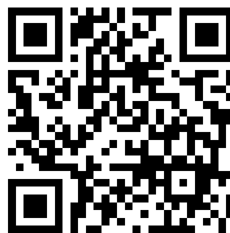

Joannis Buxtorfi
CONCORDANTIAE
Bibliorum
Hebraicae et Chaldaicae.

In nova editione in his rebus emendatâ:

1. *Ordo* vocum plerisque in locis mutatus est, radicibus summa cum diligentia recens disquisitis.
2. *Sensus* atque *Versio* vocum plurimarum emendata et correcta sunt, collatis tum antiquis tum recentissimis operibus et lexicalicis et grammaticalibus.
3. *Voces* ab auctore promiscue modo plena modo defectiva scriptione confusae secundum Masoreticam lectionem distinctae sunt.

Adjecta sunt

1. Omnes Hebraicae *Particulae,* ab auctore omnino neglectae,
2. Latinae vocum versioni ubique *versio Germanica* litteris Hebraicis excusa;
3. Tabula omnium vocabulorum et *Hebraicorum et Germanicorum*, lectore rejecto ad Bibliorum locos, in quibus inveniuntur.

Editore

Bernhardo Baer.

Fasciculus I continens litteras א et ב.

STETTINI.
Sumptibus et typis E. Schrentzelii.
ANNO MDCCCLXI.

Alex. F. Cotheal

אוצר שרשי לשון הקדש

המכונה

ספר

קונקורדאנצ.יא

על תורה נביאים וכתובים

כולל מלות לשון הקדש וכל המלים אשר בתרגום של כתובים על פי סדר אלף בית.

והוא המוציא והמביא במספר את כל הבנינים והמשקלים והמלים כל המקומות ממקראי קדש כל אחד על מקומו מדויק היטב על פי סדר ספרי קדש.

ומבוארים בו באר היטב

כל שרשי לשון הקדש לכל חלקי הלשון, שם, פעל, מלה, ונעתקו כל אחד ואחד במספר צבא ההוראות השונות לכל שרש ללשון רומי ואשכנזי.

ונספחו אליו בספר הזה בסופו

לוח כל השרשים כמספר הוראותיהם לבית אבותיהם ומראה מקום איפה תוצאותם בגוף הספר ובזה האופן גם לוח מלות אשכנזיות כפי סדר אלפא ביתא.

וגם נתקנו בו

כל המגרעות, והשבושים הרבים אשר עד הנה נשתבש בם החבור הזה, הן בדברים הנוגעים למלא וחסר, הן לדגש ורפי, הן מצד הקדמת האחור ואחור המוקדם:

הן אלה קצות מעלותיו הנשקפות כמו שחר המשחר בבחינה והשקפה ראשונה ועוד רבות במעלות יוודעו לכל עברי בעמק העיון בזה החבור.

הוציאו לאור

ישכר ב למה״ג כהכל יהודה ז״ל

המכונה בערנהארד בער

מחברת א.

שטעטטין שנת תרכ״א לפק.

בהוצאת ובדפוס האדון הנכבד ע: שרענטצעל.

JOHANNIS BUXTORFII, FILII,

Ling. Hebr. in Acad. Basil, Profess. Ord.

IN

CONCORDANTIAS

HEBRAEAS & CHALDAEAS

PRAEFATIO.

Magna omnino vis, magnumque momentum positum est in Memoria, quae vitae humanae bonum adeo necessarium est, ut sine ea quicquam rectum aut laudabile vix unquam dici peragique possit. Ea enim est admirandum mentis lumen, ignorantiae tenebras depellens, ea est omnis scientiae atque eloquentiae quoddam ταμιεῖον et thesaurus, sua dona, quoties, quando, et ubi necesse, prompte liberaliterque depromens. Hinc Veteres figmenti occasionem sumpsere, quod Musarum matrem Μνημοσύνην appellaverint. Potentia hujus in omnes vitae humanae partes est admirabilis. Hujus laude tot tantique excelluerunt, ut difficile dictu sit, quibus major gloria debeatur. *Cyrus ex omnibus in exercitu suo militibus nomina reddidit. L. Scipio populo Romano, Cineas Pyrrhi Regis legatus, senatui et equestri ordini Romae, postero die quam advenerat. Mithridates duarum et viginti gentium Rex, totidem linguis jura dixit, pro concione singulas sine interprete affatus. Charmidas quidam in Graecia, quae quis exegerat volumina in Bibliothecis, legentis modo repraesintavit*, scribit Plinius lib. 7. cap. 24. Majorem etiam horum catalogum recenset M. Tullius Tusculan. quaest. lib. I. Quintilian. lib. II. et alii. Sic gloriatur Seneca. Controv. I. 1. *Memoriam tantopere in se aliquando viguisse, ut non tantum ad usum sufficeret, sed et in miraculum usque procederet. Nam et duo millia nominum* (inquit) *recitata, quo ordini erant dicta, reddebam, et ab his, qui ad audiendum Praeceptorem nostrum convenerant, singulos versus a singulis datos, cum plures quam ducenti efficerentur ab ultimo incipiens usque ad primum, recitabam. Nec ad complectenda tantum, quae vellem, velox erat mihi memoria, sed etiam ad continenda quae acceperat.* Et sane, uti manus ita memoriae, duae hae sunt virtutes praecipuae, facile percipere, et percepta diu retinere, quod Quintiliano optime placuit.

Vicissim vero etiam *Memoria est res ex omnibus partibus animi maxime delicata et fragilis, in quam prima senectus incurrit,* scribit iterum Seneca. Et Plinius de memoria, *Nec aliud est,* inquit, *aequae fragile in homine, morborum et casus injurias, atque etiam metus sentiens, alias particulatim, alias universa. Ictus lapide oblitus est literas tantum. Ex praealto tecto lapsus, matris et affinium, propinquorumque cepit oblivionem. Alius aegrotus servorum etiam: sui vero non inis Messala Corvinus orator,*

S. Augustinus

S. Augustinus lib. 2. contra Academ. Memoriam *infidam rerum excogitatarum custodem* appellat. Et Soliloqu. lib. I. *Difficile, imo impossibile esse,* ait, *excogitata omnia bene servare.* Inde vacillare, errare, minui, debilitari, deficere Memoria dicitur, et succedit ei Oblivio, quae memoriae est privatio, vel, ut Plato loquitur, *Μνήμης ἔξοδος Memoriae exitus.*

Ad hanc itaque memoriae fragilitatem juvandam, de remediis et subsidiis cogitatum. Hinc Simonides *Artem* scribitur invenisse primus, qua per simulacra et signa quaedam, ex Naturali fieret Artificialis memoria melior. Operosos ille habuit hactenus imitatores, sed non omnes aeque felices, nec cum commodo omnes. Alii crebram *Exercitationem* optimam memoriae artem esse statuerunt. Unde Quintil. lib. II. post prolixam de Artificiali memoria dissertationem, ait; *Si quis tamen unam maximamque a me artem memoriae quaerat, Exercitatio est et Labor, multa ediscere, multa cogitare.* Et Seneca 3. de Benef. c. 2. scribit, *Quicquid frequens cogitatio exercet ac renovat, memoriae nunquam subducitur, quae nihil perdit, nisi ad quod non saepe respexit.* Hujus rei gratia Pythagoraei olim, quid quoque die audissent, vidissent, legissent, vesperi commemorare solebant. Alii *Scripturam* memoriae subsidium esse pronunciarunt, ut ad eam recurrat, cui aliquid memoriae est subductum. At Socrates literarum inventionem vehementer officere memoriae statuebat. *Olim enim,* dicebat, *homines si quid audissent dignum cognitu, non libris sed animo inscribebant: hac exercitatione confirmata memoria, facile tenebat, quicquid volebant, et quod quisque sciebat, habebat in promptu. Post reperto literarum usu, dum libris fidunt, non perinde statuerunt animo infigere quod didicerant. Ita factum est, ut neglecto memoriae cultu, minus vivida esset rerum cognitio, et pauciora quisque sciret: quandoquidem tantum scimus quantum memoria tenemus,* Ita *Druides*, ut est apud Caesarem lib. 6. Gallic. *fas non putabant sua literis mandare, quod nollent, eos qui discunt, literis confisos, memoriae minus studere.* Praevaluit tamen et obtinuit, res Scriptis comprehendere, ut posteris in memoriam regererent, quae excidissent; et liberaliter offerrent, quae nondum cepissent.

Verum quia non minus in lectis, quam auditis, deficit, et quandoque succumbit memoria, ut Scripturae usus commodius et fructuosius ei inserviret, de ulterioribus subsidiis cogitarunt viri sapientes et eruditi, quibus facilitas ejus juvaretur. Hac de caussa *Indices* libris subtexuerunt, quibus totius alicujus libri praecipua capita, quin imo etiam verba, succincta brevitate, et ordine concinno, veluti in tabula, exhiberentur. Per summa etenim rerum fastigia duntaxat eunt, ac breviter summatimque omnia indicant. Unde, ut Cicero putat, *Σύλλαβοι* Graecis dicti sunt, quasi *Breves rerum comprehensiones.* Hujusmodi autem Indices, an Veteribus noti et in usu fuerint, haud omnino liquet. Indicum mentionem facit Orator diversis in locis. Ad Atticum lib. 4. Epist. 4. scribit: *Etiam velim mihi mittas de tuis librariolis duos aliquos, quibus Tyrannio utator glutinatoribus, ad caetera administris, ut sumant membranulam ex qua indices fiant, quos vos Graeci, ut opinor Συλλάβους appellatis.* Et in lib. 2. de Orat. *Deceptus indicibus librorum, quod sunt fere inscripti de rebus notis,* etc. Et A. Gellius lib. 20. *Neque item desunt, qui Indices libris suis fecerunt.* Haec hoc sensu laudantur ab aliis. Sed num bene, mihi est in dubio. Nam *Index* in genere est quicquid aliquid indicat: unde, cum de libris sermo est, diversimode usurpatur. Index quippe vocatur primo *Titulus* seu *Inscriptio alicujus libri*, quia ea cummuniter libri argumentum vel materiam summatim indicare solet. In hac significatione crebro isto vocabulo utuntur veteres. Livius l. 38. c. 56. *Index Orationis P. Scipionis, nomen M. Naevii tribuni plebis habet.* Et lib. 41. 28. *Tabula in aedem matris Matutae cum indice hoc* (i. e. inscriptione) *posita est.* Cic. lib. 4. ad Attic. Epist. 15. *Parantur Orationibus Indices gloriosi,* (hoc est, Tituli.) Martialis libr. 3. Epigram. 2. *Et cocco rubeat superbus index.* Atque hoc sensu claro clarius est, usurpari hoc vocabulum apud Cic. l. 2. de Orat. et Gellium in locis allegatis. Deinde magis generaliter

neraliter *Index* etiam est *Catalogus*, enumeratio et recensio nominum, ut Index Philosophorum, Oratorum, Tragicorum, Poëtarum, librorum, et similium, quando videlicet Auctores vel ipsorum libri nominatim recensentur. Atque ita Cicero at Attic. lib. 4. Ep. 4. per Indices sive *Συλλάβους* non intelligit singulorum librorum singulos, quales nos nostris libris subteximus, sed Indices universales totius Bibliothecae. Id quod ex eo liquet, quod primum ibidem Cicero memorat, Confectam a Tyrannione mirificam designationem in librorum suorum Bibliothecam. Deinde quod in Plutarchi Sylla memoratur, eundem illum Tyrannionem, generalem ejusmodi *πίνακα* seu Indicem confecisse in Bibliothecam, quam Sylla Romam Athenis devexit, unde singulorum librorum argumenta, et ut vulgo loquimur, contenta, citra morosam inquisitionem depromerentur. An vero Indices ejusmodi ordine, quem vocant, alphabethico, ut nostri, concinnati fuerint, licet certo affirmari aut probari nequeat, omnino tamen est credibile, cum hic mos veteribus nec incognitus nec improbatus fuerit. De plinio sane constat, ipsum omnia quae ex variis auctoribus excerpebat, ordine literarum in sue digessisse adversaria, neglecto qui potior erat, ordine naturali. Nam et urbes saepe numero et situs locorum, non ordine, sed literarum serie describit, lib. 3. c. 6. in descriptione Regionum Italiae. Ita Gemmas, ita Herbas ipsas. Sic Pisces l. 32. c. II. etc. Denique vocatur *Index*, Alphabetarie rerum vel verborum, vel utrorumque, in libro vel auctore aliquo dispositio, cujus ope ex ordine alphabetico, facili negotio, quod quisque legit, relegere et reperire potest. Copiosi ejusmodi indices rerum et verborum in Veteribus codicibus manuscriptis nulli visuntur, neque etiam expresse et certi quidpiam de illis apud antiquos legitur. Unde serius et post inventam Typographiam, literis paullo ornatius excoli coeptis, et renascentibus inprimis Patrum Ecclesiasticorum scriptis, coeptum et tentatum hoc fuisse videtur. Ab eo tempore pauci melioris notae libri sine talibus subsidiis et compendiis in lucem prodierunt: aut, si qui tales prodeunt, tanto minus certe aestimantur. Adeo ut vel ob unicam hanc caussam multi, ab utilibus et haudquaquam contemnendis libris, vel legendis vel coemendis abstineant.

Maximam horum Indicum esse utilitatem, nemo est hodie qui ambigat. Si quis compendio scire gestit, quid quisque auctor tractat, si novisse lubet, num de hac vel illa matria aliquid notatu dignum habeat, si quid e memoria exidit, repetere placeat, ad Indices, veluti ad asylum vel sacram ancoram confugit. Quo praestantior itaque et nobilior, quo magis necessarius est aliquis Liber vel Auctor, tanto quoque utilius, tanto magis necessarium est ipsi hoc auctarium.

Hinc ante aliquot secula piis et industriis in Ecclesia Christi viris occasio data est de *Indice S. Scripturae* cognitandi, qui non tantum res frustulatim recenseret, sed universam Scripturam per membra redderet, ad quae facilis esset, seu ad res vel voces dubias investigandas ac explanandas, seu ad loca Scripturae conferenda, seu ad memoriam juvandam, sive accessus sive regressus. Indicem hunc Biblicum, tanquam rem novam, novo quoque ceu artis vocabolo, CONCORDANTIAS vocarunt, et a Bibliis, BIBLICAS, quales diversis temporibus, in diversis linguis, diversae prodierunt.

Omnium primae fuerunt CONCORDANTIAE LATINAE, quibus relique omnes nativitatis suae debent originem. Illarum Auctor primus quis fuerit, certo dici vix potest. Manuscripta exemplaria, ut ei primae illarum Editiones, nomen Auctoris adscriptum non habent, ut neque tempus. Adeo superiorum aliquot saeculorum modestia omnem laudem et ambitionem sprevit, maxime quando caenobia Monachorum et collegia Sacerdotum omnem literarum et doctrinae tractationem in se concludebant. Quatuor tamen Auctore praecipue nominari video, a puibus primordia ceperint.

Primus est *Antonius* dictus *de Padua*, natione Hispanus Ulyssiponensis, de ordine Praedicatorum, et B. Francisci discipulus, qui Theologiam Tolosae, Bononiae et Patavii (unde *Patavini* nomen accepit) multo tempore docuit. In Baptismo dictus fuit Ferdinandus, et adultus S. Augustini ordinis professionem est amplexus, postmodum vero eo

abdicato

abdicato, S. Fransci professioni se adjunxit, et ipsum S. Franciscum praeceptorem habuit, qua ordinis mutatione nomen quoque mutavit. Claruit Anno Christi 1230. sub Friderico II. Imperatore, et Gregorio IX. Pontifice, qui eum ob insignem promptitudinem in citandis, et memoriam incredibilem in recitandis quibus vis S. S. dictis, *Arcam Testamenti* nominare solebat. Obiit 14. Junii, An. D. 1231. Hujus auctoris meminerunt Trittemius in Catal. Scriptor. Ecclesiasticor. Histor. Ecclesiast. Cent 13. Gesnerus in Bibliotheca, Genebrardus in Chronol. Antonius Archiepisc. Florent. in Sum. Historiali p. 3. Tit. 24. cap. 3. Raphael Volaterranus in Francisco ejusque ordinis viris claris. lib. 21. Sed quod Concordantiarum fuerit Auctor, nihil produnt. Laudatur autem a conscriptis sermonibus ardentissimis de Tempore et de Sanctis.

Secundus est *Hugo Carensis,* sive de *S. Caro,* oppido sic nominato, natione Burgundus, professione Dominicanus, Barchinonensis Episcopus, S. Sabinae Presbyter, et postea ex ordine Praedicatorum primus ad Cardinalitiam dignitatem evectus, ab Innocentio IV. Pontifice, a quo etiam in Germaniam ad Imperii Electores ablegatus, ut in locum Friderici II. alium eligerent, nec dissidiis imperium diutius implicarent. Claruit An. Dom. 1240. et deinceps usque ad annum 1262. quando Romae mortuus, ossa autem ejus delata Lugdunum in Galliam. In Centuri, Ecclesiast. Magdeb. Cent. 13. cap. 10. pag. 1019. vocatur *Hugo Boliomus,* natione Burgundus, etc. Hic universa Biblia Commentariis illustrasse fertur. *Post hos autem Commentarios,* scribit Sixtus Senensis in Bibliotheca Sancta lib. 4. *primus omnium excogitavit Indicem magnum in Sacrosancta Biblia,* Concordanciae Bibliae *praenotatum, laboriosissimus sane et immensi taedii ae temporis opus, sed Sacrorum voluminum Studiosis magnopere necessarium, in quo singulas Scripturae Divinae dictionis declinabiles secundum consequentiam literarum accuratissima diligentia digessit, annotatis non solum libris, sed etiam librorum capitulis, et capitulorum lineis, in quibus unaquaeque desiderata dictio contineretur. Sunt qui existiment, hoc opus ob immensi temporis laborisque dispendium cui unius hominis vita satis esse non poterat, hortatu Hugonis injunctum fuisse puingentis studiosis patribus diversorum caenobiorum, ea ratione, ut singuli singulas dictiones in Alphabeticas classes redigerent, sicque brevi tempore multorum sedulitate perfectum fuisse opus.* Haec Sixtus. In cujus testimonio duo praecipue notanda. Unum, Concordantias primitus ex solis declinabilibus dictionibus constitisse: Alterum, Hugonem omnium Scriptorum primum S. Scripturam per capita et capitum distinctiones minores citasse, adeoque istum Hugonem etiam capitum, ut hodie iis utimur, esse Patrem, de quo in sequentibus nobis quaedam dicenda erunt: Genebrardus in Chronologia p. 645. scribit, hunc Hugonem, et ejus adjutores *omnes tam declinabiles quam indeclinabiles Orationis Partes toto Bibliorum contextu comprehensas in Alphabeticum ordinem digessisse etc.* Trittemius & Gesnerus ne Concordantiarum quidem meminere, qui tamen omnia Hugonis scripta accurate recensent. Sixto autem adstipulatur antonius par. 3. Summae Historialis tit. 19. cap. 5. parag. 2.

Tertius est *Arlottus*, natione Thuscus, vel Etruscus, Ordinis Minorum Minister generalis, qui floruit sub Adolpho Imperatore, Anno Dom. 1290. Hujus memi erunt Trittemius, Gesnerus, et Sixtus Sonensis, eique Concordantiarum V. et N. T. collectionem tribunt, Sic scribit R. Gedaliah (qui praecedenti saeculo floruit) in Chronico suo Schalscheleth hakkabbalah, f. 56. h. ר׳ יצחק נתן העתיק הקונקורדנצי שחבר פרא ארלוטו מלשון למינו ללשון עברית שנת הקצ״ח: *R. Isaac Nathan transtulit Concordantias, quos composuit Pere Arloto, ex lingua Latina in linguam Hebraeam.* Quidam vocant eum Arlotum e Prato.

Quartus est *Conradus Halberstadius,* natione Germanus, Ordinis Praedicatorum, Theologiae Professor, de quo scribit Senensis in Biblioth. Sanc. *quod indivinis scripturis usque adeo exercitatus et detritus fuerit, ut universum Vetus ac Novum Testamentum memoria teneret, et qued ad imitationem Hugonis Cardinalis consimili labore Concordantias Bibliorum ordinaverit, in quibus non solum dictiones declinabiles, quod prius fecerat Hugo, sed et omnes indeclinabiles orationis partes juxta Alphabeti*

seriem

seriem adjecerit, etc. In quo testimonio iterum observandum, quod Sixtus hunc Conradum Halberstadium primum particularum indeclinabilium compilatorem constituat. Floruit et hic sub Adolpho Imperatore An. D. 1290. juxta Senensem et Trittemium. Gilbertus Genebrardus illum Hugoni accenset, et scribit, quod *Hugo una cum Halberstadio monacho suas Concordantias collegerit.* Secundum ejus ergo sententiam, horum duorum labor et liber unus idemque esset. At si praedicti auctores recte tempus ejus consignaverint, fieri id non potest, cum triginta circiter annorum spatium inter ipsos intercedat.

Atque hi sunt praecipui auctores, quibus Concordantiarum prima primordia adscribuntur. Ex quibus haud improbabiliter colligi posse videtur, Hugonem primum fuisse illarum concinnatorem, nisi forte quaedam initia jam ante data sint ab Antonio de Padua, qui tempore ipsum praecessisse fertur. Reliquos autem duos, Arlotum sc. et Halberstadium, *primo* inventa ejus, locis vocabulisque multis deficientibus, tum etiam capitum versuumque Biblicorum adscriptione, auxisse et exornasse: *deinde* initium aliquod Concordantiarum particularum indeclinabilium fecisse.

At vero neutrum omnibus suis partibus ac numeris perfectum ab illis expletumque fuisse, sequentium temporum testata est experientia.

Nam tempore Concilii Basileensis, Anno 1430. *Johannes de Segovia,* vel ut alii, *de Secubia,* Theologiae Doctor, Canonicus Toletanus, separato volumine particularum indeclinabilium Indicem, seu Concordantias copiosas congessit, et in Praefatione expresse scribit, *Particulas illas in majoribus Concordantiis tum non repertas fuisse.* Occasio autem fuit haec. Invitabantur ad Synodum Ecclesiae quoque Graecorum, propter famosam illam inter ipsorum et nostras Ecclesias de Processione spiritus Sancti controversiam, et impositum fuit a Synodo Joh. de Segovia, ut advenientibus illis, Ecclesiae Catholicae sententiam de Processione S. S. a Patre et Filio exponeret, et e Scripturis confirmaret. Cum itaque videret, praecipuum controversiae cardinem consistere in vero intellectu duarum harum particularum *Ex & Per,* illumque non certius nisi ex Scriptura peti posse, haud abs re fore statuit, si omnia ac singula Scripturae loca colligeret, in quibus particulae illae occurrunt, et ex locorum collatione veritatem investigaret. Inciderunt et aliae controversiae, quae ipsi a vero particularum quarundam intellectu dependere videbantur. Proinde hac occasione, simul ad reliquarum particularum omnium Indicem conficiendum se accinxit, adjutus in eo opere a Capellano suo Gualtero Lonay, Scoto, Theologiae Magistro. Totum autem opus quinquennii spatio ad umbilicum et ultimam suam perfectionem ab ipso perductum fuit.

Sed et Majori Concordantiarum operi, vocum scilicet flexilium successu temporis a viris doctis non parum accessit, tum praecipue, cum typis publice mandarentur. Ac primum quidem a Johanne Frobenio hic Basileae, deinde a Rob. Stephano Parisiis, et ab aliis ad haec usque nostra tempora. Adeo ut hi non dubitarint scribere, vix decimam olim partem in antiquis Concordantiis comprehensam fuisse eorum, que in postremis editionibus habentur. Ab his Particulae indeclinabiles quae antea seorsim excusae erant, suis locis juxta Alphabeti seriem insertae. Nomina quoque propria collecta et adjuncta.

Ex his fundamentis et principiis insequentibus temporibus occasionem captarunt quidam, de aliis Indicibus S. Scripturae cogitandi, in quibus non tam verborum, quam rerum concordantium ratio haberetur. Horum primus videtur fuisse *Gabriel Brunus.* Venetus, Franciscanae familiae professor, provinciae terrae sanctae minister, qui *Tabulam Alphabeticam ordinavit,* (verba Sixti Senensis) *ex singulis libris et capitibus tam Novi, quam Veteris Testamenti, in qua summa cura et sollicitudine omnes historias ac sententias, quo libro et capite inveniantur, indicavit.* Claruit sub Alexandro Papa VI. An. D. 1496. Hujus labores superiore saeculo imitati sunt, et quamplurimis novis accessionibus adauxerunt Conradus Pellicanus et Robertus Stephanus, hoc nostro feracissimo saeculo plures, tam in Latina lingua, quam in Germanica. Sic itaque hactenus

nus primam Indicum sacrorum vidimus originem et progressum in Concordantiis Latinis. Quod vel ideo investigandum, et paullo explicatius tractandum duxi, quia ex his ipsis Concordantiis Latinis, tam Graecae, quam Hebraica originem acceperunt.

Nam paucis post annis memoratur de *Euthalio Rhodio,* Monacho S. Basilii, quod, ad imitationem Hugonis Carensis, Graeco sermone collegerit opus Concordantiarum in universa Biblia, An. D. 1300. Hujus auctoris meminit S. Senensis, et ex eo Genebrardus in Chronologia. Trittemius et Gesnerus eum praeterierunt. In Novo Testamento idem praestitit superiori saeculo *Xystus Betulejus* Augustae Vindelicorum, cujus labor postea ornatius expolitus et adauctus ab *Henrico Stephano,* An. 1594. Ante paucos annos in LXX. Graecorum versione eximium et laboriosissimum ejusmodi opus edidit *Conradus Kircherus,* Augustanae Ecclesiae Pastor, addito peculiari, de Concordantiarum illarum usu, Commentario.

Quoad Hebraeas Concordantias, (ut et ad has deveniamus) quid primo illarum concinnatori ansam et occasionem dederit, ipsius potius quam meis verbis in gratiam Hebraismi studiosorum exprimam. Sic autem scribit ille in Praefatione sua: ואני עם קצורי כי הקרה השם לפני בעת נערותי בהיותי דופק על דלתות מלמדי השכלתי והתעוררתי בדבר הזה ויום יום הייתי יוצא ובא בין חכמי הנוצרים ועם היותי בורח מהויכוח בדת ובעניני אמונתינו הכוני פצעוני בשוט לשון הלציות דרכיהם ומקומותיהם יחשבום מופתים מוחלטים והיו בלבי כאש בוערת ואהי נגוע כל היום מהתפארות קצת קטניהם בתוכחות הבלי ציורים והזיות ודברים מרבים ההבל והיו אצלם חזקים כראי מוצק שאין בהם מדחה הם הרהיבוני הלהיבוני להשיב עליהם ומצאתי בספריהם ספר אחד יקראוהו בלשונם קונקור־דנשיאש מהב־יבליאה ודרכו דרך השרשים הרחבים ומקבץ כל פסוקי המכתב הקדוש כלו בלוח אחד איש לא נעדר ויהי לי לצור מעוז ולחומה בצורה דוחה כל אבן משליך אליה ועם הספר ההוא לא היתה מענה אשר שגבה ממנו לנתוש ולנתוץ ולכן חמדתיו אהבתיו אחזתיו עד שהבאתיו אל חדר בית מדרשי וגמרתי אומר להעתיקו כי אז שערתי להיות רב ממני הדרך להמציא כמוהו בלשוננו וגו׳: *h. e. Ego autem pro tenuitate mea, cum tempore juventutis meae pulsarem ostia Praeceptorum meorum, diligenter attendi et excitavi me ad hanc rem, singulisque diebus fui egrediens et ingrediens* (conversatus sum) *inter sapientes Christianorum. Ac licet fugissem disputationes de Relligione et fide nostra percusserunt me, vulnerarunt me,* (ex Cantic. 5. 7.) *flagello linguae* (Job. 5. 21.) *derisionis,* (h. e. sermonibus scopticis) *existimantes, vias et locos suos* (i. e. argumenta sua) *esse demonstrationes absolutas. Et fuerunt in corde meo sicut ignis ardens* (Jer. 20. 9.) *et fui provocatus quotidie a gloriatione quorundam parvulorum ipsorum argumentis frivolis et vanis quae ipsis videbantur fortia ut speculum fusum* (Job. 13, 7. 18.) *quibus nulla sit depulsio,* (h. e. firmissima et indissolubilia) *superbe et scoptice petentes, ut ad ea responderem. Et inveni inter libros ipsorum Librum quendam, quem lingua sua vocarunt Concordantias Biblicas, qui versabatur late circa Radices, et comprehendebat omnes et singulos versus Sacrae Scripturae in una quasi tabula, ita ut ne unicus quidem deficeret. Is fuit mihi in rupem robustam,* (Psalm 3. 13.) *et in murum munitum* (Jerem. 15. 20.) *repellens omnem lapidem contra se projectum: Illo libro nullum fuit munimentum altius, unde dirui posset aut destrui. Ideoque desideravi eum, dilexi eum, apprehendi eum, donec eum in conclave Musaei mei retuli. Tum statim dixi, me translaturum illum: non enim arbitrabar, me simile quid in lingua nostra invenire posse, etc.* Sic itaque Latinarum Concordantiarum occasione, Hebraeae quoque in Authenticum Sacrae Scripturae Codicem sunt concinnatae, quae licet tempore postremae fere fuerunt, dignitate tamen et utilitate caeteris omnibus sunt priores et praestantiores, uti infra audiemus. De his ut aliquid hoc loco agatur, institutum nostrum efflagitare videtur. Sic enim praesentis quoque operis ratio, quidque in eo praestitum sit, tanto melius constabit. Considerabimus itaque illarum Causam efficientem, seu Auctorem, Materiam, et formam sive Methodum. Auctor illarum duplici praenomine insignitur. A quibusdam enim vocatur ר׳ יצחק נתן R. Isaac Nathan, ab aliis ר׳ מרדכי נתן R. Mordechai Nathan. Atque ita in prima editione Venetiis excusa, in fronte libri vocatur R. Mordechai Nathan: in praefatione

fatione vero seipsum appellat R. Isaac. Hinc legitur in Chronica *Tsemach David* p. 6. ad annum קצ״ח 198. supputationis scil. minoris, qui est annus Christi 1438. ר׳ מרדכי נתן העתיק את ספר קונקורדנסיאש מלשון לאטין ללשון עברי והגהו בשנת קצ״ח כמבואר בהקדמת ספרו: ובמקצת ספרים כתוב ששם מחברו היה ר׳ יצחק נתן: h. e. *Mordechai Nathan transtulit librum Concordantiarum ex lingua Latina in linguam Hebraeam An.* 198. *sicut iclarum est ex Praefati, libri ipsius. In quibusdam autem libris scriptum est, quod nomen Auctoris sit R. Isaac Nathan. In Schalscheleth hakkabbalah* simpliciter vocatur R. Isaac, nulla mentione facta nominis Mordechai. Sic. R. Jacob ben Chajim in Praefatione Bibliorum magnorum vocat eum R. Isaac. Vir doctissimus Casparus Waserus in Tract. de Nummis f. 16. putavit hunc R. Nathan esse eundem cum R. Nathan Justo, Auctore Lexici Talmudici. Id quod memoriae lapsum interpretor in viro in Hebraeorum scriptis versatissimo. Non enim ignoravit, quantum annorum spatium inter hos duos intercesserit. Nam R. Nathan Justus florere coepit Anno Christi 1050. et obiit Romae Anno 1106. ut est in Juchasin fol. 135. Tzemach David fol. 54. Auctor vero Concordantiarum floruit Anno 1438. Caussa diversitatis hujus in ejus nomine non est ita clara. Quidam ex duplici nomine arguunt, duos diversos fuisse ipsius operis Auctores, unum R. Mordechai, alterum R. Isaac Nathan. Ita sentit Reuchlinus in Praefatione capitum Concordantiarum: et Auctor Praefationis in Novas Concordantias Romae excusas. A Judaeis aliquot causam hujus rei sciscitatus sum: sed nec mihi nec sibi per omnia satisfecerunt. Illorum haec est sententia, unicum fuisse auctorem, sed binominem fuisse, quod in gravi quodam morbo, quo in concinnando isto opere correptus fuit, nomen mutarit. Sic enim moris est inter ipsos, ut gravi ac diurturno morbo laborantes, in summo ejus incremento, nomen quod prius habebant, mutent, novumque asciscant, quod deinde per totam vitam retinent. Quo facto, statuunt mutationem simul morbi, vel ad vitam vel ad mortem fieri. Recensetur ab illis haec Mutatio nominis inter signa poenitentiae, qua talis vult testari ac vovere, sa una cum nomine vitam et actiones suas in melius commutaturum, ita ut plane alius ac novus homo videatur. De hoc legitur in Tractatu Talmudico ראש השנה Rosch haschanah fol. 16. col. 1. אמר ר׳ יצחק ד׳ דברים מקרעין גזר דינו של אדם אלו הן צדקה, צעקה שינוי השם ושינוי המעשה צדקה דכתיב וצדקה תציל ממות צעקה דכתיב ויצעקו אל יי׳ בצר להם וממצוקותיהם יוציאם שינוי השם דכתיב שרי אשתך לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה וכתיב וברכתי אותה וגם נתתי ממנה לך בן שינוי מעשה דכתיב וירא האלהים את מעשיהם וכתיב וינחם האלהים על הרע׳ אשר דבר לעשות להם ולא עשה ויש אומרים אף שינוי מקום דכתיב ויאמר יי׳ אל אברם לך לך מארצך והדר ואעשך לגוי גדול: *Dixit R. Isaac, Quatuor res rescindunt sententiam judicialem hominis, videlicet, Eleemosyna, Vociferatio, Mutatio nominis, et Mutatio operum. Eleemosyna, sicuti scriptum est.* Et Eleemosyna liberat a morte. *Vociferatio, sicut scriptum est.* Et vociferati sunt ad Dominum in oppressione sua, et ex angustiis ipsorum eduxit eos. *Mutatio nominis, sicut scriptum est;* Sarai uxor tua, non vocabitur amplius nomen ejus Sarai, sed Sarah erit nomen ejus: *et mox,* Et benedicam ei, quin etiam dabo tibi ex ea filium. *Mutatio operum, sicut scriptum est,* Et vidit Deus opera eorum. *Item,* Et poenituit Deum super malo, quod locutus erat ad faciendum, et non fecit. *Quidam addunt etiam Mutationem loci, secundam id quod scriptum est;* Et dixit Dominus ad Abram, Ito tibi ex terra tua: *Et iterum,* Et faciam te in gentem magnam. Sic scribit Rambam in libro *Jad,* in *Halachos theschubhah:* מדרכי התשובה להיות השב צועק תמיד לפני השם בבכי ובתחנונים ועושה צדקה כפי כחו ומתרחק הרבה מן הדבר שחטא בו ומשנה שמו כלומר אני אחר ואיני אותו האיש שעשה אותן המעשים ומשנה מעשיו כולן לטובה ולדרך ישרה וגולה ממקומו שגלות מכפרת עון: *Ex ritibus poenitentiae est, ut poenitentiam agens jugiter clamet ad Deum cum fletu et deprecationibus, ut pro facultate sua eleemosynas largiatur, ut elonget se procul a re illa in qua peccavit, ut nomen suum mutet, quasi diceret. Ego non sum vir ille, qui istas actiones perpetravit; ut in melius mutet omnia sua opera, ac denique e loco suo migret. Nam exilium expiat iniquitatem.* Meminit hujus rei quoque R. Alphes par 1. fol. 215. a editionis Cracov. in fol. ubi adhaec verba, שינוי השם glossa in margine

annotat

annotat; *Ratio hujus 'rei est, quod mutatio nominis caussam ipsi praebeat agendi poenitentiam, dum in corde suo dicit; Ego non sum amplius ille, qui fui prius, ac proinde emendandae mihi sunt actiones meae.* Vide et Sepher Mufar fol. 16. a. Vir Clariss. Wilhelmus Schickhardus Acad. Tubingensis Professor, Amicus meus honorandus, conjicit, ex hac consuetudine Paulum, cum ad fidem Christi conversus esset, occasionem forte sumpsisse, nomen suum immutandi, in verae conversionis et poenitentiae signum. Ita ergo (ut ad nostrum Auctorem redeamus) fieri potest, ut qui prius Mardochai Nathan appellatus fuit, post recuperatam valetudinem, Isaac Nathan vocari voluerit, nomine videl. illo novo in morbo assumpto. Et certe haut abscure significat in praefallone sua, se, dum in hoc opere laboraret, gravi morbo conflictatum esse. Ita enim scribit in fine praefationis suae: ואני יצחק נתן מדבר בתפילה ומתחנן לאלהי ישלח עזרו מקדש ומרגשת המקרים יצילני ועל ערש מדוי הדוות יסעדני וכו׳; *Et ego Isaac Nathan loquor in praecatione* (Daniel 9. 21.) *et gratias ago deo meo, qui misit auxilium suum e sancto,* (Psalm 20. 3.) *et a tumultuatione accidentium liberavit me* (ad imit. Psalm 64 v. 3.) *et super spondam languorum aerumnarum fulcivit me* (ex Psalm 41. 4.) Quicquid sit, certum videtur, illum Isaacum fuisse appellatum, sive id inde a circumcisione, sive a morbo. Nam expresse itu se ipsum appellat. Mardochai autem vocatur in titulo, qui ab ipso non videtur esse compositus. Plura et certiora de hac discrepantia mihi nunc non innotuerunt.

Materiam Concordantiarum Hebraicarum Auctoris hujus quod attinet, contexuit hunc suum Indicem ex vocibus tantu[illegible]xilibus, et appellativis, omissis, propter in[illegible] prope modum multitudinem, nominib[illegible]opriis, et particulis indeclinabilibus. H[illegible]scribit: גם השכ[illegible] המלות רובם למה שאינם מורות ענין עומד בנ[illegible]ולרוב מציאותם במכתב והכל עשיתי להקל מ[illegible]י מראשית המלאכה שערתי כי רבה היא ממני וידו[illegible]שאיעף ואינע בהשלמתה ועדין אולי לטרדות ז[illegible]העתים אשר עברו עלי לא תשלם על אפנה: h. e. *Omisi quoque voces n[illegible]llas, quia nimirum non significant rem per se [illegible]sistentem, et quia nimis frequentur in Sc[illegible]ra occurrunt. Totum vero hoc feci oneri[illegible]mei lerandi caussa. Nam inde a principio Operis cogitavi, impar id meis humeris futurum, et sivi, me delassatum iri in ejus absolutione. Nam in hunc usque diem, propter varias temporum molestias, quae super me transiverunt, nondum omnibus suis numeris est completum.* Et mox: וגם מהם נחמתי כי לא עשיתים אך היתה הכונה ממני למהר ולהחיש ההכרחיי ממנו והנחתי הבלתי ההכרחיי פן ימנעני בהשגת ההכרחיי *h. e. Postea autem poenituit me, quod illa non confecerim. Sed intentio mea fuit, deproperare ea quae magis sunt necessaria, et relinquere minus necessaria, ne illa me in necessariis impediant.* Quoad flexiles voces, nomina scil. et verba, vix sibi persnadere potuit, se in illis percensendis loca quaedam omisisse, aut certe perpauca Hinc scribit: אמנם לא אחשוב שיפקדו פסוקים בשמות ובפעלים אשר החלותי לוחותיהם ואם ימצא יהיה מעט קט: h. e. *Verum non opinor, aliquos versus defuturos in Nominibus et verbis quorum Tabulas inchoari; aut si quidam sint, erunt perpauci.* At vero non tam paucos, ut ipse arbitratus est, omissos esse versus, docebit Catalogus locorum integrorum omissorum in calce hujus operis, quorum restitutione absolutiores nostrae Concordantiae sunt redditae. Forma sive Methodus Concordantiarum R. Nathanis eadem est, quae Latinarum. Sub prima etenim Radice, quae tribus literis utplurimum constat et exprimitur, (nam quadriliteras ad finem cujusque literae rejecit) conjungit promiscue omnia a Radice illa provenientia, verba, participia, nomina, et juxta omnes ac singulas illorum formas, secundum ordinem librorum Biblicorum. Ante omnia autem Radicis significationem verbis Hebraeis exponit, ac si plures significationes habeat, illas indicat, et singulas seorsim pertractat et recenset. Ubi tamen observandum, ipsum in distinguendis Radicibus non ita accuratum fuisse, sed diversas saepe formas confudisse. Id quod ipsemet in fine praefationis suae his verbis testatur: וכבר העירותי כי גם להקל מעלי לא שמרתי דרכי הדקדוק כי כשמצאתי שני שרשים על ענין אחד כמו איש ואנוש יצב ונצב לא עשיתי מהם רק דגל אחד ובחרתי היותר מפורסם משניהם וכו׳: *Et antea jam monui, quod compendii caussa non semper observaverim Regulas Grammaticas. Quando enim duas Radices inveni unius ejusdemque significationis, ut E. G.* איש et אנוש*, Item*

יצב et נצב, *nonnisi unum vexillum ex illis feci, et elegi ex ambabus radicibus magis notam, etc.* Hac ratione contra omnem linguae analogiam et proprietatem, multas radices confudit, quae nunc melius sunt distinctae. Catalogum praecipuarum proponimus in fine hujus libri. Observandum etiam est, quod non raro unum idemque vocabulum, seu unum eundemque locum, vel in diversis unius radicis significatis, vel etiam in diversis radicibus recensuerit. Idque propter interpretum varietatem, quod unus in hac, alius in alia significatione explicet, hic ad istam, alter ad aliam radicem referat. Hinc ait: גם שמתי פסוק אחד או שם משמותיו או פועל בשני דגלים לפעמים להלוף פרושי המפרשים ולפעמים עשיתי זאת להסכים לדעת המעתיק בלשון הלא״מין לכן כשימצא כזאת הקורא בו אל ימהר לתקנו: *Quandoque etiam posui versum unum, aut nomen quoddam ejus, vel verbum, sub duobus vexillis, interdum propter varias interpretum expositiones, interdum autem feci hoc, ut consentiam cum Interprete Latino. Quocirca si Lector tale quid reperiat, non festinabit emendare illud, etc.* Librorum Biblicorum ordinem, Capitum item Biblicorum distinctionem eam retinuit, quae in Bibliis Latinis Vulgatae editionis est observata. De quo ipsiusmet iterum verba producam: ולמה שראיתי שהמעתיק כפרי הקדש בלא״טין חלק הספרים למספר הפרשיות מה שאין כן בספרינו רשמתי הפסוקים כלם לפי מספר למנין הפרשיות גם רשמתי מספר הפסוקים לפי מה שהם אצלנו למען ימצאו בנקלה על מקומותיהם במספרם כמשפטם:, h. e. *Et quia vidi, quod Interpres librorum sacrorum Latinus diviserit singulos libros in certum numerum sectionum vel capitum, id quod non fit in libris nostris, ideo notavi versus omnes, juxta numerum ipsorum, pro numero capitum: versuum etiam numerum notavi prout apud nos extant, quo tanto faciliori negotio in suis locis reperiri possint.* Notandum hic, quod dicat, hodiernam Capitum Distinctionem olim in codicibus Hebraeis in usu non fuisse, sed ex Bibliis Latinis introductam. Pretium curae itaque fuerit, quaedam, de Sacrorum librorum, in ea, quae hodie habemus et vocamus Capita, partitione, in transitu hic monere.

Quin Partitionis hoc inventum utilissimum sit, plurimumque lucis Sacris literis inferat, nemo est qui dubitat. Hoc etenim artificio plures ac diversae unius libri materiae, antea connexae et cohaerentes in certas classes dividuntur, quibus deinde, ea quae cohaerent, aptissime colligantur, et uno quasi intuitu conspicienda proponuntur. Id quod tam docentium quam discentium commoditatem mirum in modum juvat. *Nam multoties evenire videmus, ut quispiam sciat, in quo Biblico libro certa quaedam contineatur auctoritas, et tamen aliquando per integrum diem, aliquando per duos dies illam quaerit, fugitatque se non modicum, donec inveniat ingressum portae, seu caput loci, ubi illa scribitur sententia,* inquit Elias in Praefat. libri Habbachur. Quisnam vero in Sacris codicibus primus hujus rei Auctor et Inventor fuerit, non ita certo liquet. Hoc satis constat, quod in Bibliis Latinis primo omnium usurpata fuerit, quod item ante 500. adhuc annos, numeralis et arithmetica haec capitum divisio ignota fuerit. Quidam, ut supra vidimus, id attribuunt Hugoni Carrensi, Concordantiarum inventori. Ita scribit Gilbertus Genebrardus in Chronolog. lib. 4. pag. 644. *Circa hoc tempus* (Anno Christi 1240.) *Biblia in capitula, quae hodie habemus, distinguuntur. Scholasticorum videtur esse inventum, eorum fortasse, qui cum Hugone Cardinali Concordantiarum fuere auctores. Nam ante ista tempora Theologi superiores ea non usurpant, inferiores frequenter.* Sixtus Senensis Biblioth. Sanct. lib. 3. scribit: *Sed quod ad divisionem attinet, sciendum est, hanc Arithmeticam capitum distinctionem, quam nunc in Bibliis habemus, recentem esse. Nam ante Quingentos annos nullus, sive apud Hebraeos sive apud Graecos, invenitur Divinae Scripturae locus nu[illegible]tim citatus, praeter Psalmos, quorum, ut ex [illegible] Apostolicis apparet, usque ab initio nascen[illegible]clesiae, adjectis numeris mentionem facere s[illegible]nt (hos enim numeros, ut Hilarius in Praefati[illegible]salmorum testatur, LXX. interpretes Psalmis [illegible]erunt) et quae nunc tam in Graecis, quam in[illegible]aeis et Latinis exemplaribus spectantur ca[illegible] divisiones, ac numeri, ex nostris Latinis c[illegible]ibus desumpti sunt. Partiebantur namque ve[illegible]ssimi illi Expositores Divinas Scripturas, ea[illegible]que citabant, non capitum enumeratione, et [illegible]rorum recitatione, sed qer allegationes part[illegible]rium historiarum, sicut Augustinus*

dixit

dixit, se scripsisse a principio Geneseos, usque ad Expulsionem primorum parentum de Paradiso, et Gregorius etiam, se exposuisse a principio libri Regum, usque ad Davidis Regis unctionem, pro eo quod nunc diceremus, in tria priora Geneseos capita, et in quindecim anteriora capita 1. Reg. Dividebant item, et in medium proponebant Scripturas, per locos sive periodos, aut versus, aut versiculos, vel sententias sacrorum voluminum verbatim expressas, quas etiam Capita, vel Capitula interdum vocabant, verbi gratia, dicentes, de eo loco Pauli, ubi scriptum est, Veritatem dico vobis in Christo, *usque ad eum locum, ubi dicitur,* Ex quibus est Christus, qui est super omnia Deus benedictus in saecula, vel, *de eo quod scriptum est in Job,* Boves arabant et asinae pascebantur, etc. Hactenus Sixtus. De *Stephano Langthono* Canthuariensi Archiepiscopo Balaeus annotat, quod omnes Bibliorum libros per capita distinxerit, quibus adhuc Ecclesia utatur, uti refertur in Hist. Eccles. Cent. 13. cap. 7. et cap. 10. Fuit hic Stephanus natione Anglus, qui antequam ad Archiepiscopatum Canthuariensem in Anglia vocaretur. Lutetiae Theologiam docuerat, ejusque Academiae erat Cancellarius, et a summa perspicuitate in Sacris literis interpretandis celeberrimus. Trittemius in Catalogo Scriptorum Ecclesiasticorum illum vocat Stephanum Anglicum, sed quod capitum Biblicorum Auctor fuerit, de eo expresse nihil tradit; nisi forte aliquid subinnuere voluit, dum scribit, quod ab ejus tempore *mos inoleverit, ut Magistri Theologiae divinos libros suis lecturi in Scholis discipulis lucidius aperirent.* Claruit An. D. 1200. et obiit anno 1227. in Anglia. Sic in N. Testamento Graeco aliam fuisse olim apud veteres capitum partitionem, quam hodie, ex Suida, Caesario, Euthymio, et aliis satis liquet. De qua re videri potest vir summus et incomparabilis Daniel Heinsius, amicus noster suspiciendus, in eruditissimis suis ad Nonnum Exercitationibus, cap. 13.

Apud Hebraeos, hodiernam capitum divisionem et numerationem ignotam olim fuisse, praeter ante allegatum R. Nathanis testimonium, antiquissimi Hebraeorum libri testantur, in quibus nihil tale unquam conspicitur. Ita notum est, quod antiqui Hebraeorum scriptores, in S. Scripturae testimoniis allegandis, ipsa verba ad propositum suum facientia citare soleant, nullam mentione factam capitum. Hinc etiam est, quod vulgo dicunt, totam Scripturam fuisse olim siculi פסוק *versum unum.* Habuerunt tamen et illi antehac, praeter Majores suas Paraschas, sive Sectiones Mosaicas, similem quandam totius Scripturae partitionem, cujus auctores fuerunt Masorethae. Quemadmodum enim illorum opus fuit S. Scripturae divisio in sectiones minores, h. e. versus, ita probabile est, illos quoque majores sectiones constituisse.

Hujus divisionis mentionem facit R. Jacob Ben Chajim in Praefat. Bibliorum. Posteaquam enim indicasset, se in Masora, et per tota Biblia, adhibuisse eam librorum Sacrorum divisionem, qua in Concordantiis usus fuit R. Nathan, subjicit; ואלו הייתי מוצא חלוקת הפרשיות שחלקו בעלי המסרת כל המקרא הייתי יותר חפץ להשתמש טמנה מזולתה ואח״כ הגיעה הידי לאחר שכבר כמעט השלמתי אמרתי להדפיסה גם היא לבל תשתכח ותאבד מישראל: h. e. *Quod si reperire potuissem Divisionem capitum, prout Auctores Masorae universa Biblia diviserunt, ea potius quam alia uti maluissem. Posteaquam autem absoluto fere opere ad manus meas pervenisset, dixi, me curaturum, ut typis describatur illa, ne in oblivionem veniat, et ex Israële pereat.* Constat haec divisio paucioribus capitibus, quam recepta, uti videre est ex ea tabula, quae Bibliis Majoribus est praefixa. Vir eruditissimus Johannes Mercerus in prooemio Commentarii sui in Genesin scribit: *Masoritae in* 43. Sedarim *seu ordines dividunt* (librum scil. Geneseos,) *et initio magnorum Bibliorum Venetianorum totidem esse dicuntur, at* 42. *tantum enumerantur. In Bibliis Reginae Manuscriptis, ubi haec omnia afferuntur, enumerantur sane* 43. *Quae nos aliquando seorsim, quod multa generaliter contineant ad harum minutiarum cognitionem spectantia, curabimus excudenda, favente Domino.* Quod si aliquid singulare illic lateat, dignum operae pretium esset illud in lucem producere, ut aliquid certius de illa divisione quoque innotesceret. Rarius autem videtur usurpata, et in paucioribus codicibus adscripta,

ita

ita ut in desuetudinem tandem devenerit. Hinc miratur Elias in Praefatione libri Habbachur, cur eam rationem notandi capita Biblica posteri non retinuerint, dum ait; *Et verum quidem est, Auctores Masoreth (qui scilicet annotationes scripserunt et Collationes fecerunt Biblicarum dictionum) jam distinxisse singulos quosque libros in certas quasdam subdivisiones, vocantes quamlibet earum* סֵדֶר h. e. *Ordinem: et praeter id quod distinxerunt quinque libros Legales in quinquaginta duas divisiones, (vel Paraschas) partiti quoque sunt eos in quosdam ordines, (capita) asserentes, librum Creationis habere duodecim divisiones* (paraschas) *et ordines quadraginta tres: librum autem exodi, undecim divisiones, et Ordines viginti novem. Idem sentiendum de aliis. In hunc quoque modum diviserunt reliquos Bibliorum libros in Ordines: utpote librum Josue in triginta quatuor Ordines, librum Jeremiae in triginta et unum Ordines: et sic de aliis, magnum taxantes juxta magnitudinem suam, et parvum juxta modulum suum. Hinc igitur robur virile suscipiens, miratus sum, cur non consueverint in Israel hoc modo signare in capite singulos ordines, per modum* I. II. III. IV. V. VI. VII. *etc. Magistros imitantes Traditionis, qui hoc ordine libros signaverunt.* Hactenus Elias ex versione Munsteri. Obtinuit hodie in universum apud Hebraeos quoque, ea quae apud Latinos recepta est et Graecos, capitum divisio. Sed ad propositum revertamur, et coeptum de P. Nathanis Concordantiis sermonem finiamus. Incepit opus suum Anno 198. h. e. Anno Christi 1438. et absolvit anno 208. h. e. Anno Christi 1448. intra decennii nimirum spatium. Neque tamen solus laborem omnem devoravit, sed plurium Scriptorum opera ea in re usus est, sicut ipse fatetur scribens ולמהירות תשוקת עשיותה כפי האפשר לספרים שונים נתתי יד לדם לעשות הכל; *Et quia desideravi, ut quam citissime opus perficeretur, scribis pluribus injunxi negotium conficiendi illud, etc.* Caeterum editae sunt hae Concordantiae *primo* Venetiis, a Daniele Bombergo, Anno Christi 1523. charta elegantissima, et characteribus nitidissimis. *Secundo* Basileae, apud Ambrosium Frobenium, An. 1581. mendis quibusdam e priori editione sublatis, sed nihil adauctis vel immutatis. *Tertio* denique post duas has editiones novae prodierunt Romae Concordantiae Hebraicae, Anno 1621. Auctore R. P. Doct. F. *Mario de Calasio* Ord. Min. Observ. Prov. Romanae, Linguae Sanctae Professore. Opus splendidissimum et sumptuosissimum, in quatuor Tomos distributum. Textus Hebraeus hic ex R. Mardochai Concord. est desumptus, ejusdemque ordo et methodus retenta: sedulam autem industriam adhibitam esse in emendandis depravatis tum numeris tum vocibus, ex multorum locorum collatione deprehendi. Sed loca deficientia nulla restituta observavi. Voces Chaldaicae ex Daniele et Esra passim suis locis insertae, non tamen omnes. Radicum Expositionibus Hebraicis R. Nathanis, subjuncta est Latina illarum Interpretatio, quae ut apparet, ex Reuchlino majori ex parte est desumpta. Huic expositioni ampliorem deinde Auctor ipse addidit. Praeterea voces aliarum linguarum, ut Rabbinicas, Chaldaeas, Syriacas, et Arabicas, a radicibis Hebraeis descendentes, vel cum illis convenientes, simul adducit et explicat. Universum autem opus literali interpretatione Latina ad latus posita, quae ex Pagnino ut plurimum desumpta, est illustratum, additis in margine vulgatae versionis et LXX. Interpretum discrepantiis. Ad finem Tomi quarti appositus est Libellus Nominum propriorum, hominum, mulierum, provinciarum, regionum, fluviorum, fontium, montiumque, etc. Hinc in magnam satis molem liber excrevit, ita ut quatuor justos tomos conficiat. Post horum labores omnes, Pater meus p. m. cum omnibus modis Linguam Hebraeam inter Christianos propagare, et facilibus discendi ac docendi compendiis juventutem ad eam invitare et incitare studuerit, praesertim post editum Illustre Bibliorum Magnorum opus, de Concordantiis quoque recudendis cogitavit, ut, quorum usus ad Masoram et Rabbinorum Scripta legenda est summe necessarius; longe alia tamen veste induendis, et meliori cultu ornandis, quo et hic publico bono proprii ingenii, suaeque industriae monumentum relinquat. Generosi quippe animi est, si cum utilitate publica conjunctum sit, semper aliquid majus tentare

Et sane qui alios tantum sequitur, nihilque novi nec quaerit, nec invenit, laudem obtinet exiguam. Non est admirationi arbor, in cujus altitudinem tota sylva surrexit. Non decet equidem priorum vestigia contemnere: nec vituperatur per illa ire. At si priorem planioremque inveniamus viam, hanc munire nos decet. Permissum nobis est et invenire aliquid, et mutare, et relinquere. Qui ante nos scripserunt, non Domini, sed Duces nostri fuerunt. Crescunt haec indies, et inventuris inventa non obstant. Multum subinde etiam futuris reliquitur, optime scribit Seneca. In ***Masseches Cholin*** fol. 6. b. quaeritur, cur Asa et Jehosaphat serpentem aeneum reliquerint, cum tamen reliqua Idola sustulerint? respondent, אלא מקום הניחו לו אבותיו להתגדר בו ***Locum reliquerunt ei*** (nempe Chiskiae) ***patres ejus, in quo se extolleret,*** h. e. ubi virtutem suam ostenderet, et laudem, nomenque sibi compararet. Sic et in hac materia locum a primo Auctore relictum fuisse posteris, in quo se extollerent, praesens uberrime liber fidem faciet, in quo omnia ita sunt immutata, aucta, et interpolata, ut vix vestigia prioris auctoris appareant, novumque merito ac Daedalaeum opus dici nominarique possit. Et cum antea non nisi docti et periti in utilissimo eo libro versari potuerint, nunc etiam a Tironibus levi saltem hujus linguae cognitione tinctis, non minori cum jucunditate, quam utilitate teri poterit. Ad quod ut et nostram illis pro virili in hoc praeloquio conferamus operam, de totius hujus *Operis ratione*, Materia scil. ejus et Forma sive Methodo, pauca disseremus. Deinde etiam *Usum* ejus paucis delibabimus.

Primum ergo quod attinet, valde necessarium esse duco, ut de eo aliquid hic dicatur, tum propter Auctorem, ut laboris ejus ratio publice constet, tum propter Lectorem, ut ille ad usum libri tanto commodius praeparetur.

Materia harum Concordantiarum sunt omnes Voces Hebraeae flexiles, quotquot in S. S. Scripturae V. T. libris Hebraea lingua scriptis extant, quaedam etiam particulae indeclinabiles: deinde voces Chaldaeae omnes, quotquot in Danielis et Esrae capitibus Chaldaicis continentur.

Voces Hebraeas suppeditavit nobis e suis Concordantiis R. Nathan. Quo nomine et nos et posteri gratiam magnam ipsi debent. ***Nisi ipse elevasset lapidem, non inventa fuisset sub eo haec margarita,*** ut Hebraei in proverbio loquuntur. Ubi tamen observandum, aliquot centenis locis, quos ille praeterierat, novas has Concordantias auctiores esse redditas, quibusdam etiam vocibus novis ab illo omissis. Quod ut evidentius pateat, Catalogum illorum ad calcem operis apposui. Quamvis autem respectu totius operis parum hoc videri possit, non parvo tamen labore constitit loca illa invenire, nec parvum habet usum. Magnam locorum illorum partem ostendit Massora. Nam cum in vocabuli alicujus locis lustrandis differentia inter Masoram et Concordantias deprehensa fuit, altera alterius errorem detexit. Et praeterquam quod perfectas esse deceat Concordantias, quo reipsa praestent, quod in fronte pollicentur, usus tamen et ejus rei insignis est in Masora. Nam quando Masora dicit, hanc vel illam vocem toties reperiri, falsi redargui potuisset, si plures aut pauciores in Concordantiis fuissent inventae. Et quantum taedium, si quis horam integram et plus saepe uni loco quaerendo impenderit, ac tandem videat, se frustrari? Ut de temporis dispendio nihil dicam. Augminis novi loco censeri potest et hoc, quod omnia illa loca, quae in antiquis Concordantiis duas vel tres diversae formae voces unius radicis continebant, de novo fuerint describenda, ut singulae formae, justum suum numerum accipiant: Ex. Gr. in Radice עשה locus Psalm 104. 24. מעשך ״ כלם בחכמה עשית: semel tantum ponitur in antiquis Concordantiis. Sed cum diversas voces radicis עשה contineat, nempe מעשיך et עשית describendus fuit, ut in utraque forma existat. Sic Exod. 39. 8. ויעש את החשן מעשה חשב כמעשה unicus est locus in antiquis Concordantiis. Continet autem tres diversas voces, nempe ויעש. מעשה. כמעשה Hic ergo bis describendus fuit, ut singulis tribus vocibus suus numerus tribuatur. Praeter haec omnia sunt longe castigatiora et emendatiora. Plurima enim loca prava in primis Concordantiis hic sunt emendata. Qua in re etiam non parum

situm

situm fuit. Nam omnia illa loca, quorum error in vocibus principalibus consistit, maximam confusionem et contradictionem inter Masoram et Concordantias peperissent, ita ut voces illae veram formam debito suo numero privassent: et e contrario falsam injuste auxissent. Et horum Catalogum in fine hujus operis exhibemus. In quo tamen nequaquam omnia sunt consignata. Multa enim leviora, pravos numeros, voces item plenas et defectivas mendose scriptas, annotare piguit. In eo autem Catalogo observa, diversum characterem eo fine esse adhibitum, ut loca illa quae in vocibus principalibus depravata sunt, a reliquis distiguantur. Ac ne quis hic existimet, me in aliorum vitiis lynceum, in propriis caecum esse, bona fide et candide, quaecunque diligenti recognitione in nostris quoque animadvertere potui, collegi, et calci operis adjeci.

Concordantias Chaldaicas de novo nos adjecimus. In illis non solum voces flexiles, sed et omnes particulae indeclinabiles continentur. Quod ab Hebraicis sunt separatae, neque illorum alphabeto insertae, id quidem ea de causa factum est, quod de illis initio operis non fuerit cogitatum. Attamen commodissimum illarum usum sic quoque futurum arbitramur. Nam Danielem et Esram legentibus. longe minori negotio et labore singula quaesita invenientur in brevi illo appendice quam si per totum opus sparsa et disjecta essent.

Caeterum duo adhuc Concordantiis Hebraicis desunt: Primo Particulae quaedam indeclinabiles: secundo Nomina propria.

Particulas indeclinabiles deficientes quod attinet illarum quidem non sunt adeo multae, sed admodum crebrae et frequentes, ita ut haud mediocris sit laboris, si quis et harum perfectas Concordantias concinnare velit. Ad hunc defectum supplendum aliquid forte a nobis tentatum fuisset. Sed intelleximus, labore illo jam defunctum esse Virum Clarissimum D. Martinum Trostium, in Acad. Wittebergensi Linguae Hebraeae Profess. doctissimum, qui nobiscum illius communicationem per literas est pollititus. Id si fiat, ut ejus fructus per Appendicem in publicum quoque derivetur, dabimus operam, quo haec et alia, nunc praetermissa, suo tempore in nova editione (siquidem eam felicitatem liber consequatur) cum ipso opere conjungantur, et suis locis inserantur. Interim particularum illarum significationem et usum ex Lexicis benevolus lector petet.

Nomina propria si eadem methodo colligerentur, et disponerentur suam quoque haberet utilitatem. Verum unus non sufficit omnibus. Nos jam satis diu hoc saxum volvimus. Si tam liberaliter omnes et singuli in his suam conferent operam, quam consilium, jam dudum omnia confecta haberemus.

Sed satis de Materia. Plura dicenda erunt de Forma sive Methodo. Nam sicut in ea invenienda, primum fuit Auctoris institutum, summumque negotium: sic in ea cognoscenda praecipuum Lectoris situm est momentum. Quemadmodum enim Ordo ipse ad docendum: Sic ejus cognitio ad discendum res est efficacissima.

Priorum Concordantiarum ordo et Methodus supra nonnihil est adumbrata. Fuit illa obscura, confusa, difficilis, plebeja et injucunda: cum sub una Radice, ejus tam primitiva quam derivativa, una cum singulorum flexionibus, diversisque formis, sine ulla distinctione, sine ullis vocalium notis fuerint proposita. Quod quantam Lectori difficultatem, quantumque taedium pepererit, experti norunt. Hic contra Methodus clara, ordinata, artificiosa, facilis et jucundissima. Est enim nova haec methodus secundum Regulas Grammaticas, et communem Lexicorum formam concepta, ac proinde intra certos limites inclusa. Unde Grammaticae perito, et in vulgaribus Lexicis paululum versato, non potest non quidvis, in majori etiam et perfectiore hoc opere, primo momento esse obvium.

Primo omnium in fronte cujusvis vocabuli proponitur Radix, tribus majusculis literis expressa. Totidem enim literis utplurimum Hebraeorum themata seu primitiva constant. Quae plures quam tres habent radicales, in fine cujusque Alphabeti seorsim proponuntur, Lingua Hebraea, characteribus rotundis, Rabbinis in vulgaribus libris usitatis, cujus Auctor R. Nathan. Illam enim hic exauctorare haudquaquam consultum visum fuit. Expositioni

huic

huic Hebraeae de novo subjicitur, uno vel pluribus vocabulis, summaria quasi ejus Interpretatio Latina, totius Radicis significationem generalem exhibens. Quod si Radix sit *πολύσημος*, in certum significationum numerum, veluti in totidem ramos distribuitur, quae sigillatim deinde declarantur, et proponuntur. Novi equidem, multos desideraturos, ut literalis Capitum illorum Hebraicorum interpretatio, vel fuis locis inserta, vel saltem ad calcem operis adjecta fuisset, praesertim cum jam ante haec tempora a Johanne Reuchlino in peculiari libro divulgata sit. Quorum voto ex animo voluissem fatisfactum. Et constitueram jam omnino, novam versionem, praeterita hieme a me confectam, separatim adspergere. Verum temporis angustiae his nundinis id non permiserunt. Unde eam potius omittere, quam totius operis Coronidem, turbulentis his temporibus diutius protelare maluimus. Quod a Patre p. m. ab initio id praetermissum fuit, non sine caussa ab eo factum. Primo enim non adeo necessarium id judicavit, cum utplurimum capita illa non sint adeo difficilia, pauca loca excipiam, et literalis ejusmodi interpretatio doctis non nisi nauseam et fastidium moveat. Deinde, quod ex adjecta interpretatione Latina, quae utplurimum ad mentem Auctoris expressa, judicioso et diligenti Lectori facile judicarit vocum illarum Hebraicarum sensum elicere. Praeterea certis de causis noluit nimis multis ac prolixis textibus Latinis Hebraei contextus seriem interrumpere. Quod Reuchlini Interpretationem attinet, est illa vitiosissima, et innumeris scatet erroribus, ubi mentem Auctoris non est assecutus, praeterquam quod in ea Textus Hebraeus corruptissime est punctatus. Quod tamen nequaquam ad summi viri labores contemnendos dico, sed potius ad rudiorem Lectorem monendum, ne illius versioni fidat, sed prudenter et cum judicio in ea versetur. Ad quod ut viam ipsi sternam, et obscurioribus quibusdam locis facem admoveam, exempla quaedam producam.

In Radice אם caput significationis primae ita redit: *Primo Dictio* אם*, in hoc officio absque administratione.* Hebraea verba sunt, באיזה שמש משמושיה, quorum hic est sensus, *Primo dictio vel particula* אם*, in quocunque usu ex usibus ejus*, h. e. quomodocunque usurpetur aut significet. מלה In his capitibus significat specialiter *Particulam indeclinabilem.* שִׁמּוּשׁ *Servitium*, *Ministerium, usus*, a Radice שָׁמַשׁ.

In Radice אַף caput significationis secundae: *Secundo, significat formam nasus, et ad haec, quae conspiciutur in facie in genere, propterea translatum est hoc nomen, ut sit nasus decor faciei, praeterea quod indicat iram, et excandescentiam, quia nasus est signum irae, primo enim conspiciuntur in facie et praecipue in naso, quod superior sit formis facierum.* Interpretatio *Nasi* prorsus sine naso. Verus sensus hic est, *Secundo, id quod denotat forma Nasi: item id quod significat Faciem in genere, cui accommodatum est hoc nomen, quia Nasus est decor Faciei: Item id quod significat Indignationem et Excandescentiam irae, eo quod signum Irae conspiciatur primo in facie, et praecipue in naso, prae reliquis formis faciei.*

In בהה Reuchlinus: *Significat Eductionem sive Productionem tenuem ac minutam rei separatae sensibilis, et vocatur vis sive potentia.* Tu contrario sensu sic transferes: *significat Existentiam subtilissimam, insensibilem, quae vocatur Potentia.* הַמְּצִיאוּת verbale ex Kal, est *Existentia, non Eductio, Productio,* quod esset הַמְצָאַת verbale ex Hiphil. Deinde הַבִּלְתִּי מוּחָשׁ *quae non sensibilis*. Non assecutus est quid sit הַבִּלְתִּי unde correxit, et legit הבדלתי ab הִבְדִּיל separare.

In דבש signif. I. א' והוא המתוק שמשקים. Primo דְּבַשׁ *Est dulcedo quae est in potu.* Vim vocis מַשְׁקִים non est assecutus. Significat apud Rabbinos, *Humores, Liquores*, ut quando dicunt, שבעה משקין הם *Septem sunt liquores,* טַל *Ros,* מַיִם *Aqua,* יַיִן *Vinum,* שֶׁמֶן *Oleum,* דָּם *Sanguis,* חָלָב *Lac,* וּדְבַשׁ דְּבוֹרִים *Et mel apum,* in Talm. Machschirin cap. 6. Sensus ergo est; *Primo significat dulcissimum liquorum,* (videlicet, *Mel.)*

In דלת, Reuchli. *significatio* דֶּלֶת *est in elevando et quiescendo,* Hebr. כל לשון דלת באיזה

באיזה נושא שיתח quorum sensus hic est: *Omne vocabulem* דלת *in quocunque subjecto ponatur,* h. e. de quacunque re dicatur: variis enim rebus accommodatur, uti ex Lexicis et locorum collatione liquet. נוֹשֵׂא Rabbinis est *subjectum.*

In דמשק *Illud nomen est loci Damasci, aut Anguli, sive extremitatis, et significat Extremitatem illam quae est in dextro latere.* Sic et Roman. Quis R. Nathani dixit, quando vocab. דמשק significat Extremitatem, Angulum, utrum dexter vel sinister intelligendus? Sed verba illius prave sunt conversa. Hoc vult ultimis his verb. ומי שפירושו פאה הוא בצד ימין, *Et id, cujus expositio est, Angulus, habet in dextero latere* punctum scil. supra literam שׁ, h. e. scribitur דַּמֶּשֶׁק, Amos 3. 12. reliqua דַּמֶּשֶׂק.

In בסל signif. 2. או גרם שמימיי *Aut fractura caeli,* pro, *Aut corpus coeleste.* Nam גֶּרֶם non est ex significatione Biblica verbi גרם sed ex usu Rabbinorum, apud quos significat *Corpus, Substantiam,* שְׁמִימִיי nomen adjectivum *Coelestis,* a Subst. שָׁמַיִם.

In לוץ *Significatio vocabuli* מְלִיצָה *est interpretatio, et* הֲלָצָה *id est, eloquentia, cum his quae inde derivantur. Praeterea etiam significatio* לֵצָנוּת *est Irrisio, Delusio, et* הִתְלוֹצְצוּת *quod significat frequentiam actus, i. e. frequenter aliquid fieri, quod praeparet se interpretari verba futura ad fundamentum.* Ridicule et imperite. Sensus genuinus hic est. *Omnia quae significant* מְלִיצָה וַהֲלָצָה h. e. *Interpretationem et Orationem, et quicquid inde derivatur. Item omnia quae significant* לֵצָנוּת *et* הִתְלוֹצְצוּת h. e. *Irrisionem et Ludificationem, quia redit ad principium quod aliquando in Oratore observatur in verbis Ironiae.* Nota הָעִתִּים Rabbinis multoties significare *Aliquando, interdum:* דִּבְרֵי הֲבַאי *verba Ironiae.* Reuchlinus legit הַבָּאִי *Ventura, futura etc.*

In מהר signif. I. *Significat festinationem, et cum eo* נִמְהָר *Stultus, Insanus, praeceps. Quoniam festinatio turbinis captivitas ipsius.* Interpretatio nominis congrua. Sensus hic est. *Omne significatum* מְהִירוּת h. e. *Festinationis, cui adjungitur quoque* נִמְהָר *quod significat Fatuum, quia Festinatio cogitationis vel judicii,* (hoc est, Praecipitantia) *caussa ejus est.*

In נבא verba ista ultima או שפיטה בעתידות reddit, *Aut judicium secundum tempus projectionis:* pro, *Aut judicium de futuris,* בַּעֲתִידוֹת nomen plur. foemin. a masc. עָתִיד *Futurus* Reuchlinus vim vocis non assequens, divulsit eam in duas, et legit בְּעֵת יְהוֹת.

In קלע signif. I. *Primo idem significat quod Cartina aut Catus.* Nullum dubium quin hic Catus errore Typographico irrepserit, pro *Latus.* Nam in Hebraeo est או צְדֵי *Aut latera,* qua voce Auctor respicit ad locum I. Reg. 6. 34.

In שעטנז ועניינו בגד שוע טווי ונוז: *Et significatum illius, vestis* שׁוּעַ i. e. *lene,* טָווּי *id est, netae, et* נוֹז *id est, torta.* Nec hic mentem auctoris est assecutus. Adducit expositionem Talmudicorum hujus vocis, qui ex tribus his eam compositam esse volunt, שוע טווי נוז, ut videre est in fine Masseches Kilajim: Exponendum itaque: *Significat vestimentum laevigatum, netum et textum* (ex diversis sc. filis:) שׁוּעַ laevigare, טָווּי netum a טָוָה Nere: נוֹז signif. *Fila torquere, Conduplicare,* item, *Texere.*

Sed sufficiant ista speciminis loco hic produxisse. Nimis longum foret omnia examinare et persequi. Lectoris id relinquo industriae et diligentiae. Revertamur nunc ex hac digressione ad scopum nostrum, qui fuit, Delineare methodum, quae in Concordantiis his est observata, et de praecipuis, quae Lectorem remorari possent, aliquid monere.

Radice itaque dicto modo proposita, et ubi necesse, in ramos suos diducta, singulae sequuntur voces, a quibus loca Biblica subjuncta dependent.

Voces Hebraeae principales veluti frondes amoenae in medio lineae ponuntur, punctis vocalibus decenter vestitae, et interpretatione Latina ad laevam illustratae. Loca Biblica in quibuscunque propositum vocabulum reperitur, minore nonnihil charactere, secundum Biblicorum librorum ordinem subjunguntur.

Quid

Quid in singulis his praecipue animadvertendum, breviter et strictim dicemus.

In *Vocibus Hebraeis* digerendis ordo hic est observatus. Primas fere ubique partes habent verba, quia illa utplurimum sunt prima, et magis simplicia: secundas, Nomina verbalia, si quae ab illis derivantur. Contrarium si alicubi deprehendatur, tenendum, Nomen esse primitivum, et verbo originem largiri, id quod et in Lexicis reperitur: Ex Gr. in Rad. מטר praecedit מָטָר *Pluvia,* sequitur verbum הִמְטִיר. Sic in aliis.

In verbis considerantur, Conjugationes, Tempus, Modus, Numerus, Persona, Genus, in quibus singulis idem ordo, qui in Grammatica in Paradigmatis, est servatus.

Conjugationes procedunt hoc ordine, Kal, Niphal, Pihel, Pyhal, Hiphil, Hophal, Hitphahel, quarum nomina majoris lucis caussa suis locis ad Latinam interpretationem sunt adjecta. Rarissime eas inverso reperias ordine. In Conjugatione Niphal monitus esto Tiro si quis accedat, ut prudenter discernat Praeteritum et Participium, quae eandem quandoque habent formam (ut in verbis Perfectis si Praeteritum incidat in pausam) ne forte vocem aliquam alieno loco quaerens, frustretur, aut culpam, quae in ipso, Concordantiis adscribat.

Tempora et Modi ita se invicem consequuntur: Praeteritum, Participium Benoni, Participium Praeteritum, Infinitivus, Imperativus, Futurum. In Futuro iterum moneo rudiores, ut discant discernere secundam personam masculinam a tertia foeminina, quae ejusdem formae esse solet.

Numerus singularis ordine naturali praecedit: Pluralis sequitur.

Personae in Praeterito progrediuntur a tertia ad primam: in Imperat. et Futuro incessu contrario.

Generi masculino, tanquam digniori, primae ubique relinquuntur.

In Nominibus idem ordo observatus. Haec ut primo statim obtutu oculis sese ingerant, Cruce apposita sunt signata, quae repetita, quoties nova Nominis forma occurrit.

Forma absoluta in Nominibus et Participiis in utroque numero praecedit, constructa sequitur.

In singulis his ponuntur primo nuda et simplicia cum diversis suis accidentibus: deinde irregularia et composita, quorum omnium fundamenta in Grammaticae cognitione consistunt.

In Compositione occurrunt Praefixa et Affixa.

Praefixa sunt, ו. ה. ש. ב. כ. ל. מ. Inter haec primum locum obtinet copulativa ו: secundum Articulus ה: tertium Praepositiones בכלם: ultimum ש, quod non ita frequens ut reliqua. Quod articulus ה copulae ו postponitur, factum est propter immediate sequentes literas *Bachlam*, sub quibus frequentissime inclusus continetur. ה autem duplex est, Articulus, et Adverbium interrogandi vel admirandi, sic כ aliquando est Praepositio, aliquando Adverbium. Praefixa saepe duplicantur. Id quando fit, tum illud quod alteri praefigitur, ei continuo subjungitur: ut, רָחוֹק. וְרָחוֹק. מֵרָחוֹק. לְמֵרָחוֹק Unum idemque praefixum, diversimodi punctatum cum una eademque voce interdum occurrit, quae distinctio accurate observata; ut ל punctatur cum Scheva, cum Kametz, cum Pathach: sic in נֶפֶשׁ reperitur, לְנֶפֶשׁ. לַנֶּפֶשׁ. לָנֶפֶשׁ. Idem judicium de reliquis.

Post Praefixa veniunt Affixa, in quibus ordo personarum naturalis observatur. In secundae et tertiae personae affixis, ubi ex utroque genere existunt, praecedunt masculina, sequuntur foeminina. Affixa singularia praecedunt affixa pluralia. Quod si Nomen aliquod cum Affixo simul recipiat praefixa, tum illa suo ordine ipsi statim subjunguntur: ut נַפְשִׁי. וְנַפְשִׁי. בְּנַפְשִׁי etc.

Praeter haec observanda sunt et ista. Voces illae, quae propter Accentus et propter Makkaph in vocali aliqua mutationem patiuntur, aliquando cum regulari forma conjunguntur, aliquando separantur: ut in Radice בטח distinguuntur in tertia persona praeteriti בָּטַח et בָּטָח. In secunda persona conjunguntur בָּטַחְתָּ et בָּטָחְתָּ: Sic in persona prima בָּטַחְתִּי. בָּטָחְתִּי, in quibus alterum cum

Kametz

Kametz est propter accentum. Ita cum Makkaph: ut in שֵׁם sex sunt, quae propter sequens Makkaph scribuntur cum Saegol, שֶׁם. In quando fit, tum ipsum Makkaph voci punctatae adjungi solet, ut anomaliae ratio statim appareat.

Habita quoque est ratio *Vocum Plenarum et Defectivarum.* Voces plenae sunt illae, in quibus literae ו et י quiescentes sunt expressae: Voces Defectivae contra sunt, in quibus hae literae non sunt expressae, cum tamen adesse deberent. Quandoque seorsim haec recensentur, in primis quando a Masorethis sunt numerata, quandoque vero et magna ex parte conjunguntur, tum quod ipsa Masora saepe in illis dissentiat, tum quod illa scriptio in communibus exemplaribus Bibliorum non sit accurate observata. Et, si minutae ac scrupulosae hae divisiones passim nimis curiose fuissent observatae, obscuritatem potius et confusionem quam ordinem et lucem attulissent. Eleganter enim et vere alicubi ait Seneca: *Simile confuso est, quicquid in pulverem usque secatur.* Plane tamen praeteriri non potuerunt. Licet vero non ubique sint distincta, tamen in ipsis Scripturae locis accurate vera cujusque vocis scriptio exprimitur. Atque in his infinita, quae in veteribus Concordantiis neglecta fuere, hic sunt emendata.

Voces diversae Lectionis et Scriptionis, quae *Keri uketibb* vulgo appellantur, communiter secundum vocem lectam sunt dispositae, h. e. non secundum eam formam vocis, quam literae in textu repraesentant: sed juxta eam, cujus puncta in textu, consonantes autem in margine Bibliorum habentur. Proinde vox lecta, hoc est, *τὸ Keri* tamquam vox principalis ponitur; *τὸ Ketibb* autem in ipso Scripturae loco, circulo superne notatur, ut ratio diversitatis Lectori statim appareat.

Quando sub una classe duae diversae unius vocis formae comprehenduntur, tum vox principalis utraque integre communiter adscribi solet: quandoque tamen compendii caussa decurtate, una tantum aut altera syllaba expressa, in qua nempe diversitas ipsa existit, ut, לְמַעְלָה לְמָעְלָה, וָמַעְלָה וָמָעֲלָה in עלה. Sic הַצְּדָרִים רִים in צדר, quo indigitatur, quaedam esse cum Pathach in penultima quaedam cum Kametz.

Dictum est de vocum Hebraicarum dispositione: sequitur *Interpretatio* illarum *Latina.* Haec singulari studio, et summo judicio adhibitis et collatis variis interpretationibus a Patre conscripta est, paucisque ante ejus obitum septimanis absoluta, qua multis obscuris locis mirabili brevitate, et unico saepe verbo, maxima lux infertur. Desiderarunt equidem multi, et desiderabunt forte adhuc quidam, non solum vocum singularum, sed et integrarum sententiarum et locorum versionem. At nec utile nec necessarium id judicatum fuit a Parente. Non utile; Nam hac ratione in duplo aut triplo majorem molem liber excrevisset, quod pretium ejus haud mediocriter auxisset. *Non potest enim parvo res magna constare,* ait Seneca. Hoc vero a libro comparando multos etiam hiantes emptores absterruisset, universos haud parum gravasset, quorum tamen commodis et studiis inservire hic fuit propositum. Et res est taedii in studiis plenissima, libri unius, cujus usus est creber, (ut sunt Lexica) in plures Tomos divulsio, ita ut nunc hoc, nunc illud volumen depromere et recludere sit necesse. Verissime dicunt Graeci, *Μέγα βιβλίον μέγα εἶναι κακόν.* Sed nec necessarium adeo visum fuit. Nam cum voces principales sint expositae, facile ex illis erit attento et paululum exercitato de reliquis judicare, utpote a quibus totus loci alicujus sensus communiter dependet. Nullus est, qui non ad manus habeat probatiorem aliquam Interpretationem Bibliorum Latinam. Quid ei facilius, ubi haeret, quam ad eam indicato capite et versu recurrere? Ad haec si versio addi debuisset, vel nova cudenda vel alterius cujuspiam Interpretis sumenda fuisset. Neutro horum omnibus satisfactum, utrumque diversis judiciis expositum fuisset. Quot homines tot sententiae. Hic istum, alius alium maluisset. *Ἄλλοισιν ἄλλος θεῶν τε κἀνθρώπων μέλει.* Satis itaque fore duxit si vocum principalium interpretationem compendio semel apponeret, quae in singulis locis repetenda fuisset. Hac ut fructuosius quis uti

uti queat, nonnulla obiter, quae Lectori scrupulum movere possent, sunt monenda.

Interpretatio ad Nomina tam simplicia, quam cum Pronominibus conjuncta, non semper ponitur eo casu, quem structura orationis cujusque loci requirit, sed tantum ut simplex significatio exprimatur. Structura relinquitur Lectori ex textu dijudicanda: ut אֶרֶץ *Terra*: id pro ratione cujusque loci hoc vel illo casu in continuata oratione interpretandum erit. Sic אַרְצִי *Terra mea, Terrae meae, Terram meam, etc.* accipiendum est prout locus requirit.

Adjectivum Masculinum capiendum in quovis genere, pro ratione Substantivi appositi, et natura linguae latinae: ut גָּדוֹל *Magnus:* אִישׁ גָּדוֹל *Vir magnus*: גּוֹי גָּדוֹל *Gens magna*, שֵׁם גָּדוֹל *Nomen magnum.* Contra foemin. pro masc. vel neutro: ut גְּדוֹלָה *Magna,* עִיר גְּדוֹלָה *Urbs magna,* רוּחַ גְּדוֹלָה *Ventus magnus,* חַטָּאָה גְדוֹלָה *Peccatum magnum, etc.* Sic etiam accipienda sunt pro Comparativo et Superlativo, pro natura locutionis, quam constructio et contextus ostendit: גָּדוֹל עֲוֹנִי מִנְּשֹׂא *Major est iniquitas mea, quam ut ferre queam.*

Participia redduntur Participialiter, ut ordo Grammaticus spectetur. Lectoris est ex ea exprimere per aliud Tempus, pro sententiae ratione.

Participium cum praefixo ה quandoque simpliciter sumitur ut Participium: interdum ה est per Pronomen explicandum: ut הַדֹּבֵר Loquens: Qui loquens est, id est, loquitur.

Verba Temporis Praeteriti et Futuri non semper redduntur juxta cujusque loci structuram: sed simpliciter per Futurum aut Praeteritum Indicativi Modi, ut forma Grammatica temporis propius cognoscatur. Lectoris est per aliud Tempus, vel in alio modo exprimere. Attendendum ad constructionem et particulas adjunctas: ut תְּדַבֵּר *loqueris,* פֶּן תְּדַבֵּר *ne loquaris.* Quod si Vau conversivum ante se habeant, alia est illorum ratio. In Praeterito ista Conversio non semper liquere potuit, nisi inspecto et considerato textu. Futuri conversio certiorem notam habet, vocalem nempe Pathach, et juxta eam interpretatio communiter est expressa. Praeteriti distinctam considerationem prudens Lector dijudicabit, cui hic sufficiat genuinam significiationem nosse. Saepissime etiam per Praesens Tempus, tam Praeteritum, quam Futurum, cum Vau et sine eo, est reddendum, ut meliores interpretes faciunt. Et hoc sit judicii Lectoris.

Non semper omnes et singulae voces uni subjectae, eodem modo cum superiori exponendae, veluti לערוב est Advesperascere; Judic. 29. 9. et לערב Miscere, Ezech. 27. 9. Id adscribi ubique commode non poterat, sed ex sensu loci, et significatis Radicis petendum. Quamvis rarissime id sit neglectum.

Una eademque vox saepe vel sub diversis plane radicibus invenitur, vel in diversis unius radicis significationibus, propter diversam Interpretum expositionem.

Caetera Lectoris diligentiae et industriae relinquo. Unum restat in Methodi declaratione, *Ordo ipsorum locorum Scripturae,* quae allegantur.

In loco unoquoque proponuntur primo verba ipsa, deinde additur liber in quo reperitur, tertio caput, quarto versus.

Loca Scripturae iisdem fere verbis proponuntur, ut in primis Concordantiis: passim tamen vel majoris perspicuitatis caussa, vel propter Masoram, quibusdam vel additis vel detractis, sunt immutata. Ex. Gr. Jerem. 38. scribit Masora, has duas voces בחרב וברעב octies conjunctim reperiri. In Concordantiis autem, in Radice רעב, in octo istis locis בחרב non ubique aderat. Ut igitur Lectori, haec ex Masora inquirenti, statim in conspectum sese offerant, illa ad Masoram accommodavimus. Et sic in quibusdam aliis.

In prioribus Concordantiis solebant multae voces decurtate scribi, resectis ultimis literis; quandoque etiam pro vocibus numeralibus, literae numerales, ut ד pro ארבעה, aut ג pro שלשה. Quia vero haec tironibus et imperitioribus tenebras potuissent offundere, hic sunt sublata.

Sic in more habebat primus auctor, cum in uno eodemque libro, idem locus bis reperitur, voce tamen aliqua in una aut altera

litera

litera immutata, illam solum vocem repetere: ut in Radice קל in libro Jobi,

והדך לחזיז קולות כט כו קלי לה כה

quo vult; verba ista reperiri Jobi 29. 26. et 35. 25. sed vocem קולות in priori loco plene scribi, in posteriori defective. Verum quia et hae salebrae lectoris cursum remorari poterant, hic sunt remotae, ac singula loca integre exscripta. Quod puncta vocalia ipsis Scripturae locis non sint adscripta, Lectorem plane non remorari, nec impedire potest. Nam cum liber, caput et versus indicentur, ubi verba reperiuntur, Biblia sua consulat, locaque singula in illis inquirat, quorum lectio ipsi difficilis videtur.

Si ex uno eodemque libro plura locad adducuntur, nomen libri primo tantum loco est adscriptum, reliquis non, sed tantum numerus capitis et versus.

Librorum ordo servatus est idem, qui in prioribus Concordantiis: Nomina autem plerumque abbreviate aut decurtate scribuntur: partim ut hoc pacto a verbis Scripturae facilius distinguantur, partim ut tanto commodius omnia in una linea comprehendi possint. Ne quid autem hic lectorem offendat, ordine singulorum librorum Nomina tum integra, tum abbreviata, cum nominibus eorundem Latinis, proponemus.

Genesis	בראי	בראשית
Exodus	שמו׳	שמות
Leviticus	ויק׳ vel ויקר׳	ויקרא
Numeri	במד׳ vel במדב׳	במדבר
Deuteron	דבר׳	דברים
Josua	יהו׳ vel יהוש׳	יהושע
Judices	שופ׳ vel שופט׳	שופטים
Ruth		רות
Samuel I.	שמו׳ א vel ש״א	שמואל א
Samuel II.	שמו׳ ב vel ש״ב	שמואל ב
Regum I.	מלכ׳ א vel מ״א	מלכים א
Regum II.	מלכ׳ ב vel מ״ב	מלכים ב
Chronicor. I.	ד״ה א	דברי הימים א
Chronicor. II.	ד״ה ב	דברי הימים ב
Esra	עזר׳	עזרא
Nehemias	נחמ׳	נחמיה
Esther	אסת׳	אסתר
Job	איו׳	איוב
Psalmi	תהל׳	תהלים
Proverbia	משל׳	משלי
Eccleciastes	קהל׳	קהלת
Canticum Cantic.	שיר vel ש״ה	שיר השירים
Jasajas	ישע׳	ישעיה
Jeremias	ירמ׳	ירמיה
Threni	איכ׳	איכה
Ezechiel	יחזק׳	יחזקאל
Daniel	דני׳	דניאל
Hoseas	הוש׳	הושע
Joël	יוא׳	יואל
Amos	עמו׳	עמוס
Obadias	עוב׳ vel עובד׳	עובדיה
Jonas	יונ׳	יונה
Michas	מיכ׳	מיכה
Nahum	נחו׳	נחום
Habakuk	חבק׳	חבקוק
Tzephanias	צפנ׳	צפניה
Haggaeus		חגי
Zacharias	זכר׳	זכריה
Malachias	מלא׳ vel מלאכ׳	מלאכי

Capitum et versuum numeros Hebraicos quod attinet, assuescet et illis exercitatione modica Lector minus exercitatus, qui illorum potestatem ex Grammatica addiscet: ברא׳ א יו h. e. Genes. 1. 16. שמו׳ יח כב Exod. 18. 22. etc. Quod si eadem verba in uno capite, bis, ter, vel saepius existant, sed in diversis versibus, tum et caput plerumque repetitur, praefixa copula Vau, quae tum non est numeralis, sed significativa, ut, אסת׳ א ה וא כ Esther 1. 5. et 1. 20. לח יד ולח טו 38. 14. et 38. 15. כא יג וכא כ וכא כז וכא לב וכא לה 21. 13. et 21. 20. et 21. 27. et 21. 32. et 21. 35, etc. Observa tamen, capitis numerum brevitatis caussa quandoque omitti, ut versus tantum continuo ponantur, quod agnoscitur, si plures numeri se invicem consequantur sine interposita copula Vau: ut, ז א ד ז h. e. cap. 7. v. 1. 4. 7. hic tres postremi numeri sunt indices versuum, etc. Sic in diversis capitibus ut, מט ל ונ טו cap. 49. 30. et 50. 15. Capitum divisio observata est eadem, quae in prioribus fuit Concordantiis. Unde in fine libri quoque eam Tabulam adjecimus, in qua singulorum capitum initia, juxta libros Biblicos continentur, quia exemplaria Biblica hodie in partitione plurimum saepe differunt. Proinde si locum quaesitum Lector in suis Bibliis non reperiat, ad illam Tabulam potest recurrere.

ac videre, num aliter Concordantiarum auctor caput illud distinxerit; quod si id deprehendat, facile ipsi erit, calculum versuum pro diversitatis ratione immutare. Sciat autem Lector benevolus, nos innumeros fere in prioribus Concord. pravos tum capitum tum versuum numeros hic emendasse; non quod singula loca sigillatim investigaverimus; infiniti enim id fuisset laboris; sed prout illa fortuito sese offerebant. Quare si aliqui forte remanserint, veniam benigne dabit. Remedium hoc potest adhibere; Si locum quaesitum in una voce seu radice ob numeri pravitatem non inveniat, sumat proximam in illo loco vocem, et in ea radice quaerat. Vix erit, ut in utroque loco frustretur.

Caeterum insertae conspiciuntur nonnunquam, ante nomen libri Biblici, Voces et Abbreviaturae quaedam literis rotundis scriptae, quae cum in prioribus editionibus fuerint, noluimus illas rejicere. Quaedam illarum sunt obscurae, adeo ut vix certo exponi possint. Memini Parentem p. m. ipsum in quibusdam haesitasse, ac Rabbinos quosdam de illis consuluisse, sed frustra. Singulos hic in lectoris gratiam recensebo, et quid mihi de illis videatur, dicam. Judicium esto doctiorum.

ב"פ, est ב' פעמים *bis extant in hoc versu* (allegata nempe verba.) Exemplum vide in Rad. אנש in sig. 3. in ונשידם Zachar. 12. Pro hoc saepissime est simpliciter פעמים *duabus vicibus, bis.*

י"ם יש ספרים *Sunt libri*, qui sc. aliter legant. Et sic lectio illa opponitur: ut in Rad. שתה sign. 1. in וְשָׁתוּ ad locum primum legitur, י"ם ושתה sunt quidam libri qui legunt ושתה per ה.

י"ת יונתן תרגם *Jonathan interpretatur:* ut in Rad. רוע sign. 1. in voce רָעָה Ezech. 7. 5. י"ת בתר *Jonathan interpretatur Postea,* vocem nempe אחת in textu cum circulo notatam. Quod ideo observat, quia ex illa interpretatione videtur colligi, illum pro אחת legisse אחר, ut et Kimchi notat.

כתוב כתי׳ scriptum est, vel כתיב. De vocibus quae aliter leguntur quam scribuntur. Vide in שן signif. 2. in שינירם, quod sic scribitur, sed pro eo legitur מימי רגלידם.

לי"ד Occurit in Rad. שבו sig. 1. ad vocem והשבותים. Videtur significare לדוד *Juxta Davidem,* Kimchium scil. Nam scribit is, vocem illam esse compositam ex ישב et שוב, et utroque modo posse exponi.

לר"ק Frequentissime occurrit. Et hoc videtur significare *Juxta Davidem Kimchium,* est scil. haec vox ita exponenda, vel ad hanc Radicem referenda. Sec hoc non semper videtur locum habere. Nam observavi talia loca, ubi longe aliter Kimchi exponit. E. Gr. Occurrit haec Abbreviatura etiam in נחה, in ipsius Radicis expositione, ubi non videtur significare posse, *Juxta D. K.,* quia ille aliter exponit: Sic in Radice רעה signif. 3. ad לדרע ex Psal. 15. 3. ubi itidem alia est Kimchi sententia. An forte aliquando est לדרך קבלה *Juxta Cabalam.*

לר"דק Occurit in Rad. אמן signif. 1. ad vocem נאמן ex 1. Sam. 25. 28. Significat et hoc לרבי דוד קמחי *Juxta Rabbi Davidem Kimchium,* est nempe haec vox נאמן in isto loco ex significatione קיום Firmitatis.

ליו׳ est ליונתן *Secundum Jonathanem.* Ex. Gr. in Rad. שחר sign. 2. ad vocem שַׁחֲרָהּ Jesa. 9. 21. annotat ליו׳, h. e. Secundum Jonathanem est haec vox ex significatione *Petendi.* Nam alii interpretantur *Auroram.*

להן Occurit in דד ad vocem דדיך Cantic. 1. 2. Scribitur cum duobus apicibus, ut Abbreviatura, sed vocem decurtatam esse puto, pro להנוצרית *Juxta Christianum*, sc. Interpretem. Nam vulgatus interpres vocem דֹּדֶיךָ illic loci exponit *Ubera tua,* ac si nempe esset דַּדַּיִךְ a דד. Melius itaque scriberetur להנו׳. Sic integre scripta legitur haec vox.

לנצרית in Radice שאל signif. 3. ad vocem שְׁאָלָה Jesa. 7. 11. Nam transfert vulgatus locum illum, *In profundum inferni,* ac si nempe esset שְׁאֹלָה. Ne igitur quis miretur, cur loca ista contra Hebraeorum lectionem ac sententiam in aliena significatione ad ducat, significat hac voce, se juxta Christianorum interpretem id facere, non ex sua sententia.

לן׳ גנ"ח Occurit in Radice צלל signif. 2. ad vocem צלצל Jesa. 18. 1. Puto autem idem esse cum praecedentibus, ac priorem vocem

vocem denotare לנוצרית: Nam Vulgatus interpres vocem צלצל illic loci exponit *Cymbalum.* Quid autem altera vox sibi velit, haud possem asseveranter dicere. Quid si esset? לנוצרית גדולמים נקרא חול *Juxta Christianum, vel Christianorum Interpretem Hieronymum, qui vocatur Vulgatus.* Cogitent de eo alii, qui melius divinare possunt.

לרז"ל est לרבותינו זכרונם לברכה *Secundum Rabbinos nostros, quorum memoria sit in benedictione.* Saepius occurit.

לרבי pro לרבותינו *Secundum Rabbinos nostros.* In Radice שנה signif. 2. ad vocem הַמִּשְׁנֶה, Tzephan. 1. 10.

לפי׳ Occurrit in Radice תלל ad locum תל אביב Ezech. 3. 15. Scribitur ut vox decurtata, ac si esset לפירוש, sed sic nullum reddit sensum. Quod nullus circulus voci תל est appositus, docet, notam, non ad illam tantum vocem, sed ad utramque conjunctim pertinere. Puto itaque esse abbreviaturam, et explico, לא פירש יונתן *Non interpretatus est Jonathan,* duo sc. haec verba. Nam retinuit ea, tamquam nomen proprium. Scribendum ergo לפ״י.

לפי׳ מה Extat in Rad. ענה signif. 2. ad vocem לְמַעֲנֵהוּ Prov. 16. 2. potest. legi, לפירוש מה *Secundum expositionem quandam,* vel *quorundam.*

לפ״ד ש׳ Extat in radice פיד, ad vocem לְפִיד Jobi 12. 5. לפ״ד non puto esse abbreviaturam, sed lego, לפ״ד שרש, h. e. *Radix est,* לְפַד. Hoc est, Vocis hujus לפיד, veram radicem puto esse לפד, quamvis nonnulli ל faciant servile, et huc referant.

למדנחאי *Secundum Orientales, secundum lectionem Orientalium.*

ס׳ In Radice שנה ad vocem שְׁנֵי Esth. 21. 4. annotatur שנית ס׳, quod ex Masora parva translatum. Legendum שנית סביר, h. e. Videtur esse legendum שֵׁנִית. *Hoc nullibi alias obvervari.*

Si itaque hactenus ea, quae in hocce Opere continentur, quaeque Lectori in eo potissimum sunt attendenda, exposui. Quia vero הכל דילך אחר המעשה *omnia tendunt ad Praxin,* subjiciendum quoque est aliquid de Usu, ejusque gustus lectori paucis praelibandus. Mirabuntur enim tantum laborem multi, et fructum dignum vix consequuturum existimabunt, adeoque nobis occinent proverbiale illud Hebraeorum, טחן הרבה ומציא קמעא *Molit multum, et educit parum,* in Gittin fol. 67. 1.

Concordantiarum Sacrarum utilitatem in quavis lingua esse maximam, semper omnes cordati, et diligentes Scripturarum scrutatores experti sunt, et quotidie experiuntur. Hinc de Latinis scribit Sixtus Senensis Biblioth. Sanct. lib. 3. *Est autem tanta hujus magni Indicis et commoditas et utilitas, ut quum primum studiosus Lector ipsum prudenter et cum judicio versare didicerit, et familiariter ejus assuescere coeperit, illico sentiat, se in illo invenisse thesaurum quendam inexplebilem, hoc est, universalem et absolutissimam totius Divinae Scripturae expositionem: ex cujus usu non minorem fructum ac delectationem capiat, quam si innumeros expositorum commentarios evolveret.*

Longe majorem autem esse earum usum in Linguis Originalibus, טהר מטידרא דיומא luce meridiana est clarius. Tales sunt Concordantiae Hebraeae in Veteri, et Graecae, in Testamento novo. Hae enim solae genuina ipsaquae Spiritus S. verba proponunt: Illae pro versionum imperfectione talia nonnunquam habent, quorum nec vola nec vestigium in Textu Sacro apparet: ac ubi optime etiam rem tangunt, tamen originalis textus elegantiam, et efficaciam nequaquam attingunt. Hae solae bona fide similes et concordantes voces phrasesque Lectori exhibent: Illae, propter Interpretis varietatem, frequenter sub uno themate, diversas et discordantes in authentico textu voces conjungunt: et contra, unam eandemque vocem Originalem, pluribus ac diversis ab interprete redditam, in diversa quoque loca distrahunt. Adeo verum semper manet illud;

Dulcius ex ipso fonte bibuntur aquae.

Non immerito proinde a viris doctis magni semper habitae, aestimataeque fuere. Prolixe hac de re agit Wolfgangus Franzius in libro de Interpretatione Sacrarum Scripturarum, ubi inter alia sic scribit. pag. ico

Potius

Potius carebit pius et diligens scrutator Scripturarum, et quidem fontium Veteris et Novi Testamenti aliis libris multis. Concordantiis utrisque istis carere citra magnum studiorum suorum detrimentum nequit. Et de Hebraeis scribit p. 78. *De cujus libri usu, ego usum ipsius multiplicem et prope infinitum expertus, et laudibus, satis graudia effari non possum. Hunc enim librum in Bibliotheca Theologica post ipsa Biblia Hebraea, ante omnia probatissima Lexica, et ante omnia monumenta, scripta a Divinis Hominibus super libros sacros, primum locum occupare debere, mecum confitebuntur, quotquot rem ipsam tentare et continuare magno suo cum commodo non detrectarint.* Et in Praefat. *Verum enimvero etsi Concordantiarum usus plane est absolutus, perfectus, et divinus, etc.* Nicolaus Fullerus Anglus, vir eruditissimus, in Miscellan. Sacı. lib. 4. cap. 7. scribit: *Concordantiarum Hebraicarum librum vere aureum esse, et usum mirificum atque divinum praebere, nemo Theologiae, linguaeque Hebraicae, tam rudis et imperitus tiro, quin probe intelligat, et in quotidiana, veteris potissimum instrumenti lectione, magis ac magis experiatur.*

Quod si verissima haec laus prioribus confusis et obscuris Concordantiis attribuebatur, tanto magis certe novo huic Operi compètet, quanto plus lucis ét ornatus accepit per novam methodum, per vocum Hebraicarum principalium punctationem, et accuratam Latinam interpretationem, quanto etiam est perfectius?

Triplicem usum in Titulo, quem ipse fecit, attigit Pater meus, p. m Quos paullo fusius hic declarabimus et illustrabimus.

Primus usus est, rem vel locum quaesitum ostendere, idque momento, aut facillimo jucundissimoque labore. Praestiterunt id quidem etiam priores Concordantiae, sed magno cum labore et taedio, nec exiguo in prolixioribus radicibus cum temporis dispendio. Usus hic permagnus est tum in memoriae defectu, tum in Auctorum lectione. Ea enim est memoriae nostrae imbecillitas, ut quamvis sensum locorum Scripturae teneamus, verba ipsa tamen et locum vix retineamus. Haeret interim una vel altera vox. Illam si quis in v[illegible]aribus Concordantiis quaerat, tota Radix et omnes libri sunt percurrendi. Si autem illa sit prolixa, ut est דבר אמר etc. quanta id molestia? Hic si ejus formam intelligat, statim et ejus sedem novit. In auctoribus vero legendis quantum hoc quaerendi compendium juvat? Solent enim multi verba Scripturae allegare, sine ulla auctorum, vel librorum vel capitum commemoratione. Perpetuum hoc in Hebraeorum commentariis, et in Masora. Unde illorum lectio Concordantias plus quam Diomedaea requirit necessitas. In Commentariis suis frequentissimi sunt Hebraei in allegandis Scripturae dictis. Quod faciunt sine ulla characteris variatione, sine ulla distinctione, sine ulla libri mentione, saepe etiam sine ullo signo vel phrasi id significante, aut praemonente, praesertim quando plura testimonia accongerunt. Unde magnae saepe tenebrae, quae vix alia, quam Concordantirum luce possunt discuti. Exemplis brevissimis rem declaremus et comprobemus. Nam res ita nota est ut prolixis non sit opus. R. D. Kimchi Amos 6. v. 8. scribit ad haec verba, נשבע יהוה בנפשו *Juravit* DOMINUS *per animam suam*: בעצמו כמו בי נשבעתי וכן אשר לא נשא לשוא נפשו: h. e. *Per seipsum sicut per me juravi et sic qui non effert ad vanitatem animam suam.* Sensus est: *Per animam suam,* in verbis textus idem esse quod *Per seipsum.* Et ad hoc illustrandum, afferuntur duo Scripturae loca, quorum primus est, בי נשבעתי *Per me juravi:* alter, לא נשא לשוא נפשו *Non effert ad vanitatem animam suam.* Liber autem et locus non indicantur. Ad Concordantias ergo recurrendum. Prior nullibi quaeri potest nisi in Radice שבע. Si veteres habeas Concordantias, tota radix ab initio percurrenda, quia librum ignoras. In novis statim ad נשבעתי, quod est prima persona praeteriti Niphal, te conferes, et quod quaeris, momento invenies. Sic alterum locum quaerere oportet vel in Rad. נשא, vel in שוא vel in נפש. Quod si inter has tres voces unius duntaxat formam assequaris, locum invenire tibi erit promptissimum: Ut; facillime agnoscitur, quid sit נפשו nomen vid. נפש cum affixo ו. Ad illam itaque vocem recurras, et quod in veteribus Concordantiis diu quaerendum esset, hic statim invenies, quia hujus formae non adeo

sunt

sunt multa. Et hic nota, ut illam semper vocem in quaerendo eligas, quae vel tibi est notior, vel cujus formae pauciora exstare arbitraberis. Et sic enim facilius res succedet. Sic ib. v. 7. ad vocem וְסַר scribit Kimchi:

וסר לשון קריבה כמו סורה שבה פה אסורה נא ואראה

h. e. וסר *est significationis appropinquandi sicut appropinqua sede huc appropinquabo nunc et videbo.* Ita de verbo ad verbum sonant et scripta sunt Hebraea. Docet his verbis, verbum סר in hoc loco significare idem quod קרב h. e. *Accedere, Appropinquare,* et hoc confirmat duobus scripturae dictis, in quibus hoc verbum idem significat, sed cohaerentibus, et sine ulla distinctione propositis. Haec et similia, quae in singulis paginis occurrunt, nulla quam Concordantiarum ope investigari possunt. Illae docebunt, num haec verba in uno loco, an in diversis contineantur. In his ergo inquirendis, ad formam et significationem vocum est attendendum, qua agnita, omnis difficultas et quaerendi molestia jam est superata. In Masora quam necessarium sit Concordantiarum usus, res ipsa docet. Nam Masora parva solet simpliciter dicere, *Toties haec vox reperitur, ut, bis, ter, quater,* etc. sed loca ipsa non indicat. Quis ergo ea mihi ostendet? Concordantiae. Masora magna quidem loca ipsa numerato tradit, sed librum, caput, versum, non indicat. Cujus ergo ope sciam, ubi loca illa extent, si ea investigare sit vel volupe vel necesse? Concordantiarum. Expertus est hoc ante centum annos R. Jacob ben Chajim, cum majoribus Bibliis Venetis Masoram, ex diversis exemplaribus manuscriptis, inter quae magna saepe erat differentia, adjiceret, et insigni elogio in sua Praefatione eruditissima ad posteros commendavit, his verbis: *In enumerandis autem versibus, fieri non potuisset ut eos enarrarem, nisi omnes 24. libros Biblicos ad unguem* [illegible] *ria tenerem. Hoc autem a me fuit* [illegible] *. Ac nisi fuisset liber quidam,* [illegible] *ordantia, compositus a quodam* [illegible] *aec nostra tempora quasi qua-* [illegible] *cujus nomen R. Isaac Nathan* [illegible] *nunc impressus est hic Venetiis* [illegible] *nostra) impossibile omnino mihi* [illegible] *rrare. Iste liber est vas pretiosum, complectens omnes nodos Scripturae Sanctae, et exprimit omnem Scripturam Sanctam in compositione sua, omne Nomen et Verbum cum appertinentibus sibi, ac in principio cujusque Nominis ac Verbi explicat dictionem istam, inquiens, Tot vel tot sunt, aut, Distinguitur in tot vel tot capita, et exprimit, primo, secundo, etc. Et dum signat singulas istas signaturas juxta differentiam cujusque Sectionis, et cujusque Prophetae per tot et tot capita, et ad singulas dictiones notat, Hoc reperitur capite isto, versu 4. 5. aut 30. ut hoc modo facillime unumquodque quaesitum inveniri possit. Quod si unus versus habuerit quatuor aut quinque Verba aut Nomina, veluti,* Et in umbra manuum mearum abscondi te, *reperies versum istum in Radice* צל *et in Radice* יד, *et in Radice* כסה. *ita ut si non comprehendas, aut in memoria habeas nisi vocem unam, quae sit Nomen aut Verbum ex isto versu, momento reperies quaesitum tuum in Radice Verbi aut Nominis istius. Maxima certe et infinita est dignitas et utilitas libri hujus, sine quo et absque quo non est via ulla studendi in Masora, ad inveniendum versum subito necessarium. Quod si enim necesse sit, ut lector ipse quaerat versum quem citat Masora, aut alium quempiam, necesse est, ut transeat plurimum temporis. Nam occurunt multi versus, ut non sciat in quo Propheta extent, aut si maxime id norit, necesse est, ut perquirat totum Prophetam; neque enim omnes sunt perfecti textuales. Is vero, ad cujus manus hic liber pervenerit, non opus habet libro Radicum Kimchi. Sunt enim in eo Radices* (omnes) *et additus Index ex omnibus versibus Biblicis, ne uno quidem deficiente. Summa rei, absque eo non potuissem praestare id quod praestiti.* Haec R. Chajim. Veritatem experientia quemvis docebit.

דבר׳ כח כ Perir[illegible]

דבר׳ כח כב Perire.

יהוש׳ כג יג לבני

Secundus usus est, quod continent Lexici Hebraici formam obsolutissimam: ita ut incertum sit, rectius ne Concordantiarum quam Lexici vocabulum illis accommodari possit. Continentur enim in eo non solum distincte. Omnes Radices cum suis derivatis omnibus, sed et singularum vocum formae universae, appositis statim singulorum vocabulorum locis, in quibuscunque per universam Scripturam occurrunt, quod in nullo hactenus Lexico

factum

factum. Usus hujus rei est magnus. Primo enim hinc discere et videre possunt tirones, non solum quid singulae radices aut vocabula in absoluta et regulari sua forma significent, sed singulorum vocabulorum in textu sacro sub quacunque forma occurrentium interpretationem propriam et accuratissimam. Nota est saepe vocis alicujus significatio: sed non statim constat discentibus, (neque etiam semper doctis) quomodo in hoc vel illo loco sit reddenda. Absolute id potest disci ex hoc libro. Si Psalmum vel textum Sacrum legant, nulla occurret vox, quam non ipsammet hic et punctatam et explicatam reperient. Quantum vero hoc subsidii, quantum adjumenti! Ex. Gr. Psal. 3. v. 2. ita habet: בְּקָרְאִי עֲנֵנִי אֱלֹהֵי צִדְקִי בַּצָּר הִרְחַבְתָּ לִּי חָנֵּנִי וּשְׁמַע תְּפִלָּתִי׃ Prima vox בְּקָרְאִי est infinitivus cum praefixo ב et affixo י. In Lexicis reperies significationem quidem ipsius radicis קָרָא, sed hanc ipsam vocem et hoc exemplum, modumque illud exponendi forte non reperies. Hic istam quoque formam cum vera et genuina significatione habes, בְּקָרְאִי *In invocare me.* Sic עֲנֵנִי in Radice ענה invenies, עֲנֵנִי *Exaudi me.* Et sic reliqua singula. Deinde potest hinc Lexicorum imperfectio, sicubi deficiunt, perfici et compleri, quinimo illorum errores juxta hanc quasi Regulam emendari. Vera vocis alicujus significatio certius et melius non potest dijudicari, quam ex singulorum exemplorum consideratione et collatione. In nullo autem hactenus libro, praeterquam in isto, id habebatur. Hinc scribit Franzius de Interpret. Script. p. 64. ***Ut autem de certitudine Lexicorum Hebraeorum magis reddaris securus, et sicubi Lexica imperfecta sunt ipsa, quod nemo negare potest, et experientia nimium convincit, imperfectionem illam videre, agnoscere et corrigere queas, duos tibi commendo libros, quorum utilitatem immensam satis laudare non possum, videlicet Concordantias Hebraeas super Vetus Testamentum, et Concordantias Graecas super Novum Testamentum.***

Tertius usus harum Concordantiarum est, quod sint instar Masorae perfectae. Numerato enim traditur, quoties, qua forma, quo libro, capite et versiculo unum quodque vocabulum in textu Hebraeo reperiatur. Numerat et Masora voces, sed non singulas. Plurimae adhuc sunt, quarum Masora nulla extat. Hic numerantur omnes et singulae, exceptis nimirum nominibus propriis, et paucis quibusdam particulis, quarum fere nullus numerus. Masora libros et capita non solet indicare. Hic sunt in promptu. In adducendis locis solet Masora magna communiter versuum initia citare. Unde creberrime accidit, ut in allegatis ejus verbis non existat vox illa de qua agitur, sed in sequentibus demum. Si quis proinde certus esse velit, cogitur locum ipsum inquirere et inspicere. Hic illa ipsa verba habentur, in quibus vox proposita continetur. Praeterea constat, vitio scriptorum et librariorum multos in Masoram irrepsisse errores, magnam confusionem. Unde certius et facilius quam hinc illi corrigentur? Veluti Lydius ergo lapis est, ad quem Masora affricari potest. Neque jam laboriosa et molesta amplius opus est inquisitione, sed tantum collatione. Momento lux e tenebris affulget. Lev. 18. 22. ad vocem מִשְׁכְּבֵי Masora parva notat, bis reperiri: Masora magna id repetit, et duo tantum loca adducit. Concordantiae autem numerato tria tradunt. Statim itaque apparet, omissum esse in Masora locum unum, nempe, Lev. 20. 13. Quot errores veterum Concordantiarum ope e Masora sustulerit Pater meus in nova Bibliorum magnorum editione, docent ejus Castigationes. At bone Deus, quanto labore illa fuerunt in veteribus Concordantiis inquirenda, conquirenda? quanto cum temporis dispendio? Sane nullum dubium est, si jam tum hoc thesauro instructus fuisset, quin emendatissimam eam nunc haberemus. Sed in gratiam Masorae studiosi, cautiones quasdam אגב אורחין *in transitu* hic adjiciam, quibus illi opus in collatione Masorae et Concordantiarum.

Quando Masora dicit, v[...] toties reperiri, in Concordan[...] conjunctim reperiuntur, sed [...] Quandoque in diversis unius [...] catis. Considerat enim Mas[...] formam tantum, non significat[...]

[...]. [...]ntaxat for[...] erit promptis-[...]r, quid sit נפשו [...]. Ad illam [...]d in veteribus [...]esset, hic sta-[...]ae non adeo sunt

Exodi. 40. v. 4. ad vocem עָרְכוֹ notat Masora ג׳ ter reperiri. In Concordantiis in prima significatione Radicis ערך extat tantum unum: in secunda significatione, reliqua duo. Aliquando tamen solet Masora limitare, ut 2. Reg. 6. 20. ad vocem יִרְאוּ *Et videbunt,* annotat, ג׳ רפין לשון ראייה *Tria sunt rapbata in significatione Videndi,* ad differentiam וְיִרְאוּ *Et timebunt,* quod est a יָרֵא pro וְיִירְאוּ. Quandoque sunt in diversis radicibus: ut Judic. 7. 3. ad vocem יָשַׁב Masora utraque notat, quinquies reperiri. Quatuor sunt futurum a verbo שׁוּב, quintum est infinitivus a verbo יָשַׁב. Ergo haec in diversis Radicibus sunt quaerenda. Quandoque sunt e diversis Conjugationibus: ut Jos. 4. 16. ad וַיַּעֲלוּ notat Masora, tria esse raphata. Duo sunt in Conjugatione Kal: tertium in Conjugat. Hiphil, verbi עלה. Quandoque sunt diversae personae: sic secunda masc. et tertia persona fem. futuri sunt eaedem. Masora formam externam respiciens, illas conjunctim numerat. Sic una eademque vox saepe est appellativa et propria. Masora et has omnes conjungit. Quia autem Nomina propria hic desunt, hinc differentia nonnunquam exsurgit. Praeterea accidit, ut unum idemque vocabulum simul sit usitatum in lingua Chaldaea, in Daniele et Esra, et in lingua Ebraea. Masora et hic omnia conjungit; quod etiam interdum discrepantiam caussatur: Ex. Gr. Deuter. 7. 12. ad vocem תִּשְׁמְעוּן Masora notat ו h. e. sexies reperiri. Concordantiae Hebraeae ostendunt tantum quatuor. Causa; duo sunt in textu Danielis Chaldaeo.

Deinde observandum, Masoram saepe voces diversae formae conjungere, ut, eas quae sunt cum copula ו et sine ea. Exemplum est in עַמּוּדָיו Exod. 36. 38. ad quam Masora *Perire* 4. reperiri plenum. At in
Co· דבר כח כ unt tantum tria. Quartum est
Perire Num. 4. 31.

דבר׳ כח כב olet Masora numerare inter-
Perire ndam, quoties in hoc vel illo
, non in universa scriptura.

יהושׁ כג יג
לבני

Id aliquando exprimitur hac voce בספ׳ *In hoc libro:* aliquando reticetur, quod tamen non ipsorum Masoretharum, sed scribarum forte vitio factum.

Alia diligens et industrius Lector ipse observabit. Prudentia et Judicio hic opus. Sic itaque compendioso artificio, et artificioso compendio, in uno triplex exhibetur Liber CONCORDANTIAE, LEXICON, MASORA. Quae singula fusius diduci potuissent, si Praefationis limites id permisissent. Sufficiat extremis digitis ea attigisse, et ita occasionem ulterius cogitandi Lectoribus subministrasse.

Atque hunc usum praestant Concordantiae circa verborum considerationem. Quod si nunc etiam vellem exponere usum, qui exinde ad rerum ipsarum intelligentiam exsurgit, novus dicendi campus se mihi aperiret.

Ad versiones Scripturarum probandas: ad illarum diversitates et discrepantias examinandas et conciliandas, ad errores tollendos, imo ad novam etiam versionem cudendam, quodnam quaeso commodius subsidium excogitari potuisset? Ad loca Scripturae dubia et obscura excutienda, illustranda, quid magis utile, quam similes voces, phrases et sententias conferre, atque ita ex uno de alio, ex clariori de obscurioribus judicare? Atqui id hic perfecte exhibetur, quod nullus Commentarius, nullus alius liber tibi praestabit?

Sed haec, et alia quae adhuc dici possent, certo consilio nunc praetereo, et Lectori ipsi pensitanda relinquo. Usus ipse opinione plura cuivis monstrabit.

Quod si sanctissima Dei voluntas tulisset, equidem nihil magis optassem, quam ut Pater meus p. m. ipse supremam operi manum imponere, et, de qua jam cogitabat, Instructionem conscribere potuisset. Sine dubio enim magis erudita et recondita multa ex divite eruditionis suae penu, meo et tuo bono, protulisset. Sed aliter visum est sapientissimo omnium rerum Arbitro. Foetum hunc sibi carissimum, dum parturiret, morte abreptus derelinquere cogitur, et dum eum in lucem edere magno nixu conatur, ipse tristi fato luce eheu! orbatur. Quamvis autem inopinatus ille casus me haud parum consternarit, adeo ut et ego ob operis magnitudinem, et

temporum

temporum ob grassantem luem incertitudinem, quibus ***Et certam praesens non habet hora fidem,*** de deserendo vel saltem differendo eo cogitarem: tamen, cum nihil magis in votis mihi fuisset, quam sanctissimum hoc coeptum perficere, — ***tantamque verendi Mentem implere patris,*** vires mihi colligendas, manumque constanter operi admovendam duxi. Favit conatibus Deus, et gratia sua ad coepta absolvenda me confirmavit. Pro quo sit Nomen ejus gloriosum benedictum.

Tu vero, Lector benevole, hosce nostros labores benigne accipito, iisque ad studiorum tuorum commodum et profectum utitor. Operam dedi sedulam, ut omnia quam emendatissime tibi exhiberem, quae in Autographo Parentis deessent, pro virili supplerem, quae te remorari possent aut offendere, in hac Praefatione explicarem, et tandem, quae oculos meos prima cura effugerunt, ingenue profiterer, et secundis curis restituerem, quod in Notis calci operis adjectis invenies. Sinistra judicia, nonnisi ab indoctis metuenda, non moramur. ***Si judicas cognosce,*** ait Seneca. At vero cognoscere non possunt imperiti. ***Temeritatis proinde est damnare quod nescias,*** optime iterum ait idem. In promptu esset, summorum et omni exceptione majorum virorum judiciis, et publicis testimoniis nos contra tales hic communire. Sed consulto id omittimus. ***Non est malus nummus, quem barbarus et ignarus formae publicae rejicit,*** scribit Sen. de Benef. 1. 5. Sic non est malus liber, quem barbari, et omnium bonarum literarum ignari rejiciunt. אסא דקאי׳ ביני חליפי אסא שמיה ואסא קרו ליה: dicebant olim in proverbio prisci Hebraei sermoni Babylonico, h. e. ***Myrtus stans inter urticas, myrtus tamen est, et myrtus vocatur.*** Doctis et probis studia nostra probata iri confidimus. Id si intelligam, operam dabo, ut brevi quoque sequatur Lexicon Chaldaicum, Talmudicum et Rabbinicum, in vigesimum usque annum a Patre pressum, et a viris doctis tantopere expetitum. Quod ut mihi serio cordi est, ita Deum rogo, ut ad id praestandum vires, vitam, valetudinem, et tempora tranquilla largiatur. Dabam Basileae. XI. Cal. Aug. An. MDCXXXI.

---

vocem quanuam
tiis non semper
diversis in locis.
radicis signifi-
ora utplurimum
ionem. Ex. Gr.
Exodi.

אות האלף

אבב ממנו נפרדו שני לשונים מתחלפי המובנה והמונח:

Significata ejus duo sunt.

א מה שהיה הגדלה ממנו עץ פרי או צמח:

• הערבארטרייבען, גרין, שטרויכווערק.

I. Viror, virgultum.

In virore suo. ***בְּאִבּוֹ**

עודנו באבו לא יקטף איו' ח יב

In virentia. **בְּאִבֵּי**

לראות באבי הנחל שיר ו יא

ב מה שהגלגן בו השבולת העולי בקנה אחד:

II. Spica cum calemo. arista, nomen mensis.

Spica. ***אָבִיב**

• אֶהרע, אֶהרענמאָנאַט, ניסן, דיא אֶהרע מיט דעם שטרוכהאַלם, שטאָנגעל.

כי השעורה אביב שמו' ט לא

אביב קלוי באש ויקר' ב יד

את תל אביב יחזק' ג טו

Spica. **הָאָבִיב**

אתם יוצאי' בחדש האביב שמו' יג ד

למועד חדש האביב כג טו

למועד חדש האביב

כי בחדש האביב לד יח

שמור את חדש האביב

כי בחדש האביב דבר' יו א

אבד כל אבדה והאבדון:

Perire

Periit. **אָבַד. אָבָד**

• פערלאָרען געהען, צו גרונדע געהען, אומקאָממען, פערשווינדען, אונגליקליך, צערשטאָרט, נידערגעהויען, פערטילגט ווערדען.

ונירם אבד חשבון במד' כא ל

ומנוס אבד מנהם איו' יא כ

זכרו אבד מני ארץ יח יז

עלימו אבד כלח ל ב

אבד זכרם המה תהלי' ט ז

אבד מנוס ממני קמב ה

אבד עם כמוש ירמ' מח מו

אבד נצחי איכ' ג יח

אבד קציר שדה יואל א יא

אבד חסיד מן הארץ מיכ' ז ב

זכר נא מי הוא נקי אבד איו' ד ז

ובן לילה אבד יונה ד י

הצדיק אבד ישע' נז א

אם יועצך אבד מיכ' ד ט

Et periit, peribit. **וְאָבַד**

ואבד כל בית אחאב מ"ב ט ח

מתי ימות ואבד שמו תהלי' מא ו

ואבד העשר ההוא קהלת ה יג

ואבד מנוס ירמ' כה לה

ואבד העמק מח ח

ואבד כל חזון יחזק' יב כב

ואבד מנוס מקל עמו' ב יד

ואבד מלך מעזה זכר' ט ה

Periit **אָבְדָה. אָבֵדָה.**

כי אבדה מצרים שמו' י ז

אבדה האמונה ירמ' ז כח

על מה אבדה הארץ ט יא

אבדה עצה מבנים מט ז

נוחלה אבדה תקותה יחזק' יט ה

ותוחלת אונים אבדה משלי יא ז

גם קנאתם כבר אבדה קהל' ט ו

Et periit, peribit. **וְאָבְדָה**

ואבדה חכמת חכמיו ישע' כט יד

ואבדה שארית יהודה ירמ' מ טו

ואבדה תקותנו יחזק' לז יא

Periisti. **אָבַדְתָּ**

אבדת עם כמוש במד' כא כט

Periisti. **אָבַדְתְּ**

איך אבדת נושבת מימים יחזק' כו יז

Perii. **אָבַדְתִּי**

אז אבדתי בעניי תהלי' קיט צב

וכאשר אבדתי אבדתי אסתר ד יו

Perii. **אָבָדְתִּי**

וכאשר אבדתי אבדתי אסת' ד יז

Perierunt. **אָבְדוּ. אָבָדוּ**

אבדו גוים מארצו תהלי' י יו

אבדו עשתנתיו קמו ד

יתרת עשה אבדו ירמ' מח לו

Et peribunt. **וְאָבְדוּ. וְאָבָדוּ**

ואבדו שארית פלשתים עמו' א ח

ואבדו בתי השן עמו' ג טו

שכן ורעו ואבדו ירמ' י כא

Et peribitis. **וַאֲבַדְתֶּם**

ואבדתם בגוים ויקר' כו לח

ואבדתם מהרה דבר' יא יז

ואבדתם מהרה יהוש' כג יו

והדחתי אתכם ואבדתם ירמ' כו י

ואבדתם אתם והנביאים כז טו

Periimus. **אָבַדְנוּ**

אבדנו כלנו אבדנו במד' יז כז

Periimus. **אָבָדְנוּ** s

אבדנו כלנו אבדנו במדב' יז כז

Periens. **אוֹבֵד. אֹבֵד**

ארמי אבד אבי דבר' כו ה

ליש אבד מבלי טרף איו' ד יא

ברכת אובד עלי תבא כט יג

אם אראה אובד לא יט

הייתי ככלי אבד תהלי' לא יג

כשה אבד בקש עבדך קיט קעו

יש צדיק אבד בצדקו קהל' ז יז

אֹבַד s

כי גוי אבד עצות המה דבר' לב כח

Pereunti. **לְאוֹבֵד**

תנו שכר לאובד משלי לא ו

Pereuntes. **הָאֹבְדִים**

ובאו האבדים ישע' כז יג

Pereuntem. **הָאֹבֶדֶת**

האבדת לא בקשתם יחזק' לד ד

את האבדת אבקש לד יז

Pereuntes. **אֹבְדוֹת**

צאן אבדות היו עמי ירמ' נ ו

Pereuntes. **הָאֹבְדוֹת**

האבדות לך היום ש"א ט כ

Pereundo. **אָבֹד**

אבד תאבדון דבר' ד כו

כי אבד תאבדון ח יט

כי אבד תאבדון ל יח

Perire. **אֲבֹד**

עד אבד הנשארים דבר' ז כ

Et in pereundo. **וּבַאֲבֹד**

ובאבד רשעים רנה משלי יא י

Perire te. **אֲבָדְךָ**

ועד אבדך מהר דבר' כח כ

Perire te. **אָבְדֶךָ**

ורדפוך עד אבדך דבר' כח כב

Perire vos. **אֲבָדְכֶם**

עד אבדכם מעל האדמה יהוש' כג יג

אָבְדָם *Perire ipsos.*
לבני יהודה ביום אבדם עובד' א יב
וּבַאֲבֹדָם *Et in perire ipsos.*
ובאבדם ירבו צדיקים משלי כח כח
יֹאבַד *Peribit.*
יאבד יום אולד בו איו' ג ג
יאבד לב המלך ירמ' ד ט
יֹאבֵד *Peribit.*
כגללו לנצח יאבד איוב כ ז
ויפיח כזבים יאבד משלי יט ט
עד כזבים יאבד כא כח
תֹּאבַד. תֹּאבֵד *Peribit.*
אשר תאבד ממנו דבר' כב ג
ותקות חנף תאבד איו' ח יג
ודרך רשעים תאבד תהלי' א ו
תקות ענוים תאבד לעד ט יט
תאות רשעים תאבד קיב י
ותקות רשעים תאבד משלי י כח
תאבד תקוה יא ז
כי לא תאבד תורה מכהן ירמי' יח יח
ותורה תאבד מכהן יחזק' ז כו
נֹאבֵד *Peribimus.*
ולא נאבד יונה א ו וג ט
נֹאבֵדָה *Peribimus.*
אל נא נאבדה יונ' א יד
תֹּאבֵדוּ *Peribitis.*
ובית אביך תאבדו אסתר ד יד
וְתֹאבְדוּ *Et pereatis.*
ותאבדו דרך תהלי' ב יב
תֹּאבֵדוּן *Peribitis.*
כי אבד תאבדון מהר דבר' ד כו
כי אבד תאבדון ח יט
כן תאבדון ח כ
כי אבד תאבדון ל יח
יֹאבֵדוּ. יֹאבְדוּ *Peribunt.*
כן יאבדו כל אויביך יי' שופ' ה לא
יאבדו רשעים מפני אלהים תהל' סח ג
המה יאבדו ואתה תעמד קב כז
מנשמת אלוה יאבדו איו' ד ט
מבלי משים לנצח יאבדו איו' ד כ
כי רשעים יאבדו תהלי' לז כ
יחד כסיל ובער יאבדו מט יא
כי הנה רחקיך יאבדו עג כז
מגערת פניך יאבדו פ יז

הנה איביך יאבדו צב י
אשר לא יעבדוך יאבדו ישע' ס יב
בעת פקדתם יאבדו ירמ' י טו ונא יח
וְיֹאבֵדוּ. וְיֹאבְדוּ *Et Peribunt.*
יכשלו ויאבדו מפניך תהלי' ט ד
ויאבדו אנשי ריבך ישע' מא יא
ויחפרו ויאבדו תהלי' פג יח
יעלו בתהו ויאבדו איוב ו יח
וַיֹּאבֵדוּ. וַיֹּאבְדוּ s *Et perierunt.*
ויאבדו מתוך הקהל במד' יז לג
ויאבדו כלי מלחמה ש"ב א כז
וַתֹּאבַדְנָה *Et perierunt.*
ותאבדנה האתנות ש"א ט ג
אִבֵּד *Pih. Perdidit.*
את הבמות אשר אבד מ"ב כא ג
אבד ושבר בריחיה איכ' ב ט
וְאִבַּד *Et perdidit.*
ואבד ממנה קול גדול ירמ' נא נה
אִבְּדָם *Perdidit eos.*
כי אבדם מלך ארם מ"ב יג ז
אִבַּדְתָּ *Perdidisti.*
אבדת רשע תהלי' ט ו
אִבַּדְתִּי *Perdidi.*
אבדתי את עמי ירמ' טו ז
וְאִבַּדְתִּי *Et perdam.*
ואבדתי במותיכם יחזק' ו ג
וְאִבַּדְתֶּם *Et perdetis.*
ואבדתם את כל במד' לג נב
ואבדתם את שמם דבר' יב ג
מְאַבְּדִים *Perdentes.*
הוי רעים מאבדים ירמ' כג א
אַבֵּד *Perdendo.*
אבד תאבדון את כל דבר' יב ב
וְאַבֵּד *Et perdere.*
הרגו היהודים ואבד אסת' ט ו וט יב
נתוש ואבד נאם יי' ירמ' יב יז
לְאַבֵּד *Ad perdendum.*
לאבד את היהודים אסת' ח ה
ועת לאבד קהל' ג ו
לאבד נפשות יחזק' כב כז
וּלְאַבֵּד *Et ad perdendum.*
להרג ולאבד אסת' ג יג ה ד וח יא

לְאַבְּדֵנִי *Ad perdendum me.*
לי קוו רשעים לאבדני תהלי' קיט צה
לְאַבְּדָם *Ad perdendum eos*
יכתב לאבדם אסת' ג ט
ביהודים לאבדם ד ז
על היהודים לאבדם ט כד
וּלְאַבְּדָם *Et ad perdendum eos.*
לחמם ולאבדם אסת' ט כד
וְאִבֶּדְךָ *Et perdidi te.*
ואבדך כרוב הסוכך יחזק' כח טז
תְּאַבֵּד *Perdes.*
תאבד דברי כזב תהלי' ה ז
פרימו מארץ תאבד כא יא
וּתְאַבֵּד *Et perdes.*
s ותאבד את כל זרע מלכ' ב יא א
ותאבד כל זכר למו ישע' כו יד
יְאַבֵּד *Perdet.*
ורעה זונות יאבד הון משלי כט ג
יְאַבֵּד s
יאבד טובה הרבה קהל' ט יח
וִיאַבֵּד *Et perdet.*
ויאבד את לב מתנה קהל' ז ט
ויאבד את אשור צפנ' ב יג
וַיְאַבְּדֵם *Et perdidit eos.*
ויאבדם יי' עד היום הזה דבר' יא ד
משגיא לגוים ויאבדם איו' יב כג
תְּאַבְּדֵם *Perdes eos.*
ושלות כסילים תאבדם משלי א לב
תְּאַבֵּדוּ *Perdetis.*
צלמי מסכתם תאבדו במד' לג נב
תְּאַבְּדוּן *Perdetis.*
תאבדון את כל המקמות דבר' יב ב
וַיְאַבְּדוּם *Et perdiderunt eos.*
ע'ץ ואבן ויאבדום מ"ב יט יח
ע'ץ ואבן ויאבדום ישע' לז יט
וְהֶאֱבִיד *Hiph. Et perdidit.*
והאביד שריד מעיר במד' כד יט
הֶאֱבַדְתָּ *Perdidisti.*
ותקות אנוש האבדת איו' יד יט
וְהַאֲבַדְתָּ *Et perdes.*
והאבדת את שמם דבר' ז כד
והאבדת כל צררי נפשי תהלי' קמג יב

והורשתם

וְהַאֲבַדְתֶּם *Et perdes eos.*
והרשתם והאבדתם מהר דבר׳ ט ג
וְהַאֲבַדְתִּי *Et perdam.*
והאבדתי את הנפש ההיא ויקר׳ כג ל
והאבדתי מהם קול ששון ירמ׳ כה י
והאבדתי משם מלך מט לח
והאבדתי את שארית יחזק׳ כה טז
והאבדתי גלולים ל יג
והאבדתי את כל בהמתה לב יג
והאבדתי חכמים מאדום עובד׳ א ח
והאבדתי מרכבתיך מיכ׳ ה י
וְהַאֲבַדְתִּיךָ *Et perdam te.*
והאבדתיך מן הארצות יחזק׳ כה ז
וְהַאֲבַדְתִּיךְ *Et perdam te.*
והאבדתיך מאין יושב צפנ׳ ב ה
מַאֲבִיד *Perdens.*
אשר יי׳ מאביד מפניכם דבר׳ ח כ
הַאֲבִיד *Perdens.*
למען האביד את עבדי הבעל מ״ב י יט
לְהַאֲבִיד *Ad Perdendum.*
להאביד אתכם דבר׳ כח סג
וּלְהַאֲבִיד *Et ad perdendum.*
ולהאביד ולהרוס ירמ׳ א י
לנתוש ולנתוץ ולהאביד יח ז
ולהאביד ולהרע לא כח
לְהַאֲבִידֵנוּ *Ad perdendum nos*
ביד האמרי להאבידנו יהוש׳ ז ז
הַאֲבִידוֹ *Perdere eum.*
עד האבידו אתך דבר׳ כח נא
לְהַאֲבִידוֹ *Ad perdendum eum.*
אל פניו להאבידו דבר׳ ז י
וישלחם ביהודה להאבידו מ״ב כד ב
אֹבִידָה *Perdam.*
אבידה עיר ויושבי בה ירמ׳ מו ח
אֹבֵד *Perditio* s
אונטערגאנג.
ואחריתו עדי אבד במדב׳ כד כ
וגם הוא עדי אבד כד כד
***אֲבֵדָה** *Res perdita vel amissa.*
s פערלארענעס, אדער אויפ־ געגעבענעס.
על כל אבדה שמו׳ כב ח
או מצא אבדה ויקר׳ ה כב

הָאֲבֵדָה *Rem amissam.*
או את האבדה אשר מצא ויק׳ ה כג
אֲבֵדַת *Rei amisse.*
לכל אבדת אחיך דבר׳ כב ג
***אֲבַדּוֹן** *Perditio.*
s אונטערגאנג, אבגרונד, פערדערבונג, פערטילגונג.
אבדון ומות אמרו איו׳ כח כב
עד אבדון תאכל לא יב
וַאֲבַדּוֹן *Et perditio.*
שאול ואבדון נגד יי׳ משלי טו יא
בָּאֲבַדּוֹן *In perditione.*
אמונתך באבדון תהל׳ פח יב
לָאֲבַדּוֹן *Perditioni.*
ואין כסות לאבדון איו׳ כו ו
***וַאֲבַדֹּה** *Et perditio.*
שאול ואבדה משלי כז כ
***וְאָבְדָן** *Et perditione.*
והרג ואבדן אסת׳ ט ה
בְּאָבְדַן *In perditionem.*
באבדן מולדתי אסת׳ ח ו

אבה תהיינה פתרוניו שלש:
Significata ejus tria sunt.

א מה שנגלה ממנו תאוה ורצון:
I. Velle, Concupiscere, Acquiescere.

אָבָה *Voluit.*
s וואללען, גערן זעהען, ווינשען, בע־ געהרען.
ולא אבה לשלחם שמו׳ י כז
ולא אבה סיחן דבר׳ ב ל
לא אבה יי׳ השחיתך י י
ולא אבה יי׳ אלהיך לשמוע כג ו
לא אבה יבמי כה ז
שלח ולא אבה שופ׳ יא יז
ולא אבה האיש ללון יט י
ולא אבה נשא כליו ש״א לא ד
ולא אבה עשהאל ש״ב ב כא
ולא אבה דוד להסיר אליו ו י
ולא אבה ולא ברה יב יז
ולא אבה לשמע בקולה יג יד
ולא אבה לשמע לה יג טז
ולא אבה ללכת ויברכהו יג כה
ולא אבה לבוא אליו
ולא אבה לבוא יד כט
ולא אבה לשתותם כג טז וכג יז
ולא אבה יהושפט מ״א כב נ
ולא אבה יי׳ להשחית מ״ב ח יט
ולא אבה השחיתם יג כג
ולא אבה יי׳ לסלח כד ד
ולא אבה נשא כליו ד״ה א י ד
ולא אבה יא יח יט
ולא אבה ארם להושיע יט יט
ולא אבה יי׳ להשחית ד״ה ב כא ז
וישראל לא אבה לי תהל׳ פא יב
אָבִיתִי *Volui.*
ולא אביתי לשמע לבלעם יהוש׳ כד י
ולא אביתי לשלח ידי ש״א כו כג
אָבוּ *Voluerunt.*
ולא אבו האנשים שופ׳ יט כה
ולא אבו בני בנימן כ יג
ולא אבו החרימם ש״א טו ט
ולא אבו עבדי המלך כב יז
לא אבו לעצתי משלי א ל
לא אבו שמוע תורת יי׳ ישע׳ ל ט
ולא אבו בדרכיו הלוך מב כד
ולא אבו לשמע אלי כ ח
אָבוּא *Voluerunt.*
ולא אבוא שמוע ישע׳ כח יב
אֲבִיתֶם *Voluistis.*
ולא אביתם לעלת דבר׳ א כו
ותוכחתי לא אביתם משלי א כה
ולא אביתם ישע׳ ל טו
אֹבִים *Volunt.*
כי אינם אבים לשמע יחזק׳ ג ז
תֹּאבֶה *Velis, acquiescito.*
לא תאבה לו דבר׳ יג ט
אל תשמע ולוא תאבה מ״א כ ח
תֹּבֵא *Acquiescito.*
אל תבא משלי א י
יֹאבֶה *Acquiescet.*
לא יאבה יי׳ סלח לו דבר׳ כט יט
ולא יאבה כי תרבה שחד משלי ו לה
הֲיֹאבֶה *An volet.*
היאבה רים עבדך איו׳ לט ט
תֹּאבֶה *...let.*
אולי לא תאבה האשה
*

ב ד ה כו
יהוש׳ ב יב
והחיתם

ואם לא תאבה האשה כד ח

תאבו *Volueritis.*

ולא תאבו לשמע לי ויקר׳ כו כא
אם תאבו ושמעתם ישע׳ א יט

יאבו *Voluerint.*

לא יאבו לשמע אליך יחזק׳ ג ז

***אבה** *Concupiscentia.*

• בעניערדע, ועהנזוכט, ראָהרשיפפכען, דיא וועלכען איהרער לייכטינקייט זעהר שנעלל נאך דעם ערזעהנטען האָפען איילען.

חלפו עם אניות אבה איו׳ ט כו

***אבי** *o.*

• אָ! מיין וואונש.

אבי יבחן איוב איו׳ לד לו

***האביונה** *Concupiscentia.*

s דיא בעניערדע.

ותפר האביונה קהלת יב ה

ב סס אביון :

II. Egenus, pauper.

***אביון** *Egenus.*

• דירפטיג, אָרם.

לא יהיה בך אביון דבר׳ טו ד
כי יהיה בך אביון טו ז
כי לא יחדל אביון טו יא
מאשפת ירים אביון ש״א ב ח
ומיד חזק אביון איוב ה טו
כי לא לנצח ישכח אביון תהל׳ ט יט
יושיע לבני אביון עב ד
כי יציל אביון משוע עב יב
וישגב אביון מעוני קז מא
כי יעמד לימין אביון קט לא
מאשפת ירים אביון קיג ז
ומכבדו חנן אביון משלי יד לא
ובדבר אביון משפט ישע׳ לב ז
כי הציל את נפש אביון ירמ׳ כ יג
השאפים אביון עמו׳ ח ד

ואביון *Et egenus.*

שכיר עני ואביון דבר׳ כד יד
יקטל עני ואביון איוב כד יד
ועני ואביון מגזלו תהל׳ לה י
להפיל עני ואביון לז יד
מג... ...ביון מ יח וע ו
כי רשעים יא...יון מט ג
יחד כסיל ובי...ביון עב יג
כי הנה רחקי...לו שמך עד כא
מנערת פניך י

פלטו דל ואביון פב ד
כי עני ואביון אני פו א
וירדף איש עני ואביון קט יז
כי עני ואביון אנכי קט כב
ודין עני ואביון משלי לא ט
דן דין עני ואביון ירמ׳ כב יז
עני ואביון לא החזיקה יחזק׳ יו מט
עני ואביון הונה יח יב
ועני ואביון הונו כב כט
ואביון בעבור נעלים עמו׳ ב ו וח ו

האביון *Egenus.*

מאחיך האביון דבר׳ טו ז
ורעה עינך באחיך האביון טו ט

לאביון *Egeno.*

עגמה נפשי לאביון איו׳ ל כה
ואין כסות לאביון לא יט
וידיה שלחה לאביון משלי לא כ
מעוז לאביון בצר לו ישע׳ כה ד

אביונך *Egeni tui.*

משפט אבינך בריבו שמו׳ כג ו

ולאבינך *Et egeno tuo.*

ולאבינך בארצך דבר׳ טו יא

אבינים. אביונים *Egeni.*

יטו אבינים מדרך איו׳ כד ד
מאנקת אביונים תהל׳ יב ו
שמע אל אביונים יי׳ סט לד
אביונים יושיע עב יג
משפט אבינים קמ יג
אביונים נקיים ירמ׳ ב לד
ומשפט אביונים לא שפטו ה כח
הרצצות אביונים עמו׳ ד א

ואביונים *Et egeni.*

ואביונים מאדם משלי ל יד
ואביונים לבטח ירבצו ישע׳ יד ל
ואביונים בשער הטו עמו׳ ה יב

והאביונים. *Et egeni*

העניים והאביונים ישע׳ מא יז

לאביונים *Egenis.*

ומתנות לאבינים אסתר ט כב
אב אנכי לאביונים איו׳ כט טז
פזר נתן לאביונים תהל׳ קיב ט

אביני *Egeni.*

ואכלו אביני עמך שמות כג יא

ואביוני *Et egeni.*

ואביוני אדם ישע׳ כט יט

אביוניה *Egenis ejus.*

אביוניה אשביע לחם תהל׳ קלב טו

***האביונה** *Indigentia.*

ותפר האביונה קהל׳ יב ז

ג כל אבות :

III. Pater.

***אב** *Pater.*

• פאַטער, פאָרפאַהר, העדר, הויזפאַטער הויזהערר, אורהעבער, וואָהלטהאָטער, לעהרער, ראַטהגעבער, פערפפלעגער.

היש לכם אב או אח בראש׳ מד יט
יש לנו אב זקן מד כ
ונשיא בית אב במד׳ ג כד וג ל וג לה
לבית אב מאת כל יז יח
בית אב לשמעוני כה יד
בית אב במדין הוא כה טו
בין אב לבתו ל יז
נשיא אחד לבית אב יהוש׳ כב יד
כמני היום אב לבנים ישע׳ לח יט
אם ואם הקלו בך יחזק׳ כב ז
ערות אב גלה בך כב י
כי בן מנבל אב מיכ׳ ז ו
בן יכבד אב וגו׳
ואם אב אני מלא׳ א ו
הלא אב אחד לכלנו ב י
כרחם אב על בנים תהלי׳ קג יג
שמעו בנים מוסר אב משלי ד א
בן חכם ישמח אב י א וטו כ
בן חכם מוסר אב יג א
משדר אב יבריח אם יט כו
אב אנכי לאביונים איו׳ כט טז
היש למטר אב לח כח
יתומים היינו ואין אב איכ׳ ה ג
כי אין לה אב ואם אסת׳ ב ז
ויהיו לבית אב ד״ה א כג יא
בית אב אחד כד ו
וחלקת בית אב ללוים ד״ה ב לה ה

האב *Pater.*

כנפש האב וכנפש הבן יחזק׳ יח ד
בן לא ישא בעון האב יח כ

ואב *Et pater.*

ואב לא ישא בעון הבן יחז׳ יח כ

וישימי

לְאָב
In Patrem, pro Patre, Pater. Patri.

וישימני לאב לפרעה בראשׁ׳ מה ח
והיה לי לאב ולכהן שופט׳ יז י
והיה לנו לאב ולכהן יח יט
אני אהיה לו לאב שמוא׳ ב ז יד
לאב ליושב ירושלם ישע׳ כב כא
אמר לאב מה תוליד מה י
כי הייתי לישראל לאב ירמ׳ לא ט
כי אם לאב ולאם יחז׳ מד כה
עין תלעג לאב משלי ל יז
אני אהיה לו לאב ד״ה א יז יג
ואני לו לאב כב י
ואני אהיה לו לאב כח ו

כְּאָב
Sicut pater.

כי מנעורי גדלני כאב איו׳ לא יח

וּכְאָב
Et sicut pater.

וכאב את בן ירצה משלי ג יב

אַב
Pater.

אב המון גוים נתתיך בראשׁ׳ יז ה

לְאַב
In patrem.

והיית לאב המון גוים בראשׁ׳ יז ד

אֲבִי
Pater.

אבי ישב אהל ומקנה בראשׁ׳ ד כ
אבי כל תפש כנור ד כא
חם הוא אבי כנען ט יח
וירא חם אבי כנען ט כב
אבי כל בני עבר י כא
אבי מלכה ואבי יסכה יא כט
אבי מואב עד היום יט לז
הוא אבי בני עמון יט לח
קמואל אבי ארם כב כא
ביתה בתואל אבי אמך כח ב
מיד בני חמור אבי שכם לג יט
ויצא חמור אבי שכם לד ו
תלדות עשו אבי אדום לו ט
הוא עשו אבי אדום לו מג
ולקח אבי הנערה דבר׳ כב טו
ואמר אבי הנערה כב טז
קרית ארבע אבי הענק יהוש׳ טו יג
בכור מנשה אבי הגלעד יז א
אבי הענוק היא חברון כא יא
תרח אבי אברהם כד ב
מאת בני חמור אבי שכם כד לב
ליואש אבי העזרי שופט׳ ו יא
בעפרת אבי העזרי ו כד
בעפרה אבי העזרי ח לב
בית אבי אמו לאמר ט א
חמור אבי שכם ט כח
ויראהו אבי הנערה יט ג
חתנו אבי הנערה יט ד ט
ויאמר אבי הנערה יט ה ו ח
אבי ישי אבי דוד רות ד יז
לקיש אבי שאול שמוא׳ א ט ג
וקיש אבי שאול יד נא
ונר אבי אבנר יד נא
אבי עד ישע׳ ט ה
אבי יתומים תהלי׳ סח ו
ולא ישמח אבי נבל משלי יז כא
גיל יגיל אבי צדיק כג כד
אל בת מכיר אבי גלעד ד״ה א ב כא
בני מכיר אבי גלעד ב כג
את אשחור אבי תקוע ב כד
הוא אבי זיף
ובני מרשה אבי חברון ב מב
את רחם אבי ירקעם ב מד
ומעון אבי בית צור ב מה
אבי מדמנה
את שוא אבי מכבנא ד״ה א ב מט
שובל אבי קרית יערים ב נ
שלמא אבי בית לחם
חרף אבי בית גדר ב נא
לשובל אבי קרית יערים ב נב
מחמת אבי בית רכב ב נה
ואלה אבי עיטם ד ג
ופנואל אבי גדר
ועזר אבי חושה וגו׳
אבי בית לחם ד ד
ולאשחור אבי תקוע ד ה
הוא אבי אשתון ד יא
תחנה אבי עיר נחש ד יב
אבי גיא חרשים ד יד
ישבח אבי אשתמע ד יז
את ירד אבי גדור
אבי שוכו וגו׳
אבי זנוח ד יח
אבי קעילה הגרמי ד יט
ער אבי לכה ולעדה אבי ד כא
את מכיר אבי גלעד ז יד
הוא אבי ברזית ז לא
ישבו אבי גבעון ח כט
אבי גבעון יעואל ט לה

וַאֲבִי
Et pater.

ואבי יסכה בראשׁ׳ יא כט
ואבי נחור יהושע כד ב
ואבי עמשא יתר ד״ה א ב יז
ואבי גבעא ב מט

לַאֲבִי
Pater.

ונתנו לאבי הנערה דבר׳ כב יט
לאבי הנערה חמשים כב כט

אָבִי
Pater meus.

שכבתי אמש את אבי בראשׁ׳ יט לד
אחתי בת אבי היא כ יב
אלהים מבית אבי כ יג
ויאמר אבי כב ז
אשר לקחני מבית אבי כד ז
אל בית אבי תלך כד לח
ממשפחתי ומבית אבי כד מ
אולי ימשני אבי כז יב
ויאמר אבי כז יח
יקם אבי כז לא
ברכני גם אני אבי כז לד
הברכה אחת הוא לך אבי כז לח
ברכני גם אני אבי כז לח
יקרבו ימי אבל אבי כז מא
בשלום אל בית אבי כח כא
ואלהי אבי היה עמדי לא ה
לולי אלהי אבי אלהי
אברהם לא מב
אלהי אבי אברהם לב י
ואלהי אבי יצחק לב י
ואת כל בית אבי מא נא
עלינו אל עבדך אבי מד כד
ויאמר עבדך אבי מד כז
כבאי אל עבדך אבי מד ל
מעם אבי לאמר מד לב
איך אעלה אל אבי מד לד
אשר ימצא את אבי מד לד
אני יוסף העוד אבי חי מה ג
מהרו ועלו אל אבי מה ט
והורדתם את אבי מה יג
אחי ובית אבי מו לא
ויאמר אבי ואחי מז א
לא כן אבי מח יח
אבי השביעני וגו׳
ואקברה את אבי נ ה
אלהי אבי וארממנהו- שמו׳ טו ב
כי אלהי אבי בעזרי יח ד
ארמי אבד אבי כו ה
ועשיתם גם אתם עם
בית אבי חסד יהוש׳ ב יב

והחיתם

החיתם את אבי ב יג
ואנכי הצעיר בבית אבי שופט׳ ו טו
אשר נלחם אבי ט יז
על בית אבי היום ט יח
ותגרשוני מבית אבי יא ז
אבי פציתה את פיך יא לו
פן יחדל אבי שמו׳ א ט ה
עכר אבי את הארץ יד כט
משפחת אבי בישראל יח יח
מבקש שאול אבי יט ב
ˢ ועמדתי ליד אבי בשדה שמואל א יט ג
ואני אדבר בך אל אבי יט ג
הנה לא יעשה אבי כ ב
ומדוע יסתיר אבי ממני כ ב
מעם אבי לבוא עליך כ ט
כי אחקר את אבי כ יב
כי ייטב אל אבי וגו׳
כאשר היה עם אבי כ יג
יצא נא אבי ואמי אתכם כב ג
דבר בכל בית אבי כב טו
לא תמצאך יד שאול אבי וגו׳
שאול אבי ידע כן כג יז
ואם תשמור את שמי
מבית אבי כד כב
באתה אל פילגש אבי שמו׳ ב ג ז
ועל בית אבי יד ט
את ממלכות אבי טז ג
כי לא היה כל בית אבי יט כט
עם קבר אבי ואמי יט לח
ידך בי ובבית אבי כד יז
על כסא דוד אבי מלכ׳ א ב כד
לפני דוד אבי
בכל אשר התענה אבי ב כו
מעלי ומעל כל בית אבי ב לא
אשר עשיתי לדוד אבי ב מד
עם עבדך דוד אבי ג ו
עבדך תחת דוד אבי ג ז
אתה ידעת את דוד
אבי ה יז
דבר יי׳ אל דוד אבי ה יט
דבר בפיו את דוד אבי ח טו
ויהי עם לבב דוד אבי ח יז
ויאמר יי׳ אל דוד אבי ח יח
ואקם תחת דוד אבי ח כ
שמרת לעבדך דוד אבי ח כד
שמר לעבדך דוד אבי ח כה
לעבדך דוד אבי ח כו
עבה ממתני אבי יב י
ועתה אבי העמיס עליכם וגו׳

אבי יסר אתכם בשוטים יב יא
אבי הכביד את עלכם וגו׳
אבי יסר אתכם בשוטים יב יד
בין אבי ובין אביך טו יט
אשר לקח אבי
כאשר שם אבי בשמרון כ לד
אבי אבי רכב ישראל מ״ב ב יב ויג יד
ˢ ויאמרו אבי ה יג
ויאמר האכה אכה אבי ו כא
ידך בי ובבית אבי ד״ה א כא יז
כי מכל בית אבי וגו׳
ובבית יהודה בית אבי
ובבני אבי בי רצה כח ד
עם דויד אבי חסד גדול ד״ה ב א ח
יאמן דברך עם דויד אבי א ט
עשית עם דויד אבי ב ב
אשר הכין דויד אבי ב ו
יודע בינה לחורם אבי ב יב
דבר בפיו את דויד אבי ו ד
ויהי עם לבב דויד אבי ו ז
ויאמ׳ יי׳ אל דויד אבי ו ח
ואקום תחת דויד אבי ו י
לעבדך דויד אבי ו טו
שמור לעבדך דויד אבי ו יז
עבה ממתני אבי י י
ועתה אבי העמים עליכם י יא
אבי יסר אתכם י יא יד
אבי הכביד את עלכם י יד
ˢ ובינך ובין אבי טז ג
ואני ובית אבי חטאנו נחמי׳ א ו
לשחת קראתי אבי אתה איו׳ יז יד
ˢ אבי יבחן איוב לד לו
אבי ואמי עזבוני תהלי׳ כז י
הוא יקראני אבי פט כז
קרא אבי ואמי ישע׳ ח ד
אמרים לעץ אבי אתה ירמי׳ ב כז
קראת לי אבי ג ד
אבי תקראי לי ג יט
ˢ אשר בשר את אבי כ טו

Et pater meus. וְאָבִי

ואבי ראה גם ראה שמו׳ א כד יב
ואבי דוד לא ידע מ״א ב לב

Patri meo. לְאָבִי

וחטאתי לאבי בראש׳ מד לב
והגדתם לאבי מה יג
הנה לאבי ולאמי שופט׳ יד טז
אשקה נא לאבי מלכ׳ א יט כ

כי בן הייתי לאבי משלי ד ג

Pater noster. אָבִינוּ

אבינו זקן בראש׳ יט לא
נשקה את אבינו יין יט לב
ונחלה בבית אבינו לא יד
והנה הקטן את אבינו מב יג
אנחנו אחים בני אבינו
את אבינו בארץ כנען מב לב
ויאמר אבינו שבו מד כה
שיבת עבדך אבינו מד לא
אבינו מת במדבר במדב׳ כז ג
למה יגרע שם אבינו וגו׳
בתוך אחי אבינו כז ד
לא תנחל בבית אבינו יהוש׳ יא ב
ברוך אתה יי׳ אלהי
ישראל אבינו ד״ה א כט י
כי אתה אבינו וגו׳
אתה יי׳ אבינו ישע׳ סג טז
ועתה יי׳ אבינו אתה סד ז
אבינו צוה עלינו ירמ׳ לה ו
יהונדב בן רכב אבינו לה ח
צונו יונדב אבינו לה י

Patri nostro. לְאָבִינוּ

לקח יעקב את כל אשר לאבינו
לאבינו עשה את
כל הכבד [illegible] בראש׳ לא א
שלום לעבדך לאבינו מג כח

A patre nostro. מֵאָבִינוּ

ונחיה מאבינו זרע בראש׳ יט לב
ונחיה מאבינו זרע יט לד
אשר הציל אלהים מאבינו לא יז

Pater tuus. אָבִיךָ

וממולדתך ומבית
אביך בראש׳ יב א
נשבעתי לאברהם אביך כו ג
אלהי אברהם אביך כו כד
הנה שמעתי את אביך כז ו
אני יי׳ אלהי אברהם אביך כח יג
נכסף נכספת לבית אביך לא ל
אנכי האל אלהי אביך מו ג
אביך ואחיך באו אליך מז ה
הושב את אביך מז ו
הנה אביך חלה מח א
עלית משכבי אביך מט ד
ישתחוו לך בני אביך מט ח
מאל אביך ויעזרך מט כה
ברכת אביך גברו מט כו

עלה וקבר את אביך נ ו
אביך צוה לפני מותו נ יז
לפשע עבדי אלהי אביך נ יז
אנכי אלהי אביך שמו' ג ו
כבד את אביך כ יב
ערות אביך וערות אמך ויקר' יח ז
ערות אשת אביך וגו'
ערות אביך הוא יח ח
בת אביך או בת אמך יח ט
§ ערות בת אשת אביך
מולדת אביך יח יא
אחות אביך וגו'
שאר אביך הוא יח יב
ערות אחי אביך יח יד
אחות אמך ואחות אביך כ יט
ובית אביך אתך במדב' יח א
מטה לוי שבט אביך יח ב
כבד את אביך דבר' ה יז
הלוא הוא אביך קנך לב ו
שאל אביך ויגדך לב ז
נגליתי אל בית אביך שמוא' א ב כז
ואתנה לבית אביך ב כח
ביתך ובית אביך ב ל
ואת זרע בית אביך ב לא
לך ולכל בית אביך ט יט
הנה נטש אביך י ב
השבע השביע אביך יד כח
ומה חטאתי לפני אביך כ א
ויאמר ידוע ידע אביך כ ג
אם פקד יפקדני אביך כ ו
ועד אביך למה זה כ ח
מה יענך אביך קשה כ י
אתה וכל בית אביך כב יז
בכל נפש בית אביך כב כב
עם בית שאול אביך שמוא' ב ג ה
בעבור יהונתן אביך וגו'
שדה שאול אביך ט ז
המכבד דוד את אביך י ג
ובא אביך לראותך יג ה
עבד אביך ואני מאז טו לד
עבדתי לפני אביך יו יט
בוא נא אל פלגשי אביך וגו'
כי נבאשת את אביך יו כא
אתה ידעת את אביך יז ח
כי גבור אביך יז י
אשר הלך דויד אביך מלכ' א ג יד
וכרתי אל דויד אביך ו יב
כאשר הלך דוד אביך ט ד
דברתי על דוד אביך ט ה

למען דוד אביך יא יב
אביך הקשה את עלנו
הקל מעבדת אביך יב ד
אשר נתן אביך עלינו יב ט
אביך הכביד את עלנו יב י
בין אבי ובין אביך טו יט
אתה ובית אביך יח יח
מאת אביך אשיב כ לד
לך אל נביאי אביך מלכ' ב ג יג
כה אמר יי' אלהי
דוד אביך כ ה
המכבד דויד את אביך ד"ה א יט ג
דע את אלהי אביך כח ט
וחכמי אדני דויד אביך ד"ה ב ב יג
כאשר הלך דויד אביך ז יז
כאשר כרתי לדויד אביך ז יח
אביך הקשה את עלנו
ואתה הקל מעבודת אביך י ד
אשר נתן אביך עלינו י ט
אביך הכביד את עלנו י י
ביני ובינך ובין אבי
ובין אביך יו ג
אלהי דויד אביך וגו'
יהושפט אביך ד"ה ב כא יב
את אחיך בית אביך כא יג
עמך ובית אביך תהלי' מה יא
שמע בני מוסר אביך משלי א ח
נצר בני מצות אביך ו כ
ישמח אביך ואמך כג כה
רעך ורע אביך כז י
ועל בית אביך ישע' ז יז
אלהי דוד אביך לח ה
אביך הראשון חטא מג כז
נחלת יעקב אביך נח יד
אחיך ובית אביך ירמ' יב ו
אביך הלא אכל ושתה כב טו

Et pater tuus וְאָבִיךָ

ואביך איש מלחמה שמוא' ב יז ח

Patri tuo לְאָבִיךָ

מטעמים לאביך בראש' כז ט
והבאת לאביך ואכל כז י
השור אשר לאביך
הבעל אשר לאביך שופט' ו כה
שמע לאביך זה ילדך משלי כג כב

A patre tuo. מֵאָבִיךָ

כביר מאביך ימים איו' טו י

Pater tuus. אָבִיךָ

היש בית אביך מקום בראש' כד כג

שבי אלמנה בית אביך לח יא
ואת אביך ואת אמך
ואת כל בית אביך יהוש' ב יח
ואת בית אביך באש שופ' יד טו
ותעזבי אביך ואמך רות ב יא
ובית אביך תאבדו אסת' ד יד
אביך האמרי יחזק' יו ג

A patre tuo. מֵאָבִיךָ

אשר בחר בי מאביך שמוא' ב ו כא

Pater vester. אֲבִיכֶם

§ את מקנה אביכם בראשית לא ט
ואלהי אביכם אמש אמר לא כט
העוד אביכם חי מג ז
ואלהי אביכם נתן מג כג
השלום אביכם הזקן מג כז
עלו לשלום אל אביכם מד יז
וקחו את אביכם מה יח
ונשאתם את אביכם מה יט
אל ישראל אביכם מט ב
ואקח את אביכם יהוש' כד ג
אל אברהם אביכם ישע' נא ב
מצות יהונדב אביכם ירמ' לה יח

Pater vester. אֲבִיכֶן

ראה אנכי את פני אביכן בראש' לא ה
בכל כחי עבדתי את אביכן לא ו

Et pater vester. וַאֲבִיכֶן

ואביכן התל בי בראש' לא ז
ואביכן אמרי יחזק' יו מה

Pater ejus, suus etc. אָבִיו

יעזב איש את אביו בראש' ב כד
§ את ערות אביו ט כב
וימת הרן על פני תרח אביו יא כח
ויאמר יצחק אל אברהם אביו כב ז
אשר חפרו עבדי אביו
בימי אברהם אביו כו טו
בימי אברהם אביו וגו'
כשמות אשר קרא להן אביו כו יח
כאשר אהב אביו כז יד
ויבא אל אביו כז יח
ויאמר יעקב אל אביו כז יט
אל יצחק אביו כז כב
ויאמר אליו יצחק אביו כז כו
מאת פני יצחק אביו כז ל
ויאמר לו יצחק אביו' כז לב
כשמע עשו את דברי אביו כז לד
ויאמר עשו אל אביו כז לח
ויען יצחק אביו ויאמר כז לט
אשר ברכו אביו כז מא

וישמע

וישמע יעקב אל אביו כח ז
* בעיני יצחק אביו כח ח
לבוא אל יצחק אביו לא יח
בפחד אביו לא נג
אל חמור אביו לד ד
ואת חמור אביו לד יג
נכבד מכל בית אביו לד יט
בלהה פלגש אביו לה כב
ויבא יעקב אל יצחק אביו לה כז
לצבעון אביו לו כד
בארץ מגורי אביו לז א
ואת בני זלפה נשי אביו לז ב
ויספר אל אביו ואל אחיו
ויגער בו אביו לז י
להשיבו אל אביו לז כב
ויבך אתו אביו לז לה
ויאמר ראובן אל אביו מב לז
אל ישראל אביו מג ח
לעזב את אביו מד כב
ועזב את אביו מד כב
ויזבח זבחים לאלהי אביו מו א
לקראת ישראל אביו מו כט
אל אחיו ואל בית אביו מו לא
ויבא יוסף את יעקב אביו מז ז
ויושב יוסף את אביו מז יא
ויכלכל יוסף את אביו
ואת כל בית אביו מז יב
ויאמר יוסף אל אביו מח ט
כי ישית אביו ויתמך יד אביו מח יז
ויאמר יוסף אל אביו מח יח
וימאן אביו ויאמר מח יט
ויפל יוסף על פני אביו נ א
לחנט את אביו נ ב
לקבר את אביו נ ז
ואחיו ובית אביו נ ח
לקבר את אביו
אחרי קברו את אביו נ יד
הוא ובית אביו נ כב
ומכה אביו ואמו שמ' כא טו
ומקלל אביו ואמו כא יז
לכהן תחת אביו ויקר' ו לב
את אביו ואת אמו וגו'
אביו ואמו קלל כ ט
את אשת אביו
ערות אביו גלה כ יא
בת אביו או בת אמו כ יז
ונתתם את נחלתו
לאחי אביו במד' כז י
איננו שמע בקול אביו דבר' כא יח

* ותפשו בו אביו כא יט
את אשת אביו ולא יגלה כנף אביו כג א
ארור מקלה אביו ואמו כז יו
עם אשת אביו
כי גלה כנף אביו כז כ
ארור שכב עם אחתו
בת אביו כז כב
ויהי כאשר ירא את בית אביו שופ' ו כז
בקבר יואש אביו ח לב
בית אביו עפרתה ט ה
ויאמר לו אביו ואמו
ויאמר שמשון אל אביו יד ג
וילך אל אביו יד ט
בקבר מנוח אביו טז לא
בהשביע אביו שמא' א יד כז
לרעות את צאן אביו יז טו
ואת בית אביו יעשה יז כה
לשוב בית אביו יח ב
טוב אל שאול אביו יט ד
את שאול אביו כ לב
כי כלה היא מעם אביו
להמית את דוד כ לג
כי הכלמו אביו כ לד
וכל בית אביו כב א
ואת כל בית אביו כב יא
בקבר אביו שמאל ב ב לב
ואת כל בית אביו ג כט
כאשר עשה אביו עמדי חסד וגו'
ביד עבדיו אל אביו י ב
אל פלגשי אביו טז כב
וימת ויקבר בקבר אביו יז כג
בצלע בקבר קיש אביו כא יד
ולא עצבו אביו מימיו מלכ' א א ו
על כסא דוד אביו ב יב
בחקות דוד אביו ג ג
את קדשי דוד אביו ז נא
כלבב דויד אביו יא ד
אחרי יי' כדוד אביו יא ו
מעבדי אביו אתו יא יז
פרץ עיר דוד אביו יא כז
ומשפטי כדוד אביו יא לג
בעיר דוד אביו יא מג
את פני שלמה אביו יב ו
וילך בכל חטאת אביו וגו'
כלבב דוד אביו טו ג
בעיני יי' כדוד אביו טו יא
ויבא את קדשי אביו טו טו
בעיר דוד אביו טו כד
וילך בדרך אביו טו כו

בכל דרך אסא אביו כב מג
בימי אסא אביו כב מז
* בעיר דוד אביו כב נא
וילך בדרך אביו כב נג
ככל אשר עשה אביו כב נד
אשר עשה אביו מלכ' ב ג ב
ויצא אל אביו ד יח
ויאמר אל אביו ראשי ד יט
אחרי אחאב אביו ט כה
ושמתם על כסא אביו י ג
מיד יהואחז אביו יג כה
רק לא כדוד אביו ככל אשר
עשה יואש אביו יד ג
המכים את המלך אביו יד ה
תחת אביו אמציהו יד כא
בעיני יי' ככל אשר עשה
אמציהו אביו טו ג
אשר עזיהו אביו טו לד
בעיר דוד אביו טו לח
כדוד אביו יז ב
אשר עשה דוד אביו יח ג
אבד חזקיהו אביו כא ג
כאשר עשה מנשה אביו כא כ
אשר הלך אביו וגו'
אשר עבד אביו כא כא
בכל דרך דוד אביו כב ב
וימשחו אותו וימליכו אתו
תחת אביו כג ל
תחת יאשיהו אביו כג לד
ככל אשר עשה אביו כד ט
ובהלולי יצועי אביו ד"ה א ה א
ואחיו לבית אביו ט יט
ובת אביו שרים עשרים יב כה
כי עשה אביו עמי חסד וגו'
לנחמו על אביו יט ב
למלך תחת דויד אביו כט כג
אשר ספרם דויד אביו ד"ה ב ב יז
עשה חורם אביו ד יו
את קדשי דויד אביו ה א
כמשפט דויד אביו ח יד
ויקברוהו בעיר דויד אביו ט לא
לפני שלמה אביו י ו
ויבא את קדשי אביו טו יח
אשר לכד אסא אביו יז ב
בדרכי דויד אביו יז ג
כי לאלהי אביו יז ד
וילך בדרך אסא אביו כ לב
על ממלכת אביו כא ד
אחרי מות אביו כב ד

אשר

אשר עשה יהוידע אביו כד כב
הכים את המלך אביו כה ג
וימליכו אתו תחת אביו כו א
אמציהו אביו כו ד
אשר עשה עזיהו אביו כז ב
כיהו אביו כח א
אשר עשה דוד אביו כט ב
נתץ יחזקיהו אביו לג ג
אשר עשה מנשה אביו וגו'
אשר עשה מנשה אביו לג כב
כהכנע מנשה אביו ד"הב לג כג
ילך בדרכי דוד אביו לד ב
לאלהי דויד אביו ד"הב לד ג
וימליכהו תחת אביו ד"הב לו א
אויל ינאץ מוסר אביו משלי טו ה
מקלל אביו ואמו כ כ
רועה זוללים יכלים אביו כח ז
גוזל אביו ואמו כח כד
אוהב חכמה ישמח אביו כט ג
דור אביו יקלל ל יא
מה אביו שמלה לך ישעי' ג ו
לכסא כבוד לבית אביו כב כג
כל כבוד בית אביו כב כד
על אביו ועל אמו ירמ' יז ז
תחת יאשיהו אביו כב יא
וירא כל חטאת אביו יחז' יח יד
לא ימות בעון אביו יח יז
אביו כי עשק עושק יח יח
אחותו בת אביו כב יא
אביו ואמו יולדיו זכרי' יג ג

Et pater ejus. **וְאָבִיו**

ואביו קרא לו בנימן בראש' לה יח
ואביו שמר את הדבר בראש' לז יא
ואביו אהבו מד כ
איש אמו ואביו תיראו ויקר' יט ג
ואביו ואמו לא ידעו שופ' יד ד
וירד שמשון ואביו יד ה
ואביו איש צרי מלכ' א ז יד
ואביו איש צרי ד"ה ב ב יג
איש ואביו ילכו עמוס ב ז

Sicut pater ejus. **כְּאָבִיו**

רק לא כאביו מלכ' ב ג ב

Patri suo. **לְאָבִיו**

ויבא יעקב לאביו ויאמר לאביו בראש' כז לא
ויאמר לאביו ברכני כז לד
ולאביו שלח לאביו לדרך מה כג
ויעש לאביו אבל נ י

לאביו ולאמו לא יטמא ויקר' כא יא
לאביו ולאמו במדב' ו ז
ואם אין אחים לאביו כז יא
האמר לאביו ולאמו דבר' לג ט
אשר עשה לאביו שופ' ט נו
ויגד לאביו ולאמו יד ב
ולא הגיד לאביו יד ו
עבדך לאביו בצאן שמואל א יז לד
כעס לאביו בן כסיל משל' יז כה
הוות לאביו בן כסיל יט יג

Et patri suo. **וּלְאָבִיו**

ולאביו שלח כזאת בראש' מה כג
לאמו ולאביו ויקר' כא ב
ולאביו לא הגיד שמוא' א יד א

Pater ejus: Patris sui etc. **אָבִיהוּ**

וירד אביהו אל האשה שופ' יד י
ויעל בית אביהו יד יט
וכל בית אביהו יז לא
למלך תחת אביהו מלכ' א ה טו
וישמהו אביהו לראש דה"א כו י
נראה לדויד אביהו ד"ה ב ג א
ואביהו ואמו ילדיו זכר' יג ג

Pater ejus: Patris sui, Patri suo, etc. **אָבִיהָ**

ותשכב את אביה בראש' יט לג
כי אחי אביה הוא כט יב
ותאמר אל אביה לא לה
ויאמר שכם אל אביה לד יא
ותשב בית אביה לח יא
אם מאן ימאן אביה שמו' כב יז
את אביה היא מחללת ויק' כא ט
אל בית אביה כנעוריה מלחם
אביה תאכל כב יג
בבית אביה בנעוריה במד' ל ד
ושמע אביה את נדרה ל ה
והחריש לה אביה ל ה
כי הניא אביה ל ו
בנעוריה בית אביה ל יז
ממשפחת מטה אביה לו ח
ובכתה את אביה דבר' כא יג
אל פתח בית אביה וגו'
לזנות בית אביה כב כא
ואת אביה ואת אמה יהוש' ו כג
הזונה ואת בית אביה ו כה
לשאול מאת אביה שדה טו יח
לשאל מאת אביה שופט' א יד
ותאמר אל אביה יא לז

ותשב אל אביה יא לט
ולא נתנו אביה לבא טו א
ויאמר אביה אמר טו ב
אותה ואת אביה טו ו
מאתו אל בית אביה יט ב
בית אביה יט ג
וכמות אביה ואמה אסת' ב ז

Et pater ejus. **וְאָבִיהָ**

ואביה ירק ירק בפניה במדב' יב יד

Patris sui. **לְאָבִיהָ**

עם הצאן אשר לאביה
בראש' כט ט
ותגד לאביה כט יב
התרפים אשר לאביה לא יט

Pater eorum, Patris sui, Patrem suum, etc. **אֲבִיהֶם**

ויכסו את ערות אביהם בראש' ט כג
וערות אביהם לא ראו ט כג
אלהי אביהם לא נג
את דבתם רעה אל אביהם לז ב
כי אותו אהב אביהם לז ד
לרעות את צאן אביהם לז יב
ויביאו אל אביהם לז לב
ויבאו אל יעקב אביהם מב כט
אליהם יעקב אביהם מב לו
ויאמר אלהם אביהם מג ב
ישראל אביהם מג יא
אל יעקב אביהם מה כה
ותחי רוח יעקב אביהם מה כז
וישאו בני ישראל את יעקב
אביהם מו ה
אשר דבר להם אביהם מט כח
כי מת אביהם נ טו
משחת את אביהם שמו' מ טו
על פני אהרן אביהם במדב' ג ד
בתוך אחי אביהם כז ז
למשפחת מטה אביהם לו ו
כשם דן אביהם יהוש' יט מז
בשם דן אביהם שופ' יח כט
ישמעו לקול אביהם שמוא' א ב כה
ויאמר ומי אביהם י יב
וידבר אליהם אביהם מלכ' א יג יב
ויתאבל אפרים אביהם ד"ה א ז כב
ואביהוא לפני אביהם כד ב
ביד אהרן אביהם כד יט
על ידי אביהם כה ג כה ו
הממשלים לבית אביהם כו ו
ויתן להם אביהם ד"ה ב כא ג

וישמע יעקב אל אביו כה ז
* בעיני יצחק אביו כח ח
לבוא אל יצחק אביו לא יח
בפחד אביו לא נג
אל חמור אביו לד ד
ואת חמור אביו לד יג
נכבד מכל בית אביו לד יט
בלהה פלגש אביו לה כב
ויבא יעקב אל יצחק אביו לה כז
לצבעון אביו לו כד
בארץ מגורי אביו לז א
ואת בני זלפה נשי אביו לז ב
ויספר אל אביו ואל אחיו
ויגער בו אביו לז י
להשיבו אל אביו לז כב
ויבך אתו אביו לז לה
ויאמר ראובן אל אביו מב לז
אל ישראל אביו מג ח
לעזב את אביו מד כב
ועזב את אביו מד כב
ויזבח זבחים לאלהי אביו מו א
לקראת ישראל אביו מו כט
אל אחיו ואל בית אביו מו לא
ויבא יוסף את יעקב אביו מז ז
ויושב יוסף את אביו מז יא
ויכלכל יוסף את אביו
ואת כל בית אביו מז יב
ויאמר יוסף אל אביו מח ט
כי ישית אביו ויתמך יד אביו מח יז
ויאמר יוסף אל אביו מח יח
וימאן אביו ויאמר מח יט
ויפל יוסף על פני אביו נ א
לחנט את אביו נ ב
לקבר את אביו נ ז
ואחיו ובית אביו נ ח
לקבר את אביו
אחרי קברו את אביו נ יד
הוא ובית אביו נ כב
ומכה אביו ואמו שמ׳ כא טו
ומקלל אביו ואמו כא יז
לכהן תחת אביו ויקר׳ יו לב
את אביו ואת ואמו וגו׳
אביו ואמו קלל כ ט
את אשת אביו
ערות אביו גלה כ יא
בת אביו או בת אמו כ יז
ונתתם את נחלתו
לאחי אביו במד׳ כז י
איננו שמע בקול אביו דבר׳ כא יח

* ותפשו בו אביו כא יט
את אשת אביו ולא יגלה כנף אביו כג א
ארור מקלה אביו ואמו כז יו
עם אשת אביו
כי גלה כנף אביו כז כ
ארור שכב עם אחתו
בת אביו כז כב
ויהי כאשר ירא את בית אביו שופ׳ ו כז
בקבר יואש אביו ח לב
בית אביו עפרתה ט ה
ויאמר לו אביו ואמו
ויאמר שמשון אל אביו יד ג
וילך אל אביו יד ט
בקבר מנוח אביו יו לא
בהשביע אביו שמא׳ א יד כז
לרעות את צאן אביו יז טו
ואת בית אביו יעשה יז כה
לשוב בית אביו יח ב
טוב אל שאול אביו יט ד
את שאול אביו כ לב
כי כלה היא מעם אביו
להמית את דוד כ לג
כי הכלמו אביו כ לד
וכל בית אביו כב א
ואת כל בית אביו כב יא
בקבר אביו שמואל ב ב לב
ואת כל בית אביו ג כט
כאשר עשה אביו עמדי חסד וגו׳
ביד עבדיו אל אביו י ב
אל פלגשי אביו יו כב
וימת ויקבר בקבר אביו יז כג
בצלע בקבר קיש אביו כא יד
ולא עצבו אביו מימיו מלכ׳ א א ו
על כסא דוד אביו ב יב
בחקות דוד אביו ג ג
את קדשי דוד אביו ז נא
כלבב דויד אביו יא ד
אחרי יי׳ כדוד אביו יא ו
מעבדי אביו אתו יא יז
פרץ עיר דוד אביו יא כז
ומשפטי כדוד אביו יא לג
בעיר דוד אביו יא מג
את פני שלמה אביו יב ו
וילך בכל חטאת אביו וגו׳
כלבב דוד אביו טו ג
בעיני יי׳ כדוד אביו טו יא
ויבא את קדשי אביו טו טו
בעיר דוד אביו טו כד
וילך בדרך אביו טו כו

בכל דרך אסא אביו כב מג
בימי אסא אביו כב מז
* בעיר דוד אביו כב נא
וילך בדרך אביו כב נג
ככל אשר עשה אביו כב נד
אשר עשה אביו מלכ׳ ב ג ב
ויצא אל אביו ד יח
ויאמר אל אביו ראשי ד יט
אחרי אחאב אביו ט כה
ושמתם על כסא אביו י ג
מיד יהואחז אביו יג כה
רק לא כדוד אביו ככל אשר
עשה יואש אביו יד ג
המכים את המלך אביו יד ה
תחת אביו אמציהו יד כא
בעיני יי׳ ככל אשר עשה
אמציהו אביו טו ג
אשר עזיהו אביו טו לד
בעיר דוד אביו טו לח
כדוד אביו יו ב
אשר עשה דוד אביו יח ג
אבד חזקיהו אביו כא ג
כאשר עשה מנשה אביו כא כ
אשר הלך אביו וגו׳
אשר עבד אביו כא כא
בכל דרך דוד אביו כב ב
וימשחו אותו וימליכו אתו
תחת אביו כג ל
תחת יאשיהו אביו כג לד
ככל אשר עשה אביו כד ט
ובחלולי יצועי אביו ד״ה א ה א
ואחיו לבית אביו ט יט
ובת אביו שרים עשרים יב כה
כי עשה אביו עמי חסד וגו׳
לנחמו על אביו יט ב
למלך תחת דויד אביו כט כג
אשר ספרם דויד אביו ד״ה ב ב יו
עשה חורם אביו ד יו
את קדשי דויד אביו ה א
כמשפט דויד אביו ח יד
ויקברוהו בעיר דויד אביו ט לא
לפני שלמה אביו י ו
ויבא את קדשי אביו טו יח
אשר לכד אסא אביו יז ב
בדרכי דויד אביו יז ג
כי לאלהי אביו יז ד
וילך בדרך אסא אביו כ לב
על ממלכת אביו כא ד
אחרי מות אביו כב ד

אשר

אשר ע זה יהוידע אביו כד כב
תכים את המלך אביו כה ג
וילכו אתו תחת אביו כו א
אמציהו אביו כו ד
אשר עשה עזיהו אביו כז ב
דוד אביו כח א
אשר עשה דוד אביו כט ב
יהין יחזקיהו אביו לג ג
כאשר עשה מנשה אביו וגו'
אשר עשה מנשה אביו לג כב
[5] כהכנע מנשה אביו ד"הב לג כג
ילך בדרכי דוד אביו לד ב
[5] לאלהי דויד אביו ד"הב לד ג
וימליכהו תחת אביו ד"הב לו א
אויל ינאץ מוסר אביו משלי טו ה
מקלל אביו ואמו כ כ
יודעה זוללים יכלים אביו כח ז
גוזל אביו ואמו כח כד
אוהב חכמה ישמח אביו כט ג
דור אביו יקלל ל יא
בית אביו שמלה לך ישע' ג ו
לכסא כבוד לבית אביו כב כג
כל כבוד בית אביו כב כד
על אביו ועל אמו ירמ' יז ז
תחת יאשיהו אביו כב יא
ירא כל חטאת אביו יחז' יח יד
לא ימות בעון אביו יח יז
אביו כי עשק עושק יח יח
אחותו בת אביו כב יא
אביו ואמו יולדיו זכרי' יג ג

Et pater ejus. וְאָבִיו

ואביו קרא לו בנימן בראי' לה יח
ואביו שמר את הדבר בראש' לז יא
ואביו אהבו מד כ
איש אמו ואביו תיראו ויקר' יט ג
ואביו ואמו לא ידעו שופ' יד ד
וירד שמשון ואביו יד ה
ואביו איש צרי מלכ' א ז יד
ואביו איש צרי ד"ה ב ב יג
איש ואביו ילכו עמוס ב ז

Sicut pater ejus. כְּאָבִיו

רק לא כאביו מלכ' ב ג ב

Patri suo. לְאָבִיו

ויבא אל אביו ויאמר לאביו בראש' כז לא
ויאמר לאביו ברכני כז לד
... לאביו לדרך מה כג
... לאביו אבל נ י

לאביו ולאמו לא יטמא ויקר' כא יא
לאביו ולאמו במדב' ו ז
ואם אין אחים לאביו כז יא
האמר לאביו ולאמו דבר' לג ט
אשר עשה לאביו שופ' ט נו
ויגד לאביו ולאמו יד ב
ולא הגיד לאביו יד ו
[s] עבדך לאביו בצאן שמואל א יז לד
כעס לאביו בן כסיל משלי' יז כה
הוות לאביו בן כסיל יט יג

Et patri suo. וּלְאָבִיו

ולאביו שלח כזאת בראש' מה כג
לאמו ולאביו ויקר' כא ב
ולאביו לא הגיד שמוא' א יד א

Pater ejus: Patris sui etc.

אָבִיהוּ

וירד אביהו אל האשה שופ' יד י
ויעל בית אביהו יד יט
וכל בית אביהו יו לא
למלך תחת אביהו מלכ' א ה טו
וישימהו אביהו לראש דה"א כו י
נראה לדוד אביהו ד"ה ב ג א
ואביהו ואמו ילדיו זכרי' יג ג

Pater ejus: Patris sui, Patri suo, etc. אָבִיהָ

ותשכב את אביה בראש' יט לג
כי אחי אביה הוא כט יב
ותאמר אל אביה לא לה
ויאמר שכם אל אביה לד יא
ותשב בית אביה לח יא
אם מאן ימאן אביה שמו' כב יז
את אביה היא מחללת ויק' כא ט
אל בית אביה כנעוריה מלחם
אביה תאכל כב יג
בבית אביה בנעוריה במד' ל ד
ושמע אביה את נדרה ל ה
[s] והחריש לה אביה ל ה
כי הניא אביה ל ו
בנעוריה בית אביה ל יז
ממשפחת מטה אביה לו ח
ובכתה את אביה דבר' כא יג
אל פתח בית אביה וגו'
לזנות בית אביה כב כא
ואת אביה ואת אמה יהוש' ו כג
הזונה ואת בית אביה ו כה
לשאול מאת אביה שדה טו יח
לשאל מאת אביה שופט' א יד
ותאמר אל אביה יא לז

ותשב אל אביה יא לט
ולא נתנו אביה לבא טו א
ויאמר אביה אמר טו ב
אותה ואת אביה טו ו
מאתו אל בית אביה יט ב
[s] בית אביה יט ג
ובמות אביה ואמה אסת' ב ז

Et pater ejus. וְאָבִיהָ

ואביה ירק ירק בפניה במדב' יב יד

Patris sui. לְאָבִיהָ

עם הצאן אשר לאביה
בראש' כט ט
ותגד לאביה כט יב
התרפים אשר לאביה לא יט

Pater eorum, Patris sui, Patrem suum, etc. אֲבִיהֶם

ויכסו את ערות אביהם בראש' ט כג
וערות אביהם לא ראו ט כג
אלהי אביהם לא נג
את דבתם רעה אל אביהם לז ב
כי אותו אהב אביהם לז ד
לרעות את צאן אביהם לז יב
ויביאו אל אביהם לז לב
ויבאו אל יעקב אביהם מב כט
אליהם יעקב אביהם מב לו
ויאמר אליהם אביהם מג ב
ישראל אביהם מג יא
אל יעקב אביהם מה כה
ותחי רוח יעקב אביהם מה כז
וישאו בני ישראל את יעקב
אביהם מו ה
אשר דבר להם אביהם מט כח
כי מת אביהם נ טו
משחת את אביהם שמו' מ טו
על פני אהרן אביהם במדב' ג ד
בתוך אחי אביהם כז ז
למשפחת מטה אביהם לו ו
כשם דן אביהם יהוש' יט מז
בשם דן אביהם שופ' יח כט
ישמעו לקול אביהם שמוא' א ב כה
ויאמר ומי אביהם י יב
וידבר אליהם אביהם מלכ' א יג יב
ויתאבל אפרים אביהם ד"ה א ז כב
ואביהוא לפני אביהם כד ב
ביד אהרן אביהם כד יט
על ידי אביהם כה ג כה ו
הממשלים לבית אביהם כו ו
ויתן להם אביהם ד"ה ב כא ג

שמעו את מצות אביהם ירמ׳ לה יד
ויתן להם אביהם איו מב טו
את מצות אביהם לה יז

וַאֲבִיהֶם *Et pater eorum.*

המה ואביהם ויראו בראשי מב לה

לַאֲבִיהֶם *Patri suo.*

ויספרום לאביהם מלכ׳ א יג יא

Patris sui: Patrem suum, etc. **אֲבִיהֶן**

ותשקין את אביהן בראשי יט לג
ותשקין וגו׳ את אביהן יט לה
להשקות צאן אביהן שמו׳ ב יו
אל רעואל אביהן ב יח
נחלת אביהן להן במדב׳ כז ז
מטה משפחת אביהן לו יב
נחלה בתוך אחי אביהן יהושי׳ יז ד

מֵאֲבִיהֶן *Ex patre suo.*

שתי בנות לוט מאביהן בראשי׳ יט לו

אָבוֹת *Patres, Majores.*

אָבֹת s

שה לבית אבת שמו׳ יב ג
פקד עון אבות על בנים כ ה
פקד עון אבות על בנים לד ז
פוקד עון אבות על במדב׳ יד יח
ראשי אבות לבני ישראל לו א
פוקד עון אבות על בנים דברי׳ ה ט
לא יומתו אבות על בנים כד יו
לא יומתו על אבות כד יו
לא יומתו אבות על בנים
ובנים לא יומתו על אבות
מלכ׳ ב יד ו
חמשה ראשי בית אבות ד״ה א ז ז
ראשי אבות ליושבי גבע ח ו
ואת מרמה אלה בניו ראשי אבות ח י
אלה ראשי אבות לתולדותם ח כח
אבות לבית אבתיהם ט ט
ראשי אבות ללוים ט לג
ראשים לבית אבות כד ד
אבות הראש כד לא
לא יומתו אבות על בנים ד״ה ב כה ד
ובנים לא יומתו על אבות ד״ה ב כה ד
ויעמידם לבית אבות ד״ה ב כה ה
למפלגות לבית אבות לה יב
כתובים ראשי אבות נחמ׳ יב כב
בית והון נחלת אבות משלי יט יד
וכשלו בם אבות ובנים ירמ׳ ו כא
אבות אכלו בסר לא כט

ומשלם עון אבות לב יח
לא הפנו אבות אל בנים מז ג
אבות יאכלו בנים בתוכך יחז׳ ה י
אבות יאכלו בסר יח ב
והשיב לב אבות מלאכ׳ ג כד

הָאָבוֹת *Patres.*

ויקרבו ראשי האבות במדב׳ לו א
לבד ממכריו על האבות דברי׳ יח ח
וראשי האבות למטות יהושי׳ יט נא
נשיאי האבות מ״א ח א
לראשי האבות גבורי חילים ד״הא ז יא
ראשי בית האבות ז מ
המה ראשי האבות ח יג ט לד
אתם ראשי האבות טו יב
אלה ראשי האבות כג ט
ראשי האבות לפקודיהם כג כד
וראשי האבות לכהנים כד ו לא
ראשי האבות ללעדן כו כא
וראשי האבות לשרי כו כו
ושבע מאות ראשי האבות כו לב
למספרם ראשי האבות כז א
ויתנדבו שרי האבות כט ו
ישראל ראשי האבות ד״הב א ב
נשיאי האבות לבני ישראל ה ב
ומראשי האבות יט ח
וראשי האבות לישראל כג ב
מספר ראשי האבות כו יב
לפלוגות בית האבות לה ה
ויקימו ראשי האבות עזרא א ה
ומראשי האבות ב סח
וראשי האבות הזקנים ג יב
ואל ראשי האבות ד ב
ושאר ראשי האבות ד ג׳ יו
ושרי האבות לישראל ח כט
ומקצת ראשי האבות נחמ׳ ז ע
ומראשי האבות נתנו ז עא
נאספו ראשי האבות ח יג
כהנים ראשי האבות יב יב
ראשי האבות כתובים יב כג

וְהָאָבוֹת *Et patres.*

האבות מבערים ירמ׳ ז יח
והאבות והבנים יחדו יג יד

לָאָבוֹת *Patribus.*

לתולדותיו לאבות ד״ה א כו לא
ואחיו ראשים לאבות נחמ׳ יא יג

אָבוֹת *Patres.*

ראשי אבות הלוים שמו׳ ו כה
וראשי אבות העדה במד׳ לא כו

ראשי אבות המטות לב כח
וראשי אבות המטות יהוש׳ יד א
ראשי אבות הלוים וגו׳
ואל ראשי אבות המטות כא א

וַאֲבוֹת *Et patres.*

ואבות אבותיך שמו׳ י ו
ואבות אבותיו דניא׳ יא כד

אֲבוֹתַי *Patres mei.*

אֲבֹתַי s

ימי שני חיי אבתי בראש מז ט
ושכבתי עם אבתי מז ל
התהלכו אבתי מח טו
שמי ושם אבתי מח יו
קברו אותי אל אבותי מט כט
את נחלת אבותי מלכ׳ א כא ג ד
אשר שחתו אבתי מלכ׳ ב יט יב
אשר החרימו אבותי ד״ה ב לב יד
מידי ומיד אבותי לב טו
בית קברות אבותי נחמ׳ ב ג
אל עיר קברות אבותי ב ה
תושב ככל אבותי תהלי׳ לט יג
אשר השחיתו אבותי ישע׳ לז יב

וַאֲבוֹתַי *Et patres mei.*

מה עשיתי אני ואבותי ד״ה ב לב יג

מֵאֲבוֹתַי *A patribus meis.*

לא טוב אנכי מאבותי מלכ׳ א יט ד

אֲבוֹתֵינוּ *Patres nostri.*

אנחנו גם אבותינו ברא׳ מו לד מז
וירדו אבותינו מצרימה במד׳ כ טו
נחלתך מנחלת אבותינו לו ג
ומנחלת מטה אבותינו לו ד
לא את אבותינו כרת יי׳ דברי׳ ה ג
אל יי׳ אלהי אבותינו כו ז
אשר עשו אבותינו יהוש׳ כב כח
אבותינו מארץ מצרים כד יז
אשר ספרו לנו אבותינו שופ׳ ו יג
אשר כרת עם אבותינו מלכ׳ א ח כא
בהוציאך את אבותינו ח נג
כאשר היה עם אבותינו ח נז
אשר צוה את אבותינו ח נח
לא שמעו אבותינו מלכ׳ ב כב יג
ירא אלהי אבותינו ד״ה א יב יז
ותושבים ככל אבותינו כט טו
יצחק וישראל אבותינו כט יח
ויאמר יי׳ אלהי אבותינו ד״הב כ ו
כי מעלו אבותינו ד״ה ב כט ו
נפלו אבותינו בחרב כט ט

לא שמרו אבותינו לד כא
ברוך יי אלהי אבותינו עזרי ז כז
מימי אבותינו אנחנו ט ז
את עני אבותינו נחמי ט ט
לבית אבותינו י לה
בך בטחו אבותינו תהליי כב ה
אבותינו ספרו לנו מד ב
צוה את אבותינו עח ה
חטאנו עם אבותינו קו ו
אבותינו במצרים קו ז
אשר הללוך אבותינו ישעי סד י
יגיע אבותינו מנעורינו ירמי ג כד
עון אבותינו יד כ
שקר נחלו אבותינו יו יט
אבותינו חטאו ואינם איכי ה ז
בעונות אבותינו דניי ט יו
לחלל ברית אבותינו מלאי ב י

וַאֲבוֹתֵינוּ Et patres nostri.

והם ואבותינו הזידו נחמי ט יו
כהנינו ואבותינו ט לד
ואבותינו ספרו לנו תהליי עח ג
אנחנו ואבותינו מנעורינו ירמי ג כה
אנחנו ואבותינו ירמיי מד יז
שרינו ואבותינו דניי ט ו

לַאֲבוֹתֵינוּ Patribus nostris.

אשר נשבע לאבותינו דברי ו כג
אשר נשבע יי לאבותינו כו ג
כאשר נשבעת לאבותינו כו טו
אשר נתת לאבותינו מלכי א ח מ
אשר נתת לאבותינו ד״ה ב ו לא
אשר נתתה לאבותינו נחמי ט לו
אשר נשבעת לאבותינו. מיכי ז כ

וְלַאֲבוֹתֵינוּ Et patribus nostris

לנו מצרים ולאבותינו במדי כ טו
ולאבותינו ולכל עמך נחמי ט לב
ולשרינו ולאבותינו דניי ט ח

אֲבוֹתֶיךָ Patres tui.

ואתה תבא אל אבותיך בראשי טו טו
שוב אל ארץ אבותיך לא ג
אשר לא ראו אבותיך
ואבות אבותיך שמוי י ו
דבר יי אלהי אבותיך דבריי א כא
את ברית אבותיך ד לא
כי אהב את אבותיך ד לז
יי אלהי אבותיך לך ו ג

ולא ידעון אבותיך ח ג
אשר לא ידעון אבותיך ח יו
ירדו אבותיך מצרימה י כב
נתן ייי אלהי אבתיך יב א
דבר ייי אלהי אבותיך כז ג
אשר ירשו אבותיך ל ה
כאשר שש על אבותיך ל ט
הנך שוכב עם אבתיך לא יו
ושכבת את אבותיך שמוי ב ז יב
אל קבר אבותיך מלכי א יג כב
ואשר אצרו אבתיך מלכי ב כ יז
הנני אסיפך על אבותיך כב כ
ללכת עם אבתיך ד״ה א יז יא
אסיפך אל אבותיך ד״ה ב לד כח
תחת אבותיך יהיו בניך תהליי מה יז
אשר עשו אבותיך משלי כב כח
ואשר אצרו אבותיך ישעי לט ו
ובמשרפות אבותיך ירמיי לד ה

וַאֲבוֹתֶיךָ Et patres tui.

לא ידעת אתה ואבותיך דברי יג ז
וכח לו וכח סד

בַּאֲבוֹתֶיךָ In patribas tuis.

רק באבותיך חשק ייי דברי י טו

לַאֲבוֹתֶיךָ Patribus tuis.

אשר נשבע לאבותיך שמוי יג ה
אשר נשבע לאבותיך דברי ו י
אשר נשבע ייי לאבותיך ו יח
ו ט ה ול כ
אשר נשבע לאבותיך ז יב וז יג וח יח
כאשר נשבע לאבותיך יג יח
כאשר נשבע לאבותיך וגוי
לתת לאבותיך יט ח
אשר נשבע ייי לאבותיך כח יא
לאבותיך לאברהם כט יב

וְלַאֲבוֹתֶיךָ Et patribus tuis.

נשבע לך ולאבותיך שמוי יג יא

מֵאֲבוֹתֶיךָ Prae patribus tuis.

והטיבך והרבך מאבותיך דברי ל ה

אֲבוֹתֵיכֶם Patres vestri.

אל ארץ אבותיכם בראשי מח כא
אלהי אבותיכם שלחני שמוי ג יג
ייי אלהי אבותיכם ג טו נ יו
כה עשו אבותיכם במדבי לב ח
קמתם תחת אבותיכם לב יד

למטות אבותיכם לג נד
יי אלהי אבותיכם דברי א יא
אלהי אבותיכם נתן לכם ד א
לא שערום אבותיכם לב יז
נתן לכם יי אלהי אבותיכם יהושי יח ג
ישבו אבותיכם מעולם כד ב
ואוציא את אבותיכם
וירדפו מצרים אחרי
אבותיכם כד ו
אשר עבדו אבותיכם בעבר
הנהר כד יד וכד טו
העלה את אבותיכם שמוי א יב ו
אתכם ואת אבותיכם יב ז
ויזעקו אבותיכם
ויוציאו את אבותיכם יב ח
אשר צויתי את
אבותיכם מלכי ב יז יג
עם ייי אלהי אבותיכם יג יב
בחמת ייי אלהי אבותיכם כח ט
בית יי אלהי אבותיכם כט ה
והכינו לבית אבותיכם לד לה
נדבה לייי אלהי אבותיכם
עזרי ח כח
לייי אלהי אבותיכם י יא
כה עשו אבותיכם נחמי יג יח
אשר נסוני אבותיכם תהליי צה ט
ועונות אבותיכם ישעי סה ז
מה מצאו אבותיכם בי ירמי ב ה
הנחלתי את אבותיכם ג יח
לא דברתי את אבותיכם ז כב
אשר יצאו אבותיכם ז כה
צויתי את אבותיכם יא ד
עזבו אבותיכם אותי יו יא
צויתי את אבותיכם יז כב
כרתי ברית את אבותיכם לד יג
ולא שמעו אבותיכם לד יד
את רעות אבותיכם מד ט
לפניכם ולפני אבותיכם מד י
בחקי אבותיכם אל תלכו יחזי כ יח
גדפו אותי אבותיכם יחזי כ כז
הבדרך אבותיכם אתם כ ל
נשפטתי את אבותיכם כ לו
אשר ישבו בה אבותיכם לז כה
ראיתי אבותיכם הושי ט י
ואם בימי אבותיכם יואל א ב
קצף ייי על אבותיכם זכרי א ב
אבותיכם איה הם א ה
הלא השיגו אבותיכם א ו

בהקצף אבותיכם אתי ח יד
למימי אבותיכם מלאכ׳ ג ז

ואבותיכם *Et patres vestri.*

אתם ואבותיכם ירמ׳ יו יג
אתם ואבותיכם ירמ׳ מד ג
אתם ואבותיכם מד כא

באבותיכם *In patribus vestris.*

העידותי באבותיכם ירמי׳ יא ז

Et in patribus vestris.
ובאבותיכם

יד יי׳ בכם ובאבותיכם שמו׳ א יב טו

כאבותיכם *Sicut patres vestri.*

ואל תהיו כאבותיכם ד״הב ל ז
ערפכם כאבותיכם ד״ה ב ל ח
אל תהיו כאבותיכם זכרי׳ א ד

לאבותיכם *Patribus vestris.*

נשבע יי׳ לאבותיכם דברי׳ א ח
לתת לאבותיכם א לה
אשר נשבע לאבותיכם ז ח
אשר נשבע יי׳ לאבותיכם ח א
אשר נשבע יי׳ לאבותיכם יא ט יא כא
נשבעתי לאבותיכם שופ׳ ב א
העמדתי לאבותיכם ד״ה ב לג ח
אשר נתתי לאבותיכם ירמי׳ ז ז
אשר נשבעתי לאבותיכם יא ה
לתת אותה לאבותיכם יחזק׳ כ מב
אשר נתתי לאבותיכם לו כח
לתתה לאבותיכם מז יד

ולאבותיכם *Et patribus vestris.*

נתתי לכם ולאבותיכם ירמי׳ ז יד
נתתי לכם ולאבותיכם כג לט
נתן יי׳ לכם ולאבותיכם כה ח
לכם ולאבותיכם לה טו

Prae patribus vestris.
מאבותיכם

לעשות מאבותיכם ירמי׳ יו יב

Patres ejus: Patrum suorum, etc.
אבותיו

ואל אחזת אבותיו ויקר׳ כה מא
לבית אבותיו הוא במדב׳ א ד
לבית אבותיו היו א מד
על בית אבותיו ב לד
למטה אבותיו תשלחו יג ב
בנחלת מטה אבותיו לו ז
נחלת אבותיו לו ח
נאספו אל אבותיו שופ׳ ב י
אדני המלך עם אבותיו מלכ׳ א א כא
וישכב דוד עם אבותיו ב י
שכב דוד עם אבותיו יא כא
שלמה עם אבותיו יא מג
וישכב עם אבותיו יד כ
וישכב רחבעם עם אבותיו ויקבר
עם אבותיו בעיר דוד יד לא
וישכב אבים עם אבותיו טו ח
אשר עשו אבותיו טו יב
וישכב אסא עם אבתיו
ויקבר עם אבתיו טו כד
בעשא עם אבותיו יו ו
עמרי עם אבותיו יו כח
וישכב אחאב עם אבותיו כב מ
וישכב יהושפט עם אבותיו
ויקבר עם אבותיו כב נא
וישכב יורם עם אבותיו
ויקבר עם אבתיו מלכ׳ ב ח כד
עם אבתיו בעיר דוד ט כח
יהוא עם אבותיו י לה
ואחזיהו אבותיו יב יט
ויקברו אתו עם אבתיו יב כב
יהואחז עם אבתיו יג ט
יואש עם אבתיו יג יג
יהואש עם אבותיו יד יו
ויקבר בירושלים עם אבתיו
בעיר דוד יד כ
שכב המלך עם אבתיו יד כב
ירבעם עם אבותיו יד כט
וישכב עזריה עם אבתיו
ויקברו אתו עם אבתיו טו ז
ויעש הרע בעיני יי׳ כאשר
עשו אבתיו טו ט
וישכב מנחם עם אבותיו טו כב
וישכב יותם עם אבותיו
ויקבר עם אבותיו טו לח
וישכב אחז עם אבותיו
ויקבר עם אבתיו יו כ
חזקיהו עם אבותיו כ כא
וישכב מנשה עם אבתיו כא יח
את יי׳ אלהי אבתיו כא כב
ככל אשר עשו אבותיו כג לב
וכג לז
וישכב יהויקים עם אבותיו כד ו
שלמה עם אבותיו ד״ה ב ט לא
רחבעם עם אבותיו יב יו
וישכב אביה עם אבותיו יג כג
וישכב אסא עם אבותיו יו יג
יהושפט עם אבותיו כא א
את יי׳ אלהי אבותיו כא י
שרפה בשרפת אבותיו כא יט
ויקברו אותו עם אבותיו
בעיר דוד כה כח
שכב המלך עם אבותיו
ויקברו אותו עם אבותיו ד״הב כו כג
וישכב עזיהו עם אבותיו כו כג
וישכב יותם עם אבותיו כז ט
את יי׳ אלהי אבותיו כח כה
וישכב אחז עם אבותיו כח כז
לדרש האלהים יי׳ אלהי
אבותיו ל יט
יחזקיהו עם אבותיו לב לג
מלפני אלהי אבותיו לג יב
וישכב מנשה עם אבותיו לג כ
ויקבר בקברות אבותיו לה כד
תבא עד דור אבותיו תהלי׳ מט כ
יזכר עון אבותיו קט יד
אשר לא עשו אבותיו
ואבות אבותיו דני׳ יא כד
ועל אלהי אבותיו יא לז
אשר לא ידעהו אבותיו יא לח

לאבותיו *Patribus ejus.*

אשר נשבעת לאבותיו במד׳ יא יב
אשר נשבעתי לאבתיו דבר׳ לא כ

אבותם *Patres ipsorum.*

יי׳ אלהי אבותם שמו׳ ד ה
ואף בעונת אבותם ויקר׳ כו לט
ואת עון אבותם כו מ
לבית אבותם במדב׳ א ב וא יח
וא כ וא כב וא כד וא כו וא כח
וא ל וא לב וא לד וא לו וא לח
וא מ וא מב וא מה וב ב וב לב וג
טו וג כ וד ב וד כב וד כט וד מ
וד מב
נשיאי מטות אבותם במדב׳ א יו
והלוים למטה אבותם במדב׳ א מז
ולבית אבותם ד לד וד לח וד מו
ראשי בית אבותם ז ב
נשיאיהם לבית אבותם יז יז
לראש בית אבותם יז יח
אחד לבית אבותם יז כא
ומעלה לבית אבותם כו ב
מטות אבותם ינחלו כו נה
הראובני לבית אבותם
בני הגדי לבית אבותם לד יד

ברית יי׳ אלהי אבותם דבר׳ כט כד
את אבותם לאמר יהוש׳ ד כא
ואיש ראש בית אבותם כב יד
את יי׳ אלהי אבותם שופ׳ ב יב
אשר הלכו אבותם ב יז
אשר צויתי את אבותם ב כ
כאשר שמרו אבותם ב כב
אשר צוה את אבותם ג ד
והוה כי יבאו אבותם כא כב
הוציא את אבותם מלכ׳ א ט ט
מכל אשר עשו אבותם יד כב
את ערפם כערף אבותם
מלכ׳ ב יז יד
אשר כרת את אבתם יז טו
כאשר עשו אבתם יז מא
אשר יצאו אבתם כא טו
ראש לבית אבותם ד״ה א ה טו
ואלה ראשי בית אבותם .וגו׳
ראשים לבית אבותם ה כד
ראשים לבית אבותם ז ב
לתולדותם לבית אבותם ז ד
ראשי בית אבותם ז ט
ראשים לבית אבותם ט יג
אנשי שמות לבית אבותם יב ל
לבית אבותם שמנה כד ד
לבית אבותם לשער כו יג
את יי׳ אלהי אבותם ד״ה ב כח ו
בית אבותם וזרעם עזר׳ ב נט
ראשי האבות לבית אבותם י יו
בית אבותם וזרעם נחמ׳ ז סא
הבנן לחקר אבותם איו׳ ח ח
אשר מאסתי אבותם איו׳ ל א
נגד אבותם עשה פלא תהלי׳ עח יב
ותפארת בנים אבותם משלי׳ יז ו
ועל אבותם ירמ׳ יו ג
אשר למדום אבותם ט יד
על עונות אבותם יא י
כרתי את אבותם יא י
כאשר שכחו אבותם כג כז
אשר כרתי את אבותם לא לב
ובנים יאכלו אבותם ה י
תועבות אבותם הודיעם כ ד
ואחרי גלולי אבותם יחז׳ כ כד
הלכו אבותם אחריהם עמו׳ ב ד
ולב בנים על אבותם מלא׳ כד ג

ואבותם *Et patres. ipsorum.*

לא ידעו המה ואבותם ירמ׳ ט טו
ואבותם פשעו בי יחז׳ ב ג

כאבותם *Sicut patres ipsorum.*

ולא יהיו כאבותם תהלי׳ עח ח
ויבגדו כאבותם עח נז

לאבותם *Patribus ipsorum.*

נשבעתי לאבותם במד׳ יד כג
נשבעתי לאבותם לתת דבר׳ י יא
אשר נשבע יי׳ לאבותם דבר׳ לא ז
אשר נשבעתי לאבותם יהוש׳ א ו
אשר נשבע יי׳ לאבותם ה ו
נשבע לתת לאבותם כא מא
אשר נשבע לאבותם כא מב
אשר נתת לאבותם מלכ׳ א ח לד
אשר נתת לאבותם ח מח
אשר נתתי לאבתם מלכ׳ ב כא ח
אשר נתתי לאבתם ד״הב ו לה
אשר נתתי לאבותם ירמ׳ יו טו
אשר נתתי לאבותם ל ג
אשר נשבעתי לאבותם לב כב

מאבותם *Prae patribus suis.*

והשחיתו מאבותם שופ׳ ב יט
הרעו מאבותם ירמ׳ ז כו
ולא כחדו מאבותם איו׳ טו יח

Patres ipsorum: Patres suorum.

אבותיהם

ובית אבותיהם פרצו ד״ה א ד לח
ואחיהם לבית אבותיהם ה יג
וימעלו באלהי אבותיהם ה כה
אבות לבית אבותיהם ט ט
בני לוי לבית אבותיהם כג כד
הלוים לבית אבותיהם כד כט
ליי׳ אלהי אבותיהם כט כ
ליי׳ אלהי אבותיהם ד״הב יא טז
s אלהי אבותיהם ז כב יג יח יד ג וטו יב
פקדתם לבית אבותיהם יז יד
אל יי׳ אלהי אבותיהם יט ד
לבבם לאלהי אבותיהם כ לג
בית יי׳ אלהי אבותיהם כד יח
את יי׳ אלהי אבותיהם כד כד
s ביי׳ אלהי אבותיהם ל ז
s ליי׳ אלהי אבותיהם ל כב
הכהנים לבית אבותיהם לא יז
אלהים אלהי אבותיהם לד לב
מאחרי יי׳ אלהי אבותיהם לד לג
וישלח יי׳ אלהי אבותיהם לו טו
ואלה ראשי אבותיהם עזר׳ ח א
ועונות אבותיהם נחמ׳ ט ב
ומקוה אבותיהם יי׳ ירמ׳ נ ז

ואבותיהם *Et patres ipsorum.*

ואבותיהם על מחנה יי׳ ד״ה א ט יט
הזה ואבותיהם ירמ׳ יט ד

לאבותיהם *Patribus ipsorum: Per majores suos.*

אשר נתן לאבותיהם מלכ׳ א יד טו
משפחות הלוי לאבותיהם ד״ה א ו ד
אשר אמ־ת לאבותיהם נחמ׳ ט כג

Et patribus ipsorum.

ולאבותיהם

להם ולאבותיהם ד״ה ב ו כה
וירמ׳ כד י

אבח מה שפירושו בעתה או להט

Terror, Mucro flammans.

אבחת* *Terrorem, Mucronem.*

* שרעקקען, שפיטצע, שארפע.

נתתי אבחת חרב יחז׳ כא כ

אבך מה שפירושו גאוה או גבהות

Elevari, extolli.

ויתאבכו *Hith. Et elexantur.*

* זיך איבערהעבען, גראָס טהון, איבער־מיטהיג ווערדען.

ויתאבכו גאות עשן ישע׳ ט יז

אבל פתרוניו ארבע

Significata ejus quatuor sunt.

א מה שהכרלה ממנו בכי ואבלות

I. Lugere.

* טרויערן.

אבל *Lugebit.*

כי אבל עליו עמו הוש׳ י ה

ואבל *Et lugebit.*

ואבל כל יושב בה עמו׳ ח ח

אבלו *Lugert.*

אבלו הכהנים משרתי יי׳ יואל א ט

Et lugebunt: Et luxerunt.

ואבלו

ואנו ואבלו פתחיה ישע׳ ג כו
ואנו הדיגים ואבלו יט ח
ואבלו נאות הרועים עמו׳ א ב
ואבלו כל יושבי בה ט ה

תאבל *Lugebit.*

ונפשו עליו תאבל איו׳ יד כב

ויאבל

Hiph. Et lauctnm affert. **וַיַּאֲבֶל**

ויאבל חיל וחומה איכ׳ ב ח

Hitph. Luxit. **הִתְאַבֵּל**

כי התאבל שמואל שמו׳ א טו לה

Lugens. **מִתְאַבֵּל**

עד מתי אתה מתאבל שמו׳ א יו א
הייתי מתאבל דני׳ י ב
כי מתאבל על מעל עזר׳ י ו

Lugentes. **מִתְאַבְּלִים**

ומתאבלים על יאשיהו ד״ה ב לה כד

הַמִּתְאַבְּלִים s

כל המתאבלים עליה ישע׳ סו י

Lugens. **מִתְאַבֶּלֶת**

מתאבלת על מת שמו׳ ב יד ב

Luge. **הִתְאַבְּלִי**

התאבלי נא שמו׳ ב יד ב

Et lugebam. **וָאֶתְאַבְּלָה**

ישבתי ואבכה ואתאבלה נחמ׳ א ד

Lugebit. **יִתְאַבָּל**

המלך יתאבל יחז׳ ז כז
והמוכר אל יתאבל יחז׳ ז יב

Et luxit. **וַיִּתְאַבֵּל**

ויתאבל על בנו בראש׳ לז לד
ויתאבל על בנו שמו׳ ב יג לז
ויתאבל על אבשלום יט ב
ויתאבל אפרים אביהם ד״ה א ז כב

Lugebitis. **תִּתְאַבְּלוּ**

אל תתאבלו ואל תבכו נחמ׳ ח ט

Et luxerunt. **וַיִּתְאַבְּלוּ**

ויתאבלו העם מאד במד׳ י לט
ויתאבלו העם כי הכה יי׳ שמו׳ א ו יט

Et luxerrunt. **וַיִּתְאַבָּלוּ**

ויתאבלו שמו׳ לג ד

Lugens **אָבֵל***

טרויערנד.

כי ארד אל בני אבל בראש׳ לז לה
קרא שמה אבל מצרים נ יא
עד אבל השטים במד׳ לג מט
ואבל וחפוי ראש אסת׳ ו יב

Tanquam lugens. **כַּאֲבֶל**

כאבל אם קודר שחותי תהל׳ לה יד

Lugentes. **אֲבֵלִים**

כאשר אבלים ינחם איו׳ כט ה
לנחם כל אבלים ישע׳ סא ב

Lugentibus. **לַאֲבֵלֵי**

לשום לאבלי ציון ישע׳ סא ג

Et lugentibus ejus. **וְלַאֲבֵלָיו**

נחומים לו ולאבליו ישע׳ נז יח

Lugentes. **אֲבֵלוֹת**

דרכי ציון אבלות איכ׳ א ד

Luctus. **אֵבֶל***

s טרויער.

יקרבו ימי אבל אבי בראש׳ כז מא
ויעש לאביו אבל נ י
אבל כבד זה למצרים נ יא
ימי בכי אבל משה דבר׳ לד ח
ולבשי בגדי אבל שמו׳ ב יד ב
אבל גדול ליהודים אסת׳ ד ג
טוב ללכת אל בית אבל קהל׳ ז ב
לב חכמים בבית אבל ז ד
ששון תחת אבל ישע׳ סא ג
אבל יחיד עשי לך ירמ׳ ו כו
על אבל לנחמו יו ז
אבל לא תעשה יחז׳ כד יז
וקראו אכר אל אבל עמו׳ ה יו

Et luctus. **וְאֵבֶל**

ואבל כבנות יענה מיכ׳ א ח

Luctus. **הָאֵבֶל**

את האבל בגרן האטד בראש׳ נ יא
ויעבר האבל וישלח שמו ב יא כז

Sicut luctus. **כְּאֵבֶל**

כאבל יחיד עמו׳ ח י

In luctum. **לְאֵבֶל**

לאבל לכל העם שמו׳ ב יט ג
ויהי לאבל כנורי איו׳ ל לא
נהפך לאבל מחולנו איכ׳ ד לו
והפכתי חגיכם לאבל עמו׳ ח י

Et a luctu. **וּמֵאֵבֶל**

ומאבל ליום טוב אסת׳ ט כב

Luctus tuus. **אֶבְלֵךְ**

ושלמו ימי אבלך ישע׳ ס כ

Luctus eorum. **אֶבְלָם**

והפכתי אבלם לששון ירמ׳ לא יג

ב מה שהכללה ממנו חורבן שממון או השחתה

II. Lugere ex vastatione et desolatione: Vastari, Desolari.

Luxit, Lugebit. **אָבַל**

s טרויערן וועגען פערהעערונג, פער־אָדונג.

אבל תירוש ישע׳ כד ז
אבל אומללה ארץ לג ט

Luxit, Lugebit. **אָבְלָה**

אבלה נבלה הארץ ישע׳ כד ד
אבלה עלי שממה ירמ׳ יב יא
אבלה יהודה יד ב
מפני אלה אבלה הארץ כג י
כי אבלה אדמה יואל א י

Lugebit. **תֶּאֱבַל**

על זאת תאבל הארץ ירמ׳ ד כח
עד מתי תאבל הארץ יב ד
על כן תאבל הארץ הוש׳ ד ג

Hiph. Lugere feci. **הֶאֱבַלְתִּי**

האבלתי כסיתי יחזק׳ לא טו

ג מה שהכללה ממנו מישור

III. Planicies.

Planicies. **אָבֵל***

s עבנע, פלאכע, פלאטץ.

אבל מחולה שופ׳ ז כב
ועד אבל כרמים יא לג
ועד אבל הגדולה שמו׳ א ו יח

ד מה שהכלון בו חיוב אמות הדבר ובירור ענינו

IV. Asseverandi darticula.

Verumtamen, Sed, At. Certe, Vere, Profecto. **אֲבָל**

s דעננאך, אבער, פיעלמעהר, גענויס, אין דער טהאט.

אבל שרה אשתך בראש׳ יז יט
אבל אשמים אנחנו מב כא
אבל אשה אלמנה אני שמו׳ ב יד ה
אבל אדנינו המלך מלכ׳ א א מג
אבל בן אין לה מלכ׳ ב ד יד
אבל ארון האלהים ד״ה ב א ד
אבל דברים טובים יט ג
אבל עוד העם זובחים לג יז
אבל העם רב עזר׳ י יג
אבל חרדה גדולה דני׳ י ז
אבל אגיד לך י כא

אבן

אבן והנה תלומים נמוננו

Significata ejus duo sunt.

א המונן המפורסם שהוא אנן ממש

I. Lapis.

Lapis, pondus, Perpendiculum.

*אֶבֶן אָבֶן

s שטיין, נעוויכט. וענקבלייא.

ויקח יעקב אבן בראשי' לא מה
מצבת אבן לה יד
רועה אבן ישראל מט כד
במצולת כמו אבן שמו' טו ה
ויקחו אבן וישימו יז יב
מעשה חרש אבן כח יא
מלאת אבן כח יז
ארבעה טורים אבן כח יז
ובחרשת אבן לא ה ולה לג
לחת אבן כתובים לא יח
ארבעה טורי אבן לט י
ירגמו אתו אבן ויקר' כד כג
או בכל אבן במד' לה כג
אבן שלמה וצדק דברי' כה טו
איש אבן אחת יהוש' ד ה
כל ישראל אבן ז כה
אבן בהן בן ראובן טו ז
וירד אבן בהן בן ראובן יח יז
ויקח אבן גדולה כד כו
איש על אבן אחת שופ' ט ה וט יח
ושם אבן גדולה שמו' א ו יד
ויקח שמואל אבן ז יב
גלו אלי היום אבן יד לג
ויקח משם אבן יז מט
והרשי אבן קיר שמו' ב ה יא
עם אבן הזוחלת מלכ' א א ט
אבן שלמה מסע נבנה ו ז
הכל ארז אין אבן נראה ו יח
כל ישראל בו אבן וימת יב יח
וזה אבן יקרה ד"ה א כ ב
וחרשי אבן ועץ כב טו
וכל אבן יקרה כט ב
ויצף את הבית אבן יקרה ד"ה ב ג ו
וירגמו בו בני ישראל אבן י יח
ותמהו אבן כד כא
במצולות כמו אבן נחמ' ט יא
אבן אפל וצלמות איו' כח ג
או מי ירה אבן פנתה לח ו
לבו יצוק כמו אבן מא יו
אבן מאסו הבונים תהלי' קיח כב
אבן חן השחד משלי' יז ח

אבן ואבן איפה ואיפה כ י
תועבת אל אבן ואבן כ כג
כצרור אבן במרגמה כו ח
וגולל אבן אליו תשוב כו כז
כבד אבן ונטל החול כז ג
יסד בציון אבן ישע' כח יו
אבן בחן כח יו
אבן לפנה אבן למוסדות ירמ' נא כו
תקשר עליו אבן נא סג
וידו אבן בי איכ' ג נג
כמראה אבן ספיר יחז' א כו
כעין אבן תרשיש י ט
ורגמו עלידם אבן כג מז
ובכל אבן יקרה כז כב
כל אבן יקרה מסכתך כח יג
כי אבן מקיר תזעק חבק' ב יא
מטרם שום אבן אל אבן חגי ב טו
אבן אחת זכר' ג ט
אבן העופרת אל פיה ה ח
אבן מעמסה לכל העמים יב ג

וְאֶבֶן. וְאֶבֶן. וָאֶבֶן *Et lapis.*

ואבן השהם בראשי' ב יב
ואבן משכית לא תתנו ויקר' כו א
מעשה ידי אדם עץ ואבן דבר' ד כח
אבן ואבן גדולה וקטנה כה יג
אלהים אחרים עץ ואבן כח לו
אתה ואבותך עץ ואבן כח סד
ואת גלוליהם עץ ואבן כט טז
ככר זהב ואבן יקרה שמו' ב יב ל
וזהב רב מאד ואבן יקרה מלכ' א י יב
הרבה מאד ואבן יקרה י יא
עץ ואבן ויאבדום מלכ' ב יט יח
וזהב לרוב ואבן יקרה ד"ה ב ט א
לרוב מאד ואבן יקרה ט ט
עצי אלמגים ואבן יקרה ט י
ואבן יצוק נחושה איו' כח ב
ואבן שלמה רצונו משלי יא א
אבן ואבן כ י וכ כג
נפץ וזרם ואבן ברד ישע' ל ל
עץ ואבן ויאבדום לז יט
לשרת עץ ואבן יחז' כ לב

הָאֶבֶן *Lapis.*

ויקח את האבן בראש' כח יח
וגללו את האבן כט ג
והשיבו את האבן כט ג
וגללו את האבן כט ח
ויגל את האבן כט י
את לוחת האבן שמו' כד יג
על האבן האחת
על האבן השנית כח י
האבן הזאת תהיה בנו יהוש' כד כז
וישימו אל האבן שמו' א ו טו
ותטבע האבן במצחו יז מט
אצל האבן האזל כ יט
עם האבן הגדולה שמו' ב כ ח
ולחצבי האבן מלכ' ב יב ג
ותנאף את האבן ירמ' ג ט
והסירותי לב האבן יחז' יא יט
והסירותי את לב האבן לו כו
האבן אשר נתתי זכר' ג ט
האבן הראשה ד ז
האבן הבדיל ד י

וְהָאֶבֶן *Et lapis.*

והאבן הזאת אשר שמתי בראש' כח כב
והאבן גדולה על פי הבאר כט ב

בְּאֶבֶן *Cum lapide.*

באבן או באגרוף שמו' כא יח
ואם באבן יד במד' לה יז
באבן המלך שמו' ב יד כו

בָּאָבֶן. בָּאֶבֶן *Cum lapide.*

עם הארץ ירגמוהו באבן ויקר' כ ב
באבן ירגמו אותם כ כז
כל זה קולע באבן שופ' כ יו
פן תגוף באבן רגלך תהלי' צא יב
ורגמו אותך באבן יחזק' יו מ

וּבְאֶבֶן *Et cum lapide.*

ובאבן יקרה דני' יא לח

וּבָאֶבֶן *Idem.*

בקלע ובאבן שמו' א יז נ

כָּאָבֶן *Sicut lapis.*

ידמו כאבן שמו' טו יו

כָּאֶבֶן *Idem.*

כאבן מים יתחבאו איו' לח ל

כְּאֶבֶן *Idem.*

כאבן ספיר יחזק' י א

לָאָבֶן *In lapidem.*

ותהי להם הלבנה לאבן בראשי' יא ג
והוא היה לאבן שמו' א כה לז

לְאֶבֶן *In lapidem.*

עורי לאבן דומם חבק' ב יט

וּלְאֶבֶן *Et in lapidem.*

ולזהב ולאבן יקרה ד"ה ב לב כז
למקדש

למקדש ולאבן נגף ישע׳ ח יד
ולאבן את ילדתני ירמ׳ ב כז

מאבן *A lapide.*

סקלו מאבן ישע׳ סב י

אבנו *Lapidem suum.*

ישליכו איש אבנו מלכ׳ ב ג כה

אבנים *Lapides.*

לקטו אבנים ויקחו אבנים ברא׳ לא מו
מזבח אבנים תעשה שמו׳ כ כה
שני לחות אבנים לד א
שני לחת אבנים וגו׳
שני לחת אבנים לד ד
ולקחו אבנים אחרים ויקר׳ יד מב
ויכתבם על שני לחת
אבנים דבר׳ ד יג וה כב
שני לחת אבנים י א
והקמות לך אבנים כז ב
מזבח אבנים לא תניף כז ה
אבנים שלמות תבנה כז ו
שתים עשרה אבנים יהוש׳ ד ג וד ח
ושתים עשרה אבנים ד ט
גל אבנים ז כו וח כט
מזבח אבנים שלמות ח לא
עליהם אבנים גדלות י יא
גלו אבנים גדלות י יח
וישימו אבנים גדולות י כז
חמשה חלקי אבנים שמו׳ א יז מ
גל אבנים גדול אבנים שמואל ב יח יז
אבנים גדולות מלכ׳ א ה לא
אבנים יקרות ה לא
כל אלה אבנים יקרות מלכ׳ א ז ט
ומיסד אבנים יקרות
אבנים גדולות ז י
ומלמעלה אבנים יקרות ז יא
שתים עשרה אבנים יח לא
על מרצפת אבנים מלכ׳ ב טז יז
והנמצא אתו אבנים ד״ה א כט ח
אם כח אבנים כחי איו׳ ו יב
בית אבנים יחזה ח יז
אבנים שחקו מים יד יט
עת להשליך אבנים
ועת כנוס אבנים קהל׳ ג ה
מסיע אבנים יעצב בהם י ט
קח בידך אבנים ירמ׳ מג ט

ואבנים *Et lapides.*

ועצים ואבנים ד״ה א כב יד

האבנים *Lapides.*

את שתי האבנים שמו׳ כח יא
ושמת את שתי האבנים כח יב
וחלצו את האבנים ויקרא יד מ
תחת האבנים יד מב
חלץ את האבנים יד מג
לקחת לחת האבנים דבר׳ ח ט
את שני לחת האבנים ט י וט יא
תקימו את האבנים כז ד
וכתבת על האבנים כז ח
מה האבנים האלה יהוש׳ ד ו
והיו האבנים האלה ד ז
שתים עשרה האבנים ד כ
מה האבנים האלה ד כא
ויכתוב שם על האבנים ח לב
שני לחת האבנים מלכ׳ א ח ט
ויבנה את האבנים יח לב
ואת האבנים ואת יח לח
היחיו את האבנים נחמ׳ ג לד
ותחת האבנים ברזל ישע׳ ס יז

והאבנים *Et lapides.*

והאבנים תהיין שמו׳ כח כא
והאבנים על שמות לט יד
ויכינו העצים והאבנים מלכ׳ א ה לב

באבנים *Cum lapidibus.*

לרגום אותם באבנים במדב׳ יד י
רגם אותם באבנים טו לה
וירגמו אותם באבנים טו לו
וסקלתו באבנים ומת דבר׳ יג יא
וסקלתם באבנים ומתו יז ה
כל אנשי עירו באבנים כא כא
אנשי עירה באבנים כב כא
וסקלתם אותם באבנים כב כד
ויסקלו אותם באבנים יהוש׳ ז כה
ויסקל באבנים את דוד שמוא׳ ב טז ו
ויסקל באבנים לעמתו טז יג
ויסקלהו באבנים וימת מלכ׳ א כא יג
תכאיבו באבנים מלכ׳ ב ג יט
באבנים ובחצים ד״ה א יב ב
באבנים ובעצים ד״ה ב ב יג

ובאבנים *Et cum lapidibus.*

ובעצים ובאבנים שמו׳ ז יט
בחצים ובאבנים גדולות ד״ה ב כו טו

כאבנים *Sicut lapides.*

בירושלם כאבנים מלכ׳ א י כז
הזהב בירושלם כאבנים ד״ה ב א טו
הכסף בירושלם כאבנים ט כז

לאבנים *Ad lapides.*

ממעל לאבנים האלה ירמ׳ מג י

אבני *Lapides.*

אבני שהם שמו׳ כה ז
את שתי אבני שהם כח ט
אבני זכרון כח יב
את אבני השהם
ואת אבני המלואים לה כז
ויעשו את אבני השהם לט ו
אבני זכרון לבני ישראל לט ז
מאזני צדק אבני צדק ויקר׳ יט לו
לסד הבית אבני גזית מלכ׳ א ה יז
אבני עשר אמות ז י
וישאו את אבני הרמה טו כב
לחצוב אבני גזית ד״ה א כב ב
אבני שהם ומלואים
אבני פוך כט ב
וישאו את אבני הרמה ד״ה ב טז ו
לקנות אבני מחצב לד יא
עם אבני השדה בריתך איו׳ ה כג
נהפכו לו אבני קלע מא כ
מעשהו כל אבני כיס משלי׳ טז יא
יורדי אל אבני בור ישע׳ יד יט
כל אבני מזבח כז ט
תשתפכנה אבני קדש איכ׳ ד א
אבני אלגביש תפלנה יחזק׳ יג יא
בתוך אבני אש כח יד
מתוך אבני אש כח טז
ואבני אלגביש לח כב
אבני גזית מ מב
ובכים אבני מרמה מיכ׳ ו יא
וכבשו אבני קלע זכר׳ ט טו
אבני נזר מתנוססות ט טז

ואבני *Et lapides.*

ואבני מלואים שמו׳ כה ז
ואבני שהם ואבני מלואים לה ט
ואבני שמנה אמות מלכ׳ א ז י
ואבני מחצב מלכ׳ ב יב יג
עצים ואבני מהצב כב ו
ואבני שיש לרוב ד״ה א כט ב
ואבני ברד ישע׳ לד יא
ואבני אלגביש יחזק׳ יג יג ולח כב

באבני *Cum lapidibus.*

אשר מתו באבני הברד יהוש׳ י יא

כאבני *Sicut lapides.*

כאבני גיר ישע׳ כז ט

לְאַבְנֵי *Lapidibus.*

לאבני אקדח וכל גבולך
לאבני חפץ — ישעי' נד יב

וּלְאַבְנֵי *Et ad lapides.*

ולאבני קלעים — ד"ה ב כו יד

מֵאַבְנֵי *De lapidibus.*

יקח מאבני המקום — בראשי כח יא

אֲבָנַיִךְ *Lapioes tui.*

מרבין בפוך אבניך — ישעי' נד יא

וַאֲבָנַיִךְ *Et lapides tui.*

ואבניך ועציך ועפריך — יחזק' כו יב

אֲבָנָיו *Lapides ejus.*

את אבניו ואת עציו — ויקרי' יד מה
וגדר אבניו נהרסה — משלי' כד לא
את עציו ואת אבניו — זכרי' ה ד

אֲבָנֶיהָ *Lapides ejus.*

ארץ אשר אבניה ברזל — דברי' ח ט
עד השאיר אבניה — מלכי' ב ג כה
מקום ספיר אבניה — איו' כח ו
כי רצו עבדיך את אבניה — תהלי' קב טו
והגרתי לגי אבניה — מיכ' א ו

אַבְנֵיהֶם *Lapides eorum.*

ארץ הומת אבניהם — נחמי' ג לה

ב מה שהכללה ממנו מקום נפילת הולד בהולדו והוא המשבר או הכלי יתכן הדומים לרחי'

II. Sella parturientis.

הָאָבְנָיִם* *Sella.*

• געבורטסשטוהל.

וראיתן על האבנים — שמו' א טז
עושה מלאכה על האבנים — ירמי' יח ג

אבם שניו היו תאומים

Significata ejus duo sunt.

א מה שפירושו מקום מאכל הבהמה או שומן ודשנות'

I. Saginare, Praesepe.

אָבוּס *Saginatus.*

• פיטטערן.

משור אבוס ושנאה בו — משלי' טו יז

אֲבוּסִים *Saginati.*

וברברים אבוסים — מלכי' א ה ג

אֵבוּס* *Praesepe.*

• קריפפע.

באין אלפים אבוס בר — משלי' יד ד
והמור אבוס בעליו — ישעי' א ג

אֲבוּסֶךָ *Praesepia tua.*

אם ילין על אבוסך — איו' לט ט

ב מה שפירושו אוצר או מלפון

II. Granaria.

מַאֲבוּסֶיהָ *Granaria ejus.*

• קארנשפייכער.

פתחו מאבוסיה — ירמ' נ כו

אבק הם תאומים ונמדים

Significata ejas duo sunt.

א מה שילכה בו אבק עפר או אבקת רוכל

I. Pulvis, Pulvisculus.

אָבָק* *Pulvis,*

• שטויב.

מטר ארצך אבק ועפר — דברי' כח כד

אֲבַק *Pulris.*

וענן אבק רגליו — נחו' א ג

כָּאָבָק *Sicut pulvis.*

ופרחם כאבק יעלה — ישעי' ה כד

כְּאָבָק *Idem.*

כאבק דק המון זריך — ישעי' כט ה

לְאָבָק *In pulvis.*

והיה לאבק — שמו' ט ט

אֲבָקָם *Pulvis eorum.*

יכסך אבקם — יחז' כו י

אַבְקַת* *Pulvis.*

• געווירץ־שטויב.

מכל אבקת רוכל — שיר ג ו

ב מה שפירושו עגוס ואמץ איש אל רעהו להפילו ארצה ויקרא האבקות

II. Luctari.

Niph. In luctando ipsum.

בְּהֵאָבְקוֹ

• קאמפפען, רינגען.

בהאבקו עמו — בראשי' לב כו

וַיֵּאָבֵק *Et luctatus est.*

ויאבק איש עמו — בראשי' לב כה

אבר תאומים יפרדו מתחלפי הענין והמבטא

Significatu ejus duo sunt.

א מה שפירושו חוזק או עלוי

I. Fortis, Robustus, Potens.

אָבִיר* *Robustus.*

• קראפטיג, מאכטיג.

מידי אביר יעקב — בראשי' מט כד
אדון יי׳ צבאות
אביר ישראל — ישעי' א כד
וגואלך אביר יעקב — מט כו
וגואלך אביר יעקב — ס יו

לַאֲבִיר *Robusto.*

נדר לאביר יעקב — תהלי' קלב ב
משכנות לאביר יעקב — קלב ה

אַבִּיר* *Potentissimus.*

• אבערזטער, שטארקער.

אביר הרועים — שמוא' א כא ה
ויסירו אביר לא ביד — איו' לד כ

כְּאַבִּיר* *Ut potentissimus.*

• העלד, פארנעהמער.

ואוריד כאביר יושבים — ישעי' י יג

אַבִּירִים *Robusti, Potentes.*

ומשך אבירים בכחו — איו' כד כב
האכל בשר אבירים — תהלי' נ יג
עדת אבירים — סח לא
לחם אבירים אכל — עח כה
ופרים עם אבירים — ישעי' לד ז

כָּאַבִּירִים *Ut robusti.*

ותצהלו כאבירים — ירמ' נ יא

אַבִּירֵי *Robusti.*

אבירי בשן כתרוני — תהלי' כב יג
אשתוללו אבירי לב — עו ו
שמעו אלי אבירי לב — ישעי' מו יב

אַבִּירַי

סלה כל אבירי — איכ' א טו

אַבִּירֶיךָ *Robusti tui.*

מדוע נסחף אביריך — ירמ' מו טו

אַבִּירָיו *Robusti ejus.*

דהרות אביריו — שופט' ה כב
מצהלות אביריו — ירמ' ח טז
שעטת פרסות אביריו — מז ג

ב מה שפירושו כנף

II. Ala, Penna.

Ala. *אֵבֶר

s פליגעל, געפיעדער.

מי יתן לי אבר כיונה — תהלי׳ נה ז
יעלו אבר כנשרים — ישעי׳ מ לא

Ala. הָאֵבֶר

ארך האבר — יחזק׳ יז ג

Penna. *אֶבְרָה

s פיטטיג, שווינגע.

אם אברה חסידה — איו׳ לט יג

Alas suas. אֶבְרָתוֹ

ישאהו על אברתו — דברי לב יא

Ala sua. בְּאֶבְרָתוֹ

באברתו יסך לך — תהלי׳ צא ד

Et pennae ejus. וְאֶבְרוֹתֶיהָ

ואברותיה בירקרק — תהלי׳ סח יד

Hiph. Volabit. יַאֲבֶר

המבינתך יאבר נץ — איו׳ לט כו

אגד כל שעניינו קשר או הסכמה או אחדות

Fascis, Fasciculus, Agmen.

Fasciculum. *אֲגֻדַּת

s בינדעל, קנאָטען, געוואָלבע.

ולקחתם אגדת אזוב — שמו׳ יב כב

Agmen. לַאֲגֻדָּה

ויהיו לאגדה אחת — שמו׳ ב ב כה

Et agmen suum. וַאֲגֻדָּתוֹ

ואגדתו על ארץ יסדה — עמו׳ ט ו

Fasces. אֲגֻדּוֹת

התר אגדות מוטה — ישעי׳ נח ו

אגז הוא פרי האגוז או האילן העושה פריו

Nux.

Nucis *אֱגוֹז

s נוס.

אל ‧‧‧אגוז ירדתי — שיר ו יא

כנ׳
א[illegible] פירושו טפה
בי׳
ו

Gutta.

Guttas. *אֶגְלֵי

s טראָפפען.

או מי הוליד אגלי טל — איו׳ לח כח

אגם והיו תאומים בפירושו ובמבטא לשונותיו

Significasa ejus duo sut.

א מה שפירושו מקום מים וקבוצם

I. Stagnum, Palus.

Stagnum. *אֲגַם

s זומפף, טייך.

ההפכי הצור אגם מים — תהלי׳ קיד ח

In stagnum. לַאֲגַם

ישם מדבר לאגם מים — תהלי׳ קז לה
והיה השרב לאגם — ישעי׳ לה ז
אשים מדבר לאגם מים — מא יח

Stagna. הָאֲגַמִּים

על היאורים ועל האגמים — שמו׳ ח א

Et stagna. וַאֲגַמִּים

ואגמים אוביש — ישעי׳ מב טו
האגמים שרפו באש — ירמי׳ נא לב

Et stagna. וְאַגְמֵי

ואגמי מים — ישעי׳ יד כג

Stagna. s אַגְמֵי

אגמי נפש — יט י

Stagna ecrum. אַגְמֵיהֶם

על יאוריהם ועל אגמיהם — שמו׳ ז יט

ב מה שפירושו הוא לכוד הדגים או בילה וגומא

II. Juncus.

Juncum. *אַגְמוֹן

s שילף, בינזע.

התשים אגמון באפו — איו׳ מ כו

Et juncus. וְאַגְמוֹן

כדוד נפוח ואגמון — איו׳ מא יב
כפה ואגמון — ישעי׳ ט יג וט טו

Sicut juncus. כְּאַגְמֹן

הלכוף כאגמן ראשו — ישעי׳ נח ה

אגן מה שפירושו מזרק

Crater.

Crater. *אַגַּן

s בעקקען.

שררך אגן הסהר — שיר ז ג

Crateres. הָאַגָּנוֹת

מכלי האגנות — ישעי׳ כב כד

In crateribus. בָּאַגָּנֹת

וישם באגנות — שמו׳ כד ו

אגף מה שפירושו כנפים

Ala, Agmen.

Alae tuae, Agmina tua. *אֲגַפֶּיךָ

s פליגעל, העערעספליגעל.

ובכל אגפיך ועמים רבים — יחז׳ לח ט
תפל אתה וכל אגפיך — לט ד

Agmina ejus. אֲגַפָּיו

וכל אגפיו אזרה — יחזק׳ יב יד
בכל אגפיו בחרב יפלו — יז כא
ואת כל אגפיו — לח ו
אמטיר עליו ועל אגפיו — לח כב

Agmina ejus. אֲגַפֶּיהָ

גמר וכל אגפיה — יחזק׳ לח ו

אגר הוא משלש במובניו

Significata ejus tria sunt.

א מה שפירושו אסיפה וקבוץ

I. Colligere, Comportare.

Comporta. אָגְרָה

s זאממעלן, צוזאממענטראגען.

אגרה בקציר מאכלה — משלי ו ח

Comportans. אֹגֵר

אוגר בקיץ בן משכיל — משלי י ה

Agur, nomen proprium. אָגוּר

s נאך דער טראדיציאָן איין ביינאמע דעם זאלאמא.

דברי אגור בן יקה — משלי ל א

Comportabis. תֶאֱגֹר

לא תשתה ולא תאגור — דברי כח לט

ב מה שפירושו מגלה או כתב שלוח

II. Epistola.

Epistola. *אִגֶּרֶת

s בריעף.

אגרת הפורים הזאת — אסת׳ ט כט

Et epistola. וְאִגֶּרֶת

ואגרת אל אסף — נחמי׳ ב ח
ואגרת פתוחה בידו — ו ה

Epistol. הָאִגֶּרֶת

על כל דברי האגרת — אסת׳ ט כו

Epistolae. אִגְּרוֹת

וגם אגרות כתב — ד״ה ב ל א
אגרות יתנו לי — נחמי׳ ב ז
את אגרות המלך — ב ט
אגרות שלח טוביה — ו יט

באגרות

בְּאִגְּרוֹת *Cum epistolae.*

וילכו הרצים באגרות ד״ה ב ל ו

אִגְּרוֹתֵיהֶם *Eppist, suas.*

חורי יהודה אגרותיהם נחמ׳ ו יז

ג מה שפירושו מעה

III. Numus.

לַאֲגוֹרַת *Pro numulo.*

גֵּרָה s קליינע מינצע,

לאגורת כסף וככר לחם שמו׳ א ב לו

אדב מה שפירושו עגמון וצער

Cruciare.

Hiph. Et ad cruciandum

וְלַאֲדִיב

s פערשמאכטען.

לאדיב את נפשך שמו׳ א ב לג

אדם הוא משלש במובניו ומתחלף במבטא

Significata ejus tria sunt.

א כל מה שפירושו הצבע האדום ועצם הלבן האדומה הנקראת אודם

I. Rubere, Rufum, Rubrum esse.

אָדְמוּ *Rubebant.*

s ראָטה, ראָטה זיין.

אדמו עצם מפנינים איכ׳ ד ז

מְאָדָּם *Pyh. Rubefactus.*

מגן גבורהו מאדם נחו׳ ב ד

מְאָדָּמִים *Rubefactae.*

ועורות אילים מאדמים

שמו׳ כה ה ולה ז

עורות אילים מאדמים שמו׳ כו יד

ועורות אילים מאדמים לה כג

הַמְאָדָּמִים *Idem.*

עורות האילים המאדמים שמו׳ לט לד

יַאְדִּימוּ *Hiph. Rubra fuerint.*

ואם יאדימו כתולע ישעי׳ א יח

יִתְאַדָּם *Hiph. Rubescit.*

אל תרא יין כי יתאדם משלי כג לא

אָדוֹם *Rufus, Rubens.*

s ראָטה, ראָטהליך.

מדוע אדום ללבושך ישעי׳ סג ב

רוכב על סוס אדום זכר׳ א ח

וְאָדוֹם *Et rufus.*

דודי צח ואדום שיר ה י

הָאָדוֹם *Ruf.*

מן האדום האדום בראש׳ כה ל

אֲדֻמִּים *Rufi.*

את המים אדמים כדם מלכ׳ ב ג כב

סוסים אדמים זכר׳ א ח וו ב

אֲדֻמָּה* *Rufa.*

s ראָטהע.

פרה אדמה תמימה במד׳ יט ב

אַדְמוֹנִי* *Rufus.*

s ראָטהליך.

ויצא הראשון אדמוני בראש׳ כה כה

ויביאהו והוא אדמוני שמוא׳ א יו ב

וְאַדְמוֹנִי *Et rufus.*

כי היה נער ואדמוני שמוא׳ א יז מב

אֲדַמְדָּם* *Subrubidum.*

s דונקעלראָטה.

נגע לבן אדמדם ויקר׳ יג מב

ירקרק או אדמדם יג מט

אֲדַמְדֶּמֶת* *Subrubida.*

בהרת לבנה אדמדמת ויקר׳ יג יט

לבנה אדמדמת או לבנה יג כד

לבנה אדמדמת יג מג

אֲדַמְדַּמּוֹת* *Subrubida.*

ירקרקות או אדמדמות ויקר׳ יד לז

אֹדֶם* *Rubinus lapis pret.*

s ראָטהער עדעלשטיין.

אדם פטדה שמו׳ כח יז ולט י

אדם פטדה ויהלום יחזק׳ כח יג

ב כל אדמת עפר

II. Terra.

אֲדָמָה* *Terra, Humus.*

s ערדע, לאנד.

וקין היה עובד אדמה בראש׳ ד ב

מזבח אדמה תעשה לי שמו׳ כ כד

אדמה על ראשו שמואל ב טו לב

צמד פרדים אדמה מלכ׳ ב ה יז

כי אהב אדמה הוא ד״ה ב כו י

ותחדש פני אדמה תהלי׳ קד ל

ולשארית אדמה ישע׳ טו ט

חרש את חרשי אדמה מה ט

אבלה אדמה יואל א י

אל תיראי אדמה ב כא

על אדמה טמאה תמות עמו׳ ז יז

איש עובד אדמה אנכי זכר׳ יג ה

וַאֲדָמָה *Et terra*

ואדמה על ראשו שמואל א ד יב

ואדמה על ראשו

שמואל ב א ב וטו לב

ואדמה עליהם נחמ׳ ט א

ואדמה שמנה ט כה

ואדמה יחלק במחיר דניאל יא לט

הָאֲדָמָה *Terra.*

כל רמש האדמה בראש׳ א כה

לעבד את האדמה ב ה

את כל פני האדמה ב ו

עפר מן האדמה ב ז

יי׳ אלהים מן האדמה ב ט

וייצר יי׳ אלהים מן האדמה ב יט

ארורה האדמה בעבורך ג יז

עד שובך אל האדמה ג יט

לעבד את האדמה ג כג

ויבא קין מפרי האדמה ד ג

צועקים אלי מן האדמה ד י

ארור אתה מן האדמה ד יא

כי תעבד את האדמה ד יב

מעל פני האדמה ד יד

מן האדמה אשר ארדה בראש׳ ה כט

לרב על פני האדמה ו א

מעל פני האדמה ו ז

מכל רמש האדמה ו כ

עשיתי מעל פני האדמה ז ד

אשר רמש על האדמה ז ח

היקום אש׳ על פני האדמה ז כג

המים מעל פני האדמה ח ח

והנה חרבו פני האדמה ח יג

לקלל עוד את האדמה ח כא

אשר תרמש האדמה ט ב

ויחל נח איש האדמה ט כ

כל משפחות האדמה יב ג

וצמח האדמה יט כה

בך משפחות האדמה כח יד

והשיבותיך אל האדמה ג טו

וזרעתם את האדמה כ נז כג

האדמה אשר הם עליה שמ ג יז

מיום היותם על האדמה י ג ו

האדמה אשר יי׳ אלהיך כ קיב

ולכלותם מעל פני האדמה לב סב

אשר על פני האדמה לג טז

אשר תרמש האדמה ויקר׳ כ כה

האדמה אשר נשבעת במדב׳ יא יב

* אשר

אשר על פני האדמה יב ג
ופצתה האדמה יו ל
ותבקע האדמה יו לא
האדמה אשר נשבעתי לב יא
חיים על האדמה דבר' ד י
תאריך ימים על האדמה ד מ
ייטב לך על האדמה ח יו
מעל פני האדמה ו טו
העמים אשר על פני
האדמה ז ו
על האדמה
אשר נשבע ז יג
תאריכו ימים על האדמה יא ט
האדמה אשר נשבע יי' יא כא
אתם חיים על האדמה יב א
אשר על פני האדמה יד ב
ימיך על האדמה כה טו
כל פרי האדמה כו ב
ראשית פרי האדמה כו י
ואת האדמה אשר נתת כו טו
אותך מעל האדמה כח כא
ונסחתם מעל האדמה כח סג
על האדמה אשר נשבע כח יא
ימים על האדמה ל יח
לשבת על האדמה ל כ
אתם חיים על האדמה לא יג
אל האדמה אשר נשבעתי
לאבותיו לא כ
תאריכו ימים על האדמה לב מז
מעל האדמה הטובה יהוש' כג יג טו
איש מעל פני האדמה שמו' א כ טו
בן ישי חי על האדמה כ לא
ועבדת לו את האדמה שמו' ב ט י
ושארית על פני האדמה יד ז
הטל על האדמה יז יב
במעבה האדמה מלכ' א ז מו
אל האדמה אשר נתת ח לד
הם חיים על פני האדמה ח מ
מעל פני האדמה ט ז ויג לד
הא[...] הטובה הזאת יד טו
נ[...]ל פני האדמה יז יד
מ[...]ל פני האדמה יח א
מן [...]דמה אשר נתתי מלכ' ב כא ח
ל[...]ודת האדמה ד"ה א כז כו
ב[...]י האדמה בין סכות ד"ה ב ד יז
ו[...] בותם אל האדמה ו כה
ה[...]חיים על האדמה ו לא
ישראל מעל האדמה לג ח
האדמה אשר אתה קץ ישע' ז טז

הארץ על פני האדמה כג יז
מלכי האדמה על האדמה כד כא
אשר תזרע את האדמה
ולחם תבואת האדמה ל כג
עובדי האדמה ל כד
ועל פני האדמה ירמ' ז כ
לדמן על פני האדמה ח ב' יו ד כה לג
בעבור האדמה חתה יד ד
עד תמם מעל האדמה כד י
ושבו על האדמה כה ה
אשר על פני האדמה כה כו לה ז
מעל פני האדמה כח יו
ושבו אל האדמה לה טו
הרומש על האדמה
אשר על פני האדמה יחזק' לח כ
ורמש האדמה הוש' ב יח
מכל משפחות האדמה עמו' ג ב
היעלה פח מן האדמה ג ה
מעל פני האדמה ט ח
מעל פני האדמה צפנ' א ב וא ג
אשר תוציא האדמה חגי א יא
ישחית לכם פרי האדמה מלא' ג יא

וְהָאֲדָמָה *Et terra.*

והאדמה לא תשם בראש' מז יט
והאדמה לא תתן יא יז
והאדמה תשאה שממה ישע' ו יא

בָּאֲדָמָה *In terra.*

תבנית כל רמש באדמה דבר' ד יח
כי ימצא חלל באדמה דבר' כא א

לָאֲדָמָה *Terrae.*

היו דמן לאדמה תהלי' פג יא

וּמֵאֲדָמָה *Et ex humo.*

ומאדמה יצמח עמל איוב ה ו

אַדְמַת *Terra.*

רק אדמת הכהנים בראש' מז כב
את כל אדמת מצרים מז כ
על אדמת מצרים וגו'
אדמת הכהנים לבדם מז כו
אדמת קדש הוא שמו' ג ה
על אדמת נכר תהלי' קלז ד
על אדמת יי' ישע' יד ב
אדמת יהודה למצרים יט יז
על אדמת עמי לב יג
את אדמת ישראל יחזק' יא יז
אל אדמת ישראל יב יט
על אדמת ישראל יב כב
ואל אדמת ישראל לא יבאו יג ט

על אדמת ישראל לאמר יח ב
ואל אדמת ישראל לא יבא כ לח
בהביאי אתכם אל אדמת
ישראל כ מב
והנבא אל אדמת ישראל כא ז
ואל אדמת ישראל כי נשמה כה ג
על אדמת ישראל אמרים לג כד
הנבא על אדמת ישראל לו ו
והעליתי אתכם אל אדמת
ישראל לז יב
ביום בא גוג על אדמת ישראל לח יח
רעש גדול על אדמת ישראל לח יט
מישני אדמת עפר יקיצו דני' יב ב
על אדמת הקדש זכר' ב יו

לְאַדְמַת *Terrae.*

אמר אדני יי' לאדמת ישראל
יחזק' ז ב
ואמרת לאדמת ישראל כא ח

אַדְמָתִי *Terra mea.*

ונתשתי מעל אדמתי ד"ה ב ז ב
אם עלי אדמתי תזעק איו' לא לח
עד היותי על אדמתי יונה ד ב

אַדְמָתֵנוּ *Terra nostra.*

גם אנחנו גם אדמתנו בראש' מז יט
ואת אדמתנו בלחם בראש' מז יט
את בכורי אדמתנו נחמ' י לו
ומעשר אדמתנו ללוים נחמ' י לח

וְאַדְמָתֵנוּ *Et terra nostra.*

אם גויתינו ואדמתנו ברא' מז יח
אנחנו ואדמתנו בראש' מז יט

אַדְמָתְךָ, אַדְמָתֶךָ *Terra tua.*

ראשית בכורי אדמתך שמו' כג יט
ולד כו
ופרי אדמתך דבר' ז יג
כל ימיך על אדמתך יב יט
ולא תטמא את אדמתך כא כג
פרי בטנך ופרי אדמתך כח ד
ובפרי אדמתך כח יא
פרי בטנך ופרי אדמתך כח יח
פרי אדמתך וכל יגיעך כח לג
כל עצך ופרי אדמתך כח מב
ובפרי אדמתך לטובה ל ט

וְאַדְמָתְךָ *Et terra tua.*

ואדמתך בחבל תחלק עמו' ז יז

אַדְמַתְכֶם *Terra vestra.*

אתכם ואת אדמתכם בראש' מז כג

אדמתכם

אדמתכם לנגדכם ישע' א ז
והחזק אתכם מעל אדמתכם ירמ' כז י
והשיב אתכם על אדמתכם מב יב
והבאתי אתכם אל אדמתכם
יחזק' לו כד
והנחתי אתכם על אדמתכם לז יד

אַדְמָתוֹ *Terra ejus, sua.*

וכפר אדמתו עמו דברי' לב מג
ישראל מעל אדמתו מלכ' ב יז כג
יהודה מעל אדמתו כה כא
עובד אדמתו ישבע משלי יב יא
וכח יט
יפתח וישדד אדמתו ישע' כח כד
והנחתיו על אדמתו ירמ' כז י
יגל יהודה מעל אדמתו נב כז
ושב אל אדמתו דני' יא ט
יגלה מעל אדמתו עמו' ז יא
מעל אדמתו ז יז
מתנוססות על אדמתו זכר' ט יז

לְאַדְמָתוֹ *In terram suam.*

תצא רוחו ישוב לאדמתו
תהל' קמו ד

אַדְמָתָהּ *Terra ejus.*

נטשה על אדמתה עמו' ה ב

אַדְמָתָם *Terra ipsorum, sua.*

לא מכרו את אדמתם
בראש' מז כב
הדישו את אדמתם ויקר' כ כה
ויתשם יי' מעל אדמתם
דבר' כט כז
ויאכל פרי אדמתם תהל' קה לה
והניחם על אדמתם ישע' יד א
נותשם מעל אדמתם ירמ' יב יד
והשיבותים על אדמתם יז טו
וישבו על אדמתם כג ח
וישבו על אדמתם יחזק' כח כה
והביאותים אל אדמתם לד יג
והיו על אדמתם לבטח לד כז
ישבים על אדמתם לו יז
והביאותי אותם אל אדמתם לז כא
ובשבתם על אדמתם לט כו
והבו...ים על אדמתם לט כח
ישש..זים על אדמתם
רבא..מעל אדמתם עמו' ט טו

אֲדָמוֹת *Terra.*

..מותם עלי אדמות תהלי' מט יב

ג כל דמות אדם שהינו עם העולם

III. Homo.

אָדָם *Homo.*

s מענש, מענשען נעשלעכט.

נעשה אדם בצלמנו בראש' א כו
וידע אדם עוד את אשתו ד כה
זה ספר תולדות אדם
ביום ברא אלהים אדם ה א
ויקרא את שמם אדם ה ב
והוא יהיה פרא אדם יו יב
וכל בכור אדם שמו' יג יג
מבכור אדם יג טו
על בשר אדם לא יסך ל לב
אדם כי יקריב ויקר' א ב
כי יגע בטומאת אדם ה ג
בטומאת אדם ז כא
אדם כי יהיה בעור בשרו יג ב
וכל אדם לא יהיה יו יז
כי יכה כל נפש אדם כד יז
ומכה אדם יומת כד כא
טמאים לנפש אדם במד' ט ו וט ז
לכל נפש אדם יט יא
אדם כי ימות באהל יט יד
או בעצם אדם או בקבר יט יו
ובן אדם ויתנחם כג יט
ונפש אדם מן הנשים לא לה
ונפש אדם ששה עשר אלף לא מ
ולא מו
מעשה ידי אדם דברי' ד כח
אשר ברא אלהים אדם ד לב
בהפרידו בני אדם לב ח
ודבר אין להם עם אדם שופ' יח ז
ויח כח
לא אדם הוא להנחם שמו' א טו כט
אל יפל לב אדם עליו יז לב
את דברי אדם לאמר כד ט
ויקם אדם לרדפך כה כט
ובנגעי בני אדם שמו' ב ז יד
וביד אדם אל אפולה כד יד
אין אדם אשר לא יחטא מלכ' א ח מו
ועצמות אדם ישרפו עליך יג ב
אין שם איש וקול אדם מלכ' ב ז י
כי אם מעשה ידי אדם יט יח
את מקומם עצמות אדם כג יד
וישרף את עצמות אדם כג כ
ונפש אדם מאה אלף ד"ה א ה כא
וביד אדם אל אפול כא יג
אין אדם אשר לא יחטא ד"ה ב ו לו

בא אדם לבקש טובה נחמ' ב י
אשר יעשה אדם ט כ
כי אדם לעמל יולד איו' ה ז
ועיר פרא אדם יולד יא ו
אדם ילוד אשה יד ו
ויגוע אדם ואיו יד י
הראשון אדם תולד טו ז
ובן אדם לרעהו יו כא
מני שים אדם עלי ארץ כ ד
זה חלק אדם רשע מאלהים כ כט
ואחריו כל אדם ימשוך כא לג
ובן אדם תולעה כה ו
זה חלק אדם רשע עם אל כז יג
ואל אדם לא אבנה לב כא
להסיר אדם מעשה לג יז
כי פעל אדם ישלם לו לד יא
ועל גוי ועל אדם יחד לד כט
ממלך אדם חנף לד ל
ולבן אדם צדקתך לה ח
כל אדם חזו בו לו כה
ירעפו עלי אדם רב לו כח
ביד כל אדם יחתום לז ז
מדבר לא אדם בו לח כו
ובן אדם כי תפקדנו תהלי' ח ה
עפעפיו יבחנו בני אדם יא ד
פסו אמונים מבני אדם יב ב
זלות לבני אדם יב ט
השקיף על בני אדם יד ב
לפעלות אדם יז ד
וזרעם מבני אדם כא יא
חרפת אדם כב ז
נגד בני אדם לא כ
אשרי אדם לב ב
אדם ובהמה תושיע יי' לו ז
ובני אדם בצל כנפיך לו ח
אך כל הבל כל אדם לט ו
אך הבל כל אדם לט יב
יפיפית מבני אדם מה ג
גם בני אדם גם בני איש מט ג
אדם ביקר ולא יבין מט כא
מה יעשה אדם לי נו יב
בני אדם שניהם חנית נז ה
מישרים תשפטו בני אדם נח ב
ויאמר אדם אך פרי לצדיק נח יב
ושוא תשועת אדם ס יג קח יג
אך הבל בני אדם סב י
ויראו כל אדם ויגידו סד י
נורא עלילה על בני אדם סו ה
ועם אדם לא ינגעו עג ה
כי

אדם
אדם

כי חמת אדם תודך עו יא
על בן אדם אמצת לך פ יח
שרי אדם עז לו בך פד ו
שרי אדם בוטח בך פד יג
וא בראת כל בני אדם פט מז
בו בני אדם צ ג
למד אדם דעת צד י
יודע מחשבות אדם צד יא
אדם לפעלו קד כג
הניח אדם לעשקם קה יד
לאותיו לבני אדם קז ח וקז טו
אי וקז כא וקז לא
תאה ידי אדם קטו ד וקלה טו
הא"ץ נתן לבני אדם קטו טז
יעשה לי אדם קיח ו
אי מעשק אדם קיט קלד
עלינו אדם קכד ב
אדם ותדעהו קמד ג
להבל דמה קמד ד
אדם שאין לו תשועה קמו ג
יש אדם מצא חכמה משלי' ג יג
תריב עם אדם חנם ג ל
על בליעל על איש און ו יב
אל בני אדם ח ד
שועי את בני אדם ח לא
אדם שומע לי ח לד
אדם רשע יא ז
כון אדם ברשע יב ג
אדם ישיב לו יב יד
ערום כסה דעת יב כג
א"ם יקר חרוץ יב כז
לבות בני אדם טו יא
אדם בוזה אמו טו כ
אדם יחשב דרכו טז ט
חסר לב תוקע כף יז יח
ן אדם ירחיב לו יח טז
ת אדם תסלף דרכו יט ג
ל אדם האריך אפו יט יא
ת אדם חסדו יט כב
אדם יקרא איש חסדו כ ו
וקש אדם ילע קדש כ כה
ר יי' נשמת אדם כ כז
אדם תועה מדרך השכל כא טז
כסיל אדם יבלענו כא כ
על כרם אדם חסר לב כד ל
ובקום רשעים יחפש אדם כח יב
אשרי אדם מפחד תמיד כח יד
אדם עשוק בדם נפש כח יז
מוכיח אדם אחרי כח כג

בקום רשעים יסתר אדם כח כח
גאות אדם תשפילנו כט כג
חרדת אדם יתן מוקש כט כה
ולא בינת אדם לי ל ב
יש אדם שעמלו בחכמה קהל' ב כא
ונודע אשר הוא אדם ו י
כי אדם אין צדיק בארץ ז כ
אדם אחד מאלף מצאתי ז כח
חכמת אדם תאיר פניו ח א
אין אדם שליט ברוח ח ח
וישח אדם ישע' ב ט
גבהות אדם שפל ב יא
וישח אדם וישפל ה טו
ובתים מאין אדם ו יא
ברכב אדם פרשים כב ו
ואביונו אדם בקדוש כט יט
מחטיאי אדם בדבר כט כא
ומצרים אדם ולא אל לא ג
וחרב לא אדם תאכלנו לא ח
מעשה ידי אדם לז יט
לא אביט אדם עוד לח יא
ואתן אדם תחתיך מג ד
כתפארת אדם לשבת בית מד יג
ולא אפגע אדם מז ג
ומבן אדם חציר ינתן נא יב
ותארו מבני אדם נב יד
ובן אדם יחזיק בה נו ב
יום ענות אדם נפשו נח ה
ולא ישב אדם שם ירמ' ב ו
נבער כל אדם מדעת י יד נא יז
היעשה לו אדם אלהים טז כ
זרע אדם וזרע בהמה לא כז
על כל דרכי בני אדם לב יט
מאין אדם ובהמה לב מג
חרב הוא מאין אדם
הנשמות מאין אדם לג י
מאין אדם ומאין בהמה לג יב
והשבית ממנה אדם ובהמה לו כט
ולא יגור בה בן אדם מט יח
ומט לג ונ מ
מלאתיך אדם כילק נא יד
ולא יעבר בהם בן אדם נא מג
לעות אדם בריבו איכ' ג לו
מה יתאונן אדם חי ג לט
דמות אדם להנה יחז' א ה
וידי אדם מתחת כנפיהם א ח
פני אדם ופני אריה א י
כמראה אדם עליו א כו
ויאמר אלי בן אדם ב א

וב נ' וג א' וג נ' וג ד' ג וי'
וד יד' וח ה' וח ו' וח ח' ויא ב'
ואתה בן אדם ב ו וב ח'
וג' כה' וד א' וה א' ח ב' ויב ג'
ויג יד' וכא יא' וכא יט' וכא כד'
וכא לג' וכב ב'
בן אדם צפה נתתיך ג יז
בן אדם שים פניך ו ב
הראית בן אדם ח יב' וח טו' וח יז
תבנית יד אדם י ח
ופני השני פני אדם י יד
הנבא בן אדם יא ד
בן אדם אחיך אחיך יא טו
בן אדם בתוך בית המרי יב ב
בן אדם הלא אמרו יב ט
בן אדם לחמך ברעש יב יח
בן אדם מה המשל הזה יב כב
בן אדם הנה יב כז
בן אדם הנבא אל יג ב
בן אדם האנשים יד ג
בן אדם ארץ כי יד יג
והכרתי ממנה אדם יד יג' ויד יז
להכרית ממנה אדם יד יט' ויד כא
בן אדם מה יהיה טו ב
בן אדם הודע את טז ב
בן אדם חוד חידה יז ב
לטרף טרף אדם אכל יט ג' ויט ו
בן אדם דבר כ ג
בן אדם את תועבת כ ד
בן אדם ואמרת כ כז
בן אדם שים פניך כא ב
ואתה בן אדם האנח כא יא
זעק והילל בן אדם כא יז
ואתה בן אדם הנבא כא יט
ואתה בן אדם שים כא כד
בן אדם היו לי כב יח
בן אדם אמר לה כב כד
בן אדם שתים נשים כג ב
בן אדם התשפט כג לו
בן אדם כתב לך כד ב
ואל אנשים מרוב אדם כג מא
ואתה בן אדם הלוא כד כה
בן אדם שים פניך כה ב
והכרתי ממנה אדם כה יג
בן אדם יען אשר כו ב
ואתה בן אדם שא כז ב
* רכליך בנפש אדם כז יג
בן אדם אמר לנגיד כח ב
ואתה אדם ולא אל כח ב' וכח ט

בן

בן אדם שא קינה כח יב
בן אדם שים פניך כח כא
מכך אדם ובהמה כט ח
תעבר בה רגל אדם כט יא
בן אדם אמר אל לא ב
בתוך בני אדם לא יד
בן אדם שא קינה על לב ב
ולא תדלחם רגל אדם לב יג
בן אדם נהה על לב יח
בן אדם דבר אל לג ב
ואתה בן אדם צפה לג ז
ואתה בן אדם אמר לג י
בן אדם יושבי לג כד
ואתה בן אדם בני עמך לג ל
בן אדם הנבא על לד ב
צאן מ־עיתי אדם אתם לד לא
בן אדם שים פניך לה ב
ואתה בן אדם הנבא לו א
והרביתי עליכם אדם לו י ולו יא
והלכתי עליכם אדם לו יב
אכלת אדם אתי לו יג
לכן אדם לא תאכלי עוד לו יד
בן אדם בית ישראל לו יז
ארבה אותם כצאן אדם לו לז
מלאות צאן אדם לו לח
בן אדם התחיינה לז ג
הנבא בן אדם לז ט
בן אדם העצמות לז יא
בן אדם שים פניך לח ב
לכן הנביא בן אדם לח יד
וראה עצם אדם לט טו
בן אדם ראה בעיניך מ ד
ופני אדם אל התמרה מא יט
בן אדם את מקום כסאי מג ז
אתה בן אדם הגיד מג י
בן אדם כה אמר מג יח
בן אדם שים לבך מד ה
ואל מת אדם לא יבא מד כה
הראית בן אדם מז ו
ואשמע קול אדם דני׳ ח יו
הבן בן אדם ח יז
כדמות בני אדם י יו
ויגע בי כמראה אדם י יח
בחבלי אדם אמשכם הושׁ׳ יא ד
זבחי אדם עגלים ישקון יג ב
ששון מן בני אדם יואל א יב
רבא אדם אשר לא ידע יונ׳ ד יא
ושמנה נסיכי אדם מיכ׳ ה ד
ולא ייחל לבני אדם ה ו
הגיד לך אדם מה טוב ו ח
ותעשה אדם כדגי הים חבק׳ א יד
מדמי אדם וחמס ארץ ב ח וב יז
אסף אדם ובהמה צפנ׳ א ג
אדם ובהמה בתוכה זכר׳ ב ח
כי לי״י עין אדם ט א
ויוצר רוח אדם יב א
אדם הקנני מנעורו יג ה
היקבע אדם אלהים מלא׳ ג ח

וְאָדָם *Et homo.*

ואדם אין לעבד בראש׳ ב ה
ואדם על עפר ישוב איו׳ לד טו
ואדם ביקר בל ילין תהלי׳ מט יג
בעיני אלהים ואדם משלי ג ד
ואדם יפיק תבונה ג יג
ואדם מה יבין דרכו כ כד
ואדם לא זכר את האיש קהל׳ ט טו
ואדם מכתם אופיר ישעי׳ יג יב
ואדם עליה בראתי מה יב

הָאָדָם *Homo.*

ויברא אלהים את האדם בראש׳ א כז
וייצר י״י אלהים את האדם וגו׳
ויהי האדם לנפש חיה ב ז
וישם שם את האדם ב ח
ויקח אלהים את האדם ב טו
ויצו י״י אלהים על האדם ב יו
היות האדם לבדו ב יח
ויבא אל האדם וגו׳
יקרא לו האדם ב יט
ויקרא האדם שמות ב כ
תרדמה על האדם ב כא
מן האדם לאשה
ויביאה אל האדם ב כב
ויאמר האדם זאת הפעם ב כג
האדם ואשתו ב כה
ויתחבא האדם ואשתו ג ח
ויקרא י״י אלהים אל האדם ג ט
ויאמר האדם האשה ג יב
ויקרא האדם שם אשתו ג כ
הן האדם היה כאחד ג כב
ויגרש את האדם ג כד
ויהי כי החל האדם ו א
את בנות האדם ו ב
אל בנות האדם ו ד
כי רבה רעת האדם ו ה
כי עשה את האדם ו ו
אמחה את האדם ו ז
על הארץ וכל האדם ז כא
בעבור האדם כי יצר לב האדם ח כא
ומיד האדם
אדרש את נפש האדם ט ה
שופך דם האדם ט ו
אלהים עשה את האדם ט ו
אשר בנו בני האדם יא ה
והיה על האדם שמו׳ ט ט
כל האדם והבהמה ט יט
על האדם ועל הבהמה ט א
כי לא יראני האדם וחי לג א
לכל אשר יבטא האדם ויקר׳ ה ב
מכל אשר יעשה האדם ה לג
אשר יעשה אותם האדם יח ט
אשר יחרם מן האדם כז יב
מכל חטאת האדם במד׳ ו טו
ענו מאד מכל האדם יב
אם כמות כל האדם יז
ופקדת כל האדם יו
ואת כל האדם אשר לקרח יז יט
את בכור האדם יח כב
בנפש האדם אשר ימות יט טו
מן האדם ומן הבקר לא כח ולז
מן האדם ומן הבהמה לא כא
ידבר אלהים את האדם דבר׳ ה ד
לבדו יחיה האדם ט
מוצא פי י״י יחיה האדם ח א
כי האדם עץ השדה כ לב
רק כל האדם הכו יהוש׳ יא
האדם הגדול בענקים יד כ
והייתי כאחד האדם שופ׳ יו ז ויו א
והייתי ככל האדם יו כז
אשר יראה האדם ח
כי האדם יראה לעינים שמו׳ א יא
ואם בני האדם ארורים כו י
וזאת תורת האדם שמו׳ ב ז יט
אשר יהיה לכל האדם מלכ׳ א ח ל
את לבב כל בני האדם ח לט
וראיתני כתור האדם ד״ה א יז י
ישב אלהים את האדם ד״ה ב ו יח
אשר יהיה על האדם ו כט
ידעת את לבב בני האדם ו ל
מעשה ידי האדם לב יט
נוצר האדם למה שמתני איו׳ ז כ
כל בני האדם תהלי׳ לג יג
ועשב לעבודת האדם תהלי׳ קד יד
כל האדם כוזב קיו יא
להודיע לבני האדם קמה יב
כן לב האדם לאדם משלי׳ כז יט
ועיני האדם לא תשבענה כז כ
נתן

נתן אלהים לבני האדם קהל׳ א יג
אי זה טוב לבני האדם ב ג
ותענוגות בני האדם ב ח
מה האדם שיבא אחרי המלך ב יב
אשר נתן אלהים לבני האדם ג י
אשר לא ימצא האדם ג יא
האדם שיאכל ושתה ג יג
על דברת בני האדם ג יח
הקרה בני האדם וגו׳
הר האדם מן הבהמה ג יט
עדע רוח בני האדם ג כא
אי ר ישמח האדם ג כב
תא האדם אשר נתן לו ה יח
הז היא על האדם ו א
או מל האדם לפיהו ו ז
אי ר הוא סוף כל האדם ז ב
ים ימצא האדם אחריו ז יד
כל אדם ישר ז כט
רא אדם רבה עליו ח ו
וא שלט האדם באדם ח ט
אח ני האדם בהם ח יא
ונל יוכל האדם למצא וגו׳
על יעמל האדם ח יז
ים רע האדם ט א
ל ב בני האדם ט ג
או דע האדם את עתו וגו׳
אל ם בני האדם ט יב
לז ע האדם מה שיהיה י יד
ת שנים הרבה יחיה האדם יא ח
מ לך האדם אל בית עולמו יב ה
אי כל האדם יב יג
ב ח נבהות האדם ישעי׳ ב יז
ח ך האדם ישע׳ ב כ
ז לכם מן האדם ב כב
ק יי׳ את האדם ו יב
תי והנה אין האדם ירמ׳ ד כה
האדם ועל הבהמה ז כ
לה נבלת האדם ט כב
ת האדם ואת הבהמה כא ו
את האדם ואת הבהמה כז ה
אדם האוכל את הבשר לא ל
ת פגרי האדם לג ה
עקו האדם והילל מז ב
גללי צאת האדם יחזק׳ ד יב
חת גללי האדם ד טו
שר יעשה אותם האדם כ יא וכ יג
א וכ כא
האדם אשר על פני האדמה לח כ
האדם והבהמה יונ׳ ג ז וג ח

והכרתי את האדם צפנ׳ א ג
ועל האדם ועל הבהמה חגי א יא
שכר האדם לא נהיה וגו׳
ואשלח את כל האדם זכר׳ ה י
ממציא את האדם יא ו

וְהָאָדָם *Et homo.*

והאדם ידע את חוה ברא׳ ד א

בָּאָדָם *In homine.*

צרעת כי תהיה באדם ויק׳ יג ט
או באדם אשר יטמא כב ח
ובוגדים באדם תוסיף משלי׳ כג כח
שלט האדם באדם קהל׳ ח ט

בָּאָדָם *In homine etc.*

לא ידון רוחי באדם ברא׳ ו ג
באדם דמו ישפך בראש׳ ט ו
ותהי הכנם באדם שמו׳ ח יג ח יד
אבעבועות פורח באדם ט י
באדם ובבהמה לי הוא יג א
כאשר יתן מום באדם ויקר׳ כד כ
באדם ובבהמה במר׳ ח יז
באדם ובבהמה יח טו
באדם ובהמה לא יא לא כו
מושל באדם צדיק שמו׳ ב כג ג
לקחת מתנות באדם תהלי׳ סח יט
אהל שכן באדם עח ס
מבטח באדם קיח ח
אין טוב באדם קהל׳ ב כד
אשר יבטח באדם ירמ׳ יז ה
בוזי באדם מט טו
וישר באדם אין מיכ׳ ז ב

וּבְאָדָם *Et in homine.*

ובאדם מבין יודע משלי כח ב

וּבָאָדָם *Et in homine.*

ובישראל ובאדם ירמ׳ לב כ

כְּאָדָם *Sicut homo.*

אם כסיתי כאדם פשעי איו׳ לא לג
אכן כאדם תמותון תהלי׳ פב ז
כאדם עברו ברית הוש׳ ו ז

לָאָדָם *Homini.*

ויעש יי׳ אלהים לאדם ברא׳ ג כא
כי לא לאדם הבירה ד״ה א כט א
כי לא לאדם תשפטו ד״ה ב יט ו
ולא הגדתי לאדם נחמ׳ ב יב
האנכי לאדם שיחי איו׳ כא ד
להגיד לאדם ישרו לג כג
לאדם מערכי לב משלי יו א

ותועבת לאדם לץ כד ט
והשיב לאדם כפעלו כד יב
מה יתרון לאדם קהל׳ א ג
לאדם שיהיה אחרי ב יח
כי מה הוה לאדם ב כב
כי לאדם שטוב לפניו ב כה
מה יותר לאדם ז יא
מה טוב לאדם וגו׳
מי יגיד לאדם ז יב
אשר אין טוב לאדם ח טו
והיה לאדם לבער ישע׳ סד טו
ומגיד לאדם מה שיחו עמו׳ ד יג

לְאָדָם *Homini.*

מי שם פה לאדם שמו׳ ד יא
ויאמר לאדם איו׳ כח כח
לב האדם לאדם משליי כז יט
לא לאדם דרכו ירמ׳ י כג
והצרתי לאדם צפנ׳ א יז

וּלְאָדָם *Et homini.*

ולאדם לא מצא בראש׳ ב כ
ולאדם אמר כי שמעת ברא׳ ג יז
ולאדם שלא עמל בו קהל׳ ב כא

מֵאָדָם *Ab homine.*

מאדם עד בהמה ברא׳ ו ז
מאדם עד בהמה ז כג
מאדם ועד בהמה שמו׳ ט כה
בארץ מצרים מאדם יב יב
מאדם ובהמה ויקר׳ כז כח
מאדם עד בהמה במר׳ ג יג
הרחק מאד מאדם העיר ק׳ וו׳ יהוש׳ ג יו
מאדם ועד בהמה תהלי׳ קלה ח
חלצני יי׳ מאדם רע קמ ב
ואביונים מאדם משלי׳ ל יד
וחרשים המה מאדם ישע׳ מד יא
מאדם ועד בהמה ירמ׳ ג ג
ושכלתים מאדם הוש׳ ט יב
תהימנה מאדם מיכ׳ ב יב

לְמֵאָדָם *Ab homine.*

למאדם ועד בהמה ירמ׳ נא סב

אדן לו שלשה פנים והאחד יוסמט הנה והוא אשר הוא קדם כי אין לקרב הלוס

Significata ejus tria sunt. Sed unum, quod est nomen divinum, deest hic.

א כל מה שהוא מאדנות שררה וממשלה

מ

I. Dominus.

אָדוֹן* *Dominus.*

• הערר, בעפעהלסהאַבער, בעזיטצער, נעביעטער.

מי אדון לנו תהלי׳ יב ה
שמו אדון לביתו קה כא
מלפני אדון חולי ארץ קיד ז
הוי אדון והוי הדה ירמ׳ כב יח

הָאָדוֹן *Dominus.*

את פני האדון יי׳ שמו׳ כג יז ולד כג
לכן נאם האדון ישע׳ א כד
כי הנה האדון יי׳ ג א
האדון יי׳ צבאות י יו
האדון יי׳ צבאות מסעף י לג
נאם האדון יי׳ צבאות יט ד
האדון אשר אתם מבקשים מלא׳ ג א

לְאָדוֹן *Domino.* •

לאדון לכל מצרים בראש׳ מה ט

וּלְאָדוֹן *Et domino.*

ולאדון לכל ביתו מה ח

אֲדוֹן *Dominus.*

ארון הברית אדון כל הארץ יהוש׳ ג יא
ארון יי׳ אדון כל הארץ ג יג
מלפני אדון כל הארץ תהלי׳ צז ה
על אדון כל הארץ זכר׳ ד יד וו ה

לַאֲדוֹן *Domino.*

וחלם לאדון כל הארץ מיכ׳ ד יג

אֲדֹנִי *Dominus meus*

שמעני אדני בראש׳ כג ו
לא אדני שמעני כג יא
אדני שמעני ארץ ארבע מאות כג טו
יי׳ אלהי אדני אברהם וגו׳
עם אדני אברהם כד יב
כי עשית חסד עם אדני כד יד
ותאמר שתה אדני כד יח
ברוך יי׳ אלהי אדני
חסדו ואמתו מעם אדני
בית אחי אדני כד כז
ויי׳ ברך את אדני מאד כד לה
ותלד שרה אשת אדני כד לו
וישביעני אדני לאמר כד לז
ואמר אל אדני אולי לא תלך כד לט
ואמר יי׳ אלהי אדני אברהם כד מב
אשר הוכיח יי׳ לבן אדוני כד מד
ואברך את יי׳ אלהי אדני
לקחת את בת אחי אדני כד מח

ואמת את אדני הגידו לי כד מט
ויאמר העבד הוא אדני כד סה
אל יחר בעיני אדני לא לה
למצא חן בעיני אדני לב ח
אדני יודע כי הילדים רכים לג יג
יעבר נא אדני לפני עבדו וגו׳
עד אשר אבא אל אדני לג יד
אמצא חן בעיני אדני לג טו
הן אדני לא ידע לט ח
ויאמרו אליו לא אדני מב י
ויאמרו בי אדני מג כ
אשר ישתה אדני בו מד ה
למה ידבר אדני כדברים מד ז
ויאמר בי אדני ידבר נא עבדך
דבר באזני אדני מד יח
אדני שאל את עבדיו מד יט
ונאמר אל אדני מד כ
ונאמר אל אדני לא
יוכל הנער מד כב
ונגד לו את דברי אדני מד כד
לא נשאר לפני אדני מז יח
נמצא חן בעיני אדני מז כה
אהבתי את אדני שמו׳ כא ה
אל יחר אף אדני לב כב
אדני משה כלאם במד׳ יא כח
בי אדני אל נא תשת יב יא
כאשר אדני מצוה לב כה
כאשר אדני דובר לב כז
את אדני צוה יי׳ לו ב
מה אדני מדבר יהוש׳ ה יד
וימצאו את אדני בזק שופטי׳ א ה
וינס אדני בזק א ו
ויאמר אדני בזק א ז
סורה אדני סורה אלי ד יח
בי אדני ויש יי׳ עמנו ו יג
אמצא חן בעיניך אדני רות ב יג
ותאמר לא אדני שמו׳ א א טו
בי אדני חי נפשך אדני א כו
ויאמר הנני אדני כב יב
לאמר אדני המלך כד ט
ותאמר בי אני אדני העון כה כד
אל נא ישם אדני אל לבו וגו׳
את נערי אדני אשר שלחת כה כה
ועתה אדני חי יי׳ וגו׳
והמבקשים אל אדני רעה כה כו
ברגלי אדני כה כז
כי מלחמות יי׳ אדני נלחם כה כח
נפש אדני צרורה כה כט
ולהושיע אדני לו כה לא

לרחוץ רגלי עבדי אדני כה מא
ויאמר דוד קולי אדני המלך כו יז
למה זה אדני רדף אחרי עבדו כו יח
ישמע נא אדני המלך כו יט
באיבי אדני המלך כט ח
ויעזבני אדני כי חליתי ל יג
ואביאם אל אדני הנה שמו׳ ב א י
ואקבצה אל אדני המלך ג כא
ככל אשר יצוה אדני המלך ט יא
ואדני יואב ועבדי אדני יא יא
אל יאמר אדני את כל יג לב
אל ישם אדני המלך אל לבו יג לג
עלי אדני המלך העון יד ט
אל אדני המלך דבר יד יב
לדבר אל המלך אדני יד טו
דבר אדני המלך למנוחה וגו׳
כן אדני המלך יד יז
חי נפשך אדוני המלך וגו׳
מכל אשר דבר אדני המלך יד יט
מצאתי חן בעיניך אדני המלך יד כב
ככל אשר יבחר אדני המלך טו טו
וחי אדני המלך כי במקום
אשר יהיה שם אדני המלך טו כא
אמצא חן בעיניך אדני המלך טז ד
הכלב המת הזה את אדני המלך טז ט
יתבשר אדני המלך יח לא
יהיו כנער איבי אדני המלך יח לב
אל יחשב לי אדני עון וגו׳
ביום אשר יצא אדני המלך יט כ
לרדת לקראת אדני המלך יט כא
ויאמר אדני המלך עבדי רמני יט כז
בעבדך אל אדני המלך יט כח
אשר בא אדני המלך בשלום יט לא
למשא אל אדני המלך יט לו
יעבר עם אדני המלך יט לח
ועיני אדני המלך ראות כד ג
מדוע בא אדני המלך כד כא
ויעל אדני המלך הטוב בעיניו כד כב
הלא אתה אדני המלך מלכ׳ א א יג
אדני אתה נשבעת א יז
ועתה אדני המלך לא ידעת א יח
ואתה אדני המלך וגו׳
על כסא אדני המלך אחריו
והיה כשכב אדני המלך ...׳ כז י וכז יא
ויאמר נתן אדני המלך כז יב ולח יב
אם מאת אדני המל׳ כז יד וכז טו
על כסא אדני המלך כז יו ולח יט
יחי אדני המלך דוד ל׳ כז יז וכז יח
יי׳ אלהי אדני המלך קדשים

Et ...

כאשר היה יי׳ עם אדני המלך וגו׳
מכסא אדני המלך דוד א לז
כאשר דבר אדני המלך ב לח
בי אדני אני והאשה ג יז
בי אדני תנו לה את הילוד ג כו
האתה זה אדני אליהו יח ז
אשר לא שלח אדני שם יח י
כדברך אדני המלך כ ד
טוב כאשר אדני רואה מלכ׳ ב ב יט
ותאמר אל אדני איש האלהים ד יז
השאלתי בן מאת אדני ד כח
אחלי אדני לפני הנביא ה ג
בבא אדני בית רמון ה יח
הנה חשך אדני את נעמן ה כ
אדני שלחני לאמר ה כב
אהה אדני והוא שאול ו ה
לא אדני המלך כי אלישע ו יב
אהה אדני איכה נעשה ו טו
הושיעה אדני המלך ו כו
ויאמר גחזי אדני המלך ח ה
ויאמר חזאל מדוע אדני בכה ח יב
הנה אני קשרתי על אדני י ט
התערב נא את אדני יח כג
אחד עבדי אדני הקטנים יח כד
ואליך שלחני אדני יח כז
הלא אדני המלך ד״ה א כא ג
למה יבקש זאת אדני כא ג
ויעש אדני המלך הטוב כא כג
וחכמי אדני דויד אביך ד״ה ב ב יג
אמר אדני ישלח לעבדיו ב יד
את אדני המלך אשור ישע׳ לו ח
עבדי אדני הקטנים לו ט
ואליך שלחני אדני לו יב
שמע נא אדני המלך ירמ׳ לז כ
אדני המלך הרעו האנשים לח ט
את אדני המלך דני׳ א י
אדני במראה נהפכו צירי י יו
והיך יוכל עבד אדני זה
לדבר עם אדני זה י יז
ידבר אדני כי חזקתני י יט
אדני מה אחרית אלה יב ח
עקו האלה אדני זכר׳ ד ד
גללי צאת הא׳ ד ה וד יג
חת גללי האדם ו ד
Et dom. m
ושר יעשה אותם האד
א בראש׳ יח יב
האדם אשר על פני במד׳ לו ב
האדם והבהמה שמוא׳ ב יא יא

אדן

ואדני חכם כחכמת מלאך יד כ
ואדני המלך כמלאך יט כח
ואדני המלך למה חפץ כד ג

In dom. meum. **באדני**

לא אשלח ידי באדני שמו׳ א כד יא
את ידם באדני המלך שמו׳ ב יח כח

Dom. meo. **לאדני**

אשת אדני בן לאדני בראש׳ כד לו
ויאמר שלחוני לאדוני כד נד
שלחוני ואלכה לאדוני כד נו
כה תאמרון לאדני לעשו לב ה
ואשלחה להגיד לאדני לב ו
מנחה היא שלחה לאדני לב יט
נהיה לאדני לעבדים מד ט
מה נאמר לאדני וגו׳
הננו עבדים לאדני מד יו
תחת הנער עבד לאדוני מד לג
את הדבר הזה לאדני שמו׳ א כד ו
אשר הביא שפחתך לאדני וגו׳
כי עשה יעשה יי׳ לאדני בית
והיה כי יעשה יי׳ לאדני כה ל
ולמכשול לב לאדני וגו׳
והיטב יי׳ לאדני כה לא
ויתן יי׳ לאדני המלך נקמות שמו׳ ב ד ח
אנשי מות לאדני המלך יט כט
יבקשו לאדני המלך וגו׳
וחם לאדני המלך מלכ׳ א א ב
הלא הגד לאדני את אשר יח יג
אמרו לאדני המלך כ ט
כלם לאדני לעבדים ד״הא כא ג
נאם יי׳ לאדני תהלי׳ קי א

A dom. meo. **מאדני**

לא נכחד מאדני בראש׳ מז יח

Dominus noster. **אדננו**

יאמר נא אדננו שמוא׳ א יו יו

Domini. **אדנים**

ויאמר יי׳ לא אדנים לאלה מלכ׳ א כב יז
ויאמר יי׳ לא אדנים לאלה ד״ה ב יח יו
ביד אדנים קשה ישע׳ יט ד
בעלונו אדנים זולתך כו יג
ואם אדונים אני מלא׳ א ו

Domini. **האדנים**

ואדני האדנים דבר׳ י יז
הודו לאדני האדנים תהלי׳ קלו ג

Domini. **אדני**

ויקח אדני יוסף אתו ברא׳ לט כ

אדן

דבר האיש אדני הארץ מב ל
ויאמר אלינו האיש אדני הארץ מב לג
אדני ההר שמרון מלכ׳ א יו כד

Et domini **ואדני**

ואדני האדנים דברי׳ י יז

Dominis. **לאדני**

הודו לאדני האדנים תהלי׳ קלו ג

Domini mei. **אדני, אדני**

אדני אם נא מצאתי חן בראש׳ יח ג
הנה נא אדני סורו נא יט ב
ויאמר לוט אליהם אל נא אדני יט יח
בי אדני שלח נא שמו׳ ד יג
בי אדני לא איש ד י
בי אדני מה אמר יהוש׳ ז ח
ויאמר אליו בי אדני שופט׳ ו טו
בי אדני איש האלהים יג ח

Dominus noster. **אדנינו**

לברך את אדנינו ויעש שמו׳ א כה יד
כי כלתה הרעה אל אדנינו כה יז
אבל אדנינו המלך דוד מלכ׳ א א מג
לברך את אדנינו המלך דוד א מז
את כל מצות יי׳ אדנינו נחמ׳ י ל
יי׳ אדנינו מה אדיר שמך תהלי׳ ח ב
וח י
גדול אדונינו ורב כח קמז ה

Et dominus noster. **ואדנינו**

ואדונינו דוד מלכ׳ א א יא
ואדנינו מכל אלהים תהלי׳ קלה ה

Domino nostro. **לאדנינו**

קדוש היום לאדנינו נחמ׳ ח י

Domini tui, Dominus tuus.

אדניך

ותהי אשה לבן אדניך בראש׳ כד נא
ואך נגנב מבית אדניך מד ח
אל אדניך המלך וגו׳
להשחית את המלך אדניך
שמו׳ א כו טו
ועבדי אדניך אשר באו אתך כט י
נתתי לבן אדניך שמו׳ ב ט ט
והיה לבן אדניך לחם
ומפיבשת בן אדניך ט י
ואתנה לך את בית אדניך
ואת נשי אדניך בחיקך יב ח
ויאמר המלך ואיה בן אדניך יו ג
קח את עבדי אדניך כ ו
לקח את אדניך מלכ׳ ב ב ג וב ה
ילבו

ילכו נא ויבקשו את אדניך ב יז
הכיתה את בית אחאב אדניך ט ז
הֲעַל אדניך ואליך יח כז
קלון בית אדניך ישעי׳ כב יח
האל אדניך ואליך לו יב

אֲדֹנֶיךָ *Dominus tuus.*

כי הוא אדניך תהלי׳ מה יב
כה אמר אדניך יי׳ ישע׳ נא כב

לַאֲדֹנֶיךָ *Dominis tuis.*

לך אמר לאדניך מלכ׳ א יח ח
ויח יא ויח יד

אֲדֹנֵיכֶם *Domini vestri.*

לא שמרתם על אדניכם שמו׳ א כו יו
החסד הזה עם אדניכם עם שמו׳ ב ב ה
כי מת אדניכם שאול ב ז
את עבדי אדניכם מלכ׳ א א לג
ואתכם בני אדניכם מלכ׳ ב י ב
הטב והישר מבני אדניכם וגו׳
והלחמו על בית אדניכם י ג
את ראשי אנשי בני אדניכם י ו
כה תאמרון אל אדניכם יט ו
כה תאמרון אל אדניכם ישע׳ לז ו
כה תאמרו אל אדניכם ירמ׳ כז ד

Domini ejus, Domini sui, etc.

אֲדֹנָיו

תחת ירך אברהם אדניו בראש׳ כד ט
ויהי בבית אדניו המצרי לט ב
וירא אדניו כי יי׳ אתו לט ג
ותשא אשת אדניו את עיניה לט ז
ויאמר אל אשת אדניו לט ח
עד בא אדניו אל ביתו לט יו
ויהי כשמע אדניו לט יט
במשמר בית אדניו מ ז
אם אדניו יתן לו אשה שמו׳ כא ד
והגישו אדניו אל האלהים וגו׳
ורצע אדניו את אזנו במרצע כא ו
לא תסגיר עבד אל אדניו וגו׳
אשר ינצל אליך מעם אדניו דבר׳ כג יו
ויאמר הנער אל אדניו שופט׳ יט יא
ויאמר אליו אדניו יט יב
ויבא אל אדניו שמו׳ א כ לה
המתפרצים איש מפני אדניו כה י
ובמה יתרצה זה אל אדניו כט ד
את כל עבדי אדניו שמו׳ ב יא ט
במשכבו עם עבדי אדניו יא יג
הדרעזר מלך צובה אדניו מלכ׳ א יא כג
היה איש גדול לפני אדניו מלכ׳ ב ה א

והוא בא ויעמד אל אדניו ה כה
הלא קול רגלי אדניו אחריו ו לב
ויבא אל אדניו ויאמר לו ח יד
ויהוא יצא אל עבדי אדניו ט יא
השלם זמרי הרג אדניו ט לא
אשר שלחו מלך אשור אדניו יט ד
יפול אל אדניו אל שאול ד״ה א יב יט
וימרד אל אדניו ד״ה ב יג ו
ונפש אדניו ישיב משלי כה יג
ושמר אדניו יכבד כז יח
אל תלשן עבד אל אדנו ל י
מלך אשור אדניו ישע׳ לז ד
ישיב לו אדניו הוש׳ יב טו
בן יכבד אב ועבד אדניו וגו׳ מלא׳ א ו

כַּאדֹנָיו *Sicut dom. ejus.*

כעבד כאדניו ישע׳ כד ב

Domino ejus, Domiuo suo.

לַאדֹנָיו

שלשים שקלים יתן לאדניו שמו׳ כא לב
ויבא ויגד לאדניו לאמר מלכ׳ ב ה ד

מֵאֲדֹנָיו *A domino suo.*

ועבד חפשי מאדניו איו׳ ג יח

Domnii sui, Dominus ejus.

אֲדֹנֶיהָ

אם רעה בעיני אדניה שמו׳ כא ח
אשר אדוניה שם שופט׳ יט כו
ויקם אדניה בבקר יט כז

לַאדֹנֶיהָ *Dominus ejus.*

וילדיה תהיה לאדניה שמו׳ כא ד

Dominus eorum, Dominum suum.

אֲדֹנֵיהֶם

והנה אדניהם נפל ארצה שופ׳ ג כה
אל חנון אדניהם שמו׳ ב י ג
ושב לב העם הזה אל אדניהם
מלכ׳ א יב כז
וישתו וילכו אל אדניהם מלכ׳ ב ו כב
וישלחם וילכו אל אדניהם ו כג
צורם בעבדת אדניהם נחמ׳ ג ה
אל יד אדוניהם תהלי׳ קכג ב
וצוית אתם אל אדניהם ירמ׳ כז ג
הממלאים בית אדניהם צפנ׳ א ט

לַאֲדֹנֵיהֶם *In pominum suum.*

והאפה לאדניהם בראׁ מ א
האמרות לאדניהם עמ׳ ד א

ב כלי הלדן

II. Basis, Stylobata.

לָאָדֶן* *In basin.*

ספוסגעשטעללע, גרונדמויער.

כבר לאדן שמו׳ לח כז

אֲדָנִים *Bases.*

שני אדנים תחת וגו׳
ושני אדנים שמו׳ כו יט כא
ולו כו
ששה עשר אדנים
שני אדנים שני אדנים לו ל
מאת אדנים למאת הככר לח כז

וְהָאֲדָנִים *Et bases.*

והאדנים לעמדים נחשת שמו׳ לח יז

אַדְנֵי *Bases.*

וארבעים אדני כסף שמו׳ כו יט ולו כד
על ארבעה אדני כסף כו לב
חמשה אדני נחשת כו לז
ארבעה אדני כסף לו לו
לצקת את אדני הקדש
ואת אדני המסכת לח כז
את אדני פתח אהל מועד לח ל
את אדני החצר סביב
ואת אדני שער לח לא
מיסדים על אדני פז שיר ה טו

אֲדָנָיו *Bases ejus.*

את עמדיו ואת אדניו שמו׳ לה יא
ויתן את אדניו מ יח

וַאֲדָנָיו *Et bases ejus.*

ועמדיו ואדניו שמו׳ לט לג
ועמדיו ואדניו במד׳ ג לו וד לא

אֲדָנֶיהָ *Bases ejus.*

את עמדיו ואת אדניה שמו׳ לה יז
את עמדיה ואת אדניה לט מ
על מה אדניה הטבעו איו׳ לח ו

אַדְנֵיהֶם *Bases eorum.*

וארבעים אדניהם שמו׳ כו כא
ולו כו

וְאַדְנֵיהֶם *Et bases eorum.*

ואדניהם עשרים שמו׳ כז י וכז יא
ואדניהם עשרה כז יב ולח יב
ואדניהם שלשה כז יד וכז טו
ואדניהם ארבעה כז יו ולח יט
ואדניהם נחשת כז יז וכז יח

* קרשים

s קדשים ואדניהם כסף כו כה
ואדניהם כסף לו ל
ואדניהם חמשה נחשת לו לח
ואדניהם עשרים נחשת לח י ולח יא
ואדניהם שלשה לח יד
s ואדניהם שלשה לח טו
החצר סביב ואדניהם במד' ג לז
ד לב

אדר לו שלשה פנים

Significata ejus tria sunt.

א כל שפירושו חזק ואמץ

I. Validus, Magnificus.

Niph. Magnificus. **נֶאְדָּר**

s פראנגענד, גלאנצענד, פערהערר-ליכען, שטארק זיין.
מי כמכה נאדר בקדש שמו' טו יא

Magnifica. **נֶאְדָּרִי**

ימינך יי נאדרי בכח שמו' טו ו

Hiph. Et magnificabit. **וְיַאְדִּיר**

יגדיל תורה ויאדיר ישע' מב כא

Magnificus. **אַדִּיר***

s מאכטיג, פראכטיג, פארנעהם.
אדיר שמך בכל הארץ תהלי' ח ב וח י
נאור אתה אדיר עו ה
אדיר במרום יי צג ד
אדיר יי לנו ישע' לג כא
וצי אדיר לא יעברנו לג כא
והיה לארז אדיר יחזק' יז כג

Per magnificum. **בְּאַדִּיר**

והלבנון באדיר יפול ישע' י לד

Magnificus ejus. **אַדִּירוֹ**

והיה אדירו ממנו ירמ' ל כא

Magnifici. **אַדִּרִם, אַדִּירִים**

כעופרת במים אדירים שמו' טו י
בספל אדירים שופט' ה כה
אדירים משברי ים תהלי' צג ד
ויהרג מלכים אדירים קלו יח
ובנות גוים אדרם יחזק' לב יח
אשר אדירים שדדו זכר' יא ב

Magnifici. **הָאַדִּירִים**

מיד האלהים האדירים שמו' א ד ח
ואת האדירים ואת המושלים
ד"ה ב כג כ

Magnificis. **לָאַדִּירִים**

שריד לאדירים עם שופט' ה יג

Magnifici. **אַדִּירֵי**

אדירי הצאן ירמ' כה לד
ויללת אדירי הצאן כה לו

Et magnifici. **וְאַדִּירֵי**

ואדירי כל חפצי בם תהלי' יו ג

A magnifici. **מֵאַדִּירֵי**

ופליטה מאדירי הצאן ירמ' כה לה

Magnifici tui **אַדִּירֶיךָ**

ישכנו אדיריך נחו' ג יח

Magnificis suorum. **אַדִּירָיו**

יזכר אדיריו נחו' ב ו

Magnificis eorum. **אַדִּירֵיהֶם**

על אחיהם אדיריהם נחמ' י ל

Et magnif. eorum. **וְאַדִּירֵיהֶם**

ואדיריהם לא הביאו צורם נחמ' ג ה
ואדיריהם שלחו צעוריהם ירמ' יד ג

Magnificentia. **אֶדֶר***

s פראכט, שמוק.
אדר תפשטון מיכ' ב ח
אדר היקר אשר יקרתי זכר' יא יג

Magnificentia. **אַדֶּרֶת***

s אנזעהנליכקייט, הערליכקייט.
להיות לגפן אדרת יחזק' יז ח

Magnificentia eorum. **אַדַּרְתָּם**

כי שדדה אדרתם זכר' יא ג

ב מה שפירושו לבוש נאה מיוחד לנזירים

II. Toga magnifica.

Toga, Pallium magnificum.

אַדֶּרֶת*

s ווייטער מאנטעל, פראכטגעוואנד.
ואראה בשלל אדרת שנער יהושי' ז כא
וירם את אדרת אליהו מלכ' ב ב יג
ויקח את אדרת אליהו ב יד
ולא ילבשו אדרת שער זכר' יג ד

Toga. **הָאַדֶּרֶת**

ואת הכסף ואת האדרת יהוש' ז כד

Sicut toga. **כְּאַדֶּרֶת**

כלו כאדרת שער בראש' כה כה

Togam suam. **אַדַּרְתּוֹ**

וישלך אדרתו אליו מלכ' א יט יט
ויקח אליהו את אדרתו מלכ' ב ב ח
ויעבר אדרתו מעליו יונ' ג ו

Cum toga sua. **בְּאַדַּרְתּוֹ**

וילט פניו באדרתו מלכ' א יט יג

ג מה שהוא שם חדש שנים עשר

III. Februarius mensis.

Februarius. **אֲדָר**

s פעברואר, צוואלפטער מאנאט דער העבראער.
יום תלתה לירח אדר עזר' ו טו
הוא חדש אדר אסת' ג ז
וג יג וח יב וט א
לחדש אדר אסת' ט טו
וט יז וט יט וט כא

אהב כל לשון אהבה הנודע ענינה

Amare, Diligere.

Dilexit. Diligebat. **אָהַב**

s ליעבען, ליעב. אונד הערמה האלטען. ליעבענסווירדיג.
וישראל אהב את יוסף בראש' לז ג
כי אתו אהב אביהם לז ד
כי אהב את אבותיך דבר' ד לז
אהב נשים נכריות מלכ' א יא א

Diligit. diligebat etc. **אֹהֵב**

לאביך כאשר אהב בראש' כז ט
כאשר אהב אביו כז יד
כי את חנה אהב שמו' א א ה
צדיק יי צדקות אהב תהלי' יא ז
גאון יעקב אשר אהב מז ה
הר ציון אשר אהב עח סח
ועז מלך משפט אהב צט ד
לעשק אהב הוש' יב ח
קדש יי אשר אהב מלא' ב יא

Diligit te. **אֲהֵבְךָ**

כי אהבך ואת ביתך דבר' טו יו
כי אהבך יי אלהיך כג ו

Et diligit te. **וַאֲהֵבְךָ**

ואהבך וברכך והרבך דבר' ז יג

Diligit eum. **אֲהֵבוֹ**

ואביו אהבו בראש' מד כ
אהבת נפשו אהבו שמו' א כ יז
שמו שלמה ויי אהבו שמו' ב יב כד
יי אהבו ישע' מח יד

Amavit eam. **אֲהֵבָהּ**

מאהבה אשר אהבה שמו' ב יג טו
ועבדך אהבה תהלי' קיט קמ

הגודה

שֶׁאָהֲבָה *Quem diligit.*

הגידה לי שאהבה נפשי שי״ה א ז
בקשתי את שאהבה נפשי ג א
אבקשה את שאהבה נפשי ג ב
את שאהבה נפשי ראיתם ג ג
את שאהבה נפשי ג ד

אֲהֵבָתֶךְ *Diligit te.*

כלתך אשר אהבתך רות ד טו

אֲהֵבַתְהוּ *Diligit eum.*

בת שאול אהבתהו שמו׳ א יח כח

אָהַבְתָּ *Dilexisti, Diligis.*

אשר אהבת את יצחק בראש׳ כב ב
אהבת צדק תהלי׳ מה ח
אהבת רע מטוב נב ה
אהבת כל דברי בלע נב ו
עם אשה אשר אהבת קהל׳ ט ט
אהבת אתנן הוש׳ ט א

וְאָהַבְתָּ *Et diliges.*

ואהבת לרעך כמוך ויק׳ יט יח
ואהבת לו כמוך יט לד
ואהבת את יי׳ אלהיך דברי׳ ו ה
ואהבת את יי׳ אלהיך יא א

אֲהַבְתָּנִי *Amas me.*

שנאתני ולא אהבתני שופט׳ יד טז

אֲהַבְתָּנוּ *Diligis nos.*

במה אהבתנו מלא׳ א ב

אָהַבְתְּ *Amas.*

אהבת משכבם ישע׳ נז ח
ואת אשר אהבת יחזק׳ יו לז

אָהַבְתִּי *Dilexi.*

אָהַבְתִּי *Diligo.*

מטעמים כאשר אהבתי בראש׳ כז ד
אהבתי את אדוני שמו׳ כא ה
וזה אהבתי נהפכו בי איו׳ יט יט
אהבתי מעון ביתך תהלי׳ כו ח
אהבתי כי ישמע יי׳ קיו א
במצותיך אשר אהבתי קיט מז
אל מצותיך אשר אהבתי קיט מח
מה אהבתי תורתך קיט צז
תורתך אהבתי קיט קיג
לכן אהבתי עדתיך קיט קיט
על כן אהבתי מצותיך קיט קכז
ראה כי פקודיך אהבתי קיט קנט
תורתך אהבתי קיט קסג

כי אהבתי זרים ירמ׳ ב כה
אהבתי אתכם אמר יי׳ מלא׳ א ב

אֲהַבְתִּיךְ *Dilexi te.*

נכבדת ואני אהבתיך ישע׳ מג ד

אֲהַבְתִּיךְ *Amo te.*

איך תאמר אהבתיך שופט׳ יו טו
אהבת עולם אהבתיך ירמ׳ לא ג

אָהֵבוּ *Amant.*

כל משנאי אהבו מות משלי ח לו
ועמי אהבו כן ירמ׳ ה לא
כן אהבו לנוע יד י
אהבו הבו הוש׳ ד יח

אֲהֵבוּךָ *Amant te.*

וכל עבדיו אהבוך שמו׳ א יח כב
על כן עלמות אהבוך שיר הש׳ א ג
מישרים אהבוך א ד

אֲהֵבוּם *Diligunt ea.*

אשר אהבום ירמ׳ ח ב

אֲהַבְתֶּם *Amatis.*

כי כן אהבתם בני ישראל עמו׳ ד ה

וַאֲהַבְתֶּם *Et amabitis.*

ואהבתם את הגר דבר׳ י יט

אוֹהֵב. אֹהֵב *Amans.*

ויהודה אהב דוד שמו׳ א יח טז
אחות ונו׳ אני אהב שמו׳ ב יג ד
כי אהב היה חירם מלכ׳ א ה טו
כי אהב אדמה היה ד״ה ב כו י
אהב צדקה ומשפט תהלי׳ לג ה
אהב ימים לראות טוב לד יג
כי יי׳ אהב משפט לז כח
אהב יי׳ שערי ציון פז ב
הרחקת ממני אהב ורע פח יט
יי׳ אהב צדיקים קמו ח
אהב מוסר אהב דעת משלי יב א
בכל עת אהב הרע יז יז
אהב פשע אהב מצה יז יט
ויש אהב דבק מאח יח כד
קנה לב אהב נפשו יט ח
איש מחסור אהב שמחה
אהב יין ושמן לא יעשיר כא יז
אהב טהר לב כב יא
נאמנים פצעי אהב כז ו
איש אהב חכמה ישמח אביו כט ג
אהב כסף לא ישבע כסף ומי
אהב בהמון לא תבואה קהל׳ ה ט

כלו אהב שחד ישע׳ א כג
כי אני אהב משפט סא ח

וְאֹהֵב *Et amans.*

ואהב גר לתת לו : דבר׳ י יח
ואהב חמס שנאה נפשו תהלי׳ יא ה

אֹהֲבִי *Amans me.*

זרע אברהם אהבי ישע׳ מא ח

אֹהַבְךָ *Amans te.*

אברהם אהבך לעולם ד״ה ב כ ז

וְאֹהֲבוֹ *Et amans eum.*

ואהבו שחרו מוסר משלי יג כד

אֹהֲבִים *Amantes.*

השכם אהבים את יי׳ דברי׳ יג ד

אֹהֲבֵי *Amantes.*

ויעלצו בך אהבי שמך תהלי׳ ה יב
אהבי תשועתך מ יז
אהבי יי׳ שנאו רע צז י
אהבי ישועתך ע ה
אהבי לנום ישע׳ נו י

וְאֹהֲבֵי *Et amantes.*

ואהבי שמו ישכנו בה תהלי׳ סט לז
ואהבי עשיר רבים משלי יד כ
ואהבי אשישי ענבים הוש׳ ג א
ואהבי רע מיכ׳ ג ב

לְאֹהֲבֵי *Amantibus.*

כמשפט לאהבי שמך תהל׳ קיט קלב
שלום רב לאהבי תורתך קיט קסה

Amantes me, Amici mei.

אֹהֲבַי

אהבי ורעי תהלי׳ לח יב
אני אהבי אהב משלי ח יז
להנחיל אהבי יש ח כא

לְאֹהֲבַי *Diligentibus me.*

לאהבי ולשמרי מצותי שמו׳ כ ו
לאהבי ולשמרי מצותי דברי׳ ה י

אֹהֲבֶיךָ *Amantibus te.*

ולשנא את אהביך שמוא׳ ב יט ז
למגור לך ולכל אהביך ירמ׳ כ ד
אתה וכל אהביך כ ו

אֹהֲבָיִךְ *Amantes te.*

ישליו אהביך תהלי׳ קכב ו

אֹהֲבָיו *Amantes eum.*

ויבא את אהביו אסת׳ ה י
זרש אשתו וכל אהביו ה יד

ולכל

ולכל אהביו ו יג
שומר יי את כל אהביו תהלי' קמה כ

Et amantes eum. **ואהביו**
ואהביו כצאת השמש שופט' ה לא

Diligentibus eum. **לאהביו**
לאהביו ולשמרי מצותו דברי ז ט
הברית והחסד לאהביו נחמי א ה
לאהביו ולשמרי מצותו דני ט ד

Amantes eam. **אהביה**
גילו בה כל אהביה ישע' סו י
אין לה מנחם מכל אהביה איכ' א ב

Et amantes eam. **ואהביה**
ואהביה יאכל פריה משלי יח כא

Amans. **אהבת**
ורבקה אהבת בראשי' כה כח

Amans. **אהבתי**
אהבתי לדוש הושי י יא

Et dilectus. **ואהוב**
ואהוב לאלהיו היה נחמי' יג כו

Dilecta. **אהובה**
האחת אהובה דברי כא טו

Dilecta. **האהובה**
האהובה והשנואה דברי' כא טו
לבכר את בן האהובה כא יו

Amandi. **ולאהב**
עת לאהב קהלי' ג ח

Ad diligendum. **לאהבה**
חשק יי לאהבה אתם דברי י טו
לאהבה את יי אלהיכם דברי' יא יג
ויא כב יהוש' כב ה וכג יא
לאהבה את יי אלהיך דברי' יט ט
ול ו ול יו ול כ
לאהבה את שנאיך שמו' ב יט ז
דבק שלמה לאהבה מלכי' א יא ב

Et diligere. **ולאהבה**
ולאהבה אתו דברי' י יב
ולאהבה את שם יי ישע' נו ו

Juxta amare ipsorum. **כאהבם**
ויהיו שקוצים כאהבם הושי' ט י

Ama. **אהב**
לך אהב אשה הושי' ג א

Dilign eam. **אהבה**
אהבה ותצרך משלי ד ו

Diligite. **אהבו**
אהבו את יי כל חסידיו תהלי' לא כד

Amate. **אהבו**
האמת והשלום אהבו זכ' ח יט

Et amate. **ואהבו**
ואהבו טוב עמ' ה טו

Amabo. **אהב**
אני אהבי אהב משלי ח יז

Et dilexi. **ואהב**
ואהב את יעקב מלא' א ב

Et dilexi eum. **ואהבהו**
נער ישראל ואהבהו הושי יא א

Amab. eos. **אהבם**
אהבם נדבה הושי יד ה

Et diligo ea. **ואהבם**
ואהבם מאד תהלי' קיט קסז

Diliges. **תאהב. תאהב**
ולשנאי יי תאהב ד"ה ב יט ב
אל תאהב שינה משלי כ יג

Diliget. **יאהב**
את אשר יאהב יי משלי ג יב
לא יאהב לץ הוכח לו טו יב

Idem. **יאהב. יאהב**
ומרדף צדקה יאהב משלי טו ט
ודובר ישרים יאהב טז יג

Et dilexit. **ויאהב**
ויאהב יצחק את עשו בראשי' כה כח
ויאהב יעקב את רחל כט יח
ויאהב גם את רחל כט ל
ויאהב את הנער לד ג
ויאהב אשה בנחל שורק שופ' טז ד
ויאהב שלמה את יי מלכי' א ג ג
ויאהב רחבעם ד"ה ב יא כא
ויאהב המלך את אסתר אסת' ב יז
ויאהב קללה ותבואהו תהלי' קט יז

Amabit me. **יאהבני**
כי עתה יאהבני אישי בראש' כט לב

Et amabit te. **ויאהבך**
הוכח לחכם ויאהבך משלי ט ח

Et dilexit eum. **ויאהבהו**
ויאהבהו מאד שמוא' א טז כא
ויאהבהו יהונתן יח א

Et dilexit eam. **ויאהבה**
ותהי לו לאשה ויאהבה בראש' כד סז
ויאהבה אמנון שמו' ב יג א

Et amavit. **ותאהב**
ותאהב מיכל שמו' א יח כ

Diligetis. **תאהבו**
פתאים תאהבו פתי משלי א כב

Idem. **תאהבו**
ושבועת שקר אל תאהבו זכר' ח יז

Idem. **תאהבון**
לכלמה תאהבון ריק תהלי' ד ג

Niph. Dilecti. **הנאהבים**
הנאהבים והנעימם שמו' ב א כג

Pih. Amici mei. **מאהבי**
אלכה אחרי מאהבי הוש' ב ז

Idem. **מאהבי**
אשר נתנו לי מאהבי הוש' ב יד
אשר הכיתי בית מאהבי זכר' יג ו

Amantes me. **למאהבי**
קראתי למאהבי איכ' א יט

Amantes te. **מאהביך מאהביך**
כי נשברו כל מאהביך ירמ' כב כ
את נדניך לכל מאהביך יחזק' יז לג
בתזנותיך על מאהביך יו לו
מאהביך אשר ערבת עליהם יו לז
הנה מעיר את מאהביך עליך כג כב

Et amatores tui. **ומאהביך**
ומאהביך בשבי ילכו ירמי' כב כב

Amatores ejus, suos. **מאהביה**
ותעגב על מאהביה יחזקי' כג ה
נתתיה ביד מאהביה כג ט
ורדפה את מאהביה הוש' ב ט
לעיני מאהביה ב יב
ותלך אחרי מאהביה ב טו

Amores. **אהבים***
* ליעבליכקייט, בוהלשאפטען.
אילת אהבים משלי ה יט
אפרים התנו אהבים הושי' ח ט

Ameribus. **באהבים**
נתעלסה באהבים משלי ז יח

Amor, Dilecio, Amicitia. •

אַהֲבָה

s ליעבע, פריינדשאפט.

תכסה אהבה משלי י יב
מכסה פשע מבקש אהבה יז ט
גם אהבה גם שנאה קהל׳ ט א
ודגלו עלי אהבה ש״ה ב ד
כי חולת אהבה אני ב ה
תוכו רצוף אהבה ג י
שחולת אהבה אני ה ח
אהבה בתענוגים ז ז
כי עזה כמות אהבה ח ו
לבקש אהבה ירמ׳ ב לג
בעבותות אהבה הוש׳ יא ד

Et dilectio. וְאַהֲבָה

ואהבה שם משלי טו יז

Amor. הָאַהֲבָה

תעוררו את האהבה שי׳ ב ז וג ה וח ד
לכבות את האהבה ח ז

Pro amore. בְּאַהֲבָה

כל הון ביתו באהבה שיר ח ז

Prae amore. מֵאַהֲבָה

מאהבה אשר אהבה ש״ב יג טו
מאהבה מסתרת משלי כז ה

Amor. אַהֲבַת

אהבת נפשו אהבו שמו׳ א כ יז
אהבת כלולותיך ירמ׳ ב ב

Et amor. וְאַהֲבַת

ואהבת עולם אהבתיך ירמ׳ לא ג
ואהבת חסד מיכ׳ ו ח

Ero amore. בְּאַהֲבַת

באהבת יי׳ את ישראל מלכ׳ א י ט
באהבת יי׳ את עמו ד״ה ב ב י
באהבת יי׳ אלהיך ט ח

Juxta amorem. כְּאַהֲבַת

כאהבת יי׳ את בני ישראל הוש׳ ג א

Propier amorem. מֵאַהֲבַת

כי מאהבת יי׳ אתכם דבר׳ ז ח
מאהבת נשים שמוא׳ ב א כו

Amor meus. אַהֲבָתִי

תחת אהבתי ישטנוני תהל׳ קט ד
ושנאה תחת אהבתי קט ה

Amor tuus. אַהֲבָתְךָ

נפלאתה אהבתך לי שמוא׳ ב א׳ כו

Propter amorem ejus.

בְּאַהֲבָתוֹ

באהבתו אתה בראש׳ כט כ
באהבתו אותו כנפשו שמוא׳ א יח ג
באהבתו אותו כ יז
באהבתו ובחמלתו ישע׳ סג ט
יחריש באהבתו צפנ׳ ג יז

In amore ejus. בְּאַהֲבָתָהּ

באהבתה תשגה תמיד משלי ה יט

Amor eorum. אַהֲבָתָם

גם אהבתם גם שנאתם קהל׳ ט ו
לא אוסיף אהבתם הוש׳ ט טו

אהל הוא יעשה שתי פתרות

Significatu ejus duo sunt

א מה שהכרלה ממנו משכן

1. Tentorium.

Tentorium. אֹהֶל

s צעלט.

אבי יושב אהל ומקנה בראש׳ ד יט
בבאם אל אהל שמו׳ כח מג ול כ
אל פתח אהל כט ד ומ יב
לפני אהל מועד כט י
פתח אהל מועד כט יא וכט לב
אשר יבא אל אהל מועד כט ל
פתח אהל מועד כט מב לח ח
וקדשתי את אהל מועד כט מד
על עבודת אהל מועד ל יו
בין אהל מועד ל יח ומ ז
ומשחת בו את אהל מועד ל כו
את אהל מועד ואת לא ז
וקרא לו אהל מועד וגו׳
יצא אל אהל מועד לג ז
למלאכת אהל מועד לה כא
פתח אהל מועד לח ל
משכן אהל מועד לט לב ומ ב
משכן אהל מועד מ ו ומ כט
בין אהל מועד מ ל
בבאם אל אהל מועד מ לב
הענן אל אהל מועד מ לד
לבא אל אהל מועד מ לה
אל פתח אהל מועד ויקר׳ א ג וד ד
וח ג וח ד
פתח אהל מועד א ח וג ב וח
לא ויב ו
לפני אהל מועד ג ח וג יג וד יד
אותו אל אהל מועד ד ה

אשר פתח אהל מועד ד ז יח
מדם הפר אל אהל מועד ד יו
בחצר אהל מועד יאכלוה ו יט
בחצר אהל מועד ו יט
אל אהל מועד לכפר ו כג
ומפתח אהל מועד ח לג וי ז
ופתח אהל מועד ח לה
אל פני אהל מועד ט ה
משה ואהרן אל אהל מועד ט כג
בבאכם אל אהל מועד י ט
פתח אהל מועד יד יא ויד כג
וטו יד וטו כט ויו ז ויז ד
ויז ה ויז ו ויז ט ויט כא
אהל מועד ואת המזבח יו כ יו לג
ובא אהרן אל אהל מועד יו כג
ונסע אהל מועד במד׳ ב יז
לפני אהל מועד ג ז וח ט
את כל כלי אהל מועד ג ח
פתח אהל מועד ג כה
לפני אהל מועד ג לח
ואת אהל מועד וגו׳
ופתח אהל מועד ד כה
את עבדת אהל מועד ד ל
אל פתח אהל מועד ו י וו יג וי ז
ויז יט ויז טו וכ ו
פתח אהל מועד ו יח ויז יח
וכה ו וכז ב
את עבדת אהל מועד ז ה׳ ויח ו׳
ויח כא׳ ויח כג׳
ובבא משה אל אהל מועד ז פט
לעבד את אהל מועד ח טו
בעבדת אהל מועד ח כד
ולקחת אותם אל אהל מועד יא יז
שלשתכם אל אהל מועד יב ד
ויפנו אל אהל מועד יז ז
אל פני אהל מועד יז ח
אל אהל העדות יז כג
לפני אהל מועד יח ב
משמרת אהל מועד יח ד
בני ישראל אל אהל מועד יח כב
פני אהל מועד יט ד
אותם אל אהל מועד לא נד
וישכינו שם את אהל יהוש׳ יח א
פתח אהל מועד יט נא
אל אהל יעל שופ׳ ד יז
הצבאות פתח אהל שמוא׳ א ב כב
וינס יואב אל אהל יי׳ מלכ׳ א ב כח
נס יואב אל אהל יי׳ ב כט
ויבא בניהו אל אהל יי׳ ב ל

ואת

ואת אהל מועד ואת כל ח ד
ויבאו אל אהל אחד וישובו
ויבאו אל אהל אחר מלכ׳ ב ז ח
לפני משכן אהל מועד ד״ה א ו יז
ויט לו אהל טו א
ואהיה מאהל אל אהל יז ה
משמרת אהל מועד כג לב
שם היה אהל מועד ד״ה ב א ג
כי נטה לו אהל א ד
מלפני אהל מועד א יג
ואת אהל מועד ה ד
אהל משכנות רשעים איו׳ כא כח
לשמש שם אהל בהם תהלי׳ יט ה
אהל שכן באדם עח ס
אהל בל יצען ישע׳ לג כ

Et tentorium. **וְאֹהֶל**

ואהל רשעים איננו איו׳ ח כב
ואהל ישרים יפריח משלי יד יא

Tentorium. **הָאֹהֶל**

והוא ישב פתח האהל בראש׳ יח א
וירץ לקראתם מפתח האהל יח ב
שמעת פתח האהל יח י
כל האהל ולא מצא לא לד
אל מול פני האהל שמו׳ כו ט
וחברת את האהל כו יא
ביריעות האהל כו יב
באורך יריעות האהל כו יג
מסך לפתח האהל כו לו
ואת כל כלי האהל לא ז
ומשה יקח את האהל לג ז
כצאת משה אל האהל לג ח
ועמד פתח האהל לג ט
עמד פתח האהל לג י
לא ימיש מתוך האהל לג יא
לחבר את האהל לו יח
מסך לפתח האהל לו לז
את האהל ואת כל כליו לט לג
ואת מסך פתח האהל לט לח
ויפרש את האהל מ יט
את מכסה האהל מ יט
הענן מעל האהל במד׳ ט יז
סביבת האהל יא כד
ויעמד פתח אהל יב ה
והענן סר מעל האהל יב י
ומשמרת כל האהל יח ג
לכל עבדת האהל יח ד
כל הבא אל האהל יט טו
והזה על האהל יט יא

על פתח האהל דבר׳ לא טו
ויקחום מתוך האהל יהוש׳ ז כג
עמד פתח האהל שופט׳ ד כ
את יתד האהל ד כא
ויבא עד האהל וגו׳
ונפל האהל ז יג
בתוך האהל אשר נטה שמו׳ ב ו יז
ויטו לאבשלום האהל טז כב
את קרן השמן מן האהל מלכ׳ א א לט
לבית האהל למשמרות ד״ה א ט כג
ויציגו אתו בתוך האהל טז א
רחב האהל יחזק׳ מא א

Et tentorium. **וְהָאֹהֶל**

המשכן והאהל במד׳ ג כה

In tentorium. **הָאֹהֱלָה**

וימהר אברהם האהלה בראש׳ יח ו
ויבאה יצחק האהלה בראש׳ כד סז
ויבאו האהלה שמו׳ יח ז
עד באו האהלה לג ח
כבא משה האהלה לג ט
ולא יצאו האהלה במד׳ יא כו
וירצו האהלה יהוש׳ ז כב
ויסר אליה האהלה שופט׳ ד יח

In tentorium. **בָּאֹהֶל**

ויבא לבן באהל יעקב בראש׳ לא לג
ויבא באהל רחל לא לג
באהל מועד מחוץ שמו׳ כז כא
לפני העדות באהל מועד ל לו
את השלחן באהל מועד מ כב
את המנרה באהל מועד מ כד
מזבח הזהב באהל מועד מ כו
אשר באהל מועד ויקר׳ ד ז יח
לא יהיה באהל מועד יו יז
במדבר סיני באהל מועד במד׳ א א
בני גרשון באהל מועד ג כה
מלאכה באהל מועד ד ג
בני קהת באהל מועד ד ד
וד טו
עבדה באהל מועד ד כג
בני הגרשני באהל מועד ד כח
עבדתם באהל מועד ד לא וד לג
לעבדה באהל מועד ד לה
וד לט וד מג
כל העבד באהל מועד ד לז
ד מא
משא באהל מועד ד מז
בני ישראל באהל מועד ח יט
עבדתם באהל מועד ח כב

את אחיו באהל מועד ח כו
נראה באהל מועד יד י
והנחתם באהל מועד יז יט
לפני יי׳ באהל העדת יז כב
עבדתכם באהל מועד יח לא
אדם כי ימות באהל יט יד
והתיצבו באהל מועד וגו׳
ויתיצבו באהל מועד דבר׳ לא יד
מתהלך באהל שמוא׳ ב ז ו
וימאס באהל יוסף תהלי׳ עח סז
אם אבא באהל ביתי קלב ג
באהל דוד ישע׳ יו ה
באהל בת ציון איכ׳ ב ד

Idem. **בְּאֹהֶל**

ויאמר הנה באהל בראש׳ יח ט
וכל אשר באהל במדב׳ יט יד
וירא יי׳ באהל דבר׳ לא טו
מנשים באהל תבורך שופ׳ ה כד
הקדש אשר באהל מלכ׳ א ח ד
כלי הקדש אשר באהל ד״ה ב ה ה

Et in tentor. **וּבְאֹהֶל**

באהל יעקב ובאהל לאה
ובאהל שתי האמהות בראש׳ לא לג

Sicut tentor. **כְּאֹהֶל**

ונגלה מני כאהל רעי ישע׳ לח יב

Sicut tentor. **כָּאֹהֶל**

וימתחם כאהל לשבת ישע׳ מ כב

Ad tentor. **לְאֹהֶל**

יריעות עזים לאהל שמו׳ כו ז
לאהל על המשכן לו יד
המשכן לאהל מועד לט מ
וכן יעשה לאהל מועד ויקר׳ יז יז
סביב לאהל מועד במד׳ ב ב
לאהל העדות ט טו
שוער פתח לאהל מועד ד״ה א ט כא
אשר לאהל מועד ד״ה ב א ו
לאהל העדות כד ו

Idem. **לָאֹהֶל**

ועשית מכסה לאהל שמו׳ כו יד
ועשית מכסה לאהל לו יט
שמרי הספים לאהל ד״ה א ט יט

Ex tentorio. **מֵאֹהֶל**

ויצא מאהל לאה בראש׳ לא לג
מאהל מועד לאמר ויקר׳ א א
ואהיה מאהל אל אהל ד״ה א יז ה
ויסחך מאהל תהלי׳ נב ז

אָהֳלִי *Tentor. meum.*

בסוד אלוה עלי אהלי — איו' כט ד
אם לא אמרו מתי אהלי — לא לא
אהלי שודד וגו'
ואין נוטה עוד אהלי — י כ

הָאָהֳלִי *Idem.*

בתוך האהלי — יהוש' ז כא

לְאָהֳלִי *Ad tentor. meum.*

ויחנו סביב לאהלי — איו' יט יב

אָהֳלְךָ *Tentor. tuum.*

וידעת כי שלום אהלך — איו' ה כד

אָהֳלֵךְ *Idem.*

הרחיבי מקום אהלך — ישעי' נד ב

בְּאָהֳלְךָ *In tentor. tuo.*

בְּאָהֳלֶךָ

יי מי יגור באהלך — תהלי' טו א
אגורה באהלך — סא ה
תגע לא יקרב באהלך — צא י

לְאָהֳלֶךָ *Ad tentor. tuum.*

והלכת לאהלך — שופט' יט ט

Tentor. ejus, Tentor. sui, etc

אָהֳלֹה

ויתגל בתוך אהלה — בראש' ט כא
ויט אהלה בית אל מים — יב ח
אשר היה שם אהלה — יג ג
ויט אהלה מהלאה — לה כא

אָהֳלוֹ *Idem.*

ויט שם אהלו — בראש' כו כה
ויעקב תקע את אהלו — לא כה
אשר נטה שם אהלו — לג יט
איש פתח אהלו — שמות לג ח י
את המשכן את אהלו — לה יא
איש לפתח אהלו — במד' יא י
ואת צאנו ואת אהלו — יהוש' ז כד
ויט אהלו עד אלון — שופט' ד יא
יסתירני בסתר אהלו — תהל' כז ה

In tentor. ejus, Tentorii sui, etc.

בְּאָהֳלוֹ

איש לאשר באהלו — שמו' טז טז
והנה טמונה באהלו — יהוש' ז כב
ואת כליו שם באהלו — שמו' א יז נד
אור חשך באהלו — איוב יח ו
תשכן באהלו — יח טו
ירע שריד באהלו — כ כו
ואזבחה באהלו — תהלים כז ו
איש באהלו יקומו — ירמ' לז י

לְאָהֳלוֹ *Teotor. suum.*

וישב מחוץ לאהלו — ויקר' יד ח
לא נלך איש לאהלו — שופט' כ ח

מֵאָהֳלוֹ *Ex tentor. ejus.*

נתק מאהלו מבטחו — איוב יח יד

אֹהָלִים *Tentoria.*

איש תם יושב אהלים — בראש' כה כז
ישליו אהלים — איוב יב ו
תקעו עליה אהלים — ירמיה ו ג

וְאֹהָלִים *Et tentoria.*

היה צאן ובקר ואהלים — בראש' יג ה
ואהלים כאשר המה — מלכ' ב ז י

בָּאֹהָלִים *In tentoriis.*

דרך השכוני באהלים — שופט' ח יא
כי באהלים תשבו — ירמ' לה ז
ונשב באהלים — לה י
עוד אשיבך באהלים — הוש' יב ט

אָהֳלֵי *Tentoria.*

מעל אהלי האנשים — במד' טז כו
וגם אהלי מקנה — ד"ה ב יד יד
ואש אכלה אהלי שחד — איוב טו לד
אהלי אדום — תהלי' פג ז
עם אהלי קדר — קכ ה
שב שבות אהלי יעקב — ירמ' ל יח
ויטע אהלי אפדנו — דניא' יא מה
ראיתי אהלי כושן — חבק' ג ז
את אהלי יהודה — זכר' יב ז

בְּאָהֳלֵי *In tenta.*

וישכן באהלי שם — בראש' ט כז
מדור באהלי רשע — תהלי' פד יא
באהלי צדיקים — קיח טו

כְּאָהֳלֵי *Sicut tentor.*

כאהלי קדר — שיר א ה

מֵאָהֳלֵי *Ex tentoriis.*

ער ועונה מאהלי יעקב — מלא' ב יב

אֹהָלַי *Tentoria mea.*

פתאום שדדו אהלי — ירמ' ד כ

אֹהָלֶיךָ *Tentor. tua.*

מה טבו אהליך יעקב — במד' כד ה

בְּאֹהָלֶיךָ *In tentor. tuis.*

וישכר באהליך — דבר' לג יח
באהליך עולה — איוב יא יד

לְאֹהָלֶיךָ *Ad tentor. tua.*

והלכת לאהליך — דבר' טז ז
לאהליך ישראל — מלכ' א יב טז
איש לאהליך ישראל — ד"ה ב י טז

מֵאֹהָלֶיךָ *Ex tentor. tuis.*

תרחיק עולה מאהליך — איו' כב כג

אָהֳלֵיכֶם *Tentor. vestra.*

שובו אל אהליכם — יהוש' כב ח

בְּאָהֳלֵיכֶם *In tentor. vestris.*

ותרגנו באהליכם — דבר' א כז

לְאָהֳלֵיכֶם *Ad tentor. vestra.*

שובו לכם לאהליכם — דבר' ה ל
ולכו לכם לאהליכם — יהוש' כב ד

לְאֹהָלָיו *Ad tentoria sua.*

שלח איש לאהליו — שופט' ז ח
וינוסו איש לאהליו — שמו' א ד י
שלח איש לאהליו — יג ב
נסו איש לאהליו — שמו' ב יח יז
נס איש לאהליו — יט ט
איש לאהליו ישראל — כ א
מעל העיר איש לאהליו — כ כב
וילך ישראל לאהליו — מלכ' א יב טז
וינס העם לאהליו — מלכ' ב ח כא
וינוסו איש לאהליו — יד יב
כל ישראל לאהליו — ד"ה ב י טז
וינוסו איש לאהליו — כה כב

Tentorii sui, Tentoria eorum etc. **אָהֳלֵיהֶם**

נצבים פתח אהליהם — במד' טז כז
ואת בתיהם ואת אהליהם — דבר' יא ו
וילכו אל אהליהם — יהוש' כב ו
אל אהליהם ויברכם — כב ז
ויעזבו את אהליהם — מלכ' ב ז ז
ויכו את אהליהם — ד"ה א ד מא
אהליהם וצאנם יקחו — ירמ' מט כט

וְאָהֳלֵיהֶם *Et tentor. ipsorum.*

ואהליהם ובאו כדי ארבה — שופט' ו ה

בְּאָהֳלֵיהֶם *Cum tentor. suis.*

וישבו באהליהם — ד"ה א ה י
בני ישראל באהליהם — מלכ' ב יג ה

Hiph. Tentorium figet vel movebit. **יַאֲהִיל**

הן עד לא יאהיל איוב כה ה

Idem. **יַהֵל**

לא יהל שם ערבי ישע׳ יג כ

Et movit tentoria. **וַיֶּאֱהַל**

ויאהל עד סדום בראש׳ יג יב
ויאהל אברם ויבא יג יח

ב מה שפירושו בושם

II Aloë, vel Santalus arbor.

Aloë **אֲהָלִים***

* אַלָאָע, אַלאָעבױמע.

אהלים וקנמון משלי ז יז

Ut santali. **כַּאֲהָלִים**

כאהלים נטע יי׳ במדב׳ כד ו

Et santali. **וַאֲהָלוֹת***

מור ואהלות וקציעות תהלי׳ מה ט
מור ואהלות שיר ד יד

אוב היו תאומים במובניו

Significata ejus duo sunt.

א מה שעניינו מין מה ממיני הקסם

I. Python.

Python. **אוֹב***

* מאָדטענבעשװאָרער. מאָדטענ־בעשװאָרונג.

אוב או ידעוני ויקר׳ כ כז
ושואל אוב וידעוני דבר׳ יח יא
אשת בעלת אוב שמו׳ א כח ז
הנה אשת בעלת אוב כח ז
ועשה אוב וידעונים מלכ׳ א כא ו
ועשה אוב וידעוני ד״ה ב לג ו

Per Pythonem. **בָּאוֹב**

קסמי נא לי באוב שמו׳ א כח ח
וגם לשאול באוב ד״ה א י יג

Sicut Pytho. **כְּאוֹב**

כאוב מארץ קולך ישע׳ כט ד

Pythones. **הָאוֹבוֹת**

הָאֹבוֹת

אל תפנו אל האובות ויקר׳ יט לא
אשר תפנה אל האובות כ ו
ושאול הסיר האבות ש״א כח ג
הכרית את האבות כח ט
וגם את האובות מלכ׳ א כג כד

דרשו אל האובות ישע׳ ח יט
ואל האבות יט ג

ב מה שפירושו נאד

II. Utres.

Sicut utres. **כָּאֹבוֹת***

* שלויך, װאַססערשלײכע.

כאובות חדשים יבקע איוב לב יט

אוד לו שני פנים

Significata ejus duo sunt.

א מה שפשטו בסבת הדבר והתחלת עניינו

I. Propter, causa.

Propter. **אוֹדוֹת***

* אורזאַכע, װעגען, אום.

על אודות בנו ברא׳ כא יא
על אודות באר המים כא כה
על אודות הבאר כו לב
על אודות ישראל שמו׳ יח ח
על אודות האשה במד׳ יב א
על אודות האשכול יג כד
על אודות מדין שופ׳ ו ז
על אודות הרעה שמו׳ ב יג יז
על כל אודות אשר נאפה ירמ׳ ג ח

Causa mei. **אוֹדוֹתַי**

על אודותי ועל יהוש׳ יד ו

Causa tui. **אֹדֹתֶיךָ**

ועל אדתיך בקדש יהוש׳ יד ו

ב מה שהכוונה ממנו עץ קטן שמנדדין בו גחלי האש

II. Titio, Torris.

Titio, Torris. **אוּד***

* פײערבראַנד, שײהראָלץ.

אוד מוצל מאש זכר׳ ג ב

Sicut titio **כְּאוּד** s

כאוד מוצל משרפה עמו׳ ד יא

Titiones. **הָאוּדִים**

האודים העשנים האלה ישע׳ ז ד

אוה לו שני פנים כי השלישי נכלל תוה.

Significatu ejus duo sunt.

א כל שעניינו חשק ותשוקה

I. Concupiscere, Desiderare, Expetere.

Pih, Expetivit. **אִוָּה**

* פערלאַנגען, בעגעהרען, זיך זעהנען

אוה למושב לו תהלי׳ קלב יג

Expetivit. **אִוְּתָה**

ונפשו אותה ויעש איו׳ כג יג
נפש רשע אותה רע משלי כא י
בכורה אותה נפשי מיכ׳ ז א

Desidero te. **אִוִּיתִיךָ**

נפשי אויתיך בלילה ישע׳ כו ט

Expetivi eam. **אִוִּתִיהָ**

פה אשב כי אויתיה תהל׳ קלב יד

Desiderabit. **תְּאַוֶּה**

כי תאוה נפשך דבר׳ יב כ
בכל אשר תאוה נפשך יד כו
כאשר תאוה נפשך שמו׳ א ב יו
בכל אשר תאוה נפשך שמו׳ ב ג כא
בכל אשר תאוה נפשך מלכי א יא לז

Hiph. Desideravit. **הִתְאַוָּה**

כל היום התאוה תאוה משלי כא כו

Concupivi. **הִתְאַוֵּיתִי**

ויום אנוש לא התאויתי ירמ׳ יז טז

Concupiverunt. **הִתְאַוּוּ**

התאוו תאוה במד׳ יא ד

Concupiscit. **מִתְאַוָּה**

מתאוה ואין נפשו עצל משלי יג ד

Concupiscentes. **הַמִּתְאַוִּים**

את העם המתאוים במד׳ יא לד
הוי המתאוים את יום יי׳ עמו׳ ה יח

Concupisces. **תִּתְאַוֶּה**

ולא תתאוה בית רעך דבר׳ ה יח

Concupisces. **תִּתְאָו**

אל תתאו למטעמותיו משלי כג ג
ואל תתאו למטעמותיו כג ו
ואל תתאו להיות אתם כד א

Concupiscet, **יִתְאַוֶּה**

מכל אשר יתאוה קהל׳ ו ב

Et desideravit. **וַיִּתְאַוֶּה**

ויתאוה דוד ויאמר שמוא׳ ב כג טו

Et expetet, Concupiscet. **וְיִתְאָו**

וַיִּתְאָו

ויתאו דוד ויאמר ד״ה א יא יז
ויתאו המלך יפיך תהלי׳ מה יב

Et concupiverunt. **וַיִּתְאַוּוּ**

ויתאוו תאוה במדבר תהל׳ קו יד

רכ

Desiderium. *אַוַּת

s לוסט.

..ך בכל אות נפשך   דבר׳ יב טו
בכל אות נפשך   יב כ
בשעריך בכל אות נפשך   יב כא
ובא בכל אות נפשו   יח ו
ועתה לכל אות נפשך   שמו׳ א כג כ

Pro desiderio בְּאַוַּת

נאות נפשה   ירמ׳ ב כד

In desiderio meo. בְּאַוָּתִי

באותי ואסרם   הושי׳ י י

Desideria. *מַאֲוַיֵּי

s ווינשע.

אל תתן יי׳ מאויי רשע   תהלי׳ קמ ט

Desiderium, Concupiscentia

*תַּאֲוָה

s בעגירדע, נעליסט.

וכי תאוה הוא לעינים   ברא׳ ג ו
ויתאוו תאוה במדבר   תהלי׳ קו יד
התאוו תאוה   במד׳ יא ד
ועץ חיים תאוה באה   משלי יג יב
תאוה נהיה תערב לנפש   יג יט
התאוה תאוה   כא כו
ונפשו מאכל תאוה   איוב לג כ

Desiderium. הַתַּאֲוָה

קברות התאוה   במד׳ יא לד
מקברות התאוה נסעו   יא לה
ויחנו בקברות התאוה   לג יו
ויסעו מקברות התאוה   לג יז
ובקברות התאוה   דבר׳ ט כב

Pro desiderio. לְתַאֲוָה

לתאוה יבקש נפרד   משלי יח א

Desider. תַּאֲוַת

רשע על תאות נפשו   תהלי׳ י ג
תאות ענוים שמעת   י יז
תאות לבו נתת לו   כא ג
תאות רשעים תאבד   קיב י
תאות צדיקים אך טוב   משלי יא כג
תאות אדם חסדו   יט כב
תאות עצל תמיתנו   כא כה
לזכרך תאות נפש   ישע׳ כו ח

Et desider. וְתַאֲוַת

ותאות צדיקים יתן   משלי י כד

Desid. meum תַּאֲוָתִי

נגדך כל תאותי   תהלי׳ לח י

Et desider. ipsorum. וְתַאֲוָתָם

ותאותם יביא להם   תהלי׳ עח כט

A concup. sua. מִתַּאֲוָתָם

לא זרו מתאותם   תהלי׳ עח ל

Desiderium meum. *תָּאֲוִי

s מיין וואונש.

הן תוי שדי יענני   איו׳ לא לה

ב מה שענינו כוי או יופי

II. Pulchrum, Decorum.

Niph. Decora est. נָאֲוָה

s ליעבליך. שאן, הערליך, ציעמען.

לביתך נאוה קדש   תהלי׳ צג ה

Decorae sunt. נָאווּ

נאוו לחייך בתורים   שיר א י
מה נאוו על ההרים   ישע׳ נב ז

Decurum est, Decet. נָאוָה

לא נאוה לכסיל תענוג   משלי יט י
כן לא נאוה לכסיל כבוד   כו א
ומראך נאוה   שיר ב יד
ומדברך נאוה   ד ג

Decora est. נָאוָה

לישרים נאוה תהלה   תהל׳ לג א
כי נעים נאוה תהלה   קמז א
לא נאוה לנבל   משלי יז ז
נאוה כירושלם   שיר ו ד

Et decuora. וְנָאוָה

שחורה אני ונאוה   שיר א ה

Decora הַנָּוָה

הנוה והמענגה   ירמ׳ ו ב

Caulae, Habitacula. *נְאוֹת

s אנגער, אויען, וואהנונגען.

ירעפו נאות מדבר   תהלי׳ סה יג
מחשכי ארץ נאות חמס   עד כ
את נאות אלהים   פג יג
ועל נאות מדבר קינה   ירמ׳ ט ט
יבשו נאות מדבר   כג י
ונדמו נאות השלום   כה לז
את כל נאות יעקב   איכ׳ ב ב
אכלה נאות מדבר   יואל א יט וא כ
כי דשאו נאות מדבר   ב כב
ואבלו נאות הרועים   עמו׳ א ב

In caulis. בִּנְאוֹת s

בנאות דשא   תהלי׳ כג ב

אוח פירושו קוף או חולדה

Simia, Mustela.

Mustelis. *אֹחִים

s וויעזעל, מארדער, אפפע.

ומלאו בתיהם אוחים   ישע׳ יג כא

אוי היא מלה מורה לצער

Eheu, Vae.

Eheu, Vae. *אוֹי

s וועהע! אך! אך!

אוי לך מואב   במד׳ כא כט
אוי מי יחיה משומו אל   כד כג
ויאמרו אוי לנו   שמוא׳ א ד ז
אוי לנו מי יצילנו   ד ח
למי אוי למי אבוי   משלי כג כט
אוי לנפשם   ישע׳ ג ט
אוי לרשע רע   ג יא
אוי לי כי נדמיתי   ו ה
רזי לי רזי לי אוי לי   כד טז
אוי לנו כי שדדנו   ירמ׳ ד יג
אוי נא לי כי עיפה נפשי   ד לא
אוי לנו כי פנה היום   ו ד
אוי לי על שברי   י יט
אוי לך ירושלם   יג כז
אוי לי אמי כי ילדתני   טו י
אמרת אוי נא לי   מה ג
אוי לך מואב אבד עם כמוש   מח מו
אוי נא לנו כי חטאנו   איכ׳ ה טז
אוי אוי לך נאם יי׳   יחזק׳ טז כג
אוי עיר הדמים   כד ו וכד ט
אוי להם כי נדדו ממני   הושי׳ ז יג
אוי להם בשורי מהם   ט יב

Heu. אוֹיָה

אויה לי כי גרתי משך   תהלי׳ קכ ה

אול כל לשון אולת שענינו הוללות וסכלות

Stultus, Stultitia.

Stultus. *אֱוִיל

s טהאָר, טהאָריכט.

אני ראיתי אויל משריש   איו׳ ה ג
וכעכס אל מוסר אויל   משלי ז כב
ופי אויל מחתה קרבה   י יד
ועבד אויל לחכם לב   יא כט
דרך אויל ישר בעיניו   יב טו

* אויל

אויל ביום יודע כעסו יב יז
בפי אויל חטר גאוה יד ג
אויל ינאץ מוסר אביו טו ה
גם אויל מחריש יז כח
וכל אויל יתגלע כ ג
וכעס אויל כבד משניהם כז ג
נשפט את איש אויל כט ט
כי אויל עמי ירמ׳ ד כב
אויל הנביא הוש׳ ט ז

הָאֱוִיל *Stultus.*

אם תכתוש את האויל משלי כז כב

וֶאֱוִיל *Et stultus.*

ואויל שפתים ילבט משלי י ח וי י

לֶאֱוִיל *Stulto.*

כי לאויל יהרג כעש איו׳ ה ב
ראמות לאויל חכמות משלי כד ז

אֱוִלִי *Stultus.*

כלי רועה אולי זכר׳ יא טו

אֱוִילִים *Stulti.*

אוילים מדרך פשעם תהלי׳ קז יז
ומוסר אוילים בזו משלי א ז
אוילים יליץ אשם יד ט
s ומוסר אולים אולת טז כב
אך אוילים שרי צען ישע׳ יט יא

וֶאֱוִילִים *Et stulti.*

ואוילים בחסר לב ימותו משלי י כא
ואוילים לא יתעו ישע׳ לה ח

*אִוֶּלֶת *Stultitia.*

s טהארהייט, גאטטלאָזינקייט.

ולב כסילים יקרא אולת משלי יב כג
וכסיל יפרש אולת יג יו
קצר אפים יעשה אולת יד יז
נחלו פתאים אולת יד יח
ואולת כסילים אולת יד כד
וקצר רוח מרים אולת יד כט
ופי כסילים יביע אולת טו ב
ופני כסילים ירעה אולת טו יד
אולת שמחה לחסר לב טו כא
ומוסר אולים אולת טז כב
אולת היא לו וכלמה יח יג
אולת אדם תסלף דרכו יט ג
אולת קשורה בלב נער כב טו
זמת אולת חטאת כד ט

וְאִוֶּלֶת *Et stultitia.*

ואולת בידיה תהרסנו משלי יד א
ואולת כסילים מרמה יד ח

אִוַּלְתִּי *Stultitia mea.*

מפני אולתי תהלי׳ לח ו

לְאִוַּלְתִּי *Stultit. meam.*

אתה ידעת לאולתי תהלי׳ סט ו

אִוַּלְתּוֹ *Stultit. suae*

וברב אולתו ישגה משלי ה כג
מעליו אולתו כז כב

בְּאִוַּלְתּוֹ *In stultit. sua*

ואל כסיל באולתו משלי יז יב
וכסיל שונה באולתו כו יא

כְּאִוַּלְתּוֹ *Juxat stultit. euam.*

אל תען כסיל כאולתו משלי כו ד
ענה כסיל כאולתו כו ה

און הוא יפרד לשלשה חלקי:

Dividitur in tria significata.

א מה שעניינו שקר או עמל ויגיעה

I. Iniquitas. Vanitas, Molestia.

*אָוֶן *Iniquitas.*

s אייטלעס, אונהייל, טריבזאל, אונ- רעכט, אונוואהרהייט, מיהעזעלל.

לא הביט און ביעקב במד׳ כג כא
כאשר ראיתי חרשי און איו׳ ד ח
כי לא יצא מעפר און ה ו
וירא און ולא יתבונן יא יא
אם און בידך הרחיקהו יא יד
הרה עמל וילד און טו לה
אשר דרכו מתי און כב טו
ונכר לפועלי און לא ג
עם פועלי און לד ח
להסתר שם פועלי און לד כב
על תשובות באנשי און לד לו
השמר אל תפן אל און לו כא
שנאת כל פועלי און תהלי׳ ה ו
סורו ממני כל פועלי און ו ט
הנה יחבל און ז טו
כל פועלי און יד ד וינ ה
ועם פועלי און כח ג
דברי פיו און ומרמה לו ד
און יחשב על משכבו לו ה
שם נפלו פועלי און לו יג
לבו יקבץ און לו מא ז

כי ימיטו עלי און נה ד
על און פלט למו נו ח
הצילני מפועלי און נט ג
אל תחן כל בוגדי און נט ו
מרגשת פועלי און סד ג
און אם ראיתי בלבי סו יח
ויציצו כל פועלי און צב ה
יתפרדו כל פועלי און צב י
יתאמרו כל פועלי און צד ד
עם פועלי און צד יו
מעיר יי׳ כל פועלי און קא ח
ואל תשלט בי כל און קיט קלג
את אישים פועלי און קמא ד
ומעקשות פועלי און קמא ט
על איש און משלי ו יב
מחשבות און ו יח
ומחתה לפועלי און י כט וכא טו
לא יאונה לצדיק כל און יב כא
מקשיב על שפת און יז ד
ופי רשעים יבלע און יט כח
זורע עולה יקצר און כב ח
ואמרה לא פעלתי און ל כ
לא אוכל און ישע׳ א יג
הוי החוקקים חקקי און י א
ונכרתו כל שקדי און כט כ
ועל עזרת פועלי און לא ב
ולבו יעשה און לב ו
הן כלם און מא כט
ואיש און מחשבותיו נה ז
שלח אצבע ודבר און נח ט
הרה עמל והוליד און נט ד
מעשיהם מעשי און נט ו
מחשבות און נט ז
מזכיר לבונה מברך און סו ג
ומשמיע און ירמ׳ ד טו
החושבים און יחזק׳ יא ב
בחורי און ל יז
ואל תעלו בית און הוש׳ ד טו
הריעו בית און ה ח
קרית פועלי און ו ח
לעגלות בית און י ה
ונשמדו במות און י ח
אם גלעד און יב יא
יושב מבקעת און עמו׳ א ה
הוי חושבי און מיכ׳ ב א
למה תראוני און חבק׳ א ג
תחת און ראיתי ג ז
התרפים דברו און זכר׳ י ב

ואון

Et iniquitas. וְאָוֶן

און ותרפים הפצר　שמו' א טו כג

ואון ועמל בקרבה　תהלי' נה יא

Et vanitas. וְאָוֶן

תחת לשונו עמל ואון　תהלי' י ז

רהבם עמל ואון　צ י

Iniq. הָאָוֶן

את פועלי האון　תהלי' קכה ה

In iniq. לְאָוֶן

בית אל יהיה לאון　עמו' ה ה

Ab iniq. מֵאָוֶן

ואמר כי ישובן מאון　איו' לו י

Iniq. suam, illius. אוֹנוֹ

ידיו תשבנה אונו　איו' כ י

אלוה יצפון לבניו אונו　כא יט

Iniq. ipsorum. אוֹנָם

וישב עליהם את אונם　תהל' צד כג

Vanit. tuae. אוֹנֵךְ

מחשבות אונך　ירמ' ד יד

Molestiae. תְּאֻנִים *

* אנשטרענגונגען, בעשווערדען.

תאנים הלאת　יחזק' כד יב

ב מה שפירושו כח ועוז

II, Vires, Rrbur; Substantia, Potentia.

Robur. אוֹן *

* פערמאָגען, אנזעהען, קראפט, שטאַרקע.

מצאתי און לי　הושי' יב ט

Potent. mea אוֹנִי

כי ראשית אוני　בראש' מט ג

Patent. ejus. אוֹנוֹ

כי הוא ראשית אונו　דבר' כא יז

יצרו צעדי אונו　איו' יח ז

יהי רעב אונו　יח יב

ידיו תשבנה אונו　כ י

Et fortitudo ejus. וְאוֹנוֹ

ואונו בשרירי בטנו　איו' מ טז

Et robore suo. וּבְאוֹנוֹ

ובאונו שרה את אלהים　הושי' יב ד

Patent ipsorum. אוֹנָם

ראשית לכל אונם　תהלי' קה לו

Vires. אוֹנִים

ראשית אונים באהליהם　תהל' עח נא

מרוב אונים　ישע' מ כו

ולאין אונים　מ כט

ותוחלת אונים אבדה　משלי יא ז

ג מה שפירושו תלונה ואנחות.

III. Lugere, Quiritari.

Sicut quiritantes. כְּמִתְאֹנְנִים

* זיך בעקלאגען, טרויערן.

ויהי העם כמתאוננים　במד' יא א

Quiritabitur. יִתְאוֹנֵן

מה יתאונן אדם חי　א"כ ג לט

Luctus mei. אוֹנִי *

* מיינעס שמערצעס.

בן אוני　בראש' לה יח

In luctu meo. בְאוֹנִי

לא אכלתי באוני　דבר' כו יד

Lugentes. אוֹנִים *

* טרויער.

בלחם אונים להם　הושי' ט ד

אוץ כל שפירושו מהירות או דחק

Festinare Urgere, Arctum esse.

Festinavit. אָץ

* אײלע, דראנגען, אין דיא ענגע טרייבען, פּאַראײלין.

ולא אץ לבא כיום תמים　יהוש' י יג

Angustus. אָץ

כי אץ לך הר אפרים　יהוש' יז טו

Praeceps, Festinus. אָץ

וכל אץ אך למחסור　משלי כא ה

חזית איש אץ בדבריו　כט כ

Et festinus. וְאָץ

ואץ ברגלים חוטא　משלי יט ב

ואץ להעשיר לא ינקה　כח כ

Ursi. אַצְתִּי

לא אצתי מרעות　ירמ' יז טז

Urgebant. אָצִים

והנגשים אצים לאמר　שמו' ה יג

Hiph. Festinetis. תָּאִיצוּ

אל תאיצו לנחמני　ישע' כב ד

Et urserunt. וַיָּאִיצוּ

ויאיצו המלאכים בלוט　בראש' יט טו

אור הוא ישלח נגים ותכונה פארותיו אך שרש אחד לכלם ולכן יהיו בו לענין אחד לקורבת ענינם והתאחדות במובן היו מתחלפי המבטא או זולתם אילן אחד מהם.

Lucere, Illucere, Illuminari.

Illuxit. אוֹר

* לייכטען, ערלייכטען, ערהעללען, גלאנצפאלל.

הבקר אור והאנשים　בראש' מד ג

Et illuxit. וְאוֹר, וָאוֹר

ואור לכם ולכו　שמו' א כט י

כאור נגה הולך ואור　משלי ד יח

Illuminati sunt. אֹרוּ

ראו נא כי ארו עיני　שמו' א יד כט

Illucesce. אוֹרִי

קומי אורי כי בא אורך　ישע' ס א

Ft illuminati sunt. וַתָּאֹרְנָה

ותארנה עיניו　שמו' א יד כז

Niph. Lucidus, Illustris facius est. נָאוֹר

נאור אתה אדיר　תהלי' עו ה

Ad illustrandum, ut illustretur.

לֵאוֹר

לאור באור החיים　איו' לג ל

Et illuxit. וַיֵּאוֹר

ויאור להם בחברון　שמו' ב ב לב

Hiqh. Et lucem praebeat.

וְהֵאִיר

והאיר על עבר פניה　שמו' כה לז

Lucebat. הֵאִירָה

והארץ האירה מכבודו　יחזק' מג ב

Illustrarunt. הֵאִירוּ

האירו ברקים תבל　תהל' עז יט

האירו ברקיו תבל　צז ד

Illuminat. מֵאִיר

מאיר עיני שניהם ייי　משלי כט יג

Illusitrans. מְאִירַת

מאירת עינים　תהלי' יט ט

Lucendunt. מְאִירוֹת

באות מאירות אותה　ישע' כז יא

Ad illuminandun, luceneum.

לְהָאִיר

להאיר על הארץ　בראש' א טו וא יז

בעמוד אש להאיר להם שמו' יג כא
להאיר עינינו אלהינו עזר' ט ח
להאיר להם את הדרך נחמ' ט יב
בלילה להאיר להם ט יט
ואש להאיר לילה תהלי' קה לט

Lucere fac. **הָאֵר**

האר פניך ונושעה תהלי' פ כ
פניך האר בעבדך קיט קלה

Et lucerre fac. **וְהָאֵר**

והאר פניך ונושעה תהלי' פ ד ופ ח
והאר פניך אל מקדשך דניא' ט יז

Illumina. **הָאִירָה**

האירה עיני פן אישן תהלי' יג ד
האירה פניך על עבדך לא יז

Lucere facis. **תָּאִיר**

כי אתה תאיר נרי תהלי' יח כט

Lucere faciat. **יָאֵר, יָאִיר**

יאר יי' פניו אליך במד' ו כה
אחריו יאיר נתיב איו' מא כד
יאר פניו אתנו תהלי' סז ב
פתח דבריך יאיר קיט קל
ולילה כיום יאיר קלט יב
הירח לא יאיר לך ישע' ס יט

Et illustravit. **וַיָּאֶר**

ויאר את הלילה שמו' יד כ
אל יי' ויאר לנו תהלי' קיח כז

Illustrat. **תָּאִיר**

חכמת אדם תאיר פניו קהלי' ח א

Illustratis. **תָּאִירוּ**

ולא תאירו מזבחי חנם מלא' א י

Lucem praebeant. **יָאִירוּ**

יאירו שבעת הנרות במדב' ח ב

Lux, Lumen. **אוֹר***

* ליכט, ליכטקארפער, גלאַנץ, הייטער־קייט.

יהי אור ויהי אור בראש' א ג
ולכל בני ישראל היה אור שמו' י כג
עד אור הבקר שופט' יו ב
עד אור הבקר שמוא' א יד לו
עד אור הבקר כה לד
עד אור הבקר כה לו
עד אור הבקר שמוא' ב יז כב
והכינו עד אור הבקר מלכ' ב ז ט
כעוללים לא ראו אור איו' ג יו
למה יתן לעמל אור ג כ

ימששו חשך ולא אור יב כה
אור קרוב מפני חשך יז יב
גם אור רשעים ידעך יח ה
אור חשך באהלו יח ו
ועל דרכיך נגה אור כב כח
המה היו במורדי אור כד יג
לא ידעו אור כד יו
עד תכלית אור עם חשך כו י
ותעלומה יוציא אור כח יא
אם אראה אור כי יהל לא כו
על כפים כסה אור לו לב
והופיע אור עננו לז יד
ועתה לא ראו אור לז כא
אי זה הדרך ישכן אור לח יט
אי זה הדרך יחלק אור לח כד
עטישותיו תהל אור מא י
אור פניך יי' תהל' ד ז
באורך נראה אור לו י
עד נצח לא יראו אור מט כ
אור זרוע לצדיק צז יא
עוטה אור כשלמה קד ב
זרח בחשך אור לישרים קיב ד
ולילה אור בעדני קלט יא
הללוהו כל כוכבי אור קמח ג
נר מצוה ותורה אור משלי' ו כג
אור צדיקים ישמח יג ט
ראו אור גדול ישע' ט א
אור נגה עליהם ט ב
והיה אור ישראל לאש י יז
כחום צח עלי אור יח ד
והיה אור הלבנה ל כו
יוצר אור ובורא חשך מה ז
חשך ולא אור איכ' ג ב
כל מאורי אור בשמים יחזק' לב ח
ומשפטיך אור יצא הוש' ו ה
הוא חשך ולא אור עמו' ה יח
חשך יום ולא אור ה כ
לארץ ביום אור ח ט
יי' אור לי מיכ' ז ח
אור יקרות וקפאון זכרי' יד ו
לעת ערב יהיה אור יד ז

Et Lumen. **וְאוֹר**

ואור לכם שמו' א כט י
ואור פני לא יפילון איו' כט כד
ואור עיני גם הם אין אתי תהלי' לח יא
ואור פניך כי רציתם מד ד
ואור לנתיבתי קיט קה
ואור לחשך ישע' ה כ

ואור החמה יהיה שבעתים ל כו
קול רחים ואור נר ירמ' כה י

Et lux. **וְאוֹר**

צר ואור חשך ישע' ה ל

Lux **הָאוֹר**

וירא אלהים את האור וגו
ויבדל אלהים בין האור בראש' א ד
ולהבדיל בין האור א יח
אדניה שם עד האור שופ' יט כו
מן האור עד מחצית היום נחמ' ח ג
כיתרון האור מן החשך קהלי' ב יג
ומתוק האור וטוב לעינים יא ז

Et lux. **וְהָאוֹר**

והאור והירח והככבים קהלי' יב ב

In lucem, **בָּאוֹר**

וחיתו באור תראה איו' לג כח

In luce, Lumine **בְּאוֹר**

לאור באור החיים איו' לג ל
באור החיים תהלי' נו יד
וכל הלילה באור אש עח יד
באור פניך יהלכון פט יו
באור פני מלך חיים משלי' יו טו
ונלכה באור יי' ישע' ב ה
באור הבקר יעשוה מיכ' ב א

Sicut lux. **כָּאוֹר**

כאור נגה הולך ואור משל' ד יח
אור הלבנה כאור החמה ישע' ל כו
כאור שבעת ימים ל כו

Sicut lux. **כָּאוֹר**

והוציא כאור צדקך תהלי' לז ו
ועלתה כאור כלה עמו' ח ח
ונגה כאור תהיה חבק' ג ד

Et sicut lux. **וּכְאוֹר**

וכאור בקר שמוא' ב כג ד

Ad lucem. **לָאוֹר**

יקו לאור ואין איו' ג ט
ואיחלה לאור ויבא אפל ל כו
שמים חשך לאור ישע' ה כ
לברית עם לאור גוים מב ו
ונתתיך לאור גוים מט ו
ומשפטי לאור עמים נא ד
יהיה לך עוד השמש לאור ס יט
והיה לך יי' לאור עולם ס יט
יי' יהיה לך לאור עולם ס כ

וקיתם

יקיתם לאור ירמ׳ יג טז
נתן שמש לאור יומם
זה הכבבים לאור לילה לא לה
לאור חציך יהלכו חבק׳ ג יא

לָאוֹר *Ad lncem.*

יקרא אלהים לאור בראׄ א ה
יצא לאור צלמות איו׳ יב כב
לאור יקום רוצח כד יד
החשך לפניהם לאור ישע׳ מב טז
נקוה לאור והנה חשך נט ט
יוציאני לאור מיכ׳ ז ט
השמש יתן לאור צפני׳ ג ה

אוֹרִי *Lux mea.*

יי אורי וישעי תהל׳ כז א

אוֹרְךָ *Lux tua.*

שלח אורך ואמתך תהל׳ מג ג
אז יבקע כשחר אורך ישע׳ נח ח
וזרח בחשך אורך נח י

בְּאוֹרְךָ *In luce tue.*

באורך נראה אור תהל׳ לו י

אוֹרֵךְ *Lux tua.*

כי בא אורך ישע׳ ס א

לְאוֹרֵךְ *Ad lucem tuam.*

והלכו גוים לאורך ישע׳ ס ג

אוֹרוֹ *Lucam suam.*

הן פרש עליו אורו איו׳ לו ל
יפיץ ענן אורו לז יא
והירח לא יגיה אורו ישע׳ יג י
וירח לא יאיר אורו יחזק׳ לב ז

וְאוֹרוֹ *Et lncem suam.*

לאחז על כנפות הארץ איו׳ לז ג

לְאוֹרוֹ *Ad lumen ejas.*

לאורו אלך חשך איו׳ כט ג

אוֹרֵהוּ *Lux ejus.*

על מי לא יקום אורהו איו׳ כה ג

אוֹרָם *Lux eorum, suae.*

וימנע מרשעים אורם איו׳ לח טו
לא יהלו אורם ישע׳ יג י
אל השמים ואין אורם ירמ׳ ד כג

אוֹרִים *Lumina.*

לעשה אורים גדולים תהל׳ קלו ז

s **אוֹרָה** *Lux.*

s ליכט׳ גליקק.

ליהודים היתה אורה אסת׳ ח יז

כָּאוֹרָה *Sic lux.*

כחשיכה כאורה תהל׳ קלט יב

***אוֹרוֹת** *Olera.*

s קרייטער׳ פפלאנצען.

ללקט אורות מלכ׳ ב ד לט
כי טל אורות טלך ישע׳ כו יט

s **אוּר** *Flamma ignis.*

s ליכט׳ פייער פלאממע.

s אשר אור לו בציון ישע׳ לא ט
s חמותי ראיתי אור מד טז
s אור לשבת נגדו מז יד

***בְּאוּר** *In ignem.*

לכו באור אשכם ישע׳ נ יא

בָּאוּר *Ex igne.*

באור תבעיר יחזק׳ ה ב

מֵאוּר *Ex igne*

(N. pr. urbis Msopotamicae.) s

s שטאדט אין מעזאָפאָטאַמיען.

והוצאתי מאור כשדים נחמ׳ ט ז

***הָאוּרִים** *Urim.*

s ליכטגענעדע׳ אפפענבאַרונג.

את האורים ואת התמים שמו׳ כח ל
את האורים ואת התמים ויקר׳ ח ח
במשפט האורים במד׳ כז כא

בָּאוּרִים *Per Urim.*

גם באורים גם בנביאים שמו׳ א כח ו
על כן בארים כבדו יי׳ ישע׳ כד יד

לְאוּרִים *Ad Urim.*

כהן לאורים ולתמים עזר׳ ב סג
הכהן לאורים ותמים נחמ׳ ז סה

וְאוּרֶיךָ *Et Urim tui.*

תמיך ואוריך דבר׳ לג ח

***מָאוֹר** *Lumen.*

s ליכטקאָרפער׳ לייכטער׳ הייטער׳
פריינדליך.

הכינות מאור ושמש תהל׳ עד יו

s **מְאוֹר**

מאור עינים ישמח לב משלי טו ל

הַמָּאוֹר *Idem*

את המאור הגדול
ואת המאור הקטן בראש׳ יא יו
ואת מנורת המאור וגו׳
ואת שמן המאור שמו׳ לה יד
ואת שמן המאור לט לז
את מנורת המאור במד׳ ד ט
שמן המאור ד יו

לַמָּאוֹר *Ad luminare.*

שמן למאור בשמים שמו׳ כה ו
כתית למאור כז כ
ושמן למאור ובשמים לה ח
כתית למאור ויקר׳ כד ב

לְמָאוֹר *Idem.*

למאור ולשמן ובשמים שמו׳ לה כה

לִמְאוֹר *Idem.*

עלומנו למאור פניך תהל׳ צ ח

s **מְאוֹרֵי**

s כל מאורי אור בשמים יחזק׳ לב ה

מְאֹרֹת *Luminaria.*

יהי מארת ברקיע השמים בראׄ א יד

הַמְּאֹרֹת *Idem.*

שני המארת בראש א יו

לִמְאֹרֹת *In luminaria.*

והיו למארת ברקיע בראש׳ א טו

***מְאוּרַת** *Caverna, Specus.*

s שלופפלאָך׳ האָהלע.

ועל מאורת צפעוני ישע׳ יא ח

אות ועניינו סימן

Signum.

אוֹת *Signum*

s צייכען׳ הערצייכען ערִאיננערונגז-
פארוואַהר-קענן-וואונדערצייכען.

וישם יי׳ לקין אות בראש׳ ד טו
זאת אות הברית ט יב יז
כי אות היא ביני וביניכם שמו׳ לא יג
אות היא לעולם לא יז
ונתן אליך אות או מופת דבר׳ יג ב
ונתתם לי אות אמת יהוש׳ ב יב
למען תהיה זאת אות בקרבכם ד ו
ועשית לי אות שופט׳ ו יז
מה אות כי ירפא יי׳ לי מלכ׳ ב כ ח
עשה עמי אות לטובה תהל׳ פו יז
שאל לך אות ישע׳ ז יא
יתן יי׳ הוא לכם אות ז יד
אות ומופת למצרים כ ג
מה אות כי אעלה בית יי׳ לח כב
ושמתי בהם אות סו יט
אות היא לבית ישראל יחזק׳ ד ג

הָאוֹת *Signum.*

וזה לך האות כי אנכי שמו׳ ג יב
לקול

לקול האות הראשון ד ח
לקול האות האחרון ד ח
למחר יהיה האות הזה ח יט
ובא האות והמופת דבר׳ יג ג
וזה לך האות שמ׳ א ב לד
וזה לנו האות יד י
וזה לך האות אכול מלכ׳ ב יט כט
זה לך האות מאת יי׳ כ ט
וזה לך האות ישע׳ לז ל
האות מאת יי׳ לח ז
וזאת לכם האות נאם יי׳ ירמ׳ מד כט

לְאוֹת *In Signum.*

והיתה לאות בראש׳ ט יג
והיה לאות ברית יז יא
והיה הדם לכם לאת שמ׳ יב יג
והיה לך לאות על ידך יג ט
והיה לאות על ידכה יג יז
לאות לבני ישראל במדב׳ יז ג
לאות לבני מרי יז כה
וקשרתם לאות על ידך דבר׳ ו ח
לאות על ידכם יא יח
והיו בך לאות ולמופת כח מו
והיה לאות ולעד ישע׳ יט כ
לאות עולם לא יכרת נה יג
והשמותיהו לאות יחזק׳ יד ח
לאות ביני וביניהם כ יב
והיו לאות ביני וביניכם כ כ

אוֹתוֹת *Signa.*

ויתן יי׳ אותות ומופתים דבר׳ ו כב
ותתן אותות ומופתים נחמ׳ ט י
שמו אותותם אותות תהל׳ עד ד
שלח אותות ומופתים קלה ט
מספר אותות בדים ישע׳ מד כה
אותות ומופתים ירמ׳ לב כ

וְהָאֹתֹת, הָאוֹתוֹת *Signa.*

לשני האותות האלה שמ׳ ד ט
אשר תעשה בו את האותות ד יז
ואת כל האותות אשר צוהו ד כח
ויעש האותות לעיני העם ד ל
האותות אשר עשיתי במדב׳ יד יא
והאותות והמופתים דבר׳ ז יט
האותות והמופתים הגדולים כט ב
לכל האותות והמופתים לד יא
האותות הגדולות יהוש׳ כד יז
כי תבאנה האותות שמ׳ א י ז
ויבאו כל האותות האלה י ט

בָּאֹתוֹת *Cum signis*

איש על דגלו באותות במדב׳ ב ב
באתות ובמופתים ירמ׳ לב כב
באותות ובמופתים דבר׳ ד לד

וּבְאוֹתוֹת *Et cum signis.*

ובאותות ובמופתים דבר׳ כו ח

לְאוֹתוֹת *In signa.*

והיו לאותות ולמועדים בראש׳ א יד
לאותות ולמופתים בישראל ישע׳ ח יח

וּמֵאוֹתוֹת *Et a signis.*

ומאותות השמים אל תחתו ירמ׳ י ב

אֹתֹתַי *Signa mea.*

ודרבתי את אותותי שמ׳ ז ד
למען שיתי אותותי אלה י א
ואת אותותי אשר שמתי בם י ב
אותותי אשר עשיתי במד׳ יד כב

אוֹתֹתֵינוּ *Signa nostra.*

אותותינו לא ראינו תהל׳ עד ט

מֵאוֹתֹתֶיךָ *A signis tuis.*

יושבי קצוות מאותותיך תהל׳ סה ט

אוֹתֹתָיו *Signa ejus, sua.*

ואת אותותיו ואת מעשיו דבר׳ יא ג
שם במצרים אותותיו תהל׳ עח מג
שמו בם דברי אותותיו קה כז

אוֹתֹתָם *Signa sua.*

שמו אותותם אותות תהל׳ עד ד

וְאוֹתֹתָם *Et signa ipsorum.*

ואותותם לא תנכרו איד כא כט

אז יפקד מושבו כי אינכו רק להורות זמן עבר או עתיד היה הזמן העבר מוגבל או בלתי מוגבל כמו נכון כסאך מאז.

אָז *Vox indeclinab cejus loca hic deficiunt.*

ˢ דאמאלס׳ פאן דער פערגאנגענהייט׳ דאנן׳ אלסדאנן׳ פאן דער צוקונפט.

אזוב והוא עשב ידוע

Hyssopus

***אֵזוֹב** *Hyssopus*

ˢ איזאפ׳ געווירצינע פפלאנצע.

ולקחתם אגדת אזוב שמ׳ יב כב
ולקח אזוב וטבל במים במדב׳ יט יח

וְאֵזוֹב *Et hyssop.*

ושני תולעת ואזוב ויקר׳ יד ד ויד מט
עץ ארז ואזוב במדב׳ יט ו

הָאֵזוֹב *Hyssop.*

התולעת ואת האזוב ויקר׳ יד ו
הארז ואת האזוב יד נא
האזוב אשר יוצא בקיר מלכ׳ א ה יג

בְּאֵזוֹב *Cum hyssopo.*

תחטאני באזוב ואטהר תהל׳ נא ט

וּבְאֵזוֹב *Et cum hyssopo.*

ובעץ הארז ובאזוב ויקר׳ יד נב

אזל ועניינו הלוך והליכה

Abira.

***אָזַל** *Abiit.*

ˢ ווענגעהען׳ ווענראללען׳ שפינגען.

כי הלחם אזל מכלינו שמ׳ א ט ז

אָזְלַת *Abiit.*

כי יראה כי אזלת יד דבר׳ לב לו

אָזְלוּ *Adiverunt.*

אזלו מים מני ים איד יד יא

וְאָזַל *Et abit.*

ואזל לו אז יתהלל משלי כ יד

תֵּזְלִי *abis.*

מה תזלי מאד ירמ׳ ב לו

מְאוּזָּל *Pyh. Abire factus.*

מאזל בעזבוניך יחזק׳ כז יט

***הָאֶזֶל** *Abitio.*

ˢ וועגגאנגי איין: נאמע איינעס שטיינעס.

אצל האבן האזל שמ׳ א כ יט

אזן הוא יפרד והיה לשני חלקים.

Dividitur in duo significata.

א כל הנכלה בו כלי האזן המשרת להקשיב ולשמוע וההאזנה הנגזרת ממנו.

I. Auscultare, Attendere, Auribus percidere

וְאִזֵּן *Pih. Et attendi*

ˢ הארען׳ עדהארען׳ געהארכען׳ מערקען׳ וואהרנעהמען׳ פערנעהמען.

ואזן וחקר תקן משלים קהל׳ יב ט

הֶאֱזִין *Hiph. Anscultavit.*

ולא האזין אליכם דבר׳ א מה

וְהֶאֱזִין *Et attendat.*

והאזין אלי תהל׳ עז ב

והאזנת

Et attendas. וְהַאֲזַנְתָּ

והאזנת למצותיו שמו׳ טו כו

Et nun attenderunt. הֶאֱזִינוּ

ויעדו בם ולא האזינו ד״ה ב כד יט
ולא האזינו ותתנם נחמ׳ ט ל
לא שמעו ולא האזינו ישע׳ סד ג

Attendens est, מֵזִין

שקר מזין על לשון הוות משלי יז ד

Attende. aures adverte, Auribus percipe. הַאֲזִינָה

האזינה עדי בנו צפור במד׳ כג יח
כל דברי האזינה איו׳ לג א
האזינה לקול מלי לד יז
האזינה זאת איוב לז יד
אמרי האזינה תהל׳ ה ב
האזינה תפלתי תהל׳ יז א
ושועתי האזינה לט יג
האזינה לאמרי פי נד ד
האזינה אלהים תפלתי נה ב
האזינה עמי תורתי עח א
רעה ישראל האזינה פ ב
האזינה אלהי יעקב פד ט
האזינה יי׳ תפלתי פו ו
האזינה יי׳ קול תחנוני קמ ז
האזינה קולי בקראי לך קמא א
האזינה אל תחנוני קמג א

Praebete aures. הַאֲזִינוּ

האזינו השמים ואדברה דבר׳ לב א
האזינו רוזנים שופ׳ ה ג
וידעים האזינו לי איו׳ לד ב
האזינו כל ישבי חלד תהל׳ מט ב
האזינו תורת אלהינו ישע׳ א י
האזינו ושמעו קולי כח כג
ולאומי אלי האזינו נא ד
ובית המלך האזינו הוש׳ ה א

Et attendite. וְהַאֲזִינוּ

והאזינו כל מרחקי ארץ ישע׳ ח ט
שמעו והאזינו ירמ׳ יג טו
והאזינו כל יושבי הארץ יואל א ב

Et attende וְהַאֲזִינִי

והאזיני ארץ ישע׳ א ב

Auribus percipite. הַאֲזֵנָּה

נשי למך האזנה אמרתי בראש׳ ד כג
האזנה אמרתי ישע׳ לב ט

אזן

Attendi. אָזִין

אזין עד תבונותיכם איו׳ לב יא

Auribut percipit. יַאֲזִין

לא אאמין כי יאזין קולי איו׳ ט יז
מי בכם יאזין זאת ישע׳ מב כג

Auris. *אֹזֶן

s אָהר.

על תנוך אזן אהרן
ועל תנוך אזן בניו שמו׳ כט כ
על תנוך אזן אהרן ויקר׳ ח כג
על תנוך אזן המטהר יד יד ויד יז
ויד כה ויד כח
ויי׳ גלה את אזן שמואל ש״א ט טו
גלית האזן עבדך ש״ב כז ז
לשמע אזן ישמעו לי שמו׳ ב כה מה
גלית את אזן עבדך ד״ה א יז כה
הלא אזן מלין תבחן איו׳ יב יא
כי אזן שמעה ותאשרני כט יא
אז יגלה אזן אנשים לג יו
כי אזן מלין תבחן לד ג
לשמע אזן שמעתיך מב ה
לשמע אזן ישמעו לי תהל׳ יח מה
הנוטע אזן הלא ישמע צר ט
אזן שומעת תוכחת משלי טו לא
אזן שומעת ועין רואה כ יב
מוכיח חכם על אזן שומעת כה יב
לא תמלא אזן משמע קהל׳ א ח
ועיר לי אזן לשמע ישע׳ נ ד
יי׳ פתח לי אזן נ ה
או בדל אזן עמו׳ ג יב

Et auris. וְאֹזֶן

ואזן חכמים תבקש דעת משלי יח טו

Auris mea. אָזְנִי

ולא יגלה את אזני שמו׳ א כ ב
ואין גולה את אזני וגו׳
וגלה את אזני כב ח
ולא נגלו את אזני כב יז
ותקח אזני שמץ מנהו איו׳ ד יב
שמעה אזני ותבן לה יג א
אטה למשל אזני תהל׳ מט ה
ולמלמדי לא הטיתי אזני משלי ה יג

Auris tua. אָזְנְךָ. אָזְנֶךָ

ואני אמרתי אגלה אזנך רות ד ד
הטה יי׳ אזנך ושמע מלכ׳ ב יט יז
תהי נא אזנך קשבת נחמ׳ א ו וא יא
תקשיב אזנך תהל׳ י יז

הט אזנך לי יז ו
הטה אלי אזנך לא ג ועא ב
וראי והטי אזנך מה יא
הטה יי׳ אזנך פו א
הטה אזנך לרנתי פח ג
הטה אלי אזנך קב ג
לאמרי הט אזנך משלי ד כ
לתבונתי הט אזנך ה א
הט אזנך ושמע ישע׳ לז יז
לא פתחה אזנך מח ח
אל תעלם אזנך איכ׳ ג נו
הטה אלהי אזנך דניאל ט יח

Et auris tua. וְאָזְנְךָ

ואזנך לאמרי דעת משלי כג יב

Auris vestra. אָזְנְכֶם.

הטו אזנכם תהל׳ עח א
הטו אזנכם ולכו אלי ישע׳ נה ג
ותקח אזנכם דבר פיו ירמ׳ ט יט
ולא הטיתם את אזנכם כה ד
ולה טו ומד ה

Auris ejus, Aurem suam. אָזְנוֹ

ורצע אדניו את אזנו שמו׳ כא ו
יאטם אזנו תהלי׳ נח ה
כי הטה אזנו לי קיו ב
אוטם אזנו מזעקת דל משלי כא יג
מסיר אזנו משמע תורה כח ט
אוטם אזנו משמע דמים ישע׳ לג טו
ולא כבדה אזנו משמע נט א

In aurem ejus. בְּאָזְנוֹ

תתת באזנו ובדלת דבר׳ טו יז

Auris eorum, Aurem suam.

אָזְנָם

על תנוך אזנם הימנית ויקר׳ ח כד
ויגל אזנם למוסר איו׳ לו י
ויגל בלחץ אזנם לו טו
הנה ערלה אזנם ירמ׳ ו י
ולא הטו את אזנם ז כו ויא ח
ולא הטו את אזנם י כג ולד יד

Aures. אָזְנַיִם

אזנים כרית לי תהל׳ מ ז
אזנים להם ולא ישמעו קטו ו
אזנים להם ולא יאזינו קלה יז
פקח אזנים ולא ישמע ישע׳ מב כ
אזנים להם ולא ישמעו ירמ׳ ה כא
אזנים להם לשמוע יחזק׳ יב ב

להשמעות אזנים כד כו

Et aures. וְאָזְנַיִם

ואזנים לשמע דבר' כט ג
חרשים ואזנים למו ישע' מג ח

Et aures. וְאָזְנֵי

ואזני כל העם נחמ' ח ג
ואזני שומעים תקשבנה ישע' לב ג
ואזני חרשים תפתחנה לה ה

In aur. בְּאָזְנֵי

באזני עם הארץ לאמר בראש' כג יג
s באזני בני חת כג י
אשר דבר באזני בני חת כג יו
עבדך דבר באזני אדני מד יח
דברו נא באזני פרעה נ ד
ולמען תספר באזני בנך שמו' י ב
דבר נא באזני העם יא ב
ושים באזני יהושע יז יד
ויקרא באזני העם כד ז
אשר באזני נשיכם לב ב
כמתאוננים רע באזני יי' במד' יא א
כי בכיתם באזני יי' יא יח
באזני כל קהל ישראל דבר' לא ל
השירה הזאת באזני העם לב מד
ודבר באזני זקני העיר יהוש' כ ד
קרא נא באזני העם שופ' ז ג
באזני כל בעלי שכם ט ב וט ג
וידבר באזני יי' שמו' א ח כא
וידברו הדברים באזני העם יא ד
וידברו עבדי שאול באזני דוד יח כג
גם אבנר באזני בנימן
לדבר באזני דוד בחברון שמו' ב ג יט
באזני העם אשר על החומה
מלכ' ב יח כו
בספר משה באזני העם נחמ' יג א
באזני כסיל אל תדבר משלי כג ט
מחזיק באזני כלב כו יז
באזני העם אשר על החומה לו יא
וקראת באזני ירושלם ירמ' ב ב
באזני ירמיהו הנביא כט כט
באזני העם בית יי ביום צום
וגם באזני כל יהודה לו ו
באזני כל העם לו י
באזני העם לו יג ולו יד
ויגידו באזני המלך לו כ
יהודי באזני המלך לו כא

Et in auribus. וּבְאָזְנֵי

ובאזני אלהינו ד"ה א כח ח
ובאזני כל העם ירמ' כח ז
ובאזני כל השרים לו כא

Aures meae. אָזְנָי

מרעים תשמענה אזני תהלי' צב יב

Et aures meae. וְאָזְנַי

ואזני קשובות ד"ה ב ז טו

In auribus meis. בְּאָזְנָי

וגם אמרת באזני שופ' יז ב
וקרבו באזני יחזק' ח יח
ויקרא באזני ט א

Iu aurib. meis. בְּאָזְנָי

כאשר דברתם באזני במדב' יד כח
ומה קול הצאן באזני שמו' א טו יד
ושאננך עלה באזני מלכ' ב יט כח
אך אמרת באזני איו' לג ח
s באזני יי' צבאות ישע' ה ט
s ונגלה באזני יי' צבאות כב יד
ושאננך עלה באזני לז כט
ולאלה אמר באזני יחזק' ט ה
קורא הגלגל באזני י יג

Aurib. nostris. בְּאָזְנֵינוּ

ככל אשר שמענו באזנינו ש"ב ז כב
כי באזנינו צוה המלך אותך יח יב
אשר שמענו באזנינו ד"ה א יז כ
באזנינו שמענו שמעה איו' כח כב
אלהים באזנינו שמענו תהלי' מד ב
וקראנה באזנינו ויקרא ירמ' לו טו

Aures tuae. אָזְנֶיךָ. אָזְנֶךָ

וגליתי את אזניך ש"א כ יב וכ יג
להקשיב לחכמה אזניך משלי ב ב
ועגילים על אזניך יחזק' יו יב

Et aures tuae. וְאָזְנֶיךָ

ואזניך קשובות ד"ה ב ו מ
ואזניך תשמענה דבר ישע' ל כא
אפך ואזניך יסירו יחזק' כג כה

In aurib. tuis. בְּאָזְנֶיךָ

ותדבר נא אמתך באזניך ש"א כה כד
באזניך ובאזני כל העם ירמ' כח ז

In aur. tu. בְּאָזְנַיִךְ

עוד יאמרו באזניך ישע' מט כ

Et in aur. tu. וּבְאָזְנֶיךָ

ובאזניך שמע יחזק' ג י
ובאזניך שמע מ ד
ובאזניך שמע מד ה

In aur. vestras. בְּאָזְנֵיכֶם

אנכי דובר באזניכם דברי' ה א
ואחותי באזניכם איו' יג יז
כאשר שמעתם באזניכם ירמ' כו יא
לדבר באזניכם ירמ' כו טו

Aurus ejus, Auruim suurum. אָזְנָיו

תצלנה שתי אזניו שמו' א ג יא
תצלנה שתי אזניו מלכ' ב כא יב
ולא למשמע אזניו יוכיח ישע' יא ג
תצלנה אזניו ירמ' יט ג

Et auras. ejus. וְאָזְנָיו

ואזניו אל שועתם תהל' לד יו
ואזניו הכבד ישע' ו י

In aur. ejus. בְּאָזְנָיו

ושועתי באזניו שמו' ב כב ז
קול פחדים באזניו איו' טו כא
ושועתי לפניו תבא באזניו תהל' יח ז

Et auribus suis. וּבְאָזְנָיו

ובאזניו ישמע ישע' ו י

Aur. eorum. אָזְנֵיהֶם

אזניהם תחרשנה מיכ' ז טז

Et aures eorum. וְאָזְנֵיהֶם

ואזניהם הכבידו זכר' ז יא

In aur. ipsorum. בְּאָזְנֵיהֶם

הדברים האלה באזניהם בראש' כ ח
את הנזמים אשר באזניהם לה ד
נזמי הזהב אשר באזניהם שמו' לב ב
נגד כל ישראל באזניהם דבר' לא יא
ואדברה באזניהם לא כח
ויקרא באזניהם מלכ' ב כג ב
ויקרא באזניהם ד"ה ב לד ל
ברוך באזניהם ירמ' לו יד

ב מה שיובן ממנו כלי המאזנים לשקול
כפלס העניינים השקולים ומה שנגזר
מהם כמו אזן ושקל

II. Lances, Statera, Trntira

Lauces. מֹאזְנַיִם*

s ואגני וואנשאלע.

ובשחק מאזנים נחשבו ישע' מ טו

In lancibus. בְּמֹאזְנַיִם

במאזנים ישאו יחד איו' ו ב

במאזנים

במאונים לעלות · תהלי׳ סב י

In laneibus. **במאזנים**

ותבעות במאזנים ישע׳ מ יב
את הכסף במאזנים ירמ׳ לב י

Lances. **מאזני**

מאזני צדק אבני צדק ויקר׳ יט לו
מאזני מרמה תועבות יי׳ משלי יא א
מאזני משקל וחלקתם יחזק׳ ה א
מאזני צדק ואיפת צדק מה י
מאזני מרמה הוש׳ יב ח
ולעות מאזני מרמה עמו׳ ח ה

Et lances. **ומאזני**

פלס ומאזני משפט לייי משלי יז יא
ומאזני מרמה לא טוב כ כג

In lancib. **במאזני**

האזכה במאזני רשע מיכ׳ ו יא
ישקלני במאזני צדק איו׳ לא ו

אזק ועניינו כבל

Catenae, Compedes.

Catenae. **האזיקים***

קעטטע׳ פעססעל.

[ו]ה האזקים אשר על ידך ירמ׳ מ ד

Cum catenis. **באזיקים**

והוא אסור באזיקים ירמ׳ מ א

אזר כל ספירושו זרוז ועמו מאזרי זיקות ספירושו קודמי או מלביני הכלוכות
ג׳ מה ספירושו מתגורת

Ciugere, Accingere, Cingi

Acciuguntur. **אזרו**

s גירטען׳ אומגירטען׳ ריסטען׳ אויסריסטען.

[ונ]כשלים אזרו חיל שמו׳ א ב ד

Accinctus. **אזור**

ואזור עור אזור במתניו מלכ׳ ב א ח

Accinge. **אזר**

אזר נא כגבר חלציך איו׳ לח ג ומ ז

Accinges **תאזור**

ואתה תאזור מתניך ירמ׳ א יז

Niph. Accinctus. **נאזר**

נאזר בגבורה תהלי׳ סה ז

Pih. Accingens me. **המאזרני**

המאזרני חיל יח לג

Accingentes. **מאזרי**

מאזרי זיקות ישע׳ נ יא

Accingam te. **אאזרך**

אאזרך ולא ידעתני ישע׳ מה ה

Et accinxisti me. **ותאזרני**

ותאזרני חיל , תהלי׳ יח מ
ותאזרני שמחה ל יב

Et accingis me. **ותזרני**

ותזרני חיל למלחמה ש״ב כב מ

Accinget me. **יאזרני**

כפי כתנתי יאזרני איו׳ ל יח

Hith. Accingit se. **התאזר**

לבש יי׳ עז התאזר תהל׳ צג א

Accingimini. **התאזרו**

התאזרו וחתו התאזרו וחתו ישע׳ ח ט

Cingulam. **אזור***

s גירטעל׳ פעססעל.

ויאסור אזור במתניהם איו׳ יב יח
נפתח אזור חלציו ישע׳ ה כז
אזור מתניו והאמונה אזור יא ה
אזור פשתים ירמ׳ יג א
חגורי אזור במתניהם יחז׳ כג טו

Et cing. **ואזור**

ואזור עור אזור במתניו מ״ב א ח

Cingulum. **האזור**

ואקנה את האזור ירמ׳ יג ב
קח את האזור יג ד
וקח משם את האזור יג ו
ואקח את האזור וגו׳
והנה נשחת האזור יג ז
כאשר ידבק האזור יג יא

Sicut cingulam. **כאזור**

כאזור הזה אשר לא יצלח ירמ׳ יג י

אח הוא יתחלק והיה לשלש מלות

Extendit se in tria significata.

א מלת יורה בשמחה וגיל או לער ואבל.

I. Gaudentis vel dolentis vocabulum.

Ah, Heu. **אח***

s אך! וועהע! הא! הוי!

ואמר אח יחז׳ ו יא
אח עשויה לברק כא ב

Euge. Ab. **האח***

בדי שופר יאמר האח איו׳ לט כה
אמרו האח האח תהלי׳ לה כא
האח נפשנו לה כה
האומרים לי האח האח מ יז
האומרים האח האח ע ד
אף יחום ויאמר האח ישע׳ מד טז
יען אמרה האח יחזק׳ כה ג
אמרה צור ירושלם האח כו ב
אמר האויב עליכם האח לו ב

ב מה שעניינו מדורת אש

II. Focus.

Focus. **אח***

s פייערטאפף׳ קאהלפפאננע.

האח לפניו מבוערת ירמ׳ לו כב
והשלך אל האש אשר אל האח וגו׳
על האש אשר על האח לו כג

ג מה שעניינו כמו אחד

III. Unus.

Unis. **אח***

s איינס.

ועשה אח מאחת מאלה יחזק׳ יח י

אחד כל לשון אחדות שעניינו חבור ועמו אחת

Unus, una, unum.

Unus. **אחד***

s איין׳ איינער׳ איינע׳ איינס׳ איינציג.

יום אחד בראש׳ א ה
אל מקום אחד א ט
והיו לבשר אחד ב כד
הן עם אחד יא
גם שניכם יום אחד כז מה
ודפקום יום אחד לג יג
והיינו לעם אחד לד טז
להיות לעם אחד לד כב
איש חלומו בלילה אחד מ ה
עולות בקנה אחד מא ה
ונחלמה חלום בלילה אחד מא יא
עולת בקנה אחד מא כב
חלום פרעה אחד הוא מא כה
חלום אחד הוא מא כו
בני איש אחד נחנו מב יא
בני איש אחד מב יג
שלחו מכם אחד מב טז
אחיכם אחד יאסר מב יט

לא

לא נשאר אחד שמ׳ ח כו
וממקנה בני ישראל
לא מת אחד ט ו
ממקנה ישראל עד אחד ט ז
לא נשאר ארבה אחד י יט
נגע אחד אביא על פרעה יא א
בבית אחד יאכל יב מו
לא נשאר בהם עד אחד יד כח
מזה אחד ומזה אחד יז יב
ויען כל העם קול אחד כד ג
כרוב אחד מקצה מזה
וכרוב אחד מקצה מזה כה יח
והיה המשכן אחד כו ו
וחברת את האהל והיה אחד כו יא
לקח פר אחד בן בקר כט א
ונתת אותם על סל אחד כט ג
שמן אחת ורקיק אחד כט כג
רגע אחד אעלה בקרבך לג ה
ויהי המשכן אחד לו יג
לחבר את האהל להיות אחד לו יח
כרוב אחד מקצה מזה
וכרוב אחד מקצה לז ח
s וכרוב אחד מקצה לז ח
s בקנה אחד כפתר ופרח לז יט
אחד לחטאת ואחד לעולה ויקר׳ ה ז
אחד מכל קרבן ז יד
שמן אחת ורקיק אחד ח כו
אחד לעולה ואחד לחטאת יב ח
ולוג אחד שמן יד י
ולקח כבש אחד וגו׳
ועשרון סלת אחד יד כא
אחד חטאת והאחד עולה יד כב
אחד חטאת והאחד עולה טו טו
ואיל אחד לעולה טז ה
גורל אחד לי״י וגורל
אחד לעזאזל טז ח
לא תשחטו ביום אחד כב כח
ופר בן בקר אחד כג יח
שעיר עזים אחד לחטאת כג יט
משפט אחד יהיה לכם כד כב
אחד מאחיו יגאלנו כה מח
לחמכם בתנור אחד כו כו
אחד וארבעים אלף במד׳ א מא וב כח
איש אחד לבית אבותיו א מד
אחד לחטאת ואחד לעולה ו יא
תמים אחד לעולה
ואיל אחד תמים ו יד
ורקיק מצה אחד ו יט

נשיא אחד ליום
נשיא אחד ליום ז יא
מזרק אחד כסף ז יג יט כה
לא לז מג מט נה סא סז עג עט
פר אחד בן בקר
איל אחד כבש אחד ז טו וז כא
וז כז וז לג וז לט וז מה וז נא וז נז
וז סג וז סט וז עה וז פא
שעיר עזים אחד לחטאת ז טז וז כב
וז כח וז לד וז מ וז מו וז נב
וז נח וז סד וז ע וז עו וז פב
לא יום אחד תאכלון יא יט
איש אחד איש אחד למטה יג ב
ואשכול ענבים אחד יג כג
את העם הזה כאיש אחד יד טו
ומשפט אחד יהיה טו טז
אחד לעולה וגו׳
אחד לחטאת טו כד
לא חמור אחד מהם נשאתי ולא
האיש אחד יחטא טז כב
כי מטה אחד לראש בית יז יח
מטה לנשיא אחד מטה
מטה לנשיא אחד יז כא
את הכבש האחד כח ד
שנים ואיל אחד כח יא וכח יט
ושעיר עזים אחד לחטאת כח טו
ושעיר חטאת אחד כח כב
איל אחד שבעה כבשים כח כז
שעיר עזים אחד כח ל
פר בן בקר אחד איל אחד
כט ב וכט ח
ועשרון אחד לכבש האחד כט ד
ושעיר עזים אחד חטאת כט ה
ושעיר עזים אחד חטאת כט יא
ושעיר עזים אחד לחטאת
כט טז וכט יט וכט כה
ושעיר חטאת אחד כט כב וכט כח
וכט לא וכט לד וכט לח
פר אחד איל אחד כט לו
אחד נפש מחמש המאות לא כח
אחד אחוז מן החמשים לא ל
וחמרים אחד וששים אלף לא לד
מכסם לי״י אחד וששים לא לט
א׳ מן החמשים לא מז
ונשיא אחד נשיא אחד לד יח
ועד אחד לא יענה בנפש לה ל
אחד עשר יום מחורב דבר׳ א ב
איש אחד לשבט א כג

יי׳ אלהינו יי׳ אחד ו ד
לא יומת על פי עד אחד יז ו
לא יקום עד אחד יט טו
בדרך אחד יצאו אליך כח ז
בדרך אחד תצא אליו כח כה
איכה ירדוף אחד אלף לב ל
איש אחד איש אחד יהוש׳ ג יב
ויעמדו נד אחד ג יג
קמו נד אחד ג טז
איש אחד איש אחד משבט
יהוש׳ ד ב וד ד
ולשון זהב אחד ז כא
ועם ישראל פה אחד ט ב
מלך יריחו אחד
אשר מצד בית אל אחד יב ט
מלך ירושלם אחד
מלך חברון אחד יב י
מלך ירמות אחד
מלך לכיש אחד יב יא
מלך עגלון אחד
מלך גזר אחד יב יב
מלך דביר אחד
מלך גדר אחד יב יג
מלך חרמה אחד
מלך ערד אחד יב יד
מלך לבנה אחד
מלך עדלם אחד יב טו
מלך מקדה אחד
מלך ביתאל אחד יב טז
מלך תפוח אחד
מלך חפר אחד יב יז
מלך אפק אחד
מלך לשרון אחד יב יח
מלך מדון אחד
מלך חצור אחד יב יט
מלך שמרון מראון אחד
מלך אכשף אחד יב כ
מלך תענך אחד
מלך מגדו אחד יב כא
מלך קדש אחד
מלך יקנעם לכרמל אחד יב כב
מלך דור לנפת דור אחד
מלך גוים לגלגל אחד יב כג
מלך תרצה אחד יב כד
גורל אחד וחבל אחד יז יד
לא יהיה לך גורל אחד יז יז
נשיא אחד נשיא אחד כב יד
והוא איש אחד כב כ

איש

איש אחד מכם ירדף אלף כג י
כי לא נפל דבר אחד וגו'
לא נפל ממנו דבר אחד כג יד
לא נשאר עד אחד שופט' ד טז
את מדין כאיש אחד ו טז
אחד כתאר בני המלך ח יח
אם משול בכם איש אחד ט ב
והאיש אחד בא ט לז
ויהי איש אחד מצרעה יג ב
וישם לפיד אחד טו ד
אחד בימינו טז כט
לבית איש אחד יח יט
כאיש אחד למדן כ א
כל העם כאיש אחד כ ח
כאיש אחד חברים כ יא
מישראל שבט אחד כא ג
שבט אחד מישראל כא ו
מי אחד משבטי ישראל כא ח
איש אחד מן הרמתים שמואל א
א א
יום אחד ימותו ב לד
לאשדוד אחד לעזה אחד
לאשקלון אחד לגת אחד
לעקרון אחד ו יז
טלה חלב אחד ז ט
יום אחד לפני בא שאול ט טו
אחד נשא שלשה י ג
ויצאו כאיש אחד יא ז
והראש אחד יפנה יג יז
והראש אחד יפנה וגו'
והראש אחד יפנה דרך הגבול יג יח
אתם תהיו לעבר אחד
ואני ויונתן בני נהיה לעבר אחד יד מ
נער אחד מהנערים טז יח
ונאד יין וגדי עזים אחד טז כ
וימלט בן אחד לאחימלך כב כ
אחרי פרעש אחד כד טו
נער אחד מהנערים כה יד
לבקש את פרעוש אחד כו כ
ויעבר אחד מהנערים כו כב
אספה יום אחד כז א
קח לך אחד מהנערים ש"ב ב כא
דבר אחד אנכי שואל ג יג
אשפר אחד ו יט
ישראל גוי אחד בארץ ז כג
אחד עשיר ואחד ראש יב א
לא נותר מהם אחד יג ל
באשר אתו גם אחד יז יב

וירא איש אחד יח י
כל איש יהודה כאיש אחד יט טו
שמנה מאות חלל בפעם אחד כג ח
ישבת בבית אחד מלכ' א ג יז
חדש בשנה יהיה על אחד ד ז
ונציב אחד אשר בארץ ד יט
ויהי לחם שלמה ליום אחד ה ב
מדה אחת וקצב אחד ו כה
מוצק אחד מדה אחת
קצב אחד לכלהנה ז לז
כיור אחד על המכונה ז לח
לא נפל דבר אחד ח נו
שבט אחד אתן לבנך יא יג
ולבנו אתן שבט אחד יא לו
ונביא אחד זקן יג יא
אחאב הלך בדרך אחד לבדו
ועובדיהו הלך בדרך אחד יח ו
ויישן תחת רתם אחד יט ה
והנה נביא אחד נגש כ יג
מאה אלף רגלי ביום אחד כ כט
ואיש אחד מבני הנביאים כ לה
עוד איש אחד לדרש את יי כב ח
אל סרים אחד כב ט
פה אחד טוב אל המלך כב יג
ויען אחד מעבדי מלך מלכ' ב ג יא
אחד מן הנערים ד כב
וילך אחד אל השדה ד לט
ויבאו אל אהל אחד ז ח
ויען אחד מעבדיו ויאמר ז יג
ויתן לה המלך סרים אחד ח ו
ויהודע הכהן ארון אחד יב י
חמשים שקלים כסף לאיש אחד טו כ
אחד מהכהנים יז כז
ויבא אחד מהכהנים יז כח
לקח סרים אחד כה יט
אחד למאה הקטן ד"ה א יב ט
לב אחד להמליך יב לח
גוי אחד בארץ יז כא
בית אב אחד אחת כד ו
ליכין אחד ועשרים כד יז
שלמה בני אחד כט א
אחד מימין ד"ה ב ג יז
את הים אחד ד טו
להשמיע קול אחד ה יג
עוד איש אחד יח ז
אל סרים אחד יח ח
פה אחד לדבר טוב יח יב
ויעשו ארון אחד כד ח

ביום אחד הכל בני חיל כח ו
לתת להם לב אחד ל יב
לפני מזבח אחד לב יב
ויאספו העם כאיש אחד עזר' ג א
מיום אחד לחדש השביעי ג ו
לא ליום אחד ולא לשנים י יג
וישבו ביום אחד לחדש י טז
יום אחד לחדש הראשון י יז
ויבא חנני אחד מאחי נחמ' א ב
ליום אחד שור אחד ה יח
כל העם כאיש אחד ח א
ביום אחד לחדש השביעי ח ב
להביא אחד מן העשרה יא א
ישנו עם אחד אסת' ג ח
טף ונשים ביום אחד ג יג
אחד מן הסריסים ז ט
ביום אחד בכל מדינות ח יב
טהור מטמא לא אחד איו' יד ד
ויכוננו ברחם אחד לא טו
מליץ אחד מני אלף לג כג
אחד באחד יגשו מא ח
ואיש נזם זהב אחד מב יא
אין גם אחד תהלי' יד ג ונג ד
8 אחד מהם לא נותר קו יא
ולא אחד בהם קלט טז
כיס אחד יהיה לכלנו משלי א יד
שמקרה אחד יקרה קהל' ב יד
מקרה אחד להם וגו'
ורוח אחד לכל ג יט
הכל הולך אל מקום אחד ג כ
יש אחד ואין שני ד ח
אל מקום אחד הכל הולך ו ו
אדם אחד מאלף מצאתי ז כח
מקרה אחד לצדיק ולרשע ט ב
כי מקרה אחד לכל ט ג
וחוטא אחד יאבד טובה הרבה ט יח
נתנו מרועה אחד יב יא
שבע נשים כאיש אחד ישע' ד א
אחד מן השרפים ו ו
כפה ואגמון יום אחד ט יג
שיתו ושמירו ביום אחד י יז
אחד בני ישראל כז יב
אלף אחד מפני גערת אחד ל יז
רגע ביום אחד מז ט
כי אחד קראתיו נא ב
היוחל ארץ ביום אחד סו ח
אחד מעיר ירמ' ג יד
הדוד אחד תאנים טובות וגו'

והדוד אחד	כד ב
לב אחד ודרך אחד	לב לט
אל ספר אחד	נא ס
העמודים שנים הים אחד	נב כ
לקח סריס אחד	נב כה
אופן אחד בארץ	יחזק' א טו
ודמות אחד לארבעתם	א יו
ונתתה אותם בכלי אחד	ד יט
והנה חור אחד בקיר	ח ז
והנה פתח אחד	ח ח
ואיש אחד בתוכם	ט ב
אופן אחד וגו' ואופן אחד	י ט
s דמות אחד לארבעתם	י י
ונתתי להם לב אחד	יא יט
ויהי נשר אחד גדול	יז ז
ותעל אחד מגוריה	יט ג
ותקח אחד מגוריה	יט ה
מארץ אחד יצאו שניהם	כא כד
דרך אחד לשתיהן	כג יג
איש אחד מקציהם	לג ב
אחד היה אברהם	לג כד
רעה אחד ורעה אתהן	לד כג
קח לך עץ אחד וגו'	
ולקח עץ אחד	לז יו
וקרב אותם אחד אל אחד	
לך לעץ אחד	לז יז
ועשיתם לעץ אחד	
והיו אחד בידי	לז יט
לגוי אחד בארץ וגו'	
ומלך אחד יהיה לכלם	לז כב
ורועה אחד יהיה לכלם	לד כד
רחב הבנין קנה אחד	
וקומה קנה אחד	מ ה
קנה אחד רחב ואת סף אחד	
קנה אחד רחב	מ ז
והתא קנה אחד ארך	
וקנה אחד רחב וגו'	
מהבית קנה אחד	מ ז
s אחד מפו ואחד מפו	מ כו
והשפתים טפח אחד	מ מג
אחד אל כתף שער	מ מד
אחד מפה ואחד מפה	מ מט
פתח אחד דרך הצפון	מא יא
ופתח אחד לדרום	מא יא
תכן אחד יהיה	מה יא
דן אחד	מח א
אשר אחד	מח ב
נפתלי אחד	מח ג

מנשה אחד	מח ד
אפרים אחד	מח ה
ראובן אחד	מח ו
יהודה אחד	מח ז
בנימן אחד	מח כג
שמעון אחד	מח כד
יששכר אחד	מח כה
זבולן אחד	מח כו
גד אחד	מח כז
שער ראובן אחד	
שער יהודה אחד	
שער לוי אחד	מח לא
שער יוסף אחד	
שער בנימן אחד	
שער דן אחד	מח לב
שער שמעון אחד	
שער יששכר אחד	
ושער זבולן אחד	מה לג
שער גד אחד	
שער אשר אחד	
שער נפתלי אחד	מח לד
והנה איל אחד	דניא' ח ג
ואשמעה אחד קדוש מדבר	
ויאמר אחד קדוש	ח יג
ברית לרבים שבוע אחד	ט כז
והנה איש אחד לבוש בדים	י ה
ואין אחד מתחזק עמי	י כא
ועל שלחן אחד כזב ידברו	יא כז
אחד הנה לשפת היאור	יב ה
ושמו להם ראש אחד	הושׁ' ב ב
עשרה אנשים בבית אחד	עמו' ו ט
מהלך יום אחד	יונ' ג ד
לעבדו שכם אחד	צפנ' ג ט
ביום אחד לחדש	חגי א א
s הארץ ההיא ביום אחד	זכרי' ג ט
אחד מימין הגלה	ד ג
שלשת הרועים בירח אחד	יא ח
והיה יום אחד	יד ז
יהיה יי' אחד ושמו אחד	יד ט
הלא אב אחד לכלנו	
אל אחד בראנו	מלאכ' ב י
ולא אחד עשה	ב טו

Et unus, a, um. וְאֶחָד

ואחד לעולה	ויקר' ה ו
ואחד לחטאת	יב ח
ואחד וחמשים אלף	במד' ב יו
ואחד לעולה	י יא
מלכים שלשים ואחד	יהושׁ' יב כד
ואחד בשמאלו	שופ' ז כט
ואחד נשא שלשת ככרות לחם	
ואחד נושא נבל יין	שמו' א י ג
ואחד ראש	שמו' ב יב א
ואחד מהשמאול	ד"ה ב ג יז
שש מאות עשרים ואחד	עז' ב כו
שש מאות עשרים ואחד	נחמ' ז ל
שבע מאות עשרים ואחד	ז לז
s ואחד מפו אל אלו	מ כו
אחד מפה ואחד מפה	יחז' מ מט
עשרים ואחד יום	דני' י יג
ואחד הנה לשפת היאר	יב ה
בעשרים ואחד לחדש	חגי ב א
ואחד על שמאלה	זכר' ד ג

Unus, a, um. הָאֶחָד

שם האחד פישון	בראשׁ' ב יא
שם האחד פלג	י כה
האחד בא לגור	יט ט
ויפתח האחד את שקו	מב כז
האחד איננו	מב לב
אחיכם האחד הניחו אתי	מב לג
ויצא האחד מאתי	מד כח
עד יום האחד ועשרים	שמו' יב יח
אשר שם האחד גרשום	יח ג
ושם האחד אליעזר	יח ד
שלשה קני מנורה מצדה	
האחד	כה לב ולז יח
בקנה האחד כפתור ופרח וגו'	
בקנה האחד כפתור ופרח	כה לג
רחב הקרש האחד	כו יו ולו כא
שתי ידות לקרש האחד	כו יז
שני אדנים תחת הקרש האחד וגו'	
תחת הקרש האחד	כו יט ולו כו
תחת הקרש האחד	
תחת הקרש האחד	כו כא וכו כה ולו כד
לקרשי צלע המשכן האחד	כו כו
ארך לפאה האחד	כז ט
פטדה וברקת הטור האחד	כח יז
ואת האיל האחד תקח	כט טו
את הכבש האחד	כט לט
רביעית ההין יין לכבש האחד	כט מ
שתי ידות לקרש האחד	לו כב
תחת הקרש האחד	לו ל
בקנה האחד כפתור ופרח	
בקנה האחד כפתור ופרח	לז יט
הטור האחד	לט י

את הכבש האחד ויקר יד יב
ועשה את האחד יד ל
את האחד חטאת ואת
האחד עולה יד לא וטו ל
המזרק האחד במד׳ ז פה
את האחד חטאת
ואת האחד עולה ח יב
שם האחד אלדד יא כו
לכבש האחד טו ה
לשור האחד או לאיל האחד טו יא
לכבש האחד בקדש כח ז
לפר האחד וגו׳
לאיל האחד כח יב וכח כח
בשמן לכבש האחד כח יג
תעשה לכבש האחד כח כא
עשרון עשרון לכבש האחד כח כט
ועשרון אחד לכבש האחד כט ד
שני עשרונים לאיל האחד כט ט
עשרון עשרון לכבש האחד כט י
לפר האחד וגו׳ לאיל האחד כט יד
עשרון עשרון לכבש האחד כט טו
קנה אשה האחד דבר׳ כח יא
ושם האחד סנה שמוא׳ א יד ד
שם האחד בוצץ יד ה
השן האחד מצוק יד ה
שם האחד בענה שמו׳ ב ד ב
כי האחד את האחד יד ו
קומת הכרוב האחד מלכ׳ א ו כו
ותגע כנף האחד בקיר ו כז
קומת העמוד האחד ז טו
קומת האופן האחד ז לב
כל הכיור האחד
ארבע באמה הכיור האחד ז לח
את הבקר האחד ז מד
עלה על המכן האחד י יז
והשבט האחד יהיה לו יא לב
וישם את האחד בבית אל
ואת האחד נתן בדן יב כט
לפני האחד עד דן יב כט
ונתנו להם הפר האחד וגו׳
ואעשה את הפר האחד יח כג
נתן לכם הפר האחד יח כה
ויאמר האחד הואל נא ולך מ׳ב ו ג
ויהי האחד מפיל את הקורה ו ה
העמודים שנים הים האחד כה יו
קומת העמוד האחד כה יז
שם האחד פלג ד״ה א א יט
נטה האחד לאמות חמש וגו׳

לכנף הכרוב האחד ד״ה ב ג יא
וכנף הכרוב האחד ג יב
טובים השנים מן האחד קהל׳ ד ט
האחד יקים את חברו
ואילו האחד ד י
ואם יתקפו האחד ד יב
קומת העמוד האחד ירמ׳ נב כא
פני האחד פני הכרוב י יד
סביב זרת האחד מג יג
ומה האחד מבקש מלאכ׳ ב טו

וְהָאֶחָד *Et unus, unum.*

והאחד איננו בראש׳ מב יג
והאחד עולה ויקר׳ יד כב וטו טו
והאחד מגנב מול גבע שמו׳ א יד ח

בְּאֶחָד *In uno. in Primo.*

בעשירי באחד לחדש בראש׳ ח ה
בראשון באחד לחדש ח יג
בראשון באחד לחדש שמו׳ מ ב
השנית באחד לחדש מ יז
השביעי באחד לחדש ויקר׳ כג כד
באחד לחדש השני במד׳ א א וא יח
ובחדש השביעי באחד לחדש כט א
בחדש החמשי באחד לחדש לג לח
בעשתי עשר חדש באחד דבר׳ א ג
ויחלו באחד לחדש ד״הב כט יז
כי באחד לחדש הראשון עזר׳ ז ט
והוא באחד ומי ישיבנו איו׳ כג יג
אחד באחד יגשו מא ח
באחד לחדש יחז׳ כו א
בראשון באחד לחדש כט יז
באחד לחדש לא א
באחד לחדש לב א
בראשון באחד לחדש מה יח

וּבְאֶחָד *Et in uno.*

ובאחד לחדש החמשי עזר׳ ז ט

כְּאֶחָד *Sicut unus.*

ויהי כאחד למחצצרים ד״הב ה יג
כל הקהל כאחד עז׳ר׳ ב סד
ובניו בני יהודה כאחד ג ט
הכהנים והלוים כאחד ו כ
כל הקהל כאחד נחמ׳ ז סו
ואם שניהם כאחד טובים קהל׳ יא ו
זאב וטלה ירעו כאחד ישע׳ סה כה

לְאֶחָד *Ad unum.*

ושור לאחד במד׳ ז ג
והיו לאחד מבני שבטי לו ג
לאחד ממשפחת משה לו ח
לאחד ועשרים להותיר ד״הא כה כח
שש כנפים לאחד ישע׳ ו ב
וארבעה פנים לאחד יחזק׳ י יד
ארבעה פנים לאחד
וארבע כנפים לאחד י כא

לָאֶחָד *In unum.*

שני העמר לאחד שמו׳ יז כב
לאחד כמספדם במד טו יב

וּלְאֶחָד *Et uni.*

ולאחד איך יחם קהל׳ ד יא

אֶחָד *Unus, a, um.*

תחת אחד השיחים ברא׳ כא טו
על אחד ההרים כב ב
כמעט שכב אחד העם כו י
ואת אחד עשר ילדיו לב כג
שכם אחד אל אחיך מח כב
אל אחד מבניו ויקר׳ יג ב
הרעותי את אחד מהם במד׳ יו טו
אחד עשר יום מחורב דבר׳ א ב
ומת אחד מהם כה ה
את יד אחד מבניו שופט׳ יז ה
את אחד מהנערים שמו׳ א ט ג
כי בא אחד העם כו טו
נגלות אחד הרקים שמו׳ ב ו כ
את אחד שבטי ישראל ז ז
עד אחד לא נעדר יז כב
כנפש אחד מהם מלכ׳ א יט ב
כדבר אחד מהם כב יג
ויאמר אחד מעבדיו מלכ׳ ב ו יב
פחת אחד עבדי אדני יח כד
את אחד שבטי ישראל ד״ה א יז ו
אחד עבדי אדני ישע׳ לו ט
אחר אחד בתוך סו יז
ודבר חד את אחד יחז׳ לג ל
לעמת אחד החלקים מח ז
מיכאל אחד השרים דני׳ י יג

וְאַחַד *Et unum*

ואחד עשר כבבים ברא׳ לז ט

בְּאַחַד *In uno, una.*

באחד הבורות ברא׳ לז כ
יבחר יי׳ באחד שבטיך דבר׳ יב יד
אחיך באחד שעריך טו ז
הפסח באחד שעריך יו ה
בקרבך באחד שעריך יז ב
אשר יבחר באחד שעריך כג יז

באחד המקומות שופ׳ יט יג
או באחד המקומות שמו׳ ב יז ט יב
באחד ההרים מלכ׳ ב ב טז
באחד ענק מצורניך שיר ד ט
s באחד מעיניך ד ט

כְּאַחַד *Sicut unus. una.*

האדם היה כאחד ממנו ברא׳ ג כב
כאחד שבטי ישראל מט יו
והייתי כאחד האדם שופ׳ יו ז ויו יא
הנער לו כאחד מבניו יז יא
הערל הזה כאחד מהם שמו׳ א יז לו
כאחד הצביים שמו׳ ב ב יח
כאחד מבני המלך ט יא
תהיה כאחד הנבלים יג יג
דברך כאחד מהם ד״ה ב יח יב
כאחד החלקים יחז׳ מה ח
אתה כאחד מהם עובד׳ א יא

וּכְאַחַד *Et sicut unus.*

וכאחד השרים תפולו תהלי׳ פב ז

לְאַחַד *Uni, ao unum.*

מתת לאחד מהם דבר׳ כח נה
לאחד מהנערים שמו׳ ב א טו
לאחד מבני הנביאים מלכ׳ ב ט א
ואתם תלקטו לאחד ישע׳ כז יב
לאחד מעבדיו יחז׳ מו יז
לאחד קראתי נועם זכר׳ יא ז

וּלְאַחַד *Et unum.*

ולאחד קראתי חובלים זכר׳ יא ז

מֵאַחַד *Ex uno.*

מאחד אחיך דבר׳ טו ג
יבא הלוי מאחד שעריך יח ו
מאהד שבטי ישראל שמו׳ ב טו ב
s ועשה אח מאחד יחזק׳ יח י

אֲחָדִים *Uni.*

ודברים אחדים יא א
וישבת עמו ימים אחדים בראש׳ כז מד
כימים אחדים כט כ
ובימים אחדים ישבר דניא׳ יא כ

לַאֲחָדִים *In unos.*

נהיו לאחדים בידיך יחזק׳ לז יז

הִתְאַחֲדִי *Hith. Unito te.*

התאחדי הימיני יחזק׳ כא כא

אַחַת *Una, unum.*

אַחַת

ויקח אחת מצלעותיו בראש׳ ב כא
שפה אחת יא א
ושפה אחת לכלם יא ו
הברכה אחת היא לך כז לח
תורה אחת יהיה לאורח שמו׳ יב מט
קח צנצנת יו לג
לא אגרשנו מפניך בשנה אחת כג כט
כלה מקשה אחת כח לו ולז כב
מדה אחת כו ב ח ולו ט טו
וככר לחם אחת וגו׳
וחלת לחם שמן אחת כט כג
אחת בשנה וגו׳
אחת בשנה יכפר ל י
אחת אל אחת
חבר אחת אל אחת לו י
הלולאות אחת אל אחת לו יב
אחת אל אחת בקרסים לג יג
משלבות אחת אל אחת לו כב
אחת מכל מצות ויקר׳ ד יג וד כב וה יז
ואם נפש אחת תחטא וגו׳
בעשתה אחת ממצות יי׳ ד כז
אחת מכל אשר יעשה האדם ה כב
על אחת מכל אשר יעשה ה כו
תורה אחת להם ו ז
חלת מצה אחת
וחלת לחם שמן אחת ח כו
וכבשה אחת יח י
אחת בשנה יו לד
וכבשה אחת בת שנתה במד׳ ו יד
וחלת מצה אחת מן הסל ו יט
קערת כסף אחת ז יג
וז יט וז כה וז לא וז לז וז מג
וז מט וז נה ה סא וז סז וז
עג וז עט
כף אחת עשרה זהב ז יד וז כ
וז כו וז לב וז לח וז מד וז נ
וז נו וז סב וז סח וז עד וז פ
קחה אחת יהיה לכם ט יד
הקהל חקה אחת לכם טו טו
תורה אחת ומשפט אחד טו יו
ואם נפש אחת תחטא טז כז
תורה אחת יהיה לכם טו כט
ונס אל אחת מן הערים דבר׳ ד מב
אל אחת הערים יט ה
ונס אל אחת הערים יט יא

יהיה לביתו שנה אחת כד ה
איש אבן אחת על שכמו יהוש׳ ד ה
הקף את העיר פעם אחת ו ג
הקף פעם אחת ו יא
ביום השני פעם אחת ו יד
אדרת שנער אחת טובה ז כא
לכד יהושע פעם אחת י מב
ערים אחת עשרה טו נא
ונס אל אחת ההרים כ ד
איש על אבן אחת שופ׳ ט ה וט יח
ותשלך אשה אחת ט נג
ואנקמה נקם אחת יו כח
אחת עולה בית אל כ לא
שם אחת חנה שמו׳ א א ב
מנה אחת אפים א ה
ואיפה אחת קמח כ כד
אל אחת הכהנות ב לו
כי מגפה אחת לכלם ו ד
עגלה חדשה אחת ו ז
במעלה אחת הלכו ו יב
ויקח שמואל אבן אחת ז יב
פעם אחת ולא אשנה לו כו ח
ויהיו לאגדה אחת שמו׳ ב ב כה
על ראש גבעה אחת ב כה
חלת לחם אחת ו יט
ואשישה אחת ו יט
בעיר אחת אחד עשיר יב א
כי אם כבשה אחת יב ג
ובת אחת ושמה תמר יד כז
עשרה כסף וחגורה אחת יח יא
s בחר לך אחת מהם כד יב
ועתה שאלה אחת מלכ׳ א ב יז
שאלה אחת קטנה ב כ
מדה אחת וקצב אחד ו כה
מוצק אחד מדה אחת ז לז
בא לשלמה בשנה אחת י יד
אחת לשלש שנים תבא י כב
ואשה אחת מלכ׳ ב ד א
בבית אחת הנה ד לה
איש קורה אחת ו ב
לא אחת ולא שתים ו י
ושנה אחת מלך בירושלים ח כו
ובשנת אחת עשרה שנה ט כט
חלל בפעם אחת ד״ה א יא יא
בחר לך אחת מהנה כא י
לבית אב לפקדה אחת כג יא
לשלמה בשנה אחת ד״ה ב ט יג
אחת לשלש שנים ט כא

ושנה

ושנה אחת מלך כא ב
ובשנת אחת לכורש לו כב
ובשנת אחת לכורש עזר' א א
אחת דתו להמית אסת' ד יא
מדבר אחת הגבלות איו' ב י
לא יעננו אחת מני אלף ט ג
אחת היא על כן אמרתי ט כב
אחת דברתי ולא אענה מ ה
איש קשיטה אחת מב יא
אחת שאלתי מאת יי תהל' כז ד
אחת מהנה לא נשברה לד כא
אחת דבר אלהים סב יב
אחת נשבעתי בקדשי פט לה
אחת לאחת קהל' ז כז
אחת היא יונתי תמתי
אחת היא לאמה שיר ו ט
עשו בת אחת ישע' ה י
אחת מהנה לא נעדרה לד יו
אם יולד גוי פעם אחת סו ח
אחד אחת בתוך סו יז
אל אחת הלשכות ירמ' לה ב
ה אחת רעה יחזק' ז ה
שית לך אחת מאלה יו ה
ות אם אחת היו כג ב
זה אחת לשלישתם
זה אחת לאילים מ י
נה אחת ואמה אחת מ יב
רך אמה אחת וחצי
רב אמה אחת וחצי
ומה אמה אחת מ מב
תים לדלת אחת מא כד
רך אמה אחת מב ד
רב אמה אחת מג יד
זה אחת מן הצאן מה טו
זה אחת לארבעתם מו כב
עד שנת אחת לכורש דני' א כא
צא קרן אחת ח ט
בשנת אחת לדריוש ט א
בשנת אחת למלכו ט ב
ואני בשנת אחת יא א
המטרתי על עיר אחת
על עיר אחת לא אמטיר
חלקה אחת תמטר עמו' ד ז
אל עיר אחת לשתות מים ד ה
עוד אחת מעט היא חגי ב ו
על אבן אחת זכר' ג ט
אשה אחת יושבת ה ז
ישבי אחת אל אחת ה כא

הָאַחַת *Una, unum.*

הָאֶחָת

אל המחנה האחת בראש' לב ט
אשר שם האחת שפרה שמו' א טו
על צלעו האחת כה יב ולז ג
ארך היריעה האחת
היריעה האחת מדה כו ב ולו ט
שפת היריעה האחת כו ד
ביריעה האחת כו ה
ארך היריעה האחת
היריעה האחת מדה כו ח ולו טו
שפת היריעה האחת כו י
אל הטבעת האחת כו כד ולו כט
ארך לפאה האחת כז ט
על האבן האחת כח י
על שפה היריעה האחת לו יא
עשה ביריעה האחת לו יב
לקרשי צלע המשכן האחת לו לא
את הצפור האחת ויקר' יד ה ויד נ
יהיה החלה האחת כד ה
הקערה האחת כסף במד' ז פה
האחת אהובה דבר' כא טו
שם האחת ערפה רות א ד
ותאמר האשה האחת מלכ' א ג יז
כנף הכרוב האחת ו כד
הדלת האחת גלילים ו לד
ובשנה האחת עשרה ו לח
קומת הכתרת האחת ז יו
שבעה לכותרת האחת ז יז
על השבכה האחת ז יח
ארך המכונה האחת ז כז
למכונה האחת ז ל
על ארבע פנות האחת ז לד
לשבכה האחת ז מב
על המכונה האחת ז לח
יעלה על הצנה האחת י יז
המחלקת האחת ד"ה א כז א
רמונים לשבכה האחת ד"ה ב ד יג
יעלה על הצנה האחת ט טו
יעלה על המגן האחת ט יז
שם האחת ימימה איו' מב יד
וקומת הכותרת האחת ירמ' נב כב
ומן האחה מהם דני' ח ט

וְהָאַחַת *Et una.*

והאחת שנואה דבר' כא טו
והאחת גבוהה דניא' ח ג

וְאַחַת *Et una, unum.*

ואחת גבעתה שופט' כ לא
בן ארבעים ואחת שנה מ"א יד כא
וארבעים ואחת שנה מלך טו י
בשנת שלשים ואחת שנה יז כג
ואחת האתנות מ"ב ד כב
אחת הנה ואחת הנה ד לה
ארבעים ואחת שנה יד כג
ושלשים ואחת שנה כב א
ואחת עשרה שנה כג לו
בן עשרים ואחת שנה כד יח
ואחת עשרה שנה כד יח
כי בן ארבעים ואחת ד"ה ב יב יג
בשנת ארבעים ואחת יו יג
ושלשים ואחת שנה לד א
ואחת עשרה שנה מלך לו ה
בן עשרים ואחת שנה לו יא
ואחת עשרה שנה מלך לו יא
ואחת מחזקת השלח נחמ' ד יא
בן עשרים ואחת שנה צדקיהו
במלכו ואחת עשרה ירמ' נב א

בְּאַחַת *In uno.*

ויחי באחת ושש מאות בראש' ח יג
ואם באחת יתקעו במד' י ד
כי תשמע באחת עריך דבר' יג יג
באחת ערי השדה ש"א כז ה
באחת ערי יהודה ש"ב ב א
באחת הפתחים ב ט
או באחת הציאות מלכ' ב ב יז
באחת ידו עשה במלאכה נחמ' ד יא
כי באחת ידבר אל איו' לג יד
באחת מעיניך שיר ד ט
באחת עשרה שנה יחזק' ל כ
באחת עשרה שנה בשלישי לא א

בְּאַחַת *In una.*

יפל באחת משלי כח יח

וּבְאַחַת *Et in uno.*

ובאחת יבערו ויכסלו ירמ' י ח

כְּאַחַת *Sicut una*

לא אהיה כאחת שפחתך רות ב יג
כאחת ערי הממלכה יהוש' י ב

לְאַחַת *Uni, Ad unum.*

ואשם לאחת מאלה ויקר' ה ד
והיה כי יאשם לאחת מאלה ה ה
את החצי לאחת מלכ' א ג כה

לאחת למצא חשבון קהל׳ ז כז
ᶳ וארבע כנפים לאחת לדם יחזק׳ א ו

לְאַחַת *Uni.*

ואת החצי לאחת מ״א ג כה
יאמר לאחת ישע׳ יט יח
וארבעה פנים לאחת יחזק׳ א ו

מֵאַחַת *Ex uno.*

ועשה מאחת מהנה ויקר׳ ד ב
אשר חטא מאחת מאלה ה יג

אחה לו שני פנים

Significata ejus duo sunt.

א כל לשון אחוה

I. *Frater.*

אָח *Frater.*

ᶳ ברודער׳ פֿעטטער׳ פערוואנדטער׳ שטאַממגענאָססע׳ לאַנדסמאַנן׳ בונדעס־ גענאָססע׳ פריינד׳ נאַכוטער׳

ולרבקה אח ושמו לבן בראשׁ׳ כד כט
העוד לכם אח מג ו
היש לכם אח מג ז
היש לכם אב או אח מד יט
אח הייתי לתנים איו׳ ל כט
אח לא פדה יפדה איש תהל׳ מט ח
אח הוא לבעל משחית משל׳ יח ט
אח נפשע מקרית עז יח יט
ועל כל אח אל תבטחו
כי כל אח עקוב יעקב ירמ׳ ט ג
ועשה אח מאחת מאלה יחזק׳ יח י
גזל גזל אח יח יח
הלא אח עשו ליעקב מלא׳ א ב

וְאָח *Et frater.*

ואח לצרה יולד משלי יז יז

וָאָח *Et frater.*

גם בן ואח אין לו קהל׳ ד ח

כְּאָח *Sicut frater.*

כאח לי התהלכתי תהלי׳ לה יד
מי יתנך כאח לי שיר ח א

לְאָח *In frat.*

לאח ולאחות יחזק׳ מד כה

מֵאָח *Prae fratre.*

ויש אהב דבק מאח משלי יח כד
טוב שכן קרוב מאח רחוק כז י

אָחִי *Frater.*

אחי יפת הגדול בראשׁ׳ י כא
בן אחי אברם יד יב
אחי אשכל ואחי ענר יד יג
לנחור אחי אברהם כב כג
אשת נחור אחי אברהם כד טו
את בת אחי אדני לבנו כד מח
מבנות לבן אחי אמך כח ב
אחי רבקה אם יעקב ועשו כח ה
את רחל בת לבן אחי אמו ואת
צאן לבן אחי אמו וגו׳
את צאן לבן אחי אמו כט י
כי אחי אביה הוא כט יב
ואת בנימן אחי יוסף מב ד
ערות אחי אביך ויקר׳ יח יד
בן קנז אחי כלב יהוש׳ טו יז
אחי כלב הקטן שופט׳ א יג-וג ט
בן אחיטוב אחי איכבוד שמו׳ א יד ג
ואל אבישי בן צרויה אחי יואב כו ו
יונדב בן שמעה אחי דוד שמו׳ ב יג ג
יונדב בן שמעה אחי דוד יג לב
בן צרויה אחי יואב יח ב
בן שמעה אחי דוד כא כא
ואבישי אחי יואב בן צרויה כג יח
עשהאל אחי יואב בשלשים כג כד
אחי שמי יתר. ויונתן ד״ה א ב לב
ובני כלב אחי ירחמאל ב מב
וכלוב אחי שוחה ד יא
ואבישי אחי יואב יא כ
עשהאל אחי יואב יא כו
יואל אחי נתן יא לח
את לחמי אחי גלית הגתי כ ה
יהונתן בן שמעה אחי דוד כ ז
אחי מיכה ישיה כד כה
עשהאל אחי יואב כז ז

וְאָחִי *Et frater.*

אחי אשכול ואחי ענר בראשׁ׳ יד יג

אָחִי *Frater meus,*

השומר אחי אנכי ברא׳ ד ט
גם היא אמרה אחי הוא כ ה
אמרי לי אחי הוא כ יג
הן עשו אחי איש שעיר כז יא
ואהרגה את יעקב אחי כז מא
אל לבן אחי חרנה כז מג
הכי אחי אתה ועבדתני כט טו
הצילני נא מיד אחי לב יב
כי יפגשך עשו אחי לב יח
אחי יהי לך אשר לך לג ט
ועיני אחי בנימן מה יב
עם בני בנימן אחי שופ׳ כ כג וכ כח
והוא צוה לי אחי שמו׳ א כ כט
צר לי עליך אחי יהונתן שמו׳ ב א כו
ותאמר לו אל אחי יג יב
ולא ילך נא אתנו אמנון אחי יג כו
השלום אתה אחי כ ט
כי הוא אחי הגדול ממני מלכ׳ א ב כב
אשר נתת לי אחי ט יג
ויספדו עליו הוי אחי יג ל
העודנו חי אחי הוא כ לב
ואצוה את חנני אחי נחמ׳ ז ב
הוי אחי והוי אחות ירמ׳ כב יח

לְאָחִי *Fratri meo.*

ותהי לאחי מלכ׳ א ב טו

אָחִינוּ *Frater noster.*

וכי נהרג את אחינו בראשׁ׳ לז כו
כי אחינו בשרנו הוא לז כז
אשמים אנחנו על אחינו מב כא
את אחינו אתנו מג ד
אם יש אחינו הקטן מד כו
נחלת צלפחד אחינו במדב׳ לו ב
אמרו אחינו הוא שופט׳ ט ג

וְאָחִינוּ *Et frater noster.*

ואחינו הקטן איננו ברא׳ מד כו

לְאָחִינוּ *Fratri nost.*

חלקת השדה אשר לאחינו רות ד ג

אָחִיךָ *Frat. tuus.*

אי הבל אחיך ברא׳ ד ט
קול דמי אחיך ד י
לקחת את דמי אחיך ד יא
בנים לנחור אחיך כב כ
מדבר אל עשו אחיך כז ו
ויאמר בא אחיך במרמה כז לה
ואת אחיך תעבד כז מ
עשו אחיך מתנחם כז מב
עד אשר תשוב חמת אחיך כז מד
עד שוב אף אחיך ממך כז מה
באנו אל אחיך אל עשו לב ז
בברחך מפני עשו אחיך לה א
בא אל אשת אחיך לח ח
הלא אהרן אחיך שמו׳ ד יד
ואהרן אחיך יהיה נביאך ז א
ואהרן אחיך ידבר אל פרעה ז ב
את אהרן אחיך כח א
בגדי קדש לאהרן אחיך כח ב וכח ד
אותם את אהרן אחיך כח מא

דבר

דבר אל אהרן אחיך ויקר' טז ב
ערות אשת אחיך
ערות אחיך היא יח טז
לא תשנא את אחיך יט יז
כי ימוך אחיך כה כה לה לט
וחי אחיך עמך כה לו
ומך אחיך עמו כה מז
אתה ואהרן אחיך במד' כ ח
כה אמר אחיך ישראל כ יד
כאשר נאסף אהרן אחיך כז יג
כי יסיתך אחיך בן אמך דברי' יג ז
ואשר יהיה לך את אחיך טו ג
כי ימכר לך אחיך העברי טו יב
אשר לא אחיך הוא יז טו
את שור אחיך כב א
ואם לא קרוב אחיך וגו'
עד דרוש אחיך אותו כב ב
וכן תעשה לכל אבדת אחיך כב ג
את חמר אחיך כב ד
לא תתעב אדומי כי אחיך הוא כג ח
ונקלה אחיך לעיניך כה ג
אל יואב אחיך שמו' ב ב כב
מפני אבשלום אחיך מלכ' א ב ז
לאדניהו אחיך לאשה ב כא
ויאמרו אחיך בן הדר כ לג
ובית אחיך אל תבא משלי כז י
מחמס אחיך יעקב עובד' א י
ואל תרא ביום אחיך א יב

Frater tuus. אָחִיךָ
בית אמנון אחיך שמו' ב יג ז
האמינון אחיך היה עמך יג כ
החרישי אחיך הוא יג כ

In fratrem tuum. בְּאָחִיךָ
ורעה עינך באחיך האביון דבר' טו ט
תשב באחיך תדבר תהלי' נ כ

Frat. tuo. לְאָחִיךָ
והקם זרע לאחיך בראש' לח ח
לאחיך לעניך דבר' טו יא
השב תשיבם לאחיך כב א
לא תשיך לאחיך כג כ

Fratri tuo. לְאָחִיךָ
אלף כסף לאחיך בראש' כ טז

Et frat. tuo. וּלְאָחִיךָ
ולאחיך לא תשיך דבר' כג כא

A frat. tuo. מֵאָחִיךָ
מאחיך האביון דבר' טו ז

Frater vester. אֲחִיכֶם
בבא אחיכם הקטן בראש' מב טו
ויקח את אחיכם מב טז
אחיכם אחד יאסר מב יט
ואת אחיכם הקטן מב כ
אחיכם האחד הניחו אתי מב לג
והביאו את אחיכם הקטן אלי וגו'
את אחיכם אתן לכם מב לד
בלתי אחיכם אתכם מג ג מג ה
הורידו את אחיכם מג ז
ואת אחיכם קחו מג יג
ושלח לכם את אחיכם מג יד
הזה אחיכם הקטן מג כט
אם לא ירד אחיכם מד כג
יוסף אחיכם מה ד
כי אחיכם הוא שופט' ט יח
על אבימלך אחיכם ט כד

Frater ejus, suus. אָחִיו
את אחיו את הבל בראש' ד ב
ויאמר קין אל הבל אחיו
ויקם קין אל הבל אחיו ד ח
ושם אחיו יובל ד כא
ומיד האדם מיד איש אחיו ט ה
ושם אחיו יקטן י כה
ואת לוט בן אחיו יב ה
ויפרדו איש מעל אחיו יג יא
כי נשבה אחיו יד יד
את לוט אחיו יד טז
ואת בוז אחיו כב כא
ואחרי כן יצא אחיו כה כו
ידיו בידי עשו אחיו כז כג
ועשו אחיו בא מצידו כז ל
מלאכים לפניו אל עשו אחיו לב ד
מנחה לעשו אחיו לב יד
עד גשתו עד אחיו לג ג
בברחו מפני אחיו לה ז
מפני יעקב אחיו לו ו
ויאמרו איש אל אחיו לז יט
אם בא אל אשת אחיו לח ט
והנה יצא אחיו לח כט
ואחר יצא אחיו לח ל
ויאמרו איש אל אחיו מב כא
ויחרדו איש אל אחיו מב כח
כי אחיו מת והוא לבדו נשאר מב לח
וירא את בנימן אחיו מג כט
כי נכמרו רחמיו אל אחיו מג ל
על צוארי בנימן אחיו ויבך מה יד

ואולם אחיו הקטן מח יט
לא ראו איש את אחיו שמו' י כג
ויאמרו איש אל אחיו מן הוא טז טו
ופניהם איש אל אחיו כה כ ולז ט
והרגו איש אחיו לב כז
אשת אחיו נדה היא ויקר' כ כא
ערות אחיו גלה כ כא
אל תונו איש את אחיו כה יד
ויאמרו איש אל אחיו במד' יד ד
ובין אחיו ובין גרו דבר' א טז
את רעהו ואת אחיו טו ב
יקום על שם אחיו המת כה ו
לא יבנה את בית אחיו כה ט
ויאמר יהודה לשמעון אחיו שופ' א ג
וילך יהודה את שמעון אחיו א יז
ויהרג את אחיו ט ה
מפני אבימלך אחיו ט כא
אל בנימן אחיו כא ו
וישמע אליאב אחיו הגדול שמו' א יז כח
איש מאחרי אחיו שמו' ב ב כו
ומת בדם עשהאל אחיו ג כז
ויואב ואבישי אחיו ג ל
ורכב ובענה אחיו נמלטו ד ו
נתן ביד אבישי אחיו י י
תני את מכה אחיו
ונמיתהו בנפש אחיו אשר הרג יד ז
ויואב ואבישי אחיו רדף כ י
שלמה אחיו לא קרא מ"א א י
ויאמרו איש אל אחיו מלכ' ב ז ו
ושם אחיו יקטן ד"ה א א יט
ושם אחיו שרש ז טז
ובן הלם אחיו צופה ז לה
ובני עשק אחיו אולם בכורו ח לט
ויוחא אחיו התיצי יא מה
נתן ביד אבישי אחיו יט יא
וינוסו גם הם ביד אבישי אחיו יט טו
לעמת אחיו הקטן כד לא
ויואל אחיו על אוצרות כו כב
מיד כונניהו ושמעי אחיו ד"ה ב לא יג
את אליקים אחיו וגו'
ואת יואחז אחיו לו ד
וימלך את צדקיהו אחיו לו י
לדבר אל אדו אחיו עזר' ח יז
איש אל אחיו לא יחמלו ישע' ט יח
ונפצתים איש אל אחיו ירמ' יג יד
ואיש אל אחיו כג לד
והרחקים איש אל אחיו כה כו
ואיש את אחיו לא לד

את

את אחיו העברי לד יד
ונחמתם איש אל אחיו יחזק' כד כג
איש את אחיו לאמר לג ל
עקב את אחיו הושי' יב ד
ואיש את אחיו לא ידחקון יואל ב ח
על רדפו בחרב אחיו עמו' א יא
איש בחרב אחיו חגי ב כב
ורחמים עשו איש את אחיו זכר' ז ט
ורעת איש אחיו ז י

Et frater ejus, suus. **וְאָחִיו**

וילד זקנים קטן ואחיו מת ברא' מד כ
יחדו איש ואחיו דבר' כה יא
ואחיו אסף העומד על ימינו ד"ה א ו כד
ונשמו איש ואחיו יחזק' ד יז

In fratrem suum. **בְּאָחִיו**

בני ישראל איש באחיו ויקר' כה מו
וכשלו איש באחיו כו לז
שקר ענה באחיו דבר' יט יח
תרע עיניו באחיו כח נד
משא איש באחיו נחמ' ה ז
איש באחיו בית אביו ישע' ג ו
איש באחיו ואיש ברעהו יט ב
חרב איש באחיו יחזק' לח כא
מדוע נבגד איש באחיו מלאי ב י

Et in frat. snum. **וּבְאָחִיו**

כי איש בבנו ובאחיו שמו' לב כט

Sicut frat. ejus. **כְּאָחִיו**

תהיה איש כאחיו ויקר' ז י
אותה איש כאחיו יחזק' מז יד

Fratri suo. **לְאָחִיו**

וישבעו איש לאחיו בראש כו לא
לבלתי נתן זרע לאחיו לח ט
לאחיו ולאחותו במדב' ו ז
כאשר זמם לעשות לאחיו דבר' יט יט
להקים לאחיו שם כה ז
איש לאחיו ואיש לרעהו ירמ' לד יז

Et fratri ejus, suo. **וּלְאָחִיו**

ולבנו ולבתו ולאחיו ויקר' כא ב
ולאחיו יאמר חזק ישע' מא ו

A fratre suo. **מֵאָחִיו**

רחוקים איש מאחיו נחמ' ד יג

Frater ejus, Fratrem suum.

אָחִיהוּ

ושמעי אחיהו משנה ד"ה ב לא יב
ביהודי אחיהו ירמ' לד ט

איש את אחיהו יצודו מיכ' ז ב

In frat. suo. **בְּאָחִיהוּ**

איש באחיהו ידבקו איו' מא ט

Frater ejus, Fratris sui, etc.

אָחִיהָ

ויאמר אחיה ואמה בראש' כד נה
בית אמנון אחיה שמ' ב יג ח
ותבא לאמנון אחיה החדרה יג י
אבשלום אחיה יג כ
בית אבשלום אחיה יג כ

Fratri ejus. **לְאָחִיהָ**

ומגדנות נתן לאחיה בראש' כד נג

Frater ipsorum, Fratris sui.

אֲחִיהֶם

אחיהם אשר הרג שופ' ט כד
את עשאל אחיהם ש"ב ג ל
אחיהם לנגדם למשמרות נחמ' יב ח
בבית אחיהם הבכור איו' א יג וא יח

Fratres. **אַחִים**

כי אנשים אחים אנחנו בראש' יג ח
שנים עשר עבדיך אחים אנחנו מב יג
שנים עשר אנחנו אחים מב לב
שמעון ולוי אחים מט ה
ואם אין לו אחים במדב' כז ט
ואם אין אחים לאביו כז יא
כי ישבו אחים יחדו דבר' כה ה
ולא אחים בני יהושפט ד"ה ב כא ב
שבת אחים גם יחד תהל' קלג א
ומשלח מדנים בין אחים משלי ו יט
ובתוך אחים יחלק נחלה יז ב
כי הוא בין אחים יפריא הושי' יג טו
ולא זכרו ברית אחים עמו' א ט

Et fratres. **וְאַחִים**

בנים ואחים בני חיל ד"ה א כו ט
כל בנים ואחים כו יא

Fratres. **אַחֵי**

בית אחי אדני בראש' כד כז
שמעון ולוי אחי דינה לד כה
וירדו אחי יוסף עשרה מב ג
ויבאו אחי יוסף עשרה מב ו
באו אחי יוסף מה טז
ויראו אחי יוסף נ טו
בתוך אחי אבינו במדב' כז ד
בתוך אחי אביהם כז ז
בתוך אחי אביהן יהושי' יז ד
שכמה אל אחי אמו שופט' ט א

וידברו אחי אמו ט ג
את אחי אחזיהו וגו'
ויאמרו אחי אחזיהו מלכ' ב י יג
ומן בני בנימן אחי שאול ד"ה א יב כט
ובני אחי אחזיהו ב כב ז
כל אחי רש שנאהו משלי יט ז

Fratribus. **לְאַחֵי**

לאחי אביו במדב' כז יא

Ex fratr, **מֵאַחֵי**

מאחי שאול לבנימן ד"ה א יב ב
ליהודה אליהו מאחי דוד כז יח

Fratres mei. **אַחַי**

אל נא אחי תרעו בראש' יט ז
אחי מאין אתם כט ד
נגד אחי ואחיך לא לז
את אחי אנכי מבקש לז טז
אחי ובית אבי מו לא
אל אחי אשר במצרים שמו' ד יח
ואת אחי ואת אחיותי יהוש' ב יג
ויאמר אחי בני אמי הם שופט' ח יט
אל אחי תרעו יט כג
אחי אתם עצמי ובשרי שמו' ב יט יג
ויאמר שמעוני אחי ועמי ד"ה א כח ב
וגם אני אחי ונערי נחמ' ה י
אחי בגדו כמו נחל איוב ו טו
אחי מעלי הרחיק יט יג
למען אחי ורעי תהל' קכב ח

Fratres mei. **אֶחָי**

ואראה את אחי שמו' א כ כט
לא תעשו כן אחי ל כג

Et fratres mei. **וְאַחַי**

אבי ואחי וצאנם ברא' מז א
ואחי אשר עלו עמי יהוש' יד ח
ואין אני ואחי ונערי נחמ' ד יז
אני ואחי לכם הפחה ה יד

Fratribus meis. **לְאַחַי**

אספרה שמך לאחי תהל' כב כג
מוזר הייתי לאחי סט ט

Ex fratribus meis. **מֵאַחַי**

ויבא חנני אחד מאחי נחמ' א ב

Fratres nostri **אַחֵינוּ**

נגד אחינו הכר בראש לא לב
בגוע אחינו לפני יי' במדב' כ ג
אחינו המסו את לבבנו דבר' א כח
ונעבר מאת אחינו ב ח

נחלה

נחלה בתוך אחינו יהוש' יז ד
מדוע גנבוך אחינו שמו' ב יט מב
נשלחה על אחינו ד"ה יג ב
אחינו בשרנו נחמ' ה ה
אנחנו קנינו את אחינו ה ח

אַחֶיךָ *Fratres tui.*

הלא אחיך רועים בשכם בראש' לז יג
ראה את שלום אחיך לז יד
אמר אל אחיך מה יז
הושב את אביך ואת אחיך מז ו
שכם אחד על אחיך מח כב
יהודה אתה יודוך אחיך מט ח
לפשע אחיך וחטאתם נ יז
את כל אחיך בני לוי במדב' יו י
ם את אחיך יח ב
אחד אחיך דבר' טו ז
קרב אחיך תשים יז טו
בנות אחיך ובכל עמי שופט' יד ג
את אחיך תפקד לשלום שמו' א יז יח
דב והשב את אחיך שמו' ב טו כ
ם את אחיך בית אביך ד"ה ב כא יג
החבל אחיך חנם איו' כב ו
ם אחיך ובית אביך ירמ' יב ו
אחיך אחיך אנשי גאולתך יחזק' יא טו

וְאַחֶיךָ *Et fratres tui.*

הם כה נגד אחי ואחיך בראש' לא לז
בא אני ואמך ואחיך לז י
אביך ואחיך באו אליך מז ה

לְאַחֶיךָ *Fratribus tui.*

זה גביר לאחיך בראש' כז כט
קח נא לאחיך וגו'
ירץ המחנה לאחיך שמו' א יז יז

מֵאַחֶיךָ *Ex fratribus tus.*

בא מקרבך מאחיך דבר' יח טו
אחיך או מגרך כד יד

אַחַיִךְ *Fratres tuos.*

את אחיך יהוש' ב יח

אֲחֵיכֶם *Fratres vestri.*

שאו את אחיכם ויקר' י ד
את אחיכם הלוים במדב' יח ו
שמע בין אחיכם דבר' א טז
נבל אחיכם ב ד
לפני אחיכם ג יח
משים לפני אחיכם יהוש' א יד
לא עזבתם את אחיכם כב ג
תן יהושע עם אחיכם כב ז
חלקו שלל איביכם עם אחיכם כב ח
עם אחיכם בני ישראל מלכ' א יב כד
ולא תלחמו עם אחיכם ד"ה ב יא ד
והיה קצף עליכם ועל אחיכם יט י
אחיכם ובניכם לרחמים ל ט
והלחמו על אחיכם נחמ' ד ח
תמכרו את אחיכם ה ח
אחיכם שנאיכם מנדיכם ישע' סו ה
והביאו את כל אחיכם סו כ
השלכתי את כל אחיכם ירמ' ז טו
אחיכם אשר יצאו אתכם כט טז

וַאֲחֵיכֶם *Et fratres vestri.*

ואחיכם כל בית ישראל ויקר' י ו
התקדשו אתם ואחיכם ד"ה א טו יב

הַאֲחֵיכֶם *An fratres vestri.*

האחיכם יבאו למלחמה במדב' לב ו

וּבַאֲחֵיכֶם *Et in fratres vestri.*

ובאחיכם בני ישראל ויקר כה מו

וְכַאֲחֵיכֶם *Et sicut fratres vestri*

כאבותיכם וכאחיכם ד"ה ב ל ז

לַאֲחֵיכֶם *Fratribus vest*

יניח יי' לאחיכם דבר' ג כ
יניח יי' לאחיכם ככם יהוש' א טו
לאחיכם כאשר דבר לכם כב ד
לאחיכם בני העם ד"ה ב לה ה
והתקדשו והכינו לאחיכם לה ו
אמרו לאחיכם עמי הוש' ב ג

מֵאֲחֵיכֶם *Ex frat. festris.*

מאחיכם היושבים ד"ה ב יט י
השביה אשר שביתם מאחיכם כח יא

אֶחָיו *Fratres ejus, sui.*

ויגד לשני אחיו בחוץ בראש' ט כב
ועל פני כל אחיו טז יב
על פני כל אחיו נפל כה יח
כל אחיו נתתי לו כז לז
ויקח את אחיו עמו לא כג
ולבן תקע את אחיו לא כה
היה רעה את אחיו בצאן לז ב
ויראו אחיו
אהב אביהם מכל אחיו לז ד
ויאמרו לו אחיו המלך תמלך לז ח
ויספר אל אביו ואל אחיו לז י
ויקנאו בו אחיו לז יא
וילכו אחיו לרעות לז יב
וילך יוסף אחר אחיו לז יז
כאשר בא יוסף אל אחיו לז כג
ויאמר יהודה אל אחיו לז כו
וישמעו אחיו לז כז
וישב אל אחיו ויאמר לז ל
וירד יהודה מאת אחיו לח א
לא שלח יעקב את אחיו מב ד
וירא יוסף את אחיו ויכירם מב ז
ויכר יוסף את אחיו מב ח
ויאמר אל אחיו הושב מב כח
והנער יעל עם אחיו מד לג
בהתודע יוסף אל אחיו מה א
ויאמר יוסף אל אחיו וגו'
ולא יכלו אחיו לענות מה ג
ויאמר יוסף אל אחיו מה ד
וינשק לכל אחיו מה טו
דברו אחיו אתו מה טו
וישלח את אחיו מה כד
ויאמר יוסף אל אחיו מו לא
ומקצה אחיו לקח מז ב
ויאמר פרעה אל אחיו מז ג
את אביו ואת אחיו מז יא
ויכלכל יוסף את אביו ואת
אחיו מז יב
ולקדקד נזיר אחיו מט כו
וילכו גם אחיו נ יח
ויאמר יוסף אל אחיו נ כד
וימת יוסף וכל אחיו שמו' א ו
ויצא אל אחיו ב יא
ושרת את אחיו במדב' ח כו
ויקרב אל אחיו כה ו
חלק ונחלה עם אחיו דבר' י ט
לא יהיה לו בקרב אחיו יח ב
ככל אחיו הלוים יח ז
ולא ימס את לבב אחיו כ ח
ואת אחיו לא הכיר לג ט
ולקדקד נזיר אחיו לג טז
יהי רצוי אחיו לג כד
להרג את אחיו שופט' ט כד
זבול את געל ואת אחיו ט מא
להרג את שבעים אחיו ט נו
ויברח יפתח מפני אחיו יא ג
וירדו אחיו וכל בית אביהו טז לא
מעם אחיו ומשער מקומו רות ד י
וימשח אותו בקרב אחיו שמו' א טז יג
וישמעו אחיו וכל בית אביו כב א
אל אחיו ואל מרעהו שמו' ב ג ח
ויקרא אל כל אחיו מלכ' א א ט
והקמותו מתוך אחיו מלכ' ב ט ב
ויבאו

ויבאו אחיו לנחמו ד"ה א ז כב
ומן אחיו אסף בן ברכיהו טו יז
ועובד אלזבד אחיו בני חיל כו ז
ויהרג את כל אחיו בחרב ד"ה ב כא ד
ושמעיהו ונתנאל אחיו לה ט
אחיו ובניהם עשרים ח יט
לפני אחיו וחיל שמרון נחמ' ג לד
ורצוי לרב אחיו אסתר י ג
כל אחיו וכל אחיותיו איו' מב יא
ואת אחיו ואת כל בניו לה ג
ויתר אחיו ישובון מיכ' ה ב

Et fratres ejus. **וְאֶחָיו**

ויבא יהודה ואחיו ברא' מד יד
וכל בית יוסף ואחיו נ ח
וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו נ יד
ויבא געל בן עבד ואחיו שופט' ט כו
געל בן עבד ואחיו ט לא
ואחיו למשפחותינו ד"ה א ה ז
ואחיו לבית אביו ט יט
ואחיו מאה ועשרים טו ה
ואחיו מאתים ועשרים טו ו
ואחיו מאתים טו ח
ואחיו שמנים טו ט
ואחיו מאה ושנים עשר טו י
להודות ליי' ביד אסף ואחיו יו ז
ואת צדוק הכהן ואחיו יו לט
והוא ואחיו ובניו שנים עשר כה ט
בניו ואחיו שנים עשר כה י וכה יא
וכה יב וכה יג וכה יד וכה טו
וכה יו וכה יז וכה יח וכה יט
וכה כ וכה כא וכה כב וכה כג
וכה כד וכה כה וכה כו וכה כז
וכה כח וכה כט וכה ל וכה לא
ואחיו לאליעזר רחביהו בנו כו כה
והוא שלומית ואחיו כו כו
על יד שלומית ואחיו כו כח
ואחיו בני חיל אלפים כו לב
ואחיו הכהנים וזרובבל בן
שאלתיאל ואחיו עזר' ג ב
ויעמד ישוע בניו ואחיו ג ט
ואחיו שמנה עשר ח יח
ואחיו מעשיה ואליעזר י יח
ואחיו הכהנים נחמ' ג א
ואחיו ראשים לאבות יא יג
על הידות ואחיו יב ח
ואחיו שמעיה יב לו
שדד זרעו ואחיו ירמ' מט י

In fratres suos. **בְּאֶחָיו**

כי יהודה גבר באחיו ד"ה א ה ב
לנגיד באחיו כי להמליכו ד"ה ב יא כב

Sicut fratres ejus. **כְּאֶחָיו**

פן ימות גם הוא כאחיו ברא' לח יא

Fratribus suis. **לְאֶחָיו**

עבד עבדים יהיה לאחיו בראש' ט כה
ויאמר יעקב לאחיו לא מו
ויקרא לאחיו לאכל לחם לא נד
חלום ויגד לאחיו לז ה
ויספר אתו לאחיו לז ט
ונתתם את נחלתו לאחיו במד' כז ט
וישאל לאחיו לשלום שמו' א יז כב

Et fratribus ejus. **וּלְאֶחָיו**

ולאחיו אין בנים רבים ד"ה א ד כז
לאסף ולאחיו יו לז

Ex frat. ejus vel suis, prae fratribus suis. **מֵאֶחָיו**

מכה איש עברי מאחיו שמו' ב יא
והכהן הגדול מאחיו ויקר' כא י
אחד מאחיו יגאלנו כה מח
לבלתי רום לבבו מאחיו דברי' יז כ
מאחיו מבני ישראל כד ז
ויהי יעבץ נכבד מאחיו ד"ה א ד ט
ובקבקיה משנה מאחיו נחמ' יא יז

Fratres ejus. **אַחֶיהָ**

אל אביה ואל אחיה ברא' לד יא
ואת אמה ואת אחיה יהוש' ו כג

Fratres ipsor., Fratres suot, etc. **אֲחֵיהֶם**

על שם אחיהם יקראו ברא' מח ו
מקרב אחיהם כמוך דברי' יח יח
ויבאו אל אחיהם וגו'
ויאמרו להם אחיהם שופט' יט ח
ויאמרו אל אחיהם יט יד
בקול אחיהם בני ישראל כ יג
או אחיהם לריב אלינו כא כב
לשוב מאחרי אחיהם שמו' ב ב כו
אכלו מצות בתוך אחיהם מלכ' ב כג ט
ובני מררי אחיהם ד"ה א ו כט
נגד אחיהם ח לב וט לח
ישבו בירושלם עם אחיהם ח לב
בני הקהתים מן אחיהם ט לב
וכל אחיהם על פיהם יב לב
כי הכינו להם אחיהם יב לט

להעמיד את אחיהם טו יו
ומן בני מררי אחיהם טו יז
ועמהם אחיהם המשנים טו יח
וישאום בני קיש אחיהם כג כב
ומשמרת בני אהרן אחיהם כג לב
לעמת אחיהם בני אהרן כד לא
ויהי מספרם עם אחיהם כה ז
משמרות לעמת אחיהם כו יב
עיר התמרים אצל אחיהם ד"ה ב כח טו
ויאספו את אחיהם ויתקדשו כט טו
ויחזקום אחיהם הלוים כט לד
כי אחיהם הלוים הכינו לה טו
ושאר אחיהם הכהנים עזר' ג ח
אחריו החזיקו אחיהם נחמ' ג יח
מחזיקים על אחיהם ה י
נחלה בתוך אחיהם איוב מב טו
ולא המיתם בתוך אחיהם ירמ' מא ח

Et frat. ipsor. **וַאֲחֵיהֶם**

ואחיהם לבית אבותיהם ד"ה א ה יג
ואחיהם הלוים נתונים ו לב
ואחיהם לכל משפחות יששכר ז ה
ואחיהם שש מאות ותשעים ט ו
ואחיהם לתולדותם תשע מאות ט ט
ואחיהם ראשים לבית אבותם ט יג
ואחיהם שלום הראש ט יז
ואחיהם בחצריהם לבא ט כה
ועבד אדום ואחיהם יו לח
המה ובניהם ואחיהם כו ח
בניהם ואחיהם עזר' ג ט
ואחיהם שבניה הודיה נחמ' י יא
ואחיהם עשה המלאכה יא יב
ואחיהם גבורי חיל יא יד
ואחיהם השמרים בשערים יא יט
אלה ראשי הכהנים ואחיהם יב ז
ואחיהם לנגדם להלל יב כד

Frat. ipsorum. **לַאֲחֵיהֶם**

לתת לאחיהם במחלקות ד"ה ב לא טו
ועליהם לחלק לאחיהם נחמ' יג יג

Et frat. ipsorum. **וְלַאֲחֵיהֶם**

ולאחיהם מלובשים בוץ ד"ה ב ה יב
ולאחיהם הכהנים ולהם עזר' ו יט

Ex frat. ipsorum. **מֵאֲחֵיהֶם**

בני ישראל מאחיהם ד"ה ב כח ח
ועמהם מאחיהם עשרה עזר' ח כד

אחות

אָחוֹת *Soror*

• שוועסטער׳ פערוואנדטע׳ שטאממ־
אונד פֿאלקסגענאססין׳ בילדליך פֿיר
פֿערוואנדטע שטאדטע אונד רייכע׳
פֿאן פערזאנען אונד זאכען׳ דיא זיך
גלייכען.

אחות יפה ושמה תמר שמו׳ ב יג א
אחות לנו קטנה שיר ה׳ ח ח
הוי אחי והוי אחות ירמ׳ כב יח

וּלְאָחוֹת *Et sorori.*

לאח ולאחות יחזק׳ מד כה

אֲחוֹת׳ *Soror.*

אחות לבן הארמי בראש׳ כה כ
אחות נביות על נשיו כח ט
בת ישמעאל אחות נביות לו ג
אחות נחשון לו לאשה שמו׳ ו כג
מרים הנביאה אחות אהרן טו כ
ערות אחות אביך ויקר׳ יח יב
ערות אחות אמך יח יג
ערות אחות אביך כ יט
תמר אחות אבשלום שמו׳ ב יג ד
אחות צרויה אם יואב יז כה
אחות אשתו אחות תחפנס
מלכ׳ א יא יט
ותלד לו אחות תחפנס יא כ
אחות אחזיהו את יואש מ״ב יא ב
אחות הודיה אחות נחם ד״ה א ד יט
כי היא היתה אחות אחזיהו ד״ה ב כב יא

וַאֲחוֹת *Et soror.*

ואחות תובל קין נעמה בראש׳ ד כב
ואחות לוטן תמנע לו כב
ואחות אמך ויקר׳ כ יט
ואחות לוטן תמנע ד״ה א א לט
ואחות אחותך את יחזק׳ יו מה

אֲחוֹתִי. *Soror mea.*

אמרי נא אחותי את בראש׳ יב יג
למה אמרת אחותי היא יב יט
אברהם אשתו אחותי היא כ ב
אמר לי אחותי הוא כ ה
וגם אמנה אחותי כ יב
ויאמר אחותי היא כו ז
ואיך אמרת אחותי היא כו ט
עם אחותי גם יכלתי ל ח
תבא נא תמר אחותי שמו׳ ב יג ה וי״ג ו
בואי שכבי עמי אחותי יג יא
אחותי החרישי אחיך יג כ

אמור לחכמה אחותי את משלי ז ד
לבבתיני אחותי כלה שיר ד ט
מה יפו דודיך אחותי כלה ד י
גן נעול אחותי כלה ד יב
באתי לגני אחותי כלה ה א
אחותי רעיתי יונתי ה ב

וַאֲחוֹתִי *Et soror mea.*

אמי ואחותי לרמה איו׳ יז יד

אֲחוֹתֵנוּ *Soror nostra.*

אחותינו את בראש׳ כד ס
לתת את אחותינו לאיש לד יד
הכזונה יעשה את אחותנו לד לא

לַאֲחוֹתֵינוּ *Sorori nostrae.*

מה נעשה לאחותינו שיר ה ח

אֲחוֹתְךָ *Soror tua.*

אחותך היא לא תגלה ויקר׳ יח יא

אֲחוֹתֵךְ *Soror tua.*

ואחות אחותך את יחזק׳ יו מח
אם עשתה סדום אחותך יו מח
זה היה עון סדום אחותך יו מט
סדום אחותך לשמועה יו נו
בדרך אחותך הלכת כג לא
כוס אחותך תשתי כג לב
כוס אחותך שומרון כג לג

וַאֲחוֹתֵךְ *Et soror tua.*

ואחותך הגדולה שמרון וגו׳
ואחותך הקטנה יחזק׳ יו מו

לַאֲחוֹתֵךְ *Sorori tuae.*

אשר פללת לאחותך יחזק׳ יו נב

אֲחוֹתוֹ *Soror ejus.*

על ידי אחותו
וכשמעו את דברי רבקה אחותו
בראש׳ כד ל
את שמע יעקב בן אחותו כט יג
ותתצב אחותו מרחוק שמו׳ ב ד
ותאמר אחותו אל בת פרעה ב ז
אשר יקח את אחותו וגו׳
ערות אחותו גלה ויקר׳ כ יז
ארור שוכב עם אחותו דבר׳ כז כב
בעבור תמר אחותו שמו׳ ב יג ב
ענה את תמר אחותו שמו׳ ב יג כב
ענותו את תמר אחותו יג לב
ושם אחותו מעכה ד״ה א ז טו
אחותו בת אביו ענה יחזק׳ כב יא

וַאֲחוֹתוֹ *Et sor. ejus.*

ואחותו המולכת ד״ה א ז יח

וְלַאֲחוֹתוֹ *Et sor. ejus*

ולאחותו הבתולה ויקר׳ כא ג
לאחיו ולאחותו במדב׳ ו ז

Sor. ejus, Sororis suae, etc.

אֲחוֹתָהּ

חברות אשה אל אחותה
יריעות חברות אשה אל אחותה
שמו׳ כו ג
הלולאות אשה אל אחותה כו ה
אשה אל אחותה בקרסים כו ו
משלבות אשה אל אחותה כו יז
ואשה אל אחותה ויקר׳ יח יח
הלוא אחותה הקטנה שופט׳ טו ב
בגודה אחותה יהודה ירמ׳ ג ז
בגדה יהודה אחותה ג ח
חברות אשה אל אחותה יחזק׳ א ט
אשה אל אחותה א כג וג יג
ואהליבה אחותה כג ד
ותרא אחותה אהליבה וגו׳
מזנוני אחותה כג יא
כאשר נקעה נפשי מעל אחותה כג יח

בַּאֲחוֹתָהּ *In sor. suam.*

ותקנא רחל באחותה בראש׳ ל א

Soror ipsor., Sororem suam, etc.

אֲחוֹתָם

את רבקה אחותם בראש׳ כד נט
אשר טמא את דינה אחותם לד יג
אשר טמאו אחותם לד כז
ושרה אחותם מו יז
בת נשיא מדין אחותם במד׳ כה יח
ואת מרים אחותם כו נט
בני פלגשים ותמר אחותם ד״ה א ג ט
משלם וחנניה ושלמית אחותם ג יט
ושם אחותם הצללפוני ד ג
וישוי ובריעה ושרח אחותם ז ל
ואת שועא אחותם ז לב

אַחְיוֹתַי *Sorores meae.*

ואת אחי ואת אחיותי יהוש׳ ב יג

אַחְיוֹתֵךְ *Sorores tuae.*

בצדקתך אחיותך יחזק׳ יו נב

אֲחוֹתַיִךְ *Sorores tuae.*

ותצדקי את אחותיך יחזק׳ יו נא
את אחותיך הגדלות יו סא
ואחותיך

Et sorores tuae. וַאֲחוֹתַיִךְ
ואחותיך סדם יחזק׳ יו נה

Et sor. vestris. וְלַאֲחוֹתֵיכֶם
ולאחותיכם רוחמה הוש׳ ב ב

Sorores ejus. אַחְיוֹתָיו
כל אחיו וכל אחיותיו איו׳ מב יא

Soror. ipsorum. אַחְיוֹתֵיהֶם
לשלשת אחיותיהם איו׳ א ד

Et sor. ipsorum. וְאַחְיוֹתֵיהֶם
ואחיותיהם צרויה ואביגיל ד״ה א ב יו

Fraternitas. *הָאַחֲוָה
* ברידערשאפט.
להפר את האחוה זכר׳ יא יד

ב מה שפירושו למח לרעות,

II. Ulva, Carectum.

Ulva. *אָחוּ
* גראז, זומפפגראז.
ישגא אחו בלי מים איו׳ ח יא

In ulva. בָּאָחוּ
ותרענה באחו ברא׳ מא ב מא יח

אחז והיו תלוים מובניו,

Significata ejus duo sunt.

א מה שפירושו תפיסה ואחיזת יד ועמו מה שענינו חגירת חרב,

I. Apprehendere, Corripere.

Apprehendit. אָחַז
* ערגרייפען, פאנגען, האלטען, פעסט־האלטען, אנפינגען, פערבינדען, פער־שליעסען, הערויסנעהמען.
חיל אחז ישבי פלשת שמ׳ טו יד
אחז בקרנות המזבח מלכ׳ א א נא

Et apprehendit וְאָחַז
ואחז בערפי ויפצפצני איו׳ יו יב
ואחז בשרי פלצות כא ו

Apprehendit me. אֲחָזַנִי
כי אחזני השבץ שמ׳ ב א ט

Corripuerat. אֲחָזָה
באשרו אחזה רגלי איו׳ כג יא
אחזה רעדה חנפים ישע׳ לג יד

Preh. me. אֲחָזַתְנִי
זלעפה אחזתני תהל׳ קיט נג

Preh. eam. אֲחָזָתְהָ
צרה וחבלים אחזתה ירמ׳ מט כד

Preh eos. אֲחָזָתַם
רעדה אחזתם שם תהל׳ מח ז

Prehendisti. אָחַזְתָּ
אחזת ביד ימיני תהל׳ עג כג
אחזת שמורות עיני עז ה

Prehendi eum. אֲחַזְתִּיו
אחזתיו ולא ארפנו שיר ג ד

Apprehendunt. אָחֲזוּ
וקדמונים אחזו שער איו׳ יח כ

Et prehendent. וְאָחֲזוּ
יגיפו הדלתות ואחזו נחמ׳ ז ג

Corripiunt me. אֲחָזוּנִי
צירים אחזוני ישע׳ כא ג

Prehendens אֹחֵז
אוחז רמח וצנה ד״ה ב כה ה

Prehendebat. אֹחֶזֶת
וידו אחזת בעקב עשו ברא׳ כה כו

Captus. אָחוּז
אחת אחוז מן החמשים במד׳ לא ל
אחוז בחבלי בוץ אסת׳ א ו

Captus. אָחֻז
אחז לאלעזר אחז לאיתמר ד״ה א כד ו

Et captus וְאָחֻז
ואחז אחז לאיתמר ד״ה א כד ו

Captus. הָאָחֻז
את האחז אחד במד׳ לא מז

Comprehensi. אֲחוּזִים
סביב להיות אחוזים
ולא יהיו אחוזים יחזק׳ מא ו

Prehendentes. אֲחֻזֵי
כלם אחזי חרב שיר ג ח

Qui capiuntur. הָאֲחֻזוֹת
וכצפרים האחזות קהל׳ ט יב

Prehendendo. אָחֹז
אחז בקירות הבית מלכ׳ א ו ו

In capiendo. בֶּאֱחֹז
באחז אותו פלשתים תהל׳ נו א

Ad prehendend. לֶאֱחֹז
לאחז את הארון ד״ה א יג ט

לאחז בכנפות הארץ איו׳ לח יג

Et ad prehend. וְלֶאֱחֹז
ולאחז בסכלות קהל׳ ב ג

Et prehende. וֶאֱחֹז
שלח ידך ואחז בזנבו שמ׳ ד ד
ואחז לך אחד מהנערים שמ׳ ב ב כא

Prehendite. אֶחֱזוּ
אחזו לנו שועלים שיר ב טו

Et tene. וְאֶחֱזִי
ואחזי בה ותאחז בה רות ג יו

Et comprehendi וָאֹחֵז
ואחז בפלגשי ואנתחה שופ׳ כ ו

Prehendam. אֹחֲזָה
אחזה בסנסניו שיר ז ט

Et apprehendi. וָאֹחֲזָה
ואחזה בו ואהרגהו שמ׳ ב ד י

Prehendas תֶּאֱחֹז
טוב אשר תאחז בזה קהל׳ ז יח

Prehendit. יֹאחֵז
יאחז בעקב פח איו׳ יח ט

Et teneat. וְיֹאחֵז
ויאחז צדיק דרכו איו׳ יז ט
ויאחז טרף ישע׳ ה כט

Et apprehendit וַיֶּאֱחֹז. וַיֹּאחֶז
ויאחז בדלתות שופ׳ יו ג
ויאחז בו כי שמטו הבקר שמ׳ ב ו ו
ויאחז את הבית מלכ׳ א ו י

Qui prehendet. שֶׁיֹּאחֵז
שיאחז ונפץ את עולליך תהל׳ קלז ט

Corripiet eos יֹאחֲזֵמוֹ
אילי מואב יאחזמו רעד שמ׳ טו טו

Et corripuerit. וְתֹאחֵז
ותאחז במשפט ידי דבר׳ לב מא

Et tenuit וַתֹּאחֶז
ואחזי בה ותאחז בה רות ג טו
ותאחז יד ימין יואב שמ׳ ב כ ט

Et prehendet me. וְתֹאחֲזֵנִי
ותאחזני ימינך תהל׳ קלט י

Corripient יֹאחֵזוּן
וחבלים יאחזון ישע׳ יג ח

ויאחזו

Et prehenderunt eum. וַיֹּאחֲזֻהוּ
ויאחזו אותו שופט' יב ו
Compreh. me. יֹאחֲזוּנִי
יאחזוני ימי עוני איו' ל יו
Corripient te. יֹאחֲזוּךָ
חבלים יאחזוך ירמ' יג כא
Et appreh. eum. וַיֹּאחֲזוּהוּ
ויאחזוהו פלשתים שופט' יו כא
Niph. Detentus. נֶאֱחָז
איל אחר נאחז בסבך בראש' כב יג
Qui capiuntur. שֶׁנֶּאֱחָזִים
שנאחזים במצודה קהל' ט יב
Pih. Continet. מְאַחֵז
מאחז פני כסא איו' כו ט
Pyh. Contenti. מְאֻחָזִים
לכסא מאחזים ד"ה ב ט יח
ב מה שהכללה ממנו כללה ועמו אחוזת מלעיה.

II. Possessor fieri, Possessio.
Niph. Possessores facti.
נֹאחֲזוּ
s בעזיטץ נעהמען.
אשר נאחזו בה יהוש' כב ט
Et fiunt Possessores. וְנֵאָחֲזוּ
ונאחזו בתוככם במד' לב ל
Et possessor. este. וְהֵאָחֲזוּ
והאחזו בה בראש' לד י
והאחזו בתוכנו יהוש' כב יט
Et possessor. facti sunt. וַיֵּאָחֲזוּ
ויאחזו בה ויפרו בראש' מז כז
Possessio. אֲחֻזָּה*
s בעזיטצטהום.
יתן להם אחזה בראש' מז יא
לאשת אחזה ויקר' כה מו
תנה לנו אחזה במד' כז ד
Et possessio. וַאֲחֻזָּה
ואחזה לא תתנו להם יחזק' מד כח
In possessionem. לַאֲחֻזָּה
נתן לכם לאחזה ויקר' יד לד
נתן לכם לאחזה כה מה
לעבדיך לאחזה במד' לב ה
הארץ הזאת לכם לאחזה לב כב
את ארץ הגלעד לאחזה לב כט

לבני ישראל לאחזה דברי' לב מט
לאחזה עשרים יחזק' מה ה
לארץ יהיו לו לאחזה מה ח
Possessio. אֲחֻזַּת
תנו לי אחזת קבר בראש' כג ד
אחריך אחזת עולם מח ד
כי אחזת עולם הוא ויקר' כה לד
ואל אחזת אבותיו ישוב כה מא
לאשר לו אחזת הארץ כו כד
תתן להם אחזת נחלה במד' כז ז
ואתנו אחזת נחלתנו לב לב
בתוך אחזת בני ישראל יהוש' כא מא
אל ארץ אחזת יי' כב יט
ואל פני אחזת העיר יחזק' מה ו
אל אחזת העיר מח כ
N. pr. Et possess. וַאֲחֻזַּת
ואחזת מרעהו בראש' כו כו
ואחזת העיר תתנו יחזק' מה ו
In Possess. לַאֲחֻזַּת
ארץ כנען לאחזת עולם בראש' יז ח
בתוככם לאחזת קבר כג ט
לאברהם לאחזת קבר כג כ
החתי לאחזת קבר מט ל
את השדה לאחזת קבר נ יג
Et in possess. וְלַאֲחֻזַּת
ולאחזת העיר יחזק' מה ז
ולאחזת העיר מח כא
De possess. מֵאֲחֻזַּת
מאחזת בני ישראל במד' לה ה
Et de possess. וּמֵאֲחֻזַּת
ומאחזת הלוים
מאחזת העיר יחזק' מח כב
Et possess. tua. וַאֲחֻזָּתְךָ
ואחזתך אפסי ארץ תהל' ב ח
Possess. vest. אֲחֻזַּתְכֶם
בבית ארץ אחזתכם ויקר' יד לד
ובכל ארץ אחזתכם כה כד
אל ארץ אחזתכם יהוש' כב ד
ארץ אחזתכם עברו כב יט
Possessio ejus, sua. אֲחֻזָּתוֹ
איש אל אחזתו ויקר' כה י וכה יג
ועיר אחזתו ביובל וגו' כה לג
ואם משדה אחזתו כז יו
לכהן תהיה אחזתו כז כא
אשר לא משדה אחזתו כז כב

ומשדה אחזתו כז כח
הרצח אל ארץ אחזתו במד' לה כח
In possess. ejus, sua. בַּאֲחֻזָּתוֹ
לכלב בן יפנה באחזתו יהוש' כא יב
איש באחזתו בעריהם נחמ' יא ג
Ad possess. suam. לַאֲחֻזָּתוֹ
ושב לאחזתו ויק' כה כז' וכה כח
איש לאחזתו לעריהם ד"ה ב לא א
De possess. sua. מֵאֲחֻזָּתוֹ
ומכר מאחזתו ויקר' כה כה
מאחזתו ינחיל יחזק' מו יח
עמי איש מאחזתו מו יח
Possess. suae, ipsorum. אֲחֻזָּתָם
בארץ אחזתם בראש' לו מג
בתי ערי אחזתם ויקר' כה לב
היא אחזתם כה לג
מנחלת אחזתם במד' לה ב
אל ארץ אחזתם יהוש' כב ט
אני אחזתם יחזק' מד כח
אחזתם היא בנחלה מו יז
Et possess. suam. וַאֲחֻזָּתָם
s ואחזתם ומשבותם ד"ה א ז כח
מגרשיהם ואחזתם ד"ה ב יא יד
In possess sua. בַּאֲחֻזָּתָם
באחזתם בעריהם ד"ה א ט ב
De possess. sua. מֵאֲחֻזָּתָם
להונתם מאחזתם יחזק' מו יח

אחל מה שענינו תחנה ובקשה.

Utinam.
Utinam. אַחֲלֵי*
s מאכטע דאך׳ וואללטע גאטט.
אל גברתה אחלי אדני מ"ב ה ג
אחלי יכונו דרכי תהל' קיט ה

אחר כל לשון אחור ואחרית ואחרים וכל הנגזר מהם.

Post, Postea
Post, Postea. אַחַר*
s נאך׳ נאכהער׳ הערנאך׳ נאכדעם׳ הינטער׳ הינטערהער.
ויחי נח אחר המבול בראש' ט כח
ויולדו להם בנים אחר המבול י א
שנתים אחר המבול יא י
אחר הדברים האלה היה טו א
וסעדו לבכם אחר תעברו יח ה

ויהי אחר הדברים האלה כב א
איל אחר נאחז כב יג
ימים או עשור אחר תלך כד נה
וילך יוסף אחר אחיו לז יז
ויהי אחר הדברים האלה לט ז׳ מ א
את הצאן אחר המדבר שמו׳ ג א
אשר אחר הרחים יא ה
אשת משה אחר שלוחיה יח ב
במספר שנים אחר היובל כה טו
ואם אחר היובל כז יח
אחר חלץ את אבנים ויקר׳ יד מג
אחר התגלחו את נזרו במדב׳ ו יט
ויבא אחר איש ישראל כה ח
אחר תאסף אל עמך לא ב
גם הנצב אחר הלהב שופ׳ ג כב
אחר אשר אמצא חן בעיניו רות ב ב
אחר כן תבא גבעת שמו׳ א י ה
אחר יי׳ אלהיכם יב יד
s אחר הדבר הזה מלכי׳ א יג לג
ויהי אחר הדברים האלה מ״א יז יז
ויהי אחר הדברים האלה כא א
בשער אחר הרצים מלכ׳ ב יא ו
אחר חטאת יג ב
s ללכת אחר יי׳ כג ג
s חיל כשדים אחר המלך כה ה
אחר זה שלח סנחריב ד״ה ב לב ט
אחר כסף שקלים נחמ׳ ה טו
לא יפתחום עד אחר השבת יג יט
אחר הדברים האלה אסת׳ ב א וג א
ויהי אחר דבר יי׳ מב ז
שרים אחר נוננים סח כו
אחר ובנית ביתך משלי׳ כד כז
ושבו העבים אחר הגשם קהל׳ יב ב
עומד אחר כתלנו שיר ה׳ ב ט
אחר מחשבותיהם ישע׳ סה ב
אחר אחת בתוך סו יז
אחר־שלח אתי מ א
אחר הכות את גדליה מא יז
הלכים אחר רוחם יחזק׳ יג ג
אחר אשר הכתה העיר מ א
אחר ישובו בני ישראל הושי׳ ג ה
אחר כבוד שלחני ב יב
s אחר גזי המלך עמוס ז א

וְאַחַר *Et post, postea.*

ואחר נפצו משפחות בראש׳ י יח
ואחר ילדה בת ל כא
ואחר נגש יוסף ורחל לג ז

ואחר יצא אחיו אשר על ידו לה ל
ואחר באו משה ואהרן שמו׳ ה א
ואחר יבא אל המחנה ויקר׳ יד ח
ואחר ישחט את העולה יד יט
ואחר כן יבא הכהן יד לו
ואחר תטהר טו כח
ואחר יאכל מן הקדשים כב ז
ואחר ישקה את האשה במד׳ ה כו
ואחר ישתה הנזיר יין ו כ
ואחר תאסף יב יד
ואחר נסעו העם מחצרות יב טז
ואחר יבא אל המחנה יט ז
ואחר תבאו אל המחנה לא כד
לפני יי׳ ואחר תשובו לב כב
ואחר כן תבא אליה דבר׳ כא יג
ואחר תלכו לדרככם יהוש׳ ב יז
ואחר הוציאתי אתכם כד ה
ואחר ירדו בני יהודה שופ׳ א ט
ואחר תחזקנה ידיך ז יא
ואחר אחדל טו ז
פת לכם ואחר תלכו יט ה
s ואחר שמואל שמו׳ א יא ז
ואחר הרוח רעש מלכ׳ א יט יא
ואחר הרעש אש וגו׳
ואחר האש קול דממה יט יב
ואחר הדברים האלה עזר׳ ז א
ואחר בא חצרון ד״ה א ב כא
ואחר מות חצרון ב כד
ואחר הכינו להם ולכהנים ד״ה ב לה יד
תבינו ואחר נדבר איו׳ יח ב
ואחר עורי נקפו זאת יט כו
ואחר עיני הלך לבי לא ז
ואחר כל ירוק ידרוש לט ח
ואחר כבוד תקחני תהל׳ עג כד
ואחר ימלא פיהו חצץ משלי כ יז
ואחר נדרים לבקר כ כה
ואחר הדלת והמזוזה ישע׳ נז ח
ואחר אם אינכם שומעים יחזק׳ כ לט

מֵאַחַר *De post.*

ונסוג מאחר אלהינו ישע׳ נט יג
מאחר עלות הביאו תהל׳ עח עא
s מן הנוה מאחר הצאן שמו׳ ב ז ח

אַחֲרֵי *Post, Postquam.*

אחרי הולידו את שת בראש׳ ה ד
אחרי הולידו את אנוש ה ז
אחרי הולידו את קינן ה י
אחרי הולידו את מהללאל ה יג
אחרי הולידו את ירד ה יו
אחרי הולידו את חנוך ה יט
אחרי הולידו את מתושלח ה כב
אחרי הולידו את למך ה כו
אחרי הולידו את נח ה ל
וגם אחרי כן אשר יבאו ו ד
אחרי הולידו את ארפכשד יא יא
אחרי הולידו את שלה יא יג
אחרי הולידו את עבר יא טו
אחרי הולידו את פלג יא יז
אחרי הולידו את רעו יא יט
אחרי הולידו את שרוג יא כא
אחרי הולידו את נחור יא כג
אחרי הולידו את תרח יא כה
אחרי הפרד לוט מעמו יג יד
אחרי שובו מהכות יד יז
הגם הלום ראיתי אחרי ראי יו יג
אחרי בלותי היתה לי עדנה יח יב
ויהי אחרי הדברים האלה כב כ
בן לאדני אחרי זקנתה כד לו
ותלכנה אחרי האיש כד סא
וינחם יצחק אחרי אמו כד סז
ויהי אחרי מות אברהם כה יא
אחרי מות אברהם כו יח
אחרי העדרים לב כ
ולא רדפו אחרי בני יעקב לה ה
אחרי הודיע אלהים מא לט
קום רדוף אחרי האנשים מד ד
אחרי ראותי את פניך מו ל
ויהי אחרי הדברים האלה מח א
אחרי קברו את אביו נ יד
אחרי הכות יי׳ את היאור שמו׳ ז כה
אחרי כן ישלח אתכם יא א
וירדוף אחרי בני ישראל יד ח
אחרי רבים לרעות וגו׳
אחרי רבים להטות כג ב
והביטו אחרי משה לג ח
וזנו אחרי אלהיהן לד טו
בנותיו אחרי אלהיהן
והזנו את בניך אחרי אלהיהן לד יו
אחרי הראתו אל הכהן ויקר׳ יג ז
אחרי טהרתו יג לה
אחרי הכבס את הנגע יג נה
אחרי הכבס אותו יג נו
אחרי הטוח את הבית יד מח
אחרי מות שני בני אהרן יו א
לזנות אחרי המלך כ ה
אחרי נמכר כה מח

אחרי

אהרי המשכן יחנו במד׳ ג כג
אחרי המשח אותו ז פח
אחרי לבבכם טו לט
ויהי אחרי המגפה כה יט
יפר אותם אחרי שמעו ל יו
כי מלאו אחרי יי׳ לב יב
אחרי הכתו את סיחון דבר׳ א ד
יען אשר מלא אחרי יי׳ א לו
אשר הלך אחרי בעל פעור ד ג
לא תלכו אחרי אלהים ו יד
ללכת אחרי אלהים יא כח וכח יד
אחרי דרך מבא השמש יא ל
אחרי השמדם יב ל
נלכה אחרי אלהים אחרים יג ג
אחרי יי׳ אלהיכם תלכו יג ה
אחרי הרוצח כי יחם לבבו יט ו
אחרי אשר הטמאה כד ד
הנה אחרי אלהי נכר הארץ לא יו
ואף כי אחרי מותי לא כז
כי ידעתי אחרי מותי לא כט
ויהי אחרי מות משה יהוש׳ א א
אחרי כאשר יצאו ב ז
הלך אחרי הארון ו ט
הלך אחרי ארון יי׳ ו יג
אחרי אשר הפך ישראל ז ח
וירדפו אחרי יהושע ה יו
לא יצאו אחרי ישראל ח יז
וירדפו אחרי ישראל ח יז
אחרי אשר כרתו להם ברית ט יו
רדפו אחרי איביכם י יט
ויכם יהושע אחרי כן י כו
ואנכי מלאתי אחרי יי׳ יד ח
כי מלאת אחרי יי׳ יד ט
אחרי יי׳ אלהי ישראל יד יד
אחרי אשר הניה יי׳ כג א
אחרי אבותיכם כד ו
אחרי אשר הטיב לכם כד כ
ויהי אחרי הדברים האלה כד כט
האריכו ימים אחרי יהושע כד לא
ויהי אחרי מות יהושע שופ׳ א א
אשר האריכו ימים אחרי יהושע ב ז
וילכו אחרי אלהים ב יב
כי זנו אחרי אלהים ב יז
ללכת אחרי אלהים ב יט
וירדפו אחרי מדין ז כג
s אחרי זבח וצלמנע ח ה
ויזנו אחרי הבעלים ח לג
ויט לבם אחרי אבימלך ט ג

וילכו אחרי אבימלך ט מט
ויקם אחרי אבימלך י א
אחרי אשר עשה יי לך יא לו
וילך מנוח אחרי אשתו יג יא
ויהי אחרי כן ויאהב אשה יו ד
הנה אחרי קרית יערים יח יב
אחרי אשר בא האיש יט כג
שובי אחרי יבמתך רות א טו
אחרי הקוצרים ב ג
בעמרים אחרי הקוצרים ב ז
אחרי מות אישך ב יא
לבלתי לכת אחרי הבחורים ג יא
אחרי אכלה בשילה שמו׳ א א ט
ויהי אחרי הסבו ה ט
כל בית ישראל אחרי יי׳ ז ב
ויטו אחרי הבצע ח ג
אחרי כן יאכלו הקרואים ט יג
והנה שאול בא אחרי הבקר יא ה
אחרי שאול ואחרי שמואל יא ז
כי אחרי התהו יב כא
אחרי שאול הגלגל יג ד
נרדה אחרי פלשתים יד לו
הארד אחרי פלשתים יד לז
וישב שמואל אחרי שאול טו ל
הלכו אחרי שאול למלחמה יז יג
הלכו אחרי שאול יז יד
מדלק אחרי פלשתים יז נג
אחרי הנער כ לו כ לז
אחרי האפוד כא י
ויברח אחרי דוד כב כ
וירדף אחרי דוד כג כה
וישב שאול מרדף אחרי דוד כג כח
ויהי אחרי כן כד ו
ויקם דוד אחרי כן כד ט
ויקרא אחרי שאול כד ט
אחרי מי יצא מלך ישראל
אחרי מי אתה רדף
אחרי כלב מת
אחרי פרעש אחד כד טו
ויעלו אחרי דוד כה יג
ותלך אחרי מלאכי דוד כה מב
אדני רודף אחרי עבדו כו יח
ארדף אחרי הגדוד הזה ל ח
אשר פגרו מלכת אחרי דוד לא כא
ויהי אחרי מות שאול שמו׳ ב א א
כי לא יחיה אחרי נפלו א י
ויהי אחרי כן ב א
היו אחרי דוד ב י

וירדף עשהאל אחרי אבנר ב יט
אחרי אבנר ב כד
אחרי אבנר ב כה
אחרי אדניה ב כח
ירדפני עוד אחרי ישראל ב כח
וישלח מלאכים אחרי אבנר ג כו
הולך אחרי המטה ג לא
אחרי באו מחברון ה יג
ויהי אחרי כן ויך דוד ח א
ויהי אחרי כן וימת י א
ויהי אחרי כן ולאבשלום יג א
היה לב ישראל אחרי אבשלום טו יג
וארדפה אחרי דוד הלילה יז א
אחרי אבשלום יז ט
ויהי אחרי לכתם יז כא
מרדף אחרי ישראל יח יז
אחרי הכושי יח כג
אחרי אשר בא אדני יט לא
אחרי שבע בן בכרי כ ב
אחרי שבע בן בכרי כ ז
אחרי שבע בן בכרי כ י
אשר לדוד אחרי יואב כ יא
כל איש אחרי יואב
לרדף אחרי שבע בן בכרי כ יג
אחרי שנה כא א
אחרי כן כא יד
ויהי אחרי כן כא יח
אחרי כן ספר את העם כד י
אחרי אבשלום מלכ׳ א א ו
ויעזרו אחרי אדניהו א ז
s נטה אחרי אדניה ב כח
יטו את לבבכם אחרי אלהיהם יא ב
אחרי אלהים אחרים יא ד י
אחרי עשתרות אלהי צידונים יא ה
ולא מלא אחרי יי׳ כדוד אביו יא ו
אחרי בית דוד יב כ
וילך אחרי איש האלהים יג יד
ויהי אחרי אכלו לחם יג כג
ויהי אחרי קברו אותו יג לא
אחרי נוך יד ט
אחרי בית ירבעם יד י
אחרי בעשא ואחרי ביתו יו ג
אחרי תבני בן גינת להמליכו יו כא כב
והחצי אחר עמרי יו כב
ותלך אחרי הבעלים יח יח
וירץ אחרי אליהו יט כ
וילך אחרי אליהו יט כא

ללכת

ללכת אחרי הגלולים כא כו
אחרי מות אחאב מלכ׳ ב א א
ניחזי אחרי נעמן ה כא
ויהי אחרי כן ויקבץ ו כד
אחרי מחנה ארם ז יד
רכבים צמדים אחרי אחאב ט כה
אחרי מות יהואש יד יז
אחרי שכב המלך יד כב
וילכו אחרי ההבל ויהבלו יז טו
ויזנו אחרי אלהי עמי הארץ ד״ה א ה כה
אחרי שאול ואחרי בניו י ב
מן הנוה מן אחרי הצאן יז ז
ויהי אחרי כן ויך דוד יח א
ויהי אחרי כן וימת נחש יט א
ויהי אחרי כן ותעמד כ ד
אחרי הספר אשר ספרם ד״ה ב ב יז
וירדף אביה אחרי ירבעם יג יט
אחרי מות אביו למשחית לו כב ד
ויהי אחרי כן היה עם לב יואש כד ד
ויהי אחרי כן באו כ א
ויהי אחרי בא אמציהו כה יד
אחרי מות יואש כה כה
אחרי שכב המלך עם אבותיו כו ב
אחרי הדברים והאמת לב א
ללכת אחרי יי׳ לד לא
אחרי כל זאת אשר הכין לה כ
מה נאמר אלהינו אחרי זאת עזר׳ ט י
אחרי כל בית יהודה נחמ׳ ד י
אחרי נום ט כו
אחרי כן פתח איוב איו׳ ג א
אחרי דברי לא ישנו כט כב
ויחי איוב אחרי זאת מב טז
שיבא אחרי המלך קהל׳ ב יב
אחרי גוך כל חטאי ישע׳ לח יז
וילכו אחרי ההבל ירמ׳ ב ה
s אחרי הבעלים לא הלכתי ב כג
s אחרי עשתה את כל אלה ג ז
אחרי שרירות לבם ג יז
אחרי אלהים אחרים ז ט
ויא י ויג י ויו יא ולה טו
אחרי שרירות לבם ט יג
והיה אחרי נתשי אותם יב טו
אחרי מתי עוד יג כז
אחרי שרירות לבו יו יב
אחרי מחשבותינו נלך יח יב
אחרי הגלות כד א
אחרי אלהים אחרים כה ו
אחרי שבור הנניה כח יב

אחרי צאת יכניה כט ב
אחרי שובי נחמתי לא יט
אחרי הימים ההם לא לג
אחרי תתי את ספר המקנה לב יז
אחרי כרת המלך צדקיהו לד ח
וישובו אחרי כן לד יא
אחרי שרף המלך לו כז
s חיל כשדים אחרי המלך נב ח
הזונות אחרי גלוליהם יחזק׳ ו ט
אחרי כל רעתך יו כג
אחרי גלוליהם לבם הולך כ טז
בזנותך אחרי גוים כג ל
אחרי גוך כג לה
אחרי בצעם לבם הולך לג לא
אחרי גילוליהם מד י
וסגר את השער אחרי צאתו מו יב
אחרי הנראה אלי דני׳ ח א
אלכה אחרי מאהבי הוש׳ ב ז
ותלך אחרי מאהביה ב טו
הלך אחרי צו ה יא
אחרי יי׳ ילכו יא י
והיה אחרי כן יואל ג א

וְאַחֲרֵי *Et postea, Et post.*

ואחרי כן יצאו ברכוש בראש׳ טו יד
ואחר כן קבר אברהם כג יט
ואחרי כן יצא אחיו כה כו
s ואחרי כן אראה פניו לב כא
ואחרי כן דברו אחיו אתו מה טו
ואחרי כן ישלח אתכם שמו׳ ג
ואחרי כן אצא יא ח
ואחרי כן נגשו בני ישראל לד לב
ואחרי הטוח ויקר׳ יד מג
s ואחרי הקצות יד מג
ואחרי כן יבא אל המחנה יו כו יז כה
ואחרי כן יבאו במד׳ ד טו
ואחרי כן יבאו הלוים ח טו
ואחרי כן באו הלוים ח כב
ואחרי כן יסעו בני ישראל ט יז
ואחרי עיניכם טו לט
ואחרי מות הכהן הגדול לא כח
ואחרי כן קרא יהוש׳ ח לד
ואחרי המחנה שופ׳ ד יו
ואחרי שתה שמו׳ א א ט
ואחרי שאול יא ז
ואחרי אבשלום מלכ׳ א כ כח
ואחרי מלכם יא ה
ואחרי שתותו יג כג

אחרי בעשא ואחרי ביתו יו ג
ואחרי הגוים מ״ב יו טו
אחרי שאול ואחרי בניו ד״ה א י ב
ואחרי אחיתופל יהוידע כז לד
ואחרי כן אתחבר יהושפט ד״ה ב כ לה
ואחרי כל זאת נגפו יי׳ כא יח
ואחרי מות יהוידע כד יז
ואחרי כן בנה חומה לג יד
ואחרי כן עולת תמיד עזר׳ ג ה
ואחרי כל הבא עלינו ט יג
ואחרי לא יועילו הלכו ירמ׳ ב ח
ואחרי אלהים אחרים ז ו
[ואחר]י הבעלים ט יג
ואחרי כן אשלח יו יז
ואחרי כן נאם יי׳ כא ז
ואחרי הודעי לא יט
ואחרי כן תשכן טו כו
ואחרי כן השיב מט ו
ואחרי גלולי אבותם יחזק׳ כ כד
ואחר שקוציהם אתם זונים כ ל
ואחרי טהרתו מד כו
ואחרי השבעים ששים דני׳ ט כו

אַחֲרֵי *Cum posteriore.*

באחרי החנית שמו׳ ב ב כג

מֵאַחֲרֵי *De post.*

שבתם מאחרי יי׳ במד׳ יד מג
לעיר מאחרי העיר יהוש׳ ח ד
כי אורב לו מאחרי העיר ח יד
לשוב היום מאחרי יי׳ כב יו
היום מאחרי יי׳ כב יח
לשוב מאחרי יי׳ כב כג
ולשוב היום מאחרי יי׳ כב כט
אך אל תסורו מאחרי יי׳ שמו׳ א יב כ
מאחרי פלשתים יד מו
מאחרי פלשתים כד ב
מאחרי אבנר שמו׳ ב ב יט
לשוב מאחרי אחיהם ב כו
איש מאחרי אחיו ב כז
ויואב שב מאחרי אבנר ב ל
וישמע דוד מאחרי כן ג כח
ויהי מאחרי כן טו א
וידח ירבעם את ישראל
מאחרי יי׳ מלכ׳ ב יז כא
אמציהו מאחרי יי׳ ד״ה ב כה כז
לעיני כל הגוים מאחרי כן לב כג
לא סרו מאחרי יי׳ לד לג
מאחרי לחוטה נה״מ ד ז

וכעמיר

כעמיר מאחרי הקוצר ירמ׳ ט כא
תונה הארץ מאחרי יי׳ הוש׳ א ב
ויקחני יי׳ מאחרי הצאן עמו׳ ז טו
הנסוגים מאחרי יי׳ צפני׳ א ו

Post me. אַחֲרַי. אַחֲרִי

האשה ללכת אחרי בראי׳ כד ה
לא תלך האשה אחרי כד לט
כי דלקת אחרי לא לו
ימלא אחרי במד׳ יד כד
כי לא מלאו אחרי לב יא
רדפו אחרי שופט׳ ג כח
אל נשא כליו עלה אחרי שמוא׳ א יד יב
את זרעי אחרי כד כב
כי שלמה בנך ימלך אחרי
מלכ׳ א א יג א יז וא ל
ימלך אחרי א כד
אשר הלך אחרי בכל לבבו יד ח
לכו אחרי ואוליכה אתכם מלכ׳ ב ו יט
סב אל אחרי ט יח וט יט
ואנשי המשמר אשר אחרי נחמי׳ ד יז
מוכיח אדם אחרי משל׳ כח כג
לאדם שיהיה אחרי קהל׳ ב יח
לכתך אחרי במדבר ירמ׳ ב ב
ואשמע אחרי קול רעש יחזק׳ ג יב

De post me. מֵאַחֲרַי. מֵאַחֲרִי

כי יסיר את בנך מאחרי דבר׳ ז ד
כי שב מאחרי שמו׳ א טו יא
סר לך מאחרי שמוא׳ ב ב כב
אתם ובניכם מאחרי מלכ׳ א ט ו
וינזר מאחרי יחזק׳ יד ז
עוד בית ישראל מאחרי יד יא

Et de post me. וּמֵאַחֲרַי

ומאחרי לא תשובו ירמ׳ ג יט

Post nos. אַחֲרֵינוּ

והנה גם הוא אחרינו בראי׳ לב יט
הנה עבדך יעקב אחרינו לב כא
ויצאו אחרינו עד התיקנו יהוש׳ ח ו
ובין דורותינו אחרינו כב כז

Post te. אַחֲרֶיךָ

ובין זרעך אחריך לדורתם בראש׳ יז ז
ולזרעך אחריך יז ז
ונתתי לך ולזרעך אחריך יז ח
אתה וזרעך אחריך לדורותם יז ט
ביני וביניכם ובין זרעך אחריך יז י
אל תביט אחריך יט יז
האשה ללכת אחריך כד ח
ולזרעך אחריך לה יב
לזרעך אחריך אחזת עולם מח ד
ייטב לך ולבניך אחריך דבר׳ ד מ
לך ולבניך אחריך יב כה ויב כח
לא תפאר אחריך כד כ
לא תעולל אחריך כד כא
כל הנחשלים אחריך כה יח
אחריך בנימן בעממיך שופ׳ ה יד
ואנכי אחריך רות ד ד
והקמתי את זרעך אחריך שמו׳ ב ז יב
ואלכה אחריך יט כא
ובערתי אחריך כא כא
אחריך ראש הניעה מלכ׳ ב יט כא
את זרעך אחריך ד״ה א יז יא
אם ישדד עמקים אחריך איו׳ לט י
ותשלך דברי אחריך תהל׳ נ יז
דבקה נפשי אחריך סג ט
משכני אחריך נרוצה שיר ה׳ א ד
אחריך ראש הניעה ישע׳ לז כב
קראו אחריך מלא ירמ׳ יב ו
מרעה אחריך יז טז
אחריך בנימן הוש׳ ה ח

Post te. אַחֲרַיִךְ s

ואני אבוא אחריך מלכ׳ א א יד
אחריך ילכו ישע׳ מה יד
אחריך תלך חרב ירמ׳ מח ב

Et post te. וְאַחֲרֶיךָ

ואחריך לא יקום כמוך מלכ׳ א ג יב
ואחריך לא יהיה כן ד״ה ב א יב

Et post te. וְאַחֲרַיִךְ s

ואחריך לא זונה יחזק׳ טז לד

De post te. מֵאַחֲרֶיךָ

ושב מאחריך דבר׳ כג טו
תשמענה דבר מאחריך ישע׳ ל כא

De post te. מֵאַחֲרַיִךְ s

לעזבך לשוב מאחריך רות א טז

Post vos. אַחֲרֵיכֶם

ואת זרעכם אחריכם בראש׳ ט ט
לבניכם אחריכם ויקר׳ כה מו
והריקותי אחריכם חרב כו לג
על פניהם ברדפם אחריכם דבר׳ יא ד
הנני אחריכם באה שמו׳ א כה יט
לבניכם אחריכם עד עולם ד״ה א כח ח
ושלחתי אחריכם את החרב ירמ׳ ט טו
שם ידבק אחריכם מב טז
ושלחתי אחריכם את מט לז

De post vos. מֵאַחֲרֵיכֶם

אשר יקומו מאחריכם דברי׳ כט כא

Post eum, se. אַחֲרָיו

לברית עולם לזרעו אחריו בראי׳ יז יט
פתח האהל והוא אחריו יח י
את בניו ואת ביתו אחריו יח יט
והדלת סגר אחריו יט ו
וירדף אחריו דרך לא כג
לו ולזרעו אחריו שמו׳ כח מג
והיו לבניו אחריו כט כט
ואת כל הזונים אחריו ויקר׳ כ ה
וילכו אחריו זקני ישראל במד׳ טז כה
והיתה לו ולזרעו אחריו כה יג
ויבחר בזרעו אחריו דבר׳ ד לז
והלכתם אחריו יהוש׳ ג ג
גואל הדם אחריו כ ה
וירדפו אחריו שופ׳ א ו
וירדו אחריו ג כח
ועשרת אלפים איש אחריו ד יד
ויזעק אביעזר אחריו ו לד
ויזעק גם הוא אחריו ו לה
ויזנו כל ישראל אחריו ח כז
רקים ופחזים וילכו אחריו ט ד
ויקם אחריו יאיר הגלעדי י ג
וישפט אחריו את ישראל יב ח
וישפט אחריו את ישראל יב יא יב יג
ויפן בנימן אחריו כ מ
וידביקו אחריו עד כ מה
וכל העם חרדו אחריו שמו׳ א יג ז
ונושא כליו אחריו וגו׳
ונושא כליו ממותת אחריו יד יג
ויצאתי אחריו והכיתיו יז לה
ויבט שאול אחריו כד ט
כי בא שאול אחריו כו ג
ויפן אחריו ויראני שמו׳ ב א ז
ויפן אבנר אחריו ב כ
ותצא אחריו יא ח
מדרך אחריו יג לד
את עבדי אדניך ורדף אחריו כ ו
ויצאו אחריו כ ז
ויקהלו ויבאו אף אחריו כ יד
והעם ישובו אחריו כג י
המלך אחריו מלכ׳ [illegible] כז
[illegible] כג כב
ועליתם אחריו ובא
ויעלו כל העם אחריו קהל׳ ה ג

Tarbes;lit.

להקים את בנו אחריו
ייי האלהים לכו אחריו תהל׳ ט יח

ואם הבעל לכו אחריו יח כא
ויפן אחריו ויראם מלכ׳ ב ב כד
כי אם רצתי אחריו ה כ
איש רץ אחריו ה כא
הלא קול רגלי אדניו אחריו ו לב
וירדף אחריו יהוא ויאמר ט כז
וישלחו אחריו יד יט
וזכריה בנו אחריו ד״ה א כז ז
וישלחו אחריו לכישה כה כז
ויבא אחריו עזריהו הכהן כו יז
אחריו החזיק נחמ׳ ג יו
אחריו החזיקו ג יז׳ ג יח׳ ג כז
אחריו התדה החזיק ג כ
אחריו החזיק ג כא ג כג
ג כד וג כט
אחריו פדיה בן פרעש ג כה
אחריו החזיק צדוק ג כט
אחריו החזיק חנניה ג ל
אחריו החזיק משלם ג ל
אחריו החזיק מלכיה ג לא
כי מה חפצו בביתו אחריו איו׳ כא כא
אחריו ישאג קול לז ד
אחריו יאיר נתיב מא כד
ולא ירד אחריו כבודו תהלי מט יח
אשרי בניו אחריו משלי כ ז
במה שיהיה אחריו קהל׳ ג כב
מה יהיה אחריו ו יב
שלא ימצא האדם אחריו ז יד
עברו בעיר אחריו יחזק׳ ט ה
אשר יפנה הראש אחריו י יא
והשאיר אחריו ברכה יואל ב יד

Et post eum. ואחריו

ואחריו לא יהיה כן שמו׳ י יד
לפניו ואחריו יהוש׳ י יד
ואחריו היה שמגר שופ׳ ג לא
ואחריו אליעזר בן דודו שמו׳ ב כג ט
ואחריו שמה בן אגא כג יא
ואחריו לא היה כמהו מלכ׳ ב יח ה
ואחריו לא קם כמהו כג כה
ואחריו אלעזר בן דדו ד״ה א יא יב
ואחריו החזיקו נחמ׳ ג כב
ואחריו החזיק שמעיה ג כט
ואחריו ... כלי יא ח
אחרי מה ...ם ימשוך איו׳ כא לג
אחרי הגלה... לב תהלי צד טו
אחרי אלהים קהלי ט ג
אחרי שבור ... יעה ירמ׳ נא מו

ואחריו לא יסף יואל ב ב
ואחריו תלהט להבה וגו׳
ואחריו מדבר ב ג
ואחריו סוסים אדומים זכר א ח

Depost eum. מֵאַחֲרָיו

ותבט אשתו מאחריו ברא׳ יט כו
כי תשובון מאחריו במדי לב טו
לסור מאחריו שמו׳ ב ב כא
ותצא החנית מאחריו שמוא׳ ב ב כג
ושבתם מאחריו יא טו
לכסא מאחריו מלכ׳ א י יט
וישב מאחריו יט כא
וישבו מאחריו כב לג
וידבק ביי׳ לא סר מאחריו מלכ׳ ב יח ו
וישובו מאחריו. ד״ה ב יח לב
אשר על כן סרו מאחריו איו׳ לד כז
ואשר יהיה מאחריו קהל׳ י יד

Post eam. אַחֲרֶיהָ

ותצאן כל הנשים אחריה שמו׳ טו כ
ויקם אישה וילך אחריה שופט׳ יט ג
הלוך ובכה אחריה שמוא׳ ב ג יו
ועל הדלת אחריה יג יז
ועל הדלת אחריה יג יח
ויקם וילך אחריה מלכ׳ ב ד ל
והבא אחריה המת בחרב יד יז
והבא אחריה יומת ד״ה ב כג יד
ואני אחריה נחמ׳ יב לח
בתולות אחריה רעותיה תהלי מה טו
הולך אחריה פתאום משל׳ ז כב
הגזרה אשר על אחריה יחזק׳ מא טו

Et post eam. וְאַחֲרֶיהָ

ואחריה לקח את מעכה ד״ה ב יא כ

De post eam. מֵאַחֲרֶיהָ

אורב לעיר מאחריה יהושׁ׳ ח ב

Post eos. אַחֲרֵיהֶם

צמחות אחריהם בראש׳ מא כג
אשר הולדת אחריהם מח ו
ורדף אחריהם שמו׳ יד ד
וירדפו מצרים אחריהם יד ט
מצרים נוסע אחריהם יד י
ויבאו אחריהם יד יז
ויבאו אחריהם כל סוס פרעה יד כג
הבאים אחריהם בים יד כח
אשר הם זונים אחריהם ויקרי יז ז
לזנות אחריהם כ ו
אשר אתם זונים אחריהם במד׳ טו לט

ויבחר בזרעם אחריהם דבר׳ י טו
פן תנקש אחריהם יב ל
רדפו מהר אחריהם יהושׁ׳ ב ה
והאנשים רדפו אחריהם ב ז
יצאו הרדפים אחריהם ב ז
וארון ברית ייי הולך אחריהם ו ח
ולרדף אחריהם ח יו
ויפנו אנשי העי אחריהם ח כ
ויקם דור אחר אחריהם שופ׳ ב י
וירדף אחריהם ח יב
הולכים אחריהם שמו׳ א ו יב
וידבקו גם המה אחריהם יד כב
הסב אל אחריהם שמו׳ ב ה כג
אשר נותרו אחריהם מלכ׳ א ט כא
והחיל אשר אחריהם כ יט
וילכו אחריהם עד הירדן מלכ׳ ב ז טו
לא תעלה אחריהם ד״ה א יד יד
אשר נותרו אחריהם ד״ה ב ח ח
וילך אחריהם הושעיה נחמ׳ יב לב
ואשר הלכו אחריהם ירמ׳ ח ב
ישתה אחריהם כה כו
ורדפתי אחריהם כט יח
אל חק בניהם אחריהם לב יח
ולבניהם אחריהם לב לט
וירדפו חיל כשדים אחריהם לט ה
חרב והחרם אחריהם נ כא
וחרב אריק אחריהם יחזק׳ ה ב ה יב
יב יד
בפנותם אחריהם כט יו
הלכו אבותם אחריהם עמו׳ ב ד
יצאו אל אחריהם זכר׳ ו ו
והארץ נשמה אחריהם ז יד

Et post eos. וְאַחֲרֵיהֶם

ואחריהם פקד את כל העם
מלכ׳ א כ טו
ואחריהם מכל שבטי ישראל
ד״ה ב יא יו
ואחריהם בפיהם ירצו תהלי מט יד
ואחריהם אלך ירמ׳ ב כה

De post eos. מֵאַחֲרֵיהֶם

וילך מאחריהם שמו׳ יד יט
ויעמד מאחריהם יד יט
בניהם מאחריהם שמו׳ א ו ז
לא סר יהוא מאחריהם מלכ׳ ב י כט
לבא מאחריהם ד״ה ב יג יג
והמארב מאחריהם ד״ה ב יג יג
לא אשוב מאחריהם ירמ׳ לב מ

אַחֲרֵיהֶן *Post eas.*

ועלות אחריהן בראש׳ מא ג יט
צמחות אחריהן מא ו
העלות אחריהן מא כז
שבע שני רעב אחריהן מא ל
והלכת אחריהן רות ב ט

אַחֵר *Alius. Alter.*

ᵃ אנדערער׳ אנדערע׳ אַנדערעס! דער פאָלגענדע׳ אַנדערסוואהין׳

זרע אחר תחת הבל בראש׳ ד כה
מתי אותה לאיש אחר כט יט
יסף יי׳ לי בן אחר ל כג
ויחלם עוד חלום אחר לז ט
את אחיכם אחר מג יד
וכסף אחר הורדנו בידנו מג כב
ובער בשדה אחר שמו׳ כב ד
לא תשתחוה לאל אחר לד יד
ועפר אחר יקח ויקר׳ יד מב
את השדה לאיש אחר כז כ
לך נא אתי אל מקום אחר במד׳ כג יג
אקחך אל מקום אחר כג כז
מסבה למטה אחר לו ט
ואיש אחר יחנכנו דבר׳ כ ה
ואיש אחר יחללנו כ ו
ואיש אחר יקחנה כ ז
והלכה והיתה לאיש אחר כד ב
ואיש אחר ישכבנה כח ל
נתונים לעם אחר כח לב
ויקם דור אחר שופ׳ ב י
אל תלכי ללקט בשדה אחר רות ב ח
ולא יפגעו בך בשדה אחר ב כב
ונהפכת לאיש אחר שמו׳ א י ו
ויהפך לו אלהים לב אחר י ט
אל מול אחר יז ל
ובשרת ביום אחר שמו׳ ב יח כ
וירא הצפה איש אחר רץ יח כ
וילך בדרך אחר מלכ׳ א יג י
שר חמשים אחר מלכ׳ ב א יא
ויבאו אל אהל אחר ז ח
אל עם אחר ד״ה א יו כ
בני עילם אחר עזר׳ ב לא
אנשי נבו אחר נחמ׳ ז לג
בני עילם אחר ז לד
ממקום אחר אסת׳ ד יד
ומעפר אחר יצמחו איו׳ ח יט
אחר מהרו תהל׳ יו ד
וממלכה אל עם אחר קה יג
פקדתו יקח אחר קט ח
בדור אחר ימח שמו קט יג
וסוד אחר אל תגל משלי כה ט
ולעבדיו יקרא שם אחר ישע׳ סה טו
והיתה לאיש אחר ירמ׳ ג א
ויעשהו כלי אחר יח ד
אל מקום אחר יחזק׳ יב ג
ובניהם לדור אחר יואל א ג
ומלאך אחר יוצא זכר׳ ב ז

וְאַחֵר *Et alius.*

אזרעה ואחר יאכל איו׳ לא ה
לא יבנו ואחר ישב ישע׳ סה כב
לא יטעו ואחר יאכל סה כב

הָאַחֵר *Alius.*

ואומר אליה ביום האחר מלכ׳ ב ו כט
הכרוב האחר ד״ה ב ג יא וג יב

לְאַחֵר *Alii*

תטחן לאחר אשתי איו׳ לא י
וכבודי לאחר לא אתן ישע׳ מב ח
וכבודי לאחר לא אתן מח יא

אֲחֵרִים *Alii.*

שבעת ימים אחרים ברא׳ ח י וח יב
לא יהיה לך אלהים אחרים שמו׳ כ ג
ושם אלהים אחרים כג יג
ולבש בגדים אחרים ויקר׳ ו ד
לא יהיה לך אלהים אחרים
דבר׳ ה ז
אחרי אלהים אחרים ו יד
ועבדו אלהים אחרים ז ד
והלכת אחרי אלהים אחרים ח יט
ועבדתם אלהים אחרים יא יו
ללכת אחרי אלהים אחרים יא כח
וכח יד
נלכה אחרי אלהים אחרים יג ג
ונעבדה אלהים אחרים יג ז ויג יד
וילך ויעבד אלהים אחרים יז ג
בשם אלהים אחרים יח כ
אלהים אחרים עץ ואבן כח לו
ועבדת שם אלהים אחרים כח סד
וילכו ויעבדו אלהים אחרים כט כה
לאלהים אחרים ל יז
כי פנה אל אלהים אחרים לא יח
ופנה אל אלהים אחרים לא כ
ועבדתם אלהים אחרים יהוש׳ כג יו
ועבדו אלהים אחרים כד ב
לעבד אלהים אחרים כד יו
וילכו אחרי אלהים אחרים שופ׳ ב יב
כי זנו אחרי אלהים אחרים ב יז
ללכת אחרי אלהים אחרים ב יט
ותעבדו אלהים אחרים י יג
ויעבדו אלהים אחרים שמו׳ א ח ח
וישלח מלאכים אחרים יט כא
לך עבד אלהים אחרים כו יט
וילבש בגדים אחרים כח ח
ועבדתם אלהים אחרים מלכ׳ א ט ו
ᵃ ויחזיקו באלהים אחרים ט ט
אחרי אלהים אחרים יא ד יא י
תעשה לך אלהים אחרים יד ט
חכת לאלהים אחרים מלכ׳ ב ה יז
וייראו אלהים אחרים יז ז
לא תיראו אלהים אחרים יז לה
ולא תיראו אלהים אחרים יז לה ויז לח
ויקטרו לאלהים אחרים כב יז
בנים אחרים ד״ה א כג יז
ועבדתם אלהים אחרים ד״ה ב ז יט
ויחזיקו באלהים אחרים ז כב
לקטר לאלהים אחרים כח כה
שבעת ימים אחרים ל כג
ויקטרו לאלהים אחרים לד כה
כלים אחרים אלף עזר׳ א י
ויעמד אחרים תחתם לד כד
גם אתה קללת אחרים קהל׳ ז כב
ויקטרו לאלהים אחרים ירמ׳ א טז
אחרי אלהים אחרים ז ו ט
ויא י ויג׳ ויו יא לח טז
נסכים לאלהים אחרים ז יח
את אלהים אחרים יו יג
לאלהים אחרים יט ד יט יג
וישתחוו לאלהים אחרים כב ט
אחרי אלהים אחרים כה ו
לאלהים אחרים לב כט
לעבד לאלהים אחרים מד ג
לבלתי קטר לאלהים אחרים מד יא
לקטר לאלהים אחרים מד ב
נשיהם לאלהים אחרים מד
ולבשו בגדים אחרים יחזק׳ מב יד מ
שנים אחרים עמדים דני׳ ב ה
אל אלהים אחרים הוי׳

אָחֳרִין *Aliae.* ᵃ

כב כח
בר׳ כג כב
ᵃ ועליה יכרעון אחרין קהל׳ ה ג

לַאֲחֵרִים *Tarbes, liis.*

וכרמינו לאחרים תהל׳ מ יח
ועזבו לאחרים חילם יי׳

פן תתן לאחרים הודך משל' ה ט
ונסבו בתיהם לאחרים ירמ' ו יב
את נשיהם לאחרים ח י

ולאחרים *Et aliis.*

ולאחרים מלבד אלה דנ"א' יא ד

***אחרת** *Alia, Altera, Aliud.*

s אנדערע, פאלגענדע, צווייטע.
ויחפרו באר אחרת בראש' כו כא
ויחפרו באר אחרת כו כב
אם אחרת יקח לו שמו' כא י
רוח אחרת עמו במדב' יד כד
וישליכם אל ארץ אחרת דבר' כט כז
כי בן אשה אחרת אתה שופט' יא ב
כי אין אחרת שמו' א כא י
ותהי אשה אחרת לירחמאל ד"ה א ב כו
s ובלשון אחרת ישע' כח יא
אל הארץ אחרת ירמ' כב כו
קח לך מגלה אחרת לו כח
לקח מגלה אחרת לו לב

האחרת *Alia*

בשנה האחרת בראש' יז כא
ותאמר האשה האחרת מלכ' א ג כב
חצר האחרת ז ח
והכנף האחרת אמות חמש ד"ה ב ג יא
והכנף האחרת ג יב
ולתוצה החומה האחרת לב ה
ואל הכתף האחרת יחזק' מ מ

לאחרת *Alii.*

ושתים דלתות לאחרת יחזק' מא כד

מאחרת *Ab alia.*

הרעה וגו' מאחרת שמו' ב יג יו

אחרות *Alii, ae, a.*

שבע שנים אחרות בראש' כט כז כט ל
והנה שבע פרות אחרות מא ג
ואחריה שבע פרות אחרות מא יט
ואחריו אבנים אחרות ויקר' יד מב

Retro, Retrorsum, Posteru

אחור *Posteoius.*

s קייטע, הינטען, צוריקק, ריקק
יטס, ועווזייטע, צוקונפט.
אחרי מי אחור בראש' מט יז
אחרי הנ אחור שמו' ב א כב
אחרי אלה אחור תהל' ט ד
אחרי שבור פרו לה ד
מו מ טו וע ג

תשיבנו אחור מני צר מד יא
לא נסוג אחור לבנו מד יט
אז ישובו אויבי אחור נו י
ויך צריו אחור עח סו
יבשו ויסונו אחור קכט ה
אחור וקדם צרתני קלט ה
נזורו אחור ישע' א ד
וכשלו אחור ונשברו כח יג
נסוגו אחור יבשו בשת מב יז
משיב חכמים אחור מד כה
אחור לא נסוגותי נ ה
והוסג אחור משפט נט יד
אחור תלכי ירמ' טו ו
נסוגו אחור לח כב
חתים נסוגים אחור מו ה
נאנחה ותשב אחור איכ' א ח
השיבני אחור א יג
השיב אחור ימינו ב ג

ואחור *Et retro.*

אליו פנים ואחור ד"ה א יט י
פנים ואחור ד"ה ב יג יד
ואחור ולא אבין לו איו' כג ח
והיא כתובה פנים ואחור יחזק' ב י

באחור *In posteriore.*

וחכם באחור ישבחנה משל' כט יא

לאחור *Rerorsum.*

הירדן יסב לאחור תהל' קיד ג
הירדן תסב לאחור קיד ה
הגידו האותיות לאחור ישע' מא כג
יקשיב וישמע לאחור מב כג
ויהיו לאחור ולא לפנים ירמ' ז כד

מאחור *A posteriore.*

ופלשתים מאחור ישע' ט יא

ומאחור *Et a retro.*

מפנים ומאחור שמו' ב י ט

אחרי *Posteriora.*

על אחרי המשכן שמו' כו יב

אחורי *Posteriora mea.*

וראית את אחורי שמו' לג כג

אחריהם *Posteriora ipsorum.*

וכל אחריהם ביתה מלכ' א ז כה
וכל אחריהם ביתה ד"ה ב ד ד
אחריהם אל היכל יי' יחזק' ח יו

Posterior, Posterum, Postremum.

***אחרון**

s דער, דיא, דאס הינטערע, וועטליכע.
דער, דיא, דאס קינפטיגע, פאלגענדע,
לעטצטע, נאכקאממען, צולעטצט.
תספרו לדור אחרון תהל' מח יד
לדור אחרון עח ד
למען ידעו דור אחרון עח ו
תכתב זאת לדור אחרון קב יט
ותשחק ליום אחרון משלי לא כה
ותהי ליום אחרון ישע' ל ח
אני ראשון ואני אחרון מד ו
אף אני אחרון מח יב

ואחרון *Et posterior.*

ואחרון על עפר יקום איו' יט כה

האחרון *Posterior.*

לקול האות האחרון שמו' ד ח
עד הים האחרון דבר' יא כד
ושנאה האיש האחרון וגו'
או כי ימות האיש האחרון כד ג
ואמר הדור האחרון בניכם כט כא
עד הים האחרון לד ב
היטבת חסדך האחרון רות ג י
עד היום האחרון נחמי' ח יח
וזה האחרון עצמו ירמ' נ יז
וסופו אל הים האחרון יואל ב כ
האחרון מן הראשון חגי ב ט
וחצים אל הים האחרון זכר' יד ח

והאחרון *Et posterior.*

והאחרון הכביד ישע' ח כג

אחרנים *Posteriores.*

וילדיה אחרנים ואת
רחל ואת יוסף אחרנים בראש' לג ב
למה תהיו אחרנים שמו' ב יט יב
ולמה תהיו אחרנים יט יג
אחרנים ואלה שמותם עזר' ח יג
על יומו נשמו אחרנים איו' יח כ
ואת אחרנים אני הוא ישע' מא ד

האחרונים *Posteriores.*

ואלה דברי דוד האחרונים שמו' ב כג א
כי בדברי דוד האחרונים ד"ה א כג כז
גם האחרונים לא ישמחו קהל' ד יו

והאחרונים *Et posteriores.*

ודברי דויד המלך הראשונים
והאחרונים ד"ה א כט כט
דברי

י דברי שלמה הראשנים והאחרונים
ד"ה ב ט כט
ודברי רחבעם הראשונים
והאחרונים יב טו
הראשונים והאחרונים יו יא כ לד
כה כו כו כב כח כו לה כז

Posterioribus. **לָאַחֲרֹנִים**
גם לאחרונים קהל' א יא

In posterior. **בָּאַחֲרֹנָה**
יד כל העם באחרנה דברי יג י
יד כל העם באחרנה יז ז
עברים באחרנה שמו' א כט ב
היה תהיה באחרנה שמו' ב ב כו
ולבנך תעשי באחרנה מלכ' א יז יג
הגבהה עלה באחרנה דני' ח ג

Et sicut poster. **וְכָאַחֲרוֹנָה**
כראשנה וכאחרונה דני' יא כט

Ad postrem. **לָאַחֲרֹנָה**
לאחרנה יסעו לדגליהם במד' ב לא
גם שיהיו לאחרנה קהל' א יא

Retrorsum. **אֲחֹרַנִּית**
י ריקקוואַרטס, ריקקלינגס.
וילכו אחרנית בראש' ט כג
ופניהם אחרנית ט כג
ויפל הכסא אחרנית שמו' א ד יח
את לבם אחרנית מלכ' א יח לז
אחרנית עשר מעלות מלכ' ב כ י וכ יא
בשמש אחורנית ישע' לח ח

Posteritas, Extremum. **אַחֲרִית**
י ענ"ע, אויסגאַנג, לעטצטע צייט, צו־
קונפט. נאַכקאָממענשאַפט.
ועד אחרית שנה דבר' יא יב
ויי ברך את אחרית איוב איו' מב יב
כי אחרית לאיש שלום תהל' לז לז
אחרית רשעים נכרתה לז לח
כי אם יש אחרית משלי כג יח
אם מצאת ויש אחרית כד יד
כי לא תהיה אחרית לרע כד כ
טוב אחרית דבר מראשיתו קהל' ז ח
מגיד מראשית אחרית ישע' מו י
אחרית ותקוה ירמ' כט יא
הנה אחרית גוים נ יב
אדני מה אחרית אלה דניאל יב ח

Et Posterior. **וְאַחֲרִית**
ואחרית פיהו הוללות רעה קהל' י יג

In postremo. **בְּאַחֲרִית**
אתכם באחרית הימים בראש' מט א
לעמך באחרית הימים במד' כד יד
באחרית הימים ושבת דברי ד ל
הרעה באחרית הימים לא כט
אשכנה באחרית ים תהל' קלט ט
והיה באחרית הימים ישע' ב ב
באחרית הימים
תתבוננו בה ירמ' כג כ ול כג
באחרית הימים מח מז
והיה באחרית הימים מט לט
באחרית השנים יחזק' לח ח
באחרית הימים תהיה לח יו
באחרית הזעם דני' ח יט
באחרית הימים י יד
באחרית הימים הושי' ג ה
והיה באחרית הימים מיכ' ד א

Et in postrem. **וּבְאַחֲרִית**
ובאחרית מלכותם דני' ח כג

Posterius meum. **אַחֲרִיתִי**
ותהי אחריתי כמהו במד' כג י

Posterius nostrum. **אַחֲרִיתֵנוּ**
לא יראה את אחריתנו ירמ' יב ד

Et poster. tuum. **וְאַחֲרִיתְךָ**
ואחריתך ישגה מאד איו' ח ז

Idem. **וְאַחֲרִיתֵךְ**
ואחריתך בחרב תפול ונו'
ואחריתך תאכל באש יחזק' כג כה

In poster. tuo. **בְּאַחֲרִיתְךָ**
להטיבך באחריתך דברי ח יו
ונהמת באחריתך משלי ה יא
למען תחכם באחריתך יט כ

In postremo tuo. **לְאַחֲרִיתֵךְ**
ויש תקוה לאחריתך ירמ' לא יז

Et post. vestr. **וְאַחֲרִיתְכֶן**
ואחריתכן בסירות דוגה עמו' ד ב

Poster ejus. **אַחֲרִיתוֹ**
יהי אחריתו להכרית תהל' קט יג
אחריתו כנחש ישוך משלי כג לב

Et posterius ejus. **וְאַחֲרִיתוֹ**
ואחריתו עדי אובד במד' כד כ
ואחריתו יהיה מנון משלי כט כא

Et in post. suo. **וּבְאַחֲרִיתוֹ**
ובאחריתו יהיה נבל ירמ' יז יא

Posteritati ejus. **לְאַחֲרִיתוֹ**
ולא לאחריתו דני' יא ד

Posterius ejus. **אַחֲרִיתָהּ**
לא זכרת אחריתה ישע' מז ז
לא זכרה אחריתה איכ' א ט

Et posterius ejus. **וְאַחֲרִיתָהּ**
ואחריתה מרה כלענה משלי ה ד
ואחריתה דרכי מות יד יב יו כה
ואחריתה שמחה תונה יד יג
ואחריתה לא תברך כ כא
ואחריתה כיום מר עמו' ח י

In Postremo ejus. **בְּאַחֲרִיתָהּ**
מה תעשה באחריתה משלי כה ח

Extremitati ejus. **לְאַחֲרִיתָהּ**
ומה תעשו לאחריתה ירמ' ה לא

Posterius, finis eorum. **אַחֲרִיתָם**
אראה מה אחריתם דבר' לב כ

Et posterum ipsorum. **וְאַחֲרִיתָם**
ואחריתם בחרב אהרג עמו' ט א

Ad finem suum. **לְאַחֲרִיתָם**
יבינו לאחריתם דבר' לב כט
אבינה לאחריתם תהל' עג יז

Finem eorum. **אַחֲרִיתָן**
ונדעה אחריתן ישע' מא כב

Pih. Distulit. **אֵחַר**
י זיימען, צאַגערן, פערוויילען, אויפ־
האַלטען, פערשיעבען.
ולא אחר הנער בראי' לד יט

Differunt. **אֵחֲרוּ**
אחרו פעמי מרכבותיו שופ' ה כח

Morantibus. **לַמְאַחֲרִים**
למאחרים על היין משל' כג ל

Morantes. **מְאַחֲרֵי**
מאחרי בנשף ישעי' ה יא
י מאחרי שבת תהלי' קכז ב

Et moratus sum. **וָאֵחַר**
ואחר עד עתה ברא' לב ה

Differes. **תְּאַחֵר**
ודמעך לא תאחר שמו' כב כח
לא תאחר לשלמו דבר' כג כב
אל תאחר לשלמו קהל' ה ג

Tarbes, tarbato. **תְּאַחַר**
אתה אלהי אל תאחר תהל' מ יח

יי אל תאחר ע ו
ועשה אל תאחר דני׳ ט יט

Tardabit. יְאַחֵר

לא יאחר לשנאו דבר׳ ז י
כי בא יבא לא יאחר חבקׄ ב ג

Tardabit. תְּאַחֵר

ותשועתי לא תאחר ישע׳ מו יג

Remoremini. תְּאַחֲרוּ

אל תאחרו אותי בראׄ כד נו

Hiph. Et Tardavit. וַיּוֹחֶר

ויוחר מן המועד שמו׳ כב ה

אט לו שני פנים

Significata ejus duo sunt.

א מה שענינו בנחת

I. Sensim, Leniter.

Lente. אַט*

• לאנגזאם, לייזע, זאנפט, געלינדע.

ויהלך אט מלכ׳ א כא כז

Leniter. לְאַט

לאט לי לנער שמו׳ ב יח ה
ההלכים לאט ישע׳ ח ו

Ad lenitatem, commoditatem meam. לְאִטִּי*

• לאנגזאמקייט, געמעכליכקייט.

אתנהלה לאטי בראׄ לג יד

ב הוא שם מאמות הכשפים,

II. Praestigiatores.

Praestigiatores. הָאִטִּים

• צויבערער, מורמעלער.

ואל האטים ואל האבות ישע׳ יט ג

אטד כל פירושו קוץ,

Rhamnus, Spina.

Rhamnus. אָטָד*

• שטעכדארן, דארנבוש.

יבינו סירותיכם אטד תהל׳ נח י

Rhamnus. הָאָטָד

ויבאו עד גרן האטד בראש נ י
את האבל בגרן האטד נ יא
כל העצים אל האטד שופ׳ ט יד
ויאמר האטד אל העצים וגו׳
יאם אין תצא אש מן האטד ט טו

אטם כל ענינו סתום

Claudere, Obthurare.

Obthurans. אֹטֵם

• פערשליסען, פערשטאפפען.

אוטם שפתיו נבון משלי יז כח
אוטם אזנו מזעקת דל כא יג
אוטם אזנו משמע דמים ישע׳ לג טו

Clausae. אֲטוּמִים

חלוני שקופים אטומים מ״א ו ד

Clausae. אֲטוּמוֹת

וחלונות אטומות יחזקׄ מ יו
וחלונים אטומות מא כו

Clausae. הָאֲטוּמוֹת

והחלונים האטומות יחזק׳ מא יו

Hiph. Obthurat. יַאְטֵם

יאטם אזנו תהל׳ נח ה

אטן פירושו מיתר,

Funis, Filum,

Funis. אֵטוּן*

• פאדען, גארן, שטריקק.

חטובות אטון מצרים משלי ז יו

אטר לו שני פנים

Significata ejus duo sunt.

א מה שפירושו סתום

I. Claudere.

Praecludat. תֶּאְטַר

• פערשליסען.

ואל תאטר עלי באר פיה תהל׳ סט יו

ב מה שענינו הפקד הסתום,

II. Scaeva, qui impeditus, et quasi praeclusus est manu dextera ad ministrandum.

Praeclusus. אִטֵּר*

• געלאהמט, געשלאססען.

דער זיינע רעכטע האנד ניכט גע־
ברויכען קאנן אונד נור לינקס איזט.

אטר יד ימינו שופ׳ ג טו וכ יו

אי הוא יפרד והיה לששה חלקים

Dividitur in sex significata,

א מה שפירוש שלילה ומניעה,

I. Non.

Non. אִי

ניכט.

ימלט אי נקי איוב כב ל

ותקרא לנער אי כבוד שמואל א ד כא

ב ענינו הוי,

II. Vae.

Vae. אִי

וועהע ،

אי לך ארץ שמלכך קהל׳ י טז

Et vae. וְאִי

ואי לו האחד שיפל קהל׳ ד י

ג כל שענינו שאלה במקום או בסבה,

III. Ubi? Quaenam, Quodnam?

Ubi, etc. אֵי

• וואו? וואהער? וועלכער? ווער? וועס־
האלב? וואס?

אי הבל אחיך בראש ד ט
אי מזה באת ואנה תלכי יו ח
ואמר אי אלהימו דבר׳ לב לז
אי מזה הוא שופט׳ יג ו
אי זה בית הרואה שמו׳ א ט יח
אי מזה המה כה יא
ועתה ראה אי חנית המלך כו יו
אי מזה תבא שמו׳ ב א ג
אי מזה אתה א יג
אי מזה עיר אתה טו ב
אי זה הדרך הלך מלכ׳ א יג יב
אי זה עבר רוח יי מאתי כב כד
אי זה הדרך נעלה מלכ׳ ב ג ח
אי זה הדרך עבר ד״ה א יח כג
אי מזה תבא איו׳ ב ב
אי זה הדרך ישכן אור לח יט
וחשך אי זה מקומו לח יט
אי זה הדרך יחלק אור לה כד
ולרוזנים אי שכר משלי לא א
אי זה ספר כריתות ישע׳ נ א
אי זה בית אשר תבנו לי סו א
אי לזאת אסלוח לך ירמ׳ ה ז
אי זה דרך הטוב ולכו בה ו יו
אי זה טוב לבני קהלת ב ג
אי זה יכשר יא ו

Et Ubi. וְאֵי

למי אתה ואי מזה אתה ש״א ל יג
מי הוא זה ואי זה הוא אסת׳ ז ה
ואי זה מקום בינה איו׳ כב יב כח כ
ואי זה מקום מנוחתי ישע׳ סו א
ואי מזה עם אתה יונה א ח

איה

Ubi. אַיֵּה

איה שרה אשתך בראשי' יח ט
איה האנשים אשר באו אליך יט ה
איה הקדשה הוא בעינים לח כא
איה איפה פיך שופט' ט לח
איה אחימעץ ויהונתן שמו' ב יז כ
איה יי' אלהי אליהו מלכ' ב ב יד
איה אלהי חמת וארפד יח לד
איה אלהי ספרוים יח לד
נודד הוא ללחם איה איו' טו כג
איה בית נדיב כא כח
ולא אמר איה אלה עושי לה י
איה אלהיך תהל' מב ד מב יא
יאמרו הגוים איה אלהיכם עט י
איה חסדיך הראשונים פט נ
איה נא אלהיהם קטו ב
איה סופר איה שוקל
איה סופר את המגדלים ישע' לג יח
איה אלהי חמת וארפד וגו'
איה אלהי ספרוים לו יט
איה מלך חמת לז יג
איה המעלה מים וגו'
איה השם בקרבו סג יא
איה קנאתך וגבורותיך סג טו
ולא אמרו איה יי' ירמ' ב ו
לא אמרו איה יי' ב ח
איה העדר נתן לך יג כ
איה דבר יי' יבא נא יז טו
איה דגן ויין איכ' ב יב
איה הטיח אשר טחתם יחזק' יג יב
בעמים איה אלהיהם יואל ב יז
איה מעון אריות נחו' ב יב
אבותיכם איה הם זכר' א ה
איה כבודי וגו'
איה מוראי מלכ' א ו
או איה אלהי המשפט ב יז

Et ubi. וְאַיֵּה

s ואיה השה לעלה בראשי' כב ד
ואיה כל נפלאתיו שופ' ו יג
ואיה בן אדניך שמא' ב טז ג
ואיה אפו תקותי איו' יז טו
ואיה אהל כא כח
ואיה חמת המציק ישע' נא יג
ואיה אלהיך ירמ' ב כח
ואיה נביאיכם לז יט

Ubi (es) tu. אַיֶּכָּה

ויאמר לו איכה בראי' ג ט

Ubi ille. אַיּוֹ

איו מלך חמת מלכ' ב יט יג
ראיו יאמרו איו איו' כ ז
איו יי' אלהיך מיכ' ז י

Et ubi (est) ille? וְאַיּוֹ

ויאמר אל בנותיו ואיו שמו' ב ב
ויגוע אדם ואיו איו' יד י

Ubi (sunt) illi? אַיָּם

אים איפא חכמיך ישע' יט יב
ולא נודע מקומו אים נחו' ג יז

Ubinam? אֱהִי

אהי מלכך איפה הוש' יג י

ך מה שפירושו מחוז מוקף,

IV. Insula

Insula. אִי

s אינזעל, קיסטע, קיסטענלאנדער.

דמו יושבי אי ישע' כג ב
הילילו יושבי אי כג ו
שארית אי כפתור ירמ' מז ד

Insula. הָאִי

יושב האי הזה ישע' כ ו
ואת מלכי האי ירמ' כה כב

Insulae. אִיִּים

ישמחו איים רבים תהל' צז א
ופגשו ציים את איים ישע' לד יד
הן איים כדק יטול מ טו
החרישו אלי איים מא א
ראו איים וייראו מא ה
ולתורתו איים ייחלו מב ד
איים ויושביהם מב י
שמעו איים אלי מט א
אלי איים יקוו נא ה
כי לי איים יקוו ס ט
ישבו ציים את איים ירמ' נ לט
אל איים רבים יחזק' כז ג
איים רבים סחרת ידיך כז טו

Et insulae. וְאִיִּים

מלכי תרשיש ואיים תהל' עב י

Insulae הָאִיִּים

האיים הרחוקים ישע' סו יט
ירעשו האיים יחזק' כו טו
ונבהלו האיים אשר בים כו יח
כל ישבי האיים כז לה
ובישבי האיים לבטח לט ו

insulae. הָאִין

יחרדו האין יחזק' כו יח

In insulis. בָּאִיִּים

ותהלתו באיים יגידו ישע' מב יב
והגידו באיים ממרחק ירמ' לא י

Insulis. לָאִיִּים

ושמתי נהרות לאיים ישע' מב טו
לאיים גמול ישלם נט יח

Ad iusulas. לָאִיִּים

וישם פניו לאיים דניא' יא יח

Insulae. אִיֵּי

מאלה נפרדו איי הגוים בראשי' י ה
עברו איי כתיים ירמ' ב י
כל איי הגוים צפנ' ב יא

Et insulae. וְאִיֵּי

ואיי הים אסת' י א

In insulis. בְּאִיֵּי

כבדו יי' באיי הים ישע' כד טו

Ex insulis. מֵאִיֵּי

מאיי כתים יחזק' כז ו
מאיי אלישה כז ז

Et ex insulis. וּמֵאִיֵּי

ומחמת ומאיי הים [illegible] ישע' יא יא

ה מה שפירושו חיות מה,

V. Ululae, aves ferae.

Ululae. אִיִּים

s הײלער, שאקאלע.

וענה איים באלמנותיו ישע' יג כב
s ציים את איים ישע' לד יד
s ציים את איים ירמ' נ לט

ו מה שהוא שם עוף מה,

VI. Pica, Cornix.

Cor nix. אַיָּה*

s האביכט, קראהע.

ולא שזפתו עין איה איו' כח ז

Cornix. הָאַיָּה

ואת האיה למינה ויקר' יא יד
ואת האיה ואת הדיה למינה דברי' יד יג

איב כל איבה שענינו שנאה,

Inimicari.

Et inimicabor. וְאָיַבְתִּי

s אנפיינדען.

ואיבתי את אויביך שמו' כג כב

ימנך

***אֹיֵב** *Inimicus.*

s פיינד׳ ווידע־זאכער.

ימינך יי׳ תרעץ אויב שמו׳ טו ו
אמר אויב ארדף אשיג טו ט
ונתתם ביד אויב ויקר׳ כו כה
והוא לא אויב לו במד׳ לה כג
לולי כעס אויב אגור דבר׳ לב כז
מראש פרעות אויב לב מב
ויגרש מפניך אויב לג כז
ויהי שאול אויב את דוד ש״א יח כט
עמך ישראל לפני אויב מלכ׳ א נ לח
ונתתם לפני אויב ח מו
לפני אויב כי יחטאו לך ד״ה ב ו כד
ואנפת בם ונתתם לפני אויב ו לו
יכשילך האלהים לפני אויב כה ח
מכף אויב ואורב עזר׳ ח לא
ירדוף אויב נפשי תהל׳ ז ו
להשבית אויב ומתנקם ח ג
ולא הסגרתני ביד אויב לא ט
בלחץ אויב מב י ומג ב
מפני אויב ומתנקם מד יז
מקול אויב נה ד
כי לא אויב יחרפני נה יג
מגדל עז מפני אויב סא ד
מפחד אויב תצר חיי סד ב
כל הרע אויב בקדש עד ג
ינאץ אויב שמך לנצח עד י
אויב חרף יי׳ עד יח
לא ישיא אויב בו פט כג
ויגאלם מיד אויב קז י
כי רדף אויב נפשי קמג ג
אפיצם לפני אויב ירמ׳ יח יז
מכת אויב הכיתיך ל יד
ושבו מארץ אויב לא טז
כי הגדיל אויב איכ׳ א ט
כי גבר אויב א יז
השיב אחור ימינו מפני אויב ב ג
הסגיר ביד אויב ב ז
וישמח עליך אויב ב יז
אויב ירדפו הוש׳ ח ג

וְאֹיֵב *Et inimicus.*

איש צר ואויב אסת׳ ז ו
כי יבא צר ואויב איכ׳ ד יב

הָאֹיֵב. הָאוֹיֵב *Inimicus.*

אל ארץ האויב מלכ׳ ח ח מו
לעזור למלך על האויב ד״ה ב כו יג
האויב תמו חרבות לנצח תהל׳ ט ז
ובעת צרה את האיב ירמ׳ טו יא
אמר האויב עליכם האח יחזק לו ב

כְּאֹיֵב *Sicut inimicus.*

דרך קשתו כאויב איכ׳ ב ד
היה יי׳ כאויב ב ה

לְאֹיֵב. לְאוֹיֵב *In inimic.*

ותחשבני לאויב לך איו׳ יג כד
יחשבני לאויב לו לג י
וידסך להם לאויב ישעי׳ סג י
כי חרב לאיב ירמ׳ ו כה
לאויב יקומם מיכ׳ ב ח

מֵאֹיֵב *Ab inimico.*

לעזרנו מאויב בדרך עזר׳ ח כב
תבקשי מעוז מאויב נחו׳ ג יא

אֹיְבִי. אוֹיְבִי *Inimicus meus.*

ותשלחי את איבי שמו׳ א יט יז
המצאתני אויבי מלכ׳ א כא כ
יהי כרשע איבי איו׳ כז ז
ירום איבי עלי תהל׳ יג ג
פן יאמר איבי יכלתיו יג ה
כי לא יריע איבי עלי מא יב
איבי כלם איכ׳ ב כב

מֵאֹיְבִי *Ab inimico meo.*

יצילני מאיבי עז שמו׳ ב כב יח
יצילני מאיבי עז תהל׳ יח יח

אוֹיְבֵנוּ *Inimic. noster.*

את שמשון אויבנו שופ׳ יו כג
בידנו את אויבנו יו כד

אֹיִבְךָ. אוֹיִבְךָ *Inimic. tuus.*

כי תפגע שור איבך שמו׳ כג ד
איש בשת בן שאול איבך שמו׳ ב ד ח
בנפל אויבך אל תשמח משל׳ כד יז

Inimicus ejus, Inimicum suum.

אֹיְבוֹ

וכי ימצא איש את איבו שמו׳ א כד כ
כי יצר לו איבו מלכ׳ א ח לז
למלחמה על איבו ח מד
מלך בבל איבו ירמ׳ מד ל

אוֹיְבִים. *Inimici.*

את אויבים בשער תהל׳ קכז ה

לְאֹיְבִים. לְאוֹיְבִים *In inimic.*

לאויבים היו לי תהל׳ קלט כב
היו לה לאיבים איכ׳ א ב

מֵאֹיְבִים *Ab inimicis.*

מאיבים מנהו תהל׳ סח כד

אֹיְבֵי. אוֹיְבֵי *Inimici*

את איבי דוד שמו׳ א כ טו
ובקש יי׳ מיד איבי דוד כ יו
משלל איבי יי׳ ל כו
נאץ נאצת את איבי יי׳ ש״ב יב יד
יהיו כנער איבי אדני יח לב
כי נלחם יי׳ עם איבי ישראל ד״ה ב כ כט
שברו איבי היהודים אסת׳ ט א
בלב איבי המלך תהל׳ מה ו
איבי איש אנשי ביתו מיכ׳ ז ו

וְאוֹיְבֵי *Et inimici.*

ואויבי יי׳ כיקר כרים תהל׳ לז כ

בְּאֹיְבֵי *In inimicos.*

להנקם באיבי המלך ש״א יח כה
באיבי אדני המלך כט ח

לְאֹיְבֵי *In inimic.*

לאיבי דוד שמוא׳ ב כה כב

Inimici mei.

אֹיְבַי. אוֹיְבַי. אוֹיְבָי. אֹיְבָי

לקוב איבי לקחתיך במד׳ כג יא
לקוב איבי קראתיך כד י
רחב פי על אויבי שמו׳ א ב א
פרץ יי׳ את איבי לפני שמו׳ ב ה כ
ארדפה איבי ואשמידם כב לח
את אויבי בידי ד״ה א יד יא
כי הכית את כל איבי לחי תהל׳ ג ח
ויבהלו מאד כל איבי ו יא
בשוב אויבי אחור ט ד
איבי בנפש יקיפו עלי יז ט
ומן איבי אושע יח ד
ארדף אויבי ואשיגם יח לח
אל יעלצו אויבי לי כה ב
ראה איבי כי רבו כה יט
ירום ראשי על איבי כז ו
ולא שמחת אויבי לי ל ב
הצילני מיד אויבי לא יו
אל ישמחו לי איבי שקר לה יט
אויבי יאמרו רע לי מא ו
אז ישובו אויבי אחור נו י
איבי שקר סט ה
למען איבי פדני סט יט
כי אמרו אויבי לי עא י
כל היום חרפוני אויבי קב ט
תחייני

תחיני על אף איבי קלח ז
ובחסדך תצמית איבי קמג יב
כל איבי שמעו רעתי איכ׳ א כא
איבי חנם ג נב

וְאֹיְבַי *Et inim. mei.*

ואיבי תתה לי ערף שמו׳ ב כב מא
ואיבי נתת לי ערף תהל׳ יח מא
צרי ואיבי לי כז ב
ואיבי חיים עצמו לח כ

וּבְאֹיְבָי *Et in inim. meis.*

ובאיבי ראתה עיני תהל׳ נד ט

מֵאֹיְבַי. מֵאֹיְבָי *Ab inimicis meis.*

ונקמתי מאיבי שמו׳ א יד כד
ומצאי מאיבי שמו׳ ב כב מט
מפלטי מאיבי תהל׳ יח מט
הצילני מאיבי אלהי נט ב
מאיבי תחכמני מצותיך קיט צח
הצילני מאיבי קמג ט
ואנקמה מאיבי ישע׳ א כד

וּמֵאֹיְבַי *Et ab inim. meis.*

ומאובי אושע שמו׳ ב כב ד

אֹיְבֵינוּ. אוֹיְבֵינוּ *Inimici nostri.*

וישיענו מכף איבינו שמו׳ א ד ג
מיד איבינו ונעבדך יב י
הצילנו מכף איבינו שמוא׳ ב יט י
כאשר שמעו איבינו נחמ׳ ד ט
מחרפת הגוים אויבינו ה ט
וליתר איבינו ו א
כאשר שמעו כל אויבנו ו יז
פצו עלינו פיהם כל איבינו איכ׳ ג מו

וְאֹיְבֵינוּ *Et in inim. nostri.*

ואיבינו פלילים דבר׳ לב לא
ואיבינו ילעגו למו תהל׳ פ ז

אֹיְבֶיךָ. אוֹיְבֶיךָ. *Inimici tui.*

ידך בערף איביך בראש׳ מט ח
ואיבתי את איביך שמו׳ כג כב
ונתתי את כל איביך כג כז
קומה יי׳ ויפצו איביך במד׳ י לה
להדף את כל איביך דבר׳ ו יט
למלחמה על איביך כ א כא י
ואכלת את שלל איביך כ יד
כי תצא מחנה על איביך כג י
להצילך ולתת איביך לפניך כג טו
מכל איביך מסביב כה יט
יתן יי׳ את איביך כח ז
יתנך יי׳ נגף לפני איביך כח כה
ועבדת את איביך כח מח
אשר יציק לך איביך כח נג
כח נה כח נז
את כל האלות האלה על איביך ל ז
ויכחשו איביך לך לג כט
לקום לפני איביך יהוש׳ ז יג
כן יאבדו כל אויביך יי׳ שופ׳ ה לא
אנכי נותן את איביך שמו׳ א כד ה
ועתה יהיו כנבל איביך כה כו
ואת נפש איביך יקלענה כה כט
היום את איביך בידיך כו ח
ואכריתה את איביך מפניך שמו׳ ב ז ט
והניחתי לך מכל איביך ז יא
ולא שאלת נפש איביך מ״א ג יא
ואכרית את כל אויביך ד״ה א יז ח
והכנעתי את כל אויביך יז י
וחרב אויביך למשגת כא יב
תמצא ידך לכל איביך תהל׳ כא ט
יכחשו לך איביך סו ג
הנה אויביך יהמיון פג ג
בזרוע עזך פזרת איביך פט יא
אשר חרפו אויביך יי׳ פט נב
כי הנה איביך יי׳ צב י
כי הנה איביך יי׳ יאבדו צב י
איביך הדם לרגליך קי א
רדה בקרב איביך קי ב
והעברתי את איביך ירמ׳ טו יד
והעבדתיך את איביך יז ד
וכל איביך יכרתו מיכ׳ ה ט

אֹיְבֵךְ *Inimic. tuos.*

פנה איבך מלך ישראל צפנ׳ ג טו

לְאֹיְבֶיךָ *Inim tuis.*

צאנך נתונות לאיביך דבר׳ כח לא
והתמכרתם שם לאיביך כח סח

מֵאֹיְבֶיךָ *Ab inim. tuis.*

נקמות מאיביך שופט׳ יא לו

אֹיְבָיִךְ *Inim tui.*

פצו עליך פיהם כל איביך איכ׳ ב יז
יגאלך יי׳ מכף איביך מיכ׳ ד י

לְאֹיְבָיִךְ *Inimic. tuis*

נשים בקרבך לאיביך נחו׳ ג יג
מאכל לאיביך ישעי׳ סב ח

אֹיְבֵיכֶם. אוֹיְבֵיכֶם *Inimici vestri.*

ורדפתם את איביכם ויקר׳ כו ז
ונפלו איביכם לפניכם כו ח
ואכלהו איביכם כו טז
ונגפתם לפני איביכם כו יז
ושממו עליה איביכם כו לב
ואתם בארץ איביכם כו לד
לפני איביכם כו לז
ארץ איביכם כו לח
בארצות איביכם כו לט
ולא תנגפו לפני איביכם במד׳ יד מב
ולא תנגפו לפני איביכם דבר׳ א מב
והניח לכם מכל איביכם יב י
למלחמה על איביכם כ ג
להלחם לכם עם איביכם כ ד
רדפו אחרי איביכם יהוש׳ י יט
ככה יעשה יי׳ לכל איביכם י כה
חלקו שלל איביכם עם כב ח
מכל איביכם מסביב כג א
כי נתן יי׳ את איביכם שופ׳ ג כח
מיד איביכם מסביב שמו׳ א יב יא
מיד כל אויביכם מלכ׳ ב יז לט

מֵאֹיְבֵיכֶם *Ab inim. vestris.*

ונושעתם מאיביכם במד׳ י ט

Inimici ejus, Inimicorum suorum etc. **אֹיְבָיו. אוֹיְבָיו**

את שער איביו בראש׳ כב יז
והיה ירשה שעיר איביו במד׳ כד יח
עד הורישו את איביו לב כא
ערף לפני איביו יהוש׳ ז ח
עד יקום גוי איביו י יג
משלל איביו אשר מצא שמו׳ א יד ל
וילחם סביב בכל איביו יד מז
מסביב מכל איביו שמוא׳ ב ז א
כי שפטו יי׳ מיד איביו יח יט
מכף כל איביו כב א
והניחותי לו מכל איביו ד״ה א כב ט
כי יצר לו איביו ד״ה ב ו כח
למלחמה על איביו ו לד
מכף כל איביו תהל׳ יח א
ואל תתנהו ביד איביו מא ג
יפוצו איביו סח ב
ימחץ ראש איביו סח כב
השמחת כל אויביו פט מב
אויביו אלביש בשת קלב יח
גם אויביו ישלים אתו משל׳ טז ז
ואת איביו יסכסך ישע׳ ט י
על איביו יתגבר מב יג
וזעם את איביו סו יד
מלך מצרים ביד איביו ירמ׳ מד ל

ואיביו

ואיביו *Et. inimici ejus.*
ואיביו עפר ילחכו תהל' עב ט
ואיביו ירדף חשך נחו' א ח

לאיביו *Inimicis suis.*
גמול לאיביו ישע' נט יח
משלם גמול לאיביו סו ו
ונוטר הוא לאיביו נחו' א ב

איביה *Inimici ejus.*
בכף איביה ירמ' יב ז
איביה שלו איכ' א ה

Inim. ipsorum. suorum, etc.
איביהם. אויביהם
בארצות איביהם ויקר' כו לו
בארץ איביהם כו מא כו מד
לפני איביהם עורף
יפנו לפני איביהם יהוש' ז יב
בפניהם מכל איביהם כא מב
את כל איביהם כא מב
וימכרם ביד אויבים וגו'
לעמד לפני איביהם שופ' ב יד
והושיעם מיד איביהם ב יח
מיד כל איביהם מסביב ח לד
ומיד כל איביהם שמוא' ב ג יח
בארץ איביהם אשר מלכ' א ח מח
ביד איביהם מלכ' ב כא יד
למשסה לכל איביהם כא יד
ותעזבם ביד איביהם נחמ' ט כח
ויכו היהודים בכל איביהם אסת' ט ה
אויביהם כסה הים תהל' עח נג
כמעט אויביהם אכניע פא טו
וילחצום אויביהם קו מב
אתן לפני איביהם ירמ' טו ט
לפני איביהם יט ז
אשר יציקו להם איביהם יט ט
ונפלו בחרב איביהם כ ד
אתן ביד איביהם כ ה
וביד אויביהם פא ז
ביד אויביהם לד כ לד כא
לפני אויביהם מט לז
מארצות איביהם יחזק' לט כז
בשבי לפני איביהם עמו' ט ד

Ab inim. ipsoum, Ab inimic. suis
מאיביהם. מאויביהם
כי שמחם יי' מאויביהם ד"ה ב כ כז
להנקם מאיביהם אס ז' ח יג
ונוח מאיביהם ט טז
נחו בהם היהודים מאיביהם ט כב

*איבה *Inimicitia.*
s פיינדשאפט.
בלא איבה הדפו במד' לה כב

ואיבה *Et inimicitia.*
ואיבה אשית בינך בראש' ג טו

באיבה *Per inimicit.*
או באיבה הכהו במד' לה כא

איבת *Inimicitia.*
איבת עולם יחזק' כה טו
היות לך איבת עולם לה ה

איבתי *Inimica mea.*
s מיינע פיינדע.
אל תשמחי איבתי לי מיכ' ז ח
ותרא איבתי ז י

איד לו שני פנים

Significata ejus duo sunt.

א מה שענינו ענן,

I. Nubes, Vapor.

*ואד *Et vapor.*
דונזט· דונזטקרייז.
ואד יעלה מן הארץ בראש' ב ו

לאדו *Et vaporem illius.*
יזקו מטר לאדו איו' לו כז

ב מה שפירושו צער ונקרא רע.

II. Calamitas.

*איד *Calamitas.*
s אונגליקק· נאָטה· פערדערבען.
כי ליום איד יחשך רע. איו' כא ל
הלא איד לעול לא ג
כי פחד אלי איד אל לא כג
קרוב איד מואב לבא ירמ' מח טז
איד עשו הבאתי עליו מט ח

ואיד *Calamitas.*
ואיד נכון לצלעו איו' יח יב

לאיד *In calamit.*
שמח לאיד לא ינקה משל' יז ה

אידי *Calamit. mea.*
יקדמני ביום אידי שמו' ב כב יט
יקדמוני ביום אידי תהל' יח יט

ואידכם *Et calamit. vest.*
ואידכם כסופה יאתה משל' א כז

באידכם *In calam. vestra.*
גם אני באידכם אשחק משל' א כו

אידו *Calamit. ejus.*
פתאם יבא אידו משל' ו טו
ברעתו ביום אידו וגו'
בחילו ביום אידו עובד' א יג

אידם *Calamit. ipsorum.*
כי קרוב יום אידם דבר' לב לה
ויבא עלימו אידם איו' כא יז
ויסלו עלי ארחות אידם ל יב
כי פתאם יקום אידם משל' כד כב
אראם ביום אידם ירמ' יח יז
כי יום אידם בא עליהם מו כא
אביא את אידם מט לב
על ידי חרב בעת אידם יחזק' לה ה
בשער עמי ביום אידם עובד' א יג

*אידך s *Calamitatis tuae.*
s אל תבוא ביום אידך משלי כז י

איך ענינו שאלה באיזה אופן ודמיון,

Ubi? ubinam quomodo? Quomodo.

איך *Quomodo?*
s וויא? אך וויא? וויא · וואָ?
כי איך אעלה בראש' מד לד
איך תאמר אהבתיך שופ' טז טו
איך אלך ושמע שאול שמו' א טז ב
איך ידעת כי מת שמו' ב א ה
איך לא יראת א יד
איך נפלו גברים א כה וכז
איך אתם נועצים מלכ' א יב ו
איך שבת נגש ישעי' יד ד
איך נפלת משמים יד יב
איך תאמרו אל פרעה יט יא
איך יחל מח יא
איך תאמרי לא ירמ' ב כג
איך אשיתך בבנים ג יט
איך שודדנו בשנו מאד ט יח
איך תאמרו גבורים מח יד
איך נלכדה ששך נא מא
איך היתה לשמה נא מא
איך אבדת נושבת יחזק' כו יז
איך אתנך כאדמה הושי' יא ח
איך אתנך אפרים יא ח
איך ימיש לי לשובב מיכ' ב ד
איך נדמיתה הלוא עובד' א ה

איך

איך נחפשו עשו א ו
איך היתה לשמה צפני׳ ב טו
איך תאמרו לנפשי תהלי׳ יא א
איך היו לשמה עג יט
איך נשיר את שיר קלז ד
איך שנאתי מוסר משלי ה יב
ולאחד איך יחם קהל׳ ד יא
איך יפל דבר רות ג יח

Et quomodo? וְאֵיךְ

איך אמרתי אחתי היא בראש׳ כו ט
איך אעשה הרעה לט ט
איך נגנב מבית מד ח
איך ישמעני פרעה שמו׳ ו יב
איך ישמע אלי פרעה ו ל
איך אכרות לך יהוש׳ ט ז
איך אשא פני אל שמו׳ ב ב כב
איך נאמר אליו יב יח
איך נעמד אנחנו מלכ׳ ב י ד
איך נמלט אנחנו ישעי׳ כ ו
איך נהפכת לי ירמי׳ ב כא
איך תתחר את יב ה
איך ימות החכם קהל׳ ב טז

Ubi? אֵיכֹה

לכו וראו איכה הוא מלכ׳ ב ו יג

Quomodo? ubi? אֵיכָה

איכה אשא לבדי דברי׳ א יב
איכה אוכל להוריש ז יז
איכה יעבדו הגוים יב ל
איכה נדע את הדבר יח כא
איכה נהיתה הרעה שופ׳ כ ג
איכה נעשה מלכי׳ ב ו טו
איכה הרעה ש״ה א ז
איכה תרביץ א ז
איכה ידע אל תהלי׳ עג יא
איכה ישבה בדד איכ׳ א א
איכה יעיב באפו ב א
איכה יועם זהב ד א
איכה נחשבו לנבלי ד ב
איכה היתה לזונה ישעי׳ א כא
איכה תאמרו חכמים ירמי׳ ח ח
איכה נשבר מטה עז מח יז

Quomodo? אֵיכָכָה

איככה אלבשנה ש״ה ה ג
איככה אוכל וראיתי אסת׳ ח ו

Et quomodo? וְאֵיכָכָה

ואיככה אוכל וראיתי אסת׳ ח ו

אֵיל הוא יפרד והיה לד׳ ראשים

Dividitur iu quatuor sigoificata.

א מה שעניינו כח ועז גם מה שהוא כנוי לו יתי׳ או למלאכיו, וזה להיותם בעלי ונתחלפים במבטא ושרש מורכב א׳ כי הכח העז הוא בגדול לאלוה ולעלולו שנית:

I. Fortitudo, Virtus, Potestas.

Virt. Vires. אֱיָל*

s קראַפְט, מאַכט.

הייתי כגבר אין איל תהלי׳ פח ה

Cuercus. Palma, Terebinthus. Planities. אַיִל*

s אייכע, פאלמע, טערעבינטהע, עבנע.

עד איל פארן בר״א׳ יד ו

In potestate. לְאֵל

יש לאל ידי לעשות בראש׳ לא כט
ואין לאל ידך דברי׳ כח לב
ואין לאל ידינו נחמי׳ ה ה
בהיות לאל ידך לעשות משלי ג כז
כי יש לאל ידם מיכ׳ ב א

Dei. Angeli, Fortes אֵלִים*

s מאַכטיגע, פאָרנעהמסטען, ענגעלע, גאָטטער.

שחתו יגורו אילים איו׳ מא יז
s הבו לי״י בני אלים תהלי׳ כט א
ידמה לי״י בבני אלים פט ז
s ועל אל אלים ידבר דניא׳ יא לו

In fort. בָּאֵלִם

מי כמכה באלם י״י שמו׳ טו יא

Fortes אֵלֵי, אֵילֵי

אילי מואב יאחזמו רעד שמו׳ טו טו
ואת אולי הארץ מלכ׳ ב כד טו
s אילי הצדק ישעי׳ סא ג
ואת אילי הארץ לקח יחזק׳ יז יג
ידברו לו אלי גבורים לב כא

Deus fortis, proprie. אֵל*

s גאָטט, שטאַרקער העלד.

וברוך אל עליון ברא׳ יד כ
אל עליון קנה שמים וארץ יד כב
אתה אל ראי יו יג
אני אל שדי התהלך לפני יז א
בשם י״י אל עולם כא לג
ויקרא לו אל אלהי ישראל לג כ
ויקרא למקום בית אל לה ז
אני אל שדי פרה ורבה לה יא
אל שדי נראה אלי בלוז מח ג
אנכי י״י אלהיך אל קנא שמו׳ כ ה
י״י י״י אל רחום וחנון לד ו
אל קנא הוא לד יד
אל נא רפא נא לה במד׳ יב יג
אל אלהי הרוחות יו כב
מה אקב לא קבה אל כג ח
לא איש אל ויכזב כג יט
אל מוציאם ממצרים כג כב
מה פעל אל כג כג
נאם שמע אמרי אל כד ד
אל מוציאו ממצרים כד ח
מי אל בשמים ובארץ דבר׳ ג כד
אש אכלה הוא אל קנא ד כד
כי אל רחום י״י אלהיך ד לא
כי אנכי י״י אלהיך אל קנא ה ט
כי אל קנא י״י אלהיך ו טו
אל גדול ונורא ז כא
אל אמונה ואין עול לב ד
ואין עמו אל נכר לב יב
ותשכח אל מחללך לב יח
הם קנאוני בלא אל לב כא
כי אל חי בקרבכם יהוש׳ ג י
אל אלהים י״י אל אלהים י״י כב כב
אל קנא הוא לא ישא כד יט
כי אל דעות י״י שמו׳ א ב ג
כי מי אל מבלעדי י״י שמו׳ ב כב לב
כי לא כן ביתי עם אל כג ה
אנשי בית אל עזר׳ ב כח
כי אל חנון ורחום אתה נחמ׳ ט לא
ובית אל ובנתיה יא לא
אולם אני אדרש אל אל איו׳ ה ח
אם אתה תשחר אל אל ח ה
כן ארחות כל שכחי אל ח יג
הן אל לא ימאס תם ח כ
ומה יצדק אנוש עם אל ט ב
ובטחות למרגיזי אל יב ו
והוכח אל אל אחפץ יג ג
ותגרע שיחה לפני אל טו ד
כי תשיב אל אל רוחך טו יג
כי נטה אל אל ידו טו כה
יסגירני אל אל עויל יו יא
וזה מקום לא ידע אל יח כא
למה תרדפני כמו אל יט כב
מבטנו ירשנו אל כ טו
ואמרת מה ידע אל כב יג

ומה

ומה יצדק אנוש עם אל כה ד
חי אל הסיר משפטי כז ב
הצעקתו ישמע אל כז ט
אורה אתכם ביד אל כז יא
זה חלק אדם רשע עם אל כז יג
ומה יעשה כי יקום אל לא יד
כי פחד אלי איד אל לא כג
אל ידפנו לא איש לב יד
רוח אל עשתני לג ד
כי באחת ידבר אל לג יד
הן כל אלה יפעל אל לג כט
אף אמנם אל לא ירשיע לד יב
להלך אל אל במשפט לד כג
כי אל אל האמר נשאתי לד לא
אך שוא לא ישמע אל לה יג
הן אל כביר ולא ימאס לו ה
הן אל ישגיב בכוחו לו כב
הן אל שגיא ולא נדע לו כו
ירעם אל בקולו נפלאות לז ה
מנשמת אל יתן קרח לז י
והתבונן נפלאות אל לז יד
כי ילדו אל אל ישועו לח מא
הוא ראשית דרכי אל מ י
כי לא אל חפץ רשע תהל׳ ה ה
אמר בלבו שכח אל י יא
אל נשא ידך י יב
שמרני אל כי חסיתי בך יו א
כי תענני אל יז ו
מספרים כבוד אל יט ב
אל הכבוד הרעים כט ג
יי׳ אל אמת לא ו
צדקתך כהררי אל לו ז
אל אל שמחת גילי מג ד
אל אלהים יי׳ נ א
חסד אל כל היום נב ג
גם אל יתצך לנצח נב ז
ישמע אל ויענם נה כ
ואמרו איכה ידע אל עג יא
עד אבוא אל מקדשי אל עג יז
שרפו כל מועדי אל עד ח
השכח חנות אל עז י
ולא ישכחו מעללי אל עח ז
ולא נאמנה את אל רוחו עח ח
וינסו אל בלבבם עח יח
אמרו היוכל אל עח יט
ושבו ושחרו אל עח לד
וישובו וינסו אל עח מא
וענפיה ארזי אל פ יא

לא יהיה בך אל זר פא י
אל נצב בעדת אל פב א
ואל תשקוט אל פג ב
ירננו אל אל חי פד ג
אל רחום וחנון פו טו
אל נערץ בסוד קדשים פט ח
ומעולם על עולם אתה אל צ ב
אל נקמות יי׳ אל נקמות הופיע צד א
כי אל גדול יי׳ צה ג
אל נשא היית להם צט ח
וינסו אל בישימון קו יד
שכחו אל מושיעם קו כא
כי המרו אמרי אל קז יא
אל יי׳ ויאר לנו קיח כז
מה יקרו רעיך אל קלט יז
חקרנו אל ודע לבבי קלט כג
רוממות אל בגרונם קמט ו
הללו אל בקדשו קנ א
וקראת שמו עמנו אל ישע׳ ז יד
מלא רחב ארצך עמנו אל ח ח
כי עמנו אל ח י
אל גבור אבי עד ט ה
אל אל גבור י כא
הנה אל ישועתי אבטח יב ב
ממעל לכוכבי אל יד יג
s אדם ולא אל לא ג
ואל מי תדמיון אל מ יח
לפני לא נוצר אל מג י
ואתם עדי נאם יי׳ ואני אל מג יב
מי יצר אל מד י
אף יפעל אל וישתחו מד טו
אך בך אל ואין עוד מה יד
אכן אתה אל מסתתר מה טו
ומתפללים אל אל לא יושיע מה כ
מבלעדי אל צדיק מה כא
כי אני אל ואין עוד מה כב
ישכרו צורף ויעשהו אל מו ו
כי אנכי אל מו ט
מבית אל מבטחם ירמ׳ מח [illegible]
כי אל גמלות יי׳ נא נו
אל אל בשמים איכ׳ ג מא
בקול אל שדי בדברו יחז׳ י ה
ותאמר אל אני כח ב
ואתה אדם ולא אל כח ב ט
s ביד אל גוים לא יא
ויתגדל על כל אל דני׳ יא לו
ועל אל אלים יא לו
בני אל חי הוש׳ ב א

כי אל אנכי ולא איש יא ט
עד רד עם אל יב א
כי אתה אל חנון יונה ד ב
מי אל כמיך נשא עון מיכ׳ ז יח
אל קנוא ונקם יי׳ נחו׳ א ב
וישלח בית אל זכר׳ ז ב
חלו נא פני אל מלאכ׳ א ט
הלא אל אחד בראנו ב י
ובעל בת אל נכר ב יא

וְאֵל *Et Deus*

ואל שדי יברך אתך בראׄ כח ג
ואל שדי יתן לכם רחמים מג יד
ואל הרך לבי איו׳ כג יו
ואל הסיר משפטי לד ה
ואל זעם בכל יום תהל׳ ז יב
ואל עליון גאלם עח לה

הָאֵל *Deus.*

אנכי האל בית אל בראׄ לא יג
ויאמר אנכי האל אלהי אביך מו ג
האל הנאמן שומר הברית דבר׳ ז ט
האל הגדל הגבר והנורא י יז
האל תמים דרכו שמו׳ ב כב לא
האל מעוזי חיל כב לג
האל הנתן נקמת לי כב מח
האל הגדול והנורא נחמ׳ א ה
האל הגדול הגבור והנורא ט לב
האל תמים דרכו תהל׳ יח לא
האל המאזרני חיל יח לג
האל הנותן נקמות לי יח מה
האל ישועתנו סלה סח כ
האל לנו אל למושעות סח כא
אתה האל עשה פלא עז טו
אשמעה מה ידבר האל פה ט
האל הגדול הגבור ירמ׳ לב יח
האל הגבור והנורא דני׳ ט ד

הַאֵל s *Num Deus.*

s האל יעות משפט איו׳ ח ג

וְהָאֵל *Et Deus.*

והאל הקדוש נקדש ישע׳ ה יז

בְּאֵל *In deo.*

ואל יעקב באל שדי שמו׳ ו ג

כָּאֵל *Sicui deus.*

אין כאל ישורון דבר׳ לג כו
ואם זרוע כאל לך איו׳ מ ד

לאל

לָאֵל *Deo.*

לאל הנראה אליך בראי' לה א
לאל הענה אתי לה ג
אם לאל תריבון איו' יג ח
ויאמר לאל סור כא יד
האמרים לאל סור ממנו כב יז
כי כחשתי לאל ממעל לא כח
הן אני כפיך לאל לג ו
חללה לאל מרשע לד י
רב אמריו לאל לד לז
לאל גמר עלי תהל' נז ג

לְאֵל *Deo.*

והוא כהן לאל עליון בראש' יד יח
ברוך אברם לאל עליון יד יט
לא תשתחוה לאל אחר שמו' לד יד
אלהים לאל חי תהל' מב ג
תפלה לאל חיי מב ט
אומרה לאל סלעי מב י
ונפרש כפינו לאל זר מד כא
לאל נכר פא י
הודו לאל השמים קלו כו
ומתפללים לאל עשה ישע' מד יז

הַלְאֵל *Num Deo!*

הלאל תדברו עולה איו' יג ז
הלאל ילמד דעת כא כב
הלאל יסכן גבר כב ב

מֵאֵל *A Deo.*

מאל אביך ויעזרך בראי' מט כה
ונחלת אמרו מאל איו' כ כט
ארחת צדקי מאל לה ב
לבקש מאל אכלם תהל' קד כא

שֶׁאֵל *Quod deus.*

שאל יעקב בעזרו תהל' קמו ה

אֵלִי *Deus meus.*

זה אלי ואנוהו שמו' טו ב
אלי צורי אחסה בו תהל' יח ד
אלי אלי למה עזבתני כב ב
מבטן אמי אלי אתה כב יא
אלהים אלי אתה סג ב
אלי מלכי בקדש סח כה
אלי וצור ישועתי פט כז
אמר אלי אל תעלני קב כה
בטחתי ליי אלי אתה קמ ז
אלי אתה ישע' מד יז

*אֱיָלוּתִי *Fortitudo mea.*

s מיינע שטארקע.
אילותי לעזרתי חושה תהל' כא כ
ב כל מה שהוא שם חיה הזכר והנקבה ממנה :

II. *Aries.*

*אַיִל *Aries.*

s ווידדער.
וירא והנה איל אחר בראי' כב יג
איל תמים מן הצאן ויקר' ה טו
וה יח, וה כה
איל אחד כבש אחד במד' ז טו
וז כא, וז כז, וז לג, וז לט,
וז מה' וז נא, וז נז, וז סג,
וז סט, וז עה, וז פא :
שנים איל אחד כח כז
בן בקר אחד איל אחד כט ב כט ח
פר אחד איל אחד כט לו
והנה איל אחד דני' ח ג

וְאַיִל *Et aries.*

ואיל משלש בראי' טו ט
ואיל לעלה תמימם ויקר' ט ב
ואיל לעלה יו ג
ואיל אחד לעלה יו ה
ואיל אחד תמים במד' ו יד
שנים ואיל אחד כח יא
שנים ואיל אחד כח יט
ואיל מן הצאן תמים יחזק' מג כג
ואיל מן הצאן מג כה
ואיל תמים מו ד

וָאַיִל *Et arietem.*

ושור ואיל לשלמים ויקר' ט ד
פר ואיל במזבח במד' כג ב
וכג ד וכג יד וכג ל
וששת כבשים ואיל יחזק' מו ו

הָאַיִל *Aries.*

ויקח את האיל בראש' כב טז
ואת האיל האחד שמו' כט טו
על ראש האיל כט טו
ושחטת את האיל כט יו
ואת האיל תנתח כט יז
והקטרת את כל האיל כט יח
ולקחת את האיל השני וגו'
על ראש האיל כט יט
ושחטת את האיל כט כ
ולקחת מן האיל וגו' כט כב
את בשר האיל כט לב
על ראש האיל ויקר' ח יח
ואת האיל נתח לנתחיו ח כ
ויקטר משה את כל האיל ח כא
ויקרב את האיל השני ח כב
על ראש האיל ח כב
את השור ואת האיל ט יח
ומן האיל האליה ט יט
ואת האיל יעשה במד' ו יז
הזרע בשלה מן האיל ו יט
את הצבי ואת האיל דבר' יב כב
ראיתי את האיל מנגח דני' ח ד
ויבא עד האיל ח ו
מגיע אצל האיל וגו'
ויך את האיל ח ז
האיל אשר ראית ח כ

בָּאַיִל *In ariete.*

ולא היה כח באיל דני' ח ז

לָאַיִל *Arieti.*

או לאיל תעשה במד' טו ו
או לאיל האחד טו יא
בלולה בשמן לאיל האחד כח יב
ושלישית ההין לאיל כח יד
ושנים עשרנים לאיל תעשו כח כ
שני עשרנים לאיל האחד כח כח
וכט ט
שני עשרנים לאיל כט ג
לאיל האחד לשני האילם כט יד
לפר לאיל ולכבשים כט לז
ואיפה לאיל יחד מה כה, ומו ז, ומו יא
ומנחה איפה לאיל מו ה
ולא היה מציל לאיל דני' ח ז

מֵאַיִל *Ab ariete.*

לבד מאיל וצבי ויחמור מלכ' א ה ג

אֵיל *Aries.*

כי איל מלאים הוא שמו' כט כב
ואת איל המלאים תקח כט לא
ויקרב את איל העלה ויקר' ח יח
איל המלאים ח כב
איל אשם יט כא
מלבד איל הכפרים במדב' ה ח
איל צאן על אשמתם עזר' י יט

בְּאֵיל *Per arietem.*

באיל האשם ונסלח לו ויקר' ה יו
באיל האשם יט כב

מֵאֵיל *Ab ariete.*

מאיל המלאים שמו׳ כט כו
מאיל המלאים כט כ׳
מאיל המלאים ויקר׳ ח כט

אֵילִם. אֵילִים *Ariete.*

וערת אילם מאדמים שמו׳ כה ה
ועשית מכסה לאהל ערת
אילם כו יד
וערת אילם מאדמים לה ז לה כג
ע.דת אילם מאדמים לו יט
אילם חמשה במדי׳ ז יז, וז כג
וז כט, וז לה, וז מא, וז מז, וז
נג, וז נט, וז סה, וז עא, וז עז, וז פג
אילם שנים עשר ז פז
אילם ששים עתודים ששים ז פח
שבעה פרים ושבעה אילים כג א וכג כט
אילם שנים כט יג, וכט יז, וכט כ
וכט כג, וכט כו, וכט כט, וכט לב
להקשיב מחלב אילים שמו׳ א טו כב
ומאה אלף אילים מלכ׳ ב ג ד
שבעה פרים ושבעה אילים ד״ה א טו כו
פרים אלף אילים אלף כט כא
אילים שבעת אלפים ד״ה ב יז יא
אילים מאה כבשים מאתים כט לב
אילים תשעים וששה עזר׳ ח לה
שבעה פרים ושבעה אילם איו׳ מב ח
עם קטרת אילים תהל׳ סו טו
שב:תי עלות אילים ישע׳ א יא
מחלב כליות אילים לד ו
אילים כרים ועתודים יחזק׳ לט יח
ושבעת א.לים מה כג
הירצה יי׳ באלפי אילים מיכ׳ ו ז

s **וְאֵילִם. וְאֵילִים** *Et arietes.*

s ואילים עשרים בראשי׳ לב טו
ואילם שנים המימם שמו׳ כט א
ואילם שנים יהיו עלה ליי׳ ויקר׳ כג יח
ואילים בני בשן ועתודים דברי׳ לב יד
בפר בן בקר ואילם שבעה ד״ה ב יג ט
פרים שבעה ואילים שבעה כט כא
ואילים ועתודים יחזק׳ כז כא

הָאֵילִם. הָאֵילִים *Arietes.*

ואת שני האילם שמו׳ כט ג
עורת האילם המאדמים לט לד
ואת שני האילים ויקר׳ ח ב
לאיל האחד לשני האילם במד׳ כט יד
וישחטו האלים ד״ה ב כט כב

כְּאֵילִים *Sicut arietes.*

ההרים רקדו כאילים תהל׳ קיד ד
ההרים תרקדו כאילים קיד ו
כאילים עם עתודים ירמ׳ נא מ

s **לָאֵילִם. לָאֵילִים** *Arietibus.*

לאילם ולכבשים במד׳ כט יח
וכט כא, וכט כד, וכט כו
וכט לו, וכט לג
לאילים ולעתודים יחזק׳ לד יז

אֵילֵי. וְאֵילֵי *Et arietes.*

ואילי צאנך לא אכלתי בראשי׳ לא לח
אילי נביות ישרתונך ישע׳ ס ז

אַיָּל* *Cervus.*

s הירש, ווילדער ווידדער.
איל וצבי ויחמור דבר׳ יד ה

כְּאַיָּל *Sicut cervus*

כאיל תערג על תהל׳ מב ב

כָּאַיָּל *Idem*

אז ידלג כאיל פסח ישע׳ לה ו

וְכָאַיָּל *Et sicut cervus.*

יאכלנו כצבי וכאיל דבר׳ יב טו
יחדו כצבי וכאיל טו כב

הָאַיָּלִים *Cervi.*

או לעפר האילים שיר ב ט יז וח יד

כְּאַיָּלִים *Sicut cervi.*

היו שריה כאילים איכ׳ א ו

אַיָּלָה* *Cerva.*

s הירשקוה, הינדין, נאַצעללע.
נפתלי אילה שלחה בראש׳ מט כא

אַיֶּלֶת *Cerva.*

אילת אהבים משלי ה יט
כי גם אילת בשדה ירמ׳ יד ה

אַיָּלוֹת *Cervae.*

הולל אילות תשמר איוב לט א
קול יי׳ יחולל אילות תהל׳ כט ט

כָּאַיָּלוֹת *Sicut cervae.*

משוה רגליו כאילות שמוא׳ ב כב לד
משוה רגלי כאילות תהל׳ יח לד

כָּאַיָּלוֹת *Idem*

וישם רגלי כאילות חבק׳ ג יט

בְּאַיְלוֹת *In cervis.*

או באילות השדה שיר ב ז וג ה

ג מה שהוא שם כוכב

III. Stellae nomen.

אַיֶּלֶת* *Ajelet.*

s נאמע איינעס שטערנס, נ׳ א׳ נאמע איינעס ליעדעס "הינדין דער מאָרגענ־ראטהע", אָדער איינעס מוזיקאלישען אינשטרומענטס.
על אילת השחר תהל׳ כב א

ד מה שפירושו מזוזה

IV. Limen, Postis.

אַיִל* *Limen.*

s פפיילער. פפאָסטע. געזימזע.
ואל איל החצר יחזק׳ מ יד
ואל איל תמרים מ יו

הָאַיִל *Limen.*

האיל מזוזות חמשית מלכ׳ א ו לא

אֵיל *Limen.*

וימד איל הפתח יחזק׳ מא ג

אֵילִים *Superliminaria.*

אילים ששים אמה יחזק׳ מ יד

הָאֵילִים *Limina.*

ועמדים אל האילים יחזק׳ מ מט
וימד את האילים מא א

בְּאֵילִים *Ad limina.*

באילים השערים יחזק׳ מ לח

לָאֵלִם *Liminibus.*

ומדה אחת לאילם יחזק׳ מ י

אֵילָו *Limina ejus.*

ומדד אילו ואלמו יחזק׳ מ כד
ואחד מפו אל אילו מ כו
ותמרים אל אילו מ לא ומ לד

וְאֵילָו *Et limina ejus.*

ואילו שתים אמות יחזק׳ מ ט
ואילו ואלמו היה מ כא
ותאו ואלו ואלמו מ כט ומ לג
ואילו להצר החיצונה מ לז

אֵלֵיהֶמָה *Limina eorum.*

ואל אליהמה יחזק׳ מ יו

אים כל מה שהכלה ממנו הקוי יראה ופחד ורעדה וענינו מה שהוא מורה לענק לגוה שירעדו ויגנו כל ראיו כגודל יכלתו הטבעית:

אים

Terribilis, Formidabilis.

אָיֹם *Formidabilis.*

שרעקליך.

אים ונורא הוא חבק׳ א ז

אֲיֻמָּה *Terrifica.*

פורכטבאר.

אימה כנדגלות שיר ו ד ו י

אֵימָה *Terror, Formido.*

שרעקקען.

אימה חשכה גדלה בראשׁ׳ טו יב

ומחדרים אימה דבר׳ לב כה

יד נהדו אימה איו׳ לט כ

בינות שניו אימה מא ו

לבך יהגה אימה ישעׂ׳ לג יח

בְּאֵימָה *Cum terrore.*

ה באימה עליהם עזר׳ ג ג

אֵימָתָה *Formido magna.*

אימתה ופחד שמו׳ טו טז

אֵימַת *Terror.*

כנהם כנפיר אימת מלך משלי כ ב

אֵימָתִי *Terror meus.*

את אימתי אשלח לפניך שמו׳ כג כז

הנה אימתי לא תבעתך איו׳ לג ז

וְאֵימָתְךָ *Et terror tuus.*

ואימתך אל תבעתני איו׳ יג כא

אֵימַתְכֶם *Terror vest.*

וכי נפלה אימתכם עלינו יהוש׳ ב ט

וְאֵימָתוֹ *Et terror ejus.*

ואמתו אל תבעתני איו׳ ט לד

וְאֵימוֹת *Terrores.*

ואימות מות נפלו עלי תהל׳ נה ה

אֵימִים·אֵמִים *Gigantes, Terrifici.*

דיקקיבסי׳ גאַטצען׳ נאַמע דער אורייאָהנער דעס מאַאביטישען גע ביעטעס.

האימים לפנים אמים דבר׳ ב יא

יקראו להם אמים איו׳ כ כה

הָאֵימִים *Gigantes.*

ואת האימים בשוה קריתים בראׁ׳ יד ה

האימים לפנים ישבו בה דבר׳ ב י

וּבָאֵימִים *Et in terriculis.*

ובאימים יתהללו ירמ׳ נ לח

אים אין

אֵמֶיךָ *Terrores tui.*

נשאתי אימך אפונה תהל׳ פח יז

אין פתרות מובניו שלש אך אין להפרידם והיו לאגדה אחת עם חלופם במובנם הן שיהיה הכרנה גם השאלה על מקום או מה שיורה השלילה או מה שהוא גם האפס

Signifiba tria sunt, sed buae propter affinitate, in unum fasciculum hic conjuncta

אַיִן *Non, nihil, nullus. uemo.*

[s] ניכט׳ ניכטס׳ ניכטזיין׳ ניעמאַנדי׳ ניכט־ דאַ׳ אָרגע׳ עהע נאָך׳ וואָ? וואָהער?

ואדם אין בראשׁ׳ ב ה

ואם אין מתה אנכי ל א

ואם אין מחני נא שמו׳ לב לב

ואם אין תצא אש שופ׳ ט טו וט כ

ונראה כי אין שמו׳ א י יד

ואם אין לא יהיה מלכ׳ ב ב י

[s] וכח אין ללדה ב יט ג

וכח אין ללדה ישע׳ לז ג

[s] ומושיע אין מה כא

[s] ומושיע אין הושע יג ד

אם אין אתה איוב לג לג

ועתה כי אין פקד לה טו

אַיִן *Idem.*

היש יי׳ בקרבנו אם אין שמו׳ יז ז

כמפני חרב ורדף אין ויקר׳ כו לז

היש בה עץ אם אין במד׳ יג כא

ואמרת אין שופ׳ ד כ

הנעשה את דברו אם אין שמו׳ ב יז ו

לבקשך ואמרו אין מלכ׳ א יח י

לקנות הכמה ולב אין משלי יז יז

ורוח וגשם אין כה יד

מן הבהמה אין קהל׳ ג יט

וישר באדם אין מיכ׳ ז ב

וָאַיִן *Et non.*

ויעברו בארץ שעלים ואין שמו׳ א ט ד

יקו לאור ואין איו׳ ג ט

ואקוה לנוד ואין תהל׳ סט כא

[s] מתאוה ואין נפשו עצל משלי יג ד

מבקשים מים ואין ישע׳ מא יז

נקוה למשפט ואין נט יא

ובקשו שלום ואין יחזק׳ ז כה

וָאָיִן *Et non.*

בקש לץ חכמה ואין משלי יד ו

ישאל בקציר ואין כ ד

אין

כְּאַיִן *Quasi nihit.*

וחלדי כאין נגדך תהל׳ לט י

כאין שככה אשרי עג ב

כל הגוים כאין נגדו ישע׳ מ יז

יהיו כאין ויאבדו מא יא

יהיו כאין וכאפס מא יב

כמהו כאין בעיניכם חגי ב ג

לְאַיִן

הנתן רוזנים לאין ישע׳ מ כג

מֵאַיִן *Unde.*

אחי מאין אתם בראש׳ כט ד

ויאמר אלהם מאין באתם מב ז

מאין לי בשר במד׳ יא יג

ולא ידעתי מאין המה יהוש׳ ב ד

ויאמר לו מיכה מאין תבא שופ׳ יז ט

מאין נחוי מלכ׳ ב ה כה

מאין אושיעך המן הגרן ו כז

מאין תבא איו׳ א ז

והחכמה מאין תמצא כח יב

והחכמה מאין תבא כה כ

מאין יבא עזרי תהל׳ קכא א

הן אתם מאין ישע׳ מא כד

מאין כמהו ירמ׳ ל ז

[s] מאין אבקש נחום ג ד

וּמֵאַיִן *Et unde*

מי אתם ומאין תבאו יהוש׳ ט ח

אנה תלך ומאין תבוא שופט׳ יט יז

ומאין יבאו אליך מלכ׳ כ יד

ומאין יבאו אליך ישע׳ לט ג

ומאין תבוא יונה א ח

אֵין *Non.*

שרי עקרה אין לה ולדברא׳ יא ל

ואיש אין בארץ יט לא

רק אין יראת אלהים כ יא

אין זה כי אם בית אלהים כח יז

אין איש עמנו לא נ

והנה אין יוסף בבור לז כט

אין שר בית הסהר לט כג

ופותר אין אתו מ ח מא טו

אין נבון וחכם כמוך מא לט

כי אין מספר מא מט

והיה כראותו כי אין הנער מד לא

אשר אין חריש וקציר מה ו

כי אין מרעה לצאן מו ד

ולחם אין בכל הארץ מז יג

וירא כי אין איש שמו׳ ב יב

כי

כי אין נגרע מעבודתכם ה יא
תבן אין נתן לעבדיך ה יו
כי אין כיי׳ אלהינו ח ו
כי אין כמני בכל הארץ ט יד
כי אין בית אשר אין שם יב ל
המבלי אין קברים יד יא
ויצאה חנם אין כסף כא יא
והכה ומת אין לו דמים כב א
אם אין לו ונמכר בגנבתו כב ב
או נשבה אין רואה כב ט
בעליו אין עמו שלם ישלם כב יג
אין קול ענות גבורה לב יח
אם אין פניך הלכים לג טו
וכל אשר אין לו סנפיר ויקרי יא י
כל אשר אין לו סנפיר יא יב
ועמוק אין מראה יג ד
והנה אין בה שער לבן יג כא
והנה אין בבהרת יג כו
והנה אין מראהו וגו׳
ושער שחר אין בו יג לא
אין עמק מן העור יג לב
וזרע אין לה כב יג
אשר אין להם חמה כה לא
ואם אין לאיש גאל במד׳ ה ח
ועד אין בה ה יג
נפשנו יבשה אין כל יא ו
כי אין יי׳ בקרבכם יד מב
אשר אין בה מום יט ב
אשר אין צמיד פתיל עליו יט טו
ומים אין לשתות כ ה
רק אין דבר ברגלי כ יט
כי אין לחם ואין מים כא ה
אשר אין דרך לנטות כב כו
כי אין לו בן כז ד
איש כי ימות ובן אין לו כז ח
ואם אין לו בת כז ט
ואם אין לו אחים כז י
ואם אין אחים לאביו כז יא
אשר אין להם רעה כז יז
את הרצח אין לו דם לה כז
אין עד מלבדו דברי׳ ד לה
ועל הארץ מתחת אין עוד ד לט
וצמאון אשר אין מים ח טו
כי אין לו חלק ונחלה אתכם יב יב
וכל אשר אין לו סנפיד יד י
כי אין לו חלק ונחלה יד כז ויד כט
ולו אין משפט מות יט ו
אין לנער חטא מות כב כו

ומת אחד מהם ובן אין לו כה ה
הלא על כי אין אלהי בקרבי לא יז
אין כאל ישרון לג כו
אין יוצא ואין בא יהושי׳ ו א
כי אין חלק ללוים בקרבכם יח ז
אין לכם חלק ביי׳ כב כה וכב כז
ולגמליהם אין מספר שופ׳ ו ה וז יב
אין זאת בלתי אם חרב גדעון ז יד
אם אין לו ממנו בן או בת יא לד
ומנוח אישה אין עמה יג ט
ומאומה אין בידו יד ו
ולבך אין אתי יו טו
אין מלך בישראל יז ו ויח א
ודבר אין להם יח ז
אין שם מחסור כל דבר יח י
ודבר אין להם שופ׳ יח כח
ומלך אין בישראל יט א
אין מחסור כל דבר יט יט
והנה אין שם איש כא ט
בימים ההם אין מלך ישראל כא כה
אין זולתך לגאול רות ד ד
ולחנה אין ילדים שמו׳ א א ב
אין קדוש כיי׳ כי אין ב ב
אין חזון נפרץ ג א
אין להביא לאיש האלהים ט ז
כי אין כמהו בכל העם י כד
ואם אין מושיע אתנו יא ג
כי אין ליי׳ מעצור להושיע יד ו
ויפקדו והנה אין יונתן יד יז
וחרב אין ביד דוד יז נ
אין חפץ למלך במהר יח כה
את הדבר הזה אין זאת כ ב
אין לחם חל אל מתחת ידי כא ה
כי אין אחרת זולתה וגו׳
אין כמוה תנה לי כא י
כי אין בידו רעה ופשע כד יב
אין לי טוב כי המלט כז א
עד אשר אין בהם כח לבכות ל ד
כי אין כמוך שמו׳ ב ז כב
ולרש אין כל יב ג
ושמע אין לך מאת המלך טו ג
כי אמר אין לי בן יח יח
ולכה אין בשרה מצאת יח כג
כי אין לך שרים ועבדים יט ז
ויאמר אין לנו חלק בדוד כ א
אין לו כסף וזהב כא ד
אין זר אתנו בבית מלכ׳ א ג יח
אין שטן ואין פגע רע ה יח

כי אין בנו איש ידע ה כ
הכל ארז אין אבן נראה ו יח
אין בארון רק שני לחות ח ט
אין כמוך אלהים בשמים ח כג
כי אין אדם אשר לא יחטא ח מו
הוא האלהים אין עוד ח ס
זהב סגור אין כסף י כא
השמיע את כל יהודה אין נקי טו כב
ויאמר אין מאומה יח מג
כי אין נבות חיי כי מת כא טו
אין מלחמה בין ארם כב א
כצאן אשר אין להם רעה כב יז
ומלך אין באדום נצב מלך כב מח
המבלי אין אלהים בישראל
מלכ׳ ב א ג וא ו וא יז
אין לשפחתך כל בבית ד ב
ויאמר אליה אין עוד כלי ד ו
ויאמר נחזי אבל בן אין לה ד יד
כי אין אלהים בכל הארץ ה טו
והנה אין שם איש ז ה וז י
ולאחיו אין בנים רבים ד״ה א ד כז
יי׳ אין כמוך יז כ
ולברזל אין משקל כב יד
ולברזל אין מספר כב יו
וגם ללוים אין לשאת כג כו
אין בארון רק שני הלחת ד״ה ב ה ו
אין לשמור למחלקות ח יא
אין כמוך אלהים ו יד
כי אין אדם אשר לא יחטא ו לו
אין כסף נחשב בימי שלמה ט כ
אין עמך לעזר יד יא
אין שלום ליוצא ולבא טו ה
כצאן אשר אין להם רועה יח יו
כי אין עם יי׳ אלהינו עולה יט ז
כי אין בנו כח כ יב
כי אין יי׳ עם ישראל כה ז
אין לכם משא בכתף לה ג
אין להם לסור מעל עבדתם לה ט
כי אין לעמוד לפניך עזר׳ ט ט
אין זה כי אם רע לבב נחמ׳ ב ג
ובהמה אין עמי ב יו
ולכם אין חלק וצדקה ב כ
אין אנחנו פשטים ד י
אין אנס אסת׳ א
כי אין לה אב ואם ב
אין אסתר מגדת ב י
כי אין מרדכי כרע ג
ולמלך

ולמלך אין שוה	ג	ח
כי אין לבוא אל שער המלך	ד	ב
כי אין הצר שוה	ז	ד
אין להשיב	ח	ח
כי אין כמוהו בארץ	איו׳ א ח וב	ג
נפלאות עד אין מספר	ה	ט
האם אין עזרתי בי	ו	יג
גדלות עד אין חקר		
ונפלאות עד אין מספר	ט	י
ואת מי אין כמו אלה	יב	ג
אין שריד לאכלו	כ	כא
ולפניו אין מספר	כא	לג
ויום אמר אין עמדי	כח	יד
וירא אליהוא כי אין מענה	לב	ה
והנה אין לאיוב מוכיח	לב	יב
אין חשך ואין צלמות	לד	כב
אין על עפר משלו	מא	כה
אין ישועתה לו	תהלי׳ ג	ג
כי אין בפיהו נכונה	ה	י
כי אין במות זכרך	ו	ו
אין אלהים כל מזמותיו	י	ד
אמר נבל בלבו אין אלהים		
אין עושה טוב	יד א ונג	ב
אין עושה טוב אין גם אחד	יד ג ונג	ד
אין אמר ואין דברים	יט	ד
כי אין עוזר	כב	יב
כפרד אין הבין	לב	ט
אין המלך נושע ברב חיל	לג	יז
כי אין מחסור ליראיו	לד	י
אין פחד אלהים	לו	ב
אין מתם בבשרי וגו׳		
אין שלום בעצמי	לח	ד
ואור עיני גם הם אין אתי	לח	יא
אין ערך אליך	מ	ו
רעות עד אין מספר	מ	יג
אשר אין חליפות למו	נה	כ
רדפו ותפשוהו כי אין מציל	עא	יא
אין חרצבות למותם	עג	ד
אין עוד נביא	עד	ט
אין כמוך באלהים	פו	ח
כגבר אין איל	פח	ה
אף אין יש רוח בפיהם	קלה	יז
כי אין מלה בלשוני	קלט	ד
אין דורש לנפשי	קמב	ה
אין פרץ ואין יוצאת	קמד	יד
ולגדלתו אין חקר	קמה	ג
לתבונתו אין מספר	קמז	ה
אשר אין לה קצין	משלי ו	ז

כי אין האיש בביתו	ז	יט
אין בדם נפתל ועקש	ח	ח
אין חכמה ואין תבונה	כא	ל
אם אין לך לשלם	כב	כז
ולב מלכים אין חקר	כה	ג
עיר פרוצה אין חומה	כה	כח
אין מעצר לרוחו	כה	כח
ואמר אין פשע	כח	כד
נותן לרש אין מחסור	כח	כז
מלך אין לארבה	ל	כז
אין זכרון לראשונים	קהל׳ א	יא
כי אין זכרון לאדם	ב	יו
אין טוב באדם	ב	כד
ידעתי כי אין טוב בם	ג	יב
עליו אין להוסיף		
וממנו אין לגרוע	ג	יד
וראיתי כי אין טוב	ג	כב
גם בן ואח אין לו	ד	ח
אין קץ לכל העם	ד	יז
כי אין חפץ בכסילים	ה	ג
כי אדם אין צדיק בארץ	ז	כ
אין אדם שליט ברוח	ח	ח
אשר אין נעשה פתגם	ח	יא
אשר אין טוב לאדם	ח	טו
אין יודע האדם	ט	א
וחלק אין להם עוד	ט	ז
כי אין מעשה וחשבון	ט	י
אין לי בהם חפץ	יב	א
עשות ספרים הרבה אין קץ	יב	יב
ושכלה אין בהם	שיר ד ב וו	ו
ומום אין בך	ד	ז
ועלמות אין מספר	ו	ח
ושדים אין לה	ח	ח
אין לחם ואין שמלה	ישעי׳ ג	ז
אין עיף ואין כושל בו	ה	כז
ולשלום אין קץ	ט	ו
חמה אין לי	כז	ד
אין עבר בה	לד	י
אין די בער		
וחיתו אין די עולה	מ	יז
אין חקר לתבונתו	מ	כט
אף אין מגיד אף אין משמיע		
אף אין שמע אמריכם	מא	כו
ומבלעדי אין אלהים	מד	ו
עוד זולתי אין אלהים	מה	ה
ופעלך אין ידים לו	מה	ט
שבי לארץ אין כסא	מז	א
אמרת אין ראני	מז	י

אין גחלת לחמם	מז	יד
אין מושיעך	מז	טו
אין שלום אמר יי׳ לרשעים	מח	כב
ואם אין בי כח	נ	ב
אין מנהל לה	נא	יח
ואשר אין לו כסף	נה	א
אין שלום אמר אלהי	נז	כא
אין קרא בצדק	נט	ד
וירע בעיניו כי אין משפט	נט	טו
וירא כי אין איש		
וישתומם כי אין מפגיע	נט	יז
ומעמים אין איש אתי	סג	ג
ימים אין מספר	ירמ׳ ב	לב
ראיתי והנה אין האדם	ד	כה
והדבר אין בהם	ה	יג
אין איש נחם על רעתו	ח	ו
אין ענבים בגפן	ח	יג
אשר אין להם לחש	ח	יז
היי׳ אין בציון		
אם מלכה אין בה	ח	יט
הצרי אין בגלעד	ח	כב
אם רפא אין שם	ח	כב
וגם היטב אין אותם	י	ה
אין נטה עוד	י	כ
כי אין איש שם על לב	יב	יא
אין שלום לכל בשר	יב	יב
כי אין עשב	יד	ז
אין נפשי אל העם הזה	טו	א
כי אין עיניך ולבך	כב	יז
אם כלי אין חפץ בו	כב	כח
אין לאיש הזה משפט מות	כו	טו
אין דן דינך וגו׳		
תעלה אין לך	ל	יג
דרש אין לה	ל	יז
כי אין המלך יוכל אתכם	לח	ה
ובבור אין מים	לח	ו
כי אין הלחם עוד בעיר	לח	ט
אשר אין להם מאומה	לט	י
תעלה אין לך	מו	יא
אין עוד תהלת מואב	מח	ב
ככלי אין חפץ בו	מח	לח
הבנים אין לישראל		
אם יורש אין לו	מט	א
אשר אין משפטם לשתות	מט	יב
אין לה מנחם	איכ׳ א	ב
אין מנחם לה	א ט וא	י
אין מנחם לי	א	כא
בגוים אין תורה	ב	ט

פרש אין להם ד ד
פרק אין מידם ה ח
אין יי׳ ראה אתנו יחזק׳ ח יב
אין הקיר ואין הטחים יג טו
ורוח אין בהם לז ח
ודלתים אין בהם לח יא
אשר אין בהם כל מאום דני׳ א ד
אין אמת ואין חסד הושׁ׳ ד א
אין קורא בהם אלי ז ז
כיונה פותה אין לב ז יא
קמח אין לו ח ז
ככלי אין חפץ בו ח ח
אין מלך לנו י ג
כי אין מרעה להם יואל א יח
האף אין זאת בני ישראל עמוס ב יא
וטרף אין לו ג ד
ומקש אין לה ג ה
אין מקימה [s] ה ב
אין תבונה בו עובד׳ א ז
אין מענה אלהים מיכ׳ ג ז
המלך אין בך ד ט
אין אשכול לאכל ז א
אין כהה לשברך נחו׳ ג יט
וכל רוח אין בקרבו חבק׳ ב יט
ולבא אין שלום זכר׳ ח י
מבור אין מים בו ט יא
יענו כי אין רעה י ב
עור לזבח אין רע מלאכ׳ א ח
פסח וחלה אין רע א ח
אין לי חפץ בכם א י

וְאֵין. וְאַיִן *Et non.*

ואין איש מאנשי הבית בראׁ׳ לט יא
ואין פותר אותם לפרעה מא ח
אל החרטמים ואין מגיד לי מא כד
ואין מים לשתת העם שמו׳ יז א
ואין קול ענות חלושה לב יח
ואין ידו משגת ויקר׳ יד כא
ושכבתם ואין מחריד כו ו
ונסתם ואין רדף אתכם כו יז
ונפלו ואין רדף כו לו
[s] אין לחם ואין מים במדב׳ כא ה
ואין מושיע לה דבר׳ כב כז
ולבהמת הארץ ואין מחריד כח כו
כל הימים ואין מושיע כח כט
לאיביך ואין לך מושיע כח לא
ואין לאל ידיך כח לב
ולשפחות ואין קנה כח סח

אל אמונה ואין עול לב ד
ואין עמו אל נכר לב יב
ואין בהם תבונה לב כט
ואין אלהים עמדי וגו׳
ואין מידי מציל לב לט
אין יוצא ואין בא יהושׁ׳ ו א
ואין מכלים דבר שופט׳ יח ז
ואין מציל כי רחוקה היא יח כח
ואין איש מאסף אתם יט טו
ואין איש מאסף אותי הביתה יט יח
קומי ונלכה ואין ענה יט כח
בלתך ואין צור ש״א ב ב
ואין איש מבני ישראל ט ב
ואין משיג ידו אל פיו יד כו
ואין ענהו מכל העם יד לט
כי שלום לך ואין דבר חי יי׳ כ כא
ואין יש פה תחת ידך כא ט
ואין גלה את אזני וגו׳
ואין חלה מכם עלי כב ח
ואין ראה ואין יודע ואין מקיץ כו יב
[s] ואין אלהים זולתך שמוא׳ ב ז כב
[s] ישעו ואין מושיע כב מב
ואין פגע רע מ״א ה יח
ואין מציל ביניהם יד ד
ואין לנו איש כא ד
ואין קול ואין עונה יח כו
ואין קול ואין ענה ואין קשב יח כט
ואין קול ואין קשב מ״ב ד לא
בחלק יזרעאל ואין קבר ט י
ואין עזר לישראל יד כו
ואין אלהים זולתך ד״ה א יז כ
ואין מקוה כט טו
ואין מספר לעם ד״ה ב יב ג
ואין עמנו מלחמה יד ה
ואין עמך להתיצב כ ו
נופלים ארצה ואין פליטה כ כד
ואין לבית אחזיהו כב ט
ואין העם מכירים עזר׳ ג יג
ואין כח לעמוד בחוץ י יג
ואין מקום לבהמה נחמ׳ ב יד
ואין אני ואחי ד טו
ואין לאל ידנו ה ה
ואין בתים בנוים ז ד
ואין דבר אליו דבר איו׳ ב יג
וידכאו בשער ואין מציל ה ד
ואין חקר ונפלאות
ואין מידך מציל י ז
ותלעג ואין מכלם יא ג

ורבצת ואין מחריד יא יט
ואין שריד במנוריו יח יט
אשוע ואין משפט יט ז
ואין קץ לעונותיך כב ה
ואין כסות לאבדון כו ו
ואין כסות לאביון לא יט
אין חשך ואין צלמות לד כב
פרק ואין מציל תהל׳ ז ג
ישועו ואין מושיע יח מב
אין אמר ואין דברים יט ד
ואין נסתר מחמתו יט ז
ואין ברוחו רמיה לב ב
ועוד מעט ואין רשע לז י
ואין מתם בבשרי לח ח
ואין בפיו תוכחות לח טו
פן אטרף ואין מציל נ כב
ואין מעמד סט ג
ועני ואין עזר עב יב
ואין קובר עט ג
ואין כמעשיך פו ח
שם רמש ואין מספר קד כה
וילק ואין מספר קה לד
ואין בשבטיו כושל קה לז
כשלו ואין עזר קז יב
ואין למו מכשול קיט קסה
ואין לי מכיר קמב ה
ואין יוצאת ואין צוחה קמד יד
ואין מקשיב משלי א כד
ואין לזרים אתך ה יז
ואין מרפא ו טו וכט א
כעבור סופה ואין רשע י כה
יש מתעשר ואין כל יג ז
ואין תבונה ואין עצה כא ל
נסו ואין רדף רשע כח א
מטר סחף ואין לחם כח ג
ורגז ושחק ואין נחת כט ט
כי יבין ואין מענה כט יט
ואין כל חדש קהל׳ א ט
ואין יתרון תחת השמש ב יא
ואין להם מנחם וגו׳
ואין להם מנחם ד א
יש אחד ואין שני ד ח
ואין קץ לכל עמלו ד ח
ואין שני להקימו ד י
ואין בידו מאומה ה יג
ואין שלטון ביום המות ח ח
ואין משלחת במלחמה ח ח
ואין עוד להם שכר ט ה

ואין

ואין יתרון לבעל הלשון י יא
ואין מכבה · ישע׳ א לא
ואין קצה לאצרותיו ב ז
ואין קצה למרכבתיו ב ז
אין להם ואין שמלה ג ז
אין עיף ואין כושל ה כז
ויפליט ואין מציל ה כט
ואין בודד במועדיו יד לא
ורבצו ואין מחריד יז ב
ואין סגר וסגר ואין פותח כב כב
ואין שם מלוכה לד יב
וארא ואין איש
ומאלה ואין יועץ מא כח
ואין מבלעדי מושיע מג יא
ואין בכם זר מג יב
ואין מידי מציל מג יג
ואין צור בל ידעתי מד ח
ם רעב ואין כח מד יב
ואין עוד זולתי מה ה
אני יי׳ ואין עוד מה ו
אך בך אל ואין עוד מה יד
אני יי׳ ואין עוד מה יח
ואין עוד אלהים וגו׳ מה כא
כי אני אל ואין עוד מה כב
ואין עוד אלהים מו ט
באתי ואין איש נ ב
קראתי ואין עונה נ ב
ואין נגה לו נ י
ואין מחזיק בידה נא יח
ואין איש שם על לב נז א
ואין נשפט באמונה נט ד
ואין משפט במעגלתם נט ח
שנואה ואין עובר ס טו
ואביט ואין עזר
ואשתומם ואין סומך סג ה
ואין קורא בשמך סד ו
ען קראתי ואין עונה סו ד
בערה ואין מכבה ירמ׳ ד ד
וכא יב
אל השמים ואין אורם ד כג
ואין יושב בהן איש ד כט
עם סכל ואין לב ה כא
שלום ואין שלום ו יד וח יא
לבהמת הארץ ואין מחריד ז לג
ואין תאנים בתאנה ח יג
קוה לשלום ואין טוב ח טו
ואין מאסף ט כב
ענה ואין פתח יג יט

ואין מקבר להמה יד יו
ואין לנו מרפא
קוה לשלום ואין טוב יד יט
ואין בם מועיל יו יט
פחד ואין שלום ל ה
ואין מחריד ל י ומו כז
ואין בהם יושב מד ב
ואין להם מספר מו כג
ואין מקבץ לנדר מט ה
ונפל ואין לו מקום נ לב
ואין עוזר לה איכ׳ א ז
יתומים היינו ואין אב ה ג
ואין הלך למלחמה יחזק׳ ז יד
ואין יי׳ ראה ט ט
לאמר שלום ואין שלום יג י
אין הקיר ואין הטחים יג טו
חוזן שלם ואין שלם יג יו
ואין דורש ואין מבקש לד ו
לבטח ואין מחריד לד כז ולט כו
ואין להם עמודים מב ו
ואין מציל מידו דניא׳ ח ד
ואין נוגע בארץ ח ה
על המראה ואין מבין ח כז
יכרת משיח ואין לו ט כו
ואין אחד מתחזק עמי י כא
ואין כח לעמד יא טו
ואין עומד לפניו יא יו
ואין עוזר לו יא מה
ואין שר ואין זבח
ואין מצבה ואין אפוד הושע׳ ג ד
כי אין אמת ואין חסד
ואין דעת אלהים בארץ ד א
ואשא ואין מציל ה יד
עצום ואין מספר יואל א ו
ואני יי׳ אלהיכם ואין עוד ב כז
ואין מכבה לבית אל עמוס ה ו
תאנתו ואין מחריד מיכ׳ ד ד
וטרף ואין מציל ה ז
ואין מפנה נחו׳ ב ט
ואין קצה לתכונה ב י
גור אריה ואין מחריד ב יב
ואין קצה לגויה ג ג
ומצרים ואין קצה ג ט
ואין מקבץ ג יח
ואין יבול בגפנים חבק׳ ג יז
ואין בקר ברפתים ג יז
ורבצו ואין מחריד צפנ׳ ג יג
אכל ואין לשבעה

שתו ואין לשכרה
לבוש ואין לחם לו חגי א ו
ואין אתכם אלי ב יז

הַאֵין *An non.*

האין בבנות אחיך שופ׳ יד ג
האין פה נביא ליי׳ עוד מלכ׳ א כב ז
האין פה נביא ליי׳ מלכ׳ ב ג יא
האין פה נביא ליי׳ עוד ד״ה ב יח ו
האין עוד חכמה בתימן ירמ׳ מט ז

בְּאֵין *In non, Absque.*

הוא ימות באין מוסר משלי ה כג
באין תהמות וגו׳ באין מעינות ח כד
באין תחבלות יפל עם יא יד
באין אלפים אבוס בר יד ד
הפר מחשבות באין סוד טו כב
באין חזון יפרע עם כט יח
נאספים באין מבין ישע׳ נז א
ישבים באין חומה יחזק׳ לח יא

וּבְאֵין *Et in non, Et absque.*

ובאין נרגן ישתק מדון משלי כו כ

וּכְאֵין *Et sicut absque.*

וכאין עינים נגששה ישע׳ נט י

לְאֵין *Ad non.*

ועצי ארזים לאין מספר ד״ה א כב ד
בין רב לאין כח ד״ה ב יד י
ויפל מכושים לאין להם מחיה יד יב
וינצלו להם לאין משא כ כה
במעיו לחלי לאין מרפא כא יח
בעמו עד לאין מרפא לו יו
לאין שארית ופלטה עזר׳ ט יד
ושלחו מנות לאין נכון לו נחמ׳ ח י

וּלְאֵין *Et cui non.*

ולאין אונים עצמה ירבה ישע׳ מ כט

מֵאֵין *Absque.*

וטובים מאין יושב ישע׳ ה ט
ערים מאין יושב ו יא
ובתים מאין אדם ו יא
דגתם מאין מים נ ב
תצינה מאין יושב ירמ׳ ד ז
וקברו בתפת מאין מקום ז לב
מאין כמוך יי׳ י ו
ובכל מלכותם מאין כמוך י ז
מאין מקום לקבור יט יא
תחרב מאין יושב כו ט
מאין אדם ובהמה לב מג

חרב הוא מאין אדם	לג י
מאין אדם ומאין יושב	לג י
מאין אדם ועד בהמה	לג יב
שממה מאין ישב	לד כב
מאין יושב כהיום הזה	מד כב
ונצתה מאין ישב	מו יט
מאין יושב מהן	מח ט
לשמה מאין יושב	נא כט
ושרקה מאין יושב	נא לז
מאין הפגות	איכ' ג נ
מאין עובר	יחזק' לג כח
מאין רעה	לד ח
ודאבדתיך מאין יושב	צפנ' ב ה
מבלי איש מאין יושב	ג ו
מאין עוד פנות אל המנחה	מלא' ב יג

Et absque. **ומאין**

מאין אדם ומאין בהמה	ירמ' לג י
ומאין יושב ומאין בהמה	לג י

Quod non. **שאין**

שאין לו תשועה	תהל' קמו ג

Non ego. **אינני**

אינני נתן לכם תבן	שמ' ה י
כי אינני בקרבכם	דבר' א מב
אינני עבר את הירדן	ד כב
אינני שמע	ישע' א טו
כי יצמו אינני שמע וגו'
אינני רצם	ירמ' יד יב
אינני נפל אל הכשדים	לז יד

Et non epo. **ואינני**

עיניך בי ואינני	איו' ז ח
ושחרתני ואינני	ז כא
בטרם אלך ואינני	תהל' לט יד

Non tu. **אינך**

ואם אינך משיב דע	ברא' כ ז
ואם אינך משלח לא נרד	מג ה
כי אם אינך משלח	שמו' ח יז
ואראה כי אינך מושיע	שופ' יב ג
אם אינך ממלט	שמו' א יט יא
כי ביי' נשבעתי כי אינך יוצא
שמו' ב יט ח
ואתה אינך חולה	נחמ' ב ב
אינך יודע מה דרך הרוח	קהל' יא ה
אינך יודע אי זה יכשר	יא ו

Et non tu. **ואינך**

ואינך אבל לחם	מלכ' א כא ה
ואינך עד עולם	יחזק' כח יט

Et non tu. **ואינך**

בלהות אתנך ואינך	יחזק' כו כא
היית ואינך עד עולם	כז לו

Annon tu. **האינך**

האינך ראה	ירמ' ז יז

Non vos. **אינכם**

אינכם מאמינם ביי'	דבר' א לב
ותמונה אינכם ראים	ד יב
מדוע אינכם מחזקים	מלכ' ב יב ח
ואחר אם אינכם שמעים	יחזק' כ לט
כי אינכם שמים על לב	מלאכ' ב ב
אינכם שמרים את דרכי	ב ט

Non ipse. **איננו**

כל אשר איננו נקד	בראש' ל לג
איננו עמו כתמול שלשום	לא ב
איננו אלי כתמל שלשם	לא ה
הילד איננו ואני אנה אני בא	לז ל
איננו גדול בבית הזה	לט ט
והאחד איננו	מב יג
האחד איננו והקטן היום	מב לב
יוסף איננו ושמעון איננו	מב לו
ואחינו הקטן איננו אתנו	מד כו
והנער איננו אתנו	מד ל
והנער איננו אתי	מד לד
והסנה איננו אכל	שמ' ג ב
ופרסה איננו מפרים	ויקר' יא ד
איננו עמק מן העור	יג לד
איננו שמע בקול אביו	דבר' כא יח
איננו שמע בקלנו	כא כ
ואת אשר איננו פה	כט יד
איננו פתח דלתות	שופט' ג כה
אשר איננו יצא	שמו' א יא ז
ואבנר איננו עם דוד בחברון שמו' ב ג כב
עשה הנה והנה והוא איננו מלכ' א כ מ
איננו מתנבא עלי לטובה	ד"ה ב יח ז
איננו שוה לי	אסת' ה יג
ואהל רשעים איננו	איו' ח כב
ויעבר והנה איננו	תהל' לז לו
והים איננו מלא	קהל' א ז
איננו מניח לו לישון	ה יא
כי איננו ידע מה שיהיה	ח ז
אשר איננו ירא מלפני אלהים	ח יג
שינה בעיניו איננו ראה	ח טז
ולאשר איננו זבח	ט ב
בטרם בקר איננו	ישע' יז יד
על בניה כי איננו	ירמ' לא טו
איננו דרש לשלום	לח ד

איננו שמעים אליך	מד טז

Et non ipse. **ואיננו**

ואיננו כי לקח אתו אלהים	ברא' ה כד
המחכים למות ואיננו	איו' ג כא
הן קדם אהלך ואיננו	כג ח
רמו מעט ואיננו	כד כד
עניו פקה ואיננו	כז יט
על מקומו ואיננו	תהל' לז י
כי רוח עברה בו ואיננו	קג טז
התעוף עיניך בו ואיננו	משל' כג ה
ואיננו חסר לנפשו	קהל' ו ב
נדף ואיננו	ישע' יט ז
ואחיו ושכניו ואיננו	ירמ' מט י
את עון ישראל ואיננו	נ כ

Non ipsa. **איננה**

ושסע איננה שסעת
ונרה איננה	ויקר' יא כו
ושפלה איננה	יג כא
ושפלה איננה	יג כו
ושכר הבהמה איננה	זכר' ח י

Non illi. **אינם**

כאשר אינם ידעים	מלכ' ב יז כו
אינם יראים את יי'	יז לד
ורשעים עוד אינם	תהל' קד לו
כי אינם לעשות רע	קהל' ד יז
אינם יודעים מאומה	ט ה
ודבריו אינם נשמעים	ט טז
ואת דתי המלך אינם עשים אסת' ג ח
אינם אבים לשמע	יחזק' ג ז

Et non illi. **ואינם**

ואינם עושים כחקתם	מלכ' ב יז לד
ואינם מכירים לדבר יהודית נחמ' יג כד
בני יצאני ואינם	ירמ' י כ
ואינם שמעים	לב לג
הפוך רשעים ואינם	משלי יב ז
אבתינו חטאו ואינם	איכ' ה ז

Non illi. **אינימו**

בעמל אנוש אינימו	תהלי' עג ה

Et non illi. **ואינימו**

כלה ואינימו	תהל' נט יד

איך לו שני פנים מתחלפי הכוונה והענין

Significata ejus duo sunt

א מה שענינו מלת מה:

בביתך

I. Epha mensura.

Epha, *אֵיפָה

ע׳פהא, איין געטריידעמאס, ענט-האלטענד דרייא סְאָה, אָדער צעהן עֹמר = 43¹/₅ אייערן איינעם געוואָהנ-ליכען הוהנס.

ביתך איפה ואיפה	דבר׳ כה יד
איפה שלמה וצדק	כה טו
אבן ואבן איפה	משלי כ י
זרע חמר יעשה איפה	ישעי׳ ה י
תהה איפה לפר	יחזק׳ מח כד
תהה איפה לאיל	מו ה
הקטן איפה	עמו׳ ח ה

Et epha. וְאֵיפָה

ביתך איפה ואיפה	דבר׳ כה יד
זבה אחת קמח	שמו׳ א א כד
בן ואבן איפה ואיפה	משלי כ י
זבה לאיל יעשה	יחזק׳ מה כד
זבה לפר ואיפה לאיל	מו ז יא

Epha. הָאֵפָה

הרית האפה סלת	ויקר׳ ה יא ו יג

Epha. הָאֵיפָה

הרית האיפה הוא	שמו׳ יו לו
הרית האיפה קמח	במד׳ ה טו
הרית האיפה סלת	כח ח
איפה והבת	יחזק׳ מה יא
הרית החמר האיפה	מה יא
הרית האיפה מחמר החטים	
ששית האיפה	מה יג
נקך ששית האיפה	מו יד
את האיפה היוצאת	זכר׳ ה ו
הבת בתוך האיפה	ה ז
הלך אתה אל תוך האיפה	ה ח
השנה את האיפה	ה ט
אלמת את האיפה	ה י

Sicut epha. כְּאֵיפָה

יהי כאיפה שערים	רות ב יז

Ad epham. לָאֵיפָה

שמן הין לאיפה	יחזק׳ מה כד
שמן הין לאיפה	מו ה
שמן הין לאיפה	מו ז ומו יא

Epha. אֵיפַת

איפת צדק והין צדק	ויקר׳ יט לו
איפת הקלי הזה	שמו׳ א יז יז

Et epha. וְאֵיפַת

ואיפת קמח מצות	שופ׳ ו יט
ואיפת צדק	יחזק׳ מה י
ואיפת רזון זעומה	מיכה ו י

ב מה שהוא שאלה במקום או בזמן או בתואר מה

II. Ubinam

Ubinam. *אֵיפוֹא. אֵיפֹא

ווא? וויא? וואָ דא? וויא דא? וויא דענן?

מי אפוא הוא הצד ציד	בראי׳ כז לג
ולכה איפוא מה אעשה בני	כז לז
אם כן אפוא זאת עשו	מג יא
ובמה יודע אפוא	שמו׳ לג יז
איה איפוא פיך	שופ׳ ט לח
דעו אפוא כי לא יפל	מ״ב י י
עשה זאת איפוא	משלי ו ג
אם אפוא חכמיך	ישעי׳ יט ב
אהי מלכך אפוא	הושע יג י

Ubinam? אֵיפֹה

איפה הם רעים	בראי׳ לז יז
איפה אנשים	שופ׳ ח יח
איפה לקטת היום	רות ב יט
איפה שמואל ודוד	ש״א יט כב
המלך איפה הוא	ש״ב ט ד
אלה איפה הם	ישעי׳ מט כא
איפה לא שגלת	ירמי׳ ג ב
איפה אתם	ירמי׳ לו יט
איפה היית	איו׳ לח ד

Et Ubi. וְאֵיפֹה

ואיפה ישרים נכחדו	איוב ד ז

Ubinam. אֵפוֹ

אם לא אפו	איו׳ ט כד
ואיה אפו תקותי	יז טו
דעו אפו כי אלוה עותני	יט ו
מי יתן אפו ויכתבון מלי	יט כג
ואם לא אפו מי יכזיבני	כד כה

איש הוא יפרד לשלשה ראשים

Dividitur in tria significata.

א כל איש ואישים אם שירצה בו גדול או אדון או בעל או חבר ועמו אנשים עם שאינו מזה הסוג

I. Vir, Maritus; Quisque, Aliquis.

Vir, etc, *אִישׁ

זמאנן, עהעמאנן, מאננעסאלטער, מאננכען, מענש, אונטערגעבענע, קריע-גער, אירגענד איינער, יעמאנד, יעדער-מאנן, מאן, יעדער.

על כן יעזב איש	בראש׳ ב כד
קניתי איש את יי׳	ד א
כי איש הרגתי לפצעי	ד כג
נח איש צדיק תמים היה	ו ט
שבעה איש ואשתו	ז ב
שנים איש ואשתו	ז ב
מיד איש אחיו	ט ה
ויחל נח איש האדמה	ט כ
איש ללשונו למשפחתם	י ה
ויאמרו איש אל רעהו	יא ג
איש שפת רעהו	יא ז
ויפרדו איש מעל אחיו	יג יא
אשר אם יוכל איש למנות	יג יו
ויתן איש בתרו לקראת	טו י
אשר לא ידעו איש	יט ח
איש ממנו את קברו	כג ו
ויהי עשו איש ידע ציד	
איש שדה ויעקב איש תם	כה כז
וישבעו איש לאחיו	כו לא
איש שער ואנכי איש חלק	כז יא
כי נסתר איש מרעהו	לא מט
וארבע מאות איש עמו	לב ז
ויאבק איש עמו	לב כה
ועמו ארבע מאות איש	לג א
אחי דינה איש חרבו	לד כה
וימצאהו איש	לז טו
ויאמרו איש אל אחיו	לז יט
ויט עד איש עדלמי	לח א
בת איש כנעני ושמו שוע	לח ב
שר הטבחים איש מצרי	לט א
ויהי איש מצליח	לט ב
ואין איש מאנשי הבית	לט יד
הביא לנו איש עברי	לט יא
איש חלמו בלילה אחד	מ ה
איש כפתרון חלמו	מ ה ומא יא
איש כחלמו פתר	מא יב
ירא פרעה איש נבון וחכם	מא לג
איש אשר רוח אלהים בו	מא לח
לא ירים איש את ידו	מא מד
כלנו בני איש אחד נחנו	מב יא
בני איש אחד בארץ כנען	מב יג
ויאמרו איש אל אחיו	מב כא
כספיהם איש אל שקו	מב כה

ויחרדו איש אל אחיו מב כח
איש צרור כספו בשקו מב לה
כסף איש בפי אמתחתו מג כא
איש בפי אמתחתו מד א
ויורידו איש את אמתחתו מד יא
ויפתחו איש אמתחתו מד יא
ויעמס איש על חמרו מד יג
נחש ינחש איש מד טו
הוציאו כל איש מעלי מה א
ולא עמד איש אתו מה א
כי מכרו מצרים איש שדהו מז כ
כי באפם הרגו איש מט ו
איש אשר כברכתו מט כח
איש וביתו באו שמו׳ א א
וילך איש מבית לוי ב א
וירא איש מצרי
מכה איש עברי ב יא
וירא כי אין איש ב יב
איש מצרי הצילנו ב יט
לא איש דברים אנכי ד י
וישליכו איש מטהו ז יא
לא ראו איש ולא קמו איש מתחתיו י כג
וישאלו איש מאת רעהו יא ב
איש שה לבית אבת יב ג
איש לפי אכלו יב ד
איש מפתח ביתו יב כב
וכל עבד איש מקנת כסף יב מד
יי׳ איש מלחמה יי׳ שמו טו ג
ויאמרו איש אל אחיו טז טו
לקטו ממנו איש לפי אכלו טז טז
איש לאשר באהלו תקחו טז טז
איש לפי אכלו לקטו טז יח
איש אל יותר ממנו עד בקר טז יט
איש כפי אכלו וחם השמש טז כא
שבו איש תחתיו
אל יצא איש ממקמו טז כט
וישאלו איש לרעהו לשלום יח ז
ושפטתי בין איש ובין רעהו יח טז
אם בהמה אם איש לא יחיה יט יג
וכי ימכור איש את בתו כא ז
מכה איש ומת מות יומת כא יב
וכי יזד איש על רעהו כא יד
וגנב איש ומכרו ונמצא כא טז
והכה איש את רעהו כא יח
וכי יכה איש את עבדו כא כ
וכי יכה איש את עין עבדו כא כו
וכי יגח שור את איש כא כח
והמית איש או אשה כא כט

יפתח איש בור כא לג
או כי יכרה איש בר כא לג
וכי יגף שור איש כא לה
כי יגנב איש שור או שה כא לז
כי יבער איש שדה או כרם כב ד
כי יתן איש אל רעהו כב ט
וכי ישאל איש מעם רעהו כב יג
וכי יפתה איש בתולה כב טו
מאת כל איש אשר ידבנו כה ב
ופניהם איש אל אחיו כה כ ולז ט
איש על שמו כח כא ולט יד
ונתנו איש כפר נפשו ליי׳ ל יב
איש אשר ירקח כמהו ל לג
איש אשר יעשה כמוה ל לח
שימו איש חרבו
והרגו איש את אחיו לב כז
כשלשת אלפי איש לב כח
כי איש בבנו ובאחיו לב כט
ולא שתו איש עדיו עליו לג ד
ונצבו איש פתח אהלו לג ח
והשתחוו איש פתח אהלו לג י
כאשר ידבר איש אל רעהו לג יא
וגם איש אל ירא לד ג
ולא יחמד איש את ארצך לד כד
כל איש אשר נשאו לבו לה כא
וכל איש אשר הניף לה כב
וכל איש אשר נמצא אתו לה כג
כל איש ואשה אשר נדב לה כט
וכל איש חכם לב לו א
ואל כל איש חכם לב לו ב
איש איש ממלאכתו לו ד
איש ואשה אל יעשו עוד לו ו
המקריב את עלת איש ויקר׳ ז ח
תהיה איש כאחיו ז י
נדב ואביהוא איש מחתתו י א
איש צרוע הוא יג מד
איש איש כי יהיה זב טו ב
אשר ישכב איש אתה טו יח
ואם שכב ישכב איש אותה טו כד
ביד איש עתי המדברה טז כא
איש איש מבית ישראל יז ג ויז ח
וכב יח
ואיש איש מבית ישראל יז י
ואיש איש מבני ישראל יז יג
איש איש אל כל שאר בשרו יח ו
איש אמו ואביו תיראו יט ג
ולא תשקרו איש בעמיתו יט יא
איש איש מבני ישראל כ ב

כי איש איש אשר יקלל כ ט
אשר ינאף את אשת איש כ י
ובת איש כהן כא ט
איש מזרעך לדרתם כא יז
כי כל איש אשר בו מום כא יח
איש עור או פסח כא יח
או איש אשר יהיה בו שבר כא יט
כל איש אשר בו מום כא כא
כל איש אשר יקרב כב ג
איש איש מזרע אהרן כב ד
או איש אשר תצא ממנו כב ד
או איש אשר יגע בכל שרץ כב ד
והוא בן איש מצרי כד י
איש איש כי יקלל אלהיו כד טו
איש אל אחזתו כה י
תשבו איש אל אחזתו כה יג
אל תונו איש את אחיו כה יד
ולא תונו איש את עמיתו כה יז
בני ישראל איש באחיו כה מו
וכשלו איש באחיו כו לז
איש כי יפלא נדר כז ב
יקדיש איש ליי׳ כז יד
לא יקדיש איש אתו כז כו
אשר יחרם איש ליי׳ כז כח
יגאל איש ממעשרו כז לא
יהיו איש איש למטה במד׳ א ד
איש ראש לבית אבתיו א ד
שנים עשר איש איש אחד א מה
איש על מחנהו א נב
איש על דגלו ב ב
איש על ידו לדגליהם ב יז
איש למשפחותיו ב לד
איש איש על עבדתו ד יט וד מט
איש או אשה כי יעשו ה ו
איש אשר יתן לכהן ה י
איש איש כי תשטה אשתו ה יב
ושכב איש אתה ה יג
אם לא שכב איש אתך ה יט
ויתן איש בך את שכבתו ה כ
או איש אשר תעבר עליו ה ל
איש או אשה כי יפלא ו ב
איש כפי עבדתו ז ה
איש איש כי יהיה טמא ט י
איש לפתח אהלו יא י
שבעים איש מזקני ישראל יא יז
ויאסף שבעים איש יא כד
על שבעים איש הזקנים יא כה
איש אחד איש אחד יג ג

ויאמרו

ויאמרו איש אל אחיו	יד	ד
וימצאו איש מקשש	טו	לב
ויקחו איש מחתתו		
לפני יי איש מחתתו		
ואהרן איש מחתתו	יו	יז
ויקחו איש מחתתו	יו	יח
את החמשים ומאתים איש	יז	לה
אשר לא יקרב איש זר	יז	ה
איש את שמו תכתב	יז	יז
ויראו ויקחו איש מטהו	יז	כד
ואסף איש טהור	יט	ט
וטבל במים איש טהור	יט	יח
אם נשך הנחש את איש	כא	י
לא איש אל ויכזב	כג	יט
הרגו איש אנשיו	כה	ה
והנה איש מבני ישראל בא	כה	ו
ויבא אחר איש ישראל וגו'		
את איש ישראל ואת	כה	ח
ושם איש ישראל המכה	כה	יד
את חמשים ומאתים איש	כו	י
איש לפי פקודיו יתן נחלתו	כו	נד
לא היה איש מפקודי	כו	סד
ולא נותר מהם איש	כו	סה
איש כי ימות ובן אין לו	כז	ח
איש על העדה	כז	יו
איש אשר רוח בו	כז	יח
איש כי ידר נדר ליי	ל	ג
בין איש לאשתו	ל	יז
כל אשה ידעת איש	לא	יז
ולא נפקד ממנו איש	לא	מט
איש אשר מצא כלי זהב	לא	נ
בזזו איש לו	לא	נג
בני ישראל איש נחלתו	לב	יח
איש כפי נחלתו	לה	ה
איש בנחלת מטה אבתיו	לו	ז
איש נחלת אבתיו	לו	ח
איש בנחלתו דבקו	לו	ט
בין איש ובין אחיו	דבר' א	יו
לא תגורו מפני איש	א	יז
איש אחד לשבט	א	כג
כאשר ישא איש את בנו	א	לא
הזה איש באנשים	א	לה
איש את כלי מלחמתו	א	מא
הנה באמת איש	ג	יא
ושבתם איש לירשתו	ג	כ
לא יתיצב איש בפניך	ו	כד
כאשר ייסר איש את בנו	ח	ה
לא יתיצב איש בפניכם	יא	כה

איש כל הישר בעיניו	יב	ח
איש כמתנת ידו	יו	יז
איש או אשה אשר יעשה	יז	ב
לתת עליך איש נכרי	יז	טו
וכי יהיה איש שנא לרעהו	יט	
כי יקח איש אשה	כב יג וכד	א
	וכד	ה
איש שוכב עם אשה	כב	כב
ומצאה איש בעיר	כב	כג
כאשר יקום איש על רעהו	כב	כו
כי ימצא איש נער בתולה	כב	כח
לא יקח איש את אשת אביו	כג	א
כי יהיה בך איש אשר	כג	יא
כי יקח איש אשה חדשה	כד	ה
כי ימצא איש גנב נפש	כד	ז
ואם איש עני הוא	כד	יב
איש בחטאו יומתו	כד	יו
איש ואחיו וקרבה	כה	יא
אל כל איש ישראל	כז	יד
ושטריכם כל איש ישראל	כט	ט
פן יהיה בכם איש	כט	יז
יונק עם איש שיבה	לב	כו
משה איש האלהים	לג	א
ולא ידע איש את קברתו	לד	ו
לא יתיצב איש בפניך	יהוש' א	ה
כל איש אשר ימרה את פיך	א	יח
שני עשר איש	ג	יב
איש אחד איש אחד לשבט	ג	יב
איש אחד איש אחד משבט	ד	ב
אל שנים העשר איש		
איש אחד איש אחד משבט	ד	ד
איש אבן אחת על שכמו	ד	ה
והנה איש עמד לנגדו	ה	יג
ועלו העם איש נגדו	ו	ה
ויעל העם העירה איש נגדו	ו	כ
כאלפים איש		
או כשלשת אלפים איש	ז	ג
כשלשת אלפים איש	ז	ד
כשלשים וששה איש	ז	ה
שלשים אלף איש	ח	ג
ויקח כחמשת אלפים איש	ח	יב
לא נשאר איש בעי	ח	יז
ואל איש ישראל	ט	ו
ויאמרו איש ישראל אל החוי	ט	ז
לא יעמד איש מהם בפניך	י	ח
לשמע יי בקול איש	י	יד
אל כל איש ישראל	י	כד
אל משה איש האלהים	יד	ו

כי הוא היה איש מלחמה	יז	א
ולא עמד איש בפניהם	כא	מב
והוא איש אחד	כב	כ
ואתם לא עמד איש בפניכם	כג	ט
איש אחד מכם ירדף אלף	כג	י
את העם איש לנחלתו	כד	כח
עשרת אלפים איש	שופט' א	ד
איש יוצא מן העיר	א	כד
בני ישראל איש לנחלתו	ב	ו
להוריש איש מפניהם	ב	כא
איש אטר יד ימינו	ג	טו
ועגלון איש בריא מאד	ג	יז
ולא נתנו איש לעבר	ג	כח
כעשרת אלפים איש		
כל שמן וכל איש חיל		
ולא נמלט איש	ג	כט
שש מאות איש	ג לא ויח יא וכ	מז
עשרת אלפים איש	ד	ו
עשרת אלפי איש	ד	י
ועשרת אלפים איש אחריו	ד	יד
והיה אם איש יבא וגו'		
היש פה איש	ד	כ
וישלח יי איש נביא	ו	ח
ויאמרו איש אל רעהו	ו	כט
שלש מאות איש	ז	ו
איש למקמו	ז	ז
ואת כל איש ישראל	ז	ח
שלח איש לאהליו	ז	ח
והנה איש מספר לרעהו	ז	יג
גדעון בן יואש איש ישראל	ז	יד
ויבא גדעון ומאה איש	ז	יט
ויעמדו איש תחתיו	ז	כא
את חרב איש ברעהו	ז	כב
ויצעק איש ישראל מנפתלי	ז	כד
ויצעק כל איש אפרים	ז	כד
ויאמרו אליו איש אפרים	ח	א
איש שלף חרב	ח	י
שבעים ושבעה איש	ח	יד
איש ישראל אל גדעון	ח	כב
איש נזם שללו	ח כד ח	כה
שבעים איש כל בני ירבעל	ט	ב
אם משל בכם איש אחד	ט	ב
שבעים איש על אבן אחת	ט ה ט	יח
גם כל העם איש שוכה	ט	מט
כאלף איש ואשה	ט	מט
ויראו איש ישראל		
וילכו איש למקמו	ט	נה
בן דדו איש יששכר	י	א

שרי

שרי גלעד איש אל רעהו	י יח
והיא לא ידעה איש	יא לט
ויצעק איש	יב א
איש ריב הייתי אני ועמי	יב ב
ויהי איש אחד מצרעה	יג ב
איש האלהים בא	יג ו
בי יי' איש האלהים	יג ח
ויך מהם שלשים איש	יד יט
ויך בהם אלף איש	טו טו
הכיתי אלף איש	טו יו
איש אלף ומאה כסף	יו ה
כשלשת אלפים איש	יו כז
ויהי איש מהר אפרים	יז א
איש הישר בעיניו יעשה	יז ו וכא כה
וששה מאות איש	יח יו
לבית איש אחד	יח יט
ויהי איש לוי	יט א
ואין איש מאסף אותם	יט טו
והנה איש זקן בא	יט יו
ואין איש מאסף אותי	יט יח
ארבע מאות אלף איש	כ ב
ויען האיש הלוי איש	כ ד
לא נלך איש לאהלו	
ולא נסור איש לביתו	כ ח
כל איש ישראל אל העיר	כ יא
עשרים וששה אלף איש	כ טו
שבע מאות איש בחור	כ טו
שבע מאות איש בחור אטר	כ יו
איש שלף חרב	כ יז
כל זה איש מלחמה	כ יז
יוצא איש ישראל וגו'	
ויערכו אתם איש	כ כ
שנים ועשרים אלף איש	כ כא
ויתחזק העם איש ישראל	כ כב
שמנת עשר אלף איש ארצה	כ כה
כשלשים איש בישראל	כ לא
וכל איש ישראל קמו ממקומו	כ לג
עשרת אלפים איש בחור	כ לד
וחמשה אלף ומאה איש	כ לה
ויתנו איש ישראל מקום	כ לו
ויהפך איש ישראל	כ לט
ישראל כשלשים איש	כ לט
ויבהל איש בנימן	כ מא
ויפנו לפני איש ישראל	כ מב
שמנה עשר אלף איש	כ מד
חמשת אלפים איש ויכו	
ממנו אלפים איש	כ מה
עשרים וחמשה אלף איש	כ מו

שש מאות איש	כ מז
איש ממנו לא יתן בתו	כא א
לא בא איש אל המחנה	כא ח
והנה אין שם איש	כא ט
שנים עשר אלף איש	כא י
אשר לא ידעה איש	כא יב
והשבתם לכם איש אשתו	כא כא
כי לא לקחנו איש אשתו	כא כב
איש לשבטו	
איש לנחלתו	כא כד
וילך איש מבית לחם	רות א א
וימת אלימלך איש נעמי	א ג
איש גבור חיל	ב א
בטרם יכיר איש את רעהו	ג יד
שלף איש נעלו	ד ז
ויהי איש אחד	ישמו א א א
כי לא בכח יגבר איש	ב ט
כל איש זבח זבח	ב יג
אם יחטא איש לאיש וגו'	
ואם ליי' יחטא איש	ב כה
ויבא איש האלהים אל עלי	ב כז
כארבעת אלפים איש	ד ב
וינס איש לאהליו	ד י
וירץ איש בנימן	ד יב
שבעים איש נ' אלף איש	ו יט
לכו איש לעירו	ח כב
ויהי איש מבן ימין	ט א
איש ימיני גבור	ט ב
ואין איש מבני ישראל	ט ב
איש אלהים בעיר הזאת	ט ו
אשר שם איש האלהים	ט י
אשלח אליך איש	ט טז
ו'מה כשלשים איש	ט כב
ויאמר העם איש אל רעהו	י יא
ויען איש משם ויאמר	י יב
הבא עוד הלם איש	י כב
את כל העם איש לביתו	י כה
לא יומת איש ביום הזה	יא יג
ולא לקחת מיד איש מאומה	יב ד
שלח איש לאהלו	יג ב
בקש יי' לו איש כלבבו	יג יד
כשש מאות איש	יג טו ויד ב
ללטוש איש את מחרשתו	יג כ
ונשא כליו בעשרים איש	יד יב
היתה חרב איש ברעהו	יד כ
וכל איש ישראל	יד כב
ויען איש מהעם	יד כח
איש שורו ואיש שיהו	יד לד

איש שורו בידו	יד לד
ולא נשאר בהם איש	יד לו
כל איש גבור וכל בן חיל	יד נב
ועשרת אלפים את איש יהודה	טו ד
איש ידע מנגן בכנור	יו יו
ראו נא לי איש מיטיב לנגן	יו יז
איש הבנים ממחנות	יז ד
ברו לכם איש וירד אלי	יז ח
תנו לי איש ונלחמה יחד	יז י
ודוד בן איש אפרתי	יז יב
והמה וכל איש ישראל	יז יט
והנה איש הבנים עולה	יז כג
וכל איש ישראל בראותם	יז כד
איש ישראל הראיתם	יז כה
והוא איש מלחמה מנעריו	יז לג
ואנכי איש רש ונקלה	יח כג
בפלשתים מאתים איש	יח כז
איש מעל פני האדמה	כ טו
וישקו איש את רעהו	
ויבכו איש את רעהו	כ מא
איש אל ידע מאומה	כא ג
ושם איש מעבדי שאול	כא ח
הנה ת'או איש משתגע	כא טו
כל איש מצוק	
וכל איש אשר לו נשא	
וכל איש מר נפש	
כארבע מאות איש	כב ב
שמנים וחמשה איש	כב יח
כשש מאות איש	כג יג
שלשת אלפים איש בחור	כד ג
וכי ימצא איש את איבו	כד כ
המתפרצים איש מפני אדניו	כה י
חגרו איש חרבו	
ויחגרו איש את חרבו וגו'	
כארבע מאות איש	כה יג
אל איש הבליעל הזה	כה כה
שלשת אלפים איש בחורי	כו ב
הלוא איש אתה ומי כמוך	כו טו
ושש מאות איש אשר עמו	כז ב
הוא ואנשיו איש וביתו	כז ג
ולא יחיה איש ואשה	כז ט
ותאמר איש זקן עלה	כח טו
לא המיתו איש	ל ב
איש על בנו ועל בנתיו	ל ו
וששמאת איש אשר אתו	ל ט
וארבע מאות איש	ל י
ויעמדו מאתים איש	ל י
וימצאו איש מצרי	ל יא

ולא

ולא נמלט מהם איש
כי אם ארבע מאות איש ל יז
ויען כל איש רע ובליעל ל כב
כי אם איש את אשתו ל כב
ויקמו כל איש חיל לא יב
והנה איש בא מן המחנה שמו׳ ב א ב
בן איש גר עמלקי א יג
העלה דוד איש וביתו ב ג
ויחזקו איש בראש רעהו ב יו
איש מאחרי אחיו ב כו
תשעה עשר איש ועשה אל ב ל
שלש מאות וששים איש ב לא
עם איש מעם פלטי אל ג טו
הרגו את איש צדיק ד יא
וילך כל העם איש לביתו ו יט
ועשרים אלף איש רגלי ח ד
עשרים ושנים אלף איש ח ה
כי איש מלחמות ח י
האסם עוד איש ט ג
שנים עשר אלף איש י ו
מלך מעכה אלף איש י ו
התרב איש חכם מאד יג ג
הוציאו כל איש
ויצאו כל איש יג ט
וירכבו איש על פרדו יג כט
אם איש להמין ולהשמיל יד יט
לא היה איש יפה יד כה
וחמשים איש רצים לפניו טו א
כל איש אשר יהיה לו ריב טו ד
היה בקרב איש טו ה
הלכו מאתים איש מירושלם טו יא
היה לב איש ישראל טו יג
כל הגתים שש מאות איש טו יח
שם איש ראשו טו ל
הנה משם איש יוצא יו ה
איש הדמים ואיש הבליעל יו ז
כי איש דמים אתה יו ח
כל העם איש ישראל יו טו
העם הזה וכל איש ישראל יו יח
כאשר ישאל איש יו כג
שנים עשר אלף איש יז א
אבך איש מלחמה יז ח
אבשלום וכל איש ישראל יז יד
ויבאו אל בית איש בבחרים יז יח
הוא וכל איש ישראל עמו יז כד
עמשא בן איש ושמו יתרא יז כה
וירא איש אחד ויגד ליואב יח יא
נסו איש לאהלו יח יז

לא איש בשרה אתה היום יח כ
והנה איש רץ לבדו יח כד
וירא הצפה איש אחר יח כו
ויאמר הנה איש רץ יח כו
ויאמר המלך איש טוב זה יח כז
אם ילין איש אתך הלילה יט ח
וישראל נס איש לאהליו יט ט
ויט את לבב כל איש
וירד עם איש יהודה יט יז
ואלף איש עמו מבנימן יט יח
היום יומת איש בישראל יט כג
כי איש גדול הוא יט לג
והנה כל איש ישראל באים יט מב
s אחינו איש יהודה יט מב
ויען כל איש יהודה על איש יט מג
ויען איש ישראל את איש יהודה
דבר איש יהודה מדבר איש יט מד
ושם נקרא איש בליעל וגו׳
איש ימיני וגו׳
איש לאהליו ישראל כ א
ויען כל איש ישראל כ ב
את איש יהודה שלשת ימים כ ד
עבר כל איש אחרי יואב כ יג
כי איש מהר אפרים כ כא
מעל העיר איש לאהליו כ כב
ואין לנו איש להמית כא ד
ויהי איש מדין כא כ
ויעלו איש ישראל כג ט
בן איש חיל כג כ
איש מצרי איש מראה כג כא
שמנה מאות אלף איש כד ט
חמש מאות אלף איש כד טו
שבעים אלף איש כד ; טו
וחמשים איש רצים לפניו מלכ׳ א א ה
כי איש חיל אתה א מב
וילכו איש לדרכו א מט
לא יכרת לך איש ב ד
כי איש חכם אתה ב ט
כי איש מות אתה ב כו
אשר לא היה כמוך איש ג יג
איש תחת גפנו ה ה
המלך שלמה איש חדשו ה ז
יהיה שם איש כמשפטו ה ח
איש ידע לכרת עצים ה כ
ויהי המס שלשים אלף איש ה כז
ואביו איש צרי ז יד
מעבר איש ליות ז כט
כמער איש ולוית סביב ז לו

איש ישראל נבדה האיתנים ח ב
לא יכרת לך איש מלפני ח כה
את אשר יחטא איש ח לא
אשר ידעון איש נגע לבבו ח לח
איש מעל כסא ישראל ט ח
והמה מביאים איש מנחתו י כה
אל שמעיה איש האלהים יב כב
שובו איש לביתו יב כד
והנה איש אלהים יג א
את דבר איש האלהים יג ד
אשר נתן איש האלהים יג ה
ויאמר אל איש האלהים וגו׳ ׳
ויחל איש האלהים יג ו
וידבר המלך אל איש האלהים יז ז
ויאמר איש האלהים יג ח
אשר עשה איש האלהים יג יא
אשר הלך איש האלהים יג יב
אחרי איש האלהים יג יד
האתה איש האלהים יג יד
ויקרא אל איש האלהים יג כא
ויאמר איש האלהים הוא יג כו
את נבלת איש האלהים יג כט
אשר איש האלהים קבור בו יג לא
מה לי ולך איש האלהים יז יח
כי איש אלהים אתה יז כד
ויחביאם חמשים איש יח ד
מאה איש חמשים איש יח יג
ארבע מאות וחמשים איש יח כב
איש אל ימלט מהם יח מ
עבר קטנה ככף איש יח מד
ויכו איש אישו וינסו ארם כ כ
הסר המלכים איש ממקמו כ כד
ויגש איש האלהים ויאמר כ כח
וימצא איש אחר כ לז
והנה איש סר כ לט
s ויבא אלי איש כ לט
יען שלחת את איש חרמי כ מב
s כארבע מאות איש כב ו
עוד איש אחר לדרוש את יי׳ כב ח
יושבים איש על כסאו כב י
ישובו איש לביתו לשלום כב יז
איש אל עירו ואיש אל ארצו כב לו
ויאמרו אליו איש עלה מלכ׳ ב א ו
ויאמרו אליו איש בעל שער א ח
איש האלהים המלך דבר א ט
ואם איש אלהים אני א י
איש האלהים כה אמר המלך א יא
אם איש האלהים אני א יב

איש האלהים תיקר נא נפשי א יג
וחמשים איש מבני הנביאים ב ז
וישלחו חמשים איש ב יז
ויכו איש את רעהו ג כג
ישליכו איש אבנו ומלאוה ג כה
שבע מאות איש שלף חרב ג כו
איש אלהים קדוש ד ט
אל אדני איש האלהים ד יו
על מטת איש האלהים ד כא
עד איש האלהים ד כב
ותבא אל איש האלהים ד כה
בראות איש האלהים אותה ד כה
ותבא אל איש האלהים וגו׳
ויאמר איש האלהים ד כז
כי תמצא איש לא תברכנו
וכי יברכך איש לא תעננו ד כט
מות בסיר איש האלהים ד מ
מה אתן זה לפני מאה איש ד מג
היה איש גדול לפני אדניו ה א
לאסף איש מצרעתו ה ז
אלישע איש האלהים ה ח
כדבר איש האלהים ה יד
וישב אל איש האלהים ה טו
נער אלישע איש האלהים ה כ
הפך איש מעל מרכבתו ה כו
ונקחה משם איש קורה אחת ו ב
איש האלהים ו ו׳ וו ט׳ וו י׳
וו טו׳ וח ב׳ וח יו׳ וח יח׳ וז
יט׳ וח ז׳ וח ה׳ וח יא׳ ויג יט׳
וכג יז
וישלח איש מלפניו ו לב
ויאמרו איש אל רעהו ז ג׳ וז ט
והנה אין שם איש ז ה ז י
ויאמרו איש אל אחיו ז ו
אל נחזי נער איש האלהים ח ד
וימהרו ויקחו איש בגדו ט יג
מלך יהודה איש ברכבו ט כא
לא נמליך איש י ה
ובני המלך שבעים איש י ו
וישחטו שבעים איש י ז
ארבעים ושנים איש י יד
ולא השאיר איש י יד
קראו אלי איש אל יפקד י יט
ולא נשאר איש י כא
שמנים איש י כד
באו הכום איש אל יצא י כה
איש וכליו בידו יא ח יא יא
ויקחו איש את אנשיו יא ט

איש כסף נפשות ערכו כל כסף
אשר יעלה על לב איש יב ה
איש מאת מכרו יב ו
מימין בבוא איש בית יי׳ יב י
ויהי הם קברים איש יג כא
כי איש בחטאו ימות יד ו
וינסו איש לאהליו יד יב
חמשים איש מבני גלעדים טו כה
אשר יסמך איש עליו יח כא
ואכלו איש גפנו
ושתו איש מי ברו יח לא
איש את ארצו יח לג
וכל איש יהודה וכל כג ב
איש בשער העיר כג ח
להעביר את בנו כג י
הקבר איש האלהים כג יז
איש אל ינח עצמתיו כג יח
איש כערכו נגש את הכסף כג לה
וששים איש מעם הארץ כה יט
וינס איש ישראל ד״הא י א
ויראו כל איש ישראל י ז
ויקומו כל איש חיל י יב
בן איש חיל יא כב
המצרי איש מדה יא כג
ויחלק לכל איש ישראל טז ג
לא הניח איש לעשקם יו כא
וילכו כל העם איש לביתו יו מג
ועשרים אלף איש רגלי יח ד
עשרים ושנים אלף איש יח ה
כי איש מלחמות יח י
וארבעים אלף איש רגלי יט יח
ויהי איש מדה ואצבעתיו כ ו
ומאה אלף איש שלף
ושבעים אלף איש כא ה
שבעים אלף איש כא יד
הוא יהיה איש מנוחה כב ט
ומשה איש האלהים כג יד
איש חיל בכח לעבדה כו ח
איש מבין וסופר הוא כז לג
כי איש מלחמות אתה כח ג
שבעים אלף איש סבל ד״ה ב ב א
ושמנים אלף איש ב א
ועתה שלח לי איש חכם ב ו
ועתה שלחתי איש חכם ב יב
ואביו איש צרי ב יג
כל איש ישראל בחג ה ג
לא יכרת לך איש מלפני ז יז
אם יחטא איש לרעהו ו כב

אשר ידעו איש נגעו ו כט
איש מושל בישראל ז יח
כן מצות דויד איש האלהים ח יד
והם מבאים איש מנחתו ט כד
איש לאהליך ישראל י יו
איש האלהים לאמר יא ב
שובו איש לביתו יא ד
ארבע מאות אלף איש
בשמונה מאות אלף איש בחור יג ג
ויריעו איש יהודה
ויהי בהריע איש יהודה יג טו
חמש מאות אלף איש בחור יג יז
הנביאים ארבע מאות איש יח ה
עוד איש אחד לדרש את יי׳ יח ז
יושבים איש על כסאו יח ט
ישובו איש לביתו בשלום יח יו
עזרו איש לרעהו למשחית כ כג
וישבו כל איש יהודה כ כז
איש וכליו בידו כג ז
ויקחו איש את אנשיו כג ח
איש בחטאו ימותו כה ד
איש האלהים יש ליי׳ כה ט
וינסו איש לאהליו כה כב
כתורת משה איש האלהים ל יו
איש לאחזתו לעריהם לא א
איש כפי עבדתו לא ב
וכל איש יהודה וישבי לד ל
ויהודה איש לעירו עזר׳ ב א
משה איש האלהים ג ב
איש שכל מבני מחלי ח יח
איש לנגד ביתו נחמ׳ ג כח
איש אל מלאכתו ד ט
איש חרבו אסורים ד יב
רחוקים איש מאחיו ד יג
איש ונערו ילינו ד טז
איש שלחו המים ד יז
משא איש באחיו ה ז
מאה וחמשים איש ה יז
איש במשמרו ז ג
וליהודה איש לעירו ז ו
סכות איש על גגו ח יו
איש באחזתו בעריהם יא ג
בכל ערי יהודה איש בנחלתו יא כ
במצות דוד איש האלהים יב כד
שיר דוד איש האלהים יב לו
ויברחו איש לשדהו יג י
איש במלאכתו יג ל
כרצון איש ואיש אסת׳ א ה

איש יהודי היה בשושן	ב	ה
בן קיש איש ימיני	ב	ה
אשר כל איש ואשה	ד	יא
איש אשר המלך חפץ ביקרו	ו	ז
על יד איש משרי המלך	ו	ט
איש צר ואויב	ז	ו
חמש מאות איש	ט	ו וט יב
שלש מאות איש	ט	טו
מנות איש לרעהו	ט	יט וט כב
איש היה בארץ עוץ	איו' א	א
בית איש יומו	א	ד
איש תם וישר	א	ח וב ג
ויבאו איש ממקמו	ב	יא
ויקרעו איש מעלו	ב	יב
כי לא איש כמוני אעננו	ט	לב
ואם איש שפתים יצדק	יא	ב
רוח כל בשר איש	יב	י
יסגר על איש ולא יפתח	יב	יד
איש שתה כמים עולה	טו	טז
וספר כתב איש ריבי	לא	לה
אל ידפנו לא איש	לב	יג
אל נא אשא פני איש	לב	כא
וכארח איש ימצאנו	לד	יא
כי עיניו אל דרכי איש	לד	כא
כי לא על איש ישים עוד	לד	כג
אם אמר איש כי יבלע	לז	כ
להמטיר על ארץ לא איש	לח	כו
איש באחיהו ידבקו	מא	ט
איש קשיטה אחת	מב	יא
בני איש עד מה כבודי	תהל' ד	ג
איש דמים ומרמה	ה	ז
שוא ידברו איש את רעהו	יב	ג
תולעת ולא איש	כב	ז
מרכסי איש	לא	כא
אך בצלם יתהלך איש	לט	ז
על עון יסרת איש	לט	יב
גם איש שלומי	מא	י
גם בני אדם גם בני איש	מט	ג
אח לא פדה יפדה איש	מט	ח
אל תירא כי יעשיר איש	מט	יז
תהותתו על איש	סב	ד
כזב בני איש	סב	י
וקרב איש ולב עמק	סד	ז
לחם אבירים אכל איש	עח	כה
על איש ימינך	פ	יח
איש ואיש ילד בה	פז	ה
תפלה למשה איש האלהים	צ	א
איש בער לא ידע	צב	ז

שלח לפניהם איש	קה	יז
וירדף איש עני	קט	טז
אשרי איש ירא את יי'	קיב	א
טוב איש חונן ומלוה	קיב	ה
איש לשון בל יכון בארץ	קמ	יב
איש חמס רע	קמ	יב
כי נכח עיני יי' דרכי איש	משלי' ה	כא
אדם בליעל איש און	ו	יב
היחתה איש אש בחקו	ו	כז
אם יהלך איש על הגחלים	ו	כח
גומל נפשו איש חסד	יא	יז
לפי שכלו יהלל איש	יב	ח
מפרי פי איש ישבע טוב	יב	יד
דאגה בלב איש	יב	כה
מפרי פי איש יאכל טוב	יג	ב
כפר נפש איש עשרו	יג	ח
יש דרך ישר לפני איש	יד יב	יו כה
ומעליו איש טוב	יד	יד
איש חמה יגרה מדון	טו	יח
כל דרכי איש זך בעיניו	טז	ב
ברצות יי' דרכי איש	טז	ז
איש בליעל כרה רעה	טז	כז
איש תהפכות ישלח מדון	טז	כח
איש חמס יפתה רעהו	טז	כט
וקר רוח איש תבונה	יז	כז
מים עמקים דברי פי איש	יח	ד
לפני שבר יגבה לב איש	יח	יב
רוח איש יכלכל מחלהו	יח	יד
מפרי פי איש תשבע בטנו	יח	כ
איש רעים להתרועע	יח	כד
רבות מחשבות בלב איש	יט	כא
עצה בלב איש	כ	ה
רב אדם יקרא איש חסדו	כ	ו
כל דרך איש ישר בעיניו	כא	ב
הפכפך דרך איש וזר	כא	ח
איש מחסור אהב שמחה	כא	יז
העז איש רשע בפניו	כא	כט
ואת איש חמות לא תבוא	כב	כד
חזית איש מהיר במלאכתו	כב	כט
על שדה איש עצל	כד	ל
איש מתהלל במתת שקר	כה	יד
איש ענה ברעהו עד שקר	כה	יח
איש אשר אין מעצר לרוחו	כה	כח
ראית איש חכם בעיניו	כו	יב
כן איש רמה את רעהו	כו	יח
כן איש נודד ממקומו	כז	ח
חכם בעיניו איש עשיר	כח	יא
איש אמונות רב ברכות	כח'	כ

נבהל להון איש רע עין	כח	כב
איש תוכחות מקשה ערף	כט	א
איש אהב חכמה ישמח אביו	כט	ג
בפשע איש רע מוקש	כט	ו
איש חכם נשפט את איש אויל	כט	ט
חזית איש אץ בדבריו	כט	יט
איש אף יגרה מדון	כט	כא
ומיי' משפט איש	כט	כה
תועבת צדיקים איש עול	כט	כו
לא יוכל איש לדבר	קהל' א	ח
כי היא קנאת איש מרעהו	ד	ד
איש אשר יתן לו האלהים	ו	ב
כי איש נכרי יאכלנו	ו	ב
אם יוליד איש מאה	ו	ג
איש מסכן חכם	ט	טו
אם יתן איש את כל הון	שה"ש ח	ז
איש יביא בפריו אלף כסף	ח	יא
וישח אדם וישפל איש	ישע' ב	ט
איש באיש ואיש ברעהו	ג	ה
איש באחיו בית אביו	ג	ו
וישח אדם וישפל איש	ה	טו
איש טמא שפתים	ו	ה
יחיה איש עגלת בקר	ז	כב
איש אל אחיו לא יחמלו	ט	יח
איש בשר זרעו יאכלו	ט	כ
איש אל רעהו יתמהו	יג	ח
איש אל עמו יפנו	יג	יד
שכבו בכבוד איש בביתו	יד	יח
ונלחמו איש באחיו	יט	ב
רכב איש צמד פרשים	כא	ט
איש אלילי כספו	לא	ז
בחרב לא איש	לא	ח
והיה איש כמחבא רוח	לב	ב
אשר יסמך איש עליו	לו	ו
איש גפנו ואיש תאנתו	לו	טז
ושתו איש מי בורו	לו	טז
איש את ארצו	לו	יח
איש לא נעדר	מ	כו
איש את רעהו יעזרו	מא	ו
וארא ואין איש	מא	כח
כתבנית איש	מד	יג
מארץ מרחק איש עצתו	מו	יא
איש לעברו תעו	מז	טו
מדוע באתי ואין איש	נ	ב
איש מכאבות	נג	ג
איש לדרכו פנינו	נג	ו
איש לבצעו מקצהו	נו	יא
איש שם על לב	נז	א

ויירא כי אין איש	נט	יו
ומעמים אין איש אתי	סג	ג
שוחט השור מכה איש	סו	ג
ונתנו איש כסאו	ירמ' א	יו
בארץ לא עבר בה איש	ב	ו
הן ישלח איש את אשתו	ג	א
איש יהודה ויושבי ירושלם	ד	ד
ואין יושב בהן איש	ד	כט
אם תמצאו איש	ה	א
איש אל אשת רעהו	ה	ח
דעו איש את ידו	ו	ג
איש עם אשה ילכדו	ו	יא
בין איש ובין רעהו	ז	ה
אין איש נחם על רעתו	ח	ו
איש מרעהו השמרו	ט	ג
מבלי איש עובר	ט	ט
אל איש יהודה	יא	ב
איש בשרירות לבם	יא	ח
כי אין איש שם על לב	יב	יא
איש לנחלתו	יב	טו
אל מתני איש	יג	יא
ונפצתים איש אל אחיו	יג	יד
איש ריב ואיש מדון	טו	י
איש אחרי שררות לבו	יו	יב
איש יהודה וישבי ירושלים	יז	כה
שובו נא איש מדרכו	יח	יא
אמר נא אל איש יהודה	יח	יא
משחתים איש וכליו	כב	ז
ואמרו איש אל רעהו	כב	ח
איש ישב על כסא דוד	כב	ל
לבלתי שבו איש מרעתו	כג	יד
אם יסתר איש במסתרים	כג	כד
אשר יספרו איש לרעהו	כג	כז
איש מאת רעהו	כג	כט
כה תאמרו איש אל רעהו	כג	לה
שובו נא איש מדרכו	כה	ה
והרחקים איש אל אחיו	כה	כו
איש מדרכו הרעה	כו	ג
וגם איש היה מתנבא	כו	כ
לכל איש משגע	כט	כו
איש ישב בתוך העם	כט	לב
איש בעונו ימות	לא	ל
עוד איש את רעהו	לא	לד
לא יכרת לדוד איש	לג	יז
לא יכרת איש מלפני	לג	יח
לשלח איש את עבדו	לד	ט
ביהודי אחיהו איש	לד	ט
לשלח איש את עבדו	לד	י

איש את אחיו העברי	לד	יד
דרור איש לרעהו	לד	טו
ותשבו איש את עבדו	לד	יו
לקרא דרור איש לאחיו	לד	יז
גדליהו איש האלהים	לה	ד
איש מדרכו הרעה	לה טו לו	ג
	לו	ז
לא יכרת איש ליונדב	לה	יט
פחדו איש אל רעהו	לו	טו
ואל איש יהודה	לו	לא
איש באהלו יקומו	לז	י
הכושי איש סרים	לח	ז
איש אל ידע בדברים האלה	לח	כד
שמנים איש מגלחי זקן	מא	ה
איש ואשה עולל ויונק	מד	ז
בפי כל איש יהודה	מד	כו
ותמו כל איש יהודה	מד	כז
גם נפל איש אל רעהו	מו	יו
ונדחתם איש לפניו	מט	ה
לא ישב שם איש	מט	יח
לא ישב שם איש	מט	לג
איש אל עמו יפנו	נ	יו
לא ישב שם איש	נ	מ
ומלטו איש נפשו	נא ו ונא	מה
ונלך איש לארצו	נא	ט
ונפצתי בך איש ואשה	נא	כב
ארץ לא ישב בהן כל איש	נא	מג
וששים איש	נב	כה
ויגה בני איש	איכה ג	לג
איש על עבר פניו	יחזק' א ט ואי'	יב
שתים חוברות איש	א	יא
ונשמו איש ואחיו	ד	יז
המות איש בעונו	ז	יו
ושבעים איש מזקני בית ישראל	ח	יא
איש בחדרי משכיתו	ח	יב
כעשרים וחמשה איש	ח	יו
ועל כל איש אשר עליו התו	ט	ו
עשרים וחמשה איש	יא	א
איש איש מבית ישראל	יד ד יד	יז
אמת יעשה בין איש לאיש	יח	ח
איש כדרכיו אשפט אתכם	יח	ל
איש שקוצי עיניו השליכו	כ	ז
איש את שקוצי עיניהם	כ	ח
איש גלוליו לכו עבדו	כ	לט
איש לזרעו היו בך	כב	ו
איש נדר נדר	כב	ל
ונתחתם איש אל אחיו	כד	כג
לרגעים איש לנפשו	לב	י

איש אחד מקצידם	לג	ב
איש כדרכיו אשפט אתכם	לג	כ
איש את אחיו לאמר	לג	ל
חרב איש באחיו	לח	כא
וכל איש מלחמה	לט	כ
איש מראהו כמראה נחשת	מ	ג
לא יפצו עמ' איש מאחותו	מו	יט
ונחלתם אותה איש כאחיו	מז	יד
אל אנכי ולא איש	הושע יא	ט
והנה איש אחד לבוש בדים	דניאל י	ה
דניאל איש חמודות	י	יא
אל תירא איש חמודות	י	יט
איש בדרכיו	יואל ב	ז
ינום איש מפני הארי	עמו' ה	יט
למען יכרת איש	עובד' א	ט
ויזעקו איש אל אלהיו	יונה א	ה
ויאמרו איש אל רעהו	א	ז
וישבו איש מדרכו	ג	ח
לו איש הלך רוח	מיכ' ב	יא
איש תחת גפנו	ד	ד
איש בשם אלהיו	ד	ה
איש אל אחיהו יצודו	ז	ב
איבי איש אנשי ביתו	ז	ו
וישתחוו לו א"ש ממקומו	צפני' ב	יא
מבלי איש מאין יושב	ג	ו
ואתם רצו א"ש לביתו	חגי א	ט
הן ישא איש בשר קדש	ב	יב
איש בחרב אחיו	ב	כב
איש רכב על סוס	זכר' א	ח
איש לא נשא ראשו	ב	ד
איש ובגרו חבל	ב	ה
תקראו איש אל רעהו	ג	י
הנה איש צמח שמו	ו	יב
ורחמים עשו איש את אחיו	ז	ט
ורעת איש אחיו	ז	י
האדם איש ברעהו	ח	י
דברו אמת איש את רעהו	ח	יו
בכנף איש יהודי	ח	כג
איש ביד רעהו	יא	ו
כי ינבא איש	יג	ג
הנביאים איש מחזונו	יג	ד
איש עבד אדמה אנכי	יג	ה
והחזיקו איש יד רעהו	יד	יג
מדוע נבגד איש באחיו	מלא' ב	י
יראי יי' איש אל רעהו	ג	יו
כאשר יחמל איש על בנו	ג	יז

ואיש

וְאִישׁ *Et vir.*

ואיש אין בארץ בראש׳ יט לא
בתולה ואיש לא ידעה כד יו
אחז ואיש את רעהו שמו׳ לב כז
ואיש את קרבו לב כז
ואיש לא יעלה עמך לד ג
ואיש או אשה כי יהיה בו ויקר׳ יג כט
ואיש או אשה יג לח
ואיש כי ימרט ראשו יג מ
ואיש אשר ינע במשכבו טו ה
ואיש כי תצא ממנו טו יו
ואיש איש מבית ישראל יז י
ואיש איש מבני ישראל יז יג
ואיש כי ישכב את יט כ
ואיש אשר ינאף כ י
ואיש אשר ישכב את אשת כ יא
ואיש אשר ישכב את כלתו כ יב
ואיש אשר ישכב את זכר כ יג
ואיש אשר יקח את אשה כ יד
ואיש אשר יתן שכבתו כ טו
ואיש אשר יקח את אחותו כ יז
ואיש אשר ישכב את אשה כ יח
ואיש אשר ישכב את דדתו כ כ
ואיש אשר יקח את אשת כ כא
ואיש או אשה כי יהיה בהם כ כז
ואיש כי יאכל קדש בשגגה כב יד
ואיש כי יקריב כב כא
ואיש הישראלי כד י
ואיש כי יכה כד יז
ואיש כי יתן מום כד יט
ואיש אל משפחתו כה י
ואיש כי לא יהיה לו גאל כה כו
ואיש כי ימכר בית מושב כה כט
ואיש כי יקדש את ביתו כז יד
ואיש על דגלו במד׳ א נב
ואיש את קדשיו לו יהיו ה י
ואיש אשר יטמא ולא יט כ
ואיש אחר יחנכנו דבר׳ כ ה
ואיש אחר יחללנו כ ו
ואיש אחר יקחנה כ ז
ואיש אחר ישכבנה כח ל
ואיש ראש בית אבותם יהוש׳ כב יד
ואיש ישראל התפקדו שופ׳ כ יז
ואיש ישראל הפך כ מא
ואיש ישראל שבו כ מח
ואיש ישראל נשבע כא א
ואיש לא אכרית שמוא׳ א ב לג
ואיש ישראל ראו כי צר לו יג ו
ואיש ישראל נגש יד כד
שורו ואיש שיהו יד לד
ואיש מלחמה ונבון דבר
ואיש תאר יו יח
ושאול ואיש ישראל נאספו יז יב
s ואיש אין אתך כא ב
ואיש במעון ומעשהו בכרמל כה ב
ואיש ואשה לא יחיה דוד כז יא
אלף איש ואיש טוב שמוא׳ ב י ו
צובה ורחוב ואיש טוב י ח
ואיש יהודה שלשים אלף יא ה
ואיש הדמים ואיש הבליעל יו ז
ואיש יהודה דבקו כ ב
ואיש עמד עליו כ יא
ואיש ינע בהם כג ז
ואיש יהודה חמש מאות כד ט
ואיש אחד מבני הנביאים מלכ׳ א כ לה
ואיש משך בקשת לתמו כב לד
ואיש לעירו ואיש לארצו כב לו
ואיש בא מבעל שלשה מ״ב ד מב
ואיש תאנתו יח לא
ואיש משך בקשת לתומו ד״ה ב יח לג
ואיש שלחו בידו כג י
s ואיש האלהים בא אליו כה ז
ואיש נגד ביתו נחמ׳ ז ג
ואיש לא עמד בפניהם אסת׳ ט ב
ואיש נבוב ילבב איו׳ יא יב
ואיש שכב ולא יקום יד יב
ואיש זרוע לו הארץ כב ח
ואיש נזם זהב אחד מב יא
איש ואיש ילד בה תהל׳ פז ה
ואיש תבונות יחריש משל׳ יא יב
ואיש מזמות ירשיע יב ב
ואיש מזמות ישנא יד יז
ואיש תבונה יישר לכת טו כא
ואיש חכם יכפרנה יו יד
ואיש תבונה ידלנה כ ה
ואיש אמונים מי ימצא כ ו
ואיש שומע לנצח ידבר כא כח
ואיש דעת מאמץ כח כד ה
ואיש מדונים לחרחר ריב כו כא
ואיש יחד פני רעהו כז יז
ואיש לפי מהללו כז כא
ואיש תרומות יהרסנה כט ד
רש ואיש תככים נפגשו כט יג
ואיש מלחמה ישעי׳ ג ב
ואיש ברעהו ג ה ויט ב
ואיש יהודה שפטו נא ה ג
איש יהודה נטע ה ז
ואיש אל ארצו יג ד
איש גפנו ואיש תאנתו לו יו
ואיש עצתו יודיענו מ יג
ואיש און מחשבתיו נה ז
ואיש ברעהו יהתלו ירמ׳ ט ד
ואיש לארצו יב טו
איש ריב ואיש מדון טו י
ואיש שררות לבו הרע יח יב
ואיש בשר רעהו יאכלו יט ט
ואיש אל אחיו כג לה ולא לד
ואיש יהודה וישבי ירושלם לב לב
ואיש את שפחתו לד ט י יו
ואיש לרעהו לד יז
ואיש אל ידע לו יט
ואיש לא ידע למה מ טו
ואיש לא ידע מא ד
ואיש לארצו נ יו
ואיש בעונו חיתו יחזק׳ ז יג
ואיש מקטרתו בידו ח יא
ואיש כלי משחתו בידו ט א
ואיש אחד בתוכם ט ב
ואיש כלי מפצו בידו ט ב
ואיש כי יהיה צדיק יח ה
ואיש לא יונה יח ז
ואיש לא הונה יח יו
ואיש את אשת רעהו כב יא
ואיש את אחותו כב יא
ואיש את אשת רעהו כב יא
ואיש כלתו כב יא
ואיש את אשת רעהו לג כו
ואיש היה עומד אצלי מג ו
ואיש לא יבא בו מד ב
ואיש בדרכיו ילכון יואל ב ז
ואיש אחיו לא ידחקון ב ח
ואיש ואביו ילכו עמו׳ ב ז
ואיש ונחלתו מיכ׳ ב ב
ואיש משענתו בידו זכר׳ ח ב
ואיש את רעת רעהו ח יז

וָאִישׁ *Et vir.*

כרצון איש ואיש אסת׳ א ח

הַאִשׁ *An aticui.*

עוד האש בית רשע מיכ׳ ו י

הָאִישׁ *Vir.*

ועתה השב אשת האיש ברא׳ כ ז
ויקח האיש נזם זהב כד כב
ויקד האיש וישתחו לײ׳ כד כו
וירץ לבן אל האיש החוצה כד כט

כה דבר אלי האיש
ויבא אל האיש כד ל
ויבא האיש הביתה כד לב
התלכי עם האיש הזה כד נח
מי האיש הלזה ההלך כד סה
ויגדל האיש וילך כו יג
ויפרץ האיש מאד מאד ל מג
וישאלהו האיש לז טו
ויאמר האיש נסעו מזה לז יז
דבר האיש אדני הארץ מב ל
ויאמר אלינו האיש אדני מב לג
העד העד בנו האיש מג ג
כי האיש אמר אלינו מג ה
שאול שאל לנו הא ש מג ז
שובו אל האיש מג יג
יתן לכם רחמים לפני האיש מג יד
ויעש האיש כא׳ר אמר מג יז
ויבא האיש את האנשים מג יז
האיש אשר על בית יוסף מג יט
ויבא האיש את האנשים מג כד
האיש אשר נמצא הגביע מד יז
לא נוכל לראות פני האיש מד כו
למה זה עזבתן את האיש שמו׳ ב כ
ויואל משה לשבת את האיש ב כא
גם האיש משה גדול מאד יא ג
כי זה משה האיש לב א ולב כג
את האיש המטהר ויקר׳ יד יא
ונכרת האיש ההוא יז ד
ונכרת האיש ההוא יז ט
את עיניהם מן האיש ההוא כ ד
והביא האיש את אשתו במד׳ ה טו
ונקה האיש מעון ה לא
ישא האיש ההוא ט יג
מות יומת האיש טו לה
והיה האיש אשר יבחר יי׳ טז ז
האיש אחד יחטא טז כב
והיה האיש אשר אבחר בו יז כ
כי כל האיש אשר הלך דבר׳ ד ג
והוצאת את האיש ההוא
אל שעריך את האיש יז ה
ומת האיש ההוא יז יב
והיה האיש אשר לא ישמע יח יט
מי האיש אשר בנה כ ה
ומי האיש אשר נטע כ ו
ומי האיש אשר ארש כ ז
מי האיש הירא ורך הלבב כ ח
את האיש ויסרו אותו כב יח
האיש השוכב עם האשה כב כב

ואת האיש על דבר כב כד
ואם בשדה ימצא האיש
והחזיק בה האיש
ומת האיש אשר שכב כב כה
ונתן האיש השוכב עמה כב כט
ושנאה האיש ונו׳
או כי ימות האיש כד ג
ואם לא יחפוץ האיש כה ז
ארור האיש אשר יעשה פסל כז טו
האיש הרך בה והענוג כח נד
ארור האיש לפני יי׳ יהוש׳ ו כו
ואת האיש ואת כל שופ׳ א כה
וילך האיש ארץ החתים א כו
את האיש אשר אתה מבקש ד כב
בשלש מאות האיש ז ז
ובשלש מאות האיש החזיק ז ח
את שלש מאות האיש ז טז
ושלש מאות האיש ח ד
מי האיש אשר יחל י יח
נראה אלי האיש יג י
ויבא אל האיש ויאמר לו
האתה האיש אשר דברת יג יא
וילך האיש מהעיר יז ח
הלוי לשבת את האיש יז יא
ושש מאות האיש יח יז
ויאמר אבי הנערה אל האיש יט ו
ויקם האיש ללכת יט ז יט ט
ולא אבה האיש ללון יט י
וירא את האיש הארח
ויאמר האיש הזקן אנה יט יז
ויאמר האיש הזקן שלום לך יט כ
ויאמרו אל האיש
הוצא את האיש אשר בא יט כב
ויצא אליהם האיש ונו׳
אשר בא האיש הזה יט כג
ויחזק האיש בפילגשו יט כה
ותפל פתח בית האיש יט כו
ויקם האיש וילך למקמו יט כח
ויען האיש הלוי כ ד
ושם האיש אלימלך רות א ב
שם האיש אשר עשיתי ב יט
קרוב לנו האיש ב כ
ויחרד האיש וילפת ג ח
את כל אשר עשה לה האיש ג טז
כי לא ישקט האיש ג יח
ועלה האיש ההוא שמו׳ א א ג
ויעל האיש אלקנה א כא
ויאמר אליו האיש ב טז

ויאמר האיש אל עלי ד טז
כי זקן האיש וכבד ד יח
כה אמר האיש בלכתו ט ט
הנה האיש אשר אמרתי ט יז
ארור האיש אשר יאכל יד כד כח
בראותם את האיש יז כד
הראיתם האיש העלה
והיה האיש אשר יכנו יז כה
ושם האיש נבל כה ג
השב את האיש וישוב אל מקומו כט ד
את כבשת האיש שמוא׳ ב יב ד
בן מות האיש העשה זאת יב ה
אל דוד אתה האיש יב ז
להציל את אמתו מכף האיש יד טז
כל האיש אשר יהיה לו ריב טו ב
האיש אשר אתה מבקש יז ג
ויאמר האיש אל יואב יח יב
וירא האיש כי עמד כל העם כ יב
האיש אשר כלנו כא ה
וימאן האיש להכתו מלכ׳ א כ לה
ויכהו האיש כ לז
שמור את האיש הזה כ לט
האיש אשר עלה מלכ׳ ב א ז
אל האיש אשר תבקשון ו יט
אתם ידעתם את האיש ט יא
ויאמר האיש אשר ימלט י כד
וישליכו את האיש
וילך ויגע האיש יג כא
את האיש המצרי ד״ה א יא כג
לפני האיש הזה נחמ׳ א יא
את כל האיש אשר לא יקים ה יג
האיש כמוני יברח ו יא
והלבישו את האיש אסת׳ ו ט
כי האיש מרדכי הולך וגדול ט ד
והיה האיש ההוא תם איו׳ א א
ויהי האיש ההוא גדול א ג
אשרי האיש אשר לא הלך תהלי׳ א א
האיש ירא יי׳ כה יב
מי האיש החפץ חיים לד יג
ולא בשוקי האיש ירצה קמז י
כי אין האיש בביתו משל׳ ז יט
את האיש המסכן קהל׳ ט טו
הזה האיש מרגיז ישע׳ יד טז
מי האיש החכם ירמי׳ ט יא
ארור האיש אשר לא יא ג
ארור האיש אשר בשר כ טו
והיה האיש ההוא כ טז
האיש הזה כניהו כב כח

האיש הזה עדירי כב ל
ופקדתי על האיש ההוא כג לד
יסת נא את האיש הזה לח ד
כי האיש הזה איננו לח ד
האיש הלבש הבדים יחזק׳ ט ג
הנה האיש לבוש הבדים ט יא
אל האיש לבש הבדים י ב
מימין לבית בבאו האיש י ג
האיש לבש הבדים י ו
וידבר אלי האיש מ ד
וביד האיש קנה המדה מ ה
בצאת האיש קדים מז ג
האיש לבוש הבדים דני׳ יב ז
בנפש האיש הזה יונ׳ א יד
יען האיש העמד זכר׳ א י

וְהָאִישׁ *Et vir ille.*

האיש משתאה לה בראשׁ׳ כד כא
האיש אשר הוא טהור במד׳ ט יג
האיש משה ענו מאד יב ג
האיש אשר יעשה בזדון דברי׳ יז יב
האיש אשר אתה נשה בו כד יא
האיש מיכה לו בית שופט׳ יז ה
האיש מהר אפרים יט יו
האיש בא להגיד בעיר שמוא׳ א ד יג
האיש מהר ויבא ויגד לעלי ד יד
האיש נכבד ט ו
האיש בימי שאול יז יב
האיש נשא הצנה לפניו יז מא
האיש גדול מאד כה ב
האיש קשה ורע כה ג
האיש ירבעם גבור חיל מלכ׳ א יא כח
האיש היה גבור מלכ׳ ב ה א
האיש גבריאל אשר ראיתי דני׳ ט כא

בָּאִישׁ *In virum.*

ויפצרו באיש בלוט מאד בראׁ׳ יט ט
הנגע באיש הזה ובאשתו כו יא
את פני באיש ההוא ויקר׳ כ ג
באיש ההוא ובמשפחתו כ ה
וקנאתו באיש ההוא דבר׳ כט יט
ויחר אף דוד באיש ש״ב יב ה
לעשות באיש אסת׳ ו ו
ונתתי פני באיש ההוא יחז׳ יד ה

בְּאִישׁ *In virum.*

לא יקום עד אחד באיש דבר׳ יט טו
כי יקום עד חמס באיש יט טז
כי יהיה באיש חטא כא כב
הית ענה באיש חיקה כח נו

רוח באיש מפניכם יהוש׳ ב יא
חללים באיש ישראל שופט׳ כ לט
ולא בחרתי באיש ד״ה ב ו ה
באיש עשה מזמות תהל׳ לז ז
אל תקנא באיש חמס משלי ג לא
פגש דב שכול באיש יז יב
איש באיש ישע׳ ג ה
שבע נשים באיש אחד ד א
קשר באיש יהודה ירמ׳ יא ט

כְּאִישׁ *Sicut vir.*

את העם הזה כאיש אחד במד׳ יד טו
והכית את מדין כאיש אחד שופ׳ ו יו
ותקהל העדה כאיש אחד כ א
כאיש אחד לאמר כ ח
כאיש אחד חברים כ יא
ויצאו כאיש אחד שמוא׳ א יא ז
יהודה כאיש אחד שמוא׳ ב יט טו
ויאספו העם כאיש אחד עזר׳ ג א
כי הוא כאיש אמת נחמ׳ ז ב
ויאספו כל העם כאיש אחד ח א
כאיש אשר לא שמע תהל׳ לח טו
ומחסרך כאיש מגן משלי ו יא
ומחסרך כאיש מגן כד לד
כאיש מלחמת יעיר קנאה ישע׳ מב יג
כאיש אשר אמו תנחמנו סו יג
ערוך כאיש מלחמה ירמ׳ ו כג ונ מב
כאיש נדהם יד ט
הייתי כאיש שכור כג ט
כאיש אשר יעור משנתו זכר׳ ד א

כָּאִישׁ *Sicut vir.*

כי כאיש גבורתו שופ׳ ח כא

לָאִישׁ *Viro.*

מתתי אותה לאיש אחר ברא׳ כט יט
לאיש אשר לו ערלה לד יד
לאיש אשר אלה לו לח כה
ויאמר מי שמך לאיש שמו׳ ב יד
נחרפת לאיש ויקר׳ יט כ
כי תהיה לאיש זר כב יב
את השדה לאיש אחר כז כ
ואם היו תהיה לאיש במד׳ ל ז
כי תהיין לאיש שתי נשים דבר׳ כא טו
כי יהיה לאיש בן סורר כא יח
מארשה לאיש כב כג
והלכה והיתה לאיש אחר כד ב
החוצה לאיש זר כה ה
תמיך ואוריך לאיש חסידך לג ח

לבני ישראל לאיש את לשנו יהוש׳ י כא
והמועד היה לאיש ישראל שופ׳ כ לח
זקנתי מהיות לאיש רות א יב
הייתי הלילה לאיש א יב
לבלתי היות לאיש א יג
אם יחטא איש לאיש שמוא׳ א ב כה
אין להביא לאיש האלהים ט ז
ונתתי לאיש האלהים ט ח
ונהפכת לאיש אחר י ו
כה תאמרון לאיש יביש יא ט
עבד לאיש עמלקי ל יג
לאיש חלת לחם אחת שמו׳ ב ו יט
ויבא הלך לאיש העשיר יב ד
וחזקת והיית לאיש מלכ׳ א ב ב
ותגד לאיש האלהים מלכ׳ ב ד ז
ויבא לאיש האלהים ד מב
חמשים שקלים כסף לאיש טו כ
לאיש כבר להם ד״ה א יו ג
אמציהו לאיש האלהים ד״ה ב כה ט
לאיש כמוך רשעך איו׳ לה ח
כי אחרית לאיש שלום תהל׳ לז לז
תשלם לאיש כמעשהו סב יג
וחכמה לאיש תבונה משלי י כג
לך מנגד לאיש כסיל יד ז
וכל הרע לאיש מתן יט ו
ועבד לוה לאיש מלוה כב ז
חבר הוא לאיש משחית כח כד
והיתה לאיש אחר ירמ׳ ג א
לאיש יהודה ולירושלם ד ג
לאיש הלך והכין את צעדו י כג
ולתת לאיש כדרכו יז י
המשא יהיה לאיש דברו כג לו
לתת לאיש כדרכיו לב יט
ואמרת לאיש יהודה לה יג
מלמעלה לאיש שתים יחזק׳ א יא
לאיש שתים מכסות א כג
ולא תהיה לאיש מוכיח ג כו
אמת יעשה בין איש לאיש יח ח
אשר לא היתה לאיש מד כה
מתנה לאיש מבניו מו יו
לאיש יהודה וליושבי ירושלם דני׳ ט ז
לא יקוה לאיש מיכ׳ ה ו
לאיש עשב בשדה זכר׳ י א

לְאִישׁ *viro.*

להגיד לאיש ברא׳ מג ו
והורידו לאיש מנחה מג יא

נתן

נתן לאיש חלפות מה כב
דם יחשב לאיש ההוא ויקר׳ יז ד
לאיש אשר מכר לו כה כז
ואם אין לאיש גאל במד׳ ה ח
בתי נתתי לאיש הזה דבר׳ כב יו
ככה יעשה לאיש כה ט
ותקרא לאיש ותגלח שופ׳ יו יט
אל תודעי לאיש רות ג ד
ואמר לאיש הזבח ש״א ב טו
ומה נביא לאיש ט ז
מה יעשה לאיש יז כו
כה יעשה לאיש יז כז
ישיב לאיש את צדקתו כו כג
ויעשה לאיש הבא ש״ב יב ד
ויאמר יואב לאיש יח יא
ונתת לאיש ככל דרכיו מל׳ א ח לט
אמרו לאיש אשר שלח מל׳ ב כב טו
ונתת לאיש ככל דרכיו ד״ה ב ו ל
אמרו לאיש לד כג
ככה יעשה לאיש אסת׳ ו ט ו יא
וכל אשר לאיש יתן איו׳ ב ד
שמחה לאיש במענה פיו משל׳ טו כג
כבוד לאיש שבת מריב כ ג
ערב לאיש לחם שקר כ יז
אשיב לאיש כפעלו כד כט
משפט מות לאיש הזה ירמ׳ כו יא
אין לאיש הזה כו טז
לאיש לבוש הבדים דני׳ יב ו
לאיש אשר יעשנה מלאכ׳ ב יב

Et viro. **ולאיש**

ולאיש אשר ישכב ויקר׳ טו ל
ולאיש שתים מכסות להנה יחזק׳ א כג

Et viro. **ולאיש**

ולאיש הזה לא תעשו דבר שופ׳ יט כד

A viro. **מאיש**

כי מאיש לקחה זאת בראש׳ ב כג
מאיש ועד אשה יהוש׳ ו כא וח כה
והמתה מאיש ועד אשה שמו׳ א טו ג
מאיש ועד אשה כב יט
מאיש חמסים תצילני שמו׳ ב כב מט
מאיש ועד אשה ד״ה א יו ג
מאיש ועד אשה וכל מבין נחמ׳ ח ג
מאיש חמס תצילני תהל׳ יח מט
מאיש מרמה ועולה מג א
מאיש חמסים קמ ב וקמ ה
מאיש מדבר תהפכות משל׳ ב יב
וטוב רש מאיש כזב יט כב
כי בער אנכי מאיש ל ב
מאיש שמע שיר כסילים קהל׳ ז ה
משחת מאיש מראהו ישע׳ נב יד
מאיש שנה ומפתי יחזק׳ מה כ

A viro. **למאיש**

למאיש ועד בהמה שמו׳ יא ז
למאיש ועד אשה שמו׳ ב ו יט
למאיש ועד אשה ד״ה ב טו יג

Vir meus. **אישי**

כי עתה יאהבני אישי בראש׳ כט לב
הפעם ילוה אישי אלי כט לד
המעט קחתך את אישי ל טו
הפעם יזבלני אישי ל כ
וימת אישי שמוא׳ ב יד ה
עבדך אישי מת מלכ׳ ב ד א
ואשובה אל אישי הוש׳ ב ט
תקראי אישי ב יח

Viro meo. **לאישי**

אשר נתתי שפחתי לאישי בראש׳ ל יח
לבלתי שום לאישי שם שמוא׳ ב יד ט

Vir tuus. **אישך**

ואל אישך תשוקתך בראש׳ ג טז
תחת אישך במד׳ ה יט
ואת שטית תחת אישך
מבלעדי אישך ה כ
פתי את אישך שופט׳ יד טו
אחרי מות אישך רות ב יא

Viro tuo. **לאישך**

השלום לאישך מלכ׳ ב ד כו

Virum suum. **אישו**

ויכו איש אישו וינוסו מלכ׳ א כ כ

Viri sui, Vir ejus. **אישה**

לאברם אישה בראש׳ טז ג
ונעלם מעיני אישה במד׳ ה יג
אשה תחת אישה ה כט
ושמע אישה ביום שמעו ל ח
ואם ביום שמע אישה ל ט
ואם בית אישה נדרה ל יא
ושמע אישה והחרש לה ל יב
ואם הפר יפר אותם אישה וגו׳
אישה הפרם ל יג
אישה יקימנו ל יד
החרש יחריש לה אישה ל טו
להציל את אישה דבר׳ כה יא
ומנוח אישה אין עמה שופט׳ יג ט
ויקם אישה וילך אחריך יט ג
אשה בית אישה רות א ט
ויאמר לה אלקנה אישה שמוא׳ א א ח
ויאמ׳ לה אלקנה אישה א כג
בעלותה את אישה ב יט
וילך אתה אישה שמו׳ ב ג יו
כי מת אוריה אישה יא כו
ותאמר אל אישה מלכ׳ ב ד ט
ותקרא אל אישה ד כב
המנאפת תחת אישה יחזק׳ יו לב
געלת אישה יו מה

Et Vir ejus. **ואישה**

ואישה יפרנו במד׳ ל יד
ומת חמיה ואישה שמו׳ א ד יט
ואל חמיה ואישה ד כא
בן אין לה ואישה זקן מלכ׳ ב ד יד

Viro suo. **לאישה**

ותתן גם לאישה עמה בראש׳ ג ו
ותגד לאישה יג י
ותאמר לאישה שופט׳ יג ו
ולנעמי מודע לאישה רות ב א
כי אמרה לאישה שמו׳ א א כב

Et viro suo. **ולאישה**

ולאישה נבל לא הגידה שמוא׳ א כה יט

A viro suo. **מאישה**

ואשה גרושה מאישה ויקר׳ כא ז

Et a viro suo. **ומאישה**

משני ילדיה ומאישה רות א ה

Viri. **אישים**

את אישים פעלי און תהל׳ קמא ד
אליכם אישים אקרא משלי ח ד
וחדל אישים איש ישע׳ נג ג

Hith. Et viros vos praebete.

והתאששו

זכרו זאת והתאששו ישע׳ מו ח

ב כל הנמצא בכתובים מאשה ונשים:

II. Mulier, Faemina, Uxor.

Mulier. **אשה***

* ווייב, וויבכען, וויביש, עהעווייב, דיא, דאס איינע, יעדע.

לזאת יקרא אשה בראש׳ ב כג
כי אשה יפת מראה את יב יא
ותקח לו אמו אשה כא כ
אשר לא תקח אשה לבני כד ג

ולקחת

ולקחת אשה לבני ליצחק כד ד
ולקחת אשה לבני משם כד ז
לא תקח אשה לבני כד לז
ולקחת אשה לבני כד לח
ולקחת אשה לבני כד מ
ותהי אשה לבן אדניך כד נא
ויקח אשה ושמה קטורה כה א
ויקח אשה את יהודית כו לד
אשה מבנות חת כאלה כז מו
לא תקח אשה מבנות כנען כח א
וקח לך משם אשה כח ב
לקחת לו משם אשה כח ו
לא תקח אשה כח ו
ויקח יהודה אשה לער בכורו לח ו
אשה מינקת מן העברית שמו' ב ז
ושאלה אשה משכנתה ג כב
אל תגשו אל אשה יט טו
אם בעל אשה הוא כא ג
אם אדניו יתן לו אשה כא ד
ונגפו אשה הרה כא כב
או את אשה ומת כא כח
והמית איש או אשה כא כט
חברת אשה אל אחתה וגו'
אשה אל אחתה כו ג
אשה אל אחתה כו ה
אשה אל אחתה בקרסים כו ו
משלבות אשה אל אחתה כו יז
וכל אשה חכמת לב לה כה
אשה כי תזריע ויקר' יב ב
ואיש או אשה כי יהיה בו נגע יג כט
ואיש או אשה כי יהיה יג לח
ערות אשה ובתה יח יז
ואל אשה בנדת טמאתה יח יט
משכבי אשה תועבה הוא יח כב
ואיש כי ישכב את אשה יט כ
את זכר משכבי אשה כ יג
אשר יקח את אשה כ יד
אשר ישכב את אשה דוה כ יח
איש או אשה כי יהיה בהם כ כז
אשה זנה וחללה לא יקחו כא ז
והוא אשה בבתוליה יקח כא יג
בתולה מעמיו יקח אשה כא יד
בן אשה ישראלית כד י
איש או אשה כי יעשו במדבר ה ו
אשר תשטה אשה ה כט
איש או אשה כי יפלא ו ב
כי אשה כשית לקח יב א
וכל אשה ידעת איש לא יז

איש או אשה אשר יעשה דבר' יז ב
ומי האיש אשר ארש אשה כ ז
כלי גבר על אשה
ולא ילבש גבר שמלת אשה כב ה
כי יקח איש אשה כב יג וכד א וכד ה
איש שכב עם אשה כב כב
כי יקח איש אשה חדשה כד ה
אשה תארש כח ל
פן יהיה בכם איש או אשה כט יז
בית אשה זונה יהוש' ב א
מאיש ועד אשה מנער ו כא
מאיש ועד אשה ח כה
ודבורה אשה נביאה שופט' ד ד
כי ביד אשה ימכר יי' ד ט
ותשלך אשה אחת ט נג
פן יאמרו לי אשה הרגתהו ט נד
והוא בן אשה זונה יא א
כי בן אשה אחרת אתה יא ב
וירא אשה בתמנתה יד א
אשה ראיתי בתמנתה יד ב
ובכל עמי אשה וגו'
לקחת אשה מפלשתים יד ג
וירא שם אשה זונה יו א
ויאהב אשה בנחל שורק יו ד
s ויקח לו אשה פילגש יט א
וכל אשה יודעת משכב זכר כב יא
כי נשמדה מבנימן אשה כא יו
ארור נתן אשה כא יח
ויקח לו אשה פילגש יט א
שבנה אשה לבית אמה רות א ח
ומצאן מנוחה אשה בית א ט
והנה אשה שכבת ג ח
אשה קשת רוח אנכי שמות א א טו
והמתה מאיש ועד אשה טו ג
כי אם אשה עצרה לנו כא ו
לפי חרב מאיש ועד אשה כב יט
למאיש ועד אשה שמו' ב ו יט
וירא אשה רחצת יא ב
הלא אשה השליכה עליו יא כא
ויקח משם אשה חכמה יד ב
אבל אשה אלמנה אני יד ה
s אשה יפת מראה יד כז
s בן אשה אלמנה הוא מלכים א ז יד
s ויתן לו אשה יא יט
s צרוע אשה אלמנה יא כו
ויקח אשה את איזבל יו לא
צויתי שם אשה אלמנה יז ט
והנה שם אשה אלמנה יז י

ושם אשה גדולה מלכ' ב ד ח
הוליד את עזובה אשה ד"ה א ב יח
ותהי אשה אחרת ב כו
ומכיר לקח אשה לחפים ז טו
ישראל מאיש ועד אשה יו ג
בן אשה מן בנות דן ד"ה ב ב יג
לא תשב אשה בבית דויד ח יא
ויקח לו רחבעם אשה יא יח
למאיש ועד אשה טו יג
לקח מבנות ברזלי הגלעדי
אשה עזר' ב סא
מבנות ברזלי הגלעדי אשה
נחמ' ז סג
מאיש ועד אשה וכל מבין ח ב
אדם ילוד אשה איו' יד א
וכי יצדק ילוד אשה טו יד
ומה יזכה ילוד אשה כה ד
אם נפתה לבי על אשה לא ט
כי בעד אשה זונה משלי ו כו
נאף אשה חסר לב ו לב
והנה אשה לקראתו ז י
אשה יפה וסרת טעם יא כב
מצא אשה מצא טוב יח כב
ודלף טרד מדיני אשה יט יג
ומיי' אשה משכלת יט יד
בן דרך אשה מנאפת ל ב
אשה יראת יי' היא תתהלל לא לא
אשה בכל אלה לא מצאתי
קהל' ז כח
ראה חיים אם אשה ט ט
דיות אשה רעותה ישע' לד טו
אשה רעותה לא פקדו לד יו
התשכח אשה עולה מט טו
ומצח אשה זונה ירמ' ג ג
בגדה אשה מרעה ג כ
איש עם אשה ילכדו ו יא
לא תקח לך אשה יו ב
כלב אשה מצרה מח מא ומט כב
הברת אשה אל אחותה יחז' א ט
אשה אל אחותה א כג וג יג
אשה זונה שלטת יו ל
טמא ואל אשה נדה לא יח ז
כבוא אל אשה זונה כג מד
לך אהב אשה הוש' ג א
תצאנה אשה נגדה עמוס ד ג
s אשה אחת יושבת זכריה ה ז
אשה את בשר רעותה יא ט
ואשה

וְאִשָּׁה *Et mulier.*

ואשה מאת רעותה שמו׳ יא ב
כל איש ואשה אשר נדב לה כט
איש ואשה אל יעשו לו ו
ואשה כי ישכב ויקר׳ טו יח
ואשה כי תהיה זבה טו יט
ואשה כי יזוב זוב דמה טו כה
ואשה אל אחתה לא תקח יח יח
ואשה לא תעמד יח כג
ואשה אשר תקרב כ יז
ואשה גרושה מאישה כא ז
ואשה כי תדר נדר לי״י במדבר ל ד
כאלף איש ואשה שופט׳ ט מט
כשלשת אלפים איש ואשה יו כז
ולא יהיה איש ואשה שמות א כו ט
ואיש ואשה לא יחיה דוד כז יא
ואשה אחת מנשי מלכ׳ ב ד א
ואשה צעקה אליו לאמר ו כו
אשר כל איש ואשה אסתר ד יא
ואשה רעותה קינה ירמ׳ ט יט
איש ואשה עולל ויונק מד ז
ונפצתי בך איש ואשה נא כב

הָאִשָּׁה *Mulier.*

ויאמר אל האשה אף כי בראש׳ ג א
ותאמר האשה אל הנחש ג ב
ויאמר הנחש אל האשה ג ד
ותרא האשה כי טוב ג ו
האשה אשר נתת ג יב
האשה הנחש השיאני ג יג
ואיבה אשית בינך ובין האשה ג טו
אל האשה אמר ג יו
ויראו המצרים את האשה יב יד
ותקח האשה בית פרעה יב טו
הנך מת על האשה כ ג
אולי לא תאבה האשה כד ה
ואם לא תאבה האשה כד ח
לא תלך האשה אחרי כד לט
הוא האשה אשר הוכיח י״ כד מד
לקחת הערבון מיד האשה לח כ
ותהר האשה ותלד בן שמות ב ב
ותקח האשה הילד ותניקהו ב ט
האשה וילדיה כא ד
ישית עליו בעל האשה כא כב
והרגת את האשה ויקר׳ כ יו
בן האשה הישראלית כד יא
והעמיד הכהן את האשה וגו׳
את ראשה אשה במדבר ה יח

ואמר אל האשה אם לא שכב ה יט
והשביע הכהן את האשה ה כא
ואמרה אשה אמן אמן ה כב
והשקה את האשה ה כד
ולקח הכהן מיד האשה ה כה
ואחר ישקה את האשה ה כו
האשה לאלה בקרב עמה ה כז
ואם לא נטמאה האשה ה כח
והעמיד את האשה ה ל
האשה הכשית יב א
ואת האשה אל קבתה כה ח
ושם האשה המכה המדינית כה טו
או את האשה ההוא וגו׳
את האיש או את האשה דבר׳ יז ה
את האשה הזאת לקחתי כב יד
השוכב עם לאשה כב כב
ותקח האשה את שני יהושע ב ד
בית האשה הזונה
והוציאו משם את האשה ו כב
ויגדלו בני האשה שופ׳ יא ב
וירא מלאך י״ אל האשה יג ג
ותבא האשה ותאמר יג ו
האלהים עוד אל האשה יג ט
ותמהר האשה ותרץ יג י
דברת אל האשה יג יא
מכל אשר אמרתי אל האשה יג יג
ותלד האשה בן יג כד
וירד אביהו אל האשה יד י
ותבא האשה לפנות יט כו
והנה האשה פילגשו יט כז
האשה הנרצחה כ ד
ותשאר האשה רות א ה
כי באה האשה הגרן ג יד
האשה הבאה אל ביתך ד יא
ותלך האשה לדרכה שמות א א יט
ותשב האשה ותינק את בנה א כג
אני האשה הנצבת עמכה א כו
זרע מן האשה הזאת ב כ
ויבאו אל האשה לילה כח ח
ותאמר האשה אליו כח ט
ותאמר האשה את מי כח יא
ותרא האשה את שמואל וגו׳
ותאמר האשה אל שאול כח יב
ותאמר האשה אל שאול כח יג
ותבא האשה אל שאול כח כא
ויפרצו בו עבדיו וגם האשה כח כג
עון האשה היום שמות ב ג ח
ותהר האשה ותשלח יא ה

ותאמר האשה התקעית יד ד ויד ט
ויאמר המלך אל האשה יד ח
ויען המלך ויאמר אל האשה
ותאמר האשה ידבר נא יד יח
ותען האשה ותאמר יד יט
ותקח האשה ותפרש יז יט
אל האשה הביתה ותאמר
לדם האשה. יז כ
ותקרא האשה חכמה כ יו
ותאמר האשה האתה יואב כ יז
ותאמר האשה אל יואב כ כא
ותבא האשה אל כל העם כ כב
ותאמר האשה האחת מלכ׳ א ג יז
ותלד גם האשה הזאת ג יח
וימת בן האשה הזאת לילה ג יט
ותאמר האשה האחרת ג כב
ותאמר האשה אשר בנה החי ג כו
חלה בן האשה בעלת הבית יז יז
ותאמר האשה אל אליהו יז כד
ותהר האשה ותלד בן מלכ׳ ב ד יז
ותאמר האשה הזאת ו כח
את דברי האשה ו ל
ואלישע דבר אל האשה ח א
ותקם האשה ותעש ח ב
ותשב האשה מארץ ח ג
והנה האשה אשר החיה את בנה
זאת האשה וזה בנה ח ה
מר ממות את האשה קהל׳ ז כו
האשה המנאפת יחז׳ יו לב

וְהָאִשָּׁה *Et mulier.*

והאשה ההיא תשא במד׳ ה לא
והאשה ונערת הרע דבר׳ כב כב
והאשה טובת שכל שמו׳ א כה ג
והאשה טובת מראה שמו׳ ב יא ב
והאשה הזאת מלכ׳ א ג יז

בָּאִשָּׁה *Pro uxore.*

ויעבד ישראל באשה הוש׳ יב יב

וּבְאִשָּׁה *Et pro uxore.*

ובאשה שמר הוש׳ יב יב

כְּאִשָּׁה *Sicut mulier.*

כאשה זה ימים שמות ב יד ב
כי כאשה עזובה ישע׳ נד ז

לְאִשָּׁה *In uxorem.*

לקח מן האדם לאשה בראש׳ ב כב
ואקח אותה לי לאשה ב יט
לאברם אישה לו לאשה יו ג

ותהי

ותהי לו לאשה כ יב
ותהי לו לאשה ויאהבה כד סז
לבן הארמי לו לאשה כה כ
על נשיו לו לאשה כח ט
את רחל בתו לו לאשה כט כח
את בלהה שפחתה לו לאשה ל ד
ותתן אתה ליעקב לאשה ל ט
את הילדה הזאת לאשה לד ד
תנו נא אותה לו לאשה לד ח
ותנו לי הנערה לאשה לד יב
והוא לא נתנה לו לאשה לח יד
בת פוטיפרע כהן אן לאשה מא מה
יוכבד דדתו לו לאשה שמו׳ ו כ
אחות נחשון לו לאשה ו כג
מבנות פוטיאל לו לאשה ו כה
עד ימדרנה לו לאשה כב טו
משה אביה תהיה לאשה במד׳ לו ח
לקחת לך לאשה דבר׳ כא יא
ובעלתה והיתה לך לאשה כא יג
נתתי לאיש הזה לאשה כב יז
ולו תהיה לאשה כב יט כט
אשר לקחה לו לאשה כד ג
להיות לך לאשה כה ד
את עכסה בתי לאשה יהוש׳ טו יו
את עכסה בתו לאשה טו יז
את עכסה בתי לאשה שופט׳ א יב
את עכסה בתו לאשה א יג
קח אותה לי לאשה יד ב
את בתו לבנימן לאשה כא א
קחי לי לאשה רות ד י
ותהי לו לאשה ד יג
אתה אתן לך לאשה שמו׳ א יח יז
לעדריאל המחלתי לאשה יח יט
את מיכל בתו לאשה יח כז
לקחתה לו לאשה כה לט
לקחתך לו לאשה כה מ
ותהי לו לאשה ותלד ש״ב יא כז
לקחת לך לאשה יב ט
להיות לך לאשה יב י
אבישג השונמית לאשה מ״א ב יז
לאדניהו אחיך לאשה ב כא
בת שלמה היתה לו לאשה ד יא
את בשמת בת שלמה לאשה ד טו
כי בת אחאב היתה לו לאשה ח יח
תנה את בתך לבני לאשה יד ט
להיות עבדו לאשה ד״ה א ב לה
ותהיה לו לאשה ד״ה ב כא ו
את בתך לבני לאשה ד״ה ב כה יח

לְאִשָּׁה *Ad mulierem.*

ויאמר יי׳ אלהים לאשה בראׄ ג יג
ואמר הכהן לאשה במד׳ ה כא
וירד וידבר לאשה שופ׳ יד ח
וידרש לאשה ש״ב יא ג
וישלח המלך לאשה מ״ב ח ו

וְלָאִשָּׁה *Et mulieri.*

ולאשה עגל מרבק בבית שמו׳ א כח כד

וּלְאִשָּׁה *Idem.*

ולאשה מה תחילין ישע׳ מה י

מֵאִשָּׁה *A muliere.*

הנערים אך מאשה שמוא׳ א כא ד
להצילך מאשה זרה משלי ב יו
לשמרך מאשה זרה ז ו

s אִשֹּׁת *Uxores.*

s אשת הזמה יחזק׳ כג מד

אֵשֶׁת *Uxor.*

שם אשת אברם שרי
ושם אשת נחור מלכה בראׄ יא כט
שרי כלתו אשת אברם בנו יא לא
על דבר שרי אשת אברם יב יז
ושרי אשת אברם יו א
ותקח שרי אשת אברם יו ג
השב אשת האיש כ ז
על דבר שרה אשת אברהם כ יח
בן מלכה אשת נחור כד טו
ותלד שרה אשת אדני כד לו
אליפז בן עדה אשת עשו
רעואל בן בשמת אשת עשו לו י
אלה בני עדה אשת עשו לו יב
בני בשמת אשת עשו לו יג
בת ענה בת צבעון אשת עשו לו יד
אלה בני בשמת אשת עשו לו יז
בת ענה אשת עשו לו יח
והיה אם בא אל אשת אחיו לח ט
בת שוע אשת יהודה לח יב
ותשא אשת אדניו לט ז
ויאמר אל אשת אדניו לט ח
בני רחל אשת יעקב מו כ
את צפורה אשת משה שמו׳ יח ב
לא תחמד אשת רעך כ יז
ערות אשת אביך ויקר׳ יח ח
ערות בת אשת אביך יח יא
אשת בנך היא יח טו
ערות אשת אחיך יח יו
ואל אשת עמיתך יח כ

את אשת איש וגו׳
את אשת רעהו כ י
אשר ישכב את אשת אביו כ יא
אשר יקח את אשת אחיו כ כא
ושם אשת עמרם יוכבד במדב׳ כו נט
ולא תחמד אשת רעך דבר׳ ה יח
או אשת חיקך יג ז
אשת יפת תאר כא יא
אשר ענה את אשת רעהו כב כד
לא יקח איש את אשת אביו כג א
לא תהיה אשת המת כה ה
אשת האחד להציל כה יא
ארור שוכב עם אשת אביו כז כ
אשת לפידות שופט׳ ד ד
יעל אשת חבר הקני ד יז
ותקח יעל אשת חבר ד כא
יעל אשת חבר ה כד
ותלד אשת גלעד יא ב
ותבך אשת שמשון עליו יד יו
ותהי אשת שמשון למרעהו יד כ
כי אשת חיל את רות ג יא
רות המואביה אשת המת ד ה
רות המואביה אשת מחלון ד י
וכלתו אשת פנחס הרה שמו׳ א ד יח
ושם אשת שאול אחינעם יד נ
ולאביגיל אשת נבל הגיד כה יד
את מיכל בתו אשת דוד כה מד
ואביגיל אשת נבל והכרמלי כז ג
בקשו לי אשת בעלת אוב כח ז
הנה אשת בעלת אוב כח ז
אשת נבל הכרמלי ל ה
אשת נבל הכרמלי ש״ב ב ב
לאביגיל אשת נבל הכרמלי ג ג
לעגלה אשת דוד ג ה
אשת אוריה יא ג
אשת אוריה כי מת אוריה יא כו
ותקח את אשת אוריה יב י
אשר ילדה אשת אוריה לדוד יב טו
היא היתה אשת יפת מראה יד כז
לבתו אשת שלמה מ״א ט יז
כי את אשת ירבעם יד ב
ותעש כן אשת ירבעם יד ד
הנה אשת ירבעם באה יד ה
ויאמר באי אשת ירבעם יד ו
ותקם אשת ירבעם יד יז
ותהי לפני אשת נעמן מלכ׳ ב ה ב
אשת שלם בן תקוה כב יד
ושם אשת אבישור ד״ה א ב כט

ובני

ובני אשת הודיה ד יט
ותלד מעכה את מכיר ז יז
אשת יהוידע הכהן ד"ה ב כב יא
אשת שלם בן תוקהת לד כב
נפל אשת בל חזו שמש תהל' נח ט
כן הבא אל אשת רעהו משלי ו כט
אשת כסילות הומיה ט יג
אשת חן תתמך כבוד יא יז
אשת חיל עטרת בעלה יב ד
אשת חיל מי ימצא לא י
אל אשת רעהו יצהלו ירמ' ה ח
כמו אשת לדה יג כא
ואת אשת רעהו לא טמא יחז' יח ו
ואת אשת רעהו טמא יח יא
את אשת רעהו לא טמא יח טו
את אשת רעהו עשה תועבה כב יא
אשת רעהו טמאתם לג כו
קח לך אשת זנונים הוש' א ב
ובין אשת נעוריך מלא' ב יד
ואשת נח בראש' ז יג

וְאֵשֶׁת *Et uxor.*

ואשת חצרון אביה ד"ה א ב כד
ואשת איש נפש יקרה תצוד משלי ו כו
ואשת מדונים נשתוה כז טו
ואשת נעורים כי תמאס ישע' נד ו
ואשת בריתך מלא' ב יד

וּבְאֵשֶׁת *Et in uxorem.*

באחיו ובאשת חיקו דבר' כח נד
ובאשת נעוריך אל יבגד מלא' ב טו

לְאֵשֶׁת *Uxori.*

ויאמרו לאשת שמשון שופט' יד טו

מֵאֵשֶׁת *De uxore, A muliere.*

ושמח מאשת נעוריך משלי ה יח
לשמרך מאשת רע ו כד
מאשת מדונים ובית חבר כא ט וכה כד
מאשת מדונים וכעס כא יט

אִשְׁתִּי *Uxor mea.*

והרגוני על דבר אשתי בראש' כ יא
כי ירא לאמר אשתי כו ו
הבה את אשתי כי מלאו ימי כט כא
כי שנים ילדה לי אשתי מד כז
אהבתי את אדני את אשתי שמו' כא ה
אבאה אל אשתי שופט' טו א
תנה את אשתי את מיכל שמו' ב ג יד
ולשכב עם אשתי יא יא

תטחן לאחר אשתי איו' לא י
ותמת אשתי בערב יחז' כד יח

לְאִשְׁתִּי *Uxori meae.*

רוחי זרה לאשתי איו' יט יז

אִשְׁתְּךָ *Uxor tua.*

כי אשתך היא בראש' יב יח
הנה אשתך קח ולך יב יט
שרי אשתך לא תקרא יז טו
אבל שרה אשתך יז יט
קום קח את אשתך יט טו
אך הנה אשתך הוא כו ט
אשתך בעיר תזנה עמו' ז יז

אֶשְׁתְּךָ *Uxor tua.*

אשתך כגפן פריה תהל' קכח ג

אִשְׁתֶּךָ *Uxor tua.*

כי שמעת לקול אשתך בראש' ג יז
איה שרה אשתך יח ט
והנה בן לשרה אשתך יח י
שכב אחד העם את אשתך כו י

וְאִשְׁתְּךָ *Et uxor tua.*

ואשתך ונשי בניך אתך בראש' ו יח
אתה ואשתך ובניך ח טז
ואשתך ושני בניה עמה שמו' יח ו

אִשְׁתּוֹ *Uxor ejus, sua.*

ויקרא האדם שם אשתו בראש' ג כ
והאדם ידע את חוה אשתו ד א
וידע קין את אשתו ד יז
וידע אדם עוד את אשתו ד כה
ויקח אברם את שרי אשתו יב ה
ויאמר אל שרי אשתו יב יא
ואמרו אשתו זאת יב יב
ואת אשתו ואת כל אשר לו יב כ
בידו וביד אשתו יט טז
ותבט אשתו מאחריו יט כו
ויאמר אברהם אל שרה אשתו כ ב
וישב לו את שרה אשתו כ יד
ואת אשתו ואמהתיו כ יז
קבר אברהם את שרה אשתו כג יט
אברהם ושרה אשתו כה י
ויעתר יצחק ליי' לנכח אשתו
ותהר רבקה אשתו כה כא
מצחק את רבקה אשתו כו ח
ושם אשתו מהיטבאל לו לט
כי אם אותך באשר את אשתו לט ט
כשמע אדניו את דברי אשתו לט יט

את אברהם ואת שרה אשתו
ואת רבקה אשתו מט לא
ויקח משה את אשתו שמו' ד כ
ויצאה אשתו עמו כא ג
אל אשתו לא תקרב ויקר' יח יד
כי תשטה אשתו במד' ה יב
וקנא את אשתו ונו'
וקנא את אשתו ה יד
והביא האיש את אשתו ה טו
וקנא את אשתו והעמיד ה ל
ושמח את אשתו דבר' כד ה
וילך מנוח אחרי אשתו שופט' יג יא
להראה אל מנוח ואל אשתו יג כא
ויאמר מנוח אל אשתו יג כב
ותאמר לו אשתו יג כג
ויפקד שמשון את אשתו טו א
כי לקח את אשתו טו ו
וחטפתם לכם איש אשתו כא כא
לקחנו איש אשתו כא כב
ושם אשתו נעמי רות א ב
ונתן לפננה אשתו שמו' א א ד
וידע אלקנה את חנה אשתו א יט
את אלקנה ואת אשתו ב כ
ותגד לדוד מיכל אשתו יט יא
ושם אשתו אביגיל כה ג
ותגד לו אשתו את הדברים כה לז
כי אם איש את אשתו ל כב
ואת אשתו לקחת לך ש"ב יב ט
וינחם דוד את בת שבע אשתו יב כד
את אחות אשתו מ"א יא יט
ותבא אליו איזבל אשתו כא ה
ותאמר אליו איזבל אשתו כא ז
הסתה אתו איזבל אשתו כא כה
ושם אשתו מהיטבאל ד"ה א א נ
הששי יתרעם לעגלה אשתו ג ג
ויבא אל אשתו ותהר ז כג
ויולד מן חדש אשתו ח ט
ושם אשתו מעכה ח כט
ושם אשתו מעכה ט לה
ואת זרש אשתו אסת' ה י
ותאמר לו זרש אשתו ה יד
ויספר המן לזרש אשתו
חכמיו וזרש אשתו ו יג
ותאמר לו אשתו איו' ב ט
הן ישלח איש את אשתו ירמ' ג א

וְאִשְׁתּוֹ *Et uxor, Faemina ejus.*

ערומים האדם ואשתו בראש' ב כה
ויתחבא

ותחבא האדם ואשתו ג ח
שנעה שבעה איש ואשתו
שנים איש ואשתו ז ב
ואשתו ונשי בניו אתו ז ז
ויצא נח ובניו ואשתו ח יח
הוא ואשתו וכל אשר לו יג א
ובניו ואשתו אל משה שמו׳ יח ה
ואשתו עקרה שופט׳ יג ב
ומנוח ואשתו ראים יג יט
ויג כ
הוא ואשתו ושני בניו רות א א
ואשתו היהדיה ד״ה א ד יח
ואשתו אלמנה תהל׳ קט ט

בְּאִשְׁתּוֹ *Uxori suae.*

הנגע באשתו בראש׳ ב כד

וּבְאִשְׁתּוֹ *Aut uxorem, ejus.*

ובאשתו מות יומת בראש׳ כו יא

לְאִשְׁתּוֹ *Uxori ejus, suae.*

אנשי המקום לאשתו בראש׳ כו ז
כן איש לאשתו במדב׳ ל יז
ואשר ירבעם לאשתו מלכ׳ א יד ב

וּלְאִשְׁתּוֹ *Et uxori, ejus.*

לאדם ולאשתו בראש׳ ג כא

אִישׁוֹן מה שסביבו בת העין או חשך:

Iil, Pupilla. Nigrum, nigredo. obscuritas.

בְּאִישׁוֹן *In obscuritate.*

דיכטע דונקעלהייט, מיטטע דער נאכט.

באישון לילה ואפלה משלי ז ט

בֶּאֱשׁוּן *In nigredine.*

דיכטע פינסטערניס, שווארצע.

יהי נרו באישון חשך משל׳ כ כ

כְּאִישׁוֹן *Sicut nigrum.*

אויגאפפעל, מאגנכען, פופיללע, שווארצע.

יצרנהו כאישון עינו דברי׳ לב י
כאישון בת עין תהל׳ יז ח
והיתי כאישון עיניך משלי ז ב

אית כל שעניינו חוזק או תמנע:

Fortis, Robustus, validus. Robur.

אֵיתָן *Fortis, e.*

דיער, פעסט, שטארק, קראפטיג, הארט, איממערפליעסענד.

איתן מושבך במד׳ כד כא

את העגלה אל נחל איתן דבר׳ כא ד
ורב עצמיו איתן איו׳ לג יט
הובשת נהרות איתן תהל׳ עד טו
ודרך בגדים איתן משלי יג טו
גוי איתן הוא ירמ׳ ה טו
אל נוה איתן מט יט ונ מד
וצדקה כנחל איתן עמו׳ ה כד

בְּאֵיתָן *In robore.*

ותשב באיתן קשתו בראש׳ מט כד

לְאֵיתָנוֹ *Ad robur suum.*

לפנות בקר לאיתנו שמו׳ יד כז

וְאֵיתָנִים *Et robustos.*

ואיתנים יסלף איו׳ יב יט

הָאֵיתָנִים *Fortes.*

בירח האיתנים מלכ׳ א ח ב

וְהָאֵיתָנִים *Et robustos.*

והאיתנים מוסדי א״ץ מיכ׳ ו ב

אך יפקד מוסבו להיותו בלתי מורה ענין ואינו רק מלה:

Vox indeclinab. cujus loca desunt.

אכל כל אוכל מאכל ואכילה ועמו מה שפירושו סבין כי מתקבת אחת תוכנו:

Edere, comedere, consumere. culter.

אָכַל *Comedit.*

עססען, פערצעהרען, פרעססען, אויפרייבען, גענייעססען.

לחם לא אכל שמו׳ לד כח
לוא אכל אכל שמוא׳ א יד ל
ולא אכל ביום החדש השני כ לד
כי לא אכל לחם כל היום כח כ
כי לא אכל לחם ל יב
לא אכל האריה מלכ׳ א יג כח
ויסב את פניו ולא אכל לחם כא ד
לחם לא אכל עזר׳ י ו
ולא אכל בטובה איו׳ כא כה
אכל יתום ממנה לא יז
לחם אבירים אכל איש תהל׳ עה כה
כי אכל את יעקב עט ז
אביך הלא אכל ושתה ירמ׳ כב טו
אכל הארבה וגו׳
אכל הילק וגו׳
אכל החסיל יואל א ד

אשר אכל הארבה ב כה
אל ההרים אכל יחזק׳ יח יא

אָכָל *Comedit.*

אל ההרים לא אכל יחזק׳ יח ו
על ההרים לא אכל יח טו
אדם אכל יט ג וט ו

וְאָכַל *Et comedat, comedet.*

ואכל וחי לעולם בראש׳ ג כב
ואכל העוף את בשרך מ יט
ואכל את יתר הפלטה וגו׳
ואכל את כל שמו׳ י ה
ואכל אהרן ובניו כט לב
ואכל מבשר זבח ויקר׳ ז כא
ואכל פרי בהמתך דבר׳ כח נא
ואכל ושבע ודשן לא כ
אכל קצירך ולחמך ירמ׳ ה יז
ואכל לחם לפניו נב לג

וְאָכַל *Et comedit.*

והבאת לאביך ואכל בראש׳ כז י

אֲכָלַנִי *Absumsit me.*

הייתי ביום אכלני חרב בראש׳ לא ם
אכלנו המממו ירמ׳ נא לד

אֲכָלוֹ *Edit eam.*

כבגד אכלו עש איו׳ יג כח
הראשון אכלו ירמ׳ נ יז

וַאֲכָלוֹ *Et comedat eum.*

לחם ואכלו שמוא׳ ב ט י

וַאֲכָלָהּ *Ut comedat illud.*

תתננה ואכלה דבר׳ יד כא

אָכְלָה

Comedit, absumpsit, consumsit.

אכלה ער מואב במד׳ כא כח
מאשר אכלה החרב שמוא׳ ב יח ח
ואש אכלה אהלי שחד איוב טו לד
ויתרם אכלה אש כב כ
בחריו אכלה אש תהל׳ עח סג
אכלה ומחתה פיה משלי ל כ
אלה אכלה ארץ ישעי׳ כד ו
אכלה חרבכם נביאיכם ירמ׳ ב ל
אכלה את יגיע אבותינו ג כד
כי אכלה חרב סביביך מו יד
אכלה סביב איכ׳ ב ג
קצותיו אכלה האש יחזק׳ טו ד
אכלה נאות מדבר יואל א יט
אכלה נאות המדבר א כ

לפניו

וישב העם לאכל ושתו לב ו
תהיה כל תבואתה לאכל ויקר' כה ז
לא תוכל לאכל בשעריך דבר' יב יז
תאוה נפשך לאכל בשר יב כ
והסתרתי וגו' והיה לאכל לא יז
עד כלתו לאכל ולשתות רות ג ג
אל אחת הכהנות לאכל שמו' א ב לו
יעלו הבמתה לאכל ט יג
חטאים ליי' לאכל על הדם יד לג
לאכל על הדם יד לד
ישוב אשב עם המלך לאכול כ ה
וישב המלך על הלחם לאכול כ כד
לאכל ולשתות ולשכב ושמו' ב יא יא
ותצוק לפניו וימאן לאכול יג ט
ותגש אליו לאכל יג יא
ולהלחם והקיץ לאכול הנערים יו ב
ולעם אשר אתו לאכל יז כט
לאכל בעם יח ח
והם כלו לאכל מלכ' א א מא
ויעלה אחאב לאכל ולשתות יח מב
לאכל לחם ויהי מדי עברו וגו'
לאכל לחם מלכ' ב ד ח
ויצקו האנשים לאכול
ולא יכלו לאכל ד מ
לאכל את צאתם יח כז
על חנב לאכול הארץ ד"ה ב ז יג
וילכו כל העם לאכל נחמ' ח יב
לאכל את פריה ואת טובה ט לו
לאכל ולשתות עמהם איוב א ד
וחך יטעם לאכל לד ג
לאכל את בשרי תהל' כז ב
המה ינועון לאכל נט יו
וימטר עליהם מן לאכל עח כד
לאכל עניים מארץ משלי ל יד
אשר יפה לאכול ולשתות קהל' ה יז
והשליטו לאכל ממנו ה יח
לאכל ממנו כי איש ו ב
לאכל ולשתות ולשמוח ח טו
לאכל לשבעה ישע' כג יח
לאכל את צואתם לו יב
אתיו לאכל כל חיתו יער נו ט
לאכל פריה וטובה ירמ' ב ז
לאכל ולהשחית טו ג
לשבת אותם לאכל יו ח
ותזבחים להם לאכול יחזק' יו כ
ישב בו לאכל לחם מד ג
חיה אם כלה לאכול עמוס ז ב
אין אשכול לאכל מיכ' ז א

כנשר חש לאכול חבק' א ח
לאכל עני במסתר ג יג

בֶּאֱכֹל *In consumendo.*

באכל האש במד' כו י

וְלֶאֱכֹל *Et ad comedendum.*

ולאכל לטפכם בראש' מז כד

מֵאֱכֹל *A comedendo.*

כי שכחתי מאכל לחמי תהל' קב ה

בְּאָכְלֵנוּ *In comed. nos.*

באכלנו לחם לשבע שמו' יו ג

אֲכָלְךָ *Comedere te.*

כי ביום אכלך בראש' ב יז

אֲכָלְכֶם *Comedere vos.*

כי ביום אכלכם ממנו בראש' ג ה

בַּאֲכָלְכֶם *In comed. vos.*

והיה באכלכם מלחם במדב' טו יט

אָכְלוֹ *Comed. ipsum.*

ויהי אחרי אכלו לחם מלכ' א יג כג

אָכְלָה *Comedere ipsum.*

אחרי אכלה בשלה שמו' א א ט

לְאָכְלוֹ *Ad comedere eum.*

נתתיו לאכלו יחזק' לג כז

בְּאָכְלָם *In comedendo ipsos.*

באכלם את קדשיהם ויקר' כב יו
באכלם מעבור הארץ יהוש' ה יב

כְּאָכְלָם *Juxta comedere eos*

ויהי כאכלם מהנזיד מלכ' ב ד מ

אֱכֹל. אֱכוֹל. אֱכָל *Comede.*

שים לפניו אכל שמו' א ט כד
עלה אכל ושתה מלכ' א יח מא
ויאמר לו קום אכול יט ה
ויאמר קום אכל יט ז
קום אכל לחם וייטב לבך כא ז
אכול ושתה יאמר לך משלי' כג ז
אכל בני דבש כי טוב כד יג
דבש מצאת אכל דיך כה יז
לך אכל בשמחה לחמך קהל' ט ז
את אשר תמצא אכול יחזק' ג א
אכול את המגלה ג א

וֶאֱכֹל. וֶאֱכָל. וֶאֱכוֹל *Et comede.*

לפניך פת לחם ואכול שמו' א כח כב
לך באתי הביתה ואכל לחם מלכ' א יג טו

ואכל את אשר אני נתן יחזק' ב ח
ואכל שם לחם עמוס ז יב

וֶאֱכֹלָה *Et comede.*

שבה ואכלה מצידי בראש' כז יט

אִכְלוּ *Comedite.*

לכו אכלו משמנים נחמ' ח י
אכלו רעים שתו שיר ה א

וְאִכְלוּ *Et comedite.*

ואכלו את חלב הארץ בראש' מה יח
ואכלו איש גפנו מלכ' ב יח לא
ואכלו פרים יט כט
ואכלו איש גפנו ישע' לו יו
ואכלו פרים לז ל
שמעו שמוע אלי ואכלו טוב נה ב
ואכלו בשר ירמ' ז כא
ואכלו את פרין כט ה
ואכלו את פריהן כט כח

וֶאֱכֹלוּ *Et comedite.*

לכו שברו ואכלו ישע' נה א

אִכְלֻהוּ *Comedite illud.*

ויאמר משה אכלהו היום שמות יו כה

וְאִכְלוּהָ *Idem.*

ואכלוה מצות ויקר' י יב

אֹכַל *Comedam.*

ויאמר לא אכל בראש' כד לג
לא אכל בלחמך שופט' יג יו
וימאן ויאמר לא אכל שמו' א כח כג
את אשר אכל יט לו
ולא אכל לחם ולא מלכ' א יג ח
ולא אכל לחם ולא אשתה יג יו

אֹכְלָה *Comedam.*

ואמרת אכלה בשר דבר' יב כ

וָאֹכֵלָה *Et comedi.*

ואכלה ותהי יחזק' ג ג

וְאֹכְלָה *Et comedam.*

ואכלה מציד בני בראש' כז כה

וְאֹכֵלָה *Et comedam.*

והביאה לי ואכלה בראש' כז ד

וְאֹכַל *Et comedam.*

ואכל פתי לבדי איוב לא יז

וְאֹכַל *Et comedam.*

אצלה בשר ואכל ישע' מד יט

נתנה

ואכל *Et comedi.*

נתנה לי מן העץ ואכל בראש׳ ג יב
הנחש השיאני ואכל ג יג

ואכל *Et comedi.*

ויבא לי ואכל מכל בראש׳ כז לג

ואכלם *Et comedi illa.*

נמצאו דבריך ואכלם ירמ׳ טו טז

ואכלם *Et consumpsi eos.*

ואכלם שם כלבי הוש׳ יג ח

תאכל *Comedes.*

לא תאכל ממנו בראש׳ ב יז וג יז
ועפר תאכל כל ימי חייך ג יד
בזעת אפך תאכל לחם ג יט
שבעת ימים תאכל מצת שמות יג ו
וכג טו ולד יח
תאכל בה לחם דבר׳ ח ט
פן תאכל ושבעת ח יב
בכל אות נפשך תאכל בשר יב כ
ולא תאכל הנפש עם הבשר יב כג
לא תאכל כל תועבה יד ג
לא תאכל עליו חמץ טז ג
תאכל עליו מצות טז ג
ששת ימים תאכל מצות טז ח
ולא תאכל ממנו כח לא
ואתה תאכל לחם שמו׳ ב ט ז
לא תאכל לחם ולא מלכ׳ א יג ט
לא תאכל לחם ולא תשתה יג יז
אל תאכל לחם יג כב

תאכל *Comedes.*

מכל עץ הגן אכל תאכל ברא׳ ב טז
הבשר תאכל דבר׳ יב כז
רק את דמו לא תאכל טו כג
כי ממנו תאכל כ יט
ומשם לא תאכל מ״ב ו ב ז יט
יגיע כפיך כי תאכל תהל׳ קכח ב
לחמך ברעש תאכל יחזק׳ יב יח
ולחם אנשים לא תאכל כד יז

ותאכל *Et comedisti.*

ותאכל מן העץ בראש׳ ג יז
קמח ותאכל לחם ש״ב יב כא
ותאכל לחם ותשת מים מלכ׳ א יג כב

תאכלנו *Comedes eum.*

בקדש הקדשים תאכלנו במד׳ יח י
לפני יי׳ אלהיך תאכלנו דבר׳ יב יח
כן תאכלנו יב כב
לא תאכלנו על הארץ יב כד
לא תאכלנו למען ייטב לך יב כה
לפני יי׳ אלהיך תאכלנו טו כ
בשעריך תאכלנו טו כב
ותשעים יום תאכלנו יחזק׳ ד ט
ומאכלך אשר תאכלנו וגו׳
מעת אל עת תאכלנו ד י

תאכלנה *Comedes eam.*

בעצבון תאכלנה בראו׳ ג יז
ועגת שערים תאכלנה יחזק׳ ד יב

תאכלי *Comedis.*

ולמה לא תאכלי שמוא׳ א א ח
ואל תאכלי כל טמא שופט׳ יג ד
ואל תאכלי כל טמאה יג ז
לא תאכלי עוד יחזק׳ לו יד

יאכל *Comedet*

בבקר יאכל עד בראש׳ מט כז
כל בן נכר לא יאכל בו שמות יב מג
ומלתה אתו אז יאכל בו יב מד
תושב ושכיר לא יאכל בו יב מה
וכל ערל לא יאכל בו יב מח
זר לא יאכל כט לג
כל זכר בכהנים יאכל אתה ויקר׳ ו כב
כל טהור יאכל בשר ז יט
אשר יאכל כל דם יז י
לא יאכל דם יז יב
לא יאכל עד אשר יטהר כב ד
ולא יאכל מן הקדשים כב ו
ואחר יאכל מן הקדשים כב ז
לא יאכל לטמאה בה כב ח
וכל זר לא יאכל קדש וגו׳
ושכיר לא יאכל קדש כב י
הוא יאכל בו כב יא
וכל זר לא יאכל בו כב יג
ואיש כי יאכל קדש כב יד
כל זכר יאכל אתו יח י
כל טהור בביתך יאכל אתו יח יא
לא ישכב על יאכל טרף כג כד
יאכל גוים צריו כד ח
יאכל עם אשר לא ידעת דבר׳ כח לג
כי לא יאכל העם שמו׳ א ט יג
אשר יאכל לחם יד כד כח
בן ארניך יאכל תמיד שמו׳ ב ט י
יאכל בדי עורו יאכל בדיו איוב יח יג
מפרי פי איש יאכל טוב משלי יג ב
ואהביה יאכל פריה יח כא
נצר תאנה יאכל פריה כז יח
כי מי יאכל ומי יחוש קהל׳ ב כה
יאכל חמאה ישע׳ ז כב
כבקר יאכל תבן יא ז
ואריה כבקר יאכל תבן סה כה
יאכל צאנך ירמ׳ ה יז
ובקרך יאכל גפנך ה יז
והיתיכם יאכל הגזם עמו׳ ד ט
ובשר הבריאה יאכל זכר׳ יא טז

יאכל *Comedet.*

ומן הקדשים יאכל ויקר׳ כא כב
ויבשים לא יאכל במד׳ ו ג
ועד זג לא יאכל ו ד
מבשר בניו אשר יאכל דבר׳ כח נה
אשר קצירו רעב יאכל איוב ה ה
אזרעה ואחר יאכל לא ח
חציר כבקר יאכל מ י
ואם הרבה יאכל קהל׳ ה יא
בחשך יאכל ה יז
חמאה ודבש יאכל ישע׳ ז טו
כי חמאה ודבש יאכל ז כב
על חציו בשר יאכל מד יז
לא יטעו ואחר יאכל סה כב

ויאכל *Et comedet.*

ויאכל מציד בנו בראש׳ כז לא
קראן לו ויאכל שמות ב כ
ויאכל את כל עשב הארץ י טו
ויאכל לחם וישת מים מלכ׳ א יג יח
ויאכל פרי מגדיו שיר ד טז

ויאכל *Et comedit.*

לאישה עמה ויאכל בראש׳ ג ו
ויאכל וישת ויקם כה לד
ויגש לו ויאכל כז כה
ויאכל גם אכול את כספנו לא טו
ויאכל את כל עשב הארץ שמו׳ י טו
ויאכל העם וישתחוו במדב׳ כה ב
ויאכל תנובת שדי דבר׳ לב יג
ויאכל בעז וישת רות ג ז
ויאכל שאול עם שמואל שמו׳ א ט כד
ויאכל העם על הדם יד לב
ויאכל וישקהו מים ל יא
ושני צמקים ויאכל ל יב
ויקרא לו דוד ויאכל לפניו
שמוא׳ ב יא יג
וישימו לו לחם ויאכל יב כ
ויאכל לחם בביתו יב יט
ויאכל וישת וישכב מ״א יט ו
ויקם

ויקם ויאכל וישתה וילך יט ח
ויבא ויאכל וישת מלכ׳ ב ט לד
ויאכל כל עשב בארצם
ויאכל פרי תהל׳ קה לה
ויאכל על שמאל ישע׳ ט יט

שיאכל *Ut comedat.*

שיאכל ושתה קהל׳ ב כד
האדם שיאכל ושתה ג יג

יאכלנו *Comedet eum.*

בכהנים יאכלנו ויקר׳ ז ו
כל טהור בביתך יאכלנו במד׳ יח יג
והטהור יאכלנו דבר׳ יב טו
יחדו יאכלנו יב כב
נכרי יאכלנו קהל׳ ו ב
רעב ודבר יאכלנו יחזק׳ ז טו

יאכלם *Consumet, edet, Comedet eos.*

עש יאכלם ישע׳ נ ט
כי כבגד יאכלם עש
וכצמר יאכלם סס נא ח
יאכלם חדש את חלקיהם הוש׳ ה ז

יאכלמו *Consumet eos.*

תשלח חרנך יאכלמו כקש שמו׳ טו ז

ויאכלם *Et absumsit eos.*

ישלח בהם ערב ויאכלם תהל׳ עח מה

יאכלנה *Comedet eam.*

כל זכר בבני אהרן יאכלנה ו יא
אתה יאכלנה ויקר׳ ו יט

תאכל *Comedet, absumet.*

ויתרם תאכל חית שמו׳ כג יא
אשר תאכל האש ו ג
והנפש אשר תאכל בשר ז כ
כל נפש אשר תאכל דם ז כז
לא תאכל דם ז יב
וכל נפש אשר תאכל נבלה יז טו
וחרבי תאכל דבר׳ לב מב
מגפן היין לא תאכל שופ׳ יג יד
וכל טמאה אל תאכל יג יד
ותבכה ולא תאכל שמו׳ א א ז
הלנצח תאכל חרב שמו׳ ב ב כו
כי כזה וכזה תאכל החרב יא כה
מפתו תאכל יב ג
וכפיריך תאכל חרב נחום ב יד

תאכל *Comedet.*

הקדשים לא תאכל ויקר׳ כב יב

מלחם אביה תאכל כב יג
ואש מפיו תאכל שמו׳ ב כב ט
עד אבדון תאכל איוב לא יב
ואש מפיו תאכל תהל׳ יח ט
אש לפניו תאכל נ ג
ולחם עצלות לא תאכל משלי לא כז
שמיר ושית תאכל ישע׳ ט יז

ותאכל *Et consumet.*

ותאכל את ארזי הלבנון שופט׳ ט טו
ותאכל את בעלי שכם
ותאכל את אבימלך ט כ
ותאכל אותך ואת חמשיך
מלכ׳ ב א י יב
ותאכל אש בארזיך זכר׳ יא א

ותאכל *Et comedit.*

ותקח מפריו ותאכל בראש׳ ג ו
ותאכל על המזבח ויקר׳ ט כד
מלפני יי ותאכל אתם י ב
ותאכל בקצה המחנה במד׳ יא א
ותאכל את החמשים טז לה
ותאכל ארץ ויבלה דבר׳ לב כב
ותאכל ותשבע ותותר רות ב יד
ותלך האשה לדרכה ותאכל
שמוא׳א א יח
ותאכל היא והוא וביתה מלכ׳ א יז טו
ותאכל את העלה יח לח
ותאכל אתו ואת חמשיו מ׳ב א י וא יב
ותאכל את שני שרי החמשים א יד
ותאכל העלה והזבחים ד״ה ב ז א
ותאכל פאת מואב ירמ׳ מח מה
ותאכל יסדתיה איכה ד יא
ותאכל את תהום רבה עמוס ז ד

תאכלך *Consumet te.*

שם תאכלך אש וגו׳
תאכלך כילק נחום ג טו

תאכלנו *Consumet nos.*

כי תאכלנו האש הגדולה דבר׳ ה כה

תאכלנו *Consumet eum.*

כי תאכלנו התלעת דבר׳ כח לט
וחרב לא אדם תאכלנו ישע׳ לא ח

תאכלכם *Consumet vos.*

רוחכם אש תאכלכם ישע׳ לג יא

תאכלם *Consumet eos.*

כי תאכל בחסר כל דבר׳ כח נז
אש צריך תאכלם ישע׳ כו יא

והאש תאכלם יחזק׳ טו ז
וחית הארץ לא תאכלם לד כח

ותאכלם *Et consumet eos.*

יבלעם ותאכלם אש תהל׳ כא י

s **ותאכלם** *Et consumet eos.*

s ותבער בצאן ובנערים ותאכלם
איוב א טז

נאכל *Comedemus.*

מה נאכל בשנה השביעית ויקר׳ כה כ
אשר נאכל במצרים חנם במד׳ יא ה
בני נאכל מחר מלכ׳ ב ו כח

נאכל *Comedemus.*

מפרי עץ הגן נאכל בראש׳ ג ב
לחמנו נאכל ישע׳ ד א

ונאכלה *Et comedemus.*

תנה לנו בשר ונאכלה במד׳ יא יג

ונאכלה *Idem.*

ונקחה דגן ונאכלה נחמ׳ ה ב
מן הזרעים ונאכלה דני׳ א יב

ונאכלהו *Et comedimus eum.*

ונבשל את בני ונאכלהו מלכ׳ ב ו כט

ונאכלנו *Et Comedemus eum.*

תני את בנך ונאכלנו היום מלכ׳ ב ו כח
תני את בנך ונאכלנו ו כט

תאכלו. תאכלו *Comedetis.*

לא תאכלו מכל עץ הגן בראש׳ ג א
אמר אלהים לא תאכלו ממנו ג ג
דמו לא תאכלו ט ד
אל תאכלו ממנו נא שמות יב ט
וככה תאכלו אתו יב יא
שבעת ימים מצות תאכלו יב טו
בערב תאכלו מצת יב יח
כל מחמצת לא תאכל יב כ
תאכלו מצות יב כ
בין הערבים תאכלו בשר טז יב
בשדה טרפה לא תאכלו כב ל
וכל דם לא תאכלו ויקר׳ ג יז
ועז לא תאכלו ז כג
וכל דם לא תאכלו ז כו
ושם תאכלו אתו ח לא
תאכלו במקום טהור י יד
אכול תאכלו אתה בקדש י יח
זאת החיה אשר תאכלו יא ב
בבהמה אתה תאכלו יא ג
אך את זה לא תאכלו יא ד
מבשרם

מבשרם לא תאכלו יא ח ויא יא
את זה תאכלו וגו׳
אתם תאכלו יא ט
אך את זה תאכלו יא כא
את אלה מהם תאכלו יא כב
דם כל בשר לא תאכלו יז יד
תאכלו את פריו יט כה
לא תאכלו על הדם יט כו
שבעת ימים מצות תאכלו כג ו
לא תאכלו עד עצם היום הזה כג יד
תאכלו את תבואתה כה יב
ותאכלו ישן כה כב
ובשר בנתיכם תאכלו כו כט
רק את הדם לא תאכלו דבר׳ יב יז
ואת הבהמה אשר תאכלו יד ד
בבהמה אתה תאכלו יד ו
אך את זה לא תאכלו יד ז
מבשרם לא תאכלו יד ח
את זה תאכלו יד ט
וקשקשת תאכלו יד ט
לא תאכלו טמא הוא לכם יד י
כל צפור טהורה תאכלו יד יא
וזה אשר לא תאכלו מהם יד יב
כל עוף טהור תאכלו יד כ
לא תאכלו כל נבלה יד כא
ואל תאכלו ואל תשתו אסתר ד יו
טוב הארץ תאכלו ישע׳ א יט
חיל גוים תאכלו סא ו
ולחם אנשים לא תאכלו יחזק׳ כד כב
על הדם תאכלו לג כה
את החלב תאכלו לד ג
אדם לא תאכלו עוד לו יד
בשר גבורים תאכלו לט יח
וכי תאכלו וכי תשתו זכר׳ ז ו

תֹּאכֵלוּן Comedetis.

לא יום אחד תאכלון במד׳ יא יט

תֹּאכְלוּם Comeditis ista.

לא תאכלום כי שקץ הם ויקר׳ יא מב

תֹּאכְלֻהוּ Comedetis eum.

ואכל לא תאכלהו ויקר׳ ז כד

יֹאכְלוּ Comedent.

לא יאכלו בני ישראל בראש׳ לב לב
כי אתי יאכלו האנשים מג יו
כי שם יאכלו לחם מג כה
על הבתים אשר יאכלו אתו שמות יב ז
יאכלו אהרן ובניו ויקר׳ ו ט

לא יאכלו שקץ הם יא יג
הם יאכלו בלחמו כב יא
אחרי כן יאכלו הקראים ש״א ט יג
יאכלו הכלבים וגו׳
יאכלו עוף מלכ׳ א יד יא וכא כד
יאכלו הכלבים והמת לו
בשדה יאכלו עוף יו ד
הכלבים יאכלו את איזבל כא כג
ואת איזבל יאכלו הכלבים מלכ׳ ב ט י
יאכלו הכלבים את בשר ט לו
אשר לא יאכלו מקדש עזר׳ ב סג
אשר לא יאכלו מקדש נחמ׳ ז סה
יאכלו ענוים וישבעו תהל׳ כב כז
יאכלו בניך ובנותיך ירמ׳ ה יז
ככה יאכלו בני ישראל יחזק׳ ד יג
אבות יאכלו בנים בתוכך
ובנים יאכלו אבותם ה י
אבות יאכלו בסר יח ב
המה יאכלו פריך כה ד
יאכלו שם הכהנים מב יג
לא יאכלו הכהנים מד לא

יוּכְלוּ s Idem.

כי יוכלו אתיקים מרגה מב ה

יֹאכֵלוּ Comedent.

חלק כחלק יאכלו דבר׳ יח ח
אשר חלב זבחמו יאכלו לב לח
ושריך בבקר יאכלו קהל׳ י יו
ושריך בעת יאכלו י יז
פרי מעלליהם יאכלו ישע׳ ג י
גרים יאכלו ה יז
בשר זרעו יאכלו ט כ
בליל חמיץ יאכלו ל כד
הנה עבדי יאכלו סה יג
בשר רעהו יאכלו ירמ׳ יט ט
לחמם בדאגה יאכלו יחזק׳ יב יט
חטאת עמי יאכלו הוש׳ ד ח
ובאשור טמא יאכלו ט ג

יֹאכֵלוּן Comedent.

ולא יאכלון ולא יריחן דבר׳ ד כח

יֹאכֵלוּן Idem.

אשי ״ ונחלתו יאכלון דבר׳ יח א

וְיֹאכְלוּ Et comedent.

ויאכלו וישתו וילכו מלכ׳ ב ו כב
ויאכלו מפרי דרכם משלי א לא

וְיֹאכְלוּ Et comedent.

ויאמר צק לעם ויאכלו מלכ׳ ב ד מא
תן לעם ויאכלו ד מב וד מג

וַיֹּאכְלוּ Et comederunt.

ויאכלו וישתו בראש׳ כה נד
ויעש להם משתה ויאכלו כו ל
ויאכלו שם על הגל לא מו
ויאכלו לחם לא נד
ויחזו את האלהים ויאכלו שמו׳ כד יא
ויאכלו מעבור הארץ יהוש׳ ה יא
ויאכלו וישתו שופ׳ ט כז
ויאכלו וישתו וילינו שם יט ד
וישבו ויאכלו שניהם יט ו
עד נטות היום ויאכלו שניהם יט ח
וירחצו רגליהם ויאכלו וישתו יט כא
ויאכלו ויותירו כדבר ״ מלכ׳ ב ד מד
ויאכלו וישתו וישלחם ו כג
אל אהל אחד ויאכלו וישתו ז ח
ויאכלו וישתו לפני ״ ד״ה א כט כב
ויאכלו את המועד ד״ה ב ל כב
ויאכלו בני ישראל השבים עזר׳ ו כא
ויאכלו וישבעו נחמ׳ ט כה
ויאכלו עמו איו׳ מב יא
ויאכלו וישבעו מאד תהל׳ עח כט
ויאכלו זבחי מתים קו כח
ויאכלו את ישראל בכל פה ישע׳ ט יא
ויאכלו ארץ ומלואה ירמ׳ ח יו
ויאכלו שם לחם מא א

וַיֹּאכֵלוּ Et comederunt.

תחת העץ ויאכלו בראש׳ יח ח
ומצות אפה ויאכלו יט ג
ויתן להם ויאכלו שופט׳ יד ט
ולפני עבדיו ויאכלו שמו׳ א כט כה
ויתן לעם ויאכלו מלכ׳ א יט כא
ישבעו בשר ויאכלו הוש׳ ח יג

יֹאכְלֻהוּ Comedent eum.

על מרדים יאכלהו שמו׳ יב ח
אהרן ובניו יאכלהו ויקר׳ ח לא
על מצות ומררים יאכלהו במד׳ ט יא
כי מאספיו יאכלהו ישע׳ סב ט

יֹאכְלוּהָ Comedent eam.

אהל מועד יאכלוה ויקר׳ ו ט

וְיֹאכְלוּהָ Et comedent eam.

ויאכלוה בני נשר משלי ל יז

יֹאכְלוּם Comedent ea.

והאשם המה יאכלום יחזק׳ מד כט

Comedent. תֹּאכַלְנָה

אם תאכלנה נשים פרים איכה ב כ
תאכלנה אשה את בשר זכר' יא ט

Et comederunt. וַתֹּאכַלְנָה

ותאכלנה הפרות רעות ברא' מא ד
ותאכלנה הפרות דרקות מא כ

Niph. Et consumatur. וְנֶאֱכַל

קצים ונאכל גדיש שמו' כב ה

Quod comeditur. הַנֶּאֱכֶלֶת

ובין החיה הנאכלת ויקר' יא מז

Comedendo. הֵאָכֹל

ואם האכל יאכל ויקר' ז יח
האכל יאכל ביום השלישי יט ז

Comedetur. יֵאָכֵל

ולכל מאכל אשר יאכל ברא' ו כא
אך אשר יאכל לכל נפש שמו' יב יו
בבית אחד יאכל יב מו
ולא יאכל חמץ יג ג
מצות יאכל את שבעת הימים יג ז
ולא יאכל את בשרו כא כח
לא יאכל כי קדש הוא כט לד
במקום קדוש יאכל ויקר' ז ו
ביום קרבנו יאכל ז טו
את זבחו יאכל ז יו
והנותר ממנו יאכל ז יו
ואם האכל יאכל ז יח
והבשר וגו' לא יאכל ז יט
מכל האכל אשר יאכל יא לד
שקץ הוא לא יאכל יא מא
או עוף אשר יאכל יז יג
ביום זבחכם יאכל יט ו
ואם האכל יאכל ביום יט ז
ערלים לא יאכל יט כג
ביום ההוא יאכל כב ל
שבעת ימים מצות יאכל במד' כח יז
כאשר יאכל את הצבי דבר' יב כב
מצות יאכל יחזק' מה כא

Et consumta fuit. וַיֵּאָכֵל

ויאכל חצי בשרו במד' יב יב

Num comedetur. הֲיֵאָכֵל

היאכל תפל מבלי מלח איו' ו ו

Comedetur. תֵּאָכֵל

מצות תאכל ויקר' ו ט
כליל תהיה לא תאכל ו יו
במקום קדש תאכל ו יט
לא תאכל באש תשרף ו כג
ובין החיה אשר לא תאכל יא מז
ואחריתך תאכל באש יחזק' כג כה
תאכל כל הארץ צפנ' א יח וג ח
והיא באש תאכל זכר' ט ד

Comedentur. יֵאָכְלוּ

טמא הוא לכם לא יאכלו דבר' יד יט
כל אכליך יאכלו ירמ' ל יו

Comedentur. תֵּאָכַלְנָה

אשר לא תאכלנה מרע ירמ' כד ב
וכד ג וכד ח
לא תאכלנה מרע כט יז

Pih. Consumet eum. תְּאָכְלֵהוּ

תאכלהו אש לא נפח איו' כ כו

Pyh. Consumtus fuit. אֻכָּל

והסנה איננו אכל שמו' ג ב

Consumtae sunt. אֻכְּלוּ

ושעריה אכלו באש נחמ' ב ג וב יג
אכלו כקש יבש נחו' א י

Consumemini. תְּאֻכְּלוּ

חרב תאכלו ישע' א כ

Hiph. Cibasti eos. *הֶאֱכַלְתָּם

האכלתם דמעה תהל' פ ו

Cibavi. הֶאֱכַלְתִּי

אשר האכלתי אתכם שמו' יו לב

Et comedere faciam. וְהַאֲכַלְתִּי

והאכלתי את מוניך ישע' מט כו

וְהַאֲכַלְתִּיךָ

Et comedere, faciam te.

והאכלתיך נחלת יעקב ישע' נח יד

Cibabam te. הֶאֱכַלְתִּיךְ

ושמן ודבש האכלתיך יחזק' יו יט

וְהַאֲכַלְתִּים

Et comed. faciam eos.

והאכלתים את בשר בניהם ירמ' יט ט

Cibans sum. מַאֲכִיל

הנני מאכיל אותם לענה ירמ' כג טו

Qui cibans fuit te. הַמַּאֲכִלְךָ

המאכלך מן במדבר דבר' ח יו

Cibaturus eos. מַאֲכִילָם

הנני מאכילם את העם ירמ' ט יד

Ad consumendum. לְהָכִיל

מרוטה להאכיל יחזק' כא לג

Ciba eum. הַאֲכִלֵהוּ

האכילהו לחם משלי כה כא

Et alite eum. וְהַאֲכִלֻהוּ

והאכילהו להם לחץ ד"ה ב יח כו
האכילהו לחם לחץ מלכ' א כב כז

Cibato. תַּאֲכִל

בטנך תאכל יחזק' ג ג

Comedere fecit me. וַיַּאֲכִלֵנִי

ויאכלני את המגלה יחז' ג ב

יַאֲכִלֵנוּ

Comedendum daret nobis.

מי יאכלנו בשר במד' יא ד
מי יאכלנו בשר במד' יא יח

Et cibavit te. וַיַּאֲכִלְךָ

ויאכלך את המן דבר' ח ג

Et cibavit eum. וַיַּאֲכִלֵהוּ

ויאכילהו מחלב חטה תהל' פא יז

Et cibarunt eos. וַיַּאֲכִלוּם

ויאכלום וישקום ד"ה ב כח טו

Cibus. *אוֹכִיל

s שפייזע.

ואט אליו אוכיל הוש' יא ד

אֹכֶל

*Cibus, Commeatus, Esca.**

s שפייזע, נעשריידע.

ויקבצו את כל אכל בראש' מא לה
אכל בערים ושמרו מא לה
ויקבץ את כל אכל וגו'
ויתן אכל בערים
אכל שדה העיר מא מח
מארץ כנען לשבר אכל מב ז
ועבדיך באו לשבר אכל מב י
שברו לנו מעט אכל מג ב ומד כה
ירדנו בתחלה לשבר אכל מג כ
נרדה ונשברה לך אכל מג ד
הורדנו בידינו לשבר אכל מג כב
אמתחת האנשים אכל מד א
אכל תשברו מאתם בכסף דבר' ב ו
אכל בכסף תשבירני ב כח
נשך כסף נשך אכל כג כ
כנשר יטוש על אכל איו' ט כו
יחד אכל יטעם לו יב יא

יח

יתן אכל למכביר   לו לא
יתעו לבלי אכל   לח מא
משם חפר אכל   לט כט
לשאל אכל לנפשם   תהל׳ עח יח
כל אכל תתעב נפשם   קז יח
רב אכל ניר ראשים   משלי יג כג
כי בקשו אכל למו   איכ׳ א יט
אכל נכרת   יואל א יו
ושדמות לא עשה אכל   חבק׳ ג יז

הָאֹכֶל *Cibarium.*

והיה האכל לפקדון   בראשׁ מא לו
מכל האכל אשר יאכל   ויקר׳ יא לד
לעת האכל גשי הלם   רות ב יד

בָּאֹכֶל *Pro cibo.*

נתנו מחמדיהם באכל   איכ׳ א יא

אָכְלֶךָ *Cibum tuum.*

ובמרבית לא תתן אכלך   ויקר׳ כה לז

וּלְאָכְלְכֶם *Et ad cibum vest.*

הזרע השדה ולאכלכם   בראשׁ מז כד

אָכְלוֹ *Cibus ejus, suus.*

איש לפי אכלו   שמו׳ יב ד
לקטו ממנו איש לפי אכלו   יו יו
איש לפי אכלו לקטו   יו יח
כפי אכלו וחם השמש ונמס   יו כא
וניבו נבזה אכלו   מלאכ׳ א יב

לְאָכְלוֹ *Cibo ejus.*

אין שריד לאכלו   איו׳ כ כא

אָכְלָם *Cib. eorum, suus.*

ואת כל אכלם וילכו   בראשׁ יד יא
עוד אכלם בפיהם   תהל׳ עח ל
ולבקש מאל אכלם   קד כא
לתת אכלם בעתו   קד כז
את אכלם בעתו   קמה טו

לְאָכְלָה* *In cibum.*

* צור שפייזע, פערצעהרונג, צום פראס.

לכם יהיה לאכלה   בראשׁ א כט
כל ירק עשב לאכלה   א ל
והיה לך ולהם לאכלה   ו כא
לכם יהיה לאכלה   ט ג
אשר נתן יי׳ לכם לאכלה   שמו׳ יו טו
אשר הוא לכם לאכלה   ויקר׳ יא לט
שבת הארץ לכם לאכלה   כה ו
היו לאכלה   ירמ׳ יב ט
לאש נתן לאכלה   יחזק׳ טו ד
נתתיו לאש לאכלה   טו ו
לאש תהיה לאכלה   כא לז
העבירו להם לאכלה   כג לז
נתתיך לאכלה   כט ה
לאכלה לכל חית השדה   לד ה
ותהיינה צאני לאכלה   לד ח
ולא תהיינה להם לאכלה   לד י
לנו נתנו לאכלה   לה יב
נתתיך לאכלה   לט ד

הָאֲכִילָה* *Cibus.*

* שפייזען.

בכח האכילה   מלכ׳ א יט ח

מַאֲכָל* *Cibus.*

* שפייזע, נעטריידע.

מכל מאכל אשר יאכל   בראו׳ ו כא
כל עץ מאכל   ויקר׳ יט כג
כי לא עץ מאכל הוא   דבר׳ כ כ
מהאכל יצא מאכל   שופט׳ יד יד
מאכל קמח דבלים   ד״ה א יב מ
ואצרות מאכל ושמן ויין   ד״ה ב יא יא
ועץ מאכל לרב   נחמ׳ ט כה
תתנהו כצאן מאכל   תהל׳ מד יב
תתנהו מאכל לעם לציים   עד יד
מאכל לעוף השמים   עט ב
מאכל לאיביך   ישע׳ סב ח
כל עץ מאכל   מז יב
ואל כל מאכל   חגי ב יב

וּמַאֲכָל *Et cibus.*

ומאכל ומשתה ושמן   עזר׳ ג ז

לְמַאֲכָל *Ad cibum.*

וטוב למאכל   בראשׁ ב ט
כי טוב העץ למאכל   ג ו
והיתה נבלתך למאכל   דבר׳ כח כו
למאכל לעוף השמים   ירמ׳ ז לג
ויו ד ויט ז ולד כ
והיה פריו למאכל   מז יב

מַאֲכַל *Cibus.*

מכל מאכל פרעה   ברא׳ מ יז
ונפשו מאכל תאוה   איו׳ לג כ

וּמַאֲכַל *Et cibus.*

ומאכל שלחנו   מלכ׳ א י ה
ומאכל שלחנו   ד״ה ב ט ד

וּמַאֲכָלְךָ *Et cibus tuus.*

ומאכלך אשר תאכלנו   יחזק׳ ד י

וּמַאֲכָלוֹ *Et cibus ejus.*

ומאכלו בראה   חבק׳ א יו

מַאֲכָלָהּ *Cibus ejus.*

אגרה בקציר מאכלה   משל׳ ו ח

מַאֲכַלְכֶם *Cibus vester.*

אשר מנה את מאכלכם   דניא׳ א י

מַאֲכֹלֶת* *Cibus, Pabulum.*

* שפייזע.

מאכלת אש   ישע׳ ט ד

כְּמַאֲכֹלֶת *Quasi Pubulum.*

ויהי העם כמאכלת אש   ישע׳ ט יח

מַכֹּלֶת* *Cibum.*

* נאהרונג.

מכלת לביתו   מלכ׳ א ה כה

הַמַּאֲכֶלֶת* *Culter, Gladius.*

* מעססער, שלאכטמעססער.

האש ואת המאכלת   בראשׁ כב ו
ויקח את המאכלת לשחט   כב י
ויקח את המאכלת   שופט׳ יט כט

וּמַאֲכָלוֹת *Cultri.*

ומאכלות מתלעתיו   משלי ל יד

אכן כל שענינו אמות הדבר וקיום אמיתותו:

Certe, Vere, Sane, Utique.

אָכֵן* *Certe.*

* פירוואהר! געווים! אין דער מאהט אבער דאך!

אכן יש יי׳ במקום הזה   בראשׁ כח יז
ויאמר אכן נודע הדבר   שמו׳ ב יד
אכן סר מר המות   שמו׳ א טו לב
אכן יטו את לבבכם   מלכ׳ א יא ב
אכן רוח היא באנוש   איו׳ לב ח
אכן שמעת קול   תהל׳ לא כג
אכן שמע אלהים   סו יט
אכן כאדם תמותון   פב ז
אכן חציר העם   ישע׳ מ ז
אכן אתה אל מסתתר   מה טו
אכן משפטי את יי׳   מט ד
אכן חלינו   נג ד
אכן בגדה אשה   ירמ׳ ג כ
אכן לשקר מגבעות   ג כג
אכן ביי׳ אלהינו   ג כג
אכן השא השאת   ד י
אכן הנה לשקר   ח ח
אכן השכימו   צפנ׳ ג ז

אכף הוא בשרש כפף

כפף *Vide Rad* **אכף**

אכר פירושו חורש

Agricolu.

Agricola. ***אִכָּר**

• לאַנדמאַנן, אַקקערסמאַנן.

ונפצתי בך אכר וצמדו ירמ׳ נא כג
וקראו אכר אל אבל עמו׳ ה יז

Agricola. **אִכָּרִים**

אכרים וכרמים בהרים ד״ה ב כו י
בשו אכרים ירמ׳ יד ד
אכרים ונסעו בעדר לא כג
הבישו אכרים יואל א יא

Agricolae vestri, **אִכָּרֵיכֶם**

אכריכם וכרמיכם ישע׳ סא ה

אל יפקד מושבו הן מילה בו מזהרה או תחנה או שלילה או מיונח במקום על או אנה:

אַל *Vox indeclinabilis, cujus loca desunt*

• ניכט, ניכט זאָ, דאָך ניכט, ניכטס, קיינער.

אלל שלש המה פתרותיו

Significata ejus tria sunt.

א מה שהוא שם חדש הששי

I. Elul, mensis Augusti nomen.

Augusti. ***לֶאֱלוּל**

• דער זעכזטע מאָנאַט דעם יידישען יאַהרס, דער מאָנאַט אויגוסט. ערנדטע־מאָנאַט.

בעשרים וחמשה לאלול נחמ׳ ו טו

ב מה שפירושו הפקד התועלת ומניעות הריק

II. Nihilum.

Nihili. ***אֱלִל. אֱלִיל**

• ניכטיג, דאַס ניכטיגע, ניכטיגקייט, וועזענלאָז.

רפאי אלל כלכם איו׳ יג ד

Nihili. **וֶאֱלִיל**

חזון שקר וקסם ואליל ירמ׳ יד יד

Nihil. **הָאֱלִיל**

• לממלכת האליל ישעי׳ י י

הוי רעי האליל זכרי׳ יא יז

Idola. ***אֱלִילִים. אֱלִלִם**

• גאָעטצען, דיע ניכטיגען.

לא תעשו לכם אלילים ויקר׳ כו א
כי כל אלהי העמים אלילים ד״ה א יו כו
כל אלהי העמים אלילים תהלי׳ צו ה
ותמלא ארצו אלילים ישע׳ ב ח
והשבתי אלילים מנף יחזק׳ ל יג
לעשות אלילים אלמים חבק׳ ב יח

Idola. **הָאֱלִלִם. הָאֱלִילִים**

אל תפנו אל האלילים ויקר׳ יט ד
ודרשו אל האלילים יט ג

Et idola. **וְהָאֱלִילִים**

והאלילים כליל יחלף ישע׳ ב יח

In idolis. **בָּאֱלִילִים**

המתהללים באלילים תהל׳ צז ז

Idola. **אֱלִילֵי**

את אלילי כספו
ואת אלילי זהבו ישע׳ ב כ
ונעו אלילי מצרים יט א
איש אלילי כספו לא ז

Et idola. **וֶאֱלִילֵי**

ואלילי זהבו ישע׳ לא ז

Et idolis ejus. **וְלֶאֱלִילֶיהָ**

לשמרון ולאליליה ישע׳ י יא

ג מה שיורה כמו הוי או אוי או אבוי:

III. Vae, Heu.

Vaè. ***אַלְלַי**

• וועהע!

אם רשעתי אללי לי איו׳ י טו
אללי לי כי הייתי מיכ׳ ז א

אלה הוא ישלח בדים ויעשה פארות שבעה לא תזכרנה שתים מהנה:

Significata ejus septem sunt.

א מה שלא יורה רק מלת הספק כמו אולי:

I. **אוּלַי** *Si, Fortasse, Forte,*

אולי. אֻלַי s

• ווענן ניכט, אָב ניכט, פיעללייכט.

אולי אבנה ממנה בראש׳ טז ב
אולי יישר בעיני במד׳ כג כז
אולי יי׳ אותי יהוש׳ יד יב
אולי יקל אתידו שמו׳ א ו ה
אולי ישמע יי׳ מלכ׳ ב יט ד
אולי יעשה יי׳ ירמ׳ כא ב
אולי יחנן יי׳ עמו׳ ה טו
אולי תסתרו צפני׳ ב ג
אולי לא תאבה בראש׳ כד ח
אולי בקרבי אתה יושב יהו׳ ט ז
אולי נמצא חציר מלכ׳ א יח ה
אולי חטאו בני איו׳ א ה
או לי ימשני בראש׳ כז יב
אולי יש חמשים יח כד
אול׳ יחסרון חמשים יח כח
אולי ימצאון יח כט ויח לב
אלי לא תלך האשה כד לט
אולי ישא פני לב כא
אולי אכפרה בעד שמו׳ לב ל
אולי אוכל נכה בו במד׳ כב ו
אולי אוכל להלחם כב יא
אולי נשתה מפני כג כג
אולי יניד לנו שמו׳ א ט ו
אולי יעשה יי׳ לנו יד ו
אולי יעשה המלך שמו׳ ב יד טו
אולי יראה יי׳ בעוני טז יב
אולי ישן הוא מלכ׳ א יח כז
אולי יחיה את נפשך כ לא
אולי ישמע יי׳ מלכ ב יט ד
אולי ישמע יי׳ ישעי׳ לז ד
אולי תוכלי מז יב
אולי תערוצי מז יב
אולי ישמעו וישבו ירמ׳ כו ג
אולי ישמעו בית לו ג
אולי תפל תחנתם לו ז
אולי תרפא נא ח
אולי יראו כי בית יחזק׳ יב ג
אולי יש תקוה. איכ׳ ג כט
אולי יעשה זרים הוש׳ ח ז
אולי יתעשת האלהים יונ׳ א ו

ב המורה אחוז קנין לבעליו כמו של ואלי ואליו אליך והנגזר מהם:

II. **אֶל** *Vox indeclinabilis, cujus loca desunt.*

• דיא בעוועגונג, דאַס שטרעבען, אויך דיא בלאָסע ריכטונג נאַך איינעם, אָרטע בעצייכנענד, זאָוואָהל אים פהיזישען אלס גייסטיגען זיננע, אַלזאָ: נאַך, הין, אויף, צו, גענען, ווידער, ביז צו, ביז צור, ביז צום, ביז אַן, אין, אונטער, הינצו, אויסער, ווענן, איבער, אַן, אַם.

ג מה שיעשה האלהת הלמו לדבר מה רשה אליו לנד כמו אל ואלה :

אל אלה *Pronomen quorum loca desunt*

s דיעזע.

ד מה שפירושו קינה :

IV. Ejulare.

אֱלִי *Ejulato.*

s וועהקלאגע. יאממערע.

אלי כבתולה יואל א ח

ה כל מה שירלה ממנו שבועה או קללה ועמו תאלתך :

V. Jurare, Exsecrari.

אָלִית *Exsecrata es.*

s שוועארן, בעשהייערן, פלוכען, פערוווינשען.

ואת אלית וגם אמרת שופט׳ יז ב

אָלֹה *Exsecrando.*

אלה וכחש הוש׳ ד ב

אָלוֹת *Exsecrando*

דברו דברים אלות שוא הוש׳ י ד

לְהַאֲלֹתוֹ *Hiph. Adjurare.*

ונשא בו אלה להאלתו מלכ׳ א ח לא

ונשא בו אלה להאלתו ד״ה ב ו כא

וַיֹּאֶל *Et adjuravit.*

ויואל שאול את העם שמו׳ א יד כד

אָלָה* *Adjuratio, Exsecratio.*

s איד, שוואור, פערווינשונג.

תהי נא אלה בינותינו בראשי׳ כו כח

ושמעה קול אלה ויקר׳ ה א

ונשא בו אלה להאלתו

ובא אלה מלכ׳ א ח לא וד״ה ב ו כב

אלה פיהו מלא תהל׳ י ז

אלה ישמע ולא יגיד משלי כט כד

על כן אלה אכלה הארץ ישע׳ כד ו

מפני אלה אבלה הארץ ירמ׳ כג י

בזית אלה להפר ברית יחזק׳ יז נט

ובזה אלה להפר ברית יז יח

הָאָלָה *Idem.*

בשבעת האלה במד׳ ה כא

הברית הזאת ואת האלה דבר׳ כט יג

והיה בשמעו את דברי האלה כט יח

כל האלה הכתובה בספר הזה כט יט

האלה והשבעה דניאל ט יא

זאת האלה היוצאת זכר׳ ה ג

בְּאָלָה *Cum exsecratione.*

ובאים באלה ובשבועה נחמ׳ י ל

לשאל באלה נפשו איו׳ לא ל

ויבא אהו באלה יחזק׳ יז יג

לְאָלָה *In exsecrationem.*

לאלה ולשבעה במד׳ ה כא

והיתה האשה לאלה במד׳ ה כז

לאלה ולשמה ירמ׳ כט יח ומב יח

והיה לאלה לשמה מד יב

וּמֵאָלָה *Et prae exsecratione.*

ומאלה ומכחש יספרו תהל׳ נט יג

s **אָלָתִי** *Exsecrationem meam.*

אם לא אלתי אשר בזה יחזק׳ יז יט

מֵאָלָתִי *Ab exsecratione mea.*

אז תנקה מאלתי וגו׳

והיית נקי מאלתי בראשי׳ כד מא

אָלָתוֹ *Exsecrationem ejus.*

אשר בזה את אלתו יחזק׳ יז יז

וּבְאָלָתוֹ *Cum adjurat. ejus.*

בברית יי׳ אלהיך ובאלתו דבר׳ כט יא

אָלוֹת *Adjurationes.*

ככל אלות הברית דבר׳ כט כא

הָאָלֹת, הָאָלוֹת

Exsecrationes istas.

וכתב את האלת האלה במד׳ ה כג

ונתן יי׳ אלהיך את כל האלות דבר׳ ל ז

את כל האלות הכתובות ד״ה ב לד כד

תַּאֲלָתְךָ* *Exsecrat. tuam.*

s דיין פלוך.

תאלתך להם איכ׳ ג סה

ו מה שפירושו זנב :

VI. Cauda arietis vel ovis tantum.

הָאַלְיָה* *Cauda.*

s פעטטשוואנץ.

חלבו האליה תמימה ויקר׳ ג ט

את האליה ואת החלב ז ג

ויקח את החלב ואת האליה ח כה

ומן האיל האליה והמכסה ט יט

וְהָאַלְיָה *Et caudam.*

החלב והאליה שמו׳ כט כב

ז מה שהוא שם אילן מה:

VII. Quercus.

הָאֵלָה *Quercus.*

s איכע.

ויקימה שם תחת האלה יהוש׳ כד כו

אֵלָה* *Quercus.*

s טערעבינטהע.

כל אלה עבתה יחזק׳ ו יג

הָאֵלָה *Idem.*

תחת האלה אשר עם שכם בראי׳ לה ד

וישב תחת האלה שופט׳ ו יא

ויוצא אליו אל תחת האלה ו יט

ויחנו בעמק האלה שמואל א יז ב

וכל איש ישראל בעמק האלה יז יט

אשר הכית בעמק האלה כא י

תחת שובך האלה הגדולה שמו׳ ב יח ט

עודנו חי בלב האלה יח יד

את עצמותיהם תחת האלה ד״ה א י יב

וְאֵלָה *Et quercus.*

תחת אלון ולבנה ואלה הוש׳ ד יג

בָּאֵלָה *Et quercu.*

ויחזק ראשו באלה שמו׳ ב יח ט

את אבשלם תלוי באלה יח י

כְּאֵלָה, כָּאֵלָה *Sicut quercus.*

כאלה נבלת עלה ישע׳ א ל

כאלה וכאלון ו יג

בָּאֵלִים *In quercetis.*

הנחמים באלים ישע׳ נז ה

מֵאֵלִים *A quercetis*

כי יבשו מאלים ישע׳ א כט

אֵלֵי *Quercus.*

וקרא להם אלי הצדק ישע׳ סא ג

אֵלֵיהֶם *Cuercut eor.*

ולא יעמדו אליהם יחזק׳ לא יד

אַלּוֹן* *Quercus.*

s טערעבינטהע.

תחת אלון ולבנה הוש׳ ד יג

s **אֵלוֹן** *Idem.*

עם אלון מצב אשר בשכם שופט׳ ט ו

מדרך אלון מעוננים ט לז

ובאת עד אלון תבור שמו׳ א י ג

וְאַלּוֹן *Et quercus.*

ויקח תרזה ואלון ישע׳ מד יד

תחת

הָאַלּוֹן *Quercus.*

תחת האלון בראש' לה ח

וְכָאַלּוֹן *Et sicus quercus.*

כאלה וכאלון ישע' ו יג

אַלּוֹנִים *Quercus.*

אלונים מבשן עשו יחזק' כז ו

כָּאַלּוֹנִים *Sicut quercus.*

וחסן הוא כאלונים עמו' ב ט

אַלּוֹנֵי *Quercus.*

וכל אלוני הבשן ישע' ב יג
הילילו אלוני בשן זכר' יא ב

אֵלוֹנֵי *Idem.* s

אצל אלוני מרה דבר' יא ל

בְּאֵלֹנֵי s

וישב באלני ממרא בראש' יג יח
באלני ממרא יד יג
וירא אליו יי' באלני ממרא יח א

אלה כל לשון אלהות איך שהונח

Deus.

אֱלֹהַּ, אֱלוֹהַּ *Deus.*

s נאטס.

וישש אלוה עשהו דבר' לב טו
יזבחו לשדים לא אלה לב' יז
אל ידרשהו אלוה ממעל איו' ג ד
ויסך אלוה בעדו ג כג
מנשמת אלוה יאבדו ד ט
אשרי אנוש יוכיחנו אלוה ה יז
בעותי אלוה יערכוני ו ד
ותקותי יתן אלוה ו ח
ויואל אלוה וידכאני ו ט
אלוה לא ישיב אפו ט יג
אמר אל אלוה אל תרשיעני י ב
ואולם מי יתן אלוה דבר יא ה
כי ישה לך אלוה מעונך יא ו
החקר אלוה תמצא יא ז
לאשר הביא אלוה בידו יב ו
הבסוד אלוה תשמע טו ח
אל אלוה דלפה עיני יו כ
ויוכח לגבר עם אלוה' יו כא
דעו איפה כי אלוה עותני יט ו
כי יד אלוה נגעה בי יט כא
ומבשרי אחזה אלוה יט כו
ולא שבט אלוה עליהם כא ט
אלוה יצפון לבניו אונו כא יט

הלא אלוה גבה שמים כב יב
ותשא אל אלוה פניך כב כו
ורוח אלהי באפי כז ג
כי ישל אלוה נפשו כז ח
יקרא אלוה בכל עת כז י
כימי אלוה ישמרני כט ב
בסוד אלוה עלי אהלי כט ד
ומה חלק אלוה ממעל לא ב
וידע אלוה תמתי לא ו
כי ירבה אלוה מאנוש לג יב
יעתר אל אלוה וירצהו לג כו
ולא אמר איה אלוה עשי לה י
התדע בשום אלוה עליהם לז טו
על אלוה נורא הוד לז כב
כי השה אלוה חכמה לט יז
מוכיח אלוה יעננה מ ב
כי מי אלוה מבלעדי יי' תהל' יח לב
בינו נא זאת שכחי אלוה נ כב
מלפני אלוה יעקב קיד ז
אם תקטל אלוה רשע קלט יט
כל אמרת אלוה צרופה משלי ל ה
היש אלוה מבלעדי ישע' מד ח
ועל כל אלוה לא יבין דני' יא לז
למבצרי מעזים עם אלוה נכר יא לט
אלוה מתימן יבוא חבק' ג ג
כי לא יוכל כל אלוה ד"ה ב לב טו
ואתה אלוה סליחות נחמ' ט יז

וֶאֱלוֹהַּ *Et Deus.*

ואלוה לא ישים תפלה איו' כד יב

לֶאֱלוֹהַּ *Deo.*

קרא לאלוה ויענהו איו' יב ד
כי עוד לאלה מלים לו ב

וְלֶאֱלוֹהַּ, וְלֶאֱלֹהַּ *Et Deo.*

ולאלה מעזים דניא' יא לה
ולאלה אשר לא ידעהו יא לה

מֵאֱלוֹהַּ *A Deo.*

האנוש מאלוה יצדק איוב ד יז

לֵאלֹהוֹ *Dei sui.*

ואשם זו כחו לאלהו חבק' א יא

אֱלֹהִים *Deus, Dii.*

בראשית ברא אלהים בראש' א א
ורוח אלהים מרחפת א ב
ויאמר אלהים יהי אור א ג
וירא אלהים את האור א ד
ויבדל אלהים א ד
ויקרא אלהים לאור יום א ה

ויאמר אלהים יהי רקיע א ו
ויעש אלהים את הרקיע א ז
ויקרא אלהים לרקיע שמים א ח
ויאמר אלהים יקוו המים א ט
ויקרא אלהים ליבשה וגו'
וירא אלהים כי טוב א י
ויאמר אלהים תדשא הארץ א יא
וירא אלהים כי טוב א יב
ויאמר אלהים יהי מארת א יד
ויעש אלהים את שני המארת א טז
ויתן אתם אלהים א יז
וירא אלהים כי טוב א יח
ויאמר אלהים ישרצו המים א כ
ויברא אלהים את התנינים וגו'
וירא אלהים כי טוב א כא
ויברך אתם אלהים לאמר א כב
ויאמר אלהים תוצא הארץ א כד
ויעש אלהים את חית הארץ וגו'
וירא אלהים כי טוב א כה
ויאמר אלהים נעשה אדם א כו
ויברא אלהים את האדם וגו'
בצלם אלהים א כו
ויברך אתם אלהים
ויאמר להם אלהים א כח
ויאמר אלהים הנה נתתי א כט
וירא אלהים את כל א לא
ויכל אלהים ביום השביעי ב ב
ויברך אלהים את יום השביעי
אשר ברא אלהים לעשות ב ג
המטיר יי' אלהים על הארץ ב ה
וייצר יי' אלהים את האדם ב ז
ויטע יי' אלהים ב ח
ויצמח יי' אלהים מן האדמה ב ט
ויקח יי' אלהים את האדם ב טו
ויצו יי' אלהים על האדם ב טז
ויאמר יי' אלהים לא טוב ב יח
ויצר יי' אלהים מן האדמה ב יט
ויפל יי' אלהים תרדמה ב כא
ויבן יי' אלהים את הצלע ב כב
אשר עשה יי' אלהים
אף כי אמר אלהים ג א
אמר אלהים לא תאכלו ג ג
כי ידע אלהים ג ה
וישמעו את קול יי' אלהים וגו'
מפני יי' אלהים ג ח
ויקרא יי' אלהים אל האדם ג ט
ויאמר יי' אלהים לאשה ג יג
ויאמר יי' אלהים אל הנחש ג יד

ויעש יי אלהים לאדם ג כא
ויאמר יי אלהים הן האדם ג כב
וישלחהו יי אלהים מגן ג כג
כי שת לי אלהים זרע אחר ד כה
ואיננו כי לקח אותו אלהים ה כד
וירא אלהים את הארץ ו יב
ויאמר אלהים לנח קץ ו יג
ככל אשר צוה אתו אלהים ו כב
כאשר צוה אלהים את נח ז ט
כאשר צוה אתו אלהים ז יו
ויזכר אלהים את נח וגו' ח א
ויעבר אלהים רוח על הארץ ח א
וידבר אלהים אל נח לאמר ח טו
ויברך אלהים את נח ואת בניו ט א
כי בצלם אלהים עשה ט ו
ויאמר אלהים אל נח ואל בניו ט ח
ויאמר אלהים זאת אות הברית ט יב
בין אלהים ובין כל נפש חיה ט יו
ויאמר אלהים אל נח ט יז
יפת אלהים ליפת ט כז
וידבר אתו אלהים לאמר יז ג
ויאמר אלהים אל אברהם יז ט
ויאמר אלהים אל אברהם יז טו
ויאמר אלהים אבל שרה יז יט
ויעל אלהים מעל אברהם יז כב
כאשר דבר אתו אלהים יז כג
ויהי כשחת אלהים וגו'
ויזכר אלהים יט כט
ויבא אלהים אל אבימלך כ ג
רק אין יראת אלהים כ יא
כאשר התעו אתי אלהים כ יג
וירפא אלהים את אבימלך כ יז
אשר דבר אתו אלהים כא ב
כאשר צוה אתו אלהים כא ד
צחק עשה לי אלהים כא ו
ויאמר אלהים אל אברהם כא יב
וישמע אלהים את קול הנער כא יז
ויקרא מלאך אלהים כא יז
כי שמע אלהים כא יז
ויפקח אלהים את עיניה כא יט
ויהי אלהים את הנער כא כ
אלהים עמך בכל כא כב
אלהים יראה לו השה כב ח
ידעתי כי ירא אלהים אתה כב יב
נשיא אלהים אתה בתוכנו כג ו
ויברך אלהים את יצחק כה יא
אשר נתן אלהים לאברהם כח ד
והנה מלאכי אלהים עלים כח יב

אין זה כי אם בית אלהים כח יז
אם יהיה אלהים עמדי כח כ
מצבה יהיה בית אלהים כח כב
ויאמר התחת אלהים אנכי ל ב
ותאמר רחל דנני אלהים ל ו
ותאמר רחל נפתולי אלהים ל ח
וישמע אלהים אל לאה ל יז
נתן אלהים שכרי ל יח
ויזכר אלהים את רחל
וישמע אליה אלהים ל כב
אסף אלהים את חרפתי ל כג
ולא נתנו אלהים להרע לא ז
ויצל אלהים את מקנה אביכם לא ט
העשר אשר הציל אלהים
אשר אמר אלהים אליך לא יו
ויבא אלהים אל לבן הארמי לא כד
ראה אלהים לא מב
ראה אלהים ביני ובינך לא נ
ויפגעו בו מלאכי אלהים לב ב
כאשר ראם מחנה אלהים לב ג
כי שרית עם אלהים לב כט
ראיתי אלהים פנים אל פנים לב לא
הילדים אשר חנן אלהים לג ה
כראת פני אלהים ותרצני לג י
כי חנני אלהים וכי יש לי כל לג יא
ויאמר אלהים אל יעקב לה א
ויסעו ויהי חתת אלהים לה ה
וירא אלהים אל יעקב עוד לה ט
ויאמר לו אלהים שמך יעקב לה י
ויאמר לו אלהים אני אל שדי לה יא
ויעל מעליו אלהים במקום לה יג
אשר דבר אתו שם אלהים לה טו
בלעדי אלהים יענה מא יו
איש אשר רוח אלהים בו מא לח
אחרי הודיע אלהים אותך מא לט
כי נשני אלהים את כל עמלי מא נא
כי הפרני אלהים בארץ עניי מא נב
מה זאת עשה אלהים לנו מב כח
ויאמר אלהים יחנך בני מג כט
כי למחיה שלחני אלהים מה ה
וישלחני אלהים לפניכם מה ז
שמני אלהים אדון מה ט
ויאמר אלהים לישראל מו ב
אשר נתן לי אלהים בזה מח ט
והנה הראה אתי אלהים מח יא
ישימך אלהים כאפרים מח כ
והיה אלהים עמכם מח כא
כי התחת אלהים אני נ יט

אלהים חשבה לטבה נ כ
פקד יפקד אלהים אתכם נ כה
וייטב אלהים למילדת שמ' א כ
וישמע אלהים
ויזכר אלהים ב כד
וירא אלהים את בני ישראל
וידע אלהים ב כה
ויקרא אליו אלהים מתוך ג ד
ויאמר אלהים אל משה אהיה ג יד
ויאמר עוד אלהים אל משה וגו' ג טו
וידבר אלהים אל משה ו ב
ראה נתתיך אלהים לפרעה ז א
אצבע אלהים הוא ח טו
ורב מהית קלת אלהים ט כח
טרם תיראון מפני יי אלהים ט ל
ולא נחם אלהים
כי אמר אלהים פן ינחם יג יז
ויסב אלהים את העם יג יח
פקד יפקד אלהים אתכם יג יט
את כל אשר עשה אלהים יח א
יבא אלי העם לדרש אלהים יח טו
ויהי אלהים עמך יח יט
אנשי חיל יראי אלהים יח כא
וצוך אלהים ויכלת עמד יח כג
וידבר אלהים את כל הדברים כ א
לא יהיה לך אלהים אחרים כ ג
ואל ידבר עמנו אלהים כ יט
אשר ירשיען אלהים כב ט
אלהים לא תקלל כב כו
ושם אלהים אחרים כג יג
ואמלא אתו רוח אלהים לא ג
כתבים באצבע אלהים לא יח
קום עשה לנו אלהים לב א
מעשה אלהים המה וגו'
מכתב אלהים הוא לב יו
עשה לנו אלהים לב כג
וימלא אתו רוח אלהים לה לא
ויבא אלהים אל בלעם במ' כב ט
ויאמר אלהים אל בלעם כב יב
ויבא אלהים אל בלעם לילה כב כ
ויחר אף אלהים כב כב
אשר ישים אלהים בפי אתו כב לח
ויקר אלהים אל בלעם כג ד
ותהי עליו רוח אלהים כד ב
יי אלהים אתה החלות דבר' ג כד
אשר לו אלהים קרבים אליו ד ז
ועבדתם שם אלהים אחרים ד כח
אשר ברא אלהים אדם ד לב

קול

קול אלהים מדבר מתוך האש ד לג
או הנסה אלהים ד לד
לא יהיה לך אלהים אחרים ה ז
ידבר אלהים את האדם וחי ה כד
קול יי אלהים חיים מדבר ה כו
אחרי אלהים אחרים ו יד וח יט
ועבדו אלהים אחרים ז ד
כתבים באצבע אלהים ט י
יי אלהים אל תשחת עמך ט כו
ועבדתם אלהים אחרים יא יו
אחרי אלהים אחרים יא כח
נלכה אחרי אלהים אחרים יג ג
ונעבדה אלהים אחרים יג ז ויג יד
וילך ויעבד אלהים אחרים יז ג
ידבר בשם אלהים אחרים יח כ
כי קללת אלהים תלוי כא כג
ולא ירא אלהים כה יח
ללכת אחרי אלהים אחרים כח יד
אלהים אחרים עץ ואבן כח לו
ועבדת שם אלהים אחרים כח סד
וילכו ויעבדו אלהים אחרים וגו'
אלהים אשר לא ידעום כט כג
כי פנה אל אלהים אחרים לא יח
ופנה אל אלהים אחרים לא כ
אלהים לא ידעום לב יז
ואין אלהים עמדי לב לט
[s] כי יי אלהיכם הוא אלהים יהוש' ב יא
ויאמר יהושע אתה יי אלהים ז ז
אל אלהים יי אל אלהים יי כב כב
ויברכו אלהים בני ישראל כב לג
ועבדתם אלהים כג יו
ויעבדו אלהים אחרים כד כ
והסירו את אלהים כד יד
לעבד אלהים אחרים כד יז
כי אלהים קדשים הוא כד יט
[s] בספר תורת אלהים כד כו
כן שלם לי אלהים שופט' א ז
וילכו אחרי אלהים אחרים ב יב
כי זנו אחרי אלהים אחרים ב יז
ללכת אחרי אלהים אחרים ב יט
דבר אלהים לי אליך ג כ
ויכנע אלהים ביום ההוא ד כג
יבחר אלהים חדשים ה ח
אהה אדני אלהים ו כב
אם אלהים הוא ירב לו ו לא
ויעש אלהים כן בלילה ההוא ו מ
בידכם נתן אלהים ח ג
ישמע אליכם אלהים ט ז

כי יכבדו אלהים ואנשים ט ט
המשמח אלהים ואנשים ט יג
וישלח אלהים רוח רעה ט כג
וישב אלהים את רעת ט נו
השיב אלהים בראשם ט נז
ותעבדו אלהים אחרים י יג
כי נזיר אלהים יהיה יג ה ויג ז
מות נמות כי אלהים ראינו יג כב
ויבקע אלהים את המכתש טו יט
כי נזיר אלהים אני מבטן אמי טז יז
נתן אלהים בידינו טז כג
והאיש מיכה לו בית אלהים יז ה
כי נתנה אלהים בידכם יח י
ופללו אלהים שמו' א ב כה
ונר אלהים טרם יכבה
[s] ויבא איש אלהים ב כז
אשר שם ארון אלהים ג ג
כה יעשה לך אלהים וכה יוסיף ג יז
בא אלהים אל המחנה ד ז
וארון אלהים נלקח ד יא
ויעבדו אלהים אחרים ח ח
איש אלהים בעיר הזאת ט ו
בלכתו לדרוש אלהים ט ט
ואשמיעך את דבר אלהים ט כז
ויהפך לו אלהים לב אחר י ט
תצלח עליו רוח אלהים י י
החיל אשר נגע אלהים בלבם י כו
ותצלח רוח אלהים על שאול יא ו
ותהי לחרדת אלהים יד טו
כה יעשה אלהים וכה יוסיף יד מד
כי עם אלהים עשה היום הזה יד מה
רוח אלהים רעה מבעתך טז טו
בהיות עליך רוח אלהים רעה טז יו
בהיות רוח אלהים אל שאול טז כג
מערכות אלהים חיים יז כו ויז לו
כי יש אלהים בישראל יז מו
רוח אלהים רעה אל שאול יח י
על מלאכי שאול רוח אלהים יט כ
גם הוא רוח אלהים יט כג
מה יעשה לי אלהים כב ג
נכר אתו אלהים בידי כג ז
ולא נתנו אלהים בידו כג יד
כה יעשה אלהים לאיבי דוד כה כב
סגר אלהים היום את איבך כו ח
לך עבוד אלהים אחרים כו יט
אלהים ראיתי עלים כח יג
כמלאך אלהים כט ט
כה יעשה אלהים לאבנר שמו' ב ג ט

כה יעשה לי אלהים ג לה
[s] אדני אלהים ז יח יז יט ח כ
[s] גדלת יי אלהים ז כב
ואין אלהים זולתך ז כב
אשר הלכו אלהים ז כג
ועתה יי אלהים ז כה
יי צבאות אלהים על ישראל ז כו
ואעשה עמו חסד אלהים ט ג
כזאת על עם אלהים יד יג
ולא ישא אלהים נפש יד יד
ואת בני יחד מנחלת אלהים יד יו
כה יעשה לי אלהים יט יד
ויעתר אלהים לארץ אחרי כן כא יד
צדיק מושל יראת אלהים כג ג
ייטיב אלהים את שם שלמה
מלכ' א א מז
כה יעשה לי אלהים וכה יוסיף ב כג
ויאמר אלהים שאל מה ג ה
ויאמר אלהים אליו ג יא
כי חכמת אלהים בקרבו ג כח
ויתן אלהים חכמה לשלמה ה ט
אין כמוך אלהים ח כג
ישב אלהים על הארץ ח כז
ועבדתם אלהים אחרים ט ו
אשר נתן אלהים בלבו י כד
אחרי אלהים אחרים יא ד
אחרי אלהים אחרים יא י
ויקם אלהים לו שטן יא כג
והנה איש אלהים בא מיהודה יג א
ותעשה לך אלהים אחרים יד ט
כי איש אלהים אתה יז כד
קראו בקול גדול כי אלהים יח כז
יודע כי אתה אלהים בישראל יח לו
כה יעשון אלהים וכה יוספון יט ב
כה יעשון לי אלהים כ י
ברכת אלהים ומלך כא י
ברך נבות אלהים ומלך כא יג
המבלי אין אלהים בישראל מלכ' ב א ג
ואם איש אלהים אני א י
ותרד אש אלהים א יב
המבלי אין אלהים א יו
כי איש אלהים קדוש הוא ד ט
כי אין אלהים בכל הארץ ה טו
כה יעשה לי אלהים ו לא
וייראו אלהים יז ז
לא תיראו אלהים אחרים יז לה
ולא תיראו אלהים אחרים יז לז ויז לח
חרף אלהים חי ט יט ד ויט יו

כי

כי לא אלהים המה יט יח
כי אתה יי' אלהים לבדך יט יט
ויבא אלהים ד"ה א ד י
הארץ אשר השמיד אלהים ה כה
למחנה גדול כמחנה אלהים יב כב
וימת שם לפני אלהים יג י
ונורא הוא על כל אלהים יו כה
ויהי דבר אלהים אל נתן יז ג
כי אני יי' אלהים יז יו
ותקטן זאת בעיניך אלהים
המעלה יי' אלהים יז יז
ואין אלהים זולתך יז כ
אלהים לישראל יז כד
ללכת לפניו לדרש אלהים כא ל
כי ברכו אלהים כו ה
כי יי' אלהים אלהי עמך כח כ
בחר בו אלהים נער ורך וגו'
כי ליי' אלהים כט א
נראה אלהים לשלמה ד"ה ב א ז
עתה יי' אלהים יאמן דברך א ט
ויאמר אלהים לשלמה א יא
אין כמוך אלהים ו יד
ישב אלהים את האדם ו יח
קומה יי' אלהים לנוחך
משיחך יי' אלהים ילבשו ו מא
יי' אלהים אל תשב פני משיחך ו מב
ועבדתם אלהים אחרים ז יט
והיה כהן ללא אלהים י[illegible] ט
ויהם אלהים בידם יג יו
והיתה עליו רוח אלהים טו א
כי אלהים המשם טו ו
ויסתם אלהים ממנו יח לא
אתה הוא אלהים כ ו
ויהי פחד אלהים כ כט
ורוח אלהים לבשה את זכריה כד כ
כי יעץ אלהים להשחיתך כה יו
ויהי לדרש אלהים כו ה
ולא לך לכבוד מיי' אלהים כו יח
כי נתן לו אלהים רכוש רב לב כט
אשר אמר אלהים לג ז
המובא בית אלהים לד ט
ותכנע מלפני אלהים לד כז
בברית אלהים לד לב
אל דברי נכו מפי אלהים לה כב
מפני יראת אלהים נחמ' ה טו
והנה לא אלהים שלחו ו יב
וירא אלהים וסר מרע איוב א א
ירא אלהים וסר מרע א ח וב ג

וברכו אלהים בלבבם א ה
החנם ירא איוב אלהים א ט
אש אלהים נפלה מן השמים א יז
ברך אלהים ומת ב ט
ואל אלהים אשים דברתי ה ח
אלהים הבין דרכה כח כג
ברצתו עם אלהים לד ט
ויריעו כל בני אלהים לח ז
האשימם אלהים תהל' ה יא
אלהים צדיק ז י
מגני על אלהים ז יא
אלהים שופט צדיק ז יב
כל גוים שכחי אלהים ט יח
אין אלהים כל מזמותיו י ד
על מה נאץ רשע אלהים י יג
אמר נבל בלבו אין אלהים יד א
ונג ב
דרש את אלהים יד ב
כי אלהים בדור צדיק יד ה
פדה אלהים את ישראל כה כב
אין פחד אלהים לו ב
מה יקר חסדך אלהים לו ח
תערג אליך אלהים מב ב
ואראה פני אלהים מב ג
אדדם עד בית אלהים מב ה
שפטני אלהים וריבה ריבי מג א
אל מזבח אלהים מג ד
בכנור אלהים אלהי מג ד
אלהים באזנינו שמענו מד ב
אתה הוא מלכי אלהים מד ה
הלא אלהים יחקר זאת מד כב
ברכך אלהים לעולם מה ג
כסאך אלהים עולם ועד מה ז
על כן משחך אלהים אלהיך מה ח
אלהים לנו מחסה ועז מו ב
ישמחו עיר אלהים מו ה
אלהים בקרבה בל תמוט
יעזרה אלהים מו ו
חזו מפעלות אלהים מו ט
ודעו כי אנכי אלהים מו יא
עלה אלהים בתרועה מז ו
זמרו אלהים זמרו מז ז
מלך על כל הארץ אלהים מז ח
מלך אלהים על גוים מז ט
אלהים ישב על כסא מז ט
אלהים בארמנותיה מח ד
בעיר אלהינו אלהים יכוננה מח ט
דמינו אלהים חסדך מח י

כשמך אלהים כן תהלתך מח יא
כי זה אלהים אלהינו מח טו
אך אלהים יפדה נפשי מט יו
אל אלהים יי' נ א
אלהים הופיע נ ב
כי אלהים שפט נ ו
אלהים אלהיך אנכי נ ז
ולרשע אמר אלהים נ יו
בישע אלהים נ כג
חנני אלהים כחסדך נא ג
לב טהור ברא לי אלהים נא יב
אלהים אלהי תשועתי נא יו
זבחי אלהים רוח נשברה וגו'
ונדכה אלהים לא תבזה נא יט
לא ישים אלהים מעוזו נב ט
כזית רענן בבית אלהים נב י
בטחתי בחסד אלהים נב י
אלהים משמים השקיף וגו'
דרש את אלהים נג ג
אלהים לא קראו נג ה
כי אלהים פזר עצמות חנך וגו'
כי אלהים מאסם נג ו
בשוב אלהים שבות עמו נג ו
אלהים בשמך הושיענו נד ג
אלהים שמע תפלתי נד ד
לא שמו אלהים לנגדם נד ה
הנה אלהים עזר לי נד ו
האזינה אלהים תפלתי נה ב
בבית אלהים נהלך ברגש נה טו
אני אל אלהים אקרא נה יז
ולא יראו אלהים נה כ
ואתה אלהים תורידם נה כד
חנני אלהים כי שאפני אנוש נו ב
באף עמים הורד אלהים נו ח
זה ידעתי כי אלהים לי נו י
עלי אלהים נדריך נו יג
להתהלך לפני אלהים נו יד
חנני אלהים חנני נז ב
ישלח אלהים חסדו נז ד
רומה על השמים אלהים נז ו
נכון לבי אלהים נז ח
רומה על שמים אלהים נז יב
אלהים הרס שנימו נח ז
אך יש אלהים שפטים בארץ נח יב
ואתה יי' אלהים צבאות נט ו
כי אלהים משגבי נט י
אלהים יראני בשררי נט יא
כי אלהים משל ביעקב נט יד

כי

כי אלהים משגבי	נט	יח
אלהים זנחתנו	ס	ג
אלהים דבר בקדשו	ס ח וקח ח	
הלא אתה אלהים זנחתנו	ס	יב
תצא אלהים בצבאותינו	ס	יב
שמעה אלהים רנתי	סא	ב
אלהים שמעת לנדרי	סא	ו
ישב עולם לפני אלהים	סא	ח
אל אלהים דמעה נפשי	סב	ב
על אלהים ישעי	סב	ח
אלהים מחסה לנו	סב	ט
אחת דבר אלהים	סב	יב
אלהים אלי אתה	סג	ב
שמע אלהים קולי בשיחי	סד	ב
וירם אלהים חץ פתאם	סד	ח
ויגידו פעל אלהים	סד	י
לך דומיה תהלה אלהים	סה	ב
פלג אלהים מלא מים	סה	י
וראו מפעלות אלהים	סו	ה
כי בחנתנו אלהים	סו	י
כל יראי אלהים	סו	יז
אכן שמע אלהים	סו	יט
ברוך אלהים אשר לא הסיר	סו	כ
אלהים יחננו ויברכנו	סז	ב
יודוך עמים אלהים	סז ד וסז ו	
יברכנו אלהים אלהינו	סז	ז
יברכנו אלהים	סז	ח
יקום אלהים	סח	ב
יאבדו רשעים מפני אלהים	סח	ג
יעלצו לפני אלהים	סח	ד
אלהים במעון קדשו	סח	ו
אלהים מושיב יחידים	סח	ז
אלהים בצאתך לפני עמך	סח	ח
מפני אלהים זה סיני		
מפני אלהים אלהי ישראל	סח	ט
גשם נדבות תניף אלהים	סח	י
תכין בטובתך לעני אלהים	סח	יא
הר אלהים הר בשן	סח	טז
ההר חמד אלהים לשבתו	סח	יז
רכב אלהים רבותים	סח	יח
לשכון יה אלהים	סח	יט
אך אלהים ימחץ	סח	כב
ראו הליכותיך אלהים	סח	כה
במקהלות ברכו אלהים	סח	כז
עוך עזה אלהים	סח	כט
נורא אלהים ממקדשך וגו'		
ותעצמות לעם ברוך אלהים	סח	לו
הושיעני אלהים	סט	ב

אלהים אתה ידעת	סט	ו
אלהים ברב חסדך	סט	יד
ישועתך אלהים תשגבני	סט	ל
אהללה שם אלהים בשיר	סט	לא
דרשי אלהים	סט	לג
כי אלהים יושיע ציון	סט	לו
אלהים להצילני	ע	ב
[s] תמיד יגדל אלהים	ע	ה
אלהים חושה לי	ע	ו
לאמר אלהים עזבו	עא	יא
אלהים אל תרחק ממני	עא	יב
אלהים למדתני מנעורי	עא	יז
אלהים אל תעזבני	עא	יח
וצדקתך אלהים עד מרום וגו'		
אלהים מי כמוך	עא	יט
אלהים משפטיך למלך תן	עב	א
[s] אלהים אלהי ישראל	עב	יח
אלהים לברי לבב	עג	א
וחלקי אלהים לעולם	עג	כו
קרבת אלהים לי טוב	עג	כח
למה אלהים זנחת לנצח	עד	א
עד מתי אלהים	עד	י
קומה אלהים ריבה ריבך	עד	כב
הודינו לך אלהים	עה	ב
כי אלהים שפט	עה	ח
נודע ביהודה אלהים	עו	ב
בקום למשפט אלהים	עו	י
קולי אל אלהים ואצעקה		
קולי אל אלהים והאזין אלי	עז	ב
אזכרה אלהים ואהמיה	עז	ד
אלהים בקדש דרכך	עז	יד
ראוך מים אלהים	עז	יז
לא שמרו ברית אלהים	עח	י
ואף אלהים עלה בהם	עח	לא
ויזכרו כי אלהים צורם	עח	לה
את אלהים עליון	עח	נו
שמע אלהים ויתעבר	עח	נט
אלהים באו גוים בנחלתך	עט	א
[s] יי אלהים צבאות	פ ה ופ כ	
[s] אלהים צבאות השיבנו	פ	ח
[s] אלהים צבאות שוב	פ	טו
אלהים השיבנו	פ	ד
אלהים נצב בעדת אל		
בקרב אלהים ישפט	פב	א
אמרתי אלהים אתם	פב	ו
קומה אלהים שפטה הארץ	פב	ח
אלהים אל דמי לך	פג	ב
את נאות אלהים	פג	יג

יראה אל אלהים בציון	פד	ח
יי אלהים צבאות שמעה	פד	ט
מגננו ראה אלהים	פד	י
שמש ומגן יי אלהים	פד	יב
אתה אלהים לבדך	פו	י
אלהים זדים קמו עלי	פו	יד
ומלך גדול על כל אלהים	צה	ג
נורא הוא על כל אלהים	צו	ד
השתחוו לו כל אלהים	צז	ז
נעלית על כל אלהים	צז	ט
[s] דעו כי יי הוא אלהים	ק	ג
נכון לבי אלהים	קח	ב
רומה על שמים אלהים	קח	ו
אלהים דבר בקדשו	קח	ח
הלא אלהים זנחתנו ולא		
תצא אלהים בצבאותינו	קח	יב
ואדנינו מכל אלהים	קלה	ה
נגד אלהים אזמרך	קלח	א
אלהים שיר חדש אשירה לך	קמד	ט
ודעת אלהים תמצא	משלי ב	ה
בעיני אלהים ואדם	ג	ד
כבוד אלהים הסתר דבר	כה	ב
נתן אלהים לבני האדם	קהל' א	יג
אשר נתן אלהים	ג	י
מתת אלהים היא	ג	יג
זה מתת אלהים	ה	יח
כי ירא אלהים יצא את כלם	ז	יח
ועל דברת שבועת אלהים	ח	ב
איננו ירא מלפני אלהים	ח	יג
יי אלהים צבאות	ישע' ג	טו
כמהפכת אלהים את סדם	יג	יט
יבא נמול אלהים	לה	ד
לחרף אלהים חי	לז	ד
לחרף אלהים חי	לז	יז
כי לא אלהים	לז	יט
ונדעה כי אלהים אתם	מא	כג
ומבלעדי אין אלהים	מד	ו
זולתי אין אלהים	מה	ה
ואין עוד אפס אלהים	מה	יד
ואין עוד אלהים	מה כא ומו	ט
מכה אלהים ומענה	נג	ד
קרבת אלהים יחפצון	נח	ב
עין לא ראתה אלהים	סד	ג
ההמיר גוי אלהים		
והמה לא אלהים	ירמ' ב	יא
וישבעו בלא אלהים	ה	ז
ואחרי אלהים אחרים	ז	ו

אחרי

אחרי אלהים אחרים ז ט ויא י ויג י ויו יא ולח טו
יי אלהים אמת
הא אלהים חיים י י
את אלהים אחרים יז יג
היעשה לו אדם אלהים
והמה לא אלהים יו כ
דברי אלהים חיים כג לה
אחרי אלהים אחרים כה ו
כמדפכת אלהים נ מ
ואראה מראות אלהים יחזק׳ א א
במראות אלהים ח ג
במראה ברוח אלהים יא כד
וידעתם כי אני יי אלהים יג ט
מושב אלהים ישבבי וגו׳
ותתן לבך כלב אלהים כח ב
כלב אלהים כח ו
תאמר אלהים אני כח ט
בעדן גן אלהים היית כח יג
בהר קדש אלהים היית כח יד
ואחללך מהר אלהים כח יו
לא עממוהו בגן אלהים וגו׳
כל עץ בגן אלהים לא ח
במראות אלהים הביאני מ ב
והם פנים אל אלהים הושי׳ ג א
ואין דעת אלהים בארץ ד א
ודעת אלהים מעלות ו ו
ולא אלהים הוא ח ו
שרה את אלהים יב ג
כמהפכת אלהים עמו׳ ד יא
ויקראו אל אלהים יונ׳ ג ח
וימן יי אלהים ד ו
וימן אלהים רוח ד ח
ויאמר אלהים ד ט
כי אין מענה אלהים מיכ׳ ג ז
שמענו אלהים עמכם זכר׳ ח כג
מבקש זרע אלהים מלא׳ ב טו
היקבע אדם אלהים ג ח
שוא עבד אלהים ג יד
גם בחנו אלהים וימלטו ג טו
בין עבד אלהים לאשר לא ג יח

ואלהים *Et Deus.*

ואלהים פקד יפקד אתכם בראש׳ נ כד
ואלהים טר מעלי שמו׳ א כח טו
ואלהים אמר לבהלני ד״ה ב לה כא
ואלהים מלכי מקדם תהל׳ עד יב
סגנים ואלהים זולתי הו ש׳ יג ד

האלהים *Deus.*

ויתהלך חנוך את האלהי׳ בראש׳ ה כב
ויתהלך חנוך את האלהים ה כד
ויראו בני האלהים ו ב
אשר יבאו בני האלהים ו ד
את האלהים התהלך נח ו ט
הארץ לפני האלהים ו יא
ויאמר אברהם אל האלהים יז יח
ויאמר אליו האלהים בחלום כ ו
ויתפלל אברהם אל האלהים כ יז
אשר אמר לו האלהים כב ג וכב ט
ויתן לך האלהים מטל השמים כז כח
ויאמר אלי מלאך האלהים לא יא
כי שם נגלו אליו האלהים לה ז
את אשר האלהים עשה מא כה
אשר האלהים עשה מא כח
כי נכון הדבר מעם האלהים
וממהר האלהים לעשתו מא לב
את האלהים אני ירא מב יח
האלהים מצא את עון עבדיך מד יו
שלחתם אתי הנה כי האלהים מה ח
האלהים אשר התהלכו אבותי וגו׳
האלהים הרעה אתי מה טו
ותיראן המילדת את האלהי׳ שמו׳ א יז
כי יראו המילדת את האלהים א כא
ותעל שועתם אל האלהים. ב כג
ויבא אל הר האלהים ג א
מהביט אל האלהים ג ו
ויאמר משה אל האלהים ג יא וג יג
תעבדון את האלהים ג יב
ויקח משה את מטה האלהים ד כ
וילך ויפגשהו בהר האלהים ד כז
ויסע מלאך האלהים יד יט
ומטה האלהים בידי יז ט
חנה שם הר האלהים יח ה
כי גדול יי מכל האלהים יח יא
חתן משה לפני האלהים יח יב
והודעתי את חקי האלהים יח יו
מול האלהים
את הדברים אל האלהים יח יט
ומשה עלה אל האלהים יט ג
לקראת האלהים מן המחנה יט יז
נסות אתכם בא האלהים כ כ
אשר שם האלהים כ כא
והגישו אדניו אל האלהים כא ו
ונקרב בעל הבית אל האלהים כב ז
עד האלהים יבא דבר כב ח

ויחזו את האלהים כד יא
ויעל משה אל הר האלהים כד יג
ויאמר בלעם אל האלהים במד׳ כב י
אולי יישר בעיני האלהים כג כז
כי יי הוא האלהים דבר׳ ד לה וד לט
כי יי אלהיך הוא האלהים ז ט
הוא אלהי האלהים י יז
משה איש האלהים לג א
אל משה איש האלהים יהוש׳ יד ו
כי יי האלהים כב לד
ויתיצבו לפני האלהים כד א
ויאמר אליו מלאך האלהים שופט׳ ו כ
ויאמר גדעון אל האלהים ו לו וו לט
נתן האלהים בידו את מדין ז יד
אל האלהים אשר בחרתם י יד
איש האלהים בא אלי
כמראה מלאך האלהים יג ו
כי יי איש האלהים יג ה
וישמע האלהים בקול מנוח
ויבא מלאך האלהים יג ט
אך הפעם הזה האלהים יו כח
בית האלהים בשילה יח לא
בקהל עם האלהים כ ב
ושם ארון ברית האלהים כ כז
עד הערב לפני האלהים כא ב
עם ארון ברית האלהים שמו׳ א ד ד
מיד האלהים האדירים ד ה
אלה הם האלהים ד ה
לבו חרד על ארון האלהים ד יג
וארון האלהים נלקחה ד יז
בהזכירו את ארון האלהים ד יח
אל הלקח ארון האלהים ד יט וד כא
כי נלקח ארון האלהים ד כב
לקחו את ארון האלהים ה א
פלשתים את ארון האלהים ה ב
וישלחו את ארון האלהים ה י
כבוא ארון האלהים עקרון ה י
כבדה מאד יד האלהים שם ה יא
לפני יי האלהים הקדוש הזה ו כ
ונתתי לאיש האלהים ט ח
אשר שם איש האלהים ט י
עלים אל האלהים בית אל י ג
אחר כן תבוא אל גבעת האלהים י ה
תמצא ידך כי האלהים עמך י ז
הגישה ארון האלהים
כי היה ארון האלהים יד יח
נקרבה הלם אל האלהים יד לו
חי האלהי׳ כי לולי דברת שמו׳ ב ב כז

משם את ארון האלהים ו ב
וירכיבו את ארון האלהים ו ג
בגבעה עם ארון האלהים ו ד
וישלח עזה אל ארון האלהים ו ו
ויכהו שם האלהים על השל וגו'
עם ארון האלהים ו ז
בעבור ארון האלהים וגו'
ויעל את ארון האלהים ו יב
וארון האלהים ישב ז ב
אתה הוא האלהים ז כח
ויבקש דוד את האלהים יב יז
כי כמלאך האלהים כן יד יז
כחכמת מלאך האלהים יד כ
את ארון ברית האלהים
ויצקו את ארון האלהים טו כד
השב את ארון האלהים טו כה
את ארון האלהים ירושלם טו כט
ישאל איש בדבר האלהים יו כג
ואדני המלך כמלאך האלהים יט כח
כי יי' הוא האלהים מלכ' א ח ס
ויהי דבר האלהים
אל שמעיה איש האלהים ב כב
את דבר איש האלהים יג ד
איש האלהים בדבר יי' יג ה
ויאמר אל איש האלהים חל נא יג ו
ויחל איש האלהים יג ו
וידבר המלך אל איש האלהים יג ז
ויאמר איש האלהים יג ח
אשר עשה איש האלהים יג יא
אשר הלך איש האלהים יג יב
וילך אחרי איש האלהים וגו'
האתה איש האלהים יג יד
ויקרא אל איש האלהים יג כא
ויאמר איש האלהים הוא יג כו
את נבלת איש האלהים יג כט
אשר איש האלהים קבור בו יג לא
מה לי ולך איש האלהים יז יח
אם יי' האלהים לכו אחריו יח כא
והיה האלהים
אשר יענה באש הוא האלהים יח כד
כי אתה יי' האלהים יח לז
ויאמרו יי' הוא האלהים
יי' הוא האלהים יח לט
עד הר האלהים חרב יט ח
ויגש איש האלהים ויאמר כ כח
איש האלהים המלך דבר רדה
מלכ' ב א ט
איש האלהים כה אמר המלך א יא

אם איש האלהים אני א יב
איש האלהים תיקר נא נפשי א יג
ותבא ותגד לאיש האלהים ד ז
אל אדני איש האלהים ד יז
על מטת איש האלהים ד כא
וארוצה עד איש האלהים ד כב
אל איש האלהים אל הר הכרמל
כראות איש האלהים אותה ד כה
והבא אל איש האלהים וגו'
ויאמר איש האלהים ד כז
מות בסיר איש האלהים ד מ
ויבא לאיש האלהים לחם ד מב
כשמע אלישע איש האלהים ה ח
כדבר איש האלהים ה יד
וישב אל איש האלהים ה טו
נער אלישע איש האלהים ה כ
ויאמר איש האלהים ו ו
וישלח איש האלהים ו ט
אשר אמר לו איש האלהים ו י
משרת איש האלהים ו טו
על ידו את איש האלהים ז ב
כאשר דבר איש האלהים ז יז
כדבר איש האלהים ז יח
השליש את איש האלהים ז יט
כדבר איש האלהים ח ב
נער איש האלהים ח ד
בא איש האלהים ח ז
לקראת איש האלהים ח ח
ויבך איש האלהים ח יא
ויקצף עליו איש האלהים יג יט
s אתה הוא האלהים לבדך יט טו
אשר קרא איש האלהים כג יו
הקבר איש האלהים כג יז
עבודת משכן בית האלהי' ד"ה א ו לג
משה עבד האלהים ו לד
נגד בית האלהים ט יא
מלאכת עבודת בית האלהים ט יג
s אשר נתן האלהים בלבו ט כג
ועל האוצרות בית האלהים ט כו
וסביבות בית האלהים ילינו ט כז
את ארון האלהים יג ו וטו ב וטו טו
וירכיבו את ארון האלהים יג ז
משחקים לפני האלהים יג ח
ויירא דויד את האלהים וגו'
את ארון האלהים יג יב
וישב ארון האלהים יג יד
פרץ האלהים את אויבי יד יא
ויאמר לו האלהים יד יד

כי יצא האלהים לפניך יד טו
כאשר צוהו האלהים יד יו
ויכן מקום לארון האלהים טו א
לפני ארון האלהים טו כד
בעזר האלהים את הלוים טו כו
את ארון האלהים וגו'
ושלמים לפני האלהים יו א
לפני ארון ברית האלהים יו ו
וכלי שיר האלהים יו מב
עשה כי האלהים עמך יז ב
אשר הלך האלהים לפדות יז כא
ועתה יי' אתה הוא האלהים יז כו
s וירע בעיני האלהים כא ז
ויאמר דויד אל האלהים כא ח
וישלח האלהים מלאך כא טו
ויאמר דויד אל האלהים יי' כא יז
זה הוא בית יי' האלהים כב א
לבנות בית האלהים כב ב
מקדש יי' האלהים
וכלי קדש האלהים כב יט
ומשה איש האלהים כג יד
ומעשה עבדת בית האלהים כג כח
שרי קדש ושרי האלהים כד ה
בדברי האלהים
ויתן האלהים להימן כה ה
לעבדת בית האלהים כה ו
על אוצרות בית האלהים כו כ
לכל דבר האלהים כו לב
לאצרות בית האלהים כח יב
לכל עבודת בית האלהים כח כא
ויתנו לעבודת בית האלהים כט ז
אהל מועד האלהים ד"ה ב א ג
אבל ארון האלהים העלה דויד א ד
גדול אלהינו מכל האלהים ב ד
לבנות את בית האלהים ג ג
למלך שלמה בבית האלהים ד יא
הכלים אשר בית האלהים ד יט
נתן באצרות בית האלהים ה א
כבוד יי' את בית האלהים ה יד
ויחנכו את בית האלהים ז ה
מצות דויד איש האלהים ח יד
כי היתה נסבה מעם האלהים י טו
איש האלהים לאמר יא ב
והנה עמנו בראש האלהים יג יב
וקדישיו בית האלהים טו יח
ויתן האלהים ביד המלך יח ה
לבבך לדרש האלהים יט ג
ויהי אתם בבית האלהים כב יב

בבית

בבית האלהים עם המלך כג ג
אשר בית האלהים כג ט
בניה פרצו את בית האלהים כד ז
משאת משה עבד האלהים כד ט
ויעמידו את בית האלהים כד יג
ועם האלהים וביתו כד יו
ויאמר להם כה אמר האלהים כד כ
ויסד בית האלהים כד כז
ואיש האלהים בא אליו כה ז
יכשילך האלהים לפני אויב כה ח
ויאמר אמציהו לאיש האלהים
ויאמר איש האלהים כה ט
הנמצאים בבית האלהים כה כד
המבין בראות האלהים כו ה
הצליחו האלהים כו ה
ויעזרהו האלהים כו ז
ויאסף אחז את כלי בית האלהים
ויקצץ את כלי בית האלהים כח כד
על ההכין האלהים לעם כט לו
s היתה יד האלהים לתת ל יב
כתורת משה איש האלהים ל יו
לדרש האלהים אלהי אבותיו ל יט
ועזרהו נגיד בית האלהים לא יג
למזרחה על נדבות האלהים לא יד
בעבודת בית האלהים ובתורה לא כא
דברו עבדיו על יי׳ האלהים לב יו
עזבו האלהים לנסותו לב לא
בבית האלהים לג ז
כי יי׳ הוא האלהים לג יג
עודי בית האלהים לה ח
מלעבים במלאכי האלהים לו יו
וכל כלי בית האלהים לו יח
וישרפו את בית האלהים לו יט
ישראל הוא האלהים עזר׳ א ג
עם הנדבה לבית האלהים א ד
לכל העיר האלהים את רוחו א ה
התנדבו לבית האלהים ב סח
משה איש האלהים ג ב
לבואם אל בית האלהים ג ח
עשי המלאכה בבית האלהים ג ט
בית האלהים אלהי ישראל ו כב
ואת בית האלהים ה לו
לפני בית האלהים י א
מלפני בית האלהים י ו
ברחוב בית האלהים י ט
ויפר האלהים את עצתם נחמ׳ ד ט
ככה ינער האלהים ה יג
נועד אל בית האלהים ו י

וירא את האלהים ויתן ז ג
את יי׳ האלהים הגדול ח ו
בספר בתורת האלהים ח ח
ובחצרות בית האלהים ח טז
ויקרא בספר תורת האלהים ח יח
אתה הוא יי׳ האלהים ט ז
אל תורת האלהים י כט
ללכת בתורת האלהים
ביד משה עבד האלהים י ל
נגיד בית האלהים יא יא
החיצנה לבית האלהים יא יו
לנגד מלאכת בית האלהים יא כב
במצות דויד איש האלהים יב כד
שיר דויד איש האלהים יב לו
שתי התודת בבית האלהים יב מ
כי האלהים שמחם יב מג
בקהל האלהים עד עולם יג א
בחצרי בית האלהים יג ז
כלי בית האלהים יג ט
מדוע נעזב בית האלהים יג יא
ויבאו בני האלהים איו׳ א ו וב א
הטוב נקבל מאת האלהים ב י
עיר האלהים סלה פז ג
למשה איש האלהים צ א
הודו לאלהי האלהים קלו ב
מוד האלהים הוא קהל׳ ב כד
לטוב לפני האלהים ב כו
אשר עשה האלהים ג יא
כל אשר יעשה האלהים ג יד
ואת הרשע ישפט האלהים ג יז
לברם האלהים ג יח
אל בית האלהים ד יז
להוציא דבר לפני האלהים
כי האלהים בשמים ה א
למה יקצף האלהים ה ה
כי את האלהים ירא ה ו
אשר נתן לו האלהים ה יז
אשר נתן לו האלהים ה יח
כי האלהים מענה ה יט
אשר יתן לו האלהים עשר
ולא ישליטנו האלהים ו ב
ראה את מעשה האלהים ז יג
לעמת זה עשה האלהים ז יד
טוב לפני האלהים ימלט ז כו
עשה האלהים את האדם ז כט
טוב ליראי האלהים ח יב
חייו אשר נתן לו האלהים ח טו
את כל מעשה האלהים ח יז

ועבדיהם ביד האלהים ט א
רצה האלהים את מעשיך ט ז
לא תדע את מעשה האלהים יא ה
יביאך האלהים במשפט יא ט
והרוח תשוב אל האלהים יב ז
את האלהים ירא יב יג
כל מעשה האלהים יב יד
אתה הוא האלהים לבדך ישע׳ לז יו
בורא השמים הוא האלהים מה יח
וזעקו אל האלהים ירמי׳ יא יב
יגדליהו איש האלהים לה ד
אשר בנן האלהים יחזק׳ לא ט
s ומקצת כלי בית האלהים דניא׳ א ב
ויתן האלהים את דניאל א ט
נתן להם אלהים מדע א יז
את פני אל יי׳ האלהים ט ג
משה עבד האלהים ט יא
אולי יתעשת האלהים יונ׳ א ו
ונחם האלהים ג ט
וירא האלהים
וינחם האלהים ג י
וימן האלהים ד ז

s הָאֱלֹהִים *Idem c. h. int.*

ויאמר האלהים אני מלפי׳ ב ה ז

וְהָאֱלֹהִים *Et Deus.*

והאלהים נסה את אברהם בראש׳ כב א
והאלהים יעננו שמו׳ יט יט
והאלהים אנה לידו כא יג
והאלהים אמר לי ד״ה א כח ג
והאלהים נגף את ד״ה ב יג טו
והאלהים עשה קהל׳ ג יד
והאלהים יבקש את נרדף ג טו

מֵהָאֱלֹהִים *A Deo.*

כי מהאלהים המלחמה ד״ה א ה כב
כי מהאלהים היא ד״ה ב כה כ

בָּאֱלֹהִים

In Deo, per Deum, contra Deum, Deum.

השבעה לי באלהים בראש׳ כא כג
באלהים ובמשה במדב׳ כא ה
שאל נא באלהים שופט׳ יח ה
וישאלו באלהים כ יח
וישאל שאול באלהים שמו׳ א יד לז
ושאול לו באלהים כב יג
החלתי לשאול באלהים כב טו
ויחזק את ידו באלהים כג יו

ויחזקו

ויחזיקו באלהים אחרים מלכ׳ א ט ט
וישאל דויד באלהים לאמר ד״ה א יד י
וישאל עוד דויד באלהים יד יד
ויחזיקו באלהים אחרים ד״ה ב ז כב
כי יש כח באלהים לעזור כה ח
אשר השביעו באלהים לו יג
ואשביעם באלהים נחמ׳ יג כה
ישועתה לו באלהים תהל׳ ג ג
s באלהים הללנו כל היום מב ט
באלהים אהלל דברו
באלהים בטחתי לא אירא נו ה
באלהים אהלל דבר נו יא
באלהים בטחתי נו יב
באלהים נעשה חיל ס יד
מחסי באלהים סב ח
והמלך ישמח באלהים סג יב
וישימו באלהים כסלם עח ז
וידברו באלהים עח יט
כי לא האמינו באלהים עח כב

בָּאֱלֹהִים Inter Deos.

אין כמוך באלהים תהל׳ פו ח
באלהים נעשה חיל קח יד
אנשי נינוה באלהים יונה ג ב

כֵּאלֹהִים Sicut Deus.

והייתם כאלהים בראשׁ׳ ג ה
מי אל גדול כאלהים תהל׳ עז יד
ובית דויד כאלהים זכר׳ יב ח

לֵאלֹהִים Deo. In Deum.

להיות לך לאלהים בראשׁ׳ יז ז
והייתי להם לאלהים יז ח
והיה יי׳ לי לאלהים כח כא
וחטאתי לאלהים לט ט
הלא לאלהים פתרנים מ ח
ואתה תהיה לו לאלהים שמו׳ ד יו
והייתי לכם לאלהים ו ז
עלה חבחים לאלהים יח יב
והייתי להם לאלהים כט מה
להית לכם לאלהים ויקר׳ יא מה
להיות לכם לאלהים אני יי׳ כב לג
להיות לכם לאלהים כה לח
והייתי לכם לאלהים כו יב
להיות להם לאלהים אני יי׳ כו מה
sלהיות לכם לאלהים במד׳ טו מא
כי המשפט לאלהים הוא דבר׳ א יז
להיות לך לאלהים כו יז
והוא יהיה לך לאלהים כט יג
וחשתחוית לאלהים אחרים ל יז

בעל ברית לאלהים שופט׳ ח לג
יי׳ היית להם לאלהים שמו׳ ב ז כד
ישתחוה שם לאלהים טו לב
וזבח לאלהים אחרים מלכ׳ ב ה יז
ויקטרו לאלהים אחרים כב יז
כי לאלהים זעקו במלחמה ד״ה א ה כ
ואתה יי׳ היית להם לאלהים יז כב
ויאמר שלמה לאלהים ד״ה ב א ח
עשה לכם ירבעם לאלהים יג ח
לא לכם המלחמה כי לאלהים כ טו
ויעמידם לו לאלהים כה יד
לקטר לאלהים אחרים כח כה
ויקטרו לאלהים אחרים לד כה
תהלה והודות לאלהים נחמ׳ יב מו
ולא נתן תפלה לאלהים איו׳ א כב
צמאה נפשי לאלהים תהל׳ מב ג
הוחלי לאלהים מב ו
הוחילי לאלהים כי עוד אודנו מב יב
הריעו לאלהים מז ב
כי לאלהים מגני ארץ מז י
ולא יתן לאלהים כפרו מט ה
זבח לאלהים תודה נ יד
אקרא לאלהים עליון נז ג
אך לאלהים דומי נפשי סב ו
כי עז לאלהים סב יב
הריעו לאלהים כל הארץ סו א
אמרו לאלהים מה נורא סו ג
שירו לאלהים סח ה
תריץ ידיו לאלהים סח לב
שירו לאלהים זמרו יי׳ סח לג
תנו עז לאלהים סח לה
הרנינו לאלהים עוזנו פא ב
כאשר תדר נדר לאלהים קהל׳ ה ג
ויקטרו לאלהים אחרים ירמ׳ א יו
נסכים לאלהים אחרים ז יח
והייתי לכם לאלהים ז כג
אהיה לכם לאלהים יא ד
לאלהים אחרים יט ד ויט יג
וישתחוו לאלהים כב ט
ואנכי אהיה להם לאלהים כד ז
אהיה לכם לאלהים ל כב
אהיה לאלהים לכל לא א
אהיה להם לאלהים לב לח
לעבד לאלהים אחרים מד ג
לבלתי קטר לאלהים אחרים מד ה
לקטר לאלהים אחרים מד ח
מקטרות נשיהם לאלהים
אחרים מד טו

ואני אהיה להם לאלהים
יחזק׳ יא כ ויד יא
אהיה להם לאלהים לד כד
ואנכי אהיה לכם לאלהים לו כח
אהיה להם לאלהים לז כג
והייתי להם לאלהים לז כו
עיר גדולה לאלהים יונה ג ג
אהיה להם לאלהים באמת זכר׳ ח ח

לֶאֱלֹהִים Deo.

זבח לאלהים שמו׳ כב יט

מֵאֱלֹהִים A Deo.

חדל לך מאלהים ד״ה ב לה כא
זה חלק אדם רשע מאלהים איו׳ כ כט
על צדקו נפשו מאלהים לב ב
ותחסרהו מעט מאלהים תהל׳ ח ו

וּמֵאֱלֹהִים Et a Deo.

ומאלהים היתה תבוסת אחזיהו
ד״ה ב כב ז

אֱלֹהֵי Deus, Dii.

ויאמר ברוך יי׳ אלהי שם בראשׁ׳ ט כו
ואשביעך ביי׳ אלהי השמים כד ג
אלהי השמים אשר לקחני כד ז
ויאמר יי׳ אלהי אדני אברהם כד יב
ויאמר ברוך יי׳ אלהי אדני כד כז
ואמר יי׳ אלהי אדני אברהם כד מב
את יי׳ אלהי אדני אברהם כד מח
אנכי אלהי אברהם אביך כו כד
אני יי׳ אלהי אברהם אביך כח יג
לולי אלהי אבי אלהי אברהם לא מב
אלהי אברהם ואלהי נחור ונו׳
אלהי אביהם ואלהי נחור לא נג
אלהי אבי אברהם לב י
ויקרא לו אל אלהי ישראל לג כ
הסירו את אלהי הנכר לה ב
את כל אלהי הנכר לה ד
ויאמר אנכי האל אלהי אביך מו ג
לפשע עבדי אלהי אביך נ יז
אנכי אלהי אביך
אלהי אברהם אלהי יצחק שמו׳ ג ו
אלהי אבותיכם שלחני אליכם ג יג
יי׳ אלהי אבתיכם
אלהי אברהם אלהי יצחק ג טו
אלהי אבתיכם נראה אלי
אלהי אברהם יצחק ויעקב ג יו
אלהי העבריים נקרה עלינו ג יח וה ג
יי׳

יי אלהי אבתם
אלהי אברהם אלהי יצחק ד ה
כה אמר יי אלהי ישראל ה א
יי אלהי העברים שלחני אליך ז יו
כה אמר יי אלהי העברים ט א וט יג
ובכל אלהי מצרים יב יב
אלהי אבי וארממנהו טו ב
כי אלהי אבי בעזרי יח ד
לא תעשון אתי אלהי כסף כ כג
ויראו את אלהי ישראל כד י
כה אמר יי אלהי ישראל לב כז
ויעשו להם אלהי זהב לב לא
אלהי מסכה לא תעשה לך לד יז
את פני האדון יי אלהי ישראל לד כג
הבדיל אלהי ישראל במדב׳ יו ט
אל אלהי הרוחת לכל בשר יו כב
יפקד יי אלהי הרוחת כז יו
יי אלהי אבותכם דבר׳ א יא
דבר יי אלהי אבתיך לך א כא
אשר יי אלהי אבתיכם ד א
כאשר דבר יי אלהי אבתיך ו ג
כי יי אלהיכם הוא אלהי האלהים י יז
אלהי אבתיך לך לרשתה יב א
אל יי אלהי אבתינו כו ז
כאשר דבר יי אלהי אבתיך כז ג
לעבד את אלהי הנכר כט יז
את ברית יי אלהי אבתם כט כה
אחרי אלהי נכר הארץ לא יו
מענה אלהי קדם לג כז
כי כה אמר יי אלהי ישראל יהוש׳ ז יג
שים נא כבוד ליי אלהי ישראל ז יט
חטאתי ליי אלהי ישראל ז כ
מזבח ליי אלהי ישראל ח ל
כיי אלהי ישראל ט יח טו יט
כאשר צוה יי אלהי ישראל י מ
כי יי אלהי ישראל נלחם י מב
אשר יי אלהי ישראל יג יד
יי אלהי ישראל הוא נחלתם יג לג
אחרי יי אלהי ישראל יד יד
אשר נתן לכם יי אלהי אבותיכם יח ג
מה לכם וליי אלהי ישראל כב כד
כה אמר יי אלהי ישראל כד ב
ואם את אלהי האמורי כד טו
ועבדתם אלהי נכר כד כ
הסירו את אלהי הנכר וגו׳
אל יי אלהי ישראל כד כג
את יי אלהי אבותם שופט׳ ב יב

הלא צוה יי אלהי ישראל ד ו
אומר ליי אלהי ישראל ה ג
מפני יי אלהי ישראל ה ה
כה אמר יי אלהי ישראל ו ח
את אלהי האמורי ו י
ואת אלהי ארם ואת אלהי צידון
ואת אלהי מואב
ואת אלהי בני עמון
ואת אלהי פלשתים י ו
ויסירו את אלהי הנכר שופט׳ י יו
ויתן יי אלהי ישראל יא כא
ועתה יי אלהי ישראל יא כג
למה יי אלהי ישראל כא ג
מעם יי אלהי ישראל רות ב יב
לכן נאם יי אלהי ישראל שמו׳ א ב ל
ארון אלהי ישראל עמנו ה ז
מה נעשה לארון אלהי ישראל ה ח
ארון אלהי ישראל ה ח
את ארון אלהי ישראל ח ח
את ארון אלהי ישראל ח י
את ארון אלהי ישראל ח יא
את ארון אלהי ישראל ו ג
הסירו את אלהי הנכר ז ג
כה אמר יי אלהי ישראל י יח
אל יי אלהי ישראל יד מא
אלהי מערכות ישראל יז מה
יי אלהי ישראל כי אחקר כ יב
ויאמר דוד יי אלהי ישראל כג י
יי אלהי ישראל הגד נא כג יא
ברוך יי אלהי ישראל כה לב
ואולם חי יי אלהי ישראל כה לד
ויי אלהי צבאות עמו שמו׳ ב ה י
יי צבאות אלהי ישראל ז כז
כה אמר יי אלהי ישראל יב ז
אלהי צורי אחסה בו כב ג
וירם אלהי צור ישעי כב מז
משיח אלהי יעקב כג א
אמר אלהי ישראל לי כג ג
ביי אלהי ישראל לאמר מלכ׳ א א ל
יי אלהי אדני המלך א לו
ברוך יי אלהי ישראל א מח וח טו
לשם יי אלהי ישראל ח יז וח כ
ויאמר יי אלהי ישראל ח כג
ועתה יי אלהי ישראל ח כה וח כו
עשתרת אלהי צדנים יא ה
מעם יי אלהי ישראל יא ט
כי כה אמר יי אלהי ישראל יא לא

לעשתרת אלהי צדנין
לכמוש אלהי מואב
ולמלכם אלהי בני עמון יא לג
כה אמר יי אלהי ישראל יד ז
אל יי אלהי ישראל בבית ירבעם יד יג
הכעים את יי אלהי ישראל טו ל
להכעים את יי אלהי
ישראל יו יג ויו כו ויו לג
חי יי אלהי ישראל יז א
כי כה אמר יי אלהי ישראל יז יד
יי אלהי אברהם יצחק וישר׳ יח לו
ליי אלהי צבאות יט י ויט יד
אלהי הרים יי
ולא אלהי עמקים כ כח
ויכעס את יי אלהי ישראל כב נד
בבעל זבוב אלהי עקרון מלכ׳ ב א ב
בבעל זבוב אלהי עקרון א ג ו
בבעל זבוב אלהי עקרון א יו
איה יי אלהי אליהו אף הוא ב יד
כה אמר יי אלהי ישראל ט ו
בתורת יי אלהי ישראל י לא
כדבר יי אלהי ישראל יד כה
את משפט אלהי הארץ וגו׳
את משפט אלהי הארץ יז כו
את משפט אלהי הארץ יז כז
אלהי ספרוים יז לא
ביי אלהי ישראל בטח יח ה
ההצל הצילו אלהי הגוים יח לג
איה אלהי חמת וארפד
איה אלהי ספרוים יח לד
מי בכל אלהי הארצות יח לה
ההצילו אתם אלהי הגוים יט יב
יי אלהי ישראל ישב הכרובי׳ יט טו
כה אמר יי אלהי ישראל יט כ
כה אמר יי אלהי דוד אביך כ ה
לכן כה אמר יי אלהי ישראל כא יב
ויעזב את יי אלהי אבתיו כא כב
כה אמר יי אלהי ישראל כב טו וכב יח
ויזנו אחרי אלהי עמי ד״ה א ה כה
ויער אלהי ישראל ה כו
ירא אלהי אבותינו ויוכח יב יז
את ארון יי אלהי ישראל טו יב וטו יד
ולהלל ליי אלהי ישראל יו ד
כי כל אלהי העמים אלילים יו כו
ואמרו הושיענו אלהי ישענו יו לה
ברוך יי אלהי ישראל יו לו
יי צבאות אלהי ישראל יז כד

לבנות בית ליי אלהי ישראל כב ז
הניח יי אלהי ישראל לעמו כג כה
כאשר צוהו יי אלהי ישראל כד יט
ויבחר יי אלהי ישראל בי כח ד
דע את אלהי אביך ועבדהו כח ט
כי יי אלהים אלהי עמך כח כ
אלהי ישראל אבינו כט י
יי אלהי אברהם יצחק וישראל כט יח
הקהל ליי אלהי אבתיהם כט כ
ברוך יי אלהי ישראל ד״ה ב ב יא
ויאמר ברוך יי אלהי ישראל ו ד
לשם יי אלהי ישראל ו ז וו י
ויאמר יי אלהי ישראל ו יד
ועתה יי אלהי ישראל ו יו וו יז
את יי אלהי אבותיהם ז כב
לבקש את ייי אלהי ישראל
לזבוח לייי אלהי אבותיהם יא טז
לדעת כי יי אלהי ישראל יג ה
עם יי אלהי אבתיכם יג יב
נשענו על יי אלהי אבותיהם יג יח
לדרוש את יי אלהי אבותיהם יד ג
ללא אלהי אמת טו ג
בצר לו על יי אלהי ישראל טו ד
לדרוש את ייי אלהי אבותיהם טו יב
ידרוש לייי אלהי ישראל טו יג
וישיבם אל יי אלהי אבותיהם יט ד
ייי אלהי אבתינו הלא כ ו
להלל לייי אלהי ישראל כ יט
כי עזב את יי אלהי אבותיו כא י
כה אמר יי אלהי דויד אביך כא יב
את בית יי אלהי אבותיהם כד יח
כי עזבו את יי אלהי אבותיהם כד כד
ויבא את אלהי בני שעיר כה יד
למה דרשת את אלהי העם כה טו
כי דרשו את אלהי אדום כה כ
בעזבם את יי אלהי אבותם כח ו
בחמת אלהי אבותיכם כח ט
ויאמר כי אלהי מלכי ארם כח כג
את ייי אלהי אבתיו כח כה
בית ייי אלהי אבותיכם כט ה
ברית לייי אלהי ישראל כט י
לעשות פסח לייי אלהי
ישראל ל א ול ה
אלהי אברהם יצחק וישראל ל ו
מעלו בייי אלהי אבותיכם ל ז
האלהים יי אלהי אבותיו ל יט
ומתודים לייי אלהי אבותיהם ל כב
יכלו אלהי גויי הארצות לב יג

מי בכל אלהי הגוים לב יד
לחרף ליי אלהי ישראל לב יז
• לא יציל אלהי יחזקיהו לב יז
וידברו אל אלהי ירושלם
כעל אלהי עמי הארץ לב יט
מאד מלפני אלהי אבתיו לג יב
ויסר את אלהי הנכר לג טו
לעבוד את יי אלהי ישראל לג יז
ייי אלהי ישראל לג יח
כה אמר יי אלהי ישראל לד כג ולד כו
אלהים אלהי אבתיהם לד לב
• אלהי אבותיהם לד לג
משוב אל יי אלהי ישראל לו יג
וישלח יי אלהי אבתיהם לו טו
נתן לי ייי אלהי השמים לו כג
נתן לי ייי אלהי השמים עזר א ב
את בית ייי אלהי ישראל א ג
ויבנו את מזבח אלהי ישראל ג ב
היכל לייי אלהי ישראל ד א
לייי אלהי ישראל ד ג
לדרש לייי אלהי ישראל ו כא
בית האלהים אלהי ישראל ו כב
אשר נתן ייי אלהי ישראל ז ו
ברוך יי אלהי אבתינו ז כז
נדבה לייי אלהי אבתיכם ח כח
כל חרד בדברי אלהי ישראל ט ד
ייי אלהי ישראל צדיק אתה ט טו
לייי אלהי אבתיכם י יא
לפני אלהי השמים נחמ א ד
אנא ייי אלהי השמים א ה
ואתפלל אל יי אלהי השמים ב ד
אלהי השמים הוא יצליח ב כ
אלהי צדקי תהל׳ ד ב
וירום אלוהי ישעי יח מז
שם אלהי יעקב כ ב
כי אתה אלהי ישעי כה ה
ואל תעזבני אלהי ישעי כז ט
ברוך ייי אלהי ישראל מא יד
כי אתה אלהי מעוזי מג ב
משגב לנו אלהי יעקב מו ח
משגב לנו אלהי יעקב מו יב
עם אלהי אברהם מז י
אלהי תשועתי נא טז
אלהי ישראל נט ו
אלהי חסדי יקדמני נט יא
משגבי אלהי חסדי נט יח
תעננו אלהי ישענו סה ו
אלהים אלהי ישראל סח ט

מבקשיך אלהי ישראל סט ז
מגערתך אלהי יעקב עו ז
עזרנו אלהי ישענו עט ט
• האזינה אלהי יעקב סלה פד ט
שובנו אלהי ישענו פה ה
יי אלהי ישועתי פח ב
יי אלהי צבאות פט ט
ולא יבין אלהי יעקב צד ז
כל אלהי העמים אלילים צו ה
ברוך יי אלהי ישראל קו מח
אלהי תהלתי אל תחרש קט א
אל בית אלהי יעקב ישע׳ ב ג
נאם יי אלהי ישראל יז ו
אלהי ישעך יז י
יי צבאות אלהי ישראל כא י
כי יי אלהי ישראל דבר כא יז
שם יי אלהי ישראל כד טו
ואת אלהי ישראל יעריצו כט כג
כי אלהי משפט יי ל יח
יצילנו ההצילו אלהי הגוים לו יח
איה אלהי חמת וארפד לו יט
איה אלהי ספרוים לו יט
מי בכל אלהי הארצות לו כ
ההצילו אותם אלהי הגוים לז יב
יי צבאות אלהי ישראל לז יו
אלהי ישראל אשר התפללת לז כא
אלהי דוד אביך לח ה
אלהי עולם יי מ כח
אלהי ישראל לא אעזבם מא יז
הקורא בשמך אלהי ישראל מה ג
אלהי ישראל מושיע מה טו
ועל אלהי ישראל נסמכו מח ב
ומאספכם אלהי ישראל נב יב
אלהי כל הארץ יקרא נד ה
יי אלהי צבאות ירמ׳ ה יד
אלהי נכר בארצכם ה יט
יי צבאות אלהי ישראל ז כא וט יד
כה אמר יי אלהי ישראל יא ג
כה אמר יי אלהי ישראל יג יב וכא ד
וכג ב וכד ה וכה טו ולב לו ולג ד
ולד ב ולה יג ולז ז ומב ט ומה ב
יי אלהי צבאות טו יז
ייי צבאות אלהי ישראל יו ט ויט ג
ויט טו וכה כז וכז ד וכז כא וכח ב
וכח יד וכט ד וכט ח וכט כא וכט כה
ולא כג ולב יד ולב טו ולה
יז ולה יח ויט ולט יו ומב טו ומב יח
ומג

ומג י ומד ב ומד ז ומד יא ומד כה
ומו כה ומח א ת יח ונא לג
ולא אלהי מרחק כג כג
אלהי כל בשר לב כז
אלהי צבאות אלהים ישראל לה יז ולח יז
בבתי אלהי מצרים מג יב
ואת בתי אלהי מצרים מג יג
יי צבאות אלהי ישראל מו כד
שם כבוד אלהי ישראל יחזק׳ ח ד
וכבוד אלהי ישראל ט ג וי יט
תחת אלהי ישראל י כ ויא כא
כבוד אלהי ישראל בא מג ב
כי יי אלהי ישראל בא בו מד ב
ועל אלהי אבתיו לא יבין דני׳ יא לז
יי אלהי הצבאות הושׁ׳ יב ו
אלהי הצבאות עמו׳ ג יג
אלהי הצבאות שמו ד יג
יי אלהי צבאות אתכם ה יד
אלהי צבאות יי ה יו
אלהי צבאות שמו ה כז
נאם יי אלהי צבאות ו ח
אלהי הצבאות ו יד
אלהי השמים אני ירא יונ׳ א ט
ואל בית אלהי יעקב מיכ׳ ד ב
יי אלהי קדשי חבק׳ א יב
יי צבאות אלהי ישראל צפנ׳ ב ט
כי הזה את כל אלהי הארץ ב יא
אמר יי אלהי ישראל מלא׳ ב יו
איה אלהי המשפט ב יז

ואלהי *Et Deus vel Dii.*

ואלהי הארץ בראש׳ כד ג
אברהם אביך ואלהי יצחק כח יג
ואלהי אבי היה עמדי לא ה
ואלהי אביכם אמש אמר אלי לא כט
אלהי אברהם ואלהי נחור לא נג
ואלהי אבי יצחק לב ט
אלהיכם ואלהי אביכם מג כג
אלהי יצחק ואלהי יעקב שמות ג ו
וג טו
אלהי יצחק ואלהי יעקב ד ה
אלהי כסף ואלהי זהב כ כג
ואלהי מסכה לא תעשו ויקר׳ יט ד
ואלהי ישראל יתן את שלתך
שמו׳ א א יז

האלהי *An Deus.*

האלהי מקרב אני נאם יי ירמ׳ כג ג

באלהי

In Deo, In Deum, Per Deum.

מעלתם באלהי ישראל . יהושׁ׳ כב יו
וימעלו באלהי אבתיהם ד״ה א ה כה
יתברך באלהי אמן וגו׳
ישבע באלהי אמן ישע׳ סה יו
אגילה באלהי ישעי חבק׳ ג יח

ובאלהי *Et in Deo.*

ובאהלי ישראל יזכירו ישע׳ מח א

כאלהי *Sicut Deus.*

כאלהי גויי הארצות ד״ה ב לב יז

לאלהי *Deo.*

לאלהי אביו יצחק בראש׳ מו א
ונתתם לאלהי ישראל כבוד
שמו׳ א ו ה
ויקרא יעבץ לאלהי ישראל ד״ה א ד י
כי לאלהי אביו דרש ד״ה ב יז ד
לבבם לאלהי אבתיהם כ לג
ויזבח לאלהי דרמשק כח כג
בקדש לאלהי ישראל כט ז
לדרוש לאלהי דויד אביו לד ג
הקריבו עלות לאלהי ישראל
עזר׳ ח לה
אזמרה לאלהי יעקב תהל׳ עה י
הריעו לאלהי יעקב פא ב
משפט לאלהי יעקב פא ה
הודו לאלהי האלהים קלו ב
אכף לאלהי מרום מיכ׳ ו ו
אוחילה לאלהי ישעי ז ז

מאלהי *A Deo, diis.*

מאלהי העמים אשר סביבותיכם
דבר׳ ו יד ויג ז
מאלהי העמים שופט׳ ב יב
וצדקה מאלהי ישעו תהל׳ כד ה

אלהי אלהי *Deus meus.*

למה גנבת את אלהי בראש׳ לא ל
את פי יי אלהי במדב׳ כב יח
כאשר צוני יי אלהי דבר׳ ד ה
את קול יי אלהי יח יו
שמעתי בקול יי אלהי כו יד
הלא על כי אין אלהי בקרבי לא יז
ושאבי מים לבית אלהי יהושׁ׳ ט כג
מלאתי אחרי יי אלהי יד ח
כי מלאת אחרי יי אלהי יד ט
את אלהי אשר עשיתי שופט׳ יח כד
עמך עמי ואלהיך אלהי רות א יו
ואל אלהי אקרא שמו׳ א כב ז
ולא אעלה ליי אלהי עלות כד כד
ועתה יי אלהי מלכ׳ א ג ז
ועתה הניח יי אלהי לי ה יח
ואל תחנתו יי אלהי ח כח
יי אלהי הגם על האלמנה יז כ
ויקרא אל יי ויאמר יי אלהי יז כא
כי אתה אלהי גלית ד״ה א יז כה
אלהי תהי נא ידך בי כא כז
לבנות בית לשם יי אלהי כב ז
הכינותי לבית אלהי כט ב
ועוד ברצותי בבית אלהי
נתתי לבית אלהי למעלה כט ג
וידעתי אלהי כי אתה בחן כט יז
בונה בית לשם יי אלהי ד״ה ב ב ג
ואל תחנתו יי אלהי ו יט
עתה אלהי יהיו נא ו מ
כי את אשר יאמר אלהי יח יג
כיד יי אלהי עלי עזר׳ ז כח
ואפרשה כפי אל יי אלהי ט ה
אלהי בושתי ונכלמתי
להרים אלהי ט ו
כיד אלהי הטובה עלי נחמ׳ ב ח
מה אלהי נתן אל לבי ב יב
ואגיד להם את יד אלהי ב יח
זכרה לי אלהי לטובה ה יט ויג לא
זכרה אלהי לטוביה ולסנבלט ו יד
ויתן אלהי אל לבי ז ה
זכרה לי אלהי על זאת וגו׳
בבית אלהי ובמשמריו יג יד
גם זאת זכרה לי אלהי יג כב
זכרה להם אלהי יג כט
הושיעני אלהי תהל׳ ג ח
יי אלהי בך חסיתי ז ב
יי אלהי אם עשיתי זאת ז ד
ענני יי אלהי יג ד
ואל אלהי אשוע יח ז
יי אלהי יגיה חשכי יח כט
אלהי אקרא יומם כב ג
אלהי בך בטחתי כה ב
יי אלהי שועתי אליך ל ג
יי אלהי לעולם אודך ל יג
אמרתי אלהי אתה לא טו
אלהי ואדני לריבי לה כג
שפטני כצדקך יי אלהי לה כד
אתה תענה יי אלהי לח יו

אלהי

אלהי אל תרחק ממני לח כב
אתה יי׳ אלהי מ ו
לעשות רצונך אלהי חפצתי מ ט
אלהי אל תאחר מ יח
אלהי עלי נפשי תשתוחח מב ז
בכנור אלהים אלהי מג ד
הצילני מאויבי אלהי נט ב
אלהי פלטני מיד רשע עא ד
אלהי לעזרתי חושה עא יב
אמתך אלהי עא כב
אלהי שיתמו כגלגל פג יד
הסתופף בבית אלהי פד יא
הושע עבדך אתה אלהי פו ב
אודך יי׳ אלהי פו יב
אלהי אבטח בו צא ב
יי׳ אלהי גדלת מאד קד א
עזרני יי׳ אלהי קט כו
אלהי ארוממך קיח כח
ואצרה מצות אלהי קיט קטו
כי אתה אלהי קמג י
ארוממך אלהי קמה א
ותפשתי שם אלהי משלי ל ט
כי תלאו גם את אלהי ישע׳ ז יג
יי׳ אלהי אתה ארוממך כה א
ופעלתי את אלהי מט ד
אמר אלהי לרשעים נז כא
כי אתה יי׳ אלהי ירמ׳ לא יח
ואתפללה ליי׳ אלהי דני׳ ט ד
הטה אלהי אזנך ט יח
למענך אלהי ט יט
לפני יי׳ אלהי
על הר קדש אלהי ט כ
והוא יאמר אלהי הושי׳ ב כה
אלהי ידענוך ח ב
צופה אפרים עם אלהי ט ח
ימאסם אלהים ט יז
משלחי אלהי כי נמנע יואל א יג
ישמעני אלהי מיכ׳ ז ז
משחת חיי יי׳ אלהי יונ׳ ב ז
כה אמר יי׳ אלהי זכר׳ יא ד
והוא יאמר יי׳ אלהי יג ט
ובא יי׳ אלהי יד ה

ואלהי. וֵאלֹהַי *Et Deus meus.*

מלכי ואלהי תהל׳ ה ג
ישועת פני ואלהי מב יב ומג ה
מלכי ואלהי פד ד
ואלהי לצור מחסי צד כב

ואלהי היה עזי ישע׳ מט ה

באלהי. בֵּאלֹהַי *In Deo, per Deum meum.*

באלהי אדלג שור שמו׳ ב כב ל
תגל נפשי באלהי ישע׳ סא י

ובאלהי *Per Deum meum.*

ובאלהי אדלג שור תהל׳ יח ל

לאלהי. לֵאלֹהַי *Deo meo.*

כלו עיני מיחל לאלהי תהל׳ סט ד
אזמרה לאלהי בעודי קד לג
אזמרה לאלהי בעודי קמו ב

מֵאֱלֹהָי *A Deo meo*

ולא רשעתי מאלהי שמו׳ ב כב כב
ויאמר חלילה לי מאלהי ד״ה א יא יט
ולא רשעתי מאלהי תהל׳ יח כב

וּמֵאֱלֹהַי *Et a Deo meo.*

ומאלהי משפטי יעבר ישע׳ מ כז

אֱלֹהֵינוּ *Deus noster.*

ונזבחה ליי׳ אלהינו שמות ג יח וה ג
כי אין כיי׳ אלהינו ח י
תועבת מצרים נזבח ליי׳ אלהינו ח כב
וזבחנו ליי׳ אלהינו ח כג
ועשינו ליי׳ אלהינו י כה
לעבד את יי׳ אלהינו י כו
יי׳ אלהינו דבר אלינו דבר׳ א ו
כאשר צוה יי׳ אלהינו אתנו א יט
אשר יי׳ אלהינו נתן לנו א כ
אשר יי׳ אלהינו נתן לנו א כה
ככל אשר צונו יי׳ אלהינו א מא
אל הארץ אשר יי׳ אלהינו ב כט
ויתנהו יי׳ אלהינו לפנינו ב לג
נתן יי׳ אלהינו לפנינו ב לו
וכל אשר צוה יי׳ אלהינו ב לז
ויתן יי׳ אלהינו בידינו ג ג
כיי׳ אלהינו ד ז
יי׳ אלהינו כרת עמנו ברית ה ב
הן הראנו יי׳ אלהינו ה כא
לשמע את קול יי׳ אלהינו עוד ה כב
כל אשר יאמר יי׳ אלהינו וגו׳
אשר ידבר יי׳ אלהינו ה כג
יי׳ אלהינו יי׳ אחד ו ד
אשר צוה יי׳ אלהינו אתכם ו כ
ליראה את יי׳ אלהינו ו כד
לפני יי׳ אלהינו כאשר צונו ו כה
לפני יי׳ אלהינו כט יד
מעם יי׳ אלהינו ללכת כט יז

הנסתרות ליי׳ אלהינו כט כח
לפני יי׳ אלהינו יהוש׳ יח ו
מבלעדי מזבח יי׳ אלהינו כב יט
מלבד מזבח יי׳ אלהינו כב כט
כי יי׳ אלהינו הוא המעלה כד יז
נעבד את יי׳ כי הוא אלהינו כד יח
את יי׳ אלהינו נעבד כד כד
וכי עזבנו את אלהינו שופט׳ י י
כל אשר הוריש יי׳ אלהינו יא כד
נתן אלהינו יו כג ויו כד
ועל דגון אלהינו שמו׳ א ה ז
מזעק אל יי׳ אלהינו ז ח
ובעד ערי אלהינו שמו׳ ב י יב
ומי צור מבלעדי אלהינו כב לב
יהי יי׳ אלהינו עמנו מלכ׳ א ח נז
קרבים אל יי׳ אלהינו ח נט
עם יי׳ אלהינו ללכת בחקיו ח סא
לפני יי׳ אלהינו שבעת ימים ח סה
אל יי׳ אלהינו בטחנו מלכ׳ ב יח כב
ועתה יי׳ אלהינו הושיענו יט יט
ומן יי׳ אלהינו נפרצה ד״ה א יג ב
ונסבה את ארון אלהינו יג ג
פרץ יי׳ אלהינו בנו טו יג
הוא יי׳ אלהינו יו יד
בעד עמנו ובעד ערי אלהינו יט יג
ולהדם רגלי אלהינו כח ב
ובאזני אלהינו שמרו כח ח
ועתה אלהינו מודים אנחנו כט יג
יי׳ אלהינו כל ההמון הזה כט יו
ולמועדי יי׳ אלהינו ד״ה ב ב ג
כי גדול אלהינו ב ד
ואנחנו יי׳ אלהינו יג י
את משמרת יי׳ אלהינו יג יא
כי דרשנו את יי׳ אלהינו יד ו
עזרנו יי׳ אלהינו
יי׳ אלהינו אתה יד י
כי אין עם יי׳ אלהינו עולה יט ז
הלא אתה אלהינו הורשת כ ז
אלהינו הלא תשפט בם כ יב
ועשו הרע בעיני יי׳ אלהינו כט ו
ועמנו יי׳ אלהינו לעזרנו לב ח
יי׳ אלהינו יצילנו מכף מלך לב יא
חלה את פני יי׳ אלהינו לג יב
ותפלתו אל אלהינו לג יח
משרתים לבית אלהינו עזר׳ ח יז
כיד אלהינו הטובה עלינו ח יח
להתענות לפני אלהינו ח כא
יד אלהינו על כל מבקשיו ח כב

תחומת בית אלהינו ח כה
לירושלם לבית אלהינו ח ל
ויד אלהינו היתה עלינו ח לא
והכלים בבית אלהינו ח לג
היתה התנה מאת יי׳ אלהינו וגו׳
להאיר עינינו אלהינו ט ח
ובעבדתנו לא עזבנו אלהים וגו׳
לרומם את בית אלהינו ט ט
מה נאמר אלהינו אחרי זאת ט י
כי אתה אלהינו חשכת למטה ט יג
והחרדים במצות אלהינו י ג
עד להשיב חרון אף אלהינו י יד
שמע אלהינו כי היינו בוזה נחמ׳ ג לו
ונתפלל אל אלהינו ד ג
אלהינו ילחם לנו ד יד
הלוא ביראת אלהינו תלכו ה ט
מאת אלהינו נעשתה ו יו
ועתה אלהינו האל הגדול ט לב
לעבדת בית אלהינו י לג
וכל מלאכת בית אלהינו י לד
להביא לבית אלהינו
על מזבח יי׳ אלהינו י לה
להביא לבית אלהינו לכהנים
המשרתים בבית אלהינו י לז
אל לשכות בית אלהינו י לח
לבית אלהינו אל הלשכות י לט
ולא נעזב את בית אלהינו י מ
ויהפך אלהינו את הקללה יג ב
בלשכת בית אלהינו יג ד
ויבא אלהינו עלינו יג יח
ומי צור זולתי אלהינו תהל׳ יח לב
ובשם אלהינו נדגל כ ו
בשם יי׳ אלהינו נזכיר כ ח
אם שכחנו שם אלהינו מד כא
בעיר אלהינו הר קדשו מח ב
כי זה אלהים אלהינו מח טו
יבא אלהינו ואל יחרש נ ג
נתנו עמים אלהינו סו ח
יברכנו אלהים אלהינו סז ז
ויהי נעם יי׳ אלהינו צ יו
בחצרות אלהינו צב יד
יצמיתם יי׳ אלהינו צד כג
כי הוא אלהינו צה ז
את ישועת אלהינו צח ג
רוממו יי׳ אלהינו צט ה
יי׳ אלהינו אתה עניתם צט ה
רוממו יי׳ אלהינו
כי קדוש יי׳ אלהינו צט ט

הוא יי׳ אלהינו קה ז
הושיענו יי׳ אלהינו קו מו
מי כיי׳ אלהינו קיג ה
למען בית יי׳ אלהינו קכב ט
עינינו אל יי׳ אלהינו קכג ב
כי טוב זמרה אלהינו קמז א
האזינו תורת אלהינו ישע׳ א י
הנה אלהינו זה קוינו לו כה ט
יי׳ אלהינו בעלונו אדנים כו יג
הדר אלהינו לה ב
אל יי׳ אלהינו בטחנו לו ז
ועתה יי׳ אלהינו לז כ
ודבר אלהינו יקום לעולם מ ח
האמרים למסכה אתם אלהינו מב יז
את ישועת אלהינו נב י
ואל אלהינו כי ירבה לסלוח נה ז
ונסוג מאחר אלהינו נט יג
משרתי אלהינו יאמר לכם סא ו
כי אתה יי׳ אלהינו ירמ׳ ג כב
ביי׳ אלהינו תשועת ישראל ג כג
כי ליי׳ אלהינו חטאנו
ולא שמענו בקול יי׳ אלהינו ג כה
תחת מה עשה יי׳ אלהינו ה יט
נירא נא את יי׳ אלהינו ה כד
כי יי׳ אלהינו הדמנו ח יד
יי׳ אלהינו ונקוה לך יד כב
אשר חטאנו ליי׳ אלהינו יו י
יהוה צבאות אלהינו כג לו
בשם יי׳ אלהינו דבר כו יו
אל יי׳ אלהינו לא ו
בקול יי׳ אלהינו
כי נשמע בקול יי׳ אלהינו מב ו
אל ה׳ אלהינו מב כ
ובכל אשר יאמר יי׳ אלהינו מב כ
לא שלחך יי׳ אלהינו מג ב
נקמת יי׳ אלהינו נ כח
מעשה יי׳ אלהינו נא י
ליי׳ אלהינו הרחמים דניא׳ ט ט
בקול יי׳ אלהינו ט י
את פני יי׳ אלהינו ט יג
כי צדיק יי׳ אלהינו ט יד
ועתה יי׳ אלהינו ט טו
ועתה שמע אלהינו ט יג
אלהינו למעשה ידינו הוש׳ יד ה
נכרת מבית אלהינו יואל א יו
בשם יי׳ אלהינו מיכ׳ ד ה
אל יי׳ אלהינו יפחדו ז יז

וֵאלֹהֵינוּ *Et Deus noster.*

ואלהינו בשמים תהל׳ קטו ג
ואלהינו מרחם קיו ה

בֵּאלֹהֵינוּ *In Deum nostrum.*

אנחנו מעלנו באלהינו עזר׳ י ב
למעל באלהינו נחמ׳ יג כז

כֵּאלֹהֵינוּ *Sicut Deus noster.*

ואין צור כאלהינו שמו׳ א ב ב

לֵאלֹהֵינוּ *Deo nostro.*

נלכה נזבחה לאלהינו שמו׳ ה ח
הבו גדל לאלהינו דבר׳ לב ג
לבנות בית לאלהינו עזר׳ ד ג
נכרות ברית לאלהינו י ג
תהלה לאלהינו תהל׳ מ ד
זמרו לאלהינו בכנור קמז ז
מסלה לאלהינו ישע׳ מ ג
ויום נקם לאלהינו סא ב
ונשאר גם הוא לאלהינו זכר׳ ט ז

מֵאֱלֹהֵינוּ *A Den nostro.*

ונצומה ונבקשה מאלהינו עזר׳ ח כג

אֱלֹהֶיךָ *Deus tuus.*

כי הקרה יי׳ אלהיך בראש׳ כז כ
את אלהיך לא יחיה לא לב
תשמע לקול יי׳ אלהיך שמו׳ טו כו
אנכי יי׳ אלהיך כ ב
כי אנכי יי׳ אלהיך אל קנא כ ה
את שם יי׳ אלהיך לשוא כ ז
ויום השביעי שבת ליי׳ אלהיך כ ט
אשר יי׳ אלהיך נתן לך כ יב
תביא בית יי׳ אלהיך כג יט ולד כו
אלה אלהיך ישראל לב ד ולב ח
את פני יי׳ אלהיך לד כד
מלח ברית אלהיך ויקר׳ ב יג
את שם אלהיך אני יי׳ יח כא ויט יב
כי את לחם אלהיך הוא מקריב כא ח
ראה נתן יי׳ אלהיך לפניך דבר׳ א כא
אשר נשאך יי׳ אלהיך א לא
כי יי׳ אלהיך ברכך וגו׳
יי׳ אלהיך עמך ב ז
כי הקשה יי׳ אלהיך את רוחו ב ל
השמידו יי׳ אלהיך מקרבך ד ג
לפני יי׳ אלהיך בחרב ד
אשר חלק יי׳ אלהיך ד יט
אשר יי׳ אלהיך נתן לך ד כא
אשר צוך יי׳ אלהיך ד כג
כי יי׳ אלהיך אש אכלה ד כד

בעיני ה' אלהיך ד כה וכה יט
את ה' אלהיך ומצאת ד כט
ושבת עד ה' אלהיך ד ל ול ב
כי אל רחום ה' אלהיך ד לא
אשר ה' אלהיך נתן לך ד מ
אנכי ה' אלהיך ה ו
כי אנכי ה' אלהיך אל קנא ה ט
את שם ה' אלהיך לשוא ה יא
כאשר צוך ה' אלהיך ה יב וכ יז
שבת לה' אלהיך ה יד
ויצאך ה' אלהיך ה טו
על כן צוך ה' אלהיך ה טו
כאשר צוך ה' אלהיך וגו'
אשר ה' אלהיך נתן לך ה טז
למען תירא את ה' אלהיך ו ב
ואהבת את ה' אלהיך ו ה
והיה כי יביאך ה' אלהיך ו י וא כט
את ה' אלהיך תירא ו יג
ה' אלהיך בקרבך וגו'
אף ה' אלהיך ו טו
כי יביאך ה' אלהיך ז א
ונתנם ה' אלהיך לפניך ז ב
לה' אלהיך בך בחר ה' אלהיך ז ו
כי ה' אלהיך הוא האלהים ז ט
ושמר ה' אלהיך לך ז יב
אשר ה' אלהיך נתן לך ז טז
עשה ה' אלהיך לפרעה ז יח
אשר הוציאך יי' אלהיך
כן יעשה ה' אלהיך ז יט
ישלח ה' אלהיך בם ז כ
כי ה' אלהיך בקרבך ז כא
ונשל ה' אלהיך את הגוים ז כב
ונתנם ה' אלהיך לפניך ז כג
כי תועבת ה' אלהיך הוא ז כה
אשר הוליכך ה' אלהיך ח ב
ה' אלהיך מיסרך ח ה
ושמרת את מצות ה' אלהיך ח ו
כי ה' אלהיך מביאך ח ז
וברכת את ה' אלהיך ח י
פן תשכח את ה' אלהיך ח יא
ושכחת את ה' אלהיך ח יד
וזכרת את ה' אלהיך ח יח
את ה' אלהיך והלכת ח יט
וידעת היום כי ה' אלהיך הוא ט ג
בהדף ה' אלהיך אתם ט ד
ה' אלהיך מורישם מפניך ט ה
ה' אלהיך נתן לך את הארץ ט ו
את ה' אלהיך במדבר ט ז

כאשר דבר ה' אלהיך לו י ט
מה ה' אלהיך שאל מעמך
כי אם ליראה ה' אלהיך
ולעבד את ה' אלהיך י יב
הן לה' אלהיך השמים י יד
את ה' אלהיך תירא י כ
הוא תהלתך והוא אלהיך י כא
ועתה שמך ה' אלהיך י כב
ואהבת את ה' אלהיך יא א
אשר ה' אלהיך דורש אתה
תמיד עיני ה' אלהיך בה יא יב
אשר ברכך ה' אלהיך יב ז
אשר ה' אלהיך נתן לך יב ט
כברכת ה' אלהיך יב טו
כי אם לפני ה' אלהיך
יבחר ה' אלהיך בו
ושמחת לפני יי' אלהיך יב יח
כי ירחיב ה' אלהיך את גבלך יב כ
אשר יבחר ה' אלהיך יב כא ויד כה
והדם על מזבח ה' אלהיך
ישפך על מזבח ה' אלהיך יב כז
והישר בעיני ה' אלהיך יב כח
כי יכרית ה' אלהיך יב כט
לא תעשה כן לה' אלהיך יב לא
אשר צוך ה' אלהיך יג ו
להדיחך מעל ה' אלהיך יג יא
אשר ה' אלהיך נתן לך יג יג
כליל לה' אלהיך יג יז
תשמע בקול יי' אלהיך
הישר בעיני ה' אלהיך יג יט
קדוש אתה לה' אלהיך יד ב ויד כא
ואכלת לפני ה' אלהיך
ליראה את ה' אלהיך יד כג
אשר יבחר ה' אלהיך יד כד ויד כה
כי יברכך ה' אלהיך יד כד
למען יברכך ה' אלהיך
יד כט וכג כא וכד יט
אשר ה' אלהיך נתן לך טו ד
תשמע בקול ה' אלהיך טו ה
כי ה' אלהיך ברכך טו ו
אשר ה' אלהיך נתן לך טו ז
יברכך ה' אלהיך בכל מעשיך טו י
אשר ברכך ה' אלהיך טו יד
ויפדך ה' אלהיך טו טו
וברכך ה' אלהיך בכל טו יח
הזכר תקדיש לה' אלהיך טו יט
לפני ה' אלהיך תאכלנו טו כ
לא תזבחנו לה' אלהיך טו כא

ועשית פסח לה' אלהיך וגו'
הוציאך ה' אלהיך ממצרים טז א
וזבחת פסח לה' אלהיך טז ב
אשר ה' אלהיך נתן לך טז ה טז כ
ויח ט וכה טו וכו ג וכח ה
אשר יבחר ה' אלהיך טז ו
אשר יבחר ה' אלהיך בו טז ז וטז ח
עצרת לה' אלהיך טז ח
חג שבעת לה' אלהיך
כאשר יברכך ה' אלהיך טז י
ושמחת לפני אלהיך
במקום אשר יבחר ה' אלהיך טז יא
תחג לה' אלהיך
כי יברכך ה' אלהיך טז טו
כל זכורך את פני ה' אלהיך טז טז
כברכת ה' אלהיך טז יז
אשר ה' אלהיך נתן לך טז יח ויז יד
אצל מזבח ה' אלהיך טז כא
אשר שנא ה' אלהיך טז כב
לא תזבח לה' אלהיך
כי תועבת ה' אלהיך הוא יז א
אשר ה' אלהיך נתן לך
בעיני ה' אלהיך יז ב
לשרת את שם ה' אלהיך יז יב
אשר יבחר ה' אלהיך בו יז טו
כי בו בחר ה' אלהיך יח ה
ה' אלהיך מוריש אותם יח יב
תמים תהיה עם ה' אלהיך יח יג
לא כן נתן לך ה' אלהיך יח יד
יקים לך ה' אלהיך יח טו
מעם ה' אלהיך בחרב יח טז
כי יכרית ה' אלהיך
את הגוים אשר ה' אלהיך יט א
אשר ה' אלהיך נתן לך יט ב ויט יד
אשר ינחילך ה' אלהיך יט ג
ואם ירחיב ה' אלהיך את יט ח
לאהבה את ה' אלהיך יט ט ול כ
אשר ה' אלהיך נתן לך יט י
וכ טז וכד ד וכו א
כי ה' אלהיך עמך כ א
ונתנה ה' אלהיך בידך כ יג
אשר נתן ה' אלהיך לך כ יד וכח נב
אשר ה' אלהיך נתן לך כא א
כי בם בחר ה' אלהיך כא ה
ונתנו ה' אלהיך בידך כא י
אשר ה' אלהיך נתן לך כא כג
כי תועבת ה' אלהיך כב ה
ולא

ולא אבה יי' אלהיך
ויהפך יי' אלהיך
כי אהבך יי' אלהיך כג ו
כי יי' אלהיך מתהלך כג טו
ומחיר כלב בית יי' אלהיך
כי תועבת יי' אלהיך גם כג יט
כי תדר נדר ליי' אלהיך
ידרשנו יי' אלהיך מעמך כג כב
כאשר נדרת ליי' אלהיך כג כד
אשר עשה יי' אלהיך למרים כד ט
צדקה לפני יי' אלהיך כד יג
ויפדך יי' אלהיך משם כד יח
כי תועבת יי' אלהיך כה יו
היה בהנית יי' אלהיך
בארץ אשר יי' אלהיך כה יט
אשר יי' אלהיך נתן לך וגו'
כה טו וכו ב וכז ב
אשר יבחר יי' אלהיך כו ב
הגדתי היום ליי' אלהיך כו ג
לפני מזבח יי' אלהיך כו ד
לפני יי' אלהיך כו ה וכו יג וכז ז
והנחתו לפני יי' אלהיך
והשתחוית לפני יי' אלהיך כו י
אשר נתן לך יי' אלהיך כו יא
היום הזה יי' אלהיך מצוך כו יו
ליי' אלהיך כאשר דבר כו יט
הארץ אשר יי' אלהיך כז ג
ובנית שם מזבח ליי' אלהיך כז ה
את מזבח יי' אלהיך וגו'
עלת ליי' אלהיך כז ו
נהיית לעם יי' אלהיך כז ט
ושמעת בקול יי' אלהיך כז י
תשמע בקול יי' אלהיך
ונתנך יי' אלהיך כח א
כי תשמע בקול יי' אלהיך כח ב
את מצות יי' אלהיך כח ט
כי תשמע אל מצות יי' אלהיך כח יג
אם לא תשמע בקול יי' אלהיך כח טו
כי לא שמעת בקול יי' אלהיך כח מה
לא עבדת את יי' אלהיך כח מז
אשר נתן לך יי' אלהיך כח נג
הנורא הזה את יי' אלהיך כח נח
s בקול יי' אלהיך כח סב
בברית יי' אלהיך
ובאלתו אשר יי' אלהיך כט יא
אשר הדיחך יי' אלהיך שמה ל א
ושב יי' אלהיך את שבותך וגו'
יי' אלהיך שמה ל ג

משם יקבצך יי' אלהיך ל ד
והביאך יי' אלהיך אל הארץ ל ה
ומל יי' אלהיך
לאהבה את יי' אלהיך ל ו
ונתן יי' אלהיך ל ז
והותירך יי' אלהיך ל ט
כי תשמע בקול יי' אלהיך וגו'
כי תשוב אל יי' אלהיך ל י
לאהבה את יי' אלהיך וגו'
וברכך יי' אלהיך ל יו
יי' אלהיך הוא עבר לפניך לא ג
לראות את פני יי' אלהיך לא יא
כי עמך יי' אלהיך בכל יהושע א ט
רק יהיה יי' אלהיך עמך א יז
לשם יי' אלהיך ט ט
את אשר צוה יי' אלהיך ט כד
ובנית מזבח ליי' אלהיך שופ' ו כו
אשר יורישך כמוש אלהיך יא כד
אל יי' אלהיך ואל נמות שמו' א יב יט
את מצות יי' אלהיך יג יג
למען זבח ליי' אלהיך טו טו
לזבח ליי' אלהיך בגלגל טו כא
והשתחויתי ליי' אלהיך טו ל
בצרור החיים את יי' אלהיך כה כט
יזכר נא המלך את יי' אלהיך
שמו' ב יד יא
ויי' אלהיך יהי עמך יד יז
ויאמר ברוך יי' אלהיך יח כח
ויוסף יי' אלהיך אל העם כד ג
יי' אלהיך ירצך כד כג
נשבעת ביי' אלהיך לאמתך א יז
את משמרת יי' אלהיך ב ג
יהי יי' אלהיך ברוך י ט
הנה אלהיך ישראל יב כח
את פני יי' אלהיך יג ו
אשר צוך יי' אלהיך יג כא
ותאמר חי יי' אלהיך יז יב
חי יי' אלהיך אם יש גוי יח י
אולי ישמע יי' אלהיך וגו'
אשר שמע יי' אלהיך מלכ' ב יט ד
אל ישיאך אלהיך יט י
ויאמר יי' אלהיך לך ד"ה א יא ב
כי עזרך אלהיך ויקבלם דויד יב יח
ובנית בית יי' אלהיך כב יא
ולשמור את תורת יי' אלהיך כב יב
יהי יי' אלהיך ברוך וגו'
למלך ליי' אלהיך
באהבת יי' אלהיך ד"ה ב ט ח

לא נשענת על יי' אלהיך יז ז
ויאמרו זה אלהיך נחמ' ט יח
כל היום איה אלהיך תהל' מב ד
כל היום איה אלהיך מב יא
משחך אלהים אלהיך מה ח
אלהים אלהיך אנכי נ ז
צוה אלהיך עזך סח כט
אנכי יי' אלהיך פא יא
מעם יי' אלהיך ישעי' ז יא
אולי ישמע יי' אלהיך לז ד
שמע יי' אלהיך לז ד
אל ישיאך אלהיך לז י
אל תשתע כי אני אלהיך מא י
כי אני יי' אלהיך מחזיק ימינך מא יג
יי' אלהיך קדוש ישראל מג ג
אלהיך מלמדך להועיל מח יז
ואנכי יי' אלהיך נא טו
למען יי' אלהיך נה ה
ואיה אלהיך אשר עשית
מספר עריך היו אלהיך ירמ' ב כח
מספר עריך היו אלהיך יא יג
יי' אלהיך דבר מ ב
אל יי' אלהיך מב ב
ויגד לנו יי' אלהיך מב ג
אשר ישלחך יי' אלהיך מב ה
ולהתענות לפני אלהיך דניא' י יב
ותשכח תורת אלהיך הוש' ד ו
זנית מעל אלהיך ט א
וקוה אל אלהיך יב ז
יי' אלהיך מארץ מצרים יב י
ואנכי יי' אלהיך מארץ יג ד
ישראל עד יי' אלהיך יד ב
הכון לקראת אלהיך עמו' ד יב
חי אלהיך דן ח יד
אמר יי' אלהיך ט טו
קרא אל אלהיך יונה א ו
והצנע לכת עם אלהיך מיכ' ו ח
מבית אלהיך אכרית נחו' א יד

אֱלֹהַיִךְ׃ אֱלֹהָיִךְ *Deus tuus.*

s נערת אלהיך ישעי' נא כ
s מלך אלהיך נב ז
s כי תמאס אמר אלהיך נד ו
לשם יי' אלהיך ס ט
s וצניף מלוכה בכף אלהיך סב ג
s ישיש עליך אלהיך סב ה
s ועצרתי אמר אלהיך סו ט
עזבך את יי' אלהיך ירמ' ב יז יט
ביי'

בה' אלהיך פשעת נ יג
איו ה' אלהיך מיכ' ז י
ה' אלהיך בקרבך צפנ' ג יז
s אלהיך ציון לדר ודר תהל' קמו י
s הללי אלהיך ציון קמז יב

ואלהיך ואלהיך *Et Deus tuus.*

עמך עמי ואלהיך אלהי רות א יו
ואלהיך יריב עמו ישע' נא כב
ואלהיך לתפארתך ס יט

באלהיך *Ad Deum tuum.*

ואתה באלהיך תשוב הוש' יב ז

מאלהיך *A Deo tuo.*

ויראת מאלהיך ויקר' יט יד ויט לב
ויראת מאלהיך כי אני יי' כה יז
ויראת מאלהיך כה לו וכה מג

אלהיכם *Deus vester.*

אלהיכם ואלהי אביכם בראש' מג כג
כי אני ה' אלהיכם שמו' ו ז
וזבחתם לה' אלהיכם ח כד
לכו עבדו את יי' אלהיכם י ח
חטאתי לה' אלהיכם י יז
והעתירו לה' אלהיכם י יז
וידעתם כי אני ה' אלהיכם יו יב
ועבדתם את ה' אלהיכם כג כה
כי אני ה' אלהיכם ויק' יא מד
אני ה' אלהיכם יח ב ויח ד ויח ל ויט ב
ויט ג ויט י ויט כה ויט לא ויט לד
ויט לו וכ ז וכ כד וכג כב וכג מג
אני ה' אלהיכם יט ד
את לחם אלהיכם מכל אלה כב כה
את קרבן אלהיכם כג יד
לפני ה' אלהיכם כג כח וכג מ
כי אני ה' אלהיכם כד כב וכו א
כי אני ה' אלהיכם כה יז
אני ה' אלהיכם כה לח
אני ה' אלהיכם כה לח ונה וכו יג
לפני ה' אלהיכם במדב' י ט
לפני ה' אלהיכם
אני ה' אלהיכם י י
אני ה' אלהיכם
אני ה' אלהיכם טו מא
ה' אלהיכם הרבה אתכם דבר' א י
את פי ה' אלהיכם א כו וט כג
ה' אלהיכם ההלך לפניכם א ל
מאמינים בה' אלהיכם א לב
ה' אלהיכם נתן לכם ג יח וג כ
את כל אשר עשה ה' אלהיכם ג כא
כי ה' אלהיכם הוא הנלחם לכם ג כב
לשמר את מצות ה' אלהיכם ד ב
את ברית ה' אלהיכם ד כג
ואתם הדבקים בה' אלהיכם ד ד
אשר עשה לכם ה' אלהיכם ד לד
כאשר צוה ה' אלהיכם ה כט
צוה ה' אלהיכם אתכם תלכו ה ל
אשר צוה ה' אלהיכם ו א
לא תנסו את ה' אלהיכם ו יו
את מצות ה' אלהיכם ו יז
בקול ה' אלהיכם ח כ
והנה חטאתם לה' אלהיכם ט יו
כי ה' אלהיכם הוא י יז
את מוסר ה' אלהיכם יא ב
לאהבה את ה' אלהיכם יא יג ויא כב
ה' אלהיכם על פני כל הארץ יא כה
אל מצות ה' אלהיכם יא כז
אל מצות ה' אלהיכם יא כח
אשר ה' אלהיכם נתן לכם יא לא
לא תעשון כן לה' אלהיכם יב ד
אשר יבחר ה' אלהיכם יב ה
לפני ה' אלהיכם יב ז
ה' אלהיכם מנחיל אתכם יב י
אשר יבחר ה' אלהיכם בו יב יא
ושמחתם לפני ה' אלהיכם יב יב
כי מנסה ה' אלהיכם
אהבים את ה' אלהיכם יג ד
אחרי ה' אלהיכם תלכו יג ה
על ה' אלהיכם וגו' יג ו
בנים אתם לה' אלהיכם יד א
כי ה' אלהיכם ההלך עמכם כ ד
והטאתם לה' אלהיכם כט יח
למען תדעו כי אני ה' אלהיכם כט ה
כלכם לפני ה' אלהיכם כט ט
ויראו את ה' אלהיכם לא יב
s ליראה את ה' אלהיכם לא יג
מצד ארון ברית ה' אלהיכם לא כו
אשר ה' אלהיכם נתן לכם יהוש' א יא
ה' אלהיכם מניח לכם א יג
אשר ה' אלהיכם נתן להם א טו
כי ה' אלהיכם הוא האלהים ב יא
את ארון ברית ה' אלהיכם ג ג
ושמעו את דברי ה' אלהיכם ג ט
לפני ארון ה' אלהיכם ד ה
אשר הוביש ה' אלהיכם וגו'
כאשר עשה ה' אלהיכם ד כג
למען יראתם את ה' אלהיכם ד כד
ונתנה ה' אלהיכם בידכם ח ז
כי נתנם ה' אלהיכם בידכם י יט
משמרת מצות ה' אלהיכם כב ג
ועתה הניח ה' אלהיכם כב ד
לאהבה את ה' אלהיכם כב ה וכג יא
אשר עשה ה' אלהיכם
כי ה' אלהיכם הוא נלחם כג ג
ה' אלהיכם הוא יהדפם וגו'
כאשר דבר ה' אלהיכם לכם כג ה
כי אם בה' אלהיכם תדבקו כג ח
כי ה' אלהיכם הוא הנלחם כג י
כי לא יוסיף ה' אלהיכם
אשר נתן לכם ה' אלהיכם כג יג
אשר דבר ה' אלהיכם עליכם כג יד
אשר דבר ה' אלהיכם אליכם וגו'
אשר נתן לכם ה' אלהיכם כג טו
את ברית ה' אלהיכם וגו' כג יו
אני ה' אלהיכם שופט' ו י
ומעל אלהיכם שמו' א ו ה
היום מאסתם את אלהיכם י יט
וה' אלהיכם מלככם יב יב
אחר ה' אלהיכם יב יד
וקראתם בשם אלהיכם מלכ' א יח כד
וקראו בשם אלהיכם יח כה
כי אם את ה' אלהיכם מ"ב יז לט
עשו פסח לה' אלהיכם כג כא
הלא ה' אלהיכם עמכם ד"ה א כב יח
לדרוש לה' אלהיכם כב יט
מצות ה' אלהיכם כח ח
ברכו נא את ה' אלהיכם כט כ
האמינו בה' אלהיכם ד"ה ב כ כ
לחזק את בית אלהיכם כד ה
אשמות לה' אלהיכם כח י
ועבדו את ה' אלהיכם ל ח
כי חנון ורחום ה' אלהיכם ל ט
יוכל אלהיכם להציל אתכם לב יד
אף כי אלהיכם לב טו
עתה עבדו את ה' אלהיכם לה ג
קדש הוא לה' אלהיכם נחמ' ח ט
ברכו את ה' אלהיכם ט ה
ושלמו לה' אלהיכם תהל' עו יב
אלהיכם נקם ישע' לה ד
יאמר אלהיכם מ א
הנה אלהיכם מ ט
בינכם לבין אלהיכם נט ב
תנו לה' אלהיכם כבוד ירמ' יג יו
בקול ה' אלהיכם כו יג
מתפלל אל ה' אלהיכם מב ד

בקול

נקול ה' אלהיכם מב יג
קול ה' אלהיכם מב כא
אני ה' אלהיכם יחזק' כ ה וכ ז
וכ יט וכ כ
אני אלהיכם נאם ה' לד לא
מבית אלהיכם יואל א יג
בית ה' אלהיכם א יד
אל ה' אלהיכם ב יג
מנחה ונסך לה' אלהיכם ב יד
גילו ושמחו בה' אלהיכם ב כג
את שם ה' אלהיכם ב כו
ואני ה' אלהיכם ב כז
כי אני ה' אלהיכם ד יז
כוכב אלהיכם עמוס ה כו
ה' אלהיכם צפנ' ב ז
בקול ה' אלהיכם זכר' ו טו

In Deum vestrum. בֵּאלֹהֵיכֶם

מן תכחשון באלהיכם יהוש' כד כז

Deo vestro. לֵאלֹהֵיכֶם

לכו זבחו לאלהיכם בארץ שמו' ח כא
והייתם קדשים לאלהיכם במד' טו מ
כי בכם נדרוש לאלהיכם עזר' ד ב

Deus ejus, suus etc. אֱלֹהָיו

את פני ה' אלהיו שמו' לב יא
מכל מצות ה' אלהיו ויקר' ד כב
את מקדש אלהיו ונו'
משחת אלהיו כא יב
להקריב לחם אלהיו כא יז
לחם אלהיו לא יגש להקריב כא כא
לחם אלהיו מקדשי הקדשים כא כב
איש איש כי יקלל אלהיו כד טו
כי נזר אלהיו על ראשו במד' ו ז
ה' אלהיו עמו ותרועת כג כא
ליראה את ה' אלהיו דבר' יז יט
ושרת בשם ה' אלהיו יח ז
ויתחזק דוד בה' אלהיו שמו' א ל ו
לבנות בית לשם ה' אלהיו מלכ' א ה יז
לבבו שלם עם ה' אלהיו יא ד
נתן ה' אלהיו לו ניר טו ד
ועמד וקרא בשם ה' אלהיו מלכ' ב ה יא
בעיני ה' אלהיו כדוד אביו טז ב
ויהיו עשים גוי גוי אלהיו יז כט
בית נסרך אלהיו יט לז
וה' אלהיו עמו ויגדלהו ד"ה ב א א
והישר בעיני ה' אלהיו יד א
ויקרא אסא אל ה' אלהיו יד י
בראתם כי ה' אלהיו עמו טו ט
וינח לו ה' אלהיו מסביב כ ל
וימעל בה' אלהיו כו יו
דרכיו לפני ה' אלהיו כז ו
ויתנהו ה' אלהיו כח ה
והאמת לפני ה' אלהיו לא כ
ויבא בית אלהיו לב כא
s חלה את פני ה' אלהיו לג יב
s ותפלתו אל אלהיו לג יח
לחזק את בית ה' אלהיו לד ח
ויעש הרע בעיני ה' אלהיו לו ה ולו יב
מכל עמו ה' אלהיו לו כג
יהי אלהיו עמו עזר' א ג
ויתנם בבית אלהיו א ז
לו המלך כיד ה' אלהיו ז ו
כיד אלהיו הטובה עליו ז ט
אשר ה' אלהיו תהל' לג יב
תורת אלהיו בלבו לז לא
אשרי העם שה' אלהיו קמד טו
שברו על ה' אלהיו קמו ה
הלא עם אל אלהיו ידרש ישע' ה יט
אלהיו יורנו כח כו
בית נסרך אלהיו לז לח
משפט אלהיו לא עזב נח ב
בקול ה' אלהיו ירמ' ז כח
בית אלהיו
בית אוצר אלהיו דניא' א ב
ועם ידעי אלהיו יחזקו יא לב
משטמה בבית אלהיו הוש' ט ח
ויזעקו איש אל אלהיו יונ' א ה
אל ה' אלהיו ב ב
איש בשם אלהיו מיכה ד ה
בגאון שם ה' אלהיו ה ג

Et Deus ejus. וֵאלֹהָיו

גוים ואלהיו שמו' ב ז כג

בֵּאלֹהָיו

Per Deos suos, In Deo suo.

את דוד באלהיו שמו' א יז מג
וישען באלהיו ישע' נ י

Et Deo suo. וּבֵאלֹהָיו

וקלל במלכו ובאלהיו ישע' ח כא

Deo suo, Deum suum. לֵאלֹהָיו

כי קדש הוא לאלהיו ויקר' כא ז
תחת אשר קנא לאלהיו במד' כה יג
ובמצוה לדרש לאלהיו ד"ה ב לא כא
ואהוב לאלהיו היה נחמ' יג כו
ומקטיר לאלהיו ירמ' מח לה

A Deo suo. מֵאֱלֹהָיו

מאלהיו מה' צבאות ירמ' נא ה

Deus ejus, suus. אֱלֹהֶיהָ

אל עמה ואל אלהיה רות א טו
ואת ברית אלהיה שכחה משלי ב יז
וכל פסילי אלהיה ישע' כא ט
ועל אלהיה ועל מלכיה ירמ' מו כה
ואל אלהיה לא קרבה צפנ' ג ב

In Deum suum. בֵּאלֹהֶיהָ

כי מרתה באלהיה הוש' יד א

אֱלֹהֵיהֶם

Deus ipsorum, suus, etc.

ויעבדו את ה' אלהיהם שמו' י ז
כי תעבוד את אלהיהם כג לג
וידעו כי אני ה' אלהיהם ונו'
אני ה' אלהיהם כט מו
וזנו אחרי אלהיהם לד טו
ולא יחללו את שם אלהיהם
ה' לחם אלהיהם ויקר' כא ו
כי אני ה' אלהיהם כו מד
ולא תעבד את אלהיהם דבר' ז יז
פסילי אלהיהם תשרפון ז כה
ידשים אתם את אלהיהם יב ב
ופסילי אלהיהם תגדעון יב ג
הגוים האלה את אלהיהם יב ל
ובשם אלהיהם יהוש' כג ז
ויעבדו את אלהיהם שופ' ג ו
וישכחו את ה' אלהיהם ג ז
ולא זכרו בני ישראל את
ה' אלהיהם ח לד
ויבאו בית אלהיהם ט כז
לדגון אלהיהם ולשמחה יו כג
ויהללו את אלהיהם יו כד
וישכחו את ה' אלהיהם שמו' א יב ט
עזבו את ה' אלהיהם מלכ' א ט ט
לבבכם אחרי אלהיהם יא ב
אלהי הרים אלהיהם כ כג
בני ישראל לה' אלהיהם מלכ' ב יז ז
אשר לא כן על ה' אלהיהם יז ט
לא האמינו בה' אלהיהם יז יד
את כל מצות ה' אלהיהם יז יו
את מצות ה' אלהיהם יז יט
ואת אלהיהם היו עבדים יז לג
לא שמעו בקול ה' אלהיהם יח יב
ונתנו את אלהיהם באש יט יח
את כליו בית אלהיהם ד"ה א י י

ויעזבו

ויעזבו שם את אלהיהם יד יב
המקדשים לה' אלהיהם ד"ה ב לא ו
רק לה' אלהיהם לג יז
לעבד את ה' אלהיהם לד לג
בספר תורת ה' אלהיהם וגו'
ומשתחוים לה' אלהיהם נחמ' ט ג
בקול גדול אל ה' אלהיהם ט ד
וישמרו משמרת אלהיהם יב מה
הגוים איה אלהיהם תהל' עט י
איה נא אלהיהם קטו ב
ונתן את אלהיהם באש ישע' לז יט
שכחו את ה' אלהיהם ירמ' ג כא
דרך ה' משפט אלהיהם ה ד וה ה
ברית ה' אלהיהם כב ט
ועבדו את ה' אלהיהם ל ט
כל דברי ה' אלהיהם אשר
שלחו ה' אלהיהם מג א
ואת ה' אלהיהם יבקשו נ ד
כי אני ה' אלהיהם אתם יחז' כח כו ולד ל
כי אני ה' אלהיהם לט כב ולח כח
וגם אלהיהם עם נסכיהם דניא' יא ח
והושעתים בה' אלהיהם הוש' א ז
ובקשו את ה' אלהיהם ג ה
ויזנו מתחת אלהיהם ד יב
לשוב אל אלהיהם ה ד
ולא שבו אל ה' אלהיהם ז י
בעמים איה אלהיהם יואל ב יז
ויין ענושים ישתו בית אלהיהם עמו' ב ח
בקול ה' אלהיהם חגי א יב
שלחו ה' אלהיהם א יב
בבית ה' צבאות אלהיהם א יד
s יפקדם ה' אלהיהם צפנ' ב ז
והושיעם ה' אלהיהם זכר' ט יז
אני ה' אלהיהם ואענם י ו
בה' צבאות אלהיהם יב ד

Deus ipsorum. **אֱלֹהֵימוֹ**

ואמר אי אלהימו דבר' לב לז

Et Deus ipsorum. **וֵאלֹהֵיהֶם**

ואלהיהם יהיו לכם למוקש שופ' ב ג

וּבֵאלֹהֵיהֶם

Et in Deos ipsorum.

ובאלהיהם עשה ה' שפטים במד' לג ד

לֵאלֹהֵיהֶם

Diis ipsorum, Deo suo.

לא תשתחוה לאלהיהם שמו' כג כד
וזבחו לאלהיהם לד טו
קדושים יהיו לאלהיהם ויקר' כא ו
לאלהיהם לאמר דבר' יב ל
עשו לאלהיהם יב לא
ישרפו באש לאלהיהם יב לא
אשר עשו לאלהיהם כ יח

וְלֵאלֹהֵיהֶם

Et cum Diis ipsorum.

לא תכרת להם ולאלהיהם שמו' כג לב

Dii ipsorum. **אֱלֹהֵיהֶן**

בנתיו אחרי אלהיהן
את בניך אחרי אלהיהן שמו' לד ו
לזבחי אלהיהן במדב' כה ב

Diis ipsorum. **לֵאלֹהֵיהֶן**

וישתחוו לאלהיהן במד' כה ב
ומזבחות לאלהיהן מלכ' א יא ח

s **אלו** ענינו בקשה ותנאי

Si, Ita ut.

Et si. **וְאִלּוּ**

s הענן.

ואלו חיה אלף קהלת ו ו
ואלו לעבדים אסתר ז ד

אלח פירושו נבאש:

Foetidum, Putidum fieri.

וְנֶאֱלָח

Niph. Et foetidus factus est.

s פערדארבען.

אף כי נתעב ונאלח איו טו יו

Putidi facti sunt. **נֶאֱלָחוּ**

הכל סר יחדו נאלחו תהל' יד ג ונג ד

אלם יבכו יונקותיו למספר שש:

Significata ejus sex sunt.

א מה שפירושו אגודות:

I. Ligare, Colligare in fasciculum.

Pih. Colligantes. **מְאַלְּמִים**

s בינדען.

אנחנו מאלמים אלמים ברא' לז ז

Fasciculi, Manipuli. **אֲלֻמִּים***

s בונד געטריידע, נארבע.

אנחנו מאלמים אלמים ברא' לז ז

Fasciculus meus. **אֲלֻמָּתִי**

s מיין בונד, סיינע נארבע.

והנה קמה אלמתי בראש' לז ז

Fascic meo. **לַאֲלֻמָּתִי**

ותשתחוין לאלמתי בראש' לז ז

Fascic. vestri. **אֲלֻמֹּתֵיכֶם**

והנה תסבינה אלמתיכם ברא' לז ז

Fascic suos. **אֲלֻמֹּתָיו**

נושא אלמתיו תהל' קכו ו

ב מה שפירושו שתיקה:

II. Obmutescere.

Niph. Obmutescens. **נֶאֱלָמָה**

s פערשטוממען, שטומם זיין, שווייגען.

לפני גוזזיה נאלמה ישע' נג ז

Et abtumescas. **וְנֶאֱלַמְתָּ**

ונאלמת ולא תהיה יחזק' ג כו

Odmutui. **נֶאֱלַמְתִּי**

נאלמתי דומיה תהל' לט ג
נאלמתי לא אפתח פי לט י
ולא נאלמתי עוד יחזק' לג כב

Et obmutui. **וְנֶאֱלַמְתִּי**

פני ארצה ונאלמתי דניא' י טו

Obmutesces. **תֵּאָלֵם**

ותדבר ולא תאלם יחזק' כד כז

Obmutescant. **תֵּאָלַמְנָה**

תאלמנה שפתי שקר תהל' לא יט

אֵלֶם*

Elem, obmutescentia, manipulus.

s דאס פערשטוממען, "יונת אלם רחוקים", שטוממע טויבע דער פערנע. דער נאמע איינעם ליעדעס, נאך דעססען ווייזע פזאלם 56 געזונגען ווערדען זאלל.

על יונת אלם תהל' נו א
אלם צדק תדברון נח ב

Mutus. **אִלֵּם***

s שטומם.

או מי ישום אלם שמו' ד יא
ותרן לשון אלם ישע' לה ו

Et sicut mutus. **וּכְאִלֵּם**

וכאלם לא יפתח פיו תהל' לח יד

Muto. **לְאִלֵּם**

פתח פיך לאלם משלי לא ח

כלם

muti. אִלְּמִים

כלם כלבים אלמים ישעי׳ נו י
לעשות אלילים אלמים חבק׳ ב יח

ג כל לשון אלמנות :

III. Viduus.

Viduus. אַלְמָן

• פערוויטטוועט, וויטטווער.
כי לא אלמן ישראל ירמ׳ נא ה

Et viduitas. *וְאַלְמָן

• וויטטוועןשאַפט.
שכול ואלמן ישעי׳ מז ט

Vidua. *אַלְמָנָה

• וויטטווע.
שבי אלמנה בית אביך בראשי׳ לח יא
כל אלמנה ויתום שמו׳ כב כא
אלמנה וגרושה וחללה ויקר׳ כא יד
כי תהיה אלמנה וגרושה כב יג
ונדר אלמנה וגרושה במדי׳ ל י
ולא תחבל בגד אלמנה דברי׳ כד יז
אבל אשה אלמנה אני שמוא׳ ב יד ה
בן אשה אלמנה הוא מלכ׳ א ז יד
צרועה אשה אלמנה יא כו
צויתי שם אשה אלמנה יז ט
והנה שם אשה אלמנה יז י
יחבלו שור אלמנה איו׳ כד ג
ולב אלמנה ארנן כט יג
ועיני אלמנה אכלה לא יו
אלמנה וגר יהרגו תהל׳ צד ו
ואשתו אלמנה קט ט
ויצב גבול אלמנה משלי טו כה
ריבו אלמנה ישע׳ א יז
וריב אלמנה לא יבוא אליהם א כג
לא אשב אלמנה מז ח
אשר תהיה אלמנה יחזק׳ מד כב
שכיר אלמנה ויתום מלא׳ ג ה

Et vidua. וְאַלְמָנָה

משפט יתום ואלמנה דברי׳ י יח
משפט גר יתום ואלמנה כז יט
ואלמנה לא ייטיב איו׳ כד כא
יתום ואלמנה יעודד תהל׳ קמו ט
יתום ואלמנה לא תעשקו ירמ׳ ז ו
וגר יתום ואלמנה כב ג
יתום ואלמנה הונו יחזק׳ כב ז
ואלמנה וגרושה לא יקחו מד כב
ואלמנה ויתום גר ועני זכרי׳ ז י

Vidua. הָאַלְמָנָה

הנם על האלמנה מלכ׳ א יז כ

Et vidua. וְהָאַלְמָנָה

והיתום והאלמנה דבר׳ יד כט וטז יא
וטז יד
והאלמנה אשר תהיה יחזק׳ מד כב

Sicut vidua. כְּאַלְמָנָה

היתה כאלמנה איכ׳ א א

Et viduae. וְלָאַלְמָנָה

לגר ליתום ולאלמנה יהיה דברי׳ כד יט
וכד כ וכד כא
לגר ליתום ולאלמנה כו יב וכו׳ יג

Viduae. אַלְמָנוֹת

והיו נשיכם אלמנות שמו׳ כב כג
אלמנות שלחת ריקם איו׳ כב ט
ודין אלמנות תהלי סח ו
להיות אלמנות שללם ישע׳ י ב

Et viduae. וְאַלְמָנוֹת

נשיהם שכלות ואלמנות ירמ׳ יח כא

Sicut viduae. כְּאַלְמָנוֹת

אמתינו כאלמנות איכ׳ ה ג

Et viduae tuae. וְאַלְמְנוֹתֶיךָ

ואלמנותיך עלי תבטחו ירמ׳ מט יא

Viduae ejus. אַלְמְנוֹתָיו

ואת אלמנותיו לא ירחם ישע׳ ט יו
עצמו לי אלמנתו ירמ׳ טו ח
וידע אלמנותיו יחזק׳ יט ז
• איינינע נעהמען „וידע אלמנותיו„ אונד „וענה איים באלמנותיו ישעי׳ יג כב„ אין דער בעדייטונג וויא „ארמנותיו„ פאַללאַזטע.

Et viduae ejus, וְאַלְמְנֹתָיו

ואלמנתיו לא תבכינה איו׳ כז טו
ואלמנתיו לא תבכינה תהלי עח סד

In viduatis ejus. בְּאַלְמְנוֹתָיו

וענה איים באלמנותיו ישע׳ יג כב

Viduas ejus. אַלְמְנוֹתֶיהָ

אלמנותיה הרבו בתוכה יחזק׳ כב כה

Viduitas. *אַלְמְנוּת

• וויטטוועןשאַפט, וויטטוועןטהום, וויטטוועןשטאַנד.
עד יום מתן אלמנות חיות שמוא׳ ב כ ג

Viduitatis suae. אַלְמְנוּתָהּ

ותסר בגדי אלמנותה בראש׳ לח יד
ותלבש בגדי אלמנותה ברא׳ לח יט

Vid. tuae. אַלְמְנוּתַיִךְ

וחרפת אלמנותיך ישע׳ נד ד

ד מה שהוא מודה העלם :

IV. Occultum.

***אַלְמֹנִי**

Almoni, cujus nomen reticetur.

• אירגענד .איינער. איין געוויססער, דעו פֿעראיינזאמטע, ניכט גענאנטע.
שבה פה פלני אלמני רות ד א
אל מקום פלני אלמני שמוא׳ א כא ב
אל מקום פלני אלמני מלכ׳ ב ו ח

Cuidam. לַפַּלְמוֹנִי

• איין געוויססער, אונבעקאַננטער.
לפלמוני המדבר דניא׳ ח יג

ה מה שפירושו היכל :

V. Porticus, vestibulum.

Porticus. *אוּלָם

• פאָרפלאַץ, האַללע, פֿיילענגאַנג.
פֿאָרצונסווייזע הייסט זאָ דיא האַללע אַן דער פֿאָרדערזייטע דעם זאַלאָמאָני־ שען טעמפעלס. אַנדערע איבער־ זעטצען „אולם תהלים ע״ג ד לייב. פאַן אול (פערוו: מיט מ״ל) וואָל־ צען, דרעהען, דאַהער רונד, בויכיג זיין. נאָך אַנדערע נעהמען אול = אֵיל.
ואת אולם העמודים מלכ׳ א ז ו
אשר לפני אולם יי׳ ד״ה ב טו ח
ובריא אולם תהל׳ עג ד
מאצל אולם השער יחזק׳ מ ז
מדרך אולם השער יבוא מד ג
דרך אולם השער מו ב ומו ח

Porticus. אֻלָם

אלם המשפט עשה מלכ׳ א ז ז
• וימד את אלם השער יחזק׳ מ ח ומ ט
• לפני אלם השער מ טו
אל אלם הבית וגו׳
וימד אל אלם מ מח

Et porticus. וְאֻלָם. וְאוּלָם

ואולם על פניהם מלכ׳ א ז ו
ואולם הכסא ז ז
ואלם השער מהבית יחזק׳ מ ט

את

הָאֻלָם. הָאוּלָם *Porticus.*

את תבנית האולם ד״ה א כח יא
אשר בנה לפני האולם ד״ה ב ח יב
גם סגרו דלתות האולם כט ז
בין האולם ובין המזבח יחזק׳ ח יז
ארך האלם עשרים אמה מ מט
אל פני האולם מבחוץ מא כה
אל כתפות האולם מא כו
בין האילם ולמזבח יואל ב יז

וְהָאוּלָם *In porticus.*

והאולם על פני היכל מלכ׳ א־ו ג
והאולם על פני הארך ד״ה ב ג ד

בָּאוּלָם *In porticu.*

מעשה שושן באולם מלכ׳ א ז יט

וּבָאֻלָם *Et in porticu.*

ובאלם השער יחזק׳ מ לט

כָּאוּלָם *Sicut porticus.*

כאולם הזה מלכ׳ א ז ח

לְאֻלָם *In porticu.*

לאלם ההיכל מלכ׳ א ז כא

לְאֻלָם *In vestibulo.*

אשר לאלם השער יחזק׳ מ מ

לְאוּלָם *In porticum.*

באו לאולם יי׳ ד״ה ב כט יז

לְאוּלָם *Porticus.*

מבית לאולם מלכ׳ א ז ח

וּלְאוּלָם *Et porticui.*

ולאולם הבית מלכ׳ א ז יב

וְאֵלַמֵּי *Et vestibula.*

ואלמי החצר יחזק׳ מא טו

וְאֵלַמָּו *Et vestibula ejus.*

ואילו ואלמו יחזק׳ מ כא

וְאֵילַמָּו *Idem.*

וחלונו ואילמו יחזק׳ מ כב
ואילמו לפניהם מ כב
ומדד אילו ואילמו מ כד
שבעה עלותו ואילמו מ כו
ואילו ואלמו כמדות האלה מ כט
ואילמו אל חצר החיצונה מ לא
ותאו ואלו ואלמו מ לג
ואלמו לחצר החיצונה מ לד
תאו ואלו ואלמו מ לו

וּלְאֵילַמָּו *Et vestibula sua.*

לו ולאילמו סביב יחז׳ מ כה
וחלונות לו ולאלמו מ כט
והלונות לו ולאלמו מ לג

וְאֵלַמּוֹת *Et vestibula.*

ואלמות סביב סביב יחזק׳ מ ל

לָאֵלַמּוֹת *Vestibulis.*

וכן לאלמות יחזק׳ מ יו

ך מה שהוא מלה מורה על הלחיות המליצה או מיעוט או תפארת הלשון :

VI. אוּלָם *Vox indeclinabilis, adv. Verumtamen, Profecto, Certe.*

אוּלָם* *Verumtamen.*

ᵎ דאך, אבער. יעדאך, געוויסס.

אולם שלח נא ידך איו׳ ב ה
אולם אני אדרש ה ח
אולם אני אל שדי יג ג

וְאוּלָם

ואולם לוז שם העיר בראשי׳ כח יט
ואולם אחיו הקטן מח יט
ואולם בעבור זאת שמו׳ ט טז
ואולם חי אני וחי נפשך שמא׳ א כ ג
ואולם חי יי׳ כה לד
ואולם נלחם אתם מלכ׳ א כ כג
ואולם שלח נא איו׳ א יא
ואולם מי יתן יא ה
ואולם שאל נא יב ז
ואולם אתם טפלי שקר יג ד
ואולם הר נופל יד יח
ואולם שמע נא לג א
ואולם אנכי מלאתי מיכ׳ ג ח
ואולם ליש שם העיר שופ׳ יח כט
ואולם חי אני במדב׳ יד כא

וְאֻלָם

ואלם כלם תשובו איו׳ יז י

אלם ממנו אלמונים והוא בשרש לגס :

אלן מה שהוא שם אילן מה או מקום גדולו והוא בשרש אלה :

אלף הוא יפרד והיה לד׳ ראשים.

Dividitur in quatuor significata.

א מה שיורה במספר :

I. Mille.

אֶלֶף. אָלֶף* *Mille.*

ᵎ טויזענד.

נתתי אלף כסף לאחיך בראשי׳ כ יו
כשש מאות אלף רגלי שמו׳ יב לז
לשש מאות אלף ושלשת לח כו
ששה וארבעים אלף במדי׳ א כא וב יא
תשעה וחמשים אלף א כג וב יג
חמשה וארבעים אלף א כה וב טו
ארבעה ושבעים אלף א כז וב ד
ארבעה וחמשים אלף א כט וב ו
שבעה וחמשים אלף א לא וב ח
ארבעים אלף א לג וב יט
שנים ושלשים אלף א לה וב כא
חמשה ושלשים אלף א לז וב כג
שנים וששים אלף א לט וב כו
אחד וארבעים אלף א מא וב כח
שלשה וחמשים אלף א מג וב ל
שש מאות אלף ושלשת א מו וב לב
מאת אלף ושמנים אלף ב ט
מאת אלף ואחד וחמשים אלף ב יו
מאת אלף ושמנת אלפים ב כד
אלף ושבעה וחמשים אלף ב לא
שש מאות אלף רגלי יא כא
ארבעה עשר אלף יז יד
ארבעה ועשרים אלף כה ט
שלשה וארבעים אלף כו ז
שנים ועשרים אלף כו יד
ארבעים אלף וחמש מאות כו יח
ששה ושבעים אלף כו כב
ארבעה וששים אלף כו כה
ששים אלף וחמש מאות כו כז
שנים וחמשים אלף כו לד
שנים ושלשים אלף כו לז
חמשה וארבעים אלף כו מא וכו׳ נ
ארבעה וששים אלף כו מג
שלשה וחמשים אלף כו מז
שש מאות אלף ואלף כו נא
שלשה ועשרים אלף כו סב
אלף למטה אלף למטה לא ד
מאלפי ישראל אלף למטה
שנים עשר אלף לא ה
אלף למטה לצבא לא ו
שש מאות אלף ושבעים אלף לא לב
ובקר שנים ושבעים אלף לא לג
וחמרים אחד וששים אלף לא לד
שנים ושלשים אלף לא לה

שלש

שלש מאות אלף ושלשים
אלף לא לו ולא מג
ששה ושלשים אלף לא לח ולא מד
חמשים שלשים אלף לא לט ולא מה
ונפש אדם ששה עשר אלף לא מ מו
ששה עשר אלף לא נב
אלף אמה סביב לה ד
ככם אלף פעמים דבר' א יא
איכה ירדף אחד אלף לב ל
כארבעים אלף יהוש' ד יג
שלשים אלף איש גבורי החיל ח ג
שני עשר אלף כל אנשי העי' ח כה
איש אחד מכם ירדף אלף כג י
כארבעים אלף בישראל שופט' ה ח
עשרים ושנים אלף ז ג
כחמשת עשר אלף ח י
מאה ועשרים אלף ח י
אלף ושבע מאות זהב ח כו
ארבעים ושנים אלף יב ו
ויך בה אלף איש טו טו
הכיתי אלף איש טו יו
איש אלף ומאה כסף יו ה
אלף ומאה הכסף אשר לקח יז ב
וישב את אלף ומאה הכסף יז ג
ארבע מאות אלף איש כ ב וכ יז
עשרים וששה אלף איש כ טו
שנים ועשרים אלף איש ארצה כ כא
שמנת עשר אלף איש כ כה
עשרים וחמשה אלף כ לה וכ מו
שמנה עשר אלף איש כ מד
שנים עשר אלף איש כא י
שלשים אלף רגלי שמו' א ד י
חמשים אלף איש ו יט
שלש מאות אלף ואיש יהודה
שלשים אלף יא ח
שלשים אלף רכב יג ה
מאתים אלף רגלי טו ד
וישמהו לו שר אלף יח יג
בישראל שלשים אלף שמו' ב ו א
אלף ושבע מאות פרשים ח ד
ועשרים אלף איש ח ד
עשרים ושנים אלף איש ח ה
שמנה עשר אלף ח יג
עשרים אלף רגלי
ואת מלך מעכה אלף איש
ואיש טוב שנים עשר אלף י ו
וארבעים אלף פרשים י יח
שנים עשר אלף איש יז א

ביום ההוא עשרים אלף יח ז
שקל על כפי אלף כסף יח יב
שמנה מאות אלף איש ונו'
חמש מאות אלף איש כד ט
שבעים אלף איש כד טו
אלף עלות יעלה שלמה מלכ' א ג ד
ארבעים אלף ארות סוסים
ושנים עשר אלף פרשים ה ו
עשרים אלף כר חטים ה כה
ויהי המס שלשים אלף איש ה כז
שבעים אלף נשא סבל
ושמנים אלף חצב ה כט
בקר עשרים ושנים אלף
וצאן מאה ועשרים אלף ח סג
ויהי לו אלף וארבע מאות רכב
ושנים עשר אלף פרשים י כו
מאה ושמנים אלף בחור יב כא
מאה אלף רגלי ביום אחד כ כט
עשרים ושבעה אלף איש כ ל
מאה אלף כרים
ומאה אלף אילים מלכ' ב ג ד
אלף ככר כסף טו יט
מאה שמונים וחמשה אלף יט לה
והמסגר אלף כד יו
ארבעים וארבעה אלף ד"ה א ה יח
גמליהם חמשים אלף
וצאן מאתים וחמשים אלף ה כא
ונפש אדם מאה אלף ה כא
עשרים ושנים אלף ז ב
שלשים וששה אלף ז ד
שמונים ושבעה אלף ז ה
עשרים ושנים אלף ז ז
עשרים אלף ומאתים ז ט
שבעה עשר אלף ומאתים ז יא
עשרים וששה אלף ז מ
אלף ושבע מאות וששים ט יג
עשרים אלף ושמונה מאות יב ל
שמונה עשר אלף יב לא ויח יב
כלי המלחמה חמשים אלף יב לג
ומנפתלי שרים אלף ונו'
שלשים ושבעה אלף יב לד
עשרים ושמנה אלף יב לה
לערך מלחמה ארבעים אלף יב לו
מאה ועשרים אלף יב לח
אלף רכב ושבעת אלפים יח ד
ועשרים אלף איש רגלי יח ד
עשרים ושנים אלף איש יח ה
אלף ככר כסף לשכר יט ו

שנים ושלשים אלף רכב יט ז
וארבעים אלף איש רגלי יט יח
כל ישראל אלף אלפים כא ה
ומאה אלף איש
ארבע מאות ושבעים אלף כא ה
שבעים אלף איש כא יד
זהב ככרים מאה אלף כב יד
אלף אלפים ככרים כב יד
שלשים ושמנה אלף כג ג
עשרים וארבעה אלף כג ד
אלף ושבע מאות כו ל
עשרים וארבעה אלף כז א
עשרים וארבעה אלף כז ב וכ ד וכז ד וכז
ה וכז ז וכז ח וכז ט וכז י וכז יא
וכז יב וכז יג וכז יד וכז טו
וברזל מאה אלף ככרים כט ז
פרים אלף אילים אלף
כבשים אלף כט כא
ויעל עליו עלות אלף ד"ה ב א ו
אלף וארבע מאות רכב
ושנים עשר אלף פרשים א יד
שבעים אלף איש סבל
ושמנים אלף איש חצב בהר ב א
כרים עשרים אלף
ושערים כרים עשרים אלף
ויין בתים עשרים אלף
ושמן בתים עשרים אלף ב ט
מאה וחמשים אלף ב יז
שבעים אלף סבל
ושמנים אלף חצב בהר ב יז
הבקר עשרים ושנים אלף
וצאן מאה ועשרים אלף ז ה
ושנים עשר אלף פרשים ט כה
מאה ושמונים אלף בחור יא א
ובששים אלף פרשים יב ג
ארבע מאות אלף איש ונו'
בשמונה מאות אלף איש יג ג
חמש מאות אלף איש בחור יג יז
מיהודה שלש מאות אלף
קשת מאתים ושמנים אלף יד ז
בחיל אלף אלפים יד ח
גבורי חיל שלש מאות אלף יז יד
ועמו מאתים ושמנים אלף יז טו
ועמו מאתים אלף גבור חיל יז יז
ומגן מאתים אלף יז יז
ועמו מאה ושמנים אלף יז יח
וימצאם שלש מאות אלף כה ה
מאה אלף גבור חיל כה ו

שלש מאות אלף ושבעת כו יג
מאה ועשרים אלף כח ו
מאתים אלף נשים כח ח
אלף פרים ושבעת ל כד
הרימו לקהל פרים אלף ל כד
למספר שלשים אלף לה ז
s אלף אלפים דניאל ז י
אגרטלי כסף אלף עזרא א ט
כלים אחרים אלף א י
בני עילם אלף מאתים ב ז
אלף מאתים עשרים ושנים ב יב
אלף מאתים חמשים ב לא
אלף חמשים ושנים ב לז
אלף מאתים ארבעים ב לח
אלף ושבעה עשר ב לט
לאדרכנים אלף ח כז
אלף מאתים חמשים נחמ׳ ז יב
אלף מאתים חמשים וארבעה ז לד
אלף חמשים ושנים ז מ
אלף מאתים ארבעים ז מא
אלף שבעה עשר ז מב
זהב דרכמונים אלף ז עא
חמשה ושבעים אלף אסת׳ ט יו
לא יעננו אחת מני אלף איוב ט ג
אחד מני אלף· לג כג
ארבעה עשר אלף צאן מב יב
בהמות בהררי אלף תהל׳ נ י
שנים עשר אלף ס ב
כי אלף שנים בעיניך צ ד
יפל מצדך אלף צא ז
אלף שנים פעמים קהלת ו ו
אלף המגן תלוי עליו שיר ד ד
איש יביא בפריו אלף כסף ח יא
אלף גפן באלף כסף ישע׳ ז כג
אלף אחד מפני גערת אחד ל יז
מאה ושמנים וחמשה אלף לז לו
חמשה ועשרים אלף ארך יחזק׳ מה א
ורחב עשרה אלף מה א
חמשה ועשרים אלף מה ג
וחמשה ועשרים אלף ארך מה ה
חמשה ועשרים אלף מה ו
וימד אלף באמה מז ג
וימד אלף ויעברני במים מז ד
מים ברכים וימד אלף מז ד
וימד אלף נחל מז ה
חמשה ועשרים אלף מח ח
ארך חמשה ועשרים אלף מח ט
חמשה ועשרים אלף ורחב מח י

חמשה ועשרים אלף מח י
חמשה ועשרים אלף ארך מח יג
חמשה ועשרים אלף מח יג
על פני חמשה ועשרים אלף מח טו
חמשה ועשרים אלף
בחמשה ועשרים אלף מח כ
אל פני חמשה ועשרים אלף מח כא
על פני חמשה ועשרים אלף מח כא
סביב שמנה עשר אלף מח לה
אלף מאתים ותשעים דניא׳ יב יא
אלף שלש מאות שלשים יב יב
היצאת אלף תשאיר מאה עמוס ה ג

וָאֶלֶף *Et mille.*

ואלף ושבע מאות שמו׳ לח כה
s ושלש מאות ואלף במדב׳ ג נ
ואלף לרבבה שופט׳ כ י
ואלף היו עם יונתן שמואל א יג ב
ואלף עזים כה ב
ואלף איש עמו מבנימן שמו׳ ב יט יח
ואלף אמה בחומה נחמ׳ ג יג
ואלף צמד בקר
ואלף אתונות איו׳ מב יב

וָאָלֶף *Et mille.*

שש רבאות ואלף עזרא ב סט

וָאָלֶף *Et mille.*

שש מאות אלף ואלף במד׳ כו נא
שירו חמשה ואלף מלכ׳ א ה יב

הָאֶלֶף *Mille.*

ואת האלף ושבע המאות שמות לח כח
וצלע האלף והיבוסי יהוש׳ יח כח
האלף לך שלמה שיר ח יב

הָאָלֶף *mille*

תביא לשר האלף שמוא׳ א יז יח

בְּאֶלֶף *Cum mille.*

באלף ומאתים רכב ד״ה ב יב ג
אלף גפן באלף כסף ישע׳ ז כג

כְּאֶלֶף *Quasi mille.*

כאלף איש ואשה שופ׳ ט מט

לְאֶלֶף *Ad mille.*

ולשמרי מצותו לאלף דור דבר׳ ז ט
דבר צוה לאלף דור ד״ה א יו טו
דבר צוה לאלף דור תהל׳ קה ח

לְאָלֶף *In mille.*

והגדול לאלף ד״ה א יב יד

הקטן יהיה לאלף ישע׳ ס כב
ומאה לאלף שופ׳ כ י

מֵאֶלֶף *Prae mille.*

אדם אחד מאלף מצאתי קהל׳ ז כח

מֵאָלֶף *Prae mille.*

טוב יום בחצריך מאלף תהל׳ פד יא

אַלֻּפִי* *Dux meus.*

s מיין אנפיהרער· מיינע פאמיליע· מיינע שאאר·

הנה אלפי הדל שופ׳ ו טו

אֲלָפִים *Millia.*

שרי אלפים שרי מאות שמו׳ יח כא
יח כה
אלף ושלשת אלפים שמו׳ לח כו
אלף ושלשת אלפים במד׳ א מו וב לב
אלף וששת אלפים ב ט
מאת אלף ושמנת אלפים ב כד
שבעת אלפים וחמש מאות ג כב
שמנת אלפים ג כח וד מח
ששת אלפים ומאתים ג לד
וחמשת אלפים לא לב
אלף ושבעת אלפים לא לו ולא מג
שרי אלפים ושרי מאות דבר׳ א טו
כשלשת אלפים איש ז ג ד
ויקח כחמשת אלפים ח יב
עשרת אלפים איש שופ׳ א ד וד ו
כעשרת אלפים איש ג כט
ועשרת אלפים איש אחריו ד יד
אלף ועשרת אלפים ז ג
שלשת אלפים איש מיהודה טו יא
כשלשת אלפים איש ואשה יו כז
עשרת אלפים איש בחור כ לד
חמשת אלפים איש כ מה
כארבעת אלפים איש שמוא׳ א ד ב
שרי אלפים ושרי חמשים ח יב
שלשת אלפים מישראל יג ב
וששת אלפים פרשים יג ה
רגלי ועשרת אלפים טו ד
חמשת אלפים שקלים נחשת יז ה
שרי אלפים ושרי מאות כב ז
שלשת אלפים איש בחור כד ג
ולו צאן שלשת אלפים כה ב
אתו שלשת אלפים איש כו ב
וישם עליהם שרי אלפים שמו׳ ב יח א
כי עתה כמנו עשרה אלפים יח ג
שלשת אלפים משל מלכ׳ א ה יב

עשרת

עשרת אלפים בחדש ה כח
שלשה אלפים ושלש ה ל
והשארתי בישראל שבעת
אלפים יט יח
כל בני ישראל שבעת אלפים כ טו
וששת אלפים זהב מלכ׳ ב ה ה
ועשרת אלפים רגלי יג ז
בניא מלח עשרת אלפים יד ז
עשרת אלפים גולה כד יד
שבעת אלפים והחדש כד יו
ששת אלפים ושמנה ד״ה א יב כד
שבעת אלפים ומאה יב כה
ארבעת אלפים ושש מאות יב כו
שלשת אלפים ושבע מאות יב כז
אחי שאול שלשת אלפים יב כט
ושבעת אלפים פרשים יח ד
שבעת אלפים רכב וארבעים יט יח
כל ישראל אלף אלפים כא ה
וכסף אלף אלפים ככרים כב יד
ושטרים ששת אלפים כג ד
וארבעת אלפים שערים
וארבעת אלפים מהללים כג ה
שלשת אלפים זהב וגו׳
ושבעת אלפים ככר כסף כט ד
זהב ככרים חמשת אלפים
וכסף ככרים עשרת אלפים
ונחשת רבו ושמנת אלפים כט ז
שלשת אלפים ושש מאות ד״ה ב ב א
אלף ושלשת אלפים ב יז
ושלשת אלפים ושש מאות ב יז
בתים שלשת אלפים יכיל ד ה
ארבע אלפים אריות ט כה
בחיל אלף אלפים יד ח
וצאן שבעת אלפים טו יא
שבעת אלפים ושבע מאות
והישים שבעת אלפים יז יא
שרי אלפים עדנה השר ועמו יז יד
בני שעיר עשרת אלפים כה יא
ועשרת אלפים חיים שבו כה יב
ויכו מהם שלשת אלפים כה יג
אלף ושבעת אלפים כו יג
ועשרת אלפים כרים חטים
ושעורים עשרת אלפים כז ה
וצאן שלשת אלפים כט לג
ושבעת אלפים צאן ל כד
וצאן עשרת אלפים ל כד
ובקר שלשת אלפים לה ז
לפסחים חמשת אלפים לה ט

חמשת אלפים וארבע עזר׳ א יא
שלשת אלפים ושש מאות ב לה
שבעת אלפים שלש מאות ב סה
חמרים ששת אלפים ב סז
מנים חמשת אלפים ב סט
שלשת אלפים תשע מאות נחמ׳ ז לח
אלה שבעת אלפים ז סז
חמרים ששת אלפים ז סט
ועשרת אלפים ככר כסף אסת׳ ג ט
וששת אלפים גמלים איו׳ מב יב
יהודים שלשת אלפים ירמ׳ נב כח
ארבעת אלפים ושש מאות נב ל
ורחב עשרת אלפים יחזק׳ מה ג
ועשרת אלפים רחב מה ה
חמשת אלפים רחב וארך מה ו
ורחב עשרת אלפים מח ט
וימה רחב עשרת אלפים
קדימה רחב עשרת אלפים מח י
ורחב עשרת אלפים מח יג
ורחב עשרת אלפים מח יג
וחמשת אלפים הנותר מח טו
חמש מאות וארבעת אלפים
חמש מאות וארבעת אלפים
חמש מאות וארבעת אלפים
חמש מאות וארבעת אלפים מח יו
עשרת אלפים קדימה
ועשרת אלפים ימה מח יח
חמש מאות וארבע אלפים כח ל
וכח לב וכח לג וכח לד

הָאֲלָפִים *Millia.*

שרי האלפים ושרי המאות במד׳ לא יד
שרי האלפים לא מח נב
שרי האלפים והמאות לא נד
ולי נתנו האלפים שמוא׳ א יח ח
ראשי האלפים אשר למנשה
ד״ה א יב כ
עם שרי האלפים והמאות יג א
זקני ישראל ושרי האלפים טו כה
לשרי האלפים והמאות כו כו
ושרי האלפים והמאות כז א
ושרי האלפים ושרי המאות כח א
ושרי האלפים והמאות כט ו
לשרי האלפים והמאות ד״ה ב א ב
לשרי האלפים ולשרי המאות
ד״ה ב כה ה

לָאֲלָפִים *In millia.*

ועשה חסד לאלפים שמו׳ כ ו
ועשה חסד לאלפים דבר׳ ה י
עשה חסד לאלפים ירמ׳ לב יח

לָאֲלָפִים *In millia.*

נצר חסד לאלפים שמו׳ לד ז

וְלָאֲלָפִים *Et in millia.*

עברים למאות ולאלפים שמו׳ א כט ב
יצאו למאות ולאלפים שמו׳ ב יח ד

אַלְפֵי *Millia.*

כשלשת אלפי איש שמו׳ לב כח
ראשי אלפי ישראל הם במד׳ א יו
ראשי אלפי ישראל י ד
רבבות אלפי ישראל י לו
והם אלפי מנשה דבר׳ לג יז
את ראשי אלפי ישראל יהוש׳ כב כא
וראשי אלפי ישראל אשר אתו כב ל
עשרת אלפי איש שופט׳ ד י
בכל אלפי יהודה שמו׳ א כג כג
שבעת אלפי צאן
ושלשת אלפי גמלים איו׳ א ג
אלפי שנאן תהל׳ סח יח

בְּאַלְפֵי *In millibus.*

להיות באלפי יהודה מיכ׳ ה א
הירצה יי׳ באלפי אילים ו ז

לְאַלְפֵי *Ad mille.*

את היי לאלפי רבבה בראׄ כד ס
אשר לאלפי הצבא במד׳ לא מח
המה לאלפי ישראל יהוש׳ כב יד

מֵאַלְפֵי *Ex millibus.*

מאלפי ישראל אלף למטה במד׳ לא ה
מאלפי זהב וכסף תהלי׳ קיט עב

וּלְאַלְפֵיכֶם *Et per millia restra.*

לשבטיכם ולאלפיכם שמוא׳ א י יט

בְּאַלְפּוֹ *Mille suos.*

הכה שאול באלפו
שמוא׳ א יח ז וכא יב וכט ה

*אַלְפַּיִם *Duo millia.*

s צווייא טויזענד.

אלפים וארבע מאות במד׳ ז פה
פאת קדמה אלפים באמה
פאת נגב אלפים באמה
פאת ים אלפים באמה
פאת צפון אלפים באמה לה ה
ויכו ממנו אלפים איש שופט׳ כ מה
אלפים במכמש שמוא׳ א יג ב
אלפים

אלפים בת יכיל מלכ׳ א ז כו
ואתנה לך אלפים סוסים מלכ׳ ב יח כג
וחמורים אלפים ד״ה א ה כא
אלפים ושבע מאות כו לב
אלפים ושש מאות ד״ה ב כו יב
אלפים ושש מאות לה ח
בני פרעש אלפים מאה עזר׳ ב ג
אלפים שמנה מאות ב ו
אלפים חמשים וששה ב יד
אלפים שלש מאות ב סד
בני פרעש אלפים מאה נחמ׳ ז ח
אלפים ושמנה מאות ז׳ יא
אלפים שלש מאות ז יז
אלפים ששים ושבעה ז יט
אלפים שלש מאות וששים ז סו
וכסף מנים אלפים ז עא
אלפים סוסים ישע׳ לו ח
אלפים ושלש מאות דניא׳ ח יד

Et duo milla. וְאַלְפַּיִם
ואלפים וארבע מאות שמו׳ לח כט

Quasi bis mille. כְּאַלְפַּיִם
כאלפים אמה במדה יהוש׳ ג ד
כאלפים איש או בשלשת ז ג

Hiph. Millesicantes. מַאֲלִיפוֹת
s ברינגען, הערפאר. טראגען טויזענד.
צאננו מאליפות תהל׳ קמד יג

ב כל ספירותו שור ושורים.

II. Bos.

Bos. אַלּוּף*
s רינד.
ואני ככבש אלוף ירמ׳ יא יט

Boves nostri. אַלּוּפֵינוּ
אלופינו מסבלים תהל׳ קמד יד

Boves. אֲלָפִים*
s רינדער.
באין אלפים אבוס בר משלי יד ד

Et boves. וַאֲלָפִים
צנה ואלפים כלם תהל׳ ח ה

Et boves. וְהָאֲלָפִים
והאלפים והעירים ישע׳ ל כד

Boves tui אֲלָפֶיךָ
שגר אלפיך ועשתרות צאנך
דבר׳ ז יג וכח ד וכח יח וכח נא

ג כל ספירותו למוד ועמו תלפיות:

III. Discere.

Discas. תֶּאֱלַף
s לערנען.
פן תאלף ארחתו משלי כב כה

Pih. Docens nos. מַלְּפֵנוּ
s אונס בעלעהרטע.
מלפנו מבהמות ארץ איו׳ לה יא

Et docebo te. וַאֲאַלֶּפְךָ
s לעהרען.
החרש ואאלפך חכמה איו׳ לג לג

Docebit יְאַלֵּף
כי יאלף עונך פיך איו׳ טו ה

Ad armaria. לְתַלְפִּיּוֹת*
s פיר וואפפען.
בנוי לתלפיות שיר ד ד

ד מה ספירותו שר או גדול או נכבד:

IV. Princeps, Dux.

Dux. אַלּוּף s
s שטאממפירסט, פאמיליענהויפט, פריינד, פערטרויטער.
אלוף תימן אלוף אומר
אלוף צפו אלוף קנז בראׁ לו טו
אלוף קרח אלוף געתם
אלוף עמלק לו יו
אלוף נחת אלוף זרח
אלוף שמה אלוף מזה לו יז
אלוף יעוש אלוף יעלם
אלוף קרח לו יח
אלוף לוטן אלוף שובל
אלוף צבעון אלוף ענה לו כח
אלוף דישן אלוף אצר
אלוף דישן לו כט
אלוף תמנע אלוף עלוה
אלוף יתת לו מ
אלוף אהליבמה אלוף אלה
אלוף פינן לו מא
אלוף קנז אלוף תימן
אלוף מבצר לו מב
אלוף מגדיאל אלוף עירם לו מג
אלוף תמיע
אלוף ע׳ ה אלוף יתת ד״ה א א נא
אלוף אהליבמה אלוף אלה
אלוף פינון א נב

אלוף קנז אלוף תימן
אלוף מבצר א נג
אלוף מגדיאל אלוף עירם א נד
העזבת אלוף נעוריה משלי ב יז
ונרגן מפריד אלוף יו כח
ושנה בדבר מפריד אלוף יז ט
s אלוף נעורי אתה ירמ׳ ג ד

In duce. בְּאַלּוּף
אל תבטחו באלוף מיכ׳ ז ה

Sicut dux. כְּאַלֻּף
והיה כאלף ביהודה זכר׳ ט ז

Dux meus. אַלּוּפִי
אלופי ומידעי תהל׳ נה יד

Duces. אַלֻּפִים
אלפים לראש ירמ׳ יג כא

Duces. אַלֻּפֵי. אַלּוּפֵי
אלה אלופי בני עשו בראש׳ לו טו
אלה אלופי אליפז לו יו
אלה אלופי רעואל לו יז
אלה אלופי אהליבמה לו יח
אלה אלופי החרי בני שעיר לו כא
אלופי החרי לאלפידם לו ל
ואלה שמות אלופי עשו לו מ
אלופי אדום למשבתם לו מג
אז נבהלו אלופי אדום שמו׳ טו טו
ויהיו אלופי אדום ד״ה א א נא
אלה אלופי אדום א נד
ואמרו אלפי יהודה זכר׳ יב ה
אלפי יהודה כיור אש יב ו

Duces ipsorum. אַלּוּפֵיהֶם
ואלה אלופיהם בראש׳ לו יט

Ducibus ipsorum. לְאַלֻּפֵיהֶם
אלופי החרי לאלפיהם בראׁ לו ל

אלץ וענינו לחיצה,

Arctare, Urgere.

Pih. Et urgeret. וַתְּאַלְצֵהוּ
s דרענגען, קוועלען.
כל הימים ותאלצהו שופט׳ יו יו

אם הוא יפרד לחמשה ראשים.

Dividitur in quinque significata.

וינעו

א מלת אם בא׳ זה משום משמשים ויפקד משכם להיותה מלה בלתי מורה ענין עומד בעצמו

I. אם Vox indeclinabilis: cujus loca desunt.

פארטיקעל דעם הינווייזענס, דאנן דער פראגע אונד בעדינגונג. אונד דעם וואונשעס. זיעהע, אָב, וועגן, וועננ־גליך, וועגן אויך, אָ וועגן דאָך, אַלס, דא, וייל, ניכט, דאס ניכט.

ב אם ספירושו עמודי המזוזות :

II. Postes.

Postes. אמות*

* גרונדזיילען, פארשפרינגע.

וינעו אמות הספים ישעי׳ ו ד

ג כל לשון אמהות :

III. Mater.

Mater. אם*

* מוטטער, שטיעפמוטטער, גראָס־מוטטער, וואָהלטהאָטערין, מוטטער־שטאָדט, הויפטשטאָדט, מוטטער דעם וועגעס ד: ה: שיידעוועג. אויססער דעם פאָן נעגענשטאָנדען, דיא אין פערוואַנדטשאַפט אונד פערבינדונג שטעהען, דאַנן אלס פערזאָניפיקאַטיאָן דעם פאָלקעס, אים נעגענזאַטץ דער אינדיווידועֶן. אונד פאָן דער ערדע, אַלס אללגעמיינע מוטטער.

כי היא היתה אם כל חי בראשי׳ ג כ
אחי רבקה אם יעקב ועשו כח ה
והכני אם על בנים לב יב
ותקרא את אם הילד שמו׳ ב ח
שקמתי אם בישראל שופטי׳ ה ז
ותיבב אם סיסרא ה כח
אחות צרויה אם יואב שמוא׳ ב יז כה
אל בת שבע אם שלמה מלכ׳ א א יא
אל בת שבע אם שלמה ב יג
ותאמר אם הנער חי יי׳ מלכ׳ ב ד ל
ועתליה אם אחזיהו יא א
ואת אם המלך כד טו
ושמה עטרה היא אם אונם ד״ה א ב כו
וגם מעכה אם אסא ד״ה ב טו יז
ועתליהו אם אחזיהו כב י
כאבל אם קדר שחותי תהלי׳ לה יד

אם הבנים שמחה קיג ט
משדד אב יבריח אם משלי יט כו
ותבז ליקהת אם ל יז
על אם בחור ירמ׳ טו ח
על אם הדרך יחזק׳ כא כו
בנות אם אחת כג ב
אם על בנים רטשה הושי׳ י יד

Et mater. ואם

להמית עיר ואם בישראל שמו׳ ב כ יט

Et mater. ואם

כי אין לה אב ואם אסת׳ ב ז
אב ואם הקלו בך יחזק׳ כב ז

Mater. האם

לא תקח האם על הבנים דבר׳ כב ו
שלח תשלח את האם כב ז

Et mater. והאם

והאם רבצת דבר׳ כב ו

Matri. לאם

וישם כסא לאם המלך מלכ׳ א ב [illegible]

Et matri. ולאם

כי אם לאב ולאם יחזק מד כה

Mater mea. אמי

אך לא בת אמי בראשי׳ כ יב
את אבי ואת אמי יהושי׳ ב יג
ויאמר אחי בני אמי הם שופטי׳ ח יט
נזיר אלהים אני מבטן אמי יו יז
שאלי אמי מלכ׳ א ב כ
ערם יצאתי מבטן אמי איו׳ א כא
אמי ואחותי לרמה יז טו
ומבטן אמי אנחנה לא יח
על שדי אמי תהלי׳ כב י
מבטן אמי אלי אתה כב יא
ובחטא יחמתני אמי נא ז
ונכרי לבני אמי סט ט
ממעי אמי אתה גוזי עא ו
תסכני בבטן אמי קלט יג
רך ויחיד לפני אמי משלי ד ג
בני אמי נחרו בי שיר א ו
שהביאתיו אל בית אמי ג ד
יונק שדי אמי ח א
אל בית אמי תלמדני ח ב
ממעי אמי הזכיר שמי ישעי׳ מט א
אוי לי אמי כי ילדתני ירמי׳ טו י
יום אשר ילדתני אמי כ יד
ותהי לי אמי קברי כ יז

Et mater mea. ואמי

יצא נא אבי ואמי אתכם שמו׳ א כב ג
עם קבר אבי ואמי שמו׳ ב יט לח
אבי ואמי עזבוני תהלי׳ כז י
קרא אבי ואמי ישעי׳ ח ד

ולאמי

Et matri meae, matrem meam.

לאבי ולאמי לא הגדתי שופטי׳ יד יו
אשקה נא לאבי ולאמי מלכ׳ א יט כ

Mater tua. אמך, אמך

וישתחוו לך בני אמך בראשי׳ כז כט
ביתה בתואל אבי אמך ונר
מבנות לבן אחי אמך כח ב
כבד את אביך ואת אמך שמו׳ כ יב
וערות אמך לא תגלה
אמך היא יח ז
בת אביך או בת אמך יח ט
אחות אמך לא תגלה
כי שאר אמך היא יח יג
אחות אמך לא תגלה כ יט
כבד את אביך ואת אמך דברי׳ ה יו
כי יסיתך אחיך בן אמך יג ז
כן תשכל מנשים אמך שמו׳ א טו לג
לבשתך ולבשת ערות אמך כ ל
ואל נביאי אמך מלכ׳ ב ג יג
עד זנוני איזבל אמך ט כב
בבן אמך תתן דפי תהלי׳ נ כ
אל תטש תורת אמך משלי א ח
ואל תטש תורת אמך ו כ
ואל תבוז כי זקנה אמך כג כב
שמה חבלתך אמך שיר ח ה
ואת אמך אשר ילדתך ירמי׳ כב כו
מה אמך לביא יחזקי׳ יט ב
אמך כגפן יט י
דמיתי אמך הושי׳ ד ה

Et mater tua. ואמך, ואמך

הבוא נבוא אני ואמך ואחיך בראשי׳ לז י
ישמח אביך ואמך משלי כג כה

Mater tua. אמך

ואת אביך ואת אמך יהושי׳ ב יח
בת אמך את נעלת יחזקי׳ יו מה

Et mater tua. ואמך

אביך האמרי ואמך חתית יחזקי׳ יו ג
ותעזבי אביך ואמך רות ב יא

ספר

Mater vestra. **אִמְּכֶם**

ספר כריתות אמכם ישע' נ א
ובפשעיכם שלחה אמכם נ א
בושה אמכם מאד ירמ' נ יב

Cum matre vestra. **בְּאִמְּכֶם**

ריבו באמכם ריבו הושע ב ד

Mater vestra. **אִמְּכֶן**

אמכן חתית יחזק' יו מה

Mater ejus, sua. **אִמּוֹ**

את אביו ואת אמו בראש' ב כד
ותקח לו אמו אשה כא כא
האהלה שרה אמו וגו'
אחרי אמו כד סז
ויאמר יעקב אל רבקה אמו כז יא
ותאמר לו אמו עלי קללתך כז יג
ותעש אמו מטעמים כז יד
וישמע יעקב אל אביו ואל אמו כח ז
את רחל בת לבן אחי אמו
ואת צאן לבן אחי אמו וגו'
את צאן לבן אחי אמו כט י
ויבא אתם אל לאה אמו ל יד
וירא את בנימן אחיו בן אמו מג כט
שבעת ימים יהיה עם אמו שמו' כב כט
לא תבשל גדי בחלב אמו כג יט
ולד כו
איש אמו ואביו תיראו ויקר' יט ג
את אביו ואת אמו כ ט
בת אביו או בת אמו כ יז
והיה שבעת ימים תחת אמו כב כז
ושם אמו שלמית בת דברי כד יא
אשר בצאתו מרחם אמו במדי יב יב
לא תבשל גדי בחלב אמו דברי' יד כא
בקול אביו ובקול אמו כא יח
בת אביו או בת אמו כז כא
אל אחי אמו וגו'
בית אבי אמו לאמר שופ' ט א
וידברו אחי אמו עליו ט ג
וילך אל אביו ואל אמו יד ט
ותאמר אמו ברוך בני ליי' יז ב
ותאמר אמו הקדש יז ג
ותקח אמו מאתים יז ד
תעשה לו אמו שמו' א ב יט
לא תמיתהו היא אמו מלכ' א ג כז
ושם אמו צרועה יא כו
ושם אמו נעמה העמנית יד כא לא
ושם אמו מעכה טו ב י
וגם את מעכה אמו טו יג
ושם אמו עזובה בת שלחי כב מב
וילך בדרך אביו ובדרך אמו כב נג
שאהו אל אמו מלכ' ב ד יט
וישאהו ויביאהו אל אמו ד כ
ושם אמו עתליהו בת עמרי ח כו
ושם אמו צביה מבאר שבע יב ב
ושם אמו יהועדן מן ירושלם יד ב
ושם אמו יכליהו מירושלם טו ב
ושם אמו ירושא בת צדוק טו לג
ושם אמו אבי בת זכריה יח ב
ושם אמו חפצי בה כא ב
ושם אמו משלמת בת חרוץ כא יט
ושם אמו ידידה בת עדיה כב א
ושם אמו חמוטל כג לא וכד יח
ושם אמו זבודה בת פדיה כג לו
ושם אמו נחשתא כד ח
ושם אמו נעמה ד"ה ב יב יג
ושם אמו מיכיהו יג ב
ושם אמו עזובה בת שלחי כ לא
ושם אמו עתליהו בת עמרי כב ב
כי אמו היתה יועצתו כב ג
ושם אמו צביה מבאר שבע כד א
ושם אמו יהועדן מירושלים כה א
ושם אמו יכליה מן ירושלם כו ג
ושם אמו ירושא בת צדוק כז א
ושם אמו אביה בת זכריהו כט א
וחטאת אמו אל תמח תהל' קט יד
כגמל עלי אמו קלא ב
ובן כסיל תוגת אמו משלי י א
וכסיל אדם בוזה אמו טו כ
ונער משלח מביש אמו כט טו
ואת אמו לא יברך ל יא
אשר יסרתו אמו לא א
בעטרה שעטרה לו אמו שיר ג יא
כאשר יצא מבטן אמו קהל' ה יד
כאיש אשר אמו תנחמנו ישע' סו יג
על אביו ועל אמו ירמ' יו ז
ושם אמו חמוטל נב א

Et matrem suam. **וְאִמּוֹ**

ומכה אביו ואמו שמו' כא טו
ומקלל אביו ואמו כא יז
אביו ואמו קלל ויקר' כ ט
ותפשו בו אביו ואמו דברי' כא יט
ארור מקלה אביו ואמו כז יו
ויאמר לו אביו ואמו שופט' יד ג
ואביו ואמו לא ידעו יד ד
וירד שמשון ואביו ואמו יד ה
הוא ואמו ועבדיו ושריו מלכ' ב כד יב
ואמו קראה שמו יעבץ ד"ה א ד ט
מקלל אביו ואמו משלי כ כ
גוזל אביו ואמו כח כד
אביו ואמו ילדיו וגו'
אביהו ואמו ילדיו זכר' יג ג

Et sicut mater ejus. **וּכְאִמּוֹ**

לא כאביו וכאמו מלכ' ב ג ב

Matri suae, ejus. **לְאִמּוֹ**

ויקח ויבא לאמו בראש' כז יד
לבדו לאמו ואביו אהבו מד כ
לאמו ולאביו ויקר' כא ב
ויאמר לאמו אלף ומאה שופט' יז ב
ומאה הכסף לאמו יז ג
וישב את הכסף לאמו יז ד
ויאמר לאמו ולמה מלכ' א ב כב
הביתה ויתנהו לאמו יז כג

Et matri suae. **וּלְאִמּוֹ**

לאביו ולאמו לא יטמא ויקרא כא יא
לאביו ולאמו במדי' ו ז
האמר לאביו ולאמו דברי' לג ט
ויעל ויגד לאביו ולאמו שופט' יד ב
ולא הגיד לאביו ולאמו יד ו

Mater eorum. **אִמָּם**

כי זנתה אמם הושי' ב ז

אִמָּהּ

Mater ejus, matris suae, etc.

ותגד לבית אמה בראש' כד כח
את אשה ואת אמה ויקרא כ יד
את אביה ואת אמה דבר' כא יג
ואת אביה ואת אמה יהוש' ו כג
שבנה אשה לבית אמה רות א ח

Et mater ejus. **וְאִמָּהּ**

ויאמר אחיה ואמה בראש' כד נה
ולקח אבי הנערה ואמה דבר' כב טו
ובמות אביה ואמה אסת' ב ז

In matrem suam. **בְּאִמָּהּ**

בת קמה באמה מיכ' ז ו

Sicut mater ejus. **כְּאִמָּהּ**

לאמר כאמה בתה יחזק' יו מד

Matri suae. **לְאִמָּהּ**

אחת היא לאמה שיר ו ט

וּלְאִמָּהּ *Et matri suae.*

נתן לאחיה ולאמה בראשׁ׳ כד נג

אִמֹּתֵינוּ *Matres nostrae.*

אמתינו כאלמנות איכ׳ ד ג

אִמֹּתָם

Matres ipsorum, matrum suarum.

ועל אמתם הילדות ירמ׳ יו ג
אל חיק אמתם איכ׳ ב יב

לְאִמֹּתָם *Matribus suis.*

לאמתם יאמרו איכה ב יב

ד כל מה שמנינו קנוץ וקהל גוים :

IV. Natio, Populus.

***לְאוֹם, לְאֹם** *Natio.*

• פֿאָלק, נאַטיאָן.

מנע בר יקבהו לאום משלי יא כו
ובאפס לאם מחתת רזון יד כח

וּלְאֹם *Et natio.*

ולאם מלאם יאמץ בראשׁ׳ כה כג

מִלְאֹם *Prae natione.*

ולאם מלאם יאמץ בראשׁ׳ כה כג

וּלְאֻמִּי *Et natio mea.*

ולאמי אלי האזינו ישׁע׳ נא ד

הָאֻמִּים *Nationes.*

שבחוהו כל האמים תהל׳ קיז א

לְאֻמִּים *Nationes.*

ושני לאמים בראשׁ כה כג
וישתחוו לך לאמים כז כט
ועדת לאמים תסובבך תהל׳ ז ח
ידין לאמים במישרים ט ט
תרע לאמים ותשלחם מד ג
והמון לאמים סה ח
ישמחו וירננו לאמים סז ה
ועמל לאמים יירשו קה מד
מלכי ארץ וכל לאמים קמח יא
וחסד לאמים חטאת משלי יד לד
יזעמוהו לאמים כד כד
ושאון לאמים ישׁע׳ יז יב
לאמים כשאון מים יז יג
ויאספו לאמים מג ט
והקשיבו לאמים מרחוק מט א
הן עד לאומים נתתיו נגיד
ומצוה לאמים נה ד
וערפל לאמים ס ב

וּלְאֻמִּים *Et nationes.*

ולאמים יהגו ריק תהל׳ ב א
ולאמים תחת רגלינו מז ג ד
ולאמים בארץ תנחם סז ה
ולאמים הקשיבו ישׁע׳ לד א
ולאמים יחליפו כח מא א
ולאמים תחת נפשך מג ד
ולאמים בדי אש ויעפו ירמ׳ נא נח
ולאמים בדי ריק חבק׳ ב יג

בַּלְאֻמִּים *In nationibus.*

מגוד ראש בלאמים תהל׳ מד טו
אזמרך בלאמים נז י
ואזמרך בלאמים קח ד
תוכחות בלאמים קמטוז

אֻמּוֹת *Nationes.*

ראש אמות בית אב במד׳ כה טו

לְאֻמֹּתָם *Per nationes suas.*

עשר נשיאים לאמתם בראשׁ׳ כה יו

ה מה שירה באמת שבנין או הזרוע:

V. Cubitus.

***אַמָּה** *Cubitus.*

• אונטעראַרם, פֿאָרדעראַרם, אָלם בעצייכנונג דעם מאאסעס, עללע, מוטטער־הויפטשטאדט, גרונדפעזטע.

שלש מאות אמה ארך התבה
חמשים אמה רחבה
ושלשים אמה קומתה בראשׁ ו טו
ואל אמה תכלנה מלמעלה ו יו
חמש עשרה אמה ז כ
קלעים חמשים אמה שמו׳ כז יב
מזרחה חמשים אמה כז׳ יג
וחמש עשרה אמה כז יד
מסך עשרים אמה כז יו
אמה ארכו ואמה רחבו לז כה
מזרחה חמשים אמה לח יג
חמש עשרה אמה אל הכתף לח יד
קלעים חמש עשרה אמה לח טו
ועשרים אמה ארך וקומה לח יח
אלף אמה סביב במד׳ לה ד
כאלפים אמה במדה יהושׁ׳ ג ד
ששים אמה ארכו
ושלשים אמה קומתו מלכ׳ א ו ב
עשרים אמה ארכו ו ג
ויבן את עשרים אמה ו יו
עשרים אמה ארך
ועשרים אמה רחב
ועשרים אמה קומתו ו כ
מאה אמה ארכו
חמשים אמה רחבו
ושלשים אמה קומתו ז ב
חמשים אמה ארכו
ושלשים אמה רחבו ז ו
שמנה עשרה אמה ונר
וחוט שתים עשרה אמה ז טו
אמה וחצי האמה ז לא
אמה וחצי האמה ז לב
ארבע מאות אמה מלכ׳ ב יד יג
שמנה עשרה אמה כה יז
עשרים אמה ארכו
ועשרים אמה רחבו ד״ה ב ד א
ארבע מאות אמה כה כג
ואלף אמה בחומה נחמ׳ ג יג
גבה חמשים אמה אסת׳ ה יד ז ט
שמנה עשרה אמה
וחוט שתים עשרה אמה ירמ׳ נב כא
אמה אחת ואמה אחת יחזק מ יב
את אילים ששים אמה מ יד
הפנימי חמישים אמה מ טו
מחוץ מאה אמה מ יט
חמשים אמה ארכו מ כא
משער אל שער מאה אמה מ כג
חמשים אמה ארך
ורחב חמש ועשרים אמה מ כה
חמשים אמה ארך ורחב מ כט
ארך חמש ועשרים אמה מ ל
ארך חמשים אמה
ורחב חמש ועשרים אמה מ לג
ומ לו
ארך אמה אחת וחצי
ורחב אמה אחת וחצי
וגבה אמה אחת מ מב
ארך מאה אמה
ורחב מאה אמה מ מז
ארך האלם עשרים אמה
ורחב עשתי עשרה אמה מ מט
אמה ורחב עשרים אמה מא ב
ארכו עשרים אמה
ורחב עשרים אמה מא ד
רחב עשרים אמה מא י
רחב שבעים אמה מא יב
וארכו תשעים אמה מא יב
ארך

ארך מאה אמה
וקירותיה ארך מאה אמה   מא יג
והגזרה לקדים מאה אמה   מא יד
מפו ומפו מאה אמה   מא טו
דרך אמה אחת   מב ד
ארכו חמשים אמה   מב ז
לחצר החיצונה חמשים אמה
על פני ההיכל אמה   מב ח
אמה אמה ומפח   מג יג
ורחב אמה אחת   מג יד
והחיק לה אמה סביב   מג יז
וחמשים אמה מגרש   מה ב

וְאַמָּה *Et cubitus.*

ואמה וחצי רחבו
ואמה וחצי קמתו   שמות כה י ולז א
ואמה וחצי רחבה   כה יז ולז ו
ואמה רחבו   כה כג ולז י
ואמה וחצי קמתו   כה כג ולז י
ואמה וחצי האמה   כו יו
אמה ארכו ואמה רחבו   ל ב ולז כה
אמה אחת ואמה אחת   יחזק' מ יב
וחיק האמה ואמה   מג יג

הָאַמָּה *Cubitus.*

ואמה וחצי האמה   שמו' כו יו ולו כא
את מתג האמה   שמו' ב ח א
אמה וחצי האמה   מלכ' א ז לא לב
וראש המכונה חצי האמה   ז לה
וחיק האמה ואמה   יחזק' מג יג
ארבע אמות ורחב האמה   מג יד
חצי האמה והחיק לה   מג יז

וְהָאַמָּה *Et cubitus.*

והאמה מזה והאמה מזה   שמו' כו יג

בָּאַמָּה *In cubito.*

שמנה ועשרים באמה
ורחב ארבע באמה   שמו' כו ב ולו ט
s שלשים באמה   כו ח
מאה באמה ארך לפאה   כז ט
מאה באמה   כז יח
שלשים באמה   לו טו
שש משור מאה באמה   לח ט
ולפאת צפון מאה באמה   לח יא
קלעים חמשים באמה   לח יב
פאת קדמה אלפים באמה
פאת נגב אלפים באמה
פאת ים אלפים באמה

פאת צפון אלפים באמה   במד' לה ה
עשר באמה רחבו   מלכ' א ו ג
חמש באמה רחבה
והתיכנה שש באמה
והשלישית שבע באמה   מלכ' א ו ו
וארבעים באמה היה הבית   ו יז
ועשר באמה הכרוב השני   ו כה
הכרוב האחד עשר באמה   ו כו
עשר באמה משפתו
וחמש באמה קומתו
וקו שלשים באמה   ז כג
עשר באמה מקפים את הים   ז כד
ארבע באמה ארך המכונה
האחת וארבע באמה רחבה
ושלש באמה קומתה   ז כז
ומעלה באמה   ז לא
ארבע באמה הכיור האחד   ז לח
איש מדה חמש באמה   ד"ה א יא כג
עשר באמה משפתו
וחמש באמה קומתו
וקו שלשים באמה   ד"ה ב ד ב
עשר באמה מקיפים את הים   ד ג
שש אמות באמה   יחזק' מ ה
וימד אלף באמה   מז ג
ארכה עשרים באמה
ורחבה עשר באמה   זכר' ה ב

אַמַּת *Cubitus.*

אמת בצעך   ירמ' נא יג

בְּאַמַּת *In cubito.*

רחבה באמת איש   דבר' ג יא

אַמָּתַיִם *Cubiti duo.*

אמתים וחצי ארכו   שמו' כה י ולז א
אמתים וחצי ארכה   כה יז ולז ו
אמתים ארכו   כה כג ולז י

וְאַמָּתַיִם *Et cubiti duo.*

ואמתים קמתו   שמו' ל ב ולז כה

וּכְאַמָּתַיִם *Et quasi duo cubiti.*

וכאמתים על פני הארץ   במד' יא לא

אַמּוֹת *Cubiti.*

עשר אמות ארך הקרש   שמו' כו יו ולו כא
חמש אמות ארך
וחמש אמות רחב
ושלש אמות קמתו   כז א
וקמה חמש אמות   כז יח
וארבע אמות רחב   לו טו

חמש אמות ארכו
וחמש אמות רחבו
רבוע ושלש אמות קמתו   לח א
ברחב חמש אמות   לח יח
תשע אמות ארכה   דבר' ג יא
וארבע אמות רחבה   ג יא
גבהו שש אמות וזרת   שמו' א יז ד
חמש אמות קומתו   מלכ' א ו י
עשר אמות קומתו   ו כג
וחמש אמות כנף הכרוב האחת
וחמש אמות כנף הכרוב השנית
עשר אמות מקצות   ו כד
אבני עשר אמות
ואבני שמנה אמות   ז י
חמש אמות קומת הכותרת
וחמש אמות קומת הכתרת   ז יו
באולם ארבע אמות   ז יט
הכתרת שלש אמות   מלכ' ב כה יז
הארך אמות במדה
הראשונה אמות ששים
רחב אמות עשרים   ד"ה ב ג ג
רחב הבית אמות עשרים   ג ד
רחב הבית אמות עשרים
ורחבו אמות עשרים   ג ח
ארכם אמות עשרים   ג יא
האחרת אמות חמש   ג יא
וכנף הכרוב האחד אמות חמש וגו'
והכנף האחרת אמות חמש   ג יב
פרשים אמות עשרים   ג יג
אמות שלשים וחמש
על ראשו אמות חמש   ג טו
ועשר אמות קומתו   ד א
חמש אמות ארכו
וחמש אמות רחבו   ו יג
האחת חמש אמות   ירמ' נב כב
שש אמות באמה   יחזק' מ ה
ובין התאים חמש אמות   מ ז
אלם השער שמנה אמות
ואליו שתים אמות   מ ט
פתח השער עשר אמות
ארך השער שלש עשרה אמות   מ יא
והתא שש אמות מפה   מ יב
ושש אמות מפו   מ יב
עשרים וחמש אמות   מ יג
עשרים וחמש אמות   מ כט
ורחב חמש אמות   מ ל
חמש אמות מפה
וחמש אמות מפה

ורחב השער שלש אמות מפו
ושלש אמות מפו מ מח
שש אמות רחב מפו
ושש אמות רחב מפה מא א
ורחב הפתח עשר אמות
הפתח חמש אמות מפו
וחמש אמות מפו מא ב
וימד איל הפתח שתים אמות
והפתח שש אמות
ורחב הפתח שבע אמות מא ג
קיר הבית שש אמות
ורחב הצלע ארבע אמות מא ה
שש אמות אצילה מא ח
אל ההוין שש אמות מא ט
חמש אמות סביב מא יא
חמש אמות רחב סביב סביב מא יב
שלש אמות גבה
וארכו שתים אמות מא כב
ארך אמות המאה פתח הצפון
והרחב חמשים אמות מב ב
מהלך עשר אמות רחב מב ד
חמש אמות קנים מב יז
ומחיק ונר שתים אמות מג יד
ארבע אמות ורחב האמה מג יד
והדראל ארבע אמות מג טו

Et cubiti. **וְאַמּוֹת**

ואמות של ע קומתו ד"ה ב ו יג

In cubitis **בְּאַמּוֹת**

באמות אמה אמה וטפח יחזק' מג יג

Ad cubitos. **לְאַמּוֹת**

כנף האחד לאמות חמש ד"ה ב ג יא

אמה ופירושו שפחה

Ancilla.

Ancilla. **אָמָה**

s מאגדי שקלאפין.

יגח השור או אמה שמו' כא לב

Et ancilla. **וְאָמָה**

מהם תקנו עבד ואמה ויקר' כה מד

Ancilla. **הָאָמָה**

גרש האמה הזאת בראש' כא י
בן האמה הזאת כא י
את בן האמה לגוי אשימנו כא יג

Ancilla. **לְאָמָה**

איש את בתו לאמה שמו' כא ז

Ancilla mea. **אֲמָתִי**

הנה אמתי בלהה בראש' ל ג

Et ancilla mea, **וַאֲמָתִי**

משפט עבדי ואמתי איוב לא יג

Ancilla tua. **אֲמָתְךָ. אֲמָתֶךָ**

ועל אמתך בראש' כא יב
ונפש בן אמתך שמו' כג יב
אנכי רות אמתך
ופרשת כנפיך על אמתך רות ג ט
אם ראה תראה בעני אמתך
ולא תשכח את אמתך שמו' א א יא
אל תתן את אמתך א יו
ותדבר נא אמתך באזנך
ושמע את דברי אמתך כה כד
ואני אמתך לא ראיתי כה כה
שא נא לפשע אמתך כה כח
וזכרת את אמתך כה לא
הנה אמתך לשפחה כה מא
שמע דברי אמתך שמו' ב כ יז
והושיעה לבן אמתך תהל' פו יו
אני עבדך בן אמתך קיו יו

Et ancilla tua **וַאֲמָתְךָ. וַאֲמָתֶךָ**

ועבדך ואמתך ובהמתך שמו' כ י
ועבדך ואמתך אשר יהיו לך ויקר' כה מד
ועבדך ואמתך דבר' ה יד
ועבדך ואמתך כמוך ה יד
ועבדך ואמתך והלוי יב יח ויו יא
ובנך ובתך ועבדך ואמתך יו יד
ואמתך ישנה מלכ' א ג כ

לַאֲמָתְךָ. לַאֲמָתֶךָ

Ancillae tuae.

ואף לאמתך תעשה כן דבר' טו יז
ונתת לאמתך שמו' א א יא
נשבעת לאמתך מלכ' א א יג
נשבעת ביי' אלהיך לאמתך א יז

Et ancillae tuae. **וְלַאֲמָתֶךָ**

לך ולעבדך ולאמתך ויקר' כה ו
וגם להם ויין ישלי ולאמתך שופט' יט יט

Ancilla ejus, sua. **אֲמָתוֹ**

או את אמתו בשבט שמו' כא כ
או את עין אמתו ושחתה כא כו
ואת שן עבדו או שן אמתו כא כז
את אבימלך בן אמתו שופט' ט יח
יעשה המלך את דבר אמתו
שמו' ב יד טו
להציל את אמתו מכף האיש יד טז

Et ancillam ejus. **וַאֲמָתוֹ**

ועבדו ואמתו ושורו שמו' כ יז
עבדו ואמתו שורו וחמרו דבר' ה יח

Ancillam suam. **אֲמָתָהּ**

ותשלח את אמתה שמו' ב ה

Ancillae. **הָאֲמָהֹת. הָאֲמָהוֹת**

ובאהל שתי האמהת בראש' לא לג
ועם האמהות אשר אמרת שמו' ב ו כב

Ancillae. **אַמְהוֹת**

לעיני אמהות עבדיו שמו' ב ו כ

Et ancillae meae. **וְאַמְהֹתַי**

גרי ביתי ואמהתי איו' יט טו

Et ancillae vestrae. **וְאַמְהֹתֵיכֶם**

ועבדיכם ואמהתיכם דבר' יב יב

Et ancillas ejus. **וְאַמְהֹתָיו**

ואת אשתו ואמהתיו בראש' כ יז

Et ancillae ejus. **וְאַמְהֹתֶיהָ**

ואמהתיה מנהגות נחו' ב ח

Et ancillas ipsorum.

וְאַמְהֹתֵיהֶם

עבדיהם ואמהתיהם עזר' ב סה
עבדיהם ואמהתיהם נחמ' ז סז

אמל מה שפירושו כמוש או חולשה.

Languescere, Languefieri.

s פערוועלקען. פערשמאכטען.
טרויערן.

Languidus. **אֻמְלָה***

s שמאכטענד.

מה אמלה לבתך יחזק' יו ל

Languidus. **אֻמְלַל***

s פערוועלקט. פערדארבען.

חנני יי' כי אמלל אני תהל' ו ג
אמלל יצהר יואל א י
אמלל בשן וכרמל נחו' א ד

Idem. **אֻמְלָל***

שדמות חשבון אמלל ישע' יו ח
ופרח לבנון אמלל נחו' א ד

Et languidus. **וְאֻמְלַל**

ואמלל כל יושב בה הוש' ד ג

Languida. **אֻמְלָלָה**

אמללה נבלה תבל ישע' כד ד

אמללה

אמללה גפן כד ז
אבל אמללה ארץ לג ט
אמללה ילדת השבעה ירמ׳ טו ט

Languida. אֻמְלָלָה

ורבת בנים אמללה שמו׳ א ב ה
ודתאנה אמללה יואל א יב

Languebunt. אֻמְלְלוּ

ושעריה אמללו ירמ׳ יד ב

Lanyuebunt. אֻמְלָלוּ

על פני מים אמללו ישע׳ יט ח
ᵴ אמללו מרום עם הארץ כד ד
חיל וחומה יחדו אמללו איכה ב ח

Lanyuidi. הָאֲמֵלָלִים

ᵴ פערקיממערטען, אהגמאכטינן.
היהודים האמללים נחמ׳ ג לד

אמן הוא יסתעף לשבע פאתות:

Significata ejus septem sunt.

א מה שפירושו קיום או אמון:

I. Firmum, Fidum esse

Niph. Et firmus. וְנֶאֱמַן

ᵴ פעוש׳ זיכער זיין, גלויבען, פער־טרויען, דויערהאפט, צופערלאססיג, טריא, בוואהרט זיין, וואהר זיין, וואהר ווערדען, זיך אויף עטוואס שטיטצען, פערלאססען, זארגלאז זיין, פעוש׳ שטילל שטעהן.

ונאמן ביתך וממלכתך שמו׳ ב ז יז
ונאמן רוח מכסה דבר משלי יא יג

Fidus. נֶאֱמָנָה

ולא נאמנה את אל תהל׳ עח ח

Fidi sund. נֶאֶמְנוּ, נֶאֱמָנוּ

ולא נאמנו בבריתו תהל׳ עח לז
עדתיך נאמנו מאד צג ה
כמו אכזב מים לא נאמנו ירמ׳ טו יח

נֶאֱמָן

Fidus, Fidelis, Firmus, Constans.

בכל ביתי נאמן הוא במדב׳ יב ז
והקמתי לי כהן נאמן וגו׳
ובניתי לי בית נאמן שמו׳ א ב לה
כי נאמן שמואל לנביא ליי׳ ג כ
ומי בכל עבדיך כדוד נאמן כב יד
לאדני בית נאמן כה כח

ובניתי לך בית נאמן מלכ׳ א יא לח
ומצאת את לבבו נאמן נחמ׳ ט ח
ועד בשחק נאמן תהל׳ פט לז
ציר נאמן לשלחיו משלי כה יג
יתד במקום נאמן ישע׳ כב כג
היתד התקועה במקום נאמן כב כה
למען יי׳ אשר נאמן מט ז
ועם קדושים נאמן הוש׳ יב א

Et fidus. וְנֶאֱמָן

לעד אמת ונאמן ירמ׳ מב ה

Fidelis. הַנֶּאֱמָן

האל הנאמן שמר הברית דבר׳ ז ט

Fidele. נֶאֱמָנָה

עדות יי׳ נאמנה תהל׳ יט ח
קריה נאמנה ישע׳ א כא וא כו
הודעתי נאמנה הוש׳ ה ט

Fidum. נֶאֱמֶנֶת

ובריתי נאמנת לו תהל׳ פט כט

Fidi, Fideles. נֶאֱמָנִים

כי נאמנים נחשבו נחמ׳ יג יג
נאמנים כל פקודיו תהל׳ קיא ז
נאמנים פצעי אוהב משלי כז ו
עדים נאמנים ישע׳ ח ב
מימיו נאמנים לג טז

Et fidae constantes. וְנֶאֱמָנִים

וחלים רעים ונאמנים דבר׳ כח נט

Fidae. הַנֶּאֱמָנִים

חסדי דוד הנאמנים ישע׳ נה ג

Fidelibus. לְנֶאֱמָנִים

מסיר שפה לנאמנים איו׳ יב כ

In fidos, veraces. בְּנֶאֱמְנֵי

עיני בנאמני ארץ תהל׳ קא ו

Et fidos, constantes. וְנֶאֱמָנוֹת

מכות גדלת ונאמנות דבר׳ כח נט

Confirmetur. יֵאָמֶן, יֵאָמֵן

יאמן נא דבריך מלכ׳ א ח כו
יאמן עד עולם ד״ה א יז כג
יאמן דברך עם דוד אבי ד״ה ב א ט
יאמן דברך אשר דברת ו יז

Et firmum erit. וְיֵאָמֵן

ויאמן ויגדל שמך עד עולם ד״ה א יז כד

Confirmamini. תֵאָמֵנוּ

כי לא תאמנו ישע׳ ז ט

Et confirmabimini. וְתֵאָמֵנוּ

ביי׳ אלהיכם ותאמנו ד״ה ב כ כ

Et confirmentur. וְיֵאָמְנוּ

ויאמנו דבריכם בראש׳ מב כ

Hiph. Credidit firme. הֶאֱמִין

כי לא האמין להם בראש׳ מה כו
ולא האמין סיחון שופט׳ יא כ
מי האמין לשמעתנו ישע׳ נג א
ולא האמין להם גדליהו ירמ׳ מ יד

Et credidit. וְהֶאֱמִן

והאמין ביי׳ בראש׳ טו ו

Credidi. הֶאֱמַנְתִּי, הֶאֱמַנְתִּי

ולא האמנתי לדברים מלכ׳ א י ז
ולא האמנתי לדבריכם ד״ה ב ט ו
לולי האמנתי לראות תהל׳ כז יג
האמנתי כי אדבר קיו י
כי במצותיך האמנתי קיט סו

Crediderunt. הֶאֱמִינוּ

אשר לא האמינו ביי׳ מלכ׳ ב יז יד
כי לא האמינו באלהים תהל׳ עח כב
ולא האמינו בנפלאתיו עח לב
לא האמינו לדברו קו כד
לא האמינו מלכי ארץ איכה ד יב

Et credent. וְהֶאֱמִינוּ

והאמינו לקל האת שמו׳ ד ח

Credidistis. הֶאֱמַנְתֶּם

יען לא האמנתם לו במד׳ כ יב
ולא האמנתם לו דבר׳ ט כג

Credens. הַמַּאֲמִין

המאמין לא יחיש ישע׳ כח טז

Credentes. מַאֲמִינִם

אינכם מאמינם דבר׳ א לב

Credite. הַאֲמִינוּ

האמינו ביי׳ אלהיכם ד״ה ב כ כ
האמינו בנביאיו כ כ

Credam. אַאֲמִין

לא אאמין כי יאזין קולי איו׳ ט טז

Credes. תַּאֲמִין

ולא תאמין בחייך דבר׳ כח סו

Idem. תַּאֲמֵן, תַּאֲמֵן

כי יחנן קולו אל תאמן בו משלי כו כה
אל תאמן בם ירמ׳ יב ו

Num credes. **הֲתַאֲמִין**

התאמין בו כי ישיב זרעך   איוב לט יב

Credet. **יַאֲמִין**

הן בעבדיו לא יאמין   איוב ד יח

הן בקדושיו לא יאמין   טו טו

לא יאמין שוב מני חשך   טו כב

יקום ולא יאמין בחיין   כד כב

ולא יאמין כי קול שופר   לט כד

פתי יאמין לכל דבר   משלי יד טו

Idem. **יַאֲמֵן**

אל יאמן בשו נתעה   איוב טו לא

Et credidit. **וַיַּאֲמֵן**

ויאמן העם   שמו' ד לא

ויאמן אכיש בדוד לאמר   שמו' א כז יב

Credetis. **תַּאֲמִינוּ**

ואל תאמינו לו   ד"ה ב לב טו

אם לא תאמינו   ישעי' ז ט

כי תאמינו וכי תשמאילו   ל כא

אל תאמינו ברע   מיכ' ז ה

לא תאמינו כי יספר   חבק' א ה

Et credent. **וְתַאֲמִינוּ**

לאען תדעו ותאמינו לי   ישעי' מג י

Credent. **יַאֲמִינוּ**

ויאמר והן לא יאמינו לי   שמו' ד א

למען יאמינו כי נראה אליך   ד ה

והיה אם לא יאמינו לך   ד ח

והיה אם לא יאמינו גם לשני   ד ט

וגם בך יאמינו לעולם   יט ט

ועד אנה לא יאמינו לי   במדב' יד יא

אשחק אליהם ולא יאמינו   איוב כט כד

Et crediderunt. **וַיַּאֲמִינוּ**

ויאמינו ביי ובמשה עבדו   שמו' יד לא

ויאמינו בדבריו   תהל' קו יב

ויאמינו אנשי נינוה   יונ' ג ה

Fides. ***אֵמֻן**

*טרייע, צופערלאַססיגקייט.

בנים לא אמן בם   דברי לב כ

***אֱמוּנִים**

Fideles, Veraces, Fiderlitates.

*טרייען, צופערלאַססיגען.

כי פסו אמונים   תהל' יב ב

אמונים נצר יי   לא כד

וציר אמונים מרפא   משלי יג יז

עד אמונים לא יכזב   יד ה

ואיש אמונים מי ימצא   כ ו

Idem. **אֱמֻנִים**

גוי צדיק שמר אמונים   ישעי' כו ב

Fideles. **אֱמוּנֵי**

שלמי אמוני ישראל   שמו' ב כ יט

Veritas. **אֹמֶן**

*טרייע.

אמונה אמן   ישעי' כה א

***הָאֹמְנוֹת**

Columnae, Tentoria columnarum.

*שטיטצע, פפיילער, טהירפפאָזטע.

ואת האמנות אשר צפה   מלכי ב יח יו

Fides, Veritas. ***אֱמוּנָה**

*פעזטיגקייט, זיכרהייט, צופערלאַססיגקייט.

ויהי ידיו אמונה   שמות יז יב

אל אמונה ואין עול   דברי לב ד

ורעה אמונה   תהל' לז ג

דרך אמ נה בחרתי   קיט ל

כל מצותיך אמונה   קיט פו

יפיח אמונה יגיד צדק   משלי יב יז

ועשי אמונה רצונו   יב כב

עצות מרחק אמונה   ישעי' כה א

מבקש אמונה   ירמ' ה א

Et fide **וֶאֱמוּנָה**

ואמונה עניתני   תהל' קיט עה

ואמונה מאד   קיט קלח

Fides. **הָאֱמוּנָה**

אבדה האמונה   ירמ' ז כח

Et fides. **וְהָאֱמוּנָה**

והאמונה אזור חלציו   ישעי' יא ה

In fide. **בֶּאֱמוּנָה**

כי באמונה המה   ד"ה א ט כו

באמונה על מעשה   ט לא

באמונה ובלבב שלם   ד"ה ב יט ט

והקדשים באמונה   לא יב

בערי הכהנים באמונה   לא טו

האנשים עשים באמונה   לד יב

וכל מעשהו באמונה   תהל' לג ד

ואין נשפט באמונה   ישעי' נט ד

וארשתיך לי באמונה   הוש' ב כב

Idem. **בֶּאֱמָנָה**

כי באמנה הם עשים   מ"ב יב יו

וכב ז

Ad fidem, **לֶאֱמוּנָה**

יי עיניך הלא לאמונה   ירמ' ה ג

שקר ולא לאמונה   ט ב

Fides. **אֱמוּנַת**

והיה אמונת עתך   ישע' לג ו

Et fides mea. **וֶאֱמוּנָתִי**

ואמונתי וחסדי עמו   ותהל: פט כה

In fidem meam. **בֶּאֱמוּנָתִי**

ולא אשקר באמונתי   תהל פט לד

Fides tua. **אֱמוּנָתְךָ· אֱמוּנָתֶךָ**

אמונתך עד שחקים   תהל' לו ו

בתוך לבי אמונתך   מ יא

*אמונתך באבדון   פח יב

אודיע אמונתך בפי   פט ב

שמים תבן אמונתך בהם .... פט ג

אמונתך בקהל קדשים   פט ו

לדר ודר אמונתך   קיט צ

רבה אמונתך   איכ' ג כג

Et fides tua. **וֶאֱמוּנָתְךָ**

ואמונתך סביבותיך   פט ט

ואמונתך בלילות   צב ג

Per fidem tuam. **בֶּאֱמוּנָתֶךָ**

נשבעת לדוד באמונתך   תהל' פט נ

Pro fide tua. **בֶּאֱמֻנָתְךָ**

באמנתך ענני בצדקתך   תהל' קמג א

Fides ejus. **אֱמֻנָתוֹ**

את צדקתו ואת אמנתו   שמו' א כו כג

Fides ejus. **אֱמוּנָתוֹ**

ועד דר ודר אמונתו   תהל' ק ה

Et fides ejus. **וֶאֱמוּנָתוֹ**

זכר חסדו ואמונתו   תהל' צח ג

Per fidem suam. **בֶּאֱמוּנָתוֹ**

ועמים באמונתו   תהל' צו יג

וצדיק באמונתו יחיה   חבק ב ד

In fide ipsorum. **בֶּאֱמוּנָתָם**

הראה באמונתם   ד"ה א ט כב

כי באמונתם יתקדשו   ד"ה ב לא יח

Fidelitates. **אֱמוּנוֹת**

איש אמונות רב ברכות   משלי כח כ

הלא

*אָמָנָה

Firmitas, Constitutio firma.

• פעזטע; בינדנים, פעזטגעזעטצטער לאָהן נאמע איינעס פֿלוססעס, וועלכער דאמאזקוס דורכשטראָמט, אונד אויף דעם אנטיא־ליבאנוס ענטשפרינגט.

הלא טוב אמנה מלכ׳ ב ה יב
אנחנו כרתים אמנה נחמ׳ י א
מראש אמנה שיר ד ח

Et firmitas. **וַאֲמָנָה**

ואמנה על המשררים נחמ׳ יא כג

ב מלת אמנה ואמנם למה שהורלתה כזורות הכונה הלאמנה באמור :

II. Vere, Revera.

Revera. ***אָמְנָה**

• אין דער טהאט, אין וואהרהייט.

וגם אמנה אחותי בראש׳ כ יב
אמנה אנכי חטאתי לי״י יהוש׳ ז כ

Vere. ***אָמְנָם**

• ווירקליך, וואהרליך.

האף אמנם אלד ברא׳ יח יג

Vere. ***אֻמְנָם**

• געווים, פירוואהר, ווירקליך, אין וואהרהייט.

כי אמנם כי גאל אנכי רות ג יב
אמנם י״י החריבו מלכ׳ ב יט יז
אמנם י״י ידעתי כי כן איו׳ ט ב
אמנם כי אתם עם יב ב
ואף אמנם שגיתי יט ד
אם אמנם עלי תגדילו יט ה
אף אמנם אל לא ירשיע לד יב
אי אמנם לא שקר מלי לו ד
אמנם י״י החריבו ישע׳ לז יח

An vere. **הַאֻמְנָם**

האמנם לא אוכל כבדך במדי׳ כב לז
כי האמנם ישב אלהים מלכ׳ א ח כז
כי האמנם ישב אלהים ד״ה ב ו יח
האמנם אלם צדק תהל׳ נח ב

ג כל מה שיורה הסכמת המליצות עם הליור

III. Veritas, Fides.

Veritas. ***אֱמֶת**

• דיעה, בעשטאנד, צופערלעססיג־קייט, זיכערהייט, טריי, וואהרהייט, רעדליכקייט.

אשר הנחני בדרך אמת בראש׳ כד מח
אנשי אמת שנאי בצע שמו׳ יח כא
והנה אמת נכון הדבר דבר׳ יג טו ויז ד
ואם אמת היה הדבר כב כ
ונתתם לי אות אמת יהוש׳ ב יב
ודבריך יהיו אמת שמו׳ ב ז כח
אמת היה הדבר מלכ׳ א י ו
ודבר י״י בפיך אמת יז כד
רק אמת בשם י״י כב טז
אמת הדבר אשר שמעתי ד״ה ב ט ה
ללא אלהי אמת טו ג
רק אמת בשם י״י יח טו
כי הוא כאיש אמת נחמ׳ ז ב
ותורות אמת ט יג
כי אמת עשית ט לג
ודבר אמת בלבבו תהל׳ טו ב
משפטי י״י אמת יט י
פדיתה אותי י״י אל אמת לא ו
על דבר אמת מה ה
הן אמת חפצת בטחות נא ח
אמת מארץ תצמח פה יב
מעשה ידיו אמת ומשפט קיא ז
ואל תצל מפי דבר אמת קיט מג
ותורתך אמת קיט קמב
וכל מצותך אמת קיט קנא
ראש דברך אמת קיט קס
נשבע י״י לדוד אמת קלב יא
השמר אמת לעולם קמו ו
כי אמת יהגה חכי משלי ח ז
וזרע צדקה שכר אמת יא יח
שפת אמת תכון לעד יב יט
מציל נפשות עד אמת יד כה
להודיעך קשט אמרי אמת
להשיב אמרים אמת כב כא
אמת קנה ואל תמכר כג כג
וכתוב ישר דברי אמת קהל׳ יב י
וישמעו ויאמרו אמת ישע׳ מג ט
כי כשלה ברחוב אמת נט יד
כלה זרע אמת ירמ׳ ב כא
וי״י אלהים אמת י י
כי שלום אמת אתן לכם יד יג
לעד אמת ונאמן מב ה
משפט אמת יעשה יחזק׳ יח ח
ובמשפטי שמר לעשות אמת יח ט
ותשלך אמת ארצה דניאל ח יב
אשר נאמר אמת הוא ח כו
את הרשום בכתב אמת י כא
ועתה אמת אגיד לך יא ב
כי אין אמת ואין חסד הושי׳ ד א
תתן אמת ליעקב מיכ׳ ז כ
משפט אמת שפטו זכר׳ ז ט
דברו אמת איש את רעהו
אמת ומשפט שלום ח טז
תורת אמת היתה בפיהו מלא׳ ב ו

Et veritas. **וֶאֱמֶת**

חסד ואמת את אדני בראש׳ כד מט
ועשית עמדי חסד ואמת מז כט
ורב חסד ואמת שמו׳ לד ו
ועשינו עמך חסד ואמת יהוש׳ ב יד
עמכם חסד ואמת שמו׳ ב ב ו
עמך חסד ואמת טו כ
שלום ואמת יהיה בימי מלכ׳ ב כ יט
דברי שלום ואמת אסת׳ ט ל
כל ארחות י״י חסד ואמת תהל׳ כה י
חסד ואמת מן ינצרהו סא ח
חסד ואמת נפגשו פה יא
ורב חסד ואמת פו טו
חסד ואמת יקדמו פניך פט טו
ואמת י״י לעולם קיז ב
חסד ואמת אל יעזבך משלי ג ג
וחסד ואמת חרשי טוב יד כב
בחסד ואמת יכפר עון טז ו
חסד ואמת יצרו מלך כ כח
כי יהיה שלום ואמת בימי ישע׳ לט ח
ואמת לא ידברו ירמ׳ ט ד
עתרת שלום ואמת לג ו
ואמת הדבר וצבא גדול דניאל י א

An Veritas. **הַאֱמֶת**

האמת אתכם בראש׳ מב טז

Fides. **הָאֱמֶת**

ומכל האמת ברא׳ לב יא
ותהי האמת נעדרת ישע׳ נט טו
ירושלם עיר האמת זכר׳ ח ג

Et veritas. **וְהָאֱמֶת**

הטוב והישר והאמת ד״ה ב לא כ
אחרי הדברים והאמת האלה לב א
והאמת והשלום אהבו זכר׳ ח יט

In veritate. **בֶּאֱמֶת**

אם באמת אתם משחים שופטי׳ ט טו
ועתה אם באמת ובתמים ט טז
ואם באמת ובתמים עשיתם ט יט
באמת בכל לבבכם שמו׳ א יב כד

ללכת

ללכת לפני באמת מלכ׳ א ב ד
באמת ובצדקה ובישרת לבב ג ו
באמת ובלבב שלם מלכ׳ ב כ ג
ענני באמת ישעך תהלי׳ סט יד
עשוים באמת וישר קיא ח
אשר יקראהו באמת קמה יח
מלך שופט באמת דלים משלי כט יד
קדוש ישראל באמת ישע׳ י כ
וישב עליו באמת יו ה
באמת ובלב שלם לח ג
לא באמת ולא בצדקה מח א
ונתתי פעלתם באמת סא ח
באמת במשפט ובצדקה ירמ׳ ד ב
באמת שלחני יי׳ כו טו
אשר שלחו יי׳ באמת כח ט
באמת בכל לבי לב מא
לאלהים באמת ובצדקה זכרי׳ ח ח

Et in veritate. **ובאמת**

בתמים ובאמת יהוש׳ כד יד

Ad veritatem. **לאמת**

לאמת יוציא משפט ישע׳ מב ג

אמתך, אמתך

Veritas, Fides tua.

היגיד אמתך תהלי׳ ל י
עד שחקים אמתך נז יא וקח ה
אמתך אלהי עא כב
על חסדך על אמתך קטו א
על חסדך ועל אמתך קלח ב
יורדי בור אל אמתך ישע׳ לח יח
אב לבנים יודיע אל אמתך לח יט

Et veritas tuam. **ואמתך**

לא כחדתי חסדך ואמתך תהלי׳ מ יא
חסדך ואמתך תמיד יצרוני מ יב
שלח אורך ואמתך מג ג

In veritas tua. **באמתך**

באמתך הצמיתם תהלי׳ נד ז

In veritas tua. **באמתך**

הדריכני באמתך תהלי׳ כה ה
והתהלכתי באמתך כו ג
אהלך באמתך פו יא
ולהשכיל באמתך דני׳ ט יג

Veritas ejus. **אמתו**

צנה וסחרה אמתו תהלי׳ צא ד

Et verit. suam **ואמתו**

לא עזב חסדו ואמתו בראש׳ כד כז
ישלח אלהים חסדו ואמתו תהלי׳ נז ד

ד כל אמן שפירושו חוזק והאמת וקיומו

IV. Amen, Verum, stabile, firmum.

Amen. **אמן***

• אמען, פעזט, טרייא, טרייע, וואהר־ליך, נעוויסס, זא זאלל עס זיין.

ואמרה האשה אמן אמן במד׳ ה כב
וענו כל העם ואמרו אמן דברי׳ כז טו
ואמר כל העם אמן כז יו וכז יז וכז יח
וכז יט וכז כ וכז כא וכז כב וכז כג
וכז כד וכז כו וכז כז
ויאמר אמן כן יאמר יי׳ מלכ׳ א א לו
ויאמר כל העם אמן ד״ה א יו לו
ויאמרו כל הקהל אמן נחמי׳ ה יג
ויענו כל העם אמן אמן ח ו
ועד העולם אמן ואמן תהלי׳ מא יד
אמן ואמן עב יט
ברוך יי׳ לעולם אמן ואמן פט נב
ואמר כל העם אמן קו מח
יתברך באלהי אמן וגו׳
ישבע באלהי אמן ישע׳ סה יו
ויאמר אמן יי׳ ירמ׳ יא ה
אמן כן יעשה יי׳ כח ו

Et amen. **ואמן**

לעולם אמן ואמן תהלי׳ מא יד
ועב יט ופט נב

ה כל מה שפירושו גדול :

V. Nurire.

Nutriens. **אמן**

• ערציעהען, פפלעגען, ערציעהער, פערפפלעגער, וואַרטער.

ויהי אמן את הדסה אסת׳ ב ז

Mutritius. **האמן**

כאשר ישא האמן במד׳ יא יב

Nutritii. **האמנים**

ואל האמנים אחאב מלכ׳ ב י א

Et nutrit. **והאמנים**

והאמנים אל יהוא לאמר מלכ׳ ב י ה

Nutrit. tui. **אמניך**

והיו מלכים אמניך ישע׳ מט כג

Nutrix. **לאמנת***

• פפלעגערין, וואַרטערין.

ותהי לו לאמנת רות ד יו

Nutrix ejus. **אמנתו**

ותשאהו אמנתו ותנס שמו׳ ב ד ד

Nutriti. **האמנים***

ערצאָגען, געטראַגען וואָרדען.

האמנים עלי תולע איכ׳ ד ה

In untritione, alumna. **באמנה***

• אין דער ערציעהונג, פפלעג.ע.

כאשר היתה באמנה אתו אסת׳ ב כ

Nutritius. **אמון***

• פפלעגלינג, ווערקמייסטער. אנדערע איבערזעטצען, הנני פוקד אל אמון. זיהע, איך אהנדע אן אמון, אן דער אגיפטישען נאטהייט אמון, דיא אידרען פארצינגליכסטען טעמפעל האטטע צו נא ד: א: טהעבען, אדער דיאספאליס אין אבער־אגיפטען.

ואהיה אצלו אמון משלי ח ל
הנני פוקד אל אמון לדיק ירמ׳ מו כד

Niph. Nutrientur. **תאמנה**

על צד תאמנה ישע׳ ס ד

ו מה שעניינו כמו המון :

VI. Multitudo.

האמון*

• מענגע, פאלקסמענגע.

ואל יתר האמון ירמ׳ נב טו

ז מה שפירושו חרש ואומן :

VII. Artifex.

אמן*

• ווערקמייסטער.

מעשה ידי אמן שיר ז ב

אמץ כל מה שפירושו חוזק ואומץ ועמו אמוצים שפירושו אדומים :

Robustum, Fortem esse,

Robusti sunt. **אמצו**

• פעזט, ריזטיג, מוטהיג, אונער־

שראָקקען, ראַש זיין, שטאַרקען בע־
פעסטיגען, פערהאַרטען, פערשטאָקקען,
פעסטזעטצען, וואָהלען, ־ ויך ריהטיג
ציינען, ערשטאַרקען, זיך עטוואַס פעסט
פאָרנעהמען.

משנאי כי אמצו ממני   שמו׳ ב כב יח,
ומשנאי כי אמצו ממני   תהל׳ יח יח
כי אמצו ממני   קמב ז

וֶאֱמַץ, וֶאֱמָץ *Et esto fortis*

ישראל חזק ואמץ   דבר׳ לא ז
ויאמר חזק ואמץ   לא כג
חזק ואמץ כי אתה   יהוש׳ א ו
רק חזק ואמץ מאד   א ז
הלא צויתיך חזק ואמץ   א ט
רק חזק ואמץ   א יח
חזק ואמץ אל תירא   ד״ה א כב יג
חזק ואמץ ועשה   כח כ

וְאִמְצוּ *Et fortes estote.*

חזקו ואמצו אל תיראו   דבר׳ לא ו
ואל תחתו חזקו ואמצו   יהוש׳ י כה
חזקו ואמצו אל תיראו   ד״ה ב לב ז

יֶאֱמָץ *Robusta erit.*

ולאם מלאם יאמץ   בראש׳ כה כג

וַיֶּאֶמְצוּ *Et robusti fuerunt.*

ויאמצו בני יהודה   ד״ה ב יג יח

וְאִמֵּץ *Pih. Et obfirmavit.*

ואמץ את לבבו   דבר׳ ב ל

אִמַּצְתָּה, אִמַּצְתָּ *Forticasti.*

ועל בן אמצת לך   תהל׳ פ יו
על בן אדם אמצת לך   פ יח

אִמַּצְתִּיךָ *Fortifico te.*

אמצתיך אף עזרתיך   ישע׳ מא י

מְאַמֵּץ *Fortificans est.*

ואיש דעת מאמץ כח   משלי כד ה

בְּאַמְּצוֹ *In fortificando ips.*

באמצו שחקים ממעל   משלי ח כח

וְאַמְּצֵהוּ *Et corrobora eum.*

וחזקהו ואמצהו   דבר׳ ג כח

אַמְּצוּ *Fortificate.*

וברכים כשלות אמצו   ישע׳ לה ג

אֲאַמִּצְכֶם *Fortificado vos.*

אאמצכם כמו פי   איו׳ יו ה

תְאַמֵּץ *Obfirmabis.*

לא תאמץ את לבבך   דבר׳ טו ז
וברכים כרעות תאמץ   איו׳ ד ד

וַתְּאַמֵּץ *Et confirmat.*

ותאמץ זרועתיה   משלי לא יז

תְּאַמְּצֶנּוּ *Forticabit eum.*

אף זרועי תאמצנו   תהל׳ פט כב

יְאַמֵּץ *Fortificabit.*

וחזק לא יאמץ כחו   עמו׳ ב יד

וַיְאַמֵּץ *Et obfirmavit.*

ויאמץ את לבבו   ד״ה ב לו יג

וַיְאַמֵּץ *Et Fortificat.*

ויאמץ לו בעצי יער   ישע׳ מד יד

וַיְאַמְּצוּ *Et fortificarunt.*

ויאמצו את רחבעם   ד״ה ב יא יז

וַיְאַמְּצֻהוּ *Et confirmarunt eum.*

על מתכנתו ויאמצהו   ד״ה ב כד יג

וְיַאֲמֵץ *Hiph. Et confirmabit.*

חזק ויאמץ לבך   תהל׳ כז יד
חזקו ויאמץ לבבכם   לא כה

הִתְאַמֵּץ *Eitph. Roboravit se.*

התאמץ לעלות   מלכ׳ א יב יח
התאמץ לעלות במרכבה   ד״ה ב י יח

מִתְאַמֶּצֶת *Roborans se.*

כי מתאמצת היא   רות א יח

וַיִּתְאַמְּצוּ *Et fortificar und se.*

ויתאמצו על רחבעם   ד״ה ב יג ז

אֲמֻצִּים* *Robusti.*

ˢ שטאַרקע, אנדערע איבערזעטצען
האַבראַטהע.

ברדים אמצים   זכר׳ ו ג

וְהָאֲמֻצִּים *Et confirmati isti.*

והאמצים יצאו   זכר׳ ו ז

אַמִּיץ *Robustis, Fortis.*

ˢ קראַפטיג, שטאַרק.

ויהי הקשר אמיץ   שמו׳ ב טו יב
אם לכח אמיץ הנה   איו׳ ט יט
אמיץ כח מאד   נחו׳ ב ב

וְאַמִּץ, וְאַמִּיץ *Et fortis.*

חכם לבב ואמיץ כח   איו׳ ט ד
חזק ואמץ ליי׳   ישע׳ כח ב
ואמיץ כח   ט כו
ואמיץ לבו בגבורים   עמו׳ ב יו

אֹמֶץ* *Robur.*

ˢ מאַססעדקייט, שטאַרקע, קראַפט.

וטהר ידים יסיף אמץ   איו׳ יז ט

אַמְצָה* *Robur.*

ˢ שטאַרקונג.

אמצה לי יושבי ירושלם   זכר׳ יב ה

מַאֲמַצֵּי* *Robora.*

ˢ ערמוטהיגונג, אנשטרענגונג, צו־
זאממענראפפען.

וכל מאמצי כח   איו׳ לו יט

אמר הוא יפרד והיה נחלקה לחלקים :

Dividitur in tria significata.

א הגרלה ממנו הגה, או דבור או הסערה :

I. Dicere.

אָמַר *Dixit.*

ˢ זאגען, נעננען, ערמאהנען, פער־
הייססען, אנצייגען, לאָבען, פרייזען,
דענקען, בעפעהלען, געזאנט ווערדען,
גע׳אננט ווערדען, זאגען לאססען, זיך
גראָם מאכען, גראָם טהון, פראהלען.

אמר אלהים לא תאכלו   בראש׳ ג ג
אל האשה אמר   ג יו
ולאדם אמר כי שמעת   ג יז
ויי׳ אמר אל אברם אחרי   יג יד
הלא הוא אמר לי אחתי היא   כ ה
ולשרה אמר הנה נתתי   כ יו
אשר אמר אליך   כב ב
אל המקום אשר אמר לו   כב ג
אשר אמר לו האלהים   כב ט
כל אשר אמר אלהים אליך   לא יו
אמש אמר אלי לאמר   לא כט
והמצפה אשר אמר   לא מט
כה אמר עבדך יעקב   לב ה
כי אמר אכפרה פניו   לב כא
כי אמר פן ימות   לה יא
כאשר אמר יוסף   מא נד
כי אמר פן יקראנו אסון   מב ד
כי האיש אמר אלינו   מג ה
ויעש האיש כאשר אמר יוסף   מג יז
ויוסף אמר לאשר על ביתו   מד ד
כה אמר בנך יוסף   מה ט

כי

כי אמר גר הייתי שמו' ב כב ויח ג
כה אמר יי' בני בכרי ד כב
כה אמר יי' שלח ה א
אשר אמר יי' להם ו כו
כה אמר יי' בזאת תדע ז יז
כה אמר יי' אלהי העברים ט א
ויאמרו אליו כה אמר יי' י ג
ויאמר משה כה אמר יי' יא ד
כי אמר אלהים פן ינחם יג יז
אמר אויב ארדף אשיג טו ט
כאשר אמר לו משה יז י
ואל משה אמר עלה אל יי' כד א
ואל הזקנים אמר שבו לנו כד יד
ויאמר להם כה אמר יי' לב כז
אשר אמר יי' אתו אתן במד' י כט
אשר אמר יי' כי חטאנו יד מ
כה אמר אחיך ישראל כ יד
הוא הבאר אשר אמר יי' כא טז
ההוא אמר ולא יעשה כג יט
ויעש בלק כאשר אמר בלעם כג ל
כי אמר יי' להם מות ימתו כו סה
כי אמר יי' להשמיד דבר' ט כה
בעת ההיא אמר יי' אלי י א
ויי' אמר לעם לא תספון יז טז
ויי' אמר אלי לא תעבר לא ב
וללוי אמר תמיך לג ח
לבנימן אמר ידיד יי' לג יב
וליוסף אמר מברכת לג יג
ולזבולן אמר שמח לג יח
ולגד אמר ברוך לג כ
ולדן אמר דן גור אריה לג כב
ולנפתלי אמר נפתלי לג כג
ולאשר אמר ברוך מבנים לג כד
אמר יהושע לאמר יהוש' א יב
בעת ההיא אמר יי' ה ב
את הארץ אמר יהושע ו כב
כי כה אמר יי' אלהי ישראל ז יג
כאשר אמר לו יי' יא ט
כה אמר יי' אלהי כד ב
אורו מרוז אמר מלאך יי' שופט' ה כג
כה אמר יי' אלהי ישראל ו ח
גם כי אמר אלי רות ב כא
כי אמר אלי אל תבואי ג יז
ושאול אמר לנערו שמו' א ט ה
כה אמר האיש ט ט
ושמואל אמר אל שאול ט כז
מה אמר לכם י טו
אשר אמר שמואל י טז

כה אמר אלהי ישראל י יח
כה אמר יי' צבאות פקדתי טו ב
אמר אל אבנר שר הצבא יז נה
ושאול אמר אל תהי ידי יח יז
הוא אמר אלי שלחני יט יז
כי אמר מקרה הוא כ כו
כי אמר אלי ערום יערם כג כב
היום אשר אמר יי' כד ה
ודוד אמר אך לשקר כה כא
ולה אמר עלי לשלום כה לה
כה אמר יי' האתה תבנה שמו' ב ז ה
כה אמר יי' צבאות יב ז
כה אמר יי' הנני מקים עליך יב יא
כי אמר היום ישיבו טז ג
וכה אמר שמעו בקלו טז ז
וכי יי' אמר לו טז י
כי אמר לו יי' טז יא
כי אמר אין לי בן יח יח
ואחימעץ בן צדוק אמר יח יט
וכה אמר בלכתו יט א
ומני כי אמר עבדך יט כז
אמר אלהי ישראל כג ג
ודברת אל דוד כה אמר יי' כד יב
וגם ככה אמר המלך מלכ' א א מח
אמר המלך ענתת לך ב כו
כה אמר המלך צא ב ל
אז אמר שלמה יי' אמר ח יב
מן הגוים אשר אמר יי' יא ב
ולחם אמר לו וארץ נתן לו יא יח
כי כה אמר יי' יא לא
כה אמר יי' לא תעלו יב כד
כה אמר יי' הנה בן יג ב
כה אמר יי' יען יג כא
ויי' אמר אל אחיהו יד ה
כה אמר יי' אלהי ישראל יד ז
כי כה אמר יי' אלהי ישראל יז יד
כה אמר בן הדד כ ג
כה אמר בן הדד לאמר כ ה
כה אמר יי' הראית כ יג
כה אמר יי' בנערי כ יד
עבדך בן הדד אמר כ לב
אמר אל רעהו בדבר יי' כ לה
ויאמר אליו כה אמר יי' כ מב
כה אמר יי' הרצחת כא יט
כה אמר יי' מקום כא יט
כה אמר יי' באלה כב יא
ואמרת כה אמר המלך כב כז
אז אמר אחזיהו בן אחאב כב נ

ולכן כה אמר יי' מלכ' ב א ד
ודברתם אליו כה אמר יי' א ו
כה אמר המלך מהרה רדה א יא
וידבר אליו כה אמר יי' א טז
ויהי כעברם ואליהו אמר ב ט
כי כה אמר יי' לא תראו רוח ג יז
כי כה אמר יי' אכול ד מג
ואף כי אמר אליך ה יג
אשר אמר לו איש האלהים ו י
והוא אמר אל הזקנים ו לב
דבר יי' כה אמר יי' ז א
מה אמר לך אלישע ח יד
אמר לי חיה תחיה ח יד
כאשר אמר לו לתת לו ניר ח יט
ואמרת כה אמר יי' ט ג
כה אמר יי' אלהי ישראל ט ו
כזאת וכזאת אמר אלי ט יב
כה אמר יי' משחתיך ט יב
כה אמר המלך שלום ט יט
כי אמר הכהן יא טו
אשר אמר יי' להם יז יב
כה אמר המלך הגדול יח יט
יי' אמר אלי עלה על הארץ יח כה
כה אמר המלך אל ישיא יח כט
כי כה אמר מלך אשור יח לא
כה אמר חזקיהו יט ג
אל אדניכם כה אמר יי' יט ו
כה אמר יי' אלהי ישראל יט כ
לכן כה אמר יי' אל מלך אשור יט לב
ויאמר אליו כה אמר יי' כ א
נגיד עמי כה אמר יי' כ ה
לא יותר דבר אמר יי' כ יז
אשר אמר יי' בירושלם כא ד
בבית אשר אמר יי' כא ז
כה אמר יי' אלהי ישראל כא יב
כה אמר יי' הנני מביא כב טז
כה אמר יי' אלהי ישראל כב טו
כה אמר יי' אלהי ישראל כב יח
אז אמר דויד לא לשאת ד"ה א טו ב
כה אמר יי' לא אתה יז ד
כה אמר יי' צבאות יז ז
כה אמר יי' שלוש כא י
כה אמר יי' קבל לך כא יא
ומלאך יי' אמר אל גד כא יח
כי אמר דויד הניח יי' כג כה
כי אמר יי' להרבות את ישראל כז כג
והאלהים אמר לי לא תבנה כח ג
והיין אשר אמר אדני ד"ה ב ב יד

אז אמר שלמה יי׳ אמר ו א
כי אמר לא תשב אשה לי ח יא
כה אמר יי׳ לא תעלו יא ד
כה אמר יי׳ באלה יח י
ואמרתם כה אמר המלך יח כו
כה אמר יי׳ לכם כ טו
וכאשר אמר לתת לו ניר כא ז
כה אמר יי׳ אלהי דויד כא יב
כי אמר הכהן כג יד
כה אמר האלהים כד כ
ובמותו אמר ירא יי׳ וידרש כד כב
כי לכל ישראל אמר המלך כט כד
כה אמר סנחריב מלך אשור לב י
אשר אמר יי׳ בירושלם לג ד
אשר אמר אלהים אל דויד לג ז
ותאמר להם כה אמר יי׳ לד כג
כה אמר יי׳ הנני מביא לד כד
כה אמר יי׳ אלהי ישראל לד כג וכו
ואלהים אמר לבהלני לה כא
כה אמר כורש מלך פרס לו כג
כה אמר כרש מלך פרס עזר׳ א ב
אשר אמר לי נחמ׳ ב יח
אמר למהומן אסת׳ א י
אמר להביא את ושתי א יז
הכסף אשר אמר המן ד ז
אמר עם הספר ט כה
כי אמר איוב אולי חטאו איו׳ א ה
והלילה אמר הרה גבר ג ג
תהום אמר לא בי היא
וים אמר אין עמדי כח יד
כי אמר איוב צדקתי לד ה
כי אמר לא יסכן גבר לד ט
ולא אמר איה אלוה עשי לה י
ומי אמר פעלת עולה לו כג
אם אמר איש כי יבלע לז כ
יי׳ אמר אלי בני אתה תהל׳ ב ז
אמר בלבו בל אמוט י ו
אמר בלבו שכח אל י יא
אמר בלבו לא תדרש י יג
אמר נבל בלבו יד א ונג ב
לך אמר לבי בקשו פני כז ח
כי הוא אמר ויהי לג ט
ולרשע אמר אלהים נ טז
אמר אדני מבשן אשיב סח כג
אמר ויבא ערב קה לא
אמר ויבא ארבה קה לד
אשר אמר יי׳ להם קו לד
אמר עצל ארי בחוץ משלי כב יג

אמר עצל שחל בדרך כו יג
הבל הבלים אמר קהלת קהל׳ א ב
הבל הבלים אמר הקוהלת יב ח
כה אמר אדני יי׳ לא תקום ישע׳ ז ז
כי כה אמר יי׳ אלי ח יא
כי אמר בכח ידי עשיתי י יג
כה אמר אדני יי׳ צבאות י כד
כי כה אמר יי׳ אלי יח ד
כי כה אמר אלי אדני כא ו
אמר שמר אתא בקר כא יב
כי כה אמר אדני אלי כא יז
אמר אדני יי׳ צבאות כב יד
כה אמר אדני יי צבאות כב טו
כי אמר ים מעוז הים לאמר כג ד
אשר אמר אליהם כח יב
כה אמר אדני יי׳ הנני כח יו
ויצר אמר ליצרו כט יו
כה אמר יי׳ אל בית יעקב כט כב
כה אמר קדוש ישראל ל יב
כה אמר אדני יי׳ קדוש ישראל ל טו
כי כה אמר יי׳ אלי לא ד
כה אמר המלך לו ד
יי׳ אמר אלי עלה לו י
כה אמר המלך לו יד
כי כה אמר המלך אשור לו יו
כה אמר חזקיהו לז ג
כה אמר יי׳ אל תירא לז ו
כה אמר יי׳ אלהי ישראל לז כא
אמר יי׳ אל מלך אשור לז לג
כה אמר יי׳ אלהי דוד לח ה
לא יותר דבר אמר יי׳ לט ו
כה אמר האל יי׳ בורא השמים מב ה
ועתה כה אמר יי׳ מג א
כה אמר יי׳ גאלכם מג יד
כה אמר יי׳ הנותן מג יז
כה אמר יי׳ עשך מד ב
כה אמר יי׳ מלך ישראל מד ו
כה אמר יי׳ גאלך מד כד
כה אמר יי׳ למשיחו מה א
כה אמר יי׳ קדוש ישראל מה יא
ולא בשחד אמר יי׳ צבאות מה יג
כה אמר יי׳ יגיע מצרים מה יד
כי כה אמר יי׳ בורא השמים מה יח
לי אמר צדקות ועז מה כד
כה אמר יי׳ גאלך מח יז
אמר יי׳ לרשעים מח כב
ועתה אמר יי׳ מט ה
כה אמר יי גאל ישראל מט ז

כה אמר יי׳ בעת רצון מט ח
כה אמר אדני יי׳ הנה אשא מט כב
אמר יי׳ גם שבי גבור מט כה
אמר יי׳ אי זה ספר כריתות נ א
כה אמר אדניך יי׳ נא כב
אמר יי׳ חנם נמכרתם נב ג
כי כה אמר אדני יי׳ מצרים נב ד
סבני בעולה אמר יי׳ נד א
כי תמאס אמר אלהיך נד ו
אמר גאלך יי׳ נד ח
אמר מרחמך יי׳ נד י
כה אמר יי׳ שמרו משפט נו א
כי כה אמר יי׳ לסריסים נו ד
כי כה אמר רם ונשא נז טו
אמר יי׳ ורפאתיו נז יט
אמר אלהי לרשעים נז כא
אמר יי׳ רוחי
ומפי זרע זרעך אמר יי׳ נט כא
יחדו אמר יי׳ סה ז
לכן כה אמר אדני יי׳ סה יג
בכל הר קדשי אמר יי׳ סה כה
אמר יי׳ השמים כסאי סו א
ועצרתי אמר אלהיך סו ט
כי כה אמר יי׳ הנני נוטה אליה סו יב
אמר יי׳ כאשר יביאו סו כ
ללוים אמר יי׳ סו כא
להשתחות לפני אמר יי׳ סו כג
כה אמר יי׳ ירמ׳ ב ה וד ג וד כז
וה יד וו ו וו ט וו כא וו כב
ח ג וז כ ח כא וט ו וט יד
וט יז וט כב וי ב ויא יא ויא כב
יכשלו אמר יי׳ ו טו וח יב
כה אמר יי׳ עמדו ו יו
כה אמר יי׳ היפלו ח ד
בעת פקדתם יכשלו אמר יי׳ ח יב
כה אמר יי׳ יא ג ויא כא
כה אמר יי׳ יב יד וינ א וינ ט וינ יג
ויד י וטו יט ויו ג ויו ה ויו ט
ויז ה ויז יט ויו כא ויח יג ויט א
וכ ד וכא יב וכב א וכב ג וכב ו
וכב יא וכב יח וכב ל וכג ב וכג
טו וכג יו וכד ה וכד ח וכה ח
וכה טו וכה לב וכו ב וכז ב וכח יו
וכט י וכט יו וכט לא ול ב ול יב
ול יח ולא ב ולא טו ולא יז
ולא לה ולא לז ולב כח ולב מב
ולג ב ולג ד ולג י ולג יב ולג כ
ולג כה ולד יז ולה יח
ולו

ולו כט ולח ב ולח ג ומט א
ומט כח ונא א ונא לו
כה אמר יי׳ אלהי ישראל יג יב
לכן כה אמר יי׳ יד טו
כה אמר יי׳ אשר טו ב
אמר יי׳ אם לא שריתך טו יא
לאמר כה אמר יי׳ יח יא
כה אמר יי׳ צבאות יט ג
כה אמר יי׳ צבאות יט יא
ויט טו וכו יח וכו ד וכו יט וכח יד
וכט ד וכט ז וכט יז וכט כה וכט
לב
כה אמר יי׳ הנני כא ח
כה אמר יי׳ יען אמרכם כג לח
כה אמר יי׳ צבאות כה כז
וכה כח
ואמרת אליהם כה אמר יי׳ כו ד
כה אמר יי׳ צבאות כו יח
כה אמר יי׳ צבאות כז ד
כה אמר יי׳ אל תשמעו כז טו
אמר אלי חנניה כח א
לאמר כה אמר יי׳ כח יא
כה אמר יי׳ מוטת עץ כח יג
כה אמר יי׳ צבאות כט כה
כה אמר יי׳ אל שמעיה כט לא
כה אמר יי׳ אלהי ישראל ל ב
ויהודה אמר יי׳ ל ג
כי כה אמר יי׳ רנו לא ז
כה אמר יי׳ צבאות לא. כג
כה אמר יי׳ הנני לב ג
כה אמר יי׳ צבאות לב יד ולב טו
כה אמר יי׳ אלהי ישראל לב לו
כה אמר יי׳ עוד ישמע לג י
כבראשנה אמר יי׳ לג יא
הצאן על ידי מונה אמר יי׳ לג יג
כה אמר יי׳ אלהי ישראל לד ב
כה אמר יי׳ לד ב
כה אמר יי׳ עליך לד ד
כה אמר יי׳ אלהי ישראל לד יג
כה אמר יי׳ צבאות לה יג
אמר ידמיהו כה אמר יי׳ לה יח
כה אמר יי׳ אתה שרפת לו כט
כה אמר יי׳ אלהי ישראל לז ז
כה אמר יי׳ אל תשאו לז ט
כה אמר יי׳ צבאות לט יז
אמר אל נדליהו בסתר מ טו
כה אמר יי׳ אלהי ישראל מב ט
כה אמר יי׳ צבאות מב טו

ומב יח ומג י ומד כה ומד ב
ומד ז ומד יא ומח א ומט ז
ומט לה ונ יח ונ לג ונא לג
ונא נח
בשמי הגדול אמר יי׳ מד כו
כה אמר יי׳ הנני מד ל ומז ב
כה אמר יי׳ אלהי ישראל מה ב
כה אמר יי׳ הנה מה ד
אמר יי׳ צבאות מו כה
המישר אשר אמר יי׳ מח ח
כי כה אמר יי׳ הנה
מח מ ומט יב
את ירשיו אמר יי׳ מט ב
ושכניה אמר יי׳ מט יח
מי זה אמר ותהי איכ׳ ג לז
כה אמר אדני יי׳ יחזק׳ ב ד
וג יא וג כז וה ה וה ז וה ח
וז ג וו יא וח ב וז ה ויא ז
ויו יז ויב י ויב יט
ויב כג ויב כח ויג ג ויג ח
ויג יח ויג כ ויד ד
ויד כא וטו ו ויו ג ויו לו ויו נט
ויז ג ויז ט ויז יט ויז כב וכ ג
וכ ה וכ כז וכ ל וכ לט
וכא ג וכא ח וכא יד וכא כט
וכא לא וכא לג וכב ג וכב יט
וכב כח וכג כב וכג כח וכג לב
וכג לה וכג מו וכד ג וכד ו
וכד ט וכד כא וכה ג וכה ו
וכה ח וכה יב וכה יג וכה טו
וכו ג וכו ז וכו טו וכו יט וכז ג
וכח ב וכח ו וכח יב וכח כב
וכח כה וכט ג וכט ח וכט יג
וכט יט ול ב ול י ול יג ול כב
ולא י ולא טו ולב ג ולב יא
ולג כה ולג כז ולד ב ולד י
ולד יא ולד יז ולד כ ולה א
ולה יד ולו ב ולו ד ולו ה ולו ז
ולו יג ולו כב ולו לג ולו לז
ולז ה ולז ט ולז יט ולז כא
ולח י ולח יד ולח יז ולט יז
ולט כה ומג יח ומד ו ומד ט
ומה ט ומה יח ומו א ומו יז
ומז יג
ולאלה אמר באזני ט ה
אמר כה אמר יי׳ יא ה
ואמרת כה אמר יי׳ כא יד
אשר אמר לי יאורי כט ג

יען אמר יאר לי כט ט
כה אמר יי׳ ונפלו ל ו
יען אמר האויב אליכם לו ב
הימים אשר אמר המלך דני׳ א יח
כאשר אמר יי׳ יואל ג ה
כה אמר יי׳ על שלשה עמו׳ א ג
עם ארם קירה אמר יי׳ א ה
כה אמר יי׳ על שלשה א ו
אמר אדני יי׳ א ח
כה אמר יי׳ א ט וא יא וא יג
ושריו יחדו אמר יי׳ א טו
כה אמר יי׳ על שלשה ב א
וב ד וב ו
אהרוג עמו אמר יי׳ ב ג
לכן כה אמר אדני יי׳ ג יא
כה אמר יי׳ כאשר ג יב
כי כה אמר אדני יי׳ ה ג
כי כה אמר יי׳ לבית ה ד
אמר יי׳ אלהי צבאות ה יו
אעבר בקרבך אמר יי׳ ה יז
אמר יי׳ אלהי צבאות ה כ׳
לא תהיה אמר יי׳ ז ז וח ו
כי כה אמר עמוס ז יא
לכן כה אמר יי׳ ז יז
אמר יי׳ אלהיך ט טו
כה אמר אדני יי׳ לאדום עובד׳ א א
כה אמר יי׳ הנני חשב מיכ׳ ב ג
אמר שדוד נשדנו ב ד
כה אמר יי׳ על הנביאים ג ה
כה אמר יי׳ אם שלמים נחו׳ א יב
לעיניכם אמר יי׳ צפנ׳ ג כ
כה אמר יי׳ צבאות לאמר חגי א ב
כה אמר יי׳ צבאות א ה וא ז
ואכבדה אמר יי׳ א ח
אמר יי׳ צבאות ב ו וב ז וב ט
כה אמר יי׳ צבאות ב יא
כה אמר יי׳ צבאות זכר׳ א ג
ד יד יז וב יב וג ז וד ו וו יב
וז ט וח ב וח ד וח ו וח ז
וח ט וח יד וח יט וח כ וח כג
אליכם אמר יי׳ צבאות א ג
לכן כה אמר יי׳ א יז
אמר יי׳ צבאות ז יג
כה אמר יי׳ שבתי ח ג
כה אמר יי׳ אלהי יא ד
אהבתי אתכם אמר יי׳ מלאכ׳ א ב
כה אמר יי׳ צבאות א ד
אמר יי׳ צבאות א ו וא ח וא ט

וא י וא יא וא יג וא יד וכ ב
וב ד וב ח וב יו וג א ה ז י
יא יב יז יט כא
אמר יי׳ אלהי ישראל ב יז
דבריכם אמר יי׳ ג יג

אָמַר *Dixit.*

ויי׳ אמר המכסה בראש׳ יח יז
את שרה כאשר אמר כא א
ויעש כל אשר אמר שמו׳ יח כד

וְאָמַר *Et dixit, dicet.*

ואמר מה מעשיכם בראש׳ מו לג
ואמר פרעה לבני ישראל שמו׳ יד ג
ואמר אל האשה במד׳ ה יט
ואמר הכהן לאשה ה כא
ואמר אליהם שמע ישראל דבר׳ כ ג
ואמר את האשה הזאת כב יד
ואמר אבי הנערה כב יז
ועמד ואמר לא חפצתי כה ח
ואמר כל העם כז יו וכז יז וכז יח
וכז יט וכז כ וכז כא וכז כב
וכז כג וכז כד וכז כה וכז כו
ואמר הדור האחרון כט כא
ואמר ביום ההוא לא יז
ואמר אי אלהימו לב לז
ואמר היש פה איש שופט׳ ד כ
והיה כל הראה ואמר יט ל
ואמר לאיש הזבח שמו׳ א ב טו
ואמר לו כי עתה תתן ב יו
ואמר ישם יי׳ לך זרע ב כ
ואמר ספחני נא ב לו
ואמר להרנך כד יא
ואמר לך מדוע נגשתם שמו׳ ב יא כ
ושמע השמע ואמר יז ט
ואמר במה עשה יי׳ ככה ד״ה ב ז כא
ואמר כל העם אמן תהלי׳ קו מח
ואמר הלא משחק אני משלי כו יט
ואמר לכל סכל הוא קהל׳ י ג
ענה דודי ואמר לי שיר ב י
ואמר קדוש קדוש ישע׳ ו ג
ואמר ישב האי ב ו
ואמר ביום ההוא כה ט
ואמר לא אוכל כט יא
ואמר לא ידעתי ספר כט יב
ואמר לי והוא עשה לח טו
קול אמר קרא ואמר מ ו
ואמר סלו סלו נז יד
ואמר אל תשחיתהו סה ה

ואמר לאשר בירכתי הבית
ואמר אפס ואמר הס עמ׳ ו י
ואמר שדדה נגוה נחו׳ ג ז
ואמר לא נביא אנכי זכר׳ יג ה
ואמר אליו מה המכות וגו׳
ואמר אשר הכיתי יג ו

הָאֹמֵר *Qui dicit.*

כי אל אל האמר נשאתי איו׳ לד לא

אָמְרָה *Dixit ipsa.*

כי אמרה הנם הלם בראש׳ יו יג
גם היא אמרה אחי הוא כ ה
כי אמרה אל אראה במות כא יו
ורבקה אמרה אל יעקב בנה כז ו
כי אמרה כי ראה יי׳ בעניי כט לב
אז אמרה חתן דמים שמו׳ ד כו
כי אמרה לאישה שמו׳ א א כב
האשה הזאת אמרה אלי מלכ׳ ב ו כח
חסר לב אמרה לו משלי ט ד
ואש לא אמרה הון ל יו
אמרה קהלת קהל׳ ז כז
חלקי יי׳ אמרה נפשי איכ׳ ג כד
אמרה צר על ירושלם יחזק׳ כו ב
כי אמרה אלכה אחרי הוש׳ ב ז
אשר אמרה אתנה המה ב יד

וְאָמְרָה *Et dixit dicet.*

ואמרה שתה בראש׳ כד יד
ואמרה אלי גם אתה שתה כד מד
ואמרה האשה אמן אמן במד׳ ה כב
ואמרה מאן יבמי דבר׳ כה ז
וענתה ואמרה ככה כה ט
וחסר לב ואמרה לו משלי ט יו
ואמרה לא פעלתי און ל כ
ואמרה אלכה ואשובה הוש׳ ב ט

אָמַרְתָּ *Dixisti.*

למה אמרת אחתי היא בראש׳ יב יט
ואיך אמרת אחתי היא כו ט
ואתה אמרת היטב איטיב לב יג
ואתה אמרת ידעתיך שמו׳ לג יב
ואתה אמרת בשר אתן במד׳ יא כא
אתה אמרת אדניהו ימלך מלכ׳ א א כד
אל המקום אשר אמרת ח כט
אמרת אך דבר שפתים מלכ׳ ב יח כ
אל המקום אשר אמרת ד״ה ב ו כ
אמרת הנה הכית כה יט
אשר אמרת לאבתיהם נחמ׳ ט כג
אך אמרת באזני איו׳ לג ח

אמרת צדקי מאל לה ב
ואתה אמרת בלבבך ישע׳ יד יג
ואתה אמרת אלי ירמ׳ לב כה
אמרת אוי נא לי מה ג
אמרת אל תירא איכ׳ ג נז
אמרת על הרי ישראל יחזק׳ לה יב
ושפטך אשר אמרת הוש׳ יג י

וְאָמַרְתָּ *Et dices.*

ואמרת לעבדך ליעקב בראש׳ לב יט
ואמרת אליהם למה מד ד
ואמרת אליהם יי׳ שמו׳ ג יו
ואמרת אל פרעה כה אמר יי׳ ד כב
ואמרת אל אהרן ז ט
ואמרת אליו יי׳ אלהי העברים ז יו
ואמרת אליו כה אמר יי׳ ז כו
וח טז וט יג
ואמרת אליו בחזק יד יג יד
דבר אל בני ישראל ואמרת
אליהם ויקר׳ א ב ויח ב וכג ב
וכג י וכה ב וכז ב
ואמרת אליהם זה הדבר יז ב
ואמרת אלהם קדשים יט ב
ואמרת אלהם לנפש כא א
ואמרת אלהם איש איש כב יח
דבר אל בני ישראל ואמרת
אלהם במד׳ ה יב וו ב וטו ב
וטו יח וטו לח ולג נא ולה י
דבר אל אהרן ואמרת אליו ח ב
תדבר ואמרת אלהם יח כו
ואמרת אלהם בהרימכם יח ל
ואמרת אלהם את קרבני כח ד
ואמרת להם זה האשה כח ג
צו את בני ישראל ואמרת
אלהם לד ב
ואמרת לבנך עבדים היינו דבר׳ ו כא
ואמרת בלבבך ח יז
ואמרת אכלה בשר יב כ
ואמרת אשימה עלי יז יד
ואמרת אליו הגדתי היום כו ג
וענית ואמרת כו ה
ואמרת לפני יי׳ אלהיך כו יג
ואמרת התקדשו למחר יהוש׳ ז יג
ואמרת דבר יי׳ שמו׳ א ג ט
ואמרת לזבח ליי׳ יו ב
ואמרת נשאל נשאל כ ו
לך ואמרת אל עבדי שמו׳ ב ז ה
ואמרת גם עבדך אוריה יא כא

ואמרת אליו יג ה
ואמרת לאבשלום עבדך טו לד
ואמרת כה אמר המלך מלכ׳ א כב כז
ואמרת כה אמר ייי מלכ׳ ב ט ג
שוב ואמרת אל חזקיהו כ ה
לך ואמרת ד״ה א יז ד
ואמרת מה ידע אל איו׳ כב יג
ואמרת איך שנאתי מוסר משלי ה יא
ויאמר לך ואמרת ישע׳ ו ט
ואמרת אליו השמר והשקט ז ד
ואמרת ביום ההוא יב א
ואמרת איך שבת נגש יד ה
ואמרת אל חזקיהו לח ה
ואמרת שובה משבה ירמ׳ ג יב
ואמרת אליהם כאשר ה יט
ואמרת שמעו דבר ז ב
ואמרת אליהם זה הגוי ז כח
ואמרת אליהם ח ד ויא יג
ואמרת אליהם את הדבר הזה יג יב
ואמרת אליהם כה אמר יג יג
ואמרת אליהם את הדבר הזה יד יז
ואמרת אליהם כה אמר טו ב
ואמרת אליהם על אשר יז יא
ואמרת אליהם שמעו יז כ
ואמרת שמעו דבר ייי יט ג
ואמרת אליהם כה אמר יט יא
ואמרת שמע דבר ייי כב ב
ואמרת אליהם את מה כג לג
ואמרת אליהם כה כז וכה כח
וכח ל וכו ד
הלוך ואמרת אל חנניה כח יג
ואמרת אל צדקיהו לד ב
מלך יהודה ואמרת אליו לד ב
ואמרת לאיש יהודה לה יג
ואמרת אליהם מפיל לח כו
ואמרת לעבד מלך לט טז
ואמרת אליהם כה מג י
ואמרת ייי אתה דברת נא סב
ואמרת ככה תשקע בבל נא סד
ואמרת אליהם כה אמר
אדני ייי יחזק׳ ב ד וג יא וג כו ויד ד
וכ ג וכ ה וכ כז וכד ג ולז יב
ואמרת הרי ישראל ו ג
ואמרת אל עם הארץ יב יט
ואמרת לנביאי מלבם יג ב
ואמרת כה אמר אדני ייי יג יח
ויז ג ויז ג וכא לג וכב ג וכח
כב ול ב

ואמרת מה אמך לביא יט ב
ואמרת ליער הנגב כא ג
ואמרת לאדמת ישראל כא ח
ואמרת אל שמועה כא יב
בן אדם הנבא ואמרת כא יד
ואמרת חרב חרב כא לג
ואמרת לבני עמון כה ג
ואמרת לצור הישבת כז ג
ואמרת לו כה אמר אדני ייי כח יב
דבר ואמרת כט ג
מלך מצרים ואמרת אליו לב ב
דבר אל בני עמון ואמרת לג ב
ואמרת אליהם לרעים לד ב
ואמרת לו כה אמר לה ג
ואמרת הרי ישראל לו א
ואמרת להרים ולגבעות לו ו
ואמרת אליהם העצמות לז ד
ואמרת אל הרוח לז ט
ואמרת אעלה אל ארץ פרזות לח יא
ואמרת לגוג כה אמר לח יד
ואמרת אל מרי אל בית ישראל מד ו
ואמרת אליהם כה אמר זכר׳ א ג
ואמרת אליו לאמר ו יב

אָמַרְתָּ *Dixisti.*

וגם אמרת באזני שופט׳ יז ב
ועם האמהות אשר אמרת שמו׳ ב ו כב
אמרת לייי אדני אתה תהל׳ טז ב
אמרת אין ראני ישע׳ מז י
לא אמרת נואש נז י
אמרת לא אשמע ירמ׳ כב כא
צור את אמרת יחזק׳ כז ג

וְאָמַרְתָּ *Et dices.*

ואמרת אין שופט׳ ד כ
ואמרת אליו הלא אתה מ״א א יג
ואמרת בלבבך ישע׳ מט כא

אָמַרְתִּי *Dixi.*

כי אמרתי פן תגזל בראשי׳ לא לא
אמרתי אליכם לאמר מב כב
ובכל אשר אמרתי אליכם שמו׳ כג יג
אשר אמרתי אתן לזרעכם לב יג
על כן אמרתי לבני ישראל ויקר׳ יז יב
על כן אמרתי להם במד׳ יח כד
אמרתי כבד אכבדך כד יא
בדרך אשר אמרתי לך דבר׳ כח סח
אמרתי אפאיהם לב כו
וגם אמרתי לא אגרש שופט׳ ב ג

אמרתי אל האשה יג ג
אמר אמרתי כי שנא טו ב
כי אמרתי יש לי תקוה רות א יב
ואני אמרתי אגלה אזנך ד ד
אמור אמרתי ביתך ובית שמו׳ א ב ל
הנה האיש אשר אמרתי אליך ט יז
אשר אמרתי אליך ט כג
כי אמרתי מי יודע שמו׳ ב יב כב
אמרתי אתה וציבא יט ל
הלוא אמרתי מלכ׳ א כב יח
הלוא אמרתי אליכם מלכ׳ ב ב יח
כי אם אמרתי לך ד כד
הלוא אמרתי לא תשלה ד כח
ויאמר הנה אמרתי אלי יצא ה יא
ואת הבית אשר אמרתי כג כז
אני אמרתי למנות בעם ד״ה א כא יז
הלוא אמרתי אליך ד״ה ב יח יז
גם בעת ההיא אמרתי לעם נחמי׳ ד טז
הכי אמרתי הבו לי איו׳ ו כב
כי אמרתי תנחמני ערשי ז יג
אחת היא על כן אמרתי ט כב
ולכתם אמרתי מבטחי לא כד
אמרתי ימים ידברו לב ז
לכן אמרתי שמעה לי לב י
ואני אמרתי בשלוי תהל׳ ל ז
אמרתי אלהי אתה לא טו
ואני אמרתי בחפזי לא כג
אמרתי אודה עלי פשעי לב ה
כי אמרתי פן ישמחו לי לח יז
אמרתי אשמרה דרכי לט ב
אז אמרתי הנה באתי מ ח
ותשועתך אמרתי מ יא
אני אמרתי ייי חנני מא ה
אם אמרתי אספרה כמו עג טו
אמרתי להוללים אל תהלו עה ה
אמרתי אלהים אתם פב ו
אמרתי עולם חסד יבנה פט ג
אם אמרתי מטה רגלי צד יח
אני אמרתי בחפזי קטז יא
חלקי ייי אמרתי קיט נז
אמרתי לייי אלי אתה קמ ז
אמרתי אתה מחסי קמב ו
אמרתי אני בלבי קהל׳ ב א וג יז
וג יח
לשחוק אמרתי מהולל ב ב
אמרתי טוב ממנו הנפל ו ג
אמרתי אחכמה ז כג
אמרתי שגם זה הבל ח יד

אמרתי אעלה בתמר שיר ז ט
אמרתי שעו מני ישע' כב ד
אמרתי אך דבר שפתים לו ה
אני אמרתי בדמי ימי לח י
אמרתי לא אראה יה לח יא
לא אמרתי לזרע יעקב מה יט
אמרתי לריק יגעתי מט ד
אמרתי הנני הנני סה א
אמרתי איך אשיתך ירמ' ג יט
אמרתי אך דלים הם ה ד
ואני אמרתי אך זה חלי י יט
אשר אמרתי להיטיב יח י
אמרתי נגזרתי איכ' ג נד
ואני אמרתי נגרשתי יונ' ב ה
אמרתי אך תיראי צפנ' ג ז
אמרתי עמי הוא זכרי' יג ט

וְאָמַרְתִּי

Et dixi, dixero, dicam.

ואמרתי אליה השקיני נא בראי' כד מג
ואמרתי להם אלהי אבותיכם
שמו' ג יג
ואמרתי חי אנכי לעלם דבר' לב מ
ואמרתי אליכם הבו שמו' ב יג כח
ואמרתי מתי אקום איו' ז ד
ואמרתי מי יי' משלי ל ט
ואמרתי אני בלבי קהל' ב טו
ואמרתי אני טובה חכמה ט יז
ואמרתי לא אזכרנו ירמ' כ ט
ואמרתי חרב תעבר יחזק' יד יז
ואמרתי ללא עמי עמי הוש' ב כה

אָמְרוּ *Dixerunt, dicunt.*

אנשי המקום אמרו בראש' לח כב
כי אמרו כלנו מתים שמו' יב לג
אמרו לא נוכל לעלות במד' יג לא
כי אמרו פן תבלענו טז לד
כה אמרו כל עדת יי' יהוש' כב טז
ולא אמרו לעלות עליהם כב לג
כי אמרו אחינו הוא שופט' ט ג
כי אמרו פליטי אפרים יב ד
כי אמרו נתן אלהינו בידינו טז כד
ובני ישראל אמרו כ לב
כי אמרו אך נגוף נגף הוא כ לט
כי אמרו בא אלהים שמו' א ד ז
אמרו תנה לנו מלך ח ו
ובני בליעל אמרו י כז
כי אמרו פלשתים יג יט
אך שרי פלשתים אמרו כט ט
כי אמרו העם לסקלו ל ו
כי אמרו הנה בהיות שמו' ב יב יח
כי אמרו העם רעב ועיף יז כט
ועבדי מלך ארם אמרו אליו
מלכ' א כ כג
ייי יען אשר אמרו ארם כ כח
והמה אמרו אך מלך ישראל כב לב
מה אמרו האנשים מלכ' ב כ יד
והמה אמרו מלך ישראל הוא
ד"ה ב יח לא
כי אמרו בן יהושפט הוא כב ט
כי אמרו מצורע הוא כו כג
אבדון ומות אמרו באזנינו איו' כח כב
אם לא אמרו מתי אהלי לא לא
אמרו ללשננו נגביר תהל' יב ה
אמרו האח האח לה כא
אמרו מי יראה למו סד ו
כי אמרו אויבי עא י
אמרו בלבם נינם יחד עד ח
אמרו היוכל אל עח יט
אמרו לכו ונכחידם פג ה
אשר אמרו נירשה לנו פג יג
ולא אמרו העברים קכט ח
ארבע לא אמרו הון משלי ל טו
אשר אמרו לראים ישע' ל י
אשר אמרו לנפשך נא כג
אמרו אחיכם שנאיכם סו ה
ולא אמרו איה יי' ירמ' ב ו
לא אמרו איה יי' ב ח
אמרו עמי רדנו ב לא
ולא אמרו בלבבם ה כד
כי אמרו לא יראה אחריתנו יב ד
אמרו לא תבא עליכם כג יז
אשר אמרו הנביאים כג כה
המה אמרו אל ירמיהו מב ה
וצריהם אמרו לא נאשם נ ז
אמרו בלענו איכ' ב טז
אמרו בגוים ד טו
כי אמרו עזב יי' יחזק' ט ט
אמרו להם ישבי ירושלם יא טו
הלא אמרו אליך בית ישראל יב ט
העם הזה אמרו חגי א ב

Et dicent, dixerint. וְאָמְרוּ

ואמרו אשתו זאת בראש' יב יב
ואמרו לי מה שמו שמו' ג יג
ואמרו אל יושב הארץ הזאת במד' יד יד
ואמרו הגוים יד טו
ואמרו רק עם חכם דבר' ד ו
ואמרו מי האיש הירא כ ח
וענו ואמרו ידינו לא שפכה כא ז
ואמרו אל זקני עירו כא כ
וענו הלוים ואמרו כז יד
וענו כל העם ואמרו אמן כז טו
ואמרו כל הגוים כט כג
ואמרו על אשר עזבו כט כד
ואמרו לא ישב ארון שמו' א ה ז
ואמרו אליך נמצאו י ב
ואמרו על מה עשה יי' מלכ' א ט ח
ואמרו על אשר עזבו ט ט
לבקשתך ואמרו אין יח י
ואמרו על אשר עזבו את יי' ד"ה ב ז כב
ואמרו איכ' ידע אל תהל' עג יא
ואמרו לכו ונעלה ישע' ב ג
ואמרו אליך ירמ' יג יב
ואמרו אליך על מה דבר יי' טז י
ואמרו נואש יח יב
ואמרו איש אל רעהו כב ח
ואמרו על אשר עזבו כב ט
ואמרו אליך הגידה נא לח כה
ואמרו בית ישראל יחזק' יח כט
ונשאו עליך קינה ואמרו לך כו יז
ואמרו בני עמך לג יז
ואמרו הארץ הלזו לו לה
ואמרו להרים כסונו הוש' י ח
ואמרו חי אלהיך דן עמו' ח יד
ואמרו לכו ונעלה מיכ' ד ב
ואמרו אלפי יהודה זכרי' יב ה
ואמרו אליו אביו יג ג

Dixistis. אֲמַרְתֶּם

אביכם הזקן אשר אמרתם
בראש' מג כז
אשר אמרתם אלי מג כט
וטפכם אשר אמרתם במד' יד לא
אשר אמרתם לבז יהיה דבר' א לט
לכל אשר אמרתם לי שמו' א יב א
כי אמרתם כרתנו ברית ישע' כח טו
כי אמרתם הקים לנו יי' ירמ' כט טו
כן אמרתם בית ישראל יחזק' יא ה
ומקסם כזב אמרתם יג ז
אמרתם לאמר לג י
כאשר אמרתם עמו' ה יד
אמרתם שוא עבד אלהים מלאכי ג יד
ואמרתם

Et dixtisis. dicetis. **וַאֲמַרְתֶּם**

ואמרתם גם הנה בראש׳ לב כא
ואמרתם אליו כה אמר בנך מה ט
ואמרתם אנשי מקנה מו לד
ואמרתם אליו יי׳ אלהי העבריים שמו׳ ג יח
ואמרתם זבח פסח הוא לייי׳ יב כז
דברו אל בני ישראל ואמרתם ויקר׳ טו ב
ואמרתם להם אשר נכרתו יהוש׳ ד ז
ואמרתם אליהם ט יא
ואמרתם לייי׳ ולגדעון שופט׳ ז יח
ואמרתם להם שמו׳ א יד לד
ואמרתם כה לחי כה ו
ואמרתם מלך אבשלום שמו׳ ב טו י
ואמרתם יחי המלך שלמה מלכ׳ א א לד
ואמרתם כה אמר המלך ד״ה ב יח כו
ואמרתם ביום ההוא ישע׳ יב ד
ואמרתם נצלנו ירמ׳ ז י
ואמרתם אליהם יא ג
ואמרתם מדע לא נשא הבן יחז׳ יח יט
ואמרתם לא יתכן דרך יי׳ יח כה
ואמרתם לא יתכן דרך יי׳ לג כ
ואמרתם במה אהבתנו מלאכי א ב
ואמרתם במה בזינו א ו
ואמרתם במה גאלנוך א ז
ואמרתם הנה מתלאה א יג
ואמרתם על מה ב יד
ואמרתם במה הוגענו ב יז
ואמרתם במה נשוב ג ז
ואמרתם במה קבענוך ג ח
ואמרתם מה נדברנו ג יג

Diximus. **אָמַרְנוּ**

אם אמרנו נבוא העיר מלכ׳ ב ז ד
כי אמרנו למלך לאמר עזר׳ ח כב
אשר אמרנו בצלו נחיה איכ׳ ד כ

Et diximus, dicemus. **וְאָמַרְנוּ**

ואמרנו חיה רעה בראש׳ לז כ
ואמרנו ראו יהוש׳ כב כח
ואמרנו אליהם חנונו שופט׳ כא כב

Dicens. **אֹמֵר. אוֹמֵר**

ההרגני אתה אמר שמו׳ ב יד
אתה אמר אלי העל לג יב
והנני אמר לבנות בית מלכ׳ א ה יט
ועתה אתה אמר לך יח יא יד
זה בכה וזה אמר בכה כב ב
זה אמר ככה
וזה אמר ככה ד״ה ב יח יט
נעשה כאשר אתה אשר נחמ׳ ה יב
בגוים נשמע וגשמו אמר ו ו
האלה אשר אתה אומר ו ח
כלו אמר כבוד תהל׳ כט ט
אמר אני מעשי למלך מה ב
אמר לרשע צדיק אתה משלי כד כד
את קול יי׳ אמר ישע׳ ו ח
קול אמר קרא ואמר מ ו
אמר לדבק טוב הוא מא ז
ואין אמר השב מב כב
הוי אמר לאב מה תוליד מה י
אמר עצתי תקום מו י
אמר לציון מלך אלהיך נב ז
אמר חי אדני יי׳ ירמ׳ מד יו
אתה אמר לא תנבא עמו׳ ז יו
אמר בלבו עובד׳ א ג
את אשר יי׳ אמר מיכ׳ ו א
אמר לעץ הקיצה עורי חבק׳ ב יט

Et dicens. **וְאֹמֵר**

ואמר אין פשע משלי כח כד

Qui dicit. **הָאֹמֵר**

יי׳ האמר אלי בראש׳ לב י
האמר לאביו ולאמו דבר׳ לג ט
מי האמר שאול ימלך שמו׳ א יא יב
האמר לחרס ולא יזרח איו׳ ט ז
האמר לך אל תירא ישע׳ מא יג
האמר לירושלם תושב מד כו
האמר לצולה חרבי מד כז
האמר לכורש רעי מד כח
האמר אבנה לי ירמ׳ כב יד

Dicentes. **אֹמְרִים**

כי שמעתי אמרים בראש׳ לז יז
ולבנים אמרים לנו עשו שמו׳ ה יו
על כן אתם אמרים ה יז
מה אתם אמרים אעשה לכם שמו׳ ב כא ד
ועתה אתם אמרים להתחזק ד״ה ב יג ח
אתם אמרים לכבש לעבדים כח י
אתם אמרים כח יג
ויש אשר אמרים נחמ׳ ה ב וה ג וה ד
גם טובתיו היו אמרים בפני ו יט
רבים אמרים לנפשי תהל׳ ג ג
רבים אמרים ד ז
אמרים לעץ אבי אתה ירמ׳ ב כז
הנביאים אמרים יד יג
והמה אמרים יד טו
אמרים אלי איה דבר יי׳ יז טו
אמרים אמר למנאצי כג יז
אמרים עליכם לאמר כז ט
אתם אמרים לב לו
אשר אתם אמרים לב מג
אשר אתם אמרים לג י
קול אמרים הודו לג יא
ואם אמרים אתם מב יג
אמרים אל ירמיהו מג ב
כי אמרים אין יי׳ יחזק׳ ח יב
אמרים החזון אשר הוא נבא יב כז
אשר אתם אמרים כ לב
המה אמרים לי כא ה
אמרים כה אמר יי׳ כב כח
אמרים לאמר לג כד
אמרים לאמר לג כד
יען אמרים לכם לו יג
הנה אמרים לז יא
להם הם אמרים הוש׳ יג ב

Et dicunt. **וְאֹמְרִים**

ואמרים הודו לייי׳ ד״ה א כ כא
ואמרים נאם יי׳ יחזק׳ יג ז

Qui dicunt, dicentes. **הָאֹמְרִים**

האמרים לאל סור ממנו איו׳ כב יז
האמרים לי האח האח תהל׳ מ יו
האמרים האח האח ע ד
האמרים ערו ערו קלז ז
האמרים ימהר יחישה ישע׳ ה יט
האמרים לרע טוב ה כ
האמרים למסכה אתה אלהינו מב יז
האמרים קרב אליך סה ה
האמרים מי יחת עלינו ירמ׳ כא יג
האמרים אליכם לאמר כז יד
האמרים לא בקרוב יחזק׳ יא ג
האמרים נאם יי׳ יג ו
האמרים הלא בחזקנו עמו׳ ו יג
האמרים לא תגיש ט י
האמרים תחנף מיכ׳ ד יא
האמרים בלבבם צפנ׳ א יב

In dicentibus. **בְּאֹמְרִים**

שמחתי באמרים לי תהל׳ קכב א

האמרה

הָאֹמְרָה *Quae dicit.*

האמרה בלבבה אני ישע׳ מו ח
האומרה אלי איו ה׳ מיכה ז י
האמרה בלבבה צפני׳ ב טו

אֹמֶרֶת *Dicens, dicit.*

וזאת אמרת מלכ׳ א ג כב
זאת אמרת זה בני ונר
וזאת אמרת לא כי בנך ג כג
וזאת אמרת גם לי ג כו

אֹמְרֹת *Dicentes.*

והנה אמרת הסיתוך ירמ׳ לח כב

הָאֹמְרוֹת *Dicentes.*

האמרות לאדניהם עמו׳ ד א

הֶאָמוּר *Quae diceris.*

האמור בית יעקב מיכ׳ ב ז

אָמוֹר. אָמֹר *Dicere, dicendo.*

ואם אמר יאמר העבד שמו׳ כא ה
אמור להם במדב׳ ו כג
אמר אמרתי כי שנא שופ׳ טו ב
אמור אמרתי ביתך שמו׳ א ב ל
אם אמר אמר לנעד כ כא
אמרים אמור למנאצי ירמ׳ כג יז

אֱמָר *Dicere.*

כי טוב אמר לך עלה הנה משלי כה ז

אֱמֹר *Dicere.*

יען אמר מואב יחזק׳ כה ח

הַאֱמֹר *An dicere.*

האמר למלך בליעל איו׳ לד יח

הֶאָמֹר *An dicere.*

האמר תאמר יחזק׳ כח ט

בֶּאֱמֹר *In dicendo.*

באמר ה׳ אלי הקהל לי דבר׳ ד י
באמר להם עם ה׳ אלה יחז׳ לו כ
באמר אלי כל היום תהל׳ מב ד

כֶּאֱמֹר *Juxta dicere.*

ויהי כאמר יהושע יהוש׳ ו ה

לֵאמוֹר *Dicendo.*

ויברכם ביום ההוא לאמרברא׳ מח כ
ויהי דבר ה׳ אלי לאמור ירמ׳ יח ה
ויהי דבר ה׳ אל ירמיהו לאמור לג יט

לֵאמֹר *Dicendo.*

ויברך אתם אלהים לאמר ברא׳ א כב

על הארם לאמר ב יו
אשר צויתיך לאמר ג יז
ויקרא את שמו נח לאמר ה כט
וידבר אלהים אל נח לאמר ח טו
ואל בניו לאמר ט ה
במהזה לאמר טו א
והנה דבר ה׳ אליו לאמר טו ד
את אברם ברית לאמר טו יח
וידבר אתו אלהים לאמר יז ג
ותצחק שרה בקרבה לאמר יח יב
צחקה שרה לאמר יח יג
ותכחש שרה לאמר יח טו
המלאכים בלאט לאמר יט טו
אל אברם לאמר כא כב
ויגד לאברם לאמר כב כ
וידבר אל בני חת לאמר כג ג
בני חת את אברהם לאמר כג ה
וידבר אתם לאמר כג ח
לכל באי שער עירו לאמר כג י
באזני עם הארץ לאמר כג יג
את אברהם לאמר לו כג יד
ואשר נשבע לי לאמר כד ז
לאמר כה דבר אלי האיש כד ל
וישבעני ארני לאמר כד לז
כי ירא לאמר אשתי כו ז
את כל העם לאמר כו יא
לאמר לנו המים כו כ
אל יעקב בנה לאמר כז ו
מדבר אל עשו אחיך לאמר כז ו
ויצו עליו לאמר כח ו
וידר יעקב נדר לאמר כח כ
לאמר יסף ה׳ לי בן אחר ל כד
את דבר בני לבן לאמר לא א
אמש אמר אלי לאמר לא כט
ויצו אתם לאמר לב ד
אל יעקב לאמר לב ז
ויצו את הראשון לאמר
ושאלך לאמר לב יח
אל חמור אביו לאמר לד ד
וידבר חמור אתם לאמר לד ח
וידברו אל אנשי עירם לאמר לד כ
וישאלהו האיש לאמר לז טו
ויגד לתמר לאמר לח יג
את אנשי מקמה לאמר לח כא
ויגד ליהודה לאמר לח כד
והוא שלחה אל חמיה לאמר לח כה
לאמר זה יצא ראשנה לח כח
תתפשהו בבגדו לאמר לט יב

ותאמר להם לאמר לט יד
כדברים האלה לאמר לט יז
אשר דברה אליו לאמר לט יט
במשמר בית ארניו לאמר מ ז
את פרעה לאמר מא ט
ואני שמעתי עליך לאמר מא טו
ויען יוסף את פרעה לאמר מא יו
דברתי אלכם לאמר מב יד
ויען ראובן אתם לאמר
הלא אמרתי אליכם לאמר מב כב
איש אל אחיו לאמר מב כח
את כל הקרת אתם לאמר מב כט
ראובן אל אביו לאמר מב לז
ויאמר אליו יהודה לאמר מג ג
העד בנו האיש לאמר מג ג
לנו ולמולדתנו לאמר מג ז
ויצו את אשר על ביתו לאמר מד א
אדני שאל את עבדיו לאמר מד יט
מעם אבי לאמר ד לב
נשמע בית פרעה לאמר מה יו
ויגידו לו לאמר עוד יוסף חי מה כו
ויאמר פרעה אל יוסף לאמר מז ה
ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר מז טו
יברך ישראל לאמר מח כ
אל בית פרעה לאמר וגו׳
דברו נא באזני פרעה לאמר נ ד
אבי השביעני לאמר נ ה
ויצוו אל יוסף לאמר וגו׳
לפני מותו לאמר נ יז
את בני ישראל לאמר נ כה
ויצו פרעה לכל עמו לאמר שמו׳ א כב
יצחק ויעקב לאמר ג יו
את שטריו לאמר ה ו
על כן הם צעקים לאמר ה ח
לאמר כה אמר פרעה ה י
והנגשים אצים לאמר ה יג
נגשי פרעה לאמר ה יד
ויצעקו אל פרעה לאמר ה טו
אתם ברע לאמר ה יט
וידבר אל משה לאמר ו י כט
ויג א ויד א ויו יא וכה א ול יא
ול יז ולד כב ולא א ומ א
וידבר משה לפני ה׳ לאמר ו יב
ואל אהרן לאמר ז ח
כי ידבר אלכם פרעה לאמר ז ט
שלחני אליך לאמר ז יו
וישם ה׳ מועד לאמר ט ה
והשתחוו לי לאמר יא ה

בארץ מצרים לאמר יב א
דברו אל כל עדת ישראל לאמר יב ג
לבנך ביום ההוא לאמר יג ח
מחר לאמר מה זאת יג יד
השביע את בני ישראל לאמר יג יט
דברנו אליך במצרים לאמר יד יב
ויאמרו לאמר טו א
וילנו העם על משה לאמר טו כד
דבר אליהם לאמר יו יב
ויצעק משה אל יי׳ לאמר יז ד
ועל נסתם אל יי׳ לאמר יז ז
מן ההר לאמר יט ג
והגבלת את העם סביב לומר יט יב
העדתה בנו לאמר יט כג
את כל הדברים האלה לאמר כ א
ואל בני ישראל תדבר לאמר ל לא
ויאמר יי׳ אל משה לאמר לא יב
דבר אל בני ישראל לאמר לא יג
לאמר להרעך אתננה לג א
עדת בני ישראל לאמר לה ד
הדבר אשר צוה יי׳ לאמר לה ד
ויעבירו קול במחנה לאמר לו ו
מאהל מועד לאמר ויקר׳ א א
וידבר יי׳ אל משה לאמר ד א וה יד
וה כ וו א ויז א ויח א ויט א
וכא יו וכב א וכב יז וכב כו וכג א
וכג ט
דבר אל בני ישראל לאמר ד ב ח
כג וו כט ויב ב וכג כד וכג לד
צו את אהרן ואת בניו לאמר ו ב
דבר אל אהרן ואל בניו לאמר ו יח
כאשר צויתי לאמר ח לא
ואל בני ישראל תדבר לאמר ט ג
אשר דבר יי׳ לאמר י ג
וידבר יי׳ אל אהרן לאמר י ח
בני אהרן הנותרם לאמר י טז
ואל אהרן לאמר אלהם יא א
דברו אל בני ישראל לאמר יא ב
ואל אהרן לאמר יג א ויד לג וטו א
והגיד לכהן לאמר יד לה
אשר צוה יי׳ לאמר יז ב
דבר אל אהרן לאמר כא ז
וידבר יי׳ אל משה לאמר כג כג
וכג כו וכג לג וכד א וכד יג
וכז א
ואל בני ישראל תדבר לאמר כד טו
בהר סיני לאמר כה א
מארץ מצרים לאמר במד׳ א א

וידבר יי׳ אל משה לאמר א מח
וג ה וג יא
ואל אהרן לאמר ב א וד א וד יז
ויד כו ויו כ ויט א
במדבר סיני לאמר ג יד
וידבר יי׳ אל משה לאמר ג מד וד כא
וה א וה ה וה יא וו ב וו כב וח א
וח ה וח כג וט ט וי א ויג א וטו א
וטו יז ויו כג ויז א ויז ט ויז יז
ויח כה וכ ז
ואל בניו לאמר ו כג
ויאמר יי׳ אל משה לאמר ז ד וטו
לו וכז ז ולא כה
בחדש הראשון לאמר ט א
דבר אל בני ישראל לאמר ט י
כי יבכו עלי לאמר יא יג
באזני יי׳ לאמר יא יח
ותבכו לפניו לאמר יא כ
ויצעק משה אל יי׳ לאמר יב יג
אל בני ישראל לאמר יג לב
עדת בני ישראל לאמר יד ז
את שמעך לאמר יד טו
כאשר דברת לאמר יד יז
אל ראש ההר לאמר יד מ
ואל כל עדתו לאמר יו ה
דבר אל העדה לאמר יו כד
וידבר אל העדה לאמר יו כו
על משה ועל אהרן לאמר יז ו
בני ישראל אל משה לאמר יז כז
אשר צוה יי׳ לאמר יט ב
עם משה ויאמרו לאמר כ ג
ארץ אדום לאמר כ כג
סיחון מלך האמרי לאמר כא כב
לקרא לו לאמר כב ה
דברתי אליך לאמר כג כו
דברתי לאמר כד יב
וידבר יי׳ אל משה לאמר כה י וכה יז
בן אהרן הכהן לאמר כו א
על ירדן ירחו לאמר כו ג
וידבר יי׳ אל משה לאמר כו נב
וכח א ולא א ולד א ולד יו
ולה ט
פתח אהל מועד לאמר כז ב
ואל בני ישראל תדבר לאמר כז ח
וידבר משה אל יי׳ לאמר כז טו
לבני ישראל לאמר ל ב
וידבר משה אל העם לאמר לא ג
העדה לאמר לב ב

וישבע לאמר לב י
ובני ראובן אל משה לאמר לב כה
בני גד ובני ראובן לאמר לב לא
על ירדן ירחו לאמר לג נ ולה א
את בני ישראל לאמר לד יג
על פי יי׳ לאמר לו ה
לבנות צלפחד לאמר לו ו
את התורה הזאת לאמר דבר׳ א ה
דבר אלינו בחרב לאמר א ו
בעת ההיא לאמר א ט
שפטיכם בעת ההיא לאמר א יו
דמסו את לבבנו לאמר א כח
ויקצף וישבע לאמר א לד
בגללכם לאמר א לז
ויאמר יי׳ אלי לאמר ב ב וט יג
ואת העם צו לאמר ב ד
וידבר יי׳ אלי לאמר ב יז
דברי שלום לאמר ב כו
ואצו אתכם בעת ההיא לאמר ג יח
בעת ההיא לאמר ג כא וג כג
ולא עליתם בהר לאמר ה ה
כי ישאלך בנך מחר לאמר ו כ
מלפניך לאמר ט ד
ויאמר יי׳ אלי לאמר ט יג
לאמר עלו ורשו את הארץ ט כג
ופן תדרוש לאלהיהם לאמר יב ל
אשר דבר אליך לאמר יג ג
אשר כנפשך בסתר לאמר יג ז
לשבת שם לאמר יג יג
עם לבבך בליעל לאמר טו ט
על כן אנכי מצוך לאמר טו יא
ביום הקהל לאמר יח יו
על כן אנכי מצוך לאמר יט ה
השטרים אל העם לאמר כ ה
לאמר לא מצאתי לבתך כב יז
וזקני ישראל את העם לאמר כז א
אל כל ישראל לאמר כז ט
את העם ביום ההוא לאמר כז יא
והתברך בלבבו לאמר כט יח
לאמר מי יעלה לנו ל יב
לאמר מי יעבר לנו ל יג
ויצו משה אתם לאמר לא י
נשאי ארון ברית יי׳ לאמר לא כד
בעצם היום הזה לאמר ל[illegible]
וליעקב לאמר יט י
משרת משה לאמר יט כ
את שטרי העם לאמי כ
וצוו את העם לאמי אמר כ ד

ביד

אמר יהושע לאמר א יב
משה עבד יי' לאמר א יג
ויענו את יהושע לאמר א יז
מרגלים חרש לאמר ב א
ויאמר למלך יריחו לאמר ב ב
מלך יריחו אל רחב לאמר ב ג
ויצוו את העם לאמר ג ג
אל הכהנים לאמר ג ו
נשאי ארון הברית לאמר ג ח
ויאמר יי' אל יהושע לאמר ד א
וצוו אותם לאמר ד ג
כי ישאלון בניכם מחר לאמר ד ו
ויאמר יי' אל יהושע לאמר ד טו
את הכהנים לאמר ד יז
אל בני ישראל לאמר ד כא
את אבותם לאמר ד כא
והודעתם את בניכם לאמר ד כב
צוה יהושע לאמר ו י
וישבע יהושע בעת ההיא לאמר
ו כו
ויאמר אליהם לאמר ז ב
ויצו אתם לאמר ח ד
וכל יושבי ארצנו לאמר ט יא
וידבר אליהם לאמר
למה רמיתם אתנו לאמר ט כב
ואל דביר מלך עגלון לאמר י ג
אל המחנה הגלגלה לאמר י ו
ויגד ליהושע לאמר י יז
וישבע משה ביום ההוא לאמר יד ט
ולפני הנשיאים לאמר יז ד
וידברו בני יוסף את
יהושע לאמר יז יד
לאפרים ולמנשה לאמר יז יז
לכתב את הארץ לאמר יח ח
וידבר יי' אל יהושע לאמר כ א
דבר אל בני ישראל לאמר כ ב
בשלה בארץ כנען לאמר כא ב
ויאמר אליהם לאמר כב ח
וישמעו בני ישראל לאמר כב יא
וידברו אתם לאמר כב טו
בניכם לבנינו לאמר כב כד
וישאלו בני ישראל ביי' לאמר
שופט' א א
ויבו[illegible]יא לאמר ה א
ויהי דבר ה' אל[illegible] ו יג
ויהי דבר ה' אל י' לאמר ו לב
לאמר
ז ב
ויברך אתם אלהים לאמר ז ג

לאנשי פנואל לאמר ח ט
אשר חרפתם אתי לאמר ח טו
בית אבי אמו לאמר ט א
אל אבימלך בתרמה לאמר ט לא
ויזעקו בני ישראל אל יי' לאמר י י
אל מלך בני עמון לאמר יא יב
אל מלך אדום לאמר יא יז
ותאמר לאישה לאמר יג ו
ויאמרו לו לאמר טו יג
לעזתים לאמר
כל הלילה לאמר טז ב
לסרני פלשתים לאמר טז יח
הזקן לאמר הוצא יט כב
כאיש אחד לאמר כ ח
בכל שבטי בנימן לאמר כ יב
וישאלו ביי' לאמר כ כג
לפניו בימים ההם לאמר כ כח
נשבע במצפה לאמר כא א
לאמר מות יומת כא ה
ויצו אותם לאמר כא י
כי נשבעו בני ישראל לאמר כא יח
ויצוו את בני בנימן לאמר כא כ
ויצו בעז את נעריו לאמר רות ב טו
אגלה אזנך לאמר ד ד
השכנות שם לאמר ד יז
ותקרא לנער אי כבוד לאמר
שמו' א ד כא
ויזעקו העקרנים לאמר ה י
לכהנים ולקסמים לאמר ו ב
אל יושבי קרית יערים לאמר ו כא
בית ישראל לאמר ז ג
לפני בא שאול לאמר ט טו
למועד שמור לך לאמר ט כד
אל שאול הנגה לאמר ט כו
ודאג לכם לאמר י ב
ביד המלאכים לאמר יא ז
בכל הארץ לאמר יג ג
וכל ישראל שמעו לאמר יג ד
ויאל שאול את העם לאמר יד כד
אביך את העם לאמר יד כח
ויגידו לשאול לאמר יד לג
ויהי דבר יי' אל שמואל לאמר טו י
ויגד לשמואל לאמר טו יב
וישלח שאול אל ישי לאמר טז כב
העמדים עמו לאמר יז כו
כדבר הזה לאמר יז כז
דברו אל דוד בלט לאמר יח כב
ויגידו עבדי שאול לו לאמר יח כד

ויגד יהונתן לדוד לאמר יט ב
מיכל אשתו לאמר יט יא
לראות את דוד לאמר יט טו
ויגד לשאול לאמר יט יט
אחגו בשם יי' לאמר כ מב
במחלות לאמר כא יא
ויגידו לדוד לאמר כג א
וישאל דוד ביי' לאמר כג ב
הנבעתה לאמר כג יט וכו א
ומלאך בא אל שאול לאמר כג כז
ויקרא אחרי שאול לאמר כד ט
את דברי אדם לאמר כד י
נער אחד מהנערים לאמר כה יד
לאמר דוד שלחנו אליך כה מ
אחי יואב לאמר כו ו
ואל אבנר בן נר לאמר כו יד
לאמר לך עבד אלהים כו יט
להביא גת לאמר וגו'
פן יגדו עלינו לאמר כז יא
ויאמן אכיש בדוד לאמר כז יב
וישבע לה שאול ביי' לאמר כח י
לאמר למה רמיתני כח יב
יענו לו במחלות לאמר כט ה
וישאל דוד ביי' לאמר ל ח
לזקני יהודה לרעהו לאמר ל כו
כי פיך ענה בך לאמר שמו' ב א טז
וישאל דוד ביי' לאמר ב א
ויגידו לדוד לאמר ב ד
ויסף עוד אבנר לאמר ב כב
תחתיו לאמר למי ארץ לאמר ג יב
אנכי שאל מאתך לאמר ג יג
איש בשת בן שאול לאמר ג יד
עם זקני ישראל לאמר ג יז
כי יי' אמר אל דוד לאמר ג יח
ויגידו ליואב לאמר ג כג
וישבע דוד לאמר ג לה
כי המגיד לי לאמר ד י
ויאמרו לאמר ה א
ויאמר לדוד לאמר ה ו
לאמר לא יבוא דוד הנה ה ו
וישאל דוד ביי' לאמר ה יט
ויגד למלך דוד לאמר ו יב
ויהי דבר יי' אל נתן לאמר ז ד
את עמי את ישראל לאמר ז ז
ויגדל שמך עד עולם לאמר ז כו
את אזן עבדך לאמר ז כז
ויגדו לדוד לאמר יא י
יכתב בספר לאמר יא טו

ויצו

ויצו את המלאך לאמר יא יט
אל תמר הביתה לאמר יג ז
את נעריו לאמר יג כח
באה אל דוד לאמר יג ל
לאמר כל בני המלך מתו יג לג
שלחתי אליך לאמר
אותך אל המלך לאמר יד לב
בשבתי בגשור בארם לאמר טו ח
בכל שבטי ישראל לאמר טו י
ויבא המגיד אל דוד לאמר טו יג
ודוד הגיד לאמר טו לא
אבשלום אליו לאמר יז ו
ויגידו לדוד לאמר יז יו
ואת אבישי ואת אתי לאמר יח יב
העם ביום ההוא לאמר יט ג
ולכל העם הגידו לאמר יט ט
בכל שבטי ישראל לאמר יט י
דברו אל זקני יהודה לאמר יט יב
ותאמר לאמר דבר ידברו
בראשונה לאמר כ יח
אנשי דוד לו לאמר כא יז
ויסת את דוד בהם לאמר כד א
חזה דוד לאמר כד יא
מתנשא לאמר אני אמלך מלכ׳ א א ה
לאמר מדוע ככה עשית א ו
בת שבע אם שלמה לאמר א יא
נשבעת לאמתך לאמר א יג
ויגידו למלך לאמר א כג
בי״י אלהי ישראל לאמר א ל
את אדננו המלך דוד לאמר א מז
ויגד לשלמה לאמר וגו׳
בקרנות המזבח לאמר א נא
ויצו את שלמה בנו לאמר ב א
אשר דבר עלי לאמר וגו׳
לאמר לא יכרת לך ב ד
ואשבע לו בי״י לאמר ב ח
וישבע המלך שלמה בי״י לאמר ב כג
לאמר לך פגע בו ב כט
את המלך דבר לאמר ב ל
ויגדו לשמעי לאמר ב לט
ואעיד בך לאמר ב מב
וישלח שלמה אל חירם לאמר ה טז
אל דוד אבי לאמר ה יט
וישלח חירם אל שלמה לאמר ה כב
ויהי דבר י״י אל שלמה לאמר ו יא
ובידו מלא לאמר ח טו
את אשר דברת לו לאמר ח כה
קול גדול לאמר ח נה

על דוד אביך לאמר יא ט
וידברו אל רחבעם לאמר יב ג
בהיותו חי לאמר יב ו
וידברו אליו לאמר יב ז
אשר דברו אלי לאמר יב ט
לאמר כה תאמרו לעם הזה
אשר דברו אליך לאמר יב י
כאשר דבר המלך לאמר יב יב
וידבר אליהם כעצת הילדים לאמר
יב יד
את המלך דבר לאמר יב יו
שמעיה איש האלהים לאמר יב כב
ויתר העם לאמר יב כג
ונתן ביום ההוא מופת לאמר יג ג
מעל המזבח לאמר יג ד
צוה אתי בדבר י״י לאמר יג ט
דבר אלי בדבר י״י לאמר יג יח
בא מיהודה לאמר יג כא
וידבר אל בניו לאמר יג כז
ויאמר אל בניו לאמר יג לא
הישב בדמשק לאמר טו יח
על בעשא לאמר יו א
וישמע העם החנים לאמר יו ו
בשנה השלישית לאמר יח א
לאמר הבעל עננו יח כו
אשר היה דבר י״י אליו לאמר יח לא
מלאך אל אליהו לאמר יט ב
כה אמר בן הדד לאמר
כי שלחתי אליך לאמר כ ה
ויגידו לו לאמר כ יז
וידבר אחאב אל נבות לאמר כא ב
ותכתב בספרים לאמר כא ט
ויעדהו לאמר ברכת אלהים כא י
את נבות נגד העם לאמר כא יג
וישלחו אל איזבל לאמר כא יד
אל אליהו התשבי לאמר כא יז וכא כח
ודברת אליו לאמר
ודברת אליו לאמר כא יט
וגם לאיזבל דבר י״י לאמר כא כג
וכל הנביאים נבאים כן לאמר כב יב
לקרא מיכיהו דבר אליו לאמר כב יג
שלשים ושנים לאמר כב לא
כבא השמש לאמר כב לו
לאמר מלך מואב מלכ׳ ב ג ז
לאמר עבדך אישי מת ד א
לאמר לא הקיץ הנער ד לא
ויבא ויגד לאדניו לאמר ה ד
הספר אל מלך ישראל לאמר ה ו

וישלח אל המלך לאמר ה ח
אליו אלישע מלאך לאמר ה י
אדני שלחני לאמר ה כב
ויועץ אל עבדיו לאמר ו ח
אל מלך ישראל לאמר ו ט
ויגד לו לאמר ו יג
ואשה צעקה אליו לאמר ו כו
ויגידו להם לאמר באנו ז י
להחבה בשדה לאמר ז יב
לאמר לכו וראו ז יד
איש האלהים אל המלך לאמר ז יח
אשר החיה את בנה לאמר ח א
לאמר ספרה נא לי ח ד
סרים אחד לאמר ח ו
ויגד לו לאמר בא איש האלהים ח ז
את י״י מאותו לאמר ח ח
שלחני אליך לאמר ח ט
כזאת וכזאת אמר אלי לאמר ט יב
ויגד הצפה לאמר ט יח
ויגד הצפה לאמר ט כ
עבדו אליהו התשבי לאמר ט לו
ואל האמנים אחאב לאמר י א
לאמר עבדיך אנחנו י ה
ספר שנית לאמר י ו
ויבא המלאך ויגד לו לאמר י ח
ויצום לאמר זה הדבר יא ה
אשר צוה י״י לאמר יד ו
בן יהוא מלך ישראל לאמר יד ח
אמציה מלך יהודה לאמר וגו׳
אשר בלבנון לאמר יד ט
אשר דבר אל יהוא לאמר טו יב
תגלת פלסר מלך אשור לאמר יו ז
את אוריה הכהן לאמר יו טו
ביד כל נביאי כל חזה לאמר יז יג
ויאמרו למלך אשור לאמר יז כו
ויצו מלך אשור לאמר יז כז
ויצום לאמר לא תיראו יז לה
אל מלך אשור לכישה לאמר יח יד
לאמר הצל יצילנו י״י יח ל
לאמר י״י יצילנו יח לב
לאמר לא תענהו יח לו
אל תרהקה מלך כוש לאמר וגו׳
אל חזקיהו לאמר יט ט
מלך יהודה לאמר אשר
אתה בטח בו לאמר יט י
אל חזקיהו לאמר יט כ
ויתפלל אל י״י לאמר כ ב
ודבר י״י היה אליו לאמר כ ד

ביד עבדיו הנביאים לאמר כא י
בן משלם הספר בית יי לאמר כב ג
ויגד שפן הספר ונו' לאמר כב י
ואת עשיה עבד המלך לאמר כב יב
ויצו המלך את כל העם לאמר כג כא
קראה שמי יעבץ לאמר ד"ה א ד ט
לאלהי ישראל לאמר ד י
אל דוד חברונה לאמר יא א
שלחהו סרני פלשתים לאמר יב יט
ביום ההוא לאמר יג יב
וישאל דוד באלהים לאמר יד י
לאמר לך אתן את ארץ כנען יו יח
דבר אלהים אל נתן לאמר יז ג
לרעות את עמי לאמר יז ו
ויגדל שמך עד עולם לאמר יז כד
אל גד חזה דוד לאמר כא ט
לך ודברת אל דויד לאמר כא י
אמר אל גד לאמר כא יח
ויהי עלי דבר יי לאמר כב ח
אל חורם מלך צר לאמר ד"ה ב ב ב
ובידיו מלא לאמר ו ד
בארץ שבים לאמר ו לז
כאשר כרתי לדויד אביך לאמר ז יח
וידברו אל רחבעם לאמר י ג
בהיותו חי לאמר י ו
וידברו אליו לאמר י ז
אשר דברו אלי לאמר י ט
לאמר כה תאמר לעם
אשר דברו אליך לאמר י י
כאשר דבר המלך לאמר י יב
כעצת הילדים לאמר י יד
וישיבו העם את המלך לאמר י יז
איש האלהים לאמר יא ב
ביהודה ובנימן לאמר יא ג
היה דבר יי אל שמעיה לאמר יב ז
היושב בדרמשק לאמר יו ב
וכל הנביאים נבאים כן לאמר יח יא
למיכיהו דבר אליו לאמר יח יב
את שרי הרכב אשר לו לאמר יח ל
ויצו עליהם לאמר יט ט
ויבאו ויגידו ליהושפט לאמר כ ב
מקדש לשמך לאמר כ ח
על יהושפט לאמר כ לז
מאליהו הנביא לאמר כא יב
אשר צוה יי לאמר כה ד
ואיש האלהים בא אליו לאמר כה ז
לאמר לך נתראה פנים כה יז
לאמר החוח אשר בלבנון ונו'

אשר בלבנון לאמר כה יח
וכמצות המלך לאמר ל ו
לאמר יי הטוב יכפר בעד ל יח
בתוך הארץ לאמר לב ד
וידבר על לבבם לאמר לב ו
אשר בירושלם לאמר לב ט
למות ברעב ובצמא לאמר לב יא
ליהודה ולירושלם לאמר לב יב
ולאמר עליו לאמר לב יז
את המלך דבר לאמר לד יו
ויגד שפן הסופר למלך לאמר לד יח
וישלח אליו מלאכים לאמר לה כא
וגם במכתב לאמר לו כב
וגם במכתב לאמר עזר' א א
כי אמרנו למלך לאמר ח כב
נגשו אלי השרים לאמר ט א
ביד עבדיך הנביאים לאמר ט יא
את משה עבדך לאמר נחמ' א ח
וישלח סנבלט וגשם אלי לאמר ו ב
ואשלחה עליהם
מלאכים לאמר ו ג
לאמר מלך ביהודה ו ז
ואשלחה אליו לאמר ו ח
מיראים אותנו לאמר ו ט
לאמר הסו ח יא
לאמר צאו ההר ח טו
לאמר למלך אסת' ו ד
לאמר לא תשורני עין איו' כד טו
לאמר אלהים עזבו תהל' עא יא
לאמר לך אתן את ארץ כנען קה יא
לאמר מתי תנחמני קיט פב
דברתי אני עם לבי לאמר קהל' א יו
ישא ביום ההוא לאמר ישע' ג ז
לאמר לחמנו נאכל ד א
לאמר נחה ארם ז ב
דבר אל אחז לאמר ז י
דבר אלי עוד לאמר ח ו
בדרך העם הזה לאמר ח יב
ובגדל לבב לאמר ט ח
נשבע יי צבאות לאמר יד כד
לאמר בשלש שנים יו יד
לאמר ברוך עמי יט כה
בן אמוץ לאמר כ ב
מעוז הים לאמר כג ד
לאמר קרא נא זה ואמר כט יא
לאמר קרא נא זה ואמר כט יב
לאמר זה הדרך לכו בו ל כא
לאמר הצל יצילנו יי לו טו

לאמר יי יצילנו לו יח
לאמר לא תענהו לו כא
תרהקה מלך כוש לאמר לז ט
וישלח מלאכים אל
חזקיהו לאמר לז ט
אל חזקיהו מלך יהודה לאמר לז י
לאמר לא תנתן לז י
חזקיהו אל יי לאמר לז טו
אל חזקיהו לאמר לז כא
אל ישעיהו לאמר לח ד
לאמר חציו שרפתי מד יט
לאמר לאסורים צאו מט ט
לאמר הבדל יבדילני נו ג
ויהי דבר יי אלי לאמר ירמ' א ד
וא יא וב א וינ ח ויו א ויח ה
ולא ג
לאמר מה אתה ראה א יג
לאמר כה אמר יי ב ב
לאמר הן ישלח ג א
לאמר שלום יהיה לכם ד י
והשמיעוה ביהודה לאמר ה כ
על נקלה לאמר ו יד וח יא
אל ירמיהו מאת יי לאמר ז א
ויא א ויח א וכו א ול א
ולד יב ולו א
אל דברי השקר לאמר ז ד
צויתי אותם לאמר ז כג
לאמר מה עשיתי ח ו
לאמר שמעו בקולי יא ד
ובחצות ירושלם לאמר יא ו
השכם והעד לאמר יא ז
המבקשים את נפשך לאמר יא כא
ויהי דבר יי אלי לאמר יג ח
מאת יי לאמר יח א
לאמר כה אמר יי יח יא
לאמר ילד לך בן כ טו
בן מעשיה הכהן לאמר כא א
בשמי שקר לאמר כג כה
לאמר מה משא יי כג לב
ואל כל ישבי ירושלם לאמר כה ב
לאמר שבו נא כה ה
הדבר הזה מאת יי לאמר כו א
לאמר מות תמות ונו'
לאמר כשלה יהיה כו ח
ואל כל העם לאמר כו יא
אל כל קהל העם לאמר כו יד
אל כל עם יהודה לאמר כו יח
אמרים אליכם לאמר כז ט

ככל

אמר

בכל הדברים האלה לאמר כז יב
האמרים אליכם לאמר כז יד
רביתי לאמר כז טז
הנבאים לכם לאמר כז טז
כל העם לאמר כח א
אלהי ישראל לאמר כח ב
לאמר כה אמר ה׳ כח יא
צואר ירמיה הנביא לאמר כח יב
מלך בבל בבלה לאמר כט ג
לאמר ישמך ה׳ כט כב
תאמר לאמר כט כד
אלהי ישראל לאמר כט כה
ואל כל הכהנים לאמר כט כה
לאמר ארכה היא כט כח
אל ירמיה לאמר כט ל
לאמר כה אמר ה׳ כט לא
מאת ה׳ לאמר ל א
כה אמר ה׳ אלהי ישראל לאמר ל ב
לאמר דעו את ה׳ לא לד
אתה נבא לאמר לב ג
היה דבר ה׳ אלי לאמר לב ו
לאמר קנה לך את שדי לב ז
לעיניהם לאמר לב יג
אל ברוך בן נריה לאמר לב יו
אל ירמיהו לאמר לב כו
בחצר המטרה לאמר לג א
ויהי דבר יי׳ אל ירמיהו לאמר
לג כג ולה יב
מה העם הזה דברו לאמר לג כד
ועל כל עריה לאמר לד א
מבית עבדים לאמר לד יג
מלך יהודה לאמר לה א
צוה עלינו לאמר לה ו
השכם ושלח לאמר לה טו
ויצו ירמיהו את ברוך לאמר לו ה
בן כושי לאמר לו יד
ואת ברוך שאלו לאמר לו יז
מפי ירמיהו לאמר לו כז
המגלה הזאת לאמר לו כט
מדוע כתבת עליה לאמר לו כט
אל ירמיהו הנביא לאמר לז ג ולז ו
נפשתיכם לאמר לז ט
את ירמיהו הנביא לאמר לז יג
לאמר לא יבא מלך בבל לז יט
אל כל העם לאמר לח א
וידבר אל המלך לאמר לח ח
לאמר קח בידך מזה לח י
אל ירמיהו בסתר לאמר לח יו

אמר

רב טבחים לאמר לט יא
בחצר המטרה לאמר לט טו
הלוך ואמרת וגו׳ לאמר לט יו
ולאנשיהם לאמר מ ט
במצפה לאמר מ טו
לאמר לא כי ארץ מצרים מב יד
לאמר התפלל בעדנו אל יי׳ מב כ
לאמר לא תבאו מצרים מג ב
בתחפנחס לאמר מג ח
וכארץ פתרוס לאמר מד א
השכם ושלח לאמר מד ד
בפתרוס לאמר מד טו
העונים אתו דבר לאמר מד כ
אלהי ישראל לאמר מד כה
לאמר עשה נעשה מד כה
מלך יהודה לאמר מה א
אל מלך יהודה לאמר מט לד
ויהי דבר יי׳ אלי לאמר יחזק׳ ג טז
ו א ח א ויא יד ויב א ויב ח
ויב כא ויב כו וינ א ויד ב ויד יב
וטו א ויו א ויז א ויח א וכ כ
וכא א וכא ו וכא יח וכא כג וכב א
וכב יז וכב כג וכג א וכד טו וכח
א וכז א וכח א וכח יא וכח כ
ול א ולג א ולג כג ולד א ולד יו
ולז טו ולח א
קול גדול לאמר ט א
משיב דבר לאמר ט יא
לאמר קח אש מבינות לגלגל י ו
אלי בבקר לאמר יב ח
לאמר יארכו הימים יב כב
לאמר שלום ואין שלום יג י
המשל עליך ימשל לאמר יו מד
לאמר אבות יאכלו בסר יח ב
לאמר אני יי׳ אלהיכם כ ה
בעשור לחדש לאמר כד א
היה אלי לאמר כד כ
היה דבר יי׳ אלי לאמר כו א
היה דבר יי׳ אלי לאמר כט א וכט יז
אמרתם לאמר לג י
לאמר הכתה העיר לג כא
איש את אחיו לאמר לג ל
אל הרי ישראל לאמר לה יב
בני עמך לאמר לז יח
צויתם לאמר לא תנבאו עמו׳ ב יב
מארץ מצרים לאמר ג א
לאמר קשר עליך עמוס ז י
לאמר מתי יעבר החדש ח ה

אמר

בן אמתי לאמר יונ׳ א א
אל יונה שנית לאמר ג א
וגדליו לאמר ג ז
ועל יי׳ ישענו לאמר מיכ׳ ג יא
הכהן הגדול לאמר חגי א א
כה אמר יי׳ צבאות לאמר א ב
ביד חגי הנביא לאמר א ג
לעם לאמר א יג
ביד חגי הנביא לאמר ב א
שארית העם לאמר ב ב
ביד חגי הנביא לאמר ב י
את הכהנים תורה לאמר ב יא
בעשרים וארבעה לחדש לאמר ב כ
פחת יהודה לאמר ב כא
בן עדו הנביא לאמר זכר׳ א א
לאמר כה אמר יי׳ א ד
בן עדו הנביא לאמר א ז
הדבר בי קרא לאמר א יד
עוד קרא לאמר א יז
ויאמר לאמר ב ד
אל הנער הלז לאמר ב ח
העמדים לפניו לאמר ג ד
מלאך יי׳ ביהושע לאמר ג ו
הדבר בי לאמר ד ד
אל זרובבל לאמר ד ו
ויאמר אלי לאמר ד ו
דבר יי׳ אלי לאמר ד ח
ויאמר אלי לאמר הלוא ד יג
וידבר אלי לאמר ו ח
ויהי דבר יי׳ אלי לאמר ו ט
ואמרת אליו לאמר ו יב
יי׳ צבאות לאמר ו יב
לאמר אל הכהנים וגו׳
ואל הנביאים לאמר ז ג
יי׳ צבאות אלי לאמר ז ד
ואל הכהנים לאמר ז ה
אל זכריה לאמר ז ח
כה אמר יי׳ צבאות לאמר ז ט
יי׳ צבאות לאמר ה א וח יח
אחת אל אחת לאמר ח כא
לאמר נלכה עמכם ח כג

וְלֵאמֹר *Et dicere.*

ולאמר עליו לאמר ד״ה ב לב יז
ולאמר לירושלם תבנה ישע׳ מד כח
ולאמר לציון עמי אתה נא יו

אָמְרִי *Dicere me.*

עד יום אמרי אליכם יהוש׳ ו י
אם

אם אמרי אשכחה איו' ט כז

בְּאָמְרִי *In dicere me.*

באמרי לרשע מות תמות יחזק' ג יח
באמרי לרשע לג ח
באמרי לצדיק לג יג

וּבְאָמְרִי *Et in dicere me.*

ובאמרי לרשע יחזק' לג יד

אָמְרֵךְ *Dicere te.*

יען אמרך את שני יחזק' לה י

אָמְרֵךְ *Dicere te.*

על אמרך לא חטאתי ירמ' ב לה
יען אמרך האח יחז' כה ג

אָמְרְכֶם *Dicere vos.*

יען אמרכם ירמ' כג לח

בְּאָמְרְכֶם *In dicere vos.*

באמרכם שלחן יי' מלאכי א ז יב
באמרכם כל עשה רע ב יז

בְּאָמְרָם *In dicere eos.*

באמרם אלי כל היום תהל' מב יא
באמרם המלך אחשורוש אסת' א יז
באמרם אליו יום ויום ג ד

אֱמֹר *Dic dicito.*

אמר אל אחיך בראשי' מה יז
לכן אמר לבני ישראל שמו' ו ו
אמר אל אהרן נטה ח א וח יב
אמר אל כל עדת בני ישראל יו ט
אמר אל בני ישראל לג ח
אמר אל הכהנים ויקר' כא א
אמר אלהם לדרתיהם כב ג
אמר אליהם חי אני במד' יד כח
אמר אל אלעזר בן אהרן יז ב
לכן אמר הנני נתן לו כה יב
ויאמר יי' אלי אמר להם דבר' א מב
לך אמר להם שובו לכם ה כז
אמר נא שבלת שופט' יב ו
אמר לנער ויעבר לפנינו שמו' א ט כז
אמר אל רחבעם מלכ' א יב כג
אמר לאדניך יח ח
אמר לאדניך יח יא ויח יד
עלה אמר אל אחאב יח מד
לך אמר לו מלכ' ב ח י
אמר אל רחבעם ד"ה ב יא ג
אמר לנפשי תהל' לה ג
אמר לחכמה אחתי את משלי ז ד
אמר למלך ולגבירה ירמ' יג יח
אמר נא אל איש יהודה יח יא
אמר כה אמר יי' יחזק' יא ה
לכן אמר אליהם יא יו ויא יז
ויב כג ויב כח
אמר אליהם כה אמר יב י
אמר אני מופתכם יב יא
אמר אל טחי תפל יג יא
אמר אל בית ישראל יד ה
אמר כה אמר אדני יי' יז ט
אמר נא לבית המרי וגו'
אמר הנה בא יז יב
אמר אל בית ישראל כה אמר יי' כ ל
אמר חרב חרב הוחדה כא יד
אמר לה את ארץ כב כד
אמר לבית ישראל כד כא
אמר לנגיד צר כח ב
אמר אל פרעה לא ב
אמור אל בית ישראל כן לג י
אמר אליהם חי אני לג יא
אמר אל בני עמך לג יב
אמר אלהם כה אמר לג כה
אמר לבית ישראל כה לו כב
אמר לצפור כל כנף לט יז
אמר נא אל זרובבל חגי ב ב
אמר אל זרובבל פחת יהודה ב כא
אמר אל כל עם הארץ זכר' ז ה

וֶאֱמֹר *Et dic.*

ואמר לה השלום לך מלכ' ב ד כו
ואמר אח אל כל תועבות יחזק' ו יא

אִמְרוּ *Dicite.*

אמרו נא אל יואב קרב שמו' ב כ יו
אמרו לאדני המלך מלכ' א כ ט
אמרו נא אל חזקיהו מלכ' ב יח יט
אמרו לאיש אשר שלח כב טו
אמרו לאיש אשר שלח ד"ה ב לד כג
אמרו בלבבכם תהל' ד ה
אמרו לאלהים מה נורא סו ג
אמרו בגוים יי' מלך צו י
אמרו צדיק כי טוב ישע' ג י
אמרו לנמהרי לב לה ד
אמרו אל חזקיהו לו ד
אמרו גאל יי' עבדו מח כ
אמרו לבת ציון סב יא
אמרו התיצב והכן לך ירמ' מו יד
אמרו איכה נשבר מטה עז מח יז
אמרו נלכדה בבל נ ב
אמרו לאחיכם עמי הושי' ב ג
אמרו אליו כל תשא עון יד ג

וְאִמְרוּ *Et dicite.*

ואמרו הושיענו ד"ה א יו לה
ואמרו תקעו שופר ירמ' ד ה
קראו מלאו ואמרו ד ה
ואמרו הושע יי' לא ז
ואמרו מזרה ישראל יקבצנו לא י
ואמרו האספו עמ' ג ט

אִמְרִי *Dic.*

אמרי נא אחותי את בראש' יב יג
אמרי לי אחי הוא כ יג
אמרי נא לשלמה מלכ' א ב יז
לכי אמרי לירבעם יד ז
אמרי לערי יהודה ישע' מ ט
אמרי מה נהיתה ירמ' מח יט

אֹמַר *Dicam.*

אשר אמר אליך בראשי' כב ב
אשר אמר אליה כד יד
אשר אמר אליך כו ב
מה אמר אלהם שמו' ג יג
בי אדני מה אמר יהוש' ז ח
והיה אשר אמר אליך וגו'
כל אשר אמר אליך שופ' ז ד
את אשר אמר אליך שמו' א יו ג
אם אמר אמר לנער כ כא
ואם כה אמר לעלם כ כב
את אשר אמר אליך כח ח
אמר אל אלוה איו' י ב
אם ארעב לא אמר לך תהל' נ יב
אמר ליי' מחסי צא ב
אמר אלי אל תעלני קב כה
אמר לצפון תני ישע' מג ו

וְאֹמַר *Et dicam.*

ואמר לכם אין הקיר יחזק' יג טו

וָאֹמַר *Et dixi.*

ואמר לה זה חסדך בראשי' כ יג
ואמר אל אדני אלי לא תלך כד לט
ואמר יי' אלהי אדני אברהם כד מב
ואמר אליה השקיני נא כד מה
ואמר בת מי את כד מז
ואמר הנני לא יא
ואמר אל החרטמים מא כד
ואמר אך טרף טרף מד כח
ואמר אעלה אתכם שמו' ג יז

ואמר אליך שלח את בני ד כג
ואמר להם למי זהב לב כד
ואמר לבני ישראל ויקר׳ יז יד
ואמר לכם אתם תירשו כ כד
ואמר אלכם בעת ההוא דבר׳ א ט
ואמר אלכם באתם א כ
ואמר אלכם לא תערצון א כט
ואתפלל אל ה׳ ואמר ט כו
ואמר לא אפר בריתי שופט׳ ב א
ואמר עתה ירדו פלשתים שמו׳ א יג יב
ואמר לא אשלח ידי כד יא
[s] ואמר הנני שמו׳ ב א ז
[s] ואמר אליו עמלקי א ח
ואמר לו תנה לי מלכ׳ א כא ו
ואמר אליה ביום האחר מלכ׳ ב ו כט
ואמר אנא ה׳ נחמ׳ א ה
ואמר למלך ב ג וב ה
וארא ואקום ואמר ד ח
ואמר אל החרים. ד יד
ואמר לא טוב הדבר ה ט
ואמר להם לא יפתחו ז ג
ואמר עם קני אגוע איו׳ כט יח
ואמר עד פה תבא לח יא
ואמר מי יתן לי תהל׳ נה ז
ואמר חלותי היא עז יא
ואמר עם תעי לבב הם צה י
ואמר אך חשך ישופני קלט יא
ואמר או לי כי נדמתי ישע׳ ו ה
ואמר עד מתי אדני ו יא
ואמר רזי לי כד יז
ואמר לך עבדי אתה מא ט
ואמר אהה אדני ה׳ ירמ׳ א ו
ואמר מקל שקד א יא
ואמר סיר נפוח א יג
ואמר אחרי עשתה ג ז
ואמר אבי תקראי לי ג יט
ואמר אהה אדני ה׳ ד י
ואמר אמן ה׳ יא ה
ואמר אהה אדני ה׳ הנה יד יג
ואמר תאנים כד ג
ואמר אליהם שתו יין לה ה
ואמר עבד נצחי איכ׳ ג יח
ואמר אהה אדני ה׳ יחזק׳ ד יד ויא יג
ואמר אהה אדני ה׳ ט ה
ואמר לך בדמיך חיי
ואמר לך בדמיך חיי יו ו
ואמר אלהם כ יז
ואמר לשפך חמתי כ ח וכ יג וכ כא

ואמר אל בניהם במדבר כ יח
ואמר אלהם מה הבמה כ כט
ואמר אהה אדני ה׳ כא ה
ואמר לבלה נאפים כג מג
ואמר אליהם דבר ה׳ יחזק׳ כד כ
ואמר אדני ה׳ אתה ידעת לז ג
ואמר אליה הוש׳ ג ג
[s] ואמר אדני ה׳ סלח עמו׳ ז ב
ואמר אדני ה׳ חדל ז ה
ואמר כלוב קיץ ח ב
ואמר שמעו נא מיכ׳ ג א
ואמר מה אלה אדני זכרי׳ א ט
ואמר אל המלאך הדבר בי ב ב
ואמר מה אלה באים לעשות ב ד
ואמר אנה אתה הלך ב ו
ואמר ישימו צניף ג ה
ואמר ראיתי והנה ד כ
ואען ואמר אל המלך ד ד
ואמר לא אדני ד ה
ואען ואמר אליו ד יא
ואען שנית ואמר ד יב
ואמר לא אדני ד יג
מה אתה ראה ואמר ה יב
ואמר מה היא ה ו
ואמר אל המלאך ה י וו ד
ואמר לא ארעה את יא ט
ואמר אליהם אם טוב יא יב

וָאוֹמַר *Idem.*

ואומר למלך נחמ׳ ב ז
ואומר אלהם ב יז
ואומר להם אלהי ב כ

אוֹמְרָה *Dicam.*

אומרה לאל סלעי תהל׳ מב י

וְאֹמְרָה *Et dicam.*

ואמרה אליו אחי בראש׳ מו לא

וָאֹמְרָה *Et dixi.*

ואמרה לכם אני ה׳ אלהיכם שופט׳ ו י
ואמרה אלהם אתם קדש עזר׳ ח כח
ואמרה אלהי בשתי ט ו
ואמרה להם נחמ׳ ה ז וה ח
ואמרה ככה ינער האלהים ה יג
ואמרה האיש כמוני יברח ו יא
ואמרה ויטהרו הלשכות יג ט
ואמרה מדוע נעזב יג יא
ואמרה להם מה הדבר הרע יג יז
ואמרה ויסגרו הדלתות

ואמרה אשר לא יג יט
ואעידה בהם ואמרה יג כא
ואמרה ללוים יג כב
ואתודה ואמרה דני׳ ט ד
ואמרה אל העמד לנגדי י יז
ואמרה ידבר אדני י יט
ואמרה אדני מה אחרית יב ח

תֹּאמַר *Dices.*

ולא תאמר אני העשרתי בראׄ׳ יד כג
כה תאמר לבני ישראל שמו׳ ג יד
כה תאמר אל בני ישראל ג טו
כה תאמר לבית יעקב יט ג
כה תאמר אל בני ישראל כ כב
ואלידם תאמר ויקר׳ יז ח
ואל בני ישראל תאמר כ ב
כי תאמר אלי שאהו בחיקך במד׳ יא יב
ואל העם תאמר יא יח
וכל אשר תאמר אלי אעשה כב יז
כי תאמר בלבבך דבר׳ ז יז
אל תאמר בלבבך בהדף ט ד
וכי תאמר בלבבך יח כא
בבקר תאמר וגו׳
ובערב תאמר כח סו
אפוא פיך אשר תאמר שופט׳ ט לח
איך תאמר אהבתיך יו טו
מתי לא תאמר לעם שמו׳ ב ב כו
ועתה כה תאמר לעבדי לדוד ז ח
כה תאמר אל יואב יא כה
וכל אשר תאמר מלכ׳ ב י ה
כה תאמר לעבדי לדויד ד״ה א יז ז
כה תאמר לעם ד״ה ב י י
כה תאמר אלהם י י
כי תאמר מה יסכן לך. איו׳ לה ג
אף כי תאמר לא תשורנו לה יד
אל תאמר לרעך לך ושוב משלי ג כח
אל תאמר אשלמה רע כ כב
כי תאמר הן לא ידענו זה כד יב
אל תאמר כאשר עשה לי כד כט
ואל תאמר לפני המלאך קהל׳ ה ה
אל תאמר מה היה ז י
אשר תאמר אין לי בהם חפץ יב א
צא תאמר לו ישע׳ ל כב
וכי תאמר אלי לו ז
למה תאמר יעקב מ כז
פן תאמר עצבי עשם מח ה
פן תאמר הנה ידעתין מח ז
אל תאמר נער אנכי ירמ׳ א ז

ואל

ואל העם הזה תאמר כא ח
כה תאמר אל הנביא כג ל
תאמר לאמר כט כד
תאמר כה אמר ה' לו כט
כה תאמר אליו מה ד
האמר תאמר אלהים אני יחזק' כח ט
כה תאמר אליהם כה אמר לג כז

Dices. **תֹּאמַר**

ככל אשר תאמר מ"א ה כ

Et dixisti. **וַתֹּאמֶר**

ותאמר אל עבדיך בראש' מד כא
ותאמר אל עבדיך מד כג
ותאמר אלי טוב הדבר מלכ' א ב מב
ותאמר ברב רכבי מלכ' ב יט כג
ותאמר להם לבוא נחמ' ט טו
ותאמר זך לקחי איו' יא ד
כי השפילו ותאמר גוה כב כט
ותאמר שויתי עזר על גבור תהל' פט כ
ותאמר שובו בני אדם צ ג
ותאמר ברב רכבי ישע' לז כד
ותאמר אל אני יחזק' כח ב

Dices. **תֹּאמְרִי**

כל אשר תאמרי רות ג ה
כל אשר תאמרי אעשה לך ג יא
איך תאמרי לא נטמאתי ירמ' ב כג
מה תאמרי כי יפקד ירמ' יג כ
וכי תאמרי בלבבך יג כא

Et dixisti. **וַתֹּאמְרִי**

ותאמרי לעולם אהיה גברת ישע' מז ז
ותאמרי בלבך מז י
ותאמרי לא אעבור ירמ' ב כ
ותאמרי נואש ב כה
ותאמרי כי נקיתי ב לה

Dicet. **יֹאמַר**

אם כה יאמר
ואם כה יאמר בראש' לא ח
אשר יאמר לכם תעשו מא נה
הידוע נדע כי יאמר מג ז
כאשר יאמר אלינו שמו' ח כג
ואם אמר יאמר העבד כא ה
אשר יאמר כי הוא זה כב ח
ובנחה יאמר במד' י לו
אשר יאמר ה' אלהינו דבר' ה כד
והיה כי יאמר אליך טו טז
יאמר נא אדנו עבדיך לפניך ש"א טז טז
אם כה יאמר טוב שלום ש"א כ ז

כאשר יאמר משל הקדמני כד יד
ויאמר אל יאמר אדני שמו' ב יג לב
ואם כה יאמר לא חפצתי בך
טו כו
ומי יאמר מדוע טז י
ויאמר אמן כן יאמר ה' מלכ' א א לו
אל יאמר המלך כן כב ח
אשר יאמר ה' כב יד
אל יאמר המלך כן ד"ה ב יח ז
את אשר יאמר אלהי יח יג
אשר יאמר הגי אסת' ב טו
מי יאמר אליו מה תעשה איו' ט יב
ואבינה מה יאמר לי כג ה
כי לשלג יאמר הוא ארץ לז ו
בדי שופר יאמר האח לט כה
אקום יאמר ה' תהל' יב ו
פן יאמר איבי יכלתיו יג ה
יאמר נא ישראל קיח ב
יאמר נא ישראל קכד א
מי יאמר זכיתי לבי משלי כ ט
רע רע יאמר הקונה כ יד
אכול ושתה יאמר לך כג ז
ומי יאמר לו מה תעשה
קהלת ח ד
אם יאמר החכם לדעת ח יז
רב זבחיכם יאמר ה' ישע' א יא
ונוכחה יאמר ה' א יח
אשר יאמר העם הזה קשר ח יב
כי יאמר הלא שרי י ח
כי יאמר מעשה לעשהו כט טז
עתה אקום יאמר ה' לג י
ובל יאמר שכן חליתי לג כד
יאמר אלהיכם מ א
ואשוה יאמר קדוש מ כה
ולאחיו יאמר חזק מא ו
יאמר ה' הגישו עצמותיכם
יאמר מלך יעקב מא כא
זה יאמר לה' אני מד ה
ולא יאמר הלוא שקר בימיני מד כ
ואל יאמר בן הנכר
ואל יאמר הסרים נו ג
ולא אוליד יאמר ה' סו ט
אשר יאמר משא ה' ירמ' כג לד
ובכל אשר יאמר ה' מח כ
והוא יאמר אלהי הוש' ב כה
יאמר גביר אני יואל ד י
יאמר ברוך ה' זכר' יא ה
יאמר ה' אלהי יג ט

Et dicet. **וְיֹאמַר**

ויאמר השלום מ"ב ט יז
ויאמר אדם אך פרי תהל' נח יב
ויאמר האח ישע' מד טז
ויאמר הצילני כי אלי אתה מד יז
תשוע ויאמר הנני נח ט
ויאמר הוי המרבה חבק' ב ו

Et dixit. **וַיֹּאמֶר**

ויאמר ברוך אברם בראש' יד יט
ויאמר אדני אלהים במה טו ח
ויאמר הגר שפחת שרי טז ח
ויאמר אדני אם נא מצאתי יח ג
ויגש אברהם ויאמר יח כג
ויען אברהם ויאמר יח כז
עוד לדבר אליו ויאמר יח כט
ויאמר אל נא אחי תרעו יט ז
ויאמר אדני הגוי גם צדיק כ ד
ויאמר ה' אלהי אדני אברהם כד יב
ויאמר עבד אברהם אנכי כד לד
ויאמר הלא אצלת לי כז לו
והנה ה' נצב עליו ויאמר כח יג
ויאמר מה נורא המקום כח יז
ויאמר נקבה שכרך עלי ל כח
ויאמר הילדים אשר חנן לג ה
וישב אל אחיו ויאמר לז ל
ויאמר אלהים יחנך בני מג כט
ויאמר אנכי אעשה מז ל
ויאמר קחם נא אלי מח ט
ויברך את יוסף ויאמר מח טו
ויירא משה ויאמר שמו' ב יד
וישב משה אל ה' ויאמר ה כב
ויאמר חג לה' מחר לב ה
וישב משה אל ה' ויאמר לב לא
ויאמר פני ילכו לג יד
ויאמר הראני נא את כבדך לג יח
ויגד למשה ויאמר במד' יא כז
ויאמר אדני משה כלאם יא כח
וידר ישראל נדר לה' ויאמר כא ב
וישא משלו ויאמר כג ז וכג יח
וכד ג וכד טו וכד כ וכד כא.
וכד כג
ויען ויאמר הלא כג יב
ויאמר ה' מסיני בא דבר' לג ב
וזאת ליהודה ויאמר לג ז
עכן את יהושע ויאמר יהוש' ז כ
ויאמר אנכי אשב שופט' ו יח
ויאמר אחי בני אמי הם ח יט

יפתח

יפתח נדר לי״ ויאמר יא ל
ויעתר מנוח אל יי״ ויאמר יג ה
ויק׳ אל יי״ ויאמר טו יח
ויקרא שמשון אל יי״ ויאמר טז כח
האשה הנרצחה ויאמר כ ד
על הקוצרים ויאמר רות ב ו
ויאמר יי״ הוא הטוב שמו׳ א ג יח
ויאמר עד הנה עזרנו יי״ ז יב
על עבדי שאול ויאמר כב ט
אחימלך את המלך ויאמר כב יד
המלך את אבנר ויאמר שמו׳ ב ג לג
ויען אתי את המלך ויאמר טו כא
ויאמר אדני המלך עבדי יט כז
ויען יואב ויאמר כ כ
ויאמר יי״ סלעי כב ב
ויתאוה דוד ויאמר כג טו
וישבע המלך ויאמר מלכ׳ א א כט
ויאמר יי״ אלהי ישראל ח כג
ויקרא אליה ויאמר יז י ויז יא
ויקרא אל יי״ ויאמר יז כ ויז כא
ויגש אליהו הנביא ויאמר יח לו
ויאמר אליה התשבי הוא
מלכ׳ ב א ח
ויכה את המים ויאמר ב יד
ויתפלל אלישע ויאמר ו יז
ויתפלל אלישע אל יי״ ויאמר ו יח
את איש האלהים ויאמר ז ב ח יט
ויבך על פניו ויאמר יג יד
הוקדו לפני יי״ ויאמר יט טו
ויתאו דוד ויאמר יא יז
ויאמר יי״ אלהי ישראל ד״ה ב ו יד
אל יי״ אלהיו ויאמר יד י
ויאמר יי״ אלהי אבתינו כ ו
ויען השטן את יי״ ויאמר איו׳ א ז
וא ט וב ב וב ד
ומלאך בא אל איוב ויאמר א יד
וזה בא ויאמר א יו וא יז וא יח
ויען איוב ויאמר ג ב וו א וט א
יב א ויו א ויט א וכא א וכג
א וכו א
ויען אליפז התימני ויאמר ד א וטו א
וכב א
ויען בלדד השוחי ויאמר ח א ויח א
וכה א
ויען צפר הנעמתי ויאמר יא א וכ א
ויוסף איוב שאת משלו ויאמר כו א
וכט א
ויען אליהוא בן ברכאל הבוזי ויאמר לב ו

ויען אליהוא ויאמר לד א ולה א
ויסף אליהוא ויאמר לו א
מן הסערה ויאמר לח א ומ א
ויען יי״ את איוב ויאמר מ א
ויען איוב את יי״ ויאמר מ ב ומב א
ויאמר ארחמך יי״ חזקי תהל׳ יח ב
ויאמר אנא יי״ זכר נא ישע׳ לח ג
ויקרא ויאמר דני׳ ח יו
וידבר עמי ויאמר ט כב
ויאמר יי״ מציון ישאג עמו׳ א ב
ויקרא ויאמר עוד יונה ג ד
ויתפלל אל יי״ ויאמר ד ב
בין ההדסים ויאמר זכר׳ א י
ויען מלאך יי״ ויאמר ה יב

וַיֹּאמֶר *Et dixit.*

ויאמר אלהים יהי אור בראש׳ א ג
ויאמר אלהים יהי רקיע א ו
ויאמר אלהים יקוו המים א ט
ויאמר אלהים תדשא הארץ א יא
ויאמר אלהים יהי מארת א יד
ויאמר אלהים ישרצו המים א כ
ויאמר אלהים תוצא הארץ א כד
ויאמר אלהים נעשה אדם א כו
ויאמר להם אלהים פרו א כח
ויאמר אלהים הנה נתתי א כט
ויאמר יי״ אלהים לא טוב היות ב יח
ויאמר האדם זאת הפעם ב כג
ויאמר אל האשה אף כי אמר ג א
ויאמר הנחש אל האשה ג ד
ויאמר לו איכה ג ט
ויאמר את קלך שמעתי ג י
ויאמר מי הגיד לך ג יא
ויאמר האדם האשה ג יב
ויאמר יי״ אלהים ג יג
ויאמר יי״ אלהים אל הנחש ג יד
ויאמר יי״ אלהים הן האדם ג כב
ויאמר יי״ אל קין למה חרה לך ד ו
ויאמר קין אל הבל אחיו ד ח
ויאמר יי״ אל קין וגו׳
ויאמר לא ידעתי ד ט
ויאמר מה עשית ד י
ויאמר קין אל יי״ ד יג
ויאמר לו יי״ לכן כל הרג קין ד טו
ויאמר למך לנשיו ד כג
ויאמר יי״ לא ידון רוחי באדם ו ג
ויאמר יי״ אמחה את האדם ו ז
ויאמר אלהים לנח ו יג

ויאמר יי״ לנח בא אתה ז א
ויאמר אל לבו ח כא
ויאמר להם פרו ורבו ט א
ויאמר אלהים אל נח ט ח
ויאמר אלהים זאת אות ט יב
ויאמר אלהים אל נח ט יז
ויאמר ארור כנען ט כה
ויאמר ברוך יי״ אלהי שם ט כו
ויאמר יי״ הן עם אחד יא ו
ויאמר יי״ אל אברם לך לך יב א
ויאמר לזרעך אתן יב ז
ויאמר אל שרי אשתו יב יא
ויאמר מה זאת עשית לי יב יח
ויאמר אברם אל לוט יג ח
ויאמר מלך סדם אל אברם יד כא
ויאמר אברם אל מלך סדם יד כב
ויאמר אברם אדני יי״ טו ב
ויאמר אברם הן לי טו ג
ויאמר הבט נא השמימה וגו׳
ויאמר לו כה יהיה זרעך טו ה
ויאמר אליו אני יי״ אשר טו ז
ויאמר אליו קחה לי טו ט
ויאמר לאברם ידע תדע טו יג
ויאמר אברם אל שרי טז ו
ויאמר לה מלאך יי״ טז ט וטז י וטז יא
וירא יי״ אל אברם ויאמר אליו יז א
ויאמר אלהים אל אברהם יז ט
ויאמר אלהים אל אברהם שרי יז טו
ויאמר בלבו הלבן מאה שנה יז יז
ויאמר אברהם אל האלהים יז יח
ויאמר אלהים אבל שרה יז יט
ויאמר מהרי שלש סאים יח ו
ויאמר הנה באהל יח ט
ויאמר שוב אשוב אליך יח י
ויאמר יי״ אל אברהם למה זה יח יג
ויאמר לא כי צחקת יח טו
ויאמר יי״ זעקת סדם יח כ
ויאמר יי״ אם אמצא בסדם יח כו
ויאמר לא אשחית אם אמצא יח כח
ויאמר לא אעשה בעבור יח כט
ויאמר אל נא יחר לאדני וגו׳
ויאמר לא אעשה אם יח ל
ויאמר הנה נא הואלתי לדבר וגו׳
ויאמר לא אשחית בעבור יח לא
ויאמר אל נא יחר לאדני וגו׳
ויאמר לא אשחית יח לב
ויאמר הנה נא אדני יט ב
ויאמר קומו צאו יט יד

ויאמר המלט על נפשך יט יז
ויאמר לוט אלהם יט יח
ויאמר אליו הנה נשאתי פניך יט כא
ויאמר אברהם אל שרה אשתו כ ב
ויאמר לו הנך מת על האשה כ ג
ויאמר אליו האלהים בחלם כ ו
לאברהם ויאמר לו כ ט
ויאמר אבימלך אל אברהם כ י
ויאמר אברהם כי אמרתי כ יא
ויאמר אבימלך הנה ארצי כ טו
ויאמר אלהים אל אברהם כא יב
ויאמר לה מה לך הגר כא יז
ויאמר אבימלך ופיכל כא כב
ויאמר אברהם אנכי אשבע כא כד
ויאמר אבימלך לא ידעתי כא כו
ויאמר אבימלך אל אברהם כא כט
ויאמר כי את שבע כבשת כא ל
ויאמר אליו אברהם כב א
ויאמר הנני כב א
ויאמר קח נא את בנך כב ב
ויאמר אברהם אל נעריו כב ה
ויאמר יצחק אל אברהם אביו
ויאמר אבי
ויאמר הנני בני
ויאמר הנה האש כב ז
ויאמר אברהם אלהים יראה כב ח
ויאמר אברהם אברהם
ויאמר הנני כב יא
ויאמר אל תשלח ידך כב יב
ויאמר בי נשבעתי נאם יי׳ כב טז
ויאמר אברהם אל עבדו כד ב
ויאמר אליו העבד אולי לא כד ה
ויאמר אליו אברהם השמר לך כד ו
ויאמר הגמיאני נא מעט מים כד יז
ויאמר בת מי את כד כג
ויאמר ברוך יי׳ אלהי אדני כד כז
ויאמר בא ברוך יי׳ כד לא
ויאמר לא אכל
ויאמר דבר כד לג
ויאמר אלי יי׳ אשר התהלכתי כד מ
ויאמר שלחני לאדני כד נד
ויאמר אחיה ואמה כד נה
ויאמר אלהם אל תאחרו אתי כד נו
ויאמר העבד הוא אדני כד סה
ויאמר יי׳ לה שני גיים כה כג
ויאמר עשו אל יעקב כה ל
ויאמר יעקב מכרה כיום כה לא
ויאמר עשו הנה אנכי הולך כה לב

ויאמר יעקב השבעה לי כה לג
ויאמר אל תרד מצרימה כו ב
ויאמר אחתי היא כי ירא כו ז
ויאמר אליו יצחק כי כו ט
ויאמר אך הנה אשתך היא כו ט
ויאמר אבימלך מה זאת עשית כו י
ויאמר אבימלך אל יצחק לך כו יו
ויאמר כי עתה הרחיב יי׳ לנו כו כב
ויאמר אנכי אלהי אברהם כו כד
ויאמר אלהם יצחק מדוע כו כז
ויאמר אל בני
ויאמר אליו הנני כז א
ויאמר הנה נא זקנתי כז ב
ויאמר יעקב אל רבקה אמו כז יא
ויאמר אבי ויאמר הנני כז יח
ויאמר יעקב אל אביו כז יט
ויאמר יצחק אל בנו ונו׳
ויאמר כי הקרה כז כ
ויאמר יצחק אל יעקב כז כא
ויאמר הקל קול יעקב כז כב
ויאמר אתה זה בני עשו
ויאמר אני כז כד
ויאמר הגישה לי ואכלה כז כה
ויאמר אליו יצחק אביו כז כו
ויאמר ראה ריח בני כז כז
ויאמר לאביו יקם אבי כז לא
ויאמר לו יצחק אביו
מי אתה ויאמר אני בנך כז לב
ויאמר מי איפה הוא הצד ציד כז לג
ויאמר לאביו ברכני גם אני כז לד
ויאמר בא אחיך במרמה כז לה
ויאמר הכי קרא שמו כז לו
ויען יצחק ויאמר לעשו כז לז
ויאמר עשו אל אביו כז לח
ויען יצחק אביו ויאמר אליו כז לט
ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי כז מא
ויאמר לו לאיתקח אשה כח א
ויאמר אכן יש יי׳ כה יז
ויאמר לדם יעקב אחי כט ד
ויאמר להם הידעתם את לבן כט ה
ויאמר להם השלום לו כט ו
ויאמר הן עוד היום גדול כט ז
ויאמר לו לבן אך עצמי כט יד
ויאמר לבן ליעקב הכי אחי כט טו
ויאמר אעבדך שבע שנים כט יח
ויאמר לבן טוב תתי אתה לך כט יט
ויאמר יעקב אל לבן הבה כט כא
ויאמר אל לבן מה זאת כט כה

ויאמר לבן לא יעשה כן כט כו
ויאמר התחת אלהים אנכי ל ב
ויאמר יעקב אל לבן שלחני ל כה
ויאמר אליו לבן ל כז
ויאמר אליו אתה ידעת ל כט
ויאמר מה אתן לך ל לא
ויאמר יעקב לא תתן לי ל לא
ויאמר לבן הן לו יהי ל לד
ויאמר ה׳ אל יעקב שוב לא ג
ויאמר להן ראה אנכי לא ה
ויאמר אלי מלאך האלהים לא יא
ויאמר שא נא עיניך לא יב
ויאמר לו השמר לך לא כד
ויאמר לבן ליעקב מה עשית לא כו
ויאמר ללבן כי יראתי לא לא
ויען יעקב ויאמר ללבן לא לו
ויען לבן ויאמר אל יעקב לא מג
ויאמר יעקב לאחיו לא מו
ויאמר לבן הגל הזה עד לא מח
ויאמר לבן ליעקב הנה הגל לא נא
ויאמר יעקב כאשר ראם לב ב
ויאמר אם יבא עשו לב ט
ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם לב י
ויאמר אל עבדיו עברו לפני לב יז
ויאמר שלחני כי עלה השחר
ויאמר לא אשלחך לב כז
ויאמר אליו מה שמך
ויאמר יעקב לב כח
ויאמר לא יעקב יאמר עוד לב כט
ויאמר הגידה נא שמך
ויאמר למה זה לב ל
ויאמר מי אלה לך לג ה
ויאמר מי לך כל המחנה לג ח
ויאמר למצא חן לג ח
ויאמר עשו יש לי רב לג ט
ויאמר יעקב אל נא אם נא לג י
ויאמר נסעה ונלכה לג יב
ויאמר אליו אדני ידע לג יג
ויאמר עשו אציגה נא לג טו
ויאמר למה זה לג טו
ויאמר שכם אל חמור לד ד
ויאמר שכם אל אביה לד יא
ויאמר יעקב אל שמעון לד ל
ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה לה א
ויאמר יעקב אל ביתו לה ב
ויאמר לו אלהים שמך יעקב לה י
ויאמר לו אלהים אני אל שדי לה יא
ויאמר אליהם שמעו נא לז ו

ויאמר

ויאמר הנה חלמתי חלום לז ט
ויאמר לו מה החלום הזה לז י
ויאמר ישראל אל יוסף וגו'
ויאמר לו הנני לז יג
ויאמר לו לך נא ראה לז יד
ויאמר את אחי אנכי מבקש לז יו
ויאמר האיש נסעו מזה לז יז
ויאמר לא נכנו נפש לז כא
ויאמר אליהם ראובן לז כב
ויאמר יהודה אל אחיו לז כו
ויכירה ויאמר כתנת בני לז לג
ויאמר כי ארד אל בני לז לה
ויאמר יהודה לאונן לח ח
ויאמר יהודה לתמר כלתו לח יא
ויאמר הבה נא אבוא לח יו
ויאמר אנכי אשלח לח יז
ויאמר מה הערבון לח יח
ויאמר לא מצאתיה לח כב
ויאמר יהודה תקח לה לח כג
ויאמר יהודה הוציאוה לח כד
ויאמר צדקה ממני לח כו
ויאמר אל אשת אדניו לט ח
ויאמר אלהם יוסף הלוא מ ח
ויאמר לו בחלומי והנה גפן מ ט
ויאמר לו יוסף זה פתרנו מ יב
ויאמר ליוסף אף אני בחלומי מ יו
ויען יוסף ויאמר זה פתרנו מ יח
ויאמר פרעה אל יוסף מא טו
ויאמר יוסף אל פרעה מא כה
ויאמר פרעה אל עבדיו מא לח
ויאמר פרעה אל יוסף מא לט ומא מא
ויאמר פרעה אל יוסף אני פרעה מא מד
ויאמר פרעה לכל מצרים מא נה
ויאמר יעקב לבניו למה תתראו מב א
ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר מב ב
ויאמר אלהם מאין באתם מב ז
ויאמר אלהם מרגלים אתם מב ט
ויאמר אלהם לא כי ערות מב יב
ויאמר אלהם יוסף הוא מב יד
ויאמר אלהם יוסף מב יח
ויאמר אל אחיו הושב כספי מב כח
ויאמר אלינו האיש אדני הארץ מב לג
ויאמר אליהם יעקב אביהם מב לו
ויאמר ראובן אל אביו מב לז
ויאמר לא ירד בני עמכם מב לח
ויאמר אליהם אביהם שבו מג ב
ויאמר אליו יהודה לאמר מג ג
ויאמר ישראל למה הרעתם לי מג ו

ויאמר יהודה אל ישראל מג ח
ויאמר אליהם ישראל אביהם מג יא
ויאמר לאשר על ביתו מג יו
ויאמר שלום לכם אל תיראו מג כג
ויאמר השלום אביכם הזקן מג כז
ויאמר הזה אחיכם הקטן מג כט
ויאמר שימו לחם מג לא
ויאמר גם עתה כדבריכם מד י
ויאמר להם יוסף מה המעשה מד טו
ויאמר יהודה מה נאמר לאדני מד יז
ויאמר הלילה לי מעשות זאת מד יז
ויאמר בי אדני מד יח
ויאמר אבינו שבו שברו לנו מד כה
ויאמר עבדך אבי אלינו מד כז
ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף מה ג
ויאמר יוסף אל אחיו גשו נא מה ד
ויאמר אני יוסף אחיכם מה ד
ויאמר פרעה אל יוסף אמר מה יז
ויאמר אלהם אל תרגזו מה כד
ויאמר ישראל רב עוד מה כח
ויאמר אלהים לישראל במראת
ויאמר יעקב יעקב ויאמר הנני מו ב
ויאמר אנכי האל אלהי אביך מו ג
ויאמר ישראל אל יוסף מו ל
ויאמר יוסף אל אחיו מו לא
ויאמר אבי ואחי וצאנם מז א
ויאמר פרעה אל אחיו מז ג
ויאמר פרעה אל יוסף לאמר מז ה
ויאמר פרעה אל יעקב מז ח
ויאמר יעקב אל פרעה מז ט
ויאמר יוסף הבו מקניכם מז יז
ויאמר יוסף אל העם מז כג
ויאמר לו אם נא מצאתי חן מז כט
ויאמר השבעה לי מז לא
ויאמר ליוסף הנה אביך חלה מח א
ויאמר הנה בנך יוסף בא מח ב
ויאמר יעקב אל יוסף מח ג
ויאמר אלי הנני מפרך מח ד
ויאמר מי אלה לך מח ח
ויאמר יוסף אל אביו בני הם וגו' מח ט
ויאמר ישראל אל יוסף מח יא ומח כא
ויאמר יוסף אל אביו לא כן אבי מח יח
ויאמר ידעתי בני ידעתי מח יט
ויאמר ישראל אל יוסף מח כא
ויאמר האספו ואגידה לכם מט א
ויאמר אלהם אני נאסף מט כט
ויאמר פרעה עלה וקבר נ ו
ויאמר אלהם יוסף אל תיראו נ יט

ויאמר יוסף אל אחיו אנכי נ כד
ויאמר אל עמו שמו' א ט
ויאמר מלך מצרים למילדת א טו
ויאמר בילדכן את העבריות א יו
ויאמר להן מדוע עשיתן א יח
ויאמר לרשע למה תכה רעך ב יג
ויאמר מי שמך לאיש
ויאמר אכן נודע הדבר ב יד
ויאמר מדוע מהרתן בא ב יח
ויאמר אל בנתיו ואיו ב כ
ויאמר משה אסרה נא ואראה ג ג
ויאמר משה משה
ויאמר הנני ג ד
ויאמר אל תקרב הלם ג ה
ויאמר אנכי אלהי אביך ג ו
ויאמר יי' ראה ראיתי ג ז
ויאמר משה אל האלהים ג יא וג יג
ויאמר כי אהיה עמך ג יב
ויאמר אלהים אל משה אהיה
ויאמר כה האמר לבני ישראל ג יד
ויאמר עוד אלהים ג טו
ויאמר והן לא יאמינו לי ד א
ויאמר אליו יי' מזה וגו'
ויאמר מטה ד ב
ויאמר השליכהו ארצה ד ג
ויאמר יי' אל משה ד ד וד יט
וד כא וו א וז א וז יד וח א
וח יב וח יו וט א וט יג וט כב
וי א וי יב וי כא ויא א ויא ט
ויד טו ויד כו ויו ד ויו כח ויז ה
ויז יד ויט ט ויט י ויט כא וכד יב
ול לד ול לב ט
ויאמר יי' לו עוד ד ו
ויאמר השב ידך אל חיקך ד ז
ויאמר משה אל יי' בי אדני ד י
ויאמר יי' אליו ד יא
ויאמר בי אדני שלח נא ד יג
ויאמר הלא אהרן אחיך ד יד
ויאמר לו אלכה נא וגו'
ויאמר יתרו ד יח
ויאמר יי' אל אהרן ד כז
ויאמר פרעה מי יי' ה ב
ויאמר אלהם מלך מצרים ה ד
ויאמר פרעה הן רבים עתה ה ה
ויאמר נרפים ה יז
ויאמר יי' אל משה עתה תראה ו א
ויאמר אליו אני יי' ו ב
ויאמר משה לפני יי' ו ל

ויאמר יי׳ אל משה ראה ז א
ויאמר יי׳ אל משה ואל אהרן ז ח
ויאמר יי׳ אל משה כבד ז יד
ויאמר יי׳ אל משה בא ה א
וט א וי א
ויאמר יי׳ אל משה אמר אל אהרן ח א
ויאמר יי׳ אל משה אמר ח ה וח יו
ויאמר העתירו אל יי׳ ח ד
ויאמר משה לפרעה התפאר ח ה
ויאמר למחר ויאמר כדברך ח ו
ויאמר יי׳ אל משה השכם ח טז וט יג
ויאמר לכו זבחו לאלהיכם ח כא
ויאמר משה לא נכון ח כב
ויאמר פרעה אנכי אשלח ח כד
ויאמר משה הנה אנכי ויצא ח כה
ויאמר יי׳ אל משה ואל אהרן ט ח
ויאמר יי׳ אל משה נטה ט כב וי יב
וי כא
ויאמר אלהם חטאתי הפעם ט כז
ויאמר אליו משה כצאתי ט כט
ויאמר אלהם לכו עבדו י ח
ויאמר משה בנערינו י ט
ויאמר אלהם יהי כן יי׳ עמכם י י
ויאמר חטאתי ליי׳ אלהיכם י יז
ויאמר לכו עבדו את יי׳ י כד
ויאמר משה גם אתה תתן י כה
ויאמר לו פרעה לך מעלי י כח
ויאמר משה כן דברת י כט
ויאמר יי׳ אל משה עוד יא א
ויאמר משה כה אמר יי׳ יא ד
ויאמר יי׳ אל משה לא יא ט
ויאמר יי׳ אל משה ואל יב א
ויאמר אלהם משכו יב כא
ויאמר קומו צאו יב לא
ויאמר יי׳ אל משה ואהרן יב מג
ויאמר משה אל העם יג ג
ויאמר משה אל העם אל תיראו יד יג
ויאמר יי׳ אל משה מה תצעק יד טו
ויאמר מצרים אנוסה יד כה
ויאמר אם שמוע תשמע טו כו
ויאמר משה ואהרן יו ו
ויאמר משה בתת יי׳ לכם יו ח
ויאמר משה אל אהרן אמר יו ט
ויאמר משה אלהם הוא יו טו
ויאמר משה אלהם איש יו יט
ויאמר אלהם הוא אשר יו כג
ויאמר משה אכלהו היום יו כה
ויאמר משה זה הדבר יז לב
ויאמר משה אל אהרן קח יז לג
ונשתה ויאמר להם יז ב
ויאמר למה זה העליתנו יז ג
ויאמר יי׳ אל משה עבר יז ח
ויאמר משה אל יהושע יז ט
ויאמר יי׳ אל משה כתב זאת יז יד
ויאמר כי יד על כס יה יז יו
ויאמר אל משה אני חתנך יח ו
ויאמר יתרו ברוך יי׳ יח י
ויאמר מה הדבר הזה יח יד
ויאמר משה לחתנו יח טו
ויאמר דתן משה אליו יח יז
ויאמר יי׳ אל משה הנה אנכי בא יט יט
ויאמר יי׳ אל משה לך אל העם יט י
ויאמר אל העם היו נכנים יט טו
ויאמר יי׳ אל משה רד יט כא
ויאמר משה אל יי׳ יט כג
ויאמר אליו יי׳ לך רד יט כד
וירד משה אל העם ויאמר אלהם יט כה
ויאמר משה אל העם אל תיראו כ כ
ויאמר יי׳ אל משה כה תאמר כ כב
ויאמר הנה דם הברית כד ה
ויאמר יי׳ אל משה עלה כד יב
ויאמר יי׳ אל משה קח לך ל לד
ויאמר יי׳ אל משה לאמר לא יב
ויאמר אלהם אהרן לב ב
ויאמר למה יי׳ לב יא
ויאמר אל משה קול מלחמה לב יז
ויאמר אין קול ענות גבורה לב יח
ויאמר משה אל אהרן לב כא
ויאמר אהרן אל יחר אף לב כב
ויאמר מי ליי׳ אלי לב כו
ויאמר להם כה אמר יי׳ לב כז
ויאמר משה מלאו ידכם לב כט
ויאמר משה אל העם לב ל
ויאמר יי׳ אל משה לב לג ולג יז
ויאמר יי׳ אל משה אמר לג ה
ויאמר משה אל יי׳ ראה לג יב
ויאמר אליו אם אין פניך לג טו
ויאמר יי׳ אל משה גם לג יז
ויאמר אני אעביר כל טובי לג יט
ויאמר לא תוכל לראת לג כ
ויאמר יי׳ הנה מקום אתי לג כא
ויאמר יי׳ אל משה פסל לך לד א
ויאמר אם נא מצאתי חן לד ט
ויאמר הנה אנכי כרת ברית לד י
ויאמר יי׳ אל משה כתב לד כז
בני ישראל ויאמר אלהם לה א
ויאמר משה אל כל עדת לה ד
ויאמר משה אל בני ישראל לה ל
ויאמר משה אל העדה ויקר ח ה
ויאמר משה אל אהרן ואל ח לא
ויאמר אל אהרן ט ב
ויאמר משה זה הדבר ט ז
ויאמר משה אל אהרן ט ז
ויאמר משה אל אהרן לאמר י ג
ויאמר אלהם קרבו שאו י ד
ויאמר משה אל אהרן י ו
ויאמר יי׳ אל משה יו ב
ויאמר יי׳ אל משה אמר כא א
ויאמר יי׳ אל משה פקד במד׳ ג מ
ויאמר יי׳ אל משה נשיא ז ד ויא
ויאמר אלהם משה ט ח
ויאמר משה לחבב י כט
ויאמר אליו לא אלך י ל
ויאמר אל נא תעזב אתנו י לא
ויהי בנסע הארון ויאמר משה י לה
ויאמר משה אל יי׳ יא יא ויד יג
ויאמר יי׳ אל משה אספה יא יז
ויאמר משה שש מאות יא כא
ויאמר יי׳ אל משה יא כג
ויאמר לו משה יא כט
ויאמר יי׳ פתאם יב ד
ויאמר שמעו נא דברי יב ו
ויאמר אהרן אל משה בי אדני יב יא
ויאמר יי׳ אל משה ואביה יב יד
ויאמר אלהם עלו זה בנגב יג יז
ויאמר עלה נעלה יג ל
ויאמר יי׳ אל משה עד אנה יד יא
ויאמר יי׳ סלחתי כדברך יד כ
ויאמר משה למה זה יד מא
ויאמר יי׳ אל משה מות יומת טו לה
ויאמר משה אל קרח יו ח ויו יו
ויאמר אל יי׳ אל תפן יו טו
ויאמר משה בזאת תדעון יו כח
ויאמר משה אל אהרן יז יא
ויאמר יי׳ אל משה השב יז כה
ויאמר יי׳ אל אהרן יח א ויח כ
ויאמר להם שמעו נא המרים כ י
ויאמר יי׳ אל משה ואל אהרן כ יב
ויאמר אליו אדום לא תעבר בי כ יח
ויאמר לא תעבר כ כ
ויאמר יי׳ אל משה כ כג
ויאמר יי׳ אל משה עשה כא ח
ויאמר יי׳ אל משה אל כא לד
ויאמר מואב אל זקני מדין כב ד

ויאמר

ויאמר אלהים לינו פה כב ח
ויאמר מי האנשים האלה כב ט
ויאמר בלעם אל האלהים כב י
ויאמר אלהים אל בלעם כב יב
ויאמר אל שרי בלק כב יג
ויאמר אל עבדי בלק כב יח
ויאמר לו אם לקרא לך באו כב כ
ויאמר בלעם לאתון כב כט
לעשות לך כה ויאמר לא כב ל
ויאמר אליו מלאך ה' כב לב
ויאמר בלעם אל מלאך ה' כב לד
ויאמר מלאך ה' אל בלעם כב לה
ויאמר בלק אל בלעם כב לז
וכג יא וכג כה
ויאמר בלעם אל בלק כב לח
וכג א וכג כט
ויאמר בלעם לבלק כג ג
ויקר אלהים אל בלעם
ויאמר אליו כג ד
ויאמר שוב אל בלק כג ה וכג יו
ויאמר אליו בלק לכה נא אתי
כג יג
ויאמר אל בלק התיצב כג טו
ויאמר לו בלק מה דבר ה' כג יז
ויאמר אל בלק הלא כג כו
ויאמר בלק אל בלעם כג כז וכד י
ויאמר בלעם אל בלק הלא כד יב
ויאמר ה' אל משה כה ד וכו יב וכז יח
ויאמר משה אל שפטי ישראל כה ה
ויאמר ה' אל משה ואל אלעזר כו א
ויאמר משה אל בני ישראל ל א
ויאמר אליהם משה לא טו ולב כ
ויאמר אלעזר הכהן לא כא
ויאמר משה לבני גד לב ו
ויאמר בני גד לב כה
ויאמר משה אלהם לב כט
ויאמר ה' אלי אמר להם א מב
ויאמר ה' אלי לאמר ב ב וט יג
ויאמר ה' אלי ב ט וב לא וג ב וג כו
וה כח וט יג וי יא ויח יז
ויאמר אלהם שמע ישראל ה א
אל כל ישראל ויאמר אלהם כט א
ויאמר אלהם בן מאה לא ב
ויאמר אליו לעיני כל ישראל לא ז
ויאמר ה' אל משה לא יד ולא יו
ויאמר חזק ואמץ לא כג
ויאמר אסתירה פני לב כ
ויאמר אלהם שימו לבבכם לב מו

ויגרש מפניך אויב
ויאמר השמד לג כו
ויאמר ה' אליו זאת לד ד
ויאמר ה' אל יהושע בן נון יהוש' א א
ויאמר יהושע אל העם ג ה
ויאמר יהושע אל הכהנים ג ו
ויאמר ה' אל יהושע ג ז וה ט וו ב וז י
וח א וח יח וי ח ויא ו
ויאמר יהושע אל בני ישראל ג ט
ויאמר יהושע בזאת תדעון ג י
ויאמר ה' אל יהושע לאמר ד א
ויאמר להם יהושע ד ה
ויאמר ה' אל יהושע לאמר ד טו
ויאמר אל בני ישראל לאמר ד כא
ויאמר לו הלנו אתה ה יג
ויאמר לא כי אני שר צבא ה' ה יד
ויאמר לו מה אדני ה יד
ויאמר שר צבא ה' אל יהושע ה טו
ויאמר אלהם שאו ו ו
ויאמר אל העם ו ז
ויאמר יהושע אל העם הריעו ו יו
ויאמר יהושע אהה ה' אלהים ז ז
ויאמר יהושע אל עכן ז יט
ויאמר יהושע מה עכרתנו ז כה
ויאמר אליהם יהושע ט ח
ויאמר לעיני ישראל י יב
ויאמר יהושע גלו אבנים י יח
ויאמר יהושע פתחו את פי י כב
ויאמר אל קציני אנשי המלחמה י כד
ויאמר אליהם יהושע אל תיראו י כה
ויאמר ה' אליו אתה זקנת יג א
ויאמר אליו כלב בן יפנה יד ו
ויאמר כלב אשר יכה טו יו
ויאמר לה כלב מה לך טו יח
ויאמר אלהם יהושע יז טו
ויאמר יהושע אל בית יוסף יז יז
ויאמר יהושע אל בני ישראל יח ג
ויאמר אליהם אתם שמרתם כב ב
ויאמר אליהם לאמר כב ח
ויאמר פינחס בן אלעזר כב לא
ויאמר אלהם אני זקנתי כג ב
ויאמר יהושע אל כל העם כד ב
ויאמר חלילה לנו מעזב את ה' כד יו
ויאמר יהושע אל העם כד יט
ויאמר העם אל יהושע כד כא
ויאמר יהושע אל העם כד כב
ויאמר יהושע אל כד כז
ויאמר ה' יהודה יעלה שופט' א ב

ויאמר יהודה לשמעון אחיו א ג
ויאמר אדני בזק א ז
ויאמר כלב אשר יכה א יב
ויאמר לה כלב מה לך א יד
ויאמר אעלה אתכם ב א
ויאמר יען אשר עברו ב כ
ויאמר דבר סתר לי וגו'
ויאמר הס ג יט
ויאמר אהוד דבר אלהים ג כ
ויאמר אלהם רדפו אחרי ג כח
ויאמר אליה ברק ד ח
ויאמר אליה השקיני נא ד יט
ויאמר אליה עמד פתח ד כ
ויאמר להם כה אמר ה' ו ח
ויאמר אליו ה' עמך ו יב
ויאמר אליו גדעון ו יג
ויאמר לך בכחך זה ו יד
ויאמר אליו בי אדני ו טו
ויאמר אליו ה' כי אהיה עמך ו יו
ויאמר אליו אם נא מצאתי ו יז
ויאמר אליו מלאך האלהים ו כ
ויאמר גדעון אהה אדני ו כב
ויאמר לו ה' שלום לך ו כג
ויאמר לו ה' קח את פר השור ו כה
ויאמר יואש לכל אשר ו לא
ויאמר גדעון אל האלהים ו לו ו לט
ויאמר ה' אל גדעון ז ב
ויאמר ה' אל גדעון ז ד
ויאמר ה' אל גדעון ז ה וז ז
ויאמר אליו ה' קום רד ז ט
ויאמר הנה חלום חלמתי ז יג
ויאמר אין זאת ז יד
ויאמר קומו כי נתן ה' ז טו
ויאמר אליהם ממני תראו ז יז
ויאמר אליהם מה עשיתי ח ב
ויאמר לאנשי סכות ח ה
ויאמר שרי סכות ח ו
ויאמר גדעון לכן בתת ה' ח ז
ויאמר גם לאנשי פנואל ח ט
ויאמר הנה זבח ח טו
ויאמר אל זבח ואל צלמנע וגו' ח יח
ויאמר ליתר בכורו ח כ
ויאמר זבח וצלמנע ח כא
ויאמר אלהם גדעון ח כג וח כד
ויאמר להם שמעו אלי ט ז
ויאמר להם הזית ט ט
ויאמר האטד אל העצים ט טו
ויאמר געל בן עבד ט כח

ויאמר

ויאמר לאבימלך רבה צבאך ט כט
ויאמר אל זבול הנה עם וגו'
ויאמר אליו זבל את צל ט לו
ויאמר הנה עם ירדים ט לז
ויאמר אליו זבל ט לח
ויאמר אל העם אשר עמו ט מח
ויאמר לו שלף ט נד
ויאמר ה' אל בני ישראל י יא
ויאמר כל העם שרי גלעד י יח
ויאמר יפתח לזקני גלעד יא ז
ויאמר יפתח אל זקני גלעד יא ט
ויאמר מלך בני עמון יא יג
ויאמר לו כה אמר יפתח יא טו
ויאמר לו ישראל יא יט
ויאמר אהה בתי יא לה
ויאמר לכי וישלח אותה יא לח
ויאמר יפתח אלהים יב ב
האפרתי אתה ויאמר לא יב ה
ויאמר סבלת יב ו
ויאמר אליה הנה נא את עקרה יג ג
ויאמר לי הנך הרה יג ז
ויאמר לו האתה וגו'
ויאמר אני יג יא
ויאמר מנוח אתה יבא נא יג יב
ויאמר מלאך ה' יג יג
ויאמר מנוח אל מלאך ה' יג טו ויג יז
ויאמר מלאך ה' אל מנוח יג יו
ויאמר לו מלאך ה' יג יח
ויאמר מנוח אל אשתו יג כב
ויאמר אשה ראיתי יד ב
ויאמר לו אביו ואמו וגו'
ויאמר שמשון אל אביו יד ג
ויאמר להם שמשון יד יב
ויאמר להם מהאכל יצא יד יד
ויאמר לה הנה לאבי יד יו
ויאמר להם לולא יד יח
ויאמר אבאה אל אשתי טו א
ויאמר אביה אמר אמרתי טו ב
ויאמר להם שמשון טו ג וטו ז
ויאמר להם כאשר עשו טו יא
ויאמר להם שמשון טו יב
ויאמר שמשון בלחי החמור טו יו
ויאמר אליה שמשון יו ז
ויאמר אליה אם אסור יו יא
ויאמר אליה אם תארגי יו יג
ויאמר לה מורה לא עלה יו יז
ויקץ משנתו ויאמר יו כ

ויאמר שמשון אל הנער יו כו
ויאמר שמשון תמת נפשי יו ל
ויאמר לאמו אלף ומאה יז ב
ויאמר לו מיכה מאין תבוא
ויאמר אליו לוי אנכי יז ט
ויאמר לו מיכה שבה עמדי יז י
ויאמר מיכה עתה ידעתי יז יג
ויאמר אליהם כזה וכזה יח ד
ויאמר להם הכהן לכו לשלום יח ו
ויאמר אליהם הכהן מה יח יח
ויאמר את אלהי יח כד
ויאמר אבי הנערה אל חתני יט ה
ויאמר אבי הנערה יט ו ויט ח
ויאמר הנער אל אדניו יט יא
ויאמר אליו אדניו יט יב
ויאמר לנערו לך ונקרבה יט יג
ויאמר האיש הזקן יט יז
ויאמר האיש הזקן שלום לך יט כ
ויאמר אלהם אל אחי אל תרעו יט כג
ויאמר אליה קומי ונלכה יט כח
ויאמר ה' יהודה בתחלה כ יח
ויאמר ה' עלו אליו כ כג
ויאמר ה' עלו כי מחר כ כח
ויאמר לקוצרים ה' רות ב ד
ויאמר בעז לנערו ב ה
ויאמר בעז אל רות ב ח
ויען בעז ויאמר לה ב יא
ויאמר לה בעז לעת האכל ב יד
ויאמר מי את ותאמר אנכי רות ג ט
ויאמר ברוכה את לה' ג י
ויאמר אל יודע כי באה האשה ג יד
ויאמר הבי המטפחת ג טו
ויאמר סורה שבה פה ד א
ויאמר שבו פה ד ב
ויאמר לגאל ד ג
ויאמר אנכי אגאל ד ד
ויאמר בעז ביום קנותך ד ה
ויאמר הגאל לא אוכל ד ו
ויאמר הגאל לבעז קנה לך ד ח
ויאמר בעז לזקנים ד ט
ויאמר לה אלקנה אישה שמו' א א ח
ויאמר אליה עלי א יד
ויען עלי ויאמר לכי לשלום א יז
ויאמר לה אלקנה אישה א כג
ויאמר אליו האיש ב יו
ויאמר להם למה תעשון ב כג
ויאמר אליו כה אמר ה' ב כז

ויקרא ה' אל שמואל ויאמר ג ד
ויאמר הנני כי קראתי לי
ויאמר לא קראתי ג ה וג ו
ויאמר הנני כי קראת לי ג ח
ויאמר עלי לשמואל ג ט
ויאמר שמואל דבר ג י
ויאמר ה' אל שמואל ג יא ויו א ויו ז
ויאמר שמואל בני ויאמר הנני ג יו
ויאמר מה הדבר אשר דבר ג יז
ויאמר מה קול ההמון ד יד
ויאמר האיש אל עלי וגו'
ויאמר מה היה ד יו
ויאמר נס ישראל ד יז
ויאמר שמואל אל כל בית ז ג
ויאמר שמואל קבצו ז ה
ויאמר ה' אל שמואל ח ז
ויאמר שמואל את כל דברי ה' ח י
ויאמר זה יהיה משפט המלך ח יא
ויאמר ה' אל שמואל וגו'
ויאמר שמואל אל אנשי ח כב
ויאמר קיש אל שאול בנו ט ג
ויאמר לו הנה נא איש אלהים ט ו
ויאמר שאול לנערו ט ז וט י
ויאמר הנה נמצא בידי ט ח
ויאמר הגידה נא לי ט יח
ויאמר אנכי הראה ט יט
ויען שאול ויאמר ט כא
ויאמר שמואל לטבח ט כג
ויאמר הנה הנשאר ט כד
ויאמר הלוא כי משחך ה' י א
ויאמר העם איש אל רעהו י יא
ויען איש משם ויאמר י יב
ויאמר דוד שאול אליו י יד
ויאמר לבקש י יד
ויאמר דוד שאול הגידה י טו
ויאמר שאול אל דודו י יו
ויאמר אל בני ישראל י יח
ויאמר ה' הנה הוא נחבא י כב
ויאמר שמואל אל כל העם י כד
ויאמר אלהם נחש יא ב
ויאמר שאול מה לעם יא ה
ויאמר העם אל שמואל מי יא יב
ויאמר שאול לא יומת איש יא יג
ויאמר שמואל אל העם
יא יד ויב ו ויב כ
ויאמר שמואל אל כל ישראל יב א
ויאמר

ויאמר אליהם עד יי׳ תנ׳
ויאמר עד יב ה
ויאמר שאול הגישו יג ט
ויאמר שמואל מה עשית
ויאמר שאול כי ראיתי יג יא
ויאמר שמואל אל
שאול נסכלת יג יג
ויאמר יונתן בן שאול יד א
ויאמר יונתן אל הנער יד ו
ויאמר לו נשא כליו יד ז
ויאמר יהונתן הנה אנחנו יד ח
ויאמר יונתן אל נשא יד יב
ויאמר שאול לעם יד יז
ויאמר שאול לאחיה יד יח
ויאמר שאול אל הכהן יד יט
ויאמר השבע השביע יד כח
ויאמר יונתן עכר אבי יד כט
ויאמר בגדתם יד לג
ויאמר שאול פצו בעם יד לד
ויאמר שאול נרדה וגו׳
ויאמר הכהן יד לו
ויאמר שאול גשו הלם יד לח
ויאמר אל כל ישראל יד מ
ויאמר שאול אל יי׳ אלהי ישראל יד מא
ויאמר שאול הפילו ביני יד מב
ויאמר שאול אל יונתן וגו׳
ויאמר טעם טעמתי יד מג
ויאמר שאול כה יעשה אלהים יד מד
ויאמר העם אל שאול יד מה
ויאמר שמואל אל שאול טו א וטו כד
ויאמר שאול אל הקיני טו ו
ויאמר לו שאול ברוך טו יג
ויאמר שמואל ומה קול טו יד
ויאמר שאול מעמלקי טו טו
ויאמר שמואל אל שאול וגו׳
ויאמר לו דבר טו יו
ויאמר שמואל הלא אם קטן טו יז
ויאמר לך והחרמתה טו יח
ויאמר שאול אל שמואל טו כ וטו כד
ויאמר שמואל החפץ ליי׳ טו כב
ויאמר אליו שמואל טו כח
ויאמר חטאתי טו ל
ויאמר שמואל הגישו וגו׳
ויאמר אגג אכן סר טו לב
ויאמר שמואל כאשר שכלה טו לג
ויאמר שמואל איך אלך וגו׳
ויאמר יי׳ עגלת בקר תקח יו ב
ויאמר שלום באך יו ד

ויאמר שלום לזבח יו ה
ויאמר אך נגד יי׳ משיחו יו ו
ויאמר גם בזה לא בחר יי׳ יו ח ויו ט
ויאמר שמואל אל ישי יו י
ויאמר שמואל אל ישי וגו׳
ויאמר שמואל אל ישי יו יא
ויאמר יי׳ קום משחהו יו יב
ויאמר שאול אל עבדיו יו יז
ויען אחד מהנערים ויאמר יו יח
ויאמר שלחה אלי את דוד בנך יו יט
ויאמר להם למה תצאו יז ח
ויאמר הפלשתי אני חרפתי יז י
ויאמר ישי לדוד בנו יז יז
ויאמר איש ישראל יז כה
ויאמר דוד אל האנשים יז כו
ויאמר לו העם כדבר הזה יז כז
ויאמר למה זה ירדת יז כח
ויאמר דוד מה עשיתי עתה יז כט
ויאמר כדבר הזה יז ל
ויאמר דוד אל שאול יז לב ויז לד
ויז לט
ויאמר שאול אל דוד יז לג וכו כה
ויאמר דוד יי׳ אשר הצלני יז לז
ויאמר שאול אל דוד לך יז לז
ויאמר הפלשתי אל דוד יז מג ויז מד
ויאמר דוד אל הפלשתי יז מה
ויאמר אבנר חי נפשך יז נה
ויאמר המלך שאל אתה יז נו
ויאמר אליו שאול בן מי
ויאמר דוד בן עבדך יז נח
ויאמר נתנו לדוד רבבות יח ח
ויאמר אכה בדוד ובקיר יח יא
ויאמר שאול אל דוד יח יז
ויאמר דוד אל שאול יח יח
ויאמר שאול אתננה לו וגו׳
ויאמר שאול אל דוד יח כא
ויאמר דוד הנקלה בעיניכם יח כג
ויאמר שאול כה תאמרו יח כה
ויאמר אליו אל יחטא המלך יט ד
ויאמר שאול אל מיכל יט יז
ויאמר איפה שמואל ודוד
ויאמר הנה בנוית יט כב
ויבא ויאמר לפני יהונתן כ א
ויאמר לו חלילה לא תמות כ ב
ויאמר ידע ידע אביך וגו׳
ויאמר אל ידע כ ג
ויאמר יהונתן אל דוד כ ד
ויאמר דוד אל יהונתן כ ה וכ י

ויאמר יהונתן חלילה לך כ ט
ויאמר יהונתן אל דוד כ יא וכ יב
ויאמר לו יהונתן מחר חדש כ יח
ויאמר שאול אל יהונתן בנו כ כז
ויאמר שלחני נא כ כט
ויאמר לו בן נעות המרדות כ ל
ויאמר אליו למה יומת כ לב
ויאמר לנערו רץ מצא נא כ לו
ויאמר הלוא החצי כ לז
ויאמר לו לך הבא העיר כ מ
ויאמר יהונתן לדוד לך לשלום כ מב
ויאמר מדוע אתה לבדך כא ב
ויאמר דוד לאחימלך וגו׳
ויאמר אלי איש אל ידע כא ג
ויען הכהן את דוד ויאמר כא ה
ויאמר לו כי אם אשה כא ו
ויאמר דוד לאחימלך כא ט
ויאמר הכהן חרב גלית וגו׳
ויאמר דוד אין כמוה כא י
ויאמר אכיש אל עבדיו כא טו
ויאמר אל מלך מואב כב ג
ויאמר גד הנביא אל דוד כב ה
ויאמר שאול לעבדיו כב ז
ויאמר שאול שמע נא בן
אחיטוב ויאמר הנני כב יב
ויאמר אליו שאול כב יג
ויאמר המלך מות תמות כב יו
ויאמר המלך לרצים כב יז
ויאמר המלך לדויג כב יח
ויאמר דוד לאביתר כב כב
ויאמר יי׳ אל דוד לך כג ב
ויאמר שאול נכר אתו כ ז
ויאמר אל אביתר הכהן הגישה כג ט
ויאמר דוד יי׳ אלהי ישראל כג י
ויאמר יי׳ ירד כג יא
ויאמר דוד היסגירו וגו׳
ויאמר יי׳ יסגירו כג יב
ויאמר אליו אל תירא כג יז
ויאמר שאול ברכים אתם כג כא
ויאמר לאנשיו חלילה לי מיי׳ כד ו
ויאמר דוד לשאול למה כד י
ויאמר שאול הקלך זה כד יז
ויאמר אל דוד צדיק אתה כד יח
ויאמר דוד לנערים כה ה
ויאמר מי דוד ומי בן ישי כה י
ויאמר דוד לאנשיו כה יג
ויאמר דוד לאביגל כה לב
ויאמר ברוך יי׳ כה לט

ויאמר אל אחימלך החתי ונו׳
ויאמר אבישי כו ו
ויאמר אבישי אל דוד כו ח
ויאמר דוד אל אבישי כו ט
ויאמר דוד חי יי׳ כו י
ויען אבנר ויאמר כו יד
ויאמר דוד אל אבנר כו טו
ויאמר הקולך זה בני דוד
ויאמר דוד קולי אדני כו יז
ויאמר למה זה אדני כו יח
ויאמר שאול חטאתי כו כא
ויאמר הנה חנית המלך כו כב
ויאמר דוד אל לבו כז א
ויאמר דוד אל אכיש
כז ה וכח ב וכט ח
ויאמר אכיש אל פשטתם היום
ויאמר דוד על נגב יהודה כז י
ויאמר אכיש אל דוד כח א וכח ב
ויאמר שאול לעבדיו כח ז
ויאמר קסמי נא לי באוב כח ח
ויאמר את שמואל כח יא
ויאמר לה המלך כח יג
ויאמר לה מה תארו כח יד
ויאמר שמואל אל שאול כח טו
ויאמר שאול צר לי מאד כח טו
ויאמר שמואל ולמה תשאלני כח יו
וימאן ויאמר לא אכל כח כג
ויאמר אכיש אל שרי כט ג
ויקרא אכיש אל דוד ויאמר כט ו
ויען אכיש ויאמר אל דוד כט ט
ויאמר דוד אל אביתר ל ז
ויאמר לו רדף ל ח
ויאמר לו דוד למי אתה
ויאמר נער מצרי אנכי ל יג
ויאמר אליו דוד התורדני ל טו
ויאמר דוד לא תעשון כן אחי ל כג
ויאמר שאול לנשא כליו לא ד
ויאמר לו דוד אי מזה תבוא
ויאמר אליו ממחנה שמו׳ ב א ג
ויאמר אליו דוד מה היה הדבר
הגד נא לי ויאמר אשר נס א ד
ויאמר דוד אל הנער המגיד א ה
ויאמר הנער המגיד לו א ו
ויאמר לי מי אתה א ח
ויאמר אלי עמד נא עלי א ט
ויאמר דוד אל הנער א יג
ויאמר בן איש א יג
ויאמר אליו דוד א יד

ויאמר גש פגע בו א טו
ויאמר אליו דוד א יו
ויאמר ללמד בני יהודה קשת א יח
ויאמר יי׳ אליו עלה
ויאמר דוד אנה אעלה
ויאמר חברנה ב א
ויאמר אליהם ברכים אתם ב ה
ויאמר אבנר אל יואב ונו׳
ויאמר יואב יקמו ב יד
ויאמר האתה זה עשאל
ויאמר אנכי ב כ
ויאמר לו אבנר נטה לך ב כא
ויאמר הלנצח תאכל חרב ב כו
ויאמר יואב חי האלהים ב כז
ויאמר אל אבנר מדוע באתה ג ז
ויאמר הראש כלב אנכי ג ח
ויאמר טוב אני אכרת ג יג
ויאמר אליו אבנר לך שוב ג יו
ויאמר אבנר אל דוד ג כא
ויאמר מה עשיתה ג כד
ויאמר נקי אנכי ג כח
ויאמר דוד אל יואב ג לא
ויאמר המלך אל עבדיו ג לח
רמון הבארתי ויאמר להם ד ט
ויאמר יי׳ לך אתה תרעה ה ב
ויאמר לדוד לאמר ה ו
ויאמר דוד ביום ההוא ה ח
ויאמר יי׳ אל דוד ה יט
ויאמר פרץ יי׳ את איבי ה כ
ויאמר לא תעלה ה כג
ויאמר איך יבוא אלי ארון יי׳ ו ט
ויאמר דוד אל מיכל לפני יי׳ ו כא
ויאמר המלך אל נתן הנביא ז ב
ויאמר נתן אל המלך ז ג
ויאמר מי אנכי אדני יי׳ ז יח
ויאמר דוד הכי יש עוד ט א
ויאמר המלך אליו
האתה ציבא ויאמר עבדך ט ב
ויאמר המלך האפס עוד איש ונו׳
ויאמר ציבא אל המלך ט ג
ויאמר לו המלך איפה הוא
ויאמר ציבא אל המלך ט ד
ויאמר דוד מפיבשת ט ו
ויאמר לו דוד אל תירא ט ז
וישתחו ויאמר מה עבדך ט ח
נער שאול ויאמר אליו ט ט
ויאמר ציבא אל המלך ט יא
ויאמר דוד אעשה חסד י ב

ויאמר המלך שבו בירחו י ה
ויאמר אם תחזק ארם י יא
ויאמר הלוא זאת בת שבע יא ג
ויאמר דוד לאוריה רד יא ח
ויאמר דוד אל אוריה הלוא יא
ויאמר אוריה אל דוד יא יא
ויאמר דוד אל אוריה יא יב
ויאמר המלאך אל דוד יא כג
ויאמר דוד אל המלאך יא כה
ויבא אליו ויאמר לו יב א
ויאמר אל נתן חי יי׳ יב ה
ויאמר נתן אל דוד אתה האיש יב ז
ויאמר דוד אל נתן ונו׳
ויאמר נתן אל דוד יב יג
ויאמר דוד אל עבדיו יב יט
ויאמר בעוד הילד חי יב כב
ויאמר נלחמתי ברבה יב כז
ויאמר לו מדוע אתה ככה דל ונו׳
ויאמר לו אמנון יג ד
ויאמר לו יהונדב יג ה
ויאמר אמנון אל המלך יג ו
ויאמר אמנון הוציאו כל איש יג ט
ויאמר אמנון אל תמר יג י
ויחזק בה ויאמר לה יג יא
ויאמר לה אמנון קומי לכי יג טו
ויאמר שלחו נא את זאת מעלי יג יז
ויאמר אליה אבשלום אחיה יג כ
ויאמר הנה נא גוזים לעבדך יג כד
ויאמר המלך אל אבשלום יג כה
ויאמר אבשלום ולא ונו׳
ויאמר לו המלך למה יג כו
ויאמר אל יאמר אדני את כל יג לב
ויאמר יונדב אל המלך יג לה
ויאמר אליה התאבלי נא יד ב
ויאמר לה המלך מה לך יד ה
ויאמר המלך אל האשה יד ח
ויאמר המלך המדבר אליך יד י
ויאמר חי יי׳ יד יא
ויאמר דברי יד יב
ויאמר אל האשה יד יח
ויאמר המלך היד יואב אתך יד יט
ויאמר המלך אל יואב יד כא
ויאמר יואב היום ידע עבדך יד כב
ויאמר המלך יסב אל ביתו יד כד
ויאמר אל עבדיו ראו חלקת יד ל
ויאמר אליו למה הציתו יד לא
ויאמר אבשלום אל יואב יד לב
ויאמר אי מזה עיר אתה טו ב

ויאמר

ויאמר מאחד שבטי ישראל	טו	ב
ויאמר אליו אבשלום	טו	ג
ויאמר אבשלום מי ישימני	טו	ד
ויאמר אבשלום אל המלך	טו	ז
ויאמר לו המלך לך בשלום	טו	ט
ויאמר דוד לכל עבדיו	טו	יד
ויאמר המלך אל אתי הגתי	טו	יט
ויאמר דוד אל אתי	טו	כב
ויאמר המלך לצדוק	טו	כה
ויאמר המלך אל צדוק	טו	כז
ויאמר דוד סכל נא	טו	לא
ויאמר לו דוד אם עברת	טו	לג
ויאמר המלך אל ציבא		
מה אלה לך ויאמר ציבא	יו	ב
ויאמר המלך ואיה בן אדניך		
ויאמר ציבא אל המלך	יו	ג
ויאמר המלך לצבא וגו׳		
ויאמר ציבא השתחויתי	יו	ד
ויאמר אבישי בן צרויה	יו	ט
ויאמר המלך מה לי ולכם	יו	י
ויאמר דוד אל אבישי	יו	יא
ויאמר חושי אל אבשלום	יו	יו
ויאמר אבשלום אל חושי	יו	יז
ויאמר חושי אל אבשלום	יו יח ויז ז	
ויאמר אבשלום אל אחיתפל	יו	כ
ויאמר אחיתפל אל אבשלום	יו כא ויז א	
ויאמר אבשלום קרא נא	יז	ה
ויאמר אבשלום אליו	יז	ו
ויאמר חושי אתה ידעת	יז	ח
ויאמר אבשלום וכל	יז	יד
ויאמר חושי אל צדוק	יז	טו
ויאמר המלך אל העם	יח	ב
ויאמר העם לא תצא	יח	ג
ויאמר אליהם המלך	יח	ד
ויאמר הנה ראיתי	יח	י
ויאמר יואב לאיש המגיד לו	יח	יא
ויאמר האיש אל יואב	יח	יב
ויאמר יואב לא כן אחילה	יח	יד
ויאמר לו יואב לא איש בשרה	יח	כ
ויאמר יואב לכושי	יח	כא
ויאמר אל יואב ויהי מה		
ויאמר יואב למה זה אתה רץ	יח	כב
ויהי מה ארוץ ויאמר לו רוץ	יח	כג
ויאמר המלך אם לבדו	יח	כה
ויאמר הנה איש רץ לבדו		
ויאמר המלך גם זה מבשר	יח	כו

ויאמר הצפה וגו׳		
ויאמר המלך איש טוב	יח	כז
ויאמר אל המלך שלום וגו׳		
ויאמר ברוך יי׳ אלהיך	יח	כח
ויאמר לו המלך שלום לנער וגו׳		
ויאמר אחימעץ ראיתי	יח	כט
ויאמר המלך סב התיצב כה	יח	ל
ויאמר הכושי יתבשר	יח	לא
ויאמר המלך אל הכושי וגו׳		
ויאמר הכושי יהיו כנער	יח	לב
ויאמר הובשת היום	יט	ו
ויאמר אל המלך אל יחשב לי	יט	כ
ויען אבישי בן צרויה ויאמר	יט	כב
ויאמר דוד מה לי ולכם	יט	כג
ויאמר המלך אל שמעי	יט	כד
ויאמר לו המלך למה	יט	כו
ויאמר לו המלך למה תדבר	יט	ל
ויאמר מפיבשת אל המלך	יט	לא
ויאמר המלך אל ברזלי	יט	לד
ויאמר ברזלי אל המלך	יט	לה
ויאמר המלך אתי יעבר	יט	לט
ויאמר עשר ידות לי במלך	יט	מד
ויאמר אין לנו חלק בדוד	כ	א
ויאמר המלך אל עמשא	כ	ד
ויאמר דוד אל אבישי	כ	ו
ויאמר יואב לעמשא	כ	ט
ויאמר מי אשר חפץ ביואב	כ	יא
האתה יואב ויאמר אני	כ	יז
ויאמר שמע אנכי	כ	יז
ויאמר יי׳ אל שאול	כא	א
לגבענים ויאמר אליהם	כא	ב
ויאמר דוד אל הגבענים	כא	ג
ויאמר מה אתם אמרים	כא	ד
ויאמר המלך אני אתן	כא	ו
ויאמר להכות את דוד	כא	יו
ויאמר חלילה לי יי׳	כג	יז
ויאמר המלך אל יואב	כד	ב
ויאמר יואב אל המלך	כד	ג
ויאמר דוד אל יי׳ חטאתי	כד	י
ויאמר לו התבוא לך	כד	יג
ויאמר דוד אל גד	כד	יד
ויאמר למלאך המשחית	כד	יו
ויאמר דוד אל יי׳ וגו׳		
ויאמר הנה אנכי חטאתי	כד	יז
ויאמר לו עלה הקם	כד	יח
ויאמר ארונה מדוע וגו׳		
ויאמר דוד לקנות	כד	כא
ויאמר ארונה אל דוד	כד	כב

ויאמר ארונה אל המלך	כד	כג
ויאמר המלך אל ארונה	כד	כד
ויאמר המלך מה לך	מלכ׳ א א	יז
ויאמר נתן אדני המלך	א	כד
ויאמר קראו לי לבת שבע	א	כח
ויאמר המלך דוד קראו לי	א	לב
ויאמר המלך להם	א	לג
ויאמר אמן כן יאמר יי׳	א	לו
ויאמר מדוע קול הקריה	א	מא
ויאמר אדניהו בא	א	מב
ויען יונתן ויאמר לאדניהו	א	מג
ויאמר שלמה אם יהיה	א	נב
ויאמר לו שלמה לך לביתך	א	נג
ויאמר שלום	ב	יג
ויאמר דבר לי אליך	ב	יד
ויאמר את ידעת	ב	טו
ויאמר אמרי נא לשלמה	ב	יז
ויאמר לה המלך	ב	כ
ויען המלך שלמה ויאמר	ב	כב
ויאמר אליו כה אמר המלך	ב	ל
ויאמר לא כי פה אמות	ב	ל
ויאמר לו המלך עשה	ב	לא
ויקרא לשמעי ויאמר לו	ב	לו
ויאמר שמעי למלך	ב	לח
ויקרא לשמעי ויאמר אליו	ב	מב
ויאמר המלך אל שמעי	ב	מד
ויאמר אלהים שאל מה אתן	ג	ה
ויאמר שלמה אתה עשית	ג	ו
ויאמר אלהים אליו	ג	יא
ויאמר המלך זאת אמרת	ג	כג
ויאמר המלך קחו לי חרב	ג	כד
ויאמר המלך גזרו את הילד	ג	כה
ויאמר תנו לה את הילוד החי	ג	כו
ויאמר ברוך יי׳ היום	ה	כא
ויאמר ברוך יי׳	ח	טו
ויאמר יי׳ אל דוד אבי	ח	יח
ויאמר יי׳ אליו	ט	ג
ויאמר מה הערים האלה	ט	יג
ויאמר יי׳ לשלמה יען	יא	יא
ויאמר הדד אל פרעה	יא	כא
ויאמר לו פרעה	יא	כב
ויאמר לא כי שלח	יא	כב
ויאמר לירבעם קח לך עשרה	יא	לא
ויאמר אליהם לכו עד	יב	ה
ויאמר אליהם מה אתם	יב	ט
ויאמר ירבעם בלבו	יב	כו
ויאמר אלהים רב לכם	יב	כח

ויאמר

ויאמר מזבח מזבח יג ב
ויאמר אל איש האלהים יג ו
ויאמר איש האלהים אל המלך יג ח
ויאמר אל בניו חבשו לי החמור יג יג
ויאמר אליו האתה וגו'
ויאמר אני יג יד
ויאמר אליו לך אתי יג טו
ויאמר לא אוכל לשוב אתך יג יז
ויאמר לו גם אני יג יח
ויאמר איש האלהים הוא יג כו
ויאמר אל בניו לאמר יג לא
ויאמר ירבעם לאשתו יד ב
ויאמר באי אשת ירבעם יד ו
ויאמר אליהו התשבי יז א
ויאמר אליה אליהו אל תיראי יז יג
ויאמר אליה תני לי את בנך יז יט
ויאמר אליהו ראי חי בנך יז כג
ויאמר אחאב אל עובדיהו יח ה
ויאמר האתה זה אדני אליהו יח ז
ויאמר לו אני לך יח ח
ויאמר מה חטאתי יח ט
ויאמר אליהו חי יי צבאות יח טו
ויאמר אחאב אליו יח יז
ויאמר לא עכרתי את ישראל יח' יח
ויאמר עד מתי אתם פסחים יח כא
ויאמר אליהו אל העם יח כב
ויאמר אליהו לנביאי הבעל יח כה
ויאמר קראו בקול גדול יח כז
ויאמר אליהו לכל העם יח ל
ויאמר מלאו ארבעה כדים
ויאמר שנו וישנו
ויאמר שלשו יח לד
ויאמר אליהו להם יח מ
ויאמר אליהו לאחאב יח מא
ויאמר אל נערו וגו'
ויאמר אין מאומה
ויאמר שב שבע פעמים יח מג
ויאמר הנה עב קטנה ככף איש
עלה מים ויאמר יח מד
ויאמר רב עתה יי יט ד
ויאמר לו קום אכול יט ה
ויאמר קום אכל יט ז
ויאמר לו מה לך פה יט ט
ויאמר קנא קנאתי יט י ויט יד
ויאמר צא והעמדת בהר יט יא
ויאמר מה לך פה אליהו יט יג
ויאמר יי אליו לך שוב יט טו
ויאמר אשקה נא לאבי וגו'

ויאמר לו לך שוב יט כ
ויאמר לו כה אמר בן הדד כ ג
ויען מלך ישראל ויאמר כ ד וכ יא
ויאמר דעו נא וראו כ ז
ויאמר למלאכי בן הדד כ ט
ויאמר כה יעשון לי אלהים כ י
ויאמר אל עבדיו שימו כ יב
ויאמר כה אמר יי כ יג
ויאמר אחאב במי
ויאמר כה אמר יי
ויאמר מי יאסר המלחמה
ויאמר אתה כ יד
ויאמר אם לשלום יצאו כ יח
ויאמר לו לך התחזק כ כב
ויאמר אל מלך ישראל
ויאמר כה אמר יי כ כח
ויאמר העודנו חי כ לב
ויאמר באו קחהו כ לג
ויאמר אליו הערים אשר לקח כ לד
ויאמר לו יען אשר לא שמעת כ לו
ויאמר הכני נא ויכהו האיש כ לז
ויאמר עבדך יצא וגו'
ויאמר שמר את האיש כ לט
ויאמר אליו מלך ישראל כ מ
ויאמר אליו כה אמר יי כ מב
ויאמר נבות אל אחאב כא ג
ויאמר לא אתן לך כא ד
ויאמר לא אתן לך כא ו
ויאמר אחאב אל אליהו
ויאמר מצאתי כא כ
ויאמר מלך ישראל אל עבדיו כב ג
ויאמר אל יהושפט וגו'
ויאמר יהושפט כב ד
ויאמר יהושפט אל מלך ישראל כב ה
ויאמר אלהם האלך כב ו
ויאמר יהושפט האין פה נביא כב ז
ויאמר מלך ישראל וגו'
ויאמר יהושפט אל יאמר כב ח
ויאמר מהרה מיכיהו בן ימלה כב ט
ויאמר כה אמר יי כב יא
ויאמר מיכיהו חי יי כי את כב יד
ויאמר המלך אליו וגו'
ויאמר אליו עלה והצלח כב טו
ויאמר אליו המלך כב יז
ויאמר ראיתי את כל ישראל וגו'
ויאמר יי לא אדנים לאלה כב יז
ויאמר מלך ישראל אל יהושפט כב יח
ויאמר לכן שמע דבר יי כב יט

ויאמר יי מי יפתה את אחאב כב כ
ויאמר זה בכה כב כ
ויאמר אני אפתנו כב כא
ויאמר יי אליו במה כב כא
ויאמר אצא והייתי רוח וגו'
ויאמר תפתה כב כב
ויאמר אי זה עבר רוח יי כב כד
ויאמר מיכיהו הנך ראה כב כה
ויאמר מלך ישראל קח כב כו
ויאמר מיכיהו אם שוב תשוב
ויאמר שמעו עמים כב כח
ויאמר מלך ישראל אל יהושפט כב ל
ויאמר לרכבו הפך ידך כב לד
וישלח מלאכים ויאמר אלהם מלכ' ב א ב
ויאמר אליהם מה זה שבתם א ה
ויאמר אלינו א ו
ויאמר אליהו אל אלישע וגו'
ויאמר אלישע חי יי ב ב
ויאמר גם אני ב ג וב ה
ויאמר לו אליהו שב נא פה וגו'
ויאמר חי יי וחי נפשך ב ו
ויאמר אלישע ויהי נא ב ט
ויאמר הקשית לשאול ב י
ויאמר לא תשלחו ב יז
ויפצרו בו עד בש ויאמר ב יז
ויאמר אלהם הלוא אמרתי ב יח
ויאמר קחו לי צלחית ב כ
ויאמר כה אמר יי ב כא וג יז
ויאמר אעלה ג ז
ויאמר איזה הדרך נעלה ג ח
ויאמר דרך מדבר אדום ג ח
ויאמר מלך ישראל אהה ג ו
ויאמר יהושפט האין פה
ויאמר פה אלישע בן שפט ג יא
ויאמר יהושפט יש אותו ג יב
ויאמר אלישע אל מלך
ויאמר לו מלך ישראל ג יג
ויאמר אלישע חי יי צבאות ג יד
ויאמר דם זה החרב נחרבו ג כג
ויאמר אליה אלישע ד ב
ויאמר לכי שאלי לך כלים ד ג
עוד כלי ויאמר אליה ד ו
ויאמר לכי מכרי את השמן ד ז
ויאמר אל גיחזי נערו ד יב
ויאמר לו אמר נא ד יג
ויאמר ומה לעשות לה
ויאמר גיחזי אבל בן ד יד
ויאמר קרא לה ד טו

ויאמר למועד הזה	ד	יו
ויאמר אל אביו ראשי ראשי		
ויאמר אל הנער	ד	יט
ויאמר מדוע את הלכת	ר	כג
ויאמר אל ניחזי נערו	ד	כה
ויאמר איש האלהים הרפה לה	ד	כז
ויאמר לניחזי חגר מתניך	ד	כט
ויאמר קרא את השנמית וגו'.		
ויאמר שאי בנך	ד	לו
ויאמר לנערו שפת הסיר	ד	לח
ויאמר וקחו קמח	ד	מא
ויאמר צק לעם	ד	מא
ויאמר תן לעם ויאכלו	ד	מב
ויאמר משרתו מה אתן וגו'		
ויאמר תן לעם ויאכלו	ד	מג
ויאמר מלך ארם לך בא	ה	ה
ויאמר האלהים אני להמית	ה	ז
ויאמר הנה אמרתי	ה	יא
ויאמר הנה נא ידעתי	ה	יד
ויאמר חי ייי אשר עמדתי לפניו	ה	יו
ויאמר נעמן ולא	ה	יז
ויאמר לו לך לשלום	ה	יט
ויאמר ניחזי נער אלישע	ה	כ
לקראתו ויאמר השלום	ה	כא
ויאמר שלום אדני	ה	כב
ויאמר נעמן הואל וקח ככרים	ה	כג
ויאמר אליו אלישע		
מאין ניחזי ויאמר	ה	כה
ויאמר אליו לא לבי הלך	ה	כו
מקום לשבת שם ויאמר לכו	ו	ב
ויאמר האחד הואל נא וגו'		
ויאמר אני אלך	ו	ג
ויאמר אהה אדני והוא שאול	ו	ה
ויאמר איש האלהים	ו	ו
ויאמר הרם לך	ו	ז
ויקרא אל עבדיו ויאמר אליהם	ו	יא
ויאמר אחד מעבדיו	ו	יב
ויאמר לכו וראו	ו	יג
ויאמר נערו אליו אהה	ו	טו
ויאמר אל תירא	ו	יו
ויאמר אלהם אלישע	ו	יט
ויאמר אלישע יי' פקח	ו	כ
ויאמר מלך ישראל	ו	כא
ויאמר לא תכה	ו	כב
ויאמר אל יושעך יי'	ו	כז
ויאמר לה המלך מה לך	ו	כח
ויאמר כה יעשה לי אלהים	ו	לא
ויאמר הנה זאת הרעה	ו	לג

ויאמר אלישע שמעו	ז	א
ויאמר הנכה ראה	ז	ב
ויאמר אל עבדיו	ז	יב
ויען אחד מעבדיו ויאמר	ז	יג
ויאמר הנך ראה	ז	יט
ויאמר גחזי אדני המלך	ח	ה
ויאמר המלך אל חזאל	ח	ח
ויאמר בנך בן הדד	ח	ט
ויאמר אליו אלישע לך	ח	י
ויאמר חזאל מדוע אתה בכה		
ויאמר כי ידעתי	ח	יב
ויאמר חזהאל כי מה עבדך וגו'		
ויאמר אלישע הראני יי'	ח	יג
ויאמר לו מה אמר לך אלישע		
ויאמר אמר לי חיה תחיה	ח	יד
ויאמר לו חגר מתניך	ט	א
ויאמר דבר לי אליך השר		
ויאמר יהוא אל מי מכלנו		
ויאמר אליך השר	ט	ה
ויאמר לו כה אמר ייי	ט	ו
ויאמר לו השלום		
ויאמר אליהם אתם ידעתם	ט	יא
ויאמר כזאת וכזאת	ט	יב
ויאמר יהוא אם יש נפשכם	ט	טו
ויאמר שפעת אני רואה		
ויאמר יהורם קח רכב	ט	יז
ויאמר כה אמר המלך השלום		
ויאמר יהוא מה לך	ט	יח
ויאמר כה אמר המלך שלום		
ויאמר יהוא מה לך ולשלום	ט	יט
ויאמר יהורם אסר	ט	כא
ויאמר השלום יהוא		
ויאמר מה השלום	ט	כב
ויאמר אל אחזיהו מרמה אחזיה	ט	כג
ויאמר אל בדקר שלשה	ט	כה
ויאמר גם אתו הכהו	ט	כז
ויאמר מי אתי מי וישקיפו אליו	ט	לב
ויאמר שמטוה וישמטוה	ט	לג
ויאמר פקדו נא את הארורה	ט	לד
ויאמר דבר יי' הוא אשר דבר	ט	לו
ראשי בני המלך ויאמר	י	ח
ויאמר אל כל העם צדקים	י	ט
ויאמר מי אתם	י	יג
ויאמר תפשום חיים	י	יד
ויאמר אליו הישׁ את לבבך וגו'		
ויאמר יהונדב יש ויש	י	טו
ויאמר לכה אתי וראה	י	יו
ויאמר אלהם אחאב עבד	י	יח

ויאמר יהוא קדשו עצרה	י	כ
ויאמר לאשר על המלתחה	י	כב
ויאמר לעבדי הבעל	י	כג
ויאמר האיש אשר ימלט	י	כד
ויאמר יהוא לרצים ולשלשים	י	כה
ויאמר יי' אל יהוא	י	ל
ויאמר אליהם הוציאו אתה	יא	טו
ויאמר יהואש אל הכהנים	יב	ה
ולכהנים ויאמר אלהם	יב	ח
ויאמר לו אלישע קח קשת	יג	טו
ויאמר למלך ישראל	יג	יו
ויאמר פתח החלון קדמה		
ויאמר אלישע ירה ויור ויאמר	יג	יז
ויאמר קח החצים ויקח	יג	יח
ויאמר למלך ישראל הך	יג	יח
ויאמר להכות חמש	יג	יט
ויאמר אלהם רבשקה	יח	יט
ויאמר ליהודה	יח	כב
ויאמר אליקים בן חלקיהו	יח	כו
ויאמר אליהם רבשקה	יח	כז
ויאמר שמעו דבר המלך	יח	כח
ויאמר להם ישעיהו	יט	ו
ויאמר אליו כה אמר יי'	כ	א
ויאמר ישעיהו קחו דבלת	כ	ז
ויאמר חזקיהו אל ישעיהו	כ	ח
ויאמר ישעיהו זה לך האות	כ	ט
ויאמר יחזקיהו נקל לצל	כ	י
ויאמר אליו מה אמרו		
ויאמר חזקיה מארץ	כ	יד
ויאמר מה ראו בביתך		
ויאמר חזקיהו את כל	כ	טו
ויאמר ישעיהו אל חזקיהו	כ	יו
ויאמר חזקיהו אל ישעיהו		
ויאמר הלוא אם שלום	כ	יט
ויאמר חלקיהו הכהן הגדול	כב	ח
ויאמר התיכו עבדיך את הכסף	כב	ט
ויאמר מה הציון הלז	כג	יז
ויאמר הניחו לו	כג	יח
ויאמר יי' גם את יהודה אסיר	כג	כז
ויאמר להם אל תיראו	כה	כד
ויאמר שאול אל נשא כליו	ד"ה א י	ד
ויאמר יי' אלהיך לך	יא	ב
ויאמר דויד כל מכה יבוסי	יא	ו
ויאמר חלילה לי מאלהי	יא	יט
ויען ויאמר להם	יב	יז
ויאמר דויד לכל קהל ישראל	יג	ב
ויאמר לו יי' עלה	יד	י
ויאמר דויד פרץ האלהים	יד	יא

ויאמר דויד וישרפו באש יד יב
ויאמר לו האלהים יד יד
ויאמר להם אתם ראשי טו יב
ויאמר דויד לשרי הלוים טו טז
ויאמר דויד אל נתן הנביא יז א
ויאמר נתן אל דויד יז ב
ויאמר מי אני יי׳ אלהים יז טז
ויאמר דויד אעשה חסד יט ב
ויאמר המלך שבו בירחו יט ה
ויאמר אם תחזק ממני ארם יט יב
ויאמר דויד אל יואב כא ב
ויאמר יואב יוסף יי׳ כא ג
ויאמר דויד אל האלהים כא ח
ויאמר לו כה אמר יי׳ קבל לך כא יא
ויאמר דויד אל גד צר לי מאד כא יג
ויאמר למלאך המשחית רב כא טו
ויאמר דויד אל האלהים הלא כא יז
ויאמר דויד אל ארנן כא כב
ויאמר ארנן אל דויד כא כג
ויאמר המלך דויד לארנן כא כד
ויאמר יי׳ למלאך כא כז
ויאמר דויד זה הוא בית יי׳ כב א
ויאמר דויד לכנוס את הגרים כב ב
ויאמר דויד שלמה בני כב ה
ויאמר דויד לשלמה בני כב ז
ויאמר שמעוני אחי ועמי כח ב
ויאמר לי שלמה בנך כח ו
ויאמר דויד לשלמה בנו כח כ
ויאמר דויד המלך כט א
ויאמר דויד ברוך אתה יי׳ כט י
ויאמר דויד לכל הקהל כט כ
ויאמר שלמה לכל ישראל ד״ה ב א ב
ויאמר לו שאל מה אתן לך א ז
ויאמר שלמה לאלהים א ח
ויאמר אלהים לשלמה א יא
ויאמר שלמה לבנות בית א יח
ויאמר חירם מלך צר ב י
ויאמר חורם ברוך יי׳ ב יא
ויאמר ברוך יי׳ ו ד
ויאמר יי׳ אל דויד אבי ו ח
ויאמר לו שמעתי את תפלתך ז יב
ויאמר אלהם עוד שלשת ימים י ה
ויאמר אלהם מה אתם נועצים י ט
ויאמר להם כה אמר יי׳ יב ה
ויאמר שמעוני ירבעם וכל יג ד
ויאמר ליהודה לדרוש את יי׳ יד ג
ויאמר ליהודה נבנה את הערים יד ו
ויאמר לו שמעני אסא טו ב

ויאמר אליו בהשענך יו
ויאמר אחאב מלך ישראל
ויאמר לו כמוני כמוך יח ג
ויאמר יהושפט אל מלך ישראל יח ד
ויאמר אלהם המלך יח ה
ויאמר יהושפט האין פה נביא יח ו
ויאמר מלך ישראל אל יהושפט
ויאמר יהושפט אל יח ז
ויאמר מהר מיכהו בן ימלה יח ח
ויאמר כה אמר יי׳ יח י
ויאמר מיכיהו חי יי׳ יח יג
ויאמר המלך אליו מיכה
ויאמר עלו והצליחו יח יד
ויאמר אליו המלך עד כמה יח טו
ויאמר ראיתי את כל ישראל
ויאמר יי׳ לא אדנים לאלה יח יו
ויאמר מלך ישראל אל יהושפט יח יז
ויאמר לכן שמעו נא דבר יי׳ יח יח
ויאמר יי׳ מי יפתה את אחאב יח יט
ויאמר זה אמר בכה יח יט
ויאמר אני אפתנו
ויאמר יי׳ אליו במה יח כ
ויאמר אצא והייתי לרוח שקר
ויאמר תפתה וגם תוכל יח כא
ויאמר אי זה הדרך עבר רוח יי׳ יח כג
ויאמר מיכיהו הנך ראה יח כד
ויאמר מלך ישראל
קחו את מיכיהו יח כה
ויאמר מיכיהו אם שוב תשובו
ויאמר שמעו עמים כלם יח כז
ויאמר מלך ישראל
אל יהושפט יח כט
ויאמר לרכב הפך ידך יח לג
ויאמר אל המלך יהושפט יט ב
ויאמר אל השפטים יט ו
ויאמר הקשיבו כל יהודה כ טו
ויאמר שמעוני יהודה כ כ
ויאמר להם הנה בן המלך כג ג
ויאמר אלהם הוציאוה כג יד
ויאמר צאו לערי יהודה כד ה
ויאמר לו מדוע לא דרשת כד ו
ויאמר המלך ויעשו ארון אחד כד ח
ויאמר להם כה אמר האלהים כד כ
ויאמר אמציהו לאיש האלהים וגו׳
ויאמר איש האלהים יש ליי׳ כה ט
ויאמר אליו למה דרשת כה טו
ויאמר לו הליועץ למלך נתנוך וגו׳
ויאמר ידעתי כי יעץ אלהים כה טז

ויאמר להם הנה בחמת יי׳ כח ט
ויאמר כי אלהי מלכי ארם כח כג
ויאמר להם שמעוני הלוים כט ה
ויאמר לבני אהרן הכהנים כט כא
ויאמר יחזקיהו להעלות כט כז
ויאמר יחזקיהו המלך כט ל
ויאמר עתה מלאתם ידכם כט לא
ויאמר לעם ליושבי ירושלם לא ד
ויאמר אליו עזריהו הכהן הראש
ויאמר מהחל התרומה לא י
ויאמר יחזקיהו להכין לשכות לא יא
ויאמר לבקעם אליו לב א
ויאמר ליהודה ולירושלם לב יב
ויתפלל אל יי׳ ויאמר לו לב כד
ויאמר ליהודה לעבוד את יי׳ לג טז
ויאמר אל שפן הסופר לד טו
ויאמר ללוים המבינים לה ג
ויאמר המלך לעבדיו לה כג
ויאמר התרשתא להם עזר׳ ב סג
ויאמר להם זרבבל ד ג
ויאמר לעזרא אנחנו מעלנו י [illegible]
ויאמר אלהם אתם מעלתם י
ויאמר לי המלך נחמ׳ ב ב וב ד וב ו
ויאמר לפני אחיו
וחיל שומרון ויאמר ג לד
ויאמר גם אשר הם בונים ג לה
ויאמר יהודה כשל כח הסבל ד ד
ויאמר נועד אל בית האלהים ו י
ויאמר להם לא יפתחו ז ג
ויאמר התרשתא להם ז סה
ויאמר נחמיה הוא התרשתא ח ט
ויאמר להם לכו אכלו ח י
ויאמר ממוכן אסת׳ א יו
ויאמר המן למלך ג ח
ויאמר המלך להמן ג יא
ויאמר מרדכי להשיב ד יג
ויאמר לה המלך ה ג
ויאמר המלך מהרו ה ה וה ו וח ח
ויאמר המן אף לא הביאה ה יב
ויאמר להביא את ספר ו א
ויאמר המלך מה נעשה ו ג
ויאמר המלך מי בחצר ו ד
ויאמר המלך יבוא ו ה
ויאמר לו המלך ו ו
ויאמר המן בלבו ו ו
ויאמר המן אל המלך ו ז
ויאמר המלך להמן ו י
ויאמר המלך אחשורוש ז ה

ויאמר לאסתר המלכה ז ה
ויאמר חרבונה וגו'
ויאמר המלך תלהו עליו ז ט
ויאמר המלך אחשורוש ח ז
ויאמר המלך לאסתר ט יב
ויאמר המלך להעשות כן ט יד
ויאמר ה' אל השטן מאין תבא
איוב א ז
ויאמר ה' אל השטן א ח
וא יב וב ב וב ג וב ו
ויאמר ערם יצאתי א כא
ויאמר ה' אל השטן אי מזה תבא ב ב
ויאמר אליה כדבר ב י
ויאמר לאדם כח כח
ויאמר פדעהו מרדת שחת לג כד
ויאמר חטאתי וישר העויתי לג כז
ויאמר כי ישובון מאון לו י
ויאמר ה' אל אליפז מב ז
ויגד לשאול ויאמר לו תהל' נב ב
ויאמר להשמידם קו כג
ויאמר ויעמד רוח סערה קז כה
וירני ויאמר לי משלי ד ד
ויאמר ה' יען ישע' ג טז
ויאמר הנה נגע זה ו ז
ויאמר לך ואמרת ו ט
ויאמר עד אשר אם ו יא
ויאמר ה' אל ישעיה ז ג
ויאמר אחז לא אשאל ז יב
ויאמר שמעו נא בית דוד ז יג
ויאמר ה' אלי קח לך ח א
ויאמר ה' אלי קרא שמו ח ג
ויאמר ה' כאשר הלך כ ג
ויען ויאמר נפלה כא ט
ויאמר לא תוסיפי כג יב
ויאמר אדני יען כי נגש כט יג
ויאמר אליהם רבשקה לו ד
ויאמר ליהודה ולירושלם לו י
ויאמר אליקים ושבנא לו יא
ויאמר רבשקה האל אדניך לו יב
ויאמר שמעו את דברי לו יג
ויאמר אליהם ישעיהו לז ו
ויאמר אליו כה אמר ה' לח א
ויאמר ישעיהו ישאו דבלת לח כא
ויאמר חזקיהו מה אות לח כב
ויאמר אליו מה אמרו האנשים
ויאמר חזקיהו מארץ לט ג
ויאמר מה ראו בביתך
ויאמר חזקיהו את כל לט ד

ויאמר ישעיהו אל חזקיהו לט ה
ויאמר חזקיהו וגו'
ויאמר כי יהיה שלום ואמת לט ח
ויאמר לי עבדי אתה מט ג
ויאמר נקל מהיותך לי מט ו
ויאמר אך עמי המה סג ח
ויאמר ה' אלי אל תאמר ירמ' א ז
ויאמר ה' אלי הנה נתתי א ט
ויאמר ה' אלי היטבת א יב
ויאמר ה' אלי מצפון א יד
ויאמר ה' אלי בימי ג ו
ויאמר ה' אלי צדקה ג יא
ויאמר ה' על עזבם ט יב
ויאמר ה' אלי קרא יא ו
ויאמר ה' אלי נמצא יא ט
ויאמר ה' אלי קום יג ו
ויאמר ה' אלי אל יד יא
ויאמר ה' אלי שקר יד יד
ויאמר ה' אלי אם יעמד טו א
ויאמר אל כל העם יט יד
ויאמר אליו ירמיהו כ ג
ויאמר ירמיהו אליהם כא ג
ויאמר ה' אלי מה אתה כד ג
ויאמר אל כל עם יהודה כו יח
ויאמר ירמיה הנביא
כח ה וכח ו וכח טו
ויאמר חנניה לעיני כל העם כח יא
ויאמר ירמיהו היה דבר ה' לב ו
ויאמר אלי קנה נא את שדי לב ח
ויאמר להם ברוך לו יח
ויאמר ירמיהו לז יד
ויאמר היש דבר מאת ה'
ויאמר ירמיהו יש
ויאמר ביד מלך בבל תנתן לז יז
ויאמר ירמיהו אל המלך לז יח
ויאמר המלך צדקיהו לח ה
ויאמר עבד מלך לח יב
ויאמר המלך אל ירמיהו לח יד
ויאמר ירמיהו אל צדקיהו לח טו
ויאמר המלך צדקיהו לח יט
ויאמר ירמיהו לא יתנו לח כ
ויאמר צדקיהו אל ירמיהו לח כד
ויאמר אליו ה' אלהיך דבר מ ב
ויאמר גדליהו מ טז
ויאמר אליהם באו אל גדליהו מא ו
ויאמר אליהם ירמיהו מב ד
ויאמר אליהם כה אמר ה' מב ט
ויאמר עזריהו מג ב

ויאמר ירמיהו אל כל העם מד כ
ויאמר ירמיהו אל כל העם מד כד
ויאמר אעלה אכסה ארץ מו ח
ויאמר ירמיהו אל שריה נא סא
ויאמר אלי בן אדם יחזק' ב א וב ג
וג א וג ג וג ד וג י
ויאמר אלי קום צא ג כב
ויאמר אלי בא הסגר ג כד
ויאמר ה' ככה יאכלו ד יג
ויאמר אלי ראה נתתי ד טו
ויאמר אלי בן אדם ד טז
ויאמר אלי בן אדם ח ה
וח ו וח ח ויא ב
ויאמר אלי בא וראה ח ט
ויאמר אלי הראית בן אדם ח יב
ויאמר אלי עוד תשוב ח יג
ויאמר אלי הראית בן אדם ח טו וח יז
ויאמר ה' אליו עבר ט ד
ויאמר אליהם טמאו את הבית ט ז
ויאמר אלי עון בית ישראל ט ט
ויאמר אל האיש לבש הבדים
ויאמר בא אל בינות י ב
ויאמר אלי אמר כה אמר ה' יא ה
ויאמר ה' אלי בן אדם כג לו
ויאמר אלי בן אדם לז ג
ויאמר אלי הנבא לז ד
ויאמר אלי הנבא אל הרוח לז ט
ויאמר אלי בן אדם לז יא
ויאמר אלי זה קדש מא ד
ויאמר אלי לשכות הצפון מב יג
ויאמר אלי בן אדם מג ז
ויאמר אלי בן אדם כה אמר מג יח
ויאמר אלי ה' מד ב ומד ה
ויאמר אלי זה המקום מו כ
ויאמר אלי אלה בית המבשלים מו כד
ויאמר אלי הראית מז ו
ויאמר אלי המים האלה מז ח
ויאמר המלך לאשפנז דני' א ג
ויאמר שר הסריסים א י
ויאמר דניאל אל המלצר א יא
ויאמר המלך לקרא ב ב
ויאמר להם המלך ב ג
ויאמר אחד קדוש לפלמוני ח יג
ויאמר אלי עד ערב בקר ח יד
ויאמר אלי הבן בן אדם ח יז
ויאמר הנני מודיעך ח יט
ויאמר אלי דניאל י יא
ויאמר אלי אל תירא י יב

ויאמר אל תירא י יט
ויאמר הידעת למה באתי י כ
ויאמר לאיש לבוש הבדים יב ו
ויאמר לך דניאל יב ט
ויאמר ה' אל הושע הוש' א ב
ויאמר ה' קרא שמו א ד
ויאמר לו קרא שמה א ו
ויאמר קרא שמו א ט
ויאמר ה' אלי עוד ג א
ויאמר אפרים אך יב ט
ויאמר לעמו יואל ב יט
ויאמר ה' אלי וגו'
ויאמר אדני הנני שם עמו' ז ח
ויאמר אמציה אל עמוס ז יב
ויאמר אל אמציה ז יד
ויאמר ה' אלי לך הנבא ז טו
ויאמר מה אתה ראה עמוס ח כ
ויאמר ה' אלי בא הקץ ח ב
ויאמר הך הכפתור ט א
ויאמר אליהם עברי אנכי יונ' א ט
ויאמר אליהם שאוני א יב
ויאמר קראתי מצרה ב ג
ויאמר ה' לדג ב יא
ויאמר בנינוה מטעם המלך ג ז
ויאמר ה' ההיטב ד ד
ויאמר טוב מותי ד ח
ויאמר אלהים אל יונה וגו'
ויאמר היטב חרה לי ד ט
ויאמר ה' אתה חסת ד י
ויאמר כתוב חזון חבק' ב ב
ויאמר חגי מלאך ה' חגי א יג
ויאמר חגי אם יגע ב יג
ויען חגי ויאמר ב יד
ויאמר אלי המלאך זכר' א ט
ויאמר אלי המלאך הדבר בי א יד
מה אלה ויאמר אלי ב ב
ויאמר לאמר ב ד
ויאמר אלי למד ב ו
ויאמר אליו רוץ דבר אל הנער ב ח
ויאמר ה' אל השטן ג ב
ויאמר אל העמדים לפניו ג ד
ויאמר אליו ראה ג ד
ויאמר אלי מה אתה ראה ד ב
ויאמר אלי הלא ידעת ד ה
ויען ויאמר אלי לאמר ד ו
ויאמר אלי לאמר ד יג
ויאמר אלה שני בני היצהר ד יד
ויאמר אלי מה אתה ראה ה ב

ויאמר אלי זאת האלה ה ג
ויאמר אלי שא נא ה ה
ויאמר זאת האיפה
ויאמר זאת עינם ה ו
ויאמר זאת הרשעה ה ח
s ויאמר אלי לבנות לה ה יא
ויען המלאך ויאמר אלי ו ה
ויאמר לכו התהלכו ו ז
ויאמר ה' אלי יא יג ויא טו

הַיֹּאמַר *Num dicet.*

היאמר חמר ליצרו ישע' מה ט

שֶׁיֹּאמַר *Ut dicat quis.*

יש דבר שיאמר ראה זה קהל' א י

תֹּאמַר *Dicet.*

כל אשר תאמר אליך שרה ברא' כא יב
מה תאמר נפשך שמו' א כ ד
כל אשר תאמר ינתן לה אסת' ב יג
s תאמר ישבת ציון וגו'
s תאמר ירושלם ירמ' נא לה
s כי תאמר אדום רששנו מלאכי א ד

תֹּאמַר *Dicit.*

בעיר אמריה תאמר משלי א כא

וַתֹּאמֶר *Et Dixit.*

ותדר נדר ותאמר שמו' א א יא
ותתפלל חנה ותאמר ב א
ותען אסתר ותאמר אסת' ה ז
ותען אסתר המלכה ותאמר ז ג

וַתֹּאמַר *Et dixit.*

ותאמר האשה אל הנחש ברא' ג ב
ותאמר האשה ג יג
ותאמר קניתי איש את ה' ד א
ותאמר שרי אל אברם הנה נא יו ב
ותאמר שרי אל אברם חמסי יו ה
ותאמר מפני שרי יו ח
ותאמר הבכירה יט לא לד
ותאמר שרה צחק עשי לי כא ו
ותאמר מי מלל לאברהם כא ז
ותאמר לאברהם גרש האמה כא י
ותאמר שתה אדני כד יח
ותאמר גם לגמליך אשאב כד יט
ותאמר אליו בת בתואל אנכי כד כד
ותאמר אליו גם תבן גם מספא כד כה
ותאמר שתה וגם גמליך כד מו
ותאמר בת בתואל כד מז
עם האיש הזה ותאמר אלך כד נח
ותאמר אל העבד כד סה

ותאמר אם כן למה זה אנכי כה כב
ותאמר לו אמו עלי כז יג
ותאמר אליו הנה עשו אחיך כז מב
ותאמר רבקה אל יצחק כז מו
ותאמר כי שמע ה' כי שנואה כט לג
ותאמר עתה הפעם ילוה כט לד
ותאמר הפעם אודה את ה' כט לה
ותאמר אל יעקב הבה לי בנים ל א
ותאמר הנה אמתי בלהה ל ג
ותאמר רחל דנני אלהים ל ו
ותאמר רחל נפתולי אלהים ל ח
ותאמר לאה בא גד ל יא
ותאמר לאה באשרי ל יג
ותאמר רחל אל לאה ל יד
ותאמר לה המעט וגו'
ותאמר רחל לכן ישכב ל טו
ותאמר אלי תבוא כי שכר ל יו
ותאמר לאה נתן אלהים שכרי ל יח
ותאמר לאה זבדני אלהים ל כ
ותאמר אסף אלהים ל כג
ותאמר אל אביה אל יחר לא לה
ותאמר לה המילדת לה יז
ותאמר מה תתן לי לח יו
ותאמר אם תתן לח יז
ותאמר חתמך לב יח
ותאמר הכר נא למי לח כה
ותאמר מה פרצת לח כט
ותאמר שכבה עמי לט ז
ותאמר להם לאמר לט יד
ותאמר מילדי העברים זה שמו' ב ו
ותאמר אחתו אל בת פרעה ב ז
ותאמר לה בת פרעה לכי ב ח
ותאמר לה בת פרעה היליכי ב ט
ותאמר כי מן המים משיתהו ב י
ותאמר כי חתן דמים ד כה
ותאמ' לבלע' מה עשיתי לך במדב' כב כח
ותאמר האתון כב ל
ותאמר כן באו אולי האנשים יהוש' ב ד
ותאמר אל האנשים ב ט
ותאמר להם ההרה לכו ב יו
ותאמר כדבריכם ב כא
ותאמר תנה לי ברכה טו יט
ותאמר לו הבה לי ברכה שופט' א טו
ותאמר אליו הלא צוה ה' ד ו
ותאמר הלך אלך עמך ד ט
ותאמר דבורה אל ברק ד יד
ותאמר אליו סורה אדני ד יח
ותאמר לו לך ואראך ד כב

ותאמר

ותאמר להם התאנה ט יא
ותאמר להם הגפן ט יג
ותאמר אליו אבי יא לו
ותאמר אל אביה יא לז
ותאמר לאישה לאמר יג ו
ותאמר אליו הנה נראה אלי יג י
ותאמר לו אשתו יג כג
ותאמר רק שנאתני יד יו
ותאמר דלילה אל שמשון יו י ויו י
ותאמר אליו פלשתים
עליך יו ט ויו יב ויו יד
ותאמר דלילה יו יג
ותאמר אליו איך האמר יו טו
ותאמר פלשתים עליך שמשון יו כ
ותאמר אמו ברוך יז ב
ותאמר אמו הקדש הקדשתי יז ג
ותאמר נעמי לשתי כלתיה רות א ח
ותאמר נעמי שבנה א יא
ותאמר הנה שבה א טו
ותאמר רות אל תפגעי בי א יו
ותאמר אליהן אל תקראנה לי א כ
ותאמר רות וגו' ותאמר ב ב
ותאמר אלקטה נא ב ז
ותשתחו ארצה ותאמר אליו ב י
ותאמר אמצא חן ב יג
ותאמר לה חמותה וגו'
ותאמר שם האיש ב יט
ותאמר נעמי וגו'
ותאמר לה נעמי ב כ
ותאמר רות המואביה ב כא
ותאמר עמי אל רות ב כב
ותאמר לה נעמי חמותה ג א
ותאמר אליה כל אשר תאמרי ג ה
ותאמר אנכי רות ג ט
ותאמר מי את בתי ג יז
ותאמר שש השערים ג יז
ותאמר שבי בתי ג יח
ותען חנה ותאמר לא אדני שמו' א א טו
ותאמר תמצא שפחתך חן א יח
ותאמר בי אדני א כו
ותאמר גלה כבוד מישראל ד כב
ותאמר חלה הוא יט יד
ותאמר מיכל אל שאול יט יז
ותאמר לנעריה עברו לפני כה יט
ותאמר בי אני אדני העון כה כד
ותאמר הנה אמתך לשפחה כה מא
ותאמר האשה אליו כח ט
ותאמר האשה את מי אעלה כח יא

ותאמר האשה אל שאול כח יב יג
ותאמר איש זקן עלה כח יד
ותרא כי נבהל מאד ותאמר כח כא
ותאמר מה נכבד היום שמו' ב ו כ
ותאמר הרה אנכי יא ה
ותאמר לו אל אחי יג יב
ותאמר לו אל אדות הרעה יג יו
ותאמר האשה התקעית יד ד
ותאמר הושיעה המלך יד ד
ותאמר אבל אשה יד ה
ותאמר האשה התקועית יד ט
ותאמר יזכר נא יד יא
ותאמר האשה יד יב
ותאמר האשה למה חשבת יד יג
ותאמר שפחתך אדברה נא יד טו
ותאמר שפחתך יהיה נא דבר יד יז
ותאמר האשה ידבר נא יד יח
ותען האשה ותאמר יד יט
ותאמר להם האשה יז כ
והאמר האשה האתה יואב
ותאמר לו שמע דברי כ יז
ותאמר לאמר דבר ידברו כ יח
ותאמר האשה אל יואב כ כא
ותאמר לו אדני אתה מלכ' א א יז
ותאמר יחי אדני המלך א לא
ותאמר השלום באך ב יג
ותאמר דבר ב יד
ותאמר אליו דבר ב יז
ותאמר בת שבע טוב ב יח
ותאמר שאלה אחת קטנה ב כ
ותאמר יתן את אבישג ב כא
ותאמר האשה האחת ג יז
ותאמר האשה האחרת ג כב
ותאמר האשה אשר בנה החי
ותאמר בי אדני ג כו
ותאמר אל המלך י ו
ותאמר חי יי' אלהיך יז יב
ותאמר אל אליהו מה לי ולך יז יח
ותאמר האשה אל אליהו יז כד
ותאמר אליו איזבל כא ז
ותאמר איזבל אל אחאב כא טו
ותאמר אין לשפחתך מלכ' ב ד ב
ותאמר אל בנה הנישה אלי ד ו
ותאמר אל אישה הנה נא ידעתי ד ט
ותאמר בתוך עמי ד יג
ותאמר אל אדני ד יז
ותאמר שלחה נא לי ד כב
ותאמר שלום ד כג

ותאמר אל נערה ד כד
ותאמר שלום ד כו
ותאמר השאלתי בן ד כח
ותאמר אם הנער חי יי' ד ל
ותאמר אל גברתה ה ג
ותאמר האשה הזאת ו כח
ותאמר השלום זמרי ט לא
ותאמר אליהם כה אמר כב טו
ותאמר אל המלך ד"ה ב ט ה
ותאמר קשר קשר כג יג
ותאמר להם כה אמר יי' לד כג
ותאמר אסתר למלך אסת' ב כב
ותאמר אסתר להתך ד י
ותאמר אסתר להשיב ד טו
ותאמר אסתר ה ד ח ו
ותאמר לו זרש אשתו ה יד
ותאמר אם על המלך טוב ח ה
ותאמר אסתר ט יג
ויאמר לו אשתו איו' ב ט
העזה פניה ותאמר לו משלי ז יג
ותאמר ציון עזבני יי' ישעי' מט יד

נאמר *Dicemus.*

מה נאמר לאדני בראש' מד יו
ואיך נאמר אליו מת הילד שמו' ב-יב יח
מה נאמר אלהינו עזר' ט י
הודיענו מה נאמר לו איוב לז יט
ולא נאמר עוד אלהינו הוש' יד ד

וְנֹאמַר *Et dicemus.*

ונאמר צדיק ישעי' מא כו

וַנֹּאמֶר *Et diximus.*

ונאמר תהי נא בראש' כו כח
ונאמר אליו כנים אנחנו מב לא
ונאמר אל אדני יש לנו מד כ
ונאמר אל אדני מד כב
ונאמר לא נוכל לרדת מד כו
ונאמר נעשה נא לנו יהוש' כב כו
ונאמר והיה כי כב כח
ונאמר באו ונבוא ירושלם ירמי' לה יא

תֹּמְרוּ, תֹּאמְרוּ *Dicetis.*

ואשר תאמרו אלי אתן בראש' לד יא
ואתנה כאשר תאמרו אלי לד יב
כה תאמרו ליוסף נ יז
וכי תאמרו מה נאכל ויקר' כה כ
ומה זה תאמרו אלי שופט' יח כד
כה תאמרו לדוד שמו' א יח כה
ולעמשא תמרו הלוא עצמי ש"ב יט יד
כה

כה תאמרו אליו מלכ׳ ב כב יח
כה תאמרו אליו לד כו
כי תאמרו מה נרדף לו איוב יט כח
כי תאמרו איה בית נדיב כא כח
פן תאמרו מצאנו חכמה לב יג
איך תאמרו לנפשי תהל׳ יא א
איך תאמרו אל פרעה ישע׳ יט יא
והיה כי תאמרו ירמ׳ ה יט
אי־כה תאמרו חכמים אנחנו ח ח
כה תאמרו איש אל רעהו כג לה
לא תאמרו משא יי׳ כג לח
כה תאמרו אל אדניכם כז ד
כה תאמרו אל מלך יהודה לז ז
איך תאמרו גבורים אנחנו מח יד
ואתם תאמרו יגדל יי׳ מלאכי א ה

Dicetis. תֹּאמְרוּ s

s ואם משא יי׳ תאמרו ירמ׳ כג לח

Dicetis. תֹּאמְרוּן

כה תאמרון לאדני לעשו בראשי׳ לב ד
כה תאמרון לאיש שמו׳ א יא ט
וכי תאמרון אלי אל יי׳ מלכ׳ ב יח כב
כה תאמרון אל אדניכם יט ו
כה תאמרון אל חזקיהו יט י
לא תאמרון קשר לכל ישע׳ ח יב
כה תאמרון אל אדניכם לז ז
כה תאמרון אל חזקיהו לז י

Dicetis. תֹּאמַרְןָ

כה תאמרן אל צדקיהו ירמיה כא ג

Et dixistis. וַתֹּאמְרוּ

ותענו אתי ותאמרו דברים א יד
ותאמרו נשלחה אנשים א כב
ותרגנו באהליכם ותאמרו א כז
ותענו ותאמרו אלי א מא
ותאמרו הן הראנו יי׳ ה כא
ותאמרו לו כי מלך תשים שמו׳ א י יט
ותאמרו לי לא כי מלך יב יב
ותאמרו לא כי על סוס ננוס ישע׳ ל יו

Dicent. יֹאמְרוּ

כי יאמרו לא נראה שמות ד א
והיה כי יאמרו אליכם בניכם יב כו
למה יאמרו מצרים לב יב
על כן יאמרו המשלים במד׳ כא כח
פן יאמרו הארץ דבר׳ ט כח
ועל המשפט אשר יאמרו לך יז יא
פן יאמרו ידנו רמה לב כז

כי יאמרו נסים לפנינו יהוש׳ ח ו
מחר יאמרו בניכם כב כד
ולא יאמרו בניכם מחר כב כז
והיה כי יאמרו אלינו כב כח
פן יאמרו לי שופט׳ ט נד
והיה כי יאמרו פליטי אפרים יב ה
לכל אשר יאמרו אליך שמו׳ א ח ז
אם כה יאמרו אלינו יד ט
ואם כה יאמרו עלו אלינו יד י
על כן יאמרו הגם שאול יט כד
על כן יאמרו שמו׳ ב ה ח
אשר לא יאמרו זאת איזבל מלכ׳ ב ט לז
הלא הם יורוך יאמרו לך איוב ח י
ראיו יאמרו איו כ ז
אנשי לבב יאמרו לי לד לד
אל יאמרו בלבם וגו׳
אל יאמרו בלענוהו תהל׳ לה כה
יאמרו תמיד יגדל יי׳ מ יז
אויבי יאמרו רע לי מא ו
למה יאמרו הגוים עט י
יאמרו גאולי יי׳ קז ב
למה יאמרו הגוים קטו ב
יאמרו נא בית אהרן קיח ג
יאמרו נא יראי יי׳ קיח ד
אז יאמרו בגוים קכו ב
אם יאמרו לכה אתנו משלי א יא
וכי יאמרו אליכם ישע׳ ח יט
אם לא יאמרו כדבר הזה ח כ
עוד יאמרו באזניך מט כ
יאמרו קומה ירמיה ב כז
לא יאמרו עוד ארון ברית יי׳ ג יו
והיה כי יאמרו אליך טו ב
s ולא יאמרו עוד חי כג ז
עוד יאמרו לא כג
לא יאמרו עוד לא כט
לאמתם יאמרו איכה ב יב
כי יאמרו אליך יחזק׳ כא יב
וכאשר יאמרו אליך לז יח
וכל כפיריה יאמרו לך לח יג
ובל יאמרו ללבבם הושע ז ב
יאמרו אין מלך לנו י ג
יאמרו בעמים יואל ב יז
יאמרו הו הו עמוס ה יז

Dicent. יֹאמֵרוּ

ועזוז נוראותיך יאמרו תהלים קמה ו
כבוד מלכותך יאמרו קמה יא
ואם חי יי׳ יאמרו ירמ׳ ה ב

Quam dicebant. שֶׁיֹּאמְרוּ

שיאמרו כלילת יופי איכ׳ ב טו

Et dicent. וְיֹאמְרוּ

זקניך ויאמרו לך דבר׳ לב ז
ויאמרו בגוים יי׳ מלך ד״ה א יו לא
וילכו ויאמרו הננו איוב לח לה
ויאמרו תמיד יגדל יי׳ תהל׳ לה כז
ויאמרו תמיד יגדל אלהים ע ה
כלם יענו ויאמרו אליך ישע׳ יד י
וישמעו ויאמרו אמת מג ט
ויאמרו אך שקר נחלו ירמ׳ יו יט
ויאמרו חוסה יי׳ יואל ב יז

Et dixerunt. וַיֹּאמְרוּ

ויאמרו איש אל רעהו בראש׳ יא ג
ויאמרו הבה נבנה לנו עיר יא ד
ויאמרו כן תעשה יח ה
ויאמרו אליו איה שרה יח ט
ויאמרו לא כי ברחוב נלין יט ב
ויקראו אל לוט ויאמרו לו יט ה
ויאמרו גש הלאה יט ט
ויאמרו האחד בא לגור יט ט
ויאמרו האנשים אל לוט יט יב
ויען לבן ובתואל ויאמרו כד נ
ויאמרו נקרא לנערה כד נז
ויאמרו אליה התלכי כד נח
ויברכו את רבקה ויאמרו לה כד ס
ויאמרו ראו ראינו כו כח
ויאמרו לו מצאנו מים כו לב
ויאמרו מחרן אנחנו כט ד
ויאמרו ידענו כט ה
ויאמרו שלום כט ו
ויאמרו לא נוכל כט ח
ויאמרו אליהם לא נוכל לד יד
ויאמרו הכזונה יעשה לד לא
ויאמרו לו אחיו המלך תמלך לז ח
ויאמרו איש אל אחיו לז יט
ויאמרו זאת מצאנו לז לב
ויאמרו לא היתה בזה לח כא
ויאמרו אליו חלום מ ח
ויאמרו מארץ כנען מב ז
ויאמרו אליו לא אדני מב י
ויאמרו שנים עשר עבדיך מב יג
ויאמרו איש אל אחיו מב כא
ויאמרו שאול שאל האיש לנו מג ז
ויאמרו על דבר הכסף מג יח
ויאמרו בי אדני מג כ
ויאמרו שלום לעבדך לאבינו מג כח

ויאמרו אליו למה ידבר אדני מד ז
ויאמרו אל פרעה רעה מז ג
ויאמרו אל פרעה לגור בארץ מז ד
ויאמרו לו לא נכחד מז יח
ויאמרו החיתנו מז כה
ויאמרו לו ישטמנו יוסף נ טו
ויאמרו הננו לך לעבדים נ יח
ויאמרו אל פרעה כה אמר ייי
שמו׳ ה א
ויאמרו אלהי העברים נקרה ה ג
ויאמרו אל העם ה י
ויאמרו אלהם ירא ייי ה כא
ויאמרו החרטמם ח טו
ויאמרו אליו כה אמר ייי י ג
ויאמרו עבדי פרעה אליו י ז
ויאמרו מה זאת עשינו יד ה
ויאמרו אל משה המבלי יד יא
ויאמרו לאמר אשירה לייי טו א
ויאמרו אלהם בני ישראל טז ג
ויאמרו איש אל אחיו טז טו
ויאמרו תנו לנו מים יז ב
ויאמרו כל אשר דבר ייי יט ח
ויאמרו אל משה דבר אתה כ יט
ויאמרו כל אשר דבר כד ז
ויאמרו אליו קום עשה לב א
ויאמרו אלה אלהיך לב ד ולב ח
ויאמרו לי עשה לנו אלהים לב כג
ויאמרו אל משה לאמר לו ה
ויאמרו האנשים ההמה אליו
במד׳ ט ז
ויאמרו מי יאכלנו בשר יא ד
ויאמרו הרק אך במשה יב ב
ויספרו לו ויאמרו יג כז
ויאמרו אלהם כל העדה יד ב
ויאמרו איש אל אחיו יד ד
ויאמרו אל כל עדת בני ישראל יד ז
ויאמרו כל העדה יד י
ויאמרו אלהם רב לכם טז ג
ויאמרו לא נעלה טז יב
ויאמרו אל אלהי הרוחת טז כב
ויאמרו בני ישראל אל משה יז כז
ויאמרו אליו בני ישראל כ יט
ויאמרו חטאנו כי דברנו בייי כא ז
ויאמרו מאן בלעם כב יד
ויאמרו לו כה אמר בלק כב טז
ויאמרו אל משה עבדיך נשאו לא מט
ויאמרו אל משה ואל לב ב
ויאמרו אם מצאנו חן לב ה

ויגשו אליו ויאמרו לב יז
ויאמרו את אדני צוה ייי לו ב
ויאמרו טובה הארץ דבר׳ א כה
ויאמרו לה האנשים יהוש׳ ב יד
ויאמרו אליה האנשים ב יז
ויאמרו אל יהושע כי נתן ייי ב כד
וישבו אל יהושע ויאמרו אליו ז ג
ויאמרו אליו ואל איש ישראל ט ו
ויאמרו איש ישראל אל החוי ט ז
ויאמרו אל יהושע ט ח
ויאמרו אליו מארץ רחוקה ט ט
ויאמרו אלינו זקינו וכל ישבי ט יא
ויאמרו כל הנשיאים ט יט
ויאמרו אליהם הנשיאים יחיו ט כא
ויענו את יהושע ויאמרו ט כד
ויאמרו בני יוסף יז יז
ויאמרו עדים כד כב
ויאמרו העם אל יהושע כד כד
ויאמרו לו הראנו נא שופט׳ א כד
ויאמרו אך מסיך הוא ג כד
ויאמרו איש אל רעהו ו כט
ויבקשו ויאמרו ו כט
ויאמרו אנשי העיר אל יואש ו ל
ויאמרו אליו איש אפרים ח א
ויאמרו כמוך כמוהם ח יח
ויאמרו איש ישראל ח כב
ויאמרו נתון נתן ח כה
ויאמרו לזית מלכה עלינו ט ח
ויאמרו העצים לתאנה ט י
ויאמרו העצים לגפן ט יב
ויאמרו כל העצים אל האטד ט יד
ויאמרו בני ישראל אל ייי י טו
ויאמרו העם שרי גלעד י יח
ויאמרו לו לא תנחל יא ב
ויאמרו ליפתח לכה יא ו
ויאמרו זקני גלעד אל יפתח יא ח ויא י
ויאמרו ליפתח מדוע עברת יב א
ויאמרו לו אנשי גלעד יב ה
ויאמרו לו אמר נא שבלת יב ו
ויאמרו לו חודה חידתך יד יג
ויאמרו לאשת שמשון יד טו
ויאמרו לו אנשי העיר יד יח
ויאמרו פלשתים ונו׳
ויאמרו שמשון טו ו
ויאמרו איש יהודה טו י
ויאמרו לאסור טו י
ויאמרו לשמשון טו יא
ויאמרו לו לאסרך טו יב

ויאמרו לו לאמר טו יג
ויאמרו לה פתי אותו טז ה
ויאמרו נתן אלהינו בידנו טז כג
ויאמרו קראו לשמשון טז כה
ויאמרו אלהם לכו חקרו יח ב
ויסורו שם ויאמרו לו יח ג
ויאמרו לו שאל נא באלהים יח ה
ויאמרו להם אחיהם מה אתם יח ח
ויאמרו קומה ונעלה יח ט
ויאמרו אל אחיהם יח יד
ויאמרו לו החרש יח יט
ויאמרו למיכה מה לך יח כג
ויאמרו אליו בני דן יח כה
ויאמרו אל האיש יט כב
ויאמרו בני ישראל דברו כ ג
ויאמרו בני ישראל כ יח
ויאמרו בני בנימן כ לב
ויאמרו למה ייי אלהי ישראל כא ג
ויאמרו בני ישראל כא ה
ויאמרו נגדע היום שבט כא ו
ויאמרו מי אחד כא ח
ויאמרו זקני העדה כא טז
ויאמרו ירשת פליטה כא יז
ויאמרו הנה חג ייי בשילו כא יט
עמכם ויאמרו לו רות ב ד
ויאמרו כל העם אשר בשער ד יא
ויאמרו זקני ישראל שמו׳ א ד ג
ויאמרו מה קול התרועה ד ו
אל המחנה ויאמרו ד ז
ויאמרו מה נעשה לארון
ויאמרו נת יסב ה ח
ויאמרו שלחו את ארון ה יא
ויאמרו אם משלחים ו ג
ויאמרו מה האשם
אשר נשיב לו ויאמרו ו ד
ויאמרו אנשי בית שמש ו כ
ויאמרו בני ישראל אל שמואל ז ח
ויאמרו אליו הנה אתה זקנת ח ה
ויאמרו לא כי אם מלך ח יט
ויאמרו להן היש בזה הרואה ט יא
ויאמרו יחי המלך י כד
ויאמרו כל אנשי יביש יא א
ויאמרו אליו זקני יביש יא ג
ויאמרו למלאכים הבאים יא ט
ויאמרו אנשי יביש יא י
ויאמרו לא עשקתנו יב ד
ויאמרו חטאנו יב י
ויאמרו כל העם יב יט

ויאמרו פלשתים יד יא
ויאמרו עלו יד יב
ויאמרו כל הטוב בעיניך יד לו
ויאמרו העם אל שאול יד מ
ויאמרו עבדי שאול אליו יו טו
ויאמרו עבדי אכיש כא יב
ויאמרו אנשי דוד אליו כג ג
ויאמרו אנשי דוד כד ד
ויאמרו עבדיו אליו כח ז
ויאמרו שרי פלשתים כט ג
ויאמרו לו שרי פלשתים כט ד
ויאמרו זה שלל דוד ל כ
ויאמרו יען אשר לא הלכו ל כב
ויאמרו אל המלך שמו׳ ב ד ח
ויאמרו לאמר ה א
ויאמרו שרי בני עמון י ג
ויאמרו מת יב יט
ויאמרו עבדיו אליו יב כא
ויאמרו תני את מכה אחיו יד ז
ויאמרו עבדי המלך טו טו
ויאמרו איה אחימעץ יז כ
ויאמרו אל דוד קומו יז כא
ויאמרו אל המלך מדוע יט מב
ויאמרו לו הגבענים כא ד
ויאמרו אל המלך כב ה
ויאמרו לו עבדיו מלכ׳ א א ב
ויאמרו יחי המלך אדניהו א כה
ויאמרו כל העם יחי המלך א לט
ויאמרו טוב הדבר יח כד
ויאמרו יי׳ הוא האלהים יח לט
ויאמרו כה אמר בן הדד׳ כ ה
ויאמרו אליו כל הזקנים כ ח
ויאמרו אליו עבדיו כ לא
ויאמרו עבדך בן הדד אמר כ לב
ויאמרו אחיך בן הדד כ לג
ויאמרו עלה כב ג
ויאמרו אליו איש עלה מלכ׳ ב א ו
ויאמרו אליו איש בעל שער א ח
ויאמרו אליו הידעת ב ג ה
ויאמרו נחה רוח אליהו ב טו
ויאמרו אליו הנה יש ב יז
ויאמרו אנשי העיר אל אלישע ב יט
ויאמרו לו עלה קרח ב כג
ויאמרו מות בסיר ד מ
ויאמרו אבי דבר גדול ה יג
ויאמרו בני הנביאים אל אלישע ו א
ויאמרו איש אל רעהו ז ג ח ט
ויאמרו איש אל אחיו ז ו

ויאמרו מלך יהוא ט יג
ויראו מאד מאד ויאמרו י ד
ויאמרו אחי אחזיהו י יג
ויאמרו יחי המלך יא יב
ויאמרו אליו כה אמר חזקיהו יט ג
ויאמרו אליו אנשי העיר כג יז
ויאמרו ישבי יבוס לדויד ד״ה א יא ה
ויאמ׳ו כל הקהל לעשות כן יג ד
ויאמרו בגוים יי׳ מלך יו לא
ויאמ׳ו כל העם אמן יו לו
ויאמרו שרי בני עמון יט ג
ויאמרו צדיק יי׳ ד״ה ב יב ו
ויאמרו עלה ויתן יח ה
ויאמרו יחי המלך כג יא
ויאמ׳ו לו לא לך עזיהו כו יח
ויאמרו להם לא תביאו כח יג
ויאמרו טהרנו את כל בית יי׳ כט יח
ויאמרו כל השרים והשרות לה כה
ויאמרו להם נבנה עמכם עזר׳ ד ב
ויאמרו קול גדול י יב
ויאמרו לי הנשארים נחמ׳ א ג
ויאמרו נקום ובנינו ב יח
ויאמרו מה הדבר הזה ב יט
ויאמרו צרינו ד ח
ויאמרו לנו עשר פעמים ד ו
ויאמרו נשיב ומהם לא נבקש ה יב
ויאמרו כל הקהל אמן ה יג
ויאמרו לעזרא הספר ח א
ויאמרו הלוים ט ה
ויאמרו זה אלהיך ט יח
ויאמרו נערי המלך אסת׳ ב ב
ויאמרו עבדי המלך ג ג
ויאמרו נערי המלך ו ג
ויאמרו נערי המלך ו ה
ויאמרו לו חכמיו ו יג
ויאמרו לאל סור ממנו איו׳ כא יד
בבא הזיפים ויאמרו לשאול
תהל׳ נד ב
ויאמרו לא יראה יה צד ז
ויאמרו מי ראנו ישע׳ כט טו
ויאמרו אליו כה אמר חזקיהו לז ג
כחשו ביי׳ ויאמרו לא הוא ירמ׳ ה יב
ויאמרו לא נלך ו יו
ויאמרו לא נקשיב ו יז
ויאמרו לכו ונחשבה יח יח
ויאמרו הכהנים כו יא
ויאמרו השרים וכל העם כו יו
ויאמרו אל כל קהל העם לאמר כו יז

ויאמרו לא נשתה יין לה ו
ויאמרו אליו שב נא לו טו
ויאמרו אל ב׳וך הגיד נגיד לו יו
ויאמרו השרים אל ברוך לו יט
ויאמרו השרים אל המלך לח ד
ויאמרו אליו הידע תדע מ יד
ויאמרו אל ישמעאל מא ח
ויאמ׳ו אל ירמיהו הנביא מב ב
ויאמרו קומה ונשבה מו יו
ויאמרו אלי העם יחזק׳ כד יט
ויאמרו איש אל רעהו יונ׳ א ז
ויאמרו אליו הגידה נא א ח
ויאמרו אליו מה זאת עשית א י
ויאמרו אליו מה נעשה לך א יא
ויאמרו אנה יי׳ א יד
ויאמרו לא חגי׳ ב יב
ויאמרו יטמא ב יג
ויאמרו כאשר זמם זכר׳ א ו
ויאמרו התהלכנו בארץ ו א יא

Dicunt tibi. ימרוך

אשר ימרוך למזמה תהל׳ קלט כ

Dicent. תאמרנה

והיום הזה תאמרנה אסת׳ א יח
כל עצמותי תאמרנה תהל׳ לה י

Et dixerunt. ותאמרנה

ותען רחל ולאה ותאמרנה בראש׳ לא יד
ותאמרנה לה כי אתך רות א י
ותאמרנה הזאת נעמי א יט
ותאמרנה הנשים ד יד
ותאמרנה יש הנה לפניך שמו׳ א ט יב

Idem. ותאמרן

ותאמרן המילדת אל פרעה שמו׳ א יט
ותאמרן איש מצרי ב יט
ותאמרן הכה שאול שמו׳ א יח ז

Niph. Dictum fuit. נאמר

אשר נאמר אמת הוא דני׳ ח כו

Dicetur. יאמר

על כן יאמר כנמרד גבור ציד בראש׳ י ט
על כן יאמר בספר במד׳ כא טו
יאמר איש ואיש ילד בה תהל׳ פז ו

Dicetur. יאמר

אשר יאמר היום בראש׳ כב יד

כעת

כעת יאמר ליעקב במד' כג כג
יאמר לאחת ישע' יט יח
לא יאמר שוע לב ה
משרתי אלהינו יאמר לכם סא ו
לא יאמר לך עוד עזובה
ולארצך לא יאמר סב ד
יאמר לעם הזה ירמ' ד יא
ולא יאמר עוד התפת ז לב
ולא יאמר עוד חי יי' יו יד
יאמר אליכם איה הטיח יחזק' יג יב
אשר יאמר להם לא עמי אתם
יאמר להם בני אל חי הוש' ב י
יאמר לירושלם אל תיראי צפנ' ג יז

יֵאָמֵר *Dicentur.*

קדוש יאמר לו ישע' ד ג

וַיֵּאָמֵר *Et dictum fuit.*

ויאמר למלך יריחו יהושע ב ב

הֶאֱמִירְךָ *Eiph. Dicere fecit te.*

ויי' האמירך היום דבר' כו יח

הֶאֱמַרְתָּ *Dicere fecisti.*

את יי' האמרת היום דבר' כו יז

תִּתְיַמָּרוּ *Hith. Dicemini.*

ובכבודם תתימרו ישע' סא ו

יִתְאַמְּרוּ *Dictis se efferent.*

יתאמרו כל פעלי און תהל' צד ד

אֹמֶר*

Dictum, sermo, verbum.

s וואָרט׳ רעדע׳ ליעד׳ געזאַנג׳ פערהייסונג׳
אָבער׳ בעפעהל׳ בעשייד.

ותגזר אמר ויקם לך איוב כב כח
יביע אמר תהל' יט ג
אין אמר ואין דברים יט ד
יי' יתן אמר סח יב
גמר אמר לדר ודר עז ט
מטות אמר סלה חבק' ג ט

אִמְרוֹ *Sermonis ejus.*

ונחלת אמרו מאל איוב כ כט

אֲמָרִים *Dicta, sermones.*

מרדף אמרים לא המה משל' יט ז
להשיב אמרים אמת כב כא

אִמְרֵי *Verba, sermones.*

הנתן אמרי שפר בראש' מט כא

נאם שמע אמרי אל במד' כד ד וכד יו
ותשמע הארץ אמרי פי דבר' לב א
את כל אמרי יי' יהוש' כד כז
כי לא כחדתי אמרי קדוש איוב ו י
מה נמרצו אמרי יושר ו כה
ולרוח אמרי נואש ו כו
ורוח כביר אמרי פיך ח ב
מחקי צפנתי אמרי פיו כג יב
יהיו לרצון אמרי פי תהלים יט טו
כי המרו אמרי אל קז יא
כי שמעו אמרי פיך קלח ד
להבין אמרי בינה משל' א ב
בצדק כל אמרי פי ח ח
וטהרים אמרי נעם טו כו
צוף דבש אמרי נעם יו כד
קשט אמרי אמת כב כא

בְּאִמְרֵי *In verbis, verbis.*

נוקשת באמרי פיך משל' ו ב
נלכדת באמרי פיך ו ב
לחבל ענוים באמרי שקר ישע' לב ז
הרגתם באמרי פי הוש' ו ה

לְאִמְרֵי *Ad verba.*

האזינה לאמרי פי תהל' נד ד
הטו אזנכם לאמרי פי עח א
והקשיבו לאמרי פי משל' ז כד
ואזנך לאמרי דעת כג יב

מֵאִמְרֵי *A verbis.*

ואל תט מאמרי פי משל' ד ה
ואל תסורו מאמרי פי ה ז
לשגות מאמרי דעת יט כז

אֲמָרָי *Sermones mei.*

ישר לבי אמרי איוב לג ג
אמרי האזינה תהלים ה ב
ושמעו אמרי כי נעמו קמא ו

אֲמָרַי *Idem.*

בני אם תקח אמרי משל' ב א
שמע בני וקח אמרי ד י
בני שמר אמרי ז א

לַאֲמָרַי *Ad sermones meos.*

לאמרי הט אזנך משל' ד כ

אִמְרֵיכֶם *Sermones vestros.*

שמע אמריכם ישע' מא כו

וּבְאִמְרֵיכֶם *Et dictis vestris.*

ובאמריכם לא אשיבנו איו' לב יד

אֲמָרָיו *Dicta ejus, sua.*

ושים אמריו בלבבך איוב כב כב
עונה אמריו מכם לב יב
וירב אמריו לאל לד לז
חושך אמריו יודע דעת משל' יז כז

אֲמָרֶיהָ *Sermones suos, etc.*

אף היא תשיב אמריה לה
שופט' ה כט
בעיר אמריה תאמר משלי א כא
מנכריה אמריה החליקה ב יו
מנכריה אמריה החליקה ז ה

אִמְרַת* *Sermo, Verbum.*

s וואָרט׳ רעדע׳

אמרת יי' צרופה שמו' ב כב לא
אמרת יי' צרופה תהל' יח לא
אמרת יי' צרפתהו קה יט
כל אמרת אלוה צרופה משלי ל ה
אמרת קדוש ישראל ישע' ה כד

וּלְאִמְרַת *Et sermo.*

ולאמרת צדקך תהלים קיט קכג

אִמְרָתִי *Sermo meus.*

האזנה אמרתי בראש' ד כג
תזל כטל אמרתי דבר' לב ב
שמע אמרתי תהל' יז ו
הקשיבו ושמעו אמרתי ישע' כח כג
האזנה אמרתי ישע' לב ט

אִמְרָתְךָ *Sermo tuus.*

אִמְרָתֶךָ

שמרו אמרתך דבר' לג ט
s בלבי צפנתי אמרתך תהל' קיט יא
הקם לעבדך אמרתך קיט לח
כי אמרתך חיתני קיט נ
ועתה אמרתך שמרתי קיט סז
מה נמלצו לחכי אמרתך קיט קג
צרופה אמרתך מאד קיט קמ
אמרתך לא שמרו קיט קנח
שש אנכי על אמרתך קיט קסב
תען לשוני אמרתך קיט קעב
על כל שמך אמרתך קלח ב

אִמְרָתֵךְ *Sermo tuus.*

ומעפר תשח אמרתך ישע' כט ד
ומעפר אמרתך תצפצף כט ד

בְּאִמְרָתְךָ *In sermone tuo.*

פעמי הכן באמרתך תהל' קיט קלג
לשיח באמרתך קיט קמח

כְּאִמְרָתֶךָ
Secundum sermonem tuum.
כאמרתך לעבדך תהל׳ קיט עו
סמכני כאמרתך ואחיה קיט קיו
כאמרתך הצילני קיט קע
Idem כְּאִמְרָתֶךָ
תשועתך כאמרתך תהל׳ קיט מא
חנני כאמרתך קיט נח
Pro serm. tuo. לְאִמְרָתֶךָ
לאמרתך חייני תהל׳ קיט קנד
Ad sermo. tuum. לְאִמְרָתֶךָ
כלו עיני לאמרתך תהל׳ קיט פב
Sermo. suum. אִמְרָתוֹ
השלח אמרתו ארץ תהל׳ קמז טו
Sermonem suum. אֶמְרָתוֹ
בצע אמרתו איכ׳ ב יז
Dicta, Eloquia. אֲמָרוֹת
אמרות יי׳ אמרות טהורות תהל׳ יב ז
Dicta. אִמְרוֹת
אמרות יי׳ אמרות טהרות תהל׳ יב ז
Edictum. *מַאֲמַר
s ווארט׳ בעפעהל.
את מאמר המלך אסת׳ א טו
ואת מאמר מרדכי ב כ
Et edictnm. וּמַאֲמַר
ומאמר אסתר אסתר ט לב

ב מה שפירושו הסעיף העליון

II. Ramus summus.

Ramus. *אָמִיר
s דאס אָבערשטע׳ האָכסטע איינער זאַכע׳ וויפּפעל׳ גיפּפעל.
בראש אמיר ישע׳ יז ו
Et ramo. וְהָאָמִיר
כעזובת החרש והאמיר ישע׳ יז ט

ג מה שפירושו רוממות

III. Exaltare.

Hiph. Exaltavit te. הֶאֱמִירְךָ
s גראָם מאַכען׳ עמפּאָרהעבען׳ פּראַהלען׳ רידמען. אבן עזרא ערקלערט דאס נור אין דברים כ״ו י״ז אונד י״ח אים הפעיל פּאָרקאָממענדע "אמר" אַנעדקעננען אָדער פּערזאַנ־לאָססען צו׳ רעדען. תִּתְיַמָּרוּ ער־קלאָרען אַנדערע איינטורישען פָאָן ימר.
וה׳ האמירך היום דבר׳ כו יח
Exaltasti. הֶאֱמַרְתָּ
את יי׳ האמרת היום דבר׳ כו יז
Hith Efferetis vos. תִּתְיַמָּרוּ
ובכבודם תתימרו ישע׳ סא ו
Efferent sese. יִתְאַמְּרוּ
יתאמרו כל פועלי און תהל׳ צד ד

אמש מה שיורה על היום או על הלילה אשר כבר חלף עבר ונקרא.

Heri vesperi, Hesterna nocte.

s פאָריגע נאַכט׳ געסטערן׳ אבענד׳ נאַכט איבערהויפּט.

Hesterna nocte *אֶמֶשׁ
הן שכבתי אמש את אבי! בראשי׳ יט לד
ואלהי אביכם אמש אמר אלי לא כט
ראה אלהים ויוכח אמש לא מב
ראיתי אמש נאם יי׳ מלכ׳ ב ט כו
אמש שואה ומשאה איוב ל ג

אן לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א מה שהוא מורה הכנוי לנכח ויפקד מושכו:

I. Pronomen **אני**

s פראַג: פּעדז: איך.

Cujus loca de sunt.

ב מה שיורה על שאלת המקום או הזמן.

II. Quo, Quousque, Quorsum.*

Quo? *אָן
s וואָ? וואָהין? ביז וואָהין? וויא לאַנגע?
ואל נעדו אן הלכתם שמוא׳ א י יד
Usquequo? עַד אָן
עד אן תמלל אלה איוב ח ב
Quorsum? quo? אָנָה
ואני אנה אני בא בראשי׳ לז ל
אנה אנחנו עלים דבר׳ א כח
אנה הלכו האנשים יהוש׳ ב ה
אנה תלך ומאין תבא שופט׳ יט יז
ויאמר דוד אנה אעלה שמות ב ב א
ואני אנה אוליך את חרפתי יג יג
אנה נפל מלכ׳ ב ו ו
לא ידעו אנה הלכתי נחמ׳ ב יו
אנה אלך מרוחך תהל׳ קלט ז
אנה הלך דודך שיר ו א
אנה פנה דודך ו א
אנה נצא ירמ׳ טו ב
אנה פניך מעדות יחזק׳ כא כא
אנה אתה הלך זכר׳ ב ו
אנה המה מולכות ה י
Usquequo? Quouque? עַד אָנָה
וְעַד אָנָה
עד אנה מאנתם לשמר שמו׳ יו כח
עד אנה ינאצני העם הזה
ועד אנה לא יאמינו בי במד׳ יד יא
עד אנה אתם מתרפאים יהושע יח ג
עד אנה תשימון איוב יח ב
עד אנה תגיון נפשי יט ב
עד אנה יי׳ תשכחני תהל׳ יג ב
עד אנה תסתיר יג ב
עד אנה אשית עצות יג ג
עד אנה ירים איבי יג ג
עד אנה תהותתו סב ד
עד אנה לא תשקטי ירמ׳ מז ו
עד אנה יי׳ שועתי הבק׳ א ב
Et ubi? Et quo? וְאָנָה
אי מזה באת ואנה תלכי בראש׳ יו ח
למי אתה ואנה תלך לב יח
ואנה מפניך אברח תהל׳ קלט ז
ואנה תעזבו כבודכם ישעי׳ י ג
לקטת היום ואנה עשית רות ב יט
Huc aut illuc. אָנָה וָאָנָה
s הערדהין אונד דאָרטהין.
ולא תצא משם אנה ואנה מלכ׳ א ב לו
והלכת אנה ואנה ב מב
הלך עבדך אנה ואנה מלכ׳ ב ה כה

אנה הוא יפרד והיה לשלשה ראשים:

Dividitur in tria significata.

א מה שפירושו אבל:

I. Lugere, Moerere.

ואנו

Et moerent. ואנו
s קלאגען, שטאָהנען.
ואנו ואבלו פתחיה ישע׳ ג כו
ואנו הדינים יט ח

Et moerentia. ואניה
s קלאגע, טרויער.
והיתה תאניה ואניה ישע׳ כט ב
תאניה ואניה איכ׳ ב ה

Moeror. תאניה
s וועהקלאגע, טרויערנקייט, בע-טריבניס.
והיתה תאניה ואניה ישע׳ כט ב
בבת יהודה תאניה ואניה איכ׳ ב ה

ב מה שיורה על סבת הדבר והגורם למציאותו :

II. Evenire fecit, Tradite.

Pih. Tradidit. אנה
s הערבייאפיהרען, בעגעגנען לאססען, צוגעשיקקט ערהאלטען.
והאלהים אנה לידו שמו׳ כא יג

Pyh. Tradetur. יאנה
לא יאנה לצדיק כל און משלי יב כא

Fiet ut eveniat. תאנה
לא תאנה אליך רעה תהל׳ צא י

מתאנה
Hitph. Occasionem quaerit.
וראו כי מתאנה הוא לי מלכ׳ ב ה ז

Occasio. תאנה
s געלעגענהייט.
כי תואנה הוא מבקש שופט׳ יד ד

Dccasionem ejus. תאנתה
s בעגעגנען, אנגאהערן, בעגאטטונג.
תאנתה מי ישיבנה ירמ׳ ב כד

ג כל מה שהוא שם ספינות או דוגיות או צי :

III. Navis, Classis.

Classis. אני
s שיפפע, פלאָטטע.
וגם אני חירם מלכ׳ א י יא
כי אני תרשיש למלך בים י כב
עם אני חירם אחת י כב
תבא אני תרשיש י כב
כל תלך בו אני שיט ישע׳ לג כא

Et Classem. ואני
ואני עשה המלך מלכ׳ א ט כו

In ea classe. באני
באני את עבדיו מלכ׳ א ט כז

Navis. אניה
s שיפף.
דרך אניה בלב ים משלי ל יט
וימצא אניה באה יונ׳ א ג

Et navis ista. והאניה
והאניה חשבה להשבר יונ׳ א ד

In nasi. באניה
את הכלים אשר באניה יונ׳ א ה

Naves. אנית, אניות
והוא לחוף אנית בראש׳ מט יג
ודן למה יגור אניות שופט׳ ה יז
עבדיו אנשי אניות מלכ׳ א ט כז
עשה אניות תרשיש כב מח
כי נשברו אניות כב מט
וישלח לו חורם ביד
עבדיו אניות ק׳ (אוניות) ד״ה ב ח יח
כי אניות למלך הלכות תרשיש וגו׳
תבואנה אניות תרשיש ט כא
לעשות אניות כ לו
ויעשו אניות כ לו
וישברו אניות כ לז
חלפו עם אניות אבה איו׳ ט כו
תשבר אניות תרשיש תהל׳ מח ח
שם אניות יהלכון קד כו
כל אניות תרשיש ישע׳ ב טז
הילילו אניות תרשיש כג א וכג יד
אניות הים ומלחיהם יחזק׳ כז ט
אניות תרשיש שרותיך כז כה

Et classes. ואניות
ואניות תרשיש בראשנה ישע׳ ס ט

In navidus. באניות
השיבך יי׳ מצרים באניות דבר׳ כח סח
ילכו עבדי עם עבדיך באניות מלכ׳ א כב נ
יורדי הים באניות תהל׳ קז כג
וכשדים באניות רנתם ישע׳ מג יד

Et in navibus ובאניות
ובאניות רבות דני׳ יא מ

Sicut naves. כאניות
היתה כאניות סוחר משלי לא יד

Et classibus suis. מאניותיהם
וירדו מאניותיהם יחזק׳ כז כט

אנח

אנח היו תאומים מחולפי המבטא והמובן :

Significata ejus duo sunt.

א מה שהוא כנוי לרבים המדברים בעדם ויפקד מושבו למה שלא יורה ענין עומד לעצמו :

I. אנחנו Pronomen cujus loca hic desunt,

s פראָנ : פלור : וויר.

ב כל מה שפירושו דאגה :

II. Gemere, suspirare.

s זייפצען, שטאָהנען.

Niph. Suspirabunt. נאנחו
נאנחו כל שמחי לב ישע׳ כד ז

Suspirabundus. נאנח
על מה אתה נאנח יחזק׳ כא יב

Gemendes. נאנחים
כהניה נאנחים איכ׳ א ד
כל עמה נאנחים א יא

Suspirantes. הנאנחים
הנאנחים והנאנקים יחזק׳ ט ד

Gemens. נאנחה, נאנחה
גם היא נאנחה איכ׳ א ח
שמעו כי נאנחה אני א כא
מה נאנחה בהמה יואל א יח

Suspira. האנח
האנח בשברון מתנים יחזק׳ כא יא

Suspirato. תאנח
ובמרירות תאנח יחזק׳ כא יא

Suspirat. יאנח
ובמשל רשע יאנח עם משלי כט ב

Et suspirarunt. ויאנחו
ויאנחו בני ישראל שמו׳ ב כג

Et gemitus. ואנחה
s זייפצער.
ונסו יגון ואנחה ישע׳ לה י
נסו יגון ואנחה נא יא

ושנותי

באנחה *In gemitu.*

ושנותי באנחה תהל׳ לא יא

אנחתי *Gemitus meus.*

מקול אנחתי תהל׳ קב ו
כי לפני לחמי אנחתי תבא איו׳ ג כג
ידי כבדה על אנחתי כג ב

ואנחתי *Et gemitus meus.*

ואנחתי ממך לא נסתרה תהל׳ לח י

באנחתי *In gemitu meo.*

יגעתי באנחתי תהל׳ ו ז

אנחתה *Gemitus ejus.*

כל אנחתה השבתי ישע׳ כא ב

אנחתי *Gemitus mei.*

כי רבות אנחתי איכ׳ א כב

אנך לו שני פנים :

Significata ejus duo sunt.

א מה שהוא מלה מורה בכנוי המדבר בעדו ויפקד מוסבה :

s פראָנ : פערז : איך.

I. אנכי Pronomen cujus loca hic desunt.

ב מה שעניינו משקולת הבדיל יעמיד הבנאי הקיר במלאכתו על זוית נכונה :

II. Perpendiculum Libella.

אנך *Perpendiculum.*

s בלייא, בלייגעוויכט, פערפענדיקעל, זענקבלייא.

על חומת אנך ובידו אנך עמו׳ ז ז
ואומר אנך וגו׳ הנני שם אנך ז ח

s **אנן** פירושו תלונה ועיין בשרש **און** דף כ״ז.

Quiritari.

כמתאננים *Sicut quiritantes.*

זיך בעקלאגען.

ויהי העם כמתאננים במדבר יא א

יתאונן *Quiritabitur.*

מה יתאונן אדם חי איכה ג׳ לט

אנס ופירושו הכרח :

Cogere,

אנס *Cogens.*

s דראנגען, נאטהינען, צווינגען.

אין אנס אסת׳ א ח

אנף לו תאומים מובניו :

Significata ejus duo sunt.

א מה שהוא שם עוף :

I. Milvus, avis

האנפה *Milvus.*

s איין רייבפאגעל, וויהע, נ : א : שטראנדלייפער. אנדערע איבערז : פאפאנייא, איין זעהר רייצבארער פאָ־ געל, וועלכעס מיט דער העבראישען עטימאָלאָגיע איבעראיין קאמע.

ואת האנפה למינה ויק׳ יא יט

והאנפה *Et milvus.*

והחסידה והאנפה למינה דבר׳ יד יח

ב כל מה שפירושו כעס ורוגז ונגזר ממנו: אף שיורה בכעס וחרון אף מה שיורה בפנים ובתואר הקוטם להיות רושם הכעס נראה בפנים וביחוד באף על זולתו מתארי הפנים :

II. Irasci.

אנפת *Iratus fuisti.*

s שנויבען, צירנען.

אנפת תשובב לנו תהל׳ מ ג
אודך יי׳ כי אנפת בי ישע׳ יב א

ואנפת *Et iratus fuisti.*

ואנפת בם מלכ׳ א ח מו
יחטא ואנפת בם ד״ה ב ו לו

תאנף *Irasceris.*

הלא תאנף בנו עד כלה עזר׳ ט יד
עד מה יי׳ תאנף לנצח תהל׳ עט ה
הלעולם תאנף בנו פה ו

יאנף *Irascatur.*

נשקו בר פן יאנף תהל׳ ב יב

התאנף *Hitph. Ira percitus.*

גם בי התאנף יי׳ בגללכם דבר׳ א לז
ויי׳ התאנף בי על דבריכם ד כא
ובאהרן התאנף ט כ

ויתאנף *Et ira percitus fuit.*

ויתאנף יי׳ בכם דבר׳ ט ה
ויתאנף יי׳ בשלמה מלכ׳ א יא ט
ויתאנף יי׳ מאד בישראל מלכ׳ ב יז יח

***אף** *Ira, Vultus, Facies, Nasus.*

אף

s נאזע, צארן, נאזענלאכער, אנגע־ זיכט. 2 אנגעזיכטע 2 פערזאָנען, דאָפפעלטע פאָרטיאָן. אויך פערור. אף חכמתי וכו׳ קהלת ב׳ ט׳ ווירד היער אנגעפיהרט : אנדערע איבער־ זעטצען אויך מיינע ווייזהייט פערבליעב מיר. אדער אויך מיינע קלוגהייט שטאנד מיר בייא.

עד שוב אף אחיך ממך בראש׳ כז מה
ויחר אף יעקב ברחל ל ב
ויחר אף יי׳ במשה שמו׳ ד יד
ויצא מעם פרעה בחרי אף יא ח
ויחר אף משה לב יט
אל יחר אף אדני לב כב
ויחר אף יי׳ מאד במד׳ יא י
ויחר אף יי׳ בם וילך יב ט
ויחר אף אלהים כי הולך כב כב
ויחר אף בלעם כב כז
ויחר אף בלק כד י
ויחר אף יי׳ בישראל כה ג
וישב חרון אף יי׳ מישראל כה ד
ויחר אף יי׳ ביום ההוא לב י
ויחר אף יי׳ בישראל לב יג
על חרון אף יי׳ אל ישראל לב יד
פן יחרה אף יי׳ אלהיך דבר׳ ו טו
וחרה אף יי׳ בכם ז ד וי״א יז
כי אז יעשן אף יי׳ כט יט
ויחר אף יי׳ בארץ ההיא כט כו
ויחר אף יי׳ בבני ישראל יהוש׳ ז א
וחרה אף יי׳ בכם כג יו
ויחר אף יי׳ בישראל שופט׳ ב יד
וב כ וג ח וי ז
ויחר אף אליאב בדוד שמו׳ א יז כח
ויחר אף שאול ביהונתן כ ל
מעם השלחן בחרי אף כ לד
ויחר אף יי׳ בעזא שמו׳ ב ו ז
ויחר אף דוד באיש מאד יב ה
ויסף אף יי׳ לחרות כד א
ויחר אף יי׳ בישראל מלכ׳ ב יג ג
כי על אף יי׳ כד כ

ויחר

ויחר אף ה' בעזא — ד"ה א יג י
ובהכנעו שב ממנו אף ה' — ד"ה ב יב יב
בחרי אף — כה י
ויחר אף ה' באמציהו — כה טו
חרון אף ה' עליכם — כח יא
וחרון אף על ישראל — כח יג
להשיב חרון אף אלהינו — עזר' י יד
ויחר אף אליהוא — איו' לב ב
וחנפי לב ישימו אף — לו יג
מקנה אף על עולה — לו לג
במוקשים ינקב אף — מ כד
וגם אף עלה בישראל — תהל' עח כא
ויחר אף ה' בעמו — קו מ
אף להם ולא יריחון — קטו ו
תחדני על אף איבי — קלח ז
ודבר עצב יעלה אף — משלי טו א
מתן בסתר יכפה אף — כא יד
אל תתרע את בעל אף — כב כד
אכזריות חמה ושטף אף — כז ד
וחכמים ישיבו אף — כט ח
איש אף יגרה מדון — כט כב
ומיץ אף יוציא דם — ל לג
אף חכמתי עמדה לי נ"ה — קהל' ב ט
אף ה' בעמו — ישע' ה כה
אכזרי ועברה וחרון אף — יג ט
בזעף אף ולהב אש — ל ל
כי לא שב חרון אף ה' — ירמ' ד ח
מחרון אף ה' — יב יג ונא מה
לא ישוב אף ה' — כג כ
מפני חרון אף ה' — כה לז
לא ישוב חרון אף ה' — ל כד
כי על אף ה' היתה — נב ג
נדע בחרי אף — איכ' ב ג
ולא היה ביום אף ה' — ב כב
חרון אף ה' וגו'
וג אף ' — צפנ' ב ב
ביום אף ה' — ב ג

Et ira. **ואף**

ואף ה' חרה בעם — במד' יא לג
ואף אלהים עלה בהם — תהל' עח לא

Ira. **האף**

כי יגרתי מפני האף — דבר' ט יט
מה חרי האף הגדול — כט כג
כי גדול האף והחמה — ירמ' לו ז

Nasus, Ira. **האף**

ונזמי האף — ישע' ג כא

In ira, in naso. **באף**

באף ובחמה ובקצף גדול — דבר' כט כז
אל תט באף עבדך — תהל' כז ט
באף עמים הורד — נו ח
אם קפץ באף רחמיו — עז י
נזם זהב באף חזיר — משלי יא כב
רדה באף גוים — ישע' יד ו
תרדף באף ותשמידם — איכ' ג סו
באף ובחמה ובתכחות — יחזק' ה טו
ועשיתי באף ובחמה — מיכ' ה יד
באף תדוש גוים — חבק' ג יב

In ira. **באף**

סכותה באף — איכ' ג מג

Et in ira. **ובאף**

ובאף ישטמוני — תהל' נה ד
ובאף ובחמה — ירמ' כא ה

Ab ira. **מאף**

הרף מאף — תהל' לז ח

Ira mea. **אפי**

וחרה אפי והרגתי — שמו' כב כג
ויחר אפי בהם — לב י
וחרה אפי ביום ההוא — דבר' לא יז
חרה אפי בך ובשני רעיך — איו' מב ז
שבט אפי — ישע' י ה
למען שמי אאריך אפי — מח ט
הנה אפי וחמתי נתכת — ירמ' ז כ
כי על אפי ועל חמתי — לב לא
כאשר נתך אפי — מב יח
את חרון אפי נאם ה' — מט לז
וכלה אפי — יחזק' ה יג
ושלחתי אפי בך — ז ג
וכליתי אפי בך — ז ח
לכלות אפי בהם — כ ח
לכלות אפי בם במדבר — כ כא
חרה אפי בם — הושי' ח ה
לא אעשה חרון אפי — יא ט
כי שב אפי ממנו — יד ה
כל חרון אפי — צפנ' ג ח
על הרעים חרה אפי — זכר' י ג

Et ira mea. **ואפי**

ואפי על תבליתם — ישע' י כה
ותתך חמתי ואפי — ירמ' מד ו

In ira mea. **באפי**

כי אש קדחה באפי — דבר' לב כב
ורוח אלהי באפי — איו' כז ג
אשר נשבעתי באפי — תהל' צה יא
ואדרכם באפי — ישע' סג ג
ואבוס עמים באפי — סג ו
אלה עשן באפי — סה ה
כי אש קדחה באפי — ירמ' טו יד
כי אש קדחתם באפי — יז ד
באפי ובחמתי — לב לז
אשר הכיתי באפי — לג ה
ונשם שטף באפי — יחזק' יג יג
כן אקבץ באפי — כב כ
תעלה חמתי באפי — לח יח
ואכל אותם באפי — מג ח
אתן לך מלך באפי — הושע יג יא

Juxta iram meam. **כאפי**

כאפי וכחמתי — יחזק' כה יד

Ad iram meam. **לאפי**

גם קראתי גבורי לאפי — ישע' יג ג

Ira tua. **אפך**

אפך

למה ה' יחרה אפך — שמו' לב יא
שוב מחרון אפך — לב יב
אל יחר אפך בי — שופט' ו לט
תסתירני עד שוב אפך — איו' יד יג
הפץ עברות אפך — מ יא
מנשמת רוח אפך — תהל' יח טז
וחרון אפך ישיגם — סט כה
יעשן אפך בצאן מרעיתך — עד א
ומי יעמד לפניך מאז אפך — עו ח
השיבות מחרון אפך — פה ד
תמשך אפך לדר ודר — פה ו
מי יודע עז אפך — צ יא
ישוב אפך ותנחמני — ישע' יב א
אל לארך אפך תקחני — ירמ' טו טו
בעת אפך עשה בהם — יח כג
הרגת ביום אפך — איכ' ב כא
ישב נא אפך וחמתך — דני' ט טז
אם בנהרים אפך — חבק' ג ח

C. 5 fem. **אפך** s

אפך כמגדל הלבנון — שיר ז ה
וריח אפך כתפוחים — ז ט
ואתן נזם על אפך — יחזק' טז יב
אפך ואזניך יסירו — כג כה

In ira tua. **באפך**

ה' אל באפך תוכיחני — תהל' ו ב

אל

אל באפך פן תמעטני ירמ׳ י כד

בְּאַפְּךָ *In ira tua.*

ישימו קטורה באפך דבר׳ לג י
ושמתי חחי מאפך מלכ׳ ב יט כח
קומה ה׳ באפך תהל׳ ז ז
כי כלינו באפך צ ז
ושמתי חחי באפך ישע׳ לז כט

כְּאַפְּךָ *Juxta iram tuam.*

כאפך וכקנאתך יחז׳ לה יא

וּבְאַפְּכֶם *Et in ira vestra.*

באש מחניכם ובאפכם עמו׳ ד י

מֵאַפְּכֶם *Ab ira vestra.*

עד אשר יצא מאפכם במד׳ יא כ

אַפּוֹ *Ira ejus, sua etc.*

עשה לי עבדך ויחר אפו ברא׳ לט יט
וישמע ה׳ ויחר אפו במד׳ יא א
למען ישוב ה׳ מחרון אפו דבר׳ יג יח
וישב ה׳ מחרון אפו יהוש׳ ז כו
געל בן עבד ויחר אפו שופט׳ ט ל
ויחר אפו ויעל בית אביהו יד יט
ויחר אפו מאד שמו׳ א יא ו
ולא עשית חרון אפו כח יח
מנשמת רוח אפו שמו׳ ב כב טז
מחרון אפו הגדול
אשר חרה אפו ביהודה מלכ׳ ב כג כו
וישב ממנו חרון אפו ד״ה ב כט י
וישוב מכם חרון אפו ל ח
ומרוח אפו יכלו איו׳ ד ט
אלוה לא ישיב אפו ט יג
אפו טרף וישטמני יו ט
ויחר עלי אפו יט יא
ישלח בו חרוי אפו כ כג
נגרות ביום אפו כ כח
באיוב חרה אפו לב ב
ובשלשת רעיו חרה אפו לב ג
ועתה כי אין פקד אפו לה טו
כי יבער כמעט אפו תהל׳ ב יב
כגבה אפו בל ידרש י ד
והרבה להשיב אפו עח לח
ישלח בם חרון אפו עח מט
מחץ ביום אפו קי ה
שכל אדם האריך אפו משלי יט יא
והשיב מעליו אפו כד יח
לא שב אפו ישע׳ ה כה
לא שב אפו ט יב
לא שב אפו ט יו וט כ וי ד

וביום חרון אפו יג יג
בער אפו וכבד משאה ל כז
וישפך עליו חמה אפו מב כה
להשיב בחמה אפו סו טו
אך שב אפו ממנו ירמ׳ ב לה
ומפני חרון אפו ד כו וכה לח
ביום חרון אפו איכ׳ א יב
הדום רגליו ביום אפו ב א
וינאץ בזעם אפו ב ו
שפך חרון אפו ד יא
ויטרף לעד אפו עמו׳ א יא
וישב מחרון אפו יונ׳ ג ט
לא החזיק לעד אפו מיכ׳ ז יח
ומי יקום בחרון אפו נחו׳ א ו

וְאַפּוֹ *Et ira ejus.*

ועזו ואפו על כל עוזביו עזר׳ ח כב

בְּאַפּוֹ *In ira suo, ejus.*

אשר הפך ה׳ באפו שמו׳ ב כב ט
עלה עשן באפו שמו׳ ב כב ט
אשר הפכם באפו איו׳ ט ה
טרף נפשו באפו יח ד
חבלים יחלק באפו כא יז
התשים אגמון באפו מ כו
אלימו באפו תהל׳ ב ה
עלה עשן באפו יח ט
ה׳ באפו יבלעם כא י
כי רגע באפו ל ו
אשר נשמה באפו ישע׳ ב כב
איכה יעיב באפו איכ׳ ב א

לְאַפּוֹ *Ad iram suam.*

יפלס נתיב לאפו תהל׳ עח נ

אַפָּהּ *Ira ejus.*

ואשים הנזם על אפה ברא׳ כד מז

אַפָּם *Ira ipsorum, Nares suas.*

ארור אפם כי עז ברא׳ מט ז
ויחר אפם מאד ביהודה ד״ה ב כה י
בחרות אפם בנו תהל׳ קכד ג
את הזמורה אל אפם יחזק׳ ח יז

בְּאַפָּם *In ira sua.*

כי באפם הרגו איש ברא׳ מט ו

אַפַּיִם *Facies, Vultus, Naoes, Irae*

אַפָּיִם

וישתחו אפים ארצה ברא׳ יט א
וישתחוו לו אפים מב ו
ארך אפים ורב חסד שמו׳ לד ו

ה׳ ארך אפים ורב חסד במד׳ יד יח
מנה אחת אפים שמו׳ א א ה
ויקד דוד אפים ארצה כד ט
ותקם ותשתחו אפים ארצה כה מא
ויקד אפים ארצה וישתחו כח יד
ותקד בת שבע אפים ארץ מ״א א לא
וישתחו לדויד אפים ארצה ד״ה א כא כא
ויכרעו אפים ארצה ד״ה ב ז ג
ויקד יהושפט אפים ארצה כ יח
וישתחוו לה׳ אפים ארצה נחמ׳ ח ו
ארך אפים ורב חסד ט יז
ארך אפים תהל׳ פו טו
ארך אפים ורב חסד קג ח
ארך אפים וגדל חסד קמה ח
קצר אפים יעשה אולת משלי יד יז
ארך אפים רב תבונה יד כט
וארך אפים ישקיט ריב טו יח
טוב ארך אפים מגבור טז לב
בארך אפים יפתה קצין כה טו
ומיץ אפים יוצא ריב ל לג
אפים ארץ ישתחוו לך ישע׳ מט כג
ארך אפים ורב חסד יואל ב יג
ארך אפים יונ׳ ד ב
ה׳ ארך אפים נחו׳ א ג

בְּאַפַּיִם *In ira.*

ולא באפים ולא במלחמה דני׳ יא כ

לְאַפֵּי *Ad vultum.*

תפל לאפי דוד על פניה שמו׳ א כה כג

אַפֵּינוּ *Narium nostrarum*

רוח אפינו משיח ה׳ איכ׳ ד כ

אַפֶּיךָ *Vultus tuus.*

בזעת אפיך ברא׳ ג יט
וברוח אפיך נערמו מים שמו׳ טו ח

אַפָּיו *Vultus ejus.*

לו על אפיו ארצה שמו׳ ב יד לג
וישתחו למלך אפיו ארצה כד כ
על אפיו ארצה מלכ׳ א א כג

בְּאַפָּיו *In nares ejus.*

ויפח באפיו נשמת חיים ברא׳ ב ז
נשמת רוח חיים באפיו ז כב

לְאַפָּיו *In vultum suum.*

וישתחו לאפיו ארצה ברא׳ מח יב
ויקד וישתחו לאפיו במד׳ כב לא
ויפל לאפיו ארצה שמו׳ א כ מא
וישתחו למלך לאפיו שמו׳ ב יח כח

ותפל

In vultum suum. **אַפֶּיהָ**

ותפל על אפיה ארצה   שמו' ב יד ד

אנק לו שני פנים

Significata ejus duo sunt.

א מה שהוא שם שרץ העוף

I. Reptilis nomen.

***וְהָאֲנָקָה**

• פראָש, אונקע, אילטיס, נאך אנד׃ אינעל.

והאנקה והכח והלטאה   ויקר' יא ל

ב מה שענינו לוחה ולעקה

II. Clamare, Exclam.

In clamando. **בֶּאֱנֹק**

• זייפצען, אָננזטינען, שטאָהנען, ראָכעלן.

באנק חלל   יחזק' כו טו

Exclamabit. **יֶאֱנֹק**

יבבל ארצה יאנק חלל   ירמ' נא נב

וְהַנֶּאֱנָקִים

Niph. Et exclamantes.

הנאנחים והנאנקים   יחזק' ט ד

Clamare. **הֵאָנֵק**

האנק דם   יחזק' כד יז

Et exclamatio. **וַאֲנָקָה**

• אנזטנעשרייא, שטאָהנען.

בכי ואנקה   מלא' ב יג

Clamor. **אֶנְקַת**

אנקת אסיר   תהל' עט יא

לשמע אנקת אסיר   קב כא

Ab exclamatione. **מֵאֶנְקַת**

מאנקת אביונים   תהל' יב ו

אנש לו שלשה פנים

Significata ejus tria sunt.

א כל שפירושו כאב וצער.

I. Aegrum, Mortiferum esse.

Aeger, mortifer. **אָנוּשׁ**

• באָארטיג, היילאָז, נעפאָהרליך, שווער קראַנק ווערדען.

אנוש חצי בלי פשע   איו' לד ו

וכאב אנוש   ישע' יז יא

ויום אנוש לא התאויתי   ירמ' יז טז

אנוש לשברך   ל יב

אנוש מכאבך   ל טו

Et mortiferum est. **וְאָנֻשׁ**

ואנש הוא   ירמ' יז ט

Mortifera. **אֲנוּשָׁה**

ומכתי אנושה   ירמ' טו יח

כי אנושה מכותיה   מיכה א ט

Et afficior aegritudine. **וָאָנוּשָׁה**

חרפה שברה לבי ואנושה   תהל' סט כא

וַיֵּאָנַשׁ

Niph. Et aegritudine affectus fuit

אשת אוריה לדוד ויאנש   שמו' ב יב טו

ב כל לשון אנוש ואנשים

II. Homo.

Homo aeger mortalis. ***אֱנוֹשׁ**

• מענש.

אל יעצור עמך אנוש   ד"ה ב יד י

אשרי אנוש יוכיחנו אלוה   איו' ה יז

מה אנוש כי תגדלנו   ז יז

ומה יצדק אנוש עם אל   ט ב

אם כראות אנוש תראה   י ד

הכימי אנוש ימיך   י ה

ותקות אנוש האבדת   יד יט

מה אנוש כי יזכה   טו יד

ומה יצדק אנוש עם אל   כה ד

אף כי אנוש רימה   כה ו

לא ידע אנוש ערכה   כח יג

אנוש יביט מרחוק   לו כה

מה אנוש כי תזכרנו   תהל' ח ה

קומה ייי אל יעז אנוש   ט כ

אנוש המה סלה   ט כא

לערץ אנוש מן הארץ   י יח

ואתה אנוש כערכי   נה יד

כי שאפני אנוש   נו ב

הרכבת אנוש לראשנו   סו יב

בעמל אנוש אינמו   עג ה

תשב אנוש עד דכא   צ ג

אנוש כחציר ימיו   קג טו

ויין ישמח לבב אנוש   קד יו

לבב אנוש יסעד   קד י

בן אנוש ותחשבהו   קמד ג

בחרט אנוש   ישע' ח א

וכל לבב אנוש ימס   יג ז

אוקיר אנוש מפז   יג יב

ונשאר אנוש מזער   כד ו

לא חשב אנוש   לג ה

אל תיראו חרפת אנוש   נא ז

אשרי אנוש יעשה זאת   נו ב

כל אנוש שלמי   ירמ' כ י

An Homo. **הֶאֱנוֹשׁ**

האנוש מאלוה יצדק   איו' ד יז

In hom. **בֶּאֱנוֹשׁ**

אם כהתל באנוש תהתלו   איו' יג ט

אכן רוח היא באנוש   לב ח

Eomini. **לֶאֱנוֹשׁ**

הלא צבא לאנוש   איו' ז א

וישב לאנוש צדקתו   לג כו

Ab, Prae homine. **מֵאֱנוֹשׁ**

אשביתה מאנוש זכרם   דברי' לב כו

דלו מאנוש נעו   איו' כח ד

כי ירבה אלוה מאנוש   לג יב

ותראי מאנוש ימות   ישע' נא יב

Hominis, Viri. **אֲנָשִׁים**

• מאַננער, מענשען.

ויצו עליו פרעה אנשים   בראש' יב כ

כי אנשים אחים אנחנו   יג ח

והנה שלשה אנשים   יח ב

עם אלהים ועם אנשים   לב כט

ויעברו אנשים מדינים   לז כח

לקח חמשה אנשים   מז ב

שני אנשים עברים נצים   שמו' ב יג

בחר לנו אנשים   יז ט

וכי יריבן אנשים   כא יח

וכי ינצו אנשים   כא כב

ויהי אנשים אשר היו טמאי' במד' ט ו

שני אנשים במחנה   יא כו

שלח לך אנשים   יג ג

כלם אנשים ראשי בני   יג ג

החלצו מאתכם אנשים   לא ג

תרבות אנשים חטאים   לב יד

הבו לכם אנשים חכמים   דברי' א יג

אנשים חכמים וידעים   א טו

נשלחה אנשים לפנינו   א כב

שנים עשר אנשים   א כג

יצאו אנשים בני בליעל   יג יד

ועמדו שני אנשים   יט יז

כי יהיה ריב בין אנשים   כה א

כי ינצו אנשים יחדו   כה יא

שנים

שנים אנשים מרגלים יהוש׳ ב א
הנה אנשים באו הנה ב ב
שנים עשר אנשים ד ב
וישלח יהושע אנשים ז ב
והפקידו עליה אנשים י יח
שלשה אנשים יח ד
עשרה אנשים מעבדיו שופט׳ ו כז
אנשים ריקים ופחזים ט ד
אל יפתח אנשים ריקים יא ׳
חמשה אנשים מקצותם
אנשים בני חיל יח ב
אנשים מרי נפש יח כה
עשרה אנשים למאה כ י
וישלחו שבטי ישראל אנשים כ יב
עשרה אנ׳שים מזקני רות ד ב
לאמתך זרע אנשים שמוא׳ א א יא
גם עם יי׳ וגם עם אנשים ב כו
ימותו אנשים ב לג
ומצאת שני אנשים י ב
ומצאך שם שלשה אנשים י ג
ושני אנשים עמו כח ח
וימצאהו המורים אנשים לא ג
ואתו עשרים אנשים שמו׳ ב ג כ
ושני אנשים שרי גדודים ד ב
אף כי אנשים רשעים ד יא
והכתתיו בשבט אנשים ז יד
שני אנשים היו בעיר אחת יב א
ינתן לנו שבעה אנשים מבניו כא ו
בשני אנשים צדקים מלכי׳ א ב לב
ויקחו אנשים עמם יא יח
ויקבץ עליו אנשים יא כד
והנה אנשים עברים יג כה
שנים אנשים בני בליעל נגדו כא י
חמשים אנשים בני חיל מלכי׳ ב׳ ב טז
וארבעה אנשים היו ז ג
וחמשה אנשים מראי כה יט
ועשרה אנשים אתו כה כה
אנשים חמש מאות ד״ה א ד מב
אנשים נשאי מגן וחרב ה יח
אנשים גבורי חיל ה כד
אנשים עשרים וששה אלף ז מ
אנשים גבורי חיל ח מ
כל אלה אנשים ראשי אבות ט ט
ויקבצו עליו אנשים רקים ד״ה ב יג ז
כי במצער אנשים באו כד כד
ויקמו אנשים מראשי כח יב
אך אנשים מאשר ומנשה ל יא
אנשים אשר נקבו בשמות לא יט

אנש

אנשים ונשים וילדים עזר׳ י א
אנשים ראשי האבות י יז
ויכלו בכל אנשים החשיבו י יז
אנשים על הנשכות נחמ׳ יב מד
ואכה מהם אנשים יג כה
תרדמה על אנשים איו׳ ד יג לג טו
אז יגלה אזן אנשים לג יו
ישר על אנשים לג כז
אשר שררו אנשים לו כד
לכן יראוהו אנשים לז כד
רום אנשים ישעי׳ ב יא
רום אנשים ב יז
הלאות אנשים ז יג
מצות אנשים מלמדה כט יג
אנשים ילכדו ירמ׳ ה כו
ויקמו אנשים כו יז
אנשים מצרים כו כב
ונשארו בם אנשים מדקרים לז י
מזה שלשים אנשים לח י
אנשים ונשים וטף מג ו
ועשרה אנשים אתו מא א
ויבאו אנשים משכם מא ה
ועשרה אנשים נמצאו בם מא ח
נמלט בשמנה אנשים מא טו
לעיני אנשים יהודים מג ט
ושבעה אנשים נב כה
והנה ששה אנשים באים יחזק׳ ט ב
אנשים מזקני ישראל יד א
אנשים מזקני ישראל כ א
ביד אנשים בערים כא לו
ואל אנשים מרב אדם כג מב
ולחם אנשים לא תאכל כד יז
ולחם אנשים לא תאכלו כד כב
ושפל אנשים יקים עלה דני׳ ד יד
עשרה אנשים בבית אחד עמו׳ ו ט
יחזיקו עשרה אנשים זכר׳ ח כג

וַאֲנָשִׁים *Et homines.*

ואנשים מבני ישראל במד׳ יו ב
כי יכבדו אלהים ואנשים שופט׳ ט ט
המשמח אלהים ואנשים ט יג
ואנשים אשר אתו שמו׳ א כב ו
הוא ואנשים מלכי׳ א יא יז
הוא ואנשים מיהודה נחמ׳ א ב
ואנשים מעט עמו ב יב
ואנשים בה מעט קהל׳ ט יד
ואנשים אתו ירמ׳ כו כב
ואנשים צדיקים המה ישפטו יחזק׳ כג מה

אנש

הָאֲנָשִׁים *Homines, Viri.*

ויחלק האנשים בראשי׳ יד כד
ויקמו משם האנשים יח טז
ויפנו משם האנשים יח כב
האנשים אשר באו אליך יט ה
וישלחו האנשים את ידם יט י
האנשים אשר פתח הבית יט יא
ויאמרו האנשים אל לוט יט יב
ויחזיקו האנשים בידו יט טז
ויראו האנשים מאד כ ח
ורגלי האנשים אשר כד לב
ויתעצבו האנשים לד ז
האנשים האלה שלמים לד כא
בזאת יאתו לנו האנשים לד כב
ויקחו האנשים את המנחה מג טו
הבא את האנשים הביתה
יאכלו האנשים מג טז
את האנשים ביתה יוסף מג יז
וייראו האנשים כי הובאו מג יח
ויבא האיש את האנשים מג כד
האנשים איש אל רעהו מג לג
ויתמהו האנשים מג לג
את אמתחת האנשים מד א
כי מתו כל האנשים שמו׳ ד יט
תכבד העבדה אל האנשים ה ט
שלח את האנשים ויעבדו י ז
ויבאו האנשים על הנשים לה כב
ואלה שמות האנשים במד׳ א ה
את האנשים האלה א יז
ויאמרו האנשים ההמה אליו ט ז
אלה שמות האנשים יג ז
כי כל האנשים הראים יד כב
וימתו האנשים יד לו
חיו מן האנשים ההם יד לח
העיני האנשים ההם תנקר טז יד
האנשים הרשעים האלה טז כו
נאצו האנשים האלה את יי׳ טז ל
מי האנשים האלה עמך כב ט
אם לקרא לך באו האנשים כב כ
לך עם האנשים כב לה
מן האנשים הצבאים לא מב
האנשים העלים ממצרים לב יא
אלה שמות האנשים לד יז
ואלה שמות האנשים לד יט
s ועמדו שני האנשים דברים יט ז
האנשים והנשים והטף לא יב
הוציאו האנשים יהושי׳ ב ג
את

את שני האנשים ב ד
באו אלי האנשים ב ד
אנה הלכו האנשים ב ה
ותאמר אל האנשים ב ט
ויאמרו לה האנשים ב יד
ויאמר אליה האנשים ב יז
וישבו שני האנשים ב כג
ולשנים האנשים המרגלים ו כב
ויעלו האנשים ז ב
ויקחו האנשים מצידם ט יד
ויקמו האנשים וילכו יח ח
וילכו האנשים ויעברו בארץ יח ט
איפה האנשים אשר הרגתם שופ׳ ח יח
וינסו שמה כל האנשים ט נא
והבית מלא האנשים טז כז
וילכו חמשת האנשים יח ז
ויענו חמשת האנשים יח יד
ויעלו חמשת האנשים יח יז
ולא אבו האנשים יט כה
ועתה תנו את האנשים כ יג
כי נאצו האנשים שמו׳ א ב יז
ויעשו האנשים כן ו י
תנו את האנשים ונמיתם יא יב
האנשים עברים אל האנשים יד ח
אל האנשים העומדים יז כו
בדברו אל האנשים יז כח
הלוא בראשי האנשים ההם כט ד
אל מאתים האנשים ל כא
וגם כל האנשים אשר אתו שמו׳ ב א יא
כי היו האנשים נכלמים י ה
כי גברו עלינו האנשים יא כג
ובכל האנשים אשר אתו יז יב
אשר סגר את האנשים יח כח
הדם האנשים ההלכים כג יז
ויבאו שני האנשים מלכ׳ א כא יג
ימלט מן האנשים מלכ׳ ב י כד
ולא יחשבו את האנשים יב טו
הלא על האנשים הישבים יח כז
מה אמרו האנשים האלה כ יד
הדם האנשים האלה ד״ה א יא יט
ויגידו לדוד על האנשים
כי היו האנשים נכלמים מאד יט ה
ויספר שלמה כל האנשים ד״ה ב ב יז
ויקמו האנשים אשר נקבו כח טו
נגד האנשים והנשים נחמ׳ ח ג
לכל האנשים המתנדבים יא ב
שלשת האנשים האלה איו׳ לב א
כפי שלשת האנשים לב ה

הלא על האנשים ישע׳ לו יב
מה אמר האנשים האלה לט ג
האנשים הפשעים בי סו כד
לעיני האנשים ירמ׳ יט י
האנשים העברים את בריתי לד יח
הרעו האנשים האלה לח ט
את האנשים בידי לח יא
ואם אתנך ביד האנשים לח טז
האנשים אשר אתה יגור לט יז
ועשרת האנשים מא ב
פגרי האנשים אשר הכה מא ט
ויקחו את כל האנשים מא יב
ויהיו כל האנשים מב יז
וכל האנשים הזדים מג ב
כל האנשים הידעים מד טו
האנשים הנאנחים והנאקים יחזק׳ ט ד
אלה האנשים החשבים און יא ב
האנשים האלה העלו גלוליהם יד ג
שלשת האנשים האלה יד יד ויד טז
ושלשת האנשים האלה בתוכה יד יח
וייראו האנשים יונ׳ א י
כי ידעו האנשים א י
ויחתרו האנשים א יג
וייראו האנשים א טז
ופקדתי על האנשים צפנ׳ א יב

Et viri, homines. וְהָאֲנָשִׁים

וישתו הוא והאנשים בראׁ כד נד
והאנשים רעה צאן מו לב
והאנשים אשר עלו עמו במד׳ יג לא
והאנשים אשר שלח משה יד לו
והאנשים יצאו יהוש׳ ב ה
והאנשים רדפו אחריהם ב ז
והאנשים אשר בבתים שופט׳ יח כב
והאנשים לא מתו שמו׳ א ה יב
והאנשים טבים לנו מאד כה טו
והאנשים האלה בני צרויה ו ב ג לט
והאנשים ינחשו וימהרו מלכ׳ א כ לג
המה והאנשים מלכ׳ ב כה כג
והאנשים עשים באמונה ד״ה ב לד יב
והאנשים אשר אתו ירמ׳ מא ז
והאנשים אשר היו עמי דני׳ י ז

In homines. בָּאֲנָשִׁים

איש באנשים האלה דבר׳ א לה
זקן בא באנשים שמו׳ א יז יב
ויחלו באנשים הזקנים יחזק׳ ט ו

Sicut homines. כָּאֲנָשִׁים

אתה רואה כאנשים שופט׳ ט לו

לָאֲנָשִׁים׳ לַאֲנָשִׁים

Viris, Hominibus.

רק לאנשים האל בראש׳ יט ח
והיו לכם לאנשים רות א יא
התחזקו והיו לאנשים שמו׳ א ד ט
והייתם לאנשים ד ט
ונתתי לאנשים כה יא
ויצקו לאנשים לאכול מלכ׳ ב ד מ
בנותיכם תנו לאנשים ירמ׳ כט ו
לאנשים באים ממרחק יחזק׳ כג מ

Et hominibus. וְלָאֲנָשִׁים

לאבנר ולאנשים שמו׳ ב ג כ

Ex hominibus. מֵהָאֲנָשִׁים

מהאנשים אשר הלכו שמו׳ א ל כב

Homines, Viri. אַנְשֵׁי

אשר מעולם אנשי השם בראׁ ו ד
וכל אנשי ביתו יליד בית יז כז
אנשי סדם נסבו יט ד
ובנות אנשי העיר יצאו כד יג
וישאלו אנשי המקום כו ז
וידברו אל אנשי עירם לד כ
וישאל את אנשי מקמה לח כא
וגם אנשי המקום אמרו לח כב
כי אנשי מקנה היו מו לב
אנשי מקנה היו עבדיך מו לד
ויש בהם אנשי חיל מז ו
אנשי חיל יראי אלהים שמו׳ יח כא
ויבחר משה אנשי חיל יח כה
עשו אנשי הארץ ויקר׳ יח כז
ראינו בתוכה אנשי מדות במד׳ יג לב
אנשי שם טז ב
אל אנשי הצבא לא כא
מאת אנשי המלחמה לא כח
אנשי המלחמה אשר בידנו לא מט
אנשי הצבא בזזו איש לו לא נג
אנשי המלחמה מקרב דבר׳ ב יד
כל אנשי המלחמה ב טז
ורגמהו כל אנשי עירו כא כא
וסקלוה אנשי עירה כב כא
כל אנשי המלחמה יהוש׳ ה ד
אנשי המלחמה היצאים ה ו
כל אנשי המלחמה ו ג
לפני אנשי העי ז ד
ויכו מהם אנשי העי ז ה
אנשי העיר לקראת ישראל ח יד
ויפנו אנשי העי אחריהם ח כ

ויכו את אנשי העי ח כא
כל אנשי העי ח כה
וישלחו אנשי גבעון י ו
אל קציני אנשי המלחמה י כד
ואת אנשי העיר שופ' ו כז
וישכימו אנשי העיר בבקר ו כח
ויאמרו אנשי העיר אל יואש ו ל
ויענו אתו אנשי פנואל
כאשר ענו אנשי סכות ח ח
ויבאו אל אנשי סכות ח טו
וידע בהם את אנשי סכות ח טז
ויהרג את אנשי העיר ח יז
עבדו את אנשי חמור ט כח
כל אנשי מגדל שכם ט מט
ואת כל רעת אנשי שכם ט נז
את כל אנשי גלעד
ויכו אנשי גלעד יב ד
ויאמרו לו אנשי גלעד יב ה
ויאמרו לו אנשי העיר יד יח
אנשי העיר אנשי בני בליעל יט כב
אלה אנשי חיל כ מד
את כל אלה אנשי חיל כ מו
ויראו אנשי אשדוד שמו' א ה ז
ויך את אנשי העיר ה ט
ויאמרו אנשי בית שמש ו כ
ויבאו אנשי קרית יערים ז א
ויצאו אנשי ישראל ז יא
ויאמר שמואל אל אנשי ח כב
ויאמרו כל אנשי יביש יא א
את דברי אנשי יביש יא ה
ויאמרו אנשי יביש יא י
וכל אנשי ישראל עד מאד יא טו
ויענו אנשי המצבה יד יב
ויקמו אנשי ישראל ויהודה יז נב
על אנשי המלחמה יח ה
ויאמרו אנשי דוד אליו כג ג
ויאמרו אנשי דוד אליו כד ה
וינסו אנשי ישראל לא א
ויראו אנשי ישראל וגו'
כי נסו אנשי ישראל לא ז
ויבאו אנשי יהודה וגו'
אנשי יביש גלעד שמו' ב ב ד
מלאכים אל אנשי יביש גלעד ב ה
כי אנשי חיל שם יא טז
ויצאו אנשי העיר וילחמו יא יז
את לב אנשי ישראל טו ו
כי אם אנשי מות לאדני יט כט
וכל אנשי דוד עמו יט מב

ויצאו אחריו אנשי יואב כ ז
אז נשבעו אנשי דוד כא יז
ולכל אנשי יהודה מלכ' א א ט
כי הם אנשי המלחמה ט כב
אנשי אניות ידעי הים ט כז
ויעשו אנשי עירו הזקנים כא יא
ויעדהו אנשי הבליעל כא יג
ויאמרו אנשי העיר מלכ' ב ב יט
אנשי בית אדניכם י ו
ויאמרו אליו אנשי העיר כג יז
ואת כל אנשי החיל כד טז
וכל אנשי המלחמה הלילה כה ד
על אנשי המלחמה כה יט
אלה אנשי רכה ד"ה א ד יב
גבורי חיל אנשי שמות ה כד
והרגום אנשי גת הנולדים ז כא
אנשי צבא למלחמה יב ח
אנשי שמות לבית אבותם יב לא
כל אלה אנשי המלחמה יב לח
אנשי מלאכה לעבדתם כה א
כי המה אנשי מלחמה ד"ה ב ח ט
ינשאוהו אנשי מקמו עזר' א ד
אנשי עם ישראל ב ב
אנשי נטפה ב כב
אנשי ענתות ב כג
אנשי מכמס ב כז
אנשי בית אל והעי ב כח
ויקבצו כל אנשי יהודה עזר' י ט
בנו אנשי ירחו נחמ' ג ב
אנשי גבעון והמצפה ג ז
הכהנים אנשי הככר ג כב
אנשי עם ישראל ז ז
אנשי בית לחם ז כו
אנשי ענתות ז כז
אנשי בית עזמות ז כח
אנשי קרית יערים ז כט
אנשי הרמה ז ל
אנשי מכמס ז לא
אנשי בית אל ז לב
אנשי נבו ז לג
אנשי חיל יא ו
וללכת עם אנשי רשע איו' לד ח
לכן אנשי לבב שמעו לי לד י
אנשי לבב יאמרו לי לד לד
לדעת כל אנשי מעשהו לז ז
ועם אנשי דמים חיי תהל' כו ט
אנשי דמים ומרמה נה כד
כל אנשי חיל ידיהם עו ו

אנשי עצתי קיט כד
אשר העתיקו אנשי חזקיה
משלי כה א
אנשי רע לא יבינו משפט כח ה
אנשי לצון יפיחו קריה כט ח
אנשי דמים ישנאו תם כט י
והתעותו אנשי החיל קהלת יב ג
אנשי לצון משלי העם ישע' כח יד
ויאבדו אנשי ריבך מא יא
אנשי מצתך יהיו כאין
וכאפס אנשי מא יב
וסבאים אנשי מדה מה יד
על אנשי ענתות ירמ' יא כא יא כג
ידי אנשי המלחמה לח ד
ויכלו לך אנשי שלמך לח כב
וכל אנשי המלחמה לט ד
את אנשי המלחמה מא ג
גברים אנשי המלחמה מא טז
אל אנשי קיר חרש מח לא
אל אנשי קיר חרש מח לו
וכל אנשי מלחמתה ידמו מט כו
וכל אנשי המלחמה ידמו נ ל
וכל אנשי המלחמה יברחו נב ז
פקיד על אנשי המלחמה נב כה
אחיך אנשי גאלתך יא טו
אנשי במספר מחרב יחזק' יב טז
אנשי רכיל היו בך כב ט
אנשי מחקה על הקיר כג יד
אנשי מלחמתך כז י וכז כז
כל אנשי המלחמה יואל ד ט
כל אנשי בריתך עובד' א ז
אנשי שלמך א ז
ויאמינו אנשי נינוה יונ' ג ה
איבי איש אנשי ביתו מיכ' ז ו
אנשי חיל מתלעים נחו' ב ד
אנשי בגדות צפנ' ג ד
אנשי מופת המה זכר' ג ח

וְאַנְשֵׁי *Et homines, viri.*

ואנשי סדם רעים ברא' יג יג
ואנשי העיר אנשי סדם יט ד
ואנשי קדש תהיון לי שמו' כב ל
ואנשי המקום בני ימיני שפט' יט טז
ואנשי בית שמש העלו עלות
שמו' א ו טו
אבנר ואנשי ישראל שמו' ב ב יז
ואנשי בבל עשו את סכות בנות

ואנשי

ואנשי כוש עשו את נרגל
ואנשי חמת מלכ׳ ב יז ל
ויקים ואנשי כוזבא ויואש ד״ה א ד כב
ואנשי מלחמה גבורי חיל ד״ה ב יז יג
ואנשי המשמר נחמ׳ ד יז
ואנשי דמים סורו ממני תהל׳ קלט יט
ואנשי חיל למסך שכר ישע׳ ה כב
ואנשי חסד נאספים נז א
ואנשי חיל למלחמה ירמ׳ מח יד
ואנשי המלחמה נבהלו נא לב
ואנשי תמיד יבדילו לט יד

In hominibus. **בְּאַנְשֵׁי**

באנשי בית אברהם בראש׳ יז כג
ויך באנשי בית שמש שמוא׳ א ו יט
על תשבת באנשי און איו׳ לד לו
אל תקנא באנשי רעה משלי כד א

Et in hom. **וּבְאַנְשֵׁי**

ובאנשי אבנר שמו׳ ב ב לא

Sicut homines. **כְּאַנְשֵׁי**

כאנשי מלחמה יעלו חומה יואל ב ז

Hominibus. **לְאַנְשֵׁי**

ותקרא לאנשי ביתה בראש׳ לט יד
ויאמר לאנשי סכות שופט׳ ח ה
ויאמר גם לאנשי פנואל ח ט
ויגידו לאנשי יביש שמוא׳ א יא ט

Ex hominibus. **מֵאַנְשֵׁי**

נער מאנשי סכות שופט׳ ח יד
לבד מאנשי התרים מלכ׳ א י טו
לבד מאנשי התרים ד״ה ב ט יד

Et ab hominibus. **וּמֵאַנְשֵׁי**

ומאנשי דמים הושיעני תהל׳ נט ג

Homines mei. **אֲנָשַׁי**

אתי ואת אנשי ביר שאול
שמו׳ א כג יב

Homines* nostri. **אֲנָשֵׁינוּ**

הבלעדי אנשינו עשינו ירמי׳ מד יט

Homines tui. **אֲנָשֶׁיךָ**

אשרי אנשיך מלכ׳ א י ח
אשרי אנשיך אלה ד״ה ב ט ז

Et homines tui. **וַאֲנָשֶׁיךָ**

תצא במחנה אתה ואנשיך
שמוא׳ א כח א

Hominibus tuis. **לַאֲנָשֶׁיךָ**

כי נתן לאנשיך שופט׳ ח טו

Homines ejus, sui. **אֲנָשָׁיו**

אברהם ואת אנשיו בראש׳ כד נט
הרגו איש אנשיו במד׳ כה ה
לצור אל דוד ואל אנשיו שמו׳ א כג ח
אל דוד ואל אנשיו כג כו
וישסע דוד את אנשיו כד ח
גם כל אנשיו ביום ההוא לא ו
אתי הגתי וכל אנשיו שמוא׳ ב טו כב
ידעת את אביך ואת אנשיו יז ח
ויקחו איש את אנשיו מלכ׳ ב יא ט

Et viri, homines ejus. **וַאֲנָשָׁיו**

וילך הוא ואנשיו שמו׳ א יח כז
וילך דוד ואנשיו קעילה כג ה
ויקם דוד ואנשיו כג יג
ודוד ואנשיו. במדבר מעון כג כד
שאול ואנשיו לבקש כג כה
ודוד ואנשיו מצד ההר מזה וגו׳
ושאול ואנשיו עטרים כג כו
לבקש את דוד ואנשיו כד ג
ודוד ואנשיו בירכתי המערה כד ד
ודוד ואנשיו עלו כד כב
והנה דוד ואנשיו כה כ
הוא ואנשיו כז ג
ויעל דוד ואנשיו כז ח
ודוד ואנשיו עברים כט ב
וישכם דוד הוא ואנשיו כט יא
ויהי בבא דוד ואנשיו צקלג ל א
ויבא דוד ואנשיו אל העיר ל ג
אשר התהלך שם דוד הוא ואנשיו
ל לא
ואנשיו אשר עמו שמו׳ ב ב ג
ואבנר ואנשיו הלכו בערבה ב כט
כל הלילה יואב ואנשיו ב לב
וילך המלך ואנשיו ירושלם ה ו
וישאם דוד ואנשיו ה כא
וילך דוד ואנשיו בדרך יו יג
ורגם מלך ואנשיו זכרי׳ ז ב

Hominibus suis. **לַאֲנָשָׁיו**

ויאמר לאנשיו שמוא׳ א כד ז
ויאמר דוד לאנשיו כה יג

Hominibus ejus. **אֲנָשֶׁיהָ**

וכל אנשיה גברים יהוש׳ י ב

Et homin. ipsorum. **וְאַנְשֵׁיהֶם**

המה ואנשיהם מלכ׳ ב כה כג
ואנשיהם יהיו הרגי מות ירמי׳ יח כא

המה ואנשיהם מ ז
המה ואנשיהם מ ח

וּלְאַנְשֵׁיהֶם

Et hominibus ipsorum.

להם גדליהו ולאנשיהם מלכ׳ ב כה כד
ולאנשיהם לאמר ירמי׳ מ ט

Viros suos **אַנְשֵׁיהֶן**

אשר נעלו אנשיהן יחזק׳ יז מה

ג כל לשון נשים אין שורש ויונן :

III. Mulieres.

Mulieres, Uxores. **נָשִׁים***

* ווייבער. עהעפרויען.

ויקח לו למך שתי נשים בראש׳ ד יט
ויקחו להם נשים ו ב
אברם ונחור להם נשים יא כט
כי דרך נשים לי לא לה
ואם תקח נשים על בנתי לא נ
עשר נשים לחמכם ויקר׳ כו כו
ולא ירבה לו נשים דברי׳ יז יז
כי תהיין לאיש שתי נשים כא טו
כי נשים רבות היו לו שופטי׳ ח ל
לתת להם נשים כא יח
וישאו נשים למספרם כא כג
וישאו להם נשים מאביות רות א ד
ולו שתי נשים שמו׳ א א ב
כאשר שכלה נשים חרבך טו לג
אהבתך לי מאהבת נשים שמו׳ ב א כו
את עשר נשים פלגשים טו יו
את עשר נשים פלגשים כ ג
שתי נשים זנות מלכ׳ א ג יז
אהב נשים נכריות רבות יא א
ויהי לו נשים שרות שבע מאות יא ג
אבי תקוע היו שתי נשים ד״ה א ד ה
כי הרבו נשים ובנים ז ד
ויקח דויד עוד נשים יד ג
נשים שמנה עשרה נשא ד״ה ב יא כא
וישאל המון נשים יא כג
וישא לו נשים ארבע עשרה יג כא
וישא לו יהוידע נשים כד ג
מאתים אלף נשים כא ח
ונשב נשים נכריות עזר׳ י ב
להוציא כל נשים י ג
ותשיבו נשים נכריות י י
ההשיב נשים נכריות י יד
נשים נכריות י יז

אשר

אשר השיבו נשים נכריות י יח
כל אלה נשאי נשים נכריות
ויש מהם נשים י מד
חשיבו נשים אשדודיות נחמ׳ יג כג
להשיב נשים נכריות יג כז
עשתה משתה נשים אסת׳ א ט
ולא נמצא נשים יפות איו׳ מב טו
חכמות נשים בנתה ביתה משלי יד א
שבע נשים באיש אחד ישע׳ ד א
נשים באות מאירות אותה כז יא
נשים שאננות לב ט
שמענה נשים דבר יי׳ ירמ׳ ט יט
קחו נשים והולידו בנים ובנות
וקחו לבניכם נשים כט ו
אם תאכלנה נשים פרים איכ׳ ב כ
ידי נשים רחמנות ד י
נשים בציון ענו ה יא
לעיני נשים רבות יחזק יו מא
שתי נשים בנות אם אחת כג ב
ועל חמדת נשים ועל דניי יא לז
עמך נשים בקרבך נחו׳ ג יג
שתים נשים יוצאות זכרי ה ט

וְנָשִׁים *Et mulieres.*

פלגשים ונשים שמו׳ ב ה יג
טף ונשים אסת׳ ג יג וח יא
ונשים משלו בו ישע׳ ג יב
שדות ונשים יחדו ירמ׳ ו יב
אנשים ונשים וטף מ ז
ונשים וטף מא יו
וטף ונשים תהרגו יחזק׳ ט ו

הַנָּשִׁים *Mulieres.*

את הנשים ואת העם בראש׳ יד יז
את הנשים ואת הילדים לג ה
ותצאן כל הנשים שמו׳ טו כ
ויבאו האנשים על הנשים לה כב
וכל הנשים אשר נשא לבן לה כו
ונפש אדם מן הנשים במד׳ לא לה
כל עיר מתם הנשים דברי ג ו
רק הנשים והטף והבהמה כ יד
ויתנו להם הנשים שופט׳ כא יד
ותאמרנה הנשים אל נעמי רות ד יד
את הנשים הצבאות שמו׳ א ב כב
ותצאנה הנשים יח ו
ותענינה הנשים המשחקות יח ז
וישבו את הנשים אשר בה ל ב
אשר הנשים ארגות שם מלכ׳ ב כג ז
ומן הנשים הנכריות עזרי י יא

וגם הנשים והילדים שמחו נחמ׳ יב מג
אותו החטיאו הנשים יג כו
על כל הנשים אסת׳ א יז
וכל הנשים יתנו יקר א כ
אל בית הנשים אל יד הגא
סרים המלך שמר הנשים ב ג
שמר הנשים ב ח וב טו
לטוב בית הנשים ב ט
חצר בית הנשים ב יא
כרת הנשים
ובתמרוקי הנשים ב יב
לבוא עמה מבית הנשים ב יג
אל בית הנשים שני ב יד
את אסתר מכל הנשים ב יז
כל הנשים אשר נשארו ירמ׳ לח כב
ואת הנשים ואת הטף מג ו
וכל הנשים מד טו
על הגברים ועל הנשים מד כ
אל כל העם ואל כל הנשים מד כד
הנשים ישבות מבכות יחזק׳ ח יד
ויהי בך הפך מן הנשים יו לד
ונוסרו כל הנשים כג מח
ובת הנשים יתן לו דניי יא יז

וְהַנָּשִׁים *Et mulieres.*

עיר מתם והנשים דברי ב לד
והנשים והטף לא יב
והנשים והטף והגר יהוש׳ ח לה
כל האנשים והנשים שופט׳ ט נא
מלא האנשים והנשים יו כז
לפי חרב והנשים והטף כא י
נגד האנשים והנשים נחמ׳ ח ג
והנשים לשות בצק ירמ׳ ז יח
והנשים תשכבנה זכרי יד ב

בַּנָּשִׁים *In mulieribus.*

וכל הטף בנשים במד׳ לא יח
תדעי לך היפה בנשים שיר א ח
מדוד היפה בנשים ה ט
דודך היפה בנשים ו א

כַּנָּשִׁים *Sicut mulieres.*

לשרה ארח כנשים בראש׳ יח יא
כי לא כנשים המצרית שמו׳ א יט
יהיה מצרים כנשים ישע׳ יט יו

לְנָשִׁים *Mulieribus.*

את בנתם נקח לנו לנשים בראש׳ לד כא
שבטי בני ישראל לנשים במד׳ לו ג

תהיינה לנשים וגו׳
תהיינה לנשים לו ו
לבני דדיהן לנשים לו יא
בני מנשה בן יוסף היו לנשים לו יב
בנותיהם להם לנשים שופט׳ ג ו
לנותרים לנשים
מבנותינו לנשים כא ז
לנותרים לנשים כי כא יז
ותהיין שתיהן לו לנשים שמו׳ א כה מג
והיו לנשים ירמ׳ ג לז
נשתה גבורתם היו לנשים נא ל
לא יקחו להם לנשים יחזק׳ מד כב

לַנָּשִׁים *Mulieribus.*

אל תתן לנשים חילך משלי לא ג
ותהי שם לנשים יחז׳ כג י

מִנָּשִׁים *Prae mulieribus.*

תברך מנשים יעל
מנשים באהל תברך שופט׳ ה כד
תשכל מנשים אמך שמו׳ א טו לג

נְשֵׁי *Mulieres, Uxores.*

ושלשת נשי בניו בראש׳ ז יג
ואת בני זלפה נשי אביו לז ב
את נשי מדין ואת טפם במד׳ לא ט
שתי נשי דוד נשבו שמו׳ א ל ה
ואת נשי אדניך בחיקך שמו׳ ב יב ח
אם המלך ואת נשי המלך מלכ׳ ב כד טו
את נשי רעיהם ירמ׳ כט כג
נשי עמי תגרשון מיכ׳ ב ט

וּנְשֵׁי* *Et uxores.*

ונשי בניך אתך בראש׳ ו יח
ונשי בניו אתו ז ז
ובניך ונשי בניך ח יו
ואשתו ונשי בניו ח יח

מִנְּשֵׁי *Et uxoribus.*

מנשי בני הנביאים מלכ׳ ב ד א
אשר היו מנשי יבש גלעד שופט׳ כא יד

נָשַׁי *Uxores meas.*

תנה את נשי ואת ילדי בראש׳ ל כו

לְנָשַׁי *Uxoribus meis.*

לנשי ולבני מלכ׳ א ב ז

נָשֵׁינוּ *Uxores nostras.*

נשינו וטפנו יהיו לבז במד׳ יד ג
טפנו נשינו מקננו לב כו
נשינו בנינו ובנתינו ירמ׳ לה ח

Et uxores nost. **וְנָשֵׁינוּ**

ובנותינו ונשינו בשבי ד"ה ב כט ט

Uxores tuae. **נָשֶׁיךָ**

ולקחתי את נשיך
ושכב עם נשיך שמו' ב יב יא
ונפש נשיך ונפש פלגשיך יט ו
ואת כל נשיך ואת בניך ירמ' לח כג

Et uxor tuae. **וְנָשֶׁיךָ**

ונשיך ובניך הטובים לי הם מלכ' א כ ג
ונשיך ובניך לי תתן כ ה

Et in uxores tuae. **וּבְנָשֶׁיךָ**

ובנשיך ובכל רכושך ד"ה ב כא יד

Uxores vestrae. **נְשֵׁיכֶם**

והיו נשיכם אלמנות שמו' כב כג
אשר באזני נשיכם לב ב
רק נשיכם וטפכם דבר' ג יט
טפכם נשיכם וגרך כט י
נשיכם טפכם ומקניכם יהוש' א יד
נשיכם ובתיכם נחמ' ד ח
ואת רעת נשיכם ירמ' מד ט

Et uxor. vest. **וּנְשֵׁיכֶם**

לאמר אתם ונשיכם ירמ' מד כה

Et uxor. vest. **וְלִנְשֵׁיכֶם**

לטפכם ולנשיכם בראש' מה יט

Uxores ejus, suae. **נָשָׁיו**

על נשיו לו לאשה בראש' כח ט
וישא את בניו ואת נשיו לא יז
ויקח את שתי נשיו לב כג
עשו לקח את נשיו לו ב
ויקח עשו את נשיו לו ו
ושתי נשיו אחינעם שמו' א כז ג
ואת שתי נשיו הציל דוד ל יח
וגם שתי נשיו שמו' ב ב ב
ויטו נשיו את לבו מלכ' א יא ג
נשיו הטו את לבבו יא ד
וכן עשה לכל נשיו הנכריות יא ח
חשים ואת בערא נשיו ד"ה א ח ח
מכל נשיו ופלגשיו ד"ה ב יא כא
ואת רעות נשיו ירמ' מד ט

Et uxores ejus. **וְנָשָׁיו**

וגם בניו ונשיו ד"ה ב כא יז

Uxoribus ejus, suis. **לְנָשָׁיו**

ויאמר למך לנשיו בראש' ד כג

Uxores ipsorum. **נְשֵׁיהֶם**

כל טפם ואת נשיהם בראש' לד כט
ואת טפם ואת נשיהם מו ה
גם טפם נשיהם ובניהם ד"ה ב כ יג
ויתנו ידם להוציא נשיהם עזר' י יט
נשיהם בניהם ובנתיהם נחמ' י כט
אתן את נשיהם לאחרים ירמ' ח י
נשיהם ובניהם ובנתיהם יד טז
ותהינה נשיהם שכלות יח כא
כי מקטרות נשיהם מד טו

Et uxores ipsorum. **וּנְשֵׁיהֶם**

ונשיהם ובניהם וטפם במד' טז כז
ונשיהם ובניהם שמו' א ל ג
בכל טפם ונשיהם ובניהם ד"ה ב לא יח
ותהי צעקת העם ונשיהם נחמ' ה א
ונשיהם תשגלנה ישע' יג יו
ונשיהם לבד זכר' יב יב כ"פ
ויב יג כ"פ

אָסַךְ עיין נסכם סוך:

אסם ופירושו אוצר.

Horreum.

Horrea tua. **אֲסָמֶיךָ** *

s פֿאָראַטהסקאַממער· שפייכער·

וימלאו אסמיך שבע משלי ג י

In horreis tuis. **בַּאֲסָמֶיךָ**

את הברכה באסמיך דבר' כח ח

אסן ופירושו מות

Mors, Exitium.

Mors **אָסוֹן** *

s שאַדען· פֿערלעטצונג· אונפֿאַלל.

פן יקראנו אסון בראש' מב ד
וקראהו אסון בדרך מב לח
מעם פני וקראו אסון מד כט
ולא יהיה אסון שמו' כא כב
ואם אסון יהיה כא כג

אסף כל לשון אסיפה איך שיונח ויובן כי עיקר אחד יסודו והמדקדק לא ירחיקו כמובן:

Congregare, Colligere, Recipere ad se.

Collegit, recepit. **אָסַף**

s ואַממעלן· איינזאַממעלן· פֿערזאַממעלן· אויפֿנעהמען· איינציעהען· צוריקקציעהען· וועגנעהמען· וועגרייסען· טאָדטען· דען צוג בעשליעסען· זיך פֿערזאַממעלן· איינגעטהאַן ווערדען· שטערבען· ווע-גנאָממען ווערדען· פֿארשווינדען· אויס-האָרען· אומקאָממען·

אסף אלהים את חרפתי בראש' ל כג
הממעיט אסף במד' יא לב
מי אסף רוח בחפניו משלי ל ד

וְאָסַף

Et recolliget, scil. ab ipso

ואסף איש טהור במד' יט ט
ואסף המצורע מלכ' ב ה יא
ואסף נדחי ישראל ישע' יא יב

Recepisti. **אָסַפְתָּ**

אספת כל עברתך תהל' פה ד

Et recipies, colliges. **וְאָסַפְתָּ**

ואספת אליך בראש' ו כא
לך ואספת את זקני ישראל שמו' ג יו
ואספת את תבואתה כג י
ואספת את תבואתה ויקר' כה ג
ואספת דגנך דבר' יא יד

Idem. **וְאָסַפְתָּה**

ואספת נפשך ונפש ביתך שופט' יח כה

Et recipies eam. **וַאֲסַפְתּוֹ**

ואספתו אל תוך ביתך דבר' כב ב
ואספתו מצרעתו מלכ' ב ה ו

Recepi. **אָסַפְתִּי· אָסַפְתִּי**

הארץ אני אספתי ישע' י יד
כי אספתי את שלומי ירמ' יו ה
אספתי ממך היו צפנ' ג יח

Et colligam. **וְאָסַפְתִּי**

ואספתי בעמרים רות ב ז
ואספתי אותם ירמ' כא ד
ואספתי אתכם מן יחזק' יא יז
ואספתי את כל הגוים זכר' יד ב

Collegerunt. **אָסְפוּ**

אשר אספו שומרי הסף מלכ' ב כב ד
אשר אספו הלוים ד"ה ב לד ט
וכוכבים אספו נגהם יואל ב י
וכוכבים אספו נגהם ד טו

ואספו

וְאָסְפוּ *Et recipient.*

ואספו אתו העירה יהוש׳ כ ד
ואספו המון חילים דני׳ יא י

הָאֹסֵף *Colligens.*

וכבס האסף את אפר במד׳ יט י

אֹסִפְךָ *Colligo te*

לכן הנני אספך מלכ׳ ב כב כ
הנני אספך אל אבתיך ד״ה ב לד כח

אֹסְפֵם *Collecturus ea.*

ולא ידע מי אספם תהל׳ לט ז

אֲסֻפֵי *Collecti.*

אספי רעב בארץ יחזק׳ לד כט

אָסֹף *Recipiendo, tollendo.*

אסף אסיפם נאם יי׳ ירמ׳ ח יג
אסף אאסף יעקב מיכה ב יב
אסף אסף כל צפנ׳ א ב

כֶּאֱסֹף *Juxta colligere.*

והיה כאסף קציר קמה ישע׳ יז ה

וְכֶאֱסֹף *Et juxta recipere.*

וכאסף ביצים עזבות כל ישע׳ י יד

לֶאֱסֹף *Ad colligendum.*

לאסף איש מצרעתו מלכ׳ ב ה ז
לאסף ולכנוס לתת לטוב קהל׳ ב כ׳
משפטי לאסף גוים צפנ׳ ג ח

בְּאָסְפְּךָ *In colligendo te.*

באספך את מעשיך שמו׳ כג יז
באספך מגרנך ומיקבך דבר׳ יז יג

בְּאָסְפְּכֶם *In collig. vos.*

באספכם את תבואת הארץ ויק׳ כג לט

אֱסֹף

Collige, congrega, recipe, tolle.

אסף את העם במד׳ כא יו
אל הכהן אסף ידך שמו׳ א יד יט
ועתה אסף את יתר העם שמו׳ ב יב כח
אסף חרפתנו ישע׳ ד א
אסף נתחיה אליה יחזק׳ כד ד

אָסְפָה *Congrega*

אספה לי שבעים איש במד׳ יא יז

אִסְפוּ *Congregate.*

אספו לי חסידי תהל׳ נ ה
אספו כל חית השדה ירמ׳ יב ט

אספו יין וקיץ מ י
אספו זקנים יואל א יד
אספו וגו׳ אספו עוללים ב יו

אִסְפִּי *Recipe*

אספי מארץ כנעתך ירמ׳ י יז

אֶאֱסֹף *Recipiam*

אסף אאסף יעקב כלך מיכ׳ ב יב

אֹסִפְךָ *Recipiam te.*

פן אספך עמו שמואל א טו ו

אֹסְפָה *Recipiam.*

אספה הצלעה מיכ׳ ד ו

תֶּאֱסֹף *Colliges.*

ומעט תאסף דבר׳ כח לח
אל תאסף עם חטאים תהל׳ כו ט

תֹּסֵף *Recipias.*

תסף רוחם יגועון תהל׳ קד כט

תַּאַסְפִי *Colliges.*

תאספי אליך הביתה יהוש׳ ב יח

יֶאֱסֹף *Colliget.*

אז יאסף אתו מצרעתו מ״ב ה ג
נשמתי אליו יאסף איו׳ לד יד
יגרנך יאסף לט יב

וַיֶּאֱסֹף *Et congregavit.*

ויאסף לבן בראׄ כט כב
ויאסף אותם אל משמר מב יז
ויאסף רגליו אל המטה מט לג
ויאסף שבעים איש במד׳ יא כד
ויאסף סיחון את כל עמו כא כג
ויאסף יהושע יהוש׳ כד א
ויאסף עליו את בני עמון שופט׳ ג יג
ויאסף סיחון את כל עמו יא כ
ויאסף את כל ישראל שמו׳ ב י יז
ויאסף דוד את כל העם יב כט
ויאסף שלמה רכב מלכ׳ א י כו
ויאסף דויד את בני אהרן ד״ה א טו ד
ויאסף את כל ישראל יט יז
ויאסף את כל שרי ישראל כג ב
ויאסף שלמה רכב ד״ה ב א יד
ויאסף אחז את כלי כח כד
ויאסף את שרי העיר כט כ
ויאסף את כל זקני יהודה לד כט
ויאסף כחול שבי חבק׳ א ט
ויאסף אליו כל הגוים ב ה

יַאַסְפֵנִי *Recipiet me.*

ויי׳ יאספני תהל׳ כז י

יַאַסְפֶךָ *Colliget te.*

וכבוד יי׳ יאספך ישע׳ נח ח

וַיַּאַסְפֵהוּ *Et recepit eum.*

ויאספהו אליו שמו׳ א יד נב

וַיַּאַסְפֵהוּ *Congregat eos.*

ויאספהו במכמרתו חבק׳ א טו

וַיַּאַסְפָהּ *Et congregavit eum.*

ויאספה אל ביתו שמו׳ ב יא כז

וַיַּאַסְפֵם *Et congregavit eos.*

ויאספם לרחוב המזרח ד״ה ב כט ד

נֶאֱסֹף *Colligemus.*

ולא נאסף את תבואתנו ויקר׳ כה כ

וַיַּאַסְפוּ

Et congregarunt, collegerunt.

ויאספו את כל זקני שמו׳ ד כט
ויאספו את השלו במד׳ יא לב
ויאספו את כל סרני פלשתים
שמו׳ א ה ח וה יא
ויאספו פלשתים יז א
ויאספו את עצמות כא יג
וישלח המלך ויאספו אליו מ״ב כג א
ויאספו כסף לרב ד״ה ב כד יא
ויאספו את אחיהם כט טו
ואספו יין וקיץ ירמ׳ מ יב

נֶאֱסַף

Niph. Aggregatus, congreg. fuit.

כאשר נאסף במד׳ כז יג
נאסף הצדיק ישע׳ נז א

וְנֶאֱסַף *Et recipitur.*

ונאסף שמחה וגיל ישע׳ יו י

וְנֶאֶסְפָה *Et recepta est.*

ונאספה שמחה וגיל ירמ׳ מח לג

וְנֶאֱסַפְתָּ *Et aggregaberis.*

ונאספת אל קברתיך מלכ׳ ב כב כ
ונאספת אל עמך גם אתה במד׳ כז יג
ונאספת אל ד״ה ב לד כח

נֶאֶסְפוּ

Aggregati, congr. fuerunt.

כל הדור ההוא נאספו שופט׳ ב י

ובני

ובני קדם נאספו יחדו שופט׳ ו לג
נאספו לזבח זבח גדול יו כג
ופלשתים נאספו שמו׳ א יג ה
ושאול ואיש ישראל נאספו יז ב
נאספו שם למלחמה שמ׳ ב כג ט
נאספו שם למלחמה ד״ה א יא יג
ובני עמון נאספו יט ז
אשר נאספו אל ירושלם ד״ה ב יב ה
והעם לא נאספו לירושלם ל ג
נאספו ראשי האבות נחמ׳ ח יג
נאספו בני ישראל ט א
נאספו עלי נכים תהל׳ לה טו
נאספו עליך גוים מיכ׳ ד יא

נֶאֶסְפוּ *Congregantur.*

נדיבי עמים נאספו תהל׳ מז י

וְנֶאֶסְפוּ *Et congregati fuerunt.*

ונאספו שמה כל העדרים בראׁ כט ג
ונאספו עלי והכוני לד ל
ונאספו עליה כל גויי הארץ זכר׳ יב ג
ונאספו עשבות הרים משלי כז כה

וְנֶאֱסָפוּ *Et congregant se.*

שמחו ונאספו תהל׳ לה טו

וְנֶאֱסַפְתֶּם *Et congregabitis vos*

ונאספתם אל עריכם ויקר׳ כו כה

נֶאֱסָף *Aggregatus.*

אני נאסף אל עמי בראש׳ מט כט

נֶאֱסָפִים *Congregati*

ופלשתים נאספים שמו׳ א יג יא
ממלכות גוים נאספים ישע׳ יג ד
ואנשי חסד נאספים ישע׳ נז א

הֵאָסֵף *Congregari.*

לא עת האסף המקנה בראש כט ז
עד האסף מרים במד׳ יב טו

הֵאָסֵף *Congregando*

האסף יאסף עליך שמו׳ ב יז יא

וְהֵאָסֵף *Et aggregare*

והאסף אל עמיך דברי׳ לב נ

הֵאָסְפוּ *Congregate vos*

האספו ואגידה לכם בראׁ מט א
האספו ונבואה ירמ׳ ד ה
האספו ונבואה ח יד
האספו מסביב יחזק׳ לט יז
האספו על הרי שמרון עמוס ג ט

הֵאָסְפִי *Recipite te.*

האספי אל תערך ירמ׳ מז ו

תֵּאָסֵף *Aggregaberis.*

אחר תאסף אל עמיך במד׳ לא ב
לא תאסף ולא תקבץ יחזק׳ כט ה

יֵאָסֵף

Recipietur, aggreg.. congreg.

ולא יאסף הביתה שמו׳ ט יט
יאסף להם ומצא להם במד׳ יא כב
יאסף אהרן אל עמיו כ כד
ואהרן יאסף ומת שם כ כו
האסף יאסף עליך שמו׳ ב יז יא
ואם אל עיר יאסף יז יג
וישראל לא יאסף ישע׳ מט ה
וירחך לא יאסף ס כ
עשיר ישכב ולא יאסף איוב כז יט

וַיֵּאָסֵף *Et recepit se.*

ויאסף משה אל המחנה במד׳ יא ל
ויאסף כל איש ישראל שופט׳ כ יא

וַיֵּאָסֶף *Et aggregatus est.*

ויאסף אל עמיו בראׁ כה ח כה יז לה כט
וינוע ויאסף אל עמיו מט לג

תֵּאָסֵף *Aggregabitur.*

ואחר תאסף במד׳ יב יד

יֵאָסְפוּ *Congregabuntur.*

עד אשר יאספו בראׁ כט ח
ואלי יאספו כל חרד עזר ט ד
לא יאספו ולא יקברו ירמ׳ ח ב
לא יספדו ולא יאספו כה לג

יֵאָסֵפוּ *Congrebuntur.*

אשר לא יאספו שמו׳ ב יד יד
וגם דגי הים יאספו הוש׳ ד ג

יֵאָסֵפוּן *Idem.*

תזרח השמש יאספון תהל׳ קד כב

וַיֵּאָסְפוּ *Et congregati fuerunt.*

ויאספו אליו כל בני לוי שמו׳ לב כו
ויאספו ויעלו המשת יהוש׳ י ה
ויאספו כל בעלי שכם שופ׳ ט ו
ויאספו בני ישראל י טו
ויאספו בני בנימין מן הערים כ יד
ויאספו שוכה שמו׳ א יז א
לפני ישראל ויאספו יחד שמו׳ ב י טו
ויאספו פלשתים לחיה כג יא

ויאספו ירושלם עם רב ל יג
ויאספו העם כאיש אחד עזר׳ ג א
ויאספו כל העם נחמ׳ ח א
ויאספו בני המשררים יב כח

וַיֵּאָסְפוּ *Et congregabuntur*

ויאספו לאמים ישע׳ מג ט

מְאַסֵּף *Pih. Colligens.*

מאסף לכל המחנת במד׳ י כה
ואין איש מאסף אותם שופ׳ יט טו
ואין איש מאסף אותי יט יח
ואין מאסף ירמ׳ ט כא

וְהַמְאַסֵּף *Et colligens*

והמאסף הלך יהוש׳ ו ט
והמאסף הלך אחרי ארון יי׳ ו יג

וּמְאַסִּפְכֶם *Et colligens vos.*

ומאספכם אלהי ישראל ישע׳ נב יב

מְאַסְפָיו *Colligentes illud*

כי מאספיו יאכלהו ישע׳ סב ט

וְאֻסַּף *Pyh. Et colligitur.*

ואסף שללכם ישע׳ לג ד
ואסף חיל כל הגוים זכר׳ יד יד

וְאֻסְּפוּ *Et colliguntur.*

ואספו אספה ישע׳ כד כב
ואספו עליהם עמים הוש׳ י י

מְאֻסֶּפֶת *Collectis.*

עם מאספת מגוים יחזק׳ לח יב

וַיֹּסֶף *Et congregavit*

ויוסף עוד דוד כד״ק שמו׳ ב ו א

בְּהִתְאַסֵּף

Hith *In congregando se.*

בהתאסף ראשי עם דברי׳ לג ה

אֹסֶף *Collectio.*

s איינזאממלען. אָכזוטערנדטע.

אסף בלי יבוא ישע׳ לב י
אסף החסיל לג ד

כְּאָסְפֵי *Sicut collectiones*

כי הייתי כאספי קיץ מיכ׳ ז א

הָאָסִף, הָאָסִיף *Collectio.*

s אָבזוטערנדטע צייט. הערבזט.

וחג האסף בצאת השנה שמו׳ כג טז
וחג האסיף תקופת השנה לד כב

ואספו

*אֲסֵפָה *Collectio.*

s פערזאממלונג.

ואספו אספה ישע' כד כב

*הָאֲסֻפִּים *Congregati.*

s איינגעזאממעלטע. פארזאמעלטע.

ולבניו בית האספים ד"ה א כו טו

וְלָאֲסֻפִּים *Et ad collectos.*

ולאספים שנים שנים ד"ה א כו יז

בַּאֲסֻפֵּי *In collectis.*

באספי השערים נחמ' יב כה

*אֲסֻפּוֹת *Collecti.*

s פערזאממלונגען. אנד: איבערז: "בעלי אספות" וואהלפערבונדענע, אונ-טעראײנאנדער צוזאממענהאנגענדע. נאך אנד: געזאממעלטע זענטענצען.

בעלי אספות נתנו מרעה קהל' יב יא

*וְהָאסַפְסֻף *Collecta turba.*

s צוזאממענגעלויפענעס געזינדעל.

והאספסף אשר בקרבו במד' יא ד

אסר כל ספירושו קשר או כבל:

Ligare. Oblig., Vicire.

אֲסָרָם *Vincivit eos.*

s בינדען, אנבינדען, פעססלען, געפאנ-גען נעהמען, געפאנגען, אנשפאננען, אנפאננען, אנקניפפען, אבלאבען, ענט-האלטונגסגעליבדע, געפאנגען גענאממען ווערדען.

לא ישעו כי אסרם איוב לו יג

אָסְרָה *Obligavit.*

ואסרה אשר אסרה במד' ל ה
וכל אסר אשר אסרה ל ה
ואסריה אשר אסרה ל ו ח
אשר אסרה על נפשה ל ז ול ט
כל אשר אסרה על נפשה ל י
או אסרה אסר על נפשה ל יא
וכל אסר אשר אסרה ל יב

וְאָסְרָה *Et obligavit se*

ואסרה אסר בבית אביה במד' ל ד

וַאֲסָרוּךָ *Et vinxerunt te.*

עבותים ואסרוך בהם יחזק' ג כה

וַאֲסַרְתֶּם *Et ligabitis.*

ואסרתם את הפרות שמ' א ו ז

אסר

וְנַאַסְרֵנוּ *Ut vinciamus eum.*

ואסרנהו לענותו שופט' יו ה

אֹסְרִי *Ligans.*

אסרי לגפן עירה בראי' מט יא

אָסוּר *Vinctus.*

אשר יוסף אסור שם בראי' מ ג
כי אם הסוס אסור
והחמור אסור מלכ' ב ז י
מלך אסור ברהטים שיר ז ו
והוא אסור באזקים ירמ' מ א

אֲסוּרִים *Vincti.*

אסירי המלך אסורים בראי' לט כ
אסורים בבית הסהר מ ה
הרבו אסורים על מתניו נחמ' ד יב
ואם אסורים בזקים איוב לו ח
י' מתיר אסורים תהל' קמו ז
לבה אסורים ידיה קהל' ז כו

הָאֲסוּרִים *Vincti.*

בבית האסורים שופט' יו כא
לשמשון מבית האסורים יו כה

הָסוּרִים *Vincti.*

כי מבית הסורים קהל' ד יד

לָאֲסוּרִים *Vinctis.*

לאמר לאסורים צאו ישע' מט ט

וְלָאֲסוּרִים *Et vinctis.*

ולאסורים פקח קוח ישע' סא א

אֲסֻרוֹת *Vinctae.*

ידיך לא אסרות שמו' ב ג לד

אָסֹר, אָסוֹר *Vinciendo.*

כי אסר נאסרך שופט' טו יג
אם אסור יאסרוני בעבתים יו יא

לֶאְסוֹר, לֶאְסֹר

Obligando, Ad obligando.

לאסר אסר על נפשו במד' ל ג
לאסור את שמשון שופט' טו י

לֶאְסֹר *Ad vinciendum.*

לאסר שריו בנפשו תהל' קה כב
לאסר מלכיהם בזקים קמט ח

לֶאְסָרְךָ *Ad ligandum te.*

לאסרך ירדנו שופט' טו יב

בְּאָסְרָם *Ligando eos.*

באסרם לשתי עונתם הושי' י י

אסר

אֱסֹר *Alligato*

אסר ורד מלכ' א יח מד

אִסְרוּ *Ligate.*

אסרו חג בעבתים תהל' קיח כז
אסרו הסוסים ירמ' מו ד

יֶאְסֹר *Ligabit.*

מי יאסר המלחמה מלכ' א כ יד

וַיֶּאֱסֹר, וַיֶּאְסֹר

Et vinxit, et ligavit

ויאסר אתו לעיניהם בראי' מב כד
ויאסר יוסף מרכבתו מו כט
ויאסר את רכבו שמו' יד ו
ויאסר אביה את המלחמה ד"ה ב יג ג
ויאסר אזור במתניהם איוב יב יח

וַיַּאַסְרֵהוּ *Et vincivit eum.*

ויאסרהו בית כלא מלכ' ב יז ד
ויאסרהו פרעה נכה כג לג
ויאסרהו בנחשתים כה ז
ויאסרהו בנחשתים ד"ה ב לו ו
ויאסרהו בנחשתים ירמ' לט ז
ויאסרהו בנחשתים נב יא

וַתַּאַסְרֵהוּ *Et vincivit eum.*

ותאסרהו בהם שופט' יו ח
ותאסרהו בהם ותאמר יו יב

נֶאֱסָרְךָ *Vinciemus te.*

לא כי אסר נאסרך שופט' טו יג

יַאַסְרוּנִי, יַאַסְרֻנִי *Vinciant me.*

אם יאסרני בשבעה יתרים שופ' יו ז
אם אסר יאסרוני יו יא

וַיַּאַסְרֻהוּ, וַיַּאַסְרוּהוּ

Et vinxerunt eum.

ויאסרהו בשנים שופ' טו יג
ויאסרוהו בנחשתים יו כא
ויאסרהו בנחשתים ד"ה ב לג יא

וַיַּאַסְרוּם *Et ligarunt eas.*

ויאסרום בעגלה שמו' א ו י

הֵאָסְרוּ *Niph. Vincti estote.*

ואתם האסרו בראשי' מב יו

תֵּאָסֵר *Vinciri possis.*

ובמה תאסר לענותך שופ' יו ו
הגידה לי במה תאסר יו יג

יֵאָסֵר *Vincietur.*

אחיכם אחד יאסר בראשי' מב יט

סקשה

Pyh. Vincti sunt. **אֻסְּרוּ**

מקשת אסרו כל — ישע' כב ג

Vincti. **אֻסָּרוּ**

נמצאך אסרו — ישע' כב ג

Vinculum. **הָאֵסוּר***

• פעססעלונג. בית האסור, געפענגניס.

ותנו אותו בית האסור — ירמי' לז טו

Vinctus. **אָסִיר***

• געפעססעלטער, געפאנגענער.

תרע תחת אסיר — י ד

אסיר על בור — כד כב

להוציא ממסגר אסיר — ישע' מב ז

Vinctus. **אַסִּיר***

• געפעססעלטער.

אנקת אסיר — תהל' עט יא

לשמע אנקת אסיר — קב כא

Vincti. **אֲסִירִים**

יחד אסירים שאננו — איוב ג יח

מוציא אסירים בכשרות — תהל' סח ז

Vincti. **הָאֲסִירִם**

את כל האסירים — בראש' לט כב

Vincti. **אֲסִירֵי**

אשר אסירי המלך — בראש' לט כ

אסירי עני וברזל — תהל' קז י

כל אסירי ארץ — איכה ג לד

אסירי התקוה — זכר' ט יא

Vincti tui. **אֲסִירַיִךְ**

שלחתי אסיריך מבור — זכר' ט יא

Vincti ejus. **אֲסוּרָיו. אֲסִירָיו**

וימסו אסוריו מעל ידיו — שופטי' טו יד

ואת אסיריו לא בזה — תהל' סט לד

אסיריו לא פתח ביתה — ישע' יד יח

Obligatio. **אֱסָר***

• אבלאבונג, ענטהאלטונגסגעליבדע.

לאסר אסר על נפשו — במדי' ל ג

ואסרה אסר בבית אביה — ל ד

וכל אסר אשר אסרה — ל ה

או אסרה אסר על נפשה — ל יא

וכל אסר אשר אסרה — ל יב

וכל שבעת אסר — ל יד

Et obligatio. **וְלֶאֱסָר**

ולאסר נפשה לא יקום — במדי' ל יג

Et obligatio ejus. **וֶאֱסָרָהּ***

• איהרע ענטזאגונג.

ואסרה אשר אסרה — במדי' ל ה

Obligationes ejus. **אֱסָרֶיהָ**

את כל אסריה — במדי' ל טו

Et oblig. ejus. **וֶאֱסָרֶיהָ**

ואסריה אשר אסרה — במד' ל ו ח

Vincula. **מוֹסֵרֵי** s

• באנדע, פעססעל.

התפתחי מוסרי צוארך — ישעי' נב ב

Vincula mea. **לְמוֹסֵרָי**

פתחת למוסרי — תהל' קטז טז

Vincula vestra. **מוֹסְרֵיכֶם**

פן יחזקו מוסריכם — ישעי' כח כב

Vincula. **מוֹסֵרוֹת**

נתקו מוסרות — ירמי' ה ה

עשה לך מוסרות — כז ב

Et vincula. **וּמֹסְרוֹת**

ומסרות ערוד מי פתח — איו' לט ה

Vincula tua. **מוֹסְרוֹתַיִךְ**

נתקתי מוסרותיך — ירמי' ב' כ

Et vincula tua. **וּמוֹסְרוֹתַיִךְ**

ומוסרותיך אנתק — ירמי' ל ח

Idem. **וּמֹסְרֹתַיִךְ**

ומוסרתיך אנתק — נחום א יג

Vincula eor. **מוֹסְרוֹתֵימוֹ**

ננתקה את מוסרותימו — תהל' ב ג

Et vincula eor. **וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם**

ומוסרותיהם ינתק — תהל' קז יד

In vinculum. **בְּמָסֹרֶת***

• באנד, פעססעל.

במסורת הברית — יחזק' כ לז

מֹסֵר עיין שרש **יָסַר.**

אף לו שני פנים

Significata ejus duo sunt.

א המלה המורה בתוספת וקשר:

I. Vox indeclinabilis* אַף, *notans additionem vel conjunctionem aut copulam.

• קאניונקט: דעם הינצופיגענדע מיט

שטיינערונג: דאצו קאמט, נאך, זא גאר, אויך, אין פערבינדונג מיט **אִם** ווענגלייך, מיט **כִּי**, דאצו דאס, גע־שווייגע דענן, געשווייגע וואנן.

ב מה שפירושו כעס או קיצף או פנים והוא נגזר מאנף:

***II. Nomen quod significat Iram, Nasum, Vultum. Vide illud in* אנף**

• דעדען איבערזעצונג זיעהע אונטער

אָנַף

אפד מה שפירושו חגירה או לבוש:

Amicire, Accingere

Et accinges. **וְאָפַדְתָּ**

• בינדען, אנלעגען, גירטען.

ואפדת לו בחשב — שמו' כט ה

Et amictivi. **וַיֶּאְפֹּד**

ויאפוד לו בו — ויקר' ח ז

אֵפוֹד. אֵפֹד*

Ephod, Amiculum sacrum.

• דאס עפהאד, איין שטיק דער האך־הענפריעסטערליכען קליידונג. שולטער־קלייד. עס וואר איין אונגעפאהר ביז אן דיא קניע רייכענדער ראקק אהנע ערמעל, אוס איינעם פאדער־ אונד הינטערבלאטט בעשטעהענד, דיא אויף דען שולטערן דורך מיט עדעלשטיינען בעזעטצטע שטריפען פערבונדען וואר־דען. דאס עפהאד, וועלכעס זאמועל אונד דאויד טרוגען, וואר פאן לייני־וואנד, דאס דעם האהענפריעסטערס אבער אוס דען שמות כ"ח ו ביז י"ב נעהענגעבענן שטאפפען.

כמעשה אפד תעשנו — שמו' כח טו

ויעש אפוד ותרפים — שופטי' יז ה

אפוד ותרפים ופסל — יח יד

נער חגור אפוד בד — שמו' א ב יח

לשאת אפוד לפני — ב כח

כהן יי' בשילה נשא אפוד — יד ג

איש נשא אפוד בד — כב יח

אפוד ירד בידו — כג ו

ודוד חגור אפוד בד — שמו' ב ו יד

ועל דויד אפוד בד — ד"ה א טו כז
ואין אפוד ותרפים — הושׁ' ג ד

Et Ephod. **וְאֵפוֹד**

חשן ואפוד ומעיל — שמו' כח ד

Ephod. **הָאֵפֹד, הָאֵפוֹד**

ועשו את האפד זהב — שמו' כח ו
על כתפות האפד — כח יב
ונתת על כתפות האפד — כח כד
אל עבר האפוד ביתה — כח כו ולט יט
על שתי כתפות האפוד וגו'
ממעל לחשב האפוד — כח כז ולט כ
אל טבעת האפוד וגו'
על חשב האפוד וגו'
החשן מעל האפוד — כח כח ולט כא
ועשית את מעיל האפוד — כח ל
מעיל האפד ואת האפד
ואפדת לו בחשב האפד — שמו' כט ה
ויעש את האפד — לט ב
על כתפות האפד — לט יח
ויעש את מעיל האפד — לט כב
ויתן עליו את האפד
בחשב האפוד — ויקר' ח ז
לקחו הפסל ואת האפוד — שופטי' יח יז
ויקחו את פסל האפוד — יח יח
את האפוד ואת התרפים — יח כ
בשמלה אחרי האפוד — שמו' א כא י
אל אביתר הכהן הגישה האפוד — כג ט
הגישה נא לי האפוד
את האפוד אל דוד — ל ז

Ad Ephod. **לָאֵפֹד, לָאֵפוֹד**

ואבני מלאים לאפד — שמו' כה ז
ואבני מלאים לאפוד — לה ט
ואת אבני המלאים לאפוד — לה כז
ויעש אותו גדעון לאפוד — שופ' ח כז

Amictus. **אֲפֻדַּת***

• בעקליידונג, איבערצוג, אומבינדונג.
ואת אפדת מסכת זהבך — ישעי' ל כב

Amictus ejus. **אֲפֻדָּתוֹ**

וחשב אפדתו — שמו' כח ה ולט ה

אפוא הוא נכנס בשרש איף כי שם ביתו:

Vide in **איף**

• זיעהע אונטער **איף** זייטע ס"א.

אפה כל לשון אפיה:

Coquere.

Coxit. **אָפָה**

• באקקען.
ומצות אפה ויאכלו — בראשׁ' יט ג

Et coxit. **וְאָפָה**

אף ישיק ואפה לחם — ישעי' מד טו

Et coques. **וְאָפִיתָ**

ולקחת סלת ואפית — ויקר' כד ה

Coxi. **אָפִיתִי**

ואף אפיתי על גחליו — ישע' מד יט

Et coxerunt. **וְאָפוּ**

ואפו עשר נשים — ויקר' כו כו

Coquus, pistor. **אֹפֶה**

מעשה אפה — ברא' מ יז

Et coquus. **וְהָאֹפֶה**

• באקקער.
משקה מלך מצרים והאפה
ברא' א א
המשקה והאפה — ברא' מ ה

A pistore. **מֵאֹפֶה**

בערה מאפה — הושׁ' ז ד

Pistor eorum. **אֹפֵהֶם**

כל הלילה ישן אפהם — הושׁ' ז ו

Coqui **הָאוֹפִים, הָאֹפִים**

ועל שר האופים — ברא' מ ב
וירא שר האפים — מ יו
ואת ראש שר האפים — מ כ
ואת שר האפים תלה — מ כב
אתי ואת שר האפים — מא י
מחוץ האפים — ירמ' לז כא

Et in coquas. **וּלְאֹפוֹת**

ולטבחות ולאפות — שמו' א ח יג

Copuite. **אֵפוּ**

את אשר תאפו אפו — שמו' יו כג

Et coxit eum. **וַתֹּפֵהוּ**

ותלש ותפהו מצות — שמו' א כח כד

תֹּאפוּ *s*

אשר תאפו אפו — שמות טז כג

Coquent. **יֹאפוּ**

אשר יאפו את המנחה — יחזק' מו כ

Et coxerunt. **וַיֹּאפוּ**

ויאפו את הבצק — שמו' יב לט

Niph. Coqnitor. **תֵּאָפֶה**

לא תאפה חמץ — ויקר' ו י
אשר תאפה בתנור — ז ט

Coquuntor. **תֵּאָפֶינָה**

חמץ תאפינה בכורים — ליי' ויקר' כג י

Coctum. **מַאֲפֵה**

• געבאקקענעס.
קרבן מנחה מאפה תנור — ויקר' ב ד

Cocturae. **תֻּפִינֵי***

• וואהלגעבאקקען, אנדר: איבערז: גע־
קאכט, נאך אנדר: צורעבאקקט.
תפיני מנחת פתים — ויקר' ו יד

Epha mensura. **אֵפָה** *s*

זיעהע אונטער **איף** זייטע ס"א.

אפל שתים המה הוראותיו:

Significata ejus duo sunt.

א מה שענינו אחור ונאחרות:

I. Serotina.

Serotina. **אֲפִילֹת**

• שפאטצייטיג, צוריקבלייבען אים וואכזען.
כי אפילת הנה — שמו' ט לב

ב כל לשון אפל ואפלה שענינו חשך:

II. Calligo.

Caligo. **אֹפֶל***

• דונקעל, פינזטערניס.
הלילה ההוא יקחהו אפל — איו' ג ו
ארץ עפתה כמו אפל וגו'
ותעף כמו אפל — י כב
ומפני כסה אפל — כג יז
אבן אפל וצלמות — כח ג
ואיחלה לאור ויבא אפל — ל כו
לירות במו אפל — תהלי' יא ב

In caligine. **בָּאֹפֶל**

דבר באפל יהלך — תהלי' צא ו

Ex caligine. **וּמֵאֹפֶל**

ומאפל ומחשך — ישע' כט יח

Caliginosus. **וְאָפֵל***

• דונקעלהייט, פינזטערניס.
ואפל ולא נגה לו — עמו' ה כ

ויהי'

Caligo. *אֲפֵלָה

s דיכטע פינזטערניס.

יהי חשך אפלה — שמו׳ י כב

Et caligine. וַאֲפֵלָה

באישון לילה ואפלה — משלי ז ט
ואפלה מנדח — ישע׳ ח כב
יום חשך ואפלה — יואל ב ב
יום חשך ואפלה — צפני׳ א טו

In caligine. בָּאֲפֵלָה

ימשש העור באפלה — דבר׳ כח כט
באפלה ידחו — ירמ׳ כג יב

Sicut in caligine. כָּאֲפֵלָה

דרך רשעים כאפלה — משלי ד יט

Et caligo tuo. וַאֲפֵלָתְךָ

ואפלתך כצהרים — ישע׳ נח י

In summa caligine. בָּאֲפֵלוֹת

לנגהות באפלות נהלך — ישע׳ נט ט

Caligo. *מַאֲפֵל

s פינזטערניס.

וישם מאפל ביניכם — יהוש׳ כד ז

Caliginosa. *מַאְפֵלְיָה

s פינזטערניס נאטמעס = שטארקע׳ טיפע פינזטערניס.

הא ארץ מאפליה — ירמ׳ ב לא

אופן ופירושו גלגל או מלגל:

Rota.

Rota. *אוֹפַן. אוֹפָן

ראד.

כמעשה אופן — מלכ׳ א ז לג
וישב עליהם אופן — משלי כ כו
אופן אחד בארץ — יחזק׳ א טו
אופן אחד אצל הכרוב — י ט
וקול רעש אופן — נחו׳ ג ב

Et rota. וְאוֹפָן

ואופן אחד אצל הכרוב — יחזק׳ י ט

Rota. הָאוֹפָן

וקשת האופן — מלכ׳ א ז לב
האופן בתוך האופן — יחזק׳ א יז
ויעמד אצל האופן — י ו
האופן בתוך האופן — י י

Rota. אֹפֶן

אופן מרכבתיו — שמו׳ יד כה

Et rota. וְאֹפֶן

ואפן עגליו — ישע׳ כח כז

Rotae. אוֹפַנִּים

והנה ארבעה אופנים — יחזק׳ י ט

Rotae הָאוֹפַנִּים

וארבעת האופנים — מלכ׳ א ז לב
וידות האופנים — ז לב
ומעשה האופנים — ז לג
מראה האופנים — יחזק׳ א טז
ילכו האופנים וגו׳
ינשאו האופנים — א יט
s ינשאו האופנים לעמתם — א כא
ומראה האופנים — י ט
ילכו האופנים אצלם וגו׳
לא יסבו האופנים — י יז

Et rotae. וְהָאוֹפַנִּים

והאופנים מלאים עינים — יחזק׳ י יב
והאופנים לעמתם — י יט ויא כב

In rotis. בָּאוֹפַנִּים

רוח החיה באופנים — יחזק׳ א כא

Rotis. לָאוֹפַנִּים

לאופנים להם קורא — יחזק׳ י יג

Rotae. אוֹפַנֵּי

וארבעה אופני נחשת — מלכ׳ א ז ל

Rotae ipsorum אוֹפַנֵּיהֶם

לארבעתם אופניהם — יחזק׳ י יב

Rotae suae. אָפְנָיו

s צו זיינער צייט׳ אַנד: איבערזעצט: אויף רעכטע וויזע׳ נאך אַנד: אים פאססענדען צירקעל.

דבר דבר על אפניו — משלי כה יא

אפס כל מה שיורה העדר או כליון ועמו מה שפירושו קצה או גבול כי הוא כלות המוגבל או הקצה ההוא ועמו גם אפסים שפירושו המים הכלים נעדרי השעור:

Deesse, deficere, Finem, terminum habere.

Deficit. אָפֵס

s אויפהאֶרען׳ איין ענדע האבען׳ ניכט מעהר דא זיין.

כי אפס כסף — בראש׳ מז טו

אם אפס כסף — מז יז
כי אפס המץ — ישע׳ יז ד
כי אפס עריץ — כט כ

An deficit. הֶאָפֵס

האפס לנצח חסדו — תהל׳ עז ט

*אֶפֶס

Defectus, nihilum, nisi, tantummodo, praeter.

s אֶדגע׳ ניכט מעהר, ניכט ווייטער קיינער׳ ניעמאנד׳ ניכטס׳ ניכטס ווייטער אויססער מיר איזט קיין וועזען; פֿערבונדען מיט כִּי נור דאס אבער יעדאָך.

אפס כי עז העם — במד׳ יג כח
אפס קצהו תראה — כג יג
אפס כי לא יהיה בך אביון — דבר׳ טו ד
אפס כי לא תהיה — שופט׳ ד ט
אפס כי נאץ נאצת — שמו׳ ב יב יד
עד אפס מקום — ישע׳ ה ח
וכל שריה יהיו אפס — לד יב
אפס מעשיהם — מא כט
כי אפס בלעדי — מה ו
ואין עוד אפס אלהים — מה יד
הן גור יגור אפס מאותי — נד טו
העוד עמך ואמר אפס — עמו׳ ו י
אפס כי לא השמד אשמיד — ט ח

Et tantum, nihil, etc. וְאֶפֶס

ואפס את הדבר — במד׳ כב לה
ואפס עצור ועזוב — דבר׳ לב לו
ואפס עצור ואפס עזוב — מלכ׳ ב יד כו
ואפס כמוני — ישע׳ מו ט

An nullus. הַאֶפֶס

האפס עוד איש — שמו׳ ב ט ג

Cum defectu. בְּאֶפֶס

ויכלו באפס תקוה — איו׳ ז ו
באפס עצים תכבה אש — משלי כו כ
ואשור באפס עשקו — ישע׳ נב ד

Et in defectu. וּבְאֶפֶס

ובאפס לאם — משלי יד כח
ובאפס יד ישבר — דני׳ ח כה

Et sicut nihilum. וּכְאֶפֶס

כאין וכאפס — ישע׳ מא יב

Minus nihilo. מֵאֶפֶס

מאפס ותהו נחשבו לו — ישע׳ מ יז

ואפסי *Et nulius praeter me.*

אני ואפסי עוד ישע׳ מז ח
ומז י
ואפסי עוד צפנ׳ ב טו

אפסים *Tali.*

ˢדואל: פוסאהלען, דאהער דייכטעס ואססער, וועלכעס נור דיא זאָהלען בענעטצט.

במים מי אפסים יחזק׳ מז ג

אפסי *Fines.*

ˢענדע:

ינגח יחדיו אפסי ארץ דבר׳ לג יז
יי׳ ידין אפסי ארץ שמו׳ א ב י
ואחזתך אפסי ארץ תהל׳ ב ח
כל אפסי ארץ כב כח
וייראו אותו כל אפסי ארץ סז ח
ומנהר עד אפסי ארץ עב ח
ראו כל אפסי ארץ צח ג
מי הקים כל אפסי ארץ משלי ל ד
והושעו כל אפסי ארץ ישע׳ מה כב
וראו כל אפסי ארץ נב י
יגדל עד אפסי ארץ מיכ׳ ה ג
ומנהר ועד אפסי ארץ זכר׳ ט י

לאפסי *Ad fines.*

לאפסי הארץ סלה תהל׳ נט יד

מאפסי *A finibus.*

מאפסי ארץ ירמ׳ יו יט

אפע שתים המה פתרותיו:

Significata ejus duo sunt.

א מה שענינו ההעדר או הענין המוחלט:

I. Nihilum.

מאפע *Ex nihilo.*

ˢהויך, ניכטס.

ופעלכם מאפע ישע׳ מא כד

ב מה שהוא שם נחש ארסיי בהכנתו

II. Vipera

אפעה* *Vipera.*

ˢאָטטער.

אפעה ושרף מעופף ישע׳ ל ו
והזורה תבקע אפעה נט ה
תהרגהו לשון אפעה איו׳ כ יז

אפף מה שפירושו הקפה וסבוב

Circumdare.

אפפו *Circumdant.*

ˢאומגעבען, אומפאנגען.

כי אפפו עלי רעות תהל׳ מ יג

אפפני, אפפוני

Circumdederunt.

כי אפפני משברי מות שמו׳ ב כב ה
אפפוני חבלי מות תהל׳ יח ה וקטז ג
אפפוני מים עד נפש יונה ב ו

אפק כל מה שפירושו חזוק או אומץ ועמו אפיקים להיותו סובב על מכן אומץ מה שיתואר בו או הגדלתו:

Continere se, corroborare se.

התאפק *Hith. Continent se.*

ˢאיינהאַלטען, ענטהאַלטען, אַן זיך האַלטען, זיך וואלט אנטהון, זיך צוריקק האלטען.

ורחמיך אלי התאפקו ישע׳ סג טו

להתאפק *Contirere se.*

ולא יכל יוסף להתאפק ברא׳ מה א

אתאפק *Continebo me*

אחריש אתאפק ישע׳ מב יד

ואתאפק *Et continui me.*

ואתאפק ואעלה העולה
שמו׳ א יג יב

תתאפק *Continebis te.*

העל אלה תתאפק יי׳ ישע׳ סד יב

ויתאפק *Et crontinuit se*

וירחץ פניו ויצא ויתאפק ברא׳ מג לא
ויתאפק המן ויבא אסת׳ ה י

כאפיק* *Ut validissimus.*

ˢקאנאל, באך, קוועללען, רינגע, ראהרען, שטארקען, קראַפטיגען.

כאפיק נחלים יעברו איו׳ ו טו

אפיקים *Validi.*

ומזיח אפיקים רפה איו׳ יב כא

ואפיקים

Alvei, validi torrentes.

ואפיקים ימלאון ממך יחזק׳ לב ו

באפיקים *In alveis, torrent.*

באפיקים ובכל מושבי יחזק׳ לד יג

כאפיקים *Sicut torrentes validi.*

כאפיקים בנגב תהל׳ קכו ד

לאפיקים *Alveis aquarum.*

לאפיקים ולגאיות יחזק׳ ו ג
ולו ד ולו ו

אפיקי

Alvei, tubi instar alveorum, vires, robora.

ויראו אפיקי מים שמו׳ ב כב יו
עצמיו אפיקי נחושה איו׳ מ יג
גאוה אפיקי מגנים מא ז
ויראו אפיקי מים תהל׳ יח יו
תערג על אפיקי מים מב ב
על אפיקי מים שיר ה יב
בכל אפיקי הארץ יחזק׳ לא יב
יבשו אפיקי מים יוא׳ א כ
וכל אפיקי יהודה ד יח

אפיקיך *Alvei tui.*

וכל אפיקיך חללי חרב יחזק׳ לה ח

אפיקיו *Alveos suos.*

על כל אפיקיו ישע׳ ח ז

אפר ופירושו דשן:

Cinis.

אפר* *Cinis.*

ˢאשע, שטויב, ערדע.

את אפר הפרה במד׳ יט ט
האסף את אפר הפרה יט י
ותקח תמ׳ אפר שמו׳ ב יג יט
זכרניכם משלי אפר איו׳ יג יב
אפר כלחם אכלתי תהל׳ קב י
רעה אפר לב הותל ישע׳ מד כ
פאר תחת אפר סא ג
רשעים כי יהיו אפר מלאכי ג כא

ואפר *Et cinis.*

ואנכי עפר ואפר ברא׳ יח כז
וילבש שק ואפר אסת׳ ד א
שק ואפר יצע לרבים ד ג
ואתמ:ל כעפר ואפר איוב ל יט
על עפר ואפר מב ו
ושק ואפר יציע ישע׳ נח ה
בצום ושק ואפר דני׳ ט ג

והוא

Cinis. **הָאֵפֶר**

והוא ישב בתוך האפר איוב ב ח
וישב על האפר יונ׳ ג ו

In cinere. **בָּאֵפֶר**

והתפלשי באפר ירמ׳ ו כו
הכפישני באפר איכ׳ ג טז
באפר יתפלשו יחזק׳ כז ל

Sicut cinis. **כָּאֵפֶר**

כפור כאפר יפזר תהל׳ קמז יז

In cinerem. **לָאֵפֶר**

לאפר על הארץ יחזק׳ כח יח

Cinis. **הָאֲפֵר** s

אשע, אנד: איבערזעטצ: קאפפבינדע קאפפבעדעקקונג, היללע.
ויסר את האפר מעלי עיניו מלכ׳ א כ׳ מא

In cinire. **בָּאֲפֵר**

ויתחפש באפר על עיניו מלכ׳ א כ לח

אפיר שם אופיר היה שם מקום או שם תאר :

Ophir.

אוֹפִיר*

s אפהיר, איינע בעריהמטע גאלדרייכע געגענד. נאך בראשית י׳ כ״ט שיינט אפהיר איינע אראבישע געגענד. נאך אנד: אין אמאן צו זיין, וואס וואהר-שיינליכער איזט, אלס דאס דאו וואָרט אינדיען, אָדער אפריקא בעצייכנע.

כברי זהב מזהב אופיר ד״ה א כט ד
ובצור נחלים אופיר איו׳ כב כד
לא תסלה בכתם אופיר כח יו
בכתם אופיר תהל׳ מה י
ואדם בכתם אופיר ישע׳ יג יב

אוֹפִירָה

ויבאו אופירה מלכ׳ א ט כח
ללכת אופירה לזהב מלכ׳ א כב מט
עם עבדי שלמה אופירה ד״ה ב ח יח

Ex rphir. **מֵאֹפִיר׳ מֵאוֹפִיר**

נשא זהב מאופיר מלכ׳ א י יא
הביא מאפיר י יא
הביאו זהב מאופיר ד״ה ב ט י

אצל

אצל כל לשון אצל ואצילות איך שאומר כי כלם סובבים על קוטב אחד כי האצילות הוא שפע בא מאצל המשפיע אצילי עם המתוארים בקבול האצילות.

Reponere, servare, seponere.

Reservasti. **אָצַלְתָּ**

s צור זייטע לעגען, דאהער ווענגעה-מען, ענטציהען, פערזאגען, ענטנעה-מען, צוריקקבעהאלטען, צוריקקגעצאגען זיין.

הלא אצלת לי ברכה בראי׳ כז לו

Seposui. **אָצַלְתִּי**

לא אצלתי מהם קהל׳ ב י

Et seponam. **וְאָצַלְתִּי**

ואצלתי מן הרוח במד׳ יא יז

Niph. Sepositus. **נֶאֱצַל**

נאצל מהתחתנות יחזק׳ מב ו

Hiph. Et seposuit. **וַיָּאצֶל**

ויאצל מן הרוח במד׳ יא כה

אֵצֶל*

Apud, penes, juxta, prope.

s זייטע, צור זייטע, נעבען, בייא.

ותעמדנה אצל הפרות בראי׳ מא ג
אצל המזבח קדמה ויקר׳ א טז
ושמו אצל המזבח ו ג
מצות אצל המזבח י יב
אצל אלוני מרה דבר׳ יא ל
אצל מזבח יי׳ אלהיך יו כא
אצל הגבעה שופט׳ יט יד
ויצינו אתו אצל דגון שמו׳ א ה ב
וישבת אצל האבן האזל כ יט
אשר אצל עין רגל מלכ׳ א א ט
והנה אצל המזבח ב כט
אצל צרתנה ד יב
אריות עמדים אצל הידות י יט
עמד אצל הנבלה יג כד
האריה עמד אצל הנבלה יג כה
עמדים אצל הנבלה יג כח
אצל עצמתיו יג לא
אצל היכל אחאב כא א
כי הוא קרוב אצל ביתי כא ב
ויתן אתו אצל המזבח מלכ׳ ב יב י
עמדים אצל הידות ד״ה ב ט יח
עיר התמרים אצל אחיהם כח טו
אצל ביתו נחמ׳ ג כג
עבר בשוק אצל פנה משלי ז ח
אצל גבולה ליי׳ ישע׳ יט יט
אצל לשכת השרים ירמ׳ לה ד
אשר אצל בית לחם מא יז
אצל החיות יחזק׳ א טו
אצל מזבח הנחשת ט ב
ויעמד אצל האופן י ו
אצל הקירות לג ל
ומזוזתם אצל מזוזתי מג ח
ארבעה אופנים אצל הכרובים
אופן אחד אצל הכרוב
אחד אצל הכרוב האחד י ט
מגיע אצל האיל דני׳ ח ז
ויבא אצל עמדי ח יז
אצל מלכי פרס י יג
אצל כל מזבח עמו׳ ב ח

Et prope. **וְאֵצֶל**

ואצל כל פנה תארב משלי ז יב

De prope. **מֵאֵצֶל**

דוד קם מאצל הנגב שמו׳ א כ מא
מאצל אולם השער יחזק׳ מ ז

Apud me. **אֶצְלִי**

ויעזב בגדו אצלי בראי׳ לט טו יח
והתוקע בשופר אצלי נחמ׳ ד יב
ואיש היה עמד אצלי יחזק׳ מג ו

De apud me. **מֵאֶצְלִי**

ותקח את בני מאצלי מלכ׳ א ג כ

Apud eum. **אֶצְלוֹ**

והשגל ישבת אצלו נחמ׳ ב ו
וטוביה העמני אצלו ג לה
נתן ויעמד אצלו מתתיה ח ד
ואהיה אצלו אמון משלי ח ל
ובנה אצלו ציון יחזק׳ לט טו

A prope eum, ab eo. **מֵאֶצְלוֹ**

ויסב מאצלו שמו׳ א יז ל
וילך מאצלו מלכ׳ א כ לו

Apud eam. **אֶצְלָהּ**

לשכב אצלה בראי׳ לט י
ותנח בגדו אצלה לט יו ולט יח
והחמור עמד אצלה מלכ׳ א יג כד

Apud eos. **אֶצְלָם**

היהודים הישבים אצלם נחמ׳ ד ו
ילכו האופנים אצלם יחזק׳ א יט
ילכו האופנים אצלם י יו

האופנים

מאצלם *Ab illis.*

האופנים גם הם מאצלם יחזק׳ י יז

*אצילי *Optimates.*

s עדלען, ווייטען, ד: ה. דען פערנעהמען נענענדען.

ואל אצילי בני ישראל שמו׳ כד יא

ומאציליה *Et ad oblimat. ejus.*

ומאציליה קראתיך ישע׳ מא ט

*אצילי *Axillae.*

s געלענק, קנאָכעל, אקסעל.

על כל אצילי ידי יחזק׳ יג יח

*אצילה *Ala.*

s ארמואורצעל, געלענקע.

שש אמות אצילה יחזק מא ח

אצילות *Axillae.*

תחת אצילות ידיך ירמ׳ לח יב

אצר כל לשון אוצר שעניינו טמון או עתידות:

Recondere, reponere, thesaurum facere.

אצרו *Recondiderunt.*

s פערשליעסען, איינשליעסען, אויפהייבען.

ואשר אצרו אבתיך מ״ב כ יז

ואשר אצרו אבתיך ישע׳ לט ו

האצרים *Thesaurum facientes.*

האצרים חמס ושד עמוס ג י

ואוצרה *Thesaurarios constitui.*

ואוצרה על אוצרות נחמ׳ יג יג

יאצר

Niph. Reponetur in thesanrum.

לא יאצר ולא יחסן ישע׳ כג יח

*אוצר *Thesaurus.*

s פאראטה, שאטץ: פערבונדען מיט בית פאראטהסהויז, שאטצהויז.

אוצר נחמד ושמן משלי כא כ

האוצר *Thesaurus.*

לבית האוצר נחמ׳ י לט

אל תחת האוצר ירמ׳ לח יא

אל בית האוצר מלא׳ ג י

מאוצר *Prae thesauro.*

מאוצר רב ומהומה בו משלי טו יו

אוצר *Thesaurus.*

אוצר יי׳ יבא יהוש׳ ו יט

נתנו אוצר בית יי׳ ו כד

בית אוצר אלהיו דני׳ א ב

אוצר כל כלי חמדה הוש׳ יג טו

לאוצר *In thesaurum.*

נתנו לאוצר בית יי׳ ד״ה א כט ח

נתנו לאוצר המלאכה עזרא ב סט

התרשתא נתן לאוצר נחמ׳ ז ע

נתנו לאוצר המלאכה ז עא

אוצרו

Thesaurus ejus, thesaurum suum.

יפתח יי׳ לך את אוצרו דבר׳ כח יב

יראת יי׳ היא אוצרו ישע׳ לג ו

פתח יי׳ את אוצרו ירמ׳ נ כה

אצרות, אוצרות, אוצרת

Thesauri.

על אוצרות שלמיה נחמ׳ יג יג

פעל אצרות בלשון שקר משל׳ כא ו

רבת אוצרת ירמ׳ נא יג

נשמו אצרות יואל א יז

ואוצרות *Et thesauri.*

ואוצרות עשה לו לכסף ד״ה ב לב כז

האצרות *Thesauri.*

נגיד על האצרות ד״ה א כו כד

ועל האצרות בשדה כז כה

באוצרות *In thesauris.*

באוצרות תהומות תהל׳ לג ז

לאוצרות *Ad thesauros.*

לאוצרות לתרומות נחמ׳ יב מד

והיצהר לאוצרות נחמ׳ יג יב

אצרות, אוצרות *Thesauri.*

ויקח את אצרות בית יי׳ מלכ׳ א יד כו

ואת אוצרות בית המלך יד כו

ואת אוצרות בית המלך טו יח

את כל אוצרות בית יי׳ מ״ב כד יג

אוצרות בית האלהים ד״ה א כו ב

על אצרות בית יי׳ כו כב

על כל אצרות הקדשים כו כו

ועל אצרות המלך עזמות כז כה

ועל אצרות השמן כז כח

ויקח את אצרות בית יי׳ ד״ה ב יב ט

ואת אצרות בית המלך יב ט

ואת אצרות בית המלך כה כד

הבאת אל אצרות שלג איו׳ לח כב

לא יועילו אוצרות רשע משל׳ י ב

ונתתי לך אוצרות חשך ישע׳ מה ג

כל אוצרות מלכי יהודה ירמ׳ כ ה

אצרות רשע ואיפת רזון מיכ׳ ו י

ואצרות, ואוצרת *Et thesauri.*

ואוצרות בית המלך מלכ׳ ב כד יג

יאצרות מאכל ושמן ד״ה ב יא יא

ואוצרות בית יי׳

ואוצרות המלך ושריו לו יח

ואוצרות ברד תראה איו׳ לח כב

האוצרות *Thesauri.*

האוצרות בית האלהים ד״ה א ט כו

באצרות, באוצרות *In thesauris*

נתן באוצרות בית יי׳ מלכ׳ א ז נא

באוצרות בית יי׳ מלכ׳ א טו יח

הנמצא באצרות יי׳ מלכ׳ ב יב יט

באצרת בית האלהים ד״ה ב ד כב

ובאוצרות *Et in thesauris.*

ובאוצרות בית המלך מלכ׳ ב יד יד

רו ח ויח טו

לאצרות *Thescuris.*

לאצרות היין ד״ה א כז כז

לאצרות בית האלהים כח יב

ולאצרות *Et thesauris.*

ולאצרות הקדשים ד״ה א כו כ

ולאצרות הקדשים ד״ה א כח יב

ולאצרות *Et thesauris.*

לכל דבר ולאצרות ד״ה ב ח טו

מאצרות *Ex thesauris.*

מאצרות בית יי׳ ד״ה ב יו ב

באוצרתי, באצרתי

In thesaur. meis.

חתום באוצרתי דבר׳ לב לד

לא הראיתים באצרתי מלכ׳ ב כ טו

לא הראיתים באוצרתי ישע׳ לט ד

אוצרותיך *Thesaur. tui.*

כל אוצרותיך לבז אתן ירמ׳ יז ג

ואוצרותיך *Et thesaur. tui.*

ואוצרתיך לבז אתן ירמ׳ טו יג

באוצרותיך *In thesaur. tuis.*

זהב וכסף באוצרותיך יחזק׳ כח ד

במעשיך

Et in thesaur. suis. וּבְאוֹצְרוֹתַיִךְ

במעשיך ובאוצרותיך ירמ' מח ז

In thesaur. suis. בְּאוֹצְרֹתָיו

אשר נמצא באוצרותיו מלכ' ב כ יג

אשר נמצא באוצרתיו ישע' לט ב

Thesauris ejus. לְאֹצְרֹתָיו

ואין קצה לאצרתיו ישע' ב ז

Ex thesauris suis. מֵאוֹצְרוֹתָיו

מוצא רוח מאוצרותיו תהל' קלה ז

ויוצא רוח מאצרתיו ירמ' י יג ונא יו

Thesauri ejus. אֹצְרֹתֶיהָ

אל אוצרתיה ובזו ירמ' נ לו

In thesaur. ejus. בְּאֹצְרֹתֶיהָ

הבוטחה באצרתיה ירמ' מט ד

Thesaur. ipsorum. אוֹצְרוֹתָם

ועל דבשת גמלים אוצרותם ישע' ל ו

Et thes. ipsorum. וְאֹצְרֹתֵיהֶם

ואצרתיהם אמלא משלי ח כא

אקו הוא שם בהמה

Nomen pecus.

וְאַקּוֹ *

s שטיינבאקק' נאך אנד: רעה.

ואקו ודישון ותאו וזמר דבר' יד ה

ארב הוא יפרד והיה לארבעה ראשים.

Dividitur in quatuor significata.

א כל לשון מארב:

I Insidiari

s לויערן' לויער' אויפלויערן' נאכשטעללען' הינטערהאלט' הינטערהאלט לעגען.

Et insidiatus fuerit. וְאָרַב

וארב לו וקם עליו דבר' יט יא

Insidiatus sum. אָרָבְתִּי

ועל פתח רעי ארבתי איו' לא ט

Insidiati sunt. אָרְבוּ

כי הנה ארבו לנפשי תהל' נט ד

במדבר ארבו לנו איכ' ד יט

Et insidiamini. וַאֲרַבְתֶּם

לכו וארבתם בכרמים שופט' כא כ

אֹרֵב. אוֹרֵב

Insidiator, insidiae.

שים לך ארב לעיר יהוש' ח ב

וישם אותם אורב ח יב

כי אורב לו מאחרי העיר ח יד

דב ארב הוא לי איכ' ג י

Et insidiae. וְאוֹרֵב. וְאֹרֵב

וארב ישראל מגיח שופט' כ לג

מכף אויב ואורב על הדרך עזר' ח לא

Insidiator, insidiae. הָאֹרֵב

כי לכד הארב את העיר יהוש' ח כא

כי בטחו אל הארב שופ' כ לו

וימשך הארב כ לז

לאיש ישראל עם הארב כ לח

Et insidiator. וְהָאֹרֵב. וְהָאוֹרֵב

והארב קם מהרה יהוש' ח יט

והארב ישב לה בחדר שופט' יו ט

והארב ישב בחדר יו יב

והארב החישו כ לז

Insidiatorem. לָאֹרֵב

לארב כיום הזה שמו' א כב ח

וכב יג

Ex insidiis. מֵהָאוֹרֵב

ואתם תקמו מהאורב יהוש' ח ז

Insidiatores, insidiae. אֹרְבִים

ראו אתם ארבים לעיר יהוש' ח ד

וישם ישראל ארבים שופ' כ כט

Insidiatores. הָאֹרְבִים

הכינו הארבים ירמ' נא יא

Insidiari. אֱרָב

דברי רשעים ארב דם משלי יב ו

Et insidiare. וֶאֱרֹב

וארב בשדה שופט' ט לב

Insidiator. תֶּאֱרֹב

אל תארב רשע משלי כד טו

Insidiabitur. יֶאֱרֹב

יארב במסתר כאריה בסכה

יארב לחטוף עני תהל' י ט

Et insidiabitur. וַיֶּאֱרֹב

ויארב בשדה שופט' ט מג

Insidiatur. תֶּאֱרֹב

ואצל כל פנה תארב משלי ז יב

אף היא כחתף תארב כג כח

Insidiemur. נֶאֶרְבָה

נארבה לדם משלי א יא

Insidiantur. יֶאֱרֹבוּ

ודם לדמם יארבו משלי א יח

כלם לדמם יארבו מיכ' ז ב

Et insidiati sunt. וַיֶּאֶרְבוּ

ויארבו על שכם שופט' ט לד

ויארבו לו כל הלילה שופט' יו ב

Pih. Insidiantes. מְאָרְבִים

מארבים על ראשי ההרים

שופט' ט כה

מארבים על בני עמון ד"ה ב כ כב

Et insidias posuit. וַיָּרֶב

וירב בנחל ש"א טו ה

Insidiae. אֶרֶב *

s הינטערהאלט.

ותבא חיה במו ארב איו' לז ח

ישבו בסכה למו ארב לח מ

Insidiari suum. אָרְבּוֹ

s הינטערהאלט' ארט דעסוועלבען' נאכשטעללונג.

ובקרבו ישים ארבו ירמ' ט ז

In insidias ipsorum. בְּאָרְבָּם

בארבם כל הלילה הושע' ז ו

Insidiae. הַמַּאֲרָב

וילכו אל המארב יהוש' ח ט

אשר אתו מן המארב שופט' ט לה

הסב את המארב לבוא ד"ה ב יג יג

Et insidiae. וְהַמַּאֲרָב

והמארב מאחרידם ד"ה ב יג יג

In insidiis. בְּמַאֲרָב

ישב במארב חצרים תהל' י ח

ב כל ארבה מענינו ומין ממיני החגב.

II. Locusta

Locusta אַרְבֶּה *

s היישרעקקע' צוגהיישרעקקע.

הנני מביא מחר ארבה בגבלך

שמו' י ד

ארבה כמהו י יד

סוף

סוף לא נשאר ארבה אחד   י יט
יבאו כדי ארבה לרב   שופט׳ ו ה
שדפון ירקון ארבה   מלכ׳ א ח לז
ארבה חסיל כי יהיה   ד״ה ב ו כח
אמר ויבא ארבה   תהל׳ קה לד

הָאַרְבֶּה *Locusta*

ורוח הקדים נשא את הארבה   שמו׳ י יג
ויעל הארבה   י יד
וישא את הארבה   י יט
את הארבה למינו   ויק׳ יא כב
כי יחסלנו הארבה   דבר׳ כח לח
אכל הארבה
ויתר הארבה   יואל א ד
אשר אכל הארבה   ב כה

בָּאַרְבֶּה *Pro locustis.*

על ארץ מצרים בארבה   שמו׳ י יב

כָּאַרְבֶּה *Sicut locustae*

כארבה לרב   שופט׳ ז יב
התרעישנו כארבה   איוב לט כ
נגערתי כארבה   תהל׳ קט כג
התכבדי כארבה   נחו׳ ג טו
מנזריך כארבה   ג יז

לָאַרְבֶּה *Locustae.*

ויגיעם לארבה   תהל׳ עח מו
מלך אין לארבה   משלי ל כז

מֵאַרְבֶּה *Prae locusta.*

כי רבו מארבה   ירמ׳ מו כג

ג אשר פירושו אצילות :

II. Axillae.

***אֻרְבּוֹת** *Axillae.*

s נעלענק׳ אנד: איבערהעטצען נאכ׳ שטעללונג׳ טרוגגעשפינזט.

עם ארבות ידיו   ישע׳ כה יא

ד מה שפירושו חלון :

IV. Fenestra.

מֵאֲרֻבָּה *Ex fenestra.*

s ניטטער׳ פענזטער שלייזע׳ טויבענ׳ שלאג׳ טויבענניטטער.

וכעשן מארבה   הוש׳ יג ג

אֲרֻבּוֹת *Fenestrae.*

הנה יי׳ עשה ארבות בשמים
מלכ׳ ב ז יט

כי ארבות ממרום נפתחו   ישע׳ כד יח
ארבות שמים   מלא׳ ג י

וַאֲרֻבּוֹת *Et fenestrae.*

וארובת השמים נפתחו   ברא׳ ז יא
תהום וארבת השמים   ח ב

בָּאֲרֻבּוֹת *In fenestris.*

וחשכו הראות בארבות   קהל׳ יב ג

אֲרֻבֹּתֵיהֶם *Fenestrae ipsorum.*

וכיונים אל ארבתיהם   ישע׳ ס ח

ארג כל לשון אריגה.

Texere.

אֹרֵג *Texens. textor.*

s פלעכטען׳ וועבען׳ וועבער.

מעשה ארג   שמו׳ כח לב ולט כז

וְאֹרֵג *Et textor.*

וארג עשי כל מלאכה   שמו׳ לה לה

כְּאֹרֵג *Sicut textor.*

קפדתי כארג חיי   ישע׳ לח יב

אֹרְגִים *Textores. texentes*

וחץ חניתו כמנור ארגים   שמו׳ א יז ז
ארגים בית הלחמי וגו׳
ועץ חניתו כמנור ארגים
שמו׳ ב כא יט
חנית כמנור ארגים   ד״ה א יא כג
ועץ חניתו כמנור ארגים   כ ה

וְאֹרְגִים *Et texentes*

וארגים חורי   ישע׳ יט ט

אֹרְגוֹת *Texentes*

אשה הנשים ארגות שם   מלכ׳ ב כג ז

תַּאַרְגִי *Texueris.*

אם תארגי את שבע   שופט׳ יו יג

יֶאֱרֹגוּ *Texent*

וקורי עכביש יארגו   ישע׳ נט ה

***אֶרֶג** *Textura.*

s נעפלעכט׳ וועבערשיפפכען.

ימי קלו מני ארג   איו׳ ז ו

הָאֶרֶג *Textura.*

ויסע את יתד הארג   שופט׳ יו יד

ארה הוא יפרד והיה לארבעה ראשים

Dividitur in quatuor significata.

א מה שפירושו לקט :

I. Carpere, decerpere.

אָרִיתִי *Decerpsi.*

s לעזען׳ אבפפליקקען׳ אברופפען׳ **מְאִירוֹת** נאך אנד: פאן **אור** אנ-צינדען, זיהע **אור** וויטע ליז.

אריתי מורי עם בשמי   שיר ה א

וְאָרוּהָ *Et carpunt eam.*

וארוה כל עוברי דרך   תהל׳ פ יג

מְאִירוֹת *Hiph. Decerpentes.*

נשים באות מאירות אותה   ישע׳ כז יא

ב מה שפירושו אבוס :

II. Praesepe, stabulum

***אֻרוֹת** *Praesepia.*

s רויפע׳ קריפפע׳ פפערדעשטאנד.

ארות סוסים   מלכ׳ א ה ו

אֻרְיוֹת *Praesepia.*

אריות סוסים   ד״ה ב ט כה

וְאֻרוֹת *Et stabula.*

וארות לכל בהמה ובהמה   ד״ה ב לב כח

***לָאֲוֵרוֹת** *Per stabula.*

s שטאללע׳ אדער קריפפען.

ועדרים לאורות   ד״ה ב לב כח

ג כל שם אריאל איך שיונח או יובן שיה אשר לירושלים או לאומה הישראלית או שיהיה פירושו גבורה ועז :

III. Ariel.

s לאווע גאטטעס׳ העלד׳ אלטאר גאטטעס׳ פייערשטאטטע׳ יערוזאלעם׳ אלס איינע העלדענשטאדט׳ אדער וויל דארט דער אלטאר גאטטעס וואר.

***אֲרִיאֵל. אֲרִאֵל**

את שני אראל מואב   שמו׳ ב כג כ
את שני אריאל מואב   ד״ה א יא כב
הוי אריאל אריאל   ישע׳ כט א
הצבאים על אריאל   כט ז
והאריאל

וְהָאֲרִיאֵל

האריאל שתים עשרה יחזק׳ מג יו

וְהַהַרְאֵל

וההראל ארבע אמות יחזק׳ מג טו

כַּאֲרִיאֵל

והיתה לי כאריאל ישע׳ כט ב

לַאֲרִיאֵל

והציקותי לאריאל ישע׳ כט ב

וּמֵהָאֲרִיאֵל

ומהאריאל ולמעלה יחזק׳ מג טו

ד׳ על ארי ואריה שענינו לביא הוא ליש אין פירושו :

IV. Leo.

Leo. אֲרִי*

s לאווע.

אמר עצל ארי בחוץ משלי כב יג
ארי בין הרחבות כו יג
ארי נהם ודב שוקק כח טו
ארי במסתרים איכ׳ ג י

Leo. הָאֲרִי

ובא הארי ואת הדוב שמו׳ א יז לד
גם את הארי גם את הדוב יז לו
מיד הארי ומיד הדב יז לז
והכה את הארי שמו׳ ב כג כ
והכה את הארי בתוך הבור
ד״ה א יא כב
מפי הארי שתי כרעים עמ׳ ג יב
איש מפני הארי ה יט

Sicut leo. כָּאֲרִי

כרע שכב כארי במד׳ כד ט
כארי שואג יחזק׳ כב כה

Sicut leo. כָּאֲרִי

כארי ידי ורגלי תהל׳ כב יז
כארי כן ישבר כל עצמותי ישע׳ לח יג

Et sicut leo. וְכַאֲרִי

כלביא יקום וכארי יתנשא במד׳ כג כד

Prae leone. מֵאֲרִי

ומה עז מארי שופט׳ יד יח

Leo. אַרְיֵה*

s לאווע.

גור אריה יהודה בראׁ מט ט
ולדן אמר דן גור אריה דבר׳ לג כב

ופני אריה פניהם ד״ה א יב ט
שאגת אריה וקול שחל איו׳ ד י
אריה טרף ושאג תהל׳ כב יד
הושיעני מפי אריה כב כב
לפלטת מואב אריה ישע׳ טו ט
ויקרא אריה על מצפה כא ח
לא יהיה שם אריה לה ט
עלה אריה מסבכו ירמ׳ ד ז
הכם אריה מיער ה ו
ופני אריה אל הימין יחזק׳ א י
והשלישי פני אריה י יד
שניו שני אריה יואל א ו
הישאג אריה ביער עמוס ג ד
אריה שאג מי לא יירא ג ח
אריה לביא שם גור אריה נחו׳ ב יב
אריה טרף בדי גרותיו ב יג

Et leo וְאַרְיֵה

ואריה כבקר יאכל תבן ישע׳ יא ז
ואריה כבקר יאכל תבן סה כה

Leo. הָאַרְיֵה

את מפלת האריה שופט׳ יד ח
בגוית האריה יד ח
אשר לבו כלב האריה שמו׳ ב יז י
טוב מן האריה המת קהל׳ ט ד
ואת האריה עמד יג כה
לא אכל האריה יג כח
והכך האריה וילך מאצלו
וימצאהו האריה ויכהו כ לו
את ארגב ואת האריה מלכ׳ ב טו כה
כאשר יהגה האריה ישע׳ לא ד

Et leo. וְהָאַרְיֵה

והאריה עמד מלכ׳ א יג כד
והחמור והאריה יג כח

Sicut leo. כָּאַרְיֵה

כרע רבץ כאריה בראׁ מט ט
פן יטרף כאריה נפשי תהל׳ ז ג
כאריה בסכה יארב י ט
דמינו כאריה יז יב
כאריה משחית ירמ׳ ב ל
כאריה ביער יב ח
הנה כאריה יעלה מט יט
כאריה יעלה נ מד
כאריה ישאג הושע יא י
כאריה בבהמות יער מיכ׳ ה ח

Leoni. לָאַרְיֵה

ויתנהו ייי לאריה מלכ׳ א יג כו

Leones. אֲרָיִים

ושנים עשר אריים מלכ׳ א י כ

Leones. אֲרָיוֹת

והנה כפיר אריות שאג שופט׳ יד ה
אריות בקר וכרובים מלכ׳ א ז כט
כרובים אריות ותמרת מלכ׳ א ז לו
ושנים אריות עמדים י יט
ושנים אריות עמדים ד״ה ב ט יח
ושנים עשר אריות ט יט
ממענות אריות שיר ד ח
אריות הדיחו ירמ׳ נ יז
נערו כגורי אריות נא לח
בין אריות רבצה יחזק׳ יט ב
ויתהלך בתוך אריות יט ו
איה מעון אריות נחו׳ ב יב
בקרבה אריות שאגים צפנ׳ ג ג

Leones. הָאֲרָיוֹת

וישלח ייי בהם את האריות
מלכ׳ ב יז כה
וישלח בם האריות יז כו

Leonum. לָאֲרָיוֹת

ומתחת לאריות מלכ׳ א ז כט

Prae leonibus. מֵאֲרָיוֹת

מאריות גברו שמו׳ ב א כג

ארז כל לשון ארז משמש שם עץ מן העצים ועוד ולכנים שפירושו מרזים :

Cedrus.

Cedrus אֶרֶז, אָרֶז*

s צעדער.

ועץ ארז ויקר׳ יד ד
ועץ ארז ושני תולעת יד מט
עץ ארז ואזוב ושני תולעת
במד׳ יט ו
ארז אין אבן נראה מלכ׳ א ו יח
ריצף מזבח ארז ו כ
יחפץ זנבו כמו ארז איו׳ מ יז
נצור עליה לוח ארז שיר ח ט
אתן במדבר ארז ישע׳ מא יט
ארז מלבנון לקחו יחזק׳ כז ה
ארז בלבנון לא ג
כי נפל ארז זכר׳ יא ב

Et Cedrus. וְאֶרֶז, וָאָרֶז

וארז אל הבית פנימה מלכ׳ א ו יח

כמדות נוית וארז מלכ׳ א ז יא

הָאֶרֶז *Cedrus.*

ואת עץ הארז ויקר׳ יד ו
את עץ הארז ואת האזב יד נא
ובעץ הארז ובאזב יד נב
מן הארז אשר בלבנון מלכ׳ א ח יג
שלח אל הארז מלכ׳ ב יד ט
שלח אל הארז אשר בלבנון
ד״ה ב כה יח
את צמרת הארז יחזק׳ יז ג
מצמרת הארז הרמה יז כב

בָּאֶרֶז. בְּאֶרֶז *Cum cedris.*

וספון בארז מסעל מלכ׳ א ז ג
וספון בארז מהקרקע ז ז
וספון בארז ירמ׳ כב יד
אתה מתחרה בארז כב טו

כְּאֶרֶז *Sicut cedrus.*

כארז בלבנון ישגה תהלי׳ צב יג

לְאֶרֶז *In cedrum.*

והיה לארז אדיר יחזק׳ יז כג

אַרְזָה *Cedrus.*

s צעדערווערק, צעדערנעטאספעל.

כי ארזה ערה צפנ׳ ב יד

אֲרָזִים *Cedri.*

ועצי ארזים וחרשי עץ שמו׳ ב ה יא
אנכי יושב בבית ארזים ז ב
למה לא בניתם לי בית ארזים ז ז
ויכרתו לי ארזים מלכ׳ א ה כ
בעצי ארזים ובעצי ברושים ה כב
וט יא
עצי ארזים ועצי ברושים ה כד
וטור כרתת ארזים ו לו
עמודי ארזים ז ב
וכרתות ארזים על העמודים ז ב
וטור כרתות ארזים ז יב
ועצי ארזים וחרשי קיר ד״ה א יד א
ויאחז את הבית בעצי ארזים ו י
בצלעות ארזים ו טו וו יו
בניתם לי בית ארזים יז ו
ועצי ארזים לאין מספר וגו׳
עצי ארזים לרב כב ד
ותשלח לו ארזים ד״ה ב ב ב
ושלח לי עצי ארזים ב ז
להביא עצי ארזים עזר׳ ג ז
קול יי׳ שבר ארזים תהלי׳ כט ה
עץ פרי וכל ארזים קמח ט
קרות בתינו ארזים שיר א יז
לכרת לו ארזים ישע׳ מד יד
ארזים לא עממהו יחזק׳ לא ח
אשר כגבה ארזים גבהו עמו׳ ב ט

וַאֲרָזִים *Et cedri.*

וארזים נחליף ישע׳ ט ט

הָאֲרָזִים *Cedros.*

ואת הארזים נתן מלכ׳ א י כז
אנכי יושב בבית הארזים ד״ה א יז א
הארזים נתן כשקמים
ד״ה ב א טו וט כז

בָּאֲרָזִים *Cum cedris.*

גבים ושדרת בארזים מלכ׳ א ו ט
מקננת בארזים ירמ׳ כב כג

כַּאֲרָזִים *Sicut cedri.*

כארזים עלי מים במד׳ כד ו

כָּאֲרָזִים *Sicut cedri.*

בחור כארזים שיר ה טו

אַרְזֵי *Cedri.*

ותאכל את ארזי הלבנון שופט׳ ט טו
את ארזי הלבנון תהלי׳ כט ה
וענפיה ארזי אל פ יא
ארזי לבנון אשר נטע קד טז
ועל כל ארזי הלבנון ישע׳ ב יג
ארזי לבנון יד ח

אֲרָזֶיךָ *Cedri tuae.*

מבחר ארזיך ירמ׳ כב ז

בַּאֲרָזֶיךָ *Cedros tuas.*

ותאכל אש בארזיך זכר׳ יא א

אֲרָזָיו *Cedri ejus*

ואכרת קומת ארזיו מלכ׳ ב יט כג
קומת ארזיו ישע׳ לז כד

וַאֲרָזִים s *Et cedri.*

וארזים במרכלתך יחזק׳ כז כד

ארח לו שני פנים:

Significata ejus dua sunt.

א מה שפירושו דרך הו כוהג ומה שירוץ בדרכו:

I. *Iter facere.*

וְאָרַח *Et iter faciet.*

s געהען, וואנדערן.

וארח לחברה איו׳ לד ח

הָאֹרֵחַ *Viator.*

s וואנדערער, וואנדערסמאנן.

וירא את האיש הארח שופ׳ יט יז

לָאֹרֵחַ *Viatori*

לעשות לארח הבא לו שמו׳ ב יב ד

וּכְאֹרֵחַ *Et sicut viator.*

וכארח נטה ללון ירמ׳ יד ח

אֹרְחִים *Viatores.*

מלון ארחים ירמ׳ ט א

אֹרַח *Via, semita, iter.*

s וועג, ספאדי וואנדעל, ארט אונד וויזע, ערגעהען, רייזענעזעללשאפט.

אורח כנשים בראש׳ יח יא
דרך שפיפן עלי ארח מט יז
תודיעני ארח חיים תהלי׳ יו יא
כגבור לרוץ ארח יט ו
מכל ארח רע כלאתי רגלי קיט קא
שנאתי כל ארח שקר קיט קד
כל ארח שקר שנאתי קיט קכח
ארח חיים פן תפלס משלי ה ו
ארח לחיים שומר מוסר י יז
מוסר רע לעזב ארח טו י
ארח חיים למעלה למשכיל טו כד
ארח לצדיק מישרים ישע׳ כו ז
אף ארח משפטך יי׳ כו ח
הטו מני ארח ל יא
שבת עבר ארח לג ח
ארח ברגליו לא יבוא מא ג

וְאֹרַח *Et iter.*

וארח לא אשוב אהלך איו׳ יו כב
וארח צדיקים כאור נגה משלי ד יח
וארח ישרים סללה טו יט

הַאֹרַח *An semitam.*

הארח עולם תשמר איו׳ כב טו

בְּאֹרַח *In semita.*

ונחני בארח מישור תהלי׳ כז יא
בארח זו אהלך קמב ד
בארח רשעים אל תבא משלי ד יד
בארח צדקה אהלך ח כ
בארח צדקה חיים יב כח
וילמדהו בארח משפט ישע׳ מ יד

וּכְאֹרַח *Et juxta viam.*

וכארח איש ימצאנו איו׳ לד יא

דלתי

Versus viam, Viatori. **לָאֹרַח**

דלת׳ לארח אפתח — איו׳ לא לב

Semitam meam. **אָרְחִי**

ארחי גדר ולא אעבר — איו׳ יט ח

ארחי ורבעי זרית — תהל׳ קלט ג

Semita tua. **אָרְחֶךָ**

ותט אשרנו מני ארחך — תהלי מד יט

Semitam suam. **אָרְחוֹ**

במה יזכה נער את ארחו — תהל קיט ט

Itinera, Viae. **אֳרָחוֹת**

בימי יעל חדלו ארחות — שופט׳ ה ו

ארחות עקלקלות — ה ו

Semitas. **אָרְחוֹת**

ילפתו ארחות דרכם — איו׳ ו יח

הביטה ארחות תמא — ו יט

כן ארחות כל שכחי אל — ח יג

ויסלו עלי ארחות אידם — ל יב

עבר ארחות ימים — תהל׳ ח ט

ארחות פריץ — יז ד

כל ארחות יי׳ חסד ואמת — כה י

כן ארחות כל בצע בצע — משל׳ א יט

לנצר ארחות משפט — ב ח

העזבים ארחות ישר — ב יג

ולא ישיגו ארחות חיים — ב יט

להטות ארחות משפט — יז כג

Et semitae. **וְאָרְחוֹת**

וארחות צדיקים תשמר — משלי ב כ

Semitae meae. **אָרְחֹתָי**

ותשמור כל ארחתי — איו׳ יג כז

ישמר כל ארחתי — לג יא

Semitae tuae. **אָרְחֹתֶיךָ**

ארחתיך למדני — תהל׳ כה ד

ואביטה ארחתיך — קיט טו

והוא יישר ארחתיך — משלי ג ו

ודרך ארחתיך בלעו — ישע׳ ג יב

Itinera ejus. **אָרְחֹתָיו**

פן תאלף ארחתיו — משלי כב כה

In itinerbus ejus. **בְּאָרְחֹתָיו**

ונלכה בארחתיו — ישע׳ ב ג

ונלכה בארחתיו — מיכ׳ ד ב

Itinera sua. **אָרְחוֹתָם**

המישרים ארחותם — משלי ט טו

ולא יעבטון ארחותם — יואל ב

Semitas suas. **אָרְחֹתֵיהֶם**

אשר ארחתיהם עקשים — משל׳ ב טו

Turma. **אֹרְחַת***

ז קאראוואנע, רייזענגעזעללשאפט.

ארחת ישמעאלים — ברא׳ לז כה

Commeantes. **אֹרְחוֹת**

ארחות דדנים — ישע כא יג

ב מה שפירושו קבוצה נהוגה ומתדבקת לכון אשר לא תחטיא יום יום לפרקיה:

II. *Viaticum, Cibarium.*

Viaticum. **אֲרֻחָה***

ז בעדארף, בעשטיממטע פארטיאן.

ארחה ומשאת וישלחהו — ירמ׳ מ ה

Viaticum. **אֲרֻחַת**

ארחת תמיד — מלכ׳ ב כה ל

וירמיה נב לד

טוב ארחת ירק — משלי טו יז

Et cibarium ejus. **וַאֲרֻחָתוֹ**

וארחתו ארחת תמיד — מלכי ב כה ל

וירמ׳ נב לד

ארך לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א מה שיורה על אחד מהמרחקים:

I. *Prolongari, Produci.*

Prolongati fuerunt. **אָרְכוּ**

ז לאנג זיין אונ ווערדען, לאנג מאכען, פערלאֶנגערן, אויסדעהנען, אויסשטרעקקען, לאנגע דויערן, אויפשיעבען, פערצאֶגערן, לאנגע פערווילען.

כי ארכו לו שם הימים — ברא׳ כו ח

Prolongabuntur. **יַאַרְכוּ**

יארכו הימים — יחזק׳ יב כב

Et prolongabuntur. **וַתֶּאֱרַכְנָה**

ותארכנה פארתיו — יחזק׳ לא ה

Hiph. Prolongat. **הֶאֱרִיךְ**

שכל אדם האריך אפו — משלי יט יא

Et prolonges. **וְהַאֲרַכְתָּ**

והארכת ימים — דבר׳ כב ז

Et prolongabo. **וְהַאֲרַכְתִּי**

והארכתי את ימיך — מלכ׳ א ג יד

Prolongarunt. **הֶאֱרִיכוּ**

אשר האריכו ימים — יהושׁ׳ כד לא

אשר האריכו ימים אחרי יהושע — שופט׳ ב ז

האריכו למעניתם — תהל׳ קכט ג

Et prolongetis. **וְהַאֲרַכְתֶּם**

והארכתם ימים בארץ — דבר׳ ה ל

Prolongans. **מַאֲרִיךְ**

ויש רשע מאריך ברעתו — קהל׳ ז טו

Et prorogat. **וּמַאֲרִיךְ**

עשה רע מאת ומאריך לו — קהל׳ ח יב

In prolongando. **בְּהַאֲרִיךְ**

בהאריך הענן על המשכן — במדי׳ ט כב

Et in prolongando. **וּבְהַאֲרִיךְ**

ובהאריך הענן על המשכן — במדי ט יט

Prolongate. **הַאֲרִיכִי**

האריכי מיתריך — ישע׳ נד ב

Prolongabo. **אַאֲרִיךְ**

כי אאריך נפשי — איו׳ ו יא

למען שמי אאריך אפי — ישע׳ מח ט

Prolonges. **תַּאֲרִיךְ**

ולמען תאריך ימים — דבר׳ ד מ

Prolonget. prolongabit. **יַאֲרִיךְ**

למען יאריך ימים — דבר׳ יז כ

ובאדם מבין ידע כן יאריך — משלי כח ב

שונא בצע יאריך ימים — כח טז

ולא יאריך ימים כצל — קהל׳ ח יג

יראה זרע יאריך ימים — ישע׳ נג י

תַּאֲרִיכוּ

Prolongetis, Prolongabitis.

ולמען תאריכו ימים — דבר׳ יא ט

ובדבר הזה תאריכו ימים — לב מז

תאריכו לשון — ישע׳ נז ד

Prolongabitis. **תַּאֲרִיכֻן**

לא תאריכן ימים עליה — דבר׳ ד כו

לא תאריכן ימים על האדמה — ל יח

Prolongent. **יַאֲרִיכֻן. יַאֲרִיכוּן**

למען יאריכון ימיך — שמו׳ כ יב

למען יאריכן ימיך — דבר׳ ה טז

ולמען יארכן ימיך — ו ב

למען

Prolongarunt. **יַאֲרִיכוּ** s

למען יאריכו ימיך דברי כה טו

וַיַּאַרְכוּ. וַיַּאֲרִיכוּ

Et prolongarunt.

ויארכו הבדים ויראו מלכ׳ א ח ח

ויאריכו הבדים ד״ה ב ה ט

Longitudo, Prorogatio. **אֹרֶךְ**

• לאנג, לאֶנגע, פערלאֶנגערונג. דויער.

שלש מאות אמה ארך בראי ו טו

ארך היריעה האחת שמו׳ כו ב וכו ח ולו ט

עשר אמות ארך הקרש כו יו ולו כא

חמש אמות ארך כז א

ארך לפאה האחת כז ט

בארך קלעים מאה ארך כז יא

ארך החצר מאה באמה כז יח

ארך היריעה האחת לו ט ולו טו

ועשרים אמה ארך לח יח

ארך המכונה האחת מלכ׳ א ז כז

אמות שלשים וחמש ארך ד״ה ב ג טו

ארך ימים עולם ועד תהל׳ כא ה

ארך ימים אשביעהו צא יו

כי ארך ימים משלי ג ב

ארך ימים בימינה ג יו

קנה אחד ארך יחזק׳ מ ז

עשר ארך השער מ יא

לעמת ארך השערים מ יח

חמשים אמה ארך מ כה ומ כט

ארך חמש ועשרים אמה מ ל

ארך חמשים אמה מ לג ומ לו

ארך אמה אחת מ מב

ארך מאה אמה מ מז

ארך האלם עשרים אמה מ מט

ארך מאה אמה וגו׳

וקירותיה ארך מאה אמה מא יג

ומדד ארך הבנין מא טו

ארך אמות המאה מב ב

כי ארך הלשכות מב ח

ארך חמש מאות מב כ

שתים עשרה ארך מג יו

ארבע עשרה ארך מג יז

ארך חמשה ועשרים אלף ארך מה א

ארך חמשה ועשרים מה ג

ועשרים אלף ארך מ ח ה

ארבעים ארך ושלשים רחב מו כב

ארך חמשה ועשרים מח ט ומח י

חמשה ועשרים אלף ארך וגו׳

כל ארך חמשה ועשרים אלף מח יג

Et longitudo. **וְאֹרֶךְ**

כי הוא חייך וארך ימיך דבר ל כ

וארך ימים תבונה איוב יב יב

וארך חמשה ועשרים יחזק׳ מה ו

וארך לעמת אחד החלקים מה ז

וארך כאחד החלקים מח ח

Longitudo. **הָאֹרֶךְ**

הארך אמות במדה ד״ה ב ג ג

אשר על פני הארך ג ד

In longitudine. **בְּאֹרֶךְ**

בארך יריעת האהל שמו׳ כו יג

בארך אפים יפתה קצין משלי כה טו

בארך דליותיו יחזק׳ לא ז

In longitudine. **בָּאֹרֶךְ**

בארך קלעים מאה ארך שמו׳ כז יא

והנותר בארך יחזק׳ מח יח

Ad longitudine. **לְאֹרֶךְ**

לארך ימים תהל׳ כג ו

יי׳ לארך ימים צג ה

תעזבנו לארך ימים איכ׳ ה כ

Longitudo ejus. **אָרְכּוֹ**

אמתים וחצי ארכו שמו׳ כה י

אמתים ארכו כה כג ולז י

זרת ארכו וזרת רחבו כה יו ולט ט

אמה ארכו ואמה רחבו ל ב ולז כה

אמתים וחצי ארכו לז א

חמש אמות ארכו לח א

ששים אמה ארכו מלכ׳ א ו ב

עשרים אמה ארכו ו ג

מאה אמה ארכו ז ב

חמשים אמה ארכו ז ו

ארכו על פני רחב הבית ד״ה ב ג ח

חמש אמות ארכו ו יג

מדד ארכו ורחבו יחזק מ כ

חמשים אמה ארכו מ כא

וימד ארכו ארבעים אמה מא ב

וימד את ארכו מא ד

ארכו חמשים אמה מב ז

Et longitudo ejus. **וְאָרְכּוֹ**

וארכו תשעים אמה יחזק׳ מא יב

וארכו שתים אמות

וארכו וקירותיו מא כב

Longitudo ejus. **אָרְכָּהּ**

אמתים וחצי ארכה שמו׳ כה יז ולז ו

תשע אמות ארכה דבר ג יא

ולה שני פיות גמד ארכה שופ׳ ג יו

וכמה ארכה זכר ב ו

ארכה עשרים באמה ה ב

Ad longitud. ejus. **לְאָרְכָּהּ**

לארכה ולרחבה בראשי׳ יג יז

Longitudo norum. **אָרְכָּם**

ארכם אמות עשרים ד״ה ב ג יא

Juxta longitud. earum. **כְּאָרְכָּן**

כארכן כן רחבן יחזק׳ מב יא

Longitudo, Longus. **אֶרֶךְ***

• לאנג, אין פערבינדונג מיט **אַפַּיִם** לאנגמיטהיג, לאנגמוטהה.

ארך אפים ורב חסד שמו׳ לד ו

יי׳ ארך אפים ורב חסד במד׳ יד יח

ארך אפים ורב חסד נחמי׳ ט יז

ארך אפים תהלי׳ פו טו

ארך אפים ורב חסד קג ח

ארך אפים וגדל חסד קמה ח

ארך אפים רב תבונה משלי׳ יד כט

טוב ארך אפים מגבור יו לב

טוב ארך רוח מגבה רוח קהל׳ ז ח

ארך האבר יחז׳ יז ג

ארך אפים ורב חסד יואל ב יג

ארך אפים ורב חסד יונ׳ ד ב

יי׳ ארך אפים נחו׳ א ג

Et longus. **וְאֶרֶךְ**

וארך אפים ישקיט ריב משלי טו יח

Ad longitud. **לְאֶרֶךְ**

אל לארך אפך תקחני ירמ׳ טו טו

Longum. **אֲרֻכָּה***

• לאנג, לאנגדויערנד.

ותהי המלחמה ארכה שמו׳ ב ג א

ארכה מארץ מדה איו׳ יא ט

*לאמר ארכה היא ירמ׳ כט כח

ב מם שפירושו רפואה ומזור :

II. Sanitas.

Curatio. **אֲרוּכָה, אֲרֻכָה***

• פערבאנד, היילונג, גענעזונג, הייל, וויעדערהערשטעללונג.

ויתעל ארוכה למלאכה ד״ה ב כד יג

כי עלתה ארוכה לחמות נחמ' ד א
כי אעלה ארכה לך ירמ' ל יז
הנני מעלה לה ארכה לג ו

Idem. אֲרֻכַת

עלתה ארכת בת עמי ירמ' ח כב

Et sanitas tua. וַאֲרֻכָתְךָ

וארכתך מהרה תצמח ישע' נח ח

ארם מה שענינו בירה או היכל :

Palatium, Arx.

Palatium. *אַרְמוֹן

* פאללאזט, בורג

ויבא אל ארמון בית המלך
מלכ' א יו יח
ומדינים כבריח ארמון משלי יח יט
ארמון זרים מעיר ישע' כה ב
כי ארמון נטש לב יד

Et palatium. וְאַרְמוֹן

וארמון על משפטו ישב ירמ' ל יח

In palatio. בְּאַרְמוֹן

בארמון בית המלך מלכ' ב טו כה

In palatium. הַהַרְמוֹנָה

§ בורג, אנד: פערשטעהען ההרמנה = ארמעניען, דאס דאמאלס צו אס-סיריען געהערטע; נאך אנד: הארעס-וואלד ערקלערט והשלכתנה ההרמונה, איהר ווערדעט וועג-געוואָרפען אויף דען בערג, דיא רימאנא, דיא מיטנאמענע נאטטען רימאן, מלכים ב' ה' י"ח.

והשלכתנה ההרמונה עמו' ד ג

Palatia. אַרְמְנוֹת

ואכלה ארמנות ירושלם ירמ' יז כז
ואכלה ארמנות בן הדד מט כז
ארמנות בן הדד עמו' א ד
ארמנות בצרה א יב
ארמנות הקריות ב ב
ארמנות ירושלם ב ה
על ארמנות באשדוד ועל
ארמנות בארץ מצרים ג ט

In palat. nostris. בְּאַרְמְנוֹתֵינוּ

בא בארמנותינו ירמ' ט כ
וכי ידרך בארמנותינו מיכ' ה ד

Palatia tua. אַרְמְנוֹתַיִךְ

ונבזו ארמנותיך עמו' ג יא

In palat. tuis בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ

ושלוה בארמנותיך תהל' קכב ז

Et palat. ejus וְאַרְמְנֹתָיו

וארמנתיו שנאתי עמו' ו ח

In palat. ejus. בְּאַלְמְנוֹתָיו

וענה איים באלמנותיו ישע' יג כב

אַרְמְנֹתֶיהָ, אַרְמְנוֹתֶיהָ

Palatia ejus.

ארמנותיה שרפו באש דה"ב לו יט
פסגו ארמנותיה תהל' מח יד
עורו ארמנותיה ישע' כג יג
ארמנתיה סירים לד יג
ונשחיתה ארמנותיה ירמ' ו ה
בלע כל ארמנותיה איכ' ב ה
חומת ארמנותיה ב ז
ואכלה ארמנתיה הושי' ח יד
ואכלה ארמנתיה עמו' א ז
וא י
ואכלה ארמנותיה א יד
אלהים בארמנותיה תהל' מח ד

In palat. ipsorum בְּאַרְמְנוֹתֵיהֶם

חמס ושד בארמנותיהם עמו' ג י

ארן לו שני פנים.

Signficata ejus duo sunt.

א מה שהוא שם אילן.

I. ***Ornus arbor.***

Ornus. *אֹרֶן

* איינע צעדערן- אונד פיכטענארט, בעדנעשע.

נטע ארן וגשם יגדל ישע' מד יד

ב מה שענינו תיבה.

II. Arca.

Arca. הָאָרֹן, הָאָרוֹן

* קאסטען, לאדע, זארג, מומיענקאסטע.

על צלעת הארן
לשאת את הארן בה שמו' כה יד
בטבעת הארן יהיו הבדים כה טו
ונתת אל הארן את העדת כה טז
על הארן מלמעלה
ואל הארן תתן את העדת כה כא

ואת הארן לעדת לא ז
את הארן ואת בדיו לה יב
ויעש בצלאל את הארן לז א
על צלעות הארן
לשאת אל הארן לז ה
וסכתה על הארן מ ג
ויתן את העדת אל הארן
וישם את הבדים על הארן
ויתן את הכפרת על הארן מ כ
ויבא את הארן מ כא
אשר על הארן ויקר' יו ב
ומשמרתם הארן במד' ג לא
ויהי בנסע הארן י לה
נשאי הארון הברית יהוש' ג יד
ובבוא נשאי הארון עד הירדן
ורגלי הכהנים נשאי הארון ג טו
נשאי הארון ברית יי' ג יז
והכהנים נשאי הארון ד י
שופרות היובלים לפני הארון ו ד
והמאסף הלך אחרי הארון ו ט
ויראו את הארון שמו' א ו יג
מיום שבת הארון ז ב
הלך לפני הארון שמו' ב ו ד
הארון וישראל ויהודה יא יא
וישאו הכהנים את הארון
מלכ' א ה ג
לפני הארון מזבחים ח ה
אל מקום הארון ח ז
ויסכו הכרבים על הארון ח ז
בית יי' ממנוח הארון ד"ה א ו יו
לאחוז את הארון יג ט
על אשר שלח ידו אל הארון יג י
את הארון אליו יג יג
הנשאים את הארון טו כז
לפני הארון תמיד יו לז
וישאו הלוים את הארון דה"ב ה ד
ויעלו את הארון ה ה
הנועדים עליו לפני הארון ה ו
כנפים על מקום לפני הארון
ויכסו הכרובים על הארון ה ח
ראשי הבדים מן הארון ה ט
ואשים שם את הארון ו יא
ויהי בעת יביא את הארון וגו'
ויעדו את הארון כד יא

In arca, בָּאָרוֹן

ויישם בארון במצרים בראי' נ כו
אשר שברת ושמתם בארון דבר' י ב

בארון

בארון אשר עשיתי י ה
אין בארון רק שני לחות מלכ׳ א ח ט
כי רק הכסף בארון מלכ׳ ב יב יא
אין בארון רק שני הלחות דה״ב ה י

לָאָרוֹן *Ad arcam, arcae.*

עמדים מזה ומזה לארון יהוש׳ ח לג
ואשם שם מקום לארון מלכ׳ א ח כא
שערים לארון ד״ה א טו כג
שערים לארון ד״ה א טו כד
וישליכו לארון עד לכלה ד״ה ב כד י

אֲרוֹן. אָרֹן *Arca.*

ועשו ארון עצי שטים שמ׳ כה י
אשר על ארון העדת כה כב
לפרכת את ארון העדות כו לג
הכפרת על ארון העדת כו לד
אשר על ארן העדת ל ו
ואת ארון העדת ל כו
את ארון העדת לט לה
ושמת שם את ארון העדות מ ג
לפני ארון העדת שמ׳ מ ה
ויסך על ארון העדות מ כא
וכסו בה את ארן העדת במד׳ ד ה
אשר על ארן העדות ז פט
לשאת את ארון ברית יי׳ י ח
הנשאים את ארון ברית יי׳ לא ט
נשאי ארון ברית יי׳ לאמר לא כה
מצד ארון ברית יי׳ אלהיכם לא כו
ועשית לך ארון עץ דבר׳ י א
את ארון ברית יי׳ אלהיכם יהוש׳ ג ג
שאו את ארון הברית וגו׳
וישאו את ארון הברית ג ו
נשאי ארון הברית לאמר ג ח
הנה ארון הברית ג יא
הכהנים נשאי ארון יי׳ ג יג
לפני ארון יי׳ אלהיכם ד ה
מפני ארון ברית יי׳ ד ז
נשאי ארון הברית ד ט
ויעבר ארון יי׳ ד יא
נשאי ארון העדות ד יו
נשאי ארון ברית יי׳ ד יח
שאו את ארון הברית וגו׳
יובלים לפני ארון יי׳ ו ו
והחלוץ יעבר לפני ארון יי׳ ו ז
ויסב ארון יי׳ את העיר ו יא
וישאו הכהנים את ארון יי׳ ו יב
היבלים לפני ארון יי׳ הולך
אחרי ארון יי׳ ו יג

לפני ארון יי׳ עד הערב ז ו
נשאי ארון ברית יי׳ ח לג
ושם ארון ברית האלהים שופט׳ כ כז
אשר שם ארון אלהים שמו׳ א ג ג
את ארון ברית יי׳ ד ג
את ארון ברית יי׳ צבאות וגו׳
עם ארון ברית האלהים ד ד
ויהי כבוא ארון ברית יי׳ ד ה
כי ארון יי׳ בא אל המחנה ד ו
לבו חרד על ארון האלהים ד יג
כהזכירו את ארון האלהים ד יח
אל הלקח ארון האלהים ד יט וד כא
כי נלקח ארון האלהים ד כב
לקחו את ארון האלהים ה א
ויקחו פלשתים את ארון
האלהים ה ב
לפני ארון יי׳ ה ג וה ד
לא ישב ארון אלהי ישראל ה ז
יסב ארון אלהי ישראל ה ח
את ארון אלהי ישראל ה ח
וישלכו את ארון האלהים
כבוא ארון האלהים עקרון
את ארון אלהי ישראל ה י
שלחו את ארון אלהי ישראל ה יא
ויהי ארון יי׳ בשדה פלשתים ו א
את ארון אלהי ישראל ו ג
ולקחתם את ארון יי׳ ו ח
את ארון יי׳ אל העגלה ו יא
והלוים הורידו את ארון יי׳ ו טו
אשר הניחו עליה את ארון יי׳ ו יח
השבו פלשתים את ארון יי׳ ו כא
ויעלו את ארון יי׳
לשמר את ארון יי׳ ז א
הגישה ארון האלהים
כי היה ארון האלהים יד יח
משם את ארון האלהים שמ׳ ב ו ב
וירכבו את ארון האלהים ו ג
עם ארון האלהים ואחיו ו ד
וישלח עזה אל ארון האלהים ו ו
וימת שם עם ארון האלהים ו ז
איך יבוא אלי ארון יי׳ ו ט
את ארון יי׳ על עיר דוד ו י
וישב ארון יי׳ בית עבד אדום ו יא
בעבור ארון האלהים
ויעל את ארון האלהים ו יב
נשאי ארון יי׳ ששה צעדים ו יג
מעלים את ארון יי׳ ו טו
והיה ארון יי׳ בא עיר דוד ו יו

ויבאו את ארון יי׳ ו יז
אל ארון ברית האלהים
ויצקו את ארון האלהים טו כד
השב את ארון האלהים טו כה
את ארון האלהים ירושלם טו כט
כי נשאת ארון יי׳ אלהים מלכ׳ א ב כו
ויעמד לפני ארון ברית יי׳ ג טו
לתתן שם את ארון ברית יי׳ ו יט
להעלות את ארון ברית יי׳ ח א
ויעלו את ארון יי׳ ח ד
את ארון ברית יי׳ ח ו
הכהן ארון אחד מלכ׳ ב יב י
ונסבה את ארון אלהינו ד״ה א יג ג
להביא את ארון האלהים יג ה
את ארון האלהים יג ו ויג ז
ויג יב וטו טו ויו א
וישב ארון האלהים יג יד
את ארון האלהים וגו׳
לשאת את ארון יי׳ טו ב
להעלות את ארון יי׳ טו ג וטו יד
והעליתם את ארון יי׳ טו יב
והעליתם את ארון יי׳ טו יב
לפני ארון האלהים טו כד
להעלות את ארון ברית יי׳ טו כה
נשאי ארון ברית יי׳ טו כו
את ארון ברית יי׳ טו כה
ויהי ארון ברית יי׳ טו כט
ויתן לפני ארון יי׳ יו ד
לפני ארון ברית האלהים יו ו
לפני ארון ברית יי׳ יו לז
להביא את ארון ברית יי׳ כב יט
וסככים על ארון ברית יי׳ כח יח
אבל ארון האלהים ד״ה ב א ד
להעלות את ארון ברית יי׳ ה ב
את ארון ברית יי׳ אל מקומו ה ז
אשר באה אליהם ארון יי׳ ח יא
ויעשו ארון אחד כד ה
תנו את ארון הקדש לה ג
עוד ארון ברית יי׳ ירמ׳ ג יו

וַאֲרוֹן *Et arca.*

וארון ברית יי׳ נוסע במד׳ י לג
וארון ברית יי׳ ומשה יד מד
ואורן ברית יי׳ הלך שופט׳ ו ח
וארון אלהים נלקח שמו׳ א ד יא
וארון אלהים נלקחה ד יז
וארון האלהים ישב שמו׳ ב ז ב
וארון ברית יי׳ תחת ד״ה א יז א

אתה

אתה וארון עזך ד"ה ב ו מא
אתה וארון עזך תהל' קלב ח

בַּאֲרוֹן *In arca.*

כי ראו בארון יי' שמו' א ו יט

לַאֲרוֹן *Arcae.*

לארון אלהי ישראל שמו' א ה ח
מה נעשה לארון יי' ו ב
ויכן מקום לארון האלהים ד"ה א טו א
בית מנוחה לארון ברית ה' כח ב

ארץ ידוע הוא.

Terra.

*אֶרֶץ. אָרֶץ

* ערדע. ערדבאָרעך. לאנד.

ויקרא אלהים ליבשה ארץ
בראש' א י
חיתו ארץ למינה א כד
עשות יי' אלהים ארץ ושמים ב ד
את כל ארץ החוילה ב יא
הוא הסובב את כל ארץ כוש ב יג
את ארץ מגריך יז ח
את כל ארץ כנען יז ח
ועל כל פני ארץ הככר יט כח
וישבו אל ארץ פלשתים כא לב
ולך לך אל ארץ המריה כב ב
ארץ ארבע מאת שקל כסף כג טו
קדמה אל ארץ קדם כה ו
לרשתך את ארץ מגריך כח ד
שוב אל ארץ אבותיך לא ג
ושוב אל ארץ מולדתך לא יג
וילך אל ארץ לו ז
ולא יכלה ארץ מגוריהם לו ז
בכל ארץ מצרים לרע מא יט
שבע גדול בכל ארץ מצרים מא כט
וישיתהו על ארץ מצרים מא לג
וחמש את ארץ מצרים מא לד
אתך על כל ארץ מצרים מא מא
אתו על כל ארץ מצרים מא מג
את רגלו בכל ארץ מצרים מא מד
ויצא יוסף על ארץ מצרים מא מה
ויעבר בכל ארץ מצרים מא מו
ובכל ארץ מצרים היה מא נד
ותרעב כל ארץ מצרים מא נא
ומשל בכל ארץ מצרים מה ח
את טוב ארץ מצרים מה יח

כי טוב כל ארץ מצרים מה כ
ויבאו ארץ כנען אל יעקב מה כה
משל בכל ארץ מצרים מה כו
ארץ מצרים לפניך הוא מז ו
ארץ מצרים וארץ כנען מז יג
בעוד כברת ארץ לבא מח ז
ארץ אבתיכם מח כא
וכל זקני ארץ מצרים נ ז
אל ארץ טובה ורחבה שמו' ג ח
אל ארץ זבת חלב ודבש ג ח
אל ארץ הכנעני וגו'
אל ארץ זבת חלב ג יז
ויפץ העם בכל ארץ מצרים ה יב
את ארץ מגריהם ו ד
והיה דם בכל ארץ מצרים ז יט
ויהי הדם בכל ארץ מצרים ז כא
הצפרדעים על ארץ מצרים ח א
ותכס את ארץ מצרים ח ב
הצפרדעים על ארץ מצרים ח ג
לכנם בכל ארץ מצרים ח יב
היה כנים בכל ארץ מצרים ח יג
ביום ההוא את ארץ גשן ח יח
ובכל ארץ מצרים תשחת ח כ
והיה לאבק על כל ארץ מצרים
אבעבעת בכל ארץ מצרים ט ט
ויהי ברד בכל ארץ מצרים ט כב
ברד על ארץ מצרים ט כג
כמהו בכל ארץ מצרים ט כד
ויך הברד בכל ארץ מצרים ט כה
נטה ידך על ארץ מצרים
ויעל על ארץ מצרים י יב
את מטהו על ארץ מצרים י יג
הארבה על כל ארץ מצרים י יד
בכל ארץ מצרים י טו
ויהי חשך על ארץ מצרים י כא
אפלה בכל ארץ מצרים י כב
צעקה גדלה בכל ארץ מצרים יא ו
כי יביאך ה' אל ארץ הכנעני
ארץ זבת חלב ודבש יג ה
כי יביאך ה' אל ארץ הכנעני יג יא
דרך ארץ פלשתים יג יז
נטית ימינך תבלעמו ארץ טו יב
עד באם אל ארץ נושבת וגו'
עד באם אל קצה ארץ כנען יו לה
אל ארץ זבת חלב ודבש לג ג
תבאו אל ארץ כנען וגו'
בבית ארץ אחזתכם ויקר' יד לד

אל ארץ גזרה יו כב
כמעשה ארץ מצרים וגו'
וכמעשה ארץ כנען יח ג
ארץ זבת חלב ודבש כ כד
ובכל ארץ אחזתכם כה כד
לתת לכם ארץ כנען כה לה
אתכם ארץ איביכם כו לח
ויתורו את ארץ כנען במד' יג ב
לתור את ארץ כנען יג יז
ארץ אכלת יושביה יג לב
ארץ זבת חלב ודבש יד ח
כי תבאו אל ארץ משבתיכם טו ב
אף לא אל ארץ זבת חלב יו יד
על גבול ארץ אדום כ כג
לסבב את ארץ אדום כא ד
ארץ בני עמון כב ה
את ארץ יעזר ואת ארץ גלעד לב א
ארץ מקנה היא לב ד
את ארץ הגלעד לב כט
לפני ה' ארץ כנען לב לב
בקצה ארץ אדום לג לז
את הירדן אל ארץ כנען לג נא
ארץ כנען לגבלתיה לד ב
אל ארץ אחזתו לה כח
ארץ הכנעני והלבנון דבר' א ז
ארץ רפאים תחשב אף היא ב כ
רק אל ארץ בני עמון ב לז
ההוא יקרא ארץ רפאים ג יג
את ארצו ואת ארץ עוג ד מו
ארץ זבת חלב ודבש ו ג ויא ט וכו טו
אל ארץ טובה
ארץ נחלי מים ח ז
ארץ חטה ושערה וגו'
ארץ זית שמן ח ח
ארץ אשר לא במסכנת ח ט
יטבתה ארץ נחלי מים י ז
לרשתה ארץ הרים יא יא
ארץ אשר ה' אלהיך דרש יא יב
ארץ זבת חלב ודבש כו ט
ארץ זבת חלב ודבש כז ג
וישליכם אל ארץ אחרת כט כז
ירכיבהו על במתי ארץ לב יג
ותאכל ארץ ויבלה לב כב
וראה את ארץ כנען לב מט
וממגד ארץ ומלאה לג ו
ינגח יחדו אפסי ארץ לג יז
אל ארץ דגן ותירוש לג כח

ואת

ואת ארץ אפרים ומנשה
ואת כל ארץ יהודה לד ב
כל ארץ החתים יהוש׳ א ד
ארץ זבת חלב ודבש ה ו
מתבואת ארץ כנען ה יב
ואת כל ארץ גשן ועד גבעון י מא
ואת כל ארץ הגשן יא יו
מתימן כל ארץ הכנעני יג ד
וחצי ארץ בני עמון יג כה
כי ארץ הנגב נתתני טו יט
למנשה היתה ארץ תפוח יז ח
לאהליכם אל ארץ אחזתכם כב ד
אל ארץ הגלעד
אל ארץ אחזתם כב ט
אל מול ארץ כנען כב יא
אל ארץ הגלעד כב יג וכב טו
ארץ אחזתכם
אל ארץ אחזת ה׳ כב יט
מארץ הגלעד אל ארץ כנען כב לב
ואולך אותו בכל ארץ כנען כד ג
ואביא אתכם אל ארץ האמרי כד ח
ארץ אשר לא יגעת בה כד יג
כי ארץ הנגב נתתני שופ׳ א טו
וילך האיש ארץ החתים א כו
ארץ רעשה גם שמים נטפו ה ד
את ארץ מואב
ואת ארץ בני עמון יא טו
ויסב את ארץ אדום יא יח
ואת ארץ מואב יא יח
ואת כל ארץ האמרי יא כא
והלכתם ארץ בנימן כא כא
לשוב אל ארץ יהודה רות א ז
כי לה׳ מצקי ארץ שמו׳ א ב ח
ה׳ ידין אפסי ארץ ב י
ארץ גד וגלעד יג ז
אל דרך עפרה אל ארץ שועל יג יז
לא ימצא בכל ארץ ישראל יג יט
ובאת לך אל ארץ יהודה כב ה
על פניה ותשתחו ארץ כה כג
אמלט אל ארץ פלשתים כז א
ועד ארץ מצרים כז ח
לשוב אל ארץ פלשתים כט יא
לאמר למי ארץ שמו׳ ב ג יב
ויבאו עבדי דוד ארץ בני עמון י ב
ישראל ואבשלם ארץ הגלעד יז כו
ואשחקם כעפר ארץ כב מג
ואל ארץ תחתים חדשי כד ו

ותקד בת שבע אפים ארץ מלכ׳ א א לא
לו שבה וכל ארץ חפר ד י
ארץ סיחון מלך האמרי ד יט
מן הנהר ארץ פלשתים ה א
אל ארץ האויב רחוקה ח מו
ויקרא להם ארץ כבול ט יג
ובכל ארץ ממשלתו ט יט
על כל ארץ נפתלי טו כ
וילך מאתו כברת ארץ מלכ׳ ב ה יט
את כל ארץ הגלעד י לג
ואת הגלילה כל ארץ נפתלי טו כט
אל ארץ כארצכם ארץ דגן
ארץ לחם וכרמים
ארץ זית יצהר ודבש יח לב
והמה נמלטו ארץ אררט יט לז
לאמר לך אתן ארץ כנען ד״ה ב יו יח
אל ארץ בני עמון יט ב
וישחת את ארץ בני עמון כ א
אל ארץ רחוקה או קרובה ד״ה ב ו לו
ובכל ארץ ממשלתו ח ו
ועד ארץ פלשתים ט כו
מכל ארץ יהודה ובנימן טו ח
בכל ארץ ישראל לד ז
אתם באים לרשת ארץ עזר׳ ט יא
לתת את ארץ הכנעני נחמ׳ ט ח
וירשו את ארץ סיחון
ואת ארץ מלך חשבון
ואת ארץ עוג מלך הבשן ט כב
עם מלכים ויעצי ארץ איו׳ ג יד
הנתן מטר על פני ארץ ה י
הלא צבא לאנוש עלי ארץ ז א
ארץ נתנה ביד רשע ט כד
אל ארץ חשך וצלמות י כא
ארץ עפתה כמו אפל י כב
וישלחם ויהפכו ארץ יב טו
תשטף ספיחיה עפר ארץ יד יט
ארץ אל תכסי דמי יו יח
הלמענך תעזב ארץ יח ד
זכרו אבד מני ארץ יח יז
מני שם אדם עלי ארץ כ ד
יחד חבאו ענוי ארץ כד ד
תלה ארץ על בלימה כו ז
ארץ ממנה יצא לחם כח ה
מלפנו מבהמות ארץ לה יא
כי לשלג יאמר הוא ארץ לז ו
בהשקט ארץ מדרום לז יז
איפה היית ביסדי ארץ לח ד

התבוננת עד רחבי ארץ לח יח
יפץ קדים עלי ארץ לח כד
להמטיר על ארץ לא איש לח כו
ברעש ורגז יגמא ארץ לט כד
יתיצבו מלכי ארץ תהל׳ ב ב
ואחזתך אפסי ארץ ב ח
הוסרו שפטי ארץ ב י
אל ה׳ כל אפסי ארץ כב כח
כל דשני ארץ כב ל
וזרעו יירש ארץ כה יג
ועל רגעי ארץ לה כ
שכן ארץ ורעה אמונה לז ג
וקוי ה׳ המה ירשו ארץ לז ט
וענוים ירשו ארץ לז יא
כי מברכיו יירשו ארץ לז כב
צדיקים יירשו ארץ לז כט
וירוממך לרשת ארץ לז לד
כי לא בחרבם ירשו ארץ מד ד
לא נירא בהמיר ארץ מו ג
s תמוג ארץ מו ז
לאלהים מגני ארץ מז י
על קצוי ארץ מח יא
דבר ויקרא ארץ נ א
הרעשת ארץ פצמתה ס ד
מבטח כל קצוי ארץ סה ו
ארץ נתנה יבולה סז ז
וייראו אותו כל אפסי ארץ סז ח
ארץ רעשה סח ט
כרביבים זרזיף ארץ עב ו
ומנהר עד אפסי ארץ עב ח
הצבת כל גבולות ארץ עד יז
מלאו מחשכי ארץ עד כ
נמגים ארץ וכל ישביה עה ד
ישתו כל רשעי ארץ עה ט
ארץ יראה ושקטה עו ט
להושיע כל ענוי ארץ עו י
נורא למלכי ארץ עו יג
בשר חסידיך לחיתו ארץ עט ב
ותמלא ארץ פ י
בצאתו על ארץ מצרים פא ו
ימוטו כל מוסדי ארץ פב ה
לך שמים אף לך ארץ פט יב
עליון למלכי ארץ פט כח
ותחולל ארץ ותבל צ ב
אשר בידו מחקרי ארץ צה ד
ראו כל אפסי ארץ צח ג
עיני בנאמני ארץ קא ו

אצמית כל רשעי ארץ	קא	ה
ה׳ משמים אל ארץ הביט	קב	כ
יסד ארץ על מכוניה	קד	ה
לך אתן את ארץ כנען	קה	יא
תפתח ארץ ותבלע דתן	קו	יז
ארץ פרי למלחה	קז	לד
על ארץ רבה	קי	ו
מלפני אדון חולי ארץ	קיד	ז
כוננת ארץ ותעמד	קיט	צ
השבת כל רשעי ארץ	קיט	קיט
יודוך ה׳ כל מלכי ארץ	קלח	ד
רקמתי בתחתיות ארץ	קלט	טו
משפיל רשעים עדי ארץ	קמז	ו
השלח אמרתו ארץ	קמז	טו
מלכי ארץ וכל לאמים		
שרים וכל שפטי ארץ	קמח	יא
הודו על ארץ ושמים	קמח	יג
כי ישרים ישכנו ארץ	משלי ב	כא
ה׳ בחכמה יסד ארץ	ג	יט
מראש מקדמי ארץ	ח	כג
עד לא עשה ארץ וחוצות	ח	כו
בחקו מוסדי ארץ	ח	כט
ורשעים לא ישכנו ארץ	י	ל
בפשע ארץ רבים שריה	כח	ב
מלך במשפט יעמיד ארץ	כט	ד
מי הקים כל אפסי ארץ	ל	ד
ארץ לא שבעה מים	ל	טז
תחת שלוש רגזה ארץ	ל	כא
ארבעה המה קטני ארץ	ל	כד
בשבתו עם זקני ארץ	לא	כג
ויתרון ארץ בכל היא	קהל׳ ה	ח
אי לך ארץ שמלכך נער	י	טז
אשריך ארץ שמלכך בן חורים	י	יז
והאזיני ארץ	ישעי׳ א	ב
כל מרחקי ארץ	ח	ט
ואל ארץ יביט	ח	כב
נעתם ארץ	ט	יח
והוכיח במישור לענוי ארץ		
והכה ארץ בשבט פיו	יא	ד
כל עתודי ארץ	יד	ט
בל יקומו וירשו ארץ	יד	כא
שלחו כר מושל ארץ	טז	א
ארץ צלצל כנפים	יח	א
ישבי תבל ושכני ארץ	יח	ג
בתוך ארץ מצרים	יט	יט
ישבי ארץ תימא	כא	יד
אל ארץ רחבת ידים	כב	יח
כנעניה נכבדי ארץ	כג	ח

להקל כל נכבדי ארץ	כג	ט
הן ארץ כשדים	כג	יג
אל כן אלה אכלה ארץ ונו׳		
על כן חרו ישבי ארץ	כד	ו
וירעשו מוסדי ארץ	כד	יח
ארץ מוט התמוטטה ארץ	כד	יט
נוע תנוע ארץ כשכור	כד	כ
עד ארץ יגיענה	כו	ה
רחקת כל קצוי ארץ	כו	טו
נעשה ארץ	כו	יט
אבל אמללה ארץ	לג	ט
תראנה ארץ מרחקים	לג	יז
אל ארץ כארצכם		
ארץ דגן ותירוש		
ארץ לחם וכרמים	לו	יז
נמלטו ארץ אררט	לז	לח
שפטי ארץ כתהו עשה	מ	כג
הריעו תחתיות ארץ	מד	כג
תפתח ארץ ויפרו ישע	מה	ח
אנכי עשיתי ארץ	מה	יב
במקום ארץ חשך	מה	יח
והושעו כל אפסי ארץ	מה	כב
אף ידי יסדה ארץ	מח	יג
לברית עם להקים ארץ	מט	ח
רנו שמים וגילי ארץ	מט	יג
אפים ארץ ישתחוו לך	מט	כג
נוטה שמים ויסד ארץ	נא	יג
וליסד ארץ	נא	טז
וראו כל אפסי ארץ	נב	י
והחוסה בי ינחל ארץ	נז	יג
והרכבתיך על במתי ארץ	נח	יד
החשך יכסה ארץ	ס	ב
לעולם יירשו ארץ	ס	כא
היוחל ארץ ביום אחד	סו	ח
אל ארץ הכרמל	ירמ׳ ב	ז
אם ארץ מאפליה	ב	לא
ותחניפי ארץ	ג	ב
ואתן לך ארץ חמדה	ג	יט
ארץ לוא נושבת	ו	ח
יעור מירכתי ארץ	ו כב וכה	לב
ויאכלו ארץ ומלואה	ח	טז
כי עזבנו ארץ	ט	יח
עשה ארץ בכחו	י יב ונא	טו
ארץ זבת חלב	יא	ה
מקצה ארץ ועד קצה הארץ	יב	יב
אל ארץ ולא ידעו	יד	יח
מאפסי ארץ	טז	יט
ארץ מלחה ולא תשב	יז	ו

וראה את ארץ מולדת	כב	י
ארץ ארץ ארץ שמעו דבר ה׳	כב	כט
מן המקום הזה ארץ כשדים	כד	ה
ועל ארץ כשדים	כה	יב
מלכי ארץ העוץ		
כל מלכי ארץ פלשתים	כה	כ
מירכתי ארץ	לא	ח
ויחקרו מוסדי ארץ	לא	לז
ארץ זבת חלב ודבש	לב	כב
ארץ ממשלת ידו	לד	א
ללכת ארץ בנימן	לז	יב
ויבאו ארץ יהודה	מ	יב
כי ארץ מצרים נבוא	מב	יד
ויבאו ארץ מצרים	מג	ז
והכה את ארץ מצרים	מג	יא
ועטה את ארץ מצרים	מג	יב
לבוא ארץ מצרים	מד	יב
ולשוב ארץ יהודה	מד	יד
ישבון מן ארץ מצרים		
ארץ יהודה מתי מספר	מד	כח
אעלה אכסה ארץ	מו	ח
להכות את ארץ מצרים	מו	יג
ואל ארץ מולדתנו	מו	טז
וישטפו ארץ ומלואה	מז	ב
אל ארץ המישר	מח	כא
כל ערי ארץ מואב	מח	כד
אל ארץ כשדים	נ	א
ארץ פסילים היא	נ	לח
יערו מירכתי ארץ	נ	מא
אל ארץ כשדים	נ	מה
נשאים מקצה ארץ	נא	טז
ואל כל ארץ ממשלתו	נא	כח
את ארץ בבל לשמה	נא	כט
ארץ ציה וערבה		
ארץ לא ישב בהן כל איש	נא	מג
השליך משמים ארץ	איכ׳ ב	א
כל אסירי ארץ	ג	לד
לא האמינו מלכי ארץ	ד	יב
בבלה ארץ כשדים	יחזק׳ יב	יג
ארץ כי תחטא לי	יד	יג
תזנותך אל ארץ כנען	טז	כט
ויביאהו אל ארץ כנען	יז	ד
בחחים אל ארץ מצרים	יט	ד
ותשם ארץ ומלאה	יט	ז
אל ארץ אשר תרתי	כ	ו
בתוך ארץ מצרים	כ	ח
במדבר ארץ מצרים	כ	לו
ארץ לא מטהרה	כב	כד

כשדים ארץ מלדתם כג טו
צבי ארץ בית הישמות כה ט
העשרת מלכי ארץ כז לג
על ארץ השלכתיך כח יז
ארץ מצרים לשמה כט ט
ונתתי את ארץ מצרים כט י
ארץ מצרים שממה כט יב
ארץ פתרוס על ארץ מכורתם כט יד
מלך בבל את ארץ מצרים כט יט וכט כ
ובני ארץ הברית ל ה
והשמתי ארץ ל יב
אותה אל ארץ מצרים ל כה
אל ארץ תחתית לא יח
ארץ צפתך לב ו
בתתי ארץ מצרים שממה
ונשמה ארץ ממלאה לב טו
אל ארץ תחתיות לב יח
אל ארץ תחתיות לב כד
ארץ כי אביא עליה הרב לג ב
ארץ המגוג לח ב
אל ארץ משובבת לח ח
על ארץ פרזות לח יא
אל ארץ ישראל מ ב
ומבין ארץ ישראל הירדן מז יח
ויביאם ארץ שנער דני׳ א ב
כמלקוש יורה ארץ ו ג
לא ישוב אל ארץ מצרים יא ה
לפניו רגזה ארץ יואל ב י
אל ארץ ציה ב כ
על עפר ארץ עמוס ב ג
את ארץ האמרי ב י
ודרך על במתי ארץ ד יג
אל ארץ יהודה ז יב
ולשבית ענוי ארץ ה ד
ואגדתו על ארץ יסדה ט ו
ולא יפול צרור ארץ ט ט
מי יורידני ארץ עובדי א ג
הקשיבי ארץ ומלאה מיכ׳ א ב
ודרך על במתי ארץ א ג
יגדל עד אפסי ארץ ה ג
ורעו את ארץ אשור בחרב
ואת ארץ נמרוד בפתחיה ה ה
והאיתנים מוסדי ארץ ו ב
כזחלי ארץ ירגזו ז יז
ההולך למרחבי ארץ חבק׳ א ו
וחמס ארץ קריה ב ח וב יז
עמד וימדד ארץ ג ו
יריעות ארץ מדין ג ז

נהרות תבקע ארץ ג ט
בזעם תצעד ארץ ג יב
ארץ פלשתים צפני ב ה
קרן אל ארץ יהודה זכרי ב ד
יצאים אל ארץ צפון וגו׳
יצאו אל ארץ התימן ו ו
היוצאים אל ארץ צפון ו ח
וישימו ארץ חמדה לשמה ז יד
עד אפסי ארץ ט י
ואל ארץ גלעד ולבנון י י
נטה שמים ויסד ארץ יב א
ארץ חפץ אמר ה׳ מלא׳ ג יב

וָאָרֶץ *Et terra*

ארץ מצרים וארץ כנען בראׁ מז יג
וארץ הגלעד היתה יהושׁ׳ יז ו
וארץ הגלעד אל ה׳ שופט׳ כ א
ואמך וארץ מולדתך רות ב יא
וארץ נתן לו מלכ׳ א יא יח
וארץ מתקוממה לו איו׳ כ כז
וארץ ציה למוצאי מים תהל׳ קז לה
וארץ ציה למוצאי מים ישע׳ מא יח
וארץ הריסתך מט יט
יהודה וארץ ישראל יחזק׳ כז יז
בארצות וארץ מצרים דני׳ יא מב

וָאָרֶץ *Et terra*

קנה שמים וארץ בראשׁ יד יט כב
יהללוהו שמים וארץ תהל׳ סט לה
עשה שמים וארץ קטו טו וקכא ב
וקכד ח וקלד ג וקמו ו
וארץ לעמק משלי כה ג
וארץ רפאים תפיל ישע׳ כו יט
וארץ חדשה סה יז
חקות שמים וארץ ירמ׳ לג כה
על בבל שמים וארץ נא מח
ירעשו שמים וארץ יואל ד טז

הָאָרֶץ *Terra*

את השמים ואת הארץ בראׁ א א
תדשא הארץ דשא
אשר זרעו בו על הארץ א יא
ותוצא הארץ דשא עשב א יב
להאיר על הארץ ויהי כן א טו
להאיר על הארץ א יז
ועוף יעופף על הארץ א כ
ויאמר אלהים תוצא הארץ א כד
את חית הארץ א כה
ובכל הארץ ובכל הרמש
הרמש על הארץ א כו

ומלאו את הארץ
ובכל חיה הרמשת על הארץ א כח
אשר על פני כל הארץ א כט
ולכל חית הארץ
ולכל רומש על הארץ א ל
ה׳ אלהים על הארץ ב ה
ואיד יעלה מן הארץ ב ו
וזהב הארץ ההיא טוב ב יב
ותשחת הארץ לפני האלהים
ותמלא הארץ חמס ו יא
וירא אלהים את הארץ
את דרכו על הארץ ו יב
כי מלאה הארץ חמס מפניהם
משחיתם את הארץ ו יג
על הארץ לשחת כל בשר ו יז
לחיות זרע על פני כל הארץ ז ג
אנכי ממטיר על הארץ ז ד
והמבול היה מים על הארץ ז ו
ומי המבול היו על הארץ ז י
ויהי הגשם על הארץ ז יב
הרמש על הארץ למינהו ז יד
ארבעים יום על הארץ וגו׳
ותרם מעל הארץ ז יז
וירבו מאד על הארץ ז יח
גברו מאד מאד על הארץ ז יט
הרומש על הארץ וגו׳
השרץ השרץ על הארץ ז כא
וימחו מן הארץ ז כג
ויגברו המים על הארץ ז כד
ויעבר אלהים רוח על הארץ ח א
וישבו המים מעל הארץ ח ג
עד יבשת המים מעל הארץ ח ז
כי מים על פני כל הארץ ח ט
כי קלו המים מעל הארץ ח יא
חרבו המים מעל הארץ ח יג
יבשה הארץ ח יד
הרמש על הארץ היצא אתך
ופרו ורבו על הארץ ח יז
על הארץ למשפחתיהם ח יט
עוד כל ימי הארץ ח כב
פרו ורבו ומלאו את הארץ ט א
על כל חית הארץ ט ב
ובכל חית הארץ
לכל חית הארץ ט י
מבול לשחת הארץ ט יא
לאות ברית בני ובין הארץ ט יג
בעננו ענן על הארץ ט יד
בכל בשר אשר על הארץ ט יו

ובין כל בשר אשר על הארץ ט יז
ומאלה נפצה כל הארץ ט יט
מן הארץ ההוא יצא אשור י יא
כי בימיו נפלגה הארץ י כה
ויהי כל הארץ שפה אחת יא א
פן נפוץ על פני כל הארץ יא ד
על פני כל הארץ יא ח
כי שם בלל יי׳ שפת כל הארץ
על פני כל הארץ יא ט
אל הארץ אשר אראך יב א
לזרעך אתן את הארץ הזאת יב ז
ולא נשא אתם הארץ יג ו
הלא כל הארץ לפניך יג ט
כי את כל הארץ יג טו
ושמתי את זרעך כעפר הארץ
למנות את עפר הארץ יג יז
לתת לך את הארץ הזאת טו ז
לזרעך נתתי את הארץ טו יח
ונברכו בו כל גויי הארץ יח יח
השפט כל הארץ לא יעשה יח כה
השמש יצא על הארץ יט כג
והנה עלה קיטר הארץ יט כח
כדרך כל הארץ יט לא
ועם הארץ אשר גרתה בה כא כג
כל גויי הארץ כב יח
וישתחו לעם הארץ לבני חת כג ז
לפני עם הארץ כג יב
באזני עם הארץ לאמר כג יג
אלהי השמים ואלהי הארץ כד ג
אל הארץ הזאת
אל הארץ אשר יצאת משם כד ח
אתן את הארץ הזאת כד ז
כל גויי הארץ כו ד
ומשמני הארץ כז כח
משמני הארץ יהיה מושבך כז לט
כאלה מבנות הארץ כז מו
הארץ אשר אתה שוכב עליה כח יג
והיה זרעך כעפר הארץ כח יד
קום צא מן הארץ הזאת לא יג
לראות בבנות הארץ לד א
החוי נשיא הארץ לד ב
להבאישני בישב הארץ לד ל
הארץ אשר נתתי לאברהם
ולזרעך אחריך אתן את הארץ לה יב
כברת הארץ לבוא אפרתה לה יז
שעיר החרי ישבי הארץ לו כ
וכלה הרעב את הארץ מא ל
ויפקד פקדים על הארץ מא לד

ולא תכרת הארץ ברעב מא לו
ותעש הארץ בשבע שני השבע מא מז
והרעב היה על כל פני הארץ מא נו
וכל הארץ באו מצרימה
חזק הרעב בכל הארץ מא נז
ויוסף הוא השליט על הארץ
המשביר לכל עם הארץ מב ו
לראות את ערות הארץ מב ט
לא כי ערות הארץ מב יב
דבר האיש אדני הארץ
כמרגלים את הארץ מב ל
האיש אדני הארץ מב לג
ואת הארץ תסחרו מב לד
קחו מזמרת הארץ בכליכם מג יא
שנתים הרעב בקרב הארץ מה ו
את חלב הארץ מה יח
במיטב הארץ מז ו
במיטב הארץ בארץ רעמסס מז יא
ולחם אין בכל הארץ מז יג
ותהי הארץ לפרעה מז כ
ונתתי את הארץ הזאת מח ד
וידגו לרב בקרב הארץ מח יו
ואת הארץ כי נעמה מט טו
וירא יושב הארץ הכנעני נ יא
והעלה אתכם מן הארץ הזאת
אל הארץ אשר נשבע נ כד
ותמלא הארץ אתם שמו׳ א ז
ונלחם בנו ועלה מן הארץ א י
ולהעלתו מן הארץ ההוא ג ח
הן רבים עתה עם הארץ ה ה
והבאתי אתכם אל הארץ ו ח
חמרים ותבאש הארץ ח י
והך את עפר הארץ ח יב
ויך את עפר הארץ
כל עפר הארץ היה כנים ח יג
כי אני יי׳ בקרב הארץ ח יח
תשחת הארץ ח כ
כי אין כמני בכל הארץ ט יד
ותכחד מן הארץ ט טו
למען תדע כי ליי׳ הארץ ט כט
וכסה את עין הארץ
ולא יוכל לראת את הארץ י ה
את כל עשב הארץ י יב
ויכס את עין כל הארץ
ותחשך הארץ
ויאכל את כל עשב הארץ י טו
בגר ובאזרח הארץ יב יט
והיה כי תבאו אל הארץ יב כה

למהר לשלחם מן הארץ יב לג
והיה כאזרח הארץ יב מח
דק ככפר על הארץ יז יד
כי לי כל הארץ יט ה
את השמים ואת הארץ כ יא
פן תהיה הארץ שממה כג כט
ונחלת את הארץ כג ל
כי אתן בידכם את ישבי הארץ כג לא
עשה יי׳ את השמים ואת הארץ לא יז
וכל הארץ הזאת לב יג
אל הארץ אשר נשבעתי לאברהם לג א
בכל הארץ ובכל הגוים לד י
תכרת ברית ליושב הארץ לד יב טו
תחטא בשגגה מעם הארץ ויקר׳ ד כז
מכל הבהמה אשר על הארץ יא ב
לנתר בהן על הארץ יא כא
בשרץ השרץ על הארץ יא כט
וכל השרץ השרץ על הארץ יא מא
לכל השרץ השרץ על הארץ יא מב
הרמש על הארץ יא מד
השרצת על הארץ יא מו
ותטמא הארץ
ותקיא הארץ יח כה
עשו אנשי הארץ
ותטמא הארץ יח כז
ולא תקיא הארץ אתכם יח כח
וכי תבאו אל הארץ יט כג
ולא תזנה הארץ יט כט
ומלאה הארץ יט כט
עם הארץ ירגמהו באבן כ ב
עם הארץ את עיניהם כ ד
ולא תקיא אתכם הארץ כ כב
כי תבאו אל הארץ כג י
באספכם את תבואת הארץ כג לט
כי תבאו אל הארץ
ושבתה הארץ כה ב
והיתה שבת הארץ כה ו
וישבתם על הארץ לבטח כה יח
ונתנה הארץ פריה כה יט
כי לי הארץ כה כג
על שדה הארץ יחשב כה לא
ונתנה הארץ יבולה כו ד
חיה רעה מן הארץ כו ו
והשמתי אני את הארץ כו לב
אז תרצה הארץ כו לד
לאשר לו אחזת הארץ כז כד
וכל מעשה הארץ
מזרע הארץ כז ל

ולגר

ארץ

ולנר ולאורה הארץ במדבי ט יד
וכאמתים על פני הארץ יא לא
לתור את הארץ יג יו
וראיתם את הארץ מה היא יג יח
ומה הארץ אשר הוא ישב בה יג יט
ומה הארץ השמנה
ולקחתם מפרי הארץ יג כ
ויעלו ויתרו את הארץ יג כא
וישבו מתור הארץ יג כה
ויראום את פרי הארץ יג כו
באנו אל הארץ יג כז
ויציאו דבת הארץ
הארץ אשר עברנו בה לתור יג לב
מביא אתנו אל הארץ יד ג
מן התרים את הארץ יד ו
הארץ אשר עברנו בה לתור
אתה טובה הארץ יד ז
אל הארץ הזאת ונתנה לנו יד ח
אל תיראו את עם הארץ יד ט
אל יושב הארץ הזאת יד יד
אל הארץ אשר נשבע להם יד יו
וימלא כבוד יי את כל הארץ יד כא
אם יראו את הארץ יד כג
אל הארץ אשר בא שמה יד כד
אם אתם תבאו אל הארץ יד ל
את הארץ אשר מאסתם בה יד לא
אשר תרתם את הארץ יד לד
לתור את הארץ
להוציא דבה על הארץ יד לו
מוצאי דבת הארץ רעה יד לז
ההלכים לתור את הארץ יד לח
בבאכם אל הארץ טו יח
באכלכם מלחם הארץ טו יט
ותפתח הארץ את פיה יו לב וכו י
ותכם עליהם הארץ יו לג
פן תבלענו הארץ יו לד
אל הארץ אשר נתתי להם כ יב
כי לא יבא אל הארץ כ כד
כסה את עין הארץ כב ה
ויכם את עין הארץ כב יא
לאלה תחלק הארץ כו נג
אך בגורל יחלק את הארץ כו נה
וראה את הארץ כז יב
הארץ אשר הכה יי לב ד
יתן את הארץ הזאת לב ה
אל הארץ אשר נתן להם יי לב ז
לראות את הארץ לב ח

ארץ

ויראו את הארץ
לבלתי בא אל הארץ לב ט
מפני ישבי הארץ לב יז
ונכבשה הארץ לפני יי
והיתה הארץ הזאת לב כב
ונכבשה הארץ לפניכם וגו' לב כט
הארץ לעריה
ערי הארץ לב לג
והורשתם את כל ישבי הארץ לג נב
והורשתם את הארץ
את הארץ לרשת לג נג
והתנחלתם את הארץ לג נד
את ישבי הארץ
על הארץ אשר אתם לג נה
אל הארץ כנען לד ב
זאת הארץ אשר תפל לכם לד ב
זאת תהיה לכם הארץ לד יב
זאת הארץ אשר תתנחלו לד יג
אשר ינחלו לכם את הארץ לד יז
לנחל את הארץ לד יח
ולא תחניפו את הארץ
יחניף את הארץ לה לג
ולא תטמא את הארץ לה לד
לתת את הארץ בנחלה לו ב
נתתי לפניכם את הארץ דברי א ח
באו ורשו את הארץ א ח
יי אלהיך לפניך את הארץ א כא
ויחפרו לנו את הארץ א כב
ויקח בידם מפרי הארץ
ויאמרו טובה הארץ א כה
את הארץ הטבה א לה
ולו אתן את הארץ א לו
אל הארץ אשר יי אלהינו ב כט
ונקח בעת' ההיא את הארץ ג ח
ואת הארץ הזאת ירשנו ג יב
את הארץ הזאת לרשתה ג יח
את הארץ אשר יי אלהיכם ג כ
ינחיל אתם את הארץ ג כח
ובאתם וירשתם את הארץ ד א
לעשות כן בקרב הארץ ד ה
ולבלתי בא אל הארץ ד כא
הארץ הטובה ד כב
את השמים ואת הארץ
תאבדון מהר מעל הארץ ד כו
ברא אלהים אדם על הארץ ד לב
ועל הארץ הראך את אשו ד לו
ועל הארץ מתחת אין עוד ד לט

ארץ

אל הארץ אשר נשבע ו
וירשת את הארץ הטבה ו יח
את הארץ אשר נשבע ו כג
אל הארץ אשר אתה בא ז א ויא כט
ובאתם וירשתם את הארץ ח א
על הארץ הטבה ח י
לרשת את הארץ הזאת ט ד
את הארץ הטובה הזאת ט ו
עלו ורשו את הארץ ט כג
פן יאמרו הארץ
להביאם אל הארץ ט כח
ויבאו ויירשו את הארץ י יא
הארץ וכל אשר בה י יד
אשר פצתה הארץ את פיה יא ו
וירשתם את הארץ יא ח
כי הארץ אשר אתה בא יא י
מהרה מעל הארץ הטבה יא יז
כימי השמים על הארץ יא כא
על פני כל הארץ יא כה
לבא לרשת את הארץ יא לא
על הארץ תשפכנו כמים יב יו
ויב כד וטו כג
מקצה הארץ ועד קצה הארץ יג ז
וכח סד
לא יחדל אביון מקרב הארץ טו יא
וירשת את הארץ יו כ
כי תבא אל הארץ יז יד
בא אל הארץ יח ט
ונתן לך את כל הארץ יט ח
בדרך בכל עץ או על הארץ כב ו
על הארץ אשר אתה בא כג כא
ולא תחטיא את הארץ כד ד
והיה כי תבא אל הארץ כו א
כי באתי אל' הארץ כו ג
את הארץ הזאת ארץ זבת כו ט
אל הארץ אשר יי אלהיך כז ב
אל הארץ אשר יי אלהיך כז ג
עליון על כל גויי הארץ כח א
וראו כל עמי הארץ כח י
לזועה לכל ממלכות הארץ כח כה
ולבהמת הארץ ואין מחריד כח כו
גוי מרחק מקצה הארץ כח מט
הצג על הארץ כח נו
את מכות הארץ ההיא כט כא
אל הארץ אשר ירשו אבתיך ל ה
את השמים ואת הארץ ל יט
אל הארץ אשר נשבע יי לא ז

אחרי אלהי נכר הארץ לא טז
אל הארץ אשר נשבעתי לא כא
ולא כג
ואעידה בם את השמים
ואת הארץ לא כח
ותשמע הארץ אמרי פי לב א
תראה את הארץ
ושמה לא תבוא אל הארץ לב נב
את כל הארץ את הגלעד לד א
זאת הארץ אשר נשבעתי לד ד
אל הארץ אשר אנכי יהושי א ב
את הארץ אשר נשבעתי א ו
לבוא לרשת את הארץ א יא
ונתן לכם את הארץ הזאת א יג
וירשו גם המה את הארץ א טו
לכו ראו את הארץ ואת יריחו ב א
לחפר את הארץ ב ב
לחפר את כל הארץ באו ב ג
כי נתן יי׳ לכם את הארץ
וכי נמגו כל ישבי הארץ ב ט
ועל הארץ מתחת ב יא
והיה בתת יי׳ לנו את הארץ ב יד
בידנו את כל הארץ
וגם נמגו כל ישבי הארץ ב כד
ארון הברית אדון כל הארץ ג יא
ארון יי׳ אדון כל הארץ ג יג
למען דעת כל עמי הארץ ד כד
לבלתי הראותם את הארץ ה ו
ויאכלו מעבור הארץ ה יא
באכלם מעבור הארץ ה יב
המרגלים את הארץ ו כב
ויהי שמעו בכל הארץ ו כז
עלו ורגלו את הארץ ז ב
וכל ישבי הארץ
את שמנו מן הארץ ז ט
לתת לכם את כל הארץ
את כל ישבי הארץ ט כד
ויכה יהושע את כל הארץ י מ
ואת כל הארץ הזאת יא טז
ויקח יהושע את כל הארץ יא כג
ואלה מלכי הארץ יב א
ואלה מלכי הארץ יב ז
ואת הארץ הנשארת יג ב
חלק את הארץ הזאת יג ז
נסיכי סיחון ישבי הארץ יג כא
ויחלקו את הארץ יד ה
לרגל את הארץ יד ז
הארץ אשר דרכה רגלך בה יד ט

לבוא לרשת את הארץ יח ג
ואתם תכתבו את הארץ יח ו
לכתב את הארץ לאמר יח ח
ויחלק שם יהושע את הארץ יח י
ויכלו מנחל את הארץ יט מט
ויכלו מחלק את הארץ יט נא
ויתן יי׳ לישראל את כל הארץ כא מג
לשחת את הארץ כב לג
הולך היום בדרך כל הארץ כג יד
מעל הארץ הטבה כג טז
ואת האמרי יושב הארץ כד יח
הנה נתתי את הארץ בידו שופטי׳ א ב
בקרב הכנעני יושבי הארץ א לב
וא לג
אל הארץ אשר נשבעתי ב א
לא תכרתו ברית לישבי הארץ ב ב
לרשת את הארץ ב ו
ותשקט הארץ ארבעים שנה ג יא
וה לא וה כח
ותשקט הארץ שמונים שנה ג ל
וישחיתו את יבול הארץ ו ד
ועל כל הארץ חרב ו לז
ועל כל הארץ יהיה טל ו לט
ועל כל הארץ היה טל ו מ
ירדים מעם טבור הארץ ט לז
יושב הארץ ההיא יא כא
לרגל את הארץ ולחקרה
לכו חקרו את הארץ יח ב
כי ראינו הארץ
לבא לרשת את הארץ יח ט
ההלכים לרגל את הארץ יח יד
ההלכים לרגל את הארץ יח יז
עד יום גלות הארץ יח ל
תרועה גדולה ותהם הארץ
שמו׳ א ד ה
המשחיתים את הארץ ו ה
תקע בשופר בכל הארץ לאמר יג ג
ותרגז הארץ ותהי יד טו
וכל הארץ באו ביער יד כה
עכר אבי את הארץ יד כט
ולחית הארץ
וידעו כל הארץ יז מו
הלוא זה דוד מלך הארץ כא יב
פשטו פלשתים על הארץ כג כז
כי הנה ישבות הארץ כז ח
והכה דוד את הארץ כז ט
ואת הידעני מן הארץ כח ט
אלהים ראיתי עלים מן הארץ כח יג

נטשים על פני כל הארץ ל טז
ובערתי אתכם מן הארץ שמו׳ ב ד יא
אל היבסי יושב הארץ ה ו
להקימו מן הארץ יב יז
וכל הארץ בוכים קול גדול טו כג
נפצת על פני הארץ יח ח
ויתן בין השמים ובין הארץ יח ט
ברח מן הארץ יט י
ותתגעש ותרעש הארץ כב ח
וישטו בכל הארץ כד ח
ותבקע הארץ בקולם מלכ׳ א א מ
אנכי הלך בדרך כל הארץ ב ב
ועל הארץ מתחת ח כג
ישב אלהים על הארץ ח כז
למען ידעון כל עמי הארץ ח מג
לנחלה מכל עמי הארץ ח נג
למען דעת כל עמי הארץ ח ס
וכל מלכי הערב ופחות הארץ י טו
מלכי הארץ לעשר ולחכמה י כג
וכל הארץ מבקשים את פני י כד
ויעבר הקדשים מן הארץ טו יב
ויחלק להם את הארץ יח ו
לכל זקני הארץ ויאמר כ ז
וארם מלאו את הארץ כ כז
בער מן הארץ כב מז
ותמלא הארץ את המים מ״ב ג כ
אלהים בכל הארץ ה טו
וגם בא אל הארץ שבע שנים ח א
מיום עזבה את הארץ ח ו
ועתליה מלכת על הארץ יא ג
וכל עם הארץ שמח יא י
ויבאו כל עם הארץ יא י
ואת כל עם הארץ יא ד
וישמח כל עם הארץ יא ז
שפט את עם הארץ טו ח
פול מלך אשור על הארץ טו א
ואת עלת כל עם הארץ יו כ
ויעל מלך אשור בכל הארץ יז ה
את משפט אלהי הארץ וגו׳
את משפט אלהי הארץ יז כו
את משפט אלהי הארץ יז כ
על הארץ הזאת והשחיתה יח כו
לכל ממלכות הארץ
עשית את השמים ואת האר׳ ג מו
וידעו כל ממלכות האר׳ גא ז
ויך עם האר׳ נא כה
וימליכו עם האר׳ נא כט
ויקח עם האר

ויתן ענש על הארץ כג לג
אך העריך את הארץ
עם הארץ לתת לפרעה נכה כג לה
זולת דלת עם הארץ כד יד
ואת אילי הארץ הוליך גולה כד טו
ולא היה לחם לעם הארץ כה ג
ומדלת הארץ השאיר כה יב
המצביא את עם הארץ
יששים איש מעם הארץ כה יט
כי בימיו נפלגה הארץ ד״ה א א יט
ישם היבוסי ישבי הארץ יא ד
בכל הארץ משפטיו יו יד
שירו לײ׳ כל הארץ יו כג
חילו מלפניו כל הארץ יו ל
ושמחו השמים ותגל הארץ יו לא
כי בא לשפוט את הארץ יו לג
לחקר ולהפך ולרגל הארץ יט ג
עמד בין השמים ובין הארץ כא יו
ובידי את ישבי הארץ
ונכבשה הארץ כב יח
למען תירשו את הארץ כח ח
כצל ימינו על הארץ כט טו
על עם רב כעפר הארץ ד״ה ב א ט
עשה את השמים ואת הארץ ב יא
את האדם על הארץ ו יח
למען ידעו כל עמי הארץ ו לג
על חגב לאכול הארץ ז יג
מלכי ערב ופחות הארץ ט יד
מכל מלכי הארץ ט כב
וכל מלכי הארץ מבקשים ט כג
בימיו שקטה הארץ יג כג
[illegible]י שקטה הארץ יד ה
[illegible]ו הארץ לפנינו יד ו
[illegible] משטטות בכל הארץ יו ט
[illegible]ערת האשרות מן הארץ יט ג
[illegible]שת את ישבי הארץ כ ז
עתליה מלכת על הארץ כב יב
ואת כל עם הארץ כג כ
וישמחו כל עם הארץ כג כא
שופט את עם הארץ כו כא
בתוך הארץ לאמר לב ד
כעל אלהי עמי הארץ לב יט
[illegible] עם הארץ
[illegible] הארץ לג כה
[illegible] לד ח
יתן את הארץ [illegible]
אל הארץ אשר נתן לו א
לראות את הארץ לו ג

עד רצתה הארץ את לו כא
כל ממלכות הארץ נתן לי ײ׳ לו כג
כל ממלכות הארץ נתן עזר׳ א ב
ויהי עם הארץ מרפים ד ד
מטמאת גויי הארץ אלהם ו כא
הארץ אשר אתם באים ט יא
ואכלתם את טוב הארץ ט יב
נכריות מעמי הארץ י ב
והבדלו מעמי הארץ י יא
הארץ וכל אשר עליה נחמ׳ ט ו
לבוא לרשת את הארץ ט טו
ותביאם אל הארץ ט כג
ויבאו הבנים ויירשו את הארץ
את ישבי הארץ
ואת עממי הארץ ט כר
לא נתן בנתינו לעמי הארץ י לא
ועמי הארץ המביאים י לב
ורבים מעמי הארץ אסת׳ ח יז
מס על הארץ י א
ומחית הארץ אל תירא איו׳ ה כב
וצאצאיך כעשב הארץ ה כה
לב ראשי עם הארץ יב כד
לחם לבדם נתנה הארץ טו יט
ואיש זרוע לו הארץ כב ח
כי הוא לקצות הארץ יביט כח כד
נכאו מן הארץ ל ח
ואורו על כנפות הארץ לז ג
לאחוז בכנפות הארץ לח יב
כבנות איוב בכל הארץ מב טו
מה אדיר שמך בכל הארץ
תהל׳ ח ב וח י
לערץ אנוש מן הארץ י יח
ותגעש ותרעש הארץ יח ח
בכל הארץ יצא קום יט ה
לײ׳ הארץ ומלואה כד א
חסד ײ׳ מלאה הארץ לג ה
ייראו מײ׳ כל הארץ לג ח
אל כל ישבי הארץ לג יד
תשיתמו לשרים בכל הארץ מה יז
עד קצה הארץ מו י
מלך גדול על כל הארץ מז ג
מלך על כל הארץ אלהים מז ה
משוש כל הארץ מח ג
ואל הארץ לדין עמו נ ד
על כל הארץ כבודך נז ו ונז יב
לאפסי הארץ סלה נט יד
מקצה הארץ אליך אקרא סא ג

יבאו בתחתיות הארץ סג י
פקדת הארץ ותשקקה סה י
הריעו לאלהים כל הארץ סו א
כל הארץ ישתחוו לך סו ד
ממלכות הארץ שירו סח לג
ומתהומות הארץ תשוב עא כ
כעשב הארץ עב יו
וימלא כבודו את כל הארץ עב יט
פעל ישועות בקרב הארץ עד יב
רגזה ותרעש הארץ עז יט
קמה אלהים שפטה הארץ פב ח
עליון על כל הארץ פג יט
הנשא שפט הארץ צד ב
שירו לײ׳ כל הארץ צו א
חילו מפניו כל הארץ צו ט
ותגל הארץ צו יא
כי בא לשפט הארץ צו יג וצח ט
ײ׳ מלך תגל הארץ צז א
ראתה ותחל הארץ צז ר
מלפני אדון כל הארץ צז ה
ײ׳ עליון על כל הארץ צז ט
הריעו לײ׳ כל הארץ צח ד
ישב כרובים תנוט הארץ צט א
הריעו לײ׳ כל הארץ ק א
וכל מלכי הארץ את כבודך קב יו
לפנים הארץ יסדת קב כו
כגבה שמים על הארץ קג יא
בל ישבון לכסות הארץ קד ט
מפרי מעשיך תשבע הארץ קד יג
להוציא לחם מן הארץ קד יד
מלאה הארץ קניניך קד כד
יתמו חטאים מן הארץ קד לה
הוא ײ׳ אלהינו בכל הארץ קה ז
ויקרא רעב על הארץ קה יו
ותחנף הארץ בדמים קו לה
על כל הארץ כבודך קח ו
חסדך ײ׳ מלאה הארץ קיט סד
מקצה הארץ קלה ז
לרוקע הארץ על המים קלו ו
הללו את ײ׳ מן הארץ קמח ז
ואתה על הארץ קהל׳ ה א
אשר נעשה על הארץ ח יד וח יו
כעבדים על הארץ י ז
מה יהיה רעה על הארץ יא ב
על הארץ יריקו יא ג
וישב העפר על הארץ יב ז
טוב הארץ תאכלו ישע׳ א יט
לערץ

תדין הארץ ב יט וב כא
ופי הארץ לנאון ד ב
בקרב הארץ ה ח
מקצה הארץ ה כו
מלא כל הארץ כבודו ו ג
בקרב הארץ ו יב
כל הנותר בקרב הארץ ז כב
שמיר ושית תהיה כל הארץ ז כד
כל הארץ אני אספתי י יד
עשה בקרב כל הארץ י כג
כי מלאה הארץ דעה את יי׳ יא ט
מארבע כנפות הארץ יא יב
מודעת זאת בכל הארץ יב ה
לחבל כל הארץ יג ה
לשום הארץ לשמה יג ט
ותרעש הארץ ממקומה יג יג
שקטה כל הארץ יד ז
מרגיז הארץ יד טז
העצה היעוצה על כל הארץ יד כו
תמו רמס מן הארץ טז ד
ולבהמת הארץ
וכל בהמת הארץ עליו תחרף יח ז
ברכה בקרב הארץ יט כד
את כל ממלכות הארץ כג יז
בוקק הארץ ובולקה כד א
הבוק תבוק הארץ כד ג
אבלה נבלה הארץ
אמללו מרום עם הארץ כד ד
גלה משוש הארץ כד יא
כי כה יהיה בקרב הארץ כד יג
מכנף הארץ זמרת שמענו כד יו
ופח עליך יושב הארץ כד יז
רועה התרעעה הארץ כד יט
מעל כל הארץ כה ח
עון יושב הארץ עליו
וגלתה הארץ את דמיה כו כא
יי׳ צבאות על כל הארץ כח כג
תשמע הארץ ומלאה לד א
אל הארץ הזאת להשחיתה וגו׳
עלה על הארץ הזאת לו י
לכל ממלכות הארץ
את השמים ואת הארץ לז יו
כל ממלכות הארץ לז כ
וכל בשלש עפר הארץ מ יב
הבינותם מוסדות הארץ מ כא
הישב על חוג הארץ מ כב
בורא קצות הארץ מ כח

קצות הארץ יחרדו מא ה
מקצות הארץ ומאציליה מא ט
רקע הארץ וצאצאיה מב ה
תהלתו מקצה הארץ מב י
ובנותי מקצה הארץ מג ו
רקע הארץ מי אתי מד כד
יצר הארץ ועשה מה יח
הוציאוה עד קצה הארץ מח כ
להיות ישועתי עד קצה הארץ מט ו
והביטו אל הארץ מתחת נא ו
אלהי כל הארץ נקרא נד ה
מעבר מי נח עוד על הארץ נד ט
כי אם הרוה את הארץ נה י
השמיע אל קצה הארץ סב יא
על כל יושבי הארץ ירמ׳ א יד
נחשת על כל הארץ וגו׳
לכהניה ולעם הארץ א יח
חנף תחנף הארץ ג א
ותחנף את הארץ ג ט
על הארץ אשר הנחלתי ג יח
כי שדדה כל הארץ ד כ
ראיתי את הארץ ד כג
שממה תהיה כל הארץ ד כז
על זאת תאבל הארץ ד כח
על ישבי הארץ ו יב
שמעי הארץ ו יט
ולבהמת הארץ ז לג
לחרבה תהיה הארץ ז לד
רעשה כל הארץ ח יו
על מה אבדה הארץ ט יא
מקצפו תרעש הארץ י י
נשיאים מקצה הארץ י יג
קולע את יושבי הארץ י יח
עד מתי תאבל הארץ יב ד
נשמה כל הארץ יב יא
ועד קצה הארץ יב יב
ישבי הארץ הזאת יג יג
ואת בהמת הארץ טו ג
לכל ממלכות הארץ טו ד
בשערי הארץ טו ז
ואיש מדון לכל הארץ טו י
ולבהמת הארץ יו ד
מעל הארץ הזאת על הארץ יו יג
ולבהמת הארץ יט ז
ואת הארץ הזאת לא יראה כב יב
על הארץ אחרת כב כו
ועל הארץ אשר הם מנשאים כב כז

על הארץ אשר לא ידעו כב כח
כי מנאפים מלאה הארץ
כי מפני אלה אבלה הארץ כג י
יצאה חנפה לכל הארץ כג טו
השמים ואת הארץ אני מלא כג כד
והשבתים על הארץ הזאת כד ו
לכל ממלכות הארץ כד ט וכט יח
והבאותים על הארץ כה ט
כל הארץ הזאת לחרבה כה יא
והבאתי על הארץ ההיא כה יג
הממלכות הארץ כה כו
על כל יושבי הארץ כה כט
אל כל ישבי הארץ כה ל
עד קצה הארץ כה לא
מקצה הארץ ועד קצה הארץ כה לג
לכל גויי הארץ כו ו
מזקני הארץ כו יז
על העיר הזאת ועל הארץ כו כ
אנכי עשיתי את הארץ
אשר על פני הארץ כז ה
והשיבתים אל הארץ ל ג
את השמים ואת הארץ לב יז
את הארץ הזאת לב כב
לכל גויי הארץ לג ט
כי אשיב את שבות הארץ לג יא
לכל ממלכות הארץ לד יז
וכל עם הארץ העברים לד יט
ולבהמת הארץ לד כ
מלך בבל אל הארץ לה יא
והשחית את הארץ לו כט
ועבדיו ועם הארץ לז ב
עליכם ועל הארץ הזאת לז יט
ראה כל הארץ לפניך מ ד
ומדלת הארץ מ ז
בכל גויי הארץ מד ח
ושריכם ועם הארץ מד כא
ואת כל הארץ לי היא מה ד
וצוחתך מלאה הארץ מו יב
והילל כל יושב הארץ מז ב
מקול נפלם רעשה הארץ מט כא
על הארץ מרתים נ כא
פטיש כל הארץ נ כג
למען הרגיע את הארץ נ לד
נרעשה הארץ נ מו
משכרת כל הארץ נא ז
המשחית את כל הארץ נא כה
ותרעש הארץ ותחל נא כט

תהלת כל הארץ נא מא
נפלו חללי כל הארץ נא מט
ולא היה לחם לעם הארץ נב ו
ומדלות הארץ נב יו
המצבא את עם הארץ וששים
איש מעם הארץ נב כה
משוש לכל הארץ איכ׳ ב טו
ובהנשא החיות מעל הארץ
יחזק׳ א יט
ובהנשאם מעל הארץ א כא
ונתתי את הארץ שממה ו יד
אליך יושב הארץ ז ז
ולרשעי הארץ לשלל ז כא
כי הארץ מלאה משפט דמים ז כג
וידי עם הארץ תבהלנה ז כז
בין הארץ ובין השמים ה ג
עזב יי׳ את הארץ ח יב. וט ט
כי מלאו את הארץ חמס ח יז
ותמלא הארץ דמים ט ט
לרום מעל הארץ י יו
וירומו מן הארץ י יט
נתנה הארץ למורשה יא טו
ולא תראה את הארץ יב ו
לא יראה לעין הוא את הארץ יב יב
ואמרת אל עם הארץ יב יט
והגעתיהו אל הארץ יג יד
או חרב אביא על הארץ ההיא יד יז
או דבר אשלח אל הארץ יד יט
ונתתי את הארץ שממה טו ח
ויקח מזרע הארץ יז ה
ואת אילי הארץ לקח יז יג
אל הארץ אשר נתתי להם כ טו
ואביאם אל הארץ כ כח
הארץ אשר נשאתי את ידי כ מב
בתוך הארץ לא תזכרי כא לז
עם הארץ עשקו עשק כב כט
בעד הארץ לבלתי שחתה כב ל
והשבתי זמה מן הארץ כג מח
לא שפכתהו על הארץ כד ז
על הארץ ישבו כו יו
אל הארץ יעמדו כז כט
לאפר על הארץ כח יח
לחית הארץ כט ה
מובאים לשחת הארץ
ומלאו את הארץ חלל ל יא
ומכרתי את הארץ ביד רעים ל יב
בכל אפיקי הארץ
וירדו מצלו כל עמי הארץ לא יב

ארץ

חית כל הארץ לב ד
עם הארץ איש אחד לג ב
החרב באה על הארץ לג ג
ויירש את הארץ
לנו נתנה הארץ למורשה לג כד
ונתתי את הארץ שממה לג כח
בתתי את הארץ שממה לג כט
ועל כל פני הארץ נפצו לד ו
מושבי הארץ לד יג
חיה רעה מן הארץ לד כח
וחית הארץ לא תאכלם לד כה
כשמח כל הארץ לה יד
אשר שפכו על הארץ לו יח
ואמרו הארץ הלזו לו לה
וישבו על הארץ לז כה
כענן לכסות הארץ לח ט
ישבי על טבור הארץ לח יב
כענן לכסות הארץ לח יו
למען טהר את הארץ לט יב
וקברו כל עמי הארץ לט יג
הנותרים על פני הארץ לט יד
וטהרו הארץ לט יו
ודם נשיאי הארץ תשתו לט יח
ומחיק הארץ מג יד
ובהפילכם את הארץ
קדש מן הארץ מה א
קדש מן הארץ מה ד
כל העם הארץ יהיו מה יו
ובעד כל עם הארץ מה כב
והשתחוו עם הארץ מו ג
ובבא עם הארץ מו ט
אשר תתנחלו את הארץ מז יג
ונפלה הארץ הזאת לכם מז יד
וזה גבול הארץ מז טו
וחלקתם את הארץ מז כא
תרומיה מתרומת הארץ מח יב
ולא יעביר ראשית הארץ מח יד
זאת הארץ אשר תפולו מח כט
על פני כל הארץ דניאל ח ה
ואל כל עם הארץ ט ו
זנה תזנה הארץ הוש׳ א ב
ועלו מן הארץ ב ב
ומלחמה אשבור מן הארץ ב כ
והם יענו את הארץ ב כג
ריב ליי׳ עם יושבי הארץ ד א
על כן תאבל הארץ ד ג
כל ישבי הארץ יואל א ב
כל ישבי הארץ א יד וב א

ארץ

כנן עדן הארץ לפניו ב ג
על פח הארץ עמו׳ ג ה
וישפכם על פני הארץ ה ח
את עשב הארץ ז ב
לא תוכל הארץ להכיל ז
לא תרגז הארץ ח ח
וישפכם על פני הארץ ט ו
הארץ ברחיה בעדי יונ׳ ב ז
לאדון כל הארץ מיכ׳ ד יג
אבד חסיד מן הארץ ז ב
והיתה הארץ לשממה ז יג
ותשא הארץ מפניו נחו׳ א ה
תמלא הארץ לדעת חבק׳ ב יד
הס מפניו כל הארץ ב כ
ותהלתו מלאה הארץ ג ג
תאכל כל הארץ
את כל ישבי הארץ צפני א יח
כל ענוי הארץ ב ג
כל אלהי הארץ ב יא
תאכל כל הארץ ג ח
בכל הארץ בשתם ג יט
בכל עמי הארץ ג כ
ואקרא חרב על הארץ חגי א יא
וחזק כל עם הארץ ב ד
את השמים ואת הארץ ב ו וב כא
הארץ ישבת ושקטת זכר׳ א יא
את עון הארץ ג ט
משוטטים בכל הארץ ד י
על אדון כל הארץ ד יד וו ה
על פני כל הארץ ה ג
זאת עינם בכל הארץ ה ו
בין הארץ ובין השמים ה ט
אל כל עם הארץ ז ה
על ישבי הארץ יא ו
וכתתו את הארץ יא ו
כל גויי הארץ יב ג
וספדה הארץ יב יב
העצבים מן הארץ
אעביר מן הארץ יג ב
והיה בכל הארץ יג ח
והיה יי׳ למלך על כל הארץ יד ט
יסוב כל הארץ כערבה יד י
מאת משפחות הארץ יד יז
והכיתי את הארץ חרם מלאכי ג כד

וְהָאָרֶץ *Et terra.*

והארץ היתה תהו ובהו בראי׳ א ב
ויכלו השמים והארץ ב א

השמים

השמים והארץ בהבראם ב ד
והארץ תהיה לפניכם לד י
והארץ הנה רחבת לד כא
והארץ לא תמכר לצמיתת ויקר כה כג
והארץ אזכור כו מב
והארץ תעזב מהם כו מג
והארץ אשר אתם עברים שמה
דבר׳ יא יא
והארץ אשר תחתיך ברזל כח כג
והארץ שקטה יהושׁ׳ יא כג
והארץ נשארה הרבה מאד יג א
והארץ הגבלי וכל הלבנון יג ה
והארץ שקטה ממלחמה יד טו
והארץ נכבשה לפניהם יח א
והארץ רחבת ידים שופטי׳ יח י
והארץ משׂכלה מלכ׳ ב ב יט
והארץ רחבת ידים ד״ה א ד מ
והארץ אשר נתת נחמ׳ ט לו
והארץ נתן לבני אדם תהל׳ קטו יו
והארץ לעולם עמדת קהל׳ א ד
והארץ חנפה ישע׳ כד ה
והארץ כבגד תבלה נא ו
והארץ הדם רגלי סו א
והארץ החדשה סו כב
והארץ שממה תהיה יחזק׳ יב כ
והארץ תהיה שממה יד יו
והארץ תירשו לג כה ולג כו
והארץ תתן יבולה לד כז
והארץ הגשמה תעבד לו לד
והארץ עד החלנות מא יו
והארץ האירה מכבדו מג׳ ב
והארץ יתנו לבית ישראל מה ח
והארץ תענה את הדגן הושׁ׳ ב כד
והארץ כלאה יבולה חגי א י
והארץ נשמה אחריהם זכר׳ ז יד
והארץ תתן את יבולה ח יב

מֵהָאָרֶץ *De terra.*

ואת הידענים מהארץ שמו׳ א כח ג
ויקם מהארץ כה כג
ויקם דוד מהארץ שמו׳ ב יב כ
מהארץ עד מעל הפתח יחז׳ מא כ
ומהתיכנות כהארץ מב ו

בָּאָרֶץ, בְּאֶרֶץ *In terra.*

והעוף ירב בארץ בראשׁ׳ א כב
טרם יהיה בארץ ב ה
נע ונד תהיה בארץ ד יב
והייתי נע ונד בארץ ד יד
וישב בארץ נוד ד יו
הנפלים היו בארץ ו ד
כי רבה רעת האדם בארץ ו ה
כי עשה את האדם בארץ ו ו
כל אשר בארץ ו יז
ושרצו בארץ ח יז
שרצו בארץ ורבו בה ט ז
הוא החל להיות גבר בארץ י ח
ואכד וכלנה בארץ שנער י י
נפרדו הגוים בארץ י לא
וימצאו בקעה בארץ שנער יא ב
בארץ מולדתו יא כח
ויעבר אברם בארץ
והכנעני אז בארץ יב ו
ויהי רעב בארץ
כי כבד הרעב בארץ יב י
והפרזי אז ישב בארץ יג ד
אברם ישב בארץ כנען יג יב
קום התהלך בארץ יג יז
בארץ לא להם ועבדום טו יג
לשבת אברם בארץ כנען יו ג
ואיש אין בארץ לבוא עלינו יט לא
ויגר אברהם בארץ פלשתים כא לד
היא חברון בארץ כנען כג ב
הוא חברון בארץ כנען כג יט
והוא יושב בארץ הנגב כד סב
ויהי רעב בארץ כו א
שכן בארץ אשר אמר אליך כו ב
גור בארץ הזאת כו ג
ויזרע יצחק בארץ ההיא כו יב
ופרינו בארץ כו כב
עיר שכם אשר בארץ כנען לג יח
וישבו בארץ לד כא
לוזה אשר בארץ כנען לה ו
בשכן ישראל בארץ ההיא לה כב
אשר ילדו לו בארץ כנען לו ה
אשר רכש בארץ כנען לו ו
אלופי אליפז בארץ אדום לו יו
אלום רעואל בארץ אדום לו יז
בני שעיר בארץ אדום לו כא
לאלפיהם בארץ שעיר לו ל
אשר מלכו בארץ אדום לו לא
בארץ אחזתם הוא עשו לו מג
בארץ מגורי אביו בארץ כנען לז א
כל השבע בארץ מצרים מא ל
ולא יודע השבע בארץ מא לא
אשר תהיין בארץ מצרים מא לו
אשר היו בארץ מצרים מא מח מא נג
כי הפרני אלהים בארץ עניי מא נב
ויחזק הרעב בארץ מצרים מא נו
כי היה הרעב בארץ כנען מב ה
בני איש אחד בארץ כנען מב יג
את אבינו בארץ כנען מב לב
והרעב כבד בארץ מג א
לשום לכם שארית בארץ מה ז
וישבת בארץ גשן מה י
אשר רכשו בארץ כנען מו ו
וימת ער ואונן בארץ כנען מו יב
ויולד ליוסף בארץ מצרים מו כ
ובית אבי אשר בארץ כנען מו לא
בעבור תשבו בארץ גשן מו לד
והנם בארץ גשן מז א
לגור בארץ באנו
כי כבד הרעב בארץ כנען
בארץ גשן מז ד
ישבו בארץ גשן מז ו
אחזה בארץ מצרים
בארץ רעמסס מז יא
בארץ מצרים ובארץ כנען מז יד
בארץ מצרים בארץ גשן מז כז
ויחי יעקב בארץ מצרים מז כח
מתה עלי רחל בארץ כנען ח ז
על פני ממרא בארץ כנען מט ל
אשר כריתי לי בארץ כנען נ ה
וצאנם ובקרם עזבו בארץ גשן נ ח
וישב בארץ מדין שמו׳ ב טו
גר הייתי בארץ נכריה ב כב
דבר יי׳ אל משה בארץ מצרים ו כח
ואת מופתי בארץ מצרים ז ג
לכו זבחו לאלהיכם בארץ ח כא
יעשה יי׳ הדבר הזה בארץ ט ה
עשב השדה בארץ מצרים ט כב
רק בארץ גשן ט כו
ויי׳ נהג רוח קדים בארץ י יג
גדול מאד בארץ מצרים יא ג
ומת כל בכור בארץ מצרים יא ה
רבות מופתי בארץ מצרים יא ט
ויאמר יי׳ אל משה ואל אהרן
בארץ מצרים יב א
ועברתי בארץ מצרים
כל בכור בארץ מצרים יב יב
בהכתי בארץ מצרים יב יג
ויי׳ הכה כל בכור בארץ מצרים יב כט
כל בכור בארץ מצרים יג טו
ביד יי׳ בארץ מצרים יז ז
ואשר בארץ כ ד

גרים הייתם בארץ מצרים כב כ
וכג ט
כי גרים הייתם בארץ מצרים ויקר׳ יט לד
וקראתם דרור בארץ כה י
ונתתי שלום בארץ כו ו
ואתם בארץ איביכם כו לד
בארץ איביהם כו מא
בהיותם בארץ איביהם כו מד
כל בכור בארץ מצרים במד׳ ג יג
וח יז
עז העם הישב בארץ יג כח
עמלק יושב בארץ הנגב יג כט
לו מתנו בארץ מצרים יד ב
וישב ישראל בארץ האמרי כא לא
ונאחזו בתככם בארץ כנען לב ל
בנגב בארץ כנען לג מ
את בני ישראל בארץ כנען לד כט
תתנו בארץ כנען לה יד
לשוב לשבת בארץ לה לב
בעבר הירדן בארץ מואב דברי׳ א ה
בארץ אשר אתם עברים ד יד
תבנית כל בהמה אשר בארץ ד יז
כי אנכי מת בארץ הזאת ד כב
ונושנתם בארץ ד כה
בארץ המישור לראובני ד מג
בארץ סיחן מלך האמרי ד מו
בארץ מתחת ה ח
כי עבד היית בארץ מצרים ה טו
וטו טו וכד כב
ועשו בארץ אשר אנכי נתן ה כח
והארכתם ימים בארץ ה ל
לעשות בארץ אשר אתם ו א
כי גרים הייתם בארץ מצרים י יט
בארץ הכנעני הישב יא ל
בארץ אשר נתן יי׳ יב א
וישבתם בארץ יב י
בארץ אשר יי׳ אלהיך נתן לך טו ד
וט יד
בארץ אשר יי׳ אלהיך נתן לך כה יט
וברכך בארץ אשר יי׳ אלהיך כח ח
את בני ישראל בארץ מואב כח סט
בארץ מצרים לפרעה כט א
אשר ישבנו בארץ מצרים כט טו
ויחר אף יי׳ בארץ ההיא כט כו
בארץ אשר אתה בא שמה ל טז
ימצאהו בארץ מדבר לב י
אשר בארץ מואב לב מט

בארץ מואב על פי יי׳ לד ה
בני בארץ מואב לד ו
בארץ מצרים לפרעה לד יא
בארץ אשר נתן לכם משה יהוש׳ א יד
הנה אנחנו באים בארץ ב יח
בארץ בתוך האהלי ז כא
תחת חרמון בארץ המצפה יא ג
ענקים בארץ בני ישראל יא כב
נחלו בני ישראל בארץ כנען יד א
חלק ללוים בארץ יד ד
לשבת בארץ הזאת יז יב
בארץ הפרזי והרפאים יז טו
הכנעני הישב בארץ העמק יז טז
ויקמו ויתהלכו בארץ יח ד
והתהלכו בארץ יח ח
וילכו האנשים ויעברו בארץ יח ט
בשלה בארץ כנען לאמר כא ב
משלה אשר בארץ כנען כב ט
הירדן אשר בארץ כנען כב י
לשבת בארץ הזאת שופט׳ א כז
ותצנח בארץ והיא נרדם ד כא
ויבאו בארץ לשחתה ו ה
אשר בארץ הגלעד י ד
בארץ האמרי אשר בגלעד י ח
וישב בארץ טוב יא ג
ויקבר באילון בארץ זבולן יב יב
בפרעתון בארץ אפרים יב טו
בארץ יורש עצר יח ז
כל דבר אשר בארץ יח י
שלה אשר בארץ כנען כא יב
ויהי רעב בארץ רות א א
ויעבר בארץ שלשה
ויעברו בארץ שעלים ואין
ויעבר בארץ ימיני שמו׳ א ט ד
המה באו בארץ צוף ט ה
והיה אם ישנו בארץ כג כג
מעוכה בארץ מראשותיו כו ז
וישלחו בארץ פלשתים לא ט
כשם הגדלים אשר בארץ
שמו׳ ב ז ט
כישראל גוי אחד בארץ ז כג
לדעת את כל אשר בארץ יד כ
מי ישמני שפט בארץ טו ד
בארץ בנימן בצלע כא יד
בארץ גלעד ארץ סיחון
ונציב אחד אשר בארץ מלכ׳ א ד יט
רעב כי יהיה בארץ
כי יצר לו איבו בארץ ח לז

בארץ אשר נשבו שם
בארץ שביהם לאמר ח מז
בארץ איביהם אשר שבו ח מח
עשרים עיר בארץ הגליל ט יא
ואת תמר במדבר בארץ ט יח
אשר נותרו אחריהם בארץ ט כא
שפת ים סוף בארץ אדום ט כו
וגם קדש היה בארץ יד כד
כי לא היה גשם בארץ יז ז
לך בארץ אל כל מעיני המים יח ה
והרעב בארץ מלכ׳ ב ד לח
לבוא בארץ ישראל ו כג
ותגר בארץ פלשתים ח ב
יבאו בארץ בא שנה יג כ
ולא עמד שם בארץ טו כ
אשר נראו בארץ יהודה כג כד
בארץ חמת ממליך בירושלם כג לג
וימיתם ברבלתה בארץ חמת כה כא
והעם הנשאר בארץ יהודה כה כב
שבו בארץ ועבדו את מלך כה כד
להיות נגור בארץ ד״ה א א י
אשר מלכו בארץ אדום א מג
ושלוש ערים בארץ הגלעד ב כב
כי מקניהם רבו בארץ גלעד ה ט
ישבו בארץ הבשן עד סלכה ה יא
חצי שבט המנשה ישבו בארץ ה כג
את חברון בארץ יהודה ו מ
אנשי גת הנולדים בארץ ז כא
וישלחו בארץ פלשתים י ט
כשם הגדולים אשר בארץ יז ח
ישראל גוי אחד בארץ יז כא
חרב יי׳ ודבר בארץ כא יב
הגרים אשר בארץ ישראל כב ב
הגרים אשר בארץ ישראל ד״ה ב ב טז
רעב כי יהיה בארץ
כי יצר לו איביו בארץ שעריו ו כח
בארץ אשר נשבו שם
בארץ שבים לאמר ו לז
בארץ שבים אשר שבו ו לח
אשר נותרו אחריהם בארץ ח ח
על שפת הים בארץ אדום ח יז
לפנים בארץ יהודה ט יא
ויתן נציבים בארץ יהודה יז ב
ויעמד שפטים בארץ יט ה
בארץ אפרים ומנשה ל י
המוספת אשר היה בארץ לב לא
ותנם לבזה בארץ שביה נחמ׳ ג לו
להיות פחם בארץ יהודה ה יד

איש

איש היה בארץ עוץ איו׳ א א
משוט בארץ א ז וב ב
כי אין כמהו בארץ א ח וב ג
ומקנהו פרץ בארץ א י
אם יזקן בארץ שרשו יד ח
טמון בארץ חבלו יח י
תקלל חלקתך בארץ כד יח
ולא תמצא בארץ החיים כח יג
אם תשים משטרו בארץ לח לג
לקדושים אשר בארץ תהל׳ יו ג
ישיתו לנטות בארץ יז יא
בטוב יי׳ בארץ חיים כז יג
יאשר בארץ מא ג
אשר שם שמות בארץ מו ט
ארום בארץ מו יא
עולות תפעלון בארץ נח ג
יש אלהים שפטים בארץ נח יב
בארץ ציה ועיף בלי מים סג ב
לדעת בארץ דרכך סז ג
ולאמים בארץ תנחם סז ה
יהי פסת בר בארץ עב יו
ולשונם תהלך בארץ עג ט
ועמך לא חפצתי בארץ עג כה
שרפו כל מועדי אל בארץ עד ח
בארץ מצרים שדה צען עח יב
וצדקתך בארץ נשיה פח יג
ויעקב גר בארץ חם קה כג
ומפתים בארץ חם קה כז
נפלאות בארץ חם קו כב
וימאסו בארץ חמדה קו כד
גבור בארץ יהיה זרעו קיב ב
גר אנכי בארץ קיט יט
כמעט כלוני בארץ קיט פז
איש לשון בל יכון בארץ קמ יב
כמו פלח ובקע בארץ קמא ז
חלקי בארץ החיים קמב ו
תנחני בארץ מישור קמג י
הן צדיק בארץ ישלם משלי יא לא
טוב שבת בארץ מדבר כא יט
כי אדם אין צדיק בארץ קהל׳ ז כ
הנצנים נראו בארץ שיר ב יב
ולדבורה אשר בארץ אשור ישע׳ ז יח
בארץ צלמות ט א
חמש ערים בארץ מצרים יט יח
ליי׳ צבאות בארץ מצרים יט כ
השיר הזה בארץ יהודה כו א
בארץ נכחות יעול כו י

האבדים בארץ אשור
והנדחים בארץ מצרים כז יג
בארץ צרה וצוקה ל ו
בארץ עיפה לב ב
וטבח גדול בארץ אדום לד ו
יה בארץ החיים לח יא
בל שרש בארץ גזעם מ כד
עד ישים בארץ משפט מב ד
תהלה בארץ סב ז
אשר המתברך בארץ וגו׳
והנשבע בארץ סה יו
בארץ בנימן ירמ׳ א א
בארץ לא זרועה ב ב
בארץ ערבה ושוחה
בארץ ציה וצלמות
בארץ לא עבר בה איש ב ו
ופריתם בארץ ג יו
תקעו שופר בארץ ד ה
תעבדו זרים בארץ לא לכם ה יט
ושערורה נהיתה בארץ ה ל
בארץ אשר נתתי ז ז
ולא לאמונה גברו בארץ ט ב
משפט וצדקה בארץ ט כג
כי לא היה גשם בארץ יד ד
למה תהיה כגר בארץ יד ח
חרב ורעב לא יהיה בארץ יד טו
והעברתי את איביך בארץ טו יד
המולדים אותם בארץ הזאת יו ג
גדלים וקטנים בארץ יו ו
בארץ אשר לא ידעת יז ד
יסורי בארץ יכתבו יז יג
משפט וצדקה בארץ כג ה
הנשארים בארץ הזאת
והישבים בארץ מצרים כד ח
כי ברא יי׳ חדשה בארץ לא כב
בארץ יהודה ובעריו לא כג
אשר בארץ בנימן לב ח
וכרמים בארץ הזאת לב טו
ומפתים בארץ מצרים לב כ
ונטעתים בארץ לב מא
ונקנה השדה בארץ הזאת לב מג
בארץ בנימן ובסביבי ירושלם לב מד
משפט וצדקה בארץ לג טו
מלך בבל בארץ יהודה לז א
רבלתה בארץ חמת לט ה
רב טבחים בארץ יהודה לט י
הנשארים בארץ מ ו

גדליהו בן אחיקם בארץ מ ז
שבו בארץ מ ט
מלך בבל בארץ מא ב מא יח
אם שוב תשבו בארץ מב י
לא נשב בארץ הזאת מב יג
תשיג אלכם בארץ מצרים מב יו
לשבת בארץ יהודה מג ד
לגור בארץ יהודה מג ה
אשר בארץ מצרים מג יג ומד כז
הישבים בארץ מצרים מד א
בארץ מצרים אשר אתם באים מד ח
אשר עשו בארץ יהודה מד ט
ותמו כל בארץ יהודה מד יב
הושבים בארץ מצרים מד יג
בארץ מצרים ולשוב מד יד
הישבים בארץ מצרים מד טו
אשר בארץ מצרים מד כד
הישבים בארץ מצרים מד כו
אשר בארץ מצרים מד כז
בארץ צפון אל נהר פרת מו י
קול מלחמה בארץ נ כב
בארץ כשדים נ כה
בארץ כשדים נא ד
שא נס בארץ נא כז
בשמועה הנשמעת בארץ וגו׳
וחמס בארץ נא מו
בארץ חמת נב ט ונב כז
טבעו בארץ שעריה איכ׳ ב ט
יושבת בארץ עוץ ד כא
בארץ כשדים יחזק׳ א ג
אופן אחד בארץ א טו
חיה רעה אעביר בארץ יד טו
ואמרתי חרב תעבר בארץ יד יז
בארץ ציה וצמא יט יג
ואודע להם בארץ מצרים כ ה
בארץ שם ארצם כ ט
בארץ מכורותיך כא לה
אשר זנתה בארץ מצרים כג יט
והושבתיך בארץ תחתיות וגו׳
ונתתי צבי בארץ חיים כו כ
יראה בארץ מצרים ל יג
ונטשתיך בארץ לב ד
חתית בארץ חיים לב כג
חתיתם בארץ חיים לב כד
נתן חתיתם בארץ חיים לב כה
כי נתנו חתיתם בארץ חיים לב כו
חתית גבורים בארץ חיים לב כז

חתית

תחית בארץ חיים לב לב
אספי רעב בארץ לד כט
וישבתם בארץ לו כח
לגוי אחד בארץ לז כב
יבדילו עברים בארץ לט יד
ועברו העברים בארץ לט טו
ואין נוגע בארץ דני' ח ה
ויעמד בארץ הצבי יא יו
ובא בארץ הצבי יא מא
וזרעתיה לי בארץ הוש' ב כה
ואין דעת אלהים בארץ ד א
זו לעגם בארץ מצרים ז יז
לא ישבו בארץ יי' ט ג
בארץ תלאובת יג ה
ועל ארמנות בארץ מצרים עמו' ג ט
והשלחתי רעב בארץ ח יא
הנגע בארץ ותמוג ט ה
להתהלך בארץ זכר' א י
התהלכנו בארץ א יא
לבנות לה בית בארץ שנער ה יא
להתהלך בארץ ויאמר
לכו התהלכו בארץ
והתהלכנה בארץ ו ז
את רוחי בארץ צפון ו ח
בארץ חדרך ודמשק ט א
מקים רעה בארץ יא יו

Et in terra. ובארץ

בארץ מצרים ובארץ כנען
בראש מז יד
ובארץ הרחבה נחמ' ט לה
ובארץ שלום ירמ' יב ה
ובארץ בנימן לג יג
ובארץ פתרוס מד א

Et in terra. ובארץ

אכנו נא בחנית ובארץ שמ' א כו ח
כי כל בשמים ובארץ ד"ה א כט יא
אין כמוך אלהים בשמים ובארץ
ד"ה ב ו יד
לראות בשמים ובארץ תהל' קיג ו
עשה בשמים ובארץ קלה ו
מופתים בשמים ובארץ יואל ג ג

Sicut terra. כארץ

כגן יי' כארץ מצרים בראש' יג י
לא כארץ מצרים היא דבר' יא י
כארץ יסדה לעולם תהל' עח סט
נפשי כארץ עיפה קמג ו
ושתה כארץ ציה הוש' ב ה

Sicut terra. כארץ

ותשימו כארץ גוך ישע' נא כג
כארץ תוציא צמחה סא יא

Terrae. לארץ

לארץ ירשתו דבר' ב יב
לארץ ירשתכם יהוש' א טו
s ממזרח שמש לארץ מואב שופ' יא יח
הבאים לארץ מצרים ירמ' מד כח

Terrae. לארץ

האכל לפקדון לארץ בראש' מא לו
מתחת לארץ שמו' כ ד
שבת שבתון יהיה לארץ ויקר' כה ה
גאלה תתנו לארץ כה כד
אשר במים מתחת לארץ דבר' ד יח
במים מתחת לארץ ה ח
על מה עשה יי' ככה לארץ כט כג
אלהים לארץ אחרי כן שמו' ב כא יד
s ויעתר יי' לארץ כד כה
לארץ הזאת ולבית הזה מלכ' א ט ח
ויסעו מעליו וישבו לארץ מלכ' ב ג כז
ככה לארץ הזאת ד"ה ב ז כא
ולשוב לארץ הזאת ל ט
וישבו אתו לארץ איו' ב יג
או שיח לארץ ותרך יב ח
ולא יטה לארץ מנלם טו כט
ישפך לארץ מררתי טז יג
כי תעזב לארץ ביציה לט יד
וירמס לארץ חיי תהל' ז ו
כסף צרוף בעליל לארץ יב ז
דבקה לארץ בטננו מד כו
לארץ חללו משכן שמך עד ז
חללת לארץ נזרו פט מ
וכסאו לארץ מגרתה פט מה
המביט לארץ ותרעד קד לב
דכא לארץ חיתי קמג ג
המכין לארץ מטר קמז ח
הירדת היא למטה לארץ קהל' ג כא
ונקתה לארץ תשב ישע' ג כו
ונבט לארץ ה ל
נגדעת לארץ יד יב
שבר לארץ כא ט
הגיע לארץ עד עפר כה יב
כי כאשר משפטיך לארץ כו ט
הניח לארץ ביד כח ב
שבי לארץ אין כשא מז א
ואוריד לארץ נצחם סג ו

קדרו לארץ ירמ' יד ב
הגיע לארץ איכ' ב ב
ישבו לארץ ידמו
הורידו לארץ ראשן ב י
נשפך לארץ כבדי ב יא
שכבו לארץ חוצות ב כא
ותתש בחמה לארץ יחזק' יט יב
לארץ תרד כו יא
וכל חומה לארץ תפול לח כ
לארץ יהיה לו לאחזה מה ח
ונפלו לארץ עמו' ג יד
וצדקה לארץ הניחו ה ז
והחשכתי לארץ ביום אור ח ט

Et terrae. ולארץ

ולארץ לא יכפר במדב' לה לג

Ex terra. מארץ

אשה מארץ מצרים בראש' כא כא
השם מארץ התימני לו לד
כי גנב גנבתי מארץ העברים מ טו
מארץ כנען לשבר אכל מב ז
השיבנו אליך מארץ כנען מד ח
קחו לכם מארץ מצרים מה יט
באו מארץ כנען מז א
ויתם הכסף מארץ מצרים מז טו
בני ישראל מארץ מצרים שמו' ו יג
את בני ישראל מארץ מצרים ו כו
בני ישראל מארץ מצרים ז ד
את צבאותיכם מארץ מצרים יב יז
צבאות ה' מארץ מצרים יב מא
להוציאם מארץ מצרים יב מב
מארץ מצרים על צבאתם יב נא
עלו בני ישראל מארץ מצרים יג יח
לצאתם מארץ מצרים יו א
הוציא אתכם מארץ מצרים יו ו
בהוציאי אתכם מארץ מצרים יו לב
לצאת בני ישראל מארץ מצרים יט א
אשר הוצאתיך מארץ מצרים כ ב
הוצאתי אתם מארץ מצרים כט מו
העלנו מארץ מצרים לב א ולב כג
העלוך מארץ מצרים לב ד ולד א
אשר העלית מארץ מצרים לב ז
אשר הוצאת מארץ מצרים לב יא
אשר העלית מארץ מצרים לג א
המעלה אתכם מארץ מצרים
ויקר' יא מה
הוצאתי אתכם מארץ מצרים יט לו
המוציא אתכם מארץ מצרים כב לב

בהוציאי

בהוציאי אותם מארץ מצרים כג מג
מארץ מצרים לתת לכם כה לח
הוצאתי אתם מארץ מצרים כה מב
וכה נה וכו מה
הוצאתי אתכם מארץ מצרים כו יג
מארץ מצרים לאמר במד' א א
לצאתם מארץ מצרים ט א
הוצאתי אתכם מארץ מצרים טו מא
מארץ זבת חלב ודבש יו יג
היצאים מארץ מצרים כו ד
מארץ מצרים לצבאתם לג א
בני ישראל מארץ מצרים לג לח
הוציאנו מארץ מצרים דבר' א כז
כי לא אתן מארץ בני עמון ב יט
אשר הוצאתיך מארץ מצרים ה ו
מארץ מצרים מבית עבדים ו יב וז יא
המוציאך מארץ מצרים ח יד
אשר יצאת מארץ מצרים ט ז
המוציא אתכם מארץ מצרים יג ו
יצאת מארץ מצרים
יום צאתך מארץ מצרים יו ג
המעלך מארץ מצרים כ א
אשר יבא מארץ רחוקה כט כב
בהוציאו אותם מארץ מצרים כט כד
מארץ רחוקה מאד יהוש' ט ט
לבד מארץ הגלעד והבשן יז ה
מארץ הגלעד אל ארץ כנען כב לב
מארץ מצרים מבית עבדים כד יז
המוציא אותם מארץ מצרים שופ' ב יב
לקחת את יפתח מארץ טוב יא ה
מארץ מצרים עד היום הזה יט ל
איש מארץ בנימן שמו' א ט יו
את אבותיכם מארץ מצרים יב ו
אשר לקחו מארץ פלשתים ל יו
מגנה ממטר דשא מארץ שמו' ב כג ד
בני ישראל מארץ מצרים מ"א ו א
בצאתם מארץ מצרים ח ט
בהוציאו אתם מארץ מצרים ח כא
ובא מארץ רחוקה ח מא
את אבתם מארץ מצרים ט ט
אשר העלוך מארץ מצרים יב כח
וישבו מארץ ישראל מלכ' ב ה ב
הנערה אשר מארץ ישראל ה ד
ותשב האשה מארץ פלשתים ח ג
המעלה אתם מארץ מצרים יז ז
העלה אתכם מארץ מצרים יז לו
ויאמר חזקיהו מארץ רחוקה כ יד

חושם מארץ התימני ד"ה א א מה
את עמי מארץ מצרים ד"ה ב ו ה
ובא מארץ רחוקה ו לב
אשר הוציאם מארץ מצרים ז כב
בהם בבאם מארץ מצרים כ י
הבאים מארץ ישראל ל כה
ארכה מארץ מדה איו' יא ט
פרימו מארץ תאבד תהל' כא יא
להכרית מארץ זכרם לד יז
אזכרך מארץ ירדן מב ז
ושרשך מארץ חיים נב ז
המעלך מארץ מצרים פא יא
אמת מארץ תצמח פה יב
ויכרת מארץ זכרם קט טו
ורשעים מארץ יכרתו משלי ב כב
ושמועה טובה מארץ מרחק כה כה
לאכל עניים מארץ ל יד
ביום עלתו מארץ מצרים ישע' יא יו
באים מארץ מרחק יג ה
בא מארץ נוראה כא א
מארץ כתים נגלה למו כג א
ושפלת מארץ תדברי
והיה כאוב מארץ קולך כט ד
מארץ רחקה באו לט ג
מארץ מרחק איש עצתו מו יא
ואלה מארץ סינים מט יב
וכשרש מארץ ציה נג ב
כי נגזר מארץ חיים נג ח
כי גבהו שמים מארץ נה ט
המעלה אותנו מארץ מצרים ירמי' ב ו
מארץ צפון אל הארץ ג יח
באים מארץ המרחק ד יו
וקנה הטוב מארץ מרחק ו כ
עם בא מארץ צפון ו כב
ביום הוציאי אותם מארץ מצרי' זכב ויא ד
יצאו אבותיכם מארץ מצרים ז כה
מארץ מרחקים ח יט
אפסי מארץ כנעתך י יז
ורעש גדול מארץ צפון י כב
היציאי אותם מארץ מצ־ים יא ד
ונכריתנו מארץ חיים יא יט
את בני ישראל מארץ מצרים יו יד
מארץ צפון ומכל הארצות יו טו
בני ישראל מארץ מצרים כג ז
מארץ צפנה ומכל הארצות כג ח
ואת זרעך מארץ שבים ל י
מארץ צפון לא ח

ושבו מארץ אויב לא יו
להוציאם מארץ מצרים לא לב
את ישראל מארץ מצרים לב כא
מארץ מצרים מבית עבדים לד יג
ואת זרעך מארץ שבים מו כז
גוים גדלים מארץ צפון נ ט
ופלטים מארץ בבל נ כח
s ושבר גדול מארץ נא נד
s ומלדתיך מארץ הכנעני יחזק' יו ג
להוציאם מארץ מצרים כ ו
להוציאם מארץ מצרים כ ט
ואוציאם מארץ מצרים כ י
מארץ מגוריהם אוציא אותם כ לח
מארץ אחד יצאו שניהם כא כד
ואת זנותך מארץ מצרים כג כז
ונשיא מארץ מצרים ל יג
את עמך מארץ מצרים דני' ט טו
עלותה מארץ מצרים הוש' ב יז
וכיונה מארץ אשור יא יא
יי' אלהיך מארץ מצרים יב י וינ ד
אתכם מארץ מצרים עמו' ב י
אשר העליתי מארץ מצרים ג א
העליתי מארץ מצרים ט ז
כי העלתיך מארץ מצרים מיכ' ו ד
צאתך מארץ מצרים ז טו
והכרתי מארץ טרפך נחו' ב יד
ונסו מארץ צפון זכר' ב י
מארץ מזרח ומארץ מבוא ח ז
והשבותים מארץ מצרים י י

Et ex terra. וּמֵאֶרֶץ

s ומארץ מולדתי בראשי' כד ז
מארץ מצרים ומארץ כנען מז טו
ומארץ יהודה שמו' א ל יו
ומארץ בנימן ירמ' יז כו
מכרמל ומארץ מואב מח לג
ומארץ כשדים צאו נ ח
ומארץ מבוא השמש זכר' ח ז

In terram. אַרְצָה, אָרְצָה

ללכת ארצה כנען בראשי' יא לא
ויצאו ללכת ארצה כנען
ויבאו ארצה כנען יב ה
וישתחו ארצה יח ב
וישתחו אפים ארצה יט א
ארצה הנגב כ א
וישתחו ארצה ליי' כד נב
והנה סלם מצב ארצה כח יב

וילך

וילך ארצה בני קדם כט א
אל יצחק אביו ארצה כנען לא יח
ארצה שעיר שדי אדום לב ד
וישתחו ארצה שבע פעמים לג ג
להשתחות לך ארצה לז י
ושחת ארצה לח ט
לו אפים ארצה מב ו
אל יעקב אביהם ארצה כנען מב כט
וישתחוו לו ארצה מג כו
ויורידו איש אמתחתו ארצה מד יא
ויפלו לפניו ארצה מד יד
ולכו באו ארצה כנען מה יז
ויבאו ארצה גשן מו כח
וישתחו לאפיו ארצה מח יב
וישאו אתו בניו ארצה כנען נ יג
השליכהו ארצה
וישליכהו ארצה שמו' ד ג
וישב ארצה מצרים ד כ
ותהלך אש ארצה ט כג
ומטר לא נתך ארצה ט לג
ויקד ארצה וישתחו לד ח
את הירדן ארצה כנען במד' לה י
ויפל יהושע על פניו ארצה יהוש' ה יד
ויפל על פניו ארצה ז ו
אדניהם נפל ארצה מת שופ' ג כה
ויפלו על פניהם ארצה יג כ
ועשרים אלף איש ארצה כ כא
שמנת עשר אלף איש ארצה כ כה
ותשתחו ארצה רות ב י
מכל דבריו ארצה שמו' א ג יט
דגון נפל לפניו ארצה ה ג וה ד
ובני בקר וישחטו ארצה יד לב
משערת ראשו ארצה יד מה
ויפל על פניו ארצה יז מט
ויפל לאפיו ארצה כ מא
אפים ארצה וישתחו כד ט
תשתחו אפים ארצה כה מא
אל יפל דמי ארצה כו כ
ויקד אפים ארצה וישתחו כח יד
ויפל מלא קומתו ארצה כח כ
ויפל ארצה וישתחו שמו' ב א ב
למה אכבה ארצה ב כב
השכב אותם ארצה ח ב
ובא לן ושכב ארצה יב יז
את בגדיו וישכב ארצה יג לא
ותפל על פניה ארצה יד ד
אם יפול משערת בנך ארצה יד יא
כמים הנגרים ארצה יד יד

אל פניו ארצה וישתחו יד כב
על אפיו ארצה לפני המלך יד לג
ומדוע לא הכיתו שם ארצה יח יא
וישתחו למלך לאפיו ארצה יח כח
וישפך מעיו ארצה כ י
וישתחו למלך אפיו ארצה כד כ
אפיו ארצה מלכ' א א כג
לא יפול משערתו ארצה א נב
ויגהר ארצה וישם פניו יח מב
וישתחוו לו ארצה מלכ' ב ב טו
ותשתחו ארצה ד לז
כי לא יפול מדבר ה' ארצה י י
הך ארצה יג יח
לדויד אפים ארצה ד"ה א כא כא
כי דמים רבים שפכת ארצה כב ח
יכרעו אפים ארצה ד"ה ב ז ג
ויקד יהושפט אפים ארצה כ יח
נפלים ארצה ואין פלטה כ כד
וישתחוו לה אפים ארצה נחמ' ח ו
ויפל ארצה וישתחו איו' א כ
מי פקד עליו ארצה לד יג
על פני תבל ארצה לז יב
ארצה זבולן ישע' ח כג
וישליכהו ארצה דניא' ח ז
ותפל ארצה מן הצבא ח י
ותשלך אמת ארצה ח יב
נרדמתי על פני ארצה ח יח
נרדם על פני ופני ארצה י ט
נתתי פני ארצה י טו

Et in teeram. וָאַרְצָה

וארצה נפתלי ישע' ח כג

Terra mea. אַרְצִי

הנה ארצי לפניך בראש' כ טו
אל ארצי ואל מולדתי תלך כד ד
כי אם אל ארצי במד' י ל
את ארצי בעלותי ממצרים שופ' יא יג
שלחני ואלך אל ארצי מ"א יא כא
ותטמאו את ארצי ירמ' ב ז
על חללם את ארצי טז יח
נתנו את ארצי להם יחזק' לו ה
והביאותיך על ארצי לח טז
כי גוי עלה אל ארצי יואל א ו
ואת ארצי חלקו ד ב

In terra mea. בְּאַרְצִי

להלחם בארצי שופ' יא יב
אשר שמעתי בארצי מלכ' א י ו

אשר שמעתי בארצי ד"ה ב ט ה
אשור בארצי ישע' יד כה

Et ad terram meam. וּלְאַרְצִי

אל מקומי ולארצי בראש' ל כה

Terra nostra. אַרְצֵנוּ

וכל ישבי ארצנו לאמר יהוש' ט יא
ואת מחריב ארצנו שופט' טז כד

Et terra nostra. וְאַרְצֵנוּ

וארצנו תתן יבולה תהל' פה יג

In terra nostra. בְּאַרְצֵנוּ

לשכן כבוד בארצנו תהל' פה י
וקול התור נשמע בארצנו שיר ב יב
כי יבא בארצנו מיכ' ה ד וה ה

Terra tua. אַרְצְךָ׃ אַרְצֶךָ

ושש שנים תזרע את ארצך שמו' כג י
ולא יחמד איש את ארצך לד כד
תבדיל לך בתוך ארצך דבר' יט ב
ושלשת את גבול ארצך יט ג
דם נקי בקרב ארצך יט י
לתת מטר ארצך בעתו כח יב
יתן ה' את מטר ארצך כח כד
אתה בטח בהן בכל ארצך
בכל שעריך בכל ארצך כח נב
ונתת מטר על ארצך מלכ' א ח לו
והנך מבקש ללכת אל ארצך יא כב
ונתתה מטר על ארצך ד"ה ב ו כז
רצית ה' ארצך תהל' פה ב
מלא רחב ארצך עמנו אל ישע' ח ח
כי ארצך שחת יד כ
ונתתי חשך על ארצך יחזק' לב ח
מה ארצך יונ' א ח
והכרתי ערי ארצך מיכ' ה י

Terra tua. אַרְצֵךְ

עברי ארצך כיאר ישע' כג י
לשום ארצך לשמה ירמ' ד ז
נפתחו שערי ארצך נחו' ג יג

Et terrc tua. וְאַרְצֵךְ

וארצך תבעל ישע' סב ד

In terra tua. בְּאַרְצֶךָ׃ בְּאַרְצְךָ

משכלה ועקרה בארצך שמו' כג כו
לא ישבו בארצך כג לג
ולחיה אשר בארצך ויקר' כה ז
נעברה נא בארצך במד' כ יז
אעברה בארצך כא כב

אעברה

אעברה בארצך — דבר' ב כז
בארצך אשר ה' אלהיך נתן לך — טו ז
ולאבינך בארצך — טו יא
אשר בארצך בשעריך — כד יד
אעברה נא בארצך — שופט' יא יז
נעברה נא בארצך — יא יט
שבע שנים רעב בארצך וגו'
שלשת ימים דבר בארצך — ש"ב כד יג

In terra tua. בְּאַרְצֶךָ

לא ישמע עוד חמס בארצך — ישע' ס יח

In terram tuam. לְאַרְצֶךָ

האומר אלי שוב לארצך — בראש' לב י

Terrae tuae. לְאַרְצֶךָ

הגדולה ונראות לארצך — שמו' ב ז כג

Et terrae tuae. וּלְאַרְצֶךָ

ולארצך לא יאמר עוד וגו'
ולארצך בעולה — ישע' סב ד

Ex terra tua. מֵאַרְצְךָ

לך לך מארצך — בראש' יב א
אשר תביא מארצך — דבר' כו ב

Terrae vestrae. אַרְצְכֶם

את קציר ארצכם — ויקר' יט ט וכג כב
תעבירו שופר בכל ארצכם — כה ט
והיתה ארצכם שממה — כו לג
ואת ארצכם כנחשה — כו יט
ארצכם את יבולה ועץ הארץ — כו כ
לכו אל ארצכם — במד' כב יג
ונתתי מטר ארצכם — דבר' יא יד
ומעל ארצכם — שמו' א ו ה
ארצכם שממה — ישע' א ז
ותהי ארצכם לחרבה — ירמ' מד כב

In terra vestra. בְּאַרְצְכֶם

וכי יגור אתך גר בארצכם — ויקר' יט לג
אשר הולידו בארצכם — כה מה
לא תתנו בארצכם — כו א
וישבתם לבטח בארצכם — כו ה
וחרב לא תעבר בארצכם — כו ו
מלחמה בארצכם — במד' י ט
אלהי נכר בארצכם — ירמ' ה יט

Et in terra vestra וּבְאַרְצְכֶם

ובארצכם לא תעשו — ויקר' כב כד

Sicut terra vestra. כְּאַרְצְכֶם

אל ארץ כארצכם — ישע' לו יז

Terra ejus, sua. אַרְצוֹ

וילך לו אל ארצו — שמו' יח כז
ויירש את ארצו מארנן — במד' כא כד
ויקח את כל ארצו מידו — כא כו
ואת עמו ואת כל ארצו — כא לה
ויירשו את ארצו — כא לה
ואת ארצו החל רש — דבר' ב כד
את סיחון ואת ארצו
לרשת את ארצו — ב לא
ואת כל עמו ואת ארצו — ג ב
את ארצו ואת ארץ עוג — ד מז
מלך מצרים ולכל ארצו — יא ג
ולכל עבדיו ולכל ארצו — כט א
מברכת ה' ארצו — לג יג
עבדיו ולכל ארצו — לד יא
ואת עירו ואת ארצו — יהוש' ח א
ואיש אל ארצו — מלכ' א כב לו
איש את ארצו — מלכ' ב יח לג
ובכל עם ארצו — נחמ' ט י
משחקת בתבל ארצו — משלי ח לא
ותמלא ארצו כסף וגו'
ותמלא ארצו סוסים — ישע' ב ז
ותמלא ארצו אלילים — ב ח
ואיש אל ארצו ינוסו — יג יד
אשר בזאו נהרים ארצו — יח ב
אשר בזאו נהרים ארצו — יח ז
ארצו מיד מלך אשור — לו יח
ושב אל ארצו — לז ז
וישיתו ארצו לשמה — ירמ' ב טו
עת ארצו גם הוא — כז ז
פוקד אל מלך בבל ואל ארצו — נ יח
למעוזי ארצו — דניאל יא יט
וישב ארצו ברכוש — יא כח

In terra ejus. בְּאַרְצוֹ

אשר אנכי ישב בארצו — בראש' כד לז
כי גר היית בארצו — דבר' כג ח
והפלתיו בחרב בארצו — מלכ' ב יט ז
והפלתיו בחרב בארצו — ישע' לז ז

לְאַרְצוֹ

In terram suam, terrae suae etc.

ושב לארצו והפלתיו — מלכ' ב יט ז
וישב בבשת פנים לארצו — ד"ה ב לב כא
אם לשבט אם לארצו — איו' לז יג
ושב לארצו — ישע' לז ז
ואיש לארצו — ירמ' יב טו
שב לארצו מצרים — לז ז
ואיש לארצו ינוסו — נ יו
ותלך איש לארצו — נא ט
ושב לארצו — דניאל יא כח
כשוב לארצו — הוש' י א
ויקנא ה' לארצו — יואל ב יח

מֵאַרְצוֹ

Ex terra sua, de terra ejus.

וביד חזקה יגרשם מארצו — שמו' ו א
וישלח את בני ישראל מארצו — ו יא
ושלח את בני ישראל מארצו — ז ב
ולא שלח את בני ישראל
מארצו — יא י
כי לא אתן לך מארצו — דבר' ב ט
לצאת מארצו — מלכ' ב כד ז
אבדו גוים מארצו — תהל' י יו

Et terra ejus. וּמֵאַרְצוֹ

ומארצו יצאו — יחזק' לו כ

Terra ejus. אַרְצָהּ

שרפה כל ארצה — דבר' כט כב
והיתה ארצה לזפת — ישע' לד ט
ישית את ארצה לשמה — ירמ' נ ג
ויבקקו את ארצה — נא ב
וכל ארצה תבוש — נא מז
ובכל ארצה יאנק — נא נב
תשם ארצה — יחזק' יב יט

In terram ejus. לְאַרְצָהּ

ותלך לארצה היא — מלכ' א י יג
ותלך לארצה היא — ד"ה ב ט יב

Terra eorum. אַרְצָם

לתת לך את ארצם — דבר' ד לח
אתה בא לרשת את ארצם — ט ה
נתן לך את ארצם — יט א
ונקח את ארצם — כט ז
ואת כל המלכים האלה
ואת ארצם — הוש' י מב
וירשו את ארצם — יב א
וירשתם את ארצם — כג ה
ותירשו את ארצם — כד ח
ואתנה לכם את ארצם — שופט' ו ט
דרך ארצם — מלכ' א ח מח
אשר הצילו את ארצם — מלכ' ב יח לה
את הגוים ואת ארצם — יט יז
והתפללו דרך ארצם — ד"ה ב ו לח
וארפא את ארצם — ז יד
להציל את ארצם — לב יג

ארץ

שרץ ארצם צפרדעים תהל׳ קה ל
ונתן ארצם נחלה קלה יב
ונתן ארצם לנחלה קלו כא
ורותה ארצם מדם ישע׳ לד ז
אשר הצילו את ארצם לו כ
את כל הארצות ואת ארצם לז יח
לשום ארצם לשמה ירמ׳ יח יו
כי היתה ארצם לשמה כה לח
כי ארצם מלא אשם נא ה

In terra ipsorum. **בְּאַרְצָם**

בכורי כל אשר בארצם במד׳ יח יג
בארצם לא תנחל יח כ
וישבת בארצם דבר׳ יב כט
אשר אתם יושבים בארצם כד טו
אשר אתם יושבים בארצם שופ׳ י י
אש להבות בארצם תהל׳ קה לב
ויאכל כל עשב בארצם קה לה
ויך כל בכור בארצם קה לו
בארצם משנה יירשו ישע׳ סא ז
דם נקי בארצם יואל ד יט

Et terrae illorum. **וּלְאַרְצָם**

ולארצם אשר השמיד דבר׳ לא ד

Ex terra ipsorum. **מֵאַרְצָם**

כי לא אתן לכם מארצם דבר׳ ב ה

Terrae. **אֲרָצוֹת**

ויבאו אל ארצות רבות ירמ׳ כח ה
וסביבותיה ארצות יחזק׳ ה ה
שממה בתוך ארצות כט יב
בתוך ארצות נשמות ל ז
ארצות אשר לא ידעתם לב ט

Terrae **הָאֲרָצֹת. הָאֲרָצוֹת**

את כל הארצת האל בראש׳ כו ג
את כל הארצת האל כו ד
ויהי רעב בכל הארצות מא נד
מי בכל אלהי הארצות מלכ׳ ב יח כה
לכל הארצות להחרימם יט יא
ולתפארת לכל הארצות כב ה
שם דויד בכל הארצות ד״ה א יד יז
ועל כל ממלכות הארצות כט ל
לשלמה ומכל הארצות ד״ה ב ט כח
ועבודת ממלכות הארצות יב ח
כהנים כעמי הארצות יג ט
על כל ישבי הארצות טו ה
על כל ממלכות הארצות יז י וכ כט

לכל עמי הארצות
היכול יכלו אלהי גויי הארצות לב יג
כאלהי גויי הארצות לב יז
מכל הארצות אשר לבני ישראל לד לג
מעמי הארצות עזר׳ ג ג
מעמי הארצות כתעבתיהם ט א
זרע הקדש בעמי הארצות ט ב
ביד מלכי הארצות ט ז
נדה היא בנדת עמי הארצות ט יא
ותתנם ביד עמי הארצת נחמ׳ ט ל
וכל הנבדל מעמי הארצות י כט
מי בכל אלהי הארצות ישע׳ לו כ
לכל הארצות להחרימם לז יא
את כל הארצות ואת ארצם לז יח
ומכל הארצות ירמ׳ יו טו
מכל הארצות אשר הדחתי כג ג
מארץ צפנה ומכל הארצות כג ח
נתתי את כל הארצות כז ו
מכל הארצות אשר הדחתים לב לז
בכל הארצות שמעו מ יא
מן הארצות אשר סביבותיה יחזק׳ ה ו
ואספתי אתכם מן הארצות יא יז
צבי היא לכל הארצות כ ו
צבי היא לכל הארצות כ טו
כמשפחות הארצות כ לב
וקבצתי אתכם מן הארצות כ לד
וכ מא
וקלסה לכל הארצות כב ד
והאבדתיך מן הארצות כה ז
וקבצתים מן הארצות לד יג
שתי הארצות לי תהיינה לה י
וקבצתי אתכם מכל הארצות לו כד
בכל הארצות אשר הדחתם
דניאל ט ז

In terris. **בָּאֲרָצוֹת. בַּאֲרָצוֹת**

ולזורותם בארץ תהל׳ קו כז
בהזורותיכם בארצות יחזק׳ ו ח
וכי הפיצותים בארצות וגו׳
מעט בארצות יא יו
וזריתי אותם בארצות יב טו
ולזרות אותם בארצות כ כג
וזריתיך בארצות כב טו
וזריתים בארצות כט יב
וזריתים בארצות ל כג
וזריתי אותם בארצות ל כו
ויזרו בארצות לו יט

ובא בארצות דני׳ יא מ
וישלח ידו בארצות יא מב

Et ex terris. **וּמֵאֲרָצוֹת**

ומארצות קבצם תהל׳ קז ג

Terrae. **אַרְצוֹת**

בכל ארצות ישראל ד״ה א יג יב
לכל ארצות יהודה ד״ה ב יא כג
ויתן להם ארצות גוים תהל׳ קה מד

In terris. **בְּאַרְצֹת. בְּאַרְצוֹת**

בארצת איביהם ויקר׳ כו לו
בארצת איבידם כו לט
בארצות החיים תהל׳ קיו ט

Ex terris. **מֵאַרְצוֹת**

מארצות איביהם יחזק׳ לט כז

בְּאַרְצֹתָם

Ex terris ipsarum, Per terras ipsarum.

איי הגוים בארצתם בראש׳ י ה
בארצתם בגויהם י כ
ללשנתם בארצתם י לא

ארר כל לשון ארירה ומארה שעניינו קללה.

Maledicere, exsecrari,

Et maledicum. **וְאָרוֹתִי**

פערעלוכען · פערווינשען · פלוך ברינגען ·

וארותי את ברכותיכם מלא׳ ב ב

Maledixi ei. **אָרוֹתִיהָ**

וגם ארותיה מלא׳ ב ב

Maledicentes. **אֹרְרֵי**

יקבהו ארריי יום איו׳ ג ח

Maledicentes tibi. **אֹרְרֶיךָ**

אורריך ארור בראש׳ כז כט

Et maledicentes tibi. **וְאֹרְרֶיךָ**

ואורריך ארור במד׳ כד ט

Maledictus. **אָרוּר**

ארור אתה מכל הבהמה בראש׳ ג יד
ואתה ארור אתה מן האדמה ד יא

ויאמר

ויאמר ארור כנען ט כה
ארריך ארור כז כט
ארור אפם כי עז מט ז
ארור האיש אשר יעשה דבר׳ כז טו
ארור מקלה אביו ואמו כז יו
ארור משיג גבול רעהו כז יז
ארור משגה עור בדרך כז יח
ארור מטה משפט גר כז יט
ארור שכב עם אשת אביו כז כ
ארור שכב עם כל בהמה כז כא
ארור שכב עם אחתו כז כב
ארור שכב עם חתנתו כז כג
ארור מכה רעהו בסתר כז כד
ארור לקח שחד כז כה
ארור אשר לא יקים כז כו
ארור אתה בעיר כח יו
ארור טנאך ומשארתך כח יח
ארור פרי בטנך כה יז
ארור אתה בבאך כח יט
ארור האיש לפני ה׳ יהוש׳ ו כו
ארור נתן אשה לבִנימן
שופט׳ כא יח
ארור האיש אשר יאכל לחם
שמו׳ א יד כד ויד כח
ארור האיש אשר לא ישמע ירמ׳ יא ג
ארור הגבר אשר יבטח באדם יז ה
ארור היום אשר ילדתי בו כ יד
ארור האיש אשר בשר כ טו
ארור עשה מלאכת ה׳ רמיה מח י

וְאָרוּר *Et maledictus.*

וארור אתה בשדה דבר׳ כח יז
וארור אתה בצאתך כח יט
וארור מנע חרבו ירמ׳ מח י
וארור נוכל ויש בעדרו זכר מלא׳ א יד

אֲרוּרִים *Maledicti.*

ועתה ארורים אתם יהוש׳ ט כג
ארורים הם לפני ה׳ שמו׳ א כו יט
נערת זדים ארורים תהל׳ קיט כא

אֲרוּרָה *Maledicta.*

ארורה האדמה בעבורך בראׁ׳ ג יז

הָאֲרוּרָה *Maledicta.*

את הארורה הזאת מלא׳ ב ט לד

אָרוֹר *Maledicendo.*

ארו ארור ישביה שופט׳ ה כג

אָרָה *Maledic.*

לכה נא ארה לי במד׳ כב ו
לכה ארה לי יעקב כג ז

אָרוּ. אוֹרוּ *Maledicite.*

אורו מרוז אמ׳ מלאך ה׳ שופט׳ ה כג
ארו ארור ישביה ה כג

אָאֹר *Maledicam.*

ומקללך אאר בראׁ׳ יב ג

תָּאֹר *Maledices.*

ונשיא בעמך לא תאר שמו׳ כב כז
אשר תאר יואר במד׳ כב ו
לא תא׳ את העם כב יב

נֵאָרִים *Niph. Maledicii.*

במארה אתם נארים מלא׳ ג ט

אֵרְרָהּ *Pih. Cui maledixit.*

מן האדמה אשר אררה ה׳ בראש׳ ה כט

הַמְאָרְרִים

Maledictionem inferentes.

מי המרים המאררים במד׳ ה יח
ממי המרים המאררים ה יט
המים המאררים האלה ה כב
את מי המרים המאררים
ובאו בה מים המאררים ה כד
ובאו בה המים המאררים ה כז

יוּאָר *Hoph. Maledictus erit.*

ואשר תאר יואר במד׳ כב ו

הַמְּאֵרָה *Maledictio.*

* פלוך, פערווינשונג.

המארה ואת המהומה דברי׳ כח כ
ושלחתי בכם את המארה מלא׳ ב ב

בַּמְּאֵרָה *Cum maledict.*

במארה אתם נארים מלא׳ ג ט

מְאֵרַת *Maledictio.*

מארת ה׳ בבית רשע משלי ג לג

מְאֵרוֹת *Maledictiones.*

ומעלים עיניו רב מארות משלי כח כז

ארש נסין ופירושו מבטא:

Pronunciatum.

וַאֲרֶשֶׁת *Et pronunciatum.*

* פערלאנגנן, בעגעהרען.

וארשת שפתיו תהלי׳ כא ג

ארש נסין כל לשון אריסות:

Desponsare.

אֵרַשׂ *Pih. Desponsavit.*

* פערלאבען, פערלאבט זיין.

אשר ארש אשה דבר׳ כ ז

אֵרַשְׂתִּי *Desponsavi.*

אשר ארשתי לי שמו׳ ב ג יד

וְאֵרַשְׂתִּיךְ *Et desponsavi te.*

וארשתיך לי לעולם
וארשתיך לי בצדק הושי׳ ב כא
וארשתיך לי באמונה ב כב

תְּאָרֵשׂ *Desponsabis.*

אשה תארש ואיש אחר דבר׳ כח ל

אֹרָשָׂה *Pyh. Desponsata est.*

אשר לא ארשה שמו׳ כב טו
בתולה אשר לא ארשה דבר׳ כב כח

מְאֹרָשָׂה *Desponsata*

בתולה מארשה לאיש דבר׳ כב כג

הַמְאֹרָשָׂה *Desponsata.*

את הנערה המארשה דבר׳ כב כה
צעקה הנערה המארשה כב כז

אש כל לשון אש ואשה:

Ignis, Ignitum sacrificium.

אֵשׁ *Ignis.*

* פייער, פלאממע, גלושה, גלאניץ, שיממער.

תנור עשן ולפיד אש בראש׳ טו יז
בלבת אש מתוך הסנה שמו׳ ג ב
ותהלך אש ארצה ט כג
צלי אש ומצות יב ט
כי אם צלי אש יב ח
בעמוד אש להאיר להם יג כא
בעמוד אש וענן יד כד
כי תצא אש ומצאה קצים כב ה
לא תבערו אש לה ג
אש על המזבח ויקרי׳ א ז
אש תמיד תוקד על המזבח ו ז
ותצא אש מלפני ה׳ ט כד וי ב
ויתנו בהם אש י א
ויקריבו לפני ה׳ אש זרה י א

כי יהוה בערו מכות אש יג כד
מלא המחתה גחלי אש יו יב
בהקרבם אש זרה במד׳ ג ד וכו סא
כמראה אש עד בקר ט טו
ומראה אש לילה ט יו
ותבער בם אש ה׳ יא א
כי בערה בם אש ה׳ יא ג
ובעמוד אש לילה יד יד
ותנו בהן אש יו ז
ויתנו עליהם אש יו יח
ותן עליה אש מעל המזבח יז יא
כי אש יצאה מחשבון כא כח
אש אכלה הוא דבר׳ ד כד
העבר לפניך אש אכלה ט ג
כי אש קדחה באפי לב כב
מימינו אש דת למו לג ב
תצא אש מן האטד שופט׳ ט טו
תצא אש מאבימלך וגו׳
ותצא אש מבעלי שכם ט כ
ויבער אש בלפידים טו ה
בהריחו אש ולא נודע כחו יו ט
בערו גחלי אש שמו׳ ב כב יג
ותפל אש ה׳ ותאכל מלכ׳ א יח לח
ואחר הרעש א׳ש יט יב
תרד אש מן השמים
ותרד אש מן השמים מלכ׳ ב א י
תרד אש מן השמים ותרד אש
אלהים מן השמים א יב
הנה ירדה אש מן השמים א יד
והנה רכב אש וסוסי אש ב יא
ורכב אש סביבות אלישע ו יז
ובעמוד אש לילה נחמ׳ ט יב
אש אלהים נפלה איו׳ א יו
תאכלהו אש לא נפח כ כו
ויתרם אכלה אש כב כ
ותחתיה נהפך כמו אש כח ה
כי אש היא עד אבדון תאכל לא יב
כידודי אש יתמלטו מא יא
פחים אש וגפרית תהל׳ יא ו
ברד וגחלי אש יח יג ויד יד
תשיתמו כתנור אש
ותאכלם אש כא י
חצב להבות אש כט ז
בהגיגי תבער אש לט ד
אש לפניו תאכל נ ג
כהמס דונג מפני אש סח ג
וכל הלילה באור אש עח יד
בחוריו אכלה אש עח סג

תבער כמו אש קנאתך עט ה
תבער כמו אש חמתך פט מז
אש לפניו תלך צז ג
משרתיו אש להט קד ד
אש להבות בארצם קה לב
ותבער אש בעדתם קו יח
אש וברד שלג וקיטור קמח ח
היחתה איש אש בחיקו משלי ו כז
באפס עצים תכבה אש כו כ
רשפיה רשפי אש שיר ח ו
עריכם שרפות אש ישע׳ א ז
ונגה אש להבה ד ה
לשון אש ה כד
מאכלת אש ט ד
ויהי העם כמאכלת אש ט יח
כיקוד אש י יו
אש צריך תאכלם כו יא
סופה וסערה ולהב אש כט ו
לחתות אש מיקוד ל יד
ולהב אש אוכלה ל ל
אש ועצים הרבה ל לג
רוחכם אש תאכלכם לג יא
מי יגור לנו אש אוכלה. לג יד
כי תלך במו אש מג ב
חציו שרף במו אש מד יו
הנה היו כקש אש שרפתם מז יד
קדחי אש נ יא
בקרח אש המסים
מים תבעה אש סד א
היה לשרפת אש סד י
אש יקדת כל היום סה ה
ונערתו בלהבי אש סו טו
הצית אש עליה ירמ׳ יא יו
כי אש קדחה באפי טו יד
כי אש קדחתם באפי יז ד
והצתי אש בשעריה יז כז
והצתי אש ביערה כא יד
והצתי אש מג יב
כי אש יצאה מחשבון מח מה
והצתי אש בחומת דמשק מט כז
והצתי אש בעריו נ לב
ולאמים בדי אש ויעפו נא נח
שלח אש בעצמתי איכ׳ א יג
ויצת אש בציון ד יא
בגחלי אש בערות יחזק׳ א יג
ונגה כמראה אש בית לה
ראיתי כמראה אש א כז
הצא אש אל כל בית ישראל ה ד

דמות כמראה אש
ולמטה אש ח ב
ומלא חפניך גחלי אש י ב
קח אש מבינות לגלגל י ו
אף כי אש אכלתהו טו ה
אש אכלתהו יט יב
ותצא אש ממטה בדיה יט יד
הנני מצית בך אש כא ג
לפחת עליו אש כב כ
בתוך אבני אש כח יד
מתוך אבני אש כח יו
ואוציא אש מתוכך כח יח
בתתי אש במצרים ל ח
ונתתי אש בצען ל יד
ונתתי אש במצרים ל יד
אש וגפרית אמטיר לח כב
ושלחתי אש במגוג לט ו
ובערו בהם אש לט ט
כי בנשק יבערו אש לט י
ועיניו כלפידי אש דני׳ י ו
ושלחתי אש בעריו הוש׳ ח יד
אש אכלה נאות מדבר יואל א יט
לפניו אכלה אש ב ג
להב אש אכלה כ ה
ושלחתי אש בבית חזאל עמו׳ א ד
ושלחתי אש בחומת עזה א ז
ושלחתי אש בחומת צר א י
ושלחתי אש בתימן א יב
והצתי אש בחומת רבה א יד
ושלחתי אש במואב ב ב
ושלחתי אש ביהודה ב ה
והיה בית יעקב אש עובד׳ א יח
אכלה אש בריחיך נחו׳ ג יג
שם תאכלך אש ג טו
עמים בדי אש חבק ב יג
חומת אש סביב זכר׳ ב ט
ותאכל אש בארזיך יא א
בכיור אש בעצים
וכלפיד אש בעמיר יב ו

וָאֵשׁ *Et ignis.*

ויהי ברד ואש מתלקחת שמו׳ ט כד
ואש תהיה לילה בו מ לח
ואש המזבח תוקד בו ויקר׳ ו ב
ואש יצאה מאת ה׳ במדב׳ יו לה
ואש מפיו תאכל שמו׳ ב כב ט
ואש לא ישימו וגו׳
ואש לא אשים מלכ׳ א יח כג
ואש

ואש לא תשימו יח כה
ואש אכלה אהלי שחד איו׳ טו לד
ואש מפיו תאכל תהלי׳ יח ט
ואש נשקה ביעקב עח כא
ואש להאיר לילה קה לט
ואש לא אמרה הון משלי׳ ל יו
ואש מתלקחת יחזק׳ א ד

וְאֵשׁ *Et ignis.*

נפרית ואש מאת יי׳ בראי׳ יט כד
דם ואש ותמרות עשן יואל ג ג

הָאֵשׁ *Ignis.*

ויקח בידו את האש בראש׳ כב ו
ויאמר הנה האש והעצים כב ז
ועמוד האש לילה שמו׳ יג כב
עצים על האש ויק׳ א ז
אשר על האש א ח וא יב
העצים אשר על האש א יז
אשר על האש ג ה
אשר תאכל האש ו ג
על האש מלמעלה יו יג
ונתן על האש במדב׳ ו יח
ותשקע האש יא ב
ואת האש זרה הלאה יז ב
מקדש הקדשים מן האש יח ט
וידבר יי׳ אליכם מתוך האש דברי׳ ד יב
בחרב מתוך האש ד טו
קול אלהים מדבר מתוך האש ד לג
שמעת מתוך האש ד לו
בהר מתוך האש ה ד וה כב וט י
כי יראתם מפני האש ה ה
ואת קלו שמענו מתוך האש ה כד
כי תאכלנו האש הגדלה ה כה
מדבר מתוך האש ה כו
בהר מתוך האש י ד
ואת האש הגדלה הזאת יח יו
ותעל האש מן הצור שופט׳ ו כא
ואחר האש קול דממה מ״א יט יב
ראים ברדת האש ד״ה ב ז ג
ואת עמוד האש בלילה נחמ׳ ט יט
והאבות מבערים את האש ירמ׳ ז יח
והפילו על האש כב ז
אל האש אשר אל האח
על האש אשר על האח לו כג
החשמל מתוך האש יחזק׳ א ד
והשלכת אותם אל תוך האש ה ד
אל האש אשר בינות הכרבים י ז
• אכלה האש טו ד
הדלק האש כד י
כדונג מפני האש מיכ׳ א ד

וְהָאֵשׁ *Et ignis.*

והאש על המזבח ויקר׳ ו ה
והאש ירדה מהשמים ד״ה ב ז א
והאש תאכלם יחזק׳ טו ז

מֵהָאֵשׁ *Ex igne.*

מהאש יצאו יחזק׳ טו ז

בְּאֵשׁ *In igne.*

• נפח באש פחם ישעי׳ נד טז
באש עברתי יחזק׳ כא לו
וכב כא וכב לא ולח יט
באש חלאתה כד יב
באש קנאתי דברתי לו ה
באש פלדת הרכב נחו׳ ב ג
באש קנאתי תאכל צפני׳ ג ח

בָּאֵשׁ *In igne vel ignem.*

הסנה בער באש שמו׳ ג ב
עד בקר באש תשרפו יב י
מפני אשר ירד עליו יי׳ באש יט יח
תשרף באש מחוץ למחנה כט יד
ושרפת את הנותר באש כט לד
וישרף באש לב כ
ואשליכהו באש לב כד
קלוי באש גרש כרמל ויקר׳ ב יד
ושרף אותו על עצים באש ד יב
לא תאכל באש תשרף ו כג
ביום השלישי באש ישרף ז יז
לא יאכל באש ישרף ז יט
שרף באש מחוץ למחנה ח יז וט יא
באש תשרפו ח לב
באש תשרף יג נב
באש תשרפנו יג נה יג נז
• ושרפו באש את ערתם יו כז
באש ישרף יט ו
באש ישרפו אתו ואתהן כ יד
באש תשרף כא ט
ואת כל טירתם שרפו באש לא י
• תעבירו באש לא כג
כל דבר אשר יבא באש לא כג
וכל אשר לא יבא באש לא כג
לחנתכם באש לילה דברי׳ א לג
וההר בער באש ד יא
וההר בער באש ה כג וט טו
ופסיליהם תשרפון באש ז ה
פסילי אלהיהם תשרפון באש ז כה
ואשרף אותו באש ט כא
ואשריהם תשרפון באש יב ג
ושרפו באש לאלהיהם יב לא
ושרפת באש את העיר יג יו
מעביר בנו ובתו באש יח י
והעיר שרפו באש יהוש׳ ו כד
ישרף באש אתו ואת כל ז טו
וישרפו אתם באש ז כה
תציתו את העיר באש ח ח
ויציתו את העיר באש ח יט
מרכבתיהם תשרף באש יא
מרכבתיהם שרף באש יא ט׳
ואת חצור שרף באש יא יא
ואת העיר שלחו באש שופט׳ א ח
את הצריח באש ט מט
עד פתח המגדל לשרפו באש ט נב
ביתך נשרף עליך באש יב א
ואת בית אביך באש יד טו
ואת אביה באש טו ו
כפשתים אשר בערו באש טו יד
ואת העיר שרפו באש יח כז
הערים הנמצאות שלחו באש כ מח
וישרפו אתה באש שמו׳ א ל א
והנה שרופה באש ל ג
• ואת צקלג שרפנו באש ל יד
לכו והציתוה באש
את החלקה באש שמו׳ ב יד ל
את החלקה אשר לי באש יד לא
וילכד את גזר וישרפה באש מלכ׳ א ט יו
וישרף עליו את בית המלך
באש יו יח
• האלהים אשר יענה באש יח כד
לא באש יי׳ מלכ׳ א יט יב
מבצריהם תשלח באש מלכ׳ ב ח יב
וגם את בנו העביר באש יו ג
ואת בנותיהם באש ז יז יז
שרפים את בניהם באש יז לא
והעביר את בנו באש כא ו
ואת בתו באש למלך כג י
מרכבות השמש שרף באש כג יא
כל בית גדול שרף באש כה ט
ואמר דוד וישרפו באש ד״ה א יד יב
ויענהו באש מן השמים כא כו
ויבער את בניו באש ד״ה ב כח ג
ויבשלו את הפסח באש לה יג
ושעריה נצתו באש נחמ׳ א ג וב יז
ושעריה אכלו באש ב ג וב יג

עגלות

עגלות ישרף באש תהל' מו י
באנו באש ובמים סו יב
שלחו באש מקדשך עד ז
שרפה באש כסוחה פ יז
באש יפלם קמ יא
באש יצתו ישע' לג יב
ונתן את אלהיהם באש לז יט
כי הנה יי' באש יבוא סו טו
כי באש יי' נשפט סו יז
ואת בנתיהם באש ירמ' ז לא
לשרף את בניהם באש יט ה
ושרפה באש כא י ולד ב
קלם מלך בבל באש כט כב
והציתו את העיר הזאת באש לב כט
ושרפה באש לד כב
יהויקים מלך יהודה באש לו לב
ושרפה באש לז ח
ושרפו את העיר הזאת באש לז י
לא תשרף באש לח יז
ושרפוה באש לח יח
העיר הזאת תשרף באש לח כג
שרפו הכשדים באש לט ח
בתי אלהי מצרים ישרף באש מג יג
ובנתיה באש תצתנה מט ב
ואת האגמים שרפו באש נא לב
ושעריה הגבהים באש יצתו נא נח
כל בית הגדול שרף באש נב יג
ושרפת אתם באש יחזק ה ד
ושרפו בתוך באש יו מא
בהעביר בניכם באש כ לא
ואחריתך תאכל באש כג כה
ובתיהם באש ישרפו כג מז
והיה האלהים אשר יענה באש יח כד
קרא לרב באש עמו' ז ד
וכל אתנניה ישרפו באש מיכ' א ז
והיא באש תאכל זכרי' ט ד
והבאתי את השלישית באש יג ט

וּבָאֵשׁ *Et in igne.*

ובאש שרוף ישרפו בשבת שמו' ב כג ז

וּבְאֵשׁ *Et in igne.*

ובאש קנאתו צפני' א יח

כָּאֵשׁ *Sicut ignis.*

כאש אכלת בראש ההר שמו' כד יז
כאש תבער יער תהל' פג טו
דעכו כאש קוצים קיח יב
ועל שפתיו כאש צרבת משלי יו כז

ולשונו כאש אכלת ישע' ל כז
בלבי כאש בוערת ירמ' כ ט
• כאש להבה הוש' ז ו
• כי הוא כאש מצרף מלאכ' ג ב
כאש להבה איכ' ב ג

כָּאֵשׁ *Sicut ignis.*

באש רשעה ישע' ט יז
פן תצא כאש חמתי ירמ' ד ד
פן תצא כאש חמתי כא יב
• כה דברי כאש כג כט
שפך כאש חמתו איכ' ב ד
פן יצלח כאש בית יוסף עמו' ה ו
חמתו נתכה כאש נחו' א ו

לָאֵשׁ *Igni, pro igne.*

פחם לגחלים ועצים לאש משלי כו כא
אור ישראל לאש ישע' י יז
דברי בפיך לאש ירמ' ה יד

לָאֵשׁ *Igni.*

לאש נתן לאכלה יחזק' טו ד
נתתיו לאש לאכלה טו ו
לאש תהיה לאכלה כא לז

מֵאֵשׁ *Ex igne.*

מפוח מאש תם ירמ' ו כט
אוד מצל מאש זכרי' ג ב

אִשְׁכֶם *Ignis vester.*

באור אשכם ישע' נ יא

אִשּׁוֹ *Ignis ejus.*

הראך את אשו הגדולה דברי' ד לו
ולא יגה שביב אשו איו' יח ה

וְאִשָּׁם *Et ignis eorum.*

ואשם לא תכבה ישע' סו כד

***אִשֶּׁה** *Ignitum sacrificium.*

• פייעראָפּפֿער.

אשה לייי הוא שמו' כט יח
אשה הוא לייי כט כה
לריח ניחח אשה לייי כט מא
להקטיר אשה לייי ל כ
לא תקטירו ממנו אשה לייי
ויקר' ב יא
על כל לבנתה אשה לייי ב טז
מזבח השלמים אשה לייי ג ג וג ט
לחם אשה לייי ג יא
קרבנו אשה לייי ג יד
אשה לריח ניחח ג טז

אשה לייי אשם הוא ז ה
אשר יקריב ממנה אשה לייי ז כה
לריח ניחח אשה הוא לייי ח כא
וח כח
ירצה לקרבן אשה לייי כב כז
והקרבתם אשה לייי כג ח וכג כה
בלולה בשמן אשה לייי כג יג
והקרבתם אשה לייי כג כז
הקריבו אשה לייי •
והקרבתם אשה לייי כג לו
להקריב אשה לייי כג לז
לאזכרה אשה לייי כד ז
ועשיתם אשה לייי במד' טו ג
את קרבנם אשה לייי טו כה
אשה לריח ניחח לייי יח יז
לריח ניחח אשה לייי כח ו וכט ו
ריח ניחח אשה לייי כח י
אשה עלה לייי כח יט

אִשֵּׁה *Ignitum.*

אשה ריח ניחוח לייי ויקר' א ט וב ב
אשה ריח ניחח לייי א יג וא יז
וב ב וב ט וג ה וכג יח
אשה ריח נחוח לייי במדב' טו י
וטו יג וטו יד וכח ח וכח כד
וכט יג וכט לו

הָאִשֶּׁה *Ignitum.*

ואמרתם להם זה האשה במדב' כח ג

וְאִשֶּׁה *Et ignitum.*

ואשה לא תתנו מהם ויקר' כב כב

אִשֵּׁי *Ignita.*

המזבחה על אשי יי' ויקר' ד לה
וה יב
ידיו תביאנה את אשי יי' ז ל
על אשי החלבים יביאו י טו
כי את אשי יי' לחם אלהיהם כא
לא יגש להקריב את אשי יי' כא כא
אשי יי' ונחלתו יאכלון דבר' יח א
אשי יי' אלהי ישראל יהוש' יג יד
את כל אשי בני ישראל שמו' א ב כח

מֵאִשֵּׁי *Ex ignitis.*

קדש קדשים מאשי יי' ויקר' ב ג וב י
לדרתיכם מאשי יי' ו יא
ומשחת בניו מאשי יי' ז לה
הנותרת מאשי יי' י יב
וחק בניך הוא מאשי יי' י יג
מאשי יי' חק עולם כד ט

לְאִשַּׁי *Ad ignita mea.*

את קרבני לחמי לאשי — במד' כח ב

מֵאִשַּׁי *Ad ignitis meis.*

נתתי אתה מאשי — ויקר' ו י

וְהִתְאֹשָׁשׁוּ

Et igneos (id est, viribus ferventes) vos praebete.

s אונד פייערט אייך אן. נאך אנד: ענטזינדעט פאן אִישׁ אדער אָשִׁישׁ,
ווערדעט מאננער. ערמאננעט אייך.

זכרו זאת והתאששו לד"ק — ישעי' מו ח

אשד מה שפירושו משפך ומדרון:

Effusio. dissursus aquae.

וְאֶשֶׁד *Et decursus.*

s ערגיסונג, אבהאנג, האססערשטורץ אם פוססע איינעס בערגעס.

ואשד הנחלים — במדב' כא טו

אַשְׁדֹּת, אַשְׁדּוֹת *Decursus.*

תחת אשדת הפסגה — דבר' ג יז

תחת אשדת הפסגה — ד מט

תחת אשדות הפסגה — יהוש' יב ג

וְאַשְׁדּוֹת *Et decursus.*

ואשדות הפסגה — יהוש' יג כ

וְהָאֲשֵׁדוֹת *Et decursus.*

והשפלה והאשדות — יהוש' י מ

וּבָאֲשֵׁדוֹת *Et in decursibus.*

ובערבה ובאשדות — יהוש' יב ח

אשה ופירושו יסודות:

Fundamenta.

אָשְׁיוֹתֶיהָ *Fundamenta ejus.*

s שטיטצע, גרונדפפיילער.

נפלו אשויתיה — ירמ' נ טו

אשך והוא שם לכלי התולדה:

Testis, testiculus. generationis

אָשֶׁךְ

s האָדען.

או מרוח אשך — ויקר' כא כ

אשל והוא שם אילן מה:

Nemus, arboretum.

אֶשֶׁל *Nemus.*

s טאמאריזקע, האין.

ויטע אשל בבאר שבע — בראש' כא לג

הָאֶשֶׁל *Arboreto.*

תחת האשל ברמה — שמו' א כב ו

ויקברו תחת האשל ביבשה — לא יג

אשם כל לשון אשם והשממה היה ענינו מטלה או שממה ויסתבך עם שרש שמם:

Delinquere, desolari, reum esse vel se facere.

אָשַׁם *Reum he fecit.*

s זיך פערשולדען, פערנעהען, איינע שולד אויף זיך לאדען, האבען. דיא שולד בינען, צו גרונדע געהען. אֶדע, איינזאם זיין, צערשטערט ווערדען.

אשם אשם לי"י — ויקר' ה יט

לאשר אשם לו — במד' ה ז

s וְאָשֵׁם *Delinquens, reus.*

בשגגה ואשם — ויקרא ד' כב

אשר לא תעשינה ואשם — ד כז

והוא טמא ואשם — ה ב

והוא ידע ואשם — ה ג וה ד

ואשם ונשא עונו — ה יז

והיה כי יחטא ואשם — ה כג

ויעבר ואשם — חבקו' א יא

וְאָשְׁמָה *Et rea sit.*

ואשמה הנפש ההיא — במד' ה ו

וְאָשַׁמְתָּ *Et reus fias.*

פן יקללך ואשמת — משלי ל י

אָשַׁמְתְּ *Rea es.*

אשר שפכת אשמת — יחזק' כב ד

וְאָשֵׁמוּ *Et rei fiant.*

לא תעשינה ואשמו — ויקר' ד יג

אָשׁוֹם. אָשֹׁם *Reos se faciendo.*

אשם אשם לי"י — ויקר' ה יט

ואשמו אשום — יחזק' כה יא

יֶאְשַׁם *Reus fuerit.*

והיה כי יאשם — ויקר' ה ה

אל יאשם יהודה — הוש' ד טו

וַיֶּאְשַׁם *Et reatum obiit.*

ויאשם בבעל וימת — הוש' יג א

תֶּאְשַׁם *Desolata fuerit.*

תאשם שמרון — הוש' יד א

נֶאְשָׁם *Rei erimus*

אמרו לא נאשם — ירמ' נ ז

תֶּאְשָׁמוּ *Rei eritis*

בעת תאשמו — שופט' כא כב

ולא תאשמו — ד"ה ב יט י

יֶאְשְׁמוּ. יֶאְשָׁמוּ *Rei fiunt.*

ולא יאשמו לי"י — ד"ה ב יט י

ושנאי צדיק יאשמו — תהל' לד כב

ולא יאשמו כל החוסים בו — לד כג

כל אכליו יאשמו — ירמ' ב ג

עד אשר יאשמו — הוש' ה טו

עתה יאשמו לד"ק — י ב

ולא יאשמו — זכר' יא ה

וְיֶאְשְׁמוּ

Desolabuntur, reos se statuent

ויאשמו מזבחותיכם — יחזק' ו ו

וַיֶּאְשְׁמוּ *Et desolabuntur.*

ויאשמו ישבי בה — ישעי' כד ו

ויאשמו אשום — יחזק' כה יא

נֶאְשָׁמוּ *Niph. Desolantur.*

גם עדרי הצאן נאשמו — יואל א יח

הַאֲשִׁימֵם *Hiph. Reos fac istos.*

האשימם אלהים — תהל' ה יא

כְּאָשֵׁם *Quasi reus.*

s שולדיג, שולדפערפפליכטעט. איינער דער איין שולדאָפפער דארברינגט.

הדבר הזה כאשם — שמו' ב יד יג

אֲשֵׁמִים *Rei.*

אבל אשמים אנחנו — בראש' מב כא

וַאֲשֵׁמִים *Et rei*

ואשמים איל צאן על — עזר' י יט

אָשָׁם *Delictum, reatus.*

s שולד, דיא יעמאנד אויף זיך לאדעט.
האט

האשם. דאס פערשולדעטע, דורך
אונרעכט אן זיך געבראכטע. שולד-
אפפער.

והבאת עלינו אשם בראש׳ כו י
אשם הוא אשם אשם לײ׳ ויקר׳ ה יט
אשה לײ׳ אשם היא ז ח
כבש אחד אשם יד כא
איל אשם יט כא
כי השב תשיבו לו אשם שמ׳ א ו ג
אשר השבתם לו אשם ו ח
אשר השיבו פלשתים
אשם לײ׳ ו יז
כסף אשם וכסף חטאות מלכ׳ ב יב יז
אולים יליץ אשם משלי יד ט
אם תשים אשם נפשו ישע׳ נג י
כי ארצם מלאה אשם ירמ׳ נא ה

Idem. **הָאָשָׁם**

באיל האשם ונסלח לו ויקר׳ ה יו
זאת תורת האשם ז א
ישחטו את האשם ז ב
כי כחטאת האשם הוא יד יג
ולקח הכהן מדם האשם יד יד
על דם האשם יד יז
את כבש האשם יד כד
את כבש האשם
ולקח הכהן מדם האשם יד כה
אל מקום דם האשם יד כח
באיל האשם לפני יי׳ יט כב
להשיב האשם אליו
האשם המושב לײ׳ במדב׳ ה ח
ויאמרו מה האשם שמו׳ א ו ד
את האשם ואת החטאת יחזק׳ מו כ

Et reatum **וְהָאָשָׁם**

העלה והחטאת והאשם יחזק׳ מ לט
והחטאת והאשם מב יג
והאשם המה יאכלום מד כט

Quasi reatus. **כָּאָשָׁם**

כחטאת כאשם ויקר׳ ז ז

Et quasireatus. **וְכָאָשָׁם**

כחטאת וכאשם ויקר׳ ו י

Pro reatu. **לְאָשָׁם**

בשקל הקדש לאשם ויקר׳ ה טו
בערכך לאשם אל הכהן ה יח
לאשם אל הכהן ה כה
והקריב אתו לאשם יד יב
כבש בן שנתו לאשם במד׳ ו יב

Et de reatu. **וְלָאָשָׁם**

ולאשם ולמלואים ויקר׳ ז לז

Reatum suum. **אֲשָׁמוֹ**

והביא את אשמו לײ׳ ויקר׳ ה ו
והביא את אשמו ה ז
והביא את אשמו לײ׳ ה טו
ואת אשמו יביא לײ׳ ה כה
והביא את אשמו יט כא
את אשמו בראשו במדב׳ ה ז

Reatus ipsorum. **אֲשָׁמָם**

ולכל אשמם במדב׳ יח ט

In reatibus suis. **בַּאֲשָׁמָיו**

מתהלך באשמיו תהל׳ סח כב

Delictum, Reatus. **אַשְׁמָה***

s שולד, פערשולדונג, פערגעהען.
זיך פערשולדען, שולדאפפער. דאס
אבטראגען דעם שולדאפפערס.

והשיאו אותם עון אשמה ויק׳ כב יו
כי רבה אשמה לנו ד״ה ב כח יג
כי הוא אמון הרבה אשמה לג כג

In reatu. **בְּאַשְׁמָה**

אנחנו באשמה גדלה עזר׳ ט ז

In reatum. **לְאַשְׁמָה**

אשר יעשה לאשמה בה ויקר׳ ה כו
למה יהיה לאשמה ד״ה א כא ג

Reatus. **אַשְׁמַת**

להוסיף על אשמת ישראל עזר׳ י י

In reatu. **בְּאַשְׁמַת**

הנשבעים באשמת שמרון עמו׳ ח יד

In reatum. **לְאַשְׁמַת**

יחטא לאשמת העם ויקר׳ ד ג
כי לאשמת יי׳ עלינו ד״ה ב כח יג

Reatus noster. **אַשְׁמָתֵנוּ**

על חטאתנו ועל אשמתנו ד״ה ב כח יג

Et reatus noster. **וְאַשְׁמָתֵנוּ**

ואשמתנו גדלה עזר׳ ט ו

In reatu nostro. **בְּאַשְׁמָתֵנוּ**

הננו לפניך באשמתנו עזר׳ ט טו

Et in reatu nostro. **וּבְאַשְׁמָתֵנוּ**

באשמתנו הגדלה עזר׳ ט י

Reatus sui. **אַשְׁמָתוֹ**

תננו ביום אשמתו ויק׳ ה כד

Reatum suum. **אַשְׁמָתָם**

איל צאן על אשמתם עזר׳ י יט

In reatum ipsorum. **בְּאַשְׁמָתָם**

יהודה וירושלם באשמתם ד״ה ב כד יח

Reatus. **אַשְׁמוֹת**

עמכם אשמות ד״ה ב כח י

Et reatus mei. **וְאַשְׁמוֹתַי**

ואשמותי ממך לא נכחדו תהל׳ סט ו

אשף הוא יפרד לשלשה חלקים:

Significata ejus tria sunt.

א מה פירושו חוזה או רופא:

I. Astrologus

Astrologos. **הָאַשָּׁפִים***

s שטערנדייטער. נאך אנדר: בעשווארער. שלאנגען- אונד שקארפיאנען-בע-שווערער.

החרטמים האשפים דניאל א כ

Et astrologos. **וְלָאַשָּׁפִים**

ולאשפים ולמכשפים דניאל ב ב

ב שם אשפה ופירושו דמן:

II. Stercus, Sterquilinium

הָאַשְׁפֹּת, הָאַשְׁפּוֹת*

Sterquilinia.

s קאטה, מיסטהויפען. נאך אנדר: פאם שטאממווארט שפה.

ואל שער האשפת נחמ׳ ב יג
ואת שער האשפות החזיק ג יד
לשער האשפת יב לא

Sterquilinia **הַשְׁפוֹת**

עד שער השפות נחמ׳ ג יג

E sterquiliniis. **מֵאַשְׁפֹּת**

מאשפת ירים אביון תהל׳ קיג ז

Et e sterquiliniis. **וּמֵאַשְׁפֹּת**

מאשפת ירים אביון שמו׳ א ב ח

Stersora. **אַשְׁפַּתּוֹת**

הבכו אשפתות איכ׳ ד ה

עליו

ג מה שהוא שם כלי לשים בו החצים :

III. Pharetra.

Pharetra. **אַשְׁפָּה**

s קאָכער· פֿײלע·

עליו תרנה אשפה איו לט כג
ועילם נשא אשפה ישע' כב ו

Pharetra ejus. **אַשְׁפָּתוֹ**

אשר מלא את אשפתו מהם תהל' קכז ה
אשפתו כקבר פתוח ירמ' ה יו
בני אשפתו איכ' ג יג

In Pharetra sua. **בְּאַשְׁפָּתוֹ**

באשפתו הסתירני ישע' מט ב

אשר תרכיבה סעפותיו אך להתדמותם במבטא ולשתופם במובן לא יתחלקו אינה רק ארבעה לחסים :

Significata ejus quatuor sunt.

א מה שהוא יורה זולתי מלת הקשר ולכן יפקד מוסבה :

I. Pronomen* אֲשֶׁר, *ejus locus hic deficit.

s פּראָנאָמען רעלאַט׃ װעלכער· װעלכע· װעלכעס· אלס קאָניונקט׃ רעלאַט׃ ליפּט עס פֿאָרט אין אַללען בעדײטונגען פֿאַראַללעל מיט כִּי· דאָס· אויך דאַס· װײל דענן· װענן; אַלס· דאַ; יאַ· יאַ זאָגאַר· אין פֿערבינדונג מיט שָׁם װאָזעלבסט· װאָהער· װאָהין **בַּאֲשֶׁר** װאָ· אַללװאָ. **כַּאֲשֶׁר** װיא װעלכער· װיא· זאָװיא· **מֵאֲשֶׁר** פֿאָן װאָ· אַלס דאָס· דעסװעגען װײל.

ב מה שהוא שם אילן היה נעבד אז זולתו :

II. Lucus.

Lucus. **אֲשֵׁרָה. אֲשֵׁירָה**

s האַין· דער אײנער גאָטטהײט געװײ־ לינטע װאַלד. נאָך געזעניוס· גליקקס־ גאָטטין· ד: איזט דאס האָלצערנע בילד דער הײדנישען גאָטטין ·אַסטאַרטע· דיא אלס דער גליקקסשטערן װענוס (**אשרה** פֿאָן **אשר** גליקליך זײן) הערעס.

לא תטע לך אשרה דבר' יו כא
ויעשו אשירה מלכ' ב יז יו
ויעשו אשרה כא ג
הדק לעפר ושרף אשרה כג טו

Lucus. **הָאֲשֵׁרָה**

ואת האשרה אשר עליו שופט' ו כה
בעצי האשרה אשר תכרת ו כו
וכי כרת האשרה אשר עליו ו ל
ויעש אחאב את האשרה מלכ' א יו לג
ונביאי האשרה ארבע מאות יח יט
וגם האשרה עמדה מלכ' ב יג ו
וכרת את האשרה יח ד
וישם את פסל האשרה כא ז
ויצא את האשרה מבית יי כג ו

Et lucus. **וְהָאֲשֵׁרָה**

והאשרה אשר עליו שופט' ו כח

Ad lucum. **לָאֲשֵׁרָה**

עשתה מפלצת לאשרה מלכ' א טו יג
עשתה לאשרה מפלצת ד"ה ב טו יו

Luco. **לָאֲשֵׁרָה**

בתים לאשרה מלכ' ב כג ז

Et luco. **וְלָאֲשֵׁרָה**

ולאשרה ולכל צבא מלכ' ב כג ד

Luci. **אֲשֵׁרִים**

לא יקמו אשרים ישע' כז ט

Et luci. **וַאֲשֵׁרִים**

במות ומצבות ואשרים מלכ' א יד כג
מצבות ואשרים מלכ' ב יז י

Luci **הָאֲשֵׁרִים**

וכרת את האשרים מלכ' ב כג יד
וינדע את האשרים ד"ה ב יד ב
את הבמות ואת האשרים יז ו
ויעבדו את האשרים כד יח
וינדעו האשרים לא א
והעמיד האשרים והפסילים לג יט
ואת האשרים והפסילים כתת לד ז

Et luci. **וְהָאֲשֵׁרִים**

והאשרים והפסילים ד"ה ב לד ג ולד ד
והאשרים והחמנים ישע' יז ח

Lucos. **אֲשֵׁרוֹת**

ויעש אשרות ד"ה ב לג ג

Lucos. **הָאֲשֵׁרוֹת**

הבעלים ואת האשרות שופט' ג ז
כי בערת האשרות ד"ה ב יט ג

Lucos tuos. **אֲשֵׁירֶיךָ**

ונתשתי אשיריך מיכ' ה יד

Lucus ejus. **אֲשֵׁרָיו**

ואת אשריו תכרתון שמו' לד יג

Lucos ipsorum **אֲשֵׁרֵיהֶם**

את אשריהם מכעסים מלכ' א יד טו

Et luc ipsor. **וַאֲשֵׁירֵהֶם**

ואשירהם תגדעון דבר' ז ה
ואשריהם תשרפון באש יב ג
ואשריהם על עץ רענן ירמ' יז ב

Buxus **אֲשׁוּרִים**

s בוקסבײמע· נאָך אנד: אײנע אַרט צעדערן· שערבין־ צעדער·

בת אשורים מאיי כתים יחזק' כז ו

Buxus. **וּתְאַשּׁוּר**

תדהר ותאשור ישע' מא יט וס יג

ג כל מה שפירושו הליכה או אושר או הברכה או מלעדים ונתיבים או רגלים או דרכים כי כלם קרובים במבטא ויתערבו בשתוף מובניהם :

III. Incedere, Dirigere, Beatum praedicare.

Et incedite **וְאִשְׁרוּ**

s גערעדע זײן: גערעדע אײנהערגעהען· װאַנדעלן· שרײטען· גערעדע לײטען· פֿידרען· לײטען· גליקקליך זײן· גליקק־ ליך פּרײזען· גליקקועליג.

ואשרו בדרך בינה משלי ט ו

וְאִשְּׁרוּ

Pih. Beatos praedicaunt.

ואשרו אתכם כל הגוים מלא' ג יב

אִשְּׁרוּנִי

Beatum praedicabunt me.

באשרי כי אשרוני בנות ברא' ל יג

Felices praedicantes. **מְאַשְּׁרִים**

אנחנו מאשרים זדים מלא' ג טו

ויהיו

מְאַשְּׁרֵי *Beatificantes, Duces.*

ויהו מאשרי העם ישע׳ ט יז

מְאַשְּׁרֶיךָ

Beatificantes te, qui dicunt te.

מאשריך מתעים ישע׳ ג יב

וְאַשֵּׁר *Et dirige.*

ואשר בדרך לבך משלי כג יט

תְּאַשֵּׁר *Incendes.*

ואל תאשר בדרך רעים משלי ד יד

וַתְּאַשְּׁרֵנִי

Beatum praedicabit me.

כי אזן שמעה ותאשרני איו׳ כט א

יְאַשְּׁרֻהוּ

Beatum praedicabunt eum

כל גוים יאשרהו תהל׳ עב יז

וַיְאַשְּׁרוּהָ *Beatam praed. eam.*

קמו בניה ויאשרוה משלי לא כח

רא ה בנות ויאשרוה שיר ו ט

מְאֻשָּׁר *Pyh. Beatus.*

ותמכיה מאשר משלי ג יח

וּמְאֻשָּׁרָיו *Et beatificati ejus.*

ומאשריו מבלעים ישע׳ ט טו

יְאֻשַּׁר *Beatus reddetur.*

יאשר בארץ תהל׳ מא ג

אַשְׁרֵי* *Beatitudines, Beatus.*

s גליקקי, גליקק זעליגי, הייל.

אשרי אנשיך

אשרי עבדיך אלה מלכ׳ א י ח

אשרי אנשיך אלה ד״ה ב ט ז

אשרי אנוש יוכיחנו אלוה איו׳ ה יז

אשרי האיש אשר לא הלך תהל׳ א א

אשרי כל חוסי בו ב יב

אשרי נשוי פשע לב א

אשרי אדם לב ב

אשרי הגוי לג יב

אשרי הגבר לד ט

אשרי הגבר אשר שם מ ה

אשרי משכיל אל דל מא ב

אשרי תבחר ותקרב סה ה

אשרי יושבי ביתך פד ה

אשרי אדם עז לו בך פד ו

אשרי אדם בטח בך פד יג

אשרי העם ידעי תרועה פט יז

אשרי הגבר אשרי תיסרנו יה צד יב

אשרי שמרי משפט קו ג

אשרי איש ירא את יי׳ קיב א

אשרי תמימי דרך קיט א

אשרי נצרי עדתיו קיט ב

אשרי הגבר אשר מלא קכז ה

אשרי כל ירא יי׳ קכח א

אשרי שישלם לך קלז ח

אשרי שיאחז ונפץ קלז ט

אשרי העם שככה לו

אשרי העם שיי׳ אלהיו קמד טו

אשרי שאל יעקב בעזרו קמו ה

אשרי אדם מצא חכמה משלי ג יג

אשרי אדם שמע לי ח לד

אשרי בניו אחריו כ ז

אשרי אדם מפחד תמיד כח יד

אשרי כל חוכי לו ישע׳ ל יח

אשרי אנוש יעשה זאת נו ב

אשרי המחכה ויגיע דניאל יב יב

וְאַשְׁרֵי *Et beati.*

ואשרי עבדיך ד״ה ב ט ז

ואשרי דרכי ישמרו משלי ח לב

אַשְׁרֶיךָ *Beatus tu.*

אשריך ישראל מי כמוך דבר׳ לג כט

אשריך וטוב לך תהל׳ קכח ב

אַשְׁרֵיךְ *Beata tu.*

אשריך ארץ קהל׳ י יז

אַשְׁרֵיכֶם *Beati vos.*

אשריכם זרעי על כל מים ישע׳ לב כ

אַשְׁרָיו *Beati ipsi.*

ומחונן עניים אשריו משלי יד כא

ובוטח ביי׳ אשריו יו כ

אַשְׁרֵהוּ *Beatus ipse.*

ושמר תורה אשרהו משלי כט יח

בְּאָשְׁרִי *In beatitudine mea.*

באשרי כי אשרוני בראש׳ ל יג

אָשּׁוּר* *Tritus ex incessu.*

s נעבאהנט, לאנד שטראססע.

על דרך אשור הוש׳ יג ז

בַּאֲשֻׁרוֹ *Gressum ejus.*

s גאנג, שריטט.

באשרו אחזה רגלי איו׳ כג יא

לַאֲשֻׁרוֹ *Ad gressum suum.*

וערום יבין לאשרו משלי יד ט

אֲשׁוּרַי *Gressus mei*

תמוך אשרי במעגלותיך תהל׳ יז ה

אֲשֻׁרָי *Gressus mei.*

כונן אשרי תהל׳ מ ג

כאין שפכה אשרי עג ב

אַשֻּׁרֵנוּ. אֲשֻׁרֵנוּ *Gressus nostri.*

s אשרינו עתה סבבוני תהל׳ יז יא

ותט אשרנו מני ארחך מד יט

אֲשֻׁרָיו *Gressus ejus.*

לא תמעד אשריו תהל׳ לז לא

אַשֻּׁרִי *Gressus meus.*

אם תטה אשרי מני הדרך איו׳ לא ז

ד זה שפירושו הבטה :

IV. Contemplari.

אָשׁוּר *Contemplatus sum.*

s לויערן, שויען. נאך אנד : פָאם שטאממוואָרט שור.

על דרך אשור הוש׳ יג ז

אשש לו שני פנים :

Significata ejus duo sunt.

א זה שהוא שם כלי :

I. Lagena.

וַאֲשִׁישָׁה* *Et lagena*

s גלאס, פלַאשע. נאך אנד : ראָזינענ־קוכען.

ואשישה אחת שמו׳ ב ו יט

ואשפר ואשישה ד״ה א יו ג

בָּאֲשִׁישׁוֹת *Lagenis.*

סמכוני באשישות שיר ב ה

אֲשִׁישֵׁי *Lagenae.*

אשישי ענבים הוש׳ ג א

ב זה שפירושו חזק ועז :

II. Fundamenta valida.

לַאֲשִׁישֵׁי* *Super fundamenta.*

s גרונדפעסטע, נאך אנד : טרויבען.

לאשישי קיר חרשת ישע׳ יו ז

זכרו

וְהִתְאֹשָׁשׁוּ
Hitp. Et fortes estote.
זכרו זאת והתאששו ישע' מו ח

את לו שני פנים :

Significata ejus duo sunt.

א מה שהוא מלת הקשר לו כמוי לאולתי ויפקד מושבה כי לא תורה ענין עומד בעצמו :

I. אֵת Vox indeclinabilis cujus locus deficit.

s איינ : הינווייזענדעס פראָנאָמען, דיעזער, דערזעלבע, געוועהנליך נור אין פערבינדונג מיט איינעם נאָמען אָדער פראָנאָמען. אָפט אלס נאכ־ דרוקקלאָזער אויסדרוקק. אים שפראכ־ געברויך צייכען דעס דעטערמינירטען אקוזאטיפס געוואָרדען. אלס פראָ־ פּאָזיטאָן : נאהעבייא, בייא, נעבען, מיט. מֵאת. פאָן.

אתה כמוי לנכח.

Pronomen secunde personae.

דוא, ווייבל : את. אתם איהר, ווייבל : אתן אתנה.

ב מה שפירושו מלת בלשון משנה :

II. Ligo, Marra.

Ligonem suum. אִתּוֹ*
s האקקע, זיכעל.
את מחרשתו ואת אתו שמו' א יג כ
In ligones. לְאִתִּים
וכתתו חרבותם לאתים ישע' ב ד
וכתתו חרבתיהם לאתים מיכ' ד ג
Et pro ligonibus. וְלָאֵתִים
למחרשות ולאתים שמו' א יג כא
Ligones vestros. אִתֵּיכֶם
כתו אתכם לחרבות יואל ד י

אתה כל ענינו ביאה ועמו מה שפירושו לגרת למה שתובא מרחוק :

Venire, accedere.

Advenit. אָתָה
s קאָממען, איינטרעפפען, דאס קינפ־ טיגע, בעטרעפפען, פאָראיבערגעהען, ברינגען.
אתא בקר וגו' ישע' כא יב
Et advenit. וְאָתָה
ואתה מרבבת קדש דבר' לג ב
Accedimus. אָתָנוּ
אתנו לך כי אתה ה' אלהינו ירמ' ג כב
Et eventura. וְאֹתִיּוֹת
ואתיות אשר תבאנה ישע' מד ז
Obventura. הָאֹתִיּוֹת
הגידו האתיות לאחור ישע' מא כג
האותיות שאלוני מה יא
Venite. אֵתָיוּ
שובו אתיו ישע' כא יב
אתיו לאכל נו ט
אתיו אקחה יין נו יב
Venite. הֵתָיוּ
התיו מים ישע' כא יד
התיו לאכלה ירמ' יב ט
Veniet. יֶאֱתֶה
מצפון זהב יאתה איו' לז כב
ואידיכם כסופה יאתה משלי א כז
Et venit. וַיֵּתֵא
ויתא ראשי עם דבר' לג כא
Et veniet. וַיֵּאת
העירותי מצפון ויאת ישע' מא כה
Evenit mihi. וַיֶּאֱתָיֵנִי
פחד פחדתי ויאתיני איו' ג כה
Evenit. תֶּאֱתֶה
עדיך תאתה ובאה מיכה ד ח
Advenient. יֶאֱתָיוּ
כי שנות מספר יאתיו איו' יו כב
כפרץ רחב יאתיו ל יד
יאתיו השמנים תהל' סח לב
Et adveniunt. וַיֶּאֱתָיוּן
קרבו ויאתיון ישע' מא ה

Signa venturorum. אוֹתוֹת
ספר אותות בדים לד"ק ישע' מד כה
Ingressus. הָאִיתוֹן*
s איינגאנג.
השער האיתון יחזק' מ טו

אתן כל שהוא שם לנקבת החמור :

Asinus, asina.

Asinus. הָאָתוֹן*
s עזעלין.
ותרא האתון את מלאך ה' וגו' ותט האתון
ויך בלעם את האתון במד' כב כג
ותרא האתון את מלאך ה' כב כה
ותרא האתון
ויך בלעם את האתון במקל כב כז
ויפתח ה' את פי האתון כב כח
ותאמר האתון אל בלעם כב ל
ותראני האתון ותט לפני כב לג
ותחבש האתון ותאמר מלכ' ב ד כד
Asinae. לָאָתוֹן
ויאמר בלעם לאתון במד' כב כט
Asina tua. אֲתֹנְךָ
הלוא אנכי אתנך במד' כב ל
את אתנך זה שלש רגלים כב לב
Asinae suae, etc. אֲתֹנוֹ
ולשרקה בני אתנוברא' מט יא
ויחבש את אתנו במד' כב כא
והוא רוכב על אתנו כב כב
Asinae. אֲתֹנֹת. אֲתֹנוֹת
אתנת עשרים ברא' לב טז
ועשר אתנת נשאת בר מה כג
רכבי אתנות צחרות שופט' ה י
וחמש מאות אתונות איו' א ג
ואלף אתונות מב יב
עיר בן אתנות זכר' ט ט
Et asinae. וַאֲתֹנֹת
ועבדים ושפחות ואתנת ברא' יב י
Asinae. הָאֲתֹנֹת. הָאֲתוֹנוֹת
ותאבדנה האתנות לקיש וגו'
לך בקש את האתנת שמו' א ט ג
פן יחדל אבי מן האתנות ט ה

נמצאו האתנות וגו' ׳
את דברי האתנות י ב
ויאמר לבקש את האתנות י׳ יד
כי נמצאו האתנות י יו
ואחת האתנות מלכ' ב ד כב
ועל האתנות יחדיהו ד"ה א כז ל

וְהָאֲתֹנוֹת *Et asinae.*

והאתנות רעות איו' א יד

וְלַאֲתֹנוֹת *Et quoad asinas.*

ולאתנות האבדות שמו' א ט כ

ואשר הם מיותר משלש אותיות.

ונרלאס סס הקדש אדני כי יפקד מוסדו אלנ ונלת אדן [כי נסמט].

אדני ש"ז וכנוי הקדש.

אֲדֹנָי

Dominus de Deo.

הערר׳ אויסשליעכליך פאָן גאָטט נעברויכט׳

אדני אם נא מצאתי חן בראׄ יח ג
אל נא אדני יט יח
הואלתי לדבר אל אדני יח כז ולא
אדני הגוי גם צדיק תהרג כ ד
כי אדני לא איש דברים ד י
ויאמר בי אדני שלח שמות ד יג
אדני למה הרעתה ה כב
מקדש אדני כוננו ידיך טו יז
מצאתי חן בעיניך אדני לד ט
ילך נא אדני בקרבנו לד ט
יגדל נא כח אדני במדב' יד יז
בי אדני מה אמר יהוש' ז ח
ויאמר אליו בי אדני שופ' ו טו
בי אדוני איש האלהים יג ח
וייטב הדבר בעיני אדני מלכ' א ג י
ויתן אדני ביד המלך כב ו
מלאכיך חרפת אדני מלכ' ב יט כג
ושפח אדני קדקד ישע' ג יז
ביום ההוא יסיר אדני ג יח
אם רחץ אדני ד ד
ואראה את אדני ו א
ואשמע את קול אדני ו ח
ואמר עד מתי אדני ו יא
יתן אדני הוא לכם ז יד

ביום ההוא יגלח אדני ז כ
הנה אדני מעלה עליהם ח ז
דבר שלח אדני ביעקב ט ז
על בחוריו לא ישמח אדני ט טז
והיה כי יבצע אדני י יב
ביום ההוא יוסיף אדני יא יא
כה אמר אלי אדני לך כא ו
אריה על מצפה אדני כא ח
כי כה אמר אדני אלי כא טז
ויאמר אדני יען כי נגש כט יג
ונתן אדני לכם לחם צר ל כ
ביד עבדיך חרפת אדני לז כד
אדני אליהם יחיו לח טז
לא יתכן דרך אדני יחז' יח כה כט לג יז כו
ה' אלהי צבאות אדני עמוס ה טז
הראני והנה אדני נצב ז ז
ויאמר אדני הנני שם ז ח
ראיתי את אדני נצב ט א
אדני מהיכל קדשו מיכ' א ב
הנה אדני יורשנה זכר' ט ד
אדני ילעג למו תהל' ב ד
ואל אדני אתחנן ל ט
אדני כמה תראה לה יז
אדני אל תרחק ממני לה כב
אדני ישחק לו כי ראה לז יג
אדני נגדך כל תאותי לח י
תענה אדני אלהי לח טז
אדני תשועתי לח כג
ועתה מה קויתי אדני לט ח
אדני יחשב לי מ יח
עורה למה תישן אדני מד כד
אדני שפתי תפתח נא יז
אדני בסמכי נפשי נד ו
אדני פלג לשונם נה י
אודך בעמים אדני נז י
מגננו אדני נט יב
ולך אדני חסד סב יב
לא ישמע אדני סו יח
אדני יתן אמר סח יב
אדני בם סיני בקדש סח יח
ברוך אדני יום יום סח כ
אמר אדני מבשן סח כג
ברכו אלהים אדני סח כז
זמרו אדני סלה סח לג
כחלום מהקיץ אדני עג כ
ביום צרתי אדני עז ג
הלעולמים יזנח אדני עז ח
ויקץ כישן אדני עח סה

אשר חרפוך אדני עט יב
הנני אדני כי אליך אקרא פו ג
כי אליך אדני נפשי פו ד
אתה אדני טוב וסלח פו ה
אין כמוך באלהים אדני פו ח
וישתחוו לפניך אדני פו ט
אודך אדני אלהי פו יב
ואתה אדני אל רחום פו טו
חסדיך הראשנים אדני פט נ
זכר אדני חרפת עבדיך פט נא
אדני מעון אתה צ א
אדני על ימינך קי ה
אדני שמעה בקולי קל ב
אדני מי יעמד קל ג
ויתן אדני בידי דניאל א ב
אל אדני האלהים ט ג
אנא אדני האל הגדול ט ד
לך אדני הצדקה ט ז
ועתה אדני אלהינו ט טו
אדני ככל צדקתיך ט טז
השמם למען אדני ט יז
אדני שמעה ט יט
אדני סלחה ט יט
אדני הקשיבה ט יט
נתנני אדני בידי איכה א יד
כל אבירי אדני בקרבי א טו
גת דרך אדני א טו
איכה יעיב באפו אדני ב א
בלע אדני ולא חמל ב ב
היה אדני כאויב ב ה
זנח אדני מזבחו ב ז
צעק לבם אל אדני ב יח
נכח פני אדני ב יט
במקדש אדני כהן ונביא ב כ
לא יזנח לעולם אדני ג לא
בריבי אדני לא ראה ג טו
אדני לא צוה ג לז
רבת אדני ריבי נפשי ג נח
אדני תהי נא אזנך נחמ' א יא
והנולד מהם בעצת אדני עזר' י ג
את אדני הגדול נחמ' ד ח
הן יראת אדני היא איו' כח כח

וַאדֹנָי *Et Dominus.*

ואדני שכחני ישע' מט יד
אלהי ואדני לריבי תהל' לה כג

לַאדֹנָי *Domino.*

אל נא יחר לאדני בראׄ יח ל ול ב

חוק ואמץ לאדני — ישעי' כח כ
הבה משחת לאדני — מלאכי א יד
לאדני אלהינו הרחמים — דניא' ט ט
יספר לאדני לדור — תהלי' כב לא
נפשי לאדני משמרים — קל ו

אבנט והוא אזור המכנסים :

Balteus.

Balteus. **אַבְנֵט**

• גירטעל.

וחגרת אתם אבנט — שמו' כט ט
ויחגר אתם אבנט — ויקר' ח יג

Et balteus. **וְאַבְנֵט**

מצנפת ואבנט — שמו' כח ה
ואבנט תעשה מעשה רקם — כח לט

Balteum. **הָאַבְנֵט**

ואת האבנט שש משזר — שמו' לט כט

Balteo. **בָּאַבְנֵט**

ויחגר אתו באבנט — ויקר' ח ז

Et balteo. **וּבְאַבְנֵט**

ובאבנט בד יחגר — ויקר' יו ד

Et balteus tuus. **וְאַבְנֵטְךָ**

ואבנטך אחזקנו — ישע' כב כא

Baltei. **אַבְנֵטִים**

ועשית להם אבנטים — שמו' כח מ

אגרטלי ופירושו כלי למים :

Pelvis, pollubrum.

• בעקקען. צוזאממענגעזעטצט **אגר** אונד **טלה** אָדער **טַל**, בעקקען צום איינפאנגען דעם בלוטעס אָדער דעס רעגענוואססערס.

Pelves. **אֲגַרְטְלֵי**

אגרטלי זהב שלשים
אגרטלי כסף אלף — עזר' א ט

אדרכן ופירושו מטבע מה :

Drachma.

• דיא דראכמע, איינע גריכישע מינצע. נאך אנד: דאריקען, איינע פערזישע גאלדמינצע פאן $1\frac{1}{2}$ דוקאטען.

Et drachmae. **וַאֲדַרְכֹּנִים**

ואדרכנים רבו — ד"ה א כט ז

Ad drachmas. **לַאֲדַרְכֹּנִים**

לאדרכנים אלף — עזר' ח כז

אחשדרפנים פירושו שרים:

Satrapae.

• זאטראפען, פערזישע שטאדטהאלטער, וועלכע דיא בירגערליכע אונד מיליטארגעוואלט איבער מעהרערע קליינע פראווינצען האטטען, דערען יעדער איין אונטערשטאדטהאלטער **פֶּחָה** פאר־שטאנד.

Satrapae. **הָאֲחַשְׁדַּרְפְּנִים**

ואל האחשדרפנים — אסת' ח ט

Et satrapae. **וְהָאֲחַשְׁדַּרְפְּנִים**

והאחשדרפנים והפחות — אסת' ט ג

Satrapae. **אֲחַשְׁדַּרְפְּנֵי**

אל אחשדרפני המלך — אסת' ג יב

Satrapis. **לַאֲחַשְׁדַּרְפְּנֵי**

לאחשדרפני המלך — עזר' ח לו

אחשתרנים והם בהמות גדולות וכבדות :

Cameli, dromades.

הָאֲחַשְׁתְּרָנִים

• דראמעדארע, נאך אנד: מויל־טהיערע, וויא אויס דעם צוזאטצע זאהנע דער שטוטען, דייטליך הערפארגעהט.

רכבי הרכש האחשתרנים
אסת' ח י וח יד

אלגביש והוא אבני הברד הגדולות :

Grando immanis.

Grandinis. **אֶלְגָּבִישׁ**

• האגעל, צוזאממענגעזעטצט אויס **גָּבִישׁ** איים אונד קריסטאלל אונד **אֵל**.

אבני אלגביש תפלנה — יחזק' יג יא
ואבני אלגביש בחמה לכלה — יג יג
ואבני אלגביש — לח כב

אראל ופירושו מלאך או חזק :

Ariel, angelus, legatus.

אֲרִיאֵל. אֲרִאֵל

• אריעל, ענגעל, געזאנדטער. נאך אנד: לאווע גאטטעס, העלדען; דא־הער פאן יערוזאלעם אלס איינער העלדענשטאדט, דיא אונבעזיעגליך זיין ווירד, אונד צוגלייך וועגען דעם דא־זעלבזט בעפינדליכען אלטארס דיעזעס נאמענס.

את שני אראל מואב — שמו' ב כג כ
את שני אריאל מואב — ד"ה א יא כב
• הוי אריאל אריאל — ישע' כט א

לַאֲרִיאֵל

והציקות לאריאל — ישעי' כט ב

כַּאֲרִיאֵל

והיתה לי כאריאל — ישעי' כט ב

Legatorum. **אֶרְאֶלָּם**

הן אראלם צעקו — ישעי' לג ז

ארגז ופירושו תיבה :

Arca, capsa.

Capsa. **הָאַרְגַּז**

• קאסטען, קיסטע.

ואת הארגז ואת — שמו' א ו יא
ואת הארגז אשר — ו טו

In capsa. **בָּאַרְגַּז**

תשימו בארגז מצדו — שמו' א ו ח

ארגמן והוא שם הצבע האדום הנקרא כרמז ושמו ארגון כי הוי"ו תמורת מם :

Purpura.

Purpura. **אַרְגָּמָן**

• ראטהער פורפור, אונד דאס דאמיט געפארבטע.

בגד ארגמן — במד' ד יג
מרכבו ארגמן — שירי' ג י
בנפך ארגמן — יחזק' כז יו

Et purpura. **וְאַרְגָּמָן**

שש משזר ותכלת וארגמן — שמו' כו א
תכלת

תכלת וארגמן ותולעת שני כו לא
וכו לו וכו יו וכה ו וכח ח וכח טו
לה כג ולו לה ולו לה יח ולט ב ולט ח
תכלת וארגמן ותולעת שני כח לג
ולט ה ולט כד
• ותכלת וארגמן לה ו ולו ח ולט כט
תכלת וארגמן וכרמיל ד״ה ב ג יד
וארגמן על גלילי כסף אסת׳ א ו
ותכריך בוץ וארגמן ח טו
שש וארגמן לבושה משלי לא כב
תכלת וארגמן לבושם ירמ׳ י ט
וארגמן מאי אלישה יחזק׳ כו ז

Purpura. **הָאַרְגָּמָן**

ואת התכלת ואת הארגמן שמו׳ כח ו
את התכלת ואת הארגמן לה כה
ובתוך הארגמן לט ג
ובגדי הארגמן שופט׳ ח כו

Et purpura. **וְהָאַרְגָּמָן**

ומן התכלת והארגמן שמו׳ לט א

In purpura. **בָּאַרְגָּמָן**

בארגמן ובתכלת ובבוץ ד״ה ב ב יג

Et in purpura. **וּבָאַרְגָּמָן**

ורוקם בתכלת ובארגמן שמו׳ לה לה
ולח כג

Sicut purpura. **כָּאַרְגָּמָן**

ודלת ראשך כארגמן שיר׳ ז ו

Et in purpura. **וּבָאַרְגְּוָן**

ובארגון וכרמיל ותכלת ד״ה ב ב ו

שרשי אות הבית

באר שתים המה פתרוניו.

Significata ejus duo sunt.

א מה שעניינו פירוש:

I. Declarare.

Pih. Declaravit. **בֵּאֵר**

• ערלייטערן, ערקלארען, קלאר בעצייכנען.

הואיל משה באר דברי׳ א ה

Declarando. **בָּאֵר**

באר היטב דברי׳ כז ח

Et declarando clare. **וּבָאֵר**

ובאר על הלחות חבק׳ ב ב

ב מה שפירושו בור:

II. Puteus.

Puteus. **בְּאֵר**

• ברונגען, גרובע.

באר לחי ראי בראי׳ יו יד
ותרא באר מים כא יט
על אדות באר המים כא כה
מחוץ לעיר אל באר המים כד יא
וימצאו שם באר מים חיים כו יט
ויחפרו באר אחרת ויריבו כו כא
ויחפר באר אחרת ולא רבו כו כב
ויכרו שם עבדי יצחק באר כו כה
וירא והנה באר בשדה כט ב
ולא נשתה מי באר במד׳ כ יז
עלי באר ענו לה כא יז
באר הפרוה שרים כא יח
לא נשתה מי באר כא כב
ולו באר בחצרו וירדו שם שמו׳ ב יז יח
ואל תאטר עלי באר פיה תהלי׳ סט יו
באר מים חיים שיר ד טו

Et puteus. **וּבְאֵר**

ובאר צרה נכריה משלי כג כז

Puteus. **הַבְּאֵר**

כי חפרתי את הבאר בראי׳ כא ל
ותרץ עוד אל הבאר כד כ
ויקרא שם הבאר עשק כו כ
על אדות הבאר אשר חפרו כו לב
הבאר ההוא
והאבן גדלה על פי הבאר כט ב
ונללו את האבן מעל פי הבאר
את האבן על פי הבאר כט ג
ונללו את האבן מעל פי הבאר כט ח
ויגל את האבן מעל פי הבאר כט י
וישב על הבאר שמו׳ ב טו
ומשם בארה היא הבאר במד׳ כא יז
את המסך על פני הבאר שמו׳ ב׳ יז יט

Ex puteo. **מֵהַבְּאֵר**

ויעלו מהבאר שמו׳ ב יז כא

N. pr. In puteo. **וּבִבְאֵר**

ובבאר שבע ובנתיה נחמ׳ יא כז

Puteum. **לַבְּאֵר**

על כן קרא לבאר בראי׳ יו יד

In puteum. **לִבְאֵר**

תורידם לבאר שחת תהלי׳ נה כד

N. pr. A puteo. **מִבְּאֵר**

ונחנו מבאר שבע נחמי׳ א ל

Ad puteum. **בְּאֵרָה**

ומשם בארה במד׳ כא יו

Puteo tuo. **בְּאֵרֶךָ**

ונוזלים מתוך בארך משלי ה טו

Putei. **בֶּאֱרֹת**

בארת בארת חמר בראי׳ יד י

Putei. **בְּאֵרֹת**

ויחפר את בארת המים בראי׳ כו יח

Putei. **הַבְּאֵרֹת**

וכל הבארת אשר חפרו בראי׳ כו טו

באש מה שעניינו סרחון או תעוב או מיאוס ועמה נאוסים:

Foetere, foetidum esse vel fieri.

Et foetebit. **וּבָאַשׁ**

• שלעכט ריעכען, שטינקען, באזע. שלעכט זיין; שטינקענד, ד: ה: פער-האסט, בעריכטיג געווארדען, שטינקענד מאכען, פערהאסט מאכען; גע-שטאנק עררעגען, פערהאסט זיין, פער-אבשייען, שלעכט האנדלען, זיך פער-האסט מאכען.

אשר ביאר תמות ובאש שמו׳ ז יח

Et foetuit. **וַיִּבְאַשׁ**

אשר ביאר מתה ויבאש שמו׳ ז כא
וירם תולעים ויבאש יו כ

Foetet. **תִּבְאַשׁ**

תבאש דנתם מאין מים ישעי׳ נ ב

Et foetuit. **וַתִּבְאַשׁ**

ותבאש הארץ שמו׳ ח יד

נִבְאַשׁ

Niph. Foetidus factus est.

וגם נבאש ישראל שמו׳ א יג ד

Foetidus factus es. **נִבְאַשְׁתָּ**

כי נבאשת את אביך שמו׳ ב יו כא

Foetidi facti sunt. **נִבְאֲשׁוּ**

כי נבאשו בדוד שמו׳ ב י ו

ולא

Hiph. Foetuit. **הִבְאִישׁ**

ולא הבאיש ורמה   שמו׳ יו כד
הבאיש בעמו בישראל   שמו׳ א כז יב

Putruerunt. **הִבְאִישׁוּ**

הבאישו נמקו חבורתי   תהלי׳ לח ו

Foetere. fecistis. **הִבְאַשְׁתֶּם**

אשר הבאשתם את ריחנו   שמו׳ ה כא

Foetidum reddendo. **הַבְאֵשׁ**

הבאש הבאיש בעמו   שמו׳ א כז יב

לְהַבְאִישֵׁנִי

Ad foetidum reddendum me.

להבאישני בישב הארץ   ברא׳ לד ל

Foetidum reddet. **יַבְאִישׁ**

ורשע יבאיש ויחפיר   משלי יג ה
זבובי מות יבאיש יביע   קהלי׳ י א

הִתְבָּאֲשׁוּ

Hithp. Foetidi facti fuerunt.

כי התבאשו עם דוד   ד״ה א יט ו

Foetor. ***בְּאשׁ**

ז נעשטאנק.

ואעלה באש מחניכם   עמו׳ ד י

Foetor ejus. **בָּאְשׁוֹ**

ועלה באשו   יואל ב כ

Foetor ipsorum. **בָּאְשָׁם**

ופגריהם יעלו באשם   ישע׳ לד ז

Foetor. ***בָּאְשָׁה**

ז שלעכטעס, אונברויכבארעס געוואכז, אונקרויט.

ותחת שערה באשה   איו׳ לא מ

Labruscae foetidae. ***בְּאֻשִׁים**

ז שלעכטע, אונרייפע טרויבען, העערלינגע.

ויעש באשים   ישע׳ ה ב וה ד

ז **בבה** פירושו אישון העין, והוא שם לשחרות אשר בו.

Pupilla

Pupilla. **בַּת**

פופיללע, מארכען, אייגאפפעל.

כאישון בת עין   תהלי׳ יז ח
אל תדם בת עינך   איכ׳ ב יח

In pupillam. **בְּבָבַת**

נגע בבבת עינו   זכרי׳ ב יב

בג מה שפירושו מאכל:

Cibus.

Cibus. ***בַּג**

ז קאָוט, שפייזע. **פתבג** שפייזע פאָן דער קאניגליכען טאפעל: איינ: נאטטערשפייזע: וואהרשיינליך ווארדע פאָם טאפעלוויין דעם קאנינס דען נאטטערן נעאָססערט.

מפת בג המלך   דני׳ א ה
בפת בג המלך   א ח
את פת בג המלך   א יג וא טו

In cibum. **לְבַג**

ונתתיך לבג   יחזק׳ כה ז

Cibi ejus. **בָּגוֹ**

ואכלי פת בגו ישברוהו   דני׳ יא כו

Cibi ipsorum. **בָּגָם**

נשא את פת בגם   דניאל א יו

בגד שתים הנה פתרות מובניו:

Significata ejus duo sunt.

א כל לשון בגידה שענינו החול או מרמה:

I. Praevaricari perfidum esse, perfide agere.

Perfide egit. **בָּגְדָה**

ז איינענטל: בעדעקקען, בעקליידען, פערהייםליכען: דאהער בעטרינען, טרייאלאָז, בונד בריכינ האנדעלן, טרייאלאָז פערלאססען: בעדריקקען, בעדראנגען, געוואלטטהאטיג בעהאנ־דעלן: איבערמיטהיג, פרעך זיין.

בגדה אשה מרעה   ירמ׳ ג כ
בגדה יהודה   מלא׳ ב יא

Perfide egisti **בָּגַדְתָּה**

אשר אתה בגדתה בה   מלא׳ ב יד

Perfidus fui. **בָּגַדְתִּי**

הנה דור בניך בגדתי   תהלי׳ עג טו

Perfide egistis. **בְּגַדְתֶּם**

ויאמר בגדתם   שמו׳ א יד לד
כן בגדתם בי בית ישראל   ירמ׳ ג כ

Perfide egerunt. **בָּגְדוּ**

אחי בגדו כמו נחל   איו׳ ו טו
ובוגד ולא בגדו בך   ישע׳ לג א
כי בגוד בגדו בי   ירמ׳ ה יא
גם המה בגדו בך   ירמ׳ יב ו
כל רעיה בגדו בה   איכ׳ א ב
שם בגדו בי   הוש׳ ו ז

Perfide egerunt. **בָּגָדוּ**

בגדים בגדו   ישע׳ כד יו
ובגד בגדים בגדו   כד יו
ביי׳ בגדו   הוש׳ ה ז

בֹּגֵד, בּוֹגֵד

Perfidus, perfide agens.

ותחת ישרים בוגד   משלי כא יח
ויסלף דברי בגד   כב יב
מבטח בוגד ביום צרה   כה יט
הבוגד בוגד   ישע׳ כא ב
ואף כי היין בוגד   חבק׳ ב ה

Et perfidus. **וּבוֹגֵד**

ובוגד ולא בגדו בך   ישע׳ לג א

Perfidus. **הַבּוֹגֵד**

הבוגד בוגד   ישע׳ כא ב

בּוֹגְדִים, בֹּגְדִים

Perfidi, perfide agentes.

ראיתי בגדים   תהלי׳ קיט קנח
וסלף בגדים ישדם   משלי יא ג
ובהות בגדים ילכדו   יא ו
ונפש בגדים חמס   יג ב
ודרך בגדים איתן   יג טו
בגדים בגדו   ישע׳ כד יו
ובגד בוגדים בגדו   כד יו
עצרת בגדים   ירמ׳ ט א
למה תביט בוגדים   חבק׳ א יג

Et perfidi **וּבוֹגְדִים**

ובוגדים יסחו ממנה   משלי ב כב
ובוגדים באדם תוסיף   כג כח

Perfidi. **הַבּוֹגְדִים**

יבשו הבוגדים ריקם   תהלי׳ כה ג

Perfidi. **בֹּגְדֵי**

אל תחן כל בגדי און   תהלי׳ נט ו

שלו

שלו כל בגדי בגד ירמ׳ יב א

בֹּגֵדָה *Perfida.*

בגדה יהודה אחותה ירמ׳ ג ח

מִבֹּגֵדָה *Prae perfida.*

מבגדה יהודה ירמ׳ ג יא

בָּגוֹד *Perfide agendo.*

כי ידעתי בגוד תבגוד ישע׳ מח ח
בגוד בגדו בי בית ישראל ירמ׳ ה יא

לִבְגֹּד *Ad perfide agendum.*

לבגד יבגדו בך ישע׳ לג א

בְּבִגְדוֹ *In perfide agendo.*

בבגדו בה שמו׳ כא ח

תִּבְגוֹד *Perfide ages.*

כי ידעתי בגוד תבגוד ישע׳ מח ח

יִבְגֹּד *Perfide aget.*

ובאשת נעוריך אל יבגד מלא׳ ב טו

נִבְגַּד *Perfideagemus*

נבגד איש באחיו מלא׳ ב י

תִּבְגֹּדוּ *Perfide agetis.*

ולא תבגדו מלא׳ ב יו

יִבְגְּדוּ *Perfide agent.*

לבגד יבגדו בך ישע׳ לג א

וַיִּבְגְּדוּ *Et perfide egerunt.*

ויבגדו בעלי שכם שופט׳ ט כג
ויבגדו כאבותם תהל׳ עח נז

בֶּגֶד *Praefidia, praevaricatio.*

s אונטרייע, אבפאלל.

שלו כל בוגדי בגד ירמ׳ יב א

וּבֶגֶד *Et perfidia.*

s בעדריקקונג, רויב.

ובגד בוגדים בגדו ישע׳ כד יו

בָּגוֹדָה* *Perfida.*

s טרייאלאָזע, הייכלעריש.

בגודה אחותה יהודה ירמ׳ ג ז
וג י

בֹּגְדוֹת* *Perfidiae.*

s טרייאלאָזינקייטען, פערשטעקטהייט.

אנשי בגדות צפנ׳ ג ד

ב כל ספירושו מלבוש :

II. Vestis.

בֶּגֶד* *Vestis.*

s דעקקע, לאקען, קלייד, בעזאנד. אָבערקלייד דעם מאַרטעלאנדערס, קאָזטבארעס קלייד.

או בגד או עור או שק ויקר׳ יא לב
בגד הצמר או הפשתים יג נט
וכל בגד וכל עור טו יז
בגד כליל תכלת במד׳ ד ו
יפרשו בגד תכלת ד ז וד יא
בגד תולעת שני ד ח
ולקחו בגד תכלת ד ט
ונתנו אל בגד תכלת ד יב
בגד אתמן ד יג
וכל בגד וכל כלי עור לא כ
ולא תחבל בגד אלמנה דבר׳ כד יז
וישלך עליו בגד שמו׳ ב כ יב
מעדה בגד ביום קרה משלי כה כ

בֶּגֶד *Vestis.*

וערום יכסה בגד יחזק׳ יח ז
וערם כסה בגד יח יו

וּבֶגֶד *Et vestis.*

לחם לאכל ובגד ללבש בראש׳ כח כ
ובגד כלאים שעטנז ויקר׳ יט יט

הַבֶּגֶד *Vestis.*

על הבגד אשר יזה עליה ויקר׳ ו כ
ושרף את הבגד או את השתי יג נב
מן הבגד או מן העור יג נו
ולצרעת הבגד ולבית יד נה

וְהַבֶּגֶד *Et vestis.*

והבגד כי יהיה בו ויקר׳ יג מז
והבגד או השתי יג נח

בְּבֶגֶד *In veste.*

בבגד צמר ויק׳ יג מז
או בבגד פשתים יג מז

בַּבֶּגֶד *In veste.*

בבגד או בעור ויקר׳ יג נט
בבגד או בשתי יג נא וינ נג וינ נז

בַּבֶּגֶד *In veste.*

מראשתיו ותכס בבגד שמו׳ א יט יג

כַּבֶּגֶד *Sicut vestis.*

כבגד אכלו עש איו׳ יג כח
תהי לו כבגד יעטה תהל׳ קט יט

כַּבֶּגֶד *Sicut vestis.*

וכלם כבגד יבלו תהל׳ קב כז
כלם כבגד יבלו ישע׳ נ ט
והארץ כבגד תבלה נא ו
כבגד יאכלם עש נא ח

וּכְבֶגֶד *Et sicut vestis.*

וכבגד עדים ישע׳ סד ה

לְבֶגֶד *Vesti*

קוריהם לא יהיו לבגד ישע׳ נט ו

בִּגְדִי *Vestis mea.*

קרעתי את בגדי ומעילי עזר׳ ט ג
ובקרעי בגדי ומעילי ט ה

בִּגְדוֹ *Vestem ejus, suam.*

ויעזב בגדו בידה בראש׳ לט יב
כראותה כי עזב בגדו לט יג
ויעזב בגדו אצלי וינס לט טו
ותנח בגדו אצלה לט יו
ויעזב בגדו אצלי לט יח
סקעת שדה מלא בגדו מלכ׳ ב ד לט
וימהרו ויקחו איש בגדו ט יג
לקח בגדו כי ערב זר משלי כ יו
קח בגדו כי ערב זר כז יג
יעטה הרעה את בגדו ירמ׳ מג יב
בשר קדש בכנף בגדו חגי ב יב

בְּבִגְדוֹ *In veste ejus.*

ותתפשהו בבגדו לאמר בראש׳ לט יב

בְּגָדִים *Vestes.*

ולבש בגדים אחרים ויקר׳ ו ד
ושלשים חלפת בגדים שופט׳ יד יב
וערך בגדים ומחיתך יז י
וילבש בגדים אחרים שמו׳ א כח ח
נצבים קרעי בגדים שמו׳ ב יג לא
מלבשים בגדים בגרן מלכ׳ א כב י
ועשר חליפות בגדים מלכ׳ ב ה ה
ושתי חלפות בגדים ה כב וה כג
ולקחת בגדים ה כו
מלאה בגדים וכלים ז טו
אל חזקיהו קרועי בגדים יח לז
מלבשים בגדים ד״ה ב יח ט
ותשלח בגדים אסת׳ ד ד
קרועי בגדים ישע׳ לו כב
חמוץ בגדים מבצרה סג א
וקרעי בגדים ירמ׳ מא ה
ולבשו בגדים אחרים יחזק׳ מב יד
ולבשו בגדים אחרים מד יט

ועל

ועל בגדים חבלים יטו עמו' ב ח
לבוש בגדים צואים זכר' ג ג
ילבישהו בגדים ג ה

וּבְגָדִים *Et vestes.*
כלי כסף וכלי זהב ובגדים בראש' כד נג
וחמרים וגמלים ובגדים שמו' א כז ט
כסף וזהב ובגדים וילכו מלכ' ב ז ח
זהב וכסף ובגדים זכר' יד יד

הַבְּגָדִים *Vestes.*
ואלה הבגדים שמו' כח ד
ולקחת את הבגדים כט ה
ואת הבגדים ואת שמן ויקר' ח ב
ללבש את הבגדים כא י
בן תרחס שמר הבגדים מלכ' ב כב יד
בן הסרה שומר הבגדים ד"ה ב לד כב
הסירו הבגדים הצאים זכר' ג ד

בַּבְּגָדִים *Cum vestibus.*
ויכסהו בבגדים מלכ' א א א

בִּגְדֵי *Vestes.*
ותקח רבקה את בגדי עשו בראש' כז טו
ותסר בגדי אלמנותה לח יד
ותלבש בגדי אלמנותה לח יט
וילבש אתו בגדי שש מא מב
ועשית בגדי קדש שמו' כח ב
ועשו את בגדי אהרן כח ג
ועשו בגדי קדש כח ד
ועל בגדי בניו אתו כט כא
ואת בגדי השרד
ואת בגדי הקדש לאהרן הכהן
ואת בגדי בניו לכהן לא י
ואת בגדי השרד וגו'
ואת בגדי הקדש לאהרן הכהן
ואת בגדי בניו לכהן לה יט
עשו בגדי שרד וגו'
ויעשו את בגדי הקדש לט א
את בגדי השרד וגו'
את בגדי הקדש וגו'
ואת בגדי בניו לכהן לט מא
את בגדי הקדש מ יג
ואת בגדי בניו אתו ויק' ח ל
ועל בגדי בניו אתו ח ל
בגדי קדש הם יו ד
ופשט את בגדי הבד יו כג
את בגדי הבד בגדי הקדש יו לב
ולבשי נא בגדי אבל שמו' ב יד ב

ושנא את בגדי כלאו מלכ' ב כה כט
לבשי בגדי תפארתך ישע' נב א
וילבש בגדי נקם נט יז
כי הלבישני בגדי ישע סא י
ושנה את בגדי כלאו ירמ' נב ל
את בגדי רקמתך יחזק' יו יח
ואת בגדי רקמתם יפשטו כו יו
בגדי פשתים ילבשו מד יז

וּבִגְדֵי *Et vestes.*
ובניו ובגדי בניו אתו שמו' כט כא
ובגדי הקדש אשר לאהרן כט כט
ובגדי הארגמן שופט' ח כו
ובגדי ערומים תפשיט איו' כב ו

בְּבִגְדֵי *In vestibus.*
בבגדי חפש לרכבה יחזק' כז כ

וּלְבִגְדֵי *Et ad vestes.*
ולבגדי הקדש שמו' לה כא

בְּגָדַי *Vestes meae.*
יחלקו בגדי להם תהל' כב יט
ויז נצחם על בגדי ישע' סג ג

בְּגָדֵינוּ *Vestes nostrae.*
אין אנחנו פשטים בגדינו נחמ' ד יז

בְּגָדֶיךָ *Vestes tuae.*
ואתה לבש בגדיך מלכ' א כב ל
למה קרעת בגדיך מלכ' ב ה ח
ותקרע את בגדיך כב יט
ואתה לבש בגדיך ד"ה ב יח כט
ותקרע את בגדיך לד כז
אשר בגדיך חמים איו' לז יז
יהיו בגדיך לבנים קהל' ט ח

וּבְגָדֶיךָ *Et vestes tuae.*
ובגדיך כדרך בגת ישע' סג ב

בִּגְדֵיִךְ ׃ בְּגָדַיִךְ *Vestes tuae.*
והפשיטו אותך בגדיך יחזק' יו לט
והפשיטוך את בגדיך כג כו

מִבְּגָדַיִךְ *De vestibus tuis.*
ותקחי מבגדיך יחזק' יו יו

בִּגְדֵיכֶם *Vestes vestrae.*
וכבסתם בגדיכם במד' לא כד
קרעו בגדיכם שמו' ב ג לא
וקרעו לבבכם ואל בגדיכם יואל ב יג

וּבִגְדֵיכֶם *Et vestes vestrae.*
ובגדיכם לא תפרמו ויק' י ו

בְּגָדָיו *Vestes ejus.*
וירח את ריח בגדיו בראש' כז כז
ויקרע את בגדיו לז כט
על אהרן ועל בגדיו שמו' כט כא
ופשט את בגדיו ויקר' ו ד
על בגדיו ועל בניו
את בגדיו ואת בניו ח ל
יכבס בגדיו וטמא יא כה ויא כח
יכבס בגדיו וגו' יכבס בגדיו . יא מ
וכבס בגדיו וטהר יג ו וינ לד
בגדיו יהיו פרמים יג מה
וכבס המטהר את בגדיו יד ח
וכבס את בגדיו יד ט
יכבס את בגדיו וגו'
יכבס את בגדיו יד מז
יכבס בגדיו טו ה וטו ו וטו ז וטו י
וטו כא וטו כב ויו כו ויו כח
וכבס בגדיו טו ה וטו יא וטו יג
וטו כז ויז טו
ולבש את בגדיו יו כד
וכבס בגדיו הכהן במד' יט ז
את אפר הפרה את בגדיו יט י
וכבס בגדיו ורחץ במים יט יט
ומזה מי הנדה יכבס בגדיו יט כא
והפשט את אהרן את בגדיו כ כו
ויפשט משה את אהרן את
בגדיו כ כח
ויקרע את בגדיו שופ' יא לה
ויפשט גם הוא בגדיו שמו' א יט כד
ויקרע את בגדיו שמו' ב יג לא
ואת בגדיו לא כבס יט כה
ויקרע בגדיו וישם שק מלכ' א כא כז
ויקרע את בגדיו מלכ' ב ה ז וו ל
ויט א וכב יא
קרע מלך ישראל את בגדיו . ה
ויקרע את בגדיו ד"ה ב לד יט
ויקרע מרדכי את בגדיו אסת' ד א
ויקרע את בגדיו ישע' לז א

וּבְגָדָיו *Et vestes ejus.*
וקדש הוא ובגדיו שמו' כט כא
ובגדיו לא יפרם ויק' כא י
ובגדיו קרעים שמו' ב א ב
ובגדיו לא תשרפנה משלי ו כז

בִּבְגָדָיו *Vestibus suis.*
ויחזק דוד בבגדיו שמו' ב א יא
ויחזק בבגדיו ויקרעם מלכ' ב ב יב

ותקרע

Vestes ejus. בְּגָדֶיהָ

ותקרע עתליה את בגדיה מלכ׳ ב יא יד
ותקרע עתליה את בגדיה ד״ה ב כג יג

Vestes ipsorum. בִּגְדֵיהֶם

וכבסו בגדיהם והטהרו במד׳ ח ז
ויכבסו בגדיהם ח כא
קרעו בגדיהם יד ו
על כנפי בגדיהם טו לח
ולא קרעו את בגדיהם ירמ׳ לו כד
ושם יניחו בגדיהם מב יד
יפשטו את בגדיהם מד יט

Vestes tuae. בִּגְדֹתֶיךָ

קציעות כל בגדתיך תהלי׳ מה ט

בד הוא יפרד לארבעה ראשים :
לדעת אחרים השרש **בדד** :

Dividitur in quatuor significata.

א מה שפירושו פשתן :

I Linum, Lineum.

Linum. בַּד

* פאדען אונד קאָללעקט : פאָדען; צווירן, גארן, דאהער ליינען, וויסטעס ליינען פלוראל בַּדִּים ליינענע קליידער׳

ולבש הכהן מדו בד ויק׳ ו ג
ומכנסי בד ילבש ו ג
כתנת בד וגו׳
ומכנסי בד וגו׳
ובאבנט בד וגו׳
ובמצנפת בד יו ד

Liuum. בַּד s

s ועשה להם מכנסי בד שמות כח מב
נער חגור אפוד בד שמו׳ א ב יח
נשא אפוד בד כב יח
ודוד חגור אפוד בד שמו׳ ב ו יד
ועל דויד אפוד בד ד״ה א טו כז

Linum. הַבַּד

ואת מכנסי הבד שמו׳ לט כח
ופשט את בגדי הבד ויק׳ יו כג
ולבש את בגדי הבד יו לב

Linea. בַּדִּים

לבוש בדים יחזק׳ ט ב
איש אחד לבוש בדים דני׳ י ה

Linea. הַבַּדִּים

הלבש הבדים יחזק׳ ט ג
לבוש הבדים ט יא י׳ ב ו ו׳ ז
לאיש לבוש הבדים דני׳ יב ו
האיש לבוש הבדים יב ז

ב מה שפירושו כזבים או לפי דעת קצת המפרשים גבורות או בנים :

II Mendaces, Mendacia.

Mendaces. בַּדִּים*

* שוואָטצער׳ מהאָריכטעס געשוואָטץ ליגענגעשוואטץ, גראסשפרעכער.

מפר אתות בדים ישע׳ מד כה

Mendaces. הַבַּדִּים

חרב אל הבדים ונאלו ירמ׳ נ לו

Mendacia tua. בַּדֶּיךָ

בדיך מתים יחרישו איו׳ יא ג

Mendacia ejus. בַּדָּיו

לא אחריש בדיו איו׳ מא ד
לא כן בדיו ישע׳ יו ו
ולא כן בדיו לא כן עשו ירמ׳ מח ל

ג מה שהוא מלה מתחמשת במקום בית אבל קצת מלת ענין יש בה כי יורה להגדלת הדבר ולהתמדתו :

III. In, Cum, Pro.

בְּדֵי*

s אין׳ מיט׳ פיר׳ בייא. דורך דיא פערבינדונג דעם דֵי מיט דער פראָ־ פאָז : [ֵי] ווירד׳ פיר דאס בעדירפניס׳ נאך דער מענגע׳ זאָ אָפט אלס׳ אויס־ געדריקקט.

בדי שפר יאמר האח איו׳ לט כה
וינעו עמים בדי ריק ולאמים
בדי אש ויעפו ירמ׳ נא נח
s בדי גרותיו נחו׳ ב יג
s ו..׳ עמים בדי אש .
s ולאמים בדי ריק חבקו׳ ב יג

ד מה שפירושו בריחים או ענפים :

IV. Vectes, Rami, Artus, membra.

Vectes. בַּדִּים*

s גליעדער דעס מענשליכען אונד טהיערישען קערפערס, אַסטע, צווינע, שטאנגען, העבעביימע, ריעגעל,

ועשית בדים למזבח שמו׳ כז ו
ותעש בדים יחזק׳ יז ו

Vectes. הַבַּדִּים

והבאת את הבדים שמו׳ כה יד
בטבעת הארן יהיו הבדים כה טו
ועשית את הבדים כה כח
ויהיו הבדים על שתי צלעת כז ז
ועשית את הבדים ל ה
ויבא את הבדים לז ה ולח ז
ויעש את הבדים לז טו ולז כח ולח ו
וישם את הבדים על הארן מ כ
ויאריכו הבדים
ויראו ראשי הבדים מלכ׳ א ח ח
ויאריכו הבדים
ויראו ראשי הבדים ד״ה ב ה ט

Vectibus. לַבַּדִּים, לְבַדִּים

לבתים לבדים שמו׳ כה כז
והיה לבתים לבדים ל ד
בתים לבדים לשאת לז יד
לבתים לבדים לשאת לז כז
בתים לבדים לח ה

Vectes. בַּדֵּי

ועשית בדי עצי שטים שמו׳ כה יג
בדי עצי שטים כו ו
ויעש בדי עצי שטים לז ד
בדי שאל תרדנה איו׳ יז יז
יאכל בדי עורו יח יג

בַּדָּיו

Vectes, membra, Rami ejus.

והובא את בדיו שמו׳ כז ז
את הארן ואת בדיו לה יב
את השלחן ואת בדיו לה יג
מזבח הקטרת ואת בדיו לה טו
את בדיו ואת כל כליו לה יו ולט לט
את ארון העדת ואת בדיו לט לה
ושמו בדיו במד׳ ד ו וד יד
ושמו את בדיו ד ח וד יא
על הארון ועל בדיו מלכ׳ א ח ז
על הארון ועל בדיו ד״ה ב ה ח
יאכל בדיו בכור מות איו׳ יח יג
וכלתה בדיו הוש׳ יא ו

ותצא

Rami ejus. **בַּדֶּיהָ**

תצא אש ממטה בדיה   יחזק יט יד

בדד כל מה שענינו יחידיות הוא נסמך כי העומד יחידי נוטה מלזן מגור מסביב:

Solitarius.

Solitarius. **בּוֹדֵד***

* איינזאם, אבגעזאָנדערט, איינצעלן.

כצפור בודד על גג   תהל׳ קב ח
בודד במועדיו   ישע׳ יד לא
פרא בודד לו   הושע׳ ח ט

Solus. **בָּדָד***

* אבגעזאָנדערט, אלליין זיין, אלליין.

בדד ישב מחוץ למחנה   ויקר׳ יג מו
יי בדד ינחנו   דבר׳ לב יב
בטח בדד עין יעקב   לג כח
כי עיר בצורה בדד   ישע׳ כז י
בדד ישבתי   ירמ׳ טו יז
בדד ישכנו   מט לא
איכה ישבה בדד   איכ׳ א א
ישב בדד וידם   ג כח

Solus. **לְבָדָד**

הן עם לבדד ישכן   במד׳ כג ט
כי אתה יי לבדד   תהל׳ ד ט
שוכני לבדד   מיכ׳ ז יד

Solus cum solo. **בַּד. בְּבַד***

* טהייל, צו גלייכען טהיילען.

בד בבד יהיה   שמו׳ ל לד

לְבַד. לְבַד*

Solus. seorsum. praeter.

* אבגעזאָנדערט, בעזאָנדערס: אלליין, אָהנע, אויסער, אויסגענאָממען.

לבד מטף   שמו׳ יב לז
חמש היריעות לבד
ואת שש היריעת לבד   כו ט ולו יו
לבד מנדריכם   במד׳ כט לט
לבד מערי הפרזי   דבר׳ ג ה
לבד ממכריו על האבות   יח ח
לבד מארץ הגלעד והבשן   יהוש׳ יז ה
תציג אותו לבד   שופט׳ ז ה
לבד מן השהרנים   ח כו
לבד משבי הגבעה   כ טו
התפקדו לבד מבנימן   כ יז
לבד מאיל וצבי ויחמור   מלכ׳ א ה ג
לבד משרי הנצבים לשלמה   ה ל
לבד מאנשי התרים   י טו
לבד מחטאתו אשר החטיא
מלכ׳ ב כא יו
לבד מאנשי התרים   ד״ה ב ט יד
לבד על כל התנדב   עזר׳ א ו
לבד מאשר יושיט לו   אסת׳ ד יא
לבד ראה זה מצאתי   קהל׳ ז כט
לבד בך נזכיר שמך   ישע׳ כו יג
משפחות לבד
משפחת בית דויד לבד
ונשיהם לבד
משפחת בית נתן לבד
ונשיהם לבד   זכר׳ יב יב
משפחת בית לוי לבד
ונשיהם לבד
משפחת השמעי לבד
ונשיהם לבד   יב יג
משפחת לבד ונשיהם לבד   יב יד

Et praeter. **וּלְבַד**

ולבד מן הענקות   שופט׳ ח כו

Praeter. **מִלְּבַד**

מלבד הרעב הראשון   בראש׳ כו א
מלבד נשי בני יעקב   מו כו
מלבד עלת הבקר   ויקר׳ ט יז
מלבד שבתת יי   כג לח
מלבד איל הכפרים   במד׳ ה ח
מלבד אשר תשיג ידו   ו כא
מלבד המתים על דבר קרח   יז יד
מלבד עלת הבקר   כח כג
מלבד עלת התמיד   כח לא
מלבד עלת החדש   כט ו
מלבד חטאת הכפרים   כט יא
מלבד עלת התמיד   כט יו וכט יט
וכט כב וכט כה וכט כח
וכט לא וכט לד וכט לח
מלבד הברית אשר כרת   דבר׳ כח סט
מלבד מזבח יי אלהינו   יהוש׳ כב כט
מלבד אשר נתן לה   מלכ׳ א י יג
מלבד אשר הביאה   ד״ה ב ט יב
מלבד אשר נתן המלך   יז יט
מלבד התיחשם לזכרים   לא יז
מלבד עבדיהם ואמהתיהם   עזר׳ ב סה
מלבד עבדיהם ואמהתיהם   נחמ׳ ז סז
ולאחרים מלבד אלה   דניאל יא ד

Et praeter. **וּמִלְּבַד**

ומלבד מתנותיכם
ומלבד כל נדריכם
ומלבד כל נדבתיכם   ויקר׳ כג לח

Solus ego. **לְבַדִּי**

לא אוכל אנכי לבדי   במד׳ יא יד
לא אוכל לבדי שאת   דבר׳ א ט
איכה אשא לבדי   א יב
נביא ליי לבדי   מלכ׳ א יח כב
ואותר אני לבדי   יט י ויט יד
ואמלטה רק אני לבדי   איו׳ א טו
וא יו וא יז וא יט
ואכל פתי לבדי   לא יז
נטה שמים לבדי   ישע׳ מד כד
הן אני נשארתי לבדי   מט כא
פורה דרכתי לבדי   סג ג
אני דניאל לבדי   דני׳ י ז
ואני נשארתי לבדי   י ח

Solus tu. **לְבַדְּךָ לְבַדֶּךָ**

מדוע אתה יושב לבדך   שמו׳ יח יד
לא תוכל עשהו לבדך   יח יח
ולא תשא אתה לבדך   במדב׳ יא יז
מדוע אתה לבדך   שמו׳ א כא ב
כי אתה ידעת לבדך   מלכ׳ א ח לט
אתה הוא האלהים לבדך   מלכ׳ ב יט טו
כי אתה יי אלהים לבדך   יט יט
כי אתה לבדך ידעת   ד״ה ב ו ל
אתה הוא יי לבדך   נחמ׳ ט ו
לך לבדך חטאתי   תהל׳ נא ו
אזכיר צדקתך לבדך   עא יו
שמך יי לבדך   פג יט
אתה אלהים לבדך   פו י
יהיו לך לבדך   משלי ה יז
ולצת לבדך תשא   ט יב
אתה הוא האלהים לבדך   ישע׳ לז יו
כי אתה יי לבדך   לז כ

Soli vos. **לְבַדְּכֶם**

ולא אתכם לבדכם   דבר׳ כט יג
והושבתם לבדכם   ישע׳ ה ח

Solus ipse. **לְבַדּוֹ**

לא טוב היות האדם לבדו   בראש׳ ב יח
וישת לו עדרים לבדו   ל מ
עדר עדר לבדו   לב יז

ויותר יעקב לבדו לב כה
והוא לבדו נשאר מב לח
לו לבדו ולהם לבדם מג לב
ויותר הוא לבדו לאמו מד כ
הוא לבדו יעשה לכם שמו׳ יב יו
בלתי ליי׳ לבדו כב יט
ונגש משה לבדו כד ב
כי לא על הלחם לבדו דבר׳ ח ג
אשר שכב עמה לבדו כב כה
המקרה אשר לו לבדו שופט׳ ג כ
ועבדהו לבדו שמו׳ א ז ג
ויעבדו את יי׳ לבדו ז ד
כי אמנון לבדו מת שמו׳ ב יג
לב ויג לג
והכתי את המלך לבדו יז ב
והנה איש רץ לבדו יח כד
אם לבדו בשורה בפיו יח כה
ויאמר הנה איש רץ לבדו יח כו
תנו אתו לבדו ואלכה כ כא
זולתי שבט יהודה לבדו מלכ׳ א יב כ
כי זה לבדו יבא לירבעם יד יג
בדרך אחד לבדו
בדרך אחד לבדו יח ו
כי אם את מלך ישראל לבדו כב לא
רק שבט יהודה לבדו מלכי ב יז יח
מלך ישראל לבדו ד״ה ב יח ל
לא על המלך לבדו אסת׳ א יו
לשלח יד במרדכי לבדו ג ו
נוטה שמים לבדו איו׳ ט ח
עשה נפלאות לבדו תהלי׳ עב יח
נפלאות גדלות לבדו קלו ד
כי נשגב שמו לבד קמח יג
ונשגב יי׳ לבדו ישע׳ ב יא וב יז

Praeter eum. מִלְּבַדּוֹ
אין עוד מלבדו דברי׳ ד לה

Sola, Solam. לְבַדָּהּ
כי היא כסותה לבדה שמו׳ כב כו
את הצור לבדה שרף יהוש׳ יא יג
טל יהיה על הגזה לבדה שופ׳ ו לז
יהי נא חרב אל הגזה לבדה ו לט ו מ

Seorsim. לְבַדָּם
לו לבדו ולהם לבדם
האכלים אתו. לבדם בראש׳ מג לב
רק אדמת הכהנים לבדם מז כו
ומעכה לבדם בשדה שמו׳ ב י ח
ושניהם לבדם בשדה מלכ׳ א יא כט

כי עם עבדי הבעל לבדם מלכ׳ ב י כג
להם לבדם נתנה הארץ איו׳ טו יט
המה לבדם ינצלו יחזק׳ יד טז
כי הם לבדם ינצלו יד יח

Seorsim. לְבַדְּהֶנָּה
אשר הצבת לבדנה בראש׳ כא כט

Seorsim. לְבַדְּהֶן
כבשת הצאן לבדהןברא׳ כא כח

בדא ופירושו המלאת המחשבה:

Comminisci.

Commentus fuit. בָּדָא
• ערזאָננען, ערדיכטעט.
בחדש אשר בדא מלבו מלכ׳ א יב לג

Comminisceris ea. בּוֹדָאם
כי מלבך אתה בודאם נחמ׳ ו ח

בדל לו שלשה פנים:

Significata ejus tria sunt.

א בדל אזן שפירושו קצה מן האזן או הדך ממנה או אשר יובדל ממנה:

I. Particula, auris scil. Auricula.

Auricula. בְּדַל*
• טהייל, שטיקק, אהרציפפעל.
שתי כרעים או בדל אזן עמו׳ ג יב

ב מה שהיא שם לעופרת החזק:

II. Stannum.

Stannum. בְּדִיל
• ווערק ווערקבלייא, איינע מישונג אוים זילבער אונד בלייא, צינן.
אבן הבדיל זענקבלייא.
בכסף ברזל בדיל ועופרת יחזק׳ כז יב

Et stannum. וּבְדִיל
נחשת ובדיל וברזל יחזק׳ כב יח
ועופרת ובדיל כב כ

Stannum. הַבְּדִיל
את הבדיל ואת העפרת במד׳ לא כב
• האבן הבדיל זכרי׳ ד י

Stannum tuum. בְּדִילָיִךְ
ואסירה כל בדיליך ישע׳ א כה

ג כל לשון הבדל שפירושו הפרשה:

III, Separare, Destinguere.

Hiph. Separavit. הִבְדִּיל
• פאָן איינאנדער טרעננען, שיידען, אונטערשיידען, אבזאָנדערן, אויס־שליעסען, אויסזאָנדערן, זיך אבזאָנ־דערן, טרעננען שיידען, אויסגע־שלאָססען ווערדען.
כי הבדיל אלהי ישראל במד׳ יז ט
בעת ההיא הבדיל יי׳ דברי׳ י ח

Et separabit eum. וְהִבְדִּילוֹ
והבדילו יי׳ לרעה דבר׳ כט כ

Et separat. וְהִבְדִּילָה
והבדילה הפרכת לכם שמו׳ כו לג

Et separabis. וְהִבְדַּלְתָּ
והבדלת את הלוים במד׳ ח יד

Distinxisti eos. הִבְדַּלְתָּם
כי אתה הבדלתם מלכ׳ א ח נג

Separavi. הִבְדַּלְתִּי
אשר הבדלתי אתכם ויקר׳ כ כד
הבדלתי לכם לטמא כ כה

Discernunt. הִבְדִּילוּ
בין קדש לחול לא הבדילו יחז׳ כב כו

Et discernetis. וְהִבְדַּלְתֶּם
והבדלתם בין הבהמה ויקר׳ כ כה

Distinguens. מַבְדִּיל
ויהי מבדיל בין מים למים ברא׳ א ו

Separant. מַבְדִּילִים
מבדילים בינכם ישע׳ נט ב

Discernendo. הַבְדֵּל
הבדל יבדילני יי׳ ישע׳ נו ג

Ad distinguendum. לְהַבְדִּיל
להבדיל בין היום בראש׳ א יד
להבדיל בין הטמא ויקר׳ יא מז
להבדיל בין הקדש לחל יחז׳ מב כ

Et ad distingunedum. וּלְהַבְדִּיל
ולהבדיל בין האור בראש׳ א יח
ולהבדיל בין הקדש ויקר׳ י ט

ואבדיל

בדל

Et discrevi. וָאַבְדִּל

ואבדל אתכם מן העמים ויקר' כ כו

Et disparavi. וָאַבְדִּילָה

ואבדילה משרי הכהנים עזר' ח כד

Separabis. תַּבְדִּיל

שלש ערים תבדיל לך דבר' יט ז

Separabit. יַבְדִּיל

בכנפיו לא יבדיל ויקר' א יז
ממול ערפו ולא יבדיל ה ח
אז יבדיל משה שלש ערים דבר' ד מא

Et distraxit. וַיַּבְדֵּל

ויבדל אלהים בין האור בראש' א ד
ויבדל בין המים א ז
ויבדל דוד ושרי הצבא ד"ה א כה א

Discernet me. יַבְדִּילַנִי

הבדל יבדילני יי' ישע' נו ג

Et separavit eos. וַיַּבְדִּילֵם

ויבדילם אמציהו להגדוד ד"ה ב כה י

Separabunt. יַבְדִּילוּ

יבדילו עברים בארץ יחזק' לט יד

Et separarunt. וַיַּבְדִּילוּ

ויבדילו כל ערב מישראל נחמ' יג ג

Hoph. Separata. הַמֻּבְדָּלוֹת

s אבגעזאנדערטע.

והערים המבדלות יהוש' יו ט

Niph. Separati fuerunt. נִבְדְּלוּ

ומן הגדי נבדלו אל דויד ד"ה א יב ח
לא נבדלו העם ישראל עזר' ט א

Separatus. הַנִּבְדָּל

וכל הנבדל מטמאת עזר' ו כא
וכל הנבדל מעמי הארצות נחמ' י כט

Separate vos. הִבָּדְלוּ

הבדלו מתוך העדה במד' יו כא

Et separate vos. וְהִבָּדְלוּ

והבדלו מעמי הארץ עזר' י יא

Separaritur. יִבָּדֵל

והוא יבדל מקהל הגולה עזר' י ח

Et separatus fuit. וַיִּבָּדֵל

ויבדל אהרן להקדישו ד"ה א כג יג

Et separati fuerunt. וַיִּבָּדְלוּ

ויבדלו עזרא הכהן עזר' י יז
ויבדלו זרע ישראל נחמ' ט ב

בדק מה שפירושו מקום השבר:

Rimari.

Ad rimandum. לִבְדּוֹק

s שפאלטען, ריססע, בויפאללינעם אויסצובעססערן.

לבדוק ולחזק הבית ד"ה ב לד י

*בֶּדֶק. בֶּדֶק

Rima, Ruptura, Labes.

s ריטצע, ריסס, דאם בויפאללינע אן איינעם הויזע.

את בדק הבית
לכל אשר ימצא שם בדק מלכ' ב יב ו
הכהנים את בדק הבית יב ז
מחזקים את בדק הבית יב ח
ולבלתי חזק את בדק הבית יב ט
לחזק את בדק בית יי' יב יג
לחזק את בדק הבית כב ה

Ad labem. לְבֶדֶק

כי לבדק הבית תתנהו מלכ' ב יב ח

Rimas tuas בִּדְקֵךְ

מחזקי בדקך יחזק' כז ט וכו כז

בהה ופירושו המליאות הדק הבלתי מוחש ויקרא כח:

Inanitas, vacuum

Inanitas. *בֹּהוּ

s לעער זיין, לעערע.

תהו ואבני בהו ישע' לד יא

Et inanis res. וָבֹהוּ

והארץ היתה תהו ובהו בראש' א ב
והנה תהו ובהו ירמ' ד כג

בהט מה שהוא שם לדבר המקשיי הדומה לשיש:

Porphyrites lapis.

Porphyrites. *בַּהַט

s פורפוראאטהער ווייסעשפרענגעלטער מארמאר, נאך אנד: אלאבאסטער, נאך אנד: אונעכטער זמאראגד.

על רצפת בהט ושש אסת' א ו

בהל כל לשון בהלה:

Terreri, Turbari.

Niph. Turbatus. נִבְהַל

s ציטטערן, העפטיג ערשראקקען, אויססער זיך, בעשטירצט זיין, שטערען, בעבען, בעשטירצט, פערצאגט מאכען, ערשרעקקען, בעשלייניגען, פארשנעלל פארייליג זיין, ערייילטעס, איילענדס וועגטרייבען.

ותרא כי נבהל מאד שמו' א כח כא

נִבְהֲלָה. נִבְהָלָה

Conturbata est.

ונפשי נבהלה מאד תהל' ו ד
כי כלה אך נבהלה צפנ' א יח

Conturbatus sum נִבְהַלְתִּי

נבהלתי מראות ישע' כא ג

Et conturbatus. וְנִבְהַלְתִּי

ואם זכרתי ונבהלתי איו' כא ו

נִבְהֲלוּ

Turbati fuer. vel Turbabuntur.

אז נבהלו אלופי אדום שמו' טו טו
וכל ישראל נבהלו שמו' ב ד א
כי נבהלו עצמי תהל' ו ג
נבהלו נחפזו מח ו
ואנשי המלחמה נבהלו ירמ' נא לב

Et conturbabuntur. וְנִבְהֲלוּ

ונבהלו צירים ישע' יג ח

Et turbabuntur. וְנִבְהֲלוּ

ונבהלו האיים יחזק' כו יח

Conturbamur, נִבְהַלְנוּ

ובחמתך נבהלנו תהל' צ ז

Conturbatus. נִבְהַל

הייתי נבהל תהל' ל ח
נבהל להון איש רע עין משלי כח כב

Perturbor. אֶבָּהֵל

על כן מפניו אבהל איו' כג טו

Perturberis. תִּבָּהֵל

אל תבהל מפניו תלך קהל' ח ג

ויותר יעקב לבדו לב כה
והוא לבדו נשאר מב לח
לו לבדו ולהם לבדם מג לב
ויותר הוא לבדו לאמו מד כ
הוא לבדו יעשה לכם שמו׳ יב יו
בלתי לײ׳ לבדו כב יט
ונגש משה לבדו כד ב
כי לא על הלחם לבדו דבר׳ ח ג
אשר שכב עמה לבדו כב כה
המקרה אשר לו לבדו שופט׳ ג כ
ועבדהו לבדו שמו׳ א ז ג
ויעבדו את ײ׳ לבדו ז ד
כי אמנון לבדו מת שמו׳ ב יג לב ויג לג
והכתי את המלך לבדו יז ב
והנה איש רץ לבדו יח כד
אם לבדו בשורה בפיו יח כה
ויאמ׳ הנה איש רץ לבדו יח כו
תנו אתו לבדו ואלכה כ כא
זולתי שבט יהודה לבדו מלכ׳ א יב כ
כי זה לבדו יבא לירבעם יד יג
בדרך אחד לבדו
בדרך אחד לבדו יח ו
כי אם את מלך ישראל לבדו כב לא
רק שבט יהודה לבדו מלכ׳ ב יז יח
מלך ישראל לבדו ד״ה ב יח ל
לא על המלך לבדו אסת׳ א יו
לשלח יד במרדכי לבדו ג ו
נוטה שמים לבדו איו׳ ט ח
עשה נפלאות לבדו תהלי׳ עב יח
נפלאות גדלות לבדו קלו ד
כי נשגב שמו לבדו קמח יג
ונשגב ײ׳ לבדו ישע׳ ב יא וב יז

Praeter eum. מִלְּבַדּוֹ
אין עוד מלבדו דבר׳ ד לה

Sola, Solam לְבַדָּהּ
כי היא כסותה לבדה שמו׳ כב כו
את הצור לבדה שרף יהוש׳ יא יג
טל יהיה על הגזה לבדה שופ׳ ו לז
יהי נא חרב אל הגזה לבדה ו לט וו מ

Seorsim. לְבַדָּם
לו לבדו ולהם לבדם
האכלים אתו. לבדם בראש׳ מג לב
רק אדמת הכהנים לבדם מז כו
ומעכה לבדם בשדה שמו׳ ב י ח
ושניהם לבדם בשדה מלכ׳ א יא כט
כי עם עבדי הבעל לבדם מלכ׳ ב י כג
להם לבדם נתנה הארץ איו׳ טו יט
המה לבדם ינצלו יחזק׳ יד טז
כי הם לבדם ינצלו יד יח

Seorsim. לְבַדְּנָה
אשר הצבת לבדנה בראש׳ כא כט

Seorsim. לְבַדְּהֶן
כבשת הצאן לבדהן ברא׳ כא כח

בדא ופירושו המלאת המחשבה :

Comminisci.

Commentus fuit. בָּדָא
• ערזאָננען, ערדיכטעט.
בחדש אשר בדא מלבו מלכ׳ א יב לג

Comminisceris ea. בּוֹדָאם
כי מלבך אתה בודאם נחמ׳ ו ח

בדל לו שלשה פנים :

Significata ejus tria sunt.

א בדל אזן שפירושו הקצה מן האזן או הכך מגנה או אשר יובדל ממנה :

I. Particula, auris scil. Auricula.

Auricula. בְּדַל*
• מהייל, שטיקק, אהרציפפעל.
שתי כרעים או בדל אזן עמו׳ ג יב

ב מה שהיא שם לעופרת החזק :

II. Stannum.

Stannum. בְּדִיל
• ווערק, ווערקבלייא, איינע מישונג אוים זילבער אונד בלייא, צינן.
אבן הבדיל זענקבלייא.
בכסף ברזל בדיל ועופרת יחזק׳ כז יב

Et stannum. וּבְדִיל
נחשת ובדיל וברזל יחזק׳ כב יח
ועופרת ובדיל כב כ

Stannum. הַבְּדִיל
את הבדיל ואת העפרת במד׳ לא כב
• האבן הבדיל זכרי׳ ד י

Stannum tuum. בְּדִילָיִךְ
ואסירה כל בדיליך ישע׳ א כה

ג כל לשון הבדל שפירושו הפרשה :

III, Separare, Destinguere.

Hiph. Separavit. הִבְדִּיל
• פאָן איינאנדער טרעננען, שיידען, אונטערשיידען, אבזאָנדערן, אויס־שליעסען, אויסזאָנדערן, זיך אבזאָנ־דערן, טרעננען שיידען, אויסגע־שלאָססען ווערדען.
כי הבדיל אלהי ישראל במד׳ יו ט
בעת ההיא הבדיל ײ׳ דברי׳ י ח

Et separabit eum. וְהִבְדִּילוֹ
והבדילו ײ׳ לרעה דבר׳ כט כ

Et separat. וְהִבְדִּילָה
והבדילה הפרכת לכם שמו׳ כו לג

Et separabis. וְהִבְדַּלְתָּ
והבדלת את הלוים במד׳ ח יד

Distinxisti eos. הִבְדַּלְתָּם
כי אתה הבדלתם מלכ׳ א ח נג

Separavi. הִבְדַּלְתִּי
אשר הבדלתי אתכם ויקר׳ כ כד
הבדלתי לכם לטמא כ כה

Discernunt. הִבְדִּילוּ
בין קדש לחול לא הבדילו יחז׳ כב כו

Et discernetis. וְהִבְדַּלְתֶּם
והבדלתם בין הבהמה ויקר׳ כ כה

Distinguens. מַבְדִּיל
ויהי מבדיל בין מים למים ברא׳ א ו

Separant. מַבְדִּילִים
מבדילים בינכם ישע׳ נט ב

Discernendo. הַבְדֵּל
הבדל יבדילני ײ׳ ישע׳ נו ג

Ad distinguendum. לְהַבְדִּיל
להבדיל בין היום בראש׳ א יד
להבדיל בין הטמא ויקר׳ יא מז
להבדיל בין הקדש לחל יחז׳ מב כ

Et ad distingunedum. וּלְהַבְדִּיל
ולהבדיל בין האור בראש׳ א יח
ולהבדיל בין הקדש ויקר׳ י ט

ואבדל

Et discrevi. וָאַבְדִּל

ואבדל אתכם מן העמים ויקר׳ כ כו

Et disparavi. וָאַבְדִּילָה

ואבדילה משרי הכהנים עזר׳ ח כד

Separabis. תַּבְדִּיל

שלש ערים תבדיל לך דבר׳ יט ז

Separabit. יַבְדִּיל

בכנפיו לא יבדיל ויקר׳ א יז
מטול ערפו ולא יבדיל ה ח
אז יבדיל משה שלש ערים דבר׳ ד מא

Et distraxit. וַיַּבְדֵּל

ויבדל אלהים בין האור בראש׳ א ד
ויבדל בין המים א ז
ויבדל דוד ושרי הצבא ד״ה א כה א

Discernet me. יַבְדִּילַנִי

הבדל יבדילני יי׳ ישע׳ נו ג

Et separavit eos. וַיַּבְדִּילֵם

ויבדילם אמציהו להגדוד ד״ה ב כה י

Separabunt. יַבְדִּילוּ

יבדילו עברים בארץ יחזק׳ לט יד

Et separarunt. וַיַּבְדִּילוּ

ויבדילו כל ערב מישראל נחמ׳ יג ג

Hoph. Separata. הַמֻּבְדָּלוֹת

s אבגעזאנדערטע.

והערים המבדלות יהושׁ׳ טז ט

Niph. Separati fuerunt. נִבְדְּלוּ

ומן הגדי נבדלו אל דויד ד״ה א יב ח
לא נבדלו העם ישראל עזר׳ ט א

Separatus. הַנִּבְדָּל

וכל הנבדל מטמאת עזר׳ ו כא
וכל הנבדל מעמי הארצות נחמ׳ י כט

Separate vos. הִבָּדְלוּ

הבדלו מתוך העדה במד׳ טז כא

Et separate vos. וְהִבָּדְלוּ

והבדלו מעמי הארץ עזר׳ י יא

Separaritur. יִבָּדֵל

והוא יבדל מקהל הגולה עזר׳ י ח

Et separatus fuit. וַיִּבָּדֵל

ויבדל אהרן להקדישו ד״ה א כג יג

Et separati fuerunt. וַיִּבָּדְלוּ

ויבדלו עזרא הכהן עזר׳ י יו
ויבדלו זרע ישראל נחמ׳ ט ב

בדק מה שפירושו מקום השבר :

Rimari.

Ad rimandum. לִבְדּוֹק

s שפאלטען, ריססע, בויפאללינעס אויסצובעססערן.

לבדוק ולחזק הבית ד״ה ב לד י

*בֶּדֶק, בֶּדֶק

Rima, Ruptura, Labes.

s ריטצע, ריסס, דאס בויפאללינע אן איינעם הויזע.

את בדק הבית
לכל אשר ימצא שם בדק מלכ׳ ב יב ו
הכהנים את בדק הבית יב ז
מחזקים את בדק הבית יב ח
ולבלתי חזק את בדק הבית יב ט
לחזק את בדק בית יי׳ יב יג
לחזק את בדק הבית כב ה

Ad labem. לְבֶדֶק

כי לבדק הבית תתנהו מלכ׳ ב יב ח

Rimas tuas בִּדְקֵךְ

מחזקי בדקך יחזק׳ כז ט וכו כז

בהה ופירושו המליצות הדק הבלתי מוחש ויקרא כה :

Inanitas, vacuum

Inanitas. *בֹּהוּ

s לעער זיין, לעערע.

תהו ואבני בהו ישע׳ לד יא

Et inanis res. וָבֹהוּ

והארץ היתה תהו ובהו בראש׳ א ב
והנה תהו ובהו ירמ׳ ד כג

בהט מה שהוא שם לדבר המקשי׳ הדומה לשיש :

Porphyrites lapis.

Porphyrites. *בַּהַט

s פורפורראטהער ווייסגעשפרענקעלטער מארמאָר, נאך אנד : אלאבאסטער, נאך אנד : אונעכטער מאראגד.

על רצפת בהט ושש אסת׳ א ו

בהל כל לשון בהלה :

Terreri, Turbari.

Niph. Turbatus. נִבְהַל

s ציטטערן, העפטיג ערשראקקען, אויססער זיך, בעשטירצט זיין, שטירען, בעבען, בעשטירצט, פערצאגט מאכען, ערשרעקקען, בעשליינינגען, פארשנעלל פאראיילינג זיין, עראיילטעס, איילענדס וועגטרייבען.

ותרא כי נבהל מאד שמו׳ א כח כא

נִבְהֲלָה, נִבְהָלָה

Conturbata est.

ונפשי נבהלה מאד תהל׳ ו ד
כי כלה אך נבהלה צפנ׳ א יח

Conturbatus sum נִבְהַלְתִּי

נבהלתי מראות ישע׳ כא ג

Et conturbatus. וְנִבְהַלְתִּי

ואם זכרתי ונבהלתי איו׳ כא ו

נִבְהֲלוּ

Turbati fuer. vel Turbabuntur.

אז נבהלו אלופי אדום שמו׳ טו טו
וכל ישראל נבהלו שמ״ב ד א
כי נבהלו עצמי תהל׳ ו ג
נבהלו נחפזו מח ו
ואנשי המלחמה נבהלו ירמ׳ נא לב

Et conturbabuntur. וְנִבְהֲלוּ

ונבהלו צירים ישע׳ יג ח

Et turbabuntur. וְנִבְהֲלוּ

ונבהלו האיים יחזק׳ כו יח

Conturbamur, נִבְהָלְנוּ

ובחמתך נבהלנו תהל׳ צ ז

Conturbatus. נִבְהָל

הייתי נבהל תהל׳ ל ח
נבהל להון איש רע עין משלי כח כב

Perturbor. אֶבָּהֵל

על כן מפניו אבהל איו׳ כג טו

Perturberis. תִּבָּהֵל

אל תבהל מפניו תלך קהל׳ ח

תגע

וַתִּבָּהֵל *Perturbaris.*
תנע עדיך ותבהל איו' ד ה
וַיִּבָּהֵל *Turbatus fuit.*
ויבהל איש בנימן שופט' כ מא
יִבָּהֵלוּן *Conturbantur.*
תסתיר פניך יבהלון תהל' קד כט
וְיִבָּהֲלוּ *Et conturbentur.*
יבשו ויבהלו מאד כל איבי תהל' ו יא
יבשו ויבהלו פג יח
תִּבָּהַלְנָה *Conturbabuntur.*
וידי עם הארץ תבהלנה יחז' ז כז
וּמְבַהֲלִים *Pih. Et turbabant.*
ומבהלים אותם לבנות עזר' ד ד
לְבַהֲלֵנִי *Ad accelerandum me.*
ואלהים אמר לבהלני ד"ה ב לה כא
וּלְבַהֲלָם *Et ad turbandum eos.*
ליראם ולבהלם ד"ה ב לב יח
תְּבַהֵל *Acceleres.*
אל תבהל על פיך קהל' ה א
אל תבהל ברוחך לכעוס ז ט
תְּבַהֲלֵם *Conturbabis eos.*
ובסופתך תבהלם תהל' פג יו
וַיְבַהֵל *Et acceleravit.*
ויבהל את תמרוקיה אסת' ב ט
וִיבַהֶלְךָ *Et perturbat te.*
ויבהלך פחד פתאום איו' כב י
יְבַהֲלֵמוֹ *Perturbabit eos.*
ובחרונו יבהלמו תהל' ב ה
יְבַהֲלֻהוּ *Conturbabunt eum.*
ושמעות יבהלהו דניאל יא מד
מְבֹהֶלֶת *Pyh. Accelerata.*
נחלה מבהלת בראשונה משלי כ כא
מְבֹהָלִים *Accelerati.*
יצאו מבהלים ודחופים אסת' ח יד
הִבְהִילָנִי *Hiph. Pertuabat me.*
ושדי הבהילני איו' כג יו
וַיַּבְהִלוּ *Et accelerarunt.*
ויבהלו להביא את המן אסת' ו יד

וַיַּבְהִילֻהוּ *Deturbaverunt eum*
ויבהילוהו בשם ד"ה ב כו כ
בֶּהָלָה* *Terror.*
ſ בעשטירצונג, שרעקקען, שרעקקניססע, דאהין שווינדען.
והפקדתי עליכם בהלה ויקר' כו יו
בַּבֶּהָלָה *In terrore.*
ושניתם בבהלה תהל' עח לג
לַבֶּהָלָה *Ad conturbationem.*
ולא ילדו לבהלה ישע' סה כג
וּבֶהָלוֹת *Terrores*
עיר ובהלות ירמ' טו ה

בהם כל שם בהמה ועמו בהמות שהוא שם חיה מס :
Bestia, Secus.
בְּהֵמָה* *Jumentum.*
ſ פיעה, פיהערע, אינזבעז ; צאהמעס פיעה.
בהמה ורמש בראש' א כד
מאדם ועד בהמה ו ז
מאדם עד בהמה ז כג
מאדם ועד בהמה שמו' ט כה
וכל בכור בהמה יא ה יב כט
למאיש ועד בהמה יא ז
מאדם ועד בהמה יב יב
וכל פטר שגר בהמה יג יב
ועד בכור בהמה יג טו
אם בהמה אם איש לא יחיה יט יג
וכל בהמה לשמר כב ט
כל שכב עם בהמה כב יח
או בנבלת בהמה טמאה ויק' ה ב
וכל בהמה לא תתן וגו'
לפני בהמה לרבעה יח כג
אשר תקרב אל כל בהמה כ יו
ומכה נפש בהמה כד יח
ומכה בהמה ישלמנה כד כא
ואם בהמה אשר יקריבו כז ט
ואם המר ימיר בהמה כז י
ואם כל בהמה טמאה כז יא
עד בהמה לי יהיו במד' ג יג
תבנית כל בהמה דבר' ד יז
וכל בהמה מפרסת יד ו
ארור שכב עם כל בהמה כז כא
מעיר מתם עד בהמה שופט' כ מח

וארות לכל בהמה ד"ה ב לב כח
מאדם ועד בהמה תהל' קלה ח
החיה וכל בהמה קמח י
ולראות שהם בהמה קהל' ג יח
מעוף השמים ועד בהמה ירמ' ט ט
זרע אדם וזרע בהמה לא כז
מאין אדם ומאין בהמה וגו'
ומאין יושב ומאין בהמה לג י
עד בהמה לג יב
מאדם ועד בהמה נ ג
למאדם ועד בהמה נא סב
ורגל בהמה יחזק' כט יא
ופרסות בהמה לא תדלחם לב יג
מה נאנחה בהמה יואל א יח
וּבְהֵמָה *Et bestia.*
מאדם ובהמה ויקר' כז כח
לכל בהמה ובהמה ד"ה ב לב כח
ובהמה אין עמי נחמ' ב יב
אדם ובהמה תושיע יי' תהל' לו ז
מאין אדם ובהמה ירמ' לב מג
והשבית ממנה אדם ובהמה לו כט
רמש ובהמה ושקץ יחזק' ח י
והכרתי ממנה אדם ובהמה יד יג
ויד יז כה יג
להכרית ממנה אדם ובהמה יד יט
ויד כא
והכרתי ממך אדם ובהמה כט ח
והרבתי עליכם אדם ובהמה לו יא
ובהמה רבה יונ' ד יא
אסף אדם ובהמה צפנ' א ג
אדם ובהמה בתוכה זכר' ב ח
הַבְּהֵמָה *Bestia, Pecus, etc.*
ואת הבהמה למינה בראש' א כה
לכל הבהמה ולעוף השמים ב כ
ארור אתה מכל הבהמה ג יד
ומן הבהמה למינה ו כ
מכל הבהמה הטהורה וגו'
ומן הבהמה אשר לא טהורה ז ב
מן הבהמה הטהורה ז ח
ומן הבהמה אשר איננה ז ח
וכל הבהמה למינה ז יד
ואת כל הבהמה אשר אתו ח א
ויקח מכל הבהמה ח כ
ומקנה הבהמה אל אדני מז יח
והיה על האדם ועל הבהמה שמו' ט ט
על האדם ועל הבהמה ט כב

מן

מן הבהמה מן הבקר ויקר׳ א ב
מן הבהמה אשר יקריב ז כה
מכל הבהמה אשר על הארץ יא ב
לכל הבהמה אשר הוא יא כו
וכי ימות מן הבהמה יא לט
זאת תורת הבהמה והעוף יא מו
ואת הבהמה תהרגו כ טו
האשה ואת הבהמה כ י
בין הבהמה הטהרה כ כה
והעמיד את הבהמה כז יא
מן האדם ומן הבהמה במד׳ לא מז
רק הבהמה בזזנו לנו דבר׳ ב לה
וכל הבהמה ושלל הערים ג ז
זאת הבהמה אשר תאכלו יד ד
רק הבהמה ושלל העיר יהוש׳ ח כז
וידבר על הבהמה מלכ׳ א ה יג
והבהמה אשר אנכי רכב נחמ׳ ב יב
ומקרה הבהמה וגו׳
ומותר האדם מן הבהמה קהל׳ ג יט
ורוח הבהמה ג כא
על האדם ועל הבהמה ירמ׳ ז כ
ואת האדם ואת הבהמה כא ו וכז ה
מן העוף ומן הבהמה יחזק׳ מד לא
ועל האדם ועל הבהמה חגי א יא
ושכר הבהמה איננה זכר׳ ח י
והחמור וכל הבהמה יד טו

והבהמה Et jumentum.

כל האדם והבהמה שמו׳ ט יט
הנשים והטף והבהמה דבר׳ כ יד
והבהמה בזזו להם יהוש׳ יא יד
האדם והבהמה יונה ג ז וג ח

מהבהמה A jumentis.

ולוא נכרית מהבהמה מלכ׳ א יח ה

בבהמה Jumentum.

או בבהמה טמאה ויק׳ ז כא
שכבתו בבהמה כ טו
בהמה בבהמה כז י
אשר יבכר לי״י בבהמה כז כו

בבהמה In pecudibus.

בעוף בבהמה ובכל בראש׳ ט י
בבהמה אתה תאכלו ויקר׳ יא ג
בבהמה ובעוף כ כה
ואם בבהמה הטמאה כז כז
בבהמה אתה תאכלו דבר׳ יד ו
ליש גבור בבהמה משלי ל ל

ובבהמה Et in pecudes.

ובבהמה ובכל הארץ בראש׳ א כו
בעוף ובבהמה ובחיה ז כא
בעוף ובבהמה ובכל הרמש ח יז
הכנס באדם ובבהמה שמו׳ ח יג
וח יד
פורה באדם ובבהמה ט י
באדם ובבהמה לי הוא יג ב
באדם ובבהמה במד׳ לא יא ולא כו
וברכוש ובבהמה עזה א ד
ובבהמה ובמגדנות א ו

כבהמה Ut jumentum.

מדוע נחשבנו כבהמה איו׳ יח ג
כבהמה בבקעה תרד ישע׳ סג יד

לבהמה Jumento.

ואין מקום לבהמה נחמ׳ ב יד
מצמיח חציר לבהמה תהל׳ קד יד

לבהמה Jumento.

נתן לבהמה לחמה תהל׳ קמז ט

ולבהמה Aut bestiae.

לעוף ולבהמה ויקר׳ ז כו
ולבהמה אשר ברגליהם מלכ׳ ב ג ט
עצביהם לחיה ולבהמה ישע׳ מו א

בהמת Jumentum.

ואת בהמת הלוים במד׳ ג מא
בהמת הלוים תחת בהמתם ג מה
וכל בהמת הארץ ישע׳ יח ו
ואת בהמת הארץ ירמ׳ טו ג

בבהמת In jumentis.

בבהמת בני ישראל במד׳ ג מא

ולבהמת Et jumentis.

ולבהמת הארץ דבר׳ כח כו
ולבהמת השדה שמו׳ א יז מד
ולבהמת הארץ ישע׳ יח ז
לעוף השמים ולבהמת הארץ
ירמ׳ ז לג וטו ד ויט ז ולד כ

בהמתנו Jumenta nostra.

מקננו וכל בהמתנו במד׳ לב כו

ובהמתנו Et jnmenta nostra.

בכרות בנינו ובהמתנו נחמ׳ י לז

ובבהמתנו Et in jumunta nostra.

ובבהמתנו כרצונם נחמ׳ ט לו

לבהמתנו Pro jumentis nostra.

מגרשיהן לבהמתנו יהוש׳ כא ב

בהמתך. בהמתך Jumentum tuum.

בהמתך לא תרביע ויקר׳ יט יט
וחמרך וכל בהמתך דבר׳ ה יד
ובפרי בהמתך כח יא
ואכל פרי בהמתך כח נא
בפרי בטנך ובפרי בהמתך ל ט

ובהמתך Aut jumentum tuum.

ואמתך ובהמתך שמו׳ כ י

ובבהמתך In jumentis tuis.

עקר ועקרה ובבהמתך דבר׳ ז יד

לבהמתך Pro jumentis tuis.

עשב בשדך לבהמתך דבר׳ יא טו

ולבהמתך Et jumento tuo.

ולבהמתך ולחיה ויקר׳ כה ז

בהמתכם Jumenta vestra.

והכריתה את בהמתכם ויק׳ כו כב

ובהמתכם Et jumenta vestra.

אתם ומקניכם ובהמתכם מלכ׳ ב ג יז

בהמתו Jumentum ejus.

ואת מקנהו ואת כל בהמתו בראׄ לו ו
יודע צדיק נפש בהמתו משלי יב י

בהמתה Jumentum ejus.

ואת בהמתה לפי חרב דבר׳ יג יו
והאבדתי את כל בהמתה יחזק׳ לב יג

ובהמתה Et jnmentnm ejus.

רק שללה ובהמתה יהוש׳ ח ב

בהמתם Jumenta ipsorum.

וכל בהמתם הלוא לנו הם בראׄ לד כג
תחת בהמתם במד׳ ג מה

ובהמתם Et jumenta ipsorum.

ובהמתם לא ימעיט תהל׳ קז לח

לבהמתם Pro jumentis ipsorum.

לבהמתם ולרכשם במד׳ לה ג

בְּהֵמֹת, בְּהֵמוֹת *Bestiae.*

ושן בהמת אשלח בם — דברי׳ לב כד
שאל נא בהמות ותרך — איו׳ יב ז
בהמות בהררי אלף — תהל׳ נ י
בהמות הייתי עמך — עג כב
ספתה בהמות ועוף — ירמ׳ יב ד
ושד בהמות יחיתן — חבק׳ ב יז

בְּהֵמוֹת *Bestiae.*

וגם בהמות שדי — תהל׳ ח ח
משא בהמות נגב — ישע׳ ל ו
גם בהמות שדה — יואל א כ
אל תיראו בהמות שדי — ב כב

כַּבְּהֵמוֹת *Sicut jumenta.*

נמשל כבהמות — תהל׳ מט יג ומט כא

בְּבַהֲמוֹת *Inter bestias.*

כאריה בבהמות יער — מיכ׳ ה ז

מִבַּהֲמוֹת *Prae bestiis.*

מלפנו מבהמות ארץ — איו׳ לה יא

s בְּהֵמוֹת *Hippotamus.*

פלור: מאיעוס: נילפפערד.

הנה נא בהמות אשר עשיתי — איוב מ טו

בהן ופירושו גודל:

Pollex.

*בֹּהֶן *Pollex.*

s מיט יד דוימען, מיט רגל גראסע צעהע.

ועל בהן ידם הימנית
ועל בהן רגלם הימנית — שמו׳ כט כ
על בהן ידו הימנית
ועל בהן רגלו הימנית — ויק׳ ח כג ויד יד
ועל בהן ידם הימנית
ועל בהן רגלם הימנית — ח כד
ועל בהן ידו הימנית
ועל בהן רגלו הימנית — יד יז ויד כה
ויד כח

בְּהֹנוֹת *Pollices.*

ויקצצו את בהנות ידיו — שופט׳ א ו
בבנות ידיהם ורגליהם — א ז

בהק והוא מין נגע מה:

Pustula alba, Vitiligo.

*בֹּהַק *Vitiligo.*

s נאמע איינעס! אונשולדיגען הויטאוסשלאגעס, דער זיך אויף דער ברייניכען הויט דעס מארגענלאנדעס דתקעלוויז צייגט אונד אפט נאך צווייא מאנאטען פאן זעלבסט ווידער פערגעהט.

בהק הוא פרח בעור — ויקר׳ יג לט

בהר לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א מה שהוא מין נגע מה.

I Papula alba.

*בַּהֶרֶת *Papula.*

s וייסע פלעקקען אויף דער הויט, ויא אנפאנגען פאן איסערן מעכאנישען אורזאכען אדער פאן דעם אויסשלאגע בֹּהַק הערריהרען, אדער דער אנפאנג דעם אויסזאטצעס זיין, אין וועלכעם לעטצטערען פאללע ויא עטוואס טיעפער זינד, אלס דיא איבריגע הויט אונד וייסע האארע האבען.

שאת או ספחת או בהרת — ויקר׳ יג ב
ואם בהרת לבנה הוא — יג ד
או בהרת לבנה אדמדמת — יג יט
בהרת לבנה אדמדמת — יג כד

הַבַּהֶרֶת *Papula.*

תחתיה תעמד הבהרת — ויקר׳ יג כג
ויג כח

בְּבַהֶרֶת *In papula.*

שער לבן בבהרת — ויקר׳ יג כה
והנה אין בבהרת — יג כו

וְלַבַּהֶרֶת *Et de papulae.*

ולשאת ולספחת ולבהרת — ויק׳ יד נו

בֶּהָרֹת *Papulae.*

בהרת בהרת לבנת — ויקר׳ יג לח
בהרת כהות לבנת — יג לט

ב כל לשון בהירות שענינו זכות:

II. Splendidus, Nitidus.

*בָּהִיר *Nitida*

s לייכטענד, גלאנצענד.

בהיר הוא בשחקים — איו׳ לז כא

בוא לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א כל לשון ביאה מבוא והבאה איך פירוש:

I. Venire, Ingredi, Congredi, Occumbere.

בָּא *Venit, etc.*

s איינגעהען, אונטערנעהען, איינגעהען = שטערבען. קאממען, גלייכקאממען, געלאנגען, איבער יעם: קאממען = איבערפאללען, איינטרעפען, ערוואהגט אנגעפיהרט ווערדען, געהען, צוזאממען קאממען = אומגעהען. איינפיהרען, הינאיינפיהרען, הינאיינציעהען, הינאיינברינגען, טראגען, שטעקקען, ווענדען, ווערפען. ברינגען, דארברינגען, הערברינגען, קאממען לאססען. פיהרען, צוריקקפיהרען, ערלאנגען. הינאיינגעפיהרט, הינאיינגעשטעקקט, הינאיינגעבראכט ווערדען, הערבייאעהיהרט, הערבייגעבראכט ווערדען.

קץ כל בשר בא לפני — בראי׳ ו יג
בעצם היום הזה בא נח — ו יג
בא כדרלעמר והמלכים — יד ה
האחד בא לגור — יט ט
ולוט בא צעדה — יט כג
ואברהם זקן בא בימים — כד א
ויצחק בא מבוא — כד סב
ועשו אחיו בא מצידו — כז ל
בא אחיך במרמה — כז לה
וילן שם כי בא השמש — כח יא
כאשר בא יוסף אל אחיו — לז כג
בא אלי לשכב עמי — לט יד
בא אלי העבד העברי — לט יז
כספכם בא אלי — מג כג
כי בא סוס פרעה — שמו׳ טו יט
בא האלהים — כ ב
אם שכיר הוא בא בשכרו — כב יד
אל הארץ אשר בא שמה — במד׳ יד כד
ויאמר יי׳ מסיני בא — דברי׳ לג ב
ויהושע זקן בא בימים — יהוש׳ יג א
ויהושע זקן בא בימים — כג א
והיה כאשר בא עליכם — כג טו
ואהוד בא אליו — שופט׳ ג כ
ונדעון בא ויעש גדי עזים — ו יט
וראש אחד בא — ט לז
איש האלהים בא אלי — יג ו
האיש

האיש אשר בא ביום אלי יג י
הא בא עד לחי טו יד
לעתים לאמר בא שמשון יו ב
בא מן מעשהו יט יז
את האיש אשר בא אל ביתך יט כב
אשר בא האיש הזה אל ביתי יט כג
והנה לא בא איש כא ח
כי ארון ה׳ בא אל המחנה שמו׳ א ד ו
בא אלהים אל המחנה ד ז
כי היום בא לעיר ט יב
והנה שאול בא אחרי הבקר יא ה
כאשר בא יעקב מצרים יב ח
מלך בני עמון בא עליכם יב יב
ולא בא שמואל הגלגל יג ח
בא שאול הכרמלה טו יב
זקן בא באנשים יז יב
מדוע לא בא בן ישי כ כז
לא בא אל שלחן המלך כ כט
כי בא דוד קעילה כג ז
ומלאך בא אל שאול לאמר כג כז
כי בא שאול אחריו המדברה כו ג
וידע כי בא שאול אל נכון כו ד
כי בא אחד העם כו טו
בא אבנר בן נר שמו׳ ב ג כג
כי לפתתך בא ג כה
ויהי דוד בא עד הראש טו לב
כאשר בא חושי הארכי יז יז
ודוד בא מחנימה יז כד
אשר בא אל אביגל יז כה
ודבר כל ישראל בא יט יב
בא הגלגלה יט יז
עד היום אשר בא בשלום יט כה
ויהי כי בא ירושלם יט כו
אחרי אשר בא אדני המלך יט לא
ואלידם לא בא כ ג
ועמשא בא לפניהם כ ח
ועד השלשה לא בא כג יט
ואל השלשה לא בא כג כג
מדוע בא אדני המלך כד כא
והמלך דוד זקן בא בימים מלכ׳ א א א
ונתן הנביא בא א כב
יונתן בן אביתר הכהן בא
ויאמר אדניהו בא א מב
לא בא כבשם ההוא עוד לרב י י
לא בא כן עצי אלמגים י יב
אשר בא לשלמה בשנה אחת י יד
כי שכם בא כל ישראל יב א

והנה איש אלהים בא מיהודה יג א
בדרך אשר בא בה אל בית אל יג י
איש האלהים אשר בא מיהודה יג יב
אשר בא מיהודה לאמר יג כא
והאשה בא לקחת מלכ׳ ב ד א
וגם בא אל הארץ שבע שנים ח א
בא איש האלהים ח ז
מדוע בא המשגע הזה ט יא
בא המלאך עד הם ולא שב ט יח
בא עד עליהם ולא שב ט כ
ויהוא בא בשער ט לא
ולא נשאר איש אשר לא בא י כא
בא פול מלך אשור על הארץ טו יט
בא תגלת פלאסר טו כט
איש האלהים אשר בא מיהודה כג יז
הנביא אשר בא משמרון כג יח
בא נבוכד נצר מלך בבל כה א
בא נבוזר אדן רב טבחים כה ח
בא ישמעאל בן נתניה כה כה
ואחר בא חצרון ד״ה א ב כא
ועד השלשה לא בא יא כא
ואל השלשה לא בא יא כה
בא עד עיר דויד ו כט
כי בא לשפוט את הארץ יו לג
אשר בא לשלמה בשנה אחת
ד״ה ב ט יג
ושמעיה הנביא בא יב ה
ובעת ההוא בא חנני הראה יז ז
ויהודה על המצפה כ כד
ואיש האלהים בא אליו כה ז
להגדוד אשר בא אליו כה י
רק לא בא אל היכל ה׳ כז ב
בא סנחריב מלך אשור לב א
וירא יחזקיהו כי בא סנחריב לב ב
ולא בא עליהם קצף ה׳ לב כו
בא אל ירושלם עזר׳ ז ט
אשר בא אדם לבקש טובה נחמ׳ ב י
והמן בא לחצר אסת׳ ו ד
ומרדכי בא לפני המלך ח א
בא מספר ההרוגים ט יא
ומלאך בא אל איוב איו׳ א יד
ואם בא לראות תהל׳ מא ז
כאשר בא אל בת שבע נא ב
בא דוד אל בית נב ב
כי בא כי בא לשפט צו יג
לפני ה׳ כי בא צח ט
כי בא מועד קב יד

בא זדון ויבא קלון משלי יא ב
כי בהבל בא קהל׳ ו ד
בא על עית ישע׳ י כח
יום ה׳ בא יג ט
מצפון עשן בא יד לא
שם ה׳ בא ממרחק ל כז
בדרך אשר בא בה ישוב לז לד
קומי אורי כי בא אורך ס א
בא בארמנותינו ירמ׳ ט כ
באה שמשה טו ט
בא שאון עד קצה הארץ כה לא
וירמיהו בא לז ד
כי בא ירמיהו אל בית הבור לז יז
בא נבוכד ראצר לט א
בא ישמעאל בן נתניה מא א
קרץ מצפון בא בא מו כ
כי יום אידם בא עליהם מו כא
ומשפט בא אל ארץ המישר מח כא
כי בא עליה על בבל שודד נא נו
בא נבוכד ראצר מלך בבל נב ד
בא נבוזר אדן רב טבחים נב יב
כי בא קצנו איכ׳ ד יח
ולא בא בפי בשר פגול יחזק׳ ד יד
קץ בא הקץ ז ב
קץ בא בא הקץ הקיץ עליך ז ו
בא העת הגיע היום ז יב
קפדה בא ז כה
בא ברב גלוליו יד ד
בא אל הלבנון יז ג
אשר בא יומו בעת עון קץ כא ל
אשר בא יומם כא לד
בא אלי הפליט לג כא
כבוד אלהי ישראל בא מג ב
וכבוד ה׳ בא אל הבית מג ד
ישראל בא בו מד ב
תשער אשר בא בו מו ט
בא נבוכד נצר מלך בבל דני׳ א א
ובשר ויין לא בא אל פי י ג
אחד השרים הראשנים בא י יג
שר יון בא י כ
כי בא יום ה׳ יואל ב א
בא הקץ על עמי עמ׳ ח ב
בא אל ערמת עשרים וגו׳
בא אל היקב חגי ב יז
הנה יום בא ה׳ זכר׳ יד א
הנה בא אמר ה׳ צבאות מלא׳ ג א

Et venit, Veniet. וּבָא

ובא אל הכהן ויקר' יג יו
ובא אשר לו הבית יד לה
ובא הכהן וראה יד מד
ובא לפני ה' טו יד
ובא אהרן אל אהל יו כג
ובא השמש וטהר כב ז
ובא גאלו הקרב אליו כה כה
ובא אהרן ובניו במד' ד ה
ובא האות והמופת דבר' יג ג
ובא הלוי כי אין לו חלק יד כט
ובא בכל אות נפשו יח ו
ובא אליה ושנאה כב יג
ובא אל עירו ואל ביתו יהוש' כ ו
ובא נער הכהן שמו' א ב יג וב טו
ובא הארי ואת הדוב יז לד
ובא ולן ושכב ארצה שמו' ב יב יו
ובא אביך לראותך יג ה
ובא המלך דוד עד בחורים יו ה
ובא וישב על כסאי מלכ' א א לה
ובא אלה לפני מזבחך ח לא
ובא מארץ רחוקה ח מא
ובא והתפלל אל הבית הזה ח מב
ובא בכפו ונקבה מלכ' ב יח כא
ובא אלה לפני מזבחך ד"ה ב ו כב
ובא מארץ רחוקה ו לב
ובא סופר המלך כד יא
ובא עם המלך אסת' ה יד
ובא כמהלך ראשך משלי ו יא
ובא רעהו וחקרו יח יז
ובא מתהלך רישך כד לד
ובא השמש קהל' א ה
ובא אליה מלך גדול ט יד
ובא אל מקדשו ישע' יו יב
ובא מצרים יט א
ובא אשור במצרים יט כג
ובא בכפו ונקבה לו ו
ובא עליך רעה מז יא
ובא לציון גואל נט כ
ובא והכה את ארץ מצרים ירמ' מג יא
ובא בשנה השמועה נא מו
ובא אל הנביא אני ה יחזק יד ד
ובא אל הנביא לדרש לו בי יד ז
ובא לפנימה מא ג
ובא הנשיא דרך אולם מו ב
ובא במלכות מלך הנגב דני' יא ט
ובא באו ושטף ועבר יא י

ובא בשלוה יא כא
ובא בנגב יא כט
ובא בארצות יא מ
ובא בארץ הצבי יא מא
ובא עד קצו יא מה
ובא הבית עמו' ה יט
ובא ה' אלהי זכר' יד ה

Quod venit. שֶׁבָּא

כל עמת שבא כן ילך קהל' ה טו
כל שבא הבל יא ח

Sicut venit. כְּשֶׁבָּא

ישוב ללכת כשבא קהל' ה יד

Num venit. הֲבָא

הבא עוד הלם שמו' א י כב

Venit, Occubuit. בָּאָה

ויהי השמש באה בראי' טו יז
ורחל באה עם הצאן כט ט
על כן באה אלינו מב כא
צעקת בני ישראל באה אלי שמו' ג ט
כי באה נחלתנו במד' לב יט
כי באה האשה הגרן רות ג יד
כי באה צעקתו אלי שמו' א ט טז
והשמש באה חמה באו שמו' ב ב כד
והשמעה באה יג ל
מכל הרעה אשר באה עליך י ח
והשמעה באה עד יואב מלכ' א ב כח
אשר באה אליהם ארון ה' ד"ה ב ח יא
רוח גדולה באה איו' א יט
ברזל באה נפשו תהל' קה יח
באה קרחה אל עזה ירמ' מז ה
באה הצפירה יחזק' ז ז
הנה באה ונהיתה יחזק' לט ח
כל הרעה הזאת באה דני' ט יג
כי באה עד יהודה מיכ' א ט
פקדתך באה ז ד
לא תעלה ולא באה זכר' יד יח

Et veniet, occbiet. וּבָאָה

ובאה עת הקציר לה ירמ' נא לג
ובאה חרב במצרים יחזק' ל ד
ובאה השמש על הנביאים מיכ' ג ו
ובאה הממשלה ד ח
ובאה אל בית הגנב זכר' ה ד

Evenit nobis. בָּאָתְנוּ

כל זאת באתנו תהל' מד יח

Venisti. בָּאתָ

וקנת באת בימים יהוש' יג א
מה לי ולך כי באת אלי שופט' יא יב
ואתה לא באת למועד שמו' א יג יא
אשר באת מיהודה מלכ' א יג יד
באת אלי להזכיר את עוני יז יח
בדרך אשר באת בה מלכ' ב יט כח
כי באת בכף רעך משלי ו ג
בדרך אשר באת בה ישע' לז כט

Venisti, congressus es. בָּאתָה

מדוע באתה אל פילגש שמו' ב ג ז

Et venies, ingredieris. וּבָאתָ

ובאת אל התיבה בראי' ו יח
ובאת אתה וזקני ישראל שמו' ג יח
ובאת וירשת את הארץ דבר' ו יח
לשכנו תדרשו ובאת שמה יב ה
ובאת אל המקום יב כו
ובאת אל הכהנים יז ט
ובאת אל הכהן כו ג
ובאת עד אלון תבור שמו' א י ג
ובאת אל המקום כ יט
ולך ובאת לך ארץ יהודה כב ה
ובאת להם ממול בבאים שמו' ב ה כג
ובאת ומשחת את חזאל מלכ' א יט טו
ובאת שמה וראה שם מלכ' ב ט ב
ובאת והקמתו מתוך אחיו ט ב
ובאת להם ממול ד"ה א יד יד
ובאת אתה וקראת ירמ' לו ו
ובאת ממקומך יחזק' לח טו
ובאת אתה ביום ההוא
ובאת בית יאשיה זכר' ו י

Num venisti. הֲבָאתָ

הבאת עד נבכי ים איו' לח יז
הבאת אל אצרות שלג לח כב

Venisti, venis. בָּאת

אי מזה באת ואנה תלכי בראי' יו ח
אשר באת להגות רות א יב

Et venisti. וּבָאת, וּבָאתְ

ובאת וגלית מרגלתיו רות ג ד
באת אל המלך שמו' ב יד ג
ובקבק דבש ובאת אליו מלכ' א יד ג
ובאת וסגרת הדלת מלכ' ב ד ד
ובאת עד בבל מיכ' ד י

ומאז

בָּאתִי *Veni.*

ומאז באתי אל פרעה — שמו' ה כג
הנה באתי אליך עתה — במד' כב לח
כי באתי אל הארץ — דבר' כו ג
שר צבא ה' עתה באתי — יהוש' ה יד
אני זקנתי באתי בימים — כג ב
אשר לבנימן באתי — שופ' כ ד
ואמרת לזבח לה' באתי — שמו' א יו ב
לזבח לה' באתי הקדשו — יו ה
ועתה אשר באתי לדבר — שמו' ב יד טו
למה באתי מגשור — יד לב
והנה באתי היום ראשון — יט כא
עד אשר באתי — מלכ' א י ז
עד אשר באתי — ד"ה ב ט ו
ואני באתי בית שמעיה — נחמ' ו י
באתי אל המלך — יג ו
אז אמרתי הנה באתי — תהל' מ ח
באתי במעמקי מים — סט ג
באתי לגני אחתי כלה — שיר ה א
מדוע באתי ואין איש — ישע' נ ב
ואם באתי העיר — ירמ' יד יח
ואני באתי להגיד — דני' ט כג
ואני באתי בדבריך — י יב
הידעת למה באתי — י כ

וּבָאתִי *Et veni.*

ובאתי ועשיתיהו לי — מלכ' א יז יב
ובאת להגיד לאחאב — יח יב
ובאתי להבינך — דני' י יד

בָּאוּ *Venerunt.*

שנים שנים באו אל נח — ברא' ז ט
מכל בשר באו — ז יו
איה האנשים אשר באו אליך — יט ה
כי על כן באו בצל קרתי — יט ח
ובני יעקב באו מן השדה — לד ז
באו על החללים — לד כז
כי באו אל קרבנה — מא כא
וכל הארץ באו מצרימה — מא נז
ועבדיך באו לשבר אכל — מב י
באו אחי יוסף — מה יו
אשר בארץ כנען באו אלי — מו לא
באו מארץ כנען — מז א
אביך ואחיך באו אליך — מז ה
איש וביתו באו — שמו' א א
ואחר באו משה ואהרן — ה א
ביום הזה באו מדבר סיני — יט א
ואחרי כן באו הלוים — במד' ח כב
לקרא לך באו האנשים — כב כ
חדשים מקרב באו — דבר' לב יז
הנה אנשים באו הנה — יהוש' ב ב
אשר באו לביתך — ב ג
לחפר את כל הארץ באו — ב ג
כן באו אלי האנשים — ב ד
מארץ רחוקה מאד באו עבדיך — ט ט
הכל באו לכם — כג יד
והוא יצא ועבדיו באו — שופ' ג כד
באו מלכים נלחמו — ה יט
כי לא באו לעזרת ה' — ה כג
באו בגבול מואב — יא יח
באו שמה לקחו את הפסל — יח יז
ואלה באו בית מיכה — יח יח
והמה באו בית לחם — רות א כב
המה באו בארץ צוף — שמו' א ט ה
וכל הארץ באו ביער — יד כה
ועבדי אדניך אשר באו אתך — כט י
באו ויגדו ליואב לאמר — שמו' ב ג כג
והנה באו עד תוך הבית — ד ו
ופלשתים באו וינטשו — ה יח
הנה בני המלך באו — יג לה
והנה בני המלך באו — יג לו
אשר באו ברגלו מגת — טו יח
באו ירושלם ואחיתפל אתו — יו טו
וגם באו עבדי המלך — מלכ' א א מז
הנה עתה זה באו אלי — מלכ' ב ה כב
ואדמים באו אילת — יו ו
כי באו בנים עד משבר — יט ג
מארץ רחוקה באו — כ יד
באו על דויד חברונה — ד"ה א יב כג
באו חברונה — יב לח
ופלשתים באו ויפשטו — יד ט
ולרגל הארץ באו — א יט ג
והמלכים אשר באו לבדם — יט ט
כי שכם באו כל ישראל — ד"ה ב י א
באו ירושלם לזבוח לה' — יא יו
לעם אשר באו עמו — יב ג
באו הרצים — יב יא
באו בני מואב ובני עמון — כ א
מכל ערי יהודה באו — כ ד
באו שרי יהודה וישתחוו — כד יז
באו איל ארם — כד כד
ועוד אדומים באו — כח יז
וביום שמנה לחדש באו — כט יז
אשר באו עם זרובבל — עזר' ב ב
ויהי כאשר באו היהודים — נחמ' ד ו
לא באו בשבת — יג כא
באו עדיה ויחפרו — איו' ו כ
באו מים עד נפש — תהל' סט ב
באו גוים בנחלתך — עט א
ימים אשר לא באו — ישע' ז יז
כי באו בנים עד משבר — לז ג
באו אלי מבבל — לט ג
הראשנות הנה באו — מב ט
כתמם באו עליך — מז ט
כלם נקבצו באו לך — מט יח
כלם נקבצו באו לך — ס ד
באו בעבים — ירמ' ד כט
באו שדדים — יב יב
באו על גבים — יד ג
הנה הסללות באו העיר — לב כד
אשר באו בברית — לד י
באו אל גדליהו — מ יג
ובקרדמות באו לה — מו כב
אם בצרים באו לך — מט ט
באו זרים על מקדשי בית ה' — נא נא
גוים באו מקדשה — איכ' א י
בארצות אשר באו שם — יחזק' יא יו
בגוים אשר באו שם — יב יו
באו אנשים מזקני ישראל — כ א
הגוים אשר באו שם — לו כ
בגוים אשר באו שמה — לו כא
באו שמה המים — מז ט
באו ימי הפקדה
באו ימי השלם — הוש' ט ז
באו בעל פעור — ט י
אם גנבים באו לך וגו'
אם בצרים באו לך — עובד' א ה
ונכרים באו שעריו — א יא
אשר באו מבבל — זכר' ו י

בָּאוּ *Veniant.*

לבלתי באו הכלים — ירמ' כז יח

וָבָאוּ

Postquam venerunt, id est, decesserunt.

רשעים קברים ובאו — קהל' ח י

וּבָאוּ *Et venient, ingredientur.*

ועלו ובאו בביתך — שמו' ז כח
ובאו המים המאררים — במד' ה כב
ובאו בה המים המאררים — ה כד
וה כז
ובאו עליך כל הברכות — דבר' כח ב
ובאו עליך כל הקללות — כח טו
וכח מה

ובאו כדי ארבה לרב שופט׳ ו ה
ובאו והתפללו ד״ה ב ו לב
ובאו במערות ישע׳ ב יט
ובאו ונחו כלם ז יט
ובאו האבדים בארץ אשור כז יג
ובאו ציון ברנה לה י
ובאו ציון ברנה נא יא
ובאו וראו את כבודי סו יח
ובאו ונתנו איש כסאו ירמ׳ א טו
ובאו בשערי העיר יז כה
ובאו מערי יהודה יז כו
ובאו בשערי הבית הזה כב ד
ובאו ודנו לא יב
ובאו הכשדים לב כט
ובאו אליך ואמרו לח כה
ובאו בה פריצים יחזק׳ ז כב
ובאו שמה והסירו יא יח
ובאו אליך חצן כג כד
ובאו הימה מז ח
באו בו ציים דני׳ יא ל
ובאו להם בית ישראל עמ׳ ו א
באו חמדת כל הגוים חגי ב ז
ובאו עמים רבים זכר׳ ח כב
ובאו כל הזבחים יד כא

באתם *Venistis.*

מדוע באתם אלי ברא׳ כו כז
ויאמר אלהם מאין באתם מב ז
לראות את ערות הארץ באתם מב ט
ערות הארץ באתם לראות מב יב
באתם עד הר האמרי דבר׳ א כ
כי לא באתם עד עתה יב ט
ומדוע באתם אלי עתה שופט׳ יא ז
אם לשלום באתם אלי ד״ה א יב יז
בגוים אשר באתם שם יחזק׳ לו כב

ובאתם *Et venietis, ingrediemini.*

ונשאתם את אביכם ובאתם ברא׳ מה יט
ובאתם וירשתם את הארץ דבר׳ ד א
ובאתם וירשתם את הארץ ח א
ובאתם וירשתם את הארץ יא ח
ובאתם בהם והם בכם יהוש׳ כג יב
ובאתם אתי בזבח שמו׳ א יו ה
עלו כרמלה ובאתם אל נבל כה ה
ובאתם ועמדתם לפני ירמ׳ ז י
באתם לגור שם מב טו

באנו *Venimus.*

באנו אל אחיך ברא׳ לב ז
ויהי כי באנו אל המלון מג כא
לגור בארץ באנו מז ד
באנו אל הארץ במד׳ יג כז
מארץ רחוקה באנו יהוש׳ ט ו
באנו אל מחנה ארם מלכ׳ ב ז י
ובשמך באנו ד״ה ב יד י
באנו באש ובמים תהל׳ סו יב

בנו *Venimus.*

כי על יום טוב בנו שמו׳ א כה ח

ובאנו *Et aggrediamur.*

ובאנו אליו באחת המקומת שמו׳ ב יז יב

בא *Veniens.*

וירא והנה עשו בא ברא׳ לג א
בעל החלמות הלזה בא לז יט
ואני אנה אני בא לז ל
אם בא אל אשת אחיו לח ט
הנה בנך יוסף בא אליך מח ב
אנכי בא אל בני ישראל שמו׳ ג יג
אני חתנך יתרו בא אליך יח ו
כי יהיה להם דבר בא אלי יח טז
הנה אנכי בא אליך יט ט
אשר אתה בא עליה לד יב
כל בא לצבא במד׳ ד ג
כי בא ישראל דרך האתרים כא א
וישמע בלק כי בא בלעם כב לו
והנה איש מבני ישראל בא כה ו
אשר אתה בא שמה דבר׳ ז א
אתה בא לרשת את ארצם ט ה
אשר אתה בא שמה לרשתה יא י
אשר אתה
בא שמה לרשתה יא כט
אשר אתה בא שמה יב כט
כי אתה בא אל הארץ יח ט
אשר אתה בא שמה כג כא
אשר אתה בא שמה כח כא
וכח סג ול יו
אין יוצא ואין בא יהוש׳ ו א
אל בית ישראל הכל בא כא מג
והנה אנכי בא שופט׳ ז יז
והנה בעז בא מבית לחם רות ב ד
והאיש בא להגיד ד יג
והנה שמואל בא שמוא׳ א יג י

כי אתה בא אלי במקלות יז מג
אתה בא אלי בחרב וגו׳
ואנכי בא אליך בשם ה׳ יז מה
הנער בא ודוד קם כ א
ויהונתן בא העיר כא א
ראיתי את בן ישי בא נבה כב ט
והנה איש בא מן המחנה שמו׳ ב א ב
ויואב בא מהגדוד ג כב
הנה בא אבנר אליך שמו׳ ב ג כד
והיה ארון ה׳ בא עיר דוד ו יו
הלא מדרך אתה בא יא י
והנה הכושי בא יח לא
ואיש בא מבעל שלשה מלכ׳ ב ד מב
והוא בא ויעמד אל אדניו ה כה
בא עליך המון רב כ ב
עוד זה מדבר וזה בא ויאמר איו׳ א יו יח
עד זה מדבר וזה בא א יח
דור הלך ודור בא קהל׳ א ד
כי בא החלום ברב ענין ה ב
קול דודי הנה זה בא שיר ב ח
בא מארץ נוראה ישע׳ כא א
והנה בא רכב איש כא ט
הנה ישעך בא סב יא
מי זה בא מאדום סג א
עם בא מארץ צפון ירמ׳ ו כב
בא אליך לאמר לב ז
הוי עליהם כי בא יומם נ כז
כי בא יומך נ לא
הנה עם בא מצפון נ מא
בא קצך אמת בצעך נא יג
בא העת קרוב היום יחזק׳ ז ז
הנה בא מלך בבל ירושלם יז יב
הלשלל שלל אתה בא לח יג
והנה צפיר העזים בא דני׳ ח ה
כי הנני בא זכר׳ ב יד
היום בא בער כתנור מלאכי ג יט

ובא *Et venit, veniebat.*

כי הוא יוצא ובא שמו׳ א יח יו
לבלתי תת יצא ובא מלכ׳ א טו יז
לבלתי תת יוצא ובא ד״ה ב יו א

הבא *Qui, quod venit, venio, etc.*

ויקח מן הבא בידו ברא׳ לב יד
כל הבא לצבא צבא במד׳ ד כג
כל הבא לצבא ד ל וד לד
וד לט וד מג
כל

כל הבא לעבר ד מז
אנכי הבא מן המערכה שמו׳ א ד יו
הבא עלינו בידינו ל כג
ויהי כל הבא אל המקום שמו׳ ב ב כג
לארח הבא לו
לאיש הבא אליו יב ד
כאשר ראה כל הבא עליו כ יב
ואת כל הבא על לב שלמה ד״ה ב ז יא
כל הבא למלא ידו יג ט
ההמון הרב הזה הבא עלינו כ יב
הבא בערבים למחנה כב א
לפני הצבא הבא לשמרון כח ט
לכל הבא לבית יי׳ לא יו
הנהר הבא אל אהוא עזרי ח טו
ואחרי כל הבא עלינו ט יג
על כל הבא עלינו נחמי׳ ט לג
כן הבא אל אשת רעהו משלי ו כט
על היום הבא ירמ׳ מז ד
הבא דרך שער צפון יחזק׳ מו ט
עם נגיד הבא דני׳ ט כו
ויעש הבא אליו כרצונו יא יו
אתם היום הבא מלא׳ ג יט

וְהַבָּא *Et qui venit.*

והבא אל הבית ויקר׳ יד מו
והבא אל השדרות מלכ׳ ב יא ח
והבא אחריה המת בחרב יא טו
והבא אל הבית ד״ה ב כג ז
והבא אחריה יומת בחרב כג יד
והבא דרך שער נגב יחזק׳ מו ט

וְלַבָּא *Et venienti.*

אין שלום ליוצא ולבא ד״ה ב טו ה
וליוצא ולבא אין שלום זכר׳ ח י

בָּאִים *Venientes.*

זקנים באים בימים בראי יח יא
והנה גמלים באים כד סג
כי אתם באים אל הארץ במד׳ לד ב
אשר אתם באים שמה דברי ד ה
הנה אנחנו באים בארץ יהושי ב יח
ואחיו באים שכמה שופטי ט לא
הנה ימים באים שמו׳ א ב לא
המה באים תוך העיר ט יד
באים אל המלך שמו׳ ב יט מב
מים באים מדרך אדום מלכ׳ ב ג כ
הנה ימים באים כ יז
אשר אתם באים לרשתה עז׳ ט יא
כי באים להרגך
ולילה באים להרגך נחמ׳ ו י

באים מארץ מרחק ישע יג ה
הנה ימים באים לט ו
באים מארץ המרחק ירמ׳ ד יו
הנה ימים באים ז לב וט כד
ויו יד ויט ו
הנה ימים באים כג ה וכג ז
ול ג ולא כז ולא ולא לח
ומט ב
הנה ימים באים לג יד
באים להלחם לג ה
הנה ימים באים מח יב ונא מז
ונא נב
באים לגור שם מד ח
ששה אנשים באים יחזק׳ ט ב
הלדרש אתי אתם באים כ ג
לאנשים באים ממרחק כג מ
ימים באים עליכם עמו׳ ד ב
הנה ימים באים ח יא וט יג
מה אלה באים לעשות זכר׳ ב ד

וּבָאִים *Et venientes.*

ובאים באלה ובשבועה נחמ׳ י ל
אשר יהיו מטהרים ובאים יג כב

הַבָּאִים *Venientes.*

לשכר בתוך הבאים בראי מב ה
בני ישראל הבאים מצרימה מו ח
הבאים מצרימה שמו׳ א א
הבאים אחריהם בים יד כח
הבאים מצבא המלחמה במד׳ לא יד
הבאים למלחמה לא כא
האנשים הבאים אליך יהושי ב ג
הבאים שם בשלה שמו׳ א ב יד
וכל הבאים בית דגון ה ח
ויאמרו למלאכים הבאים יא ט
המה הקינים הבאים ד״ה א ב נה
אלה הבאים בשמות נשיאים ד לח
ואלה הבאים אל דויד יב א
הבאים ליהודה וינגפו ד״ה ב כ כב
על הבאים מן הצבא כח יב
וכל הקהל הבאים מישראל
והגרים הבאים מארץ ישראל ל כה
וכל הבאים מהשבי עזר׳ ג ח
הבאים מהשבי ח לה
הבאים עם זרבבל נחמ׳ ז ז
חימים הבאים הכל נשכח קהל׳ ב יו
הבאים ישרש יעקב ישע כז ו
הבאים בשערים האלה ירמ׳ ז ב
וראו הבאים מצפון יג כ

הבאים בשערים האלה יז כ
וכב ב
הבאים להשתחות כו ב
הבאים ירושלם כז ג
הבאים בבלה כח ד
הבאים מעריהם לו ו
הבאים מערי יהודה לו ט
הבאים לגור שם מד יד
הבאים לארץ מצרים מד כח
אשר אתם הבאים יחזק׳ כ כ כט
הבאים על ירושלם זכר׳ יב ט
הגוים הבאים על ירושלם יד יו

וְהַבָּאִים *Et venientes.*

והבאים זכר ונקבה בראי ז יו
והבאים אלינו מן הגוים נחמ׳ ה יז

לַבָּאִים *Venienites.*

לבאים לחקור ממסך משלי כג ל

בָּאֵי *Venientes.*

לכל באי שער עירו בראי כג י
בכל באי שער עירו כג יח
השלישית מכם באי השבת
מלכ׳ ב יא ה
באי השבת עם יצאי השבת יא ט
באי השבת ד״ה ב כג ד
באי השבת עם יוצאי השבת כג ח
מבלי באי מועד איכה א ד

בָּאֶיהָ *Venientes ad eam.*

כל באיה לא ישובון משלי ב יט

בָּאָה *Veniens.*

באה עם הצאן בראי כט ו
ארחת ישמעאלים באה לז כה
והעגלה באה אל שדה שמו׳ א ו יד
הנני אחריכם באה כה יט
הנה אשת ירבעם באה מלכ׳א יד ה
באה בפתח ויאמר יד ו
היא באה בסף הבית יד יז
ולא באה אסתי א יז
ובזה הנערה באה ב יג
בערב היא באה ב יד
ועץ חיים תאוה באה משלי יג יב
ושנת גאולי באה ישעי סג ד
מעשיהם ומחשבתיהם באה סו יח
קול שמועה הנה באה ירמי י כב
רוח סערה באה יחזק׳ א ד
רעה הנה באה ז ה

הקיץ אליך הנה באה ז ו
היום הנה באה ז י
הנה באה ונהיתה כא יב
אל שמועה כי באה כא יב
מצרים כי הנה באה ל ט
וראה את החרב באה לג ג
את החרב באה לג ו
הנה באה וידעו לג לג
אניה באה תרשיש יונה א ג

הַבָּאָה *Veniens.*

הכצעקתה הבאה אלי בראׁ יח כא
כל הנפש הבאה ליעקב מו כו
הבאה מצרימה שבעים מו כז
האשה הבאה אל ביתך רות ד יא
הבאה ותיצאת ד״ה א כז א
הרעה הזאת הבאה עליו איו׳ ב יא

בָּאוֹת *Venientes.*

הנה שבע שנים באות בראׁ מא כט
ואשר לטוביה באות נחמׁ ו יז
נשים באות מאירות ישעׁ כז יא
לא באות ולא יהיה יחזקׁ יו יו

וּבָאוֹת *Et venientes.*

ובאות בקיר אשר לבית יחזקׁ מא ו

הַבָּאֹת. הַבָּאוֹת

Venientes, ventura.

השנים הטבות הבאת בראׁ מא לה
או הבאות השמיענו ישעׁ מא כב

בֹּא. בּוֹא *Venire.*

עד בוא אדניו אל ביתו בראׁ לט יו
עד בא יוסף בצהרים מג כה
מהרתם בא היום שמו׳ ב יח
ידיו אמונה עד בא השמש יז יב
עד בא השמש תשיבנו לו כב כה
ואם בא יבא הכהן ויקרׁ יד מח
עד בא תבואתה כה כב
לבלתי בא אל הארץ במדׁ לב ט
ולבלתי בא אל הארץ דברׁ ד כא
ויהי לעת בוא השמש יהושׁ י כז
לבלתי בוא בגוים האלה כג ז
כל אשר ידבר בא יבא שמו׳ א ט ו
לפני בוא שאול לאמר ט טו
כי אם לפני בוא השמש שמו׳ ב ג לה
עד בוא דבר מעמכם טו כח
ויהי מדי בא המלך בית יי׳ יד כח
ויהי מדי בוא המלך בית יי׳
ד״ה ב יב יא

וימת לעת בוא השמש יח לד
ויהי אחרי ב׳א אמציהו כה יד
עד בוא חליפתי איו׳ יד יד
עד עת בא דברו קה יח
בא יבא ברנה תהל׳ קכו ו
בשנת בא תרתן ישעׁ כ א
עד בא עת ארצו ירמׁ כז ז
בא יבוא מלך בבל לו כט
עד בא אשר לו המשפט יחזקׁ כא לב
לפני בוא הפליט וגו׳
עד בא אלי בבקר לג כב
ביום בוא גוג לח יח
ובא בוא ושטף דני׳ יא י
יבוא בוא בחיל גדול יא יג
לפני בוא יום יי׳ יואל ג ד
בא יבא ולא יאחר חבקׁ ב ג
לא עת בא חגי א ב
לפני בוא יום יי׳ הגדול מלא׳ ג כג

הֲבוֹא *Num veniendo.*

הבוא נבוא אני ואמך בראׁ לז י

וָבוֹא. וָבֹא *Et venire, ingredi.*

לא אדע צאת ובא מלכ׳ א ג ז
התחפש ובא במלחמה כב ל
התחפש ובוא במלחמה ד״ה ב יח כט

בְּבוֹא. בְּבֹא *In veniendo.*

כי אם כבוא אחיכם הקטן
בראׁ מב טו
בבא בני ישראל במדׁ לג מ
בבוא כל ישראל לראות
דברׁ לא יא
ויהי בבא דוד ואנשיו שמו׳ א ל א
בבא שמעת שאול שמו׳ ב ד ד
בבוא אדני בית רמון מלכ׳ ב ה יח
בבוא איש בית יי׳ יב י
בבוא אליו נתן הנביא תהל׳ נא ב
בבוא דואג האדומי נב ב
בבוא הזיפים נד ב
אליכם כבא פחדכם משלי א כז
בבא כשואה פחדכם וגו׳
בבא עליכם צרה וצוקה א כז
בבוא רשע בא גם בוז יח ג
בבא לך חבלים ירמׁ כב כג
בבא דבר הנביא כח ט

בְּבֹאָה *In intrando.*

בבאה רגלך העירה מלכ׳ א יד יב

וּבְבֹא. וּבְבוֹא *Et in veniendo.*

ובבא משה לפני יי׳ שמו׳ לד לד
ובבא משה אל אהל מועד במדׁ ז פט
ובבוא הנשיא יחזקׁ מו ח
ובבוא עם הארץ מו ט

כְּבוֹא. כְּבֹא *Juxta venire.*

ויהי כבוא אברם מצרימה בראׁ יב יד
והיה כבא משה האהלה שמו׳ לג ט
כבוא השמש מועד דברׁ יו ו
את העבוט כבוא השמש כד יג
ויה כבוא ארון ברית יי׳ שמו׳ א ד ה
ויהי כבוא ארון האלהים ה י
ויהי כבוא דוד מחנימה שמו׳ ב יז כז
כבא השמש לאמר כב לו
כבוא הספר הזה אליך מלכ׳ ב ה ו
ראו כבא המלאך ו לב
כבא הספר הזה אליכם י ב
ויהי כבא הספר אליהם י ז
כבוא אל אשה זונה יחזקׁ כג מד

וּכְבוֹא. וּכְבֹא *Et juxta venire.*

וכבא השמש יבא דברׁ כג יב
וכבוא נשאי הארון יהושׁ ג טו
וכבוא השמש צוה יהושע ח כט

לָבוֹא. לָבֹא

Ad veniendum, venire.

הקריב לבוא מצרימה בראׁ יב יא
ויהי השמש לבוא טו יב
ואיש אין בארץ לבוא עלינו יט לא
לבוא אל יצחק אביו לא יח
כברת הארץ לבוא אפרתה לה יו
שבע שני הרעב לבוא מא נד
לבא אפרתה מח ז
לבא אל בתיכם לנגף שמו׳ יב כג
ולא יכל משה לבוא מ לה
לבוא לקחת לו גוי דברׁ ד לד
לבא לרשת גוים ט א
לבא לרשת את הארץ יא לא
עץ השדה לבא מפניך כ יט
לבוא שמה לרשתה ל יח
לבוא לרשת את הארץ
יהושׁ א יא
ולא אין לבוא ביום תמים י יג
אל תתנום לבוא אל עריהם י יט
לבוא לרשת את הארץ יח ג
מדוע בשש רכבו לבוא שופׁ ה כח
לבוא חמס שבעים בני ירבעל ט כד

נתנו

נתנו אבית לבוא טו א
לבא לרשת את הארץ יח ט
ויסרו שם לבוא יט טו
לבוא בגבול ישראל שמו' א ז יג
מעם אבי לבוא עליך כ ט
לבוא בעיר דלתים ובריח כג ז
מבקש שאול לבא אל קעילה כג י
ולא אבה לבוא אליו וגו'
ולא אבה לבא שמו' ב יד כט
לבוא אל המלך למשפט טו ב
להראות לבוא העירה יז יז
ביום ההוא לבוא העיר יט ד
לבוא מצרים מלכ' א יא יז
לבוא בארץ ישראל מלכ' ב ו כג
לבוא אל מחנה ארם ז ה
מלכי מצרים לבוא עלינו ז ו
לבוא לשבעת הימים ד"ה א ט כה
לבוא להמליך את דויד יב לא
לבוא לבית יי' כד יט
לבוא אל בית יי' ד"ה ב ז ב
לבוא מאחריהם יג יג
לבוא בהם כ י
לבוא לגרשנו מירשתך כ יא
לבוא אל יורם כב ז
וילך שמו עד לבוא מצרים כו ח
לבוא לבית יי' בירושלם ל א
לבוא לעשות פסח ליי' ל ה
לבוא להלחם בירושלם נחמ' ד ב
לבוא לרשת את הארץ ט טו
לבוא לרשת ט כג
לבוא בדבר המלך אסת' א יב
לבוא אל המלך כ יב
לבוא עמה מבית הנשים ב יג
לבוא אל המלך ב טו
אין לבוא אל שער המלך ד ב
לבוא אל המלך להתחנן לו ד ח
לבוא אל המלך ד יא
לבוא למד לו איו' ב יא
לצור מעון לבוא תמיד תהל' עא ג
לבוא בנקרת הצרים ישע' ב כא
וקרוב לבוא עתה יג כב
לבוא בהר יי' ל כט
כי קרובה ישועתי לבוא נו א
ונכוחה לא תוכל לבוא נט יד
לא אוכל לבוא בית יי' ירמ' לו ה
לבוא אתי בבל מ ד
עליך ואם רע בעיניך לבוא מ ד

ללכת לבוא מצרים מא יז
לבא מצרים מב טו
לבוא מצרים לגור שם מב יז
לבוא לגור שם מב כב
לבוא ארץ מצרים מד יב
לבוא נבוכד נצר מו יג
קרוב איד מואב לבוא מח יו
ותשחדי אותם לבוא עליך יחזק' יו לג
לבוא חרב מלך בבל כא כד
דרך תשים לבוא חרב כא כה
בתוכה לבוא עתה כב ג
כי קרבו לבוא לו ח
לבוא בתקף דני' יא יז
לבוא עמהם תרשישה יונה א ג
ויחל יונה לבוא בעיר ג ד

Venire. לָבֹא. לָבוֹא

עד רחב לבא חמת במד' יג כא
תתאו לבא חמת לד ח
הר חרמון עד לבא חמת יהושי' יג ה
עד לבוא חמת שופ' ג ג
עד לבוא מדברה ד"ה א ה ט
ועד לבוא חמת יג ה
חתלון לבא צדדה יחזק' מז טו
עד נכח לבוא חמת מז כ
דרך חתלון לבוא חמת מח א

Et venire, ingredi. וְלָבוֹא

לא אוכל עוד לצאת ולבוא
דבר' לא ב
למלחמה לצאת ולבוא יהושי' יד יא
לשוב אתך ולבוא אתך מלכ' א יג יו
ולבוא בשער הדנים ד"ה ב לג יד

A veniendo. מִלְּבוֹא

מלבוא חמת עד נחל מלכ' א ח סה
מלבוא חמת עד ים מלכ' ב יד כה
מלבוא חמת עמו' ו יד
מלבוא חמת ד"ה ב ז ה

A veniendo. מִבֹּא. מִבּוֹא

ויצחק בא מבוא בראי' כד סב
אשר מנעך יי' מבוא בדמים
שמו' א כה כו
היום הזה מבוא בדמים כה לג
לשמש מבא בית יי' מלכ' ב כג יא
מבית מבוא ישע' כג א
סגר כל בית מבוא כד י

Venire me. בֹּאִי

עד באי אליך מצרימה בראי' מח ה
עד באו אליך שופ' ו יח
תוחל עד בואו אליך שמו' א י ח
ומים לחץ עד באי בשלום מלכ' א כב כז
עד באי ולקחתי אתכם מלכ' ב יח לב
עד באי ולקחתי אתכם ישע' לו יז

In venire me. בְּבֹאִי

ואני בבאי מפדן בראי' מח ז
בבאי לשחת את העיר יחזק' מג ג

Juxta venire me. כְּבֹאִי

כבאי אל עבדך בראי' מד ל

In veniendo nos. בֹּאֵנוּ

עד באנו שמה שמו' י כו

בֹּאֲךָ. בּוֹאֲךָ. בֹּאֲךָ. בֹּאֵךְ

Venire te, vel tuum.

עד באך שמה בראי' יט כב
עד באך עזה שופט' ו ד
ועד באך מנית יא לג
מהוילה בואך שור שמו' א טו ז
שלום באך יו ד
עד באך גיא ועד שערי עקרון יז נב
ביאך שורה ועד ארץ מצרים כו ה
מיום באך אלי כט ו
מגבע עד באך גזר שמו' ב ה כה
תמול בואך והיום אניעך טו כ
השלום באך מלכ' א ב יג
לקראת בואך ישע' יד ט

Et venire te, vel tuum. וּבֹאֲךָ

צאתך ובאך אתי במחנה שמו' א כט ו
וצאתך ובאך ידעתי מלכ' ב יט כז
ובאך ישע' לז כח s וצאתך

Et venire tuum. וּבוֹאֶךָ

יי' ישמר צאתך ובואך תהל' קכא ח

Venire te. בֹּאֲכָה

באכה גררה עד עזה בראי' י יט
באכה סדמה ועמרה י יט
באכה ספרה הר הקדם י ל
כארץ מצרים באכה צוער יג י
באכה אשורה כה יח
עד באכה יזרעאלה מלכ' א יח מו

בְּבֹאֲךָ *In venire te.*

ברוך אתה בבאך דבר' כח ו
ארור אתה בבאך כח יט

בְּבֹאֲךָ *In venire te.*

בבאך לראות את פני שמו' ב ג יג

כְּבֹאֲךָ *Juxta venire te.*

ויהי כבאך את העיר שמו' א י ה
כבאך בבל וראית ירמ' נא סא

בֹּאֲכֶם *Venire vos.*

עד באכם עד המקום הזה דבר' א לא
ומ ז ויא ה

בְּבֹאֲכֶם *In venire vos.*

בבאכם אל אהל מועד ויקר' י ט
בבאכם אל הארץ במד' טו יח
בבאכם מצרים ירמ' מב יח

כְּבֹאֲכֶם *Juxta venire vos.*

כבאכם עד קצה מי הירדן יהוש' ג ח
כבאכם תבאו אל עם בטח
שופט' יח י
כבאכם העיר שמו' א ט יג

בּוֹאוֹ, בֹּאוֹ *Venire eum.*

עד באו האהלה שמו' לג ח
עד באו לדבר אתו לד לה
כי לא יאכל העם עד באו שמו' א ט יג
כי לא נסב עד באו פה יו יא
עד באו בניות ברמה יט כג
אחרי באו מחברון שמו' ב ה יג
וביום באו אל הקדש יחזק' מד כז
ומי מכלכל את יום בואו מלא' ג ב

בְּבֹאוֹ *In venire eum*

בבאו מפדן ארם ברא' לג יח
בבאו מפדן ארם לה ט
על לבו בבאו אל הקדש שמו' כח כט
בבאו לפני יי' כח ל
בבאו אל הקדש כח לה
בבאו לכפר בקדש ויקר' יו יז
בבאו אל הקדש יו כג
ויהי בבאו ויתקע בשופר שופט' ג כז
ויהי בבאו אל דוד שמו' ב א ב
בבאו אלינו יסור שמה מלכ' ב ד י
את שפעת יהוא בבאו ט יז
בבאו עם פלשתים ד"ה א יב יט
בבאו ובצאתו ד"ה ב כג ז
בבאו האיש יחזק' י ג
בבאו בשעריך כו י
בבאו להנה מב ט

וּבְבֹאוֹ *Et in veniendo eum.*

בצאתו ובבאו מלכ' ב יא ח
ובבאו יצא עם יהורם ד"ה ב כב ז
ובבאו נבעתי דני' ח יז

בְּבוֹאָהּ *In veniendo eam.*

ויהי בבואה ותסיתהו יהוש' טו יח
ושופ' א יד

וּבְבֹאָהּ, וּבְבוֹאָהּ *Et in veniendo eam.*

ובבואה לפני המלך אסת' ט כה
ובבאה הנה באה יחזק' לג לג

כְּבֹאָהּ *Juxta venire eam.*

ויהי כבאה והיא מתגברת מלכ' א יד ה

בֹּאָם *Venire eos.*

החריש יעקב עד באם ברא' לד ה
עד באם אל ארץ נושבת וגו'
עד באם אל קצה ארץ כנען
שמו' יו לה
את המשכן עד באם במד' י כא

בְּבוֹאָם, בְּבֹאָם *In veniendo eos.*

בבאם אל אהל מועד שמו' כח מג
ול כ ומ לב
ויהי בבואם וירא את אליאב
שמו' א יו ו
ויהי בבואם בשוב דוד יח ו
בבאם מארץ מצרים ד"ה ב כ י
בבאם לבית יי' עזר' ב סח
בבואם הכהנים יחזק' מב יד
בבואם אל שערי החצר מד יז
בבאם אל החצר הפנימית מד כא
בבואם יבוא מו י

כְּבֹאָם *Juxta venire eos.*

ויהי כבאם שמרון מלכ' ב ו כ
ויהי כבאם אל תוך העיר ירמ' מא ז

לְבוֹאָם *Ad venire eos.*

לעשות לבואם לגבע בנימן שופט' כ י
לבואם אל בית האלהים עזר' ג ה

בְּבֹאָן *In veniendo eas.*

בבאן לשתות ברא' ל לח
הדך הקדים בבאן יחזק' מב יב

בּוֹאָנָה, בֹּאָנָה *Venire eas.*

עד בואנה בית לחם רות א יט
שמרו את עת באנה ירמי' ח ז

כְּבֹאָנָה *Juxta venire eas.*

ויהי כבאנה בית לחם רות א יט

בּוֹא, בֹּא *Veni, ingredere.*

בא אתה וכל ביתך ברא' ז א
בא נא אל שפחתי יו ב
ויאמר בוא ברוך יי' כד לא
הנה אמתי בלהה בא אליה ל ג
בא אל אשת אחיך לח ח
בא דבר אל פרעה שמו' ו יא
בא אל פרעה ואמרת אליו ז כו
בא אל פרעה ודברת אליו ט א
ויאמר יי' אל משה בא אל פרעה
י א
בא הנה ואשלחה שמו' ב יד לב
בוא אל פלנשי אביך יו כא
ויאמר מלך ארם לך בא מלכ' ב ה ה
בא אתה עשה חזק ד"ה ב כה ח
בוא בצור והטמן ישע' ב י
בא אל הסכן הזה כב טו
בא בחדריך כו כ
בו כתבה על לוח אתם ל ח
בא ואשים את עיני ירמ' מ ד
בא אל בית ישראל יחזק' ג ד
בא אל הגולה ג יא
בא הסגר בתוך ביתך ג כד
בא וראה את התועבות ח ט
בא אל בינות לגלגל י ב

בָּאָה *Veni.*

באה אתי הביתה וסעדה מלכ' א יג ז

וּבָאָה *Et veni.*

ובאה כי שלום לך שמו' א כ כא

בֹּאוּ *Venite.*

ולכו באו ארצה כנען ברא' מה יז
באו חשבון במד' כא כז
באו ורשו את הארץ דבר' א ח
באו בית האשה הזונה יהוש' ו כב
באו חסו בצלי שופט' ט טו
ויאמר באו קחהו מלכ' א כ לג
באו הכום איש אל יצא מלכ' ב י כה
באו נשתחוה ונכרעה תהל' צה ו
באו לפניו ברננה ק ב

באו

באו שעריו בתודה ק ד
באו ונבוא ירושלם ירמ׳ לה יא
באו אל גדליהו בן אחיקם מא ו
באו ונלוו אל ה׳ נ ה
באו לה מקץ נ כו
באו ונספרה בציון נא י
באו נא ושמעו יחזק׳ לג ל
באו לינו בשקים יואל א יג
באו רדו ד יג
באו בית אל עמוס ד ד

Et venite. **ובאו**

ואת בתיכם ובאו אלי בראי מה יח
ובאו הר האמרי דבר׳ א ז
ובאו אלי כעת מחר מלכ׳ ב י ו
שאו מנחה ובאו לפניו ד״ה א יז כט
ובאו למקדשו ד״ה ב ל ח
כולם תשובו ובאו נא איו׳ יז יא
ובאו לחצרותיו תהל׳ צו ח
התקבצו ובאו עליה ירמ׳ מט יד

Et venite. **ובאו**

הקבצו ובאו ישע׳ מה כ
הקבצו ובאו יחזק׳ לט יז
עושו ובאו כל הגוים יואל ד יא

Veni. **בואי. באי**

בואי שכבי עמי אחותי שמו׳ ב יג יא
באי אשת ירבעם מלכ׳ א יד ו
באי עשי כדברך יז יג
מארבע רוחות באי הרוח יחזק׳ לז ט
באי בטיט נחו׳ ג יד

Et veni. **ובואי. ובאי**

ובאי שכבי עמו בראש׳ יט לד
לכי ובאי אל המלך דוד מלכ׳ א א יג
ובואי תימן שיר ד טז
ובאי בחשך בת כשדים ישע׳ מז ה

Veniam. **אבוא. אבא**

עד אשר אבא אל אדני בראש׳ לג יד
הבה נא אבוא אליך לח ו
אבוא אליך וברכתיך שמו׳ כ כד
כי לא אבא ונלחמתי שמו׳ א כט ח
ואני אבוא אל ביתי שמו׳ ב יא יא
ואני אבוא אחריך מלכ׳ א א יד
לא אבא עמך יג ח
עד אשר אבוא אל יהודה נחמ׳ ב ז
ולבית אשר אבוא אליו ב ח
וחי לא אבוא ו יא
ובכן אבוא אל המלך אסת׳ ד טז
אבוא עד תכונתו איו׳ כג ג
ברוב חסדך אבוא ביתך תהל׳ ה ח
ועם נעלמים לא אבוא כו ד
מתי אבוא ואראה מב ג
אבוא ביתך בעולות סו יג
אבוא בגבורות ה׳ עא טז
עד אבוא אל מקדשי אל עג יז
אבא בם אודה יה קיח יט
אם אבא באהל ביתי קלב ג
אבוא השקטים יחזק׳ לח יא
ולא אבוא בעיר הוש׳ יא ט
פן אבוא והכיתי את הארץ מלא׳ ג כד

Et veni. **ואבוא. ואבא**

ואבא היום אל העין בראי כד מב
ואבוא אל פחוות עבר נחמ׳ ב ט
ואבוא אל ירושלם ב יא
ואבוא בשער הגיא ב טו
ואבוא לירושלם ואבינה יג ז
ואבוא אל הגולה יחזק׳ ג טו
ואבוא ואראה ח י
ואבוא בברית אתך טז ח

Et veniam. **ואבוא**

ואבוא עליו והוא יגע שמו׳ ב יז ב
ואבוא מרום קצו ישע׳ לז כד

Veniam. **אבאה**

אבאה אל אשתי שופט׳ טו א

Et veniam. **ואבואה**

כי מלאו ימי ואבואה אליה
בראש׳ כט כא
ואבואה מלון קצו מלכ׳ ב יט כג
ואצאה לפני העם הזה ואבואה
ד״ה ב א י
ואבואה אל מזבח אלהים
תהל׳ מג ד

Venies, venis. **תבוא. תבא**

ואתה תבוא אל אבותיך בראי טו טו
כי תבוא אל משפחתי כד מא
בטרם תבוא כו לג
ותאמר אלי תבוא ל טז
כי תבא על שכרי ל לג
כי תבוא אלי לח טז
העם אשר תבא בהם שמו׳ כג כז
גם אתה לא תבא שמה דבר׳ א לז
כי תבא אל הארץ יז יד
תבוא אליה ובעלתה כא יג
כי תבא בכרם רעך כג כה
כי תבא בקמת רעך כג כו
לא תבא אל ביתו כד י
והיה כי תבוא אל הארץ כו א
למען אשר תבא אל הארץ כז ג
ושמה לא תבא אל הארץ לב נב
ויאמר לו מיכה מאין תבוא
שופט׳ יז ט
אנה תלך ומאין תבוא יט יז
תבא גבעת האלהים שמו׳ א י ה
ויאמר לו דוד אי מזה תבוא
שמו׳ ב א ג
לאמר לא תבוא הנה ה ו
אשר תבא חדר בחדר מלכ׳ א כב כה
לדוד לא תבוא הנה ד״ה א יא ה
אשר תבוא חדר בחדר ד״ה ב יח כד
מאין תבא איו׳ א ז
אי מזה תבא ב ב
תבוא בכלח אלי קבר ה כו
עד פה תבוא ולא תסיף לח יא
מתי תבוא אלי תהל׳ קא ב
ואל תבוא במשפט את עבדך קמג ב
בארח רשעים אל תבא משלי ד יד
ואת איש חמות לא תבוא כב כד
ובשדי יתומים אל תבא כג י
ובית אחיך אל תבוא כז י
אל תבוא בית מרזח ירמ׳ טז ה
ובבל תבוא שם תמות כ ו
ובבל תבוא לד ג
באחרית השנים תבוא יחזק׳ לח ח
כשואה תבוא לח ט
אל תבוא בשער עמי עובד׳ א יג
ומאין תבוא יונה א ח

Venito. **תבואי**

אל תבואי ריקם רות ג יז
אתי מלבנון תבואי שיר ד ח

Et perveneris. **ותבאי**

ותבאי בעדי עדים יחזק׳ טז ז

Et pervenisti. **ותבוא**

ותבוא עד שנותיך יחזק׳ כב ד

Et venisses. **ותבאתי**

כי לולא מהרת ותבאתי שמו׳ א כה לד

Veniet. **יבוא. יבא**

אם יבוא עשו אל המחנה בראי לב ט

סן יבא והבני	לב יב
עד כי יבא שילה	מט י
כי יבא אלי העם	שמו׳ יח טו
על מקומו יבא בשלום	יח כג
אם בגפו יבא	כא ג
יבא דבר שניהם	כב ח
אשר יבא אל אהל מועד	כט ל
אשר יבוא עליו מים	ויקר׳ יא לד
ואחר יבוא אל המחנה	יד ח
בטרם יבא הכהן	
ואחר כן יבא הכהן	יד לו
ואם בא יבא הכהן	יד מח
ואל יבא בכל עת	יו ב
בזאת יבא אהרן	יו ג
יבוא אל המחנה	יו כו ויו כח
מת לא יבא	כא יא
אך אל הפרכת לא יבא	כא כג
על נפש מת לא יבא	במד׳ ו ו
יבוא לצבא צבא	ח כד
כי לא יבא אל הארץ	כ כד
ואשר יבא לפניהם	כז יז
אשר יבא באש	
וכל אשר לא יבא באש	לא כג
העמד לפניך הוא יבא שמה	דבר׳ א לח
וכי יבא הלוי	יח ו
ולא יהיה הדבר ולא יבא	יח כב
ואשר יבא את רעהו	יט ה
לא יבא פצוע דכא	כג ב
לא יבא ממזר	כג ג
לא יבא לו בקהל יי׳	כג ג
לא יבא עמוני	כג ד
לא יבא לו בקהל יי׳	כג ד
דור שלישי יבא להם	כג ט
לא יבא אל תוך המחנה	כג יא
יבא אל תוך המחנה	כג יב
יבמה יבא עליה	כה ה
והנכרי אשר יבא	כט כא
אוצר יי׳ יבוא	יהוש׳ ו יט
יבא נא עוד אלינו	שופט׳ יג ח
עתה יבא נא דברך	יג יב
כי יבא דבריך וכבדנך	יג יז
בטרם יבא החרסה	יד יח
אשר יבא אל שני בניך	שמו׳ א ב לד
יבוא להשתחות לו	ב לו
כל אשר ידבר בא יבא	ט ו
הזה יבא אל ביתי	כא יו

או יומו יבא ומת	כו י
לא יבוא דוד הנה	שמו׳ ב ה ו
עור ופסח לא יבוא	ה ח
איך יבא אלי ארון יי׳	ו ט
ועלי יבא כל איש	טו ד
ואבשלום יבוא ירושלם	טו לז
ואל בשורה טובה יבוא	יח כז
יבא לירבעם אל קבר	מלכ׳ א יד יג
יבא נא אלי וידע	מלכ׳ ב ה ח
בטרם יבא המלאך אליו	ו לב
לא יבא אל העיר הזאת	יט לב
בדרך אשר יבא בה ישוב	
לא יבא נאם יי׳	יט לג
וכל ריב אשר יבא עליכם	ד״ה ב יט י
ואל יבוא בית יי׳	כג ו
ולא יבוא טמא לכל דבר	כג יט
אל יבוא עמך	כה ז
וכל אשר לא יבוא	עזר׳ י ח
יבא לעתים מזמנים	י יד
ומי כמוני אשר יבא אל ההיכל	נחמ׳ ו יא
אשר לא יבוא עמוני ומואבי	יג א
לא יבוא משא ביום השבת	יג יט
אשר יבוא אל המלך	אסת׳ ד יא
יבוא המלך והמן היום	ה ד וה ה
ויאמר המלך יבוא	ו ה
במספר ירחים אל יבא	איו׳ ג ו
ואשר יגרתי יבא לי	ג כה
ולא תירא משוד כי יבוא	ה כא
כי לא לפניו חנף יבוא	יג יו
יבוא עמך במשפט	כב ד
בכפל רסנו מי יבוא	מא ה
ורוח לא יבא ביניהם	מא ח
כי יבא יומו	תהל׳ לז יג
יבא אלהינו ואל יחרש	נ ג
יראה ורעד יבא בי	נה ו
לכל יבוא גבורתך	עא יח
s מאין יבוא עזרי	קכא א
s בא יבא ברנה	קכו ו
פתאם יבוא אידו	משלי ו טו
ליום הכסא יבוא ביתו	ז כ
כשור אל טבח יבא	ז כב
יבא דודי לגנו	שיר ד יו
לא יבוא אליהם	ישע׳ א כג
יי׳ במשפט יבוא	ג יד
קל יבוא	ישע׳ ה כו
בחצים ובקשת יבא שמה	ז כד

כשד משדי יבוא	יג ו
פתאם לפתע יבוא שכרה	ל יג
אפס בלי יבוא	לב
נקם יבוא גמול אלהים	
הוא יבא וישעכם	לה ד
לא יבוא אל העיר הזאת	לז לג
ואל העיר הזאת לא יבוא	לז לד
יי׳ בחזק יבוא	מ י
ארח ברגליו לא יבוא	מא ג
צדקות ועז עדיו יבוא	מה כד
לא יוסיף יבא בך עוד	נב א
יבוא שלום ינוחו	נז ב
כי יבא כנהר צר	נט יט
כבוד הלבנון אליך יבוא	ס יג
לא יבוא עוד שמשך	ס כ
בטרם יבוא חבל לה	סו ז
כי הנה יי׳ באש יבוא	סו טו
יבוא כל בשר להשתחות	סו כג
רוח מלא מאלה יבא לי	ירמ׳ ד יב
פתאם יבא השדד	ו כו
ולא יראה כי יבוא טוב	יז ו
ולא יראה כי יבא חם	יז ח
איה דבר יי׳ יבוא נא	יז טו
ומי יבוא במעונותינו	כא יג
בא יבוא מלך בבל	לו כט
לא יבא מלך בבל עליכם	לז יט
וככרמל בים יבוא	מו יח
מי יבא אלי	מט ד
אשר לא יבוא שם	מט לו
מצפון יבוא לה השודדים	נא מח
כי יבא צר ואויב	איכ׳ ד יב
ואל אדמת ישראל לא יבוא	יחזק׳ כ לח
יבוא הפליט אליך	כד כו
ואיש לא יבא בו	מד ב
מדרך אולם השער יבוא	מד ג
לא יבא אל מקדשי	מד ט
ואל מת אדם לא יבוא	מד כה
דרך אולם השער יבוא	מו ח
אל כל אשר יבוא שם	מז ט
יבוא שמה	מז ט
יבוא בוא בחיל גדול	דני׳ יא יג
ובמשמני מדינה יבוא	יא כד
וגנב יבוא	הוש׳ ז א
לא יבוא בית יי׳	ט ד
עד יבוא ויורה צדק	י יב
יבוא קדים רוח יי׳	יג טו
וכשד משדי יבוא	יואל א טו

ושד

ושד על סבצר יבוא עמ' ה ט
יבא כבוד יש־אל מיכ' א טו
אשור כי יבוא בא־צנו ה ד
מאשור כי יבוא בארצנו ה ה
יום הוא ועדיך יבוא ז יב
כלה לחמס יבוא חבק' א ט
בא יבא ולא יאחר ב ג
אלוה מתימן יבוא ג ג
יבוא רקב בעצמי ג טז
לא יבוא עליכם חרון וגו'
לא יבוא עליכם יום אף צפני ב ב
הנה מלכך יב־א לך זכר' ט ט

וָיבוֹא, וְיָבֹא *Et veniet.*

ויבא בקרבנו שמו' א ד ג
ויבא עלימו אידם איו' כא יז
ויבוא מלך הכבוד תהל' כד ז ט
ויבא גוי צדיק ישע' כו ב
ויבא סגנים כמו חמר מא כה
ויבא שדד אל כל עיר ירמ' מח ח
ויבא אל החיל יא ז
ויבא במעוז יא ז
ויבא מלך הצפון דני' יא טו
ויבוא כגשם לנו הוש' ו ג

וַיָּבֹא, וַיָּבוֹא, וַיָּבוֹ *Et venit.*

ויבא נח ובניו ואשתו בראי ז ז
ויבא וישב באלני ממרא יג יח
ויבא הפליט יד יג
ויבא אל הגר ותהר יו ד
ויבא אלהים אל אבימלך כ ג
ויבא אברהם לספד לשרה כג ב
ויבא אל האיש והנה עמד כד ל
ויבא האיש הביתה כד לב
ויבא עשו מן השדה כה כט
ויבא אל אביו ויאמר אבי כז יח
ויבא אליה כט כג ול ה
ויבא גם אל רחל כט ל
ויבא יעקב מן השדה ל יו
ויבא אלהים אל לבן לא כד
ויבא לבן באהל יעקב
ויבא באהל רחל לא לג
ויבא יעקב שלם לג יח
ויבא חמור ושכם בנו לד כ
ויבא יעקב לוזה לה ו
ויבא יעקב אל יצחק אביו לה כז
ויבא שכמה לז יד
ויקחה ויבא אליה לח ב
ויבא אליה ותהר לו לח יח

ויבא הביתה לעשות מלאכתו לט יא
ויבא אליהם יוסף בבקר מ ו
שמלתיו ויבא אל פרעה מא יד
ויבא יוסף הביתה מג כו
ויבא החדרה מג ל
ויבא יהודה ואחיו מד יד
ויבא בארה שבע מו א
ויבא יוסף ויגד לפרעה מז א
ויבא אל הר האלהים שמו' ג א
ויבא משה ואהרן אל פרעה ז י וי ג
ויפן פרעה ויבא אל ביתו ז כג
ויבא ערב כבד ה כ
ויבא בין מחנה מצרים יד כ
ויבא אלימה טו כז
ויבא עמלק וילחם יז ח
ויבא יתרו התן משה יח ח
ויבא אהרן וכל זקני ישראל יח יב
ויבא משה ויקרא לזקני העם יט ז
ויבא משה ויספר לעם כד ג
ויבא משה בתוך הענן כד יח
ויבא משה ואהרן ויק' ט כג
ויבא עד חברון במד' יג כב
ויבא משה ואהרן יז ח וכ ו
ויבא משה אל אהל העדות יז כג
ויבא העם אל משה כא ז
ויבא יהצה וילחם בישראל כא כג
ויבא אלהים אל בלעם כב ט
ויבא אלהים אל בלעם כב כ
ויבא אליו והנה נצב כג יז
ויבא אחר איש ישראל כה ח
ויבא משה וידבר לב מד
ויבא אליהם יהושע פתאם יהוש' י ט
ויבא יהושע וכל עם המלחמה יא ז
ויבא יהושע בעת ההיא יא כא
ויבא גם הנצב אחר הלהב שופט' ג כב
ויבא אליה והנה סיסרא ד כב
ויבא מלאך יי' וישב ו יא
ויבא גדעון והנה איש ז יג
ויבא עד האהל ז יג
ויבא גדעון ומאה איש ז יט
ויבא גדעון הירדנה ח ד
ויבא אל אנשי סכות ח טו
ויבא בית אביו עפרתה ט ה
ויבא געל בן עבד ואחיו ט כו
ויבא אבימלך עד המגדל ט נב
עד ים סוף ויבא קדשה יא יז
ויבא ממז־ח שמש יא יח
ויבא יפתח המצפה יא לד

ויבא מלאך האלהים עוד יג ט
ויבא אל האיש ויאמר לו יג יא
אשה זונה ויבא אליה יו א
ויבא הר אפרים עד בית מיכה יז ח
ויבא בקרב העם יח כ
ויבא עד נכח יבוס יט י
ויבא וישב ברחוב העיר יט טו
ויבא אל ביתו יט כט
ויבא העם בית אל כא ב
ויבא לשכב רות ג ז
וישת עליה ויבא העיר ג טו
ותהי לו לאשה ויבא אליה ד יג
ויבא איש האלהים אל עלי
שמו' א ב כז
ויבא יי' ויתיצב ג י
ויבא העם אל המחנה וגו'
ויבא שילה ביום ההוא ד יב
ויבוא והנה עלי ד יג
ויבא ויגד לעלי ד יד
ויכל מהתנבות ויבא הבמה י יג
ויבא העם אל היער יד כו
ויבא שאול עד עיר עמלק טו ח
ויבא שמואל אל שאול טו יג
ויבא בית לחם יו ד
ויבא דוד אל שא־ל יו כא
ויבא המעגלה יז כ
ויבא וישאל לאחיו לשלום יז כב
ויצא ויבא לפני העם יח יג
ויבא אל שמואל הרמתה יט יח
ויבא עד בור הגדול יט כב
ויבא ויאמר לפני יהונתן כ א
ויבא הנער עד מקם החצי כ לז
את החצים ויבא אל אדניו כ לח
ויבא דוד נבה אל אחימלך כא ב
ויבא אל אכיש מלך גת כא יא
וילך דוד ויבא יער חרת כב ה
ויבא אל גדרות הצאן וגו'
ויבא שאול להסך כד ד
ויקם דוד ויבא אל המקום כו ה
ויבא דוד ואבישי אל העם כו ז
וישב ויבא אל אכיש כז ט
ויבא דוד ואנשיו אל העיר ל ג
ויבא דוד אל מאתים האנשים ל כא
ויבא דוד אל צקלג ל כו
ויבא אבנר אל דוד שמו' ב ג כ
ויבא יואב אל המלך ג כד
ויבא כל העם להברות ג לה

ויבא דוד בבעל פרצים ה כ
ויבא המלך דוד ז יח
ויבא מפיבשת ט ו
ויעבר את הירדן ויבא חלאמה י יז
ויבא אוריה אל דוד יא ז
ויבא ויגד לדוד יא כב
ויבא אליו ויאמר לו יב א
ויבא הלך לאיש העשיר יב ד
ויבא בית יי׳ וישתחו
ויבא אל ביתו יב כ
ויבא אליה וישכב עמה יב כד
ויבא המלך לראותו יג ו
ויבא אבשלום אל המלך יג כד
ויבא אל אבשלום הביתה יד לא
ויבא יואב אל המלך וגו׳
ויבא אל המלך יד לג
ויבא המגיד אל דוד לאמר טו יג
ויבא חושי רעה דוד העיר טו לז
ויבא המלך וכל העם טז יד
ויבא אבשלום אל פלגשי טז כב
ויבא חושי אל אבשלום יז ו
ויבא הפרד תחת שובך יח ט
ויבא יואב אל המלך הבית יט ו
ויבא כל העם לפני המלך יט ט
ויבא עד הירדן ויהודה יט טז
ויבא דוד אל ביתו כ ג
ויבא נד אל דוד כד יג
ויבא נד אל דוד ביום ההוא כד יח
ויבא לפני המלך מלכ׳ א א כג
ויבא וישתחו למלך שלמה א נג
ויבא אדניהו ב יג
ויבא בניהו אל אהל יי׳ ב ל
ויבא ירושלם ויעמד ג טו
ויבוא אל המלך שלמה ז יד
ויבא ירבעם וכל קהל ישראל יב ג
ויבו ירבעם וכל העם יב יב
ויבוא בנו ויספר לו יג יא
ויבא אל עיר הנביא הזקן יג כט
ויבא זמרי ויכהו טז י
ויבא אל ארמון בית המלך טז יח
ויבא אל פתח העיר יז י
ויבא באר שבע אשר ליהודה יט ג
ויבא וישב תחת רתם אחד יט ד
ויבא שם אל המערה יט ט
ויבא אל העיר חדר בחדר כ ל
סר וזעף ויבא שמרונה כ מג
ויבא אחאב אל ביתו כא ד
ויבוא אל המלך ויאמ׳ המלך כב טו

ויבוא במלחמה כב ל
וימת המלך ויבוא שמרון כב לז
ויבא שר החמשים מלכ׳ ב א יג
ויהי היום ויבא שמה ד יא
ויבא אלישע הביתה ד לב
ויבא ויסגר הדלת ד לג
ויבא ויגד לאדניו לאמר ה ד
ויבא נעמן בסוסו ה ט
ויבא ויעמד לפניו ה טו
ויבא אל העפל ויקח מידם ה כד
ויבא אלישע דמשק ח ז
ויבא ויעמד לפניו ח ט
ויבא אל אדניו ויאמר לו ח יד
ויבא והנה שרי החיל ישבים ט ה
ויקם ויבא הביתה ט ו
ויבא יהוא יזרעאלה ט ל
ויבא ויאכל וישת ט לד
ויבא המלאך ויגד לו י ח
ויקם ויבא וילך שמרון י יב
ויבא שמרון ויך את כל י יז
ויבא יהוא ויהונדב בן רכב י כג
מתרצה ויבא שמרון טו יד
ויבא המלך מדמשק טז יב
ויבא אחד מהכהנים יז כח
ויבא אליקים בן חלקיה יח לז
ויבא בית יי׳ יט א
ויבא אליו ישעיהו כ א
ויבא ישעיהו הנביא כ יד
ויבא שפן הספר כב ט
ויבא מצרים וימת שם כג לד
ויבא נבוכד נצר מלך בבל כד יא
ויבא אל אשתו ותהר ד״ה א ז כג
ויבא מלך דויד וישב יז טז
ויבא ארם דרמשק לעזור יח ה
ויבא יואב ירושלם יט טו
ויעבור את הירדן ויבא אלהם יט יז
ויבא ויצר את רבה כ א
ויתהלך בכל ישראל
ויבא ירושלם כא ד
ויבא נד אל דויד כא יא
ויבא דויד עד ארנן כא כא
ויבא שלמה לבמה ד״ה ב א יג
ויבא ירבעם י ג י יב
ויבא רחבעם ירושלם יא א
ויבא עד ירושלם יב ד
ויבא עד מרשה יד ח
ויבא אל המלך יח יד
ויבא יהושפט ועמו כ כה

ויבא אליו מכתב מאליהו כא יב
ויבא אל היכל יי׳ כו טז
ויבא אחריו עזריהו כו יז
ויבא עליו תגלת פלנאסר כח כ
ויבא ביהודה לב א
ויבא בית אלהיו לב כא
ויבא להלחם בבקעת מגדו לה כב
ויבא ירושלם עזר׳ ז ח
ויבא הנני אחד מאחי נחמ׳ א ב
ויבוא עד לפני שער המלך אסת׳ ד ב
ויבא התך ויגד לאסתר ד ט
ויבא המלך והמן ה ה
ויבוא אל ביתו וישלח ה י
ויבוא המן ו ו
ויבא המלך והמן ז א
ויבוא גם השטן איו׳ א ו וב א
ויבא רגז ג כה
כי טוב קויתי ויבא רע
ואיחלה לאור ויבא אפל ל כו
ויבא ישראל מצרים תהל׳ קה כג
אמר ויבא ערב קה לא
אמ׳ ויבא ארבה קה לד
בא זדון ויבא קלון משלי יא ב
ויבא רשע תחתיו יא ח
ויבא אליקים בן חלקיהו ישע׳ לו כב
ויבא בית יי׳ לז א
ויבוא אליו ישעיהו לח א
ויבא ישעיהו הנביא לט ג
ויבא ירמיהו מהתפת ירמ׳ יט יד
ויברח ויבא מצרים כו כא
ויבא אלי חנמאל לב ח
ויבא אליהם לו יד
ויבא בית המלך לח יא
ויבא ירמיהו מ ז
ויבא לעיני יחזק׳ י ב
ויבא ויעמד אצל האופן י ו
ויבוא אלי אנשים יד א
ויבוא אליה כבוא כג מד
ויבוא אל הגוים אשר באו לו כ
ויבוא אל שער מ ו
ויבא עד האיל דני׳ ח ו
ויבא אצל עמדי ח יז

Qui veniet. **שֶׁיָּבֹא**

שיבא אה״י המלך קהל׳ ב יב

Obveniet nobis. **יְבוֹאֵנוּ**

כי יעבר לא יבואנו ישע׳ כח טו
ולא

Eveniet ei. **יְבֹאֶנּוּ**

ולא ידע כי חסר יבאנו — משלי כח כב
בשלום שודד יבואנו — איו' טו כא

Veniet. **תָּבֹא, תָּבוֹא**

בטרם תבא שנת הרעב — בראש' מא נ
בסדם אל תבא נפשי — מט ו
בטרם תבא אלהן — שמו' א יט
ואל המקדש לא תבא — ויקר' יב ד
ולא תבוא עליו השמש — דבר' כד טו
תבא נא תמר — שמו' ב יג ה
תבוא נא תמר — יג ו
תבוא אני תרשיש — מלכ' א י כב
לא תבא נבלתך — יג כב
אם תבוא עלינו רעה — ד"ה ב כ ט
אשר לא תבא ושתי — אסת' א יט
לא תבוא עוד אל המלך — ב יד
אל תבוא רננה בו — איו' ג ז
כי לפני לחמי אנחתי תבא — ג כד
תבוא אלך ותלא — ד ה
מי יתן תבוא שאלתי — ו ח
כי תבוא עליו צרה — כז ט
והחכמה מאין תבוא — כח כ
ברכת אובד עלי תבא — כט יג
מן החדר תבוא סופה — לז ט
ושועתי לפניו תבא — תהל' יח ז
חרבם תבוא בלבם — לז טו
תבוא עד דור אבותיו — מט כ
תבוא לפניך אנקת אסיר — עט יא
תבוא לפניך תפלתי — פח ג
ושועתי אליך תבוא — קב ב
תבא תחנתי לפניך — קיט קע
כי תבוא חכמה בלבך — משלי ב י
ומשאת רשעים כי תבא — ג כה
ועליהם תבוא ברכת טוב — כד כה
כן קללת חנם לא תבא — כו ב
לא תבוא שמה יראת שמיר
ישע' ז כה
ולשואה ממרחק תבוא — י ג
בטרם תבוא השמעתיך — מח ה
רעה תבא עליהם — ירמ' ב ג
ולא תבוא עלינו רעה — ה יב
לבונה משבא תבוא — ו כ
לא תבוא עליכם רעה — כג יז
הרעה אשר תבוא אל בבל — נא ס
תבא כל רעתם לפניך — איכ' א כב
הוה על הוה תבוא — יחזק' ז כו

ובת מלך הנגב תבא — דני' יא ו
לא תבוא עלינו רעה — מיכ' ג יא

Veniat. **תְּבֹאתָה**

תבאתה לראש יוסף — דבר' לג יו

An eveniat **הֲתָבֹא**

התבא לך שבע שנים — שמו' ב כד יג

Et superveniat. **וְתָבֹא**

ותבא עליך פתאם — ישע' מז יא

Et venit. **וַתָּבוֹא, וַתָּבֹא**

ותבא אליו היונה — ברא' ח יא
ותבא הבכירה ותשכב — יט לג
ותבא אליו בלאט — שופט' ד כא
ותבא אליהם קללת יותם — ט נז
ותבא האשה ותאמר — יג ו
ותבא להם השמש — יט יד
ותבא האשה לפנות הבקר — יט כו
ותלך ותבא ותלקט — רות ב ג
ותבא ותעמד מאז הבקר — ב ז
ותשא ותבוא העיר — ב יח
ותבא בלט — ג ז
ותבוא אל חמותה — ג יו
ותבא אבגיל אל נבל — שמו' א כה לו
ותבא האשה אל שאול — כח כא
ותבא ארם דמשק לעזר — שמו' ב ח ה
ויקחה ותבוא אליו — יא ד
ותבא האשה אל כל העם — כ כב
ותבא בת שבע אל המלך — מלכ' א א טו
ותבא לפני המלך — א כח
ותבא בת שבע אל המלך — ב יט
ותבא לנסתו בחידות — י א
ותבא ירושלמה בחיל כבד וגו'
ותבא אל שלמה — י ב
ותבא בית אחיה — יד ד
ותבא תרצתה — יד יז
ותבא אליו איזבל אשתו — כא ה
ותבא ותגד לאיש — מלכ' ב ד ז
ותבא אל איש האלהים — ד כה
ותבא אל איש האלהים — ד כז
ויקראה ותבא אליו — ד לו
ותבא ותפל על רגליו — ד לז
ותבא אל העם בית יי' — יא יג
ותבוא דרך מבוא הסוסים — יא יו
ותבא העיר במצור — כד י
ותבא העיר במצור — כה ב
ותבוא לנסות את שלמה וגו'
ותבוא אל שלמה ותדבר — ד"ה ב ט א

ותבוא אל העם בית יי' — כג יב
ותבוא אל מבוא שער — כג טו
ותבוא תפלתם למעון קדשו — ל כז
ותבוא חיה במו ארב — איוב לז ח
ותבא כמים בקרבו — תהל' קט יח
ותבא העיר במצור — ירמ' נב ה
ותבא בי רוח — יחזק' ב ב וג כד
ותבוא חרב ותקחהו — לג ד
ותבוא חרב ותקח מהם — לג ו
ותבוא בהם הרוח — לז י
ותבוא אליך תפלתי — יונה ב ח

Veniat ad me. **תְּבוֹאֵנִי**

אל תבואני רגל גאוה — תהל' לו יב

Obveniet tibi. **תְּבוּאָתֶךָ**

בהם תבואתך טובה — איו' כב כא

Invadet te. **תְּבוֹאֶךָ**

חרב מלך בבל תבואך — יחזק' לב יא

תְּבוֹאֶנּוּ, תְּבֹאֶנּוּ

Invadit eum, Eveniet ei.

כל יד עמל תבאנו — איו' כ כב
מגורת רשע היא תבואנו — משלי י כד
ודרש רעה תבואנו — יא כז

Eveniat ei. **תְּבוֹאֵהוּ**

תבואהו שואה — תהל' לה ח

Et obveniat ei. **וַתְּבוֹאֵהוּ**

ויאהב קללה ותבואהו — תהל' קט יז

Veniemus. **נָבֹא, נָבוֹא**

אשר נבוא שמה — ברא' כ יג
הבוא נבוא אני ואמך — לז י
אשר נבא אליהן — דבר' א כב
אם אמרנו נבוא העיר — מלכ' ב ז ד
ואל העיר נבא — ז יב
עד אשר נבוא אל תוכם — נחמ' ד ה
נבוא יחדיו במשפט — איו' ט לב
לוא נבוא עוד אליך — ירמ' ב לא
לא כי ארץ מצרים נבוא — מב יד

Et veniemus. **וְנָבוֹא, וְנָבֹא**

ונבא עד קדש ברנע — דבר' א יט
ונבוא אל שמואל — שמו' א י יד
ונבא ירושלם — עזר' ח לב

Et veniemus. **וְנָבֹא**

ונבוא אל ערי המבצר — ירמ' ח יד

באו

באו ונבוא ירושלם לה יא

נְבוֹאָה *Veniemus.*

נבואה למשכנותיו תהל' קלב ז

וְנָבוֹאָה, וְנָבֹאָה *Et veniemus.*

לכו ונבואה ונגידה מלכ' ב ז ט
ונבואה אל עדי המבצר ירמ' ד ה

תָּבֹאוּ *Venietis, veneritis.*

והיה כי תבאו אל הארץ שמו' יב כה
כי תבאו אל ארץ כנען ויקר' יד לד
וכי תבאו אל הארץ יט כג
כי תבאו אל הארץ כג י
כי תבאו אל הארץ כה ב
וכי תבאו מלחמה במדב' י ט
אם אתם תבאו אל הארץ יד ל
כי תבאו אל ארץ מושבתיכם טו ב
ואחר תבאו אל המחנה לא כד
מי אתם ומאין תבאו יהוש' ט ח
תבאו אל עם בטח שופ' יח י
לא תבאו בהם מלכ' א יא ב
כי תבאו לראות פני ישע' א יב
אל תבאו מצרים ירמ' מב יט
לא תבאו מצרים מג ב
ואל תבאו הגלגל הוש' ד טו
והגלגל לא תבאו עמו' ה ה

וַתָּבֹאוּ *Et pervenistis.*

ותבאו אל המקום הזה דבר' כט ו
ותבאו הימה יהוש' כד ו
ותבאו אל יריחו כד יא
ותבאו ותטמאו ירמ' ב ז

יָבוֹאוּ, יָבֹאוּ *Venient.*

יבאו אליך להחות בראי ו כ
יבאו ויעשו שמו' לה י
יבאו בני קהת במד' ד טו
אהרן ובניו יבאו ד יט
ולא יבאו לראות ד כ
ואחרי כן יבאו הלוים ח טו
ועל פיו יבאו כז כא
האחיכם יבאו למלחמה לב ו
המה יבאו שמה דבר' א לט
והיה כי יבאו עליך כל הדברים ל א
והיה כי יבאו אבותם שפט' כא כב
פן יבאו הערלים האלה שמו' א לא ד
אשר יבאו למשפט שמו' ב טו ו
יבאו בכם מלכ' א יא ב
יבאו בארץ בא שנה מלכ' ב יג כ

ומאין יבאו אליך כ יד
פן יבאו הערלים האלה ד"ה א י ד
יבאו על דויד לעזרו יב כב
המה יבאו כי קדש ד"ה ב כג ו
למה יבואו מלכי אשור לב ד
יחד יבאו גדודיו איו' יט יב
יבאו ויגידו צדקתו תהל' כב לב
יבאו בתחתיות הארץ סג י
עדיך כל בשר יבאו סה ג
ואל יבאו בצדקתך סט כח
ובואו וישתחוו לפניך פו ט
צדיקים יבאו בו קיח כ
שפתי כסיל יבאו בריב משלי יח ו
לא יבאו ימי הרעה קהל' יב א
ומאין יבאו אליך ישע' לט ג
מאשר יבאו עליך מז יג
הנה אלה מרחוק יבאו מט יב
בניך מרחוק יבאו ס ד
חיל גוים יבאו לך ס ה
כלם משבא יבאו ס ו
אליה יבאו רעים ירמ' ו ג
אליך גוים יבאו יו יט
אשר יבאו בו מלכי יהודה יז יט
בבכי יבאו לא ט
הכשדים אשר יבאו מ י
יבאו בני ישראל נ ד
מאתי יבאו שדדים לה נא נג
לא יבאו בקהל לך איכ' א י
עצינו במחיר יבאו ה ד
ואל אדמת ישראל לא יבאו יחז' יג ט
המה יבאו אל מקדשי מד יו
חבלי יולדה יבאו לו הושי' יג יג
יבאו כגנב יואל ב ט
ופרשיו מרחוק יבאו חבק' א ח
ורחוקים יבאו זכר' ו טו
עוד אשר יבאו עמים ח כ

יְבֹאוּן *Venient*

אם יבאון אל מנוחתי תהל' צה יא

וַיָּבוֹאוּ, וַיָּבֹאוּ *Et venerunt.*

ויבאו אל נח אל התיבה בראי ז טו
ויבאו עד חרן יא לא
ויבאו ארצה כנען יב ה
ויבאו אל עין משפט יד ז
ויבאו שני המלאכים יט א
ויסרו אליו ויבאו אל ביתו יט ג
ויבאו אל המקום אשר אמר כב ט
ויבאו עבדי יצחק ויגדו לו כו לב

ויבאו על העיר בטח לד כה
ויבאו בני ישראל לשבר מב ה
ויבאו אחי יוסף וישתחוו לו מב ו
ויבאו אל יעקב אביהם מב כט
ויבאו ארץ כנען מה כה
ויבאו מצרימה יעקב וכל מו ו
ויבאו ארצה גשן מו כח
ויבאו כל מצרים אל יוסף מז טו
ויבאו אליו בשנה השנית מז יח
ויבאו עד גרן האטד נ י
ויבאו הרעים ויגרשום שמו' ב יז
ויבאו שטרי בני ישראל ה טו
ויבאו בני ישראל בתוך הים יד כב
ויבאו אחריהם כל סוס יד כג
ויבאו מרתה טו כג
s ויבאו אילמה טו כז
ויבאו כל עדת בני ישראל יו א
ויבאו כל נשיאי העדה יו כב
ויבאו האהלה יח ז
ויבאו מדבר סיני יט ב
ויבאו כל איש לה כא
ויבאו האנשים לה כב
ויבאו כל החכמים לו ד
ויבאו עד נחל אשכל במד' יג כג
ויבאו אל משה ואל אהרן יג כו
ויבאו בני ישראל כ א וכ כב
ויבאו אל בלעם כב ז
ויבאו אל בלק כב יד
ויבאו אל בלעם ויאמרו לו כב יו
ויבאו קרית חצות כב לט
ויבאו בני גד ובני ראובן לב ב
ויסעו ממרה ויבאו אלימה לג ט
ויבאו עד נחל אשכל דבר' א כד
ויבאו בית אשה זונה יהוש' ב א
וילכו ויבאו ההרה ב כב
ויעברו ויבאו אל יהושע ב כג
ויבאו עד הירדן ג א
ויבאו המחנה ו יא
ויבאו הנערים המרגלים ו כג
ויבאו נגד העיר ח יא
ויבאו העיר וילכדוה ח יט
ויבאו אל עריהם ט יז
ויבאו אל צרי המבצר י כ
ויבאו ויחנו יחדו יא ה
ויבאו אל יהושע אל המחנה יח ט
ויבאו אל גלילות הירדן כב י
ויבאו אל בני ראובן כב טו
ויבאו בארץ שופט' ו ה

ויבאו

ויבאו בית אלהים ט כז
ויבאו אל צריח בית אל ט מו
ויבאו עד כרמי תמנתה יד ה
ויבאו הר אפרים יח ב
חמשת האנשים ויבאו לישה יח ז
ויבאו אל אחיהם צרעה יח ח
ויבאו עד בית מיכה יח יג
ויבאו אל בית הנער יח טו
ויבאו על ליש יח כז
ויבאו בית אל ויבכו כ כו
ויבאו מנגד לגבעה כ לד
ויבאו שדי מואב ויהיו שם רות א ב
ויבאו אל ביתם הרמתה שמו׳ א א יט
ויבאו אנשי קרית יערים ז א
ויבאו אל שמואל הרמתה ח ד
ויבאו כל האתות האלה י ט
ויבאו שם הגבעתה י י
ויבאו המלאכים גבעת שאול יא ד
ויבאו המלאכים יא ט
ויבאו בתוך המחנה יא יא
ויבאו עד המלחמה יד כ
ויבאו המלאכים והנה יט יז
ויבאו כלם אל המלך כב יא
ויבאו נערי דוד כה ט
וישבו ויבאו ויגדו לו כה יב
ויבאו עבדי דוד אל אביגיל כה מ
ויבאו הזפים אל שאול כו א
ויבאו ויחנו בשונם כח ד
ויבאו אל האשה לילה כח ח
ויבאו עד נחל הבשור ל ט
ויבאו פלשתים וישבו בהם לא ז
ויהי ממחרת ויבאו פלשתים לא ח
ויבאו יבשה וישרפו אתם לא יב
ויבאו אנשי יהודה שמו׳ ב ב ד
ויבאו מתנים ב כט
ויבאו כחם היום ד ה
ויבאו הבית והוא שכב ד ז
ויבאו כל שבטי ישראל ה א
ויבאו כל זקני ישראל ה ג
ויבאו עד גרן נכון ו ו
ויבאו עבדי דוד י ב
ויבאו העיר
ויבאו ירושלם י יד
מעבר הנהר ויבאו חילם י יז
ויבאו אל בית איש בבחרים יז יח
ויבאו עבדי אבשלום יז כ
ויקהלו ויבאו אף אחיו כ יד
ויבאו ויצרו עליו באבלה כ טו

ויבאו אל קציר אל דוד כג יג
ויבאו הגלעדה כד ו
ויבאו דנה יען כד ו
ויבאו מבצר צר כד ו
ויבאו מקצה תשעה חדשים כד ח
ויבאו לפני המלך מלכ׳ א א לב
ויבאו מכל העמים ה יד
ויבאו כל זקני ישראל ח ג
ויבאו אופירה ויקחו ט כח
ויבאו פארן ויקחו אנשים עמם
מפארן ויבאו מצרים יא יח
ויבאו רחבעם ירושלם יב כא
ויבאו וידברו בעיר יג כה
ויבאו אל מלך ישראל כ לב
ויבאו שני האנשים כא יג
אם אעזבך ויבאו יריחו מלכ׳ ב ב ד
ויבאו לקראתו וישתחוו לו ב טו
ויבאו אל מחנה ישראל ג כד
וילך אתם ויבאו הירדנה ו ד
ויבא לילה ויקפו על העיר ו יד
ויבאו עד קצה ז ה
ויבאו המצרעים
ויבאו אל אהל אחד
ויבאו אל אהל אחר ז ח
ויבאו ויקראו אל שער העיר ז י
ויבאו כל עבדי הבעל
ויבאו בית הבעל י כא
ויבאו לעשות זבחים ועלות י כד
ויבאו אל יהוידע יא ט
ויבאו כל עם הארץ יא יח
ויבאו דרך שער הרצים יא יט
ויבאו ירושלם ויפרץ יד יג
ויעלו ויבאו ירושלם
ויעלו ויבאו ויעמדו יח יז
ויבאו עבדי המלך חזקיהו יט ה
ויבאו אל גדליהו המצפתה כה כג
ושרי החילים ויבאו מצרים כה כו
ויבאו אלה הכתובים ד״ה א ד מא
ויבאו אחיו לנחמו ז כב
ויבאו פלשתים וישבו בהם י ז
ויהי ממחרת ויבאו פלשתים י ח
ויבאו כל זקני ישראל יא ג
ויבאו מן בני בנימן יב יז
ויבאו עד גרן כידון יג ט
ויבאו עבדי דויד אל ארץ יט ב
ויבאו ויחנו לפני מידבא
ויבאו למלחמה יט ז
ויבאו העירה יט טו

ויבאו כל זקני ישראל ד״ה ב ה ד
ויבאו עם עבדי שלמה ה יח
ויבאו בברית לדרוש טו יב
ויבאו במלחמה יח כט
ויבאו ויגדו ליהושפט כ ב
ויבאו ירושלם בנבלים כ כח
ויבאו אל ירושלם כג ב
ויבאו כל העם בית הבעל כג יז
ויבאו אל יהודה יד כג
ויבאו כמצות המלך כט טו
ויבאו הכהנים לפנימה כט יז
ויבואו פנימה כט יח
נכנעו ויבאו לירושלם ל יא
ויבאו יחזקיהו והשרים לא ח
ויבאו אל חלקיהו לד ט
ויבאו הבנים ויירשו נחמ׳ ט כד
ויבאו בני האלהים איוב א ו וב א
ויבאו איש ממקמו ב יא
ויבאו אליו כל אחיו מב יא
ויבאו עבדי המלך חזקיהו ישע׳ לז ה
ויבאו ויאכלו ארץ ירמ׳ ח יו
ויבאו וירשו אתה לב כג
ויבאו אל המלך הצרה לו כ
ויבאו כל השרים לח כז
ויבאו כל שרי מלך בבל לט ג
ויבאו אל גדליה מ ח
ויבאו ארץ יהודה מ יב
ויבאו אנשים משכם מא ה
ויבאו ארץ מצרים
ויבאו עד תחפנחס מג ז
ויבאו ויעמדו אצל מזבח יחזק׳ ט ב
ויבאו אליה בני בבל כג יז
ויבאו ויעמדו לפני המלך דני׳ ב ב
ויבאו ויעשו מלאכה חגי א יד
ויבאו אליה להחריד זכרי ב ד

Et venient. וְיָבוֹאוּ. וְיָבֹאוּ

ויבאו בני ישראל בתוך הים שמו׳ יד יז
ויבאו אחריהם יד יז
ויבאו ויירשו את הארץ דבר׳ י יא
לפי נחלתם ויבאו אלי יהושי׳ יח ד
ויבאו פתחי נדיבים ישע׳ יג ב
ויבאו יחדו מארץ צפון ירמ׳ ג יח
ויבואו אליך כמבוא עם יחזק׳ לג לא

Obveniant mihi. יְבֹאוּנִי

יבאוני רחמיך ואחיה תהל׳ קיט עז

Et obvenerint mihi. וִיבֹאֻנִי

ויבאני חסדיך ה׳ תהל׳ קיט מא

אשר

תְּבֹאןָ *Venirent.*

א״ר תבאן הצאן בראׂ ל לח

תְּבוֹאנָה, תְּבֹאנָה

Venerint, Evenerint.

והיה כי תבאנה האתות שמו׳ א י ז
אז תבאנה שתים נשים מלכ׳ א ג יו
תבואנה אניות תרשיש ד״ה ב ט כא
אשר תבאנה יגידו למו ישע׳ מד ז

תְּבִיאֶינָה *Intrant.*

תביאנה בהיכל מלך תהל׳ מה יו

וַתְּבוֹאנָה, וַתְּבֹאנָה

Et pervenerunt.

ותבאנה אל קרבנה בראׂ מא כא
ותבאנה ותדלנה שמו׳ ב יו
ותבאנה אל רעואל ב יח
ותבואינה נערות אסת׳ ד ד
פתאם עשית ותבאנה ישע׳ מח ג

וְתָבוֹאנָה, וְתָבֹאנָה

Et evenient.

ותבאנה לך שתי אלה ישע׳ מז ט
שלחו ותבואנה ירמ׳ ט יו

וּתְבוֹאֶינָה *Ut abveniant.*

למקוננות ותבואינה ירמ׳ ט יו

הֵבִיא

Hihp. Adduxit, Obtulit, Attulit etc.

והבל הביא גם הוא בראׂ ד ד
הביא לנו איש עברי לט יד
הביא אתו מצ־ימה מו ז
ושלשים בנות הביא לבניו שופ׳ יב ט
אשר הביא שפחתך שמו׳ א כה כז
על כן הביא ה׳ עליהם מלכ׳ א ט ט
מידו את אשר הביא מלכ׳ ב ה כ
על כן הביא עליהם ד״ה ב ז כב
הביא נבוכד נצר לבבל לו ז
ושריו הכל הביא בבל לו יח
לאשר הביא אלוה בידו איו׳ יב ו
אשר הביא ה׳ עליו מב יא
הביא את זרע בית ישראל ירמ׳ כג ח
הביא בכליתי איכ׳ ג יג
הכלים הביא בית אוצר דני׳ א ב

וְהֵבִיא *Et adduxit, obtulit.*

והביא את הפר ויקר׳ ד ד
והביא אתו אל אהל מועד ד ה
והביא הכהן המשיח ד יו
והביא את קרבנו ד כג
והביא קרבנו שעירת עזים ד כה
והביא איל תמים ה יח
והביא את אשמו לייי ה ו וה ז
וה טו
והביא אתם אל הכהן ה ח
והביא את קרבנו ה יא
והביא אתם ביום השמיני יד כג
והביא מבית לפרכת יו יב
והביא את דמו יו טו
והביא את אשמו לייי יט כא
והביא האיש את אשתו
והביא את קרבנה במד׳ ה טו
והביא כבש בן שנתו ו יב
והביא אתנו אל הארץ יד ח

הֱבִיאַנִי *Introduxit me.*

בצדקתי הביאני ייי דבר׳ ט ד
הביאני המלך חדריו שיר א ד
הביאני אל בית היין ב ד
במראות אלהים הביאני יחזק׳ מ ב

הֱבִיאֲךָ *Adduxit te.*

מי הביאך הלם שופט׳ יח ג

וֶהֱבִיאֲךָ *Et adduxit te.*

והביאך אל האמרי שמו׳ כג כג
והביאך ייי אלהיך דבר׳ ל ה

הֱבִיאוֹ *Adduxit eum.*

לא הביאו להקריב ויקר׳ יז ד
מאח־ עלות הביאו תהל׳ עח עא

וֶהֱבִיאָהּ *Et afferet illud.*

והביאה אל בני אהרן ויקר׳ ב ב
והביאה אל הכהן ה יב

הֱבִיאָה *Attulit.*

אשר הביאה אל המלך ד״ה ב ט יב
אשר הביאה לו שמו׳ א כה לה
אף לא הביאה אסתר אסת׳ ה יב

וֶהֱבִיאָהּ *Et afferet.*

והביאה אותם אל הכהן ויקר׳ טו כט

הֵבִיאתָ, הֵבֵאתָ *Adduxisti.*

כי הבאת עלי ועל ממלכתי בראׂ כ ט

אשר הבאת לנו לט יז
כי הבאת עליו חטאה שמו׳ לב כא
הבאת את עבדך שמו׳ א כ ח
לא הבאת לי שה ישע׳ מג כג
הבאת יום קראת איכ׳ א כא

וְהֵבִיאתָ, וְהֵבֵאתָ

Et adduxisti, adduxeris.

והבאת עלינו אשם בראש׳ כו י
והבאת לאביך ואכל כז י
והבאת אתה את הדברים שמו׳ יח יט
והבאת את הבדים בטבעת כה יד
והבאת את הקרסים כו יא
והבאת שמה מבית לפרכת כו לג
והבאת את השלחן
והבאת את המנ־ה מ ד
והבאת את המנחה ויקר ב ח
והבאת והיה לבן אדניך שמו ב ט י
והבאת אתו חדר בחדר מלכ׳ ב ט ב

הֲבִיאֹתַנִי *Deduxisti me.*

הביאתני עד הלם שמו ב ז יח
כי הביאתני עד הלם ד״ה א יז יו

הֲבִיאֹתָנוּ *Introduxisti nos*

הביאתנו ותתן לנו במד׳ יו יד

הֲבֵאתָנוּ *Induxisti nos.*

הבאתנו במצודה תהל׳ סו יא

וַהֲבֵאתוֹ *Adducito eum.*

המדבר אליך והבאתו אלי שמו׳ ב יד י

וַהֲבֵאתָהּ *Et introduxeris eam.*

והבאתם אל תוך ביתך דבר׳ כא יב

וַהֲבֵאוֹתָם *Adduces eos.*

והבאותם בית ייי ירמ׳ לה ב

הֵבֵאתִי *Adduxi.*

טרפה לא הבאתי אליך בראׂ לא לט
הנה הבאתי את ראשית דבר׳ כו י
הבאתי להם על אם בחור ירמ׳ טו ח
כאשר הבאתי לב מב
כל הרעה אשר הבאתי מד ב
איד עשו הבאתי עליו מט ח
על הרעה אשר הבאתי
ואת כל אשר הבאתי עליה יחזק׳ יד כב

וַהֲבִיאֹתִי *Et adducam.*

והביאתי אותם וידעו במד׳ יד לא
והבאתי

וְהֵבֵאתִי *Et adducam, adduxi.*

והבאתי עלי קללה ברא׳ כז יב
והבאתי אתכם אל הארץ שמו׳ ו ח
והבאתי עליכם חרב ויקר׳ כו כה
והבאתי מרך בלבבם כו לו
והבאתי אתם בארץ כו מא
והבאתי אתכם ציון ירמ׳ ג יד
והבאותי על הארץ ההיא כה יג
והבאתי עליהם ועל ישבי לו לא
והבאתי אל עילם הגוי מט לו
והבאתי עליהם רעה מט לז
והבאתי רעי גוים יחזק׳ ז כד
והבאתי אתו בבלה יב יג
והבאתי אתכם אל מדבר כ לה
והבאתי אתכם במסרת כ לז
והבאתי אתכם אל אדמתכם לו כד
והבאתי אתכם אל לז כא
והבאתי השמש בצהרים עמו׳ ח ט
והבאתי אתם ושכנו זכר׳ ח ח
והבאתי את השלישית באש יג ט

וַהֲבִיאוֹתִיךָ *Et adduxero te.*

והביאותיך על ארצי יחזק׳ לח טז
והביאותיך על הרי ישראל לט ב

הֲבִיאֹתִיו *Reduxero, adduxero.*

אם לא הביאתיו אליך ברא׳ מג ט
הביאתיו והצליח דרכו ישע׳ מח טו

וַהֲבִיאֹתִיו
Et introducam eum. adduc.

והביאתיו אל הארץ במד׳ יד כד
עד יגמל הנער והביאתיו שמו״א א כב

שֶׁהֲבִיאתִיו *Adduxero eum.*

עד שהביאתיו אל בית אמי שיר ג ד

וַהֲבִיאוֹתִיהוּ *Et inducam eum.*

והביאותיהו בבלה יחזק׳ יז כ

הֲבֵאתִיהָ, הֲבִיאֹתִיהָ
Adduco illud.

עתה הביאתיה ותהי מלכ׳ ב יט כה
ויצרתיה עתה הבאתיה ישע׳ לז כו

וַהֲבִיאֹתִים, וַהֲבִיאוֹתִים
Et add. vel reducam eos

והביאותים אל המקום נחמ׳ א ט
והביאותים אל הר קדשי ישע׳ נו ז
והביאותים על הארץ ירמ׳ כה ט
והביאותים אל אדמתם יחזק׳ לד יג

וַהֲבֵאתִים *Et adducam eos.*

והבאתים עליך מסביב יחזק׳ כג כב

הֵבִיאוּ
Attulerunt, Addux., Obtul.

אשר הביאו ממצרים ברא׳ מג ב
וכל אשר להם הביאו מו לב
הביאו את תרומת יי׳ שמו׳ לה כא
הביאו חח ונזם לה כב
וערת תחשים הביאו לה כג
הביאו את תרומת יי׳
העבדת הביאו לה כד
והנשיאם הביאו לה כז
הביאו בני ישראל לה כט
אשר הביאו בני ישראל
והם הביאו אליו לו ג
והם הביאו את קרבנם במד׳ טו כה
הביאו אל גדעון שופט׳ ז כה
ולא הביאו לו מנחה שמו׳ א י כז
ושלל רב עמם הביאו שמו׳ ב ג כב
הביאו ראשי בני המלך מלכ׳ ב י ח
כי הביאו הצידנים ד״ה א כב ד
הביאו זהב מאופיר
הביאו עצי אלגומים ד״ה ב ט י
מן השלל הביאו טו יא
וכלותם הביאו לפני המלך כד יד
מספר העלה אשר הביאו כט לב
ומעשר הכל לרב הביאו לא ה
הביאו ויתנו ערמות ערמות לא ו
ואדיריהם לא הביאו נחמ׳ ג ה
הביאו מעשר הדגן יג יב

וְהֵבִיאוּ *Et offerent.*

והביאו אתו לפני אהל ויקר׳ ד יד
והביאו אל תחת האבנים יד מב
והביאו בניך בחצן ישע׳ מט כב
והביאו את כל אחיכם סו כ

הֱבִיאוּךְ *Adduxerunt te.*

במים רבים הביאוך יחזק׳ כז כו

הֱבִיאֻהוּ *Intulerunt eum*

כי לא הביאוהו לקברי ד״ה ב כח כז

הֱבִיאוּם *Adduxerunt ea.*

מעמלקי הביאום שמו׳ א טו טו
כי בנפשותם הביאום ד״ה א יא יט

וֶהֱבִיאֻם, וֶהֱבִיאוּם
Et adducant illa, Et adducent ista vel eos.

והביאם ליי׳ ויקר׳ יז ה
והביאום אל מקומם ישע׳ יד ב
והביאים בבלה ירמ׳ כ ה

הֲבֵאתֶם *Adduxistis.*

ולמה הבאתם את קהל יי׳ במד׳ כ ד
כי הבאתם את זה שמו׳ א כא טו
הבאתם להיכליכם יואל ד ה

וַהֲבֵאתֶם *Et afferetis.*

והבאתם את עמר ויקר׳ כג י
והבאתם שמה עלתיכם דבר׳ יב ו
והבאתם אלי הנה יהוש׳ יח ו
והבאתם בשערי ירושלם ירמ׳ יז כא
והבאתם עץ חגי א ח
והבאתם הבית א ט
והבאתם גזול
והבאתם את המנחה מלא׳ א יג

וַהֲבִיאֹתֶם *Et adducetis.*

והביאתם אלי שמו׳ א טז יז

הֲבִיאֻנָם *Introducerimus eos.*

עד אשר אם הביאנם במד׳ לב טז

מֵבִיא
Adducens, Afferens, Introducens, etc.

ואני הנני מביא את המבול ברא׳ ו יז
הנה מביא מחר ארבה שמו׳ י ד
אשר אני מביא אתכם ויקר׳ יח ג
כ כב
ולמה יי׳ מביא אתנו במד׳ יד ג
הנני מביא רעה אל בית מלכ׳ א יד י
אשר אני מביא על ידיכם מלכ׳ ב י כד
הנני מביא רעה על ירושלם כא יב
הנני מביא רעה אל המקום כב טז
אשר אני מביא אל המקום כב כ
הנני מביא רעה על המקום ד״ה ב לד כד
אשר אני מביא על המקום לד כח
רעה אנכי מביא מצפון ירמ׳ ד ו
הנני מביא עליכם גוי ה טו
אנכי מביא רעה ו יט
הנני מביא אליהם רעה יא יא
הנני מביא רעה יט ג
הנני מביא אותם לא ח

הנני

הנני מביא אל יהודה לה יז
מביא עליהם את כל השבה לב מב
אני מביא עליהם מב יז
כי הנני מביא רעה מה ה
הנני מביא עליך פחד מט ה
אשר אנכי מביא עליה נא סד
אני מביא עליכם חרב יחזק׳ ו ג
הנני מביא אל צר כו ז
הנני מביא עליך זרים כח ז
מביא עליך חרב כט ח
הנה אני מביא בכם רוח לז ה
מביא את עבדי צמח זכר׳ ג ח

Adducens. **מֵבִי**

הנני מבי עליך רעה מלכ׳ א כא כא
הנני מבי אל העיר ירמ׳ יט טו
הנני מבי את דברי לט יו

Adducens. **הַמֵּבִיא**

המביא מהקדים יחזק׳ מב ט

Et reducens. **וְהַמֵּבִי**

מוציא והמבי שמו׳ ב ה ב

Et reduceus. **וְהַמֵּבִיא**

אתה המוציא והמביא ד״ה א יא ב

Sicut educens. **כְּמֵבִיא**

ידע כמביא למעלה תהל׳ עד ה

Introducturus te. **מְבִיאֲךָ**

כי יי׳ אלהיך מביאך דבר׳ ח ז

מְבִיאִים

Afferentes, Adducentes, etc

מביאים איש מנחתו מלכ׳ א י כה
והערבים מביאים לו לחם יז ו
מביאים לחם בחמורים ד״ה א יב מ
והסחרים מביאים וגו׳
מביאים זהב ד״ה ב ט יד
והם מביאים איש מנחתו ט כד
ומן פלשתים מביאים וגו׳
מביאים לו צאן אילים יז יא
ורבים מביאים מנחה ליי׳ לב כג
מביאים דאג וכל מכר נחמ׳ יג יו
מביאים עלה ירמ׳ יז כו
מביאים תודה בית יי׳ לג יא

וּמְבִיאִים

Et afferentes, adducentes.

ומביאים הערמות וגו׳
ומביאים ירושלם נחמ׳ יג טו

בוא

Afferentes. **הַמְּבִיאִים**

המביאים את המחקות נחמ׳ י לב

Et afferentes. **וּמְבִאֵי**

ומבאי תודה ירמ׳ יז כו

Et adducentes eum. **וּמְבִיאֶהָ**

היא ומביאיה דני׳ יא ו

Afferre, Adduc Educ. **הָבִיא**

למען הביא יי׳ על אברהם ברא׳ יח יט
למען הביא אתנו דבר׳ ו כג
לבעבור הביא יי׳ שמו׳ ב יז יד
לא תוסיפו הביא ישע׳ א יג
הביא עליהם יום רעה ירמ׳ יז יח
לבלתי הביא משא יז כד
לבלתי הביא אתם יחזק׳ כ טו

Afferre. **הָבִי**

ויאמר הבי המטפחת רות ג טו

Et afferre. **וְהָבֵא**

והבא מעט חגי א ו

Ad afferendum. Adduc. **לְהָבִיא**

לצוד ציד להביא ברא׳ כז ה
להביא לכל המלאכה שמו׳ לה כט
מרבים מעם להביא לו ה
להביא את העם הזה במד׳ יד יו
להביא אתנו אל המקום כ ה
להביא עליה את כל דבר׳ כט כו
ותשורה אין להביא שמו׳ א ט ז
להביא נת לאמר כז יא
להביא בית יי׳ מלכ׳ ב יב ה
להביא את
ארון האלהים ד״ה א יג ה
להביא את ארון ברית יי׳ כב יט
להביא מיהודה ד״ה ב כד ו
להביא ליי׳ משאת כד ט
להביא עצי ארזים עזר׳ ג ז
להביא לנו משרתים ח יז
להביא לירושלם ח ל
להביא את ספר התורת נחמ׳ ח א
להביא לבית אלהינו י לה וי לו
להביא אחד מן העשרה יא א
להביא את ושתי המלכה אסת׳ א יא
להביא את ושתי א יז
להביא אל נגד המלך ג ט
להביא את ספר הזכרנות ו א
להביא את המן ו יד

בוא

להביא עליו צעקת דל איו׳ לד כח
להביא בנך מרחוק ישע׳ ס ט
להביא אליך חיל גוים ס יא
להביא בית יי׳ ירמ׳ מא ה
להביא אתך עליהם יחזק׳ לח יז
להביא מבני ישראל דני׳ א ג
להביא עלינו רעה ט יב

Afferre. **לָבִיא**

לביא בית יי׳ ד״ה ב לא י
לביא אתו בבלה ירמ׳ לט ז

Et afferre. **וּלְהָבִיא**

ולהביא את בכורי נחמ׳ י לו
ולהביא צדק עלמים דני׳ ט כה

Ab afferendo. **מֵהָבִיא**

ויכלא העם מהביא שמו׳ לו ז

In reducere me. **בַּהֲבִיאִי**

בהביאי אתכם אל אדמת יחזק׳ כ מב
בהביאי שברך בגוים לב ט

Adducere te. **הֲבִיאֲךָ**

לפני הביאך את מיכל שמו׳ ב ג יג

Ad introduc. te. **לַהֲבִיאֲךָ**

להביאך לתת לך דבר׳ ד לה

Ad introduc. te. **וְלַהֲבִיאֲךָ**

ולהביאך אל המקום שמו׳ כג כ

Adferre vos. **הֲבִיאֲכֶם**

עד הביאכם את קרבן ויקר׳ כג יד
מיום הביאכם כג טו

In introduc. vos. **בַּהֲבִיאֲכֶם**

בהביאכם בני נכר יחזק׳ מד ז

Ad introduc. eos. **לַהֲבִיאָם**

להביאם אל הארץ דבר׳ ט כח
להביאם לירושלם נחמ׳ יב כז
אשר אמר המלך להביאם דני׳ א יח

Introduc. **הָבֵא**

הבא את האנשים ברא׳ מג יו
הבא נא ידך בחיקך שמו׳ ד ו

Referto. **הָבִיא**

ויאמר לו לך הביא העיר שמו׳ א כ מ

Affer. **הָבִיאָה**

הביאה לי ציד בראש׳ כז ז
הביאה למוסר לבך משלי כג יב
הביאה ונשתה עמו׳ ד א
והביאה

בוא

Et afferto. וְהֲבִיאָה
הביאה לי ואכלה בראׁ כז ד

Afferte. הָבִיאוּ
לכו הביאו שבר רעבון בראׁ מב יט
הביאו את צואריכם ירמׁ כז יב
הביאו את כל המעשר מלאׁ ג י

Et adducite. וַהֲבִיאוּ
והביאו את אחיכם הקטן בראׁ מב לד
והביאו אלי שמוׁ לב ב
והביאו אלי ואדעה ד״ה א כא ב
והביאו זבחים ותודות ד״ה ב כט לא
והביאו עלי זית נחמׁ ח טו
והביאו לבקר זבחיכם עמוׁ ד ד

Afferto. הָבִיאִי
הביאי הבריה שמוׁ ב יג י
הביאי עצה ישעׁ יו ג
הביאי בני מרחוק מג ו

Adducam, afferam, etc. אָבִיא
נגע אחד אביא על פרעה שמוׁ יא א
בנו אביא הרעה מלכׁ א כא כט
היך אביא אלי את ארון ד״ה א יג יב
ממזרח אביא זרעך ישעׁ מג ה
תחת הנחשת אביא זהב
ותחת הברזל אביא כסף ס יז
ומגורתם אביא להם סו ד
כי אביא רעה על אנשי ענתות
ירמׁ יא כג
כי אביא עליהם רעה כג יב
כי אביא אליה אל מואב מח מד
ומכל עבריו אביא את אידם מט לב
והרב אביא עליך יחזקׁ ה יז
וחרב אביא עליכם יא ח
או חרב אביא על הארץ יד יז
כי אביא עליה חרב לג ב
בעת ההיא אביא אתכם צפנׁ ג כ

Idem. אָבִי
לא אבי הרעה מלכׁ א כא כט
עד הירש אבי לך מיכׁ א טו

Et adducerim. וְאָבָא
ואבא אתכם אלי שמוׁ יט ד
ואבא אתם בית ה׳ ירמׁ לה ד

Et adduxi, introduxi. וָאָבִיא
ואביא אתכם אל ארץ יהושׁ כד ח

ואביא אתכם אל הארץ שופׁ ב א
ואביא את אגג שמוׁ א טו כ
ואביא אתכם אל ארץ ירמׁ ב ז
ואביא עליהם את כל יא ח

Introducam te. אֲבִיאֲךָ
אנהגך אביאך שיר ח ב

אֲבִיאֶנּוּ
Reduxero eum. adduxero eum.
אם לא אביאנו אליך בראׁ מב לז
אם לא אביאנו אליך מד לב
כי אביאנו אל האדמה דברׁ לא כ
בטרם אביאנו אל הארץ לא כא

Et adducam illud. אֲבִיאֶנָּה
אף דברתי אף אביאנה ישעׁ מו יא

Reducam eos. אֲבִיאֵם
גלעד ולבנון אביאם זכרׁ י י

וָאֲבָאֵם, וַאֲבִיאֵם
Et adducam, afferam eos vel ea.
ואביאם אל אדני הנה שמוׁ ב א י
ואבאם אל המדבר יחזקׁ כ י
ואביאם אל הארץ כ כח

Introduces, afferes. תָּבִיא
שנים מכל תביא אל התבה
בראׁ ו יט
תביא בית ה׳ אלהיך שמוׁ כג יט
ולד כו
ולא תביא תועבה אל ביתך דברׁ ז כו
לא תביא אתנן זונה כג יט
אשר תביא מארצך כו ב
תביא את בני ישראל לא כג
תביא לשר האלף שמוׁ א יז יח
ואתי תביא במשפט עמך אי׳ יד ג
ועניים מרודים תביא בית ישעׁ נח ז
תביא עליהם גדוד פתאם ירמׁ יח כב

Adduces me. תְּבִיאֵנִי
למה זה תביאני שמוׁ א כ ח

Inducas eum. תְּבִיאֵהוּ
ובמים לא תביאהו ירמׁ יג א

Reducas eum. תְּבִיאֶנּוּ
ואל עמו תביאנו דברׁ לג ז

Afferto illud. תְּבִיאֶנָּה
מרבכת תביאנה ויקרׁ ו יד

Et introduxisti eos, וַתְּבִיאֵם
ותביאם אל הארץ נחמׁ ט כג

Introduces. תְּבִאֵמוֹ
תבאמו ותטעמו שמוׁ טו יז

Adducet, afferet. יָבֹא, יָבִיא
יביא קרבנו ויקרׁ ד לב
ואת אשמו יביא לה׳ ה כה
יביא את קרבנו לה׳ ז כט
יבא שתי תרים במדׁ ו י
יביא אתו אל פתח ו יג
כן יביא ה׳ עליכם יהושׁ כג טו
בעת יביא את הארון ד״ה ב כד יא
ותאותם יבא להם תהלׁ עח כט
יבא במשפט על כל נעלם קהלׁ יב יד
איש יבא בפריו אלף כסף שיר ח יא
יביא ה׳ עליך ועל עמך ישעׁ ז יז
אשר יביא את צוארו ירמׁ כז יא
בשבי יבא מצרים דנׁ יא ח

Et adduxit. וַיָּבֵא
ויבא עזרא הכהן נחמׁ ח ב

adduxit. וַיָּבִיא
ויביא אותי שמה יחזקׁ מ ג

וַיָּבֵא
Et adduxit, attulit, intulit, etc.
ויבא אל האדם לראות בראׁ ב יט
ויבא קין מפרי האדמה ד ג
ויבא אתה אליו אל התיבה ח ט
וילך ויקח ויבא לאמו כז יד
ויבא לו יין וישת כז כה
מטעמים ויבא לאביו כז לא
הצד ציד ויבא לי כז לג
ויבא אתה אליו כט כג
ויבא אתם אל לאה אמו ל יד
ויבא יוסף את דבתם לז ב
ויבא האיש את האנשים מג יז
ויבא האיש את האנשים מג כד
ויבא יוסף את יעקב אביו מז ז
ויבא יוסף את הכסף מז יד
ויבא ידו בחיקו שמוׁ ד ו
ויבא את הבדים בטבעת לז ה ולח ז
ויבא את הארון מ כא
ויבא עליו את הים ויכסהו יהושׁ כד ז
ויבא דוד את ערלתיהם
שמוׁ א יח כז
ויבא יהונתן את דוד יט ז

ויבא את אבשלום שמו' ב יד כג
ויבא את עבדיו מגת מלכ' א ב מ
ויבא שלמה את קדשי דוד ז נא
ויבא את קדשי אביו טו טו
ויבא אלי איש ויאמר כ לט
ויבא לאיש האלהים מלכ' ב ד מב
ויבא הספר אל מלך ה ז
ויבא אתם בית ה' יא ד
ויבא מלך אשור מבבל יז כד
ויבא את המים העירה כ כ
ויבא את כל הכהנים כג ח
ויבא אלהים את אשר שאל ד"ה א ד י
ויבא שלמה את קדשי דוד ד"ה ב ה א
ויבא את קדשי אביו טו יח
ויבא את אלהי בני שעיר כה יד
ויבא את הכהנים כט ד
ויבא ה' עליהם את שרי הצבא לג יא
ויבא שפן את הספר לד יו
ויבא אלהינו עלינו נחמ' יג יח
ויבא את אהביו אסת' ה י
שאל ויבא שלו תהל' קה מ
וגם הוא חכם ויבא רע ישע' לא ב
ויבא ויעש ה' ירמ' מ ג
ויבא אתי אל פתח החצר יחזק' ח ז
ויבא אתי אל פתח שער ח יד
ויבא אתי אל חצר בית ה' ח יו
ויבא אותם אליו בבלה יז יב
ויבא אתו באלה יז יג
ויבא אתי שמה מ א

וַיְבִיאֵנִי *Et introduxit me.*

ויביאני אל החצר יחזק' מ יז
ומ כח ומ לב
ויביאני אל שער הצפון מ לה
ויביאני אל אלם הבית מ מח
ויביאני אל ההיכל מא א
ויביאני אל הלשכה מב א
ויביאני דרך שער הצפון מד ד
ויביאני במבוא אשר על כתף מו יט

וַיְבִאֵנוּ *Et introduxit nos.*

ויבאנו אל המקום הזה דבר' כו ט

יְבִאֲךָ· יְבִיאֲךָ *Introduxerit te.*

והיה כי יביאך ה' שמו' יג ה
והיה כי יבאך ה' אל ארץ יג יא
והיה כי יבאך ה' אלהיך דבר' ו י
כי יביאך ה' ז א

בוא

והיה כי יביאך ה' יא כט
יביאך האלהים במשפט קהל' יא ט

יְבִיאֶנּוּ *Afferto illud.*

על החזה יביאנו ויקר' ז ל
אהל מועד לא יביאנו יז ט
אף כי במזמה יביאנו משלי כא כז
כי מי יביאנו לראות קהל' ג כב

יְבִיאֵהוּ *Afferet illi.*

אם טרף יטרף יביאהו עד שמו' כב יב

וַיְבִיאֵהוּ

Et introduxit, adduxit, attulit.

ויביאהו אל ביתו בראשית כט יג
ויביאהו לביתו ויבל שופ' יט כא
וישלח ויביאהו שמו' א יו יב
ויביאהו ירושלם יז נד
ויביאהו לפני שאול יז נז
וישאהו ויביאהו אל אמו מלכ' ב ד כ
ויאסרהו בנחשתים ויביאהו כה ז
ויביאהו ירושלם ד"ה ב כה כג
לקח נכו ויביאהו מצרימה לו ד
ויבאהו בבלה עם כלי חמדת לו י
ויביאהו אל השרים ירמ' לז יד
ויביאהו מלך בבל נב יא
ויביאהו אל ארץ כנען יחזק' יז ד

יְבִיאֶהָ *Afferto eam.*

יביאה את תרומת ה' שמו' לה ה

וַיְבִיאֶהָ

Et adduxit, introduxit eam.

ויביאה אל האדם בראשית ב כב
ויביאה יצחק האהלה כד סז
ויביאה אל עיר דוד מלכ' א ג א
ויביאה עלינו דני' ט יד

יְבִיאֶנָּה *Adducito eam.*

תמימה יביאנה ויקר' ד לב

יְבִיאֵם *Reducat eos.*

ואשר יביאם במד' כז יז

וַיְבִאֵם· וַיְבִיאֵם

Et introduxit eos.

ויביאם לשכתה שמו' א ט כב
אל עבדי הדדעזר ויביאם
שמו' ב ח ז
ויביאם מלך בבל גולה מלכ' ב כד יו
ויביאם לחלח וחבור ד"ה א ה כו

בוא

ויביאם ירושלם יח ז
ויביאם אל גבול קדשו תהל' עח נד
ויביאם בבל ירמ' כד א
ויביאם בבל כח ג
ויביאם ארץ שנער דני' א ב
ויבאים שר הסריסים א יח

תָּבִיא *Afferto*

תביא כבש בן שנתו ויקר' יב ו
ממרחק תביא לחמה משלי לא יד

וַתָּבֵא *Et adduxit.*

ותבא לאמנון אחיה שמו' ב יג י
ותבא אתי ירושלמה יחזק' ח ג
ותבא אתי אל שער בית ה' יא א

וַתְּבִאֵנִי *Et deduxit me.*

ותבאני כשדימה יחזק' יא כד
ותשאני רוח ותבאני מג ה

וַתְּבִאֵהוּ· וַתְּבִיאֵהוּ

Et adduxit eum.

ותבאהו לבת פרעה שמו' ב י
ותביאהו בית אביה שופ' יט ג
ותביאהו בית ה' שמו' א א כד

נָבִיא *Afferemus.*

ומה נביא לאיש שמו' א ט ז
נביא לכהנים נחמ' י לח
בנפשנו נביא לחמנו איכ' ה ט
נביא פח יקוש לר"ק הושע ט ה

וְנָבִיא *Et afferemus.*

ונביא לבב חכמה תהל' צ יב

וּנְבִיאֵם *Et adducemus eos.*

ונביאם לך רפסדות ד"ה ב ב טו

תָּבִיאוּ *Adducetis, Afferetis.*

אחיכם הקטן תביאו אלי בראשית מב כ
ממשבותיכם תביאו ויקר' כג יז
לכן לא תביאו את הקהל במד' כ יב
שמה תביאו את כל אשר
דבר' יב יא
למה תביאו אתו אלי שמו' א כא טו
לא תביאו את השביה הנה ד"ה ב כח יג

יָבִאוּ· יָבִיאוּ

Afferent, adducent, referent.

והכינו את אשר יביאו שמו' יו ה
הדבר הגדל יביאו אליך יח כב
על אשי החלבים יביאו ויקר' י טו
למען

למען אשר יביאו   יז ה
אשר יביאו לײ׳ לך יהיה   במד׳ יח יג
יבאו אל המקום   מלכ׳ א ה ח
כי אל הלשכות יביאו   נחמ׳ י מ
יביאו לבוש מלכות   אסת׳ ו ח
יביאו בני ישראל   ישע׳ סו כ

Referent. **יְבִיאוּן**

הדבר הקשה יביאון   שמו׳ יח כו

וַיָּבֹאוּ. וַיָּבִיאוּ

Et introduxerunt, addux. attulerunt.

ויביאו את לוט אליהם   ברא׳ יט י
ויביאו את יוסף מצרימה   לז כח
ויביאו אל אביהם ויאמרו   לז לב
ויביאו לו את המנחה   מג כו
ויביאו את מקניהם   מז יז
ויביאו אל אהרן   שמו׳ לב ג
ויביאו משה את התכלת   לה כח
ויביאו את המשכן   לט לג
ויביאו אתו אל משה   ויקר׳ כד יא
ויביאו את קרבנם   במד׳ ז ג
ויבאו אל משה ואל אלעזר   לא יב
ויבאו אתו אל אהל מועד   לא נד
ויבאו אותם אל המחנה שילה   שופטי׳ כא יב
ויבאו את הנער אל עלי   שמו׳ א א כה
ויבאו אתו בית דגון   ה ב
ויבאו אתו אל בית אבינדב   ז א
ויבאו את ראש   שמו׳ ב ד ח
ויבאו את ארון ײ׳   ו יז
וישאו ויבאו אל דוד   כג יו
ויבאו אתה למלך   מלכ׳ א א ג
ויביאו החרב לפני המלך   ג כד
ויבאו הכהנים את ארון   ח ו
ויבאו אל המלך שלמה   ט כח
ויבאו אל דויד   ד״ה א יא יח
ויביאו את ארון האלהים   יו א
ויביאו הכהנים את ארון   ד״ה ב ה ז
ויביאו אל המלך שלמה   ח יח
ויביאו וישליכו לארון   כד י
ויביאו דרמשק   כח ה
ויביאו את השלל לשמרון   כח ח
ויביאו פרים שבעה   כט כא
ויביאו הקהל   כט לא
ויביאו עלות בית ײ׳   ל טו
ויביאו את התרומה   לא יב

ויביאו לנו כיד אלהינו   עזר׳ ח יח
ויצאו העם ויביאו   נחמ׳ ה יו

Adducant me. **יְבִיאוּנִי**

יבאוני אל הר קדשך   תהל׳ מג ג

Adducent eum. **יְבִאֻהוּ**

יבאהו במצדות   יחזק׳ יט ט

Et adduxerunt eum. **וַיְבִיאֻהוּ**

ויביאהו ירושלם   שופ׳ א ז
ויביאהו מאבן העזר   שמו׳ א ה א
ויביאהו ירושלם   מלכ׳ ב כג ל
ויביאהו אל יהוא   ד״ה ב כב ט
ויביאהו אל המלך   ירמ׳ כו כג
ויביאהו בחחים   יחזק׳ יט ד
ויביאהו אל מלך   יט ט

Inferunt ea. **יְבִיאוּם**

כי במספר יביאום   ד״ה א ט כח

וַיְבִיאוּם. וַיְבִאוּם

Et attulerunt ea.

ויבאום אל יהושע   יהוש׳ ז כג
ויאום יבישה   ד״ה א י יב
ויביאום לראש הסלע   ד״ה ב כה יב
ויביאום ירחו   כח טו

Afferant. **תְּבִיאֶינָה**

ידיו תביאינה   ויקר׳ ז ל

Hoph. adductus fuit. **הוּבָא**

הן לא הובא את דמה   ויקר׳ י יח
אשר הובא את דמם   יו כז

Et adducetur. **וְהוּבָא**

והובא את בדיו בטבעת   שמו׳ כז ז
והובא אל אהרן הכהן   ויקר׳ יג ב
והובא אל הכהן   יג ט
והובא אל הכהן   יד ב

Adductum est. **הֻבָאת**

את ברכתי אשר הבאת   ברא׳ לג יא

Adductus fuit. **הֻבָאתָה**

למען הראותכה הבאתה   יחזק מ ד

Ducti fuerunt. **הוּבְאוּ**

כי הובאו בית יוסף   ברא׳ מג יח

Adductum, illatum. **הַמּוּבָא**

המובא בית ײ׳   מלכ׳ ב יב י
מן הכסף המובא בית ײ׳   יב יד
הכסף המובא בית ײ׳   כב ד
הכסף המובא   ד״ה ב לד ט
את הכסף המובא בית ײ׳   לד יד

Ducti. **מוּבָאִים**

אנחנו מובאים   ברא׳ מג יח
מובאים סובאים   יחזק כג מב
עריצי גוים מובאים   יחזק ל יא

Adducuntur. **מוּבָאוֹת**

רעותיה מובאות לך   תהלי׳ מה טו

יוּבָא

Afferetur, inferetur, adducetur.

אשר יובא מדמה   ויקר׳ ו כג
במים יובא וטמא   יא לב
אשר יובא בית ײ׳   מלכ׳ ב יב ה
לא יובא בית ײ׳   יב יז
מתרשיש יובא   ירמ׳ י ט

Deferentur. **יוּבָאוּ**

בבלה יובאו   ירמ׳ כז כב

מָבוֹא

Aditus, ingressus, introitus.

• איינגאַנג, צוגאַנג, פערבונדען מיט **שֶׁמֶשׁ** אונטערגאַנג דער זאָננע, וועזט־ געגענד.

אל מבוא השלישי   ירמ׳ לח יד

Introitus. **הַמָּבוֹא**

על מחנה ײ׳ שומרי המבוא   ד״ה א ט יט

In ingressu. **בַּמָּבוֹא**

עומד על עמודו במבוא   ד״ה ב כג יג
ויביאני במבוא   יחזק׳ מו יט

Occasus, ingrossus **מְבוֹא. מְבֹא**

אחרי דרך מבוא השמש   דבר׳ יא ל
הים הגדול מבוא השמש   יהושי׳ א ד
והים הגדול מבוא השמש   כג ד
הראנו נא את מבוא העיר   שופט׳ א כד
ויראם את מבוא העיר   א כה
דרך מבוא הסוסים   מלכ׳ ב יא יו
ואת מבוא המלך   יו יח
אל מבוא שער הסוסים   ד״ה ב כג טו
מבוא פתחים תרנה   משלי ח ג
מארץ מבוא השמש   זכר׳ ח ז

כמבוא

Juxta adventum. **כמבוא**

כמבוא עם יחזק׳ לג לא

Ad introitum. **למבוא**

וילכו למבוא גדר ד״ה א ד לט

ושמת לבך למבוא הבית יחזק׳ מד ה

מבואו. מבאו

Occasum ejus, suum.

ממזרח שמש עד מבאו תהל׳ נ א

שמש ידע מבואו קד יט

ממזרח שמש עד מבואו קיג ג

ממזרח שמש ועד מבואו מלא׳ א יא

Regressum tuum. **מובאך**

מוצאך ואת מובאך שמו׳ ב ג כה

Aditus. **מבואת***

• צוגאַנגע.

על מבואת ים יחזק׳ כז ג

Juxta ingressus. **כמבואי**

כמבואי עיר יחזק׳ כו י

Et aditus ejus. **ומובאיו**

ומוצאיו ומובאיו יחזק׳ מג יא

In ingressu. **בבאה***

• אַם איננאַנגע.

סמל הקנאה הזה בבאה יחזק׳ ח ה

ב מה שפירושו יבול ותבואה וכח וחיל אחרית ופרי דבר:

II. Proventus.

Proventus. **תבואה***

• ערציינונים. ערטראַג. ערווערב. געווינן.

ויעשו פרי תבואה תהל׳ קז לז

בהמון לא תבואה קהל׳ ה ט

Idem. **התבואה**

מן התבואה ישן ויקר׳ כה כב

Proventus. **תבואת**

את תבואת הארץ ויקר׳ כג לט

את כל תבואת זרעך דבר׳ יד כב

ואת כל תבואת השדה מלכ׳ ב ח ו

ודבש וכל תבואת שדה ד״ה ב לא ה

תבואת רשע לחטאת משלי י יז

תבואת שפתיו ישבע יח כ

ולחם תבואת האדמה ישע׳ ל כג

Et proventus. **ותבואת**

ותבואת הכרם דבר׳ כב ט

Et in proventu. **ובתבואת**

ובתבואת רשע נעכרת משלי טו ו

Tanquam proventus. **כתבואת**

כתבואת גרן במדר׳ יח ל

וכתבואת

Et tanquam proventus.

וכתבואת יקב במדר׳ יח ל

Ad preventum. **לתבואת**

ומסכנות לתבואת דגן ד״ה ב לב כח

De proventu. **מתבואת**

מתבואת ארץ כנען יהוש׳ ה יב

Proventus meus. **תבואתי**

ובכל תבואתי תשרש איוב לא יב

Et proventus meus. **ותבואתי**

ותבואתי מכסף נבחר משלי ח יט

Proventus noster. **תבואתנו**

ולא נאסוף את תבואתנו ויקר׳ כה כ

Proventu tuo. **תבואתך**

בכל תבואתך דבר׳ יו טו

תבואתך. תבואתך

Proventus tuus.

כל מעשר תבואתך דבר׳ יד כח

את כל מעשר תבואתך כו יב

ומראשית כל תבואתך משלי ג ט

Proventus ejus. **תבואתו**

להוסיף לכם תבואתו ויקר׳ יט כה

Idem. **תבואתה**

ראשית תבואתה ירמ׳ ב ג

Proventus ejus. **תבואתה**

והיתה תבואתה ללחם יחזק׳ מח יח

ואספת את תבואתה שמו׳ כג י

ואספת את תבואתה ויקר׳ כה ג

תהיה כל תבואתה לאכל כה ז

תאכלו את תבואתה כה יב

עד בא תבואתה כה כב

ומחרוץ תבואתה משלי ג יד

קציר יאור תבואתה ישע׳ כג ג

Et proventus ejus. **ותבואתה**

ותבואתה מרבה למלכים נחמ׳ ט לז

Proventus. **תבואת. תבואות**

במספר שני תבואת ויקר׳ כה טו

כי מספר תבואת כה יו

וממגד תבואת שמש דבר׳ לג יד

ורב תבואות בכח שור משלי יד ד

מרב תבואות בלא משפט יו ח

In provintus. **בתבואת**

והיה בתבואת ברא׳ מז כד

מתבואתיכם

De proventibus vestris.

ובשו מתבואתיכם ירמ׳ יב יג

בוז כל לשון בזיון שענינו הקלה:

Spernere, Contemnere.

Sprevit. **בז**

• פעראַכטען.

מי בז ליום קטנות (לד״א משרש **בוז**) זכר׳ ד י

Spernunt **בזו**

אוילים בזו משלי א ז

Spernens. **בז**

בז לרעהו חסר לב משלי יא יב

בז לדבר יחבל לו יג יג

בז לרעהו חוטא יד כא

Contemnendo. **בוז**

בוז יבוזו לו שיר ח ז

Contemnas. **תבוז**

ואל תבוז כי זקנה משלי כג כב

Spernet. **יבוז**

כי יבוז לשכל מליך משלי כג ט

Aut Spernet. **ותבז**

ותבז ליקהת אם משלי ל יז

Contemnent. **יבוזו**

בוז יבוזו לו שיר ח ז

לא יבוזו לגנב משלי ו ל

Idem. **יבוזו**

גם לא יבוזו לי שיר ח א

בז בוך

***בּוּז** *Contemtus, despectio.*

s פעראכטונג.

לפיד בוז לעשתות שאנן איו׳ יב ה
שוסך בוז על נדיבים יב כא
שופך בוז על נדיבים תהל׳ קז מ
כי רב שבענו בוז קכג ג
בבוא רשע בא גם בוז משלי יח ג

וּבוּז *Et contemptus.*

ובוז משפחות יחתני איו׳ לא לד

וָבוּז *Et contemptus.*

בגאוה ובוז תהל׳ לא יט
גל מעלי חרפה ובוז קיט כב

הַבּוּז *Contemptus.*

הבוז לגאיונים תהל׳ קכג ד

לָבוּז *In contemptus.*

תקח לה פן נהיה לבוז בראש׳ לח כג
ונעוה לב יהיה לבוז משלי יב ח

***בּוּזָה** *Despectus.*

s פעראכטונג, ה: גענענשטאנד דערזעלבען

כי היינו בוזה נחמ׳ ג לה

בוך כל לשון מבוכה מעניינו מבוך:

Perplexum esse.

נָבֹכוּ *Niph. Perplexa sunt.*

s פעראירט. פערווירט זיין.

נבכו עדרי בקר יואל א יח

נְבֻכִים *Perplexi sunt.*

נבכים הם בארץ שמו׳ יד ג

נָבוֹכָה *Perplexa est.*

והעיר שושן נבוכה אסת׳ ג טו

***וּמְבוּכָה** *Et perplexitatis*

s פערווירדונג, בעשטירצונג.

מהומה ומבוסה ומבוכה ישע׳ כב ה

מְבוּכָתָם *Perplexitas istorum.*

עתה תהיה מבוכתם מיכה ז ד

בול בוס

בול מה שפירושו עץ ועמו בירח בול איך שיובן או אמר פירושו כמו יבול עם היות שהיה לפי זה שרשו יבל:

Proventus, mensis Bul, ip est October.

***בּוּל** *Proventus.*

s ערצייגניס, אוס, צווייג. אייגענטל: שטראָמונג, פאָם שרש יבל, דאהער ירח בול דער רעגענמאָנאט מרחשון.

כי בול הרים ישאו לו איו׳ מ כ

לְבוּל *Ad proventum.*

לבול עץ אסגוד ישע׳ מד יט
האחת עשרה בירח בול מלכ׳ א ו לח

בוס מה שפירושו דמיסה או התגאל או בזיון:

Calcare, conculcare.

וָאָבוּס *Et calcavi.*

s צערטרעטען, ניעדערטרעטען. ענט-הייליגען, פעראכטען, מיט פיססען צערשטאמפפען.

ואבוס עמים באפי ישע׳ סג ו

אֲבוּסֶנּוּ *Conculcavero eum.*

ועל הרי אבוסנו ישע׳ יד כה

יָבוּס *Conculcabit.*

והוא יבוס צרינו תהל׳ ס יד וקח יד

תָּבוּס *Calcat.*

נפש שבעה תבוס נפת משלי כז ז

נָבוּס *Conculabimus.*

בשמך נבוס קמינו תהלי׳ מד ו

בֹּסְסוּ. בּוֹסְסוּ

Pih. Conculcant.

צרינו בוססו מקדשך ישע׳ סג יח
בססו את חלקתי ירמ׳ יב י

מוּבָס *Hoph. Conculcatum.*

כפגר מובס ישע׳ יד כ

מִתְבּוֹסֶסֶת *Hith. Conculcata.*

מתבוססת בדמיך יחזק׳ יו ו
מתבוססת בדמיך חיית יו כב

בּוֹסִים *Conculcantes.*

כגבורים בוסים זכר׳ י ה

***וּמְבוּסָה** *Et conculcatio.*

s צערטרעטונג.

קו קו ומבוסה ישע׳ יח ב ויח ז
מהומה ומבוסה ומבוכה כב ה

***תְּבוּסַת** *Conculcatio.*

s צערטרעטונג, אונטערגאנג.

ומאלהים היתה תבוסת אחזיהו ד״ה ב כב ז

בוץ ופירושו פשתן:

Byssus.

***בּוּץ** *Byssus.*

s ביססוס, דיא פיינזטע, ווייססע אגיפטישע בוימוואָללע, אונד דיא דאראוס פערפערטיגטען צייגע.

ודויד מכרבל במעיל בוץ ד״ה א טו כז
ולאחיהם מלבשים בוץ ד״ה ב ה יב
אחוז בחבלי בוץ אסת׳ א ו
ותכריך בוץ וארגמן ח טו

וּבוּץ *Et byssus.*

וארגמן וכרמיל ובוץ ד״ה ב ג יד
ורקמה ובוץ יחזק׳ כז יו

וּבְבוּץ *Et bysso*

בארגמן בתכלת ובבוץ ד״ה ב ב יג

בוק ופירושו ריקות והוא נשרש בקק:

בקק *Vide Rad.*

בור כל לשון בור שהוא כמו באר:

Fovea, Cisterna.

***בֹּר. בּוֹר** *Fovea.*

s גרובע, ציסטערנע, געפאנגניס. גראב.

כי יפתח איש בור או כי יכרה איש בר שמו׳ כא לג
עד בור הגדול אשר בשכו שמו׳ א יט כב
s וישחטום אל בור מלכ׳ ב י יד
בור כרה ויחפרהו תהל׳ ז יו

ונמשלתי

ונמשלתי עם יורדי בור כח א וקמג ז
חייתני מיורדי בור ל ד
נחשבתי עם יורדי בור פח ה
ותמימים מיורדי בור משלי א יב
עד בור ינוס אל יתמכו בו כח יז
אל ירכתי בור ישע׳ יד יד
יורדי אל אבני בור יד יט
אסיר על בור כד כא
לא ישברו יורדי בור לח יח
ואל מקבת בור נקרתם נא א
והורדתיך את יורדי בור וגו׳
מעולם את יורדי בור יחזק׳ כו כ
אל יורדי בור לא יד
את יורדי בור לא יז ולב יח
ולב כד ׃לב כה ׃לב כט ולב ל
בירכתי בור לב כג

Aut cisterna. **ובור**

אך מעין ובור ויקר׳ יא לו

Fovea. **הבור**

אל הבור הזה בראׄ לז כב
ויעלו את יוסף מן הבור לז כח
וישב ראובן אל הבור לז כט
ויריצהו מן הבור מא יד
אשר בבית הבור שמו׳ יב כט
בעל הבור ישלם כא לד
את הארי בתוך הבור ד״ה א יא כב
ונרץ הגלגל אל הבור קהל׳ יב ו
אל בית הבור ירמ׳ לז יז
וישליכו אתו אל הבור לח ו
כי נתנו את ירמיהו אל הבור לח ז
אשר השליכו אל הבור לח ט
מן הבור בטרם ימות לח י
אל הבור בחבלים לח יא
ויעלו אתו מן הבור לח יג
אל תוך הבור מא ז

Idem. **הבאר**

את הארי בתוך הבאר שמו׳ ב כג כ

Et cisterna haec. **וְהַבּוֹר**

והבור רק אין בו מים בראׄ לז כד
והבור אשר השליך שם ירמ׳ מא ט

In cisternam, **הַבֹּרָה**

וישליכו אתו הברה בראׄ לז כד

In fovea **בְּבוֹר. בַּבּוֹר**

אין יוסף בבור בראׄ לז כט

כי שמו אתי בבור מ טו
שתני בבור תחתיות תהל׳ פח ז
צמתי בבור חיי איכ׳ ג נג

Et in fovea ista. **וּבַבּוֹר**

ובבור אין מים ירמ׳ לח ו

A vel ex cisterna. **מִבּוֹר**

מבור הסרה שמו׳ ב ג כו
מבור בית לחם ד״ה א יא יז
ויא יח
ויעלני מבור שאון תהל׳ מ ג
מבור תחתיות איכ׳ ג נה
מבור אין מים בו זכר׳ ט יא

E cisterna. **מִבְּאֵר**

מבאר בית לחם שמו׳ ב כג טו
וכג יו

Cisternae suae. **בּוֹרוֹ**

ושתו איש מי בורו ישע׳ לו יו

E cisterna tua. **מִבּוֹרֶךָ**

שתה מים מבורך משלי ה טו

Cisternae **בֹּרוֹת**

ויחצב ברות רבים ד״ה ב כו י
ברות חצובים נחמ׳ ט כה

Cisternae. **בֹּארוֹת**

לחצב להם בארות
בארות נשברים ירמ׳ ב יג

Et cisternae. **וּבֹרֹת**

וברת חצובים דבר׳ ו יא

Cisternae. **הַבֹּרוֹת**

ונשליכהו באחד הברות בראׄ לז כ

Et in cisternae. **וּבַבֹּרוֹת**

ובצריחים ובברות שמו׳ א יג ו

בוֹשׁ לו שני פנים׃

Significata ejus duo sunt.

א מה שפירושו איחור׃

I. Tardare. differre, tarditas.

Tarditas. **בֹּשׁ. בּוֹשׁ**

s. פערצאנערן, זיימען, צעידערן, אנד. איבערו׃ **עד בּוֹשׁ** ביז צור בעשא־

מונג, ביז דיא זיך נעטיישט זאהען, ד׃ אי׃ זעהר לאנגע פערגעבליך וואוטען לאססען.

ויחלו עד בוש שופ׳ ג כה
ויפצרו בו עד בש מלכ׳ ב ב יז
ויעמד את פניו וישם עד בש ח יא

Pih. Differre. **בֹּשֵׁשׁ**

וירא העם כי בשש משה שמו׳ לב א
מדוע בשש רכבו לבוא שופט׳ ה כח

ב מה שפירושו חרפה׃

II. Pudere, erubescere, dudeficri.

Erubuit. **בּוֹשׁ**

s. זיך שאמען, בעשאמט ווערדען, צו שאנדען ווערדען, פערזיענגען, יעם׃ בעשאמטען, יעם׃ שאנדע מאכען׃ שלעכט פעראכטליך, שאנדליך, טהא־ ריכט האנדלען.

הפנה ערף מואב בוש ירמ׳ מח לט

Et erubescet. **וּבֹשׁ**

ובש מואב מכמוש ירמ׳ מח יג

Erubescet **בּוֹשָׁה**

בעד יומם בושה וחפרה ירמ׳ טו ט
בושה חמת וארפד מט כג
בושה אמכם מאד נ יב

Et erubescet. **וּבוֹשָׁה**

ובושה החמה ישע׳ כד כג

Erubesces. **בֹּשְׁתְּ**

כאשם בשת מאשור ירמ׳ ב לו

Et erubescas. **וָבֹשְׁתְּ**

למען תזכרי ובשת יחזק׳ יו סג

Puduerat me, erubui. **בֹּשְׁתִּי**

כי בשתי לשאול עזר׳ ח כב
אלהי בשתי ונכלמתי ט ו
בשתי וגם נכלמתי ירמ׳ לא יט

בּוֹשׁוּ. בֹּשׁוּ

Erubescunt, erubuerunt.

בשו כי בטח איו׳ ו כ
בך בטחו ולא בושו תהל׳ כב ו
כי

כי בשו כי חפרו עא כד
בושו וגם נכלמו כלם ישע׳ מה יז
בשו והכלמו ירמ׳ יד ג
בשו אכרים יד ד
בשו מאד כי לא השכילו כ יא
בשו בית ישראל מח יג

ובשו *Et erubescent.*

ובשו עבדי פשתים ישע׳ יט ט
ובשו מתבואתיכם ירמ׳ יב יג
ובשו החזים מיכ׳ ג ז

ובשו

Et erubescent, erubuerunt.

ובשו מכוש סבטם ישע׳ כ ה
חתו ובשו לז כז

בשנו *Erubescimus*

איך שדדנו בשנו ירמ׳ ט יח
בשנו כי שמענו חרפה נא נא

בושים *Erubescentes*

מגבורתם בושים יחזק׳ לב ל

בוש *Erubescendo.*

גם בוש לא יבושו ירמ׳ ו טו וח יב

בושו *Erubescite.*

בושו והכלמו מדרכיכם יחזק׳ לו לב

בושי *Erubesce.*

בושי צידון כי אמר ים ישע׳ כג ד
בושי ושאי כלמתך יחזק׳ יו נב

אבוש *Erubescam.*

אל אבוש כי חסיתי בך תהל׳ כה כ
אז לא אבוש קיט ו
נגד מלכים ולא אבוש קיט מו
למען לא אבוש קיט פ
ואדע כי לא אבוש ישע׳ נ ז

אבושה *Erubescam.*

בך בטחתי אל אבושה תהל׳ כה ב
בך ײ חסיתי אל אבושה לא ב
אל אבושה כי קראתיך לא יח
אל אבושה לעולם עא א
ואל אבושה אני ירמ׳ יז יח

תבשי. תבושי *Erubesces.*

אל תיראי כי לא תבושי ישע׳ נד ד
גם ממצרים תבשי ירמ׳ ב לו
כי אז תבשי ונכלמת כב כב
לא תבושי מכל עלילותיך צפנ׳ ג יא

יבוש *Erubescet.*

לא עתה יבוש יעקב ישע׳ כט כב

ויבוש *Et erubescet.*

ויבוש ישראל הוש׳ י ו
ויבוש מקורו יג טו

תבוש *Pudefiet*

וכל ארצה תבוש ירמ׳ נא מז

תבשו *Erubescite.*

לא תבשו תהכרו לי איו׳ יט ג
לא תבשו ולא תכלמו ישע׳ מה יז
ואתם תבשו סה יג

יבושו. יבשו

Erubescent, erubescant

יבשו ויבהלו מאד כל איבי
ישבי יבשו רגע תהל׳ ו יא
לא יבשו יבשו הבוגדים כה ג
יבשו רשעים ידמו לא יח
יבשו ויכלמו לה ד
יבשו ויחפרו יחדיו לה כו
לא יבשו בעת רעה לז יט
יבשו ויחפרו יחד מ טו
אל יבשו בי קויך סט ז
יבשו ויחפרו מבקשי נפשי ע ג
יבשו יכלו שטני נפשי עא יג
יבשו ויבהלו פג יח
יבשו כל עבדי פסל צז ז
יבשו זדים קיט עח
לא יבשו כי ידברו קכז ה
יבשו ויסגו אחור קכט ה
כי יבשו מאילים ישע׳ א כט
הן יבשו ויכלמו מא יא
נסגו אחור יבשו בשת מב יז
ובל ידעו למען יבשו מד ט
הן כל חבריו יבשו
יפחדו יבשו יחד מד יא
אשר לא יבשו קוי מט כג
והם יבשו סו ה
גם בוש לא יבושו ירמ׳ ו טו
וח יב
כל עוזביך יבשו יז יג
יבשו רדפי יז יח
ולא יבשו עמי יואל ב כו
וב כז

ויבשו *Et eruberunt.*

חתו ויבשו מלכ׳ ב יט כו

קמו ויבשו תהל׳ קט כח

ויבשו *Et pudefiant.*

ויראו שנאי ויבשו תהל׳ פו יז
ויבשו קנאת עם ישע׳ כו יא
ויבשו כל הנחרים בו מה כד
ויבשו מזבחותם הוש׳ ד יט
יראו גוים ויבשו מיכ׳ ז יז

הוביש. הביש

Hiph. Pudefecit, erubuit.

כל הבאים על עם ישע׳ ל ה
הביש כל צורף מפסל ירמ׳ י יד
ונא יז
הביש מואב כי חתה מח כ
הביש בל חת מרדך נ ב
הוביש תירוש יואל א י
כי הביש ששון א יב
כי הביש דגן א יז

הבישה. הובישה *Erubescet.*

הבישה בת מצרים ירמ׳ מו כד
הבישה נלכדה קריתים
הבישה המשגב וחתה מח א
הובישה הורתם הוש׳ ב ז
הגפן הובישה יואל א יב

הובשת *Pudefecisti.*

הובשת היום את פני שמ׳ ב יט ו

הבישות *Pudefecisti.*

ומשנאינו הבישות תהל׳ מד ח

הבישותה *Pudefecisti.*

הבישות כי אלהים תהל׳ נג ו

הבישו. הובישו

Pudefecerunt, pudefacient,

erubescent.

כן הבישו בית ישראל ירמ׳ ב כו
הבישו כי תועבה ו טו וח יב
הבישו חכמים ח ט
הבישו עצביה נ ב
הבישו אכרים יואל א יא

מביש *Pudefaciens.*

נרדם בקציר בן מביש משלי י ה
ועברתו תהיה מביש יד לה
עבד משכיל ימשל בבן מביש יז ב
בן מביש ומחפיר יט כו
ונער משלח מביש אמו כט טו
וכרקב

Pudefaciens. מְבִישָׁה

וכרקב בעצמותיו מבישה
משלי יב ד

Pudefacias me, תְּבִישֵׁנִי

יי' אל תבישני תהל' קיט לא
ואל תבישני משברי קיט קיו

Pudefaciestis. תָּבִישׁוּ

עצת עני תבישו תהל' יד ו

יִתְבֹּשָׁשׁוּ*

Hitph. Erubescebant.

ולא יתבששו בראש' ב כה

בֹּשֶׁת*

Pudor, Idolum, pudendum.

s שאַאם, שאַנדע, נאַטצענבילד.

שנאיך ילבשו בשת איו' ח כב
ילבשו בשת תהל' לה כו
אויביו אלביש בשת קלב יח
בשת עלומיך תשכחי ישע' נד ד
למען בשת פניהם ירמ' ז יט
ולנו בשת הפנים דני' ט ז
יי' לנו בשת הפנים ט ח
עריה בשת מיכ' א יא
יעצת בשת לביתך חבק' ב י
לא יודע עול בשת צפנ' ג ה

Et pudor. וּבֹשֶׁת

ובשת פני כסתני תהל' מד יו

Et pudendum istud. וְהַבֹּשֶׁת

והבשת אכלה את יגיע ירמ' ג כד

Cum pudore. בְּבֹשֶׁת

וישב בבשת פנים לארצו ד"ה ב לב כא
ויכלו בבשת ימי ירמ' כ יח

Et cum pudore. וּבְבֹשֶׁת

ובבשת פנים כהיום הזה עזר' ט ז

Juxta pudorem. כְּבֹשֶׁת

כבשת גנב ירמ' ב כו

Ad pudorem, Pudori. לְבֹשֶׁת

מעוז פרעה לבשת ישע' ל ג
כי לבשת וגם לחרפה ל ה

Pudendo idolo. לַבֹּשֶׁת

מזבחות לבשת ירמ' יא יג
וינזרו לבשת הוש' ט י

Et ad pudorem. וּלְבֹשֶׁת

ולבשת ערות אמך שמו' א כ ל

Et pudor meus. וּבָשְׁתִּי

חרפתי ובשתי וכלמתי תהל' סט כ

In pudore nostro. בְּבָשְׁתֵּנוּ

נשכבה בבשתנו ירמ' ג כה

Ad pudorem tuum. לְבָשְׁתֶּךָ

לבשתך ולבשת שמו' א כ ל

Pudor vester. בָּשְׁתְּכֶם

תחת בשתכם משנה ישע' סא ז

Pudor eorum. בָּשְׁתָּם

ישמו על עקב בשתם תהל' מ יז
ישובו על עקב בשתם ע ד
ויעטו כמעיל בשתם קט כט
בכל הארץ בשתם צפנ' ג יט

Pudor. בּוּשָׁה*

s שאַאם, בעשאַמונג, שמאַך.

העטית עליו בושה תהל' פט מו
ואל כל פנים בושה יחזק' ז יח
תכסך בושה עובד' א י
ותכסה בושה מיכ' ז י

Pudor. בָּשְׁנָה*

s שאַנדע דיא פאָרם איזט וויא
אָשְׁרְנָא אים קאַלדאישען.

בשנה אפרים יקח הוש' י ו

Pudendis ejus. בִּמְבֻשָׁיו*

s שאַאמטהיילע.

והחזיקה במבשיו דבר' כה יא

בזז כל לשון ביזה מעניינו שלל:

Praedari, Diripere. Spoliari.

Et spoliet. וּבָזַז

s פלינדערן, בייטע מאַכען, ערבייטען, אויספלינדערן; אויסגעפלינדערט ווערדען.

ובזו בזה יחזק' כט יט

Praedati fuerunt. בָּזָזוּ

יתר הבז אשר בזזו במדבר לא נב
אנשי הצבא בזזו איש לו לא נב
בזזו להם ישראל יהוש' ח כז
בזזו להם בני ישראל יא יד
וגם שלל רב בזזו ד"ה ב כח ח
פסחים בזזו בו במד' לא ט

Idem. בָּזֹזוּ

ואל כל חילם בזזו במד' לא ט

Diripiunt. בָּזְאוּ

s לדעת רוב המדקדקים בָּזְאוּ = בָּזְזוּ
בָּזַז פלינדערן, בערויבען, פערשליי
גען. ולדעת אחרי כמו בזע, צער
שניידען, דורכשניידען, שפאלטען,

אשר בזאו נהרים ארצו ישע' יח ב
ויח ז

Et praedabuntur. וּבָזְזוּ

ובזזו רכלתך יחזק' כו יב
ובזזו את בוזזיהם לט י

Et Diripiant eos. וּבְזָזוּם

ובזזום ולקחום ירמ' כ ה

Praedati sumus. בָּזַזְנוּ

רק הבהמה בזזנו לנו דבר' ב לה

Praedati sumus. בַּזּוֹנוּ

ושלל הערים בזונו לנו דבר' ג ז

Diripientes. בֹּזְזִים

בוזזים את השלל ד"ה ב כ כה

Diripientibus. לְבֹזְזִים

וישראל לבוזזים ישע' מב כד

Diripientium nos. לְבוֹזְזֵינוּ

וגורל לבוזזינו ישע' יז יד

Diripientes te. בֹּזְזַיִךְ

וכל בוזזיך אתן לבז ירמ' ל יו

Direptores suos. בֹּזְזֵיהֶם

ובזזו את בוזזיהם יחזק' לט י

Direptus. בָּזוּז

והוא עם בזוז ושסוי ישע' מב כב

Ad diripiendum. לָבוֹז

לבוז את שללם ד"ה ב כ כה
ושללם לבוז אסת' ג יג ח יא

Et ad diripiendum. וְלָבֹז

ולבז בז ישע' י ו
לשלל שלל ולבז בז יחזק' לח יב
הלבז

הלבז *An ad diripiendum.*
הלבז בז הקהלת קהלך יחזק׳ לח יג

בזו *Diripite.*
בזו כסף בזו זהב נחו׳ ב י

תבז *Diripies.*
ואת כל שללה תבז לך דבר׳ כ יד

ונבזה *Et praedemur.*
ונבזה בהם עד אור הבקר שמו׳ א יד לו

תבזו *Diripietis.*
ובהמתה תבזו־לכם יהושׁ׳ ח ב

יבזו *Diripiant.*
ואת יתומים יבזו ישע׳ י ב
יבזו את בני קדם יא יד

ויבזו *Et praedati sunt.*
ויבזו העיר אשר טמאו בראׁ׳ לד כז
ואת נשיהם שבו ויבזו לד כט
ויבזו את מחנה ארם מלכ׳ ב ז יז
ויבזו את כל הערים ד״ה ב יד יג
ויבזו בזה רבה כה יג

ויבזו *Et diripiant.*
ויבזו זרים יגיעו תהל׳ קט יא

יבזום *Diripient eos.*
שארית עמי יבזום צפנ׳ ב ט

ונבזו
Niph. Et diripientur.
נבזו ארמנותיך עמו׳ ג יא

והבוז *Et diripiendo.*
והבוז תבוז ישע׳ כד ג

תבוז *Diripietur.*
והבוז תבוז ישע׳ כד ג

ובזזו *Pyh. Diripiantur.*
חרב אל אוצרתיה ובזזו ירמ׳ נ לז

בז* *Praeda.*
• בייטע, רויב.
• למהר שלל חש בז ישע׳ ח א
ח ג
ולבז בז י ו
פסחים בזוז בז לג כג
ולא יהיו עוד בז לגוים יחזק׳ לד כח

לשלל שלל ולבז בז יחזק׳ לח יב
הלבז בז לח יג

הבז *Praeda.*
יתר הבז אשר בזזו במד׳ לא לב

לבז *In praedam.*
נשינו וטפנו יהיו לבז א במד׳ יד ג
אשר אמרתם לבז יהיה יד לא
אשר אמרתם לבז יהיה דבר׳ א לט
והיו לבז ולמשסה מלכ׳ ב כא יד
היו לבז ואין מציל ישע׳ מב כב
מדוע היה לבז ירמ׳ ב יד
ואוצרתיך לבז אתן טו יג
וכל אוצרותיך לבז אתן יז ג
• וכל בזזיך אתן לבז ל טז
והיו גמליהם לבז מט לב
ביד הזרים לבז יחזק׳ ז כא
ונתתיך לבז כה ז
והיתה לבז לגוים כו ה
יען היות צאני לבז לד ח
ולא תהיינה עוד לבז לד כב
הנעזבות אשר היו לבז לו ד
למען מגרשה לבז לו ה

ולבז *Et in praedam.*
לזעוה ולבז יחזק׳ כג מו

בזה* *Praeda.*
• בייטע.
כי בזה רבה היתה בהם ד״ה ב יד יג
ויבזו בזה רבה כה יג
בזה ושלל ורכוש דני׳ יא כד

בזה s *Praedam ejus.*
ובזו בזה יחזק׳ כט יט

הבזה *Praeda.*
את השביה ואת הבזה ד״ה ב כח יד

ובבזה *Et in praedam.*
בשבי ובבזה ימים דני׳ יא לג

ובבזה *Et in praedam.*
בח״ב בשבי ובבזה עזרי ט ז
ובבזה לא שלחו את ידם אסת׳ ט י
וט טו וט יו

לבזה *In praedam.*
ותגם לבזה בארץ שביה נחמ׳ ג לו

בזה כל לשון בזיון:

Spernere, Contemnere.

בזה *Sprevit.*
• פעראכטען, גערינג שאטצען.
כי דבר יי׳ בזה במד׳ טו לא
בזה לך לענה לך מלכ׳ ב יט כא
לא בזה ולא שקץ תהל׳ כב כה
את אסיריו לא בזה סט לד
ולא בזה את תפלתם קב יח
בזה לך לענה לך ישע׳ לז כב
אשר בזה את אלתו יחזק׳ יז יז
אם לא אלתי אשר בזה יז יט

ובזה *Et sprevit.*
ובזה אלה להפר ברית יחזק׳ יז יח

בזית *Sprevisti.*
מדוע בזית את דבר יי׳ שמו׳ ב יב ט

בזית *Sprevisti.*
אשר בזית אלה יחזק׳ יו נט
קדשי בזית כב ח

בזתני *Sprevisti me.*
עקב כי בזתני שמו׳ ב יב י

בזינו *Contemnimus.*
במה בזינו את שמך מלא׳ א ו

בוזה, בוזה *Sprevit.*
וכסיל אדם בוזה אמו משלי טו כ
בוזה דרכיו ימות יט יו

בוזהו *Spernit eum.*
ונלוז דרכיו בוזהו משלי יד ב

ובוזים *Et spernentes.*
ובוזים דבריו ומתעתעים ד״ה ב לו יו

בוזי *Contemptores.*
הכהנים בוזי שמי מלא׳ א ו

ובזי *Et contemptores mei.*
כי מכבדי אכבד ובזי יקלו:
שמו׳ א ב ל

בזוי *Contemptus.*
בזוי באדם ירמ׳ מט טו
בזוי אתה מאד עובד׳ א ב

ובזוי *Et contemptus.*
ובזוי עם תהל׳ כב ז

Contempta. **בְּזוּיָה**

חכמת המסכן בזויה, ... קהל׳ ט יו

לִבְזֹה

Ad contemnere, id est, eum qui contemnit.

• צו דער פעראכטעטען, נאך אנד: פעראכטעט.

לבזה נפש למתעב גוי   ישעי׳ מט ז

Spernes. **תִּבְזֶה**

אלהים לא תבזה   תהל׳ נא יט

בעיר צלמם תבזה   עג כ

Et contempsit. **וַיִּבֶז**

ויבז עשו את הבכרה   בראש׳ כה לד

ויבז בעיניו לשלח יד   אסת׳ ג ו

Et sprevit eum. **וַיִּבְזֵהוּ**

ויראה את דוד ויבזהו   שמו׳ א יז מב

Et sprevit eum. **וַתִּבֶז**

ותבז לו בלבה   שמו׳ ב ו יו

ותבז לו בלבה   ד״ה א טו כט

Et spernebant. **וַיִּבְזוּ**

וילענו לנו ויבזו עלינו   נחמ׳ ב יט

Et spreverunt eum. **וַיִּבְזֻהוּ**

מה ישיענו זה ויבזהו   שמו׳ א י כז

נִבְזֶה

Niph. Contemptus, Spretus.

נבזה בעיניו נמאס   תהל׳ טו ד

נבזה וחדל אישים   ישעי׳ נג ג

נבזה ולא חשבנהו   נג ג

העצב נבזה נפוץ   ירמ׳ כב כח

ועמד על כנו נבזה   דני׳ יא כא

שלחן יי׳ נבזה הוא   מלא׳ א ז

וניבו נבזה אכלו   א יב

Contemptibile. **נִמְבְזָה**

• גערינג געאכטעטע. דיא פא״ם דעם ווארטעס איזט אהנע אנאלאגיע.

נמבזה ונמס   שמו׳ א טו ט

Et contemptus **וְנִבְזֶה**

צעיר אנכי ונבזה   תהל׳ קיט קמא

Contempti. **נִבְזִים**

נתתי אתכם נבזים   מלא׳ ב ט

לְהִבָּזוֹת

Niph. Ad spernendum.

להבזות בעליהן   אסת׳ א יז

Contemptus. *__בִּזָּיוֹן__

פעראכטונג.

וכדי בזיון וקצף   אסת׳ א יח

בזק

בזק מה שפירושו נדק ועמו נזק שפירשוהו ז״ל:

Fulgur.

Fulgur. *__הַבָּזָק__

• בליטץ.

כמראה הבזק   יחזק׳ א יד

Besek, n. pr. *__בֶּזֶק__

• נ: פר: איינער שטאדט אים זידען פאן בעטהשעאן. נאך עוואלד, יאבעש נעגנגאיבער אין וועזט־מענאשע.

אדני בזק בבזק   שופ׳ א ה

In Besek. **בְּבֶזֶק**

ויפקדם בבזק   שמו׳ א יא ח

בזר

בזר ופירושו פזור:

Spargere, Dispergere, Dissipare.

Disperget. **יִבְזוֹר**

• שטרייען, צערשטרייען, פערטהיילען.

ורכוש להם יבזור   דני׳ יא כד

Pyh. Dissipat. **בִּזַּר**

בזר עמים   תהל׳ סח לא

בחל

בחל ופירושו תיעוב או מיאום:

Abominari, Fastidire.

Fastidit. **בָּחֲלָה**

• ווידער וויללן, עקעל האבען, פעראבשייען.

וגם נפשם בחלה בי   זכרי׳ יא ח

בחן

בחן כל לשון בחינה ומבחן שפירושו נסיון ועמו מה שפירושו מגלר או מוזק כי הועתק לו זה השם לקיום המלג לכל מבחן:

Probare, Explorare,

Probavit me. **בְּחָנַנִי**

• פריפען, פראבירען, שפאהען.

בחנני כזהב אצא   איו׳ כג י

Explorasti. **בָּחַנְתָּ**

בחנת לבי   תהל׳ יז ג

Et explorabis. **וּבָחַנְתָּ**

ובחנת את דרכם   ירמ׳ ו כז

תראני ובחנת לבי   יב ג

Probasti nos. **בְּחַנְתָּנוּ**

כי בחנתנו אלהים   תהל׳ סו י

Et probavi eos. **וּבְחַנְתִּים**

הנני צורפם ובחנתים   ירמ׳ ט ו

ובחנתים כבחן את הזהב   זכר׳ יג ט

Probarunt. **בָּחֲנוּ**

גם בחנו אלהים   מלא׳ ג טו

Probaverunt me. **בְּחָנוּנִי**

בחנוני גם ראו פעלי   תהל׳ צה ט

Probans. **בֹּחֵן**

כי אתה בחן לבב   ד״ה א כט יז

בחן כליות ולב   ירמ׳ יא כ

בחן כליות   יז י

ויי׳ צבאות בחן צדיק   כ יב

Et explorans. **וּבֹחֵן**

ובחן לבות וכליות   תהל׳ ז י

ובחן לבות יי׳   משלי׳ יז ג

Juxta probare. **כִּבְחֹן**

כבחן את הזהב   זכר׳ יג ט

Probe me. **בְּחָנֵנִי**

בחנני יי׳ ונסני   תהל׳ כו ב

בחנני ודע שרעפי   קלט כג

Et probate me. **וּבְחָנוּנִי**

ובחנוני נא בזאת   מלא׳ ג י

Probato te. **אֶבְחָנְךָ**

אבחנך על מי מריבה   תהל׳ פא ח

לתעים

תְּבְחָנֶנּוּ *Explorabis eum.*

לרגעים תבחננו איו׳ ז יח

יִבְחָן *Explorabit.*

יי׳ צדיק יבחן תהל׳ יא ה

תִּבְחָן *Probabit.*

הלא אזן מלין תבחן איו׳ יב יא

כי אזן מלין תבחן לד ג

יִבְחֲנוּ *Explorant.*

עפעפיו יבחנו בני אדם תהל׳ יא ד

יִבָּחֵן *Niph. Probetur.*

אבי יבחן איוב עד נצח איו׳ לד לו

תִּבָּחֵנוּ *Probabimini.*

בזאת תבחנו חי פרעה ברא׳ מב טו

וְיִבָּחֲנוּ *Et probabuntur.*

ויבחנו דבריכם ברא׳ מב טז

*בֹּחַן *Probatio.*

* פריפונג׳ וואהלבעוואהרטער׳ נאך אנדר: ערהאבענער׳

אבן בחן פנת יקרת ישע׳ כח טז

כי בחן ומה אם גם שבט יחזק׳ כא יח

*בַּחוֹן *Specula exploratoria*

* פריפשטיין׳ אונטערזוכער: פריפער דער מעטאללע׳

בחון נתתיך בעמי ירמ׳ ו כז

*בְּחוּנָיו *Speculae exploratoriae ejus.*

* שפּאָה־טהורם׳ ווארט־טהורם׳

הקימו בחוניו ישע׳ כג יג

וּבַחַן *Et spec. explorat.*

* ווארט־טהורם׳

עפל ובחן היה ישע׳ לב יד

בחר כל לשון בחירה ומבחר וכל הנגזר ממנו:

Eligere, Seligere.

בָּחַר *Elegit.*

* פריפען׳ אונטערזוכען׳ וואהלען׳ ער־וואהלען׳ אויסוואהלען׳ פארציעהען׳ אויסערלעזען׳ ערקארען׳ געפאללען האבען אן עטוואס׳ פארציגליך׳ פאר־טרעפפליך׳ אנגענעהם׳ וואָהלגעפאלליג׳ אויסערוואָהלט זיין.

בך בחר יי׳ אלהיך דבר׳ ז ו

ובך בחר יי׳ להיות לו לעם יד ב

כי בו בחר יי׳ אלהיך יח ה

כי בם בחר יי׳ אלהיך כא ה

הראיתם אשר בחר בו יי׳ שמו׳ א י כד

ויאמר גם בזה לא בחר יי׳ יו ח וט

לא בחר יי׳ באלה יו י

אשר בחר בי מאביך שמו׳ ב ו כא

לא כי אשר בחר יי׳ יו יח

העיר אשר בחר יי׳ מלכ׳ א יד כא

כי בם בחר יי׳ לשאת ד״ה א טו ב

ביהודה בחר לנגיד כח ד

ראה אתה כי יי׳ בחר בך כח י

בחר בו אלהים נער ורך כט א

העיר אשר בחר יי׳ ד״ה ב יב יג

כי בכם בחר יי׳ לעמו כט יא

העם בחר לנחלה לו תהל׳ לג יב

ובשבט אפרים לא בחר עח סז

אהרן אשר בחר בו קה כו

כי בחר יי׳ בציון קלב יג

כי יעקב בחר לו יה קלה ד

המשפחות אשר בחר יי׳ ירמ׳ לג כד

וּבָחַר *Et eliget.*

ובחר עוד בישראל ישע׳ יד א

ובחר עוד בירושלם זכר׳ א יז וב יב

בָּחַרְתָּ׳ בָּחָרְתָּ *Elegisti.*

בתוך עמך אשר בחרת מלכ׳ א ג ח

דרך העיר אשר בחרת בה ח מד

העיר אשר בחרת ח מח

העיר הזאת אשר בחרת ד״ה ב ו לד

והעיר אשר בחרת ו לח

אשר בחרת באברם נחמ׳ ט ז

כי על זה בחרתי מעני איו׳ לו כא

וּבָחַרְתָּ *Et eliges*

ובחרת בחיים דבר׳ ל יט

בָּחַרְתִּי׳ בָּחָרְתִּי *Elegi.*

לא בחרתי בעיר מלכ׳ א ח יו

ולמען ירושלם אשר בחרתי יא יג

העיר אשר בחרתי בה יא לב

דוד עבדי אשר בחרתי אתו יא לד

העיר אשר בחרתי יא לד

ובירושלם אשר בחרתי מלכ׳ ב כא ז

אשר בחרתי את ירושלם כג כז

ולא בחרתי בעיר

ולא בחרתי באיש ד״ה ב ו ה

ועתה בחרתי והקדשתי ז יו

ובירושלם אשר בחרתי לג ז

אל המקום אשר בחרתי נחמ׳ א ט

בחרתי הסתופף תהל׳ פד יא

דרך אמונה בחרתי קיט ל

כי פקודיך בחרתי קיט קעג

ועבדי אשר בחרתי ישע׳ מג י

וישראל בחרתי בו מד א

וישרון בחרתי בו מד ב

כי בך בחרתי חגי ב כג

וּבָחַרְתִּי *Et elegi.*

ובחרתי במקום הזה ד״ה ב ז יב

בְּחַרְתִּיךָ *Elegi te.*

יעקב אשר בחרתיך ישע׳ מא ח

בחרתיך ולא מאסתיך מא ט

בָּחֲרוּ *Elegerunt.*

גם המה בחרו בדרכיהם ישע׳ סו ג

בָּחָרוּ *Elegerunt.*

נשים מכל אשר בחרו בראש׳ ו ב

ויראת יי׳ לא בחרו משלי א כט

ובאשר לא חפצתי בחרו ישע׳ סו ד

וּבָחֲרוּ *Et elegerunt.*

ובחרו באשר חפצתי ישע׳ נו ד

בְּחַרְתֶּם *Elegistis.*

כי אתם בחרתם לכם יהוש׳ כד כב

אשר בחרתם בם שופט׳ י יד

אשר בחרתם לכם שמו׳ א ח יח

המלך אשר בחרתם שמו׳ א יב יג

מהגנות אשר בחרתם ישע׳ א כט

ובאשר לא חפצתי בחרתם סה יב

בֹּחֵר *Eligens.*

כי בחר אתה לבן ישי שמו׳ א כ ל

הַבֹּחֵר *Eligens.*

הבחר בירושלם זכר׳ ג ב

בָּחוּר *Electus.*

שש מאות רכב בחור שמו׳ יד ז

שבע מאות איש בחור

שופט׳ כ טו וכ יו

עשרת אלפים איש בחור כ לד

איש בחור בישראל שמו׳ א כד ג

את כל בחור בישראל שמו׳ ב ו א

מאה ושמנים אלף בחור מלכ׳ א יב כא

מכל

מכל בחור בישראל ד״ה א יט י
מאה ושמונים אלף בחור ד״ה ב יא א
ארבע מאות אלף איש בחור וגו׳
איש בחור גבור חיל יג ג
חמש מאות אלף איש בחור יג יז
שלש מאות אלף בחור כה ה
הרימותי בחור מעם תהל׳ פט כ
בחור כארזים שיר ה טו
ומי בחור אליה אסקד
ירמ׳ מט יט ונ מד

בְּחוּרֵי *Selecti.*

שלשת אלפים איש בחורי ישראל
שמו׳ א כו ב
מכל בחורי ישראל שמו׳ ב י ט

וּבָחוֹר *Et eligere.*

ובחרו אתו מכל שמו׳ א ב כח
ובחור בטוב ישע׳ ז טו וז יז

בָּחֳרִי *Eligere me.*

ביום בחרי בישראל יחזק׳ כ ה

בְּחַר *Elige.*

בחר לנו אנשים שמו׳ יז ט
בחר לך אחת מהם שמו׳ ב כד יב
בחר לך אחת מהנה ד״ה א כא י

בַּחֲרוּ *Eligite.*

בחרו לכם היום יהוש׳ כד טו
בחרו לכם הפר האחד מלכ׳ א יח כה

אֶבְחַר *Eligam.*

האיש אשר אבחר בו במד׳ יז כ
אבחר דרכם ואשב ראש איו׳ כט כה
אבחר בתעלוליהם ישע׳ סו ד

אֶבְחֲרָה *Eligam.*

אבחרה נא שנים עשר שמו׳ ב יז א
אבחרה דברי עמו איוב ט יד

וָאֶבְחַר *Et elegi.*

ואבחר בדוד מלכ׳ א ח יו
ואבחר בירושלם
ואבחר בדויד ד״ה ב ו ו

אֶבְחָרֵהוּ *Quod eligo.*

הכזה יהיה צום אבחרהו ישע׳ נח ה
הלא זה צום אבחרהו נח ו

תִּבְחַר *Eliges.*

וכל אשר תבחר עלי שמו׳ ב יט לט
כי אתה תבחר לא אני איו׳ לד לג

אשרי תבחר ותקרב תהל׳ סה ה
ואל תבחר בכל דרכיו משלי ג לא

וְתִבְחַר *Et eligis.*

ותבחר לשון ערומים איו׳ טו ה

יִבְחַר, יִבְחַר *Eliget.*

ואת אשר יבחר בו במד׳ יו ה
והיה האיש אשר יבחר יי׳ יו ז
אשר יבחר יי׳ אלהיכם דבר׳ יב ה
והיה המקום אשר יבחר יי׳ יב יא
כי אם במקום אשר יבחר יי׳ יב יד
במקום אשר יבחר יי׳ אלהיך בו
יב יח ויד כה
המקום אשר יבחר יי׳ אלהיך
יב כא ויד כד
אל המקום אשר יבחר יי׳ יב כו
במקום אשר יבחר לשכן שמו יד כג
במקום אשר יבחר יי׳
טו כ ויו ב ויו יא ויז ח
כי אם אל המקום אשר יבחר יי׳ יו ו
במקום אשר יבחר יי׳ יו ז ויו יא
במקום אשר יבחר
יז טו וכג יה ולא יא
מן המקום ההוא אשר יבחר יי׳ יז י
אשר יבחר יי׳ אלהיך בו יז טו
אל המקום אשר יבחר יהוש׳ ט כז
יבחר אלהים חדשים שופ׳ ה ח
ככל אשר יבחר אדני שמו׳ ב טו טו
יורנו בדרך יבחר תהל׳ כה יב
יבחר לנו את נחלתינו מז ה
עץ לא ירקב יבחר ישע׳ מ כ
תועבה יבחר בכם מא כד

וַיִּבְחַר *Et elegit.*

ויבחר לו לוט את כל ככר ברא׳ יג יא
ויבחר משה אנשי חיל שמו׳ יח כה
ויבחר בזרעו אחריו דבר׳ ד לז
חשק יי׳ בכם ויבחר בכם ז ז
ויבחר בזרעם אחריהם י טו
ויבחר יהושע שלשים יהוש׳ ח ג
ויבחר לו שאול שמו׳ א יג ב
ויבחר לו חמשה חלקי אבנים יז מ
ויבחר מכל בחורי ישראל שמו׳ ב י ט
ויבחר מכל בחור בישראל ד״ה א יט י
ויבחר יי׳ אלהי ישראל בי כח ד
ויבחר בשלמה בני כח ה
ויבחר את שבט יהודה תהל׳ עח סח
ויבחר בדוד עבדו עח ע

וַיִּבְחָרֶךָּ *Et elegit te.*

קדש ישראל ויבחרך ישע׳ מט ז

וְתִבְחַר *Et aliget.*

ותבחר מחנק נפשי איו׳ ז טו

נִבְחָרָה *Eligamus.*

משפט נבחרה לנו איו׳ לד ד

וְיִבְחֲרוּ *Et eligent.*

ויבחרו להם הפר האחד מלכ׳ א יח כג

נִבְחָר *Niph. Electum.*

ודעת מחרוץ נבחר משלי ח י
ותבואתי מכסף נבחר ח יט
כסף נבחר לשון צדיק י כ
וקנות בינה נבחר מכסף יו יו
נבחר ליי׳ מזבח כא ג
נבחר שם מעשר רב כב א

וְנִבְחַר *Et electa est.*

ונבחר מות מחיים ירמ׳ ח ג

יְבֻחַר s *Eligetur.*

יבחר את כל החיים קהלת ט ד

בָּחוּר*

Electus, Selectus, Juvenis.

ייגגלינג s

גם בחור גם בתולה דבר׳ לב כה
ושמו שאול בחור וטוב שמו׳ א ט ב
ולא חמל על בחור ובתולה
ד״ה ב לו יז
שמח בחור בילדותך קהל׳ יא ט
כי יבעל בחור בתולה ישע׳ סב ה
על אם בחור שדד ירמ׳ טו ח
ונפצתי בך בחור ובתולה נא כב
בחור ובתולה וטף יחזק׳ ט ו

בַּחוּרִים *Juvenes.*

בחורים וגם בתולות תהל׳ קמח יב
תפארת בחורים כחם משלי כ כט
לא גדלתי בחורים ישע׳ כג ד
סוד בחורים יחדו ירמ׳ ו יא
בחורים מרחבות ט כ
בחורים טחון נשאו איכ׳ ה יג
בחורים מנגינתם ה יד
דגן בחורים זכר׳ ט יז

וּבַחוּרִים *Et Juvenes.*

ובחורים כשול יכשלו ישע׳ מ ל
ובחורים וזקנים יחדו ירמ׳ לא יג

כי

הַבַּחוּרִים *Juvenes.*

כי כן יעשו הבחורים שופט׳ יד י
לכת אחרי הבחורים רות ג יא
הבחורים ימותו בחרב ירמ׳ יא כב

וְהַבַּחוּרִים *Et juvenes.*

והבחורים בצמא עמ׳ ח יג

בַּחוּרֵי *Juvenes.*

בחורי חמד כלם יחזק׳ כג ו
וכג יב וכג כג
בחורי און יחזק ל יז

וּבַחוּרֵי *Et juvenes.*

ובחורי ישראל הכריע תהל׳ עח לא

בַּחוּרַי *Juvenes mei.*

לשבר בחורי איכ׳ א טו

וּבַחוּרַי *Et juvenes mei.*

בתולתי ובחורי איכ׳ א יח וב כא

בַּחוּרֵיכֶם *juvenes vestri.*

ואת בחוריכם הטובים שמו׳ א ח יו
בחוריכם חזינות יראו יואל ג א
הרגתי בחרב בחוריכם עמ׳ ד י

וּמִבַּחוּרֵיכֶם
Et ex juvenibus vestris.

ומבחוריכם לנזרים עמ׳ ב יא

בַּחוּרָיו *Juvenes ejus.*

בחוריו אכלה אש תהל׳ עח סג
על כן על בחוריו לא ישמח ישע׳ ט טז
ומבחר בחוריו ירדו לטבח ירמ׳ מח טו

וּבַחוּרָיו *Et juvenes ejus.*

ובחוריו למס יהיו ישע׳ לא ח

בַּחֻרֶיהָ, בַּחוּרֶיהָ *Juvenes ejus.*

לכן יפלו בחוריה ירמ׳ מט כו ונ ל
אל תחמלו אל בחריה נא ג

בַּחוּרֵיהֶם *Juvenes eorum.*

ויהרג בחוריהם ד״ה ב לו יז
בחוריהם מכי חרב ירמ׳ יח כא

וּבַחֻרֵיהֶם *Et juvenes eorum.*

ובחריהם בחרב תהרג מלכ׳ ב ח יב

*מִבְּחֻרָיו *A juventute sua.*

s יונגה, יונגלינגסאלטער. אנדערע פערשטעהען מִבְּחֻרָיו פאָן זיינען אויסערוואהלטען, איינער זיינער פער-טרויטען, וואס פיעלל: ריכטיגער, דא בחרים אין דער בעדייטונג "יוגענד" זאָנסט ניכט (נור בחורות) פאָר-קאָממט.

משרת משה מבחריו במד׳ יא כח

בְּחוּרוֹתֶיךָ, בְּחֻרוֹתֶיךָ
Juventae tuae.

בימי בחורותיך קהל׳ יא ט
בימי בחרותיך יב א

בָּחִיר* *Electus.*

s אויסערוואהלט, אויסערקאָרען.

בגבעת שאול בחיר יי׳ שמו׳ ב כא ו

בְּחִירִי *Electus meus.*

בחירי רצתה נפשי ישע׳ מב א
להשקות עמי בחירי מג כ
וישראל בחירי מה ד

בְּחִירוֹ *Electus ejus.*

לולי משה בחירו תהל׳ קו כג

בְּחִירַי *Electi mei.*

וירשוה בחירי ישע׳ סה ט

בְּחִירַי *Electi mei.*

יבלו בחירי ישע׳ סה כב

לִבְחִירַי *Electis meis.*

לשבועה לבחירי ישע׳ סה טו

בְּחִירֶיךָ *Electi tui.*

לראות בטובת בחיריך תהל׳ קו ה

בְּחִירָיו *Electi ejus.*

בני יעקב בחיריו ד״ה א יו יג
בני יעקב בחיריו תהל׳ קה ו
ברנה את בחיריו קה מג

*מִבְחָר *Selectum, Delectus.*

s אויסערלעזענע, אויסערוואָהלטע, אויסבונה, שאנזטע, בעזטע.

וכל מבחר נדריכם דבר׳ יב יא
ויהי מבחר עמקיך ישע׳ כב ז
מבחר ברושיו לז כד
מבחר ארזיך ירמ׳ כב ז
מבחר בני אשור יחזק׳ כג ז
מבחר עצמים מלא כד ד
מבחר הצאן לקוח כד ה
מבחר וטוב לבנון לא יו

וּמִבְחַר *Et delectus.*

ומבחר שלשיו טבעו בים שמו׳ טו ד

בְּמִבְחַר *In selecto.*

במבחר קברינו קבר ברא׳ כג ו

מִבְחָרָיו *Delectum ejus*

ועם מבחריו דני׳ יא טו

*מִבְחוֹר *Delectus.*

s אויסערלעזענע, בעזטע.

וכל עיר מבחור מלכ׳ ב ג יט
מבחור ברשיו יט כג

בטא ופירושו פתחון פה:

Pronunciare, proferre.

בּוֹטֶה *Pronuncians.*

s נערעדע, טהאריכטעס געשוואטץ, פערלײמדערישע װאָרטע.

יש בוטה כמדקרות חרב משלי יב יח

לְבַטֵּא *Pih. Pronunciando.*

s שוואטצען, אונבעדאכטזאם, אונבע-זאָננען רעדען.

לבטא בשפתים ויקר׳ ה ד

יְבַטֵּא *Pronunciat.*

לכל אשר יבטא האדם ויקר׳ ה ד

וַיְבַטֵּא *Et pronunciaverit.*

ויבטא בשפתיו תהל׳ קו לג

*מִבְטָא *Pronunciatum.*

s דאס אונבעזאָננען הערפאָרגעבראָ-כטע, אָדער דען ליפפען ענט-פאהרענע.

או מבטא שפתיה במד׳ ל ז
ואת מבטא שפתיה במד׳ ל ט

בטח לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א שם פרי האבטיח:

I. Pepones.

Pepones. **הָאֲבַטִּחִים**

s מעלאָנען.

את הקשאים ואת האבטחים במד׳ יא ה

ב כל לשון בטחון:

II. Fidere confidere.

Confidit. **בָּטַח**

s פערטרויען, אנהאנגען, רוהיג, זיכער, פורכטלאָז זיין, זאָרגלאָז, זיך פער-לאססען, צופערזיכטליך פערטרויען, פערטרויען איינפלאָססען, זיכער, פורכט-לאָז מאכען.

בו בטח לבי תהל׳ כח ז
בטח בה לב בעלה משלי לא יא
והוא בטח על צדקתו יחזק׳ לג יג
כי בטח יצר יצרו עליו חבק׳ ב יח

Confidit. **בָּטַח**

ביי׳ אלהי ישראל בטח מלכ׳ ב יח ה
בשו כי בטח איו׳ ו כ

Confidit. **בָּטָחָה**

ביי׳ לא בטחה צפני׳ ג ב

בָּטָחְתָּ, בָּטַחְתָּ

Confisus es, confidis.

הבטחון הזה אשר בטחת יח יט
על מי בטחת כי מרדת בי מלכ׳ ב יח כ
בטחת לך על משענת יח כא
הבטחון הזה אשר בטחת ישעי׳ לו ד
על מי בטחת כי מרדת בי לו ה
בטחת על משענת הקנה לו ו
כי בטחת בי נאם יי׳ ירמ׳ לט יח
כי בטחת בדרכך הוש׳ י יג

Et confides. **וּבָטַחְתָּ**

ובטחת כי יש תקוה איו׳ יא יח

Confido. **בָּטַחְתִּי, בָּטָחְתִּי**

ואני בחסדך בטחתי תהל׳ יג ו
בך בטחתי אל אבושה כה ב
וביי׳ בטחתי לא אמעד כו א
ואני אל יי׳ בטחתי לא ז
ואני עליך בטחתי לא טו
אשר בטחתי בו מא י
בטחתי בחסד אלהים נב י

באלהים בטחתי נו ה
באלהים בטחתי לא אירא נו יב
כי בטחתי בדברך קיט מב
כי בך בטחתי קמג ח

בָּטְחוּ

Confidebant, Fiduciam posuerunt.

כי בטחו אל הארב שופט׳ כ לו
ונעתור להם כי בטחו בו ד״ה א ה כ
בך בטחו אבתינו
בטחו ותפלטמו תהל׳ כב ה
בך בטחו ולא בושו כב ו
ולא בטחו בישועתו עח כב

בָּטָחְנוּ

Confidimus, Fiducium ponimus.

אל יי׳ אלהינו בטחנו מלכ׳ ב יח כב
בשם קדשו בטחנו תהלי׳ לג כא
אל יי׳ אלהינו בטחנו ישעי׳ לו ז

בֹּטֵחַ, בּוֹטֵחַ

Confidens, Securus.

אשר אתה בטח בהן דבר׳ כח נב
תבאו אל עם בטח שופט׳ יח י
אשר אתה בטח בו מלכ׳ ב יח יט
כי המלך בטח ביי׳ תהלי׳ כא ח
בזאת אני בוטח כז ג
אשרי אדם בטח בך פד יג
כל אשר בטח בהם קטו ח
וקלה יח
ושונא תוקעים בוטח משלי יא טו
בוטח בעשרו הוא יפל יא כח
בוטח בלבו הוא כסיל כח כו
אשר אתה בוטח בו ישעי׳ לז י
אשר אתה בטח בהנה ירמ׳ ה יז
ובארץ שלום אתה בוטח יב ה

וּבֹטֵחַ, וּבוֹטֵחַ

Et securus, confid.

שקט ובטח שופט׳ יח ז
על עם שקט ובטח יח כז
וכסיל מתעבר ובוטח משלי יד טז
ובוטח ביי׳ אשריו טז כ
ובטח על יי׳ ידשן כח כה
ובוטח ביי׳ ישגב כט כה

Confidens **הַבּוֹטֵחַ**

אלהי הבוטח אליך תהל׳ פו ב

Et confidens. **וְהַבּוֹטֵחַ**

והבוטח ביי׳ חסד יסובבנו תהל׳ לב י

Confidentes. **בֹּטְחִים**

על מה אתם בטחים ד״ה ב לב י
הנה אתם בטחים לכם ירמ׳ ז ח
אשר אתם בטחים בו ז יד

Fiduciam ponentes. **הַבֹּטְחִים**

לכל הבטחים עליו מלכ׳ ב יח כא
הבטחים על חילם תהל׳ מט ז
הבטחים ביי׳ קכה א
לכל הבטחים עליו ישע׳ לו ו
הבטחים בפסל מב יז
ועל הבטחים בו ירמ׳ מו כה

Et fiduc ponentes. **וְהַבֹּטְחִים**

והבטחים בהר שמרון עמו׳ ו א

Quae confidit. **הַבֹּטְחָה**

הבטחה באצרתיה ירמ׳ מט ד

Confidentes. **בֹּטְחוֹת**

בנות בטחות ישע׳ לב ט
תרגזנה בטחות לב י
רגזה בטחות לב יא

Confisus. **בָּטֻחַ, בָּטוּחַ**

נכון לבו בטח ביי׳ תהל׳ קיב ז
שלום שלום כי בך בטוח ישע׳ כו ג

Prae confidere. **מִבְּטֹחַ**

מבטח באדם תהל׳ קיח ח
מבטח בנדיבים קיח ט

Fidere te. **בִּטְחֲךָ**

יען בטחך במעשיך ירמ׳ מח ז

Fide. **בְּטַח**

בטח ביי׳ ועשה טוב תהלי׳ לז ג
ישראל בטח ביי׳ קטו ט
בטח אל יי׳ בכל לבך משלי ג ה

Et confide. **וּבְטַח**

ובטח עליו והוא יעשה תהל׳ לז ה

Confidite. **בִּטְחוּ**

בטחו בו בכל עת תהלי׳ סב ט
בית אהרן בטחו ביי׳ קטו י
יראי יי׳ בטחו ביי׳ קטו יא
בטחו ביי׳ עדי עד ישע׳ כו ד

ובטחו

וּבִטְחוּ *Et confidite.*
ובטחו אל ה׳ תהל׳ ד ו
אֶבְטָח. אֶבְטַח *Confidam.*
כי לא בקשתי אבטח תהל׳ מד ז
ואני אבטח בך נה כד
אני אליך אבטח נו ד
אלהי אבטח בו צא ב
אבטח ולא אפחד ישע׳ יב ב
הֲתִבְטַח *Num confides.*
התבטח בו כי רב כחו איו׳ לט יא
וַתִּבְטַח *Et fiduciam posuisti.*
ותבטח לך על מצרים מלכ׳ ב יח כד
ותבטח לך על מצרים ישע׳ לו ט
וַתִּבְטְחִי *Et confisa es.*
ותבטחי ברעתך ישע׳ מז י
ותבטחי בשקר ירמ׳ יג כה
ותבטחי ביפיך יחזק׳ יו טו
יִבְטַח. יִבְטָח *Confidet, confidat.*
יבטח כי יגיח ירדן איו׳ מ כג
וצדיקים ככפיר יבטח משלי כח א
יבטח בשם ה׳ ישע׳ נ י
אשר יבטח באדם ירמ׳ יז ה
אשר יבטח בה׳ יז ז
וַיִּבְטַח *Et confidebat.*
ויבטח ברב עשרו תהל׳ נב ט
תִּבְטְחוּ *Confidatis.*
אל תבטחו בעשק תהל׳ סב יא
אל תבטחו בנדיבים קמו ג
אל תבטחו לכם ירמ׳ ז ד
אל תבטחו באלוף מיכ׳ ז ה
תִּבְטָחוּ *Confidatis.*
ועל כל אח אל תבטחו ירמ׳ ט ג
ואלמנותיך עלי תבטחו מט יא
וַתִּבְטְחוּ *Et confiditis.*
ותבטחו בעשק ונלוז ישע׳ ל יב
וְיִבְטְחוּ *Et confident.*
ויבטחו בך יודעי שמך תהל׳ ט יא
ויבטחו בה׳ מ ד
וַיִּבְטְחוּ *Et confisi sunt.*
ויבטחו בו בעלי שכם שופ׳ ט כו
ויבטחו על רכב כי רב ישע׳ לא א

הִבְטַחְתָּ
Hiph. Confidere fecisti.
הבטחת את העם ירמ׳ כח טו
מַבְטִיחִי *Securum faciens me.*
מבטיחי על שדי אמי תהל׳ כב י
יַבְטַח *Fidere faciat.*
ואל יבטח אתכם חזקיהו מלכ׳ ב יח ל
ואל יבטח אתכם חזקיהו ישע׳ לו טו
וַיַּבְטַח *Et fidere fecit.*
ויבטח אתכם על שקר ירמ׳ כט לא
בֶּטַח. בֶּטַח
Fiducia, confidentia securitas.
s פערטרויען, זיכערהייט. פער־ טרויענסםאלל, זיכער, זארגלאז.
ויבאו על העיר בטח ברא׳ לד כה
מסביב וישבתם בטח דבר׳ יב י
וישכן ישראל בטח דבר׳ לג כח
והמחנה היה בטח שופ׳ ח יא
ותשבו בטח שמו׳ א יב יא
וישמע לי ישכן בטח משלי א לג
הולך בתום ילך בטח י ט
להחריד את כוש בטח יחזק׳ ל ט
מעברים בטח מיכה ב ח
וָבֶטַח *Et secur.*
השקט ובטח עד עולם ישע׳ לב יז
לָבֶטַח *Confidenter, secure.*
וישבתם על הארץ לבטח ויק׳ כה יח
וישבתם לבטח עליה כה יט
וישבתם לבטח בארצכם כו ה
ישכן לבטח עליו דבר׳ לג יב
יושבת לבטח שופט׳ יח ז
יהודה וישראל לבטח מלכ׳ א ה ה
לבטח תשכב איו׳ יא יח
יתן לו לבטח וישען כד כג
לבטח תושיבני תהל׳ ד ט
אף בשרי ישכן לבטח יו ט
וינחם לבטח עח נג
אז תלך לבטח דרכך משלי ג כג
והוא יושב לבטח אתך ג כט
ואביונים לבטח ירבצו ישע׳ יד ל
עדינה היושבת לבטח מז ח
וישראל ישכן לבטח ירמ׳ כג ו
והשבתים לבטח לב לז
וירושלם תשכון לבטח לג יו

שלו יושב לבטח מט לא
וישבו עליה לבטח
וישבו לבטח יחזק׳ כה כו
וישבו במדבר לבטח לד כה
והיו על אדמתם לבטח לד כז
וישבו לבטח לד כח ולח ח
ישבי לבטח כלם לח יא
בשבת עמי ישראל לבטח לח יד
ובישבי האיים לבטח לט ו
לבטח ואין מחריד לט כו
והשכבתים לבטח הושע ב כ
היושבת לבטח צפנ׳ ב טו
וישבה ירושלם לבטח זכר׳ יד יא
וּבְבִטְחָה *Et fiducia.*
s פערטרויען.
ובבטחה תהיה גבורתכם ישע׳ ל טו
וּבַטֻּחוֹת *Et fiducia.*
s זיכערהייט, פערטרויען.
ובטחות למרגיזי אל איו׳ יב ו
בִּטָּחוֹן *Fiducia.*
s האפפנונג, פערטרויען.
אל כל החיים יש בטחון קהל׳ ט ד
הַבִּטָּחוֹן *Idem.*
מה הבטחון הזה מלכ׳ ב יח יט
ישע׳ לו ד
מִבְטָח *Fiducia.*
s צופערזיכט, פערטרויען, געגענשטאנד דעם פערטרויענס, זיכערהייט.
מבטח כל קצוי ארץ תהל׳ סה ו
ביראת ה׳ מבטח עז משלי יד כו
מבטח בוגד ביום צרה כה יט
לְמִבְטָח *Ad confidentiam.*
למבטח מזכיר עון יחזק׳ כט יו
מִבְטָחִי. מִבְטַחִי *Fiducia mea.*
ולכתם אמרתי מבטחי איו׳ לא כד
אדני ה׳ מבטחי מנעריו תהל׳ עא ה
מִבְטַחֶךָ *Fiducia tua.*
להיות בה׳ מבטחך משלי כב יט
מִבְטַחוֹ
Fiducia ejus, Fiduciam suam.
בית עכביש מבטחו איו׳ ח יד
ינתק מאהלו מבטחו יח יד
אשר שם ה׳ מבטחו תהל׳ מ ה
והיה ה׳ מבטחו ירמ׳ יז ז

ויוד

מִבְטַחָה *Fiducia ejus.*

ירד עז מבטחה משלי כא כב

מִבְטָחָם *Fiducia eorum.*

מבית אל מבטחם ירמ' מח יג

מִבְטַחִים *Securitates.*

במשכנות מבטחים ישע' לב יח

בְּמִבְטַחַיִךְ *Fiducias tuas.*

מאס ה' במבטחיך ירמ' ב לז

בטל ופירושו העדר:

Cessare.

וּבָטְלוּ *Et cessabunt.*

* אונטהעטיג, מיססיג זיין, פייערן.

ובטלו הטחנות קהל' יב ג

בטן לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א שם הפרי הנקרא בטנים:

I. Nux pinea vel terebinthina.

בָּטְנִים *Nuces terebinth.*

* פיכטענגוס. נאך אנד: פיסטאציען, איינע ארט לאַנגליכער ניססע, זיא זינד אין פאַלאַסטינע צו הויזע.

בטנים ושקדים ברא' מג יא

ב מה שהוא שם כולל לכלי המעיים או לכל הכלים הפנימיים או שיאמר בהשאלה לתוך האמצע:

II. Venter, Uterus.

בֶּטֶן *Venter.*

* לייב, בויך, מוטטערלייב. דאס אינערסטע דעס מענשען. דיא בויכאַרטיגע ערהאַבונג אן דען זייַלען אין דער ארכיטעקטור.

לצבות בטן במד' ה כב

ופרי בטן לא ירחמו ישע' יג יח

העמסים מני בטן מו ג

בָּטֶן *Venter.*

אשר מנע ממך פרי בטן ברא' ל ב

והם ירדו חדרי בטן משלי יח ח וכו כב

חפש כל חדרי בטן כ כז

ומכות חדרי בטן כ ל

וּבֶטֶן *Et venter.*

ובטן רשעים תחסר משלי יג כה

הַבֶּטֶן, הַבָּטֶן *Venter.*

יהיה הנער מן הבטן שופטים יג ה וינ ז

מלעמת הבטן מלכ' א ז כ

שכר פרי הבטן תהל' קכז ג

בְּבֶטֶן *In utero.*

חסכני בבטן אמי תהל' קלט יג

כעצמים בבטן המלאה קהל' יא ה

בַּבֶּטֶן *In utero.*

הלא בבטן עשני עשהו איו' לא טו

בבטן ידעתיך ירמ' א ה

בבטן עקב את אחיו הוש' יב ד

מִבֶּטֶן *Ab utero.*

נזיר אלהים אני מבטן אמי שופ' טז יז

ערם יצאתי מבטן אמי איו' א כא

מבטן יצאתי ואגוע ג יא

מבטן לקבר אובל י יט

מבטן מי יצא הקרח לח כט

אתה גחי מבטן תהל' כב י

מבטן אמי אלי אתה כב יא

תעו מבטן נח ד

עליך נסמכתי מבטן עא ו

כאשר יצא מבטן אמו קהל' ה יד

ויצרך מבטן יעזרך ישע' מד ב

גאלך ויצרך מבטן מד כד

ופשע מבטן קרא לך מח ח

ה' מבטן קראני מט א

יצרי מבטן לעבד לו מט ה

מבטן שאול שועתי יונה ב ג

וּמִבֶּטֶן *Et ab utero.*

ומבטן אמי אנחנה איו' לא יח

מלידה ומבטן ומהריון הוש' ט יא

בִּטְנִי *Ventris uteri, mei.*

כי לא סגר דלתי בטני איו' ג י

וחנותי לבני בטני יט יז

הציקתני רוח בטני לב יח

הנה בטני כיין לא יפתח לב יט

ומה בר בטני משלי לא ב

פרי בטני חטאת נפשי מיכ' ו ז

ותרגז בטני חבק' ג טז

וּבִטְנִי *Et venter meus.*

נפשי ובטני תהל' לא י

בִּטְנֵנוּ *Venter noster.*

דבקה לארץ בטננו תהל' מד כו

בִּטְנְךָ *Venter, uterus tuus.*

ברוך פרי בטנך דבר' כח ד

לטובה בפרי בטנך כח יא

ארור פרי בטנך כח יח

ואכלת פרי בטנך כח נג

בפרי בטנך ובפרי בהמתך ל ט

מפרי בטנך תהל' קלב יא

בטנך תאכל יחזק' ג ג

בְּבִטְנְךָ *In ventre tuo.*

כי תשמרם בבטנך משל' כב יח

בִּטְנֵךְ *Venter tuus.*

ואת בטנך צבה במד' ה כא

* בטנך ערמת חטים שיר ז ג

בְּבִטְנֵךְ *In utero tuo.*

שני גוים בבטנך ברא' כה כג

בִּטְנוֹ

Venter ejus, Ventrem suum.

וימלא קדים בטנו איו' טו ב

יהי למלא בטנו כ כג

ואונו בשרירי בטנו מ טז

מפרי פי איש תשבע בטנו משלי יח כ

בְּבִטְנוֹ

In ventrem ejus, In ventre suo.

ויתקעה בבטנו שופט' ג כא

כי לא ידע שלו בבטנו איו' כ כ

מִבִּטְנוֹ *Dx ventre ejus.*

כי לא שלף החרב מבטנו שופ' ג כב

מבטנו ירישנו אל איו' כ טו

בִּטְנָהּ *Ventuer ejus.*

וצבתה בטנה במד' ה כז

מרחם בן בטנה ישע' מט טו

בְּבִטְנָהּ *In utero ejut.*

והנה תומם בבטנה ברא' כה כד

והנה תאומים בבטנה לח כז

בִּטְנָם *Venter eorum.*

וצפונך תמלא בטנם תהל' יז יד

והמתי מחמדי בטנם הוש' ט טז

בטנם

Et venter eorum. **וּבִטְנָם**
ובטנם תכין מרמה איר טו לה

ביב הוא בשורש נבב :

Vide Rad. **נבב**

בין לו שני פנים :

Significata ejus duo sunt.

א מלת בין מורה מיקום שבין שני הדברים המתיקסים, והזוגי **בֵּנַיִם**, איש הממוצע בין שני חיילים.

I. בין Inter, intra.

Inter. בֵּין

• פראָפּאָז : צווישען, איננערהאלב, בינגען. **בֵּין וּבֵין** האט הייסינ · דיא בעדייטונג זאָוואָהל, אלס. נאך אנד : זאָ דעם, וויא דעם. נאָך אנד : אָב דעם, אָדער דעם (קיין אנטערשיעד), מיט אנד: פראָפּאָז : **אֶל בֵּין עַל בֵּין** צווישען. **מִבֵּין** צווישען (עטוואס) הערפאָר.

מבדיל בין מים למים בראשי׳ א ו
ויבדל בין המים א ז
להבדיל בין היום א יד
בין האור ובין החשך א יח
ברית עולם בין אלהים ט טז
בין בית אל ובין העי יג ג
בין רעי מקנה אברם יג ז
עבר בין הגזרים טו יז
בין קדש ובין ברד טז יד
בין קדש ובין שור כ א
בין עדר ובין עדר לב יז
בין עמי ובין עמך שמות ח טז
יפלה יי בין מצרים יא ז
בין הערבים יב ו כט. לט ומא
ולזכרון בין עיניך יג ט
ולטוטפת בין עיניך יג טז
בין מגדל ובין הים יד ב
ויבא בין מחנה מצרים יד כ
בין הקדש ובין הקדש כו לג
תעשה בין הערבים כט לט ומא
בין אהל מועד ל יח, מ ז ול
ולהבדיל בין הקדש ויקרא י י

להבדיל בין הטמא יא מז
והבדלתם בין הבהמה כ כה
בין הערבים פסח ליי׳ כג ה
בין טוב כז יב יד לג
בין המכה ובין גאל במדב׳ לה כד
בין פארן ובין תפל דברים א א
יהיה ריב בין אנשים כה א
• קרן חזות בין עיניו דניאל ח ה
• ואשמע קול אדם בין אולי ח טז
• בין ימים להר צבי קדש יא מה
בין הארץ ובין השמים ד״ה א כא טז
לעזר בין רב לאין כח ד״ה ב יד י
ומשלח מדנים בין אחים משלי ו יט
ארי בין הרחבות כו יג
בין שורתם יצהירו איוב כד יא
בין שיחים ינהקו ל ז
יחצוהו בין כנענים ם ל
וישבו בין בית אל יהוש׳ ח ט
אורב בין בית אל ח יב
בין צרעה ובין אשתאל שופטי׳ יג כה
המלחמה בין בית שאול שמואל ב ג ו
האדע בין טוב לרע יט לו
להבין בין טוב לרע מלכי׳ א ג ט
בין חירם ובין שלמה ה כו
וישפט בין הגוים ישעי׳ ב ד
• ויעברו בין בתריו ירמי׳ לד יח
• בין איש לאיש יחזקאל יח ח
בין אריות רבצה יט ב
על בין עבתים יט יא
• בין קדש לחל לא הבדילו כב כו
אל בין עבותים לא י ויד
ותמרה בין כרוב לכרוב מא יח
להבדיל בין הקדש לחל מב כ
בין קדש לחל מד כג
בין גבול דמשק מז טז
בין האולם ולמזבח יואל ב יז
בין ימינו לשמאלו יונה ד יא
• ושפט בין עמים רבים מיכה ד ג
בין ידיך זכרי׳ יג ו
בין צדיק לרשע מלאכי ג יח
בין עבד אלהים ג יח

Et inter. וּבֵין

בין האור ובין החשך בראשי׳ א יח
ובין האשה ובין זרעך ג טו
ביני ובין הארץ ט יג
ביני ובין כל בשר ט יז
בין בית אל ובין העי יג ג

מקנה אברם ובין רעי יג ז
ובין רעי ובין רעיך יג ח
בין קדש ובין ברד טז יד
ביני ובינך ובין זרעך יז ז
ביני וביניכם ובין זרעך יז י
בין קדש ובין שור כ א
ביני ובין יעקב ל לו
בין עדר ובין עדר לב יז
בין עמי ובין עמך שמות ח יט
בין מגדל ובין הים יד ב
בין הקדש ובין קדש כו לג
ביני ובין בני ישראל לא יז
ובין בני ישראל ויקרא כו מו
בין טוב ובין רע כז יב ויד
בין המכה ובין גאל הדם במדב׳ לה כד
בין פארן ובין תופל דברי׳ א א
בין צרעה ובין אשתאל שופטי׳ יג כה
בין חירם ובין שלמה מלכי׳ א ה כו
ביני ובין כרמי ישעי׳ ה ג
• ובין הטמא לטהור יחזקאל כב כו
ובין עבתים לא ג
ובין הלשכות רחב עשרים אמה מא י
• ובין טמא לטהור מה כג
ובין ישרים רצון משלי יד ט
• ובין עלית הפנה נחמי׳ ג לב
ובין עשרת ימים ה יח
בין הארץ ובין השמים ד״ה א כא טז

In inter. בְּבֵין

וצמחו בבין חציר ישעי׳ מד ד

Ex inter. מִבֵּין

ומחקק מבין רגליו בראשי׳ מט י
מבין שני הכרבים במדב׳ ז פט
את המחתת מבין השרפה יז ב
היוצאת מבין רגליה דברי׳ כח נז
מבין עפאים יתנו קול תהלי׳ קד יב
מבין המזבח מלכי׳ ב טז יד
ולהבה מבין סיחן ירמי׳ מח מה
מבין הגוים יחזקאל לז כא
ופאת קדים מבין חורן מז יח
ונאפופיה מבין שדיה הושע ב ה
מבין שני ההרים זכרי׳ ו א
ושקציו מבין שניו ט ז

Et ex inter. וּמִבֵּין

ומבין בית יי׳ מלכי׳ ב טז יד
ומבין דמשק ומבין יחזקאל מז יח
ומבין ארץ ישראל מז יח

Inter me. בֵּינִי

ביני וביניכם בראשי׳ ט יב וטו
ביני ובין הארץ ט יג
ביני ובין כל בשר ט יז
ביני ובינך ובין רעי׳ יג ח
ישפט יי׳ ביני ובינך טז ה
ביני ובינך ובין זרעך יז ז
ברית ביני וביניכם יז יא
יצף יי׳ ביני ובינך לא מט
עד ביני ובינך לא נ
אשר ידיתי ביני ובינך לא נא
אות הוא ביני וביניכם שמות לא יג
ביני ובין בני ישראל לא יז
ישפט יי׳ ביני ובינך שמואל א כד יג
ישפט ביני ובינך כד יו
ברית ביני ובינך מלכי׳ א טו יט
שפטו נא ביני ובין כרמי ישעי׳ ה ג
• והקיר ביני וביניהם יחזקאל מג ח

Inter te. בֵּינֶךָ

ואיבה אשית בינך בראשי׳ ג טו

Et inter te. וּבֵינֶךָ׃ וּבֵינֶךָ

ביני ובינך ובין רעי׳ בראשי׳ יג ח
ישפט יי׳ ביני ובינך טז ה
בריתי ביני ובינך יז ז
בינותינו בינינו ובינך כו כח
יצף יי׳ ביני ובינך לא מט
עד ביני ובינך לא נ
אשר יריתי ביני ובינך לא נא
ישפט יי׳ ביני ובינך שמואל א כד יג
ושפט ביני ובינך כד יו
ברית ביני ובינך מלכי׳ א טו יט

Inter eum בֵּינוֹ

בינו ובין יעקב בראשי׳ ל לו
בינו ובין בני ישראל ויקרא כו מו

Inter nos. בֵּינֵינוּ׃ בֵּנֵינוּ

בינותינו בינינו ובינך בראשי׳ כו כח
בנינו ובניכם יהוש׳ כב כה וכז
עד הוא בינינו וביניכם כב כח
בינינו יספוק איוב לד לז

Inter eos בֵּינֵיהֶם

לא יבא ביניהם איוב מא ח
והניא ביניהם שמואל א יז ג

Et inter eos. וּבֵינֵיהֶם

והקיר ביני וביניהם יחזק׳ מג ח

Inter eos. בֵּינֵיכֶם

רחוק יהיה ביניכם ובינו יהוש׳ ג ד
מבדילים בינכם ישעי׳ נט ב

Et inter vos. וּבֵינֵיכֶם

ביני וביניכם ברא׳ ט יב וטו ויז יא
ביני וביניכם ובין זרעך יז י
ביני וביניכם לדרתיכם שמות לא יג
נתן יי׳ ביני וביניכם יהוש׳ כב כה
בינינו וביניכם כב כח

Inter. בֵּינוֹת

בא אל בינות לגלגל יחזקאל י ב
אשר בינות הכרבים י ז

Intra. מִבֵּינוֹת

נחלי אש מבינות לכרבים יחזקאל י ב
אש מבינות לגלגל י ו
מבינות לכרובים י ו
ידו מבינות לכרובים י ז

Inter nos. בֵּינוֹתֵינוּ

תהי נא אלה בינותינו בראשי׳ כו כח
יי׳ יהיה שמע בינותינו שופטי׳ יא י

Inter eos. בֵּינֹתָם

כי המליץ בינתם בראשי׳ מב כג
על שבעת יי׳ אשר בינתם שמואל ב כא ז
אשר אנכי שלח בינתם ירמי׳ כה טז

הַבֵּנַיִם

Vir medietatum, i. e. intermedius, interponens se inter duos exercitus.

• צווישענרום, מיטטע. אִישׁ הַבֵּנַיִם דער מיטטעלסמאנן, דער צווישען ביידען העערען אויפטרעטענד דען קריעג דורך צווייקאמפף פערמיטטעלט. נאך אנד: הערפארראנענד. איין מאנן, דער וועגען זיינער דאהצ, אוים דער מיטטע דעם העערעס הערפארראגטע, איין ריזע.

ויצא איש הבנים שמואל א יז ד
איש הבנים עולה יז כג

ב כל לשון תבונה, מן השרש בּוּן׃

II. Intelligere.

Intelligis בַּנְתָּה

• מערקען, בעמערקען, וואהרנעהמען, איינזעהען, פערשטעהען, אכט געבען, וויססען, קעננען; אי נזיכט האבען, איינ־

זיכטספאלל, איינזיכטיג, פערשטאנדיג־ ערקלארען, אויסלעגען, לעהרען, בע־ לעהרען, איינזיכטיג מאכען, בעטראכ־ טען, אויפמערקען, פערנעהמען, אכטען, פערשטאנדיג זיין.

בנתה לרעי מרחוק תהלי׳ קלט ב

Ab intalligibus. מִבְּנִים

• פערשטאנדינען. פארטיצ: קל פאן

בּוֹן׃

אבדה עצה מבנים ירמי׳ מט ז

Niph. Intelligo. נְבֻנוֹתִי

ובחכמתי כי נבנותי ישעי׳ י יג

Intelligens. נָבוֹן

איש נבון וחכם בראי׳ מא לג
אין נבון וחכם כמוך מא לט
בשפתי נבון תמצא חכמה משלי י יג
בלב נבון תנוח חכמה יד לג
לב נבון יבקש דעת טו יד
לחכם לב יקרא נבון יו כא
אטם שפתיו נבון יז כח
לב נבון יקנה דעת יח טו
נבון וידעם הושי׳ יד י

Et intelligens. וְנָבוֹן

רק עם חכם ונבון דברי׳ ד ו
נתתי לך לב חכם ונבון מלכי׳ א ג יב
ונבון תחבלות יקנה משלי א ה

Intelligenti. לְנָבוֹן

ודעת לנבון נקל משלי יד ו
והוכיח לנבון יבין דעת יט כה

Et intellegens. וְנָבוֹן

ונבון דבר ואיש תאר שמו׳ א יו יח
ונבון לחש ישעי׳ ג ג

Intelligentes נְבוֹנִים

ונגד פניהם נבונים ישעי׳ ה כא
סכלים המה ולא נבונים ירמי׳ ד כב

Et intelligentes. וּנְבֹנִים

חכמים ונבנים וידעים דברי׳ א יג

Intelligentibus. לַנְּבֹנִים

וגם לא לנבנים עשר קהל׳ ט יא

Intelligentium. נְבֹנָיו

ובינת נבניו תסתתר ישעי׳ כט יד

יסבבנהו

יְבוֹנְנֵהוּ *Pih. Intelligentem reddet eum.*

יסבבנהו יבוננהו דבר' לב י

הֵבִין *Hiph. Intellexit, Intelligere fecit.*

אלהים הבין דרכה איו' כח כג
ליצרו לא הבין ישע' כט טז
ודניאל הבין בכל חזון דני' א יז

בִּינֹתִי *Consideravi.*

בינתי בספרים דני' ט ב

הֵבִינוּ *Intellexerunt.*

כי הבינו בדברים נחמ' ח יב
ולא הבינו עצתו מיכ' ד יב

הֲבִינוֹתֶם *Intelligitis.*

הלא הבינותם ישע' מ כא

מֵבִין *Intelligens, Peritus.*

יסר במשא כי מבין הוא ד"ה א טו כב
מבין עם תלמיד כה ח
איש מבין וסופר הוא כז לב
וכל יצר מחשבות מבין כח ט
כל מבין בכלי שיר ד"ה ב לד יב
וכל מבין לשמע נחמ' ח ב
כל יודע מבין י כט
מבין פתיים תהל' קיט קל
את פני מבין חכמה משלי יז כד
ובאדם מבין ידע כח ב
נוצר תורה בן מבין כח ז
ודל מבין יחקרנו כח יא
נאספים באין מבין ישע' נז א
ואני הייתי מבין דני' ח ה
ואין מבין ח כז

וּמֵבִין *Et intelligens.*

ומבין חידות דני' ח כג

הַמֵּבִין *Intelligens.*

כל המבין מאתים שמנים ד"ה א כה ז
המבין בראות האלהים ד"ה ב כו ה
המבין אל כל מעשיהם תהל' לג טו

בְּמֵבִין *Intelligentem.*

תחת גערה במבין משלי יז י

לְמֵבִין *Intelligenti.*

כלם נכחים למבין משלי ח ט

מְבִינִים *Intelligentes.*

ולאלנתן מבינים עזר' ח טז
והלוים מבינים את העם נחמ' ח ז

הַמְּבִינִים *Intelligentes.*

ויאמר ללוים המבינים ד"ה ב לה ג
והלוים המבינים את העם נחמ' ח ט

וְהַמְּבִינִים *Et intelligentes.*

והנשים והמבינים נחמ' ח ג

וּמְבִינֵי *Et intelligentes.*

ומביני מדע דני' א ד

בִּין *Intelligendo.*

בין תבין את אשר לפניך משלי כג א

הָבִין *Intelligere.*

ושאלת לך הבין מלכ' א ג יא
אין הבין תהלי' לב ט
חכמת ערום הבין דרכו משלי יד ח
הבין שמועה ישע' כח יט
לא ידעו הבין נו יא

לְהָבִין *Intelligere, Ad intelligendum.*

להבין בין טוב לרע מלכ' א ג ט
להבין אמרי בינה משלי א ב
להבין משל ומליצה א ו
להבין ולהתענות דני' י יב

לַהֲבִינְךָ *Ad intelligere faciendum te.*

ובאתי להבינך דני' י יד

הָבֵן *Intelligere fac, declara.*

הבן להלז את המראה דני' ח טז
הבן בן אדם ח יז
הבן בדברים י יא

וְהָבֵן *Et intellige.*

והבן במראה דני' ט כג

וּבִין *Et animatferte.*

ובין בדבר והבן במראה דני' ט כא
ובין את הדבר י א

בִּינָה *Intelligero, considera.*

יי' בינה הגיגי תהל' ה ב

הֲבִינֵנִי *Intelligere fac me.*

דרך פקודיך הבינני תהלי' קיט כז
הבינני ואצרה תורתך קיט לד
הבינני ואלמדה מצותך קיט עג
עבדך אני הבינני קיט קכה
הבינני ואחיה קיט קמד
כדברך הבינני קיט קסט

בִּינוּ *Considerate.*

בינו שנות דר ודר דבר' לב ז
בינו נא זאת תהל' נ כב
בינו בערים בעם צד ח

הָבִינוּ *Instruide, Intelligendum date.*

ומה שגיתי הבינו לי איו' ו כד
הבינו פתאים ערמה
וכסילים הבינו לב משלי ח ה

אָבִין *Intelligam.*

ויחלף ולא אבין לו איו' ט יא
ואחור ולא אבין לו כג ח
לכן הגדתי ולא אבין מב ג
ואני שמעתי ולא אבין דני' יב ח

אֲבִינָה *Animadvertam, ti.*

אבינה לאחריתם תהל' עג יז
אבינה בבנים משלי ז ז

וָאָבִינָה *Et consideravi.*

ואבינה בעם ובכהנים עזר' ח טו
ואבינה ברעה אשר עשה נחמ' יג ז

וְאָבִינָה *Et intelligam.*

ואבינה מה יאמר לי איו' כג ה

תָּבִין *Intelliges, Intelligis.*

תבין ולא עמנו הוא איו' טו ט
וכי תבין נתיבות ביתו לח כ
אז תבין יראת יי' משלי ב ה
אז תבין צדק ומשפט ב ט
בין תבין את אשר לפניך כג א

יָבִין *Intelliget, git.*

אם חכי לא יבין הוות איו' ו ל
ויצערו ולא יבין למו יד כא
אף אם יבין מפרשי עב לו כט
שגיאות מי יבין תהל' יט יג
אדם ביקר ולא יבין מט כא
וכסיל לא יבין את זאת צב ז
ולא יבין אלהי יעקב צד ז
וערום יבין לאשרו משלי יד טו
ואדם מה יבין דרכו כ כד
הלא תכן לבות הוא יבין כד יב
רשע לא יבין דעת כט ז
כי יבין ואין מענה כט יט

ולבבו

ולבבו יבין — ישע' ו י
ואת מי יבין שמועה — כח ט
יבין לדעת — לב ד
ועל אלהי אבתיו לא יבין וגו'
ועל כל אלוה לא יבין — דני' יא לז
ועם לא יבין ילבט — הוש' ד יד

Et intellexit. ויבן

ויבן עלי כי יי' קרא לנער — שמו' א ג ח
ויבן דוד כי מת הילד — שמו' ב יב יט
ויבן ויפרץ מכל בניו — ד"ה ב יא כג
ויבן וידבר עמי — דני' ט כב

Et intelliget. ויבן

החכם ויבן את זאת — ירמ' ט יא
ויבן על עזבי ברית קדש — יא ל
מי חכם ויבן אלה — הוש' יד י

ויבינהו
Et intelligere fecerit eum.

את מי נועץ ויבינהו — ישע' מ יד

Et intellexit. ותבן

שמעה אזני ותבן לה — איו' יג א

Instruit eos. תבינם

ונשמת שדי תבינם — איו' לב ח

Instruatis, Intelligatis. תבינו

תבינו ואחר נדבר — איו' יח ב
שמעו שמוע ואל תבינו — ישע' ו ט

Et intelligatis. ותבינו

ותבינו כי אני הוא — ישע' מג י

יבינו
Intelligent, considerabunt.

יבינו לאחריתם — דבר' לב' כט
וזקנים יבינו משפט — איו' לב ט
כי לא יבינו אל פעלת יי' — תהלי' כח ה
בטרם יבינו סירתיכם — נח י
לא ידעו ולא יבינו — פב ה
אנשי רע לא יבינו משפט
ומבקשי יי' יבינו כל — משלי כח ה
לא ידעו ולא יבינו — ישע' מד יח
ומשכילי עם יבינו — דני' יא לג
ולא יבינו כל רשעים
והמשכילים יבינו — יב י

Et intellexerunt, ויבינו

ויבינו במקרא — נחמ' ח ח

Hitph. Intelligii. התבונן

עמי לא התבונן — ישע' א ג

Considerasti. התבוננת

התבננת עד רחבי ארץ — איו' לח יח

Et consideraveris. והתבוננת

והתבוננת על מקומו — תהל' לז י

Animadvert. התבוננו

ואשר לא שמעו התבוננו — ישע' נב טו

Et considera. והתבונן

והתבונן נפלאות אל — איו' לז יד

Animadvertite. התבוננו

התבוננו וקראו למקוננות — ירמ' ט יז

Et animadvertite. והתבוננו

והתבוננו מאד וראו — ירמ' ב י

Considerabo. אתבונן

אתבונן ואפחד ממנו — איו' כג טו
ומה אתבונן על בתולה — לא א

Idem. אתבונן

ועדיכם אתבונן — איו' לב יב
עדתיך אתבונן — תהלים קיט צה
מזקנים אתבונן — קיט ק
מפקודיך אתבונן — קיט קד

Et animadverti. ואתבונן

ואתבונן אליו בבקר — מלכ' א ג כא

Et considerasti. ותתבנן

עמדתי ותתבנן בי — איו' ל כ

Considerabit. יתבונן

וירא און ולא יתבונן — איוב יא יא
ורעם גבורתיו מי יתבונן — כו יד

Animadvertetis. תתבוננו

תתבוננו בה בינה — ירמ' כג כ
באחרית הימים תתבוננו בה — ל כד

Consideretis. תתבננו

וקדמניות אל תתבננו — ישע' מג יח

Considerabunt. יתבוננו

אליך יתבוננו — ישע' יד יז

Et considerent. ויתבוננו

ויתבוננו חסדי יי' — תהל' קז מג

Intelligentia. בינה*

* פערשטאנד, פערשטאנדניס, איינזיכט, קלוגהייט.

יודעי בינה לעתים — ד"ה א יב לב
יודע בינה לחורם אבי — ד"ה ב ב יב
ואיזה מקום בינה — איוב כח יב וכח כ
וסור מרע בינה — כח כח
ואם בינה שמעה זאת — לד טז
הגד אם ידעת בינה — לח ד
או מי נתן לשכוי בינה — לח לו
והקשיבו לדעת בינה — משלי ד א
קנה חכמה קנה בינה — ד ה
ובכל קנינך קנה בינה — ד ז
אני בינה לי גבורה — ח יד
ואשרו בדרך בינה — ט ו
ודעת קדשים בינה — ט י
וקנות בינה נבחר מכסף — יו טז
וידעו תעי רוח בינה — ישע' כט כד
נלעג לשון אין בינה — לג יט
תתבוננו בה בינה — ירמ' כג כ
וכל דבר חכמת בינה — דני' א כ
ואבקשה בינה — ח טו
להשכילך בינה — ט כב

Et intelligentiam. ובינה

אך יתן לך יי' שכל ובינה — ד"ה א כב יב
בן חכם יודע שכל ובינה — ד"ה ב ב יא
חכמה ומוסר ובינה — משלי כג כג
רוח חכמה ובינה — ישע' יא ב
ובינה לו — דני' י א

Intelligentiam. בבינה

ולא חלק לה בבינה — איוב לט יז

Intelligantiae. לבינה

כי אם לבינה תקרא — משלי ב ג
ומדע לבינה תקרא — ז ד

Intelligentia. בינת

ולא בינת אדם לי — משלי ל ב

Et intelligentia. ובינת

ובינת נבניו תסתתר — ישע' כט יד

Ex intelligentia mea. מבינתי

ורוח מבינתי יענני — איוב כ ג

Intelligentia tua. בינתך

ואל בינתך אל תשען — משלי ג ה

מבינתך

מבינתך *Ex intelligentia tua.*
מבינתך חדל — משלי כג ד

המבינתך
Num ex intelligentia tua.
המבינתך יאבר נץ — איו' לט כו

ובינתכם
Et intelligentia vestra.
חכמתכם ובינתכם — דבר' ד ו

בינות *Intelliganiae.*
כי לא עם בינות הוא — ישע' כז יא

תבונה* *Intelligentia.*
s איינזיכט׳ קלוגהייט.
ואין בהם תבונה — דבר' לב כח
וארך ימים תבונה — איו' יב יב
ואדם יפיק תבונה — משלי ג יג
וחכמה לאיש תבונה — י כג
ארך אפים רב תבונה — יד כט
ואיש תבונה יישר לכת — טו כא
וקר רוח איש תבונה — יז כז
שמר תבונה למצא טוב — יט ח
ואיש תבונה ידלנה — כ ה
אין חכמה ואין תבונה — כא ל
ולא דעת ולא תבונה — ישע' מד יט
אין תבונה בו — עובד' א ז

ותבונה *Et intelligentia.*
נתן ה' חכמה ותבונה — שמו' לו א
ותבונה הרבה מאד — מלכ' א ה ט
לו עצה ותבונה — איו' יב יג
מפיו דעת ותבונה — משלי ב ו
ותבונה תתן קולה — ח א
ותבונה מהר עשו — עובד' א ח

התבונה *Intelligent.*
את החכמה ואת התבונה — מלכ' א ז יד

בתבונה *In intelligent.*
בתבונה ובדעת — שמו' לה לא
לעשה השמים בתבונה — תהל' קלו ה
כונן שמים בתבונה — משלי ג יט
לא יחפץ כסיל בתבונה — יח ב

ובתבונה s *Et in intelligent.*
ובתבונה ובדעת — שמו' לא ג
ובתבונה יתכונן — משלי כד ג

לתבונה *Intelligentiae*
תטה לבך לתבונה — משלי ב ב

לתבונה תתן קולך — ב ג

לתבונתי *Ad intelligent. meam.*
לתבונתי הט אזנך — משלי ה א

ובתבונתך
Et per intelligentiam tuam.
ובתבונתך עשית לך חיל — יחזק' כח ד

ובתבונתו
Et intelligentiam suam.
ובתבונתו מחץ רהב — איו' כו יב
ובתבונתו נטה שמים — ירמ' י יב
ובתבונתו נטה שמים — נא טו

לתבונתו *Intelligantiae ejus.*
אין חקר לתבונתו — ישע' מ כח
לתבונתו אין מספר — תהל' קמז ה

בתבונם *Pro intellectu suo.*
בתבונם עצבים — הושע יג ב

תבונות *Intelligentiae.*
והגות לבי תבונות — תהל' מט ד
ואיש תבונות יחריש — משלי יא יב
נגיד חסר תבונות — כח טז
ודרך תבונות יודיענו — ישע' מ יד

ובתבונות *Et per intelligentias.*
ובתבונות כפיו ינחם — תהל' עח עב

תבונותיכם
Ad intelligentias vestras.
אזין עד תבונותיכם — איו' לב יא

ביץ כל שם בילים, ולדעת אחרים **שרשו בוץ.**

Ova.

ביצים* *Ova.*
s אייער.
אפרחים או ביצים — דבר' כב ו
וכאסף ביצים עזבות — ישע' י יד

הביצים *Ova.*
או על הביצים — דבר' כב ו

ביצי *Ova.*
ביצי צפעוני בקעו — ישע' נט ה

ביציה *Ova ejus.*
כי תעזב לארץ ביציה — איו' לט יד

מביציהם *Ex ovis ipsorum.*
והאוכל מביציהם — ישע' נט ה

ביר לו שני פנים

Significata ejus duo sunt.

א מה שפירושו באר:

I. Puteus.

ביר* *Puteus.*
s ברונען. **ביר = באר.**
כהקיר ביר מימיה — ירמ' ו ז

ב מה שפירושו ארמון:

II. Palatium, Regia.

הבירה *Palatium.*
s שלאסס׳ בורג׳ פאלאסט׳ רעזידענץ׳ הויפטשטאדט:
כי לא לאדם הבירה — ד"ה א כט א
ולבנות הבירה אשר הכינותי — כט יט
ואני הייתי בשושן הבירה — נחמ' א א
לקרות את שערי הבירה — ב ה
ואת חנניה שר הבירה — ז ב
אשר בשושן הבירה — אסת' א ב
הנמצאים בשושן הבירה — א ה
אל שושן הבירה — ב ג
היה בשושן הבירה — ב ה
אל שושן הבירה אל יד הגי — ב ח
נתנה בשושן הבירה — ג טו
והדת נתנה בשושן הבירה — ח יד
ובשושן הבירה — ט ו
בשושן הבירה — ט יא וט יב
ואני בשושן הבירה — דני' ח ב

בירניות *Palatia arces*
s שלאססער׳ בורג׳ קאסטעלל.
ויבן ביהודה בירניות — ד"ה ב יז יב
ובחרשים בנה בירניות — כז ד

בית כל לשון בית אם שפירושו פנים או מקום למחסה ולמסתור או יחס ועמו ביתן:

Domus.

בית, בית *Domus.*
s הויז׳ היטטע׳ בעהאלטעם׳ נאכ׳ קאממען׳ פאמיליע׳ פערמאגען׳ בעזיטץ׳ **בית הנשים** הארעם׳ צעראיל. **בית צלעות** וייטענציממער. **בתי נפש** ריעכפלאשכען

ריעכפלאשכען. בֵּיתָה נאך איננען.
מִבַּיִת אונד מִבַּיְתָה פֿאָן איננען.
לְמִבַּיִת אונד אֶל מִבַּיִת אינער-
האלב.

יליד בית ומקנת כסף בראׄ יז יב
אנשי ביתו יליד בית יז כז
ויבן לו בית לג יז
כי אין בית שמ׳ יב ל
מולדת בית ויקר׳ יח ט
ויצא ממכר בית כה לג
אשר בנה בית חדש דבר׳ כ ה
כי תבנה בית חדש כב ח
בית תבנה ולא תשב בו כח ל
ובניתי לו בית נאמן שמ״א ב לה
לאדני בית נאמן כה כח
ויבנו בית לדוד שמ״ב ה יא
האתה תבנה לי בית ז ה
כי בית יעשה לך ה׳ ז יא
הוא יבנה בית לשמי ז יג
לאמר בית אבנה לך ז כז
ואשר עשה לי בית מלכ״א ב כד
בנה לך בית בירושלם ב לו
כי לא נבנה בית לשם ה׳ ג ב
לבנות בית לשם ה׳ אלהיו ה יז
לבנות בית לשם ה׳ אלהי ה יט
לבנות בית להיות שמי שם ח טז
לבנות בית לשם ה׳ ח יז
לבנות בית לשמי ח יח
ופרש כפיו אל בית הזה ח לח
ויתן לו בית ולחם אמר לו יא יח
ובניתי לך בית נאמן יא לח
ואת כל בית גדול מלכ״ב כה ט
וחרשי עצים לבנות לו בית
ד״ה א יד א
הוא יבנה לי בית יז יב
את און עבדך לבנות לו בית יז כה
לבנות בית לה׳ אלהי ישראל כב ו
לבנות בית לשם ה׳ אלהי׳ כב ז
לא תבנה בית לשמי כב ח וכח ג
הוא יבנה בית לשמי כב י
לבנות בית למקדש כח י
לבנות לך בית לשם קדשך כט טז
לבנות בית לשם ה׳ ד״ה ב א יח
לבנות לו בית לשבת בו ב ב
הנה אני בונה בית לשם ה׳ ב ג
ומי יעצר כח לבנות לו בית וגו׳

ומי אני אשר אבנה לו בית ב ה
אשר יבנה בית לה׳ ב יא
לבנות בית להיות שמי שם ו ה
לבנות בית לשם ה׳ ו ז
לבנות בית לשמי ו ח
לבנות לו בית בירושלם לו כג
לבנות לו בית בירושלם עזר׳ א ב
לבנות בית לאלהינו ד ג
בית גזל ולא יבנהו איוׄ כ יט
ונות בית תחלק שלל תהל׳ סח יג
גם צפור מצאה בית פד ד
אם ה׳ לא יבנה בית קכז א
בית והון נחלת אבות משלי יט יד
בחכמה יבנה בית כד ג
ובני בית היה לי קהל׳ ב ז
הוי מגיעי בית בבית ישעׄ ה ח
סגר כל בית מבוא כד י
כתפארת אדם לשבת בית מד יג
ועניים מרודים תביא בית נח ז
אי זה בית אשר תבנו לי סו א
אם יליד בית הוא ירמ׳ ב יד
לבנות לה בית זכר׳ ה יא

וּבַיִת *Et domum.*

ובית יעשה לבת פרעה מלכ״א ז ח
ובית יבנה לך ה׳ ד״ה א יז י
ובית למלכותו ד״ה ב א יח וב יא
ובית לא תבנו ירמ׳ לה ז

הַבַּיִת, הַבָּיְתָה *Domus.*

אנשי סדם נסבו על הבית בראׄ יט ד
האנשים אשר פתח הבית יט יא
ואנכי פניתי הבית כד לא
ואין איש מאנשי הבית לט יא
והוצאתני מן הבית הזה מ יד
וידברו אליו פתח הבית מג יט
ואם ימעט הבית שמ׳ יב ד
מן הבית מן הבשר יב מו
ונקרב בעל הבית כב ז
ובא אשר לו הבית ויקר׳ יד לה
ופנו את הבית יד לו
לראות את הבית יד לו
והנה הנגע בקירת הבית
יד לז ויד לט
מן-הבית אל פתח הבית
והסגיר את הבית יד לח
ואת הבית יקצע מבית יד מא
וטח את הבית יד מב

ואחרי הקצות את הבית יד מג
ונתץ את הבית
ואת כל עפר הבית יד מה
והבא אל הבית יד מו
אחרי הטח את הבית
וטהר הכהן את הבית יד מח
ולקח לחטא את הבית יד מט
והזה אל הבית יד נא
וחטא את הבית יד נב
על הבית וטהר יד נג
וקם הבית אשר בעיר כה ל
בערתי הקדש מן הבית דבר׳ כו יג
אשר הבית נכון עליהם
שופט׳ טז כו וטז כט
ויפל הבית על הסרנים טז ל
נסבו את הבית
ויאמרו אל האיש בעל הבית יט כב
בא האיש בעל הבית יט כג
ויפתח את דלתות הבית וגו׳
נפלת פתח הבית יט כז
ויסבו עלי את הבית לילה כ ה
זה שבתה הבית מעט רות ב ז
ויתנבא בתוך הבית שמ״א יח י
והנה באו עד תוך הבית שמ״ב ד ו
ויבאו הבית והוא שכב ד ז
עוׄ ופסח לא יבא אל הבית ה ח
לשמר הבית טו טז
אשר הניח לשמר את הבית טז כא
ויבא יואב אל-המלך הבית יט ו
אשר הניח לשמ־ את הבית כ ג
ואחישר על הבית מלכ״א ד ו
יבנה הבית לשמי ה יט
ליסד הבית אבני גזית ה לא
והאבנים לבנות הבית ה לב
ויבן הבית לה׳ ו א
על פני היכל הבית
על פני רחב הבית
על פני הבית ו ג
ויבן על קיר הבית יציע
סביב את קירות הבית ו ה
אחז בקרות הבית ו ו
אל כתף הבית הימנית ו ח
ויבן את הבית ויכלהו
ויספן את הבית גבים ו ט
על כל הבית
ויאחז את הבית ו י
הבית הזה אשר אתה בנה ו יב
ויבן

ויבן שלמה את הבית ו יד
ויבן את קירות הבית
מקרקע הבית
ויצף את קרקע הבית ו טו
מירכתי הבית ו יו
וארבעים באמה היה הבית ו יז
וארז אל הבית פנימה ו יח
ודביר בתוך הבית ו יט
ויצף שלמה את הבית ו כא
ואת כל הבית צפה זהב
עד תם כל הבית ו כב
בתוך הבית הפנימי
וכנפיהם אל תוך הבית ו כז
ואל כל הקירות הבית ו כט
ואת קרקע הבית צפה זהב ו ל
כלה הבית לכל דבריו ו לח
ולאלם הבית ז יב
חמש על כתף הבית מימין
וחמש על כתף הבית משמאלו
ואת הים נתן מכתף הבית ז לט
לדלתות הבית הפנימי
לקדש הקדשים לדלתי הבית ז נ
אל דביר הבית אל קדש ח ו
רק אתה לא תבנה הבית
הוא יבנה בית לשמי ח יט
ואבנה הבית לשם יי׳ ח כ
אף כי הבית הזה אשר בניתי ח כז
אל הבית הזה לילה ויום ח כט
s ופרש כפיו אל הבית הזה ח לח
ובא והתפלל אל הבית הזה ח מב
על הבית הזה אשר בניתי ח מג
הקדשתי את הבית הזה ט ג
ואת הבית אשר הקדשתי ט ז
ושלם את הבית ט כה
היא באה בסף הבית יד יז
אשר על הבית בתרצה יו ט
חלה בן האשה בעלת הבית יז י׳
אל עבדיהו אשר על הבית יח ג
ויעמד פתח הבית מלכ׳ ב ה ט
וישלח אשר על הבית י ה
ושמרתם את משמרת הבית יא ו
מכתף הבית הימנית
עד כתף הבית השמאלית יא יא
והם יחזקו את בדק הבית יב ו
הכהנים את בדק הבית יב ז
מחזקים את בדק הבית
כי לבדק הבית תתנהו יב ח
ולכלהי חזק את בדק הבית יב ט

על הבית לחזקה יב יג
ויותם בן המלך על הבית טו ה
ויקרב מאת פני הבית יו יד
אליקים בן חלקיהו אשר על הבית
יח יח ויח לו
אליקים אשר על הבית יט ב
לחזק את בדק הבית כב ה
לחזק את הבית כב ו
ואת הבית אשר אמרתי כג כז
s לא אתה תבנה לי הבית
ד״ה א יז ד
כי הבית אשר אני בונה ד״ה ב ב ח
על פני רחב הבית ג ד
ואת הבית הגדול חפה ג ה
ויצף את הבית אבן יקרה ג ו
ויחף את הבית הקרות ג ז
ארכו על פני רחב הבית ג ח
מגעת לקיר הבית ג יא
מגיע לקיר הבית ג יב
לפני הבית עמודים שנים ג טו
ופתח הבית דלתותיו וגו׳
ודלתי הבית להיכל זהב ד כב
אל מקומו אל דביר הבית ה ז
רק אתה לא תבנה הבית וגו׳
הוא יבנה הבית לשמי ו ט
ואבנה הבית לשם יי׳ ו י
אף כי הבית הזה אשר בניתי ו יח
אל הבית הזה יומם ולילה ו כ
ופרש כפיו אל הבית הזה ו כט
ובאו והתפללו אל הבית הזה ו לב
על הבית הזה אשר בניתי ו לג
וכבוד יי׳ מלא את הבית ז א
וכבוד יי׳ על הבית ז ג
והקדשתי את הבית הזה ז ו
הבית הזה אשר הקדשתי ז כ
נעמדה לפני הבית הזה כ ט
והבא אל הבית יומת כג ז
מכתף הבית הימנית
עד כתף הבית השמאלית כג י
ואת עזריקם נגיד הבית כח ז
לבדוק ולחזק את הבית לד י
אשר הכין יאשיהו את הבית לה כ
ראו את הבית הראשון
ביסדו זה הבית עזר׳ ג יב
נכח פתח הבית אסת׳ ה א
בארבע פנות הבית איו׳ א יט
שיר חנכת הבית תהלי׳ ל א
וישמרו את הבית להמיתו נט א

מושיבי עקרת הבית קיג ט
ובשפלות ידים ידלף הבית קהל׳ י יח
ביום שיזעו שמרי הבית יב ג
עלה הבית ודיבון ישע׳ טו ז
על שבנא אשר על הבית כב טו
בן חלקיהו אשר על הבית לו ג ולו כב
אליקים אשר על הבית לז ב
בשערי הבית הזה ירמ׳ כב ד
לחרבה יהיה הבית הזה כב ה
הבית הזה כשלה כו ו
כשלה יהיה הבית הזה כו ט
להנבא אל הבית הזה כו יב
והר הבית לבמות יער כו יח
להוצאהו אל הבית לט יד
אל מפתן הבית יחזק׳ ט ג
הזקנים אשר לפני הבית ט ו
טמאו את הבית ט ז
על מפתן הבית וימלא הבית י ד
מעל מפתן הבית י יח
שמרי משמרת הבית מ מה
והמזבח לפני הבית מ מז
אל אלם הבית מ מח
אחוזים בקיר הבית מא ו
מוסב הבית למעלה למעלה מא ז
וימד קיר הבית מא ח
ומדד את הבית מא יג
ורחב פני הבית מא יד
ועד הבית הפנימי מא יז
עשוי אל כל הבית סביב מא יט
וצלעות הבית והעבים מא כו
מדות הבית הפנימי מב טו
וכבוד יי׳ בא אל הבית מג ד
מלא כבוד יי׳ הבית מג ה
את בית ישראל את הבית מג י
צורת הבית ותכונתו מג יא
זאת תורת הבית
הנה זאת תורת הבית מג יב
במפקד הבית מג כא
אל פני הבית מד ד
למבוא הבית מד ה
אל שערי הבית
ומשרתים את הבית מד יא
שמרי משמרת הבית מד יד
ללוים משרתי הבית מה ה
אל מזוזת הבית מה יט
וכפרתם את הבית מה כ
שם משרתי הבית מו כד

ויישיבני

וישיבני אל פתח הבית
מתחת מפתן הבית קדימה
כי פני הבית קדים
מכתף הבית הימנית   מז א
ומקדש הבית בתוכה   מח כא
ובא הבית   עמו' ה יט
להוציא עצמים מן הבית
ואמר לאשר בירכתי הבית   ו י
והכה הבית הגדול רסיסים   ו יא
והר הבית לבמות יער   מיכ' ג יב
ובנו הבית וארצה בו   חגי א ח
והבאתם הבית   א ט
הבית הזה בכבודו   ב ג
ומלאתי את הבית הזה כבוד   ב ז
גדול יהיה כבוד הבית   ב ט
ידי זרובבל יסדו הבית   זכר' ד ח

וְהַבַּיִת. וְהַבָּיִת *Et domus.*

והבית אשר ילכדנו   יהוש' ז יד
והבית מלא האנשים   שופט' יו כז
והבית אשר בנה המלך   מלכ' א ו ב
והבית בהבנתו   ו ז
והבית אשר בנתי לשמך
ח מד וה מח
והבית הזה יהיה עליון   ט ח
והבית אשר בנה   י ד
והבית לבנות לײ׳ להגדיל   ד״ה כב ה
והבית מלא ענן בית ײ׳   ד״ה ב ה יג
והבית אשר בניתי לשמך   ו לד
והבית הזה אשר היה עליון   ז כא
והבית אשר בנה   ט ג
לטהר הארץ והבית   לד ח
והבית ימלא עשן   ישעי' ו ד
והבית הקטן בקעים   עמו' ו יא
והבית הזה חרב   חגי א ד

מֵהַבַּיִת. מֵהַבָּיִת

Ex domo, intrinsecus.

אולם השער מהבית   יחזק' מ ז
אולם השער מהבית   מ ה
מדבר אלי מהבית   מג ו

בְּבַיִת *In domo.*

בבית אחד יאכל   שמו' יב מו
ישבת בבית אחד   מלכ' א ג יז
כי לא ישבתי בבית   שמו' ב ז ו
וד״ה א יז ה
הוי מגיעי בית בבית   ישעי' ה ח
עשרה אנשים בבית אחד   עמו' ו ט

בַּבַּיִת. בַּבָּיִת *In domo.*

אשר אתה בבית   בראש' כז טו
ואת כל אשר בבית   לד כט
בבית ובשדה   לט ה
לא ידע אתי מה בבית   לט ח
איננו גדול בבית הזה ממני   לט ט
מאנשי הבית שם בבית   לט יא
נראה לי בבית   ויקר' יד לה
כל אשר בבית   יד לו
ופרח בבית   יד מג
פשה הנגע בבית
בבית טמא הוא   יד מד
והשכב בבית
והאכל בבית   יד מז
לא פשה הנגע בבית   יד מח
אשר יהיה אתך בבית   יהוש' ב יט
היא וכל אשר אתה בבית   ו יז
ואת בניהם כלו בבית   שמו' א ו י
ולאשה עגל מרבק בבית   כח כד
ואלד עמה בבית   מלכ' א ג יז
אין זר אתנו בבית   ג יח
שתים אנחנו בבית   ג יח
לא נשמע בבית בהבנתו   ו ז
לפני מזבחך בבית הזה   ח לא
והתחננו אליך בבית הזה   ח לג
מה יש לכי בבית   מלכ' ב ד ב
אין לשפחתך כל בבית   ד ב
וישב וילך בבית   ד לה
ויפקד בבית   ה כד
אשר בנו בבית   יו יח
בבית אשר אמר ײ׳ אל דוד
ואל שלמה בנו בבית הזה   כא ז
הנמצא בבית   כב ט
בבית אשר בנה שלמה   ד״ה א ו י
לפני מזבחך בבית הזה
ד״ה ב ו כב
והתחננו לפניך בבית הזה   ו כד
כי שמך בבית הזה   כ ט
בבית הזה ובירושלם   לג ז
בבית אשר בנה שלמה   לה ג
את המלכה עמי בבית   אסת' ז ח
בבית הזה אשר נקרא שמי   ירמי' ז י יא
בבית אשר נקרא שמי   ז ל
בבית אשר נקרא שמי   לב לד
בבית אשר נקרא שמי   לד טו
בבית כמות   איכ' א כ
מוכנים בבית סביב   יחזק' מ מג

לַבַּיִת. לַבָּיִת *Domui, pro domo.*

שה לבית   שמו' יב ג
ויעש לבית חלוני שקפים   מל' א ו ד
כי מגרעות נתן לבית   ו ו
לבית הנבנה לשם ײ׳   ד״ה א כב יט
על רגליהם לפניהם לבית   ד״ה ב ג יג
מעיר דויד לבית   ח יא
הבירה אשר לבית   נחמ' ב ח
עשה המלאכה לבית   יא יב
עמדים מימין לבית   יחזק' י ג
מחוץ לבית סביב   מ ה
סביב לבית סביב   מא ה
בקיר אשר לבית   מא ו
סביב לבית על כן רחב לבית   מא ז
וראיתי לבית גבה סביב   מא ח
בית צלעות אשר לבית   מא ט
לבית סביב סביב   מא י

וְלַבַּיִת. וְלַבָּיִת *Et domui.*

ולצרעת הבגד ולבית   ויקר' יד נה
הזאת ולבית הזה   מלכ' א ט ח
למזבח ולבית   מלכ' ב יא יא
ולבית אשר בניתי לשמך   ד״ה ב ו לה
לארץ הזאת ולבית הזה   ז כא
למזבח ולבית   כג י
ולחומת העיר ולבית   נחמ' ב ח

מִבַּיִת. מִבָּיִת *Intrinsecus*

וכפרת אותה מבית ומחוץ   בראש' ו יד
מבית ומחוץ תצפנו   שמו' כה יא
זהב טהור מבית ומחוץ   לז ב
יקצע מבית סביב   ויקר' יד מא
צפה עץ מבית   מלכ' א ו טו
ויבן לו מבית לדביר   ו יז
במגרה מבית ומחוץ   ז ט
והנה השק על בשרו מבית   מל' ב ו ל
מבית מלא זבחי ריב   משלי יז א
שדד מבית מבוא   ישעי' כג א
והדבר והרעב מבית   יחזק' ז טו

בַּיְתָה. בָּיְתָה

Intus, intrinsecus.

אל עבר האפד ביתה
שמו' כח כו ולט ט
וכל אחריהם ביתה   מלכ' א ז כה
וכל אחריהם ביתה   ד״ה ב ד ד
מושיב יחידים ביתה   תהלי' סח ז
אסיריו לא פתח ביתה   ישעי' יד יז

וּבַיְתָה *Et introrsum.*

מן המלוא וביתה שמו' ב ח ט
ההצר הפנימית וביתה יחזק' מד יז

הַבַּיְתָה, הַבָּיְתָה *Domum*

את לוט אליהם הביתה בראי' יט י
ויבא האיש הביתה ויפתח כד לב
ויבא הביתה לעשות לט יא
הבא את האנשים הביתה מג יו
ויבא יוסף הביתה
המנחה אשר בידם הביתה מג כו
ולא יאסף הביתה שמו' ט יט
תאספי אליך הביתה יהוש' ב יח
מאסף אותם הביתה שופט' יט טו
מאסף אותי הביתה יט יח
מאחריהם הביתה * שמו' א ז ז
וישלח דוד את תמר הביתה שמו' ב יג ז
ויבא אל אבשלום הביתה יד לא
אל האשה הביתה יז כ
באה אתי הביתה וסעדה מלכ' א יג ז
לך אתי הביתה ואכל להם יג טו
וירדהו מן העליה הביתה יז כג
ויבא אלישע הביתה מלכ' ב ד לב
ויקם ויבא הביתה ט ו

מִבַּיְתָה *Intrinsecus.*

את קירות הבית מביתה מלכ' א ו טו

בַּיִת *Domus.*

ותקח האשה בית פרעה בראי' יב טו
באנשי בית אברהם יז כג
אל בית עבדכם ולינו יט ב
היש בית אביך כד כג
בית אחי אדני כד כז
אם לא אל בית אבי תלך כד לח
אין זה כי אם בית אלהים כח יז
ושבתי בשלום אל בית אבי כח כא
יהיה בית אלהים כח כב
והוא נכבד מכל בית אביו לד יט
שבי אלמנה בית אביך לח יא
ותשב בית אביה לח יא
ויברך יי' את בית המצרי לט ה
ויתנהו אל בית הסהר לט כ
בעיני שר בית הסהר לט כא
ויתן שר בית הסהר לט כב
אין שר בית הסהר לט כג
במשמר בית שר הטבחים
אל בית הסהר מ ג
בית אדניו לאמר מ ז
בית שר הטבחים מא י
ואת כל בית אבי מא נא
כי הובאו בית יוסף מג יח
אשר על בית יוסף וידברו מג יט
וישמע בית פרעה מה ב
נשמע בית פרעה לאמר מה יז
אל אחיו ואל בית אביו מו לא
ואת כל בית אביו מז יב
וידבר יוסף אל בית פרעה נ ד
וכל בית יוסף ואחיו נ ח
אלה ראשי בית אבתם שמו' ו יד
ויקראו בית ישראל את שמו יו לא
לא תחמד בית רעך כ יז
תביא בית יי' אלהיך כג יט ולד כו
לעיני כל בית ישראל מ לח
ואחיכם כל בית ישראל ויקר' י ו
ושבה אל בית אביה כב יג
בית מושב עיר חומה כה כט
על בית אבתיו במד' ב לד
ונשיא בית אב ג כד וג ל וג לה
ראשי בית אבתם ז ב
לראש בית אבותם יז יח
כל בית ישראל כ כט
נשיא בית אב לשמעני כה יד
ראש אמות בית אב במדין כה טו
ואם בית אישה נדרה ל יא
בנעריה בית אביה ל יז
ואת בית נמרה ואת בית הרן לב לו
מול בית פעור דבר' ג כט וד מו
ולא תתאוה בית רעך ה יח
אל פתח בית אביה וסקלוה וגו'
לזנות בית אביה כב כא
בית יי' אלהיך לכל נדר כג יט
אשר לא יבנה את בית אחיו כה ט
בית חלוץ הנעל כה י
מול בית פעור לד ו
ויבאו בית אשה זונה יהוש' ב א
עם בית אבי חסד ב יב
כל בית אביך תאספי אליך ב יח
באו בית האשה הזונה ו כב
נתנו אוצר בית יי' ו כד
ואת בית אביה ואת כל ו כה
אשר עם בית און ז ב
דרך בית הישמת יב ג
בית הרם ובית נמרה יג כז
ועלה הגבול בית חגלה טו ו
וירד בית שמש טו י
ויאמר יהושע אל בית יוסף יז יז
s מזרח השמש בית דגן יט כז
צפונה בית העמק יט כז
אשר דבר יי' אל בית ישראל כא מג
ראש בית אבותם כב יד
ויתירו בית יוסף בבית אל שופט' א כג
ותכבד יד בית יוסף א לה
ובין בית חבר הקני ד יז
כאשר ירא את בית אביו ו כז
עם בית ירובעל גדעון ח לה
משפחת בית אבי אמו ט א
ויבא בית אביו עפרתה ט ה
וכל בית מלוא ט ו
קמתם על בית אבי היום ט יח
ואת בית מלוא ט כ
ויבאו בית אלהיהם ט כז
ואת בית אביך באש יד טו
ויעל בית אביהו יד יט
וישרפו אותה ואת בית אביה טו ו
וירדו אחיו וכל בית אביהו יו לא
והאיש מיכה לו בית אלהים יז ה
עד בית מיכה לעשות דרכו יז ח
עד בית מיכה וילינו שם יח ב
המה עם בית מיכה יח ג
ויבאו עד בית מיכה יח יג
אל בית הנער הלוי בית מיכה יח טו
ואלה באו בית מיכה יח יח
אשר עם בית מיכה יח כב
כל יהי היות בית האלהים יח לא
מאתו אל בית אביה
אל בית לחם יהודה יט ב
ותביאהו אל בית אביה יט ג
ואת בית יי' אני הלך יט יח
ותפל פתח בית האיש יט כו
מנוחה אשה בית אישה רות א ט
שתיהן בית ישראל ד יא
מדי עלתה בית יי' שמו' א א ז
ותבאהו בית יי' שילו א כד
אל בית אביך בהיותם ב כז
ואת זרע בית אביך ב לא
עון בית עלי בזבח ובמנחה ג יד
ויפתח את דלתות בית יי' ג טו
ויבאו אתו בית דגון ה ב
וכל הבאים בית דגון ה ה
אל שדה יהושע בית השמשי ו יד
ואנשי בית שמש העלו ו טו

בשדה יהושע בית השמשי ו יח
ויך באנשי בית שמש ו יט
ויאמרו אנשי בית שמש ו כ.
ויבאו אתו אל בית אבינדב ז א
וינהו כל בית ישראל ז ב
ויאמר שמואל אל כל בית
ישראל ז ג
אי זה בית הראה ט יח
הלוא לך ולכל בית אביך ט כ
ואת בית אביו יעשה חפשי יז כה
בן עבדך ישי בית
הלחמי לד״ק יז נח
לא נתנו לשוב בית אביו יח ב
אל בית דוד לשמרו יט יא
ויכרת יהונתן עם בית דוד כ יו
וישמעו אחיו וכל בית אביו כב א
ואת כל בית אביו הכהנים כב יא
בעבדו דבר בכל בית אבי כב טו
אתה וכל בית אביך כב יו
בכל נפש בית אביך כב כב
לבשר בית עצביהם לא ט
וישימו את כליו בית
עשתרות לא י
ועל בית ישראל שמו׳ ב א יב
למלך על בית יהודה ב ד
וגם אתי משחו בית יהודה ב ז
אך בית יהודה היו אחרי דוד ב י
מלך בחברון ועל בית יהודה ב יא
בין בית שאול ובין בית דוד ג א
בין בית שאול ובין בית דוד ג ו
עם בית שאול אביך ג ח
ובעיני כל בית בנימן ג יט
ואל כל בית אביו ג כט
כחם היום אל בית איש בשת
שמו׳ ב ד ה
ודוד וכל בית ישראל ו ה וו טו
בית עבד אדום הגתי ו י
בית עבד אדום ו י
למה לא בניתם לי בית ארזים ז ז
ותדבר גם אל בית עבדך ז יט
וברך את בית עבדך
יברך בית עבדך לעולם ז כט
הנה הוא בית מכיר בן עמיאל ט ד
וכל מושב בית ציבא ט יב
ויתהלך על גג בית המלך יא ב
פתח בית המלך יא ט
ואתנה לך את בית אדניך
ואתנה לך את בית ישראל יב ח

ויבא בית יי׳ וישתחו יב כ
לכי נא בית אמנון אחיך יג ז
ותלך תמר בית אמנון אחיה יג ח
ושממה בית אבשלום אחיה יג כ
העון ועל בית אבי יד ט
ויעמדו בית המרחק טו יז
היום ישיבו לי בית ישראל יו ג
ממשפחת בית שאול יו ה
כל דמי בית שאול יו ח
ויבאו אל בית איש בבחרים יו יח
וציבא נער בית שאול יט יח
לעביר את בית המלך יט יט
היום ראשון לכל בית יוסף יט כא
כי לא היה כל בית אבי יט כט
ויתנם בית משמרת כ ג
אל שאול ואל בית הדמים כא א
ארגים בית הלחמי כא יט
אשר דבר על בית עלי מלכ׳ א ב כז
מעלי ומעל בית אבי ב לא
את ביתו ואת בית יי׳ ג א
s וכל בית שאן ד יב
יסד בית יי׳ בירח זיו ו לז
ויבן את בית יער הלבנון ז ב
ולחצר בית יי׳ הפנימית ז יב
למלך שלמה בית יי׳ ז מ וז מה
את כל הכלים אשר בית יי׳ ז מח
המלך שלמה בית יי׳
נתן באצרות בית יי׳ ז נא
והענן מלא את בית יי׳ ח י
s כבוד יי׳ את בית יי׳ ח יא
בנה בניתי בית זבול לך ח יג
ויחנכו את בית יי׳ ח סג
אשר לפני בית יי׳ ח סד
לבנות את בית יי׳
ואת בית המלך ט א
את בית יי׳ ואת
בית המלך ט י
לבנות את בית יי׳ ואת ביתו ט טו
ועלתו אשר יעלה בית יי׳ י ה
בית יער הלבנון י יז וי כא
בתוך בית פרעה
ויהי גנבת בית פרעה יא כ
לכל סבל בית יוסף יא כח
לא היה אחרי בית דוד יב כ
ויקהל את כל בית יהודה
להלחם עם בית ישראל יב כא
ואת כל בית יהודה ובנימין יב כג
ויעש את בית במות יב לא

לחטאת בית ירבעם יג לד
ותבא בית אחיה ואחיהו יד ד
הנני מביא רעה אל בית ירבעם
ובערת אחרי בית ירבעם יד י
אשר יכרית את בית ירבעם יד יד
את אצרות בית יי׳
ואת אוצרות בית המלך יד כו
השמרים פתח בית המלך יד כז
ויהי מדי בא המלך בית יי׳ יד כח
וקדשי בית יי׳ טו טו
באוצרות בית יי׳
באוצרות בית המלך טו יח
הכה את כל בית ירבעם טו כט
שכור בית ארצא יו ט
הכה את כל בית בעשא יו יא
זמרי את כל בית בעשא יו יב
אל ארמון בית המלך
וישרף עליו את בית המלך יו יח
לבעל בית הבעל יו לב
בית האלי את יריחה יז לד
כי מלכי בית ישראל כ לא
שימו את זה בית הכלא כב כז
בבא אדני בית רמון
והשתחויתי בית רמון
בהשתחויתי בית רמון מלכ׳ ב ה יח
ונבאה ונגידה בית המלך ז ט
ויגידו בית המלך פנימה ז יא
כאשר עשו בית אחאב ח יח
וילך בדרך בית אחאב ח כז
כי חתן בית אחאב הוא ח כז
והכית את בית אחאב אדניך ט ז
ואבד כל בית אחאב ט ח
ונתתי את בית אחאב ט ט
וינס דרך בית הגן ט כז
והלחמו על בית אדניכם י ג
אשר דבר יי׳ על בית אחאב י י
הוא בית עקד הרעים בדרך י יב
וישחטום אל בור בית עקד י יד
ויבאו בית הבעל
וימלא בית הבעל פה לפה י כא
ויהונדב בן רכב בית הבעל י כג
וילכו עד עיר בית הבעל י כה
את מצבות בית הבעל י כו
ויתצו את בית הבעל י כז
ויהי אתה בית יי׳ מתחבא יא ג
ויבא אתם אליו בית יי׳ יא ד
ושמרי משמרת בית המלך יא ה
את משמרת בית יי׳ יא ז

ותבא

ותבא אל העם בית יי	יא יג
אל תומת בית יי	יא טו
מבוא הסוסים בית המלך	יא יו
בית הבעל ויתצהו	
פקדת על בית יי	יא יח
בחרב בית המלך	יא כ
אשר יובא בית יי	
להביא בית יי	יב ה
בבוא איש בית יי	
את כל הכסף המובא בית יי	יב י
את הכסף הנמצא בית יי	יב יא
המפקדים בית יי	
העשים בית יי	יב יב
לחזק את בדק בית יי	יב יג
אך לא יעשה בית יי	
מן הכסף המובא בית יי	יב יד
וחזקו בו את בית יי	יב טו
וכסף המאות לא יובא בית יי	יב י
באצרות בית יי	יב יט
ויכו את יואש בית מלא	יב כא
מחטאת בית ירבעם	יג ו
הנמצאים בית יי	
ובאוצרות בית המלך	יד יד
בארמון בית המלך	טו כה
את שער בית יי העליון	טו לה
הנמצא בית יי	
ובארות בית המלך	יו ח
	ויח טו
מבין המזבח ומבין בית יי	יו יד
הסב בית יי מפני מלך אשור	יו יח
ויאסרהו בית כלא	יז ד
קרע ישראל מעל בית דוד	יז כא
ויבא בית יי	יט א
ויקראם ויעל בית יי	יט יד
בית נסרוך אלהיו	יט לז
ביום השלישי תעלה בית יי	כ ה
ועליתי ביום השלישי בית יי	כ ח
ויראם את בית נכתה וגו׳	
ואת בית כליו	כ יג
בשתי חצרות בית יי	כא ה וכג יב
ואת משקל בית אחאב	כא יג
משלם הספר בית יי	כב ג
המובא בית יי	כב ד
המפקדים בית יי	כב ט
ויעל המלך בית יי	כג ב
לשמש מבא בית יי	כג יא
מצא חלקיהו הכהן בית יי	כג כד

אוצרות בית יי	
ואוצרות בית המלך	כד יג
וישרף את בית יי	
ואת בית המלך	כה ט
[s] כל בית גדול	כה ט
אשר בית יי	כה יג
מחמת אבי בית רכב	ד״ה א ב נה
ואלה ראשי בית אבותם	ה כד
בית יי ממנוח הארון	ו יו
את בית יי בירושלם	ו יו
עבודת משכן בית האלהים	ו לג
חמשה ראשי בית אבות	ז ז
ראשי בית אבותם	ז ט
ראשי בית האבות ברורים	ז ט
נגיד בית האלהים	ט יא
עבודת בית האלהים	ט יג
ועל האוצרות בית האלהים	ט כו
וסביבות בית האלהים ילינו	ט כז
וישימו את כליו בית אלהיהם	
ואת גלגלתו תקעו בית דגון	י י
שמרים משמרת בית שאול	יב כט
אל בית עבד אדום הגתי	יג יג
ויברך יי את בית עבד	יג יד
מן בית עבד אדום בשמחה	טו כה
לא בניתם לי בית ארזים	יז ו
ותדבר על בית עבדך	יז יז
הואלת לברך את בית עבדיך	יז כז
זה הוא בית יי האלהים	כב א
לבנות בית האלהים	כב ב
ובנית בית יי אלהיך	כב יא
לנצח על מלאכת בית יי	כג ד
לעבדת בית יי	כג כד
לעבודת בית יי	
עבודת בית האלהים	כג כח
לעבדת בית יי	כג לב
בית אב אחד אחז לאלעזר	כד ו
בשיר בית יי	
לעבדת בית האלהים	כה ו
ולבניו בית האספים	כו טו
על אוצרות בית האלהים	כו כ
על אצרות בית יי	כו כב
לבנות בית מנוחה	כח ב
מכל בית אבי	
ובבית יהודה בית אבי	כח ד
לחצרות בית יי	
לאצרות בית האלהים	כח יב
עבדת בית יי	

ולכל כלי עבדת בית יי	כח יג
כל מלאכת עבודת בית יי	כח כ
לכל עבודת בית האלהים	כח כא
ויתנו לעבודת בית האלהים	כט ז
נתנו לאוצר בית יי	כט ח
לבנות את בית יי	ד״ה ב ג א
לבנות את בית האלהים	ג ג
ויעש את בית קדש הקדשים	ג ח
הכלים אשר בית האלהים	ד יט
נתן באצרות בית האלהים	ה א
מלא ענן בית יי	ה יג
כבוד יי את בית האלהים	ה יג
ואני בניתי בית זבל לך	ו ב
לבוא אל בית יי	
כי מלא כבוד יי את בית יי	ז ב
ויחנכו את בית האלהים	ז ה
אשר לפני בית יי	ז ז
ויכל שלמה את בית יי	
ואת בית המלך	ז יא
אשר בנה שלמה את בית יי	ה א
מוסד בית יי	
ועד כלתו שלם בית יי	ח יו
ועליתו אשר יעלה בית יי	ט ד
וכל כלי בית יער הלבנון	ט כ
ויקהל את בית יהודה	יא א
את א צרות ב יי	
ואת אצרות בית המלך	יב ט
השמדים פתח בית המלך	יב י
ויהי מדי בוא המלך בית יי	יב יא
קדשיו בית האלהים	טו יח
מאצרות בית יי	יו ב
ויתנהו בית המהפכת	יו י
שימו זה בית הכלא	יח כו
ובחצרות אל בית יי	כ כח
כאשר עשו בית אחאב	כא ו
להשחית את בית דויד	כא ז
כהזנות בית אחאב	
וגם את אחיך בית אביך	כא יג
בדרכי בית אחאב	כב ג
להכרית את בית אחאב	כב ז
בהשפט יהוא עם בית אחאב	כב ח
בחצרות בית יי	כג ה
ואל יבא בית יי	כג ו
אשר בית האלהים	כג ט
ותבוא אל העם בית יי	כג יב
לא תמיתוה בית יי	כג יד
שער הסוסים בית המלך	כג ט

ויבאו

ויבאו כל העם בית הבעל כג יז
פקדות בית יי'
על בית יי' להעלות כג יח
על שערי בית יי' כג יט
שער העליון בית המלך כג כ
לחדש את בית יי' כד ה
לחזק את בית אלהיכם כד ד
פרצו את בית האלהים
וגם את כל קדשי בית יי' כד ז
בשער בית יי' חוצה כד ח
עבודת בית יי'
לחדש בית יי'
לחזק את בית יי' כד יב
ויעמידו את בית האלהים כד יג
ויעזבו את בית יי' כד יח
בחצר בית יי' כד כא
ויסוד בית האלהים כד כז
ואת אצרות בית המלך כה כד
וישב בית החפשית מצורע כו כא
ויותם בנו על בית המלך כו כא
את שער בית יי' העליון כז ג
כי חלק אחז את בית יי'
ואת בית המלך כח כא
את כלי בית האלהים
ויקצץ את כלי בית האלהים
ויסגר את דלתות בית יי' כח כד
פתח את דלתות בית יי' כט ג
וקדשו את בית יי' כט ה
לטהר בית יי' כט טו
לפנימה בית יי'
לחצר בית יי' כט טז
ויקדשו את בית יי' כט יז
טהרנו את כל בית יי' כט יח
ויעל בית יי' כט כ
ויעמד את הלוים בית יי' כט כה
ותכון עבודת בית יי' כט לה
ויביאו עלות בית יי' ל טו
ועזריהו נגיד בית האלהים לא יג
בעבודת בית האלהים לא כא
ויבא בית אלהיו לב כא
בשתי חצרות בית יי' לג ה
בהר בית יי' לג טו
את בית יי' אלהיו לד ח
הכסף המובא בית אלהים לד ט
את הכסף המובא בית יי' לד יד
ויעל המלך בית יי'
ספר הברית הנמצא בית יי' לד ל
ויחזקם לעבודת בית יי' לה ב

לפלנות בית האבות
וחלקת בית אב ללוים לה ה
נגידי בית האלהים לה ח
כי אל בית מלחמתי לה כא
ומכלי בית יי' הביא לו ז
עם כלי חמדת בית יי' לו י
ויטמאו את בית יי' לו יד
וכל כלי בית האלהים וגו'
ואצרות בית יי' לו יח
וישרפו את בית האלהים לו יט
ויבן את בית יי' עזר' א ג
לבנות את בית יי' א ה
את כלי בית יי' א ז
בני בית לחם ב כא
אנשי בית אל ב כח
ולא יכלו להגיד בית אבתם ב נט
לבאם אל בית האלהים
לנצח על מלאכת בית יי' ג ח
על הוסד בית יי' ג יא
במלאכת בית האלהים ו כב
לפאר את בית יי' ז כז
תרומת בית אלהינו ח כה
הלשכות בית יי' ח כט
ואת בית האלהים ח לו
לרומם את בית אלהינו ט ט
לפני בית האלהים י א
מלפני בית האלהים י ו
ברחוב בית האלהים י ט
בית קברות אבתי נחמ' ב ג
שר פלך בית הכרם ג יד
שר חצי פלך בית צור
ועד בית הגברים ג טז
עד פתח בית אלישיב ג כ
מפתח בית אלישיב
ועד תכלית בית אלישיב ג כא
עד בית הנתינים ג לא
אחרי כל בית יהודה ד י
ואני באתי בית שמעיה וגו'
נועד אל בית האלהים ו י
אנשי בית לחם ז כו
אנשי בית עזמות ז כח
אנשי בית אל ז לב
ולא יכלו להגיד בית אבתם ז סא
ובחצרות בית האלהים ח טז
לעבדת בית אלהינו י לג
וכל מלאכת בית אלהינו י לד
אל לשכות בית אלהינו י לח
ולא נעזב את בית אלהינו י מ

נגד בית האלהים יא יא
לנגד מלאכת בית האלהים יא כב
בלשכת בית אלהינו יג ד
בחצרי בית האלהים יג ז
כל כלי בת טוביה החוץ יג ח
כלי בית האלהים יג ט
מדוע נעזב בית האלהים יג יא
בית המלכות אסת' א ט
אל בית הנשים ב ג
אל בית המלך ב ח
לטוב בית הנשים ב ט
חצר בית הנשים ב יא
מבית הנשים עד בית המלך ב יג
אל בית הנשים שני ב יד
אל בית מלכותו ב טז
להמלט בית המלך ד יג
נכח בית המלך ה א
בחצר בית המלך הפנימית ה א
לחצר בית המלך ו ד
אל בית משתה היין ז ח
את בית המן ח א
על בית המן ח ב
בית המן נתתי לאסתר ח ז
בית איש יומו איו' א ד
בית אבנים יחזה ח יז
איה בית נדיב כא כח
אדדם עד בית אלהים תהל' מב ה
בא דוד אל בית אחימלך נב ב
בית יעקב מעם לעז קיד א
בית אהרן בטחו ביי' קטו י
יברך את בית ישראל
יברך את בית אהרן קטו יב
בחצרות בית יי' קטז יט
יאמרו נא בית אהרן קיח ג
בית יי' נלך קכב א
למען בית יי' אלהינו קכב ט
בחצרות בית אלהינו קלה ב
בית ישראל ברכו את יי'
בית אהרן ברכו את יי' קלה יט
בית הלוי ברכו את יי' קלה כ
בית נתיבות נצבה משלי ח ב
בית רשעים ישמד יד יא
בית צדיק חסן רב טו ו
בית גאים יסח יי' טו כה
אל בית האלהים קהל' ד יז
טוב ללכת אל בית אבל
מלכת אל בית משתה ז ב
אל בית עלמו יב ה

הביאני

הביאני אל בית היין שיר ב ד
שהבאתיו אל בית אמי ג ד
אל בית אמי תלמדני ח ב
נכון יהיה הר בית יי׳ ישע׳ ב ב
ואל בית אלהי יעקב ב ג
בית יעקב לכו ב ה
כי נטשת עמך בית יעקב ב ו
בית אביו שמלה לכה ג ו
יי׳ צבאות בית ישראל ה ז
שמעו נא בית דוד ז יג
ועל בית אביך ז יז
ופליטת בית יעקב י כ
ונספחו על בית יעקב יד א
והתנחלום בית ישראל יד ב
אל נשק בית היער כב ח
קלון בית אדניך כב יח
ונתתי מפתח בית דוד כב כב
כל כבוד בית אביו כב כד
אל בית יעקב כט כב
וקם על בית מרעים לא ב
ויבא בית יי׳ לז א
ויעל בית יי׳ לז יד
בית נסרך אלהיו לז לח
על בית יי׳ לח כ
כי אעלה בית יי׳ לח כב
את בית נכתה
ואת כל בית כליו לט ב
שמעו אלי בית יעקב
וכל שארית בית ישראל מו ג
שמעו זאת בית יעקב מח א
כי ביתי בית תפלה נו ז
בית קדשנו ותפארתנו סד י
בכלי טהור בית יי׳ סו כ
דבר יי׳ בית יעקב ירמ׳ ב ד
וכל משפחות בית ישראל ב ד
כן הבישו בית ישראל ב כו
ילכו בית יהודה על בית
ישראל ג יח
כן בגדתם בית ישראל ג כ
בגדו בי בית ישראל ה יא
גוי ממרחק בית ישראל ה טו
ועל בית הכרם ו א
עמד בשער בית יי׳ ז ב
וכל בית ישראל ערלי לב ט כה
עליכם בית ישראל י א
הפרו בית ישראל יא י
רעת בית ישראל יא יז
ואת בית יהודה אחוש יב יד

את כל בית ישראל
ואת כל בית יהודה יג יא
בית מרזח יו ה
ומביאי תודה בית יי׳ יז כו
וירדת בית היוצר יח ב
לעשות לכם בית ישראל
כן אתם בידי בית ישראל יח ו
ויעמד בחצר בית יי׳ יט יד
בית דוד כה אמר יי׳ כא יב
רד בית מלך יהודה כב א
על בית מלך יהודה כב ו
אבנה לי בית מדות כב יד
זרע בית ישראל כג ה
עמד בחצר בית יי׳
הבאים להשתחות בית יי׳ כו ב
מבית המלך בית יי׳ כו י
הנה כלי בית יי׳ כז טז
בית יי׳ ובית מלך יהודה כז כא
את כל כלי בית יי׳ כח ג
להשיב כלי בית יי׳ כח ו
פקדים בית יי׳ כט כו
וכרתי את בית ישראל
ואת בית יהודה לא לא
אשר אכרת את בית ישראל לא לג
בית מלך יהודה לב ב
מבאים תודה בית יי׳ לג יא
אל בית ישראל
ועל בית יהודה לג יד
על כסא בית ישראל לג יז
אל בית הרכבים לה ב
והבאותם בית יי׳ לה ב
ואת כל בית הרכבים לה ג
ואביא אתם בית יי׳ לה ד
בני בית הרכבים לה ה
אולי ישמעו בית יהודה לו ג
לא אוכל לביא בית יי׳ לו ה
בית יי׳ ביום צום לו ו
דברי יי׳ בית יי׳ לו ח
בית יי׳ בלשכת גמריהו
פתח שער בית יי׳ לו י
וירד בית המלך לו יב
ישב בית החרף לו כב
בית הכלוא לז ד
בית האסור בית יהונתן לז טו
אל בית הבור ואל החניות לז יו
אל בית הכלא לז יח
בית יהונתן הספר לז כ
ויבא בית המלך לח יא

לבלתי השיבני בית יהונתן לח כו
ואת בית המלך ואת בית העם לט ח
להביא בית יי׳ מא ה
בפתח בית פרעה מג ט
מצבות בית שמש מג יג
כאשר בשו בית ישראל מח יג
ועל בית דבלתים מח כב
ועל בית גמול ועל בית מעון מח כג
על מקדשי בית יי׳ נא נא
את בית יי׳ ואת בית המלך נב יג
ואת כל בית הגדול נב יג
אש בית לה סביב יחזק׳ א כו
כי בית מרי המה ב ה וכ ו וג ט
ת כו וג כו
דבר אל בית ישראל ג א
אל בית ישראל ג ד וג ה
בית ישראל חזקי מצח ג ז
עון בית ישראל ד ד וד ה
ונשאת את עון בית יהודה ד ו
אל כל בית ישראל ה ד
תועבות רעות בית ישראל ו יא
אשר בית ישראל עשים ח ו
וכל גלולי בית ישראל ח י
מזקני בית ישראל ח יא
אשר זקני בית ישראל ח יב
שער בית יי׳ ח יד ויא א
ויבא אתי אל חצר בית יי׳ ח יו
עון בית ישראל ויהודה ט ט
פתח שער בית יי׳ י יט
כן אמרתם בית ישראל יא ה
וכל בית ישראל כלו יא טו
בתוך בית המרי אתה ישב וגו׳
כי בית מרי הם יב ב
כי בית מרי המה יב ג
בית ישראל בית המרי יב ט
וכל בית ישראל יב י
בתוך בית ישראל יב כד
בימיכם בית המרי יב כה
הנה בית ישראל אמרים יב כז
ותגדרו גדר על בית ישראל יג ה
ובכתב בית ישראל יג ט
את בית ישראל בלבם יד ה
אמר אל בית ישראל יד ו
לא יתעו עוד בית ישראל יד יא
ומשל משל אל בית ישראל יז ב
אל גלולי בית ישראל יח ו ויח טו
שמעו נא בית ישראל יח כה
ואמרו

ואמרו בית ישראל
לא יתכנו בית ישראל יח כט
אשפט אתכם בית ישראל יח ל
ולמה תמותו בית ישראל יח לא
לזרע בית יעקב כ ה
וימרו בי בית ישראל כ יג
אמר אל בית ישראל כ ל
ואתם בית ישראל כ לט
כל בית ישראל כלה כ מ
בית ישראל נאם יי׳ כ מד
בית ישראל לסיג כב יח
ומשל אל בית המרי משל כד ג
ואל בית יהודה כי הלכו כה ג
הנה ככל הגוים בית יהודה כה ח
ארץ בית הישימות כה ט
בקבצי את בית ישראל כח כה
אמר אל בית ישראל לג י
ולמה תמותו בית ישראל לג יא
אשפוט אתכם בית ישראל לג כ
והמה עמי בית ישראל לד ל
לנחלת בית ישראל לה טו
כל בית ישראל כלה לו י
בית ישראל ישבים על לו יז
אשר חללהו בית ישראל לו כא
אני עשה בית ישראל לו כב
והכלמו מדרכיכם בית
ישראל לו לב
כל בית ישראל המה לז יא
וכל בית ישראל חברו לז יו
בית תוגרמה לח ו
וקברום בית ישראל לט יב
וידעו בית ישראל לט כב
בעונם גלו בית ישראל לט כג
ורחמתי כל בית ישראל לט כה
את רוחי על בית ישראל לט כט
ולא יטמאו עוד בית ישראל מג ז
הגד את בית ישראל מג י
כבוד יי׳ את בית יי׳ מד ד
חקות בית יי׳ מד ה
אל מרי בית ישראל
מכל תעבתיכם בית ישראל מד ו
מזרע בית ישראל מד כב
לכל בית ישראל יהיה מה ו
ובכל מועדי בית ישראל
לכפר בעד בית ישראל מה יז
אלה בית המבשלים מו כד
ומקצת כלי בית האלהים

ארץ שנער בית אלהיו
בית אוצר אלהיו דני׳ א ב
על בית יהוא והשבתי
ממלכות בית ישראל הוש׳ א ד
ארחם את בית ישראל א ו
ואת בית יהודה ארחם א ז
ואל תעלו בית און ד טו
והקשיבו בית ישראל ה א
הריעו בית און ה ח
כנשר על בית יי׳ ח א
לא יבוא בית יי׳ ט ד
לעגלות בית און י ה
כשד שלמן בית ארבאל י יד
ובמרמה בית ישראל יב א
בית יי׳ אלהיכם יואל א יד
ישתו בית אלהיהם עמוס ב ח
בית החרף על בית הקיץ ג טו
קינה בית ישראל ה א
פן יצלח כאש בית יוסף ה ו
ארבעים שנה בית ישראל ה כה
ובאו להם בית ישראל ו א
מקים עליכם בית ישראל ו יד
וקמתי על בית ירבעם ז ט
בקרב בית ישראל ז י
ולא תטיף על בית ישחק ז יו
כי לא השמד אשמיד את
בית יעקב ט ח
בכל הגוים את בית ישראל ט ט
וירשו בית יעקב עובד׳ א יז
והיה בית יעקב אש א יח
ובחטאות בית ישראל מיכ׳ א ה
מספד בית האצל א יא
האמור בית יעקב ב ז
וקציני בית ישראל ג א
ראשי בית יעקב
וקציני בית ישראל ג ט
הר בית יי׳ נכון ד א
ואל בית אלהי יעקב ד ב
עוד האש בית רשע ו י
וכל מעשה בית אחאב ו יו
הממלאים בית אדניהם צפנ׳ א ט
לשארית בית יהודה ב ז
עת בית יי׳ להבנות חגי א ב
אל בית הגנב
ואל בית הנשבע זכר׳ ה ד
בית יאשיה בן צפניה ו י
וישלח בית אל ז ב

ביום יסד בית יי׳ ח ט
בית יהודה ובית ישראל ח יג
ואת בית יהודה ח טו
עדרו את בית יהודה י ג
וגברתי את בית יהודה
ואת בית יוסף אושיע י ו
בית יי׳ אל היוצר יא יג
ועל בית יהודה אפקח יב ד
תפארת בית דויד יב ז
ושפכתי על בית דויד יב י
בית דויד לבד
בית נתן לבד
בית לוי לבד יב יב ויב יג
אשר הכיתי בית מאהבי יג ו
אל בית האוצר מלא׳ ג י

בֵּיתָה *In domum.*

ביתה בתואל אבי אמך בראׁ׳ כח ב
האנשים ביתה יוסף מג יז ומג כד
ואחיו ביתה יוסף מד יד
את הכסף ביתה פרעה מז יד
ביתה פרעה ובית עבדיו שמו׳ ח כ

וּבֵית *Et domus.*

אחי ובית אבי בראש׳ מו לא
ואחיו ובית אביו נ ח
הוא ובית אביו נ כב
ביתה פרעה ובית עבדיו שמו׳ ח כ
אתה ובניך ובית אביך במד׳ יח א
ובית בעל מעון יהוש׳ יג יז
ובית פעור ואשדות וגו׳
ובית הישימות יג כ
בית הרם ובית נמרה יג כז
ובית יוסף יעמדו על גבולם יח ה
ובית אביך יתהלכו לפני שמו׳ א ב ל
ובית שמש קצרים ו יג
ובית שאול הלכים שמו׳ ב ג א
ובית עבדך דוד יהיה נכון ז כו
כי אם אתה ובית אביך מלכ׳ א יח יח
ובית השן אשר בנה כב לט
בית יי׳ ובית המלך מלכ׳ ב יב יט
ובית אבותיהם פרצו ד״ה א ד לח
ובית אביו שרים עשרים יב כח
ובית דויד עבדך נכון לפניך יז כד
ובית הכפרת כח יא
בית יי׳ ובית המלך ד״ה ב יז ב
ואני ובית אבי חטאנו נחמ׳ א ו
ובית אל ובנתיה יא לא

ובית אביך תאבדו — אסת׳ ד יד
ובית עכביש מבטחו — איו׳ ח יד
ובית מועד לכל חי — ל כג
עמך ובית אביך — תהל׳ מה יא
ובית צדיקים יעמד — משלי יב ז
מאשת מדונים ובית חבר — כא ט וכה כד
ובית אחיך אל תבוא — כז י
ובית תפארתי אפאר — ישע׳ ס ז
ובית זונה יתגודדו — ירמ׳ ה ז
בית ישראל ובית יהודה — ח יא
הפרו בית ישראל ובית יהודה — יא י
רעת בית ישראל ובית יהודה — יא יז
כי גם אחיך ובית אביך — יב ו
ובית משתה לא תבוא — יו ח
בבית ה׳ ובית מלך יהודה — מז יז
בית ה׳ ובית מלך יהודה — כז כא
ובית ישראל לא יאבו — יחזק׳ ג ז
בית ישראל ובית המלך — הו׳ ה א
בית ממלכה הוא — עמ׳ ז יג
ובית יוסף להבה
ובית עשו לקש — עובד׳ א יח
בית יהודה ובית ישראל — זכר׳ ח יג
ובית דויד כאלהים — יב ח

בְּבֵית *In domo.*

חלק ונחלה בבית אבינו — בראׄ לא יד
ויהי בבית אדניו המצרי — לט ב
האסירים אשר בבית הסהר — לט כב
אשר אסורים בבית הסהר — מ ה
יאסר בבית משמרכם — מב יט
אשר בבית הבור — שמ׳ יב כט
בבית ארץ אחזתכם — ויקר׳ יד לד
בבית אביה בנעריה — במד׳ ל ד
בית יוסף בבית אל — שופט׳ א כג
ואנכי הצעיר בבית אבי — ו טו
לא תנחל בבית אבינו — יא ב
ויהי טחן בבית האסירים — יו כא
ויהי בבית מיכיהו — יז ד
ויהי בבית מיכה — יז יב
לאשר בבית אל — שמו׳ א ל כז
היה מתחזק בבית שאול — שמ׳ ב ג ו
אנכי יושב בבית ארזים — ז ב
ויפשעו ישראל בבית דוד — מלכ׳ א יב יט
לעשות זבחים בבית ה׳ — יב כז
אל ה׳ אלהי ישראל בבית ירבעם — יד יג
בעיני ה׳ בבית אחאב — מלכ׳ ב ח כז

וישבע אתם בבית ה׳ — יא ד
למלך דוד אשר בבית ה׳ — יא י
וישב בבית החפשית — טו ה
ויניחו בבית הבמות — יז כט
ויהיו עשים להם בבית הבמות — יז לב
ובנה מזבחת בבית ה׳ — כא ד
המפקדים בבית ה׳
אשר בבית ה׳ לחזק — כב ה
ספר התורה מצאתי בבית ה׳ — כב ח
הנמצא בבית ה׳ — כג ב
הקדשים אשר בבית ה׳ — כג ז
אנכי יושב בבית הארזים — ד״ה א יז א
לשרת בבית ה׳ — כו יב
ועוד ברצותי בבית אלהי — כט ג
בבית קדש הקדשים — ד״ה ב ג י
למלך שלמה בבית אלהים — ד יא
לעשות בבית ה׳ — ז יא
אשר לי בבית דויד — ח יא
בבית יער הלבנון — ט יו
ויפשעו ישראל בבית דויד — י יט
יהודה וירושלם בבית ה׳ — כ ה
ויה א ם בבית האלהים — כב יב
ברית בבית האלהים — כג ג
והשלישית בבית המלך — כג ה
מעלים עלות בבית ה׳ — כד יד
הנמצאים בבית האלהים — כה כד
בבית ה׳ מעל למזבח — כו יט
להכין לשכות בבית ה׳ — לא יא
ובנה מזבחות בבית ה׳ — לג ד
בבית אלהים אשר אמר — לג ז
המפקדים בבית ה׳ — לד י
אשר עשים בבית ה׳ — לד י
ספר התורה מצאתי בבית ה׳ — לד טו
את הכסף הנמצא בבית ה׳ — לד יז
בחרב בבית מקדשם — לו יז
ויתנם בבית אלהיו — עז׳ א ז
עשה המלאכה בבית האלהים — ג ט
והכלים בבית אלהינו — ח לג
המשרתים בבית אלהינו — נחמ׳ י לז
שתי התודות בבית האלהים — יב מ
בבית אלהי ובמשמ־יו — יג יד
בבית המלכות — אסת׳ ה א
עמד בבית המן — ז ט
כי גדול מרדכי בבית המלך — ט ד
בבית אחיהם הבכור — איו׳ א יג וא יח
ושבתי בבית ה׳ — תהל׳ כג ו
שבתי בבית ה׳ — כז ד
ואני כזית רענן בבית אלהים — נב י

בבית אלהים נהלך ברגש — נה טו
הסתופף בבית אלהי — פד יא
שתולים בבית ה׳ — צב יד
בבית מגורי — קיט נד
העמדים בבית ה׳ — קלד א
שעמדים בבית ה׳ — קלה ב
מארת ה׳ בבית רשע — משלי ג לג
ועצביך בבית נכרי — ה י
לב חכמים בבית אבל
ולב כסילים בבית שמחה — קהל׳ ז ד
ושמחתים בבית תפלתי — ישע׳ נו ז
הגידו זאת בבית יעקב — ירמ׳ ה כ
נגיד בבית ה׳ — כ א
העליון אשר בבית ה׳ — כ ב
הדברים האלה בבית ה׳ — כו ז
ירמיהו בבית ה׳ — כו ט
בבית ה׳ ובית מלך יהודה — כז יז
בבית ה׳ לעיני הכהנים — כח א
העמדים בבית ה׳ — כח ה
והוא בבית המלך — לח ז
השלישי אשר בבית ה׳ — לח יד
בבית מלך יהודה — לח כב
ויתנהו בבית הפקדת — נב יא
הנחשת אשר בבית ה׳ — נב יז
קול בבית נתנו ה׳ — איכ׳ ב ז
בבית ישראל ראיתי — הוש׳ ו י
משטמה בבית אלהיו — ט ח
ושלחתי אש בבית חזאל — עמ׳ א ד
והעידו בבית יעקב — ג יג
בבית לעפרה — מיכ׳ א י
בבית ה׳ צבאות — חגי א יד
הסירות בבית ה׳ — זכר׳ יד כ
ולא יהיה עוד כנעני בבית ה׳ — יד כא

וּבְבֵית *Et in domo*

ובבית עבדיך — שמו׳ ז כח
ובבנימן ובבית אפרים — שופט׳ י ט
ידך בי ובבית אבי — שמו׳ ב כד יז
ידך בי ובבית אבי — ד״ה א כא יז
ובבית יהודה בית אבי — כח ד
ובבית פלט — נחמ׳ יא כו

כְּבֵית *Sicut domo.*

ביתך כבית פרץ — רות ד יב
להיות כבית ירבעם — מלכ׳ א יו ז
כבית סאתים זרע סביב — יח לב
כבית ירבעם בן נבט — כא כב
כבית ירבעם בן נבט — מלכ׳ ב ט ט

ויעש

ויעש הרע בעיני ה׳ כבית
אחאב כב ד
s אל תהי מרי כבית המרי יחזק׳ ב ח

וּכְבֵית *Et sicut domus.*

וכבית בעשה בן אחיה מלכ׳ א כא כב
וכבית בעשא בן אחיה מלכ׳ ב ט ט

לְבֵית *Domui, Ad domnm.*

כל רחם לבית אבימלך בראׄ׳ כ יח
ותגד לבית אמה כד כח
נכסף נכספת לבית אביך לא ל
כל הנפש לבית יעקב מו כז
שה לבית אבת .שמו׳ יב ג
כה אמר לבית יעקב יט ג
לבית אבתם במד׳ א ב וא יח
וא כ וא כב וא כד וא כו
וא כח וא ל וא לב וא לד
וא לו וא לח וא מ וא מב
וא ׳מה וב ב וב לב וג טו
וג כ וד ב וד כב וד כט
וד מ
ראש לבית אבתיו הוא א ד
לבית אבתיו היו א מד
לביה אבתם ד מב ויז יז וכא
לבית אב מאת כל נשיאדם יז יז
פרח מטה אהרן לבית לוי יז כג
ומעלה לבית אבתם כו ב
הראובני לבית אבתם
וממה בני הגדי לבית אבתם לד יד
מקדם לבית אל יהוש׳ ז ב
ושאבי מים לבית אלהי ט כג
מצפון לבית הערבה טו ו
נשיא אחד לבית אב כב ד
כהן לבית איש אחד שופ׳ יח יט
אשה לבית אמה רות א ח
במצרים לבית פרעה שמו׳ א ב כז
ואתנה לבית אביך ב כח
נשבעתי לבית אלי ג יד
אשר נותר לבית שאול שמו׳ ב ט א
האפס עוד איש לבית שאול ט ג
החמורים לבית המלך לרכב יו ב
בית ה׳ ולבית המלך מלכ׳ א י יב
תשוב הממלכה לבית דוד יב כו
הנה בן נולד לבית דוד יג ב
בעשא בן אחיה לבית יששכר טו כז
כל הנשארים לבית אחאב מלכ׳ ב י יא
לבית אחאב בני רבעים י ל
אשר עשה שלמה לבית ה׳ כה יו

ואחידם לבית אבותיהם ד״ה א ה יג
ראשים לבית אבותם ה כד
ראשים לבית אבותם ז ב
לתלדותם לבית אבותם ז ד
ראשי אבות לבית אבתידם ט ט
ראשים לבית אבותם ט יג
ואחיו לבית אביו הקרחים ט יט
לבית ה׳ לבית האהל ט כג
אנשי שמות לבית אבות יב ל
ואני בעניי הכינותי לבית ה׳ כב יד
ויהיו לבית אב לפקדה אחת כג יא
אלה בני לוי לבית אבותידם כג כד
לבית אבות ששה עשר כד ד
ולבני איתמר לבית אבותם כד ד
לבוא לבית ה׳ כד יט
בני הלוים לבית אבתידם כד ל
הממשלים לבית אבידם כו ו
לבית אבותם לשער ושער כו יג
לחזק לבית ה׳ כו כז
הכינותי לבית אלהי כט ב
לבית אלהי למעלה
מכל הכינותי לבית הקדש כט ג
לבית ה׳ נחשת מרוק ד״ה ב ד יז
אשר עשה שלמה לבית ה׳ ה א
במקום הזה לי לבית זבח ז יב
מסלות לבית ה׳ ט יא
פקדתם לבית אבותיהם יז יד
הנגיד לבית יהודה יט יא
הנמצא לבית המלך כא יז
ואין לבית אחזיהו לעצור כח כב ט
זרע הממלכה לבית יהודה כב י
ויעשהו כלים לבית ה׳ כד יד
ויעמידם לבית אבות כה ו
זבחים ותודות לבית ה׳ כט לא
לבוא לבית ה׳ בירושלם ל א
הראש לבית צדוק
לבוא לבית ה׳ לא י
לכל הבא לבית ה׳ לא יו
הכהנים לבית אבותידם לא יז
והכינו לבית אבתיכם לה ד
לבית אבות לבני העם לה יב
עם הנדבה לבית האלהים עז׳ א ד
לבית ישוע ב לו
בבואם לבית ה׳ וגו׳
התנדבו לבית האלהים ב סח
משרתים לבית אלהינו ח יז
לירושלם לבית אלהינו ח ל
ראשי האבות לבית אבהם י יו

בני ידעיה לבית ישוע נחמ׳ ז לט
להביא לבית אלהינו לבית
אבתינו י לה
שנה בשנה לבית ה׳ י לו
להביא לבית אלהינו לכהנים י לז
לבית אלהינו אל הלשכות
לבית האוצר י לט
החיצנה לבית האלהים יא יו
מעל לבית דויד יב לז
לבית מצודות תהל׳ לא ג
ואמונתו לבית ישראל צח ג
כסאות לבית דוד קכב ה
משכיל צדיק לבית רשע משלי כא יב
ויגד לבית דוד ישע׳ ז ב
לכסא כבוד לבית אביו כב כג
ורב טוב לבית ישראל סג ז
לבית אשר נקרא שמי ירמ׳ ז יד
אתו עשו לבית הכלא לז טו
אשר לבית ה׳ נב יז
המלך שלמה לבית ה נב כ
צפה נתתיך לבית ישראל יחזק׳ ג יז
אות היא לבית ישראל ד ג
הנקל לבית יהודה ח ו
מופת נתתיך לבית ישראל יב יז
אמור נא לבית המרי יז יב
אמור לבית ישראל כד כא
בנקם נקם לבית יהודה כה יב
לבית ישראל סלון כח כד
משענת קנה לבית ישראל כט יו
לבית ישראל למבטח כט ו
קרן לבית ישראל כט כא
צופה נתתיך לבית ישראל לג ז
אמר לבית ישראל לו כב
לבית ישראל למכשול עון מד יב
וכרקב לבית יהודה הוש׳ ה יב
וככפיר לבית יהודה ה יד
תשאיר עשרה לבית ישראל עמו׳ ה ג
אמר ה׳ לבית ישראל ה ד
ולא יהיה שריד לבית עשו עובד׳ א יח
הכהנים אשר לבית ה׳ זכר׳ ז ג
לבית יהודה ח יט
נפתח לבית דויד יג א

וּלְבֵית *Et domui.*

ולבית אבתם במד׳ ד לד וד לה
וד טו
ולבית שאול עבד שמו׳ ב ט ב
לבית ה׳ ולבית המלך מלכ׳ א י יב

לבית יי׳ ולבית המלך ד״ה ב ט יא
ליושב ירושלם ולבית יהודה
ישע׳ כב כא
ולבית יעקב חטאתם נח א
ולבית מלך יהודה ירמ׳ כא יא
ולבית הרכבים אמר לה יח

מִבֵּית *Ex domo.*

התעו אתי אלהים מבית אבי
ברא׳ כ יג
אשר לקחני מבית אבי כד ז
ויקחו את דינה מבית שכם לד כו
ואיך נגנב מבית אדניך מד ח
וילך איש מבית לוי שמו׳ ב א
ממצרים מבית עבדים יג ג ויג יד
מארץ מצרים מבית עבדים כ ב
וגנב מבית האיש כב ו
שמה מבית לפרכת כו לג
מבית לפרכת ויקר׳ יו ב ויו יב
ויו טו
איש איש מבית ישראל יז ג ויז ח
ויז י וכב יח
מבית הישמת עד אבל במדי׳ לג מט
מא״ץ מצרים מבית עבדים דבר׳ ה ו
וו יב ויג יא
ויסדך מבית עבדים ז ח
מארץ מצרים מבית עבדים ח . יד
והפדך מבית עבדים יג ה
מארץ מצרים מבית עבדים יהוש׳ כד יז
ואוציא אתכם מבית עבדים
שופט׳ ו ח
מבית בעל ברית ט ד
ותגרשוני מבית אבי יא ז
ויקראו לשמשון מבית
האסירים יו כה
הרחיקו מבית מיכה יח כב
את שמי מבית אבי שמו׳ א כד כב
הממלכה מבית שאול שמו׳ ב ג י
ואל יכרת מבית יואב ג כט
מבית אבינדב ו ג וו ד
מבית עבד אדום עיר דוד ו יב
מבית מכיר בן עמיאל ט ה
ויצא אוריה מבית המלך יא ח
אשר תשמע מבית המלך טו לה
מבית לאולם מלכ׳ א ז ח
מבית לכתרת ז לא
את הממלכה מבית דויד יד ח
אל מבית לשד״ת מלכ׳ ב יא טו

וירידו את המלך מבית יי׳
שער הרצים מבית המלך יא יט
מבית יי׳ מחוץ לירושלם כג ו
מלך יהודה מבית כלא כה כז
עגלה חדשה מבית אבינדב ד״ה א יג ז
אל מבית השדרות ד״ה ב כג יד
ויורד את המלך מבית יי׳ כג כ
כי נגזר מבית יי׳ כו כא
ואת הסמל מבית יי׳ לג טו
מבית עזריה עד המקצוע נחמ׳ ג כד
מבית המלך העליון ג כה
לתת לה מבית המלך אסת׳ ב ט
מבית הנשים ב יג
ברכנוכם מבית יי׳ תהל׳ קיח כו
הקר רגלך מבית רעך משלי כה יז
כי מבית הסורים יצא למלך קהל׳ ד יד
המסתיר פניו מבית יעקב ישע׳ ח יח
כי שדד מבית מבוא כג א
מבית כלא ישבי חשך מב ז
ויעלו מבית המלך ירמ׳ כו י
מבית עבדים לד יג
ויצא עבד מלך מבית המלך לח ח
מבית אל מבטחם מח יג
מבית הכלוא נב לא
איש איש מבית ישראל יחזק׳ יד ג
ויד ז
מבית תוגרמה כז יד
מנחה ונסך מבית יי׳ יואל א ט
מבית אלהיכם מנחה א יג
נכרת מבית אלהינו א יו
ומעין מבית יי׳ יצא ד יח
ותומך שבט מבית עדן עמ׳ א ה
מבית תענניה מיכ׳ ב ט
מבית אלהיך אכרית נחו׳ א יד
מחצת ראש מבית רשע חבק ג יג

וּמִבֵּית *Et ex domo.*

וממולדתך ומבית אביך ברא׳ יב א
ממשפחתי ומבית אבי כד מ
ומבית מלוא שופט׳ ט כ
ומבית הגלגל נחמ׳ יב כט
ומבית עבדים פדיתיך מיכ׳ ו ד

וּלְמִבֵּית *Et intus.*

ולמבית לפרכת במדי׳ יח ז

בֵּיתִי *Domus mea.*

ובן משק ביתי בראש׳ טו ב
והנה בן ביתי יורש אותי טו ג
אתה תהיה על ביתי מא מ
בכל ביתי נאמן הוא במדי׳ יב ז
מדלתי ביתי לקראתי שופט׳ יא לא
האיש הזה אל ביתי יט כג
מעם ביתי עד עולם שמו׳ א כ טו
הזה יבא אל ביתי כא יו
ומי ביתי כי הביאתני שמו׳ ב ז יח
ואני אבוא אל ביתי לאכל יא יא
כי לא כן ביתי עם אל כג ה
לתת לחם ביתי מלכ׳ א ה ט
כי הוא קרוב אצל ביתי כא ב
מי אני יי׳ אלהים ומי ביתי ד״ה א יז יו
אם אקוה שאול ביתי איו׳ יז יג
גרי ביתי ואמהתי יט טו
בתם לבבי בקרב ביתי תהלי׳ קא ב
לא ישב בקרב ביתי קא ז
אם אבא באהל ביתי קלב ג
כי בחלון ביתי משלי ז ו
כי ביתי בית תפלה ישע׳ נו ז
עזבתי את ביתי ירמ׳ יב ז
כה עשו בתוך ביתי יחזק׳ כג לט
לחללו את ביתי מד ז
יען ביתי אשר הוא חרב חגי א ט
ביתי יבנה בה זכר׳ א יו
וגם אתה תדין את ביתי ג ז

וּבֵיתִי *Et domus mea.*

ונשמדתי אני וביתי בראש׳ לד ל
ואנכי וביתי נעבד את יי׳ יהוש׳ כד טו

בְּבֵיתִי *In domo mea.*

את כל אשר בביתי ראו מלכ׳ ב כ טו
והעמדתיהו בביתי ד״ה א יז יד
ויאמר כל אשר בביתי ראו
ישע׳ לט ד
בביתי ובחומתי יד ושם נו ה
מה לידידי בביתי ירמ׳ יא טו
גם בביתי מצאתי כג יא
אני יושב בביתי יחזק׳ ח א
ויהי טרף בביתי מלא׳ ג י

וּבְבֵיתִי *Et in domo mea.*

ובביתי אין לחם ישע׳ ג ז

לְבֵיתִי *Domui meae*

מתי אעשה גם אנכי לביתי ברא׳ ל ל
וחניתי לביתי מצבה זכר׳ ט ח

מִבֵּיתִי *E domo mea.*

מביתי אגרשם הוש׳ ט טו

Domus tua. בֵּיתְךָ, בֵּיתֶךָ

בא אתה וכל ביתך בראׄ ז א
המול ימול יליד ביתך יז יג
מה מצאת מכל כלי ביתך לא לז
על מזוזות ביתך דברׄ ו ט ויא כ
ולא תביא תועבה אל ביתך ז כו
כי אהבך ואת ביתך טו יז
והבאתה אל תוך ביתך כא יב
ואספתו אל תוך ביתך כב ב
ביתך נשרף עליך באש שופט׳ יב א
נפשך ונפש ביתך יח כה
אשר בא אל ביתך יט כב
הבאה אל ביתך רות ד יא
ויהי ביתך כבית פרץ ד יב
ביתך ובית אביך יתהלכו שמו׳ א ב ל
וכל מרבית ביתך ב לג
ונאמן ביתך וממלכתך שמו׳ ב ז יו
לא ירדת אל ביתך יא י
עתה ראה ביתך דוד מלכ׳ א יב יז
אם תתן לי את חצי ביתך יג ח
השבהו אתך אל ביתך יג יח
ותפשו את ביתך כ ז
ונתתי את ביתך כא כב
עתה ראה ביתך דויד ד״ה ב י יו
ואני ברב חסדך אבוא ביתך תהלי׳ ה ח
אהבתי מעון ביתך כו ח
ירוין מדשן ביתך לו ט
נשבעה בטוב ביתך סה ה
אבוא ביתך בעולות סו יג
קנאת ביתך אכלתני סט י
אשרי יושבי ביתך פד ה
בירכתי ביתך קכח ג
אחר ובנית ביתך משלי כד כז
ללחמך ללחם ביתך כז כז
וכל ישבי ביתך ירמ׳ כ ו
הסגר בתוך ביתך יחזק׳ ג כד
להניח ברכה אל ביתך מד ל

Domus tua. בֵּיתָךְ

מדלתי ביתך החוצה יהושׄ ב יט

Et domus tua. וּבֵיתְךָ, וּבֵיתֶךָ

פן תורש אתה וביתך בראׄ מה יא
ושמחת אתה וביתך דברׄ יד כו
אשר יבחר יי׳ אתה וביתך טו כ
ואתה שלום וביתך שלום שמו׳ א כה ו
וחיתה אתה וביתך ירמ׳ לח יז

Et domus tua. וּבֵיתֵךְ

קומי ולכי את וביתך מלכ׳ ב ח א

In domo tua. בְּבֵיתְךָ, בְּבֵיתֶךָ

זה לי עשרים שנה בביתך בראׄ לא מא
ועלו ובאו בביתך שמו׳ ז כח
כל טהור בביתך במד׳ יח יא ויח יג
בשבתך בביתך דברׄ ו ז ויא יט
וישבה בביתך כא יג
תשים דמים בביתך כב ח
לא יהיה בביתך איפה כה יד
מהיות זקן בביתך שמו׳ א ב לא
ולא יהיה זקן בביתך ב לב
והיה כל הנותר בביתך ב לו
ונכבד בביתך כב יד
הכבד ושב בביתך מלכ׳ ב יד י
מה ראו בביתך כ טו
ונשא כל אשר בביתך כ יז
עתה שבה בביתך ד״ה ב כה יט
מה ראו בביתך ישעׄ לט ד
כל אשר בביתך לט ו

Ad domum tuam. לְבֵיתֶךָ

רד לביתך ורחץ רגליך שמו׳ ב יא ח

Ad domum tuam. לְבֵיתְךָ

ויאמר לו שלמה לך לביתך
מלכ׳ א א נג
כה אמר יי׳ צו לביתך מלכ׳ ב כ א
נאמנו מאד לביתך תהלי׳ צג ה
צו לביתך ישעׄ לח א
יעצת בשת לביתך חבק׳ ב י

Ad domum tuam. לְבֵיתֵךְ

אשר באו לביתך יהושׄ ב ג
עלי לשלום לביתך שמו׳ א כה לה
לכי לביתך שמו׳ ב יד ח
קומי לכי לביתך מלכ׳ א יד יב

Et domui tuae. וּלְבֵיתֶךָ

אשר נתן לך יי׳ אלהיך
ולביתך דברׄ כו יא

Ex domo tua. מִבֵּיתְךָ

לא אקח מביתך פר תהלי׳ נ ט

Et domo tua. מִבֵּיתֶךָ

לא תסור חרב מביתך שמו׳ ב יב י
מקים עליך רעה מביתך יב יא

Et domus vestra. וּבֵיתְכֶם

בכל מקום אתם וביתכם במד׳ יח לא

Domus ejus, sua. בֵּיתוֹ

נגעים גדלים ואת ביתו בראׄ יב יז
וירק את חניכיו ילידי ביתו יד יד
ואת כל ילידי ביתו יז כג
וכל אנשי ביתו יז כז
יצוה את בניו ואת ביתו יח יט
ויסרו אליו ויבאו אל ביתו יט ג
אל עבדו זקן ביתו כד ב
וינשק לו ויביאהו אל ביתו כט יג
ויאמר יעקב אל ביתו לה ב
ואת כל נפשות ביתו לו ו
ויפקדהו על ביתו לט ד
עד בוא אדניו אל ביתו לט יו
ויאמר לאשר על ביתו מג יו
ויצו את אשר על ביתו מד א
ויוסף אמר לאשר על ביתו מד ד
ולאדון לכל ביתו מה ח
כל עבדי פרעה זקני ביתו נ ז
ויפן פרעה ויבא אל ביתו שמו׳ ז כג
ושכנו הקרב אל ביתו יב ד
מפתח ביתו עד בקר יב כב
וכפר בעדו ובעד ביתו ויקר׳ יו ו
ויו יא ויו יז
ויליד ביתו הם יאכלו כב יא
כי יקדש את ביתו כז יד
יגאל את ביתו כז טו
מלא ביתו כסף וזהב במד׳ כב יח וכד יג
בפרעה ובכל ביתו לעינינו דברׄ ו כב
לא תבא אל ביתו לעבט כד י
ויקרב את ביתו לגברים יהושׄ ז יח
ובא אל עירו ואל ביתו כ ו
עם ירבעל ועם ביתו שופ׳ ט יו וט יט
ויבא יפתח המצפה אל
ביתו יא לד
ויפן וישב אל ביתו יח כו
ויבא האיש אל ביתו יט כט
אלקנה וכל ביתו שמו׳ א א כא
וילך אלקנה הרמתה אל ביתו ב יא
אשר דברתי אל ביתו ג יב
כי שפט אני את ביתו ג יג
הרמתה כי שם ביתו ז יז
ושאול עלה אל ביתו טו לד
וילך שאול אל ביתו כד כב
אל אדננו ועל כל ביתו כה יז

עבד

עבד אדום ואת כל ביתו שמו׳ ב ו יא
וישב דוד לברך את ביתו ו כ
מאבדך ומכל ביתו ז כא
ועל ביתו הקם עד עולם ז כה
היה לשאול ולכל ביתו ט ט
ולא ירד אל ביתו יא ט
לא ירד אוריה אל ביתו יא י
ואל ביתו לא ירד יא יג
ויאספה אל ביתו יא כז
וילך נתן אל ביתו יב טו
ויקמו זקני ביתו עליו יב יז
ויבא אל ביתו יב כ
ויאמר המלך יסב אל ביתו וגו׳
ויסב אבשלום אל ביתו יד כד
וכל ביתו ברגליו טו יז
וילך אל ביתו ואל עירו
ויצו אל ביתו ויחנק יז כג
להשיב המלך אל ביתו יט יב
בא אל המלך אל ביתו יט יב
אדני המלך בשלום אל ביתו יט לא
המלך ואת ביתו את הירדן יט מב
ויבא דוד אל ביתו ירושלם כ ג
עם שאול ועם ביתו כא ד
לבנות את ביתו מלכ׳ א ג א
ובלכלו את המלך ואת ביתו ד ז
ואת ביתו בנה שלמה
ויכל את כל ביתו ז א
את בית יי׳ ואת ביתו ט טו
ואחרי ביתו יו ג
היה אל בעשא ואל ביתו יו ז
על ביתו סר וזעף כ מג
ויבא אחאב אל ביתו כא ד
אביא הרעה על ביתו כא כט
ויקבר בגן ביתו בגן עזה מלכ׳ ב כא יח
וכל ביתו יחדו מתו ד״ה א י ו
לברך את ביתו יו מג
על עבדך ועל ביתו יז כג
את בית יי׳ ואת ביתו ד״ה ב ח א
אל ביתו בשלום לירושלם יט א
ויקברהו ביתו לג כ
ונגד ביתו נחמ׳ ג י
אצל ביתו ג כג
איש לנגד ביתו ג כח
נגד ביתו ג כט
ואיש נגד ביתו ז ג
על כל רב ביתו אסת׳ א ח
ויבוא אל ביתו ה י
והמן נדחף אל ביתו ו יב

שכת בעדו ובעד ביתו איו׳ א י
ישען על ביתו ולא יעמד ח טו
יגל יבול ביתו כ כח
בנה כעש ביתו כז יח
וכי תבין נתיבות ביתו לח כ
אשר שמתי ערבה ביתו לט ו
כי ירבה כבוד ביתו תהל׳ מט יז
את כל הון ביתו יתן משלי ו לא
ליום הכסא יבא ביתו ז כ
עכר ביתו ינחל רוח יא כט
עכר ביתו בוצע בצע טו כז
כל הון ביתו באהבה שיר ח ז
הוי בנה ביתו ירמ׳ כב יג
על האיש ההוא ועל ביתו כג לד
איבי איש אנשי ביתו מיכ׳ ז ו
ולנה בתוך ביתו זכר׳ ה ד

וּבֵיתוֹ

Et domus ejus, domui suae, etc.

את יעקב איש וביתו באו שמו׳ א א
הוא ואנשיו איש וביתו שמו׳ א כז ג
העלה דוד איש וביתו שמו׳ ב ב ג
וביתו אשר ישב שם מלכ׳ א ז ח
ועם האלהים וביתו ד״ה ב כד יו
ועשקו גבר וביתו מיכ׳ ב ב

בְּבֵיתוֹ *In domo sua.*

הפקיד אתו בביתו ברא׳ לט ה
וישב בביתו שופט׳ ח כט
והוא בביתו יושב שמו׳ א יט ט
ויקברהו בביתו ברמה כה א
והנה לו משתה בביתו כה לו
בביתו על משכבו שמו׳ ב ד יא
ויהי כי ישב המלך בביתו ז א
ויקבר בביתו במדבר מלכ׳ א ב לד
שנים חדשים בביתו ה יד
ויאכל לחם בביתו יג יט
ואלישע ישב בביתו מלכ׳ ב ו לב
בביתו ובכל ממשלתו כ יג
וימיתו את המלך בביתו כא כג
כי ברעה היתה בביתו ד״ה א ז כג
עם בית עבד אדום בביתו יג יד
ישב דויד בביתו יז א
וימיתוהו בביתו ד״ה ב לג כד
כל איש שורר בביתו אסת׳ א כב
כי מה חפצו בביתו אחריו איו׳ כא כא
ויאכלו עמו לחם בביתו מב יא
הון ועשר בביתו תהל׳ קיב ג
כי אין האיש בביתו משלי׳ ז יט

שכבו בכבוד איש בביתו ישע׳ יד יח
הראם חזקיהו בביתו לט ב
בביתו בסתר ויאמר ירמ׳ לז יז

וּבְבֵיתוֹ *Et in domo sua.*

ובביתו הצליח ד״ה ב ז יא

לְבֵיתוֹ

Ad domum suam, Domui suae.

ילך וישב לביתו דבר׳ כ ה
ילך וישב לביתו כ ו וכ ז וכ ח
נקי יהיה לביתו שנה אחת כד ה
ויביאהו לביתו שופט׳ יט כא
ולא נסור איש לביתו כ ח
את כל העם איש לביתו שמו׳ א י כה
וגם שאול הלך לביתו י כו
ויהונתן הלך לביתו כג יח
וילך כל העם איש לביתו שמו׳ ב ו יט
כר חטים מכלת לביתו מלכ׳ א ה כה
שובו איש לביתו יב כד
ישובו איש לביתו בשלום כב יז
איש לביתו ויסב דויד ד״ה א יו מג
שובו איש לביתו ד״ה ב יא ד
ישובו איש לביתו בשלום יח יו
לא ישוב עוד לביתו איו׳ ז י
שמו אדון לביתו תהל׳ קה כא
בצע בצע רע לביתו חבק׳ ב ט
ואתם רצים איש לביתו חגי א ט

וּלְבֵיתוֹ *Et ad domum suam.*

לגדעון ולביתו שופט׳ ח כז
ולדוד ולזרעו ולביתו מלכ׳ א ב לג

מִבֵּיתוֹ *Ex domo sua.*

ושלחה מביתו דבר׳ כד א וכד ג
ויצאה מביתו כד ב
מביתו ומיגיעו נחמ׳ ה יג
לא תמוש רעה מביתו משלי יז יג

בֵּיתָהּ *Damus ejus, suae.*

ותקרא לאנשי ביתה ברא׳ לט יד
משכבתה ומגרת ביתה שמו׳ ג כב
כי ביתה בקיר החומה יהוש׳ ב טו
ותשב אל ביתה שמו׳ ב יא ד
אל ביתה אשר בנה לה מלכ׳ א ט כג
אל המלך אל ביתה מלכ׳ ב ח ג
צעקת אל המלך על ביתה ח ה
חסידה ברושים ביתה תהל׳ קד יז
כי שחה אל מות ביתה משלי ב יח
ואל תקרב אל פתח ביתה ה ח

ודרך

ודרך ביתה יצעד ז ח
דרכו שאול ביתה ז כז
חכמות בנתה ביתה ט א
וישבה לפתח ביתה ט יד
חכמות נשים בנתה ביתה יד א
כל ביתה לבש שנים לא כא
צופיה הליכות ביתה לא כז

Et domus ejus. **וּבֵיתָהּ**
היא והוא וביתה ימים מלכ׳ א יז טו
ותלך היא וביתה מלכ׳ ב ח ב

In domo ejus. **בְּבֵיתָהּ**
בביתה לא ישכנו רגליה משלי ז יא

Eomi suae. **לְבֵיתָהּ**
ותתן טרף לביתה משלי לא טו
לא תירא לביתה משלג לא כא

Domum suam. **בֵּיתָם**
ויבאו אל ביתם הרמתה שמו׳ א א יט
נגד ביתם נחמ׳ ג כג
וישימו בסלע ביתם משלי ל כו

Domus. **בָּתִּים**
ויעש להם בתים שמו׳ א כא
בתים לבריחם כו כט
עשה זהב בתים לבריחם לו לד
בתים לבדים לו יד ולח ה
הנשים ארגות שם בתים מלכ׳ ב כג ז
ויעש לו בתים ד״ה א טו א
ואין בתים בנוים נחמ׳ ז ד
בתים מלאים כל טוב ט כה
בתים לא ישבו למו איו׳ טו כח
חתר בחשך בתים כד יז
בניתי לי בתים קהל׳ ב ד
בתים רבים לשמה יהיו ישע׳ ה ט
ובנו בתים וישבו סה כא
בנו בתים ושבו ירמ׳ כט ה וכט כח
יקנו בתים ושדות לב טו
ולבלתי בנות בתים לשבתנו לה ט
לא בקרוב בנות בתים יחזק׳ יא ג
ובנו בתים כח כו
וספו בתים רבים עמו׳ ג טו
ובנו בתים ולא ישבו צפנ׳ א יג

Et domus. **וּבָתִּים**
ובתים מלאים כל טוב דבר׳ ו יא
ובתים טבים תבנה וישבת ח יב
ובתים מאין אדם ישע׳ ו יא
ובתים ונשאו מיכ׳ ב ב

Domus. **הַבָּתִּים**
מן הבתים מן החצרת שמו׳ ח ט
ואת מקנהו אל הבתים ט כ
על הבתים אשר יאכלו יב ז
על הבתים אשר אתם שם יב יג
את שני הבתים מלכ׳ א ט י
לטוח קירות הבתים ד״ה א כט ד
ולקרות את הבתים ד״ה ב לד יא
ותתצו הבתים ישע׳ כב י
לכל הבתים אשר קטרו ירמ׳ יט יג
הבתים אשר קטרו לב כט
ובפתחי הבתים יחזק׳ לג ל
ונשסו הבתים זכר׳ יד ב

In domibus. **בַּבָּתִּים**
יש בבתים האלה אפוד שופ׳ יח יד
והאנשים אשר בבתים יח כב
בבתים יעלו יואל ב ט

In domos, Domus. **לְבָתִּים**
לבתים לבדים שמו׳ כה כז
והיו לבתים לבדים ל ד
לבתים לבדים לו כז

Per domos. **לַבָּתִּים**
והיה להם מקום לבתים יחזק׳ מה ד
תקרב לבתים הוש׳ ז יד

Domus. **בָּתֵּי**
ומלאו בתי מצרים שמו׳ ח כא
אשר פסח על בתי בני ישראל יב יז
בתי ערי אחוזתם ויקר׳ כה לב
כי בתי ערי הלוים כה לג
ועל כל בתי הבמות מלכ׳ א יג לב
ביתך ואת בתי עבדיך כ ו
בתי הקדשים מלכ׳ ב כג ז
וגם את כל בתי הבמות כג יט
ואת כל בתי ירושלם כה ט
אף שכני בתי חמר איו׳ ד יט
לשני בתי ישראל לפח ישע׳ ח יד
ואת בתי ירושלם ספרתם כב י
על כל בתי משוש לב יג
והיו בתי ירושלם ירמ׳ יט יג
על בתי העיר הזאת
ועל בתי מלכי יהודה לג ד
ואת בתי אלהי מצרים מג יג
כל בתי ירושלם נב יג
ואבדו בתי השן עמו׳ ג טו
בתי גזית בניתם ה יא
בתי אכזיב לאכזב מיכ׳ א יד

Et domus. **וּבָתֵּי**
ובתי כל עבדיך ובתי כל מצרים שמו׳ י ו
ובתי החצרים ויקר׳ כה לא
ובתי הנפש והלחשים ישע׳ ג כ
ובתי מלכי יהודה ירמ׳ יט יג
ובתי חמדתך יתצו יחזק׳ כו יב

In domibus. **בְּבָתֵּי**
בבתי אלהי מצרים ירמ׳ מג יב
עליהם ירעון בבתי אשקלון צפנ׳ ב ז

Domus nostrae. **בָּתֵּינוּ**
ואת בתינו הציל שמו׳ יב כז
לא נשוב אל בתינו במדי׳ לב יח
נמלא בתינו שלל משלי א יג
קרות בתינו ארזים שיר א יז
בתינו לנכרים איכ׳ ה ב

Et domus nostrae. **וּבָתֵּינוּ**
שדתינו וכרמינו ובתינו נחמ׳ ה ג

Ex domibus nostris. **מִבָּתֵּינוּ**
הצטידנו אתו מבתינו יהוש׳ ט יב

Domus tuae. **בָּתֶּיךָ**
ומלאו בתיך שמו׳ י ו

Domus tuae. **בָּתַּיִךְ**
ושרפו בתיך באש יחזק׳ יו מא

Et in domibus tuis. **וּבְבָתֶּיךָ**
ובבתיך את הערב שמו׳ ח יז

Et ex dom. vest. **וּמִבָּתֶּיךָ**
הצפרדעים ממך ומבתיך שמו׳ ח ז

Domus vestrae. **בָּתֵּיכֶם**
שבר רעבון בתיכם ברא׳ מב יט
ואת רעבון בתיכם מב לג
ואת בתיכם ובאו אלי מה יח

Et domus vestrae. **וּבָתֵּיכֶם**
אתם ובתיכם דבר׳ יב ז
נשיכם ובתיכם נחמ׳ ד ח

In domibus vestris. **בְּבָתֵּיכֶם**
ולאשר בבתיכם ולאכל ברא׳ מז כד
שאר לא ימצא בבתיכם שמו׳ יב יט
גזלת העני בבתיכם ישע׳ ג יד
לשבת בבתיכם ספונים חגי א ד

Ex domibus vestris. **מִבָּתֵּיכֶם**
תשביתו שאר מבתיכם שמו׳ יב טו
ולא תוציאו משא מבתיכם ירמ׳ יז כב

בָּתָּיו *Domus ejus*

האולם ואת בתיו ד"ה א כה יא

בָּתֵּיהֶם *Domus eorum.*

ותבלע אתם ואת בתיהם במד' יו לב
ותבלעם ואת בתיהם דבר' יא ו
הממלאים בתיהם כסף איו' ג יד
בתיהם שלום מפחד כא ט
והוא מלא בתיהם טוב כב יח
ישסו בתיהם ישע' יג יו
ומלאו בתיהם אחים יג כא
כן בתיהם מלאים מרמה ירמ' ה כז
ונסבו בתיהם לאחרים ו יב
וירשו את בתיהם יחזק' ז כד
והושבתים על בתיהם הוש' יא יא

בָּתֵּימוֹ *Domos suas.*

קרבם בתימו לעולם תהל' מט יב

וּבָתֵּיהֶם *Et domus ipsorum.*

זיתיהם ובתיהם נחמ' ה יא
ובתיהם לשממה צפנ' א יג

וּבְבָתֵּיהֶם

Et in domibus eorum.

וישבת בעריהם ובבתיהם דבר' יט א

מִבָּתֵּיהֶם *Ex domibus ipsorum.*

תשמע זעקה מבתיהם ירמ' יח כב

וּבָתֵּיהֶן *Et domus ipsorum.*

ובתיהן באש ישרפו יחזק' כג מז

בִּיתָן* *Palatium.*

s פאלאזט. שלאסס.

ביתן המלך אסת' א ה

הַבִּיתָן *Palatii.*

אל גנת הביתן אסת' ז ז
מגנת הביתן ז ח

בכא מה שענינו אילן תות :

Morus arbor.

הַבָּכָא* *Mori*

s מוילבעערבוים. אנד: איבערזעטצען **עֵמֶק הַבָּכָא** טהאל דעס וויינענס, יאממערטהאל. אונטער **בְּכָאִים**
פערשטעהען אנדר: איינען דער באל-זאמשטוידע אהנליכען בוים.

עברי בעמק הבכא תהל' פד ז

בְּכָאִים *Mori.*

ובאת להם ממול בכאים שמו' ב ה כג

הַבְּכָאִים *Mori*

קול צעדה בראשי הבכאים שמו' ב ה כד
ובאת להם ממול הבכאים ד"ה א יד יד
קול הצעדה בראשי הבכאים יד טו

בכה כל לשון בכי :

Flere.

בָּכָה *Flevit.*

s וויינען. בעוויינען.

ובנימן בכה על צואריו ברא' מה יד
בכה ויתחנן לו הוש' יב ה

וּבָכְתָה *Et flevit.*

ובכתה את אביה דבר' כא יג

בָּכִיתִי *Flevi.*

אם לא בכיתי לקשה יום איו' ל כה

בָּכוּ *Fleverunt.*

בכו בכי גדול מאוד שמו' ב יג לו
כי בכו העם הרבה בכה עזר' י א

וּבָכוּ *Et fleverunt.*

ובכו אליך במר נפש יחזק' כז לא

בְּכִיתֶם *Flevisti.*

כי בכיתם באזני ה' במד' יא יח

בָּכִינוּ *Flevimus.*

שם ישבנו גם בכינו תהל' קלז א

בֹּכֶה *Flens.*

והנה נער בכה שמו' ב ז
את העם בכה במד' יא י
הנה המלך בכה שמו' ב יט ב
מדוע אדני בכה מלכ' ב ח יב
בכה ומתנפל עזר' י א

וּבֹכֶה *Et flens.*

עלה ובוכה וראש לו חפוי שמו' ב טו ל
הלך הלך ובכה ירמ' מא ו

בֹּכִים. בּוֹכִים *Flentes.*

והמה בכים במד' כה ו
שם המקום ההוא בכים שופ' ב ה
וכל הארץ בוכים שמו' ב טו כג
בכים בקול גדול עזר' ג יב
כי בוכים כל העם נחמ' ח ט
ועגבי לקול בכים איו' ל לא

הַבֹּכִים *Flentes.*

מן הגלגל אל הבכים שופט' ב א

בּוֹכִיָּה *Fleo.*

על אלה אני בוכיה איכ' א יו

בָּכוֹ *Flendo.*

בכו לא תבכה ישע' ל יט
בכו בכו להלך ירמ' כב י
בכו אל תבכו מיכ' א י
בכו תבכה בלילה א ב

וּבָכוֹ *Et flendo.*

הלוך ובכו ילכו ירמ' ג ד

וּבָכֹה *Et flendo.*

ובכה הבכה שמו' א א י
הלך ובכה אחריה שמו' ב ג יו
ועלו עלה ובכה טו ל
הלוך ילך ובכה תהל' קכו ו

לִבְכּוֹת *Flere, ad flendum.*

ויבקש לבכות בראש' מג ל
אין בהם כח לבכות שמו' א ל ד
ויספו כל העם לבכות שמו' ב ג לד
עת לבכות קהל' ג ד

וְלִבְכֹּתָהּ *Et ad deflendum eam.*

לספד לשרה ולבכתה ברא' כג ב

בְּכוּ *Flete.*

בכו בכו להלך ירמ' כב י

וּבְכוּ *Et flete.*

הקיצו שכורים ובכו יואל א ה

בְּכֶינָה *Flete.*

אל שאול בכינה שמו' ב א כד

אֶבְכֶּה *Flebo.*

על כן אבכה בבכי ישע' יו ט

וְאֶבְכֶּה *Et flebo.*

ואבכה על בתולי שופ' יא לו
ואבכה יומם ולילה ירמ' ח כג

צמתי

וָאֶבְכֶּה *Et flevi.*

צמתי ואבכה שמו' ב יב כב
ישבתי ואבכה ואתאבלה נחמ' א ד
ואבכה בצום נפשי תהל' סט יא

הַאֶבְכֶּה *An flebo.*

האבכה בחדש החמשי . זכר' ז ג

תִּבְכֶּה *Flebis.*

בכו לא תבכה ישע' ל יט
ולא תספד ולא תבכה יחזק' כד יו

וְתִבְכֶּה *Et flevisti.*

ותקרע את בגדיך ותבכה מלכ' ב יב יט

וַתֵּבְךְּ *Et flevisti.*

בעבור הילד חי צמת ותבך שמו' ב יב כא
ותבך לפני ד"ה ב לד כו

תִּבְכִּי *Flebis.*

חנה למה תבכי שמו' א א ח

וַיֵּבְךְּ *Et flevit.*

וישא עשו קלו ויבך בראֹ' כז לח
ויבך אתו אביו לז לה
ויסב מעליהם ויבך מב כד
ויבך שמה מג ל
על צוארי בנימן אחיו ויבך מה יד
וינשק לכל אחיו ויבך מה טו
ויבך על צואריו עוד מו כט
ויבך עליו וישק לו נ א
ויבך יוסף בדברם אליו נ יז
וישא שאול קלו ויבך שמו' א כד יז
ויבך אל קבר אבנר שמו' ב ג לב
ויעל על עלית השער ויבך יט א
ויבך איש אלהים מלכ' ב ח יא
ויבך על פניו ויאמר יג יד
ויבך חזקיהו בכי גדול כ ג
ויבך חזקיהו בכי גדול ישע' לח ג

תִּבְכֶּה *Flebit.*

ובכה תבכה שמו' א א י
תבכה נפשי מפני גוה ירמ' יג יז
בכה תבכה בלילה איכ' א ב

וַתִּבְכֶּה *Et flevit.*

ותבכה ולא תאכל שמו' א א ז

וַתֵּבְךְּ *Et flevit.*

ותשא את קלה ותבך בראֹ' כא יו
ותבך על בתוליה שופט' יא לח
ותבך אשת שמשון עליו יד יו

ותבך עליו שבעת הימים יד יז
ותבך ותתחנן לו אסת' ח ג

תִּבְכּוּ *Flebitis.*

אל תתאבלו ואל תבכו נחמ' ח ט
אל תבכו למת ירמ' כב י
לא תספדו ולא תבכו יחזק' כד כג
בכו אל תבכו מיכה א י

וַתִּבְכּוּ *Et flebitis.*

ותבכו לפניו לאמר במד' יא כ
ותשבו ותבכו לפני ה' דבר' א מה

יִבְכּוּ *Flebunt.*

יבכו את השרפה ויקר' י ו
כי יבכו עלי לאמר במד' יא יג
מה לעם כי יבכו שמו' א יא ה
יבכו הכהנים יואל ב יז

וַיִּבְכּוּ *Et fleverunt.*

וישקהו ויבכו רא' לג ד
ויבכו אתו מצרים נ ג
ויבכו גם בני ישראל במד' יא ד
ויבכו העם בלילה ההוא יד א
ויבכו את אהרן כא א
ויבכו בני ישראל את משה דבר' לד ח
וישאו העם את קולם ויבכו שופט' ב ד
ויבכו לפני ה' עד הערב כ כג
ויבכו וישבו שם לפני ה' כ כו
ויבכו בכי גדול כא ב
וישאו כל העם את קולם
ויבכו שמו' א יא ד
ויבכו איש את רעהו כ מא
ויבכו עד אשר אין בהם כח ל ד
ויספדו ויבכו ויצמו שמו' ב א יב
ויבכו כל העם ג לב
וישאו קולם ויבכו יג לו
וישאו את קולם ויבכו איו' ב יב

יִבְכָּיוּן *Flebunt*

ויחד תלמיה יבכיון איו' לא לח
מר יבכיון ישע' לג ז

תִּבְכֶּינָה *Flebunt.*

ואלמנתיו לא תבכנה איו' כז טו
ואלמנתו לא תבכינה תהל' עח סד

וַתִּבְכֶּינָה *Et fleverunt.*

ותשאנה קולן ותבכינה רות א ט
ותשאנה קולן ותבכינה עוד א יד

מְבַכָּה *Pih. Deflet.*

רחל מבכה ירמ' לא טו

מְבַכּוֹת *Deflentes.*

מבכות את התמוז יחזק' ח יד

***בֶּכֶה** *Fletus.*

s דאס וויינען.

כי בכו העם הרבה בכה עזר' י א

***בְּכִי, בֶּכִי** *Fletus.*

s דאס וויינען, דאס טהראנען, טראפּ־פעלן (דעם וואססערס אין דען בערג־ווערקען).

ויתמו ימי בכי אבל משה דבר' לד ח
בכו בכי גדול שמו' ב יג לו
לקול בכי העם עזר' ג יג
פני חמרמרו מני בכי איו' יו יו
בערב ילין בכי תהל' ל ו
ויבך חזקיהו בכי גדול ישע' לח ג
קול בכי וקול זעקה סה יט
בכי תחנוני בני ישראל ירמ' ג כא
אשא בכי ונהי ט ט
בכי תמרורים רחל מבכה לא טו
בבכי יעלה בכי מח ה
בכי ואנקה מלא' ב יג

וּבְכִי *Et fletus.*

וצום ובכי ומספד אסת' ד ג

בִּבְכִי *In fletu.*

ויתן את קלו בבכי בראֹ' מה ב
ושקוי בבכי מסכתי תהל' קב י
בבכי יעלה בו ישע' טו ה
על כן אבכה בבכי יעזר יו ט
בבכי יבאו ירמ' לא ט
בבכי יעלה בכי מח ה

בַּבְּכִי *In fletu.*

ירד בבכי ישע' טו ג
אמרד בבכי כב ב

וּבִבְכִי *Et in fletu.*

ובצום ובבכי ובמספד יואל ב יב

לִבְכִי *Ad fletum.*

הבמות לבכי ישע' טו ב

לִבְכִי *Ad fletum.*

לבכי ולמספד ולקרחה ישע' כב יב

מִבְּכִי *A fletu.*

מבכי נהרות חבש איו' כח יא
מבכי

מבכי יעזר אבנה לך ירמ׳ מח לב

A fletu. מִבְּכִי

מנעי קולך מבכי ירמ׳ לא יו

Fletus meus. בִּכְיִי

כי שמע י״ קול בכיי תהל׳ ו ט

Fletus ejus. בְּכִיתוֹ*

s ווינעם בעווינענס.

ויעברו ימי בכיתו ברא׳ נ ד

Fletus. בָּכוּת*

s ווינען.

ויקרא שמו אלן בכות ברא׳ לה ח

Fluenta. נִבְכֵי

s קוועלען. נאך אנד׳: פאָם שטאממ׳
וואָרט נבך אונד בוך שרודעל.
נאך נעהע: פאָם אַרא: אונד קאַלד:
נבג דיא קוועללע:

הבאת עד נבכי ים איו׳ לח יו

בכר כל לשון בכור שענינו קדימה וראשית :

Primogenitus, um.

Primogenitus. בְּכֹר. בְּכוֹר

s ערזטגעבאָרענע.

בכר ישמעאל נביות וקדר ברא׳ כה יג
בני לאה בכור יעקב ראובן לה כג
בני אליפז בכור עשו לו טו
ויהי ער בכור יהודה לח ז
בכר יעקב ראובן מו ח
בני ראובן בכר ישראל שמו׳ ו יד
ומת כל בכור בארץ מצרים יא ה
עד בכור השפחה יא ה
וכל בכור בהמה ה
והכתי כל בכור יב יב
וי״ הכה כל בכור יב כט
עד בכור השבי
וכל בכור בהמה יב כט
קדש לי כל בכור יג ב
וכל בכור אדם בבניך תפדה יג יג
ויהרג י״ כל בכור יג טו
ועד בכור בהמה יג טו
וכל בכור בני תפדה יג טו
בכור בניך תתן לי כב כח
כל בכור בניך תפדה לד כ

אך בכור אשר יבכר לי״ ויקר׳ כז כו
בני ראובן בכר ישראל במד׳ א כ
תחת כל בכור ג יב
כי לי כל בכור
ביום הכתי כל בכור
הקדשתי לי כל בכור ג יג
פקד כל בכר זכר ג מ
כל בכר בבני ישראל
כל בכור בבהמת בני ישראל ג מא
את כל בכור בבני ישראל ג מב
ויהי כל בכור זכר ג מג
תחת כל בכור בבני ישראל ג מה
וח יח

מאת בכור בני ישראל ג נ
בכור כל מבני ישראל ח יו
כי לי כל בכור
ביום הכתי כל בכור ח יז
את בכור האדם
ואת בכור הבהמה יח טו
אך בכור שור או בכור כשב או
בכור עז יח יז
ראובן בכור ישראל כו ה
הכה י״ בהם כל בכור לג ד
לא תזבח בכור צאנך דבר׳ טו יט
בכור שורו הדר לו לג יז
כי הוא בכור יוסף למכיר
בכור מנשה יהוש׳ יז א
בכור ישמעאל נביות וקדר ד״ה א א כט
ויהי ער בכור יהודה ב ג
בכור חצרון הבכור רם ב כה
ויהיו בני רם בכור ירחמאל ב כז
בן חור בכור אפרתה ב נ
אלה בני חור בכור אפרתה ד ד
ובני ראובן בכור ישראל ה א
בני ראובן בכור ישראל ה ג
כי לא היה בכור כו י
יאכל בדיו בכור מות איו׳ יח יג
ויך כל בכור במצרים תהל׳ עח נא
אף אני בכור אתנהו פט כח
ויך כל בכור בארצם קה לו

Primogenitus. הַבְּכֹר. הַבְּכוֹר

את שם הבכור מנשה בראש׳ מא נא
הבכור כבכרתו והצעיר מג לג
כי מנשה הבכור מח יד
לא כן אבי כי זה הבכר מח יח
הבכר נדב ואביהוא במד׳ ג ב
כל הבכור אשר יולד דבר׳ טו יט
והיה הבן הבכר לשניאה כא טו
פני בן השנואה הבכר כא יו
כי את הבכר בן השנואה כא יז
והיה הבכור אשר תלד כה ו
ויהי שם בנו הבכור יואל שמו׳ א ח ב
אליאב הבכור ומשנהו יז יג
ויקח את בנו הבכור מלכ׳ ב ג כז
הבכור רם ד״ה א ב כה
הבכור אמנן לאחינעם ג א
ובני יאשיהו הבכור יוחנן ג טו
כי הוא הבכור ה א
ובני שמואל הבכור ושני ו יג
ובנו הבכור עבדון ח ל וט לו
ומן השלני עשיה הבכור ט ה
הוא הבכור לשלם הקרחי ט לא
זכריהו הבכור כו ב
שמעיה הבכור כו ד
ליהורם כי הוא הבכור ד״ה ב כא ג
בבית אחיהם הבכור איו׳ א יג
וא יח
כהמר על הבכור זכר׳ יב י

In primogenito. בַּבְּכֹר

תעבד בבכר שורך דבר׳ טו יט

A primogenito. מִבְּכֹר. מִבְּכוֹר

מבכור פרעה הישב שמו׳ יא ה
מבכר פרעה הישב על כסאו יב כט
מבכר אדם יג טו
מבכור בני ישראל במד׳ ג מו

Primogenitus meus. בְּכֹרִי

ראובן בכרי אתה ברא׳ מט ג
בני בכרי ישראל שמו׳ ד כב
ואפרים בכרי הוא ירמ׳ לא ט
האתן בכורי פשעי מיכ׳ ו ז

Primogenitus tuus. בְּכֹרְךָ

אני בנך בכרך עשו ברא׳ כז לב

Idem. בְּכֹרֶךָ

אנכי עשו בכרך בראש׳ כז יט
s הרג את בנך בכרך שמו׳ ד כג

בְּכֹרוֹ. בְּכוֹרוֹ

Primogenitus ejus, suus, etc.

וכנען ילד את צידן בכרו ברא׳ י טו
את עוץ בכרו כב כא
ויקח יהודה אשה לער בכורו לח ו
ויאמר ליתר בכורו שופט׳ ח כ

ויהי

ויהי בכורו אמנון שמו' ב ג ב
באבירם בכרו יסדה מלכ' א יו לד
את צידון בכרו ד"ה א א יג
ואישי הוליד את בכרו ב יג
מישע בכרו הוא אבי זיף ב מב
s את בלע בכרו ח א
אולם בכורו יעוש השני ח לט

Pro primogenito suo. בִּבְכֹרוֹ

בבכרו ייסדנה יהוש' ו כו

Primogenita בְּכוֹרֵי

ואת בכורי בקרינו נחמ' י לז
שהכה בכורי מצרים תהל' קלה ח
ורעו בכורי דלים ישע' יד ל

בִּבְכוֹרֵיהֶם

In primogenitis eorum.

למכה מצרים בבכוריהם תהל' קלו י

Primogenitura. *בְּכֹרָה

ערזט געבורט.

ולמה זה לי בכרה בראש' כה לב

הַבְּכֹרָה

Primogenituram suam.

ויבז עשו את הבכרה בראש' כה לד
לו משפט הבכרה דבר' כא יז

Et primogenitura וְהַבְּכֹרָה

והבכרה ליוסף ד"ה א ה ב

primogeniturae. לַבְּכֹרָה

ולא להתיחש לבכרה ד"ה א ה א

Primogenituram meam. בְּכֹרָתִי

את בכרתי לקח בראש' כז לו

Primogenit. tuam. בְּכֹרָתְךָ

מכרה כיום את בכרתך לי בראש' כה לא

Primogenit. suam. בְּכֹרָתוֹ

וימכר את בכרתו ליעקב בראש' כה לג
נתנה בכרתו ד"ה א ה א

כִּבְכֹרָתוֹ

Juxta primogenituram suam.

הבכור כבכרתו בראש' מג לג

Primogenita. בְּכֹרוֹת

ואת בכרות בנינו נחמ' י לז

Et primogenita. וּבְכֹרֹת

ובכרת בקרכם וצאנכם דבר' יב ו
ובכרת בקרך וצאנך יב יז ויד כג

De primogenitis, מִבְּכֹרוֹת

מבכרות צאנו ומחלבהן בראש' ד ד

Primogenita. *הַבְּכִירָה

s אלטעסטע. ערזטגעבארנע.

ותאמר הבכירה אל הצעירה בראש' יט לא
ותבא הבכירה ותשכב יט לג
ותאמר הבכירה אל הצעירה יט לד
ותלד הבכירה בן יט לז
לתת הצעירה לפני הבכירה כט כו
שם הבכירה מרב שמו' א יד נא

הַבִּכֻּרוֹת

Praecocia, primi fructus.

s ערזטלינגזפרוכט. פריהפייגע.

כתאני הבכרות ירמ' כד ב

Praecox fructus. s בִּכּוּרָה

בכורה אותה נפשי מיכ' ז א

Ut fructus praecox. כְּבִכּוּרָה

s דאס דגש אים ה ערקלארט קימחי
אלס דגש איפהאג:

כבכורה בטרם קיץ ישע' כח ד

Sicut primus fructus. s כְּבִכּוּרָה

s כבכורה בתאנה הושע ט י

Primitiae. בִּכּוּרִים

s ערזטלינגע.

תקריב מנחת בכורים ויקר' ב יד
חמץ תאפינה בכורים לה' כג יז
לחם בכורים מלכ' ב ד מב
תאנים עם בכורים נחו' ג יב

Primitiae. הַבִּכֻּרִים

על לחם הבכרים ויקר' כג כ

Primitiae. הַבִּכּוּרִים

וביום הבכורים במד' כח כו

Et primitiis. וְלַבִּכּוּרִים

בעתים מזמנות ולבכורים נחמ' יג לא

Primitiae. בִּכּוּרֵי

וחג הקציר בכורי מעשיך שמו' כג יו
ראשית בכורי אדמתך כג יט
ולד כו
בכורי קציר חטים לד כב
ימי בכורי ענבים במד' יג כ
בכורי כל אשר בארצם יח יג
בכורי אדמתנו נחמ' י לו
וראשית כל בכורי כל יחזק' מד ל

Et primitiae. וּבִכּוּרֵי

ובכורי כל פרי נחמ' י לו

Primitiarum tuarum. בִּכּוּרֶיךָ

את מנחת בכוריך ויקר' ב יד

לְבַכֵּר

Pih. Primogenituram dare,
Primogenitum proferre.

s צום ערזטגעבארנען מאכען. ד: ה:
דאס ערזטגעבורטסרעכט ערטהיילען.

לבכר את בן האהובה דבר' כא יו

Primitias peofert. יְבַכֵּר

s פריהע, נייע פריכטע טראגען.

לחדשיו יבכר יחזק' מז יב

Pyh. Primum gignetur. יְבֻכַּר

s אלס ערזטגעבאהרנעס געבארען
ווערדען.

אשר יבכר לה' ויקר' כז כו

כְּמַבְכִּירָה

Hiph. Sicut primipara.

s ערזטגעבאהרענדען.

צרה כמבכירה ירמ' ד לא

Dromas. *בִּכְרָה

s דראמעדאר: קאמעעלשטוטע.

בכרה קלה ירמ' ב כג

Dromades. בִּכְרֵי

s דראמעדארע, יונגע, אבער שאן צום
רייטען אונד לאזט טראגען דיענענדע
קאמעעלע.

בכרי מדין ועיפה ישע' ס ו
בל

בל וגלי כל מה שפירושו שלילה או הסרה ונחבור המלה הזאת עם **יַעַל** הוא כנוי לרשע.

בל *Negandi particula.*

s **בַּל** *Non, nequaquam.*

ניכט, ניכטס, נאָך ניכט, קוים דאַס ניכט.

תבל בל תמוט ד"ה א טז ל
כנבה אפו בל ידרש תהליי י ד
אמר בלבו בל אמוט י ו
בל ראה לנצח י יא
בל יוסיף עוד לערץ י יח
טובתי בל עליך טז ב
מימיני בל אמוט טז ח
צרפתני בל תמצא יז ג
בל נמוטו פעמי יז ה
וארשת שפתיו בל מנעת כא ג
ובחסד עליון בל ימוט כא ח
בל אמוט לעולם ל ז
בל קרוב אליך לב ט
בקרבה בל תמוט מו ו
ואדם ביקר בל ילין מט יג
בל חזו שמש נח ט
ונוזליהם בל ישתיון עח מד
תבל בל תמוט צג א וצו י
בל תמוט עולם ועד קד ה
במהמרות בל יקומו קמ יא
איש לשון בל יכון קמ יב
צדיק לעולם בל ימוט משלי י ל
ושרש צדיקים בל ימוט יב ג
בל יפקד רע יט כג
בל יתיצב לפני חשכים כב כט
ולבו בל עמך כג ז
הכוני בל חליתי כג לה
הלמוני בל ידעתי כג לה
הכר פנים במשפט בל טוב כד כג
יצוק עליו בל ימוט איוב מא טו
בל יקמו וירשו ארץ ישעי' יד כא
בל למד צדק כו י
רמה ידך בל יחזיון כו יא
מתים בל יחיו כו יד
רפאים בל יקמו כו יד
ישועת בל נעשה ארץ כו יח
בל יצען בל יסע לג כ
חבליו בל ינתקו לג כ
בל תלך בו אני לג כא
נטשו חבליך בל יחזקו לג כג
בל פרשו נס לג כג
ופריץ חיות בל יעלנה לה ט
אף בל נטעו מ כד
אף בל זרעו מ כד
אף בל שרש בארץ מ כד
ישכבו בל יקומו מג יז
ואין צור בל ידעתי מד ח
וחמודיהם בל יועילו מד ט
בל יראו ובל ידעו מד ט
פרי בל יעשון הושע ט טז

וּבַל *Et non, et nequaquam.*

ובל אלחם במנעמיהם תהליי קמא ד
ובל ידעה מה משלי ט יג
ובל ידעת שפתי דעת יד ז
ובל יראה גאות יי ישעי' כו י
ובל יפלו ישבי תבל כו יח
ובל יאמר שכן לג כד
ובל ידעו למען יבשו מד ט
ובל יאמרו ללבבם הושע ז ב

בְּלִי

Non, praeter, sine, absque.

s ניכט, אָהנע. **בִּבְלִי** אָהנע. **בִּבְלִי דַעַת** אונפערזעהענס, אונפערמוטהעט. **לִבְלִי** וועגען מאַנגעלס, אָהנע. **מִבְּלִי** וויל ניכט, וויל ניעמאַנד: זאָ דאַס ניכט, זאָ דאַס ניעמאַנד. **עַד בְּלִי** ביז ניכט. **עַל בְּלִי** וויל ניכט.

על בלי הגיד לו כי ברח בראשי' לא כ
מגן שאול בלי משוח בשמן
שמוא' ב א כא
בלי נשמע קולם תהליי יט ד
בלי עון ירצון ויכוננו נט ה
ועיף בלי מים סג ב
עד בלי ירח עב ז
ישגא אחו בלי מים איוב ח יא
ערום הלכו בלי לבוש כד י
בלי שם נכאו מן הארץ ל ח
אכלתי בלי כסף לא לט
זך אני בלי פשע לג ט
אנוש חצי בלי פשע לד ו
במלין בלי דעת לה ב
לריק יגיעה בלי פחד לט טז
משיגהו חרב בלי תקום מא יח
מעלים עצה בלי דעת מב ג
גוים מרדף בלי חשך ישעי' יד ו
קיא צאה בלי מקום כח ח
אסף בלי יבוא לב י
אפרים היה ענה בלי הפוכה הושי ז ח
בלי יעשה קמח ח ז
עד בלי די מלאכ' ג י

בִּבְלִי *Absque.*

את רעהו בבלי דעת דברי' ד מב
יכה את רעהו בבלי דעת יט ד
בשגגה בבלי דעת יהושי כ ג
בבלי דעת מלין יכבר איוב לה טז
ויגועו בבלי דעת לו יב

לִבְלִי *Sine, praeter.*

ופערה פיה לבלי חק ישעי' ה יד
יתעו לבלי אכל איוב לח מא
העשו לבלי חת מא כד

מִבְּלִי *Sine. ita ut non.*

מבלי יכלת יי דברי' ט כח
מבלי השאיר לו כח נה
מבלי אשר לא ימצא קהלת ג יא
מבלי באי מועד איכ' א ד
ליש אבד מבלי טרף איוב ד יא
מבלי משים לנצח יאבדו ד כ
היאכל תפל מבלי מלח ו ו
תשכון באהלו מבלי לו יח טו
ערום ילינו מבלי לבוש כד ז
אם אראה אובד מבלי לבוש לא יט
גלה עמי מבלי דעת ישעי' ה יג
עריו נצתה מבלי ישב ירמי' ב טו
אתן שממה בלי יושב ט י
כמדבר מבלי עבר ט יא
והיתה שממה מבלי עובר יחזק' יד טו
ותפוצינה מבלי רעה לד ה
נדמו עמי מבלי הדעת הושע ד ו
החרבתי חוצותם מבלי עובר צפני' ג ו
נצדו עריהם מבלי איש ג ז

הֲמִבְּלִי *Idem cum h interr.*

המבלי אין קברים במצרים
שמות יד יא
המבלי אין אלהים בישראל
מלכי' ב א ג ו וטז

וּמִבְּלִי *Et sine.*

ומבלי מחסה חבקו צור איוב כד ו

בליעל

(compositum ex בְּלִי-יַעַל cujus sensus, Nequam, Nequitia.

*בְּלִיַּעַל. בְּלִיָּעַל

s אויס בְּלִי אָהנע. יַעַל נוטצען, ניכטסניטציגקייט, ניכטסעווירדיגקייט, לייכטפערטיגקייט, שלעכטיגקייט, באָזהייט, פערוועגליכעס, פערדערבליכעס, פערדערבען. נאך אנד: אויס בְּלִי עוֹל אָהנע יאָך, נעזעצלאָז. נאך אנד: אויס בְּלִי יַעַל פאָם שטאממוואָרט יָעַל דער זיך ניכט ערהעבט, ניעדערטראכטיג.

יצאו אנשים בני בליעל דברי׳ יג יד
עם לבבך בליעל לאמר טו ט
אנשי בני בליעל נסבו את שופ׳ יט כב
בני בליעל אשר בגבעה כ יג
לפני בת בליעל שמו׳ א א יו
ובני עלי בני בליעל ב יב
ובני בליעל אמרו י כז
והוא בן בליעל מדבר כה יז
ושם נקרא איש בליעל שמו׳ ב כ א
נחלי בליעל יבעתני כב ה
שנים אנשים בני בליעל מלכ׳ א כא י
שני האנשים בני בליעל כא יג
אנשים רקים בני בליעל ד״ה ב יג ז
האמר למלך בליעל איו׳ לד יח
ונחלי בליעל יבעתוני תהל׳ יח ה
דבר בליעל יצוק בו מא ט
לנגד עיני דבר בליעל קא ג
אדם בליעל משלי ו יא
איש בליעל כרה רעה יו כז
עד בליעל יליץ משפט יט כח
יעץ בליעל נחו׳ א יא
לעבור בך בליעל ב א

Et nequam. וּבְלִיַּעַל

ויען כל איש רע ובליעל שמו׳ א ל כב
ובליעל כקוץ מנד שמו׳ ב כג ו

Nequam. הַבְּלִיַּעַל

אל איש הבליעל הזה שמו׳ א כה כה
ואיש הבליעל שמו׳ ב יו ז
ויעדהו אנשי הבליעל מלכ׳ א כא יג

בלג ופירושו חזק.

Recreare se.

Niph. Recreans se. הַמַּבְלִיג

s הערפאָרברעכען, פלאָטצליך אויסשטראהלען. ערהייטערן, הייטער, פראהליך ווערדען.

המבליג שד על עז עמו׳ ה ט

מַבְלִיגִיתִי

Recreatura se, Recreatio mea.

s ערהייטערונג, שטארקונג פיר מיך.

מבליגיתי עלי יגון ירמ׳ ח יח

Et recreabo me. וְאַבְלִיגָה

אעזבה פני ואבליגה איו׳ ט כז
ושית ממני ואבליגה י כ
השע ממני ואבליגה תהל׳ לט יג

בלה מה שפירושו רקבון וזקנה.

Veterascere, Teri.

Veteravit. בָּלְתָה

s אבגענוטצט, פערפאללען, צערפאללען, אבפאללען, פערברויכען, פערצעהרען, נעניעסען, פערדערבען.

שמלתך לא בלתה דבר׳ ד ד
לא בלתה מעל רגלך כט ה

Inveteraverunt. בָּלוּ

לא בלו שלמתיכם דבר׳ כט ה
בלו מרב הדרך מאד יהוש׳ ט יג
שלמתיהם לא בלו נחמ׳ ט כא
בלו עצמי תהל׳ לב ג

Veterascere me. בְּלֹתִי

אחרי בלתי ברא׳ יח יב

Veterascet. יִבְלֶה

והוא כרקב יבלה איו׳ יג כח

Veterascet. תִּבְלֶה

והארץ כבגד תבלה ישע׳ נא ו

Veterascent. יִבְלוּ

וכלם כבגד יבלו תהל׳ קב כז
כלם כבגד יבלו ישע׳ נ ט

Pih. Trivit. בִּלָּה

בלה בשרי ועורי איכ׳ ג ד

Terendo. לְבַלּוֹת

וצורם לבלות שאול תהל׳ מט טו

Terere eum. לְבַלֹּתוֹ

לא יסיפו עוד לבלתו ד״ה א יז ט

Inveterant. יְבַלּוּ

יבלו בטוב ימיהם איו׳ כא יג
ומעשה ידיהם יבלו ישע׳ סה כב

Vetera, Trita. בָּלִים

s אלטע, אבגענוטצטע.

שקים בלים לחמוריהם
ונאדות יין בלים יהוש׳ ט ד

Idem. בָּלוֹת

ונעלות בלות ומטלאות יהוש׳ ט ה

Ad effoetam istam. *לַבָּלָה

s אבגענוטצטען, נעאלטערטען.

ואמר לבלה נאפים יחזק׳ כג מג

Consumptio. *בְּלִי

s פערוועזונג, פערניכטונג, פערדערבען.

חשקת נפשי משחת בלי ישע׳ לח יז

Veteramenta. *בְּלוֹיֵ

s אלטע קליידער, לומפען.

בלוי סחבות ירמ׳ לח יא

Veteramenta. *בְּלוֹאֵי

בלואי הסחבות ירמ׳ לח יב

Et veteramenta. וּבְלוֹיֵ

ובלוי מלחים ירמ׳ לח יא

Consumptio eorum. *תַּבְלִיתָם

s אויפרייבונג, פערניכטונג.

ואפי על תבליתם ישע׳ י כה

בלה כל שפירושו בהלה:

Terror.

Terror. בַּלָּהָה

s שרעקקען, אונטערגאנג, פלאָטצליכעס פערדערבען, שרעקקבילד.

והנה בלהה ישע׳ יז יד

סביב

בלהות *Terrores.*

סביב בעתהו בלהות איו' יח יא
ותצעידהו למלך בלהות יח יד
תשיגהו כמים בלהות כז כ
ההפך עלי בלהות ל טו
תמו מן בלהות תהלי' עג יט
בלהות אתנך יחזק' כו כא
שרקו עליך בלהות כז לו
שממו עליך בלהות כח יט

בלהות *Terrores.*

כי יכיר בלהות צלמות איו' כד יז

בלל הוא יפרד לשלשה חלקים.

Dividitur in tria significata.

א מה שענינו בלבול וערוב.

I. Confundere, Miscere.

s פערמישען, פערווירען, צוזאמען גיעססען, איבערגאססען, נעטראנקט, איינגערידהרט.

בלל *Confudit.*

כי שם בלל יי' שפת בראי' יא ט

בלתי *Perfundar.*

בלתי בשמן רענן תהלי' צב יא

ונבלה *Et confundamus.*

ונבלה שם שפתם בראי' יא ז

בלול *Mistum.*

ועשרן סלת בלול שמו' כט מ
בלול בשמן למנחה ויקר' יד כא
בלול ברבעית ההין שמן במד' טו ד
בלול בשמן חצי ההין טו ט

בלולה *Mista.*

סולת בלולה בשמן ויקר' ב ה וכג יג
בלולה בשמן וחרבה ז י
ומנחה בלולה בשמן ט ד ויד י
סלת בלולה בשמן במד' ז יג ח יט
וז כה וז לא וז לז וז מג
וז מט וז נה וז סא וז סז וז עג
וז עט
סלת בלולה בשמן ח ח וטו ז
וכח ח וכח ט וכח יב וכח יג
וכח כ וכח כח וכט ג וכט ט
וכט יד

בלולת *Nistae.*

וחלת מצת בלולת בשמן
שמו' כט ב
חלות מצת בלולת בשמן ויקר' ב ד
מצות בלולת בשמן
חלת בלולת בשמן ז יב
חלת בלולות בשמן במד' ו טו

יתבולל *Hith. Commiscebitur.*

בעמים הוא יתבולל הושי' ז ח

תבל *Confusio.*

s שאנדליכע פערמישונג, בעפלעקקונג.
לרבעה תבל הוא ויקר' יח כג
תבל עשו דמיהם בם כ יב

ב מה שפירושו הלובן שבעין:

II. Suffusio, vitium oculi.

תבלל *Suffusio.*

s פערמישונג דעם שווארצען מיט ווייססעם, איין ווייססער פלעקק אויף דעם שווארצען אים אויגע.
או תבלל בעינו ויקר' כא כ

ג מה שפירושו מספא:

III Pabulum mixtum.

בליל *Pabulum.*

s געמענגזעל, פוטטער, פוטטערקארן.
בליל חמיץ יאכלו ישע' ל כד

בלילו *Pabulum suum.*

אם ינעה שור על בלילו איו' ו ה
בשדה בלילו יקצרו כד ו

ויבל *Et pabulum dedit.*

ויבל לחמורים שופט' יט כא

בלם מה שפירושו חסימה:

Constringere.

לבלום *Ad constrigendum.*

s בינדען, צובינדען, צושנירען, שליעסען, באנדיגען.
עדיו לבלום תהלי' לב ט

בלימה* *Funiculus.*

דיננעס זייל. נאך אנד: צוזאממענגעזעטצט אוס בלי ניכטס אונד מה עטוואס, ניכטס.
תלה ארץ על בלימה איוב כו ז

בלם ופירושו עירוב:

Miscere.

ובולם

Et miscens, vel conquirens.

s מישען, צובערייטען, צוזאממענזוכען. נאך אנד: אונטערזוכען. נאך אנד: איינריטצען, אום דיא מוילבעערפיינע צו צייטיגען, מוסס זיא נעגען דיא צייט דער רייפע איינגעריטצט ווערדען.
ובולם שקמים עמו' ז יד

בלע כל לשון בליעה היה פירושו השחתה או כסוי או מרמה או זולת זה:

Absorbere, Deglutire.

בלע *Absorpsit.*

s פערשלינגען, פערשלוקקען, פערדערבען. צו גרונדע ריכטען, פערטילגען, פערניכטע, פערבייטלע, צו גרונע געהען, אויפרייבען: פערניכטעט זיין.
חיל בלע ויקאנו איו' כ טו

בלעני *Deglutivit me.*

בלעני כתנין ירמ' נא לד

ובלעה *Et absorbebit.*

את פיה ובלעה אתם במד' יז ל

בלעונו *Absorbuerunt nos.*

אזי חיים בלעונו תהלי' קכד ג

לבלע *Ad deglutiendum.*

דג גדול לבלע את יונה יונ' ב א

בלעי *Deglutire me.*

עד בלעי רקי איו' ז יט
משיב

יְבַלַּע *Absorbebit.*
משיב ינע ולא יבלע : איו׳ כ יח

וַיִּבְלַע *Et deglutivit*
ויבלע מטה אהרן שמו׳ ז יב

יְבַלְּעֶנָּה *Deglutivit eum.*
בעודה בכפו יבלענה ישע׳ כח ד

וַתִּבְלַע *Et absorbet.*
ותבלע אתם ואת בתיהם במד׳ יו לב
ותבלע אתם ואת קרח כו י
תפתח ארץ ותבלע דתן תהלי קו יז

תִּבְלָעֵנִי *Absorbeat me.*
ואל תבלעני מצולה תהל סט יו

תִּבְלָעֵנוּ *Absorbeat nos.*
פן תבלענו הארץ במד׳ יו לד

וַתִּבְלָעֵם *Absorbeat eos.*
ותבלעם ואת בתיהם דבר׳ יא ו

תִּבְלָעֵמוֹ *Deglutivit eos.*
תבלעמו ארץ שמו׳ טו יב

נִבְלָעֵם *Absorbebimus eos.*
נבלעם כשאול חיים משלי א יב

יְבַלָּעֻהוּ *Absorbebunt ipsam.*
זרים יבלעהו הושי ח ז

וַתִּבְלַעְנָה *Et deglutiverunt.*
ותבלענה השבלים הדקות
בראי מא ז ומא כד

נִבְלַע *Niph. Absorbebitur.*
נבלע ישראל הושי ח ח

נִבְלְעוּ *Absorbentur.*
נבלעו מן היין ישע׳ כח ז

בִּלַּע *Pih. Absorbuit.*
בלע המות לנצח ישע׳ כה ח
בלע אדני לא חמל איכ׳ ב ב
כאויב בלע ישראל
בלע כל ארמנותיה ב ה

וּבִלַּע *Et absorbebit.*
ובלע בהר הזה ישע׳ כה ז

בִּלְּעוּ *Absorbent.*
ודרך ארחתיך בלעו ישע׳ ג יב

בִּלָּעְנוּ *Absorbuimus.*
אמרו בלענו איכ׳ ב טז

בִּלַּעֲנוּהוּ *Absorbuimu eum.*
אל יאמרו בלענוהו תהל׳ לה כה

מְבַלְּעָיִךְ *Absorbentes te.*
ורחקו מבלעיך ישע׳ מט יט

בְּבַלַּע *In absorbendo.*
בבלע רשע צדיק חבק׳ א יג

כְּבַלַּע *Juxta absorbere.*
• ניכט איינען אוינענבליקק (זא לאנגע דאס מאן דען שפייכעל פערשלוקט) נאך אנדערן: פערדעקקען, איינהיללען.
כבלע את הקדש ומתו במד׳ ד כ

מִבַּלֵּעַ *Ab absorbendo.*
לא השיב ידו מבלע איכ׳ ב ח

לְבַלְּעוֹ *Ad deglutiend. eum.*
ותסיתני בו לבלעו איו׳ ב ג

בַּלַּע *Absorbe.*
בלע יי׳ פלג לשונם תהל׳ נה י

אֲבַלַּע *Absorbebo.*
אם אבלע ואם אשחית ש״ב כ כ

אֲבַלֵּעַ *Absorbebo.*
ועצתו אבלע ישע׳ יט ג

תְּבַלַּע *Absorbebis.*
למה תבלע נחלת יי׳ שמו׳ ב כ יט

וַתְּבַלְּעֵנִי *Absorbeas me.*
יחד סביב ותבלעני איו׳ י ח

יְבַלַּע *Absorbet.*
ופי רשעים יבלע און משלי יח כח

יְבַלְּעֶנּוּ *Absorbet eum.*
אם יבלענו ממקומו איו׳ ח יח
וכסיל אדם יבלענו משלי כא כ

יְבַלְּעֵם *Absorbet eos.*
יי׳ באפו יבלעם תהל׳ כא י

תְּבַלְּעֶנּוּ *Absorbet eum.*
ושפתות כסיל תבלענו קהל׳ י יב

מְבֻלָּעִים *Pyh. Absorpti.*
ומאשריו מבלעים ישע׳ ט טו

יְבֻלַּע *Absorbeatur.*
פן יבלע למלך שמו׳ ב יז טז

יְבֻלָּע *Absorbeatur.*
אם אמר איש כי יבלע איו׳ לז כ

תִּתְבַּלָּע *Hith. Absorbebitur.*
וכל חכמתם תתבלע תהל׳ קז כז

בֶּלַע* *Absorptio.*
• פערדערבען, אונהייל, דאס פערשלונגענע.
כל דברי בלע תהל׳ נב ו

בִּלְעוֹ *Deglutionem ejus.*
והצאתי את בלעו מפיו ירמ׳ נא מד

בלק
מה שפירושו חורבן או פתיחה:

Exinanire.

וּבוֹלְקָהּ *Et exinaniturus.*
• אויסלעערען, פערוויסטען, פעראדען, אפפנען (איינע שטאדט דורך צערשטארונג דער מויער).
בוקק הארץ ובולקה ישע׳ כד א

וּמְבֻלָּקָה *Pyh. Et exinanita.*
בוקה ומבוקה ומבלקה נחו׳ ב י

בלת
אינו רק מלה ומורה שלילה או הסרה:

בִּלְתִּי
Vox indeclinabilis, adv. neg.

בִּלְתִּי *Abspue me.*
• אויססער מיר.
ומושיע אין בלתי הושע יג ד

בִּלְתֶּךָ
Absque, vel praeter te.
• אויססער דיר.
כי אין בלתך שמוא׳ א׳ ב ב

בִּלְתִּי *Praeterquam, nisi.*

עַד בִּלְתִּי *Dum non.*

בִּלְתִּי אִם *Nisi.*

בלתי

בִּלְתִּי *Nisi.*

[a] אויססער, אָהנע, ניכט, אלס נור, אויססערדעם דאס.

בִּלְתִּי אִם

אויססערדעם וועגן, אָהנע דאס.

לְבִלְתִּי ניכט צו, זָא דאס ניכט,

דאס ניכט, אָהנע דאס.

מִבִּלְתִּי וייל ניכט. עַד בִּלְתִּי

ביז ניכט.

לא שמעתי בלתי היום בראש׳ כא כו
בלתי אחיכם אתכם מג ג
בלתי אם נויתגו מז יח
בלתי ליי׳ לבדו שמ׳ כב ים
בלתי אל המן עינינו במדב׳ יא ו
בלתי כלב בן יפנה לב יב
עד בלתי השאיר לו שריד כא לה
עד בלתי השאיר להם שריד
יהוש׳ יא יח
בלתי החוי ישבי גבעון יא יט
אין זאת בלתי שופט׳ ז יד
בלתי טהור הוא כי לא טהור
שמוא׳ א ב כו
בלתי חרפתו ישיב לו דניא׳ יא יח
בלתי כרע תחת אסיר ישע׳ י יד
מכת בלתי סרה יד ו
בלתי אם נועדו עמוס ג ג
בלתי אם לכד ג ד

לְבִלְתִּי *Ad non.*

לבלתי אכל ממנו בראש׳ ג יא
לבלתי הכות אתו ד טו
לבלתי נתן זרע לח ט
לבלתי הוות שם ערב שמות ח יח
לבלתי שלח את העם ח כה
לבלתי שלחם ט יז
לבלתי תחטאו כ כ
לבלתי עשות מחקות ויקר׳ יח ל
לבלתי המית אתו כ ד
לבלתי עשות את כל מצותי כו טו
לבלתי הקריב את קרבן במד׳ ט ז
לבלתי בא אל הארץ לב ט
לבלתי עברי את הירדן דבר׳ ד כא
לבלתי שמר מצותיו ח יא
לבלתי שמע אל הכהן יז יב
לבלתי רום לבבו יז כ

לבלתי ירא את יי׳ יהוש׳ כב כה
לבלתי סור ממני כג ו
לבלתי בוא בגוים כג ז
לבלתי הורישם מהר שופ׳ ב כג
לבלתי קראות לנו ח יא
לבלתי שום לאישי שמוא׳ ב יד ז
לבלתי תת יצא ובא מלכ׳ א טו יז
לבלתי עשות בהם מלכ׳ ב יז טו
לבלתי להעביר איש מלכ׳ ב כג י
ועשית מרעה לבלתי עצבי
ד״ה א ד י
לבלתי תת יוצא ובא
ד״ה ב טז א
לבלתי עשות עמכם איוב מב ח
לבלתי שמוע בקלך דני׳ ט יא
לבלתי הבריתך ישע׳ מח ט
לבלתי הועיל ירמ׳ ז ח
לבלתי שמע אלי טז יב
לבלתי שומע יז כג
לבלתי שבו איש כג יד
לבלתי באו הכלים כז יח
לבלתי סור מעלי לב מ
לבלתי שתות יין לה ח ויד
לבלתי שמע בקול יי׳ מב יג
לבלתי היות בו יושב נא סב
לבלתי שוב מדרכו יחזק׳ יג כב
לבלתי התנשא לשמר יז יד
לבלתי החל לעיני הגוים
כ ט, יד, כב
לבלתי הביא אותם אל הארץ
כ טו
לבלתי הכסות כד ח
לבלתי רדות בגוים כט טו
לבלתי הוציא אל החצר מו כ

וּלְבִלְתִּי *Et ad non.*

ולבלתי בא אל הארץ דבר׳ ד כא
ולבלתי סור מן המצוה יז כ
ולבלתי חזק את בדק הבית
מלכ׳ ב יב ט
ולבלתי קחת מוסר ירמי׳ יז כג
ולבלתי בנות בתים לה ט
ולבלתי ראו יחזק׳ יג ג

מִבִּלְתִּי *Propterea, quod non.*

מבלתי יכלת יי׳ במדב׳ יד טז
מבלתי שבעתך יחזק׳ טז כח

במה

כל מה שפירושו גובה ורום או גבהות :

Excelsum.

בָּמָה *Excelsum.*

[a] האָהע, אַנהאָהע, בורג, אָפפערהאָהע גראבהינעל, גראבמאל.

אז יבנה שלמה במה מלכ׳ א יא ז
מעלה במה ירמ׳ מח לה
ויקרא שמה במה יחזק׳ כ כט

הַבָּמָה *Excelsum.*

לקראתם לעלות הבמה שמו׳ א ט יד
עלה לפני הבמה ט יט
ויכל מהתנבות ויבא הבמה
שמו׳ א י יג
כי היא הבמה הגדולה מלכ׳ א ג ד
הבמה אשר עשה ירבעם
ואת הבמה נתץ
וישרף את הבמה מלכ׳ ב כג טו
כי נלאה מואב על הבמה ישע׳ טז יב
ואמר עלידם מה הבמה יחזק׳ כ כט

מֵהַבָּמָה *Ex excelso illo.*

וירדו מהבמה העיר שמו׳ א ט כה
חבל נביאים ירדים מהבמה י ה

בַּבָּמָה *In excelso*

כי זבח היום לעם בבמה שמו׳ א ט יב
בבמה אשר בגבעון ד״ה א יו לט
בעת ההיא בבמה בגבעון כא כט

לַבָּמָה *In excelsum.*

לבמה אשר בגבעון ד״ה ב א ג ואו יג

הַבָּמָתָה *Excelsum.*

בטרם יעלה הבמתה שמו׳ א ט יג

בָּמוֹת *Excelsa.*

ומנחליאל במות במד׳ כא יט
בעלי במות ארנן כא כח
ויעלהו במות בעל כב מא
ויעש את בית במות מלכ׳ א יב לא
כהני במות
ויהי כהני במות יג לג
במות ומצבות ואשרים יד כג
ויבנו להם במות מלכ׳ ב יז ט
ויקטרו שם בכל במות יז יא
מקצותם כהני במות יז לב

במות

במות השערים כג ה
גם הוא עשה במות ד"ה ב כא יא
עשה במות לקטר כח כה
אשר בנה בהם במות לג יט
במות התפת ירמ' ז לא
את במות הבעל יט ה ולב לה
במות טלאות יחזק' יו יו
ונשמדו במות און הוש' י ח
תשמו במות ישחק עמ' ז ט

וּבָמוֹת *Et excelsa.*

דיבון ובמות בעל יהוש' יג יז
ובמות עולם למורשה יחזק' לו ב
ומי במות יהודה מיכ' א ה

הַבָּמוֹת *Excelsa.*

את כהני הבמות מלכ' א יב לב
את כהני הבמות המקטרים יג ב
ועל כל בתי הבמות יג לב
אך הבמות לא סרו עוד כב מד
רק הבמות לא סרו מלכ' ב יב ד
ויד ד וטו ד וטו לה
ויניחו בבית הבמות יז כט
עשים להם בבית הבמות יז לב
הוא הסיר את הבמות יח ד
וישב ויבן את הבמות כא ג
ויטמא את הבמות כג ח
אך לא יעלו כהני הבמות כג ט
הבמות אשר על פני ירושלם כג יג
וגם את כל בתי הבמות כג יט
ויזבח את כל כהני הבמות כג כ
מכל ערי יהודה הבמות ד"ה ב יד ה
ועוד הסיר את הבמות יז ו
אך הבמות לא סרו כ לג
וינתצו את הבמות לא א
וישב ויבן את הבמות לג ג
מן הבמות והאשרים לד ג
הבמות לבכי ישע' טו ב

וְהַבָּמוֹת *Et excelsa.*

והבמות לא סרו מלכ' א טו יד
מזבחות הנכר והבמות ד"ה ב יד ב
והבמות לא סרו מישראל טו יז
והבמות תישמנה יחזק' ו ו

בַּבָּמוֹת *In excelsis.*

רק העם מזבחים בבמות מלכ' א ג ב
רק בבמות הוא מזבח ג ג
ומקטרים בבמות כב מד
ומקטרים בבמות מלכ' ב יב ד
ויד ד וטו ד וטו לה
ויזבח ויקטר בבמות יו ד
ויקטר בבמות בערי יהודה כג ה
ויקטר בבמות ועל הגבעות כח ד
עוד העם זבחים בבמות ד"ה ב לג יז

לַבָּמוֹת *Excelsis.*

כהנים לבמות ולשעירים ד"ה ב יא טו

לְבָמוֹת *Excelsis.*

לבמות יער ירמ' כו יח
והר הבית לבמות יער מיכ' ג יב

וּמִבָּמוֹת *Et ab excelsis.*

ומבמות הגיא במד' כא כא

בָּמֳתֵי *Excelsa.*

ירכבהו על במותי ארץ דבר' לב יג
ודורך על במתי ים איו' ט ח
על במתי עב ישע' יד יד
והרכבתיך על במותי ארץ נח יד
ודרך על במותי ארץ עמוס ד יג
ודרך על במותי ארץ מיכה א ג

בָּמוֹתַי, בָּמֹתָי *Excelsa mea.*

ועל במתי יעמידני שמו' ב כב לד
ועל במותי יעמידני תהל' יח לד
ועל במותי ידריכני חבק' ג יח

בָּמוֹתֶיךָ *Excelsa tua.*

על במותיך חלל שמו' ב א יט
יהונתן על במותיך חלל א כה
במתיך בחטאת ירמ' יז ג

בָּמֹתֵיכֶם *Excelsa, vestra.*

והשמדתי את במותיכם ויקר' כו ל
ואבדתי במותיכם יחזק' ו ג

בָּמוֹתָיו *Excelsa ejus.*

את במותיו ואת מזבחתיו
מלכ' ב יח כב
הסיר את במותיו ד"ה ב לב יב
את במתיו ואת מזבחתיו ישע' לו ז

בָּמוֹתָם *Excelsa ipsorum.*

ואת כל במותם תשמידו במד' לג נב
ובפגרי מלכיהם במותם יחזק' מג יז

בְּבָמוֹתָם *Per excelsa sua*

ויכעיסוהו בבמותם תהל' עח נח

בָּמוֹתֵימוֹ *Excelsa eorum.*

על במותימו תדרך דבר' לג כט

בנה הוא יפרד הנה לארבעה ראשים:

Dividitur in quatuor significata.

א כל לשון בנין:

I. Aedificare, exstuere.

בָּנָה *Aedificavit.*

בויען · ערבויען · פערבויען (פער־שפערען) · אויפבויען · ווידעראויפ־בויען, ערבויט · ווידערערבויט ווערדען (אין גליקק · וואהלשטאנד פערזעטצט ווערדען. נאכקאממענשאפט ערהאלטען).

אשר בנה בית חדש דבר' כ ה
אשר בנה המלך שלמה מלכ' א ו ב
ואת ביתו בנה שלמה ז א
בנה שלמה את שני הבתים ט י
אל ביתה אשר בנה לה
אז בנה את המלוא ט כד
על המזבח אשר בנה לי"י ט כה
והבית אשר בנה י ד
שלמה בנה את המלוא יא כז
ואת עציה אשר בנה בעשה טו כב
והערים אשר בנה טו כג
את שם העיר אשר בנה יו כד
בית הבעל אשר בנה בשמרון יו לב
בימיו בנה חיאל בית האלי יו לד
ובית השן אשר בנה
וכל הערים אשר בנה כב לט
והוא בנה את אילת מלכ' ב יד כב
הוא בנה את שער בית י"י טו לה
אשר בנה שלמה מלך ישראל כג יג
אשר בנה שלמה ד"ה א ה לו
הוא בנה את אונו ואת לד ח יב
אשר בנה שלמה את בית י"י
ד"ה ב ח א
בנה שלמה אותם ח ב
כל ערי המסכנות אשר בנה ח ד
לבית אשר בנה לה ח יא
אשר בנה לפני האולם ח יב
והבית אשר בנה ט ג
ואת עציה אשר בנה בעשא יו ו
הוא בנה את אילות וישיבה כו ב
הוא

הוא בנה את שער בית ה'
ובחומת העפל בנה לרב כז ג
וערים בנה בהר יהודה
ובחרשים בנה בירניות כז ה
ואחרי כן בנה חומה חיצונה לג יד
וכל המזבחות אשר בנה לג טו
אשר בנה בהם במות לג יט
אשר בנה שלמה בן דוד לה ג
ועל ידו בנה זכור נחמ' ג ב
בנה כעש ביתו איו' כז יח
כי בנה ה' ציון תהל' קב יז
בנה עלי ויקף איכ' ג ה

Et aedificat. וּבָנָה

ובנה את העיר הזאת יהוש' ו כו
ובנה מזבחות בבית ה' מלכ' ב כא ד
ובנה מזבחות בבית ה' ד"ה ב לג ד
ובנה עליה מצודים קהל' ט יד
ובנה אצלו ציון יחזק' לט טו
ובנה את היכל ה' זכר' ו יב

Aedificat, aedificabit. בָּנְתָה

חכמות בנתה ביתה משלי ט א
חכמות נשים בנתה ביתה יד א

Aedificasti. בָּנִיתָ

ושבת אשר לא בנית דבר' ו י

Aedificasti. בָּנִתָה

את הבית הזה אשר בנתה מלכ' א ט ג

Et aedificabis. וּבָנִיתָ

ובנית מצור על העיר דבר' כ כ
ובנית שם מזבח לה' כז ה
ובנית מזבח לה' אלהיך שופט' ו כו
ובנית בית ה' אלהיך ד"ה א כב יא
ובנית עליה דיק יחזק' ד ב

Exsruxisti. בָּנִית

אל כל ראש דרך בנית יחזק' יז כה

Aedificavi. בָּנִיתִי

בנה בניתי בית זבל לך מלכ' א ח יג
אף כי הבית הזה אשר בניתי ח כז
על הבית הזה אשר בניתי ה מג
והבית אשר בניתי לשמך
ח מד וח מח
כאשר בניתי לדוד יא לח
ואני בניתי בית זבל לך ד"ה ב ו ב
אף כי הבית הזה אשר בניתי ו יח
על הבית הזה אשר בניתי ו לג
ולבית אשר בניתי לשמך ו לח
כי בניתי את החומה נחמ' ו א
בניתי לי בתים קהל' ב ד
אשר בניתי אני הרס ירמ' מה ד
בניתי הנהרסות יחזק' לו לו

Et aedificabo. וּבָנִיתִי

ובניתי לו בית נאמן שמו' א ב לה
ובניתי לך בית נאמן מלכ' א יא לח
ובניתי לדור ודור כסאך תהל' פט ה
ובניתי אתכם ולא אהרס ירמ' מב י

Et reaedificabo illud. וּבְנִיתִיהָ

ובניתיה כימי עולם עמו' ט יא

Et aedificbabo illos. וּבְנִיתִים

ובניתים ולא אהרס ירמ' כד ו
ובניתים כבראשונה לג ז

Aedificarunt. בָּנוּ

אשר בנו בני האדם בראש' יא ה
ובני ראובן בנו במד' לב לז
את שמות הערים אשר בנו לב לח
הנה בנו בני ראובן יהוש' כב יא
אשר בנו שתיהן רות ד יא
מיסך השבת אשר בנו מלכ' ב יו יח
ועל ידו בנו אנשי ירחו נחמ' ג ב
בנו בני הסנאה ג ג
כי חצרים בנו להם יב כט
למן היום אשר בנו אותה ירמ' לב לא
ברושים משניר בנו לך יחזק' כז ה

Et aedificabunt. וּבָנוּ

ובנו ממך חרבות עולם ישע' נח יב
ובנו בני נכר ס י
ובנו חרבות עולם סא ד
ובנו בתים וישבו סה כא
ובנו את במות התפת ירמ' ז לא
ובנו את במות הבעל יט ה
ובנו בתים יחזק' כח כו
ובנו ערים נשמות עמו' ט יד
ובנו בתים ולא ישבו צפנ' א יג
ובנו בהיכל ה' זכר' ו טו

Aedificaverunt eam. בָּנוּהוּ

המה בנוהו ויעמידו נחמ' ג יג

Exstruxistis. בְּנִיתֶם

וערים אשר לא בניתם יהוש' כד יג
למה לא בניתם לי שמו' ב ז ז
למה לא בניתם לי ד"ה א יז ו
בתי גזית בניתם עמו' ה יא

Et aedificemus. וּבָנִינוּ

ויאמרו נקום ובנינו נחמ' ב יח
ואנחנו עבדיו נקום ובנינו ב כ

בּוֹנֶה, בֹּנֶה

Exstruens, aedificans.

ויהי בנה עיר בראש' ד יז
הבית אשר אתה בנה מלכ' א ו יב
הנה אני בונה בית לשם ה' ד"ה ב ב ג
והבית אשר אני בונה גדול ב ד
כי הבית אשר אני בונה ב ח
על כן אתה בונה החומה
נחמ' ו ו
הוי בנה ביתו בלא צדק ירמ' כב יג
והוא בנה חיץ יחזק' יג י
בנה ציון בדמים מיכ' ג י
בנה עיר בדמים חבק' ב יב

Aedificans. בּוֹנֵה

בונה ירושלם ה' תהל' קמז ב

Qui exstruxit. הַבּוֹנֶה

הבונה בשמים מעלותיו עמו' ט ו

Aedificantes. בּוֹנִים

כי בני הגולה בונים היכל עזר' ד א
כי אנחנו בונים את החומה
נחמ' ג לג
ויאמר גם אשר הם בונים ג לה

Et aedificantes. וּבוֹנִים

על מתניו ובונים נחמ' ד יב

Aedificantes. הַבֹּנִים. הַבּוֹנִים

ויסדו הבנים את היכל ה' עזר' ג י
כי הכעיסו לנגד הבונים נחמ' ג לז
הבונים בחומה והנשאים ד יא
הבנים חרבות למו איו' ג יד
אבן מאסו הבונים תהל' קיח כב

Et aedificantes. וְהַבּוֹנִים

והבונים איש חרבו אסורים נחמ' ד יב

Et structoribus. וְלַבֹּנִים

ולבנים העשים בית ה' מלכ' ב יב יב
לחרשים ולבנים ולגדרים כב ו
ויתנו לחרשים ולבנים ד"ה ב לד יא

Aedificantes בֹּנֵי

ויפסלו בני שלמה מלכ' א ה לב
ובני

Et aedificantes. **וּבֹנֵי**

ובני חירום והגבלים   מלכ׳ א ה לב

Aedificatores tui. **בֹּנַיִךְ**

בניך כללו יפיך   יחזק׳ כז ד

Aedificatores ejus. **בּוֹנָיו**

שוא עמלו בוניו בו   תהל׳ קכז א

Aedificata. **בָּנוּי**

בנוי לתלפיות   שיר ד ד

Exstructum. **הַבָּנוּי**

העלה על המזבח הבנוי   שופט׳ ו כח

Exstructa. **הַבְּנוּיָה**

ירושלם הבנויה   תהל׳ קכב ג

Aedificatae. **בְּנוּיִם**

ואין בתים בנוים   נחמ׳ ז ד

Aedificando. **בָּנֹה**

בנה בניתי בית זבל לך   מלכ׳ א ח יג

Aedificare. **בְּנוֹת**

עד בנות שלמה   ד״ה א ו יז

ולבלתי בנות בתים   ירמ׳ לה ט

לא בקרוב בנות בתים   יחזק׳ יא ג

Et in aedificando. **וּבִבְנוֹת**

בשפך סללה ובבנות דיק
יחזק׳ יז יז

לִבְנֹת, לִבְנוֹת

Aedificare, Ad aedificandum.

ויחדלו לבנת העיר   בראׁ יא ח
לבנות לנו מזבח   יהוש׳ כב כג
לבנות את המזבח   כב כו
לבנות מזבח לעלה   כב כט
לבנות מזבח לה׳   שמו׳ א יד לה
לבנות מזבח לה׳   שמו׳ ב כד כא
עד כלתו לבנות את ביתו
מלכ׳ א ג א
כי לא יכל לבנות בית   ה ג
והנני אמר לבנות בית   ה יט
והאבנים לבנות הבית   ה לב
לבנות בית להיות שמי שם   ח יו
לבנות בית לשם ה׳   ח יז
לבנות בית לשמי   ח יח
לבנות את בית ה׳   ט א
לבנות את בית ה׳   ט טו
אשר חשק לבנות בירושלם   ט יט

בנה

עצים לבנות לו בית   ד״ה א יד א
את אזן עבדך לבנות לו בית   יז כה
לבנות בית האלהים   כב ב
והבית לבנות לה׳ להגדיל   כב ה
לבנות בית לה׳ אלהי ישראל   כב ו
לבנות בית לשם ה׳ אלהי   כב ז
לבנות בית מנוחה
והכינותי לבנות   כח ב
לבנות בית למקדש   כח י
לבנות לך בית לשם קדשך   כט יו
לבנות בית לשם ה׳   ד״ה ב א יח
לבנות לו בית לשבת בו   ב ב
ומי יעצר כח לבנות לו בית   ב ה
ויחל שלמה לבנות את בית ה׳
ג א
ויחל לבנות בחדש השני   ג ב
לבנות את בית האלהים   ג ג
לבנות בית להיות שמי שם   ו ה
לבנות בית לשם ה׳   ו ז
עם לבבך לבנות בית לשמי   ו ח
אשר חשק לבנות בירושלם   ח ו
לבנות לו בית בירושלים   לו כג
לבנות לו בית בירושלם   עזר׳ א ב
לבנות את בית ה׳   א ה
לא לכם ולנו לבנות   ד ג
ומבהלים אותם לבנות   ד ד
לא נוכל לבנות בחומה   נחמ׳ ד ד
ועת לבנות   קהל׳ ג ג
לבנות ולנטוע   ירמ׳ א י
ויח ט ולא כח
לבנות דיק   יחזק׳ כא כז
יום לבנות גדריך   מיכ׳ ז יא
לבנות לה בית   זכר׳ ה יא

Et aedificando. **וְלִבְנוֹת**

ולבנות הבירה   ד״ה ב כט יט
להשיב ולבנות ירושלים   דני׳ ט כה

Ab aedificando. **מִבְּנוֹת**

ויחדל מבנות את הרמה
מלכ׳ א טו כא
ויחדל מבנות את הרמה   ד״ה ב יז ה

In aedificare te. **בִּבְנוֹתֵיךְ**

בבנותיך גבך   יחזק׳ יו לא

Exstruendo vobis. **בִּבְנוֹתְכֶם**

בבנותיכם לכם מזבח   יהוש׳ כב יו
וכב יט

בנה

Exstrue. **בְּנֵה**

בנה לי בזה שבעה מזבחת
במד׳ כג א וכג יט
בנה לך בית בירושלם   מלכ׳ א ב לו

Exstruite. **בְּנוּ**

בנו לכם ערים לטפכם   במד׳ לב כד
בנו בתים ושבו   ירמ׳ כט ה
וכט כח

Et exstruite. **וּבְנוּ**

ובנו את מקדש ה׳   ד״ה א כב יט
ובנו הבית וארצה בו   חגי א ח

Aedificabo. **אֶבְנֶה**

לאמר בית אבנה לך   שמו׳ ב ז כז
ומי אני אשר אבנה לי בית ד״ה ב ב ה
אבנה לי בית מדות   ירמ׳ כב יד

Aedificavi. **וָאֶבְנֶה**

ואבנה הבית לשם ה׳   מלכ׳ א ח כ
ואבנה בו מזבח לה׳   ד״ה א כא כב
ואבנה הבית לשם ה׳   ד״ה ב ו י

Aedificaturus te. **אֶבְנֵךְ**

עוד אבנך ונבנית   ירמ׳ לא ד

Et aedificem eam. **וְאֶבְנֶנָּה**

עיר קברות אבתי ואבננה
נחמ׳ ב ה

Aedificabis, exstrues. **תִּבְנֶה**

לא תבנה אתהן גזית   שמו׳ כ כה
ובתים טבים תבנה   דבר׳ ח יב
כי תבנה בית חדש   כב ח
תבנה את מזבח ה׳ אלהיך   כז ו
בית תבנה ולא תשב בו   כח ל
האתה תבנה לי בית   שמו׳ ב ז ה
רק אתה לא תבנה הבית   מלכ׳ א ח יט
לא אתה תבנה לי הבית   ד״ה א יז ד
לא תבנה בית לשמי   כב ח וכח ג
רק אתה לא תבנה הבית   ד״ה ב ו ט

Et exstruxisti. **וַתִּבְנִי**

ותבני לך גב   יחזק׳ יז כד

Aedificabit. **יִבְנֶה**

לא יבנה את בית אחיו   דבר׳ כה ט
אז יבנה יהושע מזבח   יהוש׳ ח ל
הוא יבנה בית לשמי   שמו׳ ב ז יג
הוא יבנה הבית לשמי   מלכ׳ א ה יט
הוא יבנה הבית לשמי   ח יט

אז

אז יבנה שלמה במה יא ז
ובית יבנה לך יי ד״ה א יז י
הוא יבנה לי בית יז יב
הוא יבנה בית לשמי כב י
הוא יבנה ביתי וחצרותי כח ו
אשר יבנה בית לייי ד״ה ב ב יא
הוא יבנה הבית לשמי ו ט
אם ייי לא יבנה בית תהלי קכז א
הוא יבנה עירי ישע׳ מה יג
יבנה את היכל ייי זכרי ו יג

Et reaedificabit. ויבנה

ויבנה ערי יהודה תהלי סט לו

Et exstruxit. ויבנה

ויבנה את העיר וישב בה יהושי יט נ
ויבנה את האבנים מלכי א יח לב
ויבנה ערים באשדוד ד״ה ב כו ו

Et aedificato. ויבן

ויבן את בית ייי עזרי א ג

Et exstruxit, aedificavit. ויבן

ויבן ייי אלהים את הצלע בראי ב כב
ויבן נח מזבח לייי ח כ
ויבן את נגוה ואת רחבת עיר י יא
ויבן שם מזבח לייי יב ז ויב ח
ויג יח
ויבן שם אברהם את המזבח כב ט
ויבן שם מזבח ויקרא בשם ייי כו כה
ויבן לו בית ולמקנהו לג יז
ויבן שם מזבח ויקרא למקום אל
לה ו
ויבן ערי מסכנות לפרעה שמוי א יא
ויבן משה מזבח יז טו
ויבן מזבח תחת ההר כד ד
וירא אהרן ויבן מזבח לפניו לב ה
ויבן שבעה מזבחת במד כג יד
ויבן עיר ויקרא שמה לוז שופטי א כו
ויבן שם גדעון מזבח לייי ו כד
ויבן שם מזבח לייי שמוי א ז יז
ויבן שאול מזבח לייי יד לה
ויבן דוד סביב מן המלוא
שמוי ב ה ט
ויבן שם דוד מזבח לייי כד כה
ויבן הבית לייי מלכי א ו א
ויבן על קיר הבית ו ה
בין את הבית ויכלהו ו ט

ויבן את היציע על כל הבית ו י
ויבן שלמה את הבית ויכלהו ו יד
ויבן את קירות הבית ו טו
ויבן את עשרים אמה
ויבן לו מבית לדביר ו יו
ויבן את החצר הפנימית ו לו
ויבן את בית יער הלבנון ז ג
ויבן שלמה את גזר ט יז
ויבן ירבעם את שכם וגו׳
ויבן את פנואל יב כה
ויבן את הרמה טו יז
ויבן בם המלך אסא טו כב
ויבן את ההר ויקרא יו כד
ויבן אוריה הכהן מלכי ב יו יא
ויבן את הבמות כא ג
ויבן מזבחות לכל צבא כא ה
ויבן העיר מסביב מן המלוא
ד״ה א יא ח
ויבן שם דויד מזבח לייי כא כו
ויבן את תדמר במדבר ד״ה ב ה ד
ויבן את בית הורון העליון ח ה
ויבן ערים למצור ביהודה יא ה
ויבן את בית לחם יא ו
ויבן ערי מצורה ביהודה יד ה
ויבן את הרמה לבלתי תת יו א
ויבן בהם את גבע יו ו
ויבן ביהודה בירניות יז יב
ויבן עזיהו מגדלים בירושלם כו ט
ויבן מגדלים במדבר כו י
ויבן להם עוזיהו כו יד
ויבן את כל החומה הפרוצה לב ה
וישב ויבן את הבמות לג ג
ויבן מזבחות לכל צבא השמים
לג ה
ויבן מזבח ייי לג יו
ויבן כמו רמים מקדשו תהלי עח סט
ויבן מגדל בתוכו ישעי ה ב
ויבן היכלות הושע ח יד

Aedificavit eam. יבננו

הוא יבננו ויעמיד דלתתיו נחמ ג יד
הוא יבננו ויטללנו ג טו

Non aedificadit eam. יבנהו

בית גזל ולא יבנהו איוי כ יט

Aedificabit ema. ויבנהו

ויבנהו שבע שנים מלכי א ו לח

Exstruet eos. יבנם

יהרסם ולא יבנם תהלי כח ה

Aedificabit. ותבן

ותבן את בית חורון ד״ה א ז כד
ותבן צר מצור לה זכרי ט ג

Aedificabimus. נבנה

הבה נבנה לנו עיר בראשי יא ד
נבנה למקננו פה במדי לב יו
נבנה את הערים ד״ה ב יד ו
ויאמרו להם נבנה עמהם עזרי ד ב
כי אנחנו יחד נבנה ד ג
נבנה עליה טירת כסף שיר ח ט
וגזית נבנה ישעי ט ט

Et aedificabimus. ונבנה

ונבנה את חומת ירושלם נחמי ב יז
ונשוב ונבנה חרבות מלאכי א ד

Et uedificavimus. ונבנה

ונבנה את החומה נחמ ג לח

Aedificabitis. תבנו

אי זה בית אשר תבנו לי ישעי סו א
ובית לא תבנו ירמי לה ז

Aedificabunt. יבנו

לא יבנו ואחר ישב ישעי סה כב
המה יבנו ואני אהרום מלאכי א ד

Et exstruxerunt. ויבנו

ויבנו בני גד את דיבן במדי לב לד
ויבנו בני ראובן ובני גד יהושי כב י
ויבנו את העיר וישבו בה שופי יח כח
ויבנו שם מזבח כא ד
ויבנו את הערים וישבו בם כא כג
ויבנו בית לדוד שמוי ב ה יא
ויבנו גם המה להם במות מלכי א יד כג
ויבנו להם במות מלכי ב יז ט
ויבנו עליה דיק סביב כה א
ויבנו ויצליחו ד״ה ב יד ו
ויבנו לך בה מקדש לשמך כ ח
ויבנו את מזבח עזרי ג ב
ויבנו את שער הצאן נחמי ג א
ויבנו את במות הבעל ירמי לב לה
ויבנו עליה דיק נב ד

Niph. Aedificata fuit. נבנה

כי לא נבנה בית לשם ייי מלכי א ג ב

אבן שלמה מסע נבנה ו ז

נִבְנְתָה *Exstructa fuerat.*

שבע שנים נבנתה במד׳ יג כב
ויהי כאשר נבנתה החומה נחמ׳ ז א

וְנִבְנְתָה *Et aedificabitur civitas*

ונבנתה עיר על תלה ירמ׳ ל יח
ונבנתה העיר לייי לא לח
תשוב ונבנתה רחוב דניאל ט כה

וְנִבְנֵית *Et aedificeris.*

עוד אבנך ונבנית ירמ׳ לא ד

נִבְנוּ *Aedificantur*

גם נבנו עשי רשעה מלא׳ ג טו

וְנִבְנוּ *Et aedificentur.*

ונבנו בתוך עמי ירמ׳ יב יו
ונבנו החרבות יחזק׳ לו לג

הַנִּבְנֶה *Quae aedificata fuerit.*

לבית הנבנה לשם יי׳ ד״ה א כב יט

לְהִבָּנוֹת

Ad aedificandum, ut aedifieetur.

עת בית יי׳ להבנות חגי א ב
ההיכל להבנות זכר׳ ח ט

בְּהִבָּנֹתוֹ *In aedificari eum,*

בהבנתו אבן שלמה מלכ׳ א ו ז
לא נשמע בבית בהבנתו ו ז

אִבָּנֶה *Aedificabor.*

אולי אבנה ממנה בראׁ׳ יו ב

וְאִבָּנֶה *Et aedificabor.*

ואבנה גם אנכי ממנה בראׁ׳ ל ג

תִּבָּנֶה *Aedificaberis.*

אם תשוב עד שדי תבנה איו׳ כב כג

יִבָּנֶה *Exstruetur.*

הן יהרוס ולא יבנה איו׳ יב יד
עולם חסד יבנה תהלי׳ פט ג
בחכמה יבנה בית משלי׳ כד ג
מעיר לעולם לא יבנה ישע׳ כה ב
ביתי יבנה בה זכר׳ א יו

תִּבָּנֶה

Aedificetur, Aedificabitur.

תבנה ותכונן עיר סיחון במד׳ כא כז
תל עולם לא תבנה עוד דבר׳ יג יז

ולאמר לירושלם תבנה ישע׳ מד כח
לא תבנה עוד יחזק׳ כו יד

תִּבָּנֶינָה *Aedificabuntur.*

ולערי יהודה תבנינה ישע׳ מד כו
והחרבות תבנינה יחזק׳ לו י

***וְהַבִּנְיָה** *Structura.*

• געביידע, דער בויא.

והבניה וקירותיה יחזק׳ מא יג

***בִּנְיָן** *Aedificium.*

• געביידע.

ומהתיכונות בנין יחזק׳ מב ה

הַבִּנְיָן *Aedificium*

את רחב הבנין יחזק׳ מ ה
וקיר הבנין חמש אמות מא יב
ומדד א־ך הבנין מא טו
נגד הבנין אל הצפון מב א
ואל פני הבנין מב י

וְהַבִּנְיָן *Et structura.*

והבנין אשר על פני יחזק׳ מא יב

***כְּמִבְנֵה** *Sicut structura.*

וויא איינע אויפגעבויטע.

ועליו כמבנה עיר יחזק׳ מ ב

ב כל בן איך סיונה ויוכן :

II Filius.

***בֵּן** *Filius.*

• זאָהן, קינדער, אונטערטהאן, שיטצלינג, ליעבלינג, נאכקאָממען, צאָגלינג, שילער, יונגעס, שפראָסלינג. **בֶּן חָמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה**, זאָהן פאָן 500 יאהרען (האָפּיעל יאהרע אלט). **בֶּן שָׁנָה** יאֶהריג (איין יאהר אלט). **בֶּן לַיְלָה** קינד איינער נאכט (וואָהרענד איינער נאכט). **בֶּן זְקֻנִים** זאָהן דעם אלטערס (אים גרייזענאלטער געבאָרען). **בֶּן בְּלִיַּעַל** ניעדערטראַכטינער מענש (זאָהן דעם עלענדס). **בֶּן שַׁחַר** מאָרגענשטערן זאָהן דער מאָרגענראָטהע).

ותלד בן ותקרא את שמו בראׁ׳ ד כה

ולשת גם הוא ילד בן ד כו
ויולד בן ה כח
הנך הרה וילדת בן יו יא
ותלד הגר לאברם בן יו טו
וגם נתתי ממנה לך בן יז יו
אשתך ילדת לך בן יז יט
• והנה בן לשרה יח י
• ולשרה בן יח יד
ותלד הבכירה בן יט לז
והצעירה גם היא ילדה בן יט לח
ותלד שרה לאברהם בן כא ב
כי ילדתי בן לזקניו כא ז
שרה אשת אדני בן לאדני כד לו
ותהר לאה ותלד בן כט לב
ותהר עוד ותלד בן כט לג
ותהר עוד ותלד בן כט לד
ותהר עוד ותלד בן כט לה
ותהר בלהה ותלד ליעקב בן ל ה
וגם שמע בקלי ויתן לי בן ל ו
שפחת רחל בן שני ליעקב ל ז
שפחת לאה ליעקב בן ל י
בן שני ליעקב ל יב
ותלד ליעקב בן חמישי ל יז
ותלד בן ששי ליעקב ל יט
ותהר ותלד בן ותאמר ל כג
יסף יי׳ לי בן אחר ל כד
אל תיראי כי גם זה לך בן לה יז
ותהר ותלד בן לח ג
ותהר עוד ותלד בן לח ד
ותסף עוד ותלד בן לח ה
בן פרת יוסף מט כב
בן פרת עלי עין מט כב
אם בן הוא והמתן אתו שמו׳ א יו
ותהר האשה ותלד בן ב ב
ותלד בן ויקרא את שמו גרשם ב כב
או בן יגח או בת יגח כא לא
כי אין לו בן במד׳ כז ד
בן סורר ומורה דברי׳ כא יח
ילדה לו גם היא בן שופט׳ ח לא
אין לו ממנו בן או בת יא לד
והרית וילדת בן יג ג
כי הנך הרה וילדת בן יג ה
הנך הרה וילדת בן יג ז
ותלד האשה בן יג כד
ויתן יי׳ לה הריון ותלד בן רות ד יג
ילד בן לנעמי ד יז
ותהר חנה ותלד בן שמו׳ א א כ

אל תידאי כי בן ילדת ד כ
ולו היה בן ושמו שאול ט ב
הנה ראיתי בן לישי יז יח
וסלט בן אהד כב כ
עוד בן ליהונתן נכה רגלים שמו׳ ב ט ג
ולמפיבשת בן קטן ט יב
ותהי לו לאשה ותלד לו בן יא כז
וישכב עמה ותלד בן יב כד
כי אמר אין לי בן יח יח
ותתן לו בן מלכ׳ א ג ו
אשר נתן לדוד בן חכם ה ז
הנה בן נולד לבית דוד יג ב
לא היה לו בן מלכ׳ ב א יז
אבל בן אין לה ואישה זקן ד יד
כעת חיה אתי חבקת בן ד יו
ותהר האשה ותלד בן ד יז
השאלתי בן מאת אדני ד כח
מעכה אשת מכיר בן ד״ה א ז יו
ותהר ותלד בן ז כג
הנה בן נולד לך כב ט
בן חכם יודע שכל ובינה ד״ה ב ב יא
ולא נשאר לו בן כא יז
ועל בן אמצת לך תהל׳ פ יו
וכאב את בן ירצה משלי ג יב
כי בן הייתי לאבי ד ג
בן חכם ישמח אב י א
אגר בקיץ בן משכיל י ה
נרדם בקציר בן מביש י ה
בן חכם מוסר אב יג א
בן חכם ישמח אב טו כ
כעס לאביו בן כסיל יז כה
הות לאביו בן כסיל יט יג
בן מביש ומחפיר יט כו
נוצר תורה בן מבין כח ז
גם בן ואח אין לו קהל׳ ד ח
והוליד בן ה יג
וילדת בן ישע׳ ז יד
ותלד בן ח ג
בן נתן לנו ט ו
ילד לך בן זכר ירמ׳ כ טו
אם בן אם בת יצילו יחזק׳ יד יט
והוליד בן פריץ יח י
והנה הוליד בן יח יד
בן לא ישא בעון האב יח כ
ותלד לו בן הוש׳ א ג
ותהר ותלד בן א ח
הוא בן לא חכם יג יג

כי בן מנבל אב מיכ׳ ז ו
בן יכבד אב מלא׳ א ו

הֲבֵן *Num Filius?*

הבן יקיר לי אפרים ירמ׳ לא כ

וּבֵן *Et filius.*

ובין אין לו במד׳ כז ח
ובין אין לו דבר׳ כה ה

הַבֵּן *Filius.*

כל הבן הילוד שמו׳ א כב
והיה הבן הבכר לשניאה דבר׳ כא טו
כי הבן הילוד לך שמו׳ ב יב יד
כנפש האב וכנפש הבן יחזק׳ יח ד
לא נשא הבן בעון האב יח יט
ואב לא ישא בעון הבן יח כ

וְהַבֵּן *Et filius.*

והבן משפט וצדקה עשה יחזק׳ יח יט

בְּבֵן *In filium.*

משכיל ימשל בבן מביש משלי יז ב

לְבֵן *Pilio, pro filio.*

ויהי לה לבן שמו׳ ב י
לבן או לבת תביא כבש ויקר׳ יב ו
והוא יהיה לי לבן שמו׳ ב ז יד
והוא יהיה לי לבן ד״ה א יז יג
והוא יהיה לי לבן כב י
כי בהרתי בו לי לבן כה ו

וּלְבֵן *Et filio.*

ולבן ולבת יחזק׳ מד כה

לַבֵּן *Labben.*

למנצח על מות לבן תהל׳ ט א

בֵּן *Filius.*

נח בן בן חמש מאות ברא׳ ה לב
ונח בן שש מאות שנה ז ו
שם בן מאת שנה יא י
ואת לוט בן הרן בן בנו יא לא
ואברם בן חמש שנים יב ד
ואת לוט בן אחיו יב ה
בן אחי אברם וילכו יד יב
והנה בן ביתי יורש אתי טו ג
ואברם בן שמונים שנה יו יו
ויהי אברם בן תשעים שנה יז א
מכל בן נכר יז יב

ותקרא שמו בן עמי יט לח
ואברהם בן מאת שנה כא ה
את בן הגר המצרית כא ט
לא יירש בן האמה הזאת כא י
וגם את בן האמה כא יג
ופגעו לי בעפרון בן צחר כג ח
ילדה לבתואל בן מלכה כד טו
בן מלכה אשר ילדה לנהור כד כד
בת בתואל בן נחור כד מז
אל שדה עפרן בן צחר כה ט
ישמעאל בן אברהם כה יב
תולדת יצחק בן אברהם כה יט
ויהי יצחק בן ארבעים שנה כה כ
ויצחק בן ששים שנה כה כו
ויהי עשו בן ארבעים שנה כו לד
אל לבן בן בתואל הארמי כח ה
בת ישמעאל בן אברהם כח ט
הידעתם את לבן בן נחור כט ה
כי בן רבקה הוא כט יב
את שמע יעקב בן אחתו כט יג
וירא אתה שכם בן חמור לד ב
ובעיני שכם בן חמור לד יח
ותקרא שמו בן אוני לה יח
אליפז בן עדה וגו׳
רעואל בן בשמת לו י
פילגש לאליפז בן עשו לו יב
ואלו בני רעואל בן עשו לו יז
וימלך באדום בלע בן בעור לו לב
יובב בן זרח מבצרה לו לג
וימלך תחתיו הדד בן בדד לו לה
בעל חנן בן עכבור לו לח
ולו לט
יוסף בן שבע עשרה שנה לז ב
כי בן זקנים הוא לו לז ג
ויוסף בן שלשים שנה מא מו
וירא את בנימן אחיו בן אמו מג כט
ושאול בן הכנענית מו י
גם בני מכיר בן מנשה נ כג
וימת יוסף בן מאה ועשר שנים נ כו
ושאול בן הכנענית שמו׳ ו טו
ואלעזר בן אהרן לקח לו ו כה
ומשה בן שמנים שנה
ואהרן בן שלש ושמנים שנה ז ז
שה תמים זכר בן שנה יב ה
כל בן נכר לא יאכל בו יב מג
וינפש בן אמתך והגר כג יב
פר אחד בן בקר כט א

בצלאל בן אורי בן חור לא ב
אהליאב בן אהיסמך לא ו
בן אורי בן חור למטה יהודה לה ל
הוא ואהליאב בן אחיסמך לה לד
ביד איתמר בן אהרן הכהן לח כא
ובצלאל בן אורי בן חור לח כב
ואתו אהליאב בן אחיסמך לח כג
ושחט את בן הבקר ויקר׳ א ה
פר בן בקר ד ג וד יד
עגל בן בקר לחטאת ט ב
כבש בן שנתו לעולה יב ו
בפר בן בקר לחטאת יו ג
ומיד בן נכר לא תקריבו כב כה
כבש תמים בן שנתו כג יב
בני שנה ופר בן בקר כג יח
בן אשה ישראלית
והוא בן איש מצרי כד י
בן הישראלית כד י
ויקב בן האשה הישראלית כד יא
או בן דודו יגאלנו כה מט
ועד בן ששים שנה כז ג
ועד בן עשרים שנה כז ה
ועד בן חמש שנים כז ו
אליצור בן שדיאור במד׳ א ה
בן צורישדי א ו
בן עמינדב א ז
נתנאל בן צוער א ח
אליאב בן חלן א ט
בן עמיהוד וגו׳
בן פדהצור א י
אבידן בן גדעני א יא
בן עמישדי א יב
פגעיאל בן עכרן א יג
אליאסף בן רעואל א יד
אחירע בן עינן א טו
נחשון בן עמינדב ב ג
נתנאל בן צוער ב ה
אליאב בן חלן ב ז
אליצור בן שדיאור ב י
שלמיאל בן צורישדי ב יב
אליסף בן רעואל ב יד
אלישמע בן עמיהוד ב יח
גמליאל בן פדהצור ב כ
אבידן בן גדעוני ב כב
אחיעזר בן עמישדי ב כה
פגעיאל בן עכרן ב כז
אחירע בן עינן ב כט
אליסף בן לאל ג כד

אליצפן בן עזיאל ג ל
אלעזר בן אהרן הכהן ג לב וד יז
צוריאל בן אביחיל ג לה
ועד בן חמשים שנה ד ג וד ל
עד בן חמשים שנה ד כג
בן אהרן הכהן ד כח
וד לג וז ח
ועד בן חמשים שנה ד לה
וד לט וד מג וד מז
כבש בן שנתו לאשם ו יב וו יד
נחשון בן עמינדב ז יב וז יז
פר אחד בן בקר
בן שנתו לעלה ז טו וז כא וז כז
וז לג וז לט וז מה וז נא וז נז
וז סג וז סט וז עה וז פא
נתנאל בן צוער ז יח וז כג
אליאב בן חלן ז כב וז כט
אליצור בן שדיאור ז ל וז לה
שלמיאל בן צורי שדי ז לו וז מא
אליאסף בן דעואל ז מב וז מז
אלישמע בן עמיהוד ז מח וז נג
גמליאל בן פדהצור ז נד וז נט
אבידן בן גדעני ז ס וז סה
אחיעזר בן עמישדי ז סו וז עא
פגעיאל בן עכרן ז עב וז עז
אחירע בן עינן ז עח וז פג
פר בן בקר
ופר שני בן בקר ח ח
נחשון בן עמינדב י יד
נתנאל בן צוער י טו
אליאב בן חלן י יו
אליצור בן שדיאור י יח
שלמיאל בן צורישדי י יט
אליסף בן רעואל י כ
אלישמע בן עמיהוד י כב
גמליאל בן פדהצור י כג
אבידן בן גדעוני י כד
אחיעזר בן עמישדי י כה
פגעיאל בן עכרן י כו
אחירע בן עינן י כז
לחבב בן רעואל המדיני י כט
שמוע בן זכור יג ד
שפט בן חורי יג ה
כלב בן יפנה יג ו
יגאל בן יוסף יג ז
פלטי בן רפוא יג ט
גדיאל בן סודי יג י
גדי בן סוסי יג יא

עמיאל בן גמלי יג יב
סתור בן מיכאל יג יג
נחבי בן ופסי יג יד
גאואל בן מכי יג טו
וכלב בן יפנה יד ו ויד ל
ויד לח
וכי תעשה בן בקר טו ח
והקריב על בן הבקר טו ט
פר בן בקר אחד לעולה טו כד
בן יצהר בן קהת בן לוי יז א
ואון בן פלת יו א
בן אהרן הכהן יז ב
וירא בלק בן צפור כב ב
ובלק בן צפור מלך למואב כב ד
אל בלעם בן בעור פתורה כב ה
בלק בן צפור מלך מואב כב י
כה אמר בלק בן צפור כב יו
פנחס בן אלעזר בן אהרן כה ז
וכה יא
זמרי בן סלוא כה יד
בן אהרן הכהן לאמר כו א
וצלחד בן חפר כו לג
בן חפר בן גלעד בן מכיר
בן מנשה למשפחת מנשה
בן יוסף כז א
פר בן בקר אחד כט ב וכט ח
ואת פנחס בן אלעזר הכהן לא ו
ואת בלעם בן בעור הרגו לא ח
כלב בן יפנה לב יב
ולחצי שבט המנשה בן יוסף לב לג
וילכו בני מכיר בן מנשה לב לט
למכיר בן מנשה וישב בה לב מ
ויאיר בן מנשה הלך לב מא
ואהרן בן שלש ועשרים לג לט
כלב בן יפנה לד יט
שמואל בן עמיהוד לד כא
אלידד בן כסלון לד כב
בקי בן יגלי לד כג
חניאל בן אפד לד כג
קמואל בן שפטן לד כד
אלצפן בן פרנך לד כה
פלטיאל בן עזן לד כו
אחיהוד בן שלמי לד כז
פדהאל בן עמיהוד לד כח
בן מכיר בן מנשה לו א
ממשפחות בני מנשה בן יוסף לו יב
זולתי כלב בן יפנה ד ר א לו
יאד

יאיר בן מנשה לקח ג יד
בני אליאב בן ראובן יא ו
אחך בן אמך יג ז
את בן האהובה
על פני בן השנואה כא יו
הבכור בן השנואה יכיר כא יז
את בלעם בן בעור כג ה
בן מאה ועשרים שנה אנכי לא ב
ומשה בן מאה ועשרים שנה לד ז
עכן בן כרמי בן זבדי יהושי ז א
בן זרח למטה יהודה ז א
עכן בן כרמי בן זבדי בן זרח ז יח
את עכן בן זרח ז כד
בלעם בן בעור הקוסם יג כב
לבני מכיר בן מנשה יג לא
ויאמר אליו כלב בן יפנה יד ו
בן ארבעים שנה אנכי יד ז
בן חמש ושמנים שנה יד י
לכלב בן יפנה לנחלה יד יג
לכלב בן יפנה הקנזי יד יד
אבן בהן בן ראובן טו ו
ועלה הגבול גיא בן הגם טו ח
ולכלב בן יפנה נתן חלק טו יג
וילכדה עתניאל בן קנז טו יז
אלה בני מנשה בן יוסף יז ב
ולצלפחד בן חפר בן גלעד
בן מכיר בן מנשה יז ג
אשר על פני ני בן הגם יח יו
וירד אבן בהן בן ראובן יח יז
לכלב בן יפנה באחזתו כא יב
פנחס בן אלעזר הכהן כב יג
הלוא עכן בן זרח כב כ
פנחס בן אלעזר הכהן כב לא
וישב פנחס בן אלעזר כב לב
ויקם בלק בן צפור
ויקרא לבלעם בן בעור כד ט
בן מאה ועשר שנים כד כט
ואלעזר בן אהרן מת כד לג
וילכדה עתניאל בן קנז שופטי א יג
בן מאה ועשר שנים ב ח
עתניאל בן קנז ג ט
וימת עתניאל בן קנז ג יא
בן גרא בן הימיני ג טו
ואחריו היה שמגר בן ענת ג לא
לברק בן אבינועם ד ו
כי עלה ברק בן אבינעם ד יב
וברק בן אבינעם ה א
בימי שמגר בן ענת ה ו

ושבה שביך בן אבינעם ה יב
גדעון בן יואש עשה ו כט
גדעון בן יואש איש ישראל ז יד
וישב גדעון בן יואש ח יג
גם בנך גם בן בנך ח כב
וילך ירבעל בן יואש ח כט
וימת גדעון בן יואש ח לב
וילך אבימלך בן ירבעל ט א
ויותר יותם בן ירבעל ט ה
את אבימלך בן אמתו ט יח
ויבא געל בן עבד ואחיו ט כו
ויאמר געל בן עבד
הלא בן ירבעל ט כח
את דברי געל בן עבד ט ל
הנה געל בן עבד ואחיו ט לא
ויצא געל בן עבד ט לה
קללת יותם בן ירבעל ט נז
תולע בן פואה בן דודו י א
והוא בן אשה זונה יא א
מבלק בן צפור מלך מואב יא כה
בן הלל הפרעתוני יב יג ויב טו
בן גרשם בן מנשה הוא יח ל
ופנחס בן אלעזר בן אהרן כ כח
בן ירחם בן אליהוא בן תחו
בן צוף אפרתי שמו' א א א
ועלי בן תשעים ושמנה שנה ד טו
בן אביאל בן צרור בן בכורת
בן אפיח בן איש ימיני ט א
הלא בן ימיני אנכי ט כא
וילכד שאול בן קיש י כא
בן שנה שאול במלכו יג א
ויאמר יונתן בן שאול יד א
ואחיה בן אחיטוב
בן פנחס בן עלי כהן ייי יד ג
אבינר בן נר דוד שאול יד נב
ונר אבי אבנר בן אביחיל יד נג
ובל בן חיל ויאספהו אליו יד נד
ודוד בן איש אפרתי יז יב
בן מי זה הנער אבנר יז נה
שאל אתה בן מי זה העלם יז נו
בן מי אתה הנער
בן עבדך ישי בית הלחמי יז נח
ויהונתן בן שאול יט א
מדוע לא בא בן ישי כ כז
ויאמר לו בן נעות המרדות כ ל
אשר בן ישי חי
בן מות הוא כ לא
לכלכם יתן בן ישי כב ז

בכרת בני עם בן ישי כב ח
ראיתי את בן ישי בא נבה
אל אחימלך בן אחיטוב כב ט
את אחימלך בן אחיטוב כב יא
שמע נא בן אחיטוב כב יב
לאחימלך בן אחיטוב כב כ
בן אחימלך אל דוד קעילה כג ו
ויקם יהונתן בן שאול כג יו
ויאמר מי דוד ומי בן ישי כה י
והוא בן בליעל מדבר אליו כה יז
לפלטי בן ליש אשר מגלים כה מד
ואבנר בן נר שר צבאו כו ה
ואל אבישי בן צרויה כו ו
ואל אבנר בן נר לאמר כו יד
אל אכיש בן מעוך מלך גת כז ב
אל אביתר הכהן בן אחימלך ל ז
בן איש גר עמלקי אנכי שמו' ב א יג
ואבנר בן נר שר צבא
לקח את איש בשת בן שאול ב ח
בן ארבעים שנה איש בשת
בן שאול במלכו ב י
ויצא אבנר בן נר
ועבדי איש בשת בן שאול ב יב
ויואב בן צרויה ועבדי דוד ב יג
לבנימן ולאיש בשת בן שאול ב טו
והשלישי אבשלום בן מעכה ג ג
והרביעי אדניה בן חגית
והחמישי שפטיה בן אביטל ג ד
אל איש בשת בן שאול ג יד
מעם פלטיאל בן ליש ג טו
בא אבנר בן נר אל המלך ג כג
ידעת את אבנר בן נר ג כה
מדמי אבנר בן נר ג כח
להמית אבנר בן נר ג לז
וישמע בן שאול כי מת אבנר ד א
היו בן שאול ד ב
וליהונתן בן שאול
בן נכה רגלים
בן חמש שנים ד ד
ראש איש בשת בן שאול ד ח
בן שלשים שנה דוד במלכו ה ד
את הדרעזר בן רחב ח ג
ומשלל הדדעזר בן רחוב ח יב
ויואב בן צרויה על הצבא
ויהושפט בן אחילוד מזכיר ח יו
וצדוק בן אחיטוב
ואחימלך בן אביתר ח יז

ובניהו

ובניהו בן יהוידע ח יח
בית מכיר בן עמיאל ט ד
מבית מכיר בן עמיאל ט ה
מפיבשת בן יהונתן בן שאול ט ו
ומפיבשת בן אדניך ט י
עם חנון בן נחש י ב
את אבימלך בן ירבשת יא כא
כי בן מות האיש העשה ואת יב ה
ולאבשלום בן דוד
ויאהבה אמנון בן דוד יג א
יונדב בן שמעה אחי דוד יג ג
מדוע אתה ככה דל בן המלך יג ד
ויען יונדב בן שמעה יג לב
אל תלמי בן עמיחור יג לז
וידע יואב בן צרויה יד א
ויהונתן בן אביתר טו כז
ואיה בן אדניך יו ג
ושמו שמעי בן גרא יו ה
ויאמר אבישי בן צרויה יו ט
ואף כי אתה בן הימיני יו יא
והוא גם בן חיל יז י
ועמשא בן איש ושמו יתרא יז כה
ושבי בן נחש
ומכיר בן עמיאל יז כז
ביד אבישי בן צרויה יח ב
לא אשלח ידי אל בן המלך יח יב
ואחימעץ בן צדוק אמר יח יט
כי על כן בן המלך מת יח כ
אחימעץ בן צדוק יח כב
כמרצת אחימעץ בן צדוק יח כז
שמעי בן גרא בן הימיני יט יז
ושמעי בן גרא נפל יט יט
ויען אבישי בן צרויה יט כב
ומפיבשת בן שאול ירד יט כה
זקן מאד בן שמנים שנה יט לג
בן שמונים שנה אנכי היום יט לו
שבע בן בכרי איש ימיני כ א
אחרי שבע בן בכרי כ ב
ירע לנו שבע בן בכרי כ ו
לרדף אחרי שבע בן בכרי כ ז וכ יג
רדף אחרי שבע בן בכרי כ י
שבע בן בכרי שמו כ כא
את ראש שבע בן בכרי כ כב
ובניה בן יהוידע על הכרתי כ כג
ויהושפט בן אחילוד כ כד
מפיבשת בן יהונתן בן שאול
ובין יהונתן בן שאול כא ז

לעדריאל בן ברזלי כא ח
ויעזר לו אבישי בן צרויה כא יז
ויך אלחנן בן יערי ארגים כא יט
ויכהו יהונתן בן שמעי כא כא
נאום דוד בן ישי כג א
אלעזר בן דדו בן אחחי כג ט
שמה בן אגא הררי כג יא
אחי יואב בן צרויה כג יח
ובניהו בן יהוידע בן איש חיל כג כ
אלה עשה בניהו בן יהוידע כג כב
אלחנן בן דדו בית לחם כג כד
עירא בן עקש התקעי כג כו
חלב בן בענה הנטפתי
אתי בן ריבי כג כט
אחיאם בן שרר הארדי כג לג
אליפלט בן אחסבי בן המעכתי
אליעם בן אחיתפל הגלני כג לד
יגאל בן נתן מצבה כג לו
נשא כלי יואב בן צרויה כג לז
ואדניה בן חגית מתנשא
מלכ׳ א א ה
דבריו עם יואב בן צרויה א ז
ובניהו בן יהוידע א ח
כי מלך אדניה בן חגית א יא
ולבניהו בן יהוידע א כו
ולבניהו בן יהוידע א לב
ויען בניהו בן יהוידע א לו
ונתן הנביא ובניהו בן יהוידע א לה
והנה יונתן בן אביתר הכהן א מב
ובניהו בן יהוידע והכרתי א מד
יואב בן צרויה אשר עשה
לאבנר בן נר ולעמשא בן יתר ב ה
שמעי בן גרא בן הימיני ב ח
ויבא אדניהו בן חגית ב יג
וליואב בן צרויה ב כב
ביד בניהו בן יהוידע ב כה
את בניהו בן יהודע לאמר ב כט
את אבנר בן נר
ואת עמשא בן יתר ב לב
ויעל בניהו בן יהוידע ב לד
את בניהו בן יהוידע תחתיו ב לה
אל אכיש בן מעכה ב לט
את בניהו בן יהוידע ב מו
וימת בן האשה הזאת ג יט
עזריהו בן צדוק הכהן ד ב
יהושפט בן אחילוד המזכיר ד ג
ובניהו בן יהוידע על הצבא ד ד

ועזריהו בן נתן על הנצבים
וזבוד בן נתן ד ה
ואדנירם בן עבדא על המס ד ו
בן חור בהר אפרים ד ח
בן דקר במקץ ובשעלבים ד ט
בן חסד בארבות ד י
בן אבינדב כל נפת דאר ד יא
בענא בן אחילוד תענך ד יב
בן גבר ברמת גלעד
יאיר בן מנשה ד יג
אחינדב בן עדא מחנימה ד יד
בענא בן חושי באשר ד יז
יהושפט בן פרוח בישככר ד יז
שמעי בן אלא בבנימן ד יח
גבר בן ארי בארץ גלעד ד יט
בן אשה אלמנה הוא ז יד
את רזון בן אלידע יא כג
וירבעם בן נבט אפרתי יא כו
ויהי כשמע ירבעם בן נבט יב ב
אל ירבעם בן נבט יב טו
לרחבעם בן שלמה יב כא
אמר אל רחבעם בן שלמה יב כג
חלה אביה בן ירבעם יד א
ורחבעם בן שלמה וגו׳
בן ארבעים ואחת שנה יד כא
למלך ירבעם בן נבט טו א
אל בן הדד בן טברמן בן חזיון טו יח
וישמע בן הדד אל המלך טו כ
ונדב בן ירבעם המלך טו כה
ויקשר עליו בעשא בן אחיה טו כז
מלך בעשא בן אחיה טו לג
ויהי דבר יי׳ אל יהוא בן חנני יו א
בבית ירבעם בן נבט יו ג
וגם ביד יהוא בן חנני הנביא יו ז
אלה בן בעשא על ישראל יו ח
אחרי תבני בן גינת יו כא רו כב
וילך בכל דרך ירבעם בן נבט יו כו
ואחאב בן עמרי מלך וגו׳
וימלך אחאב בן עמרי יו כט
ויעש אחאב בן עמרי הרע יו ל
בחטאות ירבעם בן נבט יו לא
חלה בן האשה בעלת הבית יז יז
ואת יהוא בן נמשי תמשח וגו׳
ואת אלישע בן שפט יט יו
וימצא את אלישע בן שפט יט יט
כה אמר בן הדד כ ג
כה אמר בן הדד כ ה

למלאכי

למלאכי בן הדד אמרו כ ט
וישלח אליו בן הדד כ י
וישלח בן הדד ויגידו לו כ יז
וימלט בן הדד מלך ארם כ כ
ויפקד בן הדד את ארם כ כו
עבדך בן הדד אמר כ לב
אחיך בן הדד
ויצא אליו בן הדד כ לג
כבית ירבעם בן נבט
וכבית בעשא בן אחיה כא כב
כי אם רע מיכיהו בן ימלא כב ח
מהרה מיכיהו בן ימלא כב ט
ויעש לו צדקיהו בן כנענה כב יא
ויגש צדקיהו בן כנענה כב כד
ואל יואש בן המלך כב כו
ויהושפט בן אסא מלך כב מא
ויהושפט בן ל״ה שנה כב מב
אז אמר אחזיהו בן אחאב כב נ
אחזיהו בן אחאב מלך כב נב
ובדרך ירבעם בן נבט כב נג
ליהורם בן יהושפט מלכ׳ ב א יז
ויהורם בן אחאב מלך ג א
רק בחטאת ירבעם בן נבט ג ג
ויאמר פה אלישע בן שפט ג יא
ויקבץ בן הדד מלך ארם ו כד
ראש אלישע בן שפט עליו ו לא
כי שלח בן המרצח הזה ו לב
ויאמר בנך בן הדד ח ט
בן שלשים ושנים ח יז
ליורם בן אחאב
אחזיהו בן יהורם ח כה
בן עשרים ושתים שנה ח כו
וילך את יורם בן אחאב ח כח
ואחזיהו בן יהורם
את יורם בן אחאב ביזרעאל ח כט
יהוא בן יהושפט בן נמשי ט ב
כבית ירבעם בן נבט
וכבית בעשא בן אחיה ט ט
יהוא בן יהושפט בן נמשי ט יד
כמנהג יהוא בן נמשי ט כ
ליורם בן אחאב מלך ט כט
את יהונדב בן רכב לקראתו י טו
ויבא יהוא ויהונדב בן רכב י כג
רק חטאי ירבעם בן נבט י כט
את יואש בן אחזיהו יא ב
וירא אתם את בן המלך יא ד
ויוצא את בן המלך יא יב
בן שבע שנים יהואש במלכו יב א

ויוזכר בן שמעת
ויהוזבד בן שמר יב כב
ליואש בן אחזיהו מלך יהודה
יהואחז בן יהוא על ישראל יג א
אחר חטאת ירבעם בן נבט יג ב
וביד בן הדד בן חזאל יג ג
מלך יהואש בן יהואחז יג י
מכל חטאת ירבעם בן נבט יג יא
ויד כד
וישב יהואש בן יהואחז וגו
מיד בן הדד בן חזאל יג כה
ליואש בן יהואחז מלך ישראל
מלך אמציהו בן יואש יד א
בן עשרים וחמש שנה יד ב
אל יואש בן יהואחז בן יהוא יד ח
בן יהואש בן אחזיהו יד יג
ויהי אמציהו בן יואש
יהואש בן יהואחז יד יז
והוא בן שש עשרה שנה יד כא
לאמציהו בן יואש מלך יהודה
מלך ירבעם בן יואש יד כג
יונה בן אמתי הנביא יד כה
ויושיעם ביד ירבעם בן יואש יד כז
מלך עזריה בן אמציה טו א
בן שש עשרה שנה היה טו ב
ויתם בן המלך על הבית טו ה
מלך זכריהו בן ירבעם טו ח
מחטאת ירבעם בן נבט טו ט
וטו כד
ויקשר עליו שלום בן יבש טו י
שלום בן יבש מלך טו יג
ויעל מנחם בן נדי מתרצה וגו׳
ויך את שלום בן יבש טו יד
מלך מנחם בן נדי על ישראל טו יז
מעל חטאות ירבעם בן נבט טו יח
מלך פקחיה בן מנחם טו כג
ויקשר עליו פקח בן רמליהו טו כה
מלך פקח בן רמליהו טו כז
מן חטאות ירבעם בן נבט טו כח
ויקשר קשר הושע בן אלה
על פקח בן רמליהו
ליותם בן עזיהו טו ל
בן עשרים וחמש שנה היה טו לג
ואת פקח בן רמליהו טו לז
לפקח בן רמליהו
מלך אחז בן יותם טז א
בן עשרים שנה אחז במלכו טז ב
ופקח בן רמליהו מלך ישראל טז ה

מלך הושע בן אלה בשמרון יז א
וימליכו את ירבעם בן נבט יז כא
להושע בן אלה וגו
חזקיהו בן אחז יח א
בן עשרים וחמש שנה היה יח ב
להושע בן אלה מלך ישראל יח ט
אליקים בן חלקיהו
ויואח בן אסף המזכיר יח יח
ויאמר אליקים בן חלקיהו יח כו
ויבא אליקים בן חלקיהו
ויואח בן אסף יח לז
אל ישעיהו הנביא בן אמוץ יט ב
וישלח ישעיהו בן אמוץ יט כ
ישעיהו בן אמוץ הנביא כ א
בלאדן בן בלאדן כ יב
בן שתים עשרה שנה כא א
בן עשרים ושתים שנה אמון כא יט
בן שמנה שנה יאשיהו כב א
את שפן בן אצליהו
בן משלם הספר כב ג
ואת אחיקם בן שפן
ואת עכבור בן מיכיה כב יב
בן תקוה בן חרחס שמר כב יד
אשר בני בן הנם כג י
אשר עשה ירבעם בן נבט כג טו
את יהואחז בן יאשיהו כג ל
בן עשרים ושלש שנה כג לא
את אליקים בן יאשיהו כג לד
בן עשרים וחמש שנה כג לו
בן שמנה עשרה שנה יהויכין כד ח
בן עשרים ואחת שנה כד יח
את גדליהו בן אחיקם בן שפן כה כב
וישמעאל בן נתניה
ויוחנן בן קרח
ושריה בן תנחמת הנטפתי
ויאזניהו בן המעכתי כה כג
בן נתניה בן אלישמע כה כה
בלע בן בעור ד״ה א א מג
יובב בן זרח מבצרה א מד
וימלך תחתיו הדד בן בדד א מו
בעל חנן בן עכבור א מט
וכלב בן חצרון הוליד ב יח
והוא בן ששים שנה ב כא
אלה היו בני כלב בן חור ב נ
השלישי לאבשלום בן מעכה
הרביעי אדניה בן חגית ג ב
וראיה בן שובל הליד ד ב
ומשפחת אחרחל בן הרם ד ח

ובני

ובני כלב בן יפנה ד טו
אמנון ורנה בן חנן ד כ
בני שלה בן יהודה ער ד כא
ויושה בן אמציה ד לד
ויהוא בן יושביה בן שריה
בן עשיאל ד לה
וזיזא בן שפעי בן אלון
בן ידיה בן שמרי בן שמעיה ד לז
יוסף בן ישראל ה א
ובלע בן עזז בן שמע בן יואל ה ח
בן חורי בן ירוח בן גלעד
בן מיכאל בן ישישי בן יחדו
בן בת ה יד
אחי בן עבדיאל בן גוני ה טו
הימן המשורר בן יואל
בן שמואל ו יח
בן אלקנה בן ירחם
בן אליאל בן תוח ו יט
בן צוף בן אלקנה בן מחת
בן עמשי ו כ
בן אלקנה בן יואל בן עזריה
בן צפניה ו כא
בן תחת בן אסיר בן אביסף
בן קרח ו כב
בן יצהר בן קהת בן לוי
בן ישראל ו כג
אסף בן ברכיהו בן שמעא ו כד
בן מיכאל בן בעשיא בן מלכיה ו כה
בן אתני בן זרח בן עדיה ו כו
בן איתן בן זמה בן שמעי ו כז
בן יחת בן גרשם בן לוי ו כח
בן קישי בן עבדי בן מלוך ו כט
בן אשדיה בן אמציה בן חלקיה ו ל
בן אמצי בן בני בן שמר ו לא
בן מחלי בן מושי בן מררי
בן לוי ו לב
נתנו לכלב בן יפנה ו מא
בן מכיר בן מנשה ז יז
בני יוסף בן ישראל ז כט
בן עמיהוד בן עמרי בן אמרי
בן בנימן בני פרץ בן יהודה ט ד
סלוא בן משלום
בן הודויה בן הסנאה ט ז
ויבניה בן ירחם
ואלה בן עזי בן מכרי
ומשלם בן שפטיה בן רעואל
בן יבניה ט ח

ועזריה בן חלקיה בן משלם
בן צדוק בן מריות בן אחיטוב ט יא
ועדיה בן ירחם בן פשחור
בן מלכיה ומעשי בן עדיאל בן יחזרה
בן משלם בן משלמית בן אמר ט יב
שמעיה בן חשוב בן עזריקם
בן חשביה מן בני מררי ט יד
בן מיכא בן זכרי בן אסף ט טו
ועבדיה בן שמעיה בן גלל
בן ידותון וברכיה בן אסא
בן אלקנא ט יז
ושלום בן קורא בן אביסף
בן קרח ט יט
ופנחס בן אלעזר נגיד היה ט כ
זכריה בן משלמיה ט כא
את המלוכה לדויד בן ישי י יד
בראשנה יואב בן צרויה יא ו
ישבעם בן חכמוני יא יא
ואחריו אלעזר בן דודו יא יב
בניה בן יהוידע בן איש חיל יא כב
אלה עשה בניהו בן יהוידע יא כד
אלחנן בן דודו מבית לחם יא כו
עירא בן עקש התקועי יא כח
חלד בן בענה הנטופתי יא ל
איתי בן ריבי יא לא
יונתן בן שגא יא לד
אחיאם בן שכר ההררי
אליפל בן אור יא לה
חצרו הכרמלי נערי בן אזבי יא לז
יואל אחי נתן מבחר בן הגרי יא לח
נשא כלי יואב בן צרויה יא לט
זבד בן אחלי יא מא
עדינא בן שיזא הראובני יא מב
חנן בן מעכה ויושפט יא מג
ידיעאל בן שמרי יא מה
עוד עצור מפני שאול בן קיש יב א
לך דויד ועמך בן ישי יב יח
את הימן בן יואל ומן אחיו אסף
בן ברכיהו ומן בני מררי אחיהם
איתן בן קושיהו טו יז
זכריהו בן ויעזיאל ושמירמות טו יח
ועובד אדום בן ידיתון טז לח
ואבשי בן צרויה הכה את יח יב
ויואב בן צרויה על הצבא
ויהושפט בן אחילוד יח טו
וצדוק בן אחיטוב יח טז
ואבימלך בן אביתר יח טז

ובניהו בן יהוידע על הכרתי יח יז
עם חנון בן נחש יט ב
ויך אלחנן בן יעור כ ה
ויכהו יהונתן בן שמעא כ ז
ויכתבם שמעיה בן נתנאל וגו׳
ואחימלך בן אביתר כד ו
משלמיהו בן קרא כו א
ושבואל בן גרשום בן משה כו כד
ושאול בן קיש ואבנר בן נר
ויואב בן צרויה כו כח
ישבעם בן זבדיאל כז ב
בניהו בן יהוידע הכהן ראש כז ה
עירא בן עקש התקועי כז ט
נגיד אליעזר בן זכרי לשמעוני
שפטיהו בן מעכה כז טז
ללוי חשביה בן קמואל כז יז
ליששכר עמרי בן מיכאל כז יח
לזבלון ישמעיה בן עובדיהו
לנפתלי ירימות בן עזריאל כז יט
הושע בן עזזיהו לחצי
שבט מנשה יואל בן פדיהו כז כ
ידו בן זכריהו וגו׳
לבנימן יעשיאל בן אבנר כז כא
לדן עזראל בן ירחם כז כב
יואב בן צרויה החל למנות כז כד
עזמות בן עדיאל
יהונתן בן עזיהו כז כה
עזרי בן כלוב כז כו
בעמקים שפט בן עדלי כז כט
ויחיאל בן חכמוני כז לב
יהוידע בן בניהו ואביתר כז לד
וימליכו שנית לשלמה בן דויד כט כב
ודויד בן ישי מלך על כל ישראל כט כו
ויתחזק שלמה בן דויד ד״ה ב א א
בצלאל בן אורי בן חור א ה
בן אשה מן בנות דן ב יג
על ירבעם בן נבט ט כט
ויהי כשמע ירבעם בן נבט י ב
אל ירבעם בן נבט י טו
אמר אל רחבעם בן שלמה יא ג
את רחבעם בן שלמה יא יז
בן ירימות בן דויד
אביחיל בת אליאב בן ישי יא יח
את אביה בן מעכה לנגיד יא כב
כי בן ארבעים ואחת שנה יב יג
ירבעם בן נבט
עבד שלמה בן דויד יג

על

על רחבעם בן שלמה	יג	ז
למלא ידו בפר בן בקר	יג	ט
ועזריהו בן עודד היתה עליו	טו	א
וישלח אל בן הדד מלך ארם	טז	ב
וישמע בן הדד אל המלך אסא	טז	ד
ועל ידו עמסיה בן זכרי	יז	טז
הוא מיכיהו בן ימלא	יח	ז
ויאמר מהר מכיהו בן ימלא	יח	ח
ויעש לו צדקיהו בן כנענה	יח	י
ויגש צדקיהו בן כנענה	יח	כג
ואל יואש בן המלך	יח	כה
ויצא אל פניו יהוא בן חנני	יט	ב
וזבדיהו בן ישמעאל הנגיד	יט	יא
ויחזיאל בן זכריהו בן בניה בן יעיאל		
בן מתניה הלוי	כ	יד
בן שלשים וחמש שנה	כ	לא
כתובים בדברי יהוא בן חנני	כ	לד
ויתנבא אליעזר בן דודוהו	כ	לז
בן שלשים ושתים שנה יהורם	כא	ה
בן שלשים ושתים היה	כא	כ
ימלך אחזיהו בן יהורם	כב	א
בן ארבעים ושתים שנה	כב	ב
וילך את יהורם בן אחאב	כב	ה
ועזריהו בן יהורם מלך יהודה		
לראות את יהורם בן אחאב	כב	ו
עם יהורם אל יהוא בן נמשי	כב	ז
כי אמרו בן יהושפט הוא	כב	ט
את יואש בן אחזיהו	כב	יא
לעזריהו בן ירחם		
ולישמעאל בן יהוחנן		
ולעזריהו בן עובד		
ואת מעשיהו בן עדיהו		
ואת אלישפט בן זכרי	כג	א
הנה בן המלך ימלך	כג	ג
ויוציאו את בן המלך	כג	יא
בן שבע שנים יאש במלכו	כד	א
בן מאה ושלשים שנה במותו	כד	טו
את זכריה בן יהוידע	כד	כ
יוזבד בן שמעת העמונית		
ויהוזבד בן שמרית	כד	כו
בן עשרים וחמש שנה מלך	כה	א
אל יואש בן יהואחז בן יהוא	כה	יז
בן יואש בן יהואחז	כה	כג
אמציהו בן יואש מלך יהודה		
אחרי מות יואש בן יהואחז	כה	כה
והוא בן שש עשרה שנה	כו	א
בן שש עשרה שנה עזיהו	כו	ג
כתב ישעיהו בן אמוץ הנביא	כו	כב

בן עשרים וחמש שנה יותם	כז	א
בן עשרים וחמש שנה	כז	ח
בן עשרים שנה אחז	כח	א
הקטיר בגיא בן הנם	כח	ג
ויהרג פקח בן רמליהו	כח	ו
את מעשיהו בן המלך	כח	ז
עזריהו בן יהוחנן		
ברכיהו בן משלמות		
ויחזקיהו בן שלם		
ועמשא בן חדלי	כח	יב
יחזקיהו מלך בן עשרים וחמש	כט	א
מחת בן עמשי ויואל		
בן עזריהו	כט	יב
קיש בן עבדי		
ועזריהו בן יהללאל		
ומן יואח בן זמה ועדן בן יואח	כט	יב
כי ממי שלמה בן דויד	ל	כו
וקורא בן ימנה הלוי	לא	יד
וישעיהו בן אמוץ הנביא	לב	כ
בחזון ישעיהו בן אמוץ	לב	לב
בן שתים עשרה שנה	לג	א
באש בגי בן הנם	לג	ו
בן עשרים ושתים שנה	לג	כא
בן שמנה שנים יאשיהו	לד	א
שלח את שפן בן אצליהו וגו'		
ואת יואח בן יואחז	לד	ח
ואת אחיקם בן שפן		
ואת עבדון בן מיכה	לד	כ
בן תוקהת בן חסרה שומר	לד	כב
שלמה בן דויד מלך ישראל	לה	ג
את יהואחז בן יאשיהו	לו	א
בן שלש ועשרים שנה יואחז	לו	ב
בן עשרים וחמש שנה	לו	ה
בן שמנה שנים יהויכין	לו	ט
בן עשרים ואחת שנה צדקיהו	לו	יא
ישוע בן יוצדק		
וזרבבל בן שאלתיאל	עזר' ג	ב
זרבבל בן שאלתיאל וישוע בן		
יוצדק	ג	ח
עזרא בן שריה בן עזריה		
בן חלקיה	ז	א
בן שלום בן צדוק בן אחיטוב	ז	ב
בן אמריה בן עזריה בן מריות	ז	ג
בן זרחיה בן עזי בן בקי	ז	ד
בן אבישוע בן פינחס בן אלעזר		
בן אהרן הכהן	ז	ה
אליהועיני בן זרחיה	ח	ד
מבני שכניה בן יחזיאל	ח	ה

ומבני עדין עבד בן יונתן	ח	ו
ומבני עילם ישעיה בן עתליה	ח	ז
ומבני שפטיה זבדיה בן מיכאל		
	ח	ח
מבני יואב עבדיה בן יחיאל	ח	ט
ומבני שלומית בן יוספיה	ח	י
ומבני בבי זכריה בן בבי	ח	יא
ומבני עזגד יוחנן בן הקטן	ח	יב
מבני מחלי בן לוי בן ישראל	ח	יח
מרמות בן אוריה הכהן		
ועמו אלעזר בן פינחס		
ועמהם יוזבד בן ישוע		
ונועדיה בן בנוי הלוים	ח	לג
שכניה בן יחיאל מבני עילם	י	ב
יהוחנן בן אלישיב	י	ו
אך יונתן בן עשהאל		
ויחזיה בן תקוה	י	טו
מבני ישוע בן יוצדק	י	יח
דברי נחמיה בן חכליה	נחמ' א	א
זכור בן אמרי	ג	ב
מרמות בן אוריה בן הקוץ		
משלם בן ברכיה בן משיזבאל		
צדוק בן בענא	ג	ד
יוידע בן פסח		
ומשלם בן בסודיה	ג	ו
עזיאל בן חרהיה		
חנניה בן הרקחים	ג	ח
רפיה בן חור	ג	ט
ידיה בן חרומף		
חטוש בן חשבניה	ג	י
מלכיה בן חרם		
וחשוב בן פחת	ג	יא
שלום בן הלוחש	ג	יב
מלכיה בן רכב	ג	יד
שלום בן כל חזה	ג	טו
נחמיה בן עזבוק	ג	טז
רחום בן בני	ג	יז
בוי בן חנדד	ג	יח
עזר בן ישוע	ג	יט
ברוך בן זבי	ג	כ
מרמות בן אוריה בן הקוץ	ג	כא
עזריה בן מעשיה בן ענניה	ג	כג
בנוי בן חנדד	ג	כד
פלל בן אוזי		
פדיה בן פרעש	ג	כה
צדוק בן אמר		
שמעיה בן שכניה	ג	כט

חנניה בן שלמה
וחנון בן צלף וגו'
משלם בן ברכיה ג ל
מלכיה בן הצרפי ג לא
שמעיה בן דליה בן מהיטבאל ו י
כי חתן הוא לשכניה בן ארח
לקח את בת משלם בן ברכיה
ו יח
נחמיה התרשתא בן חכליה י ב
וישוע בן אזניה בנוי י י
והיה הכהן בן אהרן י לט
עתיה בן עזיה בן זכריה
בן אמריה בן שפטיה בן מהללאל
יא ד
ומעשיה בן ברוך בן כל חזה
בן חזיה בן עדיה בן יויריב
בן זכריה בן השלני יא ה
סלא בן משלם בן
יועד בן פדיה בן קוליה
בן מעשיה בן איתיאל בן ישעיה
יא ז
ויואל בן זכרי פקיד עליהם
ויהודה בן הסנואה על העיר יא ט
ידעיה בן יויריב יא י
שריה בן חלקיה בן משלם
בן צדוק בן מריות בן אחיטוב יא יא
ועדיה בן ירחם בן פלליה
בן אמצי בן זכריה בן פשחור
בן מלכיה יא יב
ועמשסי בן עזראל בן אחזי
בן משלמות בן אמר יא יג
וזבדיאל בן הגדולים יא יד
שמעיה בן חשוב בן עזריקם
בן חשביה בן בוני יא טו
ומתניה בן מיכא בן זבדי
בן אסף וגו'
בן שמוע
בן גלל בן ידותון יא יז
עזי בן בני בן חשביה
בן מתניה בן מיכא יא כב
ופתחיה בן משיזבאל
מבני זרח יהודה יא כד
עם זרבבל בן שאלתיאל יב א
יוחנן בן אלישיב יב כג
וישוע בן קדמיאל יב כד
בן ישוע בן יוצדק יב כו
זכריה בן יונתן בן שמעיה בן מתניה
בן מיכיה בן זכור בן אסף יב לה

ועל ידם חנן בן זכור בן מתניה
יג יג
בן יאיר בן שמעי בן קיש אסת' ב ה
המן בן המדתא ג א וח ה
וט כד
לדמן בן המדתא ג י
עשרת בני המן בן המדתא ט י
בן ברכאל הבוזי איו' לב ב
ולב ו
לא יבריחנו בן קשת מא כ
על דברי כוש בן ימיני תהל' ז א
כמו בן ראמים כט ו
כלו תפלות דוד בן ישי עב כ
על בן אדם אמצת לך פ יח
אני עבדך בן אמתך קיו יו
בן אנוש ותחשבהו קמד ג
משלי שלמה בן דוד משלי א א
דברי קהלת בן דוד קהל' א א
שמלכך בן חורים י יז
ישעיהו בן אמוץ ישע' א א
וב א ויג א וכ ב
בקרן בן שמן ה א
בן יותם בן עזיהו
ופקח בן רמליהו ז א
את בן טבאל ז ו
וראש שומרון בן רמליהו ז ט
זכריהו בן יברכיהו ח ב
הילל בן שחר יד יב
לאליקים בן חלקיהו כב כ
אליקים בן חלקיהו
ויואח בן אסף לו ג
אל ישעיהו בן אמוץ הנביא לז ב
ישעיהו בן אמוץ לז כא
ישעיהו בן אמוץ הנביא לח א
בלאדן בן בלאדן לט א
מרחם בן בטנה מט טו
ואל יאמר בן הנכר נו ג
כי הנער בן מאה שנה ימות
והחוטא בן מאה שנה יקולל סה כ
ירמיהו בן חלקיהו ירמ' א א
יאשיהו בן אמון א ב
יהויקים בן יאשיהו וגו'
לצדקיהו בן יאשיהו א ג
אשר בניא בן הנם ז לא
וגיא בן הנם ז לב וים ו
מנשה בן יחזקיהו טו ד
אל גיא בן הנם יט ב
בן אמר הכהן כ א

את פשחור בן מלכיה
ואת צפניה בן מעשיה הכהן כא א
שלום בן יאשיהו כב יא
יהויקים בן יאשיהו כב יח וכה א
וכו א וכז א
בניהו בן יהויקים כב כד
יכניהו בן יהויקים כד א וכז יט
וכח ד
ליאשיהו בן אמון כה ג
אוריהו בן שמעיהו כו כ
אל נתן בן עכבור כו כב
יד אחיקם בן שפן כו כד
ואת בנו ואת בן בנו כז ז
חנניה בן עזור כח א
אלעשה בן שפן
וגמריה בן חלקיה כט ג
אל אחאב בן קוליה
ואל צדקיהו בן מעשיה כט כא
צפניה בן מעשיה כט כה
חנמאל בל שלם לב ז
חנמאל בן דדי לב ח
ולב ט
ברוך בן נריה בן מחסיה לב יב
אל ברוך בן נריה לב יו
אשר בניא בן הנם ולב לה
בן מלך על כסאו לג כ
יהויקים בן יאשיהו לה א
בן ירמיהו בן חבצניה לה ג
בני חנן בן יגדליהו
מעשיהו בן שלום לה ד
יונדב בן רכב לה ו
יהונדב בן רכב לה ח
יהונדב בן רכב לה יד
בני יהונדב בן רכב לה יו
ליונדב בן רכב לה יט
ליהויקים בן יאשיהו לו א
ולו ט
ברוך בן נריה לו ד ולו ח
ולו לב
גמריהו בן שפן לו י
מכיהו בן גמריהו בן שפן לו יא
בן שמעיהו ואלנתן בן עכבור
וגמריהו בן שפן
וצדקיהו בן חנניהו לו יב
בן נתניהו בן שלמיה בן כושי
ויקח ברוך בן נריה לו יד
ירחמאל בן המלך
ואת

ואת שריהו בן עזריאל
ואת שלמיהו בן עבדאל לו כו
צדקיהו בן יאשיהו
תחת כניהו בן יהויקים לז א
יהוכל בן שלמיה
ואת צפניהו בן מעשיהו לז ג
בן שלמיה בן חנניה לז יג
שפטיהו בן מתן
וגדליהו בן פשחור
ויוכל בן שלמיהו
ופשחור בן מלכיה לח א
מלכיהו בן המלך לח ו
גדליהו בן אחיקם בן שפן לט יד
מ ה ומ ט
גדליהו בן אחיקם מ ו ומ ז
וישמעאל בן נתניהו
ושריה בן תנחמת
ויזניהו בן המעכתי מ ח
בן אחיקם בן שפן מ יא
ויוחנן בן קרח מ יג
ומ טו
שלח את ישמעאל בן נתניה
גדליה בן אחיקם מ יד
ישמעאל בן נתניה מ טו
ויאמר גדליהו בן אחיקם
אל יוחנן בן קרח מ י
בא ישמעאל בן נתניה
בן אלישמע מזרע המלוכה
אל גדליהו בן אחיקם מא א
ויקם ישמעאל בן נתניה
את גדליהו בן אחיקם בן שפן מא ב
ויצא ישמעאל בן נתניה
באו אל גדליהו בן אחיקם מא ו
וישחטם ישמעאל בן נתניה מא ז
מלא ישמעאל בן נתניהו מא ט
את גדליהו בן אחיקם
וישבם ישמעאל בן נתניה מא י
וישמע יוחנן בן קרח
אשר עשה ישמעאל בן נתניה
מא יא
עם ישמעאל בן נתניה מא יב
את יוחנן בן קרח מא יג
וילכו אל יוחנן בן קרח מא יד
וישמעאל בן נתניה נמלט מא טו
ויקח יוחנן בן קרח
ישמעאל בן נתניה
את גדליהו בן אחיקם מא יו

כי הכה ישמעאל בן נתניה
את גדליהו מן אחיקם מא יח
ויוחנן בן קרח
ויזניה בן הושעיה מב א
אל יוחנן בן קרח מב ח
עזריהו בן הושעיה
ויוחנן בן קרח מג ב
ברוך בן נריה מג ג
יוחנן בן קרח מג ד ומג ה
את גדליהו בן אחיקם בן שפן וגו׳
ואת ברוך בן נריהו מג ו
אל ברוך בן נריה
ליהויקים בן יאשיהו מה א
ליהויקים בן יאשיהו מו ב
ולא יגור בה בן אדם מט יח ומט לג
ונ מ
ואכלה ארמנות בן הדד מט כז
ולא יעבור בהם בן אדם נא מג
את שריה בן נריה בן מחסיה נא נט
בן עשרים ואחת שנה נב א
אל יחזקאל בן בוזי יחזק׳ א ג
ויאמר אלי בן אדם ב א וב ג
וג א וג ג וג ד וג י וד יו וח ה
וח ו וח ח ויא ב ולז ג ולז יא
ומג ו ומג יח
ואתה בן אדם ב ו וב ח וג כה
וד א וה א וח ב ויב ג ויב יז
וכא יא וכא יד וכא יט וכא כד
וכב ב וכד כה וכה ב ולג ז
ולג י ולג יב ולו א ולז יו ולט א
ולט יז
בן אדם צפה נתתיך ג יז
בן אדם שים פניך ו ב
ויאזניהו בן שפן ח יא
הראית בן אדם ח יב וח טו
וח יז
יאזניה בן עזר
ואת פלטיהו בן בניהו יא א
הנבא בן אדם יא ד
ופלטיהו בן בניה מת יא יג
בן אדם אחיך אחיך יא טו
בן אדם בתוך בית המרי יב ב
בן אדם הלא אמרו יב ט
בן אדם לחמך יב יח
בן אדם מה המשל יב כב
בן אדם הנה בית ישראל יב כז
בן אדם הנבא יג ב

בן אדם האנשים יד ג
בן אדם ארץ כי תחטא יד יג
בן אדם מה יהיה עץ טו ב
בן אדם הודע יו ב
בן אדם חוד חידה יז ב
בן אדם דבר כ ג
התשפוט בן אדם כ ד
דבר אל בית ישראל בן אדם כ כז
בן אדם שים פניך כא ב וכא ז
וכה ב וכה כא וכט ב ולה א
ולח ב
בן אדם האנח כא יא
בן אדם הנבא כא יד ול ב
ולד ב
בן אדם הוי לי כב יח
בן אדם אמר לה כב כד
בן אדם שתים נשים כג ב
בן אדם התשפוט כג לו
בן אדם כתוב לך כד ב
בן אדם הנני לקח כד יו
בן אדם יען אשר כו ב
בן אדם אמר לנגיד צר כח ב
בן אדם שא קינה כח יב
בן אדם נבוכדראצר כט יח
בן בדם נתה לב יח
בן אדם דבר אל בני עמך לג ב
בן אדם אמור אל בני עמך לג יב
בן אדם ישבי החרבות לג כד
ואתה בן אדם בני עמך לג ל
בן אדם בית ישראל לו יז
הנבא בן אדם לז ט
לכן הנבא בן אדם לח יד
בן אדם ראה בעיניך מ ד
אתה בן אדם מג י
פר בן בקר מג יט ומג כג
ומג כה ומג יח ומו ו
בן אדם שים לבך מד ה
כל בן נכר ערל לב וגו׳
לכל בן נכר מד ט
כבש בן שנתו תמים מו יג
הראית בן אדם מז ו
הבן בן אדם דניאל ח יז
לדריוש בן אחשורוש ט א
אל הושע בן בארי
ירבעם בן יואש הושע א א
אל יואל בן פתואל יואל א א
ירבעם בן יואש עמוס א א

ארמנות

ארמנות בן הדד א ד
ולא בן נביא אנכי ז יד
יונה בן אמתי לאמר יונה א א
בלעם בן בעור מיכ׳ ו ה
בן כושי בן גדליה בן אמריה בן חזקיה
בימי יאשיהו בן אמון צפנ׳ א א
זרבבל בן שאלתיאל
בן יהוצדק הכהן חגי א א
בן שאלתיאל ויהושע בן
יהוצדק א יב וא יד
זרבבל בן שאלתיאל
ואל יהושע בן יהוצדק ב ב
יהושע בן יהוצדק ב ד
בן שאלתיאל עבדי ב כג
בן ברכיה בן עדו זכר׳ א א
וא ז
יאשיה בן צפניה ו י
יהושע בן יהוצדק ו יא
ולחן בן צפניה ו יד
עיר בן אתנות ט ט

בְּנִי *Fillium, pullum.*

ולשרקה בני אתנו בראי׳ מט יא

בֵּן *Filius.*

ומשרתו יהושע בן נון שמו׳ לג יא
ויען יהושע בן נון במד׳ יא כח
הושע בן נון יג ח
להושע בן נון יהושע יג יו
ויהושע בן נון וכלב יד ו
כלב בן יפנה ויהושע בן נון יד ל
וכו סה
ויהושע בן נון וכלב יד לח
קח את יהושע בן נון כו יח
הקנזי ויהושע בן נון לב יב
ואת יהושע בן נון לב כח
אלעזר הכהן ויהושע בן נון לד יז
יהושע בן נון העמד דבר׳ א לח
אם בן הכות רשע כה ב
ויצו את יהושע בן נון לא כג
הוא והושע בן נון לב מד
ויהושע בן נון מלא רוח לד ט
ויאמר יי׳ אל יהושע בן נון
יהוש׳ א א
וישלח יהושע בן נון ב א
ויבאו אל יהושע בן נון ב כג
ויקרא יהושע בן נון ו ו
הכהן ויהושע בן נון יד א
ולפני יהושע בן נון יז ד
ליהושע בן נון יט מט
אלעזר הכהן ויהושע בן נון יט נא
ואל יהושע בן נון כא א
וימת יהושע בן נון כד כט
וימת יהושע בן נון עבד יי׳
שופט׳ ב ח
ביד יהושע בן נון מלכ׳ א יו לד
כי לא עשו מימי ישוע בן נון
נחמ׳ ח יז
דברי אגור בן יקה משלי ל א

וּבֵן *Et filius.*

ובן לילה אבד יונ׳ ד י

שֶׁבִּן *Quod fillius.*

שבן לילה היה יונה ד י

וּבֶן *Et filius.*

ובן משק ביתי בראש׳ טו ב
ובן שמנת ימים ימול לכם יז יב
באזני בנך ובן בנך שמו׳ י ב
ובן יונה או תר יב ו
ובן אדם ויתנחם במד׳ כג יט
אתה ובנך ובן בנך דברי׳ ו ב
אתה ובן ישי שמו׳ א כב יג
ובן הדד מלך ארם מלכ׳ א כ א
ובן הדד שתה שכור כ יו
ובן הדד נס ויבא אל העיר כ ל
ובן הדד מלך ארם חלה מלכ׳ ב ח ז
ובן שמי מעון ד״ה א ב מה
ובן שלמה רחבעם ג י
ובן זרבבל משלם וחנניה ג יט
ובן חנניה פלטיה וישעיה ג כא
ובן עזרה ד יז
ובני ישעי זוחת ובן זוחת ד כ
ובן יהונתן מריב בעל ד״ה א ח לד
ובן יהונתן מריב בעל ט מ
ובן אדם לרעהו איו׳ יו כא
ובן אדם תולעה כה ו
ובן אדם כי תפקדנו תהלי׳ ח ה
ובן עולה לא יעננו פט כג
ובן כסיל תוגת אמו משלי׳ י א
ובן רמליהו ישע׳ ז ד וז ה
ובן רמליהו ח ז
ובן גרני כא י
ובן אדם יחזיק בה נו ב

בְּבֶן *In filium, filio.*

נחלה לנו בבן ישי שמו׳ ב כ א
ולא נחלה בבן ישי מלכ׳ א יב יו
ולא נחלה בבן ישי ד״ה ב י יו
בבן אמך תתן דופי תהל׳ נ כ
בבן אדם שאין לו תשועה קמו ג

לְבֶן *Filio, in filium.*

אשר הכיח יי׳ לבן אדני בראש׳ כד מד
ותהי אשה לבן אדניך כד נא
מה זה היה לבן קיש שמו׳ א י יא
אך היה לי לבן חיל יח יז
כי בחר אתה לבן ישי כ ל
נתתי לבן אדניך שמו׳ ב ט ט
והיה לבן אדניך לחם ט י
אם יהיה לבן חיל מלכ׳ א א נב
לבן היל ולעובדיה ד״ה ב יז ז
וצדקתך לבן מלך תהל׳ עב א
והושיעה לבן אמתך פו יו

וּלְבֶן *Et filio.*

ולבן אדם צדקתך איו׳ לה ח

הַלְבֶן *Num filio.*

הלבן מאה שנה יולד בראש׳ יז ז

מִבֶּן *A filio.*

מבן עשרים שנה שמו׳ ל יד ולח כו
מבן עשרים שנה ויקר׳ כז ג
ו:ם מבן חמש שנים כז ה
ואם מבן חדש כז ו
ואם מבן ששים שנה כז ז
מבן עשרים שנה במד׳ א ג
וא יח ויד כט
מבן עשרים שנה א כ וא כב
וא כד. וא כו. וא כח. וא ל
וא לב. וא לד. וא לו. וא לח
וא מ. וא מב. וא מה
מבן חדש ומעלה ג טו וג כב
וג כח וג לד וג לט וג מג
מבן שלשים שנה ומעלה ד ג
וד ל
מבן שלשים שנה ד לה וד לט
וד מג וד מז
מבן חמש ועשרים שנה ח כד
ופדויו מבן חדש תפדה יח יו
מבן עשרים שנה כו ב
מבן עשרים שנה ומעלה כו ד
מבן חדש ומעלה כו סב
מבי עשרים שנה לב יא

מבן

מבן שלשים שנה ד״ה א כג ג
מבן עשרים שנה ומעלה כג כד
מבן עשרים שנה ומעלה כג כז
מבן שלוש שנים ולמעלה
ד״ה ב לא יז
והלוים מבן עשרים שנה לא יז
מבן עשרים שנה עזר׳ ג ח

וּמִבֶּן *Et a filio.*

ומבן חמשים שנה במדב׳ ה כה
ומבן אדם חציר ינתן ישע׳ נא יב

לְמִבֶּן *A filio.*

למבן עשרים שנה ד״ה א כז כג
למבן עשרים שנה ד״ה ב כה ה

בְּנִי *Filius meus.*

עם בני עם יצחק בראשי׳ כא י
ויאמר אבי ויאמר הנני בני כב ז
יראה לו השה לעלה בני כב ח
פן תשיב את בני שמה כד ו
רק את בני לא תשב שמה כד ח
ויאמר אליו בני כז א
ועתה בני שמע בקלי כז ח וכז מג
עלי קללתך בני כז יג
ויאמר הנני מי אתה בני כז יח
מה זה מהרת למצא בני כז כ
ואמשך בני
האתה זה בני עשו כז כא
אתה זה בני עשו כז כד
הגישה לי ואכלה מציד בני כז כה
גשה נא ושקה לי בני כז כו
ולכה איפוא מה אעשה בני כז לז
את דודאי בני ל טו
כי שכר שכרתיך בדודאי בני ל יו
שכם בני חשקה נפשו לד ח
ויכירה ויאמר כתנת בני לז לג
ויאמר כי ארד אל בני לז לה
עד יגדל שלה בני לח יא
לא נתתיה לשלה בני לח כו
ויאמר לא ירד בני עמכם מב לח
ויאמר אלהים יחנך בני מג כט
רב עוד יוסף בני חי מה כח
ידעתי בני ידעתי מח יט
משרף בני עלית מט ט
בני בכרי ישראל שמו׳ ד כב
שלח את בני ויעבדני ד כג
בני שים נא כבוד ליי׳ יהוש׳ ז יט
ולא ימשל בני בכם שופ׳ ח כג
ותאמר אמו ברוך בני ליי׳ יז ב
בני שוב שכב שמו׳ א ג ו
ויאמר שמואל בני ג יו
ויאמר מה היה הדבר בני ד יו
כי אם ישנו ביהונתן בני יד לט
ויונתן בני נהיה לעבר אחד יד מ
הפילו ביני ובין יונתן בני יד מב
בכרת בני עם בן ישי
כי הקים בני את עבדי כב ח
הקלך זה בני דוד כד יו וכו יז
חטאתי שוב בני דוד כו כא
ברוך אתה בני דוד כו כה
אל בני אל נא נלך כלנו שמו׳ ב יג כה
• ולא ישמידו את בני יד יא
להשמיד אתי ואת בני י יד יד יו
הנה בני אשר יצא ממעי יו יא
למה זה אתה רץ בני יח כב
בני אבשלום בני בני אבשלום
אבשלום בני בני יט א
בני אבשלום אבשלום בני בני
יט ה
והרכבתם את שלמה בני
מלכ׳ א א לג
ותקח את בני מאצלי ג כ
להיניק את בני ג כא
והנה לא היה ג כא
כי בני החי ובנך המת ג כב
זאת אומרת זה בני החי ג כג
ולהמית את בני יז יח
ואת בני נאכל מחר מלכ׳ ב ו כח
ונבשל את בני ו כט
שלמה בני נער ד״ה א כב ה
בני אני היה עם לבבי כב ז
עתה בני יהי יי׳ עמך כב יא
ואתה שלמה בני כח ט
שלמה בני אחד בחר בו כט א
ולשלמה בני תן לבב שלם ׃ כט יט
יי׳ אמר אלי בני אתה תהל׳ ב ז
שמע בני מוסר אביך משלי׳ א ח
בני אם יפתוך חטאים א י
בני אל תלך בדרך אתם א טו
בני אם תקח אמרי ב א
בני תורתי אל תשכח ג א
מוסר יי׳ בני אל תמאס ג יא
בני אל ילזו מעיניך ג כא
שמע בני וקח אמרי ד י
בני לדברי הקשיבה ד כ
בני לחכמתי הקשיבה ה א
ולמה תשנה בני בזרה ה כ
בני אם ערבת לרעך ו א
עשה זאת איפוא בני ו ג
נצר בני מצות אביך ו כ
בני שמר אמרי ז א
חדל בני לשמע מוסר יט כז
בני אם חכם לבך כג טו
שמע אתה בני וחכם כג יט
תנה בני לבך לי כג כו
אכל בני דבש כי טוב כד יג
ירא את יי׳ בני ומלך כד כא
חכם בני ושמח לבי כז יא
ויתר מהמה בני הזהר קהל׳ יב יב
שבט בני מאסת כל עץ יחזק׳ כא טו

וּבְנִי *Et filius meus.*

אני ובני שלמה מלכ׳ א א כא
לא כי בנך המת ובני החי ג כב
בנך המת ובני החי ג כג

לִבְנִי *Filio meo.*

אשה לבני מבנות הכנעני בראשי׳ כד ג
ולקחת אשה לבני ליצחק כד ד
ולקחת אשה לבני משם כד ז
לא תקח אשה לבני כד לז
ולקחת אשה לבני כד לח וכד מ
מידי לבני לעשות פסל שופט׳ יז ג
לאמר מה אעשה לבני שמו׳ א י ב
תנה את בתך לבני מלכ׳ ב יד ט
וממצרים קראתי לבני הוש׳ יא א
• תנה בתך לבני ד״ה ב׳ כה יח

וְלִבְנִי *Et filio.*

ועשיתיהו לי ולבני מלכ׳ א יז יב

בְּנֵנוּ *Filiusnoster.*

בננו זה סורר ומרה דבר׳ כא כ

בִּנְךָ, בִּנְךָ *Filius. tuus.*

את בנך את יחידך בראשי׳ כב ב
ולא חשכת את בנך כב יב
ולא חשכת את בנך כב יו
ההשב אשיב את בנך כד ה
ויאמר אני בנך בכרך עשו כז לב
הכתנת בנך היא אם לא לז לב
כה אמר בנך יוסף מה ט
הנה בנך יוסף בא אליך מח ב
אנכי הרג את בנך בכרך שמו׳ ד כג
באזני בנך ובן בנך י ב
כי ישאלך בנך מחר יג יד

ערות בת בנך ויקר׳ יח י
אשת בנך היא יח טו
אתה ובנך ובן בנך דבר׳ ו ב
כי ישאלך בנך מחר ו כ
כי יסיר את בנך מאחרי ז ד
או בנך או בתך יג ז
הוצא את בנך וימת שופט׳ ו ל
גם בנך גם בן בנך ח כב
את דוד בנך אשר בצאן
שמו׳ א יו ט
אם יפל משערת בנך שמו׳ ב יד יא
ואחימעץ בנך טו כו
ביד אבשלום בנך יו ח
בנך אשר אתן תחתיך מלכ׳ א ה ח
כי אם בנך היצא מחלציך ח יט
מיד בנך אקרענה יא יב
ויאמר בנך בן הדד מלכ׳ ב ה ט
ויאמר לי שלמה בנך ד״ה א כח ו
כי בנך היצא מחלציך ד״ה ב ו ט
יסר בנך כי יש תקוה משלי יט יח
יסר בנך ויניחך כט יז
ושאר ישוב בנך ישע׳ ז ג

וּבִנְךָ *Et filius tuus.*

אתה ובנך ובתך שמו׳ כ י
אתה ובנך ובתך דבר׳ ה יד
אתה ובנך ובן בנך ו ב
אתה ובנך ובתך יב יח ויו יא
ויו יד
לאמר עבדך ובנך אני מלכ׳ ב יו ז

לְבִנְךָ *Filio tuo.*

והגדת לבנך ביום ההוא שמו׳ יג ח
ואמרת לבנך עבדים היינו דבר׳ ו כא
ובתו לא תקח לבנך ז ג
שבט אחד אתן לבנך מלכ׳ א יא יג

וּלְבִנְךָ *Et filio tuo.*

לעבדיך ולבנך לדוד שמו׳ א כה ח

בְּנֵךְ *Filius tuus.*

תני נא לי מדודאי בנך בראש׳ ל יד
תחת דודאי בנך ל׳ טו
אם יפל משערת בנך שמו׳ ב יד יא
ואת נפש בנך שלמה מלכ׳ א א יב
כי שלמה בנך ימלך אחרי א יג
וא יז וא ל
לא כי בנך המת ובני החי ג כב וג כג
ויאמר אליה תני לי את בנך יז יט
ויאמר אליהו ראו חי בנך יז כג
ויאמר שאו בנך מלכ׳ ב ד לו
תני את בנך ו כח
תני את בנך ונאכלנו ו כט

וּבְנֵךְ *Et filius tuus.*

כי בני החי ובנך המת מלכ׳ א ג כב

וְלִבְנֵךְ *Et filio tuo.*

לי ולך ולבנך מלכ׳ א יז יג

בְּנוֹ *Filius ejus, filii sui, etc.*

כשם בנו חנוך בראש ד יז
אשר עשה לו בנו הקטן ט כד
ויקח תרח את אברם בנו
ואת לוט בן הרן בן בנו
אשת אברם בנו יא לא
ויקרא אברם שם בנו יו טו
ויקרא אברהם את שם בנו כא ג
את יצחק בנו שמנת ימים כא ד
את יצחק בנו כא ה
על אודות בנו כא יא
ואת יצחק בנו כב ג
וישם על יצחק בנו כב ו
ויעקד את יצחק בנו כב ט
לשחט את בנו כב י
ויעלהו לעלה תחת בנו כב יג
מעל יצחק בנו כה ו
ויברך אלהים את יצחק בנו כה יא
ויקרא את עשו בנו הגדל כז א
בדבר יצחק אל עשו בנו כז ה
ויאמר יצחק אל בנו כז כ
יקם אבי ויאכל מציד בנו כז לא
ויבא חמור ושכם בנו לד כ
אל חמור ואל שכם בנו לד כד
ואת חמור ואת שכם בנו לד כו
ויתאבל על בנו ימים רבים לז לד
ואת בנו לא תשחטו ויק׳ כב כח
אהרן ואת אלעזר בנו במד׳ כ כה
והלבשתם את אלעזר בנו כ כו
וילבש אתם את אלעזר בנו כ כח
האזינה עדי בנו צפור כג יח
נאם בלעם בנו בער כד ג וכד טו
כאשר ישא איש את בנו דבר׳ א לא
כאשר ייסר איש את בנו ח ה
ויכהן אלעזר בנו תחתיו י ו
מעביר בנו ובתו באש יח י
בגבעת פנחס בנו יהוש׳ כד לג
וגדעון בנו חבט חטים שופט׳ ו יא
ואת אלעזר בנו קדשו ש״א ז א
ויהי שם בנו הבכור יואל ח ב
ויאמר קיש אל שאול בנו ט ג
ושאול ויונתן בנו יג יו
ונמצא לשאול וליונתן בנו יג כב
ביד דוד בנו אל שאול יו כ
ויאמר ישי לדוד בנו יז יז
וידבר שאול אל יהונתן בנו יט א
ויאמר שאול אל יהונתן בנו כ כז
שאול ויהונתן בנו מתו שמו׳ ב א ד
כי מת שאול ויהונתן בנו א ה
על שאול ועל יהונתן בנו א יב
וא יז
וישלח תעי את יורם בנו ח י
וימלך חנון בנו תחתיו י א
ויתאבל על בנו כל הימים יג לז
למי אני אעבד הלוא לפני בנו יו יט
נעצב המלך על בנו יט ג
ואת עצמות יהונתן בנו כא יב וכא יג
עצמות שאול ויהונתן בנו כא יד
ויצו את שלמה בנו לאמר
מלכ׳ א ב א
את גנבת בנו ותגמלהו יא ב
ולקחתי המלוכה מיד בנו יא ולה
וימלך רחבעם בנו תחתיו יא מג
ויבוא בנו ויספר לו יג יא
וימלך נדב בנו תחתיו יד כ
וימלך אבים בנו תחתיו יד לא
להקים את בנו אחריו טו ד
וימלך אסא בנו תחתיו טו ח
וימלך יהושפט בנו תחתיו טו כד
וימלך אלה בנו תחתיו יו ו
וחטאות אלה בנו אשר חטא יו יג
וימלך אחאב בנו תחתיו יו כח
בימי בנו אביא הרעה כא כט
וימלך אחזיהו בנו תחתיו כב מ
וימלך יהורם בנו תחתיו כב נא
ויקח את בנו הבכור מלכ׳ ב ג כז
וימלך יהואחז בנו תחתיו י לה
וימלך אמציהו בנו תחתיו יב כב
וימלך יואש בנו תחתיו יג ט
וימלך בן הדד בנו תחתיו יג כד
וימלך ירבעם בנו תחתיו יד יו
וימלך זכריה בנו תחתיו יד כט
וימלך יותם בנו תחתיו טו ז
וימלך פקחיה בנו תחתיו טו כב
וימלך אחז בנו תחתיו טו לח
וגם את בנו העביר באש יו ג
וימלך

וימלך חזקיהו בנו תחתיו יז ב
וימלך אסר חדון בנו יט לז
וימלך מנשה בנו תחתיו כא א
והעביר את בנו באש כא ו
אל דוד ואל שלמה בנו כא ז
וימלך אמון בנו תחתיו כא יח
את יאשיהו בנו תחתיו כא כד
וימלך יאשיהו בנו תחתיו כא כו
איש את בנו ואת בתו כג י
וימלך יהויכין בנו תחתיו כד ו
אביה בנו אסא
בנו יהושפט בנו ד״ה א ג י
ירם בנו אחזיהו בנו יואש בנו ג יא
אמציהו בנו עזריה בנו יותם בנו
ג יב
אחז בנו חזקיהו בנו מנשה בנו ג יג
אמון בנו יאשיהו בנו ג יד
s יכניה בנו צדקיה בנו ג טז
s שאלתיאל בנו ג יז
שלום בנו מבשם בנו
משמע בנו ד כה
חמיאל בנו זכור בנו
שמעי בנו ד כו
שמעיה בנו גוג בנו שמעי בנו ה ד
מיכה בנו ראיה בנו בעל בנו ה ה
בארה בנו אשר הגלה ה ו
לבני בנו יחת בנו זמה בנו ו ה
יואח בנו עדו בנו זרח בנו
יאתרי בנו ו ו
עמינדב בנו קרח בנו
אסיר בנו ו ז
אלקנה בנו אביאסף בנו
ואסיר בנו ו ח
תחת בנו אוריאל בנו
עזיה בנו ושאול בנו ו ט
צופי בנו ונחת בנו ו יא
אליאב בנו ירחם בנו אלקנה בנו
ו יב
לבני בנו שמעי בנו עזה בנו ו יד
שמעה בנו חגיה בנו עשיה בנו ו טו
אלעזר בנו פנחס
בנו אבישוע בנו ו לה
בקי בנו עזי בנו זרחיה בנו ו לו
מריות בנו אמריה בנו
אחיטוב בנו ו לז
צדוק בנו אחימעץ בנו ו לח
שותלח וברד בנו

ותחת בנו ואלעדה בנו
ותחת בנו ז כ
חבד בנו ושותלח בנו ז כא
ורפח בנו ורשף ותלח בנו
ותחת בנו ז כה
לעדן בנו עמיהוד בנו
אלישמע בנו ז כו
נון בנו יהושע בנו ז כז
רפה בנו אלעשה בנו
אצל בנו ח לז
ורפיה בנו אלעשה בנו אצל בנו
ט מג
וישלח את הדורם בנו יח י
וימלך בנו תחתיו יט א
ויקרא לשלמה בנו כב ו
לעזר לשלמה בנו כב יז
וימלך את שלמה בנו כג א
בני יעזיהו בנו כד כו
בני מררי ליעזיהו בנו כד כז
ולשמעיה בנו נולד בנים כו ו
וזכריהו בנו יועץ כו יד
רחביהו בנו וישעיהו בנו
וירם בנו וזכרי בנו
ושלמית בנו כו כה
ומחלקתו עמיזבד בנו כז ו
וזבדיהו בנו אחריו כז ז
ויתן דויד לשלמה בנו כח יא
ויאמר דויד לשלמה בנו כח כ
וימלך שלמה בנו תחתיו כט כה
וימלך רחבעם בנו תחתיו
ד״ה ב ט לא
וימלך אביה בנו תחתיו יב יז
וימלך אסא בנו תחתיו יג כב
וימלך יהושפט בנו תחתיו יז א
וימלך יהורם בנו תחתיו כא א
את אחזיהו בנו הקטן תחתיו כב א
ויהרג את בנו כד כב
וימלך אמציהו בנו תחתיו כד כז
ויותם בנו על בית המלך כו כא
וימלך יותם בנו תחתיו כו כג
וימלך אחז בנו תחתיו כז ט
וימלך יחזקיהו בנו תחתיו כח כז
וימלך מנשה בנו תחתיו לב לג
אל דויד ואל שלמה בנו לג ז
וימלך אמון בנו תחתיו לג כ
את יאשיהו בנו תחתיו לג כה
ובמכתב שלמה בנו לה ד

וימלך יהויכין בנו לו ח
בנו לקח את בת משלם נחמ׳ ו יח
במצות דויד שלמה בנו יב מח
מפני אבשלום בנו תהל׳ ג א
חושך שבטו שונא בנו משלי יג כד
מה שמו ומה שם בנו ל ד
אסר הדון בנו תחתיו ישע׳ לז לח
ואת בנו ואת בן בנו ירמ׳ כז ז
כאשר יחמל איש על בנו
מלאכי ג יז

וּבְנוֹ *Et filius ejus.*

ובנו הבכור עבדון ד״ה א ח ל
ובנו הבכור עבדון ט לו

בִּבְנוֹ *In filium suum.*

כי איש בבנו ובאחיו שמו׳ לב כט

לִבְנוֹ *Filio suo, ejus.*

את בת אחי אדני לבנו בראש׳ כד מח
ויקרא לבנו ליוסף מז כט
ואם לבנו ייעדנה שמו׳ כא ט
בתך לא תתן לבנו דבר׳ ז ג

וְלִבְנוֹ *Et filio suo, ejus*

ולבנו ולבתו ולאחיו ויקר׳ כא ב
ולבנו אתן שבט אחד מלכ׳ א יא לו

בְּנָהּ *Filius ejus. filii sui, etc.*

האמה הזאת ואת בנה בראש׳ כא י
ורבקה אמרה אל יעקב בנה כז ו
את בגדי עשו בנה הגדל וגו׳
והלביש את יעקב בנה הקטן כז טו
ביד יעקב בנה כז יז
את דברי עשו בנה הגדל
ותקרא ליעקב בנה הקטן כז מב
ותכרת את ערלת בנה שמו׳ ד כה
ותינק את בנה עד נמלה
שמו׳ א א כג
ואת בנה המת מלכ׳ א ג כ
ותאמר האשה אשר בנה החי
נכמרו רחמיה על בנה ג כו
אל בנה כי חלה הוא יד ה
הרעות להמית את בנה יז כ
ותאמר אל בנה הגישה אלי
מלכ׳ ב ד ו
ותשא את בנה ותצא ד לז
ונאכלנו ותחבא את בנה כט

אשר החיה את בנה לאמר ח א
האשה אשר החיה את בנה
בנה אשר החיה אלישע ח ה
וראתה כי מת בנה יא א
ראתה כי מת בנה ד"ה ב כב י

וּבִבְנָהּ *Et in filium suum.*

באיש חיקה ובבנה דבר' כח נו

בָּנִים *Filii, liberi.*

בעצב תלדי בנים בראש' ג יז
ויולד בנים ובנות ה ד וה ז
וה י וה יג וה יו וה יט וה כב
וה כו וה ל
ויולד נח שלשה בנים ו י
ויולדו להם בנים י א
ולעבר ילד שני בנים י כה
ויולד בנים ובנות יא יא ויא יג
ויא טו ויא יז ויא יט ויא כא
ויא כג ויא כה
היניקה בנים שרה כא ז
גם היא בנים לנחור אחיך כב כ
ילדתי לו שלשה בנים כט לד
הבה לי בנים ל א
כי ילדתי לו ששה בנים ל כ
פן יבוא והכני אם על בנים לב יא
וליוסף ילד שני בנים מא נ
פקד עון אבת על בנים שמו' כ ה
וילדה לו בנים או בנות כא ד
על בנים ועל בני בנים לד ז
פקד עון אבות על בנים במד' יד יח
לא היו לו בנים כו לג
כי תוליד בנים ובני בנים דבר' ד כה
פקד עון אבות על בנים ה ט
בנים אתם לי"י אלהיכם יד א
וילדו לו בנים האהובה כא טו
בנים אשר ילדה להם כג ט
לא יומתו אבות על בנים כד יו
בנים ובנות תוליד כח מא
בנים לא אמן בם לב כ
לא היו לו בנים יהוש' יז ג
ולגדעון היו שבעים בנים שופט' ח ל
ויהי לו שלשים בנים י ד
ותלד אשת גלעד לו בנים יא ב
ויהי לו שלשים בנים יב ט
ויהי לו ארבעים בנים
ושלשים בני בנים יב יד
העוד לי בנים במעי רות א יא
וגם ילדתי בנים א יב

טובה לך משבעה בנים ד טו
אנכי טוב לך מעשרה בנים
שמו' א א ה
ורבת בנים אמללה ב ה
שלושה בנים ושתי בנות ב כא
ולו שמנה בנים יז יב
ועד בנים ובנות ומשלל ל יט
ויולדו לדוד בנים בחברון
שמו' ב ג ב
ויולדו עוד לדוד בנים ובנות ה יג
ולציבא חמשה עשר בנים ט י
ולשפחתך שני בנים יד ו
שלושה בנים ובת אחת יד כז
ולאחאב שבעים בנים מלכ' ב י א
לא יומתו אבות על בנים יד ו
כי באו בנים עד משבר יט ג
ולעבר ילד שני בנים ד"ה א א יט
וימת סלד לא בנים ב ל
וימת יתר לא בנים ב לב
ולא היה לששן בנים ב לד
ויהיו בנים לשובל ב נב
ולשמעי בנים
ולאחיו אין בנים ד כז
ויהיו בנים לבלע ח ג
ולאצל ששה בנים ח לח
ומרבים בנים ובני בנים ח לט
ולאצל ששה בנים ט מד
ויולד דויד עוד בנים ובנות יד ג
ויעוש ובריעה לא הרבו בנים כג יא
ולא היה לאליעזר בנים אחרים
כג יז
ולא היו לו בנים כג כב
ולא היה לו בנים כד כה
כל אלה בנים להימן
בנים ארבעה עשר כה ה
ולמשלמיהו בנים כו ב
ולעבד אדום בנים כו ד
ולשמעיה בנו נולד בנים כו ו
ולמשלמיה בנים כו ט
ולחסה מן בני מררי בנים כו י
כל בנים ואחים לחסה כו יא
כי רבים בנים נתן לי י"י כח ה
ותלד לו בנים את יעוש ד"ה ב יא יט
ויולד עשרים ושמונה בנים יא כא
ויולד עשרים ושנים בנים יג כא
ויולד בנים ובנות כד ג
לא יומתו אבות על בנים כה ד
נשים בנים ובנות כח ח

וישימו בנים עזר' י מד
שבעה בנים ושלש בנות איוב א ב
שבענה בנים ושלש בנות מב יג
ישבעו בנים תהל' יז יד
בנים שמעו לי לד יב
בנים יולדו יקמו עח ו
כרחם אב על בנים קג יג
וצדקתי לבני בנים קג יז
נחלת י"י בנים קכז ג
שמעו בנים מוסר אב משלי ד א
ועתה בנים שמעו לי ה ז וז כד
וח לב
טוב ינחיל בני בנים יג כב
עטרת זקנים בני בנים יז ו
ותפארת בנים אבותם יז ו
בנים גדלתי ורוממתי ישע' א ב
בנים משחיתים א ד
עלי בנים לא תחוס עינם יג יח
הוי בנים סוררים ל א
בנים כחשים
בנים לא אבו שמוע ל ט
כי באו בנים עד משבר לז ג
מכל בנים ילדה
מכל בנים גדלה נא יח
בנים לא ישקרו סג ח
שובו בנים שובבים ירמ' ג יד וג כב
בנים סכלים המה ד כב
ולא יהיו לך בנים ובנות טז ב
והולידו בנים ובנות
ותלדנה בנים ובנות כט ו
ושבו בנים לגבולם לא יז
ושני בנים תקהינה לא כט
לא הפנו אבות אל בנים מו ג
אבות יאכלו בנים בתוכך יחזק' ה י
אם בנים ואם בנות יצילו יד טו
לא יצילו בנים ובנות יד יז
המוצאים בנים ובנות יד כא
ותלדנה בנים ובנות כג ד
אשר הולידו בנים בתוככם מז כב
בנים זרים ילדו הוש' ה ז
על בנים רטשה י יד
ויחרדו בנים מים יא י
לא יעמד במשבר בנים יג יג
והשיב לב אבות על בנים
ולב בנים על אבותם מלאכי ג כד

וּבָנִים *Et filii.*

ובנים לא היו להם במדב' ג ד
ובנים

ובנים לא היו לו כז ג
ובנים לא יומתו על אבות דברי כד יז
ובנים לא יוכתו על אבות מלכ׳ ב יד ו
כי הרבו נשים ובנים ד״ה א ז ד
ובנים לא היו להם כד ג
ובנים לא ימותו על אבות ד״ה ב כה ד
אבות ובנים יחדו ירמ׳ ו כא
ובנים יאכלו אבותם יחזק׳ ה י

הֲבָנִים *An filii.*

הבנים אין לישראל ירמ׳ מט א

הַבָּנִים *Filii.*

ויתרצצו הבנים בקרבה בראש׳ כה כב
לא תקח האם על הבנים דברי׳ כב ו
ואת הבנים תקח לך כב ז
ויבאו הבנים ויירשו נחמ׳ ט כד
אם הבנים שמחה תהל׳ קיג ט
כן דודי בין הבנים שיר ב ג
הבנים מלקטים עצים ירמ׳ ז יח
על הבנים ועל הבנות יז ג
וימרו בי הבנים יחזק׳ כ כא

וְהַבָּנִים *Et filii.*

והבנים בני בראש׳ לא מג
והאבות והבנים יחדו ירמ׳ יג יד
והבניר קשה פנים יחזק׳ ב ד

בַּבָּנִים *In filios.*

אבינה בבנים משלי ז ז
איך אשיתך בבנים ירמ׳ ג יט

לְבָנִים *Filiis.*

אב לבנים יודיע אל אמתך ישע׳ לח יט

מִבָּנִים *A filiis, prae filiis.*

ברוך מבנים אשר דברי׳ לג כד
טוב מבנים ומבנות ישע׳ נו ה
אבדה עצה מבנים ירמ׳ מט ז

בְּנֵי *Filiis.*

ויראו בני האלהים בראש׳ ו ב
בני האלהים אל בנות האדם ו ד
ושם וחם ויפת בני נח י יב
ויהיו בני נח היצאים ט יח
שלשה אלה בני נח ט יט
ואלה תולדות בני נח י א
בני יפת גמר ומגוג י ב

אלה בני חם למשפחתם י כ
אבי כל בני עבר י כא
בני שם עילם ואשור י כב
כל אלה בני יקטן י כט
אלה בני שם למשפחתם י לא
אלה משפחות בני נח י לב
המגדל אשר בנו בני האדם יא ה
הוא אבי בני עמון יט לח
וידבר אל בני חת לאמר כג ג
ויענו בני חת את אברהם כג ה
ועפרון ישב בתוך בני חת וגו׳
באזני בני חת כג י
לעיני בני עמי נתתיה לך כג יא
אשר דבר באזני בני חת כג יז
למקנה לעיני בני חת כג יח
לאחזת קבר מאת בני חת כג כ
כל אלה בני קטורה כה ד
קנה אברהם מאת בני חת כה י
אלה שמות בני ישמעאל כה יג
ואלה הם בני ישמעאל כה יו
וישתחוו לך בני אמך כז כט
וילך ארצה בני קדם כט א
וישמע את דברי בני לבן לא א
על כן יאכלו בני ישראל לב לב
מיד בני חמור אבי שכם לג יט
ויענו בני יעקב את שכם לד יג
ויקחו שני בני יעקב לד כה
בני יעקב באו על החללים לד כז
ולא רדפו אחרי בני יעקב לה ה
ויהיו בני יעקב שנים עשר לה כב
בני לאה בכור יעקב ראובן לה כג
בני רחל יוסף ובנימן לה כד
אלה בני יעקב לה כו
אלה בני עשו אשר ילדה לו לו ח
אלה שמות בני עשו לו י
ויהיו בני אליפז תימן לו יא
אלה בני עדה לו יב
ואלה בני רעואל נחת זרח וגו׳
אלה היו בני בשמת לו יג
ואלה היו בני אהליבמה לו יד
אלה אלופי בני עשו ובני אליפז
לו טו
אלה בני עדה לו יז
ואלה בני רעואל בן עשו וגו׳
אלה בני בשמת לו יז
ואלה בני אהליבמה לו יח
אלה בני עשו לו יט
ואלה בני שעיר החרי לו כ

אלה אלופי החרי בני שעיר לו כא
ויהיו בני לוטן לו כב
ואלה בני שובל עלון לו כג
ואלה בני צבעון לו כד
ואלה בני ענה דשן לו כה
ואלה בני דישן לו כו
אלה בני אצר לו כז
אלה בני דישן לו כח
את בני בלהה ואת בני זלפה לז ב
ויבאו בני ישראל לשבר מב ה
כלנו בני איש אחד נחנו מב יא
בני איש אחד בארץ כנען מב יג
אנחנו אחים בני אבינו מב לב
ויעשו כן בני ישראל מה כא
וישאו בני ישראל את יעקב מו ה
ואלה שמות בני ישראל מו ח
ויהיו בני פרץ מו יט
אלה בני לאה מו טו
אלה בני זלפה מו יח
בני רחל אשת יעקב מו יט
אלה בני רחל מו כב
אלה בני בלהה מו כה
מלבד נשי בני יעקב מו כו
וירא ישראל את בני יוסף מח ח
הקבצו ושמעו בני יעקב מט ב
ישתחוו לך בני אביך מט ח
מאת בני חת מט לב
בני שלשים בני מכיר נ כג
וישבע יוסף את בני ישראל נ כה
ואלה שמות בני ישראל שמו׳ א א
הנה עם בני ישראל א ט
ויקצו מפני בני ישראל א יב
את בני ישראל בפרך א יג
ויאנחו בני ישראל ב כג
וירא אלהים את בנו ישראל ב כה
צעקת בני ישראל באה אלי ג ט
והוצא את עמי בני ישראל ג י
וכי אוציא את בני ישראל ג יא
הנה אנכי בא אל בני ישראל ג יג
כה תאמר אל בני ישראל ג טו
את כל זקני בני ישראל ד כט
כי פקד יי׳ את בני ישראל ד לא
ויכו שטרי בני ישראל ה יד
ויבאו שטרי בני ישראל ה טו
ויראו שטרי בני ישראל ה יט
שמעתי את נאקת בני ישראל ו ה
וידבר משה כן אל בני ישראל ו ט
וישלח את בני ישראל מארצו ו יא

הן בני ישראל לא שמעו אלי ו יב
ויצום אל בני ישראל
להוציא את בני ישראל ו יג
בני ראובן בכר ישראל ו יד
ואלה שמות בני לוי ו יו
בני גרשון לבני ושמעי ו יז
הוציאו את בני ישראל ו כ׳
להוציא את בני ישראל ו כז
ושלח את בני ישראל ז ב
את עמי בני ישראל ז ד
והוצאתי את בני ישראל ז ה
ממקנה בני ישראל ט ו
אשר שם בני ישראל ט כו
ולא שלח את בני ישראל ט לה וי כ
ולכל בני ישראל היה אור י כג
ולכל בני ישראל לא יחרץ יא ז
ולא שלח את בני ישראל יא י
אשר פסח על בתי בני ישראל יב כז
וילכו ויעשו בני ישראל יב כח
גם אתם גם בני ישראל יב לא
ויסעו בני ישראל מרעמסס יב לז
ומושב בני ישראל יב מ
שמרים לכל בני ישראל יב מב
ויעשו כל בני ישראל יב נ
הוציא יי׳ את בני ישראל יב נא
וחמשים עלו בני ישראל יג יח
השביע את בני ישראל יג יט
דבר אל בני ישראל יד ב
וירדף אחרי בני ישראל יד ח
וישאו בני ישראל את עיניהם וגו׳
ויצעקו בני ישראל אל יי׳ יד י
דבר אל בני ישראל ויסעו יד טו
ויבאו בני ישראל בתוך הים יד יז
ויד כב
ויבאו כל עדת בני ישראל יו א
וילנו כל עדת בני ישראל יו ב
ויאמרו אליהם בני ישראל יו ג
משה ואהרן אל כל בני ישראל
יו ו
אמר אל כל עדת בני ישראל יו ט
אל כל עדת בני ישראל יו י
שמעתי את תלונת בני ישראל יו יב
ויראו בני ישראל ויאמרו יו טו
ויעשו כן בני ישראל וילקטו יו יז
ויסעו כל עדת בני ישראל יז א
על ריב בני ישראל יט ז
לצאת את בני ישראל יט א

אשר דבר אל בני ישראל יט ו
כה תאמר אל בני ישראל כ כב
וישלח את נערי בני ישראל כד ה
ואל אצילי בני ישראל כד יא
בראש ההר לעיני בני ישראל כד יז
דבר אל בני ישראל ויקחו כה ב
אצוה אותך אל בני ישראל כה כב
תצוה את בני ישראל כז כ
מאת בני ישראל כז כא
מתוך בני ישראל
אלעזר ואיתמר בני אהרן כח א
ופתחת עליהם שמות בני ישראל
כח ט
על שמת בני ישראל כח יא
וכח כא ולט ל ולט יד
את שמות בני ישראל כח כט
את משפט בני ישראל כח ל
אשר יקדישו בני ישראל כח לח
מאת בני ישראל כט כח
כבשים בני שנה כט לח
ושכנתי בתוך בני ישראל כט מה
את ראש בני ישראל לפקדיהם
ל יב
מאת בני ישראל ל יו
ואל בני ישראל תדבר ל לא
ואתה דבר אל בני ישראל לא יג
ושמרו בני ישראל את השבת לא יו
ביני ובין בני ישראל לא יז
וישק את בני ישראל לב כ
ויאספו אליו כל בני לוי לב כו
ויעשו בני לוי כדבר משה לב כח
אמר אל בני ישראל לג ה
ויתנצלו בני ישראל לג ו
על בנים ועל בני בנים לד ז
וירא אהרן וכל בני ישראל לד ל
נגשו כל בני ישראל לד לב
ודבר אל בני ישראל לד לד
וראו בני ישראל לד לה
את כל עדת בני ישראל לה א
אל כל עדת בני ישראל לה ד
ויצאו כל עדת בני ישראל לה כ
הביאו בני ישראל נדבה לה כט
אל בני ישראל לה ל
אשר הביאו בני ישראל לו ג
ויעשו בני ישראל לט לב
כן עשו בני ישראל לט מב
יסעו בני ישראל בכל מסעיהם מ לו

דבר אל בני ישראל ויקר׳ א ב
וד ב וח כג וז כט ויב ב ויח ב
וכג ב וכג י וכג כד וכג לד
וכה ב וכו ב
והקריבו בני אהרן א ה
ונתנו בני אהרן הכהן א ז
וערכו בני אהרן הכהנים א ח
בני אהרן הכהנים א יא וב ב וג ב
או מן בני היונה א יד
והקטירו אתו בני אהרן ג ה
וזרקו בני אהרן את דמו ג ח וג יג
או שני בני יונה ה ז ויב ח ויד כב
וטו יד וטו כט
או לשני בני יונה ה יא
הקרב אתה בני אהרן ו ז
לכל בני אהרן תהיה ז י
מאת בני ישראל ז לד
לחק עולם מאת בני ישראל ז לד
מאת בני ישראל ז לו
ביום צותו את בני ישראל ז לח
ויקרב משה את בני אהרן ח יג
ויקרב את בני אהרן ח כד
ועגל וכבש בני שנה ט ג
ויקריבו בני אהרן ט ט
וימציאו בני אהרן ט יב וט יח
ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא י א
ואל אלצפן בני עזיאל י ד
ולהורות את בני ישראל י יא
בני אהרן הנותרים י יו
דברו אל בני ישראל לאמר יא ב
או מן בני היונה יד ל
דברו אל בני ישראל טו ב
והזרתם את בני ישראל טו לא
שני בני אהרן יו א
ומאת עדת בני ישראל יו ה
מטמאת בני ישראל יו יו ויו יט
את כל עונת בני ישראל יו כא
לכפר על בני ישראל יו לד
ואל כל בני ישראל יז ב
למען אשר יביאו בני ישראל יז ה
כל עדת בני ישראל יט ב
ולא תטר את בני עמך יט יח
ואל בני ישראל כ ב
ונכרתו לעיני בני עמם כ יז
אל הכהנים בני אהרן כא א
ואל בניו ואל בני ישראל כד כד

מקדשי בני ישראל כב ב
אשר יקדישו בני ישראל כב ג
את קדשי בני ישראל כב טו
ואל בניו ואל כל בני ישראל כב יח
ונקדשתי בתוך בני ישראל כב לב
כבשים תמימם בני שנה כג יח
ושני כבשים בני שנה כג יט
הושבתי את בני ישראל כג מג
מעדי יי׳ אל בני ישראל כג מד
צו את בני ישראל כד ב
מאת בני ישראל ברית עולם כד ח
בתוך בני ישראל כד י
ואל בני ישראל תדבר כד טו
וידבר משה אל בני ישראל כד כג
בתוך בני ישראל כה לג
ובאחיכם בני ישראל כה מו
כי לי בני ישראל עבדים כה נה
בינו ובין בני ישראל כו מו
אל בני ישראל בהר סיני כז לד
כל עדת בני ישראל במד׳ א ב
ויהיו בני ראובן א כ
בני נפתלי א מב
פקודי בני ישראל א מה
בתוך בני ישראל א מט וב לג ויח כד
וחנו בני ישראל א נב
על עדת בני ישראל א נג
ויעשו בני ישראל א נד
יחנו בני ישראל ב ב
אלה פקודי בני ישראל ב לב
ויעשו בני ישראל ב לד
שמות בני אהרן ג ב וג ג
ואת משמרת בני ישראל ג ח
מאת בני ישראל ג ט
מתוך בני ישראל ג יב
פקד את בני לוי ג טו
ויהיו אלה בני לוי ג יז
ואלה שמות בני גרשון ג יח
ומשמרת בני גרשון ג כה
משפחת בני קהת ג כט
משפחת בני מררי ג לו
למשמרת בני ישראל ג לח
בבהמת בני ישראל ג מא
מבכור בני ישראל ג מו
מאת בכור בני ישראל ג נ
את ראש בני קהת ד ב
זאת עבדת בני קהת ד ד
יבאו בני קהת ד טו
משא בני קהת ד טו

נשא את ראש בני גרשון ד כב
עבדת בני הגרשני ד כז
משפחת בני הגרשני ד כח
בני מררי למשפחתם ד כט
משפחת בני מררי ד לג
את בני הקהתי ד לד
ופקודי בני גרשון ד לח
משפחת בני גרשון ד מא
משפחת בני מררי ד מב וד מה
צו את בני ישראל ה ב וכח ב
ולד ב ולה ב
ויעשו כן בני ישראל ונו׳ כן
עשו בני ישראל ה ד
דבר אל בני ישראל ה ו וה יב וו ב
וט י וטו ב וטו יח וטו לח ויז יז
ויט ב ולג נא ולה י
לכל קדשי בני ישראל ה ט
או שני בני יונה ו י
כה תברכו את בני ישראל ו כג
ושמו את שמי על בני ישראל ו כז
כבשים בני שנה חמשה ז יז וז כג
וז כט וז לה וז מא וז מז וז נג
וז נט וז סה וז עא וז עז וז פג
כבשים בני שנה שנים עשר ז פז
כבשים בני שנה ששים ז פח
מתוך בני ישראל ח ו וח יד ויח ו
את כל עדת בני ישראל ח ט
וסמכו בני ישראל ח י
מאת בני ישראל ח יא
מתוך בני ישראל ח יו
ולבניו מתוך בני ישראל
לעבד את עבדת בני ישראל
ולכפר על בני ישראל ח יט
וכל עדת בני ישראל
כן עשו להם בני ישראל ח כ
ויעשו בני ישראל ט ב
וידבר משה אל בני ישראל ט ד
כן עשו בני ישראל ט ה
בתוך בני ישראל ט ז
ויסעו בני ישראל ט יז
שם יחנו בני ישראל ט יז
על פי יי׳ יסעו בני ישראל ט יח
ושמרו בני ישראל ט יט
יחנו בני ישראל ולא יסעו ט כב
יסעו בני ישראל י יב
מחנה בני יהודה י יד
בני יששכר נתנאל בן צוער י טו
בני זבולן אליאב בן חלן י יו

בני גרשון ובני מררי י יז
בני שמעון שלמיאל י יט
בני גד אליסף בן דעואל י כ
מחנה בני אפרים י כב
בני מנשה גמליאל י כג
בני בנימן אבידן בן גדעוני י כד
מחנה בני דן י כה
בני אשר פגעיאל בן עכרן י כו
בני נפתלי אחירע בן עינן י כז
אלה מסעי בני ישראל י כח
ויבכו גם בני ישראל יא ד
ראשי בני ישראל המה יג ג
כרתו משם בני ישראל יג כד
ואל כל עדת בני ישראל יג כו
אל בני ישראל לאמר יג לב
בני ענק מן הנפילים יג לג
כל בני ישראל ויאמרו יד ב
קהל עדת בני ישראל יד ה
אל כל עדת בני ישראל יד ז
אל כל בני ישראל יד י ויד לט ויז כד
את תלנות בני ישראל יד כז
על כל עדת בני ישראל טו כה
עדת בני ישראל טו כו ויז ו
וכז כ ולא יב
ויהיו בני ישראל במדבר טו לב
ודתן ואבירם בני אליאב
ואון בן פלת בני ראובן יו א
רב לכם בני לוי יו ז
שמעו נא בני לוי יו ח
ואת כל אחיך בני לוי יו י
לדתן ולאבירם בני אליאב יו יב
את תלנות בני ישראל יז כ
וידבר משה אל בני ישראל יז כא
ויאמרו בני ישראל יז כז
על בני ישראל יח ה
לכל קדשי בני ישראל יח ח
לכל תנופות בני ישראל יח יא
אשר ירימו בני ישראל יח יט
בתוך בני ישראל יח כ
ולא יקרבו עוד בני ישראל יח כב
ובתוך בני ישראל יח כג
כי את מעשר בני ישראל וגו׳
בתוך בני ישראל יח כד
כי תקחו מאת בני ישראל יח כו
אשר תקחו מאת בני ישראל יח כח
ואת קדשי בני ישראל יח לב
לעדת בני ישראל למשמרת יט ט
ויבאו בני ישראל כ א וכ כב

להקדישני

להקדישני לעיני בני ישראל כ יב
אשר רבו בני ישראל כ יג
ויאמרו אליו בני ישראל כ יט
ויסעו בני ישראל כא י וכב א
עד יבק עד בני עמון כא כד
כי עו גבול בני עמון כא כד
ויקץ מואב מפני בני ישראל כב ג
ארץ בני עמו כב ה
וקרקר כל בני שת כד יז
כל עדת בני ישראל כה ו
המגפה מעל בני ישראל כה ח
בני ישר׳ וגו׳ את בני ישראל כה יא
ויכפר על בני ישראל כה יג
כל עדת בני ישראל כו ב
בני ראובן חנוך כו ה
בני שמעון למשפחתם כו יב
בני גד למשפחתם כו טו
אלה משפחת בני גד כו יח
בני יהודה ער ואונן כו יט
ויהיו בני יהודה כו כ
ויהיו בני פרץ לחצרן כו כא
בני יששכר למשפחתם כו כג
בני זבולן למשפחתם כו כו
בני יוסף למשפחתם כז כח
בני מנשה למכיר כו כט
אלה בני גלעד כו ל
בני אפרים למשפחתם כו לה
ואלה בני שותלח כו לו
אלה משפחת בני אפרים וגו׳
אלה בני יוסף כו לז
בני בנימן למשפחתם כו לח
ויהיו בני בלע כו מ
אלה בני בנימן כו מא
אלה בני דן למשפחתם כו מב
בני אשר למשפחתם כו מד
אלה משפחת בני אשר כו מז
בני נפתלי למשפחתם כו מח
אלה פקודי בני ישראל כו נא
בתוך בני ישראל
נחלה בתוך בני ישראל כו סב
אשר פקדו את בני ישראל
כו סג וכו סד
ואל בני ישראל תדבר כז ח
הוא וכל בני ישראל אתו כז כא
בני שנה תמימים כח ט
פרים בני בקר
כבשים בני שנה כח יא
וכח יט וכח כז וכט יג וכט יז

כבשים בני שנה כט ב וכט ח
כבשים בני שנה כט כ וכט כג
וכט כו וכט כט וכט לב וכט לו
ויאמר משה אל בני ישראל ל א
נקם נקמת בני ישראל לא ב
וישבו בני ישראל לא ט
וממחצית בני ישראל לא ל
ולא מב ולא מז
ויבאו בני גד ובני ראובן לב ב
את לב בני ישראל לב ז ולב ט
לפני בני ישראל לב יז
עד התנחל בני ישראל לב יח
ויאמר בני גד ובני ראובן לב כה
אם יעברו בני גד ובני ראובן לב כט
ויענו בני גד ובני ראובן לב לא
ויבנו בני גד את דיבן לב לד
בני מכיר בן מנשה לב לט
אלה מסעי בני ישראל לג א
יצאו בני ישראל לג ג
ויסעו בני ישראל מרעמסס לג ה
לצאת בני ישראל לג לח
בבא בני ישראל לג מ
ויצו משה את בני ישראל לד יג
מטה בני הראובני
ומטה בני הגדי לד יד
ולמטה בני שמעון לד כא
ולמטה בני דן נשיא לד כב
למטה בני מנשה נשיא לד כג
ולמטה בני אפרים לד כד
ולמטה בני זבולן לד כה
ולמטה בני יששכר לד כו
ולמטה בני אשר לד כז
ולמטה בני נפתלי לד כח
לנחל את בני ישראל לד כט
מאחזת בני ישראל לה ח
שכן בתוך בני ישראל לה לד
בני גלעד בן מכיר בן מנשה
ממשפחת בני יוסף לו א
מבני שבטי בני ישראל לו ג
ויצו משה את בני ישראל
כן מטה בני יוסף דברים לו ה
ידבקו בני ישראל לו ז
ממטות בני ישראל
למען יירשו בני ישראל לו ח
ידבקו מטות בני ישראל לו ט
ממשפחת בני מנשה לו יב
אל בני ישראל בערבת מואב לו יג
דבר משה אל בני ישראל דברי׳ א ג

וגם בני ענקים ראינו שם א כח
בגבול אחיכם בני עשו ב ד
מאת אחינו בני עשו ב ח
מול בני עמון
מארץ בני עמון ב יט
כאשר עשו לי בני עשו ב כט
אל ארץ בני עמון לא קרבת ב לז
הלא היא ברבת בני עמון ג יא
גבול בני עמון ג יו
בני ישראל כל בני חיל ג יח
לפני בני ישראל ד מד
אשר דבר משה אל בני ישראל ד מה
עם גדול ורם בני ענקים
מי יתיצב לפני בני ענק ט ב
מבארת בני יעקן י ו
בני אליאב בן ראובן יא ו
יצאו אנשים בני בליעל יג יד
ונגשו הכהנים בני לוי כא ה
לכרת את בני ישראל כח סט
אל הכהנים בני לוי לא ט
ולמדה את בני ישראל לא יט
וילמדה את בני ישראל לא כב
אתה תביא את בני ישראל לא כג
בהפרידו בני אדם
למספר בני ישראל לב ח
ואילים בני בשן ועתודים לב יד
מעלתם בי בתוך בני ישראל
אתי בתוך בני ישראל לב נא
את בני ישראל לפני מותו לג א
ויבכו בני ישראל את משה לד ח
אליו בני ישראל לד ט
היא וכל בני ישראל יהוש׳ ג א
ויאמר יהושע אל בני ישראל ג ט
למספר שבטי בני ישראל ד ה
ויעשו כן בני ישראל
למספר שבטי בני ישראל ד ח
ויעברו בני ראובן ד יב
לפני בני ישראל ד יב
ויאמר אל בני ישראל לאמר ד כא
מפני בני ישראל עד עברם וגו׳
מפני בני ישראל ה א
מל את בני ישראל שנית ה ב
וימל את בני ישראל ה ג
הלכו בני ישראל במדבר ה ו
ויחנו בני ישראל בגלגל ה י
מפני בני ישראל ו א
וימעלו בני ישראל מעל ז א
ולא יכלו בני ישראל ז יב
ואל

ואל כל בני ישראל ז ג
עבד יי׳ את בני ישראל ח לא
אשר כתב לפני בני ישראל ח לב
ויסעו בני ישראל ויבאו ט יז
ולא הכום בני ישראל ט יח
ויצל אותם מיד בני ישראל ט כו
את יהושע ואת בני ישראל י ד
מאשר הרגו בני ישראל י יא
לפני בני ישראל י יב
בזזו להם בני ישראל יא יד
אשר השלימה אל בני ישראל יא יט
בארץ בני ישראל יא כב
אשר הכו בני ישראל יב א
ועד יבק הנחל גבול בני עמון יב ב
אורישם מפני בני ישראל יג ו
עד גבול בני עמון יג י
ולא הורישו בני ישראל יג יג
למטה בני ראובן יג טו
הרגו בני ישראל יג כב
ויהי גבול בני ראובן וגו׳
זאת נחלת בני ראובן יג כג
וחצי ארץ בני עמון יג כה
זאת נחלת בני גד יג כח
לחצי מטה בני מנשה יג כט
לחצי בני מכיר יג לא
ואלה אשר נחלו בני ישראל יד א
כי היו בני יוסף שני מטות יד ד
כן עשו בני ישראל יד ה
ויגשו בני יהודה אל יהושע יד ו
למטה בני יהודה למשפחותם טו
זה גבול בני יהודה סביב טו יב
בתוך בני יהודה טו יג
את שלשה בני הענק טו יד
בני יהודה למשפחתם טו כ
למטה בני יהודה טו כא
לא כלו בני יהודה להורישם
את בני יהודה בירושלם טו סג
וינחלו בני ישראל מנשה יו ד
ויהי גבול בני אפרים יו ה
מטה בני אפרים יו ה
בתוך נחלת בני מנשה יז ט
אלה בני מנשה בן יוסף יז ב
ולא יכלו בני מנשה יז יב
ויהי כי חזקו בני ישראל יז יג
וידברו בני יוסף יז יד
ויאמרו בני יוסף לא ימצא יז יו
ויקהלו כל עדת בני ישראל יח א
ויאמר יהושע אל בני ישראל יח ג

מטה בני בנימן וגו׳
בין בני יהודה ובין בני יוסף יח יא
עיר בני יהודה יח יד
זאת נחלת בני בנימן יח כ ויח כה
בני בנימן למשפחותיהם יח כא
למטה בני שמעון וגו׳
בתוך נחלת בני יהודה יט א
מטה בני שמעון למשפחתם יט ח
מחבל בני יהודה נחלת בני שמעון
כי היה חלק בני יהודה רב מהם
וינחלו בני שמעון יט ט
נחלת בני זבולן למשפחותם יט יו
מטה בני יששכר למשפחותם יט כג
למטה בני אשר יט כד
מטה בני אשר יט לא
מטה בני נפתלי למשפחתם יט לט
למטה בני דן למשפחתם יט מ
ויצא גבול בני דן מהם
ויעלו בני דן יט מז
מטה בני דן למשפחתם יט מח
ויתנו בני ישראל נחלה יט מט
האבות למטות בני ישראל יט נא
דבר אל בני ישראל לאמר כ ב
המועדה לכל בני ישראל כ ט
ויתנו בני ישראל ללוים כא ג
ויתנו בני ישראל ללוים כא ח
ממטה בני יהודה
וממטה בני שמעון כא ט
כל ערי בני אהרן הכהנים כא יט
בני קהת הלוים כא כ
למשפחת בני קהת כא כו
בני מררי הלוים הנותרים כא לד
בתוך אחזת בני ישראל כא לט
בני ראובן ובני גד
מאת בני ישראל כב ט
ויבנו בני ראובן ובני גד כב י
וישמעו בני ישראל לאמר
בני ראובן ובני גד
אל עבר בני ישראל כב יא
וישמעו בני ישראל
ויקהלו כל עדת בני ישראל כב יב
וישלחו בני ישראל
אל בני ראובן ואל בני גד כב יג
אל בני ראובן ואל בני גד כב טו
ויענו בני ראובן ובני גד כב כא
וביניכם בני ראובן ובני גד כב כה
אשר דברו בני ראובן כב ל
אל בני ראובן ואל בני גד

ואל בני מנשה היום וגו׳
אז הצלתם את בני ישראל כב לא
מאת בני ראובן ומאת בני גד
ארץ כנען אל בני ישראל כב לב
בעיני בני ישראל
ויברכו אלהים בני ישראל
אשר בני ראובן ובני גד כב לג
ויקראו בני ראובן ובני גד כב לד
אשר העלו בני ישראל
מאת בני חמור כד לב
וישאלו בני ישראל ביי׳ שופ׳ א א
וילחמו בני יהודה בירושלם א ח
ואחר ירדו בני יהודה א ט
בני יהודה מדבר יהודה א יו
את שלשה בני הענק א כ
לא הורישו בני בנימן
את בני בנימן בירושלם א כא
וילחצו האמרי את בני דן א לד
אל כל בני ישראל ב ד
וילכו בני ישראל איש לנחלתו
ב ו
ויעשו בני ישראל את הרע ב יא וו א
דרות בני ישראל ג ב
ויעשו בני ישראל את הרע ג ז
ויעבדו בני ישראל ג ח וג יד
ויזעקו בני ישראל ג ט
ויסיפו בני ישראל ג יב וד א
וי ו וי״ג א
את בני עמון ועמלק ג יג
ויזעקו בני ישראל ג טו
וישלחו בני ישראל ג טו
וירדו עמו בני ישראל ג כז
ויצעקו בני ישראל
להץ את בני ישראל ד ג
בני ישראל למשפט ד ה
לפני בני ישראל ד כג
ותלך יד בני ישראל ד כד
עשו להם בני ישראל ו ב
ויזעקו בני ישראל אל יי׳ ו ו
כי זעקו בני ישראל אל יי׳ ו ז
איש נביא אל בני ישראל ו ח
ומדין ועמלק וכל בני קדם ז יב
הניתים מכל מחנה בני קדם ח י
אחד כתאר בני המלך ח יח
ויאמר אחי בני אמי הם ח יט
ויכנע מדין לפני בני ישראל ח כח
וישובו בני ישראל ויזנו ח לג
ולא זכרו בני ישראל ח לד

שבעים

שבעים איש כל־בני ירבעל ט ב
ויהרג את אחיו בני ירבעל ט ה
שבעים בני ירבעל ט כד
ויספו בני ישראל
ואת אלהי בני עמון י ו
ביד פלשתים וביד בני עמון י ז
את כל בני ישראל אשר
בעבר הירדן י ח
ויעברו בני עמון את־הירדן י ט
ויזעקו בני ישראל אל יי׳ י י
ויאמר יי׳ אל בני ישראל וגו׳
מן בני עמון ומן פלשתים י יא
ויאמרו בני ישראל אל יי׳ י טו
ויצעקו בני עמון
ויאספו בני ישראל י יז
ויגדלו בני האשה יא ב
וילחמו בני עמון עם ישראל יא ד
נלחמו בני עמון עם ישראל יא ה
אל מלך בני עמון יא יב ויא יד
ויאמר מלך בני עמון יא יג
ואת ארץ בני עמון יא טו
בין בני ישראל ובין בני עמון יא כז
ולא שמע מלך בני עמון יא כח
וממצפה גלעד עבר בני עמון יא כט
את בני עמון בידי יא ל
ויעבר יפתח אל בני עמון יא לב
ויכנעו בני עמון יא לג
מפני בני ישראל יא לג
ואעברה אל בני עמון יב ג
ושלשים בני בנים יב יד
וישלחו בני דן ממשפחתם וגו׳
אנשים בני חיל יח ב
וידביקו את בני דן יח כב
ויקראו אל בני דן יח כג
ויאמרו אליו בני דן יח כה
וילכו בני דן לדרכם יח כו
ויקימו להם בני דן את הפסל יח ל
ואנשי המקום בני ימיני יט טז
אנשי בני בליעל נסבו יט כב
עלות בני ישראל מארץ מצרים יט ל
ויצאו כל בני ישראל כ א
וישמעו בני בנימן
כי עלו בני ישראל המצפה
ויאמרו בני ישראל כ ג
הנה כלכם בני ישראל כ ז
את האנשים בני בליעל
ולא אבו בני בנימן

אחיהם בני ישראל כ יג
ויאספו בני בנימן
למלחמה עם בני ישראל כ יד
ויתפקדו בני בנימן ביום ההוא כ טו
ויאמרו בני ישראל מי יעלה לנו
למלחמה עם בני בנימן כ יח
ויקומו בני ישראל בבקר כ יט
ויצאו בני בנימן מן הגבעה כ כא
ויעלו בני ישראל
עם בני בנימן אחי כ כג
בני ישראל אל בנימן כ כד
ויעלו כל בני ישראל כ כו
וישאלו בני ישראל ביי׳ כ כז
למלחמה עם בני בנימן אחי כ כח
ויעלו בני ישראל אל בנימן כ ל
ויצאו בני בנימן לקראת העם כ לא
ויאמרו בני בנימן כ לב
וישחיתו בני ישראל כ לה
ויראו בני בנימן כי נגפו כ לו
שבו אל בני בנימן כ מח
וינחמו בני ישראל אל בנימן כא ו
אל בני בנימן אשר בסלע כא יג
כי נשבעו בני ישראל לאמר כא יח
ויצוו את בני בנימן לאמר כא כ
ויעשו כן בני בנימן כא כג
ויתהלכו משם בני ישראל כא כד
ושם שני בני עלי שמו׳ א א ג
ובני עלי בני בליעל ב יב
את כל אשי בני ישראל ב כח
ושם שני בני עלי ד ד
ושני בני עלי מתו ד יא
ויסירו בני ישראל את הבעלים ז ד
את בני ישראל במצפה ז ו
כי התקבצו בני ישראל
וישמעו בני ישראל ז ז
ויאמרו בני ישראל אל שמואל ז ח
ויאמר אל בני ישראל י יח
בני ישראל שלש מאות אלף יא ח
נחש מלך בני עמון בא עליכם יב יב
ויהיו בני שאול יונתן וישוי יד נא
עם כל בני ישראל בעלותם טו ו
וילכו שלשת בני ישי יז יג
וישבו בני ישראל יז נג
שמעו נא בני ימיני כב ז
חי יי׳ כי בני מות אתם כו טז
ואם בני האדם ארורים הם כו יט
ואת מלכי שוע בני שאול לא ב

ויאמר ללמד בני יהודה קשת
שמו׳ ב א יח
ויתקבצו בני בנימן ב כה
לפני בני עולה נפלת ג לד
והאנשים האלה בני צרויה ג לט
בני רמון הבארתי ד ב
בני רמון הבארתי רכב ובענה ד ה
בני רמון הבארתי ויאמר להם ד ט
ועזא ואחיו בני אבינדב ו ג
העלתי את בני ישראל ממצרים ז ו
אשר התהלכתי בכל בני ישראל ז ז
ולא יסיפו בני עולה לענותו ז י
ובנגעי בני אדם ז יד
מלך בני עמון וימלך חנון בנו י א
ארץ בני עמון י ב
ויאמרו שרי בני עמון י ג
ויראו בני עמון כי נבאשו בדוד י ו
ויצאו בני עמון י ח
ויערך לקראת בני עמון י י
ואם בני עמון יחזקו ממך י יא
מעל בני עמון י יד
להושיע עוד את בני עמון י יט
וישחיתו את בני עמון יא א
ואתו הרגת בחרב בני עמון יב ט
וילחם יואב ברבת בני עמון יב כו
וכן יעשה לכל ערי בני עמון יב לא
ויקרא אבשלום לכל בני המלך יג כג
ואת כל בני המלך יג כז
ויקומו כל בני המלך יג כט
הכה אבשלום את כל בני המלך יג ל
כל הנערים בני המלך המיתו יג לב
לאמר כל בני המלך מתו יג לג
הנה בני המלך באו יג לה ויג לו
מה לי ולכם בני צרויה יו י ויט כג
מרבת בני עמון יז כז
את שני בני רצפה
ואת חמשת בני מיכל כא ח
בני נכר יתכחשו לי כב מה
בני נכר יבלו כב מו
מגבעת בני בנימן כג כט
בני ישן יהונתן כג לב
אל כל אחיו בני המלך מלכי׳ א א ט
ויקרא לכל בני המלך א יט וא כה
אליחרף ואחיה בני שישא ד ג
מחכמת כל בני קדם ה י
וכלכל ודרדע בני מחול ה יא
לצאת בני ישראל מארץ מצרים ו א

וישכנתי

ושכנתי בתוך בני ישראל ו יג
אשר כרת ה' עם בני ישראל ח ט
את לבב כל בני האדם ח לט
המלך וכל בני ישראל ח סג
אשר לא יכלו בני ישראל ט כא
אשר אמר ה' אל בני ישראל יב ב
ולמלך שקץ בני עמון יא ז
בתוך בני פרעה יא כ
ולמלכם אלהי בני עמון יא לג
עם אחיכם בני ישראל יב כד
מפני בני ישראל יד כד
וישלח אחאב בכל בני ישראל יח כ
כמספר שבטי בני יעקב יח לא
כי עזבו בריתך בני ישראל יט י וט יד
כל בני ישראל שבעת אלפים כ טו
לקראתם ויחנו בני ישראל כ כז
ויכו בני ישראל את ארם כ כט
שנים אנשים בני בליעל כא י וכא יג
הוריש ה' מפני בני ישראל כא כו
ויצאו בני הנביאים מלכ' ב ב ג
ויגשו בני הנביאים אשר ביריחו ב ה
ויראהו בני הנביאים ב טו
אנשים בני חיל ב יז
מנשי בני הנביאים ד א
ויאמרו בני הנביאים ו א
ואתכם בני אדניכם י ב
את ראשי אנשי בני אדניכם י ו
ויקחו את בני המלך י ז
הביאו את ראשי בני המלך י ח
לשלום בני המלך והגבירה י יג
בני רבעים ישבו לך י ל וטו יב
בני המלך המומתים יא ב
וישבו בני ישראל באהליהם יג ה
ואת בני המכים לא המית יד ו
ואת בני התערבות יד יד
מפני בני ישראל יו ג
ויהי כי חטאו בני ישראל יז ז
מפני בני ישראל יז ח וכא ג וכא ט
ויחפאו בני ישראל יז ט
וילכו בני ישראל בכל חטאות
ירבעם יז כב
בערי שמרון תחת בני ישראל יז כד
אשר צוה ה' את בני יעקב יז לד
היו בני ישראל מקטרים לו יח ד
על קבר בני העם כג ו
ולמלכם תועבת בני עמון כג יג
ואת גדודי בני עמון כד ב
ואת בני צדקיהו שחטו לעיניו כה ז

בני יפת גמר ומגוג ד"ה א א ה
בני חם כוש ומצרים א ח
בני שם עילם ואשור א יז
כל אלה בני יקטן א כג
בני אברהם יצחק וישמעאל א כה
אלה הם בני ישמעאל א לא
כל אלה בני קטורה א לג
בני יצחק עשו וישראל א לד
בני עשו אליפז רעואל א לה
בני אליפז תימן ואומר א לו
בני רעואל נחת זרח א לז
בני שובל עלין א מ
בני ענה דישון א מא
בני אצר בלהן וזעון יעקן
בני דישן עוץ וארן א מב
אלה בני ישראל ראובן ב א
בני יהודה ער ואונן ב ג
כל בני יהודה חמשה ב ד
בני פרץ חצרון וחמול ב ה
נשיא בני יהודה ב י
כל אלה בני מכיר ב כג
ויהיו בני ירחמאל ב כה
ויהיו בני רם ב כז
ויהיו בני אונם ב כח
בני ירחמאל ב לג
אלה היו בני כלב בן חור ב נ
בני שלמא בית לחם ב נד
ואלה היו בני דויד ג א
כל בני דויד מלבד בני פלגשים ג ט
בני רפיה בני ארנן
בני עבדיה בני שכניה ג כא
בני יהודה פרץ חצרון ד א
אלה בני חור ד ד
ואת האחשתרי אלה בני נערה ד ו
ואלה בני בתיה בת פרעה ד יח
בני שלה בן יהודה ער ד כא
בני שמעון נמואל ד כד
לא הרבו עד בני יהודה ד כז
ומהם מן בני שמעון
ועזיאל בני ישעי בראשם ד מב
בני ראובן בכור ישראל ה ג
בני יואל שמעיה ה ד
אלה בני אביחיל בן חורי ה יד
בני ראובן וגדי
וחצי שבט מנשה מן בני חיל ה יח
בני לוי גרשון קהת ה כז וו א
ואלה שמות בני גרשום ו ב
בני מררי מחלי ומשי ו ד

בני קהת עמינדב ו ז
בני אלקנה צופי ו כו
בני מררי מחלי ו יד
ואלה בני אהרן ו לה
ויתנו בני ישראל ללוים ו מט
ממטה בני יהודה
וממטה בני שמעון
וממטה בני בנימן ו נ
וממשפחות בני קהת ו נא
כל אלה בני בכר ז ח
כל אלה בני ידיעאל ז יא
ושפים וחפם בני עיר
חשם בני אחר ז יב
בני נפתלי יחציאל ז יג
ושלום בני בלהה ז יג
בני מנשה אשריאל ז יד
אלה בני גלעד ז יז
ויהיו בני שמידע אחין ז יט
ועל ידי בני מנשה
בני יוסף בן ישראל ז כט
בני אשר ימנה וישוה ז ל
אלה בני יפלט ז לג
בני צופח ז לו
כל אלה בני אשר ז מ
ואלה בני אחוד ח ו
וישפה ויוחא בני בריעה ח טו
ויובב בני אלפעל ח יז
ושמרת בני שמעי ח כא
ויפדיה ופנואל בני ששק ח כד
ואליה וזכרי בני ירחם ח כו
כל אלה בני אצל ח לח וט מד
ויהיו בני אולם אנשים ח לט
מן בני יהודה ומן בני בנימן
ומן בני אפרים ומנשה ט ג
בני פרץ בן יהודה ט ד
ומן בני זרח יעואל ט ו
ומן בני בנימן . סלוא ט ז
ואלה בני עזי בן מכרי ט ח
בן חשביה מן בני מררי ט יד
השערים למחנות בני לוי ט יח
ומן בני הכהנים ט ל
ומן בני הקהתי ט לב
אלה בני אצל ט מד
ואת מלכי שוע בני שאול י ב
מגבעת בני בנימן יא לא
בני השם הגזוני יונתן יא לד
בני חותם הערערי יא מד

ויריבי

ויריבי ויושויה בני אלנעם יא מו
בני השמעה הגבעתי
בני עזמות יב ג
בני ירחם יב ז
מן בני בנימן ויהודה יב יז
בני יהודה נשאי צנה יב כד
מן בני שמעון גבורי חיל יב כה
מן בני הלוי ארבעת אלפים יב כו
ומן בני בנימן אחי שאול יב כט
ומן בני אפרים עשרים אלף יב ל
ויאסף דויד את בני אהרן טו ד
וישאו בני הלוים את ארון טו טו
ומן בני מררי אחיהם איתן טו יז
בני יעקב בחוריו טז יג
ולא יוסיפו בני עולה לבלתו יז ט
נחש מלך בני עמון יט א
אל ארץ בני עמון יט ב
ויאמרו שרי בני עמון יט ג
ויראו בני עמון יט ו
ויצאו בני עמון ויערכו יט ט
ויערכו לקראת בני עמון יט יא
ואם בני עמון יחזקו ממך יט יב
להושיע את בני עמון עוד יט יט
וישחת את ארץ בני עמון כ א
לכל ערי בני עמון כ ג
בני לעדן הראש כג ח
בני שמעי שלמית כג ט
אלה בני שמעי כג י
בני קהת עמרם יצהר כג יב
בני עמרם אהרן ומשה כג יג
בני משה גרשום ואליעזר כג טו
בני גרשום שבואל הראש כג טז
ויהיו בני אליעזר כג יז
בני יצהר שלמית הראש כג יח
בני חברון יריהו הראש כג יט
בני עזיאל מיכה הראש כג כ
בני מררי מחלי ומושי בני כג כא
וישאום בני קיש אחיהם כג כב
בני מושי מחלי ועדר כג כג
אלה בני לוי כג כד
המה מספר בני לוי כג כז
כי מעמדם ליד בני אהרן כג כח
ומשמרת בני אהרן אחיהם כג לב
בני אהרן נדב ואביהוא כד א
וצדוק מן בני אלעזר
ואחימלך מן בני איתמר כד ג
וימצאו בני אלעזר
מן בני איתמר כד ד

בני עזיאל מיכה כד כד
בני מררי מחלי ומושי בני יעזיהו כד כו
בני מררי ליעזיהו בנו כד כז
לקיש בני קיש כד כט
אלה בני הלוים כד כט
לעמת אחיהם בני אהרן כד ל
ואשראלה בני אסף כה ב
לידותון בני ידותון כה ג
להימן בני הימן כה ד
בן קרא מן בני אסף כו א
בני שמעיה
אחיו בני חיל כו ז
ואחים בני חיל שמנה עשר כו ט
ולחסה מן בני מררי בנים כו י
בני לעדן בני הגרשני כו כא
בני יחיאלי זתם כו כב
חשביהו ואחיו בני חיל כו ל
ואחיו בני חיל אלפים כו לב
מן בני פרץ הראש כז ג
חלץ הפלוני מן בני אפרים כז י
בן חכמוני עם בני המלך כז לב
וגם כל בני המלך דויד כט כד
אשר כרת ה' עם בני ישראל ד"ה ב ה י
אשר כרת ה' עם בני ישראל ו יא
ידעת את לבב בני האדם ו ל
וכל בני ישראל ראים ז ג
ויושב שם את בני ישראל ח ב
אשר לא כלום בני ישראל ח ח
ומן בני ישראל אשר לא נתן ח ט
וירגמו בו בני ישראל אבן י יח
אנשים רקים בני בליעל יג ז
ביד בני דויד יג ח
את בני אהרן יג ט
משרתים לה' בני אהרן יג י
בני ישראל אל תלחמו יג יב
וינוסו בני ישראל מפני יהודה יג טז
ויכנעו בני ישראל בעת ההיא
ויאמצו בני יהודה יג יח
באו בני מואב ובני עמון כ א
ועתה הנה בני עמון ומואב כ י
בן מתניה הלוי מן בני אסף כ יד
מן בני הקהתים
ומן בני הקרחים כ יט
מארבים על בני עמון כ כב
ויעמדו בני עמון ומואב כ כג
ולו אחים בני יהושפט
כל אלה בני יהושפט כא ב
מתוך בני המלך כב יא

כאשר דבר ה' על בני דויד כג ג
בדמי בני יהוידע הכהן כד כה
עם ישראל כל בני אפרים כה ז
ויך את בני שעיר כה יא
שבו בני יהודה ויביאום כה יב
ויבא את אלהי בני שעיר כה יד
שמנים בני חיל כו יז
כי לכהנים בני אהרן כו יח
עם מלך בני עמון
ויתנו לו בני עמון
השיבו לו בני עמון כז ה
מפני בני ישראל כח ג
הכל בני חיל כח ו
וישבו בני ישראל כח ח
ועתה בני יהודה וירושלם כח י
מראשי בני אפרים עזריהו כח יב
מן בני הקהתי ומן בני המררי כט יב
ומן בני אליצפן
ומן בני אסף זכריהו כט יג
ומן בני הימן
ומן בני ידותון כט יד
בני ישראל שובו אל ה' ל ו
ויעשו בני ישראל ל כא ולה יז
וישובו כל בני ישראל לא א
הדבר הרבו בני ישראל לא ה
קברי בני דויד לב לג
אשר הוריש ה' מפני בני ישראל לג ב
השמיד ה' מפני בני ישראל לג ט
הלוים כן בני מררי
ומשלם מן בני הקהתים לד יב
לאחיכם בני העם לה ה
וריצו לכל בני העם לה יג
כי הכהנים בני אהרן ונר
ולכהנים בני אהרן לה יד
והמשררים בני אסף לה טו
ויעשו בני ישראל הנמצאים לה יז
ואלה בני המדינה עזר ב א
בני פרעש ב ג
בני שפטיה ב ד
בני ארח ב ה
בני פחת מואב לבני ישוע ב ו
בני עילם ב ז
בני זתוא ב ח
בני זכי ב ט
בני בני ב י
בני בבי ב יא
בני עזגד ב יב
בני אדניקם ב יג

בני

בני בגוי ב יד
בני עדין ב טו
בני אטר ב טז
בני בצי ב יז
בני יורה ב יח
בני חשם ב יט
בני גבר ב כ
בני בית לחם ב כא
בני עזמות ב כד
בני קרית עדים ב כה
בני הרמה ב כו
בני נבו ב כט
בני מגביש ב ל
בני עילם אחר ב לא
בני חרם ב לב
בני לד ב לג
בני ירחו ב לד
בני סנאה ב לה
הכהנים בני ידעיה ב לו
בני אמר ב לז
בני פשחור ב לח
בני חרם ב לט
בני ישוע וקדמיאל ב מ
המשררים בני אסף ב מא
בני השערים בני שלום בני
אטר בני טלמון בני עקוב
בני חטיטא בני שבי ב מב
הנתינים בני ציחא בני חשופא
בני טבעות ב מג
בני קרס בני סיעהא בני פדון ב מד
בני לבנה בני חגבה בני עקוב ב מה
בני חגב בני שמלי בני חנן ב מו
בני גדל בני גחר בני ראיה ב מז
בני רצין נקודא בני גזם ב מח
בני עזא בני פסח בני בסי ב מט
בני אסנה בני מעונים
בני נפוסים ב נ
בני בקבוק בני חקופא
בני חרחור ב נא
בני בצלות בני מחידא
בני חרשא ב נב
בני ברקוס בני סיסרא בני תמח ב נג
בני נציח בני חטיפא ב נד
בני עבדי שלמה בני סטי
בני הספרת בני פרודא ב נה
בני יעלה בני דרקון בני גדל ב נו
בני שפטיה בני חטיל
בני פכרת הצביים בני אמי ב נז

בני דליה בני טוביה בני נקודא ב ס
בני חביה בני הקוץ
בני ברזלי הגלעדי ב סא
קדמיאל ובניו בני יהודה
בני חנדד בניהם ג ט
והלוים בני אסף ג י
כי בני הגולה בונים היכל ד א
ויעשו בני הגולה את הפסח ו יט
לכל בני הגולה ולאחיהם ו כ
בני ישראל השבים ו כא
הבאים מהשבי בני הגולה ח לה
לכל בני הגולה י ז
ויעשו כן בני הגולה י יז
על בני ישראל עבדיך
על חטאות בני ישראל נחמ׳ א ו
בנו בני הסנאה ג ג
אלה בני המדינה ז ו
בני פרעש ז ח
בני שפטיה ז ט
בני ארח ז י
בני פחת מואב לבני ישוע ז יא
בני עילם ז יב
בני זתוא ז יג
בני זכי ז יד
בני בנוי ז טו
בני בבי ז טז
בני עזגד ז יז
בני אדניקם ז יח
בני בגוי ז יט
בני עדין ז כ
בני אטר ז כא
בני חשם ז כב
בני בצי ז כג
בני חריף ז כד
בני גבעון ז כה
בני עילם אחר ז לד
בני חרים ז לה
בני יריחו ז לו
בני לד ז לז
בני סנאה ז לח
הכהנים בני ידעיה ז לט
בני אמר ז מ
בני פשחור ז מא
בני חרם ז מב
בני ישוע לקדמיאל ז מג
המשררים בני אסף ז מד
בני שלם בני אטר בני טלמון
בני עקוב בני חטיטא בני שבו ז מה

בני צחא בני חשפא
בני טבעות ז מו
בני קירס בני סיעא בני פדון ז מז
בני לבנא בני חגבא בני שלמי ז מח
בני חנן בני גדל בני גחר ז מט
בני ראיה בני רצין בני נקודא ז נ
בני גזם בני עזא בני פסח ז נא
בני בסי בני מעונים
בני נפושסים ז נב
בני בקבוק בני חקיפא
בני חרחור ז נג
בני בצלית בני מחידא
בני חרשא ז נד
בני ברקוס בני סיסרא
בני תמח ז נה
בני נציח בני חטיפא ז נו
בני עבדי שלמה בני סוטי
בני ספרת בני פרידא ז נז
בני יעלא בני דרקון בני גדל ז נח
בני שפטיה בני חטיל
בני פכרת הצביים בני אמון ז נט
בני דליה בני טוביה בני נקודא ז סב
בני חביה בני הקוץ בני ברזלי ז סג
אשר ישבו בני ישראל ח יד
כן בני ישראל ח יז
נאספו בני ישראל ט א
מכל בני נכר ט ב
בני ישראל ובני הלוי י מ
כל בני פרץ יא ו
ואלה בני בנימן יא ז
בני ראשי האבות יב כג
ויאספו בני המשררים יב כח
כי לא קדמו את בני ישראל יג ב
בני הרמכים אסת׳ ח י
עשרת בני המן בן המדתא ט י
עשרת בני המן ט יב וט יג וט יד
גדול מכל בני קדם איו׳ א ג
ויבאו בני האלהים א ו וב א
לא הדריכהו בני שחץ כח ה
בני נבל נם בני בלי שם ל ח
ויריעו כל כני אלהים לח ז
הוא מלך על כל בני שחץ מא כו
את בניו ואת בני בניו מב ב
בני איש עד מה כבודי תהל׳ ד ג
עפעפיו יבחנו בני אדם יא ד
השקיף על בני אדם יד ב ונג ג
בני נכר יכחשו לי יח מה
בני נתר יבלו יח מו

הבו לי״י בני אלים כט א
נגד בני אדם לא כ
ראה את כל בני אדם לג יג
גם בני אדם גם בני איש מט ג
בני אדם שניהם חנית נז ה
מישרים תשפטו בני אדם נח ב
אך הבל בני אדם כזב בני איש סב י
נורא עלילה על בני אדם סו ה
בני יעקב ויוסף סלה עז יו
בני אפרים נושקי רומי קשת עח ט
הותר בני תמותה עט יא
שוא בראת כל בני אדם פט מז
שובו בני אדם צ ג
לפתח בני תמותה קב כא
בני עבדיך ישכונו קב כט
בני יעקב בחיריו קה ו
כן בני הנעורים קכז ד
מיד בני נכר קמד ז וקמד יא
בני ציון יגילו במלכם קמט ב
וקולי אל בני אדם משלי ח ד
ושעשעי את בני אדם ה לא
טוב ינחיל בני בנים יג כב
אף כי לבות בני אדם טו יא
עטרת זקנים בני בנים יז ו
ויאכלוה בני נשר ל יז
וישנה דין כל בני עני לא ה
אל דין כל בני חלוף לא ח
ותענוגות בני האדם קהל׳ ב ח
על דברת בני האדם ג יח
כי מקרה בני האדם ג יט
רוח בני האדם ג כא
לב בני האדם בהם ח יא
וגם לב בני האדם ט ג
בהם יוקשים בני האדם ט יב
בני אמי נחרו בי שיר א ו
את בני קדם ישע׳ יא יד
בכבוד בני ישראל יהיו יז ג
מפני בני ישראל יז ט
בני קדר ימעטו כא יז
לאחד אחד בני ישראל כז יב
העמיקו סרה בני ישראל לא ו
ואת בני עדן לז יב
בני שכליך מט כ
רבים בני שוממה נד א
בני ענגה נז ג
ובנו בני נכר חומתיך ס י
בני מענין ס יד
ואם ישתו בני נכר סב ח

כאשר יביאו בני ישראל סו כ
ואת בני בניכם אריב ירמ׳ ב ט
גם בני נוף ב יו
תחנוני בני ישראל ג כא
העזו בני בנימן ו א
כי עשו בני יהודה ז ל
ועל בני עמון ט כה
אשר העלה את בני ישראל יו יד ויו ט
בשער בני העם יז יט
העלה את בני ישראל כג :
ואת בני עמון כה כא
אל קברי בני העם כו כג
ואל מלך בני עמון כז ג
ועל בני צאן ובקר לא יב
על כל דרכי בני אדם לב יט
כי היו בני ישראל ובני יהודה וגו׳
כי בני ישראל אך מכעסים אתי לב ל
כל רעת בני ישראל ובני יהודה לב לב
בני חנן בן יגדליהו לה ד
בני בית הרכבים לה ח
בני יהונדב בן רכב לה יו
את בני צדקיהו לט ו
בני קרח ושריה מ ח
מלך בני עמון שלח את ישמעאל מ יד
וילך לעבר אל בני עמון מא י
וילך אל בני עמון מא טו
וקדקד בני שאון מח מה
אל רבת בני עמון מט ב
את שבות בני עמון מט ו
ושדדו את בני קדם מט כח
יבאו בני ישראל המה נ ד
עשוקים בני ישראל נ לג
את בני צדקיהו לעיניו נב י
בני אשפתו איכ׳ ג יג
ויגה בני איש ג לג
בני ציון היקרים ד ב
אל בני ישראל יחז׳ ב ג
ככה יאכלו בני ישראל ד יג
פגרי בני ישראל ו ה
בני מצרים שכניך יו כו
ותזני אל בני אשור יו כח
את רבת בני עמון כא כה
אל בני עמון ואל חרפתם כא לג
מבחר בני אשור כג ז
ביד בני אשור כג ט
אל בני אשור עגבה כג יב
דמות בני בבל כג טו
ויבאו אליה בני בבל כג יז

בני בבל וכל כשדים
כל בני אשור כג כג
שים פניך אל בני עמון כה ב
ואת בני עמון למרבץ צאן כה ה
לבני קדם על בני עמון כה י
לא תזכר בני עמון כה י
בני ארוד כז יא
בני דדן רכליך כז טו
בתוך בני אדם לא יד
דבר אל בני עמך לג ב
אמר אל בני עמך לג יב
ואמרו בני עמך לג יז
בני עמך הנדברים בך לג ל
בני ישראל על ידי חרב לה ה
בני עמך לאמר לז יח
בני ישראל מבין הגוים לז כא
בני צדוק הקרבים מבני לוי מ מו
בתוך בני ישראל מג ז
בהביאכם בני נכר מד ז
אשר בתוך בני ישראל מד ט
בתעות בני ישראל מד י
הלוים בני צדוק
בתעות בני ישראל מד טו
בתעות בני ישראל מח יא
והנה כדמות בני אדם דנ׳ י יו
וראשית בני עמון יא מא
העמד על בני עמך יב א
מספר בני ישראל
בני אל חי הוש׳ ב א
בני יהודה ובני ישראל יחדו ב ב
כי בני זנונים המה ב ו
באהבת י״י את בני ישראל ג א
ישבו בני ישראל ג ד
אחר ישבו בני ישראל ג ה
שמעו דבר י״י בני ישראל ד א
על בני עלוה י ט
הביש ששון מן בני אדם יואל א יב
ביד בני יהודה ד ח
מחמס בני יהודה ד יט
פשעי בני עמון עמ׳ א יג
האף אין זאת בני ישראל ב יא
דבר י״י עליכם בני ישראל ג א
כן ינצלו בני ישראל ג יב
כי כן אהבתם בני ישראל ד ה
על בני תענוגיך מיכ׳ א יו
ישובון על בני ישראל ה ב
בעגלים בני שנה ו ו
ועל בני המלך צפנ׳ א ח

ונדסי

ונדפי בני עמון ב ח
שני בני היצהר זכר ד יד
וטהר את בני לוי מלאכי ג ג
בני יעקב לא כליתם ג ו

וּבְנֵי *Et filii.*

ובני גמר אשכנז וריפת בראשי י ג
ובני יון אלישה ותרשיש י ד
ובני חם כוש ומצרים י ו
ובני כוש סבא י ז
ובני רעמה שבא י ז
ובני ארם עוץ וחול י כג
ובני דדן היו אשורם כה ג
ובני מדין עיפה ועפר כה ד
ובני יעקב באו מן השדה לד ז
ובני בלהה שפחת רחל לה כה
ובני זלפה שפחת לאה לה כו
אתה ובניך ובני בניך מה י
בניו ובני בניו אתו מו ז
ובני ראובן חנוך מו ט
ובני שמעון ימואל מו י
ובני לוי גרשון מו יא
ובני יהודה ער ואונן מו יב
ובני יששכר תולע מו יג
ובני זבלון סרד ואלון מו יד
ובני גד צפיון וחגי מו יו
ובני אשר ימנה
ובני בריעה מו יז
ובני בנימן בלע ובכר מו כא
ובני דן חשים מו כג
ובני נפתלי יחצאל מו כד
ובני יוסף אשר ילד לו מו כז
ובני ישראל פרו שמו' א ז
ובני שמעון ימואל וימין ו טו
ובני קהת עמרם ו יח
ובני מררי מחלי ו יט
ובני יצהר קרח ונפג ו כא
ובני עזיאל מישאל ו כב
ובני קרח אסיר ואלקנה ו כד
ובני ישראל עשו יב לה
ובני ישראל יצאים ביד רמה יד ח
ובני ישראל הלכו ביבשה יד כט וטו יט
אז ישיר משה ובני ישראל טו א
ובני ישראל אכלו את המן יו לה
ובני ישראל עשו ויקר' כד כג
ובני קהת למשפחתם במדב' ג יט
ובני מררי למשפחתם ג כ
ובני אהרן הכהנים י ח

בני גרשון ובני מררי י יז
ובני ישראל היצאים כו ד
ובני פלוא אליאב כו ח
ובני אליאב נמואל כו ט
ובני קרח לא מתו כו יא
ויבאו בני גד ובני ראובן לב ב
ויאמר בני גד ובני ראובן לב כה
אם יעברו בני גד ובני ראובן לב כט
ולב לא
ובני ראובן בנו לב לז
ובני עשו יירשום דבר ב יב
כי תוליד בנים ובני בנים ד כה
ובני ישראל בצאתם ממצרים ד מו
ובני ישראל נסעו מבארת י ו
בני ראובן ובני גד יהושי ד יב
יהושע ובני ישראל להכתם י כ
ובני ישראל הכום יב ו
אשר הכה יהושע ובני ישראל
יב ז
בני ראובן ובני גד כב ט
וכב י, וכב יא, וכב כא,
וכב כה, וכב ל,
וכב לג, וכב לד
ובני קיני חתן משה שופטי' א טז
ובני ישראל ישבו ג ה
ועלה מדין ועמלק ובני קדם ו ג
וכל מדין ועמלק ובני קדם ו לג
אני ועמי ובני עמון יב ב
ובני ישראל אמרו כ לב
ובני עלי בני בליעל שמו' א ב יב
ובני בליעל אמרו י כז
ביום ההוא ובני ישראל יד יט
ובני בקר וישחטו ארצה יד לב
ובני דוד כהנים שמו' ב ח יח
ובני עמון ראו ו יד
ובני חיל אשר אתו יז י
ובני ישראל נשבעו להם כא ב
ובני ישראל הישבים מלכי' א יב יז
ובני ישראל התפקדו וכלכלו כ כז
ובני הנביאים ישבים מלכי' ב ד לה
ובני המלך י ו
ובני הגבירה י יג
גם בניהם ובני בניהם יז מא
ובני עדן אשר בתלאשר יט יב
ובני גמר אשכנז ד"ה א א ו
ובני יון אלישה א ז
ובני כוש סבא וגו' א ט
ובני רעמה א ט

ובני קטורה פלגש אברהם וגו'
ובני יקשן שבא ודדן א לב
ובני מדין עיפה ועפר א לג
ובני שעיר לוטן ושובל א לח
ובני לוטן חורי והומם א לט
ובני צבעון איה וענה א מ
ובני דישון חמרן ואשבן א מא
ובני זרח זמרי ואיתן ב ו
ובני כרמי עכר עוכר ישראל ב ז
ובני איתן עזריה ב ח
ובני חצרון אשר נולד לו ב ט
ובני צרויה אבשי ויואב ב יו
ובני שמי נדב ואבישור ב כח
ובני נדב סלד ואפים ב ל
ובני אפים ישעי
ובני ישעי ששן
ובני ששן אחלי ב לא
ובני ידע אחי שמי ב לב
ובני יונתן פלת וזזא ב לג
ובני כלב וגו'
ובני מרשה ב מב
ובני חברון קרח ותפוח ב מג
ובני יהדי רגם ויותם ב מז
ובני יאשיהו הבכור יוחנן ג טו
ובני יהויקים יכניה בנו ג יו
ובני יכניה אסר ג יז
ובני פדיה זרבבל ושמעי ג יט
ובני שכניה שמעיה
ובני שמעיה ג כב
ובני אליועני ג כד
ובני חלאה צרת וצחר ד ז
ובני קנז עתניאל ושריה
ובני עתניאל ד יג
ובני כלב בן יפנה
ובני אלה וקנז ד טו
ובני יהללאל זיף חפה ד יו
ובני אשת הודיה ד יט
ובני שימון אמנון ורנה
ובני ישעי זוחת ובן זוחת ד כ
ובני משמע חמואל ד כו
ובני ראובן בכור ישראל ה א
ובני גד לנגדם ישבו ה יא
ובני חצי שבט המנשה ח כג
ובני קהת עמרם יצהר ה כח ח ג
ובני עמרם אהרן ומשה ומרים
ובני אהרן ה כט
ובני אלקנה עמשי ואחימות ו י
ובני שמואל הבכור ושני ו יג

ובני מררי אחיהם ו כט
ובני תולע עזי ורפיה ז ב
ובני עזי יזרחיה ובני יזרחיה ז ג
ובני בלע אצבון ועזי ז ז
ובני בכר זמירה ויועש ז ח
ובני ידיעאל בלהן ובני בלהן ז י
ובני אולם בדן אלה בני גלעד ז יז
ובני אפרים שותלח וברד ז כ
ובני בריעה חבר ז לא
ובני יפלט פסך ובמהל ועשות ז לג
ובני שמר אחי ורוהגה ז לד
ובני יתר יפנה ז לח
ובני עלא ארח ז לט
ובני אלפעל ח יב
ובני מיכה פיתון ח לד וט מא
ובני עשק אחיו ח לט
ומרבים בנים ובני בנים ח מ
ובני ידותון לשער יו מב
ובני דויד יח יז
חנון ובני עמון יט ו
ובני עמון נאספו מעריהם יט ז
ובני עמון ראו כי נס ארם יט טו
ובני שמעי יחת זינא כג י
ובני רחביה רבו למעלה כג יז
ובני יריהו אמריהו השני כד כג
ובני מושי מחלי כד כט
ובני ישראל למספרם כז א
ובני ישראל היושבים ד"ה ב י יז
באו בני מואב ובני עמון כ א
ובני אחי אחזיהו משרתים כב ח
ובני הגדוד אשר השיב כה יג
ובני ישראל ויהודה לא ו
צאן כבשים ובני עזים לה ז
ובני עבדי שלמה עז' ב נה
ובני ישראל בערים ג א
ובני חרם י לא
כל הנתיני' ובני עבדי שלמה נחמ' ז ס
ובני ישראל בעריהם ז עג
יביאו בני ישראל ובני הלוי י מ
ובני עבדי שלמה יא ג
ובני בנימן מגבע מכמש יא לא
ובני לביא יתפרדו איוב ד יא
ובני רשף יגביהו עוף ה ז
ובני אדם בצל כנפיך תהל' לו ה
ובני עליון כלכם פב ו
ובני בית היה לי קהל' ב ז
ובני עמון משמעתם ישע' יא יד

s ובני עדן אשר בתלשר לז יב
ובני הנכר הנלוים נו ו
ובני נכר אכריכם וכרמיכם סא ה
כי היו בני ישראל ובני יהודה ירמ' לב ל
כל רעת בני ישראל ובני יהודה לב לב
ובני עיפי הנטפתי מ ח
ובני יהודה יחדו נ ד
עשוקים בני ישראל ובני יהודה נ לג
ובני ארץ הברית יחזק' ל ה
ובני בניהם עד עולם לז כה
ובני פריצי עמך דניאל יא יד
בני יהודה ובני ישראל יחדיו הוש' ב ב
ובני ציון גילו יואל ב כג
ובני יהודה ובני ירושלם ד ו
ובני עמון כעמרה צפנ' ב ט

בִּבְנֵי *In filiis, in filios.*

פטר כל רחם בבני ישראל שמו' יג ב
כל זכר בבני אהרן יאכלנה ויק' ו יא
כל בכור בבני ישראל במד' ג מא
את כל בכור בבני ישראל ג מב
כל בכור בבני ישראל ג מה
כי לי כל בכור בבני ישראל ח יז
ולא יהיה בבני ישראל ח יט
האזרח בבני ישראל טו כט
ויחנו בבני יעקן לג לא
לעד בבני ישראל דבר' לא יט
ויחר אף יי' בבני ישראל יהוש' ז א
ויותרו בבני ישראל יח ב
להלחם בבני עמון שופט' י יח
ונלחמה בבני עמון יא ו
ונלחמת בבני עמון יא ח
להלחם בבני עמון יא ט
מדוע עברת להלחם בבני עמון יב א
וישחיתו בבני ישראל עוד כ כד
ידמה ליי' בבני אלים תהל' פט ז
כאזרח בבני ישראל יחז' מז כב

וּבִבְנֵי *Et in filiis.*

ובבני עמון ובאדום שמו' א יד מט
ובבני איתמר ד"ה א כד ה
ובבני אבי כי רצה להמליך כח ד
במואב ובבני עמון ירמ' ט יא

כִּבְנֵי *Sicut filii.*

גבעות כבני צאן תהל' קיד ד וקיד ו
כבני כושים אתם לי עמו' ט ז

לִבְנֵי *Filiis.*

לעם הארץ לבני חת בראש' כג ז
לפני מלך מלך לבני ישראל לו לא
s תאמר לבני ישראל ג יד
לכן אמר לבני ישראל שמו' ו ו
ולא ימות מכל לבני ישראל ט ד
ואמר פרעה לבני ישראל יד ג
ותגיד לבני ישראל יט ג
אבני זכרון לבני ישראל כח יב ולט ז
ונעדתי שמה לבני ישראל כט מג
והיה לבני ישראל לזכרון ל יו
על כן אמרתי לבני ישראל ויקר' יז יב
ואמר לבני ישראל יז יד
לבני יוסף לאפרים במד' א י
לבני שמעון א כב
לבני גד א כד
לבני יהודה א כו
לבני יששכר א כח
לבני זבולון א ל
לבני יוסף לבני אפרים א לב
לבני מנשה א לד
לבני בנימן א לו
לבני דן א לח
לבני אשר א מ
ונשיא לבני יהודה נחשון ב ג
לבני יששכר נתנאל ב ה
לבני זבולן אליאב ב ז
לבני ראובן אליצור ב י
לבני שמעון שלמיאל ב יב
לבני גד אליסף בן ב יד
לבני אפרים אלישמע ב יח
לבני מנשה גמליאל בן פדה צור ב כ
לבני בנימן אבידן בן גדעני ב כב
לבני דן אחיעזר בן עמישדי ב כה
לבני אשר פגעיאל בן עכרן ב כז
לבני נפתלי אחירע בן עינן ב כט
לבני ישראל מבן חדש ג מ
נתן לבני גרשון ז ז
נתן לבני מררי ז ח
נשיא לבני זבולן אליאב בן חלן ז כד
לבני ראובן אליצור בן שדיאור ז ל
לבני שמעון שלמיאל בן צורי ז לו
לבני גד אליסף בן דעואל ז מב
לבני אפרים אלישמע ז מח
לבני מנשה גמליאל בן פדה צור ז נד
לבני בנימן אבידן בן גדעני ז ס
לבני

לבני גד אחיעזר בן עמי שדי ז סו
לבני אשר פגעיאל בן עכרן ז עב
לבני נפתלי אחירע בן עינן ז עח
נתן לבני ישראל יג ב
ויהיו לאות לבני ישראל יז ג
זכרון לבני ישראל יז ה ולא נד
לאות לבני מרי יז כה
והיתה לבני ישראל ולגר יט י
אשר נתתי לבני ישראל כ כד
לבני בריעה לחבר כו מה
והיתה לבני ישראל לחקת כז יא
אשר נתתי לבני ישראל כז יב
לבני ישראל לאמר ל ב
הן הנה היו לבני ישראל לא יו
לבני ראובן ולבני גד לב א
ויאמר משה לבני גד לב ו
המטות לבני ישראל לב כה
לבני גד ולבני ראובן לב כג
לבני יוסף למטה בני מנשה לד כג
לבני ישראל ולגר לה טו
ראשי אבות לבני ישראל לו א
בגורל לבני ישראל לו ב
ואם יהיה היבל לבני ישראל לו ד
נחלה לבני ישראל לו ז
לבני דדיהן לנשים לו יא
כי לבני לוט נתתי דברי ב ט
כי לבני לוט נתתיה ב יט
כאשר עשה לבני עשו ב כב
אשר אני נתן לבני ישראל
לב מט ולב נב
נתן להם לבני ישראל יהושי א ב
לבני ישראל עד עולם ד ז
ולא היה לבני ישראל מן ה יב
ולא חרץ לבני ישראל י כא
לבני גד למשפחותם יג כד
לבני מכיר בן מנשה יג לא
אבות המטות לבני ישראל יד א
ויצא הגורל לבני יוסף יו א
לבני אפרים בתוך נחלת יו ט
ויהי לבני מנשה
לבני אביעזר יז ב
הגלעד היתה לבני מנשה יז ו
אל גבול מנשה לבני אפרים יז ח
לבני ישראל כמחלקתם יח י
לבני זבולן למשפחתם יט י
לבני ישככר למשפחתם יט יז
לבני נפתלי יצא הגורל הששי
לבני נפתלי למשפחתם יט לב

ואל ראשי. אבות המטות לבני ישראל
כא א
ויהי לבני אהרן הכהן כא ד
לבני מררי למשפחתם כא ז
ויהי לבני אהרן כא י
כל הערים לבני מררי כא לה
ויהיו לבני יוסף לנחלה כד לב
מושיע לבני ישראל שופטי נ ט
החידה חדתה לבני עמי יד יו
ותגד החידה לבני עמה יד יז
והיו לבני חיל שמו' ב ב ז
חזקו והיו לבני חיל יג כח
בקנאתו לבני ישראל ויהודה כא ב
נשיאי האבות לבני ישראל מל' א ח א
ויעש חג לבני ישראל יב לג
ובשל נזיד לבני הנביאים מלכ' ב ד לה
את אשר תעשה לבני ישראל ח יב
מלך מלך לבני ישראל ד"ה א א מג
לבני אהרן למשפחת הקהתי ו לט
לבני מררי למשפחותם ו מח
לבני קהת הנותרים ו נה
לבני גרשום ו נו
לבני מררי הנותרים ו סב
לבני קהת אוריאל השר טו ה
לבני מררי עשיה השר טו ו
לבני גרשם יואל השר טו ז
לבני אליצפן טו ח
לבני חברון טו ט
לבני עזיאל עמינדב השר טו י
לבני לוי לגרשון כג ו
ויהלקום לבני אלעזר כד ד
לבני עמרם שובאל
לבני שובאל יחדיהו כד כ
לבני רחביהו כד כא
לבני שלמות יחת כד כב
לבני מיכה שמיר כד כד
לבני יאשיה זכריהו כד כה
לבני אסף והימן וידותון כה א
לבני אסף כה ב
לבני הקרחי ולבני מררי כו יט
לבני אפרים הושע בן עזיהו כז כ
לבני ישראל אל ירושלם ד"ה ב ח ב
ויאמר לבני אהרן כט כא
הארצות אשר לבני ישראל לד לג
לבני העם צאן כבשים לה ז
לבית אבות לבני העם לה יב
לבני ישוע יואב עזרא ב ו
ישוע וקדמיאל לבני הודויה ב מ

לבקש טובה לבני ישראל נחמ' ב י
בני פחת מואב לבני ישוע ו יא
ישוע לקדמיאל לבני להודיה ז מג
מקדשים לבני אהרן יב מז
ומוכרים בשבת לבני יהודה יג יו
וחנתי לבני בטני איו' יט יז
זלות לבני אדם תהל' יב ט
משכיל לבני קרח מב א
למנצח לבני קרח מד א ומו א
ומז א ומט א
על ששנים לבני קרח מה א
שיר מזמור לבני קרח מח א
ונכרי לבני אמי סט ט
יושיע לבני אביון עב ד
היו זרוע לבני לוט פג ט
לבני קרח מזמור פד א ופה א
לבני קרח מזמור שיר פז א
שיר מזמור לבני קרח פח א
לבני ישראל עלילותיו קג ז
וצדקתו לבני בנים קג יז
ונפלאותיו לבני אדם קז ח וקז טו
וקז כא וקז לא
והארץ נתן לבני אדם קטו יו
זכר יי' לבני אדום קלז ז
לבני האדם גבורתיו קמה יב
לבני ערב אשר יקראו קמז ט
לבני ישראל עם קרבו קמח יד
נתן אלהים לבני האדם קהל' א יג
אי זה טוב לבני האדם ב ג
אשר נתן אלהים לבני האדם ג י
לבני עמון כה אמר יי' ירמ' מט א
ואמרת לבני עמון יחזק' כה ג
הנני נותנך לבני קדם כה ד
לבני קדם על בני עמון כה י
לבני היונים יואל ד ו
ומעוז לבני ישראל ד יו
ואל תשמח לבני יהודה עובד' א יב
וגלת החל הזה לבני ישראל א כ
ולא ייחל לבני אדם מיכה ה ו

וְלִבְנֵי *Et filiis.*

ולבני הפלגשים בראשי' כה ו
ולבני אהרן תעשה כתנת שמו' כח מ
ולבני קהת לא נתן במדי' ז ט
ולבני לוי הנה נתתי יח כא
לבני ראובן ולבני גד לב א
לבני גד ולבני ראובן לב ו
לבני גד ולבני ראובן לב לג

והודעתם לבניך ולבני בניך דבר׳ ד ט
ולבני חלק ולבני אשריאל
ולבני שכם ולבני חפר
ולבני שמידע יהוש׳ יז ב
ולבני קהת הנותרים כא ח
ולבני גרשון כא ו וכא כז
ולבני אהרן הכהן כא יג
ולבני ברזלי הגלעדי מלכ׳ א ב ז
ולבני אהרן נתנו את ערי המקלט
ד״ה א ו נב
ולבני קהת הנותרים ו מז
ולבני גרשום למשפחותם ו מז
ולבני יששכר תולע ז א
ולבני אהרן מחלקותם כד א
ולבני איתמר כד ד
ולבני לוי הנותרים כד כ
לבני הקרחי ולבני מררי כו יט
ולבני אהרן הכהנים ד״ה ב לא יט
ולבני ישראל חבריו יחזק׳ לז יו

מִבְּנֵי *E filiis.*

ואת החלב מבני אהרן ויק׳ ז לג
ואיש איש מבני ישראל יז יג
איש מבני ישראל כ ב
וגם מבני התושבים כה מה
כל פטר רחם מבני ישראל במד׳ ג יב
בכור כל מבני ישראל ח יז
• אנשים מבני ישראל טז ב
• והנה איש מבני ישראל כה ו
• ויסעו מבני יעקן לב לג
ולא יהיה קדש מבני ישראל דברי כג יח
נפש מאחיו מבני ישראל כד ז
באו הנה הלילה מבני ישראל
יהוש׳ ב ב
אשר הכין מבני ישראל ד ד
ממשפחת הקהתי מבני לוי כא י
הנותרים מבני קהת כא כ
מבני נפתלי שופט׳ ד ו
מבני חבב חתן משה ד יא
בשובי בשלום מבני עמון יא לא
נקמות מאויביך מבני עמון יא לו
פתח השער אשר מבני דן יח יו
אשר לא מבני ישראל הנה יט יב
אלף איש מבני החיל כא י
ואין איש מבני ישראל שמו׳ א ט ב
הבארתי מבני בנימן שמו׳ ב ד ב
כאחד מבני המלך ט יא

והגבענים לא מבני ישראל כא ב
אשר לא מבני ישראל המה
מל׳ א ט כ
אשר לא היו מבני לוי יב לא
ואיש אחד מבני הנביאים כ לה
וחמשי׳ איש מבני הנביאי׳
מל׳ ב ב ז
מהר אפרים מבני הנביאים ה כב
קרא לאחד מבני הנביאים ט א
הטוב והישר מבני אדניכם י ג
חמשים איש מבני גלעדים טו כה
ובניהם מבני הקהתי ד״ה א ו יח
כל אלה מבני בנימן ח מ
אלה מבני גד ראשי הצבא יב יד
מבני אליעזר כד ה
כל אלה מבני עבד אדם כו ח
ויעלו מבני ישראל עזר׳ ז ז
מבני פנחס גרשם
מבני איתמר דניאל
מבני דויד חטוש ח ב
מבני שכניה מבני פרעש ח ג
מבני פחת מואב אליהועיני ח ד
מבני שכניה בן יחזיאל ח ה
מבני יואב עבדיה בן יחיאל ח ט
מבני מחלי בן לוי ח יח
מבני מררי אחיו ובניהם ח יט
שכניה בן יחיאל מבני עילם י ב
וימצא מבני הכהנים י יח
מבני ישוע בן יוצדק י יח
ומישראל מבני פרעש י כה
מבני חשום י לג
מבני בני י לד
מבני נבו י מג
• מבני חנדד קדמיאל נחמי׳ י י
מבני יהודה ומבני בנימן
מבני יהודה עתיה
בן מהללאל מבני פרץ יא ד
בן מיכא מבני אסף יא כב
מבני זרח יא כד
מבני יהודה ישבו בקרית יא כה
כי פסו אמונים מבני אדם תהל׳ יב ב
וזרעם מבני אדם כא יא
יפיפית מבני אדם מה ג
ותארו מבני אדם ישע׳ נב יד
רבים בני שוממה מבני בעולה נד א
• המקדש מבני צדוק יחזק׳ מח יא
להביא מבני ישראל דניאל א ג

ויהי בהם מבני יהודה א ו
כי הביש ששון מבני אדם יואל
א יב

וּמִבְּנֵי *Et a vel ex filiis.*

ומבני זבולן שופט׳ ד ו
מארם וממואב ומבני עמון
שמו׳ ב ח יב
ומבני ישראל לא נתן שלמה
מלכ׳ א ט כב
ומבני יששכר יודעי בינה
ד״ה א יב לב
וממואב ומבני עמון יח יא
ומבני הכהנים עזר׳ ב סא
ומבני עדין עבד בן יונתן ח ו
ומבני עילם ישעיה ח ז
ומבני שפטיה זבדיה ח ח
ומבני שלומית בן יוספיה ח י
ומבני בני זכריה בן בני ח יא
ומבני עזגד יוחנן ח יב
ומבני אדניקם ח יג
ומבני בגוי ח יד
ומבני לוי לא מצאתי שם ח טו
ומבני אמר י כ
ומבני חרם י כא
ומבני פשחור י כב
ומבני עילם י כו
ומבני זתוא י כז
ומבני בבי י כח
ומבני בני י כט
ומבני פחת מואב י ל
מבני יהודה ומבני בנימן נחמ׳ יא ד
ומבני הכהנים בחצצרות יב לה
ומבני יודיע בן אלישיב יג כח

בְּנִי, בָּנַי *Fili mei.*

הבנות בנתי והבנים בני ברא׳ לא מג
• את שני בני תמית מב לז
בני הם אשר נתן לי אלהים מח ט
וכל בכור בני אפדה שמו׳ יג טו
להמית אתי ואת בני יז ג
את אשתי ואת בני כא ה
אל בני כי לוא טובה השמעה
שמו׳ א ב כד
ומכל בני כי רבים בנים ד״ה א כח ה
בני עתה אל תשלו ד״ה ב כט יא
אולי חטאו בני איוב א ה
הביאי בני מרחוק ישע׳ מג ו

על בני ועל פעל ידי תצוני מה יא
בני יצאני ואינם ירמ׳ י כ
היו בני שוממים איכ׳ א יו
ותשחטי את בני יחזק׳ יו כא

וּבָנַי *Et fili mei.*

ובני הגם אתכם שמו׳ א יב כ

לְבָנַי *Filiis mei.*

לנשק לבני ולבנתי בראׄ לא כח

וּלְבָנַי *Et filiis meis.*

לנשי ולבני ולכספי ולזהבי
מלכ׳ א כ ו

בָּנֵינוּ *Filii nostri.*

וחשביתו בניכם את בנינו יהוש׳ כב כה
בנינו ובנתינו אנחנו רבים נחמ׳ ה ב
כבניהם בנינו ·
את בנינו ואת בנתינו ח ה
ואת בכרות בנינו י לו
אשר בנינו כנטעים תהל׳ קמד יט
בנינו ובנתינו ירמ׳ לה ח

וּבָנֵינוּ *Et filii nostri.*

ובנינו ובנותינו ונשינו ד״ה ב כט ט

בְּבָנֵינוּ *Cum filtis nostris.*

בבנינו ובבנותינו שמו׳ י ט

לְבָנֵינוּ *Filiis nostris.*

יאמרו בניכם לבנינו יהוש׳ כב כד
ולא יאמרו בניכם מחר לבנינו כב כז
ואת בנתיהם לא נקח לבנינו
נחמ׳ י לא

וּלְבָנֵינוּ *Et filiis nostris.*

לנו הוא ולבנינו בראׄ לא יו
לנו ולבנינו עד עולם דבר׳ כט כח

בָּנֶיךָ *Filii tui.*

ואשתך ונשי בניך בראׄ ו יח
ובניך ונשי בניך ח יו
אתה ובניך ובני בניך מח י
ועתה שני בניך מח ה
בכור בניך תתן לי שמו׳ כב כח
והזנו את בניך לד יו
כל בכור בניך תפדה לד כ
כי חקך וחק בניך ויקר׳ י יג
כי חקך וחק בניך י יד
והודעתם לבניך ולבני בניך דבר׳ ד ט

בניך ובנתיך נתנים כח לב
בשר בניך ובנותיך כח נג
ותכבד את בניך ממני שמו׳ א ב כט
אשר יבא אל שני בניך ב לד
וגם שני בניך מתו ד יז
ואת נפש בניך ובנתיך שמו׳ כ יט ו
אם ישמרו בניך את דרכם
מלכ׳ א ב ד
רק אם ישמרו בניך ח כה
רק אם ישמרו בניך ד״ה ב ו יו
בניך ובנותיך אכלים איו׳ א יח
אם בניך חטאו לו ח ד
תחת אבתיך יהיו בניך תהל׳ מה יז
הנה דור בניך בגדתי עג טו
בניך כשתלי זיתים קכח ג
אם ישמרו בניך בריתי קלב יב
יאכלו בניך ובנותיך ירמ׳ ה יז
ואת כל נשיך ואת בניך לח כג
כי לקחו בניך בשבי מח מו
אשכח בניך גם אני הוש׳ ד ו

וּבָנֶיךָ *Et filii tui.*

אתה ובניך ואשתך בראש׳ ו יח
אתה ואשתך ובניך ונשי בניך ח יו
חתן ובניך ובנתיך יט יב
אתה ובניך ובני בניך מח י
אל תשת אתה ובניך ויקר׳ י ט
אתה ובניך ובנתיך אתך י יד
אתה ובניך ובית אביך וגו׳
ואתה ובניך אתך במד׳ יח א
ואתה ובניך אתך יח ב ויח ז
אתה ובניך בכל לבבך ל ב
ובניך לא הלכו בדרכיך שמו׳ א ח ה
ומחר אתה ובניך עמי כח יט
אתה ובניך ועבדיך שמו׳ ב ט י
ובניך הטובים לי הם מלכ׳ א כ ג
ונשיך ובניך לי תתן כ ה
ובניך ובנתיך בחרב יפלו
עמוס ז יז

בְּבָנֶיךָ *Inter filios tuos.*

וכל בכור אדם בבניך שמו׳ יג יג

וּבְבָנֶיךָ *Et in filiis tuis.*

בעמך ובבניך ובנשיך ד״ה ב כא יד

לְבָנֶיךָ *Filiis tuis.*

s ולקחת מבנתיו לבניך שמו׳ לד טז
והודעתם לבניך דבר׳ ד ט

ושננתם לבניך ו ז
וראה בנים לבניך תהל׳ קכח ו

וּלְבָנֶיךָ *Et filiis tuis.*

לחק לך ולבניך עד עולם
שמו׳ יב כד
והיה לך ולבניך אתך ויקר׳ י טו
לך נתתים ולבניך במד׳ יח א
ולבניך לחק עלם יח ה
קדש קדשים לך הוא ולבניך יח ט
s לך נתתים ולבניך יח יא
נתתי לך ולבניך יח יט
ייטב לך ולבניך אחריך דבר׳ ד מ
למען ייטב לך ולבניך יב כה ויב כח
ולבניך עד עולם יהוש׳ יד ט

מִבָּנֶיךָ *Ex filiis tuis.*

אשר יהיה מבניך ד״ה א יז יא

וּמִבָּנֶיךָ *Et ex filiis tuis.*

ומבניך אשר יצאו ממך מלכ׳ ב כ יח
ומבניך אשר יצאו ישע׳ לט ז

בָּנַיִךְ *Filii tui.*

בעדך ובעד בניך מלכ׳ ב ד ד
ברך בניך בקרבך תהל׳ קמז יג
מהרו בניך ישע׳ מט יז
והביאו בניך בחצן מט כב
ואת בניך אנכי אושיע מט כה
בניך עלפו שכבו נא כ
וכל בניך למודי יי׳
ורב שלום בניך נד יג
בניך מרחוק יבאו ס ד
להביא בניך מרחוק ס ט
יבעלוך בניך סב ה
בניך עזבוני ירמ׳ ה ז
ותקחי את בניך יחזק׳ יו כ
וכדמי בניך אשר נתתי להם יו לו
בניך ובנתיך יקחו כג כה
ועוררתי בניך ציון
על בניך יון זכר׳ ט יג

וּבָנַיִךְ *Et filii tui.*

ואת ובניך תחיי מלכ׳ ב ד ז

בְּנֵיכֶם *Filii vestri.*

ושמתם על בניכם שמו׳ ג כב
כי יאמרו אליכם בניכם יב כו
באזני נשיכם בניכם ובנתיכם לב ב
ואכלתם בשר בניכם ויקר׳ כו כט
כי

כי לא את בניכם דבר׳ יא ב
ולמדתם אתם את בניכם יא יט
ירבו ימיכם וימי בניכם יא כא
בניכם אשר יקומו כט כב
אשר תצום את בניכם לב מו
כי ישאלון בניכם מחר יהוש׳ ד ו
אשר ישאלון בניכם מחר ד כא
והודעתם את בניכם ד כב
יאמרו בניכם לבנינו כב כד
והשביתו בניכם את בננו כב כה
ולא יאמרו בניכם מחר כב כז
את בניכם יקח שמו׳ א ח יא
שני בניכם אתכם שמו׳ ב טו כז
אל אחיכם בניכם ובנתיכם נחמ׳ ד ח
עליכם ועל בניכם תהל׳ קטו יד
ואת בני בניכם אריב ירמ׳ ב ט
לשוא הכיתי את בניכם ב ל
בהעביר בניכם באש יחזק׳ כ לא
ונבאו בניכם יואל ג א
ומכרתי את בניכם ד ח

וּבְנֵיכֶם *Et filii vestri.*

נשיכם אלמנות ובניכם שמו׳ כב כג
ובניכם יהיו רעים במד׳ יד לג
ובניכם אשר לא ידעו דבר׳ א לט
אתם ובניכם ובנתיכם יב יב
אתם ובניכם מאחרי מלכ׳ א ט ו
אחיכם ובניכם לרחמים ד״ה ב ל ט
אתם ובניכם עד עולם ירמ׳ לה ו
ובניכם ובנותיכם יחזק׳ כד כא
ובניכם לבניהם יואל א ג

לִבְנֵיכֶם *Filiis vestris.*

לבניכם אחריכם ויקר׳ כה מו
והנחלתם לבניכם ד״ה א כח ח
אל תשאו לבניכם
והורשתם לבניכם עזר׳ ט יב
מבנתיהם לבניכם ולכם יג כה
וקחו לבניכם נשים ירמ׳ כט ו
לבניכם ספרו יואל א ג

מִבְּנֵיכֶם *Ex filiis vestris.*

ואקים מבניכם לנבאים עמו׳ ב יא

בָּנָיו *Filii ejus, sui.*

ואשתו ונשי בניו ברא׳ ז ז
ושלשת נשי בניו ז יג
ואשתו ונשי בניו ח יח
ויברך אלהים את נח ואת בניו ט א
ויאמר אלהים אל נח ואל בניו ט ח
אשר יצוה את בניו יח יט
יצחק וישמעאל בניו כה ט
ויתן ביד בניו ל לה
וישא את בניו ואת נשיו לא יז
עשו ויעקב בניו לה כט
ואת בניו ואת בנתיו לו ו
את יוסף מכל בניו לז ג
ויקמו כל בניו וכל בנתיו לז לה
בניו ובני בניו אתו
בנתיו ובנות בניו מו ז
בניו ובנותיו שלשים ושלש מו טו
ויקח את שני בניו עמו מח א
ויקרא יעקב אל בניו מט א
ויכל יעקב לצות את בניו מט לג
ויעשו בניו לו כן נ יב
וישאו אתו בניו נ יג
את אשתו ואת בניו שמו׳ ד כ
ואת בניו אתו כח א
ואת בניו אתו כה מא
והיו על אהרן ועל בניו כה מג
ומלאת יד אהרן ויד בניו כט ט
ואת בניו תקריב כט ד וכט ח
ועל תנוך אזן בניו כט כא
ועל בניו ועל בגדי בניו אתו וגו׳
ובגדיו ובניו ובגדי בניו אתו כט כא
ועל כפי בניו כט כד
ואת אהרן ואת בניו אקדש כט מד
ואת אהרן ואת בניו תמשח ל ל
ואת בגדי בניו לכהן לא י
ולה יט ולט מא
והקרבת את אהרן ואת בניו מ יב
ואת בניו תקריב מ יד
ואת בניו לאמר ויקר׳ ו ב
דבר אל אהרן ואל בניו ו יח
ומשחת בניו מאשי ה׳ ז לה
קח את אהרן ואת בניו אתו ח ב
משה את אהרן ואת בניו ח ו
ועל כפי בניו ח כז
ועל בניו ועל בגדי בניו וגו׳
ואת בניו ואת בגדי בניו ח ל
משה אל אהרן ואל בניו ח לא
ולאלעזר ולאיתמר בניו י ו
ואל איתמר בניו י יב
דבר אל אהרן ואל בניו יז ב
אל אהרן ואל בניו ואל בני ישראל כא כד
אל אהרן ואל בניו כב ב
ואל בניו ואל כל בני בניו כב יח
ואת אהרן ואת בניו במד׳ ג י
דבר אל אהרן ואל בניו ו כג
לבני אהרן ולבני בניו ח יג וח כב
נתי בניו פלוטים כא כט
ואת בניו ואת כל עמו כא לה
ואת בניו ואת כל עמו דבר׳ ב לג
ביום הנחילו את בניו כא יז
וביתר בניו אשר יתיר כח נד
מבשר בניו אשר יאכל כח נה
שחת לו לא בני מומם לב ח
מכעס בניו ובנתיו לב יט
ואת בניו לא ידע לג ט
ואת בניו ואת בנתיו יהוש׳ ז כד
נחלה בתוך בניו יז ו
ותהרגו את בניו שופט׳ ט יח
הוא ואשתו ושני בניו רות א א
ושם שני בניו מחלון וכליון א ב
אשר יעשון בניו שמו׳ א ב כב
כי מקללים להם בניו ג יג
וישם את בניו שפטים ח א
ולא הלכו בניו בדרכיו ח ג
ויקדש את ישי ואת בניו טז ה
ויעבר ישי שבעת בניו טז י
ושם שלשת בניו יז יג
איש על בניו ועל בנתיו ל ו
איש את אשתו ואת בניו ל כב
את שאול ואת בניו לא ב
וימת שאול ושלשת בניו לא ו
את שאול ואת שלשת בניו לא ח
ואת גוית בניו מחומת לא יב
ותגדל עמו ועם בניו יחדו שמו׳ ב יב ג
וחמשת עשר בניו יט יח
ויראו בניו את הדרך מלכ׳ א יג יב
ויאמר אל בניו חבשו לי יג יג
וידבר אל בניו לאמר יג כז
ויאמר אל בניו לאמר יג לא
ואת דמי בניו ראיתי אמש
מלכ׳ ב ט כו
ואדרמלך ושראצר בניו יט לז
אחרי שאול ואחרי בניו ד״ה א י ב
וימת שאול ושלשת בניו י ו
וימצאו את שאול ואת בניו י ח
ואת גופת בניו י יב
וארבעת בניו עמו כא כ

בניו יקראו על שבט הלוי כג יד
בניו ואחיו שנים עשר כה י וכה יא
וכה יב וכה יג וכה יד וכה טו וכה
יו וכה יז וכה יח וכה יט וכה כ
וכה כא וכה כב וכה כג וכה כד
וכה בה וכה כו וכה כז וכה כח
וכה כט וכה ל וכה לא
ויבן ויפרץ מכל בניו ד״ה ב יא כג
ונם בניו ונשיו ונו׳
כי אם יהואחז קטן בניו כא יז
ויבער בניו באש כח ג
העביר את בניו באש לג ו
ויעמד ישוע בניו ואחיו עזר׳ ג ט
כבוד עשרו ורב בניו אסת׳ ה יא
ותלו אותו ואת בניו ט כה
והלכו בניו ועשו משתה איו׳ א ד
ירחקו בניו מישע ה ד
יכבדו בניו ולא ידע יד כא
ועיני בניו תכלנה יז ו
בניו ירצו דלים כ י
אם ירבו בניו למו חרב כז יד
ויראה את בניו ואת בני בניו מב יו
אם יעזבו בניו תורתי תהל׳ פט לא
יהיו בניו יתומים קט ט
ונוע ינועו בניו קט י
אשרי בניו אחריו משלי כ ז
בניו הכהו בחרב ישעי׳ לז לח
והיו בניו כקדם ירמ׳ ל כ
ואת כל בניו לה ג
אשר צוה את בניו לה יד
אך נחלתו בניו להם תהיה מו יז
מאחזתו ינחל את בניו מו יח
להוציא אל הורג בניו הושי׳ ט יג

Et filii ejus. וּבָנָיו

ויבא נח ובניו ואשתו בראש׳ ז ז
ויצא נח ובניו ואשתו ח יח
ובניו היו את מקנהו לד ה
יעקב ובניו מו ח
ויבא יתרו חתן משה ובניו שמו׳ יח ה
יערך אתו אהרן ובניו כז כא
אבנט אהרן ובניו כט ט
וסמך אהרן ובניו כט י וכט יט
וסמכו אהרן ובניו כט טו
ובניו ובגדי בניו אתו כט כא
ואכל אהרן ובניו שמו׳ כט לב
ורחצו אהרן ובניו ממנו ל יט
משה אהרן ובניו מ לא
יאכלו אהרן ובניו ויקר׳ ו ט
זה קרבן אהרן ובניו ו יג
ויסמך אהרן ובניו ח יד
ויסמכו אהרן ובניו ח יח וח כב
אהרן ובניו יאכלהו ח לא
ויעש אהרן ובניו ח לו
הוא ובניו עמו כה מא
הוא ובניו עמו כה נד
משה ואהרן ובניו במד׳ ג לח
וכלה אהרן ובניו ד טו
אהרן ובניו יבאו ד יט
על פי אהרן ובניו ד כז
הוא ובניו בקרב ישראל דבר׳ יז כ
הוא ובניו כל הימים יח ה
ויעקב ובניו ירדו מצרים יהוש׳ כד ד
בן משנה הוא ובניו שופ׳ יח ל
וכי מתו שאול ובניו שמו׳ א לא ז
ואהרן ובניו מקטירים ד״ה א ו לד
ובניו אולם ורקם ז יו
עשיה הבכור ובניו ט ה
וכי מתו שאול ובניו י ז
קדש קדשים הוא ובניו כג יג
ואחיו ובניו שנים עשר כה ט
ליצהרי כנניהו ובניו כו כט
כי הזניחם ירבעם ובניו ד״ה ב יא יד
וימשחהו יהוידע ובניו כג יא
ובניו ורב המשא עליו כד כז
קדמיאל ובניו בני יהודה עזר׳ ג ט
ושרביה ובניו ואחיו ח יח
ובניו ובנתיו אכלים איו׳ א יג
ובניו יתגרו דניאל יא י

Inter filios ejus. בְּבָנָיו

כי ראיתי בבניו לי מלך שמו׳ א יו א

Filiis ejus, suis etc. לְבָנָיו

וינשק לבניו ולבנותיו בראש׳ לב א
ויאמר יעקב לבניו למה תתראו
מב א
מאשר לאהרן ומאשר לבניו
שמות כט כז
יהיו לבניו אחריו כט כט
ושלשים בנות הביא לבניו שופ׳ יב ט
ניר לבניו כל הימים מלכ׳ ב ח ט
אלוה יצפון לבניו אונו איו׳ כא יט
הכינו לבניו מטבח ישע׳ יד כא
נחלתו היא לבניו יחזק׳ מו יו

Et filiis ejus. וּלְבָנָיו

ולבניו לכהנו לי שמו׳ כח ד
והיה לאהרן ולבניו כט כח
ועשית לאהרן ולבניו ככה כט לה
לאהרן ולבניו לט כז
מן המנחה לאהרן ולבניו
ויקר׳ ב ג וב י
והיה החזה לאהרן ולבניו ז לא
לאהרן הכהן ולבניו ז לד
קרא משה לאהרן ולבניו ט א
והיתה לאהרן ולבניו כד ט
לאהרן ולבניו במדב׳ ג ט
את הכסף לאהרן ולבניו ג מח
לאהרן ולבניו ג נא
לאהרן ולבניו ח יט
אשר דרך בה ולבניו דבר׳ א לו
ולבניו בית האספים ד״ה א כו טו
לו ולבניו ברית מלח ד״ה ב יג ה
לתת לו ניר ולבניו כל הימים
ד״ה ב כא ז
ויהיו לו ולבניו לעבדים לו כ
ולבניו יהיה מחסה משלי יד כו

Ex filiis ejus suis. מִבָּנָיו

ילבשם הכהן תחתיו מבניו שמו׳ כט ל
והכהן המשיח תחתיו מבניו
ויק׳ ו טו
אל אחד מבניו הכהנים יג ב
את יד אחד מבניו שופט׳ יז ה
ויהי הנער לו כאחד מבניו יז יא
שבעה אנשים מבניו שמו׳ ב כא ו
לאיש מבניו נחלתו יחזק׳ מו יז

Filii ejus. בָּנֶיהָ

ואת שני בניה שמו׳ יח ג
ואשתך ושני בניה עמה יח ו
ותשאר היא ושני בניה רות א ג
ולכל בניה ובנותיה מנות שמו׳ א א ד
בעדה ובעד בניה מלכ׳ ב ד ה
בניה פרצו את בית ד״ה ב כד ז
ועיש על בניה תנחם איו׳ לח לב
הקשיח בניה ללא לה לט יז
קמו בניה ויאשרוה משלי לא כח
גם ילדה ציון את בניה ישע׳ סו ח
רחל מבכה על בניה
מאנה הנחם על בניה ירמ׳ לא טו
בניה ובנותיה לקחו יחז׳ כג י

ואת בניה לא ארחם הוש׳ ב ו

וּבָנֶיהָ *Et filii ejus.*

ובניה ואחות אחותך יחזק׳ יו מה

וּבְבָנֶיהָ *Et in filios ejus.*

ובבניה אשר תלד דברי׳ כח נז

בְּנֵיהֶם *Filii ipsorum, sui etc,*

ואת בניהם ילמדון דברי׳ ד י
את בניהם ואת בנתיהם יב לא
ואת בניהם הקים תחתם יהושי׳ ה ז
והשיבתם בניהם מאחריהם
שמו׳ א ו ז
ואת בניהם כלו בבית ו י
שני בניהם אחימעץ שמו׳ ב טו לו
בניהם אשר נותרו מלכ׳ א ט נא
ויעבירו את בניהם מלכ׳ ב יז יז
שרפים את בניהם באש יז לא
גם בניהם ובני בניהם יז מא
מן בניהם אשר נותרו ד״ה ב ח ח
ואת בניהם לא המית כה ד
בניהם אחיהם הלויים עזר׳ ג ט
נשיהם בניהם ובנתיהם נחמ׳ י כט
יחלמו בניהם ירבו בבר איו׳ לט ד
והדרך על בניהם תהלי׳ צ יו
ויזבחו את בניהם קו לז
דם בניהם ובנותיהם קו לח
גם בניהם עדי עד קלב יב
ואת בניהם ואת בנותיהם ירמ׳ ג כד
לשרף את בניהם ואת בנתיהם ז ל
בניהם ובנתיהם ימתו יא כב
כזכר בניהם מזבחותם יז ב
תן את בניהם לרעב יח כא
לשרף את בניהם באש יט ה
את בשר בניהם יט ט
אל חיק בניהם לב יח
להעביר את בניהם לב לה
ואמר אל בניהם במדבר יחזק׳ כ יח
ובשחטם את בניהם כג לט
בניהם ובנתיהם יהרגו כג מז
בניהם ובנותיהם כד כה
ובני בניהם עד עולם לז כה
אם יגדלו את בניהם הוש׳ ט יב
וחיו את בניהם זכר׳ י ט

וּבְנֵיהֶם *Et filii ipsorum, sui.*

מיניקות ובניהם שלשים ברא׳ לב טז
ונשיהם ובניהם וטפם במד׳ יו כז

ובניהם אשר לא ידעו דבר׳ לא יג
ובניהם ובנתיהם נשבו שמו׳ א ל ג
ובניהם מבני הקהתי ד״ה א ו יח
והם ובניהם על השערים ט כג
המה ובניהם כו ח
גם טפם נשיהם ובניהם ד״ה ב כ יג
ובניהם ובנותיהם לא יח
אחיו ובניהם עשרים עזרא ח יט
ובניהם הרבית נחמ׳ ט כג
ובניהם חצי מדבר יג כד
נשיהם ובניהם ובנתיהם ירמ׳ יד יו
ובניהם ובני בניהם יחזק׳ לז כה
ובניהם לדור אחר יואל א ג
ובניהם יראו ושמחו זכרי׳ י ז

כִּבְנֵיהֶם *Sicut filii ipsorum.*

כבניהם בנינו נחמ׳ ה ה

לִבְנֵיהֶם *Filiis ipsorum, suis.*

בנותיהם נתנו לבניהם שופט ג ו
אל תתנו לבניהם עזר׳ ט יב
אם תתנו בנתיכם לבניהם נחמי׳ יג כה
להודיעם לבניהם תהלי׳ עח ה
ויספרו לבניהם עח ו
ובניהם לבניהם יואל א ג

וְלִבְנֵיהֶם *Et filiis ipsorum.*

ייטב להם ולבניהם דבר׳ ה כט
לידתון ולבניהם ד״ה ב ה יב
מבנתיהם להם ולבניהם עזר׳ ט ב
ולבניהם אחריהם ירמ׳ לב לט

מִבְּנֵיהֶם *Ex filiis ipsorum.*

לא נכחד מבניהם תהל עח ד

בְּנֵיהֶן *Filii ipsarum.*

בניהן אשר ילדו לי יחזק׳ כג לז

וּבְנֵיהֶן *Et filii ipsarum.*

אנשיהן ובניהן יחזק׳ יו מה

לִבְנֵיהֶן *Filiis ipsarum.*

או לבניהן אשר ילדו בראש לא מג

ג כל הבת איך סיוכח ויונן. ל״ח עיקרה **בנת:**

IU Filia.

בַּת* *Filia.*

* טאָכטער: דאַס וואָרט טאָכטער

ווירד אבער וויא פאַטער, ברודער אונד זאָהן, אין זעהר וויטעם זינגע גע־בראוכט: עס שטעהט פיר ענקעלין מאָדכען, פרויען, ספלענעטאָכטער, שילערין, אנהאָנגעריין איינער נאַטי־היט: צווייג, שפראָסלינג איינעס בויטעם · דאָרפער, קליינע נעהאָפטע, אין פערבינדונג מיט שטאָדטע־אונד לאָנדערנאַמען פיר איינוואָהנער, דיעזע אבער שטעהען אָפט ווידער פיר די שטאַדט זעלבזט. **בַּת עַיִן** (טאָכטער דעס אויגעס) אויגאַפפעל. **בְּנוֹת הַשִּׁיר** (טאָכטער דעס געזאַנגס) זאָנגערינגען, נאַך אנד: געזאַנגווערק־צייגע.

בת הרן אבי מלכה בראש׳ יא כט
בת אבי היא אך לא בת אמי כ יב
ויאמר בת מי את כד כג
בת בתואל אנכי כד כד
בת מי את ותאמר בת בתואל כד מז
לקחת את בת אחי אדוני כד מח
בקחתו את רבקה בת בתואל כה כ
את יהודיה בת בארי החתי ואת
בשמת בת אילון החתי כו לד
את מחלת בת ישמעאל כח ט
את רחל בת לבן כט י
ואחר ילדה בת ל כא
ותצא דינה בת לאה לד א
ותדבק נפשו בדינה בת יעקב לד ג
לשכב את בת יעקב לד ז
עדה בת אילון
בת ענה בת צבעון לו ב
ואת בשמת בת ישמעאל לו ג
בת ענה בת צבעון אשת עשו לו יד
אלופי אהליבמה בת ענה לו יח
ואהליבמה בת ענה לו כה
בת מטרד בת מי זהב לו לט
בת איש כנעני ושמו שוע לח ב
ותמת בת שוע לח יב
את אסנת בת פוטי פרע מא מה
אסנת בת פוטי פרע מא נ ומו כ
ואם בת היא וחיה שמו׳ א יו
ויקח את בת לוי ב א
ותרד בת פרעה לרחץ ב ה
ותאמר אחתו אל בת פרעה ב ז

ותאמר לה בת פרעה לכי	ב ח
ותאמר לה בת פרעה היליכי	ב ט
את אלישבע בת עמינדב	ו כג
ואם בן יגח או בת יגח	כא לא
ואת בת היענה	ויקר׳ יא יז
בת שנתה תמימה	יד י
בת אביך או בת אמך	יח ט
ערות בת בנך או בת בתך	יח י
ערות בת אשת אביך	יח יא
את בת בנה ואת בת בתה	יח יז
בת אביו או בת אמו	כ יז
שלמית בת דברי	כד יא
וכבשה אחת בת שנתה	במד׳ ו יד
עז בת שנתה לחטאת	טו כז
המדינית כזבי בת צור	כה טו
כזבי בת נשיא מדין	כה יח
ושם בת אשר שרח	כו מו
יוכבד בת לוי	כו נט
ואם אין לו בת	כז ט
וכל בת ירשת נחלה	לו ח
ואת בת היענה	דבר׳ יד טו
בת אביו או בת אמו	כז כב
ממנו בן או בת	שופט׳ יא לד
לפני בת בליעל	שמו׳ א א יז
אחינעם בת אחימעץ	יד נב
את מרב בת שאול לדוד	יח יט
מיכל בת שאול	יח כ
ומיכל בת שאול אהבתהו	יח כח
בת תלמי מלך גשור	שמו׳ ב ג ג
ושמה רצפה בת איה	ג ז
את מיכל בת שאול	ג יג
ומיכל בת שאול נשקפה	ו יו
ותצא מיכל בת שאול	ו כ
ולמיכל בת שאול	ו כג
בת שבע בת אליעם	יא ג
אל אביגיל בת נחש	יז כה
בני רצפה בת איה	
חמשת בני מיכל בת שאול	כא ח
אשר עשתה רצפה בת איה	כא יא
ויקח את בת פרעה	מלכ׳ א ג א
טפת בת שלמה היתה	ד יא
את בשמת בת שלמה לאשה	ד טו
אך בת פרעה עלתה	ט כד
ואת בת פרעה מואביות	יא א
מעכה בת אבשלום	טו ב וטו י
את איזבל בת אתבעל	יו לא
כי בת אחאב היתה	מלכ׳ ב ח יח
עתליהו בת עמרי	ח כו

וקברוה כי בת מלך היא	ט לד
יהושבע בת המלך יורם	יא ב
ושם אמו ירושא בת צדוק	טו לג
ושם אמו אבי בת זכריה	יח ב
בתולת בת ציון אחריך	
ראש הניעה בת ירושלם	יט כא
משלמת בת חרוץ בן יטבה	כא יט
ידידיה בת עדיה מבצקת	כב א
חמוטל בת ירמיהו מלבנה	כג לא
	וכד יח
זבידה בת פדיה מן רומה	כג לו
בת אלנתן מירושלם	כד ח
בת מטרד בת מי זהב	ד״ה א א נ
אל בת מכיר אבי גלעד	ב כא
בת תלמי מלך גשור	ג ב
בני בתיה בת פרעה	ד יח
ומיכל בת שאול נשקפה	טו כט
ואת בת פרעה העלה שלמה	
	ד״ה ב ח יא
את מחלת בת ירימות	
בת אליאב בן ישי	יא יח
את מעכה בת אבשלום	יא כ ־א כא
מיכיהו בת אוריאל מן גבעה	יג ב
ושם אמו עזובה בת שלחי	כ לא
כי בת אחאב היתה לו אשה	כא ו
ושם אמו עתליהו בת עמרי	כב ב
ותקח יהושבעת בת המלך וגו׳	
יהושבעת בת המלך	כב יא
ושם אמו ירושה בת צדוק	כז א
ושם אמו אביה בת זכריהו	כט א
לקח את בת משלם	עזר׳ ו יח
היא אסתר בת דודו	אסת׳ ב ז
אסתר בת אביחיל	ב טו
אסתר המלכה בת אביחיל	ט כט
בשערי בת ציון	תהל׳ ט טו
כאישון בת עין	יח ז
שמעי בת וראי	מה יא
כל כבודה בת מלך	מה יד
בת בבל השדודה	קלז ח
בנעלים בת נדיב	שיר ז ב
על שער בת רבים	ז ה
ונותרה בת ציון	ישע׳ א ח
קולך בת גלים	לד״ק י ל
הר בת ציון	י לב
אל הר בת ציון	יו א
על שד בת עמי	כב ד
כיאר בת תרשיש	כג י
בתולת בת צידון	כג יב

בתולת בת ציון	
הניעה ראש בת ירושלם	לז כב
פליטת בת יהודה הנשארה	לז לא
בתולת בת בבל	
אין כסא בת כשדים	מז א
ובאי בחשך בת כשדים	מז ה
שביה בת ציון	נב ב
דרך בת עמי	ירמ׳ ד יא
קול בת ציון תתיפח	ד לא
דמיתי בת ציון	ו ב
את שבר בת עמי	ו יד וח יא
עליך בת ציון	ו כג
בת עמי חגרי שק	ו כו
שועת בת עמי	ח יט
על שבר בת עמי	ח כא
ארכת בת עמי	ח כב
את חללי בת עמי	ח כג
מפני בת עמי	ט ו
נשברה בתולת בת עמי	יד יז
בתולת בת מצרים	מו יא
יושבת בת מצרים	מו יט
הבישה בת מצרים	מו כד
ישבת בת דיבון	מח יח
בת בבל כגרן	נא לג
חמוטל בת ירמיהו	נב א
ויצא מן בת ציון	איכ׳ א ו
לבתולת בת יהודה	א טו
באפו ה׳ את בת ציון	ב א
מבצרי בת יהודה	ב ב
באהל בת ציון	ב ד
חומת בת ציון	ב ח
זקני בת ציון	ב י
על שבר בת עמי	ב יא וג מח
בתולת בת ציון	ב יג
על בת ירושלם	ב טו
חומת בת ציון	ב יח
אל תדם בת עינך	ב יח
בת עמי לאכזר	ד ג
ויגדל עון בת עמי	ד ו
בשבר בת עמי	ד י
שישי ושמחי בת אדום	ד כא
תם עונך בת ציון	
פקד עונך בת אדום	ד כב
אם בן אם בת יצילו	יחזק׳ יד יט
בת אמך את גועלת אישה	יו מה
בת אביו ענה בך	כב יא
בת אשרים	כז ו
גמר בת דבלים	הושׁ׳ א ג
	ותלד

ותלד בת   א ו
ונחי בת ציון   מיכ׳ ד י
ודושי בת ציון   ד יג
תתגדדי בת גדוד   ד יד
בת קמה באמה   ז ז
עתרי בת פוצי   צפני׳ ג י
רני בת ציון
בת ירושלם   ג יד
יושבת בת בבל   זכר׳ ב יא
ושמחי בת ציון   ב יד
גילי מאד בת ציון   ט ט
הריעי בת ירושלם   ט ט
ובעל בת אל נכר   מלא׳ ב יא

Num filia? **הֲבַת**

הבת תשעים שנה תלד   ברא׳ יז יז

Et filia. **וּבַת**

ובת איש כהן כי תחל   ויקר׳ כא ט
ובת כהן כי תהיה   כב יב וכב יג
ובת אחת ושמה תמר   ש״ב יד כז
ובת כלב עכסא   ד״ה א ב מט
ובת צר במנחה   תהל׳ מה יג
ובת מלך הנגב   דניאל יא ו
ובת הנשים יתן לו   יא יז

Filia. **הַבַּת**

כל הבת תחיון   שמו׳ א כב
הבת השובבה   ירמ׳ לא כב ומט ד
הבת ירושלם   איכ׳ ב יג

In filia **בְּבַת**

כי חפץ נבת יעקב   ברא׳ לד יט
וירב בבת יהודה   איכ׳ ב ה

Sicut filia. **כְּבַת**

ותהי לו כבת   שמו׳ ב יב ג

Filiae, in filiam. **לְבַת**

ותביאהו לבת פרעה   שמו׳ ב י
טהרה לבן או לבת   ויקר׳ יב ו
לתנות לבת יפתח   שופ׳ יא מ
ובית יעשה לבת פרעה   מלכ׳ א ז ח
לבת שוע בת עמיאל   ד״ה א ג ה
לקחה מרדכי לו לבת   אסת׳ ב ז
אשר לקח לו לבת   ב טו
אמרו לבת ציון   ישע׳ סב יא
חטאת היא לבת ציון   מיכ׳ א יג
ממלכת לבת ירושלם   ד ח

Et propter filiam. **וּלְבַת**

ולבן ולבת   יחזק׳ מד כה

A filia. **מִבַּת**

מבת שוע הכנענית   ד״ה א ב ג

Filia mea. **בִּתִּי**

את בתי נתתי לאיש הזה   דבר׳ כב יו
ואלה בתולי בתי   כב יז
את עכסה בתי לאשה   יהוש׳ טו יו
את עכסה בתי לאשה   שופ׳ א יב
ויאמר אהה בתי   יא לה
הנה בתי הבתולה   יט כד
ותאמר לה לכי בתי   רות ב ב
הלוא שמעת בתי   ב ח
טוב בתי כי תצאי   ב כב
בתי הלא אבקש לך   ג א
ברוכה את לה׳ בתי   ג י
ועתה בתי אל תיראי   ג יא
ותאמר מי את בתי   ג יו
ותאמר שבי בתי   ג יח
הנה בתי הגדולה מרב   שמו׳ א יח יז

Filia nostra **בִּתֵּנוּ**

ולקחנו את בתנו   בראש׳ לד יז

Filia tua. **בִּתְּךָ. בִּתֶּךָ**

ברחל בתך הקטנה   בראש׳ כט יח
בת בנך או בת בתך   ויקר׳ יח י
אל תחלל את בתך   יט כט
בתך לא תתן לבנו   דבר׳ ז ג
או בנך או בתך   יג ו
תנה את בתך לבני לאשה   מלכ׳ ב יד ט
תנה את בתך לבני לאשה   ד״ה ב כה יח

Et filia tua **וּבִתֶּךָ**

אתה ובנך ובתך ועבדך   שמו׳ כ י
אתה ובנך ובתך ועבדך   דבר׳ ה יד
ויב יח ויו יא ויו יד

Filiae tuae **לְבִתְּךָ**

לא מצאתי לבתך בתולים   דבר׳ כב יז

In filia vestra. **בְּבִתְּכֶם**

חשקה נפשו בבתכם   בראש׳ לד ח

Filia ejus, sua. **בִּתּוֹ**

והנה רחל בתו באה   בראש׳ כט ו
ויקח את לאה בתו   כט כג
ללאה בתו שפחה   כט כד
ויתן לו את רחל בתו   כט כח
ויתן לבן לרחל בתו   כט כט
כי טמא את דינה בתו   לד ה
ואת דינה בתו   מו טו
אשר נתן לבן ללאה בתו   מו יח
אשר נתן לבן לרחל בתו   מו כה
ויתן את צפרה בתו   שמו׳ ב כא
וכי ימכר איש את בתו לאמה   כא ז
את עכסה בתו לאשה   יהוש׳ טו יז
את עכסה בתו לאשה   שופ׳ א יג
והנה בתו יצאת לקראתו   יא לד
לא יתן בתו לבנימן לאשה   כא א
ואת בתו יתן לו   שמו׳ א יז כה
את מיכל בתו לאשה   יח כז
את מיכל בתו אשת דוד   כה מד
ואת בתו באש למלך   מלכ׳ ב כג י
ויתן ששן את בתו   ד״ה א ב לה

Et filia ejus. **וּבִתּוֹ**

ובתו לא תקח לבנך   דבר׳ ז ג
מעביר בנו ובתו באש   יח י
ובתו שאר״ה   ד״ה א ז כד

Filiae ejus suae. **לְבִתּוֹ**

את נחלתו לבתו   במד׳ כז ח
בין אב לבתו   ל יז
ויתנה שלחים לבתו   מלכ׳ א ט יז

Et filiae suae, **וּלְבִתּוֹ**

ולבנו ולבתו ולאחיו   ויקר׳ כא ב

Eiliae ejus. **בִּתָּהּ**

את בת בתה   ויקר׳ יח יז
לאמר כאמה בתה   יחזק׳ יו מד

Et filiae ejus. **וּבִתָּהּ**

אשה ובתה   ויקר׳ יח יז

Et in filia ejus. **וּבְבִתָּהּ**

ובבנה ובבתה   דבר׳ כח נו

Filiae. **בָּנוֹת**

הנה נא לי שתי בנות   ברא׳ יט ח
וללבן שתי בנות   כט יו
כי אשרוני בנות   ל יג
בנות צעדה עלי שור   מט כב
ולכהן מדין שבע בנות   שמו׳ ב יו
וילדה לו בנים או בנות   כא ד
לא היו לו בנים כי אם בנות
במד׳ כו מו
לא היו לו בנים כי אם בנות יהוש׳ יו ג
ושלשים

ושלשים בנות שלח החוצה
ושלשים בנות הביא שופט׳ יב ט
שלשה בנים ושתי בנות שמו׳ א ב כא
לששן בנים כי אם בנות
ד״ה א ב לד
ותהינה לצלפחד בנות ז טו
ולא היו לו בנים כי אם בנות כג כב
ושמנה בנים וששים בנות
ד״ה ב יא כא
ושש עשרה בנות יג כא
שבעה בנים ושלש בנות איו׳ א ב
שבעה בנים ושלש בנות מב יג
לעלוקה שתי בנות משלי ל טו
רבות בנות עשו חיל לא כט
ראוה בנות ויאשרוה שיר ו ט
בנות בטחות ישע׳ לב ט
ואם בנות יצילו יחזק׳ יד טז

וּבָנוֹת *Et filiae.*

ויולד בנים ובנות בראש׳ ה ד
וה ז וה י וה יג וה יו וה יט
וה כב וה כו וה ל
ובנות ילדו להם ו א
ויולד בנים ובנות יא יא ויא יג
ויא טו ויא יז ויא יט ויא כא
ויא כג ויא כה
בנים ובנות תוליד דבר׳ כח מא
ועד בנים ובנות ומשלל שמו׳ א ל יט
ויולדו עוד לדוד בנים ובנות
שמו׳ ב ה יג
בנים ששה עשר ובנות שש
ד״ה א ד כז
ויולד דוד עוד בנים ובנות יד ג
ארבעה עשר ובנות שלש כה ה
ויולד בנים ובנות ד״ה ב כד ג
נשים בנים ובנות כח ח
ולא יהיו לך בנים ובנות ירמ׳ יו ב
והולידו בנים ובנות
ותלדנה בנים ובנות כט ה
לא יצילו בנים ובנות יחזק׳ יד יז
המוצאים בנים ובנות יחזק׳ יד כא
ותלדנה בנים ובנות כג ד

הַבָּנוֹת *Filiae.*

הבנות בנתי בראש׳ לא מג
כמשפט הבנות יעשה לה
שמו׳ כא ט
כן רעיתי בין הבנות שיר ב ב
על הבנים ועל הבנות ירמ׳ יו יג

לְבָנוֹת *Filiabus.*

ונתתי אתהן לך לבנות יחזק׳ יו סא

וּמִבָּנוֹת *Et a filiabus.*

טוב מבנים ומבנות ישע׳ נו ה

בְּנוֹת *Filiae.*

את בנות האדם כי טבת בראש׳ ו ב
בני האלהים אל בנות האדם ו ד
ותהרין שתי בנות לוט יט לו
קצתי בחיי מפני בנות חת כז מו
כי רעות בנות כנען כח ח
לזנות את בנות מואב במדב׳ כה א
ושם בנות צלפחד כו לג
ותקרבנה בנות צלפחד כז א
כן בנות צלפחד דברת כז ז
כן עשו בנות צלפחד לו י
ומלכה ונעה בנות צלפחד לו יא
כי בנות מנשה נחלו נחלה
יהוש׳ יז ו
תלכנה בנות ישראל שופט׳ יא מ
אם יצאו בנות שילה כא כא
פן תשמחנה בנות פלשתים
תעלזנה בנות הערלים שמו׳ ב א כ
בנות ישראל אל שאול בכינה א כד
תלבשנה בנות המלך יג יח
מן בנות דן ד״ה א ב יג
בנות מלכים ביקרותיך תהל׳ מה י
ותגלנה בנות יהודה צז ח
וישחו כל בנות השיר קהל׳ יב ד
בנות ירושלם שיר א ה וב ז וג ה
וה ח וה יו וח ד
צאינה וראינה בנות ציון ג יא
כי גבהו בנות ציון ישע׳ ג יו
קדקד בנות ציון ג יז
צאת בנות ציון ד ד
ושכנו שם בנות יענה יג כא
תהיינה בנות מואב יו ב
ואת בנות המלך ירמ׳ מא י ומג ו
צעקנה בנות רבה מט ג
וישבו בה בנות יענה נ לט
מכל בנות עירי איכ׳ ג נא
אל בנות עמך המתנבאות יחזק׳ יג יז
שנאתיך בנות פלשתים יו כז
חרפת בנות ארם
בנות פלשתים השאטות יו נז
בנות אם אחת היו כג ב
בנות הגוים תקוננה לב יו

וּבְנוֹת *Et filiae.*

ובנות אנשי העיר בראש׳ כד יג
בנתיו ובנות בניו מו ז
תנים ובנות יענה ישע׳ מג כ
ובנות גוים אדרם יחז׳ לב יח

בִּבְנוֹת *In filias.*

לראות בבנות הארץ בראש׳ לד א
האין בבנות אחיך שופט׳ יד ג

כִּבְנוֹת *Sicut filiae.*

כבנות איוב בכל הארץ איו׳ מב טו
ואבל כבנות יענה מיכ׳ א ח

לִבְנוֹת *Filiabus.*

לבנות צלפחד לאמר במד׳ לו ו
ורע לבנות יענה איו׳ ל כט
חציר לבנות יענה ישע׳ לד יג

מִבְּנוֹת *Ex filiabus.*

לא תקח אשה לבני מבנות
הכנעני בראש׳ כד ג וכד לז
מבנות חת כאלה
מבנות הארץ כז מו
לא תקח אשה מבנות כנען כח א
וכח ו
אשה מבנות לבן אחי אמך כח ב
לקח את נשיו מבנות כנען לו ב
לקח לו מבנות פוטיאל שמו׳ ו כה
קדשה מבנות ישראל דבר׳ כג יח
תמנתה מבנות פלשתים
שופט׳ יד א ויד ב
איש אשתו מבנות שילה כא כא
בן אשה מבנות דן ד״ה ב ב יג
אשר לקח מבנות ברזלי עזר׳ ב סא
אשר לקח מבנות ברזלי נחמ׳ ז סג
מבנות ירושלם שיר ה׳ ג י

בְּנֹתַי *Filiae meae.*

ותנהג את בנתי בראש׳ לא כו
הבנות בנתי לא מג
אם תענה את בנתי
ואם תקח נשים על בנתי לא נ
שבנה בנתי לכן רות א יא
וא יב
אל בנתי כי מר לי מאד א יג

וּבְנוֹתַי *Et filiae meae.*

ובנותי מקצה הארץ ישע׳ מג ו
לנשק

וְלִבְנֹתָי *Et filiabus meis.*

לנשק לבני ולבנתי בראש' לא כח

וְלִבְנֹתַי *Et filiabus meis.*

ולבנתי מה אעשה לאלה ברא' לא מג

בְּנֹתֵינוּ

Filiae nostrae, Filias nostras.

בנתינו תקחו לכם בראש' לד ט
ונתנו את בנתינו לכם לד יו
ואת בנתינו נתן להם לד כא
את בנינו ואת בנתינו עזר' ה ה
לא נתן בנתינו נחמ' י לא
בנותינו כזוית מחטבות תהל' קמד יב

וּבְנֹתֵינוּ, וּבְנוֹתֵינוּ

Et filiae nostrae.

ובנינו ובנותינו ונשינו ד"ה ב כט ט
בנינו ובנתינו אנחנו רבים
נחמ' ה ב
נשינו בנינו ובנתינו ירמ' לה ח

וּבִבְנוֹתֵינוּ

Et cum filiabus nostris.

בבנינו ובבנותנו בצאננו שמו' י ט

מִבְּנוֹתֵינוּ *Ex filiabus nostris.*

לבלתי תת להם מבנותינו שופט' כא ז
לתת להם נשים מבנותינו כא יח
ויש מבנתינו נכבשות עזר' ה ה

בְּנֹתֶיךָ, בְּנוֹתֶיךָ *Filiae tuae.*

שתי בנתיך הנמצאת ברא' יט טו
פן תגזל את נותיך לא לא
בשתי בנתיך לא מא

בְּנוֹתַיִךְ *Filiae tuae.*

את בניך ואת בנותיך יחזק' יו כ
בנותיך בשדה כו ח

וּבְנֹתֶיךָ *Et filiae tuae.*

חתן ובניך ובנתיך בראש' יט יב
אתה ובניך ובנתיך אתך ויק' י יד
בניך ובנתיך נתנים דבר' כח לב
בשר בניך ובנתיך כח נג
ואת נפש בניך ובנתיך שמו' ב יט ו
בניך ובנתיך אכלים איר' א יח
ובנתיך על כתף ישע' מט כב
ובנתיך על צד תאמנה ס ד
יאכלו בניך ובנותיך ירמ' ה יז
ובנתיך בשביה מח מו
ובנתיך בחרב יפלו עמו' ז יז

וּבְנֹתַיִךְ. וּבְנוֹתַיִךְ *Et filiae tuae.*

כאשר עשית את ובנותיך יחז' יו מח
ואת ובנתיך תשבינה יו נה
בניך ובנתיך יקחו כג כה

וְלִבְנֹתֶיךָ *Et filiabus tuis.*

ולבניך ולבנתיך במד' יח יא ויח יט

בְּנֹתֵיכֶם, בְּנוֹתֵיכֶם

Filiae vestrae.

בנתיכם תתנו לנו בראש' לד ט
ואת בנתיכם נקח לנו לד יו
על בניכם ועל בנתיכם שמו' ג כב
ובשר בנתיכם תאכלו ויק' כו כט
ואת בנותיכם יקח שמו' א ח יג
בנותיכם אל תתנו לבניהם עזר' ט יב
אם תתנו בנתיכם לבניהם יג כה
ולמדנה בנתיכם נהי ירמ' ט יט
ואת בנותיכם תנו לאנשים כט ה
תזנינה בנותיכם הוש' ד יג
בנותיכם כי תזנינה ד יד
את בניכם ואת בנתיכם יואל ד ח

וּבְנֹתֵיכֶם, וּבְנוֹתֵיכֶם

Et filiae vestrae.

נשיכם בניכם ובנתיכם שמו' לב ב
אתם ובניכם ובנתיכם דבר' יב יב
על אחיכם בניכם ובנתיכם נחמ' ד ח
ובנותיכם אשר עזבתם יחז' כד כא
ונבאו בניכם ובנתיכם יואל ג א

בְּנוֹתָיו. בְּנֹתָיו

Filiae ejus, suae.

אל תתניו לקחי בנתיו בראש' יט יד
וביד אשתו וביד שתי בנתיו יט יו
ושתי בנתיו עמו
הוא ושתי בנתיו יט ל
את בניו ואת בנתיו לו ו
ויקמו כל בניו וכל בנתיו לז לה
בנתיו ובנות בניו מו ז
ויאמר אל בנתיו ואיו שמו' ב כ
וזנו בנתיו לד יו
ואלה שמות בנתיו במד' כו א
ואת בניו ואת בנתיו יהוש' ז כד
ואלה מות בנתיו יז ג
ושם שתי בנתיו שמו' א יד מט
איש על בנו ועל בנתיו ל ו

וּבְנֹתָיו, וּבְנוֹתָיו

Et filiae ejus, suae.

כל נפש בניו ובנותיו בראש' מו טו
ובנתיו בשבית במדב' כא כט
מכעס בניו ובנתיו דבר' לב יט
הוא ובנותיו נחמ' ג יב
ובניו ובנתיו אכלים איו' א יג

לִבְנֹתָיו *Filiabus ejus.*

צלפחד אבינו לבנתיו במד' לו ב

וְלִבְנוֹתָיו *Et filiabus ejus*

וינשק לבניו ולבנותיו בראש' לא נא

מִבְּנֹתָיו *Ex filiabus ejus.*

ולקחת מבנתיו לבניך שמ' לד יו

בְּנֹתָם *Filiae eorum.* s

את בנתם נקח לנו בראש' לד כא

בְּנֹתֶיהָ, בְּנוֹתֶיהָ

Filiae ejus, Villae, Pagi.

בחשבון ובכל בנתיה במד' כא כה
וילכדו בנתיה כא לב
קנת ואת בנתיה לב מב
אשדוד בנותיה
עזה בנותיה יהוש' טו מז
את בית שאן ואת בנותיה
ואת תענך ואת בנתיה
ואת יושבי דור ואת בנותיה
ואת יושבי יבלעם ואת בנותיה
ואת יושבי מגדו ואת בנותיה שופ' א כז
את קנת ואת בנותיה ד"ה א ב כג
את בית אל ואת בנותיה
ואת ישנה ואת בנותיה
ואת עפרון ובנתיה ד"ה ב יג יט
ואת תמנה ואת בנותיה
ואת גמזו ואת בנותיה כח יח

וּבְנֹתֶיהָ, וּבְנוֹתֶיהָ

Et filiae, Villae, Pagi ejus.

עקרון ובנתיה וחצריה יהוש' טו מה
בית שאן ובנותיה
ויבלעם ובנותיה
ישבי דאר ובנותיה
וישבי עין דר ובנותיה
וישבי תענך ובנתיה
וישבי מגדו ובנותיה יז יא
לאשר בבית שאן ובנותיה יז יו
ולכל בניה ובנותיה שמו' א א ד

בית

בית אל ובנתיה
גזר ובנתיה
ושכם ובנתה
עד עזה ובנתיה — ד"ה א ז כח
בית שאן ובנתיה
תענך ובנתיה
מגדו ובנותיה דור ובנתיה — ז כט
ואת לד ובנתיה — ח יב
ויקח את גת ובנתיה — יח א
ואת עפרון ובנתיה — ד"ה ב יג יט
ואת שוכו ובנותיה — כח יח
בקרית הארבע ובנתיה
ובדיבן ובנתיה — נחמ׳ יא כה
ובבאר שבע ובנתיה — יא כז
עזקה ובנתיה — יא ל
ובית אל ובנתיה — יא לא
ובנתיה באש תצתנה — ירמ׳ מט ב
שמרון היא ובנותיה וגו׳
סדם ובנותיה — יחזק׳ יו מו
אחותך היא ובנותיה — יו מח
את שבות סדם ובנותיה
ואת שבות שמרון ובנותיה — יו נג
ואחותיך סדם ובנותיה
ושמרון ובנותיה — יו נה
ובנותיה לקחו — כג י
ובנותיה אשר בשדה — כו ו
ובנותיה בשבי תלכנה — ל יח

Et in villis ejus. **וּבִבְנוֹתֶיהָ**

בחשבון ובבנותיה
ובערעור ובבנותיה — שופט׳ יא כו
בבשן ובבנותיה — ד"ה א ה יו
ובמכנה ובבנתיה — נחמ׳ יא כח

Et filiabus ejus. **וְלִבְנוֹתֶיהָ**

השקט היה לה ולבנותיה — יחזק׳ יו מט

בְּנֹתֵיהֶם, בְּנוֹתֵיהֶם

Filiae ipsorum, suae.

את בניהם ואת בנתיהם — דברי יב לא
ויקחו את בנותיהם
ואת בנותיהם נתנו לבניהם — שופט׳ ג ו
ואת בנותיהם באש — מלכ׳ ב יז יז
בנותיהם לא נקח לבנינו — עזר׳ י לא
ואת בנותיהם לשדים — תהל׳ קו לז
בניהם ואת בנותיהם — ירמ׳ ג כד
וז לא
ואת בשר בנתיהם — יט ט
את בניהם ואת בנותיהם — לב לה

וּבְנֹתֵיהֶם, וּבְנוֹתֵיהֶם

Et filiae ipsorum, suae.

ובניהם ובנתיהם נשבו — שמו׳ א ל ג
ובנותיהם לכל קהל — ד"ה ב לא יח
ובנתיהם אל תשאו — עזר׳ ט יב
נשיהם בניהם ובנתיהם — י כט
דם בניהם ובנותיהם — תהל׳ קו לח
בניהם ובנתיהם ימתו — ירמ׳ יא כב
נשיהם ובנוהם ובנתיהם — יד יו
ובנותיהם יהרגו — יחזק׳ כג מז
בניהם ובנותיהם — כד כה

Ex filiabus ipsorum. **מִבְּנֹתֵיהֶם**

כי נשאו מבנתיהם להם — עזר׳ ט ב
תשאו מבנתיהם לבניכם — נחמ׳ יג כה

ד כל לשון תבנית שענינו צורה או דמות :

IV. Similitudo, Forma, Structura.

Structura. **תַּבְנִית***

• פארבילה, מוזטערבילה, מאָדעלל, בילד, אַבבילד, פֿאָרם, געשטאַלט.

את תבנית המשכן — שמו׳ כה ט
ואת תבנית כל כליו — כה ט
תבנית זכר או נקבה — דברי ד יו
תבנית כל בהמה — ד יז
תבנית כל צפור כנף — ד יז
תבנית כל רמש באדמה
תבנית כל דגה — ד יח
ראו את תבנית מזבח יי׳ — יהושׁ׳ כב כח
את תבנית האולם — ד"ה א כח יא
תבנית היכל — תהל׳ קמד יב
וישלח תבנית יד — יחזק׳ ח ג
והנה כל תבנית רמש — ח י
תבנית יד אדם — י ח

Et structura. **וְתַבְנִית**

ותבנית כל אשר היה — ד"ה א כח יב

Structura. **הַתַּבְנִית**

כל מלאכות התבנית — ד"ה א כח יט

In similitudinem. **בְּתַבְנִית**

בתבנית שור אכל עשב — תהל׳ קו כ

Juxta structuram. **כְּתַבְנִית**

ויעשהו כתבנית איש — ישע׳ מד יג

Et ad structuram **וּלְתַבְנִית**

ולתבנית המרכבה — ד"ה א כח יח

Et structuram ejus. **תַּבְנִיתוֹ**

ואת תבניתו לכל מעשהו — מלכ׳ ב יו י

בְּתַבְנִיתָם

In structura ipsorum.

וראה ועשה בתבניתם — שמו׳ כה מ

ˢ **בְּנֵט** דאפאן **אַבְנֵט**
Vide. רל"ה

Vide **בָּנִים**. רפ"ב **בֵּין**
Vide **בָּשָׂם**. רפ"ט **בּוּם**

בסר והוא הפרי הבלתי מבושל :

Omphax, Uva immatura.

Omphax. **בֹּסֶר***

• אונרייפע, זוירע טרויבען, הערלינגע.

אבות אכלו בסר — ירמ׳ לא כט
אבות יאכלו בסר — יחזק׳ יח ב

Et omphax. **וּבֹסֶר**

ובסר גמל יהיה נצה — ישע׳ יח ה

Omphax. **הַבֹּסֶר**

האדם האכל הבסר — ירמ׳ לא ל

Omphacem ejus. **בִּסְרוֹ**

יחמוס כגפן בסרו — איו׳ טו לג

ˢ **עַד** *vide* **בַּעַד**

בעה כל מה שפירושו בקשה או נפח :

Petere, Rogare, Inflare, Tumere, Bullare.

Quaerite. **בְּעָיוּ**

• בעגעהרען, ערזוכען, ביטטען, פֿראַגען, אונטערזוכען, דורכזוכען, הערפֿאָר־קוועללען, הערפֿאָררַאגען, אויפֿוואַללען, אַנשוועללען.

אם תבעיון בעיו — ישע׳ כא יב

מים

תִּבְעֶה *Bullat.*

מים תבעה אש ישע׳ סד א

תִּבְעָיוּן *Quaeretis.*

אם תבעיון בעיו ישע׳ כא יב

נִבְעוּ *Niph. Perquiruntur.*

נבעו מצפניו עובד׳ א ו

נִבְעֶה *Tumens est, inflatus.*

נבעה בחומה נשגבה ישע ל יג

***בְּעִי** *Petitio.*

• נעבעט. נאך אַנד׃ צוזאַמטענגעז׃ אוים בּ אונד עִי טרימטער, הינעל, שוטטהויפֿען.

אך לא בעי ישלה יד איו׳ ל כד

***אֲבַעְבֻּעֹת** *Pustulae,*

• פֿאָם שטאַממוו׃ בּוּעַ אַנשוועללען. נעשווירע, דיא אויף דער הויט הער־פֿאָרברעכען, איינינע פֿערמוטהען, עס זייא דיא עלעפֿהאַנטיאַזים, ד׃ איזט דיא אין אָניםטען פֿאָם זעסט׃ ביז דעצ׃ הערשענדען טאָדטליכען אייטערנע־שווירע. אַנד׃ עס זייא דער שוואַרצע אויסזאַטץ׃

לשחין פרח אבעבעת שמו׳ ט ט

ויהי שחין אבעבעת ט י

בעט כל לשון בעיטה׃

Recalcitrare.

וַיִּבְעַט *Et recalcitravit.*

• טרעטען, אויסשלאַגען, פֿערשמאָהען, פֿעראַכטען.

וישמן ישרון ויבעט דבר׳ לב טו

תִּבְעֲטוּ *Recalcitratis.*

למה תבעטו בזבחי שמו׳ א ב כט

בעל כל לשון בעילה או בעל׃

Dominari, Dominum uxoris fieri, Ducere uxorem, Maritare.

וּבָעַל *Et duxit.*

• עהעליכען, הייראַטהען, בעהערשען, בעזיטצען, פֿערמאָהלטע, פֿערהייראַ־טהעטע, עהעהערענעכט האַבען, פֿעראַכטען, פֿערווערפֿען, נעעהעליכט ווערדען.

ובעל בת אל נכר מלא׳ ב יא

וּבְעָלָהּ *Et duxerit eam.*

כי יקח איש אשה ובעלה דבר׳ כד א

וּבְעַלְתָּהּ *Maritabis eam.*

תבא אליה ובעלתה דבר׳ כא יג

בָּעַלְתִּי *Conjugio junctus sum.*

אנכי בעלתי בכם ירמי׳ ג יד

ואנכי בעלתי בם לא לב

בְּעָלוּ *Dominium habuerunt.*

אשר בעלו למואב ד״ה א ד כב

בְּעָלוּנוּ *Dominati sunt nobis.*

בעלונו אדנים זולתך ישע׳ כו יג

בֹּעֲלַיִךְ *Conjunx tuus.*

(Plur. majest.)

כי בעליך עשיך ישע׳ נד ה

בְּעוּלָה *Conjugata.*

מבני בעולה אמר יי׳ ישע׳ נד א

ולארצך בעולה סב ד

בְּעֻלַת *Maritata.*

והיא בעלת בעל ברא׳ כ ג

שכב עם אשה בעלת בעל דבר׳ כב כב

יִבְעַל *Duxerit.*

כי יבעל בחור בתולה ישע׳ סב ה

יִבְעָלוּךְ *Ducent te.*

יבעלוך בניך ישע׳ סב ה

תִּבָּעֵל *Niph. Maritabitur.*

תחת שנואה כי תבעל משלי ל כג

וארצך תבעל ישע סב ד

בַּעַל, בָּעַל

Dominus. Maritus, Conjunx.

• הערר, בעזיטצער, עהעהערר, עהע־מאַנן, געמאַהל, מאָננער, לייטע, ביר־נער, **בַּעַל הַחֲלֹמוֹת** טרוימער, **בַּעַל דְּבָרִים** רעכטסהאָנדעל, **בַּעַל כָּנָף** געפֿלינעלטע, **בַּעַל אַף** היטציגער, **בַּעַל נֶפֶשׁ** גיערינע, **בַּעַל מְזִמּוֹת** ראָנקעמייזטער, **בַּעַל פִּיפִיּוֹת** פֿיעלשניידיג, **בַּעַל מִשְׁפָּטִי** געגנער, **בַּעַל פְּקִדֻת** וואַכטמייזטער, **בַּעַל קַרְנַיִם** געהאָרנטע, **בַּעַל חֵמָה** היטציגער, **בַּעַל מַשְׁחִית** צערשטאָרער, **בַּעַל הַלָּשׁוֹן** בעד שפרעכער, **בַּעֲלֵי בְרִית** בונדעסגע־נאָססען, **בַּעֲלֵי חִצִּים** פֿפֿיילשיטצען, **בַּעֲלֵי אֲסֻפּוֹת** זענטענצענזאַמלער, **בַּעֲלֵי הַפָּרָשִׁים** רייטער.

נאַמע איינעס פֿהאָניצישען נאַטיאָנאַל־גאָטטעס, וואָרונטער זיא זיך דיא זאָננע אָדער דיא ציינענדע מאָנגליכע נאַטור־קראַפֿט דאַכטען. מאַן פֿערעהרטע דען באַאל דורך רייכערונגען אונד אָפּפֿער, זעלבזט דער קינדער, וואָבייא דיא פּריעזטער טאַנצטען אונד זיך מיט מעססערן ריטצטען. עס גאַב פֿער־שיעדענע באַאלס, אלס **בַּעַל פְּעוֹר** **בַּעַל בְּרִית**, **בַּעַל זְבוּב** א׃ז׃ וו׃ נאך דען פֿערשיעדענען בילדערן אָדער נאך אנד׃ נאך דער פֿערשיעדענען פֿערעהרונגסווייזע דעם נאָטטעס.

והיא בעלת בעל בראשי׳ כ ג

הנה בעל החלמות בא לז יט

לפני בעל צפן שמו׳ יד א

אם בעל אשה הוא כא ג

ישית עליו בעל האשה כא כב

בעל הבור ישלם כסף כא לד

ונקרב בעל הבית כב ז

מי בעל דברים יגש כד יד

לא יטמא בעל בעמיו ויקר׳ כא ד

ויעלהו במות בעל במד׳ כב מא

ואת נבו ואת בעל מעון לב לח

אשר על פני בעל צפון לג ז

אשר הלך אחרי בעל פעור דבר׳ ד ג

שמוט כל בעל משה ידו טו ב

עם אשה בעלה בעל כב כב

ובמות בעל ובית בעל מעון יהוש׳ יג יז

וישימו

וישימו להם בעל ברית שופט' ח לג
מבית בעל ברית ט ד
בעל הבית הזקן לאמר יט כב
ויצא אליהם האיש בעל הבית יט כג
איש בעל שער מלכ' ב א ח
בעיני כל בעל כנף משלי א יז
אל תתרע את בעל אף כב כד
אם בעל נפש אתה כג ב
לא בעל מזמות יקראו כד ח
בעל פיפיות ישע' מא טו
מי בעל משפטי יגש אלי נ ח
ושם בעל פקדת ירמ' לז יג
בעל מעון יחזק' כה ט
האיל בעל הקרנים דניאל ח ו
אשר ראית בעל הקרנים ח כ
באו בעל פעור הוש' ט י
על בעל נעוריה יואל א ח

Et dominus. ובעל

ובעל השור נקי שמו' כא כח
ובעל חמה רב פשע משלי כט כב
ובעל כנפים יגיד דבר קהל' י כ
נקם ה' ובעל חמה נחמ' א ב

Dominus. הבעל. הבעל

את מזבח הבעל שופט' ו כה
והנה נתץ מזבח הבעל ו כח
כי נתץ את מזבח הבעל ו ל
לאמר ירב בו הבעל ו לב
ויעבד את הבעל וישתחו לו
מלכ' א יו לא
לבעל בית הבעל יו לב
ואת נביאי הבעל ארבע מאות יח יט
ואם הבעל לכו אחריו יח כא
ונביאי הבעל ארבע מאות יח כב
ויאמר אליהו לנביאי הבעל יח כה
ויקראו בשם הבעל
הבעל עננו יח כו
תפשו את נביאי הבעל יח מ
ויעבד את הבעל וישתחוה לו כב נד
ויסר את מצבת הבעל מלכ' ב ג ב
אחאב עבד את הבעל מעט י יח
ועתה כל נביאי הבעל י יט
האביד את עבדי הבעל י יט
ויבאו כל עבדי הבעל
ויבאו בית הבעל
וימלא בית הבעל י כא
לכל עבדי הבעל י כב
בן רכב בית הבעל
ויאמר לעבדי הבעל
כי אם עבדי הבעל לבדם י כג
וילכו עד עיר בית הבעל י כה
ויציאו את מצבות בית הבעל י כו
ויתצו את מצבת הבעל
ויתצו את בית הבעל י כז
וישמד יהוא את הבעל י כח
בית הבעל ויתצהו
ואת מתן כהן הבעל הרגו יא יח
ויעבדו את הבעל יז יו
ואת מתן כהן הבעל הרגו ד"ה ב כג יז
ובנו את במות הבעל ירמ' יט ה
ויבנו את במות הבעל לב לה
את שאר הבעל צפנ' א ד

In Baal. בבעל

אשר עשה ה' בבעל פעור דבר' ד ג
בבעל זבוב אלהי עקרון מלכ' ב א ב
וא ג וא ו וא יו
בבעל המון שיר ח יא

Per Baal. בבעל

והנביאים נבאו בבעל ירמ' ב ח
להשבע בבעל יב יז
הנבאו בבעל כג יג
את שמי בבעל כג כז
ויאשם בבעל וימת הוש' יג א

Baali. לבעל

ויצמד ישראל לבעל פעור במד' כה ג
הנצמדים לבעל פעור כה ה
ויצמדו לבעל פעור תהל' קו כח
אח הוא לבעל משחית משלי יח ט
ואין יתרון לבעל הלשון קהל' י יא

Baali. לבעל

ויעבדו לבעל ולעשתרות שופט' ב יג
האתם תריבון לבעל ו לא
ויקם מזבח לבעל מלכ' א יו לב
אשר לא כרעו לבעל יט יח
זבח גדול לי לבעל מלכ' ב י יט
קדשו עצרה לבעל י כ
ויקם מזבחות לבעל כא ג
העשוים לבעל ולאשרה כג ד
ואת המקטרים לבעל כג ה
וקטר לבעל ירמ' ז ט
מזבחות לקטר לבעל יא יג
לקטר לבעל יא יז
עלות לבעל יט ה
על גגותיהם לבעל לב כט
וזהב עשו לבעל הוש' ב י

Maritus meus. בעלי

ולא תקראי לי עוד בעלי הוש' ב יח

Maritus ejus. בעלה

לא יוכל בעלה הראשון דבר' כד ד
ותספד על בעלה שמו' ב א כו
אשת חיל עטרת בעלה משלי יב ד
בטח בה לב בעלה לא יא
נודע בשערים בעלה לא כג
בעלה ויהללה לא כח

Baalim, dii tutelares. הבעלים

ויעבדו את הבעלים שופ' ב יא וג ז וי ו
ויזנו אחרי הבעלים ח לג
ונעבד את הבעלים י י
את הבעלים ואת העשתרת
שמו' א ז ד ויב י
ותלך אחרי הבעלים מלכ' א יח יח
את מזבחות הבעלים ד"ה ב לד ד
אחרי הבעלים לא הלכתי ירמ' ב כג
ואחרי הבעלים ט יג
את ימי הבעלים הוש' ב טו
את שמות הבעלים מפיה ב יט

Baalimis. לבעלים

ולא דרש לבעלים ד"ה ב יז ג
קדשי בית ה' עשו לבעלים כד ז
וגם מסכות עשה לבעלים כח ב
ויקם מזבחות לבעלים לג ג
לבעלים יזבחו הוש' יא ב

Domini. בעלי

והם בעלי ברית אברם בראש' יד יג
וישטמהו בעלי חצים מט כג
בעלי במות ארנן במד' כא כח
וילחמו בכם בעלי יריחו יהוש' כד יא
באזני כל בעלי שכם שופ' ט ב וט ג
ויאספו כל בעלי שכם ט ו
שמעו אלי בעלי שכם ט ז
על בעלי שכם כי אחיכם הוא ט יח
והאכל את בעלי שכם ט כ
ובין בעלי שכם
ויבגדו בעלי שכם ט כג
ועל בעלי שכם אשר חזקו ט כד

וישימו לו בעלי שכם ט כה
ויפתחו בו בעלי שכם ט כו
לפני בעלי שכם ט לט
כל בעלי מגדל שכם ט מו. וט׳מז
וכל בעלי העיר ויסגרו בעדם ט נא
ויקמו עלי בעלי הגבעה כ ה
היסגרוני בעלי קעילה שמו׳ א כג יא
היסגרו בעלי קעילה אתי כג יב
מאת בעלי יבש גלעד שמו׳ ב כא יב
רבים ביהודה בעלי שבועה נחמ׳ ו יח
בעלי אספות נתנו קהל׳ יב יא
בעלי גוים הלמו שרוקיה ישע׳ יו ח

Et domini. **ובעלי**

ובעלי הפרשים הדביקהו שמו׳ ב א ו

A dominis. **מבעלי**

ותצא אש מבעלי שכם שופט׳ ט כ

בעליו

Domini, vel dominus ejus, suus.

גם בעליו יומת שמו׳ כא כט
ולא ישמרנו בעליו כא לו
ולקח בעליו ולא ישלם כב י
בעליו אין עמו שלם ישלם כב יג
אם בעליו עמו לא ישלם כב יד
את נפש בעליו יקח משלי א יט
מקור חיים שכל בעליו יו כב
אבן חן השחד בעיני בעליו יז ח
ולא ימלט רשע את בעליו קהל׳ ח ח
אבוס בעליו ישע׳ א ג

In dominum ejus. **בבעליו**

והועד בבעליו שמו׳ כא לד

Domino illius. **לבעליו**

ישיב לבעליו שמו׳ כא לד
ישלם לבעליו כב יא
עשר שמור לבעליו קהל׳ ה יב

A domino suo. **מבעליו**

אל תמנע טוב מבעליו משלי ג כז

Domini ejus, sui. **בעליה**

ונפש בעליה הפחתי איו׳ לא לט
החכמה תחיה בעליה קהל׳ ז יב

Domino ejus. **לבעליה**

ומה כשרון לבעליה קהל׳ ה י

Maritos suos. **בעליהן**

להבוית בעליהן אסת׳ א יז

Maritis suis, **לבעליהן**

יתנו יקר לבעליהן אסת׳ א כ

Domina. ***בעלת**

* בעזיטצערין.

בקשו לי אשת בעלת אוב וגו׳
אשת בעלת אוב בעין דור שמו׳ ב כח ז
בן האשה בעלת הבית מלכ׳ א יז יז
בעלת כשפים נחו׳ ג ד

s **בל** סס ע״ז :

Belus, Deus Babylonicus.

Belus. **בל**

(קאנטר: אוס בעל) דער הויפט-נאטיאנאלגאטט דער באבילאניער. ער וואר דער פלאנעט יופיטער. איהם וואר דער וועלטבעריהמטע באבילאנישע טהורם געווידמעט.

כרע בל קרס נבו ישע׳ מו א
הביש בל חת מרדך ירמ׳ נ ב
ופקדתי על בל בבבל נא מד

בער לו שני פנים :

Significata ejus duo sunt.

א כל לשון הבערה וביעור :

Ardere, Exardere, Exurere, Accendere, Incendere.

Exarsit. **בערה**

* ברענגען, פערברעננען, פערצעהרען ענטצינדען, אויפברעננען, אנגעצינדעט ווערדען, זיך ענטצינדען, ענטברעננען, אנצינדען, אנגעצינדעט זיין, ברעננענד, אבווידען, וועגשאפפען, וועגרייסען, פערטילגען, וועגנעהמען.

כי בערה בם אש ה׳ במד׳ יא ג
וחמתו בערה בו אסת׳ א יב
כי בערה כאש רשעה ישע׳ ט יז

Et ardeat. **ובערה**

ובערה ואכלה שיתו ישע׳ י יז
ובערה ואין מכבה ירמ׳ ד ד וכא יב
ובערה ולא תכבה ז כ

Arserunt, ardent. **בערו**

אשר בערו באש שופט׳ טו יד
נחלים בערו ממנו שמו׳ ב כב ט
בערו גחלי אש כב יג
גחלים בערו ממנו תהל׳ יח ט

Et ardebunt. **ובערו**

ובערו שניהם יחדו ישע א לא

Ardens. **בוער**

והנה הסנה בער באש שמו׳ ג ב
והדר בער באש דבר׳ ד יא וה כג
וט טו
בער אפו וכבד משאה ישע׳ ל כז
היום הבא בער כתנור מלא׳ ג יט

Ardens. **בערה**

ארצה לזפת בערה ישע׳ לד ט
בערה מאפה הוש׳ ז ד

Ardens. **בערה**

גפרית בערה בו ישע׳ ל לג

Ardens. **בערת**

והיה בלבי כאש בערת ירמ׳ כ ט

Ardeutes. **בערות**

כגחלי אש בערות יחזק׳ א יג

יבער. יבער

Ardebit, comburitur.

מדוע לא יבער הסנה שמו׳ ג ג
כי יבער כמעט אפו תהל׳ ב יב
וישועתה כלפיד יבער ישע סב א

Et exarsit. **ויבער**

ויבער ביעקב כאש להבה איכ׳ ב ג

תבער

Ardebit, incendet, exuret.

ולהבה לא תבער בך ישע מג ב
בהגיגי תבער אש תהל׳ לט ד
תבער כמו אש קנאתך עט ה
כאש תבער יער פג טו
תבער כמו אש חמתך פט מז

Et exarsit. **ותבער**

ותבער בם אש ה׳ במד׳ יא א
ותבער בצאן ובנערים איו׳ א יו
ותבער אש בעדתם תהל׳ קו יח
ותבער בו ולא ישים ישע׳ מב כה
ותבער בערי יהודה ירמ׳ מד ו

בָּעַר

Pih. Sustulit, removit.

בער מן הארץ מלכ׳ א כב מז
ובירושלם בער יאשיהו מלכ׳ ב כג כד

Et pascat, succendat. וּבִעֵר

ובער בשדה אחר שמו׳ כב ד
ובער עליה הכהן עצים ויק׳ ה ו

Removisti. בִּעַרְתָּ

כי בערת האשרות ד״ה ב יט ג

Et removisti. וּבִעַרְתָּ

ובערת הרע מקרבך דבר׳ יג ו
ויז ז ויט יט וכא כא וכב כא
וכב כד וכד ז
ובערת הרע מישראל יז יב וכב כב
והערת דם הנקי מישראל יט יג

Sustuli. בִּעַרְתִּי

בערתי הקדש מן הבית דבר׳ כו יג
ולא בערתי ממנו בטמא כו יד

Et tollam. וּבִעַרְתִּי

ובערתי אתכם מן הארץ שמו׳ ב ד יא
ובערתי אחרי בית ירבעם מלכ׳ א יד י
ובערתי אחריך כא כא

Succendi illam. בִּעַרְתִּיהָ

בערתיה לא תכבה יחזק׳ כא ד

Et incendet. וּבִעֲרוּ

ובערו והשיקו
ובערו בהם אש יחזק׳ לט ט

בִּעַרְתֶּם

Depavistis, succendistis.

ואתם בערתם הכרם ישע׳ ג יד
ובזיקות בערתם נ יא

Accendunt. מְבַעֲרִים

מבערים את האש ירמ׳ ז יח

Incendere. בַּעֵר

וברוח בער ישע׳ ד ד
אין די בער מ יז

לְבַעֵר

Ad tollendum. sucendendum. accendendum, depascendum.

כי אם יהיה לבער קין במד׳ כד כב

ונרתיה לבער ד״ה ב יג יא
לבער על מזבח יי׳ נחמ׳ י לה
והיה לבער ישע׳ ה ה
והיתה לבער ו יג
והיה לאדם לבער מד טו

Ad incendendum eos. לְבַעֲרָם

ונרתיהם לבערם ד״ה ב ד כ

Tolles. תְּבַעֵר

ואתה תבער הדם הנקי דבר׳ כא ט

Tolli. יְבַעֵר

כאשר יבער הגלל מלכ׳א יד י

Et tollamus. וּנְבַעֲרָה

ונבערה רעה מישראל שופ׳ כ יג

Accenditote. תְּבַעֲרוּ

לא תבערו אש שמו׳ לה ג

Accendent. יְבַעֲרוּ

כי בנשק יבערו אש יחזק׳ לט י

Pyh. accensus. מְבֹעֶרֶת

האח לפניו מבערת ירמ׳ לו כב

Hiph, Et conburam. וְהִבְעַרְתִּי

והבערתי בעשן רכבה נחו׳ ב יד

Tollo. מַבְעִיר

הנני מבעיר אחרי בעשא מלכ׳ א יו ג

Incendit. הַמַּבְעִיר

המבער את הבערה שמו׳ כב ה

Combures. תַּבְעִיר

באור תבעיר בתוך העיר יחזק׳ ה ב

Depascat. יַבְעֶר

כי יבער איש שדה שמו׳ כב ד

Et incendit. וַיַּבְעֶר. וַיַּבְעֵר

ויבער אש בלפידים
ויבער מגדיש ועד קמה שופ׳ טו ה
ויבער את בניו באש ד״ה ב כח ג

Incendium. הַבְּעֵרָה*

s בראנד.

המבעיר את הבערה שמו׳ כב ה

Combustio, תַּבְעֵרָה*

s נאם : פראם : איינעם ארטעם אין
דער וויזטע.

שם המקום ההוא תבערה במד׳ יא ג׳

ב כל ספירושו בהמות או סכלות :

II. Obbrutescere, Brutum.

Bruti. בֹּעֲרִים

s פערדוממט, דומם, אונפערשטאנדיג
זייך אונגעבילדעט. אנד : איבער-
זעטצען בְּיַד אֲנָשִׁים בֹּעֲרִים
(יחזק׳ כא, לו) אין דיא האנד
ברעננענדער, ד : א . פערדערבענדער
פערצעהרענדער מענשען.

בינו בערים תהל׳ צד ח
ביד אנשים בערים יחזק׳ כא לו

Obbrutescent. יִבְעֲרוּ

ובאחת יבערו ויכסלו ירמ׳ י ח

Niph. Obbrutescit. נִבְעַר

נבער כל אדם ירמ׳ י יד
ונא יז

Obbrutuerunt. נִבְעֲרוּ

כי נבערו הרעים ירמ׳ י כא

Brutum est. נִבְעָרָה

עצה נבערה ישע׳ יט יא

וּבְעִירֵנוּ*

Et brutanostra, id est, jumenta,

s פיעה.

אנחנו ובעירנו במד׳ כ ד

Bruta vestra. בְּעִירְכֶם

טענו את בעירכם בראש׳ מה יז

Bruutum suum. בְּעִירֹה

ושלח את בעירה שמו׳ כב ד

Bruta ipsorum. בְּעִירָם

את העדה ואת בעירם במד׳ כ ח
ויסגר לברד בעירם תהל׳ עח מח

Et bruta ipsorum. וּבְעִירָם

ותשת העדה ובעירם במד׳ כ יא

Brutus, stupidus. בַּעַר*

s דומם, אונוויסענד, דוממער.

ואני בער ולא אדע תהל׳ עג כב
איש בער לא ידע צב ז
ושונא

ושונא תוכחת בער — משלי יב א
כי בער אנכי מאיש — ל ב

Et brutum. **וּבַעַר**

יחד כסיל ובער יאבדו — תהל׳ מט יא

בעת כל לשון בעתה :

Perterrere, perturbare.

Pih. Perterret me. **בִּעֲתַתְנִי**

• שרעקקען, פערשטאָרען, דורכשוי־דערן . אֶנגזטיגען, ערשראַקקען, זיך ערשרעקקען, פירכטען.

פלצות בעתתני — ישע׳ כא ד

Perturbabat eum. **וּבִעֲתַתּוּ**

ובעתתו רוח רעה — שמו׳ א יו יד

Perturbant eum. **בִּעֲתֻהוּ**

סביב בעתהו בלהות — איו׳ יח יא

Perturbat te. **מְבַעִתֶּךָ**

רוח אלהים רעה מבעתך — שמו א יז טו

Perturbat me. **תְּבַעֲתַנִי**

ומחזינות תבעתני — איו׳ ז יד
• ואמתו אל תבעתני — ט לד
ואימתך אל תבעתני — יג כא

Perturbat. **תְּבַעֵת**

הלא שאתו תבעת אתכם — איו׳ יג יא

Perturbabit te. **תְבַעֲתֶךָּ**

הנה אימתי לא תבעתך — איו׳ לג ז

יְבַעֲתוּנִי, יְבַעֲתֻנִי

Perterrent me.

נחלי בליעל יבעתני — שמו׳ ב כב ה
ונחלי בליעל יבעתוני — תהל׳ יח ה

Perburbabunt eum. **יְבַעֲתֻהוּ**

יבעתהו כמרירי יום — איו׳ ג ד
יבעתהו צר ומצוקה — טו כד

Niph. Territus fuit. **נִבְעַת**

כי נבעת מפני חרב — ד״ה א כא ל
והמן נבעת מלפני המלך — אסת׳ ז ו

Perturbatus fui. **נִבְעַתִּי**

ובבאו נבעתי — דני׳ ח יז

Terror. ***בְּעָתָה**

• פורכט, שרעקקען.

לעת מרפה והנה בעתה — ירמ׳ ח טו
ולעת מרפא והנה בעתה — יד יט

Terrores. ***בִּעוּתֵי**

• שרעקקען, שרעקקניססע.

בעותי אלוה יערכוני — איו׳ ו ד

Toerrores. **בִּעוּתֶיךָ**

בעותיך צמתתוני — תהל׳ פח יז

בצל ופירושו ידוע :

Cepae.

Cepae. **הַבְּצָלִים**

• צוויעבעל.

ואת הבצלים — במדי׳ יא ה

בצע לו שני פנים :

Significata ejus duo sunt.

א מה שפירושו חמדה ותועלת לו עושק :

1. Quaestum facere, concupiscere.

בֹּצֵעַ, בּוֹצֵעַ

Quaestum faciens, quaestui deditus.

• רויבען, פלינדערן, אוננערעכטען געווינען ערווערבען, בערויבען, בעפאָר־טהיילען, איבערפאָרטהיילען, פערקיר־צען, געווינזוכטיגער, האבזיכטיגער, רייכער.

כל בצע בצע — משלי א יט
עכר ביתו בוצע בצע — טו כז
כלו בוצע בצע — ירמ׳ ו יג
וח י
הוי בצע בצע רע — חבק׳ ב ט

Et quaestum faciens. **וּבוֹצֵעַ**

ובוצע ברך נאץ יי׳ — תהל׳ י ג

Quaestum facere. **בְּצֹעַ**

למען בצע בצע — יחזק׳ כב כז

Incratur. **יְבַצַּע**

מה תקות חנף כי יבצע — איו׳ כז ח

וַתְּבַצְּעִי

Pih. Et quaestum facis.

ותבצעי רעיך בעשק — יחזק׳ כב יב

***בֶּצַע, בָּצַע**

Quaestum, lucrum.

• רויב, בייטע, געווינן, פאָרטהייל, געווינזוכט, האבזוכט .

מה בצע כי נהרג — בראש׳ לז כו
אנשי אמת שנאי בצע — שמו׳ יח כא
בצע כסף לא לקחו — שופ׳ ה יט
ואם בצע כי תתם דרכיך — איו׳ כב ג
מה בצע בדמי — תהל׳ ל י
ואל אל בצע — קיט לו
כן ארחות כל בצע בצע — משלי א יט
עכר ביתו בוצע בצע — טו כז
שונאי בצע יאריך ימים — כח טז
כלו בוצע בצע — ירמ׳ ו יג
וח י
למען בצע בצע — יחזק׳ כב כז
בצע בצע רע לביתו — חבק׳ ב ט
ומה בצע כי שמרנו — מלא׳ ג יד

Lucrum. **הַבָּצַע**

ויטו אחרי הבצע — שמו׳ א ח ג

In lucro. **בְּבֶצַע**

מאס בבצע מעשקות — ישע׳ לג טו

Quaestum tuum. **בִּצְעֵךְ**

כי אם על־בצעך — ירמ׳ כב יז

Quaestus tui. **בִּצְעֵךְ**

אמת בצעך — ירמ׳ נא יג
אל בצעך אשר עשית — יחזק׳ כב יג

Quaestus ejus. **בִּצְעוֹ**

בעון בצעו קצפתי — ישע׳ נז יז

Ad lucrum suum. **לְבִצְעוֹ**

איש לבצעו מקצהו — ישע׳ נו יא

Quaestum suum, eorum. **בִּצְעָם**

אחרי בצעם לבם הלך — יחזק׳ לג לא
והחרמתי לי״י בצעם — מיכ׳ ד יג

ישלו

ב מה שפירושו תשלום או חלוק ויתוך :

II. Perficere, dividere, discindere, succidere, sauciari,

Sauciabuntur. יְבֻצָּעוּ

s צערשניידען, אבריישען, צעררייסען, צערברעכען, צערשעללען, שיידען, צערטהיילען, אבשניידען, בעענדיגען, פאללברינגען, אויספיהרען, ענטשיידען, איין שטיקק.

יפלו לא יבצעו — יואל ב ח

Pih. Perficit. בִּצַּע

בצע אמרתו — איכ' ב יז

Et divide eos. וּבְצָעֵם

ובצעם בראש כלם — עמוס ט א

Perfecerit. יְבַצַּע

והיה כי יבצע יי — ישע' י יב

Resecabit me. יְבַצְּעֵנִי

מדלה יבצעני — ישע' לח יב

Et succidat me. וִיבַצְּעֵנִי

יתר ידו ויבצעני — איו' ו ט

Perfecturae sunt. תְּבַצַּעְנָה

וידיו תבצענה — זכר' ד ט

Prustulum. *בֶּצַע

בצע כסף — שופ' ה יט

בצץ כל שפירושו טיט.

Coenum, lutum.

In coeno. *בְּבִץ

s זומפף.

הטבעו בבץ רגלך — ירמ' לח כב

Coenum: *בִּצָּה

s זומפף.

היגאה גמא בלא בצה — איו' ח יא

Et coenum. וּבִצָּה

בסתר קנה ובצה — איו' מ כא

Coenosa ejus. בִּצֹּאתָו

בצאתיו וגבאיו — יחזק' מז יא

בצק ופירושו עיסה או בצק :

Intumescere.

Intumuerunt. בָּצֵקוּ

s שוועללען, אנשוועלען, אויפלויפען.

ורגליהם לא בצקו — נחמ' ט כא

Intumuit. בָּצֵקָה

ורגלך לא בצקה — דבר' ח ד

Massa farinae. *בָּצֵק

s טייג.

והנשים לשות בצק — ירמ' ז יח

מלוש בצק עד חמצתו — הוש' ז ד

Massam. הַבָּצֵק

ויאפו את הבצק — שמו' יב לט

ותקח את הבצק ותלש — ש"ב יג ח

Massam suam. בְּצֵקוֹ

וישא העם את בצקו — שמו' יב לד

בצר הוא יפרד והיה לארבעה ראשים:

Dividitur in quatuor significata.

א כל מה שפירושו קטיפת הפרי :

I. Praecedere, vindemiare.

כְּבוֹצֵר

Ut vindemians, vindemiator.

s לעזען, אבשניידען, פאזט אויס־שליעסליך פאם אבשניידען דער טרויבען בייא דער וויינלעזע. אבמאהען, ברעכען, ווינצער.

כבוצר על סלסלות — ירמ' ו ט

Vindemiatores. בֹּצְרִים

אם בצרים באו לך — ירמ' מט ט

אם בצרים באו לך — עובד' א ה

Vindemiabis. תִּבְצֹר

ענבי נזירך לא תבצר — ויקר' כה ה

כי תבצר כרמך — דבר' כד כא

Vindemiat. יִבְצֹר

יבצר רוח נגידים — תהל' עו יג

Vindemiabitis. תִבְצְרוּ

ולא תבצרו את נזריה — ויקר' כה יא

Et vindemiarunt. וַיִּבְצְרוּ

ויבצרו את כרמיהם — שופט' ט כז

Vindemia. *בָּצִיר

s וויינלעזע.

והשיג לכם דיש את בציר — ויק' כו ה

אם כלה בציר — ישע' כד יג

כי כלה בציר — לב י

כעללת בציר — מיכ' ז א

Et vindemia. וּבָצִיר

ובציר ישיג את זרע — ויקר' כו ה

Vindemiae. הַבָּצִיר

יער הבציר לפי' רד"ק — זכר' יא ב

Prae vindemia. מִבְּצִיר

מבציר אביעזר — שופט' ח ב

Vindemiam tuam. בְּצִירֵךְ

על קיצך ועל בצירך — ירמ' מח לב

ב כל מה שפירושו חזק :

II. Munitum, munire

Pih. ad munindum. לְבַצֵּר

s בעפעסטיגען, פערפעסטיגען (אונצוגאנגליך מאכען).

לבצר החומה — ישע' כב י

Et munias. תְּבַצֵּר

וכי תבצר מרום עזה — ירמ' נא נג

Munitum. *בְּצוּרָה

s פעסט, האך, שטארק בעפעסטיגט (פאן מויערן אונד שטאדטען). געוואלטיגעס (ירמי' ל"ג ג). אונד: איבערזעטצ; בעוואהרטעס (וואס בייא נאטט פערבארגען איזט).

כל חומה בצורה — ישע' ב טו

קריה בצורה למפלה — כה ב

כי עיר בצורה בדד — כז י

לחומת נחשת בצורה — ירמ' טו כ

ואת יהודה בירושלם בצורה — יחזק' כא כה

בְּצוּרוֹת, בְּצֻרוֹת, בְּצֻרֹת

Munitae, a.

בצרות גדלת מאד — במד' יג כח

כל אלה ערים בצרת — דבר' ג ה וערים

ועדים גדלות בצרות יהוש׳ יד יב
פן מצא לו ערים בצרות שמו׳ ב כו
גלים נצים ערים בצרות מלכ׳ ב יט כה
וילכדו ערים בצורת נחמי׳ ט כה
ערים בצרות ׳ ישע׳ לז כו
בצורות ישבו יחזק׳ לו לה
הרבה ערים בצרות הושׁ׳ ח יד

וּבְצֻרוֹת, וּבְצוּרֹת

Et munitae.

ובצורת בשמים דבר׳ א כח
וט א
ובצרות ולא ידעתם ירמ׳ לג ג

Munitae. **הַבְּצֻרוֹת**

על כל ערי יהודה הבצרות
מלכ׳ ב יח יג
בכל ערי יהודה הבצרות ד״ה ב יז ב
ויט ה
ויחן על הערים הבצרות לב א
בכל הערים הבצרות ביהודה לג יד
על כל ערי יהודה הבצרות ישע׳ לו א
על הערים הבצרות צפנ׳ א טז

Et munitae. **וְהַבְּצֻרוֹת**

חמתיך הגבהת והבצרות דבר׳ כח נב

In munitionem, **לְבִצָּרוֹן***

• פעזטונג. נאך אנד: פערטרויען. פעזטיגקייט. שטארקע. בעשיטצער.

שובו לבצרון זכר׳ ט יב

Munitio. **מִבְצָר***

• פעזטע. פעזטונג. בעפעזטיגונג. פעזטונגסווערק. גייערע נעהמען **מִבְצָר** (ירמי׳ ו׳ כ״ז) = **בֹּצֵר** ערץ. עדלעס מעטאלל.

ערי מבצר וגדרת צאן במד׳ לב לו
וערי מבצר הצדים צר יהוש׳ יט לה
מעיר מבצר ועד כפר הפרזי
שמו׳ א ו יח
והכיתם כל עיר מבצר מלכ׳ ב ג יט
ועיר מבצר והנשק י ב
עד עיר מבצר יז ט ויח ח
מי יבלני עיר מבצר תהל׳ קח יא
ונשבת מבצר מאפרים ישע׳ יז ג

לעיר מבצר ירמ׳ א יח
בחון נתתיך בעמי מבצר ו כז
ערי מבצר לד ז
ושד על מבצר יבוא עמו׳ ה ט
הוא לכל מבצר ישחק חבק׳ א י

Munitio. **מִבְצַר**

ועד עיר מבצר צר יהוש׳ יט כט
ויבאו מבצר צר שמו׳ ב כד ז

Et munitio, **וּמִבְצַר**

ומבצר משגב חמתיך ישע׳ כה יב

Munitio. **הַמִּבְצָר**

וישב טפנו בערי המבצר במד׳ לב יז
ויבאו אל ערי המבצר יהוש׳ י כ
בערי המבצר בכל יהודה
ד״ה ב יז יט
תבואה אל ערי המבצר ירמ׳ ד ה
ונבוא אל ערי המבצר ח יד

Munitiones. **מִבְצָרִים**

ועל מבצרים יחשב דני׳ יא כד

In munitionibus. **בְּמִבְצָרִים**

הבמחנים אם במבצרים במד׳ יג יט

Munitiones. **מִבְצְרֵי**

מבצרי בת יהודה איכ׳ ב ב

Munitionibus. **לְמִבְצְרֵי**

ועשה למבצרי מעזים דני׳ יא לט

Munitiones tuae. **מִבְצָרֶיךָ**

ירשש ערי מבצריך ירמ׳ ה יז
וכל מבצריך יושד הוש׳ י יד
והרסתי כל מבצריך מיכ׳ ה י

Idem. **מִבְצָרַיִךְ, מִבְצָרָיִךְ**

שחת מבצריך ירמ׳ מח יח
כל מבצריך תאנים נחו׳ ג יב
חזקי מבצריך ג יד

Munitiones ejus. **מִבְצָרָיו**

שמת מבצריו מחתה תהל׳ פט מ
שחת מבצריו איכ׳ ב ה

In munitionibus ejus. **בְּמִבְצָרֶיהָ**

וחוח במבצריה ישע׳ לד יג

Munitiones ipsorum. **מִבְצְרֵיהֶם**

מבצריהם תשלח באש מלכ׳ ב ח יב

Munitiones. **מִבְצָרוֹת**

ולכד עיר מבצרות דני׳ יא טו

ג כל מה שפירושו מניעה:

III. Cohiberi, prohiberi.

Niph. Cohibebitur. **יִבָּצֵר**

• פערוועהרט. פערהינדערט. אונצוגאנגליך. צו שווער זיין.

ועתה לא יבצר מהם ברא׳ יא ו
ולא יבצר ממך מזמה איו׳ מב ב

בַּצָּרָה*

Cohibitio pluviae, sterilitas.

• מאנגעל. נאטה.

לעתות בצרה תהל׳ י א

Siccitas. **בַּצֹּרֶת***

• רעגענמאנגעל. דירדע.

ובשנת בצרת לא ידאג ירמ׳ יז ח

Cohibitiones, **הַבַּצָּרוֹת***

• דירדע.

על דברי הבצרות ירמ׳ יד א

ד מה שפירושו זהב:

IV. Aurum lectissimum.

Aurum lectissimum. **בֶּצֶר***

• פיינזטעס גאלד. נאך אנד: ערץ. גאלד־ אונד זילבערערץ. נאך אנד: פעזטונג. רויבבורג.

ושית על עפר בצר איו׳ כב כד

Aurum. **בְּצָר***

• גאלד; אנד: נעהמען דאס **בְּ** אלס פראפאז: אונד איבערז: בעדראנגניס. נעדראנגע.

היערך שועך לא בצר איו׳ לו יט

בְּצָרֶיךָ

Aurum lectissimum tuum.

והיה שדי בצריך איו׳ כב כה

בקע הוא יפרד לשלשה ראשים :

Dividitur in tria significata.

א מה שהוא שם משקל מה :

I. Dimidius, siclus.

Dimidius siclus. בֶּקַע*

s איינטנטל : האַלפטע ; איינענאַמע
איינעם האַלבען שעקעלס · 2 דראַכמען.

נזם זהב בקע משקלו בראש' כד כב
בקע לגלגלת שמו' לח כו

ב כל לשון בקיעה :

II. Scindere, findere, rumpere.

Difidit. בָּקַע

s טהיילען · טרענגען · שפאַלטען · אוים-שליטצען · אָפּפּנען · ערבאָרן · דורכ-ברעכען · אויסברײטען · זיך שפאַלטען · בערזשען · צערשמעטטערט ווערדען · צערבערזטען · זיך אָפּפנען · אויפטהון · הערפאָרברעכען · צערייססען · הערפאָר-ברעכען · איינדרינגען · דורכברעכען.

בקע ים ויעבירם תהל' עח יג

Et rumpet. וּבְקָעָה

ובקעה ודגרה בצלה ישע' לד טו

Difidisti. בָּקַעְתָּ

והים בקעת לפניהם נחמ' ט יא
בקעת מעין ונחל תהל' עד טו

Et findis. וּבָקַעְתָּ

ובקעת להם כל כתף יחזק' כט ז

Findens. בּוֹקֵעַ

בוקע עצים יסכן בם קהל' י ט
בוקע מים מפניהם ישע' סג יב

Et difindens. וּבֹקֵעַ

כמו פלח ובקע בארץ תהל' קמא ז

Diffindere eos. בְּקָעָם

על בקעם הרות עמו' א יג

Ad discindendum eas. לְבָקְעָם

ויאמר לבקעם אליו ד"ה ב לב א

Et finde ipsum. וּבְקָעֵהוּ

על הים ובקעהו שמו' יד יו

Et fidit. וַיִּבְקַע

ויבקע אלהים את המכתש
שופט' טו יט
ויבקע צור ויזבו מים ישע' מח כא

Et perruperunt. וַיִּבְקְעוּ

ויבקעו שלשת הגבורים שמו' ב כג יו
ויבקעו השלשה במחנה ד"ה א יא יח

Et irruperunt in eam וַיְבַקְעֻהָ

ויעלו ביהודה ויבקעה ד"ה ב כא יז

Niph. Finditur. נִבְקַע

ולא נבקע ענן תחתם איו' כו ח

Et scindetur. וְנִבְקַע

ונבקע הר הזיתים זכר' יד ד

Dissiderunt se. נִבְקְעוּ

נבקעו כל מעינות בראש' ז יא
כי נבקעו במדבר מים ישע' לה ו

Rupti sunt. נִבְקָעוּ

וכלם נבקעו ד"ה ב כה יב
בדעתו תהומות נבקעו משל' ג כ

Ad disrumpendum. לְהִבָּקֵעַ

ונא תהיה להבקע יחזק' ל י

Findetur. יִבָּקַע

כאבות חדשים יבקע איו' לב יט
אז יבקע כשחר אורך ישע' נח ח

Rumpatur. תִּבָּקַע

תבקע אפעה ישע' נט ה

Et fissa fui. וַתִּבָּקַע

ותבקע האדמה במד' יו לא
ותבקע הארץ בקולם מלכ' א א מ
ותבקע העיר מלכ' ב כה ד
ותבקע העיר ירמ' נב ז

Et diffiderunt se. וַיִּבָּקְעוּ

ויבקעו המים שמו' יד כא

Pih. Diffidit. בִּקַּע

את כל ההרותיה בקע מלכ' ב טו יו
בצורות יארים בקע איו' כח י

Et diffindem. וּבִקַּעְתִּי

ובקעתי רוח סערות יחזק' יג יג

Rumpunt. בִּקֵּעוּ

ביצי צפעוני בקעו ישע' נט ה

Diffindes. תְּבַקַּע, תְּבַקֵּעַ

והרתיהם תבקע מלכ' ב ה יב
נהרות תבקע ארץ חבק' ג ט

Fidit. יְבַקַּע

יבקע צרים במדבר תהל' עח טו

Et fidit. וַיְבַקַּע

ויבקע עצי עלה בראש' כב ג

Diffindet. תְּבַקַּע

ורוח סערות תבקע יחזק' יג יא

Diffindel eos. תְּבַקְּעֵם

חית השדה תבקעם הוש' יג ח

Et fiderunt. וַיְבַקְּעוּ

ויבקעו את עצי העגלה שמו' א ו יד

Et disciderunt. וַתְּבַקַּעְנָה

ותבקענה מהם ארבעים מלכ' ב ב כד

Pyh. Disrupta. מְבֻקָּעָה

כמבואי עיר מבקעה יחזק' כו י

Et ruptos. וּמְבֻקָּעִים

ומבקעים ומצררים יהוש' ט ד

Difindentur. יְבֻקָּעוּ

והריותיו יבקעו הושע יד א

לְהַבְקִיעַ

Hiph. Ad irrupendum.

להבקיע אל מלך אדום מלכ' ב ג כו

Et fidemus eam. וְנַבְקִיעֶנָּה

ונבקיענה אלינו ישע' ז ו

Hoph. Perrubta. הָבְקְעָה

הבקעה העיר ירמ' לט ב

Hith. Rubti sunt. הִתְבַּקָּעוּ

הדשים והנה התבקעו יהוש' ט יג

Findentur. יִתְבַּקָּעוּ

והעמקים יתבקעו מיכ' א ד

Rupturae. בְּקִעִים*

s שפאַלט · ריסס · מויערריסס·

והבית הקטון בקעים עמו' ו יא

Fissurae. בְּקִיעֵי

ואת בקיעי עיר דוד ישע' כב ט
וימצאו

ג שם בקעה :

III. Vallis, convallis.

Vallis. בִּקְעָה*

s טהאל, טיפליענדע עבענע.

ויםצאו בקעה בארץ שנער בראש' יא ב

Vallis. הַבִּקְעָה

אצא אל הבקעה יחזק' ג כג
ויניחני בתוך הבקעה לז א
על פני הבקעה לז ב

In convalle. בַּבִּקְעָה

יצאים בבקעה ובהר דבר' ח ז
כבהמה בבקעה תרד ישע' סג יד

In convall. לַבִּקְעָה

והרכסים לבקעה ישע' מ ד

Convallis בִּקְעַת

ואת הככר בקעת ירחו דבר' לד ג
עד בקעת מצפה מזרחה יהוש' יא ח

In convalle. בְּבִקְעַת

בבקעת הלבנון יהוש' יא יז
מבעל גד בבקעת הלבנון יב ז
בבקעת מגדו ד"ה ב לה כב
בכפרים בבקעת אונו נחמ' ו ב
בבקעת מגדון זכר' יב יא

E convalle. מִבִּקְעַת

יושב מבקעת און עמו' א ה

Convalles בְּקָעוֹת

ירדו בקעות תהל' קד ח
ובתוך בקעות מעינות ישע' מא יח

Et convalles. וּבְקָעֹת

ארץ הרים ובקעה דבר' יא יא

בקק מה ספירושו ריקות :

Vacuare, Evacuare.

Et Evacuabo. וּבַקֹּתִי

s אויסניעסען, אויסלעערען, לעערען, ענטפאַלקערן, פלינדערן.

ובקתי את עצת יהודה ירמ' יט ז

Evacuarunt eos. בְּקָקוּם

כי בקקום בקקים נחו' ב ג

Evacuans. בּוֹקֵק

בוקק הארץ ובולקה ישע' כד א
גפן בוקק ישראל הוש' י א

Evacuatores. בֹּקְקִים

כי בקקום בקקים נחו' ב ג

וְנָבֹקָה

Niph. Et evacuatus fuit.

ונבקה רוח מצרים ישע' יט ג

Evacuando. הִבּוֹק

הבוק תבוק הארץ ישע' כד ג

Evacuabitur. תִּבּוֹק

הבוק תבוק הארץ ישע' כד ג

Pih. Et evacuabunt. וּבִקְקוּ

ובקקו את ארצה ירמ' נא ב

Vacunm, inane. בּוּקָה*

s לעערע, אדע.

בוקה ומבוקה נחו' ב יא

Idem. וּמְבוּקָה*

s אויסלעערונג, אויסגעלעערט.

בוקה ומבוקה ומבולקה נחו' ב יא

בקר הוא יפרד לשלשה ראשים :

Dividitur in tria significata.

א כל לשון בקר ובקור.

I. Quaerere, inquirere, acquirere.

וּבִקַּרְתִּים

Pih. Et quaeram eas.

s מוטען, אונטערזוכען, אויפזוכען, אנזעהען, נאכזעהען, בעטראכטען, איבערלעגען, בעדענקען.

את צאני ובקרתים יחזק' לד יא

Ad inquirendum. לְבַקֵּר

יהיה לי לבקר מלכ' ב יז טו
ואחר נדרים לבקר משלי כ כה

Et ad inquirendum. וּלְבַקֵּר

ולבקר בהיכלו תהל' כז ד

Quaeram. אֲבַקֵּר

כן אבקר את צאני יחזק' לד יב

Inquirat יְבַקֵּר

לא יבקר הכהן ויקר' יג לו
לא יבקר בין טוב לרע כז לג

בֹּקֶר*

Mane, diluculum, Matutinum.

s פריהע, דער מארגען, דער גאַנצע מארגען, מארגען (דער נאכסטע טאג). פריה באלד.

ויהי בקר יום אחד בראש' א ה
ויהי בקר א ח וא יג
וא יט וא כג וא לא
ולא תותירו ממנו עד בקר
והנתר ממנו עד בקר שמו' יב י
מפתח ביתו עד בקר יב כב
לפנות בקר לאיתנו יד כז
אל יותר ממנו עד בקר יו יט
אנשים ממנו עד בקר יו כ
מן בקר עד ערב יח יד
חלב חגי עד בקר כג יח
מערב עד בקר לפני יי' כז כא
לא יניח ממנו עד בקר ויקר' ז טו
פעלת שכיר אתך עד בקר יט יג
ממנו עד בקר אני יי' כב ל
מערב עד בקר לפני יי' כד ג
לא ישאירו ממנו עד בקר במד' ט יב
כמראה אש עד בקר ט טו
מערב עד בקר ט כא
בקר וידע יי' את אשר לו יו ה
וכאור בקר יזרח שמש
בקר לא עבות שמו' ב כג ד
כי יחדו בקר למו צלמות איו' כד יז
ברן יחד כוכבי בקר לח ז
המימיך צוית בקר לח יב
יי' בקר תשמע קולי
בקר אערך לך תהל' ה ד
יעזרה אלהים לפנות בקר מו ו
מוצאי בקר וערב תרנין סה ט
בטרם בקר איננו ישע' יז יד
אמר שמר אתה בקר כא יב
שויתי עד בקר לח יג
עד ערב בקר דני' ח יד
וחסדכם כענן בקר הוש' ו ד
יהיו כענן בקר יג ג

Et mane. וּבֹקֶר

ובקר וראיתם שמו' יו ז

Et mane. **וּבֹקֶר** s

ערב ובקר וצהרים תהל׳ נה יח

Mane. **הַבֹּקֶר**

הבקר אור והאנשים בראש׳ מד ג

הבקר היה ורוח הקדים שמו׳ י יג

ויהי באשמרת הבקר יד כד

למשמרת עד הבקר יו כג

ויניחו אתו עד הבקר יו כד

מן הבקר עד הערב יח יג

ביום השלישי בהית הבקר יט יו

ומן הלחם עד הבקר כט לד

כמנחת הבקר וכנסכה כט מא

כל הלילה עד הבקר ויקר׳ ו ב

מלבד עלת הבקר ט יז

כמנחת הבקר וכנסכו במד׳ כח ח

מלבד עלת הבקר כח כג

יומת עד הבקר שופ׳ ו לא

עד אור הבקר והרגנהו יו ב

כל הלילה עד הבקר יט כה

ותבא האשה לפנות הבקר יט כו

מאז הבקר ועד עתה רות ב ז

שכבי עד הבקר ג יג

ותשכב מרגלותיו עד הבקר ג טו

וישכב שמואל עד הבקר שמו׳ א ג טו

בתוך המחנה באשמרת הבקר יא יא

ונבזה בהם עד אור הבקר יד לו

קטן וגדול עד אור הבקר כה לו

את הירדן עד אור הבקר שמו׳ ב יז כב

וחכינו עד אור הבקר מלכ׳ ב ז ט

פתח השער עד הבקר י ח

הקטר את עלת הבקר יו טו

לעלות הבקר והערב ד״ה ב לא ג

נרוה דדים עד הבקר משלי ז יח

באור הבקר יעשוה מ׳כ׳ ב א

Et mane. **וְהַבֹּקֶר**

ומראה הערב והבקר דני׳ ח כו

A mane. **מֵהַבֹּקֶר**

כי אז מהבקר נעלה העם שמו׳ ב ב כז

מהבקר ועד עת מועד כד טו

מהבקר ועד הצהרים מלכ׳ א יח כו

In mane. **בַּבֹּקֶר**

וישכם אברהם בבקר בראש׳ יט כז

וישכם אבימלך בבקר כ ח

וישכם אברהם בבקר כא יד

וישכם אברהם בבקר ויחבש כב ג

וילינו ויקומו בבקר כד נד

וישכימו בבקר וישבעו כו לא

וישכם יעקב בבקר כח יח

ויהי בבקר והנה היא לאה כט כה

וישכם לבן בבקר לב א

ויבא אליהם יוסף בבקר מ ו

ויהי בבקר ותפעם רוחו מא ח

בבקר יאכל עד מט כז

לך אל פרעה בבקר שמו׳ ז טו

השכם בבקר והתיצב ח יו וט יג

ולחם בבקר לשבע יו ח

וילקטו אותו בבקר בבקר יו כא

וישכם בבקר ויבן מזבח כד ד

הכבש האחד תעשה בבקר כט לט

קטרת סמים בבקר בבקר ל ז

ועלית בבקר להר סיני לד ב

וישכם משה בבקר לד ד

נדבה בבקר בבקר לו ג

עצים בבקר בבקר ויקר׳ ו ה

מחציתה בבקר ו יג

ונעלה הענן בבקר במד׳ ט כא

וישכימו בבקר יד מ

ויקם בלעם בבקר כב יג וכב כא

ויהי בבקר ויקח בלק כב מא

הכבש אחד תעשה בבקר כח ד

ופנית בבקר דברי׳ יו ז

בבקר תאמר מי יתן ערב כח סז

וישכם יהושע בבקר יהוש׳ ג א

ו יב וז יו וח י

ונקרבתם בבקר לשבטיכם ז יד

וישכימו אנשי העיר בבקר

שופ׳ ו כח

והיה בבקר כזרח השמש ט לג

וישכימו בבקר ויקם ללכת יט ה

וישכם בבקר ביום החמישי יט ח

ויקם אדניה בבקר יט כז

ויקומו בני ישראל בבקר כ יט

והיה בבקר אם יגאלך רות ג יג

וישכימו בבקר וישתחוו שמו׳ א א יט

וישכימו בבקר ממחרת ה ד

ושלחתיך בבקר ט יט

לקראת שאול בבקר טו יב

וישכם דוד בבקר יז כ

השמר נא בבקר יט ב

לשמרו ולהמיתו בבקר יט יא

ויהי בבקר ויצא יהונתן כ לה

ויהי בבקר כצאת היין מנבל כה לז

ועתה השכם בבקר כט י

והשכמתם בבקר כט י

הוא ואנשיו ללכת בבקר כט יא

ויהי בבקר ויכתב דוד שמו׳ ב יא יד

בבקר בבקר הלא תגיד לי יג ד

ויקם דוד בבקר כד יא

ואקם בבקר להיניק את בני וגו׳

ואתבונן אליו בבקר מלכ׳ א ג כא

לחם ובשר בבקר יז ו

ויהי בבקר כעלות המנחה

מלכ׳ ב ג כ

וישכימו בבקר והשמש זרחה ג כב

ויהי בבקר ויצא ויעמד י ט

וישכימו בבקר והנה כלם יט לה

ולעמד בבקר בבקר ד״ה א כג ל

לייי עלות בבקר בבקר ד״ה ב יג יא

וישכימו בבקר ויצאו כ כ

והשכים בבקר והעלה עלות

איו׳ א ה

בבקר כחציר יחלף תהל׳ צ ה

בבקר יציץ וחלף צ ו

שבענו בבקר חסדך צ יד

להגיד בבקר חסדך צב ג

השמיעני בבקר חסדך קמג ח

בבקר השכים משלי כז יד

ושריך בבקר יאכלו קהל׳ י יו

בבקר זרע את זרעך יא ו

הוי משכימי בבקר ישע׳ ה יא

בבקר בבקר יעבר כח יט

וישכימו בבקר לז לו

יעיר בבקר בבקר נ ד

ושמע זעקה בבקר ירמי׳ כ יו

בבקר לאמר יחזק׳ יב ח

ואדבר אל העם בבקר וגו׳

ואעש בבקר כד יח

עד בא אלי בבקר לג כב

בבקר בבקר תעשה אתו מו יג

בבקר בבקר ששית האיפה מו יד

בבקר בבקר עולת תמיד מו טו

בבקר בבקר משפטו יתן צפנ׳ ג ה

Et in mane. **וּבַבֹּקֶר**

ובבקר תשבעו לחם שמו׳ יו יב

ובבקר היתה שכבת הטל יו יג

ובבקר היא שבה אסת׳ ב יד

ובבקר אמר למלך ה יד

ובבקר תפלתי תקדמך תהל׳ פח יד
ובבקר זרעך תפריחי ישע׳ יז יא

כַּבֹּקֶר *Sicut matutinum.*

תעפה כבקר תהיה איו׳ יא יז

לַבֹּקֶר *Ad matutinum.*

והיה נכון לבקר שמו׳ לד ב
ולא ילין לבקר לד כה
ביום הראשון לבקר דברי׳ יו ד
על המפתח ולבקר לבקר ד״ה א ט כז
תמיד לבקר ולערב יו מ
ועלות לבקר ולערב ד״ה ב ב ג
עלות לבקר ולערב עזר׳ ג ג
וירדו בם ישרים לבקר תהל׳ מט טו
וארנן לבקר חסדך נט יז
משמרים לבקר
שמרים לבקר קל ו
דינו לבקר משפט ירמ׳ כא יב
והביאו זבחיכם עמו׳ ד ד
והפך לבקר צלמות ה ח
לא גרמו לבקר צפנ׳ ג ג

וְלַבֹּקֶר *Et mane.*

ולבקר לבקר ד״ה א ט כז
ולבקר רנה תהל׳ ל ו

מִבֹּקֶר *A mane.*

מבקר לערב יכתו איו׳ ד כ

לִבְקָרִים *Ad quaeque mane.*

ותפקדנו לבקרים איו׳ ז יח

לַבְּקָרִים *Ad matutina singula.*

ותוכחתי לבקרים תהל׳ עג יד
לבקרים אצמית ק ח
היה זרעם לבקרים ישע׳ לג ב
חדשים לבקרים איכ׳ ג כג

כְּבַקָּרַת* *Sicut inquisitio.*

• זארגען, בעזארגען, זארגע טראגען.
כבקרת רועה עדרו יחזק׳ לד יב

ב מה שפירושו מלקות:

II. Flagellatio.

בִּקֹּרֶת* *Flagellatio.*

• נייסעלונג, אונטערזוכונג, בעשטראַ־פונג, צייכטיגונג.
בקרת תהיה לא יומתו ויקר׳ יט כ

בקר

ג סס נקר:

III. Bos, boves.

בָּקָר* *Bos, boves.*

• איינענטעל: ספלונסיעה, רינד, רינדער, רינדסיעה, רינדערהעערדע. **בֶּן בָּקָר** יוננעס רינד. **פַּר בֶּן בָּקָר** יוננער שטיער, פארען.

ויקח בן בקר בראש׳ יח ז
מקנה צאן ומקנה בקר כו יד
חמשה בקר ישלם שמו׳ כא לז
פר אחד בן בקר כט א
פר בן בקר ויקר׳ ג ד וד יד
ענל בן בקר לחטאת ט ב
בן בקר לחטאת יו ג
ופר בן בקר אחד כג יח
וכל מעשר בקר וצאן כז לב
ושני עשר בקר במד׳ ז ג
פר אחד בן בקר ז טו וז כא וז כז
וז לג וז לט וז מה וז נא וז נז
וז סג וז סט וז עה וז פא
ולזבח השלמים בקר שנים ז יז
וז כג וז כט וז לה וז מא וז מו
וז נג וז נט וז סה וז עא וז עז
וז פג
ולקחו פר בן בקר
ופר שני בן בקר ה ח
וכי תעשה בן בקר טו ה
פר בן בקר אחד טו כד
ויזבח בלק בקר וצאן כב מ
פרים בני בקר שנים כח יא
וכח יט וכח כז וכט יג וכט יז
פר בן בקר אחד כט ב וכט ט
ענלת בקר אשר לא עבד בה
דבר׳ כא ג
חמאת בקר וחלב צאן לב יד
ויקח צמד בקר ש״א יא ז
ויקחו צאן ובקר ובני בקר יד לב
ענלת בקר תקח בידך יו ב
• ושפות בקר הנישו לדוד
שמוא׳ ב יז כט
עשר בקר בראים
ועשרים בקר רעי מלכ׳ א ה ג
עמד על שני עשר בקר ז כד
אריות בקר וכרובים ז כט
בקר עשרים ושנים אלף ח סג
עומד על שנים עשר בקר ד״ה ב ד ד

בקר

בשר בן בקר ואילם יג ט
בקר שבע מאות טו יא
בקר שבעים אילים מאה כט לב
בקר שש מאות כט לג
גם הם מעשר בקר וצאן לא ו
וחמש מאות צמד בקר איו׳ א ג
ואלף צמד בקר מב יב
אעשה בקר עם עתודים תהל׳ סו טו
גם מקנה בקר וצאן קהל׳ ב ז
יחיה איש ענלת בקר ישע׳ ז כא
הרג בקר ושחט צאן כב יג
ועמק עכור לרבץ בקר סה י
פר בן בקר לחטאת יחזק׳ מג יט
פר בן בקר מג כג ומה יח ומו ו
ופר בן בקר מג כה
נבכו עדרי בקר יואל א יח
ואין בקר ברפתים חבק׳ ג יז

וּבָקָר *Et bos, boves.*

ויהי לו צאן ובקר בראש׳ יב יו
היה צאן ובקר ואהלים יג ה
צאן ובקר ועבדים כ יד
ויקח אברהם צאן ובקר כא כז
ויתן לו צאן ובקר כד לה
וצאן ובקר מקנה כבד שמו׳ יב לח
הצאן ובקר ישחט להם במד׳ יא כב
ובקר שנים ושבעים אלף לא לג
ובקר ששה ושלשים אלף לא מד
לײ׳ אלהיך צאן ובקר דברי׳ יו ב
צאן ובקר ובני בקר שמו׳ א יד לב
צאן ובקר ראשית החרם טו כא
ולקח צאן ובקר כז ט
צאן ובקר הרבה מאד שמו׳ ב יב ב
צאן ובקר ומריא מלכ׳ א א ט
מזבחים צאן ובקר ח ה
וכרמים וצאן ובקר מלכ׳ ב ה כו
ויין ושמן ובקר וצאן ד״ה א יב מ
מזבחים צאן ובקר ד״ה ב ה ו
צאן ובקר לרב יח ב
ומקנה צאן ובקר לרב לב כט
ובקר שלשת אלפים לה ז
ובקר שלש מאות לה ח
ובקר חמש מאות לה ט
ועל בני צאן ובקר ירמ׳ לא יב

הַבָּקָר *Bos, boves.*

ואל הבקר רץ בראשי׳ יח ז
ובן הבקר אשר עשה יח ח

ואת הבקר והגמלים לב ח
ובמקנה הבקר ובחמרים מז יז
מן הבקר ומן הצאן ויקר׳ א ב
אם עלה קרבנו מן הבקר א ג
ושחט את בן הבקר א ה
אם מן הבקר הוא מקריב ג א
את העגלות ואת הבקר במד׳ ז ו
ואת ארבעת הבקר ז ז
ואת שמנת הבקר ז א
כל הבקר לעלה ז פז
מן הבקר או מן הצאן טו ג
והקריב על בן הבקר טו ט
מן האדם ומן הבקר לא כח ולא ד
איש במלמד הבקר שופט׳ ג לא
שאול בא אחרי הבקר שמו׳ א יא ה
וקול הבקר טו יד
ויאחז בו כי שמטו הבקר שמו׳ ב ו ו
ראה הבקר לעלה
והמרגים וכלי הבקר כד כב
ויקן דוד את הגרן ואת הבקר כד כד
ואת הבקר שנים עשר מלכ׳ א ז מד
ויעזב את הבקר וירץ יט כ
ויקח את צמד הבקר
ובכלי הבקר בשלם הבשר יט כא
הבקר הנחשת מלכ׳ ב יו יז
כי שמטו הבקר ד״ה א יג ט
ראה נתתי הבקר לעלות כא כג
ועל הבקר הרעים בשרון וגו׳
ועל הבקר בעמקים כז כט
שנים שורים הבקר ד״ה ב ד ג
ואת הבקר שנים עשר ד טו
את זבח הבקר ז ה
וישחטו הבקר ויקבלו כט כב
את צפיעי הבקר יחזק׳ ד טו
הבקר והצאן יונה ג ז

Et armentum, boves. וְהַבָּקָר

והצאן והבקר עלות עלי בראׄ לג יג
גם הצאן והבקר אל ירעו שמו׳ לד ג
והבקר ששה ושלשים במד׳ לא לח
הצאן והבקר והמשנים שמו׳ א טו ט
על מיטב הצאן והבקר טו טו
ויקח דוד את כל הצאן והבקר ל כ
והבקר שנים עשר ירמ׳ נב כ

In armenta, boves. בַּבָּקָר

בגמלים בבקר ובצאן שמו׳ ט ג
בבקר בכשבים ובעזים ויקר׳ כב יט
בבקר או בצאן כב כא
בבקר ובצאן וביין דבר׳ יד כו

Et in bobus. וּבַבָּקָר

ובבקר מאכל קמח ד״ה א יב מ

Sicut bos. כַּבָּקָר

חציר כבקר יאכל איו׳ מ טו
ואריה כבקר יאכל תבן ישע׳ יא ז
ואריה כבקר יאכל תבן סה כה

De bobus. לַבָּקָר

וכן לבקר ד״ה ב לה יב

Et boves. וְלַבָּקָר

ומתחת לאריות ולבקר מלכ׳ א ז כט

Bos. בָּקָר

וכל בקר זבח השלמים במד׳ ז פח

וּבִבְקָרֵנוּ

Et cum armentis nostris.

בצאננו ובבקרנו נלך שמו׳ י ט

Armenta tua בְּקָרְךָ

את צאנך ואת בקרך שמו׳ כ כד

Armenta tua. בְּקָרְךָ

ובכרת בקרך וצאנך דבר׳ יב יז
יד כג

Et armenta tua. וּבְקָרְךָ

וצאנך ובקרך בראש׳ מה י
ובקרך וצאנך ירבין דבר׳ ח יג

Et armenta tua. וּבְקָרְךָ

יאכל צאנך ובקרך ירמ׳ ה יז

In armento tuo. בִּבְקָרְךָ

אשר יולד בבקרך ובצאנך דבר׳ טו יט

De armento tuo. מִבְּקָרְךָ

וזבחת מבקרך ומצאנך דבר׳ יב כא

Armentum vestrum. בְּקַרְכֶם

גם צאנכם גם בקרכם שמו׳ יב לב
ובכרת בקרכם וצאנכם דבר׳ יב ו

וּבְקַרְכֶם

Et armentum vestrum.

רק צאנכם ובקרכם יצג שמו׳ י כד

Armento ejus. לִבְקָרוֹ

כה יעשה לבקרו שמו׳ א יא ז

Et de armento suo. וּמִבְּקָרוֹ

לקחת מצאנו ומבקרו שמו׳ ב יב ד

Armentum eorum. בְּקָרָם

את צאנם ואת בקרם בראש׳ לד כח
את צאנם ואת בקרם ירמ׳ ג כד

Et armentum suum. וּבְקָרָם

וצאנם ובקרם בראש׳ מו לב ומז א
רק טפם וצאנם ובקרם נ ח

Et cum armen. suis. וּבִבְקָרָם

בצאנם ובבקרם הושׁ׳ ה ו

Boves. בְּקָרִים

ורמות בקרים ד״ה ב ד ג

Bobus. בַּבְּקָרִים

אם יחרש בבקרים עמו׳ ו יב

Boum nostrorum. בְּקָרֵינוּ

ואת בכורי בקרינו נחמ׳ י לז

Armentarius. בּוֹקֵר *

s הירט, רינדערהירט.

כי בוקר אנכי עמו׳ ז יד

בקש כל לשון בקשה.

Quaerere, Requirere.

Pih. Quaesivit. בִּקֵּשׁ

s זוכען, אויסזוכען, אויסוואהלען, אונ-
טערזוכען, נאכשפירען, ערזוכען, בעטען,
בעגעהרען. טראכטען, פערלאנגען,
פאָרדערן, אהנדען, בישטען.

כי בקש להדיחך דבר׳ יג יא
בקש יי׳ לו איש כלבבו שמו׳ א יג יד
אשר בקש יונתן לעבר יד ד
אשר בקש את נפשך שמו׳ כ ד ה
בקש לץ חכמה ואין משלי יד ו
בקש קהלת למצא דברי חפץ
קהל׳ יב י
מי בקש זאת מידכם ישע׳ א יב
אשר בקש מהם המלך דני׳ א כ

Et requirat. וּבִקֵּשׁ

ובקש יי׳ מיד איבי דוד שמו׳ א כ יו

Quaesivit. בִּקְשָׁה

לא בקשה דבר אסת׳ ב טו
עוד בקשה נפשי קהל׳ ז כח
ובקשתם

וּבִקַּשְׁתֶּם *Et quaesivit eos.*

ובקשתם ולא תמצא הוש׳ ב ט

בִּקַּשְׁתִּי *Quaesivi.*

לחם הפחה לא בקשתי נחמ׳ ה יח
בקשתי את שאהבה נפשי שיר ג א

בִּקַּשְׁתִּיו *Quaesivi eum.*

בקשתיו ולא מצאתיו שיר ג א
בקשתיו ולא מצאתיו ג ב

בִּקַּשְׁתִּיהוּ *Quaesivi eum.*

בקשתיהו ולא מצאתיהו שיר ה ו

בִּקַּשְׁתֶּם *Repuisivistis.*

האבדת לא בקשתם יחזק׳ לד ד

בִּקַּשְׁתֶּם
Et quaesivistis, requiretis.

ובקשתם גם כהנה במד׳ יו י
ובקשתם משם את יי׳ אלהיך
דבר׳ ד כט
ובקשתם אתי ירמ׳ כט יג

בִּקְשׁוּ *Quaesiverunt.*

אלה בקשו כתבם עזר׳ ב סב
אלה בקשו כתבם נחמ׳ ז סד
בקשו את הלוים יב כז
בקשו לשלח יד אסת׳ ו ב
ועריצים בקשו נפשי תהל׳ נד ה
עריצים בקשו נפשי פו יד
והמה בקשו חשבנות קהל׳ ז כט
כי בקשו אכל למו איכה א יט
ואשר לא בקשו את יי׳ צפנ׳ א ו

וּבִקְשׁוּ
Et quaesiverunt, quaerent.

ובקשו שלום ואין יחזק׳ ז כה
ובקשו חזון מנביא ז כו
ובקשו את יי׳ אלהיהם הוש׳ ג ה
יאשמו ובקשו פני בצר ה טו

בִּקְשׁוּנִי *Quaesiverunt me.*

ללא בקשני ישע׳ סה א

בִּקְשֻׁהוּ *Quaesiverunt eum.*

ובכל רצונם בקשהו ד״ה ב טו טו
ולא בקשהו בכל זאת הוש׳ ז י

מְבַקֵּשׁ *Quaerens*

את אחי אנכי מבקש בראש׳ לז יו
והיה כל מבקש יי׳ שמו׳ לג ו

ולא מבקש רעתו במד׳ לה כג
את האיש אשר אתה מבקש
שופט׳ ד כב
כי תאנה הוא מבקש יד ד
מבקש לו נחלה לשבת יח א
מבקש שאול אבי להמיתך
שמו׳ א יט א
כי מבקש את נפשי כ א
מבקש שאול לבא אל קעילה כג י
הנה דוד מבקש רעתך כד ט
מבקש את נפשי שמו׳ ב יו יא
האיש אשר אתה מבקש יז ג
אתה מבקש להמית עיר ואם כ יט
והנך מבקש ללכת מלכ׳ א יא כב
וראו כי רעה זה מבקש כ ז
על מה זה אתה מבקש נחמ׳ ב ד
יורעו מבקש לחם תהל׳ לז כה
מכסה פשע מבקש אהבה משלי יז ט
מגביה פתחו מבקש שבר יז יט
עשה משפט מבקש אמונה ירמ׳ ה א
ואין דורש ואין מבקש יחזק׳ לד ו
מבקש זרע אלהים מלאכי ב טו

וּמְבַקֵּשׁ *Et quaerens.*

ומבקש להמיתו תהל׳ לז לב
ומבקש נפשו ירמ׳ מד ל

מְבַקְשִׁים *Quaerentes.*

כי אתה אתם מבקשים שמו׳ י יא
הייתם מבקשים את דוד שמו׳ ב ג יז
מבקשים את פני שלמה מלכ׳ א י כד
מבקשים את פני שלמה ד״ה ב ט כג
רבים מבקשים פני מושל משלי כט כו
מבקשים מים ואין ישע׳ מא יז
אשר מבקשים את נפשך ירמ׳ לח יו
מבקשים לחם איכ׳ א יא
אשר אתם מבקשים מלא׳ ג א

הַמְבַקְשִׁים *Quaerentes.*

המבקשים את נפשך שמו׳ ד יט
המבקשים את נפשך ירמ׳ יא כא

וְהַמְבַקְשִׁים *Et quaerentes.*

והמבקשים אל אדני רעה
שמו׳ א כה כו

מְבַקְשֵׁי *Quaerentes.*

ישמח לב מבקשי יי׳ ד״ה א יו י
מבקשי פניך תהל׳ כד ו
ויכלמו מבקשי נפשי לה ד

וינקשו מבקשי נפשי לח יג
מבקשי נפשי לספותה מ טו
ויחפרו מבקשי נפשי ע ג
מבקשי רעתי עא יג ועא כד
ישמח לב מבקשי יי׳ קה ג
הבל נדף מבקשי מות משלי כא ו
רדפי צדק מבקשי יי׳ ישע׳ נא א
וביד מבקשי נפשם ירמ׳ יט ז
וכא ז ולד כ ולד כא
ביד מבקשי נפשך כב כה
וביד מבקשי נפשו מד ל
ביד מבקשי נפשם מו כו
ולפני מבקשי נפשם מט לז

וּמְבַקְשֵׁי *Et quaerentes.*

ומבקשי יי׳ יבינו כל משלי כח ה
ומבקשי נפשם ירמ׳ יט ט

בִּמְבַקְשֵׁי *In quaerentes.*

לשלח יד במבקשי רעתם אסת׳ ט ב

מְבַקְשֶׁיךָ *Quaerentes te.*

וישמחו בך כל מבקשיך תהל׳ מ יז
וע ה
אל יכלמו בי מבקשיך סט ז

מְבַקְשָׁיו *Quaerentes eum.*

על כל מבקשיו לטובה עזר׳ ח כב

מְבַקְשֶׁיהָ *Quaerentes eum.*

כל מבקשיה לא ייעפו ירמ׳ ב כד

לְבַקֵּשׁ *Ad quaerendum.*

אשר הלכת לבקש שמו׳ א י ב
ויאמר לבקש את האתנות י יד
כי יצא שאול לבקש את נפשו כג טו
וילך שאול ואנשיו לבקש כג כה
וילך לבקש את דוד ואנשיו כד ג
לבקש את דוד במדבר זיף כו ב
כל פלשתים לבקש את דוד שמו׳ ב ה יז
אל אכיש לבקש את עבדיו
מלכ׳ א ב מ
לבקש מרעה לצאנם ד״ה א ד לט
לבקש את דויד יד ח
לבקש את יי׳ אלהי ישראל ד״ה ב יא יו
ויקבצו יהודה לבקש מיי׳ וגו׳
באו לבקש את יי׳ כ ד
לבקש ממנו דרך ישרה עזר׳ ח כא
לבקש טובה לבני ישראל נחמ׳ ב י
עמד לבקש על נפשו אסת׳ ז ז

עת

עת לבקש קהל׳ ג ו
לבקש ולא ימצא ח יז
לבקש אהבה ירמ׳ ב לג
לבקש תפלה ותחנונים דני׳ ט ג
ילכו לבקש את ה׳ הוש׳ ה ו
לבקש את דבר ה׳ עמו׳ ח יב
לבקש את ה׳ צבאות זכר׳ ח כב

Et ad quaerendum. **ולבקש**

ולבקש את נפשך שמו׳ א כה כט
ולבקש מלפניו על עמה אסת׳ ד ח
ולבקש מאל אכלם תהל׳ קד כא
ולבקש את ה׳ צבאות זכר׳ ח כא

Ad quaerendum me. **לבקשני**

לבקשני עוד בגבול ישראל
שמו׳ א כז א

Ad quaeredum te. **לבקשך**

לבקשך ואמרו אין מלכ׳ א יח י

Quaererum eum. **לבקשו**

ולא יוסף עוד לבקשו שמ׳ א כז ד

Quaere. **בקש**

בקש את האתנת שמו׳ א ט ג
בקש שלום ורדפהו תהל׳ לד טו
כשה אבד בקש עבדך קיט קעו

Et quaere. **ובקש**

ובקש חכמה וחשבון קהל׳ ז כה

Quaerite. **בקשו**

בקשו לי אשת בעלת אוב
שמו׳ א כח ז
בקשו פניו תמיד ד״ה א יו יא
בקשו פני את פניך ה׳ אבקש
תהל׳ כז ח
בקשו פניו תמיד קה ד
בקשו את ה׳
בקשו צדק בקשו ענוה צפנ׳ ב ג

Et quaerite. **ובקשו**

ובקשו ברחבותיה ירמ׳ ה א

Querite me. **בקשוני**

לזרע יעקב תהו בקשוני ישע׳ מה יט

Quaeram. **אבקש**

הלא אבקש לך מנוח רות ג א
הלא אבקש את דמו שמו׳ ב ד יא

אותה אבקש תהל׳ כז ד
את פניך ה׳ אבקש כז ח
ודמו מידך אבקש יחזק׳ ג יח
וג כ ולג ח
את האבדת אבקש לד טז
מאין אבקש מנחמים נחו׳ ג ז
ביום ההוא אבקש זכר׳ יב ט

Et quaesivi. **ואבקש**

ואבקש מהם איש יחזק׳ כב ל

Quaeram. **אבקשה**

אבקשה טוב לך תהל׳ קכב ט
אבקשה את שאהבה נפשי שיר ג ב

Et quaererem. **ואבקשה**

ואבקשה בינה דני׳ ח טו

Quaeram eum. **אבקשנו**

אוסיף אבקשנו עוד משלי כג לה

Et quaesivi eum. **ואבקשהו**

ואבקשהו ולא נמצא תהל׳ לז לו

Quaeres. **תבקש**

האיש לאמר מה תבקש בראש׳ לז טו
כי תבקש לעוני איו׳ י ו
תבקש לך גדלות
אל תבקש ירמ׳ מה ה

Quaeres. **תבקשי**

תבקשי מעוז מאויב נחו׳ ג יא

Quaeres eum. **תבקשנו**

מידי תבקשנו בראש׳ מג ט

Quaeres eam. **תבקשנה**

מידי תבקשנה לא לט
אם תבקשנה ככסף משלי ב ד

Quaeres eos. **תבקשם**

תבקשם ולא תמצאם ישע׳ מא יב

Quaeret. **יבקש, יבקש**

ובחי שלמים ה׳ הוא יבקש יהוש׳ כב כג
אשר יבקש את נפשי
יבקש את נפשך שמו׳ א כב כג
למה יבקש זאת אדני ד״ה א כא ג
שחר טוב יבקש רצון משלי יא כז
לב נבון יבקש דעת טו יד
אך מרי יבקש רע יז יא
לתאוה יבקש נפרד יח א

והאלהים יבקש את נרדף קהל׳ ג טו
חרש חכם יבקש לו ישע׳ מ כ
הנער לא יבקש זכר׳ יא יו

ויבקש

Et quaeret vel quaesivit.

ויבקש לבכות בראש׳ מג ל
ויבקש להרג את משה שמו׳ ב טו
ויפגשהו ה׳ ויבקש המיתו ד כד
ויבקש שאול להכות בחנית
שמו׳ א יט י
ויבקש דוד את האלהים שמו׳ ב יב טז
ויבקש דוד את פני ה׳ כא א
ויבקש שאול להכתם כא ב
ויבקש שלמה להמית את מלכ׳ א יא מ
ויבקש את אחזיהו ד״ה ב כב ט
ויבקש המן להשמיד אסת׳ ג ו
ויבקש המלך המיתו ירמ׳ כו כא
ויבקש משר הסריסים דני׳ א ח

Et quaesivit eum. **ויבקשהו**

ויבקשהו שאול כל הימים שמו׳ א כג יד

Quaeret. **תבקש**

ואזן חכמים תבקש דעת משלי יח טו

Quaeremus. **נבקש**

נשיב ומהם לא נבקש נחמ׳ ה יב

Et quaesivimus. **ונבקשה**

ונבקשה מאלהינו עזר׳ ח כג

Et quaeremus eum. **ונבקשנו**

ונבקשנו עמך שיר ו א

Quaeretis. **תבקשו**

אל תבקשו לטמאה בהם ויק׳ יט לא
תבקשו כזב סלה תהל׳ ד ג

Quaeretis. **תבקשון**

אל האיש אשר תבקשון מלכ׳ ב ו יט

Quaerent. **יבקשו**

יבקש איש ידע מנגן שמו׳ א יו יו
יבקשו לאדני המלך מלכ׳ א א ב
יבקשו למלך נערות אסת׳ ב ב
לשואה יבקשו נפשי תהל׳ סג י
וישרים יבקשו נפשו משלי כט י
נפשך יבקשו ירמ׳ ד ל
ואת ה׳ אלהיהם יבקשו ג ד
ותורה יבקשו מפיהו מלא׳ ב ז

ויבקשו

וַיְבַקְשׁוּ *Et cuaerant.*

ויבקשו את אדניך מלכ׳ א ב יז
ויתפללו ויבקשו פני ד״ה ב ז יד
ויבקשו שמך ה׳ תהל׳ פג יז

וַיְבַקְשׁוּ *Et quaesirerunt.*

ויבקשו הרדפים יהושׁ׳ ב כב
וידרשו ויבקשו ויאמרו שופ׳ ו כט
ויבקשו ולא מצאו שמו׳ ב יז כ
ויבקשו נערה יפה מלכ׳ א א ג
ויבקשו את נפשי לקחתה
יט י ויט יד
ויבקשו שלשה ימים מלכ׳ ב ב יז
ויבקשו לשלח יד ב כא
ויבקשו ללכת זכר׳ ו ז

וַיְבַקְשֻׁהוּ

Et quaesiverunt eum.

ויבקשהו ולא נמצא שמו׳ א י כא
ויבקשהו וימצא להם ד״ה ב טו ד

וּתְבֻקְשִׁי *Pyh. Et quaereris.*

ותבקשי ולא תמצאי יחזק׳ כו כא

יְבֻקַּשׁ *Quaeretur.*

יבקש את עון ישראל ירמ׳ נ כ

וַיְבֻקַּשׁ *Et quaesita est.*

ויבקש הדבר וימצא אסת׳ ב כג

בַּקָּשָׁתִי*

Quaestio, Petitio mea.

ˢ נעווך׳ פערלאנגונג׳ בענעדערונג.

ולעשות את בקשתי אסת׳ ה ח

וּבַקָּשָׁתִי *Et petitio mea*

שאלתי ובקשתי אסת׳ ה ז

בְּבַקָּשָׁתִי *Prn petitia mea.*

ועמי בבקשתי אסת׳ ז ג

בַּקָּשָׁתֵךְ *Petitiotua.*

ומה בקשתך אסת׳ ה ג
ומה בקשתך עוד ותעש ט יב

בַּקָּשָׁתוֹ *Petitio ejus*

עליו כל בקשתו עזר׳ ז ו

בר ברא

בר כל לשון בר היה פירושו בן או תבואה או חוץ:

Filius, Frumentum.

בַּר* *Filius.*

ˢ זאָהן; אנד׳: לייטען בַּר (תהלים ב׳ יב) פאן ברר אבי אנד׳: איבערזעטצען ריזעטעט אייך מיט (הערצענס) רייני הייט׳ אדער קיססעט דען ערוואהלטען (קאָנינ).

ומה בר בטני משלי לא ב
ומה בר נדרי לא ב
נשקו בר תהל׳ ב יב

בְּרִי *Filii mi.*

מה ברי ומה בר בטני משלי לא ב

בַּר, בָּר˚ *Frumentum.*

ˢ געטריידע. נאך אנד׳: פאם שטאממו:

בָּרָר.

ויצברו בר תחת יד פרעה ברא׳ מא לה
ויצבר יוסף בר כחול הים מא מט
לשבר בר במצרים מב ג
וימלאו את כליהם בר מב כה
נשאת בר ולחם ומזון מה כג
ועמקים יעטפו בר תהל׳ סה יד
יהי פסת בר בארץ עב יז
מנע בר יקבהו לאום משלי יא כו
באין אלפים אבוס בר יד ד
ומלאו הגרנות בר יואל ב כד
ומשאת בר תקחו ממנו עמו׳ ה יא
ונפתחה בר ח ה
ומפל בר נשביר ח ו

הַבָּר *Frumentum.*

מה לתבן את הבר ירמ׳ כג כח

בַּבָּר *In agris, voris.* ˢ

ˢ אים פרייען׳ איינענטל: לעעדעס׳ אפסענעס פעלד.

ילחמו בניהם ירבו בבר איו׳ לט ד

ברא לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

ברא

א כל לשון בריאה ומה שפירושו במירה או כריתה עיין בשרש ברה.

ˢ ולדעת אחרים מה שפירושו במירה או כריתה הוא בבנין פיעל משרש

בָּרָא.

I. Creare.

בָּרָא *Crevvit.*

ˢ בילדען׳ שאפפען׳ פארמען׳ הער׳ פארברינגען; שטעהט הויפטזאכליך דא׳ ווא נאטט וואונדערבאר נייא הערפאר׳ ברינגט.

בראשית ברא אלהים ברא׳ א א
בצלם אלהים ברא אתו א כז
זכר ונקבה ברא אתם א כז
אשר ברא אלהים לעשות ב ג
אשר ברא אלהים אדם דבר׳ ד לב
וראו מי ברא אלה ישע׳ מ כו
כי ברא ה׳ חדשה ירמ׳ לא כב

וּבָרָא *Et creavit.*

וברא ה׳ ישע׳ ד ה

בְּרָאָנוּ *Creavit nes.*

הלא אל אחד בראנו מלא׳ ב י

בְּרָאָהּ *Creavit eam.*

וקדש ישראל בראה ישע׳ מא כ
לא תהו בראה מה יח

בְּרָאָם *Creavii eos.*

ונקבה בראם בראש׳ ה ב

בָּרָאתָ *Creasti.*

שוא בראת כל בני אדם תהל׳ פט מח

בְּרָאתָם *Creasti ea.*

צפון וימין אתה בראתם תהל׳ פט יג

בָּרָאתִי *Creavi.*

את האדם אשר בראתי ברא׳ ו ז
ואדם עליה בראתי ישע׳ מה יב
בראתי חרש נפח
בראתי משחית לחבל נד יז

בְּרָאתִיו *Creavi eum.*

בראתיו יצרתיו אף עשיתיו ישע׳ מג ז
אני ה׳ בראתיו מה ח

בורא

Creans, Creator. בּוֹרֵא

בורא קצות הארץ — מ כח
בורא השמים ונוטיהם — ישע' מב ה
בורא ישראל מלככם — מג טו
בורא השמים — מה יח
בורא ניב שפתים — נז יט
כי הנני בורא שמים חדשים — סה יז
עדי עד אשר אני בורא
כי הנני בורא את ירושלם — סה יח

Et creans. וּבוֹרֵא

יוצר אור ובורא חשך
עשה שלום ובורא רע — ישע' מה ז
יוצר הרים ובורא רוח — עמו' ד יג

Creator tuus בֹּרַאֲךָ

בראך יעקב — ישע' מג א

Idem. בּוֹרְאֶיךָ

וזכור את בוראיך — קהל' יב א

Creare. בְּרֹא

ביום ברא אלהים אדם — ברא' ה א

Crea. בְּרָא

לב טהור ברא לי אלהים — תהל' נא יב

Creaverit. יִבְרָא

ואם בריאה יברא יי — במד' יו ל

Et creavit, וַיִּבְרָא

ויברא אלהים את התנינים
בראש' א כא
ויברא אלהים את האדם — א כז

Niph. Creata fuisti. נִבְרֵאת

s געשאַפֿפֿען, ענטשטאַנדען, געבאָרען
ווערדען, געבורט, שאַפֿפֿונג.

במקום אשר נבראת — יחזק' כא לה

Creata fuerunt. נִבְרָאוּ

אשר לא נבראו — שמו' לד י
עתה נבראו ולא מאז — ישע' מח ז

Et creata sunt. וְנִבְרָאוּ

כי הוא צוה ונבראו — תהל' קמח ה

Creatus. נִבְרָא

ועם נברא יהלל יה — תהל' קב יט

Creari te. הִבָּרַאֲךָ

ביום הבראך כוננו — יחזק' כח יג

Creari te. הִבָּרַאֲךָ

מיום הבראך — יחזק' כח טו

Creari eos. הִבָּרְאָם

ביום הבראם — בראש' ה ב

In creari eos. בְּהִבָּרְאָם

השמים והארץ בהבראם — ברא' ב ד

Creabuntur. יִבָּרֵאוּן

תשלח רוחך יבראון — תהל' קד ל

Creatura. בְּרִיאָה*

s געשאַפֿפֿ, נייעס, אונערהאָרטעס,
וואונדערבאַרעס.

ואם בריאה יברא יי — במד' יו ל

ב כל לשון בריאות שפירושו שומן :

II. Pinguis, e.

לְהַבְרִיאֲכֶם

Hiph. Ad saginandum vos.

s נאָהרען, מאָזטען, פֿעטט מאַכען.

להבריאכם מראשית כל — שמו' א ב כט

Pinquis. בָּרִיא*

s געמאָזטעט, פֿייזט, פֿעטט, געזונד.

ועגלון איש בריא מאד — שופ' ג יז

Et pingue. וּבָרִיא

ובריא אולם — תהל' עג ד

Pingues. בְּרִאִים

עשרה בקר בראים — מלכ' א ה ג

Et pingues. וּבְרִיאֵי

ובריאי בשר — דני' א טו

Opimus. בְּרִאָה*

פֿעטט, פֿייזט.

ומאכלו בראה — חבק' א יו

Opima. בְּרִיָּה*

פֿעטט, פֿייזט.

בין שה בריה — יחזק' לד כ

Pinguis. הַבְּרִיאָה

הבריאה תזבחו — יחזק' לד ג
ובשר הבריאה יאכל — זכר' יא יו

Pingues. בְּרִיאוֹת

בריאות וטבת — בראש' מא ה
בריאות בשר ויפת תאר — מא יח

Et pingues. וּבְרִיאֹת

יפות מראה ובריאת בשר
בראש' מא ב

Pingues. הַבְּרִיאוֹת

הבריאות והמלאות — בראש' מא ז
הראשנות הבריאת — מא כ

Pingues. וְהַבְּרִיאֹת

יפת המראה והבריאת — בראש' מא ד

ברד כל לשון ברד ועמו ברודים :

Grandinare, Grando.

Kal. Et grandinet. וּבָרַד

s שטרייען, האגעלן, נאך אנד :
אויסברייטען.

וברד ברדת היער — ישע' לב יט

Grando. בָּרָד*

s האָגעל.

כעת מחר ברד כבד — שמו' ט יח
ויהי ברד בכל ארץ מצרים — ט כב
וימטר יי' ברד — ט כג
ויהי ברד ואש — ט כד
לא היה ברד — ט כו
ואוצרות ברד תראה — איו' לח כב
ברד וגחלי אש — תהל' יח יג ויח יד
נתן גשמיהם ברד — קה לב
כזרם ברד שער קטב — ישע' כח ב
ויעה ברד — כח יז
חרם ואבן ברד — ל ל

Et grando. וּבָרָד

ויי' נתן קלת וברד — שמו' ט כג
קלת אלהים וברד — ט כח
אש וברד שלג וקיטור — תהל' קמח ח

Grando. הַבָּרָד

וירד עליהם הברד ומתו — שמו' ט יט
ואש מתלקחת בתוך הברד — ט כד
ויך הברד — ט כה
עשב השדה הכה הברד — ט כה
הנשארת לכם מן הברד — י ה
את כל אשר השאיר הברד — י יב
אשר הותיר הברד — י טו
אשר מתו באבני הברד — יהוש' י יא
והברד

וְהַבָּרָד *Et grando.*

והברד לא יהיה עוד .. שמו׳ ט כט
ויחדלו הקלות והברד ט לג
כי חדל המטר והברד ט לד

בְּבָּרָד *Grandine.*

יהרג בברד גפנם תהל׳ עח מ

וּבְבָרָד *Et grandine.*

ובירקון ובברד חגי ב יז

לַבָּרָד *Grandini.*

ויסגר לברד בעירם תהל׳ עח מח

***בְּרֻדִּים** *Grandinati.*

s גפלעקט׳ בונט׳ שעקקיג.
ברדים אמצים זכר׳ ו ג

וּבְרֻדִּים *Et graudinati.*

נקדים וברדים בראש׳ לא י ולא יב

וְהַבְּרֻדִּים *Et grandinati.*

והברדים יצאו זכר׳ ו ו

ברה לו שלשה פנים:

Significata ejus tria sunt.

s קאָוען׳ גגיעסען׳ שפייזען.

א מה שפירושו סעודה ומעט וגם בריה:

I. Comedere parum, Seligere

בָּרָה *Comedit.*

ולא׳ ברה אתם לחם שמו׳ ב יב י

וְאֶבְרֶה *Et comedam.*

ואברה מידה שמו׳ יג ו
ואברה מידך יג י

בְּרוּ *Seligite.*

s וואָהלעט.
ברו להם אנשים שמו׳ א יז ח

לְהַבְרוֹת

Hiph. Ad comedere faciend.

• עססען לאַססען׳ צום עססען בעוועגען׳ זיך לאַבען.
להברות את דוד לחם שמו׳ ב ג לה

וְתַבְרֵנִי *Et cibo reficiat me.*

ותברני לחם שמו׳ ב יג ה

ברה

***הַבִּרְיָה** *Cibus, Edulium.*

s שפייזע׳ לאַבונג׳ אימביס.
ועשתה לעיני את הבריה שמו׳ ב יג ה
ועשי לי הבריה יג ז
הביאי הבריה החדר יג י

***בְּבָרוּתִי** *In cibum meum.*

s שפייזע׳ לאַבונג׳ לאַבזאַל׳ מאָהל.
ויתנו בברותי ראש תהל׳ סט כב

לְבָרוֹת

In Cibum, vel Ad comedendum.

חיו לברות למו איכ׳ ד י

ב מה שפירושו חתיכת ארץ:

II. Pars sive spatium terrae ad Pastum unum.

***כִּבְרַת** *Quasi pastus.*

s שטרעקקע׳ רייזע איינעס האַלבען טאַגעס (פאָם מאָרגען ביז צום מיט־טאַגסמאָהל)׳ נאָך אנד: פאָן כבר׳ לאַנגע׳ גראַססע׳ וויטע שטרעקקע׳ לאַנדשטרעקקע (איין בעשטיממטעס מיילענמאָאס׳ וואהרשיינליך איינע פראנצ: מיילע)׳ נאך אנד: הופע׳ מאָרגען.
ויהי עוד כברת ארץ בראש׳ לה יז
בעוד כברת ארץ מח ז
וילך מאתו כברת ארץ מלכ׳ ב ה יט

ג מה שפירושו בקירה או כריתה. הוא בנין פיעל משרש **בָּרָא** כמ״ש בשרש **בָּרָא:**

III. Eligere, Seligere. Excindere, Succidere.

וּבֵרֵאתָ

Pih. Et eliges, vel succides.

s אייגענטל: שניידען׳ אויסשניידען׳ הויען׳ אויסהויען׳ אויסראָדען׳ צער־הויען׳ ניעדערהויען׳ איינגראבען׳ איינ־הויען׳ וואָהלען.
ובראת לך שם יהוש׳ יז טו

וּבֵרֵאתוֹ *Et succides eam.*

יער הוא ובראתו יהו׳ יז יח

וּבָרֵא *Et succidendo.*

וברא אותהן יחזק׳ כג מז

בָּרֵא *Selige.*

ויד ברא יחזק׳ כא כד
בראש דרך עיר ברא כא כד

בְּרִי

Selectum, Serenum coelum, serenitas

ב״י יטריח עב איו׳ לז יא

ברח לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א כל לשון בריחה שפירושו נסיה ומהירות המרוצה:

I. Fugere.

בָּרַח *Fugit.*

s פליעהען׳ ענטפליעהען׳ דורכגעהען׳ ענטגעהען (אוים דעם וועגע געהען)׳
כי ברח יעקב בראש׳ לא כב
כי ברח העם שמו׳ יד ה
ודוד ב״ח וימלט שמו׳ א יט יח
ויגד לשאול כי ברח דוד כז ד
ואבשלום ברח וילך שמו׳ ב יג לד
ואבשלום ברח וילך גשור יג לח
ועתה ברח מן הארץ יט י
אשר ברח מאת הדרעזר מלכ׳ א יא כג
עודנו במצרים אשר ברח יב ב
אשר ברח מפני שלמה ד״ה ב י ב

בָּרְחוּ *Fugerunt*

ברחו לא ראו טובה איו׳ ט כה

בָּרָחוּ *Fugerunt.*

מרחוק ברחו ישע׳ כב ג

בֹּרֵחַ *Fugiens.*

כי ברח הוא בראש׳ לא כ
וכי ידעו כי ברח הוא שמו׳ א כב יז
מלפני יי׳ הוא ברח יונ׳ א י

בֹּרַחַת *Fugiens.*

מפני שרי גברתי אנכי ברחת בראש׳ יו ה
ברחת כל העיר ירמ׳ ד כט
מידו

בְּרוֹחַ *Fugiendo.*

מדו ברוח יברח — איו' כו כב

כִּבְרֹחַ *Juxta fugere.*

ויהי כברח אביתר — שמו' א כג :

לִבְרֹחַ

Fugere, ad fugiendum, ad transeundum, transcurrendum.

למה נחבאת לברח — בראש' לא כז
לברח בתוך הקרשים — שמו' לו לג
לברח תרשישה — יונ' א ג
על כן קדמתי לברח — ד ב

בְּבָרְחִי *In fugere me.*

בברחי מפני אבשלום — מלכ' א ב ז

בְּבָרְחֲךָ *In fugere te,*

בברחך מפני עשו אחיך — ברא' לה א

בְּבָרְחוֹ *In fugere eum.*

בברחו מפני אחיו — בראש' לה ז
בברחו מפני אבשלום — תהל' ג א
בברחו מפני שאול — נז א

בְּרַח *Fuge.*

ברח לך אל לבן אחי — בראש' כז מג
ועתה ברח לך אל מקומך — במד' כד יא
ברח דודי ודמה לך לצבי — שיר ח יד
ברח לך אל ארץ יהודה — עמו' ז יב

בִּרְחוּ *Fugite.*

ברחו מכשדים — ישע' מח כ

אֶבְרָחָה *Fugiam*

ואנה מפניך אברח — תהל' קלט ז

יִבְרַח, יִבְרָח *Fugiet.*

האיש כמוני יברח — נחמ' ו יא
s יברח מנשק ברזל — איוב כ כד
מדו ברוח יברח — כו כב

וַיִּבְרַח, וַיִּבְרָח *Et fugit.*

ויברח הוא וכל אשר לו — ברא' לא כא
ויברח משה מפני פרעה — שמו' ב טו
וינס יותם ויברח — שופט' ט כא
ויברח יפתח מפני אחיו — יא ג
וילך ויברח וימלט — שמו' א יט יב
ויברח דוד מניות ברמה — כ א
ויברח ביום ההוא מפני שאול — כא יא
ויברח אחרי ד"ד — כב כ

ויברח אבשלום — שמו' ב יג לד
ויברח אדר — מלכ' א יא יז
ויקם ירבעם ויברח מצרים — יא מ
ויברח כצל ולא יעמוד — איו' יד ב
וירא ויברח — ירמ' כו כא
ויברח יעקב שדה ארם — הוש' יב יג

וַתִּבְרַח *Et fugit.*

ותברח מפניה — בראש' יו ו

וְנִבְרְחָה *Et fugiamus.*

קומו ונברחה — שמו' ב טו יד

יִבְרָחוּ *Eugient.*

אנשי המלחמה יברחו — ירמ' נב ז

וַיִּבְרְחוּ *Et fugerant.*

ויברחו הבארתים — שמו' ב ד ג
ויברחו שני עבדים — מלכ' א ב לט
ויברחו איש לשדהו — נחמ' יג י
ויברחו ויצאו לילה — ירמ' לט ד
ויברחו בהחבא — דני' י ז

הִבְרִיחוּ *Hiph. Fugaverunt.*

• פעריאגען, פארטיאגען, פערטרייבען, אין פלוכט יאגען, דורכלויפען.

המה הבריחו את — ד"ה א ח יג

וָאַבְרִיחֵהוּ *Et fugavi eum.*

ואבריחהו מעלי — נחמ' יג כח

יַבְרִיחַ *Fugabit, fugat.*

משדד אב יבריח אם — משלי יט כו

יַבְרִיחֶנּוּ *Fugabit eum.*

לא יבריחנו בן קשת — איו' מא כ

וַיַּבְרִיחוּ *Et fugaverunt.*

ויבריחו את כל העמקים — ד"ה א יב טו

s **מַבְרִחַ** *Transfugiens.*

מברח מן הקצה — שמות כו כח

מִבְרָחָו* *Profugi ejus.*

• פליכטלינגע.

כל מברחו בכל אגפיו — יחז' יז כא

ב כל לשון בריח וקישור :

II. *Vectis, Vectem obdere.*

לִבְרוֹחַ

Ad transeundum, transcurrendum.

• אייגענטל׳ : דורכשניידען. הדרכגעהען. דורכלויפען. דורכריענעלן, צוזאממען ריענעלן, ענטשליספען •

לברוח בתוך הקרשים — שמו' לו לג

יִבְרָח *Transibit, Fugit.*

יברח מנשק ברזל — איו' כ כד

מַבְרִיחַ *Hiph. Transiens.*

מברח מן הקצה — שמו' כו כח

בְּרִיחַ* *Vectis.*

• ריענעל.

ואשים בריח ודלתים — איו' לח י
לא דלתים ולא בריח — ירמ' מט לא
ושברתי בריח דמשק — עמו' א ה

וּבְרִיחַ *Et vectis.*

נבהה דלתים ובריח — דבר' ג ה
לבא בעיר דלתים ובריח — שמו' א כג ז
חומה ובריח נחשת — מלכ' א ד יג
חומות דלתים ובריח — ד"ה ב ח ה
ובריח ודלתים אין להם — יחזק' לח יא

הַבְּרִיחַ *Vectem.*

את הבריח התיכן — שמו' לו לג
ויסעם עם הבריח — שופט' יו ג

וְהַבְּרִיחַ *Et vectis.*

והבריח התיכן — שמו' כו כח

כִּבְרִיחַ *Ut vectis.*

ומדונים כבריח ארמון — משלי יח יט

בְּרִיחִם *Vectes,*

ועשית בריחם — שמו' כו כו
וחמשה בריחם
וחמשה בריחם — כו כו ולו לו

וּבְרִיחִים *Et vectes.*

דלתים ובריחים — ד"ה ב יד ו

הַבְּרִיחִם *Vectes.*

וצפית את הבריחם — שמו' כו כט
ויצף את הבריחם — לו לד

לִבְרִיחִים *Vectibus.*

בתים לבריחים — שמו' כו כט
ולו לד

Vectes. בְּרִיחֵי

ויעש בריחי עצי שטים שמו' לו לא
כי חזק בריחי שעריך תהל' קמז יג

Et vectes. וּבְרִיחֵי

ובריחי ברזל גדע תהל' קז יו
ובריחי ברזל אגדע ישעי' מה ב

Vectes tuos. בְּרִיחָיִךְ

אכלה אש בריחיך נחו' ג יג

Vectes ejus. בְּרִיחָיו

את בריחיו ואת עמדיו שמו' לה יא
בריחיו ועמדיו ואדניו לט לג
ויתן את בריחיו מ יח

Et vectes ejus. וּבְרִיחָיו

ובריחיו ועמדיו במד' ג לו וד לא
מנעוליו ובריחיו נחמ' ג ג
וג ו וג יג וג יד וג טו

Vectes ejus. בְּרִיחֶיהָ

בריחה עד צער ישע' טו ה
נשברו בריחיה ירמ' נא ל
אבד ושבר בריחיה איכ' ב ט
הארץ ברחיה בעדי יונ' ב ז

Oblongus, Teres. בָּרִחַ*

* לאנג הינגעשטרעקקט. אומשלינגענד, פליכטיג.

חללה ידו נחש ברח איו' כו יג
על לויתן נחש ברח ישע' כז א

Vectes. בְּרִיחִים

* ריעגעל (פעזטונג). נאך אנד: פליכטלינגע.

והורדתי בריחים כלם ישע' מג יד

ברך הוא יחלק לשלשה חלקים:

Dividitur in tria significata.

א כל לשון ברכה:

I. Benedicere.

Benedictus. בָּרוּךְ

* געזעגנעט. געפריעזען. געלאָבט. לאָבען, זעגנען, פרייזען, דאנקען, גריסען, בעגריסען, לאָזמערן, ענט־ זאגען, לאָזאגען, זיך זעגנען.

ברוך יי' אלהי שם בראש' ט כו
ויאמר ברוך אברם יד יט
ברוך יי' אלהי אדני אברהם כד כז
ומברכך ברוך כז כט
ואברכהו גם ברוך יהיה כז לג
ויאמר יתרו ברוך יי' שמו' יח י
כי ברוך הוא במד' כב יב
מברכיך ברוך כד ט
ברוך תהיה מכל העמים דבר' ז יד
ברוך אתה בעיר כח ג
ברוך פרי בטנך ח ד
ברוך טנאך ומשארתך כח ה
ברוך אתה בבאך כח ו
ברוך מרחיב גד לג כ
ברוך מבנים אשר לג כד
ותאמר אמו ברוך בני ליי' שופט' יז ב
יהי מכירך ברוך רות ב יט
ברוך הוא ליי' ב כ
ברוך אשר לא השבית ד יד
ברוך אתה ליי' שמו' א טו יג
ברוך יי' אלהי ישראל כה לב
ויאמר ברוך יי' כה לט
ברוך אתה בני דוד כו כה
ויאמר ברוך יי' אלהיך שמו' ב יח כח
ברוך יי' אלהי ישראל מלכ' א א מח וח טו
והמלך שלמה ברוך ב מה
ויאמר ברוך יי' היום ה כא
ברוך יי' אשר נתן מנוחה ח נו
יהי יי' אלהיך ברוך י ט
ברוך יי' אלהי ישראל ד"ה א יו לו
ברוך אתה יי' כט י
ברוך אתה יי' אלהי ישראל ד"ה ב ב יא
ו ד
יהי יי' אלהיך ברוך ט ח
ברוך יי' אלהי אבתינו עזר' ז כז
ברוך יי' כי שמע קול תחנוני תהל' כח ו
ברוך יי' כי הפליא חסדו לא כב
ברוך יי' אלהי ישראל מא יד
ברוך אלהים אשר לא הסיר סו כ
ברוך אדני יום יום סח כ
ברוך אלהים סח לו
ברוך יי' אלהים עב יח
ברוך יי' לעולם פט נב
ברוך יי' אל'הי ישראל קו מח
ברוך הבא בשם יי' קיח כו
ברוך אתה יי' קיט יב
ברוך יי' קכד ו
ברוך יי' מציון קלה כא
ברוך יי' צורי קמד א
יהי מקורך ברוך משלי ה יח
ברוך עמי מצרים ישע' יט כה
ברוך הגבר אשר יבטח ביי' ירמ' יז ז
אל יהי ברוך כ יד
ברוך כבוד יי' ממקומו יחזק' ג יב
ברוך יי' ואעשר זכר' יא ה

Et benedictus. וּבָרוּךְ

וברוך אל עליון בראש' יד כ
וברוך אתה בשדה דבר' כח ג
וברוך אתה בצאתך כח ו
וברוך טעמך שמו' א כה לג
חי יי' וברוך צורי שמו' ב כב מז
חי יי' וברוך צורי תהל' יח מז
וברוך שם כבודו לעולם עב יט

Benedicte. בְּרוּךְ

ויאמר בוא ברוך יי' בראש' כד לא
אתה עתה ברוך יי' כו כט

Benedicti. בְּרוּכִים, בְּרֻכִים

ברכים אתם ליי' שמו' א כג כא
ברכים אתם ליי' שמו' ב ב ה
ברוכים אתם ליי' תהל' קטו טו

Benedicti. בְּרוּכֵי

זרע ברוכי יי' המה ישע' סה כג

Benedicta. בְּרוּכָה

ברוכה את ליי' בתי רות ג י

Et benedicta. וּבְרוּכָה

וברוכה את שמו' א כה לג

Benedicendo. בָּרוֹךְ

ויברך ברוך אתכם יהוש' כד י

Ad benedicendum ei. לְבָרְכוֹ

לקראתו לברכו שמו' א יג י

Et benedicere ei. וּלְבָרְכוֹ

לשלום ולברכו שמו' ב ח י
לשלום ולברכו ד"ה א יח י

וְנִבְרְכוּ

Niph. Et benedicentur.

ונברכו בו כל משפחת בראש' יב ג
ונברכו בו כל גויי הארץ יח יח
ונברכו בך כל משפחת כח יד

Pih. Benedixit. בֵּרַךְ

ויי' ברך את אברהם בכל בראש' כד א

ויי'

וה׳ ברך את אדני כד לה
וירא עשו כי ברך כה ו
אשר כברכתו ברך אתם מט כח
על כן ברך ה׳ את יום השבת שמו׳ כ יא
אשר ברך משה דבר׳ לג א
ברך ה׳ את עבד אדם שמו׳ ב ו יב
ברך נבות אלהים ומלך מלכ׳ א כא יג
כי ה׳ ברך את עמו ד״ה ב לא י
וה׳ ברך את אחרית איוב איו׳ מב יב
ברך בניך בקרבך תהל׳ קמז יג
כי הם זרע ברך ה׳ ישע׳ סא ט

Benedixit. ברך

ובצע ברך נאץ ה׳ תהל׳ י ג

Et benedixit. וברך

וברך ולא אשיבנה במד׳ כג כ

Et benedixit. וברך

וברך את לחמך שמו׳ כג כה
וברך פרי בטנך דבר׳ ז יג
וברך עלי את אלקנה שמו׳ א ב כ

Benedixit mihi. ברכני

אשר עד כה ברכני ה׳ יהוש׳ יז יד

Benedixit tibi. ברכך

ברכך בכל מעשה ידיך דבר׳ ב ז
אשר ברכך ה׳ אלהיך יב ז וטו יד
כי ה׳ אלהיך ברכך טו ו
ברכך אלהים לעולם תהל׳ מה ג

Et benedicet tibi. וברכך

וברכך והרבך דבר׳ ז יג
וברך ה׳ אלהיך טו יח
ושכב בשלמתו וברכך כד יג
וברכך בארץ כח ח
וברכך ה׳ אלהיך בארץ ל יו

Benedixit ei. ברכו

אשר ברכו ה׳ בראש׳ כז כז
אשר ברכו אביו כז מא
כי ברכו אלהים ד״ה א כו ה
אשר ברכו ה׳ צבאות ישע׳ יט כה

Benedixisti. ברכת

והנה ברכת ברך במד׳ כג יא
וכד י
ברכת אלהים ומלך מלכ׳ א כא י
כי אתה ה׳ ברכת ד״ה א יז כז
מעשה ידיו ברכת איו׳ א י

Et benedices. וברכת

וברכת את ה׳ אלהיך דבר׳ ח י

Benedixeris mihi. ברכתני

כי אם ברכתני בראש׳ לב כו

Benedixi. ברכתי

הנה ברכתי אתו בראש׳ יז כ

Et benedicam. וברכתי

וברכתי אתה בראש׳ יז יו

Et benedicam tibi. וברכתיך

וברכתיך והרבתי בראש׳ כו כד
אבוא אליך וברכתיך שמו׳ כ כד

Et benedicam ei. וברכתיה

וברכתיה והיתה לגוים בראש׳ יז יו

Benedixerunt. ברכו

כי שם ברכו את ה׳ ד״ה ב כ כו

Et benedixerunt. וברכו

וברכו אלהים בלבבם איו׳ א ה

Benedixerunt mihi. ברכוני

אם לא ברכוני חלציו איו׳ לא כ

Et benedicatis. וברכתם

וברכתם גם אתי שמו׳ יב לב

Beneduximus. ברכנו

ברכנו אתכם בשם ה׳ תהל׳ קכט ח

Benedicimus vobis. ברכנוכם

ברכנוכם מבית ה׳ תהל׳ קיח כו

Benedicens. מברך

מברך רעהו בקול גדול משלי כז יד
מברך און ישע׳ סו ג

Et benedicens tibi. ומברכך

ומברכך ברוך בראש׳ כז כט

Benedicentibus tibi. מברכיך

ואברכה מברכיך בראש׳ יב ג
מברכיך ברוך במד׳ כד ט

Benedicere, benedicendo. ברך

כי ברך אברכך בראש׳ כב יז
והנה ברכת ברך במד׳ כג יא וכד י
הנה ברך לקחתי כג כ
גם ברך לא תברכנו כג כה

כי ברך יברכך ה׳ דבר׳ טו ד
אם ברך תברכני ד״ה א ד י
צידה ברך אברך תהל׳ קלב טו

לברך

Ad benedicendum, benedicere.

לברך את יעקב בראש׳ כז ל
לברך את ישראל במד׳ כד א
יעמדו לברך את העם דבר׳ כז יב
לברך את העם ישראל יהוש׳ ח לג
לברך את אדננו שמו׳ א כה יד
וישב דוד לברך את ביתו שמו׳ ב ו כ
לברך את אדנינו המלך מלכ׳ א א מז
ויסב דויד לברך את ביתו ד״ה א יז מג
ועתה הואלת לברך יז כז

Et benedicere. ולברך

ולברך בשמו דבר׳ י ח
לשרתו ולברך בשם ה׳ כא ה
ולברך את כל מעשה ידיך כח יב
ולברך בשמו עד עולם ד״ה א כג יג

Et in benedicere ei. בברכו

בברכו אתו בראש׳ כח ו

Benedic. ברך

ברך ה׳ חילו דבר׳ לג יא
ברך אלהים ומת איו׳ ב ט

Et benedicito. וברך

וברך את עמך ישראל דבר׳ כו טו
וברך את בית עבדך שמו׳ ב ז כט
וברך את נחלתך תהל׳ כח ט

Benedic mihi. ברכני

ברכני גם אני אבי ברא׳ כז לד
ברכני גם אני בראש׳ כז לח

Benedic. ברכי

ברכי נפשי את ה׳ תהל׳ קג א וקג ב
ברכי נפשי את ה׳ קג כב
ברכי נפשי את ה׳ קד א וקד לה

Benedicite. ברכו

בהתנדב עם ברכו ה׳ שופט׳ ה ב
המתנדבים בעם ברכו ה׳ ה ט
ברכו נא את ה׳ אלהיכם ד״ה א כט כ
קומו ברכו את ה׳ נחמ׳ ט ה
ברכו עמים אלהינו תהל׳ סו ח
במקהלות ברכו אלהים סח כו
שירו לה׳ ברכו שמו צו ב
הודו

הודו לו ברכו שמו ק ד
ברכו ה' מלאכיו קג כ
ברכו ה' כל צבאיו קג כא
ברכו ה' כל מעשיו קג כב
הנה ברכו את ה' קלד א
בית ישראל ברכו את ה'
בית אהרן ברכו את ה' קלה יט
בית הלוי ברכו את ה'
יראי ה' ברכו את ה' קלה כ

Et benedicite. **וּבָרְכוּ**

וברכו את נחלת ה' שמו' ב כא ג
וברכו את ה' תהל' קלד ב

Benedicam. **אֲבָרֵךְ**

אברך את ה' אשר יעצני תהל' יו ז
במקהלים אברך ה' כו יב
צידה ברך אברך קלב טו
מן היום הזה אברך חגי ב יט

Et benedicam. **וַאֲבָרֵךְ**

ואברך את ה' אלהי אדני ברא' כד מח

Benedicam. **אֲבָרְכָה**

אברכה את ה' בכל עת תהל' לד ב

Et benedicam. **וַאֲבָרְכָה**

ואברכה מברכיך ברא' יב ג
ואברכה שמך לעולם ועד תהל' קמה א

Benedicam tibi. **אֲבָרֶכְךָ**

כי ברך אברכך ברא' כב יז
כן אברכך בחיי תהל' סג ה

Benedicam tibi. **אֲבָרְכֶךָּ**

בכל יום אברכך תהל' קמה ב

Et benedicam tibi. **וַאֲבָרֶכְךָ**

ואברכך ואגדלה שמך ברא' יב ב

Et benedicam tibi. **וַאֲבָרְכֶךָּ**

ואהיה עמך ואברכך בראש' כו ג

Et benedicam tibi. **וַאֲבָרֶכְכָה**

ואברככה לפני ה' בראש' כז ז

Et benedixi ei. **וָאֲבָרְכֵהוּ**

ואברכהו גם ברוך יהיה בראש' כז לג

Et benedicam ei. **וַאֲבָרְכֵהוּ**

ואברכהו וארבהו ישע' נא ב

Benedicam eis. **אֲבָרְכֵם**

ואני אברכם במד' ו כז

Et benedicam eis. **וַאֲבָרְכֵם**

קחם נא אלי ואברכם בראש' מח ט

Benedices. **תְּבָרֵךְ**

את אשר תברך במד' כב ו
כי אתה תברך צדיק תהל' ה יג
צמחה תברך סה יא
יקללו המה ואתה תברך קט כח

Benedixeris mihi. **תְּבָרְכֵנִי**

אם ברך תברכני ד"ה א ד י

Benedicito ei. **תְּבָרְכֶנּוּ**

גם ברך לא תברכנו במד' כג כה
כי תמצא איש לא תברכנו
מלכ' ב ד כט

Benedicet. **יְבָרֵךְ**

ואל שדי יברך אתך בראש' כח ג
יברך את הנערים מח יו
בך יברך ישראל מח כ
כי הוא יברך הזבח שמו' א ט יג
ה' יברך את עמו בשלום תהל' כט יא
כי נפשו בחייו יברך מט יט
ה' זכרנו יברך
יברך את בית ישראל
יברך את בית אהרן קטו יב
יברך יראי ה' קטו יג
ונוה צדיקים יברך משלי ג לג
ואת אמו לא יברך ל יא

Benedicat nobis. **יְבָרְכֵנוּ**

יברכנו אלהים אלהינו תהל' סז ז
יברכנו אלהים סז ח

Et benedicat nobis. **וִיבָרְכֵנוּ**

אלהים יחננו ויברכנו תהל' סז ב

יְבָרֶכְךָ· יְבָרֶכְךָ
Benedicat tibi.

בעבר אשר יברכך ברא' כז י
יברכך ה' וישמרך במד' ו כד
כי יברכך ה' אלהיך דבר' יד כד ויו טו
למען יברכך ה' אלהיך יד כט וכג כא וכד יט
כי ברך יברכך ה' אלהיך טו ד
יברכך ה' אלהיך בכל מעשך טו י
כאשר יברכך ה' אלהיך יו י
ויאמרו לו יברכך ה' רות ב ד
וכי יברכך איש מלכ' ב ד כט

יברכך ה' נוה צדק ירמ' לא כג
על פניך יברכך איו' א יא
אל פניך יברכך ב ה
יברכך ה' מציון תהל' קכח ה
יברכך ה' מציון קלד ג

Benedicat ei. **יְבָרְכֶנְהוּ**

כל היום יברכנהו תהל' עב טו

Et benedixit. **וַיְבָרֶךְ· וַיְבָרֶךְ**

ויברך אתם אלהים בראש' א כב וא כח
ויברך אלהים את יום השביעי ב ג
ויברך אתם ויקרא את שמם ה ב
ויברך אלהים את נח ט א
ויברך אלהים את יצחק בנו כה יא
אל יעקב ויברך אתו כח א
ויברך ה' אתך לרגלי ל ל
ולבנותיו ויברך אתהם לב נה
ויברך אתו שם לב ל
בבאו מפדן ארם ויברך אתו לה ט
ויברך ה' את בית המצרי לט ה
ויברך יעקב את פרעה מז ז ומז י
בארץ כנען ויברך אתי מח ג
ויברך את יוסף ויאמר מח טו
ויברך אתם מט כח
ויברך אתם משה שמו' לט מג
ויברך ברוך אתכם יהוש' כד י
ויברך ה' את עבד אדום שמו' ב ו יא
ויברך את העם בשם ה' ו יח
וישתחו ויברך את המלך יד כב
ויברך את כל קהל ישראל
מלכ' א ח יד וח נה
ויברך ה' את בית עבד אדם ד"ה יג יד
ויברך את העם בשם ה' יו ב
ויברך דויד את ה' כט י
ויברך את כל קהל ישראל ד"ה ב ו ג
ויברך עזרא את ה' האלהים נחמ' ח ו

Et benedicat. **וִיבָרֵךְ**

ויברך אתכם כאשר דבר' א יא
ויברך כל בשר תהל' קמה כא

Et benedicet mihi. **וִיבָרְכֵנִי**

ויברכני ה' בגללך בראש' ל כז

Et benedicet nobis. **וִיבָרְכֵנוּ**

יחננו ויברכנו תהל' סז ב

Et benedicat tibi. **וִיבָרֶכְךָ**

ויברכך ברכת שמים בראש' מט כה
ויברכהו

וַיְבָרְכֵהוּ *Et benedixit ei.*

ויברכהו ויאמר בראש׳ יד יט
מאה שערים ויברכהו יי׳ כו יב
שערת ויברכהו כז כג
וירח את בגדיו ויברכהו כז כז
ויברכהו יהושע יהוש׳ יד יג
ויגדל הנער ויברכהו יי׳ שופ׳ יג כד
ולא אבה ללכת ויברכהו שמו׳ ב יג כה
ויברכהו וישב למקמו יט מ
ויברכהו ויאמר אליו מלכ׳ ב י טו

וַיְבָרְכֵם *Et benedixit eis.*

ויברכם ביום ההוא לאמר ברא׳ מח כ
אל העם ויברכם ויקר׳ ט כב
ויברכם יהושע וישלחם יהוש׳ כב ו
אל אהליהם ויברכם כב ז
ויברכם וירבו מאד תהל׳ קז לח

תְּבָרְכֵנִי *Benedicat mihi.*

בעבור תברכני נפשך בראש׳ כז יט
בעבור תברכני נפשך כז לא

תְּבָרֶכְךָ *Benedicat tibi.*

בעבור תברכך נפשי ברא׳ כז ד
למען תברכך נפשי כז כה

נְבָרֵךְ *Benedicemus.*

ואנחנו נברך יה תהל׳ קטו יח

תְּבָרְכוּ *Benedicetis.*

כה תברכו את בני ישראל במד׳ ו כג

יְבָרְכוּ *Benedicent.*

בפיו יברכו תהל׳ סב ה

וַיְבָרְכוּ *Et benedixerunt.*

ויברכו את רבקה בראש׳ כד ס
ויצאו ויברכו את העם ויקר׳ ט כג
ויברכו אלהים בני ישראל
יהוש׳ כב לג
ויברכו את המלך מלכ׳ א ח סו
ויברכו כל הקהל ליי׳ ד״ה א כט כ
ויברכו את העם ד״ה ב ל כז
ויברכו את יי׳ לא ח
ויברכו העם לכל האנשים נחמ׳ יא ב

וִיבָרְכוּ *Et benedicant.*

ויברכו שם כבדך נחמ׳ ט ה

יְבָרְכוּכָה *Benedicant tibi.*

וחסידך יברכוכה תהל׳ קמה י

מְבֹרָךְ *Pyh. Benedictus.*

את אשר תברך מברך במד׳ כב ו
יהי שם יי׳ מברך איו׳ א כא
יהי שם יי׳ מברך תהל׳ קיג ב

וּמְבֹרָךְ *Et benedictus.*

ומברך לעולם ד״ה א יז כז

מְבֹרֶכֶת *Benedicta.*

מברכת יי׳ ארצו דבר׳ לג יג

מְבֹרָכָיו *Benedicti ejus.*

מברכיו יירשו ארץ תהל׳ לז כב

יְבֹרַךְ, יְבֹרָךְ *Benedicetur.*

יברך בית עבדך שמו׳ ב ז כט
דור ישרים יברך תהל׳ קיב ב
כן יברך גבר קכח ד
טוב עין הוא יברך משלי כב ט

תְּבֹרַךְ, תְּבֹרָךְ *Benedicitor.*

תברך מנשים יעל
מנשים באהל תברך שופ׳ ה כד
ואחריתה לא תברך משלי כ כא

וְהִתְבָּרֵךְ

Hithp. Benedicat sibi.

והתברך בלבבו דבר׳ כט יח

וְהִתְבָּרְכוּ *Et benedicti erunt.*

והתברכו בזרעך בראש׳ כב יח
והתברכו בזרעך כו ד
והתברכו בו גוים ירמ׳ ד ב

הַמִּתְבָּרֵךְ *Benedicens sibi.*

המתברך בארץ ישע׳ סה יו

יִתְבָּרֵךְ *Benedicat sibi.*

המתברך בארץ יתברך ישע׳ סה יו

וְיִתְבָּרְכוּ *Et benedicentur.*

ויתברכו בו כל גוים תהל׳ עב יז

בְּרָכָה* *Benedictio.*

* זעגען, געשענק, פריעדע, וואהל־טהאט.

והיה ברכה בראש׳ יב ב
קללה ולא ברכה כז יב
אצלת לי ברכה כז לו
ולתת עליכם היום ברכה שמו׳ לב כט
היום ברכה וקללה דברי׳ יא כו

הבה לי ברכה שופט׳ א טו
לכם ברכה משלל איבי דוד
שמו׳ א ל כו
קח נא ברכה מאת עבדך מלכ׳ ב ה טו
עשו אתי ברכה וצאו אלי יח לא
נקהלו לעמק ברכה וגו׳
עמק ברכה ד״ה ב כ כו
ומרומם על כל ברכה נחמ׳ ט ה
ישא ברכה מאת יי׳ תהל׳ כד ה
נפש ברכה תדשן משלי יא כה
ברכה בקרב הארץ ישע׳ יט כד
עשו אתי ברכה לו יו
כי ברכה בו סה ח
ומביכות נבעתי ברכה וגו׳
גשמי ברכה יהיו יחזק׳ לד כו
להניח ברכה אל ביתך מד ל
והשאיר אחריו ברכה יואל ב יד
והייתם ברכה זכר׳ ח יג
ברכה עד בלי די מלא׳ ג י

וּבְרָכָה *Et benedictio.*

וברכה לראש משביר משלי יא כו

הַבְּרָכָה *Benedictio.*

על הברכה אשר ברכו בראש׳ כז מא
את הברכה אשר תשמעו דברי יא כז
את הברכה על הר גריזים יא כט
יצו יי׳ אתך את הברכה כח ח
כל הדברים האלה הברכה ל א
נתתי לפניך הברכה ל יט
וזאת הברכה אשר ברך משה לג א
הברכה והקללה יהוש׳ ח לד
ועתה הברכה הזאת שמו׳ א כה כז
שם צוה יי׳ את הברכה תהל׳ קלג ג

הַבְּרָכָה *An benedictio.*

הברכה אחת לך בראש׳ כז לח

בִּבְרָכָה *In benedictione.*

ולא חפץ בברכה תהל׳ קט יז

לִבְרָכָה

Benedictioni, In benedictionem.

את הקללה לברכה דבר׳ כג ו
את הקללה לברכה נחמ׳ יג ב
וזרעו לברכה תהל׳ לז כו
זכר צדיק לברכה משלי י ז

בִּרְכַּת *Benedictio*

את ברכת אברהם בראש׳ כח ד

ויהי

ויהי ברכת יי׳ בכל אשר יש לו לט ה
ומלא ברכת יי׳ דברי׳ לג כג
ברכת אובד עלי תבא איו׳ כט יג
ברכת יי׳ אליכם תהל׳ קכט ח
ברכת יי׳ היא תעשיר משלי׳ י כב
ועליהם תבוא ברכת טוב כד כה

בְּבִרְכַּת *In benedictione.*

בברכת ישרים משלי׳ יא יא

כְּבִרְכַּת *Sicut benedictio.*

כברכת יי׳ אלהיך דברי׳ יב טו
כברכת יי׳ אלהיך יז יז

בִּרְכָתִי *Benedictio mea.*

לקח ברכתי בראש׳ כז לו
קח נא את ברכתי לג יא
וצויתי את ברכתי לכם ויק׳ כה כא

וּבִרְכָתִי *Et bened. mea.*

וברכתי על צאצאיך ישעי׳ מד ג

בִּרְכָתְךָ *Bened. tua.*

ויקח ברכתך בראש׳ כז לה
על עמך ברכתך תהל׳ ג ט

וּמִבִּרְכָתְךָ *Et ex bened. tua.*

ומברכתך יבורך שמו׳ ב ז כט

כְּבִרְכָתוֹ *Juxta benedict. ejus.*

כברכתו ברך אתם ברא׳ מט כח

בְּרָכוֹת *Benedictiones.*

כי תשיתהו ברכות לעד תהלי׳ כא ז
גם ברכות יעטה מורה פד ז
ברכות לראש צדיק משלי׳ י ו
איש אמונות רב ברכות כח כ

הַבְּרָכוֹת *Benedictiones.*

ובאו עליך כל הברכות דברי׳ כח ב

בִּרְכֹת, בִּרְכוֹת

Benedictiones.

ברכת שמים מעל
ברכת תהום רבצת
ברכת שדים ורחם בראש׳ מט כה
ברכת אביך גברו
על ברכת הורי מט כו
ברכות טוב תהל׳ כא ד

בִּרְכוֹתֵיכֶם

Benedictiones vestrae.

וארותי את ברכותיכם מלא׳ ב ב

ב כל לשון הברכה וברכים:

II. Genua flectere, Genu.

וַיִּבְרַךְ

Et procubuit flexis genubus.

• קניעען, ניעדערקניעען, קניעביינען, קניעביינען לאססען.

ויברך על ברכיו ד״ה ב ו יג

נִבְרְכָה *Genua flecamus,*

נברכה לפני יי׳ עשנו תהל׳ צה ו

וַיַּבְרֵךְ

Hiph. Genua flectere fecit.

ויברך הגמלים בראש׳ כד יא

בֶּרֶךְ* *Genu.*

• קניע.

כי לי תכרע כל ברך ישעי׳ מה כג

בִּרְכַּיִם, בִּרְכָּיִם *Genua.*

מדוע קדמוני ברכים איו׳ ג יב
ועל ברכים תשעשעו ישע׳ סו יב
וכל ברכים תלכנה מים יחזק׳ ז יז
וכא יב
ויעברני במים מים ברכים מז ד
ופיק ברכים נחו׳ ב יא

וּבִרְכַּיִם *Et genua.*

וברכים כרעות תאמץ איו׳ ד ד
וברכים כשלות אמצו ישע׳ לה ג

הַבִּרְכַּיִם *Genua.*

על הברכים ועל דבר׳ כח לה
כל הברכים אשר מלכ׳ א יט יח

בִּרְכֵּי *Genua.*

ילדו על ברכי יוסף בראש׳ נ כג

בִּרְכַּי *Genua mea.*

ותלד על ברכי בראש׳ ל ג
ואכרעה על ברכי עזר׳ ט ה
ברכי כשלו מצום תהל׳ קט כד

בִּרְכָּיו *Genua ejus.*

מעם ברכיו בראש׳ מח יב
וכל אשר יכרע על ברכיו שופט׳ ז ה
מכרע על ברכיו מלכ׳ א ח נד
וישם פניו בין ברכיו יח מב
ויכרע על ברכיו מלכ׳ ב א י
ויברך על ברכיו ד״ה ב ו יג

בִּרְכֶּיהָ *Genua ejus.*

ותישנהו על ברכיה שופט׳ יו יט
וישב על ברכיה מלכ׳ ב ד כ

בִּרְכֵּיהֶם *Genua sua.*

כרעו על ברכיהם שופ׳ ז ו

אַבְרֵךְ* *Abbrech.*

• אברעך. דיעזעס וואָרט נעהמען איינינע אלס אינפֿ: הפעיל. פֿיר הַבְרֵךְ, וועלכעס פֿיר דען איספעראַט: שטעהט. „בייגעט דאס קניע״. אנד: פֿיר איינע אָגיפטישע העראָלדספֿאָרמעל. דיא פֿיעללייכט ״מאן ביינע זיך״. אָדער ״ביינעט דאס הויפט״ הייסט. נאך אָנקעלאָס הייסט עס אב פֿאטער (מיניסטער) ריך דעם קאָניגס.

ויקראו לפניו אברך בראש׳ מא מג

ג שם ברכה שהוא מקוה מים:

III. Piscina.

הַבְּרֵכָה* *Piscina.*

• טייך, גראבען.

אלה על הברכה מזה שמו׳ ב ב יג
ואלה על הברכה מזה ב יג
ויתלו על הברכה בחברון ד יב
בתעלת הברכה העליונה יח יז
את הברכה ואת התעלה כ כ
ועד הברכה העשויה נחמ׳ ג יו
הברכה העליונה ישע׳ ז ג
את מי הברכה התחתונה כב ט
למי הברכה הישנה כב יא
בתעלת הברכה העליונה לו ב

בְּרֵכַת *Piscina.*

על ברכת גבעון שמו׳ ב ב יג
על ברכת שמרון מלכ׳ א כב לח
ואל ברכת המלך נחמ׳ ב יד
ואת חומת ברכת השלח ג טו

כִּבְרֵכַת *Sicut piscina.*

תינוה כברכת מים נחו׳ ב ט

בְּרֵכוֹת *Piscinae.*

עשיתי לי ברכות מים קהל׳ ב ו
עיניך ברכות בחשבון שיר ז ה

ובנגוי

ברם פירושו בגדי חמודות :

Vestes pretiosae.

*ברומים

s שטאאטסקליידער · אנד : דאמאזט, נאך אנד : בעראמדאליך.

ובגנזי ברומים — יחזק׳ כז כד

ברק לו שלשה פנים :

Significata ejus tria sunt.

א מה שפירושו להט :

I. Fulgurare, fulgur.

Fulgura. ברוק

s בליצען · לייכטען · גלאנצען.

ברוק ברק ותפיצם — תהל׳ קמד ו

Fulgur. *ברק

s בליטץ · אויך מעטאפה : פאם גלאנצע דעם שווערטעס.

ויפיצם ברק ויהם — שמו׳ ב כב טו
ברק ברק ותפיצם — תהל׳ קמד ו
ומן האש יוצא ברק — יחזק׳ א יג
למען היה לה ברק מורטה — כא טו
להכיל למען ברק — כא לג
ופניו כמראה ברק — דני׳ י ו

Et fulgur. וברק

וביק ממרדתו — איו כ כה

Sicut fulgur. כברק

ויצא כברק חצו — זכר׳ ט יד

Fulgur. ברק

אם שנותי ברק חרבי — דבר לב מא
לנגה ברק חניתך — חבק׳ ג יא

Et fulgur. וברק

וברק חנית — נחו׳ ג ג

Fulgura. ברקים

התשלח ברקים וילכו — איו לח לה
האירו ברקים תבל — תהל׳ עז יט
ברקים למטר עשה — קלה ז
ברקים למטר עשה — ירמ׳ י יג
ונא יו

Et fulgura. וברקים

ויהי קלות וברקים — שמו׳ יט טז
וברקים רב ויהמם — תהל׳ יח טו

Sicut fulgura. כברקים

כברקים ירוצצו — נחו׳ ב ה

Fulgura ejus. ברקיו

האירו ברקיו תבל — תהל׳ צז ד

ב מה שפירושו אבן טובה :

II. Carbunculus.

Et carbunculus. *וברקת

s קארבונקעל · זמאראגד·

אדם פטדה וברקת — שמו׳ כח יז
ולט י

Et carbunculus. וברקת

נפך וברקת — יחזק׳ כח יג

ג מה שפירושו קוצים :

III. Oxycanthae, spinae.

*הברקנים

s שטאכעלפפלאנצען · דייסטעלן · נאך אנד : דרעשוואגען.

ואת הברקנים — שופט׳ ח ז
וה יז

ברר כל לשון בירור שפירושו נקיות :

Purgare, Purificare; seligere et purum.

Purum. ברה

s לויטער · אויסערוואהלט · ריין · העלל.

עד בית ברה ב״פ *n. pr.* — שופ׳ ז כד
מצות יי׳ ברה — תהל׳ יט ט
ברה היא ליולדתה — שיר ו ט
ברה כחמה — ו י

וברותי

Et purificabo, id est, ceu purum, seligam.

s אבזאנדערן · אויסשיידען · אויסלעזען · אויסערלעזען · בעשטיממט · ריין · לויטער, זיך רייניגען · זיך זייבערן · פריפען · ער־פארשען · קלאר מאכען · ערקלארען · רייניגען · לייטערן.

וברותי מכם המרדים — יחזק׳ כ לח

Clarum, Purum. ברור

ודעת שפתי ברור מללו — איו לג ג
וישימני לחץ ברור — ישע׳ מט ב

Selecti. ברורים

ראשי בית האבות ברורים — ד״ה א ז מ

Selecti. הברורים

כלם הברורים לשערים — ד״ה א ט כב
וידותון ושאר הברורים — יו מא

Purum. ברורה

שפה ברורה — צפנ׳ ג ט

Selectae. ברות

צאן שש ברות — נחמ׳ ה יח

Ad declarandum. ולבור

ולבור את כל זה — קהל׳ ט א

Ad declarandum ista. לברם

לברם האלהים — קהל׳ ג יח

נבר

Niph. Purus, Purificatus.

עם נבר תתבר — שמו׳ ב כב כז
עם נבר תתברר — תהל׳ יח כז

Purgamini. הברו

הברו נשאי כלי יי׳ — ישע׳ נב יא

ולברר

Pih. Et ad purificandum.

ולברר וללבן — דני׳ יא לה

להבר

Hiph. Ad prugandum.

s אום צו לייטערן · צום זייבערן.

לוא לזרות ולוא להבר — ירמ׳ ד יא

Purgate. הברו

s רייניגען · שארפען · בלאנק מאכען.

הברו החצים — ירמ׳ נא יא

Hith. Purus eris. תתברר

s זיך ריין, לויטער ערווייזען · זיך אויסזאנדערן.

עם נבר תתברר — תהל׳ יח כז

Mundus es. תתבר

s נאך אנד : פאן איינעם שטאמם

תבר.

עם נבר תתבר — שמו׳ ב כב כז
יתבררו

יִתְבָּרְרוּ *Purgabuntur.*

יתבררו ויתלבנו ויצרפו דני' יב י

וּבַר *Purus*

s ריין לויטער, ערפראבט, בעוואהרט.

ובר הייתי בעיניך איו' יא ד

ובר לבב תהל' כד ד

לְבָרֵי *Puris.*

אלהים לברי לבב תהל' עג א

בַּבָּר *Frumentum.*

s אים פרייען, איינגעלט: אפפענעס, פרייעס פעלד.

יחלמו בניהם ירבו בבר איו' לט ד

בְּרִי *Serenitas, Puritas.*

s הייטערקייט פאן בָּרָה = בָּרַר לויטער אונד קלאר, דער הייטערע אטהער, נאך אנד: בעוואססערונג, רִי = רְוִי פאן רָוָה וויא כִּי אויס כְּוִי פאן כָּוָה.

אף ברי יטריח עב איו' לז יא

בְּבוֹר. בְּבֹר *In puritate*

s ריינהייט, לויטערקייט, ריינע, וייפע.

והזכותי בבר כפי איו' ט ל

ונמלט בבר כפיך כב ל

כְּבֹר *Juxta puritatem.*

כבר ידי ישב לי שמו' ב כב כא

כבר ידי ישיב לי תהל' יח כא

כבר ידי לנגד עיניו יח כה

כַּבֹּר *Quasi purificatio.*

ואצרף כבר סגיך ישע' א כה

כְּבֹרִי *Juxta puritatem meam.*

כברי לנגד עיניו שמו' ב כב כה

בֹּרִית *Smegma.*

s פענעטאבילישעס, אוס דער וייפע פפלאנצע געצאגענעס לויגענזאלץ.

ותרבי לך ברית ירמ' ב כב

וּכְבֹרִית *Et Sicut smegma.*

וכבורית מכבסים מלא ג ב

בריש כל לשון ברוש:

Abies.

בְּרוֹשׁ *Abies.*

s טאננען, ציפרעססען.

ברוש תדהר והאשור ישע' מא יט

ס יג

יעלה ברוש נה יג

הילל ברוש זכר' יא ב

כִּבְרוֹשׁ *Sicut abies*

אני כברוש רענן הוש' יד ט

בְּרוֹשִׁים *Abietes.*

בכל עצי ברושים שמו' ב ו ה

בעצי ארזים ובעצי ברושים מלכ' א ה כב וט יא

עצי ארזים ועצי ברושים ה כד

קרקע הבית בצלעות ברושים ו טו

ושתי דלתות עצי ברושים ו לד

ברושים ואלגומים מהלבנון ד"ה ב ב ז

הבית הגדול חפה עצי ברושים ג ה

חסידה ברושים ביתה תהל' קד יז

גם ברושים שמחו לך ישע' יד ח

ברושים משניר בנו לך יחז' כז ה

ברושים לא דמו אל סעפתיו לא ח

וְהַבְּרוֹשִׁים *Et abietes.*

והברושים הרעלו נחו' ב ד

בְּרוֹשָׁיו *Abietes ejus*

קומת ארזיו מבחור ברושיו מלכ' ב יט כג

מבחר ברושיו ישע' לז כד

ברת לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt

א כל לשון ברית:

I. Foedus, pactum.

s (פאם שטאממווארט ברה פאן דער דיטטע, אפפערטהיערע דאבייא צו צערשניידען, אונד צווישען דענזעלבען דורכצוגעהען) בינדניס, בונד, פערטראג. בַּעַל בְּרִית (שופטים ח' ל"ג, ט' ד' וט"ו) איינע שפעציעלל צו שעכעם פערעהרטע גאטטהייט.

בְּרִית *Foedus.*

והיתה לאות ברית בראש' ט יג

וראיתיה לזכר ברית עולם ט יו

והם בעלי ברית אברם יד יג

את אברם ברית לאמר טו יח

והיה לאות ברית ביני וביניכם יז יא

ויכרתו שניהם ברית כא כז

ויכרתו ברית בבאר שבע כא לב

ונכרתה ברית עמך כו כח

נכרתה ברית אני ואתה לא מד

להם ולאלהיהם ברית שמו' כג לב

לדרתם ברית עולם לא יו

הנה אנכי כרת ברית לד י

פן תכרת ברית ליושב הארץ לד יב ולד טו

כרתי אתך ברית ואת ישראל לד כז

מלח ברית אלהיך ויקר' ב יג

ברית עולם כד ח

חרב נקמת נקם ברית כו כה

וזכרתי להם ברית ראשנים כו מה

וארון ברית יי' במדב' י לג

ברית מלח עולם היא יח יט

ברית כהנת עולם כה יג

פן תשכחו את ברית יי' דבר' ד כג

ולא ישכח את ברית אבתיך ד לא

כרת עמנו ברית בחרב ה ב

לא תכרת להם ברית ז ב

לשאת את ארון ברית יי' י ח

את ברית יי' אלהי אבתם כט כד

הנשאים את ארון ברית יי' לא ט

נשאי ארון ברית יי' לאמר לא כה

מצד ארון ברית יי' אלהיכם לא כו

את ארון ברית יי' אלהיכם יהוש' ג ג

מפני ארון ברית יי' ד ז

נשאי ארון ברית יי' ד יח

וארון ברית יי' הלך אחריהם ו ח

כי עבר את ברית יי' ז טו

נשאי ארון ברית יי' ח לג

ועתה כרתו לנו ברית ט ו וט יא

ואיך אכרות לך ברית ט ז

ויכרת להם ברית לחיותם ט טו

אשר כרתו להם ברית ט י

בעברכם את ברית יי' כג יו

ברית לעם ביום ההוא כד כה

ואתם לא תכרתו ברית שופ' ב ב

בעל ברית לאלהים ח לג

מבית

מבית בעל ברית ט ד
אל צריה בית אל ברית לד״ק ט מו
ושם ארון ברית האלהים כ כז
את ארון ברית יי׳ שמו׳ א ד ג
את ארון ברית יי׳ צבאות וגו׳
עם ארון ברית האלהים ד ד
ויהי כבוא ארון ברית יי׳ ד ה
כרת לנו ברית ונעבדך יא א
ויכרת יהונתן ודוד ברית יח ג
ויכרתו שניהם ברית לפני יי׳ כג יח
אני אכרת אתך ברית שמו׳ ב ג יג
ויכרתו אתך ברית ג כא
המלך דוד ברית בחברון ה ג
את ארון ברית האלהים טו כד
כי ברית עולם שם לי כג ה
לפני ארון ברית יי׳ מלכ׳ א ג טו
ויכרתו ברית שניהם ה כו
לתתן שם את ארון ברית יי׳ ו יט
להעלות את ארון ברית יי׳ ח א
את ארון ברית יי׳ ח ו
לארון אשר שם ברית יי׳ ח כא
ברית בני ובינך טו יט
ויכרת לו ברית וישלחהו כ לד
ויכרת להם ברית מלכ׳ ב יא ד
ויכרת יי׳ אתם ברית יז לה
ויכרת להם דויד ברית ד״ה א יא ג
להעלות את ארון ברית יי׳ טו כה
נשאי ארון ברית יי׳ טו כו
מעלים את ארון ברית יי׳ טו כח
ויהי ארון ברית יי׳ טו כט
לפני ארון ברית האלהים יו ו
לישראל ברית עולם יו יז
לפני ארון ברית יי׳ יו לז
וארון ברית יי׳ תחת יריעות יז א
להביא את ארון ברית יי׳ כב יט
בית מנוחה לארון ברית יי׳ כח ב
על ארון ברית יי׳ כח יח
להעלות את ארון ברית יי׳
ד״ה ב ה ב
את ארון ברית יי׳ אל מקומו ה ז
את הארון אשר שם ברית יי׳ ו יא
לו ולבניו ברית מלח יג ה
ברית ביני ובינך יז ג
ויכרת כל הקהל ברית כג ג
ויכרת יהוידע ברית כג יו
לכרות ברית ליי׳ כט י
נכרת ברית לאלהינו עזר׳ י ג
ברית כרתי לעיני איו׳ לא א

תכרות ברית עמך מ כח
לא שמרו ברית אלהים תהל׳ עח י
עליך ברית יכרתו פג ו
כרתי ברית לבחירי פט ד
נארת ברית עבדך פט לט
לישראל ברית עולם קה י
ואת ברית אלהיה שכחה משלי ב יז
הפרו ברית עולם ישע׳ כד ה
כרתנו ברית את מות כח טו
הפר ברית לג ח
ואכרתה לכם ברית עולם נה ג
ארון ברית יי׳ ירמ׳ ג יו
ברית יי׳ אלהיהם כב ט
ברית חדשה לא לא
וכרתי להם ברית עולם לב מ
ברית את כל העם לד ח
אנכי כרתי ברית לד יג
ותכרתו ברית לפני לד טו
ברית עולם לא תשכח נ ה
בזית אלה להפר ברית יחזק׳ יו נט
והקימותי לך ברית יו ס
ויכרת אתו ברית יז יג
והפר ברית ונמלט יז טו
ובזה אלה להפר ברית יז יח
וכרתי להם ברית שלום לד כה
וכרתי להם ברית שלום
ברית עולם יהיה לז כו
והגביר ברית לרבים דני׳ ט כז
וגם נגיד ברית יא כב
ולבבו על ברית קדש יא כח
וזעם על ברית קדש
ויבן על עזבי ברית קדש יא ל
ומרשיעי ברית יחניף יא לב
וכרתי להם ברית הוש׳ ב כ
כאדם עברו ברית ו ז
שוא כרת ברית י ד
ולא זכרו ברית אחים עמו׳ א ט
שחתם ברית הלוי מלאכי ב ח
לחלל ברית אבתינו ב י

וּבְרִית *Et foedus.*

וברית הכהנה נחמ׳ יג כט
וברית שלומי לא תמוט ישע׳ נד י
וברית עולם אכרות להם סא ח
וברית עם אשור יכרתו הוש׳ יב ב

הַבְּרִית *Foedus.*

זאת אות הברית בראש׳ ט יב
אות הברית אשר הקמתי ט יז

ויקח ספר הברית שמו׳ כד ז
ויאמר הנה דם הברית כד ח
דברי הברית עשרת הדברים לד כח
כרת יי׳ את הברית הזאת דבר׳ ה ג
שומר הברית והחסד ז ט
את הברית ואת החסד ז יב
לוחת האבנים לוחת הברית ט ט
וט יא
ושני לוחת הברית על שתי ידי
ט טו
אלה דברי הברית
מלבד הברית אשר כרת כח סט
ושמרתם את דברי הברית כט ח
אנכי כרת את הברית הזאת כט יג
ככל אלות הברית כט כ
שאו את ארון הברית
וישאו את ארון הברית יהוש׳ ג ו
נשאי ארון הברית לאמר ג ח
ארון הברית אדון כל הארץ ג יא
נשאי הארון הברית לפני העם
ג יד
נשאי ארון הברית ד ט
שאו את ארון הברית ו ו
שומר הברית והחסד מלכ׳ א ח כג
ויכרת יהודע את הברית
מלכ׳ ב יא יז
את כל דברי ספר הברית כג ב
ויכרת את הברית לפני יי׳
להקים את דברי הברית כג ג
ככתוב על ספר הברית כג כא
שמר הברית והחסד ד״ה ב ו יד
למען הברית אשר כרת כא ז
כל דברי ספר הברית לד ל
ויכרת את הברית לפני יי׳
לעשות את דברי הברית לד לא
שומר הברית והחסד נחמ׳ א ה
וט לב
וכרות עמו הברית ט ח
שמעו את דברי הברית ירמ׳ יא ב
לא ישמע את דברי הברית יא ג
שמעו את דברי הברית יא ו
כל דברי הברית יא ח
זאת הברית אשר אכרת לא לג
לא הקימו את דברי הברית לד יח
במסרת הברית יחזק׳ כ לז
ובני ארץ הברית ל ה
שומר הברית והחסד דני׳ ט ד
ומלאך הברית מלאכי ג א

Et foedus. וְהַבְּרִית

והברית אשר כרתי אתכם
מלכ׳ ב יז לח

In foedus. בִּבְרִית

לעברך בברית יי׳ אלהיך דבר׳ כט יא
כי בברית יי׳ הבאת שמו׳ א כ ח
ואבוא בברית אתך יחזק׳ יו ח

In foedus. בַּבְּרִית

ואני בברית אשלחך מלכ׳ א כ לד
ויעמד כל העם בברית מלכ׳ ב כג ג
ויבאו בברית לדרוש את יי׳
ד״ה ב טו יב
בן זכרי עמו בברית כג א
אשר באו בברית ירמ׳ לד י

Sicut foedus. כִּבְרִית

כברית אלהים ד״ה ב לד לב

Sicut foedus. כַּבְּרִית

לא כברית אשר כרתי ירמ׳ לא לב

In foedus. לִבְרִית

לברית עולם בראש׳ יז ז
בבשרכם לברית עולם יז יג
את בריתי אתו לברית עולם יז יח
ואתנך לברית עם ישע׳ מב ו
ומט ח

In foedus. לַבְּרִית

הבט לברית תהל׳ עד כ

Foedus meum. בְּרִיתִי

והקמתי את בריתי בראש׳ ו יח
וט יא
הנני מקים את בריתי אתכם ט ט
וזכרתי את בריתי אשר ביני ט טו
ואתנה בריתי ביני ובינך יז ב
אני הנה בריתי אתך יז ד
והקמתי את בריתי יז ז
ואתה את בריתי תשמר יז ט
זאת בריתי אשר תשמרו יז י
והיתה בריתי בבשרכם יז יג
את בריתי הפר יז יד
את בריתי אתו לברית עולם יז יט
ואת בריתי אקים את יצחק יז כא
וגם הקמתי את בריתי שמו׳ ו ד
ואזכר את בריתי ו ה
ושמרתם את בריתי יט ה
והקימתי את בריתי ויקר׳ כו ט
להפרכם את בריתי כו טו
את בריתי יעקב
ואף את בריתי יצחק
ואף את בריתי אברהם אזכר כו מב
להפר בריתי אתם כו מד
נתן לו את בריתי שלום במד׳ כה יב
והפר את בריתי דבר׳ לא יו
ונאצוני והפר את בריתי לא כ
וגם עברו את בריתי יהוש׳ ז יא
לא אפר בריתי אתכם שופט׳ ב א
עברו הגוי הזה את בריתי ב כ
ולא שמרת בריתי וחקתי
מלכ׳ א יא יא
כרתי בריתי עלי זבח תהל׳ נ ה
ותשא בריתי עלי פיך נ יו
לא אחלל בריתי פט לד
אם ישמרו בניך בריתי קלב יב
ואני זאת בריתי אותם ישע׳ נט כא
את בריתי אשר כרתי ירמ׳ יא י
הפרו את בריתי לא לב
בריתי היום ואת בריתי הלילה לג כ
גם בריתי תפר את דוד לג כא
אם לא בריתי יומם ולילה לג כה
העברים את בריתי לד יח
וזכרתי אני את בריתי יחזק׳ יו ס
והקימתי אני את בריתי יו סב
ויפרו את בריתי מד ז
יען עברו בריתי הוש׳ ח א
להפיר את בריתי זכר׳ יא י
להיות בריתי את לוי מלא׳ ב ד
בריתי היתה אתו ב ה

Et foedus meum. וּבְרִיתִי

ובריתי נאמנת לו תהל׳ פט כט
ובריתי אשר הפיר יחזק׳ יז יט

In foedus meum. בִּבְרִיתִי

ומחזיקים בבריתי ישע׳ נו ד ונו ו

Foedus tuum. בְּרִיתְךָ . בְּרִיתֶךָ

כרתה בריתך אתי שמו׳ ב ג יב
הפרה את בריתך מלכ׳ א טו יט
כי עזבו בריתך בני ישראל יט י
ויט יד
הפר בריתך את בעשא ד״ה ב יו ג
כי עם אבני השדה בריתך
איו׳ ה כג
אל תפר בריתך אתנו ירמ׳ יד כא
כל אנשי בריתך עובד׳ א ז
גם את בדם בריתך זכר׳ ט יא
ואשת בריתך מלא׳ ב יד

Et foedus tuum. וּבְרִיתְךָ

ובריתך ינצרו דבר׳ לג ט

In foedus tuum. בִּבְרִיתֶךָ

ולא שקרנו בבריתך תהל׳ מד יח

Foedus vestrum. בְּרִיתְכֶם

וכפר בריתכם את מות ישע׳ כח יח

מִבְּרִיתֵךְ s

לבנות ולא מבריתך יחזק׳ טז סא

בְּרִיתוֹ

Foedus ejus, foederis sui, etc.

ויזכר אלהים את בריתו שמו׳ ב כד
ויגד לכם את בריתו דבר׳ ד יג
למען הקים את בריתו ח יח
בעיני יי׳ אלהיך לעבר בריתו יז ב
למען בריתו את אברהם
מלכ׳ ב יג כג
וימאסו את חקיו ואת בריתו יז טו
ויעברו את בריתו יח יב
זכרו לעולם בריתו ד״ה א יו טו
לנצרי בריתו ועדתיו תהל׳ כה י
חלל בריתו נה כא
לשמרי בריתו קג יח
זכר לעולם בריתו קה ח
ויזכר להם בריתו קו מה
יזכר לעולם בריתו קיא ה
צוה לעולם בריתו קיא ט
לשמר את בריתו לעמדה
יחזק׳ יז יד
ואשר הפר את בריתו אתו יז יו

Et foedus ejus. וּבְרִיתוֹ

ובריתו להודיעם תהל׳ כה יד

In foedus ejus. בִּבְרִיתוֹ

ולא נאמנו בבריתו תהל׳ עח לז

ב עם סגול כמו ברושים:

II. *Abiegna, ex abiete.*

* בְּרוֹתִים

s טאננען, ציפרעססען, בְּרוֹת = בְּרוֹשׁ.

רהיטנו ברותים שיר א יז

כי

בשל כל לשון בשול:

Elixare, coquere.

Cocta est, maturuit. בָּשַׁל

s קאָכען, בראָטען, רייפען, רייף מאַכען, צור רייפע ברינגען. מְבַשֵּׁל איין קאָך, בֵּית הַמְבַשְּׁלִים קיכען.

כי בשל קציר יואל ד יג

Elixant. בִּשְּׁלוּ

בשלו עצמיה בתוכה יחזק׳ כד ה

Pih. Coxit ea. בִּשְּׁלָם

ובכלי הבקר בשלם מלכ׳ א יט כא

Et coques. וּבִשַּׁלְתָּ

ובשלת את בשרו שמו׳ כט לא
ובשלת ואכלת במקום דבר׳ יו ז

Coxerunt. בִּשְּׁלוּ

בשלו ילדיהן איכ׳ ד י

Idem. בִּשְּׁלוּ

והקדשים בשלו בסירות ד״ה ב לה יג

Et coxerunt. וּבִשְּׁלוּ

ובשלו בפרור במד׳ יא ח
ולקחו מהם ובשלו בהם זכר׳ יד כא

Coquentes, coqui. הַמְבַשְּׁלִים

בית המבשלים יחזק׳ מו כד

Juxta coquere. כְּבַשֵּׁל

כבשל הבשר שמו׳ א ב יג

Et coque. וּבַשֵּׁל

ובשל נזיד לבני הנביאים מלכ׳ ב ד לח

Coquite. בַּשְּׁלוּ

ואת אשר תבשלו בשלו שמו׳ יו כג

Coquite. בַּשְּׁלוּ

בשלו את הבשר ויקר׳ ח לא

Coques. תְּבַשֵּׁל

לא תבשל גדי שמו׳ כג יט
ולד כו
לא תבשל גדי בחלב אמו דבר׳ יד כא

Et coxit. וַתְּבַשֵּׁל

ותבשל את הלבבות שמו׳ ב יג ח

Et coximus. וַנְּבַשֵּׁל

ונבשל את בני ונאכלהו מלכ׳ ב ו כט

Coquetis. תְּבַשְּׁלוּ

ואת אשר תבשלו שמו׳ יו כג

Coquent. יְבַשְּׁלוּ

יבשלו שם הכהנים יחזק׳ מו כ
בית המבשלים אשר יבשלו מו כד

Et coxerunt. וַיְבַשְּׁלוּ

ויבשלו הפסח כאש ד״ה ב לה יג

Pyh. Coctum fuit. בֻּשָּׁלָה

ואם בכלי נחשת בשלה ויקר׳ ו כא

Coctum. מְבֻשָּׁל

ובשל מבשל במים שמו׳ יב ט
בשר מבשל כי אם חי שמו׳ א ב טו

Coquetur. תְּבֻשַּׁל

אשר תבשל בו ישבר ויקר׳ ו כא

Hiph. Coxerunt. הִבְשִׁילוּ

הבשילו אשכלתיה בראש׳ מ י

Et coctile. * וּבָשֵׁל

s גאר, נעקאָכט.

ובשל מבשל במים שמו׳ יב ט

Coctum. בְּשֵׁלָה

את הזרע בשלה במד׳ ו יט

Culinae, foci. * וּמְבַשְּׁלוֹת

s פייערהעערדע.

ומבשלות עשוי מתחת יחזק׳ מו כג

בשם כל לשון בשם ובשום:

Aroma.

Aroma. * בֹּשֶׂם

s געווירץ, שפעצערייא. בֹּשֶׂם באַל-זאַמשטרויך. קִנְּמָן בֹּשֶׂם וואָהל-ריעכענדען צימט, געווירצצימטעט (דיא אינגערע ווירציגע רינדע). קְנֵה בֹשֶׂם געווירצראָהר, ווירציגער קאַלמוס (דיא וואָהלריעכענדע אונד גע-ווירצהאַפטע וואורצעל דעס אינדישען אונד אראַבישען).

וקנמן בשם שמו׳ ל כג

Aroma. בֹּשֶׂם

וקנה בשם שמו׳ ל כג
תחת בשם מק יהיה ישע׳ ג כד
בראש כל בשם יחזק׳ כז כב

Aroma. הַבֹּשֶׂם

הבשם ואת השמן שמו׳ לה כח
לחיו כערוגת הבשם שיר ה יג
לערוגות הבשם ו ב

Sicut aroma. כַּבֹּשֶׂם

לא בא כבשם ההוא מלכ׳ א י י
ולא היה כבשם ההוא ד״ה ב ט ט

Cum aromatibus meis. בְּשָׂמִי

אריתי מורי עם בשמי שיר ה א

Aromata. בְּשָׂמִים

בשמים לשמן המשחה שמו׳ כה ו
ולה ח
קח לך בשמים ראש ל ב
בשמים וזהב רב מאד מלכ׳ א י ב
נשאים בשמים וזהב ד״ה ב ט א
אשר מלא בשמים וזנים יו יד
וריח שמניך מכל בשמים שיר ד י
עם כל ראשי בשמים ד יד
על הרי בשמים ח יד

Et aromata. וּבְשָׂמִים

ובשמים הרבה מאד מלכ׳ א י י
ושמלות ונשק ובשמים י כה
ובשמים לרב מאד ד״ה ב ט ט
נשק ובשמים ט כד

Aromata. הַבְּשָׂמִים

ואת הבשמים ואת שמן מלכ׳ ב כ יג
ואת הבשמים ואת ישע׳ לט ב

Et aromata. וְהַבְּשָׂמִים

והלבונה והבשמים ד״ה א ט כט

Cum aromatibus. בַּבְּשָׂמִים

וששה חדשים בבשמים אסת׳ ב יב

Aromatibus. לַבְּשָׂמִים

רקחי המרקחת לבשמים ד״ה א ט ל

Et aromatibus. וְלַבְּשָׂמִים

ולאבן יקרה ולבשמים ד״ה ב לב כז
יזלו *

Aromata ejus. בְּשָׂמָיו
יזלו בשמיו   שיר ד יז

בשם עם שפירושו שונה ושורש לו מקום:

Fatigare, conculcare.

Conculcare vos. בּוֹשַׁסְכֶם
s בּוֹשַׁסְכֶם = בּוֹסַסְכֶם, ניעדער-פרעטען, שטאמפפען.
יען בושסכם על דל   עמו' ה יא

בשר לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א כל לשון בשורה:

I. Nunciare, Annunciare.

Pih. Nunciavit. בִּשַּׂר
s מעלדען, פערקינדען, פראהע באט-שאפט בריננען, פערקינדיגער, זיך פער-קינדיגען, באטשאפט בריננען לאססען.
אשר בשר את אבי   ירמ' כ טו

Et nunciato. וּבִשַּׂרְתָּ
ובשרת ביום אחר   שמו' ב יח כ

Annuncio. בִּשַּׂרְתִּי
בשרתי צדק בקהל רב   תהל' מ י

Nuncians. מְבַשֵּׂר
גם זה מבשר   שמו' ב יח כו
ולירושלם מבשר אתן   ישע' מא כז
רגלי מבשר משמיע שלום   נב ז
מבשר טוב משמיע ישועה   נב ז
מבשר משמיע שלום   נחו' ב א

Nuncians. הַמְבַשֵּׂר
ויען המבשר ויאמר   שמו' א ד יז

Sicut nuncians. כִּמְבַשֵּׂר
כמבשר בעיניו   שמו' ב ד י

Annuncians. מְבַשֶּׂרֶת
מבשרת ציון
מבשרת ירושלם   ישע' מ ט

Nunciantes. הַמְבַשְּׂרוֹת
המבשרות צבא רב   תהל' סח יב

Ad nunciandum. לְבַשֵּׂר
לבשר בית עצביהם   שמו' א לא ט
לבשר את עצביהם   ד"ה א י ט
לבשר ענוים שלחני   ישע' סא א

Annunciate. בַּשְּׂרוּ
בשרו מיום אל יום   ד"ה א יו כג
בשרו מיום ליום   תהל' צו ב

Et nunciabo. וַאֲבַשְּׂרָה
ואבשרה את המלך   שמו' ב יח יט

Nunciabit. תְּבַשֵּׂר
והיום הזה לא תבשר   שמו' ב יח כ
איש חיל אתה וטוב תבשר
מלכ' א א מב

Nunciabitis. תְּבַשְּׂרוּ
אל תבשרו בחוצת   שמו' ב א כ

Annunciabunt. יְבַשֵּׂרוּ
ותהלות יי' יבשרו   ישע' ס ו

Hithp. Nunciabitur. יִתְבַּשֵּׂר
יתבשר אדני המלך   שמו' ב יח לא

Besor n. pr. הַבְּשׂוֹר *
s נאמע איינעס באכעס, פערמוטהליך דער זידליך פאן גאצא אינ'ם מיטטעל-מעער פליעסענדע.
ויבאו עד נחל הבשור   שמו' א ל ט
מעבר את נחל הבשור   ל י
וישיבם בנחל הבשור   ל כא

Nuncium. - בְּשׂוֹרָה . בְּשֹׂרָה s
s נאכריכט, באטשאפט, באטענלאהן.
אשר לתתי לו בשרה   שמו' ב ד י
לא איש בשרה אתה   יח כ
ולכה אין בשרה מצאת   יח כב
אם לבדו בשורה בפיו   יח כה
ואל בשורה טובה יבוא   יח כז
היום הזה יום בשרה הוא   מלכ' ב ז ט

ב כל שם בשר:

II. Caro.

Caro. בָּשָׂר *
s פלייש, לייב, קארפער, בלוטספער-וואנדטער, (איפהעמיזמיש פיר מאננ-ליכע געשלעכטסטהיילע).

ויסגר בשר תחתנה   בראש' ב כא
בשגם הוא בשר   ו ג
כי השחית כל בשר   ו יב
קץ כל בשר   ו יג
לשחת כל בשר   ו יז
ומכל החי מכל בשר   ו יט
זכר ונקבה מכל בשר   ז יו
ויגוע כל בשר   ז כא
אשר אתך מכל בשר   ח יז
אך בשר בנפשו דמו   ט ד
ולא יכרת כל בשר עוד   ט יא
ובין כל נפש חיה בכל בשר וגו'
לשחת כל בשר   ט טו
ובין כל נפש חיה בכל בשר   ט יו
ביני ובין כל בשר   ט יז
יפות מראה ובריאת בשר   מא ב
רעות מראה ודקות בשר   מא ג
ורעות תאר מאד ורקות בשר   מא יט
בערב בשר לאכל   שמו' יו ח
בין הערבים תאכלו בשר   יו יב
כל טהור יאכל בשר   ויקר' ז יט
בשר מזבח השלמים   ז כ
ומחית בשר חי   יג י
הראות בו בשר חי   יג יד
או בשר כי יהיה בערו   יג כד
כמראה צרעת עור בשר   יג מג
כי נפש כל בשר
דם כל בשר לא תאכלו
כי נפש כל בשר   יז יד
מי יאכלנו בשר   במדב' יא ד
מאין לי בשר
תנה לנו בשר   יא יג
ואכלתם בשר
מי יאכלנו בשר
ונתן יי' לכם בשר   יא יח
בשר אתן להם   יא כא
אל אלהי הרוחת לכל בשר   יו כב
יי' אלהי הרוחת לכל בשר   כז יז
כל פטר רחם לכל בשר   יח טו
כי מי כל בשר   דבר' ה כג
תזבח ואכלת בשר   יב טו
ואמרת אכלה בשר
כי תאוה נפשך לאכל בשר
תאכל בשר   יב כ
וחרבי תאכל בשר   לב מב
תנה בשר לצלות
בשר מבשל   שמו' א ב טו
עמו זרוע בשר   ד"ה ב לב ח
מה

מה יעשה בשר לי תהל׳ נו ה
עדיך כל בשר יבאו סה ג
ויזכר כי בשר המה עח לט
נתן לחם לכל בשר קלו כה
ויברך כל בשר שם קדשו קמה כא
בזללי בשר למו משלי כג כ
ולהג הרבה יגעת בשר קהל׳ יב יב
העיני בשר לך איו׳ י ד
יגוע כל בשר יחד לד טו
מנפש ועד בשר יכלה ישע׳ י יח
אכל בשר ושתות יין כב יג
וסוסיהם בשר ולא רוח לא ג
וראו כל בשר יחדיו מ ה
על חציו בשר יאכל מד יז
אצלה בשר ואכל מד יט
וידעו כל בשר מט כו
ובחרבו את כל בשר סו יו
יבוא כל בשר להשתחות סו כג
והיו דראון לכל בשר סו כד
ואכלו בשר ירמ׳ ז כא
אין שלום לכל בשר יב יב
ושם בשר זרעו יז ח
נשפט הוא לכל בשר כה לא
יי׳ אלהי כל בשר לב כז
מביא רעה על כל בשר מה ה
לב בשר יחזק׳ יא יט
שכניך גדלי בשר יו כו
וראו כל בשר כא ד
חרבי מתערה אל כל בשר כא ט
וידעו כל בשר כא י
ונתתי לכם לב בשר לו כו
והעליתי עליכם בשר לז ו
ואכלתם בשר לט יז
ערלי לב וערלי בשר מד ז
ערל לב וערל בשר מד ט
ובריאי בשר דני׳ א טו
יזבחו בשר ויאכלו הושׁ׳ ח יג
את רוחי על כל בשר יואל ג א
הס כל בשר זכר׳ ב יז

Et caro. וּבָשָׂר

עצם מעצמי ובשר מבשרי ברא׳ ב כג
ובשר בשדה טרפה שמו׳ כב ל
ובשר כי יהיה בו בערו ויקר׳ יג יח
לחם ובשר בבקר
ולחם ובשר בערב מלכ׳ א יז ו
עור ובשר תלבישני איו׳ י יא
ובשר עלה יחזק׳ לז ח
ובשר ויין לא בא אל פי דני׳ י ג

Caro. הַבָּשָׂר

שנים מכל הבשר בראש׳ ז טו
רעות המראה ודקת הבשר מא ד
ואכלו את הבשר שמו׳ יב ח
מן הבשר חוצה יב מו
בשבתנו על סיר הבשר יז ג
בשלו את הבשר ויקר׳ ח לא
ואת הבשר ואת העוד ט יא
את הנגע בעור הבשר יג ג
הבשר החי וטמאו הבשר החי יג טו
או כי ישוב הבשר החי יג יו
כי נפש הבשר בדם הוא יז יא
הבשר עודנו בין שניהם במד׳ יא לג
הנפש עם הבשר דבר׳ יב כג
הבשר והדם יב כז
ולא ילין מן הבשר יז ד
הבשר שם בסל שופט׳ ו יט
קח את הבשר ואת המצות ו כ
ותאכל את הבשר ו כא
כבשל הבשר שמו׳ א ב יג
ובכלי הבקר בשלם הבשר
מלכ׳ א יט כא
כל הבשר חציר ישע׳ מ ו
היא הסיר ואנחנו הבשר יחזק׳ יא ג
המה הבשר והיא הסיר יא ז
הדלק האש התם הבשר כד י

Et caro. וְהַבָּשָׂר

והבשר אשר יגע
והבשר כל טהור יאכל ויקר׳ ז יט
והבשר תאכל דבר׳ יב כז

In carne. בַּבָּשָׂר

והנותר בבשר ובלחם ויקר׳ ח לב
ויגע בבשר ובמצות שופט׳ ו כא

Et sicut caro. וּכְבָשָׂר

וכבשר בתוך קלחת מיכ׳ ג ג

In carnem. לְבָשָׂר

והיו לבשר אחד בראש׳ ב כד
ואתם תהיו בתוכה לבשר יחזק׳ יא יא

Caro. בְּשַׂר

ונמלתם את בשר ערלתכם ברא׳ יז יא
לא ימול את בשר ערלתו יז יד
וימל את בשר ערלתם יז כג
בהמלו בשר ערלתו יז כד
בהמלו את בשר ערלתו יז כה
לכסות בשר ערוה שמו׳ כח מב
ואת בשר הפר כט יד
את בשר האיל כט לב
על בשר אדם לא ייסך ל לב
ימול בשר ערלתו ויקר׳ יב ג
ואכלתם בשר בניכם כו כט
בשר בניך ובנתיך דבר׳ כח נג
ויחם בשר הילד מלכ׳ ב ד לד
יאכלו הכלבים את בשר איזבל ט לו
האוכל בשר אבירים תהל׳ נ יג
בשר חסידיך לחיתו ארץ עט ב
ורוח כל בשר איש איו׳ יב י
איש בשר זרעו יאכלו ישע׳ ט יט
האכלים בשר החזיר סה ד
אכלי בשר החזיר סו יז
את בשר בניהם
ואת בשר בנתיהם
ואיש בשר רעהו יאכלו ירמ׳ יט ט
ולא בא בפי בשר פגול יחזק׳ ד יד
אשר בשר חמורים בשרם כג כ
בשר גבורים תאכלו לט יח
בשר הקרבן מ מג
הן ישא איש בשר קדש חגי ב יב
אשה את בשר רעותה זכר׳ יא ט

Et caro. וּבְשַׂר

ובשר זבח תודת שלמיו ויקר׳ ז טו
ובשר בנתיכם כו כט
ובשר קדש יעברו מעליך ירמ׳ יא טו
ובשר הבריאה יאכל זכר׳ יא יו

In carnem. בִּבְשַׂר

והנגע בבשר הזב ויקר׳ טו ז

Sicut caro. כִּבְשַׂר

כבשר נער קטן מלכ׳ ב ה יד
כבשר אחינו בשרנו נחמ׳ ה ח

De carne. מִבְּשַׂר

יותר מבשר המלאים שמו׳ כט לד
והנותר מבשר הזבח ויקר׳ ז יז
מבשר זבח שלמיו ז ט
מבשר זבח השלמים ז כא
מבשר בניו אשר יאכל דבר׳ כח נה

Caro mea. בְּשָׂרִי

אך בשרי ישכן לבטח תהל׳ יו ט
לאכל את בשרי כז ב
כמה לך בשרי סג ב

סמר

סמר מפחדך בשרי קיט קכ
למשוך ביין את בשרי קהל׳ ב ג
תסמר שערת בשרי איו׳ ד טו
אם בשרי נחוש ו יב
לבש בשרי רמה ז ה
על מה אשא בשרי בשני יג יד
ואחז בשרי פלצות כא ו
בלה בשרי ועורי איכ׳ ג ד

Et caro mea. וּבְשָׂרִי

אך עצמי ובשרי אתה בראש׳ כט יד
עצמי ובשרי אתם שמו׳ ב יט יג
הלוא עצמי ובשרי אתה יט יד
לבי ובשרי ירננו תהל׳ פד ג
ובשרי כחש משמן קט כד

In carne mea. בִּבְשָׂרִי

אין מתם בבשרי תהל׳ לח ד
ולח ח

Et in carne mea. וּבִבְשָׂרִי

בעורי ובבשרי דבקה עצמי איו׳ יט כ

Carni meae. לִבְשָׂרִי

דבקה עצמי לבשרי תהל׳ קב ו

De carne mea. מִבְּשָׂרִי

ובשר מבשרי בראש׳ ב כג

Et de carne mea. וּמִבְּשָׂרִי

ומבשרי לא תשבעו איו׳ יט כב
ומבשרי אחזה אלוה יט כו

Caro nostra. בְּשָׂרֵנוּ

כי אחינו בשרנו הוא בראש׳ לז כז
כבשר אחינו בשרנו נחמ׳ ה ה

Carnem tuam. בְּשָׂרְךָ

את בשרך מעליך בראש׳ מ יט
את בשרך לעוף השמים
שמו׳ א יז מד
וישב בשרך לך וטהר מלכ׳ ב ה י
בכלות בשרך ושארך משלי ה יא
בשרך על ההרים יחזק׳ לב ה

Caro tua. בְּשָׂרֶךָ

לחטיא את בשרך קהל׳ ה ה

Et caro tua. וּבְשָׂרְךָ

עצמך ובשרך אנחנו שמו׳ ב ה א
עצמך ובשרך אנחנו ד״ה א יא א

De carne tua. מִבְּשָׂרֶךָ

והעבר רעה מבשרך קהל׳ יא י

Et de carne tua. וּמִבְּשָׂרְךָ

ומבשרך לא תתעלם ישע׳ נח ז

Caro vestra. בְּשַׂרְכֶם

ודשתי את בשרכם שופט׳ ח ז

Et caro vestra. וּבְשַׂרְכֶם

כי עצמכם ובשרכם אני שופט׳ ט ב

In carne vestra. בִּבְשַׂרְכֶם

והיתה בריתי בבשרכם בראש׳ יז יג
לא תתנו בבשרכם ויקר׳ יט כח

E carne restra. מִבְּשַׂרְכֶם

לב האבן מבשרכם יחזק׳ לו כו

Caro ejus, sua. בְּשָׂרוֹ

ולא יאכל את בשרו שמו׳ כא כח
ובשלת את בשרו כט לא
ואת כל בשרו על ראשו ויקר׳ ד יא
ילבש על בשרו ו ג
ואת ערו ואת בשרו ח יז
כי יהיה בעור בשרו
והיה בעור בשרו יג ב
עמק מעור בשרו יג ג
לבנה היא בעור בשרו יג ד
נושנת היא בעור בשרו יג יא
את כל בשרו יג יג
ורחץ את בשרו במים יד ט
רר בשרו את זובו
או החתים בשרו טו ג
ורחץ בשרו במים טו יג
ורחץ במים את כל בשרו טו יו
ומכנסי בד יהיו על בשרו וגו׳
את בשרו ולבשם יו ד
ורחץ את בשרו במים יו כד
ויו כו ויו כח
אל כל שאר בשרו יח ו
כי אם רחץ בשרו במים כב ו
או משאר בשרו כה מט
ויאכל חצי בשרו במדב׳ יב יב
וישם שק על בשרו מלכ׳ א כא כז
וישב בשרו כבשר נער מלכ׳ ב ה יד
והנה השק על בשרו ו ל
ולכל בשרו מרפא משלי ד כב
ואכל את בשרו קהל׳ ד ה
ונע אל עצמו ואל בשרו איו׳ ב ה
אך בשרו עליו יכאב יד כב
יכל בשרו מראי לג כא
רטפש בשרו מנער לג כה
מפלי בשרו דבקו מא טו
ומשמן בשרו ירזה ישע׳ יז ד
המק בשרו זכר׳ יד יב

Et caro ejus. וּבְשָׂרוֹ

ובשרו לא ירחץ ויקר׳ יז יו

Ut caro ejus. כִּבְשָׂרוֹ

והנה שבה כבשרו שמו׳ ד ז

E carne ejus, sua. מִבְּשָׂרוֹ

כי יהיה זב מבשרו ויקר׳ טו ב
מי יתן מבשרו לא נשבע
איו׳ לא לא

Caro ejus. בְּשָׂרָהּ

את ערה ואת בשרה במדב׳ יט ה

In carnem ejus. בִּבְשָׂרָהּ

כל אשר יגע בבשרה ויקר׳ ו כ
דם יהיה זבה בבשרה טו יט

Caro ipsorum, sua. בְּשָׂרָם

כי יהיה בעור בשרם ויקר׳ יג לח
והנה בעור בשרם יג לט
ואת בשרם ואת פרשם יו כז
והעבירו תער על כל בשרם
במד׳ ה ז
והאכלתי את מוניך את בשרם
ישע׳ מט כו
וכל בשרם וגבהם יחזק׳ י יב
בשר חמורים בשרם כג כ

Et caro ipsorum. וּבְשָׂרָם

ובשרם יהיה לך במד׳ יח יח

Et in caro sua. וּבִבְשָׂרָם

ובבשרם לא ישרטו ויקר׳ כא ה

De carne eorum. מִבְּשָׂרָם

מבשרם לא תאכלו ויקר׳ יא ה
ויא יא
מבשרם לא תאכלו דבר׳ יד ח
את לב האבן מבשרם יחזק׳ יא יט

Carnes. בְּשָׂרִים

חיי בשרים לב מרפא משלי יד ל
אלפים

בת לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א עם פירושו מדה מה:

I. Bathus, mensura.

Bath. * בַּת

s בַּת = עפהא = 3 סאה, איין מאאס פיר פליססיגע דינגע.

אלפים בת יכיל מלכ׳ א ז כו
ארבעים בת יכיל ז לח
יעשו בת אחת ישע׳ ה י

Et Bath. וּבַת

ובת צדק יהי לכם יחזק׳ מה י

Bathus. הַבַּת

ותק השמן הבת וגו׳
מעשר הבת מן הכר יחזק׳ מה יד

Bathus. הַבָּת

מעשר החמר הבת יחזק׳ מה יא

Et bath. וְהַבַּת

האיפה והבת יחזק׳ מה יא

Bathi. בַּתִּים

ויין בתים עשרים אלף
ושמן בתים עשרים אלף ד״ה ב ב ט
בתים שלשת אלפים יכיל ד ה

Bathi. הַבַּתִּים

עשרת הבתים חמר
כי עשרת הבתים חמר יחזק׳ מה יד

ב עם פירושו שממה:

II. Desolatio.

Desolatio. * בָּתָה

s אָדע, פערוויסטונג, פערניכטונג.
נאך אנד: פאָן איינעם אונגעברייכליכען שטאממו: בָּתַת אבשניידען, אלזאָ בָּתָה נאראוים, ענדע מאכען.

ואשיתהו בתה ישע׳ ה ו

Desolationes. הַבַּתּוֹת

בנחלי הבתות ישע׳ ז יט

בתל כל לשון בתולה ובתולים:

Virgo, virginitas.

Virgo. * בְּתוּלָה

s יונגפרויא.

בתולה ואיש לא ידעה בראש׳ כד יו
וכי יפתה איש בתולה שמו׳ כב טו
כי אם בתולה מעמיו ויקר׳ כא יד
כי יהיה נערה בתולה דבר׳ כב כג
נערה בתולה אשר לא כב כח
גם בחור גם בתולה לב כה
ארבע מאות נערה בתולה שופ׳ כא יב
בעבור תמר אחותו כי בתולה היא שמו׳ ב יג ב
לאדני המלך נערה בתולה מלכ׳ א א ב
בתולה טובת מראה אסת׳ ב ג
ומה אתבונן על בתולה איו׳ לא א
כי יבעל בחור בתולה ישע׳ סב ה
התשכח בתולה עדיה ירמ׳ ב לב
בתולה במחול לא יג

Et virgo. וּבְתוּלָה

על בחור ובתולה ד״ה ב לו יז
ונפצתי בך בחור ובתולה ירמ׳ נא כב
בחור ובתולה וטף יחזק׳ ט ו

Virgo. הַבְּתוּלָה

ולאחתו הבתולה ויקר׳ כא ג
הגה בתי הבתולה שופ׳ יט כד

Sicut virgo. כִּבְתוּלָה

כבתולה חגרת שק יואל א ח

Virgo. בְּתוּלַת

על בתולת ישראל דבר׳ כב יט
לענה בך בתולת בת ציון מלכ׳ ב יט כא
בתולת בת צידון ישע׳ כג יב
בתולת בת ציון לז כב
בתולת בת בבל מז א
בתולת בת עמי ירמ׳ יד יז
בתולת ישראל יח יג ולא ד
שובי בתולת ישראל לא כא
בתולת בת מצרים מו יא
בתולת בת ציון איכ׳ ב יג
קום בתולת ישראל עמו׳ ה ב

Virgini. לִבְתוּלַת

לבתולת בת יהודה איכ׳ א טו

בְּתֻלוֹת . בְּתוּלוֹת
בְּתוּלֹת . בְּתֻלֹת

Virgines.

בתולות טובות מראה אסת׳ ב ב
ובהקבץ בתולות שנית ב יט
תובל למלך בתולות תהל׳ מה טו
בחורים וגם בתולות קמח יב
רוממתי בתולות ישע׳ כג ד
בתלות ירושלם איכ׳ ב י
בתלת בערי יהודה ה יא
בתולות מזרע בית ישראל יחזק׳ מד כב
ינובב בתלות זכר׳ ט יז

Virgines. הַבְּתוּלֹת . הַבְּתוּלוֹת

כמהר הבתולת שמו׳ כב טז
בנות המלך הבתולת שמ׳ ב יג יח
לפניו מכל הבתולות אסת׳ ב יז
תתעלפנה הבתולות עמו׳ ח יג

Virgines meae. בְּתוּלֹתַי

בתולתי ובחורי איכ׳ א יח
וב כא

Et virgines ejus. וּבְתוּלֹתָיו

ובתולתיו לא הוללו תהל׳ עח סג

Virgines ejus. בְּתוּלֹתֶיהָ

בתולתיה נוגות איכ׳ א ד

* בְּתוּלִים

Virginitates, virginea.

s יונגפרויאשאפט, צייכען דער יונגפרויאשאפט.

ולא מצאתי לה בתולים דבר׳ כב יד
לא מצאתי לבתך בתולים כב יז
לא נמצאו בתולים לנערה כב כ

Virginitates. בְּתוּלֵי

את בתולי הנערה דבר׳ כב טו
ואלה בתולי בתי כב יז

Virgin. meam. בְּתוּלָי

ואבכה על בתולי שופ׳ יא לז

Virgin. ejus. בְּתוּלֶיהָ

עשו דדי בתוליה יחזק׳ כג ח

והוא

שפה בתל בתק בתר

בִּבְתוּלֶיהָ *In virgin. ejus.*

והוא אשה בבתוליה יקח ויקר׳ כא יג

בְּתוּלֵיהֶן *Virgin. ipsarum.*

דדי בתוליהן יחזק׳ כג ג

בתק ופירושו תקיעת החרב בגוף המוכה ממנו:

Transfigere.

וּבִתְּקוּךָ

Pih. Et transfigent te.

s דורכבאָרען, ניעדערשטעכען, ניעדער-הויען.

ובתקוך בחרבותם יחזק׳ טז מ

בָּתַר גם פירושו חלוק:

Dissecare.

בָּתַר *Dissecuit.*

s שניידען, צערשניידען, שפאלטען.

ואת הצפר לא בתר בראש׳ טו י

וַיְבַתֵּר *Pih. Et dissecuit.*

ויבתר אתם בתוך בראש׳ טו י

* **בֶּתֶר** *Sectio.*

s שטיקק, טהייל. הָרֵי בָתֶר בערגע דער טרעננונג, נאך אנד: דורכשניט-מענע (ד: איזט רויהע, האלפריגע) בערגע:

על הרי בתר שיר ב יז

בִּתְרוֹ *Partem suam.*

ויתן איש בתרו בראש׳ טו י

בִּתְרֵי *Sectae partes.*

בין בתרי העגל ירמ׳ לד יט

בְּתָרָיו *Partes ejus.*

ויעברו בין בתריו ירמ׳ לד יח

ואשר הם מיותר משלשה אותיות:

Voces plurium literarum quam trium.

בדלח בלעד

בדלח והוא אבן יקרה:

Bdellium.

* **הַבְּדֹלַח**

s איין אראבישעס אונד אינדישעס הארץ: בדעלליום. נאך אנד: פערלען, קריסטאלל.

שם הבדלח ואבן השהם בראש׳ ב יב

ועינו כעין הבדלח במד׳ יא ז

s **בלעד** מלה חסומה כטעם זולת, מורכב מן בַּל־עַד ואין תוכן המלה מתחבר בלשון יחיד כ״א בלשון רבים והרבה פי׳ יסוד לכנוי:

Praeter, Praeterquam, Exepto, Nihil ad.

צוזאממענגעז: אויס בַּל־עַד, אָהנע, אויססער, ניכטס פיר מיך, ניכט בייא מיר, ניכט איך, ניכט געהט עס מיך אן, ניכטס מיר.

בִּלְעֲדֵי *Praeterquam.*

בלעדי אחזה אתה הרני איוב לד לב

מִבַּלְעֲדֵי *Praeter.*

מבלעדי אישך במד׳ ה כ

מבלעדי מזבח י״י אלהינו יהוש׳ כב יט

מבלעדי י״י שמוא׳ ב׳ כב לב

כי מי אלוה מבלעדי י״י תהל׳ יח לב

בִּלְעָדֵי *Praeter.*

בלעדי רק אשר אכלו הנערים בראש׳ יד כד

בִּלְעָדַי

Excepto me, nihil ad.

בלעדי אלהים יענה בראש׳ מא טז

כי אפס בלעדי ישעי׳ מה ו

מִבַּלְעָדַי *Praeter me.*

אין מבלעדי מושיע ישעי׳ מג יא

היש אלוה מבלעדי מד ח

ואין עוד אלהים מבלעדי מה כא

וּמִבַּלְעָדַי *Et praeter me.*

ומבלעדי אין אלהים ישעי׳ מד ו

בלעד בקבוק ברזל

הֲמִבַּלְעֲדֵי *An praeter.*

המבלעדי י״י עליתי מלכ׳ ב׳ יח כה

המבלעדי י״י עליתי ישעי׳ לו י

המבלעדי אנשינו עשינו לה מד יט

וּבִלְעָדֶיךָ *Et praeter te.*

ובלעדיך לא ירים איש את ידו בראש׳ מא מד

בליעל הוא נגזר בל כי הם שנים:

בליעל ש״ו . **בל** *Vide in Rad.*

בעבע הוא נגזר בעה:

שנ״ב . **בעה** *Vide Rad.*

בעליל הוא נגזר עלל:

. **עלל** *Vide Rad.*

בקבוק והוא כלי מה:

Lagena.

* **בַּקְבֻּק** *Lagenam.*

s פֿאָם שטאממוו; בָּקַק, פלאשע.

וקנית בקבק יוצר חרש ירמ׳ יט א

וּבַקְבֻּק *Et lagenam.*

ובקבק דבש ובאת אליו מלכ׳ א יד ג

הַבַּקְבֻּק *Lagenam.*

ושברת הבקבק ירמ׳ יט י

ברבר והוא עוף שמן:

Capones.

* **וּבַרְבֻּרִים** *Et capones.*

s קאפוינען, נאך דעם תלמוד, געפלי-געל אויס דער בערבעריא, נאך אנד: איבערהויפט ווילדע פֿאָגעל.

וברברים אבוסים מלכ׳ א ה ג

ברזל והוא המין ממיני המתכות:

Ferrum.

* **בַּרְזֶל** *Ferrum.*

s פֿאָן בָּרַז מיט אנגעהאָנגטעם ל, וויא אין כַּרְמֶל, אייזען:

ואם בכלי ברזל הכהו במד׳ לה יו הגה

הנה ערשו ערש ברזל דבר׳ ג יא
ארץ אשר אבניה ברזל ח ט
לא תניף עליהן ברזל כז ה
והארץ אשר תחתיך ברזל כח כג
על ברזל על צוארך כח מח
ברזל ונחשת מנעלך לג כה
אשר לא הניף עליהן ברזל
יהוש׳ ח לא
ורכב ברזל בכל הכנעני יז טז
כי רכב ברזל לו כי חזק יז יח
כי רכב ברזל להם שופ׳ א יט
כי תשע מאות רכב ברזל לו ד ג
תשע מאות רכב ברזל ד יג
שש מאות שקלים ברזל שמו׳ א יז ז
ימלא ברזל ועץ חנית שמו׳ ב כג ז
כל כלי ברזל מלכ׳ א ו ז
צדקיה בן כנענה קרני ברזל כב יא
וגם להרשי ברזל ונחשת ד״ה ב כד יב
בעט ברזל ועפרת איו׳ יט כד
יברח מנשק ברזל כ כד
ברזל מעפר יקח כח ב
גרמיו כמטיל ברזל מ יח
יחשב לתבן ברזל מא יט
תרעם בשבט ברזל תהל׳ ב ט
ברזל באה נפשו קה יח
ובריחי ברזל גדע קז טז
ונכבדיהם בכבלי ברזל קמט ח
ברזל בברזל יחד משלי כז יז
הרש ברזל מעצד ישע׳ מד יב
ובריחי ברזל אגדע מה ב
וגיד ברזל ערפך מח ד
ותחת האבנים ברזל ס יז
ולעמוד ברזל ירמ׳ א יח
הירע ברזל ברזל מצפון טו יב
כתובה בעט ברזל יז א
תחתיהן מטות ברזל כח יג
על ברזל נתתי כח יד
קח לך מחבת ברזל
קיר ברזל יחזק׳ ד ג
בכסף ברזל כז יב
ברזל עשות כז יט
כי קרנך אשים ברזל מיכ׳ ד יג

Et ferrum. וּבַרְזֶל

כל חרש נחשת וברזל ברא׳ ד כב
וכלי נחשת וברזל יהוש׳ ו יט וו כד
וברזל לרב למסמרים ד״ה א כב ג
וברזל מאה אלף ככרים כט ז

אסירי עני וברזל תהל׳ קז י
נחשת וברזל כלם ירמ׳ ו כח
נחשת ובדיל וברזל יחזק׳ כב יח
ונחשת וברזל ועופרת כב כ

Ferro. בְּבַרְזֶל

ברזל בברזל יחד משלי כז יז

Et in ferro. וּבְבַרְזֶל

ובנחשת ובברזל יהוש׳ כב ח

Ferrum. הַבַּרְזֶל

את הנחשת את הברזל במד׳ לא כב
מכור הברזל ממצרים דבר׳ ד כ
ונשל הברזל מן העץ יט ה
ובחריצי הברזל
ובמגזרות הברזל שמו׳ ב יב לא
מתוך כור הברזל מלכ׳ א ח נא
ואת הברזל נפל אל המים מלכ׳ ב ו ה
וישלך שמה ויצף הברזל ו ו
ובחריצי הברזל ובמגרות ד״ה א כ ג
לנחשת הברזל כט ב
ובנחשת הברזל ובארגמן ד״ה ב ב ו
אם קהה הברזל קהל׳ י י
ותחת הברזל אביא כסף ישע׳ ס יז
מכור הברזל ירמ׳ יא ד
בחרצות הברזל עמו׳ א ג

In ferro. בַּבַּרְזֶל

בנחשת בברזל באבנים ד״ה ב ב יג
סבכי היער בברזל ישע׳ י לד

Sicut ferrum. כַּבַּרְזֶל

ונתתי את שמיכם כברזל ויק׳ כו יט

Ferro. לַבַּרְזֶל

הברזל לברזל ד״ה א כט ב

Et ferro. וְלַבַּרְזֶל

ולברזל אין משקל ד״ה א כב יד
ולברזל אין מספר כב טז

שרשי אות גימל

גאה כל לשון גאות וגאוה:

Excellere, Efferre, Extollere se, Superbire.

Excelluit. גָּאָה

s זיך ערהעבען, אין דיא האָהע שיע־סען, זיך ערהאָהען.

אשירה ליי׳ כי גאה גאה שמו׳ טו א
שירו ליי׳ כי גאה גאה טו כא

Extulerunt se. גָּאוּ

כי גאו המים יחזק׳ מז ה

Excellendo. גָּאֹה

כי גאה גאה שמו׳ טו א כא

An extollit se. הֲיִגְאֶה

היגאה גמא בלא בצה איו׳ ח יא

Et extollit se. וְיִגְאֶה

ויגאה כשחל תצודני איו׳ י טז

* גֵּאֶה

Elatus, Superbus, Fastuosus.

s שטאָלץ, ערהאבען, האָכמיטהיג, איבערמיטהיג, האָפּפאָהרטיג.

וראה כל גאה והשפילהו איו׳ מ יא
ראה כל גאה הכניעהו מ יב
על כל גאה ורם ישע׳ ב יב
גאון מואב גאה מאד ירמ׳ מח כט

Superbi. גֵּאִים

השב גמול על גאים תהל׳ צד ב
טמנו גאים פח לי קמ ו
בית גאים יסח יי׳ משלי טו כה
מחלק שלל את גאים טז יט

Fastosus. גֵּא s

s שטאָלץ, האָכמיטהיג, האָפּפאָהרטיג.

גאון מואב גא מאד ישע׳ טז ו

Superbis. לְגַאֲיוֹנִים

האָכמיטהיגע, זאָ דאס כְּתִיב, וועל־כעס גַאֲיוֹנִים הייסט אונד נאָך דער פאָרם, עֶלְיוֹן געבילדעט איזט. נאָך דעם קְרִי וואָרע דאס וואָרט צו טהיילען אין לְגֵאֵי יוֹנִים שטאָלצע אונטערדריקקער.

הבוז לגאיונים תהל׳ קכג ד

Fastus. * גַּאֲוָה

s האָכמוטה, איבערמוטה.

גאה וגאון ודרך רע משלי ח יג

* גֵוָה *Superbia.*

s האָכמוטה, ערהעבונג, גֵוָה ==

גַאֲוָה.

כי השפילו ותאמר גוה — איו' כב כט
תבכה נפשי מפני גוה — ירמ' יג יז

וְגֵוָה *Et superbia.*

וגוה מגבר יכסה — איו' לג יז

* גָאוֹן *Excellentia, Superbia.*

s האָהיט, הערליכקייט, מאַיעזטאֶט, ציערדע, טראָטץ, איבערמוטה, פֿלו-טהענטראָטץ, האָהע.

עדה נא גאון וגבה — איו' מ י
לפני שבר גאון — משלי יו יח
גאון שבעת לחם — יחז' יו מט

וְגָאוֹן *Et elatio.*

גאה וגאון ודרך רע — משלי ח יג

לְגָאוֹן *Excellentiae.*

לגאון ולתפארת — ישע' ד ב
וצבי עדיו לגאון שמהו — יחזק' ז כ

גְאוֹן

Excellentia, Superbia, Fastus.

ושברתי את גאון עזכם — ויק' כו יט
מפני גאון רעים — איו' לה יב
גאון יעקב אשר אהב — תהל' מז ה
גאון זדים וגאות עריצים — ישע' יג יא
תפארת גאון כשדים — יג יט
גאון מואב נא מאד — יו ו
לחלל גאון כל צבי — כג ט
גאון יהודה ואת גאון ירושלם — ירמ' יג ט
גאון מואב גאה מאד — מח כט
והשבתי גאון עזים — יחז' ז כד
גאון עזכם — כד כא
וירד גאון עזה — ל ו
ונשבת בה גאון עזה — ל יח
ושדדו את גאון מצרים — לב יב
ונשבת גאון עזה — לג כח
וענה גאון ישראל — הוש' ה ה ז י
מתאב אנכי את גאון יעקב — עמו' ו ה
את גאון יעקב
כגאון ישראל — נחו' ב ג
והכרתי גאון פלשתים — זכר' ט ו
והורד גאון אשור — י יא
כי שדד גאון הירדן — יא ג

גאה

בִּגְאוֹן *In superb. Elat.*

ופא ישית בגאון גליך — איו' לח יא
בגאון יי' צהלו מים — ישע' כד יד
בגאון הירדן — ירמ' יב ה
נשבע יי' בגאון יעקב — עמו' ח ז
בגאון שם יי' אלהיו — מיכ' ה ג

כִּגְאוֹן *Sicut excellent.*

כגאון ישראל — נחו' ב ג

לִגְאוֹן *In excellent.*

ושמתיך לגאון עולם — ישע' ס טו

מִגְּאוֹן *Prae elatione.*

יעלה מגאון הירדן — ירמ' מט יט ונ מד

גְּאוֹנְךָ *Excellent. tua.*

וברב גאונך תהרס קמיך — שמו' טו ז

גְּאוֹנֵךְ *Excellent. tua.*

הורד שאול גאונך — ישע' יד יא

גְּאוֹנוֹ *Excellent. sua, ejus.*

ירעם בקול גאונו — איו' לז ד
ומהדר גאונו — ישע' ב י
וב יט וב כא

וּגְאוֹנוֹ *Et excellent. ejus.*

גאותו וגאונו — ישע' יו ו
גבהו וגאונו — ירמ' מח כט

גְּאוֹנָם *Fastus eorum.*

תחת גאונם — צפנ' ב י

בִּגְאוֹנָם *In superbia sua.*

וילכדו בגאונם — תהל' נט יג

גְּאוֹנָיִךְ *Excellent. tuae.*

ביום גאוניך — יחזק' יו נו

* גֵּאוּת

Elatio, Superbia, Excellentia.

s ערהעבונג, עמפּאָרשטייגונג, ערהאַבענ-הייט, מאַיעזטאֶט, ציערדע, פּראַכט, שטאָלץ, איבערמוטה.

יי' מלך גאות לבש — תהל' צג א
גאות עשן — ישע' ט יז
כי גאות עשה — יב ה
ובל יראה גאות יי' — כו י
הוי עטרת גאות — כח א
עטרת גאות שכורי אפרים — כח ג

גאה

בְּגֵאוּת *In superbia.*

דברו בגאות — תהל' יז י
מושל בגאות הים — פט י

* גַּאֲוָה *Superbia, Excellentia.*

s ערהאַבענהייט, מאַיעזטאֶט, ציערדע, שטאָלץ, האָכמוטה, איבערמוטה.

גאוה אפיקי מגנים — איו' מא ו
על יתר עשה גאוה — תהל' לא כד
אל תבואני רגל גאוה — לו יב
לכן ענקתמו גאוה — עג ו
בפי אויל חטר גאוה — משלי יד ג

בְּגַאֲוָה *Cum elatione.*

בגאוה ובוז — תהל' לא יט
בגאוה ובגדל לבב — ישע' ט ח

גַּאֲוַת *Elatio.*

גאות אדם תשפילנו — משלי כט כג

וְגַאֲוַת *Et elationem.*

וגאות עריצים — ישע' יג יא

בְּגַאֲוַת *In superbia.*

בגאות רשע ידלק עני — תהל' י ב

גַּאֲוָתִי *Excellentia mea.*

עליזי גאותי — ישע' יג ג

גַּאֲוָתֶךָ *Excellentia tua.*

ואשר חרב גאותך — דבר' לג כט

גַּאֲוָתֵךְ *Fastus tuus.*

עליזי גאותך — צפנ' ג יא

גַּאֲוָתוֹ *Excellentia ejus.*

על ישראל גאותו — תהל' סח לה
גאותו וגאונו — ישע' יו ו
והשפיל גאותו — כה יא

וְגַאֲוָתוֹ *Et fastus ejus.*

וגאותו ורם לבו — ירמ' מח כט

בְּגַאֲוָתוֹ

Propter excellentiam ejus.

ירעשו הרים בגאותו — תהל' מו ד

וּבְגַאֲוָתוֹ *Et excellentia sua.*

ובגאותו שחקים — דבר' לג כו

כי

גאל ע שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א כל לשון גאלה:

I. Redimere, Vindicare.

Redemit. **גָּאַל**

s וויעדערקויפען, איינלאָזען, ערלאָזען, בעפרייען, לאָזקויפען, לאָזען. לאָזקויפער, איינלאָזער, לאָזער, ערלאָזער, פערוואַנדטער, בלוטספריינד, אנגעהטער, ראָכער.

כי גאל יי׳ יעקב ישע׳ מד כג
גאל יי׳ עבדו יעקב מח כ
גאל ירושלם נב ט

Et redimet. **וְגָאַל**

וגאל את ממכר אחיו ויקר׳ כה כה

Et vindicat eum. **וּגְאָלוֹ**

וגאלו מיד חזק ממנו ירמ׳ לא יא

Redemit eos. **גְּאָלָם**

אשר גאלם מיד צר תהל׳ קז ב
ובחמלתו הוא גאלם ישע׳ סג ט

Redemisti. **גָּאַלְתָּ**

נחית בחסדך עם זו גאלת שמו׳ טו יג
גאלת שבט נחלתך תהל׳ עד ב
גאלת בזרוע עמך עז יו
גאלת חיי איכ׳ ג נח

Et redimam. **וְגָאַלְתִּי**

וגאלתי אתכם שמו׳ ו ו

Redemi te. **גְּאַלְתִּיךָ**

אל תירא כי גאלתיך ישע׳ מג א
שובה אלי כי גאלתיך מד כב

Et vindicabo te. **וּגְאַלְתִּיךְ**

וגאלתיך אנכי חי יי׳ רות ג יג

גּוֹאֵל . גֹּאֵל

Redimens, Redemptor, Vindex.

כי לא יהיה לו גאל ויקר׳ כה כו
ואם אין לאיש גאל במד׳ ה ח
גאל הדם הוא ימית לה יט
גאל הדם ימית את הרצח לה כא
בין המכה ובין גאל הדם לה כד
מיד גאל הדם לה כה
ומצא אתו גאל הדם וגו׳
ורצח גאל הדם לה כז

פן ירדף גאל הדם דבר׳ יט ו
ביד גאל הדם ומת יט יב
וכי ירדף גאל הדם אחריו כ ה
ולא ימות ביד גאל הדם כ ט
על אמתך כי גאל אתה רות ג ט
כי אם גאל אנכי וגם יש גאל ג יב
לא השבית לך גאל היום ד יד
מהרבית גאל הדם שמו׳ ב יד יא
כה אמר יי׳ גאל ישראל ישע׳ מט ז
ובא לציון גואל נט כ

הַגּוֹאֵל . הַגֹּאֵל

Redemptor, Vindex.

הגואל אתי מכל רע בראׁ׳ מח יו
והנה הגואל עבר רות ד א
ויאמר הגאל ד ו
ויאמר הגאל לבעז קנה לך ד ח
הגואל משחת חייכי תהל׳ קג ד

Vindici. **לַגֹּאֵל**

ויאמר לגאל רות ד ג

A vindice. **מִגֹּאֵל**

הערים למקלט מגאל במד׳ לה יב
למקלט מגאל הדם יהוש׳ כ ג

Redemtor meus. **גֹּאֲלִי**

ואני ידעתי גאלי חי איו׳ יט כה

Et Redemtor meus. **וְגוֹאֲלִי**

יי׳ צורי וגואלי תהל׳ יט טו

Redem. noster. **גֹּאֲלֵנוּ**

גאלנו יי׳ צבאות שמו ישע׳ מז ד
גאלנו מעולם שמך סג יו

Redem. tuus. **גֹּאֲלֵךְ**

גאלך ויצרך מבטן ישע׳ מד כד

Redem. tuus. **גֹּאַלֵךְ**

גאלך קדוש ישראל ישע׳ מח יז

Redem. tuus. **גֹּאֲלֵךְ**

אמר גאלך יי׳ ישע׳ נד ח

Et redem. tuus. **וְגֹאֲלֵךְ**

וגאלך קדוש ישראל ישע׳ מא יד
וגאלך אביר יעקב מט כו
וגאלך קדוש ישראל נד ה
וגאלך אביר יעקב ס יו

Redem. vester. **גֹּאַלְכֶם**

כה אמר יי׳ גאלכם ישע׳ מג יד

Vindex ejus. **גֹּאֲלוֹ**

ובא גאלו ויקר׳ כה כה

Et redem. ejus. **וְגֹאֲלוֹ**

וגאלו יי׳ צבאות ישע׳ מד ו

Redemptor eorum. **גֹּאֲלָם**

ואל עליון גאלם תהל׳ עח לה
כי גאלם חזק משלי כג יא
גאלם חזק ירמ׳ נ לד

Ex vindicib. nostris. **מִגֹּאֲלֵנוּ**

מגאלנו הוא רות ב ב

Et vindices ejus. **וְגֹאֲלָיו**

משתין בקיר וגאליו מלכ׳ א יו יא

Redempti. **גְּאוּלִים**

והלכו גאולים ישע׳ לה ט
דרך לעבר גאולים נא י

Redempti. **גְּאוּלֵי**

גאולי יי׳ תהל׳ קז ב
עם הקדש גאולי יי׳ ישע׳ סב יב

Redimendo. **גָּאֹל**

ואם גאל יגאלנה ויקר׳ כז יג
ואם גאל יגאל כז יט
ואם גאל יגאל איש כז לא

לִגְאוֹל

Ad vendicandum, Vendicare.

אין זולתך לגאול רות ד ד
לא אוכל לגאול לי ד ו
כי לא אוכל לגאול ד ו

Vendicare te. **לְגָאֳלֵךְ**

ואם לא יחפץ לגאלך רות ג יג

Vendica. **גְּאָל**

אם תגאל גאל רות ד ד

Vendica. **גְּאַל**

גאל לך אתה רות ד ו

Et redime me. **וּגְאָלֵנִי**

ריבה ריבי וגאלני תהל׳ קיט קנד

Et redime eam. **גְּאָלָהּ**

קרבה אל נפשי גאלה תהל׳ סט יט

Vendicabo. **אֶגְאַל**

אנכי אגאל רות ד ד

* מטות

Redimam eos. אֶגְאָלֵם
ממות אגאלם הוש׳ יג יד

Vendicabis. תִּגְאַל
אם תגאל גאל רות ד ד

Vendicabit, redimet. יִגְאַל
ואשר יגאל מן הלוים ויקר׳ כה לג
ואם המקדיש יגאל כז טו
ואם גאל יגאל את השדה כז יט
ואם לא יגאל את השדה כז כ
ואם גאל יגאל איש ממעשרו כז לא
ואם לא יגאל רות ד ד
ומחמס יגאל נפשם תהל׳ עב יד

Idem. יִגְאָל
אם יגאלך טוב יגאל רות ג יג

Redimet te. יִגְאָלֵךְ
אם יגאלך טוב רות ג יג
שם יגאלך יי׳ מיכ׳ ד י

Vendicabit eum. יִגְאָלֶנּוּ
אחד מאחיו יגאלנו ויקר׳ כה מח
או בן דדו יגאלנו כה מט
ממשפחתו יגאלנו כה מט

Vendicaverit eam. יִגְאָלֶנָּה
ואם גאל יגאלנה ויקר׳ כז יג

Et redemit eos. וַיִּגְאָלֵם
ויגאלם מיד אויב תהל קו י

Vendicaverint eum. יִגְאָלֻהוּ
יגאלהו חשך וצלמות איו׳ ג ה

וְנִגְאַל
Niph. *Et redemptus sit, redimet se.*
השיגה ידו ונגאל ויקר׳ כה מט

Redimetur. יִגָּאֵל
ואם לא יגאל ויקר׳ כה ל
ואם לא יגאל באלה כה נד
לא יגאל עוד כז כ
ואם לא יגאל ונמכר כז כז
לא ימכר ולא יגאל כז כח
יהיה קדש לא יגאל כז לג

Redimemini. תִּגָּאֵלוּ
ולא בכסף תגאלו ישע׳ נב ג

* גְּאֻלָּה
Redemptio, Redemptura, Vindiciae.
s ווידערקויף, איינלאזונג, פער-וואנדשאפט.
גאלה תתנו לארץ ויקר׳ כה כד
גאלה תהיה לו וביובל יצא כה לא
גאלה תהיה לו כה מח

Redemptio. הַגְּאֻלָּה
על הגאלה ועל התמורה רות ד ז
כי לך משפט הגאלה ירמ׳ לב ז
ולך הגאלה קנה לך לב ח

Redemptio. גְּאֻלַּת
גאלת עולם ויקר׳ כה לב

Redemptionem meam. גְּאֻלָּתִי
גאל לך אתה את גאלתי רות ד ו

Vindiciarum tuarum. גְּאֻלָּתֶךָ
אחיך אנשי גאלתך יחזק׳ יא טו

Redemptura ejus, sua. גְּאֻלָּתוֹ
ומצא כדי גאלתו ויקר׳ כה כו
והיתה גאלתו
ימים תהיה גאלתו כה כט
ישיב גאלתו כה נא
ישיב את גאלתו כה נב

Redempti mei. s גְּאוּלַי
לאקויפונג, בעפרייאונג. (נאך דער פארם עֲשׁוּקִים)
ושנת גאולי באה ישע׳ סג ד

ב מה שפירושו סבוך:

II. *Polluere, Contaminare.*
s פערונרייניגען, בעזודעלן, אונריין, בעפלעקקעט, בעפלעקקט זיין, פיר אונ-ריין ערקלארט ווערדען (ד: א: פער-שטאססען ווערדען), זיך פערונ-רייניגען.

Pih. *Polluimus te.* גֵּאַלְנוּךָ
במה גאלנוך מלא׳ א ז

Pyh. *Pollutus.* מְגֹאָל
על מזבחי לחם מגאל מלא׳ א ז
שלחן יי׳ מגאל הוא מלא׳ א יב

Niph. *Et polluta.* וְנִגְאָלָה
מוראה ונגאלה צפנ׳ ג א

Contaminatae sunt. נְגֹאֲלוּ
כפיכם נגאלו בדם ישע׳ נט ג
נגאלו בדם איכ׳ ד יד

Et polluti sunt. וַיְגֹאֲלוּ
ויגאלו מן הכהנה עזר׳ ב סב
ויגאלו מן הכהנה נחמ׳ ז סד

אֶגְאָלְתִּי
Hiph. *Contaminavi.*
וכל מלבושי אגאלתי ישע׳ סג ג

Pollutiones. * גָּאֳלֵי
s בעפלעקקונג, ענטווירדיגונג, ענט-וויהונג.
על גאלי הכהנה נחמ׳ יג כט

גב כל לשון גבנונית וכל מה שיגבה ממנו:

Gibbus, Tergum, Fornix, Excelsum.

Fornix. * גַּב
s וואלבונג, געוואלבע, שאנצע, אנ-האהע, ריקקען, בוקקעל, ראדבאגען, פעלגען, באגען דעם אויגעס, ברוינע. (שטאממווארט גָּבַב.)
ותבני לך גב יחזק׳ טז כד

Dorsum. גַּב
וזה גב המזבח יחז׳ מג יג

Tergum meum. גַּבִּי
על גבי חרשו חרשים תהל׳ קכט ג

Fornicem tuum. גַּבֵּךְ
בבנותך גבך בראש יחזק׳ טז לא
והרסו גבך טז לט

Celsitates. גַּבֵּי
בעבי גבי מגניו איו׳ טו כו

Celsitatibus. לְגַבֵּי
לגבי חמר גביכם איו׳ יג יב

Celsit. vestrae. גַּבֵּיכֶם
לגבי חמר גביכם איו׳ יג יב

Canthi earum. וְגַבֵּיהֶם
דותם וגביהם מלכ׳ א ז לג

וכל

Et dorsa illarum. **וְגַבֵּהֶם**
וכל בשרם וגבהם יחזק׳ י יב
Et canthi earum. **וְגַבֵּיהֶן**
וגביהן וגבה להם יחזק׳ א יח
Supercilia. **גַּבֹּת**
ואת גבת עיניו ויקר׳ יד ט
Et canthi earum. **וְגַבֹּתָם**
וגבתם מלאת עינים יחזק׳ א יח
Gibbosus. *** גִּבֵּן**
s בוקקעליג, האָקקעריג.
או גבן או דק ויקר׳ כא כ
Gibbosi, Gibbositas. *** גַּבְנֻנִּים**
s האָקקער, היגעל.
הר גבננים הר בשן תהל׳ סח יז
הרים גבננים סח יז

גבא פירושו מקוה מים:

Lacuna, Palus.

E lacuna. *** מִגֶּבֶא**
s ברוננען, ציסטערנע, גרובע, טייך, זומפף.
ולחשף מים מגבא ישע׳ ל יד
Et paludes ejus. **וּגְבָאָיו**
בצאתיו וגבאיו יחזק׳ מז יא

גבה כל לשון גבהות:

Altum, Elatum esse, Efferre se, Superbire.

Extulit se. **גָּבַהּ**
s האָך זיין, עמפאָררּאָגען, ערהאָבען ווערדען, ערהאָבען זיין, זיך ערהעבען, איבערהעבען, (איבערמיטהיג, האָפּ-פאָרטיג זיין), האָך מאַכען, ערהאָהען, האָך.
ובחזקתו גבה לבו ד״ה ב כו יו
השיב יחזקיהו כי גבה לבו לב כה
יי׳ לא גבה לבי תהל׳ קלא א
יען גבה לבך יחזק׳ כח ב
גבה לבך ביפיך כח יז
Et altus erit. **וְגָבַהּ**
וגבה מאד ישע׳ נב יג

Extulit se. **גָּבְהָא**
על כן גבהא קמתו יחזק׳ לא ה
Exaltasti te. **גָּבַהְתְּ**
גבהת בקומה יחזק׳ לא י
Alti, altae sunt. **גָּבְהוּ**
ושור שחקים גבהו ממך איו׳ לה ה
כי גבהו בנות ציון ישע׳ ג יו
כי גבהו שמים מארץ
כן גבהו דרכי מדרכיכם נה ט
Juxta exaltari. **כִּגְבֹהַּ**
כגבה שמים על הארץ תהל׳ קג יא
Efferre te. **לְגָבְהָה**
לגבהה עוד בהר קדשי צפנ׳ ג יא
Extollit se. **יִגְבַּהּ**
לפני שבר יגבה לב איש משלי יח יב
וַיִּגְבַּהּ
Et altior erat, exaltatus fuit.
ויגבה מכל העם ש״א י כג
ויגבה לבו בדרכי יי׳ ד״ה ב יז ו
ויגבה יי׳ צבאות ישע׳ ה יו
ויגבה לבבך בחילך יחזק׳ כח ה
Et alta erat. **וַתִּגְבַּהּ**
ותגבה קומתו יחזק׳ יט יא
Exaltetis vos. **תִּגְבָּהוּ**
והאזינו ואל תגבהו ירמ׳ יג טו
Exaltabunt se. **יִגְבְּהוּ**
לא יגבהו בקומתם יחזק׳ לא יד
Et extulerunt se. **וַתִּגְבְּהֶינָה**
ותגבהינה ותעשינה יחזק׳ יו נ
Et exaltentur. **וַיִּגְבָּהוּ**
וישיבם לנצח ויגבהו איו׳ לו ז
Hiph. Exalto. **הִגְבַּהְתִּי**
עץ גבה הגבהתי יחזק׳ יז כד
Exaltans. **מַגְבִּיהַּ**
מגביה פתחו מבקש שבר משלי יז יט
Exaltans. **הַמַּגְבִּיהִי**
המגביהי לשבת תהל׳ קיג ה
Exaltando. **הַגְבֵּהַּ**
או הגבה למעלה ישע׳ ז יא
השפלה הגבה יחזק׳ כא לא

Exaltaveris. **תַּגְבִּיהַּ**
כי תגביה כנשר ירמ׳ מט יז
אם תגביה כנשר עובד׳ א ד
Exaltat se. **יַגְבִּיהַּ**
אם על פיך יגביה נשר איו׳ לט כז
Et extulit eum. **וַיַּגְבִּיהֶהָ**
ויגביהה מאד ד״ה ב לג יד
Altum petunt. **יַגְבִּיהוּ**
ובני רשף יגביהו עוף איו׳ ה ז
*** גָּבֹהַּ**
Altus, Elatus, Excelsus.
s האָך, האָכמיטהיג, שטאָלץ.
ומעלה גבה מכל העם ש״א ט ב
גבה חמשים אמה אסת׳ ה יד ז ט
את כל גבה יראה איו׳ מא כו
כי גבה מעל גבה שמר קהל׳ ה ז
כל מגדל גבה ישע׳ ב טו
והיה על כל הר גבה ל כה
על הר גבה עלי לך מ ט
על הר גבה ונשא נז ז
על כל הר גבה ירמ׳ ג ו
על הר גבה ותלול יחזק׳ יז כב
השפלתי עץ גבה יז כד
אל הר גבה מאד מ ב
שלוש אמות גבה מא כב
Et altum. **וְגָבוֹהַּ**
וגבוה ממרחק יידע תהל׳ קלח ו
Et altum. **וְהַגָּבֹהַּ**
והגבה השפיל יחזק׳ כא לא
Ab alto, re alta. **מִגָּבֹהַּ**
גם מגבה ייראו קהל׳ יב ה
Elatus, Altus. **s גְּבַהּ**
גבה עינים ורחב לבב תהל׳ קא ה
תועבת יי׳ כל גבה לב משלי טז ה
Et altus. **וּגְבַהּ**
וגבה קומה יחזק׳ לא ג
Prae elato. **מִגְּבַהּ**
מגבה רוח קהלת ז ח
Elati. **גְּבֹהִים**
ועיני גבהים תשפלנה ישע׳ ה טו
Et excelsi. **וּגְבֹהִים**
וגבהים עליהם קהל׳ ה ז
ויכסו

Alti. הַגְּבֹהִים

ויכסו כל ההרים הגבהים ברא׳ ז יט
הרים הגבהים ליעלים תהל׳ קד. יח
ושעריה הגבהים ירמ נא נח

Et elati. וְהַגְּבֹהִים

והגבהים ישפלו ישע׳ י לג

Altus, a, um. גְּבֹהָה

חומה גבהה דלתים ובריח דבר׳ ג ה
תדברו גבהה גבהה ש״א ב ג
על כל גבעה גבהה מלכ׳ א יד כג
על כל גבעה גבהה מלכ׳ ב יז י
על כל גבעה גבהה ירמ׳ ב כ
והאחת גבהה דניאל ח ג

Et altius. וְהַגְּבֹהָה

והגבהה עלה באחרנה דני׳ ח ג

Alta. גְּבֹהוֹת

והקרנים גבהות דני׳ ח ג

Alti, ae, a. הַגְּבֹהוֹת . הַגְּבֹהֹת

חמתך הגבהת והבצרות דבר׳ כח נב
על גבעות הגבהות ירמ׳ יז ב
ועל הפנות הגבהות צפני׳ א יו

Altitudo. * גֹּבַהּ

s האָהע, האָהייט, האָפפאַרטה, האָכ-מוטה.

הלא אלוה גבה שמים איוב כב יב
ולפני כשלון גבה רוח משלי יו יח
וראיתי לבית גבה יחזק׳ מא ח

Et altitudo. וָגֹבַהּ

עדה נא גאון וגבה איו׳ מ י

Et altitudo. s וְגֹבַהּ

וגביהן וגבה להם יחזק׳ א יח
וגבה אמה אחת מ מב

Et altitudo. וְהַגֹּבַהּ

והגבה מאה ועשרים ד״ה ב ג ד

Pro elatione. בְּגֹבַהּ

ויכנע יחזקיהו בגבה לבו ד״ה ב לב כו

Juxta elatione. כְּגֹבַהּ

כגבה אפו בל ידרש תהל׳ י ד
אשר כגבה ארזים גבהו עמו׳ ב ט

Altitudo ejus. גָּבְהוֹ

גבהו שש אמות וזרת ש״א יז ד
גבהו וגאונו וגאותו ירמ׳ מח כט
כגבה ארזים גבהו עמו׳ ב ט

Altitudine sua. בְּגָבְהוֹ

וירא בגבהו יחזק׳ יט יא
ורם לבבו בגבהו לא י

Altitudine sua. בְּגָבְהָם

ולא יעמדו אליהם בגבהם יחזק׳ לא יד

Altitudines. גָּבְהֵי

גבהי שמים מה תפעל איוב יא ח

Altitudo. * גְּבַהּ

s האָהע.

ואל גבה קומתו ש״א יז ז

Altitudo. * גַּבְהוּת

s שטאָלץ, האָכמוטה.

עיני גבהות אדם ישע׳ ב יא
ושח גבהות האדם ב יז

גבח פירושו מקום שאין בו שער:

Recalvaster.

Recalvaster. * גִּבֵּחַ

s דער איינע צו האָהע שטירן האט, פאָרדערקאהלקאָפף.

גבח הוא טהור הוא ויקר׳ יג מא

Recalvatio. * בְּגַבַּחַת

s קאהלע פלאַטטע אם פאָרדערקאָפפע, פאָרדערגלאַטצע, קאהלע שטעללע אויף דער פאָרדערזייטע דעס טוכס.

בקרחת או בגבחת ויקר׳ יג מב

In recalvat. ejus. בְּגַבַּחְתּוֹ

בקרחתו או בגבחתו ויקר׳ יג מב
בקרחתו או בגבחתו יג מג ויג נה

גבל לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א כל לשון גבול ועמו גבלות:

I. Terminus.

Terminus. * גְּבוּל . גְּבֻל

s (פֿערוו: ט״ט חָבַל, כָּבַל)
(איינענטל: גרענצשנור, מעססשנור.)
גרענצע, ראַנד, געביעט.

ויהי׳ גבול הכנעני ברא׳ י יט
מקצה גבול מצרים מז כא
וינח בכל גבול מצרים שמ׳ י יד
ארבה אחד בכל גבול מצרים י יט
על גבול ארץ אדום במד׳ כ כג
כי עז גבול בני עמון כא כה
אשר על גבול ארנן כב לו
והיה לכם גבול נגב לד ג
יהיה לכם גבול ים לד ו
וזה יהיה לכם גבול צפון לד ז
יהיה לכם גבול צפון לד ט
אל גבול עיר מקלטו לה כו
את גבול מואב את ער דבר׳ ב יח
עד גבול הגשורי ג יד
יבק הנחל גבול בני עמון ג יז
ושלשת את גבול ארצך יט ג
לא תסיג גבול רעך יט יד
ארור מסיג גבול רעהו כז יז
גבול בני עמון יהוש׳ יב ב
עד גבול הגשורי וגו׳
עד גבול סיחון יב ה
עד גבול עקרון צפונה יג ג
עד גבול האמרי יג ד
עד גבול בני עמון יג י
גבול בני ראובן הירדן יג כג
וממחנים עד גבול לדבר יג כו
אל גבול אדום מדבר צן טו א
ויהי להם גבול נגב טו ב
זה יהיה לכם גבול נגב טו ד
גבול בני יהודה טו יב
אל גבול אדום בנגבה טו כא
אל גבול הארכי עטרות יו ב
אל גבול היפלטי
עד גבול בית חרון יו ג
ויהי גבול בני אפרים
ויהי גבול נחלתם יז ה
ויהי גבול מנשה יז ז
ותפוח אל גבול מנשה יז ח
ויצא גבול גורלם יח יא
זה גבול נגב יח יט
ויהי גבול נחלתם יט י
עד גבול כסלת תבר יט יב
ויהי גבול נחלתם יט מא
ויצא גבול בני דן יט מז
כי ארנון גבול מואב שופט׳ יא יח
וירשו את כל גבול האמרי יא כב
וישלחה בכל גבול ישראל יט כט
עד גבול בית שמש שמו׳ א ו יב
מלאכים בכל גבול ישראל יא ג

וישלח

וישלח בכל גבול ישראל יא ז
לבקשני עוד בכל גבול כז א
מהתיצב בכל גבל ישראל שמו' ב כא ה
נערה יפה בכל גבול ישראל מלכ' א א ג
ועד גבול מצרים ה א
חזאל בכל גבול ישראל מלכ' ב י לב
הוא השיב את גבול ישראל יד כה
משחית בכל גבול ישראל ד"ה א כא יב
ועד גבול מצרים ד"ה ב ט כו
ויביאם אל גבול קדשו תהל' עח נד
גבול שמת בל יעברון קד ט
ויצב גבול אלמנה משלי טו כה
אל תסג גבול עולם כב כח
וכג י
את גבול מואב ישע' טו ח
שמתי חול גבול לים ירמ' ה כב
על גבול ישראל אשפוט יחזק' יא י
אל גבול ישראל אשפט אתכם יא יא
ועד גבול כוש כט י
ואמה אחת גבול מסה מ יב
מגבול ים אל גבול קדימה מה ז
זה גבול אשר תתנחלו מז יג
וזה גבול הארץ מז טו
בין גבול דמשק
ובין גבול חמת וגו'
אשר אל גבול חורן מז יז
והיה גבול מן הים
גבול דמשק וצפון צפונה מז יז
גבול דמשק צפונה מח א
ועל גבול דן מח ב
ועל גבול אשר מח ג
ועל גבול נפתלי מח ד
ועל גבול מנשה מח ה
ועל גבול אפרים מח ו
ועל גבול ראובן מח ז
ועל גבול יהודה מח ח
אל גבול הלוים מח יב
לעמת גבול הכהנים מה יג
עד גבול קדימה
על גבול ימה מח כא
בין גבול יהודה ובין גבול בנימן מח כב
ועל גבול בנימן מח כד
ועל גבול שמעון מח כה
ועל גבול יששכר מח כו
ועל גבול זבולן מח כז
ועל גבול גד וגו'
והיה גבול מתמר מח כח
כמסיגי גבול הוש' ה י

וקראו להם גבול רשעה מלא' א ד

וּגְבֻל . וּגְבוּל *Et terminus.*

וגבול ים והיה לכם במד' לד ו
וגבול זה יהיה לכם לד ו
תוך הנחל וגבל דבר' ג טז
והערבה והירדן וגבל ג יז
וגבול עוג מלך הבשן יהוש' יב ד
וגבול הגשורי והמעכתי יג יא
הירדן וגבול יג כג
מלך חשבון הירדן וגבל יג כז
וגבול קדמה וגו'
וגבול לפאת צפונה טו ה
וגבול ים הימה וגבול זה טו יב
הים הגדול וגבול טו מז
וגבול מנשה יז ט
וגבול נתן יי' בינינו וביניכם כב כה
וגבול האמורי שופט' א לו
וגבול לפני התאות יחזק' מ יב
וגבול חמת מז יז

הַגְּבֻל . הַגְּבוּל *Terminus.*

אשר בקצה הגבול במד' כב לו
ונסב לכם הגבול מנגב לד ד
ונסב הגבול מעצמון לד ה
והיו תוצאת הגבל צדדה לד ח
ויצא הגבל זפרנה לד ט
וירד הגבל משפם וגו' וירד
הגבל ומחה על כתף לד יא
וירד הגבול הירדנה לד יב
ויהי להם הגבול מערוער יהוש' יג טז
ויהי להם הגבול יעזר יג כה
תצאות הגבול ימה טו ד
הגבול בית חגלה וגו'
הגבול אבן בהן טו ו
הגבול דבירה וגו'
הגבול אל מי עין שמש טו ז
הגבול גי בן הנם
הגבול על ראש ההר טו ח
ותאר הגבול וגו'
הגבול בעלה טו ט
ונסב הגבול מבעלה ימה טו י
ויצא הגבול וגו'
הגבול שכרונה וגו'
תצאות הגבול ימה טו יא
ויצא הגבול הימה וגו'
ונסב הגבול מזרחה טז ו
מתפוח ילך הגבול ימה טז ח
והלך הגבול על הימין יז ז

וירד הגבול נחל קנה יז ט
ויהי להם הגבול יח יב
ועלה הגבול יח יב
הגבול לוזה וגו'
וירד הגבול יח יג
ותאר הגבול ונסב לפאת ים יח יד
ויצא הגבול ימה יח טו
וירד הגבול אל קצה ההר יח טז
ועבר הגבול יח יט
ונסב אתו הגבול יט יד
ופגע הגבול בתבור יט כב
ושב הגבול הרמה וגו'
ושב הגבול חסה יט כט
ושב הגבול ימה יט לד
עם הגבול מול יפו יט מו
עם הגבול הנשקף שמו' א יג יח
ויעמדו על הגבול מלכ' ב ג כא
ואל הגבול סביב יחזק' מג כ
עד הגבול שלחוך עובד' א ז

וְהַגְּבוּל *Et terminus.*

והגבול סביב אותה יחזק' מג יז

בִּגְבוּל *In termino.*

בעיי העברים בגבול מואב במד' לג מד
בגבול אחיכם בני עשו דבר' ב ד
ויקברו אותו בגבול נחלתו יהוש' כד ל
ויקברו אותו בגבול נחלתו שופ' ב ט
ולא באו בגבול מואב יא יח
לבוא בגבול ישראל שמו' א ז יג
בגבול בנימן בצלצח י ב

לִגְבוּל *Ad terminum.*

ונשען לגבול מואב במד' כא טו
לגבול קדמה לד י
מחוץ לגבול עיר מקלטו לה כז
מעל לגבול ישראל מלא' א ה

מִגְּבוּל *Ex termino.*

מגבול ים יחזק' מה ז
מגבול על הים הקדמוני מז יח
מגבול עד נכה מז כ

מִגְּבֻל *Ex termino.*

היוצא מגבל האמרי במד' כא יג

גְּבוּלִי *Terminum meum.*

והרבית את גבולי ד"ה א ד י

בִּגְבוּלֵנוּ *In termino nostro.*

וכי ידרך בגבולנו מיכ' ה ה

את

גְּבֻלֶךָ . גְּבֻלְךָ . גְּבוּלְךָ . גְּבוּלֶךָ

Terminus tuus.

את כל גבולך בצפרדעים שמו׳ ז כט
שאר בכל גבלך י ז
ושתי את גבלך מים סוף כג לא
והרחבתי את גבלך לד כד
עיר קצה גבולך במד׳ כ טז
עד אשר נעבר גבלך כ יז וכא כב
כי ירחיב יי׳ אלהיך את גבלך דבר׳ יב כ
בכל גבלך שבעת ימים טז ד
ואם ירחיב יי׳ אלהיך את גבלך יט ח
זיתים יהיו לך בכל גבולך כח מ

s גְּבוּלֵךְ *c. suff. fem.*

השם גבולך שלום תהל׳ קמז יד
וכל גבולך לאבני חפץ ישע׳ נד יב

בִּגְבֻלֶךָ *In termino tuo.*

מביא מחר ארבה בגבלך שמו׳ י ד

גְּבוּלְכֶם . גְּבֻלְכֶם

Terminus vester.

ועד הים האחרון יהיה גבלכם דבר׳ יא כד
מבוא השמש יהיה גבולכם
יהוש׳ א ד

מִגְּבֻלְכֶם *Prae termino vestro.*

רב גבולם מגבלכם עמו׳ ו ב

גְּבוּלוֹ . גְּבֻלוֹ

Terminus ejus, suus.

אשר בכל גבלו סביב ברא׳ כג יז
ויהי הים גבולו יהוש׳ יז י
יעמד על גבלו מנגב יח ה
וראיתם אם דרך גבולו שמו׳ א ו ט
כי תקחנו אל גבולו איו׳ לח כ
בל גבלו סביב סביב יחזק׳ מג יב

בִּגְבֻלוֹ *Per terminum suum.*

עבר בגבלו במד׳ כ כא
את ישראל עבר בגבלו כא כג
את ישראל עבר בגבלו שופ׳ יא כ

גְּבוּלָהּ *Terminus ejus.*

עזה ואת גבולה
ואת אשקלון ואת גבולה
ואת עקרון ואת גבולה שופ׳ א יח
אצל גבולה ליי׳ ישע׳ יט יט
s בכל גבולה סביב יחזק׳ מה א

וּגְבוּלָהּ *Et terminus ejus.*

וגבולה אל שפתה יחזק׳ מג יג

גְּבוּלָם *Termin. eorum.*

ויהי גבולם ממחנים יהוש׳ יג ל
יעמדו על גבולם יח ה
ועלה גבולם לימה יט יא
ויהי גבולם ירעאלה יט יח
גבולם הירדן יט כב
ויהי גבולם חלקת וחלי יט כה
ויהי גבולם מחלף יט לג
ויהי ערי גבולם ממטה אפרים
ד״ה א ו נא
התיצבו עליו מכל גבולם ד״ה ב יא יג
כנים בכל גבולם תהל׳ קה לא
וישבר עץ גבולם קה לג
למען הרחיקם מעל גבולם יואל ד ו
למען הרחיב את גבולם עמו׳ א יג
אם רב גבולם מגבלכם ו ב
ויגדילו על גבולם צפנ׳ ב ח

בִּגְבוּלָם *In termino eor.*

למיחשם בגבולם ד״ה א ו לט

לִגְבוּלָם *Ad term. suum.*

ושבו בנים לגבולם ירמ׳ לא יז

גְּבוּלָן *Terminum suum.*

ועד גת ואת גבולן שמו׳ א ז יד

גְּבוּלַיִךְ *Terminis tuis.*

ובכל גבוליך ירמ׳ טו יג
בחטאת בכל גבוליך יז ג

גְּבוּלַיִךְ *Termini tui.*

בלב ימים גבוליך יחזק׳ כז ד

בִּגְבוּלַיִךְ *In terminis tuis.*

שד ושבר בגבוליך ישע׳ ס יח

גְּבוּלֶיהָ *Termini ejus.*

את אשדוד ואת גבוליה שמו׳ א ה ו
ואת גבוליה מתרצה מלכ׳ ב טו טז
עד עזה ואת גבוליה יח ח

גְּבֻלֹת *Termini.*

s גרענצע, איינפֿאססונג, געביעט.

יצב גבלת עמים דבר׳ לב ח

גְּבוּלוֹת *Termini.*

הצבת כל גבולות ארץ תהל׳ עד יז

גְּבוּלֹת *Termini.*

גבולת ישינו איו׳ כד ב

ואסיר גבלות עמים ישע׳ י יג

בִּגְבֻלֹת *In terminis.*

בגבלת ערי הארץ במד׳ לב לג

לִגְבוּלֹתֶיהָ . לִגְבֻלֹתֶיהָ

Per terminos suos.

ארץ כנען לגבלתיה במד׳ לד ב
לגבלתיה סביב לד יב
לגבולתיה סביב יהוש׳ יח כ
את הארץ לגבולתיה יט מט

גְּבֻלָתוֹ *Termino suo.*

וכסמת גבלתו ישע׳ כח כה

גָּבְלוּ *Determinarunt.*

s בעגרענצען, גרענצע ציהען, אב-
גרענצען, אומגרענצען.

אשר גבלו ראשנים דבר׳ יט יד

יִגְבּוֹל *Terminabit.*

הירדן יגבול אתו יהוש׳ יח כ

תִּגְבָּל־ *Terminabit.*

וגם חמת תגבל בה זכר׳ ט ב

וְהִגְבַּלְתָּ

Hiph. Et terminum pones.

והגבלת את העם שמו׳ יט יב

הַגְבֵּל *Terminum pone.*

הגבל את ההר וקדשתו שמו׳ יט כג

* מִגְבָּלֹת *Terminales.*

s ענדגרענצע, נאך אנד: ענדקנאפען,
נאך אנד: פֿערשלונגען, געדרעהט
(אבגעלייטעט פֿאן כָּבַל).

מגבלת תעשה אתם שמו׳ כח יד

* גַּבְלֻת *Terminatio.*

s ענדקנאפען, נאך אנד: שנור, (שנור-
אהגליך נעדרעהט, פֿערשלונגען).

שרשת גבלת שמו׳ כח כב
שרשרת גבלת לט טו

ב כל מה שהוא שם מקום והיתנם אליו:

II. Gebhal, n. pr.

גבל

Gebhal. * גְּבָל

s (בערגלאנד) געבירגסגעגענד אים זידען דעס טאָדטען מעערעס.

גבל ועמון ועמלק תהל׳ פג ח

Gebal, n. pr. s גְּבַל

געבאל, בייא דען גריעכען ביבלאָס גענאננט, איינע דער אַלטעזטען שטאָדטע פֿהאָניציענס, צווישען טריפּאָלים אונד בעריטוס.

זקני גבל וחכמיה יחזק׳ כז ט

* הַגִּבְלִי

Gibhleus, nom. gent. sg.

והארץ הגבלי וכל הלבנון יהוש׳ יג ה

וְהַגִּבְלִים

Gibhlei, nom. gent. pl.

ובני חירום והגבלים מלכ א׳ ה לב

גבן סס גננה ולר״ס גם גִּבֵּן וְגַבְנֻנִּים מזה השרש:

Caseus.

Et sicut caseum. * וְכַגְּבִנָּה

s גערֿאָנענע מילך, קאֶזע (שטאַממוֹ: גָּבַן).

וכגבנה תקפיאני איוב י י

גבע הוא יפרד לשלשה ראשים:

Dividitur in tria significata.

א כל לשון גבעה:

I. Gebha, Collis.

Gebha. * גֶּבַע

s (האָהע, היגעל) לעפּיטענשטאָדט אים שטאַממע בנימין, דער נאָרדליכזטע גרענצאָרט דעס רייכעס יהודה.

את גבע בנימן מלכ׳ א טו כב

ומשדות גבע נחמ׳ יב כט

גבע מלון לנו ישע׳ י כט

Et Geva. וָגָבַע

אנשיה רמה וגבע נחמ׳ ז ל

II

In Gebha. בְּגֶבַע

ישבים בגבע בנימן שמו׳ א יג יו

A Gebha. מִגֶּבַע

מגבע מכמש נחמ׳ יא לא

מגבע לרמון זכר׳ יד י

Collis. * גִּבְעָה

s האָהע, היגעל, נאָמ: פראָם: מעה-רערער אויף היגעלן געלעגענען שטאָדטע: גִּבְעַת בִּנְיָמִן, אויך גִּבְעַת שָׁאוּל, אלס געבורטסאָרט אונד רעזידענץ שָׁאוּל׳ס, אתר גִּבְעַת אֱלֹהִים (אלס עהעמאַלס הייליגער בערג) גענאַננט, קוים 2 שטונדען נאָרדליך פֿאָן יערוזאַלעם.

גִּבְעָה אים שטאַממע יהודה.

גִּבְעַת פִּינְחָס אים שטאַממע אפרים, נאָך אַנד: היגעל דיינעס זאָהנעס פינחס.

ויעמדו על ראש גבעה שמו׳ ב ב כה

על כל גבעה גבהה מלכ׳ א יד כג

על כל גבעה גבהה מלכ׳ ב יז י

על כל גבעה נשאה ישע׳ ל כה

על כל גבעה גבהה ירמ׳ ב כ

ומעל כל גבעה יו יו

תפשי מרום גבעה מט יו

מהר אל גבעה הלכו׳ נ ו

אל כל גבעה רמה יחזק׳ ו יג

ויראו כל גבעה רמה כ כח

ועל כל גבעה רמה לד ו

Et collis. וְגִבְעָה

וכל הר וגבעה ישפלו ישע׳ מ ד

Collis. הַגִּבְעָה

אנכי נצב על ראש הגבעה שמו׳ יז ט

וחור עלו ראש הגבעה יז י

בעלי הגבעה שופ׳ כ ה

מישבי הגבעה כ טו

ויחנו על הגבעה כ יט

מלחמה אל הגבעה כ כ

בני בנימן מן הגבעה כ כא

לקראתם מן הגבעה כ כה

אל הגבעה כ כט וכ ל

שמו על הגבעה כ לו

ויששמו אל הגבעה כ לז

עד נכח הגבעה כ מג

ושאול יושב בקצה הגבעה שמו׳ א יד ב

וכנס על הגבעה ישע׳ ל יז

כימי הגבעה הוש׳ ט ט

מימי הגבעה חטאת ישראל י ט

N. pr. In Gibha. בַּגִּבְעָה

אל בית אבינדב בגבעה שמו׳ א ז א

ושאול יושב בגבעה כב ו

אבינדב אשר בגבעה שמו׳ ב ו ג וו ד

תקעו שופר בגבעה הוש׳ ה ח

לא תשיגם בגבעה מלחמה י ט

In Gibham. גִּבְעָתָה

הלך לביתו גבעתה שמו׳ א י כו

In Gibham. הַגִּבְעָתָה

ויבאו שם הגבעתה שמו׳ א י י

אל שאול הגבעתה כג יט

אל שאול הגבעתה כו א

Collis. גִּבְעַת

אל גבעת הערלות יהוש׳ ה ג

תבוא גבעת האלהים שמו׳ א י ה

ויבאו המלאכים גבעת שאול יא ד

ויעל מן הגלגל גבעת בנימן יג טו

אל ביתו גבעת שאול טו לד

והמה באו עד גבעת אמה שמו׳ ב ב כד

ואל גבעת הלבונה שיר ד ו

גבעת שאול נסה ישע׳ י כט

גבעת ירושלם י לב

על גבעת גרב ירמ׳ לא לט

In colle. בְּגִבְעַת

בגבעת פנחס בנו יהוש׳ כד לג

עם יונתן בגבעת בנימן שמו׳ א יג ב

לשאול בגבעת בנימן יד יו

בגבעת החכילה כג יט וכו א

ויחן שאול בגבעת החכילה כו ג

בגבעת שאול בחיר ״ שמו׳ ב כא ו

A colle. מִגִּבְעַת

מגבעת המורה בעמק שופט׳ ז א

מגבעת בני בנימן שמו׳ ב כג כט

מגבעת בני בנימן ד״ה א יא לא

Collis meus. גִּבְעָתִי

וסביבות גבעתי ברכה יחזק׳ לד כו

Collis ejus. גִּבְעָתָהּ

על הר ציון ועל גבעתה ישע׳ לא ד

ולפני

גְּבָעוֹת *Colles.*

ולפני גבעת חוללת איו׳ טו ז
וגיל גבעות תחגרנה תהל׳ סה יג
גבעות כבני צאן קיד ד וקיד ו
ההרים וכל גבעות קמח ט
לפני גבעות חוללתי משלי ח כה
על גבעות בשדה ירמ׳ יג כז
על גבעות הגבהות יז ב

וּגְבָעוֹת *Et colles.*

וגבעות בצדקה תהל׳ עב ג
וגבעות במאזנים ישע׳ מ יב
וגבעות כמץ תשים מא טו
אחריב הרים וגבעות מב טו

הַגְּבָעוֹת *Colles.*

הרמים ועל הגבעות דבר׳ יב ב
ועל הגבעות ותחת מלכ׳ ב טז ד
ויקטר בבמות ועל הגבעות ד״ה ב כח ד
מקפץ על הגבעות שיר ב ח
ועל כל הגבעות הנשאות ישע׳ ב יד
ועל הגבעות חרפוני סה ז
וכל הגבעות התקלקלו ירמ׳ ד כד
ועל הגבעות יקטרו הוש׳ ד יג
וכל הגבעות תתמוגגנה עמו׳ ט יג
ותשמענה הגבעות קולך מיכ׳ ו א

וְהַגְּבָעוֹת *Et colles.*

והגבעות תמוטינה ישע׳ נד י
ההרים והגבעות יפצחו נה יב
והגבעות תלכנה חלב יואל ד יח
והגבעות התמגגו נחו׳ א ה

מֵהַגְּבָעוֹת *A collibus.*

ושבר גדול מהגבעות צפנ׳ א י

וְלַגְּבָעוֹת *Et collibus.*

להרים ולגבעות יחזק׳ ו ג
ולו ד ולו ו
ולגבעות נפלו עלינו הוש׳ י ח

מִגְּבָעוֹת *A collibus.*

ונשא מגבעות ישע׳ ב ב
מגבעות המון הרים ירמ׳ ג כג
ונשא הוא מגבעות מיכ׳ ד א

וּמִגְּבָעוֹת *Et a collibus.*

ומגבעות אשורנו במד׳ כג ט

גִּבְעַת . גִּבְעוֹת *Colles.*

עד תאות גבעת עולם בראי מט כו

וממגד גבעות עולם דבר׳ לג טו
שחו גבעות עולם חבק׳ ג ו

גִּבְעוֹתַיִךְ *Colles tui.*

גבעותיך וניאותך יחזק׳ לה ח

ב מגבעת פירושו כובע:

II. Tiara.

מִגְבָּעֹת *Tiarae.*

s מיטצע, פורבאן דער געמיינען פריע- זטער (פערשיעדען פאן מִצְנֶפֶת דעם האהען פריעזטערס), ערזט: וואר קע- געלפארמיג געוויקקעלט, לעטצטע: ניע- דריג געוואונדען, דאהער עס בייא דעם האהען פריעזטער ניט מִגְבָּעָה, זאנ- דערן בלאס מִצְנֶפֶת (פאן צָנַף, ווינדען) הייסט.

וחבשת להם מגבעת שמו׳ כט ט
ויחבש להם מגבעות ויקר׳ ח יג

וּמִגְבָּעוֹת *Et tiaras.*

ומגבעות תעשה להם שמו׳ כח מ

הַמִּגְבָּעֹת *Tiararum.*

ואת פארי המגבעת שש שמו׳ לט כח

ג טס גביע:

III. Scyphus.

גְּבִיעַ *Scyphus, calix.*

s קעלך.

ואת גביעי גביע הכסף בראי מד ב

הַגָּבִיעַ *Scyphus.*

וימצא הגביע באמתחת בראי מד יב
גם אשר נמצא הגביע בידו מד טז
האיש אשר נמצא הגביע בידו מד יז

גְּבִיעִי *Scyphus meus.*

ואת גביעי בראי מד ב

גְּבִעִים *Scyphi, calices, lances.*

שלשה גביעים וגו׳
ושלשה גביעים שמו׳ כה לג
ולז יט
ובמנרה ארבעה גביעים כה לד
גבעים מלאים יין ירמ׳ לה ה

גְּבִעֶיהָ *Scyphi, lances ejus.*

גביעיה כפתריה שמו׳ כה לא
ולז יז

גבר כל לשון גבורה וגבירות:

Praevalere, validum, robustum esse, corroborare.

גָּבַר

Kal. Praevaluit, praevalet.

s שטארק, מאכטיג זיין, זיגען, אבער- האנד האבען, צונעהמען, שטארק מאכען, פעזט מאכען, שטארקען, זיך שטארק בעווייזען, זיך איבערמיטהיג, שטאלץ בעטראגען.

כי יהודה גבר באחיו ד״ה א ה ב
גבר חסדו על יראיו תהל׳ קג יא
כי גבר עלינו חסדו קיז ב
כי גבר אויב איכ׳ א טז

וְגָבַר *Et praevaluit.*

וגבר ישראל וגו׳
וגבר עמלק שמו׳ יז יא

גָּבְרוּ *Praevalent, invaluerunt.*

והמים גברו מאד בראי ז יט
גברו המים ויכסו ההרים ז כ
ברכת אביך גברו מט כו
כי גברו עלינו האנשים שמו׳ ב יא כג
עתקו גם גברו חיל איו׳ כא ז
דברי עונות גברו מני תהל׳ סה ד
לאמונה גברו בארץ ירמ׳ ט ב

גָּבֵרוּ *Fortiores fuerunt.*

מאריות גברו שמו׳ ב א כג

יִגְבַּר *Praevalebit.*

כי לא בכח יגבר איש שמו׳ א ב ט

וַיִּגְבְּרוּ *Et invaluerunt.*

ויגברו המים בראי ז יח
ח כד

Pih. Et corroborabo. **וְגִבַּרְתִּי**

וגברתי את בית יהודה זכר׳ י ו

Et corroborabo eos. **וְגִבַּרְתִּים**

וגברתים ביי׳ ובשמו זכר׳ י יב

יְגַבֵּר *Roborabit.*

וחילים יגבר קהל׳ י י
והגביר

וְהִגְבִּיר

Hiph. Et corroborabit.

והגביר ברית לרבים ׳ דני' ט כז

נַגְבִּיר *Roborabimus.*

אמרו ללשננו נגביר תהל' יב ה

יִתְגַּבָּר *Hipth. Roborat sese.*

ואל שדי יתגבר איו' טו כה
על איביו יתגבר ישע' מב יג

יִתְגַּבָּרוּ *Invalescent.*

ומשעדם כי יתגברו איו' לו ט

* **גֶּבֶר . גָּבֶר** *Vir.*

s מאנן, (פאוס נור פאעס:) מאפסע-רער, קראפטיגער מאנן, מאנגליכעס (אלס אונטערשיידענדער געשלעכטס-נאמע), מענש (בעז: אים געגענז: נאטשעס).

לא יהיה כלי גבר על אשה
ולא ילבש גבר דבר' כב ה
רחם רחמתים לראש גבר שופ' ה ל
והלילה אמר הרה גבר איו' ג ב
אם מעשהו יטהר גבר ד יז
אם שנותיך כימי גבר י ה
אם ימות גבר היחיה יד יד
הלאל יסכן גבר כב ב
פעמים שלש עם גבר לג כט
מי גבר כאיוב לד ז
כי אמר לא יסכן גבר לד ט
מיי' מצעדי גבר תהל' לז כג
s מי גבר יחיה פט מח
כי כן יברך גבר קכח ד
כי קנאה חמת גבר משלי ו לד
מיי' מצעדי גבר כ כד
גבר חכם בעוז כד ה
גבר רש ועשק דלים כח ג
ועל פת לחם יפשע גבר כח כא
גבר מחליק על רעהו כט ה
ודרך גבר בעלמה ל יט
מטלטלך טלטלה גבר ישע' כב יז
גבר לא יצלח בימיו ירמ' כב ל
כל גבר ידיו על חלציו ל ו
נקבה תסובב גבר לא כב
להטות משפט גבר איכ' ג לה
גבר על חטאיו ג לט
כמראה גבר דניאל ח טו
גבר במסלתו ילכון יואל ב ח

ועשקו גבר וביתו מיכ' ב ב
גבר יהיר ולא ינוה חבק' ב ה
ועל גבר עמיתי זכר' יג ז

וְגֶבֶר *Et vir.*

וגבר ימות ויחלש איו' יד י
וגבר חכם שמע לי לד לד

הַגֶּבֶר *Vir.*

ונאם הגבר במד' כד ג וכד טו
ונאם הגבר הקם על שמו' ב כג א
אשרי הגבר יחסה בו תהל' לד ט
אשרי הגבר מ ה
הגבר לא ישים אלהים מעוזו נב ט
אשרי הגבר אשר תיסרנו יה צד יב
אשרי הגבר אשר מלא קכז ה
נאם הגבר לאיתיאל משלי ל א
ארור הגבר אשר יבטח באדם ירמ' יז ה
ברוך הגבר אשר יבטח ביי' יז ז
אני הגבר ראה עני איכ' ג א

כְּגֶבֶר *Sicut vir.*

אזר נא כגבר חלציך איו' לח ג
ומ ז
הייתי כגבר אין איל תהל' פח ה

וּכְגֶבֶר *Et sicut vir.*

וכגבר עברו יין ירמ' כג ט

לְגֶבֶר *Viro.*

לגבר אשר דרכו נסתרה איו' ג כג
ויזכח לגבר עם אלוה טז כא

לַגֶּבֶר *Viro.*

טוב לגבר כי ישא על איכ' ג כז

מִגֶּבֶר *A viro.*

וגוה מגבר יכסה איו' לג יז

גְּבָרִים *Viri.*

גברים אנשי המלחמה ירמ' מא טז

הַגְּבָרִים *Viri.*

s לכו נא הגברים שמו' י יא
s הגברים לבד מטף יב לז
רבים לראשי הגברים ד"ה א כד ד
השערים לראשי הגברים כו יב
את הגברים ואת הנשים ירמ' מג ו
על הגברים ועל הנשים מד כ

לַגְּבָרִים *Viris.*

ילכדנו יי' יקרב לגברים יהוש' ז יד
משפחת הזרחי לגברים ז יז
ויקרב את ביתו לגברים ז יח

לַגְּבָרִים *Viris.*

לגברים שלשים ושמנה ד"ה א כג ג

s **גְּבַר** *Vir.*

מאנן (כאלדאיש: פארם).

עם גבר תמים תתמם תהל' יח כו

גִּבּוֹר . גִּבֹּר

Potens, validus, robustus.

s שטארק, מאכטיג, מיכטיג, וואקקער, געוואלטיגער, העלד, אנפיהרער.

הוא החל להיות גבר בראי' י ח
הוא היה גבר ציד וגו' ט
כנמרד גבור ציד י ט
יי' עמך גבור החיל שופ' ו יב
ויפתח הגלעדי היה גבור חיל יא א
איש גבור חיל רות ב א
בן איש ימיני גבור חיל שמו' א ט א
כל איש גבור וכל בן חיל יד נב
כי גבור אביך שמו' ב יז י
עם גבור תמים תתמם כב כו
והאיש ירבעם גבור חיל מלכ' א יא כח
והאיש היה גבור חיל מלכ' ב ה א
להיות גבור בארץ ד"ה א א י
ושמעיה הגבעוני גבור יב ד
וצדוק נער גבור חיל יב כח
הוא בניהו גבור השלשים כז ו
ולכל גבור חיל כח א
איש בחור גבור חיל ד"ה ב יג ג
ועמו מאתים אלף גבור חיל יז טז
ומן בנימן גבור חיל יז יז
מאה אלף גבור חיל כה ו
ויהרג זכרי גבור אפרים כח ז
ויכחד כל גבור חיל לב כא
יי' גבור מלחמה תהל' כד ח
גבור לא ינצל לג טז
על ירך גבור מה ד
שויתי עזר על גבור פט כ
גבור בארץ יהיה זרעו קיב ב
חצי גבור שנונים קכ ד
כחצים ביד גבור קכז ד
ליש גבור בבהמה משלי ל ל
גבור ואיש מלחמה ישע' ג ב
פלא יועץ אל גבור ט ה
אל אל גבור י כא
גם שבי גבור יקח מט כה
כי גבור בגבור כשלו ירמ' מו יב
גבור וכל איש מלחמה יחזק' לט כ

* צרה

צרח שם גבור צפנ' א יד
גבור יושיע ישיש עליך ג יז
יאמר גבור אני יואל ד י
ושמתיך כחרב גבור זכר' ט יג
ועמד מלך גבור דני' יא ג

Et potens. וְגִבּוֹר

ידע נגן וגבור חיל שמו' א טז יח
יי' עזוז וגבור תהל' כד ח
וגבור לא ימלט נפשו עמו' ב יד

Potens. הַגִּבּוֹר

האל הגדל הגבר והנורא דבר' י יז
האל הגדול הגבור והנורא נחמ' ט לב
מה תתהלל ברעה הגבור תהל' נב ג
ואל יתהלל הגבור ירמ' ט כב
האל הגדול הגבור לב יח
ואל ימלט הגבור מו ו

In potent. בְּגִבּוֹר

כי גבור בגבור כשלו ירמ' מו יב

Sicut potens. כְּגִבּוֹר

ירץ עלי כגבור איו' יו יד
כגבור לרוץ ארח תהל' יט ו
כגבור מתרונן מיין עח סה
יי' כגבור יצא ישע' מב יג
כגבור לא יוכל להושיע ירמ' יד ט
כגבור עריץ כ יא
חציו כגבור משכיל נ ט
והיו כגבור אפרים זכר' י ז

Prae, a robusto. מִגִּבּוֹר

טוב ארך אפים מגבור משלי יו לב
היוקח מגבור מלקוח ישע' מט כד

Fortissimum suum. גִּבּוֹרָם

כי מת גבורם וינסו שמו' א יז נא

גִּבֹּרִים . גִּבּוֹרִים

Potentes, robusti.

וכל אנשיה גברים יהוש' י ב
קשת גברים חתים שמו' א ב ד
איך נפלו גברים שמו' ב א יט
וא כה וא כז
כי שם נגעל מגן גבורים א כא
מדם חללים מחלב גבורים א כב
כי גברים המה ומרי נפש יז ח
בשלשה גבורים עם דוד כג ט
הכל גבורים עשי מלחמה מלכ' ב כד יו
עיר גברים עלה חכם משלי כא כב

ששים גברים סביב לה שיר ג ז
גברים לשתות יין ישע' ה כב
כקבר פתוח כלם גבורים ירמ' ה יו
איך תאמרו גבורים אנחנו מח יד
בחרבות גבורים יחזק' לב יב
אלי גבורים לב כא
ולא ישכבו את גבורים
גבורים בארץ חיים לב כז
כשר גבורים תאכלו לט יח

Potentes. הַגִּבֹּרִים . הַגִּבּוֹרִים

המה הגברים אשר מעולם ברא' ו ד
ואת כל הצבא הגבורים שמו' ב י ז
וכל הגברים מימינו ומשמאלו יו ו
והכרתי והפלתי וכל הגבורים כ ז
אלה שמות הגבורים כג ח
ויבקעו שלשת הגברים כג יו
אלה עשו שלשת הגברים כג יז
ולו שם בשלשה הגברים כג כב
ובניהו ואת הגבורים מלכ' א א י
ראשי הגברים אשר לדוד ד"ה א יא י
הוא בשלושה הגברים יא יב
אלה עשו שלשת הגבורים יא יט
ולו שם בשלושה הגברים יא כד
ואת כל צבא הגבורים יט ח
ולכל שרי המלך הגברים עזר' ז כח
ועד בית הגברים נחמ' ג יו
כל שלטי הגברים שיר ד ד
ויצאו הגבורים ירמ' מו ט
העירו הגבורים יואל' ד ט

Et potentes. וְהַגִּבּוֹרִים

והגבורים אשר לדוד מלכ' א א ח
עם הסריסים והגבורים ד"ה א כח א
וכל השרים והגברים כט כד

In potentes. בַּגִּבּוֹרִים

יי' ירד לי בגבורים שופ' ה יג
לעזרת יי' בגבורים ה כג
והמה בגבורים עזרי ד"ה א יב א
ואמיץ לבו בגבורים עמו' ב יו

כְּגִבֹּרִים . כְּגִבּוֹרִים

Sicut potentes.

כגבורים ירוצון יואל ב ז
והיו כגברים בוסים זכר' י ה

Robustorum. לַגִּבּוֹרִים

ולא לגבורים המלחמה קהל' ט יא

Potentes, robusti. גִּבֹּרֵי . גִּבּוֹרֵי

כל גבורי החיל יהוש' א יד
ואת מלכה גבורי החיל ו ב
אלף איש גבורי החיל ח ג
וכל גבורי החיל י ז
על כל גבורי החיל מלכ' ב טו כ
ואת כל גבורי החיל כד יד
אנשים גבורי חיל ד"ה א ה כד
לתולע גבורי חיל ז ב
יששכר גבורי חילים ז ה
בית אבות גבורי חילים ז ז
בית אבותם גבורי חיל ז ט
האבות גבורי חילים ז יא
ברורים גבורי חילים ז ם
גבורי חיל ח ם וט יג
ויב ח ויכ כא ויב כה ויב ל
וכו ז וכו לא
ארבעת גברי השערים ט כו
בהיל גבורי מלחמה ד"ה ב יג ג
כל אלה גבורי חיל יד ז
ואנשי מלחמה גבורי חיל יז יג
ועמו גבורי חיל יז יד
ואחיהם גברי חיל נחמ' יא יד
גברי כח עשי דברו תהל' קג כ
גברי בני קדר ימעטו ישע' כא יז
והיה לב גבורי מואב ירמ' מח מ
לב גבורי אדום מט כב
חדלו גבורי בבל נא ל

Et potentes. וְגִבּוֹרֵי

וגבורי החילים עשהאל ד"ה א יא כו

Potentium. לְגִבּוֹרֵי

האבות לגבורי חיל ד"ה ב כו יב

E potentibus. מִגִּבֹּרֵי

מגברי ישראל שיר ג ז

Potentes meos. גִּבּוֹרַי

גם קראתי גבורי לאפי ישע' יג ג

Potentes tui. גִּבּוֹרֶיךָ

ברוב גבוריך הוש' י יג
הנחת יי' גבוריך יואל ג יא
וחתו גבוריך תימן עובד' א ט

Potentes ejus. גִּבּוֹרָיו

וכל גבוריו וכל השרים ירמ' כו כא

E potentibus suis. וְגִבֹּרָיו

ויועץ עם שריו וגבריו ד"ה ב לב ג

Potentium ejus. גִּבּוֹרֶיהוּ

מגן גבוריהו מאדם נחו׳ ב ד

Potentes ejus. גִּבּוֹרֶיהָ

חרב אל גבוריה וחתו ירמ׳ נ לו

ונלכדו גבוריה נא נו

Et potentes ejus. וְגִבֹּרֶיהָ

הסגניה וגבריה ירמ׳ נא נז

Et potentes eorum. וְגִבּוֹרֵיהֶם

וגבוריהם יכתו ירמ׳ מו ה

Herus, dominus. * גְּבִיר

s הערר, הערדשער.

הוה גביר לאחיך בראׄ כז כט

הן גביר שמתיו לך כז לז

* הַגְּבִירָה

Hera, domina, heroina.

s הערין, הערדשערין, רעגיערענדע קאָניגין, אויך טיטעל דער געמאהלין דעס קאָניגס אונד מוטטער.

אחות תחפנהס הגבירה מלכ׳ א יא יט

s בני המלך ובני הגבירה מלכ׳ ב י יג

Et heroina, augusta. וְהַגְּבִירָה

המלך והגבירה ירמ׳ כט ב

Ab augusta. מִגְּבִירָה

ויסרה מגבירה מלכ׳ א טו יג

המלך הסירה מגבירה ד״ה ב טו טז

Et heroinae. וְלַגְּבִירָה

אמר למלך ולגבירה ירמ׳ יג יח

Hera. * גְּבֶרֶת

s געבּיעטערין (געגענזו: דער דיענערין), געבּיעטערין איבער קאָניגרייכע.

גברת ממלכות ישע׳ מז ה

לעולם אהיה גברת מז ז

Heram meam. גְּבִרְתִּי

מפני שרי גברתי בראׄ טז ח

Heram tuam. גְּבִרְתֵּךְ

שובי אל גברתך בראׄ טז ט

Hera ejus. גְּבִרְתָּהּ

ותקל גבירתה בעיניה בראׄ טז ד

ותאמר אל גברתה מלכ׳ ב ה ג

אל יד גברתה תהלי׳ קכג ב

ושפחה כי תירש גבירתה משלי׳ ל כג

Sicut hera ejus. כִּגְבִרְתָּהּ

כשפחה כגברתה ישע׳ כד ב

Potentia, virtus. * גְּבוּרָה

s קראַפט, קראַפטיגונג, קאָרפּער־שטאַרקע, שטאַרקונג, מאַכט, טאַפּפער־קייט, מוטה, זיעג.

אין קול ענות גבורה שמו׳ לב יח

התתן לסוס גבורה איו׳ לט יט

לך זרוע עם גבורה תהל׳ פט יד

אני בינה לי גבורה משלי ח יד

Et potentia. וּגְבוּרָה

ובידך כח וגבורה ד״ה א כט יב

עצה וגבורה למלחמה מלכ׳ ב יח כ

ובידך כח וגבורה ד״ה ב כ ו

עמו חכמה וגבורה איו׳ יב יג

רוח עצה וגבורה ישע׳ יא ב

עצה וגבורה למלחמה לו ה

וגבורה להגיד ליעקב פשעו מיכ׳ ג ח

Et potentia. וְהַגְּבוּרָה

לך יי׳ הגדלה והגבורה ד״ה א כט יא

In, cum potentia. בִּגְבוּרָה

נאזר בגבורה תהל׳ סה ז

בגבורה ולא בשתי קהל׳ י יז

וגדול שמך בגבורה ירמ׳ י ו

Et potentiae. וְלִגְבוּרָה

ולגבורה משיבי מלחמה ישע׳ כח ו

Prae potentia. מִגְּבוּרָה

טובה חכמה מגבורה קהל׳ ט טז

In potentia. s בִּגְבוּרַת

לא בגבורת הסוס תהל׳ קמז י

גְּבוּרָתִי . גְּבֻרָתִי

Potentiam meam.

ודעו קרובים גברתי ישע׳ לג יג

את ידי ואת גבורתי ירמ׳ טז כא

Potentia tua. גְּבוּרָתֶךָ

ונזמרה גבורתך תהלי׳ כא יד

לכל יבוא גבורתך עא יח

עוררה את גבורתך פ ג

Et potentia tua. וּגְבוּרָתְךָ

וגבורתך ידברו תהלי׳ קמה יא

c. suff. fem. s וּגְבוּרָתֵךְ

וגבורתך במלחמה ישע׳ ג כה

Et potentia tua. וּבִגְבוּרָתְךָ

ובגבורתך תדינני תהלי׳ נד ג

Potentia vestra. גְּבוּרַתְכֶם

ובבטחה תהיה גבורתכם ישע׳ ל טו

Potentia, robur ejus. גְּבוּרָתוֹ

כי כאיש גבורתו שופט׳ ח כא

וכל גבורתו וכל אשר עשה מלכ׳ א טו כג

וכל אשר עשה וכל גבורתו מלכ׳ ב י לד

דברי חזקיהו וכל גבורתו כ כ

להודיע את גבורתו תהלי׳ קו ח

Et potentia ejus. וּגְבוּרָתוֹ

ואשר עשה וגבורתו מלכ׳ א טז ה

וגבורתו אשר עשה טז כז וכב מו

וכל אשר עשה וגבורתו מלכ׳ ב יג יב

ויד טו ויד כח

עם כל מלכותו וגבורתו ד״ה א כט ל

מעשה תקפו וגבורתו אסת׳ י ב

בִּגְבֻרָתוֹ . בִּגְבוּרָתוֹ

In potentia sua.

כצאת השמש בגברתו שופ׳ ה לא

משל בגבורתו עולם תהלי׳ סו ז

הגבור בגבורתו ירמ׳ ט כב

Potentia ipsorum. גְּבוּרָתָם

ראשית גבורתם ירמ׳ מט לה

נשתה גבורתם נא ל

ויבשו מכל גבורתם מיכ׳ ז טז

Et potentia ipsorum. וּגְבוּרָתָם

וגבורתם לא כן ירמ׳ כג י

Cum potentia sua. בִּגְבוּרָתָם

אשר נתנו בגבורתם יחזק׳ לב כט

A potentia illorum. מִגְּבוּרָתָם

מגבורתם בושים יחזק׳ לב ל

Potentiae. גְּבוּרוֹת

ודבר גבורות וחין ערכו איו׳ מא ד

מי ימלל גבורות יי׳ תהלי׳ קו ב

In potentiis. בִּגְבוּרוֹת

בגבורות ישע ימינו תהלי׳ כ ז

אבוא בגבורות יי׳ עא טז

ואם בגבורות שמונים שנה צ י

וגבורתיך

וּגְבוּרֹתֶיךָ *Et potentiae tuae.*

וגבורתיך יגידו תהלי' קמה ד
איה קנאתך וגבורתיך ישע' סג טו

וְכִגְבוּרֹתֶיךָ
Et juxta potentias tuas.

כמעשיך וכגבורתיך דבר' ג כד

גְּבוּרֹתָיו *Potentiae ejus.*

ורעם גבורתיו מי יתבונן איו' כו יד
לבני האדם גבורתיו תהלי' קמה יב

בִּגְבוּרֹתָיו *In potentiis suis.*

הללוהו בגבורתיו תהלי' קנ ב

גבש הוא אבן יקרה:

Unio, margarita.

* וְגָבִישׁ *Et margarita.*

s פערלע, נאך אנד: קריזטאלל.

ראמות וגביש לא יזכר איו' כח יח

s רל"ה vide אֶלְגָּבִישׁ

גג הוא המקום הגבוה מזולתו:

Tectum.

* גָּג *Tectum.*

s דאך, פלאטטע, אבערפלאכע דעס אלטארס.

כצפור בודד על גג תהלי' קב ה
טוב לשבת על פנת גג משלי כא ט
טוב שבת על פנת גג כה כד

הַגָּג *Tectum.*

הערכות לה על הגג יהוש' ב ו
והיא עלתה עליהם על הגג ב ח
ועל הגג כשלשת אלפים שופט' יו כז
וידבר עם שאול על הגג שמו' א ט כה
וירא אשה רחצת
מעל הגג שמו' ב יא ב
ויטו לאבשלום האהל על הגג יו כב
ואת המזבחות אשר על הגג
מלכ' ב כג יב

הַגָּגָה *In tectum.*

והיא העלתם הגגה יהוש' ב ו
אל שאול הגגה שמו' א ט כו

גַּג *Tectum.*

ויעלו על גג המגדל שופ' ט נא
על גג בית המלך שמו' ב יא ב
הצפה אל גג השער יח כד

מִגַּג *A tecto.*

מגג התא לגגו יחזק' מ יג

לְגַגֶּךָ *Tecto tuo.*

ועשית מעקה לגגך דבר' כב ח

גַּגּוֹ *Tectum ejus, suum.*

את גגו ואת קירתיו שמו' ל ג ולז כו
איש על גגו נחמ' ח יו

לְגַגּוֹ *Ad tectum ejus.*

מגג התא לגגו יחזק' מ יג

גַּגּוֹת *Tecta.*

הציר גגות מלכ' ב יט כו
יהיו כחציר גגות תהל' קכט ו
חציר גגות ישע' לו כז
על כל גגות מואב ירמ' מח לח

הַגַּגּוֹת *Tecta.*

המשתחוים על הגגות צפנ' א ה

לַגַּגּוֹת *In tecta.*

כי עלית כלך לגגות ישע' כב א

גַּגּוֹתֶיהָ *Tecta ejus.*

על גגותיה וברחבתיה ישע' טו ג

גַּגּוֹתֵיהֶם . גַּגֹּתֵיהֶם
Tecta ipsorum.

אשר קטרו על גגתיהם ירמ' יט יג
קטרו על גגותיהם לב כט

גד כל גד ההוא זרע מה:

Coriandrum.

* גַּד

s קאריאנדער, איינע קיממעלארטיגע, אין אגיפטען הייפיג וואכסענדע פפלאנצע, זא בענאננט פאן דען קליינען פורכען, (גְדוּד) אונד שטרייפען אן דען קארנערן, מיט דעססען רונדען זאמענקארנערן דאס מאננא דער געשטאלט נאך פערגליכען ווירד. (שטאממו: גָּדַד).

והוא כזרע גד לבן שמו' יו לא
והמן כזרע גד הוא במד' יא ז

s גָּד *Turma.*

פאן (גָּדַד) איינשניידען אונד בעשטיממען קאממט דיא בעדייטונג דעס געשיקקעס אונד גליקקעס, דאהער גָּד גליקק, בָּגָד גליקק איזט געקאממען, נאך אנד: הויפען (פאן קינדערן).

ותאמר לאה בגד בראש' ל יא

s לַגַּד *Turmae.*

דער גליקקסגאטט, איינע באבילאנישע גאטטהייט, נאך ראבכי משה הכהן דער כֹּכָב צֶדֶק ד: איזט דער גליקקסשטערן, פיעלל: = יופיטער.

הערכים לגד שלחן ישעי' סה יא

גדד לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א כל לשון גדוד:

Turmatim convenire, Depopulari, turma.

יְגוּדֶנּוּ *Kal. Populabitur.* יָגֻד

s איינשניידען, איינדרינגען, שארטען, דראנגען, זיך צוזאממענדראנגען, הינדראנגען, זיך שאארען, אין שאארען ציעהען, זיך שאארענווייזע איינפינדען.

והוא יגד עקב ברא' מט יט

יְגוּדֶנּוּ *Populabitur eum.*

גד גדוד יגודנו ברא' מט יט
לעלות לעם יגודנו חבק' ג טז

יָגוֹדּוּ *Turmatim conveniunt.*

יגודו על נפש צדיק תהלי' צד כא

תִּתְגֹּדְדִי
'ithp. Turmatim convenito.

תתגדדי בת גדוד מיכ' ד

יִתְגּוֹדָדוּ *rmatim convenient.*

ובית זונה יתגודדו ירמ' ה ז

* גְּדוּד *Turma.*

s שאאר, טרופפ, קריעגערשאאר, רויבשאאר, שטרייפשאאר.

גד גדוד יגודנו בראׄ מט יט
כי בכה ארץ גדוד שמו׳ ב כב ל
ויהי שר גדוד מלכ׳ א יא כד
כי בך ארץ גדוד תהל׳ יח ל
גדוד פתאם ירמ׳ יח כב
פשט גדוד בחוץ הוש׳ ז א

הַגְּדוּד *Turma.*

אירדף אחרי הגדוד הזה שמו׳ א ל ח
התורידני אל הגדוד הזה ל טו
ויתן את הגדוד הבא עלינו ל כג
והנה ראו את הגדוד מלכ׳ ב יג כא
ויתגם בראשי הגדוד ד״ה א יב יח
עזרו עם דויד על הגדוד יב כא
הרג הגדוד הבא בערבים ד״ה ב כב א
ובני הגדוד אשר השיב כה יג

לְהַגְּדוּד *Turmae.*

ויבדילם אמציהו להגדוד ד״ה ב כה י

מֵהַגְּדוּד *A turma.*

ויואב בא מהגדוד שמו׳ ב ג כב

בַּגְּדוּד *In turma.*

ואשכון כמלך בגדוד איו׳ כט כה

לִגְדוּד *Turmae.*

אשר נתתי לגדוד ד״ה ב כה ט
יוצאי צבא לגדוד כו יא

גְּדוּדִים *Turmae.*

אנשים שרי גדודים שמו׳ ב ד ב
וארם יצאו גדודים מלכ׳ ב ה ב
וכחכי איש גדודים הוש׳ ו ח

גְּדוּדֵי *Turmae.*

ולא יספו עוד גדודי ארם מלכ׳ ב ו כג
גדודי כשדים ואת גדודי ארם ואת גדודי מואב ואת גדודי בני עמון כד ב
גדודי צבא המלחמה ד״ה א ז ד

וּגְדוּדֵי *Et turmae.*

וגדודי מואב יבאו בארץ מלכ׳ ב יג כ

גְּדוּדָיו *Turmae ejus.*

יחד יבאו גדודיו איו׳ יט יב

לִגְדוּדָיו *Turmis ejus.*

היש מספר לגדודיו איו׳ כה ג

ב כל לשון התגודד:

II. Incidere se, caesuram inducere.

וּמִתְגֹּדְדִים

Hithp. Et incidentes se.

s זיך איינשניטטע מאכען (אלס אבגאטטישע זיטטע, אדער אלס צייכען דער טרויער).

וקרעו בגדים ומתגדדים ירמ׳ מא ה

תִּתְגּוֹדָדִי *Incides te.*

עד מתי תתגודדי ירמ׳ מז ה

יִתְגֹּדָד *Incidet se.*

ולא יתגדד ירמ׳ יו ו

תִּתְגֹּדְדוּ *Incidetis vos.*

לא תתגדדו דבר׳ יד א

וַיִּתְגֹּדְדוּ *Et incidebant se.*

ויתגדדו כמשפטם מלכ׳ א יח כח

* גְּדֻדֹת *Caesurae.*

s איינשניטטע (אין דיא הויט).

על כל ידים גדדת ירמ׳ מח לז

גְּדוּדֶהָ *Incisiones, sulci ejus.*

s איינשניטטע (אין דאס לאנד). פורכע.

נחת גדודה תהל׳ סה יא

גדה לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א כל גדי:

I. Hoedus.

* גְּדִי *Hoedus.*

s באקקכען, מייסטענס מיט דעם צוזאטצע עִזִּים ציעגענבאקקכען. עין גְּדִי (באקקסקוועללע), נאמ׳: פראפ׳: איינער ארטשאפט ניכט וויט פאם טאדטען מעער, פרוכטבאר אן וויין-, באלזאם- אונד פאלמענפפלאנצונגען. וואהרשיינליך פאן איינער בענאכבארטען קוועללע זא בענאננט.

אנכי אשלח גדי עזים בראׄ לח יז
יהודה את גדי העזים לח כ
לא תבשל גדי בחלב אמו שמו׳ כג יט
ולד כו
לא תבשל גדי בחלב אמו דבר׳ יד כא
וגדעון בא ויעש גדי עזים שופט׳ ו יט
ונעשה לפניך גדי עזים יג טו
את גדי העזים ואת המנחה יג יט
בכרמי עין גדי לד״ק שיר א יד
ונמר עם גדי ירבץ ישע׳ יא ו

וּגְדִי *Et hoedus.*

ונאד יין וגדי עזים אחד שמו׳ א י כ

הַגְּדִי *Hoedus.*

הנה שלחתי הגדי הזה בראׄ לח כג
וישסעהו כשסע הגדי שופט׳ יד ו

בִּגְדִי *Cum hoedo.*

את אשתו בגדי עזים שופט׳ טו א

גְּדָיִים *Hoedi.*

אחד נשא שלשה גדיים שמו׳ א י ג

גְּדָיֵי *Hoedi.*

שני גדיי עזים טבים בראׄ כז ט
ואת ערת גדיי העזים כז יז

* גְּדִיֹּתַיִךְ *Capellas tuas.*

s ציקקליין, ציקקכען.

ורעי את גדיתיך שיר א ח

ב גדותיו פירושו שפתיו:

II. Ripae.

* גְּדוֹתָיו *Ripas suas.*

s אופער.

מלא על כל גדותיו יהוש׳ ג טו
כתמול שלשם על כל גדותיו ד יח
ממלא על כל גדותיו יב טו
על כל גדותיו ישע׳ ח ז

גדל הוא יפרד לשלשה ראשים:

Significata ejus tria sunt.

א כל לשון גדולה וגדול:

I. Crescere, magnum esse vel fieri.

עד

Kal. Crevit. גָּדַל

ב גראָס זיין, גראָס ווערדען, הערדאנ-
וואכזען, רייך, אנגעזעהען, מאָכטיג
זיין אונד ווערדען, ערהאָבען, געפריע-
זען ווערדען, האָך, וויכטיג, טהייער
זיין, גראָס ווערדען לאססען, וואכזען
לאססען, גראָס ציעהען, ערציעהען,
גראָס, אנגעזעהען, מאָכטיג מאכען,
ערהעבען, פערהערליכען, גראָס גע-
צאָגען ווערדען, עמפאָרגעוואכזען.
מיט דען אינפיניטיפען אנדערער ווערבא
אלס הִגְדִּיל לַעֲשׂוֹת גראָססעס
טהון, אויך גראָס, טראָצינג טהון.
ערזטערעס אויך מיט אויסלאססונג
יענעס אינפיניטיפס, האָך מאכען,
איבערהעבען, זיך גראָס צייגען, זיך
גראָס מאכען, זיך שטאָלץ ערהעבען.

עד כי גדל מאד — ברא׳ כו יג
כי ראתה כי גדל שלה — לח יד
כי גדל הכאב מאד — איו׳ ב יג

Crevit apud me. גְּדֵלַנִי

כי מנעורי גדלני כאב — איו׳ לא יח

Magnus est. גָּדְלָה

כי גדלה צעקתם — ברא׳ יט יג
כאשר גדלה נפשך — שמו׳ א כו כד
גדלה עד לשמים — עזר׳ ט ו

Magnus existis. גָּדַלְתָּ

על כן גדלת אדני ייי — שמו׳ ב ז כב
ייי אלהי גדלת מאד — תהל׳ קד א

Magnus fui. וְגָדַלְתִּי

וגדלתי והוספתי — קהל׳ ב ט

גָּדְלוּ

Creverunt, educati sunt, magna existunt.

אשר גדלו אתו — מלכ׳ א יב ח
הילדים אשר גדלו אתו — יב י
אשר גדלו אתו — ד״ה ב י ח
וי ׳
מה גדלו מעשיך ייי — תהל׳ צב ו
על כן גדלו ויעשירו — ירמ׳ ה כז

Et crescent. וְגָדֵל

וילך הלוך וגדל — ברא׳ כו יג
הלך וגדל וטוב — שמו׳ א ב כו
ויהי יהושפט הלך וגדל — ד״ה ב יז יב

Major ero. אֶגְדַּל

רק הכסא אגדל ממך — ברא׳ מא מ

Et crevisti. וַתִּגְדְּלִי

ותרבי ותגדלי — יחזק׳ יז ז

יִגְדַּל

Crescet, crescat, magnus sit.

עד יגדל שלה בני — ברא׳ לח יא
וגם הוא יגדל וגו׳
אחיו הקטן יגדל ממנו — מח יט
יגדל נא כח ייי — במד׳ יד יז
ויאמרו תמיד יגדל ייי — תהל׳ לה כז
ומ ים וע ה
יגדל עד אפסי ארץ — מיכ׳ ה ג
יגדל המספד בירושלם — זכר׳ יב יא
תאמרו יגדל ייי — מלא׳ א ה

Et magnificetur. וְיִגְדַּל

ויגדל שמך עד עולם — שמו׳ ב ז כו
ויאמן ויגדל שמך — ד״ה א יז כד

Et crevit, adolevit. וַיִּגְדַּל

ויגדל הילד ויגמל — ברא׳ כא ח
ויגדל האיש וילך — כו יג
ויגדל הילד ותביאהו — שמו׳ ב י
ויגדל משה ויצא אל — ב יא
ויגדל הנער ויברכהו ייי — שופ׳ יג כד
ויגדל הנער שמואל — שמו׳ א ב כא
ויגדל שמואל וייי היה עמו — ג יט
ויגדל המלך שלמה — מלכ׳ א י כג
ויגדל הילד ויהי היום — מלכ׳ ב ד יח
ויגדל המלך שלמה — ד״ה ב ט כב
ויגדל עון בת עמי — איכ׳ ד ו

Idem. וַיִּגְדָּל

ויהי אלהים את הנער ויגדל — ברא׳ כא כ
וייי ברך את אדני מאד ויגדל — כד לה

Magna sit. תִּגְדַּל

כן תגדל נפשי — שמו׳ א כו כד
לא תגדל תפארת — זכר׳ יב ז

Cresceret, educaretur. וַתִּגְדַּל

ותגדל עמו ועם בניו — שמו׳ ב יב ג
ותגדל יתר אל הנגב — דני׳ ח ט
ותגדל עד צבא השמים — ח י

Adolescent. יִגְדְּלוּ

עד אשר יגדלו — רות א יג

Et creverunt. וַיִּגְדְּלוּ

ויגדלו הנערים — ברא׳ כה כז
ויגדלו בני האשה — שופט׳ יא ב

Pih. Educavit. גִּדֵּל

ואלה מי גדל — ישע׳ מט כא

Magnificavit. גִּדֵּל

גדל ייי את יהושע — יהוש׳ ד יד
גדל המלך אחשורוש — אסת׳ ג א

Magnificavit eum. גִּדְּלוֹ

אשר גדלו המלך — אסת׳ ה יא
אשר גדלו המלך — י ב

Educavit. גִּדֵּלָה

מכל בנים גדלה — ישע׳ נא יח

Educavi. גִּדַּלְתִּי

בנים גדלתי ורוממתי — ישע׳ א ב
ולא גדלתי בתורים — כג ד

Educasti eum. גִּדַּלְתּוֹ

לא עמלת בו ולא גדלתו — יונ׳ ד י

Educaverunt eum. גִּדְּלוּהוּ

מים גדלוהו — יחזק׳ לא ד

Educantes. מְגַדְּלִים

מגדלים אותם — מלכ׳ ב י ו

Crescere sinendi. גַּדֵּל

גדל פרע שער ראשו — במד׳ ו ה

Magnificare. לְגַדֵּל

ובידך לגדל ולחזק — ד״ה א כט יב

Magnificare te. גַּדֶּלְךָ

אחל גדלך — יהוש׳ ג ז

Et educare eos. וּלְגַדְּלָם

ולגדלם שנים שלוש — דני׳ א ה

Magnificate. גַּדְּלוּ

גדלו לייי אתי — תהל׳ לד ד

Et magnificabo. וַאֲגַדְּלָה

ואגדלה שמך — ברא׳ יב ב

Et magnificabo eum. וַאֲגַדְּלֶנּוּ

ואגדלנו בתודה — תהל׳ סט לא

Magnifices eum. תְּגַדְּלֶנּוּ

מה אנוש כי תגדלנו — איו׳ ז יז

Educaverit. יְגַדֵּל

נטע ארן וגשם יגדל — ישע׳ מד יד
ויגדל

Et magnificavit. וַיְגַדֵּל

ויגדל את כסאו מכסא מלכ׳ א א לז
ויגדל את כסאו מכסאך א מז

s *Et magnificavit.* וַיְגַדֵּל

ויגדל יי׳ את שלמה ד״ה א כט כה

Et magnificaret eum. וַיְגַדְּלֵהוּ

ויגדלהו למעלה ד״ה ב א א

Educaverint. יְגַדְּלוּ

כי אם יגדלו את בניהם הוש׳ ט יב

Pyh. Educati. מְגֻדָּלִים

מגדלים בנעוריהם תהלי׳ קמד יב

הִגְדִּל . הִגְדִּיל

Hiph. Magnificavit, Magna effecit, amplificavit.

את אשר הגדל עמכם שמו׳ א יב כד
עד דוד הגדיל כ מא
הגדיל עלי עקב תהלי׳ מא י
לא משנאי עלי הגדיל נה יג
הגדיל יי׳ לעשות קכו ב וקכו ג
הגדיל תושיה ישע׳ כח כט
כי על יי׳ הגדיל ירמ׳ מח כו ומח מב
כי הגדיל אויב איכ׳ א ט
וצפיר העזים הגדיל דני׳ ח ח
ועד שר הצבא הגדיל ח יא
כי הגדיל לעשות יואל ב כ
כי הגדיל יי׳ לעשות ב כא

Et magnificavit. וְהִגְדִּיל

ועשה כרצנו והגדיל דני׳ ח ד

Magnificasti. הִגְדַּלְתָּ

כי הגדלת על כל שמך תהלי׳ קלח ב
לא הגדלת השמחה ישע׳ ט ב

Magnificavi. הִגְדַּלְתִּי

הגדלתי והוספתי קהל׳ א יז
הגדלתי מעשי ב ד

Magnificarunt. הִגְדִּילוּ

במוט רגלי עלי הגדילו תהל׳ לח יז

Magnificans. מַגְדִּל

מגדיל ישועות מלכו כ׳ שמו׳ ב כב נא
מגדל ישועות מלכו תהל׳ יח נא

Magnificantes. הַמַּגְדִּילִים

המגדילים עלי תהלי׳ לה כו

Ad magnificandum. לְהַגְדִּיל

להגדיל למעלה ד״ה א כב ה

Et ad magnificandum. וּלְהַגְדִּיל

ולהגדיל שקל עמו׳ ח ה

Magnificabo. אַגְדִּיל

אגדיל המדורה יחזק׳ כד ט

Magnifices. תַּגְדֵּל

ואל תגדל פיך עובד׳ א יב

Et magnificasti. וַתַּגְדֵּל

ותגדל חסדך ברא׳ יט יט

Magnificabit. יַגְדִּיל

יגדיל תורה ויאדיר ישע׳ מב כא
ובלבבו יגדיל דני׳ ח כה

Amplificabitis. תַּגְדִּילוּ

אמנם עלי תגדילו איו׳ יט ה

Et magnificastis. וַתַּגְדִּילוּ

ותגדילו עלי בפיכם יחזק׳ לה יג

Et ampliarunt. וַיַּגְדִּלוּ

ויגדילו על גבולם צפנ׳ ב ח
ויגדלו על עם יי׳ ב י

וְהִתְגַּדִּלְתִּי

Hithp. Et magnificabo me.

והתגדלתי והתקדשתי יחזק׳ לח כג

Magnificabit se. יִתְגַּדֵּל

אם יתגדל המשור ישע׳ י טו
כי על כל יתגדל דני׳ יא לז

Et magnificabit se. וְיִתְגַּדֵּל

ויתגדל על כל אל דני׳ יא לו

Magni. גִּדְלֵי *

s גרֹאס, שטארק.

שכניך גדלי בשר יחזק׳ יו כו

גָּדוֹל . גָּדֹל

Magnus, magnificus.

s גרֹאס (אין בעצוג אויף מאאס, אומפאנג, אן צאהל, מענגע, וויכטיגקייט אונד העפטיגקייט), גרֹאס (פֿיעל פֿערמאֶגענד), אנגעזעהען דורך מאכט אונד רייכטהום. גרֹאסע (אֶלטערע), גרֹאסעס (וואונדער), גְּדֹלִים גרֹאסע, פֿאֶרנעהמע. כֹּהֵן הַגָּדוֹל האָהע פריעזטער.

גדול עוני מנשא ברא׳ ד יג
ואעשך לגוי גדול יב ב
יצאו ברכש גדול טו יד
ונתתיו לגוי גדול יז כ
היו יהיה לגוי גדול יח יח
בסנורים מקטן ועד גדול יט יא
משתה גדול ביום הגמל כא ח
הן עוד היום גדול כט ז
איננו גדול בבית לט ט
ואקרא בקול גדול לט יד
שבע גדול מא כט
לגוי גדול אשימך שם מו ג
מספד גדול וכבד נ י
גם האיש משה גדול מאד שמו׳ יא ג
כי גדול יי׳ מכל האלהים יח יא
ואעשה אותך לגוי גדול לב י
בכח גדול וביד חזקה לב יא
ולא תהדר פני גדול ויקר׳ יט טו
לגוי גדול ועצום במד׳ יד יב
גדול ורם ממנו דבר׳ א כח
עם גדול ורב ב י וב כא
כי מי גוי גדול ד ז
ומי גוי גדול ד ח
קול גדול ולא יסף ה׳ כג
אל גדול ונורא ז כא
עם גדול ורם בני ענקים ט ב
ויהי שם לגוי גדול כו ה
ובמרא גדל כו ח
ובקצף גדול כט כז
גל אבנים גדול יהוש׳ ז כו וח כט
וכח גדול לך יז יז
מזבח גדול למראה כב י
וראי במה כחו גדול שופ׳ יו ה
במה כחך גדול יו ו ויו טו
לזבח זבח גדול לדגון יו כג
ויבכו בכי גדול כא ב
מקטן ועד גדול שמו׳ א ה ט
וירעם יי׳ בקול גדול ז י
יעשרנו המלך עשר גדול יז כה
דבר גדול או דבר קטן כ ב
דבר קטן או גדול כב טו
והאיש גדול מאד כה ב
ותזעק בקול גדול כח יב
אשר בה מקטן ועד גדול ל ב
שם גדול כשם הגדלים שמו׳ ב ז ט
בכו בכי גדול מאד יג לו
וכל הארץ בוכים קול גדול טו כג
גל אבנים גדול מאד יח יז

ויזעק המלך קול גדול יט ה
כי איש גדול הוא מאד יט לג
דוד אבי חסד גדול מלכ׳ א ג ו
קול גדול לאמר ח נה
קהל גדול מלבוא חמת ח סה
כסא שן גדול י יח
ויאמר קראו בקול גדול יח כז
ויקראו בקול גדול יח כח
ויהי גשם גדול יח מה
את קטן ואת גדול כב לא
ויהי קצף גדול על ישראל
מלכ׳ ב ג כז
היה איש גדול לפני אדניו ה א
דבר גדול הנביא דבר אליך ה יג
ויהי רעב גדול בשמרון ו כה
וקול סוס קול חיל גדול ז ו
כי זבח גדול לי לבעל י יט
בכח גדול ובזרוע נטויה יז לו
בקול גדול יהודית יח כח
ויבך חזקיהו בכי גדול כ ג
למקטן ועד גדול כג ב
ואת כל בית גדול שרף באש כה ט
כל העם מקטן ועד גדול כה כו
למחנה גדול כמחנה אלהים
ד״ה א יב כב
כי גדול יי׳ ומהלל מאד יו כה
עם דויד אבי חסד גדול ד״ה ב א ח
והבית אשר אני בונה גדול כי
גדול אלהינו ב ד
הבית אשר אני בונה גדול ב ח
וכל ישראל עמו קהל גדול ז ח
כסא שן גדול ט יז
למן קטן ועד גדול טו יג
וישבעו ליי׳ בקול גדול טו יד
בקול גדול למעלה כ יט
בקול גדול יהודית לב יח
בכים בקול גדול עזר׳ ג יב
ויאמרו קול גדול י יב
ויזעקו בקול גדול נחמ׳ ט ד
ויעש המלך משתה גדול אסת׳ ב יח
אבל גדול ליהודים ד ג
כי גדול מרדכי ט ד
גדול מכל בני קדם איו׳ א ג
גדול כבודו בישועתך תהל׳ כא ו
מלך גדול על כל הארץ מז ג
גדול יי׳ ומהלל מאד מח ב
כי גדל עד שמים חסדך נז יא
בישראל גדול שמו עו ב

מי אל גדול כאלהים עז יד
כי גדול אתה פו י
כי חסדך גדול עלי פו יג
כי אל גדול יי׳ ומלך גדול צה ג
כי גדול יי׳ ומהלל מאד צו ד
יי׳ בציון גדול צט ב
יודו שמך גדול ונורא צט ג
זה הים גדול קד כה
כי גדול מעל שמים חסדך קח ה
ידעתי כי גדול יי׳ קלה ה
כי גדול כבוד יי׳ קלח ה
גדול יי׳ ומהלל מאד קמה ג
גדול אדנינו ורב כח קמז ה
מברך רעהו בקול גדול משל׳ כז יד
ובא אליה מלך גדול קהל׳ ט יד
קח לך גליון גדול ישע׳ ח א
ראו אור גדול ט א
כי גדול בקרבך יב ו
יתקע בשופר גדול כז יג
וברעש וקול גדול כט ו
וטבח גדול בארץ אדום לד ו
בקול גדול לו יג
ויבך חזקיהו בכי גדול לח ג
גדול יתר מאד נו יב
ושבר גדול ירמ׳ ד ו וו א
וגוי גדול יעור ו כב
כי מקטן ועד גדול ח י
גדול אתה וגדול שמך י ו
ורעש גדול מארץ צפון י כב
כי שבר גדול נשברה יד יז
ובקצף גדול כא ה ולב לז
בדבר גדול ימתו כא ו
וסער גדול יעור כה לב
כי גדול היום ל ז
קהל גדול ישובו הנה לא ח
ובמורא גדול לב כא
כי גדול האף והחמה לו ז
מקטן ועד גדול מב א ומד יב
למקטן ועד גדול מב ח
קהל גדול וכל העם מד טו
שד ושבר גדול מח ג
ושבר גדול נ כב
וגוי גדול ומלכים רבים נ מא
ושבר גדול מארץ כשדים נא נד
ואבד ממנה קול גדול נא נה
כי גדול כים שברך איכ׳ ב יג
ענן גדול ואש יחזק׳ א ד
קול רעש גדול ג יב וג יג

באזני קול גדול ח יח
קול גדול לאמר ט א
עון בית ישראל ויהודה גדול ט ט
ואזעק קול גדול יא יג
נשר אחד גדול יז ז
ולא בחיל גדול יז יז
חיל גדול מאד מאד לז י
לשלל שלל גדול לח יג
קהל גדול וחיל רב לח טו
יהיה רעש גדול לח יט
זבח גדול על הרי ישראל לט יז
וצבא גדול דני׳ י א
יעשיר עשר גדול יא ב
יבוא בוא בחיל גדול יא יג
על מלך הנגב בחיל גדול וגו׳
בחיל גדול ועצום יא כה
וישב ארצו ברכוש גדול יא כח
כי גדול יום יזרעאל הוש׳ ב ב
כי גדול יום יי׳ יואל ב יא
ויהי סער גדול יונ׳ א ד
וימן יי׳ דג גדול ב א
ושבר גדול מהגבעות צפנ׳ א י
גדול יהיה כבוד הבית חגי ב ט
וקצף גדול אני קצף זכר׳ א טו
ויהי קצף גדול ז יב
גדול שמי בגוים
כי גדול שמי מלא׳ א יא
כי מלך גדול אני א יד

וְגָדוֹל *Et magnus.*

דבר קטן וגדול שמו׳ א כה לו
כי שר וגדול נפל היום שמו׳ ב ג לח
וילך דוד הלוך וגדול ה י
וילך דויד הלוך וגדול ד״ה א יא ט
מרדכי הולך וגדול אסת׳ ט ד
וגדול ליהודים י ג
קטן וגדול שם הוא איו׳ ג יט
גדול אתה וגדול שמך ירמ׳ י ו

הַגָּדוֹל . הַגָּדֹל *Magnus.*

את המאור הגדל ברא׳ א יו
אחי יפת הגדול י כא
עד הנהר הגדל טו יח
את עשו בנו הגדל כז א
בנה הגדל החמדת כז טו
את דברי עשו בנה הגדל כז מב
את המראה הגדל הזה שמו׳ ג ג
הדבר הגדל יביאו אליך יח כב
והכהן הגדול מאחיו ויקר׳ כא י
הים

הים הגדול ונבול	במד' לד ו
מן הים הגדל	לד ז
עד מות הכהן הגדל	לה כה
עד מות הכהן הגדל	
ואחרי מות הכהן הגדל	לה כח
עד הנהר הגדל	דבר' א ז
המדבר הגדול והנורא	א יט
את המדבר הגדל הזה	ב ז
הגוי הגדול הזה	ד ו
הנהיה כדבר הגדול	ד לב
בכחו הגדל ממצרים	ד לז
במדבר הגדל והנורא	ח טו
בכחך הגדל	ט כט
האל הגדל הנבר	י יז
את כל מעשה יי' הגדל	יא ז
ומה חרי האף הגדול	כט כג
ולכל המורא הגדול	לד יב
עד הנהר הגדול ונו'	
ועד הים הגדול	יהוש' א ד
ומה תעשה לשמך הגדול	ז ט
ובכל חוף הים הגדול	ט א
האדם הגדול בענקים הוא	יד טו
הימה הגדול ונבול	טו יב
והים הנבול ונבול כ'	טו מז
עד מות הכהן הגדול	כ ו
והים הגדול מבוא השמש	כג ד
את כל מעשה יי' הגדול	שופט' ב ז
את הדבר הגדול הזה	שמ' א יב יז
בעבור שמו הגדול	יב כב
אליאב אחיו הגדול	יז כח
עד בור הגדול	יט כב
בכל השלל הגדול	ל יז
מן הקטן ועד הגדול	ל יט
אל הפחת הגדול	שמו' ב יח יז
ראיתי את ההמון הגדול	יח כט
כי הוא אחי הגדול ממני	מלכ' א ב כב
את החסד הגדול הזה	ג ו
כי ישמעון את שמך הגדול	ח מב
ההמון הגדול הזה	כ יג וכ כח
כי יעשה הדבר הגדול הזה	מלכ' ב ח יג
ספר המלך והכהן הגדול	יב יא
על המזבח הגדול	יו טו
כה אמר המלך הגדול	יח יט
הגדול מלך אשור	יח כח
חלקיהו הכהן הגדול	כב ד
	ובב ח וכג ד
מחרון אפו הגדול	כג כו
את עמך הזה הגדול	ד"ה ב א י
ואת הבית הגדול חפה	ג ה
למען שמך הגדול	ו לב
את הקטן ואת הגדול	יח ל
אל חלקיהו הכהן הגדול	לד ט
האל הגדול והנורא	נחמ' א ה
אשר פדית בכחך הגדול	א י
אלישיב הכהן הגדול	ג א וג כ
	ויג כח
מנגד המגדל הגדול	ג כז
את יי' הגדול והנורא	ד ח
את יי' האלהים הגדול	ח ו
ויתעדנו בטובך הגדול	ט כה
האל הגדול הגבור והנורא	ט לב
s כה אמר המלך הגדול	ישעי' לו ד
את דברי המלך הגדול	לו יג
בכחי הגדול	ירמ' כז ה
בכחך הגדול	לב יז
האל הגדול הגבור	לב יח
נשבעתי בשמי הגדול	מד כו
ואת כל בית הגדול	נב יג
הנשר הגדול	יחזק' יז ג
חרב חלל הגדול	כא יט
התנים הגדול	כט ג
שמי הגדול המחלל	לו כג
כדגת הים הגדול	מז י
מן הים הגדול	מז טו
אל הים הגדול	מז יט
ופאת ים הים הגדול	מז כ
על הים הגדול	מח כח
האל הגדול והנורא	דני' ט ד
על יד הנהר הגדול	י ד
מיכאל השר הגדול	יב א
חילי הגדול	יואל ב כה
יום יי' הגדול והנורא	ג ד
והכה הבית הגדול	עמו' ז יב
הסער הגדול הזה	יונ' א יב
קרוב יום יי' הגדול	צפנ' א יד
הכהן הגדול לאמר	חגי א א
הכהן הגדול	א יב וא יד
	וב ב וב ד
הכהן הגדול עמד	זכר' ג א
יהושע הכהן הגדול	ג ח
מי אתה הר הגדול	ד ז
הכהן הגדול	ו יא
יום יי' הגדול והנורא	מלא' ג כג

וְהַגָּדוֹל *Et magnus.*

הקטן והגדול לאלף	ד"ה א יב יד
והגדול דבר הות נפשו	מיכ' ז ג

בַּגָּדוֹל *In maximo.*

ויחפש בגדול החל	ברא' מד יב

כַּגָּדֹל . כַּגָּדוֹל

Sic, sicut magnus.

כקטן כגדל תשמעון	דבר' א יז
לעמת כקטן כגדול	ד"ה א כה ח
ויפילו גורלות כקטן כגדול	כו יג
במחלקות כגדול כקטן	ד"ה ב לא טו

מִגָּדוֹל *A maximo.*

וכל העם מגדול ועד קטן	ד"ה ב לד ל

לְמִגָּדֹל *A max.*

למגדול ועד קטן	אסת' א ה
	וא כ

גְּדָל *Magnus.*

גדל העצה	ירמ' לב יט
גדול הכנפים	יחזק' יז ג
גדל כנפים	יז ז

גְּדָל־ *Magnus.*

גדל חמה נשא ענש	משלי יט יט

וּגְדָל־ *Et magnus.*

וגדול חסד	תהל' קמה ח
וגדול כח	נחו' א ג

גְּדוֹלָם *Maximus eorum.*

מקטנם ועד גדולם	ירמ' ו יג
למקטנם ועד גדולם	לא לד

מִגְּדוֹלָם *A max. eorum.*

מגדולם ועד קטנם	יונ' ג ה

גְּדֹלִים . גְּדוֹלִים *Magni.*

את פרעה נגעים גדלים	ברא' יב יז
ובשפטים גדלים	שמו' ו ו
בשפטים גדולים	ז ד
ובמוראים גדלים	דבר' ד לד
גוים גדלים ועצמים	ד לח
גדלים ורעים במצרים	ו כב
גוים גדלים	ט א
גוים גדלים ועצמים	יא כג
גוים גדלים ועצומים	יהוש' כג ט
גדלים חקקי לב	שופ' ה ט
גדולים חקרי לב	ח

*

זבחים

זבחים גדולים נחמ' יב מג
גדלים מעשי יי' תהל' קיא ב
לעשה אורים גדלים קלו ז
למכה מלכים גדלים קלו יז
ולפני גדולים ינחנו משלי יח יז
במקום גדלים אל תעמד כה ו
מצודים גדולים קהל' ט יד
יניח חטאים גדולים י ד
וגדלים וטובים ישע' ה ט
וברחמים גדולים אקבצך נד ז
ומתו גדלים וקטנים ירמ' טז ו
ומלכים גדולים כה יד וכז ז
קהל גוים גדלים ג ט

Magni. הַגְּדֹלִים . הַגְּדוֹלִים

המארת הגדלים בראׄ א טז
את התנינים הגדלים א כא
והמסתים הגדולים דבר' כט ג
שלשת בני ישי הגדלים שמו' א יז יג
ושלשה הגדלים הלכו יז יד
כשם הגדולים אשר בארץ ד"ה א יז ח
כלי בית האלהים הגדלים ד"ה ב לו יח
זבדיאל בן הגדולים נחמ' יא יד
הקטנים עם הגדלים תהל' קטו יג
אלכה לי אל הגדלים ירמ' ה ה

Magnates. גְּדֹלֵי

ואת גדלי העיר מלכ' ב י ו

Magnates ejus. גְּדֹלָיו

וכל גדליו ומידעיו מלכ' ב י יא

Et magnatum ejus. וּגְדֹלָיו

מטעם המלך וגדליו יונ' ג ז

Magnates ejus. גְּדוֹלֶיהָ

וכל גדוליה רתקו נחו' ג י

Magnus, a. גְּדֹלָה . גְּדוֹלָה

חשכה גדלה נפלת עליו בראׄ טו יב
ועל ממלכתי חטאה גדלה כ ט
חרדה גדלה עד מאד כז לג
ויצעק צעקה גדלה ומרה כז לד
והאבן גדלה על פי הבאר כט ב
לפלטה גדלה מה ז
והיתה צעקה גדלה שמו' יא ו
צעקה גדלה במצרים יב ל
חטאה גדלה לב כא ולב ל
ולב לא
לעשות קטנה או גדולה במד' כב יח
והמם מהומה גדלה דבר' ז כג
איפה ואיפה גדולה וקטנה כה יד
ויריעו כל העם תרועה גדולה
יהוש' ו ה
ויריעו העם תרועה גדולה ו כ
כי עיר גדולה גבעון
גדולה מן העי י ב
ויקח אבן גדולה כד כו
מכה גדולה מאד שופט' יא לג
שוק על ירך מכה גדולה טו זז
גדולה מאד את פני יי' שמו' א ב יז
כל ישראל תרועה גדולה ד ה
ותהי המכה גדולה ד י
מגפה גדולה היתה בעם ד יז
מהומה גדולה מאד וגו' ה ט
ושם אבן גדולה ו יד
בעם מכה גדולה ו יט
מהומה גדולה מאד יד כ
גלו אלי היום אבן גדולה יד לג
תשועה גדולה לכל ישראל יט ה
ויך בהם מכה גדולה יט ח
וכג ה
שנאה גדולה מאד
כי גדולה השנאה שמו' ב יג טו
ותהי שם המגפה גדולה יח ז
תשועה גדולה ביום ההוא כג י
וכג יב
ושמחים שמחה גדולה
מלכ' א א מ
והנה רוח גדולה וחזק יט יא
והכה בארם מכה גדולה כ כא
ושם אשה גדולה מלכ' ב ד ח
ויכרה להם כרה גדולה ו כג
והחטיאם חטאה גדולה יז כא
כי גדולה חמת יי' כב יג
ויושע יי' תשועה גדולה ד"ה א יא יד
והמלאכה גדולה כ ט
שמח שמחה גדולה כט א
ביום ההוא בשמחה גדולה כט כב
שריפה גדולה עד למאד ד"ה ב טז יד
נגף מגפה גדולה כא יד
שביה גדולה וגו'
מכה גדולה כח ה
שבעת ימים בשמחה גדולה ל כא
ותהי שמחה גדולה בירושלם ל כו
כי גדולה חמת יי' לד כא
הריעו תרועה גדולה עזר' ג יא
מריעים תרועה גדולה ג יג
אנחנו באשמה גדלה ט ז
ברעה גדולה ובחרפה נחמ' א ג
וירע להם רעה גדלה ב י
צעקת העם ונשיהם גדולה ה א
ואתן עליהם קהלה גדולה ה ז
מלאכה גדלה אני עשה ו ג
ולעשות שמחה גדולה ח יב
ותהי שמחה גדולה ח יז
ובצרה גדלה אנחנו ט לז
שמחם שמחה גדולה יב מג
ויעש לו לשכה גדולה יג ה
זעקה גדולה ומרה אסת' ד א
ועטרת זהב גדולה ח טו
והנה רוח גדולה איו' א יט
לקול המולה גדלה ירמ' יא טז
רעה גדולה על נפשותינו כו יט
עשים רעה גדולה מד ז
ולא בזרוע גדולה יחזק' יז ט
עבדה גדלה כט יח
להביא עלינו רעה גדלה דני' ט יב
חרדה גדלה נפלה י ז
ויצא בחמא גדלה יא מד
רוח גדולה אל הים יונ' א ד
יראה גדולה א י וא יז
עיר גדולה לאלהים ג ג
רעה גדולה ויחר לו ד א
על הקיקיון שמחה גדולה ד ו
קנאה גדולה זכר' א יד
קנאה גדולה וחמה גדולה ח ב
גיא גדולה מאד יד ד

Et magna. וּגְדֹלָה . וּגְדוֹלָה

רחבת ידים וגדלה נחמ' ז ד
וגדולה היא אלי קהל' ט יג

Maxima. הַגְּדֹלָה . הַגְּדוֹלָה

היא העיר הגדלה בראׄ י יב
שם הגדלה לאה כט טז
הרעה הגדלה הזאת לט ט
את היד הגדלה שמו' יד לא
את אשו הגדולה דבר' ד לו
כי תאכלנו האש הגדלה ה כב
ואת האש הגדלה הזאת יח טז
את התשועה הגדלה שופ' טו יח
כי השבועה הגדולה היתה כא ה
מה קול התרועה הגדולה שמו' א ד ו
הרעה הגדולה הזאת ו ט
וישימו אל האבן הגדולה ו טו
ועד אבל הגדולה ו יח
הישועה הגדולה הזאת יד מה

הנה בתי הגדולה מרב יח יז
הרעה הגדולה הזאת שמו' ב יג יו
תחת שובך האלה הגדולה יח ט
הם עם האבן הגדולה כ ח
כי היא הבמה הגדולה מלכ' א ג ד
ומחוץ עד החצר הגדולה ז ח
וחצר הגדולה סביב ז יב
שפת הסיר הגדולה מלכ' ב ד לח
והעזרה הגדולה ד"ה ב ד ט
ובאשמתנו הגדלה עזר' ט יג
את כל הרעה הגדולה הזאת
נחמ' יג כז
הרעה הגדולה הזאת ירמ' יו י
לעיר הגדולה הזאת כב ח
כל הרעה הגדולה הזאת לב מב
ואחותך הגדולה שמרון יחזק' יו מו
אהלה הגדולה ואהליבה כג ד
עד העזרה הגדולה מג יד
הקרן הגדלה דני' ח ח
והקרן הגדולה ח כא
את המראה הגדלה הזאת י ח
אל נינוה העיר הגדולה יונ' א ב
וג ב
על נינוה העיר הגדולה ד יא

וְהַגְּדוֹלָה Et maximo.

הקשה והגדולה והחזקה ישע' כז א

גְּדֹלֹת . גְּדֹלוֹת . גְּדוֹלוֹת
Magnae.

בצרות גדלת מאד במד' יג כט
ערים גדלת ובצורת דבר' א כח
ערים גדלת וטבת ו י
ערים גדלת ובצרת ט א
אבנים גדלות כז ב
מכות גדלת ונאמנות כח נט
אבנים גדלות מן השמים יהוש' י יא
אבנים גדלות על פי המערה י כז
וערים גדלות בצרות יד יב
ששים ערים גדלות מלכ' א ד יג
אבנים גדלות אבנים יקרות ה לא
אבנים יקרות אבנים גדלות ז י
ומלחמות גדלות עשית
ד"ה א כב ח
בחצים ובאבנים גדלות ד"ה ב כו טו
ויעשו נאצות גדלות נחמ' ט יח
וט כו
שתי תודת גדולת יב לא
עשה גדלות ואין חקר איו' ה ט
עשה גדלות עד אין חקר ט י
עשה גדלות ולא נדע לז ה
לשון מדברת גדלות תהל' יב ד
אשר עשית גדלות עא יט
קטנות עם גדלות קד כה
עשה גדלות במצרים קו כא
לעשה נפלאות גדלות קלו ד
ועל ממלכות גדלות ירמ' כח ח
ואגידה לך גדלות לג ג
קח בידך אבנים גדלות מג ט
ואתה תבקש לך גדלות מה ה
תועבות גדלות
תראה תועבות גדלות יחזק' ח ו
וח יג וח טו
נקמות גדלות כה יז

הַגְּדֹלֹת . הַגְּדוֹלֹת . הַגְּדֹלוֹת
Magnae, maximae.

המסת הגדלת דבר' ז יט
את הגדלת ואת הנוראת י כא
המסות הגדלת כט ג
האתת הגדולת האלה יהוש' כד יז
את כל הגדלות אשר עשה
אלישע מלכ' ב ח ד
אחותיך הגדלות ממך יחזק' יו סא

בִּגְדֹלוֹת In magnis.

ולא הלכתי בגדלות תהל' קלא א

* בְּגֹדֶל In magnitudine.

s גראָססע.
בגדל זרועך שמו' טו יו

* גֹּדֶל
Magnitudo, magnificentia.

s גראָססע, עהרע, מיט לֵבָב האָכמוטה, איבערמוטה.
הבו גדל לאלהינו דבר' לב ג
גדל לבב מלך אשור ישע' י יב

וּבְגֹדֶל Et in magnitudine.

ובגדל לבב לאמר ישע' ט ח
ככה בכבוד ובגדל יחזק' לא יח

כְּגֹדֶל Juxta magnitudinem.

העם הזה כגדל חסדך במד' יד יט
כגדל זרועך תהל' עט יא

גָּדְלְךָ Magnitudinem tuam.

את גדלך ואת ידך החזקה
דבר' ג כד

בְּגָדְלֶךָ Magnitudine tua.

אשר פדית בגדלך דבר' ט כו
אל מי דמית בגדלך יחזק' לא ב

גָּדְלוֹ Et magnitudinem suam.

את כבדו ואת גדלו דבר' ה כד

גֻּדְלוֹ Magnitudinis ejus.

הללוהו כרב גדלו תהל' קנ ב

בְּגָדְלוֹ Magnitudine sua.

וייף בגדלו יחזק' לא ז

* וּגְדוּלָּה
Magnitudo, magnificentia, amplitudo.

s גראָססע, הערליכקייט, מאיעזטאַט, גראָסע טהאַטען (פאָן נאַטס).
מה נעשה יקר וגדולה אסת' ו ג

הַגְּדוּלָּה Idem.

s עשית את כל הגדולה הזאת
שמוא' ב ז כא
הגדולה ונראות לארצך ז כג
את כל הגדולה הזאת
ד"ה א יז יט

הַגְּדֻלָּה Idem.

לך יי' הגדלה והגבורה ד"ה א כט יא

גְּדֻלַּת Amplitudinem.

ופרשת גדלת מרדכי אסת' י ב

גְּדֻלָּתִי Magnitudinem meam.

תרב גדלתי תהל' עא כא

וּגְדֻלָּתְךָ ק' . וּגְדֻלּוֹתֶיךָ כ'
Et magnitudinem tuam.

וגדלותיך אספרנה תהל' קמה ו

גְּדוּלָּתוֹ Magnitudinis suae.

תפארת גדולתו אסת' א ד

וְלִגְדֻלָּתוֹ Et magnitudini ejus.

ולגדלתו אין חקר תהל' קמה ג

גְּדֻלּוֹת Maximae res.

שם גדלות ונוראות ד"ה א יז כא

הַגְּדֻלּוֹת Maximae res.

את כל הגדלות ד"ה א יז יט
בין

ב סס מגדל:

II. Turris.

Turris, Migdol, n. pr. *מִגְדָּל

s נאָמ: פראָס: איינער שטאָרט אין אֶגיפט: אויף דער נאָרדאָסטליכען גרענצע, טהורם.

בין מגדל ובין הים שמו׳ יד ב
ויחנו לפני מגדל במד׳ לג ז
מגדיל ישועות מלכו כ׳ שמוא׳ ב כב נא

In Migdol. בְּמִגְדָּל . בְּמִגְדּוֹל

במגדל ובתחפנחס ירמ׳ מד א
והשמיעו במגדול מו יד

Turris. *מִגְדָּל

s טהורם (פעזטונגס - וואכטטהורם), ערהאָהטעס בעעט, האָהעס גערוזט, רעדנערביהנע. מראָס: פיר: האָהע, שטאָלצע מאַנגנאָטען. נאָמ: פראָס: פאָן ארטשאַפטען מיט איינעם טהורמע, מִגְדַּל־אֵל הייסט יעטצט מעדשדאל פעזטע שטאָרט אים שטאַמטע נאַפטאלי, אם וועזטליכען אופער דעס זעעס טי-בעריאָס, אונווייט דער שטאָרט טי-בעריאָס. מִגְדַּל־גָּד ארטשאַפט אים שטאַמטע יהודה. מִגְדַּל־עֵדֶר (העערדענטהורם) בייא בעטהלעהעם.

ועל כל מגדל גבוה ישע׳ ב טו
ויבן מגדל בתוכו ה ב

Et turrim. וּמִגְדָּל

נבנה לנו עיר ומגדל ברא׳ יא ד

Turrim. הַמִּגְדָּל

את העיר ואת המגדל ברא׳ יא ה
אתץ את המגדל הזה שופט׳ ח ט
על גג המגדל ט נא
עד המגדל וילחם בו
ויגש עד פתח המגדל ט נב
עומד על המגדל מלכ׳ ב ט יז
מגנ׳ המגדל הגדול נחמ׳ ג כז

Et turris. וְהַמִּגְדָּל

והמגדל היוצא מבית נחמ׳ ג כה
והמגדל היוצא ג כו

Turris. מִגְדַּל

Migdal, n. pr.

ואת מגדל פנואל נתץ שופ׳ ח יז
כל בעלי מגדל שכם ט מו
ט מז
כל אנשי מגדל שכם ט מט
ועד מגדל המאה קדשוהו
ועד מגדל חננאל נחמ׳ ג א
ואת מגדל התנורים ג יא
על מגדל עץ אשר עשו ח ד
מגדל עז מפני אויב תהל׳ סא ד
מגדל עז שם יי׳ משלי יח י
ואתה מגדל עדר מיכ׳ ד ח

Et turris. וּמִגְדַּל

Migdal, n. pr.

ומגדל גד יהוש׳ טו לז
ומגדל אל יט לח
ומגדל עז היה שופט׳ ט נא
ומגדל חננאל ומגדל המאה
נחמ׳ יב לט
ומגדל חננאל זכר׳ יד י

Sicut turris. כְּמִגְדַּל

כמגדל דויד צוארך שיר ד ד
צוארך כמגדל השן
כמגדל הלבנון ז ה

Ad turrim. לְמִגְדַּל

מהלאה למגדל עדר ברא׳ לה כא
מעל למגדל התנורים נחמ׳ יב לח

A turri. מִמִּגְדַּל

ממגדל נוצרים מלכ׳ ב יז ט
יח ח
ממגדל חננאל ירמ׳ לא לח
ממגדל סונה ועד גבול כוש יחזק׳ כט י
ממגדל סונה ל ו

Turres. מִגְדָּלִים

ויבן עזיהו מגדלים ד״ה ב כו ט
ויבן מגדלים במדבר כו י
בנפל מגדלים ישע׳ ל כה

Et turres. וּמִגְדָּלִים

ונסב חומה ומגדלים ד״ה ב יד ו
בנה בירניות ומגדלים כז ד

Turres. הַמִּגְדָּלִים

להיות על המגדלים ד״ה ב כו טו
איה ספר את המגדלים
ישע׳ לג יח

Turres ejus. מִגְדְּלֶיהָ

ספרו מגדליה תהל׳ מח יג
והרסו מגדליה יחזק׳ כו ד

Turres. הַמִּגְדָּלוֹת

ויעל על המגדלות ד״ה ב לב ה

Et in turribus. וּבַמִּגְדָּלוֹת

ובכפרים ובמגדלות ד״ה א כז כה

Sicut turres. כַּמִּגְדָּלוֹת

ושדי כמגדלות שיר ח י

Turres. מִגְדְּלוֹת

מגדלות מרקחים שיר ה יג

Et turres tuae. וּמִגְדְּלֹתַיִךְ

ומגדלתיך יתץ יחזק׳ כו ט

In turribus tuis. בְּמִגְדְּלוֹתַיִךְ

וגמדים במגדלותיך יחזק׳ כז יא

ג סס גדיל:

III. Instita.

Institae. *גְּדִלִים

s שנור, נעדרעהטע פאָדען (צִיצִת). געווינדע, קראַנץ- אונד פעסטאָנאַרטיגע פערציערונגען אן דעם זיילענהויפט דעס זאַלאָמאָנישען פאלאַסטעס, וועלכע וויא קעטטען העראַבהינגען.

גדלים תעשה לך דבר׳ כב יב
גדלים מעשה שרשרות
מלכ׳ א ז יז

גדע ופירושו כריתה:

Succidere, excindere.

Kal. Succidit. גָּדַע

s אבהויען, אומהויען, צערהויען, צער-ברעכען, אבשנײדען, נידערנישלאַגען אבגעבראָכען, צערבראָכען ווערדען.

גדע בחרי אף איכ׳ ב ג
וגדעתי

וְגִדַּעְתִּי *Et abscindam.*
וגדעתי את זרעך שמו' א ב לא
גְּדֻעִים *Excisi sint.*
ורמי הקומה גדעים ישע' י לג
וָאֲגַדַּע *Et succidi.*
ואגדע אתו להפיר זכר' יא י
ואגדע את מקלי יא יד
נְגַדַּע *Exscindemus.*
נגדע היום שבט אחד שופט' כא ו
נִגְדַּע *Niph. Succisus est.*
איך נגדע וישבר ירמ' נ כג
נִגְדְּעָה *Abscindetur.*
נגדעה קרן מואב ירמ' מח כה
וְנִגְדְּעָה *Et exscindetur.*
ונגדעה ונפלה ישע' כב כה
נִגְדַּעְתָּ *Succisus es.*
נגדעת לארץ ישע' יד יב
וְנִגְדְּעוּ *Et succidantur.*
ונגדעו חמניכם יחזק' ו ו
ונגדעו קרנות המזבח עמו' ג יד
גִּדַּע *Pih. Succidit.*
והחמנים אשר למעלה
מעליהם גדע ד"ה ב לד ד
ובריחי ברזל גדע תהל' קז יז
גִּדַּע *Succidit.*
וכל החמנים גדע ד"ה ב לד ז
אֲגַדֵּעַ *Succidam.*
וכל קרני רשעים אגדע תהל' עה יא
ובריחי ברזל אגדע ישע' מה ב
וַיְגַדַּע *Et succidit.*
ויגדע את האשרים ד"ה ב יד ב
תְּגַדֵּעוּן *Succidetis.*
ואשריהם תגדעון דבר' ז ה
ופסילי אלהיהם תגדעון יב ג
וַיְגַדְּעוּ *Et succiderunt.*
ויגדעו האשרים ד"ה ב לא א
גֻּדָּעוּ *Pyh. Excisae sunt.*
שקמים גדעו ישע' ט ט

גדף והוא לשון חרפה:

Blasphemare, probro afficere.

וְגִדַּפְתָּ *Pih. Et blasphemasti.*
s האָהנען, שמאָהען, לאֶסטערן.
את מי חרפת וגדפת מלכ' ב יט כב
את מי חרפת וגדפת ישע' לז כג
גִּדְּפוּ *Blasphemarunt.*
אשר גדפו נערי המלך מלכ' ב יט ו
אשר גדפו נערי מלך אשור ישע' לז ו
גדפו אותי אבותיכם יחזק' כ כז
מְגַדֵּף *Probro afficiens est.*
את יי' הוא מגדף במד' טו ל
וּמְגַדֵּף *Et blasphemi.*
מקול מחרף ומגדף תהל' מד יז
* לְגִדּוּפִים *In convitia.*
s האָהן, שמאָהונג, שמאָהרעדען.
וישראל לגדופים ישע' מג כח
וְגִדּוּפֵי *Et convitia.*
וגדופי בני עמון צפנ' ב ח
וּמִגִּדֻּפֹתָם
Et prae convitiis istorum.
ומגדפתם אל תחתו ישע' נא ז
* וּגְדוּפָה *Et convitium.*
s שמאָך.
וגדופה מוסר יחזק' ה טו

גדר כל לשון גדר ועמו גדרות צאן:

Sepire, sepem vel maceriam obducere.

גָּדַר *Kal. Sepsit, sepit.*
s פערמויערן, פערצוינען, אומצוינען, אבשפערען, פערצוינער, פערמוירער, מויערער.
ארחי גדר ולא אעבור איו' יט ח
גדר בעדי ולא אצא איכ' ג ז
גדר דרכי בגזית ג ט
וְגָדַרְתִּי *Et sepiam.*
וגדרתי את גדרה הוש' ב ח
וגדרתי את פרציהן עמו' ט יא

גֹּדֵר *Obsepiens.*
וקרא לך גדר פרץ ישע' נח יב
איש גדר גדר יחזק' כב ל
וְלַגֹּדְרִים *Et sepientibus.*
ולגדרים ולחצבי האבן מלכ' ב יב יג
וַתִּגְדְּרוּ *Et sepitis.*
ותגדרו גדר יחזק' יג ה
* גָּדֵר *Sepes.*
s מויער, אומצוינונג.
כרחב גדר החצר יחזק' מב י
וְגָדֵר *Et maceria.*
וגדר אבניו נהרסה משלי כד לא
* גֶּדֶר
Sepes, septum, maceria, paries.
s מויער, אומצוינונג (בעז: אום דען וויינבערג), אממויערטער אָרט.
גדר מזה וגדר מזה במד' כב כד
ולתת לנו גדר ביהודה עזר' ט ט
גדר הדחויה תהל' סב ד
ופרץ גדר ישכנו נחש קהל' י ח
ותגדרו גדר יחזק' יג ה
איש גדר גדר כב ל
וְגָדֵר *Et maceria.*
וגדר מזה במד' כב כד
וגדר אשר לחוץ יחזק' מב ז
גְּדֵרוֹ *Maceriam ejus.*
פרץ גדרו ישע' ה ה
גְּדֵרָיִךְ *Macerias tuas.*
יום לבנות גדריך מיכ' ז יא
גְּדֵרֶיהָ *Macerias ejus.*
למה פרצת גדריה תהל' פ יג
* גְּדֵרָה *Sepes.*
s מויער, הירדע.
וגדרתי את גדרה הוש' ב ח
וּגְדֵרָה *Et maceria.*
וישבי נטעים וגדרה ד"ה א ד כג
וּגְדֵרֹת *Et septa.*
וגדרת לצאנכם במד' לב כד
הַגְּדֵרוֹת *Gederoth, n. p.*
ואת אילון ואת הגדרות ד"ה ב כח יח
ויתשוטטנה

In septis. בַּגְּדֵרוֹת

והתשוטטנה בגדרות ירמ׳ מט ג
החונים בגדרות נחו׳ ג יז

Septa. גְּדֵרוֹת . גְּדֵרֹת

גדרת צאן נבנה למקננו במד׳ לב יז
ויבא אל גדרות הצאן שמו׳ א כד ד

Et septa. וּגְדֵרוֹת . וּגְדֵרֹת

ערי מבצר וגדרת צאן במד׳ לב לו
וגדרות צאן צפנ׳ ב ו

Macerias ejus. גְּדֵרֹתָיו

פרצת כל גדרתיו תהל׳ פט מא

Maceria. הַגְּדֵרֶת *

s מויער, נאך אנד: שטופֿענגאנג, קאָהר, אַרשעזעטער.

בפני הגדרת הגינה יחזק׳ מב יב

גדש כל גדיש איך שהוכה:

Meta frumenti, acervus, tumulus.

Meta frumenti. גָּדִישׁ *

s גארבענהויפֿען, גראבהיגעל.

ונאכל גדיש שמו׳ כב ה
כעלות גדיש בעתו איו׳ ה כו
ועל גדיש ישקוד כא לב

A meta. מִגָּדִישׁ

ויבער מגדיש ועד קמה שופט׳ טו ה

גה פירושו זה:

Hic.

גֵּה

s דאס איזט, (פֿערוועכזעלונג דעס ג מיט ז, וויא יחזק׳ כ״ה ז׳ אין בַּג).

גה גבול אשר תתנחלו יחזק׳ מז יג

גהה פי׳ רפואה או פניס לד״ק:

Mederi, sanare.

Kal. Medebitur. יִגְהֶה

s היילען.

ולא יגהה מכם מזור הושׁ׳ ה יג

Medicina. גֵּהָה *

s היילונג, נאך אנד: גענעזונג, אויס-זעהען.

לב שמח ייטיב גהה משלי יז כב

גהר פי׳ פשוט כל הגוף:

Expandere se pronum.

Et pronum se expandit. וַיִּגְהַר

s זיך ביינען, קריממען, שטרעקקען.

ויגהר ארצה וישם פניו מלכ׳ א יח מב
ויגהר עליו מלכ׳ ב ד לד
ויעל ויגהר עליו ד לה

גו לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א מה שפירושו תוך:

I. Medium.

Medio. גֵּו

s מיטטע (וויא דאס כאלדאישע גַּוָּה אונד בְּגוֹ) שממנו: גֵּוָה.

מן גו יגרשו איו׳ ל ה

ב כל לשון גויה וכל הנגלל ממנו ופירושו גוף:

II. Corpus.

Corpori, tergum. לְגֵו

s ריקקען.

ושבט לגו חסר לב משלי י יג
ומהלמות לגו כסילים יט כט
ושבט לגו כסילים כו ג

Corpus meum. גֵּוִי

גוי נתתי למכים ישע׳ נ ו

Corpus tuum. גֵּוְךָ

אחרי גוך כל חטאי ישע׳ לח יז

Corpus tuum. גֵּוֵךְ

ותשימי כארץ גוך ישע׳ נא כג

E corpore. מִגֵּוָה

s קאָרפער, נאך אנד: שיידע.

שלף ויצא מגוה איו׳ כ כה

Corpus tuum. גַּוֶּךָ

s ריקקען.

ואתי השלכת אחרי גוך מל׳ א יד ט

Corpus tuum. גַּוֵּךְ

אחרי גוך יחזק׳ כג לה

Corpus suum. גֵּוָם

אחרי גום נחמ׳ ט כו

Corpori. לִגְוִיָּה

s לייב, קאָרפער, לייכנאם, אאס.

אין קצה לגויה נחו׳ ג ג

Corpus. גְּוִיַּת

ויקחו את גוית שאול
ואת גוית בניו שמו׳ א לא יב

In corpore. בִּגְוִיַּת

בגוית האריה ודבש שופט׳ יד ח

Ex corpore. מִגְּוִיַּת

כי מגוית האריה רדה שופ׳ יד ט

Corpus nostrum. גְּוִיָּתֵנוּ

בלתי אם גויתנו בראש׳ מז יח

Corpus ejus. גְּוִיָּתוֹ

ואת גויתו תקעו שמו׳ א לא י

Et corpus ejus. וּגְוִיָּתוֹ

וגויתו כתרשיש דני׳ י ו

In corpora illorum. בִּגְוִיֹּתָם

יכשלו בגויתם נחו׳ ג ג

Corpora. גְּוִיּוֹת

מלא גויות תהלי׳ קי ו

Corpora nostra. גְּוִיֹּתֵינוּ

ועל גויתנו משלים נחמ׳ ט לז

Corpora ipsorum. גְּוִיֹּתֵיהֶם

מכסות להנה את גויתיהם יחזק׳ א כג

Corpus ipsorum. גְּוִיֹּתֵיהֶנָה

מכסות את גויתיהנה יחזק׳ א יא
בנוב

גוב לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א מה שפירושו ארבה:

I. Locusta.

Sicut locusta. * כְּגוֹב

s היישרעקקע.

כגוב גובי — נחו׳ ג יז

Locustae. גֹּבַי

והנה יוצר גבי — עמו׳ ז א

Idem. גּוֹבָי

ומספריך כגוב גובי — נחו׳ ג יז

Locustae. * גֵּבִים

כמשק גבים שקק בו — ישע׳ לג ד

ב מה שפירושו עמק או בור:

II. Fossae, foveae.

Fossae. * גֵּבִים

s גראבען, גרובען, ציזטערנע, (גֵּבִים ישעי׳ י׳ ל׳ נעהמען אנד: אלס נאָם: פראָם: איינעם קליינען אָרטעס אונ-וויט יערוזאלעם נאך נאָרדען צו).

הנחל הזה גבים גבים — מלכ׳ ב ג טז

באו על גבים — ירמ׳ יד ג

Fossae. הַגֵּבִים

ישבי הגבים העיזו — ישע׳ י ל

Fossae lata. * גֵּבִים

s האָהלוואָלבונגען, נאך אנד: ברעטטער.

ויספן את הבית גבים — מלכ׳ א ו ט

גוד כבר נכתב בשרש גדד:

Scriptum est in Rad. גדד

s גּוּד זיהע גָּדַד.

גוה הוא בשרשו גו:

Est in Rad. גו

s גֵּוָה זיהע גֵּו.

גוז ופירושו כריתה:

Abscindere.

Abscinditur. גָּז

s אבשניידען, ענטאיילען, שווינדען, פאָראיבערגעהען.

כי גז חיש ונעפה — תהל׳ צ י

Abripuit. s וַיָּגָז

אבשניידען, נאך אנד: הערביאטרייבען, הערזיבער-, הערבייאפיהרען.

ויגז שלוים מן הים — במדב׳ יא לא

Excisor meus. * גּוֹזִי

s הערפאָרציעהען, הערפאָרהאָלען, נאך אנד: וואָהלטהאָטער, פערזאָרגער (פאָם שטאממע: גָּזָה).

ממעי אמי אתה גוזי — תהל׳ עא ו

גוח פירושו הוצאה ועמו גוחי בא ליון שפירושו האנחי:

Exire, erumpere, educere. Adjungitur ei unum pro Ingemisce.

מֵגִיחַ

Hiph. Educens, erumpens.

s הערפאָרברעכען, הערפאָרברויזען.

מגיח ממקומו ממערה גבע — שופ׳ כ לג

In erumpendo eo. בְּגִיחוֹ

בגיחו מרחם יצא — איו׳ לח ח

Et erupisti. וַתָּגַח

ותגח בנהרתיך ותדלח — יחזק׳ לב ב

Educet. יָגִיחַ

כי יגיח ירדן אל פיהו — איו׳ מ כג

Eductor meus. * גֹּחִי

s הערפאָרברעכונג (איינעס קינדעס אויס דעם מוטטערלייבע) נאך אנד: הערפאָרגעהען לאססען, הערויסגע-צאָגען.

אתה גחי מבטן — תהלי׳ כב י

Ingemisce v. educito. וָגֹחִי

s הערויסהאָלען, (דאהער אויך מיעף אטהעם האָלען) שטאָהנען, קרייזען.

חולי וגחי בת ציון — מיכ׳ ד י

s גִּיחוֹן שם נהר:

Gihon, n. pr.

נאָמ: פראָם: 1) איינעם דער פיער שטראָמע דעם פאראדיזעס, נאך איינינען דער ניל, נאך אנד: דער אָקסוס אָדער אראַקסעס. 2) איינער קוועללע אים וועזטען דער שטאדט יערוזאלעם, דאס איזט נאך כאלדאָ: דיא קוועללע זילאָא.

Gihon. גִּיחוֹן

הנהר השני גיחון — בראש׳ ב יג

מוצא מימי גיחון — ד״ה ב לב ל

Gihon. גִּחוֹן

והורדתם אתו אל גחון — מלכ׳ א א לג

Ad Gih. לְגִיחוֹן

מערבה לגיחון בנחל — ד״ה ב לג יד

גוי מה שענינו קבוץ:

Gens, congregatio populi.

Gens. * גּוֹי

s פאָם שטאממע: גֵּוָה (קאָרפער, וועזען) דאהער קאָרפערשאַפט, פאָלק, אים פלוראל הייסט פאָלקער = אויס-לאַנדער, בארבארען, היידען, אויך ווירד גּוֹי פאָם צוזאממענפלוס פאָן טהיערען געברויכט.

גוי וקהל גוים יהיה ממך — בראש׳ לה יא

מי גוי גדול אשר לו אלהים — דבר׳ ד ז

ומי גוי גדול אשר לו חקים — ד ח

לקחת לו גוי מקרב גוי — ד לד

אל גוי אשר לא ידעת — כח לו

ישא יי׳ עליך גוי מרחק

גוי אשר לא תשמע לשנו — כח מט

גוי עז פנים — כח נ

כי גוי אבד עצות המה — לב כח

עד יקם גוי איביו — יהוש׳ י יג

גוי אחד בארץ — שמו׳ ב ז כג

אם יש גוי וממלכה — מלכ׳ א יח י

ויהיו עשים גוי גוי אלהיו

אשר עשו השמרנים גוי גוי

מלכ׳ ב יז כט

מנוי אל גוי ד"ה א יז כ
גוי אחד בארץ יז כא
גוי בגוי ועיר בעיר ד"ה ב טו ו
כל אלוה כל גוי וממלכה לב טו
ועל גוי ועל אדם יחד איו' לד כט
ויתהלכו מגוי אל גוי תהלי' קה יג
לא עשה כן לכל גוי קמז כ
צדקה תרומם גוי משלי יד לד
הוי גוי חטא ישע' א ד
גוי אל גוי חרב ב ד
מלאכי גוי יד לב
גוי ממשך וגו'
גוי קו קו יח ב ויח ז
ויבא גוי צדיק כו ב
למתעב גוי מט ז
גוי לא תדע תקרא נה ה
אל גוי לא קרא בשמי סה א
אם יולד גוי פעם אחת סו ח
ההימיר גוי אלהים ירמ' ב יא
גוי מרחק וגו'
גוי איתן הוא
גוי מעולם הוא
גוי לא תדע לשונו ה טו
על גוי ועל ממלכה יח ז ויח ט
יצאת מגוי אל גוי כה לב
ישבתו מהיות גוי לא לו
מהיות עוד גוי לפניהם לג כד
אל גוי שליו יושב לבטח מט לא
כי עלה עליה גוי מצפון נ ג
אל גוי לא יושיע איכ' ד יז
ועצם במעט גוי דני' יא כג
לא נהיתה מהיות גוי יב א
כי גוי עלה על ארצי יואל א ו
אל גוי רחוק ד ח
גוי ולחצו אתכם עמו' ו יד
לא ישאו גוי אל גוי חרב מיכ' ד ג
גוי כרתים צפנ' ב ה
ויתר גוי ינחלום ב ט
כל היתו גוי ב יד

Num gens. הֲגוֹי

הגוי גם צדיק תהרג ברא' כ ד

Et gens. וְגוֹי

וגוי קדוש שמו' יט ו
וגוי לא ידעוך ישע' נה ה
וגוי גדול יעור ירמ' ו כב
וגוי גדול ומלכים רבים נ מא

Gens הַגּוֹי

וגם את הגוי אשר יעבדו
בראש' טו יד
וראה כי עמך הגוי הזה שמו' לג יג
כאשר קאה את הגוי ויקר' יח כח
ולא תלכו בחקת הגוי כ כג
הגוי הגדול הזה דבר' ד ו
תמו כל הגוי לעבר יהוש' ג יז
וד א
כאשר תמו כל הגוי להמול ה ח
אשר עברו הגוי הזה שופט' ב כ
הממלכה ואת הגוי מלכ' א יח י
הך נא את הגוי הזה מלכ' ב ו יח
אשרי הגוי תהלי' לג יב
הרבית הגוי ישע' ט ב
כי הגוי והממלכה ס יב
זה גוי אשר לוא שמעו ירמ' ז כח
ונתשתי את הגוי יב יז
ושב הגוי ההוא יח ח
על מלך בבל ועל הגוי כה יב
והיה הגוי והממלכה
אפקד על הגוי כז ח
אל הגוי אשר לא יעבד כז יג
הגוי אשר לא יבוא שם מט לו
הגוי המר והנמהר חבק' א ו
הגוי לא נכסף צפנ' ב א
וכן הגוי הזה לפני חגי ב יד
ואתי אתם קבעים הגוי מלא' ג ט

Et gens. וְהַגּוֹי

והגוי אשר יביא ירמ' כז יא

In gente v. gentem. בְּגוֹי

בגוי נבל אכעיסם דבר' לב כא
וכתתו גוי בגוי ד"ה ב טו ו
s בגוי חנף אשלחנו ישע' י ו
אם בגוי אשר כזה ירמ' ה ט
וה כט וט ח

Sicut gens. כְּגוֹי

כגוי אשר צדקה עשה ישע' נח ב

Genti, in gentem. לְגוֹי

ואעשך לגוי גדול ברא' יב ב
ונתתיו לגוי גדול יז כ
ואברהם היו יהיה לגוי גדול יח יח
את בן האמה לגוי אשימנו כא יג
כי לגוי גדול אשימנו כא יח

כי לגוי גדול אשימך שם מו ג
מאז היתה לגוי שמו' ט כד
ואעשה אותך לגוי גדול לב י
ואעשה אתך לגוי גדול במד' יד יב
לגוי עצום ורב ממנו דבר' ט יד
ויהי שם לגוי גדול עצום כו ה
יספת לגוי יי' יספת לגוי ישע' כו טו
והצעיר לגוי עצום ס כב
לגוי אחד בארץ יחזק' לז כב
s והנהלאה לגוי עצום מיכ' ד ז

De, a gente. מִגּוֹי

ויתהלכו מגוי אל גוי ד"ה א יז כ
מגוי לא חסיד תהל' מג א
לכו ונכחידם מגוי פג ה
ויתהלכו מגוי אל גוי קה יג
מגוי אל גוי ירמ' כה לב
לכו ונכריתנה מגוי מח ב
ארבע מלכיות מגוי יעמדנה דני' ח כב

Gentis meae. s גּוֹיִ

ויתר גוי ינחלום צפני' ב ט

Gentes. גּוֹיִם

ותדעל מלך גוים לד"ק
ברא' יד א
לאב המון גוים יז ד
כי אב המון גוים נתתיך יז ה
שני גוים בבטנך כה כג
וקהל גוים יהיה ממך לה יא
כי אוריש גוים מפניך שמו' לד כד
יאכל גוים צריו במד' כד ח
ראשית גוים עמלק כד כ
להוריש גוים גדלים דבר' ד לח
ונשל גוים רבים מפניך
שבעה גוים רבים ז א
גוים גדלים ועצמים ט א
גוים גדלים יא כג
והעבטת גוים טו ו
והלוית גוים רבים כח יב
בהנחל עליון גוים לב ח
הרנינו גוים עמו לב מג
גוים גדלים ועצומים יהוש' כג ט
גוים ואלהיו שמו' ב ז כג
תשמרני לראש גוים כב מד
ממצרים גוים ד"ה א יז כא
למה רגשו גוים תהל' ב א
ואתנה גוים נחלתך ב ח

נערת

גערת גוים ט ו
טבעו גוים בשחת עשו ט יו
כל גוים שכחי אלהים ט יח
ישפטו גוים על פניך ט כ
ידעו גוים אנוש המה ט כא
אבדו גוים מארצו י יו
תשימני לראש גוים יח מד
כל משפחות גוים כב כח
יי הפיר עצת גוים לג י
ידך גוים הורשת מד ג
המו גוים מו ז
מלך אלהים על גוים מז ט
תלעג לכל גוים נט ט
בכל גוים ישועתך סז ג
כל גוים יעבדוהו עב יא
כל גוים יאשרוהו עב יז
ויגרש מפניהם גוים עח נה
באו גוים בנחלתך עט א
תגרש גוים ותטעה פ ט
כל גוים אשר עשית פו ט
היסר גוים הלא יוכיח צד י
וייראו גוים את שם יי קב טו
ויתן להם ארצות גוים קה מד
ויתנם ביד גוים קו מא
לתת להם נחלת גוים קיא ו
רם על כל גוים יי קיג ד
הללו את יי כל גוים קיז א
כל גוים סבבוני קיח י
שהכה גוים רבים קלה י
ולהכרית גוים לא מעט ישעי' י ז
אליו גוים ידרשו יא י
ממלכות גוים נאספים יג ד
רודה באף גוים יד ו
כל מלכי גוים יד ט ויד יח
חולש על גוים יד יב
בעלי גוים טז ח
ותהי סחר גוים כג ג
גוים עריצים ייראוך כה ג
להנפה גוים בנפת שוא ל כח
קרבו גוים לשמע לד א
הן גוים כמר מדלי מ טו
יתן לפניו גוים מא ב
לברית עם לאור גוים מב ו
לרד לפניו גוים מה א
ונתתיך לאור גוים מט ו
אשא אל גוים ידי מט כב
כן יזה גוים רבים נב טו
וזרעך גוים יירש נד ג

והלכו גוים לאורך ס ג
חיל גוים יבאו לך ס ה
להביא אליך חיל גוים ס יא
וינקת חלב גוים ס יו
חיל גוים תאכלו סא ו
וראו גוים צדקך סב ב
מפניך גוים ירגזו סד א
וכנחל שוטף כבוד גוים סו יב
צבי צבאות גוים ירמ' ג יט
והתברכו בו גוים ד ב
ומשחית גוים נסע ד ז
כי יחתו גוים י ב
ולא יכלו גוים זעמו י י
אליך גוים יבאו יו יט
ועברו גוים רבים כב ח
גוים רבים כה יד
ועבדו בו גוים כז ז
שמעו דבר יי גוים לא י
שמעו גוים קלונך מו יב
קהל גוים גדלים נ ט
הגה אחרית גוים נ יב
מינה שתו גוים
על כן יתהללו גוים נא ז
ונפצתי בך גוים נא כ
קדשו עליה גוים נא כז
קדשו עליה גוים נא כח
ולא ינהרו אליו עוד גוים נא מד
כי ראתה גוים איכ' א י
אל גוים המורדים יחזק' ב ג
והבאתי רעי גוים ז כד
וישמעו אליו גוים יט ד
ויתנו עליו גוים יט ח
ונחלת בך לעיני גוים כב יו
בזנותך אחרי גוים כג ל
והעליתי עליך גוים רבים כו ג
זרים עריצי גוים כח ז ולא יב
עת גוים יהיה ל ג
עריצי גוים מובאים ל יא
ובצלו ישבו כל גוים לא ו
ביד אל גוים לא יא
הרעשתי גוים לא יו
בצלו בתוך גוים לא יז
כפיר גוים נדמית לב ב
עריצי גוים לב יב
ובנות גוים אדרם לב יח
כלמת גוים יחזק' לו ו
לשני גוים לז כב
ונודעתי לעיני גוים לח כג

למשל בם גוים יואל ב יז
והלכו גוים רבים מיכ' ד ב
נאספו עליך גוים ד יא
יראו גוים ויבשו ז יו
המכרת גוים בזנוניה נחו' ג ד
והראיתי גוים מערך ג ה
להרג גוים לא יחמול חבק' א יז
גוים רבים ישלוך ב ח
ראה ויתר גוים ג ו
באף תדוש גוים ג יב
הכרתי גוים צפנ' ג ו
משפטי לאסף גוים ג ח
ונלוו גוים רבים זכר' ב טו

וגוים *Et gentes.*

וגוים עצומים זכר' ח כב

הגוים *Gentes.*

נפרדו איי הגוים ברא' י ה
נפרדו הגוים י לב
וזרעו יהיה מלא הגוים מח יט
בכל הארץ ובכל הגוים שמו' לד י
כי בכל אלה נטמאו הגוים ויקר' יח כד
מאת הגוים אשר סביבתיכם כה מד
מצרים לעיני הגוים כו מה
ואמרו הגוים אשר שמעו במד' יד טו
רבים הגוים האלה ממני דבר' ז יז
את הגוים האל מפניך ז כב
וברשעת הגוים האלה ט ד
כי ברשעת הגוים האלה ט ה
והוריש יי את כל הגוים האלה יא כג
אשר עבדו שם הגוים יב ב
את הגוים אשר אתה בא שמה יב כט
איכה יעבדו הגוים יב ל
ככל הגוים אשר סביבתי יז יד
כתועבת הגוים ההם יח ט
כי הגוים האלה אשר יח יד
כי יכרית יי אלהיך את הגוים יט א
אשר לא מערי הגוים כ טו
על כל הגוים אשר עשה כו יט
בקרב הגוים אשר עברתם כט טו
לעבוד את אלהי הגוים ההם כט יז
ואמרו כל הגוים כט כג
בכל הגוים אשר הדיחך יי ל א
את הגוים האלה מלפניך לא ג
לכל הגוים האלה מפניכם יהוש' כג ג
את הגוים הנשארים כג ד
וכל הגוים אשר הכרתי כג ד
ביתר הגוים האלה כג יב

*

את

את כל הגוים האלה מלפניכם כג יג
מן הגוים אשר עזב יהושע שופ׳ ב כא
וינח יי׳ את הגוים האלה ב כג
ואלה הגוים אשר הניח יי׳ ג א
והוא יושב בחרשת הגוים ד ב
מחרשת הגוים ד יג
עד חרשת הגוים ד יז
לשפטנו ככל הגוים שמו׳ א ח ה
והיינו גם אנחנו ככל הגוים ח כ
מכל הגוים אשר כבש שמו׳ ב ח יא
ויהי שמו בכל הגוים סביב
מלכ׳ א ה יא
מן הגוים אשר אמר יי׳ יא ב
ככל התועבת הגוים יד כד
כתעבות הגוים מלכ׳ ב יו ג וכא ב
וילכו בחקות הגוים יז ח
ואחרי הגוים אשר סביבתם יז טו
לאמר הגוים אשר הגלית יז כו
כמשפט הגוים אשר הגלו יז לג
ויהיו הגוים האלה יראים יז מא
ההצל הצילו אלהי הגוים יח לג
ההצילו אתם אלהי הגוים יט יב
את הגוים ואת ארצם יט יז
מן הגוים אשר השמיד יי׳ כא ט
את פחדו על כל הגוים ד״ה א יד יז
וקבצנו והצילנו מן הגוים יו לה
והזהב אשר נשא מכל הגוים יח יא
בכל ממלכות הגוים ד״ה ב כ ו
כתעבות הגוים כח ג ולג ב
וינשא לעיני כל הגוים לב כג
מן הגוים אשר השמיד יי׳ לג ט
ככל תעבות הגוים לו יד
מחרפת הגוים איבינו נחמ׳ ה ט
והבאים מן הגוים ה יז
ויראו כל הגוים אשר ו יו
הקיצה לפקד כל הגוים תהל׳ נט ו
שפך חמתך אל הגוים עט ו
למה יאמרו הגוים עט י
תנחל בכל הגוים פב ח
לעיני הגוים גלה צדקתו צח ב
וקבצנו מן הגוים קו מז
למה יאמרו הגוים קטו ב
עצבי הגוים כסף וזהב קלה טו
ונהרו אליו כל הגוים ישע׳ ב ב
ושפט בין הגוים ב ד
גליל הגוים ח כג
היד הנטויה על כל הגוים יד כו
הנסוכה על כל הגוים כה ז

המון כל הגוים הצבאים כט ז
כן יהיה המון כל הגוים כט ח
כי קצף ליי׳ על כל הגוים לד ב
ההצילו אותם אלהי הגוים לז יב
כל הגוים כאין נגדו מ יז
כל הגוים נקבצו יחדו מג ט
התנגשו יחדו פליטי הגוים מה כ
לעיני כל הגוים נב י
נגד כל הגוים סא יא
לקבץ את כל הגוים סו יח
אל הגוים תרשיש סו יט
מכל הגוים מנחה ליי׳ סו כ
על הגוים ועל הממלכות ירמ׳ א י
ונקוו אליה כל הגוים ג יז
לכן שמעו הגוים ו יח
כי כל הגוים ערלים ט כה
אל דרך הגוים י ב
מי לא יראך מלך הגוים
כי בכל חכמי הגוים י ז
על הגוים אשר לא ידעוך י כה
הגוים מגשמים יד כב
ועל כל הגוים האלה כה ט
ועבדו הגוים האלה כה יא
על כל הגוים כה יג
את כל הגוים כה טו וכה יז
ועבדו אתו כל הגוים כז ז
מעל צואר כל הגוים כח יא
על צואר כל הגוים כח יד
מכל הגוים ומכל המקומות כט יד
בכל הגוים אשר הפיצותיך ל יא
וצהלו בראש הגוים לא ז
ועל כל הגוים לו ב
שבו מכל הגוים מג ה
הנביא על הגוים מו א
כי אעשה כלה בכל הגוים מו כח
בתוך הגוים שמתיה יחזק׳ ה ה
לרשעה מן הגוים ה ו
יען המנכם מן הגוים וגו׳
וכמשפטי הגוים ה ז
משפטים לעיני הגוים ה ח
וכמשפטי הגוים יא יב
לבלתי החל לעיני הגוים כ ט
וכ יד וכ כב
בכם לעיני הגוים כ מא
ככל הגוים בית יהודה כה ח
בם לעיני הגוים כח כה
תתנשא עוד על הגוים כט טו
בנות הגוים תקוננה לב יו

כלמת הגוים לד כט
את שני הגוים לה י
לשארית הגוים לו ג ולו ד
על שארית הגוים לו ה
הגוים אשר לכם מסביב לו ז
כלמת הגוים לו טו
אל הגוים אשר באו שם לו כ
וידעו הגוים לו כג ולו לו ולז כח
ולט ז ולט כג
ולקחתי אתכם מן הגוים לו כד
מבין הגוים אשר הלכו שם לז כא
למען דעת הגוים אתי לח יז
וראו כל הגוים לט כא
לעיני הגוים רבים לט כז
בהגלותי אותם אל הגוים לט כח
וקבצתי את כל הגוים יואל ד ב
ובאו כל הגוים ד יא
ויעלו הגוים אל עמק יהושפט
לשפוט את כל הגוים מסביב ד יב
נקבי ראשית הגוים עמו׳ ו א
והנעותי בכל הגוים ט ט
וכל הגוים אשר נקרא שמי ט יב
יום יי׳ על כל הגוים עובד׳ א טו
ישתו כל הגוים תמיד א יו
הגוים אשר לא שמעו מיכ׳ ה יד
ויאסף אליו כל הגוים חבק׳ ב ה
כל איי הגוים צפנ׳ ב יא
והרעשתי את כל הגוים
ובאו חמדת כל הגוים חגי ב ז
חזק ממלכות הגוים ב כב
על הגוים השאננים זכר׳ א טו
את קרנות הגוים ב ד
הגוים השללים אתכם ב יב
ואסערם על כל הגוים ז יד
מכל לשנות הגוים ח כג
הגוים הבאים על ירושלם יב ט
ואספתי את כל הגוים יד ב
חיל כל הגוים סביב יד יד
הנותר מכל הגוים יד יו
אשר ינף יי׳ את הגוים יד יח
וחטאת כל הגוים יד יט
ואשרו אתכם כל הגוים מלא׳ ג יב

וְהַגּוֹיִם *Et gentes.*

והגוים חרב יחרבו ישע׳ ס יב

בַּגּוֹיִם *In gentes.*

ומשלת בגוים דבר׳ טו ו
ואתכם

בגוים . בגוים *In, per gentes.*

ואתכם אזרה בגוים ויקר׳ כו לג
ואבדתם בגוים כו לח
בגוים אשר ינהג יי׳ דבר׳ ד כז
לבלתי בוא בגוים האלה יהוש׳ כג ז
על כן אודך יי׳ בגוים שמו׳ ב כב נ
ספרו בגוים את כבודו ד״ה א יו כד
ויאמרו בגוים יי׳ מלך יו לא
כתוב בה בגוים נשמע נחמ׳ ו ו
ומושל בגוים תהל׳ כב כט
תשימנו משל בגוים מד טו
ארום בגוים מו יא
עיניו בגוים תצפינה סו ז
יודע בגוים לעינינו עט י
ספרו בגוים כבודו צו ג
אמרו בגוים יי׳ מלך צו י
ולהפיל זרעם בגוים קו כז
ויתערבו בגוים קו לה
ידין בגוים קי ו
אז יאמרו בגוים קכו ב
לעשות נקמה בגוים קמט ז
ונודע בגוים זרעם ישע׳ סא ט
כבודי בגוים סו יט
והפיצותים בגוים ירמ׳ ט טו
שאלו נא בגוים יח יג
ריב ליי׳ בגוים כה לא
וציר בגוים שלח מט יד
קטן נתתיך בגוים מט טו
הגידו בגוים והשמיעו נ ב
בבל בגוים נ כג ונא מא
וזעקה בגוים נשמע נ מו
תקעו שופר בגוים נא כז
רבתי בגוים איכ׳ א א
היא ישבה בגוים א ג
מלכה ושריה בגוים ב ט
אמרו בגוים ד טו
בצלו נחיה בגוים ד כ
בגוים אשר אדיחם שם יחזק׳ ד יג
בגוים אשר סביבותיך ה יד
פליטי חרב בגוים ו ח
בגוים אשר נשבו שם ו ט
כי הרחקתים בגוים יא יו
בהפיצי אותם בגוים יב טו
בגוים אשר באו שם יב יו
ויצא לך שם בגוים יו יד
להפיץ אתם בגוים כ כג
והפיצותי אותך בגוים כב טו
לא תזכר בני עמון בגוים כה י
והפצתי את מצרים בגוים כט יב
ל כג ול כו
לבלתי רדות בגוים כט טו
בהביאי שברך בגוים לב ט
ואפיץ אתם בגוים לו יט
בגוים אשר באו שמה לו כא
אשר חללתם בגוים לו כב
המחלל בגוים לו כג
חרפת רעב בגוים לו ל
ונתתי את כבודי בגוים לט כא
עתה היו בגוים הוש׳ ח ח
כי יתנו בגוים ח י
ויהיו נדדים בגוים ט יז
עוד חרפה בגוים יואל ב יט
אשר פזרו בגוים ד ב
קראו זאת בגוים ד ט
וציר בגוים שלח עובד׳ א א
קטן נתתיך בגוים א ב
שארית יעקב בגוים מיכ׳ ה ז
ראו בגוים והביטו חבק׳ א ה
הייתם קללה בגוים זכר׳ ח יג
ונלחם בגוים ההם יד ג
גדול שמי בגוים מלא׳ א יא
ושמי נורא בגוים א יד

ובגוים *Et inter gentes.*

ובגוים לא יתחשב במד׳ כג ט
ובגוים ההם לא תרגיע דבר׳ כח סה
ובגוים הרבים נחמ׳ יג כו
ובגוים זריתנו תהל׳ מד יב

כגוים *Sicut gentes.*

כגוים אשר יי׳ מאביד דבר׳ ח כ
כגוים אשר הגלה יי׳ מלכ׳ ב יז יא
נהיה כגוים כמשפחות יחזק׳ כ לב

לגוים *Gentibus, In gentes.*

ונתתיך לגוים בראש׳ יז ו
וברכתיה והיתה לגוים יז יז
s והוכיח לגוים עצמים מיכ׳ ד ג

לגוים *Gentibus.*

הנמכרים לגוים נחמ׳ ה ח
משגיא לגוים ויאבדם
שטח לגוים וינחם איו׳ יב כג
ונשא נס לגוים ישע׳ ה כו
ונשא נס לגוים יא יב
משפט לגוים יוציא מב א
נביא לגוים נתתיך ירמ׳ א ה
הזכירו לגוים הנה ד יו
לגוים אשר סביבותיך יחזק׳ ה טו
נתתיך חרפה לגוים כב ד
ונתתיך לבג לגוים כ׳ כה ז
והיתה לבז לגוים כו ה
ולא יהיו עוד בז לגוים לד כח
ודבר שלום לגוים זכר׳ ט י

מגוים *Ex gentibus.*

עם מאסף מגוים יחזק׳ לח יב

גויי *Gentes.*

כל גויי הארץ בראש׳ יח יח
בזרעך כל גויי הארץ כב יח וכו ד
עליון על כל גויי הארץ דבר׳ כח א
אלהי גויי הארצות ד״ה ב לב יג
כאלהי גויי הארצות לב יז
מטמאת גויי הארץ עזר׳ ו כא
לכל גויי הארץ ירמ׳ כו ו
לכל גויי הארץ לג ט
בכל גויי הארץ מד ח
כל גויי הארץ זכר׳ יב ג

גויך *Gentes tuae.*

לשמח בשמחת גויך תהל׳ קו ה

גויך *Gentes tuae.*

ומשכלת גויך היית יחזק׳ לו יג

וגויך . וגוייך *Et gentes tuas.*

וגויך לא תשכלי עוד יחזק׳ לו יד
וגויך לא תכשלי עוד לו טו

בגויהם *In gentibus suis.*

למשפחתם בגויהם בראש׳ י ה
בארצתם בגויהם י כ
בארצתם בגויהם י לב

לגויהם *Per gentes suas.*

בארצתם לגויהם בראש׳ י לא

גול כל נסון גילה:

Exsultare gaudio.

Kal. Et exultavi. וגלתי

s (פערוואנדט מיט חול) דיא גרונד-בעדייטונג איזט קרייזען, היערנאך שליע-סען זיך 1) פאר פריידע אים קרייזע טאנצען, פראהלאקקען, 2) ערבעבען.

וגלתי בירושלם ישע׳ סה יט
גילו

Hiph. *Exultate.* גִּילוּ

גילו ושמחו ביי' יואל ב כג

Et exsultate. וְגִילוּ

וגילו ברעדה תהל' ב יא
וגילו צדיקים לב יא
שישו וגילו עדי עד ישע' סה יח
וגילו בה כל אהביה סו י

Exsulta. גִּילִי

גילי ושמחי יואל ב כא
גילי מאד בת ציון זכר' ט ט

Et exsulta. וְגִילִי

רנו שמים וגילי ארץ ישע' מט יג

Exsultabo. אָגִילָה

אגילה בישועתך תהל' ט טו
אגילה ואשמחה בחסדך לא ח
אגילה באלהי ישעי חבק' ג יח

Exsultabis. תָּגִיל

ואתה תגיל ביי' ישע' מא יו

Exsultabit. יָגִיל

ובישועתך מה יגיל מאד תהל' כא ב
גיל יגיל אבי צדיק משלי כג כד
יגיל עליך ברנה צפנ' ג יז

Exsultabit. יָגֵל

יגל לבי בישועתך תהל' יג ו
יגל יעקב ישמח ישראל יד ז ונג ז
ובכשלו אל יגל לבך משלי כד יז
יגל לבם ביי' זכר' י ז

Et exsultavit. וַיָּגֶל

ויגל כבודי תהל' יו ט

Et exsultabit. וְיָגִיל

על כן ישמח ויגיל חבק' א טו

Exsultabit. תָּגִיל

ונפשי תגיל ביי' תהל' לה ט

Exsultet. תָּגֵל

יי' מלך תגל הארץ תהל' צז א
תגל נפשי באלהי ישע' סא י

Et exsultabit. וְתָגֵל

ותגל הארץ ד"ה א יו לא
ותגל הארץ תהל' צו יא
ותגל ערבה ישע' לה א
ותגל אף גילת ורנן לה ב
ותגל יולדתך משלי כג כה

Exsultabimus, temus. נָגִילָה

נגילה ונשמחה בו תהל' קיח כד
נגילה ונשמחה בך שיר א ד
נגילה ונשמחה בישועתו ישע' כה ט

Exsultabunt. יָגִילוּ

צרי יגילו כי אמוט תהל' יג ה
בני ציון יגילו במלכם תהל' קמט ב
יגילו בתהפכות רע משלי ב יד
כאשר יגילו ישע' ט ב
בקדוש ישראל יגילו כט יט
וכמריו עליו יגילו הושי' י ה

Exsultabunt. יְגִילוּן

בשמך יגילון כל היום תהל' פט יז

Exsultent. תָּגֵלְנָה

תגלנה בנות יהודה תהל' מח יב
תגלנה עצמות דכית נא י

Et exsultaverunt. וַתָּגֵלְנָה

ותגלנה בנות יהודה תהל' צז ח

Exsultatio. * גִּיל

s פראהלאָקקען, פריידע, פראָהליכ-
קייט.

השמחים אלי גיל איו' ג כב
גיל יגיל אבי צדיק משלי כג כד
אל גיל כעמים הוש' ט א

Et exsultatio. וְגִיל

וגיל גבעות תחגרנה תהל' סה יג

Et exultatio. וָגִיל

תובלנה בשמחת וגיל תהל' מה יו
ונאסף שמחה וגיל ישע' יו י
ונאספה שמחה וגיל ירמ' מח לג
שמחה וגיל יואל א יו

Exultatio mea. גִּילִי

אל אל שמחת גילי תהל' מג ד

Exultatio. * גִּילָה

s פראהלאָקקען.

את ירושלם גילה ישע' סה יח

Exsultatio. גִּילַת

אף גילת ורנן ישע' לה ב

גוע כל לשון גויעה:

Exspirare.

Kal. *Exspiravit.* גָּוַע

s אויסהויכען, דען גייסט אויסהויכען, שטערבען, פערשיידען.

כי גוע אהרן במד' כ כט
איש אחד לא גוע בעונו יהוש' כב כ

Exspirarunt. גָּוְעוּ

בעיר גועו איכ' א יט

Exspiravimus. גָּוַעְנוּ

הן גוענו אבדנו במד' יז כז
ולו גוענו בגוע אחינו במד' כ ג

Et exspirans. וְגוֹעַ

וגוע מנער נשאתי תהל' פח יו

In exspirando. בִּגְוַע

בגוע אחינו במד' כ ג

Exspirando. לִגְוֹעַ

האם תמנו לגוע במד' יז כח

Exspirabo. אֶגְוַע

אגוע ועין לא תראני איו' י יח

Idem. אֶגְוָע

עד אגוע לא אסר איו' כז ה
ואמר עם קני אגוע כט יח

Et exspirabo. וְאֶגְוָע

מבטן יצאתי ואגוע איו' ג יא
כי עתה אחריש ואגוע יג יט

Exspirabit. יִגְוַע

כל אשר בארץ יגוע ברא' ו יז

Idem. יִגְוָע

יגוע כל בשר יחד איו' לד טו

Et exspiravit. וַיִּגְוַע

ויגוע כל בשר ברא' ז כא
ויגוע וימת אברהם כה ח
ויגוע וימת ויאסף כה יז
ויגוע יצחק וימת לה כט
ויגוע ויאסף אל עמיו מט לג
ויגוע אדם ואיו איו' יד י

Exspirabunt. יִגְוָעוּ

בה יכרתו יגועו זכר' יג ח

Exspirabunt. יגועון

תסף רוחם יגועון תהל׳ קד כט

Et exspirabunt. ויגועו

ויגועו בבלי דעת איו׳ לו יב

גוף לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א מה שפירושו הסגר:

I. Claudere.

Hiph. Claudent. יגיפו

s פערשליעסען.

יגיפו הדלתות נחמי׳ ז ג

ב כל לשון גוף וגופת וגפו:

II. Corpus.

Corpus. * גופת

s לייב, קערפער, לייכנאם.

את גופת שאול ד״ה א י יב

Corpora. גופת

ואת גופת בניו ד״ה א י יב

Cum corpore suo. * בגפו

s מיט זיינעם קערפער, דאס הייסט אלליין, אלס איין לעדינער, אהנע ווייב אונד קינד. נאך אנד: (פאָן גפף).

אם בגפו יבא בגפו יצא שמו׳ כא ג

והוא יצא בגפו כא ד

גור הוא יפרד ויהיה לארבעה ראשים:

Dividitur in quatuor significata.

א כל לשון גרות שעניינו הגיאה מארץ לארץ:

I. Peregrinari, Commorari.

Peregrinatus est. גר

s אלס פרעמדלינג יאידנענדוא לעבען, וואהנען, (צור מיעטהע וואהנען), הויסגענאססע זיך-אויפהאלטען (הער-וםטרייבען, הערומוועלצען). מתגורר

(ירמי׳ ל׳ כג) לייטען אנד: פאָם שטאממוו: גרר אב.

אשר גר שם אברהם בראי׳ לה כז

s הוא גר שם דברים יח ו

והוא לוי והוא גר שם שופט׳ יז ז

גר בירכתי הר אפרים יט א

והוא גר בגבעה יט יו

ויעקב גר בארץ חם תהל׳ קה כג

Et peregrinatus est. s ויגר

וגר זאב עם כבש ישע׳ יא ו

Peregrinatus es. גרתה

אשר גרתה בה בראי׳ כא כג

Peregrinatus fui. גרתי

עם לבן גרתי בראי׳ לב ה

כי גרתי משך תהל׳ קכ ה

Peregrinati sunt. גרו

אשר גרו בה שמו׳ ו ד

Peregrinans est vel fuit. גר

אשר הוא גר שם עזר׳ א ד

פרץ נחל מעם גר איו׳ כח ד

בשבט אשר גר הגר אתו יחזק׳ מז כג

Qui peregrinatur. הגר

ולגר הגר בתוככם שמו׳ יב מט

והגר הגר בתוככם ויקר׳ יו כט

וז יב ויח כו

הגר בתוכם יז י יג

הגר הגר אתכם יט לד

הגר הגר בישראל כ ב

ולגר הגר במד׳ טו טו יו כו כט

וים י

ולגר הגר בתוכם יהוש׳ כ ט

Peregrinantes. גרים

ויהיו שם גרים שמו׳ ב ד ג

אשר אתם גרים שם ירמ׳ לה ז

Et peregrini. וגרים

כמעט וגרים בה ד״ה א יו יט

כמעט וגרים בה תהל׳ קה יב

Qui peregrinantur. הגרים

ולתושבך הגרים עמך ויקר׳ כה ו

התושבים הגרים עמכם ויקר׳ כה מה

הגרים בתוככם יחזק׳ מז כב

Et peregrinantes. והגרים

והגרים עמהם מאפרים ד״ה ב טו ט

Inquilini. גרי

גרי ביתי ואמהתי איו׳ יט טו

ומגרת

Et a commoratrice, hospita.

משכנתה ומגרת ביתה שמו׳ ג כב

Ad peregrinandum. לגור

מצרימה לגור שם בראי׳ יב י

האחד בא לגור יט ט

לגור בארץ באנו מז ד

לגור באשר ימצא שופט׳ יז ח

הלך לגור באשר אמצא יז ט

לגור בשדה מואב רות א א

מרחוק לגור ישע׳ כג ז

בראשונה לגור שם נב ד

ובאתם לגור שם ירמ׳ מב טו

לבוא מצרים לגור שם מב יז

לבוא לגור שם מב כב

לא תבאו מצרים לגור שם מג ב

לגור בארץ יהודה מג ה

אתם באים לגור שם מד ח

ארץ מצרים לגור שם מד יב

הבאים לגור שם מד יד

לארץ מצרים לגור שם מד כח

לא יוספו לגור איכ׳ ד טו

Peregrinare. גור

גור בארץ הזאת בראי׳ כו ג

Et peregrinare. וגורי

וגורי באשר תגורי מלכ׳ ב ח א

Commorabor. אגורה

אגורה באהלך עולמים תהל׳ סא ה

Peregrinari poteris. תגורי

וגורי באשר תגורי מלכ׳ ב ח א

Peregrinabitur. יגור

וכי יגור אתך גר שמו׳ יב מח

אשר יגור בתוכם ויקר׳ יז ח

וכי יגור אתך גר יט לג

וכי יגור אתכם גר במד׳ ט יד

וכי יגור אתכם גר טו יד

ודן למה יגור אניות שופט׳ ה יז

יי׳ מי יגור באהלך תהל׳ טו א

מי יגור לנו אש אוכלה

מי יגור לנו מוקדי עולם ישע׳ לג יד

ולא יגור בה בן אדם ירמ׳ מט יח

ושם לג ונ ט

אשר

אשר יגור בישראל יחזק' יד ו

Commorabitur tecum. יְגֻרְךָ

לא יגרך רע תהל' ה ה

וַיָּגָר

Et peregrinatus est vel fuit.

ובין שור ויגר בגרר בראש' כ א
ויגר אברהם כא לד
ויגר שם במתי מעט דבר' כו ה

Et peregrinata fuerat. וַתָּגָר

ותגר בארץ פלשתים מלכ' ב ח ב

Commorentur. יָגוּרוּ

יגורו בך נדחי ישע' יו יד

Hithp. Commorans. מִתְגּוֹרֵר

אשר אני מתגורר עמה מלכ' א יז כ
סער מתגורר ירמ' ל כג

Peregrinus, Advena. * גֵּר

s פרעמדלינג, אויסלאֶנדער, פילגער.

כי גר יהיה זרעך בראש' טו יג
גר ותושב אנכי כג ד
גר הייתי בארץ נכריה שמו' ב כב ויח ג
וכי יגור אתך גר יב מח
וכי יגור אתך גר ויק' יט לג
גר ותושב וחי עמך כה לה
יד גר ותושב כה מז
או לעקר' משפחת גר כה מז
וכי יגור אתכם גר במד' ט יד
וכי יגור אתכם גר טו יד
ואהב גר לתת לו לחם דבר' י יח
כי גר היית בארצו כג ח
לא תטה משפט גר יתום כד יז
משפט גר יתום ואלמנה כז יט
בן איש גר עמלקי אנכי שמו' ב א יג
בחוץ לא ילין גר איו' לא לב
כי גר אנכי עמך תהל' לט יג
גר אנכי בארץ קיט יט
גר יתום ואלמנה ירמ' ז ו
גר ועני אל תעשקו זכר' ז י
ומטי גר ולא יראוני מלא' ג ה

Et peregrinum. וְגֵר

וגר לא תונה שמו' כב כ
וגר לא תלחץ כג ט
אלמנה וגר יהרגו תהל' צד ו
וגר יתום ואלמנה ירמ' כב ג

Peregrinus. הַגֵּר

את נפש הגר שמו' כג ט
ומן הגר אשר יגור ויקר' יז ח
ומן הגר הגר בתוכם יז י ויז יג
הגר הגר אתכם יט לד
ומן הגר הגר בישראל כ ב
ומן הגר בישראל כב יח
מן האזרח ומן הגר במד' טו ל
ואהבתם את הגר דבר' י יט
הגר אשר בקרבך כח מג
ונלוה הגר עליהם ישע' יד א
ואת הגר עשקו יחזק' כב כט
s אשר גר הגר יחזק' מז כג

Et peregrinus. וְהַגֵּר

וינפש בן אמתך והגר שמו' כג יב
והגר הגר בתוככם ויקר' יו כט
והגר הגר בתוככם יז יב ויח כו
והגר הגר בתוככם יז יב ויח כו
והגר והיתום והאלמנה דבר' יד כט
ויו יא ויו יד
אתה והלוי והגר כו יא
והגר ההלך בקרבם יהוש' ח לה

Et a peregrino. וּמֵהַגֵּר

ומהגר אשר יגור יחזק' יד ז

In peregrin. בַּגֵּר

בגר ובאזרח הארץ שמו' יב יט

Et in peregr. וּבַגֵּר

באזרח ובגר ויקר' יז טו

Sicut peregrinus. כַּגֵּר

כגר כאזרח ויקר' כד יו וכד כב
ככם כגר במד' טו טו
כגר כאזרח יהוש' ח לג
למה תהיה כגר בארץ ירמ' יד ח

Peregrino. לַגֵּר

ונמכר לגר ויקר' כה מז
לגר אשר בשעריך דבר' יד כא
לגר ליתום ולאלמנה יהיה כד יט
וכד כ וכד כא
לגר ליתום ולאלמנה כו יב וכו יג
לגר עשו בעשק יחזק' כב ז

Et peregrino. וְלַגֵּר

ולגר הגר בתוככם שמו' יב מט
לעני ולגר תעזב אתם ויקר' יט י
וכג כב

ולגר ולאזרח במד' ט יד
ולגר הגר טו טו
ולגר הגר טו יו וטו כו
וטו כט ויט י
ולגר ולתושב בתוכם לה טו
ולגר הגר בתוכם יהוש' כ ט

Et peregrinus tuus. וְגֵרְךָ

וגרך אשר בשעריך שמו' כ י
וגרך אשר בשעריך דבר' ה יד
ולא יב
וגרך אשר בקרב מחנך כט י

A peregrino tuo. מִגֵּרְךָ

מאחיך או מגרך דבר' כד יד

Peregr. ejus. גֵּרוֹ

ובין אחיו ובין גרו דבר' א יז

Peregrini. גֵּרִים

גרים הייתם שמו' כב כ
כי גרים הייתם כג ט
כי גרים הייתם ויקר' יט לד
כי גרים ותושבים אתם כה כג
כי גרים הייתם דבר' י יט
כי גרים אנחנו לפניך ד"ה א כט טו
יי' שמר את גרים תהל' קמו ט
גרים יאכלו ישע' ה יז

Peregrini. הַגֵּירִים . הַגֵּרִים

לכנוס את הגרים ד"ה א כב ב
כל האנשים הגירים ד"ה ב ב טז

Et peregrini. וְהַגֵּרִים

והגרים הבאים מארץ ישראל ד"ה ב ל כה

Et peregrinis. וּלְהַגֵּרִים

ולהגרים הגרים בתוככם יחזק' מז כב

In hospitio. * בְּגֵרוּת

s הערבערגע (פיעלל: איין האָזפיץ, צום אויפענטהאלט פיר רייזענדע, וויא נאך יעטצט דערגלייכען אין יענען גע-גענדען זינד), נאך אנד: איין לעהנ-גוט.

וישבו בגרות כמוהם ירמ' מא יז

Peregrinationes. * מְגוּרֵי

s אויפענטהאלט אין דער פרעמדע, וואנדערשאפט, וואללפאהרט, וואהנונג.

בארץ מגורי אביו בראש' לז א
ימי'

מְגוּרָי *Poregrin. mearum.*

ימי שני מגורי — ברא' מז ט
בבית מגורי — תהל' קיט נד

מְגוּרַי *Peregrin. meas.*

מגורי מסביב — איכ' ב כב

מְגֻרֶיךָ *Peregrin. tuarum.*

את ארץ מגריך — בראש' יז ח
לרשתך את ארץ מגריך — כח ד

בִּמְגוּרָיו *In habitatio. ejus.*

ואין שריד במגוריו — איו' יח יט

מְגֻרֵיהֶם . מְגוּרֵיהֶם
Peregrin. suarum.

ולא יכלה ארץ מגוריהם — ברא' לו ז
בימי מגוריהם — מז ט
את ארץ מגריהם — שמו' ו ד
מארץ מגוריהם — יחזק' כ לח

בִּמְגוּרָם *In commor. ipsorum.*

כי רעות במגורם — תהל' נה טז

ב כל לשון מגור שפירושו פחד:

II. Timere, Metuere, Formidare.

Kal. **גּוּרוּ** *Metuite.*

s זיך פירכטען, שייען, צאגען, בעבען.
גורו לכם מפני חרב — איו' יט כט

וְגוּרוּ *Et timete.*

וגורו ממנו — תהל' כב כד

אָגוּר *Metuissem.*

לולי כעס אויב אגור — דבר' לב כז

תָּגוּר *Timebis.*

הנביא לא תגור ממנו — דבר' יח כב

וַיָּגָר *Et timuit.*

ויגר מואב מפני העם — במד' כב ג
משכיל מאד ויגר מפניו — שמו' א יח טו

תָּגוּרוּ *Metuitote.*

לא תגורו מפני איש — דבר' א יז

יָגוּרוּ *Timebunt.*

משתו יגורו אלים — איו' מא יז
יגורו כל ישבי תבל — תהל' לג ח
יגורו שכן שמרון — הוש' י ה

יְגוּרֵם *Timere facit eos.*

שד רשעים יגורם — משלי כא ז

*** מְגוּרֵי** *Formido, Metus.*

s שרעקקען, אנגזט, נאך אנד: אויפ-ענטהאלט, נאך אנד: פרייזגעבען (פאם שטאממוו: מָגַר), נאך רש"י צו-זאמטענראפפען, פערזאמטעלן.

מגורי אל חרב היו — יחזק' כא יז

מְגוּרַי *Formidines meas.*

s שרעקקען, נאך אנד: אומוואהנער, (נאכבארפאלקער).

מגורי מסביב — איכ' ב כב

*** מָגוֹר** *Formido, Metus.*

s פורכט, שרעקקען, גרויען.

מגור מסביב — תהל' לא יד
מגור מסביב — ירמ' ו כה וכ ג וכ י ומו ה ומט כט

לְמָגוֹר *In formidinem.*

הנני נתנך למגור — ירמ' כ ד

מִמָּגוֹר *Prae formidine.*

וסלעו ממגור יעבור — ישע' לא ט

*** מְגוֹרַת** *Formido.*

s פורכט, אנגזט, שרעקקנים.

מגורת רשע הוא תבואנו — משלי י כד

מְגוּרֹתַי *Pavoribus meis.*

מכל מגורותי הצילני — תהל' לד ה

מְגוּרֹתָם *Formidines ipsorum.*

ומגורתם אביא להם — ישע' סו ד

ג כל מה שפירושו קבוץ ואסיפה:

III. Congregare, Congregare se.

Kal. **גָּר** *Congregaverit se.*

s זיך פערזאממעלן, צוזאממענראטטען.
יְגֹרֵהוּ (חבקוק א טו) לייטען אנד: פאם שטאממוו: גָּרַד (צעררען, ציע-הען) אב אונד יָגוּרוּ (תהל' קמ ג) נעהמען אנד: = גָּרָה (אנרייצען, ערועגען).

מי גר אתך — ישע' נד טו

גּוֹר *Congregando.*

הן גור יגור — ישע' נד טו

יָגוּר *Congregabit se.*

הן גור יגור אפס מאותי — ישע' נד טו

יְגֹרֵהוּ *Congregabit eum.*

יגרהו בחרמו — חבק' א טו

יָגוּרוּ *Congregant se.*

יגורו יצפינו המה — תהל' נו ז
יגורו עלי עזים — נט ד
כל יום יגורו מלחמות — קמ ג

Hith. **מִתְגּוֹרֵר** *Congregans se.*

s תרגום יונתן (עילעול מתכנש) ציעהט זיך צוזאממען.

סער מתגורר — ליר' ירמ' ל כג

יִתְגּוֹרָרוּ *Congregant se.*

על דגן ותירוש יתגוררו — הוש' ז יד

*** מָגוֹר** *Congregatio.*

s תרגום יונתן (דמתכנשין עליהן מסחור סחור) פערזאמטלונג.

מגור מסביב — ליר' ירמ' מו ה

*** בַּמְּגוּרָה** *Granarium.*

s שפייכער, פאראטהסהויז, מאגאצין.
העוד הזרע במגורה — חגי ב יט

*** מַמְּגֻרוֹת** *Granaria.*

s פאראטהסהויז, קארנבארען, שיינע.
נהרסו ממגרות — יואל א יז

ד גור שהוא תאר לבני החיות הקטנים:

IV. Catulus.

*** גּוּר** *Catulus.*

s יונגעס טהיער, אם הייפיגזטען יונגער לאווע, אונד צוואר דער נאך זייגענדע.

גור אריה יהודה — בראש' מט ט
דן גור אריה — דבר' לג כב
שם גור אריה — נחו' ב יב

גּוּרֶיהָ *Catulos suos.*

רבתה גוריה — יחז' יט ב

E catulis suis. מִגֻּרֶיהָ

ותעל אחד מגריה   יחזק' יט ג
ותקח אחד מגריה   יט ה

Catulos suos. גּוּרֵיהֶן

הניקו גוריהן   איכ' ד ג

Sicut catuli. כְּגֻרֵי

נערו כגורי אריות   ירמ' נא לח

Catulis suis. גֹּרוֹתָיו

בדי גרותיו   נחו' ב יג

גוש ופירושו חתיכת עפר:

Gleba, Frustum terrae.

* וְגוּשׁ

s שאללע, דויפען, נאך אנד: שופפען, דיא קרוסטע אונד ערדפאהל אויסזעהען.

וגוש עפר   איו' ז ה

גזז כל לשון גזיזה ועמו גזית:

Tondere.

Tondens. גֹּזֵז

s שערען, אבשניידען, וועגגעשארען, (פערטילגט ווערדען), שערער. וַיָּגָז (במדבר יא לא) נאך אנד: פאם שטאממע: גוז.

כי גזז נבל את צאנו   שמו' א כה ד

Tondentes, Tonsores. גֹּזְזִים

שמעתי כי גוזזים לך   שמו' א כה ז
ויהיו גוזזים לאבשלום   שמו' ב יג כג
הנה נא גוזזים לעבדך   יג כד

Tonsores. גֹּזְזֵי

ויעל על גוזזי צאנו   ברא' לח יב

Tonsoribus meis. לְגֹזְזָי

אשר טבחתי לגוזזי   שמו' א כה יא

Tonsortbus suis. גֹּזְזֶיהָ

לפני גוזזיה נאלמה   ישע' נג ז

In tondendo. בִּגְזֹז

ויהי בגזז צאנו בכרמל   שמו' א כה ב

Ad tondendum. לִגְזֹז

ולבן הלך לגזז את צאנו   ברא' לא יט
עלה תמנתה לגז צאנו   ברא' לח יג

Tonde. גָּזִּי

גזי נזרך   ירמ' ז כט

Et tonde. וָגֹזִּי

קרחי וגזי   מיכ' א טז

Tondebis. תָגֹז

ולא תגז בכור צאנך   דבר' טו יט

וַיָּגָז

Et totondit, Avulsit, Abripuit.

ויגז שלוים מן הים   במד' יא לא
ויגז את ראשו   איו' א כ

Niph. Tonsi fuerunt. נָגֹזּוּ

וכן נגוזו ועבר   נחו' א יב

Vellus. * גֵּז

s שור, געשארנע וואללע, וואללשור, וויעזענשור, מאהען.

וראשית גז צאנך תתן לו   דבר' יח ד
ירד כמטר על גז   תהל' עב ו

Et de vellere. וּמִגֵּז

ומגז כבשי יתחמם   איו' לא כ

Foenisecia. גִּזֵּי

אחר גזי המלך   עמו' ז א

Vellus, Tonsura. * הַגִּזָּה

s שור, אבגעשארנע וואללע.

על הגזה לבדה   שופט' ו לז
ויזר את הגזה
וימץ טל מן הגזה   ו לח
יהי נא חרב אל הגזה לבדה   ו לט
ויהי חרב אל הגזה לבדה   ו מ

Cum hoc vellere. בַּגִּזָּה

רק הפעם בגזה   שופט' ו לט

Vellus. גִּזַּת

את גזת הצמר   שופט' ו לז

* גָּזִית

Caesura, Lapis caesus aut politus.

s בעהויען (שטיינע), נאך אנד: פאן גָּזָה.

לא תבנה אתהן גזית   שמו' כ כב
ליסר הבית אבני גזית   מלכ' א ה לא
שלשה טורי גזית   ו לו
אבנים יקרת כמדות גזית   ז ט
כמדות גזית וארז   ז יא
שלשה טורים גזית   ז יב
לחצוב אבני גזית   ד"ה א כב ב
אבני גזית   יחזק' מ מב
בתי גזית בניתם   עמו' ה יא

Et lapide caeso. וְגָזִית

וגזית נבנה   ישע' ט ט

Lapide caeso. בְּגָזִית

גדר דרכי בגזית   איכ' ג ט

גזל לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א כל לשון גזלה:

I. Rapere, Diripere.

Kal. Rapuit. גָּזַל . גָּזָל

s אבריסען, אבציעהען (דיא הויט), וועגנעהמען מיט געוואלט, וועגרייסען, וועגראפפען, רויבען, בערויבען, גע-רויבט זיין.

את הגזלה אשר גזל   ויקר' ה כג
בית גזל ולא יבנהו   איו' כ יט
גזלות גזל   יחזק' יח יב
וגזלה לא גזל   יח ז
גזל גזל אח   יח יח

Rapui. גָּזַלְתִּי

אשר לא גזלתי אז אשיב   תהל' סט ה

Rapuerunt. גָּזְלוּ

אשר גזלו עבדי אבימלך   ברא' כא כה
עדר גזלו וירעו   איו' כד ב

Rapuerunt. גָּזָלוּ

מן המחללת אשר גזלו   שופ' כא כג

Et rapuerunt. וְגָזְלוּ

עשקו עשק וגזלו גזל   יחזק' כב כט

Idem. וְגָזָלוּ

וחמדו שדות וגזלו   מיכ' ב ב

Diripiens. גּוֹזֵל

גוזל אביו ואמו   משלי כח כד

Ad diripiente eum. מִגֹּזְלוֹ

ואביון מגזלו   תהל' לה י

גוזלי

גֹּזְלֵי *Rapientes.*
גוזלי עורם מעליהם מיכ׳ ג ב
גָּזוּל *Raptus, Dirept.*
חמרך גזול מלפניך דבר׳ כח לא
והצילו גזול ירמ׳ כא יב וכב ג
וְגָזוּל *Et direptus.*
והיית אך עשוק וגזול דבר׳ כח כט
וְלִגְזֹל *Et ad rapiendum.*
ולגזל משפט עניי עמי ישע׳ י ב
תִּגְזֹל . תִּגְזֹל *Rapies.*
פן תגזל את בנותיך ברא׳ לא לא
את רעך ולא תגזל ויקר׳ יט יג
אל תגזל דל משלי כב כב
יִגְזֹל *Rapiet.*
גזלה לא יגזל יחזק׳ יח ז
וַיִּגְזֹל *Et rapuit.*
ויגזל את החנית שמו׳ ב כג כא
ויגזל את החנית ד״ה א יא כג
יִגְזֹלוּ *Abripiunt.*
יגזלו משד יתום איו׳ כד ט
יגזלו ממי שלג כד יט
וַיִּגְזְלוּ *Et rapuerunt.*
ויגזלו את כל שופט׳ ט כה
וְנִגְזְלָה *Niph. Et rapitur.*
ונגזלה שנתם משלי ד יו
* גָּזֵל *Rapina.*
s רויב, גערויבטעס (מאַנגל:).
שנא גזל בעולה ישע׳ סא ח
וגזלו גזל יחזק׳ כב כט
בְּגָזֵל *In rapina.*
או בתשומת יד או בגזל ויקר׳ ה כא
וּבְגָזֵל *Et in rapina.*
ובגזל אל תהבלו תהל׳ סב יא
גֵּזֶל *Rapina.*
גזל גזל אח יחזק׳ יח יח
וְגֵזֶל *Et rapinam.*
וגזל משפט קהל׳ ה ז
* גְּזֵלָה *Rapina.*
s רויב, גערויבטעס (ווייבל:).
גזלה לא יגזל יחזק׳ יח ז

גזלה ישלם לג יו
וּגְזֵלָה *Et rapinam.*
וגזלה לא גזל יחזק׳ יח יו
הַגְּזֵלָה *Rapinam.*
והשיב את הגזלה ויקר׳ ה כג
גְּזֵלַת *Rapina.*
גזלת העני בבתיכם ישע׳ ג יד
גְּזֵלוֹת *Rapinae.*
גזלות גזל יחזק׳ יח יב

ב סם גחל:

II. Pullus.

* וְגוֹזָל *Et pullus.*
s יונגער פֿאָגעל, בעזאָנד: יונגע טויבע (פֿאָם פּיפען דערזעלבען).
ואיל משלש ותר וגוזל ברא׳ טו ט
גּוֹזָלָיו *Pullus suos.*
על גוזליו ירחף דבר׳ לב יא

גזם הוא מין מה מהארבה:

Eruca.

* הַגָּזָם *Eruca.*
s רויפע, נאך אנד: איינע ארט היי־שרעקקען.
יתר הגזם אכל הארבה יואל א ד
וזיתיכם יאכל הגזם עמו׳ ד ט
וְהַגָּזָם *Et eruca.*
והחסיל והגזם יואל ב כה

גזע פירושו סעיף ונלר:

Truncus.

* מִגֶּזַע *Ex trunco.*
s שטאַמם, בוימשטאַמם.
ויצא חטר מגזע ישי ישע׳ יא א
גִּזְעוֹ *Truncus ejus.*
ובעפר ימות גזעו איו׳ יד ח
גִּזְעָם *Truncus eorum.*
בל שרש בארץ גזעם ישע׳ מ כד

גזר כל לשון גזרה אין חתוכה:

Scindere, Abscindere, Excindere, Decidere, Decernere.

גָּזַר *Kal. Abscidit.*
s אויסאייגאנדערשניידען, פהיילען, פֿאַללען, אבשניידען, (שלאַכטען, מאָרדען), ענטשיידען, בעשליעסען, אבנעהמען, פֿעררינגערן, שווינדען, אבגעשיידען, געטרעננט ווערדען, אויפֿגעריעבען, פֿערטילגט ווערדען.
גזר ממכלה צאן חבק׳ ג יז
לְגֹזֵר *Scindenti.*
לגזר ים סוף לגזרים תהל׳ קלו יג
גִּזְרוּ *Discindite.*
גזרו את הילד החי מלכ׳ א ג כה
גְּזֹרוּ *Discindite.*
גם לך לא יהיה גזרו מלכ׳ א ג כו
וְתִגְזַר *Et decernes.*
ותגזר אמר ויקם לך איו׳ כב כח
וַיִּגְזֹר *Et sciderit.*
ויגזר על ימין ורעב ישע׳ ט יט
וַיִּגְזְרוּ *Et sciderunt.*
ויגזרו העצים מלכ׳ ב ו ד

נִגְזַר

Niph. Excisus, Decretum, decisum fuit.

כי נגזר מבית יי׳ ד״ה ב כו כא
ואת אשר נגזר עליה אסת׳ ב א
כי נגזר מארץ חיים ישע׳ נג ח
נִגְזַרְתִּי *Excisus sum.*
אמרתי נגזרתי איכ׳ ג נד
נִגְזָרוּ *Excisi sunt.*
והמה מידך נגזרו תהל׳ פח ו
נִגְזָרְנוּ *Excisi sumus.*
נגזרנו לנו יחזק׳ לז יא
* הַגְּזָרִים *Segmenta.*
s אבגעשניטטענעס שטיקק, טהייל, מעערעס־איינשניטט.
אשר עבר בין הגזרים האלה בראש׳ טו יז

* לגזר

לְגְזָרִים *In segmenta.*

לגזר ים סוף לגזרים תהל' קלו יג

* גְּזֵרָה *Decisio, Decretum.*

s אבגעשניטטען (פאן מענשען), ווינטעס. איינענטל: קאהלעס, ניכט בעוואכזענעס לאנד.

אל ארץ גזרה ויקר' טז כב

* הַגִּזְרָה

Septum, Structura sejuncta et abscissa.

s איינענטל: צושניטט, דאהער אומריסס, פארם, געשטאלט, איין טהייל דעס טעמפעלגעביידעס, נאך איינינען דער פליגעל, נאך אנד: דער פארשפרונג.

אל פני הגזרה יחזק' מא יב
אל פני הגזרה מא טו ומב י ומב יג
אשר נגד הגזרה מב א

וְהַגִּזְרָה *Et septum.*

והגזרה והבניה יחזק' מא יג
והגזרה לקדים מא יד

גִּזְרָתָם *Excisio ipsorum.*

ספיר גזרתם איכ' ד ז

* וּבְמַגְזְרוֹת *Et securibus.*

s אקסט, בייל.

ובמגזרות הברזל שמו' ב יב לא

גחל כל לשון גחלת:

Prunae, Carbones.

* גֶּחָלִים *Prunae.*

s ברעננענדע קאהלע, קאהלע, (דיכט: פיר בלימצע). אנד: נעהמען גֶּחָלִים פלור: פאן גַּחֶלֶת.

גחלים בערו ממנו שמו' ב כב ט
נפשו גחלים תלהט איו' מא יג
גחלים בערו ממנו תהל' יח ט
ימיטו עליהם גחלים קמ יא
כי גחלים אתה חתה משלי כה כב

הַגֶּחָלִים *Prunae.*

אם יהלך איש על הגחלים משלי ו כח

לְגֶחָלִים *Prunis.*

פחם לגחלים משלי כו כא

גַּחֲלֵי *Prunae.*

מלא המחתה גחלי אש ויקר' טז יב
בערו גחלי אש שמו' ב כב יג
עם גחלי רתמים תהל' קכ ד
ומלא חפניך גחלי אש יחזק' י ב

וְגַחֲלֵי *Et prunae.*

ברד וגחלי אש תהל' יח יג ויח יד

כְּגַחֲלֵי *Sicut prunae.*

כגחלי אש בערות יחזק' א יג

גֶּחָלָיו *Prunis ejus.*

על גחליו לחם ישע' מד יט

גֶּחָלֶיהָ *Prunae ejus.*

והעמידה על גחליה יחזק' כד יא

* גַּחֶלֶת *Carbo.*

s קאהלע.

אין גחלת לחמם ישע' מז יד

גַּחַלְתִּי *Prunam meam.*

וכבו את גחלתי שמו' ב יד ז

גחן ופירושו בטן:

Venter.

* גָּחוֹן *Venter.*

s בויך (נור פאן קריעכענדען טהיערען).

כל הולך על גחון ויקר' יא מב

גְּחֹנְךָ *Ventrem tuum.*

על גחנך תלך בראש' ג יד

גיא ופירושו עמק:

Vallis.

* גַּיְא *Vallis.*

s טהאל.

עד באך גיא ועד שערי עקרון שמו' א יז נב

הַגַּיְא *Vallis.*

ומבמות הגיא אשר במד' כא כ
עד למזרח הגיא ד"ה א ד לט
ועל שער הגיא ד"ה ב כו ט
ואצאה בשער הגיא נחמ' ב יג
ואבוא בשער הגיא ב טו
את שער הגיא החזיק ג יג

וְהַגַּיְא *Et vallis.*

והגיא ביניהם שמו' א יז ג

בַּגַּיְא . בַּגָּיְא *In valle.*

ונשב בגיא דבר' ג כט
בגיא מול בית פעור ד מו
ראי דרכך בגיא ירמ' ב כג

גֵּיא *Vallis.*

אבי גיא חרשים ד"ה א ד יד
וילך גיא המלח ד"ה ב כה יא
עד גיא הנם נחמ' יא ל
משא גיא חזיון ישע' כב א
גיא שמנים כח א וכח ד
כי אם גיא ההרגה ירמ' ז לב ויט ו
אל גיא בן הנם יט ב
גיא המון גוג יחזק' לט יא
אל גיא המון גוג לט טו
גיא גדולה מאד זכר' יד ד
ונסתם גיא הרי יד ה

וְגֵיא *Et vallis.*

וגיא בן הנם ירמ' ז לב ויט ו

בְּגֵיא *In valle.*

את ארם בגיא מלח שמו' ב ח יג
את אדום בגיא מלח ד"ה א יח יב
בגיא צפתה למרשה ד"ה ב יד ט
והוא הקטיר בגיא בן הנם כח ג
בגיא צלמות תהל' כג ד
ויך את אדום בגיא מלח ס ב
בגיא בן הנם ירמ' ז לא ולב לה

גֵּיא *Vallis.*

כל גיא ינשא ישע' מ ד

גֵּי *Vallis.*

גי בן הנם
גי הנם ימה יהוש' טו ח
אשר על פני גי בן הנם
וירד גי הנם יח טז
והיו תצאתיו גי יפתח אל יט יד
על גי הצבעים המדברה שמו' א יג יח
גי החרשים נחמ' יא לה
גי העברים יחזק' לט יא
גי הרים אל אצל זכר' יד ה

והגי

Et vallis. וְהַגַּי

והגי בינו ובין העי יהוש' ח יא

In valle. בַּגַּי

ויקבר אתו בגי בארץ מואב דבר' לד ו

In vallem. לַגַּי

והגרתי לגי אבניה מיכ' א ו

In valle. בְּגֵי

את אדום בגי המלח מלכ' ב יד ז

אשר בגי בני הנם כג י

באש בגי בן הנם ד"ה ב לג ו

בגי חזיון ישע' כב ה

Et in valle. וּבְגֵי

ובגי יפתח אל צפונה יהוש' יט כז

Valles. גֵּאָיוֹת

ובכל גאיות נפלו יחזק' לא יב

Valles. הַגֵּאָיוֹת

או באחת הגיאות מלכ' ב ב יז

כיוני הגאיות יחזק' ז טז

ומלאתי הגאיות דמותך לב ה

Et vallibus. וְלַגֵּאָיוֹת

לאפיקים ולגיאות יחזק' ו ג

לאפיקים ולגאיות לו ד ולו ו

Et in vallib. tuis. וְגֵיאוֹתֶיךָ

גבעותך וגאותיך יחזק' לה ח

גיד ומפורסם ביאורו:

Nervus.

Nervus. * גִּיד

s זעהנע, פלעכזע, אדער.

את גיד הנשה בראש' לב לג

Et nervus. וְגִיד

וגיד ברזל ערפך ישע' מח ד

In nervo. בְּגִיד

בגיד הנשה ברא' לב לג

Nervi. גִּידִים

ונתתי עליכם גידים יחזק' לז ו

וראיתי והנה עליהם גידים לז ח

Et nervi. וְגִידִים

ובעצמות וגידים תשככני איו' י יא

Nervi. גִּידֵי

גידי פחדיו ישרגו איו' מ יז

גיל ופירושו דומה:

Simile, Similitudo.

* כְּגִילְכֶם

Juxta similitud. vestram.

s אהנליך, גלייך, נאך אנד: צייטאלטער, געשלעכט, (פאן דער גרונדבעדייטונג קרייזען).

מן הילדים אשר כגילכם דני' א י

גיף ופירושו הסגר:

Claudere.

Claudent. יָגִיפוּ

s פערשליעססען (זיהע גוף).

יגיפו הדלתות ואחזו נחמ' ז ג

גיר ענינו סיד:

Calx.

Calx. * גֵּר

s קאלק.

כאבני גר מנפצות ישע' כז ט

גלל הוא יפרד לשלשה ראשים:

Dividitur in tria significata.

א כל לשון גלגול או סבוב ועמו גל אבנים גלי הים וגלות מים ומלת בגלל כי כלם שרש מורכב אחד:

I. Volvere, Convolvere, Devolvere, Volutare.

Devolvi. גַּלּוֹתִי

s וואלצען, ראללען, מיט מֵעַל עטוואס פאן זיך אבוואלצען, מיט אֶל אונד עַל אויף יעמ: וואלצען (זיינע אנגעלעגענהייט איהם פערטרויען, אנבעפעהלען), צוזאממענגעראללט ווערדען, זיך פארטוואלצען, פארטראללען, אומגעוואלצט, אומהערגעראללט, זיך וואל-

צען, זיך הערצושטירצען, זיך הערַאנ-וואלצען.

גלותי את חרפת מצרים יהוש' ה ט

Et devolverunt. וְגָלְלוּ

וגללו את האבן בראש' כט ג וכט ח

Et devolvens. וְגֹלֵל

וגלל אבן אליו תשוב משלי כו כז

Devolvere. גֹּל

גל אל יי' יפלטהו תהל' כב ט

Devolve. גּוֹל

גול על יי' דרכך תהל' לז ה

Devolve. גֹּל

גל אל יי' מעשיך משלי יו ג

Volve. s גַּל

גל מעלי חרפה תהל' קיט כב

Volvite. גֹּלּוּ

גלו אבנים גדולות יהוש' י יח

גלו אלי היום אבן גדולה שמו' א יד לג

Niph. Et convolventur. וְנָגֹלּוּ

ונגלו כספר השמים ישע' לד ד

Et volvetur. וְיִגַּל

ויגל כמים משפט עמו' ה כד

Pyh. Volutatum. מְגוֹלָלָה

מגוללה בדמים ישע' ט ד

Hiph. Et devolvit. וַיָּגֶל

ויגל את האבן בראש' כט י

Hith. Volutabat se. מִתְגֹּלֵל

ועמשא מתגלל בדם שמו' ב כ יב

לְהִתְגֹּלֵל

Ad volutand, Ut volutetur.

להתגלל עלינו ולהתנפל ברא' מג יח

וְגִלְגַּלְתִּיךָ

Pih. Et devolvam te.

וגלגלתיך מן הסלעים ירמ' נא כה

Hith. Devolunt sese. הִתְגַּלְגָּלוּ

תחת שאה התגלגלו איו' ל יד

ויעשו

* גַּל
Cumulus, Acervus, Scaturigo, Fluctus.
s שטיינהויפען, שוטטהויפען, קוועללע, וועללע.
ויעשו גל בראׄ' לא מו
גל אבנים גדול יהוש' ז כו
גל אבנים גדול מאד שמו' ב יח יז
על גל שרשיו יסבכו איו' ח יז
גל נעול מעין חתום שיר ד יב
Cumulus. הַגַּל . הַגַּל
ויאכלו שם על הגל ברא' לא מו
הגל הזה עד ביני ובינך לא מח
הנה הגל הזה והנה המצבה לא נא
עד הגל הזה
לא אעבר אליך את הגל הזה
לא תעבר אלי את הגל הזה לא נב
In acervum. לְגַל
כי שמת מעיר לגל ישע' כה ב
Acervi, Fluctus. גַּלִּים
גלים נצים ערים בצירות מלכ' ב יט כה
בת גלים לד"ק ישע' י ל
להשאות גלים נצים לז כו
והכה בים גלים זכר' י יא
Sicut acervi. כְּגַלִּים
כגלים על תלמי שדי הוש' יב יב
In acervos. לְגַלִּים
אשר התעתדו לגלים איו' טו כח
ונתתי את ירושלם לגלים ירמ' ט י
לגלים מעון תנים נא לז
Sicut fluctus. כְּגַלֵּי
וצדקתך כגלי הים ישע' מח יח
Fluctuum tuorum. גַּלֶּיךָ
ופא ישית בגאון גליך איו' לח יא
Et fluctus tui. וְגַלֶּיךָ
כל משבריך וגליך תהל' מב ח
וגליך עלי עברו יונ' ב ד
Fluctus ejus. גַּלָּיו
בשוא גליו אתה תשבחם תהל' פט י
ותרומם גליו קז כה
ויהמו גליו ישע' נא טו
והמו גליו ולא יעברנהו ירמ' ה כב
ויהמו גליו לא לה

בהמון גליו נכסתה נא מב
In fluctus suos. לְגַלָּיו
כהעלות הים לגליו יחזק' כו ג
Fluctus eorum. גַּלֵּיהֶם
שאון גליהם תהל' סה ח
ויחשו גליהם קז כט
והמו גליהם כמים רבים ירמ' נא נה
* הַגֻּלָּה *Lecythus, Lenticula.*
s לינזענפֿארמיגע שאַלע, אָלקרוג, אָלבעהאָלטער.
אחד מימין הגלה זכר' ד ג
Et lentic. ejus. וְגֻלָּהּ
וגלה על ראשה זכר' ד ב
Lenticula. גֻּלַּת
ותרץ גלת הזהב קהל' יב ו
Scaturigines. גֻּלֹּת
s קוועללען.
ונתת לי גלת מים
ויתן לה את גלת עליות
ואת גלת תחתיות יהוש' טו יט
ונתת לי גלת מים
את גלת עלית
ואת גלת תחתית שופט' א טו
Orbes. גֻּלּוֹת . גֻּלֹּת
s רונדעס, בעקקענארטיגעס קאַפיטאל.
גלת הכתרת מלכ' א ז מא
שתי גלת הכתרת ז מב
שתי גלות הכתרות ד"ה ב ד יב
את שתי גלות הכתרות ד יג
Et orbes. וְגֻלֹּת
וגלת הכתרת מלכ' א ז מא
Et orbes. וְהַגֻּלּוֹת
והגלות והכתרות ד"ה ב ד יב
* גְּלִיל *Gelil.*
s (קרייז) מיט דעם אַרטיקעל (דער קרייז) דיזטריקט אַן דער נאָרדגרענצע פאַלאֶזטינאַ'ס אים שטאַממע נפתלי, שפּאֶטער בעצייכנעטע דער נאמע גאַ-לילאָא דאַס גאַנצע וועזטאָרדענישע נאָרדפאַלאֶזטינא, אונד ווארד אין אָבער- אונד אונטער-גאַלילאָא איינגעטהיילט.
גליל הגוים ישע' ח כג

* הַגָּלִיל *Galil.*
עשרים עיר בארץ הגליל מלכ' א ט יא
Versantes, Volubiles. גְּלִילִים
s דרעהבאַר, וואַלצבאַר.
הדלת האחת גלילים
הדלת השנית גלילים מלכ' א ו לד
Orbes. גְּלִילֵי
s רינגע, נאַך אַנד: וואַלצען.
וארגמן על גלילי כסף אסת' א ו
ידיו גלילי זהב שיר ה יד
* הַגְּלִילָה *Galilaea.*
s (קרייז) גאַלילאָא.
אל הגלילה הקדמונה יחזק' מז ח
* גְּלִילוֹת *Limites, Tractus*
s אומקרייז, לאַנדשטריך.
כל גלילות הפלשתים יהוש' יג ב
ויצא אל גלילות יח יז
ויבאו אל גלילות הירדן כב י וכב יא
וכל גלילות פלשת יואל ד ד
* גַּלְגַּל *Rota.*
s ראַד.
והמם גלגל עגלתו ישע' כח כח
* וְגַלְגַּל *Et rota.*
s ראַד, ווירבעלווינד, שטורמווירבעל.
הצן רכב וגלגל יחזק' כג כד
וגלגל ורכב כו י
Orbis. הַגַּלְגַּל
ונרץ הגלגל קהל' יב ו
קורא הגלגל באזני יחזק' י יג
In orbe. בַּגַּלְגַּל
קול רעמך בגלגל תהל' עז יט
Sicut rotam. כַּגַּלְגַּל
אלהי שיתמו כגלגל תהל' פג יד
Et sicut rota. וּכְגַלְגַּל
וכגלגל לפני סופה ישע' יז יג
Orbes. לַגַּלְגַּל
בא אל בינות לגלגל יחזק' י ב
קח אש מבינות לגלגל י ו
Rotarum ejus. גַּלְגִּלָּיו
המון גלגליו ירמ' מז ג
וגלגליו

Et rotae ejus. וְגַלְגַּלָּיו

וגלגליו כסופה ישע׳ ה כח

Calvaria, Cranium. * הַגֻּלְגֹּלֶת

s שאַדעל, קאָפּף, קאָפּפוויזע.

כי אם הגלגלת והרגלים מלכ׳ ב ט לה

לְגֻלְגֹּלֶת

In cranium, id est, quodque caput.

עמר לגלגלת מספר שמו׳ יו יו
בקע לגלגלת לח כו
חמשת שקלים לגלגלת במד׳ ג מז

Cranium ejus. גֻּלְגָּלְתּוֹ

ותרץ את גלגלתו שופט׳ ט נג
ואת גלגלתו תקעו ד״ה א י י

לְגֻלְגְּלֹתָם

In crania, id est, capita singula.

כל זכר לגלגלתם במד׳ א ב
שנה ומעלה לגלגלתם א יח
שמות לגלגלתם א כ וא כב
ויהי מספרם לגלגלתם ד״ה א כג ג
במספר שמות לגלגלתם כג כד

Propter. * בִּגְלַל

s פראָפּטער: וועגען.

בגלל יוסף ברא׳ לט ה
כי בגלל הדבר הזה דבר׳ טו י
בגלל חטאות ירבעם מלכ׳ א יד יו
בגלל רעת בית ישראל ירמ׳ יא יז
בגלל מנשה בן יחזקיהו טו ד

Et propter. וּבִגְלַל

ובגלל התועבת האלה דבר׳ יח יב

Propter te. בִּגְלָלֵךְ

ויברכני יי׳ בגללך ברא׳ ל כז

Propter te. בִּגְלָלֵךְ

וחיתה נפשי בגללך ברא׳ יב יג

Propter vos. בִּגְלַלְכֶם

גם בי התאנף יי׳ בגללכם דבר׳ א לז
בגללכם ציון שדה תחרש מיכ׳ ג יב

ב שם מגלה ענינו אגרת:

II. Volumen libri.

Volumen. * מְגִלָּה

s ראָללע, בוך.

קח לך מגלה אחרת ירמ׳ לו כח
לקח מגלה אחרת לו לב
והנה מגלה עפה זכר׳ ה א
אני רואה מגלה עפה ה ב

Volumen. הַמְּגִלָּה

המגלה אשר קראת
את המגלה בידו ירמ׳ לו יד
ואת המגלה הפקדו לו כ
לקחת את המגלה לו כא
עד תם כל המגלה לו כג
לבלתי שרף את המגלה לו כה
את המגלה ואת הדברים לו כז
על המגלה הראשנה לו כח
אתה שרפת את המגלה לו כט
אכול את המגלה הזאת יחזק׳ ג א
ויאכלני את המגלה ג ב
ומעיך תמלא את המגלה ג ג

In volumine. בַּמְּגִלָּה

במגלה אשר כתבת ירמ׳ לו ו

Volumen. מְגִלַּת

והנה בו מגלת ספר יחזק׳ ב ט
קח לך מגלת ספר ירמ׳ לו ב
על מגלת ספר לו ד

In volumine. בִּמְגִלַּת

במגלת ספר כתוב עלי תהל׳ מ ח

ג מה שפירושו טנוף דבר נתעב:

III. Pollui.

Pyh. Pollutum. מְגוֹלָלָה

s בעזודעלט, זיך בעזודלען.

מגוללה בדמים ישע׳ ט ד

Hithp. Polluit se. מִתְגֹּלֵל

ועמשא מתגלל בדם שמו׳ ב כ יב

Stercus. * הַגָּלָל

s קאָטה, מיזטהויפען.

כאשר יבער הגלל מלכ׳ א יד י

Sicut stercus ejus. * כְּגֶלְלוֹ

s קאָטה (בעז: טענשענקאָטה).

כגללו לנצח יאבד איו׳ כ ז

Velut stercora. כַּגְּלָלִים

ולחומם כגללים צפנ׳ א יז

Stercora. גֶּלְלֵי

תחת גללי האדם יחזק׳ ד טו

In stercor. בְּגֶלְלֵי

בגללי צאת האדם יחזק׳ ד יב

Idola stercorea. * גִּלּוּלִים

s (איינענטל: וואלצער, קלאָטצע) נאָטצען, נאָטצענבילדער.

ועשתה גלולים עליה יחזק׳ כב ג
והאבדתי גלולים ל יג

Idola. הַגִּלֻּלִים . הַגִּלּוּלִים

ויסר את כל הגלולים מלכ׳ א טו יב
ללכת אחרי הגלולים כא כו
ויעבדו הגללים מלכ׳ ב יז יב
ויעבד את הגלולים כא כא
ואת התרפים ואת הגללים כג כד
ואל הגלולים נשא עיניו יחזק׳ יח יב

Idola. גִּלּוּלֵי

וכל גלולי בית ישראל יחזק׳ ח י
כל גלולי תועבותיך יו לו
אל גלולי בית ישראל יח ו
ויח טו
גלולי מצרים לא עזבו כ ח
ואחרי גלולי אבותם כ כד

Et in idolis. וּבְגִלּוּלֵי

ובגלולי מצרים יחזק׳ כ ז

Et in idolis tuis. וּבְגִלּוּלַיִךְ

ובגלוליך אשר עשית יחזק׳ כב ד

Idola vestra. גִּלּוּלֵיכֶם

על פגרי גלוליכם ויקר׳ כו ל
לפני גלוליכם יחזק׳ ו ד
ונשבתו גלוליכם ו ו
והשיבו מעל גלוליכם יד ו
אתם נטמאים לכל גלוליכם כ לא
תשאו אל גלוליכם לג כה
ומכל גלוליכם אטהר לו כה

Et idolis vestris. וּבְגִלּוּלֵיכֶם

במתנותיכם ובגלוליכם יחזק׳ כ לט

Idola vestra. גִּלּוּלֵיכֶן

וחטאי גלוליכן תשאינה יחזק׳ כג מט

את

Idola sua. גִּלּוּלָיו

את גלוליו אל לבו וגו'
בה ברב גלוליו יחזק' יד ד
ויעל גלוליו אל לבו יד ז
איש גלוליו לכו עבדו כ לט

Idolis suis. בְּגִלּוּלָיו

גם את יהודה בגלוליו מלכ' ב כא יא

Idola ejus. גִּלּוּלֶיהָ

חתו גלוליה ירמ' נ ב

Idola ipsorum, sua. גִּלּוּלֵיהֶם

ואת גלליהם דבר' כט טז
לפני גלוליהם יחזק' ו ה
הזנות אחרי גלוליהם ו ט
חלליהם בתוך גלוליהם
לכל גלוליהם ו יג
העלו גלוליהם על לבם יד ג
אחרי גלוליהם לבם הלך כ יו
בכל גלוליהם נטמאה כג ז
אחרי גלוליהם מד י
לפני גלוליהם מד יב

Idolis suis. בְּגִלּוּלֵיהֶם

מעלי בגלוליהם יחזק' יד ה
נטמאת בגלוליהם כג ל
ולא יטמאו עוד בגלוליהם לז כג

Et idolis ipsor. וּבְגִלּוּלֵיהֶם

ובגלוליהם אל תטמאו יחזק' כ יח
ובגלוליהם טמאוה לו יח

Idolis suis. לְגִלּוּלֵיהֶם

בניהם לגלוליהם יחזק' כג לט

Cum idol. ipsor. גִּלּוּלֵיהֶן

ואת גלוליהן נאפו יחזק' כג לז

גלב ופירושו ספר:

Tonsor.

Tonsores. * הַגַּלָּבִים

s בארטשעערער, בארבירער.

תער הגלבים יחזק' ה א

גלד ופירושו עור:

Cutis, Pellis.

Cutem meam. * גִּלְדִּי

s הויט, פעלל.

שק תפרתי עלי גלדי איו' יו טו

גלה הוא יפרד לארבעה ראשים:

Dividitur in quatuor significata.

א כל לשון גולה וגלות שפירושו טלטול:

I. Migrare, Deportari, Abduci.

Kal. Migravit. גָּלָה

s אויסוואנדערן, אין דיא פערבאננונג געפיהרט ווערדען, (איינענטל: דאס לאנד פאן איינוואהנערן ענטבלאססען), פערטריעבען, ווענגעפיהרט ווערדען, פערטרייבען, אין דיא געפאנגנשאפט פיהרען.

גלה כבוד מישראל שמו' א ד כא וד כב
גלה עמי מבלי דעת ישע' ה יג
גלה משוש הארץ כד יא
על כבודו כי גלה ממנו הושי' י ה
גלה חציר ונראה דשא משלי כז כה

Migravit. גָּלְתָה

גלתה יהודה מעני איכ' א ג

Et migra. וְגָלִיתָ

וגלית ממקומך יחזק' יב ג

Migrarunt. גָּלוּ

כי בעונם גלו יחזק' לט כג
כי גלו ממך מיכ' א יו

Et migrabunt. וְגָלוּ

וגלו עם ארם קירה עמו' א ה

גּוֹלֶה . גֹּלֶה

Migrans, migraturus.

וגם גלה אתה למקומך שמו' ב טו יט
עשרת אלפים גולה מלכ' ב כד יד

Migrantes. גֹּלִים

יגלו בראש גלים עמו' ו ז

Migrans. גּוֹלָה

גולה וסורה ישע' מט כא

Migrando. גָּלֹה

כי הגלגל גלה יגלה עמו' ה ה
וישראל גלה יגלה ז יא וז יז

Migrare. גְּלוֹת

עד יום גלות הארץ שופט' יח ל
עד גלות ירושלם ירמ' א ג

Et migra. וּגְלֵה

וגלה יומם לעיניהם יחזק' יב ג

Migrabit. יִגְלֶה

הגלגל גלה יגלה עמו' ה ה
וישראל גלה יגלה ז יא וז יז

Emigrat. יִגֶל

יגל יבול ביתו איו' כ כח

Et migravit. וַיִּגֶל

ויגל ישראל מעל אדמתו מלכ' ב יז כג
ויגל יהודה מעל אדמתו כה כא
ויגל יהודה מעל אדמתו ירמ' נב כז

Migrabunt. יִגְלוּ

עתה יגלו בראש גלים עמו' ו ז

וְנִגְלָה

Niph. Et deportata est.

נסע ונגלה מני ישע' לח יב

Hiph. Deportavit. הֶגְלָה

אשר הגלה יי' מפניהם מלכ' ב יז יא
הגלה נבוזראדן כה יא
אשר הגלה תגלת ד"ה א ה ו
אשר הגלה נבוכדנצר עזר' ב א
אשר הגלה נבוכדנצר נחמ' ז ו
אשר הגלה נבוכדנצר אסת' ב ז
אשר הגלה נבוכדנאצר ירמ' כט א
הגלה נבוזראדן לט ט ונב טו ונב ל
העם אשר הגלה נב כח
הגלה מירושלם נפש נב כט

Et deportavit. וְהִגְלָה

והגלה את כל ירושלם מלכ' ב כד יד

Deportavit eos. הֶגְלָם

ונרא הוא הגלם ד"ה א ח ז

Et deporta. eos. וְהִגְלָם

והגלם בבלה ירמ' כ ד

Deportasti. הִגְלִיתָ

הגוים אשר הגלית מלכ' ב יז כו

Deportavi. הִגְלֵיתִי

אשר הגליתי מירושלם ירמ' כט ד
העיר אשר הגליתי אתכם כט ז
אשר הגליתי אתכם כט יד

Et deportabo. וְהִגְלֵיתִי

והגליתי אתכם מהלאה עמו' ה כז

אשר

Deportarunt. הִגְלוּ

אשר הגלו משמרון מלכ׳ ב יז כח
כמשפט הגוים אשר הגלו יז לג
במקום אשר הגלו אתו ירמ׳ כב יב

Deportastis. הִגְלִיתֶם

מהכהנים אשר הגליתם מלכ׳ ב יז כז

Deportare. הַגְלוֹת

אחרי הגלות נבוכדראצר ירמ׳ כד א

In deportando. בְּהַגְלוֹת

בהגלות יי׳ את יהודה ד״ה א ה מא

Et ad deportand. וּלְהַגְלוֹת

ולהגלות אתנו בבל ירמ׳ מג ג

In deportare me. בְּהַגְלוֹתִי

בהגלותי אותם אל הגוים יחזק׳ לט כח

Deportare te. לְהַגְלוֹתֵךְ

לא יוסיף להגלותך איכ׳ ד כב

In deportare eum. בְּגָלוֹתוֹ

בגלותו את יכוניה ירמ׳ כז כ

Deportare eos. הַגְלוֹתָם

על הגלותם גלות שלמה עמו׳ א ו

Et deportavit. וַיֶּגֶל

ויגל את ישראל אשורה מלכ׳ ב יז ו
ויגל מלך אשור את ישראל יח יא
ויגל את יהויכין בבלה כד טו
ויגל השארית מן החרב ד״ה ב לו כ

Et deportavit. וַיַּגְלֶהָ

ויגלה קירה מלכ׳ ב טז ט

Et deportavit eos. וַיַּגְלֵם

ויגלם אשורה מלכ׳ ב טו כט
ויגלם לראובני ולגדי ד״ה א ה כו

Et deportarunt eos. וַיַּגְלוּם

ויגלום אל מנחת ד״ה א ח ו

הָגְלָה

Hoph. Deportatus fuit.

אשר הגלה מירושלם אסת׳ ב ו

Deportati fuerunt. הָגְלוּ

s מאשר לא הגלו בבלה ירמ׳ מ ז
הגלו לבבל במעלם ד״ה א ט א

Deportata fuit. הָגְלְתָה

אשר הגלתה עם יכניה אסת׳ ב ו

Deportata est. הָגְלַת

הגלת יהודה כלה
הגלת שלומים ירמ׳ יג יט

Deportati. הַמֻּגְלִים

המגלים בבלה ירמ׳ מ א

* גּוֹלָה

Migratio, Deportatio, Captivitas.

s אויסוואנדערונג, ווענפיהרונג (אינ׳ם עקסיל), דיא אויסוואנדערנדען זעלבזט, ווענגעפיהרטען, בְּנֵי הַגּוֹלָה דיא פערבאננטען, אויך דיא אויס דער פערבאננונג צוריקגעקעהרטען, כְּלֵי הַגּוֹלָה וואנדערגעראֶטהע.

הוליך גולה מירושלם מלכ׳ ב כד טו
ויביאם מלך בבל גולה בבלה כד טז
כלי גולה עשי לך ירמ׳ מו יט
עשה לך כלי גולה יחזק׳ יב ג
בכלי גולה יומם
כמוצאי גולה יב ד

Captivitas. הַגֹּלָה . הַגּוֹלָה

תחתיהם עד הגלה ד״ה א ה כב
עם העלות הגולה עזר׳ א יא
העלים משבי הגולה ב א
כי בני הגולה בונים היכל ד א
ויעשו בני הגולה את הפסח ו יט
לכל בני הגולה ו כ
הבאים מהשבי בני הגולה ח לה
על מעל הגולה ט ד י ו
לכל בני הגולה להקבץ י ז
והוא יבדל מקהל הגולה י ח
ויעשו כן בני הגולה י טז
העלים משבי הגולה נחמ׳ ז ו
עם הגלה אשר הגלתה אסת׳ ב ו
וכל הגולה מבבל ירמ׳ כח ו
על יתר זקני הגולה כט א
לכל הגולה אשר הגליתי כט ד
שמעו דבר יי׳ כל הגולה כט כ
שלח על כל הגולה כט לא
ואני בתוך הגולה יחזק׳ א א
ולך בא אל הגולה ג יא
ואבוא אל הגולה ג טו
כשדימה אל הגולה יא כד
ואדבר אל הגולה יא כה
כלי הוצאתי בכלי הגולה יב ז
לקוח מאת הגולה זכר׳ ו י

Ex captivitate. מֵהַגּוֹלָה

השבים מהגולה עזר׳ ו כא

In captivit. בַּגּוֹלָה

יצאו אתכם בגולה ירמ׳ כט טז
ויצא כמיש בגולה מח ז
כי מלכם בגולה ילך מט ג
בגולה בשבי ילכו יחזק׳ יב יא
כי הלכו בגולה כה ג
והלך מלכם בגולה עמו׳ א טו
חצי העיר בגולה זכר׳ יד ב

Et in captivit. וּבַגּוֹלָה

ובגולה לא הלך ירמ׳ מח יא

Deportationi. לַגֹּלָה

גם היא לגלה נחו׳ ג י

* גָּלוּת

Deportatio, Transmigratio.

s אויסוואנדערונג, ווענפיהרונג, (אינ׳ם עקסיל), דיא אויסוואנדערנדען אונד אויסגעוואנדערטען זעלבזט.

ואת גלות כוש ישע׳ כ ד
אכיר את גלות יהודה ירמ׳ כד ה
ואת כל גלות יהודה כח ד
לכל גלות יהודה כט כב
גלות ירושלם ויהודה מ א
גלות שלמה עמו׳ א ו
גלות שלמה לאדום א ט

Et deportatio. וְגָלֻת

וגלת החל הזה
וגלת ירושלם אשר בספרד עובד׳ א כ

Deportationis. לְגָלוּת

לגלות יהויכין מלכ׳ ב כה כז
לגלות יהויכין ירמ׳ נב לא
לגלות המלך יויכין יחזק׳ א ב

Et deportat. meam. וְגָלוּתִי

וגלותי ישלח ישע׳ מה יג

Deportationis nostrae. לְגָלוּתֵנוּ

בחמשה לחדש לגלותנו יחזק׳ לג כא
וחמש שנה לגלותנו מ א

ב כל לשון גלוי:

II. Revelare, Retegere sc.

Kal. Relegavit. גָּלָה

s ענטבלאססען, ערא̇פפנען, א̇פפענ-
בארען, א̇פפנען, אויפדעקקען, ענט-
דעקקען, ענטהיללען, אויפגעדעקקט,
ענטהיללט ווערדען, זיך צייגען, ער-
שיינען, קונד ווערדען, (מיט עַל) פער-
קינדיגט ווערדען, נעא̇פפענבארט
ווערדען.

ויי׳ גלה את אזן שמואל שמו׳ א ט טו
גלה חציר ונראה דשא משלי כז כה
כי אם גלה סודו עמו׳ ג ז

Revelasti. גָּלִיתָ

גלית את אזן עבדך שמו׳ ב ז כז
גלית את אזן עבדך ד״ה א יז כה

Et revelabo. וְגָלִיתִי

וגליתי את אזניך שמו׳ א כ יב וכ יג

Revelarunt. גָּלוּ

ולא גלו את אזני שמו׳ א כב יז

Revelans. גֹּלֶה

ואין גלה את אזני שמו׳ א כב ח
גולה סוד הולך רכיל משלי כ יט

Et revelans. וְגֹלֶה

וגלה את אזני שמו׳ א כב ח

Revelatum. גָּלוּי

גלוי לכל העמים אסת׳ ג יד וח יג

Et retectus. וּגְלוּי

נפל וגלוי עינים במד׳ כד ד וכד יז

Patens, publicum. הַגָּלוּי

והחקים ואת הגלוי ירמ׳ לב יא
ואת ספר הגלוי לב יד

Revelabo. אֶגְלֶה

ואני אמרתי אגלה אזנך רות ד ד

Revelabit. יִגְלֶה

ולא יגלה את אזני שמו׳ א כ ב
אז יגלה אזן אנשים איו׳ לג טז

Et revelavit. וַיִּגֶל

ויגל אזנם למוסר איו׳ לו י

Et revelabit. וְיִגֶל

ויגל בלחץ אזנם איו׳ לו טו

Niph. Revelavit se. נִגְלָה

כי נגלה יי׳ אל שמואל שמו׳ א ג כא
אשר נגלה היום ו כ
מארץ כתים נגלה למו ישע׳ כג א
דבר נגלה לדניאל דני׳ י א

Et revelavit se. וְנִגְלָה

ונגלה באזני יי׳ צבאות ישע׳ כב יד
ונגלה כבוד יי׳ ישע׳ מ ה
ונגלה יסדו יחזק׳ יג יד
ונגלה ערות זנוניך *part. fem.* כג כט
ונגלה עון אפרים הוש׳ ז א

Revelatum est. נִגְלָתָה

וזרוע יי׳ על מי נגלתה ישע׳ נג א

Revelavi me. נִגְלֵיתִי

הנגלה נגליתי שמו׳ א ב כז

Revelarunt se. נִגְלוּ

כי שם נגלו אליו האלהים ברא׳ לה ז
ברב עונך נגלו שוליך ירמ׳ יג כב

An revelatae sunt. הֲנִגְלוּ

הנגלו לך שערי מות איו׳ לח יז

Et revelabimus nos. וְנִגְלִינוּ

ונגלינו אליהם שמו׳ א יד ח

Et revelata. וְהַנִּגְלֹת

והנגלות לנו ולבנינו דבר׳ כט כט

Num revelando. הֲנִגְלֹה

הנגלה נגליתי שמו׳ א ב כז

Retegi. נִגְלוֹת

נגלות אחד הרקים שמו׳ ב ו כ

In retegendo se. בְּהִגָּלוֹת

בהגלות פשעיכם יחזק׳ כא כט

Secundum retegi. כְּהִגָּלוֹת

כהגלות נגלות שמו׳ ב ו כ

Ad retegendum se. לְהִגָּלוֹת

וצדקתי להגלות ישע׳ נו א

Revelamini. הִגָּלוּ

לאשר בחשך הגלו ישע׳ מט ט

Revelatum esset. יִגָּלֶה

וטרם יגלה אליו דבר יי׳ שמו׳ א ג ז

Detegetur. תִּגָּלֶה

אשר לא תגלה שמו׳ כ כו
תגלה רעתו בקהל משלי כו כה
בטרם תגלה רעתך יחזק׳ יו נז

Et retecta fuit. וַתִּגָּלֶה

ותגלה ערותך בתזנותך יחזק׳ יו לו

Retegetur. תִּגָּל

תגל ערותך ישע׳ מז ג

Revelantur. יִגָּלוּ

יגלו מסדות תבל שמו׳ ב כב יז

Et retexerunt se. וַיִּגָּלוּ

ויגלו שניהם שמו׳ א יד יא
ויגלו מוסדות תבל תהל׳ יח יז

Pih. Retexit. גִּלָּה

ערות אביו גלה ויקר׳ כ יא
ערות אחתו גלה כ יז
ערות דדו גלה כ כ
ערות אחיו גלה כ כא
כי גלה כנף אביו דבר׳ כז כ
מי גלה פני לבושו איו׳ מא ה
לעיני הגוים גלה צדקתו תהל׳ צח ב
גלה על חטאתיך איכ׳ ד כב
ערות אב גלה בך יחזק׳ כב י

Et retexerit. וְגִלָּה

וגלה את ערותה ויקר׳ כ יח

Retexerit f. גִּלְּתָה

גלתה את מקור דמיה ויקר׳ כ יח

Et reteget f. וְגִלְּתָה

וגלתה הארץ את דמיה ישע׳ כו כא

Retexisti. גִּלִּית

כי מאתי גלית ותעלי ישע׳ נז ח

Et reteges. וְגִלִּית

וגלית מרגלתיו ושכבתי רות ג ד

Revelavi. גִּילִּיתִי . גִּלֵּיתִי

כי אליך גליתי ירמ׳ יא כ וכ יב
גליתי את מסתריו מט י

Et revelabo. וְגִלֵּיתִי

וגליתי להם עתרת שלום ירמ׳ לג ו
וגליתי ערותך אלהם יחזק׳ יו לז
וגליתי

ותליתי שוליך נחו' ג ה

Retexerunt. גָּלוּ

ולא גלו על עונך איכ' ב יד
המה גלו ערותה יחזק' כג י

Revelans. מְגַלֶּה

מגלה עמקות מני חשך איו' יב כב
הולך רכיל מגלה סוד משלי יא יג

Ad retegendum. לְגַלּוֹת

לגלות ערוה אני יי' ויקר' יח ו
לא תקח לגלות ערותה יח יז
לגלות ערותה עליה בחייה יח יח
לא תקרב לגלות ערותה יח יט

Revela. גַּל

גל עיני ואביטה תהל' קיט יח
גל מעלי חרפה ובוז קיט כב

Retege. גַּלִּי

גלי צמתך חשפי שבל ישע' מז ב
גלי שוק עברי נהרות מז ב

Retegam. אֲגַלֶּה

אגלה את נבלתה הוש' ב יב
ויסדיה אגלה מיכ' א ו

Reteges. תְּגַלֶּה . תְּגַלֵּה

לא תגלה אמך היא
לא תגלה ערותה ויקר' יח ז
ערות אשת אביך לא תגלה יח ח
לא תגלה ערותן יח ט ויח י
לא תגלה ערותה יח יא
ערות אחות אביך לא תגלה יח יב
ערות אחות אמך לא תגלה יח יג
ערות אחי אביך לא תגלה יח יד
ערות כלתך לא תגלה
לא תגלה ערותה יח טו
ערות אשת אחיך לא תגלה יח טז
ערות אשה ובתה לא תגלה יח יז
ואחות אביך לא תגלה כ יט

Retegito. תְּגַל

וסוד אחר אל תגל משלי כה ט

Detegito. תְּגַלִּי

נודד אל תגלי ישע' טז ג

Retegito. יְגַלֶּה

ולא יגלה כנף אביו דבר' כג א

Et detexit. וַיְגַל

ויגל יי' את עיני בלעם במד' כב לא
ויגל את מסך יהודה ישע' כב ח

Et retexit. וַתְּגַל

ותגל מרגלתיו ותשכב רות ג ז
ותגל תזנותיה
ותגל את ערותה יחזק' כג יח

Retegent. יְגַלּוּ

יגלו שמים עונו איו' כ כז

Pyh. Retecta fuit. גֻּלְּתָה

s ענטבלאָססט ווערדען, נאך אנד: געפאַנגען ווערדען, נאך אנד: (פאָן גָּלַל) שייטערהויפען.

והצב גלתה העלתה נחו' ב ח

Manifesta. s מְגֻלָּה

אָפֶּפענע.

טובה תוכחת מגלה משלי כז ה

בְּהִתְגַּלּוֹת

Hithp. In revelando se.

s זיך אָפֶּפענבארען.

כי אם בהתגלות לבו משלי יח ב

Et retexit se. וַיִּתְגַּל

s זיך ענטבלאָססען.

ויתגל בתוך אהלה ברא' ט כא

ג מה שפירושו אגרת:

III. Volumen epistolae.

Volumen. * גִּלָּיוֹן

s ראָללע (איין לעערעס אונבעשריע-בענעס בלאַטט), נאך אנד: טאַפעל, פלאַטטע.

קח לך גליון גדול ישע' ח א

ד מה שהוא מין מה מקשוטי הנשים:

IV. Specula, ornamenta mulierum.

Specula. * הַגִּלְיֹנִים

s שפיעגעל (מעטאללפלאַטטען, וועלכע אים אָריענט דיא פרויען מיט זיך הערומטראגען), נאך אנד: דורכזיכטיגע, פיינע קליידער.

הגלינים והסדינים ישע' ג כג

גלח כל לשון גלוח:

Radere, Abrudere, Tondere.

Pih. Et radet. וְגִלַּח

s (איינענטל: גלאַטט, קאַהל מאַכען) דאַהער שעערען, געשאָרען ווערדען, זיך שעערען לאַססען.

וגלח את כל שערו ויקר' יד ח
וגלח ראשו במד' ו ט
וגלח הנזיר ו יח

Et rasid illud. וְגִלְּחוֹ

כבד עליו וגלחו שמו' ב יד כו

Et radet f. וְגִלְּחָה

וגלחה את ראשה דבר' כא יב

Et in tondere ipsum. וּבְגַלְּחוֹ

ובגלחו את ראשו שמו' ב יד כו

Radet. יְגַלַּח . יְגַלֵּחַ

ואת הנתק לא יגלח ויקר' יג לג
יגלח את כל שערו וגו'
ואת כל שערו יגלח יד ט
לימים אשר יגלח שמו' ב יד כו
יגלח אדני בתער השכירה ישע' ז כ

Et abrasit. וַיְגַלַּח

ויגלח ויחלף שמלותיו ברא' מא יד
ויגלח את חצי זקנם שמו' ב י ד

Radito illud. יְגַלְּחֶנּוּ

ביום השביעי יגלחנו במד' ו ט

Et rasit eos. וַיְגַלְּחֵם

את עבדי דויד ויגלחם ד"ה א יט ד

Et abrasit. וַתְּגַלַּח

ותגלח את שבע שופט' טז יט

Radent. יְגַלְּחוּ

ופאת זקנם לא יגלחו ויקר' כא ה
וראשם לא יגלחו יחזק' מד כ

Pyh. Rasus fuit. גֻּלָּח

לצמח כאשר גלח שופט' טז כב

Rasus fuero. גֻּלַּחְתִּי

אם גלחתי וסר ממני כחי שופ' טז יז

Rasi. מְגֻלְּחֵי

מגלחי זקן ירמ' מא ה

* והתגלח

Hith. Radet se. וְהִתְגַּלָּח

והתגלח ואת הנתק ויקר׳ יג לג

Radi ipsum. הִתְגַּלְּחוֹ

אחר התגלחו את נזרו במד׳ ו יט

גלם לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א מה שפירושו כפל או מלבוש:

I. Convolvere.

Et convolvit. וַיִּגְלֹם

s צוזאממענוויקקעלן, קנילען.

ויגלם ויכה את המים מלכ׳ ב ב ח

Cum palliis. * בִּגְלוֹמֵי

s מאנטעל, איינהיללונגסגעוואנד.

בגלומי תכלת יחזק׳ כז כד

ב שעניינו גולם:

II. Massa rudis.

Massam meam. * גָּלְמִי

s אורשטאָפף, אונענטוויקקעלטע מאססע.

גלמי ראו עיניך תהל׳ קלט יו

גלע ופירושו ערוב:

Immiscere se.

Hith. Misceri. הִתְגַּלַּע

s הערויסברעכען, הערפאָרברעכען, (שטרייט), זיך עראייפערן, זיך ער-היטצען, זיך איינמישען.

ולפני התגלע הריב נטוש משלי יז יד

Immiscet se. יִתְגַּלָּע

בכל תושיה יתגלע משלי יח א

וכל אויל יתגלע כ ג

גלש פירושו המרטה ופריקה או השכמה:

Deglabrare, Detondere.

Quae detondent. שֶׁגָּלְשׁוּ

s גלאטט מאכען, גלאטט שעערען, אבשניידען, נאך אנד: זיך לאגערן.

שגלשו מהר גלעד שיר ד א

שגלשו מן הגלעד ו ה

גם יפקד מושגו כי אינו רק מלה מורה תוספת ולא תורה ענין עומד בעצמו:

גַּם ***Vox indeclinabilis, cujus loca desunt.***

s קאָניונקטיאָן, וועלכע איין צוזאממענפאססען בעצייכנעט. אם געוואָהנליכזטען איין הינצופיגען, הינצוקאָממען. אָפט שטעהט עס צווישען נאכדריקקליך ווידערהאָלטען פראָנאָם: הִיא גַּם הִיא אויך זיא זעלבזט. גַּם־גַּם זאָוואָהל, אלס אויך, וויא, זאָ. גַּם כִּי וועגן אויך, אָבגלייך. הֲגַם אויך נאָך. בְּשַׁגַּם = בַּאֲשֶׁר גַּם דאָך אויך. (נאך אנד: בְּשַׁגָּם פאָן שָׁגַג). צוואויילען דיענט עס בלאָס דאצו, דאס וואָרט, דעם עס פאָרגעזעטצט איזט, מיט נאכדרוקק הערפאָר-צוהעבען.

גמא לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א מה שפירושו השקאה או הלעטה:

I. Potare, Absorbere.

Pih. Absorbet. יְגַמֶּא

s שלירפען, טרינקען, טרינקען לאססען.

ברעש ורגז יגמא ארץ איו׳ לט כד

Hiph. Potato me. הַגְמִיאִינִי

הגמיאיני נא מעט מים בראשׁ׳ כד יז

ב מה שהוא שם ענין מה קל הוא על פני מים:

II. Juncus, Stirpus.

Scirpus. * גֹּמֶא

s בינזען, נאך אנד: פאפירוסשטודע, דיא אין דען נילזומפפען ביז 10 עללען איבער׳ם וואססער עמפאָרוואַכזט. אויס דען שטאָנגעלן דערזעלבען פערפערטיגטען דיא אלטען פאהרצייגע.

ותקח לו תבת גמא שמו׳ ב ג

היגאה גמא בלא בצה איו׳ ח יא

ובכלי גמא על פני מים ישע׳ יח ב

Et juncus. וָגֹמֶא

חציר לקנה וגמא ישע׳ לה ז

גמד ופירושו מדה קצרה:

Cubitus.

Cubitus. * גֹּמֶד

s עללענבאָגען, עללע, נאך אנד: שפאננע.

גמד ארכה שופט׳ ג יו

Et cubitales. * וְגַמָּדִים

s צווערגהאפטע לייטע, עללענגראָס. תרגום פערשטעהט קאפאדאָציער, אנד: טאפפערע קריעגער, ריעזענהאפטע לייטע, לייטע פאָן גראָססעם מאאס, נאך אנד: אלס נאָם: פראָפ: איינעס אונבעקאננטען פהאָניצישען פאָלקעס.

וגמדים במגדלותיך יחזק׳ כז יא

גמה ופירושו נכח:

Contra, ex adverso.

Ex adverso. * מְגַמַּת

s געגענאיבער, ענטגעגען, אנד: שנויבען, נאך אנד: (פאָן גָּמַם) הויפע, שאאר.

מגמת פניהם קדימה חבק׳ א ט

Adversatur. יְגַמֶּא

ברעש ורגז יגמא ארץ איו׳ לט כד רכב

גמל הוא יפרד לשלשה ראשים:

Dividitur in tria significata.

א שם גמל:

I. Camelus.

Camelus. * גָּמָל

s קאמעעל.

רכב גמל   ישע׳ כא ז

Camelus. הַגָּמָל

ותפל מעל הגמל   ברא׳ כד סד
ותשימם בכר הגמל   לא לד
את הגמל כי מעלה גרה   ויקר׳ יא ד
את הגמל ואת הארנבת   דבר׳ יד ז
הגמל והחמור   זכר׳ יד טו

A camelo. מִגָּמָל

מגמל ועד חמור   שמו׳ א טו ג

Cameli. גְּמַלִּים

עשרה גמלים מגמלי אדניו ברא׳ כד י
והנה גמלים באים   כד סג
גמלים מיניקות   לב טז
גמלים נשאים בשמים   מלכ׳ א י ב
גמלים ארבע מאות   נחמ׳ ז סט
ושלשת אלפי גמלים   איו׳ א ג
וששת אלפים גמלים   מב יב
ועל דבשת גמלים   ישע׳ ל ו
שפעת גמלים תכסך   ס ו
לנוה גמלים   יחזק׳ כה ה

Et cameli. וּגְמַלִּים

ושפחת ואתנת וגמלים   ברא׳ יב יו
ועבדים ושפחת וגמלים   כד לה
ועבדים וגמלים וחמרים   ל מג
וחמרים וגמלים ובגדים שמו׳ א כז ט
וגמלים נשאים בשמים   ד״ה ב ט א
וישבו צאן לרב וגמלים   יד יד

Cameli. הַגְּמַלִּים

ויברך הגמלים   ברא׳ כד יא
ויהי כאשר כלו הגמלים   כד כב
והנה עמד על הגמלים   כד ל
ויפתח הגמלים   כד לב
וגם הגמלים השקתה   כד מו
ותרכבנה על הגמלים   כד סא
ואת נשיו על הגמלים   לא יז
אשר רכבו על הגמלים   שמו׳ א ל יז
ועל הגמלים אוביל   ד״ה א כז ל
ויפשטו על הגמלים   איו׳ א יז

Et cameli. וְהַגְּמַלִּים

והגמלים לשני מחנות   ברא׳ לב ח

In camel. בַּגְּמַלִּים

בחמרים בגמלים   שמו׳ ט ג

Et in camel. וּבַגְּמַלִּים

בחמרים ובגמלים   ד״ה א יב מ

Camelis. לַגְּמַלִּים

ומקום לגמלים   ברא׳ כד לא
תבן ומספוא לגמלים   כד לב

E camelis. מִגְּמַלֵּי

מגמלי אדניו   ברא׳ כד י

Camelos tuos. גְּמַלֶּיךָ

וגם גמליך אשקה   ברא׳ כד יד
וגם גמליך אשקה ואשת   כד מו

Camelis tuis. לִגְמַלֶּיךָ

גם לגמליך אשאב   ברא׳ כד יט
וגם לגמליך אשאב   כד מד

Camelis ejus. גְּמַלָּיו

ותשאב לכל גמליו   ברא׳ כד כ

Cameli eorum. גְּמַלֵּיהֶם

אשר בצוארי גמליהם   שופט׳ ח כא
וח כו
וישבו מקניהם גמליהם   ד״ה א ה כא
גמליהם ארבע מאות   עזר׳ ב סז
והיו גמליהם לבז   ירמ׳ מט לב

Et camel. eorum. וּגְמַלֵּיהֶם

וגמליהם נשאים נכאת   ברא׳ לז כה
וגמליהם ישאו להם   ירמ׳ מט כט

Et camelis ipsorum. וְלִגְמַלֵּיהֶם

ולגמליהם אין מספר   שופ׳ ו ה וז יב

ב לשון הגמל:

II. Ablactare, Educare.

Et educavit eum. גְּמַלְתּוֹ

s ענטוואָהנען (דען זייגלינג), רייפען, רייף מאכען.

כאשר גמלתו   שמו׳ א א כד

Educans. גֹּמֵל

ובסר גמל יהיה נצה   ישע׳ יח ה

Ablactatus. גָּמוּל

גמול ידו הדה   ישע׳ יא ח

Sicut ablatatus. כְּגָמֻל. כַּגָּמֻל

כגמל עלי אמו כגמל עלי   תהל׳ קלא ב

Ablactati. גְּמוּלֵי

גמולי מחלב   ישע׳ כח ט

Educare te. גָּמְלֵךְ

שבי עד גמלך אתו   שמו׳ א א כג

Educare eam. גָּמְלָהּ

עד גמלה אתו   שמו׳ א א כג

Et educavit. וַיִּגְמֹל

ויצץ ציץ ויגמל שקדים   במד׳ יז כג

Et ablactavit. וַתִּגְמֹל

ותגמל את לא רחמה   הוש׳ א ח

Et educa. eum. וַתִּגְמְלֵהוּ

ותגמלהו תחפנס   מלכ׳ א יא כ

Niph. Ablactari. הִגָּמֵל

ביום הגמל את יצחק   ברא׳ כא ח

Educabitur. יִגָּמֵל

עד יגמל הנער והביאתיו שמו׳ א א כב·

Et ablactatus fuit. וַיִּגָּמַל

ויגדל הילד ויגמל   ברא׳ כא ח

ג כל לשון גמול:

III. Retribuere, Repeudere, Conferre, Inferre bonum vel malum

Rependit. גָּמַל

s צופיגען, ערצייגען (יעם: גוטעס אדער באָזעס), אינסבעז: גוטעס ערצייגען, וואָהלטהון, פערגעלטען, וויעדערפער-געלטען.

אשירה לי״י כי גמל עלי   תהל׳ יג ו
גמל עלינו   קג י
כי י״י גמל עליכי   קיו ז

Contulit nobis. גְּמָלָנוּ

כעל כל אשר גמלנו   ישע׳ סג ז

אם

Retribuerit tibi.. גְּמָלָךְ

אם לא גמלך רעה משלי ג ל

Contulit eis. גְּמָלָם

גמלם כרחמיו ישע' סג ז

Conferet ei. גְּמָלַתְהוּ

גמלתהו טוב ולא רע משלי לא יב

Quam retribuisti. שֶׁגָּמַלְתְּ

את גמילך שגמלת לנו תהל' קלז ח

Rependis mihi. גְּמַלְתַּנִי

כי אתה גמלתני הטובה שמו' א כד יח

Intuli. גָּמַלְתִּי

אם גמלתי שלמי רע תהל' ז ה

Intulit tibi. גְּמָלַתְךָ

גמלתיך הרעה שמו' א כד יח

Inferunt. גָּמְלוּ

כי גמלו להם רעה ישע' ג ט

Intulerunt tibi. גְּמָלוּךְ

כי רעה גמלוך ברא' נ יז

Intulimus. גָּמַלְנוּ

הרעה אשר גמלנו אתו ברא' נ טו

Conferens bonum. גֹּמֵל

גמל נפשו איש חסד משלי יא יז

Rependentes. גֹּמְלִים

והנה הם גמלים עלינו ד"ה ב כ יא

ואם גמלים אתם עלי יואל ד ד

Retribue. גְּמֹל

גמל על עבדך אחיה תהל' קיט יז

Rependeris. תִּגְמֹל

כי תגמל עלי תהל' קמב ח

Retribuet mihi. יִגְמְלֵנִי

יגמלני יי' כצדקתי שמו' ב כב כא

יגמלני יי' כצדקי תהל' יח כא

Retribuet nobis. יִגְמְלֵנִי

ולמה יגמלני המלך שמו' ב יט לז

Rependetis. תִּגְמְלוּ

הלי' תגמלו זאת דברי' לב ו

Retributio, Beneficium. * גְּמוּל

s פערגעלטונג, וואָהלטהאַט.

השב גמול על גאים תהל' צד ב

כי גמול ידיו יעשה לו ישע' ג יא

נקם יבא גמול אלהים לה ד

גמול לאיביו

לאיים גמול ישלם נט יח

משלם גמול לאיביו סו ו

גמול הוא משלם לה ירמ' נא ו

תשיב להם גמול יי' איכ' ג סד

Et retribut. וּגְמוּל

וגמול ידי אדם ישיב לו משלי יב יד

Retribut. הַגְּמוּל

הגמול אתם משלמים יואל ד ד

Juxta retribut. כִּגְמוּל

כגמול ידיו עשיתם לו שופט' ט יז

ולא כגמול עליו השיב ד"ה ב לב כה

Retribut. tua. גְּמֻלְךָ

גמלך ישוב בראשך עובד' א טו

Retribut. tua. גְּמוּלֵךְ

שישלם לך את גמולך תהל' קלז ח

Retribut. vestra. גְּמֻלְכֶם

אשיב גמלכם בראשכם יואל ד ד

והשבתי גמלכם ד ז

Retribut. ejus. וּגְמֻלוֹ

וגמלו ישלם לו משלי יט יז

Retribut. eorum. גְּמֻלָם

השב גמולם להם תהל' כח ד

Retribut. ejus. גְּמוּלָיו

ואל תשכחי כל גמוליו תהל' קג ב

Retributio. * הַגְּמוּלָה

s פערגעלטונג, וואָהלטהאַט.

יגמלני המלך הגמולה שמו' ב יט לז

Retributiones. גְּמוּלוֹת

כעל גמלות ישע' נט יח

כי אל גמלות יי' ירמ' נא נו

Beneficiis ejus. * תַּגְמוּלוֹהִי

s וואָהלטהאַט.

כל תגמולוהי עלי תהל' קטז יב

גמץ ופירושו חפירה:

Fossa.

Fossa. * גּוּמָּץ

s גרובע.

חפר גומץ בו יפל קהל' י ח

גמר ופירושו כליה או שלמות:

Deficere, Consumi.

Consumptus est. גָּמַר

s אויפהערען, אבנעהמען, פאללענדען, ענדיגען, בעשליעסען.

כי גמר חסיד תהל' יב ב

גמר אמר לדר ודר עז ט

Perficiens. גֹּמֵר

לאל גמר עלי תהל' נז ג

Perficiat. יִגְמֹר

יי' יגמר בעדי תהל' קלח ח

Deficiat. יִגְמָר־

יגמר נא רע רשעים תהל' ז י

גן כל לשון גן וגנה:

Hortus.

Hortus. גַּן

s גארטען, בעזאָנד: בוימגארטען (איי-נגעטל: פערציינטער, איינגעהעגנטער גארטען, שטאממוו: גָּנַן).

ויטע יי' אלהים גן בעדן ברא' ב ח

אשר על גן המלך מלכ' ב כה ד

גן נעול אחתי כלה שיר ד יב

דרך גן המלך ירמ' לט ד

אשר על גן המלך נב ז

בעדן גן אלהים יחזק כח יג

Hortus. הַגָּן

ועץ החיים בתוך הגן ברא' ב ט

להשקות את הגן ב י

לא תאכלו מכל עץ הגן ג א

מפרי עץ הגן נאכל ג ב

ומפרי העץ אשר בתוך הגן ג ג

בתוך עץ הגן ג ח

וינס דרך בית הגן מלכ' ב ט כז

In horto. בַּגָּן

מתהלך בגן ברא' ג ח

את

את קלך שמעתי בגן ג י

In horto. בַּגָּן

ויחדהו בגן עדן בראׄ ב טו
ויקבר בגן ביתו בגן עזא מלכ׳ ב כא יח
בקברתו בגן עזא כא כו
לא עממהו בגן אלהים וגו׳
כל עץ בגן אלהים יחזק׳ לא ח
אשר בגן האלהים לא ט

Sicut hortus. כְּגַן

כגן יי׳ כארץ מצרים בראׄ יג י
והשקית ברגלך כגן הירק דבר׳ יא י
וערבתה כגן יי׳ ישע׳ נא ג
והיית כגן רוה נח יא
והיתה נפשם כגן רוה ירמ׳ לא יב
הגשמה היתה כגן עדן יחזק׳ לו לה
כגן עדן הארץ לפניו יואל ב ג

Sicut hortus. כַּגַּן

ויחמס כגן שכו איכ׳ ב ו

Ad vel in hort. לְגַן

וישכן מקדם לגן עדן בראׄ ג כד
ויהי לי לגן ירק מלכ׳ א כא ב
ברכת השלח לגן המלך נחמ׳ ג טו

Ex horto. מִגַּן

וישלחהו יי׳ אלהים מגן עדן בראׄ ג כג

Hortum meum. גַּנִּי

הפיחי גני שיר ד יז

In hortum meum. לְגַנִּי

באתי לגני אחתי כלה שיר ה א

In hortum suum. לְגַנּוֹ

יבא דודי לגנו שיר ד יו
דודי ירד לגנו ו ב

Hortorum. גַּנִּים

מעין גנים שיר ד טו

In hortis. בַּגַּנִּים

לרעות בגנים שיר ו ב
היושבת בגנים ח יג

Et sicut hortus. * וּכְגַנָּה

s גארטען.

וכגנה אשר מים אין לה ישע׳ א ל
וכגנה זרועיה תצמיח סא יא

Hortus ejus. גַּנָּתוֹ

ועל גנתו יונקתו תצא איו׳ ח טז

Horti. גַּנּוֹת

עשיתי לי גנות ופרדסים קהל׳ ב ה
ונטעו גנות ירמ׳ כט ה וכט כח
ועשו גנות עמו׳ ט יד

Horti. הַגַּנּוֹת

והמטהרים אל הגנות ישע׳ סו יז

Ex hortis. מֵהַגַּנּוֹת

ותחפרו מהגנות ישע׳ א כט

In hortis. בַּגַּנּוֹת

זבחים בגנות ישע׳ סה ג

Sicut horti. כְּגַנֹּת

כגנת עלי נהר במד׳ כד ו

Horti vestri. גַּנּוֹתֵיכֶם

גנותיכם וכרמיכם עמו׳ ד ט

Hortus. * גִּנַּת

s גארטען.

בחצר גנת ביתן המלך אסת׳ א ה
אל גנת הביתן ז ז
אל גנת אגוז ירדתי שיר ו יא

Ex horto. מִגִּנַּת

שב מגנת הביתן אסת׳ ז ח

גנן לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א כל לשון הגנה ומגן:

I. Protegere.

Et protegam. וְגַנּוֹתִי

s שירמען, בעשירמען, בעשיטצען.

וגנותי אל העיר הזאת מלכ׳ ב יט לד
וגנותי על העיר הזאת כ ו
וגנותי על העיר הזאת ישע׳ לז לה
ולה ו

Protegendo. גָּנוֹן

גנון והציל ישע׳ לא ה

Hiph. Proteget. יָגֵן

כן יגן יי׳ צבאות ישע׳ לא ה
יי׳ צבאות יגן עליהם זכר׳ ט טו
יגן יי׳ בעד יושב ירושלם יב ח

Clypeus, Scutum. * מָגֵן

s שילד (דער קליינע, רונדע, אויס ערץ בערייטעטע שילד דער לייכטבע-וואפפנעטען), טראפ: שירם, בע-שיטצער.

אנכי מגן לך בראׄ טו א
עם נושע ביי׳ מגן עזרך דבר׳ לג כט
מגן אם יראה ורמח שופט׳ ה ח
מגן גבורים מגן שאול שמו׳ ב א כא
מגן הוא לכל החסים בו כב לא
ותתן לי מגן ישעך כב לו
ולא יקדמנה מגן מלכ׳ ב יט לב
אנשים נשאי מגן וחרב ד״ה א ה יח
נשאי מגן ודרכי קשת ד״ה ב יד ז
ואתה יי׳ מגן בעדי תהל׳ ג ד
מגן הוא לכל החוסים בו יח לא
ותתן לי מגן ישעך יח לו
החזק מגן וצנה לה ב
מגן וחרב ומלחמה עו ד
מגן להלכי תם משלי ב ז
ומחסרך כאיש מגן ו יא
ומחסריך כאיש מגן כד לד
מגן הוא לחסים בו ל ה
משחו מגן ישע׳ כא ה
וקיר ערה מגן כב ו
ולא יקדמנה מגן לז לג
ערכו מגן וצנה ירמ׳ מו ג
תפשי מגן מו ט
מגן וכובע תלו בך יחזק׳ כז י
כלם מגן וכובע לח ה
מגן גבוריהו מאדם נחו׳ ב ד

Et scutum. וּמָגֵן

ועמו נשקי קשת ומגן ד״ה ב יז יז
כי שמש ומגן יי׳ תהל׳ פד יב
צנה ומגן וקובע יחזק׳ כג כד
קהל רב צנה ומגן לח ד
בנשק ומגן וצנה לט ט

Scutum. הַמָּגֵן

יעלה על המגן מלכ׳ א י יז
יעלה על המגן ד״ה ב ט יו
אלף המגן תלוי עליו שיר ד ד

Scutum meum. מָגִנִּי

מגני וקרן ישעי שמו׳ ב כב ג
מגני על אלהים תהל׳ ז יא
מגני וקרן ישעי יח ג
מגני ובו חסיתי קמד ב

עזי

Et scutum meum. וּמָגִנִּי
עזי ומגני תהל' כח ז
סתרי ומגני אתה קיט קיד
Clypeus noster. מָגִנֵּנוּ
מגננו יי' תהל' נט יב
מגננו ראה אלהים פד י
כי ליי' מגננו פט יט
Et clypeus noster. וּמָגִנֵּנוּ
עזרנו ומגננו הוא תהל' לג כ
Et scutum ipsorum. וּמָגִנָּם
עזרם ומגנם הוא תהל' קטו ט
וקטו י וקטו יא
Scuta. מָגִנִּים
ושלש מאות מגנים מלכ' א י יז
ושלש מאות מגנים ד"ה ב ט יז
מגנים ורמחים וכובעים ד"ה ב כו יד
נאוה אפיקי מגנים איו' מא ז
Et scuta. וּמָגִנִּים
ויעש שלח לרב ומגנים ד"ה ב לב ה
Scuta. הַמָּגִנִּים
והרמחים המגנים נחמ' ד י
Et ad scuta. וְלַמָּגִנִּים
ולבשמים ולמגנים ד"ה ב לב כז
Scuta. מָגִנֵּי
ויקח את כל מגני הזהב מלכ' א יד כו
תחתם מגני נחשת יד כז
ויקח את מגני הזהב ד"ה ב יב ט
תחתיהם מגני נחשת יב י
לאלהים מגני ארץ תהל' מז י
Scuta ejus. מָגִנָּיו
בעבי גבי מגניו איו' טו כו
Clypei ejus. מָגִנֶּיהָ
קלון מגניה הוש' ד יח
Et scuta. הַמָּגִנּוֹת
ואת המגנות ד"ה ב כג ט
Obtectio. * מְגִנַּת
s אומשילדונג (פערשטאָקקטהייט).
תתן להם מגנת לב איכ' ג סה

ב מה שפירושו תוגה:

II. Dolor, moeror.

Moerorem. * מְגִנַּת
s גראַם, קוממער (= יָגוֹן).
תתן להם מגנת לב איכ' ג סה

גנב כל לשון גנבה:

Furari, Surripere.

Furata erat. גְּנֻבָתַם
s שטעהלען (גרונדבעג: אויף דיא זייטע שאפפען), הייםליך וועגנעהמען, הינטערגעהען, טיישען, זיך וועג-שטעהלען, וועגשלייכען, הייםליך דא-פאָן מאַכען.
כי רחל גנבתם ברא' לא לב
Surripuit. גְּנָבָתוֹ
וכמוץ גנבתו סופה איו' כא יח
לילה גנבתו סופה כז כ
Furatus es. גָּנַבְתָּ
למה גנבת את אלהי ברא' לא ל
Et furer. וְגָנַבְתִּי
ופן אורש וגנבתי משלי ל ט
Furati sunt. גָּנְבוּ
וגם גנבו וגם כחשו יהוש' ז יא
אשר גנבו אתם שמו' ב כא יב
Furati sunt te. גְּנָבוּךָ
מדוע גנבוך אחינו שמו' ב יט מב
Furans. גֹּנֵב
גנב נפש מאחיו דבר' כד ז
Et furans. וְגֹנֵב
וגנב איש ומכרו שמו' כא יז
Furans. הַגֹּנֵב
כל הגנב מזה כמוה נקה זכר' ה ג
Furtivum. גָּנוּב
גנוב הוא אתי ברא' ל לג
Furtivae. גְּנוּבִים
מים גנובים ימתקו משלי ט יז
Furto ablatum mihi. גְּנֻבְתִי
גנבתי יום וגנבתי לילה ברא' לא לט

Et furto ablatum mihi. וּגְנֻבְתִי
וגנבתי לילה ברא' לא לט
Furando. גָּנֹב
ואם גנב יגנב מעמו שמו' כב יא
s *Inf. c. h. int.* הֲגָנֹב
הגנב רצח ונאף ירמ' ז ט
Et furando. וְגָנֹב
ורצח וגנב הוש' ד ב
Furaberis. תִּגְנֹב
לא תגנב שמו' כ טו
ולא תגנב דבר' ה יז
Et furatus es. וַתִּגְנֹב
ותגנב את לבבי ברא' לא כו
ותגנב אתי ולא הגדת לי לא כז
Furabitur. יִגְנֹב
כי יגנב איש שור או שה שמו' כא לז
לא יבוזו לגנב כי יגנוב משלי ו ל
Et furatus fuit. וַיִּגְנֹב
ויגנב יעקב את לב לבן ברא' לא כ
Et furata est. וַתִּגְנֹב
ותגנב רחל את התרפים ברא' לא יט
ותגנב אתו מתוך בני המלך מלכ' ב יא ב
ותגנב אתו מתוך בני המלך ד"ה ב כב יא
Furabimini. תִּגְנֹבוּ
לא תגנבו ולא תכחשו ויקר' יט יא
Furabuntur. יִגְנְבוּ
הלא יגנבו דים עובד' א ה
Niph. Furto auferetur. יִגָּנֵב
יגנב מעמו שמו' כב יא
Pih. Suffurantes. מְגַנְּבֵי
מגנבי דברי ירמ' כג ל
Et furatus fuit. וַיְגַנֵּב
ויגנב אבשלום שמו' ב טו ו

וְגֻנַּב

Pyh. Furto ablatum fuerit.
וגנב מבית האיש שמו' כב ו
Furto susreptus sum. גֻּנַּבְתִּי
גנב גנבתי ברא' מ טו

כי

גנב

Furando. גָּנֹב

כי גנב גנבתי בראׁ מ טו

Furtim perlatum est. יְגֻנַּב

ואלי דבר יגנב איו׳ ד יב

יִתְגַּנֵּב

Hithp. Furatur se, furtim et clamagit.

כאשר יתגנב העם שמו׳ ב יט ד

Et furatus est se. וַיִּתְגַּנֵּב

ויתגנב העם ביום ההוא שמו׳ ב יט ד

Fur. * גַּנָּב

s דיעב.

אם ראית גנב תהל׳ נ יח

חולק עם גנב שונא נפשו משלי כט כד

כבשת גנב כי ימצא ירמ׳ ב כו

Et fur. וְגַנָּב

וגנב יבוא הוש׳ ז א

Fur. הַגַּנָּב

אם במחתרת ימצא הגנב שמו׳ כב א

אם ימצא הגנב כב ו

אם לא ימצא הגנב כב ז

ומת הגנב ההוא דבר׳ כד ז

ובאה אל בית הגנב זכר׳ ה ד

Sicut fur. כַּגַּנָּב

ובלילה יהי כגנב איו׳ כד יד

יריעו עלימו כגנב ל ה

יבאו כגנב יואל ב ט

Furi. לַגַּנָּב

לגנב כי יגנוב משלי ו ל

Fures. גַּנָּבִים

שריך סוררים וחברי גנבים ישע׳ א כג

אם גנבים בלילה ירמ׳ מט ט

אם גנבים באו לך עובד׳ א ה

Inter fures. בְּגַנָּבִים

אם בגנבים נמצאה ירמ׳ מח כז

Furtum. * הַגְּנֵבָה

s דאס געשטאָהלענע, דיעבשטאהל.

תמצא בידו הגנבה שמו׳ כב ג

Pro furto suo. בִּגְנֵבָתוֹ

אם אין לו ונמכר בגנבתו שמו׳ כב ב

II

גנז

גנז כל לשון גניזה:

Thesaurus.

Thesauri. * גִּנְזֵי

s שאַטצע, קיסטען צום אויפבעוואהרען, איינפאַקקען.

אל גנזי המלך אסת׳ ג ט

על גנזי המלך ד ז

Et in thesauris. וּבְגִנְזֵי

ובגנזי ברומים יחזק׳ כז כד

געה

געה ופירושו המיית השור:

Mugire, Boare.

Et mugiendo. וְגָעוֹ

s בריללען (פאָם רינדפיעה).

הלכו הלך וגעו שמו׳ א ו יב

Mugiet. יִגְעֶה

אם יגעה שור על בלילו איו׳ ו ה

געל

געל לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א מה שפירושו מיאוס ותיעוב:

I. Fastidire.

Fastidivit. גָּעֲלָה

s אורשפרינגל: בעפלעקקען, בעזודעלן, ענטווייהען, פערווערפען, ווענווערפען (מיט ווידערווילען), פעראבשייען, וועגגעוואָרפען ווערדען.

ואם חקתי געלה נפשם ויקר׳ כו מג

אם בציון געלה נפשך ירמ׳ יד יט

Et fastidivit. וְגָעֲלָה

וגעלה נפשי אתכם ויקר׳ כו ל

Fastidivi eos. גְּעַלְתִּים

ולא געלתים לכלתם ויקר׳ כו מד

Fastidiverunt. גָּעֲלוּ

את אשר געלו אנשיהן יחזק׳ יו מה

Fastidiens. גֹּעֶלֶת

בת אמך את געלת יחזק׳ יו מה

Fastidiet. תִּגְעַל

ולא תגעל נפשי אתכם ויקר׳ כו יא

משפטי תגעל נפשכם כו טו

Niph. Fastidio fuit. נִגְעַל

כי שם נגעל מגן גבורים שמו׳ ב א כא

Cum fastidio. * בְּגֹעַל

s עקעל, אבשיא, אונפלאַטה.

בגעל נפשך יחזק׳ יו ה

ב מה שפירושו המלטה ופליטה:

II. Eripere.

Hiph. Eripit. יַגְעִל

s אויסווערפען, פערווערפען, אב־ווערפען.

שורו עבר ולא יגעל איו׳ כא י

גער

גער כל לשון גערה אין שיונה:

Increpare.

Et increpavit. וְגָעַר

s שרייען, אנשרייען, אנפאַהרען, שעל־טען, דראָהען, אבוועהרען.

וגער בו ונס ממרחק ישע׳ יז יג

Increpasti. גָּעַרְתָּ

גערת גוים תהל׳ ט ה

גערת זדים ארורים קיט כא

למה לא גערת בירמיהו ירמ׳ כט כז

Et increpabo. וְגָעַרְתִּי

וגערתי לכם באכל מלא׳ ג יא

Increpans. גֹּעֵר . גּוֹעֵר

גוער בים ויבשהו נחו׳ א ד

הנני גער לכם את הזרע מלא׳ ב ג

Et ab increpando. וּמִגְּעָר־

מקצף עליך ומגער בך ישע׳ נד ט

Increpa. גְּעַר

גער חית קנה תהל׳ סח לא

Increpet. יִגְעַר

יגער יי׳ בך השטן זכר׳ ג ב

Et increpet. וַיִּגְעַר

ויגער יי׳ בך זכר׳ ג ב

Et increpavit. וַיִּגְעַר

ויגער בו אביו ויאמר לו — ברא׳ לז י
ויגער בים סוף — תהל׳ קו ט

Increpabitis. תִּגְעֲרוּ

ולא תגערו בה — רות ב יו

Increpatio. גְּעָרָה

s שעלטען, פערוייז, דראָהונג, דרייען.

ולץ לא שמע גערה — משלי יג א
ורש לא שמע גערה — יג ח
תחת גערה במבין — יז י

Increpatio. גַּעֲרַת

טוב לשמע גערת חכם — קהל׳ ז ה
מפני גערת אחד
מפני גערת חמשה — ישע׳ ל יז
גערת אלהיך — נא כ

Per increpat. בְּגַעֲרַת

בגערת יי׳ — שמו׳ ב כב יו

Ab increpat. מִגַּעֲרַת

מגערת פניך יאבדו — תהל׳ פ יז

Increpat. mea. בְּגַעֲרָתִי

בגערתי אחריב ים — ישע׳ נ ב

Increpat. tua. גַּעֲרָתְךָ

מן גערתך ינוסון — תהל׳ קד ז

Ab increpatione tua. מִגַּעֲרָתְךָ

מגערתך יי׳ — תהל׳ יח יז
מגערתך אלהי יעקב — עו ז

Et increpatio ejus. וְגַעֲרָתוֹ

וגערתו בלהבי אש — ישע׳ סו טו

Ab increpatio. ejus. מִגַּעֲרָתוֹ

ויתמהו מגערתו — איו׳ כו יא

Increpationem. * הַמִּגְעֶרֶת

s פלוך, פערדערבען.

ואת המגערת — דבר׳ כח כ

געש ופירושו התנועע והתמודד:

Commoveri.

Et commovetur. וַתִּגְעַשׁ

s שטאָססען, בעבען, ערבעבען, בע-וועגט ווערדען, שוואנקען, וואנקען, טאָבען, טוימעלן, (הין- אונד הער-שוואנקען איינעס בעטרונקענען).

ותגעש ותרעש הארץ — תהל׳ יח ח

Pyh. Commoventur. יִגְעֲשׁוּ

יגעשו עם ויעברו — איו׳ לד כ

וְהִתְגָּעֲשׁוּ

Hith. Et commoventur.

ושתו והתגעשו — ירמ׳ כה יז

Commoventur. s יִתְגָּעֲשׁוּ

וכנהרות יתגעשו מים — ירמ׳ מו ח

Et commota fuit. וַיִּתְגָּעַשׁ

ויתגעש ותרעש הארץ — שמו׳ ב כב ח

Commoventur. יִתְגָּעֲשׁוּ

כנהרות יתגעשו מימיו — ירמ׳ מו ז

Et commota fuerunt. וַיִּתְגָּעֲשׁוּ

ויתגעשו כי חרה לו — שמו׳ ב כב ח
ויתגעשו כי חרה לו — תהל׳ יח ח
ויתגעשו ולא יוכלו — ירמ׳ ה כב

גף מה שפירושו גג:

Ama, eminentia.

Alae, pinnae. * גַּפֵּי

s פליגעל, האָהע (איינענטל: ריקקען), (שטאמטוו: גַּפַּף).

על גפי מרמי קרת — משלי ט ג

גפן כל שם גפן:

Vitis.

Vitis. * גֶּפֶן . גָּפֶן

s רעבע, אינזבעזאָנד: וויינרעבע, וויינשטאָקק.

בחלומי והנה גפן לפני — ברא׳ מ ט
וימצא גפן שדה — מלכ׳ ב ד לט
גפן ממצרים תסיע — תהל׳ פ ט
ופקד גפן זאת — פ טו
אלף גפן באלף כסף — ישע׳ ז כג
גפן שבמה — יו ח ויו ט
אמללה גפן — כד ז
על גפן פריה — לב יב
גפן בוקק ישראל — הוש׳ י א
אל תחת גפן — זכר׳ ג י

Et vitis. וְגֶפֶן

ותאנה וגפן ורמון — במד׳ כ ה
ושערה וגפן ותאנה — דבר׳ ח ח

Et vitis. וָגֶפֶן

תאנה וגפן נתנו חילם — יואל ב כב

Vitis. הַגֶּפֶן

ותאמר להם הגפן — שופט׳ ט יג
לראות הפרחה הגפן — שיר ו יא
כאשכלות הגפן — ז ט
אם פרחה הגפן — ז יג
סורי הגפן נכריה — ירמ׳ ב כא
הגפן שבמה — מח לב
עץ הגפן מכל עץ הזמורה — יחזק׳ טו ב
עץ הגפן בעץ היער — טו ו
הגפן הזאת כפנה שרשיה — יז ז
הגפן הובישה — יואל א יב
ועד הגפן והתאנה — חגי ב יט
הגפן תתן פריה — זכר׳ ח יב
ולא תשכל לכם הגפן — מלא׳ ג יא

In vite. בַּגֶּפֶן

אין ענבים בגפן — ירמ׳ ח יג

Et in vite. וּבַגֶּפֶן

ובגפן שלשה שריגם — ברא׳ מ י

Sicut vitis. כְּגֶפֶן

אשתך כגפן פריה — תהל׳ קכח ג

Sicut vitis. כַּגֶּפֶן

יחמס כגפן בסרו — איו׳ טו לג
עולל יעוללו כגפן — ירמ׳ ו ט
אמך כגפן — יחזק׳ יט י

Sicut vitis. כַּגָּפֶן

ויפרחו כגפן — הוש׳ יד ח

Viti. לְגֶפֶן

אסרי לגפן עירה — ברא׳ מט יא

Ad vitem. לַגֶּפֶן

ויאמרו העצים לגפן — שופט׳ ט יב

ויהי

לַגֶּפֶן *In vitem.*
ויהי לגפן סורחת
ותהי לגפן יחזק׳ יז ו
להיות לגפן אדרת יז ח

מִגֶּפֶן *De vite.*
אשר יעשה מגפן היין במד׳ ו ד
כי מגפן סדם גפנם דבר׳ לב לב
מכל אשר יצא מגפן היין
שופט׳ יג יד
כנבל עלה מגפן ישע׳ לד ד

גַּפְנִי *Vitem meam.*
שם גפני לשמה יואל א ז

גַּפְנְךָ *Vitem tuam.*
יאכל גפנך ותאנתך ירמ׳ ה יז

גַּפְנוֹ *Vitis sua.*
איש תחת גפנו מלכ׳ א ה ה
ואכלו איש גפנו מלכ׳ ב יח לא
ואכלו איש גפנו ישע׳ לו יז
איש תחת גפנו מיכ׳ ד ד

גַּפְנָהּ *Vitem ejus.*
והשמתי גפנה הוש׳ ב יד

גַּפְנָם *Vitem eorum.*
מגפן סדם גפנם דבר׳ לב לב
יהרג בברד גפנם תהל׳ עח מז
ויך גפנם ותאנתם קה לג

וְהַגְּפָנִים *Et vites.*
והגפנים סמדר שיר ב יג

בַּגְּפָנִים *In vitibus.*
ואין יבול בגפנים חבק׳ ג יז

גפר לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א מה שהוא עץ קל על פני המים:

Gopher, cedri species

* גֹּפֶר *Gopher.*

s איינע ארט צעדערן, נאך אנד: דער הארצינע ציפרעסבוים, אוים וועלכעם מאן אין אהרזען דיא שיפפע בויטע, (איינענטל: הארץ- אדער פעכבוים, פערוואנדט אהער זינאנ: מיט כֹּפֶר).

עשה לך תבת עצי גפר ברא׳ ו יד

ב מה גפרית:

II. Sulphur.

* גָּפְרִית *Sulphur.*

s שוועפעל (פיעלל: אורשפרינגליך פעך).

ועל עמרה גפרית ברא׳ יט כד
גפרית ומלח שרפה דבר׳ כט כב
יזרה על נוהו גפרית איו׳ יח טו
כנחל גפרית בערה ישע׳ ל לג

וְגָפְרִית *Et sulphur.*
פחים אש וגפרית תהל׳ יא ו
אש וגפרית אמטיר יחזק׳ לח כב

לְגָפְרִית *In sulphur.*
ועפרה לגפרית ישע׳ לד ט

גרר כל מה שפירושו כריתה:

Incidere, concidere, dissecare, serra.

s אויסאיינאנדער צערשניידען, ווענ- הויען, צערזאגען.

יְגוֹרֵם *Dissecabit eos.*
שד רשעים יגורם משלי כא ז

מְגֹרָרוֹת *Serrantes.*
מגררות במגרה מ״א ז ט

* בַּמְּגֵרָה *Serra.*

s זאגע.

וישם במגרה שמו׳ ב יב לא
במגרה מבית ומחוץ מלכ׳ א ז ט
וישר במגרה ובחריצי ד״ה א כ ג

וּבַמְּגֵרוֹת *Et serris.*
הברזל ובמגרות ד״ה א כ ג

גרב הוא שם חולי מה:

Psora, scabies.

* גָּרָב *Scabies.*

s קראצע, שאבינקייט.

או גרב או ילפת ויקר׳ כא כ
וכב כב

וּבַגָּרָב *Et scabie.*
ובטחורים ובגרב ובחרס דבר׳ כח כז

גרד פירושו חכוך:

Scabere, scalpere se.

לְהִתְגָּרֵד

Hith. Ad scabendum se.

s קראצען, זיך שאבען.

חרש להתגרד בו איו׳ ב ח

גרה הוא יפרד לארבעה ראשים:

Significata ejus quatuor sunt.

א כל לשון תגר:

I. Miscere lites, contendere.

יְגָרֶה *Pih. Miscet.*

s שטרייט, פיינדשאפט, צווייטראכט אנשטיפטען, אויפגעבראכט זיין, זיך ענטרייזען (איבער יעמ:) זיך אין קריעג איינלאססען (מיט יעמ:), זיך רייזען.

איש חמה יגרה מדון משלי טו יח
רחב נפש יגרה מדון כח כה
איש אף יגרה מדון כט כב

הִתְגָּרִית *Hithp. Contendisti.*
כי ביי׳ התגרית ירמ׳ נ כד

וְהִתְגָּר *Et contendes.*
והתגר בו מלחמה דבר׳ ב כד

תִּתְגָּרֶה *Contendes.*
ולמה תתגרה ברעה מלכ׳ ב יד י
למה תתגרה ברעה ד״ה ב כה יט

תִּתְגָּר *Misceto.*
ואל תתגר בם מלחמה דבר׳ ב ט
אל תצרם ואל תתגר בם׳ דבר׳ ב יט

יִתְגָּרֶה *Hith. Miscebit se.*
יתגרה למלחמה דני׳ יא כה

וְיִתְגָּרֶה *Et miscebitur.*
וישב ויתגרה דני׳ יא י

תִּתְגָּרוּ *Miscebitis.*
אל תתגרו בם דבר׳ ב ה

יִתְגָּרוּ *Contendent.*
ושמרי תורה יתגרו בם משלי כח ד
ובניו יתגרו דני׳ יא י

* מתגרת

מִתְּגְרַת *A conflictu.*

s האדער, שטראפע, צארן.

מתגרת ידך אני כליתי תהל' לט יא

ב מס גרון:

II. Guttur.

* גָּרוֹן *Guttur.*

s קעהלע, האלז.

נשוית גרון ישע' ג טז

בְּגָרוֹן *In gutture.*

קרא בגרון אל תחשך ישע' נח א*

גְּרוֹנִי *Guttur meum.*

נחר גרוני תהל' סט ד

גְּרוֹנֵךְ *Guttur.*

ורביד על גרונך יחזק' טז יא

וּגְרוֹנֵךְ *Et guttur tuum.*

וגרונך מצמאה ירמ' ב כה

גְּרֹנָם *Guttur eorum.*

קבר פתוח גרנם תהל' ה י

בִּגְרוֹנָם *In gutture suo.*

ולא יהגו בגרונם תהל' קטו ז

רוממות אל בגרונם קמט ו

ג מעלת גרה, לד"א מכמו גָּרַר.

III. Rumen.

* גֵּרָה *Rumen.*

s ווידערקייטעס, וויעדרקייען.

מעלת גרה בבהמה ויקרא יא ג

כי מעלה גרה יא ד

כי מעלה גרה הוא יא ה

כי מעלת גרה הוא יא ו

והוא גרה לא יגר יא ז

מעלת גרה בבהמה דבר' יד ו

כי מעלה גרה הסה יד ז

מפרים פרסה הוא ולא גרה יד ח

וְגֵרָה *Et rumen.*

וגרה איננה מעלה ויקר' יא כו

הַגֵּרָה *Rumen.*

ממעלי הגרה ויקר' יא ד

ממעלי הגרה יד ז

יָגֹּר *Ruminabit.*

גרה לא יגר ויקר' יא ז

ד מס מפירושו מעט:

IV. Obolus.

* גֵּרָה *Obolus.*

s גֵּרָה בעטרוג. נאך מיימאנ: 16 גערשטענקארנער, דאס קליינזטע געוויכט דער העבראער, דער צוואנציגזטע טהייל דעס שֶׁקֶל.

עשרים גרה השקל שמו' ל יג

עשרים גרה יהיה השקל ויקר' כז כה

עשרים גרה השקל במד' ג מז

עשרים גרה הוא יח טז

והשקל עשרים גרה יחזק' מה יב

s אֲגוֹרָה זיעהע אָגַר זייטע יט.

גרז מה שפירושו כריתה או חתוך והכלי מוכן אליו:

Succidi, excidi.

נִגְרַזְתִּי *Niph. Excisus sum.*

s פערטילגט, אויסגעשלאססען, ענט-ריססען (ענטוועדער = נִגְזַרְתִּי אדער = נִגְרַשְׁתִּי).

נגרזתי מנגד עיניך תהל' לא כג

* גַּרְזֶן *Securis.*

s אקזט, בייל, האקקע.

לנדח עליו גרזן דבר' כ יט

הַגַּרְזֶן *Securis.*

היתפאר הגרזן ישע' י טו

וְהַגַּרְזֶן *Et securis.*

ומקבות והגרזן מלכ' א ו ז

בַּגַּרְזֶן *Cum securi.*

ונדחה ידו בגרזן דבר' יט ה

גרל כל מס גורל:

Sors.

* גּוֹרָל *Sors.*

s דאס לאאס (וואמיט מאן לאאזעט, שטיינכען, צעטטעל, האלצכען). יָדָה, יָרָה, הִשְׁלִיךְ, הִפִּיל, הֵטִיל גּוֹרָל דאס לאאס ווערפען, נָפַל גּוֹרָל דאס לאאס פאללט, ווירד געווארפען, עָלָה הַגּוֹרָל עַל אדער יָצָא לְ־ דאס לאאס קאממט פיר יעמ: הערוים, אדער הערויף (אוים דער אורנע), דאס יעמ: דורך דאס לאאס צוגעפאללענע (ערבטהייל), מעטאפה: פיר שיקזאל.

גורל אחד ליי' ויקר' טז ח

נהלה גורל אחד וחבל אחד יהוש' יז יד

לא יהיה לך גורל אחד יז יז

וידיתי לכם גורל פה יח ו

ופה אשליך לכם גורל יח ח

וישלך להם יהושע גורל יח י

ועל לבושי יפילו גורל תהל' כב יט

והוא הפיל להן גורל ישע' לד יז

לא נפל עליה גורל יחזק' כד ו

ידו גורל יואל ד ג

ועל ירושלם ידו גורל עובד' א יא

ועל נכבדיה ידו גורל נחו' ג י

וְגוֹרָל *Et sors.*

וגורל אחד לעזאזל ויקר' טז ח

וגורל לבזזינו ישע' יז יד

הַגּוֹרָל *Sors.*

אשר עלה עליו הגורל ליי' ויקר' טז ט

אשר עלה עליו הגורל לעזאזל י

על פי הגורל תחלק במד' כו נו

אל אשר יצא לו שמה הגורל לג נד

ויהי הגורל למטה יהוש' טו א

יז א

ויצא הגורל לבני יוסף טז א

ויצא הגורל השני יט א

ויעל הגורל השלישי יט י

לישכר יצא הגורל הרביעי יט יז

ויצא הגורל החמשי יט כד

יצא הגורל הששי יט לב
יצא הגורל השביעי יט מ
ויצא הגורל למשפחת יהוש' כא ד
כי להם היה הגורל ראשונה כא י
כי להם היה הגורל ד"ה א ו לט
ויצא הגורל הראשון כד ז
וכה ט
ויפל הגורל מזרחה כו יד
הפיל פור הוא הגורל אסת' ג ז
בחיק יוטל את הגורל משלי יו לג
מדינים ישבית הגורל יח יח
ויפל הגורל יונה א ז

Cum sorte. בְּגוֹרָל
אך בגורל יחלק במד' כו נה
והתנחלתם את הארץ בגורל לג נד
אשר תתנחלו אתה בגורל לד יג
בגורל לבני ישראל לו ב
בגורל בשלה לפני יי' יהוש' יט נא
לנבעה עליה בגורל שופ' כ ט
משליך חבל בגורל מיכ' ב ה

Sorte. בַּגּוֹרָל
וממטה בנימן בגורל יהוש' כא ד
ומהצי מטה מנשה בגורל כא ה
מטה מנשה בבשן בגורל כא ו
כאשר צוה יי' ביד משה בגורל כא ח
בגורל ערים עשר ד"ה א ו מו
בגורל ערים שתים עשרה ו סח
ויתנו בגורל ממטה בני יהודה ו נ

Sors. גּוֹרַל
גורל מטה בנימן יהוש' יח יא
גורל הצדקים תהל' קכה ג

In sorte. בְּגוֹרַל
בגורל נחלתם יהוש' יד ב

Et de sorte. וּמִגּוֹרַל
ומגרל נחלתנו במד' לו ג

Sors mea. גּוֹרָלִי
אתה תומיך גורלי תהל' יו ה

In sortem meam. בְּגוֹרָלִי
עלה אתי בגרלי שופט' א ג

Sortem tuam. גּוֹרָלְךָ
גורלך תפיל בתוכנו משלי א יד

Sors tua. גּוֹרָלֵךְ
הם הם גורלך ישע' נז ו

זה גורלך מנת ירמ' יג כה

In sortem tuam. בְּגוֹרָלֶךָ
גם אני אתך בגורלך שופט' א ג

In sorte tua. לְגוֹרָלֶךָ
ותנוח ותעמד לגרלך דני' יב יג

Sors ejus. גּוֹרָלוֹ
ויצא גורלו צפונה ד"ה א כו יד

Sors eorum. גּוֹרָלָם
גבול גורלם יהוש' יח יא
ויהי ערי גורלם כא כ
ויהי גורלם ערים שתים עשרה כא לח

Sortes. גּוֹרָלוֹת . גֹּרָלוֹת
על שני השעירים גרלות ויקר' יו ח
ויפילו גם הם גורלות ד"ה א כד לא
ויפילו גורלות משמרת כה ח
ויפילו גורלות כקטן כו יג
הפילו גורלות כו יד
ושאר העם הפילו גרלות נחמ' יא א
ונפילה גורלות
ויפלו גורלות יונ' א ז

Et sortes. וְהַגּוֹרָלוֹת
והגרלות הפלנו נחמ' י לה

Sortibus. בְּגוֹרָלוֹת
ויחלקום בגורלות ד"ה א כד ה

גרם כל מה שפי' עצם או סגירת עצם או כריתה או טרף:

Os ossis, Exossare, Ossa confringere.

Os. גֶּרֶם . גָּרֶם *
s קנאָכען, זעלבסט (גֶּרֶם = עֶצֶם
קנאָכען אונד זעלבסט), גֶּרֶם הַמַּעֲלוֹת
איבערזעטצ: איינינע בלאָסע שטופע,
אנד: שטופענגעריסט, אונד דער כאלדאָ:
שטונדענשטופע (דיא אלס זאָננענאוהר
דיענטע).
יששכר חמר גרם בראׁ' מט' יד
אל גרם המעלות מלכ' ב ט יג
ורוח נכאה תיבש גרם משלי יז כב
ולשון רכה תשבר גרם כה טו

Ossa ejus. גְּרָמָיו
גרמיו כמטיל ברזל איו' מ יח

Pih. Exossarunt. גֵּרְמוּ
s קנאָכען איבריג לאַססען, אויפהעבען,
נאָך אנד: אבציהען.
לא גרמו לבקר צפנ' ג ג

Confringes. תְּגָרֵמִי
s קנאָכען צערשלאַגען, צערברעכען,
צערמאַלמען, אָדער אבנאַגען.
ואת חרשיה תגרמי יחזק' כג לד

Conteret. יְגָרֵם
ועצמתיהם יגרם במד' כד ח

גרן כל מס גורן:

Area.

Area. גֹּרֶן *
s עבענער, פרייער פלאַטץ, טעננע,
דרעשטעננע, בייא דען אלטען איין
פרייער פלאַטץ אויף דעם פעלדע.
ויבאו עד גרן האטד בראׁ' נ י
כתרומת גרן במד' טו כ
כתבואת גרן וכתבואת יקב יח ל
את גרן השערים הלילה רות ג ב
ויבאו עד גרן נכון שמו' ב ו ו
עם גרן הארונה היבסי כד יו
ויבאו עד גרן כידן ד"ה א יג ט
עם גרן ארנן היבוסי כא טו
גרן ויקב לא ירעם הושע ט ב

Area. הַגֹּרֶן
כדגן מן הגרן במד' יח כז
שמלתיך עליך וירדתי הגרן רות ג ג
ותרד הגרן ג ו
כי באה האשה הגרן ג יד
לקנות מעמך את הגרן שמו' ב כד כא
ויקן דוד את הגרן כד כד
המן הגרן או מן היקב מלכ' ב ו כז
ויצא מן הגרן ד"ה א כא כא
תנה לי מקום הגרן כא כב

In area. בַּגֹּרֶן
את גזת הצמר בגרן שופ' ו לז
את

בְּגֹרֶן *In area.*

את האבל בגרן האטד בראׁ נ יא
בגרן ארניה היבוסי שמו׳ ב כד יח
מלבשים בגדים בגרן מלכ׳ א כב י
מזבח לײ׳ בגרן ארנן היבסי
ד״ה א כא יח
בגרן ארנן היבוסי כא כח
s בגרן ארנן היבוסי ד״ה ב ג א
ויושבים בגרן פתח שער יח ט

כְּגֹרֶן *Sicut area.*

כגרן עת הדריכה ירמ׳ נא לג

מִגֹּרֶן *Ex area.*

כמץ יסער מגרן הושע יג ג

גֹּרְנָה *In aream.*

קבצם כעמיר גרנה מיכה ד יב

גָּרְנִי *Area mea.*

מדשתי ובן גרני ישע׳ כא י

וְגָרְנְךָ *Et in aream tuam.*

וגרנך יאסף איו׳ לט יב

מִגָּרְנְךָ *Ex area tua.*

באספך מגרנך ומיקבך דבר׳ יו יג

וּמִגָּרְנְךָ *Et ex area tua.*

מצאנך ומגרנך ומיקבך דבר׳ טו יד

הַגֳּרָנוֹת *Areae.*

והמה שסים את הגרנות
שמו׳ א כג א
ומלאו הגרנות בר יואל ב כד

גֳּרָנוֹת *Areae.*

על כל גרנות דגן הושע ט א

גרם ופירושו כריתה:

Frangere, exscindere.

גָּרְסָה *Exscinditur.*

s צערמאלמען, צערשלאגען, צער-קנירשען.

גרסה נפשי לתאבה תהל׳ קיט כ

Hiph. Et exscindit. וַיַּגְרֵס

ויגרס בחצץ שני איכ׳ ג יו

גרע כל מה שפירושו מניעה או חסרון:

Diminuere, succidere.

גְּרֻעָה *Succisa.*

s אבנעהמען, אבריישען, שעערען, פער-קירצען, מינדערן, פערריננערן, אב-ציעהען, ענטציעהען, פארענטהאלטען, וועגנעהמען, (צו זיך עמפארציעהען), אבנעהען, אויסנעהען, פערריננערט, פערקירצט, ענטצאגען ווערדען.

וכל זקן גרעה ירמ׳ מח לז
(ישע׳ טו ב)

לִגְרוֹעַ *Diminuendum.*

וממנו אין לגרוע קהל׳ ג יד

אֶגְרַע *Succidam.*

וגם אני אגרע יחזק׳ ה יא

וָאֶגְרַע *Et diminui.*

ואגרע חקך יחזק׳ יו כז

תִּגְרַע *Diminues.*

ולא תגרע ממנו דבר׳ יג א
אל תגרע דבר ירמ׳ כו ב

וְתִגְרַע *Et diminuis.*

ותגרע שיחה לפני אל איו׳ טו ד
ותגרע אליך חכמה טו ח

יִגְרַע *Diminuet, subtrahet.*

לא יגרע מצדיק עיניו איו׳ לו ז

יִגְרָע *Diminuet.*

כסותה וענתה לא יגרע שמו׳ כא י

תִגְרְעוּ *Minuetis.*

לא תגרעו ממנו שמו׳ ה ה
לא תגרעו מלבניכם ה יט
ולא תגרעו ממנו דבר׳ ד ב

וְנִגְרַע *Niph. Diminuetur.*

ונגרע מערכך ויקר׳ כז יח

וְנִגְרְעָה *Et minuetur.*

ונגרעה נחלתן במד׳ לו ג

נִגְרָע *Dtminutum est.*

כי אין נגרע מעבדתכם שמו׳ ה יא

יִגָּרַע . יִגָּרֵעַ *Diminuetur.*

למה יגרע שם אבינו במד׳ כז ד

נחלתנו יגרע לו ג
יגרע נחלתן לו ד

נִגָּרַע *Minuemur.*

למה נגרע לבלתי הקריב במד׳ ט ז

יְגָרַע *Pih. Diminuet.*

כי יגרע נטפי מים איו׳ לו כז

* מִגְרָעוֹת

Diminutiones contracturae.

s אבזאצצע, פערקירצונגען.

כי מגרעות נתן לבית מלכ׳ א ו ו

גרף לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א מה שפי׳ כבוד או זריקה:

I. Everrere.

גְּרָפָם *Everrit eos.*

s ראפפען, הינוועגראפפען, וועגשפילען.

נחל קישון גרפם שופט׳ ה כא

מֶגְרְפֹתֵיהֶם

Glebis suis, quasi agri ex verris.

s ערדשאללע, נאך אנד: שפונד:

תחת מגרפתיהם יואל א יז

ב כל שם אגרוף:

II. Pugnus.

* בְּאֶגְרֹף . בְּאֶגְרוֹף *Pugno.*

s פויסט, נאך אנקל: שאללע
(גְּרֹף = רָגַב).

באבן או באגרף שמו׳ כא יח
ולהכות באגרוף רשע ישע׳ נח ד

גרש לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א כל לשון גרוש:

Expellere, ejicere.

גֹּרֵשׁ *Expellens.*

s טרייבען, פערטרייבען, פערשטאססען, פערטריעבענע, פערשטאססענע (נאמען)

הגני

ווענטרייבען, פערטרייבען, פערטריעבען, אויפגעוויהלט ווערדען.

הנני גרש מפניך שמו' לד יא

Expulsa. גְּרוּשָׁה

ואשה גרושה מאישה ויקר' כא ז

Et expulsa. וּגְרוּשָׁה

אלמנה וגרושה וחללה ויקר' כא יד

כי תהיה אלמנה וגרושה כב יג

ונדר אלמנה וגרושה במד' ל י

ואלמנה וגרושה לא יקחו יחזק' מד כב

Expulsas vestras. גְּרֻשֹׁתֵיכֶם

הרימו גרשתיכם יחזק' מה ט

Et expellunt. וַיְגָרְשׁוּ

ויגרשו מימיו ישע' נז כ

Niph. Expulsum. נִגְרָשׁ

והרשעים כים נגרש ישע' נז כ

Et expelletur. וְנִגְרְשָׁה

ונגרשה ונשקה עמו' ח ח

Ejectus sum. נִגְרַשְׁתִּי

נגרשתי מנגד עיניך יונה ב ה

Pih. Et expellet. וְגֵרְשָׁה

וגרשה את החוי שמו' כג כח

Expulisti. גֵּרַשְׁתָּ

הן גרשת אתי היום ברא' ד יד

Et expellas eos. וְגֵרַשְׁתָּמוֹ

וגרשתמו מפניך שמו' כג לא

Et expellam. וְגֵרַשְׁתִּי

וגרשתי את הכנעני שמו' לג ב

Et expellam eum. וְגֵרַשְׁתִּיו

להלחם בו וגרשתיו במד' כב יא

Ejeci eum. גֵּרַשְׁתִּיהוּ

ברשעו גרשתיהו יחזק' לא יא

Expellunt me. גֵּרְשׁוּנִי

כי גרשוני היום שמו' א כו יט

Expellere. גָּרֵשׁ

גרש יגרש אתכם מזה שמו' יא א

גרש לץ ויצא מדון משלי כב י

Expellere. לְגָרֵשׁ

לגרש מפני עמך ד"ה א יז כא

Ad expellendum nos. לְגָרְשֵׁנוּ

לבוא לגרשנו מירשתך ד"ה ב כ יא

Ejice. גָּרֵשׁ

גרש האמה הזאת ברא' כא י

Expellam. אֲגָרֵשׁ

לא אגרש אותם מפניכם שופ' ב ג

Et expellam. וָאֲגָרֵשׁ

ואגרש אותם מפניכם שופ' ו ט

Expellam eum. אֲגָרְשֶׁנּוּ

לא אגרשנו מפניך שמו' כג כט

מעט מעט אגרשנו מפניך כג ל

Et expellam eum. וַאֲגָרְשֶׁנּוּ

ואגרשנו מן הארץ במד' כב ז

Expellam eos. אֲגָרְשֵׁם

מביתי אגרשם הוש' ט טו

Expelles. תְּגָרֵשׁ

תגרש גוים ותטעה תהלי' פ ט

Et expulisti. וַתְּגָרֵשׁ

ותגרש אותם מפניכם יהוש' כד יב

Expellet. יְגָרֵשׁ

יגרש אתכם מזה שמו' יא א

Et expulit. וַיְגָרֶשׁ

ויגרש את האדם ברא' ג כד

ויגרש אתם מאת שמו' י יא

ויגרש מפניך אויב דבר' לג כז

ויגרש יי' את כל העמים יהוש' כד יח

ויגרש זבל את געל שופ' ט מא

ויגרש שלמה את אביתר מלכ' א ב כז

ויגרש מפניהם גוים תהלי' עח נה

Et expulit eum. וַיְגָרְשֵׁהוּ

ויגרשהו וילך תהל' לד א

Expellet eos. יְגָרְשֵׁם

יגרשם מארצו שמו' ו א

Expellitis. תְּגָרְשׁוּן

נשי עמי תגרשון מיכ' ב ט

Et expulistis me. וַתְּגָרְשׁוּנִי

ותגרשוני מבית אבי שופ' יא ז

Et ejecerunt. וַיְגָרְשׁוּ

ויגרשו את יפתח שופ' יא ב

Ejicient eam. יְגָרְשׁוּהָ

בצהרים יגרשוה צפנ' ב ד

Et expuler. eos. וַיְגָרְשׁוּם

ויבאו הרעים ויגרשום שמו' ב יז

Pyh. Expulsi. גֹּרְשׁוּ

כי גרשו ממצרים שמו' יב לט

Expellentur. יְגֹרָשׁוּ

מן גו יגרשו איו' ל ה

Vexationes vestras. גְּרֻשֹׁתֵיכֶם s

פערטרייבונג, פערטרייבען (דער אונ-טערטהאנען אוים איהרען בעזיטצונגען).

הרימו גרשתיכם יחזק' מה ט

Expulsio ejus. מִגְרָשָׁהּ *

s זיינע פערטרייבענע, נאך אנד: עס אויסצוטרייבען, אויסצולעערען.

למען מגרשה לבז יחזק' לו ה

Extrusum. גֶּרֶשׁ *

s ערצייגניס, טריעב.

וממגד גרש ירחים דבר' לג יד

ב שם מגרש:

II. Suburbium.

Suburbium. מִגְרָשׁ *

s שטאדטגעביעט, בעצירק (אינסבעז: פאן דען בעצירקען דער לעפיטען-שטאדטע צור ווידע דעם פיעהעס).

מגרש לו סביב יחזק' מה ב

והיה מגרש לעיר מח יז

Et suburbium. וּמִגְרָשׁ

ומגרש לערים במד' לה ב

Et ad suburbium. וּלְמִגְרָשׁ

למושב ולמגרש יחזק' מח טו

Suburbium. מִגְרַשׁ

ושדה מגרש עריהם ויקר' כה לד

בשדה מגרש עריהם ד"ה ב לא יט

Suburbia. מִגְרְשֵׁי

מגרשי הערים במד' לה ח

ובכל מגרשי שרון ד"ה א ה טז

ומגרשי

וּמִגְרְשֵׁי *Et suburbia.*

ומגרשי הערים במד׳ לה ד

מִגְרָשֶׁיהָ · מִגְרָשֶׁהָ

Suburbia ejus.

ואת מגרשה סביבתיה יהוש׳ כא יא
את חברון ואת מגרשה ואת
לבנה ואת מגרשיה כא יג
ואת יתר ואת מגרשה
ואת אשתמע ואת מגרשה כא יד
ואת חלן ואת מגרשה
ואת דביר ואת מגרשה כא טו
ואת עין ואת מגרשה
ואת יטה ואת מגרשה
את בית שמש ואת מגרשה
כא יו
את גבעון ואת מגרשה
את גבע ואת מגרשה כא יז
את ענתות ואת מגרשה
ואת עלמון ואת מגרשה כא יח
את שכם ואת מגרשה וגו׳
ואת גזר ואת מגרשה כא כא
ואת קבצים ואת מגרשה
ואת בית חרון ואת מגרשה כא כב
את אלתקא ואת מגרשה
את גבתון ואת מגרשה כא כג
את אילון ואת מגרשה
ואת גת רמון ואת מגרשה כא כד
את תענך ואת מגרשה
ואת גת רמון ואת מגרשה כא כה
את גלון בבשן ואת מגרשה
בעשתרה ואת מגרשה כא כז
את קשיון ואת מגרשה
את דברת ואת מגרשה כא כח
את ירמות ואת מגרשה
את עין גנים ואת מגרשה כא כט
את משאל ואת מגרשה
את עבדון ואת מגרשה כא ל
את חלקת ואת מגרשה
ואת רחב ואת מגרשה כא לא
את קדש בגליל ואת מגרשה
ואת חמת דאר ואת מגרשה
ואת קרתן ואת מגרשה כא לב
את יקנעם ואת מגרשה
את קרתה ואת מגרשה כא לד
את דמנה ואת מגרשה
את נהלל ואת מגרשה כא לה

את בצר ואת מגרשה
ואת יהצה ואת מגרשה כא לו
את קדמות ואת מגרשה
ואת מיפעת ואת מגרשה כא לז
את רמת בגלעד ואת מגרשה
ואת מחנים ואת מגרשה כא לח
את חשבון ואת מגרשה
את יעזר ואת מגרשה כא לט
ואת מגרשיה סביבתיה ד״ה א ו מ
ואת לבנה ואת מגרשיה
ואת אשתמע ואת מגרשיה ו מב
ואת חילן ואת מגרשיה
את דביר ואת מגרשיה ו מג
ואת עשן ואת מגרשיה
ואת בית שמש ואת מגרשיה ו מד
את גבע ואת מגרשיה
ואת עלמת ואת מגרשיה
ואת ענתות ואת מגרשיה ו מה
את שכם ואת מגרשיה
ואת גזר ואת מגרשיה ו נב
ואת יקמעם ואת מגרשיה
ואת בית חורון ואת מגרשיה ו נג
ואת אילון ואת מגרשיה
ואת גת רמון ואת מגרשיה ו נד
את ענר ואת מגרשיה
ואת בלעם ואת מגרשיה ו נה
את גולן בבשן ואת מגרשיה
ואת עשתרות ואת מגרשיה ו נו
את קדש ואת מגרשיה
את דברת ואת מגרשיה ו נז
ואת ראמות ואת מגרשיה
ואת ענם ואת מגרשיה ו נח
את משל ואת מגרשיה
ואת עבדון ואת מגרשיה ו נט
ואת חוקק ואת מגרשיה
ואת רחב ואת מגרשיה ו ס
את קדש בגליל ואת מגרשיה
ואת חמון ואת מגרשיה
ואת קריתים ואת מגרשיה ו סא
את רמונו ואת מגרשיה
את תבור ואת מגרשיה ו סב
את בצר במדבר ואת מגרשיה
ואת יהצה ואת מגרשיה ו סג
ואת קדמות ואת מגרשיה
ואת מיפעת ואת מגרשיה ו סד
את ראמות בגלעד ואת מגרשיה
ואת מחנים ואת מגרשיה ו סה

ואת חשבון ואת מגרשיה
ואת יעזר ואת מגרשיה ו סו

וּמִגְרָשֶׁיהָ *Et suburbia ejus.*

ומגרשיה סביבתיה יהוש׳ כא מב

מִגְרְשֵׁיהֶם *Suburbia ipsarum.*

את הערים ואת מגרשיהם
ד״ה א ו סט
הכהנים והלוים בערי מגרשיהם יג ב
כי עזבו הלוים את מגרשיהם
ד״ה ב יא יד

וּמִגְרְשֵׁיהֶם

Et suburbia ipsarum.

ומגרשיהם יהיו לבהמתם
במד׳ לה ג
ומגרשיהם למקניהם יהוש׳ יד ד

מִגְרְשֵׁיהֶן *Suburbia ipsarum.*

אתהן ואת מגרשיהן במד׳ לה ז
את הערים האלה ואת מגרשיהן
יהוש׳ כא ג

וּמִגְרְשֵׁיהֶן

Et suburbia ipsarum.

s ומגרשיהן לבהמתנו יהוש׳ כא ב
שלש עשרה ערים ומגרשיהן כא יט
כל ערים עשר ומגרשיהן כא כו
שלש עשרה עיר ומגרשיהן כא לג
ערים ארבעים ושמנה ומגרשיהן
כא מא

מִגְרָשׁוֹת *Suburbia.*

ירעשו מגרשות יחזק׳ כז כח

גֶּרֶשׂ ופירושו כליתם:

Concisum, contusum.

* **גֶּרֶשׂ** *Contusum.*

s צערמאלמטעס, צערשטאָסענעס
(גרויפען, גריעז).

קלוי באש גרש כרמל ויקר׳ ב יד

מִגְרָשָׂהּ *Contusio ejus.*

מגרשה ומשמנה ויקר׳ ב יז
גגששה

גשש ופירושו משוש:

Palpare.

Pih. Palpamus. נְגַשְׁשָׁה

s טאפפען נאך עטוואס.

נגששה כעורים קיר — ישע' נט י

Palpamus. נְגַשֵּׁשָׁה

וכאין עינים נגששה — ישע' נט י

גשם כל לשון גשם איך מיונן:

Pluvia.

Pluvia. * גֶּשֶׁם . גָּשֶׁם

s רעגען, פלאצרעגען, גֶּשֶׁם מָטָר רעגענגוס, מְטַר גֶּשֶׁם גוססרעגען, בילדעט איינע פערשטארקונג.

כי לא היה גשם בארץ — מלכ' א יז ז
נשם על פני האדמה — יז יד
ויהי גשם גדול — יח מה
ולא תראו גשם — מלכ' ב ג יז
גשם נדבות תניף אלהים — תהל' סח י
רוח צפון תחולל גשם — משלי כה כג
אם ימלאו העבים גשם — קהל' יא ג
גשם ויורה ומלקוש — ירמ' ה כד
כי לא היה גשם בארץ — יד ד
היה גשם שוטף — יחזק' יג יא
ויורד לכם גשם — יואל ב כג
ומטר גשם יתן להם — זכר' י א

Et pluvia. וְגֶשֶׁם

וגשם מטר וגשם מטרות עזו — איו' לז ו
נשיאים ורוח וגשם אין — משלי כה יד
נטע ארן וגשם יגדל — ישע' מד יד
וגשם שטף באפי — יחזק' יג יג
וגשם שוטף — לח כב

Pluvia. הַגֶּשֶׁם . הַגָּשֶׁם

ויהי הגשם על הארץ — בראֹ' ז יב
ויכלא הגשם מן השמים — ח ב
כי קול המון הגשם — מלכ' א יח מא
ולא יעצרכה הגשם — יח מד
ושבו העבים אחר הגשם — קהל' יב ב
הגשם חלף הלך לו — שיר ב יא
כאשר ירד הגשם והשלג — ישע' נה י

בענן ביום הגשם — יחזק' א כח
s והורדתי הגשם בעתו — לד כו
מנעתי מכם את הגשם — עמו' ד ז
ולא עליהם יהיה הגשם — זכר' יד יז

Sicut pluvia. כַּגֶּשֶׁם

ויבוא כגשם לנו — הוש' ו ד

Pluviae. גְּשָׁמִים

והעת גשמים — עזר' י יג

Et ex pluviis. וּמֵהַגְּשָׁמִים

על הדבר ומהגשמים — עזר' י ט

Pluviae. גִּשְׁמֵי

גשמי ברכה יהיו — יחזק' לד כו

Pluviae vest. גִּשְׁמֵיכֶם

ונתתי גשמיכם בעתם — ויקר' כו ד

Pluviae ipsorum. גִּשְׁמֵיהֶם

נתן גשמיהם ברד — תהל' קה לב

גֻּשְׁמָה

Pyh. Pluvia perfundi.

s בערעגנעט ווערדען, רעגענגוס.

לא גשמה ביום זעם — יחזק' כב כד

מַגְשִׁמִים

Hiph. Pluviam demittentes.

s רעגנען לאססען, רעגענשפענדער.

היש בהבלי הגוים מגשמים — ירמ' יד כב

גת כל לשון גת וגתית מהוא מס כלי מה:

Torcular.

Torcular. * גַּת

s וויינקעלטער, קופע (גַּת קאנטר: אוים גֶּנֶת, נאך דער אנאלאגיע בַּת, בֶּנֶת, פיר יְגֶנֶת פאן איינעם אונגעברייכליכען שטאממע: יָגַן), נאך אנד: פאן נָתַת.

גת דרך יי' — איכ' א טו
כי מלאה גת — יואל ד יג

In torcul. בַּגַּת

חבט חטים בגת — שופ' ו יא

In torcul. בְּגַת

ובגדיך כדרך בגת — ישע' סג ב

Torcularia. גִּתּוֹת

דרכים גתות בשבת — נחמ' יג טו

Gitthaeum. * הַגִּתִּית

s פיעללייכט איין פאן דער שטאדט גאטה צו דען העבראערן געקאממענעס אינשטרומענט. נאך פירוט איין קו-פענפארמיגעס אינשטרומענט (פאן גַּת קופע). געזעניוס לייטעט דאס ווארט פאן גַּת = נְגֶנֶת זייטענ-שפיעל אב, דאהער צום זייטענשפיעל געהאריג, דעמזעלבען דיענענד.

למנצח על הגתית — תהלי' ח א
ופא א ופד א

ואשר הם מיותר משלשה אותיות

Voces plurium literarum.

גבעל פירושו קנה:

Culmus.

* גִּבְעֹל

s האלם, קנאפע, בלימהענקעלך (פאן גֶּבַע, אונד ל, וואהרשיינליך צייכען דעם דעמינוטיפס).

והפשתה גבעל — שמו' ט לא

גזבר פירושו פקיד:

Quaestor.

Quaestor. * הַגִּזְבָּר

s שאטצמייסטער, רענטמייסטער.

על יד מתרדת הגזבר — עזר' א ח

גלמד ופירושו יחיד:

Solitarius.

* **גַּלְמוּד** *Solitarius.*

s איינזאם, פערלאססען, אונפרוכטבאר, קינדערלאָז, אָדע, וויסט.

הלילה ההוא יהי גלמוד איו' ג ז
כי עדת חנף גלמוד טו לד
בחסר ובכפן גלמוד ל ג

וְגַלְמוּדָה *Et solitaria.*

ואני שכולה וגלמודה ישע' מט כא

גנוך ופירושו אוצר:

Gazophylacium.

* **וְגַנְזַכָּיו** *Et gazophylacio ejus.*

s פאראטהעס-, שאטצקאממער (פאָן גַּנָז, אונד ך, צייכען דעם דעמינוטיפס).

וגנזכיו ועליותיו וחדריו ד"ה א כח יא

גרגר כל לשון גרגיר:

Grana, Baccae, Fauces.

* **גַּרְגְּרִים** *Grana, Baccae.*

s קערן, בעערע.

שלשה גרגרים בראש אמיר
ישע' יז ו

גַּרְגְּרֹתֶיךָ *Fauces tuas.*

s האלז (איינצעל: גורגעל).

קשרם על גרגרתיך משלי ג ג
ענדם על גרגרתיך ו כא

לְגַרְגְּרֹתֶיךָ *Faucibus tuis.*

וענקים לגרגרתיך משלי א ט
וחן לגרגרתיך ג כב

שרשי אות הדלת

דד הוא השד:

Mammae, Ubera.

דַּדֵּי *Ubera.*

s ברוסט (וייבליכע).

עשו דדי בתוליהן יחזק' כג ג
עשו דדי בתוליה כג ח

דַּדֶּיהָ *Ubera ejus.*

דדיה ירוך בכל עת משל' ה יט

דַּדַּיִךְ *Ubera tua.*

בעשות ממצרים דדיך יחזק' כג כא

דֹּדֶיךָ *Ubera tua.*

כי טובים דדיך מיין לה״ן
שיר א ב

דאב כל מה שפירושו עצבון:

Dolere, moerere.

דָּאֲבָה *Moestus, Moesta.*

s (איינצעל: צערשמעלצען), שמאכ-טען, פערשמאכטען.

עיני דאבה מני עני תהל' פח י
נפש דאבה מלאתי ירמ' לא כה

לְדַאֲבָה *Moerere.*

ולא יוסיפו לדאבה עוד ירמ' לא יב

וּמְדִיבֹת

Hiph. Moerore afficientes.

s בעטריבען, פערשמאכטען מאכען, (מְדִיבֹת פיר מדאיבת), (נאך אנד: פאָם שטאמם: דוב).

ומדיבת נפש ויקר' כו יו

* **דְּאָבָה** *Moeror.*

s (איינצעל: צערשמעלצען, הינ-שמאכטען, פערגעהען פאר אנגסט, שרעקקען, פורכט), דאהער אנגסט זעלבסט.

ולפניו תדוץ דאבה איו' מא יד

* **וְדַאֲבוֹן** *Moeror.*

s הינשמאכטען, אָהנמאכט, קוממער.

וכליון עינים ודאבון נפש
דבר' כח סה

דאג כל לשון דאגה:

Solicitum esse, timere.

וְדָאַג *Et solicitus sit.*

s בעפירכטען, זארגען, בעזארגליך זיין.

מן האתנות ודאג לנו שמו' א ט ה
ודאג לכם לאמר י ב

דָּאַגְתְּ *Solicita fuisti.*

ואת מי דאגת ותיראי ישע' נז יא

דָּאַג *Solicitus sum.*

אני דאג את היהודים ירמ' לח יט

דֹּאֲגִים *Soliciti estis.*

אשר אתם דאגים ירמ' מב יו

אֶדְאַג *Solicitus sum.*

אדאג מחטאתי תהל' לח יט

יִדְאָג *Solicite timebit.*

ובשנת בצרת לא ידאג ירמ' יז ח

* **דְּאָגָה** *Solicitudo.*

s זארגע, פורכט, בעקיממערניס.

דאגה בלב איש ישחנה
משלי יב כה
נמגו בים דאגה ירמ' מט כג

בִּדְאָגָה *Cum solicitudine.*

לחמם בדאגה יאכלו יחזק' יב יט

וּבִדְאָגָה *Et cum solicitudine.*

במשקל ובדאגה יחזק' ד יו
ברגזה ובדאגה תשתה יב יח

מִדְּאָגָה *Ex solicitudine.*

ואם לא מדאגה מדבר יהוש' כב כד

דאה כל מה שפירושו התעופפות ועם דאה שהוא שם עוף:

Volare.

יִדְאֶה *Volabit, volat.*

s שנעלל פליעגען, שוועבען.

כאשר ידאה הנשר דבר' כח מט
הנה כנשר ידאה ירמ' מח מ
כנשר

Et volabit. וְיִדְאֶה

כנשר יעלה וידאה ירמ׳ מט כב

Et volat. וַיֵּדֶא

וידא על כנפי רוח תהלי׳ יח יא

Milvus. * הַדָּאָה

s (שנעללפליעגענדער) רויבפאגעל, פאלקע (דָּאָה איזט נאך תלמוד חולין זייטע ס״ג איינערלייא מיט רָאָה דברים ה יג), נאך אנדר: וויססער האביכט, גייער. פיעללייכט איזט אויך דַּיָּה פאן דיעזעם שטאממע:

ואת הדאה ואת האיה ויקר׳ יא יד

דב פירושו צואת היונים:

Stercus columbinum.

* דִּבְיוֹנִים

Stercoris columbarum.

s טויבענמיזט (אים כְּתִיב חֲרִיוֹנִים).
דב = דעם כאלדאיש: זוב פליע-סען, נאך אנדר: דאס אונפערדויעטע פוטטער אים קראפפע דער טויבען (ערבזען). נאך פירוש: מיזט.

ורובע הקב דביונים מלכ׳ ב ו כה

דבב כל מה שפי׳ הגייה או דבור:

Loqui.

Loqui faciens. דּוֹבֵב

s שפרעכען, שפרעכען מאכען. אנד: שלייכען, נאך אנד: זאנפט פליעסען.

דובב שפתי ישנים שיר ז י

Infamia, diffamatio. * דִּבָּה

s פערלייםדונג, איבלע נאכרעדע, לאסטערונג.

להוציא דבה על הארץ במד׳ יד לו
ומוציא דבה הוא כסיל משלי י יח

Infamia. דִּבַּת

ויוציאו דבת הארץ במד׳ יג לב
מוציאי דבת הארץ רעה יד לז
כי שמעתי דבת רבים תהל׳ לא יד
כי שמעתי דבת רבים ירמ׳ כ י

Et infam. וְדִבַּת

ודבת עם יחזק׳ לו ג

Et infamia tua. וְדִבָּתְךָ

ודבתך לא תשוב משלי כה י

Imfamiam ipsorum. דִּבָּתָם

את דבתם רעה ברא׳ לז ב

דבא ופירושו תוקף:

Robur.

Robur tuum. * דָּבְאֶךָ

s קראפט, שטארקע, אנד: אלטער, נאך אנד: צופלוס, פיללע.

וכימיך דבאך דבר׳ לג כה

דבל ופירושו חתיכה:

Palatha.

Palathae. * דְּבֵלָה

s צוזאממענגעפרעסטע פייגענמאססע, פייגענקוכען, (ד: איזט אין קוכענפאר-מיגע מאססען צוזאממענגעדריקקטע, געטראקקנעטע וויינטרויבען אונד פייגען).

ויתנו לו פלח דבלה שמו׳ א ל יב

Palatham. דְּבֶלֶת

קחו דבלת תאנים מלכ׳ ב כ ז

Palathas. דְּבֵלִים

ומאתים דבלים שמו׳ א כה יח
קמח דבלים וצמקים ד״ה א יב מ

דבק כל לשון דבוק והדבקה הוא פירושו חבור או רדיפה והשגה:

Adhaerere, cohaerere, Persequi, assequi.

Adhaesit. דָּבַק

s אנקלעבען, אנהאנגען, זיך אן יעם: האנגען, אנשליעסען, צו איהם האלטען, יעם: איינהאלען, עררייכען, טאכען, דאס עטוואס אנהאנגט, אנקלעבט, פערפאלגען, פעזט צוזאממענהאנגען, אנגעקלעבט זיין.

בהם דבק שלמה מלכ׳ א יא ב
ובכפי דבק מאום איו׳ לא ז
דבק לשון יונק איכ׳ ד ד

Et adhaerebit. וְדָבַק

ודבק באשתו ברא׳ ב כד

Adhaerebat. דָּבְקָה

ורות דבקה בה רות א יד
דבקה לארץ בטננו תהל׳ מד כו
דבקה נפשי אחריך סג ט
דבקה עצמי לבשרי קב ו
דבקה לעפר נפשי קיט כה
בעורי ובבשרי דבקה איוב יט כ

Adhaeret. דָּבֵקָה

ולשונם לחכם דבקה איוב כט י

Adhaesi. דָּבַקְתִּי

דבקתי בעדותיך תהל׳ קיט לא

Adhaeserunt. דָּבְקוּ

דבקו במלכם שמו׳ ב כ ב

Cohaerent. דָּבֵקוּ

מפלי בשרו דבקו איו׳ מא טו

Et adhaerebunt. וְדָבְקוּ

ודבקו בך דבר׳ כח ס

Et adhaeseritis. וּדְבַקְתֶּם

ודבקתם ביתר הגוים יהוש׳ כג יב

Et adhaerendo. וּלְדָבְקָה

בכל דרכיו ולדבקה בו דבר׳ יא כב
בקלו ולדבקה בו ל כ
מצותיו ולדבקה בו יהוש׳ כב ה

Adhaerebis. תִּדְבָּק

אתו תעבד ובו תדבק דבר׳ י כ

Haerebis. תִּדְבָּקִין

וכה תדבקין עם נערתי רות ב ח
עם הנערים אשר לי תדבקין ב כא

ולא *

Adhaerebit. יִדְבַּק

ולא ידבק בידך מאומה דבר' יג יח
לא ידבק בי תהל' קא ג
כאשר ידבק האזור ירמ' יג יא
שם ידבק אחריכם מב יו

Et adhaesit. וַיִּדְבַּק

וידבק ביי' מלכ' ב יח ו

Adhaerebit. תִּדְבַּק

וצרעת נעמן תדבק בך מלכ' ב ה כז
תדבק לשוני לחכי תהל' קלז ו

Idem. תִּדְבָּק

בקשקשתיך תדבק יחזק' כט ד

Et adhaesit. וַתִּדְבַּק

ותדבק נפשו בדינה בראש' לד ג
ותדבק בנערות בעז רות ב כג
ותדבק ידו אל החרב שמו' ב כג י

Assequatur me. תִּדְבָּקַנִי

פן תדבקני הרעה ומתי בראש' יט יט

Adhaerebitis. תִּדְבָּקוּ

כי אם ביי' אלהיכם תדבקו יהוש' כג ח

Adhaerebitis. תִּדְבָּקוּן

ואותו תעבדו ובו תדבקון דבר' יג ה

יִדְבְּקוּ

Adhaerebunt, cohaerebunt.

ידבקו בני ישראל במד' לו ז
ידבקו מטות בני ישראל לו ט

Pyh. Conglutinentur. יְדֻבָּקוּ

ורגבים ידבקו איו' לח לח
איש באחיהו ידבקו - מא ט

הִדְבִּיקָתְהוּ

Hiph. Assecutum est eos.

והמלחמה הדביקתהו שופט' כ מב

Adhaerere feci. הִדְבַּקְתִּי

כן הדבקתי אלי ירמ' יג יא

Et adhaerere faciam. וְהִדְבַּקְתִּי

והדבקתי דגת יאריך יחזק' כט ד

Assequebantur eum. הִדְבִּיקֻהוּ

ובעלי הפרשים הדביקהו שמו' כ א ו

Adhaerere faciam. אַדְבִּיק

ולשונך אדביק אל חכך יחזק' ג כו

Adhaerere faciet. יַדְבֵּק

ידבק יי' בך את הדבר דבר' כח כא

Et assecutus est. וַיַּדְבֵּק

וידבק אתו בהר הגלעד בראש' לא כג

Et assecuti sunt. וַיַּדְבִּיקוּ

וידביקו את בני דן שופט' יח כב
וידביקו אחריו עד גדעם כ מה

וַיַּדְבְּקוּ

Persecuti, assecuti sunt.

וידבקו גם המה אחריהם שמו' א יד כב
וידבקו פלשתים לא ב
וידבקו פלשתים אחרי שאול
ד"ה א י ב

מֻדְבָּק

Hoph. Adhaerere facta.

ולשוני מדבק מלקוחי תהל' כב יז

Adhaerens, Conjunctior. דָּבֵק s

אנהאָנגענר, אנהאָנגליכער, טרייאע.

דבק לא סר ממנה מלכ' ב ג ג
ויש אהב דבק מאח משלי יח כד

Adhaerentes. הַדְּבֵקִים

ואתם הדבקים ביי' דבר' ד ד

Conjuncta. דְּבֵקָה

דבקה לכנף הכרוב האחר
ד"ה ב' ג יב

לַדֶּבֶק *

Ad cohaesionem, ferrumen.

s צוזאממענגעשווייסטעס מעטאלל, לאָטהונג, ליים, קיטט, פונגען דעס טאנצערס.

אמר לדבק טוב הוא ישע' מא ז

Commissurae. הַדְּבָקִים

בין הדבקים ובין השרין
מלכ' א כב לד
בין הדבקים ובין השרין
ד"ה ב יח לג

דבר הוא יפרד והיה לששה לאשים:

Dividitur in sex significata.

א כל לשון דבור:

I. Loqui, eloqui, alloqui, dicere.

Loquens. דֹּבֵר

s רעדען, שפרעכען (פערשיעדען פאָן אָמַר זאגען, וואָ דיא נעזאגטען וואָרטע פאָלגען). צוזאגען, פער־קינדען, פערהייססען, פערשפרעכען, איין געדיכט שפרעכען (פיר זינגען), איין מאָרכען אנרעדען (אום זיא ווער־בען), געשפראָכען, אויסגעשפראָכען, אונטער זיך רעדען, זיך בעשפרעכען, זיך מיט איינאנדער בערעדען, רעדענד, אונטעררעדענד.

אשר אני דבר שמו' ו כט
כאשר אדני דבר במד' לב כז
אשר אנכי דבר באזנכם דבר' ה א
ואין דבר אליו דבר איו' ב יג
עשה רמיה דבר שקרים
תהל' קא ז
אני יי' דבר צדק ישע' מה יט
אנכי דבר באזניך ירמ' כח ז
אשר אנכי דבר עליהם לב מב
לאשר אני דבר אליך לח כ
כי שקר אתה דבר מ יו
אשר אנכי דבר אליך דני' י יא
אשר אנכי דבר אליך יונ' ג ב
דבר הות נפשו מיכ' ז ג

Et loquens. וְדֹבֵר

ודבר שלום לכל זרעו אסת' י ג
ודבר אמת בלבבו תהל' טו ב
ודבר ישרים יאהב משלי יו יג
ודבר מישרים ישע' לג טו
ודבר תמים יתעבו עמו' ה י

Loquens. הַדֹּבֵר

ותקרא שם יי' הדבר אליה
בראש' יו יג
הדבר בי זכר' א ט
וא יד וב ב וב ז
הדבר בי דברים טובים א יג
המלאך הדבר בי ד א וד ד
וד ה וה ה וה י וו ד
כן

דְּבָרִים *Loquentes.*

כן מטה בני יוסף דברים במד׳ לו ה

וְהַדְּבָרִים *Et loquentes.*

והדברים רע על נפשי תהל׳ קט כ

דּוֹבְרֵי . דֹּבְרֵי *Loquentes.*

תאבד דברי כזב תהל׳ ה ז
דברי שלום עם רעיהם כח ג
דברי כזב נח ד
כי יסכר פי דוברי שקר תהל׳ סג יב

דֹּבְרֹת *Loquentes.*

כן בנות צלפחד דברת במד׳ כז ז

הַדֹּבְרוֹת *Loquentes.*

הדברות על צדיק עתק תהל׳ לא יט

דָּבֻר *Dictum.*

דבר דבר על אפניו משלי כה יא

בְּדַבְּרֶךָ *In loqui te.*

למען תצדק בדברך תהל׳ נא ו

נִדְבְּרוּ *Niph. Oblocuti sunt.*

אז נדברו יראי יי׳ מלא׳ ג יז

נִדְבָּרוּ *Idem.*

שרים בי נדברו תהל׳ קיט כג

נִדְבַּרְנוּ *Oblocuti sumus.*

נדברנו עליך מלא׳ ג יג

הַנִּדְבָּרִים *Obloquentes.*

הנדברים בך יחזק׳ לג ל

דִּבֶּר . דִּבֵּר *Pih. Locutus est.*

כאשר דבר אליו יי׳ בראש׳ יב ד
כאשר דבר אתו אלהים יז כג
את אשר דבר עליו יח יט
ויעש יי׳ לשרה כאשר דבר כא א
למועד אשר דבר אתו אלהים כא ב
את הכסף אשר דבר כג טז
ואשר דבר לי כד ז
כה דבר אלי האיש כד ל
לבן אדנך כאשר דבר יי׳ כד נא
במקום אשר דבר אתו לה יג ולה יד
אשר דבר אתו אלהים שם לה טו
דבר האיש אדני הארץ מב ל
כדבר יוסף אשר דבר מד ב
אשר דבר אלהים מה כז
אשר דבר להם אביהם מט כח
כאשר דבר אליהן שמו׳ א יז
הדברים אשר דבר יי׳ ד ל
ולא שמע אלהם כאשר דבר יי׳ ז יג ח כב וח טו וח יט
וט יב
כאשר דבר יי׳ ביד משה ט לה
אשר יתן יי׳ לכם כאשר דבר יב כה
היא אשר דבר יי׳ שבתון טז כג
כל אשר דבר יי׳ יט ח
אשר דבר יי׳ נעשה כד ג
כל אשר דבר יי׳ נעשה כד ז
אשר דבר לעשות לב יד
ויצום את כל אשר דבר יי׳ לד לב
הוא אשר דבר יי׳ לאמר ויקר׳ י ג
כאשר דבר משה י ה
אשר דבר יי׳ אליהם ביד משה י יא
ביום דבר יי׳ במדב׳ ג א
כאשר דבר יי׳ את משה ה ד
כי יי׳ דבר טוב י כט
אך במשה דבר יי׳ יב ב
הלא גם בנו דבר יב ב
אשר דבר יי׳ אל משה טו כב
כאשר דבר יי׳ ביד משה לו יז ה
ויקח אהרן כאשר דבר משה יז יב
ויעש בלק כאשר דבר בלעם כג ב
ויאמר לו בלק מה דבר יי׳ כג יז
כאשר דבר יי׳ ביד משה כז כג
את אשר דבר יי׳ לב לא
אשר דבר משה אל כל דבר׳ א א
דבר משה אל בני ישראל א ג
דבר אלינו בחרב לאמר א ו
ויברך אתכם כאשר דבר לכם א יא
כאשר דבר יי׳ אלהי אבתיך א כא
כאשר דבר יי׳ אלי ב א
אשר דבר משה אל בני ישראל ד מה
פנים בפנים דבר יי׳ עמכם ה ד
את הדברים האלה דבר יי׳ ה יט
כאשר דבר יי׳ אלהי אבתיך ו ג
מפניך כאשר דבר יי׳ ו יט
כאשר דבר יי׳ לך ט ג
אשר דבר יי׳ ט י
אל הארץ אשר דבר להם ט כח
הדברים אשר דבר יי׳ י ד
כאשר דבר יי׳ אלהיך לו י ט
כאשר דבר לכם יא כה
את גבלך כאשר דבר לך יב כ
האות והמופת אשר דבר יג ב
כי דבר סרה על יי׳ יג ו
ברכך כאשר דבר לך טו ו
הוא נחלתו כאשר דבר לו יח ב
אשר דבר לתת לאבתיך יט ח
לעם סגלה כאשר דבר לך כו יח
ליי׳ אלהיך כאשר דבר כו יט
כאשר דבר יי׳ כז ג
כאשר דבר לך וכאשר נשבע כט יב
עבר לפניך כאשר דבר יי׳ לא ג
כאשר דבר יי׳ אל יהושע יהוש׳ ד ח
כאשר דבר אליהם משה ד יב
אשר דבר את יהושע ח כז
ככל אשר דבר יי׳ יא כג
הוא נחלתו כאשר דבר לו יג יד
הוא נחלתם כאשר דבר להם יג לג
את הדבר אשר דבר יי׳ יד ו
החיה יי׳ אותי כאשר דבר יד י
מאז דבר יי׳ יד י
אשר דבר יי׳ ביום ההוא יד יב
והורשתים כאשר דבר יי׳ יד יב
אשר דבר יי׳ כא מג
לאחיכם כאשר דבר להם כב ד
כאשר דבר לכם כג י
אשר דבר יי׳ כג יד
אשר דבר יי׳ כג טו
אשר דבר עמנו כד כז
כאשר דבר משה שופט׳ א כ
כאשר דבר יי׳ ב טו׳
כאשר דבר אליו יי׳ ו כז
הגואל עבר אשר דבר בעז רות ד א
הדבר אשר דבר אליך שמו׳ א ג יז
עד דבר שאול אל הכהן יד יט
אשר דבר יי׳ אלי הלילה טו טז
ויעש שמואל את אשר דבר יי׳ טז ד
אשר דבר דוד יז לא
כדברים האלה דבר דוד יח כד
ולא דבר שאול מאומה כ כו
אשר דבר את הטובה עליך כה ל
כאשר דבר בידי כח יז
כן דבר נתן אל דוד שמו׳ ב ז יז
ולא דבר אבשלום יג כב
מכל אשר דבר אדני המלך יד יט
כדבר הזה דבר אחיתפל יז ו
רוח יי׳ דבר בי כג ב
לי דבר צור ישראל כג ג

את דברו אשר דבר עלי מלכ׳ א ב ד
בנפשו דבר אדניהו ב כג
ואשר עשה לי בית כאשר דבר ב כד
אשר דבר על בית עלי ב כז
לאמר כה דבר יואב ב ל
עשה כאשר דבר ב לא
טוב הדבר כאשר דבר
אדני המלך ב לח
כאשר דבר יי׳ אל דוד ה יט
לשלמה כאשר דבר לו ה כו
אשר דבר בפיו את דוד ח טו
ויקם יי׳ את דברו אשר דבר וגו׳
כאשר דבר יי׳ ח כ
ככל אשר דבר ח נו
מכל דברו הטוב אשר דבר ח נו
כא׳שר דבר המלך לאמר יב יב
אשר דבר יי׳ יב טו
זה המופת אשר דבר יי׳ יג ג
אשר דבר אל המלך יג יא
ומלאך דבר אלי יג יח
במקום אשר דבר אליך יג כב
כדבר יי׳ אשר דבר לו יג כו
הוא דבר עלי למלך יד ב
עוף השמים כי יי׳ דבר יד יא
אשר דבר ביד עבדו יד יח
וטו כט
אשר דבר אל בעשא טז יב
אשר דבר ביד יהושע טז לד
ויז טז
אשר דבר עליו נבות כא ד
וגם לאיזבל דבר יי׳ לאמר כא כג
מיכיהו דבר אליו כב יג
ויי׳ דבר עליך רעה כב כג
לא דבר יי׳ בי כב כח
כדבר יי׳ אשר דבר כב לח
ומלאך יי׳ דבר אל אליה מלכ׳ ב א ג
s המלך דבר רדה א ט
אשר דבר אליהו א יז
כדבר אלישע אשר דבר ב כב
אשר דבר אליה אלישע ד יז
דבר איש האלהים ז יז
אשר דבר ברדת המלך ז יז
ואלישע דבר אל האשה ח א
אשר דבר ביד עבדו ט לו
ויי׳ עשה את אשר דבר י י
אשר דבר יי׳ על בית י י
אשר דבר אל אליהו י יז
אשר דבר ביד עבדו יד כה

ולא דבר יי׳ למחות יד כז
אשר דבר אל יהוא טו יב
מעל פניו כאשר דבר יז כג
אשר דבר יי׳ עליו יט כא
את הדבר אשר דבר כ ט
אשר דבר ביד עבדיו כד ב
בהיכל יי׳ כאשר דבר יי׳ כד יג
כן דבר נתן אל דויד ד״ה א יז טו
אשר דבר בשם יי׳ כא יט
כאשר דבר עליך כב יא
אשר דבר בפיו את דויד ד״ה ב ו ד
ויקם יי׳ את דברו אשר דבר וגו׳
כאשר דבר יי׳ ו י
כאשר דבר המלך י יב
אשר דבר ביד אחיהו י טו
דבר אליו לאמר יח יב
ויי׳ דבר עליך רעה יח כב
לא דבר יי׳ בי יח כז
כאשר דבר יי׳ על בני דויד כג ג
כי הנבואה דבר עלי נחמ׳ ו יב
אשר דבר טוב על המלך אסת׳ ז ט
דבר יי׳ את הדברים איו׳ מב ז
כאשר דבר אליהם יי׳ מב ט
אשר דבר ליי׳ תהל׳ יח א
דבר ויקרא ארץ נ א
אלהים דבר בקדשו ס ח וקח ח
אחת דבר אלהים סב יב
אשר פיהם דבר שוא קמד ח
וקמד יא
כי יי׳ דבר ישע׳ א ב
כי פי יי׳ דבר א כ
זה הדבר אשר דבר יי׳ טז יג
ועתה דבר יי׳ לאמר טז יד
דבר יי׳ ביד ישעיהו כ ב
כי יי׳ אלהי ישראל דבר כא יז
כי יי׳ דבר כב כה וכה ח
כי יי׳ דבר את הדבר הזה כד ג
זה הדבר אשר דבר יי׳ לז כב
הדבר הזה אשר דבר לח ז
כי פי יי׳ דבר מ ה
כי פי יי׳ דבר נח יד
מרמה דבר בפיו ירמ׳ ט ז
ואשר דבר פי יי׳ אליו ט יא
אשר דבר יי׳ עליכם י א
דבר עליך רעה יא יז
אל תגבהו כי יי׳ דבר יג טו
על מה דבר יי׳ טז י
s לםנאצי דבר יי׳ כג יז

מה ענה יי׳ ומה דבר יי׳ כג לה
מה ענך יי׳ ומה דבר יי׳ כג לז
אשר דבר ירמיהו הנביא כה ב
אשר דבר עליכם כו יג
בשם יי׳ אלהינו דבר כו טז
אל הרעה אשר דבר כו יט
כאשר דבר יי׳ כז יג
כי סרה דבר על יי׳ כט לב
ואלה הדברים אשר דבר יי׳ ל ד
כל דברי יי׳ אשר דבר לו ד
אשר דבר יי׳ אל העם הזה לו ז
א׳שר דבר ביד ירמיהו לז ב
ומה דבר אליך לח כה
יי׳ אלהיך דבר מ ב
ויעש יי׳ כאשר דבר מ ג
דבר יי׳ עליכם מב יט
הדבר אשר דבר ירמיהו מה א
הדבר אשר דבר יי׳ מו יג
הדבר אשר דבר יי׳ נ א
אשר דבר אל ישבי בבל נא יב
כאשר דבר אלי יחזק׳ ב ב
ויי׳ לא דבר כב כח
אשר דבר עלינו דני׳ ט יב
כי יי׳ דבר יואל ד ח
אשר דבר יי׳ עמו׳ ג א
יי׳ יי׳ דבר מי לא ינבא ג ח
כי יי׳ דבר עובד׳ א יח
אשר דבר לעשות יונ׳ ג י
כי פי יי׳ צבאות דבר מיכ׳ ד ד

וְדִבֵּר

Et locutus est, loquetur.

ודבר הוא לך אל העם שמו׳ ד טז
ודבר עם משה לג ט
ודבר יי׳ אל משה לג יא
ויצא ודבר לד לד
ודבר ולא יקימנה במד׳ כג יט
ודבר אליהם דבר׳ יח יח
ונגש הכהן ודבר אל העם כ ב
ודבר באזני זקני העיר ההיא
יהוש׳ כ ד
ודבר פי בצר לי תהל׳ סו יד
ודבר פיו עם פיו ירמ׳ לב ד
כי יפתה ודבר דבר יחזק׳ יד ט
ודבר הד את אחד לג ל
ודבר שלום לגוים זכר׳ ט י

דִּבְּרוֹ *Locutus fuit illud.*

אשר לא דברו יי׳ דבר׳ יח כא

אשר לא דברו יי׳ יח כב
בזדון דברו הנביא יח כב

דִּבְּרָה *Locuta fuit.*

אשר דברה אליו בראʼ לט יט
כזאת וכזאת דברה מלכʼ ב ה ד
דברה לשוני בחכי איוʼ לג ב

דִּבַּרְתָּ *Locutus es.*

כן תעשה כאשר דברת בראʼ יח ה
את העיר אשר דברת יט כא
עשיתי כאשר דברת אלי כז יט
ויאמר משה כן דברת שמוʼ י כט
אשר דברת אעשה לג יז
כאשר דברת לאמר במדʼ יד יז
אשר דברת לעשות דברʼ א יד
נדבה אשר דברת בפיך כג כד
בידי את ישראל כאשר דברת
שופטʼ ו לו וו לז
האתה האיש אשר דברת יג יא
וכי דברת על לב שפחתך רות ב יג
ולמה דברת אלי שמוʼ א ט כא
אשר דברת אלי כח כא
חי האלהים כי לולא דברת
שמוʼ ב ב כז
הדבר אשר דברת ז כה
כאשר דברת ז כה
כי אתה אדני יי׳ דברת ז כט
אשר דברת לו מלכʼ א ח כד
את אשר דברת לו לאמר ח כה
יאמן נא דבריך אשר דברת ח כו
כאשר דברת ביד משה ח נג
טוב דבר יי׳ אשר דברת מלכʼ ב כ יט
ועתה יי׳ הדבר אשר דברת וגוʼ
ועשה כאשר דברת ד״ה א יז כג
אשר דברת לו ד״ה ב ו טו
את אשר דברת לו ו יז
יאמן דברך אשר דברת ו יז
ואת הסוס כאשר דברת
אסתʼ ו י
אל תפל דבר מכל אשר דברת ו י
דברת בחזון לחסידך תהלʼ פט כ
טוב דבר יי׳ אשר דברת ישעʼ לט ח
סרה דברת אל יי׳ ירמʼ כח יו
ואשר דברת היה לב כד
מה דברת אל המלך לח כה
הדבר אשר דברת אלינו מד יו
אתה דברת אל המקום הזה נא סב

ולא דברת להזהיר רשע יחזקʼ ג יח
ולא דברת להזהיר רשע לג ח
שקר דברת בשם יי׳ זכרʼ יג ג

וְדִבַּרְתָּ *Et locutus es, loqueris.*

ודברת אליו שמוʼ ד טו
בא אל פרעה ודברת אליו ט א
ושננתם לבניך ודברת בם דברʼ ו ז
הלוך ודברת אל דוד שמוʼ ב כד יב
ודברת אליהם מלכʼ א יב ז
ודברת אליו לאמר מ״א כא יט
וגם ירשת ודברת אליו כא יט
ודברת טוב כב יג
לך ודברת אל דויד ד״ה א כא י
ודברת אליהם דברים ד״ה ב י ז
ודברת טוב יח יב
וקמת ודברת אליהם ירמʼ א יז
ודברת אליהם ז כז
ודברת שם את הדבר הזה כב א
ודברת על כל ערי יהודה כו ב
ודברת אותם לה ב
ודברת את דברי אליהם יחזקʼ ב ז
ודברת בדברי אליהם ג ד
ודברת אליהם ואמרת ג יא

דִּבַּרְתְּ *Locuta es.*

הנה דברת ותעשי ירמʼ ג ה

וְדִבַּרְתְּ *Et loqueris.*

ודברת אליו כדבר הזה שמוʼ ב יד ג

דִּבַּרְתִּי *Locutus v. locuta sum.*

עד אם דברתי דברי בראʼ כד לג
את אשר דברתי לך כח טו
הוא הדבר אשר דברתי מא כח
הוא אשר דברתי אלכם מב יד
כי מן השמים דברתי שמוʼ כ כב
אל אשר דברתי לך לב לד
אני יי׳ דברתי במדʼ יד לה
הלא דברתי אליך לאמר כג כו
שלחת אלי דברתי לאמר כד יב
כאשר דברתי אל משה יהושʼ א ג
אשר דברתי אליכם כ ב
וכעסי דברתי עד הנה שמוʼ א א יו
כל אשר דברתי אל ביתו ג יב
הדבר דברתי את אחד שמוʼ ב ז ז

אשר דברתי אל דוד מלכʼ א ו יב
כאשר דברתי על דוד אביך ט ה
בשמעך אשר דברתי מלכʼ ב כב יט
הדבר דברתי את אחד ד״ה א יז ו
אחת דברתי ולא אענה איוʼ מ ה
דברתי בלשוני תהלʼ לט ד
דברתי אני עם לבי קהלʼ א יו
לא בסתר דברתי ישעʼ מה יט
אף דברתי אף אביאנה מו יא
דברתי אף קראתיו מח טו
לא מראש בסתר דברתי מח יו
דברתי ולא שמעתם סה יב
דברתי ולא שמעו סו ד
על כי דברתי זמתי ירמʼ ד כח
כי לא דברתי את אבותיכם ז כב
ולא צויתים ולא דברתי אליהם יד יד
מרעתו אשר דברתי עליו יח ח
ולא דברתי ולא עלתה יט ה
כל הרעה אשר דברתי יט טו
דברתי אליך בשלותיך כב כא
לא דברתי אליהם כג כא
אשר דברתי עליה כה יג
דברתי ככל הדברים האלה כז יב
ואל כל העם הזה דברתי כז טו
אשר דברתי אליך ל ב
אשר דברתי אל בית ישראל לג יד
דבר אני דברתי נאם יי׳ לד ה
דברתי אליכם השכם ודבר לה יד
הרעה אשר דברתי עליהם
יען דברתי אליהם לה יז
כל הדברים אשר דברתי אליך וגוʼ
מיום דברתי אליך לו ב
כל הרעה אשר דברתי לו לא
כי דברתי אתך לח כה
אני יי׳ דברתי יחזקʼ ה יג
וה טו וח יז
לא אל חנם דברתי ו י
ואני לא דברתי יג ז
כי אני יי׳ דברתי יז כא וכא לד
וכו יד
אני יי׳ דברתי יז כד וכב יד
ולו לו
אני יי׳ דברתי כא כב וכד יד
ולד כד ולז יד
כי אני דברתי כג לד
כי אני דברתי כו ה וכח י
ולט ה
אני

אני יי׳ דברתי ל יב
באש קנאתי דברתי לו ה
ובחמתי דברתי לו ו
אשר דברתי בימים קדמונים לח יז
באש עברתי דברתי לח יט
הוא היום אשר דברתי לט ח

וְדִבַּרְתִּי
Et locutus sum v. loquar.

ודברתי אתך מעל שמו׳ כה כב
וירדתי ודברתי עמך שם
במד׳ יא יז
ודברתי בלבי קהל׳ ב טו
ודברתי משפטי אותם ירמ׳ א יז
ודברתי על לבה הוש׳ ב יז
ודברתי על הנביאים יב יא

דִּבְּרוּ . דִּבֵּרוּ ***Locuti sunt.***

ואחרי כן דברו אחיו אתו
בראשׁ׳ מה טו
אשר דברו אליך דבר׳ ה כה
היטיבו כל אשר דברו ה כה
היטיבו אשר דברו יח יז
כאשר דברו להם הנשיאים
יהוש׳ ט כא
אשר דברו בני ראובן כב ל
אשר דברו אלי מלכ׳ א יב ט
אשר דברו אליך יב י
דברו אלי לאמר ד״ה ב י ט
דברו אליך י י
ועוד דברו עבדיו לב יז
דברו בגאות תהל׳ יז י
דברו הוות לח יג
דברו אתי לשון שקר קט ב
שפתותיכם דברו שקר ישע׳ נט ג
העם הזה דברו לאמר ירמ׳ לג כד
אשר דברו בשמך דני׳ ט ו
דברו עלי כזבים הוש׳ ז יג
דברו דברים אלות שוא י ד
וישביה דברו שקר מיכ׳ ו יב
אתרפים דברו און זכר׳ י ב

וְדִבְּרוּ ***Et loquentur.***

ודברו השטרים דבר׳ כ ה
זקני עירו ודברו אליו כה ח

דִּבַּרְתֶּם ***Locuti estis.***

כאשר דברתם ולכו שמו׳ יב לב
אם לא כאשר דברתם במד׳ יד כח
לא דברתם אלי נכונה איו׳ מב ז
כי לא דברתם אלי נכונה מב ח

וְדִבַּרְתֶּם ***Et loquemini.***

ודברתם אל הסלע במד׳ כ ח
ודברתם אליו כה אמר יי׳
מלכ׳ ב א ו
ודברתם אל איש יהודה
ירמ׳ יא ב

דִּבַּרְנוּ ***Locuti sumus.***

אשר דברנו אליך שמו׳ יד יב
כי דברנו ביי׳ ובך במד׳ כא ז
והדבר אשר דברנו שמו׳ א כ כג
דברנו אליו ולא שמע בקולנו
שמו׳ ב יב יח

מְדַבֵּר ***Loquens.***

מדבר אל עשו אחיך בראשׁ׳ כז ו
עודנו מדבר עמם כט ט
מדבר מתוך האש
דבר׳ ד לג וה כג
מה אדני מדבר אל עבדו
יהוש׳ ה יד
אות שאתה מדבר עמי שופ׳ ו יז
והוא מדבר עמם שמו׳ א יז כג
עדנו מדבר והנה יונתן
מלכ׳ א א מב
עודנו מדבר עמם מלכ׳ ב ו לג
והמלך מדבר אל גחזי ח ד
ובניהם חצי מדבר אשדודית
נחמ׳ יג כד
עוד זה מדבר וזה בא איו׳ א יז
וא יז וא יח
מאיש מדבר תהפכות משלי ב יב
אני מדבר בצדקה ישע׳ סג א
מדבר את הדברים האלה ירמ׳ כו ז
אשר ירמיהו מדבר לח א
ואשמע קול מדבר יחזק׳ א כח
אשר אני מדבר אליך ב ח
כל אשר אני מדבר אתך מד ה
אחד קדוש מדבר דני׳ ח יג
ועוד אני מדבר ומתפלל ט כ
ועוד אני מדבר בתפלה ט כא

וּמְדַבֵּר ***Et loquens.***

ומדבר כלשון עמו אסת׳ א כב

הַמְדַבֵּר ***Loquens.***

כי פי המדבר אליכם בראשׁ׳ מה יב
המדבר אליך והבאתו שמו׳ ב יד י
כי אני הוא המדבר ישע׳ נב ו
לפלמוני המדבר דני׳ ח יג

מְדַבְּרִים ***Loquentes.***

עודם מדברים עמו אסת׳ ו יד
עוד הם מדברים ישע׳ סה כד

הַמְדַבְּרִים ***Loquentes.***

הם המדברים שמו׳ ו כז
החזים המדברים אליו ד״ה ב לג יח

מְדַבֶּרֶת ***Loquens.***

היא מדברת על לבה שמו׳ א א יג
הנה עדך מדברת מלכ׳ א א יד
והנה עודנה מדברת א כב
לשון מדברת גדלות תהל׳ יב ד

מְדַבְּרוֹת ***Loquentes f.***

מדברות שפת כנען ישע׳ יט יח

דַּבֵּר ***Loqui.***

לא נוכל דבר אליך בראשׁ׳ כד נ
כי דבר ידבר הוא שמו׳ ד יד
מה יסף יי׳ דבר עמי במד׳ כב יט
אוכל דבר מאומה כב לח
דבר אלי עוד בדבר הזה דבר׳ ג כו
דבר ידברו בראשונה שמו׳ ב כ יח
מי יתן אלוה דבר איו׳ יא ה
דבר אל אחז ישע׳ ז י
דבר אלי עוד ח ה
הנה לא ידעתי דבר ירמ׳ א ו

דַּבֶּר ***Loqui.***

דבר עשק וסרה ישע׳ נט יג
למדו לשונם דבר שקר ירמ׳ ט ד

דִּבֵּר ***Idem.***

ויהי ביום דבר יי׳ שמו׳ ו כח
ביום דבר יי׳ אליכם דבר׳ ד טו
s תחלת דבר יי׳ הושע א ב

s **וְהַדִּבֵּר** ***Et verbum.***

רעדע, ווארט (גאטטעס). נאך אנדר: אונד דער גערעדעט האטטע (הַדִּבֵּר פיר אֲשֶׁר דִּבֵּר).

והדבר אין בהם ירמ׳ ה יג
הלכים

Et loqui, loquendo. וְדַבֵּר

הלכים הלוך ודבר מלכ׳ ב ב יא
ודבר עמהם משפטים נחמ׳ ט יג
ממצוא חפצך ודבר דבר ישע׳ נח יג
השכם ודבר ירמ׳ ז יג
אשכים ודבר כה ג
השכם ודבר לה יד

Idem. וְדַבֶּר־

שלח אצבע ודבר און ישע׳ נח ט
בטוח על תהו ודבר שוא נט ד

In loquendo. בְּדַבֵּר

בדבר יצחק ברא׳ כז ה
בדבר שפתיך מישרים
משלי כג יו

Et in loquendo. וּבְדַבֵּר

ובדבר אביון משפט ישע׳ לב ז

Secundum loqui. כְּדַבֵּר

ויהי כדבר אהרן שמו׳ יו י
כדבר מלאך יי׳ שופט׳ ב ד
כדבר איש האלהים מלכ׳ ב ז יח
וח ב
כדבר אחת הנבלות איו׳ ב י
כדבר אפרים רתת הושע יג א

Loqui, ad loquendum. לְדַבֵּר

ויכל לדבר אתו ברא׳ יז כב
הואלתי לדבר אל אדני יח כז ויח לא
ויסף עוד לדבר אליו יח כט
כאשר כלה לדבר אל אברהם יח לג
טרם כלה לדבר כד טו
טרם אכלה לדבר אל לבי כד מה
לדבר אליך שם כט מב
ככלתו לדבר אתו לא יח
אל יעקב לדבר אתו לד ו
באתי אל פרעה לדבר בשמך
שמו׳ ה כג
s לדבר אליך שם כט מב
ככלהו לדבר אתו לא יח
לדבר אתו לד לד
עד באו לדבר אתו לד לה
אל אהל מועד לדבר אתו במד׳ ז פט
לדבר בעבדי במשה יב ח
לדבר את כל יו לא
אותו אשמר לדבר כג יב
את בניכם לדבר בם דבר׳ יא יט

אשר לא צויתיו לדבר יח כ
לדבר דבר בשמי יח כ
ויספו השטרים לדבר כ ח
ככלות השטרים לדבר כ ט
לדבר את כל הדברים לב מה
לדבר אל העם יהוש׳ ד י
ויסף עוד געל לדבר שופט׳ ט לז
ולא יכין לדבר כן יב ו
ויהי ככלותו לדבר טו יז
לדבר על לבה להשיבה יט ג
ותחדל לדבר אליה רות א יח
ככלתו לדבר אל שאול שמו׳ א יח א
לדבר את הדברים האלה כד יז
אבנר לדבר שמו׳ ב ג יט
לדבר אתו בשלי ג כז
עוד לדבר אליך ז כ
לדבר אל המלך יא יט
ויהי ככלתו לדבר יג לו
s לדבר אל המלך אדני יד טו
לדבר לו על אדניהו מלכ׳ א ב יט
רוח יי׳ מאתי לדבר אותך כב כד
היש לדבר לך אל המלך מ״ב ד יג
רוח יי׳ מאתי לדבר אתך ד״ה ב יח כג
דברים לדבר אל אדו עזר׳ ח יז
ואינם מכירים לדבר יהודית נחמ׳ יג כד
לא יוכל איש לדבר קהלת א ח
ועת לדבר ג ז
לדבר צחות ישע׳ לב ד
לדבר את הדברים האלה לו יב
לדבר עליהם טובה ירמ׳ יח כ
צויתיך לדבר אליהם כו ב
לדבר את כל אשר צוה יי׳ לדבר
כו ח
לדבר באזניכם כו טו
לדבר אליהם כדברים האלה לח ד
לדבר אל כל העם מג א
לדבר עם אדני דני׳ י יז

Et proloquendo. וּלְדַבֵּר

ולדבר אל יי׳ תועה ישע׳ לב ו

A loquendo. מִדַּבֵּר

השמר לך מדבר עם יעקב ברא׳ לא כט
ויכל משה מדבר אתם שמו׳ לד לג
בן בליעל מדבר אליו שמו׳ א כה יז
ושפתיך מדבר מרמה תהל׳ לד יד
שקר מדבר צדק נב ה

Loqui me. דַּבְּרִי

ואחר דברי תלעיג איו׳ כא ג

מדי דברי בו ירמ׳ לא כ

Et in loqui me. וּבְדַבְּרִי

ובדברי אותך יחזק׳ ג כז

Loqui te. דַּבֶּרְךָ

גם מאז דברך שמו׳ ד י

Loqui vos. דַּבֶּרְכֶם

יען דברכם את הדבר ירמ׳ ה יד
יען דברכם שוא יחזק׳ יג ח

In loqui vos. בְּדַבֶּרְכֶם

בדברכם אלי דבר׳ ה כה

כְּדַבֶּרְכֶם

Secundum loqui vestrum.

עבדו את יי׳ כדברכם שמו׳ יב לא

Alloqui eum. דַּבְּרוֹ

ולא יכלו דברו לשלם ברא׳ לז ד

In loqui me. בְּדַבְּרִי s

ישמע העם בדברי עמך שמו׳ יט ט

In loqui eum. בְּדַבְּרוֹ

עור פניו בדברו אתו שמו׳ לד כט
בדברו הדבר הזה שופט׳ ח ג
בדברו אל האנשים שמו׳ א יז כח
ויהי בדברו אליו ד״ה ב כה טז
נפשי יצאה בדברו שיר ה ו
כקול אל שדי בדברו יחזק׳ י ה

Et in loqui eum. וּבְדַבְּרוֹ

ובדברו עמי נרדמתי דני׳ ח יח
ובדברו עמי י יא
ובדברו עמי כדברים האלה י טו
ובדברו עמי י יט

Et juxta loqui eum. וּכְדַבְּרוֹ

וכדברו עמי דני׳ י יט

Juxta loqui eam. כְּדַבְּרָהּ

ויהי כדברה ברא׳ לט י

In loqui eos. בְּדַבְּרָם

ויבך יוסף בדברם אליו ברא׳ נ יז
בדברם אל פרעה שמו׳ ז ז

Loquere. דַּבֵּר . דַּבֵּר

ויאמר דבר ברא׳ כד לג
בא דבר אל פרעה שמו׳ ו יא

דבר אל פרעה שמות ו כט
דבר נא באזני העם יא ב
דבר אל בני ישראל יד ב
דבר אל בני ישראל ויסעו יד טו
דבר אליהם לאמר יו יב
דבר אתה עמנו כ יט
דבר אל בני ישראל ויקחו לי
כה ב
ואתה דבר אל בני ישראל לא יג
דבר אל בני ישראל ויקר׳ א ב וד ב
ח כג וז כט ויב ב ויח ב וכג ב
וכג י וכג כד וכג לד וכה ב וכז ב
דבר אל אהרן ו יח וכא יז
וכב ב
דבר אל אהרן אחיך יו ב
דבר אל אהרן ואל בניו יז ב
דבר אל כל עדת יט ב
דבר אל אהרן ואל בניו כב יח
דבר אל בני ישראל במד׳ ה ו וה יב
וו ב וט י וטו ב וטו יח וטו לח
ויז יז ויט ב ולג נא ולה י
דבר אל אהרן ואל בניו ו כג
דבר אל אהרן ואמרת ח ב
דבר אל העדה יו כג
דבר אל בני ישראל יהוש׳ כ ב
ואמרת דבר יי׳ כי שמע עבדך
שמו׳ א ג ט
דבר כי שמע עבדך ג י
ויאמר לו דבר טו יז
ועתה דבר נא אל המלך שמו׳ ב יג יג
אם אין אתה דבר יז ו
ותאמר דבר מלכ׳ א ב יד
ותאמר אליו דבר ב יז
דבר נא אל עבדיך מלכ׳ ב יח כו
דבר כי חפצתי צדקך איו׳ לג לב
ומה ידעת דבר לד לג
דבר נא אל עבדיך ארמית
ישע׳ לו יא
דבר כה נאם יי׳ ירמ׳ ט כא
דבר אל בית ישראל יחזק׳ ג א
דבר אליהם קרבו הימים יב כג
לכן דבר אותם ואמרת יד ג
דבר את זקני ישראל כ ג
דבר אל בית ישראל כ כז
דבר ואמרת כט ג
דבר אל בני עמך לג ב
דבר אליהם כה אמר יי׳ לז יט
דבר אל הנער הל״ז זכר׳ ב ח

וְדַבֵּר *Et loquere.*

ודבר על לב עבדיך שמו׳ ב יט ח
ודבר אלהם המבלי מלכ׳ ב א ג
ודבר עליהם יחזק׳ לז כא

דַּבְּרוּ *Loquimini.*

דברו נא באזני פרעה ברא׳ נ ד
דברו אל כל עדת שמו׳ יב ג
דברו אל בני ישראל ויקר׳ יא ב
וטו ב
דברו נא באזני כל בעלי שכם
שופט׳ ט ב
דברו איכה נהיתה כ ג
דברו אל דוד בלט שמו׳ א יח כב
דברו אל זקני יהודה שמו׳ ב יט יב
דברו אל יתהלל חגר מלכ׳ א כ יא
דברו דבר ולא יקום ישע׳ ח י
דברו לנו חלקות ל י
דברו על לב ירושלם מ ב
דברו אמת זכר׳ ח יו

וְדַבְּרוּ *Et loquimini.*

עליה עצו ודברו שופט׳ יט ל

דַּבְּרִי *Eloquere.*

עורי עורי דברי שיר שופט׳ ה יב

דַּבֵּרִי *Idem.*

ויאמר דברי שמו׳ ב יד יב

אֲדַבֵּר . אֲדַבֵּר *Loquar.*

ועשית כל אשר אדבר שמו׳ כג כב
בחלום אדבר בו במד׳ יב ו
פה אל פה אדבר בו יב ח
ואך את הדבר אשר אדבר כב כ
את הדבר אשר אדבר אליך כב לה
אתו אדבר כב לח
אשר ידבר יי׳ אתו אדבר כד יג
ואני אדבר בך שמו׳ א יט ג
אנכי אדבר עליך מלכ׳ א ב יח
כי אדבר אל נבות כא ו
אשר יאמר יי׳ אלי אתו אדבר כב יד
אלהי אתו אדבר ד״ה א יח יג
אולם אני אל שדי אדבר איו׳ יג ג
או אדבר והשיבני יג כב
ואנכי אדבר כא ג
החרש ואנכי אדבר לג לב
היספר לו כי אדבר לז כ
שמע נא ואנכי אדבר מב ד
נפעמתי ולא אדבר תהל׳ עז ה
האמנתי כי אדבר קיו י
אני שלום וכי אדבר קכ ז
שמעו כי נגידים אדבר משלי ח ו
מה אדבר ואמר לי ישע׳ לח טו
גם אני אדבר משפטים ירמ׳ ד יב
אך משפטים אדבר אותך יב א
רגע אדבר יח ז
ורגע אדבר יח ט
אשר אדבר אליך יט ב
כי מדי אדבר כ ח
ולא אדבר עוד בשמו כ ט
כל דברי אשר אדבר אליך יחזק׳ ג י
ושם אדבר אותך ג כב
אדבר את אשר אדבר דבר יב כה
אדבר דבר ועשיתיו יב כה
אשר אדבר דבר יב כה

וַאֲדַבֵּר *Et loquar.*

ואדבר אתך יחזק׳ ב א

וָאֲדַבֵּר *Et looutus sum.*

ואדבר אליכם ולא שמעתם דבר׳ א מג
ואדבר אליכם השכם ירמ׳ ז יג
ואדבר אליכם כה ג
ואדבר אל הגולה יחזק׳ יא כה
ואדבר אל העם בבקר כד יח

אֲדַבְּרָה . אֲדַבֵּרָה *Loquar.*

אדברה נא אל המלך שמו׳ ב יד טו
אדברה בצר רוחי איו׳ ז יא
אדברה ולא איראנו ט לה
אדברה במר נפשי י א
גם אנכי ככם אדברה יו ד
אם אדברה לא יחשך כאבי יו ו
אדברה וירוה לי לב כ
אדברה נא שלום בך תהל׳ קכב ח
על מי אדברה ירמ׳ ו י

וַאֲדַבְּרָה . וַאֲדַבֵּרָה *Et loquar.*

לאדני ואדברה ברא׳ יח ל
ואדברה אך הפעם יח לב
ואדברה אליך את כל דבר׳ ה לא
ואדברה באזניהם לא כח
האזינו השמים ואדברה לב א
ואדברה אך הפעם שופט׳ ו לט
עד הנה ואדברה אליך שמו׳ ב כ יז
ואדברה אותם ירמ׳ ה ה
אגידה ואדברה תהל׳ מ ו

שמעה

שמעה עמי ואדברה תהל׳ נ ז
ואדברה בעדתיך קיט מו
ואדברה אני איו׳ יג יג

Et sum locutus. וָאֲדַבְּרָה

ואפתח פי ואדברה דני׳ י יו

Loqueris. תְּדַבֵּר

פן תדבר עם יעקב בראׁ לא כד
והורתיך אשר תדבר שמו׳ ד יב
אתה תדבר את כל ז ב
אשר תדבר אל בני ישראל יט ו
ואתה תדבר אל כל חכמי לב כח ג
ואל בני ישראל תדבר ל לא
ואל בני ישראל תדבר ויקר׳ ט ג
ואל בני ישראל תדבר לאמר כד טו
ואל הלוים תדבר במד׳ יח כו
אותו תדבר כב לה
וכה תדבר כג ה וכג יו
ואל בני ישראל תדבר לאמר כז ח
ואת תדבר אלינו את כל דבר׳ ה כד
למה תדבר עוד דבריך שמו׳ ב יט ל
כה תדבר אליהם מלכ׳ א יב י
תדבר אליה יד ה
לא תדבר אלי רק אמת כב יו
אשר תדבר בחדר מלכ׳ ב ו יב
ואל תדבר עמנו יח כו
לא תדבר אלי רק אמת ד״ה ב יח טו
תשב באחיך תדבר תהל׳ נ כ
באזני כסיל אל תדבר משלי כג ט
ואל תדבר אלינו יהודית ישע׳ לו יא
כל אשר אצוך תדבר ירמ׳ א ז

Et loqueris. וּתְדַבֵּר

ותדבר ישראל ישע׳ מ כז
ותדבר ולא תאלם יחזק׳ כד כז

וַתְּדַבֵּר

Et locutus es, dixisti.

ותדבר אליהם ארכה שמו׳ לב יג
ותדבר אלי כוכבים שופט׳ יו י
ויו יג
ותדבר גם אל בית עבדך שמו׳ ב ז יט
ותדבר אל עבדך ז כח
ותדבר בפיך מלכ׳ א ח כד
ותדבר על בית עבדך ד״ה א יז יז
ותדבר על עבדך הטובה יז כו
ותדבר בפיך ד״ה ב ו טו
ותדבר עמו את כל ט א
ותדבר את כל זרע כב י

Loqueris. תְּדַבֵּרִי

אחת הנבלות תדברי איו׳ ב י
ושפלת מארץ תדברי ישע׳ כט ד

Loquetur. יְדַבֵּר . יְדַבֶּר־

למה ידבר אדני בראׁ מד ז
ידבר נא עבדך דבר מד יח
ידעתי כי דבר ידבר הוא שמו׳ ד יד
ואהרן אחיך ידבר ז ב
כי ידבר אלכם פרעה ז ט
משה ידבר והאלהים יעננו יט יט
ואל ידבר עמנו כ יט
כאשר ידבר איש לג יא
כאשר ידבר יי׳ במד׳ כב ח
כל אשר ידבר יי׳ כג כו
אשר ידבר יי׳ כד יג
כי ידבר אלהים את האדם
דבר׳ ה כא
כל אשר ידבר יי׳ אלהינו ה כד
אשר ידבר בשמי יח יט
ואשר ידבר בשם יח כ
אשר ידבר הנביא יח כב
אז ידבר יהושע ליי׳ יהוש׳ י יב
כל אשר ידבר בא יבא שמו׳ א ט ו
ידבר נא אדני המלך שמו׳ ב יד יח
כי באחת ידבר אל איו׳ לג יד
לא בדעת ידבר לד לה
אם ידבר אליך רכות מ כז
אז ידבר אלימו באפו תהל׳ ב ה
שוא ידבר לבו
יצא לחוץ ידבר מא ז
פי ידבר חכמות מט ד
אשמעה מה ידבר האל יי׳
כי ידבר שלום פה ט
בעמוד ענן ידבר אליהם צט ז
תהלת יי׳ ידבר פי קמה כא
תחנונים ידבר רש משלי יח כג
ואיש שמע לנצח ידבר כא כח
ולבך ידבר תהפכות כג לג
ידבר אל העם הזה ישע׳ כח יא
נבלה ידבר לב ו
ולא תשמע מה ידבר ירמ׳ ה טו
שלום את רעהו ידבר ט ז
ידבר דברי כג כח
ופיהו את פיך ידבר לד ג
כאשר ידבר אליך לט יב
ידבר אדני דני׳ י יט
ועל אל אלים ידבר נפלאות יא לו

ושם ידבר עמנו הוש׳ יב ה
לראות מה ידבר בי חבק׳ ב א

Et locutus est. וַיְדַבֵּר

וידבר אלהים אל נח בראׁ ח טו
וידבר אתו אלהים לאמר יז ג
וידבר אל חתניו יט יד
וידבר את כל הדברים האלה כ ח
וידבר אל בני חת כג ג
וידבר אתם לאמר כג ח
וידבר אל עפרון כג יג
וידבר על לב הנער לד ג
וידבר חמור אתם לאמר לד ח
וידבר שר המשקים מא ט
וידבר פרעה אל יוסף מא יז
וידבר אתם קשות מב ז
וישב אלהם וידבר אלהם מב כד
וידבר אלהם את הדברים מד ו
וידבר יוסף אל בית פרעה נ ד
וינחם אותם וידבר על לבם נ כא
וידבר אהרן את כל הדברים
שמו׳ ד ל
וידבר אלהים אל משה ו ב
וידבר משה כן אל בני ישראל
ו ט
וידבר יי׳ אל משה לאמר ו י
וו כט וינ א ויד א ויו יא וכה א
ול יא ול יז ול כב ולא א ומ א
וידבר משה לפני יי׳ ו יב
וידבר יי׳ אל משה ואל אהרן ו יג
וידבר אלהים את כל הדברים
כ א
וידבר יי׳ אל משה כה א
וידבר יי׳ אל משה לך לב ז
ולג א
וידבר משה אלהם לד לא
וידבר יי׳ אליו ויקר׳ א א
וידבר יי׳ אל משה ד א וה יד
וה כ וו א וו יב וו יז וח כב
וז כח וח א ויב א ויד א ויז א
ויח א ויט א וכ א וכא א יו וכב א
יכב יז וכב כו וכג א
וידבר יי׳ אל אהרן י ח
וידבר משה אל אהרן י יב
וידבר אהרן אל משה י יט
וידבר יי׳ אל משה ואל אהרן יא א
וינ א ויד לג וטו א
וידבר יי׳ אל משה יד א ויז א
ויז א ויח א ויט א וכא יו וכב א
*
וכב

וכב יז וכב כו וכג א וכג ט וכג כג
וכג כו וכג לג וכד א וכד יג
וכה א וכז א
וידבר משה אל אהרן כא כד
וידבר משה את מעדי יי׳ כג מד
וידבר משה אל בני ישראל כד כג
וידבר יי׳ אל משה במד׳ א א
וב א וג יד וד א וד יז וט א
ויד כו ויז כ ויט א
וידבר יי׳ אל משה לאמר א מח
וג ה וג יא וג מד וד כא וה א
וה ה וה יא וו א וו כב וח א
וח ה וח כג וט ט וי א ויג א
וטו א וטו יז ויו כג ויז א ויז ט
ויז יו ויח כה וכ ז וכה י וכה יז
וכו נב וכח א ולא א ולג נ
ולד א ולד יו ולה ט
הכרבים וידבר אליו ז פט
וידבר משה אל בני ישראל ט ד
וידבר אל העם את דברי יי׳ יא כד
וירד יי׳ בענן וידבר אליו יא כה
וידבר משה את כל יד לט
וידבר אל קרח יז ה
וידבר אל העדה יו כו
וידבר משה אל בני ישראל יז כא
וידבר יי׳ אל אהרן יח ח
וידבר העם באלהים כא ה
וידבר משה ואלעזר כו ג
וידבר משה אל יי׳ לאמר כז טו
וידבר משה אל ראשי ל ב
וידבר משה אל העם לא ג
וידבר יי׳ אל משה לג נ ולה א
וידבר יי׳ אלי לאמר דבר׳ ב יז
וידבר יי׳ אליכם מתוך האש ד יב
וידבר משה והכהנים כז ט
וידבר את הדברים לא א
וידבר משה באזני כל קהל לא ל
וידבר יי׳ אל משה לב מח
וידבר אליהם לאמר יהוש׳ ט כב
וידבר יי׳ אל יהושע כ א
וידבר אליהם כזאת שופט׳ ח ח
אל אחי אמו וידבר אליהם ט א
וירד וידבר לאשה יד ז
וידבר עם שאול על הגג שמו׳ א ט כה
וידבר שמואל אל העם י כה
וידבר כדברים יז כג
וידבר שאול אל יונתן יט א
וידבר יהונתן בדוד טוב יט ד

וישלח דוד וידבר באביגיל כה לט
וידבר גם אבנר שמו׳ ב ג יט
וידבר דוד ליי׳ כב א
וידבר שלשת אלפים משל
מלכ׳ א ה יב
וידבר על העצים
וידבר על הבהמה ה יג
וידבר אליו לאמר יב ז
וידבר אליהם כעצת הילדים יב יד
וידבר המלך אל איש האלהים
יג ז
וידבר אלהם אביהם יג יב
וידבר אל בניו לאמר יג כז
וידבר אחאב אל נבות כא ב
וידבר אליה כא ו
וידבר אלהם מה משפט האיש וגו׳
וידבר אליכם את הדברים האלה
מלכ׳ ב א ז
וידבר אליו איש האלהים א ט
וידבר אל שר החמשים א י
ויען אליה וידבר אליהם א יב
ויתחנן אליו וידבר אליו א יג
וידבר מלאך יי׳ אל אליהו א טו
וידבר אליו כה אמר יי׳ א יו
וידבר ויאמר יח כח
וידבר יי׳ ביד עבדיו כא י
וידבר אתו טבות כה כח
וידבר יי׳ אל גד חזה דויד
ד״ה א כא ט
וידבר אלהם כעצת ד״ה ב י יד
וידבר יחזקיהו על לב ל כב
וידבר על לבבם לב ו
וידבר יי׳ אל מנשה לג י
וידבר ירמיהו הנביא ירמ׳ לד ו
וידבר אל המלך לאמר לח ח
וידבר אתו משפטים לט ה
וידבר אתו משפטים נב ט
וידבר אתו טבות נב לב
וידבר אתי ויאמר אלי
יחזק׳ ג כד
וידבר אלי מ ד ומ מה
ומא כב
וידבר אתם המלך דני׳ א יט
ויבן וידבר עמי ט כב
ויועץ אתי וידבר אלי זכר׳ ו ח

Et locutus est ea. וַיְדַבְּרֵם

וידברם באזני יי׳ שמו׳ א ח כא

Loquetur. תְּדַבֵּר

ולשונו תדבר משפט תהל׳ לז ל

Loquatur. תְּדַבֶּר־

תדבר נא שפחתך שמו׳ ב יד יב

Et loquatur. וּתְדַבֶּר

ותדבר נא אמתך שמו׳ א כה כד

Et locuta est. וַתְּדַבֵּר

ותדבר אליו כדברים בראי׳ לט יז
ותדבר מרים במד׳ יב א
ותדבר אליו את כל מלכ׳ א י ב
ותדבר אליו מה זה כא ה
ותדבר לפני המלך אסת׳ ח ג

Loquemur. נְדַבֵּר

מה נדבר ומה נצטדק בראי׳ מד יז
תכיתו ואחר נדבר איו׳ יח ב

Loquemini. תְּדַבְּרוּ

אל תרבו תדברו שמו׳ א ב ג
הלאל תדברו עולה
ולו תדברו רמיה איו׳ יג ז
תדברו בצואר עתק תהל׳ עה ו

Loquemini. תְּדַבְּרוּן

תדברון אל עשו בראי׳ לב כ

Loquemini. תְּדַבֵּרוּן

אלם צדק תדברון תהל׳ נח ב

Loquentur. יְדַבְּרוּ . יְדַבֵּרוּ

ושמעת מה ידברו שופט׳ ז יא
ידברו בראשונה שמו׳ ב כ יח
אמרתי ימים ידברו איו׳ לב ז
והוחלתי כי לא ידברו לב יז
שוא ידברו איש את רעהו וגו׳
בלב ולב ידברו תהל׳ יב ג
כי לא שלום ידברו לה כ
ממרום ידברו עג ח
יביעו ידברו עתק צד ד
פה להם ולא ידברו קטו ה
וקלה יז
כי ידברו את אויבים קכז ה
ונבורתך ידברו קמה יא
הדברים אשר ידברו קהל׳ ז כא
יגישו אז ידברו ישע׳ מא א
לוא כן ידברו ירמ׳ ח ו
ואמת לא ידברו ט ד

המה

המה ולא ידברו י ה
כי ידברו אליך טובות יב ו
חזון לבם ידברו כג טז
ידברו לו אלי גבורים יחזק' לב כא
כזב ידברו דני' יא כז
ולא ידברו כזב צפני' ג יג
וחלמות השוא ידברו זכר' י ב

Et loquentur. וִידַבְּרוּ

ימיקו וידברו תהל' עג ח

וַיְדַבְּרוּ . וַיְדַבֵּרוּ
Et locuti sunt.

במרמה וידברו בראֹ' לד יג
וידברו אל אנשי עירם לד כ
וידברו אליו פתח הבית מג יח
וידברו אליו את כל דברי מה כז
וידברו אליו דברי בלק במד' כב ז
וידברו לפני משה לו א
וידברו בני יוסף יהוש' יז יד
וידברו אליהם בשלה כא ב
וידברו אתם לאמר כב טו
וידברו את ראשי אלפי כב כא
וידברו אחי אמו שופט' ט ג
וידברו אל בני בנימן כא יג
וידברו הדברים באזני העם שמו' א יא ד
וידברו עבדי שאול יח כג
וידברו אל נבל ככל הדברים כה ט
וידברו אליה לאמר כה מ
וידברו אל רחבעם מלכ' א יב ג
וידברו אליו הילדים יב י
ויבאו וידברו בעיר יג כה
וידברו אליו ונו' מלכ' ב ה יג
במשנה וידברו אליה כב יד
וידברו אתו משפט כה ו
וידברו אל רחבעם ד"ה ב י ג
וידברו אליו י ז
וידברו אתו הילדים י י
וידברו אל אלהי ירושלם לב יט
וידברו אליה כזאת לד כב
אקומה וידברו בי איו' יט יח
וידברו באלהים תהל' עח יט
וידברו דבר בשמי ירמ' כט כג
וידברו הכשדים למלך דני' ב ד

Loquentur. תְּדַבֵּרְנָה

אם תדברנה שפתי עולה איו' כז ד
ועמל שפתיהם תדברנה משלי כד ב

וַתְּדַבֵּרְנָה
Et dixerunt, locutae sunt.

ותדברנה הנצבות עליה שמו' א ד כ
ותדברנה לפני המלך מלכ' א ג כב

Locutae estis. וַתְּדַבֵּרְנָה

ותדברנה בפיכם ירמ' מד כה

Pyh. Dicitur. מְדֻבָּר

נכבדות מדבר בך תהל' פז ג

Quo sermo fiet. שֶׁיְּדֻבַּר

ביום שידבר בה שיר ח ח

מִדַּבֵּר
Hithp. Loquens, Sermocinans.

הקול מדבר אליו במד' ז פט
את מדבר אלי יחזק' ב ב
ואשמע מדבר אלי מג ו

Et loquitur. וּמִדַּבֵּר

ומדבר המלך הדבר הזה שמו' ב יד יג

* דָּבָר
Verbum, Res, Aliquid, Quidquam.

s וואָרט, רעדע, פֿערהייססונג, פֿער-שפרעכען, צוזאַגע, געבאָט, בעפֿעהל, אויסשפרוך, וואָרט (פֿיר ראַטה, פֿאָר-שלאַג), נאַכריכט, געריכט, זאַכע, בעגעבענהייט, דינג (איינ: דיא זאַכע, פֿאָן דער דיא רעדע איזט), עטוואַס, אורזאַכע, רעכטסזאַכע. נְבוֹן דָּבָר רעדעקונדיג, זאַכפֿערשטאָנדיג. דְּבַר מִשְׁפָּט רעכטזזאַכע. דְּבַר יוֹם בְּיוֹם דאַס טאָגליכע, טאַג פֿיר טאַג. דְּבַר שָׁנָה בְּשָׁנָה יאַהר אויס, יאַהר איין. בַּעַל דְּבָרִים רעכטס-האָנדעל. עֲלִילֹת דְּבָרִים אַנ-שולדיגונגען. עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים דיא צעהן געבאָטע. דִּבְרֵי הַיָּמִים צייט-, טאַגעס-געשיכטע, קראָניק. דִּבְרֵי רוּחַ ווינדרעדען. אֵין דָּבָר, לֹא דָבָר ניכטס. כָּל דָּבָר אללעס, אירגענד עטוואַס. עַל דְּבַר וועגען.

הנפלא מיי' דבר בראֹ' יח יד
לאנשים האל אל תעשו דבר יט ח
לא אוכל לעשות דבר יט כב
והשיבני דבר לז יד
ידבר נא עבדך דבר מד יח
אין נגרע מעבדתכם דבר שמו' ה יא
מכל לבני ישראל דבר ט ד
כי יהיה להם דבר בא אלי יח טז
ונעלם דבר מעיני הקהל ויקר' ד יג
בכל דבר טמא ה ב
וישיבו אתם דבר במד' יג כו
רק אין דבר ברגלי כ יט
והשבתי אתכם דבר כב ח
דבר בפי בלעם כג ה
וישם דבר בפיו כג טז
כל דבר אשר יבא באש לא כג
וישיבו אתנו דבר דבר' א כב
וישיבו אתנו דבר א כה
יי' אלהיך עמך לא חסרת דבר ב ז
פן יהיה דבר עם לבבך טו ט
מום כל דבר רע יז א
כי יפלא ממך דבר יז ח
לדבר דבר בשמי יח כ
על פי שלשה עדים יקום דבר יט טו
ולנער לא תעשה דבר כב כו
ונשמרת מכל דבר רע כג י
ולא יראה בך ערות דבר כג טו
כל דבר אשר ישך כג כ
כי מצא בה ערות דבר כד א
ולא יעבר עליו לכל דבר כד ה
כי לא דבר רק הוא מכם לב מז
ולא יצא מפיכם דבר יהוש' ו י
לא היה דבר מכל אשר צוה ח לה
לא הסיר דבר מכל אשר צוה יא טו
ואשיב אותו דבר יד ז
לא נפל דבר כא מג
וישיבו אותם דבר כב לב
לא נפל דבר אחד כג יד
לא נפל ממנו דבר אחד כג יד
ואין מכלים דבר שופט' יח ז
כל דבר אשר בארץ יח י
אין מחסור כל דבר יט יט
הבו לכם דבר ועצה כ ז
איך יפל דבר רות ג יח
לקים כל דבר ד ז

עשה דבר בישראל שמ׳ א ג יא
אם תכחד ממני דבר ג יז
ונודיעה אתכם דבר יד יב
ונבון דבר ואיש תאר יז יח
הלוא דבר הוא יז כט
וישיבהו העם דבר יז ל
דבר גדול או דבר קטן כ ב
כי שלום לך ואין דבר כ כא
המלך צוני דבר כא ג
בעבדו דבר
דבר קטן או גדול כב טו
דבר קטן וגדול כה לו
להשיב את אבנר דבר שמ׳ ב ג יא
אך דבר אחד אנכי שאל ג יג
אל לבו דבר לאמר יג לג
אל אדני המלך דבר יד יב
תכחדי ממני דבר יד יח
ולא ידעו כל דבר טו יא
עד בא דבר מעמכם טו כח
כל דבר אשר תשמעו טו לו
ולא נודע דבר יז יט
וכל דבר לא יכחד מן המלך יח יג
מה אשיב שלחי דבר כד יג
דבר לי אליך מלכ׳ א ב יד
וישב בניהו את המלך דבר ב ל
לא יעדרו דבר ה ז
לא נפל דבר אחד ח נו
לא היה דבר נעלם י ג
להשיב את העם הזה דבר יב ו
ונשיב דבר את העם הזה יב ט
את המלך דבר לאמר יב יו
כי דבר אלי יג יז
לדרש דבר מעמך יד ה
יען נמצא בו דבר טוב יד יג
ולא ענו העם אתו דבר יח כא
וישבהו דבר כ ט
ולא היה דבר רע בסיר מלכ׳ ב ד מא
דבר גדול הנביא דבר ה יג
דבר לי אליך השר ט ה
ולא ענו אתו דבר יח לו
לא היה דבר אשר לא
הראם חזקיהו כ יג
לא היה דבר אשר לא כ טו
לא יותר דבר אמר יי׳ כ יז
ויישב את המלך דבר כב ט
וישבו את המלך דבר כב כ
דבר צוה לאלף דור ד״ה א טז טו
מה אשיב את שלחי דבר כא יב

לכל דבר ולאצרות ד״ה ב ח טו
ולא נעלם דבר ט ב
להשיב לעם הזה דבר י ו
ונשיב דבר את העם י ט
ולא יבוא טמא לכל דבר כג יט
ויעמידו דבר להעביר קול ל ה
וישב עוד את המלך דבר לד יז
וישיבו את המלך דבר לד כח
ואשיב אתם דבר נחמ׳ ב כ
ויחרישו ולא מצאו דבר ה ח
ליד המלך לכל דבר יא כד
לא בקשה דבר אסת׳ ב טו
לא נעשה עמו דבר ו ג
אל תפל דבר ו י
ואין דבר אליו דבר איו׳ ב יג
הנסה דבר אליך תלאה ד ב
ואלי דבר יגנב ד יב
ושרש דבר נמצא בי יט כח
ומה שמץ דבר כו יד
רחש לבי דבר טוב תהל׳ מה ב
באלהים אהלל דבר
ביי׳ אהלל דבר נו יא
דרכו חצם דבר מר סד ד
יחזקו למו דבר רע סד ו
דבר צוה לאלף דור קה ח
ואענה חרפי דבר קיט מב
זכר דבר לעבדך קיט מט
ונאמן רוח מכסה דבר משלי יא יג
פתי יאמין לכל דבר יד טו
משכיל על דבר ימצא טוב יז כ
משיב דבר בטרם ישמע יח יג
כבוד אלהים הסתר דבר וגו׳
חקר דבר כה ב
דבר דבר על אפניו כה יא
ואשיבה חרפי דבר כז יא
יש דבר שיאמר ראה קהל׳ א י
להוציא דבר ה א
טוב אחרית דבר מראשיתו ז ח
ומי יודע פשר דבר ח א
לא ידע דבר רע ח ה
ובעל כנפים יגד דבר י כ
סוף דבר הכל נשמע יב יג
דברו דבר ולא יקום ישע׳ ח י
דבר שלח יי׳ ביעקב ט ז
תשמענה דבר מאחריך ל כא
ולא ענו אתו דבר לו כא
לא היה דבר אשר לא הראם לט ב
לא היה דבר אשר לא הראיתם לט ד

לא יותר דבר לט ו
ואשאלם וישבו דבר מא כח
דבר ולא ישוב מה כג
לעות את יעף דבר נ ד
ודבר דבר נח יג
אל תגרע דבר ירמ׳ כו ב
וידברו דבר בשמי שקר כט כג
לא יפלא ממך כל דבר לב יז
הממני יפלא כל דבר לב כז
דבר אנכי דברתי לד ה
היש דבר מאת יי׳ לז יז
אין המלך יוכל אתכם דבר לח ה
שאל אני אתך דבר
אל תכחד ממני דבר לח יד
לא אמנע מכם דבר מב ד
העם הענים אתו דבר מד כ
ושמעת מפי דבר יחזק׳ ג יז
משיב דבר לאמר ט יא
אדבר דבר ויעשה יב כה
אדבר דבר ועשיתיו יב כה
אשר אדבר דבר יב כח
ויחלו לקים דבר יג ו
ודבר דבר יד ט
ושמעת מפי דבר לג ז
תחנוניך יצא דבר דני׳ ט כג
ותשכל מן מצא דבר ט כה
דבר נגלה לדניאל י א
כי לא יעשה אדני יי׳ דבר עמ׳ ג ז
השמחים ללא דבר ו יג

Num verbum. הַדָּבָר

הדבר דברתי שמו׳ ב ז ז

Et verbum. וְדָבָר

ודבר אין להם שופט׳ יח ז
ודבר אין להם עם אדם יח כח
ודבר לאט עמך איו׳ טו יא
ודבר טוב ישמחנה משלי יב כה
ודבר בעתו מה טוב טו כג
ודבר מנביא ירמ׳ יח יח

Verbum. הַדָּבָר

כי עשית את הדבר הזה בראׄ כ י
וירע הדבר מאד בעיני אברהם כא יא
מי עשה את הדבר הזה כא כו
יען אשר עשית את הדבר הזה כב טז
וישבע לו על הדבר הזה כד ט
מיי׳ יצא הדבר כד נ
אם תעשה לי הדבר הזה ל לא

לא

לא נוכל לעשות הדבר הזה לד יד
ולא אחר הנער לעשות הדבר לד יט
ואביו שמר את הדבר לז יא
הוא הדבר אשר דברתי מא כח
כי נכון הדבר מעם האלהים מא לב
וייטב הדבר בעיני פרעה מא לז
מדוע עשיתן הדבר הזה שמו' א יח
אכן נודע הדבר ב יד
וישמע פרעה את הדבר ב טו
מחר יעשה יי' הדבר ט ה
ויעש יי' את הדבר הזה ט ו
ושמרתם את הדבר הזה יב כד
הלא זה הדבר אשר יד יב
זה הדבר אשר צוה יי' טז טז
ויאמר משה זה הדבר טז לב
הדבר הזה אשר אתה עשה יח יד
לא טוב הדבר אשר אתה יח יז
כי כבד ממך הדבר יח יח
כל הדבר הגדל יביאו אליך
וכל הדבר הקטן יח כב
אם את הדבר הזה יח כג
את הדבר הקשה יח כו
וכל הדבר הקטן יח כו
וזה הדבר אשר תעשה להם כט א
את הדבר הרע הזה לג ד
גם את הדבר הזה לג יז
זה הדבר אשר צוה יי' לה ד
זה הדבר אשר צוה יי' ויקר' ח ה וט ו
זה הדבר אשר צוה יי' יז ב
ואך את הדבר במד' כב כ
ואפס את הדבר כב לה
הדבר אשר ישים כב לח
זה הדבר אשר צוה יי' ל ב
אם תעשון את הדבר הזה לב כ
זה הדבר אשר צוה יי' לו ו
טוב הדבר אשר דברת דבר' א יד
וייטב בעיני הדבר א כג
לא תספו על הדבר ד ב
ולמען הקים את הדבר ט ה
את כל הדבר אשר אנכי יג א
אמת נכון הדבר יג טו ויז ד
כי בגלל הדבר הזה טו י
את הדבר הזה היום טו טו
אשר עשו את הדבר הרע יז ה
ועשית על פי הדבר יז י
לא תסור מן הדבר יז יא
נדע את הדבר יח כא
לא יהיה הדבר ולא יבא יח כב

הוא הדבר אשר לא דברו יח כב
ואם אמת היה הדבר כב כ
כן הדבר הזה כב כו
לעשות את הדבר הזה כד יח וכד כב
כי קרוב אליך הדבר ל יד
זכור את הדבר אשר צוה יהוש' א יג
כל הדבר אשר צוה ד י
וזה הדבר אשר מל יהושע ה ד
ונעשה את הדבר הזה ט כד
את הדבר הזה אל משה יד י
מכל הדבר הטוב כא מג
וייטב הדבר בעיני בני ישראל כב לג
כל הדבר הטוב אשר דבר יי' כג טו
את כל הדבר הרע כג טו
מי עשה הדבר הזה
עשה הדבר הזה שופט' ו כט
מה הדבר הזה עשית לנו ח א
יעשה לי הדבר הזה יא לז
זה הדבר אשר נעשה כ ט
וזה הדבר אשר תעשו כא יא
כלה הדבר היום רות ג יח
ויאמר מה הדבר שמו' א ג יז
מכל הדבר אשר דבר ג יז
מה היה הדבר בני ד טז
וירע הדבר בעיני שמואל ח ו
את הדבר הגדול הזה יב טז
וירע בעיניו הדבר הזה יח ח
וישר הדבר בעיניו יח כ
וישר הדבר בעיני דוד יח כו
את הדבר הזה כ ב
ידעו את הדבר כ לח
ידע מאומה את הדבר כא ג
אם אעשה את הדבר כד ז
לא טוב הדבר הזה כו טז
על כן הדבר הזה עשה לך כח יח
מה היה הדבר הגד נא לי שמו' ב א ד
אשר עשיתם הדבר הזה ב ו
הדבר אשר דברת ז כה
אם אעשה את הדבר הזה יא יא
אל ירע בעיניך את הדבר הזה יא כה
וירע הדבר אשר עשה דוד יא כז
עקב אשר עשה את הדבר הזה יב ו
ואני אעשה את הדבר הזה יב יב
מה הדבר הזה יב כא
הדבר הזה כאשם יד יג
עבדך יואב את הדבר יד כ
סבב את פני הדבר יד כ
עשיתי את הדבר הזה יד כא

כל הדבר אשר תשמע טו לה
ויישר הדבר בעיני אבשלם יז ד
חרה לך על הדבר הזה יט מג
לא כן הדבר כ כא
נהיה הדבר הזה מלכ' א א כז
את הדבר הזה ב כג
טוב הדבר כאשר דבר ב לח
טוב הדבר שמעתי ב מב
וייטב הדבר בעיני יי' כי שאל
שלמה את הדבר הזה ג י
שאלת את הדבר הזה ג יא
אמת היה הדבר י ו
על הדבר הזה יא י
וזה הדבר אשר הרים יד יא כז
מאתי נהיה הדבר הזה יב כד
ויהי הדבר הזה לחטאת יב ל
היה יהיה הדבר יג לב
אחר הדבר הזה לא שב יג לג
ויאמרו טוב הדבר יח כד
כשמע את הדבר הזה כ יב
ואת הדבר הזה עשה כ כד
וזעף על הדבר כא ד
לב מלך ארם על הדבר הזה מלכ' ב ו יא
היהיה הדבר הזה ז ב
כי יעשה הדבר הגדול ח יג
לא תעשו את הדבר הזה יז יב
זה הדבר אשר דבר יי' עליו יט כא
כי יעשה יי' את הדבר כ ט
כי ישר הדבר ד"ה א יג ד
הדבר אשר דברת יז כג
על הדבר הזה כא ז
אשר עשיתי את הדבר הזה כא ח
אמת הדבר אשר שמעתי ד"ה ב ט ה
נהיה הדבר הזה יא ד
זה הדבר אשר תעשו כג ד
כי בפתאם היה הדבר כט לו
ויישר הדבר בעיני המלך ל ד
וכפרץ הדבר הרבו בני ישראל לא ה
וכשמעי את הדבר הזה עזר' ט ג
קום כי עליך הדבר י ד
מרעידים על הדבר י ט
לדריוש הדבר י טז
זכר נא את הדבר נחמ' א ח
ויאמרו מה הדבר הזה ב יט
לא טוב הדבר אשר אתם
עשים ה ט
אשר לא יקים את הדבר הזה ה יג
מה הדבר הרע הזה יג יז

ויטב הדבר אסת׳ א כא
וייטב הדבר בעיני המלך ב ד
ויודע הדבר למרדכי ב כב
ויבקש הדבר וימצא ב כג
וייטב הדבר לפני המן ה יד
הדבר יצא מפי המלך ז ח
וכשר הדבר לפני המלך ח ה
הדבר אשר חזה ישעיהו ישע׳ ב א
זה הדבר אשר דבר יי׳ יו יג
דבר את הדבר הזה כד ג
זה הדבר אשר דבר יי׳ לז כב
הדבר הזה אשר דבר לח ז
את הדבר הזה ירמ׳ ה יד
הדבר אשר היה אל ירמיהו ז א
יא א
וקראת שם את הדבר ז ב
הדבר הזה צויתי ז כג
שמעו את הדבר י א
ואמרת אליהם את הדבר הזה יג יב
ואמרת אליהם את הדבר הזה יד יז
הדבר אשר היה אל יח א וכא כ
שם את הדבר הזה כב א
תעשו את הדבר הזה כב ד
יען אמרכם את הדבר הזה כג לח
הדבר אשר היה על ירמיהו כה א
הדבר הזה מאת יי׳ כו א
היה הדבר הזה כז א
הדבר הזה אשר אנכי דבר כח ז
הדבר אשר היה אל ירמיהו ל א
ולד א ולד ח ולה א
עוד יאמרו את הדבר הזה לא כג
הדבר אשר היה אל ירמיהו לב א
את הדבר הטוב אשר דברתי לג יד
היה הדבר הזה לו א
זה הדבר אשר הראני יי׳ לח כא
כי לא נשמע הדבר לח כז
הדבר אשר היה אל ירמיהו מ א
והיה לכם הדבר הזה מ ג
אל תעש את הדבר הזה מ יו
ואת הדבר אשר נעשה מב ג
והיה כל הדבר מב ד
ככל הדבר אשר ישלחך יי׳ מב ה
הדבר אשר היה אל ירמיהו מד א
הדבר אשר דברת מד יו
כל הדבר אשר יצא מפינו מד יז
הדבר אשר דבר מה א
הדבר אשר דבר יי׳ מו יג
הדבר אשר דבר יי׳ נ א

הדבר אשר צוה ירמיהו נא נט
ושמעו מה הדבר יחזק׳ לג ל
ואמת הדבר
וצבא גדול ובין את הדבר דני׳ י א
את הדבר הזה י יא
שמעו את הדבר הזה עמו׳ ג א וה א
שמעו הדבר הזה ד א
ויגע הדבר אל מלך יונ׳ ג ו
את הדבר אשר כרתי חגי ב ה

וְהַדָּבָר *Et verbum.*

והדבר אשר יקשה מכם דבר׳ א יז
והדבר אשר דברנו שמו׳ א כ כג
והדבר הזה לא אוכל מלכ׳ א כ ט

בְּדָבָר *In verbo.*

הוכח בדבר לא יסכון איו׳ טו ג
ושנה בדבר מפריד אלוף משלי יז ט
אל תעמד בדבר רע קהל׳ ח ג
מחטיאי אדם בדבר ישע׳ כט כא

בַּדָּבָר *In verbo, re.*

כי בדבר אשר זדו שמו׳ יח יא
דבר אלי עוד בדבר הזה דבר׳ ג כו
אם יקרך עון בדבר הזה שמו׳ א כח י
את איבי יי׳ בדבר הזה שמו׳ ב יב יד
למה חפץ בדבר הזה כד ג
ויהי בדבר הזה לחטאת מלכ׳ א יג לד
לעבדך בדבר הזה מלכ׳ ב ה יח
כי הרבינו לפשע בדבר הזה עזר׳ י יג
יען מאסכם בדבר הזה ישע׳ ל יב
ובין בדבר והבן דני׳ ט כג

וּבַדָּבָר *Et in, per verb.*

ובדבר הזה אינכם דבר׳ א לב
ובדבר הזה האריכו ימים לב מז

כַּדָּבָר
Juxta verbum vel rem.

מעשת כדבר הזה בראׄ יח כה
כדבר הזה הדברון לב כ
מעשות כדבר הזה מד ז
הנהיה כדבר הגדול דבר׳ ד לב
כדבר הרע הזה בקרבך יג יא
כדבר הרע הזה יט כ
דברת אלי כדבר הזה שמו׳ א ט כא
כדבר הזה לאמר יז כז
ויאמר כדבר הזה יז ל
כדבר הראשון יז ל
ודברת אליו כדבר הזה שמו׳ ב יד ג

ויעש אבשלום כדבר הזה טו ו
כדבר הזה דבר אחיתפל יז ו
היהיה כדבר הזה מלכ׳ ב ז יט
לעשות כדבר הזה עזר׳ י ה
ואשביעם לעשות כדבר הזה נחמ׳ ה יב
ויעש העם כדבר הזה ה יג
וישלחו אלי כדבר הזה וגו׳
ואשיב אותם כדבר הזה ו ד
כדבר הזה פעם חמישית ו ה
כדבר הזה אשר אין לו שחר
ישע׳ ח כ

לְדָבָר *Ad rem, Verbum.*

אל תט לבי לדבר רע תהל׳ קמא ד
בז לדבר יחבל לו משלי יג יג

לַדָּבָר
In hac re, Ad hanc rem.

גם לדבר הזה בראׄ יט כא
ומי ישמע לכם לדבר הזה שמו׳ א ל כד
לדבר הזה יסלח מלכ׳ ב ה יח
ואתם תמהרו לדבר ד״ה ב כד ה
עד לדבר הזה עזר׳ י יד
על מגדל עץ אשר עשו לדבר
נחמ׳ ח ד
וישמע להם לדבר הזה דני׳ א יד

מִדָּבָר *A re.*

ואם לא מדאגה מדבר יהוש׳ כב כד

דָּבָר *Verbum, res.*

על דבר שרי אשת אברם בראׄ יב יז
היה דבר יי׳ טו א
והנה דבר יי׳ אלי לאמר טו ד
והרגוני על דבר אשתי כ יא
על דבר שרה אשת אברהם כ יח
על דבר הכסף השב מג יח
מעשיכם דבר יום ביומו שמו׳ ה יג
מלבניכם דבר יום ביומו ה יט
על דבר הצפרדעים ח ח
הירא את דבר יי׳ ט כ
ואשר לא שם לבו אל דבר יי׳ ט כא
ויצא העם ולקטו דבר יום יו ד
על כל דבר פשע וגו׳
דבר שניהם ח
דבר יום ביומו ויקר׳ כג לז
כי דבר יי׳ בזה במד׳ טו לא
על דבר קרח יז יד
לכל דבר המזבח יח ז
על

על דבר פעור ועל דבר כזבי וגו'
על דבר פעור כה יח
על דבר פעור לא יו
להגיד לכם את דבר יי' דבר' ה ה
וזה דבר השמטה טו ב
את דבר המשפט יז ט
וזה דבר הרצח יט ד
על דבר אשר לא צעקה וגו'
על דבר אשר ענה כב כד
על דבר אשר לא קדמו כג ה
ויאמר דבר סתר לי אליך שופט' ג יט
דבר אלהים לי אליך ג כ
לא תעשו דבר הנבלה יט כד
יגלה אליו דבר יי' שמו' א ג ז
ויהי דבר שמואל ד א
ואשמיעך את דבר אלהים ט כז
ואת דבר המלוכה י טז
ויהי דבר יי' אל שמואל טו י
הקימתי את דבר יי' טו יג
יען מאסת את דבר יי' טו כג
כי מאסתה את דבר יי' טו כו
כי היה דבר המלך נחוץ כא ט
ויהי דבר יי' אל נתן שמו' ב ז ד
מדוע בזית את דבר יי' יב ט
על דבר אשר ענה יג כב
את דבר אמתו יד טו
יהיה נא דבר אדני המלך יד יז
את דבר עבדך יד כב
על דבר אבשלום יח ה
דבר איש יהודה יט מד
ויחזק דבר המלך כד ד
למלא את דבר יי' מלכ' א ב כז
ויהי דבר יי' אל שלמה ו יא
דבר יום ביומו ח נט
וזה דבר המס ט טו
ופרדים דבר שנה בשנה י כה
דבר האלהים אל שמעיה יב כב
וישמעו את דבר יי' יב כד
את דבר איש האלהים יג ד
ויהי דבר יי' אל הנביא יג כ
ויהי דבר יי' אל יהוא יו א
דבר יי' היה אל בעשא יו ז
ויהי דבר יי' אליו יז ב ויז ח
אשר היה דבר יי' אליו יח לא
והנה דבר יי' אליו יט ט
ויהי דבר יי' אל אליהו כא יז וכא כח
דרש נא כיום את דבר יי' כב ה
לכן שמע דבר יי' כב יט

יש אותו דבר יי' מלכ' ב ג יב
שמעו דבר יי' ז א
ויאמר דבר יי' הוא ט לו
הוא דבר יי' אשר דבר אל יהוא טו יב
אמרת אך דבר שפתים יח כ
שמעו דבר המלך יח כח
שמע דבר יי' כ יז
דבר יי' אשר דברת כ יט
דבר יום ביומו כל ימי חייו כה ל
על דבר יי' אשר לא שמר ד"ה א י יג
ויהי דבר אלהים יז יג
כי נתעב דבר המלך כא ו
ויהי עלי דבר יי' כב ח
לכל דבר האלהים כו לב
לכל דבר המחלקות כז א
דבר שנה בשנה ד"ה ב ט כד
ויהי דבר יי' אל שמעיהו יא ב
היה דבר יי' אל שמעיה יב ז
דרש נא כיום את דבר יי' יח ד
לכן שמעו דבר יי' יח יח
לכל דבר יי'
לכל דבר המלך יט יא
את דבר יי' לעשות לד כא
למלאות דבר יי' לו כא
לכלות דבר יי' לו כב
לכלות דבר יי' מפי ירמיה עזר' א א
דבר יום ביומו ג ד
דבר יום ביומו יא כג ויב מז
כי כן דבר המלך אסת' א יג
כי יצא דבר המלכה א יז
אשר שמעו את דבר המלכה א יח
יצא דבר מלכות מלפניו א יט
דבר המלך ודתו ב ח
דבר המלך ודתו מגיע ד ג וח יז
לעשות את דבר אסתר ה ה
אשר הגיע דבר המלך ט א
כי ישר דבר יי' תהל' לג ד
דבר בליעל יצוק בו מא ט
על דבר אמת מה ה
חטאת פימו דבר שפתימו נט יג
על דבר כבוד שמך עט ט
לנגד עיני דבר בליעל קא ג
כי זכר את דבר קדשו קה מב
ואל תצל מפי דבר אמת קיט מג
דבר שקר ישנא צדיק משלי יג ה
מקשיב על דבר שקר כט יב
באשר דבר מלך שלטון קהל' ח ד
שמעו דבר יי' ישע' א י

והיה להם דבר יי' כח יג
שמעו דבר יי' אנשי לצון כח יד
אך דבר שפתים לו ה
ויהי דבר יי' אל ישעיהו לח ד
שמע דבר יי' צבאות לט ה
דבר יי' אשר דברת לט ח
מקים דבר עבדו מד כו
שמעו דבר יי' החרדים סו ה
אשר היה דבר יי' ירמ' א ב
ויהי דבר יי' אלי א ד וא יא וב א
ויג ח ויו א ויח ה וכד ד
ויהי דבר יי' אלי א יג
שמעו דבר יי' ב ד ויט ג וכא יא
ראו דבר יי' ב ל
הנה דבר יי' היה להם ו י
שמעו דבר יי' ז ב
שמענה נשים דבר יי' ט יט
ותקח אזנכם דבר פיו ט יט
ויהי דבר יי' אלי יג ג
דבר יי' אל ירמיה יד א
איה דבר יי' יבוא נא יז טו
שמעו דבר יי' יז כ
דבר יי' לי לחרפה כ ח
ואמרת שמע דבר יי' כב ב
שמעי דבר יי' כב כט
היה דבר יי' אלי כה ג
ואם יש דבר יי' אתם כז יח
בבא דבר הנביא כח ט
ויהי דבר יי' אל ירמיהו כח יב
ואתם שמעו דבר יי' כט כ
ויהי דבר יי' אל ירמיהו כט ל
ולב כו
שמעו דבר יי' לא י
היה דבר יי' אלי לב ו
כי דבר יי' הוא לב ח
ויהי דבר יי' אל ירמיהו לג א
ולג יט ולג כג ולד יב ולה יב
ולז ו ומב ז
אך שמע דבר יי' לד ד
ויהי דבר יי' אל ירמיהו לו כז
היה דבר יי' לט טו
שמעו דבר יי' מב טו
ויהי דבר יי' מג ח
דבר התעבה הזאת מד ד
שמעו דבר יי' מד כד ומד כו
דבר מי יקום ממני ומהם מד כח
היה דבר יי' אל ירמיהו מו א ומז א
אשר היה דבר יי' מט לד

דבר יום ביומו נב לד
היה היה דבר יי' יחזק' א ג
ויהי דבר יי' ג טז וז א ח א
ויא יד ויב א ויב ח ויב יז ויב כא
ויב כו ויג א ויד א ויד יב
וטו א ויז א ויח א ויה יא
ויח א וכ ב וכא א וכא ו
וכא יג וכא כג וכב א וכב יז
וכב כג וכג א וכד א וכד טו
וכה א וכח יא וכח כ ול א
ולג א ולג כג ולד א ולה א
ולו יו ולז טו ולח א
שמעו דבר יי' ו ג
שמעו דבר יי' יג ב וכה ג
הנה שמעי דבר יי' יו לה
שמע דבר יי' כא ג
דבר יי' היה אלי לאמר כד כ
היה דבר יי' אלי לאמר כו א כט א וכט יז
ולא א ולב א ולב יז
היה דבר יי' אלי לאמר כט א ול כ
שמעו דבר יי' לד ט ולו א ולו ד
העצמות היבשות שמעו דבר יי' לז ד
דבר יום ביומו דניאל א ה
וכל דבר חכמת בינה א כ
אשר היה דבר יי' אל ירמיה ט ב
דבר יי' אשר היה אל הושע
הוש' א א
שמעו דבר יי' ד א
דבר יי' אשר היה יואל א א
ועתה שמע דבר יי' עמו' ז יו
לבקש את דבר יי' ח יב
ויהי דבר יי' יונ' א א וג א
דבר יי' אשר היה אל מיכה מיכ' א א
דבר יי' אשר היה אל צפניה צפנ' א א
דבר יי' עליכם ב ה
דבר יי' ביד חגי חגי א א
ויהי דבר יי' א ג
היה דבר יי' ביד חגי ב א
היה דבר יי' ביד חגי ב י
ויהי דבר יי' שנית ב כ
היה דבר יי' זכר' א א וא ז וז א
זה דבר יי' אל זרבבל ד ו
ויהי דבר יי' ד ח וו ט
ח ד וז ח וח א וח יח
משא דבר יי' ט א ויב א
כי דבר יי' הוא יא יא
משא דבר יי' מלא' א א

Et verbum. וְדָבָר

ודבר מה יראני במד' כג ג
ודבר יי' היה יקר שמו' א ג א
ודבר אבנר היה שמו' ב ג יז
ודבר כל ישראל בא יט יב
ודבר יי' היה אל גד כד יא
ודבר יי' בפיך אמת מלכ' א יז כד
ודבר יי' היה אל אליהו יח א
ודבר יי' היה אליו מלכ' ב כ ד
ודבר המלך חזק על יואב ד"ה א כא ד
ודבר המלך כו לב
ודבר גבורות וחין ערכו איו' מא ד
ודבר שפתים אך למחסור משלי יד כג
ודבר עצב יעלה אף טו א
שוא ודבר כזב הרחק ממני ל ח
ודבר יי' מירושלם ישע' ב ג
ודבר אלהינו יקום לעולם מ ח
ודבר כל חזון יחזק' יב כג
ודבר יי' מירושלם מיכ' ד ב

In verbo. בִּדְבַר

בדבר בלעם במד' לא יו
בשלה בדבר יי' שמו' א ג כא
ישאל איש בדבר האלהים שמו' ב יו כג
בדבר יי' אל בית אל מלכ' א יג א
על המזבח בדבר יי' יג ב
איש האלהים בדבר יי' יג ה
כן צוה אותו בדבר יי' יג ט
כי דבר אלי בדבר יי' יג יז
ומלאך דבר אלי בדבר יי' יג יח
אשר קרא בדבר יי' יג לב
רק בדבר אוריה החתי טו ה
אמר אל רעהו בדבר יי' כ לה
בדבר גד אשר דבר ד"ה א כא יט
ועמכם בדבר משפט ד"ה ב יט ו
מצות המלך והשרים בדבר יי'
ד"ה ב ל יב
לבוא בדבר המלך אסת' א יב
דחופים בדבר המלך ג טו
ודחופים בדבר המלך ח יד
בדבר שפתיך תהל' יז ד
בדבר יי' שמים נעשו לג ו
הנה בדבר יי' מאסו ירמ' ח ט

Et in re. וּבִדְבַר

ובדבר יום ביום להעלות
ד"ה ב ח יג

Juxta verbum. כִּדְבַר

ויעש כדבר יוסף ברא' מד ב
ויעש יי' כדבר משה שמו' ח ט וח כז
עשו כדבר משה יב לה
בני לוי כדבר משה לב כח
ויעשו כדבר משה ויקר' י ז
כדבר יי' תעשו יהוש' ח ח
כדבר יי' אשר צוה ח כז
כדבר עבדך כן היה שמו' ב יג לה
ויעל דוד כדבר גד כד יט
וישובו ללכת כדבר יי' מלכ' א יב כד
כדבר יי' אשר דבר לו יג כו
כדבר יי' אשר דבר יד יח וטו כט
כדבר יי' אשר דבר יו יב
כדבר יי' אשר דבר יז לד וז יו
וילך ויעש כדבר יי' יז ה
ותעשה כדבר אליהו יז טו
כדבר אחד מהם כב יג
כדבר יי' אשר דבר כב לח
וימת כדבר יי' מלכ' ב א יז
כדבר אלישע ב כב
ויותרו כדבר יי' ד מד
כדבר איש האלהים ה יד
בסנורים כדבר אלישע ו יח
בשקל כדבר יי' ז יז
השלכהו בחלקה כדבר יי' ט כו
כדבר יי' אשר דבר אל אליהו י יז
כדבר יי' אלהי ישראל יד כה
כדבר יי' אשר קרא כג טז
כדבר יי' אשר דבר כד ב
כדבר יי' ביד שמואל ד"ה א יא ג
כדבר יי' על ישראל יא י
כאשר צוה משה כדבר יי' טו טו
לעשות כדבר יי' ביד משה לה ו
כדבר ממוכן אסת' א כא
אעשה כדבר המלך ה ח
את האזור כדבר יי' ירמ' יג ב
כדבר יי' אל חצר המטרה לב ח
וילך אל נינוה כדבר יי' יונ' ג ג

In rem. לִדְבַר

תמיד לדבר יום ביומו ד"ה א יו לז
לדבר יום ביומו ד"ה ב ח יד
לדבר יום ביומו לעבודתם לא יז

Prae, A verbo. מִדְּבַר

מדבר שקר תרחק שמו' כג ז

מדבר איש ישראל שמו׳ ב יט מד
לא יפל מדבר יי׳ מלכ׳ ב י י

Verbum meum. דְּבָרִי

היקרך דברי אם לא במד׳ יא כג
ולא היה דברי ראשון שמו׳ ב יט מד
אך דברי אתך מלכ׳ א ו יב
כי אם לפי דברי יז א
אחרי דברי לא ישנו איו׳ כט כב
כן יהיה דברי ישע׳ נה יא
חרד על דברי סו ב
שקד אני על דברי ירמ׳ א יב
אשר דברי אתו כג כח
ידבר דברי אמת כג כח
הלוא כה דברי כאש כג כט
את דברי הטוב כט י
הלוא זה דברי יונ׳ ד ב

Verbum nostrum. דְּבָרֵנוּ

אם לא תגידו את דברנו זה יהושׁ׳ ב יד
ואם תגידי את דברנו זה ב כ

דְּבָרְךָ · דְּבָרֶךָ · דְּבָרֶיךָ
Vèrbum tuum.

כי יבא דבריך וכבדנוך שופט׳ יג יז
טוב דברך לכה ונלכה שמו׳ א ט
בעבור דברך ובלבך שמו׳ ב ז כא
דבריך אשר דברת מלכ׳ א ח כו
יהי נא דבריך כב יג
יאמן דברך ד״ה ב א ט
דברך כאחד מהם יח יב
דברך נצב בשמים תהל׳ קיט פט
ראש דברך אמת קיט קס
ויהי דבריך לי ירמ׳ טו יז

Et in verbo tuo. וּבִדְבָרֶיךָ

ובדבריך עשיתי את כל מלכ׳ א יח לו

כִּדְבָרְךָ · כִּדְבָרֶיךָ · כִּדְבָרֶךָ
Juxta verbum tuum.

אנכי אעשה כדברך בראשׁ׳ מז ל
ויאמר כדברך שמו׳ ח ו
אם לא כדברך כן נעשה שופ׳ יא י
הנה עשיתי כדברך מלכ׳ א ג יב
כדברך אדני המלך כ ד
כן כדבריך עלינו לעשות עזר׳ י יב

Juxta verbum tuum. כִּדְבָרֶךָ

באי עשי כדברך מלכ׳ א יז יג

דבר

לִדְבָרְךָ · לִדְבָרֶיךָ
In verbo tuo.

כי לדברך יחלתי תהל׳ קיט עד
לדברך יחלתי קיט פא
לדברך יחלתי קיט קד
לדבריך יחלתי קיט קמז

Et a verbo tuo. וּמִדְּבָרֶיךָ

ומדבריך פחד לבי תהל׳ קיט קסא

Verbum ejus. דְּבָרוֹ

לא יחל דברו במד׳ ל ג
אך יקם יי׳ את דברו
שמוא׳ א א כג
הנעשה את דברו שמו׳ ב יז ו
יקים יי׳ את דברו מלכ׳ א ב ד
ויקים יי׳ את דברו ח כ
מכל דברו הטוב ח נו
למען הקים את דברו יב טו
ויקם יי׳ את דברו ד״ה א ו י
את דברו אשר דבר ד״ה ב י טו
באלהים אהלל דברו תהל׳ נו ה
עשי דברו
לשמע בקול דברו קג כ
עד עת בא דברו קה יט
ישלח דברו וירפאם קז כ
עד מהרה ירוץ דברו קמז טו
ישלח דברו וימסם קמז יח
מגיד דברו ליעקב קמז יט
רוח סערה עשה דברו קמח ח
וישמע את דברו ירמ׳ כג יח
מי הקשיב דברו כג יח
יהיה לאיש דברו כג לו
ויקם את דברו דני׳ ט יב
כי עצום עשה דברו יואל ב יא

In verbo ejus. בִּדְבָרוֹ

לדרש בדברו מלכ׳ ב א יז

Verbo ejus. לִדְבָרוֹ

לא האמינו לדברו תהל׳ קו כד

Et in verb. ejus. וְלִדְבָרוֹ

ולדברו הוחלתי תהל׳ קל ה

Verba. דְּבָרִים

לא איש דברים שמו׳ ד י
מי בעל דברים יגש אלהם כד יד
קול דברים דבר׳ ד יב
ושם לה עלילת דברים כב יד

הוא שם עלילת דברים כב יז
דברים טובים מלכ׳ א יב ז
דברים אשר לא כן מלכ׳ ב יז ט
ויעשו דברים רעים יז יא
דברים טובים ד״ה א י ז
היה דברים טובים ד״ה ב יב יב
אבל דברים טובים יט ג
ואשימה בפיהם דברים עזר׳ ח יז
הרב דברים לא יענה איו׳ יא ב
אין אמר ואין דברים תהל׳ יט ד
ברב דברים לא יחדל פשע משלי י יט
משיב דברים נכחים כד כו
שלח דברים ביד כסיל כו ו
וקול כסיל ברב דברים קהל׳ ה ב
כי יש דברים הרבה ו יא
והסכל ירבה דברים י יד
דברים רבים ירמ׳ לו לב
יעלו דברים על לבבך יחזק׳ לח י
דברו דברים אלות שוא הושׁ׳ י ד
קחו עמכם דברים יד ג
דברים טובים זכר׳ א יג
דברים נחמים א יג

Et verba. וּדְבָרִים

שפה אחת ודברים אחדים
בראשׁ׳ יא א
והבלים ודברים הרבה קהל׳ ה ו

Verba, res. הַדְּבָרִים

אחר הדברים האלה בראשׁ׳ טו א
את כל הדברים האלה כ ח
אחר הדברים האלה כב א
וכב כ
את כל הדברים אשר עשה כד סו
ויספר ללבן את כל הדברים כט יג
ויהי אחר הדברים האלה לט ז
ומ א
ונגד לו על פי הדברים מג ז
את הדברים האלה מד ו
ויהי אחרי הדברים האלה מח א
ושמת את הדברים שמו׳ ד טו
את כל הדברים אשר ד ל
את הדברים אל האלהים יח יט
אלה הדברים אשר תדבר יט ו
את כל הדברים האלה אשר צוהו יי׳ יט
כל הדברים האלה כ א
כל הדברים אשר דבר כד ג
על כל הדברים האלה כד ח
את הדברים אשר היו לד א

כתב

כתב לך את הדברים וגו'
כי על פי הדברים לד כז
דברי הברית עשרת הדברים לד כח
אלה הדברים אשר צוה יי' לה א
את כל הדברים אשר צוה יי'
במד' ח לו
את הדברים האלה יד לט
את כל הדברים האלה יו לא
אלה הדברים דבר' א א
את כל הדברים אשר תעשון א יח
את הדברים אשר ראו עיניך ד ט
לעשות עשרת הדברים ד יג
ומצאוך כל הדברים האלה ד ל
את הדברים האלה ה יט
והיו הדברים האלה אשר אנכי ו ו
ועליהם ככל הדברים ט י
את הדברים אשר היו י ב
עשרת הדברים אשר דבר יי' י ד
ושמעת את כל הדברים יב כח
ולא תסור מכל הדברים כח יד
כי יבאו עליך כל הדברים ל א
וידבר את הדברים האלה לא א
את הדברים האלה לא כח
לדבר את כל הדברים לב מה
שימו לבבכם לכל הדברים לב מו
את הדברים אשר דברו יהושׁ' כב ל
מכל הדברים הטובים כג יד
ויכתב יהושע את כל הדברים כד כו
ויהי אחרי הדברים האלה כד כט
הדברים האלה שופט' ב ד
את כל הדברים האלה ט ג
ויגד לו שמואל את כל הדברים
שמו' א ג יח
בשמעו את הדברים האלה יא ו
וישמעו הדבדים יז לא
את הדברים האלה יח כו
יהונתן את כל הדברים האלה יט ז
וישם דוד את הדברים כא יג
לדבר את הדברים כד יז
ככל הדברים ז כה ט
ויגידו לו ככל הדברים האלה כה יב
ותגד לו אשתו את הדברים כה לז
ככל הדברים האלה שמו' ב ז יז
שמע את כל הדברים יג כא
את הדברים בפיה יד ג
את כל הדברים האלה יד יט
את הדברים אשר דבר
אל המלך מלכ' א יג יא

דבר

ויהי אחר הדברים האלה יז יז
את כל הדברים האלה יח לו
ויהי אחר הדברים האלה כא א
כשמע אחאב את הדברים כא כז
אליכם את הדברים האלה מלכ' ב א ז
את הדברים אשר תדבר ו יב
את הדברים האלה יח כז
מפני הדברים אשר שמעת יט ו
הדברים אשר שמעת כב יח
קרא את הדברים כג טז
ויקרא את הדברים האלה כג יז
ככל הדברים ד"ה א יז טו
וכשמע אסא הדברים ד"ה ב טו ח
אחר הדברים והאמת האלה לב א
הדברים אשר שמעת לד כו
ואחר הדברים האלה עזר' ז א
כשמעי את הדברים האלה נחמ' א ד
את זעקתם ואת הדברים ה ו
אחר הדברים האלה אסת' ב א וג א
את הדברים האלה ט כ
דבר יי' את הדברים איו' מב ז
הדברים יגעים קהל' א ח
גם לכל הדברים ז כא
את הדברים האלה ישע' לו יב
הדברים אשר שמעת לז ו
אלה הדברים עשיתם מב יו
וקראת את הדברים ירמ' ג יב
את כל הדברים ז כז
קרא את כל הדברים יא ו
כל הדברים האלה יז י
וקראת שם את הדברים יט ב
נבא את הדברים האלה כ א
ואם לא תשמעו את הדברים כב ה
את כל הדברים האלה כה ל
כל הדברים אשר צויתיך כו ב
מדבר את הדברים כו ז
את הדברים האלה כו י
כל הדברים אשר שמעתם כו יב
את כל הדברים האלה כו טו
ככל הדברים האלה כז יב
כל הדברים אשר דברתי ל ב
הדברים אשר דבר יי' ל ד
כל הדברים האלה לד ו
את כל הדברים לו ב ולו כ
כל הדברים אשר שמע לו יג
כשמעם את כל הדברים
את כל הדברים האלה לו יז
את כל הדברים האלה לו יז ולו יח

דבר

השמעים את כל הדברים לו כד
ואת הדברים אשר כתב לו כז
וכתב עליה את כל הדברים לו כח
הדברים אשר ירמיהו לח א
ככל הדברים האלה לח כז
את כל הדברים מג א
בכתבו את הדברים מה א
את כל הדברים האלה נא ס ונא סא
סתם הדברים וחתם דני' יב ד
כי סתמים וחתמים הדברים יב ט
את הדברים אשר קרא זכר' ז ז
ואת הדברים אשר שלח יי' ז יב
את הדברים האלה ח ט
אלה הדברים אשר תעשו ח יז

וְהַדְּבָרִים *Et res.*

והדברים עתיקים ד"ה א ד כב

בִּדְבָרִים *In verbis.*

חכת את איוב בדברים איו' לב ד
בדברים לא יוסר עבד משלי כט יט

בַּדְּבָרִים *In vel cum verbis.*

את אנשיו•בדברים שמו' א כד ח
והוכיח בדברים מלכ' ב יט ד
כי הבינו בדברים נחמ' ח יב
והוכיח בדברים ישע' לז ד
איש אל ידע בדברים ירמ' לח כד
הבן בדברים דני' י יא

כַּדְּבָרִים *Juxta verba vel res.*

כדברים האלה בראׁ' כד כח
כדברים האלה לאמר לט יז
כדברים האלה עשה לט יט
אדני כדברים האלה מד ז
למה תעשון כדברים שמו' א ב כג
וידבר כדברים האלה יז כג
כדברים האלה דבר דוד יח כד
להם למלך כדברים האלה נחמ' ו ו
ועתה ישמע למלך כדברים
האלה ו ז
לא נהיה כדברים האלה ו ח
אליהם כדברים האלה ירמ' לח ד
עמי כדברים האלה דני' י טו

לַדְּבָרִים *Verbis.*

ולא האמנתי לדברים מלכ' א י ז

דִּבְרֵי *Verba, res.*

וכשמעו את דברי רבקה בראׁ' כד ל
כשמע

כשמע עשו את דברי אביו כז לד
וישמע את דברי בני לבן לא א
את דברי אשתו לט יט
ונגד לו את דברי אדני מד כד
את כל דברי יוסף מה כז
לאהרן את כל דברי יי׳ שמו׳ ד כח
וישב משה את דברי העם יט ח
את דברי העם אל יי׳ יט ט
ויסלף דברי צדיקים כג ח
ויספר לעם את כל דברי יי׳ כד ג
ויכתב משה את כל דברי יי׳ כד ד
את דברי הברית לד כח
אל העם את דברי יי׳ במד׳ יא כד
וידברו אליו דברי בלק כב ז
דברי שלום לאמר דבר׳ ב כו
קול דברי העם ה כה
אל דברי הנביא ההוא יג ד
ויסלף דברי צדיקם יו יט
דברי ריבת יז ח
לשמר את כל דברי התורה יז יט
את כל דברי התורה כז ג
את כל דברי התורה הזאת כז ח
וכח נח וכט כח ולא יב
את דברי התורה כז כו
אלה דברי הברית כח סט
ושמרתם את דברי הברית כט ח
את דברי האלה הזאת כט יח
את דברי התורה הזאת
על ספר לא כד
את דברי השירה לא ל
וידבר את כל דברי השירה לב מד
את כל דברי התורה לב מו
ושמעו את דברי יי׳ אלהיכם יהוש׳ ג ט
קרא את כל דברי התורה ח לד
את דברי געל בן עבד שופט׳ ט ל
אל דברי יפתח אשר שלח יא כח
את כל דברי יי׳ שמו׳ א ח י
כל דברי העם ח כא
נפש אביך את דברי האתנות י ב
את דברי אנשי יביש יא ה
שמע לקול דברי יי׳ טו א
את דברי הפלשתי האלה יז יא
את דברי אדם לאמר כד י
את דברי אמתך כה כד
אדני המלך את דברי עבדו כו יט
על דברי איש בשת שמו׳ ב ג ח
את כל דברי המלחמה יא יח
את כל דברי המלחמה יא יט

שמע דברי אמתך כ יז
דברי השירה הזאת כב א
ואלה דברי דוד כג א
כשמע חירם את דברי שלמה
מלכ׳ א ה כא
ויתר דברי שלמה
על ספר דברי שלמה יא מא
ויתר דברי ירבעם יד יט
על ספר דברי הימים יד יט
ויתר דברי רחבעם וגו׳
על ספר דברי הימים יד כט
ויתר דברי אבים
על ספר דברי הימים טו ז
ויתר כל דברי אסא וגו׳
על ספר דברי הימים טו כג
ויתר דברי נדב
על ספר דברי הימים טו לא
ויתר דברי אלה וגו׳
על ספר דברי הימים יו יד
ויתר דברי זמרי
על ספר דברי הימים יו כ
ויתר דברי עמרי וגו׳
על ספר דברי הימים יו כז
הנה נא דברי הנביאים כב יג
ויתר דברי אחאב וגו׳
על ספר דברי הימים כב לט
ויתר דברי יהושפט וגו׳
על ספר דברי הימים כב מו
ויתר דברי אחזיהו וגו׳
על ספר דברי הימים מלכ׳ ב א יח
כשמע המלך את דברי האשה ו ל
ויתר דברי יורם
על ספר דברי הימים ח כג
ויתר דברי יואש
על ספר דברי הימים יב כ וינ יב
ויתר דברי יהואחז וגו׳
על ספר דברי הימים יג ח
ויתר דברי יהואש וגו׳
על ספר דברי הימים יד טו
ויתר דברי אמציהו וגו׳
על ספר דברי הימים יד יח
ויתר דברי ירבעם וגו׳
על ספר דברי הימים יד כח
ויתר דברי עזריהו וגו׳
על ספר דברי הימים טו ו
ויתר דברי זכריה וגו׳
על ספר דברי הימים טו יא
ויתר דברי שלום וגו׳

על ספר דברי הימים טו טו
ויתר דברי מנחם וגו׳
על ספר דברי הימים טו כא
ויתר דברי פקחיה וגו׳
על ספר דברי הימים טו כו
ויתר דברי פקח
על ספר דברי הימים טו לא
ויתר דברי יותם
על ספר דברי הימים טו לו
ויתר דברי אחז
על ספר דברי הימים יו יט
ויגידו לו את דברי רבשקה יח לז
את כל דברי רבשקה יט ד
ושמע את דברי סנחריב יט יו
ויתר דברי חזקיהו כ כ
על ספר דברי הימים כ כ
ויתר דברי אמון וגו׳
על ספר דברי הימים כא כה
את דברי ספר התורה כב יא
על דברי הספר הנמצא וגו׳
על דברי הספר הזה כב יג
את כל דברי הספר כב יו
את כל דברי ספר הברית כג ב
את דברי הברית הזאת כג ג
למען הקים את דברי התורה כג כד
ויתר דברי יאשיהו
על ספר דברי הימים כג כח
ויתר דברי יהויקים
על ספר דברי הימים כד ה
דברי הימים למלך דויד ד״ה א כז כד
על דברי שמואל הראה
ועל דברי נתן הנביא
ועל דברי גד כט כט
ושאר דברי שלמה וגו׳
על דברי נתן הנביא ד״ה ב ט כט
וישמעו את דברי יי׳ יא ד
ויתר דברי אביהו ודרכיו יג כב
והנה דברי אסא הראשונים יו יא
הנה דברי הנביאים יח יב
ויתר דברי יהושפט כ לד
ויתר דברי אמציהו כה כו
ויתר דברי עזיהו כו כב
ויתר דברי יותם כז ז
על דברי יחזקיהו לב ח
ויתר דברי יחזקיהו לב לב
ויתר דברי מנשה לג יח
על דברי מלכי ישראל לג יח
הנם כתובים על דברי חוזי לג יט

ויהי כשמע המלך את דברי
התורה לד יט
דברי הספר אשר נמצא לד כא
את כל דברי ספר הברית לד ל
לעשות את דברי הברית לד לא
ולא שמע אל דברי נכו לה כב
ויתר דברי יאשיהו לה כו
ויתר דברי יהויקים לו ח
ספר דברי מצות יי׳ עזר׳ ז יא
דברי נחמיה בן חכליה נחמ׳ א א
ואף דברי המלך ב יח
כשמעם את דברי התורה ח ט
ולהשכיל אל דברי התורה ח יג
על ספר דברי הימים יב כג
בספר דברי הימים אסת׳ ב כג
היעמדו דברי מרדכי ג ד
ויגד לאסתר את דברי מרדכי ד ט
ויגידו למרדכי את דברי אסתר ד יב
דברי הימים והיו נקראים ו א
על כל דברי האגרת ט כו
דברי שלום ואמת ט ל
דברי הצומות וזעקתם ט לא
דברי הפרים האלה ט לב
על ספר דברי הימים י ב
תמו דברי איוב איו׳ לא מ
על דברי כוש בן ימיני תהל׳ ז א
ליי׳ את דברי השירה יח א
דברי שאגתי כב ב
דברי מרמות יחשבון לה כ
דברי פיו און ומרמה לו ד
כל דברי בלע נב ו
דברי עונת גברו מני סה ד
שמו בם דברי אתותיו קה כז
שאלונו שובינו דברי שיר קלז ג
דברי חכמים וחידתם משלי א ו
דברי רשעים ארב דם יב ו
מים עמקים דברי פי איש יח ד
דברי נרגן כמתלהמים יח ח
ויסלף דברי בגד כב יב
ושמע דברי חכמים כב יז
דברי נרגן כמתלהמים כו כב
דברי אגור בן יקה ל א
דברי למואל מלך לא א
דברי קהלת בן דוד קהל׳ א א
דברי חכמים בנחת נשמעים ט יז
דברי פי חכם חן י יב
תחלת דברי פיהו סכלות י יג

למצא דברי חפץ וגו׳
וכתוב ישר דברי אמת יב י
דברי חכמים כדרבנות יב יא
החרשים דברי ספר ישע׳ כט יח
דברי המלך הגדול לו יג
את דברי רבשקה לו כב
את דברי רבשקה לז ד
את כל דברי סנחריב לז יז
והגו מלב דברי שקר נט יג
דברי ירמיהו ירמ׳ א א
גם עברו דברי רע ה כח
אל דברי השקר לאמר ז ד
על דברי השקר ז ח
על דברי עולה חבה ז כב
את דברי הברית הזאת יא ב
דברי הברית יא ו
את כל דברי הברית יא ח
על דברי הבצרות יד א
ומפני דברי קדשו כג ט
על דברי הנביאים כג יו
והפכתם את דברי אלהים כג לו
לשמע על דברי עבדי כו ה
ככל דברי ירמיהו כו כ
אל דברי הנביאים כז יד
אל דברי נביאיכם כז טז
ואלה דברי הספר כט א
את דברי הברית לד יח
הוקם את דברי יהונדב לה יד
כל דברי יי׳ לו ד
דברי יי׳ באזני העם לו ו
דברי יי׳ בית יי׳ לו ח
דברי ירמיהו בית יי׳ לו י
את כל דברי יי׳ לו יא
את כל דברי הספר לו לב
אל דברי יי׳ אשר דבר לז ב
את כל דברי יי׳ מג א
עד הנה דברי ירמיהו נא סד
את כל דברי יי׳ יחזק׳ יא כה
דברי עמוס עמו׳ א א
לשמע את דברי יי׳ ח יא
ועל דברי חגי הנביא חגי א יב

Et verba. וְדִבְרֵי

ודברי דוד המלך ד״ה א כט כט
ודברי רחבעם ד״ה ב יב טו
ודברי החזים לג יח
ודברי שנאה סבבוני תהל׳ קט ג

ודברי נפלאתיך אשיחה קמה ה

In verbis. בְּדִבְרֵי

ואל ישעו בדברי שקר שמו׳ ה ט
בדברי דויד האחרונים ד״ה א כג כז
בדברי האלהים להרים כה ה
בדברי שמעיה ד״ה ב יב טו
כתובים בדברי יהוא כ לד
במצות המלך בדברי יי׳ כט טו
בדברי דויד ואסף החזה כט ל
כל חרד בדברי אלהי ישראל
עזר׳ ט ד

Juxta verba. כְּדִבְרֵי

כדברי הספר החתום ישע׳ כט יא

Verbis. לְדִבְרֵי

הקץ לדברי רוח איו׳ יו ג

A verbis. מִדִּבְרֵי

מדברי שמואל שמו׳ א כח כ

Verba mea. דְּבָרַי . דְּבָרָי

עד אם דברתי דברי בראש׳ כד לג
שמעו נא דברי במד׳ יב ו
ואשמעם את דברי דבר׳ ד י
ושמתם את דברי אלה יא יח
ונתתי דברי בפיו יח יח
אשר לא ישמע אל דברי יח יט
ואת דברי לא הקים שמו׳ א טו יא
ויהיו דברי אלה מלכ׳ א ח נט
על כן דברי לעו איו׳ ו ג
אבחרה דברי עמו ט יד
וכל דברי האזינה לג א
ותשלך דברי אחריך תהל׳ נ טז
דברי יעצבו נו ו
אודיעה דברי אתכם משלי א כג
יתמך דברי לבך ד ד
ואשם דברי בפיך ישע׳ נא יז
הנה נתתי דברי בפיך ירמ׳ א ט
הנני נתן דברי בפיך ה יד
כי על דברי לא הקשיבו ו יט
לשמוע את דברי יא י
המאנים לשמע את דברי יג י
אשמיעך את דברי יח ב
שמוע את דברי יט טו
וישמיעו דברי את עמי כג כב
מגנבי דברי כג ל
לא שמעתם את דברי כה ח

כל דברי אשר דברתי עליה כה יג
לא שמעו אל דברי כט יט
תקחו מוסר לשמע אל דברי לה יג
את דברי אל העיר לט יז
קום יקומו דברי עליכם מד כט
ודברת את דברי יחזק׳ ב ז
את כל דברי ג י
לא תמשך עוד כל דברי יב כח
הלוא דברי ייטיבו מיכה ב ז
אך דברי וחקי זכר׳ א ו

Et verba mea. וּדְבָרַי

ודברי היו מוציאים נחמ׳ ו יט
ודברי אשר שמתי בפיך ישע׳ נט כא

Verbis meis. בִּדְבָרַי

ודברת בדברי אליהם יחזק׳ ג ד

Verbis meis. לִדְבָרַי

בני לדברי הקשיבה משלי ד כ

Verba tua. דְּבָרֶיךָ

ולא ישמע אל דבריך יהוש׳ א יח
עתה יבא דבריך. שופט׳ יג יב
את פי יי׳ ואת דבריך שמו׳ א טו כד
ואשמע את דבריך כח כא
ראה דבריך טובים שמו׳ ב טו ג
תדבר עוד דבריך יט ל
על דבריך ועל חכמתך מלכ׳ א י ו
וכל העם לכל דבריך ד״ה א כח כא
על דבריך ועל ד״ה ב ט ה
ותקם את דבריך נחמ׳ ט ח
לשמר דבריך תהל׳ קיט נז
פתח דבריך יאיר קיט קל
כי שכחו דבריך צרי קיט קלט
ושחת דבריך הנעמים משלי כג ח
דבריך מעטים קהל׳ ה א
נמצאו דבריך ואכלם ירמ׳ טו יו
יקם יי׳ את דבריך כח ו
כי מדי דבריך בו תתנודד מח כז
ושמעו את דבריך יחזק׳ לג לא
ולג לב
בשמעו דבריך דני׳ י יב
אהי דבריך מות הוש׳ יג יד

Verba tua. דְּבָרְךָ

לא אשכח דברך תהל׳ קיט יו
ואשמרה דברך קיט יז
למען אשמר דברך קיט קא
נר לרגלי דברך קיט קה

Verba tua. דְּבָרֶךָ

ומלאתי את דברך מ״א א יד

Et verba tua. וּדְבָרֶיךָ

ודבריך יהיו אמת שמו׳ ב ז כח

In verbis tuis. בִּדְבָרֶךָ

כי בטחתי בדברך תהל׳ קיט מב

In verbis tuis. בִּדְבָרֶיךָ

ואני באתי בדבריך דני׳ י יב

Juxta verb. tua. כִּדְבָרֶךָ

לו יהי כדברך ברא׳ ל לד
סלחתי כדברך במד׳ יד כ
לשמר כדברך תהל׳ קיט ט
חיני כדברך קיט כה
קימני כדברך קיט כח
יי׳ כדברך קיט סה
יי׳ חיני כדברך קיט קז
כדברך הבינני קיט קסט

Verba vestra. דִּבְרֵיכֶם

ויבחנו דבריכם ברא׳ מב יו
ויאמנו דבריכם מב כ
וישמע יי׳ את קול דבריכם דבר׳ א לד
התאנף כי על דבריכם ד כא
את קול דבריכם ה כה
דבריכם רעים שמו׳ א ב כג
והעתרתם עלי דבריכם יחזק׳ לה יג
חזקו עלי דבריכם מלא׳ ג יג

Verbis vestris. בְּדִבְרֵיכֶם

הוגעתם יי׳ בדבריכם מלא׳ ב יז

Juxta verba vestra. כְּדִבְרֵיכֶם

גם עתה כדבריכם כן הוא ברא׳ מד י
ותאמר כדבריכם כן הוא יהוש׳ ב כא
יי׳ אלהיכם כדבריכם ירמ׳ מב ד

Ad verba vestra. לְדִבְרֵיכֶם

הן הוחלתי לדבריכם איו׳ לב יא

Verba ejus, sua. דְּבָרָיו

על חלמתיו ועל דבריו ברא׳ לז ח
העיר ההיא את דבריו יהוש׳ כ ד
וידבר יפתח את כל דבריו שופ׳ יא יא
ולא הפיל מכל דבריו שמו׳ א ג יט
ויהיו דבריו עם יואב מלכ׳ א א ז
לכל דבריו ולכל משפטיו ו לח
ויתר דבריו וכל דרכיו ד״ה ב כח כו
בשמעך את דבריו לד כז

ובוזים דבריו ומתעתעים לו יו
כי כל דבריו לא יענה איו׳ לג יג
רכו דבריו משמן תהל׳ נה כב
ולא מרו את דבריו קה כח
יכלכל דבריו במשפט קיב ה
אל תוסף על דבריו משלי ל ו
ואת דבריו לא הסיר ישע׳ לא ב
נקשיבה אל כל דבריו ירמ׳ יח יח
וכל השרים את דבריו כו כא
וקול דבריו כקול המון דני׳ י ו
ואשמע את קול דבריו
וכשמעי את קול דבריו י ט
להכיל את כל דבריו עמו׳ ז י

Et verba ejus. וּדְבָרָיו

ודבריו שמעת מתוך האש דבר׳ ד לו
ודרכיו ודבריו ד״ה ב יג כב
ודבריו הראשונים לה כז
ודבריו לא בהשכיל איו׳ לד לה
ודבריו אינם נשמעים קהל׳ ט יו

Verbis ejus, suis. בִּדְבָרָיו

ויאמינו בדבריו תהל׳ קו יב
חזית איש אץ בדבריו משלי כט כ

Verba ejus. דְּבָרֶיהָ

את כל דבריה מלכ׳ א י ג
את כל דבריה ד״ה ב ט ב

Verbis suis. בִּדְבָרֶיהָ

כי הציקה לו בדבריה שופט׳ יו יו

Verba ipsorum. דִּבְרֵיהֶם

עבד אברהם את דבריהם
ברא׳ כד נב
וייטבו דבריהם בעיני חמור לד יח
אשר לא תשמע דבריהם יחזק׳ ג ו

Verbis ipsorum. לְדִבְרֵיהֶם

ולא האמנתי לדבריהם ד״ה ב ט ו

A verbis ipsorum. וּמִדִּבְרֵיהֶם

ומדבריהם אל תירא נ״פ יחזק׳ ב ו

Propter. * עַל דִּבְרַת

* וועגען, בעשאפֿפֿענהייט, ארט, ווייזע, אורזאכע.

על דברת בני האדם קהל׳ ג יח
על דברת שלא ימצא האדם ז יד
ועל דברת שבועת אלהים ח ב

אשים

דְּבָרָתִי *Eloquium meum.*

אשים דברתי   איו׳ ה ח

דִּבְרָתִי

Rem, causam, ordinem.

על דברתי מלכי צדק   תהל׳ קי ד

וְהַדִּבֵּר *Et verbum.*

s וואָרט, אויסשפּרוך.

והדבר אין בהם   ירמ׳ ה יג

דִּבֶּר *Sermonis.*

תחלת דבר יי׳ בהושע   הוש׳ א ב

* **וּמִדְבָּרֵךְ** *Et sermo tuus.*

s רעדע, אנד: מונד (איינ: שפּראַכ-ווערקציינ).

ומדברך נאוה   שיר ד ג

* **מִדַּבְּרֹתֶיךָ** *De verbis tuis.*

s דיינע ווארטע, אונטעררעדונגען, נאך אנד: לייטונג, פֿיהרונג.

ישא מדברתיך   דבר׳ לג ג

ב מה שפירושו מגפה:

II. Perdere, Pestis.

יְדַבֵּר *Pih. Perdet.*

s פֿערניכטען (אֱלֵימוֹ ווא אֱלֵי הָאָרֶץ יחזק׳ יז יג מאַכטינגען). אנד: רעדען.

אז ידבר אלימו באפו לד״ק תהל׳ ב ה

וַתְּדַבֵּר *Et perdidit.*

s פֿערניכטען, פֿערטילגען, אונטער-ווערפֿען, אונטעריאָכען.

ותדבר את כל זרע   ד״ה ב כב י

יַדְבֵּר *Hiph. Perdet.*

ידבר עמים תחתינו   תהל׳ מז ד

וַיַּדְבֵּר *Et perdidit.*

וידבר עמים תחתי   תהל׳ יח מח

* **דֶּבֶר** *Pestis.*

s פעסט, מאַד, פֿערדערבען.

בבקר ובצאן דבר כבד   שמו׳ ט ג
ושלחתי דבר בתוככם   ויקר׳ כו כה

שלשת ימים דבר בארצך שמו׳ ב כד יג
ויתן יי׳ דבר בישראל   כד טו
דבר כי יהיה שדפון ירקון
מלכ׳ א ח לז
ויתן יי׳ דבר בישראל   ד״ה א כא יד
דבר כי יהיה שדפון וירקון ד״ה ב ו כח
ואם אשלח דבר בעמי   ז יג
או דבר אשלח אל הארץ יחזק׳ יד יט
ושלחתי בה דבר ודם   כח כג
שלחתי בכם דבר   עמו׳ ד י

דָּבֶר *Idem.*

לפניו ילך דבר   חבק׳ ג ד

וְדֶבֶר *Et pestis.*

חרב יי׳ ודבר בארץ   ד״ה א כא יב
חרב שפוט ודבר ורעב   ד״ה ב כ ט
ודבר ודם יעבר בך   יחזק׳ ה יז
ודבר יאכלנו   ז טו

וָדָבֶר *Et pestis.*

וחיה רעה ודבר   יחזק׳ יד כא

הַדֶּבֶר . הַדָּבֶר *Pestis.*

ידבק יי׳ בך את הדבר   דבר׳ כח כא
מן הדבר מן החרב   ירמ׳ כא ז
את הרעב ואת הדבר   כד י
את הרעב ואת הדבר   כט יז
אל הדבר ואל הרעב   לד יז

וְהַדָּבֶר *Et pestis.*

והרעב והדבר   ירמ׳ לב כד

וְהַדֶּבֶר *Idem.*

והדבר והרעב מכית   יחזק׳ ז טו

בְּדֶבֶר *Et peste.*

בדבר גדול ימתו   ירמ׳ כא ו
בדבר ובדם   יחזק׳ לה כב

בַּדֶּבֶר . בַּדָּבֶר *Peste.*

פן יפגענו בדבר או בחרב שמו׳ ה ג
ואת עמך בדבר   ט טו
אכנו בדבר ואורישנו   במד׳ יד יב
שלחתיך בדבר ימותו   יחזק׳ ה יב
הרחוק בדבר ימות   ו יב
בדבר ימותו   לג כז

וּבַדֶּבֶר . וּבַדָּבֶר *Et peste.*

ובדבר אנכי מכלה אותם ירמ׳ יד יב
וברעב ובדבר   כא ט וכז ח ולב לו

בחרב ברעב ובדבר   כז יג
וכט יח ולח ב ומב יז ומד יג
ברעב ובדבר יפלו   יחזק׳ ו יא

לַדֶּבֶר *Pesti.*

וחיתם לדבר הסגיר   תהל׳ עח נ

וְלַדֶּבֶר *Et pesti.*

למלחמה ולרעה ולדבר   ירמ׳ כח ח

מִדֶּבֶר *A peste.*

מדבר הוות   תהל׳ צא ג
מדבר באפל יהלך   צא ו

וּמִדֶּבֶר *Et a peste.*

מחרב מרעב ומדבר   יחזק׳ יב יז

דְּבָרֶיךָ *Pestes tuae.*

אהי דבריך מות   הוש׳ יג יד

ג מה שהוא שם המקום אשר לא יצלח לזריעה:

III. Desertum.

* **מִדְבָּר** *Desertum.*

s ווידעסלאַטץ, טריפֿט, שטעפּפּע, וויזטע, איינאָדע.

ימצאהו בארץ מדבר   דבר׳ לב י
מדבר לא אדם בו   איו׳ לח כו
קול יי׳ יחיל מדבר   תהל׳ כט ח
ירעפו נאות מדבר   סה יג
דמיתי לקאת מדבר   קב ז
ישם מדבר לאגם מים   קז לה
טוב שבת בארץ מדבר משלי כא יט
מדבר שלחתיה   ישע׳ יז ח
והיה מדבר לכרמל   לב טו
ישושום מדבר וציה   לה א
אשים מדבר לאגם מים   מא יח
ישאו מדבר ועריו   מב יא
אשים נהרות מדבר   נ ב
ערי קדשך היו מדבר
ציון מדבר היתה   סד ט
פרה למד מדבר   ירמ׳ ב כד
ועל נאות מדבר קינה   ט ט
לרוח מדבר   יג כד
אם לא אשיתך מדבר   כב ו
יבשו נאות מדבר   כג י
מדבר ציה וערבה   נ יב
אכלה נאות מדבר   יואל א יט וא כ

כי

כי דשאו נאות מדבר ב כב
נחלתו לתנות מדבר מלא׳ א ג

Num desertum. הֲמִדְבָּר

המדבר הייתי לישראל ירמ׳ ב לא

Desertum. הַמִּדְבָּר

עד איל פארן אשר על המדבר
ברא׳ יד ו
וינהג את הצאן אחר המדבר
שמו׳ ג א
דרך המדבר ים סוף יג יח
באתם בקצה המדבר יג כ
סגר עליהם המדבר יד ג
הוצאתם אתנו אל המדבר הזה יו ג
ויפנו אל המדבר יו י
והנה על פני המדבר יו יד
אל המדבר אשר הוא חנה יח ה
המדבר דרך ים סוף במד׳ יד כה
את קהל יי אל המדבר הזה כ ד
וישת אל המדבר פניו כד א
אשר בקצה המדבר לג ו
את כל המדבר הגדול דבר׳ א יט
את המדבר הגדל הזה ב ז
מן המדבר והלבנון יא כד
וינסו דרך המדבר יהוש׳ ח טו
המדבר עלה מיריחו יו א
את קוצי המדבר שופט׳ ח ז
ומן המדבר ועד הירדן יא כב
אל דרך המדבר כ מב
על פני דרך את המדבר שמו׳ ב טו כג
בערבות המדבר טו כח יז ו
באה מעבר המדבר איו׳ א יט
מי זאת עלה מן המדבר שיר ג ו
וח ה
והנה הכרמל המדבר ירמ׳ ד כו
מפני חרב המדבר איכ׳ ה ט
ואבאם אל המדבר יחזק׳ כ י
והלכתיה המדבר הוש׳ ב יו

A deserto. מֵהַמִּדְבָּר

מהמדבר והלבנון הזה יהוש׳ א ד
מלאכים מהמדבר שמו׳ א כה יד

In deserto. בַּמִּדְבָּר

על עין המים במדבר ברא׳ יו ז
וישב במדבר ויהי רבה כא כ
אשר מצא את הימם במדבר לו כד
אל הבור הזה אשר במדבר לז כב

דרך שלשת ימים במדבר שמו׳ ג יח
ויחגו לי במדבר ה א
ויעבדני במדבר ז יו
דרך שלשת ימים נלך במדבר ח כג
תזבחתם ליי׳ אלהיכם במדבר ח כד
למות במדבר יד יא
ממתנו במדבר יד יב
שלשת ימים במדבר טו כב
ועל אהרן במדבר יו ב
האכלתי אתכם במדבר טז לב
ויחנו במדבר יט ב
ושלח את השעיר במדבר ויקר׳ יו כב
ידעת חנתנו במדבר במד׳ י לא
או במדבר הזה לו מתנו יד ב
וישחטם במדבר יד יו
במדבר הזה יפלו פגריכם יד כט
יפלו במדבר הזה יד לב
יהיו רעים במדבר וגו׳
תם פגריכם במדבר יד לג
במדבר הזה יתמו יד לה
ויהיו בני ישראל במדבר טו לב
להמיתנו במדבר יו יג
ממצרים למות במדבר כא ה
במדבר אשר על פני מואב כא יא
בעבר ארנון אשר במדבר כא יג
מות ימתו במדבר כו סה
אבינו מת במדבר כז ג
וינעם במדבר לב יג
להניחו במדבר לב טו
במדבר בערבה מול סוף דבר׳ א א
את בצר במדבר ד מג
המוליכך במדבר הגדל ח טו
המאכילך מן במדבר ח יו
את יי׳ אלהיך במדבר ט ז
הוציאם להמתם במדבר ט כח
ואשר עשה לכם במדבר יא ה
ארבעים שנה במדבר כט ד
במדבר בדרך בצאתם
ממצרים יהוש׳ ה ד וה ה
הלכו בני ישראל במדבר ה ו
והעם הנס במדבר ח כ
את כל ישבי העי
בשדה במדבר ח כד
אשר הלך ישראל במדבר יד י
במדבר בית הערבה טו סא
את בצר במדבר במישר כ ח
ותשבו במדבר ימים רבים כד ז
וילך ישראל במדבר שופט׳ יא יו

וילך במדבר ויסב יא יח
בכל מכה במדבר שמו׳ א ד ח
מעט הצאן ההנה במדבר יז כח
במדבר במצדות וגו׳
וישב בהר במדבר כג יד
וישמע דוד במדבר כה ד
כל אשר לזה במדבר כה כא
לבקש את דוד במדבר כו ב
ודוד ישב במדבר כו ג
לשתות היעף במדבר שמו׳ ב יו ב
ועיף וצמא במדבר יז כט
ויקבר בביתו במדבר מלכ׳ א ב לד
ואת תמר במדבר ט יח
והוא הלך במדבר דרך יום יט ד
את בצר במדבר ד״ה א ו סג
אשר עשה משה במדבר כא כט
משה עבד יי׳ במדבר ד״ה ב א ג
ויבן את תדמר במדבר ח ד
על ישראל במדבר כד ט
ויבן מגדלים במדבר כו י
לא עזבתם במדבר נחמ׳ ט יט
וארבעים שנה כלכלתם
במדבר ט כא
הן פראים במדבר איו׳ כד ה
אלין במדבר סלה תהל׳ נה ח
יבקע צרים במדבר עח טו
לערך שלחן במדבר עח יט
כמה ימרוהו במדבר עח מ
וינהגם כעדר במדבר עח נב
כיום מסה במדבר צה ח
ויתאוו תאוה במדבר קו יד
להפיל אותם במדבר קו כו
תעו במדבר קז ד
למוליך עמו במדבר קלו יו
ושכן במדבר משפט ישע׳ לב יו
נבקעו במדבר מים לה ו
קול קורא במדבר מ ג
אתן במדבר ארז מא יט
אף אשים במדבר דרך מג יט
כי נתתי במדבר מים מג כ
כסוס במדבר לא יכשלו סג יג
לכתך אחרי במדבר ירמ׳ ב ב
המוליך אתנו במדבר ב ו
כערבי במדבר ג ב
צח שפים במדבר ד יא
מי יתנני במדבר ט א
הישבים במדבר ט כה
על כל שפים במדבר יב יב

ושכן חרים במדבר יז ו
השכנים במדבר כה כד
מצא חן במדבר לא ב
כערוער במדבר מח ו
כיענים במדבר איכ׳ ד ג
במדבר ארבו לנו ד יט
ועתה שתולה במדבר יחזק׳ יט יג
וימרו בי בית ישראל במדבר וגו׳
לשפך חמתי עליהם במדבר כ יג
נשאתי ידי להם במדבר כ טו וכ כג
ולא עשיתי אותם כלה במדבר כ יז
ואמר אל בניהם במדבר כ יח
לכלות אפי בם במדבר כ כא
וישבו במדבר לבטח לד כה
כענבים במדבר הוש׳ ט י
אני ידעתיך במדבר יג ה
ואולך אתכם במדבר עמו׳ ב י
הגשתם לי במדבר ה כה

Et in desert. וּבַמִּדְבָּר

במצרים ובמדבר במד׳ יד כב
ובמדבר אשר ראית דבר׳ א לא
ובמדבר ובנגב יהוש׳ יב ח

Sicut desertum. כַּמִּדְבָּר

שם תבל כמדבר ישע׳ יד יז
משלח ונעזב כמדבר כז י
נצתה כמדבר ירמ׳ ט יא
ושמתיה כמדבר הוש׳ ב ה
ציה כמדבר צפנ׳ ב יג
s ויוליכם בתהמות כמדבר תהל׳ קו ט

In desertum. לְמִדְבָּר

ישם נהרות למדבר תהל׳ קז לג

Ad desertum. לַמִּדְבָּר

על המצפה למדבר ד״ה ב כ כד

A deserto. מִמִּדְבָּר

לחלוף ממדבר ישע׳ כא א
מובאים סובאים ממדבר יחזק׳ כג מב
רוח יי׳ ממדבר עלה הוש׳ יג טו

Et a deserto. וּמִמִּדְבָּר

וממדבר ועד הנהר שמו׳ כג לא
וממדבר מתנה במד׳ כא יח

Versus desertum. מִדְבָּרָה

תצאתיו מדברה בית און
יהוש׳ יח יב
מסלע מדברה לד״ק ישעי׳ טז א

עד לבוא מדברה ד״ה א ה ט
אל דויד למצד מדברה יב ח

Idem. מִדְבָּרָה

שוב לדרכך מדברה מ״א יט טו

Ad, vel In desert. הַמִּדְבָּרָה

לקראת משה המדברה שמו׳ ד כז
לעזאזל המדברה ויקר׳ יו י
ביד איש עתי המדברה יו כא
לקראת ישראל המדברה במד׳ כא כג
בתוך הים המדברה לג ח
המדברה דרך ים סוף דבר׳ א ט וב א
וינוסו המדברה שופט׳ כ מה וכ מז
על ני הצבעים המדברה שמו׳ א יג יח
אחריו המדברה כו ג
ונשתיך המדברה יחזק׳ כט ה

Desertum. מִדְבַּר

ויצאו אל מדבר שור שמו׳ טו כב
מדבר סין אשר בין אילם יו א
באו מדבר סיני יט א
ויבאו מדבר סיני יט ב
אל מדבר פארן קדשה במד׳ יג כו
כל העדה מדבר צן כ א
דרך מדבר מואב דבר׳ ב ח
מריבת קדש מדבר צן לב נא
גבול אדום מדבר צן יהוש׳ טו א
את בני יהודה מדבר יהודה שופט׳ א יו
s אחרי דוד מדבר מעון
שמו׳ א כג כה
וירד אל מדבר פארן שמו׳ א כה א
וירד אל מדבר זיף כו ב
דרך מדבר גבעון שמו׳ ב ב כד
ויאמר דרך מדבר אדום מלכ׳ ב ג ח
פני מדבר ירואל ד״ה ב כ יו
יחיל יי׳ מדבר קדש תהל׳ כט ח
משא מדבר ים ישע׳ כא א
אל מדבר העמים יחזק׳ כ לה
ואחריו מדבר שממה יואל ב ג

In deserto. בְּמִדְבַּר

במדבר באר שבע ברא׳ כא יד
וישב במדבר פארן כא כא
קרבניהם ליי׳ במדבר סיני ויקר׳ ז לח
במדבר סיני באהל מועד במד׳ א א
ויפקדם במדבר סיני א יט
לפני יי׳ במדבר סיני ג ד
במדבר סיני לאמר ג יד
במדבר סיני בשנה השנית ט א
בין הערבים במדבר סיני ט ה
במדבר פארן י יב
ויחנו במדבר פארן יב יו
את בני ישראל במדבר סיני כו סד
מריתם פי׳ במדבר צן וגו׳
במדבר צן כז יד
במדבר אתם לג ח
ויחנו במדבר סין לג יא
ויחנו במדבר סיני לג טו
ויחנו במדבר צן היא קדש לג לו
ודוד במדבר זיף בחרשה שמו׳ א כג טו
במדבר מעון בערבה כג כד
וישב במדבר מעון כג כה
במדבר עין גדי כד ב
בהיותו במדבר יהודה תהל׳ סג א
במדבר ארץ מצרים יחזק׳ כ לו

Ad desertum. לְמִדְבַּר

ויצאו למדבר תקוע ד״ה ב כ כ
למדבר שממה ירמ׳ יב י
ואדום למדבר שממה יואל ד יט

Ex, a deserto. מִמִּדְבַּר

בני ישראל ממדבר סין שמו׳ יז א
ממדבר סיני וישכן הענן במד׳ י יב
ממדבר פארן על פי יי׳ יג ג
ממדבר צן עד רחב יג כא
ויסעו ממדבר סין לג יב
ויסעו ממדבר סיני לג יז
ממדבר צן על ידי אדום לד ג
ממדבר קדמות דבר׳ ב כו
ולא ממדבר הרים תהל׳ עה ז
ממדבר דבלתה יחזק׳ ו יד

Desertum ejus. מִדְבָּרָהּ

וישם מדברה כעדן ישע׳ נא ג

ד עם שפירושו הנהגה:

IV. Ductus.

* הַדָּבְרוֹ

Ductus sui, id est, ovilis.

s לייטען, פיהרען, טרייבען (נאמענס־ליך דאס פיה טרייבען), טריפט, וואָ־הין דאס פיה געטריעבען ווירד.

בעדר בתוך הדברו מיכ׳ ב יב
ורעו

כְּדָבְרָם

Secundum ductum, id est, morem suum.

ורעו כבשים כדברם ישע׳ ה יז

דֹּבְרוֹת * *Rates.*

s פלאָססע (פאָם טרייבען אָדער נע-טריעבען ווערדען איף דעם וואַססער).

ואני אשימם דברות בים מלכ׳ א ה כג

ה מה שפירושו מין סלרעס:

V. Apis.

וְלַדְּבוֹרָה * *Et api.*

s ביענע, וועזסע.

ולדבורה אשר בארץ ישע׳ ז יח

דְּבֹרִים *Apes.*

והנה עדת דברים שופט׳ יד ח

הַדְּבֹרִים *Apes.*

כאשר תעשינה הדברים דבר׳ א מד

כַּדְּבֹרִים *Sicut apes.*

סבוני כדברים תהל׳ קיח יב

ו מה שפירושו היכל או ארמון:

VI. Adytum.

דְּבִיר * *Adytum.*

s דאס אללערהייליגזטע אים טעמפעל. נאך הירא֗נים: אָראקעל, אָדער רעדע-שטאָטטע, נאך אנד: הינטער- אָדער וועזט-האללע.

אל דביר הבית אל
קדש הקדשים מלכ׳ א ח ו
אל מקומו אל דביר הבית ד״ה ב ה ז
בנשאי ידי אל דביר קדשך תהל׳ כח ב

וּדְבִיר *Et adytum.*

ודביר בתוך הבית מלכ׳ א ו יט

הַדְּבִיר *Adytum.*

ולפני הדביר עשרים אמה מלכ׳ א ו כ
ברתיקות זהב לפני הדביר ו כא
ואת פתח הדביר עשה ו לא
לפני הדביר זהב סגור ז מט
מן הקדש על פני הדביר ח ח
לפני הדביר זהב סגור ד״ה ב ד כ
מן הארון על פני הדביר ה ט

בַּדְּבִיר *In adyto.*

ויעש בדביר שני כרובים מלכ׳ א ו כג
ויעש שרשרות בדביר ד״ה ב ג יז

לִדְבִר *Ad adyt.*

ויבן לו מבית לדבר מלכ׳ א ו יז

לַדְּבִיר *Ad adyt.*

וכל המזבח אשר לדביר מלכ׳ א ו כב

וְלַדְּבִיר *Et ad adyt.*

סביב להיכל ולדביר מלכ׳ א ו ה

דבש לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א והוא המתוק שנמתקים:

I. Mel.

דְּבַשׁ . דְּבָשׁ * *Mel.*

s ביענענ-, טרויבענהאָניג.

מעט צרי ומעט דבש בראׄ מג יא
כי כל שאר וכל דבש ויקר׳ ב יא
וינקהו דבש מסלע דבר׳ לב יג
ויהי דבש על פני השדה שמו׳ א יד כו
והנה הלך דבש יד כז
כי טעמתי מעט דבש הזה יד כט
בקצה המטה אשר בידי
מעט דבש יד מד
ובקבוק דבש ובאת אליו מלכ׳ א יד ג
נהרי נחלי דבש וחמאה איו׳ כ יז
ומצור דבש אשביעך תהל׳ פא יז
צוף דבש אמרי נעם משלי יו כד
אכל בני דבש כי טוב כד יג
דבש מצאת אכל דיך כה יז
אכל דבש הרבות לא טוב כה כז
דבש וחלב תחת לשונך שיר ד יא

וּדְבַשׁ . וּדְבָשׁ *Et mel.*

אל ארץ זבת חלב ודבש שמו׳ ג ח
וג יז ויג ה ולג ג
זבת חלב ודבש ויקר׳ כ כד
זבת חלב ודבש היא במד׳ יג כז
ארץ זבת חלב ודבש יד ח ויו יד
מארץ זבת חלב ודבש יו יג
ארץ זבת חלב ודבש דבר׳ ו ג
ויא ט וכו ט וכו טו וכז ג
ארץ זית שמן ודבש ח ח
זבת חלב ודבש לא כ
ארץ זבת חלב ודבש יהוש׳ ה ו
בגוית האריה ודבש שופט׳ יד ח
ודבש וחמאה וצאן שמו׳ ב יז כט
ארץ זית יצהר ודבש מלכ׳ ב יח לב
דגן תירוש ויצהר ודבש ד״ה א לא ה
חמאה ודבש יאכל ישע׳ ז טו
כי חמאה ודבש יאכל ז כב
זבת חלב ודבש ירמ׳ יא ה ולב כב
ושמן ודבש מא ח
סלת ודבש ושמן יחזק׳ יו יג
זבת חלב ודבש כ ו וכ טו
ודבש ושמן וצרי כז יז

הַדְּבָשׁ *Mel.*

רדה הדבש שופט׳ יד ט
ויטבל אותה ביערת הדבש
שמו׳ א יד כח

בַּדְּבָשׁ *In melle.*

וטעמו כצפיחת בדבש שמו׳ יו לא

כַּדְּבַשׁ *Sicut mel.*

ותהי בפי כדבש למתוק יחזק׳ ג ג

מִדְּבַשׁ *Prae melle.*

מה מתוק מדבש שופט׳ יד יח
ומתוקים מדבש תהל׳ יט יא
מדבש לפי קיט קג

דִּבְשִׁי *Melle meo.*

אכלתי יערי עם דבשי שיר ה א

ב מה שפירושו חטוטרת:

II. Gibbus.

דַּבֶּשֶׁת * *Gibbus.*

s קאמעעלהאָקקער.

ועל דבשת גמלים ישע׳ ל ו

דגה מה שפירושו רבוי כמו דגים:

Multiplicari in star piscium.

וְיִדְגּוּ *Et multiplicentur.*

s זיך פערמעהרען, זיך פערפיעלפאָל-טיגען (וויא דיא פישע).

וידגו לרב בקרב הארץ בראׄ מח יו
* דגל

דגל כל נשון דגל וכל סנגזר ממנו:

Vexillum.

* דֶּגֶל *Vexillum.*

s פאניער, פאהנע (פערשיעדען פאן אתות פעלדצייכען, קליינערע פאהנען דער איינצעלנען שטאממע).

דגל מחנה יהודה במדב' ב ג
דגל מחנה ראובן ב י וי יח
דגל מחנה אפרים ב יח
דגל מחנה דן ב כה
ויסע דגל מחנה בני יהודה י יד
דגל מחנה בני אפרים י כב
דגל מחנה בני דן י כה

Vexillo suo. דִּגְלוֹ

ואיש על דגלו לצבאתם במד' א נב
איש על דגלו ב ב

Et vexillum ejus. וְדִגְלוֹ

ודגלו עלי אהבה שיר ב ד

Ad vexilla sua. לְדִגְלֵיהֶם

איש על ידו לדגליהם במד' ב יז
לאחרנה יסעו לדגליהם ב לא
כן חנו לדגליהם ב לד

Vexillatus. דָּגוּל

s אויסגעצייכנעט, הערפארראגענד.

דגול מרבבה שיר ה י

Vexillum erigemus. נִדְגֹּל

s פאהנען וועהען לאססען, זיעגעסצייכען עריכטען אונד שווינגען, נאך איינער אלטען גוואהנהייט, נאך ערפאכטענעם זיעגע אן ערהאבענען ארטען זיעגעס-פאהנען אויפצושטעקקען, אדער שוויי-נגענד אומהערצוטראגען, נאך אנד: (דאס פאניער) ערהעבען.

ובשם אלהינו נדגל תהל' כ ו

Niph. Vexillatae. כַּנִּדְגָּלוֹת

s געפאהנטע, נעפאניערטע, (מיט פאהנען, פאניערען פערזעהען זיין), העערעסשאארען, (זיג: זיעגרייך אונד אללעס ערארבערנד, אין דער ליעבע).

אימה כנדגלות שיר ו ד ו י

דגן כל דגן:

Frumentum.

* דָּגָן *Frumentum.*

s געטריידע, קארן.

ורב דגן ותירש בראי' כז כח
דגן תירוש ויצהר דבר' כח נא
אל ארץ דגן ותירוש לג כח
ארץ דגן ותירוש מלכ' א יח לב
דגן תירוש ויצהר ד"ה ב לא ה
ומסכנות לתבואת דגן לב כח
ונקחה דגן ונאכלה נחמ' ה ב
ונקחה דגן ברעב ה ג
ארץ דגן ותירוש ישע' לו יז
על דגן ועל תירש ירמ' לא יב
איה דגן ויין איכ' ב יב
על דגן ותירוש יתגוררו הוש' ז יד
על כל גרנות דגן ט א
יחיו דגן ויפרחו כגפן יד ח
כי שדד דגן יואל א י
כי הביש דגן א יז
דגן בחורים זכר' ט יז

Et frumentum. וְדָגָן

ודגן ותירש סמכתיו בראי' כז לז
וכל חלב תירוש ודגן במד' יח יב
נשים בהם כסף ודגן נחמ' ה י

Frumentum. הַדָּגָן

את תרומת הדגן נחמ' י מ
ומעשר הדגן יג ה
הביאו מעשר הדגן יג יב
וקראתי אל הדגן יחזק' לו כט
נתתי לה הדגן הוש' ב י
את הדגן ואת התירוש ב כד
שלח לכם את הדגן יואל ב יט
ועל הדגן ועל התירוש חגי א יא

Et frumentum. וְהַדָּגָן

ומאת הכסף והדגן נחמ' ה יא

Sicut frumentum. כַּדָּגָן

כדגן מן הגרן במד' יח כז

Et frumentum. וּדְגַן

ודגן שמים נתן למו תהל' עח כד

Frumentum meum. דְּגָנִי

ולקחתי דגני בעתו הוש' ב יא

Frumentum tuum. דְּגָנֶךָ

דגנך ותירשך ויצהרך דבר' ז יג
יא יד ויב יז ויד כג ויח ד

Frumentum tuum. דְּגָנֵךְ

אם אתן את דגנך עוד ישע' סב ח

Frumentum eorum. דְּגָנָם

מעת דגנם ותירושם רבו תהל' ד ח
תכין דגנם סה י

דגר ופירושו לאסיפה:

Colligere.

Colligit. דָּגַר

s איינזאממעלן, צוזאממענבריינגען, בריטען, אויסבריטען.

ק"א דגר ולא ילד ירמ' יז יא

Et colliget. וְדָגְרָה

ובקעה ודגרה בצלה ישע' לד טו

דדה ופירושו התנועעות:

Incedere sensim, Procedere, Vagari.

Vagabor, Procedam. אֶדַּדֶּה

s פייערליך, לאנגזאם געהען, לאנגזאם וואנדעלן (דאס הייסט אין דעמוטה), נאך אנד: וואללען אינ'ס גאטטעס-הויז (אֶדַּדֵּם דאס זעלבע: ־ם איזט דורך עִמָּהֶם אויפצולאזען).

אדדה כל שנותי ישע' לח טו

Procedum cum ipsis. אֶדַּדֵּם

אדדם עד בית אלהים תהל' מב ה

דהב ופירושו זהב:

* מַדְהֵבָה *Inaurata.*

s גאלדרייכע, נאך אנד: איזט מַדְהֵבָה פאם כאלדאיש: דְּהַב = זָהָב אבצולייטען, אלזא: גאלדערפרעססערין (פאן בָּבֶל געברויכט), אנד: גאלד-שאכט, גאלדשטאטטע, נאך אנד:

שבתה

לעזען מַדְהֵבָה בעדראַנגנוג, דרוקק
מיראַנניא.

שבתה מדהבה ישע׳ יד ד

דהם ופירושו בהלה:

Attonitus.

* נִדְהָם

Attonitus, obstupefactus.

s איבעררשט, בעשטירצט, בעשטיבט.

כאיש נדהם ירמ׳ יד ט

דהר לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א מה שפי׳ דליקת הסוס:

Plaudere.

Plaudens. דֹּהֵר

s שטאמפפען, רעננען (דעס פפערדעס).

וסוס דהר נחו׳ ג ב

Plausus. * דַּהֲרוֹת

s לויף, רעננען, טראבען, יאגען.

דהרות אביריו שופט׳ ה כב

Prae plausib. מִדַּהֲרוֹת

מדהרות דהרות אביריו שופט׳ ה כב

ב מה שהוא שם מין אילן מה:

II. Teda.

Teda. * תִּדְהָר

s פיכטענבוים, נאך אנד: איינע ארט פאן פלאטאנע, נאך אנד: (דויער-האפטער בוים) שטיינאייכע.

תדהר ותאשור ישע׳ מא יט וס יג

דוב הוא שם חיה מה:

Ursus.

Ursus. דֹּב

s בער (שטאמטו: דָּבַב).

פגוש דב שכול באיש משלי יז יב
דב ארב הוא לי איכ׳ ג י

Et ursus. וְדֹב . וָדֹב

ארי נהם ודב שוקק משלי כח טו
ופרה ודב תרעינה ישע׳ יא ז

Ursus. הַדֹּב . הַדּוֹב

ובא הארי ואת הדוב שמו׳ א יז לד
גם את הארי גם את הדוב יז לו
מיד הארי ומיד הדב יז לז
ופגעו הדב עמ׳ ה יט

Sicut ursus. כְּדֹב . כְּדוֹב

כדוב שכול בשדה שמו׳ ב יז ח
אפגשם כדב שכול הוש׳ יג ח

Ursi. דֻּבִּים

ותצאנה שתים דבים מלכ׳ ב ב כד

Sicut ursi. כַּדֻּבִּים

נהמה כדבים כלנו ישע׳ נט יא

דוג לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א כל לשון דג וכל הנגזר ממנו:

I. Piscis.

Piscis. דָּג

s פיש.

וימן יי׳ דג גדול יונ׳ ב א

Idem. דָּאג

מביאים דאג וכל מכר נחמ׳ יג יז

Piscis. הַדָּג

ויהי יונה במעי הדג יונ׳ ב א

Pisci. לַדָּג

ויאמר יי׳ לדג יונ׳ ב יא

Pisces. דָּגִים

ובצלצל דגים ראשו איו׳ מ לא

Pisces. הַדָּגִים

ועל הרמש ועל הדגים מלכ׳ א ה יג
ולבוא בשער הדגים ד״ה ב לג יד
ואת שער הדגים בנו נחמ׳ ג ג
ועל שער הדגים יב לט
צעקה משער הדגים צפנ׳ א י

Sicut pisces. כַּדָּגִים

כדגים שנאחזים במצודה קהל׳ ט יב

Pisces. דְּגֵי

דגי הים בידכם נתנו בראׄ ט ב
אם את כל דגי הים במד׳ יא כב
ויספרו לך דגי הים איו׳ יב ח
ורעשו מפני דגי הים יחזק׳ לח כ
וגם דגי הים יאספו הוש׳ ד ג

Et pisces. וּדְגֵי

צפור שמים ודגי הים תהל׳ ח ט
ודגי הים והמכשלות צפנ׳ א ג

Sicut pisces. כִּדְגֵי

ותעשה אדם כדגי הים חבק׳ א יד

Piscis. * דָּגָה

s פיש.

תבנית כל דגה דבר׳ ד יח

Piscis. הַדָּגָה

זכרנו את הדגה במד׳ יא ה
והיה הדגה רבה מאד יחזק׳ מז ט
ממעי הדגה יונ׳ ב ב

Et piscis. וְהַדָּגָה

והדגה אשר ביאר שמו׳ ז יח וז כא

Pisces. דְּגַת

והדבקתי דגת יאריך וגו׳
כל דגת יאריך יחזק׳ כט ד
כל דגת יאריך כט ה

In pisces. בִּדְגַת

וירדו בדגת הים בראׄ א כו
ורדו בדגת הים א כח

Sicut pisces. כִּדְגַת

כדגת הים הגדול יחזק׳ מז י

Pisces eorum. דְּגָתָם

וימת את דגתם תהל׳ קה כט
תבאש דגתם מאין מים ישע׳ נ ב
למינה תהיה דגתם יחזק׳ מז י

וְדִיגוּם

Hiph. Et piscabuntur eos.

s פישען.

נאם יי׳ ודיגום ירמ׳ יו יו

Piscatores. * דַּוָּגִים

s פישער.

ועמדו על דוגים יחזק׳ מז י
לדוגים

לְדַוָּגִים *Piscatoribus.*

לדוגים רבים נאם יי ירמ׳ יו יו

הַדַּוָּגִים *Piscatores.*

ואנו הדיגים ואבלו ישע׳ יט ח

ב מה שפירושו ספינה קטנה:

II. Navicula.

* **דּוּגָה** *Naviculae pisca.*

s פישערקאהן, אגד: פישעריא, נאך אגד: פישערהאקען.

בסירות דוגה עמו׳ ד ב

s **דָּגוֹן** *Dagon.*

איינע גאטטהייט דער פהיליסטאער צו אשדוד, חעלכע נאך (שמואל א׳ ה ד) געזיכט אונד האנדע, פאן מענשען, דען רומפף אבער פאם פישע האטטע. ביא דען קיסטענפאלקערן ווארען פישע, איבערהויפט רעליגיאז פערעהרט.

ויבאו אתו בית דגון שמו׳ א ה ב
ויציגו אתו אצל דגון ה ב
והנה דגון נפל ה ג וה ד׳
ויקחו את דגון ה ג
וראש דגון ה ד
רק דגון נשאר ה ד
לא ידרכו כהני דגון ה ה
הבאים בית דגון ה ה
על מפתן דגון ה ה
ועל דגון אלהינו ה ז

דוד לו שלשה פנים:

Significata ejus tria sunt.

א מה שפירושו אח האב או אח האם או מה שפירושו ידיד:

I. Patruus, Avunculus, Dilectus, Amicus.

בעל הספר ז״ל השמיט שיר השירי׳ ואני המסדר הוספתיו וסדרתי כל מלה ומלה תחת דגלו:

* **דֹּד . דּוֹד** *Patruus.*

s אהיים, פערוואנדטער, פריינד, נעליעבטער, ליעבע (איג: ליעבקאזונגען), פריינדשאפט.

בני עזיאל דד אהרן ויקר׳ י ד
ויאמר דוד שאול שמו׳ א י יד וי טו
אבינר בן נר דוד שאול יד נ
ויהונתן דוד דויד יועץ ד״ה א כז לב
בת אביחיל דד מרדכי אסת׳ ב טו

מִדּוֹד *Prae dilecto.*

מה דודך מדוד שיר ה ט
מה דודך מדוד ה ט

דּוֹדִי *Dilectus meus.*

צרור המר דודי לי שיר א יג
אשכל הכפר דודי לי א יד
הנך יפה דודי אף נעים א יו
כן דודי בין הבנים ב ג
קול דודי הנה זה בא ב ח
דומה דודי לצבי ב ט
ענה דודי ואמר לי ב י
דודי לי ואני לו ב יו
סב דמה לך דודי ב יז
יבא דודי לגנו ד יו
קול דודי דופק ה ב
דודי שלח ידו מן החור ה ד
אם תמצאו את דודי ה ח
דודי צח ואדום ה י
זה דודי וזה רעי ה יו
דודי ירד לגנו ו ב
לכה דודי נצא ז יב
דודי צפנתי לך ז יד
ברח דודי ודמה לך ח יד
שירת דודי לכרמו ישע׳ ה א

דֹּדִי *Patrui mei.*

חנמאל בן דדי ירמ׳ לב ח ולב ט
לעיני הנמאל דדי לב יב

וְדוֹדִי *Et dilectus meus.*

ודודי חמק עבר שיר ה ו
ודודי לי ו ג

לְדוֹדִי *Dilecto meo.*

קמתי אני לפתח לדודי שיר ה ה
פתחתי אני לדודי ה ו
אני לדודי ודודי לי ו ג
הולך לדודי למישרים ז י
אני לדודי ועלי תשוקתו ז יא

דֹּדְךָ *Patruus tuus.*

דדך בא אליך ירמ׳ לב ז

דּוֹדֵךְ *Dilectus tuus.*

מה דודך מדוד וגו׳
מה דודך מדוד שיר ה ט
אנה הלך דודך וגו׳
אנה פנה דודך ו א

דּוֹדָהּ

מתרפקת על דודה שיר ח ה

דּוֹדוֹ . דֹּדוֹ *Patruus ejus, suus.*

ערות דדו גלה ויקר׳ כ כ
או דדו או בן דדו יגאלנו כה מט
בן דודו איש יששכר לד״ק שופט׳ י א
ויאמר שאול אל דודו שמו׳ א י יד
ואחרו אלעזר בן דדו שמו׳ ב כג ט
אלחנן בן דודו בית לחם n. p, כג כד
את מתניה דדו תחתיו מלכ׳ ב כד יז
ואחריו אלעזר בן דודו ד״ה א יא יב
אלחנן בן דודו מבית לחם יא כו
היא אסתר בת דדו אסת׳ ב ז
דודו ומסרפו עמו׳ ו י

דֹּדִים . דּוֹדִים *Amores.*

לכה נרוה דדים משלי ז יח
שתו ושכרו דודים שיר ה א
והנה עתך עת דדים יחזק׳ יו ח
למשכב דדים כג יז

s **דּוֹדַי** *Amores mei.*

אתן את דודי לך שיר ז יג

דֹּדֶיךָ *Amores tui.*

כי טובים דדיך מיין שיר א ב
נזכירה דדיך מיין א ד

דֹּדַיִךְ

מה יפו דדיך
מה טבו דדיך מיין ד י

דֹּדֵיהֶן *Patruorum suorum.*

לבני דדיהן לנשים במד׳ לו יא

* **דּוֹדָה** *Amita.*

s מוהמע, פאטערסשוועסטער, דעס פאטערסברודערס וייב.

מתרפקת על דודה שיר ח ה

דֹּדָתְךָ *Amita tua.*

דדתך היא ויקר׳ יח יד

דֹּדָתוֹ *Amita ejus.*

את יוכבד דדתו שמו׳ ו כ
ישכב את דדתו ויקר׳ כ כ

ב מה שפירושו קדרה או סל:

II. Lebes, Ahenum, Canistrum.

Canistrum. הַדּוּד

s קֶארב, לאָפֿטקאָרב, טאָפּף.

הדוד אחד תאנים ירמ׳ כד ב

Et canistrum. וְהַדּוּד

והדוד אחד ירמ׳ כד ב

In lebetem. בַּדּוּד

והכה בכיור או בדוד שמו׳ א ב יד

Ut aheni. כַּדּוּד

כדוד נפוח ואגמן איו׳ מא יא

Ab aheno. מִדּוּד

כפיו מדוד תעברנה תהל׳ פא ז

In canistris. בַּדּוּדִים

את ראשיהם בדודים מלכ׳ ב י ז

Et in lebetibus. וּבַדּוּדִים

בסירות ובדודים ד״ה ב לה יג

Canistra. * דּוּדָאֵי

s קֶארבע.

שני דודאי תאנים ירמ׳ כד א

ג דודים:

III. Mandragorae.

Mandragorae. * דּוּדָאִים

s אַלרוין, איינע פפלאַנצע פֿאָם גע-שלעכט דער בעללאַדאָננא, מיט איי-נער ריכענפֿאָרמיגען װאורצעל, װייססען אונד ראָשהליכען, שטאַרק ריעכענדען בליטהען אונד געלבען, עבענפֿאַללס דופֿטענדען אָפּפֿעלכען, דיא פֿאָם מאַי ביס נעגען יולי רייפֿען, אונד דיא מאַן אַבערגלייביש אים אָריענט צום פֿרוכט-באַרמאַכען דען פֿהילטרום בעצרייטעט. נאַך אַנד: אַסמין, פֿיילכען.

וימצא דודאים בראֵ׳ ל יד

Mandragorae. הַדּוּדָאִים

הדודאים נתנו ריח שיר ז יד

Mandrag. דּוּדָאֵי

את דודאי בני בראׄ׳ ל טו

תחת דודאי בנך ל טו

Pro mandrag. בְּדוּדָאֵי

שכרתיך בדודאי בני בראׄ׳ ל יח

De mandrag. מִדּוּדָאֵי

מדודאי בנך בראׄ׳ ל יד

דוה לו שלשה פנים:

Significata ejus tria sunt.

א מה שפירושו נדה:

Languida ex menstruo.

Languida. * דָּוָה

s שוואַך, זיעך, קראַנק (אינסבעזאָנד: פֿאָן דער קראַנקליכקייט דער װייבער ביא דער מאָנאַטליכען ריינינונג). אונריינינקייט, אונפֿלאַטה, אונגליקליך, עלענד.

אשר ישכב את אשה דוה ויקר׳ כ יח

תזרם כמו דוה ישע׳ ל כב

כל היום דוה איכ׳ א יג

Et languida. וְהַדָּוָה

והדוה בנדתה ויקר׳ טו לג

Languoris sui. * דְּוֹתָהּ

s מאָנאַטליכקייט, קראַנקליכקייט, ליידען, קראַנקקעלן.

כימי נדת דותה ויקר׳ יב ב

ב מה שפירושו נער:

II. Languidus.

Languidus. * דָּוֶה

s קראַנק, טרויריג, שווערמיטהיג.

על זה היה דוה לבנו איכ׳ ה יז

Languidus. * דַּוָּי

s זעהר זיעך, קראַנק (פֿאָם הערצען, גייזטיג ערשלאַפֿפֿט, ענטנערפֿט).

וכל לבב דוי ישע׳ א ה

עלי לבי דוי ירמ׳ ח יח

ולבי דוי איכ׳ א כב

Languor. * דְּוָי

s קראַנקהייט, זיעכהייט.

יי׳ יסעדנו על ערש דוי תהל׳ מא ד

Sicut languores. כִּדְוֵי

s קראַנקהייט, אַנד: עקעלהאַפֿטע, אונריינינקייט (אבנאַגג), צינצליגען-קאָזט (כדו = כְּדַב = כָּזָב).

המה כדוי לחמי איו׳ ו ז

Languor. * מַדְוֶה

s זיכע, קראַנקהייט, ליידען, זיעכטהום.

וכל מדוה מצרים הרעים דבר׳ ז טו

Languores. מַדְוֵי

את כל מדוי מצרים דבר׳ כח ס

ג מה שפירושו מלבוש:

III. Vestimentum, vestes.

Vestes eorum. * מַדְוֵיהֶם

s קלייד, היללע. נאַך אַנד: שטאַממט: מָדָה = מַדַּד.

ויכרת את מדויהם שמו׳ ב י ד

ויכרת את מדויהם ד״ה א יט ד

דוח כל שפירושו רחיצה:

Abluere, dispellere.

Hiph. Dispellit me. הֱדִיחָנִי

s פֿערשטאָססען, פֿערטרייבען, אב-וואשען, אבשפילען, ריינינגען.

מעדני הדיחני ירמ׳ נא לד

Abluet. יָדִיחַ

דמי ירושלם ידיח ישע׳ ד ד

Abluent. יָדִיחוּ

ידיחו בם ד״ה ב ד ו

ידיחו את העולה יחזק׳ מ לח

דוך מה שפירושו שחיקה וכתישה:

Cotundere.

Tundebant. דָּכוּ

s שטאָססען, צערשטאָססען.

או דכו במדכה במד׳ יא ח

Tudicula. * בַּמְּדֹכָה

s מאָרזער.

דכו במדכה במד׳ יא ח

דום לו שני פנים.

Significata ejus duo sunt.

א מה שפי' שתיקה או אלמה:

I. Silentium.

* דוּמָה *Silentium.*

s שווייגען, לויטלאָזיגקייט, שטיללע (טאָדעסשטיללע, גראַבעסשטיללע).

שכנה דומה נפשי — תהל' צד יז
ולא כל ירדי דומה — קטו יז

* דוּמִיָּה *Silentium.*

s (פֿעמינינפֿאָרם דעס אונגעב: אַד-יעקטיפֿס דוּמִי שווייגענד) שטיללע, שטיללשווייגען (שטיללע ערגעבונג אין גאָטט, פֿערטרויען אויף איהן), רוהע (בערוהיגונג פֿינדען).

ולילה ולא דומיה לי — תהל' כב ג
נאלמתי דומיה — לט ג
אל אלהים דומיה נפשי — סב ב

דֻּמִיָּה *Idem.*

לך דמיה תהלה — תהל' סה ב

* דּוּמָם *Silens.*

s שטילל, שטומם, רוהיג (פֿערטרויענס-פֿאָלל, מיט ערגעבענהייט אין גאָטט).

שבי דומם ובאי בחשך — ישע' מז ה
לאבן דומם הוא יורה — חבק' ב יט

וְדוּמָם *Et silens, acquiescens.*

טוב ויחיל ודומם — איכ' ג כו

ב מה שפירושו המתנה או תוחלת ותקוה עיין בשרש דמם:

II. Exspectare, vide דמם

s שטיללשטעהען, הארען, עטצ: זיעהע דָּמַם.

דון כל לשון דין ודיין ועמו מדון ומדינים שפי' ריב ועמם ידון:

Judicare, disceptare.

דָּן *Judicavit.*

s וואַלטען, ריכטען, רעכטען.

דן דין עני ואביון — ירמ' כב יו

דָּנַנִּי *Judicavit me.*

דנני אלהים — בראׁ ל ו

דָּנוּ *Judicarunt.*

דין לא דנו — ירמ' ה כח

דָּן *Judicans.*

אשר יעבדו דן אנכי — בראׁ טו יד
אין דן דינך למזור — ירמ' ל יג

יָדוֹן *Disceptabit.*

לא ידון רוחי באדם — בראׁ ו ג

נָדוֹן *Niph. Disceptans.*

ויהי כל העם נדון — שמו' ב יט י

לָדִין

Hiph. Ad judicandum, judicare.

ואל הארץ לדין עמו — תהל' נ ד
ולא יוכל לדין עם — קהל' ו י
ועמד לדין עמים — ישע' ג יג

דִּין *Judica.*

דין לפניו ותחולל לו — איו' לה יד

וְדִין *Et judica.*

ודין עני ואביון — משלי לא ט

דִּינוּ *Judicate.*

דינו לבקר משפט — ירמ' כא יב

תָּדִין *Judicabis.*

אתה תדין את ביתי — זכר' ג ז

תְּדִינֵנִי *Judicabis me.*

ובגבורתך תדינני — תהל' נד ג

יָדִין *Judicabit.*

דן ידין עמו — בראׁ מט יו
כי ידין יי' עמו — דברי' לב לו
יי' ידין אפסי ארץ — שמו' א ב י
כי בם ידין עמים — איו' לו לא
יי' ידין עמים — תהל' ז ט
ידין לאמים במישרים — ט ט
ידין עמך בצדק — עב ב
ידין עמים במישרים — צו י
ידין בגוים — קי ו
כי ידין יי' עמו — קלה יד

s שַׁדּוּן *Quod justum est.*

s שַׁדּוּן = אֲשֶׁר דּוּן (וועלכער ריכטעט) ריכטער.

למען תדעון שדון — איו' יט כט

* דִּין *Judicium, causa, lis.*

s געריכט, דאס ריכטען, רעכטסזאכע, רעכט, שטרייט.

בין דין לדין — דברי' יז ח
דין ומשפט יתמכו — איו' לו יז
משמים השמעת דין — תהל' עו ט
כי יעשה יי' דין עני — קם יג
מלך יושב על כסא דין — משלי כ ח
דין וקלון — כב י
ידע צדיק דין דלים — כט ז
וישנה דין כל בני עני — לא ה
אל דין כל בני חלוף — לא ח
דין לא דנו — ירמ' ה כח
דין יתום ויצליחו — ה כח
דן דין עני ואביון — כב יו

וְדִין *Et judicium.*

ודין רשע מלאת — איו' לו יז

וָדִין *Et judicium.*

כל ידעי דת ודין — אסת' א יג

לְדִין *Et litem.*

בין דין לדין — דברי' יז ח

מִדִּין *A judicio.*

להטות מדין דלים — ישע' י ב

וְדִינִי *Et causam meam.*

כי עשית משפטי ודיני — תהל' ט ה

דִּינֵךְ *Causam tuam.*

אין דן דינך למזור — ירמ' ל יג

s לְדַיָּן *In judicem, judex.*

s ריכטער.

והיה יי' לדין — שמו' א כד טו

וְדַיַּן *Et judex.*

ודין אלמנות — תהל' סח ו

* מָדוֹן *Contentio, lis.*

s שטרייט, האדער, צווינט, נעגענשטאַנד דעס צאַנקעס.

תשימנו מדון לשכנינו — תהל' פ ז

איש

איש חמה יגרה מדון משלי טו יח
איש תהפכות ישלח מדון טז כח
פוטר מים ראשית מדון יז יד
גרש לץ ויצא מדון כב י
ובאין נרגן ישתק מדון כו כ
רחב נפש יגרה מדון כח כה
איש אף יגרה מדון כט כב
ואיש מדון לכל הארץ ירמ' טו י

Et contentionem. וּמָדוֹן

ריב ומדון ישא חבק' א ג

כ' מְדוֹנִים . ק' מִדְיָנִים

Contentiones, lites.

מאשת מדונים ובית חבר משלי כא ט
וכה כד
מאשת מדונים וכעס כא יט
למי מדונים למי שיח כג כט
ואיש מדונים לחרחר ריב כו כא
ואשת מדונים נשתוה כז טו

Contentiones. * מִדְיָנִים

s שטרייטיגקייטען, צאנקערייען.

מדינים ישבית הגורל משלי יח יח

Et contentionem. ק' וּמִדְיָנִים

ומדינים כבריח ארמון משלי יח יט

Jurgia. מִדְיָנֵי

ודלף טרד מדיני אשה משלי יט יג

Lites, contentiones. * מְדָנִים

s צאנק, שטרייט.

מדנים ישלח משלי ו יד
ומשלח מדנים בין אחים ו יט
שנאה תעורר מדנים י יב

דוץ ופירושו משוש:

Exsilire gaudio.

s היפּען, טאנצען, (נאך LXX פערווי: מיט תְּדוּץ לויפען, זיך שנעלל בעוועגען).

Exsilit. תָּדוּץ

ולפניו תדוץ דאבה איו' מא יד

II

דור לו שלשה פנים:

Significata ejus tria sunt.

א כל לשון דירה ומדור:

I. Habitare.

Prae habitare. מִדּוּר

s וואהנען, בלייבען, ווייל֖ען.

מדור באהלי רשע תהל' פד יא

Habitare meum. * דּוּרִי

s וואהנונג, נאך אנד: לעבענסדויער.

דורי נסע ישע' לח יב

ב מה שפירושו הבערה:

II. Pyra, rogus.

Pyra. * דּוּר

s האלצשטאס, פייער.

דור העצמים תחתיה יחזק' כד ה

Pyram. * הַמְּדוּרָה

s האלצשטאס, שייטערהויפען (בי ענגענדער), בראנד, פלאממע.

אגדיל המדורה יחזק' כד ט

Pyra ejus. מְדֻרָתָהּ

מדורתה איש ישע' ל לג

ג דור:

III. Aetas, generatio.

Generatio. * דֹּר . דּוֹר

s געשלעכט, מענשענאלטער, גענעראציאן, קינפטיגע געשלעכטער, נאכקאממען.

זכרי לדר דר שמו' ג טו
בעמלק מדר דר יז יז
ולשמרי מצותיו לאלף דור דבר' ז ט
גם דור עשירי לא יבא כג ג וכג ד
דור שלישי יבא להם כג ט
דור עקש ופתלתל לב ה
בינו שנות דר ודר לב ז
כי דור תהפכת לב כ
ויקם דור אחר שופ' ב י
דבר צוה לאלף דור ד"ה א טז יד
ונעשים בכל דור ודור אסת' ט כח
זה דור דרשו תהל' כד ו
אזכירה שמך בכל דר ודר מה יח
תבוא עד דור אבותיו מט כ
שנותיו כמו דר ודור סא ז
ולפני ירח דור דורים עב ה
הנה דור בניך בגדתי עג טו
למען ידעו דור אחרון עח ו
דור סורר ומרה
דור לא הכין לבו עח ח
ועד דר ודר אמונתו ק ה
דור ישרים יברך קיב ב
דור לדור ישבח מעשיך קמה ד
וממשלתך בכל דור ודר קמה יג
דור אביו יקלל משלי ל יא
דור טהור בעיניו ל יב
דור מה רמו עיניו ל יג
דור חרבות שניו ל יד
דור הלך ודור בא קהל' א ד
ולא תשכון עד דור ודור ישע' יג כ
מוסדי דור ודור תקומם נח יב
משוש דור ודור ס טו
שממות דור ודור סא ד
את דור עברתו ירמ' ז כט
ולא תשכון עד דור ודר נ לט
עד שני דור ודור יואל ב ב

Et aetas, generatio. וְדוֹר

ודור רביעי ישובו הנה ברא' טו טז
דור הלך ודור בא קהל' א ד

Et generatio. וָדוֹר . וָדָר

בינו שנות דר ודר דבר' לב ז
ונעשים בכל דר ודר אסת' ט כח
בל אמוט לדר ודר תהל' י ו
לבו לדר ודר לג יא
שמך בכל דר ודר מה יח
משכנתם לדר ודר מט יב
שנותיו כמו דר ודור סא ז
גמר אמר לדר ודר עז ט
s לדור ודור נספר עט יג
תמשך אפך לדר ודר פה ו
לדר ודר אודיע פט ב
לדר ודור כסאך פט ה
היית לנו בדר ודר צ א
ועד דר ודר אמונתו ק ה
וזכרך לדר ודר קב יג
לדר ודר עד עולם קו לא
לדר ודר אמונתך קיט צ
יי' זכרך לדר ודר קלה יג

בכל

בכל דור ודר קמה יג
לדר ודר הללו יה קמו י
ואם נזר לדור ודור משלי כז כד
תשכן עד דור ודור ישע׳ יג כ
לדור ודור ישכנו בה לד יז
מוסדי דור ודור נח יב
משוש דור ודור ס טו
שממות דור ודור סא ד
תשכן עד דור ודר ירמ׳ נ לט
כסאך לדור ודור איכ׳ ה יט
עד שני דור ודור יואל ב ב
s וירושלם לדור ודור ד כ

הַדּוֹר *Generatio.*

s וכל הדור ההוא שמו׳ א ו
עד תם כל הדור במד׳ לב יג
הדור הרע הזה דבר׳ א לה
עד תם כל הדור ב יד
ואמר הדור האחרון כט כא
וגם כל הדור ההוא שופט׳ ב י
תצרנו מן הדור זו תהל׳ יב ח
הדור אתם ראו דבר יי׳ ירמ׳ ב לא

בַּדּוֹר *In generat.*

צדיק לפני בדור הזה ברא׳ ז א

בְּדוֹר . בְּדֹר *In generat.*

כי אלהים בדור צדיק תהל׳ יד ה
היית לנו בדר ודר צ א
ארבעים שנה אקוט בדור צה י
בדור דורים שנותיך קב כה
בדור אחר ימח שמם קט יג

לְדוֹר . לְדֹר *Generat.*

וזה זכרי לדר דר שמו׳ ג טו
כי שאל נא לדור רישון איו׳ ח ה
לדר ודר אשר לא ברע תהל׳ י ו
מחשבות לבו לדר ודר לג יא
תספרו לדור אחרון מח יד
משכנתם לדור ודר מט יב
אגיד זרועך לדור עא יח
לדר ודר עז ט ועט יג
לדור אחרון עח ד
תמשך אפך לדר ודור פה ו
לדר ודר אודיע אמונתך פט ב
ובניתי לדר ודור כסאך פט ה
תכרך לדר ודר קב יג
תכתב זאת לדר אחרון קב יט
לדר ודר עד עולם קו לא
לדר ודר אמונתך קיט צ
יי׳ זכרך לדר ודר קלה יג
דור לדור ישבח קמה ד
לדר ודר הללו יה קמו י
ואם נזר לדור ודור משלי כז כד
לדור ודור ישכנו בה ישע׳ לד יז
וישועתי לדור דורים נא ח
כסאך לדור ודור איכ׳ ה יט
ובניהם לדור אחר יואל א ג
וירושלם לדור דור ד כ

לַדּוֹר *Idem.*

יספר לאדני לדור תהל׳ כב לא

לְדוֹר *Idem.*

מדור לדור תחרב ישע׳ לד י

מִדּוֹר . מִדֹּר *De generatione.*

בעמלק מדר דר שמו׳ יז יו
מדור לדור תחרב ישע׳ לד י

דּוֹרוֹ *Generat. ejus.*

ואת דורו מי ישוחח ישע׳ נג ח

דּוֹרִים *Generationes.*

ירח דור דורים תהל׳ עב ה
בדור דורים שנותיך קב כה
וישועתי לדור דורים ישע׳ נא ח

דּוֹרוֹת . דֹּרוֹת *Generationes.*

למען דעת דרות שופט׳ ג ב
בני בניו ארבעה דרות איו׳ מב טז
כימי קדם דורות עולמים ישע׳ נא ט

הַדֹּרוֹת *Generat.*

קרא הדרות מראש ישע׳ מא ד

לְדֹרֹת *In generat.*

לדרת עולם ברא׳ ט יב

דּוֹרוֹתֵינוּ . דֹּרֹתֵינוּ
Generat. nost

ובין דורותינו אחרינו יהוש׳ כב כז
אלינו ואל דרתינו מחר כב כח

דֹּרֹתֵיכֶם *Generat. vest.*

למען ידעו דרתיכם ויקר׳ כג מג

לְדֹרֹתֵיכֶם *In generat. vest.*

כל זכר לדרתיכם ברא׳ יז יב
חג ליי׳ לדרתיכם שמו׳ יב יד
לדרתיכם חקת עולם יב יז
למשמרת לדרתיכם יו לב ויו לג
עלת תמיד לדרתיכם כט מב
לפני יי׳ לדרתיכם ל ח
יכפר עליו לדרתיכם ל י
יהיה זה לי לדרתיכם ל לא
אות היא ביני וביניכם
לדרתיכם לא יג
חקת עולם לדרתיכם ויקר׳ ג יז
ו׳ ט וכג יד וכג לא וכג מא
וכד ג
חק עולם לדרתיכם ו יא
אמר אלהם לדרתיכם כב ג
בכל משבתיכם לדרתיכם כג כא
לכם או לדרתיכם במד׳ ט י
לחקת עולם לדרתיכם י ח
אשר בתוככם לדרתיכם טו יד
חקת עולם לדרתיכם טו טו
ויח כג
ליי׳ תרומה לדרתיכם טו כא
והלאה לדרתיכם טו כג
לדרתיכם בכל משבותיכם לה כט

בְּדֹרֹתָיו *In generat suis.*

תמים היה בדרתיו ברא׳ ו ט

לְדֹרֹתָיו *Per generat. ejus.*

לקנה אתו לדרתיו ויקר׳ כה ל

לְדֹרֹתָם *Per aetates suas.*

אחריך לדרתם ברא׳ יז ז
אתה וזרעך אחריך לדרתם יז ט
בני ישראל לדרתם שמו׳ יב מב
חקת עולם לדרתם כז כא
לו ולזרעו לדרתם ל כא
את השבת לדרתם לא יו
לכהנת עולם לדרתם מ טו
חקת עולם לדרתם ויקר׳ ז לו
תהיה זאת להם לדרתם יז ז
איש מזרעך לדרתם כא יז
על כנפי בגדיהם לדרתם במד׳ טו לח

דוש

דוש כל מה שפירושו מרמס או דיסה:

Triturare, conculcare.

דָּשׁ *Triturabat.*

s צערטרעטען, צערשטאמפפען, גע-
דערטרעטען, צערמאלמען, געטריידע
וארנן

אויסטרעטען (פאָם שטיערע), דאָהער
דרעשען, צערשטאַמפּפען, צערטרעטען
ווערדען, געדראָשען ווערדען.
וארנן דש חטים ד"ה א כא כ

Et triturabo. וְדַשְׁתִּי
ודשתי את בשרכם שופט' ח ז

Triturans. דָּשָׁא
כעגלה דשא ירמ' נ יא

Triturando. אָדוּשׁ
אדוש ידושנו ישע' כח כח

Ad triturandum. לָדוּשׁ . לָדֻשׁ
וישמם כעפר לדש מלכ' ב יג ז
אהבתי לדוש הוש' י יא

Triturare eos. דּוּשָׁם
על דושם בחרצות עמו' א ג

Et tritura. וְדוּשִׁי
קומי ודושי מיכ' ד יג

Triturabis. תָּדוּשׁ
תדוש הרים ותדק ישע' מא טו
באף תדוש גוים חבק' ג יב

Triturabit eos. יְדֻשֶׁנּוּ
כי לא לנצח אדוש ידשנו ישע' כח כח

Conculcabit illud. תְּדוּשֶׁהָ
וחית השדה תדושה איו' לט טו

Niph. Et triturabitur. וְנָדוֹשׁ
ונדוש מואב תחתיו ישע' כה י

Juxta triturari. כְּהִדּוֹשׁ
כהדוש מתבן ישע' כה י

בְּדִישׁוֹ
Hiph. In triturare ipsum.
לא תחסם שור בדישו דבר' כה ד

Hoph. Triturabitur. יוּדַשׁ
כי לא בחרוץ יודש קצח ישע' כח כז

Tritura. * דַּיִשׁ
s דאס דרעשען, דרעשצייט.
והשיג לכם דיש ויקר' כו ה

Trituratio mea. * מְדֻשָׁתִי
s (איינ: דאס דרעשען) וואס גע-
דראָשען ווירד. געגענשטאַנד דעס
דרעשענס, אנד: דרעשבאָדען.
מדשתי ובן גרני ישע' כא י

דחה כל לשון דחיה ומדחה:

Depellere, inpellere, expellere.

Impulisti me. דְּחִיתַנִי
s שטאָססען, אומשטאָססען, דיא פער-
שטאָססענען, הינאבגעשטירצט ווערדען,
ניעדערגעשטאָססען, געשטירצט
ווערדען.
דחה דחיתני לנפל תהל' קיח יג

Impellens. דֹּחֶה
ומלאך יי' דוחה תהל' לה ה

Impulsa. הַדְּחוּיָה
גדר הדחויה תהל' סב ד

Impellendo. דָּחֹה
דחה דחיתני לנפל תהל' קיח יג

Impellere. לִדְחוֹת
חשבו לדחות פעמי תהל' קמ ה

נִדְחֵי
Niph. Depulsi, expulsi.
נדחי ישראל יכנס תהל' קמז ב
ואסף נדחי ישראל ישע' יא יב
מקבץ נדחי ישראל נו ח

Impelletur. יִדָּחֶה
ברעתו ידחה רשע משלי יד לב

Impellentur. יִדַּחוּ
באפלה ידחו ונפלו בה ירמ' כג יב

Pyh. Impelluntur. דֹּחוּ
דחו ולא יכלו קום תהל' לו יג

Ab Impulsione. * מִדְּחִי
s אומשטורץ.
הלא רגלי מדחי תהל' נו יד
את רגלי מדחי קיו ח

Impulsio. * מִדְחֶה
s אומשטורץ, פאלל, פערדערבען.
ופה חלק יעשה מדחה משלי כו כח

דחן והוא מין ממ' מהזרעונים:

Milium.

Et milium. * וְדֹחַן
s הירזע.
ועדשים ודחן וכסמים יחזק' ד ט

דחף ופירושו דחיה:

Impellere.

Impulsi, citi. דְּחוּפִים
s (אנטרייבען) איילענד, הורטיג,
הינויסשטירצען, איילען.
הרצים יצאו דחופים אסת' ג טו

Et impulsi. וּדְחוּפִים
יצאו מבהלים ודחופים אסת' ח יד

Niph. Impulsus. נִדְחַף
וגם הוא נדחף לצאת ד"ה ב כו כ
והמן נדחף אל ביתו אסת' ו יב

Ad impulsiones. * לְמַדְחֵפֹת
s שטורץ, פערבאננונג.
יצודנו למדחפת תהל' קמ יב

דחק ופירושו לחץ:

Premere.

Et opprimentes eos. וְדֹחֲקֵיהֶם
s דראנגען, דריקקען, בעדריקקער,
בעדראָנגער.
מפני לחציהם ודחקיהם שופ' ב יח

Prement. יִדְחָקוּן
ואיש אחיו לא ידחקון יואל ב ח

די כל שפירושו ספק ועמו מם סמוך
מלה:

Sufficientia, adjectio syllabica.

Sufficientia. * דַּי
s מעננע, הינלאַנגליכקייט, גענינע,
הינרייכונג, גענוג.
ברכה עד בלי די מלא' ג י
* וכדי

Et juxta sufficient. וּכְדֵי

וכדי בזיון וקצף אסת׳ א יח

Ad sufficient. לְמַדֵּי

ﬡ לְמַדֵּי קאנטר: אויס מַה דַּי וואס גענוג איזט.

לא התקדשו למדי ד״ה ב ל ג

Sufficient. tuam. דַּיֶּךָ

דבש מצאת אכל דיך משלי כה יז

Sufficientia ipsorum, sua. דַּיָּם

והמלאכה היתה דים שמו׳ לו ז
השחיתו דים ירמ׳ מט ט
הלוא יגנבו דים עובד׳ א ה

Sufficientia. דֵּי

ואם לא תגיע ידו די שה ויק״ ה ז
תמצא ידה די שה יב ח
די השיב לו כה כח
די מחסרו דבר׳ טו ח
אין די בער
וחיתו אין די עולה ישע׳ מ יז

Et sufficient. וְדֵי

ודי חלב עזים משלי כז כז

* *In, inter, pro.* בְּדֵי

ﬡ זיעהע זייטע ר״מ.

בדי שופר יאמר האח איו׳ לט כה
בדי ריק ולאמים בדי אש
ירמ׳ נא נח
בדי גרותיו נחו׳ ב יג
עמים בדי אש
ולאמים בדי ריק . חבק׳ ב יג

* *Juxta.* כְּדֵי

ﬡ נאך פערהעלטניס, נאך מאאסגאבע, זאפיעל אלס נאטהיג.

ומצא כדי גאלתו ויקר׳ כה כו
כדי רשעתו במספר דבר׳ כה ב
ובאו כדי ארבה לרב שופט׳ ו ה

* *A, ex, ab, de, prae.* מִדֵּי

ﬡ מעהר אלס גענוג, יעדעסמאל ווענן, זא אפט אלס.

מדי העבדה למלאכה שמו׳ לו ה
מדי עלתה בבית יי׳ שמו׳ א א ז

והלך מדי שנה בשנה ז יז
ויהי מדי צאתם יח ל
ויהי מדי בא המלך
מלכ׳ א יד כח
ﬡ ויהי מדי עברו מלכ׳ ב ד ח
ויהי מדי בוא המלך בית יי׳
ד״ה ב יב יא
את בית אלהיכם מדי שנה כד ה
מדי עברו יקח אתכם ישע׳ כח יט
מדי חדש בחדשו סו כג
כי מדי אדבר ירמ׳ כ ח
כי מדי דברי בו לא כ
מדי דבריך בו תתנודד מח כז
ועלו מדי שנה בשנה זכר׳ יד יז

Et de. וּמִדֵּי

ומדי שבת בשבתו ישע׳ סו כג

דיה לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א מה שהוא שם עוף:

I. Milvus.

* *Et milvus.* וְהַדַּיָּה

ﬡ איין רויבפאגעל (פיעלל: גייער).

ואת האיה והדיה למינה דבר׳ יד יג

Milvi. דַּיּוֹת

אך שם נקבצו דיות ישע׳ לד טו

ב דיו:

II. Atramentum.

* *Cum atramento.* בַּדְּיוֹ

ﬡ דינטע.

על הספר בדיו ירמ׳ לו יח

דיק ופירושו מגדל הנבנה ללכוד העיר:

Turris, munitio, propugnaculum.

דָּיֵק

ﬡ בעלאגערונגסטהורם, וואללע, באללווערק.

ויבנו עליה דיק סביב מלכ׳ ב כה א
ויבנו עליה דיק סביב ירמ׳ נב ד

ובנית עליה דיק יחזק׳ ד ב
ובבנות דיק יז יז
לבנית דיק כא כז
ונתן עליך דיק כו ח

ﬡ דִּישֹׁן מה שהוא שם בהמה:

Pyrargus.

Pyrargus. דִּישֹׁן

גאצעללע, אנד: געמזע, נאך אנד: וויססטייס.

ואקו ודישן ותאו דברי׳ יד ה

דכא כל מה שפירושו שבר וכתישה:

Atterere, conterere.

Niph. Contriti. נִדְכָּאִים

ﬡ צערשלאגען, צערמאלמען, צערטרימערן, צערקנירשען, צערטרעטען, אונטערדריקקט, נעדעמיטהיגט, צערמאלמט, צערשלאגען זיין, צערבראכען זיין, ניעדערגעדריקקט זיין, אונטערדריקקט ווערדען, צערמאלמט זיין.

לב נדכאים ישע׳ נז טו

Pih. Atterit. דִּכָּא

דכא לארץ חיתי תהל׳ קמג ג

Contrivisti. דִּכֵּאתָ

אתה דכאת כחלל רהב תהל׳ פט יא

Conterere. לְדַכֵּא

לדכא תחת רגליו איכ׳ ג לד

Conterere ipsum. דַּכְּאוֹ

ויי׳ חפץ דכאו ישע׳ נג י

Conteras. תְּדַכֵּא

ואל תדכא עני בשער משלי כב כב

Et conteret. וִידַכֵּא

וידכא עושק תהל׳ עב ד

Et contereret me. וִידַכְּאֵנִי

ויאל אלוה וידכאני איו׳ ו ט

Contereтis. תְּדַכְּאוּ

תדכאו עמי ישע׳ ג טו
ותדכאונני

Et atteretis me. וּתְדַכְּאוּנַנִי
ותדכאונני במלים איו' יט ב
Conterent. יְדַכְּאוּ
עמך יי' ידכאו תהל' צד ה
Conterunt eos. יְדַכְּאוּם
ידכאום לפני עש איו' ד יט
Pyh. Attriti fuerunt. דֻּכְּאוּ
לא דכאו עד היום הזה ירמ' מד י
Attritus. מְדֻכָּא
מדוכא מעונותינו ישע' נג ה
Contrita. מְדֻכָּאִים
והיו שתתיה מדכאים ישע' יט י
Contritus erit. יְדֻכָּא
וזרעות יתמים ידכא איו' כב ט
וַיִּדַּכְּאוּ
Hithp. Et conteruntur.
וידכאו בשער ואין מציל איו' ה ד
Et conteruntur. וַיִּדַּכָּאוּ
והפך לילה וידכאו איו' לד כה
Attritus, contritus. * דַּכָּא
s צערמאַלמונג (דער האָרזן), עטוואס צערמאַלמטעס, צערריבענעס, שטויב, ניעדערגעדריקקט, פערצאַגט.
לא יבא פצוע דכה דבר' כג ב
תשב אנוש עד דכא תהל' צ ג
ואת דכא ושפל רוח ישע' נז טו
Contriti. דַּכְּאֵי
ואת דכאי רוח יושיע תהל' לד יט

דכה מה שפירושו שבר וכתישה ועמו מה שפי' עוני או שפלות:

Atteri, conteri.

Atterit se. יִדְכֶּה
s זיך דוקקען, ניעדערקויערן, צער־שטאָססען, צערשלאַגען, צערמאַלמט.
ודכה ישח (ק' ידכה) תהל' י י
וְנִדְכֵּיתִי
Niph. Et attritus sum.
נפוגותי ונדכיתי תהל' לח ט

Et contritum. וְנִדְכֶּה
לב נשבר ונדכה תה' נא יט
Pih. Contrivisti. דִּכִּיתָ
עצמות דכית תהל' נא י
Contrivisti nos. דִּכִּיתָנוּ
כי דכיתנו במקום תנים תהל' מד כ
Attritus, pauper. * דַּךְ
s גנעביינט, אונטערדריקקט, צערמאַלמט, עלענד, צערמאַלמענד, צערטרעטען.
אל ישב דך נכלם תהל' עד כא
Et attritum. וָדָךְ
לשפט יתום ודך תהל' י יח
Attrito. לַדָּךְ
ויהי יי' משגב לדך תהל' ט י
Contritos suos. דַּכָּיו
לשון שקר ישנא דכיו משלי כו כח
Contritionem suam. * דָּכְיָם
s (דאס שטאָססען, צוזאַמטענשלאַגען דער וועללען) וועללענשלאַג, געטאָזע.
ישאו נהרות דכים תהל' צג ג

דכף והוא שם עוף מה:

Avis nomen.

* הַדּוּכִיפַת
Gallus sylvestris, Upupa, picus.
s אויערהאָהן, וויעדעהאָפף.
ואת הדוכיפת ויקר' יא יט
Et gallus sylv. וְהַדּוּכִיפַת
והדוכיפת והעטלף דבר' יד יח

דלל לו שלשה פנים:

Significata ejus tria sunt.

א מה שפירושו יובש או חולי או עוני:

I. Arescere, attenuari.

Attenuatus sum. דַּלּוֹתִי
s שוואַך זיין, זייכט (פאָס שוואַך פליעסענדען וואססער), עלענד, פער־קימטערט, אונפערמאָגענד, ניעדריג, ארם זיין, (דַּלּוּ (איוב כח ד) אונד דַּלְיוּ (משלי כו ז) איבערזעטצ: אנד: האַנגען, העראבהאַנגען, אַלטערע איבערז: פערשטעהען דַּלְיוּ אלס אימפעראט: פַּעַל, נעהמעט וועג), געשוואַכט ווערדען.
דלותי ולי יהושיע תהל' קיו ו
כי דלותי מאד קמב ז
Attenuant se. דָּלְלוּ
דללו והרבו יארי מצור ישע' יט ו
Attenuantur. דַּלּוּ
דלו מאנוש נעו איו' כח ד
Attenuati sumus. דַּלּוֹנוּ
כי דלונו מאד תהל' עט ח
Niph. Attenuabitur. יִדַּל
ידל כבוד יעקב ישע' יז ד
Et attenuatus fuit. וַיִּדַּל
וידל ישראל מאד שופט' ו ו
Tenuis, attenuatus. * דַּל. דָּל
s (איינ: שוואַנקענד, וואַנקענד), שוואַך, מאַגער, אבגעצעהרט, ארם, איין ארמער. (דַּל תהל' קמא ג טהירפּפנונג = דֶּלֶת).
ואם דל הוא ויקר' יד כא
לא תשא פני דל יט טו
אם דל ואם עשיר רות ג י
מקים מעפר דל שמו' א ב ח
מדוע אתה ככה דל שמו' ב יג ד
ולא נכר שוע לפני דל איו' לד יט
להביא עליו צעקת דל לד כח
אשרי משכיל אל דל תהל' מא ב
יחס על דל ואביון עב יג
שפטו דל ויתום פב ג
פלטו דל ואביון פב ד
מקימי מעפר דל קיג ז
על דל שפתי קמא ג
עשק דל חרף עשהו משלי יד לא
מלוה יי' חונן דל יט יז
אטם אזנו מזעקת דל כא יג
עשק דל להרבות לו כב טז
אל תגזל דל כי דל הוא כב כב

מושל

מושל רשע על עם דל — כח טו
יען בושסכם על דל — עמו׳ ה יא

Et attenuat. וְדַל . וְדָל

ודל לא תהדר בריבו — שמו׳ כג ג
ודל מרעהו יפרד — משלי יט ד
ודל מבין יחקרנו — כח יא

Et attenuat. וָדָל

עם עני ודל — צפנ׳ ג יב

Attenuatus. הַדַּל

הנה אלפי הדל במנשה — שופט׳ ו טו

Et tenuis. וְהַדַּל

והדל לא ימעיט — שמו׳ ל טו

Tenui. לַדַּל

ותהי לדל תקוה — איו׳ ה יו

Tenui. לְדָל

כי נתן מלחמו לדל — משלי כב ט
כי היית מעוז לדל — ישע׳ כה ד

Tenues. דַּלִּים

בניו ירצו דלים — איו׳ כ י
כי רצץ עזב דלים — כ יט
אם אמנע מחפץ דלים — לא יו
מחתת דלים רישם — משלי י טו
גבר רש ועשק דלים — כח ג
להונן דלים יקבצנו — כח ח
ידע צדיק דין דלים — כט ז
מלך שופט באמת דלים — כט יד
להטות מדין דלים — ישע׳ י ב
ושפט בצדק דלים — יא ד
ורעו בכורי דלים — יד ג
רגלי עני פעמי דלים — כו ו
אמרתי אך דלים הם — ירמ׳ ה ד
בראש דלים — עמו׳ ב ז
העשקות דלים — ד א
לקנות בכסף דלים — ח ו

Et tenues fiebant. וְדַלִּים

הלכים ודלים — שמו׳ ב ג א

Tenuissim. הַדַּלִּים

ומן העם הדלים — ירמ׳ לט י

A tenuitate. * מִדַּלָּה

s שוואכליכקייט, קראנקהייט, ניעדריג-קייט, ארמועליגקייט, דירפטיגקייט, שמאכטיג, מאגער, אבגעצעהרט.

(מִדַּלָּה ישע׳ לח יב איבערזעטצ: אגד: פאדען, פאדענווערק (לעבענס-פאדען), נאך אגד: אבערוועלט).

מדלה יבצעני — ישע׳ לח יב

Tenuitatem. דַּלַּת

זולת דלת עם הארץ — מלכ׳ ב כד יד

Et e tenuitate. וּמִדַּלַּת

ומדלת הארץ השאיר — מלכ׳ ב כה יב
ומדלת הארץ — ירמ׳ מ ז

Tenues. דַּלּוֹת

דלות ורעות תאר מאד — ברא׳ מא יט

Et de tenuit. וּמִדַּלּוֹת

ומדלות הארץ — ירמ׳ נב טו
ומדלות העם — ירמ׳ נב טו

ב מה שפירושו רום:

II. Elevari, attolli.

Elevantur. דַּלּוּ

s אין דיא האהע העבען (שמאכטענד ערהעבען), עמפאר-, אויפהעבען.

דלו עיני למרום — ישע׳ לח יד

Attollite. דַּלְיוּ

דליו שקים מפסח — משלי כו ז

Elatum. * דַּל

s ערהעבונג (שטאלץ, איבערמוטה).

על דל שפתי — תהל׳ קמא ג

ג מה שפירושו קווצות השער:

III. Cincinnus.

Et cincinnus. * וְדַלַּת

s האארלאקקע.

ודלת ראשך כארגמן — שיר ז ו

דלג כל שפירושו הלוך או רקוד:

Salire, subsilire

Insiliens. הַדּוֹלֵג

s היפפען, שפרינגען, איבערשפרינגען.

כל הדולג על המפתן — צפנ׳ א ט

Pih. Subsiliens. מְדַלֵּג

מדלג על ההרים — שיר ב ח

Transiliam. אֲדַלֶּג־

ובאלהי אדלג שור — שמו׳ ב כב ל
ובאלהי אדלג שור — תהל׳ יח ל

Saliet. יְדַלֵּג

אז ידלג כאיל פסח — ישע׳ לה ו

דלה כל מה שפירושו שאיבה ומה שנגזר ממנו או רוממות:

Haurire, elevare.

Hausit. דָּלָה

s הערויפציעהען, אין דיא האהע ברינ-גען, שאפפען, אויפריכטען, ערהעבען, עמפארהעבען. (זיעהע דָּלַל *I.*).

וגם דלה דלה לנו — שמו׳ ב יט

Elevatae sunt. דַּלְיוּ

דליו שקים מפסח — משלי כו ז

Hauriendo. דָּלֹה

גם דלה דלה לנו — שמו׳ ב יט

Exhauriat il. יִדְלֶנָּה

ואיש תבונה ידלנה — משלי כ ה

Et hauserunt. וַתִּדְלֶנָה

ותבאנה ותדלנה — שמו׳ ב יז

Pih. Everisti me. דִּלִּיתָנִי

ארוממך יי׳ כי דליתני — תהל׳ ל ב

Elevate. דַּלְיוּ

דליו שקים מפסח — משלי כו ז

Elatum. דַּל

על דל שפתי — תהל׳ קמא ג

De situla. * מִדְּלִי

s שאפפגעפאס, איימער.

הן גוים כמר מדלי — ישע׳ מ טו

De situlis suis. מִדָּלְיָו

s אוס זיינען איימערן, נאך אגד: אוס זיינען צווייגען (מִדָּלְיָו פיר מִדָּלְיוֹתָיו).

יזל מים מדליו — במד׳ כד ז

ורעו

*דְּלִיּוֹתָיו *Propagines ejus.*

s אָסטע, צווייגע.

ורעו דליותיו ירמ׳ יא יז
לפנות דליותיו אליו יחזק׳ יז ו
בצל דליותיו תשכנה יז כג
כרב דליתיו יט יא ולא ט
בארך דליותיו לא ז
נפלו דליותיו לא יב

*וְדָלִיּוֹתָיו *Et palmites suos.*

s ראַנקען.

ודליותיו שלחה לו יחזק׳ יז ז

דלח ופירושו דריסה עם עכירות:

Conturbare.

וַתִּדְלַח *Et conturbasti.*

s טריבען, טריבע מאַכען (וואססער).

ותדלח מים ברגליך יחזק׳ לב ב

תִּדְלָחֵם *Conturbet eas.*

ולא תדלחם רגל אדם עוד
ופרסות בהמה לא תדלחם יחז׳ לב יג

דלף הוא פירושו טפטוף המים או דמע העין:

Stillare.

דָּלְפָה *Stillat.*

s טרייפעלן, טראָפפעלן, טהראָנען.

אל אלוה דלפה עיני איו׳ יו כ
דלפה נפשי מתוגה תהל׳ קיט כח

יִדְלֹף *Perstillat.*

ובשפלות ידים ידלף הבית
קהל׳ י יח

*דֶּלֶף *Stilla.*

s טרויפע, דאַכטרויפע.

דלף טורד ביום סגריר משלי כז טו

וְדֶלֶף *Et stilla.*

ודלף טרד מדיני אשה משלי יט יג

דלק הוא פירושו שריפה או רדיפה:

Ardere, acendi, persequi, insectari.

דָּלַקְתָּ *Infectatus es.*

s ברעננען, אַנצינדען, ערהיטצען, דורכגליהען, היטציג פערפאָלגען, נאַכ-יאַגען, נאַכזעטצען.

כי דלקת אחרי ברא׳ לא לו

וְדָלְקוּ *Et accensi.*

ודלקו בהם ואכלום עובד׳ א יח

דְּלָקֻנוּ *Persequuntur nos.*

על ההרים דלקנו איכ׳ ד יט

דֹּלְקִים *Ardentes.*

שפתים דלקים ולב רע משלי כו כג

לְדֹלְקִים *Fervide persequent.*

חציו לדלקים יפעל תהל׳ ז יד

מִדְּלֹק *Ab insectando.*

מדלק אחרי פלשתים שמו׳ א יז נג

יִדַּלַק *Persequetur.*

בגאות רשע ידלק עני תהלי׳ י ב

הַדְלֵק Hiph. *Accendendo.*

הדלק האש יחזק׳ כד י

יַדְלִיקֵם *Incendat ipsos.*

יין ידליקם ישע׳ ה יא

וּבַדַּלֶּקֶת *Febris ardens.*

s היטציגעס פיעבער, פיעבערגלוטה.

ובדלקת ובחרחר דבר׳ כח כב

דלת כל לשון דלת גאי זה נושא סיוגה:

Janua, ostium.

*דֶּלֶת *Ostium.*

s טהיר, דאָסבעלטהירען, פליגעלטהירען, טהאָרע, ספאָרטען, קאָלומנען, בלאַט-טער (איינעס בוכעס אָדער איינער ראָללע).

ואם דלת היא שיר ח ט

הַדֶּלֶת . הַדָּלֶת *Janua.*

ויגשו לשבר הדלת ברא׳ יט ט
ואת הדלת סגרו יט י
והגישו אל הדלת שמו׳ כא ו
מתדפקים על הדלת שופט׳ יט כב
ונעל הדלת אחריה שמו׳ ב יג יז
ונעל הדלת אחריה יג יח
הדלת האחת גלילים מלכ׳ א ו לד
הדלת השנית גלילים ו לד
וסגרת הדלת בעדך מלכ׳ ב ד ד
ותסגר הדלת בעדה ד ה
ויסגר הדלת בעד שניהם ד לג
סגרו הדלת ולהצתם ו לב
ופתחת הדלת ונסהה ט ג
ויפתח הדלת וינס ט י
הדלת תסוב על צירה משלי כו יד
ואחר הדלת והמזוזה ישע׳ נז ח

וְהַדֶּלֶת *Et janua.*

והדלת סגר אחריו ברא׳ יט ו

בַּדֶּלֶת *In ipso ostio.*

ולהצתם אתו בדלת מלכ׳ ב ו לב

וּבַדֶּלֶת *Et in janua.*

ונתת באזנו ובדלת דבר׳ טו יז

לְדֶלֶת *Januae.*

שתים לדלת אחת יחזק׳ מא כד

דְּלָתְךָ *Januam tuam.*

וסגר דלתך בעדך ישע׳ כו כ

בְּדַלְתּוֹ *In janua ejus.*

ויקב חר בדלתו מלכ׳ ב יב י

דְּלָתַיִם *Valvae.*

חומה גבהה דלתים דבר׳ ג ה
לבוא בעיר דלתים ובריח
שמו׳ א כג ז
חומות דלתים ובריח ד״ה ב ח ה
דלתים ובריחים יד ו
וסגרו דלתים בשוק קהל׳ יב ד
לפתח לפניו דלתים ישע׳ מה א
לא דלתים ולא בריח לו ירמ׳ מט לא
מי גם בכם ויסגר דלתים מלא׳ א י

וּדְלָתַיִם *Et valvae.*

ואשים בריח ודלתים איו׳ לח י

וּדְלָתַיִם *Idem.*

ודלתים אין להם יחזק׳ לח יא

בִּדְלָתַיִם *Valvis.*

ויסך בדלתים ים איו׳ לח ח

דַּלְתֵי *Fores, januae.*

כי לא סגר דלתי בטני איו׳ ג י
דלתי פניו מי פתח מא ו

Et ostia. וְדַלְתֵי

ודלתי הבית ד"ה ב ד כב
ודלתי שמים פתח תהל' עח כג

Foribus. לְדַלְתֵי

לדלתי הבית להיכל מלכ' א ז נ

E foribus. מִדַּלְתֵי

מדלתי ביתך החוצה יהוש' ב יט
אשר יצא מדלתי ביתי שופט' יא לא

Fores meae. דְּלָתַי

דלתי לארח אפתח איו' לא לב

Fores tuas. דְּלָתֶיךָ

פתח לבנון דלתיך זכר' יא א

Fores ejus. דְּלָתֶיהָ

ובצעירו יציב דלתיה יהוש' ו כו
הציב דלתיה מלכ' א יו לד

Valvae, januae. דְּלָתוֹת

דלתות לא העמדתי נחמ' ו א
כקרא יהודי שלש דלתות ירמ' לו כג
ושתים דלתות להיכל יחזק' מא כג
דלתות שתים מא כד
ושתים דלתות מא כד
ושתי דלתות לאחרת מא כד

Et valvas. וּדְלָתוֹת

ודלתות לעזרה ד"ה ב ד ט

Valvae, januae. הַדְּלָתוֹת

ואעמד הדלתות נחמ' ז א
יגיפו הדלתות ואחזו ז ג
ואמרה ויסגרו הדלתות יג יט

Valvis. לַדְּלָתוֹת

לדלתות שתים יחזק' מא כד

Fores. דַּלְתוֹת

ויסגר דלתות העליה שופט' ג כג
והנה דלתות העליה ג כד
איננו פותח דלתות העליה ג כה
ויפתח דלתות הבית יט כז
ויפתח את דלתות בית יי' שמו' א ג טו
ויתן על דלתות השער כא יד
דלתות עצי שמן מלכ' א ו לא
ושתי דלתות עצי שמן ו לב
ושתי דלתות עצי ברושים ו לד
את דלתות היכל יי' מלכ' ב יח יו
ויסגר את דלתות בית יי' ד"ה ב כח כד
פתח את דלתות בית יי' כט ג
גם סגרו דלתות האולם כט ז
ונגרה דלתות ההיכל נחמ' ו י
כי שבר דלתות נחשת תהלי' קז יו
דלתות נחושה אשבר ישע' מה ב
נשברה דלתות העמים יחזק' כו ב
אל דלתות ההיכל כרובים מא כה

Fores. בְּדַלְתוֹת

ויאחז בדלתות שופט' יו ג

Foribus. לְדַלְתוֹת

והפתות לדלתות הבית מלכ' א ז נ
לדלתות השערים ד"ה א כב ג

Fores meae. דַּלְתֹתַי

לשקד על דלתתי משלי ח לד

Valvas ejus. דַּלְתֹתָיו

דלתותיו הפנימיות ד"ה ב ד כב
ויעמידו דלתתיו נחמ' ג א
וג ג וג ו וג יג
ויעמיד דלתתיו ג יד וג טו

Et valvas ejus. וְדַלְתוֹתָיו

וקירותיו ודלתותיו זהב ד"ה ב ג ז

וְדַלְתוֹתֵיהֶם

Et valvas earum.

ודלתותיהם צפה נחשת ד"ה ב ד ט

Ostium. דַּל *

s טהיר.

על דל שפתי תהלי' קמא ג

דם כל נשון דס איך סיונן:

Sanguis.

Sanguis. דָּם

s בלוט, בלוטשולד. אִישׁ דָּמִים בלוטגיערינער מענש, דַּם עֵנָב טרויבענבלוט, פאָעט: פיר ראָטהען וויין.

אל תשפכו דם בראש' לז כב
ויהיו דם
והיה דם בכל ארץ שמו' ז יט
כל חלב וכל דם ויקר' ג יז
וכל דם לא תאכלו ז כו
אשר תאכל כל דם ז כז
דם יהיה זבה בבשרה טו יט
דם יחשב לאיש ההוא
דם שפך יז ד
אשר יאכל כל דם יז י
נפש מכם לא תאכל דם
לא יאכל דם יז יב
הרצח אין לו דם במד' לה כז
בין דם לדם דבר' יז ח
ולא תתן דם נקי כא ח
ולשפך דם חנם שמו' א כה לא
עד שפך דם עליהם מלכ' א יח כח
דם זה החרב נחרבו מלכ' ב ג כג
וגם דם נקי שפך מנשה כא יו
את ירושלם דם נקי כד ד
דם לרב שפכת ד"ה א כב ח
בין דם לדם בין תורה ד"ה ב יט י
ואפרחו יעלעו דם איו' לט ל
וישפכו דם נקי תהל' קו לח
וימהרו לשפך דם משלי א יו
וידים שפכות דם נקי ו יז
דברי רשעים ארב דם יב ו
ומיץ אף יוציא דם ל לג
מלאו דם ישע' טו ח
חרב ליי' מלאה דם לד ו
וימהרו לשפך דם נקי נט ז
דם נקי אתם נתנים ירמ' כו יד
נאפות ושפכת דם יחזק' יו לח
בן פריץ שפך דם יח י
עיר שפכת דם כב ג
למען שפך דם כב ו וכב ט
וכב יב
לשפך דם לאבד נפשות כב כז
ומשפט שפכות דם כג מה
אם לא דם שנאת לה ו
ושתיתם דם לט יז
ושתיתם דם לשכרון לט יט
ולזרק עליו דם מג יח
דם ואש ותמרות עשן יואל ג ג
אשר שפכו דם נקי ד יט
ואל תתן עלינו דם נקי יונ' א יד

Et sanguis. וְדָם

ודם נקי ירשיעו תהל' צד כא
ודם נקי אל תשפכו ירמ' ז ו
וכב ג
ודם בידיהן יחזק' כג לז
ודם

ודם בידיהן כג מה
ודם תשפכו לג כה
ודם ירדפך ב״פ לה ו

Et sanguis. ודם

ודבר ודם יעבר בך יחזק׳ ה יז
דבר ודם בחוצותיה כח כג
לחמי חלב ודם מד ז
להקריב לי חלב ודם מד טו

Sanguis. הדם

ויהי הדם בכל ארץ מצרים
שמו׳ ז כא
ולקחו מן הדם יב ז
והיה הדם לכם לאת וגו׳
וראיתי את הדם יב יג
מן הדם אשר בסף יב כב
וראה את הדם על המשקוף יב כג
ויקח משה חצי הדם וגו׳
וחצי הדם זרק כד ו
ויקח משה את הדם כד ח
ואת כל הדם כט יב
וזרקת את הדם כט כ
מן הדם אשר על המזבח כט כא
הכהנים את הדם ויקר׳ א ה
וזרקו את הדם א ה
את הדם על המזבח סביב ג ב
והזה מן הדם ד ו
ונתן הכהן מן הדם ד ז
אצבעו מן הדם ד יז
ומן הדם יתן ד יח
הדם ישפך ד יח
ויקח משה את הדם ח טו
ואת הדם יצק ח טו
ויזרק משה את הדם
ח יט וח כד
ויתן משה מן הדם ח כד
ומן הדם אשר על המזבח ח ל
את הדם אליו
ואת הדם יצק ט ט
בני אהרן אליו את הדם ט יב
בני אהרן את הדם אליו ט יח
מן הדם באצבעו יו יד
והזה עליו מן הדם יו יט
וזרק הכהן את הדם יז ו
האכלת את הדם יז ו
כי הדם הוא בנפש יז יא
לא תאכלו על הדם יט כו

גאל הדם הוא ימית את הרוצח
במד׳ לה יט ולה כא
בין המכה ובין גאל הדם לה כד
מיד גאל הדם לה כה
ומצא אתו גאל הדם
ורצח גאל הדם לה כז
כי הדם הוא יחניף לה לג
רק את הדם לא תאכלו דבר׳ יב יו
לבלתי אכל הדם כי הדם יב כג
פן ירדף גאל הדם יט ו
ביד גאל הדם ומת יט יב
ידינו לא שפכה את הדם הזה כא ז
ונכפר להם הדם כא ח
ואתה תבער הדם הנקי כא ט
למקלט מגאל הדם יהוש׳ כ ג
וכי ירדף גאל הדם אחריו כ ה
ולא ימות ביד גאל הדם כ ט
ויאכל העם על הדם שמו׳ א יד לב
חטאים לי׳׳ לאכול על הדם יד לג
ולא תחטאו לי׳׳ לאכול
אל הדם יד לד
מהרבת גאל הדם לשחת
שמו׳ ב יד יא
ויקבלו הכהנים את הדם ד״ה ב כט כב
ויזרקו הדם וגו׳ ויזרקו הדם כט כב
זרקים את הדם ל יו
על הדם אשר שפכו לו יח

Et sanguis. והדם

הבשר והדם דבר׳ יב כז

In sanguine. בדם

תחטא בדם נקי שמו׳ א יט ה
תמחץ רגלך בדם תהל׳ סח כד
המתי עליה בדם יחזק׳ יד יט

In sanguine. בדם

ויטבלו את הכתנת בדם ברא׳ לז לא
וטבלתם בדם אשר בסף שמו׳ יב כב
את אצבעו בדם ויקר׳ ד ו
והנשאר בדם ה ט
ויטבל אצבעו בדם ט ט
כי נפש הבשר בדם הוא יז יא
ועמשא מתגלל בדם שמו׳ ב כ יב
כפיכם נגאלו בדם ישע׳ נט ג
נגאלו בדם איכ׳ ד יד

Et cum sanguine. ובדם

ובדם ונשם שוטף יחזק׳ לח כב

Sicut sanguis. כדם

את המים אדמים כדם מלכ׳ ב ג כב

In sanguinem, sanguini. לדם

והיו לדם ביבשת שמו׳ ד ט
ונהפכו לדם ז יז
כל המים אשר ביאר לדם ז כ
בין דם לדם בין דין לדין דבר׳ יז ח
בין דם לדם בין תורה ד״ה ב יט י
ויהפך לדם יאריהם תהל׳ עח מד
הפך את מימיהם לדם קה כט
נארבה לדם משלי א יא
כי לדם אעשך יחזק׳ לה ו
והירח לדם יואל ג ד

Propter sang. לדם

לא יכפר לדם במד׳ לה לג

Et de sanguine. מדם

אשכיר חצי מדם דבר׳ לב מב
בל אסיך נסכיהם מדם תהל׳ יו ד
ורותה ארצם מדם ישע׳ לד ז
וארור מנע חרבו מדם ירמ׳ מח י
עקבה מדם הוש׳ ו ח

Sanguis. דם

שפך דם האדם ברא׳ ט ו
על חמץ דם זבחי שמו׳ כג יח
הנה דם הברית כד ח
על חמץ דם זבחי לד כה
כל דם הפר ויקר׳ ד ז
הזרק את דם השלמים ז יד
המקריב את דם השלמים ז לג
על דם האשם יד יז
אל מקום דם האשם יד כח
דם כל בשר לא תאכלו יז יד
ולא ישפך דם נקי דבר׳ יט י
ובערת דם הנקי יט יג
לא תעמד על דם רעך יט יו
להכות נפש דם נקי כז כה
כי דם עבדיו יקום לב מג
את דם נבות מלכ׳ א כא יט
ויצק דם המכה אל חיק הרכב כב לה
ויזרק את דם השלמים מלכ׳ ב יו יג
וכל דם עלה וכל דם זבח יו טו
וגם דם הנקי אשר שפך כד ד
נקמת דם עבדיך תהל׳ עט י
דם בניהם קו לח
מעלה מנחה דם חזיר ישע׳ סו ג

דם נפשות אביונים ירמ' ב לד
דם נקים יט ד
ועל דם הנקי לשפוך כב יז
השפכים בקרבה דם צדיקים איכ' ד יג
ונתתיך דם חמה יחזק' יו לח

Num sanguis. הֲדָם

הדם האנשים שמו' ב כג יז
וד"ה א יא יט

Et sanguis. וְדָם

ודם חללים ישתה במד' כג כד
ודם זבחיך דבר' יב כז
ודם ענב תשתה חמר לב יד
ודם עתודים אשתה תהל' נ יג
ודם פרים וכבשים ישע' א יא
ודם נשיאי הארץ יחזק' לט יח

In sanguine. בְּדָם

בדם הצפר השחטה ויקר' יד ו
בדם הצפר השחוטה יד נא
בדם הצפור יד נב
כי אם בדם שפכו במד' לה לג
וימת בדם עשהאל אחיו שמו' ב ג כז
את שיבתו בדם שאול מלכ' א ב ט
פעמיו ירחץ בדם הרשע תהל' נח יא
אדם עשק בדם נפש משלי כח יז
וגם את בדם בריתך זכר' ט יא

Et in sanguine. וּבְדָם

ובדם ענבים סותו ברא' מט יא

Sanguini. לְדָם

כאשר עשה לדם הפר ויקר' יו טו

De sanguine. מִדַּם

ולקחת מדם הפר שמו' כט יב
מדם חטאת הכפרים ל י
הכהן המשיח מדם הפר ויקר' ד ה
מדם הפר ד יז
ולקח הכהן מדם החטאת ד כה
מדם החטאת ד לד
והזה מדם החטאת ה ט
ולקח הכהן מדם האשם יד יד
ויד כה
ולקח מדם הפר יו יד ויו יח
מדם חלל ושביה דבר' לב מב
מדם חללים מחלב גבורים
שמו' ב א כב
מדם כרים ועתודים ישע' לד ו

ולקח הכהן מדם החטאת
יחזק' מה יט

Et de sang. וּמִדַּם

ומדם השעיר ויקר' יו יח

Sang. meus. דָּמִי

אל יפל דמי ארצה שמו' א כו כ
ארץ אל תכסי דמי איו' יו יח

Et sang. וְדָמִי

ודמי אל ישבי כשדים ירמ' נא לה

In sang. meo. בְּדָמִי

מה בצע בדמי תהל' ל י

Sang. tuus. דָּמְךָ

דמך על ראשך שמו' ב א יז
דמך יהיה בראשך מלכ' א ב לז
את דמך גם אתה כא יט

In sang. tuo. בְּדָמֵךְ

s מיט דיינעם בלוטע (ד: ה: מיט בלוטראָפּשטען טרויבענזאַפֿט). אנד: אֵהנליכקייט, פֿערגלייכונג, גלייכניס (פֿאָן דָּמָה). נאָך אנד: רוהע (פֿאָן דּוֹם).

כנסן בדמך יחזק' יט י

De sang. tuo. מִדָּמְךָ

מדמך אל ההרים יחזק' לב ו

Sanguis tuus. דָּמֵךְ

דמך יהיה בתוך הארץ יחזק' כא לז
ועל דמך אשר היו בתוכך כב יג

In sang. tuo. בְּדָמָיִךְ

מתבוססת בדמך היית יחזק' יו כב
בדמך אשר שפכת כב ד

Sang. vester. דִּמְכֶם

ואך את דמכם לנפשתיכם ברא' ט ה

Sang. ejus. דָּמוֹ

אך בשר בנפשו דמו ברא' ט ד
דמו ישפך ט ו
וכסינו את דמו לז כו
וגם דמו הנה נדרש מב כב
ולקחת את דמו שמו' כט יו
את דמו על המזבח סביב ויקר' א יא
וג ח וג יג
ונמצה דמו על קיר המזבח א טו

ואת דמו ישפך ד כה
ואת דמו יזרק ז ב
והביא את דמו יו טו
ועשה את דמו יו טו
ושפך את דמו וכסהו בעפר יז יג
דמו בנפשו הוא
כל בשר דמו הוא יז יד
רק את דמו לא תאכל דבר' טו כג
דמו בראשו ואנחנו נקים
דמו בראשנו יהוש' ב יט
הלוא אבקש את דמו
שמו' ב ד יב
והשיב יי' את דמו מלכ' א ב לב
וילקו הכלבים את דמו כב לח
דמו בראשו יהיה יחזק' לג ד
ולא נזהר דמו בו לג ה

Et sang. ejus. וְדָמוֹ

ודמו מידך אבקש יחזק' ג יח
וג כ
ודמו מיד הצפה אדרש לג ו
ודמו מידך אבקש לג ח

De sang. ejus. מִדָּמוֹ

ולקחת מדמו שמו' כט כ
ויקח משה מדמו ויקר' ח כג
ולקחת מדמו יחזק' מג כ

Sanguis ejus. דָּמָהּ

ואת כל דמה ויקר' ד ל
דמה ישפך ד לד
הן לא הובא את דמה י יח
זוב דמה ימים רבים טו כה
ואת דמה על פרשה ישרף
במד' יט ה
כי דמה בתוכה היה יחזק' כד ז
נתתי את דמה כד ח

De sanguine. מִדָּמָהּ

ולקח הכהן מדמה ויקר' ד ל
ואשר יזה מדמה על הבגד ו כ
אשר יובא מדמה ו כג
מדמה באצבעו במד' יט ד
מדמה שבע פעמים יט ד
ויז מדמה אל הקיר מלכ' ב ט לג

Sang. eorum. דָּמָם

אשר הובא את דמם ויקר' יו כז
את דמם תזרק על המזבח במד' יח יז
ויחטאו את דמם ד"ה ב כט כד

וייקר

ויקר דמם בעיניו תהל' עב יד
שפכו דמם כמים עט ג
וכעסים דמם ישכרון ישע' מט כו
דמם לא נקיתי יואל ד כא
ושפך דמם כעפר צפני' א יז

Et sang. eorum. וְדָמָם

ודמם לשום על אבימלך שופ' ט כד

Sanguini eorum. לְדָמָם

והם לדמם יארבו משלי א יח

De sang. eorum. מִדָּמָם

ונמסו הרים מדמם ישע' לד ג
ורותה מדמם ירמ' מו י

Sanguines, caedes. דָּמִים

כי חתן דמים אתה לי שמו' ד כה
חתן דמים למולת ד כו
אין לו דמים כב א
זרחה השמש עליו דמים לו כב ב
ולא תשים דמים בביתך כב ח
והיה עליך דמים דבר' יט י
איש דמים אתה שמו' ב טז ח
כי דמים רבים שפכת ד"ה א כב ח
איש דמים ומרמה תהל' ה ז
כי דרש דמים אותם זכר ט יג
ועם אנשי דמים חיי כו ט
אנשי דמים ומרמה נה כד
ומאנשי דמים הושיעני נט ג
ואנשי דמים סורו מני קלט יט
אנשי דמים ישנאו תם משלי כט י
ידיכם דמים מלאו ישע' א טו
אטם אזנו משמע דמים לג טו
מלאה משפט דמים יחזק' ז כג
ותמלא הארץ דמים ט ט
הוי עיר דמים נחו' ג א

Et sanguines. וְדָמִים

ודמים שפכת ד"ה א כח ג
s ודמים בדמים נגעו הושע ד ב

Sanguines. הַדָּמִים

צא איש הדמים שמו' ב טז ז
אל שאול ואל בית הדמים כא א
את עיר הדמים יחזק' כב ב
אי עיר הדמים כד ו וכד ט

Cum sanguin. בְּדָמִים

מבוא בדמים שמו' א כה כו
מבוא בדמים והושע כה לג
מגוללה בדמים ישע' ט ד
ודמים בדמים נגעו הוש' ד ב
בונה ציון בדמים מיכ' ג י
בנה עיר בדמים חבק' ב יב

Cum sanguin. בְּדָמִים

ותחנף הארץ בדמים תהל' קו לח

Caedibus. לְדָמִים

כלם לדמים יארבו מיכ' ז ב

A sanguinib. מִדָּמִים

הצילני מדמים אלהים תהל' נא טז

Sanguines. דְּמֵי

קול דמי אחיך צעקים בראו' ד י
לקחת את דמי אחיך ד יא
תשב על דמי טהרה ויקר' יב ה
כל דמי בית שאול שמו' ב טז ח
וישם דמי מלחמה בשלם
ויתן דמי מלחמה מלכ' א ב ה
והסירת דמי חנם ב לא
דמי עבדי הנביאים מלכ' ב ט ז
את דמי נבות ואת דמי ט כו
דמי ירושלם ידיח ישע' ד ד
ופקדתי את דמי יזרעאל הוש' א ד

Et sanguines. s וּדְמֵי

ודמי כל עבדי יי' מלכ' ב ט ז

In sanguin. בִּדְמֵי

תשב בדמי טהרה ויקר' יב ד
בדמי בני יהוידע הכהן ד"ה ב כד כה

Et juxta sanguin. וְכִדְמֵי

וכדמי בניך אשר נתת יחזק' טז לו

De sanguin. מִדְּמֵי

מדמי אבנר בן נר שמו' ב ג כח
מדמי אדם וחמס ארץ חבק' ב ח
וב יז

Sanguines tuos. דָּמַיִךְ

ואשטף דמיך מעליך יחזק' טז ט

In sanguin. tuis. בְּדָמַיִךְ . בְּדָמָיִךְ

מתבוססת בדמיך
ואמר לך בדמיך חיי
ואמר לך בדמיך חיי יחזק' טז ו

Sanguin. ejus. דָּמָיו

דמיו בו ויקר' כ ט
דמיו בו יהיה יחזק' יח יג
והסרתי דמיו מפיו זכר' ט ז

Et sanguin. ejus. וְדָמָיו

ודמיו עליו יטוש הוש' יב טו

Sanguin. ejus. דָּמֶיהָ

וטהרה ממקר דמיה ויקר' יב ז
גלתה את מקור דמיה כ יח
וגלתה הארץ את דמיה ישע' כו כא

Sanguin. eorum. דְּמֵיהֶם

דמיהם בם ויקר' כ יא
וכ יב וכ יג וכ טז וכ כז
ושבו דמיהם בראש יואב
מלכ' א ב לג

דמם לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א עם ספירושו שתיקה:

I. Silere, tacere, contic.

Conticuerunt. דָּמּוּ

s שטומם, שטילל זיין, פערשטוממען, שווייגען, רוהען, שווייגען מאכען, צום שווייגען בריינגען (נאך אנר: פערטילגען, טאדטען, אומקאמען לאססען, פאן דָּמָה II), שווייגען הייססען, בעשוויכטיגען, בערוהיגען.

מעי רתחו ולא דמו איו' ל כז
קרעו ולא דמו תהל' לה טו

Sile. דֹּם

האנק דם יחזק' כד יז

Silete. דֹּמּוּ

דמו ישבי אי ישע' כג ב

Et silete. וְדֹמּוּ

על משכבכם ודמו סלה תהל' ד ה

Et sile. וְדֹמִּי

הרגיעי ודמי ירמ' מז ו

Et silui. וָאֶדֹּם

ואדם לא אצא פתח איו' לא לד

Silebis. תִּדֹּמִּי

גם מדמן תדמי ירמ' מח ב
יזמרך

Conticescet. יִדֹּם
יזמרך כבוד ולא ידם תהל' ל יג
המשכיל בעת ההיא ידם עמו' ה יג
Et conticuit. וַיִּדֹּם
וידם אהרן ויקר' י ג
Et conticescit. וְיִדֹּם
ישב בדד וידם איכ' ג כח
Sileat. תִּדֹּם
ואל תדם בת עינך איכ' ב יח
Et silebimus. וְנִדְּמָה
ונדמה שם ירמ' ח יד
Conticescent. יִדְּמוּ
ידמו כאבן שמו' טו יו
ידמו זקני בת ציון איכ' ב י
Et silebunt. וְיִדְּמוּ
וידמו למו עצתי איו' כט כא
Conticescent. יִדַּמּוּ
ורשעים בחשך ידמו שמו' א ב ט
Pih. Et silere feci. וְדוֹמַמְתִּי
אם לא שויתי ודוממתי תהל' קלא ב
Hiph Silere fecit nos. הֲדִמָּנוּ
כי יי' אלהינו הדמנו ירמ' ח יד
Silentium. דְּמָמָה *
s שטיללע (פאָן דער ווינדשטיללע), זייזעלן.
קול דממה דקה מלכ' א יט יב
דממה וקול אשמע איו' ד טז
Silentio. לִדְמָמָה
יקם סערה לדממה תהל' קז כט
Silentium. דֳּמִי *
s שווייגען (דיא שטיללע אין וואָרט אונד טהאַט), רוהע. (נאך אנד: פאָן דָּמָה).
אל דמי לך תהל' פג ב
אל דמי לכם ישע' סב ו
ואל תתנו דמי לו סב ז

ב מה שפירושו המתנה או תוחלת או תקוה:

II. Exspectare, subsistere.

Subciste, exspecta. דּוֹם
s שטילל שטעהען, שטעהען בלייבען, אויפהאָרען, הארען, האָפפען, ערווארטען (בעזאנד: מיט האָפפנונג, זעהנזוכט עטוואס ערווארטען), איננע האלטען, צאָגערן, ווארטען. (יִדְּמוּ תהלי' לא יח, נאך אנד: פאָן דָּמַם I. נאך אנד: פאָן דָּמָה II.) (דִּמִּינוּ תהלי' מח י, נאך אנד: פאָן דָּמָה).
שמש בגבעון דום יהוש' י יב
דום ליי' והתחולל לו תהל' לז ז
Subsistite. דֹּמּוּ
דמו עד הגיענו אליכם שמו' א יד ט
דמו ישבי אי ישע' כג ב
Exspecta. דּוֹמִי
אך לאלהים דומי נפשי תהל' סב ו
Subsistit. תִּדְמֶה
עיני נגרה ולא תדמה איכ' ג מט
Subsistant. תִּדְּמֶינָה
ואל תדמינה ירמ' יד יז
Et substitit. וַיִּדֹּם
וידם השמש וירח עמד יהוש' י יג
Subsistent. יִדְּמוּ
ידמו לשאול תהל' לא יח
Pih. Exspectavimus. דִּמִּינוּ
דמינו אלהים חסדך לד"ק תהל' מח י
Exspectatio, mora. דֳּמִי
אלהים אל דמי לך תהל' פג ב
אל דמי לכם ישע' סב ו
ואל תתנו דמי לו סב ז

דמה לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt, vide et Rad. praeced.

א מה שפי' המשל והדמיון ועיין נ"כ בשרש הקודם:

I. Assimilare, ri, similem esse.

Similis est. דָּמָה
s אֶהנליך, גלייך זיין, אֶהנליך געמאַכט ווערדען, פערגליכען ווערדען, פערגלייכען, גלייך שטעללען, גלייכניססע (לעהרען, פארטראגען), זיך איינבילדען, מיינען, וואהנען, זיך פארנעהמען, געדענקען, זיך גלייך מאכען, זיך גלייכשטעללען. (דיעזער שטאַם איזט ענג פערוואנדט מיט דָּמַם אונד דּוּם).
אדם להבל דמה תהל' קמד ד
לא דמה אליו ביפיו יחזק' לא ח
Similis est. דָּמְתָה
דמתה לתמר שיר ז ח
Similis es. דָּמִיתָ
אל מי דמית בגדלך יחזק' לא ב
דמית ככה בכבוד לא יח
Similis sum. דָּמִיתִי
דמיתי לקאת מדבר תהל' קב ז
דמיתי בת ציון ירמ' ו ב
Similes fuerunt. דָּמוּ
לא דמו אל סעפתיו יחזק' לא ח
Similes fuissemus. דָּמִינוּ
לעמרה דמינו ישע' א ט
Similis est. דּוֹמֶה
דומה דודי לצבי שיר ב ט
Similis esto. דְּמֵה
סב דמה לך דודי שיר ב יז
Et similis esto. וּדְמֵה
ודמה לך לצבי שיר ח יד
Assimilabitur. יִדְמֶה
ידמה ליי' בבני אלים תהל' פט ז
Et similes simus. וְנִדְמֶה
ותמשלני ונדמה ישע' מו ה
Niph. Similis est. נִדְמָה
נדמה שמרון מלכה הוש' י ז
Similis factus es. נִדְמֵיתָ
כפיר גוים נדמית יחזק' לב ב
Similes scil. omnes sunt. נִדְמוּ
נמשל כבהמות נדמו תהל' מט יג
ומט כא

דמית

דמה

Pih. Imaginatus es. דִּמִּיתָ
דמית היות אהיה כמוך תהל' נ כא

Imaginatus sum. דִּמִּיתִי
והיה כאשר דמיתי במד' לג נו
כאשר דמיתי ישע' יד כה

Assimilavi te. דִּמִּיתִיךְ
דמיתיך רעיתי שיר א ט

Imaginati sunt sibi. דִּמּוּ
אתי דמו להרג שופט' כ ה

Imaginati sumus. דִּמִּינוּ
דמינו אלהים חסדך תהל' מח י

Assimilabo. אֲדַמֶּה
מה אדמה לך איכ' ב יג
וביד הנביאים אדמה הוש' יב יא

Imagineris. תְּדַמִּי
אל תדמי בנפשך אסת' ד יג

Imaginatur. יְדַמֶּה
והוא לא כן ידמה ישע' י ז

Assimilabitis. תְּדַמְּיוּן
ואל מי תדמיון אל ישע' מ יח

Assimilabitis me. תְּדַמְּיוּנִי
ואל מי תדמיוני ישע' מ כה
למי תדמיוני ותשוו מו ה

אֶדַּמֶּה

Hith. Similis fiam.
אדמה לעליון ישע' יד יד

Similitudo. * דְּמוּת
s אָהנליכקייט, אבבילדונג, געשטאלט, מוסטער, אָהנליך, גלייך וויא.
את דמות המזבח שופט' יז י
דמות עם רב ישע' יג ד
ומה דמות תערכו לו מ יח
דמות ארבע חיות
דמות אדם להנה יחזק' א ה
דמות כסא ועל דמות
הכסא דמות כמראה אדם א כו
דמות כבוד יי' א כח
דמות כמראה אש ח ב
כמראה דמות כסא י א
דמות אחד לארבעתם י י
דמות בני בבל כג טו

דמה

Et similitudo. וּדְמוּת
ודמות בקרים תחת לו סביב
ד"ה ב ד ג
ודמות פניהם פני אדם יחזק' א י
ודמות החיות א יג
ודמות אחד לארבעתן א יז
ודמות על ראשי החיה א כב
ודמות ידי אדם י כא
ודמות פניהם המה הפנים י כב

In similitud. בִּדְמוּת
בדמות אלהים עשה אתו בראי' ה א

In similitud. ejus. בִּדְמוּתוֹ
ויולד בדמותו כצלמו בראי' ה ג

Juxta similit. כִּדְמוּת
כדמות חמת נחש תהל' נח ה
והנה כדמות בני אדם דני' י יז

כִּדְמוּתֵנוּ

Juxta similitud. nostram.
בצלמנו כדמותנו בראי' א כו

In similit. tua. בִּדְמְךָ
בדמך על מים שתולה יחזק' יט י

Similitud. ejus. דִּמְינוּ
s אָהנליכקייט, בילד.
דמינו כאריה תהל' יז יב

ב מה ספירושו כריתה:

II. Exscindere, di, succidi.

Et exscindemur. וְנִדְמֶה
s (צום שווייגען ברינגען), דאהער טאָדטען, פערניכטען, פערטילגען, צו גרונדע געהען, פערטילגט ווערדען.
ונדמה שם ירמ' ח יד

דִּמָּה

Pih. Exscindere cogitavit.
ואשר דמה לנו שמו' ב כא ה

Et exscindam. וְדִמִּיתִי
ודמיתי אמך הוש' ד ה

נִדְמָה

Niph. Exscisus vel exscisa fuit.
ער מואב נדמה וגו'
קיר מואב נדמה ישע' טו א

נדמה מלך ישראל הוש' י טו
כי נדמה כל עם כנען צפנ' א יא

Exscisa est. נִדְמְתָה
נדמתה אשקלון ירמ' מז ה

Exscisus es. נִדְמֵיתָה
איך נדמיתה עובד' א ה

Exscisus sum. נִדְמֵיתִי
אוי לי כי נדמתי ישע' ו ה

Exscisi sunt. נִדְמוּ
נדמו עמי מבלי הדעת הוש' ד ו

Exscisus est. נִדְמֶה
נדמה שמרון מלכה הוש' י ז

Exscindendo. נִדְמֹה
נדמה נדמה הוש' י טו

תִּדַּמּוּ

Hithp. Exscindamini.
אל תדמו בעונה ירמ' נא ו

Exscindentur. יִדַּמּוּ
וכל אנשי המלחמה ידמו ירמ' מט כו
וכל אנשי מלחמתה ידמו נ ל

In exscisione. * בִּדְמִי
s אויפלאָזונג, ענדע, אנד: רוהע, נאָך אנד: מיטטע.
אמרתי בדמי ימי ישע' לח י

Sicut succisa. * כְּדֻמָה
s עטוואס צערשטאָרטעס, אנד: אהנ- ליכקייט, נאָך אנד: (פאָן דום) שטיללע נראב.
כדמה בתוך הים יחזק' כז לב

דמן מה ספירושו אשפה:

Fimus.

Fimus. * דֹּמֶן
s מיסט, דינגער.
היו דמן לאדמה תהל' פג יא

Sicut fimus. כְּדֹמֶן
כדמן על פני השדה מלכ' ב ט לז
כדמן על פני השדה ירמ' ט כא
לדמן

Fimo. לְדֹמֶן

לדמן על פני האדמה ירמ׳ ח ב
ויז ד וכה לג

Sterquilinium. * מַדְמֵנָה

s מיזטהויפען, מיזטפפהול.

במו מדמנה לדיק ישע׳ כה י

דמע וסוא סיורד מן ספין:

Lachrymari.

Et lachrymando. וְדָמֹעַ

s פליעססען, רינגען, דאהער טהראָנען רינגען לאססען, וויינען.

ודמע תדמע ירמ׳ יג יז

Lachrymabitur. תִּדְמַע

ודמע תדמע ירמ׳ יג יז

Et lachrymam tuam. * וְדִמְעֲךָ

s (טהראָנע) פליססינקייט, (וואס אוים דען געקעלטערטען טרויבען אונד אָליפען טראָפפעלט).

מלאתך ודמעך שמו׳ כב כח

Lachryma. * דִּמְעָה

s טהראָנע.

לחם דמעה ותשקמו תהל׳ פ ו
את עיני מן דמעה קיו ח
דמעה מעל כל פנים ישע׳ כה ח
ועיני מקור דמעה ירמ׳ ח כג
ותדנה עינינו דמעה ט יז
ותרד עיני דמעה יג יז
תרדנה עיני דמעה יד יז
הורידי כנחל דמעה איכ׳ ב יח
כסות דמעה את מזבח יי׳ מלא׳ ב יג

Cum lachr. בְּדִמְעָה

הזרעים בדמעה תהל׳ קכו ה

A lachryma. מִדִּמְעָה

ועניך מדמעה ירמ׳ לא יו

Lachryma. דִּמְעַת

והנה דמעת העשקים קהל׳ ד א

Lachryma mea. דִּמְעָתִי

אל דמעתי אל תחרש תהל׳ לט יג
היתה לי דמעתי לחם מב ד

שימה דמעתי בנאדך נו ט
אריוך דמעתי ישע׳ יו ט

In lachr. mea. בְּדִמְעָתִי

בדמעתי ערשי אמסה תהל׳ ו ז

Lachr. tuam. דִּמְעָתֶךָ

ראיתי את דמעתך מלכ׳ ב כ ה
ראיתי את דמעתך ישע׳ לח ה
ולוא תבוא דמעתך יחזק׳ כד יז

Lachrymae eorum. וְדִמְעָתָהּ

ודמעתה על לחיה איכ׳ א ב

Cum lachrymis. בִּדְמָעוֹת

בדמעות שליש תהל׳ פ ו
כלו בדמעות עיני איכ׳ ב יא

דנג ופירושו סעוס:

Cera.

Cera. * דּוֹנַג

s וואכס.

כהמס דונג מפני אש תהל׳ סח ג

Sicut cera. כַּדּוֹנַג

היה לבי כדונג תהל׳ כב טו

Sicut cera. כַּדּוֹנַג

הרים כדונג נמסו תהל׳ צז ה
כדונג מפני האש מיכ׳ א ד

דעך ופירושו כבוי:

Extingui.

Extincti sunt. דֹּעֲכוּ

s פערלאָשען, פערגעהן, פערטילגט ווערדען.

דעכו כפשתה כבו ישע׳ מג יז

Exstinguetur. יִדְעָךְ

ידעך נרו באישון משלי כ כ

Exstinguetur. יִדְעָךְ

גם אור רשעים ידעך איו׳ יח ה
ונרו עליו ידעך יח ו
כמה נר רשעים ידעך כא יז
ונר רשעים ידעך משלי יג ט
נר רשעים ידעך כד כ

Niph. Exstinguuntur. נִדְעֲכוּ

בחמו נדעכו ממקומם איו׳ ו יז

Pyh. Extincti sunt. דֹּעֲכוּ

דעכו כאש קוצים תהל׳ קיח יב

דפה ופירושו דנה לעס:

Infamia.

* דֳּפִי

s האָהן, מאַקעל, שמאָהונג, לאָזטע-רונג, אנד: אונטערגאנג, פערדערבען.

בבן אמך תתן דפי תהל׳ נ כ

דפק ופירושו דחיס או דפיקס על סכלס:

Pulsare, impellere.

s שטאָססען, שלאַגען, אנשלאַגען, קלאָפפען, אנקלאָפפען (אַן דיא טהיר), צו העפטיג אנטרייבען, איבערטרייבען, זיך דראָנגען.

Et impulerint eos. וּדְפָקוּם

ודפקום יום אחדברא׳ לג יג

Pulsans. דּוֹפֵק

קול דודי דופק שיר ה ב

Pulsantes. מִתְדַּפְּקִים

מתדפקים על הדלת שופט׳ יט כב

דקק לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א מס ספי׳ בחיקס או דקות:

I. Comminuere, comminui.

Comminutum esset. דַּק

s צערשלאַגען, צערמאַלמען (אינזבעו: דורך דרעשען), צערמאַלמט, צארט, פיין זיין, פיין, צערמאַלמט ווערדען.

עד אשר דק לעפר דבר׳ ט כא

Comminutus. דָּק

ויטחן עד אשר דק שמו׳ לב כ

Et comminuet. וְתָדֹק

תדוש הרים ותדק ישע׳ מא טו
ופרשיו

דקק

Comminuet ipsum. יְדִקֶנּוּ

ופרשיו לא ידקנו ישע׳ כח כח

Hiph. Comminuit. הֵדַק

את הבמה הדק לעפר מלכ׳ ב כג טו

Et comminuit. וְהֵדַק s

המסכות שבר והדק ד״ה ב לד ד

Et comminues. וַהֲדִקּוֹת

והדקות עמים רבים מיכ׳ ד יג

Comminuendo. הָדֵק

ושחקת ממנה הדק שמו׳ ל לו

Ad comminuendum. לְהָדֵק

והפסילים כתת להדק ד״ה ב לד ז

Comminuam eos. אֲדִיקֵם

אדיקם ארקעם שמו׳ ב כב מג

Et comminuit. וַיָּדֶק

וידק לעפר מלכ׳ ב כג ו

וידק וישרף בנחל קדרון ד״ה ב טו יו

Hoph. Comminuetur. יוּדַק

לחם יודק ישע׳ כח כח

Minutus, tenuis. * דַּק דָּק

s שטויבארטיג, צערמאלמט, פיין, צארט, דיננע, דירע, מאגער, זאנפט, שוואך, לייזע.

דק מחספס דק ככפר שמו׳ טז יד
על הארץ

ובו שער צהב דק ויקר׳ יג ל

כאבק דק המון זריך ישע׳ כט ה

Idem. דַּקָּה

קטרת סמים דקה ויקר׳ טז יב

קול דממה דקה מלכ׳ א יט יב

Tenues. דַּקּוֹת

והנה שבע שבלים דקות בראׄ מא ו

צנומות דקות מא כג

Et tenues. וְדַקֹּת · וְדַקּוֹת

רעות מראה ודקת בשר בראׄ מא ג

רעות המראה ודקת הבשר מא ד

Tenues. הַדַּקּוֹת

השבלים הדקות בראׄ מא ז
ומא כד

Sicut minutiss. * כַּדַּק

s שטייבכען.

הן איים כדק יטול ישע׳ מ טו

ב מה שפירושו קרום:

II. Pellis, pellicula.

* דַּק

Pelliculam in oculo habens.

s הייטכען, וייסער פלעקקען אים אויגע, אנד: צו דיננע אויגענבראיען, נאך אנד: צווערג.

או גבן או דק ויקר׳ כא כ

Ut pellem. * כַּדֹּק

s דיננעס, פיינעס געוואנד, פלאר, טעפפיך.

הנוטה כדק שמים ישע׳ מ כב

דקר ופירושו נעיצת החרב:

Configere, confodere.

Confixerunt. דָּקָרוּ

s דורכבאָהרען, ניעדערשטעכען, דורכבאָהרט ווערדען, דורכבאָהרט, דורכבאָהרטע.

את אשר דקרו זכר׳ יב י

Et confodiant me. וּדְקָרֻנִי

ודקרני והתעללו בי שמו׳ א לא ד

Et configent eum. וּדְקָרֻהוּ

ודקרהו אביהו ואמו זכר׳ יג ג

Et confode. וְדָקְרֵנִי

שלף חרבך ודקרני בה שמו׳ א לא ד

שלף חרבך ודקרני בה ד״ה א י ד

Et confodii. וַיִּדְקֹר

וידקר את שניהם במד׳ כה ח

Et confodit eum. וַיְדַקְּרֵהוּ

וידקרהו נערו וימת שופט׳ ט נד

Niph. Confodietur. יִדָּקֵר

כל הנמצא ידקר ישע׳ יג טו

Hoph. Confossi. מְדֻקָּרִים

אנשים מדקרים ירמ׳ לז י

יזבו מדקרים איכ׳ ד ט

Et confossi. וּמְדֻקָּרִים

ומדקרים בחוצותיה ירמ׳ נא ד

Transfossiones. * כְּמַדְקְרוֹת

s דורכבאָהרונגען, שטיכע.

יש בוטה כמדקרות חרב משלי יב יח

דר והוא אבן טובה:

Parius lapis.

Et lapis parius. * וָדַר

s פאַרישער מאַרמאָר, אנד: פערלע, אָדער איין דער פערלע אָהנליכער שטיין. (שטאממו: דָּרַר גלאַנצען, שימערן, שטראַהלען).

ודר וסחרת אסת׳ א ו

דרר כל לשון דרור הוא פירושו חפשי או סוג ומין או צפור דרור:

Libertas.

Libertas. * דְּרוֹר

s (איינענטל: פרייעס אומהערשווייפען), דאהער דאס פאן זעלבזט אויספליעססען, דאס פרייאוויללינע ערגיעססען, שטראָמען, פרייאלאססונג, פרייאהייט.

מר דרור חמש מאות שמו׳ ל כג

וקראתם דרור בארץ ויקר׳ כה י

לקרא לשבוים דרור ישע׳ סא א

לקרא להם דרור ירמ׳ לד ח

לקרא דרור איש לרעהו לד טו

לקרא דרור איש לאחיו וגו׳

קרא לכם דרור לד יז

Libertas. הַדְּרוֹר

עד שנת הדרור יחזק׳ מו יז

Sicut hirundo. כִּדְרוֹר

כדרור לעוף משלי כו ב

Et hirundo. * וּדְרוֹר

s שוואלבע.

ודרור קן לה תהל׳ פד ד

דרא ופירושו מאוס:

Contemptus, nausea.

והיו

Nausea. דֵּרָאוֹן *

s עקעל, אבשייא.

והיו דראון לכל בשר ישע׳ סו כד

Et in contemptum. לְדִרְאוֹן

לחרפות לדראון עולם דני׳ יב ב

דרב הוא נשרש ד׳ אותיות כי שם ביתו:

דָּרְבָן *Vide infra inter voces pluriliteras.*

s דָּרַב זיעהע דָּרְבָן.

דרג כל לשון מדרגה:

Gradus.

Gradus. הַמַּדְרֵגָה *

s שטופע, אינסבעז: פעלזענשטופע, שטיינע, טרעפפע.

בסתר המדרגה שיר ב יד

Gradus pl. הַמַּדְרֵגוֹת

ונפלו המדרגות יחזק׳ לח כ

דרך כל לשון דריכה הדרכה ומדרך:

Calcare, incedere, proce.

Procedit, calc. דָּרַךְ

s טרעטען, שרייטען, שטייגען, עטוואס אדער אויף עטוואס טרעטען, דאהער קעלטערן, שפאננען (דען באגען), צערטרעטען, ניעדערטרעטען, בעטרעטען, הערפארטרעטען, טרעטען לאססען, בעטרעטען לאססען (וואנדעלן, לייטען, פיהרען). עָשָׂה דֶּרֶךְ, הָלַךְ דֶּרֶךְ איינע רייזע מאכען, דֶּרֶךְ הַיּוֹם טאגערייזע, דֶּרֶךְ הַמֶּלֶךְ לאנדשטראססע, דֶּרֶךְ עוֹלָם וועג דעס אלטערטהומס, רעליגיאן דער פאטער.

דרך כוכב מיעקב במד׳ כד יז
את הארץ אשר דרך בה דבר׳ א לו
קשתו דרך ויכוננה תהל׳ ז יג
גת דרך אדני איכ׳ א טו

דרך קשתו כאויב ב ד
דרך קשתו ויציבני ג יב

Et calcabit. וְדָרַךְ

ודרך על במותי ארץ מיכ׳ א ג

Incessit. דָּרְכָה

אשר דרכה תלך בה יהוש׳ יד ט

Processisti. דָּרַכְתָּ

דרכת בים סוסיך חבק׳ ג טו

Calcavi. דָּרַכְתִּי

פורה דרכתי לבדי ישע׳ סג ג
דרכתי לי יהודה זכר׳ ט יג

Calcarunt. דָּרְכוּ

אשר דרכו מתי און איו׳ כב טו
יקבים דרכו ויצמאו כד יא
דרכו חצם דבר מר תהל׳ סד ד

וְדָרְכוּ

Et calcarunt, tetenderunt.

ודרכו קשתם תהל׳ לז יד

Incedens. דֹּרֵךְ

כל דרך בה ישע׳ נט ח

Et incedens. וְדֹרֵךְ . וְדוֹרֵךְ

ודורך על במתי ים איו׳ ט ח
ודרך על במתי ארץ עמו׳ ד יג

Calcans. הַדֹּרֵךְ

לא ידרך הדרך ישע׳ יו י
הדרך קשתו, ירמ׳ נא ג

Sicut calcans. כְּדֹרֵךְ

ובגדיך כדרך בגת ישע׳ סג ב

Calcantes. דֹּרְכִים

דרכים גתות בשבת נחמ׳ יג טו

Sicut calcantes. כְּדֹרְכִים

הידד כדרכים יענה ירמ׳ כה ל

Calcantes. דֹּרְכֵי

גבורי חיל דרכי קשת ד״ה א ח מ
תפשי דרכי קשת ירמ׳ מו ט
כל דרכי קשת נ יד ונ כט

Et calcantes. וְדֹרְכֵי

ודרכי קשת ד״ה א ה יח
נשאי מגן ודרכי קשת ד״ה ב יד ז

Calcatus. דְּרוּכָה

ומפני קשת דרוכה ישע׳ כא טו

Calcati. דְּרֻכוֹת

וכל קשתתיו דרכות ישע׳ ה כח

Et calcabo eos. וְאֶדְרְכֵם

ואדרכם באפי ישע׳ סג ג

Calcabis. תִּדְרֹךְ

על במותימו תדרך דבר׳ לג כט
על שחל ופתן תדרך תהל׳ צא יג
אתה תדרך זית מיכ׳ ו טו

Calcato. תִּדְרְכִי

תדרכי נפשי עז שופט׳ ה כא

Calcabit. יִדְרֹךְ

ידרך חציו כמו יתמללו תהל׳ נח ח
לא ידרך הדרך ישע׳ יו י
לא ידרוך הידד ירמ׳ מח לג
אל ידרוך הדרך קשתו נא ג
וכי ידרך בארמנותינו מיכ׳ ה ד
וכי ידרך בגבולנו ה ה

Calcabit. תִּדְרֹךְ

אשר תדרך כף רגלכם דבר׳ יא כד
אשר תדרך כף רגלכם יהוש׳ א ג

Calcabitis. תִּדְרְכוּ

אשר תדרכו בה דבר׳ יא כה

Calcabunt. יִדְרְכוּ

על כן לא ידרכו שמו׳ א ה ה

Calcab. יִדְרְכוּן

הרשעים ידרכון קשת תהל׳ יא ב

Et calcarunt. וַיִּדְרְכוּ

את כרמיהם וידרכו שופט׳ ט כז

וְהִדְרִיךְ

Hiph. Incedere faciet.

והדריך בנעלים ישע׳ יא טו

Calcat. הַדְּרִיכָה

כגרן עת הדריכה ירמ׳ נא לג

Deduco te. הִדְרַכְתִּיךְ

הדרכתיך במעגלי ישר משלי ד יא

Concular. eos. הִדְרִיכֻהוּ

מניחה הדריכהו שופט׳ כ מג
לא הדריכהו בני שחץ איו׳ כח ח

מדריכך

Deducens te. מַדְרִיכְךָ

מדריכך בדרך ישע׳ מח יז

Calcandi eam. הַדְרִיכָה

כגרן עת הדריכה . ירמ׳ נא לג

Deduc me. הַדְרִיכֵנִי

הדריכני באמתך תהל׳ כה ה
הדריכני בנתיב מצותיך קיט לה

Deducam eos. אַדְרִיכֵם

לא ידעו אדריכם ישע׳ מב יז

Deducet. יַדְרֵךְ

ידרך ענוים במשפט תהל׳ כה ט

Deducet me. יַדְרִיכֵנִי

ועל במותי ידריכני חבק׳ ג יט

Et duxit eos. וַיַּדְרִיכֵם

וידריכם בדרך ישרה תהל׳ קז ז

Et intendunt. וַיַּדְרְכוּ

וידרכו את לשונם ירמ׳ ט ב

* דֶּרֶךְ . דָּרֶךְ

Via, iter, mos, consuetudo.

ז דאס געהען, דער גאנג, וועג, ארט אונד ווייזע, לעבענסווייזע, וואנדעל, געוואָהנהייט, זיטטע, האנדלונגסווייזע, ווירקען, ווערקע (גאָטטעס), דאס שיקזאל יעמאנדעס.

את דרך עץ החיים בראי׳ ג כד
וישם דרך שלשת ימים ל לו
וירדף אחריו דרך שבעת ימים לא כג
כי דרך נשים לי לא לה
אשר על דרך תמנתה לח יד
יהי דן נחש עלי דרך מט יז
נלכה נא דרך שלשת ימים
שמו׳ ג יח וה ג
דרך שלשת ימים נלך ח כג
דרך ארץ פלשתים יג יז
דרך המדבר ים סוף יג יח
דרך שלשת ימים
דרך שלשת ימים במד׳ י לג
המדבר דרך ים סוף יד כה
דרך המלך נלך כ יז
כי בא ישראל דרך האתרים כא א
דרך ים סוף כא ד
ויפנו ויעלו דרך הבשן כא לג

אשר אין דרך לנטות כב כו
וילכו דרך שלשת ימים לג ח
דרך הר שעיר עד קדש דבר׳ א ב
דרך הר האמרי א יט
המדברה דרך ים סוף א מ וב א
דרך מדבר מואב ב ח
ונפן ונעל דרך הבשן ג א
אחרי דרך מבוא השמש יא ל
דרך הירדן על המעברות יהוש׳ ב ז
וינסו דרך המדבר ח טו
דרך מעלה בית חורן י י
דרך בית הישמת יב ג
השמרים הם את דרך יי׳ שופ׳ ב כב
על דרך שיחו ה י
דרך השכוני באהלים ח יא
אל דרך המדבר כ מב
יד דרך מצפה שמו׳ א ד יג
וראיתם אם דרך גבולו ו ט
על דרך בית שמש ו יב
אל דרך עפרה יג יז
דרך בית חרן ונו׳
דרך הגבול יג יח
והוא דרך חל כא ו
דרך מדבר גבעון שמו׳ ב ב כד
וילכו דרך הערבה ד ז
על יד דרך השער טו ב
על פני דרך את המדבר טו כג
וירץ אחימעץ דרך הככר יח כג
דרך העיר מלכ׳ א ח מד
והתפללו אליך דרך ארצם ח מח
וילך בכל דרך ירבעם יו כו
וכי דרך לו יח כז
הבט דרך ים יח מג
והוא הלך במדבר דרך יום יט ד
וילך בכל דרך אסא כב מג
דרך מדבר מלכ׳ ב ג ח
ויסבו דרך שבעת ימים ג ט
וינס דרך בית הגן ט כז
ותבא דרך מבוא הסוסים יא טז
דרך שער הרצים יא יט
וילך בכל דרך דוד אביו כב ב
דרך שער בין החמתים ונו׳
וילך דרך הערבה כה ד
דרך העיר ד״ה ב ו לד
והתפללו דרך ארצם ו לח
לבקש ממנו דרך ישרה עזר׳ ח כא
ויתעם בתהו לא דרך איו׳ יב כד
הלא שאלתם עוברי דרך כא כט

כי ידע דרך עמדי כג י
לא יפנה דרך כרמים כד יח
כי יודע יי׳ דרך צדיקם תהל׳ א ו
ותאבדו דרך ב יב
יתיצב על דרך לא טוב לו ה
לטבוח ישרי דרך לז יד
ושם דרך אראנו נ כג
וארוה כל עברי דרך פ יג
שסהו כל עברי דרך פט מב
בישימון דרך קז ד
ויתעם בתהו לא דרך קז מ
אשרי תמימי דרך קיט א
דרך פקודיך הבינני קיט כז
דרך שקר הסר ממני קיט כט
דרך אמונה בחרתי קיט ל
דרך מצותיך קיט לב
הורני יי׳ דרך חקיך קיט לג
אם דרך עצב בי ונחני קלט כד
הודיעני דרך זו אלך קמג ח
דרך רשעים כאפלה משלי ד יט
בראש מרמים עלי דרך ח ב
לקרא לעברי דרך ט טו
מעז לתם דרך יי׳ י כט
ורצונו תמימי דרך יא כ
דרך אויל ישר בעיניו יב טו
צדקה תצר תם דרך יג ו
יש דרך ישר יד יב וטז כה
תועבת יי׳ דרך רשע טו ט
דרך עצל כמשכת חדק טו יט
כל דרך איש ישר בעיניו כא ב
הפכפך דרך איש וזר כא ח
ותועבת רשע ישר דרך כט כז
דרך הנשר בשמים
דרך נחש עלי צור
דרך אניה בלב ים ל יט
כן דרך אשה מנאפת ל כ
אינך יודע מה דרך הרוח קהל׳ יא ה
דרך הים ישע׳ ח כג
כי דרך חרנים טו ה
סורו מני דרך ל יא
הלך דרך ואוילים לא יתעו לה ח
פנו דרך יי׳ מ ג
הנותן בים דרך מג טז
אף אשים במדבר דרך מג יט
דרך לעבר גאולים נא י
פנו דרך הרימו מכשול נז יד
דרך שלום לא ידעו נט ח
פנו דרך העם סב י

דרך בת עמי ירמ׳ ד יא
דרך יי׳ משפט אלהיהם ה ד וה ה
אל דרך הגוים י ב
מדוע דרך רשעים צלחה יב א
דרך לא סלולה יח טו
את דרך החיים
ואת דרך המות כא ח
דרך הלכת לא כא
דרך גן המלך לט ד
דרך הערבה לט ד
אל דרך עמדי וצפי מח יט
ציון ישאלו דרך הנה נ ה
דרך שער בין החמתים
וילכו דרך הערבה נב ז
לוא אליכם כל עוברי דרך איכ׳ א יב
כל עברי דרך ב טו
דרך צפונה ונו׳ דרך צפונה יחזק׳ ח ה
אל כל ראש דרך בנית רמתך יו כה
בראש כל דרך יו לא
לא יתכן דרך אדני יח כה
שים פניך דרך תימנה כא ב
דרך עיר כא כד
דרך תשים לבוא חרב כא כה
דרך אחד לשתיהן כג יג
לא יתכן דרך ארני לג יז
לא יתכן דרך אדני לג כ
דרך הקדימה מ ו
דרך הקדים מ י ומ כב ומ לב ומב יב ומג א
דרך הצפון מ כ
ויוליכני דרך הדרום
שער דרך הדרום מ כד
הפנימי דרך הדרום מ כז
אל השער דרך הדרום מ כז
ופניהם דרך הדרום מ מד
פני דרך הצפון מ מד
פני הדרך הדרום מ מה
פני הדרך הצפון מ מו
פתח אחד דרך הצפון מא יא
פאת דרך הים מא יב
הדרך דרך הצפון מב א
דרך אמה אחת מב ד
דרך החצר החצונה מב ז
אשר דרך הצפון מב יא
אשר דרך הדרום
פתח בראש דרך
דרך בפני הגדרת
דרך הקדים בבואן מב יב

דרך השער אשר פניו
דרך הקדים מב טו ומג ד
דרך שער המקדש מד א
דרך שער הצפון מד ד
דרך אולם השער מו ב
דרך אולם השער יבוא מו ח
הבא דרך שער צפון
יצא דרך שער נגב
והבא דרך שער נגב
יצא דרך שער צפונה
לא ישוב דרך השער מו ט
דרך שער צפונה
ויסבני דרך חוץ
דרך הפונה קדים מז ב
יד דרך חתלן מח א
דרך ירצחו שכמה הוש׳ ו ט
כנמר על דרך אשור יג ז
וחי דרך באר שבע עמו׳ ח יד
צפה דרך נחו׳ ב ב
ופנה דרך לפני מלא׳ ג א

ודרך *Et via.*

ודרך להזיז קולות איו׳ כח כו ולח כה
ודרך רשעים תאבד תהל׳ א ו
ודרך רשעים יעות קמו ט
ודרך חסידו ישמר משלי ב ח
ודרך חיים תוכחות מוסר ו כג
ודרך ביתה יצעד ז ח
גאה וגאון ודרך רע ח יג
ודרך רשעים תתעם יב כו
ודרך נתיבה אל מות יב כח
ודרך בגדים איתן יג טו
ודרך גבר בעלמה ל יט
ודרך ארחתיך בלעו ישע׳ ג יב
ודרך הקדש לה ח
ודרך תבונות יודיענו מ יד
לב אחד ודרך אחד ירמ׳ לב לט
ודרך לפניהם יחזק׳ מב יא
ודרך ענוים יטו עמו׳ ב ז

וָדָרֶךְ *Et via.*

מסלול ודרך ישע׳ לה ח

הַדֶּרֶךְ . הַדָּרֶךְ *Via.*

ויט אליה אל הדרך ברא׳ לח יו
היא בעינים על הדרך לח כא
לנחתם הדרך שמו׳ יג כא
והודעת להם את הדרך יח כ

סרו מהר מן הדרך לב ח
ותט האתון מן הדרך במד׳ כב כג
להטתה הדרך כב כג
כי ירט הדרך לנגדי כב לב
את הדרך אשר נעלה בה דבר׳ א כב
בכל הדרך אשר הלכתם א לא
בכל הדרך אשר צוה יי׳ ה ל
וזכרת את כל הדרך ח ב
סרו מהר מן הדרך ט יב
סרתם מהר מן הדרך ט יז
וסרתם מן הדרך יא כח
מן הדרך אשר צוך יי׳ יג ו
וכי ירבה ממך הדרך יד כד
תכין לך הדרך יט ג
והשיגו כי ירבה הדרך יט ו
וסרתם מן הדרך לא כט
בכל הדרך ולא מצאו יהוש׳ ב כב
אשר תדעו את הדרך ג ד
בלו מרב הדרך מאד ט יג
בכל הדרך אשר הלכנו בה כד יז
מן הדרך אשר הלכו שופט׳ ב יז
על הדרך אשר אתה הולך ד ט
על הדרך ושם מערה שמו׳ א כד ד
על פני הישימן על הדרך כו ג
כי תורם את הדרך מלכ׳ א ח לו
אי זה הדרך הלך
את הדרך יג יב
אשר השיבו מן הדרך יג כו
כי רב ממך הדרך יט ז
ויעמד למלך אל הדרך כ לח
אי זה הדרך נעלה ויאמר מלכ׳ ב ג ח
לא זה הדרך ולא זה העיר ו יט
והנה כל הדרך מלאה בגדים ז טו
בכל הדרך אשר הלך אביו כא כא
כי תורם אל הדרך הטובה
ד״ה ב ו כז
אי זה הדרך עבר רוח יח כג
מכף אויב ואורב על הדרך עזר׳ ח לא
להאיר להם את הדרך נחמ׳ ט יב
הדרך אשר ילכו נחמ׳ ט יח
אם תטה אשרי מני הדרך איו׳ לא ז
אי זה הדרך ישכן אור לח יט
אי זה הדרך יחלק אור לח כד
זה הדרך לכו בו ישע׳ ל כא
ההלכים הדרך לא טוב סה ב
בכל הדרך אשר אצוה ירמ׳ ז כג
הדרך אשר נלך בה מב ג
אל אם הדרך בראש הדרך יחזק׳ כא כו

הדרך דרך הצפון מב א
הדרך החלן לבוא צדדה מז טו
ואתם סרתם מן הדרך מלא׳ ב ח

בְּהַדֶּרֶךְ *In via.*

להנחתם בהדרך נחמ׳ ט יט

בְּדֶרֶךְ · בְּדָרֶךְ *In via.*

על העין בדרך שור ברא׳ יו ז
הנחני בדרך אמת כד מח
ותקבר בדרך אפרתה לה יט
שם בדרך אפרת מח ז
או בדרך רחקה במד׳ ט י
בדרך המלך נלך כא כב
בדרך אחד יצאו דבר׳ כח ז
בדרך אחד תצא אליו כח כה
בדרך כל הארץ יהוש׳ כג יד
בדרך הטובה והישרה שמו׳ א יב כג
s וישלחך יי׳ בדרך טו יח
בדרך שערים ועד גת יז נב
ושלחו בדרך טובה כד כ
אנכי הלך בדרך כל הארץ מלכ׳ א ב ב
וילך בדרך אחר יג י
וילך בדרך אביו טו כו
וילך בדרך ירבעם טו לד
ותלך בדרך ירבעם יו ב
ללכת בדרך ירבעם יו יט
אחאב הלך בדרך אחד
ועבדיהו הלך בדרך
אחד יח ו
וילך בדרך אביו כב נג
וילך בדרך מלכי ישראל מלכ׳ ב ח יח
וילך בדרך בית אחאב ח כז
בדרך מלכי ישראל יו ג
ולא הלך בדרך יי׳ כא כב
כי הלכו בדרך דויד ושלמה ד״ה ב יא יז
וילך בדרך אביו אסא כ לב
וילך בדרך מלכי ישראל כא ו
ותלך בדרך מלכי ישראל כא יג
יורנו בדרך יבחר תהל׳ כה יב
בדרך זו תלך לב ח
אשכילה בדרך תמים קא ב
הלך בדרך תמים קא ו
בדרך עדותיך ששתי קיט יד
בדרך עולם קלט כד
אל תלך בדרך אתם משלי א טו
למען תלך בדרך טובים ב כ
בדרך חכמה הרתיך ד יא
ואל תאשר בדרך רעים ד יד

הלך בדרך מרחוק ז יט
ואשרו בדרך בינה ט ו
והוליכו בדרך לא טוב יו כט
בדרך צדקה תמצא יו לא
צנים פחים בדרך עקש כב ה
משנה ישרים בדרך רע כח י
מלכת בדרך העם הזה ישע׳ ח יא
s בדרך מצרים י כד וי כו
בדרך לא ידעו מב יו
מדריכך בדרך תלך מח יז
וילך שובב בדרך לבו נז יז
בדרך ישר ירמ׳ לא ט
בדרך אחותך הלכת יחזק׳ כג לא
בדרך מצרים עמו׳ ד י

בַּדֶּרֶךְ · בַּדָּרֶךְ *In via.*

אנכי בדרך נחני יי׳ ברא׳ כד כז
ושמרני בדרך הזה כח כ
ויהי עמדי בדרך לה ג
וקראהו אסון בדרך מב לח
אל תרגזו בדרך מה כד
בארץ כנען בדרך מח ז
ויהי בדרך במלון שמו׳ ד כד
אשר מצאתם בדרך יח ח
לשמרך בדרך כג כ
פן אכלך בדרך לג ג
נפש העם בדרך במד׳ כא ה
מלאך יי׳ בדרך לשטן לו כב כב
מלאך יי׳ נצב בדרך כב כג
את מלאך יי׳ נצב בדרך כב לא
נצב לקראתי בדרך כב לד
ההלך לפניכם בדרך וגו׳
בדרך אשר תלכו בה דבר׳ א לג
בדרך בדרך אלך ב כז
ובלכתך בדרך ו ז ויא יט
לשוב בדרך הזה עוד יז יו
או שורו נפלים בדרך כב ד
בדרך בכל עץ כב ו
בדרך בצאתכם ממצרים כג ה
וכד ט וכה יז
אשר קרך בדרך כה יח
ארור משגה עור בדרך כז יח
בדרך אשר אמרתי לך כח סח
לא עברתם בדרך יהוש׳ ג ד
בדרך בצאתם ממצרים ה ד וה ה
כי לא מלו אותם בדרך ה ז
אשר יעבר עליהם בדרך שופט׳ ט כה
ותלכנה בדרך לשוב רות א ז
וישרנה הפרות בדרך שמו׳ א ו יב

בדרך בעלתו ממצרים טו ב
ואלך בדרך אשר שלחני יי׳ טו כ
קם מהמערה וילך בדרך כד ח
ויהי בך כח כי תלך בדרך כח כב
ויהי המה בדרך שמו׳ ב יג ל
וילך דוד ואנשיו בדרך יו יג
בדרך אשר תשלחם מלכ׳ א ח מד
אחיה השילני הנביא בדרך יא כט
ולא תשוב בדרך אשר הלכת יג ט
ולא שב בדרך יג י
בדרך אשר הלכת בה יג יז
בדרך וימיתהו וגו׳
משלכת בדרך יג כד
את הנבלה משלכת בדרך יג כה
את נבלתו משלכת בדרך יג כח
ויהי עבדיהו בדרך יח ז
והוא עלה בדרך מלכ׳ ב ב כג
הוא בית עקד הרעים בדרך י יב
בדרך אשר באת בה יט כח
בדרך אשר יבא בה ישוב יט לג
בדרך אשר תשלחם ד״ה ב ו לד
לעזרנו מאויב בדרך עזר׳ ח כב
יורה חטאים בדרך תהל׳ כה ח
ענה בדרך כחי קב כד
מנחל בדרך ישתה קי ז
ואשר בדרך לבך משלי כג יט
אמר עצל שחל בדרך כו יג
בדרך כשהסכל הלך קהל׳ י ג
והתחתים בדרך וינאץ יב ה
בדרך אשר באת בה ישע׳ לז כט
בדרך אשר בא בה ישוב לז לד
בעת מולכך בדרך ירמ׳ ב יז

וּבְדֶרֶךְ *Et in via.*

ובדרך לא היה במד׳ ט יג
ובדרך אמו
ובדרך ירבעם מלכ׳ א כב נג
ובדרך חטאים לא עמד תהל׳ א א

וּבַדֶּרֶךְ *Et per viam.*

ובדרך אל תלכו ירמ׳ ו כה

הַבְּדֶרֶךְ *Num in via.*

הבדרך אבותיכם יחזק׳ כ ל

כְּדֶרֶךְ *Juxta viam.*

כדרך כל הארץ ברא׳ יט לא
כדרך יום כה במד׳ יא לא

וּכְדֶרֶךְ *Et quasi via.*

וכדרך יום כה במד׳ יא לא

* וישם

לְדֶרֶךְ *In viam, vel via.*

וישם לדרך פעמיו תהל׳ פה יד
מה לך לדרך מצרים וגו׳
לדרך אשור ירמ׳ ב יח

לְדֶרֶךְ · לַדָּרֶךְ *Ad viam.*

ולתת להם צדה לדרךברא׳ מב כה
ויתן להם צדה לדרך מה כא
ומזון לאביו לדרך מה כג
קחו בידכם צדה לדרך יהוש׳ ט יא
כל הרי לדרך ישע׳ מט יא

מִדֶּרֶךְ · מִדָּרֶךְ *A, de via.*

מדרך הערבה דבר׳ ב ח
מדרך אלון מעוננים שופט׳ ט לז
הלוא מדרך אתה בא שמו׳ ב יא י
מדרך אחריו מצד ההר יג לד
מים באים מדרך אדום מלכ׳ ב ג כ
יטו אביונים מדרך איו׳ כד ד
אוילים מדרך פשעם תהל׳ קז יז
להצילך מדרך רע משלי ב יב
אדם תועה מדרך השכל כא טז
מדרך עמי נז יד
מדרך שער העליון יחזק׳ ט ב
בא מדרך הקדים מג ב
מדרך אולם השער יבוא מד ג

דְּרָכַי *Via mea.*

אם ישך נא מצליח דרכי ברא׳ כד מב
ויי׳ הצליח דרכי כד נו
ויתר תמים דרכי שמו׳ ב כב לג
ויתן תמים דרכי תהל׳ יח לג
נסתרה דרכי מיי׳ ישע׳ מ כז

הֲדַרְכִּי *An via mea.*

הדרכי לא יתכן יחזק׳ יח כה

דַּרְכֵּנוּ *Via nostra.*

התצלח דרכנו שופט׳ יח ה
את דרכנו אשר הלכנו שמו׳ א ט ו
והגיד לנו את דרכנו ט ח

דַּרְכֶּךָ *Via tua.*

והצליח דרכך ברא׳ כד מ
הישר לפני דרכך תהל׳ ה ט
הורני יי׳ דרכך כז יא
גול על יי׳ דרכך לז ה
לדעת בארץ דרכך סז ג
אלהים בקדש דרכך עז יד
בים דרכך עז כ
הורני יי׳ דרכך פו יא
אז תלך לבטח דרכך משלי ג כג
הרחק מעליה דרכך ה ח

בְּדַרְכְּךָ *In via tua.*

כי בטחת בדרכך הוש׳ י יג

לְדַרְכְּךָ *Per viam tuam.*

לך שוב לדרכך מלכ׳ א יט טו

דַּרְכֵּךְ *Via tua.*

ברב דרכך יגעת ישע׳ נז י
ראי דרכך בגיא ירמ׳ ב כג
מה תיטבי דרכך ב לג
לשנות את דרכך ב לו
דרכך ומעלליך עשו אלה ד יח
זה דרכך מנעוריך כב כא
הא דרכך בראש נתתי יחזק׳ טז מג
הנני שך את דרכך הוש׳ ב ח

מִדַּרְכֵּךְ *A via tua.*

הנכלמים מדרכך זמה יחזק׳ טז כז

דַּרְכְּכֶם *Via vestra.*

נכח יי׳ דרככם שופט׳ יח ו

לְדַרְכְּכֶם *In viam vestram.*

והלכתם לדרככם ברא׳ יט ב
ואחר תלכו לדרככם יהוש׳ ב טז
והשכמתם מחר לדרככם שופט׳ יט ט

דַּרְכּוֹ

Via ejus, sua, Iter suum.

את דרכו על הארץ. ברא׳ ו יב
ההצליח יי׳ דרכו כד כא
עד בית מיכה לעשות דרכו שופט׳ יז ח
האל תמים דרכו שמו׳ ב כב לא
לתת דרכו בראשו מלכ׳ א ח לב
לרשע לתת דרכו בראשו ד״ה ב ו כג
לגבר אשר דרכו נסתרה איו׳ ג כג
הן הוא משוש דרכו ח יט
ויאחז צדיק דרכו יז ט
מי יגיד על פניו דרכו כא לא
דרכו שמרתי ולא אט כג יא
מי פקד עליו דרכו לו כג
האל תמים דרכו תהל׳ יח לא
וילמד ענוים דרכו כה ט
אל תתחר במצליח דרכו לז ז
קוה אל יי׳ ושמר דרכו לז לד
יי׳ קנני ראשית דרכו משלי ח כב
צדקת תמים תישר דרכו יא ה
חכמת ערום הבין דרכו יד ח
לב אדם יחשב דרכו טז ט
שומר נפשו נצר דרכו טז יז
אולת אדם תסלף דרכו יט ג
ואדם מה יבין דרכו כ כד
חנך לנער על פי דרכו כב ו
יעזב רשע דרכו ישע׳ נה ז
לאדם דרכו ירמ׳ י כג
ובשערה דרכו נחו׳ א ג

וְדַרְכּוֹ *Et via ejus.*

ודרכו יחפץ תהל׳ לז כג

וּבְדַרְכּוֹ *Et per viam suam.*

ובדרכו יצא יחזק׳ מו ח

לְדַרְכּוֹ *In viam suam.*

ויעקב הלך לדרכו ברא׳ לב ב
עשו לדרכו שעירה לג טז
וגם בלק הלך לדרכו במד׳ כד כה
ויצא ללכת לדרכו שופט׳ יט כז
וילך דוד לדרכו שמו׳ א כו כה
וילכו איש לדרכו מלכ׳ א א מט
איש לדרכו פנינו ישע׳ נג ו
וילך ירמיה הנביא לדרכו ירמ׳ כח יא

כְּדַרְכּוֹ *Juxta viam suam.*

ולתת לאיש כדרכו ירמ׳ יז י

מִדַּרְכּוֹ *A via sua.*

לא שב ירבעם מדרכו מלכ׳ א יג לג
איש מדרכו הרעה ירמ׳ יח יא
שבו נא איש מדרכו כה ה ולה טו
וישבו איש מדרכו כו ג
איש מדרכו הרעה לו ג ולו ז
רשע מדרכו יחזק׳ ג יח
לבלתי שוב מדרכו הרע יג כב
להזהיר רשע מדרכו לג ח
הזהרת רשע מדרכו לשוב
ממנה ולא שב מדרכו לג ט
בשוב רשע מדרכו לג יא
איש מדרכו הרעה יונ׳ ג ח

וּמִדַּרְכּוֹ *Et a via sua.*

מרשעו ומדרכו הרשעה יחזק׳ ג יח
ומדרכו יצא מד ג

דַּרְכָּהּ *Viam ejus.*

אלהים הבין דרכה איו׳ כח כג

לְדַרְכָּהּ *In viam suam.*

ותלך האשה לדרכה שמו׳ א א יח

אם

Via sua, ipsorum. דַּרְכָּם

אם ישמרו בניך את דרכם מלכ׳ א ב ד
אם ישמרו בניך את דרכם ח כה
אם ישמרו בניך את דרכם ד״ה ב ו יו
ילפתו ארחות דרכם איו׳ ו יח
ויסלו עלי דרכם יט יב
אבחר דרכם ואשב ראש כט כה
יהי דרכם חשך תהל׳ לה ו
זה דרכם כסל למו מט יד
ויאכלו מפרי דרכם משלי א לא
כי העוו את דרכם ירמ׳ ג כא
ותדע ובחנת את דרכם ו כז
דרכם להם כחלקלקות כג יב
דרכם בראשם נתתי יחזק׳ ט י
יא כא
את דרכם יד כא ויד כב
דרכם בראשם נתתי כב לא
דרכם לא יתכן לג יז
היתה דרכם לו יז

Per viam suam. בְּדַרְכָּם

בדרכם ובעלילותם יחזק׳ לו יז

Juxta viam suam. כְּדַרְכָּם

כדרכם וכעלילותם יחזק׳ לו יט

Viam suam. לְדַרְכָּם

וילכו בני דן לדרכם שופט׳ יח כו
ויהפכו נערי דוד לדרכם שמו׳ א כה יב
וינהגו וילכו לדרכם ישע׳ ל ב
כלם לדרכם פנו . נו יא

A via sua. מִדַּרְכָּם

וישבום מדרכם הרע ירמ׳ כג כב
מדרכם אעשה אותם יחזק׳ ז כז
כי שבו מדרכם יונ׳ ג י

Et a via sua. וּמִדַּרְכָּם

ומדרכם הקשה שופט׳ ב יט

Duabus viis. דְּרָכַיִם

מעקש דרכים והוא עשיר משלי כח ו
ונעקש דרכים יפול באחת כח יח

Viae. דְּרָכִים

ובשבעה דרכים דבר׳ כח ז
ובשבעה דרכים כח כה
על דרכים ירעו ישע׳ מט ט
על דרכים ישבת להם ירמ׳ ג ב
עמדו על דרכים ו יו
שנים דרכים יחזק׳ כא כד

Viae. הַדְּרָכִים

בראש שני הדרכים יחזק׳ כא כו

Viae. דַּרְכֵי

כי שמרתי דרכי יי׳ שמו׳ ב כב כב
כי עיניו על דרכי איש איו׳ לד כא
הוא ראשית דרכי אל מ יט
כי שמרתי דרכי יי׳ תהל׳ יח כב
דרכיה דרכי נעם משלי ג יז
כי נכח עיני יי׳ דרכי איש ה כא
דרכי שאול ביתה ז כז
ואחריתה דרכי מות יד יב ויו כה
כל דרכי איש זך בעיניו יו ב
ברצות יי׳ דרכי איש יו ז
את דרכי עמי ירמ׳ יב יו
דרכי בני אדם לב יט
דרכי ציון אבלות איכ׳ א ד
כי ישרים דרכי יי׳ הוש׳ יד י

In viis. בְּדַרְכֵי

כי הלך בדרכי דויד אביו ד״ה ב יז ג
ויגבה לבו בדרכי יי׳ יז ו
בדרכי יהושפט אביך כא יב
בדרכי בית אחאב כב ג
וילך בדרכי מלכי ישראל כח ב
וילך בדרכי דויד אביו לד ב
וישירו בדרכי יי׳ תהל׳ קלח ה
ללכת בדרכי חשך משלי ב יג
והלך בדרכי לבך קהל׳ יא ט

Et in viis. וּבְדַרְכֵי

ובדרכי אסא ד״ה ב כא יב

Viae meae. דְּרָכַי · דְּרָכָי

אך דרכי אל פניו אוכיח איו׳ יג טו
הלא הוא יראה דרכי איו׳ לא ד
אמרתי אשמרה דרכי תהל׳ לט ב
והם לא ידעו דרכי צה י
אחלי יכנו דרכי קיט ה
דרכי ספרתי קיט כו
חשבתי דרכי קיט נט
כי כל דרכי נגדך קיט קסח
וכל דרכי הסכנתה קלט ג
ואשרי דרכי ישמרו משלי ח לב
ועיניך דרכי תצרנה כג כו
ולא דרכיכם דרכי ישע׳ נה ח
גבהו דרכי מדרכיכם נה ט
ודעת דרכי יחפצון נח ב
גדר דרכי בגזית איכ׳ ג ט
דרכי סורר ג יא
אינכם שמרים את דרכי מלא׳ ב ט

Num viae meae. הַדְּרָכַי

הדרכי לא יתכנו יחזק׳ יח כט

In viis meis. בִּדְרָכַי

ואם תלך בדרכי מלכ׳ א ג יד
ולא הלכו בדרכי יא לג
והלכת בדרכי ועשית הישר יא לח
ישראל בדרכי יהלכו תהל׳ פא יד
אם בדרכי תלך זכר׳ ג ז

Viae nostrae. דְּרָכֵינוּ

נחפשה דרכינו איכ׳ ג מ

Juxta vias nostras. כִּדְרָכֵינוּ

כדרכינו וכמעללינו זכר׳ א ו

Viae tuae. דְּרָכֶיךָ · דְּרָכֶךָ

הודיעני נא את דרכך שמו׳ לג יג
ולא תצליח את דרכיך דבר׳ כח כט
כי אז תצליח את דרכך יהוש׳ א ח
תקותך ותם דרכיך איו׳ ד ו
ודעת דרכיך לא חפצנו כא יד
ואם בצע כי תתם דרכיך כב ג
ועל דרכיך נגה אור כב כח
דרכיך יי׳ הודיעני תהל׳ כה ד
אלמדה פשעים דרכיך נא טו
לשמרך בכל דרכיך צא יא
בכל דרכיך דעהו משלי ג ו
וכל דרכיך יכנו ד כו
וכבדתו מעשות דרכיך ישע׳ נח יג

Viae tuae. דְּרָכַיִךְ · ־יִךְ

למדתי את דרכיך ירמ׳ ב לג
ותפזרי את דרכיך לזרים ג יג
כי דרכיך עליך אתן יחזק׳ ז ד
בכל דרכיך יו מז
וזכרת את דרכיך ונכלמת יו סא

Et viae tuae. וּדְרָכַיִךְ

ודרכיך למחות מלכין משלי לא ג

בִּדְרָכֶךָ · בִּדְרָכֶיךָ

In viis tuis.

לא הלכו בדרכיך שמו׳ א ח ה
ייראוך ללכת בדרכיך ד״ה ב ו לא
בדרכך חיני תהל׳ קיט לז
בדרכיך יזכרוך ישע׳ סד ד
תמים אתה בדרכיך יחזק׳ כח טו
ושפטתיך

כִּדְרָכַיִךְ Juxta vias tuas.
ושפטתיך כדרכיך יחזק׳ ז ג ח ח
כדרכיך ובעלילותיך כד יד

מִדְּרָכֶיךָ A viis tuis.
למה תתענו יי׳ מדרכיך ישע׳ סג יז

דַּרְכֵיכֶם Viae vestrae.
ונשמו דרכיכם ויקר׳ כו כב
ולא דרכיכם דרכי ישע׳ נה ח
היטיבו דרכיכם ירמ׳ ז ג
תיטיבו את דרכיכם ז ה
והיטיבו דרכיכם יח יא
היטיבו דרכיכם כו יג
הלא דרכיכם לא יתכנו יחזק׳ יח כה
ויח כט
חכרתם שם את דרכיכם כ מג
חכרתם את דרכיכם לו לא
שימו לבבכם על דרכיכם חגי א ה
וא ז

כְּדַרְכֵיכֶם Juxta vias vestras.
לא כדרכיכם הרעים יחזק׳ כ מד

מִדַּרְכֵיכֶם A viis vestris.
שבו מדרכיכם הרעים מלכ׳ ב יז יג
כן גבהו דרכי מדרכיכם ישע׳ נה ט
שובו מדרכיכם הרעים יחזק׳ לג יא
והכלמו מדרכיכם לו לב
שובו נא מדרכיכם זכר׳ א ד

דְּרָכָיו . דְּרָכוֹ Viae ejus, suae.
ללכת בכל דרכיו דבר׳ י יב ויא כב
כי כל דרכיו משפט לב ד
וללכת בכל דרכיו יהוש׳ כב ה
לכל דרכו משכיל שמו׳ א יח יד
לאיש ככל דרכיו מלכ׳ א ח לט
ללכת בכל דרכיו ח נח
ונתתה לאיש ככל דרכיו ד״ה ב ו ל
כי הכין דרכיו לפני יי׳ כז ו
ויתר דבריו וכל דרכיו כח כו
לא הבינו דרכיו איו׳ כד יג
s הן אלה קצות דרכו כו יד
וכל דרכיו לא השכילו לד כז
יחילו דרכו בכל עת תהל׳ י ה
יודיע דרכיו למשה קג ז
צדיק יי׳ בכל דרכיו קמה יז
ואל תבחר בכל דרכיו משלי ג לא
ומעקש דרכיו יודע י ט
ונלוז דרכיו בוזהו יד ב

בוזה דרכיו יומת יט יו
וישר הוא יכין דרכיו כא כט
וכל דרכיו אישר ישע׳ מה יג
דרכיו ראיתי וארפאהו נז יח
ופקדתי עליו דרכיו הוש׳ ד ט
פח יקוש על כל דרכיו ט ח

וּדְרָכָיו Et viae ejus.
דברי אביה ודרכיו ד״ה ב יג כב
וכל מלחמותיו ודרכיו כז ז

בִּדְרָכָיו In viis ejus.
ללכת בדרכיו דבר׳ ח ו
וללכת בדרכיו יט ט
לאלהים וללכת בדרכיו כו יז
והלכת בדרכיו כח ט
ללכת בדרכיו ולשמר ל יו
ולא הלכו בניו בדרכו שמו׳ א ח ג
ללכת בדרכיו לשמר חקתיו מלכ׳ א ב ג
בדרכיו הלכו תהל׳ קיט ג
ההלך בדרכיו קכח א
ולא אבו בדרכיו הלוך ישע׳ מב כד
ואיש בדרכיו ילכון יואל ב ז

כִּדְרָכָיו Juxta vias ejus.
לתת לאיש כדרכיו ירמ׳ לב יט
איש כדרכיו אשפט אתכם יחזק׳ יח ל
כדרכיו אשפוט לג כ
ולפקד על יעקב כדרכיו הוש׳ יב ג

מִדְּרָכָיו De viis suis.
מדרכיו ישבע סוג לב משלי יד יד
ויורנו מדרכיו ישע׳ ב ג
בשובו מדרכו וחיה יחזק׳ יח כג
ויורנו מדרכיו מיכ׳ ד ב

דְּרָכֶיהָ Viae ejus.
דרכיה דרכי נעם משלי ג יז
ראה דרכיה וחכם ו ו
אל ישט אל דרכיה לבך ז כה
משרכת דרכיה ירמ׳ ב כג

דַּרְכֵיהֶם Viae ipsorum.
ועיניהו על דרכיהם איו׳ כד כג
עיני על כל דרכיהם ירמ׳ טז יז

בְּדַרְכֵיהֶם In viis ipsorum.
גם המה בחרו בדרכיהם ישע׳ סו ג
ויכשלום בדרכיהם ירמ׳ יח טו

מִדַּרְכֵיהֶם A viis suis.
וישבו מדרכיהם הרעים ד״ה ב ז יד
מדרכיהם לוא שבו ירמ׳ טו ז

בְּדַרְכֵיהֶן In viis ipsarum.
ולא בדרכיהן הלכת יחזק׳ יו מז

* מִדְרַךְ Calcatio.
s שטעללע (דיא בעטרעטען ווירד), טריטט.
עד מדרך כף רגל דבר׳ ב ה

דרם מה שפירושו אחת מארבע הפאות:

Meridies, Auster, una ex quatuor Mundi plagis.

* דָּרוֹם Meridies.
s זידען, זידזייטע, מיטטאגסגעגענד, פאעט: פיר זידווינד.
הולך אל דרום קהל׳ א ו
והטף אל דרום יחזק׳ כא ב

וְדָרוֹם Et meridies.
ים ודרום ירשה דבר׳ לג כג

הַדָּרוֹם Meridies.
ויוליכני דרך הדרום
והנה שער דרך הדרום יחזק׳ מ כד
ושער לחצר הפנימי דרך הדרום
דרך הדרום מאה אמות מ כז
בשער הדרום .
וימד את שער הדרום מ כח
ופניהם דרך הדרום מ מד
דרך הדרום מ מה ומב יב
לשכות הדרום מב יג
רוח הדרום מדד מב יח

בַּדָּרוֹם Ad meridiem.
ואם יפול עץ בדרום קהל׳ יא ג

לַדָּרוֹם Ad merid.
ופתח אחד לדרום יחזק׳ מא יא

מִדָּרוֹם A meridie.
בהשקט ארץ מדרום איו׳ לז יז

דרש כל לשון דרוש ומדרש:

Quaerere, Percunctari.

דרש

דָּרַשׁ

Quaesivit, Requis., Percunctatus est, Consuluit, etc.

s (איינענטל: טרעטען, צעררייבען), איינען אָרט בעטרעטען, בעזוכען, זוכען, נאַכזוכען, אונטערזוכען, פֿראַגען (אינזבעז: אָראַקעל בעפֿראַגען), פֿאָרשען, נאַכפֿאָרשען, פֿערלאַנגען, פֿאָרדערן, צוריקקפֿאָרדערן, ביטטען, ווינשען, שטרעבען, זיך אום עטוואַס בעקימֿמערן, דאַפֿיר זאָרגע טראַגען, בעאַכטען, בעדענקען, זיך ערכיטטען לאַססען (פֿאָן נאָטט) פֿיר ערהאָרען, געזוכט ווערדען, געפֿאָדערט ווערדען, ערפֿראַגען לאַססען, געזוכטע (געאַכטעט, געשאָצט), געזוכט (ערווינשט, ווינשענסווערטה).

דרש דרש משה — ויקר׳ י יז
ולא דרש ביי׳ וימיתהו — ד״ה א י יד
וגם בחליו לא דרש את יי׳ — ד״ה ב יו יב
ולא דרש לבעלים — יז ג
אשר דרש את יי׳ — כב ח

Requisivit. דָּרָשׁ

כי לאלהי אביו דרש — ד״ה ב יז ד

Quaerit. דָּרְשָׁה

דרשה צמר ופשתים — משלי לא יג

Quaesivisti. דָּרַשְׁתָּ

לא דרשת על הלוים — ד״ה ב כד ז
למה דרשת את — כה טו

Et quacres. וְדָרַשְׁתָּ

ודרשת וחקרת — דבר׳ יג יד
ושמעת ודרשת היטב — יז ד
ודרשת והגידו לך — יז ט
ודרשת את יי׳ מאותו — מלכ׳ ב ח ח

Requisivi. דָּרַשְׁתִּי . דָּרָשְׁתִּי

דרשתי את יי׳ ועני — תהל׳ לד ה
ביום צרתי יי׳ דרשתי — עז ג
כי פקודיך דרשתי — קיט מה
וקיט צד

Et requiram. וְדָרַשְׁתִּי

ודרשתי את צאני מידם — יחזק׳ לד י
ודרשתי את צאני — לד יא

Quaesivi, quaero te. דְּרַשְׁתִּיךָ

בכל לבי דרשתיך — תהל׳ קיט י

Quaesiverunt. דָּרְשׁוּ

כי דרשו את אלהי אדום — ד״ה ב כה כ
ולא דרשו רעי — יחזק׳ לד ח

Quaesiverunt. דָּרָשׁוּ

כי חקיך לא דרשו — תהל׳ קיט קנו
ואת יי׳ צבאות לא דרשו — ישע׳ ט יב
ואת יי׳ לא דרשו — לא א
ואת יי׳ לא דרשו — ירמ׳ י כא

וְדָרְשׁוּ

Et quaesiverunt vel quaerent.

ודרשו השפטים היטב — דבר׳ יט יח
ודרשו מהרבותיהם — תהל׳ קט י
ודרשו אל האלילם — ישע׳ יט ג

Requisiverunt me. דְּרָשׁוּנִי

לעמי אשר דרשוני — ישע׳ סה י

Requirunt ipsum. דְּרָשֻׁהוּ

ולא דרשהו — צפנ׳ א ו

Et requisiv. eum. וּדְרָשׁוּהוּ

אם הרגם ודרשוהו — תהל׳ עח לד

Consuluerunt ea. דְּרָשׁוּם

ואשר דרשום — ירמ׳ ח ב

Requisivimus. דָּרַשְׁנוּ

כי דרשנו את יי׳ אלהינו — ד״ה ב יד ו
דרשנו וינח לנו — יד ו

Requisivimus eum. דְּרַשְׁנֻהוּ

כי לא דרשנהו בימי שאול — ד״ה א יג ג
כי לא דרשנהו כמשפט — טו יג

דֹּרֵשׁ . דּוֹרֵשׁ

Quaerens, quaerit.

אשר יי׳ אלהיך דרש — דבר׳ יא יב
כי כל לבבות דורש יי׳ — ד״ה א כח ט
דרש טוב לעמו — אסת׳ י ג
כי דרש דמים אותם זכר — תהל׳ ט יג
דרש את אלהים — יד ב ונג ג
אין דורש לנפשי — קמב ה
דרש אין לה — ירמ׳ ל יז
איננו דרש לשלום — לח ד
ואין דורש ואין מבקש — יחזק׳ לד ו
ומה יי׳ דורש ממך — מיכ׳ ו ח

Et quaerens. וְדֹרֵשׁ

ודרש אל המתים — דבר׳ יח יא
ודרש רעה תבואנו — משלי יא כז
ודרש משפט — ישע׳ יז ה

Quaerens. הַדֹּרֵשׁ

ונשאו עונם כעון הדרש — יחזק׳ יד י

Quaerentes. דֹּרְשֵׁי

דרשי אלהים — תהל׳ סט לג

Et quaerentes. וְדֹרְשֵׁי

ודרשי יי׳ לא יחסרו — תהל׳ לד יא
ודרשי רעתי דברו הוות — לח יג

Requirentes te. דֹּרְשֶׁיךָ

כי לא עזבת דרשיך — תהל׳ ט יא

Requirentes eum. דֹּרְשָׁיו

יהללו יי׳ דרשיו — תהל׳ כב כז
זה דור דרשו — כד ו

Quaesita. דְּרוּשִׁים

דרושים לכל חפציהם — תהל׳ קיא ב

Quaesita. דְּרוּשָׁה

ולך יקרא דרושה — ישע׳ סב יב

Quaerendo. דָּרֹשׁ

דרש דרש. משה — ויקר׳ י יז
s דרש ידרשנו יי׳ — דבר׳ כג כב

Quaerere. דְּרֹשׁ

עד דרש אחיך אתו — דבר׳ כב ב

לִדְרֹשׁ . לִדְרוֹשׁ

Quaerere, Ad quaerendum.

ותלך לדרש את יי׳ — בראׁ כה כב
העם לדרש אלהים — שמו׳ יח טו
לדרש דבר מעמך — מלכ׳ א יד ה
עוד איש אחד לדרוש את יי׳ — כב ח
לדרוש בבעל זבוב — מלכ׳ ב א ג
וא ו וא יז
השלח אתכם לדרש את יי׳ — כב יח
וגם לשאול באוב לדרוש — ד״ה א י יג
ללכת לפניו לדרש אלהים — כא ל
לדרוש ליי׳ אלהיכם — כב יט
כי לא הכין לבו לדרוש את יי׳
ד״ה ב יב יד
לדרוש את יי׳ אלהי אבותיהם — יד ג
וטו יב

לדרש את יי׳ מאתו יח ז
לבבך לדרש האלהים יט ג
את פניו לדרוש את יי׳ כ ג
ויהי לדרש אלהים כו ה
לדרוש האלהים יי׳ ל יט
ובמצוה לדרש לאלהיו לא כא
לדרש המופת אשר היה לב לא
לדרוש לאלהי דויד לד ג
השלח אתכם לדרוש ביי׳ לד כו
לדרש ליי׳ אלהי ישראל עזר׳ ו כא
לדרש את תורת יי׳ ז י
לדרוש ולתור בחכמה קהל׳ א יג
לדרש את יי׳ יחזק׳ כ א
ועת לדרוש את יי׳ הוש׳ י יב

Idem. לִדְרָשׁ־

ובא אל הנביא לדרש לו יחז׳ יד ז

An ad consulendum. הֲלִדְרֹשׁ

הלדרש אתי יחזק׳ כ ג

Ad quaerendum. לְדַרְיוֹשׁ

לדריוש הדבר עזר׳ י יו

Qaerere eum. דָּרְשׁוֹ

ובימי דרשו את יי׳ ד״ה ב כו ה

Ad consulend. me. לִדְרָשֵׁנִי

אתכם אלי לדרשני ירמ׳ לז ז

Consule. דְּרָשׁ־

דרש נא כיום מלכ׳ א כב ה
דרש נא כיום את דבר יי׳ ד״ה ב יח ד
דרש נא בעדנו ירמ׳ כא ב

Quaerite, consulite. דִּרְשׁוּ

לכו דרשו בבעל זבוב מלכ׳ ב א ב
לכו דרשו את יי׳ כב יג
דרשו יי׳ ועזו ד״ה א יו יא
לכו דרשו את יי׳ ד״ה ב לד כא
דרשו יי׳ ועזו תהל׳ קה ד
דרשו משפט ישע׳ א יז
דרשו אל האבות ח יט
דרשו מעל ספר יי׳ לד יו
דרשו יי׳ בהמצאו נה ו
דרשו את יי׳ וחיו עמו׳ ה ו
דרשו טוב ואל רע ה יד

וְדִרְשׁוּ

Et per quirites, quaerite.

ודרשו כל מצות יי׳ ד״ה א כח ח
ודרשו את שלום העיר ירמ׳ כט ז

דרש

Quaerite me. דִּרְשׁוּנִי

דרשוני וחיו עמו׳ ה ד

אֶדְרשׁ . אֶדְרוֹשׁ

Reposcam, requiram.

לנפשתיכם אדרש ברא׳ ט ה
אדרש את נפש ט ה
אנכי אדרש מעמו דבר׳ יח יט
אולם אני אדרש אל אל איו׳ ה ח
אדרוש את תרומתיכם יחז׳ כ מ
מיד הצפה אדרש לג ו

Et consulam eum. וְאֶדְרְשָׁה

ואדרשה בה שמו׳ א כח ז

Reposcam illum. אֶדְרְשֶׁנּוּ

מיד כל חיה אדרשנו ברא׳ ט ה

Quaeres. תִּדְרֹשׁ . תִּדְרוֹשׁ

ופן תדרש לאלהיהם דבר׳ יב ל
לא תדרש שלמם כג ז
ולחטאתי תדרוש איו׳ י ו
אמר בלבו לא תדרש תהל׳ י יג
תדרוש רשעו בל תמצא י טו

Requires eum. תִּדְרְשֶׁנּוּ

כי תדרשנו בכל לבבך דבר׳ ד כט
אם תדרשנו ד״ה א כח ט
לנפש תדרשנו איכ׳ ג כה

Quaeret. יִדְרשׁ . יִדְרוֹשׁ

וכל אשר לא ידרש ליי׳ ד״ה ב טו יג
ואחר כל ירוק ידרוש איו׳ לט ח
כגבה אפו בל ידרש תהל׳ י ד
עם אל אלהיו ידרש ישע׳ ח יט

Et requiret. וְיִדְרשׁ

ירא יי׳ וידרש ד״ה ב כד כב

Et percunctatus est. וַיִּדְרשׁ

וישלח דוד וידרש שמו׳ ב יא ג
וידרש יחזקיהו ד״ה ב לא ט

Reposcet illud. יִדְרְשֶׁנּוּ

כי דרש ידרשנו יי׳ דבר׳ כג כב

Requisivisset eum. יִדְרְשֵׁהוּ

אל ידרשהו אלוה ממעל איו׳ ג ד

Et requisivit eum. וַיִּדְרְשֵׁהוּ

וידרשהו שלמה ד״ה ב א ה

דרש

Requiremus. נִדְרוֹשׁ

כי ככם נדרוש לאלהיכם עזר׳ ד ב

Et quaeremus. וְנִדְרְשָׁה

ונדרשה מאותו מלכ׳ א כב ז
ונדרשה את יי׳ מאותו מלכ׳ ב ג יא
נביא ליי׳ עוד ונדרשה. ד״ה ב יח ו

Requiretis. תִּדְרְשׁוּ

לשכנו תדרשו דבר׳ יב ה
ולא תדרשו שלמם וטובתם עזר׳ ט יב
ואל תדרשו בית אל עמ׳ ה ה

Quaeretis me. תִּדְרְשֻׁנִי

ומצאתם כי תדרשני ירמ׳ כט יג

Quaeretis eum. תִּדְרְשֻׁהוּ

ואם תדרשהו ימצא לכם ד״ה ב טו ב

Requirent. יִדְרשׁוּ

אליו גוים ידרשו ישע׳ יא י
אותך לא ידרשו ירמ׳ ל יד

Requirent illud. יִדְרְשׁוּן

יום יום ידרשון ישע׳ נח ב

Et inquisiverunt. וַיִּדְרְשׁוּ

וידרשו ויבקשו שופט׳ ו כט

Requirent eum. יִדְרְשׁוּהוּ

בכל לב ידרשוהו תהל׳ קיט ב

Niph. Reposcitur. נִדְרָשׁ

וגם דמו הנה נדרש ברא׳ מב כב

Quaesitus sum. נִדְרַשְׁתִּי

נדרשתי ללוא שאלו ישע׳ סה א

Quaesiti sunt. נִדְרָשׁוּ

למלכות דויד נדרשו ד״ה א כו לא

Num consulendo. הַאִדָּרשׁ

האדרש אדרש להם יחזק׳ יד ג

Consular. אִדָּרֵשׁ

האדרש אדרש להם יחזק׳ יד ג
אם אדרש לכם כ ג
ואני אדרש לכם כ לא
אם אדרש לכם כ לא
אדרש לבית ישראל לו לז

Commentarius. מִדְרָשׁ *

* ערקלערונג, אויסלעגונג, אבהאנד-
לונג, בעארבייטונג, דענקווירדיגקייטען.

על מדרש ספר המלכים ד״ה ב כד כז
כתובים

במדרש *In comment.*

כתובים במדרש הנביא ד"ה ב יג כב

דשא ופירושו העשב בתחלת צמיחתו:

Germinare, Herbascere.

דשאו *Germinarunt.*

s גרינען, שפראָססען, גרינען, וואַכזען לאָססען, הערפאָרברינגען.

דשאו נאות מדבר יואל ב כב

תדשא *Germinet.*

תדשא הארץ דשא ברא' א יא

* **דשא** *Herbilis.*

s גראזוגנדע (דשא פיר דשאה).

כעגלה דשא לדיק ירמ' נ יא

* **דשא** *Herba, Germen.*

s יונגעס גרין, גראז (פערשיעדען פאָן עשב דער גראָסערען, זיכטבאַרען זאַאמען טראַגענדען פפלאַנצע), נאָך אנד: (איזט דשא דאס אללגע-מיינע, וועלכעס דאס אין עשב, קרייטער אונד פעלדפריכטע, אונד עץ פרי, פרוכטבייםע, געטהיילטע פפלאַנצענרייך בעגרייפט), געוואָכס, געשפראָס.

תדשא הארץ דשא ברא' א יא
דשא עשב מזריע זרע א יב
כשעירים עלי דשא דבר' לב ב
מנגה ממטר דשא מארץ שמו' ב כג ד
עשב שדה וירק דשא מלכ' ב יט כו
הינהק פרא עלי דשא איו' ו ה
ולהצמיח מצא דשא לח כז
בנאות דשא ירביצני תהל' כג ב
וכירק דשא יבלון לז ב
גלה חציר ונראה דשא משלי כז כה
כלה דשא ישע' טו ו
וירק דשא לז כז
כי לא היה דשא ירמ' יד ה

כדשא *Ut herba.*

כדשא תפרחנה ישע' סו יד

דשן לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א מה שפירושו שומן:

I. Pingue, Pinguedo.

דשנת *Pih. Pinguefecisti.*

s פעטט, מארקיג מאַכען, דאהער זאַלבען, געזאַלבט ווערדען, גע-דייהען, פעטט ווערדען, געדייגנס ווער-דען, פעטטיג ווערדען, געמאַזטעט, געטראַנקט.

דשנת בשמן ראשי תהל' כג ה

תדשן *Pinguefacies.*

שמועה טובה תדשן עצם משלי טו ל

ידשן *Pyh. Pinguis efficietur.*

ובטח על יי' ידשן משלי כח כה
ועפרם מחלב ידשן ישע' לד ז

תדשן *Pinguis fiet.*

נפש ברכה תדשן משלי יא כה
ונפש חרצים תדשן יג ד

הדשנה

Hoph. Impinguatus est.

הדשנה מחלב ישע' לד ו

* **דשן** *Pinguis.*

s פעטט, מארקיג, זאַפטפאַלל, טראַפ: רייך, גראַס, מאַכטיג, פאָרנעהם.

והיה דשן ושמן ישע' ל כג

ודשן *Et pinguis.*

ואכל ושבע ודשן דבר' לא כ

דשנים *Pingues.*

דשנים ורעננים יהיו תהל' צב טו

דשני *Pingues.*

וישתחוו כל דשני ארץ תהל' כב ל

* **דשן . דשן** *Pinguedo.*

s פעטט, מארק, פעטטיגקייט, פיללע, פרוכטבאַרקייט.

ונחת שלחנך מלא דשן איו' לו טז
ומעגליך ירעפון דשן תהל' סה יב
נפש הכהנים דשן ירמ' לא יד

ודשן *Et pinguedine.*

חלב ודשן תשבע נפשי תהל' סג ו

בדשן *In pinguedine.*

ותתענג בדשן נפשכם ישע' נה ב

מדשן *De pingued.*

ירוין מדשן ביתך תהל' לו ט

דשני *Pinguedo mea.*

החדלתי את דשני שופט' ט ט

ב מה שפירושו אפר:

II. Cinis.

* **הדשן . הדשן** *Cinis.*

s אשע, אונד צוואר ניכט האָלצאַשע, זאָנדערן פלייש- אונד פעטטאַשע, פערשיעדען פאָן אפר.

אל מקום הדשן ויקר' א טז
אל שפך הדשן וגו'
על שפך הדשן ישרף ד יב
והרים את הדשן ו ג
והוציא את הדשן ו ד
ונשפך הדשן אשר עליו מלכ' א יג ג
וישפך הדשן מן המזבח יג ה

והדשן *Et cinis.*

הפגרים והדשן ירמ' לא מ

ודשנו *Pih. Et decinerabunt.*

s פאָן אשע צו רייניגען, אשע אויס-צונעהמען.

ודשנו את המזבח במד' ד יג

לדשנו *Ad decinerandum.*

ועשית סירתיו לדשנו שמו' כז ג

ידשנה *Incineret.*

s צו אשע מאַכען, פערברענגען (דאס אָפפער), נאָך אנד: פיר פעטט, ווערטה האַלטען (וואָהלגעפאַלליג אויפנעהמען).

ידשנה סלה תהל' כ ד

דת ופירושו נמוס או מנהג:

Lex, Edictum.

* **דת** *Lex.*

s געזעטץ, ריכטשנור, לייטונג, אָפ-פענטליכע בעקאַננטמאַכונג, פעראָרד-נונג, בעפעהל, עדיקט.

מימינו אש דת למו דבר' לג ב

כל ידעי דת ודין אסת׳ א יג
להנתן דת ג יד וח יג
ותנתן דת בשושן ט יד

Legis. הַדָּת

ואת פתשגן כתב הדת . אסת׳ ד ה

Et lex. וְהַדָּת

והדת נתנה בשושן אסת׳ ג טו
וח יד

Juxta legem. כַּדָּת · כְּדָת

כדת מה לעשות אסת׳ א טו
כדת הנשים ב יב
לעשות כדת היום ט יג

Juxta legem. כַּדָּת

והשתיה כדת אסת׳ א ח
אבא אל המלך אשר לא כדת ד טז

Lex ejus. דָּתוֹ

אחת דתו להמית אסת׳ ד יא

Et lex ejus. וְדָתוֹ

דבר המלך ודתו אסת׳ ב ח
דבר המלך ודתו מגיע ד ג וח יז
הגיע דבר המלך ודתו ט א

Leges. דָּתֵי

ויתנו את דתי המלך עזר׳ ח לו
דתי המלך אסת׳ ג ח

Inter leges. בְּדָתֵי

ויכתב בדתי פרס ומדי אסת׳ א יט

Et leges ipsorum. וְדָתֵיהֶם

ודתיהם שנות אסת׳ ג ח

ואשר הם מיותר משלשה אותיות:

Voces plurium literarum quam trium.

דמשק הן שיהיה שם מקום או פאה ומי שפרושו פאה הוא נגד ימין:

Damascus, Angulus, Latus.

* דַּמֶּשֶׂק *Damascus.*

s דאמאזקוס, דיא הויפטשטאדט זיריענס. דוּמֶּשֶׂק אונד דַּרְמֶשֶׂק, פיר דַּמֶּשֶׂק.

הוא דמשק אליעזר ברא׳ טו ב

צופה פני דמשק שיר ז ה
דמשק סחרתך יחזק׳ כז יח

Et damascus. וְדַמֶּשֶׂק

ודמשק מנחתו זכר׳ ט א

Damascus. לְדַמָּשֶׂק

מהלאה לדמשק עמו׳ ה כז

s דּוּמֶּשֶׂק

מלך אשור דומשק מלכ׳ ב טז י

דַּרְמֶשֶׂק

ויבא ארם דרמשק ד״ה א יח ה
וישם דויד בארם דרמשק יח ו

Et in angulo. וּבְדַמֶּשֶׁק

s עקקע, ווינקעל, נאך אנדר: דאמאזט, דאמאזצענער ציג.

ובדמשק ערש עמו׳ ג יב

דרבן ופירושו מחט:

Stimulus.

* הַדָּרְבָן *Stimulus.*

s שטאכעל, אכזענשטאכעל.

ולהציב הדרבן שמו׳ א יג כא

Stimuli. כַּדָּרְבֹנוֹת

דברי חכמים כדרבנות קהל׳ יב יא

דרדר והוא מין קוץ מה:

Tribulus, Carduus.

* וְדַרְדַּר *Et carduum.*

s בורצעלדארן (איין שטאכעליגעס אונקרויט), דיזטעל.

וקוץ ודרדר תצמיח לך ברא׳ ג יח
ודרדר יעלה הוש׳ י ח

דרכמן והוא שם מטבע מה:

Drachma.

Drachmae. דַּרְכְּמוֹנִים

s דראכמע, איינע פערזישע גאלד-מינצע פאן 4 טהאלער 19 גראשען (דאריקאס).

דרכמונים שש רבאות עזר׳ ב סט
זהב דרכמנים אלף נחמ׳ ז ע
דרכמנים שתי רבא ז עא וח עב

דרכונים הוא נשרש אדרכן כי שם נזכר:

Vide in אדרכן

s אֲדַרְכֹּן זיעהע זייטע רלה.

שרשי אות ההא

הה כל שעניינו קריאה לצער או מדאגת המדבר:

Ah, dolentis vox.

* הָהּ *Ah.*

s אינטעריעקט: אויסרוף דער וועהקלאגע, אך! אך! וועהע!

הילילו הה ליום יחזק׳ ל ב

Ah, ah. אֲהָהּ

אהה אדני יי׳ יהוש׳ ז ז
ויאמר גדעון אהה אדני יי׳ שופט׳ ו כב
אהה בתי הכרע יא לה
אהה כי קרא יי׳ מלכ׳ ב ג י
אהה אדני והוא שאול ו ה
אהה אדני איכה נעשה ו טו
אהה אדני יי׳ ירמ׳ א ו וד י ויד יג ולב יז
אהה אדני יי׳ יחזק׳ ד יד וט ח ויא יג וכא ה
אהה ליום כי קרוב יואל א טו

הא ופירושו הנה:

En, Ecce.

* הֵא *Ecce.*

s זיעהע! דא, היער איזט.

הא לכם זרע וזרעתם ברא׳ מז כג
הא דרכך בראש נתתי יחזק׳ יו מג

הֶאָח זיעהע אָח זייטע מג.

הבל כל מה שפירושו ריק או דבר נפל:

Vanescere, evanescere, vanum fieri vel effici.

הבל

איינענטל: (הויכען, וועהען) אײטעל, בעשהארט זיין, ד׳: איטן זא האנדלען אונד רעדען, צום אײטלען (צום נאטצעדיענזטע פערפיהרען).

Vanescitis. תֶּהְבָּלוּ

זה הבל תהבלו איו׳ כז יב
ובגזל אל תהבלו תהל׳ סב יא

Et vani facti sunt. וַיֶּהְבָּלוּ

אחרי ההבל ויהבלו מלכ׳ ב׳ יז טו
אחרי ההבל ויהבלו ירמ׳ ב ה

מַהְבִּלִים

Hiph. Vanos efficiunt.

מהבלים המה אתכם ירמ׳ כג טז

Vanitas. הֶבֶל . הֲבֵל *

s הויך, אטהעם, (אלס בילד דער פערגאנגליכקייט), טראפ׳: פיר עטוואס ניכטיגעס, אײטעלעס, אונד אדפ׳: אײטעל, אומזאנזט, פערגעבענס.

כי הבל ימי איו׳ ז יז
למה זה הבל איגע ט כט
ואיך תנחמוני הבל כא לד
ולמה זה הבל תהבלו כז יב
ואיוב הבל יפצה פיהו לה יז
אך כל הבל כל אדם תהל׳ לט ו
אך הבל יהמיון לט ז
אך הבל כל אדם לט יא
אך הבל בני אדם סב י
כי המה הבל צד יא
הבל נדף מבקשי מות משלי כא ו
הבל הבל קהל׳ א ב
הבל ורעות רוח א יד
וב יא וב יז
גם הוא הבל ב א
שגם זה הבל ב טו וח יד
גם זה הבל ב יט יב כא
וב כג וד ד וד ח וד יז וה ט וו ט
ח ו וח י
הבל ורעות רוח ב כו
כי הכל הבל ג יט
הבל תחת השמש ד ז
זה הבל וחלי רע ו ב
מרבים הבל ו יא
יש הבל אשר נעשה
אמרתי שגם זה הבל ח יד
כל שבא הבל יא ח

הבל

כי הילדות והשחרות הבל יא י
אמר הקוהלת הכל הבל יב ח
הבל וריק יעזרו ישע׳ ל ז
יקח הבל נז יג
כי חקות העמים הבל הוא ירמ׳ י ג
הבל המה י טו ונא יח
הבל ואין בם מועיל יו יט
אל עזרתנו הבל איכ׳ ד יז
הבל ינחמון זכר׳ י ב

Et vanitas. וְהֶבֶל

שקר החן והבל היופי משלי לא ל
לתהו והבל כחי כליתי ישע׳ מט ד

Vanitas. הַהֶבֶל

וילכו אחרי ההבל מלכ׳ ב יז טו
אחרי ההבל ויהבלו ירמ׳ ב ה

In vanitate. בַּהֶבֶל

כי בהבל בא קהל׳ ו ד

Vanitati. לַהֶבֶל

אדם להבל דמה תהל׳ קמד ד

Prae vanitate. מֵהֶבֶל

המה מהבל יחד תהל׳ סב י
הון מהבל ימעט משלי יג יא

Vanitas. הֲבֵל s

הבל הבלים קהל׳ א ב ויב ח

Vanitatis meae. הֶבְלִי

את הכל ראיתי בימי הבלי קהל׳ ז טו

Vanit. tua. הֶבְלֶךָ

ימי חיי הבלך וגו׳
כל ימי הבלך קהל׳ ט ט

Vanit. suae. הֶבְלוֹ

ימי חיי הבלו קהל׳ ו יב

Vanitates. הֲבָלִים

הבל הבלים קהל׳ א ב
הבל הבלים יב ח
מוסר הבלים עץ הוא ירמ׳ י ח

Et vanitates. וַהֲבָלִים

ברב חלמות והבלים קהל׳ ה ו

Vanitates. הַבְלֵי

השמרים הבלי שוא תהל׳ לא ז
משמרים הבלי שוא יונ׳ ב ט

In vanitatibus. בְּהַבְלֵי

בהבלי נכר ירמ׳ ח יט

הבל הבן הבר הגה

היש בהבלי הגוים יד כב

Vanitat. suis. בְּהַבְלֵיהֶם

כעסוני בהבליהם דבר׳ לב כא
אלהי ישראל בהבלידם
מלכ׳ א יו יג ויו כו

הבן ופירושו עצם קיה מה או מין עץ:

Ebenum, lignum.

* וְהוֹבְנִים כ׳ . וְהָבְנִים ק׳

s (איינענטל: שטיינהאלץ) עבענהאלץ, אנד׳: ספויען, אדער דאס האלץ דען קנאכען דערזעלבען פערטרעטענד.

קרנות שן והובנים יחזק׳ כז טו

הבר ופירושו ססוזה בכוכבים:

Contemplari astra.

Contemplatores. הֹבְרֵי *

s (איינענטל: טהיילען, צערשניידען) אזטראלאגען, שטערנדייטער, וועלכע צום בעהוף איהרער בעאבאכטונגען דען הימטעל אין פעלדער צערטהיילען.

ויושיעך הברי שמים ישע׳ מז יג

הגה לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א כל ספפי׳ המייה או לפנוף:

1. *Meditari, Eloqui, Mussitare, Gemere, Rugire.*

Et meditaberis. וְהָגִיתָ

s ליזפעלן, פליסטערן (דער צויבערער), ברומטען, גמורמעל (דעם לאווען, דעם דאנגערס), גירען אדער גורען (דער טויבע), זייפצען אונד קלאגען, רעדען, שפרעכען, נאכדענקען, זינגען, ערזיננען, ערדיכטען, הערפארברינגען.

והגית בו יומם ולילה יהוש׳ א ח

Et meditabor. וְהָגִיתִי

והגיתי בכל פעלך תהל׳ עז יג וקמג ה

Gemendo. הָגֹה

וכיונים הגה נהגה ישע׳ נט יא
באשמרות *

* אֶהְגֶּה *Meditabor.*

באשמורות אהגה בך   תהל' סג ז
אהגה כיונה   ישע' לח יד

יֶהְגֶּה

Meditabitur, Eloquetur, Rugit.

ולשוני אם יהגה רמיה   איו' כז ד
ובתורתו יהגה   תהל' א ב
פי צדיק יהגה חכמה   לז ל
כי אמת יהגה חכי   משלי ח ז
לב צדיק יהגה לענות   טו כח
כי שד יהגה לבם   כד ב
כאשר יהגה האריה   ישע' לא ד
לבך יהגה אימה   לג יח
אל אנשי קיר חרש יהגה ירמ' מח לא

תֶּהְגֶּה

Meditabitur, Enunciabit.

ולשוני תהגה צדקך   תהל' לה כח
כל היום תהגה צדקתך   עא כד
לשונכם עולה תהגה   ישע' נט ג

נֶהְגֶּה *Gemimus.*

וכיונים הגה נהגה   ישע' נט יא

תֶּהְגּוּ *Eloquemini.*

תהגו אך נכאים   ישע' טז ז

יֶהְגּוּ *Meditabuntur.*

ולאמים יהגו ריק   תהל' ב א
כל היום יהגו   לח יג
לא יהגו בגרונם   קטו ז

s וְהֹגוֹ *Et meditando.*

והגו מלב דברי שקר   ישע' נט יג

וְהַמַּהְגִּים *Hiph. Mussitantes.*

המצפצפים והמהגים   ישע' ח יט

* הֶגֶה *Meditatio.*

s געמורמעל, געזייפץ, געדאנקע, גע-שפראך, געשוואטץ.

כלינו שנינו כמו הגה   תהל' צ ט

וְהֶגֶה *Et loquela.*

והגה מפיו יצא   איו' לז ב

וָהֶגֶה *Et gemitus.*

קינים והגה והי   יחזק' ב י

* הֲגִיגִי *Meditat. mea.*

s (נאך אנד: פאן איינעם אונגעבראכ-ליכען שטאממע: הָגַג) זיננען, נאכ-זיננען, זייפצען, אנד: גלוטה.

יי בינה הגיגי   תהל' ה ב

בַּהֲגִיגִי *In meditat. mea.*

בהגיגי תבער אש   תהל' לט ד

* וְהָגוּת *Et meditatio.*

s זיננען, געדאנקע.

והגות לבי תבונות   תהל' מט ד

* הִגָּיוֹן *Meditatio.*

s נאכדענקען, זיננען, געדאנקע, אנד: צווישענשפיעל, רווישען (דער הארפע), געטאָן.

הגיון סלה   תהל' ט יז
עלי הגיון בכנור   צב ד

* וְהֶגְיוֹן *Et meditatio.*

s זיננען, ענטוואורף.

והגיון לבי לפניך   תהל' יט טו

s וְהֶגְיוֹנָם *Et meditat. eorum.*

והגיונם עלי כל היום   איכ' ג סב

ב מה שפירושו הסרה:

II. Auferre, Removere.

הָגָה *Auferet.*

s זאנדערן, וועגשאפפען, וועגראפפען.

הגה ברוחו הקשה   ישע' כז ח

הָגוֹ *Auferendo.*

הגו סיגים מכסף   משלי כה ד
הגו רשע לפני מלך   כה ה

הגן ופירושו ראויה:

Rectum, conveniens.

* הֲגִינָה *Recta.*

s געראדע, פאססענד, שיקקליך, בעקוועם.

בפני הנדרת הגינה   יחזק' מב יב

הדד והוא לשון קריאה בשמחה:

Celeusma

* הֵידָד *Celeusma.*

s יוכצענרוף, שרייא, פריידענגעשרייא, יובעל. (פאָם שטאממע: הָדַד פערוו: מיט חָתַת ברעכען, אין יובעל אויסברעכען).

הידד נפל   ישע' יו ט
הידד השבתי   יו י
הידד כדרכים יענה   ירמ' כה ל
הידד הידד לא הידד   מח לג
וענו עליך הידד   נא יד

* הֵד *Celeusma, echo.*

s יובעלהאלל, ווידערהאלל, עכאָ.

ולא הד הרים   יחזק' ז ז

הדה ופירושו פשט:

Extendere, Porrigere.

הָדָה *Extendet.*

s אויסשטרעקקען (דיא האנד נאך עטוואס), פאססען, גרייפען.

גמול ידו הדה   ישע' יא ח

הדך ופירושו כתש:

Conterere.

וַהֲדֹךְ *Et contere.*

s ניעדערטרעטען, ווערפען, צער-מאלמען.

והדך רשעים תחתם   איו' מ ל

הדם ופירושו סרפרף הכסא:

Scabellum.

הֲדֹם . הֲדוֹם *Scabellum.*

s שעמעל.

איביך הדם לרגליך   תהל' קי א
והארץ הדום רגלי   ישע' סו א
ולא זכר הדום רגליו   איכ' ב א

לַהֲדֹם *Scabello.*

והשתחוו להדם רגליו   תהל' צט ה
נשתחוה להדם רגליו   קלב ז

וְלַהֲדֹם *Et scabello.*

ולהדם רגלי אלהינו   ד"ה א כח ב

ועלי

הדס והוא מין עץ מס:

Myrtus.

Myrtus. *הֲדַס

s מירטהע.

ועלי הדס ועלי תמרים נחמ׳ ח טו
תחת הסרפד יעלה הדס ישע׳ נה יג

Et myrtus. וַהֲדַס

שטה והדס ועץ שמן ישע׳ מא יט

Myrtos. הַהֲדַסִּים

עמד בין ההדסים זכר׳ א ח
העמד בין ההדסים א י וא יא

הדף ועניינו דחיפה:

Depellere, impellere, expellere.

Depulit eum. הֲדָפוֹ

s שטאָססען, אומשטאָססען, ניעדער-שטאָססען, צוריקקשטאָססען, אב-האַלטען, פערשטאָססען, פערטרייבען, אויסשטאָססען.

בלא איבה הדפו במד׳ לה כב
לא עמד כי יי׳ הדפו ירמ׳ מו טו

Et depuli te. וַהֲדַפְתִּיךָ

והדפתיך ממצבך ישע׳ כב יט

In expellendo. בַּהֲדֹף

בהדף יי׳ אלהיך אתם דבר׳ ט ד

Ad expellend. לַהֲדֹף

להדף את כל איביך דבר׳ ו יט

Ad depellend. eam. לַהֲדָפָהּ

וינש ניחוי להדפה מלכ׳ ב ד כז

Depellet. יֶהְדֹּף

והות רשעים יהדף משלי י ג

Depulerit eum. יֶהְדָּפֶנּוּ

ואם בשנאה יהדפנו במד׳ לה כ

Dispellet eas. יֶהְדָּפֵם

ויי׳ אלהיכם הוא יהדפם, יהוש׳ כג ה

Impelletis. תֶּהְדֹּפוּ

ובכתף תהדפו יחזק׳ לד כא

Depellunt eum. יֶהְדְּפֻהוּ

יהדפהו מאור אל חשך איו׳ יח יח

הדר לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א כל לשון סדור:

I. Honorare, Ornare, *s* ***Decorare.***

Et honorabis. וְהָדַרְתָּ

עהרען, אכטען, בעגינזטיגען, בעריקק-זיכטיגען, פראַכטיג, פראַננענד, גע-אכטעט, זיך בריזטען, פרונקען.

והדרת פני זקן ויקר׳ יט לב

Decorus. הָדוּר

זה הדור בלבושו ישע׳ סג א

Honorabis. תֶּהְדַּר

ודל לא תהדר בריבו שמו׳ כג ג
לא תהדר פני גדול ויקר׳ יט טו

נֶהְדָּרוּ

Niph. Honorati fuerunt.

פני זקנים לא נהדרו איכ׳ ה יב

תִּתְהַדַּר

Hithp. Decorabis te.

אל תתהדר לפני מלך משלי כה ו

הָדָר

Honor, Gloria, Decor, Decus, Majestas.

s שמוקק, גלאַנץ, פראַכט, מאַיעזטאַט, האָהייט, פראַכטיג, שאָן. (פְּרִי עֵץ הָדָר נאַך דער טראַדיטיאָן פאַראַדיעס-אַפפעל אֶתְרוֹג).

פרי עץ הדר ויקר׳ כג מ
בכור שורו הדר לו דבר׳ לג יז
הדר הוא לכל חסידיו תהל׳ קמט ט
לא תאר לו ולא הדר ישע׳ נג ב

Et decus etc. וְהָדָר

הוד והדר לפניו ד״ה א טז כז
והוד והדר תלבש איו׳ מ י
וכבוד והדר תעטרהו תהל׳ ח ו
הוד והדר תשוה עליו כא ו
הוד והדר לפניו צו ו
הוד והדר לבשת קד א
הוד והדר פעלו קיא ג
עז והדר לבושה משלי לא כה

Cum gloria. בֶּהָדָר

קול יי׳ בהדר תהל׳ כט ד

Decor. הֲדַר

הדר כבוד הודך תהל׳ קמה ה
וכבוד הדר מלכותו קמה יב
הדר הכרמל ונו׳
הדר אלהינו ישע׳ לה ב

Et decus. וַהֲדַר

והדר זקנים שיבה משלי כ כט

Et propter decus. וּמֵהֲדַר

ומהדר גאונו ישע׳ ב י וב יט וב כא

Decorem meum. הֲדָרִי

תקחו הדרי לעולם מיכ׳ ב ט

Ob decorem meum. בַּהֲדָרִי

בהדרי אשר שמתי עליך יחזק׳ טז יד

Et decor tuus. וַהֲדָרֶךָ

הודך והדרך תהל׳ מה ד

Idem. וַהֲדָרְךָ

והדרך צלח רכב תהל׳ מה ה
והדרך על בניהם צ טז

Decorem tuum. הֲדָרֵךְ

המה נתנו הדרך יחזק׳ כז י

Decor ejus. הֲדָרָהּ

מן בת ציון כל הדרה איכה א ו
וירד הדרה והמונה ישע׳ ה יד

In decoribus. בְּהַדְרֵי

בהדרי קדש תהל׳ קי ג

s הֲדַר שאָנהייט, שמוקק, ציערדע.

הדר מלכות דניאל יא כ

Decor. *הַדְרַת

s שמוקק.

ברב עם הדרת מלך משלי יד כח

In decore. בְּהַדְרַת

השתחוו ליי׳ בהדרת קדש ד״ה א טז כט
בהדרת קדש תהל׳ כט ב
השתחוו ליי׳ בהדרת קדש צו ט

In decore. לְהַדְרַת

ומהללים להדרת קדש ד״ה ב כ כא

והדורים

ב מה שפירושו עקום:

II. Tortuosum.

Et tortuosa. והדורים *

s קרומע, האָקקעריגע, דאס זיך עמפאָרהעבענדע.

והדורים אישר ישע׳ מה ב

הן וסוא קריאה לצער או אבל:

Heu.

Heu. הן *

s אינטעריעקט: וועהע!

ובכל חוצות יאמרו הו הו עמו׳ ה יו

הוא יפקד אותנו כי לא יורה רק כנוי לנסתר:

הוא ***Pronomen tertiae personae, cujus locus hic deficit.***

s פראָנאָם: דער דריטטען פערזאָן, ער, אַלס נייטר: עס. דיא פערוועכזעלונג דעס נענוס (11 מאַל אים פענטאַטייך) קאָנטע אויף דיא פערמוטהונג פיהרען, דאס דיא פאָרם גענער: קאָממ: נע-וועזען. דיא פונקטאַטאָרען זוכטען דורך דיא פונקטאַטיאָן נאַכצוהעלפען אונד שריעבען הוא וואָ מאַן זיך אין קרי היא דענקען מוס.

הוד מה שפירושו כח או הלול:

Decor, Decus, Gloria. הוד *

s (פיעלליכט פאָן ידה הפעיל הודה פריזען), פראַכט, מאַיעזטאֶט, גלאַנץ, שמוקק.

הוד והדר לפניו ד״ה א יו כז
ויתן עליו הוד מלכות כט כה
על אלוה נורא הוד איו׳ לז כב
הוד נחרו אימה לט כ
הוד והדר תשוה עליו תהל׳ כא ו
הוד והדר לפניו צו ו
הוד והדר לבשת קד א
הוד והדר פעלו קיא ג
והשמיע יי׳ את הוד קולו ישע׳ ל ל

ולא נתנו עליו הוד מלכות דני׳ יא כא
והוא ישא הוד זכר׳ ו יג

Et deçor. והוד

והוד והדר תלבש איו׳ מ י

Et decor. וההוד

והתפארת והנצח וההוד ד״ה א כט יא

Et decor meus. והודי

והודי נהפך עלי למשחית דני׳ י ח

Decor tuus. הודך

אשר תנה הודך תהל׳ ח ב
הודך והדרך מה ד

Idem. הודך

הדר כבוד הודך תהל׳ קמה ה
פן תתן לאחרים הודך משלי ה ט

De gloria tua. מהודך

ונתת מהודך עליו במד׳ כז כ

Decor ejus. הודו

הודו על ארץ ושמים תהל׳ קמח יג
ויהי כזית הודו הוש׳ יד ז
כסה שמים הודו חבק׳ ג ג
כסוס הודו במלחמה זכר׳ י ג

Decus ejus. הודה

הוי אדון והוי הדה ירמ׳ כב יח

הוה לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א כל לשון הויה באלף או בהא:

I. Esse.

Ens, Es, Est. הוה

s זיין, (הוא איוב לז ו, נאך איינינען אראַם: פיר היה, אנד: = הוה פאַללען, שטירצען). (יהוא קהלת יא ג, נאך איינינען דיא פאָללשטאָנ-דיגע פוטורפאָרם פאָם כאַלד: הוא).

ואתה הוה להם למלך נחמ׳ ו ו
כי מה הוה לאדם קהל׳ ב כב

Esto. הוה

הוה גביר לאחיך ברא׳ כז כט

Esto. הוא

כי לשלג יאמר הוא ארץ איו׳ לז ו

Esto. הוי

הוי סתר למו ישע׳ יו ד

Erit. יהוא

שיפול העץ שם יהוא קהל׳ יא ג

ב מה שפירושו עוות או רוע המקרה:

II. Aerumna, Pravitas.

Aerumna. הוה *

s אונהייל, אונגליקק, פערדערבען.

ותפל עליך הוה ישע׳ מז יא
הוה על הוה תבוא יחזק׳ ז כו

Aerumna. הות *

s גיער, בעגיערדע, אונרעכט, שלעכ-טיגקייט, באָזהייט, פערדערבען.

דבר הות נפשו מיכ׳ ז ג

והות

Et pravitatem, prave partas opes.

והות רשעים יהדף משלי י ג

Et in pravitate. ובהות

ובהות בגדים ילכדו משלי יא ו

והיתי כ׳. והותי ק׳

Et aerumna mea.

והיתי במאזנים ישאו יחד איו׳ ו ב

להיתי כ׳. להותי ק׳

Ad aerumnam meam.

להיתי יעילו איו׳ ל יג

In pravitate sua. בהותו

יעז בהותו תהל׳ נב ט

Aerumnae. הות. הוות

אם חכי לא יבין הוות איו׳ ו ל
קרבם הוות תהל׳ ה י
דברו הוות לח יג
הוות תחשב לשונך נב ד
הוות בקרבה נה יב
עד יעבר הוות נז ב
מדבר הוות צא ג
היחברך כסא הוות צד כ
שקר

שקר מזין על לשון הות משלי יז ד
הות לאביו בן כסיל יט יג

תְּהוֹתְתוּ

Pih. Prava machinabimini.

s אונגליקק בערייטען, לאָוזשטירמען
(נאך אנד: פֿאַן הָתַת לאָזוברעכען
נעג: יעס:).

תהותתו על איש תהל׳ סב ד

הוי והוא קריאה לנער:

Heu, Heus, Hei, Eheu, Vae.

Heu, Vae. הוֹי *

s אויסרוף דער דראָהונג, דער טרויער
אונד דער ערמאהנונג, וועהע! אָך
וועהע! אָ! הע! האָ!

ויספדו עליו הוי אחי מלכ׳ א יג ל
הוי גוי חטא ישע׳ א ד
הוי אנחם מצרי א כד
הוי מגיעי בית בבית ה ח
הוי משכימי בבקר ה יא
הוי משכי העון ה יח
הוי האמרים לרע טוב ה כ
הוי חכמים בעיניהם ה כא
הוי גברים לשתות יין ה כב
הוי החקקים חקקי און י א
הוי אשור שבט אפי י ה
הוי המון עמים יז יב
הוי ארץ צלצל יח א
הוי עטרת גאות כח א
הוי אריאל אריאל כט א
הוי המעמיקים כט טו
הוי בנים סוררים ל א
הוי הירדים מצרים לא א
הוי שודד לג א
הוי רב את יצרו מה ט
הוי אמר לאב מה י
הוי כל צמא נה א
הוי בנה ביתו בלא צדק ירמ׳ כב יג
הוי אחי
הוי אדון והוי הדה כב יח
הוי רעים מאבדים כג א
הוי כי גדול היום ל ז
הוי חרב ליי׳ מז ו
הוי אל נבו כי שדדה מח א
הוי עליהם כי בא יומם נ כז

הוי על הנביאים יחזק׳ יג ג
הוי למתפרות כסתות יג יח
הוי רעי ישראל לד ב
הוי המתאוים את יום יי׳ עמו׳ ה יח
הוי השאננים בציון ו א
הוי חשבי און מיכ׳ ב א
הוי עיר דמים נחו׳ ג א
הוי המרבה לא לו הבק׳ ב ו
הוי בצע בצע ב ט
הוי בנה עיר בדמים ב יב
הוי משקה רעהו ב טו
הוי אמר לעץ ב יט
הוי ישבי חבל הים צפנ׳ ב ה
הוי מראה ונגאלה ג א
הוי הוי ונסו מארץ צפון זכר׳ ב י
הוי ציון המלטי ב יא
הוי רעי האליל יא יז

Et heu. וְהוֹי

והוי אחות ירמ׳ כב יח
והוי הדה כב יח
והוי אדון יספדו לך לד ה

הון כל הון ומה שיתגדל ממנו:

Substantia, Opes.

Opes. הוֹן *

s רייכטהום, גיטער, שאַטצע, פֿער-
מאָגען. בְּלֹא הוֹן נעריגגעס גוט,
(איינענטל: אום ניכט רייכטהום),
אדפֿ: נעגוג.

תמכר עמך בלא הון תהל׳ מד יג
הון ועשר בביתו קיב ג
בעל כל הון קיט יד
כל הון יקר נמצא משלי א יג
את כל הון ביתו יתן ו לא
הון עתק וצדקה ח יח
הון עשיר קרית עזו י טו
לא יועיל הון יא ד
הון מהבל ימעט יג יא
הון עשיר קרית עזו יח יא
הון יסיף רעים רבים יט ד
כל הון יקר ונעים כד ד
ורעה זונות יאבד הון כט ג
ארבע לא אמרו הון ל טו
ואש לא אמרה הון ל יו
את כל הון ביתו באהבה שיר ח ז
מרב כל הון יחזק׳ כז יב וכז יח

Opes. אוֹן *

מצאתי און לי לד״ק הוש׳ יב ט

Et substantia. וְהוֹן

והון אדם יקר חרוץ משלי יב כז
מתרושש והון רב יג ז

Idem. וָהוֹן

בית והון נחלת אבות משלי יט יד

Ad substantiam. לְהוֹן

נבהל להון איש רע עין משלי כח כב

De substant. tua. מֵהוֹנֶךָ

כבד את יי׳ מהונך משלי ג ט

Opes tuae. הוֹנֵךְ

הונך ועזבוניך יחזק׳ כז כז

Substant. suam. הוֹנוֹ

מרבה הונו בנשך משלי כח ח

Opum tuarum. הוֹנַיִךְ

ברב הוניך ומערביך יחזק׳ כז לג

הזה ופירושו ישנים:

Dormire, Stertere.

Stertentes. הֹזִים

s טרוימען, אנד: נאָהגען.

הזים שכבים אהבי לנום ישע׳ נו י

הי והוא לשון מספד:

Vae, vox planctus.

Et vae. וָהִי *

s וועהקלאַגע, וועהע.

קנים והגה והי יחזק׳ ב י

היא יפקד מושבו כי לא יורה רק הכנוי לנקבה הנסתרת:

s פראָנאָם: דער דריטטען פערזאָן וויבל: זיא, אלס נייטר: עס.

היה לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א כל לשון מציאות והויה:

1. היה *Esse.*

והנחש

היה *Fuit.* ‎s

זיין, עקסיסטירען, דאזיין, ווערדען, ענטשטעהען, געשעהען, צו עטוואס ווערדען, געוואָרדען, געשעהען זיין.

והנחש היה ערום בראׂ ג א
היה כאחד ממנו ג כב
היה עבד אדמה ד ב
היה אבי ישב אהל ד כ
היה אבי כל תפש ד כא
צדיק תמים היה ו ט
והמבול היה מים ז ו
הוא היה גבר ציד י ט
והחמר היה להם לחמר יא ג
אשר היה שם אהלה יג ג
היה צאן ובקר יג ה
כי היה רכושם רב יג ו
היה דבר ײ טו א
ועלטה היה טו יז
היה בימי אברהם כו א
ראו ראינו כי היה כו כח
אשר היה מקנך אתי ל כט
כי מעט אשר היה ל ל
ואלהי אבי היה עמדי לא ה
ופחד יצחק היה לי לא לב
היה רעה את אחיו לז ב
הוא היה עשה לט כב
פתר לנו כן היה מא יג
היה בארץ מצרים מא נג
ובכל ארץ מצרים היה לחם מא נד
והרעב היה על כל פני מא נו
היה הרעב בארץ כנען מב ה
ויוסף היה במצרים שמות א ה
ומשה היה רעה ג א
עפר הארץ היה כנים ח יג
כי היה השחין ט יא
אשר לא היה כמהו ט יז וט כד
לא היה ברד ט כו
הבקר היה ורוח הקדים י יג
לא היה כן ארבה י יד
היה אור במושבתם י כג
לא ידענו מה היה לו לב א ולב כג
רבוע היה כפול לט ט
למשה היה למנה ויקרא ח כט
ולא היה בו שער יג לב
ובדרך לא היה במדבר ט יג
ולא היה מים לעדה כ ב
ובאלה לא היה איש כו סד

לא היה בתוך העדה כז ג
ומקנה רב היה לבני ראובן לב א
ולא היה שם מים לג יד
על כן לא היה ללוי חלק דברים י ט
אמת היה הדבר הזה כב כ
כאשר היה עם משה יהושׂ א יז
ולא היה בם עוד רוח ה א
ולא היה עוד לבני ה יב
ולא היה בהם ידים ח כ
לא היה דבר מכל ח לה
יבש היה נקדים ט ה
ולא היה כיום ההוא י יד
הוא היה איש מלחמה יז א
היה חלק בני יהודה יט ט
ועל כל עדת ישראל היה קצף כב כ
ואחריו היה שמגר שופטים ג לא
ועל כל הארץ היה טל ו מ
ומחנה מדין היה לו ז א וז ח
והמחנה היה בטח ח יא
ומגדל עז היה בתוך ט נא
ויפתח הגלעדי היה גבור יא א
אשר היה להם המשתה יד יז
היה לי הלוי לכהן יז יג
הכהן אשר היה לי יח כז
והמועד היה לאיש כ לח
אשר היה הוא שאול לײ שמוׂ א א כה
והנער היה משרת ב יא
ודבר ײ היה יקר ג א
ויגדל שמואל וײ היה עמו ג יט
כי היה לבו חרד ד יג
מה היה הדבר בני ד טז
מקרה הוא היה לנו ו ט
ולו היה בן ט ב
מה זה היה לבן קיש י יא
כי היה ארון האלהים יד יח
רעה היה עבדך לאביו יז לד
כי היה ײ עמו יח יב
כאשר היה עם אבי כ יג
לא היה שם להם כא ז
היה דבר המלך נחוץ כא ט
והוא היה לאבן כה לז
גם כח לא היה בו כח כ
אשר היה אתי זה ימים כט ג
מה היה הדבר הגד נא שמוׂ ב א ד
אשר היה דוד מלך ב יא
ואבנר היה מתחזק ג ו
היה עם זקני ישראל ג יז

בן חמש שנים היה ד ד
והוא היה כמבשר בעיניו ד י
לא היה לה ולד ו כג
איש מלחמות תעי היה ח י
כל אשר היה לשאול ט ט
לעשיר היה צאן ובקר יב ב
האמינון אחיך היה עמך יג כ
כדבר עבדך כן היה יג לה
וכאבשלום לא היה יד כה
לא היה בו מום יד כה
היה לב איש ישראל טו יג
כי לא היה כל בית אבי יט כט
ולא היה דברי ראשון לי יט מד
היה כהן לדוד כ כו
ודבר ײ היה אל גד כד יא
ומלאך ײ היה עם גרן כד טז
כאשר היה ײ עם אדני מלכׂ א א לז
אשר כמוך לא היה לפניך ג יב
אשר לא היה כמוך איש ג יג
לא היה בני אשר ילדתי ג כא
ושלום היה לו מכל עבריו ה ד
כי אהב היה חירם ה טו
וארבעים באמה היה ו יז
כמעשה הזה היה ז ח
היה עם לבבך ב״ם ח יח
היה עם אבתינו ח נז
אשר היה עם לבבה י ב
לא היה דבר נעלם י ג
ולא היה בה עוד רוח י ה
אמת היה הדבר י ו
ולא היה לבבו שלם יא ד וטו ג
לא היה אחרי בית דוד יב כ
וגם קדש היה בארץ יד כד
רק לבב אסא היה שלם טו יד
דבר ײ היה אל בעשא טז ז
חצי העם היה אחרי תבני טז כא
לא היה גשם בארץ יז ז
ודבר ײ היה אל אליהו יח א
היה ירא את ײ יח ג
אשר היה דבר ײ יח לא
רק לא היה כאחאב כא כה
והמלך היה מעמד כב לה
כי לא היה לו בן מלכׂ ב א יז
מלך מואב היה נקד ג ד
ולא היה מים למחנה ג ט
היה ירא את ײ ד א
ולא היה דבר רע בסיר ד מא
היה איש גדול ה א

היה גבור חיל ה א
היה נלחם בישראל ו ח
ויורם היה שמר ברמת ט יד
היה במלכו ח יז ויד ב וטו ב וטו
לג ויח ב
לא היה כמהו יח ה
ודבר יי׳ היה אליו כ ד
לא היה דבר כ יג וטו
וכמהו לא היה לפניו כג כה
ולא היה להם לעם הארץ כה ג
לא היה משקל לנחשת כה טז
אשר היה מלפנינו קהלת א י
כל אשר היה לפני א טז
ובני בית היה לי כ״ח ב ז
וצאן הרבה היה לי כ״ח ב ז
וזה היה חלקי ב י
כבר היה ג טו
הכל היה מן העפר ג כ
אשר עדן לא היה ד ג
אשר היה לפניהם ד טז
אל תאמר מה היה ז י
כספך היה לסגים ישעיה א כב
כרם היה לידידי ה א
ולא היה נדד כנף י יד
ירק לא היה טו ו
זה העם לא היה כג יג
עפל ובחן היה בעד לב יד
היה השרון כערבה לג ט
לא היה דבר אשר לא לט ב וד
ואלהי היה עזי מט ה
היה לשרפת אש סד י
מחמדינו היה לחרבה סד י
אשר היה דבר יי׳ אליו ירמיה א ב
מדוע היה לבז ב יד
ומלקוש לוא היה ג ג
אשה זונה היה לך ג ג
היה לב סורר ה כג
דבר יי׳ היה להם לחרפה ו י
אשר היה אל ירמיהו ז א יא א
יח א כא א כה א ל א לב א
לד א וח לה א מ א מד א
אשר היה דבר יי׳ אל ירמיהו יד א
לא היה גשם בארץ יד ד
כי לא היה דשא יד ה
למה היה כאבי נצח טו יח
נכח פניך היה יז טז
כי היה דבר יי׳ כ ח
היה דבר יי׳ אלי כה ג

היה הדבר הזה מאת יי׳ כו א
היה נבא בימי חזקיהו כו יח
היה מתנבא בשם יי׳ כו כ
היה הדבר הזה כז א לו א
וירמיהו הנביא היה כלוא לב ב
היה דבר יי׳ אלי לאמר לב ו
ואשר דברת היה לב כד
ואל ירמיהו היה דבר לט טו
היה דבר יי׳ אל ירמיהו מ א מז א
מט לד
מלך מצרים אשר היה מו ב
ואם לוא השחק היה מח כז
ולא היה לחם לעם נב ו
ולא היה משקל לנחשתם ירמיהו נב כ
היה פקיד על אנשי נב כה
היה דבר יי׳ יחזקאל א ג
נביא היה בתוכם ב ה
כי מכשול עונם היה ז יט
אשר היה עליו ט ג
היה גשם שוטף יג יא
אשר היה בעצי היער טו ב
הנה זה היה עון סדם טז מט
השקט היה לה טז מט
מגריה כפיר היה יט ג
בתוך אריות כפיר היה יט ו
ולא היה בה מטה עז יט יד
בימינו היה הקסם ירושלם כא כז
לא היה עד בא כא לב
דמה בתוכה היה כב ז
דבר יי׳ היה אלי לאמר כד כ
כו א כט א וין ל כ לא א
לב א ויז
ממצרים היה מפרשך כז ז
מאיי אלישה היה מכסך כז ז
וקנה במערבך היה כז יט
ושכר לא היה לו ולחילו כט יח
כי היה שרשו אל מים רבים לא ז
אחד היה אברהם לג כד
כי נביא היה בתוכם לג לג
ויי׳ שם היה לה י
ואלמיו היה כמדת מ כא
ואיש היה עמד אצלי מג ו
אשר היה אל הושע הושע א א
אפרים היה ענה ז ח
אשר היה אל יואל יואל א א
דברי עמוס אשר היה עמוס א א
שבן לילה היה יונה ד י
אשר היה אל מיכה מיכה א א

אשר היה אל צפניה צפניה א א
היה דבר יי׳ ביד חגי חגי א א
ב א וי
היה דבר יי׳ אל זכריה זכריה א א וח
ז א
ויהושע היה לבוש בגדים ג ג
היה לבי כדונג תהלים כב טו
היה חרפה לשכניו פט מב
איש היה בארץ עוץ איוב א א
ותקמטני לעד היה טז ח
ולא היה כח באיל דניאל ח ז
ולא יהיה מציל לאיל ח ז
היה דבר יי׳ אל ירמיה ט ב
היה נעשה ליום אחד נחמיה ה יח
לא היה מלך כמהו יג כו
ואהוב לאלהיו היה יג כו
ולא היה לששן בנים דברי הימים א
ב לד
כי להם היה הגורל ו לט
נגיד היה עליהם ט כ
הוא היה עם דויד יא יג
מאשר היה לפניך יז יג
היה הדרעזר יח י
אני היה עם לבבי כב ז
כי לרב היה כב יד
ולא היה לאליעזר בנים כג יז
ולא היה לו בנים כד כח
כי לא היה בכור כו י
כל אשר היה ברוח עמו כח יב
הוד מלכות אשר לא היה כט כה
כי שם היה אהל מועד דברי הימים
ב א ג
אשר לא היה א יב
אשר היה עם לבבך ו ח
ביהודה היה דברים יב יב
היה נער ורך לבב יג ז
כי היה פחד יי׳ יד יג
היה שלם כל ימיו טו יז
ומלאכה רבה היה לו יז יג
כי לא היה מלך ישראל יח לב
היה עם לב יואש לחדש כד ד

וְהָיָה *Et fuit, Et erit.*

והיה לארבעה ראשים בראשי׳ ב י
והיה כל מצאי יהרגני ד יד
והיה לך ולהם לאכלה ו כא
והיה בענני ענן ט יד
והיה כי יראו אתך יב יב

הָיָה *Fuit.* 8

זיין, עקסיסטירען, דאזיין, ווערדען,
ענטשטעהען, געשעהען, צו עטוואס
ווערדען, געוואָרדען, געשעהען זיין.

והנחש היה ערום בראʼ ג א
היה כאחד ממנו ג כב
היה עבד אדמה ד ב
היה אבי ישב אהל ד כ
היה אבי כל תפש ד כא
צדיק תמים היה ו ט
והמבול היה מים ז ו
הוא היה גבר ציד י ט
והחמר היה להם לחמר יא ג
אשר היה שם אהלה יג ג
היה צאן ובקר יג ה
כי היה רכושם רב יג ו
היה דבר ייʼ טו א
ועלטה היה טו יז
היה בימי אברהם כו א
ראו ראינו כי היה כו כח
אשר היה מקנך אתי ל כט
כי מעט אשר היה ל ל
ואלהי אבי היה עמדי לא ה
ופחד יצחק היה לי לא לב
היה רעה את אחיו לז ב
הוא היה עשה לט כב
פתר לנו כן היה מא יג
היה בארץ מצרים מא נג
ובכל ארץ מצרים היה לחם מא נד
והרעב היה על כל פני מא נו
היה הרעב בארץ כנען מב ה
ויוסף היה במצרים שמות א ה
ומשה היה רעה ג א
עפר הארץ היה כנים ח יג
כי היה השחין ט יא
אשר לא היה כמהו ט יח וט כד
לא היה ברד ט כו
הבקר היה ורוח הקדים י יג
לא היה כן ארבה י יד
היה אור במושבתם י כג
לא ידענו מה היה לו לב א ולב כג
רבוע היה כפול לט ט
למשה היה למנה ויקרא ח כט
ולא היה בו שער יג לב
ובדרך לא היה במדבר ט יג
ולא היה מים לעדה כ ב
ובאלה לא היה איש כו סד

לא היה בתוך העדה כז ג
ומקנה רב היה לבני ראובן לב א
ולא היה שם מים לג יד
על כן לא היה ללוי חלק דברים י ט
אמת היה הדבר הזה כב כ
כאשר היה עם משה יהושʼ א יז
ולא היה בם עוד רוח ה א
ולא היה עוד לבני ה יב
ולא היה בהם ידים ח כ
לא היה דבר מכל ח לה
יבש היה נקדים ט ה
ולא היה כיום ההוא י יד
הוא היה איש מלחמה יז א
היה חלק בני יהודה יט ט
ועל כל עדת ישראל היה קצף כב כ
ואחריו היה שמגר שופטים ג לא
ועל כל הארץ היה טל ו מ
ומחנה מדין היה לו ז א וז ח
והמחנה היה בטח ח יא
ומגדל עז היה בתוך ט נא
ויפתח הגלעדי היה גבור יא א
אשר היה להם המשתה יד יז
היה לי הלוי לכהן יז יג
הכהן אשר היה לי יח כז
והמועד היה לאיש כ לח
אשר היה הוא שאול לייʼ
שמוʼ א א כח
והנער היה משרת ב יא
ודבר ייʼ היה יקר ג א
ויגדל שמואל וייʼ היה עמו ג יט
כי היה לבו חרד ד יג
מה היה הדבר בני ד טז
מקרה הוא היה לנו ו ט
ולו היה בן ט ב
מה זה היה לבן קיש י יא
כי היה ארון האלהים יד יח
רעה היה עבדך לאביו יז לד
כי היה ייʼ עמו יח יב
כאשר היה עם אבי כ יג
לא היה שם להם כא ז
היה דבר המלך נחוץ כא ט
והוא היה לאבן כה לז
גם כח לא היה בו כח כ
אשר היה אתי זה ימים כט ג
מה היה הדבר הגד נא שמוʼ ב א ד
אשר היה דוד מלך ב יא
ואבנר היה מתחזק ג ו
היה עם זקני ישראל ג יז

בן חמש שנים היה ד ד
והוא היה כמבשר בעיניו ד י
לא היה לה ילד ו כג
איש מלחמות תעי היה ח י
כל אשר היה לשאול ט ט
לעשיר היה צאן ובקר יב ב
האמנון אחיך היה עמך יג כ
כדבר עבדך כן היה יג לה
וכאבשלום לא היה יד כה
לא היה בו מום יד כה
היה לב איש ישראל טו יג
כי לא היה כל בית אבי יט כט
ולא היה דברי ראשון לי יט מד
היה כהן לדוד כ כו
ודבר ייʼ היה אל גד כד יא
ומלאך ייʼ היה עם גרן כד טז
כאשר היה ייʼ עם אדני מלכʼ א א לז
אשר כמוך לא היה לפניך ג יב
אשר לא היה כמוך איש ג יג
לא היה בני אשר ילדתי ג כא
ושלום היה לו מכל עבריו ה ד
כי אהב היה הירם ה טו
וארבעים באמה היה ט יז
כמעשה הזה היה ז ח
היה עם לבבך ב״ם ח יח
היה עם אבתינו ח נז
אשר היה עם לבבה י ב
לא היה דבר נעלם י ג
ולא היה בה עוד רוח י ה
אמת היה הדבר י ו
ולא היה לבבו שלם יא ד וטו ג
לא היה אחרי בית דוד יב כ
וגם קדש היה בארץ יד כד
רק לבב אסא היה שלם טו יד
דבר ייʼ היה אל בעשא טז ז
חצי העם היה אחרי תבני טז כא
לא היה גשם בארץ יז ז
ודבר ייʼ היה אל אליהו יח א
היה ירא את ייʼ יח ג
אשר היה דבר ייʼ יח לא
רק לא היה כאחאב כא כה
והמלך היה מעמד כב לה
כי לא היה לו בן מלכʼ ב א יז
מלך מואב היה נקד ג ד
ולא היה מים למחנה ג ט
היה ירא את ייʼ ד א
ולא היה דבר רע בסיר ד מא
היה איש גדול ה א

היה

היה גבור חיל ה א
היה נלחם בישראל ו ח
ויורם היה שמר ברמת ט יד
היה במלכו ח יז ויד ב וטו ב וטו
לג ויח ב
לא היה כמהו יח ה
ודבר יי היה אליו כ ד
לא היה דבר כ יג וטו
וכמהו לא היה לפניו כג כה
ולא היה להם לעם הארץ כה ג
לא היה משקל לנחשת כה טז
אשר היה מלפנינו קהלת א י
כל אשר היה לפני א טז
ובני בית היה לי כ״א ב ז
וצאן הרבה היה לי כ״א ב ז
וזה היה חלקי ב י
כבר היה ג טו
הכל היה מן העפר ג כ
אשר עדן לא היה ד ג
אשר היה לפניהם ד טז
אל תאמר מה היה ז י
כספך היה לסגים ישעיה א כב
כרם היה לידידי ה א
ולא היה נדד כנף י יד
ירק לא היה טו ו
זה העם לא היה כג יג
עפל ובחן היה בעד לב יד
היה השרון כערבה לג ט
לא היה דבר אשר לא לט ב וד
ואלהי היה עזי מט ה
היה לשרפת אש סד י
מחמדינו היה לחרבה סד י
אשר היה דבר יי אליו ירמיה א ב
מדוע היה לבז ב יד
ומלקוש לוא היה ג ג
אשה זונה היה לך ג ג
היה לב סורר ה כג
דבר יי היה להם לחרפה ו י
אשר היה אל ירמיהו ז א יא א
יח א כא א כה א ל א לב א
לד א וח לה א מ א מד א
אשר היה דבר יי אל ירמיהו יד א
לא היה גשם בארץ יד ד
כי לא היה דשא יד ה
למה היה כאבי נצח טו יח
נכח פניך היה יז טז
כי היה דבר יי כ ח
היה דבר יי אלי כה ג

היה הדבר הזה מאת יי כו א
היה נבא בימי חזקיהו כו יח
היה מתנבא בשם יי כו כ
היה הדבר הזה כז א לו א
וירמיהו הנביא היה כלוא לב ב
היה דבר יי אלי לאמר לב ו
ואשר דברת היה לב כד
ואל ירמיהו היה דבר לט טו
היה דבר יי אל ירמיהו מו א מז א
מט לד
מלך מצרים אשר היה מו ב
ואם לוא השחק היה מח כז
ולא היה לחם לעם נב ו
ולא היה משקל לנחשתם ירמיהו נב כ
היה פקיד על אנשי נב כה
היה דבר יי יחזקאל א ג
נביא היה בתוכם ב ה
כי מכשול עונם היה ז יט
אשר היה עליו ט ג
היה גשם שוטף יג יא
אשר היה בעצי היער טו ב
הנה זה היה עון סדם טז מט
השקט היה לה טז מט
מגריה כפיר היה יט ג
בתוך אריות כפיר היה יט ו
ולא היה בה מטה עז יט יד
בימינו היה הקסם ירושלם כא כז
לא היה עד בא כא לב
דמה בתוכה היה כד ז
דבר יי היה אלי לאמר כד כ
כו א כט א וח ל כ לא א
לב א וח
ממצרים היה מפרשך כז ז
מאיי אלישה היה מכסך כז ז
וקנה במערבך היה כז יט
ושכר לא היה לו ולחילו כט יח
כי היה שרשו אל מים רבים לא ז
אחד היה אברהם לג כד
כי נביא היה בתוכם לג לג
ויי שם היה לה י
ואלמיו היה כמדת מ כא
ואיש היה עמד אצלי מג ו
אשר היה אל הושע הושע א א
אפרים היה ענה ז ח
אשר היה אל יואל יואל א א
דברי עמוס אשר היה עמוס א א
שבן לילה היה יונה ד י
אשר היה אל מיכה מיכה א א

אשר היה אל צפניה צפניה א א
היה דבר יי ביד חגי חגי א א
ב א וי
היה דבר יי אל זכריה זכריה א א ח
ז א
ויהושע היה לבוש בגדים ג ג
היה לבי כדונג תהלים כב טו
היה חרפה לשכניו פח מב
איש היה בארץ עוץ איוב א א
ותקמטני לעד היה טז ח
ולא היה כח באיל דניאל ח ז
ולא יהיה מציל לאיל ח ז
היה דבר יי אל ירמיה ט ב
היה נעשה ליום אחד נחמיה ה יח
לא היה מלך כמהו יג כו
ואהוב לאלהיו היה יג כו
ולא היה לשנן בנים דברי הימים א
ב לד
כי להם היה הגורל ו לט
נגיד היה עליהם ט כ
הוא היה עם דויד יא יג
מאשר היה לפניך יז יג
היה הדדעזר יח י
אני היה עם לבבי כב ז
כי לרב היה כב יד
ולא היה לאליעזר בנים כג יז
ולא היה לו בנים כד כח
כי לא היה בכור כו י
כל אשר היה ברוח עמו כח יב
הוד מלכות אשר לא היה כט כה
כי שם היה אהל מועד דברי הימים
ב א ג
אשר לא היה א יב
אשר היה עם לבבך ו ח
ביהודה היה דברים יב יב
היה נער ורך לבב יג ז
כי היה פחד יי יד יג
היה שלם כל ימיו טו יז
ומלאכה רבה היה לו יז יג
כי לא היה מלך ישראל יח לב
היה עם לב יואש לחדש כד ד

Et fuit, Et erit. וְהָיָה

והיה לארבעה ראשים בראשי ב י
והיה כל מצאי יהרגני ד יד
והיה לך ולהם לאכלה ו כא
והיה בעגני ענן ט יד
והיה כי יראו אתך יב יב

והיה שמך אברהם	יז ה
והיה לאות ברית	יז יא
והיה כצדיק כרשע	יח כה
והיה הנערה אשר	כד יד
והיה העלמה היצאת	כד מג
והיה כאשר תריד	כז מ
והיה זרעך כעפר הארץ	כח יד
והיה ״י לי לאלהים	כח כא
והיה שכרי	ל לב
והיה בכל יחם	ל מא
והיה העטפים ללבן	ל מב
והיה לעד ביני ובינך	לא מד
והיה המחנה הנשאר	לב ט
והיה בכזיב בלדתה	לח ה
והיה אם בא אל אשת	לח ט
והיה האכל לפקדון	מא לו
והיה כראותו כי אין	מד לא
והיה כי יקרא לכם	מו לג
והיה בתבואת	מז כד
והיה אלהים עמכם	מח כא
והיה כי תקראנה	שמות א י
והיה כי תלכון	ג כא
והיה אם לא יאמינו	ד ח וט
והיה הוא יהיה לך	ד טז
והיה דם בכל הארץ	ז יט
והיה לכנם בכל ארץ	ח יב
והיה לאבק	ט ט
והיה על האדם	ט ט
והיה לכם למשמרת	יב ו
והיה הדם לכם	יב יג
והיה היום הזה לכם	יב יד
והיה כי תבאו	יב כה
והיה כי יאמרו אליכם	יב כו
והיה כאזרח הארץ	יב מט
והיה כי יביאך	יג ה
והיה לך לאות	יג ט
והיה כי יבאך	יג יא
והיה כי ישאלך	יג יד
והיה לאות על ידכה	יג טז
והיה ביום הששי	טז ה
והיה משנה	טז ה
והיה כאשר ירים	יז יא
והיה כל הדבר הגדל	יח כב
והיה כי יצעק אלי	כב כו
והיה המשכן אחד	כו ו
את האהל והיה אחד	כו יא
והיה פי ראשו בתוכו	כח לב
והיה על אהרן לשרת	כח לה
והיה על המצנפת	כח לז
והיה על מצח אהרן	כח לח
והיה על מצחו	כח לח
והיה לך למנה	כט כו
והיה לאהרן ולבניו	כט כח
והיה המזבח קדש	כט לז
והיה לבתים לבדים	ל ד
והיה לבני ישראל לזכרון	ל טז
והיה כל מבקש ״י	לג ז
והיה כצאת משה	לג ח
והיה כבא משה	לג ט
והיה בעבר כבדי	לג כב
והיה קדש	מ ט
והיה המזבח קדש	מ י
והיה כי יאשם	ויקרא ה ה
והיה כי יחטא	ה כג
והיה החזה לאהרן	ז לא
והיה לך ולבניך	י טו
והיה בעור בשרו	יג ב
והיה במקום השחין	יג יט
והיה הנגע ירקרק	יג מט
והיה ביום השביעי	יד ט
והיה אחד חטאת	יד כב
והיה שבעת ימים	כב כז
והיה ממכרו ביד	כה כח
והיה כסף ממכרו	כה נ
והיה ערכך הזכר	כז ג וה וט
והיה ערכך חמשים	כז ג
והיה ערכך שלשים	כז ד
והיה ערכך חמשה עשר	כז ז
והיה הוא ותמורתו	כז י ולג
כסף ערכך עליו והיה לו	כז טו
והיה ערכך לפי זרעו	כז טז
והיה השדה בצאתו	כז כא
והיה כי תלך עמנו	במדבר י לב
והיה הטוב ההוא	י לב
והיה טעמו כטעם	יא ח
והיה לכם לזרא	יא כ
והיה באכלכם מלחם	טו יט
והיה אם מעיני העדה	טו כד
והיה לכם לציצת	טו לט
והיה האיש אשר יבחר	טז ז
והיה האיש אשר אבחר	יז כ
והיה כל הנשוך	כא ח
והיה אם נשך	כא ט
והיה אדום ירשה	כד יח
והיה ירשה	כד יח
והיה אשר תותירו	לג נה
והיה כאשר דמיתי	לג נו
והיה לכם פאת נגב	לד ג
והיה לכם הים	לד ו
והיה לבבם זה להם	דברים ה כו
והיה כי יביאך	ו י יא כט
והיה עקב תשמעון	ז יב
והיה אם שכח	ח יט
והיה אם שמע תשמעו	יא יג
והיה המקום אשר יבחר	יב יא
והיה בך חטא	טו ט
והיה לך עבד עולם	טו יז
והיה כשבתו על כסא	יז יח
והיה האיש אשר	יח יט
והיה לנוס שמה	יט ג
והיה עליך דמים	יט י
והיה כקרבכם אל המלחמה	כ ב
והיה ככלת השטרים	כ ט
והיה אם שלום	כ יא
והיה כל העם הנמצא	כ יא
והיה העיר הקרבה	כא ג
והיה אם לא חפצת	כא יד
והיה הבן הבכר	כא טו
והיה ביום הנחילו	כא טז
והיה עמך עד דרש	כב ב
והיה לפנות ערב	כג יב
והיה בשבתך חוץ	כג יד
והיה מחניך קדוש	כג טו
והיה בך חטא	כג כב כד טו
והיה אם לא תמצא	כד א
והיה אם בן הכות	כה ב
והיה הבכור אשר תלד	כה ו
והיה בהניח ״י אלהיך	כה יט
והיה כי תבוא אל הארץ	כו א
והיה ביום אשר תעברו	כז ב
והיה בעברכם את הירדן	כז ד
והיה אם שמוע	כח א
והיה אם לא תשמע	כח טו
והיה כאשר שש ״י	כח סג
והיה בשמעו את דברי	כט יח
והיה כי יבאו עליך	ל א
והיה לאכל	לא יז
והיה כי תמצאן אתו	לא כא
והיה שם בך לעד	לא כו
והיה בתת ״י לנו	יהושע ב יד
והיה כל אשר יצא	ב יט
והיה כנוח כפות רגלי	ג יג
והיה במשך בקרן	ו ה
והיה השבט אשר ילכדנו	ז יד

והיה הגלכד בחרם ז טו
והיה כי יצאו לקראתנו ח ה
והיה כתפשכם את העיר ח ח
והיה נקדים ט יב
והיה לך תצאתיו יז יח
והיה אתם תמרדו היום כב יח
והיה כי יאמרו אלינו כב כח
והיה כאשר בא עליכם כג טו
והיה ה׳ עם השפט שופטי׳ יב יח
והיה במות השופט ב יט
והיה אם איש יבא ד כ
והיה אם זרע ישראל ו ג
והיה אשר אמר אליך ז ד
והיה כאשר אעשה ז יז
והיה בבקר כזרח השמש ט לג
והיה היוצא אשר יצא יא לא
והיה לה׳ והעליתיהו עולה יא לא
והיה כי יאמרו פליטי יב ה
והיה כל הראה ואמר יט ל
והיה כי יבאו אבותם כא כב
והיה כי הרבתה להתפלל שמואל
א׳ א יב
והיה כל הנותר ב לו
והיה אם יקרא ג ט
והיה כי תבאנה האתות י ז
והיה כהפנתו י ט
והיה ביום מלחמת יג כב
והיה בהיות עליך טז טז
והיה בהיות רוח אלהים טז כג
והיה האיש אשר יכנו יז כה
והיה הפלשתי הערל הזה יז לו
והיה כי קם הפלשתי יז מח
והיה אם ישנו בארץ כג כג
והיה ה׳ לדין כד טז
והיה היא רכבת כה כ
והיה כי יעשה ה׳ כה ל
והיה לי לעבד עולם כז יב
והיה ארון ה׳ בא שמואל ב ו טז
והיה לבן אדניך ט י
והיה אם תעלה חמת המלך יא כ
והיה מקץ ימים לימים יד כו
והיה בקרב איש טו ה
והיה כל הדבר אשר תשמע טו לה
והיה כנפל בהם יז ט
והיה כשכב אדני המלך מלכים א א כא
והיה ביום צאתך ב לז
והיה לבבכם שלם ח סא
והיה ישראל למשל ט ז

והיה אם תשמע את כל יא לח
והיה מהנחל תשתה יז ד
והיה אני אלך יח יב
והיה האלהים אשר יענה יח כד
והיה הנמלט מחרב חזאל יט יז
והיה כל מחמד עיניך כ ו
והיה כנגן המנגן מלכים ב ג טו
והיה בבאו אלינו ד י
והיה ה׳ עמו יח ז
והיה החסן לנערת ישעיהו א לא
והיה באחרית הימים ב ב
והיה תחת בשם ג כד
והיה הנשאר בציון ד ג
והיה לבער ה ה
והיה למרמס ה ה
והיה כנור ונבל תף ה יב
והיה ביום ההוא ישרק ז יח
והיה ביום ההוא יחיה ז כא
והיה מרב עשות חלב ז כב
והיה ביום ההוא יהיה ז כג
והיה למשלח שור ז כה
והיה מטות כנפיו ח ח
והיה למקדש ח יד
והיה כי ירעב והתקצף ח כא
והיה כי יבצע אדני י יב
והיה אור ישראל לאש י יז
והיה כמסס נסס י יח
והיה ביום ההוא לא יוסיף י כ
והיה ביום ההוא יסור י כז
והיה צדק אזור מתניו יא ח
והיה ביום ההוא שרש ישי יא י
והיה ביום ההוא יוסיף יא יא
והיה כצבי מדח יג יד
והיה ביום יניח ה׳ לך יד ג
והיה כעוף נודד טז ב
והיה כי נראה טז יב
והיה ביום ההוא ידל יז ד
והיה כאסף קציר יז ה
והיה כמלקט שבלים יז ה
והיה לאות ולעד לה׳ יט כ
והיה ביום ההוא וקראתי כב כ
והיה לאב ליושב ירושלם כב כא
והיה לכסא כבוד כב כג
והיה ביום ההוא ונשכחת כג טו
והיה מקץ שבעים כג יז
והיה סחרה ואתננה כג יח
והיה כעם ככהן כד ב
והיה הנס מקול הפחד כד יח

והיה ביום ההוא יפקד ה׳ כד כא
והיה ביום ההוא יחבט ה׳ כז יב
והיה ביום ההוא יתקע כז יג
והיה להם דבר ה׳ כח יג
והיה רק זועה כח יט
והיה כאוב מארץ כט ד
והיה כאבק דק כט ה
והיה לפתע פתאם כט ה
והיה כחלום חזון לילה כט ז
והיה כאשר יחלם הרעב כט ח
והיה במחשך מעשיהם כט טו
והיה לכם מעוז פרעה ל ג
והיה דשן ושמן ל כג
והיה על כל הר גבה ל כה
והיה אור הלבנה ל כו
והיה כל מעבר ל לב
והיה איש כמחבא לב ב
והיה מדבר לכרמל לב טו
והיה מעשה הצדקה לב יז
והיה אמונת עתיך לג ו
והיה השרב לאגם לה ז
והיה שם מסלול ודרך לה ח
והיה העקב למישור מ ד
והיה לאדם לבער מד טו
והיה לה׳ לשם לאות עולם נה יג
והיה כזה יום מחר נו יב
והיה לך ה׳ לאור עולם ס יט
והיה השרון לנוה צאן סה י
והיה טרם יקראו סה כד
והיה מדי חדש סו לג
והיה מקל זנותה ירמיהו ג ט
והיה כי תרבו ג טז
והיה ביום ההוא נאם ה׳ ד ט
והיה כי יאמרו תחת מה ה יט
והיה אחרי נתשי אותם יב טו
והיה אם למד ילמדו יב טז
והיה כי יאמרו אליך טו ב
והיה כי תגיד לעם הזה טז י
והיה כערער בערבה יז ו
והיה ה׳ מבטחו יז ז
והיה כעץ שתול יז ח
והיה אם שמע יז כד
והיה בלבי כאש כ ט
והיה האיש ההוא כ טז
והיה כמלאות שבעים כה יב
והיה כי ימאנו לקחת כה כח
והיה הגוי והממלכה כז ח
והיה ביום ההוא נאם ה׳ ל ח
*

והיה

והיה אדירו ממנו ל כא
והיה כאשר שקדתי לא כח
והיה בהעלות היל לז יא
והיה כאשר נלכדה לח כח
והיה לכם הדבר הזה מ ג
והיה כל הדבר אשר יענה מב ב
והיה לשחק גם הוא מח כו
והיה מואב לשחק מח לט
והיה לב גבורי מואב מח מא
והיה לב גבורי אדום מט כב
והיה באחרית הימים מט לט
והיה ככלתך לקרא נא סג
והיה לארז אדיר יחזקאל יז כג
והיה כי יאמרו אליך כא יב
והיה להם כקסם שוא כא כח
והיה יחזקאל לכם למופת כד כד
והיה משכני עליהם לז כז
והיה ביום ההוא יעלו לח י
והיה ביום ההוא ביום לח יח
והיה ביום ההוא אתן לגוג לט יא
והיה להם לשם לט יג
והיה ביום השמיני מג כז
והיה סגור מד ב
והיה בבואם אל שערי מד יז
והיה להם מקום לבתים מה ד
והיה ללוים משרתי הבית מה ה
והיה כל נפש חיה מז ט
והיה הדגה רבה מז ט
והיה יעמדו עליו מז י
והיה פריו למאכל מז יב
והיה גבול מן הים מז יז
והיה תפלו אותה בנחלה מז כב
והיה בשבט אשר גר מז כג
והיה המקדש בתוכו מח ח
והיה מקדש יי בתוכו מח י
והיה מגרש לעיר מח יז
והיה לעמת תרומת הקדש מח יח
והיה גבול מתמר מח כח
והיה ביום ההוא ושברתי הושע א ה
והיה מספר בני ישראל ב א
והיה ביום ההוא ב יח
והיה ביום ההוא אענה ב כג
והיה כעם ככהן ד ט
והיה אחרי כן אשפוך יואל ג א
והיה כל אשר יקרא ג ה
והיה ביום ההוא יטפו ד יח
והיה אם יותרו עשרה אנשים עמו' ו ט
והיה אם כלו לאכול ז ב

והיה ביום ההוא נאם אדני ח ט
והיה קדש עובד' א יז
והיה בית יעקב א יח
והיה מטיף העם הזה מיכה ב יא
והיה באחרית הימים ד א
והיה זה שלום ה ד
והיה שארית יעקב ה ו ז
והיה ביום ההוא נאם יי ה ט
והיה כל ראיך נחום ג ז
והיה ביום זבח יי צפניה א ח
והיה ביום ההוא נאם יי א י
והיה בעת ההיא א יב
והיה חילם למשסה א יג
והיה חבל לשארית ב ז
והיה כהן על כסאו זכרי' ו יג
והיה אם שמוע ו טו
והיה כאשר הייתם ח יג
והיה כאלף ביהודה ט ז
והיה ביום ההוא אשים יב ג
והיה הנכשל בהם יב ח
והיה ביום ההוא יב ט יג ב
והיה כי ינבא יג ג
והיה ביום ההוא יבשו יג ד
והיה בכל הארץ יג ח
והיה ביום ההוא יד ו וח
והיה יום אחד יד ז
והיה לעת ערב יד
והיה יי למלך יד ט
והיה ביום ההוא תהיה יד יג
והיה כל הנותר יד טז
והיה אשר לא יעלה יד יז
והיה הסירות בבית יי יד כ
והיה כל סיר בירושלם יד כא
והיה כעץ שתול תהלים א ג
והיה האיש ההוא תם וישר איוב א א
והיה ראשיתך מצער ח ז
והיה שדי בצריך כב כה
והיה להם לשם רע נחמיה ו יג
והיה הכהן בן אהרן י לט
והיה כי מלאו ימיך דברי הימים א
יז יא
והיה כהן ללא אלהים דברי הימים ב
יג ט

שֶׁהָיָה *Quod fuit.*

מה שהיה קהלת א ט
מכל שהיה לפני ב ט
מה שהיה כבר הוא ג טו
מה שהיה כבר ו י
רחוק. מה שהיה ז כד
ויתר שהיה קהלת יב ט

כְּשֶׁהָיָה *Sicut fuit.*

על הארץ כשהיה קהלת יב ז

הָיְתָה *Fuit.*

והארץ היתה תהו בראשית א ב
היתה אם כל חי ג כ
היתה לי עדנה יח יב
ורחל היתה יפת תאר כט יז
ותמנע היתה פילגש לו יב
לא היתה בזה קדשה לח כא כב
לא היתה לפרעה מז כו
כי היתה הרוחה שמות ח יא
מאז היתה לגוי ט כד
היתה שכבת הטל טז יג
ורמה לא היתה בו טז כד
והמלאכה היתה דים לו ז
אשר לא היתה לאיש ויקרא כא ג
עקב היתה רוח אחרת במדבר יד כד
וגם יד יי היתה בם דברים ב טו
לא היתה קריה ב לו ג ד
לא היתה עיר יהוש' יא יט
היתה חברון לכלב יד יד
היתה לבני מנשה יז ו
למנשה היתה ארץ תפוח יז ח
יד יי היתה בם לרעה שופטים ב טו
היתה זאת בישראל כא ג
השבועה הגדולה היתה כא ה
לא היתה כזאת אתמול שמואל א ד ז
מגפה גדולה היתה בעם ד יז
כי היתה מהומת מות ה יא
על כן היתה למשל י יב
והנה היתה חרב איש יד כ
במה היתה החטאת יד לח
היתה צקלג למלכי כז ו
לא היתה מהמלך להמית שמואל ב
ג לז
כי היתה אליו פני י ט
היתה שומה יג לב
היתה אשה יפת מראה יד כז
היתה מגפת העם יז ט
כי מיי היתה לו מלכים א ב טו
היתה לו לאשה ד יא
היתה זאת עמך יא יא
כי היתה סבה מעם יי יב טו
ומלחמה היתה יד ל טו ו וז וטז ולב
היתה

היתה אל אליהו יח טו
היתה לו לאשה מלכים ב ח יח
היתה ביהודה כד ג
היתה למלך מצרים כד ז
היתה בירושלם כד כ
איכה היתה לזונה ישעיהו א כא
באשר היתה לישראל יא. טז
היתה זאת לכם נ יא
וראו הן היתה כזאת ירמיהו ב י
היתה לי נחלתי יב ח
כי היתה ארצם לשמה כה לח
היתה את ירמיהו כו כד
ועל המתי היתה לי לב לא
היתה לשמה בבל בגוים נ כג נא מא
היתה בירושלם נב ג
ולוא היתה סדם אחותך
יחזקאל טז נו
היתה ממים רבים יט י
כי היא היתה בעמי כא יז
אשר היתה חזקה בים כו יז
ובין עבתים היתה צמרתו לא ג
ויד יי׳ היתה אלי בערב לג כב
למורשה היתה לנו לו ב
כטמאת הנדה היתה לו יז
הנשמה היתה כגן עדן לו לה
היתה עלי יד יי׳ לז א מ א
לא היתה לאיש יטמאו מד כה
וגם פליטה לא היתה לו יואל ב ג
ונינוה היתה עיר גדולה יונה ג ג
איך היתה לשמה צפניה ב טו
מידכם היתה זאת מלאכי א ט
בריתי היתה אתו ב ה
תורת אמת היתה בפיהו ב ו
היתה לי דמעתי לחם יומם
תהלים מב ד
היתה יהודה לקדשו קיד ב
היתה לראש פנה קיח כב
מאת יי׳ היתה זאת קיח כג
זאת היתה לי קיט נו
היתה כאניות סוחר משלי לא יד
ויד אלהינו היתה עלינו עזרא ח לא
והסגנים היתה במעל הזה ט ב
כמעט רגע היתה תחנה ט ח
כי ברעה היתה בביתו דברי הימים א
ז כג
כי היתה פני המלחמה יט י
יען אשר היתה זאת דברי הימים ב
א יא

כי היתה נסבה י טו
היתה בין אביה ובין ירבעם יג ב
כי בזה רבה היתה בהם יד יג
היתה עליו רוח אלהים טו א
היתה עליו רוח יי׳ כ יד
בת אחאב היתה לו לאשה כא ו
כי אמו היתה יועצתו כב ג
היתה תבוסת אחזיהו כב ז
היתה אחות אחזיהו כב יא
קבורה לא היתה לו קהלת ו ג

וְהָיְתָה *Et fuit.*

והיתה לאות ברית בראשית ט יג
והיתה הקשת בענן ט טז
והיתה בריתי בבשרכם יז יג
וברכתיה והיתה לגוים יז טז
והיתה צעקה גדלה שמות יא ו
והיתה הרשת עד חצי כז ה
והיתה להם כהנה כט ט
והיתה להם חק עולם ל כא
והיתה להית להם מ טו
והיתה לכהן כמנחה ויקרא ה יג
והיתה מחית המכוה יג כד
והיתה להם לחקת עולם טז לד
והיתה ללחם לאזכרה כד ז
והיתה לאהרן ולבניו כד ט
והיתה שבת הארץ לכם כה ו
והיתה גאלתו עד תם כה כט
והיתה ארצכם שממה כו לג
והיתה אם נטמאה במדבר ה כז
והיתה האשה לאלה ה כז
והיתה לעדת בני ישראל יט ט
והיתה לבני ישראל ולגר יט י
והיתה להם לחקת עולם יט כא
והיתה לו ולזרעו אחריו כה יג
והיתה לבני ישראל לחקת עולם
כז יא
והיתה הארץ הזאת לכם לב כב
והיתה תל עולם דברים יג יז
והיתה עמו וקרא בו יז יט
והיתה לך לאשה כא יג
והיתה לאיש אחר כד ב
והיתה נבלתך למאכל כח כו
והיתה העיר חרם יהושע ו יז
והיתה בכם לעדה כד כז
והיתה יד יי׳ בכם שמואל א יב טו
והיתה הפצירה פים יג כא
והיתה נפש אדני כה כט

והיתה נפשך תחת נפשו מלכים א כ
לט ומב
והיתה נבלת איזבל מלכים ב ט לז
ושבה והיתה לבער ישעיהו ו יג
והיתה לשרפה מאכלת אש ט ד
והיתה מנוחתו כבוד יא י
והיתה מסלה לשאר עמו יא טז
והיתה בבל צבי ממלכות יג יט
והיתה מעי מפלה יז א
והיתה שממה יז ט
והיתה אדמת יהודה יט יז
והיתה ציצת נבל צבי כח ד
והיתה תאניה ואניה כט ב
והיתה לי כאריאל כט ב
והיתה ארצה לזפת בערה לד ט
והיתה נוה תנים לד יג
והיתה לאיש אחר ירמיהו ג א
והיתה נבלת העם ז לג
והיתה נבלתם למאכל טז ד
והיתה לו נפשו לשלל כא ט
והיתה כל הארץ הזאת כה יא
והיתה נפשם כגן רוה לא יב
והיתה לי לשם לג ט
והיתה נבלתם לד כ
והיתה לו נפשו לשלל לח ב
והיתה לך נפשך לשלל לט יח
והיתה החרב אשר אתם מב טז
והיתה לתל שממה מט ב
והיתה אדום לשמה מט יז
והיתה חצור למעון תנים מט לג
והיתה כשדים לשלל נ י
והיתה שממה כלה נ יג
והיתה בבל לגלים נא לז
והיתה במצור וצרת עליה יחזקאל ד ג
והיתה חרפה וגדופה ה טו
והיתה ידי אל הנביאים יג ט
והיתה שממה מבלי עובר יד טו
והיתה לבז לגוים כו ה
והיתה ארץ מצרים כט ט
והיתה שכר לחילו כט יט
והיתה הלחלה בכוש ל ד
והיתה חלחלה בגוים ל ט
והיתה להם לנחלה מד כח
והיתה לו עד שנת מו יז
והיתה להם תרומיה מח יב
והיתה העיר בתוכה מח טו
והיתה תבואתה מח יח
והיתה תרומת הקדש מח כא
והיתה

והיתה ירושלם קדש יואל ד יז
והיתה לה' המלוכה עובדיה א כא
והיתה חבל הים צפניהו ב ו
והיתה עשרה חגי ב טז
והיתה עשרים ב טז
והיתה עת צרה דניאל יב א
והיתה ידך עמי דברי הימים א ד י

Fuit. הָיָתָה

כאשר דמיתי כן היתה ישעי' יד כד
ציון מדבר היתה סד ט
על כן לנידה היתה איכה א ח
ומלחמה לא היתה
דברי הימים ב טו יט

Num fuit? הֶהָיְתָה

ההיתה זאת בימיכם יואל א ב

Fuisti. הָיִיתָ

אשר היית משקהו בראשית מ יג
כי עבד היית בארץ דברים ה טו טו
טו כד כב
כי עבד היית במצרים טז יב כד יח
כי גר היית בארצו כג ח
אתה היית מוציא שמואל ב ה ב
היית להם לאלהים ז כד
ולא היית כעבדי דוד מלכים א יד ח
כי היית מעוז לדל ישעיה כה ד
בעדן גן אלהים היית יחזקאל כח יג
בהר הקדש אלהים היית כח יד
בלהות היית ואינך כח יט
יתום אתה היית עוזר תהלי' י יד
באף עבדך עזרתי היית כז ט
כי היית משגב לי נט יז
כי היית מחסה לי סא ד
כי היית עזרתה לי סג ח
מעון אתה היית לנו צ א
אל נשא היית להם צט ח
איפה היית ביסדי ארץ איוב לח ד
ואתה יי' היית להם
דברי הימים א יז כב

Et fuisti, et eris. וְהָיִיתָ

והיית לאב המון גוים בראשית יז ד
והיית נקי מאלתי כד מא
והיית לקהל עמים כח ג
והיית קרוב אלי מה י
והיית לנו לעינים במדבר י לא
והיית חרם כמהו דברים ז כו
והיית אך שמח טז טו
והיית רק למעלה כח יג
והיית לזועה לכל ממלכות כח כה
והיית ממשש בצהרים כח כט
והיית אך עשוק כח כט
והיית לשמה למשל כח לז
והיית לנו לקצין שופטים יא ו
והיית לנו לראש יא ח
וחזקת והיית לאיש מלכים א ב ב
והיית מלך על ישראל יא לז
והיית כגן רוה ישעי' נח יא
והיית להם למופת יחזקאל כד כז
והיית להם לנחלה לו יב
והיית להם למשמר לח ז
והיית למשסות למו חבקוק ב ז
והיית כשכב בלב ים משלי כג לד
והיית מצק ולא תירא איוב יא טו
והיית לי לתשועה
דברי הימים א יט יב

Et fuisti, et eris. וְהָיְתָה

והיתה לי לתשועה שמואל ב י יא

Et fuisti, et eris. וְהָיִת

והית עלי למשא שמואל ב טו לג

Fuisti. הָיִתִי . הָיִית

ואת היית בעכרי שופטים יא לה
מתבוססת בדמיך היית יחזקאל טז כב
ולא הייתי כזונה טז לא
בלהות היית ואינך כז לו
ומשכלת גויך היית לו יג

Et fuisti, et eris. וְהָיִית

והיית כאשה זה ימים שמואל ב' יד ב

Idem. וְהָיִית

והיית עטרת תפארת ישעיה סב ג

Fui. הָיִיתִי

הייתי ביום אכלני חרב בראשית לא מ
ועתה הייתי לשני מחנות לב יא
גר הייתי בארץ שמות ב כב יח ג
כאשר הייתי עם משה יהושע א ה ג ז
איש ריב הייתי אני שופטים יב ב
אשר הייתי לפניך שמואל א כט ח
המדבר הייתי לישראל ירמיה ב לא
הייתי לשחוק כל היום כ ז
הייתי כאיש שכור כג ט
כי הייתי לישראל לאב לא ט
כי הייתי כאספי קיץ מיכה ז א
הסתרת פניך הייתי נבהל
תהלים ל ח
מכל צוררי הייתי חרפה לא יב
נער הייתי גם זקנתי לז כה
מוזר הייתי לאחי סט ט
כמופת הייתי לרבים עא ז
בהמות הייתי עמך עג כב
הייתי כגבר אין איל פח ה
הייתי ככוס חרבות קב ז
ואני הייתי חרפה להם קט כה
כי הייתי כנאד בקיטור קיט פג
כי בן הייתי לאבי משלי ד ג
כמעט הייתי בכל רע ה יד
כאשר לא הייתי אהיה איו' י יט
ובר הייתי בעיניך יא ד
נכרי הייתי בעיניהם יט טו
כאשר הייתי בימי חרפי כט ד
עינים הייתי לעור כט טו
ועתה נגינתם הייתי ל ט
אח הייתי לתנים ל כט
הייתי על אובל אולי דניא' ח ב
ואני הייתי מבין ח ה
אני דניאל הייתי מתאבל י ב
ואני הייתי על יד הנהר י ד
ואני הייתי נרדם על פני י ט
ואני הייתי בשושן נחמי' א א
ואני הייתי משקה למלך א יא
ולא הייתי רע לפניו ב א
לא הייתי בירושלם יג ו

Et fui, et ero. וְהָיִיתִי

והייתי נע ונד בארץ בראש' ד יד
והייתי להם לאלהים יז ח
והייתי בעיניו כמתעתע כז יב
והייתי לכם לאלהים שמות ו ז
והייתי להם לאלהים כט מה
והייתי לכם לאלהים ויקר' כו יב
והייתי כאחד האדם שופט' טז ז ויא
והייתי ככל האדם טז יז
והייתי שפל בעיני שמואל ב' ו כב
והייתי אני ובני מלכי' א' א כא
והייתי עמך יא לח
והייתי רוח שקר כב כב
והייתי לכם לאלהים ירמ' ז כג
והייתי להם לאלהים לא לג
והייתי להם לאלהים יחזק' לז כג
והייתי עד ממהר מלאכ' ג ה

היו *Fuerunt.*

הנפלים היו בארץ בראשי׳ ו ד
ומי המבול היו על הארץ ז י
והמים היו הלוך וחסור ח ה
ובני דדן היו אשורים כה ג
כי היו ידיו כידי עשו כז כג
ובניו היו את מקנהו לד ה
אלה היו בני בשמת לו יג
ואלה היו בני אהליבמה לו יד
אשר היו בארץ מצרים מא מח
לא היו עבדיך מרגלים מב יא
עלי היו כלנה מב לו
אנשי מקנה היו מו לב ולד
היו ימי שני חיי מז ט
אשר היו על הלחת שמות לד א
היו פני הכרבים לז ט
המסגרת היו הטבעת לז יד
ופרחיה ממנה היו לז יז
וקנתם ממנה היו לז כב
ממנו היו קרנתיו לז כה ולח ב
לבית אבתיו היו במדב׳ א מד
ובנים לא היו להם ג ד
אשר היו טמאים ט ו
הנפשות אשר היו שם יט יח
לא היו לו בנים כו לג
ובנים לא היו לו כז ג
היו לבני ישראל לא טז
היו לנשים לו יב
אשר היו לפניך דברי׳ ד לב
אשר היו על הלחת י ב
כי מלים היו כל העם יהוש׳ ה ה
כי ערלים היו ה ז
כי היו לחרם ז יב
כי היו בני יוסף יד ד
לא היו לו בנים יז ג
היו ערי המועדה כ ט
היו מלקטים שופטי׳ א ז
היו להם למס א לג
נשים רבות היו לו ח ל
היו כהנים לשבט הדני יח ל
לא היו לה עוד שמוא׳ א א יח
ואלף היו עם יונתן יג ב
והעברים היו לפלשתים יד כא
הרעים אשר לך היו עמנו כה ז
חומה היו עלינו כה טז
בית יהודה היו אחרי דוד שמוא׳ ב ב י
שרי גדודים היו בן שאול ד ב

אשר היו ח ז
ובידו היו כלי כסף ח י
ובני חור כהנים היו ח יח
כי היו האנשים י ה
לא היו עם אדניהו מלכי׳ א א ח
אשר היו לשלמה ט יט
אשר היו עמדים יב ו
לא היו מבני לוי יב לא
אשר היו לפניך יד ט
אשר היו לפניו טז לג
וארבעה אנשים היו מצרעים מלכי׳ ב ז ג
אשר היו לפניו יז ב
את ייי היו יראים יז לג
היו עבדים כמשפט יז לג
פסיליהם היו עבדים יז מא
היו בני ישראל מקטרים לו יח ב
ואשר היו לפניו יח ה
היו עשב שדה וירק דשא יט כו
אשר היו אתו במצפה כה כה
היו עלי לטרח ישעי׳ א יד
כי היו בצען ל ד
היו עשב שדה לז כז
היו לבז ואין מציל מב כב
היו עצביהם לחיה מו א
הנה היו כקש אש מז יד
כן היו לך אשר יגעת מז טו
עונותיכם היו מבדילים נט ב
ערי קדשך היו מדבר סד ט
מספר עריך היו אלהיך ירמי׳ ב כח
כשמרי שדי היו עליה ד יז
סוסים מיוזנים משכים היו ה ח
מספר עריך היו אלהיך יא יג
היו לי כלם כסדם כג יד
הנביאים אשר היו לפני כח ח
כי היו בני ישראל לב ל
אשר היו לפניך לד ה
אשר היו על המגלה לו כח
האנשים אשר היו אתו מא ב
צאן אבדות היו עמי נ ו
גבורתם היו לנשים נא ל
היו עריה לשמה נא מג
אשר היו למשחית יחזק׳ ה טז
נביאיך ישראל היו יג יד
גלולי אבותם היו עיניהם כ כד
אל חרב היו את עמי כא יז
איש לזרעו היו בך כב ו
אנשי רכיל היו בך כב ט

אשר היו בתוכך כב יג
היו לי בית ישראל כב יח
אם אחת היו כג ב
היו שטים לך כג ח
חכמיך צור היו בך כז ח
וחכמיה היו בך כז ט
ומלחיהם היו בך כז ט
ופוט היו בחילך כז י
וגמדים במגדלותיך היו כז יא
לא היו כפראתיו לא ח
היו כל חית השדה לא יג
היו רעים אותם לד ב
אשר היו לבז וללעג לו ד
היו לחרבה תמיד לח ח
היו שרי יהודה הושע ה י
מעלליהם נגד פני היו ז ב
היו כקשת רמיה ז טז
עתה היו בגוים ח ח
היו לו מזבחות לחטא ח יא
אך שוא היו בגלגל יב יב
והיו כלוא היו עובדי׳ א טז
ולובים היו בעזרתך נחו׳ ג ט
אספתי ממך היו צפני׳ ג יח
כי ברבים היו עמדי תהל׳ נה יט
חץ פתאם היו מכותם סד ח
איך היו לשמה עג יט
היו זרוע לבני לוט פג ט
היו דמן לאדמה פג יא
זמרות היו לי קיט נד
עמדות היו רגלינו קכב ב
לאויבים היו לי קלט כב
הבקר היו חרשות איוב א יד
המה היו במרדי אור כד יג
אשר היו עם דניא׳ י ז
והנתינים היו ישבים נחמי׳ ג כו
הנביאים אשר היו ו יד
טובתיו היו אמרים ו יט
ודברי היו מוציאים ו יט
היו כהנים ראשי יב יב
ושם היו לפנים יג ה
אלה היו בני ירחמאל ד״ה א ב לג
אלה היו בני כלב ב נ
ואלה היו בני דויד ג א
היו שתי נשים ד ה
כי חרשים היו ד יד
היו על עבדי הדרעזר יח ז
היו האנשים נכלמים יט ה
ולא היו לו בנים כג כב

ובנים

ובנים לא היו להם כד ב
היו שרי קדש כד ה
המסכנות אשר היו ד"ה ב ח ו
הזקנים אשר היו י ו
והלובים היו לחיל לרב טז ח
היו לו יעצים כב ד

Et fuerunt, et erunt. **וְהָיוּ**

והיו לאתת ולמועדים בראשי' א יד
והיו למאורת ברקיע א טו
והיו לבשר אחד ב כד
והיו ימיו מאה ועשרים ו ג
והיו המים אשר תקח שמו' ד ט
והיו לדם ביבשת ד ט
והיו נכונים ליום השלישי יט יא
והיו נשיכם אלמנות כב כג
והיו הכרבים פרשי כה כ
והיו שמנה קרשים כו כה
והיו הבדים על שתי כז ז
והיו על לב אהרן כח ל
והיו על אהרן כח מג
והיו קדש קדשים ל כט
והיו תואמם מלמטה לו כט
והיו שמנה קרשים לו ל
הם מקריבם והיו קדש. ויקר' כא ו
והיו לך ימי שבע שבתת כה ח
והיו לכם לאחזה כה מה
והיו לי הלוים במדבר ג יב
וג מה וח יד
והיו לעבד את עבדת ג ה וח יא
והיו לך למקרא י ב
והיו לכם לחקת עולם י ח
והיו לכם לזכרון י י
והיו תוצאתיו מנגב לד ד
והיו תוצאתיו הימה לד ה
והיו תוצאת הגבול צרדה לד ח
והיו תוצאתיו חצר עינן לד ט
והיו תוצאתיו ים המלח לד יב
והיו הערים להם לשבת לה ג
והיו לכם הערים למקלט לה יב
והיו אלה לכם לחקת לה כט
והיו לאחד מבני שבטי לו ג
והיו הדברים האלה דברי' ו ו
והיו לטטפת בין עיניך ו ח
והיו לטוטפת בין עיניכם יא יח
והיו שמיך אשר על ראשך כח כג
והיו בך לאות כח מו
והיו חייך תלאים כח סו

והיו האבנים האלה יהוש' ד ג
והיו תצאות הגבול טו ד
והיו תצאתיו אל עין רגל טו ז
והיו תצאות הגבול ימה טו יא
והיו תצאתיו ימה טז ג
והיו תצאתיו הימה טז ח
והיו תצאתיו מדברה יח יב
והיו תצאתיו אל קרית יח יד
והיו תוצאותיו הגבול יח יט
והיו הערים למטה יח כא
והיו תצאתיו גי יט יד
והיו תצאות גבולם יט כב
והיו תצאתיו הימה יט כט
והיו לכם למקלט כ ג
והיו לכם לפח ולמוקש כג יג
והיו לכם לצדים שופט' ב ג
והיו באכלי שלחנך מלכ' א' ב ז
והיו עיני ולבי שם ט ג
והיו לך עבדים יב ז
והיו סריסים בהיכל מלכ' ב' כ יח
והיו לבז ולמשסה כא יד
והיו שבים לשביהם ישע' יד ב
והיו שתתיה מדכאים יט י
והיו עיניך ראות את מוריך ל כ
והיו עמים משרפות שיד לג יב
והיו סריסים בהיכל לט ז
והיו מלכים אמניך מט כג
והיו דראון לכל בשר סו כד
והיו בתי ירושלם ירמי' יט יג
והיו לי לעם כד ז
והיו חללי יי כה לג
והיו שאסיך למשסה ל טז
והיו בניו כקדם ל כ
והיו לי לעם לב לח
והיו לפניך ביום ההוא לט טז
והיו לאלה לשמה ולקללה מד יב
והיו לנחל שוטף מז ב
והיו גמליהם לבז מט לב
והיו לנשים נ לז
והיו אל ההרים כיוני יחזק' ז טז
והיו לי לעם יא כ
והיו שלשת האנשים יד יד
והיו לאות ביני וביניכם כ כ
והיו שם ממלכה שפלה כט יד
והיו על אדמתם לבטח לד כז
והיו לאחדים בידך לז יז
והיו אחד בידי לז יט
והיו העצים אשר תכתב לז כ

והיו לי לעם לז כג
והיו במקדשי משרתים מד יא
והיו לבית ישראל מד יב
והיו לכם כאזרח מז כב
והיו לו פאת קדים הים מח א
והיו כלוא היו עובדי' א טז
והיו שלל לעבדיהם זכרי' ב יג
והיו לי לעם ב טו וח ח
והיו כגברים בוסים י ה
והיו כאשר לא זנחתים י ו
והיו כגבור אפרים י ז
והיו ליי מגישי מנחה מלאכ' ג ג
והיו לי אמר יי ג יז
והיו כל זדים ג יט
והיו לנו הלילה משמר נחמ' ד טז
והיו על הלשכות ד"ה א' ט כו
והיו עיני ולבי שם ד"ה ב' ז טז
והיו לך עבדים י ז

Fuistis. **הֱיִיתֶם . הֱיִתֶם**

כי גרים הייתם שמות כב כ כג ט
כי גרים הייתם ויקרא יט לד
ממרים הייתם עם יי דברים ט ז וכד
מקצפים הייתם את יי ט כב
גרים הייתם בארץ מצרים י יט
הייתם ככוכבי השמים כח סב
ממרים הייתם עם יי לא כז
הייתם מבקשים את דוד שמואל ב ג יז
כי פח הייתם למצפה הושע ה א
כאשר הייתם קללה בגוים זכריה ח יג
כי עתה הייתם לו איוב ו כא

Et fuistis, et eritis. **וִהְיִיתֶם**

והייתם כאלהים בראשית ג ה
והייתם לי סגלה שמות יט ה
והייתם קדשים ויקרא יא מד
ומה כ ז
והייתם לי קדשים כ כו
והייתם קדשים לאלהיכם במדבר
טו מ
והייתם נקיים מיי לב כב
והייתם כלכם נכנים יהושע ח ד
והייתם לאנשים ונלחמתם שמואל א
ד ט
והייתם לנו לעבדים יז ט
והייתם לנו למרמס ישעיה כח יח
והייתם לי לעם ירמיה יא ד ל כב
והייתם לאלה ולשמה מב יח
והייתם לי לעם יחזקאל לו כח

והייתם

והייתם ברכה זכר׳ ח יג

הָיִינוּ Fuimus.

לא היינו מרגלים בראשית מב לא
וכן היינו בעיניהם במדבר יג לג
עבדים היינו לפרעה דברים ו כא
כסדם היינו ישעיה א ט
היינו מפניך יי׳ כו יז
היינו מעולם לא משלת סג יט
היינו חרפה לשכנינו תהלים עט ד
היינו שמחים קכו ג
כי היינו בוזה נחמיה ג לו

וְהָיִינוּ Et fuimus, et erimus.

והיינו לעם אחד בראשית לד טז
והיינו עבדים לפרעה מז כה
והיינו נקים משבעתך יהושע ב כ
והיינו גם אנחנו שמואל א ח כ
והיינו לכם לעבדים יז ט

הֹוֶה Est.

יד יי׳ הויה במקנך שמות ט ג

הֱיֵה Esse.

היה לה ברק יחזקאל כא טו

הָיוֹ . הָיֹה Esse.

היו יהיה לגוי גדולברא׳ יח יח
היו תהיה לאיש במדבר ל ז
כי היה יהיה הדבר מלכים א יג לב
היו תהיה לי ירמיה טו יח
היה היה דבר יי׳ יחזקאל א ג

הֱיוֹת Esse.

היות האדם לבדו בראשית ב יח
היות שם ערב שמות ח יח
היות להם תחנה יהושע יא כ
כל ימי היות שופטים יח לא
כל ימי היות שמואל א כב ד
ואם היות שלשת ימים שמואל ב כד יג
היות ניר לדויד עבדי מלכים א יא לו
עד היות ראש המור מלכים ב ו כה
היות יומם ולילה ירמיהו לג כ
לבלתי היות בה יושב נא סב
יען היות כלכם לסגים יחזקאל כב יט
יען היות צאני לבז לד ח
יען היות לך איבת לה ה
היות אהיה כמוך תהלים נ כא

לִהְיוֹת Esse.

להיות גבר בארץ בראשית י ח
להיות לך לאלהים יז ז
חדל להיות לשרה יח יא
להיות לעם אחד לד כב
לשכב אצלה להיות עמה לט י
להית עד חמס שמות כג א
להיות על חשב כח כח
לחבר את האהל להית אחד לו יח
להית על חשב האפד לט כא
להית להם משחתם מ טו
להית לכם לאלהים ויקרא יא מה
מן העמים להיות לי כ כו
להיות לכם לאלהים כב לג
וכה לח וכו מה
להיות לכם לאלהים במדבר טו מא
להיות לו לעם נחלה דברים ד כ
להיות לו לעם סגלה ז ו ויד ב וכו יח
להיות לו לאשה כד ד
להיות לך לאלהים כו יז
לא אוסיף להיות עמכם יהושע ז יב
להיות עם ישראל שמואל א יד כא
להיות נגיד על עמי שמואל ב ז ח
להיות לעולם לפניך ז כט
להיות לך לאשה יב י
להיות שמי שם מלכים א ח טז
להיות על עמי ישראל ח טז
להיות עיניך פתחת ח נב
להיות ידיו אתו מלכים ב טו יט
להיות ישועתי עד קצה ישעיה מט ו
להיות לו לעבדים נה ו
להיות לי לעם ירמיה יג יא
להיות פקדים בית יי׳ כט כו
להיות לכם לעבדים לד טז
להיות לגפן אדרת יחזקאל יז ח
להיות ממלכה שפלה יז יד
להיות לאות ביני כ יב
להיות לך לנס כז ז
להיות אחוים מא ו
להיות במקדשי מד ז
להיות צל על ראשו יונה ד ו
צעיר להיות באלפי מיכה ה א
להיות מושל בישראל ה א
להיות בריתי את לוי מלאכי ב ד
ואל תתאו להיות אתם משלי כד א
להיות נגיד על עמי ד״ה א יז ז
להיות לעולם לפניך יז כ
להיות למלך על ישראל כח ד
להיות שמי שם ד״ה ב ו ה
להיות נגיד על עמי ו ה
להיות על עמי ישראל ו ו
להיות עיניך פתוחות ו כ
להיות שמי שם ז טז
להיות לעם ליי׳ כג טז

וְלִהְיוֹת Et es.

ולהיות היהודיים אסתר ח יג

מִהְיוֹת . מִהְיֹת
Ne sit, quoad fuit.

מהית קלת אלהים שמות ט כח
מהיות משה יב ד
מהית להם עבדים ויקרא כו יג
מהיות זקן בביתך שמואל א ב לא
וימאסך יי׳ מהיות מלך טו כו
מהיות גוי לפני ירמיה לא לו
מהיות לו בן מלך לג כא
מהיות עוד גוי לפניהם לג כד
לא נהיתה מהיות גוי דניאל יב א

בִּהְיוֹת . בִּהְיֹת
Quoad est, quoad fuit.

כאשר כהיות התבן שמות ה יג
בהית הבקר יט טז
בהיות עליך רוח אלהים שמואל א טז טז
והיה בהיות רוח אלהים טז כג
ויהי בהיות המלחמה שמואל ב ג ו
בהיות שאול המלך עלינו ה ב
בהיות הילד חי יב יח
ויהי בהיות דוד מלכים א טו
בהיות לכם פליטי חרב יחזקאל ו ח
בהיות חלליהם בתוך טז יג
בהיות מקדשי בתוכם לז כח
בהיות ירושלם ישבת זכריה ז ז
בהיות לאל ידך משלי ג כז
בהיות שאול מלך ד״ה א יא ב

הֱיוֹתִי Esse meum.

עד היותי על אדמתי יונה ד ב

הֱיוֹתוֹ Esse ejus.

ביום היותו בתוך צאני יחזקאל לד יב

הֱיוֹתָהּ Esse ejus.

מעת היותה שם אני ישעיה מח טז

הֱיוֹתְךָ Esse tuum.

הטוב היותך כהן שופטים יח יט
או היותך כהן לשבט יח יט

Esse tuam. הֱיוֹתֵךְ

תחת היותך עזובה ישעיה ס טו

Esse eorum. הֱיוֹתָם

מיום היותם על האדמה שמות י ט
כל ימי היותם בכרמל שמו' א כה ז
יען היותם משענת קנה יחזקאל כט ו

Esse vestrum. הֱיוֹתְכֶם

ולמען היותכם לקללה ירמיה מד ח

Esse nostrum. הֱיוֹתֵנוּ

היותנו עמם רעים הצאן שמואל א כה טז

Post esse eorum. מֵהֱיוֹתָם

מהיותם בא אל ערמת חגי ב טז

Ut sis, te mihi esse. מֵהְיוֹתְךָ

נקל מהיותך לי עבד ישעיה מט ו

Ut sitis. לִהְיוֹתְכֶם

להיותכם מורשה יחזקאל לו ג

Quum essent. בִּהְיוֹתָם

ויהי בהיותם בשדה ברא' ד ח
בהיותם כאבים כד כה
בהיותם בארץ איביהם ויקרא כו מד
בהיותם במצרים שמואל א ב כז
בהיותם מתי מספר תהלים קה יב

בִּהְיֹתוֹ . בִּהְיוֹתוֹ

Quum esset.

שלמה אביו בהיותו חי מלכים א יב ו
קראהו בהיותו קרוב ישעיה נה ו
בהיותו עצור בחצר לט טו
בהיותו תמים לא יעשה יחזקאל טו ה
מזמור לדוד בהיותו במדבר
תהלים סג א
לדוד בהיותו במערה קמב א

Quum essetis. בִּהְיוֹתְכֶם

בהיותכם מתי מספר
דברי הימים א טז יט
יי' עמכם בהיותכם עמו
דברי הימים ב טו ב

Quum esses. בִּהְיוֹתֵךְ

בהיותך עירם ועריה יחזקאל טז כב

Et ut sis. וְלִהְיֹתְךָ

ולהיתך עם קדש דברים כו יט

Quum essemus. בִּהְיוֹתֵנוּ

בהיותנו בשדה שמואל א כה טו

Es. הֱיֵה

היה אתה לעם שמות יח יט
אך היה לי לבן חיל שמואל א כח יז
היה זרעם לבקרים ישעיה לג ב
יי' היה עזר לי תהלים ל יא
היה לי לצור לא ג ועא ג
היה בטוב קהלת ז יד

Et es. וֶהְיֵה

והיה ברכה בראשית יב ב
והיה תמים יז א
והיה שם שמות כד יב
והיה נכון לבקר לד ב
והיה לי לאב ולכהן שופטים יז י
והיה לנו לאב ולכהן יח יט

Es. הֱיִי

את היי לאלפי רבבה בראשית כד ס

Este. הֱיוּ

היו נכונים לשלשת ימים שמות יט טו
וכל עדתך היו לפני יי' במדבר טז טז

Et este. וִהְיוּ

והיו לאנשים פלשתים שמואל א ד ט
והיו לבני חיל שמו' ב ב ז וינ כח
והיו את המלך בצאתו מלכי' ב יא יח
והיו כיונה תקנן ירמי' מח כח
והיו כעתודים לפני צאן נ ח
והיו את המלך בבאו ד"ה ב כג ז

Ero. אֶהְיֶה

כי אהיה עמך שמות ג יב
אהיה אשר אהיה ג יד
אהיה שלחני אליכם ג יד
ואנכי אהיה עם פיך ד יב וד טו
ואנכי אהיה עמך דברי' לא כג
אהיה עמך יהוש' א ה וג ז
כי אהיה עמך שופטי' ו טז
אנכי אהיה לכם לראש יא ט
כי אהיה חתן למלך שמואל א יח יח
אהיה לך למשנה כג יז
אני אהיה לו לאב שמואל ב ז יד
אהיה עבד אביך טו לד
לו אהיה ואתו אשב טז יח
כן אהיה לפניך טז יט

לא אהיה חבש ישעי' ג ז
לעולם אהיה גברת מז ז
אהיה לכם לאלהים ירמי' יא ד ול כב
אהיה להם לאלהים כד ז ולב לח
אהיה לאלהים לא א
ואני אהיה להם לאלהים יחזק' יא כ
ויד יא ולז כג
אהיה להם לאלהים לד כד
ואנכי אהיה לכם לאלהים לו כח
ואנכי לא אהיה לכם הושע א ט
אהיה כטל לישראל יד ו
ואני אהיה לה נאם יי' זכרי' ב ט
ולכבוד אהיה בתוכה ב ט
ואני אהיה להם לאלהים ח ח
הוות אהיה כמוך תהלי' נ כא
או כנפל טמון לא אהיה איוב ג טז
לא הייתי אהיה י יט
שחק לרעהו אהיה יב ד
ותפת לפנים אהיה יז ו
אני אהיה לו לאב , ד"ה א יז יג
ואני אהיה לו לאב כח ח

Et ero. וְאֶהְיֶה

ואהיה עמך ואברכך בראשי' כו ג
ואהיה עמך לא ג

Et ero. וָאֶהְיֶה

ואהיה מתהלך באהל שמוא' ב ז ו
ואהיה עמך בכל ז ט
ואהיה תמים לו כב כד
ואהיה להם כמרימי הושע יא ד
ואהיה אצלו אמון משלי ח ל
ואהיה עלי למשא איוב ז כ
ואהיה מאהל אל אהל ד"ה א יז ה
ואהיה עמך בכל אשר יז ח
שקדתי ואהיה תהלי' קב ח

Et ero. וָאֱהִי

ואהי לו לכהן שופ' יח ד
ואהי להם למקדש יחז' יא טז
ואהי להם כמו שחל הוש' יג ז
ואהי תמים עמו תהלי' יח כד
ואהי כאיש אשר לא שמע לח טו
ואהי להם למשל סט יב
ואהי נגוע כל היום עג יד
ואהי להם למלה איוב ל ט
ואהי צם ומתפלל נחמי' א ד
ואהי שם ימים שלשה ב יא
ואהי שבר בחומת ב יג

ואהי עלה בנחל לילה ב יד
ואהי שבר בחומה ב טו

יִהְיֶה *Erit.*

לכם יהיה לאכלה בראש' א כט ול ג
טרם יהיה בארץ ב ה
ומוראכם וחתכם יהיה ט ב
ולא יהיה עוד מבול ט יא
ולא יהיה עוד המים ט טו
עבד עבדים יהיה לאחיו ט כה
כה יהיה זרעך טו ה
כי גר יהיה זרעך טו יג
והוא יהיה פרא אדם טז יב
ואברהם היו יהיה לגוי יח יח
גם ברוך יהיה כז לג
משמני הארץ יהיה כז לט
אם יהיה אלהים עמדי כח כ
יהיה בית אלהים כח כב
נקדים יהיה שכרך לא ח
כי אם ישראל יהיה שמך לה י
וקהל גוים יהיה ממך לה יא
לא לו יהיה הזרע לח ט
יהיה לי עבד מד י ומד יז
יהיה לכם לזרע השדה מז כד
הוא יהיה לעם מח יט
וזרעו יהיה מלא הגוים מח יט
יהיה לך לפה שמות ד טז
ואהרן אחיך יהיה נביאך ז א
למחר יהיה האת הזה ח יט
והברד לא יהיה עוד ט כט
יהיה זה לנו למוקש י ז
ואחריו לא יהיה כן י יד
בן שנה יהיה לכם יב ה
ולא יהיה בכם נגף יב יג
מקרא קדש יהיה לכם יב טז
תורה אחת יהיה לאזרח יב מט
יהיה לך הזכרים ליי' יג יב
שבת לא יהיה בו טז כו
כי יהיה להם דבר יח טז
לא יהיה לך אלהים אחרים כ ג
ולא יהיה אסון כא כב
ואם אסון יהיה כא כג
והמת יהיה לו כא לד וכא לו
יהיה עם אמו כב כט
יהיה לך למוקש כג לג
יהיה סרוח על צדי כו יג
כן יהיה לשניהם כו כד
יהיה המזבח כז א

כתפת חברת יהיה לו כח ז
כמעשהו ממנו יהיה כח ח
רבוע יהיה כפול כח טז
שפה יהיה לפיו כח לב
כפי תחרא יהיה לו כח לב
אל מול פני המצנפת יהיה כח לז
ותרומה יהיה מאת בני כט כח
ולא יהיה בהם נגף ל יב
משחת קדש יהיה ל כה ול לא
קדש יהיה לכם ל לב
בד בבד יהיה ל לד
יהיה למוקש בקרבך לד יב
סלת יהיה קרבנו ויקר' ב א
יכפר בו לו יהיה ז ז
הקריב לכהן לו יהיה ז ח
דם השלמים לו יהיה ז יד
מקוה מים יהיה טהור יא לו
כי יהיה בעור בשרו יג ב
יהיה בו בערו שחין יג יח
יהיה בערו מכות אש יג כד
יהיה בעור בשרם יג לח
וכי יהיה בקרחת יג מב
וראשו יהיה פרוע יג מה
כי יהיה בו נגע יג מז
יהיה בו הנגע יג נב
יהיה זב מבשרו טו ב
אשר יהיה תחתיו טו י
יהיה עליו שכבת זרע טו יז
דם יהיה זבה בבשרה טו יט
כמשכב נדתה יהיה לה טו כו
יהיה כטמאת נדתה טו כו
יהיה לכם ערלים יט כג
יהיה כל פריו קדש יט כד
יהיה לכם הגר יט לד
והין צדק יהיה לכם יט לו
יהיה בהם אוב כ כז
קדש יהיה לך כא ח
אשר יהיה בו מום כא יז
יהיה בו שבר רגל כא יט
לא לרצון יהיה לכם כב כ
תמים יהיה לרצון כב כא
מקרא קדש יהיה לכם
כג ז וכג כא וכג כז וכג לו
יהיה לכם שבתון כג כד
יהיה החלה האחת כד ה
משפט אחד יהיה לכם כד כב
כגר כאזרח יהיה כד כב
שבת שבתון יהיה לארץ כה ד

שנת שבתון יהיה לארץ כה ה
יהיה לו גאל כה כו
כתושב יהיה עמך כה מ
כימי שכיר יהיה עמו כה נ
שנה בשנה יהיה עמו כה נג
ליי' יהיה קדש כז ט
ותמורתו יהיה קדש כז י וכז לג
כערכך הכהן כן יהיה כז יב
יהיה בשקל הקדש כז כה
עשרים גרה יהיה השקל כז כה
יהיה קדש ליי' כז לב
ולא יהיה קצף על עדת במד' א נג
ולחם התמיד עליו יהיה ד ז
יקריבו לכהן לו יהיה ה ט
יתן לכהן לו יהיה ה י
יהיה בקרקע המשכן ה יז
קדש יהיה גדל פרע ו ה
ולא יהיה בבני ישראל ח יט
איש כי יהיה טמא ט י
חקה אחת יהיה לכם ט יד
ובערב יהיה על המשכן ט טו
כן יהיה תמיד ט טז
ויש אשר יהיה הענן ט כא
אם יהיה נביאכם יב ו
אשר אמרתם לבז יהיה במדב' יד לא
ולא יהיה יי' עמכם יד מג
ככם כגר יהיה לפני יי' טו טו
ומשפט אחד יהיה לכם טו טז
תורה אחת יהיה לכם טו כט
ולא יהיה כקרח וכעדתו יז ה
ולא יהיה עוד קצף יח ה
זה יהיה לך מקדש יח ט
קדש יהיה לך יח י
ליי' לך יהיה יח יג
כל חרם בישראל לך יהיה יח יד
באדם ובבהמה יהיה לך יח טו
ובשרם יהיה לך יח יח
וכשוק הימין לך יהיה יח יח
וחלק לא יהיה לך בתוכם יח כ
לא זרק עליו טמא יהיה יט יג
חצי ההין יהיה כח יד
מקרא קדש יהיה לכם כח כה וכח כו
וכט א וכט ז וכט יב
יום תרועה יהיה לכם כט א
הגורל לו יהיה לג נד
יהיה לכם גבול ים לד ו
יהיה לכם גבול צפון לד ז ולד ט
יהיה להם מגרשי הערים לה ה

ואם יהיה היכל לו ד
אשר אמרתם לבז יהיה דברים א לט
לא יהיה לך אלהים ה ז
לא יהיה בך עקר ז יד
ולא יהיה מטר יא יז
כף רגלכם בו לכם יהיה יא כד
יהיה לך את אחיך טו ג
לא יהיה בך אביון טו ד
כי יהיה בך אביון טו ז
פן יהיה דבר עם לבבך טו ט
יהיה בו מום טו כא ויז א
אשר יהיה בימים ההם יז ט
לא יהיה לכהנים יח א
תחלה לא יהיה לו יח ב
זה יהיה משפט יח ג
ולא יהיה הדבר יח כב
וכי יהיה איש שנא יט יא
אשר יהיה בעיר כ יד
ועל פיהם יהיה כל ריב כא ה
את אשר יהיה לו כא טז
יהיה לאיש בן סורר ומורה כא יח
וכי יהיה באיש חטא כא כב
לא יהיה כלי גבר כב ה
כי יהיה נערה בתולה כב כג
כי יהיה בך איש כג יא
אשר לא יהיה טהור כג יא
ולא יהיה קדש כג יח
לא יהיה בך חטא כג כג
נקי יהיה לביתו כד ה
ולאלמנה יהיה כד יט וכד כ וכד כא
כי יהיה ריב כה א
לא יהיה לך בכיסך כה יג
לא יהיה לך בביתך כה יד
שלמה וצדק יהיה לך כה טו
אשר יהיה בימים כו ג
הוא יהיה לראש כח מד
ולא יהיה מנוח כח סה
יהיה לך לאלהים כט יב
שלום יהיה לי כט יח
אם יהיה נדחך ל ד
הוא יהיה עמך לא ח
מבוא השמש יהיה גבולכם
יהושע א ד
רק יהיה יי׳ אלהיך עמך א יז
וכל אשר יהיה אתך בבית ב יט
רחוק יהיה ביניכם ג ד
יהיה עלינו קצף ט כ
יהיה לכם גבול נגב טו ד

יהיה לך גורל אחד יז יז
הר יהיה לך יז יח
הכהן הגדול אשר יהיה כ ו
אם טל יהיה על הגזה שופטים ו לז
כל הארץ יהיה טל ו לט
יהיה לראש י יח
יי׳ יהיה שמע בינותינו יא י
נזיר אלהים יהיה הנער יג ה ויג ז
מה יהיה משפט הנער יג יב
ולא יהיה זקן בביתך שמואל א ב לב
אם מלך יהיה עלינו ח יט
לך ויי׳ יהיה עמך יז לז
יי׳ יהיה ביני ובינך כ מב
ולא יהיה לנו לשטן כט ד
והוא יהיה לי לבן שמואל ב ז יד
כסאך יהיה נכון עד עולם ז טז
דוד יהיה נכון לפניך ז כו
יהיה נא דבר אדני יד יז
אשר יהיה לו ריב טו ב וטו ד
אשר יהיה שם אדני המלך טו כא
כי שם יהיה עבדך טו כא
כל העם יהיה שלום יז ג
ולמה יהיה עבדך עוד למשא יט לו
כן יהיה עם שלמה מלכים א א לז
אם יהיה לבן חיל א נב
יהיה שלום עד עולם ב לג
דמך יהיה בראשך ב לז
וכסא דוד יהיה נכון ב מה
לא יהיה גזרו ג כו
יהיה על האחד לכלכל ד ז
אשר יהיה שם איש ה ח
אשר אמרת יהיה שמי שם ח כט
ולא יהיה מטר ח לה
רעב כי יהיה בארץ ח לז
דבר כי יהיה שדפון ח לז
חסיל כי יהיה ח לז
והבית הזה יהיה עליון ט ח
והשבט האחד יהיה לו יא לב
כי היה יהיה הדבר יג לב
מה יהיה לנער יד ג
אם יהיה השנים האלה יז א
ישראל יהיה שמך מלכים א
יח לא
ואם אין לא יהיה מלכים ב ב י
וסאה סלת בשקל יהיה ז יח
יהיה לי לבקר טז טו
שלום ואמת יהיה בימי כ יט
יהיה שמי שם כג כז

יהיה הר בית יי׳ ישעיה ב ב
תחת בשם מק יהיה ג כד
ביום ההוא יהיה צמח יי׳ ד ב
שרשם כמק יהיה ה כד
יהיה כל מקום ז כג
אשר יהיה שם ז כג
לשמיר ולשית יהיה ז כג
אם יהיה עמך ישראל י כב
ובסר גמל יהיה נצה יח ה
ולא יהיה למצרים מעשה יט טו
יהיה מצרים כנשים יט טז
ביום ההוא יהיה מזבח יט יט
יהיה ישראל שלישיה יט כד
שבעים שנה יהיה לצר כג טו
לפני יי׳ יהיה סחרה כג יח
כה יהיה בקרב הארץ כד יג
יהיה יי׳ צבאות כח ה
כן יהיה המון כל הגוים כט ח
לכן יהיה לכם העון הזה ל יג
ואור החמה יהיה שבעתים ל כו
השיר יהיה לכם ל כט
לא יהיה שם אריה לה ט
כי יהיה שלום לט ח
ואחרי לא יהיה מג י
כן יהיה דברי נה יא
לא יהיה לך עוד השמש ס יט
כי יי׳ יהיה לך ס כ
הקטן יהיה לאלף ס כב
לא יהיה משם עוד עול ימים סה כ
שלום יהיה לכם ירמיה ד י
חרב ורעב לא יהיה לכם יד יג
חרב ורעב לא יהיה בארץ יד טו
ובאחריתו יהיה נבל יז יא
לחרבה יהיה הבית הזה כב ה
אם יהיה כניהו כב כד
יהיה דרכם להם כג יב
שלום יהיה לכם כג יז
כי המשא יהיה כג לו
כשלו יהיה הבית הזה כו ט
כי בשלומה יהיה לכם כט ז
לא יהיה לו איש כט לב
ושם יהיה לב ה
יהיה במקום הזה לג יב
ולא יהיה לכם לה ז
וזרע לא יהיה לנו לה ט
לא יהיה לו יושב על כסא לו ל
ולא יהיה להם שריד מב יז
ולא יהיה פליט ושריד מד יד

אם

אם יהיה עוד שמי מד כו
ולא יהיה הגוי מט לו
ולא יהיה יושב בה נ ג
אשר יהיה שמה הרוח יחזקאל א יב
כאשר יהיה האופן א יז ו י
יהיה שם הרוח א כ
הקשת אשר יהיה בענן א כח
הזהבם לנדה יהיה ז יט
לא יהיה עוד כל חזון יב כד
וגשם שטף באפי יהיה יג יג
כעון הנביא יהיה יד י
מה יהיה עץ הגפן טו ב
לא באות ולא יהיה טז טז
יהיה לך עוד פתחון פה טז סג
ואיש כי יהיה צדיק יח ה
דמיו בו יהיה יח יג
ולא יהיה לכם למכשול יח ל
שבט מאסת לא יהיה כא יח
דמך יהיה בתוך הארץ כא לז
ולא יהיה עוד לבית ישראל
כח כד וכט טז
יום ענן עת גוים יהיה ל ג
לא יהיה עוד ל יג
דמו בראשו יהיה לג ד
מרום ישראל יהיה נוהם לד יד
והוא יהיה להן לרעה לד כג
ומלך אחד יהיה לכלם לז כב
ורועה אחד יהיה לכלם לז כד
ברית עולם יהיה אותם לז כו
יהיה רעש גדול לח יט
השער הזה סגור יהיה מד ב
הרם בישראל להם יהיה מד כט
תרומתיכם לכהנים יהיה מד ל
יהיה מזה אל הקדש מה ב
ובו יהיה המקדש מה ג
משרתי המקדש יהיה מה ד
לכל בית ישראל יהיה מה ו
יהיה לו לאחזה מה ח
תכן אחד יהיה מה יא
אל החמר יהיה מתכנתו מה יא
והמשה שקל המנה יהיה מה יב
ועל הנשיא יהיה העולות מה יז
יהיה לכם הפסח מה כא
יהיה סגור ששת ימי המעשה מו א
לנשיא יהיה מח כב
שבבים יהיה עגל שמרון הושע ח ו
ובית אל יהיה לאון עמוס ה ה
ולא יהיה שריד עובדיה א יח

יראה מה יהיה בעיר יונה ד ה
לא יהיה לך משליך חבל מיכה ב ה
יהיה הר בית יי׳ ד א
גדול יהיה כבוד הבית חגי ב ט
וצום העשירי יהיה לבית זכרי׳ ח יט
על יהודה יהיה במצור יב ב
ביום ההוא יהיה מקור יג א
לא יהיה אור יקרות יד ו
לעת ערב יהיה אור יד ז
בקיץ ובחרף יהיה יד ח
יהיה יי׳ אחד יד ט
וחרם לא יהיה עוד יד יא
אשר יהיה במחנות יד טו
ולא עליהם יהיה הגשם יד יז
יהיה על מצלות הסוס יד כ
ולא יהיה כנעני עוד יד כא
לא יהיה בך אל זר תהלים פא י
ארעו לעולם יהיה פט לז
גבור בארץ יהיה זרעו קיב ב
לזכר עולם יהיה צדיק קיב ו
כים אחד יהיה לכלנו משלי א יד
כי יי׳ יהיה בכסלך ג כו
ונעוה לב יהיה לבוז יב ח
בכל עצב יהיה מותר יד כג
ולבניו יהיה מחסה יד כו
ואחריתו יהיה מנון כט כא
יהיה באחרית הזעם דניאל ח יט
אם יהיה נדחכם נחמיה א ט
עדמת יהיה מהלכך ב ו
וככה יהיה נעור ורק ה יג
יהיה לראש ולשר ד״ה א יא ו
לעזרני יהיה לי עליכם יב יז
אשר יהיה מבניך יז יא
יהיה לי לבן יז יג
יהיה נכון עד עולם יז יד
למה יהיה לאשמה לישראל כא ג
הוא יהיה איש מנוחה כב ט
שלמה יהיה שמו כב ט
והוא יהיה לי לבן כב י
ואחריך לא יהיה כן ד״ה ב א יב
ולא יהיה מטר ו כו׳ ז יג
רעב כי יהיה בארץ ו כח
דבר כי יהיה ו כח
וחסיל כי יהיה ו כח
אשר יהיה לכל האדם ו כט

הֲיִהְיֶה *Num erit.*

היהיה הדבר מלכים ב ז ב
ההיה כדבר ז יט

שֶׁיִּהְיֶה *Erit.*

מה שהיה הוא שיהיה קהלת א ט
לא ידע האדם מה שיהיה ח ז וי יד

יְהִי *Esto, sit.*

יהי אור בראשית א ג
יהי רקיע א ו
יהי מארת א יד
לו יהי כדברך ל לד
יהי לך אשר לך לג ט
יהי דן נחש מט יז
יהי לתנין שמות ז ט
יהי כן יי׳ עמכם י י
יהי עליכם סתרה דברים לב לח
יהי רצוי אחיו לג כד
יהי נא חרב שופטים ו לט
ויי׳ אלהיך יהי עמך שמואל ב יד יז
יהי יי׳ אלהינו עמנו מלכים א ח נז
יהי יי׳ אלהיך ברוך י ט
יהי נא דברך כב יג
יהי לך כן מלכים ב ב י
אל יהי ברוך ירמיה כ יד
יהי יי׳ בנו מב ה
אל יהי (לה) פליטה נ כט
ובת צדק יהי לכם יחזקאל מה י
יהי חסדך יי׳ עלינו תהלים לג כב
יהי דרכם חשך לה ו
אל יהי ישב סט כו
יהי פסת בר בארץ עב טז
יהי שמו לעולם עב יז
יהי כבוד יי׳ קד לא
אל יהי לו משך חסד קט יב
ואל יהי חונן ליתומיו קט יב
יהי שם יי׳ מברך קיג ב
יהי נא חסדך קיט עו
יהי לבי תמים קיט פ
יהי שלום בחילך קכב ז
יהי מקורך ברוך משלי ה יח
יהי שם יי׳ מברך איוב א כא
היום ההוא יהי חשך ג ד
הלילה ההוא יהי גלמוד ג ז
ואל יהי מקום לזעקתי טז יח
יהי רעב אנו יח יב
יהי למלא בטנו כ כג
ובלילה יהי כגנב כד יד
יהי כרשע איבי כז ז

יהי

יהי אלהיו עמו עזרא א ג
עתה בני יהי יי׳ עמך ד״ה א כב יא
יהי יי׳ אלהיך ברוך ד״ה ב ט ח
יהי פחד יי׳ עליכם יט ז

וַיְהִי *Et fuit.*

ויהי אור בראשית א ג
ויהי ערב א ה וח וינ ויט וכג ולא
ויהי בקר א ה וח וינ ויט וכג ולא
ויהי כן א ז וט ויא וטו וכד ול
ויהי האדם לנפש חיה ב ז
ויהי הבל רעה צאן ד ב
ויהי מקץ ימים ד ג
ויהי בהיותם בשדה ד ח
ויהי בנה עיר ד יז
ויהי כל ימי חנוך ה כג
ויהי כל ימי למך ה לא
ויהי נח בן חמש ה לב
ויהי כי החל האדם ו א
ויהי לשבעת הימים ז י
ויהי הגשם על הארץ ז יב
ויהי המבול ארבעים יום ז יז
ויהי מקץ ארבעים יום ח ו
ויהי באחת ושש מאות שנה ח יג
ויהי כל ימי נח ט כט
ויהי גבול הכנעני י יט
ויהי מושבם ממשא י ל
ויהי כל הארץ שפה אחת יא א
ויהי בנסעם מקדם יא ב
ויהי רעב בארץ יב י
ויהי כאשר הקריב יב יא
ויהי כבוא אברם יב יד
ויהי לו צאן ובקר יב טז
ויהי ריב בין רעי יג ז
ויהי בימי אמרפל יד א
ויהי השמש לבוא טו יב
ויהי אברם בן תשעים יז א
ויהי כמצחק בעיני חתניו יט יד
ויהי כהוציאם אתם החוצה יט יז
ויהי בשחת אלהים יט כט
ויהי ממחרת יט לד
ויהי כאשר התעו כ יג
ויהי אלהים את הנער כא כ
ויהי רבה קשת כא כ
ויהי בעת ההוא כא כב
ויהי אחר הדברים כב א
ויהי אחרי הדברים כב כ
ויהי הוא טרם כלה כד טו

ויהי כאשר כלו הגמלים כד כב
ויהי כראת את הנזם כד ל
ויהי כאשר שמע עבד כד נב
ויהי אחרי מות אברהם כה יא
ויהי יצחק בן ארבעים כה כ
ויהי עשו איש כה כז
ויהי רעב בארץ כו א
ויהי כי ארכו לו כו ח
ויהי לו מקנה צאן כו יד
ויהי ביום ההוא כו לב
ויהי עשו בן ארבעים כו לד
ויהי כי זקן יצחק כז א
ויהי כאשר כלה יצחק כז ל
ויהי אך יצא יצא כז ל
ויהי כאשר ראה יעקב כט י
ויהי בערב ויקח כט כג
ויהי בבקר והנה הוא כט כה
ויהי כאשר ילדה רחל ל כה
ויהי לו צאן רבות ל מג
ויהי בעת יחם הצאן לא י
ויהי לי שור וחמור לב ו
ויהי ביום השלישי לד כה
ויהי עמדי בדרך לה ג
ויהי חתת אלהים לה ה
ויהי עוד כברת הארץ לה טז
ויהי בהקשתה בלדתה לה יז
ויהי בצאת נפשה לה יח
ויהי בשכן ישראל לה כב
ויהי כאשר בא יוסף לז כג
ויהי בעת ההיא וירד לח א
ויהי ער בכור יהודה לח ז
ויהי כמשלש חדשים לח כד
ויהי בעת לדתה לח כז
ויהי בלדתה ויתן יד לח כח
ויהי כמשיב ידו לח כט
ויהי יי׳ את יוסף לט ב
ויהי בבית אדניו לט ב
ויהי מאז הפקיד לט ה
ויהי ברכת יי׳ לט ה
ויהי יוסף יפה תאר לט ו
ויהי אחר הדברים לט ז
ויהי כדברה אל יוסף לט י
ויהי כהיום הזה לט יא
ויהי כראותה כי עזב לט יג
ויהי כשמעו לט טו
ויהי כהרימי קולי לט יח
ויהי כשמע אדניו לט יט
ויהי שם בבית הסהר לט כ

ויהי יי׳ את יוסף לט כא
ויהי אחר הדברים מ א
ויהי ביום השלישי מ כ
ויהי מקץ שנתים ימים מא א
ויהי בבקר ותפעם מא ח
ויהי כאשר פתר לנו מא יג
ויהי רעב בכל הארצות מא נד
ויהי הם מריקים שקיהם מב לה
ויהי כאשר כלו לאכל מג ב
ויהי כי באנו אל המלון מג כא
ויהי כי עלינו מד כד
ויהי ימי יעקב מז כח
ויהי אחרי הדברים מח א
ויהי למס עבד מט טו
ויהי המחנה כבד מאד נ ט
ויהי כל נפש יצאי שמות א ה
ויהי כי יראו המילדת א כא
ויהי לה לבן ב י
ויהי בימים ההם ב יא
ויהי בימים הרבים ב כג
ויהי לנחש ד ג
ויהי למטה בכפו ד ד
ויהי בדרך במלון ד כד
ויהי ביום דבר יי׳ ו כח
ויהי לתנין ז י
ויהי הדם בכל ארץ ז כא
ויהי שחין אבעבעת ט י
ויהי ברד ואש מתלקחת ט כד
ויהי חשך אפלה י כב
ויהי בחצי הלילה יב כט
ויהי מקץ שלשים יב מא
ויהי בעצם היום יב מא
ויב נא
ויהי כי הקשה פרעה יג טו
ויהי בשלח פרעה יג יז
ויהי הענן והחשך יד כ
ויהי באשמרת הבקר יד כד
ויהי לי לישועה טו ב
ויהי כדבר אהרן טז י
ויהי בערב טז יג
ויהי ביום הששי טז כב
ויהי ביום השביעי טז כז
ויהי ידיו אמונה יז יב
ויהי ממחרת יח יג ולב ל
ויהי ביום השלישי יט טז
ויהי קול השפר יט יט
ויהי משה בהר כד יח
ויהי שם עם יי׳ לד כח

ויהי

ויהי המשכן אחד לו יג
ויהי זהב התנופה לח כד
ויהי מאת ככר הכסף לח כז
ויהי בחדש הראשון מ יז
ויהי ביום השמיני ויקרא ט א
ויהי כל בכור זכר במדבר ג מג
ויהי ביום כלות משה ז א
ויהי המקריב ביום ז יב
ויהי אנשים אשר היו טמאים ט ו
ויהי בשנה השנית י יא
ויהי בנסע הארן י לה
ויהי העם כמתאננים יא א
ויהי כנוח עליהם יא כה
ויהי בהקהל העדה יז ז
ויהי ממחרת ויבא יז כג
ויהי אחרי המגפה כה יט
ויהי המכס ליי׳ לא לז
ויהי כל זהב התרומה לא נב
ויהי בארבעים שנה דברים א ג
ויהי כשמעכם את הקול ה כ
ויהי מקץ ארבעים יום ט יא
ויהי שם לגוי גדול כו ה
ויהי בישרון מלך לג ה
ויהי אחרי מות משה יהושע א א
ויהי השער לסגור ב ה
ויהי מקצה שלשת ימים ג ב
ויהי בנסע העם ג יד
ויהי כאשר תמו ד א
ויהי כאשר תם כל העם ד יא
ויהי בעלות הכהנים ד יח
ויהי כשמע כל מלכי ה א
ויהי כאשר תמו כל הגוי ה ח
ויהי בהיות יהושע ה יג
ויהי כאמר יהושע ו ח
ויהי ביום השביעי ו טו
ויהי בפעם השביעית ו טז
ויהי כשמע העם ו כ
ויהי יי׳ את יהושע ו כז
ויהי שמעו בכל הארץ ו כז
וימס לבב העם ויהי למים ז ה
ויהי כראות מלך העי ח יד
ויהי ככלות ישראל להרג ח כד
ויהי כל הנפלים ביום ההוא ח כה
ויהי כשמע כל המלכים ט א
ויהי מקצה שלשת ימים ט טז
ויהי כשמע ארני צדק י א
ויהי בנוסם מפני ישראל י יא

ויהי ככלות יהושע י כ
ויהי כהוציאם את המלכים י כד
ויהי לעת בוא השמש י כז
ויהי כשמע יבין יא א
ויהי להם הגבול מערוער יג טז
ויהי גבול בני ראובן יג כג
ויהי להם הגבול יעזר יג כה
ויהי לחצי מטה בני מנשה יג כט
ויהי גבולם ממחנים יג ל
ויהי הגורל למטה בני טו א
ויהי להם גבול נגב טו ב
ויהי בבואה ותסיתהו טו יח
ויהי גבול בני אפרים טז ה
ויהי למס עבד טז י
ויהי הגורל למטה מנשה יז א
ויהי לבני מנשה הנותרים יז ב
ויהי גבול מנשה יז ז
ויהי תצאתיו הימה יז ט
ויהי הים גבולו יז י
ויהי למנשה בישככר יז יא
ויהי כי חזקו בני ישראל יז יג
ויהי להם הגבול יח יב
ויהי נחלתם בתוך נחלת יט א
ויהי להם בנחלתם יט ב
ויהי גבול נחלתם יט י ויט מא
ויהי גבולם יזרעאלה יט יח
ויהי גבולם חלקת וחלי יט כה
ויהי גבולם מחלף יט לג
ויהי תצאתיו הירדן יט לג
ויהי לבני אהרן הכהן כא ד
ויהי לבני אהרן ממשפחת כא י
ויהי ערי גורלם כא כ
ויהי גורלם ערים כא מ
ויהי הנגף בעדת יי׳ כב יז
ויהי מימים רבים כג א
ויהי אחרי הדברים כד כט
ויהי אחרי מות יהושע שופטי׳ א א
ויהי בבואה ותסיתהו א יד
ויהי יי׳ את יהודה א יט
ויהי כי חזק ישראל א כח
ויהי כדבר מלאך יי׳ ב ד
ויהי כאשר כלה ג יח
ויהי בבואו ויתקע בשופר ג כז
ויהי כי זעקו בני ישראל ו ז
ויהי כאשר ירא את בית אביו ו כז
ויהי כן וישכם ממחרת ו לח
ויהי חרב אל הגזה ו מ

ויהי מספר המלקקים ז ו
ויהי בלילה ההוא ז ט
ויהי כשמע גדעון ז טו
ויהי משקל נזמי הזהב ח כו
ויהי לגדעון ולביתו ח כז
ויהי כאשר מת גדעון ח לג
ויהי לו שלשים בנים י ד ויב ט
ויהי מימים וילחמו בני עמון יא ד
ויהי כאשר נלחמו יא ה
ויהי כראותו אותה יא לה
ויהי מקץ שנים חדשים יא לט
ויהי לו ארבעים בנים יב יד
ויהי איש אחד מצרעה יג ד
ויהי בעלות הלהב יג כ
ויהי כראותם אותו יד יא
ויהי ביום השביעי יד טו ויד יז
ויהי מימים בימי קציר טו א
ויהי ככלתו לדבר טו יז
ויהי אחרי כן ויאהב אשה טז ד
ויהי כי הציקה לו טז טז
ויהי טוחן בבית האסירים טז כא
ויהי כטוב לבם טז כה
ויהי איש מהר אפרים יז א
ויהי בבית מיכיהו יז ד
ויהי לו לכהן יז ה
ויהי נער מבית לחם יז ז
ויהי הנער לו כאחד מבניו יז יא
ויהי לו הנער לכהן יז יב
ויהי בבית מיכה יז יב
ויהי בימים ההם יט א
ויהי ביום הרביעי יט ה
ויהי כל הנפלים מבנימן כ מו
ויהי ממחרת וישכימו כא ד
ויהי איש אחד מן הרמתים
שמואל א א א
ויהי לפננה ילדים א ב
ויהי היום ויזבח אלקנה א ד
ויהי לתקפות הימים א כ
ויהי ביום ההוא ג ב
ויהי דבר שמואל ד א
ויהי כבוא ארון ברית יי׳ ד ה
ויהי כהזכירו את ארון ד יח
ויהי אחרי הסבו ה ט
ויהי כבוא ארון האלהים ה י
ויהי ארון יי׳ בשדה פלשתים ו א
ויהי מיום שבת הארון ז ב
ויהי שמואל מעלה העולה ז י

ויהי

ויהי שלום בין ישראל	ז	יד
ויהי כאשר זקן שמואל	ח	א
ויהי שם בנו הבכור	ח	ב
ויהי איש מבן ימין	ט	א
ויהי כל יודעו מאתמול	י	יא
ויהי כמחריש	י	כז
ויהי ממחרת וישם שאול	יא	יא
ויהי הנשארים	יא	יא
ויהי ככלתו להעלות העולה	יג	י
ויהי היום ויאמר יונתן	יד	א
ויהי עד דבר שאול	יד	יט
ויהי דבש על פני השדה	יד	כה
ויהי דבר יי׳ אל שמואל	טו	י
ויהי בבואם וירא	טז	ו
ויהי ככלתו לדבר	יח	א
ויהי בבואם בשוב דוד	יח	ו
ויהי שאול עוין את דוד	יח	ט
ויהי ממחרת ותצלח רוח	יח	י
ויהי דוד לכל דרכיו	יח	יד
ויהי בעת תת את מרב	יח	יט
ויהי שאול איב את דוד	יח	כט
ויהי מדי צאתם שכל דוד	יח	ל
ויהי לפניו כאתמול	יט	ז
ויהי החדש וישב המלך	כ	כד
ויהי ממחרת החדש	כ	כז
ויהי בבקר ויצא יהונתן	כ	לה
ויהי עליהם לשר	כב	ב
ויהי בברח אביתר	כג	ו
ויהי דוד נחפז ללכת	כג	כו
ויהי כאשר שב שאול	כד	ב
ויהי אחרי כן	כד	ו
ויהי ככלות דוד לדבר	כד	יז
ויהי בגזז את צאנו	כה	ב
ויהי בבקר בצאת היין	כה	לז
ויהי כעשרת הימים	כה	לח
ויהי מספר הימים	כז	ז
ויהי בימים ההם	כח	א
סר מעליך ויהי ערך	כח	יז
ויהי בבוא דוד	ל	א
ויהי מהיום ההוא	ל	כה
ויהי ממחרת ויבאו	לא	ח
ויהי אחרי מות שאול שמואל ב	א	א
ויהי ביום השלישי	א	ב
ויהי בבאו אל דוד	א	ב
ויהי אחרי כן וישאל דוד	ב	א
ויהי מספר הימים	ב	יא
ויהי כל הבא אל המקום	ב	כג

ויהי בכורו אמנון	ג	ב
ויהי בהיות המלחמה	ג	ו
ויהי בחפזה לנוס	ד	ד
ויהי כי צעדו נשאי ארון	ו	יג
ויהי כי ישב המלך	ז	א
ויהי דבר יי׳ אל נתן	ז	ד
ויהי אחרי כן ויך דוד	ח	א
ויהי כל אדום עבדים	ח	יד
ויהי דוד עשה משפט	ח	טו
ויהי אחרי כן וימת מלך	י	א
ויהי לתשובת השנה	יא	א
ויהי לעת הערב	יא	ב
ויהי בבקר ויכתב דוד	יא	יד
ויהי בשמור יואב	יא	טז
ויהי ביום השביעי	יב	יח
ויהי אחרי כן ולאבשלום	יג	א
ויהי לשנתים ימים	יג	כג
ויהי המה בדרך	יג	ל
ויהי ככלתו לדבר	יג	לו
ויהי שם שלש שנים	יג	לח
ויהי מאחרי כן	טו	א
ויהי כל האיש אשר יהיה לו	טו	ב
ויהי מקץ ארבעים שנה	טו	ז
ויהי הקשר אמץ	טו	יב
ויהי דוד בא עד הראש	טו	לב
ויהי כל העם נדון	יט	י
ויהי כי בא ירושלם	יט	כו
ויהי רעב בימי דוד	כא	א
ויהי איש מדון	כא	כ
ויהי יי׳ משען לי	כב	יט
ויהי להם לשר	כג	יט
ויהי מקץ שלש שנים מלכי׳ א	ב	לט
ויהי ביום השלישי	ג	יח
ויהי המלך שלמה	ד	א
ויהי לחם שלמה	ה	ב
ויהי לשלמה ארבעים אלף	ה	ו
ויהי שמו בכל הגוים	ה	יא
ויהי שירו חמשה ואלף	ה	יב
ויהי חירום נתן לשלמה	ה	כד
ויהי שלם בין חירם	ה	כו
ויהי המס שלשים אלף איש	ה	כז
ויהי לשלמה שבעים אלף	ה	כט
ויהי בשמונים שנה	ו	א
ויהי דבר יי׳ אל שלמה	ו	יא
ויהי בצאת הכהנים	ח	י
ויהי עם לבב דוד	ח	יז
ויהי ככלות שלמה	ח נד וט	א

ויהי מקצה עשרים שנה	ט	י
ויהי משקל הזהב	י	יד
ויהי לו אלף וארבע	י	כו
ויהי לו נשים שרות	יא	יג
ויהי לעת זקנת שלמה	יא	ד
ויהי בהיות דוד	יא	טו
ויהי גנבת בית פרעה	יא	כ
ויהי שר גדוד בהרג דוד	יא	כד
ויהי שטן לישראל	יא	כה
ויהי בעת ההיא	יא	כט
ויהי במצרים עד מות שלמה	יא	מ
ויהי כשמע ירבעם	יב	ב
ויהי כשמע כל ישראל	יב	כ
ויהי דבר האלהים	יב	כב
ויהי הדבר הזה לחטאת	יב	ל
ויהי כשמע המלך	יג	ד
ויהי דבר יי׳ אל הנביא	יג	כ
ויהי אחרי אכלו לחם	יג	כג
ויהי אחרי קברו אתו	יג	לא
ויהי בדבר הזה	יג	לד
ויהי כשמע אחיהו	יד	ו
ויהי בשנה החמישית	יד	כה
ויהי מדי בא המלך	יד	כח
ויהי כשמע בעשא	טו	כא
ויהי כמלכו הכה	טו	כט
ויהי דבר יי׳ אל יהוא	טז	א
ויהי במלכו כשבתו	טז	יא
ויהי כראות זמרי	טז	יח
ויהי הנקל לכתו	טז	לא
ויהי דבר יי׳ אליו	יז ב וית	ח
ויהי מקץ ימים	יז	ז
ויהי אחר הדברים	יז	יז
ויהי ימים רבים	יח	א
ויהי בהכרית איזבל	יח	ד
ויהי עבדיהו בדרך	יח	ז
ויהי כראות אחאב	יח	יז
ויהי בצהרים ויהתל	יח	כז
ויהי כעבר הצהרים	יח	כט
ויהי בעלות המנחה	יח	לו
ויהי בשבעית ויאמר	יח	מד
ויהי עד כה ועד כה	יח	מה
ויהי גשם גדול	יח	מה
ויהי כשמע אליהו	יט	יג
ויהי כשמע את הדבר	כ	יב
ויהי לתשובת השנה	כ	כו
ויהי ביום השביעי	כ	כט
ויהי המלך עבר	כ	לט

ויהי

ויהי אחר הדברים כא א
ויהי כשמע איזבל כא טו
ויהי כשמע אחאב כא טו וכז
ויהי דבר יי׳ אל אליהו כא יז
ויהי בשנה השלישית כב ב
ויהי כראות שרי הרכב כב לג
ויהי בעלות יי׳ מלכים ב ב א
ויהי כעברם ואליהו אמר ב ט
ויהי המה הלכים הלוך ב יא
ויהי כמות אחאב ג ה
ויהי בבקר כעלות ג כ
ויהי קצף גדול ג כז
ויהי כמלאת הכלים ד ו
ויהי היום ויעבר אלישע ד ח
ויהי היום ויבא שמה ד יא
ויהי היום ויצא אל אביו ד יח
ויהי כראות איש האלהים ד כה
ויהי כאכלם מהנזיד ד מ
ויהי כקרא מלך ישראל ה ז
ויהי כשמע אלישע ה ח
ויהי האחד מפיל הקורה ו ה
ויהי כבאם שמרון ו כ
ויהי אחרי כן ו כד
ויהי רעב גדול בשמרון ו כה
ויהי מלך ישראל עבר ו כו
ויהי כשמע המלך ו ל
ויהי סאה סלת בשקל ז טז
ויהי כדבר איש האלחים ז יח
ויהי לו כן ז כ
ויהי מקצה שבע שנים ח ג
ויהי הוא מספר למלך ח ה
ויהי ממחרת ויקח המכבר ח טו
ויהי הוא קם לילה ח כא
ויחי כראות יהורם ט כב
ויהי כבוא הספר אלידם י ז
ויהי בבקר ויצא י ט
ויהי ככלתו לעשות העלה י כה
ויהי אתה בית יי׳ יא ג
ויהי בשנת עשרים ושלש יב ז
ויהי כראותם כי רב יב יא
ויהי הם קברים איש יג כא
ויהי כאשר חזקה הממלכה יד ה
ויהי מצרע עד יום מותו טו ה
על כסא ישראל ויהי כן טו יב
ויהי לו הושע עבד יז ג
ויהי כי חטאו בני ישראל יז ז
ויהי בתחלת שבתם שם יז כה
ויהי בשנת שלש להושע יח א

ויהי בשנה הרביעית יח ט
ויהי כשמע המלך יט א
וכב יא
ויהי הוא משתחוה יט לז
ויהי ישעיהו לא יצא כ ד
ויהי בשמנה עשרה שנה כב ג
ויהי לו יהויקים עבד כד א
ויהי בשנת התשיעית כה א
ויהי בחדש השביעי כה כה
ויהי בשלשים ושבע שנה כה כז
ויהי בימי אחז ישעיהו ז א
ויהי העם כמאכלת איש ט יח
ויהי לי לישועה יב ב
ויהי מבחר עמקיך כב ז
ויהי בארבע עשרה שנה לו א
ויהי כשמע המלך חזקיהו לז א
ויהי הוא משתחוה לז לח
ויהי דבר יי׳ אל ישעיהו לח ד
ויהי כנהר שלומך מח יח
ויהי כחול זרעך מח יט
ויהי להם למושיע סג ח
ויהי בימי יהויקים ירמיהו א ג
ויהי דבר יי׳ אלי לאמר א ד ויא
וינ ח ויו א ויח ה וכד ד
ויהי דבר יי׳ אלי שנית א יג וינ ג
ויהי מקץ ימים רבים יג ו
ויהי דברך לי לששון טו יו
ויהי ממחרת ויצא כ ג
ויהי ככלות ירמיהו כו ח
ויהי בשנה ההיא כח א
ויהי דבר יי׳ אל ירמיהו כח יב
וכט ו ולב כו ולג א ויט וכג
ולד יב ולה יב ולו כז ולז ו
ומב ז ומא ח
ויהי בעלות נבוכדראצר לה יא
ויהי בשנה הרביעית ליהויקים לו א
ויהי בשנה החמישית לו ט
ויהי כשמעם לו טו
ויהי כקרא יהודי שלש לו כג
ויהי הוא בשער בנימן לז יג
ויהי כאשר ראם צדקיהו לט ד
ויהי בחדש השביעי מא א
ויהי ביום השני מא ד
ויהי כפגש אתם מא ו
ויהי כבאם אל תוך העיר מא ז
ויהי כראות כל העם מא יג
ויהי מקץ עשרת ימים מב ז
ויהי ככלות ירמיהו מג א

ויהי בשנה התשיעית נב ד
ויהי בשלשים ושבע שנים נב לא
ויהי בשלשים שנה יחזקאל א א
ויהי קול מעל לרקיע א כה
ויהי מקצה שבעת ימים ג טז
ויהי דבר יי׳ אלי לאמר ו א
ח א ויא יד ויב א יז כא כו
וינ א ויד ב יב וטו א וטז א
ויהי בשנה הששית ח א
ויהי כהכותם ט ח
ויהי בצותו את האיש י ו
ויהי כהנבאי ופלטיהו יא יג
ויהי דבר יי׳ אלי בבקר יב ח
ויהי אחרי כל רעתך טז כג
ויהי בך הפך מן הנשים טז לד
ויצמח ויהי לגפן יז ו
ויהי נשר אחד גדול יז ז
ויהי דבר יי׳ אלי לאמר יז יא
ויח א וכא א ו יג כג וכב א יז
כג וכג א וכד טו וכה א וכז א
וכח א יא ול א ולג א כג ולד א
ולה א ולו טז ולז טו ולח א
ויהי בשנה השביעית כ א
ויהי דבר יי׳ אלי בשנה כד א
ויהי בעשתי עשרה שנה כו א
ויהי בעשרים ושבע שנה כט יז
ויהי באחת עשרה שנה
ל כ ולא א
ויהי בשתי עשרה שנה לב א ויז
ולג כא
ויהי קהלה סביבות קברתה לב כג
ויהי קול כהנבאי לז ז
ויהי אפרים כיונה פותה הושע ז יא
ויהי דבר יי׳ אל יונה יונה א א
יג א
ויהי סער גדול בים א ד
ויהי יונה במעי הדג ב א
ויהי כזרח השמש ד ח
ויהי ריב ומדון ישא חבקוק א ג
ויהי דבר יי׳ ביד חגי חגי א ג
ויהי דבר יי׳ שנית ב כ
ויהי דבר יי׳ אלי לאמר זכריה ד ח
וו ט
ויהי בשנת ארבע לדריוש ז א
ויהי דבר יי׳ צבאות ז ד וח א
ויהי דבר יי׳ אל זכרי ז ח
ויהי קצף גדול מאת יי׳ ז יב
ויהי כאשר קרא ז יג

ויהי יי׳ למשען לי תהלים יח יט
ויהי בשלם סכו עו יג
ויהי יי׳ לי למשגב צד כב
ויהי לי לישועה קיח יד
ויהי מקנה שבעת
אלפי צאן איוב א ג
ויהי האיש ההוא גדול א ג
ויהי כי הקיפו ימי המשתה א ה
ויהי היום ויבאו בני האלהים א ו וב א
ויהי היום ובניו ובנתיו א יג
ויהי לאבל כנרי ל לא
ויהי אחר דבר יי׳ מב ז
ויהי לו ארבעה עשר מב יב
ויהי לו שבענה בנים מב יג
ויהי בהם מבני יהודה דניאל א ו
ויהי המלצר נשא את פתבגם א טז
ויהי דניאל עד שנת א כא
ויהי בראתי ואני בשושן ח ב
ויהי בראתי אני דניאל ח טו
ויהי עם הארץ עזרא ד ד
ויהי בחדש כסלו נחמיה א א
ויהי כשמעי את הדברים א ד
ויהי בחדש ניסן ב א
ויהי כאשר שמע סנבלט ג לג וד א
ויהי לב לעם לעשות ג לח
ויהי כאשר שמעו אויבינו ד ט
ויהי מן היום ההוא ד י
ויהי כאשר נשמע לסנבלט ו א
ויהי כאשר שמעו כל אויבינו ו טז
ויהי כאשר נבנתה החומה ז א
ויהי כשמעם את התורה יג ג
ויהי כאשר צללו שערי יג יט
ויהי לו עשרים ושלש
דברי הימים א ב כב
ויהי יעבץ נכבד מאחיו ד ט
ויהי ערי גבולם ו נא
ויהי ממחרת ויבאו פלשתים י ח
יואב בן צרויה ויהי לראש יא ו
ויהי להם לשר יא כא
ויהי דוד וזקני ישראל טו כה
ויהי בעזר האלהים טו כו
ויהי ארון ברית יי׳ טו כט
ויהי כאשר ישב דויד יז א
ויהי בלילה ההוא יז ג
ויהי דבר אלהים יז ג
ויהי אחרי כן ויך דויד יח א
ויהי ארם לדויד יח ו
ויהי עשה משפט וצדקה יח יד

היה

ויהי אחרי כן וימת יט א
ויהי לעת תשובת השנה כ א
ויהי אחרי כן ותעמד כ ד
ויהי איש מדה כ ו
ויהי כל ישראל אלף כא ה
ויהי עלי דבר יי׳ כב ח
ויהי מספרם לגלגלתם כג ג
ויהי יחזיאל הראש כג יא
ויהי מספרם אנשי מלאכה כה א
ויהי מספרם עם אחיהם כה ז
ויהי בזאת קצף על ישראל כז כד
ויהי לו אלף וארבע מאות
דברי הימים ב א יד
ויהי שם עד היום הזה ה ט
ויהי בצאת הכהנים ה יא
ויהי כאחד למחצצרים ה יג
ויהי עם לבב דויד אבי ו ז
ויהי מקץ עשרים שנה ח א
ויהי משקל הזהב ט יג
ויהי לשלמה ארבעת אלפים ט כה
ויהי מושל בכל המלכים ט כו
ויהי כשמע ירבעם י ב
ויהי דבר יי׳ אל שמעיהו יא ב
ויהי לו יהודה ובנימן יא יב
ויהי כהכין מלכות רחבעם יב א
ויהי בשנה החמישית יב ב
ויהי מדי בוא המלך יב יא
ויהי בהריע איש יהודה יג טו
ויהי לאסא חיל יד ז
ויהי כשמע בעשא טז ה
ויהי יי׳ עם יהושפט יז ג
ויהי לו עשר וכבוד יז ה
ויהי פחד יי׳ על יז י
ויהי יהושפט הלך וגדל יז יב
ויהי ליהושפט עשר וכבוד יח א
ויהי כראות שרי הרכב יח לא ולב
ויהי אחרי כן באו כ א
ויהי פחד אלהים על כל כ כט
ויהי קם לילה ויך כא ט
ויהי לימים מימים כא יט
ויהי בהשפט יהוא כב ח
ויהי אתם בבית אלהים כב יב
ויהי אחרי כן היה כד ד
ויהי קצף על יהודה כד יח
ויהי לתקופת השנה כד כג
ויהי כאשר חזקה הממלכה כה ג
ויהי אחרי בוא אמציהו כה יד
ויהי בדברו אליו כה טז

היה

ויהי לדרוש אלהים כו ה

ויהי *Et sit.*

ויהי מבדיל בראשית א ו
ויהי כנען עבד למו ט כו וכז
ויהי ברד בכל ארץ שמות ט כב
ויהי חשך על ארץ שמות י כא
ויהי אלהים עמך יח יט
ויהי מתיו מספר דברים לג ו
ויהי כבאך שם העיר שמואל א י ה
ויהי יי׳ עמך כ יג
ויהי בך כח כי תלך כח כב
ויהי כשמעך את קול שמוא׳ ב ה כד
ויאמר אל יואב ויהי מה יח כב
ויהי מה ארוץ יח כג
ויהי כהני במות מלכים א יג לג
ויהי כבאה והיא מתנכרה יד ה
ויהי לי לגן ירק כא ב
ויהי נא פי שנים מלכים ב ב ט
ויהי כאזור הזה ירמיה יג י
ויהי כזית הודו הושע יד ז
ויהי כן יי׳ אלהי
צבאות עמו׳ ה יד
ויהי אדני יי׳ בכם לעד מיכה א ב
ויהי טרף בביתי מלאכי ג י
ויהי יי׳ משגב לדך תהלים ט י
ויהי עתם לעולם פא טז
ויהי נעם יי׳ אלהינו צ יז
תשת חשך ויהי לילה קד כ
ויהי כשמעך את קול ד״ה א יד טו
קום ועשה ויהי יי׳ עמך כב טז
ויהי נא דברך כאחד מהם ד״ה ב
יח יב
ויהי יי׳ עם הטוב יט יא

יהי *Sit.*

על כל עובר לו יהי יחזקאל טז יד

ויהי *Et fuit.*

לריח ניחח ויהי יחזקאל טז יט
כי הוא אמר ויהי תהלים לג ט

תהיה *Erit.*

והארץ תהיה לפניכם בראשית לד י
תהיה תורת יי׳ בפיך שמות יג ט
תהיה יראתו על פניכם כ כ
האשה וילדיה תהיה לאדניה כא ד
שבעת יי׳ תהיה בין שניהם כב י

לא

לא תהיה משכלה ועקרה כג כו
סן תהיה הארץ שממה כג כט
קדש קדשים תהיה לכם ל לו
קדש תהיה לך לײ ל לז
ואש תהיה לילה בו מ לח
בלולה בשמן מצה תהיה ויקרא ב ה
מנחת כהן כליל תהיה ו טז
המקריב אתה לו תהיה ז ט
תהיה איש כאחיו ז י
לו תהיה שוק הימין למנה ז לג
נגע צרעת כי תהיה באדם יג ט
זאת תהיה תורת המצרע יד ב
וזאת תהיה טמאתו טו ג
ואשה כי תהיה זבה טו יט
תהיה בנדתה טו יט
כימי נדתה תהיה טו כה
חקת עולם תהיה זאת יז ז
בקרת תהיה יט כ
ולא תהיה זמה בתוככם כ יד
כי תהיה לאיש זר כב יב
כי תהיה אלמנה וגרושה כב יג
תהיה כל תבואתה לאכל כה ז
יובל הוא תהיה לכם כה י
החמשים שנה תהיה לכם כה יא
קדש תהיה לכם כה יב
ימים תהיה גאלתו כה כט
גאלה תהיה לו כה לא ומח
גאלת עולם תהיה כה לב
ולא תהיה לכם תקומה כו לז
לכהן תהיה אחזתו כז כא
אהרן ובניו תהיה במדבר ד כז
ולא תהיה עדת ײ כז יז
היו תהיה לאיש ל ז
זאת תהיה לכם הארץ לד יב
תהיה לאשה לו ח
וצדקה תהיה לנו דברים ו כה
יד העדים תהיה בו יז ז
ולו תהיה לאשה כב יט וכט
ויד תהיה לך כג יג
ויתד תהיה לך כג יד
לא תהיה קדשה כג יח
ולך תהיה צדקה כד יג
לא תהיה אשת המת כה ה
למען תהיה לי השירה לא יט
אם יד תהיה בו יהושע ב יט
למען תהיה זאת ד ו
לך תהיה לנחלה יד ט
האבן הזאת תהיה בנו כד כז

כי לא תהיה תפארתך שופטים ד ט
מחר תהיה לכם תשועה שמואל א יא ט
אשר תהיה רגלו כג כב
וידי לא תהיה בך כד יג ויד
ולא תהיה זאת כה לא
כי מרה תהיה באחרונה שמואל ב ב כו
כי לא תהיה לנו פליטה טו יד
אשר תהיה לכל האדם מלכים א ח לח
וסכה תהיה לצל יומם ישעיה ד ו
לא תקום ולא תהיה ב ז
תהיה כל הארץ ז כד
תהיה מסלה ממצרים יט כג
בהשקט ובבטחה תהיה ל טו
וישועתי לעולם תהיה נא ו
וצדקתי לעולם תהיה נא ח
שמחת עולם תהיה להם סא ז
שממה תהיה כל הארץ ירמיה ד כז
כי לחרבה תהיה הארץ ז לד
ושארית לא תהיה להם יא כג
וירושלים עיים תהיה כו יח
תהיה העיר הזאת כז יז
ונבלתו תהיה משכלת לו ל
לחרב ולקללה תהיה מט יג
כי שממות עולם תהיה נא סב
ושמעה אל שמועה תהיה יחזקאל ז כו
לא תהיה לכם לסיר יא יא
וארץ שממה תהיה יב כ
והארץ תהיה שממה יד טז
צדקת הצדיק עליו תהיה יח כ
לאש תהיה לאכלה כא לז
תהיה לצחק וללעג כג לב
משטח חרמים תהיה כו ה ויד
מן הממלכות תהיה שפלה כט טו
ונא תהיה להבקע ל טז
חרב איש באחיו תהיה לח כא
והאלמנה אשר תהיה מד כב
ובחגים ובמועדים תהיה מו יא
נחלתו היא לבניו תהיה מו טז
נחלתו בניו להם תהיה מו יז
למינה תהיה דגתם מז י
תהיה התרומה מח ח
ולאלה תהיה תרומת הקדש מח י
אפרים לשמה תהיה הושע ה ט
ובירושלים תהיה פליטה יואל ג ה
מצרים לשממה תהיה ד יט
למדבר שממה תהיה ד יט

אם תהיה רעה בעיר עמו׳ ג ו
גם היא לא תהיה ז ו
ובהר ציון תהיה פליטה עובדי׳ א יז
וירושלים עיין תהיה מיכה ג יב
עתה תהיה מבוכתם ז ד
עתה תהיה למרמס ז י
כי עזה עזובה תהיה צפני׳ ב ד
כי מואב כסדם תהיה ב ט
וזאת תהיה המגפה זכריה יד יב
תהיה מהומת ײ יד יג
תהיה מגפת הסוס יד טו
ולא עליהם תהיה המגפה יד יח
זאת תהיה חטאת יד יט
ונחלתם לעולם תהיה תהלים לז יח
ותפלתו תהיה לחטאה קט ז
ורמיה תהיה למס משלי יב כד
כי לא תהיה אחרית כד כ
תעפה כבקר תהיה איוב יא יז
כי שוא תהיה תמורתו טו לא
ולא לו תהיה דניאל יא יז
ולא תהיה כראשנה יא כט
לא תהיה לפליטה יא מב

Sit. תְּהִי

אל נא תהי מריבה בראשית יג ח
תהי נא אלה כו כח
וידנו אל תהי בו לז כז
אל נא תהי כמת במדבר יב יב
תהי נא לך תחתיה שופטים טו ב
אל תהי ידי שמואל א יח יז
תהי נא ידך בי שמואל ב כד יז
אל תהי לה שארית ירמיה נ כו
תהי טירתם נשמה תהלים סט כו
תהי ידך על איש ימינך פ יח
תהי לו כבגד יעטה קט יט
תהי ידך לעזרני קיט קעג
רפאות תהי לשרך משלי ג ח
אל תהי עולה איוב ו כט
תהי נא אזנך קשבת נחמיה א ו ויא
תהי נא ידך בי ד״ה א כא יז

Et sit. וַתְּהִי

ותהי אשה לבן אדניך בראשית כד נא
ותהי נדתה עליו ויקרא טו כד
ותהי בו יד פלשתים שמואל א יח יז וכא
ותהי לו למוקש יח כא
ותהי לו סכנת מלכים א א ב

* ותהי

ותהי להשאות גלים מלכים ב יט כה
ותהי ליום אחרון ישעיהו ל ח
ותהי להשאות גלים לז כו
ותהי עוד נחמתי איוב ו י
ותהי לכם לחכמה יג ה

וַתְּהִי *Et fuit.*

ותהי ראשית ממלכתו בראשית י י
ותהי להם הלבנה יא ג
ותהי שרה עקרה יא ל
ותהי נציב מלח יט כו
ותהי לי לאשה כ יב
ותהי לו לאשה כד סז
ותהי הארץ לפרעה מז כ
ותהי הכנם שמות ח יג ויד
ותהי צעקה גדולה יב ל
ותהי עליו רוח אלהים במדבר כד ב
ותהי המגפה בעדת יי׳ לא טז
ותהי המחצה חלק לא לו
ותהי מחצת העדה לא מג
ותהי נחלתן על מטה לו יב
ותהי עליו רוח יי׳ שופטים ג י
ותהי על יפתח רוח יי׳ יא כט
ותהי חק בישראל יא לט
ותהי אשת שמשון יד כ
ותהי שם ימים יט ב
ותהי חטאת הנערים שמואל א ב יז
ותהי המכה גדולה ד י
ותהי יד יי׳ בעיר ה ט
ותהי יד יי׳ בפלשתים ז יג
ותהי המכה הראשנה יד יד
ותחי המלחמה חזקה יד נב
ותהי רוח יי׳ יט ט
ותהי על מלאכי שאול יט כ
ותהי עליו גם הוא רוח יט כג
ותהי לו לאשה כה מב
ותהי המלחמה קשה שמואל ב ב יז
ותהי המלחמה ארכה ג א
ותהי מואב לדוד ח ב
ותהי ארם לדוד ח ו
ותהי לו לאשה יא כז
ותהי לו כבת. יב ג
ותהי אל ראש דוד יב ל
ותהי המלחמה ביער יח ו
ותהי שם המגפה יח ז
ותהי שם המלחמה יח ח
ותהי התשעה ביום ההוא יט ג
ותהי עוד מלחמה כא טו וכ

ותהי עוד המלחמה כא יח ויט
ותהי שם חלקת השדה כג יא
ותהי ישראל שמנה מאות כד ט
ותהי למלך סכנת מלכים א א ד
ותסב המלוכה ותהי לאחי ב טו
ותהי כבראשנה יג ו
ותהי נבלתו משלכת יג כד
ותהי עליו יד יי׳ מלכים ב ג טו
ותהי לפני אשת נעמן ה ב
ותהי נבלתם כסוחה ישעיה ה כה
ותהי המשרה על שכמו ט ה
ותהי לכם חזות הכל כט יא
ותהי יראתם אתי כט יג
ותהי האמת נעדרת נט טו
ותהי לי אמי קברי ירמיה כ יז
ותהי מרוצתם רעה כג י
ותהי ארצכם לחרבה מד כב
ותהי עליו שם יד יי׳ יחזקאל א ג
ותהי בפי כדבש למתוק ג ג
ותהי עלי שם יד יי׳ ג כב
ותהי להפך טז לד
ותהי לגפן ותעש ברים יז ו
ותהי לקינה יט יד
ותהי עונותם על עצמתם לב כז
ותהי לחרפות לי תהלים סט יא
ותהי לדל תקוה איוב ה טז
ותהי צעקת העם נחמיה ה א
ותהי שמחה גדולה ח יז
ותהי אשה אחרת דברי הימים א ב כו
ותהי חלקת השדה יא יג
ותהי על ראש דויד כ ב
ותהי עוד מלחמה כ ה יו

תִּהְיֶה *Esto, sis.*

נע ונד תהיה בארץ בראשית ד יב
אתה תהיה על ביתי מא מ
ואתה תהיה לו לאלהים שמות ד טז
לא תהיה לו כנשה כב כד
לא תהיה אחרי רבים כג ב
ברוך תהיה מכל העמים דברים ז יד
תמים תהיה עם יי׳ יח יג
ולא תהיה למטה כח יג
ואתה תהיה לזנב כח מד
ועזר מצריו תהיה לג ז
ואתה תהיה לנגיד שמואל ב ה ב
תהיה כאחד הנבלים יג יג
כי תהיה לנו מעיר יח ג
שר צבא תהיה לפני יט יד

תהיה עבד לעם מלכים א יב ז
קצין תהיה לנו ישעיה ג ו
למה תהיה כגר בארץ ירמיה יד ח
למה תהיה כאיש נדהם יד ט
היו תהיה לי כמו אכזב טו יח
יקר מזולל כפי תהיה טו יט
אל תהיה לי למחתה יז יז
שממות עולם תהיה נא כו וסב
ולא תהיה להם לאיש יחזקאל ג כו
לאש תהיה לאכלה כא לז
תהיה לצחק וללעג כג לב
משטח חרמים תהיה כו יד
ואתה שממה תהיה לה ד
שממה תהיה הר שעיר לה טו
לכסות הארץ תהיה לח ט
באחרית הימים תהיה לח טז
תעפה כבקר תהיה איוב יא יז
ואתה תהיה נגיד ד״ה א יא ב
אם תהיה לטוב ד״ה ב י ז

תִּהְיִי *Esto, sis.*

ולא תהיי לאיש הושע ג ג

תְּהִי *Esto, sis.*

תהי נעלמה נחום ג יא
אל תהי צדיק הרבה קהלת ז טז
ואל תהי סכל ז יז
אל תהי חכם בעיניך משלי ג ז
אל תהי בתקעי כף כב כו
אל תהי בסבאי יין כג כ
אל תהי עד חנם כד כח

וַתְּהִי *Et fuit.*

ותהי להפך יחזקאל טז לה
ותהי לי לישועה תהלים קיח כא

נִהְיֶה *Simus.*

פן נהיה לבוז בראשית לח כג
נהיה לאדני לעבדים מד ט
יונתן בני נהיה לעבר
אחד שמואל א יד מ
ולא נהיה עוד חרפה נחמיה ב יז

וְנִהְיֶה *Et simus.*

ונהיה אנחנו ואדמתנו בראשית מז יט

וַנִּהְיֶה *Et simus.*

ונהיה עליהם עד פתח שמואל ב
יא כג
ונשבע לחם ונהיה טובים ירמיה מד יז
ונהי

Et fuimus. **וַנְּהִי**

ונהי בעינינו כחגבים במדבר יג לג
ונהי כטמא כלנו ישעיה סד ה

Estis, este. **תִּהְיוּ**

אם תהיו כמוני בראשית לד סו
ואתם תהיו נקיים מד י
ואתם תהיו לי ממלכת שמות יט ו
ואמרת אלהם קדשים תהיו ויקרא יט ב
ואתם תהיו לי לעם כו יב
ואתם תהיו לו לעבדים שמואל א ח יז
אתם תהיו לעבר אחד יד מ
למה תהיו אחרנים שמואל ב יט יב
ולמה תהיו אחרנים יט יג
כי תהיו לי היום לשטן יט כג
כי תהיו כאלה נבלת עלה ישעיה א ל
ואתם תהיו לי לעם ירמיה ז כג
ואתם תהיו בתוכה יחזקאל יא יא
אל תהיו כאבותיכם זכריה א ד
כי תהיו אתם ארץ מלאכי ג יב
אל תהיו כסוס כפרד תהלים לב ט

Este. **תִּהְיוּן**

ואנשי קדש תהיון שמות כב ל

Sunto. **יִהְיוּ**

זכר ונקבה יהיו בראשית ו יט
מלכי עמים ממנה יהיו יז טז
מה יהיו חלמתיו לז כ
יהיו שבע שני רעב מא כז
כראובן ושמעון יהיו לי מח ה
הולדת אחריהם לך יהיו מח ו
בטבעת הארן יהיו הבדים שמות כה טו
יהיו פני הכרבים כה כ
ופרחיה ממנה יהיו כה לא
וקנתם ממנה יהיו כה לו
ויחדו יהיו תמים כו כד
לשני המקצעת יהיו כו כד
יהיו במלואתם כח כ
ממתנים ועד ירכים יהיו כח מב
יהיו לבניו אחריו כט כט
ויחדו יהיו תמים לו כט
ושקץ יהיו לכם ויקרא יא יא
וטמאים יהיו לכם יא לה
בגדיו יהיו פרמים יג מה
ומכנסי בד יהיו על בשרו טז ד
ערירים יהיו כ כא
קדשים יהיו לאלהיהם כא ו
יהיו עלה לי״י כג יח
קדש יהיו לי״י לכהן כג כ
ואמתך אשר יהיו לך כה מד
ועריכם יהיו חרבה כו לג
ואתכם יהיו איש במדבר א ד
מאדם עד בהמה לי יהיו ג יג
ואיש את קדשיו לו יהיו ה י
וביד הכהן יהיו מי המרים ה יח
נשינו וטפנו יהיו לבז יד ג
ובניכם יהיו רעים יד לג
תמימם יהיו כח יט ולא וכט ח
ארבעה עשר תמימם יהיו כט יג
יהיו שם בערי הגלעד לב כו
ומגרשיהם יהיו לבהמתם לה ג
קדשיך אשר יהיו לך דברים יב כו
אשר יהיו בימים ההם יט יז
יהיו לך למס כ יא
זיתים יהיו לך כח מ י
ולא יהיו לך כח מא
יהיו לכם למוקש שופטי׳ ב ג
יהיו כנבל איביך שמואל א׳ כה כו
ודבריך יהיו אמת שמואל ב ב כח
ועבדי יהיו עם עבדיך מלכים א ה כ
חדש יהיו בלבנון ה כח
לכהנים יהיו מלכים ב׳ יב יז
יהיו בגדיך לבנים קהלת ט ח
כי הרבה יהיו יא ח
אם יהיו חטאיכם ישעיה א יח
כצמר יהיו א יח
בתים רבים לשמה יהיו ה ט
עץ יערו מספר יהיו י יט
מי נמרים משמות יהיו טו ו
ככבוד בני ישראל יהיו יז ג
יהיו ערי מעזו יז ט
יהיו חמש ערים בארץ יט יח
ובחוריו למס יהיו לא ח
וכל שריה יהיו אפס לד יב
יהיו כאין מא יא ויב
עליך יעברו ולך יהיו מה יד
קוריהם לא יהיו לבגד נט ו
והנביאים יהיו לרוח ירמיה ה יג
על פני האדמה יהיו ח ב וטז ד
יהיו משלכים בחוצות יד טז
ולא יהיו לך בנים טז ב
ואנשיהם יהיו הרגי מות יח כא
בבלה יובאו ושמה יהיו כז כב
והמה יהיו לי לעם לא א ולג
מי נמרים למשמות יהיו מח לד
בסוד עמי לא יהיו יחזקאל יג ט
ולא יהיו עוד בידכן יג כא
ושרשיו תחתיו יהיו יז ו
גשמי ברכה יהיו לד כו
ולא יהיו עוד בז לגוים לד כח
ולא יהיו עוד אספי רעב לד כט
ולא יהיו עוד לשני גוים לז כב
והמה יהיו לי לעם לז כז
ולא יהיו אחוזים בקיר מא ו
פשתים יהיו על ראשם מד יח
פשתים יהיו על מתניהם מד יח
כל העם הארץ יהיו מה טז
ואיל תמימם יהיו מו ו
משטוח לחרמים יהיו מז י
לכן יהיו כענן בקר הושע יג ג
ומעוננים לא יהיו לך מיכה ה יא
כי יהיו אפר תחת כפות מלאכי ג כא
יהיו לרצון אמרי פי תהלים יט טו
יהיו כמץ לפני רוח לה ה
מנת שעלים יהיו סג יא
ולא יהיו כאבותם עח ח
זרמתם שנה יהיו צ ה
דשנים ורעננים יהיו צב טו
יהיו ימיו מעטים קט ח
יהיו בניו יתומים קט ט
יהיו נגד י״י תמיד קט טו
כמוהם יהיו עשיהם קטו ח וקלה יח
יהיו כחציר גגות קכט ו
יהיו לך לבדך משלי ה יז
יהיו כתבן לפני רוח איוב כא יח
אשר יהיו מטהרים נחמי׳ יג כב
לארבע רוחות יהיו ד״ה א ט כד
יהיו נא עיניך פתחות ד״ה ב ו מ
עתה עיני יהיו פתחות ז טו
כי יהיו לו לעבדים יב ח

Et fuerunt. **וַיִּהְיוּ**

ויהיו שניהם ערומים בראשית ב כה
ויהיו ימי אדם ה ד
ויהיו כל ימי אדם ה ה
ויהיו כל ימי שת ה ח
ויהיו כל ימי אנוש ה יא
ויהיו כל ימי קינן ה יד
ויהיו כל ימי מהללאל ה יז

ויהיו כל ימי ירד ה כ
ויהיו כל ימי משותלח ה כז
ויהיו בני נח ט יח
ויהיו ימי תרח יא לב
ויהיו חיי שרה כג א
ויהיו בעיניו כימים כט כ
ויהיו בני יעקב לה כז
ויהיו ימי יצחק לה כח
ויהיו בני אליפז לו יא
ויהיו בני לוטן לו כב
ויהיו ימים במשמר מ ד
יהיו בני פרץ מו יב
ויהיו לתנינם שמות ז יב
ויהיו הכרבים פרשי כנפים לז ט
ויהיו בני ראובן במדבר א כ
ויהיו כל פקודי בני ישראל א מה
ויהיו כל הפקדים א מו
ויהיו אלה בני לוי ג יז
ויהיו פקדיהם למשפחתם ד לו
ומ ומד
ויהיו פקדיהם שמנת ד מח
ויהיו בחצרות יא לה
ויהיו בני ישראל במדבר טו לב
ויהיו המתים במגפה יז יד
וכה ט
ויהיו פקדיהם שלשה כו ז וסב
ויהיו לנס כו י
ויהיו בני יהודה כו כ
ויהיו בני פרץ כו כא
ויהיו בני בלע כו מ
ויהיו שם כאשר צוני דברים י ה
ויהיו שם עד היום הזה יהושע ד ט
ויהיו לישראל בתוך ח כב
ויהיו חטבי עצים ט כא
ויהיו בקרבם י א
ויהיו תלוים על העצים י כו
ויהיו הערים מקצה טו כא
ויהיו למס שופטים א ל ולה
ויהיו לנסות בם ג ד
שלשים מרעים ויהיו אתו יד יא
ויהיו המתים אשר המית טז ל
ויהיו עשרים שנה שמואל א ז ב
ויהיו בני ישראל שלש יא ח
ויהיו עם שאול יג ב
ויהיו בני שאול יונתן יד מט
ויהיו כלי הנערים קדש כא ו
ויהיו עמו כארבע מאות כב ב

ויהיו שם שלשה בני
צרויה שמואל ב ב יח
ויהיו לאגדה אחת ב כה
ויהיו שם גרים ד ג
ויהיו גזים לאבשלום יג כג
ויהיו דבריו עם יואב מלכים א א ז
ויהיו שם עד היום הזה ח ח
שרי המדינות ויהיו מאתים כ טו
ויהיו הרגים בהם מלכים ב יז כה
ויהיו יראים את ײ יז לב
ויהיו הגוים האלה יראים יז מא
ויהיו מכעסים אתי כא טו
ויהיו מאשרי העם הזה ישעיה ט טו
ויהיו כל אלה נאם ײ סו ב
ויהיו לאחור ולא לפנים ירמיה ז כד
ויהיו הרמנים תשעים נב כג
ויהיו לה מטות עז יחזקאל יט יא
ויהיו שקוצים כאהבם הושע ט י
ויהיו להם למוקש תהלים קו לו
ויהיו אלופי אדום ד״ה א א נא
ויהיו בני ירחמאל ב כה
ויהיו בני רם ב כז
ויהיו בני אונם ב כח
ויהיו בנים לשובל ב נב
ויהיו משרתים לפני משכן ו יז
ויהיו בני שמידע ז יט
והיו שרים בצבא יב כא
ויהיו שם עם דויד יב לט
ויהיו מואב עבדים יח ב
ויהיו כל אדום עבדים יח יג
ויהיו לבית אב כג יא
ויהיו בני אליעזר רחביה כג יז
ויהיו הכרבים פרשים ד״ה ב ה ח
ויהיו לפני יהודה יג יג
ויהיו ימים שלושה כ כה
ויהיו שכרים הצבים כד יב
ויהיו מעלים עלות כד יד

Et sunto. וִיהְיוּ

ויהיו דם שמות ז יט
ויהיו תאמם כו כד
ויהיו לאות במדבר יז ג
ויהיו על מדין לא ג
ויהיו דברי אלה מלכים א ח נט
ויהיו מכשלים לפניך ירמיה יח כג
ויהיו כל אנשים אשר מב יז
ויהיו נדדים בגוים הושע ט יז

ויהיו חיים לנפשך משלי ג כב

Quae erunt. שֶׁיִּהְיוּ

שיהיו לא יהיה קהלת א יא
שיהיו לאחרנה א יא

Erunt. תִּהְיֶיןָ . תִּהְיֶינָה

אשר תהיין בארץ בראשית מא לו
תהיין לראש יוסף מט כו
לעמת המסגרת תהיין שמות כה כז
היריעת תהיין חברת כו כ
ממנו תהיין קרנתיו כז ב
והאבנים תהיין על שמת כח כא
איש על שמו תהיין כח כא
שבתות תמימת תהיינה ויקרא כג טו
סלת תהיינה כג יז
ערי מקלט תהיינה במדבר לה יא
וינ ויד
תהיינה שש הערים לה טו
המטה אשר תהיינה להם לו ד
תהיינה לנשים לו ו
תהיינה לאיש שתי נשים דברי׳ כא טו
תהיינה הערים האלה יהושע כא מב
תהיינה בנות מואב ישעיה טז ב
ערי ערער לעדרים תהיינה יז ב
ועריה לשמה תהיינה ירמיה מח ט
וכל עריה תהיינה לחרדות מט יג
ותועבותיך בתוכך
תהיין יחזקאל ז ד
מחרבות תהיינה כט יב
בתוך ערים נחרבות תהיינה ל ז
ולא תהיין להם לאכלה לד י
שתי הארצות לי תהיינה לה י
תהיינה הערים החרבות לו לח
תהיינה אזניך קשבות תהלים קל ב

Et fuerunt. וַתִּהְיֶינָה . וַתִּהְיֶיןָ

ותהיין מרת רוח בראשי׳ כו לה
ותהיינה מחלה תרצה במדבר לו יא
ותהיינה העבתים שופטים טו יד
ותהיין גם שתיהן שמואל א כה מג
ותהיינה צררות עד יום שמואל ב כ ג
ותהיינה לחרדה לשממה ירמיה מד ו
ותהיינה לי ותלדנה
בנים יחזקא׳ כג ד
ותהיינה לאכלה לכל חית לד ה
ותהיינה צאני לאכלה לד ח
ותהיינה לצלפחד בנות ד״ה א ז טו
ותהינה

וַתִּהְיֶינָה *Et sunto.*

ותהינה נשיהם ירמיה יח כא
ותהינה כערוער במדבר מח ו

נִהְיָה *Fuit, factum est.*

נהיה הדבר הזה מלכים א א כז
כי מאתי נהיה הדבר הזה יב כד
לא נהיה מן העולם יואל ב ב
לא נהיה כדברים האלה נחמיה ו ח
כי מאתי נהיה הדבר ד"ה ב יא ד

הֲנִהְיָה *Num fuit.*

הנהיה כדבר הגדול הזה דברי' ד לב

נִהְיָתָה . נִהְיְתָה
Fuit, factum est.

אשר כמהו לא נהיתה שמות יא ו
לא נהיתה ולא נראתה שופטים יט ל
איכה נהיתה הרעה הזאת כ ג
אשר נהיתה בכם כ יב
ושערורה נהיתה בארץ ירמיה ה ל
אמרי מה נהיתה מח יט
אשר לא נהיתה דניאל יב א

וְנִהְיָתָה
Et fuit, et factum est.

הנה באה ונהיתה יחזק' כא יב
ו לט ח

ב מה שפירושו שבר וכלה:

II. Confici, in nihilum redigi.

נִהְיָה *Effectum.*

s געשעהען, פערטיג, דאהין זיין. גע-שוואַכט, געבראָכען, מאַטט. (נִהְיָה משלי יג יט, מיכ' ב ד, נאך אנד: פאָן נָהָה).

תאוה נהיה משלי יג יט
ונהה נהי נהיה לד"ק מיכ' ב ד

נִהְיָתָה
Effectus, confectus erat.

ושנתו נהיתה עליו דני' ב א

נִהְיֵיתִי *Confectus fui.*

נהייתי ונחליתי ימים דני' ח כז

היך ועניינו כמו איך:

Quomodo.

* **הֵיךְ** *Quomodo.*

s וויא.

היך אביא אלי ד"ה א יג יב

וְהֵיךְ *Et quomodo.*

והיך יוכל עבד אדני דני' י יז

הים או **הום** כל לשון מהומה:

Fremere, Perstrepere, Turbare.

וְהָמָם *Et turbavit eos.*

s פערווירדען, אין טאָבענדע בעוועגונג פערזעטצען, אין בעוועגונג געראַטהען, דראָהנען, לערמען מאַכען, טאָבען.

והמם מהומה גדלה דבר' ז כג

וַתֵּהֹם
Niph. Et turbata fuit.

ותהם הארץ שמו' א ד ה
ותהם כל העיר רות א יט
ותהם הקריה מלכ' א א מה

וְאָהִימָה
Hiph. Et perstrepam.

אריד בשיחי ואהימה תהל' נה ג

תְּהִימֶנָה *Perstrepent.*

תהימנה מאדם מיכ' ב יב

* **מְהוּמָה** *Strepitus.*

s געטימטעל, אונרוהע, פערווירונג, בעשטירצונג, צערריטטונג.

ותהם מהומה גדלה דבר' ז כג
מהומה גדלה מאד שמו' א ה ט
ויד ב
מהומה ומבוסה ישע' כב ה
מהומה ולא הד הרים יחזק' ז ז

הַמְּהוּמָה *Tumultus.*

את המהומה דבר' כח כ
רבת המהומה יחזק' כב ה

וּמְהוּמָה *Et strepitus.*

מאוצר רב ומהומה בו משלי טו טז

מְהוּמַת *Tumultus.*

היתה מהומת מות שמו' א ה יא
מהומת יי' רבה זכר' יד יג

מְהוּמוֹת . מְהוּמֹת
Turbationes.

כי מהומות רבות ד"ה ב טו ה
וראו מהומת רבות עמו' ג ט

הון לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א מה שפירושו רצון:

I. Velle.

וַתָּהִינוּ *Et voluistis.*

s בעריים זיין, געניינט זיין, לייכט-פערטיג זיין, פיר לייכט האלטען.

ותהינו לעלות ההרה דבר' א מא

ב מה שהוא שם מדה מה:

II. Hin mensura.

* **הִין** *Hin.*

s איין מאאס פיר פליססיגע דינגע, ענטהאלטענד 12 לֹג = 72 היהנער-אייער.

ושמן זית הין שמו' ל כד
ושמן הין לאיפה
יחזק' מה כד ומו ה ומו ז ומו יא

וְהִין *Et hin.*

והין צדק יהיה לכם ויקר' יט לו

הַהִין *Hin.*

רבע, ההין
ונסך רביעת ההין יין שמו' כט מ
ונסכו יין רביעת ההין ויקר' כג יג
ברביעית ההין שמן במד' טו ד
ויין לנסך רביעית ההין טו ה
בלולה בשמן שלשית ההין טו ו
לנסך שלשית ההין טו ז
בלול בשמן חצי ההין טו ט
תקריב לנסך חצי ההין טו י
בשמן כתית רביעת ההין כח ה
ונסכו רביעת ההין כח ז

חצי

חצי ההין יהיה לפר
ושלישת ההין לאיל
ורביעת ההין לכבש כח יד
תשתה ששית ההין יחזק' ד יא
ושמן שלישית ההין מו יד

הכל כל סיכל:

Palatium, Templum.

Templum. הֵיכָל *

s פאללאזט, טעמפעל (דאס זאָגע-
נאַננטע היילינע דעם טעמפעלס, צווישען
דעם פֿאָרפלאַטצע אוּלָם אונד דעם
אללערהיילינזטען דְּבִיר).

בונים היכל לי״י עזר' ד א
תבנית היכל תהל' קמד יב
והילילו שירות היכל עמו' ח ג

Et templum. וְהֵיכָל

והיכל תוסר ישע' מד כח

Templum. הַהֵיכָל

הוא ההיכל לפני מלכ' א ו יז
וכן עשה לפתח ההיכל ו לג
לאלם ההיכל ז כא
על פני ההיכל ד״ה ב ג יז
אל תוך ההיכל נחמ' ו י
דלתות ההיכל ו י
אשר יבא אל ההיכל וחי ו יא
ושוליו מלאים את ההיכל ישע' ו א
ויביאני אל ההיכל יחזק' מא א
אל פני ההיכל מא ד
וקיר ההיכל מא כ
ההיכל מזוזת רבעה מא כא
אל דלתות ההיכל כרובים מא כה
על פני ההיכל מב ח
ההיכל להבנות זכר' ח ט

Et templum. וְהַהֵיכָל

וההיכל הפנימי יחזק' מא טו
וההיכל נמוג נחו' ב ז

In templo. בַּהֵיכָל

ויתן בהיכל חמש מימין ד״ה ב ד ז
וינח בהיכל חמשה מימין ד ח

Templi, Templo. לַהֵיכָל

סביב להיכל ולדביר מלכ' א ו ה
לדלתי הבית להיכל זהב ז נ
ודלתי הבית להיכל זהב ד״ה ב ד כב
ושתים דלתות להיכל יחזק' מא כג

E templo. מֵהֵיכָל

קול מהיכל ישע' סו ו

Templum. הֵיכַל

על מזוזת היכל י״י שמו' א א ט
על פני היכל הבית מלכ' א ו ג
אצל היכל אחאב כא א
את דלתות היכל י״י מלכ' ב יח יז
ויבא אל היכל י״י ד״ה ב כו יז
רק לא בא אל היכל י״י כז ב
ויסדו הבנים את היכל י״י עזר' ג י
אשתחוה אל היכל תהל' ה ח קלט ב
טמאו את היכל קדשך עט א
היכל י״י היכל י״י היכל י״י ירמ' ז ד
לפני היכל י״י כד א
פתח היכל י״י וגו'
אחריהם אל היכל י״י יחזק' ח יז
להביט אל היכל קדשך יונ' ב ה
תפלתי אל היכל קדשך ב ח
אשר יסד היכל י״י חגי ב יח
ובנה את היכל י״י זכר' ו יב
יבנה את היכל י״י ו יג

Et templum. וְהֵיכַל

והיכל י״י לא יסד עזר' ג ו

In templo. בְּהֵיכַל

ושמואל שכב בהיכל י״י שמו' א ג ג
בהיכל מלך בבל מלכ' ב כ יח
בהיכל י״י כאשר דבר י״י כד יג
אשר מצאו בהיכל י״י ד״ה ב כט יז
י״י בהיכל קדשו תהל' יא ד
תבאינה בהיכל מלך מה יו
בהיכל מלך בבל ישע' לט ז
לעמד בהיכל המלך דני' א ד
וי״י בהיכל קדשו חבק' ב כ
אבן אל אבן בהיכל י״י חגי ב טו
לזכרון בהיכל י״י זכר' ו יד
ובנו בהיכל י״י ו טו

Ex templo. מֵהֵיכַל

להוציא מהיכל י״י מלכ' ב כג ד
אדני מהיכל קדשו מיכ' א ב

Templi tui. הֵיכָלֶךָ

בקרב היכלך תהל' מח י
קדש היכלך סה ,ה

E templo tuo. מֵהֵיכָלֶךָ

מהיכלך על ירושלם תהל' סח ל

Templ. suum. הֵיכָלוֹ

נקמת היכלו ירמ' נ כח ונא יא
ופתאם יבוא אל היכלו מלא' ג א

In templ. suo. בְּהֵיכָלוֹ

ויתנם בהיכלו בבבל ד״ה ב לו ז
ולבקר בהיכלו תהל' כז ד

Et in templ. suo. וּבְהֵיכָלוֹ

ובהיכלו כלו אמר כבוד תהל' כט ט

E templo suo. מֵהֵיכָלוֹ

וישמע מהיכלו קולי שמו' ב כב ז
ישמע מהיכלו קולי תהל' יח ז

Templa. הֵיכְלֵי

מן היכלי שן תהל' מה ט

In templis. בְּהֵיכְלֵי

והיא בהיכלי מלך משלי ל כח
בהיכלי ענג ישע' יג כב

In templ. vestra. לְהֵיכְלֵיכֶם

הבאתם להיכליכם יואל ד ה

Templa. הֵיכָלוֹת

ויבן היכלות הוש' ח יד

הכר מה סעניינו תמה:

Admirari.

תַהְכְּרוּ

Miros vos exhibetis, Mirabiliter vos obfirmatis.

s שטוינען, איבערטייבען, אנד: פֿרעך,
ערפֿרעכען, נאָך אנד: בעפֿריינדעט
טהון, רש״י אונד רמב״ן היננעגען,
פֿרעמד טהון, זיך פֿערשטעללען.

לא תבשו תהכרו לי איו' יט ג

* הַכָּרַת *Obfirmatio.*

ƨ פֿערכהייט, צינע, אנד: דאס ער־קעננען (פֿאָן נָכַר).

הכרת פניהם　ישע׳ ג ט

הלל הוא יפרד לשלשה ראשים:

Significata ejus tria sunt.

א כל לשון הלול איך שהוא:

I. Laudare.

Laudavit. **הִלֵּל**

ƨ לאָבען, פרייזען, לאָבזינגען, ריהמען, זיך ריהמען, געפריעזען זיין, בעזוננגען ווערדען, געלאָבט ווערדען, זיך פֿריען.

כי הלל רשע　תהל׳ י ג

Laudavi te. **הִלַּלְתִּיךָ**

שבע ביום הללתיך　תהל׳ קיט קסד

Et laudabunt. **וְהִלְּלוּ**

והללו את יי׳　ישע׳ סב ט

Laudarunt te. **הִלְלוּךָ**

אשר הללוך אבתינו　ישע׳ סד י

Et laudabitis. **וְהִלַּלְתֶּם**

והללתם את שם יי׳　יואל ב כו

Laudavimus. **הִלַּלְנוּ**

באלהים הללנו כל היום　תהל׳ מד ט

Laudantes. **מְהַלְלִים**

מהללים ליי׳ בכלים　ד״ה א כג ה

Et laudantes. **וּמְהַלְלִים**

ומהללים לשם תפארתך　ד״ה א כט יג
ומהללים להדרת קדש　ד״ה ב כ כא
ומהללים ליי׳ יום ביום　ל כא

Et laudantes. **וְהַמְהַלְלִים**

והמהללים את המלך　ד״ה ב כג יב

Et lauda.e. **וְהַלֵּל**

אמן והלל ליי׳　ד״ה א יו לו
על הודות והלל ליי׳　כה ג

In laudando. **בְּהַלֵּל**

בהלל דויד בידם　ד״ה ב ז ו

II

ויענו בהלל ובהודת
בהלל ליי׳　עזר׳ ג יא

Et in laudando. **וּבְהַלֵּל**

ובהלל ליי׳ כי טוב　ד״ה ב ה יג

לְהַלֵּל

Laudare, ad laudandum.

להלל מאד　שמו׳ ב יד כה
עשיתי להלל　ד״ה א כג ה
להלל ולהדות ליי׳　ד״ה ב ה יג
להלל ולשרת נגד הכהנים　ח יד
להלל ליי׳ אלהי ישראל　כ יט
בכלי השיר ומודיעים להלל　כג יג
להלל ליי׳　כט ל
להלל את יי׳ על ידי דויד　עזר׳ ג י
להלל להודות במצות דויד　נחמ׳ יב כד

Et ad laudand. **וּלְהַלֵּל**

ולהודות ולהלל　ד״ה א יו ד
להדות ולהלל ליי׳　כג ל
לשרת ולהודות ולהלל　ד״ה ב לא ב

Laudate. **הַלְלוּ**

הללו עבדי יי׳
הללו את שם יי׳　תהל׳ קיג א
הללו את יי׳ כל גוים　קיז א
הללו את שם יי׳
הללו עבדי יי׳　קלה א
הללו את יי׳　מה א
הללו את יי׳ מן הארץ　קמח ז
הללו אל בקדשו　קנ א
שירו ליי׳ הללו את יי׳　ירמ׳ כ יג
השמיעו הללו ואמרו　לא ז

Laudate eum. **הַלְלוּהוּ**

יראי יי׳ הללוהו　תהל׳ כב כד
הללוהו במרומים　קמח א
הללוהו כל מלאכיו　קמח ב
הללוהו כל צבאיו　קמח ב
הללוהו שמש וירח　קמח ג
הללוהו כל כוכבי אור　קמח ג
הללוהו שמי השמים　קמח ד
הללוהו ברקיע עזו　קנ א
הללוהו בגבורתיו　קנ ב
הללוהו כרב גדלו　קנ ב
הללוהו בתקע שופר　ג
הללוהו בנבל וכנור　קנ ג
הללוהו בתף ומחול　קנ ד
הללוהו במנים;　קנ ד
הללוהו בצלצלי שמע　קנ ה
הללוהו בצלצלי תרועה　קנ ה

הַלְלוּ־יָהּ

Halleluja, Laudate Dominum.

ברכי נפשי את יי׳ הללו יה　תהל׳ קד לה
ותורתיו ינצרו הללו יה　קה מה
הללו יה הודו ליי׳ כי טוב　קו א
אמן הללו יה　קו מח
הללו יה אודה יי׳　קיא א
הללו יה אשרי איש　קיב א
הללו יה הללו עבדי יי׳　קיג א
שמחה הללו יה　קיג ט
ועד עולם הללו יה　קטו יח
בתוככי ירושלם הללו יה　קיו יט
ואמת יי׳ לעולם הללו יה　קיז ב
הללו יה הללו את שם יי׳　קלה א
הללו יה כי טוב יי׳　קלה ג
שכן ירושלם הללו יה　קלה כא
הללו יה הללי נפשי　קמו א
לדר ודר הללו יה　קמו י
הללו יה כי טוב זמרה　קמז א
בל ידעום הללו יה　קמז כ
הללו יה הללו את יי׳　קמח א
עם קרבו הללו יה　קמח יד
הללו יה שירו ליי׳　קמט א
לכל חסידיו הללו יה　קמט ט
הללו יה הללו אל　קנ א
תהלל יה הללו יה　קנ ו

Lauda. **הַלְלִי**

הללי נפשי את יי׳　תהל׳ קמו א
הללי אלהיך ציון　קמז יב

Laudabo. **אֲהַלֵּל**

באלהים אהלל דברו　תהל׳ נו ה
באלהים אהלל דבר ביי׳
אהלל דבר　נו יא

Laudabo. **אֲהַלְלָה**

אהללה שם אלהים בשיר　תהל׳ סט לא
אהללה יי׳ בחיי　קמו ב

Et laudabo. **וַאֲהַלְלָה**

ואהללה שמך לעולם ועד　תהל׳ קמה ב

Laudabo te. **אֲהַלְלֶךָּ**

בתוך קהל אהללך.　תהל׳ כב כג
בעם עצום אהללך　לה יח

אֲהַלְלֶנּוּ *Laudabo eum.*

ובתוך רבים אהללנו תהל׳ קט ל

יְהַלֶּל־ *Laudabit.*

רננות יהלל פי תהל׳ סג ו
ועם נברא יהלל יה קב יט

יְהַלֶּלְךָ *Laudabit te.*

יהללך זר ולא פיך משלי כז ב

יְהַלְלֶךָּ *Laudabit te.*

מות יהללך ישע׳ לח יח

וַיְהַלְלֶהָ *Et laudavit eam.*

בעלה ויהללה משלי לא כח

תְּהַלֵּל *Laudabit.*

כל הנשמה תהלל יה תהל׳ קנ ו

וּתְהַלְלֶךָּ *Et laudabit te.*

תחי נפשי ותהללך תהל׳ קיט קעה

יְהַלְלוּ *Laudabunt.*

יהללו יי׳ דרשיו תהל׳ כב כז
עני ואביון יהללו שמך עד כא
לא המתים יהללו יה קטו יז
יהללו את שם יי׳ קמח ה וקמח יג
יהללו שמו במחול קמט ג
עזבי תורה יהללו רשע משלי כח ד

וַיְהַלְלוּ *Et laudaverunt.*

ויהללו אתה אל פרעה בראש׳ יב טו
ויהללו את אלהיהם שופט׳ טז כד
ויהללו עד לשמחה ד״ה ב כט ל
ויהללו את יי׳ נחמ׳ ה יג

יְהַלְלוּךָ *Laudabunt te.*

עוד יהללוך סלה תהל׳ פד ה

יְהַלְלוּהוּ *Laudabunt eum.*

יהללוהו שמים וארץ תהל׳ סט לה
ובמושב זקנים יהללוהו קז לב

וִיהַלְלוּהָ *Et laudent eam.*

ויהללוה בשערים משלי לא לא

וַיְהַלְלוּהָ *Et laudarunt eam.*

ופילגשים ויהללוה שיר ו ט

הֻהַלָּלָה *Hoph. Laudata.*

העיר ההללה יחזק׳ כו יז

הוּלָּלוּ *Laudatae fuerunt.*

ובתולתיו לא הוללו תהל׳ עח סג

מְהֻלָּל *Laudatus.*

מהלל אקרא יי׳ שמו׳ ב כב ד
מהלל אקרא יי׳ תהל׳ יח ד
מהלל שם יי׳ קיג ג

וּמְהֻלָּל *Et laudatus.*

כי גדול יי׳ ומהלל מאד ד״ה א טז כה
גדול יי׳ ומהלל מאד תהל׳ מח ב
כי גדול יי׳ ומהלל מאד צו ד
גדול יי׳ ומהלל מאד קמה ג

יְהֻלַּל *Laudabitur.*

לפי שכלו יהלל איש משלי יב ח

מִתְהַלֵּל *Hith. Jactans se.*

מתהלל במתת שקר משלי כה יד

הַמִּתְהַלֵּל *Qui se jactat.*

בזאת יתהלל המתהלל ירמ׳ ט כג

הַמִּתְהַלְלִים *Qui se jactant.*

המתהללים באלילים תהל׳ צז ז

לְהִתְהַלֵּל *Ad gloriandum.*

להתהלל עם נחלתך תהל׳ קו ה

הִתְהַלְלוּ *Gloriamini.*

התהללו בשם קדשו ד״ה א טז י
התהללו בשם קדשו תהל׳ קה ג

תִּתְהַלֵּל *Gloriaberis.*

מה תתהלל ברעה תהל׳ נב ג
אל תתהלל ביום מחר משלי כז א

תִּתְהַלָּל *Idem.*

בקדוש ישראל תתהלל ישע׳ מא טז

תִּתְהַלְלִי *Gloriaberis.*

מה תתהללי בעמקים ירמ׳ מט ד

יִתְהַלֵּל *Gloriabitur.*

אל יתהלל חגר כמפתח מלכ׳ א כ יא
יתהלל כל הנשבע בו תהל׳ סג יב
אל יתהלל חכם וגו׳
ואל יתהלל הגבור וגו׳
אל יתהלל עשיר ירמ׳ ט כב
כי אם בזאת יתהלל ט כג

יִתְהַלָּל *Idem.*

ואזל לו אז יתהלל משלי כ יד

תִּתְהַלֵּל *Gloriabitur.*

ביי׳ תתהלל נפשי תהל׳ לד ג

תִּתְהַלָּל *Idem.*

אשה יראת יי׳ היא תתהלל משלי לא ל

יִתְהַלָּלוּ *Gloriabuntur.*

וברב עשרם יתהללו תהל׳ מט ז
ובו יתהללו ירמ׳ ד ב

יִתְהֹלָלוּ *Idem.*

ובאימים יתהללו ירמ׳ נ לח

וְיִתְהַלְלוּ *Et gloriabuntur.*

ויתהללו כל ישרי לב תהל׳ סד יא
ויתהללו כל זרע ישראל ישע׳ מה כה

הִלּוּלִים *Laudes.*

s לאָבפּרייזונג, פריידענפעסט.

קדש הלולים ליי׳ ויקר׳ יט כד
וידרכו ויעשו הלולים שופט׳ ט כז

*** תְּהִלָּה** *Laus.*

s פרייז, רוהם, לאָב, געזאַנג, לאָב-געזאַנג (דאהער דיא פזאלמענזאממלונג תְּהִלִּים לאָבגעזאַנגע, פזאלטער).

תהלה והודות נחמ׳ יב מו
נאוה תהלה תהל׳ לג א
תהלה לאלהינו תהל׳ מ ד
לך דמיה תהלה סה ב
תבענה שפתי תהלה קיט קעא
תהלה לדוד קמה א
נאוה תהלה קמז א
תהלה לכל חסידיו קמח יד
ושעריך תהלה ישע׳ ס יח
מעטה תהלה סא ג
ירושלם תהלה בארץ סב ז
איך לא עזבה עיר תהלה ירמ׳ מט כה

וּתְהִלָּה *Et laus.*

ובעת החלו ברנה ותהלה ד״ה ב כ כב
על כל ברכה ותהלה נחמ׳ ט ה
יצמיח צדקה ותהלה ישע׳ סא יא

בִּתְהִלָּה *Cum laude.*

חצרתיו בתהלה תהל׳ ק ד

לִתְהִלָּה *Ad laudem.*

לתהלה ולשם דבר׳ כו יט
לתהלה ולתפארת ירמ׳ לג ט
ושמתים לתהלה ולשם צפנ׳ ג יט

ולתהלה *Et ad laudem.*

ולשם ולתהלה ירמ' יג יא

לשם ולתהלה צפנ' ג כ

תהלת *Laus.*

תהלת יי ידבר פי תהל' קמה כא

אין עוד תהלת מואב ירמ' מח ב

ותתפש תהלת כל הארץ נא מא

תהלתי *Laus mea.*

תהלתי בקהל רב תהל' כב כו

בך תהלתי תמיד עא ו

אלהי תהלתי אל תחרש קט א

תהלתי יספרו ישע' מג כא

כי תהלתי אתה ירמ' יז יד

ותהלתי *Et laus mea.*

ותהלתי לפסילים ישע' מב ח

ותהלתי אחטם לך מח ט

תהלתך *Laus tua.*

הוא תהלתך והוא אלהיך דבר' י כא

תהלתיך *Laus tua.*

אספרה כל תהלתיך תהל' ט טו

תהלתך *Laus tua.*

כל היום תהלתך תהל' לה כח

כשמך אלהים כן תהלתך מח יא

ופי יגיד תהלתך נא יז

והוספתי על כל תהלתך עא יד

ימלא פי תהלתך עא ח

נספר תהלתך עט יג

בתהלתך *In laude tua.*

ולהשתבח בתהלתך ד"ה א טז לה

להשתבח בתהלתך תהל' קו מז

תהלתו *Laus ejus.*

תמיד תהלתו בפי תהל' לד ב

שימו כבוד תהלתו סו ב

והשמיעו קול תהלתו סו ח

ישמיע כל תהלתו קו ב

ישירו תהלתו קו יב

תהלתו עמדת לעד קיא י

שיר חדש תהלתו קמט א

תהלתו מקצה הארץ ישע' מב י

ותהלתו *Et laus ejus.*

ותהלתו בירושלם תהל' קב כב

ותהלתו באיים יגידו ישע' מב יב

ותהלתו מלאה ארץ חבק' ג ג

תהלת . תהלות *Laudes.*

נורא תהלת עשה פלא שמ' טו יא

יושב תהלות ישראל תהל' כב ד

מספרים תהלות יי עח ד

אזכיר תהלות יי ישע' סג ז

ותהלות *Et laudes.*

ותהלות יי יבשרו ישע' ס ו

* מהללו *Laus ejus.*

s לאָבען, ריהמען.

ואיש לפי מהללו משלי כז כא

ב כל ענין הוללות:

II. Insanire.

תהללו *Insaniatis.*

s טאָבען, וויטהען, ראזען, אונגעשטים, אונזיננינ, טהאָריכט, איבערמיטהינ זיין, צום טהאָרען מאַכען, אירדע, ווירדע מאַכען, טאָלל, אונזיננינ, גענען יעם: וויטהען, ראזען, אונזיננינ ווערדען, זיין, זיך נאָריש שטעללען.

אל תהלו תהל' עה ה

Pih. מהולל *Insanus.*

לשחוק אמרתי מהולל קהל' ב ב

מהוללי *Insanientes in me.*

מהוללי בי נשבעו תהל' קב ט

יהולל *Insanire faciet.*

ושפטים יהולל איו' יב יז

כי העשק יהולל חכם קהל' ז ז

וקסמים יהולל ישע' מד כה

Hithp. והתהללו *Insaniant.*

והתגעשו והתהללו ירמ' כה טז

והתהללו *Idem.*

והתהללו הרכב ירמ' מו ט

ויתהלל *Et insanum agebat.*

ויתהלל בידם שמו' א כא יד

יתהללו . יתהוללו *Insanient.*

על כן יתהללו גוים ירמ' נא ז

יתהוללו הרכב נחו' ב ה

יתהוללו *Idem.*

ובאימים יתהללו ירמ' נ לח

* הוללים *Insani.*

s איבערמיטהינע.

לא יתיצבו הוללים תהל' ה ו

בהוללים *In insanos.*

כי קנאתי בהוללים תהל' עג ג

להוללים *Insanis.*

אמרתי להוללים תהל' עה ה

* הוללות *Insania.*

s טהאָרהייט, נאַרהייט, טאָללהייט, ראזעריא.

הוללות רעה קהל' י יג

הללות . הוללות *Insaniae.*

ודעת הללות ושכלות קהל' א יז

והסכלות הוללות ז כה

והוללות *Et insaniae.*

חכמה והוללות וסכלות קהל' ב יב

הוללות בלבבם ט ג

ג מה שפירושו נגה ואור:

III. Splendere, Lucere.

בהלו

Hiph. In lucere facere.

s שטראהלען (אינפיניט: קל).

בהלו נרו עלי ראשי איו' כט ג

יאהיל

Splendere faciet, splendebit.

s לייכטען, גלאַנצען (יאהיל = יהל' נאך אנד: צעלט, פאָן אהל).

הן עד ירח ולא יאהיל איו' כה ה

יהל *Splendebit.*

אם אראה אור כי יהל איו' לא כו

תהל *Splendebit.*

עטישתיו תהל אור איו' מא י

יהלו *Lucere facient.*

לא יהלו אורם ישע' יג י

*הֵילֵל **Lucifer.**

s גלאַנצ-, מאָרגענשטערן.

הילל בן שחר ישע׳ יד יב

הלא כל לשון הלאה ועמו נהלאה להיותו נגזר ממנו:

Ultra, Ulterius.

*הָלְאָה *Ulterius.*

s וייטער, וויטערוועג, וייטערהין, הינוואָרטס, יענזייטס, פערנער, פער-נערהין.

ויאמרו גש הלאה ברא׳ יט ט
ואת האש זרה הלאה במד׳ יז ב

וָהָלְאָה *Et ulterius.*

ומיום השמיני והלאה ויקר׳ כב כז
אשר צוה יי׳ והלאה במד׳ טו כג
מעבר לירדן והלאה לב יט
והלפת משם והלאה שמו׳ א י ג
מהיום ההוא והלאה יח ט
החצים ממך והלאה כ כב
החצי ממך והלאה כ לז
מן הוא והלאה ישע׳ יח ב ויח ז
מן היום ההוא והלאה יחזק׳ לט כב
ביום השמיני והלאה מג כז

מֵהָלְאָה *Ab ultra.*

ויט אהלה מהלאה ברא׳ לה כא
מהלאה לשערי ירושלם ירמ׳ כב יט
מהלאה לדמשק עמו׳ ה כז

וְהַנַּהֲלָאָה

Et ultra sive longe rejectam.

s ענטפערנטע, ענטפֿירהרטע, פֿערשלאַ-גענע (פאַרט: נפעל).

והנהלאה לגוי עצום מיכ׳ ד ז

הלה ופירושו אורה או שגעון:

Lux, Amentia, Inconstantia.

*תָּהֳלָה *Inconstantiam.*

s אונפֿערשטאַנד, טהאָרהייט (תהלה = הללות), אנד: שלאַפֿפהייט (הָלָה = לָהָה = לָאָה).

ובמלאכיו ישים תהלה איו׳ ד יח

הלך כל לשון הליכה ומהלך וכל הנאצל ממנו:

Ire, Abire, Adire, Ambulare.

הָלַךְ *Ivit.*

s געהען, וואַנדעלן (טראָפ: פֿיר לעבען), וועגגעהען, הינגעהען (אינסבעזאָנד: פֿיר שטערבען), פֿליעססען, שטראָמען, פֿאָרטגעהען, פֿאָרטדויערנד צונעהמען, גראָססער ווערדען, דאַהין שווינדען, איינ-הערגעהען, איינהערציעהען, וואַנדערן, איינהערוואַנדעלן, אומהערגעהען, לחט-וואַנדעלן, אומהערציעהען. דיא איבריג: פֿאָרמען זיעהע אונטער יָלַךְ. הֵלֶךְ ריי-זענדער, וואַנדערער. מְהַלֵּךְ רייבער, לאַנדשטרייכער, מַהֲלָכִים בעגלייטער.

הלך אליו מגרר ברא׳ כו כו
ולבן הלך לגוז את צאנו לא יט
ויעקב הלך לדרכו לב ב
ולא הלך כפעם בפעם במד׳ כד א
הלך לדרכו כד כה
ויאיר בן מנשה הלך לב מא
ונבח הלך וילכד את קנת לב מב
אשר הלך אחרי בעל דבר׳ ד ג
אשר הלך ישראל במדבר יהוש׳ יד י
ומלאך יי׳ הלך מעיניו שופט׳ ו כא
וגם שאול הלך לביתו שמו׳ א י כו
לא ידע כי הלך יונתן יד ג
מי הלך מעמנו יד יז
ויהונתן הלך לביתו כג יח
כי הלך שמעי מירושלם מלכ׳ א ב מא
כאשר הלך לפניך ג ו
כאשר הלך דוד ג יד
כאשר הלך דוד ט ד
אשר הלך איש האלהים יג יב
ואשר הלך אחרי בכל לבבו יד ח
אחאב הלך בדרך וגו׳
ועבדיהו הלך יח ז
והוא הלך במדבר דרך יום יט ד
והמלאך אשר הלך כב יג
לא הלך עבדך אנה ואנה מלכ׳ ב ה כה
ויאמר אליו לא לבי הלך ה כו
הלך הצל עשר מעלות כ ט
אשר הלך אביו כא כא
ולא הלך בדרך יי׳ כא כב
ויהוצדק הלך בהגלות יי׳ ד״ה א ה מא
אשר הלך האלהים יז כא
כאשר הלך דויד ד״ה ב ז יז
אז הלך שלמה לעציון גבר ח יז
כי הלך בדרכי דויד אביו יז ג
והמלאך אשר הלך לקרא יח יב
הלך בדרכי בית אחאב כב ג
גם בעצתם הלך כב ה
ואחר עיני הלך לבי איו׳ לא ז
אשרי האיש אשר לא הלך תהל׳ א א
הלך בדרך מרחוק משלי ז יט
הגשם חלף הלך לו שיר ב יא
אנה הלך דודך ו א
כאשר הלך עבדי ישע׳ כ ג
אשר הלך חשכים נ י
בחקות החיים הלך יחזק׳ לג טו
הלך אחרי צו הוש׳ ה יא
אשר הלך אריה נחו׳ ב יב
ובמישור הלך אתי מלאכ׳ ב ו

הָלָךְ *Ivit.*

בכל אשר הלך שמו׳ ב ח יד
אי זה הדרך הלך מלכ׳ א יג יב
לזהב ולא הלך כב מט
בה הלך מלכ׳ ב יג ו. ויג יא
לדויד בכל אשר הלך ד״ה א יח ו
את דויד בכל אשר הלך יח יג
ובמצותיו הלך ד״ה ב יז ד
ובגולה לא הלך ירמ׳ מח יא
בחקותי הלך יחזק׳ יח יז

וְהָלַךְ *Et ivit, ibis.*

והלך הגבול אל הימין יהוש׳ יז ז
והלך מדי שנה בשנה שמו׳ א ז יז
והלך על כל גדותיו ישע׳ ח ז
והלך לפניך צדקך נח ח
והלך מלכם בגולה עמו׳ א טו
והלך בסערות תימן זכר׳ ט יד

וְהָלָךְ *Et abibit.*

ושלחתם אתו והלך שמו׳ א ו ח

הָלְכָה *Abivit.*

הלכה בשבי נחו׳ ג י

הָלָכָה *Abivit.*

ונפשם בשבי הלכה ישע׳ מו ב

וְהָלְכָה *Et abiit, abierit.*

והלכה והיתה לאיש דבר׳ כד ב
והלכה

והלכה השפחה שמו' ב ח ח
והלכה מאתו ירמ' נ א

הָלַכְתָּ *Abivisti, abieris.*

ועתה הלך הלכת בראׄ לא ל
למה לא הלכת אלי במד' כב לז
כי הלכת להלחם במדין שופט' ח א
הלכת לבקש שמו' א י ב
בכל אשר הלכת שמו' ב ז ט
למה לא הלכת את רעך יז יז
למה לא הלכת עמי מפיבשת יט כו
בדרך אשר הלכת בה מלכ' א יג יז
ואהיה עמך בכל אשר הלכת
ד"ה א יז ח
כאשר הלכת לפני ד"ה ב ו טז
תחת אשר לא הלכת כא יב

הָלָכְתָּ *Abivisti.*

בדרך אשר הלכת מלכ' א יג ט

וְהָלַכְתָּ *Et abiveris, abibis.*

והלכת אחרי אלהים דבר' ח יט
והלכת אל המקום יד כה
והלכת לאהלך טז ז
והלכת אל המקום כו ב
והלכת בדרכיו כח ט
שבנו אליך והלכת עמנו שופט' יא ח
והלכת לאהלך יט ט
ושלחתיך והלכת לשלום כ יג
והלכת אנה ואנה מלכ' א ב מב
והלכת בדרכי ועשית יא לח

וְהָלַכְתָּ *Et abi.*

קח בידך והלכת שמו' יז ה

הָלַכְתְּ *Ambulasti.*

ולא בדרכיהן הלכת יחזק' טז מז

הָלַכְתְּ ק' *Ambulasti.*

דרך הלכתי ירמ' לא כא
בדרך אחותך הלכת יחזק' כג לא

וְהָלַכְתְּ *Et ibis.*

והלכת אחריהן
והלכת אל הכלים רות ב ט
והלכת שלה מלכ' א יד ב

הָלַכְתִּי *Abivi.*

אני מלאה הלכתי רות א כא
לא ידעו אנה הלכתי נחמ' ב טז
אם הלכתי עם שוא איו' לא ה
אני בתמי הלכתי תהל' כו א
אחרי הבעלים לא הלכתי ירמ' ב כג

הָלָכְתִּי *Ivi.*

בדרך אשר הלכתי בראׄ לה ג

וְהָלַכְתִּי *Et ibo, ivi.*

והלכתי אף אני עמכם ויקר' כו כד
והלכתי עמכם בחמת קרי כו כח
והלכתי גם אני שופט' א ג
והלכתי לנוע על העצים ט ט וט יג
והלכתי לנוע על העצים ט יא
והלכתי אתכם שמו' א כג כג
והלכתי להושיע לך שמו' ב י יא

וְהָלָכְתִּי *Et ibo.*

אם תלכי עמי והלכתי שופ' ד ח

הָלְכוּ *Iverunt.*

האנשים אשר הלכו אתי בראׄ יד כד
ובני ישראל הלכו ביבשה
שמו' יד כט וטו יט
ואף אשר הלכו עמי בקרי ויקר' כו מ
אנה הלכו האנשים יהוש' ב ה
הלכו בני ישראל במדבר ה ו
אשר הלכו אבותם שופט' ב יז
הלכו העצים ט ח
הלכו הלך וגעו שמו' א ו יב
ולא הלכו בניו בדרכיו ח ג
ובניך לא הלכו בדרכיך ח ה
ופלשתים הלכו למקומם יד מו
הלכו אחרי שאול יז יג
ושלשה הגדלים הלכו יז יד
אשר הלכו במלחמה יז יג
אשר הלכו עם דוד וגו'
יען אשר לא הלכו עמי ל כב
הלכו בערבה שמו' ב ב כט
אשר הלכו אלהים לפדות לו ז כג
ואת אבשלום הלכו טו יא
ולא הלכו בדרכי לעשות
מלכ' א יא לג
הלכו ויעמדו מנגד מלכ' ב ב ז
הלכו להר שעיר ד"ה א ד מב
כי הלכו בדרך דויד ד"ה ב יא יז
הלכו בציות נהר תהל' קה מא
הלכו בכלמה ישע' מה טז
ואשר הלכו אחריהם ירמ' ח ב
ולא הלכו בה ט יב
הלכו אחרי אלהים אחרים יא י
ולא הלכו בתורתי מד י
הלכו שבי לפני צר איכ' א ה
הלכו בשבי א יח
וחקותי לא הלכו בהם יחזק' ה ו
ואת חקותי לא הלכו בהם כ יז
כי הלכו בגולה כה ג
הגוים אשר הלכו שם לז כא
הלכו משד מצרים הוש' ט ו
כן הלכו מפניהם יא ב
אשר הלכו אבותם עמו' ב ד

הָלָכוּ *Iverunt.*

בדרכיו הלכו תהל' קיט ג
ואחרי לא יועלו הלכו ירמ' ב ח
נדדו הלכו ט ט
ובתורתך לא הלכו לב כג
נדו הלכו נ ג
מהר אל גבעה הלכו נ ו
בחקותי לא הלכו יחזק' כ יג וכ כא
אשור הלכו הוש' ז יא

וְהָלְכוּ *Et iverunt, ibunt.*

והלכו למקומו שמו' א ב כ
והלכו בניו ועשו משתה איו' א ד
והלכו עמים רבים ישע' יב ג
והלכו גאולים לה ט
והלכו גוים לאורך ס ג
והלכו אליך שחוח ס יד
והלכו ערי יהודה ירמ' יא יב
והלכו גוים רבים מיכ' ד ב
והלכו כעורים צפנ' א יז
והלכו יושבי אחת זכר' ח כא

הֶהָלְכוּא *Qui iverant.*

ההלכוא אתו יהוש' י כד

הֲלַכְתֶּם *Ivistis.*

בכל הדרך אשר הלכתם דבר' א לא
ואל נערו אן הלכתם שמו' א י יד
ובעדותיו לא הלכתם ירמ' מד כג
בחקותי לא הלכתם יחזק' ה ז
בחקי לא הלכתם יא יב

וַהֲלַכְתֶּם *Et abibitis.*

והלכתם לדרככם בראׄ יט ב
והלכתם עמי קרי ויקר' כו כג
והלכתם עמי בקרי כו כז
והלכתם אחריו יהוש' ג ג
והלכתם ועבדתם אלהים כג טז
והלכתם ארץ בנימן שופט' כא כא
והלכתם ועבדתם אלהים מלכ' א ט ו
והלכתם ועבדתם אלהים ד"ה ב ז יט

והלכתם

והלכתם בכל הדרך ירמ׳ ז כג
והלכתם והתפללתם · כט יב

הָלַכְנוּ *Ivimus.*

אשר הלכנו מקדש דבר׳ ב יד
בכל הדרך אשר הלכנו בה יהוש׳ כד יז
אשר הלכנו עליה שמו׳ א ט ו
וכי הלכנו קדרנית מלא׳ ג יד

וְהָלָכְנוּ *Et abibimus.*

את בתנו והלכנו בראׄ לד יז

הֹלֵךְ · הוֹלֵךְ
Abiens, proficiscens, etc.

ואנכי הולך ערירי בראׄ טו ב
הלך עמם לשלחם יח יו
אשר אנכי הלך כד מב
אנכי הולך למות כה לב
בדרך הזה אשר אנכי הולך כח כ
וגם הלך לקראתך לב ז
וי׳ הלך לפניהם יומם שמו׳ יג כא
ויהי קול השפר הולך יט יט
וכל הולך על כפיו ויקר׳ יא כז
כל הולך על גחון
וכל הולך על ארבע יא מב
ובעמד ענן אתה הלך במד׳ יד יד
כי הולך הוא כב כב
הנני הולך לעמי כד יד
וארון ברית י׳ הלך יהוש׳ ו ח
הלך לפני הכהנים ו ט
הלך אחרי הארון ו ט
והחלוץ הלך לפניהם ו יג
הלך אחרי ארון י׳ ו יג
והנה אנכי הולך היום כג יד
אשר אתה הולך שופט׳ ד ט
כי אתה הולך לקחת אשה יד ג
ואנכי הולך לגור יז ט
בית י׳ אני הלך יט יח
הלך וגדול וטוב שמו׳ א ב כו
ודוד הלך ושב מעל שאול יז טו
הלך וקרב יז מא
ודוד הלך וחזק שמו׳ ב ג א
הלך אחרי המטה ג לא
ואחיו הלך לפני הארון ו ד
אני הלך אליו יב כג
והעם הולך ורב טו יב
ואני הולך על אשר אני הולך טו כ
והוא הולך יחף טו ל
הלך בצלע יו יג

הלך

אנכי הלך בדרך כל הארץ
מלכ׳ א ב ב
הנך הולך מאתי כ לו
ויהי יהושפט הלך וגדל ד״ה ב יז יב
הולך בכל המדינות וגו׳
הולך וגדול אסת׳ ט ד
וירח יקר הלך איו׳ לא כו
הולך תמים ופעל צדק תהל׳ טו ב
רוח הולך ולא ישוב עח לט
הלך בדרך תמים קא ו
הולך ואור עד נכון היום משלי ד יח
הלך עקשות פה ו יב
הולך אחריה פתאם ז כב
הולך בתום ילך בטח י ט
הולך רכיל מגלה סוד יא יג
הולך את חכמים יחכם יג כ
הולך בישרו ירא י׳ יד ב
טוב רש הולך בתמו יט א
גולה סוד הולך רכיל כ יט
טוב רש הולך בתמו כח ו
הולך תמים יושע כח יח
דור הלך ודור בא קהל׳ א ד
הולך אל דרום
הולך הרוח א ו
והכסיל בחשך הולך ב יד
הכל הולך אל מקום אחד ג כ
אל מקום אחד הכל הולך ו ו
אשר אתה הלך שמה ט י
כשהסכל הלך י ג
כי הלך האדם אל בית עלמו יב ה
הולך לדודי למישרים שיר ז י
הלך צדקות ודבר מישרים
ישע׳ לג טו
הלך דרך ואוילים לה ח
כי הלך לפניכם י׳ נב יב
הלך נכחו נז ב
לא לאיש הלך ירמ׳ י כג
וכל הלך בשררות לבו כג יז
הלך הלך ובכה מא ו
ואין הלך למלחמה יחזק׳ ז יד
ותועבותיהם לבם הלך יא כא
אחרי גלוליהם לבם הלך כ יו
הלך סביבת מטעה לא ד
אחרי בצעם לבם הלך לג לא
וכטל משכים הלך הוש׳ ו ד ויג ג
כי הים הולך וסער יונ׳ א יא וא יג
עם הישר הולך מיכ׳ ב ז
איש הלך רוח ב יא

הלך

אנה אתה הלך זכר׳ ב ו

וְהוֹלֵךְ *Et ambulans.*

והולך בחכמה משלי כח כו

הַהֹלֵךְ *Qui it v. abit, etc.*

ההלך קדמת אשור בראׄ ב יד
וגם ללוט ההלך יג ה
ההלך בשדה לקראתנו כד סה
ההלך לפני מחנה ישראל
שמו׳ יד יט
ההלך על ארבע ויקר׳ יא כ ויא כא
י׳ אלהיכם ההלך לפניכם דבר׳ א ל
ההלך לפניכם א לג
כי י׳ אלהיכם ההלך עמכם כ ד
הוא ההלך עמך לא ו
וי׳ הוא ההלך לפניך לא ח
והגר ההלך בקרבם יהוש׳ ח לה
ההלך בדרכיו תהל׳ קכח א
ההולך למרחבי ארץ חבק׳ א ו

כַּהוֹלֵךְ *Sicut incedens.*

כהולך בחליל ישע׳ ל כט

לַהֲלֹךְ *Abeunti.*

בכו בכו להלך ירמ׳ כב י

הֹלְכִים · הוֹלְכִים
Euntes, abe., etc.

הולכים להוריד מצרימה בראׄ לז כה
אם אין פניך הלכים שמו׳ לג טו
הלכים הלוך ותקעו בשופרות
יהוש׳ ו יג
אשר אנחנו הלכים עליה שופ׳ יח ה
פלשתים הלכים שמו׳ א ו יב
הלכים ודלים שמו׳ ב ג א
והנה עם רב הלכים יג לד
ופניך הלכים בקרב יז יא
אתם הלכים לדרוש מלכ׳ ב א ג
הלכים הלוך ודבר ב יא
כל הנחלים הלכים וגו׳
שהנחלים הלכים שם הם קהל׳ א ז
ושרים הלכים כעבדים י ז
והנכם הלכים ירמ׳ יו יב
הלכים אחר רוחם יחזק׳ יג ג

וְהֹלְכִים *Et euntes.*

והלכים לתמם שמו׳ ב טו יא

ההלכים *Euntes.*

נם את כל ההלכים בראׄ לב כ
מי ומי ההלכים שמו׳ י ח
ההלכים לתור את הארץ במד׳ יד לח
יהושע את ההלכים יהוש׳ יח ח
ההלכים לרגל את הארץ שופט׳ יח יד ויח יז
הדם האנשים ההלכים שמו׳ ב כג יז
ההלכים לפניך בכל לבם מלכ׳ א ח כג
ושרי האלפים ההלכים ד״ה א טו כה
לעבדיך ההלכים לפניך ד״ה ב ו יד
ההלכים בתורת יי׳ תהל׳ קיט א
ההלכים לאט ישע׳ ח ו
ההלכים בחשך ט א
ההלכים לרדת מצרים ל ב
ההלכים הדרך לא טוב סה ב
ההלכים בשררות לבם ירמ׳ יג י
האנשים ההלכים אותך יט י

להלכים *Euntibus.*

להלכים בתמים תהל׳ פד יב
ורוח להלכים בה ישע׳ מב ה

הלכי *Euntes.*

הלכי רכיל ירמ׳ ו כח

והלכי *Et euntes.*

והלכי נתיבות שופט׳ ה ו
והלכי על דרך שיחו ה י

להלכי *Euntibus.*

מגן להלכי תם משלי ב ז

הלכה *Ambulans.*

הלכה היא על כל הר ירמ׳ ג ו

הלכתי כ׳ . הולכת ק׳
Ambulans.

את הולכת אליו היום מלכ׳ ב ד כג

ההלכת *Ambulans.*

במנחה ההלכת לפני בראׄ לב כא
ההלכת על ארבע ויקר׳ יא כז
ההולכת למואל נחמ׳ יב לח

הלכת *Euntes.*

ונערתיה הלכת שמו׳ ב ה

הלכות *Euntes.*

הלכות תרשיש ד״ה ב ט כא

הולכות *Euntes.*

הולכות על טוביה נחמ׳ ו יז

ההלכת *Euntes.*

ההלכת לרגלה שמו׳ א כה מב

הלך . הלוך *Ire, eundo, etc.*

מעל הארץ הלוך ושוב בראׄ ח ג
היו הלוך וחסור ח ה
הלוך ונסוע הנגבה יב ט
וילך הלוך וגדל כו יג
ועתה הלך הלכת לא ל
הלכים הלוך ותקעו יהוש׳ ו יג
הלוך ותקוע בשופרות ו ט וו יג
הלך אלך עמך שופט׳ ד ט
הלוך וקשה ד כד
הלוך הלכו העצים ט ח
וילך הלוך יד ט
הלכו הלך וגעו שמו׳ א ו יב
וילך הלוך ורב יד יט
וילך הלוך ויתנבא יט כג
הלוך ובכה שמו׳ ב ג יו
וילך הלוך ג כד
הלוך וגדול ה י
ותלך הלוך יג יט
הלוך ויקלל טז יג
וילך הלוך וקרב יח כה
הלוך ודברת אל דוד כד יב
הלכים הלוך ודבר מלכ׳ ב ב יא
הלוך ורחצת שבע פעמים ה י
s וילך דוד הלוך וגדול ד״ה א יא ט
הלוך ילך ובכה תהל׳ קכו ו
הלוך וטפוף ישע׳ ג יו
הלך ערום ויחף כ ב
ולא אבו בדרכיו הלוך מב כד
הלוך וקראת ירמ׳ ב ב
הלך וקראת את הדברים ג יב
הלוך וקנית לך יג א
הלוך ועמדת יז יט
הלוך וקנית יט א
הלוך ואמרת אל חנניה כח יג
הלוך להרגיעו לא ב
הלך ואמרת אל צדקיהו לד ב
הלוך אל בית הרכבים לה ב
הלך ואמרת לאיש יהודה לה יג
הלך ילכו מעלינו לז ט
הלוך ואמרת לט יו
הלך הלך ובכה מא ו
הלוך ובכו ילכו נ ד
נלכה הלוך זכר׳ ח כא

והלך *Et ire.*

והלך אחרי אלהים אחרים ירמ׳ ז ט
נאוף והלך בשקר כג יד

הלך *Ire.*

מאן בלעם הלך עמנו במד׳ כב יד

להלך *Abire.*

מלך מצרים להלך שמו׳ ג יט
לתתי להלך עמכם במד׳ כב יג
להלך אל אל במשפט איו׳ לד כג
להלך נגד החיים קהל׳ ו ח

מהלך *Ab eundo.*

אל נא תמנע מהלך אלי במד׳ כב יו

מהלך *Prae ire.*

מהלך נפש קהל׳ ו ט

הלכו *Abite.*

הלכו אל תעמדו ירמ׳ נא נ

אהלך *Ibo.*

וארח לא אשוב אהלך איו׳ טז כב
הן קדם אהלך ואיננו כג ח

יהלך *Ibit.*

ואחדלה מה מני יהלך איו׳ יו ו
יהלך עליו אמים כ כה
s תמם יהלך תהל׳ נח ט
מדבר באפל יהלך צא ו
וכל רע רכיל יהלך ירמ׳ ט ג

ויהלך *Et abivit.*

תתקפהו לנצח ויהלך איו׳ יד כ

תהלך *Pervadet.*

ולשונם תהלך בארץ תהל׳ עג ט

ותהלך *Et pervasit.*

ותהלך אש ארצה שמו׳ ט כג

יהלכו *Ibunt.*

מפיו לפידים יהלכו איו׳ מא יא

נהלכתי *Niph. Abeo.*

כצל כנטותו נהלכתי תהל׳ קט כג

הלכתי . הלכתי
Pih. Ambulavi.

קדר הלכתי איו׳ ל כח
קדר הלכתי תהל׳ לח ז
ולא הלכתי בגדולות קלא א

ערום

הִלְכוּ *Ire fecerunt.*
ערום הלכו בלי לבוש איו׳ כד י
שועלים הלכו בו איכ׳ ה יח

הַמְהַלֵּךְ *Qui incedit.*
המהלך על כנפי רוח תהל׳ קד ג

כִּמְהַלֵּךְ *Sicut veniens, viator.*
ובא כמהלך ראשך משלי ו יא

הַמְהַלְּכִים *Ambulantes.*
המהלכים תחת השמש קהל׳ ד טו

וְהַלֵּךְ *Et ito.*
והלך בדרכי לבך קהל׳ יא ט

אֲהַלֵּךְ *Ibo.*
אהלך באמתך תהל׳ פו יא
בארח זו אהלך קמב ד
בארח צדקה אהלך משלי ח כ

יְהַלֵּךְ *Ibit.*
צדק לפניו יהלך תהל׳ פה יד
אם יהלך איש משלי ו כח
בחקותי יהלך יחזק׳ יח ט

וַיְהַלֵּךְ *Et ivit.*
וישכב בשק ויהלך אט
מלכ׳ א כא כז

נְהַלֵּךְ *Ambulamus.*
לנגהות באפלות נהלך ישע׳ נט ט

יְהַלְּכוּ *Ambulabunt.*
s ישראל בדרכי יהלכו תהל׳ פא יד
רגליהם ולא יהלכו קטו ז
וממקום קדוש יהלכו קהל׳ ח י
לאור חציך יהלכו חבק׳ ג י

יְהַלֵּכוּן *Ambulabunt.*
באור פניך יהלכון תהל׳ פט יו
בין הרים יהלכון קד י
שם אניות יהלכון קד כו

מַהְלְכִים *Hiph. Ambulantes.*
ונתתי לך מהלכים זכר׳ ג ז

הִתְהַלֵּךְ *Hithp. Ambulavit.*
את האלהים התהלך נח ברא׳ ו ט
אשר התהלך שם שמו׳ א ל לא

וְהִתְהַלֵּךְ *Et ambulavit.*
אם יקום והתהלך בחוץ שמו׳ כא יט

והתהלך לפני משיחי שמו׳ א ב לה

הִתְהַלַּכְתָּ *Ambulasti.*
ובחקר תהום התהלכת איו׳ לח יו
בתוך אבני אש התהלכת
יחזק׳ כח יד

הִתְהַלַּכְתִּי *Ambulavi.*
יי׳ אשר התהלכתי לפניו ברא׳ כד מ
ואני התהלכתי לפניכם שמו׳ א יב ב
בכל אשר התהלכתי שמו׳ ב ז ז
התהלכתי לפניך מלכ׳ ב כ ג
בכל אשר התהלכתי ד״ה א יז ו
אשר התהלכתי לפניך ישע׳ לח ג

הִתְהַלָּכְתִּי *Ambulavi.*
כאח לי התהלכתי תהל׳ לה יד

וְהִתְהַלַּכְתִּי *Et ambulabo.*
והתהלכתי בתוככם ויקר׳ כו יב
והתהלכתי באמתך תהל׳ כו ג

הִתְהַלְּכוּ *Ambularunt.*
האלהים אשר התהלכו ברא׳ מח טו

הִתְהַלַּכְנוּ *Ambulavimus.*
כל ימי התהלכנו אתם
שמו׳ א כה טו
התהלכנו בארץ זכר׳ א יא

מִתְהַלֵּךְ *Itans, ambulans.*
יי׳ אלהים מתהלך בגן ברא׳ ג ח
מתהלך בקרב מחנך דבר׳ כג טו
הנה המלך מתהלך שמו׳ א יב ב
ואהיה מתהלך באהל שמו׳ ב ז ו
מרדכי מתהלך אסת׳ ב יא
מתהלך באשמיו תהל׳ סח כב
מתהלך בתמו צדיק משלי כ ז
ובא מתהלך רישך כד לד

הַמִּתְהַלְּכִים *Ambulantes.*
המתהלכים ברגלי אדני
שמו׳ א כה כז

מִתְהַלֶּכֶת *Ambulans erat.*
מתהלכת בין החיות יחזק׳ א יג

לְהִתְהַלֵּךְ *Ad perambuland.*
להתהלך בארץ זכר׳ א י
להתהלך בארץ ו ז

וּמֵהִתְהַלֵּךְ *Et a perambulan.*
ומהתהלך בה איו׳ א ז וב ב

בְּהִתְהַלֶּכְךָ *In ambulando te.*
בהתהלכך תנחה אתך משלי ו כב

הִתְהַלֵּךְ *Ambulato.*
קום התהלך בארץ ברא׳ יג יז
התהלך לפני והיה תמים יז א

הִתְהַלְּכוּ *Perambulate.*
לכו התהלכו בארץ זכר׳ ו ז

וְהִתְהַלְּכוּ *Et perambulate.*
והתהלכו בארץ יהוש׳ יח ח

אֶתְהַלֵּךְ *Ambulabo*
למה קודר אתהלך תהל׳ מג ב
אתהלך בתם לבבי קא ב
אתהלך לפני יי׳ קיו ט

וְאֶתְהַלְּכָה *Et ambulabo.*
ואתהלכה ברחבה תהל׳ קיט מה

יִתְהַלָּךְ *Ambulabit.*
ועל שבכה יתהלך איו׳ יח ח
וחוג שמים יתהלך כב יד

יִתְהַלֶּךְ *Idem.*
אך בצלם יתהלך איש תהל׳ לט ז
יתהלך במישרים משלי כג לא

וַיִּתְהַלֵּךְ *Et ambulavit.*
ויתהלך חנוך ברא׳ ה כב וה כד
ויתהלך על גג בית המלך
שמו׳ ב יא ב
ויתהלך בכל ישראל ד״ה א כא ד
ויתהלך בתוך אריות יחזק׳ יט ו

יִתְהַלְּכוּ *Ambulabunt.*
יתהלכו לפני עד עולם שמו׳ א ב ל
ובשמו יתהלכו נאם יי׳ זכר׳ י יב

יִתְהַלָּכוּ *Ambulabunt.*
ויתהלכו באשר יתהלכו ש״א כג יג
אף חציך יתהלכו תהל׳ עז יח
בחשכה יתהלכו פב ה

וַיִּתְהַלְּכוּ *Et ambularunt.*
ויקומו ויתהלכו בארץ יהוש׳ יח ד

וַיִּתְהַלְּכוּ s *Idem.*
ויתהלכו משם בני ישראל
שופט׳ כא כד
ויתהלכו באשר יתהלכו שמו׳ א כג יג
ויתהלכו מגוי אל גוי ד״ה א יז כ
ויתהלכו מגוי אל גוי תהל׳ קה יג
סביב

Obambulant. יִתְהַלָּכוּן
סביב רשעים יתהלכון תהל׳ יב ט

Et obambular. וַתִּתְהַלַּכְנָה
ותתהלכנה בארץ זכר׳ ו ז

* הֵלֶךְ
Itio, Vir itionis, id est, Viator.
s גאנג, רייזע, רייזענדער, וואנדערער. שטראָם.
והנה הלך דבש שמו׳ א יד כו
ויבא הלך לאיש העשיר שמו׳ ב יב ד

Gressus mei. * הֲלִיכִי
s שריטט, גאנג, אנד׳: פיסע.
ברחץ הליכי בחמה איו׳ כט ו

Itiones, Itinera. * הֲלִיכֹת
s איינהערגאנג, צוג, איינהערצוג, וועגע, גאנג, ווייזע, רייזעגעללשאפט, קא-ראוואנע. (הֲלִיכוֹת עוֹלָם חבקוק ג׳ ו׳ איבערז׳: אנד׳: וועלטענלויף).
הליכת שבא קוו למו איו׳ ו יט

הֲלִיכוֹת
Incessus, ambulationes.
הליכות אלי תהל׳ סח כה
צופיה הליכות ביתה משלי לא כז
הליכות עולם לו חבק׳ ג ו

Incessus tuos. הֲלִיכוֹתֶיךָ
הליכותיך אלהים תהל׳ סח כה

In ambulat. suis. בַּהֲלִיכוֹתָם
יכשלו בהליכותם נחו׳ ב ה

Iter. s מַהֲלָךְ
s וועג, רייזע, גאנג.
מהלך עשר אמות יחזק׳ מב ד
מהל׳ שלשת ימים יונ׳ ג ג
מהלך יום אחד ג ד

Iter tuum. מַהֲלָכְךָ
עד מתי יהיה מהלכך נחמ׳ ב ו

Progressiones. * וַתַּהֲלֻכַת
s איופצינע, פראָצעססיאָן.
ותהלכת לימין נחמ׳ יב לא

הלם הוא יפרד לשלשה ראשים:
Dividitur in tria significata.

א מה שפירושו שבר וכתות ועמו מה שפירושו מקבת:

I. *Confringere, Contundere, Obtundere, Retundere.*

Tutudit. וְהָלְמָה
s שלאגען, שטאָססען, שמאמפפען, האממערן, צו באָדען גועוואָרפען, נע-שלאגען, (טראָם: פיר טרונקען, בע-טייבט), צערשלאגען, זיך צערשלאגען, צערשמעטטערן (פאָן איינעם הערעו)׳ בעטייבען, (כְּמִתְלַהֲמִים נאך אנד׳: וויא שלאגע, אנד׳: פאָן לָהַם לעק-קערדינע, לעקקערביססען, זיססיג-קייטען, נאך אנד׳: שמייכעלייען.
והלמה סיסרא שופ׳ ה כו

Obtuderunt. הָלְמוּ
אז הלמו עקבי סוס שופ׳ ה כב
הלמו שרוקיה ישע׳ יו ח

Obtuderunt me. הֲלָמוּנִי
הלמוני בל ידעתי משלי כג לה

Obtusi. הֲלוּמֵי
הלומי יין ישע׳ כח א

Et tundendo. וְהָלַם
נמוג וילך והלם שמו׳ א יד יו

Obtundat me. יֶהֶלְמֵנִי
יהלמני צדיק חסד תהל׳ קמא ה

Tundunt. יֶהֱלֹמוּן
בכשיל וכילפות יהלמון תהל׳ עד ו

כְּמִתְלַהֲמִים
Hith. Quasi obtusa.
דברי נרגן כמתלהמים משלי יח ח וכו כב

Tusio. * הוֹלֵם
s שלאג, שטאָם.
את הולם פעם ישע׳ מא ז

Idem. הֲלֹם
ישוב עמו הלם לריי תהל׳ עג י

לְהַלְמוּת
Ad tuditem, malleum.
s האממער.
להלמות עמלים שופט׳ ה כו

Et contusiones. וּמַהֲלֻמוֹת
s שלאגע.
ומהלמות לגו כסילים משלי יט כט

Ad contusiones. לְמַהֲלֻמוֹת
ופיו למהלמות יקרא משלי יח ו

ב מה שהוא שם אבן יקרה מה:

II. *Adamas.*

Et adamas. * וְיָהֲלֹם
s איין עדעלשטיין, וואהרשיינל: דער דיאמאנט. אנד׳: זמאראגד, יאספים.
נפך ספיר ויהלם שמו׳ כח יח ולט יא
אדם פטדה ויהלם יחזק׳ כח יג

ג מלת הטעם:

III. *Huc, Hic.*

Hic, Huc. * הֲלֹם
s היער, היעהער.
הנם הלם ראיתי ברא׳ יו יג
ויאמר אל תקרב הלם שמו׳ ג ה
מי הביאך הלם שופט׳ יח ג
הבו לכם דבר ועצה הלם כ ז
גשי הלם ואכלת רות ב יד
הבא עוד הלם איש שמו׳ א י כב
נקרבה הלם אל האלהים יד לו
גשו הלם כל פנות העם יד לח
כי הביאתני עד הלם שמו׳ ב ז יח
כי הביאתני עד הלם ד״ה א יז יו
ישוב עמו הלם תהל׳ עג י

הם יפקד שמנו למה שלא יורה רק הכנוי לרבים הנסתרים:

הֵם *Pronomen, cujus locus hic deficit.*

s הֵם, הֵמָּה פראָנ: פלור: דער דריטטען פערזאָן מאָנגליך, זיא. מֵהֶמֵהֶם (יחזק׳ ז יא) = מֵהֶם אֲשֶׁר מֵהֶם פאָן יענען, דיא פאָן איהנען זעלבזט זינד (ד: א: קינדער, נאכקאָממען). אנד: פאָן הָמָה טאָבען, נאָך אנד: פאָן הָם = הָמוֹן מענגע.

הממ כל לשון מהומה:

Conterere, Quassare.

Et contrivit. **וְהָמַם**

s טרייבען, אנטרייבען, אויסאיינאנדער־טרייבען, צערשטרייען, אויפרייבען, פערטילגען, פעיווירען.

והמם גלגל עגלתו ישע׳ כח כח

Quassit me. **הֲמָמַנִי**

אכלני הממני ירמ׳ נא לד

Contrivit eos. **הֲמָמָם**

כי אלהים הממם ד״ה ב טו ו

Et conteram. **וְהַמֹּתִי**

והמתי את כל העם שמו׳ כג כז

Ad quassand. eos. **לְהֻמָּם**

להמם מקרב המחנה דבר׳ ב טו
להמם ולאבדם אסת׳ ט כד

Et contere eos. **וּתְהֻמֵּם**

שלח חציך ותהמם תהל׳ קמד ו

Et contrivit. **וַיָּהָם**

ויהם את מחנה מצרים שמו׳ יד כד
ויהם יי׳ את סיסרא שופט׳ ד טו

Et contrivit. **וַיְהֻמֵּם** כ׳

ברק ויהמם (ויהם ק׳) שמו׳ ב כב טו

Idem. **וַיְהֻמֵּם**

ויהמם יי׳ לפני ישראל יהוש׳ י י
על פלשתים ויהמם שמו׳ א ז י
וברקים רב ויהמם תהל׳ יח טו

המה כל לשון המיה:

Fremere, perstrep. personare.

Fremuerunt. **הָמוּ**

s ברוממען, קנוררען, היילען, גיררען, טאָבען, ברויזען, רוישען, לאַרמען, סאָכען, זייפצען, יאַממערן.

המו גוים תהל׳ מו ז
ומעי המו עליו שיר ה ד
על כן המו מעי לו ירמ׳ לא כ
המו כמו יין זכר׳ ט טו

Et fremuerunt. **וְהָמוּ**

והמו גליו ולא יעברנהו ירמ׳ ה כב
והמו גליהם כמים רבים נא נה

Strepens. **הוֹמֶה . הֹמֶה**

לץ היין המה שכר משלי כ א
קירות לבי הומה לי ירמ׳ ד יט

Perstrepens. **הוֹמָה**

קול הקריה הומה מלכ׳ א א מא

Strepentes. **הֹמוֹת**

המות איש בעונו יחזק׳ ז טז

Juxta strepere. **כַּהֲמוֹת**

כהמות ימים יהמיון ישע׳ יז יב

Et perstrepam. **וְאֶהֱמֶה**

אשיחה ואהמה תהל׳ נה יח

Et perstrepo. **וְאֶהֱמָיָה**

אזכרה אלהים ואהמיה תהל׳ עז ד

Perstrepes. **תֶּהֱמִי**

ומה תהמי עלי תהל׳ מב יב ומג ה

Et strepera fuisti. **וַתֶּהֱמִי**

ותהמי עלי תהל׳ מב ו

Perstrepet. **יֶהֱמֶה**

קולם כים יהמה ירמ׳ ו כג ונ מב
כחללים יהמה ב״ם מח לו

Fremimus. **נֶהֱמֶה**

נהמה כדבים כלנו ישע׳ נט יא

Frement. **יֶהֱמוּ**

יהמו יחמרו מימיו תהל׳ מו ד
יהמו ככלב נט ז ונט טו
ככנור יהמו ישע׳ יו יא

Et perstrepuer. **וַיֶּהֱמוּ**

ויהמו גליו ישע׳ נא טו
ויהמו גליו ירמ׳ לא לה

Perstrepent. **יֶהֱמָיוּן**

אך הבל יהמיון תהל׳ לט ז
הנה אויביך יהמיון פג ג
כהמות ימים יהמיון ישע׳ יז יב

Strepera. **הוֹמִיָּה . הֹמִיָּה**

s טאָבענד.

המיה היא וסוררת משלי ז יא
אשת כסילות הומיה ט יג
עיר הומיה קריה עליזה ישע׳ כב ב

Streperae. **הֹמִיּוֹת**

s גערייששפאָללער (שטראַססען), נאך אנד: פאָלקספעראַמטלונגען.

בראש המיות תקרא משלי א כא

Strepitus. * **הֶמְיַת**

s דאס רוישען.

המית נבליך ישע׳ יד יא

מֵהֲמוֹנָם

Prae strepitu ipsorum.

s פאָן איהרעם לאַרמען.

ולא מהמונם יחזק׳ ז יא

המל ופירושו רעש:

Commotio.

Commotio. * **הֲמוּלָּה**

s גערייש, געטיממעל.

לקול המולה גדלה ירמ׳ יא יז

Idem. **הֲמֻלָּה**

קול המלה כקול מחנה יחזק׳ א כד

ואתם

המון כל המון:

Multitudo, Copia, Turba.

Multitudo. הָמוֹן *

s נעריש, נעטאָז, נעטימטעל (איינער פֿאָלקסמענגע), דאהער פֿאָלקסמענגע זעלבזט, איבערהויפט מענגע, נאַמענטל: פֿאָן בעזיטצונגען, רייכטהום, רענונג, בעוועגונג.

ואתם המון רב — ד״ה ב יג ח
בא עליך המון רב — כ ב
אערוך המון רבה — איו׳ לא לד
המון חוגג — תהל׳ מב ה
קול המון בהרים — ישע׳ יג ד
מקול המון נדדו — לג ג
וקול המון שלו בה — יחזק׳ כג מב
וקול דבריו כקול המון — דני׳ י ו
והעמיד המון רב — יא יא
והעמיד המון רב — יא יג

Multitudo. הֶהָמוֹן . הֶהָמוֹן

מה קול ההמון הזה — שמו׳ א ד יד
והנה ההמון נמוג — יד יז
ההמון הגדול — שמו׳ ב יח כ
את קול ההמון הגדול הזה — מלכ׳ א כ יג וכ כח
הגם ככל ההמון ישראל — מלכים ב׳ ז יג
ואת יתר ההמון — כה יא
ההמון הזה אשר הכינונו — ד״ה א כט יו
באנו על ההמון הזה — ד״ה ב יד י
ההמון הרב הזה — כ יב
מפני ההמון הרב — כ טו
ויפנו אל ההמון — כ כד
והנותר את ההמון — לא י
כל ההמון אשר עמו — לב ז
בכל ההמון הרב — ישע׳ יו יד
ההמון בידו — דני׳ יא יא
ונשא ההמון ורם לבבו — יא יב

Et multitudo. וְהֶהָמוֹן

וההמון אשר במחנה — שמו׳ א יד יט

In multitud. בֶּהָמוֹן

ומי אהב בה ון — קהל׳ ה ט

Multitudo. הֲמוֹן

והיית לאב המון גוים — ברא׳ יז ד
כי אב המון גוים נתתיך — יז ה
לכל המון ישראל — שמו׳ ב ו יט
כי קול המון הגשם — מלכ׳ א יח מא
הגם ככל המון ישראל — מלכ׳ ב ז יג
וישאל המון נשים — ד״ה ב יא כג
המון עמים רבים — ישע׳ יז יב
המון זריך וגו׳
המון עריצים — כט ה
המון כל הגוים הצבאים — כט ז
כן יהיה המון כל הגוים — כט ח
המון עיר עזב — לב יד
כי יהפך עליך המון ים — ס ה
המון מעיך ורחמיך — סג טו
מגבעות המון הרים — ירמ׳ ג כג
לקול תתו המון מים — י יג
המון מים בשמים — נא טז
והשבתי המון שיריך — יחזק׳ כו יג
והשבתי את המון מצרים — ל י
והכרתי את המון נא — ל טו
נהה על המון מצרים — לב יח
גיא המון גוג — לט יא
אל גיא המון גוג — לט טו
ואספו המון חילים — דני׳ יא י
המון שיריך — עמו׳ ה כג

Et multitud. וַהֲמוֹן

והמון לאמים — תהל׳ סה ח

Multitudini. לַהֲמוֹן s

ישחק להמון קריה — איוב לט ז

Prae multitud. מֵהֲמוֹן

מהמון רשעים רבים — תהל לז יז

Multitud. tuam. הֲמוֹנֵךְ *

אסיל המונך — יחזק׳ לב יב

Multitud. vest. הֲמָנְכֶם

יען המנכם — יחזק׳ ה ז

Multitud. ejus. הֲמוֹנוֹ

ואת רכבו ואת המונו — שופט׳ ד ז
מלך מצרים ואל המונו — יחזק׳ לא ב

Multitud. ejus. הֲמוֹנֹה

הוא פרעה וכל המונה — יחזק׳ לא יח
ונחם על כל המונה — לב לא
חרב פרעה וכל המונה — לב לב
את גוג ואת כל המונה — לט יא

Et multit. ejus. וַהֲמוֹנוֹ

והמונו צחה צמא — ישע׳ ה יג

Multit. ejus. הֲמֹנָהּ . הֲמוֹנָהּ

כי חרון אל כל המונה — יחזק׳ ז יב
אל כל המונה לא ישוב — ז יג
כי חרוני אל כל המונה — ז יד
ונשא המנה — כט יט
ולקחו המונה — ל ד
ונשמד כל המונה — לב יב
ועל כל המונה — לב טז
עילם וכל המונה — לב כד
משכב לה בכל המונה — לב כה
וכל המונה סביבותיו — לב כו

Idem. הֲמוֹנָה s

(מענגע) נאמע איינער שטאדט אים טהאל דער ניעדערלאגע פֿאָן גוג.

שם עיר המונה — לט יז

Et multitud. ejus. וַהֲמוֹנָהּ

וירד הדרה והמונה — ישע׳ ה טו

De multit. eor. מֵהֲמוֹנָם

ולא מהמונם — יחזק׳ ז יא

וּמֵהֲמוֹנָם

Et propter multitud. eorum.

ומהמונם לא יענה — ישע׳ לא ד

Multitudines. הֲמֹנִים

המנים המנים — יואל ד יד

Copiae ejus. הֲמוֹנֶיהָ

משכו אותה וכל המוניה — יחזק׳ לב כ

המם ופירושו קש יבש:

Stipulae.

Stipulae. הֲמָסִים *

s טראָקקענעס רייזהאָלץ, שטאָפּעלן, נאָך אנד: פֿאָן מָסַס צערשמעלצען.

כקרח אש המסים — ישע׳ סד א

המר ופירושו שוחות עמוקות:

Foveae.

In foveas. בְּמַהֲמֹרוֹת *

s אבגרינדע, אנד: פֿלוטהען, אנד: נעטצע (= מִכְמֹרֶת), נאָך אנד: ערדפֿאָללע.

במהמרות בל יקומו * — תהל׳ קמ יא

הן

הן יפקד מושבו כי לא ידוס מכין עומד בעצמו :

הן ***I. Pronomen foem. plur. cujus locus hic deficit.***

s הֵן, הֵנָּה פראָג: דער דריטטען פער-זאָן פלור: וויבל: זיא, הָהֵנָּה דיעזע, בָּהֵנָּה אויף וועלכע, לָהֵנָּה צו איהנען, מֵהֵנָּה פאָן איהנען, אוים איהנען, כָּהֵנָּה וויא דיעזע, כָּהֵנָּה וְכָהֵנָּה וויא דיעזעס, אָדער יענעס, זאָ אונד זאָ פיעל.

II. הֵן, הֵן אדוו: אָדער אינטעריעקט: זיעהע! אין אינדירעקטער פראגע: אָב: בעדינגונגסאַרטיקעל: וועגן.

הֵנָּה אדוו: היער, היערהער, הֵנָּה הֵנָּה היער — דאָרט, הֵנָּה וָהֵנָּה דאָהין אָדער דאָרטהין, מִמְּךָ וָהֵנָּה פאָן דיר הערוואָרטס, עַד הֵנָּה ביז היעהער, ביז יעטצט.

הִנֵּה, זעלטען הִנֶּה אינטעריעקט: זיעהע! זיעהע דא! מיט פאָלגענדען זופפיקסים הִנְנִי, הִנֵּנִי אונד הִנְּנִי זיעהע מיך = זיעהע היער בין איך, 2) פערז: הִנְּךָ הִנְּכָה, הִנָּךְ, 3) פערז: הִנּוֹ, 1) פערז: פלור: הִנְנוּ, הִנֵּנוּ אונד הִנֶּנּוּ, 2) פערז: הִנְּכֶם, 3) פערז: הִנָּם.

הסה ופירושו שתיקה :

Silere.

Pih. Sile. הַס

s רוהען, שווייגען, שטילל זיין (= קיינען לויט פאָן זיך געבען), שווייגען מאַכען, בערוהיגען, בעשוויכטיגען, אדוועד: שווייגענד, שטילל.

הס מפניו כל הארץ חבק׳ ב כ

הסה הפך

הס מפני אדני יי׳ צפני׳ א ז
הס כל בשר זכר׳ ב יז

Sile. הָס

ויאמר הס ויצאו מעליו שופט׳ ג יט
הס כי לא להזכיר בשם יי׳ עמוס ו י
בכל מקום השליך הס ח ג

Silere. הַסּוּ

לאמר הסו נחמ׳ ח יא

Et silere fecit. וַיַּהַס

ויהס כלב את העם במד׳ יג ל

הפך כל לשון ספוך ועמו מה שפירושו סהל לו ככל:

Vertere, ti, Vertere se, Mutare, ri.

הָפַךְ

Versus, mutatus fuerit, Vertit.

s ווענדען, שווענקען, אומווענדען, צו-קעהרען, זיך אומווענדען, אומקעהרען (צערשטאָרען), פערוואַנדעלן, זיך פער-וואַנדעלן, פערדרעהען, פערקעהרען, זיך ווענדען, דרעהען, צערשטאָרט ווערדען, פערוואַנדעלט ווערדען, זיך וואַלצען, זיך העראבוואַלצען.

ושער בנגע הפך לבן ויקר׳ יג ג
ושערה לא הפך לבן יג ד
כלו הפך לבן טהור הוא יג יג
ושערה הפך לבן יג כ
והנה לא הפך הנגע יג נה
אשר הפך יי׳ דבר׳ כט כג
אחרי אשר הפך יהוש׳ ז ח
ואיש ישראל הפך שופט׳ כ מא
הפך איש מעל מרכבתו מלכ׳ ב ה כו
הפך משרש הרים איו׳ כח ט
הפך ים ליבשה תהל׳ סו ו
הפך לבם לשנא עמו קה כה
הפך את מימיהם לדם קה כט
כערים אשר הפך יי׳ ירמ׳ כ יז

Et mutavit. וְהָפַךְ

והפך על פניה מלכ׳ ב כא יג
והפך לילה וידכאו איו׳ לד כה

Vertit, mutavit. הָפְכָה

והיא הפכה שער לבן ויקר׳ יג י

הפך

Subvertit eos. הֲפָכָם

אשר הפכם באפו איו׳ ט ה

Vertisti. הָפַכְתָּ

הפכת מספדי למחול לי תהל׳ ל יב
כל משכבו הפכת בחליו מא ד

Subverti. הָפַכְתִּי

הפכתי בכם עמו׳ ד יא

Et vertam, subvert. וְהָפַכְתִּי

והפכתי אבלם לששון ירמ׳ לא יג
והפכתי חגיכם לאבל עמו׳ ח י
והפכתי כסא ממלכות וגו׳
והפכתי מרכבה חגי ב כב

Verterunt se. הָפְכוּ

הפכו ביום קרב תהל׳ עח ט

Vertistis. הֲפַכְתֶּם

כי הפכתם לראש עמו׳ ו יב

Et pervertistis. וַהֲפַכְתֶּם

והפכתם את דברי ירמ׳ כג לו

Et vertens. וְהֹפֵךְ

והפך לבקר צלמות עמו׳ ה ח

Qui vertit. הַהֹפְכִי

ההפכי הצור אגם מים תהל׳ קיד ח

Qui convertunt. הַהֹפְכִים

ההפכים ללענה משפט עמו׳ ה ז

Versa. הֲפוּכָה

ענה בלי הפוכה הוש׳ ז ח

Quae subversa est. הַהֲפוּכָה

ההפוכה כמו רגע איכ׳ ד ו

Evertere. הָפוֹךְ

הפוך רשעים ואינם משלי יב ז

In subvert. בַּהֲפֹךְ

בהפך את הערים ברא׳ יט כט

'Et ad evertend. וְלַהֲפֹךְ

לחקר ולהפך ולרגל ד״ה א יט ג

Subvertere me. הָפְכִּי

לבלתי הפכי את העיר ברא׳ יט כא

Ad subvertend. eam. וּלְהָפְכָהּ

ולרגלה ולהפכה שמו׳ ב י ג

הפככם

הַפְכְּכֶם

Vertere vos vel vestrum.

הפככם אם כחמר היצר ישע׳ כט יז

הֲפֹךְ *Verte.*

ויאמר לרכבו הפך ידך מלכ׳ א כב לד
ויאמר לרכב הפך ידך ד״ה ב יח לג

אֶהְפֹּךְ *Vertam.*

אהפך אל עמים צפנ׳ ג ט

יַהֲפוֹךְ *Vertet.*

יהפוך ידו כל היום איכ׳ ג ג

וַיַּהֲפֹךְ *Et vertit.*

ויהפך את הערים בראׁ יט כה
ויהפך יי׳ רוח ים שמו׳ י יט
ויהפך יי׳ אלהיך לך דבר׳ כג ו
ויהפך איש ישראל שופט׳ כ לט
ויהפך יהורם ידיו וינס מלכ׳ ב ט כג
ויהפך אלהינו נחמ׳ יג ב
ויהפך לדם יאריהם תהל׳ עח מד

וַיַּהֲפָךְ *Idem.*

ויהפך לו אלהים לב אחר שמו׳ א י ט

הֲיַהֲפֹךְ *An mutabit.*

היהפך כושי עורו ירמ׳ יג כג

וַיַּהַפְכֵהוּ *Et evertit illud.*

ויהפכהו למעלה שופט׳ ז יג

וַתִּתְהַפֵּךְ *Et vertit se.*

ותהפך ותלך לארצה ד״ה ב ט יב

וַיַּהַפְכוּ *Et subvertent.*

וישלחם ויהפכו ארץ איו׳ יב טו

וַיֵּהָפְכוּ *Et verterunt se.*

ויהפכו נערי דוד שמו׳ א כה יב

נֶהְפַּךְ *Niph. Versus fuit.*

אשר נהפך לנחש שמו׳ ז טו
והנה נהפך הנגע ללבן ויקר׳ יג יז
והנה נהפך שער לבן יג כה
נהפך אל הרודף יהוש׳ ח כ
נהפך להם מיגון לשמחה אסת׳ ט כב
ותחתיה נהפך כמו אש איו׳ כח ה
נהפך לשדי תהל׳ לב ד
נהפך לבי בקרבי איכ׳ א כ
נהפך לאבל מחולנו ה טו
והודי נהפך עלי דני׳ י ח
נהפך עלי לבי הוש׳ יא ח

הפך

נֶהְפָּךְ *Idem.*

לחמו במעיו נהפך איו׳ כ יד

וְנֶהְפַּךְ *Et versus.*

ונהפך ללבן ויקר׳ יג יז
ונהפך בלשונו משלי יז ב

וְנַהֲפוֹךְ *Et vertetur.*

ונהפוך הוא אסת׳ ט א

נֶהְפְּכָה *Versa est.*

נהפכה לזרים איכ׳ ה ב

וְנֶהְפַּכְתָּ *Et converteris.*

ונהפכת לאיש אחר שמו׳ א י ו

נֶהְפַּכְתְּ *Versa es.*

נהפכת לי סורי הגפן ירמ׳ ב כא

נֶהְפְּכוּ · נֶהֶפְכוּ

Versi, conversi sunt.

כי נהפכו עליה צריה שמו׳ א ד יט
וזה אהבתי נהפכו בי איו׳ יט יט
לקש נהפכו לו אבני קלע מא כ
נהפכו כקשת רמיה תהל׳ עח נז
נהפכו צירי עלי דני׳ י יז

וְנֶהֶפְכוּ

Et versi sunt, vertentur.

ונהפכו לדם שמו׳ ז יז
ונהפכו נחליה לזפת ישע׳ לד ט
ונהפכו כל פנים ירמ׳ ל ו

נֶהְפָּכֶת *Subversa erit.*

ונינוה נהפכת יונ׳ ג ד

תֵּהָפֵךְ *Verteris.*

תהפך לאכזר לי איו׳ ל כא
ולא תהפך מצדך יחזק׳ ד ח

יֵהָפֵךְ *Vertetur.*

כי יהפך עליך המון ים ישע׳ ס ה
השמש יהפך לחשך יואל ג ד

וַיֵּהָפֵךְ *Et versus fuit.*

ויהפך לבב פרעה שמו׳ יד ה
ויהפך להם לאויב ישע׳ סג י

וַיֵּהָפְכוּ *Et conversae sint.*

ויהפכו כל המים שמו׳ ז כ

הָהְפַּךְ *Hoph. Conversus est.*

ההפך עלי בלהות איו׳ ל טו

הפך

מִתְהַפֵּךְ *Hithp. Vertens se.*

מתהפך במחנה מדין שופ׳ ז יג
מתהפך בתחבולתו איו׳ לז יב

הַמִּתְהַפֶּכֶת *Vertens se.*

החרב המתהפכת בראׁ ג כד

תִּתְהַפֵּךְ *Vertetur.*

תתהפך כחמר חותם איו׳ לח יד

* הֶפֶךְ *Diversum.*

s געגענזאטץ, נעגענטהייל, דאס אומ-
געקעהרטע.

הפך מן הנשים יחזק׳ יו לד

לְהֶפֶךְ *In contrarium.*

ותהי להפך יחזק׳ יו לד

* הַהֲפֵכָה *Subversio.*

s איגטערנאנג, צערשטארונג.

מתוך ההפכה בראׁ יט כט

* הַמַּהְפֶּכֶת *Cippus, subversio.*

s בלאָקק (אין האָלצערנער בלאָקק,
אין וועלכען דער האלז דעס שטראָפ-
לינגס איינגעצוואָנגט ווארדע), נאך
אנד: איינע פאָלטער. בֵּית הַמַּהְפֶּכֶת
שטאָקקהויז, בלאָקקהויז.

ויתנהו בית המהפכת ד״ה ב יז י
ויתן אתו על המהפכת ירמ׳ כ ב
את ירמיהו מן המהפכת כ ג
אל המהפכת ואל הצינק כט כו

כְּמַהְפֵּכַת *Sicut subversio.*

s פערוויזטונג, צערשטאָרונג.

כמהפכת סדם דבר׳ כט כב
כמהפכת זרים ישע׳ א ז
כמהפכת אלהים את סדם יג יט
כמהפכת סדם ועמרה ירמ׳ מט יח
כמהפכת אלהים נ מ
כמהפכת אלהים עמו׳ ד יא

* תַּהְפֻּכוֹת *Perversitates.*

s פערקעהרטהייט, טהאָרהייט, פאלש-
הייט, ראָנקע.

כי דור תהפכת המה דבר׳ לב כ
מאיש מדבר תהפכות משלי ב יב
תהפכות בלבו ו יד
ופי תהפכות שנאתי ח יג

ולשון

ולשון תהפכות תכרת י לא
ופי רשעים תהפכות י לב
איש תהפכות ישלח מדון יו כח
עצה עיניו לחשב תהפכות יו ל
ולבך ידבר תהפכות כג לג

בְּתַהְפֻּכוֹת *In perversitatibus.*

יגילו בתהפכות רע משלי ב יד

* הֲפַכְפַּךְ *Versatile.*

s נעקרימממ, נעוואונדען. (איין פער-אנדערליכער, אונבעשטאנדיגער מענש).
הפכפך דרך איש וזר משלי כא ח

הצן וסוס סס כלי זין מה:

Armorum genus.

* הֹצֶן *Armaturis.*

s וואפפען, אנד: דארנהעקקע, נאך אנד: = חֹצֶן (ישעי' מט כב).
חצן רכב וגלגל יחזק' כג כד

הרר כל סס סר:

Mons.

* הַר *Mons.*

s בערג, נעבירגע, בערגלאנד (פא-לאזינא), בערגנענענד.
עמים הר יקראו דבר' לג יט
כי הר יהיה לך כי יער הוא
יהוש' יז יח
ואולם הר נופל יבול איו' יד יח
הר זה קנתה ימינו תהל' עח נד
על הר נשפה ישע' יג ב
והיה על כל הר גבה ל כה
וכל הר וגבעה ישפלו מ ד
על הר גבה עלי לך מ ט
על הר גבה ונשא נז ז
על כל הר גבה ירמ' ג ו
וצדום מעל כל הר יו יו
הנני אליך הר המשחית נא כה
על הר גבה ותלול יחזק' יז כב
אל הר גבה מאד מ ב
מי אתה הר הגדול זכר' ד ז

s בְּהַר . מֵהַר . הָר *N. p.*

נאמען פראפ: צווייער געבירגע, 1)

איינעס אן דער עדאמישען גרענצע, אן דעססען פוס דיא שטאדט פעטרא ליעגט אונד אויף וועלכעם אַהֲרֹן שטארב, 2) איינעס נאָרדאָזטליכען ארמעם דעס אנטי-ליבאנאן.

כל העדה הר ההר במדב' כ כב
אל משה ואל אהרן בהר ההר כ כג
והעל אתם הר ההר כ כה
ויעלו אל הר ההר כ כז
ויסעו מהר ההר כא ד ולג מא
ויחנו בהר ההר לג לז
אל הר ההר לג לח
במתו בהר ההר לג לט
תתאו לכם הר ההר לד ז
מהר ההר תתאו לכם לד ח
אהרן אחיך בהר ההר דבר' לב נ

מֵהַר *De monte.*

וחרמונים מהר מצער תהל' מב ז
מהר אל גבעה הלכו ירמ' נ ו

הָהָר *Mons.*

על ההר הזה שמו' ג יב
ויחן שם ישראל נגד ההר יט ב
ויקרא אליו יי' מן ההר יט ג
מן ההר אל העם יט יד
וענן כבד על ההר יט טז
ויתיצבו בתחתית ההר יט יז
ויחרד כל ההר יט יח
על הר סיני אל ראש ההר יט כ
למשה אל ראש ההר יט כ
הגבל את ההר יט כג
ואת ההר עשן כ יח
ויבן מזבח תחת ההר כד ד
ויעל משה אל ההר
ויכס הענן את ההר כד טו
כאש אכלת בראש ההר כד יז
ויעל אל ההר כד יח
לרדת מן ההר לב א
ויפן וירד משה מן ההר לב טו
וישבר אתם תחת ההר לב יט
על ראש ההר לד ב
אל ירא בכל ההר וגו'
אל מול ההר ההוא לד ג
ברדתו מן ההר לד כט
ועליתם את ההר במד' יג יז
ויעלו אל ראש ההר יד מ
לעלות אל ראש ההר יד מד

כל העדה הר ההר כ כב
אל משה ואל אהרן בהר ההר כ כג
והעל אתם הר ההר כ כה
ויעלו אל הר ההר כ כז
בראש ההר
ואלעזר מן ההר כ כח
ויסעו מהר ההר כא ד
ויחנו בהר ההר לג לז
ויעל אהרן הכהן אל הר ההר לג לח
במתו בהר ההר לג לט
ויסעו מהר ההר לג מא
תתאו לכם הר ההר לד ז
מהר ההר תתאו לבא חמת לד ח
רב לכם סב את ההר הזה
דבר' ב ג
נחל יבק וערי ההר ב לז
ההר הטוב הזה והלבנן ג כה
ותעמדון תחת ההר ד יא
ואפן וארד מן ההר ט טו
אל הנחל הירד מן ההר ט כא
ואפן וארד מן ההר י ה
אהרן אחיך בהר ההר לב נ
ישבי ההר יהוש' י ו
ההר והנגב והשפלה י מ
ההר ואת כל הנגב יא יז
מן ההר החלק יא יז
מן ההר מן חברון יא כא
ועד ההר החלק יב ז
כל ישבי ההר מן הלבנן יג ו
תנה לי את ההר הזה יד יב
ועלה הגבול אל ראש ההר טו ח
ותאר הגבול מראש ההר טו ט
לא ימצא לנו ההר יז יז
על ההר אשר מנגב יח יג
מן ההר אשר על פני בית יח יד
וירד הגבול אל קצה ההר יח טז
יושב ההר והנגב שופט' א ט
ויירש את ההר א יט
עמו בני ישראל מן ההר ג כז
ויעלם אל ראש ההר יו ג
עמדים אל ההר מזה
וישראל עמדים אל ההר שמו' א יז ג
מצד ההר מזה
מצד ההר מזה כג כו
וירדת בסתר ההר כה כ
על ראש ההר מרחק כו יג
מדרך אחריו מצד ההר שמו' ב יג לד
ושמעי הלך בצלע ההר יו יג

ויקן

ויקן את ההר שמרון
ויבן את ההר
שמר אדני ההר שמרון מלכ׳ א יו כד
והנה ישב על ראש ההר מלכ׳ ב א ט
אל ההר ותחזק ברגליו ד כז
והנה ההר מלא סוסים ו יז
לאמר צאו ההר נחמ׳ ח טו
ההר חמד אלהים תהלי׳ סח יז
ושוע אל ההר ישע׳ כב ה
כתרן על ראש ההר ל יז
ומן ההר ומן הנגב ירמ׳ יז כו
ובערי ההר לב מד ולג יג
ההר אשר בקדם לעיר יחזק׳ יא כג
הבית על ראש ההר מג יב
וים מים והר ההר מיכ׳ ז יב
עלו ההר חגי א ח
ומש חצי ההר צפונה זכר׳ יד ד

וְהָהָר *Et mons.*

וההר בער באש דבר׳ ד יא
וההר בער באש ה כג
וההר בער באש ט טו

מֵהָהָר *De monte.*

וירדו מההר יהוש׳ ב כג

בָּהָר *In monte.*

וישב בהר ושתי בנתיו ברא׳ יט ל
תקע את אהלו בהר לא כה
זבח בהר וגו׳
וילינו בהר לא נד
עלות בהר
כל הנגע בהר שמו׳ יט יב
המה יעלו בהר יט יג
ויהי משה בהר כד יח
אשר אתה מראה בהר כה מ
כמשפטו אשר הראית בהר כו ל
כאשר הראה אתך בהר כז ח
והאמרי יושב בהר במד׳ יג כט
הישב בהר ההוא יד מה
רב לכם שבת בהר הזה דבר׳ א ו
בערבה בהר א ז
האמרי הישב בהר ההוא א מד
בהר מתוך האש ה ד
וה כב וט ט וי ד
ולא עליתם בהר לאמר ה ה
ואשב בהר ט ט
דבר יי׳ אליכם בהר י ד
ואנכי עמדתי בהר י י

ומת בהר לב נ
בהר ובשפלה יהוש׳ ט א
בהר ובערבה נגב יא ב
והפרזי והיבוסי בהר יא ג
בהר ובשפלה ובערבה יב ח
ועלה בהר ימה יח יב
וישב בהר במדבר זיף שמו׳ א כג יד
ויקעם בהר לפני יי׳ שמו׳ ב כא ט
ושמנים אלף חצב בהר מלכ׳ א ה כט
בהר אשר על פני ירושלם יא ז
ועמדת בהר לפני יי׳ יט יא
את הקברים אשר שם בהר
מלכ׳ ב כג יו
ושמנים אלף איש חצב בהר
ד״ה ב ב א וב יז
בהר הזה משתה שמנים ישע׳ כה ו
ובלע בהר הזה כה ז
כי תנוח יד יי׳ בהר הזה כה י

וּבָהָר *Et in monte.*

יצאים בבקעה ובהר דבר׳ ח ז
ובהר שמיר ויתיר יהוש׳ טו מח

הָרָה *In montem.*

והנשארים הרה נסו ברא׳ יד י

הָהָרָה
Versus montem, vel montana.

ויעתק משם ההרה ברא׳ יב ח
ההרה המלט יט יז
להמלט ההרה יט יט
עלה אלי ההרה שמו׳ כד יב
ויפנו ויעלו ההרה דבר׳ א כד
ותהינו לעלת ההרה א מא
ותזדו ותעלו ההרה א מג
בעלתי ההרה ט ט
ועלה אלי ההרה י א
ואעל ההרה י ג
ותאמר להם ההרה לכו יהוש׳ ב יו
וילכו ויבאו ההרה ב כב
את בני דן ההרה שופט׳ א לד

הַר *Mons.*

באכה ספרה הר הקדם ברא׳ י ל
וישם את פניו הר הגלעד לא כא
ויבא אל הר האלהים שמו׳ ג א
חנה שם הר האלהים יח ה
לעיני כל העם על הר סיני יט יא
לעלת אל הר סיני יט כג
ויעל משה אל הר האלהים כד יג

כבוד יי׳ על הר סיני כד יז
בבקר על הר סיני לד ב
ויעל אל הר סיני לד ד
עלה אל הר העברים במד׳ כז יב
דרך הר שעיר עד קדש דבר׳ א ב
ובאו הר האמורי א ז
דרך הר האמרי ב יט
באתם עד הר האמרי א כ
ונסב את הר שעיר ב א
נתתי את הר שעיר ב ה
מנחל ארנן עד הר חרמון ג ח
וחצי הר הגלעד ועריו ג יב
ועד הר שיאן הוא חרמון ד מח
על הר גרזים
על הר עיבל יא כט
לברך את העם על הר גריזים כז יב
הר העברים הזה הר נבו לב מט
אל הר נבו ראש הפסגה לד א
אל מול הר גרזים
והחציו אל מול הר עיבל יהוש׳ ח לג
ואת הר ישראל יא יו
תחת הר חרמון יא יז
ומכל הר יהודה
ומכל הר ישראל יא כא
עד הר חרמון יב א
תחת הר חרמון יג ה
וכל הר חרמון וכל הבשן יג יא
ויצא אל ערי הר עפרון טו ט
אל הר שעיר וגו׳
אל כתף הר יערים טו י
ועבר הר הבעלה טו יא
כי אין לך הר אפרים יז טו
ואתן לעשו את הר שעיר כד ד
ישב הר הלבנון שופט׳ ג ג
ברק בן אבינעם הר תבור ד יב
בכל הר אפרים לאמר ז כד
ויעמד בראש הר גרזים ט ז
ויעל אבימלך הר צלמון ט מח
ויבאו הר אפרים יח ב
ויעברו משם הר אפרים יח יג
גר מירכתי הר אפרים יט א
עד ירכתי הר אפרים יט יח
את כל ישראל אל הר הכרמל
מלכ׳ א יח יט
הנביאים אל הר הכרמל יח כ
עד הר האלהים חרב יט ח
וילך משם אל הר הכרמל
מלכ׳ ב ב כה
אל

אל איש האלהים אל הר הכרמל ד כה
מבאר שבע עד הר אפרים ד"ה ב יט ד
על ישבי הר שעיר כ כג
ועל הר סיני ירדת נחמ' ט יג
על ציון הר קדשי תהל' ב ו
יביאוני אל הר קדשך מג ג
בעיר אלהינו הר קדשו מח ב
הר ציון ירכתי צפון מח ג
ישמח הר ציון מח יב
הר אלהים הר בשן
הר גבננים הר בשן סח טז
הר ציון זה שכנת בו עד ב
את הר ציון אשר אהב עח סח
אלך לי אל הר המור שיר ד ו
נכון יהיה הר בית יי' ישע' ב ב
ונעלה אל הר יי' ב ג
על כל מכון הר ציון ד ה
הר בת ציון י לב
בכל הר קדשי יא ט
אל הר בת ציון טז א
שם יי' צבאות הר ציון יח ז
הצבאים על הר ציון כט ח
לצבא על הר ציון לא ד
והביאותים אל הר קדשי נו ז
ויירש הר קדשי נז יג
השכחים את הר קדשי סה יא
ולא ישחיתו בכל הר קדשי סה כה
על הר קדשי ירושלם סו כ
נוה צדק הר הקדש ירמ' לא כג
על הר ציון ששמם איכ' ה יח
שים פניך אל הר שעיר יחזק' לה ב
הנני אליך הר שעיר לה ג
הר שעיר לשממה לה ז
שממה תהיה הר שעיר לה טו
ירושלם הר קדשך דני' ט טז
על הר קדש אלהי ט כ
שכן בציון הר קדשי יואל ד יז
שתיתם על הר קדשי עובד' א טז
וירשו הנגב את הר עשו א יט
לשפט את הר עשו א כא
הר בית יי' נכון מיכ' ד א
ונעלה אל הר יי' ד ב
יי' צבאות הר הקדש זכר' ח ג
על הר הזיתים
ונבקע הר הזיתים יד ד

Et mons. וְהַר

והר סיני עשן כלו שמ' יט יח
ושניר והר חרמון ד"ה א ה כג
בני עמון ומואב והר שעיר ד"ה ב כ י
על בני עמון מואב והר שעיר כ כב
והר הבית לבמות יער ירמ' כו יח
והר הבית לבמות יער מיכ' ג יב
והר ההר ז יב
והר יי' צבאות זכר' ח ג

In monte. בְּהַר

בהר יי' יראה בראש' כב יד
וידבק אתו בהר הגלעד לא כג
את אחיו בהר הגלעד לא כה
וישב עשו בהר שעיר לו ח
אבי אדום בהר שעיר לו ט
ויפגשהו בהר האלהים שמ' ד כז
ותטעמו בהר נחלתך טו יז
לדבר אתו בהר סיני לא יח
אשר דבר יי' אתו בהר סיני לד לב
צוה יי' את משה בהר סיני ויקר' ז לח
בהר סיני לאמר כה א
בהר סיני ביד משה כו מו
אל בני ישראל בהר סיני כז לד
את משה בהר סיני במד' ג א
העשיה בהר סיני כח ו
ויחנו בהר שפר לג כג
בהר עיבל ושדת אותם דבר' כז ד
בהר עיבל ראובן גד ואשר כז יג
בהר עיבל יהוש' ח ל
ומשל בהר הרמון יב ה
השחר בהר העמק יג יט
עולה מיריחו בהר בית אל טז א
את תמנת סרח בהר אפרים יט נ
בהר נפתלי
בהר אפרים
היא חברון בהר יהודה כ ז
היא חברון בהר יהודה כא יא
ואת מגרשיה בהר אפרים כא כא
בהר אפרים מצפון כד ל
אשר נתן לו בהר אפרים כד לג
לשבת בהר חרס שופט' א לה
בהר אפרים מצפון ב ט
ויתקע בשופר בהר אפרים ג כז
ובין בית אל בהר אפרים ד ה
לך ומשכת בהר תבור ד ו
בשמיר בהר אפרים י א
בהר העמלקי יב טו
ויעבר בהר אפרים שמ' א ט ד
המתחבאים בהר אפרים יד כב
ויפלו חללים בהר הגלבע לא א
נפלים בהר הגלבע לא ח
נקריתי בהר הגלבע שמ' ב א ו
בן חור בהר אפרים מלכ' א ד ח
את שכם בהר אפרים יב כה
ואת מגרשיה בהר אפרים ד"ה א ו נב
חללים בהר גלבע י א
נפלים בהר גלבע י ח
בירושלם בהר המוריה ד"ה ב ג א
בהר אפרים יג ד
וערים בנה בהר יהודה כז ד
אשר בנה בהר בית יי' לג טו
מי ישכן בהר קדשך תהל' טו א
מי יעלה בהר יי' כד ג
השכן בהר ציון ישע' ח יח
בהר ציון ובירושלם י יב
בהר מועד יד יג
בהר ציון ובירושלם כד כג
בהר הקדש בירושלם כז יג
לבוא בהר יי' ל כט
בהר אפרים ירמ' לא ו
בהר מרום ישראל יחזק' יז כג
בהר קדשי בהר מרום ישראל כ מ
ונתתיך בהר קדש כח יד
והריעו בהר קדשי יואל ב א
כי בהר ציון ובירושלם ג ה
אשר בהר שמרון עמ' ד א
והבטחים בהר שמרון ו א
בהר ציון לשפט עובד' א כא
ומלך יי' עליהם בהר ציון מיכ' ד ז
עוד בהר קדשי צפנ' ג יא

Et in monte. וּבְהַר

במכמש ובהר בית אל שמו' א יג ב
ובהר אפרים והגלעד ירמ' נ יט
ובהר ציון תהיה פליטה עובד' א יז

Sicut mons. כְּהַר

כהר ציון לא ימוט תהל' קכה א
כהר פרצים יקום יי' ישע' כח כא

Monti: לְהַר־

מצפון להר געש יהוש' כד ל
מצפון להר געש שופט' ב ט
מימין להר המשחית מלכ' ב כג יג
הלכו להר שעיר ד"ה א ד מב

מעל

מעל להר צמרים ד"ה ב יג ד
והשתחוו להר קדשו תהל' צט ט
ונתתיך להר שרפה ירמ' נא כה
להר צבי קדש דני' יא מה

מֵהַר A, de monte.

את עדים מהר חורב שמו' לג ו
בדרת משה מהר סיני לד כט
ויסעו מהר יי' במד' י לג
ויסעו מהר שפר לג כד
הופיע מהר פארן דבר' לג ג
מהר בעל חרמון שופט' ג ג
וירד ברק מהר תבור ד יד
ישב ויצפר מהר הגלעד ז ג
ויהי איש מהר אפרים יז א
והאיש מהר אפרים יט יז
צופים מהר אפרים שמו' א א א
כי איש מהר אפרים שמו' ב כ כא
שני נערים מהר אפרים
מלכ' ב ה כב
ופליטה מהר ציון יט לא
אשר לכד מהר אפרים ד"ה ב טו ח
ויענני מהר קדשו תהל' ג ה
שגלשו מהר הגלעד שיר ד א
ופליטה מהר ציון ישע' לז לב
ומשמיע און מהר אפרים ירמ' ד טו
ואחללך מהר אלהים יחזק' כח יו
ותבונה מהר עשו עובד' א ח
מהר עשו מקטל א ט
וקדוש מהר פארן חבק' ג ג

s הֲרָרִי Montare, Mons meus.

הררי בשדה ירמ' יז ג

לַהֲרָרִי In monte meo.

העמדת להררי עד תהל' ל ח

בַּהֲרָרָם In monte suo.

בהררם שעיר בראש' יד ו

הַרְכֶם In mont. vest.

נודו הרכם צפור תהל' יא א

הָרִים Montes.

ארץ הרים ובקעת דבר' יא יא
ותלהט מוסדי הרים לב כב
הרים נזלו מפני יי' שופ' ה ה
מפרק הרים מלכ' א יט יא
אלהי הרים אלהיהם כ כג
אלהי הרים יי' כ כח

מרום הרים ירכתי לבנון
מלכ' ב יט כג
המעתיק הרים ולא ידעו איו' ט ה
מזרם הרים ירטבו כד ח
הפך משרש הרים כח ט
יתור הרים מרעהו לט ח
כי בול הרים ישאו לו מ כ
ומוסדי הרים ירגזו תהל' יח ח
ובמוט הרים בלב ימים מו ג
ירעשו הרים בגאותו מו ד
ידעתי כל עוף הרים נ יא
מכין הרים בכחו סה ז
הרים גבננים סח יז
ישאו הרים שלום לעם עב ג
בראש הרים עב יז
ולא ממדבר הרים לד"ק עה ז
כסו הרים צלה פ יא
וכלהבה תלהט הרים פג טו
בטרם הרים ילדו צ ב
ותועפות הרים לו צה ד
הרים כדונג נמסו! צז ה
על הרים יעמדו מים קד ו
יעלו הרים קד ח
בין הרים יהלכון קד י
משקה הרים מעליותיו קד יג
הרים הגבהים ליעלים קד יח
הרים סביב לה קכה ב
המצמיח הרים חציר קמז ח
בטרם הרים הטבעו משלי ח כה
ונאספו עשבות הרים כז כה
כמץ הרים לפני רוח ישע' יז יג
כנשא נס הרים תראו יח ג
לעיט הרים יח ו
ונמסו הרים מדמם לד ג
עליתי מרום הרים לז כד
ושקל בפלס הרים מ יב
תדוש הרים ותדק מא טו
מראש הרים יצוחו מב יא
אחריב הרים וגבעות מב טו
פצחו הרים רנה מד כג
יפצחו הרים רנה מט יג
מפניך הרים נזלו סג יט וסד א
מגבעות המון הרים ירמ' ג כג
הרים שובבום נ ו
מהומה ולא הד הרים יחזק' ז ז
יוצר הרים וברא רוח עמו' ד יג
לקצבי הרים ירדתי יונ' ב ז
שמעו הרים את ריב יי' מיכ' ו ב

הרים רעשו ממנו נחו' א ה
ראוך יחילו הרים חבק' ג י
כי יגיע גי הרים זכר' יד ח

s הַרְרֵי Montes.

ומראש הררי קדם דבר' לג טו
על הררי ציון תהל' קלג ג
ויתפצצו הררי עד חבק' ג ה

בְּהַרְרֵי In montibus.

בהמות בהררי אלף תהל' נ י
יסודתו בהררי קדש פז א

כְּהַרְרֵי Sicut montes.

צדקתך כהררי אל תהל' לו ז

מֵהַרְרֵי E montibus.

מלך מואב מהררי קדם במדב' כג ז
אדיר מהררי טרף תהל' עו ה
מהררי נמרים שיר ד ח

הֶהָרִים Montes.

ויכסו כל ההרים הגבהים בראש' ז יט
גברו המים ויכסו ההרים ז כ
נראו ראשי ההרים ח ה
על אחד ההרים כב ב
על ההרים הרמים דבר' יב ב
מארבים על ראשי ההרים שופ' ט כה
יורד מראשי ההרים וגו'
את צל ההרים ט לו
וירדתי על ההרים יא לז
ותבך על בתוליה על ההרים יא לח
נפצים אל ההרים מלכ' א כב יז
וישלכהו באחד ההרים מלכ' ב ב יו
וכצבאים על ההרים למהר ד"ה א יב ח
נפוצים על ההרים ד"ה ב יח יז
ההרים רקדו כאילים תהל' קיד ד
ההרים תרקדו כאילים קיד ו
אשא עיני אל ההרים קכא א
ההרים וכל גבעות קמח ט
מדלג על ההרים שיר ב ח
בראש ההרים ישע' ב ב
ועל כל ההרים הרמים ב יד
וירגזו ההרים ה כה
וכל ההרים אשר במעדר ז כה
מה נאוו על ההרים נב ז
כי ההרים ימושו נד י
ההרים והגבעות יפצחו נה יב
אשר קטרו על ההרים סה ז

ראיתי ההרים והנה רעשים
ירמ' ד כד
על ההרים אשא בכי ט ט
על ההרים דלקנו איכ' ד יט
בכל ראשי ההרים יחזק' ו יג
והיו אל ההרים כיוני הגאיות ז יז
אל ההרים לא אכל יח ו
אל ההרים אכל יח יא
על ההרים לא אכל יח טו
ואל ההרים אכלו בך כב ט
ויטשהו אל ההרים לא יב
בשרך על ההרים לב ה
מדמך אל ההרים לב ו
ישגו צאני בכל ההרים לד ו
ונהרסו ההרים לח כ
על ראשי ההרים יזבחו הוש' ד יג
כשחר פרש על ההרים יואל ב ב
על ראשי ההרים ירקדון ב ה
יטפו ההרים עסיס ד יח
והטיפו ההרים עסיס עמו' ט יג
ונמסו ההרים תחתיו מיכ' א ד
בראש ההרים ד א
ריב את ההרים ו א
על ההרים רגלי מבשר נחו' ב א
עמך על ההרים ג יח
ועל ההרים ועל הדגן חגי א יא
מבין שני ההרים זכר' ו א

Et montes. **וְהֶהָרִים**

וההרים הרי נחשת זכר' ו א

In montibus. **בֶּהָרִים**

להרג אתם בהרים שמו' לב יב
את המנהרות אשר בהרים
שופט' ו ב
ירדף הקרא בהרים שמו' א כו כ
אכרים וכרמים בהרים ד"ה ב כו י
יגע בהרים ויעשנו תהל' קד לב
גע בהרים ויעשנו קמד ד
בהרים דמות עם רב ישע' יג ד
כי כתבור בהרים ירמ' מו יח

Montibus. **לֶהָרִים**

להרים ולגבעות יחזק' ו ג
להרים ולגבעות לו ד
להרים ולגבעות לו ו
ואמרו להרים כסונו הוש' י ח

Montes. **הָרֵי**

על הרי אררט ברא' ח ד

s הרי בגלבע שמואל ב א כא
על הרי בתר שיר ב יז
על הרי בשמים ח יד
על הרי נשף ירמ' יג טז
שים פניך אל הרי ישראל יחזק' ו ב
הרי ישראל שמעו ו ג
עוד אל הרי ישראל יט ט
ושממו הרי ישראל לג כח
ורעיתים אל הרי ישראל לד יג
תרעינה אל הרי ישראל לד יד
s אשר אמרת על הרי ישראל
לה יב
הנבא אל הרי ישראל
ואמרת הרי ישראל לו א
הרי ישראל שמעו לו ד
הרי ישראל ענפכם תתנו לו ח
הרי ישראל אשר היו לחרבה
לח ח
וקראתי עליו לכל הרי חרב לח כא
והבאותך על הרי ישראל לט ב
על הרי ישראל תפול לט ד
זבח גדול על הרי ישראל לט יז
על הרי שמרון עמו' ג ט
הרי נחשת זכר' ו א

In montibus. **בְּהָרֵי**

ויחנו בהרי העברים במד' לג מז
עשה במות בהרי יהודה
ד"ה ב כא יא
בהרי שמרון ירמ' לא ה
בארץ בהרי ישראל יחזק' לז כב

Et in montib. **וּבְהָרֵי**

ובהרי מרום ישראל יחזק' לד יד

A montib. **מֵהָרֵי**

ויסעו מהרי העברים במד' לג מח

Montes mei. **הָרַי . הָרַי**

ועל הרי אבוסנו ישע' יד כה
ושמתי כל הרי לדרך מט יא
ומיהודה יורש הרי סה ט
s ונסתם גיא הרי זכר' יד ה

Montes ejus. **הָרָיו**

ומלאתי את הריו חלליו יחזק' לה ח
ואשים את הריו שממה מלא' א ג

Et de montib. ejus. **s וּמֵהֲרָרֶיהָ**

ומהרריה תחצב נחשת דבר' ח ט

הרג כל לשון הריגה:

Occidere, interficere.

Occidit. **הָרַג**

s אומבריגנען, מארדען, ערשלאגען, ערמארדען, ערשלאגען װערדען, גע- מארדעט װערדען, געװירגט װערדען.

אשר הרג אותם שופט' ט כד
כי הרג שאול שמו' א כב כא
אשר הרג את כל מלכ' א יט א
הרג הנדוד ד"ה ב כב א

Interfecit. **הָרָג**

ואת העם אשר בה הרג שופ' ט מה
בנפש אחיו אשר הרג שמו' ב יד ז
הישב בעיר הרג מלכ' א ט יז

Et interfecit, ficiet. **וְהָרַג**

והרג מלכים עצומים תהל' קלה י
והרג את התנין ישע' כז א

Et interficiet me. **וַהֲרָגֻנִי**

ושמע שאול והרגני שמו' א יו ב
ולא ימצאך והרגני מלכ' א יח יב
הנה אליהו והרגני יח יד

Interfecit eum. **הֲרָגוֹ**

תחת הבל כי הרגו קין ברא' ד כה

Occideret eos. **הֲרָגָם**

אם הרגם ודרשוהו תהל' עח לד

Interfecit eum. **הֲרָגַתְהוּ**

אשה הרגתהו שופט' ט נד

Et interficeret eos. **וַהֲרָגָתַם**

את החרב והרגתם עמו' ט ד

Interfecisti. **הָרַגְתָּ**

כאשר הרגת את המצרי שמו' ב יד
ואתו הרגת בחרב שמו' ב יב ט
הרגת ביום אפך איכ' ב כא
הרגת לא חמלת ג מג

Idem. **הָרָגְתָּ**

הטובים ממך הרגת ד"ה ב כא יג
עמך הרגת ישע' יד כ

Et occides. **וְהָרַגְתָּ**

והרגת את האשה ויקר' כ יו
בידך

Occidisti me. הֲרַגְתַּנִי

בידך ולא הרגתני שמו' א כד יט

Interfeci. הָרַגְתִּי

כי איש הרגתי לפצעי ברא' ד כג
גם אתכה הרגתי במד' כב לג
לא הרגתי אתכם שופט' ח יט
הרגתי בחרב בחוריכם עמו' ד י

Et occidam. וְהָרַגְתִּי

והרגתי אתכם בחרב שמו' כב כג

Interfeci te. הֲרַגְתִּיךָ

ולא הרגתיך שמו' א כד יב

Occiderem te. הֲרַגְתִּיךָ

כי עתה הרגתיך במד' כב כט

Occiderunt. הָרְגוּ

הרגו לפי חרב בראש' לד כו
כי באפם הרגו איש מט ו
הרגו על חלליהם
הרגו בחרב במד' לא ח
מאשר הרגו בני ישראל יהוש' י יא
הרגו בני ישראל בחרב יג כב
הרגו ביקב זאב שופט' ז כה
הרגו לאבנר שמו' ב ג ל
הרגו איש צדיק בביתו ד יא
ואת נביאיך הרגו בחרב מלכ' א יט י
וט יד
הרגו לפני המזבחות מלכ' ב יא יח
הרגו לפני המזבחות ד"ה ב כג יז
הרגו היהודים ואבד אסת' ט ו
וט יב

Interfecerunt. הָרָגוּ

ואת נביאיך הרגו נחמ' ט כו
צרר היהודים הרגו אסת' ט י
ואותה בחרב הרגו יחזק' כג י

Et occident. וְהָרְגוּ

והרגו אתי ואתך יחיו ברא' יב יב

Et occident me. וַהֲרָגוּנִי

והרגוני על דבר אשתי ברא' כ יא

Idem. וַהֲרָגֻנִי

מלך יהודה והרגני מלכ' א יב כז

Interfecerunt eos. הֲרָגוּם

ולא הרגום יהוש' ט כו

Et occiderunt eos. וַהֲרָגוּם

והרגום אנשי גת ד"ה א ז כא

Occidistis. הֲרַגְתֶּם

אשר הרגתם בתבור שופ' ח יח

Et occidemus eum. וַהֲרַגְנֻהוּ

עד אור הבקר והרגנהו שופ' טז ב

Et occidemus eos. וַהֲרַגְנוּם

נבוא אל תוכם והרגנום נחמ' ד ה

Interficiens. הוֹרֵג . הֹרֵג

לכן כל הרג קין ברא' ד טו
הנה אנכי הרג שמו' ד כג
כל הרג נפש במד' לא יט
השלום זמרי הרג אדניו
מלכ' ב ט לא
לתת אותה ביד הורג יחזק' כא טז
להוציא אל הורג בניו הוש' ט יג

Occidens te. הֹרְגֶךָ

לפני הרגך יחזק' כח ט

Occidentes. הֹרְגִים

ויהיו הרגים בהם מלכ' ב יז כה

Interfector. לְהֹרְגִים

כי עיפה נפשי להרגים ירמ' ד לא

Interfecti. הֲרוּגִים . גִים

ותחת הרוגים יפלו ישע' י ד
לבש הרגים יד יט

Interfecti. הַהֲרוּגִים

בא מספר ההרוגים אסת' ט יא

In interfectos. בַּהֲרוּגִים

ופחי בהרוגים האלה יחזק' לז ט

Occisi. הֲרֻגֵי

יהיו הרגי מות ירמ' יח כא

Interfecti ejus. הֲרֻגָיו

כהרג הרגיו ישע' כז ז

Occisi ejus. הֲרֻגֶיהָ

ועצמים כל הרגיה משלי ז כו
לא תכסה עוד על הרגיה ישע' כו כא

Occidendo. הָרֹג

הרגני נא הרג במד' יא טו
כי הרג תהרגנו דבר' יג י
הרג בקר ושחט צאן ישע' כב יג

Et occidendo. וְהָרוֹג

והרוג בשנאיהם אסת' ט טז

In occidendo. בַּהֲרֹג

בהרג דוד אותם מלכ' א יא כד
בהרג איזבל את נביאי יי' יח יג

לַהֲרֹג

Ad occidendum, occidere.

ויבקש להרג את משה שמו' ב טו
להרג אתם בהרים לב יב
להרג את אחיו שופט' ט כד
להרג את שבעים איש ט נו
אותי דמו להרג כ ה
להשמיד להרג ולאבד אסת' ג יג
ח ד ח יא
עת להרוג קהל' ג ג
את החיב להרג ירמ' טו ג
להרג גוים לא יחמול חבק' א יז

Num occidere me. הַלְהָרְגֵנִי

הלהרגני אתה אמר שמו' ב יד

Ad occidendum nos. לְהָרְגֵנוּ

לתת חרב בידם להרגנו שמו' ה כא

Occidere te. לְהָרְגֶךָ

ואמר להרגך ותחס עליך
שמו' א כד יא

Idem. לְהָרְגֶךָ

מתנחם לך להרגך ברא' כז מב
כי באים להרגך
באים להרגך נחמ' ו י

Ad occidend. eum. לְהָרְגוֹ

להרגו בערמה שמו' כא יד

Occide. הֲרֹג

קום הרג אותם שופט' ח כ

Occide me. הָרְגֵנִי

הרגני נא הרג במד' יא טו

Occidite. הִרְגוּ

הרגו איש את אנשיו במד' כה ה
הרגו כל זכר לא יז

Occidite. הִרְגוּ

למשכב זכר הרגו במד' לא יז

Et occidite. וְהִרְגוּ

והרגו איש את אחיו שמו' לב כז
וכל *

Interficiam. אֶהֱרֹג . אֶהֱרוֹג

וכל שריה אהרוג עמ' ב ג
ואחריתם בחרב אהרג ט א

Et occidam. וְאַהַרְגָה

ואהרגה את יעקב אחי ברא' כז מא

Et occidi eum. וָאֶהַרְגֵהוּ

ואהרגהו בצקלג שמ' ב ד י
על אדני ואהרגהו מלכ' ב י ט

Occides. תַּהֲרֹג

הגוי גם צדיק תהרג ברא' כ ד
ונקי וצדיק אל תהרג שמו' כג ז
ובחריהם בחרב תהרג
מלכ' ב ח יב

Occides eum. תַּהַרְגֶנּוּ

כי הרג תהרגנו דבר' יג י

Occidas eos. תַּהַרְגֵם

אל תהרגם תהל' נט יב

Occidet. יַהֲרָג־

כי לאויל יהרג כעש איו' ה ב

Idem. יַהֲרֹג

במסתרים יהרג נקי תהל' י ח
יהרג בברד גפנם עח מז
ושאריתך יהרג ישע' יד ל
בחרב יהרג יחזק' כו ח וכו יא

Et occidit. וַיַּהֲרֹג

ויהרג יי' כל בכור שמו' יג טו
ויהרג את אנשי העיר
שופט' ח יז
ויהרג את זבח ח כא
ויהרג את אחיו בני ירבעל ט ה
ויהרג דוד מארם שמו' ב י יח
ויהרג דויד מארם ד"ה א יט יח
ויהרג את כל אחיו ד"ה ב כא ד
ויהרג את בנו כד כב
ויהרג את עבדיו כה ג
ויהרג פקח בן רמליהו כח ו
ויהרג זכרי גבור אפרים כח ז
ויהרג בחוריהם בחרב לו יז
ויהרג במשמניהם תהל' עח לא
ויהרג מלכים אדירים קלה יח
ויהרג כל מחמדי עין איכ' ב ד

Interficiet me. יַהַרְגֵנִי

והיה כל מצאי יהרגני ברא' ד יד

Et occidit eum. וַיַּהַרְגֵהוּ

אל הבל אחיו ויהרגהו ברא' ד ח
ויהרגהו בחניתו שמו' ב כג כא
מיד המצרי ויהרגהו ד"ה א יא כג
ויהרגהו על מטתו ד"ה ב כד כה

Et occidit eos. וַיַּהַרְגֵם

ולעמשא בן יתר ויהרגם
מלכ' א ב ה
ויהרגם בחרב ב לב
לאחזיהו ויהרגם ד"ה ב כב ח

Occidet eum. תַּהַרְגֵהוּ

תהרגהו לשון אפעה איו' כ יו

Occidet eos. תַּהַרְגֵם

משובת פתים תהרגם משלי א לב

Occiderimus. נַהֲרֹג

מה בצע כי נהרג ברא' לז כו

Et occidamus eum. וְנַהַרְגֵהוּ

ועתה לכו ונהרגהו ברא' לז כ

Occidite. תַּהַרְגוּ

תהרגו למשחית יחזק' ט ו

Occidetis. תַּהֲרֹגוּ

ואת הבהמה תהרגו ויקר' כ טו

Et interfecistis. וַתַּהַרְגוּ

ותהרגו את בניו שופט' ט יח
ותהרגו בם בזעף ד"ה ב כח ט

Occident. יַהַרְגוּ

אלמנה וגר יהרגו תהל' צד ו
ובנותיהם יהרגו יחזק' כג מז

Et occiderunt. וַיַּהַרְגוּ

ויהרגו כל זכר ברא' לד כה
ויהרגו כל זכר במד' לא ז
ויהרגו את עורב שופט' ז כה
ויהרגו בשושן אסת' ט טו

Occident. יַהַרְגֻן

אשר קניהם יהרגן זכר' יא ה

Occidant me. יַהַרְגֻנִי

פן יהרגני אנשי המקום
ברא' כו ז

Et occider. eos. וַיַּהַרְגוּם

את הנערים ויהרגום
שמו' ב ד יב

Niph. In occidi. בְּהֵהָרֵג

בהרג הרג יחזק' כו טו

Occidetur. יֵהָרֵג

אם יהרג במקדש יי' איכ' ב כ

Occidentur. תֵּהָרַגְנָה

בחרב תהרגנה יחזק' כו ו

Hoph. Occisus est. הֹרָג

כהרג הרגיו הרג ישע' כז ז

Occidimur. הוֹרַגְנוּ

כי עליך הורגנו כל היום
תהל' מד כג

* *Occisio, caedes.* הֶרֶג

s מארד, ווירגען.

ביום הרג רב ישע' ל כה
בהרג הרג בתוכך יחזק' כו טו

Et caede. וְהֶרֶג

חרב והרג ואבדן אסת' ט ה

כְּהֶרֶג

Juxta occisionem.

אם כהרג הרגיו הרג ישע' כז ז

Ad occisionem. לַהֶרֶג

מטים להרג משלי כד יא

* *Occisio.* הֲרֵגָה

s ערשלאגען, ווירגען, שלאכטען.

הקדשם ליום הרגה ירמ' יב ג

Occisio. הַהֲרֵגָה

כי אם גיא ההרגה ירמ' ז לב
יט ו
רעה את צאן ההרגה זכר' יא ד
וארעה את צאן ההרגה יא ז

והרה

הרה כל לשון הריון והוריה ומה שנגזר ממנו:

Concipere.

וְהָרָה *Et concepit.*

s עמפפאנגען, שוואנגער ווערדען אונד זיין, עמפפאנגען זיין.

הרה עמל וילד שקר תהל׳ ז טו

הָרָתָה *Concepit.*

ותרא כי הרתה בראׄ יו ד

וְהָרִית *Et concipies.*

והרית וילדת בן שופט׳ יג ג

הָרִיתִי *Concepi.*

האנכי הריתי במד׳ יא יב

הָרִינוּ *Concepimus.*

הרינו חלנו כמו ילדנו ישע׳ כו יח

הָרֹה *Concipiendo.*

הרה עמל וילד און איו׳ טו לה

הָרוֹ *Concipiendo.*

הרו עמל והוליד און ישע׳ נט ד
הרו והגו מלב דברי שקר נט יג

וַתַּהַר *Et concepit.*

ותהר ותלד את קין בראׄ ד א
ותהר ותלד את חנוך ד יז
ותהר ותרא כי הרתה יו ד
ותהר ותלד שרה לאברהם כא ב
ותהר רבקה אשתו כה כא
ותהר לאה ותלד בן כט לב
ותהר עוד ותלד בן כט לג וכט לד
וכט לה ולח ד
ותהר בלהה ותלד ליעקב ל ה
ותהר עוד ותלד בלהה ל ז
ותהר ותלד ליעקב בן חמישי ל יז
ותהר עוד לאה ותלד ל יט
ותהר ותלד בן ותאמר ל כג
ותהר ותלד בן לח ג
ותהר עוד ותלד בן לח ד
ויבא אליה ותהר לו לח יח
ותהר האשה ותלד בן שמו׳ ב ב
ותהר חנה ותלד בן שמו׳ א א כ
ותהר ותלד שלשה בנים ב כא
ותהר האשה שמו׳ ב יא ה
ותהר האשה ותלד בן מלכ׳ ב ד יז
ותהר את מרים ואת שמי ד״ה א ד יז
ותהר ותלד בן ז כג
ותהר ותלד בן ישע׳ ח ג
ותהר ותלד לו בן הושׄ א ג
ותהר עוד ותלד בת א ו
ותהר ותלד בן א ח

תַּהֲרוּ *Concipietis.*

תהרו חשש תלדו קש ישע׳ לג יא

וַתַּהֲרֶיןָ *Et conceper.*

ותהרין שתי בנות לוט בראׄ יט לו

הֹרָה *Hoph. Conceptus est.*

והלילה אמר הרה גבר איו׳ ג ג

* הוֹרַי *Progenitores mei.*

s ערציינער, עלטערן, פארפאהרען. אנד: לעזען, וועגען דעם פאראללע-ליסמוס מיט גִּבְעוֹת עוֹלָם, הוֹרֵי (פאן הור בערג) אונד פערבינדען דאמיט עַד, וויא (חבקוק ג׳ ו) הַרְרֵי עַד, אונד איבערז: איבער-שטייגען דיא וואנוננגען דער עוויגען בערגע.

גברו על ברכות הורי בראׄ מט כו

* הוֹרָתִי *Genitrix mea.*

s געבארערין, ערציינערין, מוטטער.

ואל חדר הורתי שיר ג ד

הוֹרָתָם *Genetrix eorum.*

הובישה הורתם הושׄ ב ז

* הָרָה *Gravida, praegnans.*

s שוואנגער.

הנך הרה וילדת בן בראׄ יו יא
וגם הנה הרה לזנונים לח כד
אשר אלה לו אנכי הרה לח כה
ונגפו אשה הרה שמ׳ כא כב
כי הנך הרה שופ׳ יג ה וינ ז
וכלתו אשת פינחס הרה שמו׳ א ד יט
הרה אנכי שמו׳ ב יא ה
הנה העלמה הרה ישע׳ ז יד
כמו הרה תקריב ללדת כו יז
הרה ויולדת יחדו ירמ׳ לא ח

הָרַת *Sicut gravida.*

ורחמה הרת עולם ירמ׳ כ יז

הָרוֹת *Gravidae.*

על בקעם הרות עמו׳ א יג

הֶהָרוֹתֶיהָ *Gravidas ejus.*

את כל ההרותיה בקע מלכ׳ ב טו טז

וְהָרֹתֵיהֶם *Et praegnantes eor.*

והרתידם תבקע מלכ׳ ב ח יב

וְהָרִיּוֹתָיו *Praegnantes.*

והריותיו יבקעו הושׄ יד א

הֵרָיוֹן *Conceptus.*

s שוואנגערשאפט.

ויתן יי לה הריון רות ד יג

וּמֵהֵרָיוֹן *Et a conceptu.*

מלדה ומבטן ומהריון הושׄ ט יא

וְהֵרֹנֵךְ *Et conceptus tuus.*

עצבונך והרנך בראׄ ג יו

הַרְמוֹן ויהע זיטע רה.

הרם כל לשון הריסה:

Diruere, destruere.

הָרַס *Destruxit.*

s רייססען, איינרייססען, ניעדעררייססען, הערונטעררייססען, צערשטארען, איינ-ברעכען, דורכברעכען, צערשמעטטערן, צערטרימערן, ניעדערגעריססען ווערדען.

הרס בעברתו איכ׳ ב ב
הרס ולא חמל ב יז

הָרָס *Idem.*

ועריץ הרס ישע׳ יד יז

וְהָרַסְתָּ *Et destrues.*

והרסת את מזבח הבעל שופ׳ ו כה

וְהָרַסְתִּי *Et diruam.*

והרסתי את הקיר יחזק׳ יג יד
והרסתי כל מבצריך מיכ׳ ה י

הָרָסוּ *Destruxerunt.*

מזבחותיך הרסו מלכ׳ א יט י ויט יד

וְהָרְסוּ *Et destruent.*

והרסו גבך יחזק׳ יו לט
והרסו מגדליה כו ד
והרסו חומותיך כו יב

הרם *Destruens sum.*

אשר בניתי אני הרס ירמ' מה ד

ההרום *Dirutum.*

את מזבח יי' ההרום מלכ' א יח ל

ולהרום *Et ad destruend.*

ולהאביד ולהרום ירמ' א י
ולנתוץ ולהרס לא כח

הרס *Destrue.*

אלהים הרס שנימו תהל' נח ז

והרסה *Et destrue eam.*

העיר והרסה וחזקהו שמו' ב יא כה

אהרס *Destruam.*

ובניתים ולא אהרס ירמ' כד ו
ובניתי אתכם ולא אהרס מב י
המה יבנו ואני אהרום מלא' א ד

תהרס *Destrues.*

וברב גאונך תהרס קמיך שמו' טו ז

יהרום *Destruet.*

הן יהרום ולא יבנה איו' יב יד

יהרסך *Destruet te.*

וממעמדך יהרסך ישע' כב יט

ויהרסה *Et destruxit eam.*

את רבה ויהרסה ד"ה א כ א

יהרסנה *Destruet eam.*

ואיש תרומות יהרסנה משלי כט ד

יהרסם *Destruet eos.*

יהרסם ולא יבנם תהל' כח ה

תהרסנו *Destruet eum.*

ואולת בידיה תהרסנו משלי יד א

יהרסו *Destruant.*

פן יהרסו אל יי' שמו' יט כא
אל יהרסו לעלת אל יי' יט כד

יהרסו *Destruent.*

והערים יהרסו מלכ' ב ג כה

Niph. **נהרסה** *Destructa.*

ונדר אבניו נהרסה משלי כד לא

נהרסו *Destructi sunt.*

נהרסו חומותיה ירמ' נ טו
נהרסו ממגרות יואל א יז

ונהרסו *Et destruentur.*

ונהרסו יסודותיה יחזק' ל ד
ונהרסו ההרים לח כ

הנהרסות *Destructas.*

בניתי הנהרסות יחזק' לו לו

והנהרסות *Et destructae.*

הנשמות והנהרסות יחזק' לו לה

יהרם *Destruetur.*

לא ינתש ולא יהרם ירמ' לא לט

תהרם *Destruetur.*

ובפי רשעים תהרם משלי יא יא

יהרסון *Destruentur.*

כי השתות יהרסון תהל' יא ג

מהרסיך

Pih. Destructores tui.

מהרסיך ומחריביך ישע' מט יז

הרם *Destruendo.*

כי הרס תהרסם שמו' כג כד

תהרסם *Destrues eos.*

כי הרס תהרסם שמו' כג כד

* **ההרם** *Destructio.*

s צערשטערונג. אנד: לעזען עיר החרם זאננענשטאדט (ווירד פאן איינינען איף העליאפאלים אדער אן בעצאגען).

עיר ההרם יאמר לאחת ישע' יט יח

* **הריסתך** *Destructiones tuae.*

s צערשטערונג.

וארץ הריסתך ישע' מט יט

* **והרסתיו**

Et destructiones ejus.

s ניעדערגעריססענע, טריממער.

והרסתיו אקים עמו' ט יא

התת ופירושו הארכת לשון:

Producere linguam.

תהותתו

Producetis linguam vel sermonem.

s אונגליקק, פערדערבען בערייטען, נאכשטעללען, אנד: לאזברעבען, אנשטירמען.

עד אנה תהותתו על איש תהל' סב ד

התל כל לשון התול והתלות:

Ludificare, deludere, illud.

s (נאך אנד: פאם שטאממו: תלל) הינטערגעהען, טיישען, בעטריגען, פערשפאטען.

Pih. Illusit. **התל**

ואביכן התל בי ברא' לא ז

התלת *Delusisti me.*

עד הנה התלת בי שופ' יו י ויו יג
זה שלש פעמים התלת בי יו טו

התל *Illudere.*

אל יסף פרעה התל שמו' ח כה

כהתל *Juxta illudere.*

אם כהתל באנוש איו' יג ט

ויהתל *Et illudebat.*

ויהתל בהם אליהו מלכ' א יח כז

תהתלו *Illuseritis.*

תהתלו בו איו' יג ט

יהתלו *Illudunt.*

ואיש ברעהו יהתלו ירמ' ט ד

Pyh. Illusus. **הותל**

לב הותל הטהו ישע' מד כ

* **התלים** *Ludificationes.*

s שפאטטערייא, אירוניא.

אם לא התלים עמדי איו' יז ב

* **מהתלות** *Illusiones.*

s טייזונגען.

חזו מהתלות ישע' ל י

זבחי

ואשר הם מיותר משלשה אותיות

Vox plurium literarum

הבהב ופירושו חיוך:

Assatum al. donum.

הַבְהָבַי *Assatorum meor.*

s געבראטען, אנגעזענגט. נאך אנד: (פאן יָהַב) געשענקע, אפפערגאבען. נאך אנד: הַבְהָבַי פיר אַהַבְהָבַי אונד איבערזעטצ: אפפער, דיא איך ליעבטע.

זבחי הבהבי הושׁ׳ ח יג

שרשי אות ואו

וו ופירושו יתד:

Uncini.

* וָוִים *Uncini.*

s האקען, נאגעל.

עשה ווים לעמודים שמו׳ לח כח

וָוֵי *Uncini.*

ווי העמדים וחשקיהם שמו׳ כז י
ווי העמדים וחשקיהם כז יא
ווי העמודים וחשקיהם כסף לח י
ולח יא ולח יב ולח יז

וָוֵיהֶם *Uncini eorum.*

מצפים זהב וויהם זהב שמו׳ כו לב
וצפית אתם זהב וויהם זהב כו לז
מחשקים כסף וויהם כסף כז יז
ויצפם זהב וויהם זהב לו לו
עמדיו חמשה ואת וויהם לו לה
וויהם כסף וצפוי ראשיהם לח יט

והב והוא שם מקום מה:

Vahabh, nomen proprium loci.

וָהֵב

s נאמען פראפ: איינעס ארטעס.

אנד: נעהמען וָהֵב ניכט אלס איינענאמען, זאנדערן (פאן יָהַב נעבען). קמחי פירט אֶתְהֶב אלס איין ווארט אן, דאנן ווארע עס דאס: התם: פאן וָהַב, אונד פערבונדען מיט י״י צו איבערזעטצען: "נאטט צייגטע זיך אים שטורמע".

את והב בסופה במד׳ כא יד

שרשי אות הזין

זאב והוא מין ממיני הלנועים:

Lupus.

* זְאֵב *Lupus.*

s וואלף, איזענרים.

בנימן זאב יטרף ברא׳ מט כז
וגר זאב עם כבש ישע׳ יא ו
זאב וטלה ירעו כאחד סה כה
זאב ערבות ישדדם ירמ׳ ה ו

כִּזְאֵבִים *Sicut lupi.*

כזאבים טרפי טרף יחזק׳ כב כז

זְאֵבֵי *Lupi.*

שפטיה זאבי ערב צפנ׳ ג ג

מִזְּאֵבֵי *Prae lupis.*

וחדו מזאבי ערב הבק׳ א ה

זבב כל שם זבוב:

Musca.

* זְבוּב *Nomen p.*

s פליעגע, ברעמזע. בַּעַל זְבוּב (פליעגען- בעל) איינע נאטיאנאלגאטטהייט דער פהיליזטאער, דער זיא דיא אבוועגדונג געפאהרליכער פליעגענאונד ברעמזענשאארען צושריעבען.

בבעל זבוב אלהי עקרון מלכ׳ ב א ב
וא ג וא ו וא יו

לִזְבוּב *Muscae.*

ישרק י״י לזבוב ישע׳ ז יח

זְבוּבֵי *Muscae.*

זבובי מות יבאיש קהל׳ י א

זבד ופירושו ממון או חלק:

Dotare, donare.

זְבָדַנִי *Kal. Donavit me.*

s שענקען, בעשענקען.

זבדני אלהים אתי ברא׳ ל כ

זֶבֶד *Donatio.*

s געשענק.

זבד טוב ברא׳ ל כ

זבח כל לשון זבח ומזבח:

Sacrificare, mactare.

זָבַח *Kal. Sacrificavit.*

s שלאכטען, אפפערן.

אשר זבח לי״י מלכ׳ א ח סג

וְזָבַח *Et mactavit.*

חבח עליך מלכ׳ א יג ב

וְזָבַחְתָּ *Et sacrificabis.*

וזבחת עליו שמו׳ כ כד
וזבחת מבקרך ומצאנך דבר׳ יב כא
וזבחת פסח לי״י אלהיך יז ב
וזבחת שלמים ואכלת שם כז ז

זָבַחְתִּי *Sacrificavi.*

אשר זבחתי לכם יחזק׳ לט יט

וְזָבְחוּ *Et sacrificabunt.*

וזבחו לאלהיהם שמו׳ לד טו
וזבחו זבחי שלמים ויקר׳ יז ה

וּזְבַחְתֶּם *Et sacrificate.*

וזבחתם לי״י אלהיכם שמו׳ ח כה

וְנִזְבְּחָה *Et sacrificemus.*

ונזבחה לי״י אלהינו שמו׳ ח כג

זוֹבֵחַ . זֹבֵחַ *Sacrificans.*

על כן אני זבח לי״י שמו׳ יג טו
זבח לאלהים יחרם כב יט

כל

כל איש זבח זבח שמו' א ב יג
זבח תודה יכבדנני תהל' נ כג
ולאשר איננו זבח קהל' ט ב
זובח השה ערף כלב ישע' סו ג
זבח לכם יחזק' לט יז

חבח *Et sacrificans.*

ונדר חבח משחת מלא' א יד

הזבח *Qui sacrificat.*

ואמר לאיש הזבח שמו' א ב טו

ולזבח *Et sacrificanti.*

ולזבח ולאשר איננו זבח קהל' ט ב

זבחים *Sacrificantes.*

אשר הם זבחים ויקר' יז ה
זבחים זבח לפני יי' מלכ' א ח סב
זבחים זבח לפני יי' ד"ה ב ז ד
עוד העם זבחים בבמות לג יז
ולא אנחנו זבחים עזר' ד ב
זבחים בגנות ישע' סה ג

הזבחים *Sacrificantes.*

הזבחים להם ד"ה ב לד ד
ובאו כל הזבחים זכר' יד כא

זבחי *Sacrificantes.*

מאת זבחי הזבח דבר' יח ג
זבחי אדם עגלים הוש' יג ב

זבח *Sacrificare.*

למען זבח ליי' אלהיך שמו' א טו טו

לזבח *Ad sacrificand.*

שלח את העם לזבח שמו' ח כה
לזבח לפני יי' ויקר' ט ד
לא תוכל לזבח את הפסח דבר' יז ח
לזבח זבח גדול שופט' יז כג
לזבח ליי' את זבח הימים
שמו' א א כא
לזבח את זבח הימים ב יט
לזבח זבחי שלמים י ח
לזבח ליי' אלהיך בגלגל טו כא
ואמרת לזבח ליי' באתי יז ב
לזבח ליי' באתי התקדשו יז ה
גבענה לזבח שם מלכ' א ג ד
לזבח ליי' אלהי ד"ה ב יא יז
גם שם עלית לזבח זבח ישע' נז ז
וכי תגישון עור לזבח מלא' א ח

ולזבח *Et ad sacrificandum.*

ולזבח ליי' צבאות שמו' א א ג

בזבחו *In sacrificare ipsum.*

בזבחו את הזבחים שמו' ב טו יב

זבח *Sacrifica.*

זבח לאלהים תודה תהל' נ יד

זבחו *Sacrificate.*

זבחו לאלהיכם בארץ שמו' ח כא
זבחו זבחי צדק תהל' ד ו

אזבח *Sacrificabo.*

לך אזבח זבח תודה תהל' קיו יז

אזבחה *Sacrificabo.*

בנדבה אזבחה לך תהל' נד ח
בקול תודה אזבחה לך יונ' ב י

ואזבחה *Et sacrificabo.*

ואזבחה באהלו תהל' כז ו

תזבח *Sacrificabis.*

לא תזבח על חמץ שמו' כג יח
תזבח ואכלת בשר דבר' יב טו
אשר תזבח בערב יז ד
שם תזבח את הפסח יז ו
לא תזבח ליי' אלהיך יז א

תזבחנו *Sacrificabis.*

לא תזבחנו ליי' אלהיך דבר' טו כא

ותזבחים *Et mactasti illos.*

ותזבחים להם לאכול יחזק' יו כ

ויזבח *Et sacrificavis.*

ויזבח יעקב זבח בהר בראש' לא נד
ויזבח זבחים לאלהי אביו מו א
ויזבח בלק בקר וצאן במד' כב מ
ויהי היום ויזבח אלקנה שמו' א א ד
ויזבח שור ומריא שמו' ב ו יג
ויזבח אדניהו צאן ובקר מלכ' א א ט
ויזבח שור ומריא א יט וא כה
ויזבח שלמה את זבח השלמים
מלכ' א ח סג
ויזבח את כל כהני הבמות
מלכ' ב כג כ
בגרן ארנן היבוסי ויזבח שם
ד"ה א כא כח
ויזבח המלך שלמה ז ה
ויזבח לו אחאב ד"ה ב יח ב

ויזבח לאלהי דרמשק כח כג
ויזבח עליו זבחי שלמים לג יז

ויזבחהו *Sacrificavit illud.*

צמד הבקר ויזבחהו מלכ' א יט כא

ותזבחהו *Et mactavit eum.*

ותמהר ותזבחהו שמו' א כח כד

נזבח *Sacrificabimus.*

נזבח ליי' אלהינו שמו' ח כב
הן נזבח ח כב

נזבחה *Sacrificemus.*

לכה נזבחה לאלהינו שמו' ה ח
נלכה נזבחה ליי' ה יז

ונזבחה *Et sacrificemus.*

ונזבחה ליי' אלהינו שמו' ג יח וה ג

תזבחו *Sacrificabitis.*

וכי תזבחו זבח שלמים ויקר' יט ה
וכי תזבחו זבח תודה ליי' כב כט
ולא תזבחו להם מלכ' ב יז לה

תזבחו *Sacrificabitis.*

לרצנכם תזבחו ויקר' כב כט
ולו תשתחוו ולו תזבחו מלכ' ב יז לו
הבריאה תזבחו יחזק' לד ג

תזבחהו *Sacrificabitis illud.*

לרצנכם תזבחהו ויקר' יט ה

יזבחו *Sacrificabunt.*

ולא יזבחו עוד ויקר' יז ז
יזבחו לשדים לא אלה דבר' לב יז
שם יזבחו זבחי צדק לג יט
הבהבי יזבחו בשר הוש' ח יג

ויזבחו *Et sacrificabunt.*

ויזבחו ליי' שמו' ח ד
ויזבחו זבחי תודה תהל' קז כב

ויזבחו *Et sacrificarunt.*

ויזבחו זבחים שלמים שמו' כד ה
וישתחוו לו ויזבחו לו לב ח
ויזבחו שלמים יהוש' ח לא
ויזבחו שם ליי' שופ' ב ה
ויזבחו זבחים ביום . שמו' א ו טו
ויזבחו שם זבחים שלמים יא טו
ויזבחו שבעה פרים ד"ה א טו כו
ויזבחו ליי' זבחים כט כא

ויזבחו

ויזבחו ליי' ביום ההוא ד"ה ב טו יא
ויזבחו ביום ההוא נחמ' יב מג
ויזבחו את בניהם תהל' קו לז
ויזבחו שם את זבחיהם יחזק' כ כח
ויזבחו זבח ליי' יונ' א יו

הֲיִזְבָּחוּ *Num sacrificabunt.*

היעזבו להם היזבחו נחמ' ג לד

זִבַּח *Pih. Sacrificabat.*

זבח אמון ויעבדם ד"ה ב לג כב

זִבְּחוּ *Sacrificarunt.*

זבחו לעצבי כנען תהל' קו לח

זִבֵּחוּ *Sacrificarunt.*

שורים זבחו הוש' יב יב

מְזַבֵּחַ *Sacrificans.*

רק בבמות הוא מזבח מלכ' א ג ג

מְזַבְּחִים *Sacrificantes.*

רק העם מזבחים בבמות מלכ' א ג ב
לפני הארון מזבחים ח ה
מזבחים ומקטרים כב מד
מזבחים ומקטרים מלכ' ב יב ד
ויד ד וטו ד וטו לה
מזבחים צאן ובקר ד"ה ב ה ו
מזבחים זבחי שלמים ל כא

וּמְזַבְּחוֹת *Et sacrificantes.*

מקטירות ומזבחות מלכ' א יא ח

לְזַבֵּחַ *Sacrificando.*

לזבח לעגלים מלכ' א יב לב

אֲזַבֵּחַ *Sacrificabo.*

להם אזבח ויעזרוני ד"ה ב כח כג

יְזַבֵּחַ *Sacrificabit.*

על כן יזבח לחרמו חבק' א יו

וַיְזַבֵּחַ *Et sacrificavit.*

ויזבח ויקטר בבמות מלכ' ב יו ד
ויזבח ויקטר בבמות ד"ה ב כח ד

יְזַבֵּחוּ *Sacrificabunt.*

על ראשי ההרים יזבחו הוש' ד יג
ועם הקדשות יזבחו ד יד
לבעלים יזבחו יא ב

* **זֶבַח . זָבַח** *Sacrificium.*

s שלאכטאפפער, מאהלצייט (פֿאן געשלאכטעטעם).

ויזבח יעקב זבח בהר בראׁ' לא נד
זבח פסח הוא ליי' שמו' יב כז
זבח חג הפסח לד כה
ואם זבח שלמים ויקר' ג א
משור זבח שלמים ד י
כחלב זבח השלמים ד כו
מעל זבח השלמים ד לא
וזאת תורת זבח השלמים ז יא
והקריב על זבח התודה ז יב
על זבח תורת שלמיו ז יג
ובשר זבח תודת שלמיו ז טו
זבח קרבנו ביום הקריבו ז יו
מבשר זבח שלמיו ז יח
מבשר זבח השלמים אשר ליי' ז כא
המקריב את זבח שלמיו ז כט
זבח השלמים אשר לעם ט יח
אשר יעלה עלה או זבח יז ח
וכי תזבחו זבח שלמים ליי' יט ה
זבח שלמים ליי' כב כא
וכי תזבחו זבח תודה ליי' כב כט
זבח ונסכים דבר יום ביומו כג לז
יעשה זבח שלמים במד' ו יז
אשר תחת זבח השלמים ו יח
וכל בקר זבח השלמים ז פח
עלה או זבח טו ג וטו ה
לזבוח זבח גדול שופ' יו כג
לזבח ליי' את זבח שמו' א א כא
כל איש זבח זבח שמו' א ב יג
לזבח את זבח הימים ב יט
כי זבח היום לעם בבמה ט יב
כי זבח הימים שם כ ו
כי זבח משפחה לנו בעיר כ כט
זובחים זבח לפני יי' מלכ' א ח סב
את זבח השלמים ח סג
כי זבח גדול לי לבעל מלכ' ב י יט
וכל דם זבח עליו תזרק יו טו
את זבח הבקר ד"ה ב ז ה
זבחים זבח לפני יי' ז ד
במקום הזה לי לבית זבח ז יב
זבח ומנחה לא חפצת תהל' מ ז
כרתי בריתי עלי זבח נ ה
כי לא תחפץ זבח ואתנה נא יח
לך אזבח זבח תודה קיו יז
זבח רשעים תועבה יי' משלי טו ח
זבח רשעים תועבה כא כז

מתת הכסילים זבח קהל' ד יז
ועבדו זבח ומנחה ישע' יט כא
כי זבח ליי' בבצרה לד ו
גם שם עלית לזבח זבח נז ז
ומקטיר מנחה ועשה זבח ירמ' לג יח
כי זבח לאדני יי' צבאות מו י
לכם זבח גדול יחזק' לט יז
את זבח העם מו כד
ישבית זבח ומנחה דני' ט כז
ואין זבח ואין מצבה הוש' ג ד
חסד חפצתי ולא זבח ו ו
ויזבחו זבח ליי' יונ' א יז
כי הכין יי' זבח צפנ' א ז
והיה ביום זבח יי' א ח

וָזֶבַח *Et sacrificium.*

עלה וזבח לאלהים מלכ' ב ה יז

וָזָבַח *Idem.*

על דברי עולה וזבח ירמ' ז כב

וָזֶבַח *Idem.*

עלה וזבח ומנחה ירמ' יז כו

הַזֶּבַח . הַזָּבַח *Sacrificium.*

והנותר מבשר הזבח ויק' ז יז
מאת זבחי הזבח דבר' יח ג
כי הוא יברך הזבח שמו' א ט יג
ואת הזבח לעם יחזק' מד יא

וְהַזָּבַח *Et sacrificium.*

העולה בם והזבח יחזק' מ מב

בְּזֶבַח *Cum sacrif.*

בזבח ובמנחה עד עולם שמו' א ג יד

בַּזָּבַח *Cum sacrif.*

וקראת לישי בזבח שמו' א יו ג
ובאתם אתי בזבח יו ה

לְזֶבַח *In sacrif.*

לזבח שלמים ליי' ויק' ג ז
לזבח שלמים כג יט
לא לעולה ולא לזבח יהוש' כב כח

לְזָבַח *Idem.*

לא לעולה ולא לזבח יהוש' כב כו

לַזָּבַח *Ad sacrif.*

על העלה או לזבח במד' טו ה
ויקרא להם לזבח שמו' א יו ה

ולמלואים

וּלְזֶבַח *Et sacrificii.*

ולמלואים ולזבח השלמים ויק׳ ז לז
ולזבח השלמים בקר שנים במד׳ ז יז
ח כג ח כט ח לה ח מא
ח מז ח נג ח נט ח סה
ח עא ח עז ח פג

וּלְזָבַח *Idem.*

לעלה למנחה ולזבח יהוש׳ כב כט

מִזֶּבַח *De sacrificio.*

והקריב מזבח השלמים ויק׳ ג ג ונ ט
מזבח השלמים ד לה
בשר מזבח השלמים ז כ
מזבח שלמיו ז כט
שמע מזבח טוב שמו׳ א טו כב

מִזָּבַח *Prae sacrificio.*

נבחר לײ׳ מזבח משלי כא ג

זִבְחִי *Sacrificium meum.*

לא תזבח על חמץ דם זבחי
שמו׳ כג יח
על חמץ דם זבחי לד כה
על זבחי אשר אני זבח לכם
יחז׳ לט יז

בְּזִבְחִי *In sacrif. meum.*

למה תבעטו בזבחי שמו׳ א ב כט

מִזְּבָחַי *De sacrif. meo.*

מזבחי אשר זבחתי לכם יחזק׳ לט יט

זִבְחֲכֶם *Sacrif. vestri.*

ביום זבחכם יאכל ויק׳ יט ו

זִבְחוֹ *Sacrificium ejus.*

ביום הקריבו את זבחו ויקר׳ ז טז

מִזִּבְחוֹ *De sacrif. ejus.*

ואכלת מזבחו שמו׳ לד טו

זְבָחִים *Sacrificia.*

ויזבח זבחים לאלהי אביו בראי׳ מו א
תתן בידינו זבחים ועלת שמו׳ י כה
ויזבחו זבחים שלמים כד ה
ויזבחו זבחים ביום ההוא שמו׳ א ו טו
ויזבחו שם זבחים שלמים יא טו
לעשות זבחים בבית ײ׳ מלכ׳ א יב כז
ויבאו לעשות זבחים מלכ׳ ב י כד
ויזבחו לײ׳ זבחים ד״ה א כט כא

והביאו זבחים ותודות לבית ײ׳
ויביאו הקהל זבחים ותודות
ד״ה ב כט לא
זבחים גדולים נחמ׳ יב מג

וּזְבָחִים *Et sacrificia.*

עלה וזבחים לאלהים שמו׳ יח יב
בעלות וזבחים שמו׳ א טו כב
וזבחים לרב לכל ישראל ד״ה א
כט כא

הַזְּבָחִים *Sacrificia.*

בזבחו את הזבחים שמו׳ ב טו יב
הזבחים ומנחה עמו׳ ה כה

וְהַזְּבָחִים *Et sacrificia.*

ותאכל העלה והזבחים ד״ה ב ז א

זִבְחֵי *Sacrificia.*

וזבחו זבחי שלמים ויק׳ יז ה
ועל זבחי שלמיכם במד׳ י י
שם יזבחו זבחי צדק דבר׳ לג יט
לעשות עליו זבחי שלמים
יהוש׳ כב כג
לזבח זבחי שלמים שמו׳ א י ח
מזבחים זבחי שלמים ד״ה ב ל כב
עליו זבחי שלמים לג טז
זבחו זבחי צדק תהל׳ ד ו
ואזבחה באהלו זבחי תרועה כז ו
זבחי אלהים רוח נשברה נא יט
אז תחפץ זבחי צדק נא כא
ויאכלו זבחי מתים קו כח
ויזבחו זבחי תודה קז כב
זבחי שלמים עלי משלי ז יד
מבית מלא זבחי ריב יז א
זבחי הבהבי יזבחו בשר הוש׳ ח יג

לְזִבְחֵי *Ad sacrificia.*

לזבחי אלהיהן במד׳ כה ב

מִזִּבְחֵי *De sacrificiis.*

מזבחי שלמיהם שמו׳ כט כח
מזבחי שלמיכם ויק׳ ז לב
מזבחי שלמיהם ז לד
מזבחי שלמי בני ישראל י יד

וּבִזְבָחֵינוּ

Et de sacrif. nostris.

בעלותינו ובזבחינו יהוש׳ כב כז

זְבָחֶיךָ *Sacrificia tua.*

ודם זבחיך ישפך דבר׳ יב כז

לא על זבחיך אוכיחך תהל׳ נ ח
וחלב זבחיך לא הרויתני ישע׳ מג כד

וּזְבָחֶיךָ *Et sacrif. tua.*

וזבחיך לא כבדתני ! ישע׳ מג כג

זִבְחֵיכֶם *Sacrif. vestra.*

למה לי רב זבחיכם ישע׳ א יא
ספו על זבחיכם ירמ׳ ז כא
לבקר זבחיכם עמו׳ ד ד

וְזִבְחֵיכֶם *Et sacrif. vestra.*

עלתיכם וזבחיכם דבר׳ יב ו
עולתיכם וזבחיכם יב יא
וזבחיכם לא ערבו לי ירמ׳ ו כ

זִבְחֵיהֶם *Sacrif. sua.*

את זבחיהם אשר ויקר׳ יז ה
ולא יזבחו עוד את זבחיהם יז ז
ויזבחו שם את זבחיהם יחז׳ כ כח
ולא יערבו לו זבחיהם הוש׳ ט ד

וְזִבְחֵיהֶם *Et sacrif. ipsor.*

עולתיהם וזבחיהם ישע׳ נו ז

זִבְחֵימוֹ *Sacrificiorum ipsor.*

חלב זבחימו יאכלו דבר׳ לב לח

מִזִּבְחוֹתָם *A sacrificiis suis.*

ויבשו מזבחותם הוש׳ ד יט

מִזְבֵּחַ* *Altare.*

s אלטאר.

ויבן נח מזבח לײ׳ בראי׳ ח כ
ויבן שם מזבח לײ׳ יב ז ויג יח
וכו כה
ויצב שם מזבח לג כ
ועשה שם מזבח לאל לה א
ואעשה שם מזבח לה ג
ויבן שם מזבח ויקרא למקום לה ז
ויבן משה מזבח שמו׳ יז טו
ויבן מזבח תחת ההר כד ד
ועשית מזבח מקטר קטרת ל א
ויבן מזבח לפניו לב ה
אז יבנה יהושע מזבח יהוש׳ ח ל
מזבח על הירדן מזבח גדול כב י
בבנותכם לכם מזבח כב טז
בבנותכם לכם מזבח כב יט
לבנות לנו מזבח כב כג
לבנות מזבח לעלה ולמנחה כב כט
ויבן

ויבן שם גדעון מזבח שופט׳ ו כד
ובנית מזבח לײ׳ אלהיך ו כו
ויבנו שם מזבח כא ד
ויבן שם מזבח לײ׳ שמו׳ א ז יז
ויבן שאול מזבח
לבנות מזבח יד לה
עלה הקם לײ׳ מזבח שמו׳ ב כד יח
לבנות מזבח לײ׳ כד כא
ויבן שם דוד מזבח לײ׳ כד כה
ויצף מזבח ארז מלכ׳ א ו כ
ויאמר מזבח מזבח יג ב
ויקם מזבח לבעל יו לב
מזבח בשם ײ׳ יח לב
להקים מזבח לײ׳ ד״ה א כא יח
ואבנה בו מזבח לײ׳ כא כב
ויבן שם דויד מזבח כא כו
וזה מזבח לעלה לישראל כב א
לפני מזבח אחד תשתחוו לב יב
יהיה מזבח לײ׳ ישע׳ יט יט
כל אבני מזבח כאבני גר כז ט
הילילו משרתי מזבח יואל א יג
אצל כל מזבח עמו׳ ב ח
כזוית מזבח זכר׳ ט טו

הַמִּזְבֵּחַ *Altare.*

אל מקום המזבח בראש׳ יג ד
ויבן שם אברהם את המזבח
וישם אתו על המזבח כב ט
וחצי הדם זרק על המזבח שמו׳ כד ו
ועשית את המזבח עצי שטים וגו׳
רבוע יהיה המזבח כז א
תחת כרכב המזבח
עד חצי המזבח כז ה
על שתי צלעת המזבח כז ז
או בגשתם אל המזבח כח מג ול כ
על קרנות המזבח
אל יסוד המזבח כט יב
וזרקת על המזבח כט יו
על המזבח סביב כט כ
מן הדם אשר על המזבח כט כא
וחטאת על המזבח כט לו
תכפר על המזבח
והיה המזבח כט לז
וזה אשר תעשה על המזבח כט לח
את אהל מועד ואת המזבח כט מד
אהל מועד ובין המזבח ל יח ומ ז
את כל כלי המזבח לח ג
על צלעת המזבח לח ז

ואת כל כלי המזבח לח ל
וקדשת את המזבח והיה
המזבח קדש קדשים מ י
בין אהל מועד ובין המזבח מ ל
ובקרבתם אל המזבח ירחצו מ לב
על המזבח סביב ויקר׳ א ה וא יא
וג ב וג ח וג יג וח ב וח יט
וח כד וט יב
אשר על המזבח א ח וא יב
על ירך המזבח
על המזבח סביב א יא
אל המזבח א טו
על קיר המזבח א טו
אצל המזבח קדמה א יו
והגישה אל המזבח ב ח
ואל המזבח לא יעלו ב יב
על קרנות המזבח ד יח
אל יסוד המזבח ד ל וד לד
על קיר המזבח ה ט
על המזבח כל הלילה
ואש המזבח תוקד בו ו ב
על המזבח
ושמו אצל המזבח ו ג
והאש על המזבח ו ה
תוקד על המזבח ו ו
אל פני המזבח ו ז
והקטיר המזבחה ו ח
ויז ממנו על המזבח
וימשח את המזבח ח יא
על קרנות המזבח
אל יסוד המזבח ח טו
ומן הדם אשר על המזבח ח ל
קרב אל המזבח ט ד
ויקרב אל המזבח ט ח
ויתן על קרנות המזבח
אל יסוד המזבח ט ט
ויקטר על המזבח ט יג וט יז
ויזרקו על המזבח סביב ט יח
ותאכל על המזבח ט כד
ואכלוה מצות אצל המזבח י יב
מעל המזבח מלפני ײ׳ יו יב
ויצא אל המזבח
על קרנות המזבח יו יח
ואת אהל מועד ואת המזבח יו כ
ויו לג
נתתיו לכם על המזבח יז יא
ואל המזבח לא יגש כא כג
על המזבח לײ׳ כב כב

ועל המזבח סביב במד׳ ג כו וד כו
ודשנו את המזבח ד יג
כל כלי המזבח ד יד
והקריב אתה אל המזבח ה כה
ואת המזבח ואת כל כליו ז א
את חנכת המזבח
לפני המזבח ז י
לחנכת המזבח ז יא
זאת חנכת המזבח ז פד
זאת חנכת המזבח ז פח
ותן עליה אש מעל המזבח יז יא
ואל המזבח לא יקרבו יח ג
זאת משמרת המזבח יח ה
לכל דבר המזבח יח ז
תזרק על המזבח יח יז
את המזבח אל מול ארץ
כנען יהוש׳ כב יא
את המזבח לא לעולה כב כט
על המזבח הבנוי שופט׳ ו כח
בעלות הלהב מעל המזבח
בלהב המזבח יג כ
ויחזק בקרנות המזבח מלכ׳ א א נ
וב כט
והנה אחז בקרנות המזבח א נא
וירדהו מעל המזבח א נג
והנה אצל המזבח ב כט
על המזבח ההוא ג ד
וכל המזבח אשר לדביר ו כב
על המזבח אשר בנה לײ׳ ט כה
ויעל על המזבח יב לב
ויעל על המזבח אשר עשה
בבית אל
ויעל על המזבח להקטיר יב לג
וירבעם עמד על המזבח
להקטיר יג א
ויקרא על המזבח בדבר ײ׳ יג ב
הנה המזבח נקרע יג ג
אשר קרא על המזבח יג ד
את ידו מעל המזבח יג ד
על המזבח אשר בבית אל יג לב
ויפסחו על המזבח יח כו
אצל המזבח מימין מלכ׳ ב יב י
וירא את המזבח אשר בדמשק
את דמות המזבח יו י
ויבן אוריה הכהן את המזבח יו יא
וירא המלך את המזבח ויקרב
המלך על המזבח יו יב
אשר לו על המזבח יו יג

* מבין

מבין המזבח ומבין בית יי׳
ויתן אתו על ירך המזבח יו יד
על המזבח הגדול הקטר יו טו
לפני המזבח הזה יח כב
וגם את המזבח אשר בבית אל
גם את המזבח ההוא כג טו
וישרף על המזבח ויטמאהו כג יו
כי חנכת המזבח עשו ד״ה ב ז ט
ויכינו המזבח על מכונתו עזר׳ ג ג
עד קרנות המזבח תהל׳ קיח כז
לקח מעל המזבח ישע׳ ו ו
לפני המזבח לו ז
מצפון לשער המזבח יחזק׳ ח ה
בין האולם ובין המזבח ח יו
משמרת המזבח מ מו
המזבח עץ שלוש אמות מא כב
ואלה מדות המזבח
וזה גב המזבח מג יג
אלה חקות המזבח מג יח
וחטאו את המזבח מג כב
וכפרו את המזבח מג כו
יעשו הכהנים על המזבח מג כז
ונגדעו קרנות המזבח עמו׳ ג יד
אדני נצב על המזבח ט א
כמזרקים לפני המזבח זכר׳ יד כ

Et altare. וְהַמִּזְבֵּחַ

והמזבח נקרע מלכ׳ א יג ה
והמזבח לפני הבית יחזק׳ מ מז

Super altare. הַמִּזְבֵּחָה

והקטרת המזבחה שמו׳ כט יג
וכט כה
את כל האיל המזבחה כט יח
את הכל המזבחה ויקר׳ א ט
והקטיר המזבחה א יג
וא טו וכ ט וד יט וה יב
והקטיר אתו הכהן המזבחה א יז
את אזכרתה המזבחה ב ב
בני אהרן המזבחה ג ה
והקטירו הכהן המזבחה ג יא
והקטירם הכהן המזבחה ג יו
יקטיר המזבחה ד כו
s והקטיר הכהן המזבחה ד לא
s והקטיר הכהן אתם המזבחה ד לה
והקטיר אתם הכהן המזבחה ז ה
את החלב המזבחה ז לא
ויקטר משה המזבחה ח יו
את כל האיל המזבחה ח כא
ויקטר המזבחה ח כח
הקטיר המזבחה ט י
ויקטר על העלה המזבחה ט יד
ויקטר החלבים המזבחה ט כ
ואת המנחה המזבחה יד כ
יקטיר המזבחה יו כה
והקטיר המזבחה במד׳ ה כו
ויזרקו המזבחה וישחטו האלים
ויזרקו הדם המזבחה וישחטו
ויזרקו הדם המזבחה ד״ה ב כט כב
ויחטאו את דמם המזבחה כט כד

In altari. לְהַמִּזְבֵּחַ

להעלות העלה להמזבח ד״ה ב כט כז

In altar. בַּמִּזְבֵּחַ

ויעל עלת במזבח ברא׳ ח כ
כל הנגע במזבח שמו׳ כט לז
פר ואיל במזבח במד׳ כג ב וכג ל
פר ואיל במזבח כג ד
פר ואיל במזבח כג יד

Altari. לַמִּזְבֵּחַ

ועשית בדים למזבח שמו׳ כז ו
ויעש למזבח מכבר לח ד
רקעי פחים צפוי למזבח במד׳ יז ג
וירקעום צפוי למזבח יז ד
ובני גד למזבח יהוש׳ כב לד
סביב למזבח מלכ׳ א יח לב
וילכו המים סביב למזבח יח לה
למזבח ולבית מלכ׳ ב יא יא
עמדים מזרח למזבח ד״ה ב ה יא
השמאלית למזבח ולבית כג י
פנות העזרה למזבח יחזק׳ מה יט
מנגב למזבח מז א

Et altari. וְלַמִּזְבֵּחַ

סביב למשכן ולמזבח שמו׳ מ לג
בין האולם ולמזבח יואל ב יז

Altare. מִזְבַּח

מזבח אדמה תעשה לי שמו׳ כ כד
ואם מזבח אבנים כ כה
זאת מזבח הקטרת ל כז ולא ח
ולה טו ולז כה
ואת מזבח העלה ל כח ולא
ט ולה יו
ויעש את מזבח העלה לח א
ואת מזבח הנחשת לח ל
ואת מזבח הזהב לט לח
את מזבח הנחשת לט לט
ונתת את מזבח הזהב מ ה
ונתת את מזבח העלה מ ו
ומשחת את מזבח העלה מ י
וישם את מזבח הזהב מ כו
ואת מזבח העלה מ כט
מזבח קטרת הסמים
אל יסוד מזבח העלה ויק׳ ד ז
על מזבח העלה ד י
אל יסוד מזבח העלה ד יח
על קרנת מזבח העלה
אל יסוד מזבח העלה ד כה
על קרנת מזבח העלה ד ל וד לד
את הדם על מזבח יי׳ יז ו
ועל מזבח הזהב במד׳ ד יא
על מזבח יי׳ אלהיך ודם זבחיך
ישפך על מזבח יי׳ אלהיך יב כז
אצל מזבח יי׳ אלהיך יו כא
לפני מזבח יי׳ אלהיך דבר׳ כו ד
מזבח יי׳ אלהיך מזבח אבנים כז ה
את מזבח יי׳ אלהיך כז ו
מזבח אבנים שלמות יהוש׳ ח לא
מבלעדי מזבח יי׳ כב יט
את תבנית מזבח יי׳ כב כח
מלבד מזבח יי׳ אלהינו כב כט
את מזבח הבעל שופט׳ ו כה
והנה נתץ מזבח הבעל ו כח
כי נתץ את מזבח הבעל ו ל
את מזבח הזהב מלכ׳ א ז מח
ויעמד שלמה לפני מזבח יי׳ ח כב
קם מלפני מזבח יי׳ ח נד
כי מזבח הנחשת אשר לפני יי׳ ח סד
וירפא את מזבח יי׳ ההרום יח ל
אל מזבח יי׳ בירושלם מלכ׳ ב כג ט
מזבח העולה ועל מזבח ד״ה א ו לד
על מזבח העלה תמיד יו מט
ויעל שלמה שם על מזבח
הנחשת ד״ה ב א ו
ויעש מזבח נחשת ד א
ואת מזבח הזהב ד יט
ויעמד לפני מזבח יי׳ ו יב
כי מזבח הנחשת ז ז
על מזבח יי׳ אשר בנה ח יב
ויחדש את מזבח יי׳ טו ח
להקטיר על מזבח הקטרת כו׳ יט
ואת מזבח העולה כט יח
והנם לפני מזבח יי׳ כט יט
להעלות על מזבח יי׳ כט כא

ויבן את מזבח יי׳ לג יז
והעלות עלות על מזבח יי׳ לה יו
ויבנו את מזבח עזר׳ ג ב
לבער על מזבח יי׳ נחמ׳ י לה
אל מזבח אלהים תהל׳ מג ד
אצל מזבח הנחשת יחזק׳ ט ב
דמעה את מזבח יי׳ מלאכי ב יג

וּמִזְבַּח *Et altare.*

ומזבח הנחשת יהיה לי מלכ׳ ב יו טו
ומזבח העלה ד״ה א כא כט
ומזבח הנחשת ד״ה ב א ה

הַמִּזְבֵּחַ *Altare.*

ואת המזבח הנחשת מלכ׳ ב יו יד
על המזבח בית אל כג יז

לְמִזְבַּח *Altar.*

מעל למזבח הקטרת ד״ה ב כו יט

וּלְמִזְבַּח *Et altar.*

ולמזבח יי׳ עד היום הזה יהוש׳ ט כז
ולמזבח הקטרת ד״ה א כח יח

מִזְבְּחִי *Altare meum.*

במעלת על מזבחי שמו׳ כ כו
מעם מזבחי תקחנו כא יד
לעלות על מזבחי שמו׳ א ב כח
מעם מזבחי ב לג
לרצון על מזבחי ישע׳ נו ז
יעלו על רצון מזבחי ס ז
מגישים על מזבחי מלא׳ א ז
ולא תאירו מזבחי הנם א י

מִזְבַּחֲךָ *Altare tuum.*

וכליל על מזבחך דבר׳ לג י

מִזְבְּחֶךָ *Altare tuum.*

לפני מזבחך מלכ׳ א ח לא
לפני מזבחך בבית הזה ד״ה ב ו כב
ואסבבה את מזבחך יי׳ תהל׳ כו ו
על מזבחך פרים נא כא

מִזְבְּחוֹ *Altare ejus.*

כי נתץ את מזבחו שופט׳ ו לא
ו לב
זנח יי׳ מזבחו איכ׳ ב ז

מִזְבְּחוֹת · מִזְבְּחֹת *Altaria.*

בזה שבעה מזבחת במד׳ כג א וכג כט
ויבן שבעה מזבחת כג יד
ויקם מזבחות לבעל מלכ׳ ב כא ג
ובנה מזבחות בבית יי׳ כא ד
ויבן מזבחות לכל צבא כא ה
ויסר את מזבחות הנכר ד״ה ב יד ב
ויעש לו מזבחות כח כד
ויקם מזבחות לבעלים לג ג
ובנה מזבחות בבית יי׳ לג ד
את מזבחות הבעלים לד ד
מזבחות לבשת מזבחות לקטר ירמ׳ יא יג
כי הרבה אפרים מזבחות לחטא
היו לו מזבחות לחטא הוש׳ ח יא
על מזבחות בית אל עמו׳ ג יד

הַמִּזְבְּחוֹת · הַמִּזְבְּחֹת *Altaria.*

את שבעת המזבחת במד׳ כג ד
הרנו לפני המזבחות מלכ׳ ב יא יח
ואת המזבחות אשר על הגג כג יב
אשר שם על המזבחות כג כ
הרנו לפני המזבחות ד״ה ב כג יז
המזבחות אשר בירושלם ל יד
ואת המזבחות מכל יהודה ד״ה ב לא א
וכל המזבחות אשר בנה לג טו
וינתץ את המזבחות לד ז
ולא ישעה אל המזבחות ישע׳ יז ח

וְהַמִּזְבְּחוֹת *Et altaria.*

והמנורה והמזבחות במד׳ ג לא

לַמִּזְבְּחוֹת *Altar.*

הרבה למזבחות הוש׳ י א

מִזְבְּחוֹתֶיךָ *Altaria tua.*

את מזבחותיך הרסו מלכ׳ א יט י
יט יד
את מזבחותיך יי׳ צבאות תהל׳ פד ד

מִזְבְּחוֹתֵיכֶם *Altar. vestra.*

ולקרנות מזבחותיכם ירמ׳ יז א
ונשמו מזבחותיכם יחזק׳ ו ד
סביבות מזבחותיכם ו ה
ויאשמו מזבחותיכם ו ו

מִזְבְּחֹתָיו *Et altar. ejus.*

ואת מזבחתיו מלכ׳ ב יא יח
במותיו ואת מזבחתיו. יח כב
ואת מזבחתיו ד״ה ב כג יז
במותיו ואת מזבחתיו לב יב
במתיו ואת מזבחתיו ישע׳ לו ז

מִזְבְּחוֹתָם · מִזְבְּחֹתָם *Altar. ipsorum.*

כי את מזבחתם תתצון שמו׳ לד יג
ונתצתם את מזבחתם דבר׳ יב ג
שרף על מזבחותים ד״ה ב לד ה
כזכר בניהם מזבחותם ירמ׳ יז ב
הוא יערף מזבחותם הוש׳ י ב
יעלה על מזבחותם י ח
זבחו גם מזבחותם יב יב

מִזְבְּחוֹתֵיהֶם *Altar. ipsorum.*

מזבחתיהם תתצו דבר׳ ז ה
מזבחותיהם תתצון שופט׳ ב ב
סביבות מזבחותיהם יחזק׳ ו יג

זבל כל לשון זבול והנגזר ממנו:

Habitare.

יִזְבְּלֵנִי

Kal.* *Cohabitabit mecum.

s וואהנונג (מיט דעם נעבענבעגריף דער בייאוואהנונג).

הפעם יזבלני אישי בראש׳ ל כ

*זְבוּל *Habitaculum.*

s וואהנונג.

בנה בניתי בית זבול לך מלכ׳ א ח יג

זְבֻל *Idem.*

ואני בניתי בית זבל לך ד״ה ב ו ב

מִזְּבֻל *De habitac.*

שאול מזבל לו תהל׳ מט טו

מִזְּבוּל *Ex habitac.*

מזבול קדשך ותפארתך ישע׳ סג טו

זְבֻלָה *In habitac.*

ירח עמד זבלה חבק׳ ג יא

זג והוא קלפת הענב:

Cortex uvarum.

*זָג

s טרויבענשאלע, הילזע.

מחרצנים ועד זג לא יאכל במד׳ ו ד

זה יפקד מוסנו כי לא יורה רק הרמז למה שיורמז אליו:

Pronom. demonstrativum. s

זֶה אללגעם: צייגע־ווארט, איגזבעזאנדערע פראנאם: דעמאנזטראטיפום, דיעזער, דיעזע, דיעזעס, וויבל: זֹאת, זֹה, זוֹ דיעזע, דיעזעס, קאסטו: זוּ זעלטענער פיר דאס פראנ: רעלאטיפום. זֶה־זֶה היעזער — יענער, דער איינע — דער אנדערע, זֶה אֶל זֶה איינער צו דעם אנדערן, צו אייגאנדער. זֶה ווירד אויך אדווערביאל געברויכט, היער, דא, הִנֵּה זֶה זיעהע דא! לָמָּה זֶה ווארום דענן? מַה זֶּה וויא דענן? אֵי זֶה, אֵיזֶה ווא? מִזֶּה פאן היער, מִזֶּה וּמִזֶּה, פאן היער אונד דא, פאן בידען זייטען, אֵי מִזֶּה וואהער. מיט פראפאזיטיאנען בָּזֶה אן דיעזעם ארטע, כָּזֶה (איינער) וויא דיעזער, איין זאלכער כָּזֹאת, כְּזֹאת, וויא דיעזעס, זאלכעס, כָּזֹאת וְכָזֹאת, זא אונד זא, כָּזוֹ וְכָזֶה זא אונד זא, זאוואהל דיעזעס, אלס יענעס.

זהב כל סם זהב:

Aurum.

* זָהָב *Aurum.*

s גאלד; אפטער וועגן צאהלען דאפאר שטעהען, זא איזט דאס געוויכט שֶׁקֶל דאצווישען צו זופפלירען, צ: ב: עֲשָׂרָה זָהָב צעהן (שקל) גאלדעס.

נזם זהב בקע וגו׳ עשרה זהב

בראׄ כד כב

כלי כסף וכלי זהב כד נג

בת מטרד בת מי זהב *n. p.* לו לט

מבית ארניך כסף או זהב מד ח

וכלי זהב ושמלת שמו׳ ג כב

ויב לה

כלי כסף וכלי זהב יא ב

ואלהי זהב לא תעשו כ כג

זהב וכסף ונחשת׳ כה ג ולה ה

וצפית אתו זהב טהור

זר זהב כה יא וכה כג

ויצקת לו ארבע טבעת זהב כה יב

וצפית אתם זהב כה יג כה כח

ועשית כפרת זהב כה יז

שנים כרבים זהב כה יח

זר זהב למסגרתו כה כה

ועשית לו ארבע טבעת זהב כה כו

אשר יסך בהם זהב טהור כח כט

מנרת זהב טהור כה לא

מקשה אחת זהב טהור כה לו ולז כב

ומחתתיה זהב טהור כה לח ולז כג

ככר זהב טהור כה לט

חמשים קרסי זהב כו ו ולו יג

תצפה זהב וגו׳ תעשה זהב וגו׳

וצפית את הבריחם זהב כו כט

מצפים זהב וויהם זהב כו לב

וצפית אתם זהב וויהם זהב כו לז

ועשו את האפד זהב כח ו

זהב תכלת וארגמן כח ח וכח טו

ולט ה ולט ח

משבצות זהב תעשה אתם כח יא

ועשית משבצת זהב כח יג

ושתי שרשרת זהב כח יד

משבצים זהב יהיו כח כ

מעשה עבת זהב טהור כח כב ולט טו

שתי טבעות זהב כח כג ול ד

ועשית שתי טבעות זהב כח כו

וכח כז

ופעמני זהב בתוכם כח לג

פעמן זהב ורמון פעמן זהב

ורמון כח לד

ועשית ציץ זהב טהור כח לו

וצפית אתו זהב טהור וגו׳

ועשית לו זר זהב סביב ל ג

וצפית אתם זהב ל ה

ואמר להם למי זהב לב כד

ויעשו להם אלהי זהב לב לא

כל כלי זהב וגו׳ תנופת זהב לה כב

צפה זהב ואת טבעתם עשה

ויצף את הבריחם זהב לו לד

ויצפם זהב וויהם זהב לו לו

וצפה ראשיהם וחשקיהם זהב לו לח

ויצפהו זהב טהור וגו׳ זר זהב לז ב

ויצף אתם זהב לז ד ולז טו ולז כח

ויעש כפרת זהב טהור לז ו

ויעש שני כרבים זהב טהור לז ז

ויצף אתו זהב וגו׳ זר זהב לז יא

ויעש זר זהב למסגרתו לז יב

ארבע טבעת זהב לז יג

אשר יסך בהם זהב טהור לז יז

ויעש את המנרה זהב לז יח

ככר זהב טהור לז כד

ויצף אתו זהב וגו׳ זר זהב לז כו

ושתי טבעת זהב לז כז

ויעש את האפוד זהב לט ב

מסבת משבצת זהב לט ו

משבצת זהב במלאתם לט יג

משבצת זהב ושתי טבעת זהב לט יז

שתי טבעת זהב לט יט ולט כ

פעמני זהב טהור לט כה

נזר הקדש זהב טהור לט ל

כף אחת עשרה זהב במד׳ ז יד

וז כ וז כו וז לב וז לח וז מד

וז נ וז נו וז סב וז סח וז עד

וז פ

כפות זהב שתים עשרה ז פד

כפות זהב שתים עשרה ז פו

מקשה זהב עד ירכה ח ד

איש אשר מצא כלי זהב לא נ

ולשון זהב אחד יהוש׳ ז כא

כי נזמי זהב להם שופט׳ ח כד

ושבע מאות זהב ח כו

חמשה עפלי זהב

וחמשה עכברי זהב שמו׳ א ו ד

אשר בו כלי זהב ו טו

המעלה עדי זהב שמו׳ ב א כד

כלי כסף וכלי זהב ח י

ומשקלה ככר זהב יב ל

ויצפהו זהב סגור מלכ׳ א ו כ

מפנימה זהב סגור ויעבר ברתוקות

זהב לפני הדביר ויצפהו זהב ו כא

ואת כל הבית צפה זהב וגו׳

אשר לדביר צפה זהב ו כב

ויצף את הכרובים זהב ו כח

ואת קרקע הבית צפה זהב ו ל

וצפה זהב ו לב

ומטורי צצים וצפה זהב ו לה

לחם הפנים זהב ז מח

זהב סגור וגו׳ והמלקחים זהב ז מט

והמחתות זהב וגו׳ להיכל זהב ז נ

מאה ועשרים ככר זהב ט יד ו׳ י
ויקחו משם זהב ט כח
אשר נשא זהב מאופיר י יא
ששים ושש ככר זהב מלכ׳ א י יד
צנה זהב שחוט שש מאות זהב י יו
מגנים זהב שחוט
שלשת מנים זהב י יז
ויצפהו זהב מופז י יח
וכל כלי משקה המלך שלמה
זהב וכל כלי בית יער הלבנון
זהב סגור י כא
נשאת זהב וכסף י כב
כלי כסף וכלי זהב י כה
ויעש שני עגלי זהב יב כח
וששת אלפים זהב מלכ׳ ב ה ה
כל כלי זהב וכלי כסף יב יד
ושלשים ככר זהב יח יד
מאה ככר כסף וככר זהב כג לג
אשר זהב זהב כה טו
וכל כלי זהב וכסף ד״ה א יח י
וימצאה משקל ככר זהב כ ב
שקלי זהב משקל שש מאות כא כה
זהב ככרים מאה אלף כב יד
ונרתיהם זהב ד״ה א כח טו
ואת הזהב משקל לשלחנות כח יו
זהב טהור ולכפורי הזהב כח יז
זהב מזקק וגו׳ הכרובים זהב כח יח
יש לי סגלה זהב וכסף כט ג
לכרי זהב מזהב אופיר כט ד
זהב ככרים חמשת אלפים כט ז
ויצפהו מבנימה זהב טהור ד״ה ב ג ד
ויחפהו זהב טוב ג ה וג ח
וקירותיו ודלתותיו זהב ג ז
חמשים זהב והעליות חפה זהב ג ט
ויצפו אתם זהב ג י
ויעש מזרקי זהב מאה ד ח
לפני הדביר זהב סגור ד כ
והמלקחים זהב הוא
מכלות זהב ד כא
והמחתות זהב סגור וגו׳
להיכל זהב ד כב
ותשעים ככר זהב ח יח
מאה ועשרים ככר זהב ט ט
הביאו זהב מאופיר ט י
ושש ככרי זהב ט יג
מביאים זהב וכסף לשלמה ט יד
מאתים צנה זהב שחוט שש
מאות זהב ט טו

מגנים זהב שחוט שלש מאות זהב ט יו
ויצפהו זהב טהור ט יז
וכל כלי משקה המלך שלמה זהב
וכל כלי בית יער הלבנון זהב
סגור ט כ
נשאות זהב וכסף ט כא
כלי כסף וכלי זהב ט כד
ועמכם עגלי זהב יג ח
וכפות וכלי זהב וכסף כד יד
מאה ככר כסף וככר זהב לו ג
אגרטלי זהב שלשים עזר׳ א ט
כפורי זהב שלשים א י
זהב דרכמונים ב סט
זהב מאה ככר ח כו
וכפורי זהב עשרים ח כז
זהב דרכמונים אלף נחמ׳ ז ע
זהב דרכמנים שתי ז עא וז עב
משות זהב וכסף אסת׳ א ו
והשקות בכלי זהב א ז
ועטרת זהב גדולה ח טו
או עם שרים זהב להם איוב ג יד
ועפרת זהב לו כח ו
לא יערכנה זהב כח יז
אם שמתי זהב כסלי לא כד
מצפון זהב יאתה לז כב
ואיש נזם זהב אחד מב יא
ממשבצות זהב לבושה תהל׳ מה יד
מאלפי זהב וכסף קיט עב
נזם זהב באף חזיר משלי יא כב
יש זהב ורב פנינים כ טו
תפוחי זהב במשכיות כסף כה יא
נזם זהב וחלי כתם כה יב
תורי זהב נעשה לך שיר א יא
רפידתו זהב ג י
ידיו גלילי זהב ה יד
הזלים זהב מכיס ישע׳ מו ו
זהב ולבונה ישאו ס ו
תחת הנחשת אביא זהב ס יז
כי תעדי עדי זהב ירמ׳ ד ל
כוס זהב בבל נא ז
אשר זהב זהב ואשר כסף כסף נב יט
איכה יועם זהב איכ׳ ד א
ותעדי זהב וכסף יחזק׳ יו יג
ותעש זהב וכסף כח ד
בזו כסף בזו זהב נחום ב י
הנה הוא תפוש זהב חבק׳ ב יט
מנורת זהב כלה זכר׳ ד ב

זהב וכסף ובגדים יד יד

וְזָהָב *Et aurum.*

צאן ובקר וכסף וזהב בראש׳ כד לה
מלא ביתו כסף וזהב במד׳ כב יח
וכד יג
כסף וזהב עליהם ולקחת לך דבר׳ ז כה
וכסף וזהב ירבה לך ח יג
וכסף וזהב לא ירבה לו יז יז
כסף וזהב אשר עמהם כט יז
וכל כסף וזהב וכלי נחשת יהוש׳ ו יט
כסף וזהב עם שאול ש״ב כא ד
בשמים וזהב רב מאד מלכ׳ א י ב
כסף וזהב וכלים טו טו
שחד כסף וזהב טו יט
וישאו משם כסף וזהב ובגדים
מלכ׳ ב ז ח
בשמים וזהב לרב ד״ה ב ט א
כסף וזהב וכלים טו יח
ויצא אסא כסף וזהב יו ב
הנה שלחתי לך כסף וזהב יו ג
ויוציאם בכסף וזהב תהל׳ קה לז
עצביהם כסף וזהב קטו ד
עצבי הגוים כסף וזהב קלה טו
כנסתי לי גם כסף וזהב קהל׳ ב ח
ותמלא ארצו כסף וזהב ישע׳ ב ז
וזהב לא יחפצו בו יג יז
וזהב מאופז ירמ׳ י ט
אבן יקרה וזהב יחזק׳ כז כב
וזהב מלאכת תפיך כח יג
לשאת כסף וזהב לח יג
כסף וזהב בשבי יבא דניאל יא ח
וזהב עשו לבעל הושע ב י
ולקחת כסף וזהב זכר׳ ו יא

הַזָּהָב *Aurum.*

אשר שם הזהב בראש׳ ב יא
וישם רבד הזהב מא מב
והם יקחו את הזהב שמו׳ כה ה
את שתי עבתת הזהב כח כד
פרקו נזמי הזהב לב ב
את נזמי הזהב לב ג
כל הזהב העשוי לח כד
וירקעו את פחי הזהב לט ג
שתי העבתת הזהב לט יז
ואת מזבח הזהב לט לח
ונתת את מזבח הזהב מ ה
וישם את מזבח הזהב מ כו

את

את ציץ הזהב נזר הקדש ויק' ח ט
ועל מזבח הזהב במד' ד יא
אך את הזהב לא כב
את הזהב מאתם לא נא
ואלעזר הכהן את הזהב לא נד
ואת לשון הזהב יהוש' ז כד
ויהי משקל נזמי הזהב שופט' ח כו
ואת כלי הזהב שמו' א ו ה
ואת עכברי הזהב ו יא
ואלה טחורי הזהב ו יז
ועכברי הזהב ו יח
את שלטי הזהב שמו' ב ח ז
התמרות את הזהב מלכ' א ו לב
את מזבח הזהב ז מח
ואת הזהב ואת הכלים ז נא
ויהי משקל הזהב י יד
ויקח את כל מגני הזהב יד כו
עגלי הזהב אשר בית אל
מלכ' ב י כט
ואת כל הזהב הנמצא יב יט
ולקח את כל הזהב והכסף יד יד
אחז את הכסף ואת הזהב טז ח
את הכסף ואת הזהב כ יג
נגש את הכסף ואת הזהב כג לה
ויקצץ את כל כלי הזהב כד יג
ויקח דויד את שלטי הזהב
ד"ה א יח ז
למנרות הזהב ונרתיהם זהב כח טו
הזהב לזהב כט ב
ואת הזהב בירושלם ד"ה ב א טו
ויעש את מנרות הזהב ד ז
ואת מזבח הזהב ד יט
ואת הזהב ואת כל הכלים ה א
ויהי משקל הזהב ט יג
את מגני הזהב יב ט
ומנורת הזהב יג יא
וכל הזהב והכסף כה כד
את הכסף ואת הזהב עזר' ח כה
את שרביט הזהב אסת' ד יא
את שרביט הזהב אשר בידו ה ב
את שרביט הזהב ח ד
ותרץ גלת הזהב קהל' יב ו
ואת הזהב ואת הבשמים ישע' לט ב
במכמני הזהב והכסף דניאל יא מג
לי הכסף ולי הזהב חגי ב ח
צנתרות הזהב
המריקים מעליהם הזהב זכר' ד יב
ובחנתים כבחן את הזהב יג ט

וְהַזָּהָב *Et aurum.*

רק הכסף והזהב יהוש' ו כד
עם הכסף והזהב שמו' ב ח יא
את כל הכסף והזהב מ"א טו יח
והכסף והזהב נתן יהויקים
מלכ' ב כג לה
עם הכסף והזהב ד"ה א יח יא
והזהב זהב פרוים ד"ה ב ג ו
והכסף והזהב נדבה לײ' עזר' ח כח
הכסף והזהב והכלים ח ל
נשקל הכסף והזהב ח לג

בַּזָּהָב *In auro.*

בזהב ובכסף שמו' לא ד ולה לב
לעשות בזהב ובכסף ד"ה ב
ב ו וב יג
וכבש בזהב לכסא מאחזים ט יח
בזהב ברכוש ובבהמה עזר' א ו
וצרף בזהב ירקענו ישע' מ יט

בְּזָהָב *In auro.*

בזהב ובכסף דניאל יא לח

וּבַזָּהָב *Et in auro.*

בכסף ובזהב ובנחשת יהוש' כב ח
בכסף ובזהב וברכוש עזר' א ד
בכסף ובזהב ייפהו ירמ' י ד

וּבְזָהָב *Idem.*

במקנה בכסף ובזהב בראשי' יג ב
ובזהב לכל חפצו מלכ' א ט יא

כַּזָּהָב *Sicut aurum.*

חמודת כזהב עזר' ח כז
בחנני כזהב אצא איו' כג י
וזקק אתם כזהב מלא' ג ג

לַזָּהָב *Auro.*

לזהב ולכסף ולנחשת ד"ה א כב טז
לזהב במשקל לזהב כח יד
הזהב לזהב והכסף לכסף כט ב
לזהב לזהב ולכסף לכסף כט ה
כל כלים לזהב ולכסף עזר' א יא
ומקום לזהב יזקו איו' כח א
וכור לזהב משלי יז ג וכז כא

וְלַזָּהָב *Et auro.*

לכסף ולזהב ולמגרעות ד"ה ב כא ג
לכסף ולזהב ולאבן יקרה לב כז

מִזָּהָב *Prae auro.*

הנחמדים מזהב תהל' יט יא
מזהב ומפז קיט קכז

וּמִזָּהָב *Et prae auro.*

מכסף ומזהב חן טוב משלי כב א

זָהָב *Aurum.*

זהב התנופה שמו' לח כד
כל זהב הכפות במדב' ז פו
ויהי כל זהב התרומה לא נב
והזהב זהב פרוים ד"ה ב ג ו

וְזָהָב *Et aurum.*

וזהב הארץ ההוא טוב בראשי' ב יב

מִזְּהַב *De auro.*

מזהב אופיר ד"ה א כט ד
ויתן לו מזהב שבא תהל' עב טו

וּזְהָבִי *Et aurum meum.*

כספי וזהבי לקחתם יואל ד ה

וְלִזְהָבִי *Et auro meo.*

ולכספי ולזהבי מלכ' א כ ז

מִזְּהָבִי *Ex auro meo.*

מזהבי ומכספי יחזק' טז יז

זְהָבֵךְ *Aurum tuum.*

אפדת מסכת זהבך ישע' ל כב

וּזְהָבְךָ *Et aurum tuum.*

כספך וזהבך לי הוא מלכ' א כ ג
כספך וזהבך ונשיך כ ח

זְהָבוֹ *Auri sui.*

אלילי זהבו ישע' ב כ
ואלילי זהבו לא ז

זְהָבָם *Aurum eorum.*

גם כספם גם זהבם צפנ' א יח

וּזְהָבָם

Et aurum suum, v. eorum.

כספם וזהבם אתם ישע' ס ט
וזהבם לנדה יהיה יחזק' ז יט
כספם וזהבם לא יוכל ז יט
כספם וזהבם עשו להם הוש' ח ד

וזהמתי

זהם ופירושו מנוף:

Abominari ut pollutum.

וְזִהֲמַתּוּ

Et abominatur eum.

s פֿעראבשייען, אנעקעלן (וְזִהֲמַתּוּ פֿיר וְזִהֲמַתְהוּ).

וזהמתו חיתו לחם איו׳ לג כ

זהר לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א כל לשון אזהרה:

I. Monere, Admonere, Commonere, Splendere, Fulgere.[1]

נִזְהַר

Niph. Commonefactus.

s ווארנען, פֿערווארנען, אבמאהנען, צוריקקהאלטען, לעהרען, בעלעהרען, בעלעהרט ווערדען, זיך בעלעהרען, ווארנען לאססען.

גם-עבדך נזהר בהם תהל׳ יט יב

Admonitus. **נִזְהָר**

חיו יהיה כי נזהר יחזק׳ ג כא

קול השופר ולא נזהר לג ד

ולא נזהר דמו בו יהיה

והוא נזהר נפשו מלט לג ה

והעם לא נזהר לג ו

Admoneri. **לְהִזָּהֵר**

לא ידע להזהר עוד קהל׳ ד יג

Monitus esto. **הִזָּהֵר**

ויתר מהמה בני הזהר קהל׳ יב יב

Hiph. Et monuerit. **וְהִזְהִיר**

והזהיר את העם יחז׳ לג ג

וְהִזְהִירָה כ׳ . **וְהִזְהִירוֹ** ק׳

Et monuerat ipsum.

והזהירה ונשמר שם מלכ׳ ב ו י

Admonuisti. **הִזְהַרְתָּ**

ואתה כי הזהרת רשע יחזק׳ ג יט

כי הזהרת רשע לג ט

Et admonebis. **וְהִזְהַרְתָּ**

והזהרת אותם ממני יחזק׳ ג יז ולג ז

Et commonefacies. **וְהִזְהַרְתָּה**

והזהרתה אתהם שמו׳ יח כ

Et monueris eum. **הִזְהַרְתּוֹ**

ולא הזהרתו יחזק׳ ג יח

כי לא הזהרתו ג כ

ואתה כי הזהרתו ג כא

Et Admonebitis. **וְהִזְהַרְתֶּם**

והזהרתם אתם ד״ה ב יט י

Monebitis. **וְהִזַּרְתֶּם**

והזרתם את בני ישראל ויקר׳ טו לא

Ad monendum. **לְהַזְהִיר**

ולא דברת להזהיר יחזק׳ ג יח

ולא דברת להזהיר רשע לג ח

ב כל לשון זוהר:

II. Splendor.

Hiph. Splendebunt. **יַזְהִירוּ**

s גלאַנצען.

והמשכילים יזהירו דני׳ יב ג

Splendor. **זֹהַר** *

s גלאַנץ.

זהר בעין החשמלה יחזק׳ ח ב

Sicut splendor. **כְּזֹהַר**

יזהירו כזהר הרקיע דניאל יב ג

זו הוא בשרש זה:

זו ***Vide in Rad.*** **זה**

זו זיעהע זֶה.

זוב כל לשון זיבות:

Fluere.

Fluxu laborans. **זָב**

s פֿליעססען, איבערשטראָמען, צערפֿליעססען (פֿערשמאַכטען), זאַמענפֿליססיג, בלוטפֿליססיג.

זב מבשרו זובו טמא הוא ויק׳ טו ב

והוא צרוע או זב ויק׳ כב ד

כל צרוע וכל זב במד׳ ה ב

זב ומצרע ומחזיק בפלך שמו׳ ב ג כט

זב עמקך ירמ׳ מט ד

Fluxu laborans. **הַזָּב**

אשר ישכב עליו הזב ויק׳ טו ד

אשר ישב עליו הזב טו ו

והנגע בבשר הזב טו ז

וכי ירק הזב בטהור טו ח

אשר ירכב עליו הזב טו ט

וכל אשר יגע בו הזב טו יא

אשר יגע בו הזב ישבר טו יב

וכי יטהר הזב מזובו טו יג

זאת תורת הזב טו לב

Fluxu affecta. **זָבָה**

כי תהיה זבה ויק׳ טו יט

Fluens. **זָבַת**

זבת חלב ודבש שמו׳ ג ח וג יז

אל ארץ זבת חלב ודבש יג ה ולג ג

זבת חלב ודבש ויק׳ כ כד

וגם זבת חלב ודבש היא במד׳ יג כז

ארץ זבת חלב ודבש יד ח ויו יד

מארץ זבת חלב ודבש יו יג

ארץ זבת חלב ודבש דב׳ ו ג ויא ט

וכו ט וכו טו וכז ג

זבת חלב ודבש לא כ

ארץ זבת חלב ודבש יהוש׳ ה ו

ארץ זבת חלב ודבש ירמ׳ יא ה

ולב כב

זבת חלב ודבש יחזק׳ כ ו

Fluet. **יָזוּב**

כי יזוב זוב דמה ויקר׳ טו כה

Profluet. **תָּזוּב**

כי תזוב על נדתה ויק׳ טו כה

Fluxerint. **יָזוּבוּ**

שהם יזבו מדקרים איכ׳ ד ט

Et fluxerunt. **וַיָּזוּבוּ** . **בוּ**

ויזובו מים תהל׳ עח כ וקה מא

ויבקע צור ויזבו מים ישע׳ מח כא

Fluxus. **זוֹב** *

s זאַמענפֿלוס דער מאָננער, מאָנאַטליכער בלוטפֿלוס דער ווייבער.

כל ימי זוב טומאתה ויקר׳ טו כה

A fluxu. **מִזּוֹב**

לפני יי׳ מזוב טמאתה ויקר׳ טו ל

זוֹבוֹ *Fluxus ejus.*

זב מבשרו זובו טמא הוא ויקר׳ טו ב
רר בשרו את זובו טו ג
והזב את זובו טו לג

בְּזוֹבוֹ *In fluxu ejus.*

טמאתו בזובו ויקר׳ טו ג

מִזּוֹבוֹ *A profluvio ejus.*

החתים בשרו מזובו ויקר׳ טו ג
וכי יטהר הזב מזובו טו יג
לפני י׳ מזובו טו טו

זָבָה · זוֹבָהּ *Fluxus ejus.*

דם יהיה זובה ויקר׳ טו יט
כל ימי זובה טו כו

מִזּוֹבָהּ *A fluxu suo.*

ואם טהרה מזובה ויקר׳ טו כח

זוד כל לשון זדון:

Superbire, Superbe agere.

זָדָה *Superbivit.*

s (איינענטל: זיעדען, קאָכען), טראָפּ: איבערמיטהיג, שטאָלץ, פערמעססען זיין אונד האַנדעלן, מוטהוויללען אויס- איבען, פרעפעלהאַפט האַנדעלן.

זדה אל קדוש ישראל ירמ׳ נ כט

זָדוּ *Superbiunt.*

אשר זדו עליהם שמו׳ יח יא

הֵזִידוּ
Hiph. Superbe egerunt.

כי הזידו עליהם נחמ׳ ט י
והם ואבתינו הזידו ט יו
הזידו ולא שמעו למצותיך ט כט

יָזִד *Superbe egerit.*

וכי יזד איש על רעהו שמו׳ כא יד

יָזִיד *Idem.*

הנביא אשר יזיד לדבר דבר׳ יח כ

וַתָּזִדוּ *Et superbe egistis.*

ותזדו ותעלו ההרה דבר׳ א מג

יְזִידוּן *Superbe agant.*

ולא יזידון עוד דבר׳ יז יג

זוד

* **זֵד** *Superbus, Arrogans.*

s איבערמיטהיג, פרעך, פרעפעלהאַפט, איבערמוטה, מוטהוויללען.

זד יהיר לץ שמו משלי כא כד

זֵדִים *Superbi.*

s אלהים זדים קמו עלי תהלי׳ פו יד
גערת זדים ארורים קיט כא
זדים הליצני עד מאד קיט נא
טפלו עלי שקר זדים קיט סט
יבשו זדים קיט עח
כרו לי זדים שיחות קיט פה
אל יעשקני זדים קיט קכב
והשבתי גאון זדים ישע׳ יג יא
ואנחנו מאשרים זדים מלא׳ ג טו
כל זדים וכל עשה רשעה ג יט

הַזֵּדִים *Superbi.*

וכל האנשים הזדים ירמ׳ מג ב

מִזֵּדִים *A superbis.*

גם מזדים חשך עבדך תהלי׳ יט יד

הַזֵּידוֹנִים *Superbae, elatae.*

s שטאָלצוואָגענד, שוועללענד.

המים הזידונים תהלי׳ קכד ה

זָדוֹן *Superbia.*

s איבערמוטה, פערמעססענהייט, פרעפעל.

בא זדון ויבא קלון משלי יא ב
עושה בעברת זדון כא כד
הנני אליך זדון ירמ׳ נ לא
וכשל זדון ונפל נ לב

הַזָּדוֹן *Superbia.*

פרח הזדון יחזק׳ ז י

בְּזָדוֹן *In, cum superbia.*

והאיש אשר יעשה בזדון דבר׳ יז יב
בזדון דברו הנביא יח כב
רק בזדון יתן מצה משלי יג י

זְדוֹן *Superbia.*

השיא אתך זדון לבך ירמ׳ מט טז
זדון לבך השיאך עובד׳ א ג

זְדֹנְךָ *Superbiam tuam.*

את זדנך ואת רע לבבך
שמו׳ א יז כח

זוה זוז

זוה כל שם זוית:

Anguli.

* **כְּזָוִיֹּת** *Sicut anguli.*

s עקקע, ווינקעל, עקקזייללען.

בנותינו כזוית מחטבות תהל׳ קמד יב
כזוית מזבח זכר׳ ט טו

* **מְזָוֵינוּ**
Cellae nostrae, anguli nostri.

s פּאַראַטהסקאַממער, שפייכערטהורם, עקקטהורם.

מזוינו מלאים תהל׳ קמד יג

זוז כל שם מזוזה:

Postis.

* **הַמְּזוּזָה** *Ad postem.*

s טהירפּאָזטע.

או אל המזוזה שמו׳ כא ו

וְהַמְּזוּזָה *Et postem.*

ואחר הדלת והמזוזה ישע׳ נז ח

מְזוּזַת *Postis.*

על מזוזת היכל י׳ שמו׳ א א ט
מזוזת רבעה יחזק׳ מא כא
אל מזוזת הבית
ועל מזוזת שער החצר מה יט
על מזוזת השער מו ב

מְזוּזָתִי *Postem meum.*

ומזוזתם אצל מזוזתי יחזק׳ מג ח

וּמְזוּזָתָם *Et postem suum.*

ומזוזתם אצל מזוזתי יחזק׳ מג ח

מְזֻזוֹת *Postes.*

על מזזות ביתך ובשעריך דבר׳ ו ט

מְזוּזוֹת *Postes.*

על מזוזות ביתך דבר׳ יא כ
האיל מזוזות חמשית מלכ׳ א ו לא
מזוזות עצי שמן ו לג

מְזוּזֹת *Postes.*

לשמר מזוזות פתחי משלי ח לד

ונתנו

הַמְּזוּזֹת *Postes.*

ונתנו על שתי המזוזת שמו' יב ז
ועל שתי המזוזת יב כב
ועל שתי המזוזת יב כג

הַמְּזוּזוֹת *Postes.*

ובשתי המזוזות שופ' טז ג

וְהַמְּזוּזוֹת *Et postes.*

וכל הפתחים והמזוזת מלכ' א ז ה

זול כל לשון זלות וזלזל:

Vilipendere.

הַזָּלִים *Viliter expendunt.*

s אויסשיטטען, װענשיקקען (פער־שװענדען), װעגװערפען, פעראכטען. תֵּזְלִי (ירמי' ב' לו) נאך אנד: פאן אָזַל װעגגעהען, רעננען.

הזלים זהב מכיס ישע' מו ו

תֵּזְלִי *Vilipendis te.*

מה תזלי מאד לניד ירמ' ב לו

הִזִּילוּהָ
Hiph. Vilipendunt eam.

כל מכבדיה הזילוה איכ' א ח

* זוֹלֵלָה *Vilis.*

s (נאך אנד: פאן זָלַל) פעראכטליך, ערניעדריגט זיין.

כי הייתי זוללה איכ' א יא

זֻלֻּת *Vilitates.*

s שלעכטיגקייט, שמאך, אנד: שרעקקען.

כרם זלות לבני אדם תהל' יב ט

זון הוא יפרד לשלשה ראשים:

Significata ejus tria sunt.

א מה שפירושו מין:

I. Species.

* זַן מִזַּן
De specie in speciem.

s ארט, גאטטונג.

מפיקים מזן אל זן תהל' קמד יג

וּזְנִים *Et species.*

וזנים מרקחים ד"ה ב טז יד

ב כל לשון מזון:

II. Alimentum, Esca.

* וּמָזוֹן *Et alimentum.*

s נאהרונג, שפייזע.

נשאת בר ולחם ומזון בראש' מה כג
ומזון לכלא בה דני' ד ט נא

הַמָּזוֹן *Alimentum.*

ויתן להם המזון לרב ד"ה ב יא כג

ג מה שפירושו כלי זין:

III. Arma.

* וְהַזֹּנוֹת *Et arma.*

s װאפפע, נאך אנד: פאן זָנָה בוהלען.

את דמו והזנות רחצו מלכ' א כב לח

* אֲזֵנֶךָ *Arma tua.*

s װערקצייג, גערעטה, װאפפע, נאך אנד: פאן אָזֵן.

ויתד תהיה לך על אזנך דבר' כג יג

מְזֻנִים כ' · מְיוּזָּנִים ק'
Pyh. Armati.

s אויסגערוסטעט, (נאך דעם כְּתִיב װאהלגענאֶרטע, שטארקע).

סוסים מוזנים ירמ' ה ח

זוע כל לשון זועה וכל הנגזר ממנו:

Amovere, commovere se.

זָע *Movit se.*

s זיך ריהרען, ציטטערן, בעאונרוהיגען, פלאגען, קװאלען.

ולא קם ולא זע ממנו אסת' ה ט

שֶׁיָּזֻעוּ *Quo commovebunt se.*

שיזעו שמרי הבית קהל' יב ג

מְזַעְזְעֶיךָ
Pih. Commoventes te.

ויקצו מזעזעיך חבק' ב ז

* זְוָעָה *Commotio.*

s שרעקקען.

רק זועה הבין שמועה ישע' כח יט

לְזַוָעָה כ' · לְזַעֲוָה ק'.

s ענטזעטצען, מיסהאנדלונג.

והיית לזועה דבר' כח כה
ויתנם לזועה ד"ה ב כט ח
נתתים לזועה ירמ' טו ד וכד ט
וכט יח
ונתתי אתכם לזועה לד יז
לזעוה ולבז יחז' כג מו

זור הוא יפרד לארבעה ראשים:

Significata ejus quatuor sunt.

א מה שפירושו מעיכה או הסחטה:

I. Premere, Comprimere.

וְהַזּוּרֶה = וְהַזּוּרֶה
Et compressum.

s צעדריקקען, אויסדריקקען, אויס־פרעססען, צוזאממענדריקקען, צוזאמ־מענציעהען.

והזורה תבקע אפעה ישע' נט ה

וַיָּזַר *Et compressit.*

ויזר את הגזה שופ' ו לח

תְּזוּרֶהָ *Comprimit illud.*

ותשכח כי רגל תזורה איו' לט טו

וּמִמְּזָרִים
Et a comprimentib. sive constringentib. scil. ventis.

וממזרים קרה איו' לז ט

ב כל לשון מזור שפירושו רפואה:

זֹרוּ *Curata vel sanata sunt.*

s הייללופפער, פפלאסטער, נאך אנד: אויסגעדריקקט זיין.

לא זרו ולא חבשו ישע' א ו
ולא *

*** מָזוֹר** *Ulcus, Plaga.*

s פערבאנד איינער וואונדע, העפּט־ספּלאַסטער, היילמיטטעל, פּאלשהייט, נאַכשטעללונג, שלינגע, נעטץ.

ולא יגהה מכם מזור הוש׳ ה יג
ישימו מזור תחתיך עובד׳ א ז

לְמָזוֹר *Ad sanitatem vel curationem.*

אין דן דינך למזור ירמ׳ ל יג

מְזֹרוֹ *Ulcus suum.*

ויהודה את מזרו הוש׳ ה יג

ג מה ספילוסו עטוס:

III. Sternutare.

וַיְזוֹרֵר *Et sternutavit.*

s ניעסען.

ויזורר הנער עד מלכ׳ ב ד לה

ד כל לשון זרות:

IV. Alienari.

זָרָה *Alienatus.*

s פרעמד, ענטפרעמדעט, אבטריננינג, ענטפערנט זיין. (זָרָה איוב יט יז נאך אנד: = זָרָא עקעל).

רוחי זרה לאשתי איו׳ יט יז

זָרוּ *Alienati sunt.*

וידעי אך זרו ממני איו׳ יט יג
לא זרו מתאותם תהל׳ עח ל

זֹרוּ *Abalienati sunt.*

זרו רשעים מרחם תהל׳ נח ד

מוּזָר

Hoph. Alienus factus sum.

מוזר הייתי לאחי תהל׳ סט ט

*** זָר** *Alienus, extraneus.*

s פרעמדער, נעמיינער, אויסלאנדער, איין אנדערער, אים נעגענזאטץ דער איינענען פערזאן.

ואשר יתן ממנו על זר שמו׳ ל לג
וכל זר לא יאכל קדש ויק׳ כב י

כי תהיה לאיש זר כב יב
וכל זר לא יאכל בו כב יג
אשר לא יקרב איש זר במד׳ יז ה
החוצה לאיש זר דבר׳ כה ה
אין זר אתנו בבית מלכ׳ א ג יח
ולא עבר זר בתוכם איו׳ טו יט
ועיני ראו ולא זר יט כז
ונפרש כפינו לאל זר תהל׳ מד כא
לא יהיה בך אל זר פא י
רע ירוע כי ערב זר משלי יא טו
ובשמחתו לא יתערב זר יד י
לקח בגדו כי ערב זר כ יז
יהללך זר ולא פיך כז ב
קח בגדו כי ערב זר כז יג
וזמרת זר תזרענו ישע׳ יז י
זר מעשהו כח כא
ואין בכם זר מג יב
כמו זר נחשבו הוש׳ ח יב

וְזָר *Et extraneus.*

וזר לא יאכל שמו׳ כט לג
וזר לא יקרב אליכם במד׳ יח ד

וְזָר *Et alienus.*

הפכפך דרך איש וזר משלי כא ח

וְהַזָּר *Et extran.*

והזר הקרב יומת במד׳ א נא וג י
וג לח ויח ז

לְזָר . לַזָּר *Extraneo.*

ואמהתי לזר תחשבני איו׳ יט טו
תקעת לזר כפיך משלי ו א

זָרִים

Alieni, Extran., Exteri.

ושתיתי מים זרים מלכ׳ ב יט כד
כי זרים קמו עלי תהל׳ נד ה
ויבזו זרים יגיעו קט יא
פן ישבעו זרים כחך משלי ה י
זרים אכלים אתה
כמהפכת זרים ישע׳ א ז
ארמון זרים מעיר כה ב
שאון זרים תכניע כה ה
ועמדו זרים ורעו צאנכם סא ה
כי אהבתי זרים ירמ׳ ב כה
כן תעבדו זרים ה יט
מים זרים קרים יח יד
ולא יעבדו בו עוד זרים ל ה
זרים וזרוה נא ב

באו זרים על מקדשי בית יי׳
נא נא
ונתתי אתכם ביד זרים יחזק׳ יא ט
תקח את זרים יז לב
זרים עריצי גוים כח ז
ביד זרים כח י
ארץ ומלאה ביד זרים ל יב
ויכרתהו זרים לא יב
בנים זרים ילדו הוש׳ ה ז
אכלו זרים כחו ז ט
זרים יבלעהו ח ז
ביום שבות זרים חילו עובד׳ א יא

וְזָרִים *Et extranei.*

וזרים לא יעברו בה עוד יואל ד יז

הַזָּרִים *Extran.*

ביד הזרים לבז יחזק׳ ז כא

בְּזָרִים *Pro extran.*

יקנאהו בזרים דבר׳ לב יז

לְזָרִים *Extraneis.*

ואין לזרים אתך משלי ה יז
נחלתנו נהפכה לזרים איכ׳ ה ב

לַזָּרִים *Extraneis.*

ותפזרי את דרכיך לזרים ירמ׳ ג יג

זָרָיִךְ *Extran. tuor.*

כאבק דק המון זריך ישע׳ כט ה

זָרָה *Aliena.*

קטרת זרה ועלה ומנחה שמו׳ ל ט
אש זרה אשר לא צוה ויק׳ י א
בהקרבם אש זרה
במד׳ ג ד וכו סא
להצילך מאשה זרה משלי ב יז
כי נפת תטפנה שפתי זרה ה ג
לשמרך מאשה זרה ז ה

בְּזָרָה *In aliena.*

ולמה תשגה בני בזרה משלי ה כ

זָרוֹת *Extraneae.*

שוחה עמקה פי זרות משלי כב יד
עיניך יראו זרות כג לג

*** לְזָרָא** *In alienum.*

s עקעל.

והיה לכם לזרא במד׳ יא כ

ולא

זחח ופירושו הגבהה או הסרה:

Tolli, Auferri.

Niph. Attollitor. יִזַּח

s זיך פֿערריקקען.

ולא יזח החשן שמו׳ כח כח ולט כא

זחל כל לשון זחילה איך שיונח ויונן:

Repere, Serpere.

Veritus sum. זָחַלְתִּי

s זיך ווינדען, זיך בעוועגען, קריעכען, שלייכען, שלאנגע.

על כן זחלתי ואירא איו׳ לב ו

Sochelet, n. p. הַזֹּחֶלֶת

עם אבן הזחלת מלכ׳ א א ט

Serpentia. זֹחֲלֵי

עם חמת זחלי עפר דבר׳ לב כד

Ut serpentia. כְּזֹחֲלֵי

כזחלי ארץ ירגזו מיכ׳ ז יז

זיו והוא חדש אייר:

Mensis Aprilis nomen.

Sif. * זִו

s נאמע דעס צווייטען מאנאטס דער העבראער, אייר, בלומענמאנאט, אפריל — מייא.

בשנה הרבעית בחדש זו מלכ׳ א ו א

יסד בית יי׳ בירח זו ו לז

זיז לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א מה שעניינו זיו:

I. Splendor.

E splendore. * מִזִּיז

s אנמוטה, פראכט, פֿיללע.

והתענגתם מזיז כבודה ישע׳ סו יא

ב מה שפירושו חיה:

II. Fera.

Et fera. * וְזִיז

s פֿאָעט: מהוערע, (איינענטל: וואס זיך רעגט, וואס לעבט אונד וועבט).

וזיז שדי עמדי תהל׳ נ יא

וזיז שדי ירענה פ יד

זיק לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א מה שפירושו להבות אש וניצוציו:

I. Scintillae.

Scintillae. * זִקִּים

s פֿלאממע, פֿונקען.

כמתלהלה הירה זקים משלי כו יח

Scintill. זִיקוֹת

מאזרי זיקות ישע׳ נ יא

. Et scintill. וּבְזִיקוֹת

ובזיקות בערתם ישע׳ נ יא

ב שפירושו כבלי ברזל:

II. Compedes, Catenae.

Compedibus. בְּזִקִּים

s פֿוסאייזען, פֿעססעלן, באנדע.

לאסר מלכיהם בזקים תהל׳ קמט ח

Idem. בַּזִּקִּים

ואם אסורים בזקים איו׳ לו ח

בזקים יעברו ישע׳ מה יד

רתקו בזקים נחו׳ ג י

זית כל שם זית:

Olea, Oliva.

Oliva. זַיִת . זָיִת

s אליפֿענבוים, אליפֿע.

והנה עלה זית טרף בפיה ברא׳ ח יא

שמן זית זך שמו׳ כז כ

ושמן זית הין ל כד

שמן זית זך ויק׳ כד ב

ועד קמה ועד כרם זית שופ׳ טו ה

ארץ זית יצהר ודבש מלכ׳ ב יח לב

והביאו עלי זית נחמ׳ ח טו

עללות כנקף זית ישע׳ יז ו

כנקף זית כעללת כד יב

זית רענן ירמ׳ יא יו

אתה תדרך זית מיכ׳ ו טו

כחש מעשה זית חבק׳ ג יז

Oliva. הַזַּיִת

ויאמר להם הזית שופ׳ ט ט

ועץ הזית לא נשא חגי ב יט

Sicut oliva. כְּזַיִת

ואני כזית רענן תהל׳ נב י

Idem. כַּזַּיִת

וישלך כזית נצתו איו׳ טו לג

ויהי כזית הודו הוש׳ יד ז

Olivae. לַזַּיִת

ויאמר לזית מלכה עלינו שופ׳ ט ח

Oliva. זֵית

ארץ זית שמן ודבש דבר׳ ח ח

Oliva tua. זֵיתְךָ

כי תחבט זיתך דבר׳ כד כ

Idem. זֵיתֶךָ

כי ישל זיתך , דבר׳ כח מ

Olivae tuae. לְזֵיתֶךָ

כן תעשה לכרמך לזיתך שמו׳ כג יא

Olivae. זֵיתִים

זיתים יהיו לך דבר׳ כח מ

בניך כשתלי זיתים תהל׳ קכח ג

ושנים זיתים עליה זכר׳ ד ג

Et olivae. וְזֵיתִים

כרמים וזיתים אשר לא נטעת דבר׳ ו יא

כרמים וזיתים אשר לא נטעתם יהוש׳ כד יג

וזיתים וכרמים וצאן ובקר מלכ׳ ב ה כו

כרמים וזיתים נחמ׳ ט כה

Olivae. הַזֵּיתִים

ודוד עלה במעלה הזיתים שמו׳ ב טו ל

ועל הזיתים והשקמים ד״ה א כז כח

מה שני הזיתים האלה זכר׳ ד יא

מה שתי שבלי הזיתים ד יב

על הר הזיתים

ונבקע הר הזיתים יד ד

וזיתיכם

Et oleae vestrae. וְזֵיתֵיכֶם

וזיתיכם הטובים יקח   שמו' א ח יד
וזיתיכם יאכל הגזם   עמו' ד ט

Oliveta eorum. זֵיתֵיהֶם

זיתיהם ובתיהם   נחמ' ה יא

זכך לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א כל לשון זכות וזכוך:

I. Purum, Mundum esse.

Mundi sunt. זַכּוּ

s ריין זיין, רייניגען, וואשען.

ושמים לא זכו בעיניו   איו' טו טו
וכוכבים לא זכו בעיניו   כה ה
זכו נזיריה משלג   איכ' ד ז

וַהֲזִכּוֹתִי

Hiph. Et mundavero.

והזכותי בבר כפי   איו' ט ל

Purum. * זַךְ

s ריין, דורכלייטערט, לויטער.

שמן זית זך   שמו' כז כ
שמן זית זך   ויק' כד ב

Purus, Mundus. זַךְ

אם זך וישר אתה   איו' ח ו
ותאמר זך לקחי   יא ד
זך אני בלי פשע   לג ט
כל דרכי איש זך בעיניו   משלי יו ב
אם זך ואם ישר פעלו   כ יא

Et purus. וְזַךְ

וזך ישר פעלו   משלי כא ח

Pura f. זַכָּה

סמים ולבנה זכה   שמו' ל לד
לבנה זכה   ויק' כד ז
ותפלתי זכה   איו' יו יז

ב שם זכוכית:

II. Gemma nitens.

Et nitida gemma. * וּזְכוֹכִית

s קריסטאלל, אנד: גלאס.

לא יערכנה זהב וזכוכית   איו' כח יז

זכה כל לשון זכות:

Purum, Mundum esse vel habere.

An purum habebo. הַאֶזְכֶּה

s ריין זיין, ריין ערהאלטען, רייניגען, זיך רייניגען.

האזכה במאזני רשע   מיכ' ו יא

Purus sis. תִּזְכֶּה

תזכה בשפטך   תהל' נא ו

Mundus sit. יִזְכֶּה

מה אנוש כי יזכה   איו' טו יד
ומה יזכה ילוד אשה   כה ד

Pih. Purificavi. זִכִּיתִי

אך ריק זכיתי לבבי   תהל' עג יג
מי יאמר זכיתי לבי   משלי כ ט

Purificabit. יְזַכֶּה

במה יזכה נער את ארחו   תהל' קיט ט

Hitp. Purificate vos. הִזַּכּוּ

רחצו הזכו   ישע' א יו

זכר לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א כל לשון זכר וזכרון ועמו מה שפירושו ריח:

Recordari, Odorari, de sacrificiis.

Recordatus fuit. זָכַר . זָכָר

s געדענקען, בעדענקען, געדאַכט ווער-דען, ערוואֶהנט ווערדען, אינ'ס אַנ-דענקען צו ברינגען, אין ערינערונג צו ברינגען, פערקינדען, נעננען, ער-וואֶהנען (אינזבעזאָנד: ווהמפאָלל ער-וואֶהנען, לאָבען, פריזען), פערדופטען לאַססען, געשיכטשרייבער, רייכס-קאַנצלער.

ולא זכר שר המשקים   ברא' מ כג
ולא זכר יואש המלך   ד"ה ב כד כב
זכר את ושתי   אסת' ב א
כי דרש דמים אותם זכר   תהל' ט יג
זכר חסדו ואמונתו   צח ג
זכר לעולם בריתו   קה ח

כי זכר את דבר קדשו   קה מב
לא זכר עשות חסד   קט יו
שבשפלנו זכר לנו   קלו כג
ואדם לא זכר את האיש   קהל' ט טו
זכר יי' ותעלה על לבו   ירמ' מד כא
ולא זכר הדום רגליו   איכ' ב א

Recordatus est nostri. זְכָרָנוּ

יי' זכרנו יברך   תהל' קטו יב

Recordata est. זָכְרָה

זכרה ירושלם   איכ' א ז
לא זכרה אחריתה   א ט

Et recordaberis. וְזָכַרְתָּ

וזכרת כי עבד היית   דבר' ה טו וטו טו
וזכרת את כל הדרך   ח ב
וזכרת את יי' אלהיך   ח יח
וזכרת כי עבד היית   יו יב וכד יח וכד כב
וזכרת את אמתך   שמו' א כה לא

Memor eris. זְכַרְתַּנִי

כי אם זכרתני אתך   ברא' מ יד

Rt recordaberis mei. וּזְכַרְתָּנִי

וזכרתני ולא תשכח   שמו' א א יא

Recordatus es eorum. זְכַרְתָּם

לא זכרתם עוד   תהל' פח ו

Recordata es. זָכַרְתְּ . זָכַרְתְּ

וצור מעזך לא זכרת   ישע' יז י
לא זכרת אחריתה   מז ז
ואותי לא זכרת   נז יא

Recordata es. זָכַרְתְּ

לא זכרתי את ימי נעוריך   יחזק' יו כב וזו סג

Et recordata. וְזָכַרְתְּ

וזכרת את דרכיך   יחזק' יו סא

זָכַרְתִּי . זָכַרְתִּי

Recordatus sum.

ואם זכרתי ונבהלתי   איו' כא ו
זכרתי משפטיך מעולם   תהל' קיט נב
זכרתי בלילה שמך יי'   קיט נה
זכרתי ימים מקדם   קמג ה
זכרתי לך חסד נעוריך   ירמ' ב ב

כל

Recordare mei. זָכְרֵנִי

זכרני נא וחזקני נא שופ׳ יו כח
זכרני יי׳ ברצון עמך תהל׳ קו ד
זכרני ופקדני ירמ׳ טו טו

Recordamini. זִכְרוּ

זכרו נפלאתיו אשר עשה ד״ה א יו יב
זכרו לעולם בריתו יו טו
זכרו נפלאתיו תהל׳ קה ה
זכרו זאת והתאששו ישע׳ מו ה
זכרו ראשנות מעולם מו ט
זכרו מרחוק את יי׳ ירמ׳ נא נ
זכרו תורת משה מלא׳ ג כב

Recordamini. זְכֹרוּ

את יי׳ הגדול והנורא זכרו נחמ׳ ד ח

Recordabor. אֶזְכֹּר כָּר־

בריתי אברהם אזכר ויק׳ כו מב
והארץ אזכר כו מב
וחטאתיך לא אזכר ישע׳ מג כה
ולחטאתם לא אזכר עוד ירמ׳ לא לד

Et recordatus sum. וָאֶזְכֹּר

ואזכר את בריתי שמו׳ ו ה

Recordabor. אֶזְכְּרָה

אזכרה ואשפכה עלי נפשי
תהל׳ מב ה
אזכרה אלהים ואהמיה עז ד
כי אזכרה מקדם פלאך עז יב

Recordabor tui. אֶזְכָּרְךָ

אזכרך מארץ ירדן תהל׳ מב ז

Recordabor tui. אֶזְכְּרֵכִי

אם לא אזכרכי תהל׳ קלז ו

Recordabor ejus. אֶזְכְּרֶנּוּ

ואמרתי לא אזכרנו ירמ׳ כ ט
זכר אזכרנו עוד לא כ

Recordaberis. תִּזְכּוֹר כָּר־

תזכר את אשר עשה יי׳ דבר׳ ז יח
למען תזכר את יום צאתך יו ג
ואל תזכר את אשר העוה
שמו׳ ב יט כ
כמים עברו תזכר איו׳ יא יו
ופשעי אל תזכר תהל׳ כה ז
אל תזכר לנו עונת ראשנים עט ח
ואל לעד תזכר עון ישע׳ סד ח

זָכוֹר . זָכֹר . זְכוֹר . זְכָר־
Recordare.

זכור את היום הזה שמו׳ יג ג
זכור את יום השבת כ ח
זכור לאברהם ליצחק לב יג
זכר אל תשכח דבר׳ ט ז
זכר לעבדיך לאברהם ט כז
זכור את אשר עשה יי׳ אלהיך
למרים כד ט
זכור את אשר עשה כה יז
זכור ימות עולם לב ז
זכור את הדבר אשר צוה יהוש׳ א יג
כי זכר אני ואתה מלכ׳ ב ט כה
אנה יי׳ זכר נא כ ג
זכר נא את הדבר נחמ׳ א ח
זכר נא מי הוא נקי אבד איו׳ ד ז
זכר כי רוח חיי ז ז
זכר נא כי כחמר עשיתני י ט
זכר כי תשגיא פעלו לו כד
זכר מלחמה אל תוסף מ לא
זכר רחמיך יי׳ תהל׳ כה ו
כחסדך זכר לי כה ז
זכר עדתך קנית קדם עד ב
זכר זאת אויב עד יח
זכר חרפתך מני נבל עד כב
זכר אני מה חלד פט מה
זכר יי׳ חרפת עבדיך פט נא
זכור כי עפר אנחנו קג יד
זכר דבר לעבדך קיט מט
זכור יי׳ לדוד קלב א
זכר יי׳ לבני אדום קלז ז
אנה יי׳ זכר נא ישע׳ לח ג
זכר אלה יעקב מד כא
זכר אל תפר בריתך ירמ׳ יד כא
זכר עמדי לפניך יח כ
זכר עניי ומרודי איכ׳ ג יט
זכר יי׳ מה היה לנו ה א
זכר נא מה יעץ בלק מיכ׳ ו ה

Et recordare. וּזְכֹר

וזכר את בוראך קהל׳ יב א

Recordare. זָכְרָה

זכרה לחסדי דויד עבדך ד״ה ב ו מב
זכרה לי אלהי נחמ׳ ה יט ויג לא
זכרה אלהי לטוביה ו יד
גם זאת זכרה לי אלהי יג כב
זכרה להם אלהי יג כט

כל רעתם זכרתי הוש׳ ז ב
את יי׳ זכרתי יונ׳ ב ח

Et recordabor. וְזָכַרְתִּי

וזכרתי את בריתי ברא׳ ט טו
וזכרתי את בריתי ויקר׳ כו מב
וזכרתי להם ברית ראשנים כו מה
וזכרתי אני את בריתי יחזק׳ יו ס

Recordor tui. זְכַרְתִּיךָ

אם זכרתיך על יצועי תהל׳ סג ז

Recordati sunt. זָכְרוּ

ולא זכרו בני ישראל שופ׳ ח לד
ולא זכרו נפלאתיך נחמ׳ ט יז
לא זכרו את ידו תהל׳ עח מב
לא זכרו את רב חסדיך קו ז
ולא זכרו ברית אחים עמו׳ א ט

Et recordabuntur. וְזָכְרוּ

וזכרו פליטיכם אותי יחזק׳ ו ט

Et recordabimini. וּזְכַרְתֶּם

וזכרתם את כל מצות יי׳
במד׳ טו לט
וזכרתם כי עצמכם שופ׳ ט ב
וזכרתם שם את דרכיכם
יחזק׳ כ מג
וזכרתם את דרכיכם יחזק׳ לו לא

Recordamur. זָכַרְנוּ

זכרנו את הדגה במד׳ יא ה

Et erga recordantes. וּלְזֹכְרֵי

ולזכרי פקדיו לעשותם תהל׳ קג יח

Recordando. זָכֹר

זכר תזכר את אשר עשה דבר׳ ז יח
זכר אזכרנו עוד ירמ׳ לא כ
זכור תזכור ותשוח איכ׳ ג כ

Juxta recordari. כִּזְכֹּר

כזכר בניהם מזבחותם ירמ׳ יז ב

Ad recordandum. לִזְכֹּר

וראיתיה לזכר ברית עולם
ברא׳ ט יו
לזכר את ימי נעוריה יחז׳ כג יט

In recordando nos. בְּזָכְרֵנוּ

בזכרנו את ציון תהל׳ קלז א

זכור

זכור תזכור ותשוח איכ' ג כ
ברגז רחם תזכור חבק' ג ב

Et recorderis mei. **וְתִזְכְּרֵנִי**

תשית לי חק ותזכרני איו' יד יג

Recordaberis ejus. **תִּזְכְּרֶנּוּ**

מה אנוש כי תזכרנו תהל' ח ה

Recordaberis. **תִּזְכְּרִי**

וחרפת אלמנותיך לא תזכרי עוד ישע' נד ד
למען תזכרי ובשת יחז' יו סג
ומצרים לא תזכרי עוד כג כז

Recordabitur. **יִזְכֹּר . יִזְכָּר־**

יזכר נא המלך שמו' ב יד יא
יזכר כל מנחתך תהל' כ ד
יזכר לעולם בריתו קיא ה
ועמלו לא יזכר עוד משלי לא ז
כי לא הרבה יזכר קהל' ה יט
עתה יזכר עונם ירמ' יד י
עתה יזכר עונם הוש' ח יג
יזכור עונם ט ט
יזכר אדיריו נחו' ב ו

Et recordabitur. **וְיִזְכֹּר**

ויזכר את ימי החשך קהל' יא ח

Et recordatus fuit. **וַיִּזְכֹּר**

ויזכר אלהים את נח ברא' ח א
ויזכר אלהים את אברהם יט כט
ויזכר אלהים את רחל ל כב
ויזכר יוסף את החלמות מב ט
ויזכר אלהים את בריתו שמו' ב כד
ויזכר כי בשר המה תהל' עח לט
ויזכר להם בריתו קו מה
ויזכור ימי עולם ישע' סג יא

וַיִּזְכְּרֶהָ

Et recordatus fuit ejus.

ויזכרה יי' שמו' א א יט

Recordabimini. **תִּזְכְּרוּ**

למען תזכרו ועשיתם במד' טו מ
אל תזכרו ראשנות ישע' מג יח
ומשא יי' לא תזכרו עוד ירמ' כג לו

Recordabuntur. **יִזְכְּרוּ**

יזכרו וישבו אל יי' תהל' כב כח
ולא יזכרו בו ירמ' ג טז

Et recordati sunt. **וַיִּזְכְּרוּ**

ויזכרו כי אלהים צורם תהל' עח לה

Recordabuntur mei. **יִזְכְּרוּנִי**

ובמרחקים יזכרוני זכר' י ט

Recordabuntur tui. **יִזְכְּרוּךָ**

בדרכיך יזכרוך ישע' סד ד

וְנִזְכַּרְתֶּם

Niph. Et fiet memoria vestri.

ונזכרתם לפני יי' במד' י ט

Memorati. **נִזְכָּרִים**

נזכרים ונעשים אסת' ט כח

Memorari vos. **הִזָּכֶרְכֶם**

יען הזכרכם יחזק' כא כט

Memoreris. **תִּזָּכֵרִי**

הרבי שיר למען תזכרי ישע' כג יו
בתוך הארץ לא תזכרי יחזק' כא לז

Commemorabitur. **יִזָּכֵר**

עוד לא יזכר איו' כד כ
ראמות וגביש לא יזכר כח יח
יזכר שם ישראל עוד תהל' פג ה
יזכר עון אבתיו קט יד
ושמו לא יזכר עוד ירמ' יא יט

Mentio fiat. **תִּזָּכֵר**

למען לא תזכר בני עמון יחז' כה י

Commemorabuntur. **יִזָּכְרוּ**

לא יזכרו לו בצדקתו יחז' יח כב
ולא יזכרו עוד בשמם הוש' ב יט
ולא יזכרו עוד זכר' יג ב

Commemorabuntur. **תִּזָּכַרְנָה**

ולא תזכרנה הראשנות ישע' סה יז
לא תזכרנה במעלו יחז' יח כד
אשר חטא לא תזכרנה לו לג יו

Idem. **תִּזָּכַרְןָ**

ולא תזכרן צדקתו יחז' ג כ
כל צדקתו לא תזכרן לג יו

Hiph. Memoravit. **הִזְכִּיר**

ממעי אמי הזכיר שמי ישע' מט א

Memor mei eris. **וְהִזְכַּרְתַּנִי**

והזכרתני אל פרעה בראש' מ יד

מַזְכִּיר

Memorans, recordans, Memorator, a memoria.

את חטאי אני מזכיר בראש' מא ט
בן אחילוד מזכיר שמו' ב ח יז
בן אחילוד מזכיר ד"ה א יח טו
מזכיר לבנה ישע' סו ג
והוא מזכיר עון להתפש יחזק' כא כח
מזכיר עון יחז' כט יו

Memorator. **הַמַּזְכִּיר**

בן אחילוד המזכיר שמואל ב כ כד
בן אחילוד המזכיר מלכ' א ד ג
בן אסף המזכיר מלכ' ב יח יח ויח לז
יואח בן יואחז המזכיר ד"ה ב לד ח
בן אסף המזכיר ישע' לו ג ולו כב

Memorantes. **הַמַּזְכִּירִים**

המזכירים את יי' ישע' סב ו

מַזְכֶּרֶת

In memoriam rcvocans.

מזכרת עון במד' ה טו

Memoriam statuere. **הַזְכִּיר**

בעבור הזכיר שמי שמו' ב יח יח

לְהַזְכִּיר

Ad recordandum, commemorandum.

להזכיר את עוני מלכ' א יז יח
מזמור לדוד להזכיר תהל' לח א
למנצח לדוד להזכיר ע א
כי לא להזכיר בשם יי' עמו' ו י

וּלְהַזְכִּיר

Et ad commemorandum.

ולהזכיר ולהודות ולהלל ד"ה א טז ד

Memorare vos. **הַזְכַּרְכֶם**

יען הזכרכם עונכם יחז' כא כט

כְּהַזְכִּירוֹ

Juxta memorare ipsum.

ויהי כהזכירו את ארון שמו' א ד יח

Fac me recordari. **הַזְכִּירֵנִי**

הזכירני נשפטה יחד ישע' מג כו

Commemorate. **הַזְכִּירוּ**

הזכירו כי נשגב שמו ישע' יב ד
הזכירו לגוים הנה ירמ' ד יו

אשר

Memorabo, Commemor. אַזְכִּיר

אשר אזכיר את שמי שמו' כ כד
אזכיר צדקתך לבדך תהל' עא יז
אזכיר מעללי יה עז יב
אזכיר רהב ובבל פז ד
אזכיר תהלת יי ישע' סג ז

Commemorabo. אַזְכִּירָה

אזכירה שמך בכל דר ודר תהל' מה יח

Memorabit. יַזְכִּיר

כל אשר יזכיר אתה ישע' יט יז

Commemorabimus. נַזְכִּיר

בשם יי אלהינו נזכיר תהל' כ ח
לבד בך נזכיר שמך ישע' כו יג

Idem. נַזְכִּירָה

נזכירה דדיך שיר א ד

Recordabimini. תַּזְכִּירוּ

אלהים אחרים לא תזכירו שמו' כג יג
ובשם אלהיהם לא תזכירו יהוש' כג ז

Recordantur. יַזְכִּירוּ

ובאלהי ישראל יזכירו ישע' מח א

Memoria. * זֵכֶר

s אנדענקען, נאמע, וואס מאן יעמאנ- דעם ערוואהנט, לאב, רוהם.

אמחה את זכר עמלק שמו' יז יד
תמחה את זכר עמלק דבר' כה יט
זכר עשה לנפלאתיו תהל' קיא ד
זכר רב טובך יביעו קמה ז
זכר צדיק לברכה משלי י ז
ותאבד כל זכר למו ישע' כו יד

Ad memoriam. לְזֵכֶר

והודו לזכר קדשו תהל' ל ה
והודו לזכר קדשו צז יב
לזכר עולם יהיה צדיק קיב ו

Memoria mei. זִכְרִי

וזה זכרי לדר דר שמו' ג טו

Memor. tui. זִכְרְךָ

כי אין במות זכרך תהל' ו ו

Idem. זִכְרְךָ

יי זכרך לדר ודר תהל' קלה יג

Et mem. tui. וְזִכְרְךָ

וזכרך לדר ודר תהל' קב יג

Et ad memor. tui. וּלְזִכְרְךָ

ולזכרך תאות נפש ישע' כו ח

Memoria ejus. זִכְרוֹ

זכרו אבד מני ארץ איו' יח יז
יי זכרו הוש' יב ו
זכרו כיין לבנון יד ח

Memoria ipsor. זִכְרָם

אשביתה מאנוש זכרם דבר' לב כו
אבד זכרם המה תהל' ט ז
להכרית מארץ זכרם לד יז
ויכרת מארץ זכרם קט טו
כי נשכח זכרם קהל' ט ה

Et memoria ipsor. וְזִכְרָם

וזכרם לא יסוף אסת' ט כח

Memoria. s זֵכֶר

אמחה את זכר עמלק שמות יז יד
זכר צדיק לברכה משלי י ז
ותאבד כל זכר למו ישע' כו יד

Monimentum. * זִכָּרוֹן

s אנדענקען, געדאכטניס, נעדאכט- ניסצייכען, דענקמאל, דענקשפרוך, דענקווירדיגעס עראייגניס.

אַבְנֵי זִכָּרוֹן, נעדאכטניסשטיינע (פאן דען ביידען שטיינען אויף דען שולטער- באנדערן דעם אפד), מִנְחַת זִכָּרוֹן נעדאכטניסאפפער, סֵפֶר זִכָּרוֹן נע- דאכטניסבוך, נעדענקבוך, סֵפֶר הַזִּכְרֹנוֹת רייכסקראניק.

כתב זאת זכרון בספר שמו' יז יד
אבני זכרן לבני ישראל שמו' כח יב
אבני זכרון לבני ישראל לט ז
מנחת זכרון מזכרת עון במד' ה טו
זכרון לבני ישראל יז ה ולא נד
לא יהיה להם זכרון קהל' א יא
ספר זכרון לפניו מלא' ג יז

Et monimentum. וְזִכָּרוֹן

אין חלק וצדקה וזכרון נחמ' ב כ

Moniment. הַזִּכָּרוֹן

את מנחת הזכרון במד' ה יח

In monim. לְזִכָּרוֹן

היום הזה לכם לזכרון שמו' יב יד
על שתי כתפיו לזכרן כח יב
לזכרן לפני יי תמיד כח כט
לזכרון לפני יי ל יז
והיו לכם לזכרון במד' י י
האבנים האלה לזכרון יהוש' ד ז
לזכרון בהיכל יי זכר' ו יד

Et in monim. וּלְזִכָּרוֹן

ולזכרון בין עיניך שמו' יג ט

Monim., Memor. זִכְרוֹן

זכרון תרועה ויק' כג כד
אין זכרון לראשונים קהל' א יא
כי אין זכרון לחכם ב יז

Monim. tuum. זִכְרוֹנֶךְ

שמת זכרונך ישע' נז ח

Memoriae vestrae. זִכְרֹנֵיכֶם

זכרניכם משלי אפר איו' יג יב

Memoriae. הַזִּכְרֹנוֹת

את ספר הזכרנות אסת' ו א

In memoriale. לְאַזְכָּרָה

s דופטטהייל, רייכערווערק, געדאכט- ניסאפפער (דאס פערדופטענדע דעם מעהלעס, זא וויא דעם ווייהרויכס, הייסט דעסוועגען אַזְכָּרָה, וויל עס דאס גנאדיגע אנדענקען גאטטעס אן דען אפפערנדען ערווירקען זאלל).

והיה ללחם לאזכרה ויק' כד ז

* אַזְכָּרָתָהּ

Suffimentum, Odoramentum ejus.

את אזכרתה המזבחה ויק' ב ב
מן המנחה את אזכרתה ב ט
והקטיר הכהן את אזכרתה ב יז
מלוא קמצו את אזכרתה ה יב
ריח ניחח אזכרתה ליי ו ח
מן המנחה את אזכרתה במד' ה כו

ב כל לשון זכרות:

II. Masculus, Mas.

* זָכָר *Mas, Masculus.*

s מאַן, מאַננבען (פֿאָן מענשען אונד טהיערען, געגענזאַטץ פֿאָן נְקֵבָה).

זכר ונקבה ברא אתם בראׁ א כז
זכר ונקבה בראם ה ב
זכר ונקבה יהיו ו יט
שבעה שבעה זכר ונקבה ז ג
אל התבה זכר ונקבה ז ט
והבאים זכר ונקבה ז טז
המול לכם כל זכר יז י
ימול לכם כל זכר לדרתיכם יז יב
וערל זכר אשר לא ימול יז יד
כל זכר באנשי בית אברהם יז כג
להמל להם כל זכר לד טו
בהמול לנו כל זכר לד כב
וימלו כל זכר לד כד
ויהרגו כל זכר לד כה
שה תמים זכר בן שנה שמו׳ יב ה
המול לו כל זכר ואז יקרב יב מח
זכר תמים יקריבנו ויק׳ א ג וא י
אם זכר אם נקבה ג א
זכר או נקבה תמים יקריבנו ג ו
שעיר עזים זכר תמים ד כג
כל זכר בבני אהרן ו יא
כל זכר בכהנים ו כב ח ו
כי תזריע וילדה זכר יב ב
ואת זכר לא תשכב יח כב
את זכר משכבי אשה כ יג
לרצנכם תמים זכר כב יט
אם זכר והיה ערכך כז ז
כל זכר לגלגלתם במד׳ א ב
כל זכר מבן עשרים א כ וא כב
כל זכר מבן חדש ג טו וג לט וכו סב
במספר כל זכר ג כב וג כח וג לד
כל בכר זכר ג מ וג מג
כל זכר יאכל אתו יח י
ויהרגו כל זכר לא ז
הרגו כל זכר בטף
למשכב זכר לא יז
אשר לא ידעו משכב זכר לא יח
ולא לה
תבנית זכר או נקבה דבר׳ ד טז
כל זכר וכל אשה
ידעת משכב זכר שופ׳ כא יא
ידעה איש למשכב זכר כא יב
ויך כל זכר באדום מלכ׳ א יא טו
עד הכרית כל זכר באדום יא טז

מנות לכל זכר בכהנים ד״ה ב לא יט
והמליטה זכר ישע׳ סו ז
ילד לך בן זכר ירמ׳ כ טו
אם ילד זכר ל ו
ותעשי לך צלמי זכר יחזק׳ טז יז
ויש בעדרו זכר מלאכ׳ א יד

הַזָּכָר *Masculus.*

והיה ערכך הזכר ויק׳ כז ג וכז ה וכז ו
הזכר תקדיש ליי׳ אלהיך דבר׳ טו יט

לַזָּכָר *Mari.*

הילדת לזכר ויק׳ יב ז
לזכר ולנקבה טו לג

מִזָּכָר *A mare.*

מזכר עד נקבה תשלחו במד׳ ה ג

הַזְּכָרִים *Mares, Masculi.*

אשר יהיה לך הזכרים שמו׳ יג יב
כל פטר רחם הזכרים יג טו
היצא ממצרים הזכרים יהוש׳ ה ד
בן יוסף הזכרים יז ב
ועמו מאתים הזכרים עזר׳ ח ד
שלש מאות הזכרים ח ה
חמשים הזכרים ח ו
ועמו שבעים הזכרים ח ז
ועמו שמנים הזכרים ח ח
ושמנה עשר הזכרים ח ט
מאה וששים הזכרים ח י
עשרים ושמנה הזכרים ח יא
מאה ועשרה הזכרים ח יב
ועמהם ששים הזכרים ח יג
ועמהם שבעים הזכרים ח יד

לַזְּכָרִים *Ad mares.*

מלבד התיחשם לזכרים ד״ה ב לא טז
ועמו התיחש לזכרים עזר׳ ח ג

* זְכוּרָהּ *Marem ejus.*

s מאַנגליכעס.

והכית את כל זכורה דבר׳ כ יג

זְכוּרְךָ *Mas tuus.*

יראה כל זכורך שמו׳ כג יז ולד כג
יראה כל זכורך דבר׳ טז טז

s תִּזָּכֵר

Niph. Masculum fuerit.

s מאַנגליך געבאָרען ווערדען.

וכל מקנך תזכר שמו׳ לד יט

זלל כל לשון זוללות:

Epulo, Comessator.

* זוֹלֵל *Comessator.*

s פֿערשווענדער, שלעממער, פֿעראַכט-ליך, געריננ, ערניעדריגט, שלעכט זיין.

זולל וסבא דבר׳ כא כ

וְזוֹלֵל *Et comessator.*

כי סבא וזולל יורש משלי כג כא

מְזוֹלֵל *A Comess.*

ואם תוציא יקר מזולל ירמ׳ טו יט

זוֹלְלִים *Comessatores.*

ורעה זוללים יכלים אביו משלי כח ז

בְּזֹלְלֵי *Cum epulonibus.*

בזללי בשר למו משלי כג כ

זוֹלֵלָה *Comessatrix.*

כי הייתי זוללה איכ׳ א יא

זלג והוא שם כלי בעל השנים להוציא הבשר מהקדרה:

Fuscina.

* הַמִּזְלָג *Fuscina.*

s גאַבעל.

כל אשר יעלה המזלג שמו׳ א ב יד

וְהַמִּזְלָג *Et fuscina.*

והמזלג שלש השנים שמו׳ א ב יג

הַמִּזְלָגֹת · הַמִּזְלָגוֹת *Fuscinae.*

את המזלגת ואת שמו׳ לח ג
המחתת ואת המזלגת במד׳ ד יד
ואת המזלגות ואת ד״ה ב ד טז

וְהַמִּזְלָגוֹת *Et fuscinae.*

והמזלגות והמזרקות ד״ה א כח יז

וּמִזְלְגֹתָיו *Et fuscinae ejus.*

ומזרקתיו ומזלגתיו שמו׳ כז ג

זולת

זלת כל מלת זולת:

Praeter.

* **זוּלַת** *Praeter.*

s אויססער, בלאָס.

זולת דלת עם הארץ מלכ׳ ב כד יד

זוּלָתִי *Praeter, Praeter me.*

זולתי כלב בן יפנה דבר׳ א לו
זולתי קול ד יב
זולתי את חצור לבדה יהוש׳ יא יג
זולתי שתים אנחנו בבית מלכ׳ א ג יח
זולתי שבט יהודה לבדו יב כ
ומי צור זולתי אלהינו תהל׳ יח לב
זולתי אין אלהים ישע׳ מה ה
ומושיע אין זולתי מה כא
ואלהים זולתי לא תדע הוש׳ יג ד

זוּלָתֶךָ *Praeter te.*

ואין אלהים זולתך ד״ה א יז כ

זוּלָתְךָ *Idem.*

עין לא ראתה אלהים זולתך
ישע׳ סד ג

זוּלָתָהּ *Praeter eam.*

אין אחרת זולתה ש״א כא י

זמם כל לשון זמה ומזמה:

Cogitare.

זָמַם . מָם *Cogitavit.*

s זיננען, ערזיננען, טראַכטען, דענקען, נאַכשטעללען. זַמֹּתִי (תהל׳ יז ג) נאך אַנד: מיין זיננען, אונד איזט עס ענטוועדער אינפיניט: פֿעמינ: אָדער זובזטאַנט: פלור: פֿאָן זַמָּה.

ועשיתם לו כאשר זמם דבר׳ יט יט
גם זמם יי׳ גם עשה ירמ׳ נא יב
עשה יי׳ אשר זמם איכ׳ ב יז
כאשר זמם יי׳ זכר׳ א ו

זָמְמָה *Cogitat.*

זממה שדה ותקחהו משלי לא יו

זַמּוֹתָ *Cogitasti.*

ואם זמות יד לפה משלי ל לב

זָמַמְתִּי *Cogitavi.*

כאשר זממתי להרע לכם זכרי׳ ח יד
שבתי זממתי בימים האלה ח טו

זַמֹּתִי *Cogitavi.*

זמתי בל יעבר פי תהל׳ יז ג
זמתי ולא נחמתי ירמ׳ ד כח

זָמָמוּ *Cogitarunt.*

לקחת נפשי זממו תהל׳ לא יד

זֹמֵם *Cogitat.*

-זמם רשע לצדיק תהל׳ לז יב

s **יָזְמוּ** *Cogitaverunt.*

אשר יזמו לעשות בראש׳ יא ו

* **זְמָמוֹ** *Cogitatio ejus.*

s דאַס דענקען, זיננען.

זממו אל תפק תהל׳ קמ ט

* **זִמָּה** *Scelus.*

s פֿאָרהאַבען, פלאַן, אַנשלאַג, לאַזטער, שאַנדטהאַט, אונצוכט.

שארה הנה זמה היא ויקר׳ יח יז
ומלאה הארץ זמה יט כט
זמה היא וגו׳ זמה בתוככם כ יד
כי עשו זמה ונבלה שופ׳ כ ו
כי הוא זמה איו׳ לא יא
אשר בידיהם זמה תהל׳ כו י
קרבו רדפי זמה קיט קנ
כשחוק לכסיל עשות זמה משלי י כג
הנכלמות מדרכך זמה יחזק׳ יו כז
זמה עשו בתוכך כב ט
והשבתי זמה מן הארץ כג מח
בטומאתך זמה כד יג
כי זמה עשו הוש׳ ו ט

הַזִּמָּה *Scelus.*

ולא עשיתי את הזמה יחזק׳ יו מג
אשת הזמה כג מד

בְּזִמָּה *Et cum scel.*

אף כי בזמה יביאנו משלי כא כז
את כלתו טמא בזמה יחזק׳ כב יא

זִמַּת *Scelus.*

זמת אולת חטאת משלי כד ט
זמת זנותך ירמ׳ יג כז
את זמת נעוריך יחזק׳ כג כא

זִמָּתֵךְ *Scelus tuum.*

את זמתך ואת תועבותיך יחזק׳ ו נח
והשבתי זמתך ממך כג כז
שאי זמתך כג לה

וְזִמָּתֵךְ *Et scelus tuum.*

וזמתך ותזנותיך יחזק׳ כג כט

זִמַּתְכֶנָה *Scel. vestr.*

ונתנו זמתכנה עליכן יחזק׳ כג מט

כְּזִמַּתְכֶנָה *Juxta scel. vest.*

תעשינה כזמתכנה יחז׳ כג מח

זִמֹּתַי *Cogitationes meae.*

ימי עברו זמתי איו׳ יז יא

* **מְזִמָּה** *Cogitatio, Scelus.*

s פלאַן, געדאַנקע (אַם הייפֿיגזטען פֿאָן פֿערדערבליכען פלאַנען), ליזט, ראַנקע, טיקקע, נאַכדענקען, איבערלעגונג, געוואַנדטהייט, קלונהייט.

אִישׁ מְזִמּוֹת, בַּעַל מְזִמּוֹת
איין ראַנקעפֿאָללער.

ולא יבצר ממך מזמה איו׳ מב ב
חשבו מזמה בל יוכלו תהל׳ כא יב

וּמְזִמָּה *Et cogitationes.*

לנער דעת ומזמה משלי א ד
נצר תושיה ומזמה ג כא

לִמְזִמָּה *Ad scelus.*

אשר ימרוך למזמה תהל׳ קלט כ

הַמְּזִמָּתָה *Scelus graviss.*

עשותה המזמתה ירמ׳ יא טו

מְזִמָּתוֹ *Cogitatio ejus.*

על בבל מזמתו ירמ׳ נא יא

מְזִמּוֹת *Cogitat. Scelera.*

כאיש עשה מזמות תהל׳ לז ז
לשמור מזמות משלי ה ב
ודעת מזמות אמצא ח יב
ואיש מזמות ירשיע יב ב
ואיש מזמות ישנא יד יז
לו בעל מזמות יקראו כד ח
הקימו מזמות לבו ירמ׳ כג כ ול כד

וּמְזִמּוֹת *Et commenta.*

ומזמות עלי תחמסו איו׳ כא כז

* במזמות

בְּמְזִמּוֹת *In cogitationibus.*

במזמות ז חשבו — תהל׳ י ב

מְזִמּוֹתָיו *Cojitat. ejus.*

אין אלהים כל מזמותיו — תהל׳ י ד

זמן לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א כל לשון זמון:

I. Parare, Praeparare.

מְזֻמָּנִים *Parata.*

s אנאָרדנען, בעשטיממען.

יבא לעתים מזמנים — עזר׳ י יד
לעתים מזמנים — נחמ׳ י לה

מְזֻמָּנוֹת *Parata.*

בעתים מזמנות — נחמ׳ יג לא

ב כל לשון זמן:

II. Tempus.

זְמָן *Tempus.*

s צייט.

לכל זמן — קהל׳ ג א
ואתנה לו זמן — נחמ׳ ב ו

וְכִזְמַנָּם

Et juxta tempus eorum.

ככתבם וכזמנם — אסת׳ ט כז

בִּזְמַנֵּיהֶם *In tempor. suis.*

לקים את ימי הפרים בזמניהם — אסת׳ ט לא

זמר הוא יפרד לשלשה חלקים:

Significata ejus tria sunt.

א כל לשון זמרה וזמיר ומה שנגזר ממנו:

I. Psallere.

וּלְזַמֵּר *Pih. Et psallere.*

s זינגען, שפיעלען (אייגענטל: טאקט-איינשניטט).

ולזמר לשמך עליון — תהל׳ צב ב

s זַמְּרָה *Idem, cum* ה *parag.*

זמרה אלהינו — תהל׳ קמז א

זַמְּרוּ . זַמֵּרוּ *Psallite.*

שירו לו זמרו לו — ד״ה א יו ט
זמרו ליי׳ ישב ציון — תהל׳ ט יב
זמרו ליי׳ חסידיו — ל ה
בנבל עשור זמרו לו — לג ב
זמרו אלהים זמרו
זמרו למלכנו זמרו — מז ז
זמרו משכיל — מז ח
זמרו כבוד שמו — סו ב
זמרו שמו — סח ה
זמרו אדני סלה — סח לג
זמרו ליי׳ בכנור — צח ה
שירו לו זמרו לו — קה ב
זמרו לשמו כי נעים — קלה ג
זמרו לאלהינו בכנור — קמז ז
זמרו יי׳ כי גאות עשה — ישע׳ יב ה

וְזַמֵּרוּ *Et psallite.*

פצחו ורננו וזמרו — תהל׳ צח ד

אֲזַמֵּר *Psallam.*

אזמר ליי׳ אלהי ישראל — שופ׳ ה ג
ולשמך אזמר — שמו׳ ב כב נ

אֲזַמְּרָה . אֲזַמֵּרָה *Psallam.*

אזמרה שמך עליון — תהל׳ ט ג
ולשמך אזמרה — יח נ
עזי אליך אזמרה — נט יח
אזמרה שמך לעד — סא ט
אזמרה לך בכנור — עא כב
כי אזמרה לך — עא כג
אזמרה לאלהי יעקב — עה י
לך יי׳ אזמרה — קא א
אזמרה לאלהי בעודי — קד לג
בנבל עשור אזמרה לך — קמד ט
אזמרה לאלהי בעודי — קמו ב

וַאֲזַמְּרָה *Et psallam.*

ואזמרה שם יי׳ עליון — תהל׳ ז יח
אשירה ואזמרה ליי׳ — כז ו
ואזמרה אף כבודי — קח ב

וַאֲזַמֵּרָה *Et psallam.*

אשירה ואזמרה — תהל׳ נז ח

אֲזַמֶּרְךָ *Psallam te.*

אזמרך בלאמים — תהל׳ נז י

אֲזַמְּרֶךָּ *Idem.*

נגד אלהים אזמרך — תהל׳ קלח א

וַאֲזַמֶּרְךָ *Et psallam te.*

ואזמרך בלאמים — תהל׳ קח ד

יְזַמֶּרְךָ *Psallum te.*

למען יזמרך כבוד — תהל׳ ל יג

וּנְזַמְּרָה *Et psallemus.*

ונזמרה גבורתך — תהל׳ כא יד

יְזַמְּרוּ *Psallent.*

יזמרו שמך סלה — תהל׳ סו ד
בתף וכנור יזמרו לו — קמט ג

וִיזַמְּרוּ *Et psallent.*

ויזמרו לך — תהל׳ סו ד

* הַזָּמִיר *Cantus, Cantio*

s געזאנג, יובעלגעזאנג. אנד: צייט דעם וויינבעשניידענס, וויינלעזע.

עת הזמיר הגיע — שיר ב יב

זְמִיר *Cantum.*

זמיר עריצים יענה — ישע׳ כה ה

* זִמְרָה

Cantio, Cantatio, Carmen.

s געזאנג, געטאָן, שפיעל.

שאו זמרה ותנו תף — תהל׳ פא ג
בכנור וקול זמרה — צח ה
תודה וקול זמרה — ישע׳ נא ג

וְזִמְרָת *Et Cantio.*

עזי וזמרת יה — שמו׳ טו ב
עזי וזמרת יה — תהל׳ קיח יד
עזי וזמרת יה — ישע׳ יב ב

וְזִמְרַת *Et carmen.*

וזמרת נבליך לא אשמע — עמו׳ ה כג

זְמִרוֹת . זְמִרֹת *Cantiones.*

ונעים זמרות ישראל — שמו׳ ב כג א
נתן זמרות בלילה — איו׳ לה י
זמרות היו לי חקיך — תהל׳ קיט נד
זמרת שמענו — ישע׳ כד יז

בִּזְמִרוֹת *Cantionibus.*

בזמרות נריע לו — תהל׳ צה ב

מזמור

* מִזְמוֹר *Psalmus.*

s געזאנג, געדיכט מיט מוזיקאלישער בעגלייטונג, פזאלם (נור אין דער איבערשריפט דער פזאלמען).

מזמור לדוד תהל' ג א וד א
וה א וו א וח א וט א ויב א
ויג א וטו א ויט א וכ א וכא א
וכב א וכג א וכט א ולא א
ולח א ולט א ומא א ונא א
וסב א וסג א וסד א וסה א
וקמא א וקמג א
לדוד מזמור כד א ומ א
מזמור שיר חנכת הבית ל א
לבני קרח מזמור מז א ומט א
שיר מזמור לבני קרח מח א
מזמור לאסף נ א
למנצח שיר מזמור סו א
מזמור שיר סז א וסח א
מזמור לאסף עג א ועה א ועו א
ועט א ופב א
לאסף מזמור עז א ופ א
שיר מזמור לאסף פג א
לבני קרח מזמור פד א ופה א ופז א
שיר מזמור לבני קרח פח א
מזמור שיר ליום השבת צב א
מזמור שירו לי״ צח א
מזמור לתודה ק א
לדוד מזמור קא א
שיר מזמור לדוד קח א
למנצח לדוד מזמור קט א וקלט א
לדוד מזמור קי א
למנצח מזמור לדוד קמ א

* מְזַמְּרוֹת *Psalteria.*

s שפיעלאינשטרומענטע, פזאלטער. אנד: מעססער צום ליכטפוטצען, ליכטשניידע.

מזמרות מזרקות מלכ' ב יב יד

הַמְזַמְּרוֹת *Idem.*

המזמרות ואת המזרקת ירמ' נב יח

וְהַמְזַמְּרוֹת *Et psalteria.*

והספות והמזמרות מלכ' א ז נ
והמזמרות והמזרקות ד"ה ב ד כב

ב מה שפירושו מיטב או זולת זה:

II. Res decantatae et laudatae.

* מִזְמְרַת *De reb. laudat.*

s בעזונגענען, בעריהמטען, געפריזע-נען (אייגענטל: דאס, דעססען דאס לאנד זיך ריהמט).

קחו מזמרת הארץ ברא' מג יא

ג מה שפירושו כריתה ומה שנגזר ממנו:

II. Putare, Praecidere.

תִזְמֹר *Putabis.*

s שניידען, אבשניידען, (אינזבעזאנד: פאם בעשניידען דעס וויינשטאקס).

ושש שנים תזמר כרמך ויק' כה ג
וכרמך לא תזמר כה ד

יִזָּמֵר *Niph. Putabitur.*

לא יזמר ולא יעדר ישע' ה ו

* זָמִיר *Palmes.*

s שפראָסלינג, צווייג.

זמיר עריצים יענה ישע' כה ה

* זְמוֹרָה *Palmes, Surculus.*

s רייס, ראנקע, וויינרעבע.

ויכרתו משם זמורה במד' יג כג

הַזְּמוֹרָה *Surculus.*

שלחים את הזמורה יחזק' ח יז
עץ הגפן מכל עץ הזמורה טו ב

וּזְמֹרַת *Et palmite.*

וזמרת זר תזרענו ישע' יז י

וּזְמֹרֵיהֶם *Et palmites eorum.*

וזמריהם שחתו נחו' ב ב

* בַּמַּזְמֵרוֹת *Falcibus.*

s ווינצערמעססער.

וכרת הזלזלים במזמרות ישע' יח ה

לְמַזְמֵרוֹת *In falces.*

וחניתותיהם למזמרות ישע' ב ד
וחניתתיהם למזמרות מיכ' ד ג

וּמַזְמְרֹתֵיכֶם *Et falces vestras.*

ומזמרותיכם לרמחים יואל ד י

s זמר שם חיה:

Rupicapra.

וָזָמֶר *Et Rupicapram.*

איין ניכט צו בעשטיממענדעס טהיער, וואהרשיינליך צו דען אנטילאָפענארטען געהאָריג. געמזע, אנד: גאצעללע.

ותאו וזמר דברי' יד ה

זנב כל לשון זנב ידוע ושנגזר ממנו:

Decaudare.

וְזִנַּבְתֶּם *Pih. Et decaud.*

וזנבתם אותם יהוש' י יט

וַיְזַנֵּב *Et decaudavit.*

ויזנב בך כל הנחשלים דבר' כה יח

זָנָב *Cauda.*

s שוויף, שוואנץ.

ויפן זנב אל זנב שופ' טו ד

וְזָנָב *Et cauda.*

ראש וזנב ישע' ט יג ויט טו

הַזָּנָב *Cauda.*

ונביא מורה שקר הוא הזנב ישע' ט יד

לְזָנָב *Caudae.*

לראש ולא לזנב דבר' כח יג
ואתה תהיה לזנב כח מד

זְנָבוֹ *Caud. suam.*

יחפץ זנבו כמו ארז איו' מ יז

בִּזְנָבוֹ *In caud. ejus.*

שלח ידך ואחז בזנבו שמו' ד ד

הַזְּנָבוֹת *Caudae.*

שני הזנבות בתוך שופט' טו ד

זַנְבוֹת *Caudae.*

זנבות האודים ישע' ז ד

s וְזִנַּבְתֶּם *Pih. Et decaud.*

דיא נאכהוט בעאונרוהיגען, שלאגען, פאן הינטען אנפאללען.

וזנבתם אותם יהוש' י יט

וַיְזַנֵּב *Et decaudavit.*

ויזנב בך כל הנחשלים דבר' כה יח

וזנה

זנה כל לשון זנות:

Scortari.

Et scortabitur. וְזָנָה

s בוהלען, אויסשווייפען, הורען, הורע-
רייא טרייבען, פאן גאטט אבפאללען,
אבגאטטערייא טרייבען, נאכבוהלען,
צור הורערייא פערלייטען, פערפיהרען,
הורען לאססען.

וזנה אחרי אלהי נכר — דבר' לא יו

Scortata est. זָנְתָה

זנתה תמר כלתך — בראׄ' לח כד
ימי נעוריה אשר זנתה — יחזק' כג יט
כי זנתה אמם — הוש' ב ז

Et scortabitur. וְזָנְתָה

וזנתה את כל ממלכות — ישע' כג יז

Scortatus es. זָנִיתָ

כי זנית מעל אלהיך — הוש' ט א

Scortata es. זָנִית

ואת זנית רעים רבים — ירמ' ג א

Scortati sunt. זָנוּ

כי זנו אחרי אלהים — שופ' ב יז

Et scortantur. וְזָנוּ

וזנו אחרי אלהיהם — שמו' לד טו
וזנו בנתיו אחרי אלהיהן — לד יו

Scortans. זֹנָה . זוֹנָה

הצמתה כל זונה ממך — תהל' עג כז
אם זנה אתה ישראל — הוש' ד טו

Scortans. הַזּוֹנָה

נשברתי את לבם הזונה — יחזק' ו ט

Scortantes. זֹנִים

הם זנים אחריהם — ויקר' יז ז
אתם זנים אחריהם — במד' טו לט
שקוציהם אתם זנים — יחזק' כ ל

Scortantes. הַזֹּנִים

ואת כל הזנים אחריו — ויקר' כ ה

Scortant. הַזֹּנוֹת

ואת עיניהם הזנות — יחזק' ו ט

Scortando. זָנֹה

זנה תזנה הארץ — הוש' א ב

Ad scortandum. לִזְנוֹת

לזנות אחרי המלך — ויקר' כ ה
לזנות אחריהם — כ ו
כי תחל לזנות — כא ט
לזנות אל בנות מואב — במד' כה א
לזנות בית אביה — דבר' כב כא

In scortari te. בִּזְנוּתֵךְ

עשה אלה לך בזנותך — יחזק' כג ל

Scortaberis. תִּזְנִי

לא תזני ולא תהיי לאיש — הוש' ג ג

Et scortata es. וַתִּזְנִי

ותזני על שמך — יחזק' יו טו
ותזני עליהם — יו יו
צלמי זכר ותזני בם — יו יז
ותזני אל בני מצרים — יו כו
ותזני אל בני אשור — יו כח

Et scortata es. וַתִּזְנִים

ותזנים וגם לא שבעת — יחזק' יו כח

Scortabitur. תִּזְנֶה

ולא תזנה הארץ — ויקר' יט כט
זנה תזנה הארץ — הוש' א ב
אשתך בעיר תזנה — עמו' ז יז

Et scortata est. וַתִּזְנֶה

ותזנה עליו פלגשו — שופ' יט ב
זרע מנאף ותזנה — ישע' נז ג

Et scortata est. וַתִּזְנִי

כל עץ רענן ותזני שם — ירמ' ג ו

Et scortata est. וַתִּזֶן

ותלך ותזן גם היא — ירמ' ג ח
ותזן אהלה תחתי — יחזק' כג ה

Et scortati sunt. וַיִּזְנוּ

ויזנו כל ישראל — שופ' ח כז
ויזנו אחרי הבעלים — ח לג
ויזנו אחרי אלהי עמי — ד"ה א ה כה
ויזנו במעלליהם — תהל' קו לט
ויזנו מתחת אלהיהם — הוש' ד יב

Scortabuntur. תִּזְנֶינָה

על כן תזנינה בנותיכם — הוש' ד יג
על בנותיכם כי תזנינה — ד יד

Et scortatae sunt. וַתִּזְנֶינָה

ותזנינה במצרים — יחזק' כג ג

זוּנָּה

Pyh. Scortatio acta fuit.

ואחריך לא זונה — יחזק' יו לד

הִזְנֵית

Hiph. Scortari fecisti.

הזנית אפרים — הוש' ה ג

Scortari sunt. הִזְנוּ

הזנו ולא יפרצו — הוש' ד י
הזנה הזנו — ד יח

Et scortari faciant. וְהִזְנוּ

והזנו את בניך — שמו' לד יו

Scortando. הַזְנֵה

הזנה הזנו — הוש' ד יח

Juxta scortari. כְּהַזְנוֹת

כהזנות בית אחאב — ד"ה ב כא יג

Prostituendo eam. לְהַזְנוֹתָהּ

את בתך להזנותה — ויקר' יט כט

Et scortari fecit. וַיֶּזֶן

ויזן את ישבי ירושלם — ד"ה ב כא יא

Et scortari fecit. וַתַּזְנֶה

ותזנה את יהודה — ד"ה ב כא יג

*זֹנָה . זוֹנָה

Scortum, meretrix.

s בוהלערין, נאזשווירטהין.

אשה זנה וחללה — ויקר' כא ז
וחללה זנה — כא יד
לא תביא אתנן זונה — דבר' כג יט
ויבאו בית אשה זונה — יהוש' ב א
והוא בן אשה זונה — שופ' יא א
וירא שם אשה זונה — יו א
בעד אשה זונה — משלי ו כו
שית זונה ונצרת לב — ז י
כי שוחה עמוקה זונה — כג כז
סבי עיר זונה נשכחה — ישע' כג יו
את צעה זנה — ירמ' ב כ
ומצח אשה זונה — ג ג
ובית זונה יתגודדו — ה ז
מעשה אשה זונה — יחזק' יו ל
לכן זונה שמעי דבר יי — יו לה
כבוא אל אשה זונה — כג מד
כי מאתנן זונה קבצה
ועד אתנן זונה ישובו — מיכ' א ז
זנוני זונה טובת חן — נחו' ג ד

רק

הַזּוֹנָה *Meretrix, caupona.*

רק רחב הזונה תהיה יהוש׳ ו יז
באו בית האשה הזונה ו כב
ואת רחב הזונה ו כה
יהיה לצר כשירת הזונה ישע׳ כג טו

בַּזּוֹנָה *Pro meretri.*

ויתנו הילד בזונה יואל ד ג

כַּזּוֹנָה *Sicut scortum.*

כזונה לקלס אתנן יחזק׳ יו לא

הַכְזוֹנָה *Num sicut scort.*

הכזונה יעשה בראׄ לד לא

לְזוֹנָה *Pro scorto.*

ויחשבה לזונה בראׄ לח טו
איכה היתה לזונה ישע׳ א כא

מִזּוֹנָה *A scorto.*

והשבתיך מזונה יחזק׳ יו מא

זֹנוֹת *Meretrices.*

שתים נשים זנות מלכ׳ א ג יו
ורועה זונות יאבד הון משלי כט ג
לכל זנות יתנו נדה יחזק׳ יו לג

הַזֹּנוֹת *Cum scortis.*

הם עם הזנות יפרדו הוש׳ ד יד

* **זְנוּת** *Scortatio.*

s בוהלערייא, פערפיהרונג, גאָטצענ-דיענוס, אונטרייע נעגען גאָטט.

זנות יין ותירוש הוש׳ ד יא
שם זנות לאפרים ו י

זְנוּתֵךְ *Scortatio tua.*

זמת זנותך ירמ׳ יג כז
ואת זנותך מארץ מצרים יחזק׳ כג כז

זְנוּתָהּ *Scort. ejus.*

והיה מקל זנותה ירמ׳ ג ט

זְנוּתָם *Scortat. ipsor.*

ירחקו את זנותם יחזק׳ מג ט

בִּזְנוּתָם *Scortat. sua.*

בזנותם ובפגרי מלכיהם יחזק׳ מג ז

בִּזְנוּתַיִךְ *Scortat. tuis.*

בזנותיך וברעתך ירמ׳ ג ב

זְנוּתֵיכֶם *Scortat. vest.*

ונשאו את זנותיכם במד׳ יד לג

* **זְנוּנִים** *Scortationes.*

s בוהלערייא, אבגאָטטערייא, בוהל-שאַפט, פערקעהר מיט אויסוואָרטיגען נאַטיאָנען.

אשת זנונים וילדי זנונים הוש׳ א ב
כי בני זנונים המה ב ו
כי רוח זנונים התעה ד יב
כי רוח זנונים בקרבם ה ד

לִזְנוּנִים *Scortationibus.*

הנה הרה לזנונים בראׄ לח כד

זְנוּנֵי *Scortationes.*

עד זנוני איזבל אמך מלכ׳ ב ט כב
מרב זנוני זונה טובת חן נחו׳ ג ד

מִזְּנוּנֵי *Prae scortationib.*

מזנוני אחותה יחזק׳ כג יא

זְנוּנַיִךְ *Scortat. tuae.*

ונגלה ערות זנוניך יחזק׳ כג כט

זְנוּנֶיהָ *Scortat. ejus.*

ותסר זנוניה מפניה הוש׳ ב ד

בִּזְנוּנֶיהָ *Scortat. suis.*

המכרת גוים בזנוניה נחו׳ ג ד

* **תַּזְנֻתֵךְ** *Scortation. tuam.*

s בוהלערייא, גאָטצענדיענסט.

ותרבי את תזנתך יחזק׳ יו כו ויו כט

תַּזְנוּתָם *Scortat. suam.*

תזנותם עליה יחזק׳ כג ח

בְּתַזְנוּתָם *Scortatione sua.*

ויטמאו אותה בתזנותם יחזק׳ כג יז

תַּזְנוּתַיִךְ ־יִךְ *Scortat. tuas.*

ותשפכי את תזנותיך יחזק׳ יו טו
ותרבי את תזנותך יו כה
שאי זמתך ואת תזנותיך כג לה

וְתַזְנֻתַיִךְ ־יִךְ *Et scortat. tuae.*

תועבתיך ותזנתיך יחזק׳ יו כב
וזמתך ותזנותיך כג כט

בְּתַזְנוּתַיִךְ ־יִךְ
Scortationibus tuis.

מסביב בתזנותיך יחזק׳ יו לג
הפך מן הנשים בתזנותיך יו לד
בתזנותיך על מאהביך יו לו

מִתַּזְנוּתָיִךְ *Prae scortat. tuis.*

המעט מתזנותך יחזק׳ יו כ

תַּזְנוּתֶיהָ *Scortat. suas.*

ותתן תזנותיה עליהם יחזק׳ כג ז
s ואת תזנותיה ממצרים כג ח
ואת תזנותיה מזנוני כג יא
ותוסף אל תזנותיה כג יד
ותגל תזנותיה כג יח
ותרבה את תזנותיה כג יט
עתה יזנו תזנותיה כג מג

זנח כל לשון הזנחה שפירושו רחוק והבדלה ממנו:

Abjicere, rejicere, depellere.

זָנַח *Rejecit.*

s פערלאַססען, פערווערפען, פער-שטאָססען, ענטוויהען, פערווערפליך מאַכען.

זנח יי׳ מזבחו איכ׳ ב ז
זנח ישראל טוב הוש׳ ח ג
זנח עגלך שמרון ח ה

זָנַחְתָּ *Rejecisti.*

אף זנחת ותכלימנו תהל׳ מד י
למה אלהים זנחת לנצח עד א
ואתה זנחת ותמאס פט לט

זְנַחְתָּנִי *Rejecisti me.*

למה זנחתני תהל׳ מג ב

זְנַחְתָּנוּ *Rejecisti nos.*

זנחתנו פרצתנו תהל׳ ס ג
הלא אתה אלהים זנחתנו ס יב
הלא אלהים זנחתנו קח יב

זְנַחְתִּים *Rejeci eos.*

והיו כאשר לא זנחתים זכר׳ י ו

תִּזְנַח *Rejicies.*

אל תזנח לנצח תהל׳ מד כד
למה יי׳ תזנח נפשי תהל׳ פח טו

וַתִּזְנַח *Et rejecisti.*

ותזנח משלום נפשי איכ׳ ג יז

יִזְנַח *Rejiciet.*

הלעולמים יזנח אדני תהל׳ עז ח
כי לא יזנח לעולם אדני איכ׳ ג לא

אשר

Hiph. Abjecit. הִזְנִיחַ

אשר הזניח המלך אחז ד"ה ב כט יט

Rejecit eos. הִזְנִיחָם

כי הזניחם ירבעם ובניו ד"ה ב יא יד

Rejiciet te. יַזְנִיחֲךָ

ואם תעזבנו יזניחך לעד ד"ה א כח ט

Et longe depellent. וְהֶאֶזְנִיחוּ s

דאפאן געהען, אבלויפען, אנד: זומפפיג, וואססערלעער זיין, נאך אנד: געשטאנק פערברייטען.

והאזניחו נהרות ישעי' יט ו

זנק ופירושו דלוג:

Exsilire.

Exsiliet. יְזַנֵּק

s הערפארשפרינגען, הערפארשיעסען.

גור אריה יזנק מן הבשן דבר' לג כב

זעה הוא בסרס יזע:

Vide יזע

זֵעָה זיעהע יֶזַע.

זעך ופירושו כריתה:

Exscindi.

Excisi sunt. נִזְעָכוּ

s אבגעשניטטען, אנד: פערלאשען, פערשווינדען.

ימי נזעכו איו' יז א

זעם ופירושו מאום וכעס:

Indignari, detestari.

Detestatur. זָעַם

s צירנען, שעלטען, פלוכען, פער-ווינשען, פערדריעסליך, פינסטער, צארניג זיין.

לא זעם יי' במד' כג ח

העם אשר זעם יי' מלא' א ד

Et indignabitur. וְזָעַם

וזעם את איביו ישעי' סו יד

וזעם על ברית קדש דני' יא ל

Indignatus es. זָעַמְתָּה

ערי יהודה אשר זעמתה זכר' א יב

Indignans. זֹעֵם

ואל זעם בכל יום תהל' ז יב

Detestabilis. זְעוּם

זעום יי' יפול שם משלי כב יד

Detestab. זְעוּמָה

ואיפת רזון זעומה מיכ' ו י

Detestare. זָעֲמָה

ולכה זעמה ישראל במד' כג ז

Detestabor. אֶזְעֹם

ומה אזעם לא זעם יי' במד' כג ח

Detestabuntur eum. יִזְעָמוּהוּ

יזעמהו לאמים משלי כד כד

Niph. Indignabundi. נִזְעָמִים

ופנים נזעמים לשון סתר משלי כה כג

* זַעַם . זָעַם

Indignatio, ira.

s צארן, בעזאנד: שטראפענדער צארן גאטטעס, שטראפגעריכט, פערווינ-שונג, וואוטה.

וכלה זעם ישעי' י כה

עד יעבר זעם כו כ

שפתיו מלאו זעם ל כז

כי זעם מלאתני ירמ' טו יז

לא נגשמה ביום זעם יחזק' כב כד

והצליח עד כלה זעם דני' יא לו

Et indignat. וָזַעַם

עברה וזעם וצרה תהל' עח מט

Indignat. הַזָּעַם

באחרית הזעם דני' ח יט

In indignat. בְּזַעַם

וינאץ בזעם אפו איכ' ב ו

בזעם תצעד ארץ חבק' ג יב

Ab indignat. מִזַּעַם

מזעם לשונם הוש' ז יז

Indignat. mea. זַעְמִי

בידם זעמי ישע' י ה

ושפכתי עליך זעמי יחזק' כא לד

לשפך עליהם זעמי צפנ' ג ח

Indignat. tua. זַעְמֶךָ

מפני זעמך תהל' לח ד

שפוך עליהם זעמך סט כה

Indignat. tua. זַעְמְךָ

מפני זעמך וקצפך תהל' קב יא

Indignat. ejus. זַעְמוֹ

יי' וכלי זעמו ישע' יג ה

ולא יכלו גוים זעמו ירמ' י י

ויוצא את כלי זעמו נ כה

לפני זעמו מי יעמוד נחו' א ו

זעף ופירושו קצף וכעס:

Indignari, turbari.

Perturbati, moesti. זֹעֲפִים

s איפגברוזען, איפפאהרען, ענג-ברעננען, צירנען, בעשטירצט, פער-דריעסליך, טרוריג זיין, אויסזעהען.

וירא אתם והנם זעפים ברא' מ ו

את פניכם זעפים דני' א י

Et in indignari eum. וּבְזַעְפּוֹ

ובזעפו עם הכהנים ד"ה ב כו יט

Indignabitur. יִזְעַף

ועל יי' יזעף לבו משלי יט ג

Et indignatus est. וַיִּזְעַף

ויזעף עזיהו ד"ה ב כו יט

Indignabundus. זָעֵף *

s צארניג, פערדריעסליך, בעשטירצט.

סר וזעף ויבא שמרונה מלכ' א כ מג

אל ביתו סר וזעף כא ד

Indignatio. זַעַף *

s צארן, וואוטה.

נהם ככפיר זעף מלך משלי יט יב

זעף יי' אשא מיכ' ז ט

In indignat. בְּזַעַף

כי בזעף עמו על זאת ד"ה ב טז י

ותהרגו בם בזעף כח ט

בזעף אף ולהב אש ישע' ל ל

ויעמד

מִזַּעְפּוֹ

Ab indignat. v. aestu suo.

ויעמד הים מזעפו יונה א טו

זעק כל לשון זעקה גם לשון הזעקה שפי' אסיפה:

Clamare, vociferari, con vocare.

Et vociferata fuit. וְזָעָקָה

שרייען, קלאגען, זיך פערזאמעלן, רופען, צוזאממענרופען.

ותלך הלך וזעקה שמו' ב יג יט

Clamari. זַעֲקָתִי

זעקתי אליך יי' תהל' קמב ו

Clamarunt. זָעֲקוּ

ויהי כי זעקו בני ישראל שופ' ו ז
כי לאלהים זעקו במלחמה ד"ה א ה כ
אליך זעקו ונמלטו תהל' כב ו
ולא זעקו אלי בלבם הוש' ז יד

Et clamabunt. וְזָעֲקוּ

וזעקו אלי ולא אשמע ירמ' יא יא
וזעקו אל האלהים יא יב
וזעקו האדם מז ב

Et clamastis. וּזְעַקְתֶּם

וזעקתם ביום ההוא שמו' א ח יח

Et clamare. וְלִזְעֹק

ולזעק עוד אל המלך שמו' ב יט כט

A clamando. מִזְּעֹק

מזעק אל יי' אלהינו שמו' א ז ח

Clamare tui. זַעֲקֵךְ

יחנך לקול זעקך ישע' ל יט

In clamare te. בְּזַעֲקֵךְ

בזעקך יצילך קבוציך ישע' נז יג

Exclama. זְעַק

זעק והילל יחזק' כא יז

Exclama f. זַעֲקִי

זעקי עיר ישע' יד לא

Et exclama f. וְזַעֲקִי

הלילי וזעקי ירמ' מח כ

Et clamate. וְזַעֲקוּ

לכו וזעקו אל האלהים שופט' י יד
וזעקו והתפלשו ירמ' כה לד
וזעקו אל יי' יואל א יד

Clamabo. אֶזְעַק

אזעק חמס ושד ירמ' כ ח
גם כי אזעק ואשוע איכ' ג ח
אזעק אליך חמס חבק' א ב

Clamabo. אֶזְעָק

קולי אל יי' אזעק תהל' קמב ב
ולמואב כלה אזעק ירמ' מח לא

Et clamavi. וָאֶזְעַק

ואזעק אתכם שופ' יב ב
ואזעק ואמר אהה אדני יחזק' ט ח
ואזעק קול גדול יא יג

Clamabis. תִּזְעַק

מה תזעק על שברך ירמ' ל טו

Clamabit. יִזְעָק

לבי למואב יזעק ישע' טו ה

Et clamavit. וַיִּזְעַק

ויזעק שמואל אל יי' שמו' א ז ט
ויזעק אל יי' כל הלילה טו יא
ויזעק המלך קול גדול שמו' ב יט ה
ויזעק יהושפט מלכ' א כב לב
ויזעק יהושפט ויי' עזרו ד"ה ב יח לא
ויזעק זעקה גדולה אסת' ד א

Clamabit. תִּזְעַק . עָק

אם עלי אדמתי תזעק איו' לא לח
תחיל תזעק בחבליה ישע' כו יז
אבן מקיר תזעק חבק' ב יא

Et clamavit וַתִּזְעַק

ותזעק כל העיר שמו' א ד יג
ותזעק בקול גדול כח יב
ותזעק חשבון ואלעלה ישע' טו ד

Et clamabimus. וְנִזְעַק

ונזעק אליך מצרתינו ד"ה ב כ ט

Clamabunt. יִזְעֲקוּ . יִזְעָקוּ

לי יזעקו אלהי הוש' ח ב
אז יזעקו אל יי' מיכ' ג ד

וַיִּזְעֲקוּ . וַיִּזְעָקוּ

Et clamarunt.

מן העבדה ויזעקו שמו' ב כג

ויזעקו בני ישראל אל יי' שופ' ג ט
ונ טו וי י
ויזעקו בני ישראל אל יי' ו ו
ויזעקו העקרנים שמו' א ה י
ויזעקו אבתיכם אל יי' יב ח
ויזעקו אל יי' ויאמרו חטאנו יב י
ויזעקו השמים ד"ה ב לב כ
ויזעקו בקול גדול נחמ' ט ד
ויזעקו אל יי' בצר להם תהל' קז יג
וקז יט
ויזעקו איש אל אלהיו יונ' א ה

Et clamabunt. וְיִזְעֲקוּ

ויזעקו מרה יחזק' כז ל

Et inclamarunt te. וַיִּזְעָקוּךָ

וישובו ויזעקוך נחמ' ט כח

נִזְעַקְתָּ

Niph. Convocatus es.

מה לך כי נזעקת שופ' יח כג

Convocati sunt. נִזְעֲקוּ

אשר עם בית מיכה נזעקו שופ' יח כב

Et convocatus est. וַיִּזָּעֵק

ויזעק אביעזר אחריו שופט' ו לד
ויזעק גם הוא אחריו ו לה
ויזעק שאול וכל העם שמו' א יד כ

Et convocati sunt. וַיִּזָּעֲקוּ

ויזעקו כל העם יהוש' ח טז

לְהַזְעִיק

Hiph. Ad convocandum.

להזעיק את יהודה שמו' ב כ ה

Convocabis. הַזְעֵק

הזעק לי את איש יהודה שמו' ב כ ד

וַיַּזְעֵק

Et convocavit, accersivit, clamavit.

ויזעק ברק את זבולן שופ' ד י
ויזעק סיסרא את כל רכבו ד יג
ויזעק ויאמר בנינוה יונ' ג ז
ויזעק אתי וידבר זכר' ו ח

Clamabunt. יַזְעִיקוּ

מרוב עשוקים יזעיקו איו' לה ט

תקעה

Clamoris tui. זַעֲקֵךְ s -
נעשרייא.
חנון יחנך לקול זעקך ישעי׳ ל יט

In clamore tuo. בְּזַעֲקֵךְ
בזעקך יצילך ישעי׳ נז יג

Clamor. זְעָקָה *
s געשרייא.
ויזעק זעקה גדולה אסת׳ ד א
וקול זעקה ישעי׳ סה יט
תשמע זעקה מבתיהם ירמ׳ יח כב
ושמע זעקה בבקר כ יו
השמיעו זעקה צעירה מח ד
קול זעקה מבבל נא נד

Et clam. וּזְעָקָה
וזעקה בגוים נשמע ירמ׳ נ טו

Clam. הַזְּעָקָה
הקיפה הזעקה ישעי׳ טו ח

Clamor. זַעֲקַת
זעקת סדם ועמרה בראי׳ יח כ
זעקת שבר יעערו ישעי׳ טו ה
לקול זעקת חבליך יחזק׳ כז כח

Propter clamor. מִזַּעֲקַת
אטם אזנו מזעקת דל משלי כא יג
מזעקת מושל בכסילים קהל׳ ט יז
מזעקת השבון ירמ׳ מח לד

Clamori meo. לְזַעֲקָתִי
ואל יהי מקום לזעקתי איו׳ יו יח

Clamor eor. זַעֲקָתָם
כאשר שמעתי את זעקתם נחמ׳ ה ו
ואת זעקתם שמעת ט ט

Et clamor. eor. וְזַעֲקָתָם
דברי הצומות וזעקתם אסת׳ ט לא

זער כל לשון מזער:

Parum, pauculum.

Parum. זְעֵיר *
s וועניג.
כתר לי זעיר ואחוך איו׳ לו ב
זעיר שם זעיר שם ישעי׳ כח י וכח יג

Idem. מִזְעָר *
s וועניג, וועניגקייט, מְעַט מִזְעָר
קליינע וועניגקייט.
עוד מעט מזער ישעי׳ י כה
מזער לוא כביר יו יד
ונשאר אנוש מזער כד ו
עוד מעט מזער כט יז

זפת כל פס זפת:

Pix.

Et pice. וּבַזָּפֶת *
s פעך (פאן זוף פליעססען, שמעלצען).
ותחמרה בחמר ובזפת שמו׳ ב ג

In picem. לְזֶפֶת
ונהפכו נחליה לזפת
והיתה ארצה לזפת בערה ישעי׳ לד ט

זקק כל לשון זקוק ספירושו התכה ולרוף:

Fundere, liquare.

Liquant, fundunt. יָזֹקּוּ
s דורכזייגען, שמעלצען, לייטערן, גע-לייטערט ווערדען.
ומקום לזהב יזקו איו׳ כח א
יזקו מטר לאידו לו כז

Pih. Et defaecat. וְזִקַּק
וזקק אתם כזהב מלאכ׳ ג ג

מְזֻקָּק
Pyh. Liquatum, defaecatum.
זהב מזקק במשקל ד״ה א כח יח
ככר כסף מזקק כט ד
מזקק שבעתים תהל׳ יב ז

Expurgatae. מְזֻקָּקִים
שמרים מזקקים ישעי׳ כה ו

זקן כל פס זקן וזקנה:

Senescere, consenescere.

Senuit, senex est. זָקֵן
s אלט זיין, אלטערן, אלט ווערדען.
(אייג: בלאס פאן מענשען, יָשָׁן פאן זאכען געברויכט.)
עדנה ואדני זקן בראי׳ יח יב
אל הצעירה אבינו זקן יט לא
ואברהם זקן כד א
ויהי כי זקן יצחק כז א
ויהושע זקן יהוש׳ יג א
ויהושע זקן בא בימים כג א
ועלי זקן מאד שמו׳ א ב כב
כי זקן האיש וכבד ד יח
ויהי כי זקן שמואל ח א
זקן בא באנשים יז יב
וברזלי זקן מאד שמו׳ ב יט לב
והמלך דוד זקן מלכ׳ א א א
והמלך זקן מאד א טו
אבל בן אין לה ואישה זקן מלכ׳ ב ד יד
ודויד זקן ושבע ימים ד״ה א כג א

Consenuit. זָקְנָה
ואל תבוז כי זקנה אמך משלי כג כב

Senuisti. זָקַנְתָּה
אתה זקנתה יהוש׳ יג א

Senuisti. זָקַנְתָּ
הנה אתה זקנת שמו׳ א ח ה

Senui. זָקַנְתִּי
אלד ואני זקנתי בראי׳ יח יג
ויאמר הנה נא זקנתי כז ב
אני זקנתי באתי בימים יהוש׳ כג ב
כי זקנתי מהיות לאיש רות א יב
ואני זקנתי ושבתי שמו׳ א יב ב
נער הייתי גם זקנתי תהל׳ לז כה

Et senuit. וַיִּזְקַן
ויזקן יהוידע וישבע ימים ד״ה ב כד טו

Hiph. Senuerit. יַזְקִין
אם יזקין בארץ שרשו איו׳ יד ח
גם כי יזקין משלי כב ו

Senex. זָקֵן *
s אלטער, גרייז, עדלע, פארנעהמע, מאגיסטראטספערזאנען, טראפ: פאן

מנער

דעם אלטען, געשוואכטען פאלקע איזראעל.

מנער ועד זקן כל העם מקצה בראש' יט ד
בשיבה טובה זקן ושבע כה ח
ויאסף אל עמיו זקן ושבע לה כט
אב זקן וילד זקנים קטן מד כ
והדרת פני זקן ויקר' יט לב
מנער ועד זקן יהוש' ו כא
הנה איש זקן בא שופ' יט יז
מהיות זקן בביתך שמו' א ב לא
ולא יהיה זקן בביתך ב לב
ותאמר איש זקן עלה כח יד
ונביא אחד זקן מלכ' א יג יא
על בחור ובתולה זקן וישש ד"ה ב לו יז
מנער ועד זקן אסת' ג יג
זקן ושבע ימים איו' מב יז
ממלך זקן וכסיל קהל' ד יג
זקן ונשוא פנים ישע' ט יד
על זקן הכבדת עלך מז ו
זקן עם מלא ימים ירמ' ו יא
ונפצתי בך זקן ונער נא כב
זקן בחור ובתולה יחזק' ט ו

Et senex. וְזָקֵן

וקסם וזקן ישע' ג ב
עול ימים וזקן סה כא
נער וזקן איכ' ב כא

Senex. הַזָּקֵן

השלום אביכם הזקן בראש' מג כז
ויאמר האיש הזקן שופ' יט יז ויט כ
בעל הבית הזקן יט כב
אשר הנביא הזקן מלכ' א יג כה
ויבא אל עיר הנביא הזקן יג כט

In senem. בְּזָקֵן

ירהבו הנער בזקן ישע' ג ה

Seni. לְזָקֵן

אשר לא ישא פנים לזקן דבר' כח נ

Senex. זְקַן

אל עבדו זקן ביתו בראש' כד ב

Senes, seniores. זְקֵנִים

ואברהם ושרה זקנים בראש' יח יא
וטעם זקנים יקח איו' יב כ
כי זקנים המה ממנו לימים איו' לב ד
ובמושב זקנים יהללוהו תהל' קז לב
זקנים עם נערים קמח יב
עטרת זקנים בני בנים משלי יז ו
והדר זקנים שיבה כ כט
זקנים לא חננו איכ' ד יז
פני זקנים לא נהדרו ה יב
זקנים משער שבתו ה יד
אספו זקנים יואל א יד
קבצו זקנים ב יז
עד ישבו זקנים וזקנות זכר' ח ד

Et senes. וּזְקֵנִים

וזקנים יבינו משפט איו' לב ט
נערים וזקנים ערום ויחף ישע' כ ד
ובחרים וזקנים יחדו ירמ' לא יג

Senes. הַזְּקֵנִים

ואל הזקנים אמר שמו' כד יד
על שבעים איש הזקנים במד' יא כה
אבי הנער אל הזקנים דבר' כב יז
השערה אל הזקנים כה ז
יבמתו אליו לעיני הזקנים כה ט
וכל ימי הזקנים יהוש' כד לא
וכל ימי הזקנים שופ' ב ז
את הזקנים אשר היו מלכ' א יב ו
ויעזב את עצת הזקנים יב ח ויב יג
ויאמרו אליו כל הזקנים כ ח
ותשלח ספרים אל הזקנים כא ח
הזקנים והחרים אשר כא יא
והוא אמר אל הזקנים מלכ' ב ו לב
אל שרי יזרעאל הזקנים י א
את הזקנים אשר היו עמדים ד"ה ב י ו
ויעזב את עצת הזקנים י ח
ויעזב המלך וגו' עצת הזקנים י יב
וראשי האבות הזקנים עזר' ג יב
באנשים הזקנים יחזק' ט ו
שמעו זאת הזקנים יואל א ב

Et senes. וְהַזְּקֵנִים

והזקנים עדים רות ד יא
והזקנים ישבים אתו מלכ' ב ו לב
ואשר על העיר והזקנים י ה
ויפל דויד והזקנים ד"ה א כא יז
כעצת השרים והזקנים עזר' י ח

Senibus. לַזְּקֵנִים

ויאמר בעז לזקנים רות ד ט

A senibus. מִזְּקֵנִים

מזקנים אתבונן תהל' קיט ק
ועצה מזקנים יחזק' ז כו

Senes. זִקְנֵי

זקני ביתו וכל זקני ארץ בראש' נ ז
לך ואספת את זקני ישראל שמו' ג יז
ויאספו את כל זקני בני ישראל ד כט
ויקרא משה לכל זקני ישראל יב כא
לעיני זקני ישראל יז ו
ויבא אהרן וכל זקני ישראל יח יב
וסמכו זקני העדה ויקר' ד טו
זקני העם ושטריו במד' יא יז
וילכו אחריו זקני ישראל יז כה
ויאמר מואב אל זקני מדין כב ד
וילכו זקני מואב כב ז
ושלחו זקני עירו דבר' יט יב
ולקחו זקני העיר כא ג
והורדו זקני העיר כא ד
וכל זקני העיר ההוא כא ו
ואמרו אל זקני עירו כא יט
וילכו זקני מואב כב ז
אל זקני העיר השערה כב טו
לפני זקני העיר כב יז
ולקחו זקני העיר ההוא כב יח
וקראו לו זקני עירו כה ח
ואל כל זקני ישראל לא ט
את כל זקני שבטיכם לא כח
ודבר באזני זקני העיר יהוש' כ ד
ויקח את זקני העיר שופ' ח יז
וילכו זקני גלעד יא ה
ויאמרו זקני גלעד אל יפתח יא ח ויא י
ויאמר יפתח אל זקני גלעד יא ט
וילך יפתח עם זקני גלעד יא יא
ויאמרו זקני העדה כא יז
ונגד זקני עמי רות ד ד
ויאמרו זקני ישראל שמו' א ד ג
ויתקבצו כל זקני ישראל ח ד
ויאמרו אליו זקני יביש יא ג
כבדני נא נגד זקני עמי טו ל
ויחרדו זקני העיר יז ד
היה עם זקני ישראל לאמר שמו' ב ג יז
ויבאו כל זקני ישראל ה ג
ויקמו זקני ביתו עליו יב יז
ובעיני כל זקני ישראל יז ד

ואת

ואת זקני ישראל יז טו
דברו אל זקני יהודה יט יב
את זקני ישראל מלכ' א ח א
ויבאו כל זקני ישראל ח ג
ויקרא מלך ישראל לכל זקני הארץ כ ז
ואת זקני הכהנים מתכסים מלכ' ב יט ב
כל זקני יהודה וירושלם כג א
ויבאו כל זקני ישראל ד"ה א יא ג
אז יקהל שלמה את זקני ד"ה ב ה ב
ויבאו כל זקני ישראל ה ד
את כל זקני יהודה לד כט
זקני עיר ועיר ושפטיה עזר' י יד
בשבתו עם זקני ארץ משלי לא כג
עם זקני עמו ושריו ישע' ג יד
ואת זקני הכהנים לז ב
אל יתר זקני הגולה ירמ' כט א
ידמו זקני בת ציון איכ' ב י
אשר זקני בית ישראל יחזק' ח יב
דבר את זקני ישראל כ ג
זקני גבל וחכמיה כז ט

וְזִקְנֵי Et senes.

ובאת אתה וזקני ישראל שמו' ג יח
הוא וזקני ישראל במד' יא ל
וילכו זקני מואב וזקני מדין כב ז
ויצו משה וזקני ישראל דבר' כז א
עד הערב הוא וזקני ישראל יהוש' ז ו
ויעל הוא וזקני ישראל ח י
ויהי דויד וזקני ישראל ד"ה א טו כה
וזקני יהודה יושבים יחזק' ח א

לְזִקְנֵי Senioribus.

ויקרא לזקני העם שמו' יט ז
ויקרא לזקני ישראל יהו' כד א
ויאמר יפתח לזקני גלעד שופ' יא ז
לזקני יהודה לרעהו שמו' א ל כו

וּלְזִקְנֵי Et ad seniores.

ולבניו ולזקני ישראל ויקר' ט א

מִזִּקְנֵי A senioribus.

וקח אתך מזקני ישראל שמו' יז ה
ושבעים מזקני ישראל כד א וכד ט
שבעים איש מזקני ישראל במד' יא טז
מזקני העם יא כד
עשרה אנשים מזקני העיר רות ד ב
מזקני הארץ ירמ' כו יז
מזקני בית ישראל יחזק' ח יא
אנשים מזקני ישראל יד כד וכ א

וּמִזִּקְנֵי Et e senioribus.

ומזקני העם
ומזקני הכהנים ירמ' יט א

וּזְקֵנַי Et seniores mei.

כהני וזקני בעיר גועו איכ' א יט

זְקֵנֵינוּ Seniores nostri.

זקנינו וכל ישבי ארצנו יהוש' ט יא

וּבִזְקֵנֵנוּ Et cum sen. nost.

בנערינו ובזקננו נלך שמו' י ט

זְקֵנֶיךָ Seniores tui.

ויצאו זקניך ושפטיך דבר' כא ב
זקנך ויאמרו לך לב ז

זִקְנֵיכֶם Seniores vestri.

זקניכם ושטריכם דבר' כט י
זקניכם חלמות יחלמון יואל ג א

וְזִקְנֵיכֶם Et seniores vestri.

שבטיכם וזקניכם דבר' ה כג

זְקֵנָיו Senib. ejus.

ונגד זקניו כבוד ישע' כד כג

וּזְקֵנָיו Et senior. ejus.

וכל ישראל וזקניו יהוש' ח לג
וזקניו יחכם תהל' קה כב

לִזְקֵנָיו Senib. ejus.

לזקניו ולראשיו יהוש' כג ב

זְקֵנֶיהָ Senior. ejus.

שרי סכות ואת זקניה שופ' ח יד

* וּזְקֵנוֹת Et vetulae.

s גרייזיננען.

עד ישבו זקנים וזקנות זכר' ח ד

* מִזֹּקֶן Prae senio.

s גרייזענאלטער.

ועיני ישראל כבדו מזקן בראש' מח י

* זָקָן Barba.

s בארט (דאס באָרטיגע קינן דעם מאַננעס).

וכל זקן גדועה ישע' טו ב
מגלחי זקן ירמ' מא ה
וכל זקן גרעה מח לז

הַזָּקָן Barba.

צרעת הראש או הזקן ויקר' יג ל
ירד על הזקן זקן אהרן תהל' קלג ב
וגם את הזקן תספה ישע' ז כ

בַּזָּקָן In barba.

בראש או בזקן ויקר' יג כט

זְקַן Barba.

על הזקן זקן אהרן תהל' קלג ב

בִּזְקַן In barba.

בזקן עמשא לנשק לו שמו' ב כ ט

וּזְקָנִי Et barba mea.

משער ראשי וזקני עזר' ט ג

זְקָנְךָ Barbae tuae.

את פאת זקנך ויקר' יט כז
על ראשך ועל זקנך יחזק' ה א

זְקַנְכֶם Barba vestra.

עד יצמח זקנכם ושבתם שמו' ב י ה
עד אשר יצמח זקנכם ד"ה א יט ה

זְקָנוֹ Barba ejus.

את ראשו ואת זקנו ויקר' יד ט
ויורד רירו על זקנו שמו' א כא יד

בִּזְקָנוֹ In barba ejus.

והחזקתי בזקנו שמו' א יז לה

זְקָנָם Barba ipsorum.

ופאת זקנם לא יגלחו ויקר' כא ה
ויגלח את חצי זקנם שמו' ב י ד

* זִקְנָה Senectus.

s דאס האָהע אַלטער, גרייזענאַלטער.

אל תשליכני לעת זקנה תהל' עא ט
וגם עד זקנה ושיבה עא יח
ועד זקנה אני הוא ישע' מו ד

זִקְנַת Senectus.

ויהי לעת זקנת שלמה מלכ' א יא ד

זִקְנָתוֹ Senect. suae.

רק לעת זקנתו מלכ' א טו כג

זִקְנָתָהּ Senect. suam.

בן לאדני אחרי זקנתה בראש' כד לו
כי

זקנים * *Senectus.*

s דאַטאָלבע, בֶּן זְקֻנִים אין איז אַלטער ערציינגטער זאָהן.

כי בן זקנים הוא לו ברא' לז ג
וילד זקנים קטן מד כ

לזקניו *Senectuti ejus.*

לאברהם בן לזקניו ברא' כא ב
כי ילדתי בן לזקניו כא ז

זקף ופירושו הרמה:

Erigere.

זקף *Erigit.*

s אויפריכטען (איינען געביינגטען).

יי' זקף כפופים תהל' קמו ח

וזוקף *Et erigit.*

וזוקף לכל הכפופים תהל' קמה יד

זרב ופירושו הגרה או קול או מוס:

Diffluere, diffundi.

יזרבו *Diffluunt.*

s צערפליעססען, אנד: זָרַב = צָרַב = שָׂרַף ערגליהען, דורכגליהען, ער-היטצט ווערדען.

בעת יזרבו נצמתו איו' ו יז

זרה לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א עם שפירושו זריקה או פזור ונפוץ:

I. Ventilare, dispergere.

זרה *Ventilat.*

s שווינגען, וואורפעלן, וואורפשויפעלן, שטרייען, אויסברייטען, צערשטרייט ווערדען, אויסשטרייען, צערשטרייען, נעשטרייט, בעשטרייט ווערדען. (מְזָרִים איו' לז ט דיא צערשטרייענדען (נאמליך ווינדע), דיא קאלטען אונד דאהער דיא וואלקען צערשטרייענדען ווינדע דעם נארדענס).

הנה הוא זרה את גרן רות ג ב

לזרות *Ad ventiland.*

לא לזרות ולוא להבר ירמ' ד יא

זרה *Disperge.*

ואת האש זרה הלאה במד' יז ב

ואזרם *Et ventilavi eos.*

ואזרם במזרה ירמ' טו ז

תזרה *Disperges.*

והשלישית תזרה לרוח יחזק' ה ב

תזרם *Disperges ea.*

תזרם כמו דוה ישע' ל כב
תזרם ורוח תשאם מא טז

ויזר *Et dispersit.*

ויזר על פני המים שמו' לב כ

בהזרותיכם

Niph. In dispergi vos.

בהזרותיכם בארצות יחזק' ו ח

ויזרו *Et dispersi sunt.*

ויזרו בארצות יחזק' לו יט

ויזרם

Pih. Et dispersit eos.

וזרם מעבר לנהר מלכ' א יד טו

זריתנו *Dispersisti nos.*

ובגוים זריתנו תהל' מד יב

וזריתי *Et dispergam.*

וזריתי את כל שאריתך יחזק' ה י
וזריתי את עצמותיכם ו ה
וזריתי אותם בארצות יב טו ול כו
וזריתי פרש על פניכם מלאכי ב ג

וזריתיך *Et dispergam te.*

וזריתיך בארצות יחזק' כב טו

וזרתים . וזריתים

Et dispergam eos.

וזרתים לכל רוח ירמ' מט לב
וזרתים לכל הרוחות מט לו
וזריתים בארצות יחזק' כט יב
ול כג

זרו *Sparserunt.*

הקרנות אשר זרו זכר' ב ב וב ד

וזרוה *Et spargent eam.*

זרים וזרוה ירמ' נא ב

מזרה *Dispergens.*

מזרה בעיניו כל רע משלי כ ח
מזרה רשעים מלך חכם כ כו
מזרה ישראל יקבצנו ירמ' לא י

וממזרים *Et a spargentibus.*

וממזרים קרה איו' לז ט

ולזרות

Et ad spargendum eos.

ולזרות אותם בארצות יחזק' כ כג

לזרותה *Ad spargend. eam.*

אל ארץ יהודה לזרותה זכר' ב ד

ולזרותם *Et dispergend. eos.*

ולזרותם בארצות תהל' קו כז

אזרה *Dispergam.*

ואתכם אזרה בגוים ויקר' כו לג
לכל רוח אזרה יחזק' ה יב
אזרה לכל רוח יב יד

יזרו *Spargent.*

שפתי חכמים יזרו דעת משלי טו ז

זרו *Pyh. Dispersi sunt.*

זרו רשעים מרחם תהל' נח ד

זרה *Ventilata fuit.*

זרה ברחת ובמזרה ישע' ל כד

מזורה *Sparsum est.*

כי חנם מזורה הרשת משלי א יז

יזרה *Spargetur.*

יזרה על נוהו גפרית איו' יח טו

זרים * *Ventilatores.*

s וואָרפלער, צערשטרייער, פערדערבער. אנד: פרעמדער (פאָן זור).

זרים וזרוה ירמ' נא ב

במזרה * *Cum ventilabro.*

s שווינגע, ווינדשויפעל.

ואזרם במזרה ירמ' טו ז

ובמזרה *Et cum ventilabro.*

זרה ברחת ובמזרה ישע' ל כד

ארמי

ב מה שפירושו סביבות ומה שנגזר ממנו:

II. Cingere.

Cinxisti. זֵרִיתָ

s אומקרייזען, אומגעבען, אומרינגען. אנד׳: זיכטען, אונטערזוכען, ערקעננען. (זָרָה I.)

ארחי ורבעי זרית תהל׳ קלט ג

Et accinxisti me. וַתְּזָרֵנִי

s אומגירטען (זיעהע אָזַר זייטע מג).

ותזרני חיל שמו׳ ב כב מ

Limbus, corona. זֵר *

s קראנץ, לייסטע.

ועשית עליו זר זהב סביב שמו׳ כה יא
ועשית לו זר זהב סביב כה כד ול ג
ועשית זר זהב למסגרתו כה כה
ויעש לו זר זהב סביב לז ב
ולז יא ולז כו
ויעשו זר זהב למסגרתו לז יב

Ad limbum ejus. לְזֵרוֹ

תעשה לו מתחת לזרו שמו׳ ל ד
עשה לו מתחת לזרו לז כז

זרח לו שלשה פנים:

Significata ejus tria sunt.

א כל לשון זריחה ומזרח:

Oriri, Exoriri.

Oritur. זָרַח

s אויפגעהען, הערפארברעכען, אויס- ברעכען.

זרח בחשך אור לישרים תהל׳ קיב ד

Orta est. זָרָח

וכבוד יי׳ עליך זרח ישע׳ ס א

Et orietur. וְזָרַח

וזרח משעיר למו דבר׳ לג ב
וזרח השמש קהל׳ א ה
וזרח בחשך אורך ישע׳ נח י

Ortus vel orta fuit. זָרְחָה

אם זרחה השמש עליו שמו׳ כב ג

והשמש זרחה מלכ׳ ב ג כב
והצרעת זרחה במצחו ד״ה ב כו יט
שמש זרחה ונודד נחו׳ ג יז

Et orietur. וְזָרְחָה

וזרחה לכם יראי שמי מלא׳ ג כ

Oritur. זוֹרֵחַ

שואף זורח הוא שם קהל׳ א ה

In oriri. כִּזְרֹחַ

והיה בבקר כזרח השמש שופט׳ ט לג
ויהי כזרח השמש יונ׳ ד ח

Orietur. יִזְרַח . יִזְרָח

וכאור בקר יזרח שמש ש״ב כג ד
האמר לחרס ולא יזרח איו׳ ט ז
ועליך יזרח יי׳ ישע׳ ס ב

Et ortus fuit. וַיִּזְרַח

ויזרח לו השמש ברא׳ לב לב

Orietur. תִּזְרַח

תזרח השמש יאספון תהל׳ קד כב

Ortus tuus. זַרְחֵךְ *

s אויפגאנג.

ומלכים לנגה זרחך ישע׳ ס ג

Ortus, oriens plaga. מִזְרָח *

s זאננענאויפגאנג, מארגענזייטע, אסטען.

על כל פני מזרח לגלעד ד״ה א ה י
מזרח ימה צפונה ט כד
עמדים מזרח למזבח ד״ה ב ה יב
ועד שער המים מזרח נחמ׳ יב לז
כרחק מזרח ממערב תהל׳ קג יב
ומצפון ועד מזרח עמו׳ ח יב
מארץ מזרח זכר׳ ח ז

Oriens. הַמִּזְרָח

ויאספם לרחוב המזרח ד״ה ב כט ד
שמר שער המזרח נחמ׳ ג כט
ואל המזרח ואל הצבי דני׳ ח ט

Ad orientem. לַמִּזְרָח

למזרח ולמערב ד״ה א יב טו
למזרח הלוים ששה כו יז
המים למזרח נחמ׳ ג כו

Et ad orientem. וְלַמִּזְרָח

ולמזרח ישב עד לבוא ד״ה א ה ט
ולמזרח נערן ולמערב גזר ז כח

Ab oriente. מִמִּזְרָח

הכנעני ממזרח ומים יהוש׳ יא ג
ובישכר ממזרח יז י
ממזרח וממערב תהל׳ קז ג
מי העיר ממזרח ישע׳ מא ב
ממזרח אביא זרעך מג ה
קרא ממזרח עיט מו יא
ממזרח ומצפון דני׳ יא מד

Oriens. מִזְרַח

הירדן מזרח שמש דבר׳ ד מז
הירדן מזרח השמש יהוש׳ א טו
בקצה מזרח יריחו ד יט
וכל הלבנון מזרח השמש יג ה
קדמה מזרח השמש יט יב
ושב מזרח השמש יט כז
וביהודה הירדן מזרח השמש יט לד
מן הירדן מזרח השמש מלכ׳ ב י לג

Ad orientem. לְמִזְרַח

עד למזרח הגיא ד״ה א ד לט
למזרח הירדן ו סג

Ab oriente. מִמִּזְרַח

ממזרח השמש במד׳ כא יב
ממזרח ינוחה יהוש׳ יו ו
ויבא ממזרח שמש שפ׳ יא יח
עד נכח הגבעה ממזרח שמש כ מג
ממזרח שמש תהל׳ נ א
ממזרח שמש עד מבואו קיג ג
ממזרח שמש יקרא בשמי ישע׳ מא כה
ממזרח שמש וממערבה מה ו
כי ממזרח שמש ועד מבואו מלא׳ א יא

Et ab oriente. וּמִמִּזְרַח

וממזרח שמש את כבודו ישע׳ נט יט

Ad ortum. מִזְרְחָה

מזרחה שמש דבר׳ ד מא
מזרחה השמש יהוש׳ יב א
מזרחה השמש שופ׳ כא יט

Orientem versus. מִזְרָחָה

לפאת קדמה מזרחה שמו׳ כז יג
ולפאת קדמה מזרחה לח יג
והחנים קדמה מזרחה במד׳ ב ג
אהל מועד מזרחה ג לח
מעבר הירדן מזרחה לב יט
קדמה

קדמה מזרחה לד טו
תחת אשדת הפסגה מזרחה דבר' ג יז
עבר הירדן מזרחה ד מט
ועד בקעת מצפה מזרחה יהוש' יא ח
וכל הערבה מזרחה יב א
עד ים כנרות מזרחה
ים המלח מזרחה יב ג
בעבר הירדן מזרחה יג ח
עבר הירדן מזרחה יג כז
מעבר לירדן יריחו מזרחה יג לב
למי יריחו מזרחה יז א
ויהי גבול נחלתם מזרחה יט ה
ונסב הגבול מזרחה יז ו
מעבר לירדן מזרחה יח ז
ומשם עבר קדמה מזרחה יט יג
ומעבר לירדן יריחו מזרחה כ ח
ושלשה פנים מזרחה מלכ' א ז כה
בשער המלך מזרחה ד"ה א ט יח
מזרחה לשלמיהו כו יד
ושלשה פנים מזרחה ד"ה ב ד ד
שער הסוסים מזרחה ירמ' לא מ
מחציו מזרחה וימה זכר' יד ד

Et orient. versus. וּמִזְרָחָה

רצפונה ותימנה ומזרחה דבר' ג כז

Ad orient. לְמִזְרָחָה

למזרחה על נדבות האלהים
ד"ה ב לא יד

ב מה שפירושו תושב:

II. Indigena.

* *Indigena.* הָאֶזְרָח

s איינהיימישער, איינגעבארנער.

האזרח והגר הגר ויקר' יז כט ויח כו
כל האזרח בישראל ישבו כג מב
כל האזרח יעשה ככה במד' טו יג
האזרח בבני ישראל טו כט
מן האזרח ומן הגר טו ל

In indigena. בָּאֶזְרָח

באזרח ובגר ויקר' יז טו

Sicut indigena. כְּאֶזְרָח

כאזרח מכם יהיה לכם ויקר' יט לד
כאזרח בבני ישראל יחזק' מז כב

Idem. כָּאֶזְרָח

כגר כאזרח ויקר' כד יז וכד כב

כגר כאזרח יהוש' ח לג

Indigenae. לָאֶזְרָח

תורה אחת יהיה לאזרח שמו' יב מט

Et in indigena. וּבָאֶזְרָח

ובאזרח הארץ שמו' יב יט

Sicut indigena. כְּאֶזְרָח

והיה כאזרח הארץ שמו' יב מח

Et indigenae. וּלְאֶזְרָח

ולגר ולאזרח הארץ במד' ט יד

* *Orientalis.* הָאֶזְרָחִי

s מארגענלאנדער. אנד: נאמען פא-טראנימיקום, פאם נאמען דעס פאטערס ענטלעהנטער נאמע, נאכקאממע דעס אֶזְרָח.

משכיל להימן האזרחי תהל' פח א
משכיל לאיתן האזרחי פט א
s ויחכם מכל האדם מאיתן האזרחי
מ"א ה יא

ג מה שהוא תאר העץ הלח והרטוב: -

III. Arbor indigena virens, laurus.

* כְּאֶזְרָח

s היימישער בוים, דער נאך אין זיינעם אורשפרינגליכען לאנדע שטעהט. לארבערבוים.

ומתערה כאזרח רענן תהל' לז לה

זרם כל לשון זרם שפירושו שטף ומה שנגזר ממנו:

Inundare.

Inundasti eos. זְרַמְתָּם

s הינשטראמען, הינוועגשטראמען, איבערשטראמען, שטראמען, ער-גיעססען.

זרמתם שנה יהיו תהל' צ ה

Exundarunt. זֹרְמוּ

זרמו מים עבות תהל' עז יח

* *Inundatio.* זֶרֶם

s גוסס, רעגענגוסס, פלאמצרעגען.

זֶרֶם בָּרָד האגעלוועטטער, האגעל-שויער.

זרם מים עבר חבק' ג י

Idem. זָרֶם

וסתר זרם ישע' לב ב

Et inundatio. וָזֶרֶם

נפץ וזרם ואבן ברד ישע' ל ל

Sicut inundatio. כְּזֶרֶם

רוח עריצים כזרם קיר ישע' כה ד
כזרם ברד
כזרם מים כבירים כח ב

Ab inundatione. מִזֶּרֶם

מזרם הרים ירטבו איו' כד ח
מזרם וממטר ישע' ד ו
מחסה מזרם כה ד

* *Et fluxus.* וְזִרְמַת

s (זאאמען)-ערגוסס, גיילהייט, ברונסט.

וזרמת סוסים זרמתם יחזק' כג כ

Fluxus eorum. זִרְמָתָם

וזרמת סוסים זרמתם יחזק' כג כ

זרע לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א כל שם זרע זורעים וזרעונים:

I. Seminare, serere.

Sevit. זָרַע

s שטרייען, צערשטרייען, זאען, בע-זאען, אויסזאען, פפלאנצען, צער-שטריים ווערדען, געזאעט ווערדען, בעפרוכטעט ווערדען, געזאעט זיין, זאאמען - הערפארברינגען, ערציינגען. זאאמען עמפפאנגען.

והיה אם זרע ישראל שופט' ו ג

Et seram. וְזָרַעְתִּי

וזרעתי את בית ישראל ירמי' לא כז

Et seram eam. וּזְרַעְתִּיהָ

וזרעתיה לי בארץ הושי' ב כה

Seminarunt. זָרְעוּ

זרעו חטים וקצים ירמ' יב יג

Seminastis. זְרַעְתֶּם

זרעתם הרבה חגי א ו

Et seminabitis. וּזְרַעְתֶּם

וזרעתם את האדמה בראש' מז כג
וזרעתם את השנה ויקר' כה כב
וזרעתם לריק זרעכם כו יז

Sementans. זֹרֵעַ . זוֹרֵעַ

עשב זרע זרע וגו'
פרי זרע זרע בראש' א כט
זורע עולה יקצור און משלי כב ח
כרתו זורע מבבל ירמ' נ יז

Et serens. וְזוֹרֵעַ

וזורע צדקה שכר אמת משלי יא יח

Satori. לְזוֹרֵעַ

ונתן זרע לזורע ישע' נה י

Seminantes. הַזֹּרְעִים

הזורעים בדמעה תהל' קכו ה

Seminantes. זֹרְעֵי

זרעי על כל מים ישע' לב כ

Et seminantes. וְזֹרְעֵי

וזרעי עמל יקצרהו איו' ד ח

Sata est. זָרֻעַ

אור זרע לצדיק תהל' צז יא

Sata f. זְרוּעָה

בארץ לא זרועה ירמ' ב ב

Ad seminandum. לִזְרֹעַ

יחרש החרש לזרע ישע' כח כד

Sere. זְרַע

בבקר זרע את זרעך קהל' יא ו

Serite. זִרְעוּ

ובשנה השלישית זרעו מלכ' ב יט כט
זרעו וקצרו ונטעו ישע' לז ל
זרעו לכם לצדקה הוש' י יב

Seram. אֶזְרְעָה

אזרעה ואחר יאכל איו' לא ח

Et disseminabo eos. וְאֶזְרָעֵם

ואזרעם בעמים זכר' י ט

Seminabis. תִּזְרַע . תִּזְרָע

תזרע את ארצך שמו' כג י
מעשיך אשר תזרע כג טז
שדך לא תזרע כלאים ויקר' יט יט
שש שנים תזרע שדך כה ג
שדך לא תזרע כה ד
אשר תזרע את זרעך דבר' יא י
לא תזרע כרמך כב ט
הזרע אשר תזרע כב ט
אשר תזרע את האדמה ישע' ל כג
אתה תזרע ולא תקצור מיכ' ו טו

Seret. יִזְרָע

שמר רוח לא יזרע קהל' יא ד

Et sevit. וַיִּזְרַע

ויזרע יצחק בארץ ההיא בראש' כו יב

Et consevit eam. וַיִּזְרָעֶהָ

ויזרעה מלח שופ' ט מה

Conseverit ipsum. תִּזְרָעֶנּוּ

וזמרת זר תזרענו ישע' יז י

Seminabimus. נִזְרָע

הן לא נזרע ויקר' כה כ

Seretis. תִּזְרְעוּ

ואל תזרעו אל קצים ירמ' ד ג

Seretis. תִּזְרָעוּ

לא תזרעו ויקר' כה יא
וזרע לא תזרעו ירמ' לה ז

Seminabunt. יִזְרָעוּ

כי רוח יזרעו הוש' ח ז

Et consever. וַיִּזְרְעוּ

ויזרעו שדות תהל' קז לז

Niph. Et seretur. וְנִזְרְעָה

ונקתה ונזרעה זרע במד' ה כח

Et seramini. וְנִזְרַעְתֶּם

ונעבדתם ונזרעתם יחזק' לו ט

Seminabitur. יִזָּרֵעַ

זרע זרוע אשר יזרע ויקר' יא לז
לא יעבד בו ולא יזרע דבר' כא ד

Seretur. יִזָּרַע

לא יזרע משמך עוד נחו' א יד

Seretur f. תִּזָּרַע

לא תזרע ולא תצמח דבר' כט כב

Pyh. Sati sunt. זֹרָעוּ

אף בל זרעו ישע' ט כד

Hiph. Sementans. מַזְרִיעַ

עשב מזריע זרע בראש' א יא וא יב

Sementaverit. תַזְרִיעַ

אשה כי תזריע ויקר' יב ב

Semen. *זֶרַע . זָרַע

זאאט, זאאטצייט, זאאמען (פֿאָן פפֿלאנצען, ביימען, געטריידע), פפֿלאנ-צונג, קינדער, נאכקאממען, געשלעכט, שטאמם.

עשב מזריע זרע בראש' א יא וא יב
עשב זרע זרע
פרי עץ זרע זרע א כט
שת לי אלהים זרע אחר ד כה
לחיות זרע ז ג
כל ימי הארץ זרע וקציר ח כב
הן לי לא נתת זרע טו ג
ונחיה מאבינו זרע יט לב ויט לד
כי ביצחק יקרא לך זרע כא יב
והקם זרע לאחיך לח ח
לבלתי נתן זרע לט ח
ותן זרע ונחיה מז יט
הא לכם זרע מז כג
על כל זרע זרוע אשר יזרע ויקר' יא לז
וכי יתן מים על זרע יא לח
שכבת זרע טו יו וטו יז וטו יח וטו לב
כי ישכב את אשה שכבת זרע יט כ
אשר תצא ממנו שכבת זרע כב ד
ובציר ישיג את זרע כו ה
זרע חמר שעורים כז יז
ושכב איש אתה שכבת זרע במד' ה יג
ונקתה ונזרעה זרע ה כח
לא מקום זרע כ ה
זרע רב תוציא השדה דבר' כח לח
ונתת לאמתך זרע אנשים שמו' א א יא
ישם יי' לך זרע מן האשה ב כ
ואענה את זרע דוד מלכ' א יא לט
כבית סאתים זרע סביב יח לב
ותאבד

ותאבד את כל זרע הממלכה
מלכ׳ ב יא א
וימאס יי׳ בכל זרע ישראל יז כ
זרע ישראל עבדו ד״ה א יז יג
את כל זרע הממלכה ד״ה ב כב י
והתערבו זרע הקדש עזר׳ ט ב
ויבדלו זרע ישראל נחמ׳ ט ב
כל זרע יעקב כבדוהו וגו׳
כל זרע ישראל תהל׳ כב כד
זרע יעבדנו כב לא
זרע אברהם עבדו קה ו
זרע מרעים ישע׳ א ד ויד כ
זרע קדש ו יג
זרע שחר קציר יאור כג ג
זרע אברהם אהבי מא ח
ויתהללו כל זרע ישראל מה כה
יראה זרע יאריך ימים נג י
ונתן זרע לזרע נה י
זרע מנאף ותזנה נז ג
זרע שקר נז ד
ומפי זרע זרעך נט כא
כי הם זרע ברך יי׳ סא ט
והוצאתי מיעקב זרע סה ט
כי זרע ברוכי יי׳ המה סה כג
כלה זרע אמת ירמ׳ ב כא
את כל זרע אפרים ז טו
זרע בית ישראל כג ח
זרע אדם וזרע בהמה לא כז
גם זרע ישראל ישבתו לא לו
בכל זרע ישראל לא לז
ארבה את זרע דוד לג כב
גם זרע יעקוב
אל זרע אברהם לג כו
ויתנהו בשדה זרע יחזק׳ יז ה
כי זרע השלום זכר׳ ח יב
מבקש זרע אלהים מלאכ׳ ב טו

Et semen. וְזֶרַע

וזרע אין לה ויקר׳ כב יג
וזרע רשעים נכרת תהל׳ לז כח
וזרע עבדיו ינחלוה סט לז
וזרע צדיקים נמלט משלי יא כא
וזרע חמר ישע׳ ה י
זרע אדם וזרע בהמה ירמ׳ לא כז
וזרע לא תזרעו לה ז

Et semen. וָזֶרַע

ושדה וזרע לא יהיה לנו
ירמ׳ לה ט

Semen. הַזֶּרַע · הַזָּרַע

כי לא לו יהיה הזרע ברא׳ לח ט
הזרע אשר תזרע דבר׳ כב ט
מן הזרע אשר יתן יי׳ אלהיך לך
רות ד יב
נשא משך הזרע תהל׳ קכו ו
במשך הזרע עמו׳ ט יג
העוד הזרע במגורה חגי ב יט
הנני גער לכם את הזרע מלא׳ ב ג

Sicut semen. כְּזֶרַע

והוא כזרע גד לבן שמו׳ יו לא

Semini. לְזֶרַע · לְזָרַע

לזרע השדה ולאכלכם ברא׳ מז כד
לא תתן שכבתך לזרע ויקר׳ יח כ
לזרע אברהם אהבך ד״ה ב כ ז
לא אמרתי לזרע יעקב ישע׳ מה יט
לזרע בית יעקב יחזק׳ כ ה

De semine. מִזֶּרַע

מזרע אהרן הכהן ויקר׳ כא כא
איש איש מזרע אהרן כב ד
מזרע הארץ מפרי העץ כז ל
אשר לא מזרע אהרן במד׳ יז ה
מזרע המלך הוא כארום מלכ׳ א יא יד
בן אלישמע מזרע המלוכה
מלכ׳ ב כה כה
אם מזרע היהודים אסת׳ ו יג
מזרע המלוכה ירמ׳ מא א
ויקח מזרע הארץ יחזק׳ יז ה
ויקח מזרע המלוכה יז יג
אשר הם מזרע צדוק מג יט
מזרע בית ישראל מד כב
בן אחשורוש מזרע מדי דני׳ ט א

Et de semine. וּמִזֶּרַע

מבני ישראל ומזרע המלוכה דני׳ א ג

Sicut semen. כְּזֶרַע

והמן כזרע גד הוא במד׳ יא ז

Semen meum. זַרְעִי

ובין זרעי ובין זרעך שמו׳ א כ מב
אם תכרית את זרעי אחרי כד כב

Semen tuum. זַרְעֲךָ · זַרְעֶךָ

ובין זרעך ובין זרעה ברא׳ ג טו
ושמתי את זרעך
גם זרעך ימנה יג יז
כה יהיה זרעך טו ה
כי גר יהיה זרעך טו יג
ובין זרעך אחריך יז ז
ובין זרעך אחריך יז י
לנוי אשימנו כי זרעך הוא כא יג
והרבה ארבה את זרעך
וירש זרעך כב יז
והרביתי את זרעך כו ד
וברכתיך והרבתי את זרעך כו כד
והיה זרעך כעפר הארץ כח יד
את זרעך כחול הים לב יג
הראה אתי אלהים גם את זרעך
מח יא
אשר תזרע את זרעך דבר׳ יא י
את כל תבואת זרעך יד כב
ואת מכות זרעך כח נט
את לבבך ואת לבב זרעך ל ו
ובין זרעי ובין זרעך שמו׳ א כ מב
והקימתי את זרעך אחריך
שמו׳ ב ז יב
והקימותי את זרעך אחריך
ד״ה א יז יא
וידעת כי רב זרעך איו׳ ה כה
התאמין בו כי ישוב זרעך לט יב
עד עולם אכין זרעך תהל׳ פט ה
בבקר זרע את זרעך קהל׳ יא ו
ממזרח אביא זרעך ישע׳ מג ה
אצק רוחי על זרעך מד ג
ויהי כחול זרעך מח יט
ומפי זרעך ומפי זרע זרעך נט כא
ואת זרעך מארץ שבים ירמ׳ ל י
ואת זרעך מארץ שבים מו כז

Semen tuum. זַרְעֶךָ

הרבה ארבה את זרעך ברא׳ יו י
ויירש זרעך את שער כד ס
ובבקר זרעך תפריחי ישע׳ יז י

Et semen tuum. וְזַרְעֲךָ

אתה וזרעך אחריך ברא׳ יז ט
וזרעך גוים יירש ישע׳ נד ג

Et semen tuum. וְזַרְעֶךָ

למען תחיה אתה וזרעך דבר׳ ל יט

In semine tuo. בְּזַרְעֲךָ

והתברכו בזרעך ברא׳ כב יח
והתברכו בזרעך כו ד

וּבְזַרְעֲךָ · וּבְזַרְעֶךָ

Et in semine tuo.

משפחת האדמה ובזרעך ברא׳ כח יד

ובזרעך עד עולם דבר' כח מו
תדבק בך ובזרעך לעולם מלכ' ב ה כז

Semini tuo. לְזַרְעֲךָ

ויאמר לזרעך אתן ברא' יב ז
לזרעך נתתי את הארץ טו יח
לזרעך אתן את הארץ כד ז
ונתתי לזרעך כו ד
לזרעך אחריך אחזת עולם מח ד
לאמר לזרעך אתננה שמו' לג א
לאמר לזרעך אתננה דבר' לד ד

Et semini tuo. וּלְזַרְעֲךָ

לך אתננה ולזרעך ברא' יג טו
ולזרעך אחריך יז ז
ונתתי לך ולזרעך אחריך יז ח
כי לך ולזרעך אתן כו ג
לך ולזרעך אתך כח ד
לך אתננה ולזרעך כח יג
ולזרעך אחריך אתן לה יב
לך ולזרעך אתך במד' יח יט

De semine tuo. מִזַּרְעֲךָ

אשר לא מזרעך הוא ברא' יז יב
איש מזרעך לדרתם ויקר' כא יז

Et de semine tuo. וּמִזַּרְעֲךָ

ומזרעך לא תתן ויקר' יח כא

Semen vestrum. זַרְעֲכֶם

ואת זרעכם אחריכם ברא' ט ט
ארבה את זרעכם שמו' לב יג
אשר יקרב מכל זרעכם ויקר' כב ג
וזרעתם לריק זרעכם כו יו
כן יעמד זרעכם ושמכם ישע' סו כב

Semini vestro. לְזַרְעֲכֶם

אתן לזרעכם שמו' לב יג

Semen ejus. זַרְעוֹ

אשר זרעו בו בראש' א יא וא יב
יעקב וכל זרעו אתו
וכל זרעו הביא אתו מצרימה מו ו
ולא יחלל זרעו בעמיו ויקר' כא טו
לפי זרעו זרע חמר שערים כז יו
לא תשכח מפי זרעו דבר' לא כא
וארבה את זרעו יהוש' כד ג
ובראש זרעו לעלם מלכ' א ב לג
ודבר שלום לכל זרעו אסת' י ג
ושמתי לעד זרעו תהל' פט ל
זרעו לעולם יהיה פט לז

גבור בארץ יהיה זרעו קיב ב
הנחלמי ועל זרעו ירמ' כט לב
ופקדתי עליו ועל זרעו לו לא
שדד זרעו ואחיו מט י

Et semen ejus. וְזַרְעוֹ

וזרעו יהיה מלא הגוים ברא' מח יט
וזרעו יורשנה במד' יד כד
וזרעו במים רבים כד ז
וזרעו יירש ארץ תהל' כה יג
וזרעו מבקש לחם לז כה
וזרעו לברכה לז כו
מדוע הוטלו הוא וזרעו ירמ' כב כח

In semine ejus. בְּזַרְעוֹ

ויבחר בזרעו אחריו דבר' ד לז

Semini ejus. לְזַרְעוֹ

לזרעו אחריו ברא' יז יט
לתת לזרעו נחמ' ט ח

Et semini ejus. וּלְזַרְעוֹ

לו ולזרעו אחריו שמו' כח מג
לו ולזרעו לדרתם ל כא
והיתה לו ולזרעו אחריו במד' כה יג
לדוד ולזרעו עד עולם שמו' ב כב נא
ולדוד ולזרעו מלכ' א ב לג
לדוד ולזרעו עד עולם תהל' יח נא

De semine suo. מִזַּרְעוֹ

אשר יתן מזרעו למלך ויקר' כ ב
כי מזרעו נתן למלך כ ג
בתתו מזרעו למלך כ ד
כי לא יצלח מזרעו ירמ' כב ל
מקחת מזרעו משלים לג כו

Et de semine ejus. וּמִזַּרְעוֹ

משאול ומזרעו שמו' ב ד ח

Semen ejus. זַרְעָהּ

בין זרעך ובין זרעה ברא' ג טו

Semen eorum. זַרְעָם

עליהם ועל זרעם אסת' ט כז
על נפשם ועל זרעם ט לא
זרעם נכון לפניהם עמם איו' כא ח
ולהפיל זרעם בגוים תהל' קו כז
ונודע בגוים זרעם ישע' סא ט

Et semen eorum. וְזַרְעָם

בית אבתם וזרעם עזר' ב נט
בית אבתם וזרעם נחמ' ז סא

וזרעם מבני אדם תהל' כא יא
וזרעם לפניך יכון קב כט

In sem. eorum. בְּזַרְעָם

ויבחר בזרעם אחריהם דבר' י טו

Et semini eor. וּלְזַרְעָם

לתת להם ולזרעם אחריהם דבר' א ח
לתת להם ולזרעם יא ט

De semine eorum. מִזַּרְעָם

לא יסוף מזרעם אסת' ט כח

Et semina vestra. וְזַרְעֵיכֶם

וזרעיכם וכרמכם יעשר שמו' א ה טו

Sativum. * זֵרוּעַ

s (וואס געזאֶעט אָדער געפּלאַנצט ווירד) זאָמערייא, געזאֶטע.

על כל זרע זרוע ויקר' יא לז

Sata sua. זֵרוּעֶיהָ

וכגנה זרועיה תצמיח ישע' סא יא

Legumina. * הַזֵּרֹעִים

s שפייזען אויס דעם פפלאַנצענרייכע, אַנד: הילזענפריכטע.

מן הזרעים ונאכלה דני' א יב

Legumina. * זֵרְעֹנִים

s דאַסזעלבע.

ונתן להם זרענים דני' א יו

Sementis. * מִזְרָע

s זאַאט, זאַאטלאַנד.

וכל מזרע יאור יבש ישע' יט ז

ב כל לשון זרוע ואזרוע:

II. Brachium.

Brachium. * זְרוֹעַ . זְרֹעַ

s ארם (פאָרצוגסווייזע דער פאָרדער-ארם), (בייא דען טהיערען דער בוג), קראַפט, מאַכט, געוואַלט, נעוואַלט-טהאָטיגקייט, ביישטאַנד, הילפע, נע-פאָהרטע. אִישׁ זְרוֹעַ דער געוואַלט-טהאָטיגע.

וטרף זרוע אף קדקד דבר' לג כ

ואת

ואת זרע בית אביך שמו' א ב לא
עמו זרוע בשר ד"ה ב לב ח
ואיש זרוע לו הארץ איו' כב ח
הושעת זרוע לא עז כו ב
ואם זרוע כאל לך מ ט
שבר זרוע רשע תהל' י טו
היו זרוע לבני לוט פג ט
לך זרוע עם גבורה פט יד
לבשי עז זרוע יי' ישע' נא ט
חשף יי' את זרוע קדשו נב י
זרוע תפארתו סג יב
זרוע פרעה מלך מצרים יחזק' ל כא

וזרוע Et brachium.

וזרוע רמה תשבר איו' לח טו
ימינו וזרוע קדשו תהל' צח א
וזרוע יי' על מי נגלתה ישע' נג א

הזרע Brachium.

את הזרע בשלה במד' ו יט
הזרע והלחיים והקיבה דבר' יח ג
ולא תעצר כח הזרוע דני' יא ו

והזרע Et brachium.

והזרע הנטויה דבר' ז יט

בזרוע Cum brachio.

בזרוע נטויה שמו' ו ו
גאלת בזרוע עמך תהל' עז יו
בזרוע עזך פזרת איביך פט יא
ויפעלהו בזרוע כחו ישע' מד יב
ולא בזרוע גדולה יחזק' יז ט

ובזרע . ובזרוע
Et cum brachio.

וביד חזקה ובזרוע נטויה דבר' ד לד
ביד חזקה ובזרע נטויה ה טו וכו ח
בכח גדול ובזרוע נטויה מלכ' ב יז לו
ובזרוע נטויה תהל' קלו יב
בימינו ובזרוע עזו ישע' סב ה
ובזרוע חזקה ירמ' כא ה
ובזרוע נטויה יחזק' כ לג וכ לד

מזרוע Propter brachium.

ישועו מזרוע רבים איו' לה ט

זרועי Brachium meum.

אף זרועי תאמצנו תהל' פט כב
ואל זרועי ייחלון ישע' נא ה
ותושע לי זרעי סג ה

ובזרועי Et brachio meo.

ובזרועי הנטויה ירמ' כז ה

זרועך . עך Brachium tuum.

בגדל זרועך ידמו כאבן שמו' טו יו
ונדעתי את זרעך שמו' א ב לא
עד אגיד זרועך לדור תהל' עא יח
בגדל זרועך עט יא
כחותם על זרועך שיר ח ו

וזרעך Et brachium tuum.

וזרעך הנטויה מלכ' א ח מב
וזרועך הנטויה ד"ה ב ו לב
כי ימינך וזרועך תהל' מד ד
וזרעך השופה יחזק' ד ז

ובזרעך Et brachio tuo.

ובזרעך הנטויה דבר' ט כט
ובזרועך הנטויה ירמ' לב יז

זרעו . זרועו Brachium ejus.

ואצעדה אשר על זרעו שמו' ב א י
איש בשר זרעו יאכלו ישע' ט יט
ונחת זרועו יראה ל ל
ותושע לו זרעו נט יו
ושם בשר זרעו ירמ' יז ה
חרב על זרועו
זרעו יבוש תיבש זכר' יא יז

וזרעו Et brachium ejus.

וזרעו הנטויה דבר' יא ב
וזרעו שבלים יקצור ישע' יז ה
וזרעו משלה לו מ י
וזרעו כשדים מח יד
וזרעו נשברה ירמ' מח כה
וזרעו ישבו בצלו יחזק' לא יז
ולא יעמד וזרעו דני' יא ו

בזרעו Brachio suo.

בזרעו יקבץ טלאים ישע' מ יא

לזרעו Brachio suo.

איש לזרעו היו בך יחזק' כב ו

זרעם Brach. eorum.

היה זרעם לבקרים ישע' לג ב

וזרועם Et brach. eorum.

וזרועם לא הושיעה תהל' מד ד

וזרעים Et brachia.

וזרעים ממנו יעמדו דני' יא לא

זרעי Brachia.

ויפזו זרעי ידיו בראֹ' מט כד

וזרעי Et brachia.

וזרעי עמים ישפטו ישע' נא ה

זרעיו Brachia ejus.

ויך את יהורם בין זרעיו מלכ' ב ט כד

זרעת . זרועות . זרעות
Brachia.

ומתחת זרעת עולם דבר' לג כז
זרועות רשעים תשברנה תהל' לז יז
את זרעות מלך בבל
ושברתי את זרעות יחזק' ל כד
את זרעות מלך בבל ל כה

וזרעות Et brachia.

וזרעות יתמים ידכא איו' כב ט
וזרעות פרעה יחזק' ל כה
וזרעות הנגב לא יעמדו דני' יא טו
וזרעות השטף יא כב

זרעתי . זרועתי Brachia mea.

קשת נחושה זרעתי שמו' ב כב לה
קשת נחושה זרועתי תהל' יח לה

זרעתיכם Brachia vestra.

מעל זרעתיכם יחזק' יג כ

זרעותיו . זרעתיו
Brachia ejus v. sua.

על שתי זרעותיו שופ' טו יד
וינתקם מעל זרעתיו יז יב
ושברתי את זרעתיו יחזק' ל כב
קחם על זרועתיו הוש' יא ג

וזרעתיו Et brachia ejus.

וזרעתיו ומרגלתיו כעין דני' י ו

זרעותיה Brachia ejus.

ותאמץ זרעותיה משלי לא יז

זרועתם Brachia ipsorum.

חזקתי זרועתם הוש' ז טו

ובאזרוע * Et brachio.

s (מיט איינעם אנגעזעטצטען א
ארם.

ובאזרוע נטויה ירמ' לב כא

ואזרעי Et brachium meum.

ואזרעי מקנה תשבר איו' לא כב
* וחצי

זרק לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א כל לשון זריקה:

I. Spargere.

Sparsit. זָרַק

s שטרייען, שפרענגען, געשפרענגט ווערדען.

וחצי הדם זרק על המזבח שמו׳ כד ו

Et sparsit. וְזָרַק

וזרק הכהן את הדם ויקר׳ יז ו

Et sparsit eum. וּזְרָקוֹ

וזרקו משה השמימה שמו׳ ט ח

Sparsit sese. זָרְקָה

גם שיבה זרקה בו הוש׳ ז ט

Et sparges. וְזָרַקְתָּ

וזרקת על המזבח שמו׳ כט יו
וזרקת את הדם כט כ

Et spargam. וְזָרַקְתִּי

וזרקתי עליכם מים יחזק׳ לו כה

Et spargent. וְזָרְקוּ

וזרקו את הדם ויקר׳ א ה
וזרקו בני אהרן הכהנים א יא וג ב
וזרקו בני אהרן את דמו ג ח וג יג

Qui spargit. הַזֹּרֵק

לכהן הזרק את דם ויקר׳ ז יד

Spargentes. זֹרְקִים

הכהנים זרקים את הדם ד״ה ב ל יו

Et ad spargend. וְלִזְרֹק

ולזרק עליו דם יחזק׳ מג יח

Et sparge. וּזְרֹק

וזרק על העיר יחזק׳ י ב

Sparges. תִּזְרֹק

תזרק על המזבח במד׳ יח יז
וכל דם זבח עליו תזרק מלכ׳ ב יו טו

Sparget. יִזְרֹק

ואת דמו יזרק ויקר׳ ז ב

Et sparsit. וַיִּזְרֹק

ויזרק אתו משה שמו׳ ט י
ויזרק על העם כד ח
וישחט ויזרק משה ויקר׳ ח יט
ויזרק משה את הדם ח כד
ויזרק את דם השלמים מלכ׳ ב יו יג
ויזרק על פני הקברים ד״ה ב לד ד

Et sparsit eum. וַיִּזְרְקֵהוּ

ויזרקהו על המזבח ויקר׳ ט יב
וט יח

Et sparserunt. וַיִּזְרְקוּ

ויזרקו המזבחה
ויזרקו הדם המזבחה
ויזרקו הדם המזבחה ד״ה ב כט כב
ויזרקו הכהנים מידם לה יא
ויזרקו עפר על ראשיהם איו׳ ב יב

Pyh. Sparsa fuit. זֹרַק

מי נדה לא זרק עליו במד׳ יט יג
וט כ

ב שם מזרק:

II. Crater.

Crater. *מִזְרָק

s שאַלע, אַפּפערשאַלע, בעקקען, שפרענגבעקקען, שפרענגנעפּאַם.

מזרק אחד כסף במד׳ ז יג
וז יט וז כה וז לא וז לז
וז מג וז מט וז נה וז סא
וז סז וז עג וז עט

Crater. הַמִּזְרָק

ושבעים המזרק האחד במד׳ ז פה

Ut craterem. כַּמִּזְרָק

ומלאו כמזרק זכר׳ ט טו

Quasi crateres. כַּמִּזְרָקִים

כמזרקים לפני המזבח זכר׳ יד כ

Crateres. מִזְרְקֵי

מזרקי כסף שנים עשר במד׳ ז פד
ויעש מזרקי זהב מאה ד״ה ב ד ח

In crateribus. בְּמִזְרְקֵי

השתים במזרקי יין עמו׳ ו ו

Crateres. מִזְרָקוֹת

מזמרות מזרקות חצצרות מלכ׳ ב יב יד
מזרקות חמשים נחמ׳ ז ע

הַמִּזְרָקֹת . הַמִּזְרָקוֹת
Crateres.

היעים ואת המזרקת שמו׳ לח ג
היעים ואת המזרקת במד׳ ד יד
היעים ואת המזרקות מלכ׳ א ז מ
המחתות ואת המזרקות מלכ׳ ב כה טו
היעים ואת המזרקות ד״ה ב ד יא
המזמרות ואת המזרקת ירמ׳ נב יח
המזרקות ואת הסירות נב יט

Et crateres. וְהַמִּזְרָקוֹת

והמזרקות והכפות מלכ׳ א ז נ
והמזלגות והמזרקות ד״ה א כח יז
והמזמרות והמזרקות ד״ה ב ד כב

Et crater. ejus. וּמִזְרְקֹתָיו

ויעיו ומזרקתיו שמו׳ כו ג

זרת כל שם זרת:

Spithama.

Spithama. *זֶרֶת

s שפאַננע (פאָן זָרָה אויסברייטען), אַנד: דוימען.

זרת ארכו וזרת רחבו שמו׳ כח יו
ולט ט
סביב זרת האחד יחזק׳ מג יג

Et spitha. וְזֶרֶת

זרת ארכו וזרת רחבו שמו׳ כח יו
ולט ט

Et spitha. וְזָרֶת

גבהו שש אמות וזרת שמו׳ א יז ד

In v. cum spitha. בַּזֶּרֶת

ושמים בזרת תכן ישע׳ מ יב
וכרת

זלזל זלעפה זרזיף זרזיר

ואשר הם מיותר משלשה אותיות

זלזל ופירושו סעיפי הנטועים:

Flagella in vitibus.

* הַזַּלְזַלִּים

s ראנקע, רעבע (שטאממוו: זָלַל).

וכרת הזלזלים בזמרות ישע׳ יח ה

זלעפה ופירושו בעתה ורעדה או סריפה:

Procella.

Procella. * זַלְעָפָה

s אנגזט, בעבען, גלוטה, גלוטהווינד (דאס איזט דער פיר מענשען אונד טהיערע טאָדטליכע הייססע אָזטווינד, פאָן דען אראבערן זאַמום גענאַננט).

זלעפה אחזתני תהל׳ קיט נג

Procellae. זַלְעָפוֹת

ורוח זלעפות תהל׳ יא ו

Procell. זַלְעֲפוֹת

מפני זלעפות רעב איכ׳ ה י

זרזיף ופירושו נטיפה והזלה:

Stillatio.

Stillatio. * זַרְזִיף

s (פאָן זָרַף טרייפעלן, פליעססען, שטראָמען), בעפייכטען, בעשפרענגען, בעשפרענגונג, וואָססערונג.

כרביבים זרזיף ארץ תהל׳ עב ו

זרזיר הוא שם חיה מה:

Bestiae nomen.

זַרְזִיר

s שטרייטראָס, אַנד: ווינדשפיעל. (פיעללייכט בעציינגעט זַרְזִיר מָתְנַיִם (נעגירטעטער לענדען) יעדעס ריזטיגע, לייכטפיססיגע טהיער).

זרזיר מתנים או תיש משלי ל לא

חח

שרשי אות החית

חח כל לשון חוח וחח הן שיונן ממנו קוץ מחס או ככל או מלדה:

Hamus, uncus, fibula.

Fibula. * חָח

s שפאַנגע, האַקען, אַנגעלהאַקען, נאַזענרינג, (דען מאַן ווילדען טהיערען אָפט אים אָריענט צור באָנדיגונג דורך דיא נאַזע לעגט, אום דען צום דאראַן צו בעפעזטיגען).

חח ונזם וטבעת וכומז שמו׳ לה כב

Hamum meum. חַחִי

ושמתי חחי באפך מלכ׳ ב יט כח

ושמתי חחי באפך ישע׳ ל. כט

Hamos. חַחִיִּים כ׳ . חַחִים ק׳

חחיים בלחייך יחזק׳ כט ד

ונתתי החים בלחייך לח ד

Uncis. בַּחַחִים

ויביאהו בחחים יחזק׳ יט ד

ויתנהו בסוגר בחחים יט ט

Spina. * חוֹחַ

s אנגעל, שפיטצהאַקען (דערגלייכען צאַנג מאַן געפאַנגענען גראָססערען פישען דורך דיא נאַזע. איינעס אָהנליכען אינשטרומענטעס בעדיענטע מאַן זיך אויך צום פעססעלן פאָן געפאַנגענען), פעססעלן, דאָרן, דאָרנשטרויך.

תחת חטה יצא חוח איו׳ לא מ

חוח עלה ביד שכור משלי כו ט

חוח באהליהם הוש׳ ט ו

Et spina. וְחוֹחַ

וחוח במבצריה ישע׳ לד יג

Spina. הַחוֹחַ

החוח אשר בלבנון
ותרמס את החוח מלכ׳ ב יד ט

החוח אשר בלבנון
ותרמס את החוח ד״ה ב כה יח

Aut spina. וּבְחוֹחַ

ובחוח תקב לחיו איו׳ מ כו

Spinae. הַחוֹחִים

כשושנה בין החוחים שיר ב ב

In spinetis. בַּחוֹחִים

וילכדו את מנשה בחוחים ד״ה ב לג יא

Et in spinetis. * וּבַחֲוָחִים

s דאָרנהעקקע, דאָרנגעביש.

במערות ובחוחים שמו׳ א יג ו

חבא כל לשון החבאה ומחבואה וחביון ספירושו הסתר:

Abscondere. di, abdere, occultare.

Latita. חֲבִי

s זיך פערבערגען, פערבאָרגען זיין, זיך פערקריעכען, פערשטעקקען, פערבערגען, פערשטעקקט זיין.

חבי כמעט רגע ישע׳ כו כ

Niph. Absconderat se. נֶחְבָּא

הקטן כי נחבא שופ׳ ט ה

הנה היא נחבא אל הכלים שמו׳ א י כג

הנה עתה הוא נחבא שמו׳ ב יז ט

Abscondisti te. נַחְבֵּאתָ

למה נחבאת לברח ברא׳ לא כז

Et abscondes te. וְנַחְבֵּאתָ

וישבת בסתר ונחבאת שמו׳ א יט ב

Absconderunt se. נֶחְבְּאוּ

אשר נחבאו שם יהוש׳ י כז

Occultabant se. נֶחְבָּאוּ

קול נגידים נחבאו איו׳ כט י

Et absconder. se. וְנֶחְבָּאוּ

ראוני נערים ונחבאו איו׳ כט ח

Et latitabitis. וְנַחְבֵּתֶם

ונחבתם שמה נחבאים יהוש׳ ב טז

Latitantes. נֶחְבָּאִים
נחבאים במערה יהוש׳ י יז

In abscondere se. בְּהֵחָבֵא
ויברחו בהחבא דני׳ י ז

Ad obscondendum se. לְהֵחָבֵה
חדר בחדר להחבה מלכ׳ א כב כה
להחבה בשדה לאמר מלכ׳ ב ז יב

Idem. לְהֵחָבֵא
חדר בחדר להחבא ד״ה ב יח כד

Et abscondere se. וְנֶחְבָּה
ונחבה לא יוכל ירמ׳ מט י

Et abscondi me. וָאֵחָבֵא
כי ערם אנכי ואחבא בראׁ׳ ג י

Abscondet te. תֵּחָבֵא
בשוט לשון תחבא איו׳ ה כא

Abdent se. יֵחָבְאוּ
ואם יחבאו עמו׳ ט ג

Et absconderunt se. וַיֵּחָבְאוּ
ויחבאו במערה במקדה יהוש׳ י יז

Pyh. Occultantur. חֻבְּאוּ
יחד חבאו ענוי ארץ איו׳ כד ד

In abdi meo. בְּחֻבִּי
לטמון בחבי עוני איו׳ לא לג

הֶחְבִּיאָנִי
Hiph. Abscondit me.
בצל ידו החביאני ישע׳ מט ב

Absconderat. הֶחְבִּיאָה
כי החביאה את המלאכים יהוש׳ ו כה

Abscondit. הֶחְבְּאָתָה
כי החבאתה את המלאכים יהוש׳ ו יז

Et occultavi. וָאַחְבִּא
ואחבא מנביאי יי׳ מלכ׳ א יח יג

Et abscondit. וַתַּחְבִּא
ותחבא את בנה מלכ׳ ב ו כט

Et abscondit eos. וַיַּחְבִּיאֵם
ויחביאם חמשים איש מלכ׳ א יח ד

Hoph. Abduntur. הָחְבָּאוּ
ובבתי כלאים החבאו ישע׳ מב כב

הִתְחַבְּאוּ
Hithp. Absconderunt se.
אשר התחבאו שם שמו׳ א יד יא

Latitans. מִתְחַבֵּא
מתחבא שש שנים מלכ׳ ב יא ג
והוא מתחבא בשמרון
ד״ה ב כב ט
מתחבא שש שנים כב יב

Abditi. מִתְחַבְּאִים
בניו עמו מתחבאים ד״ה א כא כ

הַמִּתְחַבְּאִים
Qui abscenderunt se.
המתחבאים בהר אפרים
שמו׳ א יד כב

Latitet. יִתְחַבֵּא
אשר יתחבא שם שמו׳ א כג כג

Et abscondit se. וַיִּתְחַבֵּא
ויתחבא האדם ואשתו בראׁ׳ ג ח

Abscondent se. יִתְחַבָּאוּ
כאבן מים יתחבאו איו׳ לח ל

Et absconderunt se. וַיִּתְחַבְּאוּ
ויתחבאו העם במערות שמו׳ א יג ו

!Sicut absconsio. כְּמַחֲבֵא *
s פערשטעקק, שלופפווינקעל.
כמחבא רוח ישע׳ לב ב

Latibula. הַמַּחֲבֹאִים *
s דאסזעלבע.
מכל המחבאים שמו׳ א כג כג

Absconsio. חֶבְיוֹן *
s היללע, דעקקע.
ושם חביון עזו חבק׳ ג ג

חבב כל לשון חבה:

Diligere.

Diligens. חֹבֵב
s ליעבען, אנד: בוזען, שאָאָס, נאָך
אנד: פערספליכטען (פאָן חוב).
אף חבב עמים דברים לג ג

בְּחֻבִּי
In diligere me, i. e. prae dilectione mei.
s איינעגליעבע, אנד: בוזען, שאָאָס.
לטמון בחבי עוני איוב לא לג

חבה כל שם מחבת ועיין ג״כ בשרש חבא:

Sartagines, cacabi.

Sartagines. הַחֲבִתִּים *
s באקקווערק, פפאננענבאקקווערק.
נאך אנד: פאָן חָבַת.
על מעשה החבתים ד״ה א ט לא

Sartago. מַחֲבַת *
s פפאננע, בראטפפאננע.
על מחבת בשמן תעשה ויקר׳ ו יד
במרחשת ועל מחבת ז ט
קח לך מחבת ברזל יחזק׳ ד ג

Sartago. הַמַּחֲבַת
ואם מנחה על המחבת ויקר׳ ב ה

Et in cacabo. וְלַמַּחֲבַת
ולמחבת ולמרבכת ד״ה א כג כט

חבט כל לשון חבטה:

Excutere.

Excutiens. חֹבֵט
s קלאָפפען, שלאגען, אבשלאגען,
אויסקלאָפפען, נעקלאָפפט ווערדען.
וגדעון בנו חבט חטים שופ׳ ו יא

Excuties. תַּחְבֹּט
כי תחבט זיתך דבר׳ כד כ

Excutiet. יַחְבֹּט
יחבט יי׳ משבלת הנהר ישע׳ כז יב
ותחבט

חבט חבל

Et excussit. וַתַּחְבֹּט
ותחבט את אשר לקטה — רות ב יז

Hiph. Excutietur. יֻחְבַּט
במטה יחבט קצח — ישע' כח כז

חבל פעולתיו שש:

Significata ejus sex sunt.

א כל שפירושו משכון והנגזר ממנו:

I. Pignerari, in pignus accipere.

Pigneretur. חָבָל
s פפאנדען, אויספפאנדען, צום פפאנדע נעהמען, פערפפאנדעט ווערדען.
חבל לא חבל — יחזק' יח יו

Pignerans. חֹבֵל
נפש הוא חבל — דבר' כד ו

In pignus datae. חֲבֻלִים
ועל בגדים חבלים — עמו' ב ח

Pignerando. חָבֹל
אם חבל תחבל — שמו' כב כה

Idem. חֲבֹל
חבל לא חבל — יחזק' יח יו

Pignerare eum. חַבְלֵהוּ
ובעד נכרים חבלהו — משלי כ יו
ובעד נכריה חבלהו — כז יג

Pigneraberis. תַּחְבֹּל
אם חבל תחבל — שמו' כב כה
ולא תחבל בגד אלמנה — דבר' כד יז
כי תחבל אחיך חנם — איו' כב ו

Pignerabitur. יַחֲבֹל
לא יחבל רחים — דבר' כד ו

Pignore capiunt. יַחְבְּלוּ
יחבלו שור אלמנה — איו' כד ג

Idem. יַחְבֹּלוּ
ועל עני יחבלו — איו' כד ט

הבל

יֵחָבֶל־
Niph. In pignus dabitur.
בז לדבר יחבל לו — משלי יג יג

Pignus. * חֲבֹל
s פפאנד, אונטערפפאנד.
הבל לא ישיב — יחזק' יח יב
הבל לא חבל — יח יו
הבל ישיב רשע — לג טו

Pignus suum. * חֲבֹלָתוֹ
הבלתו חוב ישיב — יחזק' יח ז

ב כל לשון חבול שפירושו השחתה:

II. Corrumpere, perdere.

Corrupimus. חָבַלְנוּ
s פערדערבען, פערדערבליך, שלעכט האנדלען, פערדערבט ווערדען, צו גרונדע געהען, צערשטארען, צו גרונדע ריכטען, צערברעכען, אבווערפען, צערשטארט זיין.
חבל חבלנו לך — נחמ' א ז

Corrumpendo. חֲבֹל
חבל חבלנו לך — נחמ' א ז

Perdam. אֶחְבֹּל
האמר נשאתי לא אחבל — איו' לד לא

Niph. Perdetur. יֵחָבֶל־
בז לדבר יחבל לו — משלי יג יג

Pih. Et perdet. וְחִבֵּל
וחבל את מעשה ידיך — קהל' ה ה

Corrumpentes. מְחַבְּלִים
מחבלים כרמים — שיר ב טו

Ad corrumpend. לְחַבֵּל
לחבל כל הארץ — ישע' יג ה
להבל ענוים באמרי שקר — לב ז
בראתי משחית לחבל — נד יו

Perdet. תְּחַבֵּל
בעבור טמאה תחבל — מיכ' ב י

Pyh. Et corrumpetur. וְחֻבַּל
וחבל על מפני שמן — ישע' י כז

Corruptus est. חֻבָּלָה
רוחי חבלה — איו' יז א

Et corruptione. * וְחֶבֶל
s פערדערבען.
וחבל נמרץ — מיכ' ב י

Chovelim, perdentes. חֹבְלִים
s פערדערבער, אנדערע שטרענגע, נאך אנד: איינטראכט, פערבינדעטע.
ולאחד קראתי חבלים — זכר' יא ז

Chovelim. הַחֹבְלִים
מקלי השני את החבלים — זכר' יא יד

ג כל חבלים שפירושו צירים ומכאובים:

III. Dolores, tormina.

Pih. Parturivit. * חִבְּלָה
s (זיך קריממען פאר שמערץ, אינו- בעזאנד: ביים געבורטסשמערץ) גע- בארען, עמפפאנגען.
שמה חבלה ילדתך — ש'ה ח ה

Peperit te. חִבְּלַתְךָ
שמה חבלתך אמך — ש'ה ח ה

Parturiet. יְחַבֶּל־
הנה יחבל און — תהל' ז טו

Dolor. * חֵבֶל
s שמערצען, וועהען (דער געבארענדען).
בטרם יבוא חבל לה — ישע' סו ז

Dolores. חֲבָלִים
חבלים יחלק באפו — איו' כא יז
חבלים יאחזוך — ירמ' יג כא
בבא לך חבלים — כב כג

Et dolores. וַחֲבָלִים
צירים וחבלים יאחזון — ישע' יג ח
צרה וחבלים אחזתה — ירמ' מט כד

Dolores. חֶבְלֵי
חבלי שאול סבבני — שמו' ב כב ו
אפפוני חבלי מות — תהל' יח ה וקיו ג
חבלי שאול סבבוני — יח ו
חבלי רשעים עודני — קיט סא
חבלי יולדה יבאו לו — הוש' יג יג

תועק

בַּחֲבָלֶיהָ *In doloribus suis.*

תזעק בחבליה ישע' כו יז

חֶבְלֵיהֶם *Dolores suos.*

חבליהם תשלחנה איו' לט ג

ד מה שפירושו עבות ועמו מה שפירושו כברת ארץ או מחוז או גורל גם מה שפירושו מנהיג הספינה או התורן:

IV. Funis, Tractus, Pars, Portio terrae fune dimensa, Nauclerus, Malus navis.

* חֶבֶל *Tractus, funis.*

s זייל, שנור, מעססשנור, שהייל, לאַאַז, לאַנדשטריך.

ששים עיר כל חבל ארגב דבר' ג ד
כל חבל הארגב ג יג
לקח את כל חבל ארגב ג יד
יעקב חבל נחלתו לב ט
לו חבל ארגוב מלכ' א ד יג
ארץ כנען חבל נחלתכם ד"ה א יו יח
חבל נחלתכם תהל' קה יא
לא ירחק חבל הכסף קהל' יב ו
משליך חבל בגורל מיכ' ב ה
ישבי חבל הים צפנ' ב ה
והיתה חבל הים ב ו
והיה חבל לשארית ב ז
ובידו חבל מדה זכר' ב א

וְחֶבֶל *Et partem.*

גורל אחד וחבל אחד יהוש' יז יד

הַחֶבֶל *Funiculo.*

ומלא החבל להחיות שמו' ב ח ב

בְּחֶבֶל *Funiculo.*

בחבל נחלה תהל' עח נה

בַּחֶבֶל *Fune.*

ותורידם בחבל יהוש' ב טו
וימדדם בחבל שמו' ב ח ב
ואדמתך בחבל תחלק עמו' ז יז

וּבְחֶבֶל *Et fune.*

ובחבל תשקיע לשונו איו' מ כה

מֵחֶבֶל *De portione.*

מחבל בני יהודה יהוש' יט ט

הימה מחבל אכזיבה יט כט

חַבְלוֹ *Funiculus ejus.*

טמון בארץ חבלו איו' יח י

חֲבָלִים *Funes, funiculi.*

וימדד שני חבלים שמו' ב ח ב
אל העיר ההיא חבלים יז יג
חבלים נפלו לי בנעימים תהל' יו ו
יוסף חבלים יחזק' מז יג

וַחֲבָלִים *Et funes.*

וחבלים בראשנו מלכ' א כ לא
וחבלים בראשיהם כ לב
וחבלים פרשו רשת תהל' קמ ו

בַּחֲבָלִים *Cum funibus.*

את ירמיהו בחבלים ירמ' לח ו
אל הבור בחבלים לח יא
וימשכו את ירמיהו בחבלים לח יג
בחבלים חבשים יחזק' כז כד

לַחֲבָלִים *Funibus.*

מתחת לחבלים ירמ' לח יב

חַבְלֵי *Funes.*

ויפלו חבלי מנשה יהוש' יז ה

בְּחַבְלֵי *Funibus.*

אחוז בחבלי בוץ אסת' א ו
ילכדון בחבלי עני איו' לו ח
בחבלי השוא ישע' ה יח
בחבלי אדם אמשכם הוש' יא ד

וּבְחַבְלֵי *Et funibus.*

ובחבלי חטאתו יתמך משלי ה כב

חֲבָלָיִךְ *Funes tuos.*

נטשו חבליך ישע' לג כג

חֲבָלָיו *Funes ejus.*

וכל חבליו בל ינתקו ישע' לג כ

* חִבֵּל *Malus navis.*

s מאַסטבוים, אנד: שיפפסטויא, אַנקערטויא.

וכשכב בראש חבל משלי כג לד

* הַחֹבֵל *Nauclerus.*

s שיפפער, רַב הַחֹבֵל שטייער-מיינטער, שיפפסקאַפיטאַן.

ויקרב אליו רב החבל יונ' א ו

חֹבְלֵי *Nautae.*

כל חבלי הים יחזק' כז כט

חֹבְלַיִךְ *Nautae tui.*

המה חבליך יחזק' כז ח
לקול זעקת חבליך כז כח

וְחֹבְלַיִךְ *Et naucleri tui.*

מלחיך וחבליך יחזק' כז כז

ה מה שפירושו חבורה או קהלה ועמו קראתי חובלים:

V. Turba, caterva.

* חֶבֶל *Turba.*

s באַנדע, צוג, טרופפ.

ופגעת חבל נבאים שמו' א י ה
והנה חבל נבאים לקראתו י י

* חֹבְלִים *Chovelim n. p.*

ולאחד קראתי חובלים זכר' יא ז

הַחוֹבְלִים *Hachovelim.*

מקלי השני את החובלים זכר' יא יד

ו שם תחבולה:

VI. Solertia, consilium prudens.

* תַּחְבֻּלוֹת

Solertiae, consilia.

s לענקונג, לייטונג, קונסט עטוואס צו לייטען, רעגירען, אנשלאַג, קלוגע אנשלאֶגע.

ונבון תחבלות יקנה משלי א ה
באין תחבלות יפל עם יא יד
תחבלות רשעים מרמה יב ה

בְּתַחְבֻּלוֹת

Cum consiliis prud.

בתחבלות תעשה לך משלי כד ו

וּבְתַחְבֻּלוֹת *Et consiliis.*

ובתחבלות עשה מלחמה משלי כ יח

בְּתַחְבּוּלֹתָו *Consiliis suis.*

מתהפך בתחבולתו הכסיל איו' לז יב

חבק חבר

חבק כל לשון חבוק:

Amplecti, amplexari, complicare.

Complicat. חִבֵּק

s אומפאססען, אומארמען, צוזאמטענ-פאלטען, צוזאמטענלעגען.

הכסיל חבק את ידיו קהל׳ ד ה

Amplexans eris. חֹבֶקֶת

כעת חיה אתי חבקת בן מלכ׳ ב ד יז

Ad amplexandum. לַחֲבוֹק

עת לחבוק קהל׳ ג ה

Pih. Amplectuntur. חִבְּקוּ

ומבלי מחסה חבקו צור איו׳ כד ח
חבקו אשפתות איכ׳ ד ה

Ab amplectendo. מֵחַבֵּק

ועת לרחק מחבק קהל׳ ג ה

Et amplecteris. וּתְחַבֵּק

ותחבק חק נכריה משלי ה כ

Amplexaberis eam. תְּחַבְּקֶנָּה

תכבדך כי תחבקנה משלי ד ח

Et amplexatus fuit. וַיְחַבֵּק

ויחבק לו וינשק לו בראש׳ כט יג

Idem. וַיְחַבֵּק

וישק להם ויחבק להם בראׄ מח י

וַיְחַבְּקֵהוּ

Et amplexat. est eum.

לקראתו ויחבקהו בראש׳ לג ד

Amplectitur me. תְּחַבְּקֵנִי

וימינו תחבקני שיר ב ו וח ג

Amplexus, Complexus. חִבֻּק *

s אין איינאנדערשלאגען, אין איינ-אנדער שרענקען (דיא האנדע), האנדע-פאלטונג.

מעט חבק ידים משלי ו י וכד לג

חבר פתרוניו שלש:

Significata ejus tria sunt.

II

חבר

א כל לשון חבורה וחבור מחברת וחברות:

Sociari, Conjungi.

Conjungebant se. חָבְרוּ

s פערבונדען זיין, פערבינדעט זיין, פערבינדען, פעראייניגען, צוזאמטענ-פינגען, צוזאמטענזעטצען, זיך פער-בינדען:

חברו אל עמק השדים ברא׳ יד ג

חֹבְרֹת

Sociantes se, Conjuncti.

תהיין חברת
וחמש יריעת חברת שמו׳ כו ג
שתי כתפת חברת כח ז
כתפת עשו לו חברת לט ד
חברת אשה אל אחותה יחזק׳ א ט
שתים חוברות איש א יא

Conjunctus. חֲבוּר

חבור עצבים אפרים הוש׳ ד יז

Pih. Conjunxit. חִבֵּר

יריעת חבר שמו׳ לו י

Et conjunges. וְחִבַּרְתָּ

וחברת את היריעת שמו׳ כו ו
וחברת את חמש היריעת כו ט
וחברת את האהל כו יא

Ad conjungendum. לְחַבֵּר

לחבר את האהל שמו׳ לו יח

Et conjunxit. וַיְחַבֵּר

ויחבר את חמש היריעה שמו׳ לו י
ויחבר את היריעת לו יג
ויחבר את חמש היריעת לו יז

וַיְחַבְּרֵהוּ

Et consociavit eum.

ויחברהו עמו ד״ה ב כ לו

Pyh. Conjunctum. חֻבָּר

על שני קצותו חבר שמו׳ לט ד

Et conjunctum. וְחֻבָּר

אל שני קצותיו וחבר שמו׳ כח ז

Quae conjuncta est. שֶׁחֻבְּרָה

כעיר שחברה לה יחדו תהל׳ קכב ג

Consociabitur. יְחֻבַּר

אשר יחבר אל כל החיים קהל׳ ט ד

An sociabitur tibi. הַיְחָבְרְךָ

היחברך כסא הוות תהל׳ צד כ

אַחְבִּירָה

Hiph. Consociarem.

אחבירה עליכם במלים איו׳ יז ד

אֶתְחַבַּר

Hithp. Consociavit se.

אתחבר יהושפט ד״ה ב כ לה

בְּהִתְחַבֶּרְךָ

In consociando te.

בהתחברך עם אחזיהו ד״ה ב כ לז

Consociabunt se. יִתְחַבָּרוּ

ולקץ שנים יתחברו דניאל יא ו

Socius. חָבֵר *

s גענאססע, געפאהרטע, פריינד.

חבר אני לכל אשר יראוך תהל׳ קיט סג
חבר הוא לאיש משחית משלי כח כד

Socius ejus. חֲבֵרוֹ

האחד יקים את חברו קהל׳ ד י

Socii. חֲבֵרִים

כאיש אחד חברים שופט׳ כ יא
חברים מקשיבים לקולך שיר ח יג

Et socii. וְחַבְרֵי

וחברי גנבים ישע׳ א כג

Socii tui. חֲבֵרֶיךָ

על עדרי חבריך שיר א ז

Prae soc. tuis. מֵחֲבֵרֶיךָ

שמן ששון מחבריך תהל׳ מה ח

Socii ejus. חֲבֵרָיו . חֲבֵרָו

הן כל חבריו יבשו ישע׳ מד יא
ולבני ישראל חברו יחזק׳ לז יז
וכל בית ישראל חברו
ושבטי ישראל חברו לז יט

Socia tua. חֲבֶרְתְּךָ *

s געפאהרטין.

והיא חברתך ואשת בריתך מלא׳ ב יד

* חֲבֵרִים *Socii.*

s פערבינדעטע, האנדעלסגענאססען.

יכרו עליו חברים　איו' מ ל

* חֶבֶר *Societas.*

s פערבינדונג, געזעללשאפט, גע-נאססענשאפט.

חבר כהנים　הוש' ו ט

חָבֶר *Idem.*

ובית חבר　משלי כא ט וכה כד

* לְחֶבְרָה *Sodalitium.*

s קאמעראדשאפט צו שליעססען, זיך צו געזעללען.

וארח לחברה עם פעלי און　איו' לד ח

* הַחֹבֶרֶת *Junctura.*

s פערבינדונג, העפט.

החברת השנית　שמו' כו י

חחברת השנית　לו יז

בַּחֹבָרֶת *In junctura.*

מקצה בחברת　שמו' כו ד

הקיצנה בחברת　כו י

* הִתְחַבְּרוּת *Consociato.*

s פערברידערונג, פערבינדונג.

ומן התחברות אליו　דניאל יא כג

* בַּמַּחְבֶּרֶת . בַּמַּחְבָּרֶת

In Junctura, Commissura.

s פערבינדונג (איינ: איינע שטעללע, וואָ צוויא דינגע אנאיינאנדער געפיגט זינד).

במחברת השנית　שמו כו ד

אשר במחברת השנית　כו ה ולו יב

מקצה במחברת

במחברת השנית　לו יא

הקיצנה במחברת　לו יז

מְחַבַּרְתּוֹ *Commissurae ejus.*

לעמת מחברתו　שמו' כח כז ולט כ

לַמְחַבְּרוֹת *Ad commissur.*

s בינדעבאלקען, קלאממערן.

ועצים למחברות　ד"ה ב לד יא

וְלַמְחַבְּרוֹת *Et ad commissur.*

ולמחברות הכין דויד　ד"ה א כב ג

ב כל ספירושו לחש:

II. Incantare.

חוֹבֵר *Incantans.*

s בעצויבערן, באננען, פעססעלן.

חובר חברים מחכם　תהל' נח ו

וְחֹבֵר *Et incant.*

וחבר חבר ושאל אוב　דבר' יח יא

* חֶבֶר *Incantatio.*

s צויבעריא, באננשפרוך, צויבער-באננפארמעל.

וחבר חבר ושאל אוב　דבר' יח יא

מאשת מדינים ובית חבר　לדיק

משלי כא ט וכה כד

חֲבָרִים *Incantationes.*

חובר חברים מחכם　תהל' נח ו

חֲבָרַיִךְ *Incantat. tuar.*

בעצמת חבריך מאד　ישע' מז ט

בַּחֲבָרַיִךְ *Cum incantat. tuis.*

עמדי נא בחבריך　ישע' מז יב

* חַבָּרִים *Socii incantatorum.*

s צויבערער, פערבינדונג.

יכרו עליו חברים　איו' מ ל

ג כל לשון חבורה והכנורות ספירושו מכה או כתם:

III. Vibex, Livor.

* חַבּוּרָה *Vibex.*

s שטריעמע, וואונדע.

חבורה תחת חבורה　שמו' כא כה

וְחַבּוּרָה *Et vibex.*

פצע וחבורה　ישע' א ו

לְחַבֻּרָתִי *Ad vibic. meam.*

וילד לחברתי　בראש' ד כג

חַבֻּרוֹת *Vibices.*

חברות פצע תמרוק ברע　משלי כ ל

חַבּוּרֹתָי *Vibices meae.*

נמקו חבורתי　תהל' לח ו

* וּבַחֲבֻרָתוֹ *Et vibice ejus.*

s וואונדע, ביילע.

ובחברתו נרפא לנו　ישע' נג ה

* חֲבַרְבֻּרֹתָיו

Maculae liventes ejus.

s בונטע פלעקקען.

ונמר חברברתיו　ירמ' יג כג

חבש כל לשון חבוש הן ספירושו קשר או רפואה או חבישת הבהמה או אסור וממשלה:

Ligare, Alligare, Obligare, Sternere.

וְחָבַשְׁתָּ *Et alligabis eis.*

s בינדען, אנבינדען, אומבינדען, אומ-היללען, פערבינדען, פערהיללען, פער-שליעססען, זאטטעלן, בעצאהמען, פעססעלן, הערשען, העממען, פער-בונדען זיין. חָבֵשׁ וואונדארצט.

וחבשת להם מגבעות　שמו' כט ט

חֲבַשְׁתֶּם *Obligastis.*

ולנשברת לא חבשתם　יחזק' לד ד

חֹבֵשׁ *Obligans.*

לא אהיה חבש　ישע' ג ז

חָבוּשׁ *Alligata.*

סוף חָבוּש לראשי　יונ' ב ו

חֲבוּשִׁים *Ligati.*

צמד חמרים חבושים　שופ' יט י

חֲבֻשִׁים *Idem.*

וצמד חמרים חבשים　שמו' ב יז א

בחבלים חבשים　יחזק' כז כד

חֲבֹשׁ *Obligare.*

ביום חבש יי　ישע' ל כו

לַחֲבֹשׁ *Ad obligandum.*

לחבש לנשברי לב　ישע' סא א

לְחָבְשָׁה

Ad obligand. ipsum.

לשום חתול לחבשה　יחזק' ל כא

פניהם

חֲבוֹשׁ *Obliga, Liga.*

פניהם חבוש בטמון איו' מ יג
פארך חבוש עליך יחזק' כד יז

חִבְשׁוּ *Ligate.*

חבשו לי החמור מלכ' א יג יג
חבשו לי את החמור יג כז

אֶחֱבֹשׁ *Obligabo.*

ולנשברת אחבש יחזק' לד יו

אֶחְבְּשָׁה *Ligabo, Sternam.*

אחבשה לי החמור שמו' ב יט כז

וָאֶחְבָּשֵׁךְ *Et circumligavi te.*

ואחבשך בשש יחזק' יו י

יַחֲבוֹשׁ *Obligabit.*

האף שונא משפט יחבוש איו' לד יז

וַיַּחֲבֹשׁ . בָּשׁ־

Et ligavit, instravit.

ויחבש את חמרו בראש' כב ג
ויחבש להם מגבעות ויק' ח יג
ויחבש את אתנו במד' כב כא
ויחבש את החמור שמו' ב יז כג
ויחבש את חמרו מלכ' א ב מ
ויחבש לו החמור יג כג

וְיֶחְבָּשׁ *Et obligabit.*

כי הוא יכאיב ויחבש איו' ה יח

וְיַחְבְּשֵׁנוּ *Et obligabit nos.*

ך ויחבשנו הוש' ו א

וַתַּחֲבשׁ *Et ligavit, stravit.*

ותחבש האתון ותאמר מלכ' ב ד כד

וַיַּחְבְּשׁוּ *Et instraverunt.*

ויחבשו לו החמור מלכ' א יג יג

וַיַּחֲבשׁוּ *Idem.*

חבשו לי את החמור ויחבשו
מ"א יג כז

חִבֵּשׁ *Pih. Ligat.*

מבכי נהרות חבש איו' כח יא

וּמְחַבֵּשׁ *Et obligat.*

ומחבש לעצבותם תהל' קמז ג

חֻבְּשָׁה *Pyh. Obligatum fuit.*

והנה לא חבשה יחזק' ל כא

חֻבָּשׁוּ *Obligantur.*

לא זרו ולא חבשו ישע' א ו

חבת הוא בשרש חבה:

חבה *Vide Rad.*

חֲבַת זיהע **חבה.**

חגג כל לשון חג היה פירושו מועד או קרבן ועמו מה; שפירושו תנועה:

Feriari, Festum celebrare, Tripudiare.

וְחַגֹּתֶם *Et celebrabitis.*

s טאנצען (איינ: זיך אים קרייזע הערום-דרעהען), פעזטע פייערן, טוימעלן, וואַנקען, שווינדעלן (פאָם טרונקענען).

וחגתם אתו חג ליי' שמו' יב יד
וחגתם אתו חג ליי' ויק' כג מא
וחגתם חג ליי' שבעת ימים כט יב

חוֹגֵג *Ferians.*

המון חוגג תהל' מב ה

וְחֹגְגִים *Et tripudiantes.*

אכלים ושתים וחגגים שמו' א ל יו

לָחֹג *Ad celebrandum.*

לחג את חג הסכות זכר' יד יח
ויד יט

וְלָחֹג *Et ad celebrandum.*

ולחג את חג הסכות זכר' יד יו

חָגִּי *Celebra.*

חגי יהודה חגיך נחו' ב א

תָּחֹג *Feriator.*

שלש רגלים תחג שמו' כג יד
שבעת ימים תחג ליי' דבר' יו טו

תָּחֹגּוּ *Celebrabitis.*

תחגו את חג יי' ויק' כג לט
תחגו אתו כג מא

תְּחָגֻּהוּ *Celebretis eum.*

חקת עולם תחגהו שמו' יב יד

יָחוֹגּוּ

Tripudiabunt, Titubabunt.

יחוגו וינועו כשכור תהל' קז כז

וְיָחֹגּוּ *Et festum celebrent.*

ויחגו לי במדבר שמו' ה א

חַג . חָג *Festum, Festivitas.*

s פעזט, פייער, פעזטאָפפער, אָפפער-טהיער.

כי חג יי' לנו שמו' י ט
וחגתם אתו חג ליי' שמו' יב יד
וביום השביעי חג ליי' יג ו
את חג המצות תשמר כג טו ולד יח
חג ליי' מחר לב ה
זבח חג הפסח לד כה
חג המצות ליי' ויק' כג ו
חג הסכות שבעת ימים כג לד
תחגו את חג יי' כג לט
וחגתם אתו חג ליי' כג מא
חג שבעת ימים במד' כח כז
וחגתם חג ליי' כט יב
ועשית חג שבעות ליי' דבר' יו י
חג הסכות תעשה לך יו יג
הנה חג יי' בשילה שופ' כא יט
ויעש ירבעם חג מלכ' א יב לא
ויעש חג לבני ישראל יב לג
לעשות את חג המצות ד"ה ב ל יג
את חג המצות שבעת ימים ל כא
ולה יז
ויעשו את חג הסכות עזר' ג ד
ויעשו חג המצות ו כב
ויעשו חג שבעת ימים נחמ' ח יח
אסרו חג בעבתים תהל' קיח כו
בליל התקדש חג ישע' ל כט
חג שבעות ימים יחזק' מה כא
וליום חג יי' הוש' ט ה
ולחג את חג הסכות זכר' יד יו
לחג את חג הסכות יד יח ויד יט

וְחַג *Et festum.*

וחג הקציר שמו' כג יו
וחג האסף בצאת השנה כג יו
וחג שבעת תעשה
וחג האסיף לד כב

הֶחָג *Festum.*

את החג וכל ישראל עמו
מלכ' א ח סה

*

ויעש

ויעש שלמה את החג   ד"ה ב ז ח
ושבעת ימי החג   יחזק' מה כג

Et festum. וְהֶחָג

והחג שבעת ימים   ד"ה ב ז ט

In festo. בֶּחָג

בירח האיתנים בחג   מלכ' א ח ב
כל איש ישראל בחג   ד"ה ב ה ג
בחג בחדש השביעי   נחמ' ח יד
בחג יעשה כאלה   יחזק' מה כה

In festo. בְּחַג

בחג המצות   דבר' יו יו
וד"ה ב ח יג
שנת השמטה בחג הסכות   דבר' לא י

Et in festo. וּבְחַג

ובחג השבועות ובחג הסכות   דבר' יו יו
בחג המצות ובחג השבעות ובחג הסכות   ד"ה ב ח יג

Sicut fest. כֶּחָג

כחג אשר ביהודה   מלכ' א יב לב

Fest. mei. חַגִּי

ולא ילין חלב חגי עד בקר   שמו' כג יח

Festi nostri. חַגֵּנוּ

בכסה ליום חגנו   תהל' פא ד

In fest. tuo. בְּחַגֶּךָ

ושמחת בחגך   דבר' יו יד

Festum ejus. חַגָּהּ

חגה חדשה ושבתה   הוש' ב יג

Festa. חַגִּים

חגים ינקפו   ישע' כט א

In festis. בַּחַגִּים

בחגים ובחדשים   יחזק' מה יז

Et in festis. וּבַחַגִּים

ובחגים ובמועדים   יחזק' מו יא

Festa tua. חַגַּיִךְ

חגי יהודה חגיך   נחו' ב א

Festa vestra. חַגֵּיכֶם

מאסתי חגיכם   עמו' ה כא
והפכתי חגיכם   ח י
פרש חגיכם   מלא' ב ג

* לְחָגָּא

Titubatio, Commotio.

s פורכט, ציטטערן, שרעקקען.

למצרים לחגא   ישע' יט יז

חגב כל שם חגב הן ספירותו מין ארבה או האבר המוליד:

Locusta.

Locusta. חָגָב *

s היישרעקקע.

והן אצוה על חגב   ד"ה ב ז יג

Locusta. הֶחָגָב

ואת החגב למינהו   ויק' יא כב
ויסתבל החגב   קהל' יב ה

Sicut locustae. כַּחֲגָבִים

ונהי בעינינו כחגבים   במד' יג לג
וישביה כחגבים   ישע' מ כב

חגה וענינו נקוע:

Fissura.

In fissuris. בְּחַגְוֵי

s (פעלזען) קליפפען, ריססע, אבהאנגע, שלוכטען.

יונתי בחגוי הסלע   שיר ב יד
שכני בחגוי הסלע   ירמ' מט יו
שכני בחגוי סלע   עובד' א ג

חגר כל לשון חגירה והנגזר ממנו ועמו מה ספירותו התנועעות:

Cingere, Accingere.

Accingit. חָגְרָה

s גירטען, אומגירטען, אומבינדען, אנלעגען, זיך גירטען, הערפאָר וואנקען, הערפאָר הינקען, ציטטערנד הערפאָרגעהען. (תַּחְגֹּר תהלי' עו יא, נאך אנד: איינהאלט טהון, העממען).

חגרה בעוז מתניה   משלי לא יז

Et cinges. וְחָגַרְתָּ

וחגרת אותם אבנט   שמו' כט ט

Accingunt se. חָגְרוּ

בחוצתיו חגרו שק   ישע' טו ג
חגרו שקים   איכ' ב י

Et accingent. וְחָגְרוּ

וחגרו שקים   יחזק' ז יח
וחגרו שקים   כז לא

Accingens. חֹגֵר

אל יתהלל חגר כמפתח   מלכ' א כ יא
מכל חגר חגורה   מלכ' ב ג כא

Accinctus. חָגוּר

חגור כלי מלחמה   שופט' יח יא
נער חגור אפוד בד   שמו' א ב יח
ודוד חגור אפוד בד   שמו' ב ו יד
ויואב חגור מדו   כ ח
והוא חגור חדשה   כא יו

Accinctus. הֶחָגוּר

החגור כלי המלחמה   שופט' יח יז

Accincti. חֲגֻרִים · חֲגוּרִים

מתניכם חגרים   שמו' יב יא
חגורים כלי מלחמתם   שופט' יח יו
ומתניו חגרים   דניאל י ה

Accincta. חֲגֻרַת

כבתולה חגרת שק   יואל א ח

Et ad accingend. וְלַחֲגֹר

ולקרחה ולחגר שק   ישע' כב יב

Accinge. חֲגֹר · חֲגוֹר

ויאמר לגיחזי חגר מתניך   מלכ' ב ד כט
ויאמר לו חגר מתניך   ט א
חגור חרבך על ירך   תהל' מה ד

Accinge. חִגְרִי

בת עמי חגרי שק   ירמ' ו כו

Accingite. חִגְרוּ

חגרו איש חרבו   שמו' א כה יג
על זאת חגרו שקים   ירמ' ד ח
חגרו וספדו הכהנים   יואל א יג

Et accingite. וְחִגְרוּ

וחגרו שקים   שמו' ב ג לא

חגרנה

Accingite vos. חֲגֹרְנָה

חגרנה שקים ירמ׳ מט ג

Accinges. תַּחְגֹּר

שארית חמת תחגר תהל׳ עו יא

Accinget. יַחְגֹּר

ובאבנט בד יחגר ויקר׳ יו ד

Et accinxit. וַיַּחְגֹּר

ויחגר אתו באבנט
ויחגר אותו בחשב ויקר׳ ח ז
ויחגר אתם אבנט ח יג
ויחגר אותה מתחת למדיו שופט׳ ג טז
ויחגר דוד את חרבו שמו׳ א יז לט
ויחגר גם דוד את חרבו כה יג

Accingat se ea. יַחְגְּרֶהָ

ולמזח תמיד יחגרה תהל׳ קט יט

Et accinxistis. וַתַּחְגְּרוּ

ותחגרו איש את כלי דבר׳ א מא

Accingent se. יַחְגְּרוּ

ולא יחגרו ביזע יחזק׳ מד יח

Et accingent se. וְיַחְגְּרוּ

ויחגרו ממסגרותם שמו׳ ב כב מו

Et accinxerunt. וַיַּחְגְּרוּ

ויחגרו איש את חרבו שמו׳ א כה יג
ויחגרו שקים במתניהם מלכ׳ א כ לב

Accingent se. תַּחְגֹּרְנָה

וגיל גבעות תחגרנה תהל׳ סה יג

Accincti. חֲגוּרֵי

s נעגירטעט.

חגורי אזור במתניהם יחזק׳ כג טו

Cingulum. * חֲגוֹר

s גירטעל, גורט.

ועליו חגור חרב שמו׳ ב כ ח

Et cingulum. וַחֲגוֹר

וחגור נתנה לכנעני משלי לא כד

Cingulum ejus. חֲגוֹרוֹ

ועד קשתו ועד חגורו שמו׳ א יח ד

Cingulum. * חֲגֹרָה . חֲגוֹרָה

s גירטעל, שירצען.

מכל חגר חגרה ומעלה מלכ׳ ב ג כא

ותחת חגורה נקפה ישע׳ ג כד

Et cingulum. וַחֲגֹרָה

עשרה כסף וחגרה אחת שמו׳ ב יח יא
וחגרה על חלצים ישע׳ לב יא

Cingulo suo. בַּחֲגֹרָתוֹ

בחגרתו אשר במתניו מלכ׳ א ב ה

Cingula. חֲגֹרֹת

ויעשו להם חגרת בראש׳ ג ז

Cinctus, Cinctura. * מַחֲגֹרֶת

s אומגירטונג.

ותחת פתיגיל מחגרת שק ישע׳ ג כד

חדד כל לשון חדות וחדוד:

Acui, Acutum esse.

Et acuti sunt. וְחַדּוּ

s שארף זיין אונד ווערדען, ריזטיג, רייססענד, געפראסיג זיין, שארפען, געשארפט זיין.

וחדו מזאבי ערב חבק׳ א ח

Acuetur. יָחַד

ברזל בברזל יחד משלי כז יז

s יַחַד, וואהרשיינל: קל פאן חָדָה = חָדַד. אנד: הפעיל פאן חָדַד, יַחַד = יָחֵד.

ואיש יחד פני רעהו משלי כז יז

Hoph. Exacutus. הוּחַדָּה

חרב חרב הוחדה יחזק׳ כא יד
למען טבח טבח הוחדה כא טו
לתפש בכף היא הוחדה כא יו

Acutum. * חַדָּה

s שארף.

ועין חדה n. p. יהוש׳ יט כא
ולשונם חרב חדה תהל׳ נז ה
חדה כחרב פיות משלי ה ד
וישם פי כחרב חדה ישע׳ מט ב
קח לך חרב חדה יחזק׳ ה א

Acumina. * חַדּוּדֵי

s שפיטצען.

תחתיו חדודי חרש איו׳ מא כב

חדה כל לשון חדוה וכל הנגזר ממנו:

Laetari, Gaudere.

Gaudeat. יִחַדְּ

s זיך פרייען, ערהייטערן.

אל יחד בימי שנה איו׳ ג ו

Et laetatus. וַיִּחַדְּ

ויחד יתרו על כל הטובה שמו׳ יח ט

תְּחַדֵּהוּ

Pih. Exhilarasti eum.

תחדהו בשמחה את פניך תהל׳ כא ז

Et laetitia. * וְחֶדְוָה

s פריידע.

עז וחדוה במקמו ד״ה א יו כז

Laetitia. חֶדְוַת

כי חדות יי׳ היא מעזכם נחמ׳ ח י

חדל כל שפירושו מניעה או זמן:

Cessare, Desistere.

Cessavit, Desiit. חָדַל

s אויפהארען, נאכלאססען, אבלאססען, אונטערבלייבען, ענטשווינדען, פעהלען, מאנגעלן, ראזטען, רוהען, אבשטעהען, (פאן עטוואס), אויפגעבען, זיך היטען (עטוואס צו טהון), אונטערלאססען, אויפהארען לאססען, פערזאגען.

חדל להיות לשרה בראש׳ יח יא
עד כי חדל לספר מא מט
כי חדל המטר והברד שמו׳ ט לד
חדל להשכיל להיטיב תהל׳ לו ד
חדל שאון עליזים ישע׳ כד ח

Et cessa., Desierit. וְחָדַל

וחדל לעשות הפסח במד׳ ט יג
וחדל לעולם תהל׳ מט ט

Et cessas. וְחָדַלְתָּ

וחדלת מעזב לו שמו׳ כג ה

בימי

חָדְלוּ *Desierunt.*

בימי יעל חדלו ארחות שופ׳ ה ו
חדלו פרזון בישראל ה ז
שם רשעים חדלו רגז איו׳ ג יז
חדלו קרובי יט יד
חדלו גבורי בבל להלחם ירמ׳ נא ל

חָדֵלוּ *Idem.*

בישראל חדלו שופ׳ ה ז
ורעבים חדלו שמו׳ א ב ה

חָדַלְנוּ *Desinimus.*

ומן אז הדלנו לקטר ירמ׳ מד יח

מֵחֲדֹל *A cessando.*

מחדל להתפלל בעדכם
שמו׳ א יב כג

חֲדַל . חֲדָל *Desine, Desiste.*

חדל ממנו ונעבדה שמו׳ יד יב
חדל לך למה יכוך ד״ה ב כה יז
חדל לך מאלהים אשר עמי לה כא
חדל ממני כי הבל ימי איו׳ ז טז
חדל בני לשמע מוסר משלי יט כז
מבינתך הדל כג ד
לבוא אתי בבל חדל ירמ׳ מ ד
ואמר יי׳ יי׳ חדל נא עמו׳ ז ה

חִדְלוּ *Desistite.*

חדלו הרע ישע׳ א יו
חדלו לכם מן האדם ב כב

חֲדָלוּ *Desistite.*

ואם לא חדלו זכר׳ יא יב

אֶחְדַּל *Desistam.*

נקמתי בכם ואחר אחדל שופ׳ טו ז
עם בני בנימן אחי אם אחדל כ כח
למלחמה אם אחדל מלכ׳ א כב ו
למלחמה אם אחדל ד״ה ב יח ה
ויח יד

וְאֶחְדָּלָה *Et desist.*

ואחדלה מה מני יהלך איו׳ יו ו

תֶחְדַּל *Desieris.*

וכי תחדל לנדר דבר׳ כג כג

יֶחְדַּל *Desinet.*

כי לא יחדל אביון דבר׳ טו יא
פן יחדל אבי מן האתנות
שמו׳ א ט ה

ברב דברים לא יחדל פשע
משלי י יט

יֶחְדַּל *Cessabit.*

הלא מעט ימי יחדל איו׳ י כ

יֶחְדָּל *Desistat.*

השמע ישמע והחדל יחדל
יחזק׳ ג כז

וַיֶּחְדַּל *Et desiit, cessav.*

מקעילה ויחדל לצאת שמו׳ א כג יג
ויחדל מבנות את הרמה
מלכ׳ א טו כא
ויחדל מבנות את הרמה ד״ה ב יו ה
ויחדל הנביא כה יו
ויחדל ולא המיתם ירמ׳ מא ח

וְיֶחְדָּל *Et desistet.*

שעה מעליו ויחדל איו׳ יד ו

תֶּחְדָּל *Desistet.*

ויונקתו לא תחדל איו׳ יד ז

וַתֶּחְדַּל *Et destitit.*

ותחדל לדבר אליה רות א יח

נֶחְדָּל *Desistemus.*

למלחמה אם נחדל מלכ׳ א כב טו

יֶחְדָּלוּ *Desistant.*

אם ישמעו ואם יחדלו יחז׳ ב ה
וב ז וג יא

יֶחְדָּלוּן *Cessabunt.*

הקלות יחדלון והברד שמו׳ ט כט

וַיַּחְדְּלוּ *Et desierunt.*

ויחדלו לבנת העיר ברא׳ יא ח
ויחדלו הקלות והברד שמו׳ ט לג

הֶחֳדַלְתִּי *Num desistam?*

s (הֶחֳדַלְתִּי איז װעגען קמץ חטף אונערקלארליך, נאך קמחי איז עס הפעיל אָדער הפעל, נאך אנד: קל מיט דעם פראגענדען ה).

החדלתי את דשני שופט׳ ט ט
החדלתי את מתקי ט יא
החדלתי את תירושי ט יג

חָדֵל *Desinens.*

s פערגאנגליך, אויפהאָרען צו זיין, ערמאנגעלנד, פערלאססען, געמיעדען.

אדעה מה חדל אני תהל׳ לט ה

וְהֶחָדֵל *Et qui desiturus.*

השמע ישמע והחדל יחדל יחזק׳ ג כז

וַחֲדַל *Et desitus.*

נבזה וחדל אישים ישע׳ נג ג

חֶדֶל *Mundus.*

s אירדישע װעלט, אנד: פערגאנגליכקייט, נאך אנד: טאָדטענרוהעאָרט, גראב.

עם יושבי חדל ישע׳ לח יא

חדק ופירושו קוץ מה:

Spina.

* חֵדֶק *Spina.*

s דאָרנהעקקע, דאָרנשטרויך, דאָרנבוש.

דרך עצל כמשכת חדק משלי טו יט

* כְּחֵדֶק *Sicut spina.*

כחדק ישר ממסוכה מיכ׳ ז ד

חדר כל לשון חדר הוא מיונה ומה שנגזר ממנו:

Conclave, Cubiculum, Penetrale.

הַחֹדֶרֶת *Penetralia petens.*

s אינ'ס אינגערע דרינגען, אנד: אים פערשטעקק לויערן, נאך אנד: אומשליעססען, אומצינגעלן, אומגעבען. נאך אנד: פערוז: חֹדֶרֶת = חֲרֶדֶת שרעקקען, אין שרעקקען זעטצען.

חלל הגדול החדרת להם יחזק׳ כא יט

* חֶדֶר *Conclave.*

s צימער, געמאך, קאממער, שלאַפקאממער, ברויטקאממער, פאראדהס־קאממער: טראָם: דאס אינגערסטע.

ויבא

חדר

חַדְרֵי תֵימָן דער פֿערנע זידען, אויך קאמערן, בעהאלטניססע דעס זיד-ווינדס. חַדְרֵי בֶטֶן דאס איננערסטע דעס הערצענס.

ויבא אל העיר חדר בחדר מלכ׳ א כ ל
אשר תבא חדר בחדר כב כה
והביאת אתו חדר בחדר מלכ׳ ב ט ב
תבוא חדר בחדר להחבא ד״ה ב יח כד
ואל חדר הורתי שיר ג ד

Conclave. הַחֶדֶר

הביאי הבריה החדר שמו׳ ב יג י
מן החדר תבוא סופה איו׳ לז ט

In conclave. בְּחֶדֶר

אשר תבא חדר בחדר מלכ׳ א כב כה
תבוא חדר בחדר להחבא ד״ה ב יח כד

In conclave. בְּחָדֶר

ויבא אל העיר חדר בחדר מלכ׳ א כ ל
והביאת אתו חדר בחדר מלכ׳ ב ט ב

In concla. בֶּחָדֶר

והארב ישב בחדר שופט׳ יו יב

In concla. בַּחָדֶר

והארב ישב לה בחדר שופט׳ יו ט

Cubicul. הַחַדְרָה

ויבא החדרה ויבך שמה ברא׳ מג ל
אל המלך החדרה מלכ׳ א א טו

In cubic. הֶחָדְרָה

אבאה אל אשתי החדרה שופ׳ טו א
ותבא לאמנון אחיה החדרה שמו׳ ב יג י

In concla. בַּחֲדַר

את רגליו בחדר המקרה שופ׳ ג כד
על מטתו בחדר משכבו שמו׳ ב ד ז
אשר תדבר בחדר משכבך מלכ׳ ב ו יב
אתו ואת מנקתו בחדר המטות יא ב
ואת מינקתו בחדר המטות ד״ה ב כב יא

Et in concla. וּבַחֲדַר

ובחדר משכבך ועל מטתך שמו׳ ז כח

E cubic. suo. מֵחֶדְרוֹ

יצא חתן מחדרו יואל ב יו

Penetralia. חֲדָרִים

ובדעת חדרים ימלאו משלי כד ד

Et a conclavibus. וּמֵחֲדָרִים

ומחדרים אימה דבר׳ לב כה

Penetralia. חַדְרֵי

יורדות אל חדרי מות משלי ז כז
והם ירדו חדרי בטן יח ח וכו כב
תפש כל חדרי בטן כ כז
ומכות חדרי בטן כ ל

Et penetralia. וְחַדְרֵי

וחדרי תמן ט ט

In penetral. בְּחַדְרֵי

בחדרי מלכיהם תהל׳ קה ל
איש בחדרי משכיתו יחזק׳ ח יב

Et in conclavib. וּבְחַדְרֵי

ובחדרי משכבך קהל׳ י כ

In conclavia tua. בַּחֲדָרֶיךָ

בא בחדריך ישע׳ כו כ

In conclav. ejus. חֲדָרָיו

הביאני המלך חדריו שיר א ד

Et penetral. ejus. וַחֲדָרָיו

ועליתיו וחדריו הפנימים ד״ה א כח יא

חדש כל לשון חדוש:

Renovare, Restaurare.

Pih. Et renovent. וְחִדְּשׁוּ

s ערנייערן, זיך ערנייען, פֿעריינגען.

וחדשו ערי חרב ישע׳ סא ד

Ad renovand. לְחַדֵּשׁ

לחדש את בית יי׳ ד״ה ב כד ד

Innova. חַדֵּשׁ

ורוח נכון חדש בקרבי תהל׳ נא יב
חדש ימינו כקדם איכ׳ ה כא

Renovabis. תְּחַדֵּשׁ

תחדש עדיך נגדי איו׳ י יז

Et renovabis. וּתְחַדֵּשׁ

ותחדש פני אדמה תהל׳ קד ל

Et renovavit. וַיְחַדֵּשׁ

ויחדש את מזבח יי׳ ד״ה ב טו ח

Et renovabimus. וּנְחַדֵּשׁ

ונחדש שם המלוכה שמו׳ א יא יד

Hithp. Renovans. תִּתְחַדֵּשׁ

תתחדש כנשר נעוריכי תהל׳ קג ה

Novus, Recens. חָדָשׁ *

s נייא, פֿריש, עטוואס נייעס, ניילין.

ויקם מלך חדש שמו׳ א ח
מפני חדש תוציאו ויק׳ כו י
אשר בנה בית חדש דבר׳ כ ה
כי תבנה בית חדש כב ח
כבודי חדש עמדי איו׳ כט כ
שירו לו שיר חדש תהל׳ לג ג
ויתן בפי שיר חדש מ ד
שירו ליי׳ שיר חדש צו א
מזמור שירו ליי׳ שיר חדש צח א
שיר חדש אשירה לך קמד ט
הללו יה שירו ליי׳ שיר חדש קמט א
ואין כל חדש תחת השמש קהל׳ א ט
ראה זה חדש הוא א י
למורג חרוץ חדש ישע׳ מא טו
שירו ליי׳ שיר חדש מב י
וקרא לך שם חדש סב ב

Nova. הֶחָדָשׁ

שער יי׳ החדש ירמ׳ כו י
שער בית יי׳ החדש לו י

Nova pl. חֲדָשִׁים

חדשים מקרב באו דבר׳ לב טז
חדשים והנה התבקעו יהוש׳ ט יג
יבחר אלהים חדשים שופ׳ ה ח
בשנים עבתים חדשים טו יג
יאסרוני בעבתים חדשים יו יא
ותקח דלילה עבתים חדשים יו יב
כאבות חדשים יבקע איו׳ לב יט
חדשים גם ישנים שיר ז יד

שמים

שמים חדשים וארץ חדשה
ישע׳ סה יז
חדשים לבקרים איכ׳ ג כג

Nova. החדשים

השמים החדשים ישע׳ סו כב

Nova f. חדשה

מנחה חדשה לי״י ויק׳ כג טז
בהקריבכם מנחה חדשה לי״י
במדב׳ כח כו
כי יקח איש אשה חדשה דבר׳ כד ה
עגלה חדשה אחת שמו׳ א ו ז
אל עגלה חדשה וגו׳
את העגלה חדשה שמו׳ ב ו ג
והוא חגור חדשה כא טז
והוא מתכסה בשלמה חדשה
מלכ׳ א יא כט
קחו לי צלחית חדשה מלכ׳ ב ב כ
על עגלה חדשה ד״ה א יג ז
חדשה עתה תצמח ישע׳ מג יט
s וארץ חדשה סה יז
כי ברא י״י חדשה ירמ׳ לא כב
ברית חדשה לא לא
לב אחד ורוח חדשה יחזק׳ יא יט
לב חדש ורוח חדשה יח לא ולו כו

Nova. החדשה

בשלמה החדשה אשר עליו
מלכ׳ א יא ל
לפני החצר החדשה ד״ה ב כ ה
והארץ החדשה ישע׳ סו כב

Nova. חדשות

השמעתיך חדשות מעתה ישע׳ מח ו

Et nova. וחדשות

וחדשות אני מגיד ישע׳ מב ט

Mensis, Novilunium. חדש

s נייאמאנד, מאנאט.

וישב עמו חדש ימים בראש׳ כט יד
למועד חדש האביב שמו׳ כג טו
למועד חדש האביב לד יח
ואם מבן חדש ויק׳ כז ו
מבן חדש ומעלה במד׳ ג טו וג כב
וג כח וג לד וג לט וג מ וג מג
וכו סב
או חדש או ימים ט כב
עד חדש ימים יא כ
ואכלו חדש ימים יא כא

ופדויו מבן חדש תפדה יח טז
חדש בחדשו לחדשי השנה כח יד
בעשתי עשר חדש דבר׳ א ג
שמור את חדש האביב טז א
הנה חדש מחר שמו׳ א כ ה
ויאמר לו יהונתן מחר חדש כ יח
חדש בשנה יהיה מלכ׳ א ד ז
חדש יהיו בלבנון ה כח
לא חדש ולא שבת מלכ׳ ב ד כג
בשנים עשר חדש כה כז
חדש בחדש לכל חדשי השנה
ד״ה א כז א
הוא חדש התשיעי עזר׳ י ט
שנים עשר חדש אסת׳ ב יב
הוא חדש טבת ב טז
הוא חדש ניסן ג ז
הוא חדש אדר ג ז
הוא חדש אדר ג יג וח יב
הוא חדש סיון ח ט
ובשנים עשר חדש ט א
הוא חדש אדר ט א
חדש ושבת קרא מקרא ישע׳ א יג
והיה מדי חדש בחדשו סו כג
בשנים עשר חדש ירמ׳ נב לא
בשני עשר חדש יחזק׳ לב א
יאכלם חדש את חלקיהם הוש׳ ה ז
לעשתי עשר חדש זכר׳ א ז
הוא חדש שבט א ז

Mensis. החדש

עד החדש העשירי בראש׳ ח ה
החדש הזה לכם ראש שמו׳ יב ב
ביום החדש הראשון מ ב
מלבד עלת החדש במד׳ כט ו
בשדה ויהי החדש שמו׳ א כ כד
ויהי ממחרת החדש השני כ כז
ביום החדש השני לחם כ לד
הוא החדש השני מלכ׳ א ו א
הוא החדש השמיני כלה הבית ו לח
הוא החדש השביעי ח ב
ועל מחלקת החדש השני ד״ה א כז ד
לעשתי עשר החדש כז יד
לשנים עשר החדש כז טו
הוא החדש השבעי ד״ה ב ה ג
ויגע החדש השביעי עזר׳ ג א
ויגע החדש השביעי נחמ׳ ז עג
וביום החדש יפתח יחזק׳ מו א
וביום החדש מו ו
מתי יעבר החדש עמו׳ ח ה

Et mensis. והחדש

והחדש אשר נהפך להם אסת׳ ט כב

In mense. בחדש

בחדש השני בשבעה עשר בראש׳ ז יא
בחדש השביעי בשבעה ח ד
העבדה הזאת בחדש הזה שמו׳ יג ה
s בחדש השלישי לצאת יט א
ויהי בחדש הראשון מ יז
בחדש השביעי ויקר׳ טז כט
בחדש הראשון בארבעה כג ה
בחדש השביעי באחד כג כד
בחדש השביעי תחגו אתו כג מא
בחדש השבעי בעשור כה ט
בחדש הראשון לאמר במד׳ ט א
בחדש הזה בין הערבים ט ג
בחדש השני ט יא
בחדש השני בעשרים בחדש י יא
מדבר צן בחדש הראשון כ א
בחדש הראשון בחמשה לג ג
בחדש החמישי באחד לג לח
בחדש חליפות חדש יהיו
מלכ׳ א ה יד
בחדש השמיני בחמשה יב לב
בחדש השמיני
בחדש אשר בדא מלבד יב לג
בחדש העשירי בעשור מלכ׳ ב כה א
ויהי בחדש השביעי כה כה
את הירדן בחדש הראשון
ד״ה א יב טו
לבנות בחדש השני ד״ה ב ג ב
ויקבצו ירושלם בחדש השלישי
טו י
בחדש הראשון פתח את דלתות
כט ג
לעשות הפסח בחדש השני ל ב
את חג המצות בחדש השני ל יג
בחדש השלישי לא ז
בחדש השני ההלו עזר׳ ג ח
בחדש החמישי ז ח
חדש התשיעי בעשרים בחדש י ט
בחג בחדש השביעי נחמ׳ ה יד
בחדש העשירי הוא חדש אסת׳ ב טז
בחדש הראשון הוא חדש ג ז
בחדש הראשון ג יב
בחדש השלישי הוא חדש ח ט
תקעו בחדש שופר תהל׳ פא ד
בחדש החמישי ירמ׳ א ג וכח א

בחדש

בחדש השביעי כח יז
בחדש התשיעי לו ט ולו כב
בחדש העשרי לט א
בחדש הרביעי בתשעה לט ב ונב ו
ויהי בחדש השביעי מא א
בחדש העשירי בעשור לחדש נב ד
בחדש העשירי יחזק׳ כד א
וכן תעשה בשבעה בחדש מה כ
בחדש הששי ביום חגי א א
בחדש השמיני זכר׳ א א
האבכה בחדש החמשי ז ג

בַּחֹדֶשׁ *In mense.*

יצאים בחדש האביב שמו׳ יג ד
כי בחדש האביב לד יח
כי בחדש האביב דבר׳ יו א
בחדש זו הוא החדש השני מלכ׳ א ו א
והיצאת חדש בחדש ד״ה א כז א
בחדש כסלו שנת עשרים נחמ׳ א א
ויהי בחדש ניסן ב א

וּבַחֹדֶשׁ *Et in mense.*

ובחדש השני בשבעה בראש׳ ח יד
ובחדש הראשון בארבעה במד׳ כח יו
ובהדש השביעי באחד לחדש כט א
ובחדש החמישי מלכ׳ ב כה ח
ובחדש השביעי כלו ד״ה ב לא ז
ובחדש החמישי ירמ׳ כב יב

לְחֹדֶשׁ *Mensi, Mensis.*

בשבעה עשר יום לחדש ברא׳ ז יא
בשבעה עשר יום לחדש ח ד
באחד לחדש ח ה
בראשון באחד לחדש ח יג
בשבעה ועשרים יום לחדש ח יד
בעשר לחדש הזה שמ׳ יב ג
עד ארבעה עשר יום לחדש הזה
יב ו
בארבעה עשר יום לחדש בערב
לחדש בערב יב יח
בחמשה עשר יום לחדש השני
יו א
באחד לחדש תקים מ ב
באחד לחדש הוקם מ יז
בעשור לחדש ויק׳ יו כט
בארבעה עשר לחדש כג ה
ובחמשה עשר יום לחדש הזה
כג ו
בחדש השביעי באחד לחדש כג כד
אך בעשור לחדש כג כז
בתשעה לחדש בערב כג לב
לחדש השביעי הזה כג לד
לחדש השביעי כג לט
בחדש השבעי בעשור לחדש כה ט
באחד לחדש השני במד׳ א א וא יח
לחדש בין הערבים ט ה
בארבעה עשר יום לחדש כח יו
ובחמשה עשר יום לחדש כח יז
ובחדש השביעי באחד לחדש כט א
ובעשור לחדש השביעי כט ז
לחדש השביעי מקרא קדש כט יב
בחמשה עשר יום לחדש לג ג
בחדש החמשי באחד לחדש לג לח
באחד לחדש דבר׳ א ג
בעשור לחדש הראשון יהוש׳ ד יט
בארבעה עשר יום לחדש ה י
בחמשה עשר יום לחדש
מלכ׳ א יב לב
בעשור לחדש מלכ׳ ב כה א
בתשעה לחדש ויחזק הרעב כה ג
בשבעה לחדש כה ח
בעשרים ושבעה לחדש כה כז
לחדש הראשון ישבעם בן זבדיאל
ד״ה א כז ב
שרי הצבאות לחדש הראשון כז ג
לחדש השלישי בניהו כז ה
הרביעי לחדש הרביעי כז ז
החמשי לחדש החמישי כז ח
הששי לחדש הששי כז ט
השביעי לחדש השביעי כז י
השמיני לחדש השמיני כז יא
התשיעי לחדש התשיעי כז יב
העשירי לחדש העשירי כז יג
וביום עשרים ושלשה לחדש
ד״ה ב ז י
ויחלו באחד לחדש
וביום שמנה לחדש
וביום ששה עשר לחדש כט יז
בארבעה עשר לחדש השני ל טו
בארבעה עשר לחדש הראשון לה א
מיום אחד לחדש השביעי עזר׳ ג ו
בארבעה עשר לחדש ו יט
כי באחד לחדש הראשון
לחדש החמישי ז ט
בשנים עשר לחדש ח לא
וישבו ביום אחד לחדש י יו
עד יום אחד לחדש הראשון י יז
ביום אחד לחדש השביעי נחמ׳ ח ב
וביום עשרים וארבעה לחדש ט א
בתשעה לחדש ירמ׳ לט ב ונב ז
בחדש העשירי בעשור לחדש נב ד
ובחדש החמישי בעשור לחדש נב יב
וחמשה לחדש נב לא
בחמשה לחדש יחזק׳ א א
וא ב וח א ולג כא
בחמשי בעשור לחדש כ א
בעשור לחדש כד א
באחד לחדש כו א
בשנים עשר לחדש כט א
באחד לחדש כט יז ולא א
בראשון בשבעה לחדש ל כ
באחד לחדש לב א
בחמשה עשר לחדש לב יז
בעשור לחדש מ א
בראשון באחד לחדש מה יח
בארבעה עשר יום לחדש מה כא
בחמשה עשר יום לחדש מה כה
לחדש הראשון דניאל י ד
אחד לחדש חגי א א
עשרים וארבעה לחדש א טו
בעשרים ואחד לחדש ב א
בעשרים וארבעה לחדש ב כ
בארבעה לחדש התשעי זכר׳ ז א

לְחֹדֶשׁ *In mens.*

מיום ליום ומחדש לחדש אסת׳ ג ז
לחדש שנים עשר ג יג וח יב
ארבעה עשר לחדש אדר ט טו
וט יט וט כא
שלשה עשר לחדש אדר ט יז

וּמֵחֹדֶשׁ *Et de mense.*

מיום ליום ומחדש לחדש אסת׳ ג ז

חָדְשׁוֹ *Mensis ejus.*

איש חדשו לא יעדרו מלכ׳ א ה ז

בְּחָדְשׁוֹ *In mense suo.*

עלת חדש בחדשו במד׳ כח יד
והיה מדי חדש בחדשו ישע׳ סו כג

חָדְשָׁהּ *Novilunium ejus.*

חגה חדשה ושבתה הוש׳ ב יג

בְּחָדְשָׁהּ *In mense ejus.*

בחדשה ימצאונה ירמ׳ ב כד

חֳדָשִׁים *Menses.*

ויהי כמשלש חדשים בראש' לח כד
לכם ראש חדשים שמו' יב ב
הרפה ממני שנים חדשים שופ' יא לז
וישלח אותה שנים חדשים יא לח
ויהי מקץ שנים חדשים יא לט
ימים ארבעה חדשים יט ב
בסלע רמון ארבעה חדשים כ מז
בשדה פלשתים שבעה חדשים
שמו' א ו א
ימים וארבעה חדשים כז ז
וששה חדשים שמו' ב ב יא וה ה
שלשה חדשים ו יא
מקצה תשעה חדשים כד ח
ואם שלשה חדשים נסך כד יג
בלבנון שנים חדשים מלכ' א ה כח
כי ששת חדשים ישב שם יא יו
בשמרון ששה הדשים מלכ' ב טו ח
ושלשה חדשים מלך בירושלם
כג לא וכד ה
שבע שנים וששה חדשים ד"ה א ג ד
בביתו שלשה חדשים יג יד
ואם שלשה חדשים נספה כא יב
ושלשה חדשים ד"ה ב לו ב
ושלשה חדשים ועשרת ימים לו ט
ששה חדשים בשמן המר
וששה חדשים בבשמים אסת' ב יב
שבעה חדשים יחז' לט יב ולט יד
שלשה חדשים לקציר עמו' ד ז

הֶחֳדָשִׁים *Novilun.*

החדשים למועדים נחמ' י לד

וּבֶחֳדָשִׁים *Et in noviluniis.*

בחגים ובחדשים יחז' מה יז
בשבתות ובהדשים מו ג

לֶחֳדָשִׁים *Ad novilunia.*

לחדשים ולמעדים ד"ה א כג לא
מודיעים לחדשים ישע' מז יג

וְלֶחֳדָשִׁים *Et in novilun.*

לשבתות ולחדשים ד"ה ב ב ג
וח יג ולא ג
ולחדשים ולכל מועדי יי' עזר' ג ה

חָדְשֵׁי *Menses.*

לכל חדשי השנה ד"ה א כז א

לְחָדְשֵׁי *Ad menses.*

הוא לכם לחדשי השנה שמו' יב ב
לחדשי השנה במד' כח יד

חָדְשֵׁיכֶם *Menses vestri.*

ובראשי חדשיכם במד' י י וכח יא
חדשיכם ומועדיכם ישע' א יד

חֳדָשָׁיו *Menses ejus.*

מספר חדשיו אתך איו' יד ה
ומספר חדשיו חצצו כא כא

לָחֳדָשָׁיו *In mensib. suis.*

לחדשיו יבכר יחזק' מז יב

חוב כל לשון חוב וחיוב:

Reum efficere.

וְחִיַּבְתֶּם *Et reum efficietis.*

s מאכען, דאס יעמאנד פערשולדע פערוויירקע.

וחיבתם את ראשי דניאל א י

* חוֹב *Reus, Debitor.*

s שולד, געלדשולד, שולדפאָדערונג.

חבלתו חוב ישיב יחזק' יח ז

חוג כל שם חוג ומחוגה שעניינו סבוב:

Circinare.

חָג *Circinavit.*

s אבקרייזען, אברונדען, אבצירקעלן.

חק חג על פני מים איו' כו י

* חוּג *Circulus, Ambitus.*

s קרייז, באגען.

בחקו חוג על פני תהום
משלי ח כז
על חוג הארץ ישע' מ כב

וְחוּג *Et ambitus.*

וחוג שמים יתהלך איו' כב יד

* וּבַמְּחוּגָה *Et circino.*

s צירקעל.

ובמחוגה יתארהו ישע' מד יג

חוד כל לשון חידה:

Aenigma proponere.

חַדְתָּה *Proposuisti.*

s איין ראַטהזעל אויפגעבען.

ההידה הדתה לבני עמי שופט' יד יז

חוּד *Propone.*

חוד חידה ומשל משל יחזק' יז ב

חוּדָה *Propone.*

חודה חידתך ונשמענה שופ' יד יג

אָחוּדָה *Proponam.*

אהודה נא לכם חידה שופ' יד יב

* חִידָה *Aenigma.*

s ראַטהזעל (איינענטל: טיעפזיניגעס, פערשלונגענעס ווארט), ליזט, ראַנקע, פיזיאגנספרוך, פאַראַבעל.

אחודה נא לכם חידה שופ' יד יב
חוד חידה ומשל משל יחזק' יז ב

הַחִידָה *Aenigma.*

ולא יכלו להגיד ההידה שופ' יד יד
ויגד לנו את ההידה יד טו
החידה הרתה לבני עמי יד יז
ותגד החידה לבני עמה יד יז
החליפות למגידי החידה יד יט

חִידָתִי *Aenigma meum.*

לא מצאתם חידתי שופ' יד יח
אפתח בכנור חידתי תהל' מט ה

חִידָתְךָ *Aenigma tuum.*

חודה חידתך שופט' יד יג

חִידוֹת *Aenigmata.*

אביעה חידות מני קדם תהל' עח ב
ומבין חידות דניאל ח כג
ומליצה חידות לו חבק' ב ו

בְּחִידוֹת *Per aenigmata.*

ומראה ולא בחידת במד' יב ח
ותבא לנסתו בחידות מלכ' א י א
לנסות את שלמה בחירות
ד"ה ב ט א

וְחִידֹתָם

Et aenigmata ipsorum.

דברי חכמים וחידתם משלי א ו
מהות

חוה יש לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א כל מה שפירושו הגדה:

I. Indicare.

Ab indicando. **מַחֲוֹת**

s אויסשפרעכען, קונדטהון, אנצייגען, פערקינדען.

מחות דעי אתכם איו' לב ו

Indicabo. **אֲחַוֶּה**

אחוה דעי אף אני איו' לב י ולב יז

Indicabo tibi. **אֲחַוְךָ**

אחוך שמע לי איו' טו יז

Et indicabo tibi. **וַאֲחַוֶּךָּ**

כתר לי זעיר ואחוך איו' לו ב

Indicabit. **יְחַוֶּה**

ולילה ללילה יחוה דעת תהל' יט ג

* **וְאַחֲוָתִי**

Et indicationem meam.

s אנצייגע, ערקלארונג, דארלעגונג, פערקינדיגונג.

ואחותי באזניכם איו' יג יז

s **ב** מה שפירושו כפר קטן:

II. Villae, Pagi.

Pagi, Villae. **חַוֹּת**

צעלטדארף, היטטענדארף.

ויקרא אתהן חות יאיר במדב' לב מא
חות יאיר עד היום הזה דבר' ג יד
וכל חות יאיר יהוש' יג ל
להם יקראו חות יאיר שופט' י ד
לו חות יאיר בן מנשה מלכ' א ד יג
את חות יאיר מאתם ד"ה א ב כג

Pagi illorum. **חַוֹּתֵיהֶם**

וילכד את חותיהם במד' לב מא

חוז ופירושו גבול:

Terminus.

* **מְחוֹז** *Termin.*

s גרענצע, אנד: האפען, נאך אנד: ציעל (איינענטל: אויסזיכט). געזענ: מעערעסקיזטע.

וינחם אל מחוז חפצם תהל' קז ל

* **חֹזֶה** *Terminus.*

s ענדע, ציעל, נאך אנד: פערטראג, בונד (שטאממו: חָזָה).

ועם שאול עשינו חזה לכס"י ישע' כח טו

* **וְחָזוּתְכֶם** *Et terminus vester.*

s דאסזעלבע.

וחזותכם את שאול ישע' כח יח

חוח הוא נשרש מן:

Vide Rad. **חח**

s **חוח** זיעהע **חח**.

חוט ופירושו פתיל:

Filum, Funiculus.

* **חוּט** *Filum.*

s פאדען, שנור, דינגעס זייל.

את תקות חוט השני יהוש' ב יח

Et filum **וְחוּט**

וחוט שתים עשרה אמה מלכ' א ז טו
וחוט שתים עשרה אמה ירמ' נב כא

Et filum. **וְהַחוּט**

והחוט המשלש קהל' ד יב

Sicut filum. **כְּחוּט**

וינתקם מעל זרעתיו כחוט, שופ' יו יב

Sicut filum. **כְּחוּט**

כחוט השני שפתותיך שיר ד ג

A filo. **מִחוּט**

אם מחוט ועד שרוך נעל בראש' יד כג

חול הוא יפרד לארבעה ראשים:

Significata ejus quatuor sunt.

א כל לשון חיל וחלחלה ויחול ותוחלת:

I. Dolere, Dolore afficere, Parturire, Eniti partum, Expectare, Trepidare.

Dolet, Parturit. **חָלָה**

s שמערץ עמפפינדען, זיך ווינדען אונד קריממען פאר שמערץ, קרייזען, וועהען האבען, געבארען, בלייבען, ווארטען, האררען, אנגזטליך זיין, ציטטערן מאכען, ענטשטעהען, געצייגט, געבארען ווערדען, בעבען מאכען, ערשיטטערן, דורכבעבט ווערדען, זיך אנגזטיגען, געקוואלט ווערדען, ערשרעקקען. (מְחוֹלָל ישעי' נג ה נאך אנד: פאן חָלַל פערוואונדען).

וצהלי לא חלה ישע' נד א
כי חלה גם ילדה ציון סו ח
כי חלה לטוב מיכ' א יב

Parturivi. **חַלְתִּי**

לא חלתי ולא ילדתי ישע' כג ד

Doluerunt. **חָלוּ**

הכיתה אתם ולא חלו ירמ' ה ג

Et dolebunt. **וְחָלוּ**

ורגזו וחלו מפניך דבר' ב כה

Doluimus. **חַלְנוּ**

חלנו כמו ילדנו ישע' כו יח

Dolendo. **חוּל**

חול תחול סין יחזק' ל יו

Doleto. **חוּלִי**

מלפני אדון חולי ארץ תהל' קיד ז
חולי וגחי בת ציון מיכ' ד י

Dolebit. **תָּחוּל**

חול תחול סין יחזק' ל יו

Et doluit. **וַתָּחֹל**

ותרעש הארץ ותחל ירמ' נא כט

* חלל

חלל

Pih. *Parturire facit.*

חלל אילות תשמר איו' לט א

מחולל *Dolore afficit.*

רב מחולל כל משלי כו י

מחוללת *Dolore afficiens.*

מחוללת תנין ישע' נא ט

ותחולל *Et exspecta.*

דין לפניו ותחולל לו איו' לה יד

יחולל *Parere facit.*

קול יי' יחולל אילות תהל' כט ט

מחולל

Pyh. *Dolore affectus.*

מחולל מפשעינו ישע' נג ה

חילו *Hiph.* *Dolete.*

חילו מלפניו כל הארץ ד"ה א יו ל
חילו מפניו כל הארץ תהל' צו ט

אוחיל *Exspectabo.*

מה אוחיל ליי' עוד מ"ב ו לג

אוחילה *Dolebo.*

מעי מעי אוחילה ירמ' ד יט

תחילין *Parturies.*

ולאשה מה תחילין ישע' מה י

יחיל

Dolere vel Trepidare facit.

קול יי' יחיל מדבר
יחיל יי' מדבר קדש תהל' כט ח

יחיל *Dolet.*

לבי יחיל בקרבי תהל' נה ה

ויחל

Et exspectavit, et timuit.

s ויחל עוד שבעת ימים בראש' ח י
ויחל מאד מהמורים ש"א לא ג
ויחל מן היורים ד"ה א י ג

תחיל *Dolet.*

תחיל תזעק בחבליה ישע' כו יז
בטרם תחיל ילדה סו ז

ותחל *Trepidat.*

ראתה ותחל הארץ תהל' צז ד

ותחיל *Et dolebit.*

ועזה ותחיל מאד זכר' ט ה

תחילו *Trepidabitis.*

אם מפני לא תחילו ירמ' ה כב

יחילו

Dolore afficiunt, Trepidans.

יחילו דרכו בכל עת תהל' י ה
ראוך מים יחילו עז יז
יחילו כשמע צר ישע' כג ה
מפניו יחילו עמים יואל ב ו
ראוך יחילו הרים חבק' ג י

ויחילו *Et exspectarunt.*

ויחילו עד בוש שופ' ג כה

ויחלו *Et doluerunt.*

ויחלו מעט ממשא הוש' ח י

יחילון *Dolebunt.*

כיולדה יחילון ישע' יג ח

היוחל

Hoph. *Num fiet ut pariat?*

היוחל ארץ ביום אחד ישע' סו ח

מתחולל

Hithp. *Dolore se conficit.*

כל ימי רשע הוא מתחולל איו' טו כ

והתחולל *Et exspecta eum.*

דום ליי' והתחולל לו תהל' לז ז

ותתחלחל *Et doluit.*

ותתחלחל המלכה מאד אסת' ד ד

* חיל *Dolor.*

s ציטטערן, שמערץ (בעזאָנד: דער געבאָרענדען).

חיל אחז ישבי פלשת שמו' טו יד
חיל כיולדה תהל' מח ז
חיל כיולדה ירמ' ו כד וכב כג ונ מג
כי החזיק חיל כיולדה מיכ' ד ט

בחילה *Dolore.*

ואסלדה בחילה לא יחמול איו' ו י

* כחולה *Quasi parturientis.*

s קרייסענדע, געבאָרענדע.

קול כחולה שמעתי ירמ' ד לא

* חלחלה

Cruciatus, Aegritudo.

s ציטטערן, ערציטטערן, אנגסט, נאָטה, קוואַל.

מלאו מתני חלחלה ישע' כא ג
והיתה חלחלה בכוש יחזק' ל ד
והיתה חלחלה בהם ל ט

וחלחלה *Et dolor.*

וחלחלה בכל מתנים נחו' ב יא

* מחלת *Machalat.*

s איין מוזיקאַלישעס אינשטרומענט, ציטהער, אנד: פלאָטע.

למנצח על מחלת תהל' נג א
למנצח על מחלת פח א

ב כל לשון חנות:

II. Manere, Residere.

וחלה *Et residet.*

s פֿאָרטדויערן, זיך ערהאַלטען, פֿערבלייבען, פֿערהאַררען, ניעדערפֿאַללען, געשליידערט ווערדען, זיך וואָלצען אָדער ווערפֿען.

וחלה הרב בעריו הוש' יא ו

חלו *Manserunt.*

ולא חלו בה ידים איכ' ד ו

יחול *Permanebit.*

על ראש רשעים יחול ירמ' כג יט
על ראש רשעים יחול ל כג

יחלו *Manebunt.*

יחלו על ראש יואב שמו' ב ג כט

יחיל *Hiph.* *Permanebit.*

על כן לא יחיל טובו איו' כ כא

מתחולל *Permanens.*

וסער מתחולל על ראש ירמ' כג יט

ג כל ספירותו יצירה:

III. Formare.

חללה *Formavit.*

s שאַפֿפֿען, הערפֿאָרברינגען, בילדען, געבאָרען זיין. (חללה איוב כו יג, חללה

מְחוֹלֶלֶת ישעי׳ נא ט, נאך אנד: פאן חָלַל דורכבאהרען, פערוואונדען).

חללה ידו נחש — איו׳ כו יג

Format. מְחוֹלֵל

רב מחולל כל — משלי כו י

Formatorem tuum. מְחֹלְלֶךָ

ותשכח אל מחללך — דבר׳ לב יח

Quae format. מְחוֹלֶלֶת

מחוללת תנין — ישע׳ נא ט

Et formasses. וַתְּחוֹלֵל

ותחולל ארץ ותבל — תהל׳ צ ב

Format, Gignit. תְּחוֹלֵל

רוח צפון תחולל גשם — משלי כה כג

תְּחוֹלֶלְכֶם

Quae formavit vos.

ואל שרה תחוללכם — ישע׳ נא ב

Pyh. Formatus es. חוֹלָלְתָּ

ולפני גבעות חוללת — איו׳ טו ז

Formatus, ta sum. חוֹלָלְתִּי

הן בעון חוללתי — תהל׳ נא ז
באין תהמות חוללתי — משלי ח כד
לפני גבעות חוללתי — משלי ח כה

Reformabuntur. יְחוֹלָלוּ

הרפאים יחוללו — איו׳ כו ה

ד חול הים:

IV. Arena.

Arena. חוֹל *

s זאנד. (וְכַחוֹל איוב כט יח, נאך אנד: פֿהאָניקס. דיא ערוואהנונג דעס נעזעטס מאכט שאן וואהרשיינליך, דאס חול ניכט זאנד, זאָנדערן פֿהאָניקס בעדייטע, נאך דער אים אלטערטהום פֿערברייטעטען זאגע, דאס, ערזט נאכדעם ער 500 יאהרע געלעבט, ער זיך מיט זיינעם נעזטע פֿערברעננע, אום פֿערייננט וויעדער אויפֿצולעבען. דיא באביל: קאָרד: לעזען חוֹל).

ושפוני טמוני חול — דבר׳ לג יט
שמתי חול גבול לים — ירמ׳ ה כב
ולא ימד חול הים — לג כב

Arena. הַחוֹל

כבד אבן ונטל החול — משלי כז ג

In arena. בַּחוֹל

ויטמנהו בחול — שמו׳ ב יב

Sicut arena. כַּחוֹל

כחול אשר על שפת הים — יהוש׳ יא ד
כחול שעל שפת הים לרב — שופ׳ ז יב
כחול אשר על שפת הים — שמו׳ א יג ה
כחול אשר על הים לרב — שמו׳ ב׳ יז יא
כחול אשר על הים לרב — מלכ׳ א ד כ
כחול אשר על שפת הים — ה ט
ויהי כחול זרעך — ישע׳ מח יט
ויאסף כחול שבי — חבק׳ א ט

Sicut arena. כְּחוֹל

את זרעך כחול הים — בראׁ׳ לב יב
ויצבר יוסף בר כחול הים — מא מט
עמך ישראל כחול הים — ישע׳ י כב
כחול הים אשר לא ימד — הוש׳ ב א

Et sicut arena. וְכַחוֹל

וכחול אשר על שפת הים — בראׁ׳ כב יז
וכחול ארבה ימים — איו׳ כט יח

Et sicut arena. וּכְחוֹל

וכחול ימים עוף כנף — תהל׳ עח כז

Prae arena. מֵחוֹל

מחול ימים יכבד — איו׳ ו ג
אספרם מחול ירבון — תהל׳ קלט יח
מחול ימים — ירמ׳ טו ח

חום ופירושו שחור:

Fuscum, Nigrum.

Fuscum. חוּם *

s שווארץ (נעבראננט), דונקעלפֿארביג, דונקעלראָטה.

וכל שה חום בכשבים — בראׁ׳ ל לב
וכל חום בכשבים ויתן ביד בניו — ל לה
וכל חום בצאן לבן — ל מ

Et fuscum. וְחוּם

וחום בכשבים — בראׁ׳ ל לג

חוס ופירושו חמלה:

Parcere.

Pepercerat. חָסָה

s שאָנען, זיך ערבארמען, זיך לייד זיין לאססען, בעדויערן.

לא חסה עליך עין — יחזק׳ טז ה

Pepercisti. חַסְתָּ

אתה חסת על הקיקיון — יונ׳ ד י

Parce. חוּסָה

חוסה יי׳ על עמך — יואל ב יז

Et parce. וְחוּסָה

וחוסה עלי כרב חסדך — נחמ׳ יג כב

Parcam. אָחוּס

לא אחמול ולא אחוס — ירמ׳ יג יד
לא אפרע ולא אחוס — יחזק׳ כד יד
ואני לא אחוס על נינוה — יונ׳ ד יא

Parcet. יָחֹס

יחס על דל ואביון — תהל׳ עב יג

Parcet. יָחוּס

לא יחוס עליהם — ירמ׳ כא ז

Parcat. תָּחֹס . תָּחוּס

ועינכם אל תחס — בראׁ׳ מה כ
לא תחוס עינך עליהם — דבר׳ ז טז
ולא תחוס עינך עליו — יג ט
לא תחוס עינך — יט יג
ולא תחוס עיניך — יט כא
לא תחוס עינך — כה יב
על בנים לא תחוס עינם — ישע׳ יג יח
ולא תחוס עיני — יחזק׳ ה יא
ז ד ז ט
לא תחוס עיני — ח יח ט י
אל תחוס עיניכם — ט ה

ואמר

Et pepercit. **וַתָּחָס**

ואמר להרגך ותחס עליך
שמו' א כד יא
ותחס עיני עליהם יחזק' כ יז

חוץ כל לשון חוץ וחיצון ועמו חוצות אין שיונה:

Foris, Foras, Extra, Praeter, Praeterquam, Platea, Vicus.

Foris. *** חוּץ**

8 דרויסען (אויף דער שטראססע), אויססערהאלב, אויסוואַרטס, פאַן אויסען, נאך אויסען, אויסער.

או מולדת חוץ ויק' יח ט
ויצאת שמה חוץ דבר' כג יג
והיה בשבתך חוץ כג יד
ולא שם לו על פני חוץ איו' יח יז
ומי יחוש חוץ ממני קהל' ב כה
ויסבני דרך חוץ יחזק' מז ב

Foras. **הַחוּץ**

לבניו מן החוץ שופט' יב ט
ויצא אליהם החוץ יט כה
ויצא אותה משרתו החוץ
שמו' ב יג יח
שאלי לך כלים מן החוץ מלכ' ב ד ג
כל כלי בית טוביה החוץ נחמ' יג ח
אל החוץ חמש אמות יחזק' מא ט
דרך חוץ אל שער החוץ מז ב

Extrinsecus. **מֵהַחוּץ**

אל פני האולם מהחוץ יחז' מא כה

Foris. **בַּחוּץ**

לשני אחיו בחוץ ברא' ט כב
למה תעמד בחוץ כד לא
אם יקום והתהלך בחוץ שמו' כא יט
בחוץ תעמד דבר' כד יא
ויהוא שם לו בחוץ מלכ' ב י כד
ואין כח לעמוד בחוץ עזר' י יג
בחוץ לא ילין גר איו' לא לב
ראי בחוץ נדדו ממני תהל' לא יב
חכמות בחוץ תרנה משלי א כ
פעם בחוץ פעם ברחבת ז יב
אמר עצל ארי בחוץ כב יג
הכן בחוץ מלאכתך כד כז
אמצאך בחוץ אשקך שיר ח א
ולא ישמיע בחוץ קולו ישע' מב ב
שפך על עולל בחוץ ירמ' ו יא
החרב בחוץ יחזק' ז טו
פשט גדוד בחוץ הוש' ז א

Et sicut plateam. **וְכַחוּץ**

וכחוץ לעברים ישע' נא כג

Foras. **לַחוּץ**

יצא לחוץ ידבר תהל' מא ז
וגדר אשר לחוץ יחזק' מב ז

Et foras. **וְלַחוּץ**

הבית הפנימי ולחוץ יחזק' מא יז

A foris. **מִחוּץ**

ויניחהו מחוץ לעיר ברא' יט יז
מחוץ לעיר אל באר המים כד יא
את השלחן מחוץ לפרכת שמו' כו לה
באהל מועד מחוץ לפרכת כז כא
מחוץ למחנה חטאת הוא כט יד
ונטה לו מחוץ למחנה
אשר מחוץ למחנה לג ז
צפנה מחוץ לפרכת מ כב
אל מחוץ למחנה ויק' ד יב
וד כא וו ד וי ד וי ה ויד ג
ויו כז וכד יד וכד כג
שרף באש מחוץ למחנה ח יז וט יא
מחוץ למחנה מושבו יג מו
וישב מחוץ לאהלו יד ח
אל מחוץ לעיר יד מ ויד מא
ויד מה ויד נג
או אשר ישחט מחוץ למחנה יז ג
מחוץ לפרכת העדת כד ג
אל מחוץ למחנה במד' ה ג
אל מחוץ למחנה ה ד וטו לו
ויט ג
מחוץ למחנה יב יד ויב טו וטו לה
ויט ט ולא יג ולא יט
ומדתם מחוץ לעיר לה ה
מחוץ לגבול עיר מקלטו לה כז
ויצא אל מחוץ למחנה דבר' כג יא
תהיה לך מחוץ למחנה כג יג
מחוץ תשכל חרב לב כה
ויניחום מחוץ למחנה יהוש' ו כג
ויציאוהו מחוץ לעיר מלכ' א כא יג
וישרפם מחוץ לירושלם מלכ' ב כג ד
מבית יי' מחוץ לירושלם כג ו
אשר מחוץ לעיר ויעזרהו ד"ה ב לב ג
מחוץ לירושלם פעם ושתים
נחמ' יג כ
להכרית עולל מחוץ ירמ' ט כ
מחוץ לחומה כא ד
מחוץ האפים לז כא
מחוץ שכלה חרב איכ' א כ
חומה מחוץ לבית יחזק' מ ה
מחוץ מאה אמה מ יט
מחוץ למקדש מג כא
דרך האולם השער מחוץ מו ב

Et extrinsecus. **וּמִחוּץ**

מבית ומחוץ בכפר בראש' ו יד
מבית ומחוץ תצפנו שמו' כה יא
זהב טהור מבית ומחוץ לז ב
במגרה מבית ומחוץ
ומחוץ עד החצר הגדולה מלכ' א ז ט

חוּצָה . חֻצָה

Foras, Foris, extra.

מן הבשר חוצה שמו' יב מו
נתן לבית סביב חוצה מלכ' א ו ו
בשער בית יי' חוצה ד"ה ב כד ח
לנחל קדרון חוצה כט יז
וישלך חוצה לעיר לג טו
יפצו מעינתיך חוצה משלי ה יז
הן אראלם צעקו חצה ישע' לג ז

Et foras. **וָחוּצָה**

מקיר העיר וחוצה במד' לה ד

Foras. **הַחוּצָה**

ויוצא אתו החוצה בראש' טו ה
ויהי כהוציאם אתם החוצה יט יז
וירץ לבן אל האיש החוצה כד כט
וינס ויצא החוצה לט יב ולט טו
וינס החוצה לט יג ולט יח
את העבוט החוצה דבר' כד יא
לא תהיה אשת המת החוצה כה ה
מדלתי ביתך החוצה יהוש' ב יט
ושלשים בנות שלח החוצה
שופט' יב ט
הוא ושמואל החוצה שמו' א ט כו
שלחו נא את זאת מעלי החוצה
שמו' ב יג יז
ולא יראו החוצה מלכ' א ח ח
ולא יראו החוצה ויהי שם
ד"ה ב ה ט
אותנה אל החוצה יחזק' לד כא
ולחוצה

Et foris. וְלַחוּצָה

ולחוצה החומה אחרת ד״ה ב לב ה

Foris. מִחוּצָה

מחוצה לעולה יחזק׳ מ מ

Et a foris. וּמִחוּצָה

ומחוצה לשער הפנימי יחז׳ מ מד

Plateae. * חֻצוֹת . חוּצוֹת

s אָפֶפֿענטליכע פלֶאטצע, גאססען, שטראססען, פֿלורען, פֿעלדער, טריפֿ- טען, וויזען. קִרְיַת חֻצוֹת (שטאדט דער שטראססען) אים מאָאביטישען געביעטע, נאך אנד: דער נאמע איינעס געביעטס.

ויבאו קרית חצות n. p. במד׳ כב לט
כטיט חוצות אדקם שמו׳ ב כב מג
ושלח מים על פני חוצות איו׳ ה י
כטיט חצות אריקם תהל׳ יח מג
בקרב חצות ישע׳ ה כה
כחמר חוצות י ו
בראש כל חוצות נא כ
ומספר חצות ירושלם ירמ׳ יא יג
בראש כל חוצות איכ׳ ב יט וד א
שכבו לארץ חוצות ב כא
ובכל חוצות יאמרו הו הו עמו׳ ה יז
למרמס כטיט חוצות מיכ׳ ז י
בראש כל חוצות נחו׳ ג י
ותרוץ כטיט חוצות זכר׳ ט ג
בטיט חוצות במלחמה י ה

Et plateas. וְחֻצוֹת

וחצות תשים לך בדמשק מלכ׳ א כ לד

Et plateas. וְחוּצוֹת

עד לא עשה ארץ וחוצות משלי ח כו

In plateis. בְּחוּצַת . בְּחוּצוֹת

בחוצת אשקלון שמו׳ ב א כ
שוטטו בחוצות ירושלם ירמ׳ ה א
משלכים בחוצות ירושלם יד יו

In plateis. בַּחוּצוֹת

צוחה על היין בחוצות ישע׳ כד יא
נשמו בחוצות איכ׳ ד ה
לא נכרו בחוצות ח
נעו עורים בחוצות ד יד
כספם בחוצות ישליכו יחזק׳ ז יט
בחוצות יתהוללו הרכב נחו׳ ב ה

וּבְחֻצוֹת . וּבְחוּצוֹת
Et in plateis.

ובחוצות ירושלם ירמ׳ ז יז
ויא ז ולג י ומד ו ומד ט
ומד יז ומד כא

Et ex plateis. וּמֵחוּצוֹת

ומחוצות ירושלם ירמ׳ ז לד

In plateis nost. בְּחוּצוֹתֵינוּ

מרובבות בחוצותינו תהל׳ קמד יג

Plateas tuas. חוּצוֹתָיִךְ

ירמס את כל חוצותיך יחז׳ כו יא

Plateas ipsorum. חוּצוֹתָם

החרבתי חוצותם צפנ׳ ג ו

In plateis ejus. בְּחוּצוֹתָיו

בחוצותיו חגרו שק ישע׳ טו ג

Plateas ejus. חוּצוֹתֶיהָ

ומלאתם חוצותיה חלל יחז׳ יא ו

In plateis ejus. בְּחוּצוֹתֶיהָ

ומדקרים בחוצותיה ירמ׳ נא ד
דבר ודם בחוצותיה יחז׳ כח כג

Externum, exterius. * הַחִיצוֹן

s דער, דיא, דאס אייסערע. דאס געמיינע, בירגערליכע (אים געגענז: דעם הייליגען).

המקדש החיצון יחז׳ מד א

Et in exter. וּבַחִיצוֹן

בפנימי ובחיצון יחז׳ מא יז

Et extrinsecus. וְלַחִיצוֹן

מלפנים ולחיצון מלכ׳ א ו כט
לפנימה ולחיצון ו ל

Exterior. חִיצוֹנָה

בנה חומה חיצונה ד״ה ב לג יד

Idem. הַחִיצוֹנָה

ואת מבוא המלך החיצונה מלכ׳ ב יו יח
למלאכה החיצונה ד״ה א כו כט
על המלאכה החיצונה נחמ׳ יא יו
לחצר בית המלך החיצונה אסת׳ ו ד
עד החצר החיצנה יחזק׳ י ה
אל החצר החיצונה מ יז ומ לא
ומב א ומב יד ומו כ ומו כא
לחצר החיצונה מ כ ומ לד
ומ לז ומב ג ומב ח
החצר החצונה מב ז
מהחצר החצנה מב ט
אל החצר החיצונה
אל החצר החיצונה אל העם מד יט

חור הוא יפרד לארבעה ראשים:

Significata ejus quatuor sunt.

א מה שפירושו לובן וכל הנגזר ממנו:

I. Albescere.

Albescet, Expallesc. יֶחֱוָרוּ

s ווייס ווערדען, בלייך ווערדען, ערבלאססען.

ולא עתה פניו יחורו ישע׳ כט כב

Album, Candidum. * חוּר

s ווייסעס ליננען אָדער בוימוואָללע, אנד: דורכבראָכענע ארבייט (חור IV.).

חור כרפס ותכלת אסת׳ א ו

Et candid. וְחוּר

תכלת וחור אסת׳ ח טו

Alba. חוֹרָי

s ווייסע צייגע, פֿאָן ליננען אָדער ביססוס.

וארגים חורי ישע׳ יט ט

Candid. חֹרִי

s ווייס, אנד: ווייסבראָד.

סלי חרי על ראשי בראש׳ מ יו

ב מה שפירושו גדולים ושרים:

II. Nobiles, Illustres.

Nobiles. * חוֹרִים

s פֿרייער, פֿרייאהערר, עדלער.

ארץ שמלכך בן חורים לד״ק
קהל׳ י יז
ואל

Nobil. הַחֹרִים

ואל החרים אשר בעירו מלכ׳ א כא ח
ואמר אל החרים נחמ׳ ד יג
ואריבה את החרים
ואת הסגנים ה ז
ואקבצה את החרים ז ה

Et nobiles. וְהַחֹרִים

והחרים אשר הישבים מלכ׳ א כא יא

Et nobilibus. וְלַחֹרִים

ולחרים ולסגנים נחמ׳ ב יו

Nobiles. חֹרֵי

מרבים חרי יהודה אגרתיהם נחמ׳ ו יז
ואריבה את חרי יהודה יג יז
ואת כל חרי יהודה ירמ׳ כז כ ולט ו

Nobil. ejus. חֹרֶיהָ

חריה ואין שם מלוכה ישע׳ לד יב

ג מה שפירושו חפשי:

III. Liberi, Ingenui.

Liberi. * חוֹרִים

s אונאבהאֶנגיג, פֿרייא (פֿאָן פֿרייען עלטערן געבאָרען).

שמלכך בן חורים קהל׳ י יז

ד מה שפירושו נקב או מחבוא:

IV. Foramen.

Foramen. * חֹר

s לאָך, האָהלע, אײנגעהאָהלע, בערג־האָהלע, דורכבראָכענע, געפּלאַכטענע ארבייט.

ויקב חר בדלתו מלכ׳ ב יב י
והנה חר אחד בקיר יחזק׳ ח ז

Idem. חֻר

על חר פתן ישע׳ יא ח

Idem. הַחוֹר

דודי שלח ידו מן החור שיר ה ד

Foramina. הַחֹרִים

מן החרים אשר התחבאו שם שמו׳ א יד יא

In foraminibus. בַּחוֹרִים

הפח בחורים כלם ישע׳ מב כב

Foraminosum. * חֹרִי

והנה שלשה סלי חרי בראש׳ מ יו

Foramina. חֹרֵי

חורי עפר וכפים איו׳ ל ו

Foramina sua. חֹרָיו

וימלא טרף חריו נחו׳ ב יג

צוֹאָתָם ק׳. חוֹרָאֵיהֶם כ׳
Foramina sua.

לאכל את חוראיהם ישע׳ לו יב

In foraminibus. בְּחֹרֵיהֶן

ועיניו תמקנה בחריהן זכר׳ יד יב

חוש כל שפירושו מהירות ועמו מי יחוש:

Festinare.

Festinat. חָשׁ

s אײלען, הערבײאײלען, שנעללע העפ־טיגע בעוועגונג, אונרוהע אים אינגערן (איוב כ׳ ב), איבערטראַגען אויף לײדענשאַפֿטען אונד דינגליכע געניססע (קהלת ב׳ כה), אײלען מאַכען, ער־אײלען, בעשלײניגען, שנעלל מאַכען, פֿליעהען.

שלל חש בז ישע׳ ח א וח ג
כנשר חש לאכל חבק׳ א ח

Et festinat. וְחָשׁ

וחש עתדת למו דבר׳ לב לה

Festinavi. חַשְׁתִּי

חשתי ולא התמהמהתי תהל׳ קיט ס

Festinare meum. חוּשִׁי

ובעבור חושי בי איו׳ כ ב

Festina. חוּשָׁה

מהרה חושה אל תעמד שמו׳ א כ לח
לעזרתי חושה תהל׳ כב כ ומ יד
חושה לעזרתי לח כג
יי׳ לעזרתי חושה ע ב
אלהים חושה לי ע ו

אלהי לעזרתי חושה עא יב
יי׳ קראתיך חושה לי קמא א

Festinabit. יָחוּשׁ

כי מי יאכל ומי יחוש קהל׳ ב כה

Et festinavit. וַתַּחַשׁ

ותחש על מרמה רגלי איו׳ לא ה

Hiph. Festinarunt. הֶחִישׁוּ

והארב החישו ויפשטו שופ׳ כ לז

Accelerabo. אָחִישָׁה

אחישה מפלט תהל׳ נה ט

Accelerabo illud. אֲחִישֶׁנָּה

בעתה אחישנה ישע׳ ס כב

Festinabit. יָחִישׁ

המאמין לא יחיש ישע׳ כח יו

Acceleret. יָחִישָׁה

יחישה מעשהו ישע׳ ה יט

Cito. * חִישׁ

s אײליג, שנעלל.

כי גז חיש ונעפה תהל׳ צ י

Festini. * חֻשִׁים

s אײלענד, ראַש, ריזטיג, אונגעזױמט.

ואנחנו נחלץ חשים במד׳ לב יז

חזז ופירושו ברק או ענן:

Fulgetrum, Nubes.

Fulgetro. * לַחֲזִיז

s בליטץ, דאָננערשטראַהל, וועטטער־שטראַהל.

ודרך לחזיז קלות איו׳ כח כו ולח כה

Fulgetra. חֲזִיזִים

יי׳ עשה חזיזים זכר׳ י א

חזה פירושיו שלשה:

Significata ejus tria sunt.

א כל לשון חזיון ומחזה:

I. Videre, Aspicere, Respicere.

ישמח

Vidit. חָזָה

s זעהען, שויען, פארהערזעהען, פראָ-פעצייען, איינזעהען, פערשטעהען, ער-פאהרען, אנזעהען, בעשויען, אויסער-זעהען, וואהלען, ערוואָהלען.

ישמח צדיק כי חזה נקם תהל' נח יא
אשר חזה על יהודה ישע' א א
הדבר אשר חזה ב א
משא בבל אשר חזה יג א
אשר חזה על ישראל עמו' א א
אשר חזה על שמרון מיכ' א א
אשר חזה חבקוק חבק' א א

Vidisti. חָזִיתָ

חזית איש מהיר משלי כב כט
חזית איש אץ בדבריו כט כ

Vidisti. חָזִית

יד חזית ישע' נז ח

Vidi. חָזִיתִי

וזה חזיתי ואספרה איו' טו יז

Vidi te. חֲזִיתִיךָ

כן בקדש חזיתיך תהל' סג ג

Viderunt. חָזוּ

וידעו לא חזו ימיו איו' כד א
כל אדם חזו בו לו כה
בל חזו שמש תהל' נח ט
חזו לך שוא ותפל איכ' ב יד
חזו שוא וקסם כזב יחזק' יג ו
והקוסמים חזו שקר זכרי' י ב

Vidistis. חֲזִיתֶם

הן אתם כלכם חזיתם איו' כז יב
מחזה שוא חזיתם יחזק' יג ז

Et videtis. וַחֲזִיתֶם

דברכם שוא וחזיתם כזב יחז' יג ח

In videndo. בַּחֲזוֹת

בחזות לך שוא יחזק' כא לד

Ad videndum. לַחֲזוֹת

לחזות בנועם יי' תהל' כז ד

Vide. חֲזֵה

חזה ציון קרית מועדנו ישע' לג כ
שמעת חזה כלה מח ו

Videte. חֲזוּ

לכו חזו מפעלות יי' תהל' מו ט

חזו מהתלות ישע' ל י

Videbo. אֶחֱזֶה

ומבשרי אחזה אלוה איו' יט כו
אשר אני אחזה לי יט כז
בלעדי אחזה אתה הרני לד לב
בצדק אחזה פניך תהל' יז טו

Et vidi. וָאֶחֱזֶה

ואחזה אנכי אשית לבי משלי כד לב

Videbo. אֶחַז

שמאול בעשתו ולא אחז איו' כג ט

Videbis. תֶּחֱזֶה

ואתה תחזה מכל העם שמו' יח כא

Videbit. יֶחֱזֶה

אשר מחזה שדי יחזה במד' כד ד
מחזה שדי יחזה כד יו

Et vidit. וְתַחַז

ותחז בציון עינינו מיכ' ד יא

Et videbimus. וְנֶחֱזֶה

שובי שובי ונחזה בך שיר ז א

Videbitis. תֶּחֱזוּ

מה תחזו בשולמית שיר ז א
לא תחזו לנו נכחות ישע' ל י

Videbunt. יֶחֱזוּ

עיניו יחזו תהל' יא ד
ישר יחזו פנימו יא ז
יחזו ויבשו קנאת עם ישע' כו יא

Videbunt. יֶחֱזָיוּן

רמה ידך בל יחזיון ישע' כו יא

Et viderunt. וַיֶּחֱזוּ

ויחזו את האלהים שמו' כד יא
ויחזו לך משאות שוא איכ' ב יד

Videbunt. תֶּחֱזֶינָה

עיניך תחזינה מישרים תהל' יז ב
תחזינה עיניך ישע' לג יז
שוא לא תחזינה יחזק' יג כג

Videns. חֹזֶה

s זעהער, פראָפעט, בונד, פערטראַג.

חזה דוד לאמר שמו' ב כד יא
ביד כל נביאו כל חזה מלכ' ב יז יג
שלון בן כל חזה נחמ' ג טו
בן כל חזה יא ה

ועם שאול עשינו חזה ישע' כח טו
חזה לימים רבים יחזק' יב כז
חזה לך ברח לך עמו' ז יב

Videns. הַחֹזֶה

ועל דברי גד החזה ד"ה א כט כט
ובחזות יעדו החזה ד"ה ב ט כט
ועדו החזה להתיחש יב טו
יהוא בן חנני החזה יט ב
בדברי דויד ואסף החזה כט ל

Videns. חֹזֵה . חֹזֶה

אל גד חזה דויד ד"ה א כא ט
חזה המלך בדברי האלהים
ד"ה א כה ה
במצות דויד וגד חזה המלך
ד"ה ב כט כה
והימן וידתון חזה המלך לה טו

Videntes. חֹזִים

חזים שוא יחזק' כב כח

Videntes. הַחֹזִים

ודברי החזים המדברים אליו
ד"ה ב לג יח
ואת ראשיכם החזים כסה ישע' כט י
החזים בכוכבים מז יג
הנביאים החזים שוא יחזק' יג ט
ובושו החזים מיכ' ג ז

Et videntes. וְהַחֹזִים

והחזים לה חזון שלם יחזק' יג טז

Et videntibus. וְלַחֹזִים

ולחזים לא תחזו ישע' ל י

Viden. mei. חוֹזָי

על דברי חוזי ד"ה ב לג יט

Visio. חָזוֹן *

s געזיכט, פיזיאָן, (נאָטליכע אָפּפענ-בארונג), אָראַקעל.

אין חזון נפרץ שמו' א ג א
באין חזון יפרע עם משלי כט יח
לא מצאו חזון מיי' איכ' ב ט
כי חזון אל כל המונה יחזק' ז יג
ובקשו חזון מנביא ז כו
ואבד כל חזון יב כב
ודבר כל חזון יב כג
בכל חזון וחלמות דניאל א יז
חזון נראה אלי ח א

ולחתם חזון ונביא ט כד
כי עוד חזון לימים י יד
ינשאו להעמיד חזון יא יד
ואנכי חזון הרביתי הוש׳ יב יא
כתב חזון ובאר חבק׳ ב ב
כי עוד חזון למועד ב ג

Visio. הֶחָזוֹן

וככל החזון הזה ד״ה א יז טו
החזון אשר הוא חזה יחזק׳ יב כז
עד מתי החזון התמיד דניאל ח יג
ויהי בראתי אני דניאל את החזון ח טו
כי לעת קץ החזון ח יז
ואתה סתם החזון ח כו

In visione. בְּחָזוֹן

אז דברת בחזון לחסידך תהל׳ פט כ

Idem. בֶּחָזוֹן

ואראה בחזון נ״פ דניאל ח ב
אשר ראיתי בחזון ט כא

A visione. מֵחָזוֹן

לילה לכם מחזון מיכ׳ ג ו

Visio. חֲזוֹן

חזון ישעיהו בן אמוץ ישע׳ א א
כחלום חזון לילה כט ז
חזון שקר וקסם ירמ׳ יד יד
חזון לבם ידברו כג טז
כל חזון שוא יחזק׳ יב כד
והחזים לה חזון שלם יג טז
חזון עבדיה עובד׳ א א
ספר חזון נחום נחו׳ א א

In visione. בַּחֲזוֹן

בחזון ישעיהו בן אמוץ ד״ה ב לב לב

Visio. חִזָּיוֹן *

s געזיכט, פיזיאָן, אָפּפּענבאַרונג.
גֵיא חִזָּיוֹן (שוטהאל) בעצייכנעט ירוזאלעם, וויל עס דער זיטץ דער אָפּפּענבאַרונג וואַר.

משא גיא חזיון ישע׳ כב א
בגי חזיון כב ה

Visio. הַחִזָּיוֹן

וככל החזיון הזה שמו׳ ב ז יז

Visionis. חֶזְיוֹן *

בחלום חזיון לילה איו׳ לג טו

Ut visio. כְּחֶזְיוֹן

וידד כחזיון לילה איו׳ כ ח

A visione sua. מֵחֶזְיֹנוֹ

הנביאים איש מחזינו זכר׳ יג ד

Visiones. חֶזְיֹנוֹת

בחוריכם חזינות יראו יואל ג א

A visionibus. מֵחֶזְיֹנוֹת

מחזינות לילה איו׳ ד יג

Et visio. וּמֵחֶזְיֹנוֹת

ומחזינות תבעתני איו׳ ז יד

Visio, Provisio. חָזוּת *

s געזיכט, אָפּפּענבאַרונג, (בונד, פער־טראַג), (ישעי׳ כח יח). געשטאַלט (אַנזעהנליכע, פּראַכטגעשטאַלט), (דניאל ח ח).

חזות קשה הגד לי ישע׳ כא ב
ותהי לכם חזות הכל כט יא
חזות ארבע תחתיה דני׳ ח ח

Et visio vestra. וְחָזוּתְכֶם

וחזותכם את שאול ישע׳ כח יח

Et in visione. וּבַחֲזוֹת

s געזיכט, אָפּפּענבאַרונג.

ובחזות יעדו החזה ד״ה ב ט כט

In visione. בַּמַּחֲזֶה *

s געזיכט, פיזיאָן, ערשיינונג.

היה דבר יי׳ אל אברם במחזה בראש׳ טו א

Visio. מַחֲזֵה

אשר מחזה שדי יחזה במד׳ כד ד
מחזה שדי יחזה כד טז
מחזה שוא חזיתם יחזק׳ יג ז

מֶחֱזָה *

Aspectus, Fenestra, Prospectus.

s דורכזיכט, פענסטער.

ומחזה אל מחזה שלש מלכ׳ א ז ד
ומול מחזה אל מחזה ז ה

Et aspectus. וּמֶחֱזָה

ומחזה אל מחזה מלכ׳ א ז ד

ב מה שפירושו סנוך:

II. Implexum.

Implicat se. יֶחֱזֶה

s זיך ווינדען, דרעהען, פערוויקקעלן, אומראַנקען. אנד: זיך ערזעהען, ערוואַהלען.

בית אבנים יחזה איו׳ ח יז

Implexus, Implicatio. חָזוּת *

s געוואונדען, גערעהט, פערשלונגען, פיעלאָמיג. אנד: אנזעהנליך.

קרן חזות בין עיניו דניאל ח ה

ג כל שם חזה:

III. Pectus.

Pectus. הֶחָזֶה *

s ברוסט (דאס פאָרדערטהייל, גלייכזאם דער אנבליקק דעס טהיערעס).

ולקחת את החזה שמו׳ כט כו
על החזה יביאנו את החזה ויק׳ ז ל
והיה החזה לאהרן ולבניו ז לא
ויקח משה את החזה ח כט

Pectus. חֲזֵה

וקדשת את חזה התנופה שמו׳ כט כז
כי את חזה התנופה ויק׳ ז לד
ואת חזה התנופה י יד
על חזה התנופה במד׳ ו כ

Et pectus. וַחֲזֵה

וחזה התנופה ויק׳ י טו

In pectore. כַּחֲזֵה

כחזה התנופה במד׳ יח יח

Pectora. הֶחָזוֹת

את החלבים על החזות ויק׳ ט כ
ואת החזות ואת שוק הימין ט כא

חזק כל לשון חוזק חזוק ומחזיק אין מיונן:

Invalescere, Praevalere, Validum, Fortem esse, Confirmari.

Invaluit, etc. חָזַק

s שטארק, פעזט, אונערשראָקקען, מוטהיג, בעהערצט, הארט, העפטיג זין, בעפעזטיגט זיין, מאָכטיג, שטאָר-קער זיין, פעזט (האָנגען) בלייבען, פעזט האלטען, פעזט דראַן האָנגען, פעזט בלייבען, פערשטאָקקט זיין, בעפעזטיגען (אומגירטען, ריזטען), שטארק, פעזט מאכען (אויסבעססערן), שטאָרקען, מוטה איינפלאָססען, אונ-טערשטיטצען, זיך הארטנאָקקיג בע-וויזען, זיך ערמוטהיגען, ערגרייפען, האלטען, פעזטהאלטען, צוריקקהאלטען, אין זיך האלטען, זיך בעמאָכטיגען, שטארק ווערדען, צונעהמען, ערהאלטען, אונטערהאלטען, בעפעזטיגט ווערדען, זיך שטאָרקען, זיך מוטהיג, טאפפער בעוויזען, זיך ווידערזעטצען, יעם: בייאשטעהען.

כי חזק הרעב בכל הארץ בראׄ מא נז
כי חזק עלהם הרעב מז כ
ויהי כי חזק ישראל שופ׳ א כח
כי חזק ממנו המלחמה מלכ׳ ב ג כו
ודבר המלך חזק ד״ה א כא ד

Confirmatus fuit. חֻזָּק

להעזר עד כי חזק ד״ה ב כו טו

Confirmavit eum. חֲזָקוֹ

ויצר לו ולא חזקו ד״ה ב כח כ

Praevaluit ei. חָזְקָה

חזקה הממלכה בידו מלכ׳ ב יד ה
כאשר חזקה הממלכה ד״ה ב כה ג

Fortis erat. חָזָקָה

ויד יי׳ עלי חזקה יחזק׳ ג יד

Et confirmaberis. וְחָזַקְתָּ

וחזקת והיית לאיש מלכ׳ א ב ב

Fortior me fuisti. חֲזַקְתַּנִי

חזקתני ותוכל ירמ׳ כ ז

חָזְקוּ

Fortes evaserunt, Invaluerunt.

ויהי כי חזקו בני ישראל יהוש׳ יז יג
על כן חזקו ממנו מלכ׳ א כ כג
חזקו עלי דבריכם מלא׳ ג יג

Et confirmentur. וְחָזְקוּ

וחזקו ידי כל אשר אתך
שמו׳ ב טז כא

Et confirmabimini. וַחֲזַקְתֶּם

וחזקתם מאד לשמר יהוש׳ כג ו

Ad confirmand. לְחָזְקָה

על הבית לחזקה מלכ׳ ב יב יג

Ad confirm. illud. לְחָזְקָהּ

לחזקה לתפש בחרב יחזק׳ ל כא

Fortis esto. חֲזַק

רק חזק לבלתי אכל הדם דבר׳ יב כג
כל ישראל חזק ואמץ לא ז
ויאמר חזק ואמץ לא כג
חזק ואמץ כי אתה תנחיל יהוש׳ א ו
רק חזק ואמץ מאד א ז
הלוא צויתיך חזק ואמץ א ט
רק חזק ואמץ א יח
חזק ונתחזק בעד עמנו שמו׳ ב י יב
חזק ונתחזקה בעד עמנו ד״ה א יט יג
חזק ואמץ אל תירא כב יג
בית למקדש חזק ועשה כח י
חזק ואמץ ועשה כח כ
עשה חזק למלחמה ד״ה ב כה ח
חזק ועשה עזר׳ י ד
חזק ויאמץ לבך תהל׳ כז יד
שלום לך חזק וחזק דניאל י יט
ועתה חזק זרבבל חגי ב ד

Esto fortis. חֲזָק

ולאחיו יאמר חזק ישע׳ מא ו

Et confirmare. וַחֲזַק

וחזק יהושע וחזק כל עם חגי ב ד

Et confirmatus esto. וַחֲזָק

שלום לך חזק וחזק דניאל י יט

Confirmamini. חִזְקוּ

חזקו ואמצו אל תראו דבר׳ לא ו
ואל תחתו חזקו ואמצו יהוש׳ י כה
חזקו והיו לבני חיל שמו׳ ב יג כח
ואתם חזקו ואל ד״ה ב טו ז
חזקו ועשו יט יא
חזקו ואמצו אל תיראו לב ז
חזקו ויאמץ לבבכם תהל׳ לא כה
חזקו אל תיראו ישע׳ לה ד

Firmus fuerit. יֶחֱזַק

אם יחזק לעשות מצותי ד״ה א כח ז

וַיֶּחֱזַק · זָק

Et invaluit, Praevaluit.

ויחזק הרעב בארץ מצרים בראׄ מא נו
ויחזק לב פרעה שמו׳ ז יג
ח כב וח טו וט לה
ויחזק דוד מן הפלשתי שמו׳ א יז נ
ויחזק ממנה ויענה שמו׳ ב יג יד
ויחזק ראשו באלה יח ט
ויחזק דבר המלך אל יואב כד ד
ויחזק העם אשר מלכ׳ א טז כב
ויחזק הרעב בעיר מלכ׳ ב כה ג
חמת צובה ויחזק עליה ד״ה ב ח ג
ויחזק עליהם כז ה
כי חלה ויחזק ישע׳ לט א
ויחזק הרעב בעיר ירמ׳ נב ו

Et confirmabit se. וְיֶחֱזַק

ויחזק מלך הנגב
ויחזק עליו דניאל יא ה

Robustus erit. תֶּחֱזַק

אם תחזק ארם ממני שמו׳ ב י יא
אם תחזק ממני ארם ד״ה א יט יב

Et invaluit. וַתֶּחֱזַק

ותחזק מצרים על העם שמו׳ יב לג

Robustiores erimus. נֶחֱזַק

אם לא נחזק מהם מלכ׳ א כ כג

Roboremini. תֶּחֶזְקוּ

למען תחזקו ובאתם דבר׳ יא ח
למען תחזקו ואכלתם עזר׳ ט יב

Roborentur. יֶחֶזְקוּ

ואם בני עמון יחזקו ממך
שמו׳ ב י יא
יחזקו ממך ד״ה א יט יב
למען יחזקו בתורת יי׳ ד״ה ב לא ד
פן יחזקו מוסריכם ישע׳ כח כב

Roborentur. תֶּחֱזַקְנָה

ואחר תחזקנה ידיך שופט׳ ז יא
תחזקנה ידיכם שמו׳ ב ב ז

* אם

אם תחזקנה ידיך יחזק׳ כב יד
תחזקנה ידיכם זכר׳ ח ט וח יג

Pih. Roboret. חִזֵּק

כי חזק בריחי שעריך תהל׳ קמז יג

Confirmasti me. חִזַּקְתָּנִי

כי חזקתני דניאל י יט

Confirmavi. חִזַּקְתִּי

חזקתי זרועתם הושׁ׳ ז טו

וְחִזַּקְתִּי
Et con, sive obfirmabo.

וחזקתי את לב פרעה שמו׳ יד ד
וחזקתי את זרעות יחזק׳ ל כד

חִזְּקוּ
Confirmarunt, Restaurarunt.

אשר חזקו את ידיו שופ׳ ט כד
לא חזקו הכהנים מלכ׳ ב יב ז
חזקו בידיהם עזר׳ א ו
חזקו פניהם מסלע ירמ׳ ה ג

Et restaurarunt. וְחִזְּקוּ

וחזקו בו את בית יי מלכ׳ ב יב טו
וחזקו ידי מרעים ירמ׳ כג יד

Confirmastis. חִזַּקְתֶּם

הנחלות לא חזקתם יחזק׳ לד ד

Obfirmo. מְחַזֵּק

מחזק את לב מצרים שמו׳ יד יז

Restauratis. מְחַזְּקִים

מדוע אינכם מחזקים מלכ׳ ב יב ח

Restaurare. חַזֵּק

ולבלתי חזק את בדק מלכ׳ ב יב ט

לְחַזֵּק
Ad firmandum, Restaurand.

לחזק את לבם יהושׁ׳ יא כ
לחזק את בדק בית מלכ׳ ב יב יג
לחזק את בדק הבית כב ה
לחזק את הבית כב ו
לחזק לבית יי ד״ה א כו כז
לחזק את בית אלהיכם ד״ה ב כד ה
לחזק את בית יי כד יב
לחזק את בית יי אלהיו לד ח
לחזק ידיהם במלאכת עזר׳ ו כב

Et confirmandi. וּלְחַזֵּק

ובידך לגדל ולחזק לכל ד״ה א כט יב
לבדוק ולחזק הבית ד״ה ב לד י
ולחזק ידי רשע יחזק׳ יג כב

Confirma. חַזֵּק

אתו חזק כי הוא ינחלנה דבר׳ א לח
ועתה חזק את ידי נחמ׳ ו ט
חזק מתנים נחו׳ ב ב

Et confirma me. וְחַזְּקֵנִי

זכרני נא וחזקני נא שופט׳ יו כח

Et confirma eum. וְחַזְּקֵהוּ

וחזקהו ואמצהו דבר׳ ג כח
הרסה וחזקהו שמו׳ ב יא כה

Confirma. חַזְּקִי . חַזֵּקִי

ויתדתיך חזקי ישע׳ נד ב
חזקי מבצריך נחו׳ ג יד

Confirmate. חַזְּקוּ

חזקו ידים רפות ישע׳ לה ג

Firmabo. אֲחַזֵּק

ואני אחזק את לבו שמו׳ ד כא
ואת החולה אחזק יחזק׳ לד יו

Confirmabo eum. אֲחַזְּקֶנּוּ

ואבנטך אחזקנו ישע׳ כב כא

Confirmabis. תְּחַזֵּק

וידים רפות תחזק איו׳ ד ג

Et ob, confirmavit. וַיְחַזֵּק

ויחזק יי את לב פרעה שמו׳ ט יב
וי כ וי כז ויא י ויד ח
ויחזק יי את עגלון שופט׳ ג יב
ויחזק את ידו באלהים שמו׳ א כג יו
ויחזק את המצורות ד״ה ב יא יא
ויחזק את המלוא לב ה
ויחזק על ידו עזר בן ישוע
נחמ׳ ג יט
ויחזק חרש ישע׳ מא ז

Et confirmavit me. וַיְחַזְּקֵנִי

כמראה אדם ויחזקני דניאל י יח

Et firmat illud. וַיְחַזְּקֵהוּ

ויחזקהו במסמרים ישע׳ מא ז

Et confirmavit ea. וַיְחַזְּקֵם

ויחזקם להרבה מאד ד״ה ב יא יב
ועל המקצוע ויחזקם כו ט
דלתות בית יי ויחזקם כט ג
ויחזקם לעבודת בית יי לה ב

Confirmabunt. יְחַזְּקוּ

והם יחזקו את בדק הבית
מלכ׳ ב יב ו
יחזקו למו דבר רע תהל׳ סד ו
נטשו חבליך בל יחזקו ישע׳ לג כג

Et confirmarunt. וַיְחַזְּקוּ

ויחזקו את מלכות יהודה ד״ה ב יא יז
ויחזקו ידיהם לטובה נחמ׳ ב יח

Confirmant ista. יְחַזְּקוּם

ובמקבות יחזקום ירמ׳ י ד

Et confirmar. eos. וַיְחַזְּקוּם

ויחזקום אחיהם הלוים ד״ה ב כט לד

הֶחֱזִיק
Hiph. Confirmavit, Apprehendit, Retinuit.

ובשלש מאות האיש החזיק שופ׳ ז ח
כ החזיק עד למעלה ד״ה ב כו ח
ועל ידם החזיק נ״פ נחמ׳ ג ד וג ז
על ידו החזיק עזיאל ג ח
ועל ידו החזיק ג ח
ועל ידם חחזיק ג ט
ועל ידם החזיק
ועל ידו החזיק ג י
מדה שנית החזיק ג יא
ועל ידו החזיק ג יב
את שער הגיא החזיק ג יג
ואת שער האשפות החזיק ג יד
ואת שער העין החזיק ג טו
אחריו החזיק נחמיה ג יז
החזיק חשביה ג יח
אחריו התרה החזיק ג כ
אחריו החזיק ג כא וג כג
נ״פ וג כד וג כט
אחריו החזיק צדוק
החזיק שמעיה ג כט
אחריו החזיק חנניה
החזיק משלם ג ל
אחריו החזיק מלכיה ג לא
לא החזיק לעד אפו מיכ׳ ז יח
והחזיק

וְהֶחֱזִיק

Et apprehendit, derit.

והחזיק בה האיש דבר' כב כה
והחזיק לו ונשק לו שמו' ב טו ה
ועשה בהם והחזיק דניאל יא ז
והחזיק מלכות בחלקלקות יא כא

הֶחֱזִיקָךְ *Apprehendit te.*

החזיקך חיל כיולדה מיכ' ד ט

הֶחֱזִיקָה *Prehendit.*

ורטט החזיקה ירמ' מט כד
עני ואביון לא החזיקה יחזק' יו מט

וְהֶחֱזִיקָה *Et apprehendit.*

והחזיקה במבשיו דבר' כה יא
והחזיקה בו ונשקה לו משלי ז יג

הֶחֱזִקַתְנִי *Apprehendit me.*

שמה החזקתני ירמ' ח כא

הֶחֱזִקַתְנוּ *Prehendet nos.*

צרה החזקתנו ירמ' ו כד

הֶחֱזִיקַתְהוּ *Apprehendet eum.*

צרה החזיקתהו ירמ' נ מג

וְהֶחֱזַקְתָּ *Et confirmabis.*

והחזקת בו ויק' כה לה

הֶחֱזַקְתִּי

Instauravi, Apprehendi, Confirmavi.

החומה הזאת החזקתי נחמ' ה יו
בצדקתי החזקתי איו' כז ו
אשר החזקתי בימינו ישע' מה א

וְהֶחֱזַקְתִּי

Et prehendi, Confirmabo.

והחזקתי בזקנו שמו' א יז לה

וְהַחֲזַקְתִּי *Idem.* s

והחזקתי את זרועות יחזק' ל כה

הֶחֱזַקְתִּיךָ *Prehendi te.*

החזקתיך מקצות הארץ ישע' מא ט

הֶחֱזִיקוּ

Instaurarunt, Retinuerunt vel Retinent.

ועל ידם החזיקו נחמ' ג ה
ואת שער הישנה החזיקו ג ו
אחריו החזיקו הלוים ג יז
אחריו החזיקו אחיהם ג יח
ואחריו החזיקו ג כב
אחריו החזיקו ג כז
החזיקו הכהנים ג כח
החזיקו הצרפים ג לב
החזיקו בתרמית ירמ' ח ה
החזיקו בם מאנו שלחם נ לג

וְהֶחֱזִיקוּ *Et prehendent.*

והחזיקו שבע נשים ישע' ד א
והחזיקו בכנף איש יהודי זכר' ח כג
והחזיקו איש יד רעהו יד יג

מַחֲזִיק

Detinens, Continens, Retinens, etc.

ועודך מחזיק בם שמו' ט ב
מחזיק בתים ד"ה ב ד ה
ועדנו מחזיק בתמתו איו' ב ג
עדך מחזיק בתמתך ב ט
מחזיק באזני כלב משלי כו יז
יי' אלהיך מחזיק ימינך ישע' מא יג
ואין מחזיק בידה נא יח

וּמַחֲזִיק *Et tenens.*

זב ומצרע ומחזיק בפלך שמו' ב ג כט

הַמַּחֲזִיק *Qui tenebat.*

אל הנער המחזיק בידו שופ' יו כו

לְמַחֲזִיק *In confirmantem.*

עמדי למחזיק ולמעוז לו דניאל יא א

וּמַחֲזִקָהּ *Et confirmans eam.*

ומחזקה בעתים דניאל יא ו

מַחֲזֶקֶת *Tenens.*

ואחת מחזקת השלח נחמ' ד יא

מַחֲזִיקִים

Tenentes, Apprehend.

וחצים מחזיקים והרמחים נחמ' ד י
וחצים מחזיקים ברמחים ד טו
מחזיקים על אחיהם י ל

וּמַחֲזִיקִים *Et tenentes.*

ומחזיקים בבריתי ישע' נו ד ונז ו

לַמַּחֲזִיקִים *Prehendentibus.*

עץ חיים היא למחזיקים בה משלי ג יח

מַחֲזִיקֵי *Instauratores.*

מחזיקי בדקך יחזק' כז ט וכז כז

לְהַחֲזִיק *Ad confirmandum.*

להחזיק הממלכה בידו מלכ' ב טו יט
מתעורר להחזיק בך ישע' סד ו

הַחֲזִיקִי *Prehendere me.*

ביום החזיקי בידם ירמ' לא לב

הַחֲזֵק

Confirma, Prehende.

החזק מלחמתך שמו' ב יא כה
החזק מגן וצנה תהל' לה ב
החזק במוסר אל תרף משלי ד יג

הַחֲזִיקִי *Restaura.*

החזיקי מלבן נחו' ג יד

וְהַחֲזִיקִי *Et apprehende.*

והחזיקי את ידך בו בראש' כא יח

הַחֲזִיקוּ *Confirmate.*

החזיקו המשמר ירמ' נא יב

וְאַחְזֵק *Et confirmem.*

ואחזק בידך ישע' מב ו

יַחֲזִיק *Apprehendet.*

יחזיק בו ולא יקום איו' ח טו
ולא יחזיק ביד מרעים ח כ
ובן אדם יחזיק בה ישע' נו ב

יַחֲזֵק *Prehendit.*

יחזק עליו צמים איו' יח ט
או יחזק במעזי ישע' כז ה

וַיַּחֲזֵק *Et prehendit.*

ויחזק האיש בפילגשו שופט' יט כה
ויחזק בפלגשו וינתחה יט כט
ויחזק בכנף מעילו שמו' א טו כז
ויחזק דוד בבגדו שמו' ב א יא
ויחזק בקרנות המזבח מלכ' א א נ
וב כח
ויחזק בבגדיו ויקרעם מ"ב ב יב

וַיַּחֲזֶק *Et prehendit.*

וישלח ידו ויחזק בו שמו' ד ד
ויחזק בו חתנו שופט' יט ד
ויחזק בה ויאמר לה שמו' ב יג יא

וַתַּחֲזֶק *Et prehendit.*

ותחזק בו לאכל לחם מלכ' ב ד ה

ותחזק

Idem. ותחזק

ותחזק ברגליו וינש גיחזי מלכ׳ ב ד כז

Prehendent. יחזיקו · יחזקו

קשת וכידון יחזיקו ירמ׳ ו כג ו נ מב
יחזקו ועשו דניאל יא לב
יחזיקו עשרה אנשים זכר׳ ח כג

ויחזיקו · ויחזקו

Et prehenderunt.

ויחזיקו האנשים בראש׳ יט יו
ויחזיקו ביד שטאולם שופט׳ ז כ
ויחזקו איש בראש רעהו שמו׳ ב ב יו
ויחזיקו באלהים אחרים מ״א ט ט
ויחזיקו באלהים אחרים ד״ה ב ז כב
ויחזיקו בשביה כח טו

Hithp. Confirmavit. התחזק

ולא התחזק לפניהם ד״ה ב יג ז
התחזק ויעבר את השקוצים טו ח
התחזק יהוידע כג א
ואמציהו התחזק כה יא

Confirmavi me. התחזקתי

ואני התחזקתי עזר׳ ז כח
וכדברו עמי התחזקתי דנ׳ י יט

והתחזקתם

Et confirmetis vos.

והתחזקתם ולקחתם במד׳ יג כ

Confirmans se. מתחזק

ואבנר היה מתחזק שמו׳ ב ג ו
ואין אחד מתחזק עמי דנ׳ י כא

המתחזקים

Fortiter gerentes se.

המתחזקים עמו ד״ה א יא י

Confirmare vos. להתחזק

להתחזק לפני מטלכת ד״ה ב יג ח
להתחזק עם לבבם שלם יו ט

Confirma te. התחזק

ויאמר לו לך התחזק מלכ׳ א כ כב

Confirmate vos. התחזקו

התחזקו והיו לאנשים שמו׳ א ד ט

Et confirmavit se. ויתחזק

ויתחזק ישראל וישב ברא׳ מח ב

חזק

ויתחזק העם איש ישראל שופ׳ כ כב
ויתחזק דוד ביי׳ אלהיו שמו׳ א ל ו
ויתחזק שלמה בן דויד ד״ה ב א א
ויתחזק המלך רחבעם יב יג
ויתחזק אביהו וישא לו נשים יג כא
ויתחזק על ישראל יז א
ויתחזק יותם כי הכין דרכיו
ד״ה ב כז ו

Et confirmaret se. ויתחזק

על ממלכת אביו ויתחזק ד״ה ב כא ד
ויתחזק ויבן לב ה

Confirmamus nos. ונתחזק

ונתחזק בעד עמנו שמו׳ ב י יב

Idem. ונתחזקה

ונתחזקה בעד עמנו ד״ה א יט יג

Confirmabunt se. יתחזקו

חיתו לא יתחזקו יחזק׳ ז יג

חזק

Fortis, validus, robustus.

s שטארק, פעזט, הארט, הארטנעקקיג,
פערשטאָקקט, מאָכטיג, העפטיג.

ויהפך יי׳ רוח ים חזק מאד שמו׳ י יט
וקול שפר חזק מאד יט יו
כי חזק הוא ממנו במד׳ יג לא
עודני היום חזק יהוש׳ יד יא
כי רכב ברזל לו כי חזק הוא יז יח
ויהי חליו חזק מאד מלכ׳ א יז יז
והרעב חזק בשמרון יח ב
ומיד חזק אביון איו׳ ה טו
כי גואלם חזק משלי כג יא
הנה חזק ואמץ לאדני ישע׳ כח ב
וגאלו מיד חזק ממנו ירמ׳ לא יא
גאלם חזק יי׳ צבאות נ לד
מצחך חזק יחזק׳ ג ח
כשמיר חזק מצר ג ט

Et fortis. וחזק

ורוח גדולה וחזק מלכ׳ א יט יא
וחזק לא יאמץ כחו עמו׳ ב יד

Utrum fortis sit. החזק

החזק הוא הרפה במד׳ יג יח

Contra robustum. בחזק

יי׳ בחזק יבוא ישע׳ מ י

חזק

A valentiore. מחזק

מציל עני מחזק ממנו תהל׳ לה י

Fortes, obfirmati. חזקים

כי חזקים המה שופ׳ יח כו
חזקים כראי מוצק איו׳ לז יח
את פניך חזקים יחזק׳ ג ח

Obfirmati. חזקי

חזקי מצח וקשי לב יחזק׳ ג ז

Et obfirmati. וחזקי

קשי פנים וחזקי לב יחזק׳ ב ד

*חזקה

Fortis, validus, a, um.

ולא ביד חזקה שמו׳ ג יט
כי ביד חזקה ישלחם
וביד חזקה יגרשם מארצו ו א
כי ביד חזקה הוצאך יג ט
בכח גדול וביד חזקה לב יא
בעם כבד וביד חזקה במד׳ כ כ
וביד חזקה ובזרוע נטויה דבר׳ ד לד
ביד חזקה ובזרע נטויה ה טו וכו ה
ויציאנו יי׳ ממצרים ביד חזקה ו כא
הוציא יי׳ אתכם ביד חזקה ז ח
אשר הוצאת ממצרים
ביד חזקה ט כו
את יד יי׳ כי חזקה היא יהוש׳ ד כד
ותהי המלחמה חזקה שמו׳ א יד נב
ביד חזקה תהל׳ קלו יב
ובזרוע חזקה ירמ׳ כא ה
וביד חזקה לב כא
אם לא ביד חזקה יחזק׳ כ לג
ביד חזקה ובזרוע כ לד
אשר היתה חזקה בים כו יז
ביד חזקה דנ׳ ט טו

Idem. החזקה

את גדלך ואת ידך החזקה דבר׳ ג כד
והיד החזקה והזרע הנטויה ז יט
את ידו החזקה יא ב
ולכל היד החזקה לד יב
פני המלחמה החזקה שמו׳ ב יא טו
ואת ידך החזקה מלכ׳ א ח מב
וידך החזקה ד״ה ב ו לב
ובידך החזקה נחמ׳ א י
את החזקה ואת הנשברת יחזק׳ ל כב
ואת החזקה לד יו
והגדולה

וְהַחֲזָקָה *Et valid.*

והגדולה והחזקה ישע׳ כז א

וְחָזֵק *Invalescens erat.*

שטארק, העפטיג.

הולך וחזק מאד שמות יט יט

ודוד הלך וחזק שמו׳ ב ג א

חִזְקִי *Firmitas mea.*

s מאכט, שטארקע, הילפע.

ארחמך יי׳ חזקי · תהל׳ יח ב

*** חֹזֶק** *Robur.*

s מאכט, שטארקע.

חזק ממלכות הגוים חגי ב כב

בְּחֹזֶק *Robore.*

כי בחזק יד הוציא יי׳ שמו׳ יג ג

בחזק יד הוציאנו יי׳ ממצרים יג יד

כי בחזק יד הוציאנו יי׳ יג יו

בְּחָזְקֵנוּ *Robore nostro.*

בחזקנו לקחנו לנו קרנים עמו׳ ו יג

*** בְּחָזְקָה** *Valide, violenter.*

s הארטע, שטרענגע, געוואלט.

את בני ישראל בחזקה שופ׳ ד ג

ויריבון אתו בחזקה ח א

ואם לא לקחתי בחזקה שמו׳ א ב יו

ויקראו אל אלהים בחזקה יונ׳ ג ח

וּבְחָזְקָה *Et per vim.*

ובחזקה רדיתם יחזק׳ לד ד

בְּחֶזְקַת *Robore.*

s שטארק, מאכטיג ווערדען, שטארקע, העפטיגקייט.

בחזקת היד ישע׳ ח יא

וּכְחֶזְקָתוֹ *Et in robore suo.*

וכחזקתו עזב תורת יי׳ ד״ה ב יב א

וכ זקתו גבה לבו כו יו

וכחזקתו בעשרו יעיר הכל דני׳ יא ב

חזר כל לשון חזיר:

Porcus, Sus.

*** חֲזִיר** *Porcus.*

s שווין.

יכרסמנה חזיר מיער תהל׳ פ יד

נזם זהב באף חזיר משלי יא כב

מעלה מנחה דם חזיר ישע׳ סו ג

הַחֲזִיר *Porcus.*

החזיר כי מפריס פרסה ויקר׳ יא ז

ואת החזיר כי מפריס דבר׳ יד ח

האכלים בשר החזיר ישע׳ סה ד

אכלי בשר החזיר סו יז

חטא כל לשון חטא וחטאה אין סיונה:

Peccare.

חָטָא *Peccavit.*

s זינדיגען, צו שולדען קאממען לאססען, פערווירקען, פעהלען, איין זינדער, זינדיגעס, שטראפע טראגען, ביססען, זיהנען, עטוואס אלס זינדאפפער ברינגען, ענטזינדיגען, רייניגען, זינדיגען מאכען, צור זינדע פערפיהרען, פערלייטען, שולדיג שפרעכען, פערדאממען, פערפעהלען (דאס ציעל אדער דען צוועקק), זיך ענטזינדיגען, זיך רייניגען. (איוב מא יז פערפעהלען, אנד: שרעקקען, שווינדעלן).

חטא העם הזה שמו׳ לב לא

מי אשר חטא לי לב לג

על חטאתו אשר חטא ויקר׳ ד ג

חטאתו אשר חטא בה ד כג

הודע אליו חטאתו אשר חטא ד כח

על חטאתו אשר חטא ד כח

על חטאתו אשר חטא ד לה

והתודה אשר חטא עליה ה ה

על חטאתו אשר חטא ה ו

את אשמו אשר חטא ה ז

מחטאתו אשר חטא ה י

והביא את קרבנו אשר חטא ה יא

ואת אשר חטא מן הקדש ה יו

על חטאתו אשר חטא יט כב

מחטאתו אשר חטא יט כב

מאשר חטא על הנפש במד׳ ו יא

חטא ישראל יהוש׳ ז יא

כי לוא חטא לך שמו׳ א יט ד

אשר חטא ואשר החטיא מלכ׳ א יד יו

חטאות ירבעם אשר חטא טו ל

על חטאתיו אשר חטא יו יט

וחטאתו אשר חטא מלכ׳ ב כא יז

על אלה חטא שלמה נחמ׳ יג כו

לא חטא איוב איו׳ א כב וב י

אביך הראשון חטא ישע׳ מג כז

והוא לא חטא יחזק׳ ג כא

ובחטאתו אשר חטא יח כד

כל חטאתו אשר חטא לג יו

חָטְאָה · חָטָאָה

Peccavit ipsa.

כי ליי׳ חטאה ירמ׳ נ יד

חטא חטאה ירושלם איכ׳ א ח

בחצי חטאתיך לא חטאה יחזק׳ יו נא

וְחָטְאָה *Et peccaverit.*

וחטאה בשגגה ויקר׳ ה טו

וְחָטָאת *Et peccaverit.*

מכים וחטאת עמך שמו׳ ה יו

חָטָאתָ *Peccasti.*

אם חטאת מה תפעל בו איו׳ לה ו

הגבעה חטאת ישראל הוש׳ י ט

חָטָאתִי *Peccavi.*

ומה חטאתי לך ברא׳ כ ט

חטאתי הפעם שמו׳ ט כז

חטאתי ליי׳ אלהיכם ולכם י יו

חטאתי כי לא ידעתי במד׳ כב לד

חטאתי ליי׳ אלהי ישראל יהוש׳ ז כ

ואנכי לא חטאתי לך שופ׳ יא כז

ויאמר שאול אל שמואל חטאתי שמו׳ א טו כד

ויאמר חטאתי טו ל

רעה ופשע ולא חטאתי לך כד יא

ויאמר שאול חטאתי כו כא

חטאתי ליי׳ שמו׳ ב יב יג

כי אני חטאתי יט כא

ויאמר דוד אל יי׳ חטאתי כד י

ויאמר הנה אנכי חטאתי כד יז

חטאתי שוב מעלי מלכ׳ ב יח יד

ויאמר דויד אל האלהים חטאתי מאד ד״ה א כא ה

ואני הוא אשר חטאתי כא יז

חטאתי מה אפעל לך איו׳ ז כ

אם חטאתי ושמרתני י יד

חטאתי וישר העויתי לג כז

רפאה נפשי כי חטאתי לך תהל׳ מא ה

לך לבדך חטאתי נא ו

על אמרך לא חטאתי ירמ׳ ב לה

טה

מה חטאתי לך ולעבדיך לו יח
כי חטאתי לו מיכ' ז ט

וְחָטָאתִי
Et peccavi, peccarem.

וחטאתי לאלהים בראש' לט ט
וחטאתי לך כל הימים מג ט
וחטאתי לאבי כל הימים מד לב
ואעשה כן וחטאתי נחמ' ו יג

חָטְאוּ . חָטָאוּ *Peccarunt.*

חטאו משקה מלך מצרים בראש' מ א
ונודעה החטאת אשר חטאו ויק' ד יד
לעמך אשר חטאו לך מלכ' א ח נ
בחטאתם אשר חטאו יד כב
וחטאות אלה בנו אשר חטאו טז יג
ויהי כי חטאו בני ישראל מלכ' ב יז ז
לעמך אשר חטאו לך ד"ה ב ו לט
ובמשפטיך חטאו בם נחמ' ט כט
אולי חטאו בני איו' א ה
אם בניך חטאו לו ח ד
שאול חטאו כד יט
בכל זאת חטאו עוד תהל' עח לב
אשר חטאו לי ב"פ ירמ' לג ח
תחת אשר חטאו ליי' נ ז
אבתינו חטאו ואינם איכ' ה ז
מושבתיהם אשר חטאו יחזק' לז כג
כרבם כן חטאו לי הוש' ד ז
כי ליי' חטאו צפנ' א יז

חֲטָאתֶם *Peccastis.*

אתם חטאתם חטאה גדלה שמו' לב ל
הנה חטאתם ליי' ודעו במד' לב כג
והנה חטאתם ליי' אלהיכם דבר' ט טז
אשר חטאתם לעשות ט יח
כי חטאתם ליי' ירמ' מ ג
אשר קטרתם ואשר חטאתם מד כג

וַחֲטָאתֶם *Et peccastis.*

וחטאתם ליי' אלהיכם דבר' כ יח

חָטָאנוּ *Peccavimus.*

אשר נואלנו ואשר חטאנו במד' יב יא
אשר אמר יי' כי חטאנו יד מ
חטאנו כי דברנו ביי' ובך כא ז
ותאמרו אלי חטאנו ליי' דבר' א מא
לאמר חטאנו לך שופ' י י
ויאמרו בני ישראל אל יי' חטאנו
י טו
ויאמרו שם חטאנו ליי' שמו' א ז ו
ויאמרו חטאנו כי עזבנו את יי'
שמו' א יב י
חטאנו והעוינו רשענו מלכ' א ח מז
חטאנו העוינו ורשענו ד"ה ב ו לז
אשר חטאנו לך ואני
ובית אבי חטאנו נחמ' א ו
חטאנו עם אבותינו תהל' קו ו
הלא יי' זו חטאנו לו ישע' מב כד
כי ליי' אלהינו חטאנו ירמ' ג כה
כי חטאנו ליי' ח יד
רבו משובתינו לך חטאנו יד ז
כי חטאנו לך יד כ
ומה חטאתנו אשר חטאנו יו י
אוי נא לנו כי חטאנו איכ' ה יז
חטאנו ועוינו והרשענו דני' ט ה
אשר חטאנו לך ט ח
כי חטאנו לו ט יא
חטאנו רשענו ט טו

חוֹטֵא . חֹטֵא
Peccans, peccator.

וצפון לצדיק חיל חוטא משלי יג כב
בן לרעהו חוטא יד כא
ואץ ברגלים חוטא יט ב
מתעברו חוטא נפשו כ ב
הוי גוי חטא ישע' א ד

Peccator. חֹטֶא

אשר חטא עשה רע קהל' ח יב

Et peccator. וְחוֹטֵא

אף כי רשע וחוטא משלי יא לא
וחוטא ילכד בה קהל' ז כו
וחוטא נפשך חבק' ב י

Et peccator. וְחוֹטֶא

וחוטא אחד יאבד טובה קהל' ט יח

Et peccator. וְהַחוֹטֶא

והחוטא בן מאה שנה ישע' סה כ

Sicut peccatori. כַּחֹטֶא

כטוב כחטא קהל' ט ב

Et peccatori. וְלַחוֹטֶא

ולחוטא נתן ענין קהל' ב כו

Et peccans in me. וְחֹטְאִי

וחטאי חמס נפשו משלי ח לו

Peccatores. חַטָּאִים

הנה העם חטאים ליי' שמו' א יד לג

Peccans. הַחֹטֵאת

הנפש החטאת יחזק' יח ד ויח כ

Peccare. חֲטֹא

לבלתי חטא צדיק יחזק' ג כא

Ad peccandum. לַחֲטֹא

ויסף לחטא שמו' ט לד
האדם לחטא בהנה ויקר' ה כב
ולא נתתי לחטא חכי איו' לא ל
ויוסיפו עוד לחטא לו תהל' עח יז
לחטא היו לו מזבחות לחטא
הוש' ח יא
ועתה יוספו לחטא יג ב

מֵחֲטֹא . מֵחֲטוֹא
A peccando.

חלילה לי מחטא ליי' שמו' א יב כג
מחטוא בלשוני תהל' לט ב

A peccando. מֵחֲטוֹ

גם אני אותך מחטו לי בראש' כ ו

Peccare eum. חֲטֹאתוֹ

ביום חטאתו יחזק' לג יב

Peccabo. אֶחֱטָא

למען לא אחטא לך תהל' קיט יא

Peccabit. תֶּחֱטָא

ופקדת נוך ולא תחטא איו' ה כד

Et peccasti. וַתֶּחֱטָא

תוכך חמס ותחטא יחזק' כח טז

Peccabit. יֶחֱטָא

אשר נשיא יחטא ויקר' ד כב
והיה כי יחטא ואשם ה כג
האיש אחד יחטא במד' טז כב
בכל חטא אשר יחטא דבר' יט טו
אם יחטא איש
ואם ליי' יחטא איש שמו' א ב כה
אל יחטא המלך יט ד
אשר יחטא איש לרעהו מלכ' א ח לא
אין אדם אשר לא יחטא ח מו
אם יחטא איש לרעהו ד"ה ב ו כב
אשר לא יחטא ו לו
אשר יעשה טוב ולא יחטא קהל' ז כ

נפש

Peccabit. **תֶּחֱטָא**

נפש כי תחטא בשגגה ויקר' ד ב
תחטא בשגגה מעם הארץ ד כז
ונפש כי תחטא ה א
ואם נפש כי תחטא ה יז
נפש כי תחטא ה כא
נפש אחת תחטא בשגגה במד' טו כז
ולמה תחטא בדם נקי ש"א יט ה
ארץ כי תחטא לי יחזק' יד יב

Cum peccaverimus. **וַנֶּחֱטָא**

אתה קצפת ונחטא ישע' סד ד

Peccabitis. **תֶּחֶטְאוּ**

אל תחטאו בילד בראׄ' מב כב
ולא תחטאו ליי' שמו' א יד לד

Peccabitis. **תֶּחֱטָאוּ**

על פניכם לבלתי תחטאו שמו' כ כ
רגזו ואל תחטאו תהל' ד ה

Peccabunt. **יֶחֶטְאוּ**

לפני אויב אשר יחטאו לך
מלכ' א ח לג
כי יחטאו לך ח לה
כי יחטאו לך ח מו
לפני אויב כי יחטאו לך ד"ה ב ו כד
כי יחטאו לך ו כו
כי יחטאו לך ו לו

Pih. Et mundaverit. **וְחִטֵּא**

וחטא את הבית ויקר' יד נב

Expurgaverit eum. **וְחִטְּאוֹ**

וחטאו ביום השביעי במד' יט יט

וְחִטֵּאתָ

Et expiabis purgabis.

וחטאת על המזבח שמו' כט לו
וחטאת אותו וכפרתהו יחזק' מג כ
וחטאת את המקדש מה יח

Purgarunt. **חִטְּאוּ**

כאשר חטאו יחזק' מג כב

Et expurgabunt. **וְחִטְּאוּ**

וחטאו את המזבח יחזק' מג כב

Expians. **הַמְחַטֵּא**

המחטא אתה יאכלנה ויקר' ו יט

Ad expurgandum. **לְחַטֵּא**

ולקח לחטא את הבית ויק' יד מט

A purgando. **מֵחַטֵּא**

בכלותך מחטא יחזק' מג כג

Expiato, luam illud. **אֲחַטֶּנָּה**

אנכי אחטנה בראׄ' לא לט

Expiato me. **תְּחַטְּאֵנִי**

תחטאני באזוב ואטהר תהל' נא ט

Et expiavit. **וַיְחַטֵּא**

ויחטא את המזבח ויקר' ח טו

Et expiavit eo. **וַיְחַטְּאֵהוּ**

ויחטאהו כראשון ויקר' ט טו

Et expiaverunt. **וַיְחַטְּאוּ**

ויחטאו את דמם ד"ה ב כט כד

הֶחֱטִיא

Hiph. Peccare fecit, ad peccand. induxit.

ואשר החטיא מלכ' א יד יו
וכחטאתו אשר החטיא טו כו
ואשר החטיא טו ל
אשר החטיא את ישראל יו כו
ירבעם בן נבט אשר החטיא כב נג
אשר החטיא את ישראל מלכ' ב ג ג
אשר החטיא י כט
אשר החטיא י לא
החטיא את ישראל יג ב
אשר החטיא יג ו
אשר החטיא יג יא ויד כד
אשר החטיא טו ט וטו כד
אשר החטיא טו יח
אשר החטיא טו כח
החטיא את יהודה כא יו
אשר החטיא את ישראל כג טו

וְהֶחֱטִיאָם

Et peccare fecit eos.

והחטיאם חטאה גדולה מלכ' ב יז כא

Peccare fecerunt. **הֶחֱטִיאוּ**

החטיאו את ישראל מלכ' א יו יג
s גם אותו החטיאו נחמ' יג כו

Peccare facientes. **מַחֲטִיאֵי**

מחטיאי אדם בדבר ישע' כט כא

Peccare facere. **הַחֲטִי**

למען החטי את יהודה ירמ' לב לה

לְהַחֲטִיא

Ad peccare faciendum.

להחטיא את ישראל מלכ' א יו יט

Peccare facere. **לַחֲטִיא**

לחטיא את בשרך קהל' ה ה

Peccare facies. **תַּחֲטִיא**

ולא תחטיא את הארץ דבר' כד ד

Et fecisti peccare. **וַתַּחֲטִיא**

ותחטיא את עמי ישראל מלכ' א יו ב

Idem. **וַתַּחֲטִא**

אשר הכעסת ותחטא מלכ' א כא כב

Peccare faciet. **יַחֲטִא**

אל השערה ולא יחטא שופ' כ יו

Et peccare fecit. **וַיַּחֲטִא**

ויחטא גם את יהודה מלכ' ב כא יא

Peccare facient. **יַחֲטִיאוּ**

פן יחטיאו אתך לי שמו' כג לג

יִתְחַטָּא

Hithp. Purgaverit se.

הוא יתחטא בו
ואם לא יתחטא במד' יט יב
אשר ימות ולא יתחטא יט יג
אשר יטמא ולא יתחטא יט כ
אך במי נדה יתחטא לא כג

Purgabitis vos. **תִּתְחַטְּאוּ**

תתחטאו ביום השלישי במד' לא יט

Idem. **תִּתְחַטָּאוּ**

וכל כלי עץ תתחטאו במד' לא כ

Purgant se. **יִתְחַטָּאוּ**

משברים יתחטאו איו' מא יז

Et purificarunt se. **וַיִּתְחַטְּאוּ**

ויתחטאו הלוים במד' ח כא

Peccatum. * **חֵטְא**

s פערגעהען, פעהלער, זינדע, פער-

ברעכען, אירדטהום, אונפאללקאממענ-
הייט.

ולא תשא עליו חטא ויקר׳ יט יז
ולא ישאו עליו חטא כב ט
לשאת חטא למות במד׳ יח כב
ולא תשאו עליו חטא יח לב
והיה בך חטא דבר׳ טו ט
בכל חטא אשר יחטא יט טו
חטא משפט מות והומת כא כב
אין לנערה חטא מות כב כו
והיה בך חטא כג כב וכד טו
ולא יהיה בך חטא כג כג
ידיכם חטא ישע׳ לא ז
s חטא רבים נשא נג יב
חטא חטאה ירושלם איכ׳ א ח
עון אשר חטא הוש׳ יב ט

וּבְחֵטְא *Et in pecc.*

ובחטא יחמתני אמי תהל׳ נא ז

חֶטְאוֹ *Peccatum ejus.*

יקלל אלהיו ונשא חטאו ויקר׳ כד טו
חטאו ישא האיש ההוא במד׳ ט יג

בְּחֶטְאוֹ *In peccato suo.*

כי בחטאו מת במד׳ כז ג
איש בחטאו יומתו דבר׳ כד יו
כי אם איש בחטאו ימות מלכ׳ ב יד ו
איש בחטאו ימותו ד״ה ב כה ד

חֶטְאָם *Peccat. suum.*

חטאם ישאו ערירים ימותו ויק׳ כ כ

חֲטָאִים *Peccata.*

יניח חטאים גדולים קהל׳ י ד

חֲטָאֵי *Peccata.*

דק חטאי ירבעם בן נבט
מלכ׳ ב י כט
כל חטאי עמי עמו׳ ט י

וַחֲטָאֵי *Et peccata.*

וחטאי גלוליכן תשאינה יחזק׳ כג מט

חֲטָאַי *Peccata mea.*

את חטאי אני מזכיר בראׄ מא ט

חֲטָאָי *Peccata mea.*

אחרי גוך כל חטאי ישע׳ לח יז

מֵחֲטָאָי *A peccatis meis.*

הסתר פניך מחטאי תהל׳ נא יא

בַּחֲטָאֵינוּ *In peccatis nostris.*

בחטאינו ובעונות דני׳ ט יז

כַּחֲטָאֵינוּ
Juxta peccata nostra.

לא כחטאינו עשה לנו תהל׳ קג י

חַטָּאֵיכֶם *Peccata vestra.*

חטאיכם כשנים ישע׳ א יח

חֲטָאָיו *Peccata sua.*

גבר על חטאיו איכ׳ ג לט

* **בְּחֶטְאָה** *Peccato.*

בחטאה בשגגה לפני יי׳ במד׳ טו כח

* **חֲטָאָה** *Peccatum.*

s זינדע, זינדהאפט.

וכעבות העגלה חטאה ישע׳ ה יח

וַחֲטָאָה *Et peccatum.*

נשא עון ופשע וחטאה שמו׳ לד ז

הַחֲטָאָה *Peccans.*

בממלכה החטאה עמו׳ ט ח

חַטָּאת *Peccatum.*

s פעהלטריטט, זינדע, זינדאפפער,
זינדענשטראפע, אבביססונג, ענט-
זינדיגונג.

לפתח חטאת רבץ בראׄ ד ז
מחוץ למחנה חטאת הוא שמו׳ כט יד
ופר חטאת כט לו
לפני יי׳ חטאת הוא ויקר׳ ד כד
חטאת הוא ה ט
חטאת היא ה יא
חטאת הוא ה יב
וכל חטאת אשר יובא ו כג
ואכלתי חטאת היום י יט
והיה אחד חטאת יד כב
את האחד חטאת יד לא וטו ל
אחד חטאת והאחד עלה טו טו
ועשהו חטאת יו ט
הזה עליהם מי חטאת במד׳ ח ז
את האחד חטאת ח יב
אל נא תשת עלינו חטאת יב יא
למי נדה חטאת היא יט ט
ושעיר חטאת אחד כח כב
ושעיר עזים אחד חטאת כט ה
שעיר עזים אחד חטאת כט יא

ושעיר עזים אחד חטאת כט יז
וכט יט וכט כה
ושעיר חטאת אחד כט כב וכט כה
וכט לא וכט לד וכט לה
לכל עון ולכל חטאת דבר׳ יט טו
צפירי חטאת שנים עשר עזר׳ ח לה
ורשעה תסלף חטאת משלי יג ו
וחסד לאמים חטאת יד לד
נר רשעים חטאת כא ד
זמת אולת חטאת כד ט
ספות חטאת על חטאת ישע׳ ל א
שעיר חטאת ליום יחזק׳ מג כה
פר חטאת מה כב
חטאת היא לבת ציון מיכ׳ א יג

וְחַטָּאת *Et peccatum.*

וחטאת שעיר עזים יחזק׳ מה כג

הַחַטָּאת *Peccatum.*

ואת כל חלב פר החטאת ויק׳ ד ה
ונודעה החטאת אשר חטאו ד יד
כאשר עשה לפר החטאת ד כ
ולקח הכהן מדם החטאת ד כה
וד לד
על ראש החטאת ושחט
את החטאת ד כט
על ראש החטאת ד לג
והזה מדם החטאת ה ט
זאת תורת החטאת ו יח
תשחט החטאת ו יח
ואת פר החטאת ח ב
את פר החטאת
על ראש פר החטאת ח יד
את עגל החטאת אשר לו ט ח
מן החטאת הקטיר המזבחה ט י
החטאת אשר לעם וישחטהו ט טו
מעשת החטאת והעלה ט כב
ואת שעיר החטאת י יו
את החטאת במקום הקדש י יז
אשר ישחט את החטאת יד יג
ועשה הכהן את החטאת יד יט
את פר החטאת אשר לו יז ו
פר החטאת אשר לו
את פר החטאת יז יא
את שעיר החטאת יו טו
ואת חלב החטאת יו כה
ואת פר החטאת ואת
שעיר החטאת יו כז
מעפר שרפת החטאת במד׳ יט יז
בבה

במה היתה החטאת שמו' א יד לח
ויגישו את שעירי החטאת
ד"ה ב כט כג
את הפר החטאת יחזק' מג כא
הוא יעשה את החטאת מה יז
מדם החטאת מה יט
את האשם ואת החטאת מו כ

Et peccatum. וְהַחַטָּאת

העולה והחטאת ד"ה ב כט כד
העלה והחטאת יחזק' מ לט
והחטאת והאשם מב יג
והחטאת והאשם מד כט

Propter peccatum. בְּחַטָּאת

במתך בחטאת ירמ' יז ג

Sicut peccatum. כַּחַטָּאת

כחטאת וכאשם ויקר' ו י
כחטאת כאשם תורה אחת ז ז
כי כחטאת האשם הוא יד יג
כחטאת כעלה יחזק' מה כה

In peccatum. לְחַטָּאת

בן בקר תמים ליי' לחטאת ויקר' ד ג
פר בן בקר לחטאת ד יד
יביא קרבנו לחטאת ד לב
ושחט אתה לחטאת ד לג
או שעירת עזים לחטאת ה ו
אחד לחטאת ה ז
סלת לחטאת ה יא
עגל בן בקר לחטאת ט ב
קחו שעיר עזים לחטאת ט ג
ובן יונה או תר לחטאת יב ו
אחד לעלה ואחד לחטאת יב ח
בפר בן בקר לחטאת טז ג
שני שעירי עזים לחטאת טז ה
שעיר עזים אחד לחטאת כג יט
אחד לחטאת במד' ו יא
בת שנתה תמימה לחטאת ו יד
שעיר עזים אחד לחטאת ז טז
ז כב ז כח ז לד ז מ ז מו
ז נב ז נח ז סד ז ע ז עו
ז פב
שנים עשר לחטאת ז פז
תקח לחטאת ח ח
ושעיר עזים אחד לחטאת טו כד
וכח טו
בת שנתה לחטאת טו כז

ויהי הדבר הזה לחטאת מלכ' א יב ל
עזים שבעה לחטאת ד"ה ב כט כא
תבואת רשע לחטאת משלי י טז
פר בן בקר לחטאת יחזק' מג יט
תמים לחטאת יחזק' מג כב

In peccatum. לַחַטָּאת

לחטאת ראשונה ויקר' ה ח

Et in pecc. וְלַחַטָּאת

ולחטאת ולאשם ויקר' ז לז

Peccatum. חַטַּאת

מדם חטאת הכפרים שמו' ל י
חטאת הקהל הוא ויקר' ד כא
מלבד חטאת הכפרים במד' כט יא
ותהי חטאת הנערים שמו' א ב יז
כי חטאת קסם מרי טו כג
חטאת פימו תהל' נט יג
חטאת יהודה כתובה ירמ' יז א
חטאת עמי יאכלו הוש' ד ח
חטאת ישראל י ח
פרי בטני חטאת נפשי מיכ' ו ז
חטאת מצרים זכר' יד יט

Et peccatum. וְחַטַּאת

וחטאת אמו אל תמח תהל' קט יד
חטאתי וחטאת עמי דני' ט כ
וחטאת כל הגוים זכר' יד יט

Peccato. לְחַטַּאת

וסלחת לחטאת עמך מלכ' א ח לד
וסלחת לחטאת עבדיך ח לו
לחטאת בית ירבעם יג לד
וסלחת לחטאת עמך ד"ה ב ו כה
וסלחת לחטאת עבדיך ו כז
לחטאת ולנדה זכר' יג א

A peccato. מֵחַטַּאת

מחטאת סדם איכ' ד ו

Peccatum meum. חַטָּאתִי

מה פשעי מה חטאתי בראֹ' לא לו
שא נא חטאתי שמו' י יז
ועתה שא נא חטאתי שמו' א טו כה
ומה חטאתי לפני אביך כ א
ויאמר מה חטאתי מלכ' א יח ט
לא תשמור על חטאתי איו' יד טז
חטאתי אודיעך
עון חטאתי תהל' לב ה
מפני חטאתי לח ד

לא פשעי ולא חטאתי נט ד
חטאתי וחטאת עמי דני' ט כ

Et pecc. meum. וְחַטָּאתִי

פשעי וחטאתי הדיעני איו' יג כג
וחטאתי נגדי תמיד תהל' נא ה

Et in pecc. meum. וּלְחַטָּאתִי

ולחטאתי תדרוש איו' י ו

A pecc. meo. מֵחַטָּאתִי

מה אעיל מחטאתי איו' לה ג
אדאג מחטאתי תהל' לח יט
טהרתי מחטאתי משלי כ ט

Et a pecc. meo. וּמֵחַטָּאתִי

ומחטאתי טהרני תהל' נא ד

Peccat. nostrum. חַטָּאתֵנוּ

ומה חטאתנו אשר חטאנו ירמ' טז י

Et pecc. nostro. וּלְחַטָּאתֵנוּ

ולחטאתנו ונחלתנו שמו' לד ט

Peccatum tuum. חַטָּאתְךָ

ועשה את חטאתך ויקר' ט ז
גם יי' העביר חטאתך שמו' ב יב יג

Et pecca. tuum. וְחַטָּאתְךָ

וחטאתך תכפר ישע' ו ז

Peccatum vest. חַטַּאתְכֶם

בעד חטאתכם שמו' לב ל
ודעו חטאתכם במד' לב כג
על כל חטאתכם דבר' ט יח
ואת חטאתכם אשר עשיתם ט כא

Peccat. ejus. חַטָּאתוֹ

על חטאתו אשר חטא ויקר' ד ג
חטאתו אשר חטא בה ד כג
הודע אליו חטאתו ד כח
על חטאתו אשר חטא ד כח
וד לה וה ו וה יג ויט כב
את חטאתו ואת עלתו במד' ו טז
אל רשעו ואל חטאתו דבר' ט כז
וכל חטאתו ומעלו ד"ה ב לג יט
כי יסיף על חטאתו פשע איו' לד לז
ובחבלי חטאתו יתמך משלי ה כב
כל פרי הסר חטאתו ישע' כז ט
יקריב חטאתו יחזק' מד כז
צפונה חטאתו הוש' יג יב
ולישראל חטאתו מיכ' ג ח

* וחטאתו

וְחַטָּאתוֹ *Et peccat. ejus.*

וחטאתו אשר חטא מלכ׳ ב כא יז

בְּחַטָּאתוֹ *In pec. suo.*

בחטאתו ימות יחזק׳ ג כ

וּבְחַטָּאתוֹ *Et in pec. suo.*

ובחטאתו אשר החטיא מלכ׳ א טו כו
ובחטאתו אשר עשה יו יט
ובחטאתו אשר החטיא יו כו
ובחטאתו אשר חטא יחזק׳ יח כד

מֵחַטָּאתוֹ *A pecca. ejus.*

מחטאתו ונסלח לו ויקר׳ ד כו
וכפר עליו הכהן מחטאתו ה ו
מחטאתו אשר חטא ה י
מחטאתו אשר חטא יט כב
מחטאתו אשר החטיא
מלכ׳ ב כא יז
ושב מחטאתו יחזק׳ לג יד

חַטָּאתָם *Peccat. ipsor.*

אם תשא חטאתם שמו׳ לב לב
ופקדתי עלהם חטאתם לב לד
הקריבו את חטאתם ויקר׳ י יט
והתודו את חטאתם במד׳ ה ז
ולכל חטאתם ולכל אשמם יח ט
כסית כל חטאתם תהל׳ פה ג

וְחַטָּאתָם *Et pecc. ipsor.*

וחטאתם כי כבדה מאד ברא׳ יח כ
פשע אחיך וחטאתם נ יז
וחטאתם לפני יי׳ במד׳ טו כה
וחטאתם מלפניך אל תמחה
נחמ׳ ג לז
וחטאתם כסדם הגידו ישע׳ ג ט
משנה עונם וחטאתם ירמ׳ יו יח
וחטאתם מלפניך יח כג

לְחַטָּאתָם *Peccato ipsor.*

ואסלח לחטאתם ד״ה ב ז יד

וּלְחַטָּאתָם *Et peccato ipsor.*

ולחטאתם לא אזכר עוד ירמ׳ לא לד
לעונם ולחטאתם לו ג

מֵחַטָּאתָם s

A peccato ipsorum.

מחטאתם ישובון ד״ה ב ו כו

וּמֵחַטָּאתָם

Et a peccato ipsorum.

ומחטאתם ישובון מלכ׳ א ח לה

חַטָּאוֹת *Peccata.*

כסף אשם וכסף חטאות מלכ׳ ב יב יז
ולחתם חטאות דני׳ ט כד

וְחַטָּאוֹת *Et pecc.*

עונות וחטאות איו׳ יג כג

וְלַחַטָּאוֹת *Et ad peccata.*

ולקדשים ולחטאות נחמ׳ י לד

חַטֹּאת . חַטֹּאות *Peccata.*

מכל חטאת האדם במד׳ ה ו
בגלל חטאות ירבעם מלכ׳ א יד יו
וילך בכל חטאות אביו טו ג
חטאת ירבעם אשר חטא טו ל
אל כל חטאות בעשא יו יג
לא סר מעל חטאות ירבעם
מלכ׳ ב י לא
אחר חטאת ירבעם בן נבט יג ב
מכל חטאות ירבעם יג יא ויד כד
מעל חטאות ירבעם בן נבט טו יח
לא סר מן חטאות ירבעם טו כח
בכל חטאות ירבעם יז כב
על חטאות בני ישראל נחמ׳ א ו
חטאות נעורי ופשעי תהל׳ כה ז
ואת חטאת יהודה ירמ׳ נ כ
וירא את כל חטאת אביו יחזק׳ יח יד

וְחַטֹּאות *Et peccata.*

וחטאת אלה בנו מלכ׳ א יו יג

בְּחַטֹּאות . בְּחַטֹּאת

In peccatis.

בחטאות ירבעם בן נבט
מלכ׳ א יו לא
רק בחטאות ירבעם מלכ׳ ב ג ג
בחטאת מנשה ככל אשר עשה כד ג

וּבְחַטֹּאות *Et in peccatis.*

ובחטאות בית ישראל מיכ׳ א ה

מֵחַטֹּאת . מֵחַטֹּאות

A peccatis.

מחטאת בית ירבעם מלכ׳ ב יג ו
מחטאות ירבעם טו ט וטו כד
מחטאת נביאיה איכ׳ ד יג

חַטֹּאותַי *Peccata mea.*

ושא לכל חטאותי תהל׳ כה יח

חַטֹּאתֵינוּ *Peccata nostra.*

כי יספנו על כל חטאתינו
שמו׳ א יב יט
להסיף על חטאתנו ד״ה ב כח יג
וכפר על חטאתינו תהל׳ עט ט

וְחַטֹּאותֵינוּ . וְחַטֹּאתֵינוּ

Et peccata nostra.

וחטאותינו ענתה בנו ישע׳ נט יב
פשעינו וחטאתינו עלינו יחזק׳ לג י

בְּחַטֹּאותֵינוּ

Propter peccata nostra.

עלינו בחטאותינו נחמ׳ ט לז

חַטֹּאתֶיךָ *Peccata tua.*

וכענן חטאתיך ישע׳ מד כב
ובכל חטאותיך ירמ׳ טו יג
השמם על חטאתיך מיכ׳ ו יג

וְחַטֹּאתֶיךָ *Et pecc. tua.*

וחטאתיך לא אזכר ישע׳ מג כה

חַטֹּאתַיִךְ *Pecc. tua.*

עצמו חטאתיך ירמ׳ ל טו
כחצי חטאתיך לא חטאה
יחזק׳ יו נא

חַטֹּאתָיִךְ *Peccata tua.*

עצמו חטאתיך ירמ׳ ל יד
גלה על חטאתיך איכ׳ ד כב

בְּחַטֹּאתַיִךְ *Propter pecc. tua.*

סללת לא־הותך בחטאתיך יחזק׳ יו נב

חַטֹּאתֵיכֶם *Peccata vestra.*

מכל חטאתיכם ויקר׳ יו ל
שבע על חטאתיכם כו יח וכו כד
וכו כח
להראות חטאותיכם יחזק׳ כא כט
ועצמים חטאתיכם עמו׳ ה יב

וְחַטֹּאותֵיכֶם

Et peccata vestra.

וחטאותיכם הסתירו פנים ישע׳ נט ב
וחטאותיכם מנעו הטוב ירמ׳ ה כה

שבע

כְּחַטֹּאתֵיכֶם
Juxta peccata vestra.
שבע כחטאתיכם ויקר׳ כו כא

Et pecc. vest. וּלְחַטֹּאותֵכֶם
לא ישא לפשעכם ולחטאותכם
יהוש׳ כד יט

חַטֹּאתָיו . חַטָּאתוֹ
Peccata sua.
על חטאתיו אשר חטא מלכ׳ א יו יט
מכל חטאתו אשר עשה יחזק׳ יח כא
חטאתו אשר חטא לא לג יו

Peccatis suis. חַטֹּאתֶיהָ
כפלים בכל חטאתיה ישע׳ מ ב

חַטֹּאתָם . חַטֹּאותָם
Peccata eorum vel sua.
ומפשעיהם לכל חטאתם ויקר׳ יו יו
פשעיהם לכל חטאתם יו כא
מכל חטאתם אחת בשנה יו לד
פן תספו בכל חטאתם במד׳ יו כו
ולבית יעקב חטאתם ישע׳ נח א
ויפקד חטאתם ירמ׳ יד י
ויפקד חטאתם הוש׳ ח יג
יפקד חטאותם ט ט
במצולות ים כל חטאתם מיכ׳ ז יט

Peccatis suis. בְּחַטֹּאתָם
בחטאתם אשר חטאו מלכ׳ א יד כב
להכעיסני בחטאתם יו ב

Peccata sua חַטֹּאתֵיהֶם
ויתודו על חטאתיהם נחמ׳ ט ב

Peccatum. * חֲטָאָה
s זינדע, זיהנאָפּפֿער.
חטאה גדלה בראׄ כ ט
כי הבאת עליו חטאה גדלה
שמו׳ לב כא
חטאתם חטאה גדולה לב ל
חטא העם הזה חטאה גדולה לב לא
והחטיאם חטאה גדולה מלכ׳ ב יז כא
כסוי חטאה תהל׳ לב א

Et peccatum. וַחֲטָאָה
עולה וחטאה לא שאלת תהל׳ מ ז

Peccato. לַחֲטָאָה
ותפלתו תהיה לחטאה תהל׳ קט ז

Peccatores. * חַטָּאִים
s זינדער, ביסער, זינדהאַפֿט.
תרבות אנשים חטאים במד׳ לב יד
אני ובני שלמה חטאים א כא
ובדרך חטאים תהל׳ א א
יורה חטאים בדרך כה ח
אל תאסף עם חטאים כו ט
יתמו חטאים מן הארץ קד לה
אם יפתוך חטאים משלי א י
חטאים תרדף רעה יג כא
פחדו בציון חטאים ישע׳ לג יד

Et peccatores. וְחַטָּאִים
ואנשי סדם רעים וחטאים בראׄ יג יג
וחטאים בעדת צדיקים תהל׳ א ה
וחטאים אליך ישובו נא טו
ושבר פשעים וחטאים ישע׳ א כח

Peccatores. הַחַטָּאִים
החטאים האלה בנפשתם במד׳ יז ג
את החטאים את עמלק
שמו׳ א טו יח

In peccatores. בַּחַטָּאִים
אל יקנא לבך בחטאים משלי כג יז

Et peccatores ejus. וְחַטָּאֶיהָ
וחטאיה ישמיד ממנה ישע׳ יג ט

חטב כל מה שפירושו כריתה וחתוך:

Caedere, Succidere.

A caedente. מֵחוֹטֵב
s הויען, בעהויען, (בונטגעשטרייפט, אנד׳: געשטיקקט, משלי ז טז), אויסנעהויען.
מחוטב עציך דבר׳ כט י

Caesoribus. לַחֹטְבִים
לחטבים לכרתי העצים דיה ב ב ט

Caesores. חֹטְבֵי
ויהיו חטבי עצים יהוש׳ ט כא
חטבי עצים ושאבי מים ט כז

Et caesores. וְחֹטְבֵי
וחטבי עצים ושאבי מים יהוש׳ ט כג

Sicut caesores. כְּחֹטְבֵי
כחטבי עצים ירמ׳ מו כב

Excisa, siones. חֲטֻבוֹת
חטבות אטון מצרים משלי ז יו

Ad caedendum. לַחְטֹב
ביער לחטב עצים דבר׳ יט ה

Caedent. יַחְטְבוּ
ולא יחטבו מן היערים יחזק׳ לט י

Pyh. Exscisi. מְחֻטָּבוֹת
כזוית מחטבות תהל׳ קמד יב

חִטָּה זיהע חָנַט.

חטם ופירושו ארך הזמן:

Differre, Prolongare.

Prolongabo. אֶחֱטָם־
s צוריקקהאַלטען, צינעלן, בעצאַהמען (דען צאָרן).
ותהלתי אחטם לך ישע׳ מח ט

חטף ועניינו מהירות הלקיחה:

Rapere, diripere.

Et rapietis. וַחֲטַפְתֶּם
s גרייפֿען, ראַפֿפֿען, ווענראַפֿפֿען, רויבען.
וחטפתם לכם שופ׳ כא כא

Ad rapiendum. לַחֲטוֹף
יארב לחטוף עני תהל׳ י ט

Rapiet. יַחְטֹף
יחטף עני במשכו תהל׳ י ט

חטר ופירושו מטה:

Virga, Baculus.

בפי

Baculus. חֹטֶר

s רוטהע, צווייג, רייז, שטאב,
שטאָקק.

בפי אויל חטר גאוה   משלי יד ג
ויצא חטר מגזע ישי   ישע׳ יא א

חיה חיי להם שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א כל לשון חי וחיים וחיות איך שיתנן ויונח ומה שנגזר מהם:

I. Vivere.

Vixit. חָיָה

s לעבען, אם לעבען בלייבען, אם לעבען ערהאלטען, וויעדעראויפלעבען, זיך וויעדער ערהאָלען, וויעדערגענעזען, בעלעבען, ערקוויקקען, אם לעבען ערהאלטען, לעבען לאססען, וויעדער בעלעבען, וויעדער אינ׳ס לעבען רופען, (ד״ה יא ח, וויעדער הערשטעללען, וויעדער אויפבויען, אנד: לעבען לאס-סען), לעבענסאונטערהאלט געבען, וויעדער לעבענדיג מאכען.

ואלו חיה אלף שנים   קהל׳ ו ו

Et vivet. וְחָיָה

אדם וחיה בהם   נחמ׳ ט כט
שרביט הזהב וחיה   אסת׳ ד יא
הצרים עליכם וחיה   ירמ׳ כא ט
אל הכשדים וחיה   לח ב
בשובו מדרכו וחיה   יחזק׳ יח כג
בשוב רשע מדרכו וחיה   יחזק׳ לג יא

Et vivet. וְחָיָה

ואם בת היא וחיה   שמו׳ א יו

Et vivat. וְחָיְתָה

וחיתה נפשי בגללך   ברא׳ יב יג
וחיתה נפשך   ירמ׳ לח יז

Et vivas. וְחָיִיתָ

וחיית ורבית וברכך   דבר׳ ל יו

Et vivas. וְחָיִתָה

וחיתה אתה וביתך   ירמ׳ לח יז

Vixerunt. חָיוּ

חיו מן האנשים ההם   במד׳ יד לח

Et vivent. וִחְיוּ

וחיו ולא ימתו   במד׳ ד יט
וחיו את בניהם   זכר׳ י ח

Et vivetis. וִחְיִיתֶם

מביא בכם רוח וחייתם   יחזק׳ לז ה
ונתתי בכם רוח וחייתם   לז ו
ונתתי רוחי בכם וחייתם   לז יד

Vivendo. חָיֹה

לך אמר לו חיה תחיה   מלכ׳ ב ח י
ויאמר אמר לי חיה תחיה   ח יד
צדיק הוא חיה יחיה   יחזק׳ יח ט
חיה יחיה   יח יז ויט יח
חיה יחיה לא ימות   יח כא
באמרי לצדיק חיה יחיה   לג יג

Vivendo. חָיוֹ

חיו יחיה כי נזהר   יחזק׳ ג כא
חיו יחיה לא ימות   יח כח
וצדקה עשה חיו יחיה   לג יו

Ad vivendum. לִחְיוֹת

לחיות בה ביום חטאתו   יחזק׳ לג יב

Vivere eos. חֲיוֹתָם

במחנה עד חיותם   יהוש׳ ה ח

Et vive. וֶחְיֵה

ויתפלל בעדך וחיה   ברא׳ כ ז
שמר מצותי וחיה   משלי ד ד
שמר מצותי וחיה   ז ב

Et vivite. וִחְיוּ

זאת עשו וחיו   ברא׳ מב יח
וחיו ולא תמתו   מלכ׳ ב יח לב
עזבו פתאים וחיו   משלי ט ו
ועבדו אתו ועמו וחיו   ירמ׳ כז יב
עבדו את מלך בבל וחיו   כז יז
והשיבו וחיו   יחזק׳ יח לב
דרשוני וחיו   עמו׳ ה ד
דרשו את יי׳ וחיו   ה ו

Vive. חֲיִי

בדמיך חיי
ואמר לך בדמיך חיי   יחזק׳ יו ו

Vivam. אֶחְיֶה

אם אחיה מחלי זה   מלכ׳ ב א ב
לא לעולם אחיה   איו׳ ז יו
לא אמות כי אחיה   תהל׳ קיח יז
גמל על עבדך אחיה   קיט יז

חיה חיי

Et vivam. וְאֶחְיֶה

יבאוני רחמיך ואחיה   תהל׳ קיט עז
סמכני באמרתך ואחיה   קיט קיו
הבינני ואחיה   קיט קמד

Num vivam. הַאֶחְיֶה

האחיה מחלי זה   מלכ׳ ב ח ח וח ט

Vives. תִּחְיֶה

ועל הרבך תחיה   ברא׳ כז מ
למען תחיה וירשת   דבר׳ יו כ
למען תחיה   ל יט
אמר לו חיה תחיה   מלכ׳ ב ח י
אמר לי חיה תחיה   ח יד
כי מת אתה ולא תחיה   כ א
כי מת אתה ולא תחיה   ישע׳ לח א
לא תחיה כי שקר דברת   זכר׳ יג ג

Vivetis. תִּחְיוּ

ואת ובניך תחיי בנותר   מלכ׳ ב ד ז

Vivet. יִחְיֶה

לו ישמעאל יחיה לפניך   ברא׳ יז יח
תמצא את אלהיך לא יחיה   לא לב
אם איש לא יחיה   שמו׳ יט יג
אוי מי יחיה   במד׳ כד כג
לא על הלחם לבדו יחיה
על כל מוצא פי יי׳ יחיה האדם
דבר׳ ח ג
כי לא יחיה אחרי נפלו   שמו׳ ב א י
כל אשר יפקד לא יחיה
מלכ׳ ב י יט
המלך לעולם יחיה   נחמ׳ ב ג
מי גבר יחיה   תהל׳ פט מט
ושונא מתנת יחיה   משלי טו כז
ושנים רבות יחיה   קהל׳ ו ג
אם שנים הרבה יחיה   יא ח
חיו יחיה כי נזהר   יחזק׳ ג כא
צדיק הוא חיה יחיה   יח ט
לא יחיה   יח יג
חיה יחיה   יח יז ויח יט ויח כא
ולג יג ולג טו ולג יו
אשר עשה יחיה   יח כב
עליהם הוא יחיה   לג יט
שם נחלים יחיה   מז ט
באמונתו יחיה   חבק׳ ב ד

Num reviviscet. הֲיִחְיֶה

אם ימות גבר היחיה   איו׳ יד יד
יחי

Vivat. יְחִי

יחי ראובן ואל ימת דבר׳ לג ו
ויאמרו יחי המלך שמו׳ א י כד
יחי המלך יחי המלך שמו׳ ב יו יו
יחי המלך אדניהו מלכ׳ א א כה
יחי אדני המלך דוד א לא
ואמרתם יחי המלך שלמה א לד
יחי המלך שלמה א לט
ויאמרו יחי המלך מלכ׳ ב יא יב
ויאמרו יחי המלך ד״ה ב כג יא
יחי לבבכם לעד תהל׳ כב כז

Et vivat. וִיחִי

ויחי עוד לנצח תהל׳ מט י
ויחי לבבכם סט לג
ויחי ויתן לו מזהב שבא עב טו

Et vivat. וְיֶחִי

וימרחו על השחין ויחי ישע׳ לח כא

Et vixit. וַיְחִי

ויחי אדם שלשים ומאת ברא׳ ה ג
ויחי שת חמש שנים ה ו
ויחי שת אחרי הולידו ה ז
ויחי אנוש תשעים שנה ה ט
ויחי אנוש אחרי הולידו ה י
ויחי קינן שבעים שנה ה יב
ויחי קינן אחרי הולידו ה יג
ויחי מהללאל חמש שנים ה טו
ויחי מהללאל אחרי הולידו ה יו
ויחי ירד שתים וששים שנה ה יח
ויחי ירד אחרי הולידו ה יט
ויחי חנוך חמש וששים ה כא
ויחי מתושלח שבע ה כה
ויחי מתושלח אחרי הולידו ה כו
ויחי למך שתים ושמנים ה כח
ויחי למך אחרי הולידו ה ל
ויחי נח אחר המבול ט כח
ויחי שם אחרי הולידו יא יא
ויחי ארפכשד אחרי יא יג
ויחי שלח אחרי הולידו יא טו
ויחי עבר ארבע ושלשים יא יו
ויחי עבר אחרי הולידו יא יז
ויחי פלג שלשים שנה יא יח
ויחי פלג אחרי הולידו יא יט
ויחי רעו שתים ושלשים יא כ
ויחי רעו אחרי הולידו יא כא
ויחי שרוג שלשים שנה יא כב
ויחי שרוג אחרי הולידו יא כג

ויחי נחור תשע ועשרים יא כד
ויחי נחור אחרי הולידו יא כה
ויחי תרח שבעים שנה יא כו
ויחי יעקב בארץ מצרים מז כח
ויחי יוסף מאה ועשר שנים נ כב
ויחי ויקם על רגליו מלכ׳ ב יג כא
ויחי אמציהו בן יואש יד יז
ויחי אמציהו בן יואש ד״ה ב כה כה
ויחי איוב אחרי זאת איו׳ מב יז
ויחי מחליו ישע׳ לח ט

Et vixit, revixit. וַיֶּחִי

כאשר שמעת אתה ויחי דבר׳ ד לג
מתוך האש כמוני ויחי ה כג
ותשב רוחו ויחי שופ׳ טו יט
נפש הילד על קרבו ויחי
מלכ׳ א יז כב
וישימו על השחין ויחי מ״ב כ ז

Vivet. תִּחְיֶה

רק רחב הזונה תחיה יהוש׳ ו יז

Vivet. תְּחִי

תחי נא נפשי מלכ׳ א כ לב
תחי נפשי ותהללך תהל׳ קיט קעה

Et vivat. וּתְחִי

מצער הוא ותחי נפשי בראש׳ יט כ
שמעו ותחי נפשכם ישע׳ נה ג
ותחי נפשך ירמ׳ לח כ

Et revixit. וַתְּחִי

ותחי רוח יעקב בראש׳ מה כז

Vivemus. נִחְיֶה

אם יחינו נחיה מלכ׳ ב ז ד
בצלו נחיה בגוים איכ׳ ד כ
ואיך נחיה יחזק׳ לג י

Et vivemus. וְנִחְיֶה

ונחיה ולא נמות
בראש׳ מב ב ומג ח
ותן זרע ונחיה מז יט
ונקחה דגן ונאכלה ונחיה נחמ׳ ה ב
ונחיה לפניו הוש׳ ו ב

Vivetis. תִּחְיוּ

למען תחיו ובאתם דבר׳ ד א
למען תחיו ימים רבים ירמ׳ לה ז
למען תחיו עמו׳ ה יד

Vivetis. תִּחְיוּן

למען תחיון וטוב לכם דבר׳ ה לג
למען תחיון ורביתם ח א

Vivent. יִחְיוּ

הנשיאים יחיו יהוש׳ ט כא
מדוע רשעים יחיו איו׳ כא ז
מתים בל יחיו ישע׳ כו יד
יחיו מתיך נבלתי יקומון כו יט
אדני עליהם יחיו לח יו
ומשפטים לא יחיו בהם יחזק׳ כ כה
והנבאים הלעולם יחיו זכר׳ א ה

Et vivant וְיִחְיוּ

בהרוגים האלה ויחיו יחזק׳ לז ט

Et vixer. וַיִּחְיוּ

ותבוא בהם הרוח ויחיו יחזק׳ לז י

Vivent. תִּחְיֶינָה

אשר לא תחיינה יחזק׳ יג יט

An vivent. הֲתִחְיֶינָה

התחיינה העצמות האלה יחזק׳ לז ג

Pih. Vivificavit. חִיָּה

ונפשו לא חיה תהל׳ כב ל

Vivificat me. חִיָּתְנִי

כי אמרתך חיתני תהל׳ קיט נ

Vivificasti me. חִיִּיתַנִי . נִי

חייתני מיורדי בור תהל׳ ל ד
כי בם חייתני קיט צג

In vita conservarunt. חִיּוּ

אשר חיו מנשי יבש גלעד
שופ׳ כא יד

הַחִיִּיתֶם

An in vita conservastis.

החייתם כל נקבה במדב׳ לא טו

Vivificas. מְחַיֶּה

ואתה מחיה את כלם נחמ׳ ט ו

Et vivific. וּמְחַיֶּה

יי׳ ממית ומחיה שמו׳ א ב ו

Ad conserv. in vita. לְחַיּוֹת

לחיות זרע על פני בראש׳ ז ג
ולחיות

ולחיות

Et ad conserv. in vita.

ולחיות נפשות — יחזק' יג יט

לחיתנו

Ad conserv. nos in vita.

לחיתנו כהיום הזה — דבר' ו כד

Ad vivific. eum. לחיתו

מדרכו הרשעה לחיתו — יחזק' ג יח

לחיותם

Ad conservand. eos vivos.

ברית לחיותם — יהוש' ט טו

Et ad cons. etc. ולחיותם

ולחיותם ברעב — תהל' לג יט

Vivifica me. חיני

חיני כדברך — תהל' קיט כה
בדרכך חיני — קיט לז
בצדקתך חיני — קיט מ
כחסדך חיני — קיט פח
יי' חיני כדברך — קיט קז
יי' כמשפטך חיני — קיט קמט
לאמרתך חיני — קיט קנד
כמשפטיך חיני — קיט קנו
יי' כחסדך חיני — קיט קנט

Vivifica eum. חייהו

בקרב שנים חייהו — חבק' ג ב

In vi. conservabo. אחיה

יתמיך אני אחיה — ירמ' מט יא

Et vivifico. ואחיה

אני אמית ואחיה — דבר' לב לט

In vita conservabis. תחיה

מכשפה לא תחיה — שמו' כב יז
לא תחיה כל נשמה — דבר' כ טז

תחיני

Vivum conservabis me.

תחיני אף על איבי — תהל' קלח ז
למען שמך יי' תחייני — קמג יא

Vitae restitues nos. תחיינו

תשוב תחיינו — תהל' עא כ
תחיינו ובשמך נקרא — פ יט
אתה תשוב תחיינו — פה ז

In vita conservabit. יחיה

ולא יחיה איש ואשה — שמו' א כז ט
ואיש ואשה לא יחיה דוד — כז יא
אולי יחיה את נפשך — מלכ' א כ לא
ויואב יחיה את שאר העיר — ד"ה א יא ח
לא יחיה רשע — איו' לו ו
יחיה איש עגלת בקר — ישע' ז כא
הוא את נפשו יחיה — יחזק' יח כז

Vivificabit nos. יחיינו

יחיינו מימים — הוש' ו ג

Vivificat. תחיה

החכמה תחיה בעליה — קהל' ז יב

Vivificavit me. תחיני

ונשמת שדי תחיני — איו' לג ד

Et vivificabit eum. ויחיהו

יי' ישמרהו ויחיהו — תהל' מא ג

ויחיה

Et in vita servabat eam.

אשר קנה ויחיה — שמו' ב יב ג

ונחיה

Et vivum conservabimus.

ונחיה מאבינו זרע — בראש' יט לב
ויט לד
ונחיה סוס ופרד — מלכ' א יח ה

In vita conservabitis. תחיון

וכל הבת תחיון — שמו' א כב

In vita conservabunt. יחיו

ואתך יחיו — בראש' יב יב
יחיו דגן ויפרחו כגפן — הוש' יד ח

An vivificaturi. היחיו

היחיו את האבנים — נחמ' ג לד

Vivere sinent nos. יחינו

אם יחינו נחיה — מלכ' ב ז ד

Vivas conservastis. תחיינה

ונפשות לכנה תחיינה — יחזק' יג יח

ותחיין

Et vivas conservabant.

ותחיין את הילדים — שמו' א יז וא יח

Hiph. Vivificavit. החיה

החיה יהושע — יהוש' ו כה
הנה החיה יי' אותי — יד י
אשר החיה את בנה — מלכ' ב ח א
את אשר החיה את המת והנה
האשה אשר החיה את בנה
אשר החיה אלישע — ח ה

Vivam conservassem. החייתי

ואתה החייתי — במד' כב לג

החייתנו

Vitam conservasti nobis.

ויאמרו החיתנו — בראש' מז כה

In vita servassetis. החייתם

לו החייתם אותם — שופ' ח יט

והחיתם

In vita conservabitis.

והחיתם את אבי — יהוש' ב יג

והחיה

In vita conservando.

והחיה אותם — שופ' ט כ

להחיות . להחית

Ad conservandum in vita.

להחית אתך — בראש' ו יט
יבאו אליך להחיות — ו כ
להחיות את נפשי — יט יט
להחיות עם רב — נ כ
ומלא החבל להחיות — שמו' ב ח ב
להחיות רוח שפלים — ישע' נז טו

ולהחיות

Et ad conserv. in vita.

ולהחיות לכם לפליטה — בראש' מה ז
להמית ולהחיות — מלכ' ב ה ז
ולהחיות לב נדכאים — ישע' נז טו

להחיותו

Ad conserv. eum in vita.

מדרכו הרע להחיתו — יחזק' יג כב

והחייני

Et vivum conservando me.

ותחלימני והחייני — ישע' לח יו

Vivos conservate. החיו

משכב זכר החיו לכם — במד' לא יח
כי

Vivae, Vivaces. חַיּוֹת s

s לעבענסקראֶפֿטיג, לעבהאַפֿט, אנד: אים ,געבאֶרען קונדיגע, העבאַמטען.

כי חיות הנה   שמות א יט

* חַיָּה

Vivens, Vivum, Vita, Caetus, Caterva.

s לעבענדע, לעבענדעס, מענשענמענגע, פֿאָלקסמענגע, שאַר, לאַגער, לעבען (קראַפֿט), כָּעֵת חַיָּה אום דיזע ווידער אופֿלעבענדע צייט (קינפֿטיגעס יאהר), וויא דיא לעבענדיגע צייט.

שרץ נפש חיה   בראש' א כ
נפש חיה למינה   א כד
אשר בו נפש חיה   א ל
לנפש חיה   ב ז
נפש חיה הוא שמו   ב יט
שוב אשוב אליך כעת חיה   יח יד
למועד הזה כעת חיה   מלכ' ב ד יו וד יז
כל נפש חיה   יחזק' מז ט

Viventem. הַחַיָּה

נפש החיה הרמשת   בראש' א כא

In catervam. לַחַיָּה

ויאספו פלשתים לחיה   שמו' ב כג יא

Catervam. חַיַּת

חית ידך מצאת   ישע' נז י

Et catervam. וְחַיַּת

וחית כפירים תמלא   איו' לח לט

Vitam meam. חַיָּתִי

דכא לארץ חיתי   תהל' קמג ג

Vita ejus. חַיָּתוֹ

וזהמתו חיתו לחם   איו' לג כ
חיתו לא יתחזקו   יחזק' ז יג

Et vitam ejus. וְחַיָּתוֹ

וחיתו מעבר בשלח   איו' לג יח
וחיתו לממתים   לג כב
וחיתו באור תראה   לג כח

חַיָּתָם

Vita vel caterva ipsorum.

ועוד בחיים חיתם   יחזק' ז יג

II

Et vita eor. וְחַיָּתָם

והיתם בקדשים   איו' לו יד

Vita. * חַיּוּת

s לעבען, עקזיסטענץ.

עד יום מתן אלמנות חיות   שמו' ב כ ג

* חַיִּים

Vivi, Viventes, Vita.

s לעבען, לעבענסדויער, (לעבענס-אונטערהאַלט, ערקוויקקונג, גליקק, גליקקזעליגקייט).

ויפח באפיו נשמת חיים   בראש' ב ז
כל בשר אשר בו רוח חיים   ו יז
מכל הבשר אשר בו רוח חיים   ז טו
כל אשר נשמת רוח חיים   ז כב
למה לי חיים   כז מו
חיים וחסד עשית עמדי   איו' י יב
תודיעני ארח חיים   תהל' יו יא
חיים שאל ממך   כא ה
חיים ברצונו   ל ו
מי האיש החפץ חיים   לד יג
כי עמך מקור חיים   לו י
ואיבי חיים עצמו   לח כ
חיים עד העולם   קלג ג
ולא ישיגו ארחות חיים   משלי ב יט
ושנות חיים   ג ב
עץ חיים היא   ג יח
ויהיו חיים לנפשך   ג כב
וירבו לך שנות חיים   ד י
כי חיים הם למצאיהם   ד כב
כי ממנו תוצאות חיים   ד כג
ארח חיים פן תפלס   ה ו
ודרך חיים תוכחות מוסר   ו כג
כי מצאי מצא חיים   ח לה
ויוסיפו לך שנות חיים   ט יא
מקור חיים פי צדיק   י יא
פרי צדיק עץ חיים   יא ל
בארח צדקה חיים   יב כח
ועץ חיים תאוה באה   יג יב
תורת חכם מקור חיים   יג יד
יראת יי' מקור חיים   יד כז
מרפא לשון עץ חיים   טו ד
ארח חיים למעלה למשכיל   טו כד
אזן שמעת תוכחת חיים   טו לא
באור פני מלך חיים   יו טו

מקור חיים שכל בעליו   יו כב
ימצא חיים צדקה וכבוד   כא כא
ראה חיים עם אשה   קהל' ט ט

Et vita. וְחַיִּים

וחיים למרי נפש   איו' ג כ
מות וחיים ביד לשון   משלי יח כא
עשר וכבוד וחיים   כב ד
וחיים לנערותיך   כז כז

Vita. הַחַיִּים

ועץ החיים בתוך הגן   בראש' ב ט
ולקח גם מעץ החיים   ג כב
את דרך עץ החיים   ג כד
את החיים ואת הטוב   דבר' ל טו
ושנאתי את החיים   קהל' ב יז
את דרך החיים   ירמ' כא ח
בחקות החיים   יחזק' לג טו
החיים והשלום   מלאכי ב ה

Et vita. וְהַחַיִּים

והחיים והמות   דבר' ל יט

In vita. בַּחַיִּים

ובחרת בחיים   דבר' ל יט
חלקם בחיים   תהל' יז יד
השם נפשנו בחיים   סו ט
מה טוב לאדם בחיים   קהל' ו יב
כי הוא חלקך בחיים   ט ט
ועוד בחיים חיתם   יחזק' ז יג

Idem. בַּחַיִּין

יקים ולא יאמן בחיין   איו' כד כב

Ad vitam. לְחַיִּים

אם למית אם לחיים   שמו' ב טו כא
פעלת צדיק לחיים   משלי י יו
ארח לחיים שומר   י יז
כן צדקה לחיים   יא יט
יראת יי' לחיים   יט כג

Ad vitam. לַחַיִּים

כל הכתוב לחיים   ישע' ד ג

Prae vita. מֵחַיִּים

כי טוב חסדך מחיים   תהל' סג ד
ונבחר מות מחיים   ירמ' ח ג

Vita. חַיֵּי

ויהיו חיי שרה וגו'
שני חיי שרה   בראש' כג א
ימי שני חיי אברהם   כה ז

שני חיי ישמעאל כה יז
ימי שני חיי
את ימי שני חיי אבתי מז ט
ושני חיי לוי שמו׳ ו יז
ושני חיי קהת ו יח
ושני חיי עמרם ו כ
חיי בשרים לב מרפא משלי יד ל
מספר ימי חיי הבלו קהל׳ ו יב
כל ימי חיי הבלך ט ט
ולכל בהן חיי רוחי ישע׳ לח יו

Vitae. לְחַיֵּי

שש מאות שנה לחיי נח בראׄ ז יא
אלה לחיי עולם דני׳ יב ב

Vita mea. חַיַּי . חַיָּי

מי אנכי ומי חיי שמו׳ א יח יח
כמה ימי שני חיי שמו׳ ב יט לה
זכר כי רוח חיי איו׳ ז ז
אמאס חיי ט כא
וירמס לארץ חיי תהל׳ ז ו
כל ימי חיי כג ו
ועם אנשי דמים חיי כו ט
יי׳ מעוז חיי כז א
כל ימי חיי כז ד
כי כלו ביגון חיי לא יא
תפלה לאל חיי מב ט
מפחד אויב תצר חיי סד ב
קפדתי כארג חיי ישע׳ לח יב
צמתו בבור חיי איכ׳ ג נג
גאלת חיי ג נח
ותעל משחת חיי יונ׳ ב ז

Et vita mea. וְחַיַּי

וחיי לשאול הגיעו תהל׳ פח ד

In vita mea. בְּחַיַּי . בְּחַיָּי

קצתי בחיי בראש׳ כז מו
נקטה נפשי בחיי איו׳ י א
כן אברכך בחיי תהל׳ סג ה
אשירה ליי׳ בחיי קד לג
אהללה יי׳ בחיי קמו ב

Prae vita mea. מֵחַיָּי

כי טוב מותי מחיי יונ׳ ד ג
טוב מותי מחיי ד ח

Vita nostra. חַיֵּינוּ

נגנן כל ימי חיינו ישע׳ לח כ

Vita tua. חַיֶּיךָ

ועפר תאכל כל ימי חייך בראׄ ג יד
כל ימי חייך ג יז
כמה ימי שני חייך מז ח
מלבבך כל ימי חייך דבר׳ ד ט
ובן בנך כל ימי חייך ו ב
מארץ מצרים כל ימי חייך יו ג
והיו חייך תלאים כח סו
ובכל נפשך למען חייך ל ו
כי הוא חייך וארך ימיך ל כ
איש לפניך כל ימי חייך יהוש׳ א ה
חיך וחי נפשך שמו׳ ב יא יא
כל ימי חייך תהל׳ קכח ה
נצרה כי היא חייך משלי ד יג

In vita tua. בְּחַיֶּיךָ

לא תאמין בחייך דבר׳ כח סו

Vita tua. חַיָּיְכִי

הגואל משחת חייכי תהל׳ קג ד

Vita vestra. חַיֵּיכֶם

כי הוא חייכם דבר׳ לב מז

Vita ejus, v. suae. חַיָּיו

ימי יעקב שני חייו בראש׳ מז כח
וקרא בו כל ימי חייו דבר׳ יז יט
את משה כל ימי חייו יהוש׳ ד יד
ונתתיו ליי׳ כל ימי חייו שמו׳ א א יא
כל ימי חייו ז טו
ועבדים את שלמה כל ימי חייו מלכ׳ א ה א
כי נשיא אשיתנו כל ימי חייו יא לד
מכל אשר צוהו כל ימי חייו טו ה
ובין ירבעם כל ימי חייו טו ו
לפניו כל ימי חייו מלכ׳ ב כה כט
דבר יום ביומו כל ימי חייו כה ל
יזכר את ימי חייו קהל׳ ה יט
חייו אשר נתן לו האלהים ח טו
כל ימי חייו ירמ׳ נב לג ונב לד

In vita sua. בְּחַיָּיו

רבים מאשר המית בחייו שופ׳ יו ל
ויצב לו בחייו שמו׳ ב יח יח
כי נפשו בחייו יברך תהל׳ מט יט
ולעשות טוב בחייו קהל׳ ג יב

Vitae suae. חַיֶּיהָ

כל ימי חייה משלי לא יב

In vita ejus. בְּחַיֶּיהָ

ערותה עליה בחייה ויק׳ יח יח

Vita ipsorum. חַיֵּיהֶם

וימררו את חייהם שמו׳ א יד
מספר ימי חייהם קהל׳ ב ג

In vita sua. בְּחַיֵּיהֶם

והנעימם בחייהם שמו׳ ב א כג
והוללות בלבבם בחייהם קהל׳ ט ג

Vivens, Vivum, Vita. חָי . חַי

s לעבען, לעבענר, לעבענדיג, פֿריש, ראָה. (שוואורפֿאָרמעל חַי אָנִי זאָ וואהר איך לעבע, חַי יי׳ זאָ וואהר גאָטט לעבט, חֵי פַּרְעֹה בייא דעם לעבען פֿהאראָאס, חֵי נַפְשְׁךָ ביים לעבען דיינער זעעלע).

כי היא היתה אם כל חי בראש׳ ג כ
כל ימי אדם אשר חי, ה ה
להכות את כל חי ח כא
כל רמש אשר הוא חי ט ג
וארפכשד חי יא יב
ושלח חי שלשים שנה יא יד
מעל יצחק בנו בעודנו חי כה ו
חיי אברהם אשר חי כה ז
העוד אביכם חי מג ז
העודנו חי מג כז
לעבדך לאבינו עודנו חי מג כח
אני יוסף העוד אבי חי מה ג
לאמר עוד יוסף חי מה כו
רב עוד יוסף בני חי מה כח
את פניך כי עודך חי מו ל
ומחית בשר חי ויקר׳ יג י
בשר חי יטמא יג יד
יעמד חי לפני יי׳ יו י
ואולם חי אני במדב׳ יד כא
חי אני נאם יי׳ יד כח
הן בעודני חי עמכם דבר׳ לא כז
ואמרתי חי אנכי לב מ
כי אל חי בקרבכם יהוש׳ ג י
ואת מלך העי תפשו חי ח כג
חי יי׳ לו החייתם אותם שופ׳ ח יט
ונאלתיך אנכי חי יי׳ רות ג יג
בשר מבשל כי אם חי שמו׳ א ב טו
כי חי יי׳ המושיע יד לט

חלילה

חלילה חי יי׳ יד מה
חי יי׳ אם יומת יט ו
ואולם חי יי׳ וחי נפשך כ ג
ולא אם עודני חי כ יד
ואין דבר חי יי׳ כ כא
אשר בן ישי חי על האדמה כ לא
חי יי׳ וחי נפשך כה כו
ואולם חי יי׳ אלהי ישראל כה לד
ויאמר דוד חי יי׳ כו י
חי יי׳ כי בני מות אתם כו יו
חי יי׳ אם יקרך עון כח י
חי יי׳ כי ישר אתה כט ו
חי האלהים כי לולי דברת
שמו׳ ב ב כז
חי יי׳ אשר פדה את נפשי ד ט
ויאמר אל נתן חי יי׳ יב ה
הנה בהיות הילד חי יב יח
בעבור הילד חי צמת ותבך יב כא
בעוד הילד חי צמתי יב כב
ויאמר חי יי׳ אם יפל משערת בנך
יד יא
חי יי׳ וחי אדני המלך טו כא
עודנו חי בלב האלה יח יד
כי לו אבשלום חי יט ז
חי יי׳ וברוך צורי כב מז
חי יי׳ אשר פדה את נפשי
מלכ׳ א א כט
חי יי׳ אשר הכינני ב כד
בהיתו חי לאמר יב ו
חי יי׳ אלהי ישראל יז א
ותאמר חי יי׳ אלהיך יז יב
ויאמר אליהו ראי חי בנך יז כג
חי יי׳ אלהיך אם יש גוי יח י
ויאמר אליהו חי יי׳ צבאות
יח טו
העודנו חי אחי הוא כ לב
כי אין נבות חי כי מת כא טו
ויאמר מיכיהו חי יי׳ כב יד
חי יי׳ וחי נפשך אם אעזבך
מלכ׳ ב ב ב וב ד וב ו וד ל
ויאמר אלישע חי יי׳ צבאות ג יד
חי יי׳ אשר עמדתי לפניו ה יו
חי יי׳ כי אם רצתי אחריו ה כ
לחרף אלהים חי יט ד ויט יו
בהיתו חי לאמר ד״ה ב י ו
ויאמר מיכיהו חי יי׳ יח יג
אשר בידו נפש כל חי איו׳ יב י
ואני ידעתי גאלי חי יט כה
חי אל הסיר משפטי כז ב
ונעלמה מעיני כל חי כח כא
ובית מועד לכל חי ל כג
חי יי׳ וברוך צורי תהל׳ יח מז
לאלהים לאל חי מב ג
כמו חי כמו חרון נח י
ירננו אל אל חי פד ג
כי לא יצדק לפניך כל חי קמג ב
ומשביע לכל חי רצון קמה יו
כי לכלב חי הוא טוב קהל׳ ט ד
לחרף אלהים חי ישע׳ לז ד ולז יז
חי חי הוא יודך לח יט
חי אני נאם יי׳ מט יח
ונשבעת חי יי׳ ירמ׳ ד ב
ואם חי יי׳ יאמרו ה ב
להשבע בשמי חי יי׳ יב יו
חי יי׳ אשר העלה יו יד ויו טו
וכג ז וכג ח
חי אני נאם יי׳ כב כד
חי יי׳ אשר עשה לנו לח יו
חי אדני יי׳ בכל ארץ מצרים מד כו
חי אני נאם המלך מו יח
מה יתאונן אדם חי איכ׳ ג לט
חי אני נאם יי׳ יחזק׳ ה יא ויו מח
חי אני נאם יי׳ יד טז ויד יח
ויד כ ויז יו ויח ג וכ לא
וכ לג ולג יא ולה יא
חי אני אם לא אלתי יז יט
חי אני אם אדרש לכם כ ג
חי אני נאם אדני יי׳ לג יא
חי אני אם לא אשר בחרבות לג כז
חי אני נאם אדני יי׳ לד ח
בני אל חי הוש׳ ב א
ואל תשבעו חי יי׳ ד טו
לכן חי אני צפנ׳ ב ט

וָחַי *Et vivus esset.*

וחי הילד שמו׳ ב יב כב

וְחַי . וָחָי

Et vivet, vivus sit, vivens.

ואכל וחי לעולם בראש׳ ג כב
כי לא יראני האדם וחי שמו׳ לג כ
וחי בהם אני יי׳ ויק׳ יח ה
גר ותושב וחי עמך כה לה
וראה אתו וחי במדב׳ כא ח
אל נחש הנחשת וחי כא ט
מן הערים האל וחי דבר׳ ד מב
אלהים את האדם וחי ה כא
אשר ינוס שמה וחי יט ד
אל אחת הערים האלה וחי יט ה
אשר יבא אל ההיכל וחי נחמ׳ ו יא
לשלל וחי ירמ׳ לח ב
ותרבית לקח וחי יחזק׳ יח יג
יעשה וחי יח כד
יעשה אותם האדם וחי
כ יא וכ יג וכ כא
וחי כל אשר יבוא מז ט

הַחַי . הֶחָי *Vivens, vivum.*

ומכל החי מכל בשר בראש׳ ו יט
ומכרו את השור החי שמו׳ כא לה
הבשר החי וטמאו
הבשר החי ויק׳ יג טו
או כי ישוב הבשר החי יג יו
והקריב את השעיר החי יו כ
על ראש השעיר החי יו כא
לא כי בני החי
בנך המת ובני החי מלכ׳ א ג כב
זה בני החי
בנך המת ובני החי ג כג
גזרו את הילד החי ג כה

וְהַחַי *Et vivens.*

והחי יתן אל לבו קהל׳ ז ב

לְחַי *Viventis.*

באר לחי ראי בראש׳ יו יד

לֶחָי

Viventi, integro, incolumi isti.

ואמרתם כה לחי שמו׳ א כה ו

חֵי *Vivit, ut vivit.*

חי פרעה אם תצאו מזה בראש׳ מב טו
חי פרעה כי מרגלים אתם מב יו
חי נפשך אדני שמו׳ א א כו
חי נפשך המלך יז נה
חי נפשך אדני המלך שמו׳ ב יד יט
חי אלהיך דן עמו׳ ח יד

וְחֵי *Et vivit.*

וחי אחיך עמך ויק׳ כה לו
חי יי׳ וחי נפשך שמו׳ א כ ג וכה כו
חיך וחי נפשך שמו׳ ב יא יא
וחי אדני המלך טו כא

חי

חי יי׳ וחי נפשך מלכ׳ ב ב ב
וב ד וב ו וד ל
וחי דרך באר שבע עמו׳ ח יד

Per viventem. בְּחֵי

וישבע בחי העולם דני׳ יב ז

Vita, Viventes, Vivi. חַיִּים *

s לעבען, לעבענדיג, פֿריש, פֿליעססענד (פֿאָם וואססער, אים געגענזאַץ: דעם שטעהענדען, גלייכזאם טאָרטען וואססערס). אֶרֶץ הַחַיִּים דאס לאנד דער לעבענדען, צְרוֹר הַחַיִּים בונד דער לעבענדען, לעבענסבונד.

באר מים חיים בראש׳ כו יט
וראה העודם חיים שמו׳ ד יח
עד שה חיים שנים ישלם כב ג
על מים חיים ויק׳ יד ה
על מים חיים יד נ
במים חיים וטהר טו יג
וירדו חיים שאלה במדב׳ יו ל
וכל אשר להם חיים שאלה יו לג
מים חיים אל כלי יט יז
חיים כלכם היום דבר׳ ד ד
כל הימים אשר הם חיים ד י
פה היום כלנו חיים ה ג
קול אלהים חיים ה כג
אשר אתם חיים על האדמה
יב א ולא יג
מערכות אלהים חיים ש״א יז כו ויז לו
אשר הם חיים על האדמה
מלכ׳ א ח מ
תפשום חיים
חיים תפשום כ יח
ונתפשם חיים מלכ׳ ב ז יב
תפשום חיים ותפשום חיים י יד
כל הימים אשר הם חיים ד״ה ב ו לא
ועשרת אלפים חיים כה יב
בטוב יי׳ בארץ חיים תהל׳ כז יג
ושרשך מארץ חיים נב ז
ירדו שאול חיים נה יו
ימחו מספר חיים סט כט
אזי חיים בלעונו קכד ג
נבלעם כשאול חיים משלי א יב
אשר המה חיים עדנה קהל׳ ד ב
ויין ישמח חיים י יט

באר מים חיים שיר ד טו
כי נגזר מארץ חיים ישע׳ נג ח
מקור מים חיים ירמ׳ ב יג
הוא אלהים חיים י י
ונכרתנו מארץ חיים יא יט
מקור מים חיים את יי׳ יז יג
דברי אלהים חיים כג לו
ונתתי צבי בארץ חיים יחזק׳ כו כ
חתית בארץ חיים לב כג
חתיתם בארץ חיים
לב כד ולב כה ולב כו
חתית גבורים בארץ חיים לב כז
חתיתי בארץ חיים לב לב
יצאו מים חיים מירושלם
זכר׳ יד ח

Vivi, vivae, a. הַחַיִּים

על המים החיים ויק׳ יד ו
ובמים החיים יד נא
ובמים החיים ובצפר החיה יד נב
בין המתים ובין החיים במד׳ יז יג
את החיים ואת המתים רות ב כ
צרורה בצרור החיים
שמו׳ א כה כט
ולא תמצא בארץ החיים איו׳ כח יג
לאור באור החיים לג ל
באור החיים תהל׳ נו יד
בארצות החיים קיו ט
חלקי בארץ החיים קמב ו
מן החיים אשר המה חיים קהל׳ ד ב
ראיתי את כל החיים ד טו
להלך נגד החיים ו ח
אל כל החיים ט ד
כי החיים יודעים שימתו ט ה
בעד החיים אל המתים ישע׳ ח כ
יה בארץ החיים לח יא

Viva. הַחַיָּה

את הצפר החיה
ואת הצפר החיה ויק׳ יד ו
את הצפר החיה יד ז ויד נג
ואת הצפר החיה יד נא

Vivae. חַיּוֹת

שתי צפרים חיות ויק׳ יד ד

Victus. מִחְיָה s

לעבענסערהאלטונג, לעבענסמיטטעל, לעבענסבעדאַרף, געזונדעס, היילעס.

נאך אנדר: (ויקרא יג י וכד) ציכען מאל.

ולא ישאירו מחיה שופט׳ ו ד
לאין להם מחיה ד״ה ב יד יב
ולתתנו מחיה מעט עזר׳ ט ח
לתת לנו מחיה ט ט

Victus causa. לְמִחְיָה

כי למחיה שלחני אלהים
בראש׳ מה ה

Vivacitas, sanitas. מִחְיַת

והיתה מחית המכוה ויקר׳ יג כד

Et sanitas. וּמִחְיַת

ומחית בשר חי בשאת ויקר׳ יג י

Et victum tuum. וּמִחְיָתֶךָ

וערך בגדים ומחיתך שופט׳ יז י

ב כל סס חיה וחוות לך טיפדס:

II. Fera, Bestia, Animans.

Bestia. חַיָּה *

s בעזעלט, לעבענדעס, דאהער טהיר, אים וויטעזטען זיננע פאָן טהירען אללער ארט, אם הייפיגזטען פאָן ווילדע דעם פעלדעס, בעזאָנד: פאָן דען רייססענדען טהיערען. לאַגר׳ נאָמאַדענדאָרף.

ובכל חיה הרמשת בראש׳ א כח
מיד כל חיה אדרשנו ט ה
כל נפש חיה אשר אתכם ט יב
כל נפש חיה בכל בשר ט טו וט טז
חיה רעה אכלתהו לז כ ולז לג
או בנבלת חיה טמאה ויק׳ ה ב
ציד חיה או עוף יז יג
והשבתי חיה רעה כו ו
חיה רעה אעביר יחזק׳ יד יד
חיה רעה מן הארץ לד כה
ותבוא חיה כמו ארב איו׳ לז ח

Bestia. הַחַיָּה

המה וכל החיה בראש׳ ז יד
ואת כל החיה ח א
כל החיה אשר אתך ח יז
כל החיה כל הרמש ח יט
ואת כל נפש החיה ט י
זאת החיה אשר תאכלו ויק׳ יא ב
ומכל

ומכל נפש החיה אשר במים
יא י
בכל החיה ההלכת על ארבע
יא כז
החיה הרמשת במים יא מו
ובין החיה הנאכלת ובין החיה
יא מז
החיה וכל בהמה תהל' קמח י
כי רוח החיה באופנים
יחזק' א כ וא כא
על ראשי החיה רקיע א כב
החיה אשר ראיתי י טו וי כ
כי רוח החיה בהם י יז
מבלי עובר מפני החיה יד יד

Et bestia. וְחַיָּה

רעב וחיה רעה יחזק' ה יז ויד כ

Et in best. וּבַחַיָּה

בעוף ובבהמה ובחיה בראש' ז כא

In catervam, bestiae. לַחַיָּה

ויאספו פלשתים לחיה שמו' ב כג יא
עצביהם לחיה ולבהמה ישע' מו א
לחיה נתתיו לאכלו יחזק' לג כז
מרבץ לחיה צפנ' ב טו

Et bestiae. וְלַחַיָּה

ולבהמתך ולחיה ויק' כה ז

Bestia. חַיַּת

את חית הארץ בראש' א כה
ולכל חית הארץ א ל
כל חית השדה ב יט
ולכל חית השדה ב כ
היה ערום מכל חית השדה ג א
ומכל חית השדה ג יד
וחתכם יהיה על כל חית הארץ
ט ב
ובכל חית הארץ
לכל חית הארץ ט י
ויתרם תאכל חית השדה שמו' כג יא
ורבה עליך חית השדה כג כט
את חית השדה ויק' כו כב
פן תרבה עליך חית השדה
דבר' ז כב
ואת חית השדה לילה שמו' ב כא י
ותעבר חית השדה מלכ' ב יד ט
ותעבר חית השדה ד"ה ב כה יח

וכל חית השדה ישחקו שם
איו' מ כ
נער חית קנה תהל' סח לא
חית ענייך אל תשכח עד יט
תכבדני חית השדה ישע' מג כ
אספו כל חית השדה ירמ' יב ט
חית השדה נתתי לו כז ו וכח יד
ילדו כל חית השדה יחזק' לא ו
כל חית השדה לא יג
חית כל הארץ לב ד
לכל חית השדה לד ה ולד ח
חית השדה הקבצו לט יז
ואכלתם חית השדה הוש' ב יד
עם חית השדה ב כ
חית השדה תבקעם יג ח

Et caterva, bestia. וְחַיַּת

וחית פלשתים חנה שמו' ב כג יג
וחית השדה השלמה לך איו' ה כג
וחית השדה תדושה לט טו
וחית הארץ לא תאכלם יחזק' לד כח
וחית השדה וכל הרמש לח כ
כל כנף וחית השדה לט ד

In bestia. בְּחַיַּת

בחית השדה ובעוף הוש' ד ג

Catervae, Bestiae. לְחַיַּת

אל תתן לחית נפש תורך
תהל' עד יט
לחית הארץ יחזק' כט ה

Et bestiae. וּלְחַיַּת

לעוף השמים ולחית הארץ
שמו' א יז מו

Et a best. וּמֵחַיַּת

ומחית הארץ אל תירא איו' ה כב

Bestia. חַיְתוֹ

כי לי כל חיתו יער תהל' נ י
ישקו כל חיתו שדי קד יא
בו תרמש כל חיתו יער קד כ
כל חיתו שדי
כל חיתו ביער ישע' נו ט
כל חיתו גוי צפנ' ב יד

Et bestia. וְחַיְתוֹ

וחיתו ארץ למינה בראש' א כד

Bestiae. לְחַיְתוֹ

בשר חסידיך לחיתו ארץ
תהל' עט ב

Et bestia ejus. וְחַיָּתוֹ

וחיתו אין די עולה ישע' מ יז

Animalia tua. חַיָּתְךָ

חיתך ישבו בה תהל' סח יא

Animal. ipsor. חַיָּתָם

ולכל חיתם במדב' לה ג

Et bestias eorum. וְחַיָּתָם

וחיתם לדבר הסגיר תהל' עח נ

Bestiae, Animalia. חַיּוֹת

חיות קטנות עם גדלות
תהל' קד כה
ופריץ חיות בל יעלנה ישע' לה ט
דמות ארבע חיות יחזק' א ה
וכל חיות לא יעמדו לפניו
דני' ח ד

Animalia. הַחַיּוֹת

ודמות החיות
מתהלכת בין החיות יחזק' א יג
וארא החיות
אצל החיות א טו
ובלכת החיות
ובהנשא החיות א יט
כנפי החיות משיקות ג יג

Et animalia. וְהַחַיּוֹת

והחיות רצוא ושוב יחזק' א יד

Villae. * חַוֹּת

ז וויילער, פֿארווערק, דארף.
ויקרא אתהן חות יאיר
במד' לב מא
חות יאיר עד היום הזה דבר' ג יד
וכל חות יאיר . יהוש' יג ל
להם יקראו חות יאיר שופ' י ד
לו חות יאיר בן מנשה
מלכ' א ד יג
את חות יאיר מאתם ד"ה א ב כג

Villas ipsorum. חַוֹּתֵיהֶם

וילכד את חותיהם במד' לב מא

ויש

חיל כל לשון חיל היה פירושו לצא או עם או רכוש או עונס ואומץ או חומה וכל הנגזר מהם:

Robur, Vires, Antemurale, Propugnaculum, Exercitus, copiae, substantia, Opes.

***Robur, etc.* * חַיִל . חָיִל**

s קראפט, שטארקע, מוטה, טאפפערקייט, העער, העערסמאכט, פערמאגען, רייכטהום, האבע. טראפ: בראפהייט, רעדליכקייט, ביעדערקייט, וואקקער. **עָשָׂה חַיִל** טאפפערקייט איבען, פערמאגען ערווערבען. **אַנְשֵׁי חַיִל, בְּנֵי חַיִל** קריעגסמאננער, טיכטיגע, ביעדערע, וואקקערע לייטע. **שַׂר הַחַיִל** העערפיהרער. **אֵשֶׁת חַיִל** בראפעס, ביעדערעס ווייב.

ויש בם אנשי חיל בראש׳ מז ו
אנשי חיל יראי אלהים שמו׳ יח כא
ויבחר משה אנשי חיל יח כה
וישראל עשה חיל במד׳ כד יח
בני ישראל כל בני חיל דבר׳ ג יח
הנתן לך כח לעשית חיל ח יח
כל שמן וכל איש חיל שופט׳ ג כט
ויפתח הגלעדי היה גבור חיל יא א
אנשים בני חיל מצרעה יח ב
כל אלה אנשי חיל כ מד וכ מו
איש גבור חיל רות ב א
כי אשת חיל את ג יא
ועשה חיל באפרתה ד יא
ונכשלים אזרו חיל שמו׳ א ב ד
בן איש ימיני גבור חיל ט א
ויעש חיל ויך את עמלק יד מח
וכל בן חיל ויאספהו אליו יד נב
ידע נגן וגבור חיל יו יח
אך היה לי לבן חיל יח יז
ויקומו כל איש חיל לא יב
והיו לבני חיל שמו׳ ב ב ז
כי אנשי חיל שם יא יו
חזקו והיו לבני חיל יג כח
והוא גם בן חיל
ובני חיל אשר אתו יז י

האל מעוזי חיל כב לג
ותזרני חיל למלחמה כב מ
בן איש חיל כג כ
איש חיל שלף חרב כד ט
בא כי איש חיל אתה
מלכ׳ א א מב
אם יהיה לבן חיל א נב
והאיש ירבעם גבור חיל יא כח
ואתה תמנה לך חיל כ כה
חמשים איש בני חיל
מלכ׳ ב ב יז
היה גבור חיל מצרע ה א
והנה חיל סובב את העיר ו טו
וקול סוס קול חיל גדול ז ו
אנשים גבורי חיל ד״ה א ה כד
גבורי חיל לתלדותם ז ב
ראשי בית אבותם גבורי חיל
ז ט
גבורי חיל דרכי קשת ח מ
גבורי חיל מלאכת עבודת ט יג
ויקומו כל איש חיל י יב
בן יהוידע בן איש חיל יא כב
כי גבורי חיל כלם יב כא
גבורי חיל לצבא יב כה
גבורי חיל אנשי שמות יב ל
כי גבורי חיל המה כו ו
ועובד אלזבד אחיו בני חיל כו ז
איש חיל בכה לעבדה כו ח
בני חיל שמונה עשר כו ט
חשביהו ואחיו בני חיל כו ל
גבורי חיל ביעזיר גלעד כו לא
ואחיו בני חיל אלפים כו לב
ולכל גבור חיל אל ירושלם כח א
בחור גבור חיל ד״ה ב יג ג
ויהי לאסא חיל
כל אלה גבורי חיל יד ז
ויתן חיל בכל ערי יהודה יז ב
לבן חיל ולעבדיה ולזכריה יז ז
גבורי חיל בירושלם יז יג
ועמו גבורי חיל יז יד
ועמו מאתים אלף גבור חיל
יז יו
ומן בנימן גבור חיל אלידע יז יז
נתן בידם חיל לרב כד כד
מאה אלף גבור חיל כה ו
ויהי לעזיהו חיל כו יא
ראשי האבות לגבורי חיל כו יב
מלחמה בכח חיל כו יג

כהנים ליי׳ שמונים בני חיל כו יז
ביום אחד הכל בני חיל כח ו
ויכחד כל גבור חיל לב כא
וישם שרי חיל בכל הערים לג יד
חיל ופרשים לעזרנו עזר׳ ח כב
שרי חיל ופרשים נחמ׳ ב ט
אנשי חיל יא ו
ואחיהם גברי חיל יא יד
חיל בלע ויקאנו איו׳ כ טו
עתקו גם גברו חיל כא ז
המאזרני חיל תהל׳ יח לג
ותאזרני חיל יח מ
נושע ברב חיל לג יז
באלהים נעשה חיל ס יד וקח יד
חיל כי ינוב סב יא
ושלוי עולם השגו חיל עג יב
כל אנשי חיל ידיהם עו ו
ילכו מחיל אל חיל פד ח
ימין יי׳ עשה חיל קיח טו וקיח יו
אשת חיל עטרת בעלה
משלי יב ד
אשת חיל מי ימצא לא י
רבות בנות עשו חיל לא כט
ואנשי חיל למסך שכר ישע׳ ה כב
חיל ועזוז יחדו מג יז
ואנשי חיל למלחמה ירמ׳ מח יד
עשית לך חיל יחזק׳ כח ד
חיל גדול מאד מאד לז י
אנשי חיל מתלעים נחו׳ ב ד

***Et copiae.* וְחַיִל**

סוסים ורכב וחיל כבד
מלכ׳ ב ו יד
קהל גדול וחיל רב יחזק׳ לח טו

***Copiae, etc.* הַחַיִל . הֶחָיִל**

על פקודי החיל במדב׳ לא יד
עשה לי את החיל הזה דבר׳ ח יז
כל גבורי החיל יהוש׳ א יד
ואת מלכה גבורי החיל ו ב
גבורי החיל וישלחם לילה ח ג
s וכל גברי החיל י ז
יי׳ עמך גבור החיל שופ׳ ו יב
אלף איש מבני החיל כא י
וילכו עמו החיל שמו׳ א י כו
אל יואב שר החיל שמו׳ ב כד ב
ועל שרי החיל
ויצא יואב ושרי החיל כד ד

ויבא והנה שרי החיל ישבים
מלכ׳ ב ט ה
אל שרי המאות פקדי החיל
יא טו
על כל גברי החיל לתת   טו כ
ואת כל גבורי החיל   כד יד
ואת כל אנשי החיל   כד יו
וחצי שבט מנשה מן בני החיל
ד״ה א ה יח
גברי החיל אנשי צבא   יב ח
את שרי המאות פקודי החיל
ד״ה ב כג יד
התעותו אנשי החיל   קהל׳ יב ג
ויבא אל ההיל   דני׳ יא ז

Et exercitus. וְהַחַיִל

והחיל היצא אל המערכה
שמו׳ א יז כ
והחיל אשר אחריהם   מלכ׳ א כ יט

Cum exercitu, etc. בְּחַיִל

ירושלמה בחיל כבד   מלכ׳ א י ב
בירושלם בחיל כבד מאד
ד״ה ב ט א
בחיל גבורי מלחמה   יג ג
בחיל אלף אלפים   יד ח
כי בחיל ילכו   ירמ׳ מו כב
ולא בחיל גדול   יחזק׳ יז יז
בחיל גדול וברכוש רב   דני׳ יא יג
על מלך הנגב בחיל גדול
בחיל גדול ועצום   יא כה
לא בחיל ולא בכח   זכר׳ ד ו

Sicut exercitus. כַּחַיִל

כחיל הנפל מאותך   מלכ׳ א כ כה

In exercitum. לְחַיִל

הלובים היו לחיל   ד״ה ב יו ח

De turma, exercitu. מֵחַיִל

ילכו מחיל אל חיל   תהל׳ פד ח

Exercitus, etc. חֵיל

s העער, פֿערמאָגען, גוט, האַבע,
קראַפֿט, שטאַרקע, טאַפּפֿער, מויער,
שוטצוועהר, צווינגער.
לכל חיל פרעה   שמו׳ יד כח
את כל חיל הדרעזר   שמו׳ ב ח ט
וירדפו חיל הכשדים   מלכ׳ ב כה ה
את כל חיל הדרעזר   ד״ה א יח ט
וינהג יואב את חיל הצבא   כ א
חיל מלך ארם מידך   ד״ה ב יו ז
עלה עליו חיל ארם   כד כג
באו חיל ארם   כד כד
ועל ידם חיל צבא   כו יג
חיל פרס ומדי   אסת׳ א ג
את כל חיל עם ומדינה   ח יא
s וצפון לצדיק חיל חוטא
משלי יג כב
את חיל דמשק   ישע׳ ח ד
חיל גוים יבאו לך   ס ה
להביא אליך חיל גוים   ס יא
חיל גוים תאכלו   סא ו
חיל מלך בבל בצרים   ירמ׳ לב ב
וביד חיל מלך בבל   לד כא
מפני חיל הכשדים
ומפני חיל ארם   לה יא
חיל פרעה היצא לכם   לז ז
אם הכיתם כל חיל כשדים   לז י
חיל הכשדים מעל ירושלם
מפני חיל פרעה   לז יא
s ביד חיל מלך בבל   לח ג
וירדפו חיל כשדים   לט ה
על חיל פרעה נכו   מו ב
וירדפו חיל כשדים   נב ח
נתצו כל חיל כשדים   נב יד
חיל ים מים חומתה   נחו׳ ג ח
ואסף חיל כל הגוים   זכר׳ יד יד

Et exercitus. וְחֵיל

לפני אחיו וחיל שמרון   נחמ׳ ד ב
וחיל מלך בבל   ירמ׳ לד ז
וחיל פרעה יצא ממצרים   לז ה

Cum exerc. בְּחֵיל

בחיל כבד ירושלם   מלכ׳ ב יח יז
s אל המלך חזקיהו בחיל כבד
ישעי׳ לו ב

Sicut substantia. כְּחֵיל

כחיל תמורתו ולא יעלס   איו׳ כ יח

Exercitui. לְחֵיל

ואשר עשה לחיל מצרים   דברי׳ יא ד
לחיל העמים   ישע׳ י יד

Substantia mea. חֵילִי

אם אשמח כי רב חילי   איו׳ לא כה
חילי הגדול   יואל ב כה
אדני יי׳ חילי   חבק׳ ג יח

Exerc. tui. חֵילְךָ

Subst. tui. חֵילְךָ

ביום חילך   תהל׳ קי ג
אל תתן לנשים חילך   משלי לא ג
חילך ואוצרתיך   ירמ׳ טו יג
חילך וכל אוצרותיך   יז ג
הרבית חילך   יחזק׳ כח ה
אותך ואת כל חילך   לח ד

Substant. tuam. חֵילֵךְ

ושללו חילך   יחזק׳ כו יב

Et copiae tuae. וְחֵילֵךְ

בני ארור וחילך   יחזק׳ כז יא

Virtute tua. בְּחֵילְךָ

הניעמו בחילך   תהל׳ נט יב

In munitione tua. בְּחֵילֵךְ

יהי שלום בחילך   תהל׳ קכב ז
היו בחילך אנשי מלחמתך
יחז׳ כז י

In copiis tuis. בְּחֵילְךָ

ויגבה לבבך בחילך   יחזק׳ כח ה

חֵילוֹ

Exercitus, substant. ejus.

בפרעה ובכל חילו   שמו׳ יד ד
ובכל חילו ברכבו   יד יז
ברך יי׳ חילו   דבר׳ לג יא
קבץ את כל חילו   מלכ׳ א כ א
הוא וכל חילו ירושלם
מלכ׳ ב כה א
וכל חילו נפצו מעליו   כה ה
לא יעשר ולא יקום חילו
איו׳ טו כט
וברב חילו לא ימלט   תהל׳ לג יז
מלך בבל וכל חילו   ירמ׳ לד א
מלך בבל וכל חילו   לט א
וכל חילו על ירושלם   נב ד
וכל חילו נפצו   נב ח
העביד את חילו   יחזק׳ כט יח
הללי חרב פרעה וכל חילו   לב לא
נתן קולו לפני חילו   יואל ב יא
ביום שבות זרים חילו   עובד׳ א יא

וְחֵילוֹ *Et exercitus ejus.*

רכב פרעה ופרשיו וחילו שמ' יד ט

מרכבות פרעה וחילו טו ד

ונער פרעה וחילו תהל' קלו טו

וחילו ישטוף דני' יא כו

בְּחֵילוֹ *In substantiam ejus.*

ואל תשלחנה בחילו עובד' א יג

וּלְחֵילוֹ *Et copiis ejus.*

ושכר לא היה לו ולחילו יחזק' כט יח

חֵילָהּ *Antemurale ejus.*

והכה בים חילה זכר' ט ד

לְחֵילָה *Ad praemunit. ejus.*

שיתו לבכם לחילה תהל' מח יד

חֵילָם *Substantia eorum.*

ואת כל חילם בראש' לד כט

ואת כל חילם בזזו במדב' לא ט

ושאף צמים חילם איו' ה ה

הבטחים על חילם תהל' מט ז

ועזבו לאחרים חילם מט יא

תאנה וגפן נתנו חילם יואל ב כב

והיה חילם למשסה צפנ' א יג

וְחֵילָם *Et facultates eorum.*

וחילם לאדון כל הארץ מיכ' ד יג

חֲיָלִים *Vires.*

יששכר גבורי חילים ד"ה א ז ה

ראשי בית אבות גבורי חילים ז ז

לראשי האבות גבורי חילים ז יא

ברורים גבורי חילים ז מ

נאספו המון חילים דני' יא י

וַחֲיָלִים *Et vires.*

חילים יגבר קהל' י י

הַחֲיָלִים *Exercitus.*

וישלח את שרי החילים מלכ' א טו כ

וישמעו כל שרי החילים מלכ' ב כה כג

ועד גדול ושרי החילים כה כו

וגבורי החילים עשהאל ד"ה א יא כו

וישלח את שרי החילים ד"ה ב יו ד

וישמעו כל שרי החילים ירמ' מ ז

וכל שרי החילים מ יג ומא יא

ומא יו ומג ד ומג ה

ואת כל שרי החילים מא יג

כל שרי החילים מב א ומב ה

חֵילֵיהֶם *Facultat. suas.*

על כתף * עורים חיליהם ישע' ל ו

חֵלְכָאִים כ' . חֵל כָּאִים ק'

Virib. defecti.

s דאס פֿערמאָגען דער שוואכען, מעננע דער פֿערצאגטען. (נאך דעם כְּתִיב אונגליקקליכע, פֿערלאססענע, פלור: פֿאן חֵלֶךְ).

ונפל בעצומיו חל כאים תהל' י י

s חֵל *Antemurale.*

s פֿעזשטונגסווערק, פֿארמויער, אויססענ-ווערק, פֿעזשטונגסגראבען. (עובדי' א' כ' מעננע).

ויאבל חל וחומה איכה ב ח

וָחֵל *Et antemurale.*

ישית חומות וחל ישע' כו א

הַחֵל *Exercitus.*

וגלת החל הזה עובד' א כ

בְּחֵל *In antemural.*

בחל יזרעאל מ"א כא כג

בַּחֵל *In antemurali.*

אל העיר ותעמד בחל שמואל ב כ טו

חין ופירושו כמו חן או חזק:

Gratia.

וְחִין* *Et gratia.*

s אנמוטה, שאָנהייט, (דיא פֿארם איזט ענטשטאנדען אויס חֵן).

ודבר גבורות וחין ערכו איו' מא ד

חַיִץ ופירושו כותל:

Paries.

חַיִץ *Parietem.*

s וואנד.

והוא בנה חיץ יחזק' יג י

חיק הן ספירושו מעי או אמצע או מוכנו הידוע:

Gremium, Sinus.

חֵיק . חֵק *Sinus.*

s פֿערשפּונג, בוזען, שאָאס, הייט-ליך, אים שטיללען.

אל חיק הרכב מלכ' א כב לה

ותחבק חק נכריה משלי ה כ

אל חיק בניהם ירמ' לב יח

אל חיק אמתם איכ' ב יב

וְחֵיק *Et sinus.*

וחיק האמה יחזק' מג יג

וְהַחֵיק *Et sinus.*

והחיק לה אמה סביב יחזק מג יז

בַּחֵיק *In sinum.*

בחיק יוטל את הגורל משלי יו לג

ושחד בחק חמה עזה כא יד

בְּחֵיק *In sinu.*

כי כעס בחיק כסילים ינוח קהל' ז ט

מֵחֵק *E sinu.*

שחד מחק רשע יקח משלי יז כג

וּמֵחֵיק *Et e sinu.*

ומחיק הארץ יחזק' מג יד

חֵיקִי *Sinum meum.*

ותפלתי על חיקי תשוב תהל' לה יג

בְּחֵיקִי *In sinu meo.*

השכיבה בחיקי מלכ' א ג כ

כלו כליתי בחקי איו' יט כז

שאתי בחיקי תהל' פט נא

מקרב

חֵיקֶךָ Sinus tuus.

מקרב חיקך כלה   תהל' עד יא

חֵיקְךָ Sinus tuus.

השב ידך אל חיקך   שמו' ד ז
או בתך או אשת חיקך   דבר' יג ו
משכבת חיקך   מיכ' ז ה

בְּחֵיקֶךָ In sinum tuum.

נתתי שפחתי בחיקך   בראש' יז ה
הבא נא ידך בחיקך   שמו' ד ו
שאהו בחיקך   במדב' יא יב
ואת נשי אדניך בחיקך   שמו' ב יב ח
ושכבה בחיקך   מלכ' א א ב

חֵיקוֹ Sinus suus.

וישב ידו אל חיקו   שמות ד ז
באחיו ובאשת חיקו   דבר' כח נד

בְּחֵיקוֹ In sin. suum.

ויבא ידו בחיקו   שמו' ד ו
היחתה איש אש בחיקו   משלי ו כז

וּבְחֵיקוֹ Et in sinu ejus.

ובחיקו תשכב   שמו' ב יב ג
ובחיקו ישא עלות ינהל   ישע' מ יא

מֵחֵיקוֹ De sinu suo.

ויוצאה מחיקו   שמו' ד ז

חֵיקָהּ Sinus sui.

באיש חיקה   דבר' כח נו

בְּחֵיקָהּ In sinum suum.

ותשתהו בחיקה   רות ד יו
ותשכיבהו בחיקה   מלכ' א ג כ

מֵחֵיקָהּ E sinu ejus.

ויקחהו מחיקה ויעלהו   מלכ' א יז יט

חֵיקָם Sinum ipsorum.

שבעתים אל חיקם   תהל' עט יב
ושלמתי על חיקם   ישע' סה ו
ראשונה אל חיקם   סה ז

חך לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א כלי טעום טיך:

I. Palatum.

* וְחֵךְ Et palatum.

s גומען.

וחך אכל יטעם לו   איו' יב יא
וחך יטעם לאכל   לד ג

חִכִּי Palatum meum.

כי אמת יהגה חכי   משלי ח ז
אם חכי לא יבין הוות   איו' ו ל
ולא נתתי לחטא חכי   לא ל

בְּחִכִּי Cum palato meo.

דברה לשוני בחכי   איו' לג ב

לְחִכִּי Palato meo.

ופריו מתוק לחכי   שיר ב ג
מה נמלצו לחכי אמרתך   תהל' קיט קג
תדבק לשוני לחכי   קלז ו

חִכֵּךְ Palat. tuum.

ונפת מתיק אל חכך   משלי כד יג
ולשונך ארביק אל חכך   יחזק' ג כה

חִכְּךָ Palat. tuum.

אל חכך שופר   הוש' ח א

וְחִכֵּךְ Et palat. tuum.

וחכך כיין הטוב   שיר ז י

חִכּוֹ Palat. ejus.

חכו ממתקים   שיר ה יו
וימנענה בתוך חכו   איו' כ יג
דבק לשון יונק אל חכו   איכ' ד ד

חִכָּהּ Palat. ejus.

וחלק משמן חכה   משלי ה ג

לְחִכָּם Palato eorum.

ולשונם לחכם דבקה   איו' כט י

ב מה שעניינו כלי מה לצוד הדגים:

II. Hamus.

* חַכָּה Hamus.

s אנגעל, אנגעלהאקען.

כל משליכי ביאור חכה   ישע' יט ח

בְּחַכָּה Hamo.

תמשך לויתן בחכה   איו' מ כה
כלה בחכה העלה   חבק' א טו

וּכְחַכֵּי

וכחכי איש גדודים לר"ק   הוש' ו ט

חכה מה שפירושו תקוה או איחור:

Exspectare, Praestolari.

חוֹכֵי Exspectantes.

s ווארטען, הארען, ערווארטען, פער-
טרויענספאלל האפפען, הארען,
אופלויערן.

אשרי כל חוכי לו   ישע' ל יח

חִכָּה Pih. Praestolatus fuit.

ואליהו חכה את איוב   איו' לב ד

חִכְּתָה Praestolatur.

נפשנו חכתה לייי   תהל' לג כ

וְחִכִּיתִי Et praestolabo.

וחכיתי לייי   ישע' ח יז

חִכּוּ Exspectarunt.

חכו לעצתו   תהל' קו יג

וְחִכִּינוּ Et exspectaverimus.

וחכינו עד אור הבקר   מלכ' ב ז ט

הַמְחַכֶּה Qui praestolatur.

אשרי המחכה ויגיע   דני' יב יב

לִמְחַכֵּה Praestolanti.

יעשה למחכה לו   ישע' סד ג

הַמְחַכִּים Praestolantes.

המחכים למות ואיננו   איו' ג כ

וּכְחַכֵּי Et juxta praestolari.

וכחכי איש גדודים   הוש' ו ט

חַכֵּה Exspecta eum.

אם יתמהמה חכה לו   חבק' ב ג

חַכּוּ Exspectate.

חכו לי נאם ייי   צפנ' ג ח

תְּחַכֶּה Exspectabis.

ונסתה ולא תחכה   מלכ' ב ט ב

יְחַכֶּה Exspectabit.

יחכה ייי להננכם   ישע' ל יח

חכם כל לשון חכמה וחכם וכל הנגזר מהם:

Sapere, Sapiens esse.

Sapit. חָכַם

s ווייזע זיין, ווייזע ווערדען, האנדעלן, ווייזע מאכען, קונדיג, געשיקקט, ווייז-הייט לעהרען, זיך ווייזע דינקען, בע-נעהמען, זיך ליזטיג בעווייזען, איבער-ליזטען.

בני אם חכם לבך משלי כג טו

Sapiens est. חָכְמָה

צר וצידון כי חכמה מאד זכר׳ ט ב

Sapis. חָכַמְתָּ

אם חכמת חכמת לך משלי ט יב

Sapiens sim. חָכַמְתִּי

ולמה חכמתי אני אז יתר קהל׳ ב טו

וְשֶׁחָכַמְתִּי

Et quod sapiens fui.

שעמלתי ושחכמתי קהל׳ ב יט

Saperent. חָכְמוּ

לו חכמו ישכילו זאת דבר׳ לב כט

Sape. חֲכַם

חכם בני ושמח לבי משלי כז יא

Et sape. וַחֲכָם

ראה דרכיה וחכם משלי ו ו
שמע אתה בני וחכם כג יט

Et sapite. וַחֲכָמוּ

שמעו מוסר וחכמו משלי ח לג

Sapiens ero. אֶחְכָּמָה

אמרתי אחכמה קהל׳ ז כג

Sapias. תֶּחְכַּם

למען תחכם באחריתך משלי יט כ

Sapiet. יֶחְכָּם

הולך את חכמים יחכם משלי יג כ
וכל שוגה בו לא יחכם כ א

Sapiet. יֶחְכַּם

בענש לץ יחכם פתי משלי כא יא

Et sapientior fuit. וַיֶּחְכַּם

ויחכם מכל האדם מלכ׳ א ה יא

Et sapiet. וְיֶחְכַּם

תן לחכם ויחכם עוד משלי ט ט

Sapient. יֶחְכָּמוּ

לא רבים יחכמו איו׳ לב ט

יְחַכֵּם

Pih. Sapientes reddet.

וזקניו יחכם תהל׳ קה כב

תְּחַכְּמֵנִי

Sapientem reddit me.

מאיבי תחכמני מצותיך תהל׳ קיט צח

Docet nos. יְחַכְּמֵנוּ

ומעוף השמים יחכמנו איו׳ לה יא

מְחֻכָּם

Pyh. Sapiens effectus.

חובר חברים מחכם תהל׳ נח ו

Sapientissimi. מְחֻכָּמִים

והמה חכמים מחכמים משלי ל כד

מַחְכִּימַת

Hiph. Sapientem reddens.

מחכימת פתי תהל׳ יט ח

תִּתְחַכַּם

Hithp. Sapiens esto.

ואל תתחכם יותר קהל׳ ז יז

Sapientes simus. נִתְחַכְּמָה

הבה נתחכמה לו שמו׳ א י

Sapiens. חָכָם *

s קונדיג, געשיקקט, ווייזע, פער-נינפטיג, פערשטאנדיג, ליזטיג, שלויא, איין ווייזער.

רק עם חכם ונבון דבר׳ ד ו
עם נבל ולא חכם לב ו
ויונדב איש חכם מאד שמו׳ ב יג ג
ואדני חכם כחכמת מלאך יד כ
כי איש חכם אתה מלכ׳ א ב ט
נתתי לך לב חכם ונבון ג יב
בן חכם על העם הרב הזה ה כא
וכל חכם בכל מלאכה ד״ה א כב טו

שלח לי איש חכם ד״ה ב ב ו
בן חכם יודע שכל ב יא
ועתה שלחתי איש חכם ב יג
ולא אמצא בכם חכם איו׳ יז י
ונבר חכם שמע לי לד לד
מי חכם וישמר אלה תהל׳ קז מג
ישמע חכם משלי א ה
אל תהי חכם בעיניך ג ז
בן חכם ישמח אב י א וטו כ
ולקח נפשות חכם יא ל
ושמע לעצה חכם יב טו
בן חכם מוסר אב יג א
תורת חכם מקור חיים יג יד
חכם ירא וסר מרע יד יו
ואיש חכם יכפרנה טז יד
לב חכם ישכיל פיהו טז כג
גם אויל מחריש חכם יחשב יז כח
מזרה רשעים מלך חכם כ כו
אוצר נחמד ושמן בנוה חכם כא כ
עיר גברים עלה חכם כא כב
ויולד חכם ישמח בו כג כד
גבר חכם בעוז כד ה
מוכיח חכם על אזן שמעת כה יב
פן יהיה חכם בעיניו כו ה
ראית איש חכם בעיניו כו יב
חכם עצל בעיניו כו יו
חכם בעיניו איש עשיר כח יא
איש חכם נשפט כט ט
טוב לשמע גערת חכם קהל׳ ז ה
כי העשק יהולל חכם ז ז
ידע לב חכם ח ה
איש מסכן חכם ט טו
לב חכם לימינו י ב
דברי פי חכם חן י יב
ויתר שהיה קהלת חכם יב ט
וגם הוא חכם ויבא רע ישע׳ לא ב
חרש חכם יבקש לו מ כ
אל יתהלל חכם בחכמתו ירמ׳ ט כב
חכם אתה מדניאל יחזק׳ כח ג
הוא בן לא חכם הוש׳ יג יג
מי חכם ויבן אלה יד י

Et sapiens. וְחָכָם

ירא פרעה איש נבון וחכם בראש׳ מא לג
אין נבון וחכם כמוך מא לט
וחכם באחור ישבחנה משלי כט יא
טוב ילד מסכן וחכם קהל׳ ד יג
החכם

Sapiens, An sap. הֶחָכָם

החכם יענה דעת רוח איו' טו ב
החכם עיניו בראשו קהל' ב יד
ואיך ימות החכם ב טז
ומי יודע החכם יהיה ב יט
אם יאמר החכם לדעת ח יז
מי האיש החכם ירמ' ט יא

Sicut sapiens. כְּהֶחָכָם

מי כהחכם קהל' ח א

Sapienti. לֶחָכָם

הוכח לחכם ויאהבך משלי ט ח
תן לחכם ויחכם עוד ט ט
ובהשכיל לחכם יקח דעת כא יא

Sapienti. לֶחָכָם

כי אין זכרון לחכם קהל' ב טז
כי מה יותר לחכם מן הכסיל ו ח
החכמה תעז לחכם ז יט

A sapiente. מֵחָכָם

ועצה מחכם ודבר מנביא ירמ' יח יח

Sapiens. חֲכַם

ובלב כל חכם לב שמו' לא ו
וכל חכם לב בכם לה י
וכל איש חכם לב לו א ולו ב
ויעשו כל חכם לב לו ח
חכם לבב ואמיץ כח איו' ט ד
חכם לב יקח מצות משלי י ח

Et sapiens. וַחֲכַם

וחכם חרשים ישע' ג ג

Sapienti. לַחֲכַם

ועבד אויל לחכם לב משלי יא כט
לחכם לב יקרא נבון טז כא

Sapientes. חֲכָמִים

הבו לכם אנשים חכמים דבר' א יג
אנשים חכמים וידעים א טו
השחד יעור עיני חכמים טז יט
לכד חכמים בערמם איו' ה יג
אשר חכמים יגידו טו יח
שמעו חכמים מלי לד ב
כי יראה חכמים ימותו תהל' מט יא
דברי חכמים וחידתם משלי א ו
כבוד חכמים ינחלו ג לה
חכמים יצפנו דעת י יד
ולשון חכמים מרפא יב יח
הלוך את חכמים יחכם יג כ
ושפתי חכמים תשמורם יד ג
עטרת חכמים עשרם יד כד
לשון חכמים תיטיב דעת טו ב
שפתי חכמים יזרו דעת טו ז
אל חכמים לא ילך טו יב
בקרב חכמים תלין טו לא
ואזן חכמים תבקש דעת יח טו
הט אזנך ושמע דברי חכמים כב יז
והמה חכמים מחכמים ל כד
לב חכמים בבית אבל קהל' ז ד
דברי חכמים בנחת ט יז
דברי חכמים כדרבנות יב יא
הוי חכמים בעיניהם ישע' ה כא
בן חכמים אני יט יא
משיב חכמים אחור מד כה
חכמים המה להרע ירמ' ד כב
איכה תאמרו חכמים אנחנו ח ח
הבשו חכמים ח ט
מעשה חכמים כלם י ט
והאבדתי חכמים מאדום עובד' א ח

Et sapientes. וַחֲכָמִים

וחכמים ישיבו אף משלי כט ח

Sapientes. הַחֲכָמִים

ויבאו כל החכמים שמו' לו ד
עם החכמים אשר עמי ד"ה ב ב ו

Et sapientes. וְהַחֲכָמִים

אשר הצדיקים והחכמים קהל' ט א

Sapientibus. לַחֲכָמִים

ויקרא גם פרעה לחכמים שמו' ז יא
לחכמים ידעי העתים אסת' א יג
גם אלה לחכמים משלי כד כג
וגם לא לחכמים לחם קהל' ט יא

Sapientes. חַכְמֵי

אל כל חכמי לב שמו' כח ג
לא יראה כל חכמי לב איו' לז כד
חכמי יעצי פרעה ישע' יט יא
כי בכל חכמי הגוים ירמ' י ז

Et sapientes. וְחַכְמֵי

וחכמי אדני דויד אביך ד"ה ב ב יג

Sapientes tui. חֲכָמֶיךָ

עם חכמיך וחכמי אדני ד"ה ב ב יג
אים איפוא חכמיך ישע' יט יב

Sapientes tui. חֲכָמַיִךְ

חכמיך צור היו בך יחזק' כז ח

Sapientes ejus. חֲכָמָיו

ויאמרו לו חכמיו אסת' ו יג
ואבדה חכמת חכמיו ישע' כט יד

Sapientes ejus. חֲכָמֶיהָ

ואת כל חכמיה בראש' מא ח
ואל שריה ואל חכמיה ירמ' נ לה

Et sapientes ejus. וַחֲכָמֶיהָ

והשכרתי שריה וחכמיה ירמ' נא נז
זקני גבל וחכמיה יחזק' כז ט

Sapiens foem. חֲכָמָה

ויקח משם אשה חכמה שמו' ב יד ב
ותקרא אשה חכמה כ טז

Sapiens. חַכְמַת

וכל אשה חכמת לב שמו' לה כה

Sapientes. הַחֲכָמוֹת

ואל החכמות שלחו ירמ' ט טז

Sapientes. חַכְמוֹת

חכמות שרותיה תעננה שופ' ה כט
חכמות נשים משלי יד א

Sapientia. חָכְמָה *

s נעשיקקליכקייט, וויזהייט.

אשר מלאתיו רוח חכמה שמו' כח ג
נתתי חכמה לא ו
אשר נתן יי' חכמה לו א ולו ב
ויהושע בן נון מלא רוח חכמה
דבר' לד ט
ויתן אלהים חכמה לשלמה
מלכ' א ה ט
ויי' נתן חכמה לשלמה ה כו
הוספת חכמה וטוב י ז
חכמה ומדע תן לי ד"ה ב א י
ותשאל לך חכמה ומדע א יא
ויגד לך תעלמות חכמה איו' יא ו
ועמכם תמות חכמה יב ב
בישישים חכמה יב יב
עמו חכמה וגבורה יב יג
ותגרע אליך חכמה טו ח
מה יעצת ללא חכמה כו ג
ומשך חכמה מפנינים כח יח
הן יראת יי' היא חכמה כח כח
ורב שנים ידיעו חכמה לב ז

פן תאמרו מצאנו חכמה לב יג
החרש ואאלפך חכמה לג לג
מי שת בטחות חכמה לח לו
כי השה אלוה חכמה לט יז
פי צדיק יהגה חכמה תהל' לז ל
ובסתם חכמה תודיעני נא ח
ונביא לבב חכמה צ יב
ראשית חכמה יראת יי' קיא י
לדעת חכמה ומוסר משלי א ב
חכמה ומוסר אוילים בזו א ז
כי יי' יתן חכמה ב ו
כי תבוא חכמה בלבך ב י
אשרי אדם מצא חכמה ג יג
קנה חכמה קנה בינה ד ה
ראשית חכמה קנה חכמה ד ז
בדרך חכמה הרתיך ד יא
הלא חכמה תקרא ח א
כי טובה חכמה מפנינים ח יא
אני חכמה שכנתי ערמה ח יב
תחלת חכמה יראת יי' ט י
בשפתי נבון תמצא חכמה י יג
פי צדיק ינוב חכמה י לא
ואת צנועים חכמה יא ב
ואת נועצים חכמה יג י
בקש לץ חכמה ואין יד ו
בלב נבון תנוח חכמה יד לג
יראת יי' מוסר חכמה טו לג
קנה חכמה מה טוב מחרוץ טז טז
לקנות חכמה ולב אין יז טז
את פני מבין חכמה יז כד
נחל נבע מקור חכמה יח ד
אין חכמה ואין תבונה כא ל
חכמה ומוסר ובינה כג כג
כן דעה חכמה לנפשך כד יד
איש אהב חכמה ישמח אביו כט ג
שבט ותוכחת יתן חכמה כט טו
ולא למדתי חכמה ל ג
והוספתי חכמה
ולבי ראה הרבה חכמה קהל' א טז
ואתנה לבי לדעת חכמה א יז
כי ברב חכמה א יח
חכמה והוללות וסכלות ב יב
חכמה ודעת ושמחה ב כו
טובה חכמה עם נחלה ז יא
ובקש חכמה וחשבון ז כה
לדעת חכמה ח טז
גם זה ראיתי חכמה ט יג
טובה חכמה מגבורה ט טז

טובה חכמה מכלי קרב ט יח
ויתרון הכשיר חכמה י י
רוח חכמה ובינה ישע' יא ב
האין עוד חכמה בתימן ירמ' מט ז
מלא חכמה וכליל יפי יחזק' כח יב
ומשכילים בכל חכמה דני' א ד

וְחָכְמָה *Et sapientia.*

לעשר וחכמה ד"ה ב ט כב
וחכמה לאיש תבונה משלי י כג
וחשבון ודעת וחכמה קהל' ט י
בכל ספר וחכמה דני' א יז
וחכמה כחכמת אלהין ה יא

הַחָכְמָה *Sapientia.*

את החכמה ואת התבונה
מלכ' א ז יד
החכמה והמדע נתון לך ד"ה ב א יב
כי בצל החכמה
ויתרון דעת החכמה קהל' ז יב
החכמה תעז לחכם ז יט

וְהַחָכְמָה *Et sapientia.*

והחכמה מאין תמצא איו' כח יב
והחכמה מאין תבוא כח כ

בְּחָכְמָה *In, cum sapientia.*

בחכמה ובתבונה ובדעת שמו' לא ג
נשא לבו אתנה בחכמה לה כו
בחכמה בתבונה ובדעת לה לא
ימותו ולא בחכמה איו' ד כא
מי יספר שחקים בחכמה לח לז
כלם בחכמה עשית תהל' קד כד
יי' בחכמה יסד ארץ משלי ג יט
בחכמה יבנה בית כד ג
והולך בחכמה הוא ימלט כח כו
פיה פתחה בחכמה לא כו
בחכמה ובדעת ובכשרון קהל' ב כא

בַּחָכְמָה *Idem.*

לכל נדיב בחכמה ד"ה א כח כא
לדרוש ולתור בחכמה קהל' א יג
ולבי נהג בחכמה ב ג
נסיתי בחכמה ז כג

לְחָכְמָה *Pro sapientia.*

ותהי לכם לחכמה איו' יג ה

לַחָכְמָה *Sapientiae.*

להקשיב לחכמה אזנך משלי ב ב

אמר לחכמה אחתי את ז ד
שיש יתרון לחכמה קהל' ב יג

וּלְחָכְמָה *Et sapientia.*

לעשר ולחכמה מלכ' א י כג

מֵחָכְמָה *A sapientia.*

כי לא מחכמה שאלת קהל' ז י
יקר מחכמה מכבוד י א

חָכְמַת *Sapientia.*

מלא אתם חכמת לב שמו' לה לה
כי ראו כי חכמת אלהים בקרבו
מלכ' א ג כח
ותרב חכמת שלמה
ומכל חכמת מצרים ה י
לשמע את חכמת שלמה ה יד
את כל חכמת שלמה י ד
ותרא מלכת שבא את חכמת
ד"ה ב ט ג
חכמת ערום הבין דרכו משלי יד ח
חכמת אדם תאיר פניו קהל' ח א
ואבדה חכמת חכמיו ישע' כט יד
חסן ישועת חכמת ודעת לג ו
וכל דבר חכמת בינה דני' א כ

וְחָכְמַת *Et sapientia.*

וחכמת המסכן בזויה קהל' ט טז
וחכמת מה להם ירמ' ח ט

כְּחָכְמַת *Juxta sapientiam.*

חכם כחכמת מלאך שמו' ב יד כ
וחכמה כחכמת אלהין דני' ה יא

מֵחָכְמַת *Prae sapientia.*

מחכמת כל בני קדם מלכ' א ה י

חָכְמָתִי *Sapientia mea.*

אף חכמתי עמדה לי קהל' ב ט

וּבְחָכְמָתִי *Et in sap. mea.*

ובחכמתי כי נבנותי ישע' י יג

לְחָכְמָתִי *Sapientiae meae.*

בני לחכמתי הקשיבה משלי ה א

חָכְמָתְךָ . חָכְמָתֶךָ
Sapientia tua.

על דבריך ועל חכמתך מלכ' א י ו
השמעים את חכמתך י ח
על דבריך ועל חכמתך ד"ה ב ט ה

חצי

חצי מרבית חכמתך ט ו
ושטעים את חכמתך ט ז
ברב חכמתך ברכלתך יחזק' כח ה
על יפי חכמתך כח ז
שחת חכמתך כה יז

s חָכְמָתֵךְ *Idem.*

חכמתך ודעתך ישע' מז י

בְּחָכְמָתְךָ *In sap. tua.*

בחכמתך ובתבונתך יחזק' כח ד

כְּחָכְמָתְךָ *Juxta sap. tuam.*

ועשית כחכמתך מלכ' א ב ו

חָכְמַתְכֶם *Sap. vestra.*

כי היא חכמתכם דבר' ד ו

חָכְמָתוֹ *Sap. ejus.*

שמעו את חכמתו מלכ' א ה יד
לשמע את חכמתו י כד
לשמע את חכמתו ד"ה ב ט כג

וְחָכְמָתוֹ *Et sapientia ejus*

וכל אשר עשה וחכמתו
מלכ' א יא מא

בְּחָכְמָתוֹ *In sap. sua.*

את העיר בחכמתו קהל' ט טו
חכם בחכמתו ירמ' ט כב
מכין תבל בחכמתו י יב
מכין תבל בחכמתו נא טו

בְּחָכְמָתָהּ *In sap. sua.*

אל כל העם בחכמתה שמו' ב כ כב

חָכְמָתָם *Sap. ipsor.*

וכל חכמתם תתבלע תהל' קז כז
נסרחה חכמתם ירמ' מט ז

חָכְמוֹת *Sapientiae.*

פי ידבר חכמות תהל' מט ד
חכמות בחוץ תרנה משלי א כ
חכמות בנתה ביתה ט א
ראמות לאויל חכמות כד ז

* תַּחְכְּמֹנִי *Sapientiae Doctor.*

s פאָרזיטצער אים ראַטה. נאָך אנד:
איז עס איין נאָמען פראָפר:
ישב בשבת תחכמני
לדיק שמו' ב כג ח

חלל פתרוניו שש:

Significata ejus sex sunt.

א כל שם חלל מפני הרוג או מת:

I. Vulnerari, confodi.

חָלַל *Vulneratum est.*

s דורכבאָהרען, פערוואונדעט זיין, פער-
וואונדען, ערשלאגען, דורכבאָהרען.
נאך אנד: חַלּוֹתִי (תהל' עז יא)
פלעהען, נאך אנד: ערהייטערונג.

ולבי חלל בקרבי תהל' קט כב

חַלּוֹתִי *Vulnerari meum.*

ואמר חלותי היא תהל' עז יא

מְחַלְלֶךָ

Pih. Confodientis te.

ביד מחללך יחזק' כח ט

מְחֻלְלֵי *Pyh. Confossi.*

ערלים מחללי חרב יחזק' לב כו

* חָלָל

Vulneratus, Occisus, Confossus.

s דורכבאָהרטער, ערשלאגענער, פער-
וואונדעטער.

כי ימצא חלל באדמה דבר' כא א
מדם חלל ושביה לב מב
הצבי ישראל על במותיך חלל
שמו' ב א יט
יהונתן על במותיך חלל א כה
על שמנה מאות חלל כג ח
על שלש מאות חלל כג יח
על שלש מאות חלל
ד"ה א יא יא ויא כ
ובכל ארצה יאנק חלל ירמ' נא נב
ונפל חלל בתוככם יחזק' ו ז
ומלאתם חוצותיה חלל יא ו
חרב חלל הגדול כא יט
ואתה חלל רשע כא ל
באנק חלל כו טו
ממותי חלל כח ח
ונפלל חלל בתוכה כח כג
בנפל חלל במצרים ל ד
ומלאו את הארץ חלל ל יא

נאקות חלל לפניו ל כד
ורב חלל נחו' ג ג

הֶחָלָל *Confossus.*

אשר סביבת החלל דבר' כא ב
העיר הקרבה אל החלל כא ג
הקרבים אל החלל כא ו

בְּחָלָל *In confoss.*

הנגע בעצם או בחלל במד' יט יח
וכל נגע בחלל לא יט

כְּחָלָל *Sicut confoss.*

דכאת כחלל רהב תהל' פט יא
בהתעטפם כחלל איכ' ב יב

בַּחֲלַל *In confoss.*

בחלל חרב או במת במדב' יט יז

חֲלָלִים *Confossi.*

ודם חללים ישתה במדב' כג כד
חללים לפני ישראל יהוש' יא ו
ויפלו חללים רבים שופ' ט מ
להכות מהעם חללים כ לא
להכות חללים כ לט
ויפלו חללים בהר הגלבע
שמו' א לא א
מדם חללים מחלב גברים
שמו' ב א כב
כי חללים רבים נפלו ד"ה א ה כב
ויפלו חללים בהר גלבע י א
ויפלו חללים מישראל ד"ה ב יג יז
ונפש חללים תשוע איו' כד יב
ובאשר חללים שם הוא לט ל
כמו חללים שכבי קבר תהל' פח ו
כי רבים חללים הפילה משלי ז כו
בן נתניהו חללים ירמ' מא ט
ונפלו חללים נא ד
ומלאו את החצרות חללים יחזק' ט ז
שלישתה חרב חללים כא יט
חללים הנפלים בחרב לב כב
כלם חללים לב כג ולב כד
בתוך חללים נתנו
בתוך חללים נתן לב כה
ירדו את חללים לב ל
ונפלו חללים רבים דני' יא כו

הַחֲלָלִים *Confossi.*

בני יעקב באו על החללים
בראש' לד כז
לפשם

לפשט את החללים שמו' א לא ח
לקבר את החללים מלכ' א יא טו
לפשט את החללים ד"ה א י ח

Confossi. חַלְלֵי

ויפלו חללי פלשתים שמו' א יז נב
חלליך לא חללי חרב ישע' כב ב
ורבו חללי יי' סו יו
את חללי בת עמי ירמ' ח כג
והנה חללי חרב יד יח
והיו חללי יי' ביום ההוא כה לג
גם בבל לנפל חללי ישראל
גם לבבל נפלו חללי . נא מט
טובים היו חללי חרב איכ' ד ט
אל צוארי חללי רשעים יחזק' כא לד
אל חללי חרב לא יז
את חללי חרב לא יח
בתוך חללי חרב לב כ
הערלים חללי חרב לב כא
ערלים חללי חרב לב כה
את חללי חרב לב כח ולב כט
את חללי חרב לב ל ולב לב
המונה חללי חרב לב לא
וכל אפיקיך חללי חרב לה ח
חללי חרבי המה צפנ' ב יב

Prae confossis. מֵחַלְלֵי

חללי חרב מחללי רעב איכ' ד ט

Confosses nost. חֲלָלֵינוּ

ואשר הרבה את חללינו שופ' יו כד

Confoss. tui. חֲלָלַיִךְ

ואל מכאוב חלליך יספרו תהל' סט כז

Confoss. tui. חֲלָלַיִךְ

חלליך לא חללי חרב ישע' כב ב

Confoss. vestros. חַלְלֵיכֶם

והפלתי חלליכם יחזק' ו ד
הרביתם חלליכם יא ו
חלליכם אשר שמתם בתוכה יא ז

Confossis ipsius. חֲלָלָיו

ומלאתי את הריו חלליו יחזק' לה ח

Confossi ejus. חֲלָלֶיהָ

וכל חלליה יפלו בתוכה ירמ' נא מז

Confoss. eorum. חַלְלֵיהֶם

הרגו על חלליהם במדב' לא ח
בחרב אל חלליהם יהוש' יג כב
חלליהם בתוך גלוליהם יחזק' ו יג

Et confossi eor. וְחַלְלֵיהֶם

וחלליהם ישלכו ישע' לד ג

ב כל לשון תחלה והנגזר ממנו:

II. Incipere.

Incepit. הֵחֵל

s אנפאנגען, בעגיננען, ערעפנען, אנגעפאנגען ווערדען. (תֵּחֵל ויקרא כא ט נאך אנר: נִפְעָל, זיך ענט-ווייהען, זיך פרייז געבען).

ויהי כי החל האדם בראש' ו א
הוא החל להיות גבר בארץ י ח
ויחפש בגדול החל מד יב
מלפני יי' החל הנגף במד' יז יא
והנה החל הנגף בעם יז יב
s ובנימן החל להכות שופ' כ לט
אתו החל לבנות מזבח שמו' א יד לה
בימים ההם החל יי' לקצות בישראל
מלכ' ב י לב
בימים ההם החל יי' טו לז
הוא החל להיות גבור בארץ
ד"ה א א י
יואב בן צרויה החל למנות כז כד
ובעת החל העולה
החל שיר יי' ד"ה ב כט כז
אשר החל בעבודת בית לא כא
החל לדרוש לאלהי דויד
החל לטהר את יהודה לד ג

Incepit. הֵחֵלָּה

והמשאת החלה לעלות שופ' כ מ

Incepisti. הַחִלּוֹתָ

אתה החלות להראות דבר' ג כד
אשר החלות לנפל לפניו אסת' ו יג

Incepi. הַחִלֹּתִי

החלתי תת לפניך דבר' ב לא
החלתי לשאול באלהים
שמו' א כב טו

Inceperunt. הֵחֵלּוּ

ועינו החלו כהות שמו' א ג ב
ובעת החלו ברנה ותהלה ד"ה ב כ כב
החלו הערמות ליסוד לא ז
החלו להעלות עלות עזר' ג ו
בחדש השני החלו ג ח
כי החלו הפרצים להסתם נחמ' ד א
אשר החלו לעשות אסת' ט כג

Incipiens sum. מֵחֵל

אנכי מחל להרע ירמ' כה כט

Incipere. הָחֵל

אל ביתו החל וכלה שמו' א ג יב

Ab incipiendo. מֵהָחֵל

מהחל חרמש בקמה דבר' יו ט
מהחל התרומה לביא ד"ה ב לא י

Incipere eorum. הַחִלָּם

וזה החלם לעשות בראש' יא ו

Incipe. הָחֵל

ואת ארצו החל רש דבר' ב כד
החל רש ב לא

Incipiam. אָחֵל

אחל תת פחדך דבר' ב כה
אחל גדלך בעיני יהוש' ג ז

Incipies. תָּחֵל

תחל לספר שבעה דבר' יו ט

Incipiet. יָחֵל

מי האיש אשר יחל להלחם שופ' י יח
והוא יחל להושיע את ישראל יג ה

Et incepit. וַיָּחֶל

ויחל נח איש האדמה בראש' ט כ
ויחל העם לזנות במדב' כה א
ויחל שער ראשו לצמח שופ' יו כב
ויחל שלמה לבנות ד"ה ב ג א
ויחל לבנות בחדש השני ג ב
ויחל יונה לבוא בעיר יונ' ג ד

Coeperit. תֵּחֵל

כי תחל לזנות ויקר' כא ט

Et coepit. וַתָּחֶל

ותחל רוח יי' לפעמו שופ' יג כה
ותחל לענותו יו יט
ומסקדש .

תְּחִלּוּ *Incipietis.*
ומקדשי תחלו יחזק׳ ט ו

וַיָּחֵלּוּ *Et coeperunt.*
ויחלו להכות מהעם שופ׳ כ לא
ויחלו באחד לחדש ד״ה ב כט יז
ויחלו באנשים הזקנים יחזק׳ ט ו
ויחלו מעט ממשא הוש׳ ח י

וַתְּחִלֶּינָה *Et coeperunt.*
ותחלינה שבע שני רעב ברא׳ מא נג

Hoph. Coeptum fuit. **הוּחַל**
אז הוחל לקרא בשם יי׳ ברא׳ ד כו

*** הַתְּחִלָּה**
Initium, principium.
s אנפאנג, צוערזט, פארמאלס, פאר-הער, פארדעם.
ראש התחלה יהודה נחמ׳ יא יז

בַּתְּחִלָּה *In principio.*
שם אהלה בתחלה בראש׳ יג ג
רע כאשר בתחלה מא כא
השב באמתחתנו בתחלה מג יח
ירד ירדנו בתחלה לשבר מג כ
אל הכנעני בתחלה שופ׳ א א
מי יעלה לנו בתחלה
יהודה בתחלה כ יח
הנראה אלי בתחלה דני׳ ח א
אשר ראיתי בחזון בתחלה ט כא

כְּבַתְּחִלָּה *Sicut in principio.*
ויעציך כבתחלה ישע׳ א כו

תְּחִלַּת *Principium.*
תחלת חכמה יראת יי׳ משלי ט י
תחלת דברי פיהו סכלות קהל׳ י יג
תחלת דבר יי׳ בהושע הוש׳ א ב

בִּתְחִלַּת *In principio.*
בתחלת קציר שערים רות א כב
בתחלת קציר שערים שמו׳ ב כא ט
ויהי בתחלת שבתם שם
מלכ׳ ב יז כה
בתחלת מלכותו עזר׳ ד ו
בתחלת תחנוניך יצא דבר דני׳ ט כג
בתחלת עלות הלקש עמו׳ ז א

מִתְּחִלַּת *A princip.*
אל הצור מתחלת קציר שמו׳ ב כא י

ג כל לשון חול וחלול וחלילה:

III. Profanare.

Niph. Profanatur. **נִחַל**
s לאזען, ענטווייהען, ענטהייליגען, ענטווייהט ווערדען, אונהייל ברינגענד, אנר: זיך אנגזטיגען. חִלֵּל הַכֶּרֶם (דען וויינבערג לאזען), דאס איזט, אים פיערטען יאהר, ווא דיא ערזטען פריכטע גענאססען ווערדען דורפטען, נאכדעם מאן זיא אויסגעלאזט. הוּחַל (בראש׳ ד כו) נאך רש״י פער-נאטטערן.
אל מקדשי כי נחל לר״ק
יחזק׳ כה ג

וְנִחַלְתְּ *Et profanata es.*
ונחלת בך לעיני גוים יחזק׳ כב יו

וְנֵחַלּוּ *Et profanentur.*
ונחלו מקדשיהם יחזק׳ ז כד

הֵחַל *Profanari.*
לבלתי החל לעיני הגוים
יחזק׳ כ ט וכ יד וכ כב

לְהֵחַלּוֹ *Ad profanandum se.*
בעל בעמיו להחלו ויק׳ כא ד

וָאֵחַל *Et profanor.*
ואחל בתוכם יחזק׳ כב כו

תֵּחֵל *Profanat se.*
כי תחל לזנות ויק׳ כא ט

יֵחָל *Profanabitur.*
כי איך יחל ישע׳ מח יא

Pih. Profanavit. **חִלֵּל**
כי את קדש יי׳ חלל ויק׳ יט ח
חלל בריתו תהל׳ נה כא
חלל ממלכה ושריה איכ׳ ב ב
כי חלל יהודה קדש יי׳
מלאכ׳ ב יא

חִלְּלוֹ *Profanavit eam.*
נטע כרם ולא חללו דבר׳ כ ו

חִלַּלְתְּ *Profanasti.*
אז חללת יצועי עלה בראש׳ מט ד
חללת לארץ נזרו תהל׳ פט מ
חללת מקדשיך יחזק׳ כח יח

חִלָּלְתְּ *Profanasti.*
ואת שבתתי חללת יחזק׳ כב ח

וְחִלַּלְתָּ *Et profanabis.*
וחללת את שם אלהיך ויק׳ יט יב

חִלַּלְתִּי *Profanavi.*
חללתי נחלתי ישע׳ מז ו

חִלְּלוּ *Profanarunt.*
חללו משכן שמך תהל׳ עד ז
כהניה חללו קדש צפנ׳ ג ד

חִלֵּלוּ *Profanarunt.*
ואת שבתותי חללו
יחזק׳ כ יו וכ כא וכ כד
ואת שבתותי חללו כג לח

וְחִלְּלוּ *Et profanarunt.*
וחללו את צפוני יחזק׳ ז כב
וחללו יפעתך כח ז
וחללו המקדש המעוז דני׳ יא לא

וְחִלֲלוּ *Et profanabunt.*
נטעו נטעים וחללו ירמ׳ לא ה

חִלְּלֻהוּ *Profanarunt.*
אשר חללהו בית ישראל יחזק׳ לו כא

וְחִלְּלוּהָ *Idem.*
לשלל וחללוה יחזק׳ ז כא

וְחִלְּלוּהָ
Et profanabunt ipsam.
ובאו בה פריצים וחללוה יחזק׳ ז כב

חִלַּלְתֶּם *Profanastis.*
אשר חללתם בגוים יחזק׳ לו כב
אשר חללתם בתוכם לו כג

מְחַלֵּל *Profanans sum.*
הנני מחלל את מקדשי יחזק׳ כד כא

מְחַלְּלִים *Profanantes.*
ואתם מחללים אתו מלאכ׳ א יב
ומחללים

וּמְחַלְּלִים *Et profan.*

ומחללים את יום השבת נחמ׳ יג יז

מְחַלְלֶיהָ *Profanantes eam.*

מחלליה מות יומת שמו׳ לא יד

חַלֵּל *Profanare.*

למען חלל את שם קדשי עמו׳ ב ז

לְחַלֵּל *Ad profanandum.*

לחלל את השבת נחמ׳ יג יח
לחלל גאון כל צבי ישע׳ כג ט
לחלל ברית אבתינו מלא׳ ב י

וּלְחַלֵּל *Et ad profanandum.*

ולחלל את שם קדשי ויקר׳ כ ג

וּבְחַלְּלוֹ *In profanare eum.*

ובחללו יצועי אביו ד״ה א ה א

לְחַלְּלוֹ *Ad profanand. illud.*

ביום ההוא לחללו יחזק׳ כג לט
להיות במקדשי לחללו מד ז

מְחַלְּלוֹ *A profanare illud.*

שמר שבת מחללו ישע׳ נו ב ונו ו

חַלְּלָם *Profanare eos.*

על חללם את ארצי ירמ׳ יז יח

אֲחַלֵּל *Profanabo.*

לא אחלל בריתי תהל׳ פט לה

וַאֲחַלֵּל *Et profanabo.*

ואחלל שרי קדש ישע׳ מג כח

וָאֲחַלֶּלְךָ *Et profanabo te.*

ואחללך מהר אלהים יחזק׳ כח יו

תְּחַלֵּל *Profanabis.*

ולא תחלל את שם אלהיך ויק׳ יח כא
אל תחלל את בתך יט כט

תְּחַלְּלֶנּוּ *Profanabis eam.*

כרם תטע ולא תחללנו דבר׳ כח ל

וַתְּחַלְלֶיהָ *Profanaveris eum.*

הנפת עליה ותחלליה שמו׳ כ כה

יְחַלֵּל *Profanabit.*

ולא יחלל את מקדש אלהיו
ויקר׳ כא יב
ולא יחלל זרעו כא טו
ולא יחלל את מקדשי כא כג

יְחַלְּלֶנּוּ *Profanabit eam.*

ואיש אחר יחללנו דבר׳ כ ו

תְּחַלְּלוּ *Profanabitis.*

ולא תחללו את שם קדשי
ויק׳ כב לב
לא תחללו ולא תמותו
במדב׳ יח לב
ואת שם קדשי לא תחללו עוד
יחזק׳ כ לט

וַתְּחַלְּלוּ *Et profanastis.*

ותחללו את שמי ירמ׳ לד יו

וַתְּחַלֶּלְנָה *Et profanatis.*

ותחללנה אתי אל עמי יחזק׳ יג יט

יְחַלְּלוּ *Profanabunt.*

ולא יחללו שם אלהיהם ויק׳ כא ו
ולא יחללו את שם קדשי כב ב
ולא יחללו את קדשי כב טו

יְחַלֵּלוּ *Profanabunt.*

אם חקתי יחללו תהל׳ פט לב

וַיְחַלְּלוּ *Et profanarunt.*

ויחללו קדשי יחזק׳ כב כו
ויחללו את שם קדשי לו כ

יְחַלְּלֻהוּ *Profanaverint eam.*

ומתו בו כי יחללהו ויק׳ כב ט

הַמְחֻלָּל *Pyh. Profanatum.*

המחלל בגוים אשר יחזק׳ לו כג

יַחֵל *Hiph. Profanabit.*

לא יחל דברו במד׳ ל ג

הוּחַל

Hoph. Prophanum fuit.

אז הוחל לקרא בשם ײ
בראי׳ ד כו

מִתְחוֹלֵל

Hithp. Prophanatus.

כל ימי רשע הוא מתחולל
איו׳ טו כ

* **חֹל** *Prophanum, Commune.*

s נעטיין (ניכט געווידם), ענטווייהט, אונהייליג, פראפאן.

אין לחם חל אל תחת ידי
שמו׳ א כא ה
והוא דרך חל כא ו
חל הוא לעיר יחזק מח טו

הַחֹל *Profanum.*

בין הקדש ובין החל ויק׳ י י

לְחֹל *Et profanum.*

בין קדש לחל לא הבדילו
יחזק׳ כב כו
להבדיל בין הקדש לחל יחזק׳ מב כ
בין קדש לחל מד כג

* **חָלָל** *Profanus.*

s גאטטלאזער, ענטעהרטער, ענט-ווייהטער, אונרייניגער.

ואתה חלל רשע נד״ק יחזק׳ כא ל

וַחֲלָלָה *Prophana.*

s ענטעהרטע, ענטווייהטע.

אשה זנה וחללה ויקר׳ כא ז
וחללה זנה כא יד

* **חָלִלָה · חָלִילָה**

Profanum sit, Absit.

s צו אונווירדיג, פערן זייא עס.

חללה לך מעשת
חללה לך השפט בראשי יח כה
חלילה לעבדיך מעשות כדבר מד ז
חלילה לי מעשות זאת מד יז
חלילה לנו ממנו למרד ביי
יהושי כב כט
חלילה לנו מעזב את ײ׳ כד יז
ועתה נאם ײ חלילה לי שמו׳ א ב ל
גם אנכי חלילה לי מחטא ליי׳ יב כג
חלילה חי ײ אם יפל יד מה
ויאמר לו חלילה לא תמות כ ב
ויאמר יהונתן חלילה לך כ ט
היום החלתי לשאול לו באלהים
חלילה לי כב טו
חלילה לי מײ אם אעשה כד ז
חלילה לי מײ משלח ידי כו יא
ויאמר חלילה חלילה לי שמו׳ ב כ כ
ויאמר חלילה לי ײ כג יז

חלילה לי מיי׳ מלכ׳ א כא ג
ויאמר חלילה לי מאלהי
ד״ה א יא יט
חלילה לי אם אצדיק אתכם
איו׳ כז ה
חלילה לאל מרשע לד י

ד כל לשון חליל ומחול:

IV. Tripudiare.

Tripudiat. חָלַל

s קרייזען, דרעהען, טאנצען, שפיעלען, ייגענטאַנצער. חָלַל (תהלי׳ קט כב) נאָך אנד: צערשלאַגען.

ולבי חלל בקרבי תהלי׳ קט כב

Sic. tripudiantes. כְּחֹלְלִים

ושרים כחללים תהל׳ פז ז

Ad saltandum. לָחוּל

לחול במחלות שופט׳ כא כא

Pih. Fistulantes. מְחַלְּלִים

והעם מחללים בחללים מלכ׳ א א מ

Saltantibus. הַמְּחֹלְלוֹת

מן המחללות אשר גזלו שופ׳ כא כג

Et fistula, Tibia. * וְחָלִיל

s פלאָטע, ראָהרפפייפע.

תף וחליל ויין ישע׳ ה יב

Cum tibia. בֶּחָלִיל

בהלך בחליל ישע׳ ל כט

Tibis. בַּחֲלִלִים

והעם מחללים בחללים מלכ׳ א א מ

Sicut tibia. כַּחֲלִלִים

כחללים יהמה צ״פ ירמ׳ מח לו

Chorus. * מָחוֹל

s טאנץ, רייגען. בְּנֵי מָחוֹל (מ״א ה יא) זאָהנע דעם מָחוֹל, אָדער זאָהנע דעם רייגענגעזאַנגעס, לירישע דיכטער.

והדע בני מחול לד״ק מלכ׳ א ה יא

Et chorus. וּמָחוֹל

הללוהו בתף ומחול תהל׳ קנ ד

In choro. בְּמָחוֹל

יהללו שמו במחול תהל׳ קמט ג
בתולה במחול ירמ׳ לא יג

In choro. בְּמָחוֹל

במחול משחקים ירמ׳ לא ד

In choream. לְמָחוֹל

הפכת מספדי למחול לי תהל׳ ל יב

Chor. noster. מְחוֹלֵנוּ

נהפך לאבל מחולנו איכ׳ ה טו

Velut chorum. * כִּמְחֹלַת

כמחלת המחנים שיר ז א

Et choros. וּמְחֹלֹת

וירא את העגל ומחלת שמו׳ לב יט

Et chori. וְהַמְּחֹלוֹת

והמחלות לקראת שאול שמו׳ א יח ו

In choreis. בַּמְּחֹלוֹת

לחול במחלות שופט׳ כא כא
הלא לזה יענו במחלות שמו׳ א כא יב
אשר יענו לו במחלות כט ה

וּבִמְחֹלֹת

Et cum fistulis, choris.

אחריה בתפים ובמחלת שמו׳ טו כ
לקראתו בתפים ובמחלת שופ׳ יא לד

ה כל שם חלון ומסילות:

V. Fenestra.

Fenestra. * חַלּוֹן

s פענסטער, חַלּוֹנַי (ירמ׳ כב יד) אנד: פענסטערווערק, נאָך עוואַלד איזט׳ס דואַל, אַלזאָ דאָפפעלפענסטער.

ויפתח נח את חלון התיבה ברא׳ ח ו

Fenestra. הַחַלּוֹן

מלך פלשתים בעד החלון בראש׳ כו ח
בחבל בעד החלון יהוש׳ ב טו
בעד החלון נשקפה שופ׳ ה כח
את דוד בעד החלון שמו׳ א יט יב
נשקפה בעד החלון שמו׳ ב ו יו

ותשקף בעד החלון מלכ׳ ב ט ל
וישא פניו אל החלון ט לב
ויאמר פתח החלון קדמה יג יז
נשקפה בעד החלון ד״ה א טו כט

In fenestra. בַּחַלּוֹן

תקשרי בחלון יהוש׳ ב יח
את תקות השני בחלון ב כא
קול ישורר בחלון צפנ׳ ב יד

In fenestra. בְּחַלּוֹן

כי בחלון ביתי משלי ז ו

Et fenestrae. וְחַלּוֹנִים

וחלונים לו יחזק׳ מ כה
וחלונים אטמות מא כו

Fenestrae. הַחַלּוֹנִים

בעד החלונים יבאו יואל ב ט

Et fenestrae. וְהַחַלּוֹנִים

והחלונים האטמות יחזק׳ מא יו

Fenestrae. חַלּוֹנֵי

חלוני שקפים אטמים מלכ׳ א ו ד

Fenestras. חַלּוֹנָי

וקרע לו חלוני ירמ׳ כב יד

Per fen. nostras. בְּחַלּוֹנֵינוּ

עלה מות בחלונינו ירמ׳ ט כ

Et fenest. ejus. וְחַלּוֹנָו

וחלונו ואילמו יחזק׳ מ כב

Et fenestrae. וְחַלּוֹנוֹת

וחלונות אטמות
וחלונות סביב סביב יחזק׳ מ יו
וחלונות לו ולאלמו מ כט
וחלונות לו ולאלמו מ לב

Fenestris. הַחַלֹּנוֹת

משגיח מן החלנות שיר ב ט
עד החלנות יחזק׳ מא יו

Et fenestris. וְהַחַלֹּנוֹת

והחלנות שבכות יחזק׳ מא יו

Sicut fenestrae. כְּהַחַלֹּנוֹת

כהחלונות האלה יחזק׳ מ כה

ובְמְחִלּוֹת

Et in fossis, cavernis.

s לאָך, האָהלע, גראָטטע.

ובמחלות עפר ישע׳ ב יט

ו כל שם חלה וחלות:

VI. Placenta.

Placenta. *חַלָּה

s קוכען, בעזאָנדר: אָפפערקוכען.

חלה תרימו תרומה במדב׳ טו כ

Placenta. הַחַלָּה

יהיה החלה האחת ויק׳ כד ה

Placenta. חַלַּת

לקח חלת מצה אחת ויקר׳ ח כו
לאיש חלת לחם אחת שמו׳ ב ו יט

Et placenta. וְחַלַּת

וחלת לחם שמן אחת שמו׳ כט כג
וחלת לחם שמן ויק׳ ח כו
וחלת מצה אחת במדב׳ ו יט

Placentas. חַלּוֹת · חַלֹּת

סלת חלות מצת ויק׳ ב ד
חלות מצות
חלת בלולת ז יב
על חלת לחם חמץ ז יג
שתים עשרה חלות כד ה
סלת חלת בלולת בשמן במדב׳ ו טו

Et placent. וְחַלֹּת

וחלת מצת שמו׳ כט ב

חלא ופירושו זוהמא:

Spuma.

Spuma. *חֶלְאָתָה

s שוים, שמוטץ, ראָסט.

סיר אשר חלאתה בה יחזק׳ כד ו

Spuma ejus. חֶלְאָתָהּ

תתם חלאתה יחזק׳ כד יא
רבת חלאתה באש חלאתה כד יב

Et spuma ejus. וְחֶלְאָתָהּ

וחלאתה לא יצאה ממנה יחזק׳ כד ו

חלב לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א החלב הנשתה:

I. Lac.

Lac. *חָלָב

s מילך.

אל ארץ זבת חלב שמו׳ ג ח וג יז
ארץ זבת חלב ודבש יג ה ולג ג
זבת חלב ודבש ויק׳ כ כד
זבת חלב ודבש היא במדב׳ יג כז
זבת חלב ודבש יד ח ויו יג ויו יד
ארץ זבת חלב ודבש דבר׳ ו ג ויא ט
וכו ט וכו טו וכז ג
זבת חלב ודבש לא כ
ארץ זבת חלב ודבש יהוש׳ ה ו
מים שאל חלב נתנה שופ׳ ה כה
טלה חלב אחד שמו׳ א ז ט
כי מיץ חלב יוציא חמאה משלי ל לג
מרב עשות חלב ישע׳ ז כב
ארץ זבת חלב ודבש
ירמ׳ יא ה ולב כב
זבת חלב ודבש יחזק׳ כ ו וכ טו
והגבעות תלכנה חלב יואל ד יח

Et lac. וְחָלָב

ויקח חמאה וחלב בראש׳ יח ח
דבש וחלב תחת לשונך שיר ד יא
ובלא מחיר יין וחלב ישע׳ נה א

Lac. הֶחָלָב

ותפתח את נאוד החלב שופ׳ ד יט
ואת עשרת חריצי החלב
שמו׳ א יז יח

In lacte. בֶּחָלָב

רחצות בחלב שיר ה יב

Sicut lac. כֶּחָלָב

הלא כחלב תתיכני איו׳ י י

A lacte. מֵחָלָב

ולבן שנים מחלב בראש׳ מט יב
גמולי מחלב ישע׳ כח ט
צחו מחלב איכ׳ ד ז

Lac. חֲלֵב

ודי חלב עזים משלי כז כז

וינקת חלב גוים ישע׳ ס יו

In lacte. בַּחֲלֵב

גדי בחלב אמו
שמו׳ כג יט ולד כו
לא תבשל גדי בחלב אמו
דבר׳ יד כא

Lac meum. חֲלָבִי

שתיתי ייני עם חלבי שיר ה א

Lac tuum. חֲלָבֵךְ

והמה ישתו חלבך יחזק׳ כה ד

ב החלב הנאכל ומה שפירושו שומן או מיטב ועמו חלבון וחלבנה:

II. Adeps, Pinguedo.

Pinguedo, adeps. *חֵלֶב

s פעטט, דאס בעזטע, פאָרצינליכסטע דיינער ארט (דעס לאַנדעס, דעס אָלב, דעס ווייצענס), פאָעט: הערץ (תהלי׳ יז י, וענ ז).

ואכלו את חלב הארץ ברא ׳ מה יח
ולא ילין חלב חגי שמו׳ כג יח
כל חלב ליי׳ ויקר׳ ג יז
כל חלב וכל דם ג יז
ואת כל חלב פר ד ח
כאשר הוסר חלב ד לא וח לה
כל חלב שור וכשב ז כג
כי כל אכל חלב ז כה
ואת חלב החטאת יז טה
כל חלב יצהר
וכל חלב תירוש במד׳ יח יב
עם חלב כרים דבר׳ לב יד
עם חלב כליות לב יד
אשר חלב זבחימו לב לח
כמו חלב ודשן תשבע נפשי
תהל׳ סג ו
חלב חטים ישביעך קמז יד
ואכלתם חלב לשבעה יחזק׳ לט יט
את לחמי חלב ודם מד ז
להקריב לי חלב ודם מד טו

Et adeps. וְחֵלֶב

וחלב נבלה וחלב טרפה ויקר׳ ז כד
וחלב מריאים ישע׳ א יא
וחלב זבחיך לא הרויתני מג כד

את

Adeps. הַחֵלֶב

את כל החלב
ואת החלב אשר עליהן שמו' כט יג
החלב והאליה ואת החלב כט כב
את החלב המכסה את הקרב
ואת כל החלב ויקר' ג ג וג יד
ואת החלב אשר עלהן ג ד וג י
ואת החלב המכסה
ואת כל החלב ג ט
ואת החלב אשר עלהן ג טו
את החלב המכסה
ואת כל החלב ד ח
ואת החלב אשר עליהן ד ט
ואת החלב המכסה ז ג
ואת החלב אשר עליהן ז ד
את החלב על החזה ז ל
את החלב המזבחה ז לא
ואת החלב מבני אהרן ז לג
ויקח את כל החלב ח יו
ויקח את החלב
ואת כל החלב ח כה
ואת החלב ואת הכלית ט י
והקטיר החלב יז ו
ויסגר החלב בעד הלהב שופ' ג כב
בטרם יקטרון את החלב שמו' א ב טו
קטר יקטרון כיום החלב ב יו
את החלב תאכלו יחזק' לד ג

Sicut adipem. כַּחֵלֶב

כחלב זבח ויקר' ד כו

Idem. כַּחֵלֶב

טפש כחלב לבם תהל' קיט ע

De adipe. מֵחֵלֶב

להקשיב מחלב אלים שמו' א טו כב
מחלב גבורים שמו' ב א כב
יצא מחלב עינמו תהל' עג ז
ואכילהו מחלב חטה פא יז
הדשנה מחלב
מחלב כליות אילים ישעי' לד ו
ועפרם מחלב ידשן לד ז

Adeps. s חֲלֵב

וינקת חלב גוים ישעי' ס טז

Et adeps. וַחֲלֵב

חלב צאן דבר' לב יד

Adeps ejus. חֶלְבּוֹ

חלבו האליה תמימה ויקר' ג ט
ואת כל חלבו ירים ממנו ד יט
ואת כל חלבו יקטיר ד כו
ואת כל חלבו יקריב ז ג
מכל חלבו את מקדשו במד' יח כט
בהרימכם את חלבו יח ל ויח לב

Cum adipe suo. בְּחֶלְבּוֹ

כי כסה פניו בחלבו איו' טו כז

Adipem ejus. חֶלְבָּהּ

ואת כל חלבה יסיר ויקר' ד לא וד לה

Ad. eorum. חֶלְבָּם

ואת חלבם תקטיר במד' יח יז

Idem. חֶלְבָּמוֹ

חלבמו סגרו פימו תהל' יז י

Ad earum. חֶלְבְּהֶן

ואת חלבהן ויקר' ח יו
ואת חלבהן ח כה

Adipes. הַחֲלָבִים

וישם על החלבים ויקר' ח כו
ואת החלבים מן השור ט יט
את החלבים על החזות
ויקטר החלבים ט כ
ואת העלה ואת החלבים ט כד
על אשי החלבים יביאו י טו
ואת החלבים ד"ה ב ז ז

Et adipes. וְהַחֲלָבִים

העולה והחלבים ד"ה ב לה יד

Adipes. חֶלְבֵי

והקטיר עליה חלבי השלמים ויק' ו ה
ואת המנחה ואת חלבי השלמים
ג"פ מלכ' א ח סד
ואת חלבי השלמים ד"ה ב ז ז

Cum adipibus. בְּחֶלְבֵי

בחלבי השלמים ובנסכים
ד"ה ב כט לה

Et de adipibus. וּמֵחֶלְבֵהֶן

מבכרות צאנו ומחלבהן בראש' ד ד

Chelbon, n. p. * חֶלְבּוֹן

s שטאדט אין זיריען, יעטצט אלעפפא, בעריהמט דורך איהרען וויין, דער זאָ קאָסטבאר וואר, דאס דיא פערזישען קאָניגע קיינען אנדערן טראנקען.

ביין חלבון יחזק' כז יח

Galbanum. * וְחֶלְבְּנָה

s גאלבאן, - דאס גוממי איינער אין זיריען אונד אראביען וואכסענדען דאָל-דענטראגענדען פפלאנצע, פאָן קיינעם אנגענעהמען גערוך, וועלכעם דעם רייכערווערק בייגעמישט ווארדע, אום דען וואָהלגערוך דער איברינגען אינגרע-דיענציען ענטוועדער צו ערהאָהען אָדער לאָנגער צוריקקצוהאלטען.

נטף ושחלת וחלבנה שמו' ל לד

חלד לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א כל ספירושו זמן או עולם:

I. Tempus, Mundus.

Tempus, mundus. חֶלֶד

s צייט, לעבען, לעבענסדויער, וועלט, וועלטבעוואָהנער.

ומצהרים יקום חלד איו' יא יז
האזינו כל ישבי חלד תהל' מט ב
זכר אני מה חלד פט מח

De mundo. מֵחֶלֶד

ממתים מחלד תהל' יז יד

Et tempus meum. וְחֶלְדִּי

וחלדי כאין נגדך תהל' לט ו

ב עם ספירושו חולדה:

II. Mustela.

Mustela. * הַחֹלֶד

s וויזעל, אנד: מולוואורף.

החלד והעכבר ויקר' יא כט

בעת

חלה פתרוניו שלש:

Significata ejus tria sunt.

א כל לשון חולי ומחלה וכל הנגזר מהם:

I. Aegrotare, Aegrum esse vel fieri, Infirmari.

Aegrotavit. חָלָה

s ערקראנקען, קראנק זיין, שוואך, קראפטלאָז זיין, קראנקהאפט, שמערצ-ליכעס, באָזעס, שמערץ עמפפינדען, טראָפ: זיך קראָנקען, בעקיממערט זיין, שוואך, קראנק ווערדען, ערשאָפּפט זיין, שמערצהאפט, טראָפ: זיך גראָמען, שוואָכען, מיט קראנקהייט בעלעגען, זיעך ווערדען, קראנק מאכען, ליידען לאססען, וואונד שלאגען, ערקראנקט זיין, זיך קראנק שטעללען, קראנק ווערדען.

בעת ההיא חלה אביה מלכ' א יד א
לעת זקנתו חלה את רגליו טו כג
חלה בן האשה יז יז
ואלישע חלה את חליו מלכ' ב יג יד
בימים ההם חלה חזקיהו כ א
כי שמע כי חלה חזקיהו כ יב
בימים ההם חלה יחזקיהו
ד"ה ב לב כד
חלה חזקיהו למות ישע' לח א
כי חלה ויחזק לט א

Aegrotasti. חָלִיתָ

על כן לא חלית ישע' נז י

Aegrotavi. חָלִיתִי

כי חליתי היום שלשה שמו' א ל יג
הכוני בל חליתי משלי כג לה
ובל יאמר שכן חליתי ישע' לג כד

Et infirmarer. וְחָלִיתִי

וחליתי והייתי כאחד שופ' יו ז
יו יא ויו יז

Infirmantur. חָלוּ

הכית אתם ולא חלו ירמ' ה ג

Aegrotans. חוֹלֶה . חֹלֶה

הנה אביך חולה ברא' מח א
ותאמר חלה הוא שמו' א יט יד

ואין חלה מכם עלי כב ח
אל בנה כי חלה הוא מלכ' א יד ה
ובן הדד מלך ארם חלה מלכ' ב ח ז
ביזרעאל כי חלה היא ח כט
ביזרעאל כי חלה הוא ד"ה ב כב ו
וזאתה אינך חולה נחמ' ב ב

Et aegrotans. וְחֹלֶה

וכי תגישו פסח וחלה מלא' א ח

Aegrotum. הַחוֹלֶה

את הפסח ואת החולה מלא' א יג

Aegrum. חוֹלָה

יש רעה חולה קהל' ה יב
וגם זה רעה חולה ה טו

Aegrotum. הַחוֹלָה

החולה לא רפאתם יחזק' לד ד
ואת החולה אחזק לד יו

Sicut aegroti. כְּחוֹלָה

קול כחולה שמעתי ירמ' ד לא

Aegra. חוֹלַת

כי חולת אהבה אני שיר ב ה

Quod aegra. שֶׁחוֹלַת

שחולת אהבה אני שיר ה ח

Aegro. בַּחָלְתוֹ

מלך יהודה בחלתו ישע' לח ט

Aegrotantib. illis. בַּחֲלוֹתָם

בחלותם לבושי שק תהל' לה יג

Et aegrotavit. וַיֶּחֱלֶא

ויחלא אסא ד"ה ב יו יב

Et aegrotavit. וַיָּחַל

אשר בשמרון ויחל מלכ' ב א ב

Niph. Et aegrotavi. וְנֶחֱלֵיתִי

נהייתי ונחליתי ימים דני' ח כז

Infirmati sunt. נֶחְלוּ

נחלו לא יועלו ירמ' יב יג
ולא נחלו על שבר יוסף עמו' ו ו

Infirma, aegra. נַחְלָה

ביום נחלה וכאב אנוש ישע' יז יא
אוי לי על שברי נחלה ירמ' י יט
מכה נחלה מאד יד יז

נחלה מכתך ל יב
נחלה מכתך נחו' ג יט

Infirmas. הַנַּחְלוֹת

את הנחלות לא חזקתם יחזק' לד ד
תנגחו כל הנחלות לד כא

Pih. Aegrotare fecit. חִלָּה

אשר חלה יי' בה דבר' כט כא

Pyh. Infirmatus es. חֻלֵּיתָ

גם אתה חלית כמונו ישע' יד י

Hiph. Morbo affecit. הֶחֱלִי

ויי' חפץ דכאו החלי ישע' נג י

Morbo affeci. הֶחֱלֵיתִי

וגם אני החליתי הכותך מיכ' ו יג

Morbo affecer. הֶחֱלוּ

החלו שרים הוש' ז ה

Aegrum efficit. מַחֲלָה

תוחלת ממשכה מחלה לב משלי יג יב

הָחֳלֵיתִי

Hoph. Infirmatus sum.

מן המחנה כי החליתי מלכ' א כב לד
מן המחנה כי החליתי ד"ה ב יח לג
כי החליתי מאד לה כג

לְהִתְחַלּוֹת

Hith. Ut morbo conflictaretur.

ויצר לאמנון להתחלות שמו' ב יג ב

Et aegrotum age. וְהִתְחָל

שכב על משכבך והתחל שמו' ב יג ה

וַיִּתְחָל

Et aegrotum se simulavit

וישכב אמנון ויתחל שמו' ב יג ו

Morbus. חֳלִי *

s קראנקהייט.

גם כל חלי וכל מכה דבר' כח סא
תמיד חלי ומכה ירמ' ו ז
אך זה חלי ואשאנו י יט

Morbus. חֹלִי *

s קראנקהייט, איבעל, בעקיממערניס.

והסיר יי' ממך כל חלי דבר' ז טו

ודוע

ויהע חלי   ישע' נג ג

Morbus. החלי

עד יצאו מעיך מן החלי   ד"ה ב כא טו

Et morb. וחלי

וחלי רע הוא   קהל' ו ב

Morbo. לחלי

במעיו לחלי לאין מרפא ד"ה ב כא יח
כל ראש לחלי   ישע' א ה

A morbo. מחלי

אם אחיה מחלי זה   מלכ' ב א ב
לאמר האחיה מחלי זה   ח ח וח ט

Morbus suus vel ejus. חליו

ויהי חליו חזק מאד   מלכ' א יז יז
ואלישע חלה את חליו מלכ' ב יג יד
עד למעלה חליו   ד"ה ב יו יב
יצאו מעיו עם חליו   כא יט
וירא אפרים את חליו   הוש' ה יג

Et morbo suo. וחליו

וחליו וקצף   קהל' ה יו

In morbo suo. בחליו

בחליו לא דרש את יי' ד"ה ב יו יב
כל משכבו הפכת בחליו תהל' מא ד

A morbo suo. מחליו

ויחי מחליו   ישע' לח ט

Et morbi. וחלים

וחלים רעים ונאמנים   דבר' כח נט

Morbis. בחליים

ואתה בחליים רבים   ד"ה ב כא טו

Morb. nostros. חלינו

אכן חלינו הוא נשא   ישע' נג ד

Morbo. * במחלה

s קראנקהייט.

במחלה מעיך   ד"ה ב כא טו

Morb. ejus. מחלהו

רוח איש יכלכל מחלהו   משלי יח יד

Morbus. * מחלה

s קראנקהייט.

והסירותי מחלה מקרבך   שמו' כג כה

כל נגע כל מחלה   מלכ' א ח לז
כל נגע וכל מחלה   ד"ה ב ו כח

Morbum. המחלה

כל המחלה אשר שמתי   שמו' טו כו

In morbis. * במחליים

s קראנקהייטען, אנד: וואונדען.

במחליים רבים   ד"ה ב כד כה

Aegritud. * תחלאים

s לײדען, קראנקהײטען, פער־שמאכטעטע.

ממותי תחלאים ימתו   ירמ' יו ד

Aegritudinibus. בתחלאים

וימת בתחלאים   ד"ה ב כא יט

Morbi. תחלואי

והנה תחלואי רעב   ירמ' יד יח

Morbis tuis. תחלואיכי

הרפא לכל תחלואיכי   תהל' קג ג

Morbos ejus. תחלאיה

ואת תחלאיה   דבר' כט כא

ב מה שעניינו תפלה:

II. Precari, Deprecari.

Pih. Precatus est. חלה

s שמייכעלן, ביטטען, פלעהען, אנפלעהען.

חלה את פני יי' אלהיו ד"ה ב לג יב

Precatus sum. חליתי

ופני יי' לא חליתי   שמו' א יג יב
חליתי פניך בכל לב   תהל' קיט נח

Et precabuntur. וחלו

וחלו פניך רבים   איו' יא יט

Deprecati sumus. חלינו

ולא חלינו את פני יי'   דני' ט יג

Ad deprecandum. לחלות

לחלות את פני יי'   זכר' ז ב וח כא

Et ad deprec. ולחלות

ולחלות את פני יי'   זכר' ח כב

Deprecare. חל

חל נא את פני יי'   מלכ' א יג ו

Deprecamini. חלו

חלו נא פני אל   מלאכ' א ט

Et deprecatus fuit. ויחל

ויחל משה את פני יי'   שמו' לב יא
ויחל איש האלהים   מלכ' א יג ו
ויחל יהואחז את פני יי'
מלכ' ב יג ד
ויחל את פני יי'   ירמ' כו יט

Deprecabuntur. יחלו

פניך יחלו עשירי עם   תהל' מה יג
רבים יחלו פני נדיב   משלי יט ו

ג מה שפירושו תכשיט:

III. Ornamentum, monile.

Et ornamentum. * וחלי

s שמוקק, האלזגעשמײדע.

נזם זהב וחלי כתם   משלי כה יב

Monilia. חלאים

חמוקי ירכיך כמו חלאים   שיר ז ב

Et monili suo. וחליתה

נזמה וחליתה   הוש' ב טו

חלט ופירושו מהירות:

Festinare, Accelerare.

Et festinarunt. ויחלטו

s בעשלײניגען, אײפריג זײן, אנד: צו פערגעוויססערן, נאך אנד: ערקלארען, בעשטאטיגען.

וימהרו ויחלטו הממנו
מלכ' א כ לג

חלך כל שפירושו עוני:

Pauper, afflictus.

Pauper. * חלכה

s ארמע, אונגליקקליכע, בעדראנגטע.

עליך יעזב חלכה   תהל' י יד

עיניו

לְחֵלְכָה *Pauperi.*
עיניו לחלכה יצפנו תהל׳ י ח

חֵלְכָּאִים *Pauperes.*
ונפל בעצומיו חלכאים תהל׳ י י

חלם לו שני פנים:
Significata ejus duo sunt.

א כל לשון חלום וכל הנגזר ממנו:
I. Somniare.

חָלַם *Somniavit.*
s טריימען, טריימען מאכען, מיט טריימען אבגעבען.
אשר חלם להם ברא׳ מב ט
חלם נבוכדנצר חלמות דני׳ ב א

חָלַמְתָּ *Somniasti.*
החלם הזה אשר חלמת ברא׳ לז י

חָלַמְתִּי. חָלָמְתִּי *Somniavi.*
אשר חלמתי ברא׳ לז ו
הנה חלמתי חלום לז ט
חלום חלמתי ופתר מא טו
הנה חלום חלמתי שופ׳ ז יג
לאמר חלמתי חלמתי ירמ׳ כג כה
חלום חלמתי ותפעם רוחי דני׳ ב ג

חָלַמְנוּ. חָלָמְנוּ *Somniavimus.*
חלום חלמנו ברא׳ מ ח
כפתרון חלמו חלמנו מא יא

חֹלֵם. חוֹלֵם *Somnians.*
ופרעה חלם והנה עמד ברא׳ מא א
נביא או חלם חלום דבר׳ יג ב
או אל חולם החלום יג ד
או חלם החלום ההוא יג ו

כְּחֹלְמִים *Sicut somniantes.*
היינו כחלמים תהל׳ קכו א

יַחֲלֹם *Somniabitis.*
כאשר יחלם הרעב
וכאשר יחלם הצמא ישע׳ כט ח

וַיַּחֲלֹם *Et somniavit.*
ויחלם והנה סלם ברא׳ כח יב
ויחלם יוסף חלום לז ה
ויחלם עוד חלום לז ט
ויישן ויחלם שנית מא ה

וַיַּחַלְמוּ *Et somniarunt.*
ויחלמו חלום שניהם ברא׳ מ ה

וַנַּחַלְמָה *Et somniavimus*
ונחלמה חלום ברא׳ מא יא

יַחֲלֹמוּן *Somniabunt.*
זקניכם חלמות יחלמון יואל ג א

מַחְלְמִים
Hiph. Somniari curatis.
אשר אתם מחלמים ירמ׳ כט ח

חֲלוֹם* *Somnium.*
s טרוים.
ויחלם יוסף חלום ברא׳ לז ה
ויחלם עוד חלום
הנה חלמתי חלום לז ט
ויחלמו חלום שניהם מ ה
חלום חלמנו מ ח
וייקץ פרעה והנה חלום מא ז
חלום חלמתי ופתר
תשמע חלום מא טו
חלום פרעה אחד הוא מא כה
חלום אחד הוא מא כו
נביא או חלם חלום דבר׳ יג ב
מספר לרעהו חלום
ויאמר הנה חלום חלמתי שופ׳ ז יג
ויקץ שלמה והנה חלום מלכ׳ א ג טו
אשר אתו חלום
יספר חלום ירמ׳ כג כח
חלום חלמתי ותפעם רוחי דני׳ ב ג

הַחֲלוֹם *Somnium.*
שמעו נא החלום ברא׳ לז ו
מה החלום הזה לז י
ועל השנות החלום מא לב
אל חולם החלום ההוא דבר׳ יג ד
חלם החלום ההוא יומת יג ו
את מספר החלום שופ׳ ז טו
כי בא החלום ברב ענין קהל׳ ה ב
לדעת את החלום דני׳ ב ג

בַּחֲלֹם. בַּחֲלוֹם *In somnio.*
בחלם הלילה ברא׳ כ ג
ויאמר אליו האלהים בחלם כ ו
ואשא עיני וארא בחלום לא י
מלאך האלהים בחלום לא יא
בחלם הלילה לא כד
בחלום אדבר בו במד׳ יב ו
אל שלמה בחלום הלילה מלכ׳ א ג ה
בחלום חזיון לילה איו׳ לג טו

כַּחֲלוֹם *Sicut somnium.*
כחלום יעוף איו׳ כ ח
כחלום מהקיץ תהל׳ עג כ
כחלום חזון לילה ישע׳ כט ז

בַּחֲלוֹמִי. בַּחֲלֹמִי
In somnio meo.
ויאמר לו בחלומי ברא׳ מ ט
אף אני בחלומי מ יז
בחלמי הנני עומד מא יז
וארא בחלמי והנה שבע מא כב

חֲלֹמוֹ *Somnium suum.*
איש כפתרון חלמו ברא׳ מ ה
את חלמו ליוסף מ ט
ויספר פרעה להם את חלמו מא ח
בפתרון חלמו חלמנו מא יא

כַּחֲלֹמוֹ *Juxta somnium suum.*
איש כחלמו פתר ברא׳ מא יב

חֲלֹמוֹת *Somnia.*
כי ברוב חלמות והבלים קהל׳ ה ו
על נבאי חלמות שקר ירמ׳ כג לב
חלם נבוכד נצר חלומות דני׳ ב א
זקניכם חלמות יחלמון יואל ג א

וַחֲלֹמוֹת *Et somnia.*
בכל חזון וחלמות דני׳ א יז
וחלמות השוא ידברו זכר׳ י ב

הַחֲלֹמוֹת *Somnia.*
הנה בעל החלמות בא ברא׳ לז יט
ויזכר יוסף את החלמות מב ט

בַּחֲלֹמוֹת *Per somnia.*
גם בחלמות גם באורים שמו׳ א כח ו
הנבאים גם בחלמות כח טו
וחתתני בחלמות איו׳ ז יד

חֲלֹמֹתֵינוּ *Somnia nostra.*
ויפתר לנו את חלמתינו ברא׳ מא יב

חֲלֹמֹתֵיכֶם *Somnia vestra.*
ואל חלמתיכם ירמ׳ כט ח
חלמתיכם אשר אתם כט ח

על

Somnia ejus. חֲלֹמֹתָיו

על חלמתיו ועל דבריו בראׄ לז ח
ונראה מה יהיו חלמתיו לז כ
להגיד למלך חלמתיו דניׄ ב ב

Per somnia sua. בַּחֲלוֹמֹתָם

בחלומתם אשר יספרו ירמׄ כג כז

Amethystus וְאַחְלָמָה *

s אמעטהיזט.

לשם שבו ואחלמה שמוׄ כח יט
ולט יב

Nechelamaeus. הַנֶּחֱלָמִי *

s פֿאָם נאַמען דעם פֿאַטערס, (אויך פֿאָן פֿאָרפֿאַהרען) ענטלעהנטער נאַמע.
אנד: טרוימדייטער.

שמעיהו הנחלמי ירמׄ כט כד
וכט לא וכט לב

ב מה ספירושו בריאות:

II. Convalescere, Revalescere.

Revalescant. יַחְלְמוּ

s געזונד, שטארק, קראַפֿטיג זיין, ער-שטארקען, געזונד ווערדען, גענעזען לאַססען.

יחלמו בניהם ירבו בבר איוׄ לט ד

וַתַּחֲלִימֵנִי

Hiph. Revalescere facis me.

ותחלימני והחייני ישעׄ לח טז

Vitellus. חַלָּמוּת *

s דאָטטער (ריר חַלָּמוּת אייוויס),
אנד: פֿאַרטולאַק (איינע קאָהלארט),
ריר חַלָּמוּת קאָהלבריהע (שפריכ-וואָרט: נעשמאַקקלאָזע שפייזע).

בריר חלמות איוׄ ו ו

חלף כל מה שפירושו העברה או תמורה או התחדשות או כליה:

Mutare, ri, Innovari, Transire.

Praeteriit. חָלַף

s פֿאָראיבערגעהען, פֿאָרבייגעהען, פֿערגעהען, שווינדען, פֿערשווינדען, וועגגעהען, איבערשרייטען, איבער-טרעטען, דורכגעהען, דורכשליפּפֿען, דורכבאָהרען, וויעדער אויפֿברינגען (נייע שפּראָססען) נאַכשיעססען, זיך פֿער-יינגען, איינהערפֿאַהרען, דאהינפֿאַהרען, דאהערשטירמען, איינדרינגען, וועכסעלן, פֿערטוישען, אַנדערן, אבאַנדערן, שפּראָססען לאַססען, פֿערייננען.

חלף הלך לו שיר ב יא
אז חלף רוח ויעבר חבקׄ א יא

וְחָלַף · ־ף

Et transiit, pertransibit.

בבקר יציץ וחלף תהלׄ צ ו
וחלף ביהודה ישעׄ ח ח

Et pertransivit. וְחָלְפָה

ומחצה וחלפה רקתו שופׄ ה כו

Et transibis. וְחָלַפְתָּ

וחלפת משם והלאה שמוׄ א י ג

Transeunt. חָלְפוּ

חלפו עם אניות אבה איוׄ ט כו
חלפו חק ישעׄ כד ה

Ad transeundum. לַחֲלוֹף

לחלוף ממדבר ישעׄ כא א

Transibit. יַחֲלֹף

ורוח על פני יחלף איוׄ ד טו
אם יחלף ויסגיר יא י
בבקר כחציר יחלף תהלׄ צ ה
כליל יחלף ישעׄ ב יח

Et transit. וַיַּחֲלֹף

ויחלף ולא אבין לו איוׄ ט יא

Pertransit eum. תַּחְלְפֵהוּ

תחלפהו קשת נחושה איוׄ כ כד

Et transibunt. וְיַחֲלֹפוּ

תחליפם ויחלפו תהלׄ קב כז

Pih. Et mutavit. וַיְחַלֵּף

ויגלח ויחלף שמלתיו בראׄ מא יד
ויסך ויחלף שמלתיו שמוׄ ב יב כ

Hiph. Et muntavit. וְהֶחֱלִף

והחלף את משכרתי בראׄ לא ז

Et mutate. וְהַחֲלִיפוּ

והחליפו שמלתיכם בראׄ לה ב

Et mutasti. וַתַּחֲלֵף

ותחלף את משכרתי בראׄ לא מא

Mutabis ae. תַּחֲלִיפֵם

כלבוש תחליפם ויחלפו תהלׄ קב כז

יַחֲלִיף

Innovabit, mutabit se repullulabit.

אם יכרת ועוד יחליף איוׄ יד ז

Mutato eam. יַחֲלִיפֶנּוּ

לא יחליפנו ויקרׄ כז י

Innovabit se. תַּחֲלִיף

וקשתי בידי תחליף איוׄ כט כ

Permut abimus. נַחֲלִיף

וארזים נחליף ישעׄ ט ט

Innovabunt. יַחֲלִיפוּ

וקוי יי׳ יחליפו כח ישעׄ מ לא
ולאמים יחליפו כח מא א

Pro, vice. חֵלֶף *

s (פֿערטוישונג) אנשטאַטט, פֿיר.

חלף עבדתם במדׄ יח כא
חלף עבדתכם יח לא

Transitus. חֲלוֹף *

s פֿאָראיבערגעהען, פֿערגאַנגליכקייט, פֿערלאַססענשאַפֿט, פֿערוויזט.

אל דין כל בני חלוף משליׄ לא ח

Mutatio mea חֲלִיפָתִי *

עד בוא חליפתי איוׄ יד יד

חֲלִפוֹת · חֲלִיפוֹת · חֲלִפַת

Mutationes, vices.

s וועכסעל, אבוועכזעלונג, אַנדערונג, אבלאָזונג.

חלפות שמלת
וחמש חלפת שמלת בראׄ מה כב
ושלשים

ושלשים חלפת בגדים שופ׳ יד יב
ויד יג
חליפות חדש מלכ׳ א ה כח
ועשר חליפות בגדים מלכ׳ ב ה ה
ושתי חלפות בגדים ה כב וה כג
חליפות וצבא עמי איו׳ י יז
אשר אין חליפות למו תהל׳ נה כ

Mutata. החליפות

s אנציגע, וועכזעלקליידער.

ויתן החליפות שופ׳ יד יט

Cultri mactatorii. * מחלפים

s שלאכטמעססער, אפפערמעססער.

מחלפים תשעה ועשרים עזר׳ א ט

Cincinni. * מחלפות

s הארלאקקען, הארפלעכטען, צאפפע.

את שבע מחלפות ראשי שופ׳ יז יג
את שבע מחלפות ראשו יז יט

חלץ הן שפירושו הסרה ורחוק או שולחה או שליפה או מלבוש או זין או הצלה או דשן או מתנים:

Exuere, extrahere, subtrahere, eripere, liberare.

Subtraxit se. חלץ

s אויסציהען, הערויסציהען, זיך ענטציהען (חלוץ הנעל באר-פיססער, ווארטליך: דעם דער שוה אויסגעצאגען איזט). ריזטיג, גערוזטעט, געריזטעטע, גערעטטעט ווערדען, זיך ריזטען צום קאמפפע, הערויסרייססען, ערעטטען, בעפרייען, (אחלצה תהלי׳ ז׳ ה׳ נאך אנד: בערויבען, פלינדערן, נאך אנד: = לחץ דראנ-גען), שטארקען, ריזטיג מאכען.

חלץ מהם הוש׳ ה ז

Et extrahet. וחלצה

וחלצה נעלו דבר׳ כה ט

Extrahunt. חלצו

גם תנין חלצו שד איכ׳ ד ג

Expeditus. חלוץ

ועבר לכם כל חלוץ במד׳ לב כא
את הירדן כל חלוץ לב כט

Idem. החלוץ

ראשי החלוץ לצבא ד״ה א יב כג
בצאת לפני החלוץ ד״ה ב כ כא
ויעזב החלוץ את השביה כח יד

Et expeditus. והחלוץ

והחלוץ יעבר לפני ארון יהוש׳ ו ז
והחלוץ הלך לפני הכהנים ו ט
והחלוץ הלך לפניהם ו יג

Expeditus, extractus. חלוץ

כל חלוץ צבא לפני יי׳ במד׳ לב כז
בית חלוץ הנעל דבר׳ כה י

Expediti. חלוצים

ואם לא יעברו חלוצים במד׳ לב ל
נחנו נעבר חלוצים לב לב
חלוצים תעברו דבר׳ ג יח

Expediti. חלוצי

חלוצי צבא במד׳ לא ה
חלוצי הצבא יהוש׳ ד יג
חלוצי צבא ד״ה א יב כד
אלף חלוצי צבא ד״ה ב יז יח

Expediti. חלצי

חלצי מואב יריעו ישע׳ טו ד

Extrahes. תחלץ

תחלץ מעל רגלך ישע׳ כ ב

Niph. Extrahitur. נחלץ

צדיק מצרה נחלץ משלי יא ח

Expediantur. החלצו

החלצו מאתכם אנשים במד׳ לא ג

Expediti erimus. נחלץ

ואנחנו נחלץ חשים במד׳ לב יז

Expediti eritis. תחלצו

אם תחלצו לפני יי׳ במד׳ לב כ

Eruuntur. יחלצו

ובדעת צדיקים יחלצו משלי יא ט

Liberentur. יחלצון

למען יחלצון תהל׳ ס ז וקח ז

Pih. Eruit. חלץ

אחר חלץ את האבנים ויקר׳ יד מג

Eripuisti. חלצת

כי חלצת נפשי ממות תהל׳ קי ח

Et eruant. וחלצו

וחלצו את האבנים ויקר׳ יד מ

Eripe. חלצה

שובה יי׳ חלצה נפשי תהל׳ ו ה

Eripe me. חלצני

חלצני יי׳ מאדם רע תהל׳ קמ ב

Et eripe me. וחלצני

ראה עניי וחלצני תהל׳ קיט קנג

Et eripui. ואחלצה

ואחלצה צוררי ריקם תהל׳ ז ה

Eripiam te. אחלצך

אחלצך ותכבדני תהל׳ נ טו

Et eripui te. ואחלצך

בצרה קראת ואחלצך תהל׳ פא ח

Eripiam eum. אחלצהו

אחלצהו ואכבדהו תהל׳ צא טו

Eripiet. יחלץ

יחלץ עני בעניו איו׳ לו טו

Liber abit me. יחלצני

יחלצני כי חפץ בי שמו׳ ב כב כ
יחלצני כי חפץ בי תהל׳ יח כ

Et eripit eos. ויחלצם

סביב ליראיו ויחלצם תהל׳ לד ח

יחליץ

Hiph. Expedita reddit.

ועצמתיך יחליץ ישע׳ נח יא
וק׳

* חֲלִצָתוֹ *Exuvias ejus.*

s ריזטונג, נעוואנד (אויסגעצאָגענע קליידער).

וקח לך את חלצתו   שמו׳ ב ב כא

חֲלִיצוֹתָם *Exuvias eor.*

ויקח את חליצותם   שופ׳ יד יט

* חֲלָצַיִם *Lumbi.*

s היפטען, לענדען (אֱזֹר חֲלָצָיו די לענדען גירטען, ד: ה: זיך צום קאמפפע ריזטען, יֵצֵא מֵחֲלָצֶיךָ אוים דיינען לענדען הערפאָרגעהען, ד: ה: פאָן איהם ערצייגט ווערדען).

וחגרה על חלצים   ישע׳ לב יא

חֲלָצֶיךָ *Lumbi tuos.*

אזר נא כגבר חלציך   איו׳ לח ג ומ ז

מֵחֲלָצֶיךָ *E lumbis tuis.*

ומלכים מחלציך יצאו   ברא׳ לה יא
כי אם בנך היצא מחלציך   מלכ׳ א ח יט
כי בנך היצא מחלציך   ד״ה ב ו ט

חֲלָצָו *Lumbi ejus.*

אם לא ברכוני חלצו   איו׳ לא כ

חֲלָצָיו *Idem.*

אזור חלציו   ישע׳ ה כז ויא ה
ידיו על חלציו כיולדה   ירמ׳ ל ו

* מַחֲלָצוֹת *Mutatoriae vestes.*

s קאָזטליכע, פראַכטיגע קליידער, פייער-קליידער (וועלכע מאַן גענען דאס נע-וואָהנליכע קלייד אויסציעהט).

והלבש אתך מחלצות   זכר׳ ג ד

הַמַּחֲלָצוֹת *Mutatoria.*

המחלצות והמעטפות   ישע׳ ג כב

חלק לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א כל לשון חלוק וחלק וכל הנגזר ממנו:

I. Partiri, Impertiri, Dividere.

חִלֵּק *Impertitus est.*

s טהיילען, אונטער זיך טהיילען, צו-טהיילען, פֿלינדערן, פֿערטהיילט ווער-דען, אויסגעטהיילט ווערדען, זיך טהיילען, אנטהייל נעבען, פֿערטהיילען, אויסטהיילען, צערשטרייען, געטהיילט ווערדען, אנטהייל האַלען, אנד: צו ענטשליפפען, (ירמי׳ לז יב), אונטער זיך פֿערטהיילען.

אשר חלק יי׳ אלהיך   דבר׳ ד יט
לא ידעום ולא חלק להם   כט כו
אשר חלק דויד על בית יי׳   ד״ה ב כג יח
כי חלק אחז את בית יי׳   כח כא
ולא חלק לה בבינה   איו׳ לט יז
חלק לבם עתה יאשמו   הוש׳ י ב

חִלְּקוּ *Diviserunt.*

לא חלקו את נחלתם   יהוש׳ יח ב

חוֹלֵק *Partitur.*

חולק עם גנב   משלי כט כד

לְחַלֵּק *Distribuere.*

ועליהם לחלק לאחיהם   נחמ׳ יג יג

חַלְּקוּ *Dividite.*

חלקו שלל איביכם   יהוש׳ כב ח

וַתְּחַלְּקֵם *Et partitus es ea.*

ותחלקם לפאה   נחמ׳ ט כב

יְחַלֵּק *Partietur.*

וכסף נקי יחלק   איו׳ כז יז
ובתוך אחים יחלק נחלה   משלי יז ב

תְּחַלְּקוּ *Partiamini.*

תחלקו את השדה   שמו׳ ב יט ל

יְחַלְּקוּ *Partientur.*

על הכלים יחדו יחלקו   שמו׳ א ל כד

וַיְחַלְּקוּ *Et partiti sunt.*

ויחלקו את הארץ   יהוש׳ יד ה

וַיְחַלְּקוּם *Et distribuerunt eos.*

מן בני איתמר ויחלקום   ד״ה א כד ד
ויחלקום בגורלות   כד ה

יֵחָלֵק *Niph. Dividetur.*

בגורל יחלק את הארץ   במד׳ כו נה

אז יחלק העם ישראל   מלכ׳ א יו כא

יֵחָלֵק *Dividitur.*

אי זה הדרך יחלק אור   איו׳ לח כד

וַיֵּחָלֵק *Et distribuit se.*

ויחלק עליהם לילה   ברא׳ יד טו

תֵּחָלֵק *Dividitur.*

לאלה תחלק הארץ   במד׳ כו נג
על פי הגורל תחלק נחלתו   כו נו

חִלְּקָם *Pih. Dispertiet eos.*

פני יי׳ חלקם   איכ׳ ד יו

חִלְּקַתָּה *Distribuit.*

חלקתה להם בקו   ישע׳ לד יז

וְחִלַּקְתָּם *Et divides eos.*

מאזני משקל וחלקתם   יחזק׳ ה א

חִלֵּקוּ *Partiti sunt.*

ואת ארצי חלקו   יואל ד ב

וְחִלַּקְתֶּם *Et partiemini.*

וחלקתם את הארץ   יחזק׳ מז כא

מֵחַלֵּק *A dividendo.*

ויכלו מחלק את הארץ   יהוש׳ יט נא
מחלק שלל את גאים   משלי יו יט

בְּחַלְּקָם *In dividere eos.*

בחלקם שלל   ישע׳ ט ב

חַלֵּק *Divide.*

חלק את הארץ הזאת   יהוש׳ יג ז

אֲחַלֵּק *Dividam.*

ארדף אשיג אחלק שלל   שמו׳ טו ט

אֲחַלֶּק־ *Idem.*

לכן אחלק לו ברבים   ישע׳ נג יב

אֲחַלְּקָה *Partiar.*

אחלקה שכם   תהל׳ ס ח וקח ח

אֲחַלְּקֵם *Dividam eos.*

אחלקם ביעקב   ברא׳ מט ז

יְחַלֵּק *Dividet.*

ולערב יחלק שלל   ברא׳ מט כז
חבלים יחלק באפו   איו׳ כא יז
יחלק שלל   ישע׳ נג יב

ואדמה יחלק במחיר דני' יא לט
לשובב שדינו יחלק מיכ' ב ד

Et partitus est. וַיְחַלֵּק

ויחלק שם יהושע יהוש' יח י

Idem. וַיְחַלֵּק

ויחלק לכל העם שמו' ב ו יט
ויחלק לכל איש ישראל ד"ה א יו ג

Et distribuit eos. וַיְחַלְּקֵם

ויחלקם דויד מחלקות ד"ה א כג ו
ויחלקם דויד כד ג

Dividet. תְּחַלֵּק

ונות בית תחלק שלל תהל' סח יג

Divident. יְחַלְּקוּ

הלא ימצאו יחלקו שלל שופ' ה ל
יחלקו בגדי להם תהל' כב יט

Et distribuerunt. וַיְחַלְּקוּ

ויחלקו להם את הארץ מלכ' א יח ו

Puh. Divisa fuit. חֻלַּק

אז חלק עד שלל ישע' לג כג

Et dividetur. וְחֻלַּק

וחלק שללך בקרבך זכר' יד א

Dividetur. תְּחֻלָּק

ואדמתך בחבל תחלק עמו' ז יז

לְחַלֵּק

Hiph. Ad dividendum se.

לחלק משם בתוך העם ירמ' לז יב

וְהִתְחַלְּקוּ

Hithp. Et partientur sibi.

והתחלקו אתה יהוש' יח ה

Pars, portio. * חֵלֶק

ש טהייל, אנטהייל, שטיקק, לאאז. יֵשׁ, אֵין לִי חֵלֶק עִם, איך האבע, אדער האבע ניכט מיט יעמאנד: צו טהיילען, געמיינשאפט. חֵלֶק כְּחֵלֶק צו גלייכען טהיילען.

העוד לנו חלק ונחלה בראש' לא יד
חלק היצאים בצבא במד' לא לו

על כן לא היה ללוי חלק דבר' י ט
כי אין לו חלק ונחלה יב יב
כי אין לו חלק ונחלה עמך יד כז
ויד כט
חלק ונחלה עם ישראל יח א
חלק כחלק יאכלו יח ח
כי חלק יי' עמו לב ט
ולא נתנו חלק ללוים יהוש' יד ד
נתן חלק בתוך בני יהודה טו יג
כי אין חלק ללוים יח ז
כי היה חלק בני יהודה יט ט
אין לכם חלק ביי' כב כה וכב כז
ואמר אין לנו חלק בדוד
שמו' ב כ א
מה לנו חלק בדוד מלכ' א יב יו
מה לנו חלק בדויד ד"ה ב י יו
אין חלק וצדקה וזכרון נחמ' ב כ
זה חלק אדם רשע איו' כ כט
זה חלק אדם רשע עם אל כז יג
ומה חלק אלוה ממעל לא ב
תן חלק לשבעה קהל' יא ב
זה חלק שוסינו ישע' יז יד
לא כאלה חלק יעקב ירמ' י יז ונא יט
חלק עמי ימיר מיכ' ב ד

Et pars. וְחֵלֶק

וחלק האנשים אשר בראש' יד כד
וחלק לא יהיה לך במד' יח כ
וחלק אין להם עוד קהל' ט ו

Partem. הַחֵלֶק

ואכלה את החלק עמו' ז ד

In parte. בְּחֵלֶק

בחלק יזרעאל ואין קבר מלכ' ב ט י
בחלק יזרעאל יאכלו ט לו
על פני השדה בחלק יזרעאל ט לז

Juxta partem. כְּחֵלֶק

חלק כחלק יאכלו דבר' יח ח
כחלק היורד במלחמה שמו' א ל כד

Et juxta partem. וּכְחֵלֶק

וכחלק הישב על הכלים שמו' א ל כד

Pars mea חֶלְקִי

אענה אף אני חלקי איו' לב יז
יי' מנת חלקי וכוסי תהל' יו ה
חלקי יי' אמרתי קיט נז
חלקי בארץ החיים קמב ו

וזה היה חלקי מכל עמלי קהל' ב י
חלקי יי' אמרה נפשי איכ' ג כד

Et pars mea. וְחֶלְקִי

צור לבבי וחלקי תהל' עג כו

Pars tua. חֶלְקְךָ

אני חלקך במד' יח כ
כי הוא חלקך בחיים קהל' ט ט

Idem. חֶלְקֶךָ

ועם מנאפים חלקך תהל' נ יח

Pars tua. חֶלְקֵךְ

בחלקי נחל חלקך ישע' נז ו

Pars ejus. חֶלְקוֹ

ימנהו חלקו קהל' ב כא
כי הוא חלקו ג כב וה יז
ולשאת את חלקו ה יח
כי בהמה שמן חלקו חבק' א יו
ונחל יי' את יהודה חלקו זכר' ב יו

Pars eorum. חֶלְקָם

הם יקחו חלקם בראש' יד כד
חלקם נתתי אתה מאשי ויקר' ו י
חלקם בחיים תהל' יז יד
וכלמה ירנו חלקם ישע' סא ז

Partes. חֲלָקִים

לשבעה חלקים יהוש' יח ה
את הארץ שבעה חלקים יח ו
לשבעה חלקים על ספר יח ט
לעמת חלקים לנשיא יחזק' מח כא

Partes. הַחֲלָקִים

לעמות אחד החלקים יחזק' מה ז
וארך כאחד החלקים מח ח

Partes ipsorum. חֶלְקֵיהֶם

יאכלם חדש את חלקיהם הוש' ה ז

Pars, portio. * חֶלְקָה

ש טהייל, שטיקק, מיט שָׂדֶה פעלד, שטיקקלאנד, אקקער, צואווילען אויך אהגע דיעזען צוזאטץ.

וכל החלקה טובה תשליכו מלכ' ב ג כה
חלקה אחת תמטר עמו' ד ז

Et pars. וְחֶלְקָה

וחלקה אשר לא תמטיר עמו' ד ז

את

הַחֶלְקָה *Pars.*

את החלקה באש שמו' ב יד ל
את החלקה אשר לי באש יד לא
ויתיצב בתוך החלקה שמו' ב כג יב
וכל החלקה הטובה מלכ' ב ג יט
ויתיצבו בתוך החלקה ד"ה א יא יד

בַּחֶלְקָה *In hac portione.*

בחלקה הזאת נאם יי'
בחלקה כדבר יי' מלכ' ב ט כו

חֶלְקַת *Pars.*

ויקן את חלקת השדה בראש' לג יט
כי שם חלקת מחקק ספון דבר' לג כא
ויקר מקרה חלקת השדה רות ב ג
חלקת השדה אשר לאחינו ד ג
חלקת הצרים שמו' ב ב טז
ראו חלקת יואב יד ל
ותהי שם חלקת השדה כג יא
ותהי חלקת השדה ד"ה א יא יג
את חלקת חמדתי ירמ' יב י

בְּחֶלְקַת *In parte.*

בחלקת השדה יהוש' כד לב
בחלקת נבות היזרעאלי מלכ' ב ט כא
בחלקת שדה נבות ט כה

חֶלְקָתִי *Partem meam.*

בססו את חלקתי ירמ' יב י

חֶלְקָתָם *Partem eorum.*

תקלל חלקתם בארץ איו' כד יח

וַחֲלֻקַּת * *Et partitio.*

s טהיילונג, איינטהיילונג.
וחלקת בית אב ללוים ד"ה ב לה ה

מַחֲלֹקֶת * *Distributio.*

s אבטהיילונג, קלאססע, ארדנונג, איינטהיילונג.
ועל מחלקת החדש השני ד"ה א כז ד

הַמַּחֲלֹקֶת *Distributio.*

המחלקת האחת ד"ה א כז א
על המחלקת הראשונה כז ב

מַחֲלֻקְתּוֹ *Distributio ejus.*

ועל מחלקתו ד"ה א כז ב
ועל מחלקתו כז ד
ועל מחלקתו עשרים וארבעה כז ד
וכז ז וכז ח וכז ט וכז י וכז יא
וכז יב וכז יג וכז יד וכז טו

וּמַחֲלֻקְתּוֹ *Et distrib. ejus.*

האחוזי ומחלקתו ד"ה א כו ד
ומחלקתו עמיזבד בנו כז ו

מַחְלְקוֹת *Distributiones.*

לאלה מחלקות השערים ד"ה א כו יב
אלה מחלקות השערים כו יט
והנה מחלקות הכהנים כח כא
את מחלקות הכהנים ד"ה ב ח יד
את מחלקות הכהנים לא ב
מחלקות יהודה נחמ' יא לו

הַמַּחְלְקוֹת *Distributiones.*

סלע המחלקות שמו' א כג כח
לכל דבר המחלקות ד"ה א כז א
ושרי המחלקות כח א
הכהן את המחלקות ד"ה ב כג ח

בְּמַחְלְקוֹת *Per distributiones.*

במחלקות כגדול כקטן ד"ה ב לא טו

לְמַחְלְקוֹת *Ad distribut.*

למחלקות לשערים ד"ה א כו א
אין לשמור למחלקות ד"ה ב ה יא

וּלְמַחְלְקוֹת *Et ad distribut.*

ולמחלקות הכהנים ד"ה א כח יג

כְּמַחְלְקוֹתֵיכֶם
Secundum distributiones vestras.

אבתיכם כמחלקותיכם ד"ה ב לה ד

מַחְלְקוֹתָם *Distribut. eorum.*

ולבני אהרן מחלקותם ד"ה א כד ב
על מחלקותם ד"ה ב לא ב
והלוים על מחלקותם לה י
ואלה מחלקותם נאם יי' יחזק' מח כט

בְּמַחְלְקֹתָם *In distribut. eor.*

והשערים במחלקותם ד"ה ב ח יד

כְּמַחְלְקֹתָם
Juxta distribut. eorum.

כמחלקתם לשבטיהם יהוש' יא כג
ירושה כמחלקתם יב ז
לבני ישראל כמחלקתם יח י

בְּמַחְלְקוֹתֵיהֶם
Distributiones ipsorum.

במחלקותיהם ד"ה ב לא יז

ב׳ כל׳ נתון חלקות וכל הנגזר ממנו:

II. *Laeve, Molle esse.*

חָלַק *Mollificatum est.*

s גלאטט זיין, מעטאפהאר: גלייסנעריש זיין, גלאטטען, בעארבייטען, פאלירען, שמייכלען.
חלק לבם עתה יאשמו הושי' י ב

חָלְקוּ *Mollia sunt.*

חלקו מחמאת פיו תהל' נה כב

הֶחֱלִיק *Hiph. Blanditur.*

כי החליק אליו בעיניו תהל' לו ג

הֶחֱלִיקָה *Blanditur.*

אמריה החליקה משלי ב טז ז ה

מַחֲלִיק *Blandiens.*

גבר מחליק על רעהו משלי כט ה

מַחֲלִיק *Laevigans.*

מחליק פטיש ישע' מא ז

מִמַּחֲלִיק *Prae blandiente.*

חן ימצא ממחליק לשון
משלי כח כג

לַחֲלֹק *Ad elabendum blande.*

לחלק משם בתוך העם
ירמ' לז יב

יַחֲלִיקוּן *Blandiuntur.*

לשונם יחליקון תהל' ה י

בְּחֵלֶק * *Cum blanditie.*

s גלאטטע, הייכעלייא (איוב יז ה' נאך אגר: אנטהייל, בייטע, נאך אגר: צעכע).
בחלק שפתיה תדיחנו משלי ז כא

לְחֵלֶק *Ad blanditiem.*

לחלק יגיד רעים איו' יז ה

ואנכי *

* חָלָק

Laevis, mollis, glaber, blandus.

s גלאַטט, האָארלאָז, קאַהל, אונבע־לויבט, לויבלאָז, שמייכעלנד, שליפפריג, טרינגעריש.

ואנכי איש חלק — בראׁ כז יא
ופה חלק יעשה מדחה — משלי כו כח
חזון שוא ומקסם חלק — יחזק׳ יב כד

Et mollius. וְחָלָק

וחלק משמן חכה — משלי ה ג

Glaber. הֶחָלָק

מן ההר החלק — יהוש׳ יא יז
ועד ההר החלק — יב ז

* *Laevitas.* חֶלְקַת

ועל חלקת צואריו — בראׁ כז יז

A blanditie. מֵחֶלְקַת

מחלקת לשון נכריה — משלי ו כד

Blanditiae. חֲלָקוֹת

שפת חלקות — תהל׳ יב ג
כל שפתי חלקות — יב ד
דברו לנו חלקות — ישע׳ ל י

In lubricis. בַּחֲלָקוֹת

אך בחלקות תשית למו — תהל׳ עג יח

Blanditiis. בַּחֲלַקּוֹת

s שמייכעלייא, הייכעלייא.

יחניף בחלקות — דני׳ יא לב

* *Laeves.* חַלְּקֵי

s גלאַטט.

חמשה חלקי אבנים — שמו׳ א יז מ

In lubricitatibus. בְּחַלְּקֵי

בחלקי נחל חלקך — ישע׳ נז ו

* *Et lubricitates.* וַחֲלַקְלַקּוֹת

s גלאַטט, שליפפריג, שמייכעלייען.

חשך וחלקלקות — תהל׳ לה ו

Blandiciis. בַּחֲלַקְלַקּוֹת

מלכות בחלקלקות — דני׳ יא כא
רבים בחלקלקות — יא לד

Sicut lubrica. כַּחֲלַקְלַקּוֹת

דרכם להם כחלקלקות — ירמ׳ כג יב

חלש כל ענין חולשה וחלשות אין סיוען:

Debilitari, debilitare.

Dibilis est. חוֹלֵשׁ

s ניעדערשטרעקקען, בעזיעגען, שוואך, הינפֿאַללינ, ערמאַטטעט, אויפֿגעלאָזט, דאָהין זיין (ישע׳ יד יב, נאך אנד: דאַס לאָאָז ווערפֿען).

חולש על גוים — ישע׳ יד יב

Et debilit avit. וַיַּחֲלֹשׁ

ויחלש יהושע את עמלק — שמו׳ יז יג

Et debilitatur. וַיֶּחֱלָשׁ

ונבר ימות ויחלש — איו׳ יד י

* *Debilis.* הַחַלָּשׁ

s שוואך, אָהנמאַכטיג.

החלש יאמר גבור אני — יואל ה ג

* *Debile.* חֲלוּשָׁה

s ערליעגען, ענטמוטהיגונג, ניעדער־לאַגע.

ואין קול ענות חלושה — שמו׳ לב יח

חמם לו שלשה פנים:

Significata ejus tria sunt.

א כל ענין חום וחמימות:

I. Incalescere, calefieri.

Incaluit. חַם

s וואַרם זיין, הייס, וואַרם ווערדען, ערגליהען, מעטאַפֿ: צאָרנגלוטהה, גליהען, ברינזטיג ווערדען, וואַרמען, ערוואַרמען, זיך וואַרמען, זיך ער־וואַרמען.

(לְחַמֵּם איוב ל ד, זיך צו ערוואַר־מען, נאך אנד: איהרע קאָזט, שפּייזע.

חם לבי בקרבי — תהל׳ לט ד

Et incaluit. וְחַם

וחם השמש ונמס — שמו׳ טז כא
וחם לאדני המלך — מלכ׳ א א ב
וחם להם — קהל׳ ד יא

Incalui. חַמּוֹתִי

האח חמותי ראיתי אור — ישע׳ מד יז

* *Ad calefaciendum se.* לְהֵחָם

ושרש רתמים להםם — איו׳ ל ד
אין גחלת לחמם — ישע׳ מז יד

Ad calefaciendum. לָחֹם

לבוש ואין לחם לו — חגי א ו

Et calefaciet se. יָחֹם

אף יחם ויאמר האח — ישע׳ מד יז

Et incaluit. וַיָּחָם

ויחם בשר הילד — מ״ב ד לד
ויקח מהם ויחם — ישע׳ מד טו

Incaluit. יֵחַם

כי יחם לבבו — דבר׳ יט ו
ולא יחם לו — מ״א א א

Incalescet. יֵחָם

ולאחד איך יחם — קהל׳ ד יא

Incalescat. תֵּחַם

רקה למען תחם — יחזק׳ כד יא

Incalescant. יֵחַמּוּ

כלם יחמו כתנור — הוש׳ ז ז

וַיֶּחֱמוּ

Ut incalescerent coeundo.

ויחמו הצאן אל המקלות — בראש׳ ל לה

Et incaluerunt. וַיֵּחַמְנָה

ויחמנה בבאן לשתות — בראש׳ ל לח

הַנֵּחָמִים

Niph. Incalescentes.

הנחמים באלים — ישע׳ נז ה

Pih. Calefacit. תְּחַמֵּם

ועל עפר תחמם — איו׳ לט יד

Hithp. Incalesceret. יִתְחַמֵּם

ומגז כבשי יתחמם — איו׳ לא כ

עד

Calor. חֹם *

s וואַרמע, היטצע, גלוטה. כְּחֹם הַיּוֹם צור הייסען טאגעסצייט, מיטטאגסצייט.

עד חם היום שמו' א יא יא
לשום לחם חם כא ז
עד חם השמש נחמ' ז ג
ציה גם חם יגזלו איו' כד יט
ולא יראה כי יבא חם ירמ' יז ח

Et aestus. וָחֹם

זרע וקציר וקור וחם ברא' ח כב

In aestu. בְּחֹם

תשועה בחם השמש שמו' א יא ט
כעב טל בחם קציר ישע' יח ד

Juxta aestum. כְּחֹם

פתח האהל כחם היום ברא' יח א
ויבאו כחם היום שמו' ב ד ה
כחם צח עלי אור ישע' יח ד

Ad calorem. לְחֹם

לבוש ואין להם לו חגי א ו

In aestu ejus. בְּחֻמּוֹ

בחמו נדעכו ממקומם איו' ו יז

In aestu eorum. בְּחֻמָּם

בחמם אשית את ירמ' נא לט

Calidus. חָם *

s הייס, ווארם.

זה לחמנו חם יהוש' ט יב

Calidi. חַמִּים

אשר בגדיך חמים איו' לז יז

ב שם חמה שהוא כוכב השמש:

II. Sol, Calor.

Sol. חַמָּה *

s וואַרמע, גלוטה, דיא זאננע.

קדר הלכתי בלא חמה איו' ל כח

Sol. הַחַמָּה

ובושה החמה ישע' כד כג
כאור החמה
ואור החמה יהיה שבעתים ל כו

Sicut sol. כַּחַמָּה

ברה כחמה שיר ו י

A calore ejus. מֵחַמָּתוֹ

ואין נסתר מחמתו תהל' יט ז

ג מה שהוא מין מה מע"ה:

III. Statuae solares.

Et solaria idola. וְחַמָּנִים *

s זאננענזיילען, אבעליזקען, אויף פֿהאָניצישען אינשריפֿטען פֿינדעט זיך אָפֿטער בַּעַל חַמָּן באאל אלס זאננענגאָטט.

לא יקמו אשרים וחמנים ישע' כז ט

Solaria. הַחַמָּנִים

את הבמות ואת החמנים ד"ה ב יד ד
וכל החמנים גדע לד ז

Et solaria. וְהַחַמָּנִים

והחמנים אשר למעלה ד"ה ב לד ד
והאשרים והחמנים ישע' יז ח

Solaria vestra. חַמָּנֵיכֶם

והכרתי את חמניכם ויקר' כו ל
ונשברו חמניכם יחזק' ו ד
ונגדעו חמניכם ו ו

חמא כל שם חמאה:

Butyrum.

Butyrum. חֶמְאָה *

s בוטטער, אנד: ראהם, דיקקע, נעראננענע מילך, (ניכט בוטטער, דא מאן זאלכע אים אָריענט פֿאַזט נור אלס ארצנייא געברויכט).

ויקח חמאה וחלב ברא' יח ח
הקריבה חמאה שופ' ה כה
כי מיץ חלב יוציא חמאה משלי ל לג
חמאה ודבש יאכל ישע' ז טו
יאכל חמאה ז כב

Et butyrum. וְחֶמְאָה

ודבש וחמאה וצאן שמו' ב יז כט
נהרי נחלי דבש וחמאה איו' כ יז

In butyro. בְּחֵמָה

ברחץ הליכי בחמה איו' כט ו

Butyrum. חֶמְאַת

חמאת בקר וחלב צאן דבר' לב יד

Butyrina. מַחֲמָאֹת *

s אלס בוטטער, ראהם. אנד: מילכזיססע ווארטע, ראהמווארטע, (דאס מ ניכט אלס פראפאזיטיאן, זאנדערן מַחֲמָאֹת דענאָמ: פֿאָן חֶמְאָה).

חלקו מחמאות פיו תהל' נה כב

חמד כל לשון חמוד וחמדה איך שיונת:

Desiderare,* Concupiscere.

Desiderat. חָמַד

s עטוואס בעגעהרען, נאך עטוואס טראכטען, שטרעבען, געליזטען, בעגעהרונגסווירדיג, ליעבליך, אנגענעהם, קאָסטבאר, אן עטוואס געפֿאלען, לוסט פֿינדען.

חמד אלהים לשבתו תהל' סח יז
חמד רשע מצוד רעים משלי יב יב

Desiderant. חָמְדוּ

ולצים לצון חמדו להם משלי א כב

Et concupiscunt. וְחָמְדוּ

וחמדו שדות וגזלו מיכ' ב ב

Desiderastis. חֲמַדְתֶּם

מאילים אשר חמדתם ישע' א כט

Et concupivi ea. וָאֶחְמְדֵם

ואחמדם ואקחם יהוש' ז כא

Concupisces. תַחְמֹד

לא תחמד בית רעך
לא תחמד אשת רעך שמו' כ יד
ולא תחמד אשת רעך דבר' ה יח
לא תחמד כסף וזהב אליהם ז כה
אל תחמד יפיה בלבבך משלי ו כה

Concupiscet. יַחְמֹד

ולא יחמד איש את ארצך
שמו' לד כד
ולא

וְנֶחְמְדֵהוּ
Et desiderabimus eum.
ולא מראה ונחמדהו ישע' נג ב

Niph. Desiderabilis. נֶחְמָד
כל עץ נחמד למראה בראש' ב ט
אוצר נחמד ושמן משלי כא כ

Et desiderabilis. וְנֶחְמָד
ונחמד העץ להשכיל בראש' ג ו

Desiderabiliora הַנֶּחֱמָדִים
הנחמדים מזהב תהל' יט יא

Pih. Desideravi. חִמַּדְתִּי
בצלו חמדתי וישבתי שיר ב ג

Desiderium. * חֶמֶד
s אנמוטה, ליעבליך.
על שדי חמד ישע' לב יב
בחורי חמד יחז' כג ו וכג יב וכג כג
כרמי חמד נטעתם עמ' ה יא

Desiderabile ejus. * חֲמוּדוֹ
s ליעבזטע, שאָנזטע.
ותמס כעש חמודו תהל' לט יב

Cum desiderio suo. בַּחֲמוּדוֹ
בחמודו לא ימלט איו' כ כ

וַחֲמוּדֵיהֶם
Et desideria ipsorum.
וחמודיהם בל יועילו ישע' מד ט

* חֲמֻדוֹת . חֲמוּדוֹת
Desideria.
s קאָזטבאַרקייטען, ליעבלינג, ווערטה, קאָזטבאַר.
וסגרים וכלי חמדות ד"ה ב כ כה
שנים חמודת כזהב עז' ח כז
כי חמודות אתה דניאל ט כג
לחם חמדות לא אכלתי י ג
דניאל איש חמדות י יא
אל תירא איש חמדות י יט
ובכל חמדות מצרים יא מג

Desideria. הַחֲמֻדוֹת
בנה הגדל החמדות בראש' כז טו

Et desideratissi. וּבַחֲמֻדוֹת
ובאבן יקרה ובחמדות דניאל יא לח

Desiderium. * חֶמְדָּה
s בעגעהרנים, פריידע, לוסט, אנמוטה, קאָזטבאַרקייט. (בְּלֹא חֶמְדָּה ד"ה ב כא כ נאך אנד: אָהנע בעדויערן).
וילך בלא חמדה ד"ה ב כא כ
ולמגנים ולכל כלי חמדה לב כז
וימאסו בארץ חמדה תהל' קו כד
ואתן לך ארץ חמדה ירמ' ג יט
ונפלתם ככלי חמדה כה לד
אוצר כל כלי חמדה הוש' יג טו
מכל כלי חמדה נחו' ב י
ארץ חמדה לשמה זכר' ז יד

Idem. הַחֶמְדָּה
שכיות החמדה ישע' ב טז

Desider. חֶמְדַּת
ולמי כל חמדת ישראל שמו' א ט כ
עם כלי חמדת בית יי' ד"ה ב לו י
ועל חמדת נשים דני' יא לז
חמדת כל הגוים חגי ב ז

Desider. meum. חֶמְדָּתִי
את חלקת חמדתי ירמ' יב י

Desider. tui. חֶמְדָּתֵךְ
ובתי חמדתך יתצו יחז' כו יב

Desider. ipsorum. חֶמְדָּתָם
עם כלי חמדתם דני' יא ח

Desiderium. * מַחְמָד
s בעגעהרען, געגענשטאַנד דעסזעלבען, ליעבלינגע, ליעבליכקייט, אַנמוטה, קאָזטליך.
והיה כל מחמד עיניך מלכ' א כ ו
מחמד עיניך במגפה יחז' כד טז
מחמד עיניכם כד כא
מחמד עיניהם כד כה
מחמד לכספם הוש' ט ו

Desiderabilia. מַחֲמַדִּים
וכלו מחמדים שיר ה טז

Idem. מַחֲמַדֵּי
כל מחמדי עין איכ' ב ד
והמתי מחמדי בטנם הוש' ט טז

וּמַחֲמַדַּי
Et desiderabilia mea.
ומחמדי הטבים יואל ד ה

Desiderab. nostra. מַחֲמַדֵּינוּ
וכל מחמדינו ישע' סד י

Desiderab. ipsorum. מַחֲמַדֶּיהָ
וכל כלי מחמדיה ד"ה ב לו יט

Desiderabilia ejus. * מַחֲמַדֶּיהָ
s אננעהמליכקייטען, הערר־ליכקייטען, קאָזטבאַרקייטען.
כל מחמדיה איכ' א ז
על כל מחמדיה א י

מַחֲמוּדֵיהֶם כ' . מַחֲמַדֵּיהֶם ק'
Desiderabilia sua.
נתנו מחמודיהם באכל איכ' א יא

חמה, פלוגתיו סחים ועיין נ"ס נפסם יסם:

Significata ejus duo sunt.

א כל סם חמות וחמי:

I. Socer.

Socer tuus. * חָמִיךְ
s שוויגערפאטער.
הנה חמיך עלה תמנתה ברא' לח יג

Socerum suum. חָמִיהָ
והיא שלחה אל חמיה בראש' לח כה
ומת חמיה ואישה שמו' א ד יט
ואל חמיה ואישה ד כא

Socrus tua. * חֲמוֹתֵךְ
s שוויגערמוטטער.
אשר עשית את חמותך רות ב יא
אל תבואי ריקם אל חמותך ג יז

Socrus ejus. חֲמוֹתָהּ
ותרא חמותה רות ב יח
ותאמר לה חמותה ב יט
ותשב את חמותה ב כג
ותאמר לה נעמי חמותה ג א
ככל אשר צותה חמותה ג ו

ותבא

ותבוא אל חמותה ג יז

In socrum suam. בַּחֲמֹתָהּ

כלה בחמתה מיכ׳ ז ו

Socrum suam. לַחֲמוֹתָהּ

ותשק ערפה לחמותה רות א יד
ותגד לחמותה ב יט

ב כל סס חומה:

II. Murus.

Murus. * חוֹמָה · חֹמָה

s מויער, רינגמויער, שטאדטמויער, (חוֹמָה שיה ח ט ו, מעמאפה: שפראַע, זיך דער פערטיהרונג אונ-צוגאנגליך צייגען).

והמים להם חומה שמו׳ יד כב ויד כט
בית מושב עיר חומה ויק׳ כה כט
אשר לו חמה לצמיתת כה ל
אשר אין להם חמה סביב כה לא
חומה גבהה דבר׳ ג ה
חומה היו עלינו שמו׳ א כה יז
חומה ובריח נחשת מלכ׳ א ד יג
ונסב חומה ומגדלים ד״ה ב יד ו
ואחרי כן בנה חומה חיצונה לג יד
עיר פרוצה אין חומה משלי כה כח
אם חומה היא נבנה עליה שיר ח ט
אני חומה ושדי במגדלות ח י
כל חומה בצורה ישע׳ ב טו
ישבים באין חומה יחזק׳ לח יא
וכל חומה לארץ תפול לח כ
חומה מחוץ לבית מ ה
חומה לו סביב מב כ
יעלו חומה יואל ב ז

Et murus. וְחוֹמָה

חל וחומה איכ׳ ב ח

Murus. הַחוֹמָה · הַחֹמָה

כי ביתה בקיר החומה יהוש׳ ב טו
ותפל החומה תחתיה ו כ
אשר ירד מעל החומה שמו׳ ב יא כ
פלח רכב מעל החומה
נגשתם אל החומה יא כא
אל עבדך מעל החומה יא כד
אל גג השער על החומה יח כד
משחיתם להפיל את החומה כ טו
משלך אליך בעד החומה כ כא
ותפל החומה על עשרים מלכ׳ א כ ל
ויעלהו על החמה מלכ׳ ב ג כז
מלך ישראל עבר על החמה ו כו
והוא עבר על החמה ו ל
באזני העם אשר על החמה יח כו
האנשים היושבים על החומה יח כז
החומה הפרוצה
ולחוצה החומה ד״ה ב לב ה
אשר על החומה לב יח
עד החומה הרחבה נחמ׳ ג ח
כי אנחנו בונים את החומה ג לג
ונבנה את החומה
ותקשר כל החומה ג לח
ונשוב כלנו אל החומה ד ט
ואנחנו נפרדים על החומה ד יג
במלאכת החומה הזאת ה יו
כי בניתי את החומה ו א
על כן אתה בונה החומה ו ו
ותשלם החומה ו טו
ויהי כאשר נבנתה החומה ז א
ואת השערים ואת החומה יב ל
ועד החומה הרחבה יב לח
מדוע אתם לנים נגד החומה יג כא
לבצר החומה ישע׳ כב י
העם אשר על החומה לו יא
הישבים על החמה לו יב

Ad murum. לְהַחוֹמָה

והצי העם מעל להחומה נחמ׳ יב לח

In muro. בַּחוֹמָה

ואהי שבר בחומה נחמ׳ ב טו
ואלף אמה בחומה ג יג
לא נוכל לבנות בחומה ד ד
הבונים בחומה והנשאים ד יא
בחומה ירצון יואל ב ט

In muro. בְּחוֹמָה

נבעה בחומה נשגבה ישע׳ ל יג

Et in muro. וּבַחֹמָה

ובחמה היא יושבת יהוש׳ ב טו

Et sicut murus. וּכְחוֹמָה

וכחומה נשגבה משלי יח יא

Ad murum. לַחוֹמָה

מאחרי לחומה נחמ׳ ד ז
שרי יהודה מעל לחומה
לימין מעל להומה יב לא
במעלה לחומה יב לז
מחוץ לחומה ירמ׳ כא ד

Murus. חוֹמַת

ונפלה חומת העיר יהוש׳ ו ה
ואת חומת ירושלם סביב מלכ׳ א ג א
ואת חומת ירושלם ט טו
ויפרץ את חומת גת
ואת חומת יבנה
ואת חומת אשדוד ד״ה ב כו ו
וינתצו את חומת ירושלם לו יט
ונבנה את חומת ירושלם נחמ׳ ב יז
ואת חומת ברכת השלח ג טו
ועד חומת העפל ג כז
ופרץ חומת אבניהם ג לה
ובחנכת חומת ירושלם יב כז
גם חומת בבל נפלה ירמ׳ נא מד
להשחית חומת בת ציון ב ח
חומת בת ציון ב יח
על חומת אנך עמו׳ ז ז
חומת אש סביב זכר׳ ב ט

Et murus. וְחוֹמַת

וחומת ירושלם מפרצת נחמ׳ א ג

In muro. בְּחוֹמַת

תקעו בחומת בית שן שמו׳ א לא י
ויפרץ בחומת ירושלם מלכ׳ ב יד יג
ויפרץ בחומת ירושלם ד״ה ב כה כג
והצתי אש בחומת דמשק ירמ׳ מט כז
ושלחתי אש בחומת עזה עמו׳ א ז
ושלחתי אש בחומת צר א י
והצתי אש בחומת רבה א יד

Et in muro. וּבְחוֹמַת

ובחומת העפל בנה לרב ד״ה ב כז ג

Muro. לְחוֹמַת

לחומת נחשת בצורה ירמ׳ טו כ

Et muro. וּלְחוֹמַת

לבית ולחומת העיר נחמ׳ ב ח

A muro. מֵחוֹמַת

בניו מחומת בית שן שמו׳ א לא יב

Ad murum ejus. חוֹמָתָהּ

ימהרו חומתה נחו׳ ב ח
מים חומתה ג ח

ואת

חוֹמַת . חוֹמוֹת . חֹמוֹת

Muri.

ואת חומת ירושלם סביב מלכ׳ ב כה י
חומות דלתים ובריח ד״ה ב ח ה
תבנה חומות ירושלם תהל׳ נא כ
ישית חומות וחל ישע׳ כו א
חומת ירושלם נתצו ירמ׳ לט ח
אל חומת בבל שאו נס נא יב
חמות בבל הרחבה נא נח
כל חומת ירושלם סביב נב יד
חומת ארמנותיה איכ׳ ב ז
ושחתו חומות צר יחזק׳ כו ד

Muri. הַחֹמוֹת

שמרי החמות שיר ה ז

In muris. בְּחוֹמַת

ואהי שבר בחומת ירושלם נחמ׳ ב יג

Muris. לְחֹמוֹת

לחמות ירושלם נחמ׳ ד א

Et muris. וּלְחֹמוֹת

ולחמות נחשת ירמ׳ א יח

Et in muris meis. וּבְחֹמֹתַי

בביתי ובחמתי יד ושם ישע׳ נו ה

Muri tui. חֹמֹתֶיךָ

עד רדת חמתיך הגבהת דבר׳ כח נב
משגב חמתיך השח ישע׳ כה יב

חוֹמֹתַיִךְ . חוֹמוֹתַיִךְ

Muri tui.

חומתיך נגדי תמיד ישע׳ מט טז
ובנו בני נכר חומתיך ס י
וקראת ישועה חומתיך ס יח
על חומתיך ירושלם סב ו
תרעשנה חומתיך יחזק׳ כו י
והרסו חומותיך כו יב
על חומותיך סביב
על חומותיך סביב כז יא

In muris tuis. בְּחוֹמֹתַיִךְ

ומחי קבלו יתן בחמותיך יחזק׳ כו ט

חוֹמֹתֶיהָ . חוֹמוֹתֶיהָ

Muri ejus.

יסובבה על חומתיה תהל׳ נה יא
על כל חומתיה ירמ׳ א טו
נהרסו חמותיה ג טו

הַחֹמֹתַיִם

Murus duplex, muri duo.

דרך שער בין החמתים מלכ׳ ב כה ד
עשיתם בין ההמתים ישע׳ כב יא
בשער בין החמתים ירמ׳ לט ד
דרך שער בין החמתים נב ז

s חֵמָה זיעהע יָחַם.

חמט והוא שם מין מה:

Limax.

Et limax. * וְהַחֹמֶט

s שנעקקע, אנר: בלינדשלייכע.

והחמט והתנשמת ויק׳ יא ל

חמל כל לשון חמלה:

Parcere, Clementia uti.

חָמַל . חָמָל

Clementia usus fuit.

s איינ׳: מילה, זאנפט זיין, מיטליידען האבען, זיך ערבארמען, שאנען.

אשר חמל העם על מיטב שמו׳ א טו טו
ועל אשר לא חמל שמו׳ ב יב ו
כי חמל על עמו ד״ה ב לו טו
ולא חמל על בחור ובתולה לו יז
בלע יי׳ ולא חמל איכ׳ ב ב
הרס ולא חמל ב יז

Clementia usus es. חָמַלְתָּ

טבחת לא חמלת איכ׳ ב כא
הרגת לא חמלת ג מג

Et parcam. וְחָמַלְתִּי

וחמלתי עליהם מלאכ׳ ג יז

חֲמַלְתֶּם

Clementia usi estis.

כי חמלתם עלי שמו׳ א כג כא

Clementia utendo. לְחֶמְלָה

לחמלה עליך יחזק׳ טז ה

Clementia utar. אֶחְמוֹל

לא אחמול ולא אחוס ירמ׳ יג יד
וגם אני לא אחמול יחזק׳ ה יא
ולא תחוס עיני עליך ולא אחמול ז ד ט
לא תחוס עיני ולא אחמול ח יח ט י
כי לא אחמול עוד זכר׳ יא ו

Clementia usus sum. וָאֶחְמֹל

ואחמל על שם קדשי יחזק׳ לו כא

Clementia uteris. תַחְמֹל

ולא תחמל דבר׳ יג ט
ולא תחמל עליו שמו׳ א טו ג

Et clementia usus es. וַתַּחְמֹל

ותחמל עליו ותאמר שמו׳ ב ו

יַחְמוֹל . יַחְמֹל

Clementia utetur.

בחילה לא יחמול איו׳ ו י
יפלח כליותי ולא יחמל טז יג
יחמל עליה ולא יעזבנה כ יג
וישלך עליו ולא יחמול כז כב
ולא יחמול ביום נקם משל׳ ו לד
כתות לא יחמל ישע׳ ל יד
כי מי יחמל עליך ירמ׳ טו ה
ולא יחמל ולא ירחם כא ז
להרג גוים לא יחמול חבק׳ א יז
ורעיהם לא יחמול עליהן זכר׳ יא ה
יחמל איש על בנו מלא׳ ג יז

Et clementia usus. וַיַּחְמֹל

ויחמל שאול והעם שמו׳ א טו ט
ויחמל לקחת מצאנו שמו׳ ב יב ד
ויחמל המלך על מפיבשת כא ז
ויחמל על עמו יואל ב יח

Clementia utemini. תַּחְמְלוּ

אל תחמלו אל חיץ ירמ׳ נ יד
ואל תחמלו אל בחריה נא ג

Idem. תַּחְמֹלוּ

עיניכם ואל תחמלו יחזק׳ ט ה

Clementia utentur. יַחְמֹלוּ

איש אל אחיו לא יחמלו ישע׳ ט יח

Pro clementia. * בְּחֶמְלַת

s ערבארמען, מיטליד.

בחמלת יי׳ עליו בראש׳ יט טז

ובחמלתו

וּבְחֶמְלָתוֹ

Et pro clementia sua.

ובחמלתו הוא גאלם ישעי׳ סג ט

Et indulgentia. וּמַחְמַל *

s געליעבטע, ליעבלינג.

ומחמל נפשכם יחזק׳ כד כא

חמן מה שנגזר ממנו עיין בשרש חמם:

Vide Rad. חמם

חמס לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א מה שפירושו הסרה או גלוי או גלות:

I. Rapere, Diripere, Vim facere.

Vim fecerunt. חָמְסוּ

s געוואלטטהאטיג זיין; געוואלטטהאַ-טינקייט אויסאיבען, בעדריקקען, פֿער-לעטצען, זיך שאדען, אבריססען, צער-שטארען, געוואלטזאם בעהאנדעלט, ענטבלאָסט ווערדען.

חמסו תורתי יחזק׳ כב כו
חמסו תורה צפנ׳ ג ד

Vim facit. חֹמֵס

וחטאי חמס נפשו משלי ח לו

Diripiet. יַחְמֹס

יחמס כגפן בסרו איו׳ טו לג

Et vi abripuit. וַיַּחְמֹס

ויחמס כגן שכו איכ׳ ב ו

Arripitis. תַּחְמֹסוּ

ומזמות עלי תחמסו איו׳ כא כז
אל תנו ואל תחמסו ירמ׳ כב ג

Niph. Auferentur. נֶחְמְסוּ

נחמסו עקביך ירמ׳ יג כב

חָמָס *

Rapina; Vis, Violentia, Injuria.

s אונרעכט, געוואלטטהאט, געוואלט-טהאטיגקייט.

III

ותמלא הארץ חמס בראש׳ ו יא
כי מלאה הארץ חמס ו יג
כלי חמס מכרתיהם מט ה
להית עד חמס שמו׳ כג א
כי יקום עד חמס באיש
דבר׳ יט יז
בלא חמס בכפי ד״ה א יב יז
על לא חמס בכפי איו׳ יז יז
הן אצעק חמס ולא אענה יט ז
ואהב חמס שנאה נפשו תהל׳ יא ה
מאיש חמס תצילני יח מט
ושנאת חמס שנאוני כה יט
ויפח חמס כז יב
יקימון עדי חמס לה יא
חמס וריב בעיר נה י
יעטף שית חמס למו עג ו
נאות חמס עד כ
איש חמס רע קמ יב
אל תקנא באיש חמס משלי ג לא
ופי רשעים יכסה חמס י ו וי יא
ונפש בגדים חמס יג ב
איש חמס יפתה רעהו יז כט
מקצה רגלים חמס שתה כו ו
על לא חמס עשה ישע׳ נג ט
ופעל חמס בכפיהם נט ו
לא ישמע עוד חמס בארצך ס יח
חמס ושד ישמע בה ירמ׳ ו ז
חמס ושד אקרא כ ח
והעיר מלאה חמס יחזק׳ ז כג
כי מלאו את הארץ חמס ח יז
תוכך חמס ותחטא כח יז
חמס ושד הסירו מה ט
האצרים חמס ושד עמו׳ ג י
ותגישון שבת חמס ו ג
עשיריה מלאו חמס מיכ׳ ו יב
אזעק אליך חמס חבק׳ א ב
חמס ומרמה צפנ׳ א ט
וכסה חמס על לבושו מלא׳ ב יז

Et violentia. וְחָמָס

וחמס בארץ ירמ׳ נא מו
ושד וחמס לנגדי חבק׳ א ג

Violentia. הֶחָמָס

החמס קם למטה רשע יחזק׳ ז יא
ומן החמס אשר בכפיהם יונ׳ ג ח

Violentiae. לֶחָמָס

כלה לחמס יבוא חבק׳ א ט

A violentia. מֵחָמָס

משעי מחמס תשעני שמו׳ ב כב ג

Et a violentia. וּמֵחָמָס

ומחמס יגאל נפשם תהל׳ עב יד

Violentia. חֲמַס

לבא חמס שבעים בני שופ׳ ט כד
חמס ידיכם תפלסון תהל׳ נח ג
חמס לבנון יכסך חבק׳ ב יז

Et violentia. וַחֲמַס

וחמס ארץ חבק׳ ב ח
וחמס ארץ ב יז

Prae violentia. מֵחֲמַס

מחמס כל הישבים בה יחזק׳ יב יט
מחמס בני יהודה יואל ד יט
מחמס אחיך יעקב עובד׳ א י

Injuria mea. חֲמָסִי

אל אברם חמסי עליך בראׂ׳ יז ה
חמסי ושארי על בבל ירמ׳ נא לה

Injuria ejus. חֲמָסוֹ

ועל קדקדו חמסו ירד תהל׳ ז יז

Violentiae. חֲמָסִים

מאיש חמסים תצילני
שמו׳ ב כב מט
מאיש חמסים תהל׳ קמ ב וקמ ה
ויין חמסים ישתו משלי ד יז

ב מה שהוא שם עוף מה:

II. Hirundo.

Hirundo. הַתַּחְמָס *

s שוואלבע, אנד: נאכטאיילע, נאך אנד: שטרויסהאהן.

ואת התחמס ואת השחף ויק׳ יא יז
ואת התחמס ואת השחף דבר׳ יד טו

חמץ הוא יפרד לארבעה ראשים:

Significata ejus quatuor sunt.

א כל שם חמץ ומחמצת:

I. Fermentari.

ענת

Fermentata. חָמֵץ

s זויער זיין, זייערן.

ענת מצות כי לא חמץ   שמו' יב לט

Fermentari eam. חֻמְצָתוֹ

מלוש בצק עד חמצתו   הוש' ז ד

Fermentabitur. יֶחְמָץ

את בצקו טרם יחמץ   שמו' יב לד

Fermentum. * חָמֵץ

s געזייערטעס.

כי כל אכל חמץ ונכרתה   שמו' יב טו
ולא יאכל חמץ   יג ג
ולא יראה לך חמץ   יג ז
לא תזבח על חמץ   כג יח
לא תשחט על חמץ   לד כה
לא תעשה חמץ   ויק' ב יא
לא תאפה חמץ   ו י
על חלת לחם חמץ   ז יג
חמץ תאפינה   כג יז
לא תאכל עליו חמץ   דבר' טז ג

E fermentato. מֵחָמֵץ

וקטר מחמץ תודה   עמו' ד ה

Fermentatum. מַחְמֶצֶת

s זייערנדעס.

כי כל אכל מחמצת ונכרתה
שמו' יב יט
כל מחמצת לא תאכלו   יב כ

ב חמוץ פירושו נקי:

II. Merum, Purum.

Purum. * חָמִיץ

s ריין, אונפערמישט, אנד: גזאלצען, מיט זאלצקרייטערן פערמישט.

בליל חמיץ יאכלו   ישע' ל כד

ג חומץ יין או שכר:

III. Acetum.

Acetum. * חֹמֶץ

s עססיג.

חמץ יין וחמץ שכר   במד' ו ג
ולצמאי ישקוני חמץ   תהל' סט כב
חמץ על נתר   משלי כה כ

Et acetum. וְחֹמֶץ

חמץ יין וחמץ שכר   במדב' ו ג

In aceto. בַּחֹמֶץ

וטבלת פתך בחמץ   רות ב יד

Sicut acetum. כַּחֹמֶץ

כחמץ לשנים   משלי י כו

ד מה שפירושו עסק או כעס או אדמימות:

IV. Exacerbari.

יִתְחַמֵּץ

Hiptp. Exacerbaretur.

s זיך ערביטטערן, פאן ביטטערעם שמערץ דורכדרונגנען זיין.

כי יתחמץ לבבי   תהל' עג כא

Opressoris. * וְחֹמֵץ

s אונטערדריקקער, טיראנן.

מכף מעול וחומץ   תהל' עא ד

Oppressus. * חָמוֹץ

s דרוקק, בעדריקקונג, אנד: פרעפלער, געוואלטטהאטיגער.

אשרו חמוץ   ישע' א יז

Tinctus rubro. * חֲמוּץ

s האָכראָטה, ראָטה.

חמוץ בגדים מבצרה   ישע' סג א

חמק ופירושו סבוב:

Circuire.

Circuivit, subduxit se. חָמַק

s הערומגעהען, אומהערגעהען, זיך ענט-פערנען, זיך ענטציעהען, זיך ווינדען, אים קרייזע דרעהען, אומהערשווייפען.

ודודי חמק עבר   שיר ה ו

Hithp. Circuibis. תִּתְחַמָּקִין

עד מתי תתחמקין   ירמ' לא כב

Ambitus. * חַמּוּקֵי

s אומגאנג, וואָלבונג, רונדונג.

חמוקי ירכיך   שיר ז ב

חמר הוא יפרד לארבעה ראשים:

Significata ejus quatuor sunt.

א מה שפירושו יין או אודם:

I. Rubere.

Rubens est, rubet. חָמַר

s ראָטה זיין, אנד: שיימען, גאָהרען, ברויזען.

ויין חמר מלא מסך   תהל' עה ט

Rubens. * חֶמֶר

s וויין, גערעאָהטעס, אנד: שיימענדעס (געטראַנק).

ודם ענב תשתה חמר   דבר' לב יד
כרם חמר ענו לה   ישע' כז ב

ב מה שפירושו זפת או טיט עפר או טיט סיד:

II. Bituminare.

Bituminavit eam. וַתַּחְמְרָה

s פערפיכען, בעקלעבען, פערשמירען, בעהארצען.

ותחמרה בחמר   שמ' ב ג

Lutum, Caementum. * חֹמֶר

s טהאָן, לעהם, מאָרטעל, קאָטה.

אף שכני בתי חמר   איו' ד יט
לגבי חמר גביכם   יג יב
ויבא סגנים כמו חמר   ישע' מא כה
היאמר חמר ליצרו   מה ט

Lutum. הַחֹמֶר

אנחנו החמר ואתה   ישע' סד ז

In luto. בְּחֹמֶר

בחמר ובלבנים   שמו' א יד

In lutum. בַּחֹמֶר

ורמסי בחמר   נחו' ג יד

Sicut lutum. כַּחֹמֶר

תתהפך כחמר חותם   איו' לח יד
ולשומו מרמס כחמר חוצות   ישע' י ו
אם כחמר היצר יחשב   כט טז

כחמר

Idem. כַּחֹמֶר

כחמר עשיתני איו׳ י ט
כחמר ביד היוצר ירמ׳ יח ד ויח ו

Et sicut lutum. וְכַחֹמֶר

וכחמר יכין מלבוש איו׳ כז יז

Pro luto. לַחֹמֶר

והחמר היה להם לחמר בראי יא ג
הדני לחמר איו׳ ל יט

E luto. מֵחֹמֶר

מחמר קרצתי גם אני איו׳ לג ו

Bitumen. * חֵמָר

s ערדהארץ, ערדפעך, אספהאלט.

בארת בארת חמר בראי יד י

Et bitumen. וְהַחֵמָר

והחמר היה להם לחמר בראי יא ג

Cum bitumine. בַּחֵמָר

ותחמרה בחמר שמו׳ ב ג

ג עם ספיכוסו עכירות לו כד ולגור לו עדה מס:

III. Turbidum, Turbulentum esse, Turbari.

Turbentur. יֶחְמְרוּ

s ברויזען, שיימען, נאהרען, גליהען.

יהמו יחמרו מימיו תהל׳ מו ד

Perturbantur. חֳמַרְמְרוּ

מעי חמרמרו איכ׳ א כ

Idem. חֳמַרְמָרוּ

חמרמרו מעי איכ׳ ב יא

הֳמַרְמְרָה כ׳ . חֳמַרְמְרוּ ק׳
Turbidae sunt.

פני חמרמרה מני בכי איו׳ יו יז

* חֹמֶר

Chomer, mensura: Acervus.

s איין מאאס פיר טראָקקענע זאכען, ענטהאלטענד צעהן אֵיפָה, (חֹמֶר = כֹּר). הויפען, איינע מענגע, מאססע גלייכארטיגער דינגע.

זרע חמר שעורים ויק׳ כז יז
וזרע חמר ישע׳ ה י
עשרת הבתים חמר
כי עשרת הבתים חמר יחזק׳ מה יד
חמר מים רבים חבק׳ ג טו

Et Homer. וְחֹמֶר

וחמר שערים הוש׳ ג ב

Homer. הַחֹמֶר

מעשר החמר הבת
ועשירת החמר האיפה
אל החמר יהיה יחזק׳ מה יא

De homer. מֵחֹמֶר

מחמר החטים
מחמר השערים יחזק׳ מה יג

Acervus. * חֲמוֹר

s הויפען.

חמור חמרתים שופ׳ טו טז

Acervi. חֳמָרִם . חֳמָרִים

חמרם חמרם שמו׳ ח י
אסף עשרה חמרים במדב׳ יא לב

Acervi duo. חֲמֹרָתָיִם

s צוויא הויפען, איין פאאר הויפען.

חמור חמרתים שופ׳ טו טז

ד כל סס חמור ויחמור:

IV. Asinus.

Asinus. חֲמֹר . חֲמוֹר

s עזעל.

יששכר חמר גרם בראש׳ מט יד
וכל פטר חמר תפדה בשה שמו׳ יג יג
ונפל שמה שור או חמור כא לג
משור עד חמור עד שה כב ג
על שור על חמור כב ח
חמור או שור או שה כב ט
כי תראה חמור שנאך כג ה
ופטר חמור תפדה בשה לד כ
לא חמור אחד מהם נשאתי
במד׳ יו טו
לא תראה את חמור אחיך דבר׳ כב ד
וימצא לחי חמור טריה שופ׳ טו טו
מגמל ועד חמור שמו׳ א טו ג
ויקח ישי חמור לחם טז כ
ראש חמור בשמנים כסף
מלכ׳ ב ו כה
חמור יתומים ינהגו איו׳ כד ג
רכב חמור ישע׳ כא ז
קבורת חמור יקבר ירמ׳ כב יט
עני ורכב על חמור זכר׳ ט ט

Et asinus. וַחֲמוֹר

ויהי לי שור וחמור בראי לב ו
ושה וחמור לפי חרב יהוש׳ ו כא
ושה ושור וחמור שופ׳ ו ד
וחמור מי לקחתי שמו׳ א יב ג
ושור וחמור ושה לפי חרב כב יט
וחמור אבוס בעליו ישע׳ א ג

Asinus. הַחֲמוֹר . הַחֲמֹר

שבו לכם פה עם החמור בראי כב ה
וירכבם על החמר שמו׳ ד כ
ותצנח מעל החמור יהוש׳ טו יח
ותצנח מעל החמור שופ׳ א יד
בלחי החמור חמור חמרתים
בלחי החמור טו טז
ויקחה על החמור יט כח
והיה היא רוכבת על החמור
שמו׳ א כה כ
ותרד מעל החמור כה כג
ותרכב על החמור כה מב
ויחבש את החמור שמו׳ ב יז כג
אחבשה לי החמור יט כו
חבשו לי החמור
ויחבשו לו החמור מלכ׳ א יג יג
ויחבש לו החמור יג כג
חבשו לי את החמור יג כז
ולא שבר את החמור יג כח
ויניחהו אל החמור וישיבהו יג כט

Et asinus. וְהַחֲמוֹר

והחמור עמד אצלה מלכ׳ א יג כד
והחמור והאריה יג כח
והחמור אסור מלכ׳ ב ז י
רגל השור והחמור ישע׳ לב כ
והחמור וכל הבהמה זכר׳ יד טו

Et asino. וּבַחֲמֹר

לא תחרוש בשור ובחמר דבר׳ כב י
שופ

Asino. לַחֲמוֹר

שׁוֹט לסוס מתג לחמור משלי כו ג

Asinus tuus. חֲמֹרְךָ

חמרך גזול מלפניך דבר' כח לא

Et asinus tuus. וַחֲמֹרְךָ

למען ינוח שורך וחמרך שמו' כג יב

Idem. וַחֲמֹרֶךָ

ושורך וחמרך דבר' ה יד

Asinum suum. חֲמֹרוֹ

ויחבש את חמרו ברא' כב ג
ויעמס איש על חמרו מד יג
או חמרו תעה שמו' כג ד
ואת שורו ואת חמרו יהוש' ז כד
ויחבש את חמרו מלכ' א ב מ

Aut asinum ejus. וַחֲמֹרוֹ

ואמתו ושורו וחמרו שמו' כ יז
ואמתו שורו וחמרו דבר' ה יח

Asino ejus. לַחֲמֹרוֹ

לתת מספוא לחמרו בראש' מב כז
וכן תעשה לחמרו דבר' כב ג

Asini. חֲמֹרִים . חֲמוֹרִים

עשרה חמרים נשאים ברא' מה כג
ונערו עמו וצמד חמרים שופ' יט ג
ועמו צמד חמורים יט י
וצמד חמרים חבשים שמו' ב יו א
חמרים ששת אלפים עזר' ב סו
חמרים ששת אלפים נחמ' ז סח
אשר בשר חמורים בשרם יחז' כג כ

Et asini. וַחֲמֹרִים

ויהי לו צאן ובקר וחמרים ברא' יב יו
ושפחת וגמלים וחמרים כד לה
ועבדים וגמלים וחמרים ל מג
וחמרים אחד וששים אלף במד' לא לד
וחמרים שלשים אלף לא לט ולא מה
וחמרים וגמלים ובגדים שמו' א כז ט
וחמורים אלפים ד"ה א ה כא

Asini. הַחֲמֹרִים . הַחֲמוֹרִים

ברעתו את החמרים בראש' לו כד
ומן החמרים ומן הצאן במד' לא כח
מן החמרים ומן הצאן לא ל
ותשם על החמרים שמו' א כה יח

החמורים לבית המלך שמו' ב יו ב
ועמסים על החמרים נחמ' יג טו

בַּחֲמֹרִים . בַּחֲמוֹרִים

In asinos.

בסוסים בחמרים בגמלים שמו' ט ג
בחמורים ובגמלים ד"ה א יב מ
וינהלום בחמרים ד"ה ב כח טו

Et pro asinis. וּבַחֲמֹרִים

ובמקנה הבקר ובחמרים ברא' מז יז

Asinis. לַחֲמֹרִים

ויבול לחמרים שופ' יט כא

Asini nostri. חֲמֹרֵינוּ

לעבדים ואת חמרינו ברא' מג יח

Asinis nostris. לַחֲמוֹרֵינוּ

גם מספוא יש לחמורנו שופ' יט יט

Asini vestri. חֲמוֹרֵיכֶם

ואת חמוריכם יקח שמו' א ח יז

Asini ipsorum. חֲמֹרֵיהֶם

ואת בקרם ואת חמריהם ברא' לד כח
וישאו את שברם על חמריהם מב כו
סוסיהם ואת חמריהם מלכ' ב ז ז

Et asini ipsorum. וַחֲמֹרֵיהֶם

המה וחמריהם בראש' מד ג

לַחֲמֹרֵיהֶם . לַחֲמוֹרֵיהֶם

Asinis ipsorum.

ויתן מספוא לחמריהם בראש' מג כד
שקים בלים לחמוריהם יהוש' ט ד

* וְיַחְמוּר *Dama, Bubalus.*

s אײנע אפריקאנישע הירש- אדער נאצעללענארט, אנד: דאמהירש.

איל וצבי ויחמור דבר' יד ה
לבד מאיל וצבי ויחמור מלכ' א ד כג

חמש לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א כל מספר חמש וחמשים וחמשית ועמו חומש שפירושו נלע:

Quinque.

* חָמֵשׁ *Quinque.*

פינף (פעמינ:).

ויחי שת חמש שנים ומאת ברא' ה ו
חמש שנים ותשע מאות ה יא
חמש שנים וששים שנה ה טו
חמש ותשעים שנה ה יז
חמש וששים שנה ה כא וה כג
חמש ותשעים שנה ה ל
חמש ושלשים שנה יא יב
ויהיו ימי תרח חמש שנים יא לב
ואברם בן חמש שנים יב ד
ממשאות כלם חמש ידות מג לד
ועוד חמש שנים מה ו
כי עוד חמש שנים רעב מה יא
חמש אמות ארך שמו' כז א
וקמה חמש אמות כז יח
חמש אמות ארכו לח א
וקומה ברחב חמש אמות לח יח
ואם מבן חמש שנים ויק' כז ה
ועד בן חמש כז ו
מבן חמש ועשרים שנה במד' ח כד
שש מאות חמש ושבעים לא לז
בן חמש ושמונים יהוש' יד י
בן חמש שנים היה שמו' ב ד ד
חמש באמה רחבה מלכ' א ו ו
על כל הבית חמש אמות ו י
חמש אמות קומת ז טז
חמש על כתף ז לט
חמש מימין וחמש משמאל ז מט
ובשנת חמש ליורם מלכ' ב ח טז
ויאמר להכות חמש יג יט
וחסדיה יושב חסר חמש ד"ה א ג כ
ותכן ועשן ערים חמש ד לב
איש מדה חמש באמה יא כג
כנף האחד לאמות חמש
אמות חמש ד"ה ב ג יא
וכנף הכרוב האחד אמות חמש
אמות חמש ג יב
אמות חמש ג טו
חמש מימין וחמש ד ז
חמש אמות ארכו ו יג
יהיו חמש ערים ישע' יט יח
חמש אמות ירמ' נב כב
וכן התאים חמש אמות יחזק' מ ז
חמש ועשרים באמה מ כא
ורחב חמש ועשרים אמה מ כה
אורך חמש ועשרים אמה
ורחב חמש מ ל

חמש ועשרים אמה מ לג ומ לו
חמש אמות מפה מ מח ומא ב
אל החוץ חמש אמות מא ט
חמש אמות סביב מא יא
חמש אמות רחב סביב מא יב

Et quinque. **וְחָמֵשׁ**

ושבעים שנה וחמש שנים בראׁ' כה ז
וחמש חלפת שׂמלת מה כב
וחמש ידיעת חברת שמו' כו ג
וחמש אמות רחב כז א
וחמש יריעת חבר לו י
וחמש אמות רחבו לח א
זה ארבעים וחמש שנה יהושׁ' יד י
וחמש צאן עשויות וחמש
שמו' א כה יח
וחמש נערתיה כה מב
וחמש אמות כנף
וחמש אמות מלכ' א ו כד
וחמש אמות קומת הכותרת ז טז
וחמש באמה קומתו ז כג
וחמש על כתף הבית ז לט
חמש מימין וחמש משמאל ז מט
בן שלשים וחמש שנה במלכו
ועשרים וחמש שנה כב מב
בן עשרים וחמש שנה היה
מלכ' ב יד ב
בן עשרים וחמש שנה טו לג ויח ב
וכג לו
וחמשים וחמש שנה מלך כא א
אמות שלשים וחמש ד"ה ב ג טו
וחמש באמה קומתו ד ב
חמש מימין וחמש משמאול ד ז
וחמש אמות רחבו ו יג
בן שלשים וחמש
ועשרים וחמש שנה מלך כ לא
בן עשרים וחמש שנה מלך כה א
בן עשרים וחמש שנה כו א
וכז א וכט א ולו ה
וחמשים וחמש שנה לג א
ששים וחמש שנה ישע' ז ח
בעשרים וחמש שנה יחזק' מ א
עשרים וחמש אמות מ יג
עשרים וחמש אמות מ כט
וחמש אמות מפה מ מח ומא ב

Quinque. **חֲמֵשׁ**

חמש עשרה שנה בראׁ' ה י
ויהי נח בן חמש מאות שנה ה לב
חמש עשרה אמה מלמעלה ז כ
חמש מאות שנה יא יא
חמש היריעות תהיין שמו' כו ג
וחברת את חמש היריעת כו ט
חמש עשרה קלעים כז טו
מר דרור חמש מאות ל כג
וקדה חמש מאות ל כד
ויחבר את חמש היריעת לו י
ויחבר את חמש היריעת לו יז
קלעים חמש עשרה לח יד ולח טו
חמש מאות אלף איש שמו' ב כד ט
חמש עשרה שנה מלכ' ב יד יז
בשנת חמש עשרה
שנה לאמציהו יד כג
חמש עשרה שנה כ ו
אנשים חמש מאות ד"ה א ד מב
חמש מאות אלף איש ד"ה ב יג יז
לשנת חמש עשרה טו י
חמש עשרה שנה כה כה
ובקר חמש מאות לה ט
חמש מאות איש אסת' ט ו וט יב
חמש עשרה שנה ישע' לח ה
חמש מאות קנים יחזק' מב יו
חמש מאת קנים מב יז ומב יח
ומב יט
ארך חמש מאות מב כ
ורחב חמש מאות מב כ
חמש מאות בחמש מאות מה ב
פאת צפון חמש מאות
ופאת נגב חמש חמש מאות
ומפאת קדים חמש מאות מח טז
ופאת ימה חמש מאות מח טז
חמש מאות וארבעת אלפים מח ל
ומח לב ומח לג ומח לד

Et quinque. **וַחֲמֵשׁ**

וחמש מאות שנה בראׁ' ה ל
וחמש עשרה אמה שמו' כז יד
וחמש מאות וחמשים לח כו
וחמש מאות במד' א כא וא לג
וב יא
וחמש מאות א מא וב יט
וב כח וג כב
וחמש מאות ושמנים ד מח
ארבעים אלף וחמש מאות כו יח
ושבעים אלף וחמש מאות כו כב
ששים אלף וחמש מאות כו כז
ושלשים אלף וחמש מאות כו לז
ושבעת אלפים וחמש מאות לא לו
שלשים אלף וחמש מאות לא לט
שבעת אלפים וחמש מאות לא מג
חמשים וחמש מאות מלכ' א ט כג
אלפים וחמש מאות ד"ה ב כו יג
שלשים וחמש מאות נחמ' ז ע
וחמש מאות צמד בקר
וחמש מאות אתונות איו' א ג

In quinque. **בַּחֲמֵשׁ**

מאות בחמש מאות יחזק' מה ב

De quinque. **מֵחֲמֵשׁ**

אחד נפש מחמש מאות
במד' לא כח

Quinquaginta. **חֲמִשִּׁים**

s פונפציג. שַׂר חֲמִשִּׁים, הויפט־
מאנן איבער פונפציג.

חמשים אמה רחבה בראׁ' ו טו
על הארץ חמשים ומאת יום ז כד
מקצה חמשים ומאת יום ח ג
אולי יש חמשים צדיקם
למען חמשים הצדיקים יח כד
אם אמצא בסדם חמשים צדיקם
יח כו
יחסרון חמשים הצדיקם יח כח
שרי חמשים שמו' יח כא ויח כה
חמשים ללאת תעשה כו ה
ועשית חמשים קרסי זהב כו ו
ועשית חמשים ללאת כו י
ועשית קרסי נחשת חמשים כו יא
קלעים חמשים אמה כז יב
מזרחה חמשים אמה כז יג
ורחב חמשים בחמשים כז יח
מחציתו חמשים ומאתים
בשם חמשים ומאתים ל כג
חמשים ללאת עשה לו יב
ויעש חמשים קרסי זהב לו יג
ויעש ללאת חמשים לו יז
ויעש קרסי נחשת חמשים לו יח
קלעים חמשים באמה לח יב
קדמה מזרחה חמשים אמה לח יג
תספרו חמשים יום ויק' כג יו
חמשים שקל כסף כז ג

ועד

ועד בן חמשים שנה במד' ד ג וד כג
וד ל וד לה וד לט וד מג וד מז
ומבן חמשים שנה ח כה
ואנשים מבני ישראל חמשים יו ב
חמשים ומאתים מחתת יו יז
את חמשים ומאתים איש כו י
ושרי חמשים ושרי עשרת דבר' א טו
לאבי הנערה חמשים כסף כב כט
חמשים שקלים משקלו יהוש' ז כא
חמשים אלף איש שמו' א ו יט
שרי אלפים ושרי חמשים ח יב
בכסף שקלים חמשים שמו' ב כד כד
חמשים אמה ארכו מלכ' א ז ו
חמשים וחמש מאות ט כג
ויחביאם חמשים איש יח ד
חמשים חמשים איש במערה יח יג
וישלח אליו שר חמשים מלכ' ב א ט
שר חמשים אחד א יא
וישלח שר חמשים
ונפש עבדיך אלה חמשים א יג
חמשים אנשים בני חיל ב יז
וישלחו חמשים איש ב יז
כי אם חמשים פרשים יג ז
חמשים שקלים כסף טו כ
בשנת חמשים שנה לעזריה טו כג
ועמו חמשים איש טו כה
בשנת חמשים ושתים טו כז
חמשים אלף וצאן מאתים
ד"ה א ה כא
כלי מלחמה חמשים אלף יב לג
לשקלים חמשים זהב ד"ה ב ג ט
חמשים ומאתים הרדים ח י
מאתים חמשים וארבעה עזר' ב ז
אלפים חמשים וששה ב יד
ארבע מאות חמשים ב טו
חמשים וששה ב כב וב ל
חמשים ושנים ב כט
מאתים חמשים וארבעה ב לא
אלף חמשים ושנים ב לז
שש מאות חמשים ושנים ב ס
ועמו חמשים הזכרים ח ו
שש מאות חמשים ושנים נחמ' ז י
מאתים חמשים וארבעה ז יב
אחר חמשים ושנים ז לג
מאתים חמשים וארבעה ז לד
אלף חמשים ושנים ז מ
מזרקות חמשים כתנות כהנים ז ע
גבה חמשים אמה אסת' ה יד וח ט

שר חמשים ישע' ג ג
חמשים אמה יחזק' מ טו
חמשים אמה ארכו מ כא
חמשים אמה ארך מ כה
חמשים אמה ארך מ כט
ארך חמשים אמה מ לג ומ לו
והרחב חמשים אמות מב ב
ארכו חמשים אמה מב ז
לחצר החצונה חמשים אמה מב ח
צפונה חמשים ומאתים
ונגבה חמשים ומאתים
וקדימה חמשים ומאתים
וימה חמשים ומאתים מח יז
לחשף חמשים פורה חגי ב טז

Et quinquaginta. וַחֲמִשִּׁים

שלש מאות שנה וחמשים בראש' ט כח
תשע מאות שנה וחמשים ט כט
וחמשים ללאת שמו' כו ה
וחמשים ללאת כו י
וחמשים ללאת עשה לו יב ולו יז
וחמש מאות וחמשים שמו' לח כו
תשעה וחמשים אלף במד' א כג
וב יג
ושש מאות וחמשים א כה
ארבעה וחמשים אלף א כט וב ו
שבעה וחמשים אלף א לא וב ח
שלשה וחמשים אלף א מג וב ל
וחמש מאות וחמשים א מו וב לב
ואחד וחמשים אלף ב יו
וארבע מאות וחמשים ב יו
ושבעה וחמשים אלף ב לא
שבע מאות וחמשים ד לו
שנים וחמשים אלף כו לד
שלשה וחמשים אלף כו מז
שבע מאות וחמשים לא נב
וחמשים איש רצים לפניו
שמו' ב טו א
וחמשים איש רצים לפניו
מלכ' א א ה
וחמשים אמה רחבו ז ב
ארבע מאות וחמשים יח יט ויח כב
וחמשים איש מבני הנביאים
מלכ' ב ב ז
וחמשים ושתים שנה טו ב
וחמשים וחמש שנה מלך כא א
וחמשים אלף ד"ה א ה כא
ובני בגים מאה וחמשים ח ט

תשע מאות וחמשים וששה ט ט
וימצאו מאה וחמשים אלף
ד"ה ב ב יז
וחמשים ככר זהב ח יח
וחמשים ושתים שנה כו ג
וחמשים וחמש שנה לג א
לזכרים מאה וחמשים עז' ח ג
ככרים שש מאות וחמשים ח כו
מאה וחמשים איש נחמ' ה יז
וחמשים אמה יחזק' מה ב

Quinquaginta. הַחֲמִשִּׁים

שנת החמשים שנה ויק' כה י וכה יא
את החמשים ומאתים איש במד' יו לה
אחד אחז מן החמשים לא ל
אחד מן החמשים לא מז
וידבר אל שר החמשים מלכ' ב א י
ויבא שר החמשים א יג
את שני שרי החמשים א יד

In quinquaginta. בַּחֲמִשִּׁים

ורחב חמשים בחמשים שמו' כז יח
בחמשים שקל כסף ויק' כז ג
וסוס בחמשים ומאה מלכ' א י כט
וסוס בחמשים ומאה ד"ה ב א יז

Ad quinquaginta. לַחֲמִשִּׁים

לחמשים ושנים יום נחמ' ו טו

Et quinquaginta tuos. חֲמִשֶּׁיךָ

ותאכל אתך ואת חמשיך מלכ' ב א י
ותאכל אתך ואת חמשיך א יב

Quinquaginta ejus. חֲמִשָּׁיו

אתו ואת חמשיו מלכ' ב א י
ותאכל אתו ואת חמשיו א יב

Et quinquaginta ejus. וַחֲמִשָּׁיו

שר חמשים וחמשיו מלכ' ב א ט
שר חמשים אחד וחמשיו א יא
שלשים וחמשיו א יג

Quinquaginta eorum. חֲמִשֵּׁיהֶם

ואת חמשיהם מלכ' ב א יד

Quinque. חֲמִשָּׁה *

s פינף (מאָנגל:)

חמשים הצדיקים חמשה בראש' יח כח
ומקצה אחיו לקח חמשה מז ב
חמשה בקר ישלם שמו' כא לז
חמשה

חמשה לקרשי צלע כו כו
חמשה עמודי שטים
חמשה אדני נחשת כו לז
חמשה לקרשי צלע לו לא
ואת עמודיו חמשה
ואדניהם חמשה לו לח
ורדפו מכם חמשה מאה ויק׳ כו ח
ערכך הזכר חמשה שקלים כז ו
חמשה עשר שקל כז ז
חמשה וארבעים במד׳ א כה וב טו
חמשה ושלשים אלף א לז וב כג
חמשה וששים ג נ
אילם חמשה
עתודים חמשה
כבשים בני שנה חמשה ז יז וז כג
וז כט וז לה וז מא וז מז
וז נג וז נט וז סה וז עא
וז עז וז פג
ולא חמשה ימים ולא עשרה יא יט
חמשה וארבעים אלף כו מא וכו נ
ויתלם על חמשה עצים יהוש׳ י כו
ממשפחתם חמשה אנשים שופ׳ יח ב
חמשה עפלי זהב שמו׳ א ו ד
חמשה חלקי אבנים יז מ
חמשה להם תנה בידי כא ד
ולציבא חמשה עשר בנים שמו׳ ב ט י
ויהי שירו חמשה ואלף מלכ׳ א ה יב
חמשה עשר הטור ז ג
ויקחו נא חמשה מן הסוסים
מלכ׳ ב ז יג
כל בני יהודה חמשה ד״ה א ב ד
וכלכל ודרע כלם חמשה ב ו
ויואל ישיה חמשה ראשים ז ג
חמשה ראשי בית אבות ז ז
לכלגה חמשה עשר כד יד
חמשה מימין ד״ה ב ד ו וד ח
שבע מאות חמשה ושבעים עזר׳ ב ה
חמשה ושבעים אלף אסת׳ ט טז
יום חמשה עשר בו ט כא
חמשה בסעפיה ישע׳ יז ו
מפני גערת חמשה תנסו ל יז
ארך חמשה ועשרים יחזק׳ מה א
ארך חמשה ועשרים מה ג
וארך חמשה ועשרים אלף מה ו
חמשה ועשרים שקלים מה יב
חמשה ועשרים אלף מח ח ומח ט
חמשה ועשרים אלף
ארך חמשה מח י
חמשה ועשרים אלף ארך
כל ארך חמשה מח יג
על פני חמשה מח טו
חמשה ועשרים אלף מח כ
חמשה ועשרים אלף נ״פ מח כא

Et quinque. וַחֲמִשָּׁה

ויאמר לא אשחית אם אמצא שם
ארבעים וחמשה בראש׳ יח כח
וחמשה בריחם לקרשי.
וחמשה בריחם שמו׳ כו כז
וחמשה בריחם
וחמשה בריחם לו לב
ושבע מאות וחמשה לח כה
ושבע המאות וחמשה לח כח
עשרים וחמשה אלף שופ׳ כ לה
וכ מו
וחמשה עכברי שמו׳ א ו ד
וחמשה סרני פלשתים ו יז
שמנים וחמשה איש כב יח
ארבעים וחמשה מלכ׳ א ז ג
שמונים וחמשה אלף מלכ׳ ב יט לה
וחמשה אנשים מראי פני המלך
כה יט
חמשה מימין וחמשה משמאול
ד״ה ב ד ו וד ח
תשע מאות וארבעים וחמשה עזר׳ ב ח
תשעים וחמשה ב כ
שבע מאות עשרים וחמשה ב לג
שלש מאות ארבעים וחמשה ב לד
מאתים ארבעים וחמשה ב סו
ארבע מאות שלשים וחמשה ב סז
בעשרים וחמשה לאלול נחמ׳ ו טו
שמנה מאות ארבעים וחמשה ז יג
שש מאות חמשים וחמשה ז כ
תשעים וחמשה ז כה
שלש מאות ארבעים וחמשה ז לו
מאתים וארבעים וחמשה ז סז
מאתים ארבעים וחמשה ז סח
ארבע מאות שלשים וחמשה ז סט
מאה ושמונים וחמשה אלף
ישע׳ לז לו
ארבעים וחמשה ירמ׳ נב ל
בעשרים וחמשה לחדש נב לא
כעשרים וחמשה איש יחזק׳ ח טז
עשרים וחמשה איש יא א
וחמשה ועשרים אלף מה ה
עשרה וחמשה שקל מה יב
שלש מאות שלשים וחמשה
דני׳ יב יב

Quinque. הַחֲמִשָּׁה

מלכים את החמשה בראש׳ יד ט

Propter quinque. בַּחֲמִשָּׁה

התשחית בחמשה ברא׳ יח כח
בחמשה עשר יום לחדש השני
שמו׳ טז א
בחמשה עשר יום ויק׳ כג לד וכג לט
בחמשה עשר יום לחדש הראשון
במד׳ לג ג
בחמשה עשר יום לחדש
מלכ׳ א יב לב
בחמשה עשר יום בחדש יב לג
חריונים בחמשה כסף מלכ׳ ב ו כה
ונוח בחמשה עשר בו אסת׳ ט יח
בחמשה לחדש יחזק׳ א א וח א
ולג כא
בחמשה לחדש א ב
בחמשה עשר לחדש לב יז
בחמשה עשר יום מה כה
בחמשה ועשרים אלף מח כ
בחמשה עשר כסף הוש׳ ג ב

Et in quinto. וּבַחֲמִשָּׁה

ובחמשה עשר יום ויק׳ כג ו
ובחמשה עשר יום במדב׳ כח יז
וכט יב

In quinta. לַחֲמִשָּׁה

לחמשה עשר לירמות ד״ה א כה כב

Quinque. חֲמֵשֶׁת

ולקחת חמשת חמשת במד׳ ג מז
חמשת שקלים בשקל יח טז
חמשת מלכי מדין לא ח
ויעלו חמשת מלכי האמרי יהוש׳ י ה
וינסו חמשת המלכים י טז
נמצאו חמשת המלכים י יז
את חמשת המלכים האלה י כב וי כג
חמשת סרני פלשתים יג ג
חמשת סרני פלשתים שופ׳ ג ג
וילכו חמשת האנשים יח ז
ויענו חמשת האנשים יח יד
ויעלו חמשת האנשים יח יז
חמשת אלפים איש כ מה
חמשת אלפים שקלים שמו׳ א יז ה
ואת

ואת חמשת בני מיכל שמו׳ ב כא ח
זהב ככרים חמשת אלפים
ד״ה א כט ז
חמשת אלפים ובקר ד״ה ב לה ט
חמשת אלפים וארבע מאות
עזר׳ א יא
מנים חמשת אלפים ב סט
חמשת אלפים רחב יחזק׳ מה ו

Et quinque. וַחֲמֵשֶׁת

וחמשת אלפים במד׳ לא לב
וחמשת עשר בניו שמו׳ ב יט יח
וחמשת אלפים הנותר ברחב
יחזק׳ מח טו

Quasi quinque. כַּחֲמֵשֶׁת

כחמשת אלפים איש יהוש׳ ח יב
כחמשת עשר אלף שופ׳ ח י

Pro quinque. לַחֲמֵשֶׁת

לחמשת הסרנים שמו׳ א ו יח

Quintus. * חֲמִישִׁי

s פֿינפֿטע (מאַנגל:).

יום חמישי בראש׳ א כג
ותלד ליעקב בן חמישי ל יז

Quintus. הַחֲמִשִׁי . הַחֲמִישִׁי

ביום החמישי נשיא במד׳ ז לו
וביום החמישי פרים תשעה כט כו
בחדש החמישי באחד לחדש
לג לח
ויצא הגורל החמישי יהוש׳ יט כד
ביום החמישי ללכת שופ׳ יט ח
ובחדש החמישי בשבעה
מלכ׳ ב כה ח
נתנאל הרביעי רדי החמישי
ד״ה א ב יד
החמישי שפטיה לאביטל ג ג
ורפא החמישי ח ב
ירמיה החמשי יב יא
למלכיה החמישי כד ט
החמישי נתניהו כה יב
עילם החמישי כו ג
ונתנאל החמישי כו ד
החמישי לחדש החמישי כז ח
בחדש החמישי עזר׳ ז ח
ובאחד לחדש החמישי ז ט
בחדש החמישי ירמ׳ א ג וכח א

ובחדש החמישי נב יב
בחדש החמשי הנזר זכר׳ ז ג
וצום החמישי ח יט

Et quintus. וְהַחֲמִישִׁי

והחמישי שפטיה שמו׳ ב ג ד

In quinto. בַּחֲמִשִׁי

בחמשי בעשור לחדש יחזק׳ כ א
וספוד בחמשי ובשביעי זכר׳ ז ה

* חֲמִשִׁית . חֲמִישִׁית

Quinta, quinta pars.

s פֿינפֿטע (ווייבל:), דער פֿינפֿטע טהייל.

ונתתם חמישית לפרעה בראׁ׳ מז כד
ויסף חמישית כספ
ויק׳ כז טו וכו יט
האיל מוחות חמשית מלכ׳ א ו לא
כדבר הזה פעם חמישית נחמ׳ ו ה

הַחֲמִשִׁית . הַחֲמִישִׁית

Quintus, ta.

ובשנה החמשית ויק׳ יט כה
ויהי בשנה החמישית
מלכ׳ א יד כה
ויהי בשנה החמשית ד״ה ב יב ב
בשנה החמשית ירמ׳ לו ט
השנה החמישית יחזק׳ א ב

חֲמִשִׁתוֹ . חֲמִשִׁיתוֹ

Quinta ejus.

ואת חמישתו יוסף עליו ויק׳ ה יז
ויסף חמשיתו עליו כב יד וכז כז
ויסף חמישתו על ערכך כז יג
חמשיתו יסף עליו כז לא

Et quintam ejus. וַחֲמִישִׁתוֹ

וחמישתו יסף עליו במד׳ ה ז

וַחֲמִשִׁתָיו

Et quintas partes ejus.

וחמשתיו יסף עליו ויק׳ ה כד

Pih. Et quintavit. וְחִמֵּשׁ

s בעפֿינפֿטען (דען פֿינפֿטען טהייל אָלס אבגאבע נעהמען).

וחמש את ארץ מצרים
בראׁ׳ מא לד

Quinta pars. הַחֹמֶשׁ

s אין דיא פֿינפֿטע ריפּפּע (ד: ה: אינס הערץ). אנד: לענדע, וויכע אונטערליב.

באחרי החנית אל החמש שמו׳ ב ב כג
ויכהו שם החמש ג כז
ויכהו אל החמש ד ו
ויכהו בה אל החמש כ י

Quintae. לַחֹמֶשׁ

s דער פֿינפֿטע (דען דיא אַבּגאַבע אַלס אבגאבע ענטריכטעטען). פֿינפֿטעל.

לפרעה לחמש בראׁ׳ מז כו

ב עם פירושו זיון או זרוז:

II. Armare, Munire.

Pih. Et armavit. וְחִמֵּשׁ

s ריסטען, בעפֿעסטיגען.

וחמש את ארץ מצרים בראׁ׳ מא לד

Armati. * חֲמֻשִׁים

s גערישטעט.

ואתם תעברו חמשים לפני יי׳
יהוש׳ א יד
חמשים לפני בני ישראל ד יב

Et armati. וַחֲמֻשִׁים

וחמשים עלו בני ישראל שמו׳ יג יח

Armati. הַחֲמֻשִׁים

אל קצה החמשים שופ׳ ז יא

חמת ופירושו כמו:

Uter, Lagena.

Uter. * חֵמֶת

s שלויך. (חבקוק ב טו אונד איזב כא כ נאך אנד: גרימם, צאָרנבעכער, אונד הושע ז ה גלוהט).

חמת מיין הוש׳ ז ה

Et utrem. וְחֵמֶת

ויקח לחם וחמת מים בראׁ׳ כא יד

Uter. * הַחֵמֶת

ויכלו המים מן החמת בראׁ׳ כא טו
ותלך

ותלך ותמלא את החמת כא יט

וּמֵחֵמַת *Et ex utre.*

ומחמת שדי ישתה איו' כא כ

חֲמָתְךָ *Utrem tuum.*

מספח חמתך ואף לד״ק חבק' ב טו

חנן לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א כל לשון תחנה וחנינה וחן הוא פירושו חמלה או נתינה או תפלה:

I. Gratiosum esse, Gratiam facere, Misereri.

חָנַן *Gratiose largitus est.*

s עמאנדעם נעניגט, גינזטיג, גנאדיג זיין, זיך זיינער ערבארמען, בעגנאדי- גען, מילדטהאטיג זיין, האלדזעליג זיין, אנמוטהיג, מיטלידסווירדיג זיין, האלד זיין, האלדזעליג, ליעבליך מאכען, בעמיטלידען, בעדויערן, בע- מיטלידעט, בעגינזטיגט ווערדען, אום ערבארמען פלעהען, אנפלעהען.

הילדים אשר חנן אלהים ברא' לג ה

חַנַּנִי

Gratiose largitus est mihi.

כי חנני אלהים ברא' לג יא

וְחַנַּנִי *Gratiam faciet mihi.*

מי יודע וחנני יי' שמו' ב יב כב

וְחַנֹּתִי *Et gratiosus ero.*

וחנתי את אשר אחן שמו' לג יט

וְחַנֹּתִי

Et gratiam implorabam.

וחנתי לבני בטני איו' יט יז

חָנָנוּ *Gratiam faciunt.*

זקנים לא חננו איכ' ד יו

חוֹנֵן · חֹנֵן *Gratiam faciens.*

צדיק חונן ונותן תהל' לו כא
כל היום חונן ומלוה לז כו
ואל יהי חונן ליתומיו קט יב
טוב איש חונן ומלוה קיב ה
ומכבדו חנן אביון משלי יד לא

מלוה יי' חנן דל יט יז

לְחוֹנֵן *Gratiose largienti.*

לחונן דלים יקבצנו משלי כח ח

חָנוֹן *Gratiam faciendo.*

חנון יחנך לקול זעקך ישע' ל יט

חֲנוֹת *Gratiam facere.*

השכח חנות אל תהל' עז י

לְחֶנְנָהּ *Gratiam facere ei.*

כי עת לחננה תהל' קב יד

לַחֲנַנְכֶם *Gratiam facere vobis.*

יחכה יי' לחננכם ישע' ל יח

חָנֵּנִי *Gratiam fac mihi.*

חנני ושמע תפלתי תהל' ד ב
חנני יי' כי אמלל אני ו ג
חנני יי' ראה עניי ט יד
חנני יי' כי צר לי לא י
אני אמרתי יי' חנני מא ה
חנני והקימני מא יא
חנני אלהים כחסדך נא ג
חנני אלהים כי שאפני אנוש נו ב
חנני אלהים חנני נז ב
חנני יי' כי אליך אקרא פו ג
ותורתך חנני קיט כט
חנני כאמרתך קיט נח

וְחָנֵּנִי *Et gratiam fac mihi.*

פנה אלי וחנני תהל' כה יו
פדני וחנני כו יא
וחנני ועננו כז ז
שמע יי' וחנני ל יא
פנה אלי וחנני פו יו
פנה אלי וחנני קיט קלב

חָנֵּנוּ *Gratiam fac nobis.*

חננו יי' חננו תהל' קכג ג
חננו לך קוינו ישע' לג ב

חָנֻּנִי *Gratiam facite mihi.*

חנני חנני אתם רעי איו' יט כא

חָנּוּנוּ *Gratificabimini nobis.*

אליהם חנונו אותם שופ' כא כב

אָחֹן *Gratiam faciam.*

וחנתי את אשר אחן שמו' לג יט

תָּחֹן *Gratiam facias.*

אל תחן כל בגדי און תהל' נט ו

תְּחָנֵּם *Gratiam facies eis.*

להם ברית ולא תחנם דבר' ז ב

יְחֻנַּן *Gratiam faciet.*

אולי יחנן יי' אלהי צבאות עמו' ה טו

יָחֹן *Gratiam facit.*

ונער לא יחן דבר' כח נ

וַיָּחָן *Et gratiam fecit.*

ויחן יי' אתם וירחמם מלכ' ב יג כג

יְחָנֵּנוּ *Gratiam faciet nobis.*

אלהים יחננו תהל' סז ב

וִיחָנֵּנוּ

Et gratiam faciet nobis.

חלו נא פני אל ויחננו מלאכ' א ט

שֶׁיְּחָנֵּנוּ *Gratiam faciat nobis.*

עד שיחננו תהל' קכג ב

יָחְנְךָ *Gratiam faciat tibi.*

אלהים יחנך בני בראש' מג כט
חנון יחנך לקול זעקך ישע' ל יט

וִיחֻנֶּךָּ

Et gratiam faciat tibi.

יאר יי' פניו אליך ויחנך במד' ו כה

יְחָנֶנּוּ *Gratiam faciet ei.*

ויצרו לא יחננו ישע' כז יא

וַיְחֻנֶּנּוּ *Et gratiam fecit ei.*

ויחננו ויאמר פדעהו איו' לג כד

נֵחַנְתְּ *Niph. Gratiosa eris.*

מה נחנת בבא לך חבלים ירמ' כב כג

וּמְחוֹנֵן

Pih. Et gratiam faciens.

ומחונן ענוים אשריו משלי יד כא

יְחֹנַן *Gratiosam exhibet.*

כי יחנן קולו משלי כו כה

Gratiam facient. יְחַנֵּנוּ

ואת עפרה יחננו תהל׳ קב טו

Hoph. Gratiosus videtur. יֻחַן

לא יחן בעיניו רעהו משלי כא י

Gratia afficitur. יֻחַן

יחן רשע בל למד צדק - ישע׳ כו י

הִתְחַנַּנְתָּה

Hithp. Deprecatus es.

אשר התחננתה מלכ׳ א ט ג

Deprecatus sum. הִתְחַנַּנְתִּי

דברי אלה אשר התחננתי
מלכ׳ א ח נט

וְהִתְחַנְּנוּ

Et deprecabuntur te.

והתחננו אליך בבית הזה
מלכ׳ א ח לג
והתחננו אליך בארץ ח מז
והתחננו לפניך בבית הזה
ד״ה ב ו כד
והתחננו אליך בארץ שבים ו לז

Ad deprecandum. לְהִתְחַנֶּן־

אל המלך להתחנן לו אסת׳ ד ח

בְּהִתְחַנְנוֹ

In deprecando eum.

בהתחננו אלינו בראש׳ מב כא

Deprecabor. אֶתְחַנֶּן־

במו פי אתחנן לו איו׳ יט יז

Deprecabor. אֶתְחַנָּן

למשפטי אתחנן איו׳ ט טו
ואל יי׳ אתחנן תהל׳ ל ט
קולי את יי׳ אתחנן קמב ב

Et deprecatus sum. וָאֶתְחַנַּן

ואתחנן אל יי׳ דבר׳ ג כג

Deprecaberis. תִּתְחַנָּן

ואל שדי תתחנן איו׳ ח ה

Et deprecatus fuit. וַיִּתְחַנַּן

ויתחנן אליו וידבר אליו
מלכ׳ ב א יג

Idem. וַיִּתְחַנֶּן־

בכה ויתחנן לו הוש׳ יב ה

Et deprecata fuit. וַתִּתְחַנֶּן־

ותבך ותתחנן לו אסת׳ ח ג

Gratia. חֵן *

s גונסט, גנאַדע, אנמוטה, שאָנהייט, ליעבליך זיין. (אֶבֶן חֵן משלי יז ח נאך אנד: איין צויבער).

ונח מצא חן בעיני יי׳ בראש׳ ו ח
מצאתי חן בעיניך יח ג ול כז ולג י
הנה נא מצא עבדך חן יט יט
להגיד לאדני למצא חן לב ו
למצא חן בעיני אדני לג ח
ויאמר למה זה אמצא חן לג טו
אמצא חן בעיניכם לד יא
וימצא יוסף חן בעיניו לט ד
נמצא חן בעיני אדני מז כה
ויאמר לו אם נא מצאתי חן מז כט
אם נא מצאתי חן בעיניכם נ ד
ונתתי את חן העם שמו׳ ג כא
ויתן יי׳ את חן העם יא ג
ויי׳ נתן את חן העם יב לו
וגם מצאת חן בעיני לג יב
אם נא מצאתי חן
למען אמצא חן לג יג
כי מצאתי חן בעיניך לג יז
מצאת חן בעיני ואדעך לג יז
אם נא מצאתי חן בעיניך יי׳ לד ט
לא מצאתי חן בעיניך במד׳ יא יא
אם מצאתי חן בעיניך יא טו
אם מצאנו חן בעיניך לב ה
אם לא תמצא חן בעיניו דבר׳ כד א
אם נא מצאתי חן בעיניך שופ׳ ו יז
אמצא חן בעיניו רות ב ב
מדוע מצאתי חן בעיניך ב י
אמצא חן בעיני אדני ב יג
תמצא שפחתך חן בעיניך
שמו׳ א א יח
כי מצא חן בעיני יז כב
כי מצאתי חן בעיניך כ ג
אם מצאתי חן בעיניך כ כט
וימצאו הנערים חן בעיניך כה ח
אם נא מצאתי חן בעיניך כז ה
כי מצאתי חן בעיניך שמו׳ ב יד כב
אם אמצא חן בעיני יי׳ טו כה

אמצא חן בעיניך אדני המלך יז ד
וימצא הדד חן בעיני פרעה
מלכ׳ א יא יט
ותהי אסתר נשאת חן אסת׳ ב טו
ותשא חן וחסד לפניו ב יז
נשאה חן בעיניו ה ב
אם מצאתי חן בעיני המלך ה ח
אם מצאתי חן בעיניך ז ג
ואם מצאתי חן לפניו ח ה
הוצק חן בשפתותיך תהל׳ מה ג
חן וכבוד יתן יי׳ פד יב
כי לוית חן משלי א ט
ומצא חן ושכל טוב ג ד
ולענוים יתן חן ג לד
תתן לראשך לוית חן ד ט
ויעלת חן ה יט
אשת חן תתמך כבוד יא טז
שכל טוב יתן חן יג טו
אבן חן השחד יז ח
מכסף ומזהב חן טוב כב א
חן שפתיו רעהו מלך כב יא
מוכיח אדם אחרי חן ימצא כח כג
וגם לא לידעים חן קהל׳ ט יא
דברי פי חכם חן י יב
מצא חן במדבר ירמ׳ לא ב
זונה טובת חן נחו׳ ג ד
תשאות חן חן לה זכר׳ ד ז
רוח חן ותחנונים יב י

Et gratia. וְחֵן

וחן לגרגרתיך משלי ג כב

Gratia. הַחֵן

שקר החן והבל היופי משלי לא ל

Gratiam ejus. חִנּוֹ

ויתן חנו בעיני שר בראש׳ לט כא

Gratiosus. חַנּוּן *

s גנעדיג, בארמהערציג.

ושמעתי כי חנון אני שמו׳ כב כו
כי חנון ורחום יי׳ אלהיכם ד״ה ב ל ט
חנון ורחום ארך אפים נחמ׳ ט יז
כי אל חנון ורחום אתה ט לא
חנון ורחום יי׳ תהל׳ קיא ד
חנון ורחום וצדיק קיב ד
חנון יי׳ וצדיק קטז ה
חנון ורחום יי׳ קמה ח
כי חנון ורחום הוא יואל ב יג
אל

אל חנון ורחום   יונ׳ ד ב

Et gratiosus. וְחַנּוּן

יי׳ יי׳ אל רחום וחנון   שמו׳ לד ו
אל רחום וחנון   תהל׳ פו טו
רחום וחנון יי׳   קג ח

* חֲנִינָה **Gratia.**

s נגאַדע, ערבאַרמען, שאָנונג.

לא אתן לכם חנינה   ירמ׳ יו יג

* תְּחִנָּה **Deprecatio.**

s גנאַדע, ערבאַרמען, ביטטע, פֿלעהען, ערפֿלעהונג.

לבלתי היות להם תחנה   יהוש׳ יא כ
כל תפלה כל תחנה   מלכ׳ א ח לח
כל תפלה כל תחנה   ד״ה ב ו כט
היתה תחנה מאת יי׳ אלהינו   עזר׳ ט ח

Et deprecatio. וְהַתְּחִנָּה

את כל התפלה והתחנה   מלכ׳ א ח נד

Deprecatio. תְּחִנַּת

ושמעת אל תחנת עבדך   מלכ׳ א ח ל
אל תחנת עבדך
ואל תחנת עמך   ה נב

Deprecatio mea. תְּחִנָּתִי

שמע יי׳ תחנתי   תהל׳ ו י
תבוא תחנתי לפניך   קיט קע
תפל נא תחנתי לפניך   ירמ׳ לז כ
מפיל אני תחנתי לפני המלך   לח כו
ומפיל תחנתי לפני יי׳ אלהי   דניאל ט כ

A deprecatio mea. מִתְּחִנָּתִי

ואל תתעלם מתחנתי   תהל׳ נה ב

Deprecatio nostra. תְּחִנָּתֵנוּ

תפל נא תחנתנו   ירמ׳ מב ב

Deprecatio tua. תְּחִנָּתְךָ

תחנתך אשר התחננתה   מלכ׳ א ט ג

Deprecatio vestra. תְּחִנַּתְכֶם

להפיל תחנתכם לפניו   ירמ׳ מב ט

Deprecatio ejus. תְּחִנָּתוֹ

ואל תחנתו יי׳ אלהי   מלכ׳ א ח כח
ואל תחנתו יי׳ אלהי   ד״ה ב ו יט
ויעתר לו וישמע תחנתו   לג יג

Deprecatio eorum. תְּחִנָּתָם

את תפלתם ואת תחנתם   מלכ׳ א ח מה וח מט
את תפלתם ואת תחנתם   ד״ה ב ו לה
אולי תפל תחנתם   ירמ׳ לו ז

תְּחִנֹּתֵיהֶם
Deprecationes ipsorum.

ואת תחנתיהם   ד״ה ב ו לט

* תַּחֲנוּנִים **Deprecationes.**

s ביטטען, פֿלעהען.

הירבה אליך תחנונים   איו׳ מ כז
תחנונים ידבר רש   משלי יח כג

Et deprecationes. וְתַחֲנוּנִים

לבקש תפלה ותחנונים   דניאל ט ג
רוח חן ותחנונים   זכר׳ יב י

Et deprecationibus. וּבְתַחֲנוּנִים

ובתחנונים אובילם   ירמ׳ לא ט

Deprecationes. תַּחֲנוּנֵי

ושמעת אל תחנוני עבדך   ד״ה ב ו כא
תחנוני בני ישראל   ירמ׳ ג כא

תַּחֲנוּנַי . תַּחֲנוּנָי
Deprecationes meae.

שמע קול תחנוני   תהל׳ כח ב
כי שמע קול תחנוני   כח ו
אכן שמעת קול תחנוני   לא כג
את קולי תחנוני   קיו א
לקול תחנוני   קל ב
האזינה יי׳ קול תחנוני   קמ ז
האזינה אל תחנוני   קמג א

Deprecat. nostras. תַּחֲנוּנֵינוּ

אנחנו מפילים תחנונינו   דניאל ט יח

Deprecat. tuae. תַּחֲנוּנֶיךָ

בתחלת תחנוניך יצא דבר   דניאל ט כג

Deprecat. ejus. תַּחֲנוּנָיו

אל תפלת עבדך ואל תחנוניו   דניאל ט יז

* תַּחֲנוּנוֹתָי **Deprecat. meae.**

והקשיבה בקול תחנונותי   תהל׳ פו ו

ב שם חנם:

II. Gratis.

* חִנָּם **Gratis.**

s אומזאָנזט, אָהנע ענטגעלד, אונענט־געלטליך, אונפֿערדיענט, אונפֿערשולדעט, אָהנע אורזאַכע.

ועבדתני חנם   בראש׳ כט טו
יצא לחפשי חנם   שמו׳ כא ב
ויצאה חנם אין כסף   כא יא
אשר נאכל במצרים חנם   במד׳ יא ה
להמית את דוד חנם   שמו׳ א יט ה
ולשפך דם חנם   כה לא
ליי׳ אלהי עלות חנם   שמו׳ ב כד כד
דמי חנם אשר שפך יואב   מלכ׳ א ב לא
והעלות עולה חנם   ד״ה א כא כד
ותסיתני בו לבלעו חנם   איו׳ ב ג
והרבה פצעי חנם   ט יז
כי תחבל אחיך חנם   כב ו
חנם טמנו לי
חנם חפרו   תהל׳ לה ז
שנאי חנם יקרצו עין   לה יט
שנאי חנם   סט ה
וילחמוני חנם   קט ג
שרים רדפוני חנם   קיט קסא
נצפנה לנקי חנם   משלי א יא
כי חנם מזורה הרשת   א יז
אל תריב עם אדם חנם   ג ל
למי פצעים חנם   כג כט
אל תהי עד חנם ברעך   כד כח
כן קללת חנם לא תבא   כו ב
חנם נמכרתם   ישע׳ נב ג
כי לקח עמי חנם   נב ה
ברעהו יעבד חנם   ירמ׳ כב יג
איבי חנם   איכ׳ ג נב
לא אל חנם דברתי   יחזק׳ ו י
כי לא חנם עשיתי   יד כג
ולא תאירו מזבחי חנם   מלאכ׳ א י

* החנם

An gratis. הַחִנָּם

החנם ירא איוב אלהים איו' א ט

חנה לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א כל לשון חניה ומחנה:

I. Castrametari, Castra ponere.

Castra posuerat. חָנָה

s זיך ניעדערלאססען, לאגערן, לאגער, צעלט אויפשלאגען, בעלאגערן.

אל המקום אשר חנה שמו' א כו ה
קרית חנה דוד ישע' כט א

Et castrametabor. וְחָנִיתִי

וחניתי כדור עליך ישע' כט ג
וחניתי לביתי מצבה זכר' ט ח

Castrametati sunt. חָנוּ

כן חנו לדגליהם במד' ב לד
ופלשתים חנו במכמש שמו' א יג יו

Et castra ponent. וְחָנוּ

וחנו בני ישראל במד' ב נב

Castra habens. חֹנֶה

אשר הוא חנה שם שמו' יח ה
חנה מלאך יי' תהל' לד ח

חֹנָךְ

Castra habens contra te.

פזר עצמות חנך תהל' נג ו

Castrametantes. חֹנִים

אותם חנים על הים שמו' יד ט
חנים סביבתו שמו' א כו ה
וישראל חנים כט א
על פני השדה חנים שמו' ב יא יא
והעם חנים על גבתון מלכ' א יו טו

הַחֹנִים . הַחוֹנִים

Castrametantes.

ונסעו המחנות החנים קדמה במד' י ה
המחנות החנים תימנה י ו
וישמע העם החנים לאמר
מלכ' א יו יו
החונים בגדרות נחו' ג יז

Et castrametantes. וְהַחֹנִים

והחנים קדמה מזרחה במד' ב ג
והחנים עליו מטה יששכר ב ה
והחנים עליו מטה שמעון ב יב
והחנים עליו מטה אשר ב כז
והחנים לפני המשכן ג לח

Castra habens. חֹנָה

וחית פלשתים חנה שמו' ב כג יג
חנה בעמק רפאים ד"ה א יא טו

Castrametari. חֲנוֹת

הנה חנות היום לין פה שופ' יט ט

Et in castrametando. וּבַחֲנֹת

ובחנת המשכן במד' א נא

Castrametari nostrum. חֲנֹתֵנוּ

ידעת חנתנו במדבר במד' י לא

Castrametari vos. לַחֲנֹתְכֶם

מקום לחנתכם דבר' א לג

Et castrametare. וַחֲנֵה

וחנה על העיר ולכדה
שמו' ב יב כח

Ponite castra. חֲנוּ

חנו מחוץ למחנה במד' לא יט
חנו עליה סביב ירמ' נ כט

Et castra posuit. וַיִּחַן

ויחן בנחל גרר בראש' כו יז
ויחן את פני העיר לג יח
ויחן שם ישראל שמו' יט ב
לכישה ויחן עליה יהוש' י לא
ויחן בתבץ וילכדה שופ' ט נ
ויחן על יבש גלעד שמו' א יא א
ויחן שאול בגבעת החכילה כו ג
ויחן ישראל ואבשלם שמו' ב יז כו
ויחן עליה ויבנו עליה מלכ' ב כה א
ויחן על הערים הבצרות ד"ה ב לב א

Castrametaberis. תַּחֲנֶה

אם תחנה עלי מחנה תהל' כז ג

Et castrametati fuim. וַנַּחֲנֶה

ונחנה שם ימים שלשה עזר' ח טו

Castrametabimini. תַּחֲנוּ

נכחו תחנו על הים שמו' יד ב

Castrametabuntur. יַחֲנוּ

וסביב למשכן יחנו במד' א נ
והלוים יחנו סביב א נג
יחנו בני ישראל
לאהל מועד יחנו ב ב
כאשר יחנו ב יז
אחרי המשכן יחנו ימה ג כג
יחנו על ירך המשכן ג כט
יחנו צפנה ג לה
שם יחנו בני ישראל ט יז
ועל פי יי' יחנו
על המשכן יחנו ט יח
על פי יי' יחנו ט כ וט כג
יחנו בני ישראל ט כב

Et castrametabuntur. וְיַחֲנוּ

וישבו ויחנו שמו' יד ב

Et castrametati sunt. וַיַּחֲנוּ

ויחנו באתם שמו' יג כ
ויחנו שם על המים טו כז
ויחנו ברפידים ואין מים יז א
ויחנו במדבר יט ב
ויחנו במדבר פארן במד' יב יו
ויחנו באבת כא י
ויחנו בעיי העברים כא יא
ויחנו בנחל זרד כא יב
ויחנו מעבר ארנון כא יג
ויחנו בערבות מואב כב א
ויחנו בסכת לג ה
ויחנו באתם לג ו
ויחנו לפני מגדל לג ז
ויחנו במרה לג ח
ושבעים תמרים ויחנו שם לג ט
ויחנו על ים סוף לג י
ויחנו במדבר סין לג יא
ויחנו בדפקה לג יב
ויחנו באלוש לג יג
ויחנו ברפידים לג יד
ויחנו במדבר סיני לג טו
ויחנו בקברת התאוה לג יו
ויחנו בחצרת לג יז
ויחנו ברתמה לג יח
ויחנו ברמן פרץ לג יט
ויחנו בלבנה לג כ
ויחנו ברסה לג כא
ויחנו בקהלתה לג כב
ויחנו בהר שפר לג כג

ויחנו

ויחנו בחרדה לג כד
ויחנו במקהלת לג כה
ויחנו בתחת לג כו
ויחנו בתרח לג כז
ויחנו במתקה לג כח
ויחנו בחשמנה לג כט
ויחנו במסרות לג ל
ויחנו בבני יעקן לג לא
ויחנו בחר הגדגד לג לב
ויחנו ביטבתה לג לג
ויחנו בעברנה לג לד
ויחנו בעצין גבר לג לה
ויחנו במדבר צן היא קדש לג לו
ויחנו בהר ההר לג לז
ויחנו בצלמנה לג מא
ויחנו בפונן לג מב
ויחנו באבת לג מג
ויחנו בעיי העברים לג מד
ויחנו בדיבן גד לג מה
ויחנו בעלמן דבלתימה לג מו
ויחנו בהרי העברים לג מז
ויחנו בערבת מואב לג מח
ויחנו על הירדן לג מט
ויחנו בגלגל יהוש' ד יט
ויחנו בני ישראל בגלגל ה י
ויחנו מצפון לעי ח יא
ויחנו על גבעון י ה
מלכיש עגלנה ויחנו עליה י לד
ויחנו יחדו אל מי מרום יא ה
ויחנו עליהם וישחיתו שופ' ו ד
ויחנו בעמק יזרעאל ו לג
ויחנו על עין חרד ז א
ויחנו בגלעד
ויחנו במצפה י יז
ויחנו ביהצה וילחם בישראל יא כ
ויעלו פלשתים ויחנו ביהודה טו ט
ויחנו בקרית יערים יח יב
ויחנו על הגבעה כ יט
ויחנו על האבן העזר שמו' א ד א
ויעלו ויחנו במכמש יג ה
ויחנו בין שוכה יז א
ויחנו בעמק האלה יז ב
ויחנו בשונם וגו' ויחנו בגלבע כח ד
ויחנו בערוער ימין העיר שמו' ב כד ה
ויחנו בני ישראל נגדם מלכ' א כ כז
ויחנו אלה נכח אלה כ כט
ויבאו ויחנו לפני מידבא ד"ה א יט ז
ויחנו מבאר שבע נחמ' יא ל

ויחנו סביב לאהלי איו' יט יב
ויחנו עליה ירמ' נב ד

וַיִּחֲנוּן *Et castrametati sunt.*

ויחנון בעבר ארנון שופ' יא יח

* הַחֲנֻיוֹת *Cellulae.*

s נעוואָלבע (פֿיעללייכט אונטעראירדישע קאַמערן), אַנד: קראַמלאָדען, קויף־לאָדען, בודען.

ואל החנֻיות ירמ' לז יז

* מַחֲנֶה *Castra, Acies.*

s לאַגער, קריעגסלאַגער, פֿעלדלאַגער, העער, איבערהויפט הויפֿען, צוג, שאַאַר.

כי תצא מחנה על איביך דבר' כג י
אם תחנה עלי מחנה תהל' כז ג
קול המלה כקול מחנה יחזק' א כד

הַמַּחֲנֶה *Castra.*

אל המחנה האחת
והיה המחנה הנשאר בראש' לב ט
מי לך כל המחנה הזה לג ח
ויהי המחנה כבד מאד נ ט
ותכס את המחנה שמו' יו יג
לקראת האלהים מן המחנה יט יז
ויהי כאשר קרב אל המחנה לב יט
ויעמד משה בשער המחנה לב כו
הרחק מן המחנה לג ז
ושב אל המחנה לג יא
ואחר יבוא אל המחנה ויק' יד ח
יבוא אל המחנה יו כו ויו כח
בנסע המחנה במד' ד ה וד טו
וישלחו מן המחנה ה ב
בנסעם מן המחנה י לד
ותאכל בקצה המחנה יא א
על המחנה לילה יא ט
ויאסף משה אל המחנה יא ל
ויטש על המחנה
סביבות המחנה יא לא
סביבות המחנה יא לב
לא משו מקרב המחנה יד מד
ואחר יבא אל המחנה יט ז
ואת השלל אל המחנה לא יב
ואחר תבאו אל המחנה לא כד
המלחמה מקרב המחנה דבר' ב יד
מקרב המחנה עד תמם ב טו
לא יבא אל תוך המחנה כג יא
יבא אל תוך המחנה כג יב
עברו בקרב המחנה יהוש' א יא
השטרים בקרב המחנה ג ב
ויבאו המחנה ו יא
פעם אחת וישבו המחנה ו יד
את כל המחנה אשר מצפון ח יג
וילכו אל יהושע אל המחנה ט ו
אל המחנה הגלגלה לאמר י ו
אל המחנה הגלגלה י טו וי מג
וישבו כל העם אל המחנה י כא
ויבאו אל יהושע אל המחנה יח ט
ואת כל הרכב ואת כל המחנה
שופ' ד טו
ואחרי המחנה ד יו
ופרה נערך אל המחנה ז י
את מדין ואת כל המחנה ז יד
אנכי בא בקצה המחנה ז יז
גם אתם סביבות כל המחנה ז יח
בקצה המחנה ז יט
וירץ כל המחנה ז כא
ובכל המחנה וינס המחנה ז כב
ויך את המחנה ח יא
וכל המחנה החריד ח יב
לא בא איש אל המחנה כא ח
ויבאו אותם אל המחנה שילה כא יב
ויבא העם אל המחנה שמו' א ד ג
ארון ברית יי' אל המחנה ד ה
בא אל המחנה ד ו
כי בא אלהים אל המחנה ד ז
בתוך המחנה יא יא
והרץ המחנה לאחיך יז יז
אל שאול אל המחנה כו ו
והנה איש בא מן המחנה
שמו' ב א ב
והוציאני מן המחנה מלכ' א כב לד
ואת חמריהם המחנה מלכ' ב ז ז
עד קצה המחנה ז ח
ויצאו מן המחנה להחבה ז יב
והוצאתני מן המחנה ד"ה ב יח לג

וְהַמַּחֲנֶה *Et castra.*

והמחנה היה בטח שופ' ח יא

בַּמַּחֲנֶה *In castris.*

בלילה ההוא במחנה בראש' לב כב
ויחרד כל העם אשר במחנה
שמו' יט יו
קול מלחמה במחנה לב יז

משער

משער לשער במחנה לב כז
ויעבירו קול במחנה לו ו
או עז במחנה ויק' יז ג
וינצו במחנה כד י
שני אנשים במחנה
ויתנבאו במחנה במד' יא כו
מתנבאים במחנה יא כז
במחנה עד חיותם יהוש' ה ח
וילינו במחנה ו יא
קום רד במחנה שופ' ז ט
וירדת במחנה ז יא
החמשים אשר במחנה ז יא
ותהי חרדה במחנה שמו' א יד טו
וההמון אשר במחנה יד יט
אשר עלו עמם במחנה יד כא
תצא במחנה כח א
צאתך ובאך אתי במחנה כט ו
ביום ההוא במחנה מלכ' א יו יו
ויעבר הרנה במחנה כב לו
ויקנאו למשה במחנה תהל' קו יו

Castra. לַמַּחֲנֶה

שכבת הטל סביב למחנה שמו' יו יג
מחוץ למחנה חטאת הוא כט יד
מחוץ למחנה
אשר מחוץ למחנה לג ז
אל מחוץ למחנה ויק' ד יב וד כא
וו ד וי ד וי ה ויד ג ויו כז
וכד יד וכד כג
שרף באש מחוץ למחנה ח יז וט יא
מחוץ למחנה מושבו ג מו
או אשר ישחט מחוץ למחנה יז ג
אל מחוץ למחנה במד' ה ג
אל מחוץ למחנה ה ד וטו לו
ויט ג ולא יג
מחוץ למחנה יב יד ויב טו וטו לה
והניח מחוץ למחנה יט ט
ואתם חנו מחוץ למחנה לא יט
ויד תהיה לך מחוץ למחנה
דבר' כג יג
סביב למחנה שופ' ז כא
ולא היה מים למחנה מלכ' ב ג ט
הבא בערבים למחנה ד"ה ב כב א

Castra. מַחֲנֵה

מחנה אלהים זה בראש' לב ג
ההלך לפני מחנה ישראל שמו' יד יט
מחנה מצרים ובין מחנה ישראל
יד כ
וישקף יי' אל מחנה מצרים
ויהם את מחנה מצרים יד כד
דגל מחנה יהודה במד' ב ג
דגל מחנה ראובן ב י וי יח
מחנה הלוים בתוך המחנת ב יז
דגל מחנה אפרים ב יח
דגל מחנה דן ב כה
ונסע דגל מחנה בני יהודה י יד
מחנה ראובן י יח
מחנה בני אפרים י כב
מחנה בני דן מאסף י כה
ושמתם את מחנה ישראל יהוש' ו יח
s ויפל כל מחנה שופט' ד טז
אל מחנה ישראל
את מחנה מדין ז טו
מכל מחנה בני קדם ח י
מחנה דן עד היום הזה יח יב
סגר מחנה פלשתים שמו' א יז מו
וירא שאול את מחנה פלשתים
כח ה
את מחנה ישראל יתן יי' כח יט
ויבאו אל מחנה ישראל
מלכ' ב ג כד
ונפלה אל מחנה ארם ז ד
לבוא אל מחנה ארם ז ה
s עד קצה מחנה ז ה
ויי' השמיע את מחנה ארם ז ו
באנו אל מחנה ארם ז י
אחרי מחנה ארם ז יד
ויבזו את מחנה ארם ז יו
ואבתיהם על מחנה יי' ד"ה א ט יט
להכות את מחנה פלשתים יד טו
ויכו את מחנה פלשתים יד יו

Et castra. וּמַחֲנֵה

ומחנה מדין היה לו מצפון שופ' ז א
ומחנה מדין היה לו ז ח
ומחנה פלשתים חנה ד"ה א יא טו

In castris. בְּמַחֲנֵה

מתהפך במחנה מדין שופ' ז יג
במחנה דן בין צרעה יג כה
במחנה העברים שמו' א ד ו
להכות במחנה פלשתים שמו' ב ה כד
שלשת הגברים במחנה פלשתים
כג יו
ויך במחנה אשור מלכ' ב יט לה
השלשה במחנה פלשתים
ד"ה א יא יח
במחנה מלך אשור ד"ה ב לב כא
ויכה במחנה אשור ישע' לז לו

Sicut castra. כְּמַחֲנֵה

גדול כמחנה אלהים ד"ה א יב כב

Ad castra. לְמַחֲנֵה

כל הפקדים למחנה יהודה במד' ב ט
כל הפקדים למחנה ראובן ב יו
כל הפקדים למחנה דן ב לא
ויניחום מחוץ למחנה ישראל
יהוש' ו כג
עד למחנה גדול ד"ה א יב כב

De castris. מִמַּחֲנֵה

המשחית ממחנה פלשתים
שמו' א יג יז
ממחנה ישראל נמלטתי
שמו' ב א ג

Castra ejus. מַחֲנֵהוּ

איש על מחנהו במד' א נב
הוא וכל מחנהו מלכ' ב ה טו
מלך ארם את כל מחנהו ו כד
לפני יי' ולפני מחנהו ד"ה ב יד יג
ויפל בקרב מחנהו תהל' עח כח
כי רב מאד מחנהו יואל ב יא

Machanaim n. p. מַחֲנָיִם

שם המקום ההוא מחנים בראש' לב ג

Machana. הַמַּחֲנָיִם

כמחלת המחנים שיר ז א

De Machana. מִמַּחֲנַיִם

ויהי גבולם ממחנים יהוש' יג ל
s ממחנים גבעונה שמו' ב ב יב

Et de Machana. וּמִמַּחֲנַיִם

וממחנים עד גבול לדבר
יהוש' יג כו

An in castris? הַבְּמַחֲנִים

הבמחנים אם במבצרים במד' יג יט

Castra tua. מַחֲנֶיךָ

מתהלך בקרב מחנך
מחניך קדוש דבר' כג טו
וגרך אשר בקרב מחניך כט י

Castrorum vestror. מַחֲנֵיכֶם

באש מחניכם ובאפכם עמו' ד י
ולא

מַחֲנֵיהֶם *Castra ipsorum.*

ולא יטמאו את מחניהם במד' ה ג
הם וכל מחניהם יהושׁ' י ה
ויצאו הם וכל מחניהם יא ד
את מחניהם למלחמה שמו' א יז א
וישסו את מחניהם יז נג
ויקבצו פלשתים את מחניהם כח א
ויקבצו פלשתים את כל מחניהם כט א

וּמַחֲנֵיהֶם *Et castra eorum.*

ומחניהם עמם שופ' ח י

מַחֲנוֹת *Castra.*

והגמלים לשני מחנות בראש' לב ה
ועתה הייתי לשני מחנות לב יא
בשערי מחנות יי' ד"ה ב לא ב
ונתת עליה מחנות יחזק' ד ב

הַמַּחֲנוֹת *Castra.*

בתוך המחנות במד' ב יז
כל פקודי המחנות ב לב
למסע את המחנות י ב
המחנות החנים קדמה י ה
המחנות החנים תימנה י ו
מאסף לכל המחנות י כה

בַּמַּחֲנוֹת *In castris.*

במחנות ההמה כמגפה זכר' יד טו

לְמַחֲנוֹת *Ad castra.*

המה השערים למחנות ד"ה א ט יח

מִמַּחֲנוֹת *E castris.*

איש הבנים ממחנות פלשתים ש"א יז ד

*** תַּחֲנֹתִי** *Metatio mea.*

s לאגערארט.

פלני אלמני תחנתי מלכ' ב ו ח

ב שם חנית:

II. Hasta.

*** חֲנִית** *Hasta.*

s שפיעס, וואורפשפיעס, שפעער.

חרב או חנית שמו' א יג יט
התת ידך חנית או חרב כא ט
ועתה ראה אי חנית המלך כו יז
ויאמר הנה החנית המלך כו כב
ימלא ברזל ועץ חנית שמו' ב כג ז
וביד המצרי חנית כג כא
חנית כמנור ארגים ד"ה א יא כג
להב חנית וכידון איו' לט כג
חנית מסע ושריה מא יח
והרק חנית תהל' לה ג
וקצץ חנית מו י
שניהם חנית וחצים נז ה
וברק חנית נחו' ג ג

וַחֲנִית *Et hasta.*

חרב וחנית ביד כל העם
שמו' א יג כב
ועמהם בצנה וחנית ד"ה א יב לד

הַחֲנִית *Hasta.*

ויטל שאול את החנית שמו' א יח יא
וכ לג
ויך את החנית בקיר יט י
את החנית אשר מראשתיו כו יא
ויקח דוד את החנית כו יב
באחרי החנית אל החמש
ותצא החנית שמו' ב ב כג
ויגזל את החנית כג כא
את החנית ואת השלטים מלכ' ב יא י
את החנית מיד המצרי ד"ה א יא כג

וְהַחֲנִית *Et hasta.*

והחנית ביד שאול שמו' א יח י

בַּחֲנִית *Cum hasta.*

להכות בחנית שמו' א יט י
אכנו נא בחנית כו ח

וּבַחֲנִית *Et cum hasta.*

בחרב ובחנית ובכידון שמו' א יז מה
כי לא בחרב ובחנית יהושיע יי'
יז מז

חֲנִיתֶךָ *Hasta tua.*

לנגה ברק חניתך חבק' ג יא

חֲנִיתוֹ *Hasta ejus.*

וחץ חניתו
ולהבת חניתו שמו' א יז ז
והנה שאול נשען על חניתו
שמו' ב א ו
ועץ חניתו כמנור ארגים כא יט
והוא עורר את חניתו כג יח
הוא עורר את חניתו ד"ה א יא יא
ויא כ
ועץ חניתו כמנור ארגים כ ה

וַחֲנִיתוֹ *Et hasta sua.*

יושב וחניתו בידו שמו' א יט ט
תחת האשל ברמה וחניתו בידו
כב ו
וחניתו מעוכה בארץ כו ז

בַּחֲנִיתוֹ *Cum hasta sua.*

ויהרגהו בחניתו שמו' ב כג כא
ויהרגהו בחניתו ד"ה א יא כג

הַחֲנִיתִים *Hastae.*

את החניתים ואת המגנות
ד"ה ב כג ט

וַחֲנִיתוֹתֵיהֶם · וַחֲנִיתֹתֵיהֶם
Et hastas suas.

וחניתותיהם למזמרות ישע' ב ד
וחניתתיהם למזמרות מיכ' ד ג

חנט לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א כל לשון חנטה ליך מיונה:

1. Proferre, Protrudere, Aromatibus condire.

*** חָנְטָה** *Protulit.*

s רייף מאכען, ווירצען, איינבאלזאמירען.

התאנה חנטה פגיה שיר ב יג

לַחֲנֹט *Ad condiendum.*

לחנט את אביו בראש' נ ב

וַיַּחַנְטוּ *Et condiverunt.*

ויחנטו הרפאים את ישראל
בראש' נ ב
ויחנטו אתו נ כו

הַחֲנֻטִים s *Conditi.*

איינבאלזאמירונג, דאס איינבאלזאמירען.

כי כן ימלאו ימי החנטים
בראש' נ ג
ארץ

ב פס פסה:

II. Triticum.

Triticum. חִטָּה *

s ווייצען.

ארץ חטה ושערה — דבר' ח ח
עם חלב כליות חטה — לב יד
תחת חטה יצא חוח — איו' לא מ
ויאכילהו מחלב חטה — תהל' פא יז
ושם חטה שורה — ישע' כח כה
על חטה ועל שעורה — יואל א יא

Et triticum. וְהַחִטָּה

והחטה והכסמת — שמו' ט לב

Tritica. חִטִּים

וילך ראובן בימי קציר חטים — בראש' ל יד
סלת חטים תעשה אתם — שמו' כט ב
בכורי קציר חטים — לד כב
חבט חטים בגת — שופ' ו יא
בימי קציר חטים — טו א
קצרים קציר חטים בעמק — שמו"א ו יג
הלוא קציר חטים היום — יב יז
לקחי חטים ויכהו אל החמש — שמו' ב ד ו
עשרים אלף כר חטים — מלכ' א ה כה
וארנן דש חטים — ד"ה א כא כ
נתתי חטים מכות לעבדיך — ד"ה ב ב ט
ועשרת אלפים כרים חטים — כז ה
חלב חטים ישביעך — תהל' קמז יד
בטנך ערמת חטים — שיר ז ג
זרעו חטים וקצים קצרו — ירמ' יב יג
חטים ושערים — מא ח

Tritica. חִטִּין

קח לך חטין ושערים — יחזק' ד ט

Et tritica. וְחִטִּים

וחטים ושערים וקמח וקלי — שמו' ב יז כח

Tritica. הַחִטִּים

וקציר החטים — רות ב כג
ועתה החטים והשערים — ד"ה ב ב יד
מחמר החטים — יחזק' מה יג

Et tritica. וְהַחִטִּים

והחטים למנחה הכל נתתי — ד"ה א כא כג

Cum triticis. בְּחִטֵּי

בחטי מנית ופנג — יחז' כז יז

חנך כל לשון חנוך וכל הנגזר ממנו:

Initiare, Dedicare.

Initiavit eam. חֲנָכוֹ

s איינווייהען, מעטאפה: איבען, אונטערריכטען, בעלעהרען.

בית חדש ולא חנכו — דבר' כ ה

Initiato. חֲנֹךְ

חנך לנער על פי דרכו — משלי כב ו

Initiabit eam. יַחְנְכֶנּוּ

ואיש אחר יחנכנו — דבר' כ ה

Et dedicarunt. וַיַּחְנְכוּ

ויחנכו את בית יי' — מלכ' א ח סג
ויחנכו את בית האלהים — ד"ה ב ז ה

Initiatio, Dedicatio. חֲנֻכָּה *

s איינווייהונג, איינווייהונגספעסט, איינווייהונגסאָפפער.

לעשת חנכה ושמחה — נחמ' יב כז

Dedicatio. חֲנֻכַּת

את חנכת המזבח — במד' ז י
זאת חנכת המזבח — ז פד וז פח
כי חנכת המזבח עשו — ד"ה ב ז ט
שיר חנכת הבית — תהל' ל א

Et in dedicatione. וּבַחֲנֻכַּת

ובחנכת חומת ירושלם — נחמ' יב כז

Ad dedicationem. לַחֲנֻכַּת

את קרבנם לחנכת המזבח — במד' ז יא

Initiati ejus. חֲנִיכָיו *

s איינגעווייהעטע, בעוואָהרטע, ער-פאַהרענע, נעאיבטע.

וירק את חניכיו ילידי ביתו — בראש' יד יד

חנף כל לשון חונף וחניפה שפירושו רשע או נשוא פנים:

Profanari, Profanare.

Profanata est. חָנְפָה

s ענטווייהעט זיין אונד ווערדען, ענט-הייליגען, ענטווייהען, צום אבפאַללע בעוועגען.

חנפה תחת ישביה — ישע' כד ה

Profanant. חָנֵפוּ

גם כהן חנפו — ירמ' כג יא

Profanando. חָנוֹף

הלוא חנוף תחנף הארץ — ירמ' ג א

Profanabitur. תֶּחֱנַף . נָף

הלוא חנוף תחנף הארץ — ירמ' ג א
תחנף ותחז בציון — מיכ' ד יא

Et profanata fuit. וַתֶּחֱנַף

ותחנף הארץ בדמים — תהל' קו לח
ותחנף את הארץ — ירמ' ג ט

Hiph. Et profanasti. וַתַּחֲנִיפִי

ותחניפי ארץ — ירמ' ג ב

Profanabit. יַחֲנִיף

יחניף את הארץ — במד' לה לג
יחניף בחלקות — דניאל יא לב

Profanabitis terram. תַּחֲנִיפוּ

ולא תחניפו את הארץ — במד' לה לג

Profanus, Hypocrita. חָנֵף *

s רוכלאָזער, נאָטטלאָזער, הייכלער.

ותקות חנף תאבד — איו' ח יג
כי לא לפניו חנף יבוא — יג טז
כי עדת חנף גלמוד — טו לד
ונקי על חנף יתערר — יז ח
ושמחת חנף עדי רגע — כ ה
כי מה תקות חנף כי יבצע — כז ח
ממלך אדם חנף — לד ל
בפה חנף ישחת רעהו — משלי יא ט
כלו חנף ומרע — ישע' ט טז
בגוי חנף אשלחנו — י ו

Hypocritae. חֲנֵפִים

אחזה רעדה חנפים — ישע' לג יד

וחנפי

Et hypocritae. וְחַנְפֵי

וחנפי לב ישימו אף   איו' לו יג

Inter hypocritae. בְּחַנְפֵי

בחנפי לעגי מעוג   תהל' לה יו

Hypocrisis. * חֹנֶף

s הייכעלייא, פערשטעללונג, רוכלאזיג-קייט.

לעשות חנף   ישע' לב ו

Hypocrisis. * חֲנֻפָּה

s ענטווייהונג, אונהייליגקייט, פער-רוכטהייט.

יצאה חנפה לכל הארץ   ירמ' כג טו

חנק כל לשון חנק ומחנק:

Strangulare.

וּמְחַנֵּק

Pih. Et strangulans.

s ווירגען, ערווירגען, זיך ערווירגען.

ומחנק ללבאתיו   נחו' ב יג

וַיֵּחָנַק

Niph. Et strangulavit se.

ויצו אל ביתו ויחנק   שמו' ב יז כג

Strangulatio. * מַחֲנָק

s ערווירגונג, ערשטיקקונג.

ותבחר מחנק נפשי   איו' ז טו

חסד לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א כל לשון חסידות הן ספירושו תוספת הטוב או חרפה:

I. *Benignitas, Beneficium, Beneficentia, Probrum.*

s יְחַסֶּדְךָ

Pih. Probro afficiat te.

בעשימפפען, שמאהען.

פן יחסדך שמע   משלי כה י

תִּתְחַסָּד

Hithp. Benignum te praebes.

זיך ליעברייך, גיטיג בעווייזען.

עם חסיד תתחסד   שמו' ב כב כו
עם חסיד תתחסד   תהל' יח כו

Benignitas. * חֶסֶד . חָסֶד

s (אים גוטען זיננע) ליעבע, וואָהל-וואָללען, גיטע, גונסט, הולד, גנאַדע, גנאַדענערווייזונגען. (אים איבעלן זיננע) שמאך, שאנדע, בלושאנדע, בלוט-שולד (ויקרא כ יז, משלי יד לד).

ועשה חסד עם אדני   בראש' כד יב
ובה אדע כי עשית חסד   כד יד
עשים חסד ואמת   כד מט
ויט אליו חסד   לט כא
ועשית נא עמדי חסד   מ יד
ועשית עמדי חסד ואמת   מז כט
ועשה חסד לאלפים   שמו' כ ו
ורב חסד ואמת   לד ו
נצר חסד לאלפים   לד ז
יי' ארך אפים ורב חסד   במד' יד יח
ועשה חסד לאלפים   דבר' ה י
כי עשיתי עמכם חסד
עם בית אבי חסד   יהוש' ב יב
ועשינו עמך חסד ואמת   ב יד
ועשינו עמך חסד   שופ' א כד
ולא עשו חסד עם בית ירובעל   ח לה
יעשה יי' עמכם חסד   רות א ח
עשיתה חסד עם כל בני ישראל
שמו' א טו ו
ועשית חסד על עבדך   כ ח
חסד יי' ולא אמות   כ יד
יעש יי' עמכם חסד ואמת
שמו' ב ב ו
אעשה חסד עם בית שאול   ג ח
ואעשה עמו חסד בעבור יהונתן
ט א
ואעשה עמו חסד אלהים   ט ג
כי עשה אעשה עמך חסד   ט ז
אעשה חסד עם חנון
עשה אביו עמדי חסד   י ב
עמך חסד ואמת   טו כ
ועשה חסד למשיחו   כב נא
הגלעדי תעשה חסד   מלכ' א ב ז
דוד אבי חסד גדול   ג ו

כי מלכי חסד הם   כ לא
אעשה חסד עם חנון
כי עשה אביו עמי חסד   ד"ה א יט ב
עם דויד אבי חסד גדול
ד"ה ב א ח
ועלי הטה חסד   עזר' ז כח
ויט עלינו חסד   ט ט
ארך אפים ורב חסד   נחמ' ט יז
ותשא חסד לפניו   אסת' ב ט
למס מרעהו חסד   איו' ו יד
ועשה חסד למשיחו   תהל' יח נא
כל ארחות יי' חסד ואמת   כה י
חסד יסובבנו   לב י
חסד יי' מלאה הארץ   לג ה
חסד אל כל היום   נב ג
חסד ואמת מן ינצרהו   סא ח
ולך יי' חסד   סב יג
חסד ואמת נפגשו   פה יא
ורב חסד לכל קראיך   פו ה
ורב חסד ואמת   פו טו
עולם חסד יבנה   פט ג
חסד ואמת יקדמו פניך   פט טו
חסד ומשפט אשירה   קא א
המעטרכי חסד ורחמים   קג ד
ארך אפים ורב חסד   קג ח
אל יהי לו משך חסד   קט יב
לא זכר עשות חסד   קט יו
יהלמני צדיק חסד   קמא ה
וגדל חסד   קמה ח
חסד ואמת אל יעזבך   משלי ג ג
גמל נפשו איש חסד   יא יז
חסד ואמת יצרו מלך   כ כח
ותורת חסד על לשונה   לא כו
ואנשי חסד נאספים   ישע' נז א
חסד נעוריך   ירמ' ב ב
כי אני יי' עשה חסד   ט כג
על כן משכתיך חסד   לא ג
עשה חסד לאלפים   לב יח
אין אמת ואין חסד   הוש' ד א
כי חסד חפצתי   ו ו
קצרו לפי חסד   י יב
חסד ומשפט שמר   יב ז
ורב חסד   יואל ב יג
ורב חסד   יונ' ד ב
ואהבת חסד   מיכ' ו ח
כי חפץ חסד הוא   ז יח
חסד לאברהם   ז כ

* חֶסֶד *Probrum.*

את ערותו חסד היא ויקר׳ כ יז

וְחֶסֶד · וָחֶסֶד *Et benignitas.*

שמר הברית וחסד נחמ׳ א ה
ותשא חן וחסד לפניו אסת׳ ב יז
חיים וחסד עשית עמדי איו׳ י יב
טוב וחסד ירדפוני תהל׳ כג ו
רדף צדקה וחסד משלי כא כא

וְחֶסֶד *Et benignitas.*

וחסד יי׳ מעולם תהל׳ קג יז
וחסד ואמת חרשי טוב משלי יד כב
וחסד לאמים חטאת יד לד
וחסד ורחמים עשו זכר׳ ז ט

הַחֶסֶד *Benignitas.*

את הברית ואת החסד דבר׳ ז יב
אשר עשיתם החסד הזה שמו׳ ב ב ה
ותשמר לו את החסד מלכ׳ א ג ו
החסד אשר עשה יהוידע ד״ה ב כד כב
כי עם יי׳ החסד תהל׳ קל ז
את החסד ואת הרחמים ירמ׳ יו ה

וְהַחֶסֶד *Et benignitas.*

שמר הברית והחסד דבר׳ ז ט
שמר הברית והחסד מלכ׳ א ח כג
שמר הברית והחסד ד״ה ב ו יד
שומר הברית והחסד נחמ׳ ט לב
שמר הברית והחסד דני׳ ט ד

בְּחֶסֶד *In benignitas.*

בטחתי בחסד אלהים תהל׳ נב י
בחסד ואמת יכפר עון משלי יו ו

בַּחֶסֶד *Benignitate.*

וסעד בחסד כסאו משלי כ כח
והוכן בחסד כסא ישע׳ יו ה

וּבְחֶסֶד *Et benignitate.*

ובחסד עליון בל ימוט תהל׳ כא ח
ובחסד עולם רחמתיך ישע׳ נד ח
ובחסד וברחמים הוש׳ ב כא

כַּחֶסֶד *Secundum benignitatem.*

כחסד אשר עשיתי עמך בראש׳ כא כג

לְחֶסֶד *Ad benignitatem.*

אם לחסד ימצאהו איו׳ לז יג

לחסד ולרחמים דני׳ א ט

חַסְדִּי *Benignitas mea.*

אלהי חסדי יקדמני תהל׳ נט יא
משגבי אלהי חסדי נט יח
לעולם אשמר לו חסדי פט כט
חסדי ומצודתי קמד ב

וְחַסְדִּי *Et benignitas mea.*

וחסדי לא יסור ממנו שמו׳ ב ז טו
וחסדי לא אסיר מעמו ד״ה א יז יג
ואמונתי וחסדי עמו תהל׳ פט כה
וחסדי לא אפיר מעמו פט לד
וחסדי מאתך לא ימוש ישע׳ נד י

חַסְדְּךָ · חַסְדֶּךָ *Benignitas tua.*

ותגדל חסדך אשר עשית בראש׳ יט יט
לעון העם הזה כגדל חסדך במד׳ יד יט
ולא תכרית את חסדך שמו׳ א כ טו
זה חסדך את רעך שמו׳ ב יו יז
וחוסה עלי כרב חסדך נחמ׳ יג כב
ואני ברב חסדך תהל׳ ה ח
הושיעני למען חסדך ו ה
כי חסדך לנגד עיני כו ג
יהי חסדך יי׳ עלינו לג כב
יי׳ בהשמים חסדך לו ו
מה יקר חסדך אלהים לו ח
משך חסדך לידעיך לו יא
לא כחדתי חסדך ואמתך מ יא
חסדך ואמתך תמיד יצרוני מ יב
ופדנו למען חסדך מד כז
דמינו אלהים חסדך מח י
כי גדול עד שמים חסדך נז יא
וארנן לבקר חסדך נט יז
כי טוב חסדך מחיים סג ד
אלהים ברב חסדך סט יד
ענני יי׳ כי טוב חסדך סט יז
הראנו יי׳ חסדך פה ח
כי חסדך גדול עלי פו יג
היספר בקבר חסדך פח יב
שבענו בבקר חסדך צ יד
להגיד בבקר חסדך צב ג
חסדך יי׳ יסעדני צד יח
כי גדול מעל שמים חסדך קח ה
כי טוב חסדך הצילני קט כא
על חסדך על אמתך קטו א
ויבאני חסדך יי׳ קיט מא
חסדך יי׳ מלאה הארץ קיט סד

יהי נא חסדך לנחמני קיט עו
על חסדך ועל אמתך קלח ב
יי׳ חסדך לעולם קלח ח
השמיעני בבקר חסדך קמג ח

חַסְדֶּךָ *Benignitas tua.*

ואמר לה זה חסדך בראש׳ כ יג
היטבת חסדך האחרון רות ג י

בְּחַסְדְּךָ · בְּחַסְדֶּךָ *In, pro benignitate tua.*

נחית בחסדך עם זו גאלת שמו׳ טו יג
ואני בחסדך בטחתי תהל׳ יג ו
ואשמחה בחסדך לא ח
הושיעני בחסדך לא יז

וּבְחַסְדְּךָ *Et benignitate tua.*

ובחסדך תצמית איבי תהל׳ קמג יב

כְּחַסְדְּךָ · כְּחַסְדֶּךָ *Juxta benignitatem tuam.*

כחסדך זכר לי אתה תהל׳ כה ז
חנני אלהים כחסדך נא ג
הושיעני כחסדך קט כו
כחסדך חיני קיט פח
עשה עם עבדך כחסדך קיט קכד
קולי שמעה כחסדך קיט קמט
יי׳ כחסדך חיני קיט קנט

וְחַסְדְּכֶם *Et benignitas vestra.*

וחסדכם כענן בקר הוש׳ ו ד

חַסְדּוֹ *Benignitas ejus.*

אשר לא עזב חסדו ואמתו בראש׳ כד כז
אשר לא עזב חסדו רות ב כ
הודו ליי׳ כי טוב
כי לעולם חסדו ד״ה א יו לד
להודות ליי׳ כי לעולם חסדו יו מא
כי טוב כי לעולם חסדו ד״ה ב ה יג
ז ג
הודו ליי׳ כי לעולם חסדו כ כא
כי לעולם חסדו עזר׳ ג יא
כי הפליא חסדו לי תהל׳ לא כב
יומם יצוה יי׳ חסדו מב ט
ישלח אלהים חסדו נז ד
האפס לנצח חסדו עז ט
זכר חסדו ואמונתו צח ג

כי

כי טוב יי׳ לעולם חסדו ק ה
גבר חסדו על יראיו קג יא
כי לעולם חסדו קו א וקז א
יודו ליי׳ חסדו קז ח וקז טו
וקז כא וקז לא
כי גבר עלינו חסדו קיז ב
כי לעולם חסדו קיח א וקיח ב
וקיח ג וקיח ד וקיח כט
כי לעולם חסדו קלו כ״ו פעמים
תאות אדם חסדו משלי יט כב
רב אדם יקרא איש חסדו כ ו
וכל חסדו כציץ השדה ישע׳ מ ו
כי לעולם חסדו ירמ׳ לג י

Et benignitas ejus. **וְחַסְדּוֹ**
לא הסיר תפלתי וחסדו תהל׳ סו כ

Ad benignitas ejus. **לְחַסְדּוֹ**
למיחלים לחסדו תהל׳ לג יח
את המיחלים לחסדו קמז יא

Benignitas suam. **חַסְדָּם**
חסדם יעזבו יונ׳ ב ט

Benignitates. **הַחֲסָדִים**
קטנתי מכל החסדים בראׁ׳ לב יא

Benignitates. **חַסְדֵי**
חסדי יי׳ עולם אשירה תהל׳ פט ב
ויתבוננו חסדי יי׳ קז מג
חסדי דוד הנאמנים ישע׳ נה ג
חסדי יי׳ אזכיר סג ז
חסדי יי׳ כי לא תמנו איכ׳ ג כב

Benignitates. **לְחַסְדֵי**
זכרה לחסדי דויד עבדך ד״ה ב ו מב

Benignitates meae. **חֲסָדַי**
ואל תמח חסדי נחמ׳ יג יד

Benignitates tuas. **חֲסָדֶיךָ**
הפלה חסדיך תהל׳ יז ז
איה חסדיך הראשונים פט נ
לא זכרו את רב חסדיך קו ז

Et benignitates tuae. **וַחֲסָדֶיךָ**
זכר רחמיך יי׳ וחסדיך תהל׳ כה ו

Benignitates ejus. **חֲסָדָיו**
ויחם כרב חסדו תהל׳ קו מה
כרחמיו וכרב חסדיו ישע׳ סג ז
ורחם כרב חסדיו איכ׳ ג לב

Et benignitates ejus. **וַחֲסָדָיו**
דברי יחזקיהו וחסדיו ד״ה ב לב לב
ויתר דברי יאשיהו וחסדיו לה כו

*** חָסִיד**

Benignus, beneficus, sanctus.
s ליעברייך, גיטיג, גנאֶדיג, פֿראָמם, פֿראָממע.
עם חסיד תתחסד שמו׳ ב כב כו
כי הפלה יי׳ חסיד לו תהל׳ ד ד
כי גמר חסיד יב ב
עם חסיד תתחסד יח כו
יתפלל כל חסיד לב ו
מגוי לא חסיד מג א
שמרה נפשי כי חסיד אני פו ב
כי חסיד אני נאם יי׳ ירמ׳ ג יב
אבד חסיד מן הארץ מיכ׳ ז ב

Et benignus. **וְחָסִיד**
וחסיד בכל מעשיו תהל׳ קמה יז

Benefico tuo. **חֲסִידְךָ . ־דֶךָ**
לאיש חסידך דבר׳ לג ח
לא תתן חסידך תהל׳ טז י

Ad beneficum tuum. **לַחֲסִידֶךָ**
דברת בחזון לחסידך תהל׳ פט כ

Benefici, sancti. **חֲסִידִים**
תהלתו בקהל חסידים תהל׳ קמט א
יעלזו חסידים בכבוד קמט ה

Beneficos meos. **חֲסִידָי**
אספו לי חסידי תהל׳ נ ה

Benefici tui. **חֲסִידֶיךָ**
כי טוב נגד חסידיך תהל׳ נב יא
בשר חסידיך לחיתו ארץ עט ב

Et benefici tui. **וַחֲסִידֶיךָ**
וחסידיך ישמחו בטוב ד״ה ב ו מא
וחסידיך ירננו תהל׳ קלב ט
וחסידיך יברכוכה קמה י

Benefici ejus. **חֲסִידוֹ . חֲסִידָיו**
רגלי חסידו ישמר שמו׳ א ב ט
זמרו ליי׳ חסידיו תהל׳ ל ה
אהבו את יי׳ כל חסידיו לא כד
ולא יעזב את חסידיו לז כח
אל עמו ואל חסידיו פה ט
שמר נפשות חסידיו צז י
תהלה לכל חסידיו קמח יד
הדר הוא לכל חסידיו קמט ט
ודרך חסידו ישמר משלי ב ח

Benefici ejus. **לַחֲסִידָיו**
המותה לחסידיו תהל׳ קטז טו

Et benefici ejus. **וַחֲסִידֶיהָ**
וחסידיה רנן ירננו תהל׳ קלב טז

ב מה שהוא שם עוף:

II. Ciconia.

Ciconia. *** חֲסִידָה**
s שטאָרך, אנד: רייהער.
חסידה ברושים ביתה תהל׳ קד יז
אם אברה חסידה ונצה איו׳ לט יג
גם חסידה בשמים ירמ׳ ח ז

Ciconia. **הַחֲסִידָה**
ואת החסידה האנפה ויקר׳ יא יט
כנפים ככנפי החסידה זכר׳ ה ט

Et ciconia. **וְהַחֲסִידָה**
וההסידה והאנפה למינה דבר׳ יד יח

חסה כל לשון ומחסה:

Confugere, sperare, confidere.

Et sperabit. **וְחָסָה**
s צופֿלוכט נעהמען, צופֿלוכט זוכען, זיך בערגען, פֿערטרויען.
ישמח צדיק ביי׳ וחסה בו תהל׳ סד יא

Sperat. **חָסָיָה**
בך חסיה נפשי תהל׳ נז ב

Speravi, spero. **חָסִיתִי**
יי׳ אלהי בך חסיתי תהל׳ ז ב
שמרני אל כי חסיתי בך יו א
אל אבוש כי חסיתי בך כה כ
בך יי׳ חסיתי לא ב ועא א
בכה חסיתי אל תער נפשי קמא ח
מגני ובו חסיתי קמד ב

Sperarunt. **חָסוּ**
ויושיעם כי חסו בו תהל׳ לז מ

* וחסו

Et sperabunt. וְחָסוּ
וחסו בשם יי׳ צפנ׳ ג יב

Sperarunt. חָסָיוּ
צור חסיו בו דבר׳ לב לז

Et sperat. וְחֹסֶה
וחסה במותו צדיק משלי יד לב

Et sperans. וְהַחוֹסֶה
והחוסה בי ינחל ארץ ישע׳ נז יג

Sperantes. חוֹסִים
מושיע חוסים תהל׳ יז ז

Sperantes. הַחֹסִים . הַחוֹסִים
מגן הוא לכל החסים בו שמו׳ ב כב לא
מגן הוא לכל החוסים בו תהל׳ יח לא
ולא יאשמו כל החוסים בו לד כג

לַחוֹסִים . לַחֹסִים
Sperantibus.
פעלת לחוסים בך תהל׳ לא כ
מגן הוא לחסים בו משלי ל ה

Sperantes. חוֹסֵי . חֹסֵי
אשרי כל חוסי בו תהל׳ ב יב
וישמחו כל חוסי בך ה יב
וידע חסי בו נחו׳ א ז

Sperare. לַחֲסוֹת
טוב לחסות ביי׳ תהל׳ קיח ח וקיח ט
s לחסות תחת כנפיו רות ב יב

Et sperare. וְלַחְסוֹת
ולחסות בצל מצרים ישע׳ ל ב

Sperare. חֲסוּ
באו חסו בצלי שופ׳ ט טו

Sperabo. אֶחֱסֶה
אלהי צורי אחסה בו שמו׳ ב כב ג
צורי אחסה בו תהל׳ יח ג
אחסה בסתר כנפיך סא ה

Sperabo. אֶחְסֶה
ובצל כנפיך אחסה תהל׳ נז ב

Sperabis. תֶּחְסֶה
ותחת כנפיו תחסה תהל׳ צא ד

Sperabit. יֶחֱסֶה
אשרי הגבר יחסה בו תהל׳ לד ט

Sperabunt. יֶחֱסוּ
ובה יחסו עניי עמו ישע׳ יד לב

Sperabunt. יֶחֱסָיוּן
בצל כנפיך יחסיון תהל׳ לו ח

Et receptus iste. וְהֶחָסוּת *
s שוטצוכונג, צופלוכט, בעשירמונג.
והחסות בצל מצרים ישע׳ ל ג

מַחְסֶה *
Receptus, refugium, spes.
s צופלוכט, אָבדאך.
ומבלי מחסה חבקו צור איו׳ כד ח
אלהים לנו מחסה ועז תהל׳ מו ב
כי היית מחסה לי סא ד
אלהים מחסה לנו סב ט
סלעים מחסה לשפנים קד יח
ולבניו יהיה מחסה משלי יד כו
מחסה מזרם ישע׳ כה ד
ויי׳ מחסה לעמו יואל ד יו

Spes. מַחְסֶה
מחסה כזב ישע׳ כח יז

Et in refugium. וּלְמַחְסֶה
ולמחסה ולמסתור ישע׳ ד ו

Spes mea. מַחְסִי . מַחֲסִי
מחסי באלהים תהל׳ סב ח
ואתה מחסי עז עא ז
אדני יי׳ מחסי עג כח
אמר ליי׳ מחסי צא ב
כי אתה יי׳ מחסי צא ט
ואלהי לצור מחסי צד כב
אמרתי אתה מחסי קמב ו
מחסי אתה ביום רעה ירמ׳ יז יז

Spem nostram. מַחֲסֵנוּ
כי שמנו כזב מחסנו ישע׳ כח טו

Spes ejus. מַחֲסֵהוּ
כי יי׳ מחסהו תהל׳ יד ו

חסל לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א מה שפירושו כריתה:

I. Consumere, exscindere.

Exscindet illud. יַחְסְלֶנּוּ
s אבפרעססען.
כי יחסלנו הארבה דבר׳ כח לח

ב מה שהוא שם מין מה מהרגה:

II. Bruchus, locustae species.

Bruchus. חָסִיל *
s נאמע איינער הייאשרעקקענארט, אב-פרעססער, צערשטאָרער.
ארבה חסיל כי יהיה מלכ׳ א ח לז

Bruchus. הֶחָסִיל
אסף החסיל ישע׳ לג ד
אכל החסיל יואל א ד

Et bruchus. וְהֶחָסִיל
והחסיל והגזם יואל ב כה

Et bruchus. וְחָסִיל
ארבה וחסיל כי יהיה
ד״ה ב ו כח

Brucho. לֶחָסִיל
ויתן לחסיל יבולם תהל׳ עח מו

חסם כל לשון חסימה ומחסום פירושו סתום:

Obthurare, capistrare.

Et obthurans. וְחֹסֶמֶת
s פערשטאָפפען, פערשליעססען, פער-שפעררען, אבשפעררען.
וחסמת היא את העברים
יחזק׳ לט יא

Obthurabis. תַחְסֹם
לא תחסם שור בדישו דבר׳ כה ד

Capistrum. מַחְסוֹם *
s מוילקארב.
אשמרה לפי מחסום תהל׳ לט ב
מי

חסן כל לשון חסון וחוסן וחסין ליך סיוטע:

Fortem, robustum esse.

Fortis, robustus. חֲסִין

s שטארק, מאכטיג.

מי כמוך חסין יה תהל׳ פט ט

Robustus. * וְחָסֹן

s שטארק.

וחסן הוא כאלונים עמו׳ ב ט

Fortis. הֶחָסֹן

s מאכטיגע, אנד: שוטצהערר.

והיה החסן לנערת ישע׳ א לא

Robur. * חֹסֶן

s שטארקע, אנד: שאטץ, בעזיטצ-טהום, פאררראטה.

בית צדיק חסן רב משלי טו ו
כי לא לעולם חסן כז כד
חסן ישועת חכמת ודעת ישע׳ לג ו
כל חסן העיר הזאת ירמ׳ כ ה
חסן ויקר יקחו יחזק׳ כב כה

יֵחָסֵן

Niph. Firmum, durabile.

s דויערהאפט, אנד: אויפבעוואהרט, פערוואהרט ווערדען.

לא יאצר ולא יחסן ישע׳ כג יח

חסר כל לשון חסרון ומחסור:

Deesse, Deficere, Egere.

Eguisti. חָסַרְתָּ

s ענטבעהרען, מאנגעלן, ערמאנגעלן, מאנגעל לײדען, פעהלען, אבנעהמען, ענטבעהרען לאססען, מאנגעל האבען, פעהלען, מאנגעלן לאססען, ענט-ציעהען.

לא חסרת דבר דבר׳ ב ז

Eguerunt. חָסֵרוּ

בלכלתם במדבר לא חסרו נחמ׳ ט כא

Eguimus. חָסַרְנוּ

חסרנו כל ירמ׳ מד יח

Et deficiendo. וְחָסוֹר

והמים היו הלוך וחסור ברא׳ ח ה

Egebo. אֶחְסָר

יי׳ רעי לא אחסר תהל׳ כג א

Egebis. תֶּחְסַר

לא תחסר כל בה דבר׳ ח ט

יֶחְסַר . יֶחְסָר

Indigebit, deficiet.

די מחסרו אשר יחסר לו דבר׳ טו ח
ושלל לא יחסר משלי לא יא
ושמן על ראשך אל יחסר קהל׳ ט ח
אל יחסר המזג שיר ז ג
ולא יחסר לחמו ישע׳ נא יד

Deficiet. תֶּחְסָר

וצפחת השמן לא תחסר מלכ׳ א יז יד

Egebit. תֶּחְסָר

ובטן רשעים תחסר משלי יג כה

Indigebunt. יַחְסְרוּ

לא יחסרו כל טוב תהל׳ לד יא
למען יחסרו לחם ומים יחזק׳ ד יז

Et defecerunt. וַיַּחְסְרוּ

ויחסרו המים ברא׳ ח ג

Deficient. יַחְסְרוּן

אולי יחסרון המשים ברא׳ יח כח

Pih. Et destituo. וּמְחַסֵּר

ומחסר את נפשי מטובה קהל׳ ד ח

וַתְּחַסְּרֵהוּ

Defectum fecisti eum.

ותחסרהו מעט מאלהים תהל׳ ח ו

הֶחְסִיר

Hiph. Laboravit defectu.

והממעיט לא החסיר שמו׳ טז יח

Deficere faciet. יַחְסִיר

ומשקה צמא יחסיר ישע׳ לב ו

Et defectus, penuria. * וְחֹסֶר

s מאנגעל.

וחסר לחם עמו׳ ד ו

In defectu. בְּחֹסֶר

כי תאכלם בחסר כל דבר׳ כח נז

Et in inopia. וּבְחֹסֶר

ובעירם ובחסר כל דבר׳ כח מח

Inopia, defectus. * חֶסֶר

s מאנגעל.

ולא ידע כי חסר יבאנו משלי כח כב

In inopia. בְּחֶסֶר

בחסר ובכפן גלמוד איו׳ ל ג

Deficiens, indigens. * חָסֵר

s ערמאנגעלנד, ענטבעהרען, פעהלען.

חֲסַר לֵב אונפערשטאנד, פערשטאנד-לאז, זיננלאז. חֲסַר לֶחֶם בראדלאז.

כי מה אתה חסר עמי מלכ׳ א יא כב
וצפחת השמן לא חסר יז יו
ואיננו חסר לנפשו קהל׳ ו ב
כשהסכל הלך לבו חסר י ג

Idem. חֲסַר

חסר משגעים אני שמו׳ א כא יו
נאף אשה חסר לב משלי ו לב
נער חסר לב ז ז
חסר לב אמרה לו ט ד
ושבט לגו חסר לב י יג
בז לרעהו חסר לב יא יב
ומרדף ריקים חסר לב יב יא
אדם חסר לב תקע כף יז יח
ועל כרם אדם חסר לב כד ל
נגיד חסר תבונות כח יו

Et deficiens. וַחֲסַר

ונפל בחרב וחסר לחם שמו׳ ב ג כט
וחסר לב ואמרה לו משלי ט יו
ממתכבד וחסר לחם יב ט

Deficienti. לַחֲסַר

אולת שמחה לחסר לב משלי טו כא

In defectu. בַּחֲסַר

בחסר לב ימותו משלי י כא

Defectus. * וְחֶסְרוֹן

s פעהלענדע.

וחסרון לא יוכל להמנות קהל׳ א טו

מחסור

מַחְסוֹר Penuria. egestus.

s מאנגעל, דירפטיגקייט. אִישׁ מַחְסוֹר איין דירפטיגער.

מחסור כל דבר שופ׳ יח י
אין מחסור כל דבר יט יט
כי אין מחסור ליראיו תהל׳ לד י
איש מחסור אהב שמחה משלי כא יז
נותן לרש אין מחסור כח כז

לְמַחְסוֹר Ad egestatem.

וחשך מישר אך למחסור משלי יא כד
ודבר שפתים אך למחסור יד כג
וכל אץ אך למחסור כא ה
נתן לעשיר אך למחסור כב יו

מַחְסוֹרְךָ Defectus tuus.

רק כל מחסורך עלי שופ׳ יט כ

וּמַחְסֹרְךָ Et defectus.

ומחסרך כאיש מגן משלי ו יא

מַחְסֹרוֹ Defectus ejus.

די מחסרו אשר דבר׳ טו ח

וּמַחְסֹרֶיךָ Et egestas tua.

ומחסריך כאיש מגן משלי כד לד

חפף לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א מה שפירושו הסתר וכסוי ועמו מה שפירושו נקוי:

I. Tegere, Obtegere.

חֹפֵף Protegit.

s שיטצען, בעשיטצען, איבערוואלבען.

חפף עליו כל היום דבר׳ לג יב

*חַף Nitidus, mundus.

s ריין (אים מאראל: זיננע).

חף אנכי ולא עון לי איו׳ לג ט

*חֻפָּה Protectio.

s דעקקע.

על כל כבוד חפה ישע׳ ד ה

מֵחֻפָּתוֹ E thalamo suo.

s געמאך, קאממער, טרויאבאלדאכין, הימטעלבעטט.

כחתן יצא מחפתו תהל׳ יט ו

מֵחֻפָּתָהּ E thalamo suo.

וכלה מחפתה יואל ב יו

ב מה שפירושו ספה:

Portus.

*חוֹף Portus.

s האפען, אנד: אופער, געשטאדע.

ובכל חוף הים הגדול יהוש׳ ט א
ואל חוף הים ירמ׳ מז ז
שארית חוף הים יחזק׳ כה טז

וּבְחוֹף Et in portu.

ובנגב ובחוף הים דבר׳ א ז

לְחוֹף Ad portum.

לחוף ימים ישכן
והוא לחוף אניות ברא׳ מט יג
אשר ישב לחוף ימים שופ׳ ה יז

חפה כל מה שפירושו כסוי או הסתר:

Tegere, operire.

חָפוּ Operuerunt.

s בעדעקקען, פערהיללען, איבערדעקקט, איבערצאָגען, בעקליידען, איבערציעהען, געשיטצט, געשירמט ווערדען.

חפו איש ראשו שמו׳ ב טו ל
ופני המן חפו אסת׳ ז ח
חפו ראשם ירמ׳ יד ד

וְחָפוּ Et operient.

וחפו ראשם ירמ׳ יד ג

חָפוּי Opertum.

וראש לו חפוי שמו׳ ב טו ל

וְחָפוּי Et opertus.

אבל וחפוי ראש אסת׳ ו יב

נֶחְפָּה Niph. Tecta.

כנפי יונה נחפה בכסף תהל׳ סח יד

חִפָּה Pih. Obtexit.

חפה עצי ברושים ד״ה ב ג ה
והעליות חפה זהב ג ט

וַיְחַף Et obtexit.

ויחף את הבית ד״ה ב ג ז

וַיְחַפֵּהוּ Et obtexit eam.

ויחפהו זהב טוב ד״ה ב ג ה
ויחפהו זהב טוב ג ח

s חֻפָּה Pu. Protect. erit.

על כל כבוד חפה ישע׳ ד ה

וַיְחַפְּאוּ Et tecte egerunt.

s היימליך, פערבארגען טהון, אנד: ערזיננען, נאך אנד: נעהיימע ידען פיהרען. (שטאממו: חָפָא).

ויחפאו בני ישראל מלכ׳ ב יז ט

חפז כל לשון חפזון הן שפירושו נחץ או פחד:

Trepidare. Festinare.

בְּחָפְזִי In festinare me.

s אנגסטליך פליעהען, אנגסטליך, בעשטירצט זיין, האסטיג, איילפערטיג בעמיהט זיין.

ואני אמרתי בחפזי תהל׳ לא כג
אני אמרתי בחפזי קיז יא

בְּחָפְזָהּ In festinare eam.

ויהי בחפזה לנוס שמו׳ ב ד ד

בְּהֵחָפְזָם כ׳. בְּחָפְזָם ק׳
In festinando eos.

השליכו ארם בחפזם מלכ׳ ב ז טו

יַחְפּוֹז Festinas.

הן יעשק נהר לא יחפוז איו׳ מ כג

תַּחְפְּזוּ Trepidate.

אל תיראו ואל תחפזו דבר׳ כ ג

נֶחְפָּזוּ Niph. Accelerarunt.

נבהלו נחפזו תהל׳ מח ו

ויהי

נֶחְפָּז *Festinus, accelerans.*

ויהי דוד נחפז ללכת שמו' א כג כו

יֵחָפֵזוּן *Accelerarunt.*

מן קול רעמך יחפזון תהל' קד ז

בְּחִפָּזוֹן *Cum festinatione.*

s אײלע, אײלפערטיגקײט.

ואכלתם אתו בחפזון שמו' יב יא
כי בחפזון יצאת דבר' יו ג
כי לא בחפזון תצאו ישע' נב יב

חפן כל שם חפנים:

Pugillus, pugnus.

חָפְנַיִם *Pugilli.*

s האנדהאהלונג, דיא בײדען פױסטע.

ממלא חפנים עמל קהל' ד ו

חָפְנֵי *Pugni.*

אל חפני לבש הבדים יחזק' י ז

חָפְנָיו *Pugillos suos.*

ומלא חפניו קטרת סמים ויקר' יו יב

בְּחָפְנָיו *Pugillis suis.*

מי אסף רוח בחפניו משלי ל ד

חָפְנֶךָ *Pugillos tuos.*

ומלא חפנך נחלי אש יחזק' י ב

חָפְנֵיכֶם *Pugill. vest.*

קחו לכם מלא חפניכם שמו' ט ח

חפץ כל לשון חפץ ועמו מה שענינו חפזה:

Velle, Delectari, Complacere.

חָפֵץ

Benevole affectus est, Voluit, vult, etc.

s ליזט האבען, געפאללען האבען, בעגעהרען, יעם: געניגט זײן, עטוואס װאָללען. (בײגען, נײגען, אנד: שטרעקקען, איוב מ יז).

כי חפץ בבת יעקב בראש' לד יט
אם חפץ בנו יי' במד' יד ח
לו חפץ יי' להמיתנו שופ' יג כג
כי חפץ יי' להמיתם שמו' א ב כה
הנה חפץ בך המלך יח כב
ויהונתן בן שאול חפץ בדוד יט א
מי אשר חפץ ביואב שמו' ב כ יא
יחלצני כי חפץ בי כב כ
למה חפץ בדבר הזה כד ג
שלמה אשר חפץ מלכ' א ט א
אשר חפץ בך לתתך י ט
אשר חפץ בך לתתך ד"ה ב ט ח
כי אם חפץ בה המלך אסת' ב יד
אשר המלך חפץ ביקרו ו ו וו ז
אשר המלך חפץ ביקרו ו ט וו יא
יחלצני כי חפץ בי תהל' יח כ
יצילהו כי חפץ בו כב ט
ולא חפץ בברכה קט יז
במצותיו חפץ מאד קיב א
כל אשר חפץ עשה קטו ג
כל אשר חפץ יי' עשה קלה ו
יי' חפץ למען צדקו ישע' מב כא
ויי' חפץ דכאו נג י
כי חפץ יי' בך סב ד
כי חפץ חסד הוא מיכ' ז יח
ובהם הוא חפץ מלא' ב יז

הֶחָפֵץ *Qui voluit, vult.*

החפץ ימלא את ידו מלכ' א יג לג
מי האיש החפץ חיים תהל' לד יג
החפץ שלום עבדו לה כז

חָפֵצָה *Delectatur.*

ובשקוציהם נפשם חפצה ישע' סו ג

חָפַצְתָּ *Voluisti.*

והיה אם לא חפצת בה דבר' כא יד
זבח ומנחה לא חפצת תהל' מ ז
בזאת ידעתי כי חפצת בי מא יב
הן אמת חפצת בטחות נא ח
כאשר חפצת עשית יונ' א יד

חָפַצְתִּי · חָפָצְתִּי *Volui.*

לא חפצתי לקחתה דבר' כה ח
לא חפצתי בך שמו' ב טו כו
דבר כי חפצתי צדקך איו' לג לב
לעשות רצונך אלהי חפצתי תהל' מ ט
ועמך לא חפצתי בארץ עג כה
כי בו חפצתי קיט לה
ועתודים לא חפצתי ישע' א יא
כי אם עשה את אשר חפצתי נה יא
ובחרו באשר חפצתי נו ד
ובאשר לא חפצתי בחרתם סה יב
ובאשר לא חפצתי בחרו סו ד
כי באלה חפצתי נאם יי' ירמ' ט כג
כי חסד חפצתי הוש' ו ו

חֲפַצְתֶּם *Voluistis.*

במקום אשר חפצתם ירמ' מב כב

חָפָצְנוּ *Voluimus.*

ודעת דרכיך לא חפצנו איו' כא יד

הֶחָפֹץ *Volendo.*

החפץ אחפץ מות רשע יחזק' יח כג

אֶחְפָּץ *Volo.*

והוכח אל אל אחפץ איו' יג ג

אֶחְפֹּץ *Volo.*

החפץ אחפץ מות רשע יחזק' יח כג
כי לא אחפץ במות המת יח לב
אם אחפץ במות הרשע לג יא

תַּחְפֹּץ *Voles, vis.*

כי לא תחפץ זבח ואתנה תהל' נא יח
אז תחפץ זבחי צדק נא כא

שֶׁתֶּחְפָּץ *Voluerit.*

עד שתחפץ שיר ב ז וג ה וח ד

יַחְפֹּץ *Voluerit.*

ואם לא יחפץ האיש דבר' כה ז
ואם לא יחפץ לגאלך רות ג יג
למי יחפץ המלך אסת' ו ו
אם יחפץ לריב עמו איו' ט ג
יחפץ זנבו כמו ארז מ יז
לא יחפץ כסיל בתבונה משלי יח ב
על כל אשר יחפץ יטנו כא א
כל אשר יחפץ יעשה קהל' ח ג

יֶחְפָּץ *Delectatur.*

ודרכו יחפץ תהל' לז כג
לא בגבורת הסוס יחפץ קמז י

יַחְפְּצוּ *Voluerint, delectantur.*

וזהב לא יחפצו בו ישע' יג יז
לחרפה לא יחפצו בו ירמ' ו י

יֶחְפָּצוּ *Delectantur.*

קרבות יחפצו תהל' סח לא

ודעת

Volunt. יֶחְפָּצוּן

ודעת דרכי יחפצון
קרבת אלהים יחפצון ישע' נח ב

Volens. * חָפֵץ

s געניינט, וויללינג, בענעהרליך.

או אם חפץ אתה מלכ' א כא ו
כי לא אל חפץ רשע אתה תהל' ה ה

Idem. חֲפֵצָה

בלב שלם ובנפש חפצה ד"ה א כח ט

Vultis. חֲפֵצִים

אשר אתם חפצים מלאכ' ג א

Qui delectantur. הַחֲפֵצִים

החפצים ליראה את שמך נחמ' א יא

Volentes. חֲפֵצֵי

וי..חו חפצי צדקי תהל' לה כז
חפצי רעתי מ טו וע ג

* חֵפֶץ

Voluntas, desiderium, delectatio.

s לוסט, געפאללען אן עטוואס האבען, בענעהר, וואונש, געשאֶפט, אנגעלע-גענהייט, זאכע, דינג, קאָסטבארקייטען. דִּבְרֵי חֵפֶץ געפאֶלליגע, וואָהלגע-פאֶלליגע, אנגענעהמע, ווערטהפאֶללע ווארטע. אַבְנֵי חֵפֶץ קאָסטבארע שטיינע, עדעלשטיינע.

אין חפץ למלך במהר שמו' א יח כה
כי כל ישעי וכל חפץ שמו' ב כג ה
ועת לכל חפץ קהל' ג א
כי עת לכל חפץ ג יז
כי אין חפץ בכסילים ה ג
לכל חפץ יש עת ומשפט ח ו
אין לי בהם חפץ יב א
למצא דברי חפץ יב י
וכל גבולך לאבני חפץ ישע' נד יב
ביום צמכם תמצאו חפץ נח ג
אם כלי אין חפץ בו ירמ' כב כח
ככלי אין חפץ בו מח לח
ככלי אין חפץ בו הוש' ח ח
אין לי חפץ בכם מלאכ' א י
ארץ חפץ אמר יי' ג יב

Et voluntas. וְחֵפֶץ

וחפץ יי' בידו יצלח ישע' נג י

Num voluntas. הַחֵפֶץ

החפץ ליי' בעלות שמו' א טו כב
החפץ לשדי כי תצדק איו' כב ג

Voluntas. הַחֵפֶץ

אל תתמה על החפץ קהל' ה ו

Pro voluntate. בְּחֵפֶץ

ותעש בחפץ כפיה משלי לא יג

A voluntate. מֵחֵפֶץ

אם אמנע מחפץ דלים איו' לא טז

Voluntas mea. חֶפְצִי

ואתה תעשה את חפצי מלכ' א ה כג
ואדירי כל חפצי בם תהל' טז ג
וכל חפצי ישלם ישע' מד כח
וכל חפצי אעשה מו י
כי לך יקרא חפצי בה *n pr.* סב ד

Voluntas tua. חֶפְצְךָ

אני אעשה את כל חפצך מלכ' א ה כב
ממצוא חפצך ישע' נח יג

Voluntas ejus. חֶפְצוֹ

ועצי ברושים כל חפצו מ"א ה כד
והזהב לכל חפצו מלכ' א ט יא
כי מה חפצו בביתו איו' כא כא
בתורת יי' חפצו תהל' א ב
יעשה חפצו בבבל ישע' מח יד

Voluntas ejus. חֶפְצָהּ

את כל חפצה אשר שאלה מלכ' א י יג
את כל חפצה אשר שאלה ד"ה ב ט יב

Voluntas eorum. חֶפְצָם

וינחם אל מחוז חפצם תהל' קז ל

Oblectamenta. חֲפָצִים

וכל חפצים לא ישוו בה משלי ח יא

Oblectamenta tua. חֲפָצֶיךָ

וכל חפציך לא ישוו בה משלי ג טו
עשות חפציך ישע' נח יג

Beneplacitis ipsorum. חֶפְצֵיהֶם

דורשים לכל חפציהם תהל' קיא ב

חפר לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א כל לשון חפירה בקרקע או בה שפילותו חפוש:

I. Fodere, effodere, pervestigare.

Pervestigat. חָפַר

s גראבען, שאררען (איוב לט כא), נאכשטעללען (תהל' לה ז), שפאָהען, ערשפאָהען, ערפאָרשען, אויסקונד-שאפטען. (לַחְפֹּר פֵּרוֹת ישע' ב כ מויזעלאָכער. נאך אנד: (אלס איין ווארט) מולווירפע).

משם חפר אכל איו' לט כט

וְחָפַרְתָּ

Et fodies, pervestigabis.

וחפרת לבטח תשכב איו' יא יח

Et fodies. וְחָפַרְתָּה

בשבתך חוץ וחפרתה בה דבר' כג יד

Fodi. חָפַרְתִּי

כי חפרתי את הבאר ברא' כא ל

Foderunt. חָפְרוּ

וכל הבארת אשר חפרו ברא' כו טו
אשר חפרו בימי אברהם כו יח
חנם חפרו לנפשי תהל' לה ז

Eoderunt. חָפְרוּ

הבאר אשר חפרו ברא' כו לב

Foderunt eum. חֲפָרוּהָ

באר חפרוה שרים במד' כא יח

Fodiens. חֹפֵר

חפר גומץ בו יפל קהל' י ח

Ad fodiendum. לַחְפֹּר

לחפר את הארץ יהוש' ב ב
כי לחפר את כל הארץ באו ב ג
לחפר פרות ישע' ב כ

ואחפר

Et fodi. וָאֶחְפֹּר

ואחפר ואקח את האזור ירמ' יג ז

Et fodit. וַיַּחְפֹּר

ויחפר את בארת המים ברא' כו יח
ויחפר באר אחרת כו כב

Et effodit eam. וַיַּחְפְּרֵהוּ

בור כרה ויחפרהו תהל' ז יז

Fodiunt. יַחְפְּרוּ

יחפרו בעמק איו' לט כא

Et foderunt. וַיַּחְפְּרוּ

ויחפרו עבדי יצחק בנחל ברא' כו יט
ויחפרו באר אחרת כו כא
ויחפרו כל מצרים שמו' ז כד

Et pervestigent. וְיַחְפְּרוּ

ויחפרו לנו את הארץ דבר' א כב

וַיַּחְפְּרֻהוּ
Et pervestigant eam.

ויחפרהו ממטמונים איו' ג כ

ב מה שפירושו בשת:

II. Erubescere, Pudore affici.

Erubuit. חָפְרָה

s עראָטהען, זיך שאָמען, בעשאָמט ווערדען, שאמבעדעקט, שאנדען, ענט-עהרען.

חפרה יולדתכם ירמ' נ יב

Et erubescet. וְחָפְרָה

וחפרה הלבנה ישע' כד כג

Et erubescet. וְחָפְרָה

בעד יומם בושה וחפרה ירמ' טו ט

Erubuerunt. חָפְרוּ

כי בשו כי חפרו תהל' עא כד

Et erubescent. וְחָפְרוּ

וחפרו הקסמים מיכ' ג ז

Et erubescetis. וְתַחְפְּרוּ

ותחפרו מהגנות ישע' א כט

III

Erubescant. יֶחְפָּרוּ

ופניהם אל יחפרו תהל' לד ו

Et erubescent. וְיַחְפְּרוּ

יסגו אחור ויחפרו תהל' לה ד
ויחפרו יחדו שמחי רעתי לה כו
ויחפרו יחד מבקשי נפשי מ טו
ויחפרו מבקשי נפשי ע ג
ויחפרו ויאבדו פג יח

Et erubescunt. וַיֶּחְפָּרוּ

באו עדיה ויחפרו איו' ו כ

הֶחְפִּיר

Hiph. Et rubore affecit.

החפיר לבנון קמל ישע' לג ט

Et probro afficiens. וּמַחְפִּיר

בן מביש ומחפיר משלי יט כז

Erubesces. תַחְפִּירִי

כי לא תחפירי ישע' נד ד

Et pudefacit. וְיַחְפִּיר

ורשע יבאיש ויחפיר משלי יג ה

חפש כל לשון חופש וכל הנגזר ממנו:

Libertas.

Libertas. * חֹפֶשׁ

s עדלער, פרייער, אונאבהאנגיגער. נאך אנד: בִּגְדֵי חֹפֶשׁ רייטדעקקען.

בבגדי חפש יחזק' כז כ

Libertas. * חֻפְשָׁה

s פרייהייט, (פרייאבריעף).

או חפשה לא נתן לה ויקר' יט כ

Liber. * חָפְשִׁי

s פרייא, שַׁלַּח חָפְשִׁי פרייא לאססען. יָצָא חָפְשִׁי, לַחָפְשִׁי פרייא גע-לאססען ווערדען. (תהל' פח ו פער-לאססען, הינגעשטרעקקט ליעגען, אנד: לאגער).

לא אצא חפשי שמו' כא ה
תשלחנו חפשי מעמך דבר' טו יב
וכי תשלחנו חפשי מעמך טו יג
בשלחך אתו חפשי מעמך טו יח
יעשה חפשי בישראל שמו' א יז כה
ועבד חפשי מאדניו איו' ג יח
מי שלח פרא חפשי לט ה
במתים חפשי תהל' פח ו
ושלחתו חפשי מעמך ירמ' לד יד

Pro libero. לַחָפְשִׁי

ובשבעת יצא לחפשי חנם שמו' כא ב
לחפשי ישלחנו כא כו וכא כז

Liberi. חָפְשִׁים

ושלח רצוצים חפשים ישע' נח ו
חפשים לבלתי עבד בם ירמ' לד ט
ולד י
אשר שלחו חפשים לד יא
אשר שלחתם חפשים לד יז

Libera. * הַחָפְשִׁית

s פרייאהייט (פרייא פאָן רעגיערונגס-געשאָפטען), אנד: קראנקהייט, קראנ-קענלאנער, דאהער בֵּית הַחָפְשִׁית קראנקענהויז, זיעכענהויז. נאך אנד: קליינעם הויז.

וישב בבית החפשית מלכ' ב טו ה
וישב בית החפשית מצרע ד"ה ב כו כא

חָפְשָׁה

Pyh. Libertate donata fuit.

s פרייא זיין.

כי לא חפשה ויקר' יט כ

-חפש כל לשון חפוש שפירושו חתירה וחקירה ועמו מה שפירושו הסתר:

Scrutari, perscrutari, pervestigare.

Pervestigans. חֹפֵשׂ

s פאָרשען, ערפאָרשען, אונטערזוכען, אויפזוכען, ערזיננען, דורכזוכט ווערדען, ענטבלאָסט ווערדען, זוכען, דורכזוכען, הערפאָרזוכען, דורכפאָרשען, נעזוכט ווערדען, ערזאָננען ווערדען, זיך פער-בערגען, זיך פערקליידען, זיך פער-

שטעללען, זיך ענטשטעללען, זיך אונקענטליך מאכען.

חפש כל חדרי בטן משלי כ כז

Scrutaberis eam. תַּחְפְּשֶׂנָּה

וכמטמנים תחפשנה משלי ב ד

Scrutemur. נַחְפְּשָׂה

נחפשה דרכינו איכ׳ ג מ

Scrutantur. יַחְפְּשׂוּ

יחפשו עולת תהל׳ סד ז

נֶחְפְּשׂוּ

Niph. Pervestigantur.

איך נחפשו עשו עובד׳ א ו

Pih. Et perscruter. וְחִפַּשְׂתִּי

וחפשתי אתו שמו׳ א כג כג

Et scrutentur. וְחִפְּשׂוּ

וחפשו את ביתך מלכ׳ א כ ו

Pervestigate. חַפְּשׂוּ

חפשו וראו מלכ׳ ב י כג

Scrutabor. אֲחַפֵּשׂ

משם אחפש ולקחתים עמו׳ ט ג
אחפש את ירושלם צפנ׳ א יב

Et perscrutatus est. וַיְחַפֵּשׂ

ויחפש ולא מצא ברא׳ לא לה
ויחפש בגדול החל מד יב
ויחפש רוחי תהל׳ עז ז

Pyh. Pervestigata. מְחֻפָּשׂ

תמנו חפש מחפש תהל׳ סד ז

Pervestigatur. יְחֻפַּשׂ

יחפש אדם משלי כח יב

הִתְחַפֵּשׂ

Hith. Dissimulavit vel mutavit se.

התחפש ובא במלחמה מלכ׳ א כב ל
התחפש ובוא במלחמה ד״ה ב יח כט
כי להלחם בו התחפש לה כב

Mutat se. יִתְחַפֵּשׂ

ברב כח יתחפש לבושי איו׳ ל יח

Et dissimulavit se. וַיִּתְחַפֵּשׂ

ויתחפש שאול שמו׳ א כח ח
ויתחפש באפר על עיניו מלכ׳ א כ לח
ויתחפש מלך ישראל כב ל
ויתחפש מלך ישראל ד״ה ב יח כט

Perscrutatio. חֵפֶשׂ

s דורכזוכונג, ערזאָנגונג, אנשלאג.

תמנו חפש תהל׳ סד ז

חצץ פתרוניו שלש:

Significata ejus tria sunt.

א כל לשון חץ והנגזר ממנו ועמו עם פירושו כליתם:

1. Ejaculari, Exscindi.

מְחַצְצִים

Sagittarii, ejaculantes.

s פפיילשיטצען, אנד: חָצַץ = חָצָה העערדענפערטהיילער, נאָך אנד: בייטע-פערטהיילער.

מקול מחצצים שופ׳ ה יא

Pyh. Exscinduntur. חֻצָּצוּ

s אבגעשניטטען זיין, אנד: צונעטהיילט ווערדען.

ומספר חדשיו חצצו איו׳ כא כא

Sagitta. * חֵץ

s פפייל, (פפיילע נאָמטעס) בליטצע, סלאָגען. בַּעֲלֵי חִצִּים פפיילשיטצען. (שמואל א יז ז איזט דאס קרי עֵץ).

חץ תשועה ליי׳ מלכ׳ ב יג יז
ולא יורה שם חץ יט לב
וידם אלהים חץ פתאם תהל׳ סד ח
עד יפלח חץ כבדו משלי ז כג
ולא יורה שם חץ ישע׳ לז לג
חץ שוחט לשונם ירמ׳ ט ז
אל תחמלו אל חץ נ יד

Et sagitta. וְחֵץ

וחץ חניתו כמנור ארגים שמו׳ א יז ז
וחץ תשועה בארם מלכ׳ ב יג יז
מפיץ וחרב וחץ שנון משלי כה יח

Ad sagittam. לְחֵץ

וישימני לחץ ברור ישע׳ מט ב

Sagittae. לַחֵץ

כמטרא לחץ איכ׳ ג יב

A sagitta. מֵחֵץ

מחץ יעוף יומם תהל׳ צא ה

Sagitta. * הַחֵצִי

s (מיט אנגעזעצטעם י) פפייל. (שמואל א כ לח איזט דאס קרי הַחִצִּים).

והוא ירה החצי שמו׳ א כ לו
עד מקום החצי וגו׳ הלוא החצי כ לז
וילקט נער יהונתן את החצי כ לח
ויצא החצי מלבו מלכ׳ ב ט כד

Sagitta mea. חִצִּי

אנוש חצי בלי פשע איו׳ לד ו

Sagitta ejus. חִצּוֹ

ויצא כברק חצו זכר׳ ט יד

Sagittam suam. חִצָּם

כוננו חצם על יתר תהל׳ יא ב
דרכו חצם דבר מר סד ד

Sagittae. חִצִּים

וישטמהו בעלי חצים ברא׳ מט כג
וישלח חצים ויפיצם שמו׳ ב כב טו
חצים ומות משלי כו יח

Et sagittae. וְחִצִּים

קח קשת וחצים
ויקח אליו קשת וחצים מלכ׳ ב יג טו
שניהם חנית וחצים תהל׳ נז ה

Sagittae. הַחִצִּים

ואני שלשת החצים שמו׳ א כ כ
לך מצא נא את החצים
הנה החצים ממך והנה כ כא
הנה החצים ממך והלאה כ כב
מצא נא את החצים כ לו
ויאמר קח החצים ויקח מלכ׳ ב יג יח
הברו החצים ירמ׳ נא יא

Sagittis. בַּחִצִּים

לירוא בחצים ד״ה ב כו טו
בחצים ובקשת יבא שמה ישע׳ ז כד

קלקל בחצים יחזק׳ כא כו

Et sagittis. **ובחצים**

באבנים ובחצים בקשת ד״ה א יב ב

Et sagittis. **ובחצים**

בקשת ובחצים יחזק׳ לט ט

Sicut sagittae. **כחצים**

כחצים ביד גבור תהל׳ קכז ד

Sagittae. **חצי**

כי חצי שדי עמדי איו׳ ו ד
חצי גבור שנונים תהל׳ קכ ד
חצי הרעב הרעים יחזק׳ ה יו

Sagittas meas. **חצי**

חצי אכלה בם דבר׳ לב כג
אשכיר חצי מדם לב מב

Sagittae tuae. **חציך**

כי חציך נחתו בי תהל׳ לח ג
חציך שנונים מה ו
שלח חציך ותהמם קמד ו
לאור חציך יהלכו חבק׳ ג יא

Et sagittae tuae. **וחציך**

וחציך מיד ימינך אפיל יחזק׳ לט ג

Sagittae ejus, suae. **חציו**

חציו לדלקים יפעל תהל׳ ז יד
וישלח חציו ויפיצם יח טו
חציו כמו יתמללו נח ח
אשר חציו שנונים ישע׳ ה כח
חציו כגבור משכיל ירמ׳ נ ט

Et sagittas ejus. **וחציו**

יגרם וחציו ימחץ במד׳ כד ה

ב מה שפירושו אבנים ועמו מה שפירושו קטן:

II. Scrupus, Lapillus.

Scrupis. *** חצץ**

s קליינע שטיינכען, קיזעלשטיינע.

ואחר ימלא פיהו חצץ משלי כ יז

In scrupis. **בחצץ**

ויגרס בחצץ שני איכ׳ ג יו

חצץ

Gregem faciens, gregatim.

s געשאארט, געטהיילט, נעאָרדנעט.

ויצא חצץ כלו משלי ל כז

ג מה שפירושו ברקים:

III. Fulgura.

Fulgura tua. **חצציך**

s בליטצע.

אף חצציך יתהלכו תהל׳ עז יח

חצב כל מקום שפירושו כריתה ופסילה וכתות:

Caedere, exscindere.

Exscidit. **חצב**

s הויען, אויסהויען, ניעדערהויען, פאָעט: שפאַלטען (תהלי׳ כט ז), איינגעהויען ווערדען, אויסגעהויען, ד: ה: געבילדעט ווערדען, פאַללען, צערשמעטטערן. **חֹצֵב** שטיינהויער, האָלצהויער.

וגם יקב חצב בו ישע׳ ה ב

Excidit. **חצבה**

חצבה עמודיה שבעה משלי ט א

Excidisti. **חצבת**

אשר לא חצבת דבר׳ ו יא
כי חצבת לך פה קבר ישע׳ כב יו

Exscidi. **חצבתי**

על כן חצבתי בנביאים הוש׳ ו ה

Caedens. **חצב**

ושמנים אלף חצב בהר מלכ׳ א ה כט
ושמנים אלף איש חצב בהר ד״ה ב ב א וב יז
חצב להבות אש תהל׳ כט ז

Caedens. **החצב**

הגרזן על החצב בו ישע׳ י טו

Caedens. **חצבי**

חצבי מרום קברו ישע׳ כב יו

Caedentes. **חצבים**

ויעמד חצבים ד״ה א כב ב
חצבים וחרשי אבן ועץ כב טו
ויהיו שכרים חצבים ד״ה ב כד יב

Caesoribus. **לחצבים**

לחצבים ולחרשים עזר׳ ג ז

Et in caesores. **ולחצבי**

ולגדרים ולחצבי האבן מלכ׳ ב יב יג

Excisae. **חצובים**

ובורת חצובים דבר׳ ו יא
ברות חצובים נחמ׳ ט כה

לחצוב · לחצב

Ad caedendum.

לחצוב אבני גזית ד״ה א כב ב
לחצב להם בארות ירמ׳ ב יג

Excides. **תחצב**

ומהרריה תחצב נחשת דבר׳ ח ט

Et excidit. **ויחצב**

ויחצב ברות רבים ד״ה ב כו י

Niph. Excidentur. **יחצבון**

לעד בצור יחצבון איו׳ יט כד

Pyh. Excisi estis. **חצבתם**

הביטו אל צור חצבתם ישע׳ נא א

Hiph. Exscindens. **המחצבת**

המחצבת רהב ישע׳ נא ט

Excisio. *** מחצב**

s דאס בעהויען, **אבני מחצב** ברוכשטיינע.

ואבני מחצב מלכ׳ ב יב יג
ולקנות עצים ואבני מחצב כב ו
לקנות אבני מחצב ד״ה ב לד יא

חצה כל לשון חצי וחצות ומחצית:

Dimidiare, Dividere, Partiri.

Partitus est. **חצה**

s טהיילען, אין צוויא טהיילע טהיילען, זיך פערטהיילען.

אשר חצה משה במד׳ לא מב

Et partieris. **וחצית**

וחצית את המלקוח במדב׳ לא כז
*
וחצו

Et partientur. וְחָצוּ

וחצו את כספו   שמו' כא לה

Dividet. יֶחֱצֶה

עד צואר יחצה   ישע' ל כח

Et divisit. וַיַּחַץ

ויחץ את העם אשר אתו   ברא' לב ח
ויחץ את הילדים   לג א
ויחץ את שלש מאות האיש
שופט' ז יו

Divisit eos. וַיֶּחֱצֵם

ויחצם לשלשה ראשים   שופט' ט מג

Dimidient. יֶחֱצוּ

לא יחצו ימיהם   תהל' נה כד

Partientur. יֶחֱצוּן

את המת יחצון   שמו' כא לה

Divident eum. יֶחֱצוּהוּ

יחצוהו בין כנענים   איו' מ ל

Niph. Et dividetur. וְתֵחָץ

ותחץ לארבע רוחות   דני' יא ד

Dividentur. יֵחָצוּ

ולא יחצו עוד   יחזק' לז כב

Et divisae fu. וַיֵּחָצוּ

ויחצו הנה והנה   מלכ' ב ב ח וב יד

Medium. חֲצוֹת *

s מיטטע.

חצות לילה אקום   תהל' קיט סב

Et medio. וַחֲצוֹת

וחצות לילה יגעשו עם   איו' לד כ

Juxta medium. כַּחֲצֹת

כחצת הלילה אני יוצא   שמו' יא ד

*חֲצִי

Dimidium, Dimidius, Dimidia pars.

s מיטטע, האלפטע, האלב.

ויקח משה חצי הדם   שמו' כד ו
חצי היריעה העדפת   כו יב
הרשת עד חצי המזבח   כז ה
ויאכל חצי בשרו   במדב' יב יב
בלול בשמן חצי ההין   טו ט
ויין תקריב לנסך חצי ההין   טו י
ונסכיהם חצי ההין   כח יד
ואל חצי שבט מנשה
יהוש' כב יג וכב טו
עד חצי הלילה   שופ' יו ג
ויגלח את חצי זקנם   שמו' ב י ד
וגם חצי עם ישראל   יט מא
ובראש המכונה חצי האמה
מלכ' א ז לה
אם תתן לי את חצי ביתך   יג ח
חצי העם היה אחרי   יו כא
s חצי המנחות   ד"ה א ב נב
ובני חצי שבט מנשה   ה כג
חצי מנשה בגורל   ו מו
ממשפחת חצי מטה מנשה   ו נו
חצי מרבית חכמתך   ד"ה ב ט ו
שר חצי פלך ירושלם •
נחמ' ג ט וג יב
שר חצי פלך בית צור   ג יו
שר חצי פלך קעילה   ג יז וג יח
חצי נערי עשים במלאכה   ד י
ובניהם חצי מדבר אשדודית   יג כד
עד חצי המלכות אסת' ה ג וה ו וז ב
סביב אותה חצי האמה   יחזק' מג יז
ויצא חצי העיר בגולה   זכר' יד ב
ומש חצי ההר צפונה   יד ד

Dimidium. הַחֵצִי

את החצי לאחת
ואת החצי לאחת   מלכ' א ג כה

Et dimidium. וְהַחֵצִי

והחצי אחרי עמרי   מלכ' א יו כא

וַחֲצִי

Et dimidium, Dimidius, Medius.

וחצי הדם זרק על המזבח   שמו' כד ו
ואמה וחצי האמה   כו יו ולו כא
לתשעת המטות וחצי המטה
במדב' לד יג
וחצי מטה מנשה   לד יד
שני המטות וחצי המטה   לד טו
וחצי הר הגלעד ועריו   דבר' ג יב
וחצי שבט המנשה יהוש' ד יב וכב ט
וכב י וכב יא וכב כא
וחצי הגלעד ועד יבק   יב ב
וחצי הגלעד עד גבול סיחון   יב ה
וחצי השבט המנשה   יג ז
וחצי ארץ בני עמון   יג כה
וחצי הגלעד   יג לא
לתשעת המטות וחצי המטה   יד ב
נחלת שני המטות וחצי המטה   יד ג
וחצי שבט המנשה   יח ז
אמה וחצי האמה   מלכ' א ז לא
אמה והצי האמה   ז לב
וחצי שבט מנשה מן בני היל
ד"ה א ה יח
והגדי וחצי שבט מנשה   יב לז
הגדי וחצי שבט המנשי   כו לב
וחצי שרי יהודה   נחמ' יב לב
וחצי העם מעל להחומה   יב לח
וחצי הסגנים עמי   יב מ
שבוע אחד וחצי השבוע   דני' ט כז

In medio. בַּחֲצִי

ויהי בחצי הלילה   שמו' יב כט
השמש בחצי השמים   יהוש' י יג
ויקם בחצי הלילה   שופ' יו ג
ויהי בחצי הלילה   רות ג ח
אל תעלני בחצי ימי   תהל' קב כה
בחצי ימיו יעזבנו   ירמ' יז יא

כַּחֲצִי s

כחצי חטאתיך לא חטאה   יחז' יו נא

Quasi in medio. כְּבַחֲצִי

כבחצי מענה צמד שדה   שמו' א יד יד

Dimidio. לַחֲצִי

לחצי שבט המנשה   דבר' ג יג
לחצי שבט מנשה
ויהי לחצי מטה   יהוש' יג כט
לחצי בני מכיר   יג לא
לחצי שבט מנשה   ד"ה א כו לב
לחצי המנשה גלעדה   כז כא

Et dimidio. וְלַחֲצִי

ולחצי שבט מנשה   במד' לב לג
ולחצי שבט המנשי   דבר' כט ז
ולראובני ולגדי ולחצי   יהוש' א יב
ולחצי שבט המנשה   יב ו וכב א
ולחצי שבט המנשה   כב ז
ולחצי שבט מנשה   ד"ה א ה כו

A dimidia. מֵחֲצִי

מחצי מטה מנשה   יהוש' כא כו

Et a dimidia. וּמֵחֲצִי

ומחצי מטה מנשה בגורל   יהוש' כא ה

ומחצי

ומחצי מטה מנשה בבשן כא ו
ומחצי מטה מנשה ד"ה א יב לא

* הַחֲצִי *Dimidiam.*

s מיטטע, האלפטע, האלב.

לא הגד לי החצי מלכ' א י ז

וַחֲצִי *Et dimidiam.*

אמתים וחצי ארכו
ואמה וחצי רחבו
ואמה וחצי קמתו שמו' כה י ולז א
אמתים וחצי ארכה
ואמה וחצי רחבה כה יז ולז ו
ואמה רחבו ואמה וחצי כה כג
ארך אמה אחת וחצי
ורחב אמה אחת וחצי יחזק' מ מב
כי למועד מועדים וחצי דני' יב ז

בַּחֲצִי *In dimidio.*

את מדויהם בחצי שמו' ב י ד
ויכרת את מדויהם בחצי ד"ה א יט ד

לַחֲצִי

In dimidium, id est duas partes.

העם ישראל לחצי מלכ' א יו כא

חֶצְיֵנוּ *Dimidium nostri.*

ואם ימתו חצינו שמו' ב יח ג

חֶצְיוֹ

Medium, dimidium ejus.

מלממה עד חציו שמו' לח ד
חציו אל מול הר גרזים יהוש' ח לג
חציו שרף במו אש
על חציו בשר יאכל ישע' מד יו
חציו שרפתי במו אש מד יט

וְחֶצְיוֹ *Et dimidia pars ejus.*

וחציו ננבה זכר' יד ד

וְהֶחֶצְיוֹ *Et dimidia ejus.*

והחציו אל מול הר יהוש' ח לג

וּלְחֶצְיוֹ *Et dimidiae ejus.*

ולחציו נתן יהושע יהוש' כב ז

מֵחֶצְיוֹ *A medio ejus.*

ונבקע הר הזתים מחציו זכר' יד ד

חֶצְיָהּ *Medium ejus.*

כל החומה עד חציה נחמ' ג לח

חֲצִים *Dimid. eorum.*

חצים אל הים זכר' יד ח

וְחֶצְיָם *Medium eorum.*

וחצים מחזיקים נחמ' ד י
וחצים מחזיקים ברמחים ד טו
וחצים אל הים זכר' יד ח

* הַמֶּחֱצָה *Dimidia pars.*

s האלפטע.

ותהי המחצה חלק במד' לא לו

מֶחֱצַת *Idem.*

ותהי מחצת העדה במד' לא מג

* מַחֲצִית

Dimidium, dimidia pars.

s האלפטע, מיטטע.

מחצית השקל
מחצית השקל שמו' ל יג
מחצית השקל בשקל הקדש לח כו
שר מחצית הרכב מלכ' א יו ט
מן האור עד מחצית היום נחמ' ח ג

מִמַּחֲצִית . מִמַּחֱצַת

De dimidio.

ממחצית השקל לתת שמו' ל טו
ממחצת בני ישראל במד' לא מז
ממחצית מטה חצי מנשה ד"ה א ו מו

וּמִמַּחֱצַת . וּמִמַּחֲצִית

Et de dimid.

וממחצת בני ישראל במדב' לא ל
וממחצית בני ישראל לא מב
וממחצית מטה מנשה יהוש' כא כה
וממחצית מטה מנשה ד"ה א ו נה

מַחֲצִיתוֹ *Dimidium ejus.*

מחציתו חמשים ומאתים שמו' ל כג

מַחֲצִיתָהּ *Dimidium ejus.*

מחציתה בבקר ויקר' ו יג

וּמִמַּחֲצִיתָהּ

Et a dimid. ejus.

וממחציתה בערב ויק' ו יג

מִמַּחֲצִיתָם *E dimid. eorum.*

ממחציתם תקחו במד' לא כט

חצן ופירושו זרוע או כנף הבגד:

Brachium, Lacertus, Ora vestis.

* בְּחֹצֶן *Lacerto.*

s ארם, שאָאָס, מאנטעלשאָאָס.

והביאו בניך בחצן ישע' מט כב

חָצְנִי *Lacertum meum.*

גם חצני נערתי נחמ' ה יג

וְחָצְנוֹ *Et lacertum suum.*

וחצנו מעמר תהל' קכט ז

חצר פתרוניו שלש:

Significata ejus tria sunt.

א כל לשון חצוצרת והנגזר ממנו:

1. Tuba.

* חֲצֹצְרָה *Tuba.*

s טראָמפעטע, טובא.

חצצרה ברמה הוש' ה ח

חֲצוֹצְרֹת . חֲצֹצְרוֹת *Tubae.*

שתי חצוצרת כסף במדב' י ב
מזרקות חצצרות מלכ' ב יב יד
חצצרות ומצלתים ד"ה א יו מב

וַחֲצֹצְרוֹת *Et tubae.*

וחצצרות התרועה בידו במדב' לא ו
וחצצרות התרועה להריע ד"ה ב יג יב

וְהַחֲצֹצְרוֹת *Et tubae.*

והחצצרות אל המלך מלכ' ב יא יד
והשרים והחצצרות ד"ה ב כג יג
החל שיר יי' והחצצרות כט כז
והחצצרות מחצצרים כט כח

בַּחֲצֹצְרוֹת . רֹת *Tubis.*

יתקעו בחצצרות במד' י ח
והרעתם בחצצרת י ט
ותקעתם בחצצרת י י
ותקע בחצצרות מלכ' ב יא יד

מחצצרים

מחצצרים בחצצרות ד"ה א טו כד
בחצצרות תמיד לפני ארון יו ו
מחצצרים בחצצרות ד"ה ב ה יב
קול בחצצרות ה יג
מחצצרים בחצצרות יג יד
ותוקע בחצצרות כג יג
והכהנים בחצצרות כט כו
מלבשים בחצצרות עזר' ג י
ומבני הכהנים בחצצרות נחמ' יב לה
זכריה הנניה בחצצרות יב מא
בחצצרות וקול שופר תהל' צח ו

Et tubis. וּבַחֲצֹצְרוֹת

ובמצלתים ובחצצרות ד"ה א יג ח
ובחצצרות ובמצלתים טו כח
ובחצצרות ובשופרות ד"ה ב טו יד
ובחצצרות אל בית יי' כ כח

לַמְחַצְצְרִים כ' . לַמְחַצְּרִים ק'

Clangentibus.

s טראָמפעטער.

ויהי כאחד למחצצרים ד"ה ב ה יג

מְחַצְצְרִים כ' . מַחְצְּרִים ק'

Clangentes.

s טראָמפּעטענד, בלאָזענד, אין דיא טראָמפּעטע שטאָסען, שמעטטערן.

מחצצרים בחצצרות ד"ה א טו כד
למאה ועשרים מחצצרים ד"ה ב ה יב
והכהנים מחצצרים ז ו
מחצצרים בחצצרות יג יד
והחצצרות מחצצרים כט כח

ב שם חצר וחצרות :

II. Atrium.

Atrium. חָצֵר *

s האָף, פאָרהאָף, געהעגע, פלעקקען, צעלטדאָרף.

הצר האחרת מלכ' א ז ח
לא יצא הצר התיכונה מלכ' ב כ ד
s אל חצר הפנימי יחזק' מ כח
אל חצר החיצונה מ לא
והנה חצר במקצע החצר
חצר במקצע החצר מו כא
חצר התיכון ליו' מז יו

Et atrium. וְחָצֵר

וחצר הגדולה סביב מלכ' א ז יב

Atrium. הֶחָצֵר

ורחב החצר לפאת ים שמו' כז יב
ורחב החצר לפאת קדמה כז יג
ולשער החצר כז טז
כל עמודי החצר כז יז
ארך החצר מאה באמה כז יח
וכל יתדת החצר נחשת כז יט
את קלעי החצר
שער החצר לה יז
ואת יתדת החצר לה יח
ויעש את החצר
קלעי החצר לח ט
מזה ומזה לשער החצר לח טו
כל קלעי החצר סביב לח טז
כל עמדי החצר לח יז
ומסך שער החצר
לעמת קלעי החצר לח יח
ואת אדני החצר סביב
ואת אדני שער החצר
יתדת החצר סביב לח לא
את קלעי החצר
לשער החצר לט מ
ושמת את החצר סביב
את מסך שער החצר מ ח
ויקם את החצר
את מסך שער החצר מ לג
וקלעי החצר
ואת מסך פתח החצר במד' ג כו
ועמדי החצר סביב ג לז וד לב
ואת קלעי החצר
פתח שער החצר ד כו
ויבן את החצר הפנימית מלכ' א ו לו
עד החצר הגדולה ז ט
קדש המלך את תוך החצר ח סד
את תוך החצר ד"ה ב ז ז
לפני החצר החדשה כ ה
אל החצר הפנימית אסת' ד יא
אל פתח החצר יחזק' ח ז
את החצר הפנימית י ג
עד החצר החיצנה י ה
ואל איל החצר מ יד
אל החצר החיצונה מ יז
לפני החצר הפנימי מ יט
ויביאני אל החצר הפנימי מ לב
וימד את החצר מ מז
ואלמי החצר מא טו
ויוציאני אל החצר מב א
דרך החצר החצונה מב ז
ברחב גדר החצר מב י
אל החצר החיצונה מב יד ומו כ
אל החצר הפנימי מג ה
אל שערי החצר
בשערי החצר מד יז
אל החצר החיצונה
אל החצר החיצנה מד יט
אל החצר הפנימית מד כא ומד כז
שער החצר הפנימית מה יט ומו א
ויוציאני אל החצר החיצונה
מקצוע החצר
והנה חצר במקצע החצר
חצר במקצע החצר מו כא
בארבעת מקצעות החצר מו כב

Et atrium. וְהֶחָצֵר

והחצר מלאה את נגה יחזק' י ד

Ex atrio. מֵהֶחָצֵר

מהחצר החצנה יחזק' מב ט

In atrio. בֶּחָצֵר

עמדת בחצר אסת' ה ב
מי בחצר והמן בא לחצר ו ד
הנה המן עמד בחצר ו ה
בחצר העליון ירמ' לו י
בחצר הפנימי יחזק' מ מד

Atrio. לֶחָצֵר

קלעים לחצר שמו' כז ט
ורצפה עשוי לחצר יחזק' מ יז
לחצר החיצונה מ כ
ושער לחצר הפנימי מ כג ומ כז
לחצר החיצונה מ לד ומ לז
אשר לחצר הפנימי
אשר לחצר מב ג
אשר לחצר החצונה מב ח

Et atrio. וְלֶחָצֵר

ולחצר סביב נחשת שמו' לח כ

In atrium. חָצֵרָה

אל המלך חצרה ירמ' לו כ

Atrium. חֲצַר

ועשית את חצר המשכן שמו' כז ט

ויעש

ויעש חצר הכהנים | ד"ה ב ד ט
חצר בית הנשים | אסת' ב יא
אל חצר המטרה | ירמ' לב ח
אל חצר בית יי' | יחזק' ח יו

In atrio. בַּחֲצַר

בחצר אהל מועד | ויק' ו ט וו יט
בחצר בית יי' | ד"ה ב כד כא
בחצר גנת ביתן | אסת' א ה
בחצר בית המלך | ח א
ויעמד בחצר בית יי' | ירמ' יט יד
בחצר בית יי' | כו ב
בחצר המטרה | לב ב ולב יב
ולג א ולז כא ולח יג ולח כח
בחצר המטרה
בחצר המטרה | לז כא
אשר בחצר המטרה | לח ו
עצור בחצר המטרה | לט טו

Et in atrio. וּבַחֲצַר

ובחצר שועל *n. pr.* | נחמ' יא כז

Atrio. לַחֲצַר

לחצר בית יי' | ד"ה ב כט יו
אשר לחצר המטרה | נחמ' ג כה
לחצר בית המלך | אסת' ו ד

Et atrio. וְלַחֲצַר

ולחצר בית יי' | מלכ' א ז יב

De atrio. מֵחֲצַר

מחצר המטרה | ירמ' לט יד

In atrio ejus. בַּחֲצֵרוֹ

ולו באר בחצרו | שמו' ב יז יח

Atria, Villae. חֲצֵרִים

כי חצרים בנו להם | נחמ' יב כט
ישב במארב חצרים | תהל' י ה
חצרים תשב קדר | ישע' מב יא

Villae. הַחֲצֵרִים

ובתי החצרים | ויק' כה לא
וכל החצרים אשר | יהוש' יט ח
ואל החצרים | נחמ' יא כה

In atriis. בְּחַצְרֵי

בחצרי בית האלהים | נחמ' יג ז

Atria mea. חֲצֵרָי

רמס חצרי | ישע' א יב

וגם תשמר את חצרי | זכר' ג ז

Atria tua. חֲצֵרֶיךָ

ישכן חצריך | תהל' סה ה

In atr. tuis. בַּחֲצֵרֶיךָ

כי טוב יום בחצריך | תהל' פד יא

Villae ejus. חֲצֵרֶיהָ

שדה העיר ואת חצריה | יהוש' כא יב
שדה העיר ואת חצריה | ד"ה א ו מא

Et villae ejus. וַחֲצֵרֶיהָ

עקרון ובנתיה וחצריה | יהוש' טו מה
וחצריה עזה בנותיה וחצריה | טו מז
וביקבצאל וחצריה | נחמ' יא כה

Villae eorum. חַצְרֵיהֶם

וכל חצריהם אשר סביבות
ד"ה א ד לג

Et villae eorum. וְחַצְרֵיהֶם

הערים וחצריהם | יהוש' יג כח
וחצריהם עיטם ועין רמון
ד"ה א ד לב
עדלם וחצריהם | נחמ' יא ל

בְּחַצְרֵיהֶם
In villis earum.

ואלה שמתם בחצריהם | בראֹ' כה יז
המה בחצריהם התיחשם
ד"ה א ט כב
ואחיהם בחצריהם לבוא | ט כה

Et villae earum. וְחַצְרֵיהֶן

הערים וחצריהן | יהוש' יג כג
עשרים ותשע וחצריהן | טו לב
ארבע עשרה וחצריהן | טו לו
ערים שש עשרה וחצריהן | טו מא
ויט כב
ערים תשע וחצריהן | טו מד וטו נה
על יד אשדוד וחצריהן | טו מו
ערים אחת עשרה וחצריהן | טו נא
ערים עשר וחצריהן | טו נז
ערים שש וחצריהן | טו נט וטו סב
ערים שתים וחצריהן | טו ס
כל הערים וחצריהן | יז ט
ערים שתים עשרה וחצריהן | יח כג
ויט טו

ערים ארבע עשרה וחצריהן | יח כח
ערים שלש עשרה וחצריהן | יט ו
ערים ארבע וחצריהן | יט ז
הערים האלה וחצריהן | יט יו
ויט לא ויט מח
למשפחותם הערים וחצריהן | יט כג
ויט לט
עשרים ושתים וחצריהן | יט ל
תשע עשרה וחצריהן | יט לח

Atria. חֲצֵרוֹת

חצרות קטרות | יחזק' מו כב

E villis. הַחֲצֵרֹת

מן הבתים מן החצרת | שמו' ח ט

Atria. הַחֲצֵרוֹת

על החצרות ועל הלשכות
ד"ה א כג כח
ומלאו את החצרות | יחזק' ט ז
כעמודי החצרות | מב ו

Atria. חַצְרוֹת

בשתי חצרות בית יי'
מלכ' ב כא ה וכג יב
בשתי חצרות בית יי' | ד"ה ב לג ה

In atriis. בְּחַצְרוֹת

וכל העם בחצרות בית יי'
ד"ה ב כג ה
s בחצרות אלהינו | תהל' צב יד
בחצרות בית יי' | קיו יט
בחצרות בית אלהינו | קלה ב
ישתחו בחצרות קדשי | ישע' סב ט

Et in atriis. וּבְחַצְרוֹת

ובחצרות בית האלהים | נחמ' ח טז

Atriis. לְחַצְרוֹת

לחצרות בית יי' | ד"ה א כח יב

Et atria mea. וַחֲצֵרוֹתָי

הוא יבנה ביתי וחצרותי
ד"ה א כח ו

Atria ejus. חֲצֵרֹתָיו

חצרתיו בתהלה | תהל' ק ד

In atria ejus. לְחַצְרוֹתָיו

ובאו לחצרותיו | תהל' צו ח

איש

Et in atriis suis. וּבְחַצְרֹתֵיהֶם

איש על גגו ובחצרותיהם   נחמ' ח טז

ג כל שם חציר:

Gramen, Foenum, Porrum.

Foenum. חָצִיר *

s גראז, לויך, (ישעי' לד יג ולה ז נעהאַפּט, וואַהנונג).

אולי נמצא חציר   מלכ' א יח ה
ולפני כל חציר ייבש   איו' ח יב
חציר כבקר יאכל   מ טו
מצמיח חציר לבהמה   תהל' קד יד
המצמיח הרים חציר   קמז ח
גלה חציר ונראה דשא
משלי כז כה
כי יבש חציר   ישע' טו ו
חציר לבנות יענה   לד יג
חציר לקנה וגמא   לה ז
כל הבשר חציר   מ ו
יבש חציר
אכן חציר העם   מ ז
יבש חציר   מ ח
וצמחו בבין חציר   מד ד
ומבן אדם חציר ינתן   נא יב

Et porri. הֶחָצִיר

ואת החציר ואת הבצלים
במדב' יא ה

Sicut foenum. כֶּחָצִיר

כחציר מהרה ימלו   תהל' לז ב
בבקר כחציר יחלף   צ ה
אנוש כחציר ימיו   קג טו

Gramen. חֲצִיר

וירק דשא חציר גגות
מלכ' ב יט כו
חציר גגות   ישע' לז כז

Sicut gramen. כַּחֲצִיר

יהיו כחציר גגות   תהל' קכט ו

חקק כל לשון חק וחקק וחקוי ומחוקק וכל הנגזר מהם לפי ענינו:

Describere, Decernere, Statuere.

חקק

Et describe. וְחַקּוֹתָ

s הריצן, איינהויען, אויסהויען, איינגראבען; צייכנען, מאַלען, פֿערצייכנען, פֿעסטשטעללען, אנאָרדנען, בעשליעססען, אָרדנער, פֿיהרער, לייטער, אַנפֿיהרער, געזעטצגעבער, פֿיהרערשטאַב, געזעטץ, איינגעגראַבען, אויפֿגעשריעבען ווערדען.

וחקות עליה עיר   יחזק' ד א

Descripsi te. חַקֹּתִיךְ

על כפים חקתיך   ישע' מט טז

Incidens. חֹקְקִי

חקקי בסלע משכן לו   ישע' כב טז

Decernentes. הַחֹקְקִים

החקקים חקקי און   ישע' י א

Ad decernentes. לְחוֹקְקֵי

לבי לחוקקי ישראל   שופ' ה ט

Descriptas, depictas. חֲקֻקִים

צלמי כשדיים חקקים   יחזק' כג יד

In statuere ipsum. בְּחֻקּוֹ

בחקו חוג על פני תהום   משלי ח כז

Idem. בְּחוּקוֹ

בחוקו מוסדי ארץ   משלי ח כט

Describe illud. חֻקָּהּ

ועל ספר חקה   ישע' ל ח

Pih. Legislator. מְחֹקֵק

חלקת מחקק ספון   דבר' לג כא

Et legislator. וּמְחֹקֵק

ומחקק מבין רגליו   בראש' מט י

Cum legislatore. בִּמְחֹקֵק

במחקק במשענתם   במדב' כא יח

Legislator meus. מְחֹקְקִי

יהודה מחקקי   תהל' ס ט וקח ט

Legislator noster. מְחֹקְקֵנוּ

יי' מחקקנו   ישע' לג כב

Legislatores. מְחֹקְקִים

מני מכיר ירדו מחקקים   שופ' ה יד

חקק

Decernunt. יְחוֹקְקוּ

ורזנים יחוקקו צדק   משלי ח טו

Puh. Statutum. מְחֻקָּק

פן ישתה וישכח מחקק   משלי לא ה

Hoph. Describerentur. וְיֻחָקוּ

מי יתן בספר ויחקו   איו' יט כג

חק *

Statutum, Decretum, Pars statuta et demensa, Modus, Ratio.

s בעשטיממטעס, פֿעסטגעזעטצטעס, צוגעמעססענעס, ציעל, גרענצע, געזעטץ, זאַטצונג, בעשלוס, אויסשפרוך.

וכי חק לכהנים .   בראש' מז כב
שם שם לו חק ומשפט   שמו' טו כה
וישם לו חק ומשפט בשכם
יהוש' כד כה
ותהי חק בישראל   שופט' יא לט
וללמד בישראל חק ומשפט   עזר' ז י
תשית לי חק ותזכרני   איו' יד יג
חק חג על פני מים   כו י
בעשתו למטר חק   כח כו
אספרה אל חק   תהל' ב ז
כי חק לישראל הוא   פא ה
יצר עמל עלי חק   צד כ
לבלי חק   ישע' ה יד
חלפו חק   כד ה
יום ההוא ירחק חק   מיכ' ז יא
בטרם לדת חק   צפנ' ב ב

Et statutum. וְחֹק

וחק נתן למו   תהל' צט ז
וחק לנערתיה   משלי לא טו
וחק השמן   יחזק' מה יד

In statutum. לְחֹק

וישם אתה יוסף לחק   בראש' מז כו
וישמה לחק ולמשפט   שמו' א ל כה
ויעמידה ליעקב לחק   ד"ה א טז יז
ויתנום לחק על ישראל
ד"ה ב לה כה
ויעמידה ליעקב לחק   תהל' קה י

Statutum. חָק

והיתה להם חק עולם   שמו' ל כא
חק עולם לדורתיכם   ויק' ו יא

חק

חק עולם לי״י ו טו
מאשי י״י חק עולם כד ט
חק נתן ולא יעבור תהל' קמח ו
חק עולם ולא יעברנהו ירמ' ה כב

וְחָק *Et statutum.*

כי חקך וחק בניך ויק' י יג וי יד

לְחָק *In statutum.*

לחק לך ולבניך שמו' יב כד
לאהרן ולבניו לחק עולם כט כח
ולבניו לחק עולם ויק' ז לד
ולבניך אתך לחק עולם י טו
ולבניך לחק עולם במדב' יח ח
אתך לחק עולם יח יא ויח יט

חֻקִּי *Statutum meum.*

כי ישלים חקי איו' כג יד
ואשבר עליו חקי לח י
הטריפני לחם חקי משלי ל ח

מֵחֻקִּי
Supra statutum meum.

מחקי צפנתי אמרי פיו איו' כג יב

חָקְךָ *Demensum tuum.*

כי חקך וחק בניך ויק' י יג וי יד

חֻקֵּךְ *Demensum tuum.*

ואגרע חקך יחזק' יו כז

חֻקּוֹ *Statutum ejus.*

בשומו לים חקו משלי ח כט

חָקְכֶם
Demensum vestrum.

מדוע לא כליתם חקכם שמו' ה יד

חֻקָּם *Portionem suam.*

ואכלו את חקם בראש' מז כב

חֻקִּים *Statuta.*

למדתי אתכם חקים דבר' ד ה
אשר לו חקים ומשפטים ד ח
ללמד אתכם חקים ד יד
חקים ומצות טובים נחמ' ט יג
נתתי להם חקים לא טובים
יחזק' כ כה
חקים ומשפטים מלאכ' ג כב

וְחֻקִּים *Et statuta.*

ומצוות וחקים ותורה נחמ' ט יד

הַחֻקִּים *Statuta.*

והזהרת אתהם את החקים שמו' יח כ
את כל החקים אשר דבר י״י ויק' י יא
אלה החקים והמשפטים כו מו
אלה החקים אשר צוה י״י במד' ל יז
שמע אל החקים דבר' ד א
אשר ישמעון את כל החקים ד ו
את החקים ואת המשפטים ה א וז יא
וזאת המצוה החקים ו א
לעשות את כל החקים ו כד
את כל החקים והמשפטים יא לב
אלה החקים והמשפטים יב א
ועשית את החקים האלה יו יב
ואת החקים האלה לעשתם יז יט
את החקים האלה כו יו
ואת החקים ואת מלכ' ב יז לז
לעשות את החקים ד״ה א כב יג
ואת החקים ואת המשפטים נחמ' א ז
אם ימשו החקים האלה ירמ' לא לו

וְהַחֻקִּים *Et statuta.*

העדת והחקים והמשפטים דבר' ד מה
את כל המצוה והחקים ה כח
מה העדת והחקים ו כ
לכל התורה והחקים ד״ה ב לג ח
המצוה והחקים ירמ' לב יא

לְחֻקִּים. *Inter statuta.*

לחקים ולמשפטים ד״ה ב יט י

חֻקֵּי *Statuta.*

והודעתי את חקי האלהים שמו' יח יו

בְּחוּקֵי *In statutis.*

בחוקי אבותיכם אל תלכו יחזק' כ יח

חֻקַּי *Statuta mea.*

לשמר חקי ומצותי מלכ' א ג יד
חקי ומשפטי תשמרו ט ד

חֻקָּי *Statuta mea.*

מה לך לספר חקי תהל' נ יו

וְחֻקַּי *Et statuta mea.*

וחקי ומשפטי תשמור ד״ה ב ז יז
אך דברי וחקי זכר' א ו

בְּחֻקַּי *In statutis meis.*

אשר בחקי לא הלכתם יחזק' יא יב
אשר בחקי תלכו לו כז

מֵחֻקַּי *A statutis meis.*

סרתם מחקי מלאכ' ג ז

חֻקֶּיךָ *Statuta tua.*

לשמר חקיך תהל' קיט ה
את חקיך אשמר קיט ח
למדני חקיך קיט יב וקיט כו
וקיט סה
הורני י״י דרך חקיך קיט לג
זמרות היו לי חקיך קיט נד
חקיך למדני קיט סד
למען אלמד חקיך קיט עא
חקיך לא שכחתי קיט פג
נטיתי לבי לעשות חקיך קיט קיב
ולמדני את חקיך קיט קלה
חקיך אצרה קיט קמה
כי חקיך לא דרשו קיט קנה
כי תלמדני חקיך קיט קעא

וְחֻקֶּיךָ *Et statuta tua.*

עדותיך וחקיך ד״ה א כט יט
וחקיך למדני תהל' קיט קכד

בְּחֻקֶּיךָ *In statutis tuis.*

עבדך ישיח בחקיך תהל' קיט כג
ואשיחה בחקיך קיט מח
יהי לבי תמים בחקיך קיט פ
ואשעה בחקיך תמיד קיט קיז

מֵחֻקֶּיךָ *A statutis tuis.*

כל שוגים מחקיך תהל' קיט קיח

חֻקָּיו *Statuta ejus.*

ושמרת כל חקיו שמו' טו כו
ושמרת את חקיו דבר' ד מ
ולשמור חקיו ומצותיו כו יז
ועשית את מצותיו ואת חקיו כז י
וימאסו את חקיו מלכ' ב יז טו
חקו עשית ולא יעבר איו' יד ה
בעבור ישמרו חקיו תהל' קה מה
חקיו ומשפטיו לישראל קמז יט

וְחֻקָּיו *Et statuta ejus.*

ועדתיו וחקיו אשר צוך דבר' ו יז
ולשמר מצותיו וחקיו
מלכ' א ח נח
ועדותיו וחקיו ד״ה ב לד לא
דברי מצות י״י וחקיו עזר' ז יא
ומשפטיו וחקיו נחמ' י ל
וחקיו לא שמרו עמו' ב ד

בְּחֻקָּיו *In statutis ejus.*

ללכת בחקיו ולשמר מצותיו מלכ׳ א ח סא

*** חֻקָּה** *Statutum.*

s געזעטץ, זאטצונגנן.

חקה אחת יהיה לכם במדב׳ ט יד
חקה אחת לכם טו טו

הַחֻקָּה *Statutum.*

ושמרת את החקה הזאת שמו׳ יג י

חֻקַּת *Statutum.*

חקת עולם תחגהו שמו׳ יב יד
לדרתיכם חקת עולם יב יז
זאת חקת הפסח יב מג
חקת עולם לדרתם כז כא
חקת עולם לו ולזרעו כח מג
חקת עולם לדרתיכם ויק׳ ג יז ו׳ ט
חקת עולם לדרתם ז לו
חקת עולם יו לא
חקת עולם תהיה זאת יז ז
חקת עולם לדרתיכם כג יד
וכג לא וכג מא וכד ג
חקת עולם בכל מושבתיכם כג כא
ככל חקת הפסח במדב׳ ט יב
חקת עולם לדרתיכם טו טו
חקת עולם לדרתיכם יח כג
זאת חקת התורה יט ב
זאת חקת התורה לא כא

כְּחֻקַּת *Juxta statutum.*

כחקת הפסח במדב׳ ט יד

לְחֻקַּת *In statutum.*

כהנה לחקת עולם שמו׳ כט ט
והיתה לכם לחקת עולם ויק׳ יו כט
והיתה זאת לכם לחקת עולם יו לד
והיו לכם לחקת עולם במדב׳ י ח
הגר בתוכם לחקת עולם יט י
והיתה להם לחקת עולם יט כא
לבני ישראל לחקת משפט כז יא
והיו אלה לכם לחקת משפט לה כט

חֻקּוֹת *Statuta.*

הידעת חקות שמים איו׳ לח לג
שבעות חקות קציר ירמ׳ ה כד
כי חקות העמים הבל הוא י ג
חקות ירח וכוכבים לא לה

חקות שמים וארץ לג כה
אלה חקות המזבח יחזק׳ מג יח
חקות בית יי׳ מד ה
חקות עולם תמיד מו יד
וישתמר חקות עמרי מיכ׳ ו יו

בְּחֻקַּת *In statutis.*

ולא תלכו בחקת הגוי ויק׳ כ כג

בְּחֻקּוֹת *In statutis.*

ללכת בחקות דוד אביו מלכ׳ א ג ג
וילכו בחקות הגוים מלכ׳ ב יז ח
וילכו בחקות ישראל יז יט
בחקות החיים הלך יחזק׳ לג טו

מֵחֻקּוֹת *A statutis.*

מחקות התועבת ויק׳ יח ל

חֻקּוֹתַי · חֻקֹּתַי *Statuta mea.*

מצותי חקותי ותורתי בראש׳ כו ה
ואת חקתי תשמרו ויק׳ יח ד ויט יט
ושמרתם את חקתי יח ה וכ ח
ושמרתם אתם את חקתי יח כו
ושמרתם את כל חקתי
יט לז וכ כב
ועשיתם את חקתי כה יח
ואת חקתי געלה נפשם כו מג
ולא תשמרו מצותי חקתי
מלכ׳ א ט ו
לשמר חקתי ומצותי יא לח
s ושמרו מצותי חקותי מ״ב יז יג
ועזבתם חקותי ומצותי ד״ה ב ז יט
אם חקתי יחללו תהל׳ פט לא
חקותי מן הארצות יחזק׳ ה ו
את כל חקותי שמר יח יט
ושמר את כל חקותי יח כא
ואתן להם את חקתי כ יא
ואת חקותי לא הלכו בהם כ יו
ואת תורתי ואת חקתי מד כד

וְחֻקֹּתַי · וְחֻקּוֹתַי
Et statuta mea.

ולא שמרת בריתי וחקתי
מלכ׳ א יא יא
וחקתי ומשפטי כדוד אביו יא לג
אשר שמר מצותי וחקתי יא לד
וחקתי לא הלכו בהם יחזק׳ ה ו
וחקותי מאסו כ כד
וחקתי ישמרו לז כד

בְּחֻקֹּתַי · בְּחֻקּוֹתַי
In statutis meis.

אם בחקתי תלכו ויק׳ כו ג
ואם בחקתי תמאסו כו טו
אם תלך בחקתי מלכ׳ א ו יב
בחקותי לא הלכתם יחזק׳ ה ז
למען בחקתי ילכו יא כ
בחקותי יהלך יח ט
בחקותי הלך יח יז
s בחקותי לא הלכו כ יג וכ כא
בחקותי לכו כ יט

וּבְחֻקֹּתַי *Et in statutis meis.*

בתורתי ובחקתי ירמ׳ מד י

בְּחֻקֹּתֶיךָ *In statutis tuis.*

בחקתיך אשתעשע תהל׳ קיט יו

חֻקֹּתָיו *Statuta ejus.*

ככל חקתיו וככל משפטיו
במדב׳ ט ג
לשמר את כל חקתיו דבר׳ ו ב
ואת חקתיו אשר אנכי מצוך י יג
לשמר חקתיו ומצותיו מלכ׳ א ב ג
ואת חקתיו בכל לב מלכ׳ ב כג ג
ואת כל חקתיו
ואת כל חקתיו מג יא

וְחֻקֹּתָיו *Et statuta ejus.*

מצותיו ומשפטיו וחקתיו דבר׳ ח יא
וחקתיו ומשפטיו ומצותיו יא א
לעשות את כל מצותיו וחקתיו
כח טו
מצותיו וחקתיו אשר צוך כח מה
לשמר מצותיו וחקתיו ל י ול יו
וחקתיו לא אסור ממנה
שמו׳ ב כב כג
וחקתיו לא אסיר מני תהל׳ יח כג

וּבְחֻקּוֹתָיו *Et in statutis ejus.*

ובתרתו ובחקותיו ירמ׳ מד כג

כְּחֻקֹּתָם
Secundum statuta eorum.

ואינם עשים כחקתם מלכ׳ ב יז לד

וּבְחֻקֹּתֵיהֶם
Et in statutis eorum.

ובחקתיהם לא תלכו ויק׳ יח ג
נלים

* חקקי Statuta.

s בעשליססע.

גדלים חקקי לב שופט' ה טו

החקקים חקקי און ישע' י א

חקה סוף לשון חקק:

Exsculpere, Exprimere.

Pyh. Expressum. מחקה

s איינגעגראבען, איינגעצייכנעט זיין, צייכען, איינגראבוננען מאכען. אנד: איפרימצען, איינשניידען. נאך אנד: אויפהאקקען.

מחקה על הקיר סביב יחזק' ח י

מחקה על הקיר כג יד

Insculptum. המחקה

מישר על המחקה מלכ' א ו לה

Hithp. Exprimeris. תתחקה

על שרשי רגלי תתחקה איו' יג כז

חקר כל לשון חקר חקירה ומחקר:

Investigare, Pervestigare, Scrutari, Inquirere.

Pervestiget illum. וחקרו

s פארשען, ערפארשען, שפאהען, אונטערזוכען, אויספארשען, ערפארשט װערדען, אונדורכדרינגליך זיין.

יבא רעהו וחקרו משלי יח יז

Pervestig. eam. חקרה

הכינה וגם חקרה איו' כח כז

Et pervestigaveris. וחקרת

ודרשת וחקרת ושאלת דבר' יג טו

Pervestigas me. חקרתני

יי' חקרתני ותדע תהל' קלט א

Pervestigavim. hoc. חקרנוה

הנה זאת חקרנוה איו' ה כז

Pervestigans. חוקר

ולכל תכלית הוא חוקר איו' כח ג

Scrutans. חקר

אני יי' חקר לב ירמ' יז י

Pervestigare. חקר

הלא בעבור חקר את העיר ש"ב י ג

וכבד מלכים חקר דבר משלי כה ב

לחקר . לחקור

Ad explorandum.

הלא בעבור לחקר ולהפך ד"ה א יט ג

לבאים לחקור ממסך משלי כג ל

ולחקרה

Et ad explorandum eam.

את הארץ ולחקרה שופט' יח ב

Pervestiga me. חקרני

חקרני אל ודע לבבי תהל' קלט כג

Explorate. חקרו

לכו חקרו את הארץ שופט' יח ב

Explorabo. אחקר

כי אחקר את אבי ש"א כ יב

Pervestigabam eum. אחקרהו

ורב לא ידעתי אחקרהו איו' כט יז

Pervestigabit. יחקר

הטוב כי יחקר אתכם איו' יג ט

Idem. יחקר

הלא אלהים יחקר זאת תהל' מד כב

Perscrutatur eum. יחקרנו

ודל מבין יחקרנו משלי כח יא

Et perscrutemur. ונחקרה

נחפשה דרכינו ונחקרה איכ' ג מ

Pervestigabitis. תחקרון

עד תחקרון מלין איו' לב יא

Pervestigabunt. יחקרו

מקצה שבעה חדשים יחקרו יחזק' לט יד

נחקר

Niph. Pervestigatum est.

לא נחקר משקל הנחשת מ"א ז מז

כי לא נחקר ד"ה ב ד יח

Pervestigabitur. יחקר

כי לא יחקר כי רבו מארבה ירמ' מו כג

Et pervestigabuntur. ויחקרו

ויחקרו מוסדי ארץ ירמ' לא לז

וחקר

Pih. Et scrutatus fuit.

ואזן וחקר תקן משלים קהל' יב ט

* חקר

Scrutatio, Pervestigatio.

s ערפארשונג, דאס צו ערפארשענדע, געהיימע, איננערזטע, פארשער, ערגרינדער. אין חקר אונערפארשליך.

עשה גדלות ואין חקר איו' ה ט

עשה גדלות עד אין חקר ט י

ירע כבירים לא חקר לד כד

מספר שניו ולא חקר לו כו

ולגדלתו אין חקר תהל' קמה ג

ולב מלכים אין חקר משלי כה ג

אין חקר לתבונתו ישע' מ כח

Et investigatio. וחקר

וחקר כבדם כבוד משלי כה כז

An investigationem. החקר

החקר אלוה תמצא איו' יא ז

Et in scrutatione. ובחקר

ובחקר תהום התהלכת איו' לח ו

Ad pervestigat. לחקר

וכונן לחקר אבותם איו' ח ח

Pervestigat. חקרי

גדולים חקרי לב שופט' ה יו

Scrutationes. * מחקרי

s (וואס ערפארשט ווירד) טיעפען, דאס איננערזטע, געהיימע.

אשר בידו מחקרי ארץ תהל' צה ד

חרר כל מה שפירושו הדלקה והבערה איך שיהיה וכל הנגזר ממנו:

Exardere, Exuri, Exarescere, Exsiccari.

* ועצמי

Exarsit. חָרָה

s ברענגען, פערברענגען, גליהען, פער-
זענגען, ענטברענגען, אנגעברעננט,
ענטצינדעט זיין, גראללען, צירנען,
ענטצינדען, אנשירען.

ועצמי חרה מני חרב — איו׳ ל ל

Et exuratur. וְחָרָה

וחרה נחשתה — יחזק׳ כד יא

• *Exardescent.* חָרוּ

על כן חרו ישבי ארץ — ישע׳ כד ו

Niph. Exarescit. נָחַר

נחר מפח מאשתם — ירמ׳ ו כט

Adustum. נָחָר

ותוכו נחר — יחזק׳ טו ד

Exsiccatur. נִחַר

נחר גרוני — תהל׳ סט ד

Exardescunt. נִחָרוּ

כמוקד נחרו — תהל׳ קב ד

Idem. נִחֲרוּ

בני אמי נחרו בי — ש״ה א ו

Et adustus est. וַיֵּחָר

כי אש אכלתהו ויחר — יחזק׳ טו ה

Aduruntur. יֵחָרוּ

והעצמות יחרו — יחזק׳ כד י

לְחַרְחַר

Pih. Ad accendendum.

לחרחר ריב — משלי כו כ

Et inflammatione. * וּבַחַרְחֻר

s ענטצינדונג, פיעבער.

ובדלקת ובחרחר ובחרב — דבר׳ כח כב

Siccitates. * חֲרֵרִים

s דירע, טראָקקענע, זאָננפערבראננטע
געגענד.

ושכן חררים במדבר — ירמ׳ יז ו

חרב פתרוניו שלש:

Significata ejus tria sunt.

א כל פירושו יובש:

I. Siccari, Exsiccari.

Exsiccatae sunt. חָרְבוּ

s טראָקקנען, פערטראָקקנעט זיין, פער-
זיענגען, אויסגעטראָקקנעט זיין, אויס-
טראָקקנען.

חרבו המים — בראש׳ ח יג

חרבו פני האדמה — ח יג

Et siccabuntur. וְחָרְבוּ

דללו וחרבו יארי מצור — ישע׳ יט ו

Exsiccamini. חָרְבוּ

ושערו חרבו מאד — ירמ׳ ב יב

Exsiccator. חֳרָבִי

האמר לצולה חרבי — ישע׳ מד כז

Exsiccatur. יֶחֱרַב

ונהר יחרב ויבש — איו׳ יד יא

ונהר יחרב ויבש — ישע׳ יט ה

Et exsiccabitur. וְיֶחֱרַב

ויחרב מעינו — הוש׳ יג טו

Exsiccatum est. וַיֶּחֱרַב

ויגער בים סוף ויחרב — תהל׳ קו ט

חֹרְבוּ

Pyh. Exsiccatae fuerunt.

אשר לא חרבו — שופט׳ יו ז ויו ח

וְהֶחֱרַבְתִּי

Hiph. Exsiccabo.

והחרבתי את ימה — ירמ׳ נא לו

Exsiccabo. אַחֲרִיב

הן בגערתי אחריב ים — ישע׳ נ ב

Et exsiccabo. וְאַחֲרִב

ואחרב בכף פעמי — מ״ב יט כד

ואחרב בכף פעמי — ישע׳ לז כה

Exsiccans. הַמַּחֲרֶבֶת

היא המחרבת ים — ישע׳ נא י

Siccitas, Aestus. חֹרֶב

s טראָקקענהייט, היטצע. (חֹרֶב
צפני׳ ב יד נאָך אנד: שוטט, וויסטע-
נייא. נאָך אנד: קראָהע).

הייתי ביום אכלני חרב — בראש׳ לא מ

ועל כל הארץ חרב — שופט׳ ו לט

יהי נא חרב אל הגזה — ו לט

ויהי חרב אל הגזה — ו מ

ועצמי חרה מני חרב — איו׳ ל ל

חרב בצל עב — ישע׳ כה ה

וחדשו ערי חרב — סא ד

חרב אל מימיה ויבשו — ירמ׳ נ לח

חרב בסף — צפנ׳ ב יד

ואקרא חרב על הארץ — חגי א יא

Sicut aestum. כְּחֹרֶב

כחרב בציון — ישע׳ כה ה

Aestui. לְחֹרֶב

משלכת לחרב ביום — ירמ׳ לו ל

Ab aestu. מֵחֹרֶב

לצל יומם מחרב — ישע׳ ד ו

צל מחרב — כה ד

Siccitas. חָרָבָה

s טראָקקען, אויסטראָקקנען.

ונתתי יארים חרבה — יחזק׳ ל יב

Siccus. חֲרֵבָה

s טראָקקען.

טוב פת חרבה — משלי יז א

Vel siccum. וַחֲרֵבָה

בלולה בשמן וחרבה — ויק׳ ז י

Siccum. הֶחָרָבָה

s דאס טראָקקענע, טראָקקענער באָדען,
דירעס לאנד.

רגלי הכהנים אל החרבה
יהוש׳ ד יח

ואת הים ואת החרבה — חגי ב ו

In sicco, per siccum. בֶּחָרָבָה

מכל אשר בחרבה מתו — בראש׳ ז כב

נשאי הארון ברית יי׳ בחרבה
וכל ישראל עברים בחרבה
יהוש׳ ג יז

ויעברו שניהם בחרבה — מ״ב ב ח

In siccum. לֶחָרָבָה

וישם את הים לחרבה — שמו׳ יד כא

Per sicca loca. בֶּחֳרָבוֹת

בחרבות הוליכם — ישע׳ מח כא

Siccitates. בְּחַרְבֹנֵי
s פראָקקנים, דירדע.
בחרבני קיץ   תהל׳ לב ד

ב כל נשון חורבן :

II. Vastari, Desolari, Desolare, Vastare.

Desolando. הָרֹב
s וויסטע, פערוויסטעט, פערהעערט זיין, אדע ווערדען, ערשטאַררען, ערשטוינען, צו גרונדע געריכטעט, פערטילגט זיין, פערוויסטען, צערטרימטערן, פערהעערען, פעראָדעט, צערשטאָרט, צו גרונדע געריכטעט.
והגוים חרב יחרבו   ישע׳ ס יב

Desolamini. חָרְבוּ
ושערו חרבו מאד   ירמ׳ ב יב

Vastabitur. תֶּחֱרַב
מדור לדור תחרב   ישע׳ לד י

Idem. תֶּחֱרַב
והעיר הזאת תחרב   ירמ׳ כו ט

Vastabuntur. יֶחֱרָבוּ
יחרבו ויאשמו   יחזק׳ ו ו

Idem. יֶחֱרָבוּ
והגוים חרב יחרבו   ישע׳ ס יב
ומקדשי ישראל יחרבו   עמו׳ ז ט

Vastabuntur. תֶּחֱרַבְנָה
הערים תחרבנה   יחזק׳ ו ו
והערים הנושבות תחרבנה   יב כ

Niph. Desolati sunt. נֶחֶרְבוּ
החרב נחרבו המלכים   מ״ב ג כג

Desolatam. נֶחֱרֶבֶת
בתתי אתך עיר נחרבת   יחזק׳ כו יט

Desolatae. נֶחֱרָבוֹת
בתוך ערים נחרבות   יחזק׳ ל ז

Hiph. Vastavit. הֶחֱרִיב
ועריהם החריב   יחזק׳ יט ז

Vastavi. הֶחֱרַבְתִּי
החרבתי חוצותם   צפנ׳ ג ו

Vastarunt. הֶחֱרִיבוּ
החריבו מלכי אשור   מ״ב יט יז
החריבו מלכי אשור   ישע׳ לז יח

מַחֲרִיב
Vastantem, Vastatorem.
ואת מחריב ארצנו   שופט׳ יו כד

וּמַחֲרִיבַיִךְ
Et vastatores tui.
ומחריביך ממך יצאו   ישע׳ מט יז

Vastabo. אַחֲרִיב
אחריב הרים וגבעות   ישע׳ מב טו

Hoph. Vastata est. הָחֳרָבָה
אמלאה החרבה   יחזק׳ כו ב

Vastatae. מָחֳרָבוֹת
בתוך ערים מחרבות   יחזק׳ כט יב

Desolando. הָחֳרֵב
החרב נחרבו המלכים   מ״ב ג כג

Desolatus, Vastus. * חָרֵב
s פערהעערט, צערשטאָרט.
חרב הוא מאין אדם   ירמ׳ לג י
והבית הזה חרב   חגי א ד
ביתי אשר הוא חרב   א ט

Vastatus. הֶחָרֵב
החרב מאין אדם   ירמ׳ לג יב

Vastata. חֲרֵבָה
בית קברות אבתי חרבה   נחמ׳ ב ג
אשר ירושלם חרבה   ב יז

Desolatae. הֶחֳרֵבוֹת
החרבות והנשמות   יחזק׳ לו לה
הערים החרבות   לו לח

Desolatio, Vastitas. * חֹרֶב
s וויסטע, וויסטהייט, פערהעערונג, צערשטאָרונג.
וחדשו ערי חרב   ישע׳ סא ד
לחרבות חרב שממה   יחזק׳ כט י

Desolationi. לְחֹרֶב
לחרב ולקללה   ירמ׳ מט יג

Desolatio, Vastitas. * חָרְבָּה
s טרימטער, וויזטענייא, פערהעערונג, פערוויזטונג. (חֳרָבוֹת איוב ג יד נאך אנד: גראַבמאַלער, מויזאָלעען, דיא וויזטען אונד אָדען שטיינהויפען אֶהנליך ווארען.
ונתתי את עריכם חרבה   ויק׳ כו לא
ועריכם יהיו חרבה   כו לג
העיר הזאת חרבה   ירמ׳ כז יז
והנם חרבה היום הזה   מד ב
ונתתיה חרבה מתימן   יחזק׳ כה יג
עריך חרבה אשים   לה ד

Et vastitas. וְחָרְבָּה
לשממה וחרבה   יחזק׳ כט ט

In desolationem. לְחָרְבָּה
וכל מחמדינו היה לחרבה   ישע׳ סד יא
לחרבה תהיה הארץ   ירמ׳ ז לד
לחרבה יהיה הבית הזה   כב ה
לחרבה לשמה   כה יא וכה יח
לחרבה לשממה   מד ו
לחרבה ולשמה   מד כב
ואתנך לחרבה ולחרפה   יחזק׳ ה יד
אשר היו לחרבה   לח ח

Vastitates. חֳרָבוֹת
הבנים חרבות למו   איו׳ ג יד
תמו חרבות לנצח   תהל׳ ט ז
הייתי ככוס חרבות   קב ז
על חרבות נושבות   יחזק׳ לח יב
ונשוב ונבנה חרבות   מלאכ׳ א ד

Vastitates. הֶחֳרָבוֹת
ישבי החרבות האלה   יחזק׳ לג כד
ונבנו החרבות   לו לג

Et vast. וְהֶחֳרָבוֹת
והחרבות תבנינה   יחזק׳ לו י

In vastitatib. בְּחֳרָבוֹת
כשעלים בחרבות נביאיך   יחזק׳ יג ד
כחרבות מעולם   כו כ

In vastitatib. בֶּחֳרָבוֹת
אשר בחרבות בחרב יפלו   יחזק׳ לג כז

In vastitatib. וְלֶחֳרָבוֹת
ולחרבות השממות   יחזק׳ לו ד

רננו

Vastitates. חֳרָבוֹת

רננו יחדו חרבות ירושלם · ישע' נב ט
ובנו מסך חרבות עולם נח יב
ובנו חרבות עולם סא ד

Et vast. וְחָרָבוֹת

וחרבות מחים גרים יאכלו ישע' ה יז

In vast. לְחָרָבוֹת

לחרבות עולם ירמ' מט יג
מצרים לחרבות חרב יחזק' כט י

Et in vast. וּלְחָרָבוֹת

ולחרבות עולם ירמ' כה ט

Vastit. ejus. חָרְבֹתָיו

ולהעמיד את חרבתיו עזר' ט ט

Vastitat. tuae. חָרְבֹתַיִךְ

כי חרבתיך ושממתיך ישע' מט יט

Vastitat. ejus. חָרְבֹתֶיהָ

נחם כל חרבתיה ישע' נא ג

Et vastit. ejus. וְחָרְבוֹתֶיהָ

וחרבותיה אקומם ישע' מד כו

In vastitat. eor. מֵחָרְבוֹתֵיהֶם

ודרשו מחרבותיהם תהל' קט י

ג כל שם חרב ותכונות:

III. Gladius.

Gladius. * חֶרֶב · חָרֶב

s שווערט. (יהושע ה ב וה ג מעססער. שמות כ כב ווערקצייג צור בעאר-בייטונג דער שטיינע, אייזען. דברים כח כב נאך אנד: דירדע, טראָקקענ-הייט).

את בנתי כשביות חרב בראי' לא כו
s הרגו לפי חרב לד כו
לתת חרב בידם שמו' ה כא
את עמלק ואת עמו לפי חרב יז יג
והבאתי עליכם חרב ויק' כו כה
והריקתי אחריכם חרב כו לג
ונסו מנסת חרב כו לו
כמפני חרב ורדף אין כו לז
בחלל חרב או במת במדב' יט טז
ויכהו ישראל לפי חרב כא כד
לו יש חרב בידי כב כט
העיר ההיא לפי חרב דבר' יג טז
בהמתה לפי חרב יג טז
את כל זכורה לפי חרב כ יג
מחוץ תשכל חרב לב כה
ואשר חרב גאותך לג כט
ושה וחמור לפי חרב · יהוש' ו כא
ויפלו כלם לפי חרב
ויכו אתה לפי חרב ה כד
ויכה לפי חרב י כח וי ל וי לב
ויכוה לפי חרב י לה וי לז
ויכום לפי חרב י לט
לפי חרב החרם יא יא
לפי חרב החרים אותם יא יב
כל האדם הכו לפי חרב יא יד
ויכו אותה לפי חרב יט מז
ויכוה לפי חרב שופט' א ח
ויכו את העיר לפי חרב א כה
ויעש לו אהוד חרב ג טז
לפי חרב לפני ברק ד טו
כל מחנה סיסרא לפי חרב ד טז
בלתי אם חרב גדעון ז יד
ויקראו חרב ליי' ולגדעון ז כ
את חרב איש ברעהו ז כב
ועשרים אלף איש שלף חרב ח י
ויכו אותם לפי חרב יח כז
איש רגלי שלף חרב כ ב
אלף איש שלף חרב כ טו
וכ יז וכ מו
כל אלה שלפי חרב כ כה
כל אלה שלף חרב כ לה
ויך את כל העיר לפי חרב כ לז
ויכום לפי חרב כ מח
יבש גלעד לפי חרב כא י
פן יעשו העברים חרב ש"א יג יט
ולא נמצא חרב וחנית יג כב
והנה היתה חרב איש ברעהו יד כ
חנית או חרב כא ט
ויאמר הכהן חרב גלית כא י
ואת חרב גלית הפלשתי כב י
הכה לפי חרב
ושה לפי חרב כב יט
הלנצח תאכל חרב ש"ב ב כו
לא תסור חרב מביתך יב י
והכה העיר לפי חרב טו יד
ועליו חגור חרב מצמדת כ ח
איש חיל שלף חרב כד ט
קחו לי חרב מ"א ג כד
איש שלף חרב מ"ב ג כו
ויכום לפי חרב י כה
ומאה אלף איש שלף חרב
איש שלף חרב ד"ה א כא ה
חרב יי' ודבר בארץ כא יב
מפני חרב מלאך יי' כא ל
חרב שפוט ודבר ד"ה ב כ ט
מכת חרב והרג אסת' ט ה
הכו לפי חרב איו' א טו וא יז
ובמלחמה מידי חרב ה כ
וצפו הוא אלי חרב טו כב
גורו לכם מפני חרב
כי חמה עונות חרב יט כט
ירבו בניו למו חרב כז יד
ולא ישוב מפני חרב לט כב
משיגהו חרב בלי תקום מא יח
חרב פתחו רשעים תהל' לז יד
ולשונם חרב חדה נז ה
יגירהו על ידי חרב סג יא
יש בוטה כמדקרות חרב משלי יב יח
כלם אחזי חרב שיר ג ח
חרב תאכלו ישע' א כ
גוי אל גוי חרב ב ד
מטעני חרב יד יט
מפני חרב נטושה כא טו
חלליך לא חללי חרב כב ב
ונס לו מפני חרב לא ח
חרב ליי' מלאה דם לד ו
ונגעה חרב עד הנפש ירמ' ד י
כי חרב לאיב ו כה
כי חרב ליי' אכלה יב יב
לא תראו חרב יד יג
והמה אמרים חרב ורעב יד טו
והנה חללי חרב יד יח
והרגם על ידי חרב
בחוריהם מכי חרב יח כא
והכם לפי חרב כא ז
כי חרב אני קרא כה כט
עם שרידי חרב לא ב
ופליטי חרב ישבון מד כח
ואכלה חרב ושבעה מו י
כי אכלה חרב סביביך מו יד
מפני חרב היונה מו טז ונ טז
הוי חרב ליי' מז ו
אחריך תלך חרב מח ב
חרב על כשדים נ לה
חרב אל הבדים ונאלו
חרב אל גבוריה וחתו נ לו

חרב אל סוסיו
חרב אל אצרתיה נ לז
מחוץ שכלה חרב איכ׳ א כ
טובים היו חללי חרב ד ט
מפני חרב המדבר ה ט
קח לך חרב חדה יחזק׳ ה א
אני מביא עליכם חרב ו ג
פליטי חרב בגוים ו ח
חרב יראתם וחרב אביא יא ח
או חרב אביא יד יז
חרב תעבר בארץ יד יז
חרב ורעב וחיה רעה יד כא
חרב חרב הוחדה כא יד
חרב והיא מרטה כא יו
מגורי אל חרב היו כא יז
חרב שלישתה חרב חללים
היא חרב חלל הגדול כא יט
נתתי אבחת חרב כא כ
לבוא חרב מלך בבל כא כד
דרך תשים לבוא חרב כא כה
חרב חרב פתוחה כא לג
מביא עליך חרב כט ח
ובאה חרב במצרים ל ד
אל חללי חרב לא יז
את חללי חרב לא יח ולב כח
ולב כט ולב ל ולב לב
חרב מלך בבל תבואך לב יא
חללי חרב יפלו חרב נתנה לב כ
הערלים חללי חרב לב כא
ערלים חללי חרב לב כה
ערלים מחללי חרב לב כו
המונה חללי חרב לב לא
כי אביא עליה חרב לג ב
ותבוא חרב ותקחהו לג ד
ותבוא חרב ותקח לג ו
על ידי חרב לה ה
חללי חרב יפלו בהם לה ח
לכל הרי חרב
חרב איש באחיו לח כא
וחלה חרב בעריו הוש׳ יא ו
גוי אל גוי חרב מיכ׳ ד ג
וכפיריך תאכל חרב נחו׳ ב יד
ולהב חרב ג ג
תכריתך חרב ג טו
ואקרא חרב על הארץ חגי א יא
חרב על זרועו זכר׳ יא יז
חרב עורי על רעי יג ז

Et gladius. וְחֶרֶב

וחרב לא תעבר בארצכם ויק׳ כו ו
וחרב אין ביד דוד ש״א יז נ
בתתך לו לחם וחרב כב יג
וחרב שאול לא תשוב ריקם
ש״ב א כב
נשאי מגן וחרב ד״ה א ה יח
וחרב אויביך כא יב
מגן וחרב ומלחמה תהל׳ עו ד
וחרב פיפיות בידם קמט ו
מפיץ וחרב וחץ שנון משלי כה יח
וחרב לא אדם תאכלנו ישע׳ לא ח
וחרב ורעב לוא נראה ירמ׳ ה יב
וחרב אריק יחזק׳ ה ב וה יב
וחרב אביא עליך ה יז
וחרב אביא עליכם יא ח
וחרב אריק אחריהם יב יד
וקשת וחרב ומלחמה הוש׳ ב כ

Gladius. הַחֶרֶב

ואת להט החרב בראש׳ ג כד
ויקח את החרב שופט׳ ג כא
כי לא שלף החרב מבטנו ג כב
ויקח שאול את החרב ש״א לא ד
כזה וכזה תאכל החרב ש״ב יא כה
מאשר אכלה החרב יח ח
ותדבק ידו אל החרב כג י
ויביאו החרב לפני המלך מ״א ג כד
ויקח שאול את החרב ד״ה א י ד
ויפל גם הוא על החרב י ה
ויגל השארית מן החרב ד״ה ב לו כ
ושלחתי אחריהם את החרב
ירמ׳ ט טו
את החרב להרג טו ג
מן החרב ומן הרעב כא ז
ושלחתי בם את החרב כד י
מפני החרב כה יו וכה כז
את החרב את הרעב כט יז
מפני החרב והרעב לב כד
אל הסללות ואל החרב לג ד
אל החרב אל הדבר לד יז
החרב אשר אתם יראים מב טז
את החרב עד כלותי מט לז
החרב בחוץ יחזק׳ ז טו
והפלתי את החרב מידו ל כב
את החרב באה לג ג
כי יראה את החרב לג ו

משם אצוה את החרב עמו׳ ט ד

Et gladius. וְהַחֶרֶב

והרעב והחרב מי אנחמך ישע׳ נא יט
מפני הרעב והחרב ירמ׳ יד יו

Gladio. בְּחֶרֶב

בחרב ובחנית ובכידון ש״א יז מה
כי לא בחרב ובחנית יז מז
הרגת בחרב בני עמון ש״ב יב ט
ונפל אשור בחרב ישע׳ לא ח
ונפלו בחרב איביהם ירמ׳ כ ד
בחרב עליה מסביב יחזק׳ כח כג
ונכשלו בחרב ובלהבה דני׳ יא לג
איש בחרב אחיו חגי ב כב

Gladio. בַּחֶרֶב

לנפל בחרב במד׳ יד ג
פן בחרב אצא לקראתך כ יח
הרגו בני ישראל בחרב יהוש׳ יג כב
ונפל בחרב וחסר לחם ש״ב ג כט
את אוריה החתי הכית בחרב יב ט
ועמשא לא נשמר בחרב כ י
ויהרגם בחרב מ״א ב לב
ובחוריהם בחרב תהרג מ״ב ח יב
בחרב בית המלך יא כ
והפלתיו בחרב בארצו יט ז
ושראצר בניו הכהו בחרב יט לז
בחרב בבית מקדשם ד״ה ב לו יז
בחרב בשבי ובבזה עזר׳ ט ז
כהניו בחרב נפלו תהל׳ עח סד
מתיך בחרב יפלו ישע׳ ג כה
והפלתיו בחרב בארצו לז ז
בניו הכהו בחרב לז לח
הבחורים ימותו בחרב ירמ׳ יא כב
בחרב וברעב ובדבר יד יב
בחרב וברעב יתמו יד טו
בחרב וברעב ובדבר כא ט וכז ח
בחרב ברעב ובדבר כז יג
ומב יז ומב כב
בחרב ברעב ובדבר כט יח
בחרב וברעב ובדבר לב לו
בחרב ברעב ובדבר לח ב
בחרב וימת אתו מא ב
בחרב ברעב יתמו
בחרב וברעב יתמו מד יב
בחרב וברעב ובדבר מד יג
בחרב וברעב עד כלותם מד כז

תכה בחרב יחזק' ה ב
בחרב יפלו ה יב
בחרב ברעב ובדבר ו יא
והקרוב בחרב יפול ו יב
בחרב ימות ז טו
בחרב תפלו יא י
בכל אגפיו בחרב יפלו יז כא
ואותה בחרב הרגו כג י
ואחריתך בחרב תפול כג כה
בחרב יפלו כד כא וכה יג
בחרב תהרגנה כו ו
בחרב יהרג כו ח
עמך בחרב יהרג כו יא
בחרב יפלו ל ה ול יז
בחרב יפלו בה ל ו
אשר בחרבות בחרב יפלו לג כז
ויפלו בחרב כלם לט כג
יפלו בחרב שריהם הושי' ז יז
בחרב יפלו יד א
על רדפו בחרב אחיו עמו' א יא
הרגתי בחרב בחוריכם ד י
בחרב ימות ירבעם ז יא
ובנתיך בחרב יפלו ז יז
ואחריתם בחרב אהרג ט א
בחרב ימותו כל חטאי עמי ט י
ורעו את ארץ אשור בחרב מיכ' ה ה

Gladio. בֶּחָרֶב

בדבר או בחרב שמו' ה ג
והרגתי אתכם בחרב כב כג
ונפלתם בחרב במדב' יד מג
ואת בלעם בן בעור הרגו בחרב
לא ח
מאשר הרגו בני ישראל בחרב
יהוש' י יא
ואת מלכה הכה בחרב יא י
ועל בית ישראל כי נפלו בחרב
ש"ב א יב
אם ימית את עבדו בחרב מ"א א נא
אם אמיתך בחרב ב ח
את כל הנביאים בחרב יט א
ואת נביאיך הרגו בחרב יט י ויט יד
והבא אחריה המת בחרב מ"ב יא טו
ויהרג את כל אחיו בחרב
ד"ה ב כא ד
והבא אחריה יומת בחרב כג יד
ואת עתליהו המיתו בחרב כג כא
והנה נפלו אבותינו בחרב כט ט

שם הפילהו בחרב לב כא
וכל הנספה יפול בחרב ישע' יג טו
בטח בהנה בחרב ירמ' ה יז
והפלתים בחרב יט ז
והכם בחרב כ ד
ויכהו בחרב כו כג
לא תמות בחרב לד ד
לחפש בחרב יחזק' ל כא
חללים הנפלים בחרב לב כב
ולב כג ולב כד
וקמתי על בית ירבעם בחרב עמו' ז ט

Et gladio. וּבְחֶרֶב

בקשת ובחרב ובמלחמה הושי' א ז

Et gladio. וּבַחֶרֶב

ובדלקת ובחרחר ובחרב דבר' כח כב
ובחרב וברעב יכלו ירמ' יו ד
ובחרב לא תפל לט יח
ובחרב וברעב תמנו מד יח

Sicut glad. כַּחֶרֶב

8 שננו כחרב לשונם תהלי' סד ד

Sicut gladius. כְּחֶרֶב

חדה כחרב פיות משלי ה ד
וישם פי כחרב חדה ישע' מט ב
ושמתיך כחרב גבור זכרי' ט יג

Gladio. לַחֶרֶב

ויסגר לחרב עמו תהל' עח סב
ומניתי אתכם לחרב ישע' סה יב
ואשר לחרב לחרב ירמ' טו ב
ושאריתם לחרב אתן טו ט
הרשעים נתנם להרב כה לא
ואשר לחרב לחרב מג יא
ואשר תפלט לחרב אתן מיכ' ו יד

Gladio. לֶחָרֶב

ונפלו לפניכם לחרב ויק' כו ז
לפניכם לחרב כו ח
ואשר לחרב לחרב ירמ' מג יא

A gladio. מֵחֶרֶב

ויצילני מחרב פרעה שמו' יח ד
הנמלט מחרב חזאל
והנמלט מחרב יהוא מ"א יט יז
וישע מחרב מפיהם איו' ה טו
הצילה מחרב נפשי תהל' כב כא
עבדו מחרב רעה קמד י

פלטים מחרב הלכו ירמ' נא נ
מחרב מרעב ומדבר יחזק' יב טז
משובבת מחרב לח ח

Gladius meus. חַרְבִּי

תמלאמו נפשי אריק חרבי שמו' טו ט
אם שנותי ברק חרבי דבר' לב מא
כי גם חרבי גם כלי ש"א כא ט
כי רותה בשמים חרבי ישע' לד ה
והוצאתי חרבי מתערה יחזק' כא ח
תצא חרבי מתערה כא ט
הוצאתי חרבי מתערה כא י
ונתתי את חרבי בידו ל כד
בתתי חרבי ביד מלך בבל ל כה
בעופפי חרבי על פניהם לב י
חללי חרבי המה צפנ' ב יב

Et gladius meus. וְחַרְבִּי

וחרבי תאכל בשר דבר' לב מב
וחרבי לא תושיעני תהל' מד ז

Gladio meo. בְּחַרְבִּי

בחרבי ובקשתי בראש' מח כב

Gladius tuus. חַרְבְּךָ · חַרְבֶּךָ

ועל חרבך תחיה בראש' כז מ
כי חרבך הנפת עליה שמו' כ כה
שלף חרבך ומותתני שופט' ט נד
שכלה נשים חרבך ש"א טו לג
שלף חרבך ודקרני בה לא ד
שלף חרבך ד"ה א י ד
מרשע חרבך תהל' יז יג
חגור חרבך על ירך מה ד

Gladio tuo. בְּחַרְבְּךָ

לא בחרבך ולא בקשתך יהוש' כד יב
האשר שבית בחרבך מ"ב ו כב

Gladius vester. חַרְבְּכֶם

אכלה חרבכם נביאיכם ירמ' ב ל
עמדתם על חרבכם יחזק' לג כו

Gladius ejus. חַרְבּוֹ

אחי דינה איש חרבו בראש' לד כה
שימו איש חרבו על ירכו
שמו' לב כז
ולא שלף הנער חרבו שופט' ח כ
ויחגר דוד את חרבו ש"א יז לט
ויקח את חרבו וישלפה יז נא
ועד חרבו ועד קשתו יח ד

חגרו איש חרבו
ויחגרו איש חרבו
ויחגר גם דוד את חרבו   כה יג
ויפל גם הוא על חרבו   לא ה
וישב חרבו אל נדנה   ד"ה א כא כז
חרבו אסורים על מתניו   נחמ' ד יב
העשו יגש חרבו   איו' מ יט
חרבו ילטוש   תהל' ז יג
אף תשיב צור חרבו   פט מג
איש חרבו על ירכו   ש"ה ג ח
יתן כעפר חרבו   ישע' מא ב
וארור מנע חרבו מדם   ירמ' מח י

Et gladius ejus. וְחַרְבּוֹ

וחרבו שלופה בידו   במד' כב כג
וכב לא
וחרבו שלופה בידו   יהוש' ה יג
וחרבו בצד רעהו   ש"ב ב יו
וחרבו שלופה בידו   ד"ה א כא יו

Gladio suo. בְּחַרְבּוֹ

בחרבו הקשה והגדולה   ישע' כז א

Et gladio suo. וּבְחַרְבּוֹ

ובחרבו את כל בשר   ישע' סו יו

Glad. eorum. חַרְבָּם

חרבם תבוא בלבם   תהל' לז טו

Gladio suo. בְּחַרְבָּם

כי לא בחרבם ירשו ארץ   תהל' מד ד

Gladii. חֲרָבוֹת

חרבות בשפתותיהם   תהל' נט ח
דור חרבות שניו   משלי ל יד
מפני חרבות נדדו   ישע' כא טו
תפשי חרבות כלם   יחזק' לח ד

Cum gladiis. בַּחֲרָבוֹת

בחרבות וברמחים   מ"א יח כח

In gladios. לַחֲרָבוֹת

כתו אתיכם לחרבות   יואל ד י

Gladii. חַרְבוֹת

עשה לך חרבות צרים   יהוש' ה ב
ויעש לו יהושע חרבות צורים   ה ג

Cum gladiis. בְּחַרְבוֹת

בחרבות גבורים אפיל   יחזק' לב יב

III

Gladiis suis. בְּחַרְבוֹתָיו

ומגדלתיך יתץ בחרבותיו   יחזק' כו ט

Gladios suos. חַרְבוֹתָם

וכתתו חרבותם   ישע' ב ד
והריקו חרבותם   יחזק' כח ז ול יא
חרבותם תחת ראשיהם   לב כז

Gladiis suis. בְּחַרְבוֹתָם

ובתקוך בחרבותם   יחזק' יו מ
וברא אותהן בחרבותם   כג מז

Gladiis suis. חַרְבֹתֵיהֶם

עם חרבתיהם רמחיהם   נחמ' ד ז
וכתתו חרבתיהם   מיכ' ד ג

Cum glad. suis. בְּחַרְבֹתֵיהֶם

s אנד: טרימער. נאך אנד: איבער-זעטצען נאך דעם כתיב **בחר בתיהם** דורכזוכטע ער איהרע הייזער.

בחרבתיהם סביב   ד"ה ב לד ו

Gladio tolle. חֲרֹב

s פֿערוויסטען, ווירגען.

חרב והחרם אחריהם   ירמ' נ כא

Gladio tollite. חִרְבוּ

חרבו כל פריה   ירמ' נ כז

חרג מה שפירושו התנועעות:

Contremiscere.

Et contremiscent. וְיַחְרְגוּ

s ציטטערן, קנירשען.

ויחרגו ממסגרותיהם   תהל' יח מו

חרד כל לשון חרדה הוא פירושו פחד או רעד או תנועה:

Tremere, Trepidare, Formidare.

Et trepidabit. וְחָרַד

s וואנקען, ציטטערן, בעבען, ערבעבען, ערשרעקקען, אונרוהע, זארגע האבען, זיך ענטזעטצען, הערבייא איילען, ענטגעגען איילען, שרעקקען, אויפשרעקקען, ענטזעטצען, אין שרעקקען זעטצען.

וחרד ופחד   ישע' יט יו

Trepidavit. חָרְדָה

חרדה הרמה   ישע' י כט

Trepidasti. חָרַדְתְּ

הנה חרדת אלינו   מ"ב ד יג

Trepidarunt. חָרְדוּ

וכל העם חרדו אחריו   ש"א יג ז
חרדו גם המה   יד טו

Et trepidabunt. וְחָרְדוּ

וחרדו לרגעים   יחזק' כו יו
וחרדו לרגעים   לב י

Trepidate. חִרְדוּ

חרדו שאננות   ישע' לב יא

Trepidabit. יֶחֱרַד

אף לזאת יחרד לבי   איו' לז א

Et trepidavit. וַיֶּחֱרַד

ויחרד יצחק חרדה   בראש' כז לג
ויחרד כל העם אשר במחנה
שמו' יט יו
ויחרד כל ההר מאד   יט יח
ויחרד האיש וילפת   רות ג ט
ויחרד אחימלך לקראת דוד   ש"א כא ב
ויירא ויחרד לבו מאד   כח ה

Trepidabunt. יֶחֶרְדוּ

עתה יחרדו האין   יחזק' כו יח
יחרדו כצפור ממצרים   הוש' יא יא

Trepidabunt. יֶחֱרָדוּ

קצות הארץ יחרדו   ישע' מא ה
ועם לא יחרדו   עמו' ג ו

Et trepidabunt. וְיֶחֶרְדוּ

ויחרדו בנים מים   הוש' יא י

Et trepidarunt. וַיֶּחֶרְדוּ

ויחרדו איש אל אחיו לאמר
בראש' מב כח
ויחרדו זקני העיר לקראתו   ש"א יו ד
ויחרדו ויקמו כל הקראים   מ"א א מט

הֶחֱרִיד

Hiph.* *Perterruit, Perterrefecit.

ואת המחנה החריד   שופט' ח יב

Et perterrefeci. וְהַחֲרַדְתִּי

ורפה ידים והחרדתי אתו   ש"ב יז ב

Terrens. מַחֲרִיד

ושכבתם ואין מחריד ויק' כו ו
ולבהמת הארץ ואין מחריד
דבר' כח כו
ורבצת ואין מחריד איו' יא יט
ורבצו ואין מחריד ישע' יז ב
ואין מהריד ירמ' ז לג ול י ומו כז
ואין מחריד יחזק' לד כח ולט כו
ואין מחריד מיכ' ד ד
ואין מחריד נחו' ב יב
ואין מחריד צפנ' ג יג

Ad exterrendum. לְהַחֲרִיד

להחריד את כוש בטח יחזק' ל ט
ויבאו אלה להחריד זכר' ב ד

Trepidus. * חָרֵד

s פורכטזאם, אונרוהיג, אֶנגזטליך זיין, ציטטערן, (גאָטטעספירכטיג).

כי היה לבו חרד על ארון ש"א ד יג
כל חרד בדברי אלהי ישראל עזר' ט ד

Et trepidus. וְחָרֵד

מי ירא וחרד ישוב ויצפר שופט' ז ג
וחרד על דברי ישע' סו ב

Trepidantes. הַחֲרֵדִים

החרדים אל דברו ישע' סו ח

Et qui trepidant. וְהַחֲרֵדִים

והחרדים במצות אלהינו עזר' י ג

Tremor, Trepidatio. * חֲרָדָה

s שרעקקען, פורכט, זאָרגע, זאָרגפאַלט, אונרוהע.

יצחק חרדה גדולה בראש' כז לג
ותהי חרדה במהנה ש"א יד טו
קול חרדה שמענו ירמ' ל ה
הרדה גדלה נפלה עליהם דנ' י ז

Trepidatio. הַחֲרָדָה

את כל ההרדה הזאת מ"ב ד יג

In trepidationem. לַחֲרָדָה

שם לי לחרדה ישע' כא ד

Trepidatio. חֶרְדַּת

הרדת אדם יתן מוקש משלי כט כה

In trepidat. לְחֶרְדַּת

ותהי לחרדת אלהים ש"א יד טו

Trepidationes. חֲרָדוֹת

חרדות ילבשו יחזק' כו יו

חרה לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א כל לשון חרון וכל הנגזר ממנו:

I. Exardere, Accendi ira.

Exarsit. חָרָה

s (גראָססטענס: אין פערבינדונג מיט אַף), ברעננען, ענטברעננען, פערדריעססען, בעטריבען, צירנען, ענטברעננען לאססען, (אייפריג זיין, נחמי' ג כ).

s למה חרה לך בראשית ד ו
ואף יי' חרה בעם במדב' יא לג
ולמה זה הרה לך ש"ב יט מג
ויתגעשו כי חרה לו כב ח
אשר חרה אפו מ"ב כג כו
באיוב חרה אפו איו' לב ב
ובשלשת רעיו חרה אפו לב ג
חרה אפי בך ובשני רעיך מב ז
ויתגעשו כי חרה לו תהל' יח ח
חרה אף יי' בעמו ישע' ה כה
חרה אפי בם הוש' ח ה
ההיטב חרה לך יונ' ד ד
ההיטב חרה לך
חרה לי עד מות ד ט
הבנהרים חרה יי' חבק' ג ח
על הרעים חרה אפי זכר' י ג

Et exardescet. וְחָרָה

וחרה אפי והרגתי שמו' כב כג
וחרה אף יי' בכם דבר' ז ד ויא יז
וחרה אפי בו ביום ההוא לא יז
וחרה אף יי' בכם יהוש' כג יו

Accendendo. חָרֹה

ואם חרה יחרה לו ש"א כ ז

In ard. בָּחֳרוֹת

בחרות אפם בנו תהל' קכד ג

Ad arden. לַחֲרוֹת

אף יי' לחרות בישראל ש"ב כד א

Accendetur. יֶחֱרֶה

למה יי' יחרה אפך בעמך
שמו' לב יא
פן יחרה אף יי' אלהיך בך דבר' ו טו
ואם חרה יחרה לו ש"א כ ז

Accendatur ira. יִחַר

אל נא יחר לאדני ואדברה
בראש' יח ל ולב לב
ותאמר אל אביה אל יחר לא לה
ואל יחר אפך בעבדך מד יח
אל תעצבו ואל יחר בעיניכם מה ה
אל יחר אף אדני שמו' לב כב
אל יחר אפך בי שופט' ו לט

Et accensa est ira. וַיִּחַר

ויחר לקין מאד בראש' ד ה
ויחר אף יעקב ברחל ל ב
ויחר ליעקב וירב בלבן לא לו
ויחר להם מאד לד ז
עשה לי עבדך ויחר אפו לט יט
ויחר אף יי' במשה שמו' ד יד
ויחר אפי בהם ואכלם לב י
ויחר אף משה לב יט
וישמע יי' ויחר אפו במדב' יא א
ויחר אף יי' מאד יא י
ויחר אף יי' בם וילך יב ט
ויחר למשה מאד יז ט
ויחר אף אלהים כב כב
ויחר אף בלעם כב כז
ויחר אף בלק אל בלעם כד י
ויחר אף יי' בישראל כה ג
ויחר אף יי' ביום ההוא לב י
ויחר אף יי' בישראל לב יג
ויחר אף יי' בארץ ההיא דבר' כט כו
ויחר אף יי' בבני ישראל יהוש' ז א
ויחר אף יי' בישראל שופ' ב יד
וב כ וג ח וי ז
געל בן עבד ויחר אפו ט ל
ויחר אפו ויעל בית אביהו יד יט
ויחר אפו מאד ש"א יא ו
ויחר לשמואל ויזעק אל יי' טו יא
ויחר אף אליאב בדוד יז כח
ויחר לשאול מאד יח ה
ויחר אף שאול ביהונתן כ ל
ויחר לאבנר מאד ש"ב ג ח
ויחר אף יי' בעזא ו ז
ויחר לדוד על אשר פרץ ו ח
ויחר אף דוד באיש מאד יב ה

את כל הדברים האלה ויחר לו מאד
יג כא
ויחר אף יי׳ בישראל מ״ב יג ג
ויחר אף יי׳ בעזא ד״ה א יג י
ויחר לדויד כי פרץ יי׳ יג יא
ויחר אפם מאד ד״ה ב כה י
ויחר אף יי׳ באמציהו כה טו
ויחר לו ויכעס הרבה נחמ׳ ג לג
ויחר להם מאד ד א
ויחר לי מאד ה ו
ויחר אף אליהוא איו׳ לב ב
ויחר אפו לב ה
ויחר אף יי׳ בעמו תהל׳ קו מ
ויחר לו יונ׳ ד א

Niph. Ira flagrant. נִחֲרוּ s

בני אמי נחרו בי ש״ה א ו

Qui exardescunt. הַנֶּחֱרִים

כל הנחרים בך ישע׳ מא יא
י בשו כל הנחרים בו מה כד

Hiph. Exarsit. הֶחֱרָה

החרה החזיק ברוך בן זבי נחמ׳ ג כ

Et accendit. וַיִּחַר

ויחר עלי אפו איו׳ יט יא

Aestus, Ardor irae. חֳרִי *

s גלוטה, צארנגלוטה.

ומה חרי האף הגדול הזה
דבר׳ כט כג

In aestu. בָּחֳרִי

ויצא מעם פרעה בחרי אף שמו׳ יא ח
מעם השלחן בחרי אף ש״א כ לד
למקוטם בחרי אף ד״ה ב כה י
בחרי אף רצין וארם ישע׳ ז ד
גדע בחרי אף איכ׳ ב ג

Aestus irae, ardens ira. חָרוֹן

s צארן, גלוטה, בראנד.

ואתם מוסיפים חרון נחמ׳ יג יח
כמו חי כמו חרון ישערנו תהל׳ נח י
כי חרון אל כל המונה יחזק׳ ז יב

Idem. חֲרוֹן

וישב חרון אף יי׳ במד׳ כה ד
על חרון אף יי׳ אל ישראל לב יד
ולא עשית חרון אפו ש״א כח יח

כי חרון אף יי׳ עליכם
ד״ה ב כח יא
וישב ממנו חרון אפו כט י
וישב מכם חרון אפו ל ח
חרון אף אלהינו עזר׳ י יד
ישלח בו חרון אפו איו׳ כ כג
ישלח בם חרון אפו תהל׳ עח מט
וביום חרון אפו ישע׳ יג יג
כי לא שב חרון אף יי׳ ירמ׳ ד ח
מפני חרון אפו ד כו
מפני חרון אף יי׳ כה לז
מפני חרון היונה
ומפני חרון אפו כה לח
לא ישוב חרון אף יי׳ ל כד
את חרון אפי נאם יי׳ מט לז
ביום חרון אפו איכ׳ א יב
שפך חרון אפו ד יא
לא אעשה חרון אפי הוש׳ יא ט
חרון אף יי׳ צפנ׳ ב ב
כל חרון אפי ג ח

Et aestus. וַחֲרוֹן

וחרון אף על ישראל ד״ה ב כח יג
וחרון אפך ישינם תהל׳ כט כה
אכזרי ועברה וחרון אף ישע׳ יג ט

In aestu. בַּחֲרוֹן

ומי יקום בחרון אפו נחו׳ א ו

Ab aestu. מֵחֲרוֹן

שוב מחרון אפך שמו׳ לב יב
למען ישוב יי׳ מחרון אפו
דבר׳ יג יח
וישב יי׳ מחרון אפו יהוש׳ ז כו
מחרון אפו הגדול מ״ב כג כו
השיבות מחרון אפך תהל׳ פה ד
מחרון אף יי׳ ירמ׳ יב יג ונא מה
ושב מחרון אפו יונ׳ ג ט

Aestus irae meae. חֲרוֹנִי

כי חרוני אל כל המונה יחזק׳ ז יד

Aestum irae tuae. חֲרֹנְךָ

תשלח חרנך שמו׳ טו ז

וּבַחֲרוֹנוֹ

Et in aestu irae suae.

ובחרונו יבהלמו תהל׳ ב ה

Ardentes irae tuae. חֲרוֹנֶיךָ

עלי עברו חרוניך תהל׳ פח יז

ב מה ספירושו עירוב או תגר או הסגה:

II. Miscere, Commiscere.

Miscens te. מִתְחָרֶה s

זיך ערדרענען, ערייפערן, וועטטאייפערן. (נאך אנד: פאן תחר אדער תחרה).

אתה מתחרה בארז ירמ׳ כב טו

Miscebis te. תְתַחֲרֶה

ואיך תתחרה את הסוסים
ירמ׳ יב ה

תִּתְחַר

Hithp. Miscebis, Commovebis te.

s זיך ענטריסטען, ערייפערן, אונמוטהיג ווערדען.

אל תתחר במרעים תהל׳ לז א
אל תתחר במצליח דרכו לז ז
אל תתחר אך להרע לז ח
אל תתחר במרעים משלי כד יט

הַנֶּחֱרִים

Niph. Commiscentes, Commoventes se.

כל הנחרים בך ישע׳ מא יא
ויבשו כל הנחרים בו מה כד

חרז והוא עדי הצואר:

Torques.

Cum tomicibus. בַּחֲרוּזִים

s שנירע, פאן פערלען אדער קאראללען.

צוארך בחרוזים ש״ה א י

חרט לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א מה ספירושו עט:

I. Stylus sculptorius.

Cum stylo. בְּחֶרֶט *

s גריפפעל, מייסעל. (נאך אנד: חֶרֶט אֱנוֹשׁ ישעי׳ ח א פאלקס-

וכתב

שריפט, איגד שמות לב ד פארם, מאדע'ל, נאך אגד: טיך.

וכתב עליו בחרט אנוש   ישע' ח א

Stylo. בַּחֶרֶט

ויצר אותו בחרט   שמו' לב ד

ב מה שהוא תכשיט נשים:

II. *Loculi, Acriaria.*

Loculis. חֲרִיטִים *

s בייטעל, טאשע, געלדבאַרזע.

בשני חריטים   מ"ב ה כג

In aciaria. וְהַחֲרִיטִים

והמטפחות והחריטים   ישע' ג כב

חרך לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א מה שפירושו כויה או שריפה:

I. *Adurere.*

Aduret. יַחֲרֹךְ

s אנברעננען, פערזעננען, נאך אגד: ערנאַטטערן.

לא יחרך רמיה צידו   משלי יב כז

ב חרכים שעניינו חלונות:

II. *Clathri, cancelli.*

Ex clatris. הַחֲרַכִּים

s גיטטער, פענזטערגיטטער.

מציץ מן החרכים   ש"ה ב ט

חרל ופירושו קוץ:

Urtica.

Urtica. חָרוּל *

s דאָרן, דאָרנשטרויך, דאָרנגעביש, דיזטעלן.

תחת חרול יספחו   איו' ל ז

ממשק חרול   צפני' ב ט

Urticae. חֲרֻלִּים

כסו פניו חרלים   משלי כד לא

חרם לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א כל שם חרם והנגזר ממנו הן שפירושו הריגה כליה ואבוד או הקדש או מצודים:

I. *Perditioni vel anathemati devovere.*

הֶחֱרִים · הֶחֱרִם

Hiph.* *Anathemati, internecioni devovit.

s וויהען, באננען, פערבאננען, פער־וויזטען, פערטילגען, געווייהט ווערדען, געבאננט, פערטילגט, געטאָדטעט ווערדען.

החרים את כל ישבי העי   יהוש' ח כו

ואת מלכה החרם אותם   י כח

ביום ההוא החרים   י לה

ואת כל הנשמה החרים   י מ

s החרים לפי חרב   שמוא' א טו ח

וְהֶחֱרִים

Et devovebit anathemati.

והחרים יי' את לשון ים   ישע' יא טו

הֶחֱרִימָם

Internecioni devovit eos.

עם עריהם החרימם יהושע   יהוש' יא כא

החרימם נתנם לטבח   ישע' לד ב

וְהֶחֱרַמְתָּה

Et anathemati devovebis.

והחרמתה את החטאים   ש"א טו יח

Anathemati devovi. הֶחֱרַמְתִּי

ואת עמלק החרמתי   ש"א טו כ

Et devovebo. וְהַחֲרַמְתִּי

והחרמתי את עריהם   במד' כא ג

והחרמתי ליי' בצעם   מיכ' ד יג

Et devovebo eas. וְהַחֲרַמְתִּים

והחרמתים ושמתים   ירמ' כה ט

Devoverunt. הֶחֱרִימוּ

אתה החרימו   ש"א טו ט

אשר החרימו אבותי   ד"ה ב לב ד

Devovistis. הֶחֱרַמְתֶּם

אשר החרמתם אותם   יהוש' ב י

Et devovebitis. וְהַחֲרַמְתֶּם

והחרמתם את כל   ש"א טו ג

Devovimus. הֶחֱרַמְנוּ

ואת היותר החרמנו   ש"א טו טו

Devovendo. הַחֲרֵם

החרם כל עיר   דבר' ג ו

החרם תחרים אתם   ז ב

כי החרם תחרימם החתי   כ יז

לפי חרב החרם   יהוש' יא יא

Devovendo. הַחֲרִים

לפי חרב החרים אותם   יהוש' יא יב

Et devovendo. וְהַחֲרֵם

חרב והחרם אחריהם נאום יי'   ירמ' נ כא

Ad devovendum. לְהַחֲרִים

על ישבי הר שעיר להחרים   ד"ה ב כ כג

Et devovere. וּלְהַחֲרִים

להשמיד ולהחרים רבים   דני' יא מד

Devovere eos. הַחֲרִימָם

למען החרימם   יהוש' יא כ

ולא אבו החרימם   ש"א טו ט

Devovere eos. לְהַחֲרִימָם

בני ישראל להחרימם   מ"א ט כא

לכל הארצות להחרימם   מ"ב יט יא

לכל הארצות להחרימם   ישע' לז יא

Devoveto. הַחֲרֵם

החרם אתה ואת כל   דבר' יג טז

Devovete. הַחֲרִימוּ

החרימו כל צבאה   ירמ' נא ג

Et devovete eam. וְהַחֲרִימוּהָ

והחרימוה אל תחי   ירמ' נ כו

Devovebis. תַּחֲרִים

החרם תחרים אתם   דבר' ז ב

Devovebis eas תַּחֲרִימֵם

החרם תחרימם החתי   דבר' כ יז

אשר

Devovebit. יַחֲרִם

אשר יחרם איש לי״י ויק׳ כז כח

Et devovit. וַיַּחֲרֵם

ויחרם אתהם ואת עריהם במד׳ כא ג
ויחרם אותה יהוש׳ י לז

Et devovit eam. וַיַּחֲרִימֶהָ

את העי ויחרימה יהוש׳ י א

Et devovimus. וַנַּחֲרֵם

ונחרם את כל עיר מתם דבר׳ ב לד
ונחרם איתם ג ו

Devovebitis. תַּחֲרִימוּ

פן תחרימו יהוש׳ ו יח
ידעת משכב זכר תחרימו שופ׳ כא יא

Et devoverunt. וַיַּחֲרִימוּ

ויחרימו את כל אשר בעיר
יהוש׳ ו כא
ויחרימו את כל הנפש י לט
ויחרימו אותה שופ׳ א יז

Et devoverunt eas. וַיַּחֲרִימֻם

ויחרימם עד היום הזה ד״ה א ד מא

Hoph. Devovebitur. יָחֳרַם

אשר יחרם מן האדם ויק׳ כז כט
יחרם כל רכושו עזר׳ י ח

Devovebitur. יָחֳרָם

זובח לאלהים יחרם שמו׳ כב יט

חֵרֶם

Anathema, res devota, Rete, plagae.

s באנן, פערבאננטעס, נעטץ, שלינגע.

אך כל חרם אשר יחרם
כל חרם קדש קדשים ויק׳ כז כח
כל חרם אשר יחרם כז כט
כל חרם בישראל במד׳ יח יד
והיית חרם כמהו דבר׳ ז כו
תתעבנו כי חרם הוא ז כו
והיתה העיר ההיא חרם יהוש׳ ו יז
חרם בקרבך ישראל ז יג
וכל חרם בישראל יחזק׳ מד כט
יצודו חרם מיכ׳ ז ב
והכיתי את הארץ חרם מלא׳ ג כד

Et anathema. וְחֵרֶם

וחרם לא יהיה עוד זכר׳ יד יא

Anathematis. הַחֵרֶם

כשדה החרם ויק׳ כז כא
בידך מאומה מן החרם דבר׳ יג יח
שמרו מן החרם פן תחרימו
ולקחתם מן החרם יהוש׳ ו יח
מן החרם ז א
וגם לקחו מן החרם ז יא
תשמידו החרם ז יב
עד הסירכם החרם ז יג
צאן ובקר ראשית החרם ש״א טו כא

In anathem. בַּחֵרֶם

מעל בחרם יהוש׳ ז א
והיה הנלכד בחרם ז טו
אשר מעל בחרם ד״ה א ב ז

Anathemati. לְחֵרֶם

את מחנה ישראל לחרם יהוש׳ ו יח
כי היו לחרם ז יב

Anathemati. לַחֵרֶם

ואתנה לחרם יעקב ישע׳ מג כח

Anathematis mei. חֶרְמִי

שלחת את איש חרמי מ״א כ מב
ועל עם חרמי למשפט ישע׳ לד ה

Reti meo. בְּחֶרְמִי

והעלוך בחרמי יחזק׳ לב ג

Plagas suas. חֶרְמוֹ

העל כן יריק חרמו חבק׳ א יז

Sagena sua. בְּחֶרְמוֹ

יגרהו בחרמו חבק׳ א טו

Reti suo. לְחֶרְמוֹ

על כן יזבח לחרמו חבק׳ א יו

Plagae. חֲרָמִים

משטח חרמים תהיה יחזק׳ כו ה וכן יד

Et plagae. וַחֲרָמִים

מצודים והרמים קהל׳ ז כו

Plagis. לַחֲרָמִים

משטוח לחרמים יהיו יחזק׳ מז י

Horma n. p. * חָרְמָה

שם המקום חרמה במד׳ כא ד
בשעיר עד חרמה דבר׳ א מד
ויקרא את שם העיר חרמה
שופ׳ א יז

Horma. הַחָרְמָה

ויכום ויכתום עד ההרמה
במד׳ יד מה

ב מי שהוא חוטמו עקום:

II. Simus.

Simus. * חָרֻם

s איינגעדריקקטע נאזע, שטומפפנאזע.

או הרם או שרוע ויק׳ כא יח

חרם פירושיו שלשה:

Significata ejus tria sunt.

א מה שפירושו שמש והנגזר ממנו:

I. Sol.

Sol. * הֶחָרֶס

s זאננע.

מלמעלה החרס שופ׳ ח יג

Soli. לַחֶרֶס

האמר להרס ולא יזרח איו׳ ט ז

Sol. הַחַרְסָה

בטרם יבא החרסה שופ׳ יד יח

Solaris. * הַחַרְסִית

s זאננענאויפגאנג, שַׁעַר הַחַרְסִית זאננען-, אָסטליכעס טהאָר. אנד: טאָפפערייאטהאָר. נאָך אנד: שערבענ-טהאָר.

פתח שער החרסית ירמ׳ יט ב

ב מה שפירושו גרב יבש:

II. Prurigo.

Et prurigine. * וּבֶחָרֶס

s גרינד, קראָטצע.

ובגרב ובחרס דבר׳ כח כז
ויקח

ג מה שפירושו חתיכת עפר:

III. Testa.

Testa. חֶרֶשׂ

s שערבע.

ויקח לו חרש להתגרד בו איו' ב ח

חרף לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א כל לשון חירוף וכל הנגזר ממנו הן שפירושו גלוי הדבר או המומין או גנינה:

I. Probris afficere, Probro exponere.

Probro afficienti me. חוֹרְפִי

s האהגען, פערהאהנען, שמאהען, הינ-נענעבען, פרייזנענעבען זיין, נעריננ אכטען, פערשפאטטען, הינגעבען, פרייזגעבען.

ואענה חרפי דבר תהל' קיט מב
ואשיבה חרפי דבר משלי כז יא

Probris afficientes te. חוֹרְפֶיךָ

וחרפות חורפיך נפלו עלי תהל' סט י

בְּחָרְפָם

In exponendo se probris.

בחרפם בפלשתים ש"ב כג ט

Probro exponet. יֶחֱרַף

לא יחרף לבבי מימי איו' כז ו

Niph. Probrosa. נֶחֱרֶפֶת

והיא שפחה נחרפת לאיש ויק' יט כ

חֵרֵף

Pih. Probro exposuit sive affecit.

עם חרף נפשו למות שופ' ה יח
כי חרף מערכות ש"א יז כו
כי חרף מערכת אלהים חיים יז לו
חרף שאפי סלה תהל' נז ד
אויב חרף יי' עד יח
עשק דל חרף עשהו משלי יד לא
לעג לרש חרף עשהו יז ה

Probro affecisti. חֵרַפְתָּ

ישראל אשר חרפת ש"א יז מה

את מי חרפת וגדפת מ"ב יט כב
ביד מלאכיך חרפת יי' יט כג
את מי חרפת וגדפת ישע' לז כג
ביד עבדיך חרפת לז כד

Probro affeci. חֵרַפְתִּי

אני חרפתי את מערכות ש"א יז י

Idem. חֵרְפוּ

אשר חרפו אויביך יי'
חרפו עקבות משיחך תהל' פט נב
אשר חרפו את עמי צפני' ב ח
חרפו ויגדלו ב י

Probro affecer. me. חֵרְפוּנִי

חרפוני צוררי תהל' מב יא
כל היום חרפוני אויבי קב ט
ועל הגבעות חרפוני ישע' סה ז

Probro affec. te. חֵרְפוּךָ

חרפתם אשר חרפוך תהל' עט יב

Probro affecistis. חֵרַפְתֶּם

אשר חרפתם אתי לאמר שופ' ח טו

Probro afficient. מְחָרֵף

מקול מחרף ומגדף תהל' מד יז

Ad probro afficiend. לְחָרֵף

כי לחרף את ישראל עולה ש"א יז כה
לחרף אלהים חי מ"ב יט ד וט יו
לחרף ליי' אלהי ישראל ד"ה ב לב יז
לחרף אלהים חי ישע' לז ד ולז יז

Probro afficiet. יְחָרֵף

יחרף צר תהל' עד י

Et probro affecit. וַיְחָרֵף

ויחרף את ישראל ש"ב כא כא
ויחרף את ישראל ד"ה א כ ז

Probro afficiet me. יְחָרְפֵנִי

כי לא אויב יחרפני תהל' נה יג

Probro afficiant me. יְחָרְפוּנִי

לשם רע למען יחרפוני נחמ' ו יג

Juventutis meae. * חָרְפִּי

s יוגענד, (איינענטל: הערבזט, ד: ה: צייט דעס זעגענס אונד דער פֿיללע). אנד: הערבזטאלטער, מאננסאלטער.

כאשר הייתי בימי חרפי איו' כט ד

* חֶרְפָּה

Probrum, Opprobrium.

s האהן, שמאך, שאנדע, שפאטט, שאאם.

כי חרפה הוא לנו בראשי' לד יד
ושמתיה חרפה ש"א יא ב
והסיר חרפה מעל ישראל יז כו
ולא נהיה עוד חרפה נחמ' ב יז
מכל צוררי הייתי חרפה תהל' לא יב
תשימנו חרפה לשכנינו מד יד
עליך נשאתי חרפה סט ח
חרפה שברה לבי סט כא
יעטו חרפה וכלמה עא יג
היינו חרפה לשכנינו עט ד
היה חרפה לשכניו פט מב
ואני הייתי חרפה להם קט כה
גל מעלי חרפה ובוז קיט כב
ועם קלון חרפה משלי יח ג
דע שאתי עליך חרפה ירמ' טו טו
בשנו כי שמענו חרפה נא נא
חרפה וגדופה מוסר יחזק' ה טו
נתתיך חרפה לגוים כב ד
עוד חרפה בגוים יואל ב יט
משאת עליה חרפה צפני' ג יח

Et opprobrium. וְחֶרְפָּה

וחרפה לא נשא תהל' טו ג

Cum probro. בְּחֶרְפָּה

בחרפה הכו לחיי איו' טז י
ישבע בחרפה איכ' ג ל

Et cum probro. וּבְחֶרְפָּה

ברעה גדלה ובחרפה נחמ' א ג

Ad probrum. לְחֶרְפָּה

כי לבשת וגם לחרפה ישע' ל ה
דבר יי' היה להם לחרפה ירמ' ו י
כי היה דבר יי' לי לחרפה כ ח
לחרפה ולמשל כד ט
לשמה לחרפה לחרב מט יג
ירושלם ועמך לחרפה דני' ט טז
ואל תתן נחלתך לחרפה יואל ב יז

Et opprobrio. וּלְחֶרְפָּה

ולשרקה ולחרפה ירמ' כט יח
ולקללה ולחרפה
מב יח ומד ח ומד יב
לחרבה ולחרפה בגוים יחזק' ה יד

Probrum. חֶרְפַּת

את חרפת מצרים יהוש' ה ט
חרפת אדם תהל' כב ז
חרפת נבל אל תשימני לט ט
חרפת עולם נתן למו עח סו
זכר אדני חרפת עבדיך פט נ
אל תיראו חרפת אנוש ישע' נא ז
חרפת עולם וכלמת עולם ירמ' כג מ
חרפת נעורי לא' יט
עת חרפת בנות ארם יחזק' יו נז
לא תקחו עוד חרפת רעב לו ל
שמעתי חרפת מואב צפנ' ב ח

Et probrum. וְחֶרְפַּת

וחרפת עמו יסיר ישע' כה ח
וחרפת אלמנותיך נד ד
וחרפת עמים יחזק' לו טו
וחרפת עמי תשאו מיכ' ו יז

Propter probrum. מֵחֶרְפַּת

מחרפת הגוים איבינו נחמ' ה ט

Probrum meum. חֶרְפָּתִי

אסף אלהים את חרפתי בראׄ ל כג
את ריב חרפתי מיד נבל ש"א כה לט
אנה אוליך את חרפתי ש"ב יג יג
ותוכיחו עלי חרפתי איו' יט ה
חרפתי ובשתי וכלמתי תהל' סט כ
העבר חרפתי אשר יגרתי קיט לט

Probrum nostrum. חֶרְפָּתֵנוּ

אסף חרפתנו ישע' ד א
הביטה וראה את חרפתנו איכ' ה א

Opprobrii tui. חֶרְפָּתֶךָ

זכר חרפתך מני נבל תהל' עד כב

Opprobr. tuum. חֶרְפָּתֵךְ

גם תראה חרפתך ישע' מז ג

Opprob. suum. חֶרְפָּתוֹ

והשבית קצין חרפתו לו
חרפתו ישיב לו דני' יא יח

Et probrum ejus. וְחֶרְפָּתוֹ

וחרפתו לא תמחה משלי ו לג
וחרפתו ישיב לו הוש' יב טו

Opprob. eorum. חֶרְפָּתָם

והשב חרפתם אל ראשם נחמ' ג לו
חרפתם אשר חרפוך תהל' עט יב
שמעת חרפתם איכ' ג סא
אל בני עמון ואל חרפתם יחז' כא לג

In probra. לַחֲרָפוֹת

ותהי לחרפות לי תהל' סט יא
לחרפות לדראון עולם דני' יב ב

Et opprobria. וְחֶרְפּוֹת

וחרפות חורפיך תהל' סט י

ב שם חורף:

II. Hyems.

Et hyems. * וָחֹרֶף

s הערבזט. בֵּית חֹרֶף ווינטערהויז.

וקר וחם וקיץ וחרף בראׄ ח כב
קיץ וחרף אתה יצרתם תהל' עד יז

Hyems. הַחֹרֶף

יושב בית החרף ירמ' לו כב
והכיתי בית החרף עמו' ג טו

Et in hyeme. וּבַחֹרֶף

בקיץ ובחרף יהיה זכר' יד ח

Propter hyemen. מֵחֹרֶף

מחרף עצל לא יחרש משלי כ ד

Hyemabit. תֶּחֱרָף

s איבערווינטערן.

עליו תחרף ישע' יח ו

חרץ פתרוניו שלש:

Significata ejus tria sunt.

א כל לשון חריצה וחריצות שפירושו התנועה או הזריזות עליה:

I. Movere, ri, Satuere, decernere, decidere.

Moverat. חָרַץ

s בעוועגען, ריהרען, שפיטצען, הורטיג, פלייסיג, עמזיג, בעטריעבזאם זיין.

ולא חרץ לבני ישראל יהוש' י כא

Moveaste. תֶּחֱרָץ

בראשי הבכאים אז תחרץ ש"ב ה כד

Movebit. יֶחֱרַץ

לא יחרץ כלב לשנו שמו' יא ז

Sedulus. * חָרוּץ

והון אדם יקר חרוץ משלי יב כז
מחשבות חרוץ אך למותר כא ה

Seduli. חֲרוּצִים . צִים

ויד חרוצים תעשיר משלי י ד
יד חרוצים תמשול יב כד
ונפש חרצים תדשן יג ד

ב כל מה שפירושו כריתה וחתוך והכלל ממנו ועמו מה שהוא שם לכלי הברזל שמחתך:

II. Praecidere, decidere.

Decidisti. חָרָצְתָּ

s ענטשיידען, בעשליעססען, בעשטימ-מען, ענטשיידונג, דאס בעשלאססענע, (ויקרא כב כב פערשטימטעלט). (ישע' מא טו געשארפט, שפיטציג, שארף). (דניאל ט כה גראבען).

כן משפטך אתה חרצת מ"א כ מ

Mutilum. חָרוּץ

או חרוץ או יבלת ויקר' כב כב
כליון חרוץ ישע' י כב
למורג חרוץ חדש מא טו

Fossa excisa. וְחָרוּץ

ונבנתה רחוב וחרוץ דני' ט כה

Decisionis, excidii. הֶחָרוּץ

בעמק החרוץ כי קרוב יום יי'
בעמק החרוץ יואל ד יד

Decisi. חֲרוּצִים

אם חרוצים ימיו איו' יד ח

Niph. Decisa. נֶחֱרָצָה

כי נחרצה נעשתה דני' יא לו

Et decisa. וְנֶחֱרָצָה

כי כלה ונחרצה ישע' י כג
כלה ונחרצה שמעתי כח כב
ועד כלה ונחרצה דני' ט כז

Decisum. נֶחֱרֶצֶת

נחרצת שממות דני' ט כו
בחרוץ

* **בֶּחָרוּץ** *Cum tribula.*

s דרעשׁ־וּאַלצע, דרעשׁוואַגען.

בחרוץ יודש קצח ישע׳ כח כז

* **חֲרִיצֵי** *Tribulae.*

s דרעששׁנייִדע, דרעשׁוואַגען, חֲרִיצֵי הֶחָלָב ראַהמשׁניטטע, אַנד: קאֶזע.

ואת עשרת חריצי החלב ש״א יז יח

וּבַחֲרִצֵי *Et tribulis.*

ובחרצי הברזל ובמגזרות ש״ב יב לא

וּבַחֲרִיצֵי *Et tribulis.*

ובחריצי הברזל ד״ה א כ ג

בַּחֲרֻצוֹת *Tribulis.*

בחרצות הברזל עמו׳ א ג

ג מה שפירושו זהב:

III. Aurum.

* **חָרוּץ** *Aurum.*

s גאָלד. (איוב מא כב, אַנד: דרעשׁ־וואַלצע. נאָך אַנד: שׁאַרף, שׁפּיטציג).

ירפד חרוץ עלי טיט איו׳ מא כב
בירקרק חרוץ תהל׳ סח יד
והון אדם יקר חרוץ משלי יב כז

וְחָרוּץ *Et aurum.*

והרוץ כטיט חוצות זכר׳ ט ג

מֵחָרוּץ *Prae auro.*

ודעת מחרוץ נבחר משלי ח י
טוב פריי מחרוץ ומפז ח יט
קנה חכמה מה טוב מחרוץ יו יו

וּמֵחָרוּץ *Et prae auro.*

ומחרוץ תבואתה משלי ג יד

חרק ועניינו חרוק השנים בהתקצף:

Frendere, Stridere.

חָרַק *Frendit.*

s קנירשׁען, צערקנירשׁען.

חרק עלי בשניו איו׳ יו ט

וְחֹרֵק *Et frendens.*

וחרק עליו שניו תהל׳ לז יב

חָרֹק *Frendendo.*

חרק עלי שנימו תהל׳ לה יו

יַחֲרֹק *Frendet.*

יחרק ונמס תהל׳ קיב י

וַיַּחַרְקוּ *Et frendunt.*

ויחרקו שן איכ׳ ב יו

חרש הוא יפרד לארבעה ראשים:

Dividitur in quatuor significata.

א כל שפירושו שתוק ודומם וחשוי:

I. Tacere, silere, surdum agere.

תֶּחֱרַשׁ . תֶּחֱרָשׁ *Sileas.*

s שׁוויגען, שׁטומם, שׁווייגזאַם זיין, בעטייבט זיין, אַבלאַססען, אונטערלאַססען עטוואַס צו טהון, זיך רוהיג, שׁטיללע פערהאַלטען. (ש״א כג ט הייטליך בערייטען).

צורי אל תחרש ממני תהל׳ כח א
ראית ײ׳ אל תחרש לה כב
אל דמעתי אל תחרש לט יג
אל תחרש ואל תשקט אל פג ב
אלהי תהלתי אל תחרש קט א

יֶחֱרָשׁ *Silebit.*

יבא אלהינו ואל יחרש תהל׳ נ ג

תֶּחֱרַשְׁנָה *Obsurdescent.*

אזניהם תחרשנה מיכ׳ ז יו

הֶחֱרִשׁ *Hiph. Tacuit.*

כי החרש לה במד׳ ל טו

וְהֶחֱרִשׁ . וְהֶחֱרִישׁ

Et tacuit, tacebit.

והחרש יעקב עד באם ברא׳ לד ה
והחריש לה אביה במד׳ ל ה
ביום שמעו והחריש לה ל לח
ושמע אישה והחרש לה ל יב

הֶחֱרַשְׁתִּי *Tacuissem.*

ולשפחות נמכרנו החרשתי אסת׳ ז ד
כי החרשתי בלו עצמי תהל׳ לב ג

וְהֶחֱרַשְׁתִּי *Et tacui.*

אלה עשית והחרשתי תהל׳ נ כא

וְהֶחֱרִישׁוּ *Et siluerunt.*

והחרישו העם ולא ענו מ״ב יח לו

מַחֲרִישׁ *Tacens.*

משתאה לה מחריש ברא׳ כד כא
כי עליו שאול מחריש ש״א כג ט
גם אויל מחריש משלי יז כח

כְּמַחֲרִישׁ

Ut silens, obmutescens.

ויהי כמחריש ש״א י כז

מַחֲרִשִׁים *Siletis.*

ועתה למה אתם מחרשים ש״ב יט יא

הַחֲרֵשׁ *Tacendo.*

ואם החרש יחריש לה במד׳ ל טו
אם החרש תחרישי אסת׳ ד יד
מי יתן החרש תחרישון איו׳ יג ה

הַחֲרֵשׁ *Sile.*

ויאמרו לו החרש שופ׳ יח יט
החרש ואנכי אדבר איו׳ לג לא
החרש ואאלפך חכמה לג לג

הַחֲרִישִׁי *Sile.*

החרישי אחיך הוא ש״ב יג כ

הַחֲרִישׁוּ *Silete.*

החרישו ממני ואדברה אני איו׳ יג יג
החרישו אלי איים ישע׳ מא א

אַחֲרִישׁ *Tacebo.*

הורוני ואני אחריש איו׳ ו כד
כי עתה אחריש ואגוע יג יט
לא אחריש בדיו מא ד
אחריש אתאפק ישע׳ מב יד
לבי לא אחריש ירמ׳ ד יט

תַּחֲרֵשׁ . תַּחֲרִישׁ *Silebis.*

s אל תחרש ממנו שמואל א ז ח
תחריש בבלע רשע חבק׳ א יג

תַּחֲרִישִׁי *Silebis.*

אם החרש תחרישי אסת׳ ד יד

יַחֲרִישׁ *Silebit.*

ואם החרש יחריש לה במד׳ ל טו

ואי״ש

ואיש תבונות יחריש   משלי יא יב
יחריש באהבתו   צפני' ג יז

Silebitis. תַּחֲרִישׁוּן

ואתם תחרישון   שמו' יד יד
מי יתן החרש תחרישון   איו' יג ה

Tacebunt. יַחֲרִישׁוּ

בדיך מתים יחרישו   איו' יא ג

וַיַּחֲרִישׁוּ . וַיֶּחֱרָשׁוּ
Et siluerunt.

ויחרישו ולא מצאו דבר   נחמ' ה ח
ויחרישו ולא ענו אתו   ישע' לו כא
ויחרשו כמנו   ירמ' לח כז

וַיִּתְחָרְשׁוּ
Hithp. Et conticuerunt.

ויתחרשו כל הלילה   שופ' טז ב

Surdus. חֵרֵשׁ *

s טויב.

או חרש או פקח או עור   שמו' ד יא
לא תקלל חרש   ויקר' יט יד
כמו פתן חרש   תהל' נח ה

Et surdus. וְחֵרֵשׁ

וחרש כמלאכי אשלח   ישע' מב יט

Sicut surdus. כְּחֵרֵשׁ

ואני כחרש לא אשמע   תהל' לח יד

Surdi. חֵרְשִׁים

ואזני חרשים תפתחנה   ישע' לה ה

Et surdi. וְחֵרְשִׁים

וחרשים ואזנים למו   ישע' מג ח

Surdi. הַחֵרְשִׁים

החרשים דברי ספר   ישע' כט יח
החרשים שמעו   מב יח

Silentium. חֶרֶשׁ *

s הײמליך, אין דער שטיללע.

מרגלים חרש לאמר   יהוש' ב א

Silens. חֲרִישִׁית *

s רוהענד, שווײגענד, שוויהל, אנד: העפטיג, בעטייבענד.

רוח קדים חרישית   יונ' ד ח

ב כל שפירושו חפירה בקרקע או חפירת המחשבה והנגזר ממנו :

II. Arare, exarare, Fabricari, Machinari.

Ararunt. חָרְשׁוּ

s פפליגען, (ירמי' ד א איינגראבען).
(משלי ג כט אים זיננע פיהרען).
געפפליגט וואורדען.

על גבי חרשו חרשים   תהל' קכט ג

Arassetis. חֲרַשְׁתֶּם

לולי חרשתם בעגלתי   שופ' יד יח
חרשתם רשע   הוש' י יג

Arans. חֹרֵשׁ

והוא חרש שנים עשר   מ"א יט יט
ונגש חורש בקוצר   עמו' ט יג

Arans. הַחֹרֵשׁ

יחרש החרש לזרע   ישע' כח כד

Arantes. חֹרְשִׁים

על גבי חרשו חרשים   תהל' קכט ג

Arantes. חֹרְשֵׁי

כאשר ראיתי חרשי און   איו' ד ח

Arantes. חֹרְשׁוֹת

הבקר היו חרשות   איו' א יד

Exarata. חֲרוּשָׁה

חרושה על לוח לבם   ירמ' יז א

Et ad arandum. וְלַחֲרֹשׁ

ולחרש חרישו   ש"א ח יב

Arabis machinab. תַּחֲרֹשׁ

לא תחרש בשור ובחמר   דבר' כב י
אל תחרש על רעך רעה   משלי ג כט

Arabit. יַחֲרֹשׁ . רוֹשׁ

מחרף עצל לא יחרש   משלי כ ד
יחרש החרש לזרע   ישע' כח כד
יחרוש יהודה   הוש' י יא
אם יחרוש בבקרים   עמו' ו יב

Niph. Arabitur. תֵּחָרֵשׁ

ציון שדה תחרש   ירמ' כו יח
ציון שדה תחרש   מיכ' ג יב

Aratio. חָרִישׁ *

s פפליגען, פפליגעצייט.

אשר אין חריש   בראש' מה ו

In aratione. בֶּחָרִישׁ

בחריש ובקציר תשבת   שמו' לד כא

Arationem suam. חֲרִישׁוֹ

ולחרש חרישו   ש"א ח יב

Charoset n. p. חֲרֹשֶׁת *

s נאמע איינער שטאדט אים נארד-ליכען פאלאסטינא.

עד חרשת הגוים   שופ' ד טז

In charoset. בַּחֲרוֹשֶׁת

והוא יושב בחרושת הגוים   שופ' ד ב

A charoset. מֵחֲרֹשֶׁת

מחרשת הגוים   שופ' ד יג

מַחֲרַשְׁתּוֹ *
Vomerem, rutrum suum.

s פפלוגשאר.

את מחרשתו ואת אתו   ש"א יג כ

Ligonem suum. מַחֲרֵשָׁתוֹ

האקקע, פפלוגאייזען.

ואת מחרשתו   ש"א יג כ

In ligones. לְמַחֲרֵשׁוֹת

למחרשות ולאתים   ש"א יג כא

ג מה שפירושו אומן ואמן :

III. Faber, Artifex.

Faber. חָרָשׁ *

s שמיעד, קופפערשמיעד. (בראשי' ד כב אנד: ווערקצייג).

כל חרש נחשת וברזל   בראש' ד כב
איש צרי חרש נחשת   מ"א ז יד

Faber. חָרָשׁ *

s שטיינשניידער, שטיינמעטץ, קינסטלער, ארבייטער אין שטיין, האלץ אונד מעטאלל).

כל מלאכת חרש וחשב   שמו' לה לה
חרש וחשב ורקם   לח כג
מעשה ידי חרש   דבר' כז טו

הפסל נסך חרש ישע׳ מ יט
חרש חכם יבקש לו מ כ
ויחזק חרש את צרף מא ז
חרש נפח באש פחם נד יו
מעשה ידי חרש ירמ׳ י ג
מעשה חרש י ט
והוא חרש עשהו הוש׳ ח ו

Et faber. וְחָרָשׁ

וחרש לא ימצא ש״א יג יט

Faber, artifex. הֶחָרָשׁ

וכל החרש והמסגר מ״ב כד יד
ואת החרש ואת המסגר ירמ׳ כד א

Et fabros. וְהֶחָרָשׁ

והחרש והמסגר מ״ב כד יו
והחרש והמסגר ירמ׳ כט ב

Artifex. חָרָשׁ

מעשה חרש אבן שמו׳ כח יא
חרש ברזל מעצד ישע׳ מד יב
חרש עצים נטה קו מד יג

Fabri, artifices. חָרָשִׁים

ולכל מלאכה ביד חרשים
ד״ה א כט ה
מעשה חרשים כלה הוש׳ יג ב
ויראני יי׳ ארבעה חרשים זכר׳ ב ג

Et fabri. וְחָרָשִׁים

חצבים וחרשים ד״ה ב כד יב
וחרשים המה מאדם ישע׳ מד יא

Fabris. לְחָרָשִׁים

להרשים ולבנים ולגדרים מ״ב כב ו
ויתנו לחרשים ולבנים ד״ה ב לד יא

Et fabris. וְלֶחָרָשִׁים

לחצבים ולחרשים עזר׳ ג ז

Fabri. חָרָשֵׁי

חרשי צירים ישע׳ מה יז
חרשי משחית יחזק׳ כא לו

Et fabri. וְחָרָשֵׁי

וחרשי עץ וחרשי אבן קיר ש״ב ה יא
וחרשי קיר וחרשי עצים ד״ה א יד א
חצבים וחרשי אבן ועץ כב טו

Fabris. לְחָרָשֵׁי

ויציאהו לחרשי העץ מ״ב יב יב

וגם לחרשי ברזל ד״ה ב כד יב

* *Fabri.* חֲרָשִׁים

s ציממערלייטע. חֲכַם חֲרָשִׁים
קונזטפערשטאנדיגע, אנד: צויבער־
קינזטלער.

אבי גיא חרשים ד״ה א ד יד
כי חרשים היו ד יד
וחכם חרשים ישע׳ ג ג

Fabrorum. הַחֲרָשִׁים

גי החרשים נחמ׳ יא לה

* *Harsa n. p.* חַרְשָׁא

מתל מלח תל חרשא עזר׳ ב נט

* *Et in artificio.* וּבַחֲרֹשֶׁת

s דאס שניידען, ארבייטען אין האלץ
אונד שטיין.

ובחרשת אבן למלאת
ובחרשת עץ שמו׳ לא ה ולה לג

ד מה ספילוסו סעיף ואמיר ועמו מה
ספילוסו יער:

IV. Sylva, Saltus, virgultum.

* *Et virgulto.* וְחֹרֶשׁ

s געביש, דיקקיכט, פארוט, וואלד.
וחרש מצל יחזק׳ לא ג

Virgultum. הַחֹרֶשׁ

כעזובת החרש והאמיר ישע׳ יז ט

Et in saltibus. וּבֶחֳרָשִׁים

ובחרשים בנה בירניות ד״ה ב כז ד

In sylvam. חֹרְשָׁה

וילך אל דוד חרשה ש״א כג יו

In sylva. בַּחֹרְשָׁה

ודוד במדבר זיף בחרשה ש״א כג טו
וישב דוד בחרשה כג יח

חרש כל מה חרס וחכסת:

Testa.

* *Testa.* חֶרֶשׂ . חָרֶשׂ

s אירדענעס געשירר, טהאָן, לעהם,
שערבען.

וכלי חרש אשר תבשל בו ויקר׳ ו כא
וכל כלי חרש אשר יפל מהם
יא לג
אל כלי חרש יד ה ויד נ
וכלי חרש אשר יגע טו יב
מים קדשים בכלי חרש במד׳ ה יז
חרש להתגרד בו איו׳ ב ח
תחתיו חדודי חרש מא כב
כסף סיגים מצפה על חרש
משלי כו כג
ולא ימצא במכתתו חרש ישע׳ ל יד
חרש את חרשי אדמה מה ט
בקבק יוצר חרש ליר ירמ׳ יט א
ונתתם בכלי חרש לב יד
נחשבו לנבלי חרש איכ׳ ד ב

Sicut testa. כַּחֶרֶשׂ

יבש כחרש כחי תהל׳ כב יז

Testae. חַרְשֵׂי

את חרשי אדמה ישע׳ מה ט

Testas ejus. חֲרָשֶׂיהָ

ואת חרשיה תגרמי יחזק כג לד

* *Hares n. p.* חֶרֶשׂ

s וואהרשיינליך איינע פעזטע שטאדט
אים עהעמאלינגען מאאבימישען
געביעטע.

לקיר חרש ישע׳ יו יא
אל אנשי קיר חרש מח לא
אל אנשי קיר חרש מח לו

* *Harescet n. p.* חֲרֶשֶׂת

s דאזעלבע.

השאיר אבניה בקיר חרשת מ״ב ג כה
קיר חרשת לדיק ישע׳ יו ז

חרת כל מה מרום ספילוסו חקק:

Exarare, Exsculpere.

* *Sculpta.* חָרוּת

s איינגראבען.

חרות על הלחת שמו׳ לב יו
תהדו

חשש ופירושו קש:

Quisquiliae.

Quisquiliae. חֲשַׁשׁ

s שפרייא, שטראָה, הייא.

תהרו חשש תלדו קש ישע' לג יא

Et quisquiliae. וַחֲשַׁשׁ

וחשש להבה ירפה ישע' ה כד

חשב כל לשון מחשבה וחשבון :

Cogitare, putare, imputare, reputare.

Cogitavit, etc. חָשַׁב

s דענקען, ערדיננען, ערדענקען, אכטען, שאַטצען, אַנרעכנען, פיר עטוואַס האַלטען, צורעכנען, געאַכטעט, אַנגע-זעהען, נעהאַלטען, גערעכנעט, גע-צאָהלט, צונעצאָהלט ווערדען, איבער-דענקען, רעכנען, אַברעכנונג האַלטען, בעדענקען, (מעטאַפה: יונה א ד דראָ-הען), זיך רעכנען אונטער עטוואַס. **חֹשֵׁב** קינזטליכער אַרבייטער, קונזט-ועבער.

ושאול חשב להפיל ש"א יח כה
אשר חשב על היהודים אסת' ח ג
חשב על היהודים לאבדם ט כד
מחשבתו הרעה אשר חשב ט כה
לא חשב אנוש ישע' לג ח
ומחשבותיו אשר חשב ירמ' מט כ
ומחשבותיו אשר חשב נ מה
חשב יי' להשחית איכ' ב ח

Et cogitavit. וְחָשַׁב

וחשב מחשבות לבלתי ידח ש"ב יד יד
וחשב עליהם מחשבה ירמ' מט ל

Cogitavit illud. חֲשָׁבָהּ

אלהים חשבה לטובה בראש' נ כ

Cogitasti. חָשַׁבְתָּ

הזאת חשבת למשפט איו' לה ב

Cogitasti. חָשַׁבְתָּה

למה חשבתה כזאת ש"ב יד יג

Et cogites. וְחָשַׁבְתָּ

וחשבת מחשבת רעה יחזק' לח י

Cogitavi. חָשַׁבְתִּי

אשר חשבתי לעשות לו ירמ' יח ח

Cogitarunt. חָשְׁבוּ

חשבו מזמה בל יוכלו תהל' כא יב
אשר חשבו רעות בלב קמ ג
אשר חשבו לדחות פעמי קמ ה
כי עלי חשבו מחשבות ירמ' יא יט
בחשבון חשבו עליה רעה מח ב
חשבו להם כלי שיר עמו' ו ה

Cogitarunt. חָשָׁבוּ

במזמות זו חשבו תהל' י ב

Cogitastis. חֲשַׁבְתֶּם

חשבתם עלי רעה בראש' נ כ

Aestimavimus illum. חֲשַׁבְנֻהוּ

נבזה ולא חשבנהו ישע' נג ג
ואנחנו חשבנהו נגוע נג ד

Cogitans, artifex. חֹשֵׁב

מעשה חשב תעשה שמו' כו א
מעשה חשב יעשה אתה כו לא
מעשה חשב כח ו ולו לה ולט ג
מעשה חשב כמעשה אפד כח טו
מעשה חשב עשה אתם לו ח
מעשה חשב כמעשה אפד לט ח
מחשבת חושב ד"ה ב כו כו
אשר אנכי חשב לעשות ירמ' כו ג
אשר אנכי חשב עליכם כט א
אנכי חשב לעשות לו ג
הנני חשב על המשפחה מיכ' ב ג
חשב על יי' רעה נחו' א יא

Et artifex. וְחֹשֵׁב

כל מלאכת חרש וחשב שמו' לה לה
חרש וחשב לח כג
וחשב עליכם מחשבה ירמ' יח יא

Cogitantes. חֹשְׁבִים

והמה חשבים לעשות לי רעה
נחמ' ו ב
והיהודים חשבים למרוד ו ו

Cogitantes. הַחֹשְׁבִים

החשבים להשכיח את עמי
ירמ' כג כו

החשבים און יחזק' יא ב

Cogitantes. חֹשְׁבֵי

חשבי רעתי תהל' לה ד
הוי חשבי און מיכ' ב א

Et cogitantes. וְחֹשְׁבֵי

וחשבי מחשבת שמו' לה לה

Et cogitantib. וּלְחֹשְׁבֵי

ליראי יי' ולחשבי שמו מלא' ג טז

Cogitare. לַחְשֹׁב

לחשב מחשבת שמו' לא ד

Idem. לַחֲשֹׁב

עצה עיניו לחשב תהפכות משלי טז ל

Et cogit. וְלַחֲשֹׁב

s ולחשב מחשבת שמות לה לב
ולחשב כל מחשבת ד"ה ב ב יג

Et reputes me. וַתַּחְשְׁבֵנִי

ותחשבני לאויב לך איו' יג כד

Cogitabit. יַחְשֹׁב

יחשב לתבן ברזל איו' מא יט
יחשב תהום לשיבה מא כד
לא יחשב יי' לו עון תהל' לב ב
און יחשב על משכבו לו ה
ולבבו לא כן יחשב ישע' י ז

Idem. יַחֲשָׁב־

אל יחשב לי אדני ש"ב יט כ
אדני יחשב לי תהל' מ יח

Reputabit me. יַחְשְׁבֵנִי

יחשבני לאויב לו איו' לג י

Reputavit me. וַיַּחְשְׁבֵנִי

ויחשבני לו כצריו איו' יט יא

Et imputavit hoc. וַיַּחְשְׁבֶהָ

ויחשבה לו צדקה בראש' טו ו
ויראה יהודה ויחשבה לזונה לח טו
ויחשבה עלי לשכרה ש"א א יג

Cogitat. תַּחְשֹׁב

הוות תחשב לשונך תהל' נב ד

Et cogitabimus. וְנַחְשְׁבָה

ונחשבה על ירמיהו ירמ' יח יח

אל *

Cogitatis. תַּחְשְׁבוּ

אל תחשבו בלבבכם זכר׳ ז י וח יז

Cogitatis. תַּחְשֹׁבוּ

הלהוכח מלים תחשבו איו׳ ו כו

Reputant me. תַּחְשְׁבֻנִי

לזר תחשבני איו׳ יט טו

Cogitant. יַחְשְׁבוּ

עלי יחשבו רעה לי תהל׳ מא ח

s יחשבו עליו מחשבות
דניאל יא כה

Cogitant. יַחְשֹׁבוּ

אשר כסף לא יחשבו ישע׳ יג יז

Cogitant. יַחְשֹׁבוּן

דברי מרמות יחשבון תהל׳ לה כ

נֶחְשָׁב

Niph. Aestimatum fuit.

לא נחשב בימי שלמה מ״א י כא
אין כסף נחשב בימי שלמה
ד״ה ב ט כ

Et aestimabitur. וְנֶחְשַׁב

ונחשב לכם תרומתכם במד׳ יח כז
ונחשב ללוים כתבואת גרן יח ל

Reputor. נֶחְשַׁבְתִּי

נחשבתי עם יורדי בור תהל׳ פח ה

Reputantur. נֶחְשְׁבוּ

ותהו נחשבו לו ישע׳ מ יז
איכה נחשבו לנבלי חרש איכ׳ ד ב

Idem. נֶחְשָׁבוּ

כי נאמנים נחשבו נחמ׳ יג יג
כקש נחשבו איו׳ מא כא
כצר נחשבו ישע׳ ה כח
וכשחק מאזנים נחשבו מ טו
כמו זר נחשבו הוש׳ ח יב

Reputamur. נֶחְשַׁבְנוּ

הלא נכריות נחשבנו לו ברא׳ לא טו
מדוע נחשבנו כבהמה איו׳ יח ג
נחשבנו כצאן טבחה תהל׳ מד כג

Aestimatus. נֶחְשָׁב

במה נחשב הוא ישע׳ ב כב

חשב

Imputabitur. יֵחָשֵׁב

לא יחשב לו פגול יהיה ויקר׳ ז יח
דם יחשב לאיש ההוא יז ד
על שדה הארץ יחשב כה לא
אך לא יחשב אתם מ״ב כב ז
גם אויל מחריש חכם יחשב
משלי יז כח
אם כחמר היצר יחשב ישע׳ כט טז
והכרמל ליער יחשב כט יז ולב טו

Reputatur. תֵּחָשֵׁב

ארץ רפאים תחשב אף הוא
דבר׳ ב כ
עקרון צפונה לכנעני תחשב
יהוש׳ יג ג
כי גם בארת תחשב על בנימן
ש״ב ד ב

Reputabitur. תֵּחָשֵׁב

קללה תחשב לו משלי כז יד

Et imputatum fuit. וַתֵּחָשֶׁב

ותחשב לו לצדקה תהל׳ קו לא

Reputantur. יֵחָשְׁבוּ

רפאים יחשבו אף הם דבר׳ ב יא

Pih. Et supputabit. וְחִשַּׁב

וחשב עם קנהו ויקר׳ כה כז
וחשב את שני ממכרו כה נ
וחשב לו כפי שניו כה נב
וחשב לו הכהן כז יח וכז כג

Cogitabat. חִשְּׁבָה

והאניה חשבה להשבר יונ׳ א ד

Reputavi. חִשַּׁבְתִּי

חשבתי ימים מקדם תהל׳ עז ו
חשבתי דרכי קיט נט

Cogitans. מְחַשֵּׁב

מחשב להרע משלי כד ח

Et cogitabam. וָאֲחַשְּׁבָה

ואחשבה לדעת זאת תהל׳ עג טז

Et aestimes eum. וַתְּחַשְּׁבֵהוּ

בן אנוש ותחשבהו תהל׳ קמד ג

Excogitat. יְחַשֵּׁב

לב אדם יחשב דרכו משלי טז ט

חשב

ועל מבצרים יחשב דני׳ יא כד

Excogitabitis. תְּחַשְּׁבוּן

מה תחשבון אל יי׳ נח׳ א ט

יְחַשְּׁבוּ

Rationes exigebant, cogitab.

ולא יחשבו את האנשים מ״ב יב טז
ואלי יחשבו רע הוש׳ ז טו

Hith. Reputabitur. יִתְחַשָּׁב

ובגוים לא יתחשב במד׳ כג ט

Cingula. * חֵשֶׁב

s גירטעל.

להיות על חשב האפוד שמו׳ כח כח
ולט כא

Et cingula. וְחֵשֶׁב

וחשב אפדתו אשר עליו שמו׳ כח ח
ולט ה

Cum cingula. בְּחֵשֶׁב

ואפדת לו בחשב האפוד שמו׳ כט ה
ויחגר אתו בחשב האפד ויקר׳ ח ז

Ad cingulum. לְחֵשֶׁב

ממעל לחשב האפוד שמו׳ כח כז
ולט כ

* חֶשְׁבּוֹן

Supputatio, ratio, ratiocinium.

s קאָמבינאַטיאָן, ערדענקונג, קלוגהייט, פערשטאַנד, רעזולטאַט, רעכנונג.

אחת לאחת למצא חשבון קהל׳ ז כז

Et ratio. וְחֶשְׁבּוֹן

ובקש חכמה וחשבון קהל׳ ז כה
כי אין מעשה וחשבון ט י

In Hesbon n. p. בְּחֶשְׁבּוֹן

s הויפטשטאדט דער אמאָריטער, נאך דער איינגאָהמע דורך דיא איזראַעליטען וואהרשיינליך דיא גרענצשטאָדט דער שטאמטע גד אונד ראובן. זיא לאג פאראַללעל מיט יריחו.

עיניך ברכות בחשבון שה״ש ז ה

Ratiocinia. * חִשְּׁבֹנוֹת

s בערעכנונגען, ראַנקע (קהלת ז כט ויעש

קינזטליכע ווערקע, פֿעזוונגסגעשיפֿטע, שליידערמאַשינען.

ויעש בירושלם חשבנות ד״ה ב כו טו
חשבנות רבים קהל׳ ז כט

* מַחֲשָׁבָה Cogitatio.

s אַנשלאַג, אַבזיכט, פֿאָרהאַבען, פלאַן, ענטוואורף. נעדאַנקען, אויסזיננען, ערזיננען, אויסדענקען, קינזטליכע אַרבייט, קונזטאַרבייט.

וחשב עליכם מחשבה ירמ׳ יח יא
חשב עליהם מחשבה מט ל

מַחֲשֶׁבֶת Cogitat. excogit.

מחשבת חושב ד״ה ב כו טו
מחשבת המן בן המדתא אסת׳ ח ה
וחשבת מחשבת רעה יחזק׳ לח ׳

מַחֲשָׁבֶת Excogitatio.

בכל מלאכת מחשבת שמו׳ לה לג
ולחשב כל מחשבת ד״ה ב ב יג

מַחֲשַׁבְתּוֹ Cogitat. ejus.

מחשבתו אשר חשב אסת׳ ח ג
מחשבתו הרעה אשר חשב ט כה

מַחֲשָׁבֶת · מַחֲשָׁבוֹת Excogitat. cogitationes.

לחשב מחשבת שמו׳ לא ד ולה לב
וחשבי מחשבת לה לה
וחשב מחשבת ש״ב יד יד
וכל יצר מחשבות מבין ד״ה א כח ט
הפר מחשבות באין סוד משלי טו כב
רבות מחשבות בלב איש יט כא
מחשבות בעצה תכון כ יח
עלי חשבו מחשבות ירמ׳ יא יט
על ירמיהו מחשבות יח יח
יחשבו עליו מחשבות דני׳ יא כה

הַמַּחֲשָׁבֶת Cogitat.

ידעתי את המחשבת ירמ׳ כט יא

מַחֲשֶׁבֶת · מַחֲשָׁבוֹת Cogitat.

וכל יצר מחשבת לבו ברא׳ ו ה
ליצר מחשבות לבב עמך
ד״ה א כט יח
מפר מחשבות ערומים איו׳ ה יב
הניא מחשבות עמים תהל׳ לג י
מחשבות לבו לדר ודר לג יא
יי׳ ידע מחשבות אדם צד יא

מחשבות און משלי ו יח
מחשבות צדיקים משפט יב ה
תועבת יי׳ מחשבת רע טו כו
מחשבות חרוץ אך למותר כא ה
מחשבתיהם מחשבות און ישע׳ נט ז
מחשבות אונך ירמ׳ ד יד
נאם יי׳ מחשבות שלום כט יא
קמה על בבל מחשבות יי׳ נא כט
לא ידעו מחשבות יי׳ מיכ׳ ד יב

מַחְשְׁבוֹתַי Cogitatio. meae.

כי לא מחשבותי ישע׳ נה ח

וּמַחְשְׁבוֹתַי Et cogitat. meae.

ומחשבותי ממחשבותיכם ישע׳ נה ט

מַחְשְׁבוֹתֵינוּ Cogitat. nostras.

אחרי מחשבותינו נלך ירמ׳ יח יב

מַחְשְׁבֹתֶיךָ Cogitat. tuae.

מאד עמקו מחשבתיך תהל׳ צב ו
ויכנו מחשבתיך משלי יו ג

וּמַחְשְׁבֹתֶיךָ Et cogitat. tuae.

נפלאתיך ומחשבתיך אלינו תהל׳ מ ו

מַחְשְׁבוֹתֵיכֶם Cogitat. vestras.

הן ידעתי מחשבותיכם איו׳ כא כז
לא מחשבותי מחשבותיכם ישע׳ נה ח

מִמַּחְשְׁבֹתֵיכֶם A cogitat. vestris.

ומחשבתי ממחשבתיכם ישע׳ נה ט

מַחְשְׁבֹתָיו Cogitat. ejus.

ואיש און מחשבתיו ישע׳ נה ז
יחשב מחשבתיו דני׳ יא כד

וּמַחְשְׁבוֹתָיו Et cogitat. ejus.

ומחשבותיו אשר חשב ירמ׳ מט כ
ומחשבותיו אשר חשב נ מה

מַחְשְׁבֹתָם Cogitat. eorum.

עלי כל מחשבתם לרע תהל׳ נו ו
פרי מחשבתם ירמ׳ ו יט
כל מחשבתם לי איכ׳ ג ס
כל מחשבתם עלי ג סא

מַחְשְׁבֹתֵיהֶם Cogitat. eorum.

מחשבתיהם מחשבות און ישע׳ נט ז
אחר מחשבתיהם סה ב

וּמַחְשְׁבֹתֵיהֶם Et cogitat. eorum.

מעשיהם ומחשבתיהם ישע׳ סו יח

חשה כל ספירושו סתוק:

Silere.

לַחֲשׁוֹת Silendi.

s שווייגען, רוהיג, אונטהאַטיג פֿערהאַלטען, שווייגען מאַכען, בערוהיגען, שטיללשווייגען בעאָבאַכטען.

עת לחשות קהל׳ ג ז

אֶחֱשֶׁה Tacebo.

למען ציון לא אחשה ישע׳ סב א
לפני לא אחשה סה ו

תֶּחֱשֶׁה Silebis.

פן תחשה ממני תהל׳ כח א
תחשה ותעננו עד מאד ישע׳ סד יא

יֶחֱשׁוּ Tacebunt.

תמיד לא יחשו ישע׳ סב ו

וַיֶּחֱשׁוּ Et siluerunt.

ויחשו גליהם תהל׳ קז כט

הֶחֱשֵׁיתִי Hiph. Silui.

החשיתי מטוב תהל׳ לט ג
החשיתי מעולם ישע׳ מב יד

מַחֲשֶׁה Tacens.

הלא אני מחשה ישע׳ נז יא

מַחְשִׁים Tacentes.

ואתם מחשים אל תעצלו שופ׳ יח ט
ואנחנו מחשים מקחת אותה
מ״א כב ג
ואנחנו מחשים מ״ב ז ט
והלוים מחשים לכל העם נחמ׳ ח יא

הֶחֱשׁוּ Silete.

גם אני ידעתי החשו מ״ב ב ג וב ה

חשך כל נטון חסך ולחסך:

Obscurum, Tenebrosum esse.

אור

חָשַׁךְ *Obscuratur.*

s פֿערדונקעלט ווערדען, זיך פֿערדונקעלן, פֿערלאָשען, פֿערדונקעלן, פֿערפֿינזטערן, דונקעל זיין.

אור חשך באהלו איו׳ יח ו
ואור חשך בעריפיה ישע׳ ה ל
חשך השמש בצאתו יג י
חשך משחור תארם איכ׳ ד ח
ובתחפנחס חשך היום ליו׳ יחזק׳ ל יח

וְחָשְׁכָה *Et tenebrosum erit.*

וחשכה לכם מקסם מיכ׳ ג ו

חָשְׁכוּ *Obtenebrati sunt.*

על אלה חשכו עינינו איכ׳ ה יז

וְחָשְׁכוּ *Et obtenebrescent.*

וחשכו הראות בארבות קהל׳ יב ג

תֶּחְשַׁךְ *Obtenebrescat.*

עד אשר לא תחשך השמש קהל׳ יב ב

וַתֶּחְשַׁךְ *Et obscurata fuit.*

ותחשך הארץ שמו׳ י טו

יֶחְשְׁכוּ *Tenebrosae fuissent.*

יחשכו כוכבי נשפו איו׳ ג ט

תֶּחְשַׁכְנָה *Obtenebrentur.*

תחשכנה עיניהם מראות תהל׳ סט כד

Hiph. Obtenebrat. **הֶחְשִׁיךְ**

ויום לילה החשיך עמו׳ ה ח

וְהַחֲשַׁכְתִּי *Et obtenebrabo.*

והחשכתי לארץ ביום אור עמו׳ ח ט

מַחְשִׁיךְ *Obtenebrans.*

מי זה מחשיך עצה במלין איו׳ לח ב

יַחְשִׁיךְ · יַחְשִׁךְ *Obtenebrabit.*

גם חשך לא יחשיך תהל׳ קלט יב
בטרם יחשך ירמ׳ יג טז

וַיַּחְשִׁךְ *Et obtenebrarunt.*

שלח חשך ויחשך תהל׳ קה כח

*** חֲשֻׁכִּים** *Obscuri.*

s דונקעל, אוים ניעדערעם, גערינגנעם שטאַנדע.

בל יתיצב לפני חשכים משלי׳ כב כט

*** חֹשֶׁךְ** *Tenebrae.*

s פֿינזטערנים.

ויהי חשך
וימש חשך שמו׳ י כא
ויהי חשך אפלה י כב
חשך ענן וערפל דבר׳ ד יא
וישת חשך סביבתיו ש״ב כב יב
היום ההוא יהי חשך איו׳ ג ד
יגאלהו חשך וצלמות ג ה
יומם יפגשו חשך ה יד
אל ארץ חשך וצלמות י כא
מגלה עמקות מני חשך יב כב
ימששו חשך ולא אור יב כה
לא יאמין שוב מני חשך טו כב
כי נכון בידו יום חשך טו כג
לא יסור מני חשך טו ל
אור קרוב מפני חשך יז יב
יהדפהו מאור אל חשך יח יח
ועל נתיבותי חשך ישים יט ח
כל חשך טמון לצפוניו כ כו
או חשך לא תראה כב יא
כי לא נצמתי מפני חשך כג יז
עד תכלית אור עם חשך כו י
לאורו אלך חשך כט ג
אין חשך ואין צלמות לד כב
לא נערך מפני חשך לז יט
s חשך ולא אור איכ׳ ג ב
ישת חשך תהל׳ יח יב
חשך וחלקלקות לה ו
תשת חשך ויהי לילה קד כ
שלח חשך ויחשך קה כח
ישבי חשך וצלמות קז י
אך חשך ישופני קלט יא
גם חשך לא יחשיך קלט יב
ללכת בדרכי חשך משלי׳ ב יג
ידעך נרו באישון חשך כ כ
שמים חשך לאור ישע׳ ה כ
והנה חשך צר ואור ה ל
מבית כלא ישבי חשך מב ז
ונתתי לך אוצרות חשך מה ג
יוצר אור ובורא חשך מה ז
במקום ארץ חשך מה יט
נקוה לאור והנה חשך נט ט
ונתתי חשך על ארצך יחזק׳ לב ח
יום חשך ואפלה יואל ב ב
הוא חשך ולא אור עמו׳ ה יח
חשך יום יי׳ ולא אור ה כ
ואיביו ירדף חשך נחו׳ א ח
יום חשך ואפלה צפנ׳ א טו

וְחֹשֶׁךְ *Et tenebrae.*

וחשך על פני תהום ברא׳ א ב
וחשך אי זה מקומו איו׳ לח יט

הַחֹשֶׁךְ *Tenebrae.*

בין האור ובין החשך ברא׳ א ד
ולהבדיל בין האור ובין החשך א יח
את הקול מתוך החשך דבר׳ ה כ
כיתרון האור מן החשך קהל׳ ב יג
ויזכר את ימי החשך יא ח
הנה החשך יכסה ארץ ישע׳ ס ב

וְהַחֹשֶׁךְ *Et tenebrae.*

ויהי הענן והחשך ויאר שמו׳ יד כ

בַּחֹשֶׁךְ *In tenebris.*

ויהי השער לסגור בחשך יהוש׳ ב ה
ורשעים בחשך ידמו ש״א ב ט
בחשך רפדתי יצועי איו׳ יז יג
חתר בחשך בתים כד טז
היודע בחשך פלאך תהל׳ פח יג
זרח בחשך אור לישרים קיב ד
והכסיל בחשך הולך קהל׳ ב יד
בחשך יאכל ה טז
ההלכים בחשך ישע׳ ט א
ובאי בחשך בת כשדים מז ה
לאשר בחשך הגלו מט ט
וזרח בחשך אורך נח י
זקני בית ישראל עשים בחשך יחזק׳ ח יב
כי אשב בחשך מיכ׳ ז ח

וּבַחֹשֶׁךְ *Et in tenebris.*

ובחשך ילך קהל׳ ו ד
ובחשך שמו יכסה ו ד

לַחֹשֶׁךְ *In tenebras.*

ואור לחשך ישע׳ ה כ
השמש יהפך לחשך יואל ג ד

לַחֹשֶׁךְ *Tenebris.*

קץ שם לחשך איו׳ כח ג

וְלַחֹשֶׁךְ *Et tenebr.*

ולחשך קרא לילה ברא׳ א ה

מֵחֹשֶׁךְ *Ex tenebr.*

יוציאם מחשך וצלמות תהל׳ קז יד
ומחשך

ומחשך *Et ex tenebr.*

ומחשך עיני עורים תראינה
ישע' כט יח

חשכי *Tenebras meas.*

וי' יגיה חשכי ש"ב כב כט
יי' אלהי יגיה חשכי תהל' יח כט

s וחשכה *Tenebrae.*

פינזטערניס.

וחשכה לכם מקסם מיכ' ג ו

* חשכה *Tenebrae.*

s דאסזעלבע.

והנה אימה חשכה גדולה
בראי טו יב

והחשכה *Et tenebr.*

והנה צרה וחשכה ישע' ח כב

בחשכה *In tenebr.*

בחשכה יתהלכו תהל' פב ה

כחשיכה *Sicut tenebras.*

כחשיכה כאורה תהל' קלט יב

חשכת *Tenebrae.*

חשכת מים תהל' יח יב

s חשכים *Tenebrae.*

אשר הלך חשכים ישעי' נ י

* מחשך

Tenebrae, loca tenebricosa.

s פינזטערניס, דונקלע ארטער, שלופּ-ווינקעל.

מידעי מחשך תהל' פח יט
אשים מחשך לפניהם לאור
ישע' מב יו

במחשך *In tenebr.*

והיה במחשך מעשיהם ישע' כט טו

במחשכים *In tenebricosis.*

במחשכים במצלות תהל' פח ז
הישיבני במחשכים קמנ ג
במחשכים הושיבני איכ' ג ו

מחשכי *Tenebricosa.*

מלאו מחשכי ארץ תהל' עד כ

חשך ופירושו מניעה:

Cohibere, Subtrahere.

Subtraxit, cohibuit etc. חשך

s אנהאלטען, איינהאלטען, צוריקק-האלטען, ענטציעהען, פארענטהאלטען, פערוויינערן, שפארען, שאנען, צוריקק-געהאלטען, איינגעהאלטען, געשאנט, אויפגעשפארט ווערדען.

ולא חשך ממני מאומה בראי לט ט
ואת עבדו חשך מרעה ש"א כה לט
כי חשך יואב את העם ש"ב יח יו
הנה חשך אדני את נעמן מ"ב ה כ
לא חשך ממות נפשם תהל' עח נ

Idem. חשך

מרדף בלי חשך ישע' יד ו

Subtraxisti. חשכת

ולא חשכת את בנך בראי כב יב
ולא חשכת את בנך כב יו
חשכת למטה מעוננו עזר' ט יג

Cohibui. חשכתי

אשר חשכתי לעת צר איו' לח כג

Cohibent. חשכו

ומפני לא חשכו רק איו' ל י

Cohibent. חשכו

לנוע רגליהם לא חשכו ירמ' יד ו

Cohibens. חושך

חושך שבטו שונא בנו משלי יג כד
חושך אמריו יודע דעת יז כז

Et cohibens. וחושך

וחושך שפתיו משכיל משלי י יט
וחושך מישר אך למחסור יא כד

Subtrahe. חשך

גם מזדים חשך עבדך תהל' יט יד

Cohibebo. אחשך

גם אני לא אחשך פי איו' ז יא

Et cohibui. ואחשך

ואחשך גם אנכי אותך בראי כ ו

Cohibebis. תחשוך

ומטים להרג אם תחשוך משלי כד יא

קרא בגרון אל תחשך ישע' נח א

Cohibeto. תחשכי

יתו אל תחשכי ישע' נד ב

Cohibebit. יחשך

וניד שפתי יחשך איו' יו ה
יחשך נפשו מני שחת לג יח
וצדיק יתן ולא יחשך משלי כא כו

Niph. Cohibebitur. יחשך

אם אדברה לא יחשך כאבי איו' יו ו

Subtrahitur. יחשך

כי ליום איד יחשך רע איו' כא ל

חשל מה שפירושו חולשה והענין:

Debilem esse.

Debiles. הנחשלים

s (נחשל = נחלש) שוואכען, ערמידעטען. אנד: = נכשל וואנקען.

כל הנחשלים אחריך דבר' כה יח

חשן כל שם חשן:

Pectorale ornamentum.

Pectorale. חשן *

s ברוזטשילד, ברוזטשטוקק. ער וואר פאן דענזעלבען שטאפפען אונד דערזעלבען ארבייט וויא דאס אפד, איינע שפאננע לאנג אונד פיערעקקיג, אן יעדער זיינער עקקען וואר איין גאלדענער רינג, אין דיא ביידען רינגע אבען ווארען גאלדענע קעטטכען געבראכט, מיט וועלכען ער אן צוויא פאססוננען דער שולטערבאנדער דעס אפד אנגעבונדען ווארדע, אן דען אונטערן ביידען רינגען ווארען פורפור-בלויע שנירע, דיא אן צווייא אנדערע אונטען אן דען שולטערבאנדערן דעס אפד אבערהאלב דעס גירטעלס זיטצענדע רינגע געבונדען ווארדען, זא דאס דער שילד אבערהאלב דעס

השן

נידעלם פעזוזאס. פאן אייסען
מיט צוואלף עדעלשטיינען בעזעטצט,
אינוועגדיג האהל, אין וועלכער האה-
לונג דיא אורים אונד תמים לאגען.

חשן ואפוד ומעיל שמו׳ כח ד
ועשית חשן משפט כח טו
ונתת אל חשן המשפט כח ל

Pectorale. הַחֹשֶׁן

ועשית על החשן
קצות החשן שמו׳ כח כב וכח כג
אל קצות החשן כח כד
על שני קצות החשן כח כג ולט יט
וירכסו את החשן
ולא יזח החשן כח כח ולט כא
ואת האפד ואת החשן כט ה
ויעש את החשן לט ח
עשו את החשן לט ט
ויעשו על החשן לט טו
על קצות החשן לט יז
וישם עליו את החשן
ויתן אל החשן ויקר׳ ח ח

In pectorali. בַּחֹשֶׁן

בחשן המשפט על לבו שמו׳ כח כט

Et pectorali. וְלַחֹשֶׁן

לאפד ולחשן שמו׳ כה ז ולה כז
אבני המלאים לאפוד ולחשן לה כז

חשף לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א כל מה שפירושו גלוי:

I. Nudare, Denudare, Exhaurire.

Nudavit. חָשַׂף

s אבבלאטטערן, אבשאלען, ענט-
בלאטטערן, ענטבלאססען, אויפדעקקען.
(ישעי׳ ל יד, חגי ב טז, שאפפען).

חשף יי׳ את זרוע קדשו ישע׳ נב י

Nudavit eam. חֲשָׂפָהּ

חשף חשפה והשליך יואל א ז

Denudabo. חָשַׂפְתִּי

חשפתי שוליך על פניך ירמ׳ יג כו

אני חשפתי את עשו מט י

Nudi. וַחֲשׂוּפַי

וחשופי שת ערות מצרים ישע׳ כ ד

Nudatum. חֲשׂוּפָה

וזרעך חשופה יחזק׳ ד ז

Nudando. חָשֹׂף

חשף חשפה והשליך יואל א ז

Ad hauriendum. לַחְשֹׂף

לחשף חמשים פורה חגי ב יו

Et ad hauriendum. וְלַחְשֹׂף

ולחשף מים מגבא ישע׳ ל יד

Denuda. חֶשְׂפִּי

חשפי שבל ישע׳ מז ב

Et denudavit. וַיֶּחֱשֹׂף

ויחשף יערות תהל׳ כט ט

Denudatio. * מַחְשֹׂף

s אבשאלענד, ענטבלאססענד.

מחשף הלבן ברא׳ ל לז

ב מה שפירושו עדר:

II. Greges.

Greges. * חֲשִׂפֵי

s אבטהיילונג, אבגעזאנדערטע
הערדען.

כשני חשפי עזים מ״א כ כז

חשק כל לשון חשק אין שיונה:

Amare, desiderare.

חָשַׁק

Amavit, amore propendit.

s אנהאנגען, בעגעהרען, לוזט האבען,
ליעבען, אימגעבען, בעלעגען, פער-
בינדען.

חשק יי׳ בכם ויבחר בכם דבר׳ ז ז
חשק יי׳ לאהבה אותם י טו
אשר חשק לבנות מ״א ט יט
אשר חשק לבנות ד״ה ב ח ו
כי בי חשק ואפלטהו תהל׳ צא יד

Amore propendet. חָשְׁקָה

חשקה נפשו בבתכם ברא׳ לד ח

Amasti. חָשַׁקְתָּ

חשקת נפשי משחת בלי ישע׳ לח יז

Et deamaveris. וְחָשַׁקְתָּ

וחשקת בה ולקחת לך דבר׳ כא יא

Pih. Et cinxit. וְחִשַּׁק

וחשק אתם שמו׳ לח כח

Cincta. מְחֻשָּׁקִים

מחשקים כסף ווהם כסף שמו׳ כז יז
והם מחשקים כסף לח יז

Desiderium. * חֵשֶׁק

s לוזט, בעגעהרען, בעגעהרניס.

ואת כל חשק שלמה מ״א ט א
ואת חשק שלמה ט יט
ואת כל חשק שלמה ד״ה ב ח ו

Desiderii mei. חִשְׁקִי

את נשף חשקי ישע׳ כא ד

* וַחֲשֻׁקֵיהֶם . וַחֲשׁוּקֵיהֶם

Et cincturas, fascias illarum.

s רייפען, אנד: בינדשטאבע, קווער-
שטאנגען.

וחשקיהם כסף שמו׳ כז י וכז יא
ולח י ולח יא ולח יב מלא
ולח יט
וחשקיהם זהב לו לח
ווי העמודים וחשוקיהם לח יז

Et canthi earum. וְחִשֻּׁקֵיהֶם

s שפייכען (דעס ראדעס).

וחשקיהם וחשריהם מ״א ז לג

חשר ופירושו קשר:

Colligatio.

Colligationem. * חַשְׁרַת

s זאממלונג, פערבינדונג (פאן וואססער)
דאהער חַשְׁרַת מַיִם וואססערמאססע,
וואססערפלוטה.

חשרת מים עבי שחקים ש״ב כב יב
וחשקהם

* וַחֲשֻׁרֵיהֶם

Et radii earum, scil. rotarum.

s נאבע (דעם ראדעס).

וחשקיהם וחשריהם מ״א ז לג

חתת כל מה שפירושו סבר או הירלה והפחד ממנו:

Frangi, conteri, consternari, terreri.

Contritus est. חַת

s צערברעכען, ערליענען, פערצאגט, ערשראקקען, פערווירט זיין, ביגען, שפאלטען, ניעדערדריקקען, צערטרים-מערט, צערשמעטטערט זיין, ערשרעק-קען, זיך פירכטען, שרעקקען, צער-בראָכען זיין, אין פורכט זעטצען, פער-צאגען מאכען. (ש״ב כב לה, מלאכי ב ה, תהלי׳ יח לה ולח ג, נאך אנד: פאָם שטאממוו: נָחַת).

חת מרדך ירמ׳ נ ב

Contritus. חַתָּה

הביש מואב כי חתה ירמ׳ מח כ

איך חתה הילילו מח לט

Attrita. חַתָּה

בעבור האדמה חתה ירמ׳ יד ד

Et consternabitur. וָחַתָּה

הבישה המשגב וחתה ירמ׳ מח א

Et conterimini. וָחֹתּוּ

רעו עמים וחתו

התאזרו וחתו

התאזרו וחתו ישע׳ ח ט

Territi sunt. חַתּוּ

קצרי יד חתו ויבשו מ״ב יט כו

חתו לא ענו עוד איו׳ לב טו

חתו ובשו ישע׳ לז כז

חתו וילכדו ירמ׳ ח ט

חתו גלוליה נ ב

וְחַתּוּ

Et conterentur, terrebuntur.

וחתו ובשו מכוש מבטם ישע׳ כ ה

וחתו מגם שריו לא ט

וחתו גבוריך תימן עובד׳ א ט

Et conterentur. וָחָתּוּ

חרב אל גבוריה וחתו ירמ׳ נ לו

Contriti. חַתִּים

קשת גברים חתים ש״א ב ד

ראיתי המה חתים ירמ׳ מו ה

Niph. Trita fuit. נִחַת

ומפני שמי נחת הוא מלא׳ ב ה

Et frangitur. וְנִחַת

ונחת קשת נחשה ש״ב כב לה

Et frangitur. וְנִחֲתָה

ונחתה קשת נחושה תהל׳ יח לה

Fractae sunt. נִחֲתוּ

כי חציך נחתו בי תהל׳ לח ג

Terrebor. אֵחָתָּה

ואל אחתה אני ירמ׳ יז יח

Consternator. תֵּחַת · תֵּחָת

אל תירא ואל תחת דבר׳ א כא

לא תירא ולא תחת לא ח

אל תערץ ואל תחת יהוש׳ א ט

אל תירא ואל תחת ח א

אל תירא ואל תחת ד״ה א כב יג

וכח כ

אל תחת מפניהם ירמ׳ א יז

ואל תחת ישראל ל י

ואל תחת ישראל מו כז

ומפניהם אל תחת יחזק׳ ב ו

ולא תחת מפניהם ג ט

Consternatur. יֵחַת · יֵחָת

ישחק לפחד ולא יחת איו׳ לט כב

יחת אפרים מעם ישע׳ ז ח

מקול יי׳ יחת אשור ל לא

מקולם לא יחת לא ד

מי יחת עלינו לדיק ירמ׳ כא יג

Teretur. תֵּחָת

וצדקתי לא תחת ישע׳ נא ו

Consternemini. תֵּחָתּוּ

אל תיראו ואל תחתו יהוש׳ י כה

אל תיראו ואל תחתו ד״ה ב כ טו

וכ יז ולב ז

ומגדפתם אל תחתו ישע׳ נא ז

ומאתות השמים אל תחתו ירמ׳ י ב

יֵחַתּוּ

Conterentur, consternentur.

יי׳ יחתו מריביו ש״א ב י

וברגע שאול יחתו איו׳ כא יג

כי יחתו הגוים ירמ׳ י ב

יחתו המה יז יח

ולא ייראו עוד ולא יחתו כג ד

Consternati fuerunt. וַיֵּחַתּוּ

ויחתו ויראו מאד ש״א יז יא

Pih. Consternasti me. וְחִתַּתַּנִי

וחתתני בחלמות איו׳ ז יד

Contritus est. חִתְּתָה

חתתה קשתותם ירמ׳ נא נו

Hiph. Contrivisti. הַחִתֹּתָ

החתת כיום מדין ישע׳ ט ג

Consternatos reddam. וְהַחְתַּתִּי

והחתתי את עילם ירמ׳ מט לז

Conteram te. אֲחִתְּךָ

פן אחתך לפניהם ירמ׳ א יז

Exterruit me. יְחִתֵּנִי

ובוז משפחות יחתני איו׳ לא לד

Terrebit eas. יְחִיתַן

ושד בהמות יחיתן חבק׳ ב יז

Terror. חַת

s שרעקקען, פורכט.

העשו לבלי חת איו׳ מא כה

Terror. vestri. חִתְּכֶם

ומוראכם וחתכם יהיה בראשׁ׳ ט ב

Consternatio. חֲתַת

s דאסזעלבע.

תראו חתת ותיראו איו׳ ו כא

Terror. * חִתַּת

s דאסזעלבע.

ויסעו ויהי חתת אלהים בראשׁ׳ לה ה

Terror. * חִתִּית

s דאסזעלבע.

חתית בארץ חיים יחזק׳ לב כג

חתית גבורים בארץ חיים לב כז

חתיתי

חִתִּיתִי *Terrorem meum.*

חתיתי בארץ חיים יחזק' לב לב

חִתִּיתָם

Terror. ipsorum vel suum.

נתנו חתיתם לכל יושביה יחזק' כו יז
חתיתם בארץ החיים לב כד
כי נתן חתיתם לב כה
כי נתנו חתיתם לב כו

בְּחִתִּיתָם *Cum terrore suo.*

ירדו את חללים בחתיתם
יחזק' לב ל

מְחִתָּה *

Terror, consternatio, contritio.

s שרעקקען, צערשטאָרונג, אונטער- גאנג, פֿערצאגטהייט.

שמת מבצריו מחתה תהל' פט מ
ופי אויל מחתה קרבה משלי י יד
פשק שפתיו מחתה לו יג ג
פי כסיל מחתה לו יח ז

וּמְחִתָּה *Et contritio.*

ומחתה לפעלי און משלי י כט
וכא טו

לִמְחִתָּה *In terrorem.*

אל תהיה לי למחתה ירמ' יז יז

וְלִמְחִתָּה *Et terrori.*

לשחק ולמחתה ירמ' מח לט

וּמִמְּחִתָּה *Et a terrore.*

וממחתה כי לא תקרב אליך
ישע' נד יד

מְחִתַּת *Contritio.*

מחתת דלים רישם משלי י טו
ובאפס לאם מחתת רזון יד כח

וְחַתְחַתִּים *

Et contritiones.

s פורכטזאם, שרעקקהאפט.

וחתחתים בדרך קהל' יב ה

חתה כל מה שפירושו הבערה:

Capere, Accipere.

חָתָה *Capis.*

s ערגרייפֿען, פֿאססען, שארען, שיטטען, זאממעלן.

כי גחלים אתה חתה משלי כה כב

לַחְתּוֹת *Ad capiendum.*

לחתות אש מיקוד ישע' ל יד

הֲיַחְתֶּה *An accipiet.*

היחתה איש אש בחיקו משלי ו כז

יַחְתְּךָ *Capiet, abripiet te.*

יחתך ויסחך מאהל תהל' נב ז

תֵּחַת *Niph. Capietur.*

s איינדרוקק מאכען, ווירקזאמער, איינדרינגליכער (נאך אנד: פֿאָן נָחַת).

תחת נערה במבין משלי יז י

הַמַּחְתָּה *

Thuribulum, Acerra, Forceps, Trulla.

s קאָהלענפֿאַננע, פֿייערבעקקען, קאָהלענשױפֿעל.

מלא המחתה גחלי אש ויק' יו יב
קח את המחתה במד' יז יא

מַחְתָּתוֹ *Thurib. suum.*

נדב ואביהוא איש מחתתו ויק' י א
וקחו איש מחתתו
איש מחתתו
ואתה ואהרן איש מחתתו במד' יו יז
ויקחו איש מחתתו יו יח

מַחְתּוֹת *Thuribula.*

מחתות קרח וכל עדתו במד' יו ו
חמשים ומאתים מחתת יו יז
את מחתות החטאים יז ג
את מחתות הנחשת יז ד

הַמַּחְתֹּת · הַמַּחְתּוֹת *Forcipes.*

ואת המחתת שמו' לח ג
את המחתת במד' ד יד
וירם את המחתת יז ב
ואת המחתות מ"ב כה טו
הספים ואת המחתות ירמ' נב יט

וְהַמַּחְתּוֹת *Et acerras.*

והכפות והמחתות מ"א ז נ
והכפות והמחתות ד"ה ב ד כב

וּמַחְתֹּתָיו *Et forcipes ejus.*

ומזלגתיו ומחתתיו שמו' כז ג

מַחְתֹּתֶיהָ *Trullas ejus.*

ואת מחתתיה במד' ד ט

וּמַחְתֹּתֶיהָ *Et trullas ejus.*

ומלקחיה ומחתתיה שמו' כה לח
ומלקחיה ומחתתיה לז כג

חתך ופירושו גזרה:

Decidere.

נֶחְתַּךְ *Niph. Decisum est.*

s ענטשיידען, בעשטיממען.

נחתך על עמך דניאל ט כד

חתל כל מה שפירושו חבישה ועטוף:

Fasciis involvi.

וְהָחְתֵּל · חֻתָּלְתְּ

Fasciando non eras fasciata.

s אין ווינדעלן איינוויקקעלן.

והחתל לא חתלת יחזק' יו ד

חִתּוּל * *Fascia.*

s בינדע, פֿערבאנד.

לשום חתול לחבשה יחז' ל כא

חֲתֻלָּתוֹ * *Fascia ejus.*

s אומהיללונג, ווינדעל.

וערפל חתלתו איו' לח ט

חתם כל לשון חתימה וסתום:

Obsignare.

חוֹתֵם *Obsignans.*

s זיגעלן, פֿערזיגעלן, בעזיגעלט ווערדען, פֿערשליעססען, פֿערשטאָפֿט ווערדען. חוֹתֵם תָּכְנִית אבגע- שלאָססענעס געבילדע, זיגעל דעס פֿאָרבילדעס, אידעאל.

אתה חותם תכנית יחז' כח יב

חתם

חָתוּם *Obsignatum.*

חתום באוצרתי דבר' לב לד

מעין חתום ש"ה ד יב

כי חתום הוא ישע' כט יא

חָתָם *Obsignatus.*

חתם בצרור פשעי איו' יד יז

הֶחָתוּם *Obsignatum.*

וכתבים ועל החתום נחמ' י א

כדברי הספר החתום ישע' כט יא

ספר המקנה את החתום ירמ' לב יא

ואת החתום לב יד

וַחֲתֻמִים *Et obsignata.*

כי סתמים וחתמים דני' יב ט

הַחֲתוּמִים *Obsignata.*

ועל החתומים נחמיה נחמ' י ב

וְחָתוֹם *Et obsignando.*

וחתום והעד עדים ירמ' לב מד

וְלַחְתֹּם *Et ad obsignand.*

ולחתם חטאות

ולחתם חזון ונביא דניאל ט כד

חֲתוֹם *Obsigna*

חתום תורה בלמדי ישע' ח טז

וַחֲתֹם *Et obsigna.*

סתם הדברים וחתם דני' יב ד

וְחִתְמוּ *Et obsignate.*

וחתמו בטבעת המלך אסת' ח ח

וָאֶחְתֹּם *Et obsignavi.*

ואחתם ואעד עדים ירמ' לב י

יַחְתֹּם . יַחְתּוֹם *Obsignabit.*

ובעד כוכבים יחתם איו' ט ז

ובמסרם יחתם לג טז

ביד כל אדם יחתום לז ז

וַיַּחְתֹּם *Et obsignavit.*

ויחתם בטבעת המלך אסת' ח י

וַתַּחְתֹּם *Idem.*

ותחתם בחתמו מ"א כא ח

וְנֶחְתָּם *Niph. Et obsignatum.*

ונחתם בטבעת המלך אסת' ג יב

וְנַחְתּוֹם *Idem.*

ונחתום בטבעת המלך אסת' ח ח

חִתְּמוּ *Pih. Signaverant.*

יומם חתמו למו איו' כד טז

הֶחְתִּים *Hiph. Clauserit.*

או החתים בשרו מזובו ויק' טו ג

* חוֹתָם *Sigillum.*

s זיגעל, זיגעלרינג, פעטשאפט.

פתוחי חותם תפתח שמו' כח יא

פתוחי חותם כח כא וכח לו

ולט ו ולט יד ולט ל

תתהפך כחמר חותם איו' לח יד

סגור חותם צר מא ז

חותם על יד ימיני ירמ' כב כד

כַּחוֹתָם *Sicut sigillum.*

כחותם על לבך

כחותם על זרועך ש"ה ח ו

ושמתיך כחותם חגי ב כג

חֹתָמְךָ *Sigillum tuum.*

חתמך ופתילך ומטך ברא' לח יח

בְּחֹתָמוֹ *Sigillo suo.*

ותחתם בחתמו מ"א כא ח

* הַחֹתֶמֶת *Sigillum.*

s דאסזעלבע.

למי החתמת והפתילים ברא' לח כה

חתן כל לשון חתנה וחותנות:

Affinitatem contrahere.

וְהִתְחַתַּנְתֶּם *Hith. Et affinitatem contrahetis.*

s זיך אונטעראיינאנדער פערבינדען, פערהייראטהען, פערשוואגערן.

והתחתנתם בהם יהוש' כג יב

הִתְחַתֵּן *Affinitate jungi.*

התחתן במלך ש"א יח כג

לְהִתְחַתֵּן *Affinitate se jungere.*

בעיני דוד להתחתן במלך ש"א יח כו

להתחתן במלך יח כז

וּלְהִתְחַתֵּן *Et affinit. contrahere.*

ולהתחתן בעמי התעבות עזר' ט יד

הִתְחַתֵּן *Affinitate junge te.*

ועתה התחתן במלך ש"א יח כב

וְהִתְחַתְּנוּ *Et affin. jungite.*

והתחתנו אתנו ברא' לד ט

תִּתְחַתֵּן *Affinit. contrahes.*

ולא תתחתן בם דבר' ז ג

בשתים תתחתן בי היום ש"א יח כא

וַיִּתְחַתֵּן *Et affinitate junxit se.*

ויתחתן שלמה את פרעה מ"א ג א

ויתחתן לאחאב ד"ה ב יח א

חֹתֵן *Socer.*

s שוויעגערפאטער.

כהן מדין חתן משה שמו' יח א

ויקח יתרו חתן משה יח ב

ויבא יתרו חתן משה יח ה

ויקח יתרו חתן משה

עם חתן משה יח יב

וירא חתן משה יח יד

ויאמר חתן משה אליו יח יז

בן רעואל המדיני חתן משה

במד' י כט

ובני קני חתן משה שופ' א טז

מבני חבב חתן משה ד יא

חֹתֶנְךָ *Socer tuus.*

אני חתנך יתרו בא אליך שמו' יח ו

חֹתְנוֹ *Socer ejus.*

היה רועה את צאן יתרו חתנו

שמו' ג א

וישב אל יתר חתנו ד יח

ויצא משה לקראת חתנו יח ז

וישמע משה לקול חתנו יח כד

וישלח משה את חתנו יח כז

ויחזק בו חתנו שופ' יט ד

* ויפצר

ויפצר בו חתנו וישב יט ז
ויאמר לו חתנו יט ט

Socero suo. לְחֹתְנוֹ

ויספר משה לחתנו שמו' יח ח
ויאמר משה לחתנו יח טו

Socrus ejus. * חֹתַנְתּוֹ

s שוויגערמוטטער.

ארור שכב עם חתנתו
דבר' כז כג

Gener, Sponsus. * חָתָן

s ברייטיגאם, שוויגערזאהן, איידאם,
פערשוואגערטער.

עוד מי לך פה חתן ברא' יט יב
כי אהיה חתן למלך ש"א יח יח
כי חתן הוא לשכניה בן ארח
נחמ' ו יח
חתן לסנבלט החרני יג כח
ומשוש חתן על כלה ישע' סב ה
קול חתן וקול כלה ירמ' ז לד
ויו ט וכה י ולג יא
יצא חתן מחדרו יואל ב יו

Sicut sponsus. כְּחָתָן

כחתן יצא מחפתו תהל' יט ו

Idem. כֶּחָתָן

כחתן יכהן פאר ישע' סא י

Sponsus. חֲתַן

ותאמר כי חתן דמים שמו' ד כה
אז אמרה חתן דמים ד כו
שמשון חתן התמני שופ' טו ו
כי חתן בית אהאב הוא מ"ב ח כז

Et sponsus. וַחֲתַן

כדוד נאמן וחתן המלך
ש"א כב ד

Generum suum. חֹתְנוֹ

ויאמר אבי הנערה אל חתנו
שופ' יט ה

Generos suos. חֲתָנָיו

וידבר אל חתניו
בעיני חתניו ברא' יט יד

Desponsatio. Sponsalia ejus. * חֲתֻנָּתוֹ

s פערטאהלונג, האכצייט.

ביום חתנתו ש"ה ג יא

חתף ופירושו מהירות הלקיחה:

Rapere.

Rapiet. יַחְתֹּף

s פאקקען, רויבען, וועגראפפען.

הן יחתף מי ישיבנו איו' ט יב

Sicut rapina. * כְּחֶתֶף

s רויב, רייבער.

אף היא כחתף תארב
משלי כג כח

חתר לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א כל פירושו חקירה וחפוש:

I. Fodere, Sulcare, Remigare.

Fodit. חָתַר

s איינברעכען, דורכברעכען, רודערן.

חתר בחשך בתים איו' כד יו

Fodi. חָתַרְתִּי

חתרתי לי בקיר יחז' יב ז

Fode. חֲתָר־

חתר נא בקיר יחז' ח ח
לעיניהם חתר לך בקיר יב ה

Et fodi. וָאֶחְתֹּר

ואחתר בקיר יחז' ח ח

Fodient. יַחְתְּרוּ

בקיר יחתרו להוציא בו
יחז' יב יב
אם יחתרו בשאול עמו' ט ב

Et remigabant. וַיַּחְתְּרוּ

ויחתרו האנשים יונ' א יג

ב פס מחתרת:

II. Effossio, vel Perfossorium instrum.

In Effossione. * בַּמַּחְתֶּרֶת

s איינברוך.

אם במחתרת ימצא הגנב שמ' כב א
לא במחתרת מצאתים ירמ' ב לד

ואשר הם מיותר משלשה אותיות:

Voces pluriliterae.

חבצלת ופירושו ורד:

Rosa.

Rosa. * חֲבַצֶּלֶת

s ראזע, אנד: ליליע, נאך אנד: נארציססע. עס איזט צוויפעלהאפט, אב דאס ווארט אבצול־יטען איזט פאן בֶּצֶל מיט פארגעזעטצטעם ח ווא חַשְׁמַנִּים, חִדֶּקֶל, אדער פאן חָבַן מיט נאכגעזעטצטעם ל וויא כַּרְמֶל.

אני חבצלת השרון ש"ה ב א

Sicut rosa. כַּחֲבַצֶּלֶת

ותפרח כחבצלת ישע' לה א

חכלל ופירושו אדמימות:

Rubicundus.

Rubicundus. * חַכְלִילִי

s ראטהליך, נעשמינקט.

חכלילי עינים מיין ברא' מט יב

Rubedo. * חַכְלִלוּת

s ראטהע.

למי הכללות עינים משלי כג כט

חלמיש ופירושו חזק ותוקף:

Silex, Petra.

חלמיש

Silicem. חַלָּמִישׁ *
s קיזעלשטיין, הארטער שטיין.
חלמיש למעינו מים — תהל' קיד ח

Silicis. הַחַלָּמִישׁ
מים מצור החלמיש — דבר' ח טו

In silicem. בַּחַלָּמִישׁ
בחלמיש שלה ידו — איו' כח ט

Sicut silicem. כַּחַלָּמִישׁ
שמתי פני כחלמיש — ישע' נ ז

E silice. מֵחַלָּמִישׁ
ושמן מחלמיש צור — דבר' לב יג

חנמל והוא ברד או קרח:

Grando major.

Grandine. בַּחֲנָמַל *
s האגעל, שלאססען, רייף, אנד: הייא-שרעקקענארט, נאך אנד: אמייזען = נְמָלָה.
ושקמותם בחנמל — תהל' עח מז

חספס ופירושו גלגול או קלוף:

Rotundum.

Rotundum. מְחֻסְפָּס *
s געשאלטעס, נעקארנטעס, שופפיגעס.
דק מחספס דק ככפור — שמו' יו יד

חרגל והוא מין ממיני הארבה:

Cantharus, locustae species.

Cantharum. הַחַרְגֹּל *
s הייאשרעקקענארט, עסבאר אונד נעפלינעלט.
ואת החרגל למינהו — ויק' יא כב

חרטם והוא חכם התולדות:

Genethliaci, Magi.

Genethliaci. הַחַרְטֻמִּים *
s ציכענדייטער, בילדערשריפטקונדינע. (פאן חר ערקלארען אונד טום = טמן פערבארגען זיין, נאך אנד: פאן חרט גריפפעל).
ואמר אל החרטמים — ברא' מא כד
ויעשו כן החרטמים — שמו' ח ג וח יד
ויאמרו החרטמים אל פרעה — ח טו
ולא יכלו החרטמים — ט יא
עשר ידות על כל החרטמים — דני' א כ

In genethliacis. בַּחַרְטֻמִּים
כי היה השחין בחרטמים — שמו' ט יא

Genethliacis. לַחַרְטֻמִּים
לחרטמים ולאשפים — דניאל ב ב

Genethliaci. חַרְטֻמֵּי
את כל חרטמי מצרים — ברא' מא ח
ויעשו גם הם חרטמי מצרים — שמו' ז יא
ויעשו כן חרטמי מצרים — ז כב

חרמש ופירושו מגל:

Falx.

Falx. חֶרְמֵשׁ *
s זיכעל.
מהחל חרמש בקמה — דבר' יו ט

Et falx. וְחֶרְמֵשׁ
וחרמש לא תניף — דבר' כג כו

חרצב ופירושו קשר ואסר:

Vincula.

Vincula, nexus. חַרְצֻבּוֹת *
s פעססעלן, באנדע, קוואלען, שמערצען.
כי אין חרצבות למותם — תהל' עג ד
פתח חרצבות רשע — ישע' נח ו

חרצן ופירושו גרעין:

Nuclei.

A nucleis. מֵחַרְצַנִּים *
s טרויבענקערן, אנד: שאלע, נאך אנד: אונרייפע טרויבען (פאן חָרֵין שארף, זויער זיין).
מחרצנים ועד זג — במד' ו ד

חשמל ופירושו מלאך או זוהר:

Pruna ignita.

Pruna. חַשְׁמַל *
s גלאנצערץ, גאלדערץ, (גלאנצ-וועזען, ענגעל).
כעין חשמל — יחז' א כז

Idem. הַחַשְׁמַל s
כעין החשמל — יחזק' א ד

Idem. הַחַשְׁמַלָה
כעין החשמלה — יחזק' ח ב

חשמן ופירושו נגיד:

Optimates.

Optimates. חַשְׁמַנִּים *
s עדלע, פארנעהמע.
יאתיו חשמנים — תהל' סח לב

אחשדרפנים ואחשתרנים
הם בשרש האלף:

שרשי אות הטית:

טבח כל לשון טבח ומטבח:

Mactare.

Et mactaverit eum. וּטְבָחוֹ
s שלאכטען (פיעה), מארטען, ניעדער-מעטצעלן (מענשען).
שור או שה וטבחו — שמו' כא לז

Mactat. טָבְחָה
טבחה טבחה מסכה יינה — משלי ט ב

Mactasti. טָבַחְתָּ
טבחת לא חמלת — איכ' ב כא

Mactavi. טָבַחְתִּי
אשר טבחתי לגזזי — שמו' א כה יא

Mactatum. טָבוּחַ
שורך טבוח לעיניך — דבר' כח לא למען

טְבֹחַ *Mactare.*
למען טבח טבחה הוחדה יחז׳ כא טו

לִטְבּוֹחַ *Ad mactandum.*
לטבוח ישרי דרך תהל׳ לז יד
ככבש אלוף יובל לטבוח ירמ׳ יא יט
כי מלאו ימיכם לטבוח כה לד
אורידם ככרים לטבוח נא מ

וּטְבֹחַ *Et macta.*
וטבח טבח והכן ברא׳ מג יו

* טֶבַח *Mactatio.*
s דאס שלאַכטען (פיעה), דאס הינ־שלאַכטען, ניעדערמעטצעלן (מענשען), שלאַכטבאַנק.
וטבח טבח ברא׳ מג יו
כשור אל טבח יבא משלי ז כב
למען טבח טבח יחזק׳ כא טו

וְטֶבַח *Et mactatio.*
וטבח גדול בארץ אדום ישע׳ לד ו

לְטֶבַח *Ad mactationem.*
חרב פתוחה לטבח יחז׳ כא לג

לְטָבַח *Idem.*
מעוטה לטבח יחזק׳ כא כ

לַטֶּבַח *Ad mactationem.*
כשה לטבח יובל ישע׳ נג ז
וכלכם לטבח תכרעו סה יב

לַטָּבַח *Ad mactationem.*
החרימם נתנם לטבח ישע׳ לד ב
ומבחר בחוריו ירדו לטבח ירמ׳ מח טו
כל פריה ירדו לטבח נ כז

טִבְחָהּ *Mactationem suam.*
טבחה טבחה משלי ט ב

* טִבְחָה *Mactatio.*
s שלאַכטבאַנק, שלאַכטפיעה, מאהל־צייט פֿאָן געשלאַכטעטעם.
נחשבנו כצאן טבחה תהל׳ מד כג

לְטִבְחָה *Ad mactationem.*
כצאן לטבחה ירמ׳ יב ג

טִבְחָתִי *Mactatio mea.*
ואת מימי ואת טבחתי שמו׳ א כה יא

הַטַּבָּח. *Coquus.*
s קאָך (איינענטל: שלאַכטער), שארפ־ריכטער. רַב, שַׂר הַטַּבָּחִים דער אָבערזטע דער לייבוואַכע אונד צוגלייך פֿאָללציעהער דער טאָדעסאורטהיילע.
וירם הטבח את השוק שמו׳ א ט כד

לַטַּבָּח *Coquo.*
ויאמר שמואל לטבח שמו׳ א ט כג

טַבָּחִים
Satellites, Coqui, Laniones.
בא נבוזראדן רב טבחים מלכ׳ ב כה ח
חיל כשדים אשר רב טבחים כה י
נבוזראדן רב טבחים כה יא וכה כ
השאיר רב טבחים כה יב
לקח רב טבחים כה טו
ויקח רב טבחים כה יח
רב טבחים ירמ׳ לט ט ולט י
ולט יא ומ א ומ ב ומ ה
ומא י ומג ו ונב יב ונב יד
ונב טו ונב יו ונב יט ונב כד
ונב כו ונב ל

הַטַּבָּחִים *Satellitum.*
סרים פרעה שר הטבחים ברא׳ לז לו
ולט א
במשמר בית שר הטבחים מ ג ומא י
ויפקד שר הטבחים מ ד
עבד לשר הטבחים מא יב

לְטַבָּחוֹת *In Coquas.*
s קעכין.
לרקחות לטבחות ולאפות שמו׳ א ח יג

* מַטְבֵּחַ *Mactatio.*
s בלוטבאד, ניעדערלאגע.
הכינו לבניו מטבח ישע׳ יד כא

טבל כל לשון טבילה וטבול:

Intingere, Immergere.

וְטָבַל *Et intinget.*
s טויכען, איינטויכען (איוב ט לא פערזענקען), איינגעטויכט, בענעטצט ווערדען.
וטבל הכהן את אצבעו ויקר׳ ד ו
וד יז
וטבל הכהן אצבעו ד יז
ואת האזב וטבל אותם יד ו
וטבל אתם בדם הצפר יד נא
וטבל במים איש טהור במד׳ יט יח

וְטָבַלְתָּ *Et intinges.*
וטבלת פתך בחמץ רות ב יד

וּטְבַלְתֶּם *Et intingetis.*
וטבלתם בדם אשר בסף שמו׳ יב כב

וְטֹבֵל *Et intingens.*
וטבל בשמן רגלו דבר׳ לג כד

טְבוּלִים *Tinctis.*
סרוחי טבולים בראשיהם יחז׳ כג טו

תִּטְבְּלֵנִי *Demerges me.*
או בשחת תטבלני איו׳ ט לא

וַיִּטְבֹּל *Et intinxit.*
ויטבל אצבעו בדם ויקר׳ ט ט
ויטבל אותה ביערת הדבש
שמו׳ א יד כז
וירד ויטבל בירדן שבע פעמים
מלכ׳ ב ה יד
ויקח המכבר ויטבל במים ח טו

וַיִּטְבְּלוּ *Et intinxerunt.*
ויטבלו את הכתנת בדם ברא׳ לז לא

נִטְבְּלוּ
Niph. Intincti, Immersi sunt.
נטבלו בקצה המים יהוש׳ ג טו

s טְבוּלִים *Vitta, tiara.*
בינדע, טורבאן.
סרוחי טבולים בראשיהם יחזק׳ כג טו

טבע לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א כל שפירושו טביעה ושקיעה:

טבעתי

I. Demergi, Immergi, Submergi.

Demersus sum. טָבַעְתִּי

s הינאייטנקען, הינאבזינקען, איינ- דריקקען, איינדריינגען, איינטויכען, פערזינקען, פערזענקען, איינגעזענקט ווערדען.

טבעתי ביון מצולה תהל' סט ג

Demersi sunt. טָבְעוּ

טבעו בארץ שעריה איי' ב ט
טבעו גוים בשחת עשו תהל' ט טז

Immergar. אֶטְבָּעָה

הצילני מטיט ואל אטבעה תהל' סט טו

Et immersus fuit. וַיִּטְבַּע

ויטבע ירמיהו בטיט ירמ' לח ו

Idem. וַתִּטְבַּע

ותטבע האבן במצחו שמו' א יז מט

Pyh. Demersi sunt. טֻבְּעוּ

טבעו בים סוף שמו' טו ד

Hoph. Demersi sunt. הָטְבְּעוּ

הטבעו בבץ רגלך ירמ' לח כב

הָטְבָּעוּ

Immersi, infixi sunt.

על מה אדניה הטבעו איו' לח ו
בטרם הרים הטבעו משלי ח כה

ב כל שם טבעת:

II. Annulus.

Annulus. *טַבַּעַת

s רינג, זיגעל, זיגעלרינג.

טבעת עגיל וכומז במד' לא נ

Et annulus. וְטַבַּעַת

הח ונזם וטבעת וכומז שמו' לה כב

Annulum. הַטַּבַּעַת

אל הטבעת האחת שמו' כו כד
ולו כט

Cum annulo. בְּטַבַּעַת

ונחתם בטבעת המלך אסת' ג יב
וחתמו בטבעת המלך
ונחתום בטבעת המלך ח ח
ויחתם בטבעת המלך ח י

Annulum suum. טַבַּעְתּוֹ

ויסר פרעה את טבעתו בראׁ' מא מב
ויסר המלך את טבעתו אסת' ג י
וח ב

Annuli. טַבָּעֹת

ושתי טבעת
ושתי טבעת שמו' כה יב
ושתי טבעת
ושתי טבעת לז ג
ויצק ארבע טבעת לח ה

Annuli. הַטַּבָּעֹת

ונתת את הטבעת שמו' כה כו
תהיין הטבעות כה כז
ונתת את שתי הטבעות כח כג
על שתי הטבעת כח כד ולט יז
ויתן את הטבעת לז יג
לעמת המסגרת היו הטבעת לז יד
ויתנו את שתי הטבעת לט טז
הטבעות ונזמי האף ישע' ג כא

In annulos. בַּטַּבָּעֹת

והבאת את הבדים בטבעת
שמו' כה יד
והובא את בדיו בטבעת כז ז
ויבא את הבדים בטבעת לז ה
ולח ז

Annuli. טַבְּעֹת · טַבְּעוֹת

ארבע טבעת זהב שמו' כה יב
ארבע טבעת זהב כה כו
ארבע טבעת נחשת כז ד
שתי טבעות זהב כח כג
ועשית שתי טבעות זהב
כח כו וכח כז
אל טבעת האפוד כח כח ולט כא
ושתי טבעת זהב ל ד ולז כז
ארבע טבעת זהב לז ג
ארבע טבעת זהב לז יג
ושתי טבעות זהב לט טז
ויעשו שתי טבעות זהב
לט יט ולט כ

In annulis. בְּטַבְּעֹת

בטבעת הארן יהיו הבדים שמו' כה טו

Ex annulis suis. מִטַּבְּעֹתָו

את החשן מטבעתו שמו' כח כח

Annulos ipsorum. טַבְּעֹתֵיהֶם

טבעתיהם תעשה זהב שמו' כו כט

Idem. טַבְּעֹתָם

ואת טבעתם עשה זהב שמו' לו לד

טבר ופירושו אמצע או בטן:

Umbilicus, Medium.

Umbilicus. *טַבּוּר

s מיטטע, אנהאהע, האהע, נאבעל.

ירדים מעם טבור הארץ שופט' ט לז
על טבור הארץ יחזק' לח יב

טבת הוא שם חדש העשירי:

December.

December. טֵבֵת

s נאמע דעם צעהנטען מאנאטס דער איזראעליטען. דעצעמבער — יאנואר.

הוא חדש טבת אסת' ב טז

טהר כל לשון מוסר וטהרה:

Mundum, Purum esse, Mundare.

Et mundum erit. וְטָהֵר

s ריין זיין, ריין ווערדען, רייניגען, פיר ריין ערקלארען, ריין שפרעכען, זיך רייניגען, זיך רייניגען לאססען.

וטמא עד הערב וטהר ויקר' יא לב
וכבס בגדיו וטהר יג ו
וכבס בגדיו וטהר יג לד
וכבס שנית וטהר יג נח
ורחץ במים וטהר יד ח
את בשרו במים וטהר יד ט
וכפר עליו הכהן וטהר יד כ
וכפר על הבית וטהר יד נג
במים חיים וטהר טו יג

וטמא

וטמא עד הערב וטהר יז טו
ובא השמש וטהר כב ז
וטהר בערב במד' יט יט
תעבירו באש וטהר לא כג

Munda fuerit. טָהֲרָה

ואם טהרה מזובה ויק' טו כח

Et purgata erit. וְטָהֲרָה

וטהרה ממקר דמיה ויקר' יב ז

Idem. וְטָהֵרָה

וכפר עליה הכהן וטהרה ויק' יב ח

Mundata es. טָהָרְתְּ

ולא טהרת יחזק' כד יג

Mundus sum. טָהַרְתִּי

טהרתי מחטאתי משלי כ ט

Et mundarer. וְטָהָרְתִּי

הלא ארחץ בהם וטהרתי
מלכ' ב ה יב

Et mundi sitis. וּטְהַרְתֶּם

ביום השביעי וטהרתם במד' לא כד
מים טהורים וטהרתם יחזק' לו כה

Et mundus eris. וּטְהָר

וישב בשרך לך וטהר מלכ' ב ה י
ואף כי אמר אליך רחץ וטהר ה יג

Et mundus ero. וְאֶטְהָר

תחטאני באזוב ואטהר תהל' נא ט

Mundabis te תִּטְהֲרִי

לא תטהרי אחרי מתי עד ירמ' יג כז
לא תטהרי עוד יחזק' כד יג

Mundabitur. יִטְהַר

וכי יטהר הזב ויקר' טו יג
אם מעשהו יטהר גבר איו' ד יז

Idem. יִטְהָר

לא יאכל עד אשר יטהר ויקר' כב ד
וביום השביעי יטהר במד' יט יב
וביום השביעי לא יטהר יט יב

וַיִּטְהָר
Et mundus factus est.

כבשר נער קטן ויטהר מלכ' ב ה יד

טהר

Mundata fuerit. תִּטְהָר

ואחר תטהר ויקר' טו כח

Mundabimini. תִּטְהָרוּ

לפני יי' תטהרו ויקר' יז ל

וְטִהַר
Pih. Mundam declarabit, Mundabit, Purgabit.

וטהר את הנגע ויקר' יג יג
וטהר הכהן את הנגע יג יז
וטהר אתו הכהן יג לד
וטהר הכהן את הבית יד מח
וטהר את בני לוי מלא' ג ג

וְטִהֲרוֹ
Mundum declarabit, Mundabit eum.

וטהרו הכהן ויקר' יג ו
השחין הוא וטהרו הכהן יג כג
שאת המכוה הוא וטהרו הכהן יג כח
וטהרו הכהן יג לז
וטהרו ושלח יד ז
וטהרו וקדשו יו יט

Et purificabis. וְטִהַרְתָּ

וטהרת אתם במד' ח ו וח טו

Et mundabo. וְטִהַרְתִּי

וטהרתי אותם יחזק' לז כג

Mundavi te. טִהַרְתִּיךְ

יען טהרתיך יחזק' כד יג

Et mundavi eos. וְטִהַרְתִּים

וטהרתים מכל נכר נחמ' יג ל
וטהרתים מכל עונם ירמ' לג ח

Et mundaverint. וְטִהֲרוּ

וטהרו הארץ יחזק' לט יו
וטהרו אתו וכלאו ידו מג כו

Purgavimus. טִהַרְנוּ

טהרנו את כל בית יי' ד"ה ב כט יח

Et purgans. וּמְטַהֵר

ומטהר כסף מלא' ג ג

Qui purgat. הַמְטַהֵר

והעמיד הכהן המטהר ויקר' יד יא

טהר

Mundare. טַהֵר

למען טהר את הארץ יחז' לט יב

Ad mundandum לְטַהֵר

לטהר אתכם ויקר' יז ל
לטהר את בית יי' ד"ה ב כט טו
לפנימה בית יי' לטהר כט יו
לטהר את יהודה לד ג
לטהר את הארץ והבית לד ח

Mundare me. טַהֲרִי

ביום טהרי אתכם יחזק' לו לג

Ad mundand. eum לְטַהֲרוֹ

לטהרו או לטמאו ויקר' יג נט

Ad mundand. ipsam. לְטַהֲרָהּ

על פני הארץ לטהרה יחזק' לט יד

Ad mundand eos. לְטַהֲרָם

תעשה להם לטהרם במד' ח ז
ויכפר עליהם אהרן לטהרם ח כא

Mundato me. טַהֲרֵנִי

ומחטאתי טהרני תהל' נא ד

Mundabo. אֲטַהֵר

אטהר אתכם יחזק' לו כה

Et mundavit. וַיְטַהֵר

ויטהר את יהודה ד"ה ב לד ה

Et mundavit eos. וַתְּטַהֲרֵם

ורוח עברה ותטהרם איו' לז כא

Et mundarunt. וַיְטַהֲרוּ

ויטהרו את העם נחמ' יב ל
ויטהרו הלשכות יג ט

Pyh. Mundata. מְטֹהָרָה

ארץ לא מטהרה היא יחזק' כב כד

הִטֶּהָרוּ
Hithp. Mundati fuerunt.

יששכר וזבלון לא הטהרו
ד"ה ב ל יח

Idem. הִטֶּהָרוּ s

כי הטהרו הכהנים עזר' ו כ

Et mundabunt se. וְהִטֶּהָרוּ

וכבסו בגדיהם והטהרו במד' ח ז

אשר

Mundati sumus. הִטַּהַרְנוּ
אשר לא הטהרנו ממנו יהוש׳ כב יז

Qui mundandus est. הַמִּטַּהֵר
והזה על המטהר ויקר׳ יד ז
וכבס המטהר יד ח
את האיש המטהר יד יא
אזן המטהר הימנית יד יד ויד יז
ויד כה ויד כח
יתן על ראש המטהר יד יח ויד כט
וכפר על המטהר מטמאתו יד יט
על המטהר לפני יי׳ יד לא

Mundandi. לְמִטַּהֵר
ולקח למטהר ויקר׳ יד ד

Mundantes se. מִטַּהֲרִים
אשר יהיו מטהרים ובאים נחמ׳ יג כב

Idem. וְהַמִּטַּהֲרִים
והמטהרים אל הגנות ישע׳ סו יז

Et mundate vos. וְהִטַּהֲרוּ
והטהרו והחליפו ברא׳ לה ב

Et mundarunt se. וַיִּטַּהֲרוּ
ויטהרו הכהנים נחמ׳ יב ל

Mundus, Purus. טָהוֹר *
s ריין, ריינליך.
וצפית אתו זהב טהור שמו׳ כה יא
וכה כד ול ג
ועשית כפרת זהב טהור כה יז
זהב טהור תעשה אתם כה כט
מנרת זהב טהור כה לא
מקשה אחת זהב טהור כה לו ולז כב
ומחתתיה זהב טהור כה לז ולז כג
ככר זהב טהור כה לט
שרשרות זהב טהור כח יד
מעשה עבת זהב טהור כח כב
ולט טו
ועשית ציץ זהב טהור. כח לו
ממלח טהור קדש ל לה
ויצפהו זהב טהור לז ב
ויעש כפרת זהב טהור לז ו
ויצף אתו זהב טהור לז יא ולז כו
אשר יסך בהם זהב טהור לז טז
את המנורה זהב טהור לז יז
ככר זהב טהור לז כד
ואת קטרת הסמים טהור לז כט

פעמני זהב טהור לט כה
ציץ נזר הקדש זהב טהור לט ל
אל מקום טהור ויקר׳ ד יב וו ד
כל טהור יאכל בשר ז יט
תאכלו במקום טהור י יד
מקוה מים יהיה טהור יא לו
אשר יזרע טהור הוא יא לז
כלו הפך לבן טהור הוא יג יג
את הנגע טהור הוא יג יז
ונרפא הנתק טהור הוא יג לז
פרח בעור טהור הוא יג לט
קרח הוא טהור הוא יג מ
גבח הוא טהור הוא יג מא
והאיש אשר הוא טהור במד׳ ט יג
כל טהור בביתך יאכל אתו יח יא
כל טהור בביתך יאכלנו יח יג
ואסף איש טהור
במקום טהור יט ט
וטבל במים איש טהור יט יח
כל עוף טהור תאכלו דבר׳ יד כ
אשר לא יהיה טהור כג יא
בלתי טהור הוא
כי לא טהור שמו׳ א כ כו
והקשות זהב טהור ד״ה א כח יז
ויצפהו מפנימה זהב טהור
ד״ה ב ג ד
ויצפהו זהב טהור ט יז
טהור להקדיש ליי׳ ל יז
מי יתן טהור מטמא איו׳ יד ד
בכתם טהור לא תסלה כח יט
לב טהור ברא לי אלהים תהל׳ נא יב
דור טהור בעיניו משלי ל יב
בכלי טהור בית יי׳ ישע׳ סו כ
צניף טהור על ראשו זכרי׳ ג ה

הַטָּהֹר · הַטָּהוֹר
Mundus, a, um.
ומכל העוף הטהר ברא׳ ח כא
ובין הטמא ובין הטהר ויקר׳ י י
בין הטמא ובין הטהר יא מז
ביום הטמא וביום הטהר יד נז
על השלחן הטהר לפני יי׳ כד ו
והזה הטהר על הטמא במד׳ יט יט
לחם על השלחן הטהור ד״ה ב יג יא
הצניף הטהור זכרי׳ ג ה

Et mundus. וְהַטָּהוֹר
הטמא והטהור יאכלנו דבר׳ יב טו
הטמא והטהור יחדו יב כב וטו כב

In mundum. בַּטָּהוֹר
וכי ירק הזב בטהור ויקר׳ טו ח

Inter mundum. לַטָּהוֹר
ובין הטמא לטהור יחזק׳ כב כו
ובין טמא לטהור מד כג

Et mundum. לַטָּהֹר
העוף הטמא לטהר ויקר׳ כ כה

Et mundo. וְלַטָּהוֹר
ולטהור ולטמא קהל׳ ט ב

Mundus. טְהוֹר
טהור עינים מראות רע חבק׳ א יג

Idem. טְהָר־
אהב טהר לב משלי כב יא

Et mundus. וּטְהָר־
וטהר ידים יסיף אמץ איו׳ יז ט

Mundi. טְהוֹרִים
כאחד כלם טהורים עזר׳ ו יט
מים טהורים יחזק׳ לו כה

Et mundi. וּטְהוֹרִים
וטהורים אמרי נעם משלי טו כו

Munda. טְהוֹרָה
אשר לא טהרה ברא׳ ז ב
אשר איננה טהרה ז ח
כל צפור טהרה תאכלו דבר׳ יד יא
יראת יי׳ טהורה תהל׳ יט י
מגש לשמי ומנחה טהורה מלא׳ א יא

Et munda. וּטְהֹרָה
וטהרה היא ונקתה במד׳ ה כח

Munda. הַטְּהוֹרָה
מכל הבהמה הטהורה ברא׳ ז ב
מן הבהמה הטהורה ז ח
מכל הבהמה הטהרה ח כ
ואת המנרה הטהרה שמו׳ לא ח
ולט לז
בין הבהמה הטהרה ויק׳ כ כה
על המנרה הטהרה כד ד

Mundae. טְהֹרוֹת
שתי צפרים חיות טהרות ויק׳ יד ד
אמרות טהרות תהל׳ יב ז

*לְטֹהַר *Munditie, nitore.*

s ריינהייט, גלאנץ, רייניגונג.

וכעצם השמים לטהר   שמו' כד י

טָהֳרָהּ *Purgationis suae.*

עד מלאת ימי טהרה   ויקר' יב ד
ובמלאת ימי טהרה   יב ו

*טָהֳרָה *Purgatio.*

s ריינהייט, רייגליכקייט, רייניגונג.

תשב בדמי טהרה   ויקר' יב ד
תשב על דמי טהרה   יב ה

הַטָּהֳרָה *Mundicies.*

ומשמרת הטהרה   נחמ' יב מה

טָהֳרַת *Purgatio.*

ועל טהרת לכל קדש   ד"ה א כג כח

כְּטָהֳרַת *Juxta mundiciem.*

ולא כטהרת הקדש   ד"ה ב ל יט

טָהֳרָתוֹ *Mundatio ejus.*

אחרי טהרתו   ויק' יג לה
ביום טהרתו   יד ב
ונלח ראשו ביום טהרתו   במד' ו ט
ואחרי טהרתו   יחזק' מד כו

בְּטָהֳרָתוֹ *In purgat. sua.*

תשיג ידו בטהרתו   ויקר' יד לב

לְטָהֳרָתוֹ *Ad purgat. sui.*

אל הכהן לטהרתו   ויקר' יג ז
ביום השמיני לטהרתו   יד כג
שבעת ימים לטהרתו   טו יג

*מִטְּהָרוֹ

Mundicies, nitor ejus.

s מְטְּהָרוֹ פיר מִטְּהָרוֹ גלאנץ. אנד: פאססען דאס מ אלס פראפאָזיטיאָן אונד איבערזעטצען: דוא פער-רינגערוט זיינען גלאנץ, איינ: דוא האָזט אויפהאָרען געמאכט פאָן זיינעם גלאנצע.

השבת מטהרו   תהל' פט מה

טוב כל לשון טוב וחטבה ומיטב:

Bonum esse, Benefacere.

טָבוּ *Boni sunt.*

s גוט, אנגענעהם, ליעבליך זיין, גוט, וואָהל, רעכט מאכען. (דאס הפעיל נאך אנדר: פאָן יָטַב).

מה טבו אהליך יעקב   במד' כד ה
מה טבו דדיך מיין   שיר ד י

הֵטִיבֹתָ · הֵטִיבוֹת

Hiph. Benefecisti.

הטיבת כי היה עם לבבך   מלכ' א ח יח
יען אשר הטיבת לעשות   מלכ' ב י ל
הטיבות כי היה עם לבבך   ד"ה ב ו ח

וְהֵטִבֹתִי *Et benefaciam.*

והטבתי מראשתיכם — יחזק' לו יא

*טוב

Bonus, Bonum, Bonitas.

s גוט, גיטיג, אנגענעהם, בעלייבט, שטאַרק, געזונד. (אונפערזאָנליך דברי' ה ל, טו טז, וטו יג, איוב יג יט, ש"א טז טז, וטז כג, וואָהל געהען, וואָהל זיין, גוט זיין. אין דערזעלבען בעדייטונג מיט אֶל, עַל, אִם, לִ' לְ, אונד בְּעֵינֵי עס געפאללט מיר, עס שטעהט וואָהל אום יעמ:). מיט לֵב, הייטער, פראָה זיין, פראָהליך, גוטען מוטהעס. דאס גוטע וואס יעמ: טהוט, וואס יעמ: ווידערפאָהרט. בָּשָׂר טוֹב גוטע באָטשאַפט, גליקק פערקינדען. חֵן טוֹב גונזט, וואָהל-געפאללען. יוֹם טוֹב פראָהליכער טאג, פעזטטאג. טוֹב עַיִן וואָהל-טהאָטיג, מילדיטיג. יַיִן טוֹב קאָזט-ליכער וויין. שֶׁמֶן טוֹב קאָזטליכעס אֶל. קָנֶה טוֹב פיינעס געווירצראָהר.

את האור כי טוב   ברא' א ד
וירא אלהים כי טוב   א י וא יב
וא יח וא כא וא כה
והנה טוב מאד   א לא
ועץ הדעת טוב   ב ט
וזהב הארץ ההוא טוב   ב יב
ומעץ הדעת טוב ורע   ב יז
לא טוב היות האדם   ב יח
כאלהים ידעי טוב ורע   ג ה
ותרא האשה כי טוב העץ   ג ו
כאחד ממנו לדעת טוב   ג כב
דבר אליך רע או טוב   כד נ
עשינו עמך רק טוב   כו כט
טוב תתי אתה לך   כט יט
זבדני אלהים אתי זבד טוב   ל כ
וירא שר האופים כי טוב פתר
מ יז
וירא מנחה כי טוב   מט טו
ותרא אתו כי טוב הוא   שמו' ב ב
כי טוב לנו עבד את מצרים   יד יב
לא טוב הדבר אשר אתה עשה
יח יז
טוב ברע או רע בטוב   ויקר' כז י
בין טוב ובין רע   כז יב וכז יד
לא יבקר בין טוב לרע   כז לג
כי יי' דבר טוב   במד' י כט
כי טוב לנו במצרים   יא יח
הלא טוב לנו שוב מצרימה   יד ג
כי טוב בעיני יי'   כד א
טוב הדבר אשר דברת   דבר' א יד
לא ידעו היום טוב ורע   א לט
כי טוב לו עמך   טו יז
הלא טוב עללות אפרים   שופ' ח ב
בעלי שכם מה טוב לכם   ט ב
טוב אתה מבלק   יא כה
טוב בתי כי תצאי   רות ב כב
אם יגאלך טוב יגאל   ג יג
הלוא אנכי טוב לך   שמו' א א ח
טוב ממנו   ט ב
טוב דברך   ט י
הנה שמע מזבח טוב   טו כב
בדוד טוב אל שאול אביו   יט ד
וכי מעשיו טוב   יט ד
אם כה יאמר טוב   כ ז
והנה טוב אל דוד   כ יב
כי על יום טוב בנו   כה ח
ולב נבל טוב עליו   כה לו
לא טוב הדבר הזה   כו יז
אין לי טוב כי המלט   כז א
לא טוב אתה   כט ו
ידעתי כי טוב אתה בעיני   כט ט
ויאמר טוב אני אכרת   שמו' ב ג יג
כל

כל אשר טוב בעיני ישראל ג יט
בעיני כל העם טוב ג לו
עם אמנון לטרע ועד טוב יג כב
טוב לי עד אני שם יד לב
יעשה לי כאשר טוב בעיניו טו כו
עתה טוב כי תהיה לנו מעיר
יח ג
איש טוב זה יח כז
האדע בין טוב לרע יט לו
ועשה לו את אשר טוב בעיניך
יט לח
גם הוא טוב תאר מלכ׳ א א ו
ותאמר בת שבע טוב ב יח
שמעי למלך טוב הדבר ב לח
ותאמר אלי טוב הדבר ב מב
להבין בין טוב לרע ג ט
יען נמצא בו דבר טוב יד יג
ויאמרו טוב הדבר יח כד
כי לא טוב אנכי מאבתי יט ד
כרם טוב ממנו אם טוב כא ב
כי לא יתנבא עלי טוב כב ח
פה אחד טוב אל המלך
ודברת טוב כב יג
כי לוא יתנבא עלי טוב כב יח
הנה נא מושב העיר טוב
מלכ׳ ב ב יט
וכל עץ טוב ג יט וג כה
הלא טוב אמנה ופרפר ה יב
טוב דבר יי׳ אשר דברת כ יט
אם עליכם טוב ד״ה א יג ב
ויחפהו זהב טוב ד״ה ב ג ה וג ח
ובהלל ליי׳ כי טוב ה יג
והודות ליי׳ כי טוב ז ג
פה אחד טוב
ודברת טוב יח יב
לא יתנבא עלי טוב יח י
המשכילים שכל טוב ליי׳ ל כב
ובהודת ליי׳ כי טוב עזר׳ ג יא
אם על המלך טוב נחמ׳ ב ה
אם על המלך טוב ב ז
לא טוב הדבר ה ט
אם על המלך טוב אסת׳ א יט
אם על המלך טוב ג ט וה ד וט יג
ואם על המלך טוב ה ח
ואם על המלך טוב ז ג
אשר דבר טוב על המלך ז ט
אם על המלך טוב ח ה
משתה ויום טוב ח יז וט יט

ומאכל ליום טוב ט כב
דרש טוב לעמו י ג
תשוב עיני לראות טוב איו׳ ז ז
והוא מלא בתיהם טוב כב יח
כי טוב קויתי ויבא רע ל כו
נדעה בינינו מה טוב לד ד
מי יראנו טוב תהל׳ ד ו
אין עשה טוב יד א ויד ג
ברכות טוב כא ד
טוב וחסד ירדפוני כג ו
טוב וישר יי׳ כה ח
וראו כי טוב יי׳ לד ט
לא יחסרו כל טוב לד יא
אהב ימים לראות טוב לד יג
סור מרע ועשה טוב לד טו ולז כז
יתיצב על דרך לא טוב לו ה
בטח ביי׳ ועשה טוב לז ג
טוב מעט לצדיק לז יו
תחת רדפי טוב לח כא
רחש לבי דבר טוב מה ב
ואקוה שמך כי טוב נב יא
אודה שמך יי׳ כי טוב נד ח
כי טוב חסדך מחיים סג ד
ענני יי׳ כי טוב חסדך סט יז
אך טוב לישראל עג א
קרבת אלהים לי טוב עג כח
כי טוב יום בחצריך פד יא
יי׳ לא ימנע טוב פד יב
אדני טוב וסלח פו ה
טוב להודות ליי׳ צב ב
כי טוב יי׳ לעולם חסדו ק ה
תפתח ידך ישבעון טוב קד כח
הודו ליי׳ כי טוב קו א וקז א
וקיח א וקיח כט וקלו א
ונפש רעבה מלא טוב קז ט
כי טוב חסדך הצילני קט כא
שכל טוב לכל עשיהם קיא י
טוב איש חונן ומלוה קיב ה
טוב לחסות ביי׳ קיח ח וקיח ט
טוב עשית עם עבדך קיט סה
טוב אתה ומטיב קיט סח
טוב לי כי עניתי קיט עא
טוב לי תורת פיך קיט עב
אבקשה טוב לך קכב ט
הנה מה טוב ומה נעים קלג א
הללו יה כי טוב יי׳ קלה ג
טוב יי׳ לכל קמה ט
הללו יה כי טוב זמרה קמז א

כל מעגל טוב משלי ב ט
ומצא חן ושכל טוב ג ד
כי טוב סחרה ג יד
אל תמנע טוב מבעליו ג כז
כי לקח טוב נתתי לכם ד ב
טוב פריי מחרוץ ומפז ח יט
תאות צדיקים אך טוב יא כג
שחר טוב יבקש רצון יא כז
טוב יפיק רצון מיי׳ יב ב
טוב נקלה ועבד לו יב ט
מפרי פי איש ישבע טוב יב יד
ודבר טוב ישמחנה יב כה
מפרי פי איש יאכל טוב יג ב
שכל טוב יתן חן יג טו
ואת צדיקים ישלם טוב יג כא
טוב ינחיל בני בנים יג כב
ומעליו איש טוב יד יד
וחסד ואמת חרשי טוב יד כב
טוב מעט ביראת יי׳ טו יו
טוב ארחת ירק טו יז
ודבר בעתו מה טוב טו כג
טוב מעט בצדקה יו ח
קנה חכמה מה טוב מחרוץ יו יו
טוב שפל רוח את ענוים יו יט
משכיל על דבר ימצא טוב יו כ
והוליכו בדרך לא טוב יו כט
טוב ארך אפים מגבור יו לב
טוב פת חרבה ושלוה בה יז א
עקש לב לא ימצא טוב יז כ
גם ענוש לצדיק לא טוב יז כו
שאת פני רשע לא טוב יח ה
מצא אשה מצא טוב יח כב
טוב רש הולך בתמו יט א
גם בלא דעת נפש לא טוב יט ב
שמר תבונה למצא טוב יט ח
ומאזני מרמה לא טוב כ כג
טוב לשבת על פנת גג כא ט
טוב שבת בארץ מדבר כא יט
מכסף ומזהב חן טוב כב א
טוב עין הוא יברך כב ט
אכל בני דבש כי טוב כד יג
הכר פנים במשפט בל טוב כד כג
ועליהם תבוא ברכת טוב כד כה
כי טוב אמר לך עלה הנה כה ז
טוב שבת על פנת גג כה כד
אכל דבש הרבות לא טוב כה כז
טוב שכן קרוב כז י
טוב רש הולך בתמו כח ו

* ותמימים

ותמימים ינחלו טוב כח י
הכר פנים לא טוב כח כא
גמלתהו טוב ולא רע לא יב
טעמה כי טוב סחרה לא יח
אי זה טוב לבני אדם קהל׳ ב ג
אין טוב באדם
והראה את נפשו טוב ב כד
ידעתי כי אין טוב בם
ולעשות ט״ב ג יב
וראה טוב בכל עמלו ג יג
וראיתי כי אין טוב ג כב
טוב מלא כף נחת ד ו
יש להם שכר טוב ד ט
טוב ילד מסכן וחכם ד יג
טוב אשר לא תדר ה ד
טוב אשר יפה ה יז
טוב ממנו הנפל ו ג
טוב מראה עינים ו ט
מה טוב לאדם בחיים ו יב
טוב שם משמן טוב ז א
טוב ללכת אל בית אבל ז ב
טוב כעס משחוק ז ג
טוב לשמע גערת חכם ז ה
טוב אחרית דבר מראשיתו
טוב ארך רוח מגבה רוח ז ח
טוב אשר תאחז בזה ז יח
אשר יעשה טוב ולא יחטא ז כ
טוב לפני האלהים ימלט ז כו
יהיה טוב ליראי האלהים ח יב
אשר אין טוב לאדם ח טו
טוב מן האריה המת ט ד
ושתה בלב טוב יינך ט ז
אם טוב ואם רע יב יד
אמרו צדיק כי טוב ישע׳ ג י
לרע טוב ולטוב רע ה כ
טוב דבר יי׳ אשר דברת לט ח
אמר לדבק טוב הוא מא ז
מבשר טוב משמיע ישועה נב ז
ואכלו טוב נה ב
טוב מבנים ומבנות נו ה
ההלכים הדרך לא טוב סה ב
קוה לשלום ואין טוב ירמ׳ ח טו
ויד יט
ולא יראה כי יבוא טוב יז ו
משפט וצדקה אז טוב לו כב טו
דן דין עני ואביון אז טוב כב טז
כי טוב יי׳ כי לעולם חסדו לג יא
אם טוב בעיניך לבוא מ ד

אל טוב ואל הישר מ ד
אם טוב ואם רע מב ו
טוב יי׳ לקוו איכ׳ ג כה
טוב ויחיל ודומם ג כו
טוב לגבר ג כז
אל שדה טוב אל מים רבים יחז׳ יז ח
ואשר לא טוב עשה יח יח
כל נתח טוב כד ד
במרעה טוב
בנוה טוב לד יד
נראה מראיהם טוב דנ׳ א טו
כי טוב לי אז מעתה הוש׳ ב ט
ואלה כי טוב צלה ד יג
זנח ישראל טוב ח ג
כל תשא עון וקח טוב יד ג
דרשו טוב ואל רע עמו׳ ה יד
ואהבו טוב ה טו
טוב מותי מחיי יונ׳ ד ג וד ח
שנאי טוב ואהבי רעה מיכ׳ ג ב
הגיד לך אדם מה טוב ו ח
טוב יי׳ למעוז נחו׳ א ז
אם טוב בעיניכם זכר׳ יא יב
כל עשה רע טוב בעיני יי׳ מלא׳ ב יז

וְטוֹב *Et bonus, a, um.*

וטוב למאכל ברא׳ ב ט
למען תחיון וטוב לכם דבר׳ ה לג
דם הנקי מישראל וטוב לך יט יג
עם יפה עינים וטוב ראי שמו׳ א טז יב
ונגן בידו וטוב לך טז טז
ורוח לשאול וטוב לו טז כג
וטוב בעיני צאתך כט ו
איש חיל אתה וטוב תבשר מלכ׳ א א מב
וטוב אדוניה ד״ה ב יז ח
שמח וטוב לב אסת׳ ה ט
אשריך וטוב לך תהל׳ קכח ב
וטוב לב משתה תמיד משלי טו טו
וטוב רש מאיש כזב יט כב
וטוב משניהם קהל׳ ד ג
וטוב לא יהיה לרשע ח יג
וטוב לעינים לראות יא ז
מבחר וטוב לבנון יחזק׳ לא יז

וָטוֹב *Et bonus.*

ויקח בן בקר רך וטוב ברא׳ יח ז
הלך וגדל וטוב שמו׳ א ב כו
ושמו שאול בחור וטוב ט ב
הוספת חכמה וטוב מלכ׳ א י ז

מרעה שמן וטוב ד״ה א ד מ

הֲטוֹב *Num bonum.*

ועתה הטוב טוב אתה מבלק שופ׳ יא כה
הטוב היותך כהן יח יט
הטוב לך כי תעשק איו׳ י ג
הטוב כי יחקר אתכם יג ט

הַטּוֹב *Bonum.*

עשי לה הטוב בעיניך ברא׳ יט ח
והיה הטוב ההוא במד׳ י לב
ההר הטוב הזה דבר׳ ג כה
כי תעשה הטוב יב כח
ושמחת בכל הטוב כו יא
את אוצרו הטוב את השמים כח יב
את החיים ואת הטוב ל טו
מכל הדבר הטוב יהוש׳ כא מג
את כל הדבר הטוב כג טו
בכל הטוב בעיניך שופט׳ י טו
ועשו להם הטוב בעיניכם יט כד
עשי הטוב בעיניך שמו׳ א א כג
הוא הטוב בעינו יעשה ג יח
ועשיתם לנו ככל הטוב יא י
כל הטוב בעיניך עשה יד לו
הטוב בעיניך עשה יד מ
ועל כל הטוב טו ט
לרעך הטוב ממך טו כח
ויי׳ יעשה הטוב בעיניו שמו׳ ב י יב
לשמע הטוב והרע יד יז
ולעשות הטוב בעינו יט יט
ועשה הטוב בעיניך יט כח
אעשה לו את הטוב בעיניך יט לט
ויעל אדני המלך הט״ב בעיניו כד כב
מכל דברו הטוב מלכ׳ א ח נו
וראיתם הטוב והישר מלכ׳ ב י ג
הטוב בעיניך עשה י ה
ואת שמן הטוב כ יג
ויי׳ הטוב בעיניו יעשה ד״ה א יט יג
ויעש אדני המלך הטוב בעיניו כא כג
ויעש אסא הטוב והישר ד״ה ב יד א
ויהי יי׳ עם הטוב יט יא
יי׳ הטוב יכפר בעד ל יח
ויעש הטוב והישר והאמת לא כ
גם את הטוב נקבל איו׳ ב י
גם יי׳ יתן הטוב תהל׳ פה יג
כשמן הטוב על הראש קלג ב
וחכך כיין הטוב שיר ז י
ואת השמן הטוב ישע׳ לט ב

וחטאותיכם

וחטאותיכם מנעו הטוב ירמ׳ ה כה
אי זה דרך הטוב ולכו בה ו יו
וקנה הטוב מארץ מרחק ו כ
את דברי הטוב כט י
והקמתי את הדבר הטוב לג יד
ישנא הכתם הטוב איכ׳ ד א
המרעה הטוב תרעו יחזק׳ לד יח

וְהַטּוֹב .Et quod bonum

והטוב בעיני יי׳ דבר׳ ו יח
והטוב בעיניך עשיתי מלכ׳ ב כ ג
והטוב בעיניך עשיתי ישע׳ לח ג
לא תצא הרעות והטוב איכ׳ ג לח

בְּטוֹב In bonum, o.

או רע בטוב ויקר׳ כז י
נפשו בטוב תלין תהל׳ כה יג
וראה בטוב קהל׳ ב א
היה בטוב ז יד

בַּטּוֹב In bono, optimo.

בטוב בעיניך שב בראׄ כ טו
בטוב לו לא תוננו דבר׳ כג ית
וחסידיך ישמחו בטוב ד״ה ב ו מא
יבלו בטוב ימיהם איו׳ כא יג
יבלו ימיהם בטוב לו יא
המשביע בטוב עדיך תהל׳ קג ה
ובחור בטוב ישע׳ ז טו ח יו
בטוב אשר אני עשה ירמ׳ כט לב

כְּטוֹב Juxta bonum.

ויהי כיטוב לבם ויאמרו שופ׳ יו כה
ראו נא כטוב לב אמנון ביין
שמו׳ ב יג כח
כטוב לב המלך ביין אסת׳ א י
כטוב לארצו הוש׳ י א

כַּטּוֹב Idem.

ועשו להן כטוב בעיניכם בראׄ יט ח
כטוב וכישר בעיניך יהוש׳ ט כה
כטוב בעיניך אסת׳ ג יא
כטוב בעיניכם ח ח
כטוב כחטא קהל׳ ט ב
כטוב וכישר בעיניכם ירמ׳ כו יד

לְטוֹב Ad bonum, bono.

לטוב לנו כל הימים דבר׳ ו כד
מצוך היום לטוב לך י יג
לשוש עליך לטוב ל ט
אם תהיה לטוב ד״ה ב י ז

לטוב בית הנשים אסת׳ ב ט
ערב עבדך לטוב תהל׳ קיט קכב
לתת לטוב קהל׳ ב כו
אם לא שרותך לטוב ירמ׳ טו יא
לטוב להם ולבניהם לב לט
כי חלה לטוב מיכ׳ א יב

לַטּוֹב Idem.

לטוב בעיניהם תהיינה לנשים
במד׳ לו ו
לטוב ולטהור קהל׳ ט ב

וְלַטּוֹב Et bono.

ולטוב רע ישע׳ ה כ

מִטּוֹב A bono.

פן תדבר עם יעקב מטוב בראׄ לא כד
מדבר עם יעקב מטוב לא כט
החשיתי מטוב תהל׳ לט ג
אהבת רע מטוב נב ה
תפוצנה ערי מטוב זכר׳ א יז

שֶׁטּוֹב Quod bonum.

כי לאדם שטוב לפניו קהל׳ ב כו

טוֹבָם Optimus illorum.

טובם כחדק ישר מיכ׳ ז ד

טֹבִים Boni.

שני גדיי עזים טבים בראׄ כז ט
ובתים טבים תבנה וישבת דבר׳ ח יב
והאנשים טבים לנו מאד
שמו׳ א כה טו

טוֹבִים Boni.

ראה דבריך טובים שמו׳ ב טו ג
ודברת אליהם דברים טובים
מלכ׳ א יב ז
דברים טובים ד״ה ב י ז
וגם ביהודה היה דברים טובים יב יב
אבל דברים טובים נמצאו עמך
יט ג
חקים ומצות טובים נחמ׳ ט יג
כי משפטיך טובים תהל׳ קיט לט
למען תלך בדרך טובים משלי ב כ
שחו רעים לפני טובים יד יט
טובים השנים קהל׳ ד ט
שהימים הראשנים היו טובים ז י
שניהם כאחד טובים יא ו
כי טובים דדיך מיין שיר א ב

לריח שמניך טובים א ג
ונהיה טובים ירמ׳ מד יז
טובים היו חללי חרב איכ׳ ד ט
חקים לא טובים יחזק׳ כ כה
ומעלליהם אשר לא טובים לו לא
הדבר בי דברים טובים זכר׳ א יג
ולמעדים טובים ח יט

הֲטוֹבִים An meliores?

הטובים מן הממלכות עמו׳ ו ב

וְטֹבִים · וְטוֹבִים Et boni.

צדיקים וטבים ממנו מלכ׳ א ב לב
צופות רעים וטובים משלי טו ג
גדלים וטובים ישע׳ ה ט

הַטּוֹבִים Boni, Optimi.

מכל הדברים הטובים יהוש׳ כג יד
וזיתיכם הטובים יקח שמו׳ א ח יד
ואת בחוריכם הטובים ח יו
ונשיך ובניך הטובים מלכ׳ א כ ג
בית אביך הטובים ממך ד״ה ב כא יג

הַטֹּבִים Optima.

ומחמדי הטבים יואל ד ה

לַטּוֹבִים Bonis.

הטיבה יי׳ לטובים תהל׳ קכה ד

וְטוֹבֵי Et boni.

וטובי לב על כל הטובה
מלכ׳ א ח סו
וטובי לב על הטובה ד״ה ב ז י
וטובי מראה דני׳ א ד

טוֹבָה Bona f. Bonum.

s דאס גוטע, וואס מאן ערציינגט, וואס יעם: ווידערפאָהרט, צו טהייל ווירד, אן יעם: איזט. גליקק, הייל, וואָהלפאהרט, וואָהלשטאנד. גוט, שאָן, פעטט, נעזונד, פריש, פרוכטבאר. טוֹבַת שֵׂכֶל גוטע איינזיכט, פיינער פערשטאנד. טוֹבַת חֵן אנמוטהספאלל. שֵׂיבָה טוֹבָה גליקקליכעס אלטער.

תקבר בשיבה טובה בראׄ טו טו
בשיבה טובה זקן ושבע כה ח
שלמתם

שלמתם רעה תחת טובה מד ד
אל ארץ טובה ורחבה שמו' ג ח
טובה הארץ מאד מאד במד' יד ז
לעשות טובה או רעה כד יג
ויאמרו טובה הארץ דבר' א כה
מביאך אל ארץ טובה ח ז
אדרת שנער אחת טובה יהוש' ז כא
נדעון בן יואש בשיבה טובה שופ' ח לב
ואם טובה עשיתם ט יו
טובה מטנה תהי נא לך טו ב
והנה טובה מאד ואתם מחשים יח ט
אשר היא טובה לך משבעה בנים רות ד טו
כי לוא טובה השמעה שמו' א ב כד
את אשר עשיתה אתי טובה כד יט
ושלחו בדרך טובה כד כ
וי״י ישלמך טובה כד כ
וישב לי רעה תחת טובה כה כא
והשיב י״י לי טובה שמו' ב יו יב
לא טובה העצה יז ז
טובה עצת חושי יז יד
ואל בשורה טובה יבוא יח כז
וכל חלקה טובה מלכ' ב ג כה
וימת בשיבה טובה ד״ה א כט כח
כי עשה טובה בישראל ד״ה ב כד יו
וכלי נחשת מצהב טובה עז' ח כז
לבקש טובה לבני ישראל נחמ' ב י
יד אלהי אשר היא טובה ב יח
ברחו לא ראו טובה איו' ט כה
בהם תבואתך טובה כב כא
רעה תחת טובה תהל' לה יב וקט ה
רעה תחת טובה לח כא
כי אתה אלוהי רוחך טובה קמג י
כי טובה חכמה מפנינים משלי ח יא
שמועה טובה תדשן עצם טו ל
משיב רעה תחת טובה יז יג
ושמועה טובה מארץ מרחק כה כה
טובה תוכחת מגלה כז ה
ולראות טובה קהל' ה יז
טובה חכמה עם נחלה ז יא
ביום טובה היה בטוב ז יד
טובה חכמה מגבורה ט יו
טובה חכמה מכלי קרב ט יח
יאבד טובה הרבה ט יח
תחת טובה רעה
לדבר עליהם טובה ירמ' יח כ

נשיתי טובה איכ' ג יז

Et bona וְטוֹבָה

וטובה אני בעיניו אסת' ח ה
וטובה לא ראה קהל' ו ו

Num bona. הַטּוֹבָה

הטובה היא אם רעה במד' יג יט

Bona. הַטּוֹבָה · הַטֹּבָה

יתרו על כל הטובה שמו' יח ט
את הארץ הטובה דבר' א לה
את הארץ הטובה ג כה
ולבלתי בא אל הארץ הטובה ד כא
וירשתם את הארץ הטובה ד כב
הארץ הטובה ו יח
על הארץ הטבה אשר נתן לך ח י
את הארץ הטובה הזאת ט ו
הארץ הטבה אשר י״י נתן לכם יא יז
מעל האדמה הטובה הזאת יהוש' כג יג
מעל האדמה הטובה כג טו
מעל הארץ הטובה כג יו
ככל הטובה אשר עשה שופ' ח לה
ואת תנובתי הטובה ט יא
בדרך הטובה והישרה שמו' א יב כג
כי אתה גמלתני הטובה כד יח
ככל אשר דבר את הטובה כה ל
אעשה אתכם הטובה הזאת שמו' ב ב ו
ותדבר אל עבדך את הטובה ז כח
עצת אחיתפל הטובה יז יד
את הדרך הטובה מלכ' א ח לו
על כל הטובה ח סו
מעל האדמה הטובה יד טו
וכל החלקה הטובה מלכ' ב ג יט
ותדבר על עבדך הטובה ד״ה א יז כו
למען תירשו את הארץ הטובה כח ח
אל הדרך הטובה ד״ה ב ו כז
כיד אלהיו הטובה עליו עז' ז ט
כיד אלהינו הטובה עלינו ח יח
כיד אלהי הטובה עלי נחמ' ב ח
ורוחך הטובה נתת להשכילם ט כ
לרעותה הטובה אסת' א יט
ברבות הטובה קהל' ה י
לא תשבע מן הטובה ו ג
ונחמתי על הטובה ירמ' יח י
מביא עליכם את כל הטובה לב מב
את כל הטובה
ורגזו על כל הטובה לג ט

In bono. בַּטּוֹבָה

ולא אכל בטובה איו' כא כה

In bonum. לְטֹבָה · לְטוֹבָה

אלהים חשבה לטבה בראׄ נ כ
והותרך י״י לטובה דבר' כח יא
ובפרי אדמתך לטבה ל ט
מתנבא עלי לטובה ד״ה ב יח ז
על כל מבקשיו לטובה עז' ח כב
זכרה לי אלהי לטובה נחמ' ה יט
יג לא
עשה עמי אות לטובה תהל' פו יז
התפלל בעד העם הזה לטובה ירמ' יד יא
לרעה ולא לטובה כא י
ארץ כשדים לטובה כד ה
עיני עליהם לטובה כד ו
לרעה ולא לטובה לט יו ומד כז
לרעה ולא לטובה עמ' ט ד

Ad bonum. לַטּוֹבָה

ידיהם לטובה נחמ' ב יח

De bono. מִטּוֹבָה

ומחסר את נפשי מטובה קהל' ד ח

Bona. טֹבַת · טוֹבַת

והנערה טבת מראה בראׄ כד יו
כי טובת מראה הוא כו ז
והאשה טובת שכל שמו' א כה ג
והאשה טובת מראה שמו' ב יא ב
כי טובת מראה היא אסת' א יא
בתולה טובת מראה ב ג
זונה טובת חן נחו' ג ד

Et bona. וְטוֹבַת

וטובת מראה אסת' ב ז

In bono. בְּטוֹבַת

לראות בטובת בחיריך תהל' קו ה

Bonum meum. טוֹבָתִי

טובתי בל עליך תהל' יו ב

Bonitatis tuae. טוֹבָתֶךָ

עטרת שנת טובתך תהל' סה יב

Pro bonitate tua. בְּטוֹבָתְךָ

תכין בטובתך לעני תהל' סח יא
לא

וְטֹבָתָם . וְטוֹבָתָם
Et bonum eorum.
לא תדרש שלמם וטבתם דבר׳ כג ז
שלמם וטובתם עזר׳ ט יב

Bonae. טֹבַת
כי טבת הנה ברא׳ ו ב

Bonae, Bona. טוֹבוֹת
וידבר אתו טובות מלכ׳ ב כה כח
בתולת טובות מראה אסת׳ ב ב
כי ידברו אליך טובות ירמ׳ יב ו

Idem. טֹבוֹת
תאנים טבות מאד ירמ׳ כד ב
הטבות טבות מאד כד ג
וידבר אתו טבות נב לב

Et bonae. וְטֹבַת . בוֹת
בקנה אחד בריאות וטבת ברא׳ מא ה
בקנה אחד מלאת וטבות מא כב
גדלת וטבת אשר לא בנית דבר׳ ו י

Boni, ae. הַטֹּבוֹת . בַת
את שבע השבלים הטבות
בראש׳ מא כד
שבע פרת הטבת
השבלים הטבת מא כו
השנים הטבות הבאת האלה מא לה
התאנים הטבות ירמ׳ כד ג
כתאנים הטבות כד ה

Bona, benefacta ejus. טוֹבֹתָיו
גם טבתיו היו אמרים לפני נחמ׳ ו יט

Bonitas, Bonum. * טוּב
s גיטע, שאָנהייט, וואָהל, וואָהל-שטאַנד. דאָס גוטע, בעזטע. גיטער, רייכטהימער, קאָזטבאַרקייטען. טוּב טַעַם גוטע איינזיכט, פערשטאַנדיגען זינן. טוּב לֵב הערצענספריידע, פראָהליכקייט דעם הערצענס.
וכל טוב אדניו בידו ברא׳ כד י
ואתנה לכם את טוב ארץ מצרים
מה יח
כי טוב כל ארץ מצרים מה כ
ובתים מלאים כל טוב דבר׳ ו יא
וכל טוב דמשק מלכ׳ ב ח ט
ואכלתם את טוב הארץ עזר׳ ט יב
בתים מלאים כל טוב נחמ׳ ט כה
טוב טעם ודעת למדני תהל׳ קיט סו
טוב הארץ תאכלו ישע׳ א יט
ורב טוב לבית ישראל סג ז
ונהרו אל טוב יי׳ ירמ׳ לא יב
על טוב צוארה הוש׳ י יא

In bonitate. בְּטוּב
לראות בטוב יי׳ תהל׳ כז יג
נשבעה בטוב ביתך סה ה
וראה בטוב ירושלם קכח ה
בטוב צדיקים תעלץ קריה משלי יא י

Et in bonitate. וּבְטוּב
בשמחה ובטוב לבב דבר׳ כח מז

De bonitate. מִטּוּב
נשאים מטוב מצרים ברא׳ מה כג
עבדי ירנו מטוב לב ישע׳ סה יד

Bonitas mea. טוּבִי
אני אעביר כל טובי שמו׳ לג יט
ועמי את טובי ישבעו ירמ׳ לא יד

Bonitas tua. טוּבְךָ
למען טובך יי׳ תהל׳ כה ז
מה רב טובך לא כ
זכר רב טובך יביעו קמה ז

In bonitate tua. בְּטוּבְךָ
ויתעדנו בטובך נחמ׳ ט כה

Et in bonit. tua. וּבְטוּבְךָ
ובטובך הרב אשר נתת נחמ׳ ט לה

Bonitas ejus. טוּבוֹ
על כן לא יחיל טובו איו׳ כ כא
ופחדו אל יי׳ ואל טובו הוש׳ ג ה
מה טובו ומה יפיו זכר׳ ט יז

Bonitatem ejus. טוּבָהּ
לאכל את פריה ואת טובה נחמ׳ ט לו

Et bonitatem ejus. וְטוּבָהּ
לאכל פריה וטובה ירמ׳ ב ז

Bonitas eorum. טוּבָם
הן לא בידם טובם איו׳ כא טז

טוה כל לשון טויה ומטוה:

Nere.

Neverunt. טָווּ
s שפיננען, וועבען.
בידיה טוו שמו׳ לה כה
טוו את העזים לה כו

Netum. * מַטְוֶה
s געשפאָננענעס.
ויביאו מטוה שמו׳ לה כה

טוח לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א כל לשון טוחה וכל הנגזר ממנו שפירושו סתום הן בטיד או בזולתו:

I. Linere, Oblinere.

Oblevit. טַח
s איבערשטרייכען, איבערטינכען, פער-קלעבען, איבערטינכט ווערדען.
כי טח מראות עיניהם ישע׳ מד יח

Et oblinet. וְטַח
וטח את הבית ויקר׳ יד מב

Oblinunt. טָחוּ
ונביאיה טחו להם תפל יחזק׳ כב כח

Oblevistis. טַחְתֶּם
איה הטיח אשר טחתם יחז׳ יג יב
הקיר אשר טחתם תפל יג יד

Oblinunt. טָחִים
והנם טחים אתו יחזק׳ יג י

Oblinentes. הַטָּחִים
ואין הטחים אתו יחזק׳ יג טו

In oblinentes. וּבַטָּחִים
ובטחים אתו תפל יחזק׳ יג טו

Ad oblinentes. טָחֵי
אמר אל טחי תפל יחזק׳ יג יא

Ad oblinendum. לָטוּחַ
לטוח קירות הבתים ד״ה א כט ד
ואחרי

הַטּוֹחַ

Niph. Oblini, Obduci.

ואחרי הטוח ויקר' יד מג
אחרי הטח את הבית יד מח

Tectorium. הַטִּיחַ *

s טינכע.

הטיח אשר טחתם יחזק' יג יב

ב מה שפירושו כליות:

II. Renes, Praecordia.

In renibus. בַּטֻּחוֹת *

s ניערען. אנד: פערבארגענע, דונקלע, געהיימע.

מי שת בטחות חכמה איו' לח לו
אמת חפצת בטחות תהל' נא ח

טור כל שפירושו שורה:

Linea, Ordo, Series.

Ordo. טוּר *

s רייהע, אבזאטץ.

טור אדם פטדה שמו' כח יז ולט י

Et ordo. וְטוּר

וטור כרתת ארזים מלכ' א ו לו
וטור כרתות ארזים ז יב
וטור סביב בהם יחזק' מו כג

Ordo. הַטּוּר

הטור האחד שמו' כח יז
הטור האחד לט י
חמשה עשר הטור מלכ' א ז ג

Et ordo. וְהַטּוּר

והטור השני שמו' כח יח
והטור השלישי כח יט
והטור הרביעי כח כ
והטור השני לט יא
והטור השלישי לט יב
והטור הרביעי לט יג

Ordines. טוּרִים

ארבעה טורים אבן שמו' כח יז
ושקפים שלשה טורים מלכ' א ז ד
טורים גזית ז יב
ושני טורים סביב על השבכה ז יח
שני טורים הפקעים ז כד
שני טורים רמנים ז מב
שנים טורים הבקר ד"ה ב ד ג
שנים טורים רמונים ד יג

Idem. טִרִים

הרטנים מאתים טרים מ"א ז ב

Ordines. טוּרֵי

ארבעה טורי אבן שמו' לט י
שלשה טורי גזית מלכ' א ו לו
על ארבעה טורי עמודי ז ב

Ordines. הַטִּירוֹת *

s אבזאטצע, איינפאססונג, רייהע. (נאך אנד: פאן טִיר).

מתחת הטירות יחזק' מו כג

טוש ופירושו חשות או מהירות:

Volare.

Volabit. יָטוּשׁ

s זיך שטירצען, הערABשטירצען, איילינ שטאסען, הערבייאיילען.

כנשר יטוש עלי אכל איו' ט כו

טחה ופירושו מרחק ירית הקשת:

Jaculari.

Sicut jaculantes. כִּמְטַחֲוֵי

s באגענשוס. (פארטטרייבען, פארט-שיעססען).

הרחק כמטחוי קשת ברא' כא יו

טחן כל לשון טחינה וכל הנגזר ממנו איך שיהיה:

Molere, Commolere.

Et molebant. וְטָחֲנוּ

s מאהלען, צערמאלמען. (איוב לא י, נאך אנד: אונצוכט טרייבען, זיך פרייז געבען). טַחֲנוֹת מיללערינגען (מאהל-צאהנע).

וטחנו ברחים במד' יא ח

Molens. טוֹחֵן

ויהי טוחן בבית האסורים שופ' טז כא

Molentes. הַטֹּחֲנוֹת

ובטלו הטחנות קהל' יב ג

Molendo. טָחוֹן

ואכת אתו טחון היטב דבר' ט כא

Et mole. וְטַחֲנִי

קחי רחים וטחני קמח ישע' מז ב

Et commoluit. וַיִּטְחַן

ויטחן עד אשר דק שמו' לב כ

Molet. תִּטְחַן

תטחן לאחר אשתי איו' לא י

Commolitis. תִּטְחָנוּ

ופני עניים תטחנו ישע' ג טו

Molitio. הַטַּחֲנָה *

s דאס מאהלען, אנד: מיהלע.

בשפל קול הטחנה קהל' יב ד

Pistrinum. טְחוֹן s

מאהלארט, מיהלע, אנד: מיהלשטיינע. נאך אנד: (אלס ציימוו:) מאהלען.

בחורים טחון נשאו איכ' ה יג

טחר כל שם הטחורים תמצא בכל מקום כתיב עפלים וטחורים ק':

Mariscae, Haemorrhoides.

Mariscae. טְחֹרִים *

s בייולען, געשוויולסטע אם אפטער. אנד: דיא בלינדען האמאררהאידען. נאך אנד: דיא ראטהע רוהר. (אים כתיב עֳפָלִים).

וישתרו להם טחרים ש"א ה ט

Mariscis. בַּטְּחֹרִים

ויך אותם בטחרים שמו' א ה ו
אשר לא מתו הכו בטחרים ה יב

Et haemorrhoidibus. וּבַטְּחֹרִים

בשחין מצרים ובטחרים דבר' כח כז

חמשה

Haemorrhoides. טְחֹרֵי

חמשה טחרי זהב ש"א ו ד
ואלה טחרי הזהב ו יז

טְחֹרֵיכֶם
Haemorrhoid. vestrarum.

ועשיתם צלמי טחריכם ש"א ו ה

Haemorr. ipsor. טְחֹרֵיהֶם

ואת צלמי טחריהם ש"א ו יא

טטף כל ספירותו טטפות:

Frontalia.

לְטֹטָפֹת · לְטוֹטָפֹת
In frontalia.

s שטירנבאנד, דענקבאנד. אינזבעזאנד:
דיא געבעטריעמען (תְּפִלִּין).
(שטאממוו: טוף).

והיו לטטפת בין עיניך דבר' ו ח
וְהָיוּ לטוטפת בין עיניכם יא יח

Et in frontalia.. וּלְטוֹטָפֹת

ולטוטפת בין עיניך שמו' יג יו

טיט כל שם טיט ועבטיט:

Coenum, Lutum.

Lutum. *טִיט

s לעהם, טהאן, קאָטה.

ידפד חרוץ עלי טיט איו' מא כא
וכמו יוצר ירמס טיט ישע' מא כה
אין מים כי אם טיט ירמ' לח ו

Et lutum. וָטִיט

ויגרשו מימיו רפש וטיט ישע' נז כ

In luto. בְּטִיט

בטיט חוצות במלחמה זכר' י ה

In luto. בַּטִּיט

ויטבע ירמיהו בטיט ירמ' לח ו
באי בטיט נחו' ג יד

Sicut lutum. כְּטִיט

כטיט חוצות אדקם ש"ב כב מג
כטיט חוצות אריקם תהל' יח מג

לטרמס כטיט חוצות מיכ' ז י
ויחרוץ כטיט חוצות זכר' ט ג

E luto. מִטִּיט

מטיט היון תהל' מ ג
הצילני מטיט ואל אטבעה סט טו

Densum lutum. *עַבְטִיט

s (עַבְטִיט פיר טִיט עַב דיכטער קאָטה). אנד: פאָן עָבֵט שולדענ-לאַזט.

ומכביד עליו עבטיט חבק' ב ו

טיל, טול כל מה שפירושו הטעה והשלכה ומה שפירושו תנועה והנעה:

Jacere, Dejicere, Ejicere, Projicere.

Hiph. Injecit. הֵטִיל

s ווערפען, שליידערן, ענטזענדען, נע-וואָרפען, וועגגעוואָרפען, הערויסגע-וואָרפען, הינגעשטרעקקט ווערדען, הערויסיאגען, שטירצען.

ויי' הטיל רוח יונ' א ד

Et ejiciam. וְהֵטַלְתִּי

והטלתי אתכם ירמ' יו יג
והטלתי אתך כב כו

Et ejicite me. וַהֲטִילֻנִי

והטילני אל הים יונ' א יב

Ejiciam te. אֲטִילֶךָ

על פני השדה אטילך יחזק' לב ד

Et projecit. וַיָּטֶל

ויטל שאול ש"א יח יא וכ לג

Et ejecerunt. וַיָּטִלוּ

ויטלו את הכלים יונ' א ה

Et projecerunt eum. וַיְטִלֻהוּ

ויטלהו אל הים יונ' א טו

Hoph. Projecti. הוּטְלוּ

הוטלו הוא וזרעו ירמ' כב כח

Projicitur. יוּטַל

בחיק יוטל את הגורל משלי יו לג

Projicietur. יֻטָל

הגם אל מראיו יטל איו' מא א

Dejicietur. יוּטָל

כי יפל לא יוטל תהלי' לז כד

Pih. Ejicit te. מְטַלְטֶלְךָ

מטלטלך טלטלה גבר ישע' כב יז

Ejectio. *טַלְטֵלָה

s וואורף, שטאָס.

טלטלה גבר ישע' כב יז

טיר כל שפירושו ארמון:

Arx, Castellum, Palatium.

Palatium. *טִירַת

s בורג, פאַללאַזט, הירדען, נאָמאדענ-דאָרף, צעלטדאָרף.

נבנה עליה טירת כסף שיר ח ט

Castellum eorum. טִירָתָם

תהי טירתם נשמה תהל' סט כו

Arces eorum. טִירֹתָם

טירתם שרפו באש במד' לא י

In castel. eor. וּבְטִירֹתָם

בחצריהם ובטירתם בראי' כה יו

Per castella eor. לְטִירוֹתָם

ואלה מושבותם לטירותם ד"ה א ו לט

Arces suas. טִירוֹתֵיהֶם

וישבו טירותיהם בך יחז' כה ד

טלל לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א מה שפירושו סוכה:

I. Tegere, Obtegere.

Et contexit eam. וַיְטַלְלֵנוּ

s דעקקען, באַלקען.

הוא יבננו ויטללנו נחמ' ג טו

ב כל סס טל:

II. Ros.

Ros. טַל . טָל

s טהויא.

אף שמיו יערפו טל — דבר' לג כח
אם טל יהיה על הגזה — שופ' ו לז
וימץ טל מן הגזה — ו לח
ועל כל הארץ יהיה טל — ו לט
ועל כל הארץ היה טל — ו מ
הרי בגלבע אל טל — ש"ב א כא
אם יהיה השנים האלה טל ומטר — מ"א יז א
או מי הוליד אגלי טל — איו' לח כח
טל ילדתך — תהל' קי ג
ושחקים ירעפו טל — משלי ג כ
שראשי נמלא טל — שיר ה ב
כעב טל בחם קציר — ישע' יח ד
כי טל אורת טלך — כו יט

Et ros. וְטַל

וטל ילין בקצירי — איו' כט יט

Ros. הַטָּל . הַטַּל

היתה שכבת הטל — שמו' טז יג
ותעל שכבת הטל — טז יד
וברדת הטל על המחנה — במד' יא ט
כאשר יפל הטל על האדמה — ש"ב יז יב

Sicut ros. כְּטַל

כטל חרמון — תהל' קלג ג
כטל מאת יי' — מיכ' ה ו

Sicut ros. כַּטָּל

תזל כטל אמרתי — דבר' לב ב
אהיה כטל לישראל — הושי' יד ו

Et sicut ros. וּכְטַל

וכטל על עשב רצונו — משלי יט יב

Idem. וְכַטַּל

וכטל משכים הלך — הוש' ו ד ויג ג

De rore. מִטַּל

מטל השמים — בראש' כז כח

Idem. מִטָּל

ממגד שמים מטל — דבר' לג יג
כלאו שמים מטל — חגי א י

Et de rore. וּמִטַּל

ומטל השמים מעל — ברא' כז לט

Ros tuus. טַלֶּךָ

כי טל אורת טלך — ישע' כו יט

Rorem suum. טַלָּם

והשמים יתנו טלם — זכר' ח יב

טלא לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א מה שפירושו כתמים או טלוף סגוונים :

I. Maculosum.

Et maculosum. * וְטָלוּא

s נעפלעקקט, בונט (יחזק' טז טז), נעפליקקט (יהוש' ט ה).

כל שה נקד וטלוא
וטלוא ונקד — בראש' ל לב
כל אשר איננו נקד וטלוא — ל לג

Et maculosas. וְהַטְּלֻאִים

העקדים והטלאים — ברא' ל לה

Maculosa. טְלֻאוֹת

במות טלאות — יחזק' טז טז

Et maculosas. וְהַטְּלֻאֹת

הנקדות והטלאת — ברא' ל לה

Et resarta. וּמְטֻלָּאוֹת

ונעלות בלות ומטלאות — יהוש' ט ה

ב מה שפירושו כבש:

II. Agnus.

Et agnus. * וְטָלֶה

s לאמם.

זאב וטלה ירעו כאחד — ישע' סה כה

Agnus. טְלֵה

טלה חלב אחד — ש"א ז ט

Agni. טְלָאִים

s לאממער. (ש"א טו ד, נאמע איינעס ארטעס, פיללייכט איינערלייא מיט טְלָם אים שטאממע יהודה (יהושע טו כד), אנד: מיט לאממערן, (מאן האבע, אלס יעדער זיין פסח לאמם געבראכט, דיעזע געצאהלט אונד דא-דורך דיא אנצאהל דעם העערעס ער-פאהרען). נאך אנד: לעזען כַּטְּלָאִים וויא לאממער.

בזרעו יקבץ טלאים — ישע' מ יא

Telaim n. p. בַּטְּלָאִים

ויפקדם בטלאים — ש"א טו ד

טמא כל לשון טומאה לין טינן:

Pollui, Pollutum esse.

Polluta erit. וְטָמְאָה

s אונריין זיין אונד ווערדען, זיך פער-אונרייניגען, פעראונרייניגען, ענטווייהען, פיר אונריין ערקלארען, זיך פעראונ-רייניגען לאססען, פעראונרייניגט ווערדען. (מיכ' ב י, נאך אנד: פעראונרייניגונג, אונרייניגקייט, שאנדונג.

וטמאה שבעת ימים — ויקר' יב ב
וטמאה שבעים כנדתה — יב ה
וטמאה עד הערב — כב ו

Polluta es. טָמֵאת

אשר עשית טמאת — יחזק' כב ד

Polluti erunt. וְטָמְאוּ

וטמאו עד הערב — ויקר' טו יח

Pollui. טָמְאָה

בעבור טמאה תחבל — מיכ' ב י

Ad polluend. se. לְטָמְאָה

שכבת זרע לטמאה בה — ויקר' טו לב
לזרע לטמאה בה — יח כ
שכבתך לטמאה בה — יח כג
אל תבקשו לטמאה בהם — יט לא
לטמאה בה אני יי' — כב ה
נלולים עליה לטמאה — יחזק' כב ג
לא יבוא לטמאה — מד כה

Polluetur, Pollutus erit. יִטְמָא

אשר יטמא בה — ויקר' ה ג
יטמא עד הערב — יא כד

כל

כל הנגע בהם יטמא יא כו
הנגע בנבלתם יטמא יא כז
יטמא עד הערב יא לא
במתם יטמא יא לב
כל אשר בתוכו יטמא יא לג
עליו מים יטמא
בכל כלי יטמא יא לד
עליו יטמא יא לה
ונגע בנבלתם יטמא יא לו
יטמא עד הערב יא לט ויד מו
ומו יט ומו כג
בו בשר חי יטמא יג יד
אשר הנגע בו יטמא יג מו
ולא יטמא כל אשר בבית יד לו
הזב יטמא
ישב עליו יטמא טו ד
ירכב עליו הזב יטמא טו ט
יטמא עד הערב טו י
תשכב עליו בנדתה יטמא טו כ
כל אשר תשב עליו יטמא טו כ
יטמא שבעת ימים
עליו יטמא טו כד
וכל הנגע בם יטמא טו כז
בכל שרץ אשר יטמא לו
או באדם אשר יטמא לו כב ה
יטמא שבעת ימים יט יד ויט יז
ואיש אשר יטמא יט כ
יטמא עד הערב יט כא
יגע בו הטמא יטמא יט כב
ויאמרו יטמא חגי ב יג

An pollutum erit. הֲיִטְמָא

בכל אלה היטמא חגי ב יג

Polluta erit. תִּטְמָא

נדת דותה תטמא ויקר' יב ב
תטמא עד הערב יט כב

Et polluta fuit. וַתִּטְמָא

ותטמא הארץ ויקר' יח כה ויח כז
ותטמא בם יחזק' כג יז

Et polluerunt se. וַיִּטְמְאוּ

ויטמאו במעשיהם תהל' קו לט

Pih. Polluit, Vitiavit. טִמֵּא

כי טמא את דינה בראש' לד ה
אשר טמא את דינה אחתם לד יג
את משכן יי' טמא במד' יט יג
את מקדש יי' טמא יט כ
בני עמון טמא המלך מ"ב כג יג
אשת רעהו לא טמא יחזק' יח ו
ויח טו
ואת אשת רעהו טמא יח יא
את כלתו טמא כב יא

וְטִמֵּא

Et polluet, Pollutum pronunciabit.

וראהו הכהן וטמא אתו ויקר' יג ג
וטמא הכהן אתו נגע הוא יג כב
וטמא אתו הכהן יג כה ויג ל
וטמא הכהן אתו יג כז
וטמא ראש נזרו במד' ו ט
וטמא את התפת מ"ב כג י

Et polluet eum. וְטִמְּאוֹ

וטמאו הכהן צרעת הוא ויק' יג ח
וטמאו הכהן לא יסגירנו יג יא
הבשר החי וטמאו יג טו
וטמאו הכהן נגע צרעת הוא יג כ

Polluisti. טִמֵּאת

את מקדשי טמאת יחז' ה יא

Polluerunt. טִמְּאוּ

ויבזו העיר אשר טמאו בראש' לד כז
טמאו את היכל קדשך תהל' עט א
טמאו את מקדשי יחזק' כג לח

Et polluerunt. וְטִמְּאוּ

וטמאו את שם קדשי יחזק' מג ח

Polluerunt eam. טִמְּאוּהָ

ובגלוליהם טמאוה יחזק' לו יח

Polluistis. טִמֵּאתֶם

אשת רעהו טמאתם יחזק' לג כו

Et polluetis. וְטִמֵּאתֶם

וטמאתם את צפוי ישע' ל כב

Polluendo, polluere. טַמֵּא

טמא יטמאנו הכהן ויקר' יג מד
למען טמא את מקדשי כ ג

Ad polluendum. לְטַמֵּא

הבדלתי אתכם לטמא ויקר' כ כה

Ad polluend. eum. לְטַמְּאוֹ

לטהרו או לטמאו ויקר' יג נט
נקרא שמי עליו לטמאו ירמ' ז ל
ולב לד

In polluendo vos. בְּטַמַּאֲכֶם

בטמאכם אתה ויקר' יח כח

In polluere eos. בְּטַמְּאָם

בטמאם את משכני ויקר' טו לא

Polluite. טַמְּאוּ

טמאו את הבית יחזק' ט ז

Et pollui. וָאֲטַמֵּא

ואטמא אותם במתנותם יחז' כ כו

Pollues. תְּטַמֵּא

ולא תטמא את הארץ במד' לה לד
ולא תטמא את אדמתך דבר' כא כג

Et polluit. וַיְטַמֵּא

ויטמא את הבמות מ"ב כג ח

יְטַמְּאֶנּוּ

Pollutum pronunciabit eum.

יטמאנו הכהן ויקר' יג מד

Et polluit. ill. וַיְטַמְּאֵהוּ

וישרף על המזבח ויטמאהו מ"ב כג יו

Polluetis. תְּטַמְּאוּ

ולא תטמאו נפשתיכם ויק' יא מד

Et polluistis. וַתְּטַמְּאוּ

ותטמאו את ארצי ירמ' ב ז

Polluent. יְטַמְּאוּ

ולא יטמאו את מחניהם במד' ה ג
ולא יטמאו עוד בית ישראל
יחז' מג ז

Et polluerunt. וַיְטַמְּאוּ

ויטמאו את בית יי' ד"ה ב לו יד
ויטמאו אותה בתזנותם יחז' כג יז
ויטמאו אותה לו יז

Pyh. Polluta facta. מְטֻמָּאָה

נפשי לא מטמאה יחזק' ד יד

Niph. Pollutus est. נִטְמָא

נטמא ישראל הוש' ה ג וו

Polluta facta. נִטְמָאָה

והיתה אם נטמאה במד' ה כז
* ואם

ואם לא נטמאה האשה ה כח

נִטְמָאָה *Idem.*

ונסתרה והיא נטמאה במד' ה יג
והוא נטמאה
והיא לא נטמאה במד' ה יד
בכל גלוליהם נטמאה יחזק' כג ז
וארא כי נטמאה כג יג

וְנִטְמָאָה *Et polluta facta sit.*

תחת אישה ונטמאה במד' ה כט

נִטְמֵאת *Immunda facta es.*

תחת אישך וכי נטמאת במד' ה כ
נטמאת בגלוליהם יחזק' כג ל

נִטְמֵאתִי *Pollui me.*

איך תאמרי לא נטמאתי ירמ' ב כג

נִטְמְאוּ *Polluerunt se.*

בכל אלה נטמאו הגוים ויק' יח כד

נִטְמֵאתֶם *Polluistis vos.*

אשר נטמאתם בם יחזק' כ מג

וְנִטְמֵתֶם *Et sitis polluti.*

ונטמתם בם ויקר' יא מג

נִטְמְאִים *Polluti.*

אתם נטמאים יחזק' כ ל
אתם נטמאים לכל גלוליכם כ לא

יִטַּמָּא *Polluetur, Polluet se.*

לא יטמא בעמיו ויקר' כא א
לא היתה לאיש לה יטמא כא ג
לא יטמא בעל בעמיו כא ד
לאביו ולאמו לא יטמא כא יא
לא יטמא להם במתם במד' ו ז

תִּטַּמְּאוּ *Polluetis vos.*

ולא תטמאו בהם ויקר' יא מג
s אל תטמאו יח כד
ולא תטמאו בהם יח ל

תִּטַּמָּאוּ *Polluemini.*

ולאלה תטמאו ויקר' יא כד
ובגלולי מצרים אל תטמאו יחז' כ ז
ובגלוליהם על תטמאו כ יח

יִטַּמְּאוּ *Polluentur.*

ולא יטמאו עוד יחזק' יד יא
ולא יטמאו עוד בגלוליהם לז כג

יִטַּמָּאוּ *Polluentur.*

לאיש יטמאו יחזק' מד כה
כל אכליו יטמאו הוש' ט ד

הֻטַּמָּאָה
Hoph. Pollui facta est.

אחרי אשר הטמאה דבר' כד ד

* **טָמֵא** *Pollutes, Pollutum.*

s אונריין. טְמֵאַת הַשֵּׁם פֿאָן בע-
פֿלעקקטעם רוּפֿע.

בכל דבר טמא ויקר' ה ב
או בנבלת שרץ טמא ה ב
והוא טמא ואשם ה ב
אשר יגע בכל טמא ז יט
כי תגע בכל טמא ז כא
או בכל שקץ טמא ז כא
טמא הוא לכם יא ד ויא ה ויא ז
טמא הוא לכם יא לח
כי טמא הוא יג יא
הבשר החי טמא הוא יג טו
לשער הצהב טמא הוא יג לו
צרוע הוא טמא הוא יג מד
וטמא טמא יקרא יג מה
יטמא טמא הוא יג מו
הנגע טמא הוא יג נא
לא פשה טמא הוא יג נה
אל מקום טמא יד מ ויד מא
ויד מה
בבית טמא הוא יד מד
זובו טמא הוא טו ב
אשר תשב עליו טמא יהיה טו כו
וכל טמא לנפש במד' ה ב
כי טמא נזרו ו יב
כי יהיה טמא לנפש ט י
לא זרק עליו טמא יהיה יט יג
צמיד פתיל עליו טמא הוא יט טו
לא זרק עליו טמא הוא יט כ
ולא גרה טמא הוא לכם דבר' יד ח
לא תאכלו טמא הוא לכם יד י
טמא הוא לכם לא יאכלו יד יט
ואל תאכלי כל טמא שופ' יג ד
ולא יבוא טמא לכל דבר
ד"ה ב כג יט
לא יעברנו טמא ישע' לה ח
טמא אל תגעו נב יא
סורו טמא קראו למו איכ' ד טו
לחמם טמא בגוים יחזק' ד יג
ובין טמא לטהור מד כג
ובאשור טמא יאכלו הוש' ט ג
ואשר יקריבו שם טמא הוא
חגי ב יד

וְטָמֵא *Et pollutus erit.*

וטמא עד הערב ויקר' יא כה
ויא כח ויא לב ויא מ ב"פ
וטמא טמא יקרא יג מה
וטמא עד הערב טו ה וטו ו וטו ז
וטו ח וטו יא וטו יו וטו יח
וטו כא וטו כב ויז טו
וטמא עד הערב טו י וטו כז
וטמא הכהן עד הערב במד' יט ז
וטמא עד הערב יט י
וטמא שבעת ימים יט יא
יבא בך עוד ערל וטמא ישע' נב א

הַטָּמֵא *Pollutum, immundum.*

ובין הטמא ובין הטהור ויקר' י י
וזה לכם הטמא יא כט
בין הטמא ובין הטהר יא מז
ביום הטמא וביום הטהר יד נז
העוף הטמא לטהר כ כה
והזה הטהר על הטמא במד' יט יט
יגע בו הטמא יט כב
הטמא והטהור יאכלנו דבר' יב טו
הטמא והטהור יחדו יאכלנו יב כב
הטמא והטהור יחדו טו כב
ובין הטמא לטהור יחזק' כב כו

בְּטָמֵא *In immundo.*

ולא בערתי ממנו בטמא דבר' כו יד

לַטָּמֵא *Pro immundo.*

ולקחו לטמא מעפר במד' יט יז

וְלַטָּמֵא *Et immundo.*

ולטהור ולטמא קהל' ט ב

כַּטָּמֵא *Sicut immund.*

ונהי כטמא כלנו ישע' סד ה

מִטָּמֵא *De immundo.*

מי יתן טהור מטמא איו' יד ד

טְמֵא *Pollutum, Immund.*

והנגע בכל טמא נפש ויקר' כב ד
איש טמא שפתים
עם טמא שפתים ישע' ו ה
אם יגע טמא נפש בכל אלה
חגי ב יג

טמאים

טְמֵאִים *Immundi.*

טמאים הם לכם ויקר׳ יא ח ויא כו ויא כז
טמאים המה לכם יא כח
טמאים הם יא לה
טמאים לנפש אדם במד׳ ט ו וט ז
לא הפריסו טמאים הם לכם דבר׳ יד ז

וּטְמֵאִים *Et immundi.*

וטמאים יהיו לכם ויקר׳ יא לה

הַטְּמֵאִים *Immunda.*

אלה הטמאים לכם ויק׳ יא לא
במקום התפת הטמאים ירמ׳ יט יג

טְמֵאָה *Immunda, Polluta.*

בנבלת חיה טמאה ויקר׳ ה ב
או בנבלת בהמה טמאה ה ב
או בבהמה טמאה ז כא
טמאה הוא לכם יא ו
טמאה הוא טו כה
אשר ישכב עם טמאה טו לג
ואם כל בהמה טמאה כז יא
ואך אם טמאה ארץ יהוש׳ כב יט
על אדמה טמאה תמות עמו׳ ז יז

הַטְּמֵאָה *Immunda.*

ואם בבהמה הטמאה ויקר׳ כז כז
ואת בכור הבהמה הטמאה במד׳ יח טו

לַטְּמֵאָה *Et immundam.*

הטהרה לטמאה ויקר׳ כ כה

טְמֵאַת *Polluta.*

טמאת השם יחזק׳ כב ה
טמאת הנדה ענו בך כב י

טֻמְאָה * *Pollutio, Immundicies.*

s אונרייניגקייט, פערונרייניגונג, עטוואס אונרייניגעס. (רוּחַ הַטֻּמְאָה זכר׳ יג ב, איזט דער דען פאלשען פראָ-פהעטען איינוואָהנענדע ליגענגייזט. דאס געגענטהייל דאפאָן איזט דער רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, דער דיא וואהרען פראָפהעטען בעגייזטערט).

טמאה תחת אישך במד׳ ה יט
ואל תאכלי כל טמאה שופ׳ יג ז
וכל טמאה אל תאכל יג יד

הַטֻּמְאָה *Idem.*

ויוציאו את כל הטמאה ד״ה ב כט יו
רוח הטמאה זכר׳ יג ב

בְּטֻמְאַת *In immundiciam.*

כי יגע בטמאת אדם ויקר׳ ה ג
בטמאת אדם ז כא

כְּטֻמְאַת *Juxta immundic.*

כטמאת נדתה ויקר׳ טו כו
כטמאת הנדה יחזק׳ לו יז

מִטֻּמְאַת *Ab immundic.*

מטמאת גויי הארץ עזר׳ ו כא

טֻמְאָתֵךְ *Impuritas tua.*

והתמתי טמאתך ממך יחזק׳ כב טו

בְּטֻמְאָתֵךְ *Pro immundi. tua.*

בטמאתך זמה יחזק׳ כד יג

מִטֻּמְאָתֵךְ *Ab immundi. tua.*

מטמאתך לא תטהרי יחזק׳ כד יג

טֻמְאָתוֹ *Immundic. ejus.*

לכל טמאתו ויקר׳ ה ג
טמאתו בזובו
טמאתו הוא טו ג
לכל טמאתו כב ה
עוד טמאתו בו במד׳ יט יג

וְטֻמְאָתוֹ *Et immundi. ejus.*

וטמאתו עליו ונכרתה ויקר׳ ז כ
בני ישראל וטמאתו עליו כב ג

מִטֻּמְאָתוֹ *Ab immundic. sua.*

על המטהר מטמאתו ויקר׳ יד יט

טֻמְאָתָהּ *Immund. suae.*

כל ימי זוב טמאתה ויקר׳ טו כה
לפני יי׳ מזוב טמאתה טו ל
ואל אשה בנדת טמאתה יח יט
טמאתה בשוליה איכ׳ א ט
ונתכה בתוכה טמאתה יחזק׳ כד יא

מִטֻּמְאָתָהּ *Ab immund. sua.*

והיא מתקדשת מטמאתה ש״ב יא ד

בְּטֻמְאָתָם *In immund. sua.*

ולא ימתו בטמאתם ויקר׳ טו לא
מסה אל פה בטמאתם עזר׳ ט יא

כְּטֻמְאָתָם *Juxta immund. eorum.*

כטמאתם וכפשעיהם יחזק׳ לט כד

מִטֻּמְאָתָם *Ab immund. sua.*

בני ישראל מטמאתם ויקר׳ טו לא

מִטֻּמְאֹת *Ab immundiciis.*

מטמאת בני ישראל ויקר׳ יו יו
מטמאת בני ישראל יו יט

טֻמְאוֹתֵיכֶם *Impuritat vestris.*

וטהרתם מכל טמאותיכם יחזק׳ לו כה
אתכם מכל טמאותיכם לו כט

טֻמְאֹתָם *Immundic. eor.*

בתוך טמאתם ויקר׳ יו יו

טמה כל לשון סתימות:

Obthurare, Obstruere.

וְנִטְמֵתֶם

Niph. Et obstruamini, scil. corde.

s פערשטאָפפט, פערשטאָקקט, פער-נאגעלט, דומם זיין, = דעם כאלד: טְמַם, אראם: טַם, העבר: אָטַם. אגד: לייטען איך טָמֵא שְׂפָתַיִם דאפאָן אב. נאך אגד: טָמָה פאָן טָמֵא אונריין, פעראכטעט.

ונטמתם בם ויקר׳ יא מג

נִטְמִינוּ

Obthurato corde sumus.

נטמינו בעיניכם איו׳ יח ג

טמן כל לשון הטמנה ומטמון:

Abscondere, Recondere.

טָמַן *Abscondit.*

s פערבערגען, פערשטעקקען, פער-שארען, פערגראבען, אויפבעוואהרען, פערוואהרען, זיך פערבערגען.

אשר טמן תלכדו תהל׳ לה ח
טמן עצל ידו משלי יט כד וכו טו
וטמנתם

וּטְמַנְתָּם *Et abscondes eos.*

וטמנתם במלט במלבן ירמ׳ מג ט

טָמַנְתִּי *Abscondi.*

לאבנים האלה אשר טמנתי ירמ׳ מג י

טְמַנְתִּיו *Abscondi illum.*

מן המקום אשר טמנתיו ירמ׳ יג ז

טָמְנוּ *Absconderunt.*

מרשת זו טמנו לי תהל׳ לא ה
טמנו לי שחת לה ז
טמנו גאים פח לי קמ ו
טמנו פח לי קמב ד
ופחים טמנו לרגלי ירמ׳ יח כב

טָמָנוּ *Absconderunt.*

ברשת זו טמנו תהל׳ ט טז

טָמוּן *Absconditus.*

או כנפל טמון לא אהיה איו׳ ג טז
טמון בארץ חבלו יח י
כל חשך טמון לצפוניו כ כו

בַּטָּמוּן *In abscondito.*

פניהם חבוש בטמון איו׳ מ יג

טְמֻנִים *Absconditi.*

והנם טמנים בארץ יהוש׳ ז כא

טְמוּנֵי *Idem.*

ושפני טמוני חול דבר׳ לג יט

טְמוּנָה *Abscondita erat.*

והנה טמונה באהלו יהוש׳ ז כב

לִטְמוֹן *Ad abscondend.*

לטמון בחבי עוני איו׳ לא לג
יספרו לטמון מוקשים תהל׳ סד ו

לְטָמְנוֹ *Abscondere eum.*

אשר צויתיך לטמנו שם ירמ׳ יג ו

וְטָמְנֵהוּ *Et absconde illud.*

וטמנהו שם בנקיק הסלע ירמ׳ יג ד

טָמְנֵם *Absconde eos.*

טמנם בעפר יחד איו׳ מ יג

וָאֶטְמְנֵהוּ *Abscondi ipsum.*

ואטמנהו בפרת ירמ׳ יג ה

וַיִּטְמֹן *Et abscondit.*

ויטמן אתם יעקב ברא׳ לה ד

וַיִּטְמְנֵהוּ *Et abscondit eum.*

ויטמנהו בחול שמו׳ ב יב

וַתִּטְמְנֵם *Et abscondit eos.*

ותטמנם בפשתי העץ יהוש׳ ב ו

וְהִטָּמֵן

Niph. Et absconde te.

והטמן בעפר ישע׳ ב י

וַיַּטְמִנוּ

Hiph. Et absconderunt.

וילכו ויטמנו
וילכו ויטמנו מ״ב ז ח

* מַטְמוֹן *Thesaurus.*

s (דאס פערשטעקקטע, פערבארגענע שאטץ.

נתן לכם מטמון ברא׳ מג כג

מַטְמֹנִים *Thesauri.*

יש לנו מטמנים בשדה ירמ׳ מא ח

וְכַמַּטְמֹנִים *Et sicut thesauri.*

וכמטמנים תחפשנה משלי ב ד

מִמַּטְמוֹנִים *Prae thesauris.*

ויחפרהו ממטמונים איו׳ ג כא

* וּמַטְמֻנֵי *Et abstrusa.*

ומטמני מסתרים ישע׳ מה ג

טנא כל פירושו סל:

Corbis, Canistrum.

* הַטֶּנֶא *Corbem.*

s קארב.

ולקח הכהן הטנא מידיך דבר׳ כו ד

בַּטֶּנֶא *In corbe.*

ושמת בטנא והלכת דבר׳ כו ב

טַנְאֲךָ *Corbis tuus.*

ברוך טנאך ומשארתך דבר׳ כח ה
ארור טנאך כח יז

טנף ופירושו לכלוך:

Inquinare.

אֲטַנְּפֵם *Inquinabo eos.*

s בעזודלן, בעשמוטצען.

איככה אטנפם שיר ה ג

טעה כל לשון טעיה:

Errare.

הִטְעוּ *Errare fecerunt.*

s אירע פיהרען, צום אירטהום פערפיהרען.

הטעו את עמי לאמר יחזק׳ יג י

טעם כל לשון טעימה ומטעם:

Gustare.

טָעַם *Gustavit.*

s קאסטען, שמעקקען, דען געשמאקק פריפען. טעמה: מערקען, פיהלען, עמפפינדען, ערקעננען.

ולא טעם כל העם לחם ש״א יד כד

טַעֲמָה *Idem.*

טעמה כי טוב סחרה משלי לא יח

טָעַמְתִּי *Gustavi.*

כי טעמתי מעט דבש ש״א יד כט
ויאמר טעם טעמתי יד מג

טָעֹם *Gustando.*

טעם טעמתי ש״א יד מג

טַעֲמוּ *Gustate.*

טעמו וראו כי טוב תהל׳ לד ט

אֶטְעַם *Gustabo.*

אטעם לחם או כל מאומה ש״ב ג לה

יִטְעַם *Gustabit.*

אם יטעם עבדך ש״ב יט לו
וחך אכל יטעם לו איו׳ יב יא
וחך יטעם לאכל לד ג

יִטְעֲמוּ *Gustabunt.*

אל יטעמו מאומה יונ׳ ג ז

אם

Gustus, sapor. טַעַם *
s געשמאקק. מעטאפה: קלוגהייט, פערשטאנד, איינזיכט. סָרַת טַעַם
אהנע פערשטאנד, אנד: אהנע אנמוטה.
מְשִׁיבֵי טַעַם דיא קלוג אנטווארטען, וויזע ראטהע. טַעַם הַמֶּלֶךְ
קאניגל: בעשלוס, בעפעהל, עדיקט.
אם יש טעם בריר חלמות איו' ו ו
טב טעם ודעת למדני תהל' קיט סו

Gustus. טָעַם
אשה יפה וסרת טעם משלי יא כב
משבעה משיבי טעם כו יו

Et gustus. וְטַעַם
וטעם זקנים יקח איו' יב כ

Sicut sapor. כְּטַעַם
כטעם לשד השמן במד' יא ח

Ex gustu, sententia. מִטַּעַם
מטעם המלך וגדליו יונ' ג ז

טַעְמֵךְ
Gustus, consilium tuum.
וברוך טעמך וברוכה את ש"א כה לג

טַעְמוֹ
Sapor, gustus, ratio ejus.
והיה טעמו במד' יא ח
וישנו את טעמו בעיניהם ש"א כא יד
בשנותו את טעמו תהל' לד א
על כן עמד טעמו בו ירמ' מח יא

Et sapor ejus. וְטַעְמוֹ
וטעמו כצפיחת בדבש שמו' יו לא

Cupediae sapidae. מַטְעַמִּים *
s לעקקערביססען, וואהלשמעקקענדע געריכטע.
ועשה לי מטעמים ברא' כז ד וכז ז
ואעשה אתם מטעמים כז ט
ויעש אמו מטעמים כז יד
ויעש גם הוא מטעמים כז לא

Cupedias. הַמַּטְעַמִּים
ותתן את המטעמים ברא' כז י

Cuped. ejus. לְמַטְעַמּוֹתָיו
אל תתאו למטעמותיו משלי כג ג וכג ו

טען כל מה שפירושו עומס או דקירה:

Onerare, Confodere.

Onerate. טַעֲנוּ
s בעלאדען, בעפאקקען.
טענו את בעירכם ברא' מה יז

Confossi. מְטֻעֲנֵי
s דורכבאהרען.
מטעני חרב ישע' יד יט

טפף כל לשון טף ועמו טפוף:

Parvulus.

Parvuli. טַף *
s דיא קליינען, קינדער, אפט אים וויטערן זינגע דיא גאנצע פאמיליע איינעס הויזעס. לְפִי הַטַּף נאך פערהאלטניס דער קינדער, דער פא-מיליע.
טף ונשים אסת' ג יג וח יא

Et parvuli. וְטַף
ונשים וטף וסריסים ירמ' מא יו
בחור ובתולה וטף יחזק' ט ו

Et parv. וָטָף
אנשים ונשים וטף ירמ' מ ז

Parvuli. הַטַּף . הַטָּף
לחם לפי הטף ברא' מז יב
וכל הטף בנשים במד' לא יח
וישימו את הטף שופ' יח כא
וכל הטף אשר אתו ש"ב טו כב
ואת הנשים ואת הטף ירמ' מג ו

Et parvuli. וְהַטַּף . וְהַטָּף
מתם והנשים והטף דבר' ב לד
מתם הנשים והטף ג ו
רק הנשים והטף והבהמה כ יד
האנשים והנשים והטף לא יב
קהל ישראל והנשים והטף יהוש' ח לה
לפי חרב והנשים והטף שופ' כא י

In parvulis. בַּטָּף
הרגו כל זכר בטף במד' לא יז

Praeter parvulos. מִטָּף
הגברים לבד מטף שמו' יב לז

Parvuli nostri טַפֵּנוּ
גם אתה גם טפנו ברא' מג ח
וישב טפנו בערי המבצר במד' לב יז
טפנו נשינו מקננו לב כו

Et parv. nostri. וְטַפֵּנוּ
נשינו וטפנו יהיו לבז במד' יד ג

Pro parv. nostris. לְטַפֵּנוּ
וערים לטפנו במד' לב יו

Et pro parv. nostr. וּלְטַפֵּנוּ
לנו ולטפנו ולכל רכושנו עזר' ח כא

Parvulos vest. טַפְּכֶם
אתכם ואת טפכם ברא' נ כא
כאשר אשלח אתכם ואת טפכם שמו' י י
גם טפכם ילך עמכם י כד
טפכם נשיכם וגרך דבר' כט י
נשיכם טפכם ומקניכם יהוש' א יד

Et parv. vest. וְטַפְּכֶם
וטפכם אשר אמרתם לבז במד' יד לא
וטפכם אשר אמרתם דבר' א לט
רק נשיכם וטפכם ומקניכם ג יט

Parv. vestris. לְטַפְּכֶם
עגלות לטפכם ולנשיכם ברא' מה יט
ולאכל לטפכם מז כד
בנו לכם ערים לטפכם במד' לב כד

Parv. ipsorum. טַפָּם
ואת כל חילם ואת כל טפם ברא' לד כט
ואת טפם ואת נשיהם מו ה
רק טפם וצאנם ובקרם נ ח
את נשי מדין ואת טפם במד' לא ט
גם טפם נשיהם ובניהם ד"ה ב כ יג
ולהתיחש בכל טפם נשיהם לא יח

Et parv. ipsorum. וְטַפָּם
ונשיהם ובניהם וטפם במד' יו כז

הלוך'

וְטָפוֹף

In cedere more parvulorum.

s קליינע שריטטע מאכען, טריפפעלן.

הלוך וטפוף תלכנה ישע׳ ג יז

טפח לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א כל שם טפח וטפוח שפירושו מדת היד ומה שנגזר ממנו:

I. Palmus.

Palmis explanavit. טִפַּחְתָּה

s אויסברייטען, אויסשפאננען, אויף דען האנדען טראגען, צארטליך פפלעגען. אנד: האטשעלן, טאטשעלן.

וימינו טפחה שמים ישע׳ מח יג

Palmis explanavi. טִפַּחְתִּי

אשר טפחתי ורביתי איכ׳ ב כב

Palmus. טֶפַח

s האנדברייטע, שפאנגע. (מלכי׳ א ז ט) שפאררענקאפף, קראנצשטיינע, פארשפרינגענדעס געבאלק.

ועביו טפח ושפתו מלכ׳ א ז כו

ועביו טפח ושפתו ד״ה ב ד ה

Palmares. טְפָחוֹת

הנה טפחות נתתה ימי תהל׳ לט ו

הַטְּפָחוֹת

Projecturae palmares.

וממסד עד הטפחות מלכי׳ א ז ט

Palmus. * טֹפַח

s האנדברייטע.

מסגרת טפח סביב שמו׳ כה כה

ויעש לו מסגרת טפח סביב לז יב

והשפתים טפח אחד יחזק׳ מ מג

Et palm. וְטֹפַח

שש אמות באמה וטפח יחזק׳ מ ה

אמה אמה וטפח מג יג

Educationes. * טִפֻּחִים

s דאס טראגען, פפלעגען (דער קינדער).

עללי טפחים איכ׳ ב

ב שם שפירושו לבוש:

II. Peplum, al. ventrale.

Ventrale. * הַמִּטְפַּחַת

s אבערקלייד, מאנטעל, אומוואורף.

הבי המטפחת אשר עליך רות ג טו

Ventralia. וְהַמִּטְפָּחוֹת

והמטפחות והחריטים ישע׳ ג כב

טפל וטעמו חבור ודבוק:

Assuere, consuere, concinnare.

Concinnant. טָפְלוּ

s ערדינגען, בערייטען, אנהעפטען, אויפהעפטען, אויפבירדען.

טפלו עלי שקר זדים תהל׳ קיט סט

Concinnatores. טֹפְלֵי

ואולם אתם טפלי שקר איו׳ יג ד

Et consuisti. וַתִּטְפֹּל

ותטפל על עוני איו׳ יד יז

טפש ופירושו שומן:

Obesari, Pinguefieri.

Obesatum est. טָפַשׁ

s פייזט, פעטט זיין. טראפ: דומם, אונעמפפינדליך זיין.

טפש כחלב לבם תהל׳ קיט ע

טרד כל לשון טרדה:

Assiduum, continuum esse.

Continuans. טֹרֵד . טוֹרֵד

s אונאבלאססיג, אונאויפהערליך. (איוב: פארשטאססען).

ודלף טרד מדיני אשה משלי יט יג

דלף טורד ביום סגריר כז טו

טרה ופירושו לחות:

Humens, humidum esse.

Humens. טְרִיָּה

s פריש, פייכט.

וימצא לחי חמור טריה שופ׳ טו טו

ומכה טריה ישע׳ א ו

טרח כל לשון טורח:

Fatigare.

Hiph. Fatigat. יַטְרִיחַ

s בעלאזטען, בעלאדען, ניעדער־דריקקען.

אף ברי יטריח עב איו׳ לז יא

Fatigatio, labor. * לָטֹרַח

s לאזט, בירדע, מיהע.

היו עלי לטרח ישע׳ א יד

Molestiam vest. טָרְחֲכֶם

טרחכם ומשאכם דבר׳ א יב

טרם העדר הקודם לסויה ופי׳ כמעט ב׳ מלות עוד לא.

Ante, antequam, necdum. s טֶרֶם

s נאך ניכט, עהע, טיט פראפ״ס: עהע בעפאר.

טרם יהיה בארץ בראש׳ ב ה

את בצקו טרם יחמץ שמו׳ יב לד

והמה טרם ישכבון יהוש׳ ב ח

וילנו שם טרם יעברו ג א

ונר אלהים טרם יכבה שמ״א ג ג

טרם אענה אני שגג תהל׳ קיט סז

והיה טרם יקראו ישע׳ סה כד

s הֲטֶרֶם

An nondum, num prius.

הטרם תדע כי אבדה שמו׳ י ז

Antequam. s בְּטֶרֶם

תברכך נפשי בטרם אמות בראש׳ כז ד

ואכל מכל בטרם תבוא כז לג

בטרם תבוא שנת הרעב מא נ

ואראנו בטרם אמות מה כח

בטרם תבוא אלהן שמו׳ א יט

בטרם יבא הכהן ויק׳ יד לו

בטרם אביאנו אל הארץ דבר׳ לא כא

בטרם

בטרם יבא החרסה — שופ׳ יד יח
בטרם יכיר איש את — רות ג יד
גם בטרם יקטרון — ש״א ב טו
בטרם יעלה הבמתה — ט יג
בטרם אלקח מעמך — מ״ב ב ט
בטרם יבא המלאך — ו לב
בטרם אלך ואינני — תהל׳ לט יד
בטרם יבינו סירתיכם — נח י
בטרם הרים ילדו — צ ב
בטרם הרים הטבעו — משלי ח כה
משיב דבר בטרם ישמע — יח יג
בטרם אמות — ל ז
בטרם אלך ולא אשוב — איו׳ י כא
כי בטרם ידע הנער — ישעי׳ ז טז
— ח ד
כבכורה בטרם קיץ — כח ד
בטרם תצמחנה — מב ט
בטרם תחיל ילדה — סו ז
בטרם יחשך — ירמ׳ יג טז
בטרם ימות — לח י
בטרם יכה פרעה — מז א
בטרם תגלה רעתך — יחזק׳ טז נז
בטרם לדת חק — צפנ׳ ב ב
בטרם לא יבוא — צ״ס ב ב

Et antequam. וּבְטֶרֶם s

ובטרם יקרב אליהם — בראש׳ לז יח
ובטרם תצא מרחם — ירמ׳ א ה
ובטרם יתנגפו רגליכם — יג טז

מִטֶּרֶם s

Ab antequam, quum nondum.

מטרם שום אבן — חגי ב טו

טרף לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א כל לשון טרף וטרפה הוא ענין:

I. Rapere, Discerpere, Dilacerare.

Rapit. טָרַף

s צעררייסען, צעררייסען ווערדען, פערצעהרען לאססען. (הִטְרִיפֵנִי נאך אנד: הפעיל פאן טָרַף, זיך זאטטיגען, נאהרען).

אפו טרף וישטמני — איו׳ טז ט

Rapit. טָרָף

כי הוא טרף וירפאנו — הוש׳ ו א

Et rapiet. וְטָרָף

וטרף זרוע אף קדקד — דבר׳ לג כ
וטרף ואין מציל — מיכ׳ ה ז

Discerpens. טֹרֵף

טרף נפשו באפו — איו׳ יח ד
אריה טרף ושאג — תהל׳ כב יד
שואג טרף טרף — יחזק׳ כב כה
אריה טרף בדי גרותיו — נחו׳ ב יג

Discerpentes. טֹרְפֵי

כזאבים טרפי טרף — יחזק׳ כב כז

Discerpendo. טָרֹף

טרף טרף יוסף — בראׄ לז לג
ואמר אך טרף טרף — מד כח
אם טרף יטרף — שמו׳ כב יב

Rapere. לִטְרֹף

כאריה יכסוף לטרף — תהל׳ יז יב

Rapere. לִטְרָף־

וילמד לטרף טרף — יחזק׳ יט ג ויט ו

Rapiam. אֶטְרֹף

פן אטרף ואין מציל — תהל׳ נ כב
אני אני אטרף — הוש׳ ה יד

Rapiat. יִטְרֹף

פן יטרף כאריה — תהל׳ ז ג

Rapiet. יִטְרָף

בנימן זאב יטרף — בראׄ מט כז

Et rapuit. וַיִּטְרֹף

ויטרף לעד אפו — עמו׳ א יא

Niph. Discerptum fuerit. יִטָּרֵף

אם טרף יטרף — שמו׳ כב יב
כל היוצא מהנה יטרף — ירמ׳ ה ו

Hiph. Ale me. הַטְרִיפֵנִי

הטריפני לחם חקי — משלי ל ח

Pyh. Discerptus est. טֹרַף

טרף טרף יוסף — בראׄ לז לג

Discerptus. טֹרָף

אך טרף טרף — בראׄ מד כח

Decerptum. טָרָף *

s אדיעקט: אבגעפפליקקט.

והנה עלה זית טרף בפיה — בראׄ ח יא

* טֶרֶף . טָרֶף

Rapina, praeda, esca.

s רויב, בייטע, פֿאָרראטה, צעהרונג, שפייזע. הַרְרֵי טֶרֶף געבירגע דעס רויבעס, רויבגעבירגע, אין דענען לאָווען אונד אנדערע רויבטהיערע איהרע וואָהנונגען האבען, אָדער געבירגע, פֿאָן דענען אוים דער פֿיינד רויבערייא טרייבט.

לא ישכב עד יאכל טרף — במד׳ כג כד
ליש אבד מבלי טרף — איו׳ ד יא
ומשניו אשליך טרף — כט יז
התצוד ללביא טרף — לח לט
אדיר מהררי טרף — תהל׳ עו ה
s טרף נתן ליראיו — קיא ה
שלא נתננו טרף — קכד ו
ותתן טרף לביתה — משלי לא טו
ויאחז טרף — ישעי׳ ה כט
וילמד לטרף טרף — יחזק׳ יט ג ויט ו
שואג טרף טרף — כב כה
טרפי טרף — כב כז
וימלא טרף חריו — נחו׳ ב יג
לא ימיש טרף — ג א
ויהי טרף בביתי — מלא׳ ג י

Et praeda. וְטֶרֶף

וטרף אין לו — עמו׳ ג ד

Ad praedam. לַטָּרֶף

משחרי לטרף — איו׳ כד ה
הכפירים שאגים לטרף — תהל׳ קד כא

A praeda. מִטֶּרֶף

מטרף בני עלית — בראׄ מט ט

Rapinam tuam. טַרְפֵּךְ

והכרתי מארץ טרפך — נחו׳ ב יד

Praedam suam. טַרְפּוֹ

והכפיר על טרפו — ישעי׳ לא ד

Raptum, discerptum. טְרֵפָה *

s צעררייסענעס.

טרפה לא הבאתי אליך — בראׄ לא לט

ובשר בשדה טרפה שמו׳ כב ל
חלב נבלה וחלב טרפה ויקר׳ ז כד
ומענתיו טרפה נחו׳ ב יג

Et discerptum. וּטְרֵפָה

אשר תאכל נבלה וטרפה ויקר׳ יז טו
נבלה וטרפה לא יאכל כב ח
וטרפה לא אכלתי יחזק׳ ד יד
כל נבלה וטרפה מד לא

Discerpt. הַטְּרֵפָה

יביאהו עד הטרפה שמו׳ כב יב

ב מה שפירושו עלי האילן:

II. Folium.

Folium. *טָרָף

s גרינעס בלאטט, פרישער צווייג.

והנה עלה זית טרף בפיה ברא׳ ח יא

Frondes. טַרְפֵּי

כל טרפי צמחה תיבש יחזק׳ יז ט

ואשר הם מיותר משלשה אותיות

Voces plur. litterarum.

טאטא ועניינו נקוי:

Everrere.

Et everram eam. וְטֵאטֵאתִיהָ

s פארטפעגען, ווענפעגען, (עמקאמען, נאך איינינ: פאן טיט).

וטאטאתיה ישע׳ יד כג

Cum everriculo. *בְּמַטְאֲטֵא

s בעזען.

במטאטא השמד ישע׳ יד כג

טפסר ופירושו קצין ושר:

Princeps.

Princeps. *טִפְסָר

s קריעגסאבערזטער, אנפיהרער.

פקדו עליה טפסר ירמ׳ נא כז

Et principes tui. וְטַפְסְרַיִךְ

וטפסריך כגוב גובי נחו׳ ג יז

שרשי אות היוד

יאב ופירושו תאוה ואהבה:

Desiderare.

Desideravi. יָאַבְתִּי

s פערלאנגען, נאכשטרעבען.

כי למצותיך יאבתי תהל׳ קיט קלא

יאל לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א מה שפירושו רצון:

I. Velle, Acquiescere.

Hiph. Voluit. הוֹאִיל

s וואללען, ערשטרעבען, בעגיננען, אונטערנעהמען, דורכזעטצען, זיך ענטשליעססען, בעליעבען עטוואס צו טהון.

הואיל משה באר דבר׳ א ה
כי הואיל יי׳ לעשות ש״א יב כב
כי הואיל הלך הוש׳ ה יא

Voluisti. הוֹאַלְתָּ

ועתה הואלת לברך ד״ה א יז כז

Volui. הוֹאַלְתִּי

הואלתי לדבר אל אדני ברא׳ יח כז
ויח לא

Voluimus. הוֹאַלְנוּ

ולו הואלנו ונשב יהוש׳ ז ז

Velis. הוֹאֶל

ועתה הואל וברך ש״ב ז כט
ויאמר נעמן הואל קח ככרים מ״ב ה כג

Velis. הוֹאֶל־

הואל נא ולין וייטב לבך שופ׳ יט ו
הואל נא ולך את עבדיך מ״ב ו ג

Velitis. הוֹאִילוּ

ועתה הואילו פנו בי איו׳ ו כח

Et voluit. וַיּוֹאֶל . וַיֹּאֶל

ויואל משה לשבת שמו׳ ב כא

ויואל הכנעני לשבת יהוש׳ יז יב
ויואל הכנעני לשבת שופ׳ א כז
ויואל האמרי לשבת א לה
ויואל הלוי לשבת את האיש יז יא
ויאל ללכת כי לא נסה ש״א יז לט

Et velit. וְיֹאֶל

ויאל אלוה וידכאני איו׳ ו ט

ב מה שפירושו סכלות ושגעון:

II. Stultescere, stulte agere.

Stultescunt. נוֹאֲלוּ

s טהאריכט זיין, האנדעלן, שוואך־זיננינג זיין, זיך טהאריכט צייגען, אלס טהאר דאשטעהען.

נואלו שרי צען ישע׳ יט יג
נואלו כי לא ידעו ירמ׳ ה ד

Ut stultescant. וְנֹאָלוּ

חרב אל הבדים ונאלו ירמ׳ נ לו

Stulte egimus. נוֹאַלְנוּ

אשר נואלנו ואשר חטאנו במד׳ יב יא

יאר כל שם יאור:

Rivus.

Rivus. *יְאוֹר . יְאֹר

s יאר = דעם אנימם: יארא, פלוס, מיט דעם ארטיקעל פארצוגסווייזע דער ניל, אין דער מעהרצאהל שטראמע, קאנאלע, בעז: פאן דען ארמען אונד קאנאלען דעם ניל.

ערות על יאור על פי יאור
וכל מזרע יאור ישע׳ יט ז
קציר יאור תבואתה כג ג
יאר לי ואני עשיתי יחזק׳ כט ט
כל מצולות יאור זכר׳ י יא

Rivus. הַיְאֹר

והנה עמד על היאר ברא׳ מא א
והנה מן היאר עלת מא ב ומא יח
עלות אחריהן מן היאר
על שפת היאר מא ג
הנני עמד על שפת היאר מא יז
ותשם בסוף על שפת היאר שמו׳ ב ג
לרחץ על היאר ב ה
אשר

אשר תקח מן היאר ד ט

לקראתו על שפת היאר ז טו

ובאש היאר ז יח

לשתות מים מן היאר ז יח וח כא

ויבאש היאר ז כא

סביבת היאר מים לשתות ז כד

לשתת ממימי היאר ז כד

אחרי הכות יי׳ את היאר ז כה

ושרץ היאר צפרדעים ז כח

ומטך אשר הכית בו את היאר יז ה

אחד הנה לשפת היאר

ואחד הנה לשפת היאר דני׳ יב ה

אשר ממעל למימי היאר יב ו ויב ז

In rivum. הַיְאֹרָה

היארה תשליכהו שמו׳ א כב

In rivo. בַּיְאֹר . בַּיְאוֹר

על המים אשר ביאר שמו׳ ז יז

והדגה אשר ביאר ז יח

ויך את המים אשר ביאר

כל המים אשר ביאר לדם ז כ

והדגה אשר ביאר מתה ז כא

רק ביאור תשארנה ח ה וח ז

כל משליכי ביאור חכה ישע׳ יט ח

Sicut rivus. כַּיְאֹר . כַּיְאוֹר

כיאר בת תרשיש ישע׳ כג י

מי זה כיאר יעלה ירמ׳ מו ז

מצרים כיאור יעלה מו ח

ועלתה כיאר כלה עמ׳ ט ה

Velut rivus. כָּאֹר

ועלתה כאר כלה עמו׳ ח ח

Sicut rivus. כִּיאוֹר . כִּיאֹר

ונשקה כיאור מצרים עמו׳ ח ח

ושקעה כיאר מצרים ט ה

Rivus meus. יְאֹרִי

אשר אמר לי יארי יחזק׳ כט ג

Rivi. יְאֹרִים

בצורות יארים בקע איו׳ כח י

יארים דחבי ידים ישע׳ לג כא

ונתתי יארים חרבה יחזק׳ ל יב

In rivos. הַיְאֹרִים

על הנהרות על היארים שמו׳ ח א

In rivis. בַּיְאֹרִים

הישבה ביארים נחו׳ ג ח

Rivi. יְאוֹרֵי . יְאֹרֵי

כל יאורי מצור מ״ב יט כד

בקצה יארי מצרים ישע׳ ז יח

וחרבו יארי מצור יט ו

כל יאורי מצור לז כה

Rivi tui. יְאֹרֶיךָ

דגת יאריך

מתוך יאריך

ואת כל דגת יאריך יחזק׳ כט ד

כל דגת יאריך כט ה

הנני אליך ואל יאריך כט י

Rivi ejus. יְאֹרָיו

הרבץ בתוך יאריו יחזק׳ כט ג

Rivos eorum. יְאֹרֵיהֶם

על יאריהם ועל אגמיהם שמו׳ ז יט

ויהפך לדם יאריהם תהל׳ עח מד

יאש כל לשון נואשות ויאוש:

Desperare, spem abjicere.

Niph. Desperatus tum. נוֹאָשׁ

s אויפגעבען, אבשטעהען פאן עטוואס, פערצווייפעלן, פערצווייפעלן לאססען, פערציכטען. נואש איין פער־צווייפעלנדער.

ולרות אמרי נואש איו׳ ו כו

לא אמרת נואש ישע׳ נז י

ותאמרי נואש ירמ׳ ב כה

ואמרו נואש יח יב

Et desperet. וְנוֹאַשׁ

ונואש ממני שאול ש״א כז א

Pih. Spe destituendo. לְיָאֵשׁ

ליאש את לבי קהל׳ ב כ

יאת כל לשון היאותות:

Acquiescere, consentire.

Acquiescit. יָאֲתָה

s נעצימען, געביהרען, אנשטעהען, צוערקעננען, איינווילליגען, וויל־

פאהרען (נאך אנד: פאן יאה, אדער אות).

כי לך יאתה ירמ׳ י ז

Acquiescemus. נֵאוֹת

אך בזאת נאות לכם בראׁ׳ לד טו

Acquiescamus. נֵאוֹתָה

אך נאותה להם בראׁ׳ לד כג

Acquiescant. יֵאֹתוּ

אך בזאת יאתו לנו בראׁ׳ לד כב

Et acquieverunt. וַיֵּאֹתוּ

ויאתו הכהנים מ״ב יב ט

יבב מה ספירושו יללה:

Vociferari.

Et vociferata fuit. וַתְּיַבֵּב

s לויט רופען, יאממערן.

נשקפה ותיבב אם סיסרא שופ׳ ה כח

יבל סמה הנה פלרותיו:

Significata ejus quinque sunt.

א מה ספירושו הבלה:

I. Afferre, Apportare, Adducere.

Hiph. Adducam eos. אוֹבִילֵם

s פיהרען, הערבייאפיהרען, ברינגען, דארברינגען, נעפיהרט, געלייטעט, גע־בראכט, געטראגען ווערדען.

ובתחנונים אובילם ירמ׳ לא ח

Deducet me. יוֹבִלֵנִי . יַבְלֵנִי

מי יובלני עיר מצור תהל׳ ס יא

מי יבלני עיר מבצר קח יא

Adducent. יוֹבִילוּ

לך יובילו מלכים שי תהל׳ סח ל

יובילו שי למורא עו יב

Adducent. יוֹבָלוּן

יובלון מנחתי צפנ׳ ג י

Deducunt eam. יֹבִלוּהָ

יבלוה רגליה מרחוק ישע׳ כג ז

* מכמן

Hoph. Eductus fuissem. אובל
מבטן לקבר אובל איו' י יט

Adducetur. יובל
יובל שי לי"י צבאות ישע' יח ז
ככבש אלוף יובל לטבוח ירמ' יא יט

Idem. יובל
והוא לקברות יובל איו' כא לב
כשה לטבח יובל ישע' נג ז
גם אותו לאשור יובל הוש' י ו
ושמן למצרים יובל יב ב

Adducetur. תובל
לרקמות תובל למלך תהל' מה טו

Deducemini. תובלון
ובשלום תובלון ישע' נה יב

Educuntur. יובלו
ליום עברות יובלו איו' כא ל

Educuntur. תובלנה
תובלנה בשמחת וגיל תהל' מה יו

ב מה שפירושו פלג מים:

II. Aquaeductus, fluentum.

Fluentum. אובל *
s שטראָם, פלוס.
על אובל אולי דני' ח ב

Idem. האבל
עמד לפני האבל דני' ח ג וח ו

Idem. יובל *
s פלוס.
ועל יובל ישלח שרשיו ירמ' יז ח

Aquaeductus. יבלי
s באך, שטראָם.
פלגים יבלי מים ישע' ל כה
כערבים על יבלי מים מד ד

ג מה שפירושו פרי או תבואה:

III. Proventus, pabulum.

Proventus. יבול *
s ערטראג, דאס איינגעשייערטע, (שופטים יט כא פוטטער).

וישחיתו את יבול הארץ שופ' ו ד
יגל יבול ביתו איו' כ כח
ואין יבול בגפנים חבק' ג יז

Et pabulum. ויבול
ויבול לחמורים שופ' יט כא

Proventum suum. יבולה
ונתנה הארץ יבולה ויקר' כו ד
ארצכם את יבולה כו כ
לא תתן את יבולה דבר' יא יז
ארץ נתנה יבולה תהל' סז ז
וארצנו תתן יבולה פה יג
והארץ תתן יבולה יחזק' לד כז
כלאה יבולה חגי א י
והארץ תתן את יבולה זכר' ח יב

Et proventum ejus. ויבלה
ותאכל ארץ ויבלה דבר' לב כב

Proventum eorum. יבולם
ויתן לחסיל יבולם תהל' עח מו

Et pabulum dedit. ויבל
ויבל לחמורים שופ' יט כא

ד מה יובל אין תחתיו:

IV. Jubilaeus annus, Aries, Cornu arietis, quod inflari solebat.

Jubilaeus. יובל *
s (א"ג: יובעל, פראָהליכער לאַרם), איבערטראַגען, אויף דען לאַרם אונד דאס געשמעטטער דער טראָמפעטען ביים אנגריפף אָדער אָהנליכען זיגנאַלען. יובל. קרן היובל לאַרמהאָרן. שנת היובל אונד בלאָס יובל יובעליאַהר, דאס פינפציגסטע יאַהר, דען נאַמען יובל האַט עס, ווייל עס מיט בלאָזען אנגעקינדיגט וואורדע. נאָך דען ראבב: בעצייכנעט יובל אונד קרן היבל ווידדערהאָרנער, טראָמפעטען אויס ווידדערהאָרן פערפערטיגט, וויא יעטצט נאָך צום בלאָזען אין דען זינאַגאָגען ווידדערהאָרנער גענאַממטען ווערדען.

יובל היא תהיה לכם ויקר' כה י
יובל היא שנת החמשים כה יא
כי יובל הוא קדש כה יב

Jubilaeus. היובל . היבל
בשנת היובל הזאת ויקר' כה יג
במספר שנים אחר היובל כה טו
עד שנת היובל כה כח
עד שנת היבל יעבד עמך כה מ
עד שנת היבל כה נ וכה נב
ויצא בשנת היבל כה נד
אם משנת היבל כז יז
ואם אחר היבל
עד שנת היובל כז יח
עד שנת היבל כז כג
בשנת היבל כז כד
ואם יהיה היבל במד' לו ד

(Cornu) arietinum. היובל
במשך היבל המה שמו' יט יג
והיה במשך בקרן היובל יהוש' ו ה

In jubilaeo. ביבל
ויצא ביבל ויקר' כה כח
לא יצא ביבל כה ל
עיר אחזתו ביבל כה לג
בצאתו ביבל כז כא

Et in jubilaeo. וביבל
וביבל יצא ויקר' כה לא

Arietinae. יובלים *
s יובעל-פאָזוינען, לאַרמטראָמפעטען. אנד: בלאזאינשטרומענטע. פאָן ווידדערהאָרנער.
שבעה שופרות יובלים יהוש' ו ו

היובלים . היבלים
Arietinae.
שבעה שופרות היובלים יהוש' ו ד
ו' ח וי יג

ה מה יבלת:

V. Verruca, verrucosum.

Verruca laborans. יבלת *
s ווארצע, ווארציגעס.
או חרוץ או יבלת ויקר' כב כב
מאן

יבם כל לשון יבום:

Ducere ex affinitatis jure in uxorem

Levir, affinis meus. *יְבָמִי

s שוואגער, ברודער דעס עהעמאננעס, דער נאך איזראעליטישען געזעטצע געהאלטען וואר, דיא פֿרויא דעס אָהנע נאכקאָממען פֿערשטארבענען ברודערס צו עהעליכען.

מאן יבמי — דבר' כה ז

Levir ejus. יְבָמָהּ

יבמה יבא עליה — דבר' כה ה

Glos, fratria tua. *יְבִמְתֵּךְ

s שוואֶגערין, דעם ברודערס פֿרויא, (דעם שוואגערס פֿרויא, רות א טו).

הנה שבה יבמתך
אחרי יבמתך — רות א טו

Glos ejus vel sua. יְבִמְתּוֹ

לקחת את יבמתו — דבר' כה ז
ועלתה יבמתו — כה ז
ונגשה יבמתו אליו — כה ט

וְיִבְּמָהּ

Pih. Et affinitate junxerit sibi eam.

s שוואגער, אָדער לעפּיראטסעהע פֿאָללציעהען.

לו לאשה ויבמה — דבר' כה ה

יַבְּמִי

Affinitatis jure ducere me.

לא אבה יבמי — דבר' כה ז

וְיַבֵּם

Affinitatis jure duc eam.

ויבם אתה — ברא' לח ח

יבש כל לשון יבש וכל הנגזר ממנו:

Arescere, aridum, siccum fieri, exsiccari, Arefacere, exsiccare.

Aruit, etc. יָבֵשׁ

s טראָקקען זיין, טראָקקנען ווערדען, פֿערדאָררען, טראָקקען מאכען, פֿער-טראָקקנען, אויסטראָקקנען, פֿער-טראָקקנען לאססען, פֿערטראָקקנעט, פֿערדאָררט זיין.

יבש היה נקדים — יהוש' ט ה
ועתה הנה יבש — ט יב
יבש כחרש כחי — תהל' כב יו
שקדסת שלף יבש — קכט ו
כי יבש חציר — ישע' טו ו
יבש חציר נבל ציץ — מ ז ומ ח
יבש היה כעץ — איכ' ד ח
שרשם יבש — הוש' ט יו

Et aruit. וְיָבֵשׁ

ונהר יחרב ויבש — איו' יד יא
לערב ימולל ויבש — תהל' צ ו
ונהר יחרב ויבש — ישע' יט ה
פריה יקוסס ויבש — יחזק' יז ט
ויבש ראש הכרמל — עמו' א ב

Aruit. יָבְשָׁה

יבשה הארץ — ברא' ח יד

Aruerunt. יָבְשׁוּ

יבשו נאות מדבר — ירמ' כג י
יבשו עצמותינו — יחזק' לז יא
כי יבשו אפיקי מים — יואל א כ

Aruerunt. יָבֵשׁוּ

וכל עצי השדה יבשו — יואל א יב

Et aruerunt. וְיָבֵשׁוּ

חרב אל מימיה ויבשו — ירמ' נ לח
התפרקו ויבשו — יחזק' יט יב

יָבֹשׁ . יָבוֹשׁ

Siccando, arescendo.

תיבש יבש — יחזק' יז י
זרעו יבוש תיבש — זכר' יא יז

In arescendo. בִּיבֹשׁ

ביבש קצירה — ישע' כז יא

Exsiccari. יְבֹשֶׁת

יצוא ושוב עד יבשת המים — ברא' ח ז

Exareo. אִיבָשׁ

ואני כעשב איבש — תהל' קב יב

Arescet. יִיבָשׁ . יִבַשׁ

ולפני כל חציר ייבש — איו' ח יב
וכל מזרע יאור יבש נדף — ישע' יט ז
ועשב כל השדה ייבש — ירמ' יב ד

Et exaruit. וַיִּבַשׁ . בָשׁ

ויהי מקץ ימים וייבש הנחל — מ"א יז ז
ותך את הקיקיון וייבש — יונ' ד ז

Idem. וַיִּבַשׁ

ויבש לבי — תהל' קב ה

Et exaruerit. וְיֵבוֹשׁ

ויבוש מקורו — הוש' יג טו

Exarescet. תִּיבַשׁ . תִּיבָשׁ

כל טרפי צמחה תיבש — יחזק' יז ט
תיבש יבש — יז י
על ערגת צמחה תיבש — יז י
לא תמטיר עליה תיבש — עמו' ד ז
זרעו יבוש תיבש — זכר' יא יז

Et exaruit. וַתִּיבַשׁ

ותיבש ידו אשר שלח עליו — מ"א יג ד

Exarescunt. יָבֵשׁוּ

מתחת שרשיו יבשו — איו' יח יז

Et arescunt. וְיָבֵשׁוּ

הן יעצר במים ויבשו — איו' יב טו

Et siccatae fuer. וַיִּבָשׁוּ

וגם נשף בהם ויבשו — ישע' מ כד

Pih. Arefaciet. תְּיַבֵּשׁ

וינקתו תיבש שלהבת — איו' טו ל

Exsiccat. תְּיַבֶּשׁ־

ורוח נכאה תיבש גרם — משלי יז כב

Et arefacit ipsum. וַיַּבְּשֵׁהוּ

גוער בים ויבשהו — נחו' א ד

Hiph. Arefecit. הוֹבִישׁ

הוביש את מי ים סוף — יהוש' ב י
אשר הוביש יי' אלהיכם
אשר הוביש מפנינו — ד כג
את אשר הוביש את מי הירדן — ה א
הוביש פריה — יחזק' יט יב
הוביש תירוש — יואל א י
הובשת

Arefecisti. הוֹבַשְׁתָּ
הובשת נהרות איתן   תהל׳ עד טו

Arefeci. הוֹבַשְׁתִּי
הובשתי עץ לח   יחזק׳ יז כד

Et exsiccavi. וְהוֹבַשְׁתִּי
והובשתי את מקורה   ירמ׳ נא לו

Et arescent. וְהוֹבִישׁוּ
והובישו כל מצולות יאור   זכר׳ י יא

Arefaciam. אוֹבִישׁ
וכל עשבם אוביש
ואגמים אוביש   ישע׳ מב טו
והרתיך אוביש   מד כז

Aridus, siccus. * יָבֵשׁ
s טראָקקען, דירר.
ואת קש יבש תרדף   איו׳ יג כה
הן אני עץ יבש   ישע׳ נו ג
והפרחתי עץ יבש   יחזק׳ יז כד
וכל עץ יבש לא תכבה   כא א
כקש יבש מלא   נחו׳ א י

Aut siccas. וִיבֵשִׁים
לחים ויבשים לא יאכל   במד׳ ו ג

Arida est. יְבֵשָׁה
ועתה נפשנו יבשה אין כל   במד׳ יא ו

Arida. יְבֵשׁוֹת
והנה יבשות מאד   יחזק׳ לז ב

Arida. הַיְבֵשׁוֹת
העצמות היבשות   יחזק׳ לז ד

Arida, terra. * יַבָּשָׁה
s דאס טראָקקענע, טראָקקענעס לאנד.
ונוזלים על יבשה   ישע׳ מד ג

Arida. הַיַּבָּשָׁה
ותראה היבשה ויהי כן   ברא׳ א ט
ושפכת היבשה   שמו׳ ד ט
את הים ואת היבשה   יונ׳ א ט
להשיב אל היבשה   א יג
ויקא את יונה אל היבשה   ב יא

In arida, in sicco. בַּיַּבָּשָׁה
בתוך הים ביבשה   שמו׳ יד יו ויד כב
הלכו ביבשה   יד כט וטו יט

ביבשה עבר ישראל את הירדן
יהוש׳ ד כב
בתוך הים ביבשה   נחמ׳ ט יא

Aridam. לַיַּבָּשָׁה
ויקרא אלהים ליבשה   ברא׳ א י

In aridam. לַיַּבָּשָׁה
הפך ים ליבשה   תהל׳ סו ו

Et arida. * וְיַבֶּשֶׁת
s דאסועלבע.
ויבשת ידיו יצרו   תהל׳ צה ה

In arida. בַּיַּבֶּשֶׁת
והיו לדם ביבשת   שמו׳ ד ט

s יָבֵשׁ זיעהע בּוֹשׁ דיטע רע.

יגב מה ספירושו סדה או עבדו:

Ager, Agricola.

Et in agricolas. * וּלְיֹגְבִים
s אקקערסלייטע, (מלכ׳ ב כה יב אים כ׳ וּלְגְבִים).
לכרמים וליגבים   מ״ב כה יב
לכרמים וליגבים   ירמ׳ נב יו

Et agros. * וְיֹגְבִים
s אקקער.
כרמים ויגבים   ירמ׳ לט י

יגה כל לשון יגון ותוגה וכל הנגזר ממנו:

Moerore, moestitia afficere.

הוֹגָה
Hiph. Affecit moestitia.
s בעטריבניס, קוממער, יאממער בע-ריימען, פרויערן, יאממערן, בעטריבען.
כי יי׳ הוגה על רב פשעיה   איכ׳ א ה

Idem. s הוֹגָה
אשר הוגה יי׳   איכ׳ א יב
כי אם הוגה   ג לב

Affligentes te. מוֹגַיִךְ
ושמתיה ביד מוגיך   ישע׳ נא כג

Moerore afficietis. תּוֹגְיוּן
עד אנה תוגיון נפשי   איו׳ יט ב

Niph. Moestos. נוּגֵי
נוגי ממועד   צפנ׳ ג יח

Moestae. נוּגוֹת
בתולתיה נוגות   איכ׳ א ד

וַיַּגֶּה
Pih. Et moestitia afficit.
ויגה בני איש   איכ׳ ג לג

Moeror, moestitia. * יָגוֹן
s קוממער, בעטריבניס.
יגון בלבבי   תהל׳ יג ג
ונסו יגון ואנחה   ישע׳ לה י
נסו יגון ואנחה   נא יא
מבליגיתי עלי יגון   ירמ׳ ח יח
כי יסף יי׳ יגון   מה ג

Et moeror. וְיָגוֹן
מעצר רעה ויגון   תהל׳ קז לט
צרה ויגון אמצא   קיו ג
לראות עמל ויגון   ירמ׳ כ יח
שכרון ויגון תמלאי   יחזק׳ כג לג

Cum moerore. בְּיָגוֹן
והורדתם את שיבתי ביגון
ברא׳ מב לח
שיבת עבדך אבינו ביגון   מד לא
כי כלו ביגון חיי   תהל׳ לא יא

A moerore. מִיָּגוֹן
מיגון לשמחה   אסת׳ ט כב

A moerore eor. מִיגוֹנָם
ושמחתים מיגונם   ירמ׳ לא יג

Moeror. * תּוּגָה
s קוממער, בעטריבניס, גראם.
ואחריתה שמחה תוגה   משלי יד יג

Ad moerorem. לְתוּגָה
ילד כסיל לתוגה לו   משלי יז כא

Prae moerore. מִתּוּגָה
דלפה נפשי מתוגה   תהל׳ קיט כח

Moestitia. תּוּגַת
ובן כסיל תוגת אמו   משלי י א

עד

יגע כל לשון יגיעה מעניינו עיפות:

Laborare, Fatigare.

Defatigata fuit. יָגְעָה

s ארבייטען, (בעזאנד: פאָן אנשטרענ-גענדער, מיהעפאַללער ארבייט), ער-מאַטטען, ערמידעט זיין, זיך אבהאָר-מען, מידע מאכען, ערמידען, בעשווער-ליך ווערדען, בעלאָסטיגען.

עד כי יגעה ידו ש״ב כג י

Laborasti. יָגַעְתָּ

ארץ אשר לא יגעת בה יהוש׳ כד יג
כי יגעת בי ישראל ישע׳ מג כב

Laborasti. יָגַעַתְּ

באשר יגעת מנעוריך ישע׳ מז יב
כן היו לך אשר יגעת מז טו
ברב דרכך יגעת נז י
תירושך אשר יגעת בו סב ח

Laboravi. יָגַעְתִּי

יגעתי באנחתי תהל׳ ו ז
יגעתי בקראי סט ד
לריק יגעתי ישע׳ מט ד
יגעתי באנחתי ירמ׳ מה ג

Laboravimus. * יָגַעְנוּ

יגענו לא הונח לנו איכ׳ ה ה

Laborabo. אִיגָע

למה זה הבל איגע איו׳ ט כט

Labores. תִּיגַע

אל תיגע להעשיר משלי כג ד

Defatigatur. יִיגָע

לא ייעף ולא ייגע ישע׳ מ כח

Laborabunt. יִגְעוּ

לא יגעו לריק ישע׳ סה כג

Defatigantur. יִיגָעוּ

ירוצו ולא ייגעו ישע׳ מ לא

Et laborabunt. וְיִיגְעוּ

וייגעו עמים בדי אש חבק׳ ב יג

Idem. וְיָגְעוּ

ויגעו עמים בדי ריק ירמ׳ נא נח

Et defatigantur. וְיִגָּעוּ

ויעפו נערים ויגעו ישע׳ מ ל

Pih. Fatiges. תְּיַגַּע

אל תיגע שמה את כל העם יהוש׳ ז ג

Fatigat ipsum. תְּיַגְּעֶנּוּ

עמל הכסילים תיגענו קהל׳ י טו

Hiph. Fatigas me. הוֹגַעְתַּנִי

הוגעתני בעונתיך ישע׳ מג כד

Fatigavi te. הוֹגַעְתִּיךָ

ולא הוגעתיך בלבונה ישע׳ מג כג

Fatigatis. הוֹגַעְתֶּם

הוגעתם יי׳ בדבריכם מלאי׳ ב יז

Fatigavimus. הוֹגַעְנוּ

במה הוגענו מלא׳ ב יז

Defessi. יְגִיעֵי

s ערמאַטטעט, ערמידעט.

ושם ינוחו יגיעי כח איוב ג יז

Defatigatus. יָגֵעַ *

s מידע, (כָּל הַדְּבָרִים יְגֵעִים קהלת א ח, אללע זיך אבמיהענדען דינגע. אנד: אללע דיא טרייבענדען דינגע. נאָך אנד: אללע וואָרטע ער-מידען.

והוא יגע ורפה ידים ש״ב יז ב

Et fatigatus. וְיָגֵעַ

ואתה עיף ויגע דבר׳ כה יח

Laboriosae. יְגֵעִים

כל הדברים יגעים קהל׳ א ח

Labor. יְגָע *

s דאס עררבייטעטע, ערוואָרבענע, דער ערווערב.

משיב יגע ולא יבלע איו׳ כ יח

Labor, fatigatio. יְגִיעַ *

s ארבייט, אנשטרענגונג, אבמיהונג, ערווערב.

יגיע כפי ראה אלהים בראש׳ לא מב

כי תמאס יגיע כפיך איו׳ י ג
יגיע כפיך כי תאכל תהל׳ קכח ב
יגיע מצרים וסחר כוש ישע׳ מה יד
יגיע אבותינו מנעורינו ירמ׳ ג כד
ועל כל יגיע כפים חגי א יא

Laborem tuum. יְגִיעֲךָ

פרי אדמתך וכל יגיעך דבר׳ כח לג

Labor. tuum. יְגִיעֶךָ

ותעזב אליו יגיעך איו׳ לט יא

Labor. tuum. יְגִיעֵךְ

ולקחו כל יגיעך יחזק׳ כג כט

Labor. ejus. יְגִיעוֹ

ויבזו זרים יגיעו תהל׳ קט יא

Et a labore ejus. וּמִיגִיעוֹ

מביתו ומיגיעו נחמ׳ ה יג

Labor ejus. יְגִיעָהּ

לריק יגיעה בלי פחד איו׳ לט טז
ואת כל יגיעה ואת כל יקרה ירמ׳ כ ה

Laborem vest. וִיגִיעֲכֶם

ויגיעכם בלוא לשבעה ישע׳ נה ב

Et labor. suum. וִיגִיעָם

ויגיעם לארבה תהל׳ עח מו

Labores mei. יְגִיעַי

כל יגיעי לא ימצאו לי הוש׳ יב ט

Fatigatio. יְגִעַת

s אבמיהונג, אנשטרענגונג.

ולהג הרבה יגעת בשר קהל׳ יב יב

יגר כל לשון מגור:

Metuere, Formidare.

Metuisti. יָגֹרְתָּ

s פורכטען.

אשר יגרת מפניהם דבר׳ כח ס

Metui. יָגֹרְתִּי

כי יגרתי מפני האף דבר׳ ט יט
ואשר יגרתי יבא לי איו׳ ג כה
יגרתי כל עצבתי ט כח

העבר

העבר חרפתי אשר יגרתי   תהלי׳ קיט לט

Metuens. יָגוֹר

s אדיעקט: פירכטענד.

אתה יגור מפניהם   ירמ׳ כב כה
ולט יז

יד כל הידים ויד אין מינן:

Manus, late sumitur.

Manus. יָד *

s האַנד. דואַל: יָדַיִם האָנדע. פלור: יָדוֹת צאַפפען, אַקסען. טראָפּ: מאַכט, קראַפט, געוואַלט, אָרם, פלאַטץ, רוים, דייטענלעהנע, דענקמאַל, מאָנו-מענט, וועגוויזער, טהייל. מיט פראָ-פּאָזיטיאָנ: דורך, בייא, נאָך דער אַנ-לייטונג, אונטער דער לייטונג, נעבען. יְדֵי עִם, אֶת פּ׳ מיינע האַנד איזט מיט יעם: ד: ה: איך שטעהע איהם בייא. יָדִי הָיְתָה בְּ מיינע האַנד איזט נעגען יעם: ד: ה: איך לעגע האַנד אַן איהן, טהוע איהם לײדעס. הָיְתָה יַד יי׳ עַל־ דיא האַנד גאָטטעס רוהט אויף יעם: קאַם איבער יעם: ד: ה: גאָטט בעגייזטערטע איהן. יַד לְיַד פאָן געשלעכט צו געשלעכט, מיט דער נעגאַטיאָן: ניממערמעהר, אַגר: דיא האַנד דאַרויף. נאָך אַנד: האַנדפאַלל צו האַנדפאַלל. נָתַן יַד דיא האַנד נעבען, ד: ה: עטוואַס מיט איינעם האַנדשלאַגע פערשפרעכען, בעקראַפטיגען. נָתַן יַד תַּחַת זיך אונטערווערפען. נָתְנָה יָדָהּ ירמי׳ נ טו זיך ערגעבען. בְּאֶפֶס יַד אָהנע מענשענהאַנד, אָהנע מענשליכעס צוטהון. בֵּין יָדַיִם (זכרי׳ יג ו)

צווישען דען האַנדען, ד: ה: פאָרן אם קאָרפער, אויף דער ברוסט. בְּיָד רָמָה קיהן, צופערזיכטליך. מַקַּל יָד קילע. קִצְרֵי יָד אָהנמאַכטיג.

ויהי בלדתה ויתן יד   בראי׳ לח כח
כי בחזק יד הוציא יי׳   שמו׳ יג ג
בחזק יד הוציאנו   יג יד
כי בחזק יד   יג יו
ויאמר כי יד על כס יה   יז יו
לא תגע בו יד   יט יג
יד תחת יד   כא כד
או בתשומת יד או בגזל   ויקר׳ ה כא
שבר רגל או שבר יד   כא יט
ואם באבן יד   במד׳ לה יז
או בכלי עץ יד   לה יח
יד ביד רגל ברגל   דבר׳ יט כא
כי יראה כי אזלת יד   לב לו
דמו בראשנו אם יד תהיה בו   יהוש׳ ב יט
והנה מציב לו יד   ש״א טו יב
וירם יד במלך   מ״א יא כו
אשר הרים יד במלך   יא כז
וישביהן קצרי יד חתו   מ״ב יט כו
נתנו יד תחת שלמה   ד״ה א כט כד
תנו יד ליי׳   ד״ה ב ל ח
ומשא כל יד   נחמ׳ י לב
אם תשנו יד אשלח בכם   יג כא
לשלח יד במלך   אסת׳ ב כא וו ב
לשלח יד במרדכי   ג ו
לשלח יד במבקשי רעתם   ט ב
ושימו יד על פה   איו׳ כא ה
אך לא בעי ישלח יד   ל כד
יד ליד לא ינקה רע   משלי יא כא
וקבץ על יד ירבה   יג יא
יד ליד לא ינקה   יו ה
ואם זמות יד לפה   ל לב
הניפו יד   ישע׳ יג ב
וישביהן קצרי יד   לז כז
יד ושם טוב מבנים   נו ה
יד חזית   נז ח
מצרים נתנו יד   איכ׳ ה ו
והנה יד שלוחה אלי   יחזק׳ ב ט
וישלח תבנית יד   ח ג
יען מחאך יד   כה ו
ובמקל יד   לט ט
ובאפס יד   דני׳ ח כה
והנה יד נגעה בי   י י

ישימו יד על פה   מיכ׳ ז יו

Et manus. וְיָד

ויד אל תשלחו בו   בראי׳ לז כב
ויד תהיה לך מחוץ   דבר׳ כג יג
ויד ברא בראש דרך   יחזק׳ כא כד

Manus. הַיָּד

את היד הגדלה   שמו׳ יד לא
ולכל היד החזקה   דבר׳ לד יב
בחזקת היד   ישע׳ ה יב
וזאת היד הנטויה   יד כו

Et manus. וְהַיָּד

והיד החזקה   דבר׳ ז יט

Manu. בְּיָד

ולא ביד חזקה   שמו׳ ג יט
ביד חזקה ישלחם   ו א
כי ביד חזקה   יג ט
יצאים ביד רמה   יד ח
אשר תעשה ביד רמה   במד׳ טו ל
ביד רמה לעיני כל מצרים   לג ג
ביד חזקה   דבר׳ ה טו
ממצרים ביד חזקה   ו כא
הוצאת ממצרים ביד חזקה   ט כו
יד ביד   יט כא
ביד חזקה ובזרע נטויה   כו ח
ודוד מנגן ביד   ש״א יט ט
נתנך יי׳ היום ביד   כו כג
כי לא ביד יקחו   ש״ב כג ו
למען תתם ביד   ד״ה ב כה כ
אביר לא ביד   איו׳ לד כ
ביד חזקה   תהל׳ קלו יב
הניח לארץ ביד   ישע׳ כח ב
ביד נטויה   ירמ׳ כא ה
חתרתי לי בקיר ביד   יחזק׳ יב ז
אם לא ביד חזקה   כ לג
ביד חזקה   כ לד
ביד חזקה   דני׳ ט טו

Et manu. וּבְיָד

וביד חזקה יגרשם   שמו׳ ו א
בכח גדול וביד חזקה   לב יא
בעם כבד וביד חזקה   במד׳ כ כ
וביד חזקה   דבר׳ ד לד
וביד חזקה   ירמ׳ לב כא

Ad manum. לְיָד

יד ליד לא ינקה   משלי יא כא ויו ה

את

E manu. **מִיָּד**

את איש חרמי מיד מ״א כ מב
הנצל כצבי מיד משלי ו ה

Manus. **יָד**

ויצברו בר תחת יד פרעה
בראׁ מא לה
ויתן אותה על יד יוסף מא מב
כי ישית אביו יד ימינו מח יז
ויתמך יד אביו מח יז
ונערתיה הלכת על יד היאר
שמו׳ ב ה
הנה יד יי׳ הויה ט ג
מתחת יד מצרים יח י
ומלאת יד אהרן כט ט
יד גר ותושב עמך ויקר׳ כה מז
אשר תשיג יד הנדר כז ח
ועל יד הירדן במד׳ יג כט
וגם יד יי׳ היתה בם דבר׳ ב טו
כל יד נחל יבוק ב לז
יד העדים תהיה בו יז ז
את יד יי׳ כי חזקה היא יהוש׳ ד כד
על יד אשדוד וחצריהן טו מו
ותכבד יד בית יוסף שופ׳ א לה
יד יי׳ היתה בם לרעה ב טו
אטר יד ימינו ג טו
וישלח אהוד את יד שמאלו ג כא
תחת יד ישראל ג ל
ותעז יד מדין על ישראל ו ב
ותלך יד בני ישראל ד כד
את יד אחד מבניו יז ה
וימלא מיכה את יד הלוי יז יב
אטר יד ימינו כ יו
כי יצאה בי יד יי׳ רות א יג
יד דרך מצפה ש״א ד יג
אחרנית בעד יד השער ד יח
ותכבד יד יי׳ ה ו
ותהי יד יי׳ בעיר ה ט
כבדה מאד יד האלהים שם ה יא
ותהי יד יי׳ בפלשתים ז יג
והיתה יד יי׳ בכם יב טו
על יד שומר הכלים יז כב
ותהי בו יד פלשתים יח יז
ותהי בו יד פלשתים יח כא
כי לא תמצאך יד שאול אבי כג יז
ועמד על יד דרך השער ש״ב טו ב
ויעמד המלך אל יד השער יח ד
ויקרא לה יד אבשלום יח יח

ותחז יד ימין יואב כ ט
ותשב יד המלך אליו מ״א יג ו
והפקיד על יד שרי הרצים יד כז
ותהי עליו יד יי׳ מ״ב ג טו
פשע אדום מתחת יד יהודה ח כ
ויפשע אדום מתחת יד יהודה ח כב
ויצאו מתחת יד ארם יג ה
מתחת יד פרעה יז ז
על יד עשי המלאכה כב ה
ויתנהו על יד עשי המלאכה כב ט
על יד אסף הנביא ד״ה א כה ב
כל המקדיש על יד שלמית כו כח
על יד יחיאל הגרשני כט ח
על יד שרי הרצים ד״ה ב יב י
בימיו פשע אדום מתחת יד יהודה
כא ח
מתחת יד יהודה כא י
אשר על יד כושים כא יו
על יד חנניהו כו יא
גם ביהודה היתה יד האלהים ל יב
על יד עשה המלאכה לד י
על יד המפקדים ועל יד עושי
לד יז
על יד מתרדת הגזבר עזר׳ א ח
יד אלהינו על כל מבקשיו ח כב
על יד מרמות בן אוריה ח לג
ואגיד להם את יד אלהי נחמ׳ ב יח
אל יד הגא סרים המלך אסת׳ ב ג
אל יד הגי וגו׳
אל יד הגי שמר ב ח
אל יד שעשגז ב יד
על יד איש משרי המלך ו ט
כי יד יי׳ עשתה זאת איו׳ יב ט
כי יד אלוה נגעה בי יט כא
כל יד עמל תבאנו כ כב
יי׳ צלך על יד ימינך תהל׳ קכא ה
אל יד אדוניהם
אל יד גבירתה קכג ב
יד חרוצים תמשול משלי יב כד
יד יי׳ צבאות ישע׳ יט יו
כי תנוח יד יי׳ כה י
כי יד יי׳ עשתה זאת מא כ
לא קצרה יד יי׳ מהושיע נט א
ונודעה יד יי׳ סו יד
חותם על יד ימיני ירמ׳ כב כד
אך יד אחיקם כו כד
על יד נהר פרס מו ו
ותהי עליו שם יד יי׳ יחזק׳ א ג

ותהי עלי שם יד יי׳ ג כב
תבנית יד אדם י ח
היתה עלי יד יי׳ לז א ומ א
אל יד דרך החלון
אל יד חמת מח א
על יד הנהר הגדול דני׳ י ד
יד עם קדש יב ז
והחזיקו איש יד רעהו זכר׳ יד יג
על יד רעהו יד יג

Num manus. **הֲיַד**

היד יי׳ תקצר במד׳ יא כג
היד יואב אתך בכל זאת ש״ב יד יט

Et manus. **וְיַד**

ידו בכל ויד כל בו בראׁ טז יב
יד אהרן ויד בניו שמו׳ כט ט
ויד כל העם דבר׳ יג י
ויד כל העם יז ז
ויד יי׳ היתה אל אליהו מ״א יח מו
ויד אלהינו היתה עלינו עזר׳ ח לא
ויד השרים והסגנים ט ב
ויד רשעים אל תנדני תהל׳ לו יב
ויד חרוצים תעשיר משלי י ד
ויד יי׳ עלי חזקה יחזק׳ ג יד
ויד אדני יי׳ ח א
ויד עני ואביון לא החזיקה יו מט
ויד יי׳ היתה אלי לג כב

In manu, per manum. **בְּיַד**

ביד יעקב בנה בראׁ כז יז
ויתן ביד בניו ל לה
ויתן ביד עבדיו עדר לב יז
ביד רעהו העדלמי לח כ
כל אשר לו ביד יוסף לט ו
ויתן שר בית הסהר ביד יוסף לט כב
שלח נא ביד תשלח שמו׳ ד יג
כאשר דבר יי׳ ביד משה לד כט
מי יתן מותנו ביד יי׳ יו ג
ושני לחת העדת ביד משה לד כט
לעשות ביד משה לה כט
ביד איתמר בן אהרן הכהן לח כא
אשר צוה יי׳ ביד משה ויקר׳ ח לו
אשר דבר יי׳ אליהם ביד משה
י יא
ביד איש עתי יו כא
ממכרו ביד הקנה כה כח
ונתתם ביד אויב כו כה
בהר סיני ביד משה כו מו

ביד איתמר במד׳ ד כח
וד לג ו ח
על פי יי׳ ביד משה ד לז וד מה
וט כג וי יג
פקד אותם ביד משה ד מט
צוה יי׳ אליכם ביד משה טו כג
דבר יי׳ ביד משה לו יז ה
כאשר דבר יי׳ ביד משה כז כג
ביד משה ואהרן לג א
אשר צוה יי׳ ביד משה לו יג
ביד האמרי להשמידנו דבר׳ א כז
ונתנו אתו ביד גאל הדם יט יב
ביד האמרי להאבידנו יהוש׳ ז ז
ביד ישראל ואת מלכה י ל
את לכיש ביד ישראל י לב
ויתנם יי׳ ביד ישראל יא ח
כאשר צוה יי׳ ביד משה יד ב
דברתי אליכם ביד משה כ ב
ולא ימות ביד גאל הדם כ ט
יי׳ צוה ביד משה כא ב
כאשר צוה יי׳ ביד משה כא ח
על פי יי׳ ביד משה כב ט
ויתנם ביד שסים שופ׳ ב יד
ביד איביהם ב יד
ולא נתנם ביד יהושע ב כג
צוה יי׳ את אבותם ביד משה
ג ד
ביד כושן רשעתים ג ח
ביד יבין מלך כנען ד ב
כי ביד אשה ימכר יי׳ ד ט
ויתנם יי׳ ביד מדין ו א
ויתן שופרות ביד כלם ז טז
ביד שמאולם בלפידים ז כ
ביד פלשתים וביד בני עמון י ז
ואת כל עמו ביד ישראל יא כא
ויתנם יי׳ ביד פלשתים יג א
לתתך ביד פלשתים טו יב
אתה נתת ביד עבדך טו יח
ביד הערלים טו יח
ביד המלאכים לאמר שמו׳ א יא ז
וימכר אתם ביד סיסרא יב ט
חרב וחנית ביד כל העם יג כב
כי נתנם יי׳ ביד ישראל יד יב
התתנם ביד ישראל יד לט
וישלח ביד דוד בנו טז כ
וחרב אין ביד דוד יז נ
והחנית ביד שאול יח י
להפיל את דוד ביד פלשתים יח כה

אתי ואת אנשי ביד שאול כג יב
ולנו הסגירו ביד המלך כג כ
יום אחד ביד שאול כז א
גם ביד הנביאים כח טו
עמך ביד פלשתים
יתן יי׳ ביד פלשתים כח יט
ולא המציתך ביד דוד ש״ב ג ח
ביד דוד עבדי ג יח
ביד עבדיו אל אביו י ב
נתן ביד אבשי אחיו י י
וישלח ביד אוריה יא יד
וישלח ביד נתן הנביא יב כה
את המלוכה ביד אבשלום בנך טז ח
השלישית ביד יואב וגו׳ ביד אבישי
ביד אתי הגתי יח ב
בחרב אשר ביד יואב כ י
ויתנם ביד הגבענים כא ט
ויפלו ביד דוד וביד עבדיו כא כב
נפלה נא ביד יי׳ כד יד
ביד בניהו בן יהוידע מ״א ב כה
והממלכה נכונה ביד שלמה ב מו
כאשר דברת ביד משה ח נג
אשר דבר ביד משה ח נו
ביד אחיה השילני יב טו
ביד עבדו אחיהו הנביא יד יח
ויתנם ביד עבדיו טו יח
ביד עבדו אחיה השילני טו כט
וגם ביד יהוא טז ז
ביד יהוא הנביא טז יב
ביד יהושע בן נון טז לד
אשר דבר ביד אליהו יז טז
ביד אחאב להמיתני יח ט
ויתן אדני ביד המלך כב ו
ונתן יי׳ ביד המלך כב יב וכב טו
לתת אותם ביד מואב מ״ב ג י
ג יג
ביד עבדו אליהו התשבי ט לו
אשר דבר ביד עבדו אליהו י י
ביד חזאל מלך ארם יג ג
ביד עבדו יונה בן אמתי יד כה
ויושיעם ביד ירבעם בן יואש יד כז
ביד כל נביאו וגו׳ ביד עבדי יז יג
ויתנם ביד שסים יז כ
ביד כל עבדיו הנביאים יז כג
ביד מלך אשור יח ל ויט י
ביד מלאכיך חרפת אדני יט כג
ביד עבדיו הנביאים כא י
ונתתים ביד איביהם כא יד

ביד עבדיו הנביאים כד ב
יהודה וירושלם ביד נבוכדנאצר
ד״ה א ה מא
כדבר יי׳ ביד שמואל יא ג
להודות ליי׳ ביד אסף ואחיו טז ז
נתן ביד אבשי אחיו יט יא
ויפלו ביד דויד וביד עבדיו כ ח
אפלה נא ביד יי׳ כא יג
ביד אהרן אביהם כד יט
מלאכה ביד חרשים כט ה
וישלח לו חורם ביד עבדיו
ד״ה ב ח יח
אשר דבר ביד אחיהו י טו
עזבתי אתכם ביד שישק יב ה
חמתי בירושלם ביד שישק יב ז
ביד בני דויד יג ח
ויתן האלהים ביד המלך יח ה
ונתן יי׳ ביד המלך יח יא
ביד הכהנים כג יח
אל פקדת המלך ביד הלוים כד יא
ביד יעואל הסופר
ביד מלך ארם
וגם ביד מלך ישראל כח ה
כי ביד יי׳ המצוה ביד נביאיו כט כה
והמשפטים ביד משה לג ח
ספר תורת יי׳ ביד משה לד יד
כל אשר נתן ביד עבדיך לד טז
כדבר יי׳ ביד משה לה ו
ביד מלאכיו השכם ושלוח לו טו
ביד מלכי הארצות עזר׳ ט ז
אשר צוית ביד עבדיך ט יא
אשר צוה יי׳ ביד משה נחמ׳ ח יד
ביד משה עבדך ט יד
ותתנם ביד צריהם ט כז
ותעזבם ביד איביהם ט כח
ביד נביאיך ולא האזינו ט ל
ביד עמי הארצות ט ל
אשר נתנה ביד משה י ל
ביד הסריסים אסת׳ א יב וא טו
ביד הרצים ג יג וח י
וישלחם ביד פשעם איוב ח ד
ולא יחזיק ביד מרעים ח כ
ארץ נתנה ביד רשע ט כד
אורה אתכם ביד אל כז יא
ביד כל אדם יחתום לז ז
ולא הסגרתני ביד אויב תהל׳ לא ט
אחזת ביד ימיני עג כג
כי כוס ביד יי׳ עה ט

ביד משה ואהרן עז כא
ותפארתו ביד צר עח סא
ויתגם ביד גוים קו מא
כחצים ביד גבור קכז ד
מחיר ביד כסיל משלי יז יו
מות חיים ביד לשון יח כא
לב מלך ביד יי׳ כא א
שלח דברים ביד כסיל כו ו
חוח עלה ביד שכור כו ט
ועבדיהם ביד האלהים קהל׳ ט א
ביד אדנים קשה ישע׳ יט ד
דבר יי׳ ביד ישעיהו כ ב
ביד מלך אשור לו טו
ביד מלך אשור לז י
ביד עבדיך חרפת לז כד
ושמתיה ביד מוניך נא כג
תפארת ביד יי׳ סב ג
ותמוגנו ביד עונינו סד ו
כחמר ביד היוצר ירמ׳ יח ד
כחמר ביד היוצר יח ו
אתן ביד מלך בבל כ ד
אתן ביד איביהם כ ה
ביד נבוכדראצר מלך בבל כא ז
ביד מלך בבל תנתן כא י
ביד מבקשי נפשך כב כה
ביד העם להמיתו כו כד
ביד מלאכים כז ג
ביד נבוכדנצר כז ו
ביד אלעשה בן שפן כט ג
ביד נבוכדראצר כט כא
ביד מלך בבל לב ג ולב לו ולד ב
ינתן ביד מלך בבל לב ד
ביד הכשדים הנלחמים לב כד
נתנה ביד הכשדים לב כה ולב מג
ביד הכשדים לב כח
ביד איביהם וביד מבקשי נפשם
לד כ ולד כא
ביד ירמיהו הנביא לז ב
ביד מלך בבל תנתן לז יז
ביד חיל מלך בבל ולכדה לח ג
ואם אתנך ביד האנשים לח יו
ביד הכשדים לח יח
כי ביד מלך בבל לח כג
ביד נבוזראדן לט יא
ולא תנתן ביד האנשים לט יז
אשר הכה ביד גדליהו מא ט
ביד הכשדים להמית מג ג
ביד איביו מד ל

ביד נבוכדראצר מד ל
נתנה ביד עם צפון מו כד
ביד מבקשי נפשם מו כו
ביד ירמיהו הנביא נ א
כוס זהב בבל ביד יי׳ נא ז
בנפל עמה ביד צר איכ׳ א ז
הסגיר ביד אויב ב ז
ביד הזרים לבז יחזק׳ ז כא
ונתתי אתכם ביד זרים יא ט
לתת אותה ביד הורג כא יו
ביד אנשים בערים כא לו
ביד מאהביה ביד בני אשור כג ט
ביד אשר שנאת ביד אשר נקעה
כג כח
ביד עמי ישראל כה יד
ביד מחללך כח ט
ביד זרים כח י
ביד נבוכדראצר ל י
את הארץ ביד רעים
ביד זרים ל יב
בתתי חרבי ביד מלך בבל ל כה
ביד אל גוים לא יא
אשר ביד אפרים לז יט
ביד עבדי נביאי ישראל לח יז
ואתנם ביד צריהם לט כג
ביד עבדיו הנביאים דני׳ ט י
ביד בני יהודה יואל ד ח
ביד חגי הנביא חגי א א וב א
הבדיל ביד זרובבל זכר׳ ד י
ביד שני צנתרות ד יב
ביד הנביאים הראשונים ז ז
וז יב
איש ביד רעהו יא ו
אל ישראל ביד מלאכי מלא׳ א א

Et in manu, per man. וּבְיַד

וביד אשתו וביד שתי בנתיו
ברא׳ יט יו
וביד הכהן יהיו מי המרים במד׳ ה יח
וביד ימינם שופ׳ ז כ
וביד בני עמון י ז
וביד פלשתים
וביד מלך מואב שמו׳ א יב ט
וביד עבדיו ש״ב כא כב
וביד המצרי חנית כג כא
וביד אדם אל אפלה כד יד
וביד בן הדד מלכ׳ ב יג ג
וביד המצרי חנית ד״ה א יא כג

ביד דוד וביד עבדיו כ ח
וביד אדם אל אפל כא יג
וביד מבקשי נפשם ירמ׳ יט ז
וביד איביהם
וביד מבקשי נפשם כא ז
וביד אשר אתה יגור
וביד נבוכדרצר כב כה
וביד הכשדים כב כה
וביד נבוכדרצר לב כח
וביד מבקשי נפשם לד כ ולד כא
וביד חיל מלך בבל לד כא
וביד מבקשי נפשו מד ל
וביד נבוכדראצר מו כו
וביד עבדיו מו כו
וביד האיש קנה המדה יחזק׳ מ ה
וביד הנביאים אדמה הוש׳ יב יא
וביד מלכו זכר׳ יא ו

Juxta manum. כְּיַד

אשר נתן לה כיד המלך מ״א י יג
כיד יי׳ אלהיו עליו עזר׳ ז ו
כיד אלהיו הטובה עליו ז ט
כיד יי׳ אלהי ז כה
כיד אלהינו הטובה עלינו ח יח
כיד אלהי הטובה עלי נחמ׳ ב ח
רב כיד המלך אסת׳ א ז
ויתן משאת כיד המלך ב יח

Ad manum. לְיַד

ועמדתי ליד אבי ש״א יט ג
הראשנים ליד המלך ד״ה א יח יז
כי מעמדם ליד בני אהרן כג כח
ליד המלך לכל דבר נחמ׳ יא כד
פרשו רשת ליד מעגל תהל׳ קמ ו
ליד שערים לפי קרת משלי ח ג

E manu. מִיַּד

מיד כל חיה אדרשנו
מיד איש אחיו ברא׳ ט ה
מיד אחי מיד עשו לב יב
מיד בני חמור אבי שכם לג יט
הערבון מיד האשה לח כ
מיד הישמעאלים לט א
אשר לקחתי מיד האמרי מח כב
הצילנו מיד הרעים שמו׳ ב יט
וארד להצילו מיד מצרים ג ח
את ישראל מיד מצרים יד ל
אשר הצילו מיד מצרים יח ט
מיד מצרים יח י

או קנה מיד עמיתך ויקר׳ כה יד
ולקח הכהן מיד האשה במד׳ ה כה
וצים מיד כתים כד כד
מיד גאל הדם לה כה
מיד שני מלכי האמרי דבר׳ ג ח
מיד פרעה מלך מצרים ז ח
ויצל אותם מיד בני ישראל
יהוש׳ ט כו
את בני ישראל מיד יי׳ כב לא
ויושיעום מיד שסיהם שופ׳ ב יז
והושיעם מיד איביהם ב יח
ואצל אתכם מיד מצרים ו ט
כי הושעתנו מיד מדין ח כב
מיד כל איביהם מסביב ח לד
ויצל אתכם מיד מדין ט יז
את ישראל מיד פלשתים יג ה
קנותך השדה מיד נעמי רות ד ה
לכליון ומחלון מיד נעמי ד ט
מיד האלהים האדירים ש״א ד ח
ויצל אתכם מיד פלשתים ז ג
וישענו מיד פלשתים ז ח
הציל ישראל מיד פלשתים ז יד
והושיע את עמי מיד פלשתים
ט טז
ואציל אתכם מיד מצרים י יח
ולא לקחת מיד איש מאומה יב ד
מיד איבנו ונעבדך יב י
ויצל אתכם מיד איביכם יב יא
יצל את ישראל מיד שסהו יד מח
מיד הארי ומיד הדב יז לז
מיד הפלשתי יז לז
ובקש יי׳ מיד איבי דוד כ טז
את ריב חרפתי מיד נבל כה לט
עמי ישראל מיד פלשתים ש״ב ג יח
מתג האמה מיד פלשתים ח א
הצלתיך מיד שאול יב ז
כי שפטו יי׳ מיד איביו יח יט
מיד כל הקמים עליך יח לא
את החנית מיד המצרי כג כא
מיד בנך אקרענה מ״א יא יב
קרע את הממלכה מיד שלמה
מ״א יא לא
ולקחתי המלוכה מיד בנו יא לה
מקחת אותה מיד המלך ארם כב ג
כל עבדי יי׳ מיד איזבל מ״ב ט ז
מיד בן הדד ונו׳ מיד יהואחז יג כה
מיד כל איביכם יז לט
מיד מלך אשור יח לג

מיד המלאכים ויקראם יט יד
את החנית מיד המצרי ד״ה א יא כג
גת ובנתיה מיד פלשתים יח א
הכל בכתב מיד יי׳ כח יט
מיד המלך ושריו ד״ה ב ל ו
זרקים את הדם מיד הלוים ל טז
מיד כנניהו ושמעי אחיו לא יג
מיד סנחריב מלך אשור לב כב
מיד מנשה ואפרים לד ט
מיד צריהם נחמ׳ ט כז
ומלטוני מיד צר איו׳ ו כג
מיד כלב יחידתי תהל׳ כב כא
הצילני מיד אויבי לא טז
יפדה נפשי מיד שאול מט טז
פלטני מיד רשע עא ד
מיד רשעים הצילו פב ד
ימלט נפשו מיד שאול פט מט
מיד רשעים יצילם צז י
ויושיעם מיד שונא
ויגאלם מיד אויב קו י
אשר גאלם מיד צר קז ב
מיד בני נכר קמד ז
והצילני מיד בני נכר קמד יא
וכצפור מיד יקוש משלי ו ה
מיד האלהים היא קהל׳ ב כד
מיד מלך אשור ישע׳ לו יח
את הספרים מיד המלאכים לז יד
כי לקחה מיד יי׳ מ ב
את נפשם מיד להבה מז יד
שתית מיד יי׳ נא יז
והצלתיך מיד רעים ירמ׳ טו כא
מיד מרעים כ יג
והצילו גזול מיד עושק כא יב
והצילו גזול מיד עשוק כב ג
ואקח את הכוס מיד יי׳ כה יז
מיד חזק ממנו לא יא
מיד הכשדים לב ד
מיד הצפה אדרש יחזק׳ לג ו
מיד העבדים בהם לד כז
קשתך מיד שמאלך
והציך מיד ימינך לט ג
מיד שאול אפדם הוש׳ יג יד

וּמִיַּד *Et e manu.*

ומיד האדם ברא׳ ט ה
ומיד פרעה שמו׳ יח י
ומיד בן נכר ויקר׳ כב כה
ומיד כל לחציכם שופ׳ ו ט
ומיד כל הממלכות ש״א י יח
ומיד מי לקחתי כפר יב ג
ומיד הדב יז לז
ומיד כל איביהם ש״ב ג יח
מידי ומיד אבותי ד״ה ב לב טו
ומיד כל לב כב
ומיד חזק אביון איו׳ ה טו
ומיד עריצים ו כג
מכף כל איביו ומיד שאול
תהל׳ יח א
ומיד עשקיהם כח קהל׳ ד א

יָדִי *Manus mea.*

הרימתי ידי אל יי׳ ברא׳ יד כב
יש לאל ידי לא כט
תנה אתו על ידי מב לז
ושלחתי את ידי שמו׳ ג כ
אשר נשאתי את ידי ו ח
ונתתי את ידי במצרים ז ד
בנטתי את ידי ז ה
כי עתה שלחתי את ידי ט טו
תורישמו ידי טו ט
אשר נשאתי את ידי במד׳ יד ל
כחי ועצם ידי דבר׳ ח יז
כי אשא אל שמים ידי לב מ
ותאחז במשפט ידי לב מא
ידי הושיעה לי שופ׳ ז ב
אל תהי ידי בו ש״א יח יז
אין לחם חל אל תחת ידי כא ה
למשיח יי׳ לשלח ידי בו כד ז
לא אשלח ידי באדני כד יא
והושע ידי לי כה לג
משלח ידי במשיח יי׳ כו יא
לשלח ידי במשיח יי׳ כו כג
והנה ידי עמך להסב ש״ב ג יב
חלקת יואב אל ידי יד ל
לא אשלח ידי אל בן המלך יח יב
ותשב ידי אלי מ״א יג ו
והוא נשען על ידי מ״ב ה יח
ידי כבדה על אנחתי איו׳ כג ב
אם הניפותי על יתום ידי לא כא
וכי כביר מצאה ידי לא כה
ותשק ידי לפי לא כז
ידי שמתי למו פי מ ד
ידי לילה נגרה תהל׳ עז ג
ועל צריהם אשיב ידי פא טו
אשר ידי תכון עמו פט כב
נטיתי ידי ואין מקשיב משלי א כד

ואשיבה ידי עליך ישע׳ א כה
כאשר מצאה ידי י י
בכח ידי עשיתי י יג
ותמצא כקן ידי י יד
אף ידי יסדה ארץ מח יג
אשא אל גוים ידי מט כב
הקצור קצרה ידי נ ב
ובצל ידי כסיתיך נא יז
ואת כל אלה ידי עשתה סו ב
כי אטה את ידי ירמ׳ ו יב
את ידי עליך טו ו
את ידי ואת גבורתי יו כא
ונטיתי את ידי עליך נא כה
ונטיתי את ידי עליהם יחזק׳ ו יד
ונטיתי את ידי עליו יד ט
ונטיתי ידי עליה יד יג
נטיתי ידי עליך יו כז
ואשא ידי לזרע בית
ואשא ידי להם כ ה
נשאתי ידי להם וכ ו וכ טו
והשיבתי את ידי כ כב
נשאתי את ידי להם כ כג
אשר נשאתי את ידי כ כח וכ מב
נטיתי את ידי עליך כה ז
ונטיתי ידי על אדום כה יג
הנני נוטה ידי כה טז
ונטיתי ידי עליך לה ג
אני נשאתי את ידי לו ז
ואת ידי אשר שמתי בהם לט כא
נשאתי ידי עליהם מד יב
נשאתי את ידי מז יד
והשיבותי ידי על עקרון עמו׳ א ח
משם ידי תקחם ט ב
ונטיתי ידי על יהודה צפנ׳ א ד
הנני מניף את ידי זכר׳ ב יג
והשבתי ידי על הצערים יג ז

Et manus mea. וְיָדִי

וידי לא תהיה בך ש״א כד יג
וכד יד

בְּיָדִי

In manu, vel manum meam, per man. meam.

וכל אשר יש לו נתן בידי ברא׳ לט ח
וכוס פרעה בידי מ יא
מכה במטה אשר בידי שמו׳ ז יז
ומטה האלהים בידי יז ט
את העם הזה בידי במד׳ כא ב
לו יש חרב בידי כב כט
אם ישך מושיע בידי שופ׳ ו לו
כי תושיע בידי את ישראל ו לז
את זבח ואת צלמנע בידי ח ז
ומי יתן את העם הזה בידי ט כט
את בני עמון בידי יא ל
ויתנם יי׳ בידי יב ג
ויאמר הנה נמצא בידי ש״א ט ח
לא מצאתם בידי מאומה יב ה
בקצה המטה אשר בידי יד מג
יסגרך יי׳ בידי יז מו
חמשה לחם תנה בידי כא ד
לא לקחתי בידי כא ט
נכר אתו אלהים בידי כג ז
נתנך יי׳ היום בידי כד יא
כנף מעילך בידי וגו׳
אין בידי רעה ופשע כד יב
ומה בידי רעה כו יח
כאשר דבר בידי כח יז
התתנם בידי ש״ב ה יט
ונתתם בידי ד״ה א יד י
פרץ האלהים את אויבי בידי יד יא
כי נתן בידי את ישבי הארץ כב יח
וקשתי בידי תחליף איו׳ כט כ
כן אתם בידי ירמ׳ יח ו
והיו אחד בידי יחזק׳ לז יט

Manu meae. לְיָדִי

מי הוא לידי יתקע איו׳ יז ג

E manu mea. מִיָּדִי

שבע כבשת תקח מידי ברא׳ כא ל
מידי תבקשנה לא לט
ולקחת מנחתי מידי לג י
אנכי אערבנו מידי תבקשנו מג ט
ואין מידי מציל דברי׳ לב לט
את הכסף ליי׳ מידי לבני שופ׳ יז ג
כי הצילו את שמרון מידי מלכ׳ ב יח לד
כי יציל יי׳ את ירושלם מידי יח לה
להציל את ארצם מידי ד״ה ב לב יג
להציל את עמו מידי
אתכם מידי לב יד
להציל עמו מידי
לא יצילו אתכם מידי לב טו
לא הצילו עמם מידי כן לא
יציל אלהי יחזקיהו עמו מידי לב יז
וכי הצילו את שמרון מידי ישע׳ לו יט
אשר הצילו את ארצם מידי כי
יציל יי׳ את ירושלם מידי לו כ
ואין מידי מציל מג יג
מידי היתה זאת לכם נ יא
היין החמה הזאת מידי ירמ׳ כה טו
ואיש לא יצילנה מידי הוש׳ ב יב

Manus nostra. יָדֵנוּ

פן יאמרו ידנו רמה דברי׳ לב כז
ואין לאל ידנו נחמ׳ ה ה

Et manus nostra. וְיָדֵנוּ

וידנו אל תהי בו ברא׳ לז כז

בְּיָדֵנוּ

In manum nostram, In manu nostra.

ונשב אתו בידנו ברא׳ מג כא
וכסף אחר הורדנו בידנו מג כב
תתן בידנו זבחים שמו׳ י כה
ויתן יי׳ אלהינו בידנו דבר׳ ג ג
כי נתן יי׳ בידנו יהוש׳ ב כד
בידנו את שמשון אויבנו שופ׳ יו כג
נתן אלהינו בידנו את אויבנו יו כד
כי נתנם יי׳ בידנו ש״א יד י
ונתן אתכם בידנו יז מז
הבא עלינו בידנו ל כג
ולא תמות בידנו ירמ׳ יא כא

E manu nostra. מִיָּדֵנוּ

לא לקח מידנו עלה שופ׳ יג כג

Manus tua. יָדְךָ

והחזיקי את ידך בו ברא׳ כא יח
אל תשלח ידך אל הנער כב יב
שים נא ידך תחת ירכי כד ב ומז כט
ידך בערף איביך מט ח
שלח ידך שמו׳ ד ד
הבא נא ידך בחיקך ד ו
השב ידך אל חיקך ד ז
קח מטך ונטה ידך ז יט
נטה את ידך במטך ח א
נטה את ידך על השמים ט כב
נטה ידך על ארץ מצרים י יב
נטה ידך על השמים י כא
לאות על ידך יג ט
ונטה את ידך על הים יד יז
נטה את ידך על הים יד כו

אל

אל תשת ידך עם רשע כג א
וסמכת את ידך עליו במד׳ כז יח
את גדלך ואת ידך דבר׳ ג כד
ידך תהיה בו יג י
בכל מעשה ידך אשר תעשה יד כט
ולא תקפץ את ידך טו ז
כי פתח תפתח את ידך טו ח
פתוח תפתח את ידך לאחיך טו יא
מסת נדבת ידך יו י
בכל משלח ידך אשר תעשה כח כ
שים ידך על פיך שופ׳ יח יט
מה יש תחת ידך שמו׳ א כא ד
אין יש פה תחת ידך כא ט
תנה את אשר תמצא ידך כה ח
והושע ידך לך כה כו
לשלח ידך לשחת את משיח יי׳
ש״ב א יד
תהי נא ידך בי ובבית אבי כד יז
ואת ידך החזקה וזרעך מ״א ח מב
ויאמר לרכבו הפך ידיך כב לד
הרכב ידך על הקשת מ״ב יג יו
והיתה ידך עמי ד״ה א ד י
יי׳ אלהי תהי נא ידך בי כא יז
ויאמר לרכב הפך ידיך ד״ה ב יח לג
אשר נשאת ידך לתת להם
נחמ׳ ט טו
שלח נא ידך איו׳ א יא וב ה
בעצם ידך תשטמני ל כא
ממתים ידך יי׳ תהל׳ יז יד
תמצא ידך לכל איביך כא ט
מתגרת ידך אני כליתי לט יא
ידך גוים הורשת מד ג
למה תשיב ידך עד יא
תהי ידך על איש ימינך פ יח
תעז ידך תרום ימינך פט יד
תפתח ידך ישבעון טוב קד כח
וידעו כי ידך זאת קט כז
תהי ידך לעזרני קיט קעג
גם שם ידך תנחני קלט י
בהיות לאל ידיך משלי ג כז
כל אשר תמצא ידך קה׳ ט י
רמה ידך בל יחזיון ישע׳ כו יא
ומעשה ידך כלנו סד ז
השב ידך כבוצר ירמ׳ ו ט
מפני ידך בדד ישבתי טו יז
להשיב ידך על חרבות
יחזק׳ לח יב
תרם ידך על צריך מיכ׳ ה ח

יָדְךָ *Manus tua.*

ברכך בכל מעשה ידך דבר׳ ב ז
וקשרתם לאות על ידך ו ח
ונדבתיך ותרומת ידך יב יז
את אחיך תשמט ידך טו ג
ובכל משלח ידך טו י
בכל משלח ידך כג כא
ובכל משלח ידך כח ח
ולברך את כל מעשה ידך כח יב
ואין לאל ידך כח לב
בכל מעשה ידך ל ט
באשר תמצא ידך שופ׳ ט לג
עשה לך אשר תמצא ידך ש״א י ז
אל הכהן אסף ידך יד יט
עתה הרף ידך שמו׳ ב כד יו
רב עתה הרף ידך ד״ה א כא טו
רק אליו אל תשלח ידך איו׳ א יב
אל נשא ידך תהל׳ י יב
תכבד עלי ידך לב ד
ותנחת עלי ידך לח ג
תשלח ידך קלח ז
פותח את ידך קמה יו
וגם מזה אל תנח את ידך קה׳ ז יח
ולערב אל תנח ידך יא ו
והמכשלה הזאת תחת ידך ישע׳ ג ו
מן האזיקים אשר על ידך ירמ׳ מ ד

יָדְכָה *Manus tua.*

לאות על ידכה שמו׳ יג יו

וְיָדְךָ *Et manus tua.*

וידך החזקה וזרועך ד״ה ב ו לב

בְּיָדְךָ

In manum tuam, in manu tua.

קח בידך והלכת שמו׳ יז ה
כי בידך נתתי אותו במד׳ כא לד
ראה נתתי בידך את סיחן דבר׳ ב כד
למען תתו בידך ב ל
כי בידך נתתי אתו ג ב
ולא ידבק בידך מאומה יג יח
נתתי בידך את יריחו יהוש׳ ו ב
ראה נתתי בידך ח א
בכידון אשר בידך ח יח
כי בידך אתננה ח יח
כי בידיך נתתים י ח
אשר סגרני יי׳ בידך שמו׳ א כד יט
וקמה בידך ממלכת ישראל כד כא
הנני נתנו בידך היום מ״א כ יג
וקח משענתי בידך מ״ב ד כט
קח בידך מנחה ח ח
אם און בידך הרחיקהו איו׳ יא יד
בידך אפקיד רוחי תהל׳ לא ו
בידך עתתי לא יו
קחנה בידך ירמ׳ לו יד
קח בידך מזה לח י
קח בידך אבנים מג ט
בידך לעיניהם יחזק׳ לז כ

בְּיָדֶךָ *Idem.*

אשר מגן צריך בידך ברא׳ יד כ
ומטך אשר בידך לה יז
מזה בידך שמו׳ ד ב
ואת המטה הזה תקח בידך ד יז
המפתים אשר שמתי בידך ד כא
נהפך לנחש תקח בידך ז טו
ונתן מלכיהם בידך דבר׳ ז כד
ונתנה יי׳ אלהיך בידך כ יג
ונתנו יי׳ אלהיך בידך כא י
וקטפת מלילת בידך כג כו
כל קדשיו בידך לג ג
ועתה הננו בידך יהוש׳ ט כה
ונתתיהו בידך שופ׳ ד ז
את סיסרא בידך ד יד
ונתתי את מדין בידך ז ז
כי נתתיו בידך ז ט
זבח וצלמנע עתה בידך ח ו וח טו
כי מחר אתננו בידך כ כח
עגלת בקר תקח בידך ש״א יו ב
כי אני נתן את פלשתים בידך
כג ד
אנכי נתן את איבך בידך כד ה
היום את איבך בידך כו ח
את הפלשתים בידך ש״ב ה יט
ההמון הגדול הזה בידך מ״א כ כח
וקח פך השמן הזה בידך
מלכ׳ ב ט א
ונתתים בידך ד״ה א יד י
ובהשענך על יי׳ נתנם בידך
ד״ה ב יו ח
כל אשר לו בידך איו׳ א יב
הנו בידך אך את נפשו שמר ב ו
לתת בידך תהל׳ י יד
ואחזק בידך ישע׳ מב ו
והיו לאחרים בידך יחזק׳ לז יז

ובידך

וּבְיָדְךָ *Et in manu tua.*

ובידך מלאת כיום הזה מ"א ח כד
ובידך כח וגבורה
ובידך לגדל ד"ה א כט יב
כפיך ובידך מלאת ד"ה ב ו טו
ובידך כח וגבורה כ ו
ובידך החזקה נחמ' א י

מִיָּדְךָ *E manu tua.*

מידך היא ולך הכל ד"ה א כט טז
ואין מידך מציל איו' י ז
או מה מידך יקח לה ז
והמה מידך נגזרו תהל' פח ו
לקחת הכוס מידך ירמ' כה כח
ודמו מידך אבקש יחזק' ג יח וג כ
ודמו מידך אבקש לג ח

מִיָּדֶךָ *Idem.*

את דמי אחיך מידך בראׁ ד יא
ולקח הכהן הטנא מידך דבר' כו ד
וישפטני מידך ש"א כד טז
את הממלכה מידך כח יז
חיל מלך ארם מידך ד"ה ב טז ז
לא הצילו את עמם מידך כה טו
והכרתי כשפים מידך מיכ' ה יא

וּמִיָּדְךָ *Et e manu tua.*

כי ממך הכל ומידך נתנו לך
ד"ה א כט יד

יָדֵךְ *Manus tua.*

חית ידך מצאת ישע' נז י
סחרת ידך יחזק' כז טו
המה סחרי ידך כז כא

בְּיָדֵךְ *In manu tua, in manum tuam.*

הנה שפחתך בידך בראׁ טז ו
ולקחת בידך עשרה מ"א יד ג
לקחי נא לי פת לחם בידך יז יא
ואתנם בידך תהל' מז ו
ונתתי כוסה בידך יחזק' כג לא

מִיָּדֵךְ *E manu tua.*

החדר ואברה מידך ש"ב יג י
הנה לקחתי מידך ישע' נא כב

יֶדְכֶם · יְדֵכֶם *Manus vestra.*

מלאו ידכם היום שמו' לב כט
ימלא את ידכם ויקר' ח לג
לאות על ידכם דבר' יא יח
ואת תרומת ידכם יב ו
בכל משלח ידכם יב ז
מעשרתיכם ותרמת ידכם יב יא
עתה מלאתם ידכם ליי' ד"ה ב כט לא
שאו ידכם קדש תהל' קלד ב

בְּיֶדְכֶם *In manu vel manum vestram.*

ובכל דגי הים בידכם נתנו בראׁ ט ב
קחו בידכם
תשיבו בידכם מג יב
ומקלכם בידכם שמו' יב יא
כי אתן בידכם את ישבי כג לא
ונתנה יי' אלהיכם בידכם יהוש' ח ז
קחו בידכם צדה ט יא
כי נתנם יי' אלהיכם בידכם י יט
ואתן אותם בידכם כד ח וכד יא
את מואב בידכם שופ' ג כח
כי נתן יי' בידכם ז טו
בידכם נתן אלהים ח ג
כי נתנה אלהים בידכם יח י
ונתן את מואב בידכם מ"ב ג יח
עלו והצליחו ונתנו בידכם
ד"ה ב יח יד
על יהודה נתנם בידכם כח ט
כלי המלחמה אשר בידכם
ירמ' כא ד
ואני הנני בידכם כו יד
הנה הוא בידכם לח ה

וּבִידֵיכֶם *Et manibus vestris.*

ובידיכם מלאתם לאמר ירמ' מד כה

מִיֶּדְכֶם *E man. vest.*

אבקש את דמו מידכם ש"ב ד יא
מי בקש זאת מידכם ישע' א יב
מידכם היתה זאת מלא' א ט
ומנחה לא ארצה מידכם א י
הארצה אותה מידכם א יג
ולקחת רצון מידכם ב יג

בְּיֶדְכֶן *In manu vest.*

ולא יהיו עוד בידכן יחזק' יג כא

מִיֶּדְכֶן *E man. vest.*

והצלתי את עמי מידכן יחזק' יג כא
והצלתי את עמי מידכן יג כג

יָדוֹ *Manus ejus.*

ועתה פן ישלח ידו בראׁ ג כב
וישלח ידו ויקחה ח ט
ידו בכל טז יב
וישלח אברהם את ידו כב י
וישם העבד את ידו כד ט
על ידו שני לח כח
ויהי כמשיב ידו לח כט
יצא אחיו אשר על ידו השני לח ל
טבעתו מעל ידו מא מב
לא ירים איש את ידו מא מד
ישית ידו על עיניך מו ד
וישלח ידו ויחזק שמו' ד ד
ויבא ידו בחיקו ד ו
ויוצאה והנה ידו מצרעת ד ו
וישב ידו ד ז
ויט אהרן את ידו ח ב וח יג
ויט משה את ידו י כב
ויט משה את ידו על הים יד כא
ויד כז
ירים משה ידו וגו' יניח ידו יז יא
ומת תחת ידו כא כ
אם לא שלח ידו במלאכת רעהו
כב ז וכב י
ואל אצילי בני ישראל
לא שלח ידו כד יא
וסמך ידו על ראש העלה ויקר' א ד
וסמך ידו על ראש קרבנו ג ב
וסמך את ידו על ראש קרבנו ג ח
וסמך את ידו על ראשו ג יג
וסמך את ידו ד ד וד כט וד לג
וסמך ידו על ראש השעיר ד כד
ואם לא תגיע ידו די שה ה ז
ואם לא תשיג ידו ה יא
ועל בהן ידו הימנית ח כג ויד יד
ויד יז ויד כה
ואין ידו משגת יד כא
אשר תשיג ידו יד כב ויד לא
ועל בהן ידו הימנית יד כח
מאשר תשיג ידו יד ל
אשר לא תשיג ידו יד לב
ואשר ימלא את ידו טז לב
ומלא את ידו כא י
והשיגה ידו כה כו
ואם לא מצאה ידו כה כח
ומטה ידו עמך כה לה
או השיגה ידו ונגאל כה מט
איש

איש על ידו לדגליהם במד׳ ב יז
מלבד אשר תשיג ידו ו כא
וירם משה את ידו כ יא
את ידו החזקה דבר׳ יא ב
כל בעל משה ידו טו ב
איש כמתנת ידו יו יז
ונדחה ידו בגרזן יט ה
כנטות ידו ויבאו העיר יהוש׳ ח יט
לא השיב ידו אשר נטה ח כו
ותעז ידו שופ׳ ג י
וישלח ידו ויקחה טו טו
כי קשתה ידו עלינו ש״א ה ז
למה לא תסור ידו מכם ו ג
יקל את ידו מעליכם ו ה
כי לא ידו נגעה בנו ו ט
וישב ידו אל פיו יד כז
וישלח דוד את ידו אל הכלי יז מט
ויחזק את ידו באלהים כג יו
מי שלח ידו במשיח יי׳ ונקה כו ט
להשיב ידו בנהר פרת ש״ב ח ג
ושלח ידו והחזיק לו טו ה
וכל עבדיו עברים על ידו טו יח
נשא ידו במלך בדוד כ כב
עד כי יגעה ידו ותדבק ידו כג י
וישלח ידו המלאך כד יו
וישלח ירבעם את ידו
ותיבש ידו מ״א יג ד
החפץ ימלא את ידו יג לג
והניף ידו אל המקום מ״ב ה יא
וישלח ידו ויקחהו ו ז
למלך נשען על ידו על השער ז ב
אשר נשען על ידו על השער ז יז
ויהוא מלא ידו בקשת ט כד
תנה את ידיך ויתן ידו י טו
וירכב ידו יג יו
וישלח עזא את ידו יג ט
על אשר שלח ידו יג י
להציב ידו בנהר פרת יח ג
למלאות ידו היום כט ה
כל הבא למלא ידו ד״ה ב יג ט
ועל ידו יהוחנן השר יז טו
ועל ידו עמסיה בן זכרי יז יו
ועל ידו יהוזבד יז יח
בעת ההיא מתחת ידו כא י
ועל ידו עדן ומנימן לא טו
ועל ידו בנו וגו׳ ועל ידו בנה נחמ׳ ג ב

על ידו החזיק וגו׳ ועל ידו החזיק ג ח
ועל ידו החזיק ג י
ועל ידו החזיק ג יב וג יז
ויחזק על ידו עזר ג יט
באחת ידו עשה ד יא
טבעתו מעל ידו אסת׳ ג י
שלח ידו ביהודיים ח ז
יתר ידו ויבצעני איו׳ ו ט
ישת ידו על שנינו ט לג
כי נטה אל אל ידו טו כה
חללה ידו נחש ברח כו יג
בחלמיש שלח ידו כח ט
כי יי׳ סומך ידו תהל׳ לז כד
לא זכרו את ידו עח מב
ושמתי בים ידו פט כו
עם מרעיתו וצאן ידו צה ז
וישא ידו להם קו כו
טמן עצל ידו בצלחת משלי יט כד וכו טו
שלח ידו מן החור שיר ה ד
וים ידו עליו
ידו נטויה ישע׳ ה כה
ועוד ידו נטויה ט יא וט יו וט כ וי ד
ינפף ידו י לב
ידו הדדה יא ח
יוסיף יי׳ שנית ידו יא יא
והניף ידו על הנהר יא טו
ידו נטה על הים כג יא
ויי׳ יטה ידו לא ג
וזה יכתב ידו ליי׳ מד ה
בצל ידו החביאני מט ב
ושמר ידו מעשות כל רע נו ב
וישלח יי׳ את ידו ירמ׳ א ט
רעו איש את ידו ו ג
ארץ ממשלת ידו לד א
ידו פרש צר איכ׳ א י
לא השיב ידו מבלע ב ח
יהפך ידו כל היום ג ג
וישלח הכרוב את ידו יחזק׳ י ז
להפר ברית והנה נתן ידו יז יח
מעול ישיב ידו יח ח
מעני השיב ידו יח יז
מנחה מתחת ידו מו ה
כאשר תשיג ידו מו ז
ולכבשים מתת ידו מו יא
וישלח ידו בארצות דני׳ יא מב

משך ידו את לצצים הוש׳ ז ה
וסמך ידו על הקיר עמ׳ ה יט
וים ידו על צפון צפנ׳ ב יג
ישרק יניע ידו ב טו
ועלתה ידו זכר׳ יד יג

וְיָדוֹ *Et manus ejus.*

וידו אחזת בעקב עשו ברא׳ כה כו
וידו הנטויה ומי ישיבנה ישע׳ יד כז
וידו חלקתה להם בקו לד יז

בְּיָדוֹ

In manu ejus vel sua, in manum suam.

ויחזיקו האנשים בידו ברא׳ יט טז
ויקח בידו את האש כב ו
וכל טוב אדניו בידו כד י
ויקח מן הבא בידו לב יד
יי׳ מצליח בידו לט ג
וכל אשר יש לו נתן בידו לט ד
את כל מאומה בידו לט כג
ונתתי את כום פרעה בידו מ יג
אשר נמצא הגביע בידו מד יו ומד יז
ויקח את מטה האלהים בידו שמ׳ ד כ
ומכרו ונמצא בידו כא טז
תמצא בידו הגנבה כב ג
ושני לחת העדת בידו לב טו
ויקח בידו שני לחת לד ד
וחרבו שלופה בידו במד׳ כב כג וכב לא
ויקח רמח בידו כה ז
וחצצרות התרועה בידו לא ו
או באיבה הכהו בידו לה כא
וחרבו שלופה בידו יהוש׳ ה יג
וים יהושע בכידון אשר בידו ח יח
ולא יסגרו את הרצח בידו כ ה
נתתי את הארץ בידו שופ׳ א ב
ויתן יי׳ בידו ג י
בידו מנחה ג טו
המשענת אשר בידו ו כא
נתן האלהים בידו את מדין ז יד
את הקרדמות בידו ט מח
ויתנם יי׳ בידו יא לב
ומאומה אין בידו יד ו
המחזיק בידו הניחה אותי יו כו
והמזלג שלש השנים בידו ש״א ב יג
את קצה המטה אשר בידו יד כז

איש

איש שוהו בידו הלילה יד לה
וננן בידו וטוב לך יו יז
את הכנור ונגן בידו יו כג
ויקח מקלו בידו וגו' וקלעו בידו יז מ
וראש הפלשתי בידו יז נז
ודוד מנגן בידו יח י
וחניתו בידו יט ט
ברמה וחניתו בידו כב ו
אפוד ירד בידו כג ו
היסגרני בעלי קעילה בידו כג יא
ולא נתנו אלהים בידו כג יד
וילך ויקח בידו מ"ב ה ה
ויקח מנחה בידו ח ט
איש וכליו בידו יא ח ויא יא
כאשר חזקה הממלכה בידו יד ה
להחזיק הממלכה בידו טו יט
וחרבו שלופה בידו ד"ה א כא יז
ויכן יי' את הממלכה בידו ד"ה ב יז ה
איש וכליו בידו כג ז
ואיש שלחו בידו כג י
הכל נתן בידו לו יז
ואגרת פתוחה בידו נחמ' ו ה
שרביט הזהב אשר בידו אסת' ה ב
לאשר הביא אלוה בידו איו' יב ו
אשר בידו נפש כל חי יב י
נכון בידו יום חשך טו כג
יי' לא יעזבנו בידו תהל' לז לג
אשר בידו מחקרי ארץ צה ד
צרור הכסף לקח בידו משלי ז כ
ואין בידו מאומה קהל' ה יג
בעמלו שילך בידו ה יד
וממשלתך אתן בידו ישע' כב כא
וחפץ יי' בידו יצלח נג י
עד תמי אתם בידו ירמ' כז ח
את המגלה בידו לו יד
את האנשים בידו לח יא
על פשעי בידו איכ' א יד
ואיש מקטרתו בידו יחזק' ח יא
כלי משחתו בידו ט א
ואיש כלי מפצו בידו ט ב
ונתתי את חרבי בידו ל כד
ופתיל פשתים בידו מ ג
וקו בידו מז ג
ויתן אדני בידו דני' א ב
מרמה בידו ח כה
ונתן ההמון בידו יא יא
וכלה בידו יא יז

בידו מאזני מרמה הוש' יב ח
ואיש משענתו בידו זכר' ח ד

Et in manu ejus. וּבְיָדוֹ

ובידו היו כלי כסף ש"ב ח י
ובידו מלא לאמר מ"א ח טו
ובידו מקטרת להקטיר ד"ה ב כו יט
ובידו רצפה ישע' ו ו
ובידו תנתן ירמ' לד ג
ובידו אנך עמו' ז ז
ובידו חבל מדה זכר' ב ה

Ad vel in manum ejus. לְיָדוֹ

והאלהים אנה לידו שמו' כא יג

E manu ejus. מִיָּדוֹ

מידו עד ארנן במד' כא כו
ואצל אתכם מידו יהוש' כד י
וישלך הלחי מידו שופ' טו יז
ונמלטתי מידו ש"א כז א
את כל הממלכה מידו מ"א יא לד
מקחת מידו את אשר הביא מ"ב ה כ
להציל אתכם מידו יח כט
יי' אלהינו הושיענו נא מידו יט יט
מידו ברוח יברח איו' כז כב
הושיענו מידו ישע' לז כ
לא תמלט מידו ירמ' לד ג
ולהציל אתכם מידו מב יא
והפלתי את החרב מידו יחזק' ל כב
ואין מציל מידו דני' ח ד
מציל לאיל מידו ח ז
ואלה ימלטו מידו יא מא
קרנים מידו לו חבק' ג ד

Manum suam. יָדֵיהוּ

רום ידיהו נשא חבק' ג י

Manus ejus. יָדָהּ

ותרד כדה על ידה בראש' כד יח
ואם לא תמצא ידה די שה ויקר' יב ח
מיד מכהו ושלחה ידה דבר' כה יא
ידה ליתד תשלחנה שופ' ה כו
ותשם ידה על ראשה ש"ב יג יט
נתנה ידה ירמ' נ טו

בְּיָדָהּ
In manu vel manum ejus vel sua.

ויעזב בגדו בידה בראש' לט יב
כי עזב בגדו בידה לט יג
את התף בידה שמו' טו כ
ונתן בידה דבר' כד א וכד ג
את המקבת בידה שופ' ד כא
ואין מחזיק בידה ישע' נא יח

E manu ejus. מִיָּדָהּ

ויקח דוד מידה ש"א כה לה
ואכלתי מידה ש"ב יג ה
שתי לבבות ואברה מידה יג ו

Manus eorum. יָדָם

וישלחו האנשים את ידם בראש' יט י
ומלאת את ידם שמו' כח מא
ועל בהן ידם הימנית כט כ
ולמלא בם את ידם כט כט
למלא את ידם כט לג
שבעת ימים תמלא ידם כט לה
ועל בהן ידם הימנית ויקר' ח כד
אשר מלא ידם לכהן במד' ג ג
כי גם ידם עם דוד
לשלוח את ידם ש"א כב יז
אשר נשאו את ידם ש"ב יח כח
יתנו את הכסף על ידם מ"ב יב יו
הכסף הנתן על ידם כב ז
ועל ידם חיל צבא ד"ה ב כו יג
ואשקלה על ידם עזר' ח כו
ועל ידם החזיק וגו' ועל ידם החזיק וגו'
ועל ידם החזיק וגו' נחמ' ג ה
ועל ידם החזיקו ג ה
ועל ידם החזיק ג ז וג ט
ועל ידם החזיק ג י
ועל ידם חנן בן זכור יג יג
לא שלחו את ידם אסת' ט י
וט טו וט יו
ויכנעו תחת ידם תהל' קו מב
ומואב משלוח ידם ישע' יא יד
כי יש לאל ידם מיכ' ב א

בְּיָדָם
In manu eor. in manu vel manum suam.

אלהי הנכר אשר בידם בראש' לה ד
ומשנה כסף לקחו בידם מג טו
את המנחה אשר בידם מג כו
לתת חרב בידם להרגנו שמו' ה כא
וקסמים בידם במד' כב ז
ויקחו בידם מפרי הארץ דבר' א כה
נתן יי' בידם יהוש' כא מב

את הכנעני והפרזי בידם שופ׳ א ד
מתתי את מדין בידם ז ב
המלקקים בידם אל פיהם ז ו
את צדה העם בידם ז ח
ונפוץ הכדים אשר בידם ז יט
נאסרך ונתנך בידם טו יג
ויעלו הכסף בידם יו יח
ויתהלל בידם ש״א כא יד
ושלחתם בידם אלי ש״ב טו לו
ולמלכי ארם בידם יצאו מ״א י כט
ישימו בידם ולקחו כ ו
ויפלו בידם וישבו באהליהם
ד״ה א ה י
ויתנו בידם ההגריאים ה כ
ומלכי ארם בידם יוציאו ד״ה ב א יז
בהלל דויד בידם ז ו
ויתנם אלהים בידם יג יו
ארוכה למלאכה בידם כד יג
וי׳ נתן בידם חיל לרב כד כד
ותתנם בידם נחמ׳ ט כד
הן לא בידם טובם איו׳ כא יו
וחרב פיפיות בידם תהל׳ קמט ו
בידם זעמי ישע׳ י ה
ביום החזיקי בידם ירמ׳ לא לב
פן יתנו אתי בידם לח יט
ומנחה ולבונה בידם מא ה
שרים בידם נתלו איכ׳ ה יב
ונתתי אותך בידם יחזק׳ יו לט

E manu eorum. מִיָּדָם

ויצילהו מידם בראׁ לז כא
למען הציל אתו מידם לז כב
ולקחת אתם מידם שמו׳ כט כה
ויקח מידם ויצר אתו בחרט לב ד
ואושיעה אתכם מידם שופ׳ י יב
ולא הושעתם אותי מידם יב ב
שתי להם ולקחת מידם ש״א י ד
ויקח מידם ויפקד בבית מ״ב ה כד
ויזרקו הכהנים מידם ד״ה ב לה יא
לא תמלט מידם ירמ׳ לח יח
לא תמלט מידם לח כג
פרק אין מידם איכ׳ ה ח
ודרשתי את צאני מידם יחז׳ לד י
ולא אציל מידם זכר׳ יא ו

Manus. יָדַיִם

והארץ הנה רחבת ידים בראׁ לד כא
ולא היה בהם ידים לנוס יהוש׳ ח כ
והארץ רחבת ידים שופט׳ יח י
והוא יגע ורפה ידים ש״ב יז ב
וישימו לה ידים מ״ב יא יו
והארץ רחבת ידים ד״ה א ד מ
וישימו לה ידים ד״ה ב כג טו
והעיר רחבת ידים נחמ׳ ז ד
וטהר ידים יסיף אמץ איו׳ יז ט
מעט חבק ידים משלי ו י וכד לג
ובשפלות ידים ידלף הבית
קהל׳ י יח
כל ידים תרפינה ישע׳ יג ז
חזקו ידים רפות לה ג
ופעלך אין ידים לו מה ט
על כל ידים גדדת ירמ׳ מח לז
ורפו כל ידים יחזק׳ כא יב

Manus. יָדָיִם

גדול ורחב ידים תהל׳ קד כה
אל ארץ רחבת ידים ישע׳ כב יח
יארים רחבי ידים לג כא
מרפין ידים ירמ׳ מז ג
ולא חלו בה ידים איכ׳ ד ו

Et manus. וְיָדַיִם

וידים רפות תחזק איו׳ ד ג
וידים שפכות דם נקי משלי ו יז

Manus. הַיָּדָיִם

כל הידים תרפינה יחזק׳ ז יז

Manus. הַיָּדָיִם

והרגלים וכפות הידים מ״ב ט לה

Et manus. וְהַיָּדַיִם

והידים ידי עשו בראׁ כז כב

Manibus. בְּיָדַיִם

שממית בידים תתפש משלי ל כח

Manus. יְדֵי

על ידי אחתו בראׁ כד ל
והידים ידי עשו כז כב
ממדבר צן על ידי אדום במד׳ לד ג
מעשה ידי אדם דבר׳ ד כח
מעשה ידי חרש כז טו
הערים אשר על ידי ארנון
שופ׳ יא כו
וחזקו ידי כל אשר אתך ש״ב יו כא
יצק מים על ידי אליהו מ״ב ג יא
על ידי עשי המלאכה יב יב
על ידי המלך יג יז
כי אם מעשה ידי אדם יט יח
אשר העמיד דוד על ידי שיר
ד״ה א ו יז
ועל ידי בני מנשה ז כט
על ידי המלך כה ב
על ידי אביהם ידותון כה ג
על ידי אביהם
על ידי המלך כה ו
ובשיר על ידי דויד ד״ה ב כג יח
ועל ידי כלי דויד כט כח
מעשה ידי האדם לב יט
להלל את י״י על ידי דויד
עזר׳ ג י
מרפים ידי עם יהודה ד ד
על ידי עשי המלאכה אסת׳ ג ט
ועל ידי רשעים ירטני איו׳ יז יא
יגירהו על ידי חרב תהל׳ סג יא
מעשה ידי אדם קטו ד וקלה טו
ונמול ידי אדם ישוב לו
משלי יב יד
מעשה ידי אמן שה״ש ז ב
מעשה ידי אדם ישע׳ לז יט
מעשה ידי חרש ירמ׳ י ג
והגרם על ידי חרב יח כא
וחזק ידי מרעים כג יד
על ידי מונה לג יג
ידי אנשי המלחמה
ואת ידי כל העם לח ד
מעשה ידי יוצר איכ׳ ד ב
ידי נשים רחמניות ד י
ידי אדם תחת כנפיהם יחזק׳ י כא
ולחזק ידי רשע יג כב
על ידי חרב לה ה
ידי זרבבל יסדו הבית זכר׳ ד ט

Et manus. וִידֵי

וידי משה כבדים שמו׳ יז יב
מעשה חרש וידי צורף ירמ׳ י ט
וידי אדם מתחת כנפיהם יחז׳ א ח
וידי עם הארץ תבהלנה ז כז

Per manus. בִּידֵי

נשמטו בידי סלע תהל׳ קמא ו
בידי לא אוכל קום איכ׳ א יד

Sicut manus. כִּידֵי

ידיו כידי עשו בראׁ כז כג

סדי

E manibus. מִידֵי

מידי אביר יעקב — בראׄ מט כד
ובמלחמה מידי חרב — איו׳ ה כ
שמרני יי׳ מידי רשע — תהל׳ קמ ה
שמרני מידי פח — קמא ט

Manus meae. יָדַי

כבר ידי ישיב לי — ש״ב כב כא
מלמד ידי למלחמה — כב לה
כבר ידי ישיב לי — תהל׳ יח כא
כבר ידי לנגד עיניו — יח כה
מלמד ידי למלחמה — יח לה
כארי ידי ורגלי — כב יז
בנשאי ידי אל דביר קדשך — כח ב
פרשתי ידי אליך — קמג ו
המלמד ידי לקרב — קמד א
בכל מעשי שעשו ידי — קהל׳ ב יא
ומעשה ידי אשור — ישע׳ יט כה
מעשה ידי בקרבו — כט כג
ועל פעל ידי תצוני — מה יא
ידי נטו שמים — מה יב
מעשי ידי להתפאר — ס כא
פרשתי ידי כל היום — סה ב
על כל אצילי ידי — יחזק׳ יג יח

Idem. יָדָי

לוחת הברית על שתי ידי — דבר׳ ט טו
ואשליכם מעל שתי ידי — ט יז
ועתה חזק את ידי — נחמ׳ ו ט
על ברכי ועל כפות ידי — דני׳ י י

Et manus meae. וְיָדַי

וידי נטפו מור — שיר ה ה

Manus nostrae. יָדֵינוּ

ממעשנו ומעצבון ידינו — בראׄ ה כט
ידינו לא שפכה — דבר׳ כא ז
ומעשה ידינו כוננה עלינו
ומעשה ידינו כוננהו — תהל׳ צ יז
רפו ידינו — ירמ׳ ו כד
אלהינו למעשה ידינו — הושׄ יד ד

In manibus nostris. בְּיָדֵינוּ

אשר בידינו — במד׳ לא מט

Manus tuae. יָדֶיךָ

מקדש אדני כוננו ידיך — שמו׳ טו יז
בכל משלח ידיך — דבר׳ יב יח
ובכל מעשה ידיך — יו טו
בכל מעשה ידיך — כד יט

אל תרף ידיך מעבדיך — יהושׄ י ו
ואחר תחזקנה ידיך — שופ׳ ז יא
ידיך לא אסרות — ש״ב ג לד
תנה את ידיך — מ״ב י טו
ידיך עצבוני ויעשוני — איו׳ י ח
למעשה ידיך תכסף — יד טו
תמשילהו במעשי ידיך — תהל׳ ח ז
במעשי ידיך ארנן — צב ה
ומעשה ידיך שמים — קב כו
ידיך עשוני ויכוננוני — קיט עג
מעשי ידיך אל תרף — קלח ח
במעשה ידיך אשוחח — קמג ה
שלח ידיך ממרום — קמד ז
וחבל את מעשה ידיך — קהל׳ ה ה
תחת אצילות ידיך — ירמ׳ לח יב
עוד למעשה ידיך — מי׳ ה יב
מה המכות האלה בין ידיך — זכר׳ יג ו

Manus tuae. יָדָיִךְ

צמידים על ידיך — יחזק׳ יו יא
אם תחזקנה ידיך — כב יד

Idem. יָדָיִךְ

אל ירפו ידיך — צפנ׳ ג יו

Et manus tuae. וְיָדַיִךְ

וידיך על ראשך — ירמ׳ ב לז

Manus vestrae. יְדֵיכֶם · יְדְכֶם

להכעיסו במעשה ידיכם — דבר׳ לא כט
ועתה תחזקנה ידיכם — ש״ב ב ז
אשר אני מביא על ידיכם — מ״ב י כד
חזקו ואל ירפו ידיכם — ד״ה ב טו ז
חמס ידיכם תפלסון — תהל׳ נח ג
s שאו ידכם קדש — קלד ב
ידיכם דמים מלאו — ישע׳ א טו
ידיכם חטא — לא ז
במעשה ידיכם — ירמ׳ כה ו וכה ז
להכעיסני במעשי ידיכם — מד ח
את כל מעשה ידיכם — חגי׳ ב יז
תחזקנה ידיכם — זכר׳ ח ט וח יג

Et manibus vestris. וּבִידֵיכֶם

ובידיכם מלאתם לאמר — ירמ׳ מד כה

Manus ejus. יָדָיו

הלבישה על ידיו — בראׄ כז טז
כי היו ידיו כידי עשו — כז כג
שכל את ידיו — מח יד
ויפזו זרעי ידיו — מט כד
ויהי ידיו אמונה — שמו׳ יז יב
ידיו תביאנה את אשי יי׳ — ויקר׳ ז ל
ויסמך את ידיו — במד׳ כז כג
ידיו רב לו — דבר׳ לג ז
ופעל ידיו תרצה — לג יא
כי סמך משה את ידיו — לד ט
ויקצצו את בהנות ידיו — שופ׳ א ו
ואם כגמול ידיו עשיתם לו — ט יו
אשר חזקו את ידיו — ט כד
וימסו אסוריו מעל ידיו — טו יד
ושתי כפות ידיו — ש״א ה ד
על ידיו ועל רגליו — יד יג
וירפו ידיו וכל ישראל — ש״ב ד א
ואצבעת ידיו — כא כ
במעשה ידיו — מ״א יו ז
s ויהפך יהורם ידיו וינס — מ״ב ט כג
וישם אלישע ידיו — יג יו
להיות ידיו אתו — טו יט
מעשה ידיו ברכת — איו׳ א י
כי מעשה ידיו כלם — לד יט
ומעשה ידיו מגיד הרקיע — תהל׳ יט ב
ואל מעשה ידיו — כח ה
שלח ידיו בשלמיו — נה כא
תריץ ידיו לאלהים — סח לב
ויבשת ידיו יצרו — צה ה
מעשי ידיו אמת — קיא ז
כי מאנו ידיו לעשות — משלי כא כה
הכסיל חבק את ידיו — קהל׳ ד ה
ידיו גלילי זהב — שיר ה יד
למעשה ידיו ישתחוו — ישע׳ ב ח
כי גמול ידיו יעשה לו — ג יא
ומעשה ידיו לא ראו — ה יב
אל המזבחות מעשה ידיו — יז ח
ופרש ידיו בקרבו
עם ארבות ידיו — כה יא
ידיו על חלציו — ירמ׳ ל ו
ורפו ידיו — נ מג

Manus ejus. יָדָו

וישא אהרן את ידו — ויקר׳ ט כב
את שתי ידו — יו כא
ומלאו ידו — יחזק׳ מג כו

Et manus ejus. וְיָדָיו

וידיו לא שטף — ויקר׳ טו יא
ימחץ וידו תרפינה — איו׳ ה יח
וידיו תשבנה אונו — כ י
וידיו תבצענה — זכר׳ ד ט

בְּיָדָיו *Manus ejus.*

תמכו בידיו שמו' יז יב

וּבְיָדָיו *Et manibus suis.*

ובידיו מלא לאמר ד"ה ב ו ד

מִיָּדָו *E manibus suis.*

וישלך מידו את הלחת שמו' לב יט

יָדֶיהָ *Manus ejus, suae.*

והתעני תחת ידיה ברא' יו ט
ושני צמידים על ידיה כד כב
והצמידים על ידיה כד מז
ידיה שלחה בכישור משלי לא יט
תנו לה מפרי ידיה לא לא
לכה אסורים ידיה קהל' ז כו

וְיָדֶיהָ *Et manus ejus.*

וידיה על הסף שופ' יט כז
וידיה שלחה לאביון משלי לא כ

בְּיָדֶיהָ *Manibus suis.*

חכמת לב בידיה טוו שמו' לה כה
ואולת בידיה תהרסנו משלי יד א
פרשה ציון בידיה איכ' א יז

יְדֵיהֶם *Manus eorum.*

את ידיהם על ראש הפר שמו' כט י
את ידיהם על ראש האיל כט טו
וכט יט
את ידיהם ואת רגליהם ל יט ומ לא
ורחצו ידיהם ורגליהם ל כא
את ידיהם על ראש הפר ויקר' ד טו
את ידיהם על ראש פר ח יד
ידיהם על ראש האיל ח יח וח כב
את ידיהם על ראשו כד יד
את ידיהם על הלוים במד' ח י
והלוים יסמכו את ידיהם ח יב
ירחצו את ידיהם דבר' כא ו
בהנות ידיהם ורגליהם שופ' א ז
ויקצצו את ידיהם ש"ב ד יב
הכעסני בכל מעשה ידיהם
מלכ' ב כב יז
ויסמכו ידיהם עליהם ד"ה ב כט כג
בכל מעשי ידיהם לד כה
לחזק ידיהם במלאכת עזר' ו כב
ויחזקו ידיהם לטובה נחמ' ב יח
ירפו ידיהם . ו ט
אמן אמן במעל ידיהם ח ו

רעות על ידיהם איו' א יד
ולא תעשנה ידיהם תושיה ה יב
גם כח ידיהם למה לי ל ב
כמעשה ידיהם תן להם תהל' כח ד
כל אנשי חיל ידיהם עו ו
ידיהם ולא ימישון קטו ז
בעולתה ידיהם קכה ג
ומעשה ידיהם יבלו בחירי
ישע' סה כב
למעשי ידיהם ירמ' א טז
ירדו על ידיהם ה לא
וכמעשה ידיהם כה יד
במעשה ידיהם לב ל
כמעשה ידיהם איכ' ג סד
וכן כל מעשה ידיהם חגי ב יד

וִידֵיהֶם *Et manus ipsorum.*

וידיהם וכנפיהם יחזק' י יב

בִּידֵיהֶם *Per manus ipsor.*

חזקו בידיהם עזר' א ו
אשר בידיהם זמה תהל' כו י

יְדֵיהֶן *Manus earum.*

צמידים אל ידיהן יחזק' כג מב

בִּידֵיהֶן *In manibus ear.*

ודם בידיהן יחזק' כג לז וכג מה

יָדוֹת . יָדֹת *Manus.*

ממשאות כלם חמש ידות
ברא' מג לד
שתי ידות לקרש שמו' כו יז
שתי ידת לקרש לו כב
עשר ידות לי במלך ש"ב יט מד
וימצאם עשר ידות דני' א כ

וְיָדֹת . וְיָדוֹת *Et manus.*

וידת מזה ומזה מלכ' א י יט
וידות מזה ד"ה ב ט יח

הַיָּדֹת . הַיָּדוֹת *Manus.*

וארבע הידת יהיה לכם ברא' מז כד
אצל הידות מ"א י יט
ושתי הידות בכם מ"ב יא ז
עמדים אצל הידות ד"ה ב ט יח
ותשע הידות בערים נחמ' יא א

וְיָדוֹת *Et manus.*

וידות האופנים במכונה מ"א ז לב

יְדֹתָיו *Manus, cardines ejus.*

לשתי ידתיו
לשתי ידתיו שמו' כו יט ולו כד

יְדֹתֶיהָ *Manus ejus.*

ועל ראש המכונה ידתיה מ"א ז לה
ויפתח על הלחת ידתיה ז לו

יְדוֹתָם *Manus eorum.*

ידותם ונביהם וחשקיהם מ"א ז לג

ידד כל לשון ידידות:

Dilectus.

***יְדִיד** *Dilectus.*

s פריינד, פערבינדעטער, געליעבטער
ליעבלינג. שִׁיר יְדִידֹת ליעבעס-
ליעד. אנד: ליעבליכעס ליעד.

לבנימן אמר ידיד יי' דבר' לג יב

לִידִידִי *Dilecto meo.*

אשירה נא לידידי ישע' ה א
כרם היה לידידי ה א
מה לידידי בביתי ירמ' יא טו

לִידִידוֹ *Dilecto suo.*

כן יתן לידידו שנא תהל' קכז ב

יְדִידֶיךָ *Dilecti tui.*

למען יחלצון ידידיך תהל' ס ז וקח ז

יְדִידֹת *Dilectarum.*

שיר ידידת תהל' מה א

יְדִידוֹת *Amica.*

s אננעהם, ליעבליך.

מה ידידות משכנותיך תהל' פד ב

***יְדִדוּת** *Dilectio.*

s ליעבעסגעגענשטאנד, פריינדין.

את ידדות נפשי ירמ' יב ז

ידה פתרונו שלש:

Significata ejus tria sunt.

א כל שפירושו השלכה:

כל

I. Jacere, Dejic., Projic., Jaculari.

Jaculamini. יְדוּ

s ווערפען, אבווערפען, (ניעדערוווערפען ירמ' נ יד).

כל דרכי קשת ידו אליה   ירמ' נ יד

לְיַדּוֹת

Pih. Ad dejiciendum.

לידות את קרנות הגוים   זכר' ב ד

Projecerunt. יַדּוּ

ידו גורל   יואל ד ג
ידו גורל   עובד' א יא
ידו גורל   נחו' ג י

Et projiciunt. וַיַּדּוּ

וידו אבן בי   איכ' ג נג

ב כל ספירוסו סנח והלנל חו ודוי:

II. Confiteri, Celebrare.

וְהוֹדוּ

Hiph. Et celebrabunt.

s לאָבען, פרייזען, דאנקען, אויסזאגען, געשטעהען, בעקעננען.

ושבו אליך והודו את שמך
מלכ' א ח לג
והודו את שמך   ח לה
ושבו והודו את שמך   ד"ה ב ו כד
והודו את שמך   ו כו

Celebramus. הוֹדִינוּ

הודינו לך אלהים הודינו   תהל' עה ב

Et confitens. וּמוֹדֶה

ומודה ועזב ירחם   משלי כח יג

Celebramus. מוֹדִים

מודים אנחנו לך   ד"ה א כט יג

Celebrare. הוֹדוֹת

על הודות והלל לי"י   ד"ה א כה ג

Et celebrare. וְהוֹדוֹת

והודות לי"י כי טוב   ד"ה ב ז ג
והודות לאלהים   נחמ' יב מו

Et in celebrando. וּבְהוֹדוֹת

ובהודות לי"י כי טוב   עזר' ג יא

לְהוֹדוֹת . לְהֹדוֹת

Ad celebrandum.

דויד בראש להדות לי"י   ד"ה א יו ז
להודות לשם קדשך   יו לה
להודות לי"י כי לעולם חסדו   יו מא
להדות ולהלל לי"י   כג ל
להודות לי"י כי לעולם חסדו
ד"ה ב ז ו
להודות במצות דויד   נחמ' יב כד
טוב להודות לי"י   תהל' צב ב
להודות לשם קדשך   קו מז
אקום להודות לך   קיט סב
להודות לשם י"י   קכב ד
להודות את שמך   קמב ח

וּלְהוֹדוֹת . וּלְהֹדוֹת

Et ad celebrand.

ולהזכיר ולהודות ולהלל   ד"ה א יו ד
להלל ולהדות לי"י   ד"ה ב ה יג
לשרת ולהדות ולהלל   לא ב

Celebrate. הוֹדוּ

הודו לי"י קראו בשמו   ד"ה א יו ח
הודו לי"י כי טוב כי   יו לד
ואמרים הודו לי"י   ד"ה ב כ כא
הודו לי"י בכנור   תהל' לג ב
הודו לו ברכו שמו   ק ד
הודו לי"י קראו בשמו   קה א
הודו לי"י כי טוב   קו א וקז א
וקיח א וקיח כט וקלו א
הודו לאלהי האלהים   קלו ב
הודו לאדני האדנים   קלו ג
הודו לאל השמים   קלו כו
הודו לי"י קראו בשמו   ישע' יב ד
הודו את י"י צבאות   ירמ' לג יא

Et celebrate. וְהוֹדוּ

והודו לזכר קדשו   תהל' ל ה
והודו לזכר קדשו   צז יב

Celebrabo. אוֹדֶה

הפעם אודה את י"י   בראׁ' כט לה
אודה י"י כצדקו   תהל' ז יח
אודה י"י בכל לבי   ט ב
אודה עלי פשעי   לב ה
אודה שמך י"י כי טוב   נד ח
אודה י"י מאד בפי   קט ל
אודה י"י בכל לבב   קיא א
אבא בם אודה יה   קיח יט
אודה שמך כי עשית פלא
ישע' כה א

Et celebrabo. וְאוֹדֶה

ואודה את שמך   תהל' קלח ב

Celebrabo te. אוֹדְךָ

על כן אודך י"י בגוים   ש"ב כב נ
אודך בגוים י"י   תהל' יח נ
אודך בקהל רב   לה יח
אודך לעולם כי עשית   נב יא
אודך בעמים אדני   נז י
אודך בכלי נבל   עא כב
אודך י"י אלהי   פו יב
אודך בעמים אדני   קח ד
אודך כי עניתי   קיח כא
אודך בישר לבב   קיט ז
אודך בכל לבי   קלח א
אודך על כי נוראות   קלט יד
אודך י"י כי אנפת בי   ישע' יב א

Celebrabo te. אוֹדֶךָּ

וגם אני אודך   איו' מ יד
י"י אלהי לעולם אודך   תהל' ל יג

Et celebrabo te. וְאוֹדְךָ

ואודך בכנור   תהל' מג ד

Idem. וְאוֹדֶךָּ

אלי אתה ואודך   תהל' קיח כח

Celebrabo eum. אֲהוֹדֶנּוּ

ומשירי אהודנו   תהל' כח ז

Idem. אוֹדֶנּוּ

כי עוד אודנו   תהל' מב ו ומב יב
ומג ה

Celebrabit. יְהוֹדֶה

יהודה לתפלה   נחמ' יא יז

Idem. יוֹדֶה

בשאול מי יודה לך   תהל' ו ו

Celebrabit te. יוֹדֶךָּ

חי חי הוא יודך   ישע' לח יט
היודך

הֲיוֹדְךָ *Num celebrabit te.*

היודך עפר תהל׳ ל י

תּוֹדְךָ *Celebrabit te.*

כי חמת אדם תודך תהל׳ עו יא
כי לא שאול תודך ישע׳ לח יח

נוֹדֶה *Celebrabimus.*

ושמך לעולם נודה סלה תהל׳ מד ט
נודה לך לעולם עט יג

יוֹדוּ *Celebrabunt.*

יודו שמך גדול ונורא תהל׳ צט ג
יודו ליי׳ חסדו קז ח וקז טו
וקז כא וקז לא
אך צדיקים יודו לשמך קמ יד

וְיוֹדוּ *Et celebrabunt.*

ויודו שמים פלאך יי׳ תהל׳ פט ו

יוֹדוּךָ · יְהוֹדוּךָ

Celebrabunt te.

יהודה אתה יודוך אחיך ברא׳ מט ח
s עמים יהודוך תהל׳ מה יח
יודוך עמים אלהים
יודוך עמים כלם סז ד וסז ו
יקומו יודוך סלה פח יא
יודוך יי׳ כל מלכי ארץ קלח ד
יודוך יי׳ כל מעשיך קמה י

וְיוֹדֻךָ *Et celebrabunt te.*

ויודך כי תיטיב לך תהל׳ מט יט

וְהִתְוַדָּה

Hith. Et confitebitur.

והתודה אשר חטא עליה ויקר׳ ה ה
והתודה עליו את כל עונת יו כא

וְהִתְוַדּוּ *Et confitebuntur.*

והתודו את עונם ויקר׳ כו מ
והתודו את חטאתם במד׳ ה ז

וּמִתְוַדֶּה *Et confitens.*

ומתודה על חטאות נחמ׳ א ו
ומתודה חטאתי דני׳ ט כ

מִתְוַדִּים *Confitentes.*

מתודים ומשתחוים נחמ׳ ט ג

וּמִתְוַדִּים *Et confitentes.*

ומתודים ליי׳ ד״ה ב ל כב

וּכְהִתְוַדֹּתוֹ *Et in confiteri eum.*

וכהתודתו עזר׳ י א

וָאֶתְוַדֶּה *Et confessus sum.*

ואתודה ואמרה דני׳ ט ד

וַיִּתְוַדּוּ *Et confessi sunt.*

ויתודו על חטאתיהם נחמ׳ ט ב

*** תּוֹדָה**

Confessio, Celebratio, Laus.

s געשטאַנדניס, בעקעננטניס, דאַנק-זאַגונג, דאַנקאָפּפער, דאַנקליעדער.

אם על תודה יקריבנו ויקר׳ ז יב
זבח תודה ליי׳ כב כט
ותן לו תודה יהוש׳ ז יט
ועתה תנו תודה ליי׳ עזר׳ י יא
לשמע בקול תודה תהל׳ כו ז
זבח לאלהים תודה נ יד
זבח תודה יכבדנני נ כג
ויזבחו זבחי תודה קז כב
לך אזבח זבח תודה קיו יז
תודה וקול זמרה ישע׳ נא ג
ומבאי תודה בית יי׳ ירמ׳ יז כו
ויצא מהם תודה ל יט
מבאים תודה בית יי׳ לג יא
וקטר מחמץ תודה עמו׳ ד ה
בקול תודה אזבחה לך יונ׳ ב י

וְתוֹדָה *Et laudis.*

זבחי שלמים ותודה ד״ה ב לג יו
בקול רנה ותודה תהל׳ מב ה

הַתּוֹדָה *Laudis.*

על זבח התודה ויקר׳ ז יב

וְהַתּוֹדָה *Et laudis.*

והתודה השנית נחמ׳ יב לח

בְּתוֹדָה *Laude.*

ואגדלנו בתודה תהל׳ סט לא
נקדמה פניו בתודה צה ב
באו שעריו בתודה ק ד
ענו ליי׳ בתודה קמז ז

לְתוֹדָה *Ad laudem.*

מזמור לתודה תהל׳ ק א

תּוֹדַת *Laudis.*

על זבח תודת שלמיו ויקר׳ ז יג
ובשר זבח תודת שלמיו ז טו

תּוֹדֹת *Celebrationes.*

ואעמידה שתי תודת נחמ׳ יב לא

תּוֹדוֹת *Laudes.*

אשלם תודת לך תהל׳ נו יג

וְתוֹדוֹת *Et sacrificia laudis.*

זבחים ותודות לבית יי׳ ד״ה ב כט לא
ויביאו הקהל זבחים ותודות כט לא

הַתּוֹדֹת *Celebrationes.*

ותעמדנה שתי התודת נחמ׳ יב מ

וּבְתוֹדוֹת *Et laudibus.*

ובתודות ובשיר נחמ׳ יב כז

*** הֻיְּדוֹת** *Celebrationes.*

s לאָבגעזאַנגע, קאָרע.

על הידות הוא ואחיו נחמ׳ יב ח

ג סס יהודי:

Judaeus.

*** יְהוּדִי** *Judaeus.*

s יודע, איזראעליט, דיא יידישע נאַ-ציאָן, יודאָער, בירגער דעס רייכעס יהודה.

איש יהודי היה בשושן אסת׳ ב ה
אשר הוא יהודי ג ד
יהודי בן נתניהו ירמ׳ לו יד
וישלח המלך את יהודי
ויקראה יהודי לו כא
כקרא יהודי שלש לו כג

הַיְּהוּדִי *Judaeus.*

את מרדכי היהודי אסת׳ ה יג
ועשה כן למרדכי היהודי ו י
ולמרדכי היהודי ח ז
ומרדכי היהודי את כל תקף ט כט
קים עליהם מרדכי היהודי ט לא
כי מרדכי היהודי י ג

ביהודי

In Jehudi. בִּיהוּדִי

ביהודי אחיהו ירמ' לד ט

Judaei. יְהוּדִים

לעיני אנשים יהודים ירמ' מג ט
יהודים שלשת אלפים נב כח
יהודים נפש שבע מאות נב ל

Judaei. הַיְּהוּדִים

וינשל את היהודים מאילות מלכ' ב יו ו
ואת היהודים ואת הכשדים כה כה
ואשאלם על היהודים נחמ' א ב
וילעג על היהודים ג לג
מה היהודים האמללים עשים ג לד
ויהי כאשר באו היהודים ד ו
אל אחיהם היהודים ה א
קנינו את אחינו היהודים ה ח
ראיתי את היהודים יג כג
להשמיד את כל היהודים אסת' ג ו
צרר היהודים ג י וח א וט י
היהודים מנער ועד זקן ג יג
מכל היהודים ד יג
לך כנוס את כל היהודים ד יו
אם מזרע היהודים מרדכי ו יג
אשר חשב על היהודים ח ג
לאבד את היהודים ח ה
ואתם כתבו על היהודים ח ח
אל היהודים ואל האחשדרפנים ח ט
ואל היהודים ח ט
ולהיות היהודים עתידים ח יג
כי נפל פחד היהודים עליהם ח יז
שברו איבי היהודים
אשר ישלטו היהודים ט א
נקהלו היהודים בעריהם ט ב
מנשאים את היהודים ט ג
ויכו היהודים בכל איביהם ט ה
הרגו היהודים ואבד ט ו וט יב
ויקהלו היהודים כ' היהודיים ט טו
ושאר היהודים ט יו
על כן היהודים הפרוזים ט יט
אל כל היהודים ט כ וט ל
אשר נחו בהם היהודים ט כב
וקבל היהודים ט כג
צרר כל היהודים
חשב על היהודים ט כד
אשר חשב על היהודים ט כה
וקבל היהודים עליהם ט כז
לא יעברו מתוך היהודים ט כח
לעיני כל היהודים ירמ' לב יב
אני דאג את היהודים לח יט
וגם כל היהודים אשר במואב מ יא
וישבו כל היהודים מ יב
כל היהודים אשר היו אתו מא ג
אל כל היהודים מד א

Et Judaei. וְהַיְּהוּדִים

והיהודים והסגנים מאה נחמ' ה יז
אתה והיהודים חשבים למרוד ו' ו
והיהודים אשר בשושן אסת' ט יח

בַּיְּהוּדִיִּים כ' · בַּיְּהוּדִים ק'

In Judaeos.

ביהודיים לאבדם אסת' ד ז
שלח ידו ביהודיים ח ז

Judaeis. לַיְּהוּדִים

אבל גדול ליהודים אסת' ד ג
רוח והצלה יעמוד ליהודים ד יד
ליהודים אשר בכל עיר ועיר ח יא
ליהודים היתה אורה ח יו
שמחה וששון ליהודים ח יז
ליהודים אשר בשושן ט יג
וגדול ליהודים י ג

Et Judaeis. וְלַיְּהוּדִים

וליהודים ולכהנים נחמ' ב יו

Et Judaea. * הַיְּהֻדִיָּה

s ידין, איזראעליטין.

ואשתו היהדיה ד"ה א ד יח

Judaice. * יְהוּדִית

s אויף יודיש, ד: ה: אין יודישער, העבראַישער שפראַכע.

ואל תדבר עמנו יהודית מל' ב יח כו
ויקרא בקול גדול יהודית יח כח
בקול גדול יהודית ד"ה ב לב יח
לדבר יהודית נחמ' יג כד
ואל תדבר אלינו יהודית ישע' לו יא
ויקרא בקול גדול יהודית לו יג

מִתְיַהֲדִים

Hith. Judaisantes, Fiebant Judaei.

s זיך צום יודענטהומע בעקעננען. אנד: היעלטען זיך צו דען יודען.

ורבים וגו' מתיהדים אסת' ח יז

ידע לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א כל לשון ידיעה וכל הנגזר ממנו איך שיובנו:

I. Noscere, Scire, Cognoscere.

Cognovit, Scivit. יָדַע

s זעהען, וואהרנעהמען, ערפאהרען, מערקען, אהנען, פערמוטהען, אכטען, בעאבאכטען, קעננען, ערקעננען, איינזעהען, בייאוואהנען, וויססען, נעזעהען, וואהרגענאממען, קונד, בעמערקט ווערדען, בעקאננט זיין, עס צו פיהלען בעקאממען, ביסען, עמפפינדען, וויססען מאכען, יעמ: בעשטעללען, אנצייגען, אנווייזען, פערטרויטער, בעקאננטער, בעקאננט, קונד, וויססען לאססען, אנצייגען, קונד טהון, בעלעהרען, צור ערקעננטניס ברינגען, זיך צו ערקעננען געבען, זיך אפפענבארען.

והאדם ידע את חוה בראש' ד א
ולא ידע בשכבה ובקומה יט לג
ולא ידע בשכבה ובקמה יט לה
ולא ידע יעקב לא לב
כי לא ידע כי כלתו היא לח יו
ולא ידע אתו מאומה לט ו
הן אדני לא ידע אתי מה בבית לט ח
אשר לא ידע את יוסף שמו' א ח
ומשה לא ידע כי קרן לד כט
והוא ידע ואשם ויקר' ה ג וה ד
ולא ידע ואשם ה יז
והוא לא ידע ונסלח לו ה יח
ידע לכתך את המדבר דבר' ב ז
ולא ידע איש את קברתו לד ו
והוא לא ידע כי אורב לו יהוש' ח יד
כי לא ידע מנוח שופ' יג יו
אז ידע מנוח יג כא
והוא לא ידע כי יי' סר מעליו יו כ
ושמואל טרם ידע את יי' ש"א ג ז
בעון אשר ידע כי מקללים ג יג
והעם לא ידע כי הלך יונתן יד ג
ויאמר ידע ידע אביך כ ג
והנער לא ידע כ לט
כי לא ידע עבדך בכל זאת כב טו
אל

אל המקום אשר ידע ש״ב יא טז
ויאמר יואב היום ידע עבדך יד כב
כי ידע עבדך כי אני חטאתי יט כא
אשר ידע לבבך מ״א ב מד
ומרדכי ידע את כל אשר נעשה
אסת׳ ד א
כי הוא ידע מתי שוא איו׳ יא יא
מי לא ידע בכל אלה יב ט
ידע כי נכון בידו טו כג
וזה מקום לא ידע אל יח כא
כי לא ידע שלו בבטנו כ כ
ואמרת מה ידע אל כב יג
כי ידע דרך עמדי כג י
לא ידע אנוש ערכה כח יג
והוא ידע את מקומה כח כג
ולא ידע בפש מאד לה טו
איכה ידע אל תהלי׳ עג יא
אשגבהו כי ידע שמי צא יד
כי הוא ידע יצרנו קג יד
שמש ידע מבואו קד יט
ולא ידע כי בנפשו הוא משלי׳ ז כג
ולא ידע כי רפאים שם ט יח
אשר לא ידע להזהר קהל׳ ד יג
פעמים רבות ידע לבך ז כב
לא ידע ללכת אל עיר י טו
ידע שור קנהו ישע׳ א ג
ישראל לא ידע א ג
אשר לא ידע ספר כט יב
לא ידע שלום נט ח
אשר לא ידע בין ימינו יונ׳ ד יא

Idem. יָדָע

או ראה או ידע ויקר׳ ה א
ואת בנו לא ידע דבר׳ לג ט
מבור הסרה ודוד לא ידע ש״ב ג כו
ואדנינו דוד לא ידע מ״א א יא
ואבי דוד לא ידע ב לב
גם שמש לא ראה ולא ידע
קהל׳ ו ה
ותלהטהו מסביב ולא ידע
ישע׳ מב כה
ואיש לא ידע ירמ׳ מא ד
והוא לא ידע
והוא לא ידע הוש׳ ז ט

Cognovit eum. יְדָעוֹ

אשר ידעו יי׳ פנים דבר׳ לד י
נתיב לא ידעו עיט איו׳ כח ז

Cognoverat eam. יְדָעָהּ

בתולה ואיש לא ידעה בראׄ כד טז
והמלך לא ידעה מלכ׳ א א ד

Novit nos. יְדָעָנוּ

כי אברהם לא ידענו ישע׳ סג טז

Novit, Cognov. יָדְעָה

והיא לא ידעה איש שופ׳ יא לט
אשר לא ידעה איש כא יב
פתיות ובל ידעה מה משלי ט יג
ידעה מועדיה ירמ׳ ח ז
והיא לא ידעה הוש׳ ב י

Nosti. יָדַעְתָּ

אתה ידעת את עבדתי בראׄ ל כו
אתה ידעת את אשר ל כט
ואם ידעת ויש בם מז ו
אתה ידעת את העם שמו׳ לב כב
כי על כן ידעת חנתנו במד׳ י לא
אשר ידעת כי הם זקני העם יא טז
אתה ידעת את כל התלאה כ יד
אשר ידעת לא ישימם בך
דבר׳ ז טו
אשר לא ידעת ח ג
אשר אתה ידעת ט ב
לא ידעת אתה ואבתיך יג ז
אשר לא ידעת אתה ואבתיך כח לו
וכח סד
אתה ידעת את הדבר יהוש׳ יד ו
הלא ידעת כי משלים בנו
שופ׳ טו יא
הנה אתה ידעת ש״א כח ט
איך ידעת כי מת שאול ש״ב א ה
ידעת את אבנר בן נר ג כה
ואתה ידעת את עבדך ז כ
אתה ידעת את אביך יז ח
כי הלוא ידעת כי היום יט כג
וגם אתה ידעת מ״א ב ה
אתה ידעת את כל הרעה ב מד
אתה ידעת את דוד אבי ה יז
כי אתה ידעת כי אין בנו ה כ
כי אתה ידעת לבדך ח לט
ואתה ידעת כי עבדך מ״ב ד א
כי אתה לבדך ידעת ד״ה ב ו ל
כי ידעת כי הזידו עליהם נחמ׳ ט י
מה ידעת ולא נדע איו׳ טו ט
הזאת ידעת מני עד כ ד
ומה ידעת דבר לד לג

הגד אם ידעת בינה לח ד
הגד אם ידעת כלה לח יח
ידעת כי אז תולד לח כא
ידעת בצרות נפשי תהלי׳ לא ח
אתה ידעת לאולתי סט ו
ידעת חרפתי ובשתי סט כ
ידעת שבתי וקומי קלט ב
הן יי׳ ידעת כלה קלט ד
ואתה ידעת נתיבתי קמב ד
ובל ידעת שפתי דעת משלי יד ז
הלוא ידעת אם לא שמעת
ישע׳ מ כח
גם לא ידעת מח ח
אתה ידעת יי׳ ירמ׳ טו טו
ידעת מוצא שפתי יז טז
ידעת את כל עצתם יח כג
ידעת מה המה אלה זכר׳ ד ה
הלוא ידעת מה אלה ד יג

Novisti, Scivisti. יָדָעַתְּ

עם אשר לא ידעת רות ב יא
ועתה אדני המלך לא ידעת
מ״א א יח
ואתה את עבדך ידעת ד״ה א יז יח
יי׳ אתה ידעת תהל׳ מ י
בארץ לא ידעת ירמ׳ טו יד
בארץ אשר לא ידעת יז ד
ואמר אדני יי׳ אתה ידעת יחזק׳ לז ג

וְיָדַעְתָּ
Et scias, Agnoscas, Cognosc. etc.

וידעת היום והשבת דבר׳ ד לט
וידעת כי יי׳ אלהיך ז ט
וידעת עם לבבך ח ה
וידעת היום כי יי׳ אלהיך ט ג
וידעת כי לא בצדקתך ט ו
וידעת את אשר תעשה לו מ״א ב ט
וידעת כי אני יי׳ כ יג
וידעת כי שלום אהלך איו׳ ה כד
וידעת כי רב זרעך ה כה
וידעת עת לדתנה לט ב
וידעת כי אני יי׳ יחזק׳ כה ז
וידעת כי אני יי׳ לה ד
וידעת כי אני יי׳ שמעתי לה יב
וידעת כי יי׳ צבאות זכר׳ ד ט

An nosti. הֲיָדַעְתָּ

הידעת כי היום מ״ב ב ג וב ה
הידעת

הידעת חקות שמים איו׳ לח לג
הידעת עת לדת יעלי סלע לט א
הידעת למה באתי אליך דני׳ י כ

יָדַעְתָּה Nosti.

הלא ידעתה כי מרה תהיה
ש״ב ב כו

יְדַעְתַּנִי Nosti me.

אכנך ולא ידעתני ישע׳ מה ד
אאזרך ולא ידעתני מה ה
ואתה יי׳ ידעתני ירמ׳ יב ג

יְדַעְתּוֹ Novisti eum.

אחיך אליך ולא ידעתו דבר׳ כב ב

יְדַעְתָּם Nosti eos.

אחרים אשר לא ידעתם דבר׳ יג ב
ונצרות ולא ידעתם ישע׳ מח ו
ובצרות לא ידעתם ירמ׳ לג ג
ארצות אשר לא ידעתם יחזק׳ לב ט

יָדַעַתְּ Novisti.

אשר לא ידעת תמול רות ב יא
את ידעת כי לי היתה המלוכה
מ״א ב טו

יָדַעַתְּ Idem.

בכל זאת לא ידעת ירמ׳ ג כד

וְיָדַעַתְּ Et cognoscito, scies.

וידעת את המקום רות ג ד
וידעת כי אני יי׳ ישע׳ מט כג
וידעת כי אני יי׳ מושיעך ס טז
וידעת כי אני יי׳ יחזק׳ טז סב
וידעת כי אני יי׳ כב טז
וידעת כי אני יי׳ הוש׳ ב כב
וידעת כי יי׳ צבאות זכר׳ ב טו

יָדַעְתִּי Novi, Scio.

ויאמר לא ידעתי בראׄ ד ט
הנה נא ידעתי יב יא
ידעתי כי בתם לבבך כ ו
לא ידעתי מי עשה את הדבר כא כו
כי עתה ידעתי כי ירא אלהים כב יב
לא ידעתי יום מותי כז ב
ויאמר ידעתי בני ידעתי מח יט
כי ידעתי את מכאביו שמו׳ ג ז
ואני ידעתי כי לא יתן ג יט
ידעתי כי דבר ידבר ד יד
לא ידעתי את יי׳ ה ב
ידעתי כי טרם תיראון ט ל
עתה ידעתי כי גדול יי׳ יח יא
כי ידעתי את אשר תברך במד׳ כב ו
חטאתי כי לא ידעתי כב לד
ידעתי כי מקנה רב לכם דבר׳ ג יט
כי ידעתי את יצרו לא כא
ידעתי את מריך לא כז
כי ידעתי אחרי מותי לא כט
ולא ידעתי מאין המה יהוש׳ ב ד
לא ידעתי אנה הלכו ב ה
ידעתי כי נתן יי׳ לכם ב ט
עתה ידעתי כי ייטיב יי׳ לי
שופ׳ יז יג
אני ידעתי את זדנך ש״א יז כח
הלוא ידעתי כי בחר אתה כ ל
ידעתי ביום ההוא כי שם דויג כב כב
ועתה הנה ידעתי כד כא
אשר לא ידעתי אי מזה כה יא
ידעתי כי טוב אתה בעיני כט ט
כי ידעתי כי לא יחיה ש״ב א י ויט ז
ואת עבדך ולא ידעתי מה יח כט
עם לא ידעתי יעבדני כב מד
עתה זה ידעתי כי איש אלהים
מ״א יז כד
אני ידעתי החשו מ״ב ב ג וב ה
ותאמר אל אישה הנה נא ידעתי
ד ט
ויאמר הנה נא ידעתי ה טו
כי ידעתי את אשר תעשה ח יב
ידעתי אשר עבדיך יודעים
ד״ה ב ב ז
ידעתי כי יעץ אלהים כה טז
אמנם ידעתי כי כן איו׳ ט ב
ידעתי כי לא תנקני ט כח
ידעתי כי זאת עמך י יג
כדעתכם ידעתי גם אני יג ב
ידעתי כי אני אצדק יג יח
ואני ידעתי גאלי חי יט כה
הן ידעתי מחשבותיכם כא כז
מי יתן ידעתי ואמצאהו כג ג
ורב לא ידעתי אחקרהו כט טז
כי ידעתי מות תשיבני ל כג
כי לא ידעתי אכנה לב כב
עם לא ידעתי יעבדוני תהל׳ יח מד
ידעתי כי הושיע יי׳ כ ז
אשר לא ידעתי ישאלוני לה יא
נאספו עלי נכים ולא ידעתי לה טו
בזאת ידעתי כי חפצת בי מא יב
ידעתי כל עוף הרים נ יא
זה ידעתי כי אלהים לי נו י
כי לא ידעתי ספרות עא טו
שפת לא ידעתי אשמע פא ו
ידעתי יי׳ כי צדק משפטיך קיט עה
קדם ידעתי מעדתיך קיט קנב
ידעתי כי גדול יי׳ קלה ה
ושכלות ידעתי קהל׳ א יז
ידעתי כי אין טוב בם ג יב
ידעתי כי כל אשר יעשה ג יד
לא ידעתי נפשי שמתני שיר ו יב
לא ידעתי ספר ישע׳ כט יב
ידעתי בגוד תבגוד מח ח
הנה לא ידעתי דבר ירמ׳ א ו
ידעתי יי׳ כי לא לאדם דרכו י כג
ולא ידעתי כי עלי חשבו יא יט
ידעתי את המחשבת כט יא
אני ידעתי נאם יי׳ עברתו מח ל
אני ידעתי אפרים הוש׳ ה ג
רק אתכם ידעתי עמו׳ ג ב
כי ידעתי רבים פשעיכם ה יב
ידעתי כי אתה אל חנון יונ׳ ד ב

יָדַעַתְּ כ׳ · יָדַעְתִּי ק׳ Novi.

ידעת כי כל תוכל איו׳ מב ב
ידעת כי יעשה יי׳ דין עני
תהל׳ קמ יג

יָדָעְתִּי Novi.

ואנכי לא ידעתי בראׄ כח טז
חי נפשך המלך אם ידעתי
ש״א יז נה
וצאתך ובאך ידעתי מ״ב יט כז
הלמוני בל ידעתי משלי כג לה
וצאתך ובואך ידעתי ישע׳ לז כח
ואין צור בל ידעתי מד ח
השירו ולא ידעתי הוש׳ ח ד

וְיָדַעְתִּי Et novero, Sciam.

וידעתי כי תושיע בידי שופ׳ ו לז
וידעתי את מספר העם ש״ב כד ב
וידעתי אלהי ד״ה א כט יז
וידעתי גם אני קהל׳ ב יד

יְדַעְתִּיךָ Novi te.

ידעתיך בשם שמו׳ לג יב
בבטן ידעתיך ירמ׳ א ה
אני ידעתיך במדבר הוש׳ יג ה

Novi eum. יְדַעְתִּיו

כי ידעתיו למען אשר יצוה
בראׄ יח יט

Novi illud. יְדַעְתִּיהָ

ומעלות רוחכם אני ידעתיה יחזקׄ יא ה

Novi ea. יְדַעְתִּים

וארבע לא ידעתים משלי ל יח

Novi ea. יְדַעְתִּין

פן תאמר הנה ידעתין ישעׄ מח ז

Noverunt, Cognoverunt. יָדְעוּ

אשר לא ידעו איש בראׄ יט ח
והם לא ידעו כי שמע יוסף מב כג
כי לא ידעו מה הוא שמוׄ יו טו
אשר לא ידעו משכב זכר
במדׄ לא יח ולא לה
אשר לא ידעו היום טוב דברׄ א לט
אשר לא ידעו יא ב
ובניהם אשר לא ידעו לא יג
ואשר ידעו את כל מעשה יי׳
יהושׄ כד לא
אשר לא ידעו את יי׳ שופׄ ב י
את כל אשר לא ידעו ג א
ואביו ואמו לא ידעו יד ד
והם לא ידעו כי נגעת כ לד
לא ידעו את יי׳ ש״א ב יב
ידעו את הדבר כ לט
וכי ידעו כי ברח הוא כב יז
לא ידעו כל דבר ש״ב טו יא
ידעו כי רעבים אנחנו מ״ב ז יב
לא ידעו משפט יז כו
והסגנים לא ידעו נחמׄ ב יו
לא ידעו אור איוׄ כד יו
הלא ידעו כל פעלי און תהלׄ יד ד
ונג ה
לא ידעו ולא יבינו פב ה
והם לא ידעו דרכי צה י
לא ידעו במה יכשלו משלי ד יט
לא ידעו אדריכם ישעׄ מב יו
לא ידעו ולא יבינו מד יח
לא ידעו הנשאים מה כ
לא ידעו שבעה
לא ידעו הבין נו יא
כי לא ידעו דרך יי׳ ירמׄ ה ד
המה ידעו דרך יי׳ ה ה
ועמי לא ידעו את ח ז
בגוים אשר לא ידעו ט טו
ולא ידעו כי רפאתים הושׄ יא ג
ולא ידעו עשות נכחה עמוׄ ג י
כי ידעו האנשים יונׄ א י
והמה לא ידעו מחשבות יי׳
מיכׄ ד יב

Idem. יֵדָעוּ

אל סיר הנזיד כי לא ידעו מ״ב ד לט
המעתיק הרים ולא ידעו איוׄ ט ה
בדרך לא ידעו ישעׄ מב יו
עורים כלם לא ידעו נו י
דרך שלום לא ידעו נט ח
אותי לא ידעו ירמׄ ד כב
ולהיטיב לא ידעו ד כב
גם הכלים לא ידעו ו טו
והכלם לא ידעו ח יב
ואתי לא ידעו ט ב
אל ארץ ולא ידעו יד יח
הארץ אשר לא ידעו כב כח
ואת יי׳ לא ידעו הושׄ ה ד

Idem. יֵדָעוּן

ולא ידעון אבתיך דברׄ ח ג
אשר לא ידעון אבתיך ח יו

Et cognoscent. וְיָדְעוּ

וידעו מצרים כי אני יי׳ שמוׄ יד ד
ויד יח
וידעו כי אני יי׳ אלהיהם כט מו
וידעו את הארץ במדׄ יד לא
וידעו העם כלו ישעׄ ט ח
וידעו מצרים את יי׳ יט כא
וידעו תעי רוח כט כד
וידעו כל בשר מט כו
וידעו כי שמי יי׳ ירמׄ יו כא
וידעו כל שארית יהודה מד כח
וידעו כי נביא היה בתוכם יחזקׄ ב ה׳
וידעו כי אני יי׳ ה יג
וו י וו יד ויב טו ויב יו
וידעו כי אני יי׳ ז כז וכד כז
וכה יא וכה יז וכו ו וכח כב
וכח כג וכח כו וכט ט וכט יו
וכט כא ול ה ול יט ול כה
ול כו ולב טו ולג כט ולד כז
ולד ל ולה טו ולו לח ולח כג
ולט כח
וידעו כל עצי השדה יז כד
וידעו כל בשר כא י
וידעו את נקמתי כה יד
וידעו כי אני אדני יי׳ כח כד
וידעו כל ישבי מצרים כט ו
וידעו כי נביא היה לג לג
וידעו הגוים כי אני יי׳ לו כג
וידעו הגוים לו לו
וידעו הגוים כי אני יי׳ לז כח
וידעו כי אני יי׳ לח כג
וידעו הגוים כי אני יי׳ לט ז
וידעו בית ישראל לט כב
וידעו הגוים כי בעונם לט כג

Agnoverunt me. יְדָעוּנִי

ותפשי התורה לא ידעוני ירמׄ ב ח

Cognoverunt te. יְדָעוּךָ

אל הגוים אשר לא ידעוך תהלׄ עט ו
לא ידעוך ישעׄ נה ה
הגוים אשר לא ידעוך ירמׄ י כה

Cognoverunt eum. יְדָעֻהוּ

אשר לא ידעהו אבתיו דנׄ יא לח

Cognoverunt eos. יְדָעוּם

אלהים אשר לא ידעום דברׄ כט כה
אלהים לא ידעום לב יז
אשר לפנים לא ידעום שופׄ ג ב
ומשפטים בל ידעום תהלׄ קמז כ
אשר לא ידעום ירמׄ יט ד
אשר לא ידעום המה מד ג
הגוים אשר לא ידעום זכרׄ ז יד

Novistis. יְדַעְתֶּם

הלוא ידעתם בראׄ מד טו
אתם ידעתם כי שנים מד כ
ואתם ידעתם את נפש הגר
שמוׄ כג ט
אלהים אחרים אשר לא ידעתם
דברׄ יא כח ויג ד
כי אתם ידעתם את אשר כט טו
הלוא ידעתם את אשר ש״ב יא כ
אתם ידעתם את האיש מ״ב ט יא
אלהים אחרים אשר לא ידעתם
ירמׄ ז ט
על הארץ אשר לא ידעתם
ירמׄ יו יג
הלא ידעתם מה אלה יחזקׄ יז יב

Nunquid novistis. הֲיְדַעְתֶּם

הידעתם את לבן בן נחור בראׄ כט ה
הידעתם

הידעתם כי יש בבתים שופ׳ יח יד
הידעתם כי לנו רמת גלעד מ״א כב ג

Et scietis. וִידַעְתֶּם

וידעתם כי אני יי׳ אלהיכם שמו׳ ו ז
וידעתם כי אני יי׳ י ב ויו יב
ערב וידעתם כי יי׳ הוציא יו ו
וידעתם את תנואתי במד׳ יד לד
וידעתם כי נאצו יו ל
וידעתם היום דבר׳ יא ב
וידעתם בכל לבבכם יהוש׳ כג יד
וידעתם כי אני יי׳ מ״א כ כח
וידעתם כי אני יי׳ יחזק׳ ו ז
וו יג וח ד וז ט ויא י
ויא יב ויב כ
וידעתם כי אני יי׳ יג ט
ויג יד ויד ח וטו ז ויז כא
וכ לח וכ מב וכ מד וכב כב
וכג מט וכד כד וכה ה ולה ט
ולו יא ולז ו ולז יג ולז יד
וידעתם כי לא חנם יד כג
וידעתם כי בקרב יואל ב כז
וידעתם כי אני יי׳ ד יז
וידעתם כי יי׳ צבאות זכר׳ ב יג
וידעתם כי יי׳ צבאות ו טו
וידעתם כי שלחתי אליכם מלא׳ ב ד

Nostis. יְדַעְתֶּן

ואתנה ידעתן כי בכל כחי בראי׳ לא ו

Et scietis. וִידַעְתֶּן

וידעתן כי אני יי׳ יחזק׳ יג כא ויג כג

Scimus. יָדַעְנוּ

לא ידענו מי שם כספנו בראי׳ מג כב
לא ידענו מה היה לו שמו׳ לב א
ולב כג
ידענו כי בתוכנו יי׳ יהוש׳ כב לא
כי תאמר הן לא ידענו משלי כד יב
ידענו יי׳ רשענו ירמ׳ יד כ

Scimus. יָדָעְנוּ

ויאמרו ידענו בראי׳ כט ה

Et cognoscemus. וְיָדַעְנוּ

ואם לא וידענו ש״א ו ט

Cognoscimus te. יְדַעֲנוּךָ

ידענוך ישראל הוש׳ ח ב

Cognoscimus ista. יְדַעֲנוּם

ועונותינו ידענום ישע׳ נט יב

יֹדֵעַ . יוֹדֵעַ

Sciens, Cognoscens.

כי ידע אלהים בראי׳ ג ה
איש ידע ציד איש שדה כה כז
אדני ידע כי הילדים רכים לג יג
אל אלהים יי׳ הוא ידע יהוש׳ כב כב
כי יודע כל שער עמי רות ג יא
איש ידע מנגן בכנור ש״א יו טז
ידע נגן וגבור חיל יו יח
וגם שאול אבי ידע כג יז
ואין יודע ואין מקיץ כו יב
כי אמרתי מי יודע ש״ב יב כב
כי ידע כל ישראל כי גבור יז י
איש ידע לכרת עצים מ״א ה כ
בן חכם יודע שכל ובינה
ד״ה ב ב יא
איש חכם יודע בינה ב יב
יודע לעשות בזהב ב יג
כל יודע מבין נחמ׳ י כט
ומי יודע אם לעת כזאת אסת׳ ד יד
כי יודע יי׳ דרך צדיקים תהל׳ א ו
יודע יי׳ ימי תמימם לז יח
ידע תעלמות לב מד כב
ולא אתנו יודע עד מה עד ט
מי יודע עז אפך צ יא
יי׳ ידע מחשבות אדם צד יא
יודע צדיק נפש בהמתו משלי יב י
לב יודע מרת נפשו יד י
חושך אמריו יודע דעת יז כז
ופיד שניהם מי יודע כד כב
ובאדם מבין ידע כח ב
ידע צדיק דין דלים כט ז
ומי יודע החכם יהיה קהל׳ ב יט
מי יודע רוח בני האדם ג כא
מה לעני יודע ו ח
כי מי יודע מה טוב ו יב
ומי יודע פשר דבר ח א
כי איננו ידע מה שיהיה ח ז
כי גם יודע אני ח יב
אין יודע האדם ט א
אינך יודע יא ה
אינך יודע אי זה יכשר יא ו
אל יודע הספר ישע׳ כט יא
מי יודע ישוב ונחם יואל ב יד
כי יודע אני כי בשלי יונ׳ א יב

מי יודע ישוב ונחם · ג ט
ולא יודע עול בשת צפני׳ ג ה

Et scientem. וְיֹדֵעַ

וידע דעת עליון במדב׳ כד יז
וידע לפתח פתוחים ד״ה ב ב ו
וידע חסי בו נחו׳ א ז

Cognitor. הַיּוֹדֵעַ

ואנכי היודע ועד ירמ׳ כט כג

Noscens eum. יוֹדְעוֹ

ויהי כל יודעו מאתמול ש״א י יא

Cognoscit nos. יְדָעֵנוּ

מי ראנו ומי ידענו ישע׳ כט טו

Noscentes. יֹדְעִים

כאשר אינם ידעים מ״ב יז כו

Idem. יוֹדְעִים

אשר עבדיך יודעים ד״ה ב ב ז
מדינות המלך יודעים אסת׳ ד יא
כי אינם יודעים לעשות קהל׳ ד יז
כי החיים יודעים ט ה
אינם יודעים ט ה

Et scientes. וְיֹדְעִים

וידעים האזינו לי איו׳ לד ב

Qui sciunt. הַיֹּדְעִים

הידעים כי מקטרות ירמ׳ מד טו

Scitorum. לַיֹּדְעִים

וגם לא לידעים חן קהל׳ ט יא

יוֹדְעֵי . יֹדְעֵי

Scientes, periti, etc.

יודעי טוב ורע בראש׳ ג ה
אנשי אניות ידעי הים מ״א ט כז
יודעי בינה לעתים ד״ה א יב לב
ועבדים יודעי ים ד״ה ב ח יח
ידעי העתים
ידעי דת ודין אסת׳ א יג
ויבטחו בך ידעי שמך תהל׳ ט יא
אשרי העם ידעי תרועה פט יו
שמעו אלי יודעי צדק ישע׳ נא ז
וכל ידעי שמו ירמ׳ מח יז
ועם ידעי אלהיו דני׳ יא לב
אל יודעי נהי עמו׳ ה יו

Et cognoscentes. וְיֹדְעֵי

וידעי עדותיך תהל׳ קיט עט
וידעי *

וידעי דעת דני' א ד

Et cognoscentes me. וְיֹדְעַי

וידעי אך זרו ממני איו' יט יג

Cognoscentibus me. לְיֹדְעַי

רהב ובבל לידעי תהל' פז ד

Cognoscentes te. יוֹדְעֶיךָ

כל יודעיך בעמים יחזק' כח יט

Cognoscentibus te. לְיֹדְעֶיךָ

משוך חסדך לידעיך תהל' לו יא

Cognoscentes eum. יֹדְעָיו

וכל ידעיו לפנים איו' מב יא

Et cognoscentes eum. וְיֹדְעָו

וידעו לא חזו ימיו איו' כד א

יֹדַעַת

Quae cognovit, Sciens f.

וכל אשה ידעת איש במדב' לא יז
וכל אשה ידעת משכב זכר
שופט' כא יא
ונשי ידעת מאד תהל' קלט יד

Et peritus, expertus. וִידוּעַ

וידוע חלי ישע' נג ג

Et notos. וִידֻעִים

חכמים ונבנים וידעים דבר' א יג
אנשים חכמים וידעים א טו

Scire, Sciendo. יָדֹעַ · יָדוֹעַ

ידע תדע כי גר יהיה זרעך
בראש' טו יג
ידוע תדעו כי לא יוסיף יי'
יהוש' כג יג
ידע ידע אביך ש"א כ ג
ידע אדע כי כלתה כ ט
ידע תדע כי אתי תצא כח א
ידע תדע כי מות תמות מ"א ב לז
ובו מב
ידע תדע פני צאנך משלי כז כג
אך ידע תדעו ירמ' כו טו
ידע תדעו כי העידתי מב יט
ועתה ידע תדעו מב כב

הֲיָדוֹעַ · הֲיָדֹעַ

Num sciendo, cognoscendo.

הידוע נדע בראש' מג ז
הידוע לא נדע ירמ' יג יב
הידע תדע מ יד

Et cognoscere. וְיָדֹעַ

השכל וידע אותי ירמ' ט כג

Scire, cognoscere. דַּעַת

למען דעת כל עמי הארץ
יהוש' ד כד
למען דעת דרות בני ישראל
שופט' ג ב
למען דעת כל עמי הארץ מ"א ח ס
מאנו דעת אותי ירמ' ט ה
למען דעת הגוים אתי יחזק' לח טז
למען דעת צדקות יי' מיכ' ו ה

לָדַעַת

Ad sciendum, Scire, cognos.

כאחד ממנו לדעת טוב ורע
בראש' ג כב
לדעת ההצליח יי' דרכו כד כא
לדעת כי אני יי' מקדשכם
שמו' לא יג
לדעת לעשת את כל לו א
אתה הראת לדעת דבר' ד לה
לדעת את אשר בלבבך ח ב
לדעת הישכם אהבים יג ד
לכם לב לדעת כט ד
לדעת הישמעו את מצות יי'
שופט' ג ד
לדעת את כל אשר בארץ ש"ב יד כ
לדעת מה יעשה ד"ה א יב לב
הלא לכם לדעת כי יי' ד"ה ב יג ה
לנסותו לדעת כל בלבבו לב לא
לדעת את שלום אסתר אסת' ב יא
לדעת מה זה ועל מה זה ד ה
לדעת כל אנשי מעשהו איו' לז ז
לדעת בארץ דרכך תהל' סז ג
ואחשבה לדעת זאת עג טז
לדעת חכמה ומוסר משלי א ב
והקשיבו לדעת בינה ד א
לדעת חכמה קהל' א יז
לדעת ולתור ז כה
לדעת חכמה ח טז
אם יאמר החכם לדעת ח יז

לדעת לעות את יעף ישע' נ ד
לב לדעת אתי ירמ' כד ז
לדעת כי אני יי' מקדשם יחזק' כ יב
לדעת כי אני יי' אלהיכם כ כ
לדעת את החלום דני' ב ג
נרדפה לדעת את יי' הוש' ו ג
הלוא לכם לדעת מיכ' ג א
לדעת את כבוד יי' חבק' ב יד

Et ad cognoscendum. וְלָדַעַת

ולדעת את מוצאך ש"ב ג כה
ולדעת את כל אשר אתה עשה
ג כה
ולדעת כי שמך נקרא מ"א ח מג
ולדעת כי שמך נקרא ד"ה ב ו לג
ולדעת רשע כסל קהל' ז כה

Cognoscere me. דַּעְתִּי

מיום דעתי אתכם דבר' ט כד

Ad scire eum. לְדַעְתּוֹ

לדעתו מאוס ברע ישע' ז טו

Cognoscere eam. לְדַעְתָּהּ

ולא יסף עוד לדעתה בראש' לח כו

Cognoscere. דֵּעָה

כן דעה חכמה לנפשך משלי כד יד

Ad cognoscendum. לְדֵעָה

לדעה מה יעשה לו שמו' ב ד

Scito. דַּע

דע כי מות תמות בראש' כ ז
דע כי כלתה הרעה ש"א כ ז
דע וראה כי אין בידי רעה כד יא
עתה דע וראה ש"ב כד יג
דע את אלהי אביך ועבדהו
ד"ה א כח ט
שמענה ואתה דע לך איו' ה כז
דע שאתי עליך ירמ' טו טו

Et scito. וְדַע

ודע וראה את אשר תעשה
מ"א כ כב
ודע כי ישה לך אלוה איו' יא ו
ודע לבבי בחנני
ודע שרעפי תהל' קלט כג
ודע כי על כל אלה יביאך קהל' יא ט

Cognosce eum. דָּעֵהוּ

בכל דרכיך דעהו משלי ג ו

Scitote, cog. scite. דְּעוּ

ועתה דעו   שופט' יח יד
ויאמר דעו נא וראו   מ"א כ ז
כי אך דעו נא וראו   מ"ב ה ז
דעו אפוא כי לא יפל   י י
דעו אפו כי אלוה עותני   איו' יט ו
דעו כי יי' הוא אלהים   תהל' ק ג
דעו את יי'   ירמ' לא לד

וּדְעוּ
Et agnoscite, cognos. scite.

ודעו חטאתכם אשר   במד' לב כג
ודעו וראו כי רעתכם רבה   ש"א יב יז
ודעו וראו במה היתה   יד לח
ודעו וראו את מקומו   כג כב
וראו ודעו מכל המחבאים   כג כג
ודעו כי הפלה יי'   תהל' ד ד
ודעו כי אנכי אלהים   מו יא
ודעו קרובים גברתי   ישע' לג יג
וראו נא ודעו ובקשו   ירמ' ה א

Scito, agnosce. דְּעִי

ועתה דעי וראי   ש"א כה יז
דעי מה עשית   ירמ' ב כג
אך דעי עונך   ג יג

Et agnosce. וּדְעִי

ודעי וראי כי רע ומר   ירמ' ב יט
ודעי עדה את אשר בם   ו יח

Sciam, cognoscam etc. אֵדַע

במה אדע כי אירשנה   בראש' טו ח
ובה אדע כי עשית חסד   כד יד
בזאת אדע כי כנים אתם   מב לג
כי אם ידע אדע כי כלתה   ש"א כ ט
עד אשר אדע מה יעשה
לי אלהים   כב ג
לא אדע צאת ובא   מ"א ג ז
תם אני לא אדע נפשי   איו' ט כא
ולא אדע שכול   ישע' מז ח

Idem. אֵדָע

ישאך על אשר לא אדע   מ"א יח יב
נפלאות ממני ולא אדע   איו' מב ג
כי פשעי אני אדע   תהל' נא ה
ואני בער ולא אדע   עג כב
רע לא אדע   קא ד

An dignoscam. הַאֵדַע

האדע בין טוב לרע   ש"ב יט לו

Et novi. וָאֵדַע

ואדע כי לא אבוש   ישע' נ ז
ואדע כי דבר יי' הוא   ירמ' לב ח
ואדע כי כרובים המה   יחזק' י כ

Cognoscam, novero. אֵדְעָה

אדעה מלים יענני   איו' כג ה
אדעה מה חדל אני   תהל' לט ה

Idem. אֵדָעָה

ואם לא אדעה   בראש' יח כא

Et cognoscam. וְאֵדְעָה

ואדעה כי לא מרגלים   בראש' מב לד
ואדעה מה אעשה לך   שמו' לג ה
ואדעה מה יסף יי'   במדב' כב יט
הגידה לי ואדע כי אין   רות ד ד
ואדעה את מספרם   ד"ה א כא ב
ואדעה עדתיך   תהל' קיט קכה

Et cognovi. וָאֵדְעָה

ואדעה כי מניות הלוים   נחמ' יג י

Idem. וָאֵדָעָה

ויי' הודיעני ואדעה   ירמ' יא יח

Et agnoscam te. וְאֵדָעֲךָ

ואדעך למען אמצא חן   שמו' לג יג

Et agnovi te. וָאֵדָעֲךָ

ואדעך בשם   שמו' לג יז

Scies, cognosces, etc. תֵּדַע

תדע כי גר יהיה   בראש' טו יג
בזאת תדע כי אני יי'   שמו' ז יז
למען תדע כי   ח ו וט כט
בעבור תדע כי   ט יד
הטרם תדע כי אבדה   י ז
רק עץ אשר תדע   דבר' כ כ
ידע תדע כי אתי תצא   ש"א כח א
לכן אתה תדע   כח ב
ידע תדע כי מות תמות   מ"א ב לז
וב מב
תדע את לבבו   ח לט
תדע את לבבו   ד"ה ב ו ל
כי לא תדע מה ילד יום   משלי כז א
ידע תדע פני צאנך   כז כג
כי לא תדע מה יהיה רעה
קהל' יא ב
ככה לא תדע   יא ה

למען תדע כי אני יי'   ישע' מה ג
הן גוי לא תדע תקרא   נה ה
גוי לא תדע לשונו   ירמ' ה טו
ויאמר אליו הידע תדע   מ יד

Idem. תֵּדָע

עמקה משאול מה תדע   איו' יא ח
מי שם ממדיה כי תדע   לח ה
נעו מעגלתיה לא תדע   משלי ה ו
ומה שם בנו כי תדע   ל ד
ענינו נפשנו ולא תדע   ישע' נח ג
עמי ישראל לבטח תדע   יחזק' לח יד
ואלהים זולתי לא תדע   הוש' יג ד

Num scies. הֲתֵדַע

התדע בשום אלוה   איו' לז טו
התדע על מפלשי עב   לז יו

Et cognoscas. וְתֵדַע

ותדע ובחנת את דרכם   ירמ' ו כז
ותדע ותשכל   דני' ט כה

Et novisti. וַתֵּדַע

יי' חקרתני ותדע   תהל' קלט א

Et noscas eum. וַתֵּדָעֵהוּ

מה אדם ותדעהו   תהל' קמד ג

Cognoscis. תֵּדְעִי

אם לא תדעי לך היפה   שיר א ח
לא תדעי שחרה   ישע' מז יא

Idem. תֵּדָעִי

שאה לא תדעי   ישע' מז יא

Resciscas. תֵּדְעִין

עד אשר תדעין   רות ג יח

Sciet, cognoscet, etc. יֵדַע

אל ידע זאת   ש"א כ ג
איש אל ידע מאומה   כא ג
תבואהו שואה לא ידע   תהל' לה ח
ולא ידע מי אספם   לט ז
ולא ידע כי חסר יבאנו   משלי כח כב
שומר מצוה לא ידע דבר רע
קהל' ח ה
ידע לב חכם   ח ה
לא ידע האדם את עתו   ט יב
לא ידע האדם מה שיהיה   י יד
בטרם ידע הנער   ישע' ז יו וח ד
לכן ידע עמי שמי   נב ו

ואיש

ואיש אל ידע ירמ' לו יט
איש אל ידע בדברים האלה לח כד

Pernoscit. יְיֵדָע s

ונבוה ממרחק ידע תהל' קלח ו

Sciet, cognoscet. יֵדָע

וישראל הוא ידע יהוש' כב כב
יכבדו בניו ולא ידע איו' יד כא
איש בער לא ידע תהל' צב ז
ונצר נפשך הוא ידע משלי כד יב
ואיש לא ידע ירמ' מ טו

Et cognoscet. וְיֵדַע

וידע כי יש נביא בישראל מ"ב ה ח
וידע אלוה תמתי איו' לא ו

Idem. וְיֵדָע

ישלם אליו וידע איו' כא יט

Et cognovit. וַיֵּדַע

וידע קין את אשתו בראש' ד יז
וידע אדם עוד את אשתו ד כה
וידע נח כי קלו המים ח יא
וידע את אשר עשה לו בנו ט כד
וידע אונן כי לא לו לח ט
וידע אלהים שמו' ב כה
וידע אלקנה את חנה שמו' א א יט
וידע כל ישראל מדן ג כ
וידע כי יי' עם דוד יח כח
וידע יהונתן כי כלה היא כ לג
וידע דוד כי עליו שאול כג ט
וידע כי בא שאול אל נכון כו ד
וידע שאול כי שמואל הוא כח יד
וידע דוד כי הכינו יי' ש"ב ה יב
וידע יואב בן צריה יד א
וידע דויד כי הכינו יי' ד"ה א יד ב
וידע מנשה כי יי' הוא האלהים
ד"ה ב לג יג
וידע אלמנותיו יחזק' יט ז

Cognoscat ipsum. יֵדָעֶנּוּ

ואנש הוא מי ידענו ירמ' יז ט

Et cognoscet ista. וְיֵדָעֵם

נבון וידעם הוש' יד י

Sciemus, cognoscemus. נֵדַע

הידוע נדע כי יאמר בראש' מג ז
לא נדע מה נעבד את יי' שמו' י כו
איכה נדע את הדבר דבר' יח כא
ואנחנו לא נדע מה נעשה
ד"ה ב כ יב
הידוע לא נדע ירמ' יג יב

Idem. נֵדָע

כי תמול אנחנו ולא נדע איו' ח ט
מה ידעת ולא נדע טו ט
הן אל שגיא ולא נדע לו כו
עשה גדולת ולא נדע לז ה

Cognoscamus. נֵדְעָה

נדעה בינינו מה טוב איו' לד ד

Et cognoscemus. וְנֵדְעָה

הוציאם אלינו ונדעה אתם
בראש' יט ה
ונדעה התצלח דרכנו שופט' יח ה
ונדעה אחריתן ישע' מא כב
ונדעה כי אלהים אתם מא כג
ונדעה נרדפה לדעת הוש' ו ג
ונדעה בשלמי הרעה יונ' א ז

Et sciamus. וְנֵדָעָה

עצת קדוש ישראל ונדעה ישע' ה יט
מי הגיד מראש ונדעה מא כו

Et cognoscemus eum. וְנֵדָעֶנּוּ

אשר בא אל ביתך ונדענו
שופ' יט כב

Ac novimus ea. וְנֵדָעֵם

אשר שמענו ונדעם תהל' עח ג

Scietis, Sciatis. תֵּדְעוּ

למען תדעו כי אני יי' דבר' כט ה
אשר תדעו את הדרך יהוש' ג ד
תדעו כי לא יוסיף כג יג
הלא תדעו כי שר וגדול ש"ב ג לח
הלא תדעו מה עשיתי ד"ה ב לב יג
הלוא תדעו הלוא תשמעו
ישע' מ כא
למען תדעו ותאמינו מג י
אך ידע תדעו ירמ' כו טו
ידע תדעו כי העידתי מב יט
ועתה ידע תדעו מב כב
תדעו כי קום יקומו דברי מד כט

Cognoscatis. תֵּדָעוּ

וראו ראו ואל תדעו ישע' ו ט

תֵּדְעוּן

Sciatis, cognoscatis, cognoscetis, scietis.

למען תדעון אשר יפלה שמו' יא ז
בזאת תדעון כי יי' במדב' יו כח
בזאת תדעון כי אל חי יהוש' ג י
למען תדעון שדון איו' יט כט

Noscetis eam. תֵּדָעוּהָ

תצמח הלוא תדעוה ישע' מג יט

יֵדְעוּ

Sciant, scient, cognoscant.

למען ידעו דרתיכם ויקר' כג מג
ולא ידעו כי את אשת ירבעם
מ"א יד ב
אשר ידעו איש נגעו ד"ה ב ו כט
למען ידעו כל עמי הארץ ו לג
לא ידעו ולא יראו נחמ' ד ה
ידעו גוים אנוש המה תהל' ט כא
למען ידעו דור אחרון עח ו
ובל ידעו למען יבשו ישע' מד ט
ידעו ממזרח שמש מה ו
כי כולם ידעו אותי ירמ' לא לד
אשר ידעו אשר אני יי' יחזק' כ כט
ידעו ישראל הוש' ט ז

Et cognoscent, scient. וְיֵדְעוּ

וידעו כל הארץ ש"א יז מו
וידעו כל הקהל הזה יז מז
וידעו העם הזה מ"א יח לז
וידעו כל ממלכות הארץ מ"ב יט יט
וידעו עבודתי ד"ה ב יב ח
וידעו כי אלהים משל ביעקב
תהל' נט יד
וידעו כי אתה שמך יי' פג יט
וידעו כי ידך זאת קט כז
וידעו מה יעץ יי' צבאות ישע' יט יב
וידעו כל ממלכות הארץ לז כ
למען יראו וידעו מא כ

Et cognoverunt. וַיֵּדְעוּ

וידעו כי עירמם הם בראש' ג ז
וידעו אותה ויתעללו בה שופ' יט כה
וידעו כי ארון יי' בא ש"א ד ו
וידעו כל העם וכל ישראל ש"ב ג לז
וידעו כי מאת אלהינו נעשתה
נחמ' ו יו
וידעו כן עניי הצאן זכר' יא יא

אשר

יֵדְעוּן *Agnoscant, cognos.*

אשר ידעון כי כאשר הייתי יהוש' ג ז
אשר ידעון איש נגע לבבו מ"א ח לח
למען ידעון כל עמי הארץ ח מג
שפתי צדיק ידעון רצון משלי י לב

נוֹדַע

Niph. Notum factum est, Innotuit.

ולא נודע כי באו בראש' מא כא
אכן נודע הדבר שמו' ב יד
או נודע כי שור נגח הוא כא לו
לא נודע מי הכהו דבר' כא א
ולא נודע כחו שופט' יו ט
וישמע שאול כי נודע דוד ש"א כב ו
ולא נודע דבר ש"ב יז יט
שמעו איבינו כי נודע לנו נחמ' ד ט
נודע למשגב תהל' מח ד
נודע יי' משפט עשה ט יז
ולא נודע מקומו אים נחו' ג יז

נוֹדַע

Notum se fecit, Notum factum est.

נודע ביהודה אלהים עו ב
נודע בשערים בעלה משלי לא כג

וְנוֹדַע

Et innotescet, notus vel notum est.

אז תרפאו ונודע לכם ש"א ו ג
ונודע יי' למצרים ישע' יט כא
ונודע בגוים זרעם סא ט

וְנוֹדַע *Idem.*

ונודע אשר הוא אדם קהל' ו י

וְנוֹדְעָה

Et innotuerit, innotescet.

ונודעה החטאת ויקר' ד יד
ונודעה יד יי' ישע' סו יד

נוֹדַעְתִּי *Cognitus sum.*

ושמי יי' לא נודעתי להם שמו' ו ג
נודעתי אליהם לעיניהם יחזק' כ ט

וְנוֹדַעְתִּי *Et cognoscar.*

ונודעתי בם יחזק' לה יא
ונודעתי לעיני גוים לח כג

נֹדָעוּ *Cognita sunt.*

ועקבותיך לא נדעו תהל' עז כ

הִוָּדְעִי *Notum fieri mihi.*

ואחרי הודעי ירמ' לא יט

וָאִוָּדַע *Et notus factus sum.*

ואודע להם בארץ מצרים יחזק' כ ה

תִּוָּדְעִי *Innotescito.*

אל תודעי לאיש רות ג ג

יִוָּדַע

Cognoscetur, Notum fiet.

ולא יודע השבע בראש' מא לא
ובמה יודע אפוא שמו' לג יז
אל יודע כי באה האשה רות ג יד
היום יודע כי אתה אלהים מ"א יח לו
יודע כמביא למעלה תהל' עד ה
יודע בגוים לעינינו עט י
אויל ביום יודע כעסו משלי יב יז
יודע הנביא אשר שלחו יי' ירמ' כח ט
יודע לכם יחזק' לו לב
הוא יודע ליי' זכר' יד ז

הֲיִוָּדַע *An cognoscetur.*

היודע בחשך פלאך תהל' פח יג

יִוָּדַע *Notus fiet.*

ומעקש דרכיו יודע משלי י ט

וַיִּוָּדַע *Et innotuit.*

ויודע הדבר למרדכי אסת' ב כב

תִּוָּדַע *Innotescit.*

ובקרב כסילים תודע משלי יד לג

יוֹדַעְתִּי *Pih. Notificavi.*

הנערים יודעתי ש"א כא ב

יִדַּעְתָּה כ' · יִדַּעְתָּ ק'

Notum fecisti.

ידעתה שחר מקומו איו' לח יב

וּמְיֻדָּעַי *Pyh. Et notus meus.*

אלופי ומידעי תהל' נה יד

מְיֻדָּעַי *Noti mei.*

הרחקת מידעי ממני תהל' פח ט
מידעי מחשך פח יט

וּמְיֻדָּעַי *Et noti mei.*

ומידעי שכחוני איו' יט יד

לִמְיֻדָּעַי *Notis meis.*

ופחד למידעי תהל' לא יב

וּמְיֻדָּעָיו *Et noti ejus.*

וכל גדליו ומידעיו וכהניו מ"ב י יא

הוֹדִיעַ *Hiph. Notum fecit.*

הודיע יי' ישועתו תהל' צח ב

הוֹדִיעַנִי *Indicavit mihi.*

ויי' הודיעני ואדעה ירמ' יא יח

הוֹדַעְתָּ *Notum fecisti.*

ולא הודעת את עבדיך מ"א א כז
ואת שבת קדשך הודעת נחמ' ט יד
הודעת בעמים עזך תהל' עז טו

הוֹדַעְתָּ *Notum fecisti.*

ותושיה לרב הודעת איו' כו ג

וְהוֹדַעְתָּ *Et notum facies.*

והודעת להם את הדרך שמו' יח כ

הוֹדַעְתַּנִי *Indicasti mihi.*

ואתה לא הודעתני שמו' לג יב

וְהוֹדַעְתָּהּ *Et notas facies ei.*

והודעתה את כל תועבתיה יחזק' כב ב

וְהוֹדַעְתָּם

Et notas facias eas.

והודעתם לבניך דבר' ד ט

הוֹדַעְתִּי *Nota feci.*

ואת משפטי הודעתי אותם יחזק' כ יא
הודעתי נאמנה הוש' ה ט

וְהוֹדַעְתִּי *Et nota feci.*

והודעתי את חקי שמו' יח יז
והודעתי לך את אשר ש"א י ח

הוֹדַעְתִּיךָ *Notum feci tibi.*

הודעתיך היום אף אתה משלי כב יט בדברים

Nota fecerunt. הוֹדִיעוּ

בדברים אשר הודיעו להם נחמ' ח יב
לטהור לא הודיעו יחזק' כב כו

Et instruetis. וְהוֹדַעְתֶּם

והודעתם את בניכם יהוש' ד כב

Notum faciens tibi. מוֹדִיעֲךָ

מודיעך את אשר יהיה דני' ח יט

Notam facio eis. מוֹדִיעָם

הנני מודיעם ירמ' יו כא

Notum facientes. מוֹדִיעִים

מודיעים לחדשים ישע' מז יג

Et notum facientes. וּמוֹדִיעִים

ומודיעים להלל ד"ה ב כג יג

Notum facere. הוֹדִיעַ

אחרי הודיע אלהים אותך בראשי' מא לט

לְהוֹדִיעַ . לְהֹדִיעַ
Ad not. faciend.

להודיע את עבדך ש"ב ז כא
להדיע את כל הגדלות ד"ה א יז יט
להודיע את גבורתו תהל' קו ח
להודיע לבני האדם קמה יב

לְהוֹדִיעֵנִי
Ad notum faciend. mihi.

להודיעני מה אעשה ש"א כח טו

Notum facere tibi. הוֹדִיעֲךָ

אבתיך למען הודיעך דבר' ח ג

Ad notum fac. tibi. לְהוֹדִיעֲךָ

להודיעך קשט אמרי אמת משלי כב כא

לְהוֹדִיעָם
Ad notum fac. eis vel ea.

ובריתו להודיעם תהל' כה יד
להודיעם לבניהם עח ה

Notum fac. הוֹדַע

למנות ימינו כן הודע תהל' צ יב

Idem. הוֹדַע

הודע לצדיק ויוסף לקח משלי ט ט
הודע את ירושלם יחזק' יו ב
וכל תורתו הודע אותם מג יא

Notas fac mihi. הוֹדִיעֵנִי

הודיעני נא את דרכך שמו' לג יג
הודיעני על מה תריבני איו' י ב
דרכיך יי' הודיעני תהל' כה ד
הודיעני יי' קצי לט ה
הודיעני דרך זו אלך קמג ח

Notum fac mihi. הוֹדִעֵנִי

פשעי וחטאתי הדעני איו' יג כג

Notum fac mihi. וְהוֹדִיעֵנִי

ואשאלך והודיעני איו' לח ג
אשאלך והודיעני מ ז ומב ד

Notum fac nobis. הוֹדִיעֵנוּ

הודיענו מה נאמר לו איו' לז יט

Notas fac eis. הוֹדִיעֵם

תועבת אבותם הודיעם יחזק' כ ד

Notas facite. הוֹדִיעוּ

הודיעו בעמים עלילתיו ד"ה א יו ח
הודיעו בעמים עלילותיו תהל' קה א
הודיעו בעמים עלילתיו ישע' יב ד

Instruite nos. הוֹדִעֻנוּ

הודענו במה נשלחנו ש"א ו ב

Notam faciam. אוֹדִיעַ

אודיע אמונתך בפי תהל' פט ב
ואת שם קדשי אודיע יחזק' לט ז

Nota faciam. אוֹדִיעָה

אודיעה דברי אתכם משלי א כג
אודיעה נא אתכם ישע' ה ה

Indicabo tibi. אוֹדִיעֲךָ

ואנכי אודיעך את אשר ש"א יו ג
חטאתי אודיעך תהל' לב ה

Ostendam eis. אוֹדִיעֵם

אודיעם את ידי ירמ' יו כא

Notum facies. תּוֹדִיעַ

בקרב שנים תודיע חבק' ג ב

Notam facies mihi. תּוֹדִיעֵנִי

תודיעני ארח חיים תהל' יו יא
ובסתם חכמה תודיעני נא ח

Notum faciet. יוֹדִיעַ

יודיע דרכיו למשה תהל' קג ז
אב לבנים יודיע אל אמתך ישע' לח יט

Nota facit. יְיַדַע

וגבוה ממרחק יידע תהל' קלח ו

Et notum faciet. וְיֹדַע

בקר וידע יי' במדב' יו ה

Et scientes effecit. וַיֹּדַע

וידע בהם את אנשי סכות שופ' ח יו

Notum faciet ei. יוֹדִיעֶנּוּ

ואיש עצתו יודיענו ישע' מ יג
ודרך תבונות יודיענו מ יד

Et notum faciemus. וְנוֹדִיעָה

ונודיעה אתכם דבר ש"א יד יב

Notum facient. יֹדִיעוּ

ורב שנים ידיעו חכמה איו' לב ז

Notum facient eis. יוֹדִעֻם

ובין טמא לטהור יודעם יחזק' מד כג

הוּדַע
Hoph. Notum factum est.

או הודע אליו חטאתו ויקר' ד כג וד כח

מוּדַעַת ק׳ . מְיֻדַּעַת כ׳
Notum sit.

מודעת זאת בכל הארץ ישע' יב ה

בְּהִתְוַדַּע
Hitkp. In innotescendo.

בהתודע יוסף אל אחיו בראשי' מה א

Notum faciam me. אֶתְוַדָּע

במראה אליו אתודע במדב' יב ו

Sententiam meam. *דֵּעִי

* מיינונג, וויססען. תְּמִים דֵּעִים

דעות

דעם פאללקאמענען ווייזען, אָדער דעססען קעננטנים פאללקאמען איזט.

מהות דעי אתכם איו׳ לב ו
אחוה דעי אף אני לב י ולב יז
אשא דעי למרחוק לו ג

דעים *Scientiis.*

תמים דעים איו׳ לז יו

* דעה *Scientia, Cognitio.*

s קעננטנים, וויססען.

ויש דעה בעליון תהל׳ עג יא
כי מלאה הארץ דעה ישע׳ יא ט
את מי יורה דעה כח ט
ורעו אתכם דעה והשכיל ירמ׳ ג טו

דעות *Scientiarum.*

כי אל דעות יי׳ ש״א ב ג
תמים דעות עמך איו׳ לו ד

דעת

Cognitio, Scientia, Sententia.

s ערקעננטנים, וויססען, איינזיכט. בבלי דעת אָהנע וויססען, אָהנע אבזיכט, אונפערזעהענס (דברים ד מב, יט ד, יהוש׳ כ ג, וכ ה). בלי דעת, בבלי דעת אָהנע זינן, אָהנע פער־שטאנד, אוים אונפערשטאנד (איוב לה טז, ולו יב, ולח ב, ומב ג). ידעי דעת קעננטניסרייך, קעננטניספאלל.

בבלי דעת דברי׳ ד מב
יכה את רעהו בבלי דעת יט ד
כי בבלי דעת הכה יהוש׳ כ ה
החכם יענה דעת רוח איו׳ טו ב
בבלי דעת מלין יכביר לה יו
פליאה דעת ממני תהל׳ קלט ו
לנער דעת ומזמה משלי א ד
מפיו דעת ותבונה ב ו
גם בלא דעת נפש לא טוב יט ב
ואיש דעת מאמץ כח כד ה
ויתרון דעת החכמה קהל׳ ז יב
עוד למד דעת את העם יב ט
רוח דעת ויראת יי׳ ישע׳ יא ב
וילמדהו דעת מ יד
ולא דעת ולא תבונה מד יט
וידעי דעת דנ׳ א ד

ואין דעת אלהים בארץ הוש׳ ד א
שפתי כהן ישמרו דעת מלא׳ ב ז

דעת *Idem.*

בשגגה בבלי דעת יהוש׳ כ ג
הלאל ילמד דעת איו׳ כא כב
ויגועו כבלי דעת לו יב
במלין בלי דעת לח ב
עצה בלי דעת מב ג
יחוה דעת תהל׳ יט ג
המלמד אדם דעת צד י
יראת יי׳ ראשית דעת משלי א ז
וכסילים ישנאו דעת א כב
תחת כי שנאו דעת א כט
וישרים למצאי דעת ח ט
חכמים יצפנו דעת י יד
אהב מוסר אהב דעת יב א
אדם ערום כסה דעת יב כג
ובל ידעת שפתי דעת יד ז
וערומים יכתירו דעת יד יח
לשון חכמים תיטיב דעת טו ב
שפתי חכמים יזרו דעת טו ז
לב נבון יבקש דעת טו יד
לב נבון יקנה דעת
ואזן חכמים תבקש דעת יח טו
והוכיח לנבון יבין דעת יט כה
לשגות מאמרי דעת יט כז
וכלי יקר שפתי דעת כ טו
ובהשכיל לחכם יקח דעת כא יא
עיני יי׳ נצרו דעת כב יב
ואזנך לאמרי דעת כג יב
לא יבין דעת כט ז
עמי מבלי דעת ישע׳ ה יג

ודעת *Et scientia.*

ודעת דרכיך לא חפצנו איו׳ כא יד
ודעת שפתי ברור מללו לג ג
ודעת אלהים תמצא משלי ב ה
ודעת לנפשך ינעם ב י
ודעת שפתיך ינצרו ה ב
ודעת מחרוץ נבחר ח י
ודעת מזמות אמצא ח יב
ודעת קדשים בינה ט י
ודעת לנבון נקל יד ו
ודעת קדשים אדע ל ג
ודעת הללות קהל׳ א יז
חכמה ודעת ושמחה ב כו
וחשבון ודעת וחכמה ט י
ודעת דרכי יחפצון ישע׳ נח ב

ודעת אלהים מעלות הוש׳ ו ו

ודעת *Et scient.*

טוב טעם ודעת למדני תהל׳ קיט סו

ודעת *Idem.*

במעצות ודעת משלי כב כ
ראה הרבה חכמה ודעת קהל׳ א יו
ישועת חכמה ודעת ישע׳ לג ו

הדעת *Scientia.*

ועץ הדעת טוב ורע בראש׳ ב ט
ומעץ הדעת טוב ורע ב יז
ואת התבונה ואת הדעת מ״א ז יד
הלא הוא הדעת אתי ירמ׳ כב יו
כי אתה הדעת מאסת הוש׳ ד ו

הדעת *Scientia.*

ישטטו רבים ותרבה הדעת דני׳ יב ד
נדמו עמי מבלי הדעת הוש׳ ד ו

בדעת *Cum scientia, scienter.*

איוב לא בדעת ידבר איו׳ לד לה

בדעת *Idem.*

כל ערום יעשה בדעת משלי יג י

ובדעת *Et in scientia.*

בחכמה ובתבונה ובדעת שמו׳ לא ג
בחכמה בתבונה ובדעת לה לא
ובדעת צדיקים יחלצו משלי יא ט
ובדעת חדרים ימלאו כד ד
ובדעת ובכשרון קהל׳ ב כא

לדעת *Scientiam.*

יבין לדעת ישע׳ לב ד

מדעת *Prae scientia.*

נבער כל אדם מדעת
ירמ׳ י יד ונא יז

לדעתי *Ad scientiam meam.*

ולבך תשית לדעתי משלי כב יז

מדעתי *Ex scientia mea.*

מדעתי כי קשה אתה ישע׳ מח ד

דעתך *Notitia tua.*

על דעתך כי לא ארשע איו׳ י ז

ודעתך *Et scientia tua.*

חכמתך ודעתך ישע׳ מז י

Cognitione sua, sui. בְּדַעְתּוֹ

בדעתו תהומות נבקעו משלי ג כ

בדעתו יצדיק צדיק ישע׳ נג יא

Juxta scientiam vest. כְּדַעְתְּכֶם

כדעתכם ידעתי גם אני איו׳ יג ב

Et scientiam ipsorum. וְדַעְתָּם

ודעתם יסכל ישע׳ מד כה

Scientiam. מַדַּע *

s קעננטניס, געדאנקע (קהלת י כ).

מדע והשכל דני׳ א יז

Scient. מַדָּע

ומביני מדע דני׳ א ד

Et scient. וּמַדָּע

עתה חכמה ומדע תן לי ד״ה ב א י

ותשאל לך חכמה ומדע א יא

Et scientia. וְהַמַּדָּע

החכמה והמדע נתון לך ד״ה ב א יב

In scientia tua. בְּמַדָּעֲךָ

גם במדעך מלך אל תקלל קהל׳ י כ

Cognatus. מֹידַע כ׳ . מוֹדַע ק׳

s בעקאננטער, פריינד, פערוואנדטער.

ולנעמי מידע לאישה רות ב א

Et cognatum. וּמֹדָע

ומדע לבינה תקרא משלי ז ד

Cognatio nostra. מֹדַעְתָּנוּ *

s דאזועלבע ווייבל.

הלא בעז מדעתנו רות ג ב

ב מה שפירושו כריתה והשחתה ועמו מה שהוא שם מין ממיני הכשוף:

II. Exscindere, di, Perdi.

Et excisus, perditus. וִידוּעַ

s צערשטארען, צערברעכען, איינ-רייססען, שטראפען, ציכטיגען, צער-קנירשע, בעטריבע. נאך אנד: (ישע׳ נג ג) פערטרויט, (יחזק׳ יט ז) דורכשטאהען אונד אַלְמְנוֹתָיו = אַרְמְנוֹתָיו. נאך אנד: ערקעננען,

ד: ה: שאנדען. (ירמ׳ לא יט, משלי י ט, יד לג, שופ׳ ח טז) פיהלען, עמפפינדען, קונד טהון.

וידוע חלי ישע׳ נג ג

Et exscidit. וַיֵּדַע

וידע אלמנותיו יחזק׳ יט ז

Niph. Exscindi mei. הִוָּדְעִי

ואחרי הודעי ירמ׳ לא יט

Exscindetur. יִוָּדֵעַ

ומעקש דרכיו יודע משלי י ט

Exscindetur. תִּוָּדֵעַ

ובקרב כסילים תודע משלי יד לג

Et exscidit. וַיֹּדַע

וידע בהם את אנשי סכות שופ׳ ח טז

Ariolus. יִדְּעֹנִי *

s וואהרזאגער, וואהרזאגערייא, וואהר-זאגערגייסט, אראקעלגייסט.

כי יהיה בהם אוב או ידעני ויקר׳ כ כז

Et ariolus. וְיִדְּעֹנִי

ושאל אוב וידעני דבר׳ יח יא

ועשה אוב וידעני ד״ה ב לג ו

Et ariolum. הַיִּדְּעֹנִי

ואת הידעני מן הארץ ש״א כח ט

Et arioli. וְיִדְּעֹנִים

ועשה אוב וידענים מ״ב כא ו

Arioli. הַיִּדְּעֹנִים

אל האבת ואל הידענים ויקר׳ יט לא וכ ו

האבות ואת הידענים ש״א כח ג

האבות ואת הידענים מ״ב כג כד

אל האבות ואל הידענים ישע׳ ח יט

ואל האבות ואל הידענים יט ג

s מדוע מלה על תכלית כל פעולה ועניני כמו למה:

Quare? quamobrem?

Quare? מַדּוּעַ . מַדֻּעַ

(קאנטראה: אוס מַה דּוּעַ אדער

מַה יָּדוּעַ) ארפערב: ווארום? וועס-וועגען?

מדוע באתם אלי בראש׳ כו כז

מדוע פניכם רעים היום מ ז

מדוע מהרתם בא היום שמות ב יח

מדוע לא יבער הסנה ג ג

מדוע לא כליתם ה יד

מדוע אתה יושב לבדך יח יד

מדוע נתתה לי נחלה יהוש׳ יז יד

מדוע נגנוב אחינו ש״ב יט מב

מדוע ככה עשית מ״א א ו

מדוע קול הקריה א מא

מדוע באתי ישע׳ נ ב

מדוע שובבה העם הזה ירמ׳ ח ה

מדוע הכעסוני בפסליהם ח יט

מדוע לא עלתה ארכת ח כב

מדוע דרך רשעים צלחה יב א

מדע לא נשא הבן יחזק׳ יח יט

מדוע קדמוני ברכים איו׳ ג יב

מדוע נחשבנו כבהמה יח ג

מדוע רשעים יחיו כא ז

מדוע משדי לא נצפנו כד א

מדוע אליו ריבות לג יג

מדוע פניך רעים נחמ׳ ב ב

מדוע לא ירעו פני ב ג

מדוע נעזב בית האלהים. יג יא

מדוע אתם לנים יג כא

Et quare. וּמַדּוּעַ

ומדוע יסתיר אבי ממני ש״א כ ב

ומדוע לא הכיתו ש״ב יח יא

ומדוע הקלתני יט מד

s יה = יהוה.

Jah, unum ex nominibus divinis.

יָהּ אבגעקירצטע פארם פיר יְהֹוָה, נאמע.

יהב לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א מה שפירושו משא:

I. Onus.

Onus tuum. יְהָבְךָ *

s לאסט. אנד: בענעהר, זארגע, השלך

שקואל. נאך אנד: נעהמען עס אלס ציטוואָרט אונד לאָזען עס דורך אֲשֶׁר יָהַב לְךָ אויף, וואס ער דיר גאב, אָדער אויפלעגטע.

השלך על יי׳ יהבך תהל׳ נה כג

ב מס ספניט נתינה:

II. Dare.

Da. הַב

s געבען, זעטצען, בעשטעללען, ער-מהיילען, וואהלאן! (אָהֲבוּ הֵבוּ הושע ד יח, בעצייכנעט נאך אנד: ווא הֵנָּה הֵנּוּ דאס אייפריגע אונד אונאויפהאָרליכע דעם טהונס, אונד איזט וואהל = אהב הבו).

לעלוקה שתי בנות הב הב משלי ל טו

Age, Agedum, Da. הָבָה

הבה נלבנה לבנים	בראש׳ יא ג
הבה נבנה לנו עיר	יא ד
הבה נרדה ונבלה שם	יא ז
הבה את אשתי	כט כא
הבה לי בנים ואם אין	ל א
הבה נא אבוא אליך	לח יז
הבה לנו לחם	מז טו
הבה נתחכמה לו	שמו׳ א י
ותאמר לו הבה לי ברכה	שופ׳ א טו
הבה תמים	ש״א יד מא
הבה לנו עזרת מצר	
	תהל׳ ס יג וקח יג

Date. הָבוּ

ויאמר יוסף הבו מקניכם בראש׳ מז יז

הבו לכם אנשים הכמים	דבר׳ א יג
הבו גדל לאלהינו	לב ג
הבו לכם שלשה אנשים	יהוש׳ יח ד
הבו לכם דבר ועצה הלום	שופט׳ כ ז
הבו את אוריה	ש״ב יא טו
הבו לכם עצה מה נעשה	יז כ
הבו ליי׳ משפחות עמים	
הבו ליי׳ כבוד ועז	ד״ה א יו כח
הבו ליי׳ כבוד שמו	יו כט
הבי אמרתי הבו לי	איו׳ ו כב
הבו ליי׳ בני אלים	
הבו ליי׳ כבוד ועז	תהל׳ כט א
הבו ליי׳ כבוד שמו	כט ב
הבו ליי׳ משפחות עמים	
הבו ליי׳ כבוד ועז	צו ז
הבו ליי׳ כבוד שמו	צו ח
הבו שברי	זכר׳ יא יב

Date. הֵבוּ

אהבו הבו הוש׳ ד יח

Da, Cedo. הָבִי

הבי המטפחת רות ג טו

s **יהוה** שם המיוחד הנכבד והנורא:

Nomen Dei proprium.

יְהֹוָה (פאָן הָוָה) דער עוויג זייענדע. נאָמען פראַפּר: דעם האָכזטען אונד איינציגען גאָטטעס. נאך דען ראבב: בעצייכנעט יְהֹוָה דען אללערבארמער (מִדַּת הָרַחֲמִים), אֱלֹהִים דען גערעכטען ריכטער (מִדַּת הַדִּין). נאך (אבארבנאל) בעצייכנעט יענעס גאָטט נאך זיינעם איננערן וועזען, דיזעס גאָטט נאך זיינען אייסערונגען. נאך דען (קאבאליזטען), יענעס גאָטט נאך זיינעם איבערנאטירליכען וואונ-דערבארען איינגרייפען אין דיא שעפּ-פונג, דיזעס גאָטט נאך זיינעם וואלטען איננערהאלב דער גרענצען דער נאטור-געזעטצע. (דיא אבגעקירצטע בע-צייכנונג איזט ״י, ״י, אָדער ״יי אונד יי).

יהר ועניינו גסות הרוח:

Arrogans, Superbus.

Arrogans. * יָהִיר

s שטאָלץ, איבערמיטהיג.

זד יהיר לץ שמו	משלי כא כד
גבר יהיר ולא ינוה	חבק׳ ב ה

יום כל שם יום וימים וימות:

Dies.

Dies, Tempus. * יוֹם

s טאג (געגענז: לַיְלָה), אויך דער גאנצע צייטרוים פאָן 24 שטונדען, צייט איבערהויפט. דואל: יוֹמַיִם צוויא טאגע. פלור: יָמִים, יָמִין, פאָעט: יְמוֹת, טאגע, יאהרע. מִיָּמִים יָמִימָה פאָן יאהר צו יאהר. הֶאֱרִיךְ יָמָיו זיינע לעבענסטאגע לאנג מאכען, לאנגע לעבען, אֶרֶךְ יָמִים מיט לאנגעם לעבען. יוֹם קָדִים אם טאגע דעם אָסטשטורמעס. עֶצֶם הַיּוֹם אן דעמזעלבען טאגע. קְשֵׁה יוֹם פאָם געשיקק בעדרענגטען, אונגליקקליכען. רוּחַ הַיּוֹם קיהלונג דעם טאגעס, ד: איזט דער אבענד (אים מאָרגענ-לאנדע פפלעגט געגען זאָננענאונטער-גאנג איין ערפרישענדער ווינד צו וועהען). יוֹמָם אם, ביא טאגע, דען גאנצען טאג איבער. יוֹם יוֹם, יוֹם וָיוֹם, יוֹם בְּיוֹם טאג פיר טאג, אללע טאגע, טאגליך.

ויקרא אלהים לאור יום

יום אחד	בראש׳ א ה
יום שני	א ח
יום שלישי	א יג
יום רביעי	א יט
יום חמישי	א כג
יום הששי	א לא
ויברך אלהים את יום	
השביעי	ב ג
ארבעים יום	ז ד
בשבעה עשר יום לחדש	ז יא
ארבעים יום וארבעים לילה	ז יב
ויהי המבול ארבעים יום	ז יז
חמשים ומאת יום	ז כד וח ג
בשבעה עשר יום לחדש	ח ד
מקץ ארבעים יום	ח ו
בשבעה ועשרים יום	ח יד

לא ידעתי יום מותי כז ב
גם שניכם יום אחד כז מה
גנבתי יום וגנבתי לילה לא לט
ודפקום יום אחד לג יג
כדברה אליו יום יום לט י
וימלאו לו ארבעים יום נ ג
שבעים יום נ ג
כלו מעשיכם דבר יום ביומו
שמו׳ ה יג
מלבניכם דבר יום ביומו ה יט
עד ארבעה עשר יום לחדש הזה
יב ו
עד יום השביעי יב טו
בארבעה עשר יום
עד יום האחד יב יח
בחמשה עשר יום יו א
ולקטו דבר יום ביומו יו ד
ילקטו יום יום יו ה
זכור את יום השבת כ ח
ברך יי׳ את יום השבת כ יא
אך אם יום או יומים יעמד כא כא
ויהי משה בהר ארבעים יום כד יח
ארבעים יום לד כח
עד יום העלתו מ לז
עד יום מלאת ויקר׳ ח לג
ושלשים יום ושלשת ימים יב ד
וששים יום וששת ימים יב ה
עד יום השלישי יט ו
ובחמשה עשר יום כג ו
תספרו חמשים יום כג יו
כי יום כפורים כג כח
בחמשה עשר יום כג לד
דבר יום ביומו כג לז
אך בחמשה עשר יום כג לט
יום נשיא לבני אשר במדב׳ ז עב
יום נשיא לבני נפתלי ז עח
בארבעה עשר יום ט ג וט ה וט יא
לא יום אחד תאכלון יא יט
ולא עשרים יום יא יט
כדרך יום כה וכדרך יום כה יא לא
וכל יום המחרת יא לב
מקץ ארבעים יום יג כה
ארבעים יום
יום לשנה יום לשנה יד לד
ויבכו את אהרן שלשים יום כ כט
בארבעה עשר יום לחדש כח יו
ובחמשה עשר יום כח יז
יום תרועה יהיה לכם כט א

ובחמשה עשר יום כט יב
אישה מיום אל יום ל טו
בחמשה עשר יום לג ג
אחד עשר יום מחרב דבר׳ א ב
יום אשר עמדת ד י
שמור את יום השבת ה יב
לעשות את יום השבת ה טו
ארבעים יום וארבעים לילה ט ט
וט יא וט יח
ארבעים יום י י
תזכר את יום צאתך יו ג
כי קרוב יום אידם לב לה
שלשים יום לד ח
בארבעה עשר יום לחדש יהוש׳ ה י
עד יום אמרי אליכם ו י
מן הבטן עד יום מותו שופט׳ יג ז
עד יום גלות הארץ יח ל
יום אחד לפני בוא שאול ש״א ט טו
עד יום מותו טו לה
ויתיצב ארבעים יום יז יו
כי על יום טוב בנו כה ח
אספה יום אחד ביד שאול כז א
לא היה לה ילד עד יום מותה
ש״ב ו כג
עד יום מתן אלמנות חיות כ ג
ועשרים יום ירושלם כד ח
דבר יום ביומו מ״א ח נט
ארבעה עשר יום ח סה
בחמשה עשר יום לחדש יב לב
בחמשה עשר יום בחדש יב לג
עד יום תתן יי׳ גשם יז יד
והוא הלך במדבר דרך יום יט ד
ארבעים יום וארבעים לילה יט ח
יום בשרה הוא מ״ב ז ט
ויהי מצרע עד יום מתו טו ה
יום צרה ותוכחה ונאצה יט ג
דבר יום ביומו כה ל
יום ביום יבאו ד״ה א יב כב
בשרו מיום אל יום ישועתו יו כג
לדבר יום ביומו יו לז
ובדבר יום ביום להעלות
ד״ה ב ח יג
לדבר יום ביומו ח יד
מצרע עד יום מותו כו כא
ומהללים ליי׳ יום ביום ל כא
לבית יי׳ לדבר יום ביומו לא יו
ועלת יום ביום עז׳ ג ד
דבר יום ביומו ג ד

עד יום אחד לחדש הראשון י יז
לחמשים ושנים יום נחמ׳ ו טו
תורת האלהים יום ביום ח יח
דבר יום ביומו יא כג
דבר יום ביומו יב מז
ומחללים את יום השבת יג יז
לקדש את יום השבת יג כב
שמונים ומאת יום אסת׳ א ד
ובכל יום ויום ב יא וג ד
בשלושה עשר יום בו ג יב
זה שלשים יום ד יא
בשלושה עשר יום בו ט א
יום משתה ט יז
יום משתה ושמחה ט יח
את יום ארבעה עשר ט יט
יום ארבעה עשר
ואת יום חמשה עשר ט כא
יאבד יום אולד בו איו׳ ג ג
יבעתהו כמרירי יום ג ה
יקבהו אררי יום ג ח
נכון בידו יום חשך טו כג
אם לא בכיתי לקשה יום ל כה
ואל זעם בכל יום תהל׳ ז יב
יום ליום יביע אמר יט ג
יום אירא אני אליך אבטח נו ד
לשלמי נדרי יום יום תהל׳ סא ט
ברוך אדני יום יום סח כ
לך יום אף לך לילה עד יו
יום אשר פדם מני צר עח מב
כי טוב יום בחצריך פד יא
יום צעקתי בלילה נגדך פח ב
קראתיך יי׳ בכל יום פח י
את יום ירושלם קלז ז
כל יום יגורו מלחמות קמ ג
בכל יום אברכך קמה ב
בנשף בערב יום משלי ז ט
שעשועים יום יום ח ל
על דלתתי יום יום ח לד
לא תדע מה ילד יום כז א
כי יום ליי׳ צבאות ישעי׳ ב יב
כפה ואגמון יום אחד ט יג
כי קרוב יום יי׳ יג ו
הנה יום יי׳ בא יג ט
כי יום מהומה ומבוסה כב ה
כי יום נקם ליי׳ לד ח
יום צרה ותוכחה ונאצה לז ג
ולפני יום ולא שמעתם מח ז
והיה כזה יום מחר נו יב

ואתי

ואותי יום יום ידרשון נח ב
יום ענות אדם נפשו נח ה
כי יום נקם בלבי סג ד
יום השכם ושלח ירמ' ז כה
הביא עליהם יום רעה יז יח
את יום השבת יז כב
יום השבת יז כד
לקדש את יום השבת יז כז
יום אשר ילדתני אמי כ יד
עד יום פקדי אתם כז כב
יום קראו נצרים לא ו
עד יום אשר נלכדה לח כח
צבאות יום נקמה מו י
כי יום אידם בא עליהם מו כא
עד יום מותו נב יא
עד יום מותו נב לד
הבאת יום קראת איכ' א כא
מאות ותשעים יום יחזק' ד ה
ארבעים יום יום לשנה יום לשנה
ד ו
שלש מאות ותשעים יום ד ט
יום מפלתך כו יח
כי קרוב יום וקרוב יום
ליי' יום ענן ל ג
לשם יום הכבדי לט יג
בארבעה עשר יום מה כא
בחמשה עשר יום מה כה
דבר יום ביומו דני' א ה
עשרים ואחד יום י יג
כי גדול יום יזרעאל הוש' ב ב
יום מלכנו החלו שרים ז ה
כי קרוב יום יי' יואל א טו
כי בא יום יי' ב א
יום חשך ואפלה יום ענן ב ב
כי גדול יום ב יא
לפני בוא יום יי' ג ד
כי קרוב יום יי' ד יד
המתאוים יום יי' וגו' יום יי'
עמו' ה יח
חשך יום יי' ולא אור ה כ
כי קרוב יום יי' עובד' א טו
מהלך יום אחד
עוד ארבעים יום יונה ג ד
יום מצפיך מיכ' ז ד
יום לבנות גדריך יום ההוא ז יא
יום הוא ועדיך יבוא ז יב
כי קרוב יום יי' צפנ' א ז
קרוב יום יי' הגדול וגו' יום יי' א יד
יום עברה היום ההוא
יום צרה ומצוקה
יום שאה ומשואה
יום חשך ואפלה
יום ענן וערפל א טו
יום שופר ותרועה א יז
כמוץ עבר יום וגו' יום אף יי'
ב ב
הנה יום בא ליי' זכר' יד א
והיה יום אחד וגו' לא יום יד ז
ומי מכלכל את יום בואו מלא' ג ב
יום יי' הגדול והנורא ג כג

וְיוֹם *Et dies.*

ויום ולילה בראש' ח כב
ויום השביעי שבת ליי' שמו' כ י
ויום השביעי שבת דבר' ה יד
משתה ויום טוב אסת' ח יז
ויום טוב ט יט
ויום המות מיום הולדו קהל' ז א
ויום רצון ליי' ישע' נח ה
ויום נקם לאלהינו סא ב
ויום אנוש לא התאויתי ירמ' יז טז
ויום לילה החשיך עמו' ה ח

וָיוֹם *Et dies.*

אל הבית הזה לילה ויום מ"א ח כט
ובכל יום ויום אסת' ב יא
כאמרם אליו יום ויום ג ד
לילה ויום ד טז
לילה ויום אצרנה ישע' כז ג

הַיּוֹם *Dies.*

להבדיל בין היום בראש' א יד
לממשלת היום א טז
בגן לרוח היום ג ח
הן גרשת אתי היום ד יד
רק רע כל היום ו ה
בעצם היום הזה בא נח ז יג
בעצם היום הזה כאשר דבר יז כג
בעצם היום הזה נמול יז כו
פתח האהל כחם היום יח א
אבי מואב עד היום יט לז
אבי בני עמון עד היום יט לח
לא שמעתי בלתי היום כא כו
אשר יאמר היום בהר יי' יראה
כב יד
הקרה נא לפני היום כד יב
ואבא היום אל העין כד מב
באר שבע עד היום הזה כו לג
הן עוד היום גדול כט ז
אעבר בכל צאנך היום ל לב
מה אעשה לאלה היום לא מג
בני ובנך היום לא מח
על כף הירך עד היום הזה לב לג
קברת רחל עד היום לה כ
פניכם רעים היום מ ז
חטאי אני מזכיר היום מא ט
הקטן את אבינו היום מב יג
והקטן היום את אבינו מב לב
קניתי אתכם היום מז כג
לחק עד היום הזה מז כו
מעודי עד היום הזה מח טו
מהרתן בא היום שמו' ב יח
גם תמול גם היום ה יד
למן היום הוסדה ט יח
עד היום הזה י ו
כל היום ההוא י יג
היום הזה לכם לזכרון יב יד
כי בעצם היום הזה וגו'
ושמרתם את היום הזה יב יז
ויהי בעצם היום הזה יב מא ויב נא
זכור את היום הזה יג ג
היום אתם יצאים יג ד
אשר יעשה לכם היום
את מצרים היום יד יג
אכלהו היום כי שבת
היום ליי'
היום לא תמצאהו טז כה
וקדשתם היום ומחר יט י
מלאו ידכם היום
ולתת עליכם היום ברכה לב כט
אשר אנכי מצוך היום לד יא
כי היום יי' נראה אליכם ויקר' ט ד
הן היום הקריבו
ואכלתי חטאת היום י יט
עד עצם היום הזה כג יד
וקראתם בעצם היום הזה כג כא
בעצם היום הזה כג כח
בעצם היום הזה כג כט וכג ל
כל היום ההוא במדב' יא לב
מן היום אשר צוה יי' טו כג
מעודך עד היום הזה כב ל
והנכם היום ככוכבי דבר' א י
לא ידעו היום טוב ורע א לט
אתה עבר היום את גבול ב יח
וישבו תחתם עד היום הזה ב כב

היום הזה אחל תת ב כה
חות יאיר עד היום הזה ג יד
חיים כלכם היום ד ד
נתן לפניכם היום ד ח
העידתי בכם היום ד כו
למן היום ד לב
וידעת היום והשבת ד לט
אשר אנכי מצוך היום ד מ
באזניכם היום ה א
אנחנו אלה פה היום ה ג
היום הזה ראינו ה כא
אשר אנכי מצוך היום ו ו וז יא
וח א וח יא
העידתי בכם היום ח יט ול יט
אתה עבר היום ט א
וידעת היום כי יי׳ ט ג
למן היום אשר יצאת ט ז
את ארבעים היום ט כה
ולברך בשמו עד היום הזה י ח
מצוך היום לטוב לך י יג
וידעתם היום כי לא את בניכם יא ב
ויאבדם יי׳ עד היום הזה יא ד
אשר אנכי מצוך היום יא ח
מצוה אתכם היום יא יג ויא כז
ויא כח
ראה אנכי נתן לפניכם היום יא כו
נתן לפניכם היום יא לב
עשים פה היום יב ח
אשר אנכי מצוך היום יג יט וטו ה
את הדבר הזה היום טו טו
מצוך היום יט ט
אתם קרבים היום למלחמה כ ג
הגדתי היום ליי׳ כו ג
היום הזה יי׳ אלהיך מצוך כו טז
את יי׳ האמרת היום כו יז
ויי׳ האמירך היום כו יח
מצוה אתכם היום כז א וכז ד וכח יד
היום הזה נהית לעם כז ט
אשר אנכי מצוך היום כז י וכח א
וכח יג וכח טו ול ב
ול ח ול יא ול טז
וכלות אליהם כל היום כח לב
ואזנים לשמע עד היום הזה כט ג
אתם נצבים היום כלכם כט ט
כרת עמך היום כט יא
למען הקים אתך היום לו כט יב
עמנו עמד היום
פה עמנו היום כט יד

יום

אשר לבבו פנה היום כט יז
ראה נתתי לפניך היום ל טו
הגדתי לכם היום ל יח
ועשרים שנה אנכי היום לא ב
את יצרו אשר הוא עשה היום לא כא
הן בעודני חי עמכם היום לא כז
מעיד בכם היום לב מו
בעצם היום הזה לאמר לב מח
חפף עליו כל היום לג יב
את קברתו עד היום הזה לד ו
היום הזה אחל גדלך יהוש׳ ג ז
ויהיו שם עד היום הזה ד ט
היום גלותי וגו׳ עד היום ה ט
בעצם היום הזה ה יא
בקרב ישראל עד היום הזה ו כה
ויג יג
עד היום הזה וגו׳ עד היום ז כו
שממה עד היום הזה ח כח
גדול עד היום הזה ח כט
עד היום הזה ט כז
עד עצם היום הזה י כז
ועתה הנה אנכי היום יד י
עודני היום חזק יד יא
לנחלה עד היום הזה יד יד
בירושלם עד היום הזה טו סג
בקרב אפרים עד היום הזה טז י
זה ימים רבים עד היום הזה כב ג
לשוב היום מאחרי יי׳
למרדכם היום ביי׳ כב טז
לא הטהרנו ממנו עד היום הזה
כב יז
ואתם תשבו היום
תמרדו היום כב יח
אל תושיענו היום הזה כב כב
ולשוב היום מאחרי יי׳ כב כט
היום ידענו כי בתוכנו יי׳ כב לא
כאשר עשיתם עד היום הזה כג ח
איש בפניכם עד היום הזה כג ט
והנה אנכי הולך היום כג יד
בחרו לכם היום כד טו
בירושלם עד היום הזה שופט׳ א כא
הוא שמה עד היום הזה א כו
כי זה היום אשר נתן יי׳ ד יד
יי׳ שלום עד היום הזה ו כד
על בית אבי היום ט יח
ועם ביתו היום הזה ט יט
נלחם בעיר כל היום ט מה
חות יאיר עד היום הזה י ד

יום

אך הצילנו נא היום הזה י ט
ישפט יי׳ השפט היום יא מ
ולמה עליתם אלי היום הזה יב ג
אשר בלחי עד היום הזה טו יט
עד היום ההוא יח א
מחנה דן עד היום הזה יח יב
עד נטות היום יט ח
הנה נא רפה היום
חנות היום יט ט
עד היום הזה יט ל
להפקד היום מישראל כא ג
נגדע היום שבט אחד כא ו
איפה לקטת היום
עשיתי עמו היום רות ב יט
כי אם כלה הדבר היום ג יח
עדים אתם היום ד ט וי
לא השבית לך גאל היום ד יד
ויהי היום ויזבח אלקנה ש״א א ד
למה נגפנו יי׳ היום ד ג
מן המערכה נסתי היום ד טז
באשדוד עד היום הזה ה ה
את ארון יי׳ עד היום הזה ו יח
ועד היום הזה ח ח
כי לנביא היום ט ט
כי היום בא לעיר כי זבח היום
ט יב
ואכלתם עמי היום ט יט
לך היום שלשת ימים ט כ
בלכתך היום מעמדי י ב
ואתם היום מאסתם י יט
ויכו את עמון עד חם היום יא יא
כי היום עשה יי׳ יא יג
מנערי עד היום הזה יב ב
ועד משיחו היום הזה יב ה
הלא קציר חטים היום יב יז
ויהי היום ויאמר יונתן יד א
אשר יאכל לחם היום יד כח
אף כי לוא אכל אכל היום העם
יד ל
גלו אלי היום אבן גדולה יד לג
החטאת הזאת היום יד לח
כי עם אלהים עשה היום הזה יד מה
את ממלכות ישראל מעליך היום
טו כח
את מערכות ישראל היום יז י
היום הזה יסגרך יי׳ בידי יז מו
היום הזה לעוף השמים יז מו
כל היום ההוא וכל הלילה יט כד
נם

נם תטול גם היום אל הלחם כ כז
ואף כי היום יקדש בכלי כא ו
היום ההלתי לשאל באלהים כב טו
הנה היום אשר אמר יי׳ כד ה
הנה היום הזה ראו עיניך כד יא
אשר נתנך יי׳ היום בידי כד יא
ואתה הגדת היום כד יט
תחת היום הזה כד כ
היום רבו עבדים המתפרצים כה י
אשר שלחך היום הזה כה לב
אשר כלתני היום הזה כה לג
סגר אלהים היום את איביך כו ח
כי גרשוני היום מהסתפח כו יט
יקרה נפשי בעיניך היום הזה כו כא
אשר נתנך יי׳ היום כו כג
גדלה נפשך היום הזה כו כד
עד היום הזה כז ו
ויאמר אכיש אל פשטתם היום
כז י
עשה לך יי׳ היום הזה כח יח
כל היום וכל הלילה כח כ
נפלו עד היום הזה כט ג
עד היום הזה כט ו
עד היום הזה כט ח
כי הלתי היום שלשה ל יג
עד היום הזה ל כה
היום אעשה חסד ש״ב ג ח
האשה היום ג ח
את דוד לחם בעוד היום ג לה
נפל היום הזה בישראל ג לח
ואנכי היום רך ומשוח ג לט
גרים עד היום הזה ד ג
ויבא כחם היום ד ה
נקמות היום הזה משאול ד ח
פרץ עזה עד היום הזה ו ח
מה נכבד היום
אשר נגלה היום ו כ
עד היום הזה ז ו
ולמן היום אשר צויתי ז יא
ישב בזה גם היום יא יב
ויאמר יואב היום ידע יד כב
היום ישיבו לי בית ישראל יו ג
תחת קללתי היום הזה יו יב
יד אבשלום עד היום הזה יח יח
אתה היום הזה יח כ
כי שפטך יי׳ היום יח לא
הבשת היום את פני כל עבדיך
משפך היום יט ו

כי הגדת היום וגו׳ כי ידעתי היום
כי לא אבשלום חי וכלנו היום יט ז
והנה באתי היום ראשון יט כא
כי תהיו לי היום לשטן היום
הלא ידעתי כי היום יט כג
למן היום לכת המלך עד היום יט כה
בן שמנים שנה אנכי היום יט לו
כי ירד היום ויזבח מ״א א כה
כי כן אעשה היום הזה א ל
אשר נתן היום ישב א מח
כי היום יומת אדניהו ב כד
ויאמר ברוך יי׳ היום ה כא
ויהיו שם עד היום הזה ח ח
מן היום אשר הוצאתי ח יו
עבדך מתפלל לפניך היום ח כח
ארץ כבול עד היום הזה ט יג
למס עבד עד היום הזה ט כא
ולא נראה עד היום הזה י יב
אם היום תהיה עבד יב ז
בבית דוד עד היום הזה יב יט
איש האלהים היום בבית אל יג יא
יכרית את בית ירבעם זה היום יד יד
כי היום אראה אליו יח טו
היום יודע כי אתה אלהים יח לו
נותנו בידך היום כ יג
כי היום יי׳ לקח את ארניך
מ״ב ב ג וב ה
וירפו המים עד היום הזה ב כב
ויהי היום ויעבר אלישע ד ח
ויהי היום ויבא שמה ד יא
ויהי היום ויצא אל אביו ד יח
מדוע את הלכת אליו היום ד כג
תני את בנך ונאכלנו היום ו כח
ראש אלישע בן שפט עליו היום
ו לא
היום הזה יום בשרה הוא ז ט
מתחת יד יהודה עד היום ח כב
וישימהו למחראות עד היום י כז
יקתאל עד היום הזה יד ז
וישבו שם עד היום הזה יו ו
אשורה עד היום הזה יז כג
עד היום הזה הם עשים יז לד
הם עשים עד היום הזה יז מא
ונאצה היום הזה יט ג
עד היום הזה כ יז
מן היום אשר יצאו
ועד היום הזה כא טו
ויהרימם עד היום הזה ד״ה א ד מא

וישבו שם עד היום הזה ד מג
ונהר גוזן עד היום הזה ה כו
פרץ עזא עד היום הזה יג יא
מן היום אשר העליתי את ישראל
עד היום הזה יז ה
למלאות ידו היום ליי׳ כט ה
למחרת היום ההוא כט כא
ויהי שם עד היום הזה ד״ה ב ה ט
מן היום אשר הוצאתי ו ה
למס עד היום הזה ח ח
עד היום מ.סד בית יי׳ ח יו
בבית דויד עד היום הזה י יט
עמק ברכה עד היום כ כו
מתחת יד יהודה עד היום הזה כא י
לא עליך אתה היום לה כא
בקינותיהם על יאשיהו עד היום
לה כה
עד היום הזה עזר׳ ט ז
מתפלל לפניך היום נחמ׳ א ו
והצליחה נא לעבדך היום א יא
ויהי מן היום ההוא ד י
מן האור עד מחצית היום ח ג
היום קדש הוא ליי׳ ח ט
כי קדוש היום לאדנינו ח י
כי היום קדש ח יא
עד היום ההוא ח יז
מן היום הראשון
עד היום האחרון ח יח
בספר תורת אלהיהם
רביעית היום ט ג
עד היום הזה ט לב
הנה אנחנו היום עבדים ט לו
יבוא המלך והמן היום אסת׳ ה ד
לעשות כדת היום ט יג
ויהי היום ויבאו איו׳ א ו וב א
ויהי היום ובניו ובנתיו א יג
היום ההוא יהי חשך ג ג
גם היום מרי שחי כג ב
אני היום ילדתיך תהל׳ ב ז
אותך קויתי כל היום כה ה
בשאגתי כל היום לב ג
כל היום תהלתך לה כח
כל היום חונן ומלוה לז כו
כל היום קדר הלכתי לח ז
כל היום יהגו לח יג
באמר אלי כל היום מב ד
באמרם אלי כל היום מב יא
באלהים הללנו כל היום מד ט
כל

כל היום כלמתי נגדי מד יז
כי עליך הרגנו כל היום מד כג
חסד אל כל היום נב ג
כל היום לחם ילחצני נו ב
שאפו שוררי כל היום נו ג
כל היום דברי יעצבו נו ו
כל היום תפארתך עא ח
כל היום תשועתך עא טו
כל היום תהגה צדקתך עא כד
כל היום יברכנהו עב טו
ואהי נגוע כל היום עג יד
מני נבל כל היום עד כב
אליך אקרא כל היום פו ג
סבוני כמים כל היום פח יח
בשמך יגילון כל היום פט יז
היום אם בקלו תשמעו צה ז
כל היום חרפוני איבי קב ט
זה היום עשה יי׳ קיח כד
למשפטיך עמדו היום קיט צא
כל היום היא שיחתי קיט צז
עד נכון היום משלי ד יח
היום שלמתי נדרי ז יד
כל היום התאוה תאוה כא כו
הודעתיך היום אף אתה כב יט
כי אם ביראת יי׳ כל היום כג יז
עד שיפוח היום שיר ב יז וד ו
עוד היום בנוב ישע׳ י לב
הכל היום יחרש החרש כח כד
ונאצה היום הזה לז ג
כמני היום אב לבנים לח יט
אבותיך עד היום הזה לט ו
ותפחד תמיד כל היום נא יג
כל היום שמי מנאץ נב ה
שמרים כל היום סב ו
פרשתי ידי כל היום סה ב
אש יקדת כל היום סה ה
ראה הפקדתיך היום ירמ׳ א י
הנה נתתיך היום א יח
מנעורנו ועד היום הזה ג כה
אוי לנו כי פנה היום ו ד
למן היום אשר יצאו
עד היום הזה ז כה
עד היום הזה יא ז
הייתי לשחוק כל היום כ ז
לחרפה ולקלס כל היום כ ח
ארור היום אשר ילדתי כ יד
ועד היום הזה כה ג
כי גדול היום ל ז

עד היום הזה לב כ
למן היום
ועד היום הזה לב לא
את בריתי היום לג כ
ותשבו אתם היום לד טו
ולא שתו עד היום הזה לה יד
ועד היום הזה לו ב
הנה פתחתיך היום מ ד
העידתי בכם היום מב יט
ואגד לכם היום מב כא
חרבה היום הזה מד ב
לא דכאו עד היום הזה מד י
על היום הבא מז ד
כל היום דוה איכ׳ א יג
אך זה היום שקוינהו ב טז
יהפך ידו כל היום ג ג
נגינתם כל היום ג יד
והגיונם עלי כל היום ג סב
עד עצם היום הזה יחזק׳ ב ג
קרוב היום מהומה ז ז
הנה היום הנה באה ז י
בא העת הגיע היום ז יב
במה עד היום הזה כ כט
גלוליכם עד היום כ לא
את שם היום את עצם היום הזה
בעצם היום הזה כד ב
ובתחפנחס חשך היום ל יח
הוא היום אשר דברתי לט ח
מן היום ההוא והלאה לט כב
בעצם היום הזה מ א
כי מן היום הראשון דני׳ י יב
וכשלת היום הוש׳ ד ה
כל היום כזב ושד יב ב
וקדר עליהם היום מיכ׳ ג ו
עברה היום ההוא צפנ׳ א טו
מן היום הזה ומעלה חגי ב טו
מן היום הזה ומעלה ב יח
למן היום אשר יסד ב יח
מן היום הזה אברך ב יט
גם היום מגיד משנה זכר׳ ט יב
היום בא בער כתנור
היום הבא מלא׳ ג יט

וְהַיּוֹם *Et dies.*

והיום רד מאד שופט׳ יט יא
והיום אנועך עמנו ללכת ש״ב טו כ
והיום הזה לא תבשר יח כ
והיום מלאכה נחמ׳ ד יז

והיום הזה תאמרנה אסת׳ א יח
והיום ההוא לאדני יי׳ ירמ׳ מו י

כְּהַיּוֹם *Juxta diem hunc.*

ויהי כהיום הזה בראש׳ לט יא
לחיתנו כהיום הזה דבר׳ ו כד
כי אתו כהיום תמצאון שמ״א ט יג
מאין יושב כהיום הזה ירמ׳ מד כב
כהיום הזה עז׳ ט ז
פליטה כהיום הזה ט טו
השיבו נא להם כהיום נחמ׳ ה יא
ותעש לך שם כהיום הזה ט י

מֵהַיּוֹם *A die.*

מהיום ההוא ומעלה ש״א יו יג
מהיום ההוא והלאה יח ט
מהיום ההוא ומעלה ל כה

בְּיוֹם *In die.*

ביום עשות יי׳ אלהים בראש׳ ב ד
ביום אכלך ממנו ב יז
ביום אכלכם ממנו ג ה
ביום ברא אלהים ה א
ביום הבראם ה ב
ביום הגמל את יצחק כא ח
צדקתי ביום מחר ל לג
הענה אתי ביום צרתי לה ג
ויהי ביום דבר יי׳ שמ׳ ו כח
כי ביום ראתך פני י כח
מלאכה ביום השבת לא טו
בכל משבתיכם ביום השבת לה ג
ביום החדש הראשון מ ב
יתננו ביום אשמתו ויקר׳ ה כד
ביום המשח אתו ו יג
ביום קרבנו יאכל ז טו
ביום הקריבו את זבחו ז טז
ביום הקריב אתם לכהן לי׳ ז לה
ביום משחו אתם ז לו
ביום צותו את בני ישראל ז לח
ביום טהרתו יד ב
להורת ביום הטמא יד נז
ביום זבחכם יאכל יט ו
לא תשחטו ביום אחד כב כח
ביום הניפכם את העמר כג יב
ביום השבת ביום השבת כד ח
ביום הכפרים כה ט
ביום דבר יי׳ את משה במד׳ ג א
ביום הכתי כל בכור ג יג וח יז

ביום

ביום טהרתו ו ט
ביום מלאת ימי נזרו ו יג
ויהי ביום כלות משה ז א
ביום המשח אתו ז י
ביום עשתי עשר יום נשיא ז עב
ביום שנים עשר יום נשיא ז עח
מקשש עצים ביום השבת טו לב
המכה ביום המגפה כה יח
ביום שמעו ל ו
ושמע אישה ביום שמעו ל ח
ואם ביום שמע אישה ל ט
יפר אתם אישה ביום שמעו ל יג
ביום דבר יי׳ אליכם דבר׳ ד טו
מתוך האש ביום הקהל ט י וי ד
ביום הקהל לאמר יח יז
והיה ביום הנחילו כא יז
ביום צאתנו ללכת אליכם
יהוש׳ ט יב
ביום תת יי׳ את האמרי י יב
ביום קנותך השדה רות ד ה
ביום אחד ימותו שניהם ש״א ב לד
והיה ביום מלחמת יג כב
בידו כיום ביום יח י
נסתרת שם ביום המעשה כ יט
ולא אכל ביום החדש השני כ לד
להם הם ביום הלקחו כא ז
ובשרת ביום אחר ש״ב יח כ
ביום הכות פלשתים כא יב
ביום הציל יי׳ אתו כב א
יקדמני ביום אידי כב יט
בתוך הבר ביום השלג כג כ
ביום לכתי מהנים מ״א ב ח
והיה ביום צאתך ב לז
ביום צאתך והלכת ב מב
מאה אלף רגלי ביום אחד כ כט
בתוך הבור ביום השלג
ד״ה א יא כב
כי לעת יום ביום יבאו יב כב
יום ביום להעלות ד״ה ב ח יג
כה עשו ליום ביום כד יא
ביום אחד הכל בני חיל כח ו
ומהללים ליי׳ יום ביום ל כא
ועלת יום ביום עזר׳ ג ד
וישבו ביום אחד לחדש י יז
ביום אחד לחדש השביעי נחמ׳ ח ב
תורת האלהים יום ביום ח יח
וכל שבר ביום השבת י לב
ביום השבת יג טו

ואעיד ביום מכרם יג טו
לא יבא משא ביום השבת יג יט
טף ונשים ביום אחד אסת׳ ג יג
ביום אחד ח יב
גם ביום ארבעה עשר ט טו
ביום שלושה עשר ט יז
נגרות ביום אפו איו׳ כ כח
ביום הציל יי׳ אותו תהל׳ יח א
יקדמוני ביום אידי יח יט
יענך יי׳ ביום צרה כ ב
יעננו ביום קראנו כ י
ביום רעה כז ה
ביום רעה ימלטהו יי׳ מא ב
וקראני ביום צרה נ טו
ביום אקרא נו י
ביום צר לי נט יז
ביום צרתי אדני עז ג
הפכו ביום קרב עח ט
ביום צרתי אקראך פו ז
ביום צר לי
ביום אקרא קב ג
ביום חילך קי ג
מחץ ביום אפו קי ה
ביום קראתי ותענני קלח ג
סכותה לראשי ביום נשק קמ ח
ולא יחמול ביום נקם משלי ו לד
לא יועיל הון ביום עברה יא ד
התרפית ביום צרה כד י
כצנת שלג ביום קציר כה יג
מבטח בוגד ביום צרה כה יט
מעדה בגד ביום קרה כה כ
אל תתהלל ביום מחר כז א
אל תבוא ביום אידך כז י
דלף טורד ביום סגריר כז טו
ביום טובה היה בטוב קהל׳ ז יד
ואין שלטון ביום המות ח ח
ביום חתנתו שיר ג יא
שיתו ושמירו ביום אחד ישע׳ י יז
ביום עלתו מארץ מצרים יא טז
ביום הניח יי׳ לך יד ג
ביום נטעך
ביום נחלה יז יא
ברוחו הקשה ביום קדים כז ח
ביום הרג רב ל כה
ביום חבש יי׳ ל כו
רגע ביום אחד מז ט
ביום צמכם תמצאו חפץ נח ג
עשות חפצך ביום קדשי נח יג

הויחל ארץ ביום אחד סו ח
ביום הוציאי אתם ירמ׳ ז כב ויא ד
ביום העלותי יא ז
ומנוסי ביום צרה יו יט
מחסי אתה ביום רעה יז יז
משא ביום השבת יז כא
מבתיכם ביום השבת יז כב
ביום השבת ולקדש את יז כד
ביום השבת יז כז
ביום אידם יח יז
ביום החזיקי בידם לא לב
ביום הוצאי אותם לד יג
בית יי׳ ביום צום לו ו
ביום רעה נא ב
ביום חרון אפו איכ׳ א יב
ביום אפו ב א
הרגת ביום אפך ב כא
ביום אף יי׳ ב כב
קרבת ביום אקראך ג נז
בענן ביום הגשם יחזק׳ א כח
ביום עברת יי׳ ז יט
במלחמה ביום יי׳ יג ה
ביום הולדת אתך יו ד
ביום הלדת אתך יו ה
לשמועה בפיך ביום גאוניך יו נו
ביום בחרי בישראל כ ה
ביום זעם כב כד
ביום קחתי מהם כד כה
ביום מפלתך כז כז
ביום הבראך כוננו כח יג
ביום רדתו שאלה לא טו
ביום מפלתך לב י
ביום פשעו
ביום שובו
ביום חטאתו לג יב
ביום היותו בתוך צאנו
ביום ענן לד יב
ביום טהרי אתכם לו לג
ביום בוא גוג לח יח
ביום העשותו מג יח
ביום השבת ששה כבשים מו ד
כאשר יעשה ביום השבת מו יב
ביום תוכחה הוש׳ ה ט
ביום מלחמה י יד
בתרועה ביום מלחמה
בסער ביום סופה עמו׳ א יד
כי ביום פקדי ג יד
לארץ ביום אחד ח ט

ביום עמדך מנגד
ביום שבות זרים עובד' א יא
ביום אחיך ביום נכרו
ביום אבדם
ביום צרה א יב
בשער עמי ביום אידם
ביום אידו
בחילו ביום אידו א יג
שרידיו ביום צרה א יד
למעוז ביום צרה נחו' א ז
הרכב ביום הכינו ב ד
ביום קרה ג יז
והיה ביום זבח יי' צפנ' א ח
ביום עברת יי' א יח
ביום אף יי' ב ג
ביום אחד לחדש חגי א א
ביום עשרים וארבעה א טו
ביום עשרים וארבעה זכר' א ז
הארץ ההיא ביום אחד ג ט
ביום יסד בית יי' ח ט
ביום הלחמו ביום קרב יד ג

וּבְיוֹם *Et in die.*

וביום פקדי ופקדתי שמו' לב לד
וביום הראות בו ויקר' יג יד
וביום הטהר יד נז
וביום הקים את המשכן במד' ט טו
וביום שמחתכם ובמועדיכם י י
וביום השבת שני כבשים כח ט
וביום הבכורים כח כו
וביום עשרים ושלשה ד"ה ב ז י
וביום שמנה לחדש
וביום ששה עשר כט יז
וביום עשרים וארבעה נחמ' ט א
וביום קדש י לב
וביום רעה קהל' ז יד
וביום שמחת לבו שיר ג יא
וביום חרון אפו ישע' יג יג
וביום ישועה עזרתיך מט ח
וביום באו אל הקדש יחזק' מד כז
וביום השבת יפתח
וביום החדש יפתח מו א
וביום החדש פר בן בקר מו ו
וביום עשרים וארבעה דני' י ד

בְּיוֹם *In die.*

ולמשול ביום ובלילה בראש' א יח
ויכל אלהים ביום השביעי ב ב
וישבת ביום השביעי ב ב
ביום הזה נבקעו ז יא
ביום ההוא כרת יי' טו יח
ביום השלישי וישא אברהם כב ד
ביום ההוא ויבאו עבדי יצחק כו לב
ביום ההוא את התישים ל לה
ויגד ללבן ביום השלישי לא כב
הייתי ביום אכלני חרב לא מ
וישב ביום ההוא עשו לג יו
ביום השלישי בהיותם לד כה
ביום השלישי יום הלדת מ כ
יוסף ביום השלישי מב יח
ויברכם ביום ההוא מח כ
ויצא ביום השני שמו' ב יג
ויצו פרעה ביום ההוא ה ו
והפליתי ביום ההוא ח יח
אך ביום הראשון יב טו
והגדת לבנך ביום ההוא יג ח
ויושע יי' ביום ההוא יד ל
והיה ביום הששי יו ה
ויהי ביום הששי יו כב
ויהי ביום השביעי יצאו יו כז
ביום הששי לחם יומים יו כט
ביום השביעי יו כט
וישבתו העם ביום השביעי יו ל
ביום הזה באו מדבר סיני יט א
כי ביום השלשי יט יא
ויהי ביום השלישי בהית הבקר
יט יו
וינח ביום השביעי כ יא
ביום השמיני תתנו לי כב כט
ביום השביעי מתוך הענן כד יו
ויפל מן העם ביום ההוא לב כח
ביום השלישי באש ישרף ויקר' ז יז
ביום השלישי לא ירצה ז יח
כאשר עשה ביום הזה ח לד
ויהי ביום השמיני ט א
וראהו הכהן ביום השביעי יג ה
ביום השביעי שנית יג ו
וראהו הכהן ביום השביעי יג כז
את הנגע ביום השביעי יג לב ויג נא
את הנתק ביום השביעי יג לד
והיה ביום השביעי יד ט
ביום השמיני לטהרתו יד כג
ושב הכהן ביום השביעי יד לט
כי ביום הזה יכפר עליכם יו ל
יאכל ביום השלישי יט ז
ביום ההוא יאכל כב ל
ביום הראשון כג ז וכג לה
שבעת ימים ביום השביעי כג ח
ביום השמיני כג לו
ביום הראשון שבתון כג לט
ביום הראשון כג מ
ביום ההוא קדש ליי' כז כג
ביום טהרתו ביום השביעי במדב' ו ט
וקדש את ראשו ביום ההוא ו יא
המקריב ביום הראשון ז יב
ביום השני הקריב ז יח
ביום השלישי נשיא ז כד
ביום הרביעי נשיא ז ל
ביום החמישי נשיא ז לו
ביום הששי נשיא ז מב
ביום השביעי נשיא ז מח
ביום השמיני נשיא ז נד
ביום התשיעי נשיא ז ס
ביום העשירי נשיא ז סו
ביום המשח אתו ז פד
ביום ההוא
ולפני אהרן ביום ההוא ט ו
ביום השלישי
ביום השלישי יט יב
ביום השלישי יט יט
וחטאו ביום השביעי יט יט
ב ום הראשון מקרא קדש כח יח
ביום השמיני עצרת כט לה
ביום השלישי לא יט
ביום השביעי וטהרתם לא כד
ויחר אף יי' ביום ההוא לב י
ביום הראשון לבקר דבר' יו ד
קבר תקברנו ביום ההוא כא כג
והיה ביום אשר תעברו כז ב
את העם ביום ההוא כז יא
וחרה אפי ביום ההוא לא יז
ואמר ביום ההוא לא יז
אסתיר פני ביום ההוא לא יח
את השירה הזאת ביום ההוא לא כב
ביום ההוא גדל יי' יהוש' ד יד
ביום השני ו יד
ויהי ביום השביעי
רק ביום ההוא ו טו
יעכרך יי' ביום הזה ז כה
ויהי כל הנפלים ביום ההוא ח כה
אל עריהם ביום השלישי ט יז
ויתנם יהושע ביום ההוא ט כז
לכד יהושע ביום ההוא י כח
וילכדה ביום השני י לב

וילכדוה ביום ההוא
ביום ההוא התרים י לה
וישבע משה ביום ההוא יד ט
ביום שלח אותי יד יא
ביום ההוא כי אתה
שמעת ביום ההוא יד יב
ברית לעם ביום ההוא כד כה
ויכנע אלהים ביום ההוא שופ׳ ד כג
ביום ההוא לאמר ה א
ויקרא לו ביום ההוא ו לב
האיש אשר בא ביום אלי יג י
ויהי ביום השביעי יד טו
ויהי ביום השביעי יד יז
אנשי העיר ביום השביעי יד יח
ויהי ביום הרביעי יט ה
ביום החמשי יט ח
ויתפקדו בני בנימן ביום ההוא
כ טו
וישחיתו בישראל ביום ההוא כ כא
אשר ערכו שם ביום הראשון כ כב
אל בני בנימן ביום השני כ כד
מן הגבעה ביום השני כ כה
ויצומו ביום ההוא כ כו
אל בני בנימן ביום השלישי כ ל
בבנימן ביום ההוא כ לה
שלף חרב ביום ההוא כ מו
ויהי ביום ההוא ועלי שכב ש״א ג ב
ביום ההוא אקים אל עלי ג יב
ויבא שלה ביום ההוא ד יב
ויזבחו זבחים ביום ההוא ו טו
וישבו עקרון ביום ההוא ו יו
ויצומו ביום ההוא ז ו
ביום ההוא על פלשתים ז י
וזעקתם ביום ההוא
ביום ההוא ח יח
עם שמואל ביום ההוא ט כד
האתות האלה ביום ההוא י ט
לא יומת איש ביום הזה יא יג
קלת ומטר ביום ההוא יב יח
ביום ההוא ובני ישראל יד יח
ויושע יי׳ ביום ההוא יד כג
ואיש ישראל נגש ביום ההוא יד כד
ויכו ביום ההוא יד לא
ולא ענהו ביום ההוא יד לז
ויקהדו שאול ביום ההוא יח ב
מאומה ביום ההוא כ כו
ביום ההוא נעצר לפני יי׳ כא ח
ויברח ביום ההוא מפני שאול כא יא

וימת ביום ההוא כב יח
ידעתי ביום ההוא כי שם דויג כב כב
ביום ההוא את צקלג כז ו
צקלג ביום השלישי ל א
גם כל אנשיו ביום ההוא יחדו לא ו
ויהי ביום השלישי ש״ב א ב
קשה עד מאד ביום ההוא ב יז
וכל ישראל ביום ההוא ג לז
ויאמר דוד ביום ההוא ה ח
וירא דוד את יי׳ ביום ההוא ו ט
ביום ההוא יא יב
ויהי ביום השביעי יב יח
ביום ההוא עשרים אלף יח ז
מאשר אכלה החרב ביום יח ח
ותהי התשעה ביום ההוא
כי שמע העם ביום ההוא יט ג
ביום ההוא לבוא העיר יט ד
ביום אשר יצא אדני המלך יט כ
תשועה גדולה ביום ההוא כג י
ויבא גד אל דוד ביום ההוא כד יח
ויהי ביום השלישי ללדתי מ״א ג יח
ביום ההוא קדש המלך ח סד
ביום השמיני שלח את העם ח סו
אל רחבעם ביום השלישי
שובו אלי ביום השלישי יב יב
ונתן ביום ההוא מופת יג ג
ביום ההוא במחנה יו יו
ויהי ביום השביעי כ כט
הנך ראה ביום ההוא כב כה
ותעלה המלחמה ביום ההוא כב לה
המלך יהורם ביום ההוא מ״ב ג ו
ואומר אליה ביום האחר ו כט
ביום השלישי תעלה בית יי׳ כ ה
ועליתי ביום השלישי בית יי׳ כ ח
את האלהים ביום ההוא ד״ה א יג יב
ביום ההוא אז נתן יו ז
ביום ההוא בשמחה גדולה כט כב
ויעשו ביום השמיני ד״ה ב ז ט
אל רחבעם ביום השלשי
שובו אלי ביום השלשי י יב
ויזבחו ליי׳ ביום ההוא טו יא
הנך ראה ביום ההוא יח כד
ותעל המלחמה ביום ההוא יח לד
כל עבודת יי׳ ביום ההוא לה יז
היכלו ביום נחמ׳ ג לד
ויזבחו ביום ההוא יב מג
ויפקדו ביום ההוא יב מד
ביום ההוא נקרא בספר משה יג א

ביום השביעי כטוב אסת׳ א י
ויהי ביום השלישי ה א
ויצא המן ביום ההוא ה ט
גם ביום השני ז ב
ביום ההוא נתן המלך ח א
ביום אשר שברו ט א
ביום ההוא בא מספר ט יא
שבע ביום הללתיך תהל׳ קיט קסד
לממשלת ביום קלו ח
ביום ההוא אבדו עשתנתיו קמו ד
אויל ביום ידע כעסו משלי יב יו
כי גם ביום ובלילה קהל׳ ח יו
ביום שיזעו שמרי הבית יב ג
ביום שידבר בה שיר ח ח
לבדו ביום ההוא ישע׳ ב יא וב יז
ביום ההוא ישליך ב כ
ישא ביום ההוא לאמר ג ז
ביום ההוא יסיר אדני ג יח
ביום ההוא לאמר ד א
ביום ההוא יהיה צמח ד ב
ביום ההוא כנהמת ים ה ל
ביום ההוא ישרק יי׳ ז יח
ביום ההוא יגלח אדני ז כ
ביום ההוא יחיה איש ז כא
ביום ההוא ז כג
ביום ההוא לא יוסיף עוד י כ
ביום ההוא יסור סבלו י כז
ביום ההוא שרש ישי יא י
ביום ההוא יוסיף יי׳ שנית ידו יא יא
ואמרת ביום ההוא יב א
ואמרתם ביום ההוא יב ד
והיה ביום ההוא ידל יז ד
ביום ההוא ישעה יז ז
ביום ההוא יהיו יז ט
ביום ההוא יהיה מצרים יט יז
ביום ההוא יהיה יט יח
ביום ההוא יהיה מזבח יט יט
וידעו מצרים את יי׳ ביום ההוא
יט כא
ביום ההוא תהיה מסלה יט כג
ביום ההוא יהיה ישראל יט כד
ביום ההוא הנה כה מבטנו כ ו
ותבט ביום ההוא אל נשק כב ח
ביום ההוא לבכי ולמספד כב יב
והיה ביום ההוא וקראתי כב כ
ביום ההוא נאם יי׳ צבאות כב כה
ביום ההוא ונשכחת צר כג טו
ביום ההוא יפקד יי׳ כד כא וכז א
* ואמר

ואמר ביום ההוא כה ט
ביום ההוא יושר השיר כו א
ביום ההוא כרם חמר כז ב
ביום ההוא יחבט יי׳ כז יב
ביום ההוא יתקע כז יג
ביום ההוא יהיה יי׳ כח ה
יעבר ביום ובלילה כח יט
ושמעו ביום ההוא החרשים כט יח
ירעה מקניך ביום ההוא ל כג
ביום ההוא ימאסון לא ז
לכן ביום ההוא נב ו
והיה ביום ההוא ירמ׳ ד ט
חללי יי׳ ביום ההוא כה לג
והיה ביום ההוא ל ח
מושלכת לחרב ביום לו ל
כרמים ויגבים ביום ההוא לט י
והיו לפניך ביום ההוא לט טז
והצלתיך ביום ההוא לט יז
ויהי ביום השני מא ד
לב גבורי מואב ביום ההוא מח מא
לב גבורי אדום ביום ההוא מט כב
ידמו ביום ההוא מט כו ונ ל
ביום ההוא נשאתי ידי יחזק׳ כ ו
מקדשי ביום ההוא כג לח וכג לט
ביום ההוא יבא הפליט כד כו
ביום ההוא יפתח פיך כד כז
ביום ההוא אצמיח כט כא
ביום ההוא יצאו ל ט
והיה ביום ההוא לח י ולט יא
ביום ההוא בשבת עמי לח יד
ביום ההוא ביום בוא גוג לח יח
ביום ההוא יהיה רעש לח יט
והיה ביום השמיני מג כז
ועשה הנשיא ביום ההוא מה כב
ביום ההוא ושברתי הוש׳ א ה
ביום ההוא נאם יי׳ ב יח
ביום ההוא עם חית השדה ב כ
ביום ההוא אענה ב כג
ביום השלישי יקמנו ו ב
והיה ביום ההוא יואל ד יח
ערום ינוס ביום ההוא עמ׳ ב יו
שירות היכל ביום ההוא ח ג
והיה ביום ההוא ח ט
ביום ההוא אקים ט יא
הלוא ביום ההוא עובד׳ א ח
ביום ההוא ישא עליכם מיכ׳ ב ד
ביום ההוא נאם יי׳ ד ו
והיה ביום ההוא ה ט

על המפתן ביום ההוא צפנ׳ א ט
והיה ביום ההוא א י
ביום ההוא לא תבושי ג יא
ביום ההוא יאמר ג יו
ביום ההוא נאם יי׳ חגי ב כג
אל יי׳ ביום ההוא זכר׳ ב טו
ביום ההוא נאם יי׳ ג י
ובאת אתה ביום ההוא ו י
ביום ההוא כצאן עמו ט יו
ותפר ביום ההוא יא יא
ביום ההוא אשים יב ג ויב ו
ביום ההוא נאם יי׳ יב ד ויג ב
ביום ההוא יגן יי׳
ביום ההוא יב ח
ביום ההוא אבקש יב ט
ביום ההוא יגדל המספד יב יא
ביום ההוא יהיה מקור יג א
ביום ההוא יבשו יג ד
ועמדו רגליו ביום ההוא יד ד
והיה ביום ההוא יד ו ויד ח
ביום ההוא יהיה יי׳ אחד יד ט
והיה ביום ההוא יד יג
ביום ההוא יהיה יד כ
בבית יי׳ צבאות ביום ההוא יד כא
ביום אשר אני עושה מלא׳ ג כא

וּבְיוֹם *Et in die.*

וביום הראשון מקרא קדש
וביום השביעי שמו׳ יב יו
וביום השביעי חג יג ו
וביום השביעי יו כו
וביום השביעי תשבת כג יב
וביום השביעי שבת לא טו
וביום השביעי שבת לא יז
וביום השביעי תשבת לד כא
וביום השביעי לה ב
וביום השמיני ימול ויקר׳ יב ג
וביום השמיני יד י
וביום השמיני טו יד וטו כט
וביום השביעי כג ג
וביום השמיני כג לט
וביום השמיני יבא במדב׳ ו י
וביום השביעי נ״פ יט יב
וביום השביעי יט יט
וביום השביעי מקרא קדש כח כה
וביום השני פרים כט יז
וביום השלישי פרים כט כ
וביום הרביעי פרים כט כג

וביום החמשי פרים כט כו
וביום הששי פרים כט כט
וביום השביעי פרים כט לב
וביום השביעי לא יט
וביום השביעי עצרת דבר׳ יו ח
וביום השביעי תסבו את העיר
יהוש׳ ו ד
וביום הזה לא אמיתך מ״א ב כו
וביום הרבעי נקהלו ד״ה ב כ כו
וביום הרביעי נשקל הכסף
עז׳ ח לג
וביום השני נאספו נחמ׳ ח יג
וביום השמיני ח יח
וביום השני תקריב יחזק׳ מג כב

כְּיוֹם *Sicut, quasi dies, juxta diem.*

ולא אץ לבא כיום תמים יהוש׳ י יג
ודוד מנגן בידו כיום ביום ש״א יח י
בעיניך כיום אתמול תהל׳ צ ד
כיום מסה במדבר צה ח
כיום מדין ישע׳ ט ג
כיום מועד איכ׳ ב ז
תקרא כיום מועד ב כב
כיום מצרים יחזק׳ ל ט
והצגתיה כיום הולדה הוש׳ ב ה
ואחריתה כיום מר עמ׳ ח י
כיום הלחמו זכר׳ יד ג

וּכְיוֹם *Et juxta diem.*

וכיום עלותה הוש׳ ב ז

כַּיּוֹם *Juxta diem.*

מכרה כיום את בכרתך לי
בראש׳ כה לא
השבעה לי כיום כה לג
למען עשה כיום הזה נ כ
תתו בידך כיום הזה דבר׳ ב ל
לעם נחלה כיום הזה ד כ
נשבע לאבתיך כיום הזה ח יח
מכל העמים כיום הזה י טו
אל ארץ אחרת כיום הזה כט כז
ולא היה כיום ההוא יהוש׳ י יד
קטר יקטרון כיום החלב ש״א ב טז
ואתה עמד כיום ואשמיעך ט כז
לארב כיום הזה כב ח וכב יג
ישבע לי כיום המלך מ״א א נא
ישב על כסאו כיום הזה ג ו
ובידך מלאת כיום הזה ח כד
ולשמר

ולשמר מצותיו כיום הזה. ח סא
דרש נא כיום את דבר יי׳ כב ה
ומשפטי כיום הזה ד״ה א כח ז
וגידך מלאת כיום הזה ד״ה ב ו טו
דרש נא כיום את דבר יי׳ יח ד
ולילה כיום יאיר תהל׳ קלט יב
לא תצומו כיום ישע׳ נח ד
זבת חלב ודבש כיום הזה ירמ׳ יא ה
ולקללה כיום הזה כה יח
שם כיום הזה לב כ
לשממה כיום הזה מד ו
הרעה הזאת כיום הזה מד כג
ולנו בשת הפנים כיום הזה דני׳ ט ז
ותעש לך שם כיום הזה ט טו

Ad diem. **לְיוֹם**

ויהי לחם שלמה ליום אחד מ״א ה ב
כה עשו ליום ביום ד״ה ב כד יא
והמלאכה לא ליום אחד עזר׳ י יג
נעשה ליום אחד נחמ׳ ה יח
מיום ליום אסת׳ ג ז
ומאכל ליום טוב ט כב
לילה ליום ישימו איו׳ יז יב
כי ליום איד
ליום עברות כא ל
ליום קרב ומלחמה לח כג
יום ליום יביע אמר תהל׳ יט ג
בכסה ליום חגנו פא ד
מזמור שיר ליום השבת צב א
מיום ליום ישועתו צו ב
וגם רשע ליום רעה משלי טז ד
סוס מוכן ליום מלחמה כא לא
ומה תעשו ליום פקדה ישע׳ י ג
ותהי ליום אחרון ל ח
והקדשם ליום הרגה ירמ׳ יב ג
ליום מועד הוש׳ ט ה
המנדים ליום רע עמו׳ ו ג
אשר אנוח ליום צרה חבק׳ ג טז
ליום קומי לעד צפנ׳ ג ח
בז ליום קטנות זכר׳ ד י

Et ad diem. **וּלְיוֹם**

וליום חג יי׳ הוש׳ ט ה

Ad diem. **לַיּוֹם**

והיו נכנים ליום השלישי שמו׳ יט יא
תעשה ליום על הכפרים כט לו
שנים ליום תמיד כט לח
נשיא אחד ליום במד׳ ז יא
נשיא אחד ליום יקריבו ז יא
שנים ליום עלה תמיד כח ג
תעשו ליום שבעת ימים כח כד
לצפונה ליום ארבעה
לנגבה ליום ד״ה א כו יז
עתידים ליום הזה אסת׳ ג יד וח יג
ונתן לו ככר לחם ליום ירמ׳ לז כא
עשרים שקל ליום יחזק׳ ד י
הילילו הה ליום ל ב
שעיר חטאת ליום מג כה
אילים תמימים ליום מה כג
שעיר עזים ליום מה כג
תעשה עולה ליום ליי׳ מו יג
אהה ליום כי קרוב יואל א טו
ליום אשר אני עשה סגלה מלא׳ ג יז

A die. **מִיּוֹם**

מיום היותם על האדמה שמו׳ י ו
מיום הראשן יב טו
מיום הביאכם ויקר׳ כג טו
מיום אל יום במדב׳ ל טו
מיום דעתי אתכם דבר׳ ט כד
מיום שבת הארון ש״א ז ב
מיום העלתי ח ח
מיום בואך אלי כט ו
מיום אשר הייתי לפניך כט ח
מיום ענתו את תמר אחתו
ש״ב יג לב
מיום עזבה את הארץ מ״ב ח ו
מיום אחד לחדש השביעי עזר׳ ג ו
בשרו מיום אל יום ד״ה א טז כג
גם מיום אשר צוה אותי נחמ׳ ה יד
מיום ליום ומחדש לחדש אסת׳ ג ז
בשרו מיום ליום ישועתו תהל׳ צו ב
מיום הולדו קהל׳ ז א
מיום עד לילה ישע׳ לח יב
ולח יג
גם מיום אני הוא מג יג
מיום דברתי אליך ירמ׳ לו ב
מיום הבראך יחזק׳ כח טו
ושם העיר מיום יי׳ שמה מח לה
מיום עשרים וארבעה חגי ב יח

Et a die. **וּמִיּוֹם**

ומיום השמיני ויקר׳ כב כז

Inde a die. **לְמִיּוֹם**

למיום עלות שופ׳ יט ל
למיום העלתי ש״ב ז ו
למיום סור אפרים ישע׳ ז יז

Dies tuus. **יוֹמֶךָ**

כי בא יומך ירמ׳ נ לא

Dies ejus. **יוֹמוֹ**

או יומו יבא ומת ש״א כו י
בית איש יומו איו׳ א ד
ויקלל את יומו ג א
עד ירצה כשכיר יומו יד ו
בלא יומו תמלא טו לב
על יומו נשמו אחרנים יח כ
אשר בא יומו בעת עון קץ יחז׳ כא ל

In die ejus. **בְּיוֹמוֹ**

דבר יום ביומו שמו׳ ה יג וה יט
ויו ד
דבר יום ביומו ויקר׳ כג לז
ביומו תתן שכרו דבר׳ כד טו
דבר יום ביומו מ״א ח נט
דבר יום ביומו מ״ב כה ל
לדבר יום ביומו ד״ה א טז לז
לדבר יום ביומו ד״ה ב ח יד
לדבר יום ביומו לא טז
דבר יום ביומו עזר׳ ג ד
דבר יום ביומו נחמ׳ יא כג
דבר יום ביומו יב מז
דבר יום ביומו ירמ׳ נב לד
דבר יום ביומו דניאל א ה

Dies ipsorum. **יוֹמָם**

באה שמשה בעד יומם ירמ׳ טו ט
כי בא יומם נ כז
אשר בא יומם יחזק׳ כא לד

יוֹמַיִם . יוֹמָיִם . יֹמַיִם

Biduum.

לחם יומים שמו׳ טז כט
יום או יומים יעמד כא כא
או ימים או חדש במד׳ ט כב
ולא יומים יא יט

A biduo. **מִיֹּמָיִם**

יחיינו מימים הוש׳ ו ב

Dies, Tempora. **יָמִים**

ויהי מקץ ימים בראשׁ׳ ד ג
ויחל עוד שבעת ימים ח י
וייחל עוד שבעת ימים ח יב
ובן שמנת ימים ימול יז יב

יצחק

יצחק בנו בן שמנת ימים כא ד
ויגר אברהם בארץ פלשתים
ימים רבים כא לד
ימים או עשור כד נה
וישבת עמו ימים אחדים כז מד
וישב עמו חדש ימים כט יד
וישם דרך שלשת ימים ל לו
דרך שבעת ימים לא כג
זקן ושבע ימים לה כט
על בנו ימים רבים לז לד
ויהיו ימים במשמר מ ד
השריגים שלשת ימים מ יב
בעוד שלשת ימים מ יג
שלשת הסלים שלשת ימים מ יח
בעוד שלשת ימים מ יט
מקץ שנתים ימים מא א
אל משמר שלשת ימים מב יז
לאביו אבל שבעת ימים נ י
דרך שלשת ימים במדבר שמו' ג יח
ה ג
וימלא שבעת ימים ז כה
דרך שלשת ימים נלך ח כג
בכל ארץ מצרים שלשת ימים
י כב
איש מתחתיו שלשת ימים י כג
שבעת ימים מצות תאכלו יב טו
שבעת ימים שאר לא ימצא יב יט
שבעת ימים תאכל יג ו
וילכו שלשת ימים טו כב
ששת ימים תלקטהו טז כו
היו נכנים לשלשת ימים יט טו
ששת ימים תעבד כ ט
כי ששת ימים עשה יי' כ יא
שבעת ימים יהיה עם אמו כב כט
ששת ימים תעשה מעשיך כג יב
שבעת ימים תאכל מצות כג טו
ויכסהו הענן ששת ימים כד טז
שבעת ימים ילבשם הכהן כט ל
שבעת ימים תמלא ידם כט לה
שבעת ימים תכפר על המזבח כט לז
ששת ימים יעשה מלאכה לא טו
כי ששת ימים עשה לא יז
שבעת ימים תאכל מצות לד יח
ששת ימים תעבד לד כא
ששת ימים תעשה לה ב
לא תצאו שבעת ימים ויקר' ח לג
כי שבעת ימים ח לג
ולילה שבעת ימים ח לה

וטמאה שבעת ימים יב ב
ושלשת ימים תשב יב ד
וששת ימים תשב יב ה
את הנגע שבעת ימים יג ד
שבעת ימים שנית יג ה
והסגירו הכהן שבעת ימים יג כא ויג כו
נגע הנתק שבעת ימים יג לא
שבעת ימים שנית יג לג ויג נד
את הנגע שבעת ימים יג נ
לאהלו שבעת ימים יד ח
שבעת ימים יד לח וטו יג וטו יט
וטו כד וטו כח וכג מא וכג מב
זוב דמה ימים רבים טו כה
שבעת ימים תחת אמו כב כז
ששת ימים תעשה מלאכה כג ג
שבעת ימים כג ו
שבעת ימים כג לד
שבעת ימים כג לו
חג יי' שבעת ימים כג לט
שבעת ימים כג מ
ימים תהיה גאלתו כה כט
על המשכן ימים רבים במד' ט יט
ימים מספר ט כ
או חדש או ימים ט כב
דרך שלשת ימים
דרך שלשת ימים י לג
ולא עשרה ימים יא יט
ולא חמשה ימים יא יט
עד חדש ימים יא כ
ואכלו חדש ימים יא כא
תכלם שבעת ימים
תסגר שבעת ימים יב יד
מחוץ למחנה שבעת ימים יב טו
וטמא שבעת ימים יט יא
יטמא שבעת ימים יט יד ויט יו
ונשב במצרים ימים רבים כ טו
שבעת ימים כח יז
ליום שבעת ימים כח כד
שבעת ימים כט יב
שבעת ימים לא יט
וילכו דרך שלשת ימים לג ח
ימים רבים דבר' א מו
את הר שעיר ימים רבים ב א
לא תאריכן ימים ד כו
ולמען תאריך ימים ד מ
ששת ימים תעבד ה יג
והארכתם ימים בארץ ה ל
ולמען תאריכו ימים יא ט

שבעת ימים תאכל עליו טז ג
שבעת ימים טז ד
ששת ימים תאכל מצות טז ח
תעשה לך שבעת ימים טז יג
שבעת ימים תחג טז טו
למען יאריך ימים יז כ
כי תצור אל עיר ימים רבים כ יט
ואת אמה ירח ימים כא יג
וייטב לך והארכת ימים כב ז
תאריכן ימים ל יח
תאריכו ימים על האדמה לב מז
כי בעוד שלשת ימים יהוש' א יא
ונחבאתם שמה שלשת ימים ב טז
וישבו שם שלשת ימים ב כב
ויהי מקצה שלשת ימים ג ב
כה תעשה ששת ימים ו ג
כה עשו ששת ימים ו יד
ויהי מקצה שלשת ימים ט טז
ימים רבים עשה יהושע יא יח
ימים רבים עד היום הזה כב ג
ותשבו במדבר ימים רבים כד ז
אשר האריכו ימים כד לא
אשר האריכו ימים שופ' ב ז
ארבעת ימים בשנה יא מ
להגיד החידה שלשת ימים יד יד
ותהי שם ימים ארבעה יט ב
וישב אתו שלשת ימים יט ד
הנה ימים באים ש"א ב לא
שבעת ימים תוחל י ח
הרף לנו שבעת ימים יא ג
ויחל שבעת ימים יג ח
ימים וארבעה כז ז
אשר היה אתי זה ימים כט ג
שלשה ימים ושלשה לילות ל יב
ויצמו שבעת ימים לא יג
וישב דוד בצקלג ימים שנים ש"ב א א
ויהי לשנתים ימים יג כג
כאשה זה ימים רבים יד ב
והיה מקץ ימים לימים יד כו
בירושלם שנתים ימים יד כח
את איש יהודה שלשת ימים כ ד
ואם היות שלשת ימים כד יג
בירושלם ימים רבים מ"א ב לח
ולא שאלת לך ימים רבים ג יא
שבעת ימים ושבעת ימים ח סה
לכו עד שלשה ימים יב ה
שבעת ימים בתרצה טז טו
ויהי

ויהי מקץ ימים וייבש הנחל יז ז
ותאכל הוא והיא וביתה ימים יז טו
ויהי ימים רבים ודבר יי׳ יח א
נכח אלה שבעת ימים כ כט
ויבקשו שלשה ימים מ״ב ב יז
ויסבו דרך שבעת ימים ג ט
וימלך ירח ימים בשמרון טו יג
הנה ימים באים כ יז
ויתאבל אפרים אביהם ימים רבים
ד״ה א ז כב
ויצומו שבעת ימים י יב
עם דויד ימים שלושה יב לט
ואם שלשת ימים חרב יי׳ כא יב
ודויד זקן ושבע ימים כג א
שבע ימים עשר וכבוד כט כח
וגם ימים רבים לא שאלת
ד״ה ב א יא
בעת ההיא שבעת ימים ז ח
והחג שבעת ימים ז ט
עוד שלשת ימים ושובו אלי י ה
ויהיו ימים שלשה בוזים כ כה
מן החלי ימים על ימים כא טו
ויזקן יהוידע וישבע ימים כד טו
שבעת ימים בשמחה גדולה ל כא
שבעת ימים אחרים
ויעשו שבעת ימים ל כג
ואת חג המצות שבעת ימים לה יז
ועשרת ימים מלך בירושלם לו ט
שבעת ימים בשמחה עזר׳ ו כב
ונחנה שם ימים שלשה ח טו
ונשב שם ימים שלשה ח לב
ואתאבלה ימים נחמ׳ א ד
ואהי שם ימים שלשה ב יא
ובין עשרת ימים ה יח
ויעשו חג שבעת ימים ח יח
ולקץ ימים נשאלתי יג ו
גדלתו ימים רבים אסת׳ א ד
שבעת ימים א ה
שלשת ימים לילה ויום ד טז
שבעת ימים ושבעת לילות איו׳ ב יג
וארך ימים תבונה יב יב
קצר ימים ושבע רגז יד א
כביר מאביך ימים טו י
וכחול ארבה ימים כט יח
אמרתי ימים ידברו לב ז
זקן ושבע ימים מב יז
ארך ימים עולם ועד תהל׳ כא ה
בבית יי׳ לארך ימים כג ו

אהב ימים לראות טוב לד יג
ימים על ימי מלך תוסיף סא ז
חשבתי ימים מקדם עז ו
ארך ימים אשביעהו צא טז
יי׳ לארך ימים צג ה
ימים יצרו קלט טז
זכרתי ימים מקדם קמג ה
כי ארך ימים משלי ג ב
ארך ימים בימינה ג טז
יראת יי׳ תוסיף ימים י כז
שונא בצע יאריך ימים כח טז
ולא יאריך ימים כצל קהל׳ ח יג
ימים אשר לא באו ישע׳ ז יז
ומרב ימים יפקדו כד כב
ימים על שנה לב י
הנה ימים באים לט ו
יראה זרע יאריך ימים נג י
עול ימים וזקן סה כ
ימים אין מספר ירמ׳ ב לב
זקן עם מלא ימים ו יא
הנה ימים באים ז לב וט כד ויו יד
ויט ו וכג ה וכג ז ול ג ולא כז
ולא לא ולא לה ולג יד ומח יב
ומט ב ונא מז ונא נב
ויהי מקץ ימים רבים יג ו
בעוד שנתים ימים כח ג וכח יא
יעמדו ימים רבים לב יד
למען תחיו ימים רבים לה ז
וישב שם ירמיהו ימים רבים לז טז
מקץ עשרת ימים מב ז
תעזבנו לארך ימים איכ׳ ה כ
שבעת ימים משמים יחזק׳ ג טו
מקצה שבעת ימים ג טז
למספר ימים ד ח
שבעת ימים מג כה
שבעת ימים וכפרו מג כו
שבעת ימים יספרו לו מד כו
שבעות ימים מצות מה כא
נס נא את עבדיך ימים דני׳ א יב
וינסם ימים עשרה א יד
ומקצת ימים עשרה א טו
נהייתי ונחליתי ימים ח כז
שבעים ימים י ב
שלשת שבעים ימים י ג
בשבי ובבזה ימים יא לג
ימים רבים תשבי לי הוש׳ ג ג
כי ימים רבים ישבו ג ד
ימים באים עליכם עמו׳ ד ב

לשלשת ימים מעשרתיכם ד ד
הנה ימים באים ח יא וט יג
שלשה ימים יונה ב א
מהלך שלשת ימים ג ג
משענתו בידו מרב ימים זכר׳ ח ד

Et dies. **וְיָמִים**

וימים רבים לישראל ד״ה ב טו ג

Dies. **הַיָּמִים**

ויהי לשבעת הימים ברא׳ ז י
כי ארכו לו שם הימים כו ח
וירבו הימים ותמת בת שוע לח יב
וחטאתי לך כל הימים מג ט
וחטאתי לאבי כל הימים מד לב
אתכם באחרית הימים מט א
מצת יאכל את שבעת הימים
שמו׳ יג ז
במספר הימים במד׳ יד לד
לעמך באחרית הימים כד יד
הימים אשר הם חיים דבר׳ ד י
באחרית הימים ד ל
נתן לך כל הימים ד מ
ולשמר את כל מצותי כל הימים
ה כט
כל הימים לחיתנו ו כד
ומצותיו כל הימים יא א
כל הימים אשר אתם חיים יב א
את יי אלהיך כל הימים יד כג
הוא ובניו כל הימים יח ה
בדרכיו כל הימים יט ט
וגזול כל הימים ואין מושיע כח כט
עשוק ורצוץ כל הימים כח לג
כל הימים אשר אתם חיים לא יג
באחרית הימים לא כט
את יי אלהיכם כל הימים יהוש׳ ד כד
שבעת הימים שופ׳ יד יז
כל הימים ותאלצהו טז טז
ויהי לתקפות הימים ש״א א כ
את זבח הימים ואת נדרו א כא
השאלתיהו ליי׳ כל הימים א כח
את זבח הימים ב יט
זקן בביתך כל הימים ב לב
לפני משיחי כל הימים ב לה
וירבו הימים ז ב
היום שלשת הימים ט כ
לא באת למועד הימים יג יא
ולא מלאו הימים יח כו
איב את דוד כל הימים יח כט
כי

כי זבח הימים שם כ ז
כי כל הימים אשר בן ישי חי כ לא
ויבקשהו שאול כל הימים כג יד
ויהי כעשרת הימים כה לח
ויהי מספר הימים כז ז
וכה משפטו כל הימים כז יא
אשימך כל הימים כח ב
ויהי מספר הימים ש״ב ב יא
על בנו כל הימים יג לז
לפני כל הימים תחת יואב יט יד
לשם יי׳ עד הימים מ״א ג ב
חירם לדוד כל הימים ה טו
למען יראוך כל הימים ח מ
עיני ולבי שם כל הימים ט ג
כל הימים לפני בירושלם יא לו
אך לא כל הימים יא לט
והיו לך עבדים כל הימים יב ז
על ספר דברי הימים יד יט
על ספר דברי הימים יד כט וטו ז
וטו כג וטו לא ויז ה ויז יד
ויז כ ויז כז וכב לט וכב מו
ובין ירבעם כל הימים יד ל
על ספר דברי הימים מ״ב א יח
וח כג וי לד ויב כ ויג ח
ויג יב ויד טו ויד יח ויד כח
וטו ו וטו יא וטו טו וטו כא
וטו כו וטו לא וטו לו ויו יט
וכ כ וכא יז וכא כה וכג כח
וכד ה
ניר לבניו כל הימים ח יט
בן חזאל כל הימים יג ג
תשמרון לעשות כל הימים יז לז
כי עד הימים ההמה היו יח ד
לבוא לשבעת הימים ד״ה א ט כה
דברי הימים למלך דויד כז כד
כל הימים אשר הם חיים ד״ה ב ו לא
והיו עיני ולבי שם כל הימים ז טז
והיו לך עבדים כל הימים י ז
רחבעם וירבעם כל הימים יב טו
לתת לו ניר ולבניו כל הימים כא ז
ויאכלו את המועד שבעת הימים
ל כב
וכל אשר לא יבוא לשלשת הימים
עזר׳ י ח
לשלשת הימים י ט
ובמלאות הימים האלה אסת׳ א ה
בספר דברי הימים ב כג
דברי הימים ו א

שני הימים האלה ט כז
על ספר דברי הימים י ב
כל הימים איוב א ה
הימים הבאים הכל נשכח קהל׳ ב טז
כי ברב הימים תמצאנו יא א
והיה באחרית הימים ישע׳ ב ב
כאור שבעת הימים ל כו
באחרית הימים תתבוננו ירמ׳ כג כ
ול כד
אחרי הימים ההם לא לג
לפני כל הימים לא לו
ליראה אותי כל הימים לב לט
ועשה זבח כל הימים לג יח
עמד לפני כל הימים לה יט
באחרית הימים נאם יי׳ מח מז
והיה באחרית הימים מט לט
מספר הימים יחזק׳ ד ד
הימים אשר אתה שוכב ד ט
יארכו הימים יב כב
קרבו הימים יב כג
באחרית הימים תהיה לח טז
ויכלו את הימים מג כז
שבעת הימים וחטאת מה כג
שבעת הימים מה כה
ולמקצת הימים דניאל א יח
באחרית הימים י יד
באחרית הימים הוש׳ ג ה
והיה באחרית הימים מיכ׳ ד א
לפני הימים ההם זכר׳ ח י

Dies. הַיָּמִם

עד מלאת הימם במד׳ ו ה

Dies. הַיָּמִין

ותעמד לגרלך לקץ הימין דניאל יב יג

Et dies. וְהַיָּמִים

והימים הראשונים יפלו במד׳ ו יב
והימים ימי בכורי ענבים יג כ
והימים אשר הלכנו דבר׳ ב יד
והימים אשר מלך דוד מ״א ב יא
והימים אשר מלך שלמה יא מב
והימים אשר מלך ירבעם יד כ
והימים אשר מלך יהוא מ״ב י לו
והימים אשר מלך על ישראל
ד״ה א כט כז
והימים האלה נזכרים אסת׳ ט כח

Quod dies. שֶׁהַיָּמִים

שהימים הראשונים קהל׳ ז י

In diebus. בְּיָמִים

בימים קדמונים יחזק׳ לח יז

Et in diebus. וּבְיָמִים

ובימים אחדים ישבר דנ׳ יא כ

In diebus. בַּיָּמִים

בארץ בימים ההם בר׳ ו ד
זקנים באים בימים יח יא
ואברהם זקן בא בימים כד א
ויהי בימים ההם ויגדל משה שמ׳ ב יא
ויהי בימים הרבים ההם ב כג
אשר יהיה בימים ההם דבר׳ יז ט
אשר יהיו בימים ההם יט יז
אשר יהיה בימים ההם כו ג
ויהושע זקן בא בימים יהוש׳ יג א
זקנת באת בימים יג א
אשר יהיה בימים ההם כ ו
זקן בא בימים כג א
אני זקנתי באתי בימים כג ב
בימים ההם אין מלך בישראל
שופ׳ יז ו וכא כה
בימים ההם יח א
ויהי בימים ההם ומלך אין יט א
ברית האלהים בימים ההם כ כז
עמד לפניו בימים ההם כ כח
היה יקר בימים ההם ש״א ג א
ויהי בימים ההם כח א
זקן בא בימים מ״א א א
בימים ההם החל יי׳ מ״ב י לב
בימים ההם החל יי׳ טו לז
בימים ההם חלה חזקיהו כ א
בימים ההם חלה יחזקיהו ד״ה ב לב כד
בימים ההם מרבים חרי יהודה
נחמ׳ ו יז
בימים ההמה ראיתי יג טו
גם בימים ההם ראיתי יג כג
בימים ההם אסת׳ א ב וב כא
בימים ההם חלה חזקיהו ישע׳ לח א
בימים ההמה נאם יי׳ ירמ׳ ג טז
בימים ההמה ילכו ג יח
וגם בימים ההמה ה יח
בימים ההם לא כט
בימים ההם לג טו ולג יז
בימים ההמה ובעת ההיא נ ד
בימים ההם ובעת ההיא נ כ
בימים ההם יחזק׳ לח יז
בימים ההם דנ׳ י ב

בימים

בימים ההמה יואל ג ב
בימים ההמה ובעת ד א
העם הזה בימים ההם זכר' ח ו
בימים האלה ח ט
זממתי בימים האלה ח טו
בימים ההמה אשר יחזיקו ח כג

וּבַיָּמִים *Et in diebus.*

ובימים ההם שופ' יח א

כְּיָמִים *Sicut dies.*

בעיניו כימים אחדים ברא' כט כ

כַּיָּמִים *Juxta dies.*

כימים אשר ישבתם דבר' א מו
כימים הראשונים י י
כימים אשר נחו בהם אסת' ט כב
לא כימים הראשונים אני זכר' ח יא

לְיָמִים *Ad dies.*

כי לימים עוד ברא' ז ד
לימים ראשנים דבר' ד לב
ויהי לימים מימים ד"ה ב כא יט
הקץ לימים כא יט
את בית יי' לימים שמונה כט יז
צעירים ממני לימים איוב ל א
המה ממנו לימים לב ד
צעיר אני לימים לב ו
חוה לימים רבים יחזק' יב כז
כי לימים רבים דניאל ח כו
לימים אלף שלש מאות יב יב

לַיָּמִים *Idem.*

עשרת כסף לימים שופ' יז י
מקץ ימים לימים ש"ב יד כו
קראו לימים האלה פורים אסת' ט כו
לימים אשר אני עשה יחזק' כב יד
כי עוד חזון לימים דני' י יד

מִיָּמִים *A diebus.*

למועדה מימים ימימה שמו' יג י
ויהי מימים רבים יהוש' כג א
ויהי מימים וילחמו שופ' יא ד
מימים ימימה תלכנה יא מ
וישב מימים לקחתה יד ח
ויהי מימים טו א
בישלו מימים ימימה כא יט
מעידו מימים ימימה ש"א א ג
והעלתה לו מימים ימימה ב יט

ויהי לימים מימים ד"ה ב כא יט
מימים רבים תפקד יחזק' לח ח

וּלְמִיָּמִים *Et inde a diebus.*

ולמימים אשר צויתי שפטים
ד"ה א יז י

יָמִימָה

Annuatim, quot annis,
In singulos dies.

למועדה מימים ימימה שמו' יג י
מימים ימימה תלכנה שופ' יא מ
מימים ימימה כא יט
מעירו מימים ימימה ש"א א ג
מימים ימימה ב יט

וְלְיָמִים *Et ad dies.*

ולימים ושנים דניאל א יד

יְמֵי *Dies.*

תאכל כל ימי חייך ברא' ג יד
תאכלנה כל ימי חייך ג יז
ויהיו ימי אדם ה ד
ויהיו כל ימי אדם ה ה
ויהיו כל ימי שת ה ח
ויהיו כל ימי אנוש ה יא
ויהיו כל ימי קינן ה יד
ויהיו כל ימי מהללאל ה יז
ויהיו כל ימי ירד ה כ
ויהי כל ימי חנוך ה כג
ויהיו כל ימי מתושלח ה כז
ויהי כל ימי למך ה לא
עוד כל ימי הארץ ח כב
ויהי כל ימי נח ע"ד המסרה ט כט
ויהיו ימי תרח יא לב
ואלה ימי שני חיי אברהם כה ז
יקרבו ימי אבל כז מא
ויהיו ימי יצחק לה כח
כמה ימי שני חייך מז ח
ימי שני מגורי
ימי שני חיי
ימי שני חיי אבתי מז ט
ויהי ימי יעקב מז כח
ויקרבו ימי ישראל למות מז כט
כן ימלאו ימי החנטים נ ג
ויעברו ימי בכיתו נ ד
עד מלאת ימי טהרה ויקר' יב ד
ובמלאת ימי טהרה יב ו
כל ימי אשר הנגע בו יג מו

כל ימי הסגיר אתו יד מו
כל ימי זוב טמאתה טו כה
כל ימי זובה טו כו
והיו לך ימי שבע כה ח
כל ימי השמה כו לד וכו לה
כל ימי נזרו במד' ו ד וו ח
כל ימי נדר נזרו ו ה
כל ימי הזירו ליי' ו ו
ביום מלאת ימי נזרו ו יג
כל ימי אשר ישכן ט יח
ימי בכרי ענבים יג כ
מלבבך כל ימי חייך דבר' ד ט
כל ימי חייך ו ב
כל ימי חייך יו ג
וקרא בו כל ימי חייו יז יט
ויתמו ימי בכי לד ח
איש לפניך כל ימי חייך יהוש' א ה
כל גדותיו כל ימי קציר ג טו
כל ימי חייו ד יד
כל ימי יהושע
וכל ימי הזקנים כד לא
כל ימי יהושע וכל ימי הזקנים
שופ' ב ז
כל ימי השופט ב יח
שבעת ימי המשתה יד יב
כל ימי היות בית האלהים יח לא
ונתתיו ליי' כל ימי חייו ש"א א יא
בפלשתים כל ימי שמואל ז יג
כל ימי חייו ז טו
על פלשתים כל ימי שאול יד נב
כל ימי היות דוד במצודה כב ד
כל ימי היותם בכרמל כה ז
כל ימי התהלכנו אתם כה טו
כל ימי היותנו עמם כה יו
כמה ימי שני חיי ש"ב יט לה
ויקרבו ימי דוד מ"א ב א
את שלמה כל ימי חייו ה א
כל ימי שלמה ה ה
לישראל כל ימי שלמה יא כה
נשיא אשתנו כל ימי חייו יא לד
אשר צוהו כל ימי חייו טו ה
ובין ירבעם כל ימי חייו טו ו
לחץ את ישראל כל ימי יהואחז .
מ"ב יג כב
וכל ימי מלכי ישראל כג כב
לפניו כל ימי חייו כה כט
כל ימי חייו כה ל
כל ימי יהודע הכהן ד"ה ב כד ב

תמיד כל ימי יהוידע כד יד
כל ימי השמה שבתה לו כא
כל ימי כורש מלך פרס עזר' ד ה
על ספר דברי הימים יב כג
ועד ימי יוחנן יב כג
כן ימלאו ימי מרוקיהן אסת' ב יב
ימי משתה ושמחה ט כב
לקים את ימי הפרים ט לא
כי הקיפו ימי המשתה איו' א ה
כל ימי צבאי איחל יד יד
כל ימי רשע הוא מתחולל טו כ
יאחזוני ימי עני ל טז
קדמני ימי עני ל כז
כל ימי חיי תהל' כג ו
כל ימי חיי כז ד
יודע יי' ימי תמימם לז יח
על ימי מלך תוסיף סא ז
הקצרת ימי עלומיו פט מו
ימי שנותינו בהם צ י
כמה ימי עבדך קיט פד
כל ימי חייך קכח ה
כל ימי עני רעים משלי טו טו
כל ימי חייה לא יב
מספר ימי חייהם קהל' ב ג
מספר ימי חיו ה יז
יזכר את ימי חייו ה יט
ורב שיהיו ימי שניו ו ג
בעמלו ימי חייו ח טו
כל ימי חיי הבלך
כל ימי הבלך ט ט
ויזכר את ימי החשך יא ח
יבאו ימי הרעה יב א
ננגן כל ימי חיינו ישע' לח כ
ושלמו ימי אבלך ס כ
וינשאם כל ימי עולם סג ט
ויזכר ימי עולם סג יא
כי כימי העץ ימי עמי סה כב
תמיד כל ימי חיו ירמ' נב לג
כל ימי חייו נב לד
ימי עניה ומרודיה איכ' א ז
עד כלותך ימי מצורך יחזק' ד ח
במלאת ימי המצור ה ב
לא זכרתי את ימי נעוריך יו כב ויו מג
את ימי נעוריה כג יט
ושבעת ימי החג מה כג
ששת ימי המעשה מו א
את ימי הבעלים הוש' ב טו
באו ימי הפקדה ט ז
ימי השלם ט ז

Et dies. וִימֵי

וימי בניכם דבר' יא כא
וימי הפורים אסת' ט כח

In diebus. בִּימֵי

ויהי בימי אמרפל ברא' יד א
אשר היה בימי אברהם כו א
בימי אברהם אביו כו טו
אשר חפרו בימי אברהם אביו כו יח
וילך ראובן בימי קציר חטים ל יד
בימי מגדיהם מז ט
בימי שמגר בן ענת בימי יעל שופ' ה ו
ארבעים שנה בימי גדעון ח כח
בימי קציר חטים טו א
בימי פלשתים עשרים שנה טו כ
ויהי בימי שפט השפטים רות א א
והאיש בימי שאול זקן ש"א יז יב
ויהי רעב בימי דוד ש"ב כא א
בימי קציר בראשונים כא ט
בימי שלמה למאומה מ"א י כא
בימי בנו אביא כא כט
אשר נשאר בימי אסא אביו כב מז
בימי פקח מלך ישראל מ"ב טו כט
בימי יחזקיהו מלך יהודה ד"ה א ד מא
בימי יותם מלך יהודה ה יז
בימי דויד עשרים ושנים אלף ז ב
כי לא דרשנהו בימי שאול יג ג
נחשב בימי שלמה למאומה ד"ה ב ט כ
כח ירבעם עוד בימי אביהו יג כ
בימי זכריהו המבין כו ה
קצף יי' בימי יחזקיהו לב כו
ואחיהם בימי ישוע נחמ' יב ז
הלוים בימי אלישיב יב כב
בימי יויקים בן ישוע בן יב כו
כי בימי דויד ואסף יב מו
בימי זרבבל ובימי נחמיה יב מז
ויהי בימי אחשורוש אסת' א א
אל יחד בימי שנה איוב ג ו
כאשר הייתי בימי חרפי כט ד
בימיהם בימי קדם תהלי' מד ב
למה אירא בימי רע מט ו
את הכל ראיתי בימי הבלי קהל' ז טו
בימי בהורותיך יא ט
בימי בחרותיך עד אשר לא יב א
בימי עזיהו יותם ישע' א א
ויהי בימי אחז ז א
בימי יאשיהו בן אמון ירמ' א ב
ויהי בימי יהויקים א ג
בימי יאשיהו המלך ג ו
היה נבא בימי חזקיהו כו יח
בימי יהויקים בן יאשיהו לה א
בריתי אותך בימי נעוריך יחזק' יו ס
בימי עזיהו יותם הוש' א א
ואם בימי אבתיכם יואל א ב
בימי עזיה מלך יהודה עמו' א א
בימי יותם מ"כ א א
בימי יאשיהו צפנ' א א
מפני הרעש בימי עזיה זכר' יד ה

Et in diebus. וּבִימֵי

ובימי שאול עשו מלחמה ד"ה א ה י
ובימי ירבעם ה יז
ובימי דרשו את יי' ד"ה ב כו ה
ובימי ארתחששתא עזר' ד ז
ובימי יויקים היו כהנים נחמ' יב יב
יוצדק ובימי נחמיה יב כו
ובימי נחמיה יב מז
ובימי רעבון ישבעו תהל' לז יט
ובימי ירבעם הוש' א א
ובימי ירבעם עמ' א א

Juxta dies. כִּימֵי

כימי נדת דותה ויקר' יב ב
טמאתה כימי נדתה טו כה
כימי שכיר יהיה עמו כה נ
כימי השמים דבר' יא כא
כימי גבר איוב י ה
כימי אלוה ישמרני כט ב
וכסאו כימי שמים תהל' פט ל
כימי מלך ישע' כג טו
עורי כימי קדם נא ט
כימי העץ ימי עמי סה כב
תשכן כימי קדם ירמ' מו כו
כימי נעוריה הוש' ב יז
כימי הגבעה ט ט
באהלים כימי מועד יב י
כימי עולם עמ' ט יא
כימי עולם מי' ז יד
כימי צאתך מארץ מצרים ז טו
כימי עולם וכשנים מלא' ג ד

Et juxta dies. וְכִימֵי

וכימי שכיר ימיו איוב ז א

An sicut dies. הֲכִימֵי

הכימי אנוש ימיך איו' י ה

ישב

Ad dies. לִימֵי

ישוב לימי עלומיו איו' לג כה

A diebus. מִימֵי

מימי השפטים מ"ב כג כב
כי מימי שלמה בן דויד ד"ה ב ל כו
מימי שמואל הנביא לה יח
אנחנו זבחים מימי אסר חדן עזר' ד ב
מימי אבתינו אנחנו באשמה גדלה ט ז
מימי ישוע בן נון נחמ' ח יז
מימי מלכי אשור עד ט לב
להשקיט לו מימי רע תהל' צד יג
מימי קדם קדמתה ישע' כג ז
אותה עשיתי מימי קדם לז כו
מימי יאשיהו ירמ' לו ב
מימי קדם איכ' א ז
אשר צוה מימי קדם ב יז
מימי הגבעה חטאת הוש' י ט
מקדם מימי עולם מיכ' ה א
מימי קדם ז כ
כברכת מים מימי היא נחו' ב ט

Inde a diebus. לְמִימֵי

למימי קדם ויצרתיה מ"ב יט כה
למימי אבתיכם מלא' ג ז

Dies mei. יָמַי

ימי קלו מני ארג איוב ז ו
הלא מעט ימי יחדל י כ
ימי נזעכו יז א
ימי עברו זמתי נתקו יז יא
ומדת ימי מה היא תהל' לט ה
הנה טפחות נתת ימי לט ו
ימי כצל נטוי קב יב
אמרתי בדמי ימי ישע' לח י

Dies mei. יָמָי

כי מלאו ימי בראש' כט כא
כי הבל ימי איו' ז יו
כי כלו בעשן ימי תהל' קב ד
קצר ימי קב כד
אל תעלני בחצי ימי קב כה
ויכלו בבשת ימי ירמ' כ יח

Et dies mei. וְיָמַי

וימי קלו מני רץ איוב ט כה

In diebus meis. בְּיָמַי

שלום ואמת יהיו בימי מ"ב כ יט
שלום ואמת בימי ישע' לט ח

Et in diebus meis. וּבְיָמַי

ובימי אקרא תהל' קיו ב

A diebus meis. מִיָּמָי

לא יחרף לבבי מימי איו' כז ו

Dies nostri. יָמֵינוּ

כצל ימינו על הארץ ד"ה א כט טו
כי צל ימינו עלי ארץ איו' ח ט
כל ימינו פנו בעברתך תהל' צ ט
למנות ימינו כן הודע צ יב
ונשמחה בכל ימינו צ יד
שתות יין כל ימינו ירמ' לה ח
מלאו ימינו איכ' ד יח
חדש ימינו כקדם ה כא

Dies tui. יָמֶיךָ

למען יארכון ימיך שמו' כ יב
את מספר ימיך אמלא כג כו
למען יאריכן ימיך דבר' ה יו
ולמען יאריכן ימיך ו ב
את הלוי כל ימיך יב יט
וטבתם כל ימיך לעולם כג ז
למען יאריכו ימיך כה טו
כי הוא חייך וארך ימיך ל כ
הן קרבו ימיך לא יד
כי ימלאו ימיך ש"ב ז יב
איש במלכים כל ימיך מ"א ג יג
והארכתי את ימיך ג יד
והספתי על ימיך מ"ב כ ו
והיה כי מלאו ימיך ד"ה א יז יא
הכימי אנוש ימיך איוב י ה
ומספר ימיך רבים לח כא
כי בי ירבו ימיך משלי ט יא
הנני יוסף על ימיך ישע' לח ה

In diebus tuis. בְּיָמֶיךָ

אך בימיך לא אעשנה מ"א יא יב

Et ut dies tui. וּכְיָמֶיךָ

וכימיך דבאך דבר' לג כה

A diebus tuis. מִיָּמֶיךָ

ורעה לא תמצא בך מימיך ש"א כה כח

An a diebus tuis. הֲמִיָּמֶיךָ

המימיך צוית בקר איוב לח יב

Dies vestri. יְמֵיכֶם

למען ירבו ימיכם דבר' יא כא
מלאו ימיכם לטבח ירמ' כה לד
תשבו כל ימיכם לה ז

In diebus vestris. בִּימֵיכֶם

בימיכם בית המרי יחזק' יב כה
ההיתה זאת בימיכם יואל א ב
כי פעל פעל בימיכם חבק' א ה

Et in diebus vestris. וּבִימֵיכֶם

לעיניכם ובימיכם ירמ' יו ט

Dies tui. יָמַיִךְ

ותקריבי ימיך יחזק' כב ד

Dies ejus. יָמָיו

והיו ימיו מאה ועשרים בראש' ו ג
לא יוכל לשלחה כל ימיו דבר' כב יט
לא יוכל שלחה כל ימיו כב כט
היה שלם עם יי' כל ימיו מ"א טו יד
הישר בעיני יי' כל ימיו מ"ב יב ג
אשר החטיא את ישראל כל ימיו טו יח
היה שלם כל ימיו ד"ה ב טו יז
כי כל ימיו לרעה יח ז
כל ימיו לא סרו מאחרי יי' לד לג
וכימי שכיר ימיו איוב ז א
אם חרוצים ימיו יד ה
וידעו לא חזו ימיו כד א
אנוש כחציר ימיו תהל' קג טו
יהיו ימיו מעטים קט ח
ימיו כצל עובר קמד ד
כי כל ימיו מכאבים קהל' ב כג
גם כל ימיו בחשך ה יו
ימלא את ימיו ישע' סה כ

Dies ejus. יָמָו

בחצי ימו יעזבנו ירמ' יז יא

In diebus ejus. בְּיָמָיו

כי בימיו נפלגה הארץ בראש' י כה
בימיו בנה חיאל בית האלי מ"א יו לד
אביא הרעה בימיו כא כט
בימיו פשע אדום מ"ב ח כ
בימיו עלה פרעה נכה כג כט
בימיו עלה נבוכדנצר כד א
כי בימיו נפלגה הארץ ד"ה א א יט
אתן על ישראל בימיו כב ט

*

בימיו

בימיו נשקטה הארץ ד"ה ב יג כג
בימיו פשע אדום כא ח
יפרח בימיו צדיק תהל' עב ז
לא יצלח בימיו ירמ' כב ל
בימיו תושע יהודה כג ו

A diebus ejus. מִיָּמָיו

ולא עצבו אביו מימיו מ"א א ו

Dies ejus. יָמֶיהָ

וימלאו ימיה ללדת ברא' כה כד

Et dies ejus. וְיָמֶיהָ

וימיה לא ימשכו ישע' יג כב

Dies ipsorum. יְמֵיהֶם

ובין בעשה מלך ישראל
כל ימיהם מ"א טו יו וטו לב
יכלו בטוב ימיהם איו' כא יג
יבלו ימיהם בטוב לו יא
לא יחצו ימיהם תהל' נה כד
ויכל בהבל ימיהם עח לג

In diebus ipsorum. בִּימֵיהֶם

פעל פעלת בימיהם תהל' מד ב

Dies. יְמוֹת

זכר ימות עולם דבר' לב ז

Sicut diebus. כִּימוֹת

שמחנו כימות עניתנו תהל'. צ טו

Interdiu. * יוֹמָם

s בייא טאגע, טאָגליך, דען גאנצען טאג איבער.

ויי' הולך לפניהם יומם
ללכת יומם שמו' יג כא
לא ימיש עמוד הענן יומם יג כב
כי ענן יי' על המשכן יומם מ לה
תשבו יומם ולילה ויקר' ח לה
או יומם ולילה במד' ט כא
וענן יי' עליהם יומם י לד
אתה הלך לפניהם יומם יד יד
ובענן יומם דבר' א לג
והגית בו יומם ולילה יהוש' א ח
מעשות יומם ויעש לילה שופ' ו כז
גם לילה גם יומם ש"א כה טז
לנוח עליהם יומם ש"ב כא י
יומם ולילה מ"א ח נט
כי יומם ולילה עליהם ד"ה א ט לג

אל הבית הזה יומם ד"ה ב ו כ
היום יומם ולילה נחמ' א ו
עליהם יומם ולילה ד ג
ובעמוד ענן הנחיתם יומם ט יב
יומם יפגשו חשך איו' ה יד
יומם חתמו למו כד יו
יהגה יומם ולילה תהל' א ב
ינון בלבבי יומם יג ג
אלהי אקרא יומם כב ג
כי יומם ולילה לב ד
יומם ולילה באמר אלי מב ד
יומם יצוה יי' חסדו מב ט
יומם ולילה נה יא
וינחם בענן יומם עח יד
מחץ יעוף יומם צא ה
יומם השמש לא יככה קכא ו
ענן יומם ועשן ישע' ד ה
לצל יומם מחרב ד ו
אנכי עמד תמיד יומם כא ח
יומם ולילה לא יסגרו ס יא
השמש לאור יומם ס יט
ואבכה יומם ולילה ירמ' ח כג
יומם ולילה יו יג
נתן שמש לאור יומם לא לה
ולבלתי היות יומם לג כ
אם לא בריתי יומם ולילה לג כה
יומם ולילה איכ' ב יח
וגלה יומם לעיניהם יחזק' יב ג
ככלי גולה יומם לעיניהם יב ד
ככלי גולה יומם יב ז
ונף צרי יומם ל יו

Et interdiu. וְיוֹמָם

ופחדת לילה ויומם דבר' כח סו
ויומם לא תכבה ישע' לד י
לילה ויומם ירמ' יד יז

Interdiu. בְּיוֹמָם

לא סר מעליהם ביומם נחמ' ט יט

יון ופירושו טיט:

Coenum.

Coeni. * הַיָּוֵן

s קאָטה, שלאַמם.

מטיט היון תהל' מ ג

Iu coeno. בְּיָוֵן

טבעתי ביון מצולה תהל' סט ג

יון כל סס יונה ויונים:

Columba.

Columba. * יוֹנָה

s טויבכע. בְּנֵי יוֹנָה יונגע טויבען.

או שני בני יונה ויקר' ה ז ויב ח
ויד כב וטו יד וטו כט
או לשני בני יונה ה יא
ובן יונה או תר יב ו
או שני בני יונה במד' ו י
כנפי יונה נחפה בכסף תהל' סח יד

Columba. יוֹנַת

על יונת אלם תהל' נו א

Columba. הַיּוֹנָה

וישלח את היונה מאתו ברא' ח ח
ולא מצאה היונה מנוח ח ט
ויסף שלח את היונה ח י
ותבא אליו היונה ח יא
וישלח את היונה ולא יספה ח יב
או מן בני היונה ויקר' א יד ויד ל

Sicut columba. כַּיּוֹנָה

מי יתן לי אבר כיונה תהל' נה ז
אהגה כיונה ישע' לח יד

Sicut columba. כְּיוֹנָה

והיו כיונה תקנן ירמ' מח כח
כיונה פותה הוש' ז יא

Et sicut columba. וּכְיוֹנָה

וכיונה מארץ אשור הוש' יא יא

Columba mea. יוֹנָתִי

יונתי בחגוי הסלע שיר ב יד
אחתי רעיתי יונתי תמתי ה ב
אחת היא יונתי תמתי ו ט

Columbae. יוֹנִים

עיניך יונים שיר א טו ד א
כקול יונים מתפפות נחו' ב ז

Sicut columbae. כַּיּוֹנִים

עיניו כיונים שיר ה יב

Et sicut columbae. וְכַיּוֹנִים

וכיונים הגה נהגה ישע' נט יא
וכיונים אל ארבתיהם ס ח

אל

Sicut columbae. כְּיוֹנֵי

אל הדרים כיוני הגאיות יחזק׳ ז יו

יזם הוא כמו זמם:

Cogitare.

Cogitarunt. יָזְמוּ

s (וויא זָמַם) ערזיננען, אויסזיננען.

כל אשר יזמו לעשות ברא׳ יא ו

יזן ועניט זיון:

Armari.

Armati. מְיֻזָּנִים

s (נאך דעם קרי מְיוּזָנִים שטאטט מְזוּיָּנִים פאן זון) כעוואפנעט. זיעהע דיזע תקסג.

סוסים מיזנים ירמ׳ ה ח

יזע לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א מם ספילוסו זיעה:

I. Sudor.

* בְּיָזַע

Cum sudore, resudatoria.

s מיט שווייסברינגענדעם, שוויסבע־פאָרדערנדעם (ד: איזט ניכט מיט וואָללע). אנד: אים שווייסע, (ד: ה: אין אילע). נאך אנד: אן שוויצענדען שטעללען דעם לייבעס.

לא יחגרו ביזע יחזק׳ מד יח

ב יגיעה:

II. Labor.

In labore, vel sudore. בְּזֵעַת *

s אים שווייסע, (ד: ה: מיט אנשטרענגונג, מיהועליגקייט) נאך אנד: פאן זוע.

בזעת אפך תאכל לחם ברא׳ ג יט

יחד כל לשון יחוד יחד ויחדו:

Adunari, Uniri.

Aduneris. תֵּחַד

s פעראיינט, פערבונדען זיין, זיך פער־בינדען, אנשליעסען, פעראייניגען.

לא תחד אתם בקבורה ישע׳ יד כ

Adunator. תֵּחַד

בקהלם אל תחד כבודי ברא׳ מט ו

Pih. Aduna. יַחֵד s

יחד לבבי ליראה תהלי׳ פו יא

Unicus. יָחִיד *

s איינציג, וויבל: יְחִידָה איינציגע, בעזאנד: פאם איינציגען קינדע. איינ־ציגעס, פאָעט: אויסדרוקק פיר לעבען (תהל׳ כב כא, ולה יז). איינזאם, יְחִידִים פעראיינצעלטע. אנד: קינדערלאָזע (תהל׳ סח ז).

כי יחיד ועני אני תהלי׳ כה יו

אבל יחיד עשי לך ירמ׳ ו כו

כאבל יחיד עמו׳ ח י

Et unicus. וְיָחִיד

רך ויחיד לפני אמי משלי ד ג

Unigenitus. הַיָּחִיד

כמספד על היחיד זכרי׳ יב י

Unigenit. tu. יְחִידְךָ

את בנך את יחידך ברא׳ כב ב

ולא חשכת את בנך את יחידך כב יב

Idem. יְחִידֶךָ

ולא חשכת את בנך את יחידך בראש׳ כב יו

Unicos, Solitarios. יְחִידִים

מושיב יחידים ביתה תהלי׳ סח ז

Unica. יְחִידָה *

ורק היא יחידה שופ׳ יא לד

יְחִידָתִי

Unicam, animam meam.

מיד כלב יחידתי תהלי׳ כב כא

מכפירים יחידתי לה יז

Una, Simul, Pariter. יַחַד *

s צוזאממען, בייזאממען, בייא אונד מיט איינאנדער, צוגלייך, צוגלייכער צייט, גאנץ אונד גאר, אללעזאממט. לְיָחַד (ד״ה א יב יח) פעראייני־גונג. יַחַד סָבִיב איבעראיינשטימ־מענד פאן אללען זייטען, גאנץ רינגס־אום. יַחַד לֹא (הושע יא ז) קיינער ניעמאנד.

יחד שבטי ישראל	דברי׳ לג ה
אתי ואת בני יחד	ש״ב יד יו
כי אנחנו יחד נבנה לי״	עזר׳ ד ג
יחד אסירים שאננו	איו׳ ג יח
יחד סביב ותבלעני	י ח
יחד עלי יתחלאון	יו י
אם יחד על עפר נחת	יז טז
יחד יבאו גדודיו	יט יב
יחד על עפר ישכבו	כא כו
יחד חבאו עניי ארץ	כד ד
ברן יחד כוכבי בקר	לח ז
בהוסדם יחד עלי	תהל׳ לא יד
היצר יחד לבם	לג טו
יבשו ויחפרו יחד	מ טו
יחד עלי יתלחשו	מא ח
יחד עשיר ואביון	מט ג
יחד כסיל ובער	מט יא
יחד אנכי עד אעבור	קמא י
כל קציניך נדדו יחד	ישע׳ כב ג
וצדקה תצמיח יחד	מה ח
יחד לא ירומם	הוש׳ יא ז
יחד נכמרו נחומי	יא ח
שארית ישראל יחד	מיכ׳ ב יב

Simul. יָחַד

ולא נשארו בם שנים יחד	ש״א יא יא
תנו לי איש ונלחמה יחד	יז י
לפני ישראל ויאספו יחד	ש״ב י טו
ויפלו שבעתים יחד	כא ט
במאזנים ישאו יחד	איו׳ ו ב
יגוע כל בשר יחד	לד טו
ועל גוי ועל אדם יחד	לד כט
טמנם בעפר יחד	מ יג
ורוזנים נוסדו יחד	תהל׳ ב ב
הטה מהבל יחד	סב י

ועת

ועת פתוחיה יחד — עד ו
גינם יחד — עד ח
הקיפו עלי יחד — פח יח
שבת אחים גם יחד — קלג א
אפשעה בה אציתנה יחד — ישע' כז ד
אשם ואשאף יחד — מב יד
הזכירנו נשפטה יחד — מג כו
יפחדו יבשו יחד — מד יא
נעמדה יחד — נ ח

Et pariter. וְיַחַד

ויחד תלמיה יבכיון — איו' לא לח

Ad simul. לְיָחַד

יהיה לי עליכם לבב ליחד — ד"ה א יב יז

Simul, Par... יַחְדָּו

s דאַסועלבע.

הארץ לשבת יחדו
לשבת יחדו — ברא' יג ו
וילכו שניהם יחדו — כב ו וכב ח
ויקמו וילכו יחדו — כב יט
רכושם רב משבת יחדו — לו ז
ויענו כל העם יחדו — שמו' יט ח
הטמא והטהור יחדו — דבר' יב כב
הטמא והטהור יחדו — טו כב
בשור ובחמר יחדו — כב י
צמר ופשתים יחדו — כב יא
כי ישבו אחים יחדו — כה ה
כי ינצו אנשים יחדו — כה יא
ינגח יחדו אפסי ארץ — לג יז
ויתקבצו יחדו להלחם — יהוש' ט ב
ויחנו יחדו אל מי מרום — יא ה
ובני קדם נאספו יחדו — שופ' ו לג
ויאכלו שניהם יחדו וישתו — יט ו
יחדו יחלקו — ש"א ל כד
ביום ההוא יחדו — לא ו
על ברכת גבעון יחדו — ש"ב ב יג
וחרבו בצד רעהו ויפלו יחדו — ב יז
ותגדל עמו ועם בניו יחדו — יב ג
ואנחנו יחדו אין זר אתנו — מ"א ג יח
וכל ביתו יחדו מתו — ד"ה א י ו
ויקשרו כלם יחדו — נחמ' ד ב
לכה ונועדה יחדו — ו ב
לכה ונועצה יחדו — ו ז
ויועדו יחדו לבוא — איו' ב יא
נבוא יחדו במשפט — ט לב
כי יחדו בקר למו — כד יז
בשלום יחדו אשכבה — תהל' ד ט

יחדו נאלחו — יד ג ונג ד
צדקו יחדו — יט י
ונרוממה שמו יחדו — לד ד
יבשו ויחפרו יחדו — לה כו
ופשעים נשמדו יחדו — לז לח
עברו יחדו — מח ה
יחדו נמתיק סוד — נה טו
ושמרי נפשי נועצו יחדו — עא י
נועצו לב יחדו — פג ו
בהקבץ עמים יחדו — קב כג
כעיר שחברה לה יחדו — קכב ג
יכנו יחדו על שפתיך — משלי כב יח
פשעים וחטאים יחדו — ישע' א כח
ובערו שניהם יחדו — א לא
יחדו המה על יהודה — ט כ
שרי יחדו מלכים — י ח
וכפיר ומריא יחדו — יא ו
יחדו ירבצו ילדיהן — יא ז
יחדו יבזו את בני קדם — יא יד
יחדו לעיט הרים — יח ו
אסרו יחדו מרחוק — כב ג
וראו כל בשר יחדו — מ ה
יחדו למשפט נקרבה — מא א
תדהר ותאשור יחדו — מא יט ומ יג
וישכילו יחדו כי יד יי' — מא כ
ונשתעה ונראה יחדו — מא כג
כל הגוים נקבצו יחדו — מג ט
חיל ועזוז יחדו — מג יז
וגם נכלמו כלם יחדו — מה טז
התנגשו יחדו פליטי הגוים — מה כ
אף יועצו יחדו — מה כא
קרסו כרעו יחדו — מו ב
יעמדו יחדו — מח יג
יחדו ירננו — נב ח
פצחו רננו יחדו — נב ט
ועונת אבותיכם יחדו — סה ז
יחדו יספו נאם יי' — סו יז
יחדו מארץ צפון — ירמ' ג יח
יחדו שברו על — ה ה
סוד בחורים יחדו — ו יא
שדות ונשים יחדו — ו יב
אבות ובנים יחדו — ו כא
והאבות והבנים יחדו — יג יד
הרה ויולדת יחדו — לא ח
ובחרים וזקנים יחדו — לא יג
וכל עריו יחדו — לא כד
ויאכלו שם לחם יחדו — מא א
כהניו ושריו יחדו — מח ז

ובני יהודה יחדו — נ ד ונ לג
יחדו ככפירים ישאגו — נא לח
יחדו אמללו — איכ' ב ח
ובני ישראל יחדו — הוש' ב ב
הוא ושריו יחדו — עמו' א טו
הילכו שנים יחדו — ג ג
כל נוגש יחדו — זכר' י ד

Pariter. יַחְדָּיו

יחדיו נפלו שניהם — ירמ' מו יב
נסו יחדיו לא עמדו — מו כא
כהניו ושריו יחדיו — מט ג

Et pariter. וְיַחְדָּו

ויחדו יהיו תמים — שמו' כו כד
ויחדו יהיו תמים — לו כט
ויחדו כלם יכליון — ישע' לא ג

יחל כל לשון יחול ותוחלת:

Exspectare, Sperare.

יִחַלְתָּנִי

Pih. Spem fecisti mihi.

s (פערוו: מים חול) ווארטען, האר-רען, האָפפען לאססען, פערטראָסטען, האָפפנונג מאכען, היננעהאלטען ווער-דען, האָפפען, פערווייילען.

על אשר יחלתני — תהל' קיט מט

Exspectavi. יִחָלְתִּי

כי למשפטך יחלתי — תהל' קיט מג
לדברך יחלתי — קיט עד וקיט פא
וקיט קיד וקיט קמז

Et Exspectabant. וְיִחֲלוּ

ויחלו כמטר לי — איו' כט כג
ויחלו לקים דבר — יחזק' יג ו

Et spem faciunt. וְיִחֵלּוּ

לי שמעו ויחלו — איו' כט כא

Exspectamus. יִחַלְנוּ

כאשר יחלנו לך — תהל' לג כב

Sperans. מְיַחֵל

מיחל לאלהי — תהל' סט ד

הַמְיַחֲלִים

Sperantes, exspectantes.

כל המיחלים ליי' — תהל' לא כה

את

את המיחלים לחסדו קמז יא

למיחלים *Ad exspectantes.*

למיחלים לחסדו תהל' לג יח

יחל *Exspecta.*

יחל ישראל אל יי' תהל' קל ז
וקלא ג

איחל *Exspectabo, sperabo.*

מה כחי כי איחל איו' ו יא
הן יקטלני לא איחל יג טו
כל ימי צבאי איחל יד יד
ואני תמיד איחל תהל' עא יד

ואיחלה *Et exspectem.*

ואיחלה לאור איו' ל כו

ייחל *Exspectabit.*

ולא ייחל לבני אדם מיכ' ה ו

ויחל *Et exspectavit.*

ויחל עוד שבעת ימים ברא׳ ח י

ייחלו *Exspectabunt.*

ולתורתו איים ייחלו ישע' מב ד

ייחלון *Exspectabunt.*

ואל זרועי ייחלון ישע' נא ה

נוחלה

Niph. Spe detenta fuit.

נוחלה אבדה תקותה יחזק' יט ה

וייחל

Exspectando continuit se.

וייחל עוד שבעת ימים ברא׳ ח יב

הוחלתי *Hiph. Exspectavi.*

הן הוחלתי לדבריכם איו' לב יא

הוחלתי *Exspectavi.*

כי לך יי' הוחלתי תהל' לח יו
ולדברו הוחלתי קל ה

והוחלתי *Et exspectavi.*

והוחלתי כי לא ידברו איו' לב יו

הוחלי . הוחילי *Exspecta.*

הוחלי לאלהים תהל' מב ו
ומב יב ומג ה

אוחיל *Exspectabo.*

מה אוחיל ליי' עוד מ"ב ו לג
על כן אוחיל איכ' ג כא וג כד

אוחילה *Exspectabo.*

לא כן אוחילה לפניך ש"ב יח יד
מעי מעי אוחילה כד"ק ירמ' ד יט
אוחילה לאלהי ישעי מיכ' ז ז

תוחל *Exspectabis.*

שבעת ימים תוחל ש"א י ח

ויוחל ק' . וייחל כ'

Et exspectavit.

ויוחל שבעת ימים ש"א יג ח

ויחיל * *Et exspectans.*

s ווארטענד.

טוב ויחיל ודומם איכ' ג כו

תוחלת *Spes, exspect.*

s ערווארטונג, האָפנונג.

תוחלת צדיקים שמחה משלי י כח
תוחלת ממשכה יג יב

ותוחלת *Et spes.*

ותוחלת אונים אבדה משלי יא ז

תוחלתי *Spes mea.*

תוחלתי לך היא תהל' לט ח

ותוחלתי *Et spes mea.*

ותוחלתי מיי' איכ' ג יח

תוחלתו *Spes ejus.*

הן תוחלתו נכזבה איו' מא א

יחם כל לשון חום וחמימות וחימה ספיקוסו מכון לף ועיין ג"כ בשלש חמם וחמה:

Calere, Incalescere: Concipere.

יחם *Incaluit.*

s ווארם, ערהיטצט זיין, גליהען, היים ווערדען, ברינשטיג ווערדען, עמפפאנגען. נאך אנד: איזט קל אונד נפעל פאן שטאממו: חמם.

כי יחם לבבו דבר' יט ו

ולא יחם לו מ"א א א

יחם *Incalescet.*

ולאחד איך יחם קהל' ד יא

תחם *Incalescat.*

רקה למען תחם יחזק' כד יא

ויחמו

Ut incalescerent coeundo.

ויחמו הצאן אל המקלות ברא׳ ל לח

ויחמנה *Et incaluerunt.*

ויחמנה בבאן לשתות ברא׳ ל לח

הנחמים *Niph. Incalescentes.*

הנחמים באלים ישע' נז ה

יחמתני

Pih. Fovit, concepit me.

ובחטא יחמתני אמי תהל' נא ז

יחם *Incalescere.*

והיה בכל יחם הצאן ברא׳ ל מא
ויהי בעת יחם הצאן לא י

ליחמנה *Ad incalescere.*

ליחמנה במקלות ברא׳ ל מא

חמה * *Excandescentia.*

s גלוטה, צאָרן, גרימם, גיפט. **איש חמה** היטציגער מאן.

וימלא המן חמה אסת' ג ה
וימלא המן על מרדכי חמה ה ט
כי חמה עונות חרב איו' יט כט
כי חמה מן יסיתך לו יח
ועזב חמה תהל' לז ח
מענה רך ישיב חמה משלי טו א
איש חמה יגרה מדון טו יח
גדל חמה נשא ענש יט יט
ושחד בחק חמה עזה כא יד
אכזריות חמה ושטף אף כז ד
ובעל חמה רב פשע כט כב
חמה אין לי ישע' כז ד
וישפך עליו חמה אפו מב כה
ישלם חמה לצריו נט יח
חמה יוצאה ירמ' כג יט ול כג
ובתכהות חמה יחזק' ה טו
דם חמה וקנאה יו לח

להעלות

להעלות חמה כד ח
בתוכחות חמה כה יז
נקם יי ובעל חמה נחו' א ב

וְחֵמָה *Et excandesc.*

וחמה על כל צבאם ישע' לד ב
וחמה גדולה קנאתי לה זכר' ח ב

הַחֵמָה *Excandescentiae.*

כוס היין החמה ירמ' כה טו

וְהַחֵמָה *Et excandesc.*

מפני האף והחמה דבר' ט יט
כי גדול האף והחמה ירמ' לו ז

בְּחֵמָה *In excandesc.*

ויסן ולך בחמה מ"ב ה יב
כלה בחמה כלה ואינמו תהל' נט יד
להשיב בחמה אפו ישע' סו טו
וגם אני אעשה בחמה יחזק' ח יח
ואבני אלגביש בחמה יג יג
ותחש בחמה לארץ יט יב
ועשו אותך בחמה כג כה

בְּחֵמָא *Idem.*

ויצא בחמא גדולה דני' יא מד

וּבְחֵמָה *Et in excand.*

באף ובחמה דבר' כט כז
ובאף ובחמה ירמ' כא ה
שפטים באף ובחמה יחזק' ה טו
ובחמה שפוכה כ לג
ובחמה שפוכה כ לד
ועשיתי באף ובחמה מיכ' ה יד

חֲמַת *Excandesc.*

תשוב חמת אחיך בראש' כז מד
עם חמת זחלי עפר דבר' לב כד
חמת תנינים יינם לב לג
אם תעלה חמת המלך ש"ב יא כ
כי גדולה חמת יי מ"ב כב יג
כי גדולה חמת יי ד"ה ב לד כא
עד עלות חמת יי בעמו לו טז
כשך חמת המלך אסת' ב א
חמת למו
כדמות חמת נחש תהל' נח ה
כי חמת אדם תודך עו יא
חמת עכשוב קם ד
כי קנאה חמת גבר משלי ו לד
חמת מלך מלאכי מות טז יד

מפני חמת המציק
ואיה חמת המציק ישע' נא יג
המלאים חמת יי נא כ
ואת חמת יי מלאתי ירמ' ו יא
חמת מיין לד"ק הוש' ז ה

וַחֲמַת *Et excandesc.*

וחמת המלך שככה אסת' ז י

בַּחֲמַת *In excandesc.*

בחמת קרי ויקר' כו כח
בחמת יי אלהי אבותיכם
ד"ה ב כח ט
מר בחמת רוחי יחזק' ג יד
וירץ אליו בחמת כחו דני' ח ו

וּמֵחֲמַת *Et de excand.*

ומחמת שדי ישתה איו' כא כ

חֲמָתִי *Excandesc. mea.*

השיב את חמתי במד' כה יא
ונצתה חמתי מ"ב כב יז
ולא תתך חמתי ד"ה ב יב ז
ותתך חמתי לד כה
קבעת כוס חמתי ישע' נא כב
פן תצא כאש חמתי ירמ' ד ד
פן תצא כאש חמתי כא יב
כי על אפי ועל חמתי לב לא
תתך חמתי מב יח
ותתך חמתי ואפי מד ו
והנחתי חמתי בם בכלותי יחזק' ה יג
חמתי בם ה יג
וכליתי חמתי בם ו יב
אשפך חמתי עליך ז ח
וכליתי את חמתי בקיר יג טו
ושפכתי חמתי עליה יד יט
והנחתי חמתי בך טז מב
לשפך חמתי עליהם כ ח וכ יג
וכ כא
והנחתי חמתי כא כב
שפכתי חמתי עליכם כב כב
עד הניחי את חמתי בך כד יג
ושפכתי חמתי על סין ל טו
ואשפך חמתי עליהם לו יח
תעלה חמתי באפי לח יח

וַחֲמָתִי *Et excandesc. mea.*

וחמתי היא סמכתני ישע' סג ה
אפי וחמתי נתכת ירמ' ז כ
נתך אפי וחמתי מב יח

בַּחֲמָתִי *In excand. mea.*

וארמסם בחמתי ישע' סג ג
ואשכרם בחמתי סג ו
רוח סערות בחמתי יחזק' יג יג

וּבַחֲמָתִי *Et in excand. mea.*

באפי ובחמתי ירמ' לב לז ולג ה
באפי ובחמתי יחזק' כב :
וכחמתי דברתי לו :

וְכַחֲמָתִי

Et juxta excand. meam.

כאפי וכחמתי יחזק' כה יד

חֲמָתְךָ · חֲמָתֶךָ

Excandesc. tuam.

שפך חמתך אל הגוים תהל' עט ו
עלי סמכה חמתך פח ח
תבער כמו אש חמתך פט מו
שפך חמתך ירמ' י כה
להשיב את חמתך יח כ
בשפכך את חמתך יחזק' ט ה
מספח חמתך הבק' ב טו

וַחֲמָתְךָ *Et excand. tua.*

ישב נא אפך וחמתך דני' ט טז

בַּחֲמָתְךָ *In excand. tua.*

ואל בחמתך תיסרני תהל' ו ב

וּבַחֲמָתְךָ *Et in excand. tua.*

ובחמתך תיסרני תהל' לח ב
ובחמתך נבהלנו צ ז

חֲמָתוֹ

Excandesc. ejus vel sua.

ולא יעיר כל חמתו תהל' עח לח
להשיב חמתו קו כג
את כוס חמתו ישע' נא יז
שפך כאש חמתו איכ' ב ד
כלה יי את חמתו ד יא
חמתו נתכה כאש נחו' א ו

וַחֲמָתוֹ *Et excand. ejus.*

וחמתו בערה בו אסת' א יב

בַּחֲמָתוֹ *In excand. sua.*

והמלך קם בחמתו אסת' ז ז

וּבַחֲמָתוֹ *Et in excand. sua.*

הפך יי באפו ובחמתו דבר' כט כב

אשר

חֲמָתָם *Excand. ipsorum.*
אשר חמתם שתה רוחי — איו' ו ד
חֵמֹת · חֵמוֹת *Excandescentiae.*
שארית חמת תחגר — תהל' עו יא
ואת איש חמות — משלי כב כד

יחף ופירושו הפקד סמנעל:

Discalceatus.

* יָחֵף *Discalceatus.*
s באָרפוס.
והוא הולך יחף — ש"ב טו ל

וְיָחֵף *Et discalceatus.*
הלך ערום ויחף — ישע' כ ב
ערום ויחף שלש שנים — כ ג
ערום ויחף וחשופי שת — כ ד

מִיָּחֵף *A discalceato.*
מנעי רגלך מיחף — ירמ' ב כה

יחש כל לשון יחוס:

Recenseri per faliam.

הַיַּחַשׂ *Genealogia, familia.*
s געשלעכט, שטאַמם, פאַמיליע, סֵפֶר הַיַּחַשׂ געשלעכטסרעגיזטער.
ואמצא ספר היחש — נחמ' ז ה

הִתְיַחְשׂוּ
Hith. Recensiti fuerunt.
s זיך אין דיא געשלעכטסרעגיזטער פערצייכנען לאַססען. דער אינפיניט: ווירד אויך אַלס נאַמען געברויכט, פערצייכנים, געשלעכטספערצייכניססע.
כלם התיחשו בימי יותם — ד"ה א ה יז
וכל ישראל התיחשו — ט א

הַמִּתְיַחְשִׂים *Recensentes se.*
כתבם המתיחשים — עזר' ב סב
כתבם המתיחשים — נחמ' ז סד

הִתְיַחֵשׂ
Recenseri, recensio generis.
התיחש הכהנים — ד"ה ב לא יז
ולכל התיחש בלוים — לא יט

ועמו התיחש לזכרים — עזר' ח ג

לְהִתְיַחֵשׂ *Ad recensendum.*
ולא להתיחש לבכרה — ד"ה א ה א
ועדו החוזה להתיחש — ד"ה ב יב טו
ואת העם להתיחש — נחמ' ז ה

וּלְהִתְיַחֵשׂ *Ad recensendum.*
ולהתיחש בכל טפם — ד"ה ב לא יח

הִתְיַחְשָׂם *Recenseri eorum.*
התיחשם לכל — ד"ה א ז ה
המה בחצריהם התיחשם — ט כב
מלבד התיחשם לזכרים — ד"ה ב לא יו

וְהִתְיַחְשָׂם *Et recenseri eorum.*
מושבותם והתיחשם להם — ד"ה א ד לג
והתיחשם עשרים ושנים — ז ז
והתיחשם לתלדותם — ז ט
והתיחשם בצבא — מ
ראשי אבתיהם והתיחשם — עזר' ח א

בְּהִתְיַחְשָׂם *In recenseri eos.*
בהתיחשם לתלדותם — ד"ה א ה ז

יטב כל לשון טוב והטבה ומיטב:

Bonum esse vel videri.

יִיטַב · יִטַב *Bene erit.*
s וואָהלגעהען, געפאַללען, בילליגען, גוט שיינען, מיט לֵב פראָה, פראָהליך זיין; גוט, פראָהליך, פראָה מאַכען, צורעכט מאַכען, בערייטען, פוטצען, גענגען יעם: גיטיג זיין, יעם: וואָהלטהון, גוט נעגויא, זאָרגפאָלטיג, גוט, רעכט האַנדעלן.
ייטב לי בעבורך — בראַ' יב יג
כאשר ייטב לך — מ יד
אשר ייטב לך ולבניך — דבר' ד מ
ולמען ייטב לך על האדמה — ה יו
למען ייטב להם ולבניהם — ה כו
ושמרת לעשות אשר ייטב לך — ו ג
למען ייטב לך — ו יח
למען ייטב לך ולבניך אחריך — יב כה
למען ייטב לך ולבניך — יב כח
למען ייטב לך והארכת ימים — כב ז
מנוח אשר ייטב לך — רות ג א

ועשית לו כאשר יטב בעיניך — שמו' א כד ה
אשר ייטב בעיניכם אעשה — שמו' ב יח ד
ואם ייטב עבדך לפניך — נחמ' ב ה
ברע פנים ייטב לב — קהל' ז ג
למען ייטב לכם — ירמ' ז כג
אשר ייטב לנו — מב ו

הַיִּיטַב *Num bonum erit.*
הייטב בעיני יי' — ויקר' י יט

וְיִטַב · וְיִיטַב
Et bene erit vel sit.
הואל נא ולין ויטב לבך — שופ' יט ו
לין פה וייטב לבבך — יט ט
קום אכל לחם ויטב לבך — מלכ' א כא ז
את מלך בבל ויטב לכם — מלכ' ב כה כד
וייטב לך ותחי נפשך — ירמ' לח כ
וייטב לכם — מ ט

וַיִּיטַב
Et bonum visum fuit, placuit.
וייטב הדבר בעיני פרעה — בראַ' מא לז
וייטב בעיני פרעה — מה יו
וישמע משה וייטב בעיניו — ויקר' י כ
וייטב בעיני הדבר — דבר' א כג
וייטב בעיניהם — יהוש' כב ל
וייטב הדבר בעיני בני ישראל — כב לג
וייטב לב הכהן — שופ' יח כ
וישת וייטב לבו — רות ג ז
וייטב בעיני כל העם — ש"א יח ה
וייטב בעיניהם — שמו' ב ג לו
וייטב הדבר בעיני אדני — מלכ' א ג י
וייטב לפני המלך — נחמ' ב ו
וייטב הדבר בעיני המלך — אסת' א כא
וייטב הדבר — ב ד
וייטב הדבר לפני המן — ה יד

תִּיטַב *Placuerit.*
והנערה אשר תיטב — אסת' ב ד

וְתִיטַב *Et melior videbitur.*
ותיטב ליי' משור פר — תהל' סט לב

וַתִּיטַב *Et bona visa fuerit.*
ותיטב הנערה — אסת' ב ט

וַיִּיטְבוּ *Et bona fuerunt.*
וייטבו דבריהם בעיני חמור
בראׄ לד יח

הֵיטִיב *Hiph. Benefecit.*
ולאברם היטיב בעבורה בראׄ יב טז
אחרי אשר היטיב לכם יהושׄ כד כ

וְהֵיטִב *Et benefecit.*
והיטב יי׳ לאדני שמו׳ א כה לא

וְהֵיטִבְךָ *Et benefecit tibi.*
והיטבך והרבך מאבתיך דבר׳ ל ה

הֵיטַבְתָּ *Benefecisti.*
היטבת לראות ירמ׳ א יב

הֵיטַבְתְּ *Idem.*
היטבת חסדך האחרון רות ג י

הֵטִיבוּ . הֵיטִיבוּ *Benefecer.*
הטיבו כל אשר דברו דבר׳ ה כה
היטיבו אשר דברו יח יז
הטיבו מצבות הוש׳ י א

וְהֵטַבְנוּ *Et benefaciemus.*
והטבנו לך במד׳ י כט
והטבנו לך במד׳ י לב

מֵיטִיב *Benefaciens.*
איש מיטיב לנגן שמו׳ א יו יז

וּמֵטִיב *Et benefaciens*
טוב אתה ומטיב תהל׳ קיט סח

וּמֵטַב *Idem.*
יפה קול ומטב נגן יחזק׳ לג לב

מֵיטִיבִים *Benefacientes.*
המה מיטיבים את לבם שופ׳ יט כב

מֵטָבֵי . מֵיטִיבֵי *Idem.*
מיטיבי צעד
וארבעה מטבי לכת משלי ל כט

הֵיטֵב . הֵיטִיב
Benefaciendo, bene.
היטב איטיב בראׄ לב יג
ואכת אתו טחון היטב דבר׳ ט כא
וחקרת ושאלת היטב יג טו
ושמעת ודרשת היטב יז ד
ודרשו השפטים היטב יט יח
התורה הזאת באר היטב כז ח
ואת צלמיו שברו היטב מלכ׳ ב יא יח
למדו היטב ישע׳ א יז
היטיב תיטיבו ירמ׳ ז ה
וגם היטיב אין אותם י ה
היטב חרה לי יונ׳ ד ט

הַהֵיטֵב *An bene.*
ההיטב חרה לך יונ׳ ד ד
ההיטב חרה לך ד ט

לְהֵיטִיב . לְהֵטִיב
Ad benefac. benefacere.
להרע או להיטיב ויקר׳ ה ד
להיטיב אתכם דבר׳ כח סג
חדל להשכיל להיטיב תהל׳ לו ד
גם אתם תוכלו להיטיב ירמ׳ יג כג
אשר אמרתי להטיב יח י
וששתי עליהם להטיב אותם לב מא
הרע כפים להיטיב מיכ׳ ז ג
להיטיב את ירושלם זכר׳ ח טו

וּלְהֵיטִיב *Et benefacere.*
ולהיטיב לא ידעו ירמ׳ ד כב

לְהֵיטִיבִי *In benefacere me.*
להיטיבי אתכם ירמ׳ לב מ

לְהֵיטִבְךָ
Ad benefaciendum tibi.
להיטבך באחריתך דבר׳ ח יו

בְּהֵיטִיבוֹ *In benefax. eum.*
בהיטיבו את הנרת יקטירנה שמו׳ ל ז

הֵיטִיבָה . הֵטִיבָה *Benefac.*
היטיבה ברצונך את ציון תהל׳ נא כ
הטיבה יי׳ לטובים קכה ד

הֵטִיבִי *Benefac.*
הטיבי נגן הרבי שיר ישע׳ כג טז

הֵיטִיבוּ *Benefacite.*
היטיבו נגן תהל׳ לג ג
היטיבו דרכיכם ירמ׳ ז ג

וְהֵטִיבוּ . וְהֵיטִיבוּ
Et benefacite.
והטיבו דרכיכם ירמ׳ יח יא וכו יג
והיטיבו מעלליכם לה טו

אֵיטִיב *Benefaciam.*
ואתה אמרת היטב איטיב בראׄ לב יג

וְאֵיטִיבָה *Et benefaciam.*
ולמולדתך ואיטיבה עמך בראׄ לב ט

תֵּטִיב *Benefacies.*
הלוא אם תטיב שאת
ואם לא תטיב בראׄ ד ז

תֵּיטִיב *Benefeceris.*
ויודך כי תיטיב לך תהל׳ מט יט

תֵּיטִבִי *Benefacies.*
מה תיטבי דרכך ירמ׳ ב לג

הֲתֵיטְבִי *An melius facies.*
התיטבי מנא אמון נחו׳ ג ח

יֵיטִיב *Benefaciet.*
אשר ייטיב יי׳ עמנו במד׳ י לב
עתה ידעתי כי ייטיב יי׳ לי שופ׳ יז יג
בכל אשר ייטיב את ישראל
שמו׳ א ב לב
לב שמח ייטיב גהה משלי יז כב
לא ייטיב יי׳ ולא ירע צפני׳ א יב

יֵיטַב *Benefaciet.*
כי ייטב אל אבי שמו׳ א כ יג
לב שמח ייטב פנים משלי טו יג

יֵיטִב *Idem.*
ייטב אלהים את שם שלמה
מ״א א מז

יֵיטִיב *Idem.*
ואלמנה לא ייטיב איו׳ כד כא

וַיֵּיטֶב *Et benefecit.*
וייטב אלהים למילדת שמו׳ א כ

וִיטִיבְךָ *Et benefaciat tibi.*
ויטיבך לבך בימי בחורותיך
קהל׳ יא ט

תֵּיטִיב *Bonam profert.*
לשון חכמים תיטיב דעת משלי טו ב

וַתֵּיטֶב *Et bene instruxit.*
ותיטב את ראשה מלכ׳ ב ט ל

תֵּיטִיבוּ *Benefacietis.*
אף תיטיבו ותרעו ישע׳ מא כג
תיטיבו

תיטיבו את דרכיכם ירמ׳ ז ה

ייטיבו *Benefacient.*

הלוא דברי ייטיבו מיכ׳ ב ז

* מיטב *Optimum.*

s דאס בעזטע.

מיטב שדהו שמו׳ כב ד
ועל מיטב הצאן שמו׳ א טו ט
על מיטב הצאן והבקר טו טו

ומיטב *Et optimum.*

ומיטב כרמו ישלם שמו׳ כב ד

במיטב *In optimo.*

במיטב הארץ הושב ברא׳ מז ו
במיטב הארץ בארץ מז יא

יין כל פס יין:

Vinum.

* יין *Vinum.*

s וויין.

לכה נשקה את אבינו יין ברא׳ יט לב
ותשקין את אביהן יין יט לג
נשקנו יין גם הלילה יט לד
ויבא לו יין וישת כז כה
יין ושכר אל תשת ויקר׳ י ט
ונסכה יין רביעית ההין כג יג
המץ יין וחמץ שכר במד׳ ו ג
ונאדות יין בלים יהוש׳ ט ד
ואל תשתי יין ושכר שופ׳ יג ד
ויג ז
ואיפה אחת קמח ונבל יין ש״א א כד
ונאד יין וגדי עזים יו כ
ושנים נבלי יין כה יח
המלך יין לפניו נחמ׳ ב א
בכל יין להרבה ה יח
ואף יין ענבים ותאנים יג טו
אכלים ושתים יין איו׳ א יג ואיח
השקיתנו יין תרעלה תהלי׳ ס ה
אהב יין ושמן לא יעשיר משלי כא יז
אל תרא יין כי יתאדם כג לא
יין ידליקם ישע׳ ה יא
יין ביקבים יו י
שכרו ולא יין כט ט
ובלוא מחיר יין וחלב נה א
אתיו אקחה יין נו יב
נבעים מלאים יין ירמ׳ לה ה
לא תשתו יין לה ו
לבלתי שתות יין לה ח ולה יד
אספו יין וקיץ מ י
ויאספו יין וקיץ מ יב
לא יסכו ליי׳ יין הוש׳ ט ד
השתים במזרקי יין עמו׳ ו ו

יין *Vinum.*

בלילה ההוא את אביהן יין ברא׳ יט לה
רביעת ההין יין שמו׳ כט מ
ואחר ישתה הנזיר יין במד׳ ו כ
ורביעת ההין לכבש יין כח יד
ואחד נשא נבל יין ש״א י ג
ומאה קיץ ונבל יין ש״ב יו א
אל תהי בסבאי יין משלי כג כ
אל למלכים שתו יין לא ד
גברים לשתות יין ישע׳ ה כב
אכול בשר ושתות יין כב יג
בשיר לא ישתו יין כד ט
הלומי יין כח א
כל נבל ימלא יין וגו׳
כל נבל ימלא יין ירמ׳ יג יב
וכגבר עברו יין כג ט
והשקית אותם יין לה ב
ואמר אליהם שתו יין לה ה
לא נשתה יין לה ו
והילילו כל שתי יין יואל א ה
ותשקו את הנזרים יין עמו׳ ב יב
ולא תשתה יין מיכ׳ ו טו
המו כמו יין זכר׳ ט טו
ושמח לבם כמו יין י ז

ויין *Et vinum.*

ויין לנסך רביעית ההין במד׳ טו ה
ויין לנסך שלשית ההין טו ו
ויין תקריב לנסך טו י
ויין לא תשתה דבר׳ כח לט
ויין ושכר לא שתיתם כט ו
ויין ושכר אל תשת שופ׳ יג יד
ויין ושכר לא שתיתי ש״א א טו
ויין ושמן ובקר וצאן ד״ה א יב מ
ויין בתים עשרים אלף ד״ה ב ב ט
ויין חמר מלא מסך תהלי׳ עה ט
ויין ישמח לבב אנוש קד טו
ויין למרי נפש משלי לא ו
ויין ישמח חיים קהל׳ י יט
ויין מיקבים השבתי ירמ׳ מח לג
ויין לא ישתו יחזק׳ מד כא
s זנות ויין ותירוש הושע ד יא

ויין ׳ ויין *Idem.*

הוציא לחם ויין ברא׳ יד יח
וגם לחם ויין יש לי שופ׳ יט יט
ואצרות מאכל ושמן ויין ד״ה ב יא יא
ויקחו מהם בלחם ויין נחמ׳ ה טו
ויין משתיהם ישע׳ ה יב
איה דגן ויין איכ׳ ב יב
ובשר ויין לא בא אל פי דני׳ י ג

היין *Vinum.*

וישת מן היין וישכר ברא׳ ט כא
אשר יעשה מגפן היין במד׳ ו ד
ואלה נאדות היין יהוש׳ ט יג
מגפן היין לא תאכל שופ׳ יג יד
בצאת היין מנבל ש״א כה לז
לאצרות היין ד״ה א כז כז
ואשא את היין נחמ׳ ב א
במשתה היין אסת׳ ה ו ז ב
ממשתה היין ז ז
אל בית משתה היין ז ח
לץ היין המה שכר משלי כ א
צוחה על היין ישע׳ כד יא
נבלעו מן היין כח ז
קח את כוס היין ירמ׳ כה טו
ואף כי היין בוגד חבק׳ ב ה
ואל הנזיד ואל היין חגי ב יב

היין *Vinum.*

למאחרים על היין משלי כג ל
הביאני אל בית היין שיר ב ד

והיין *Et vinum.*

והיין לשתות היעף ש״ב יו ב
ועל הסלת והיין והשמן ד״ה א ט כט
השמן והיין ד״ה ב ב יד

ביין *In vino.*

ושתו ביין מסכתי משלי ט ה

ביין *In vino.*

כבס ביין לבשו ברא׳ מט יא
כטוב לב אמנון ביין ש״ב יג כח
למשוך ביין את בשרי קהל׳ ב ג
ביין שגו ובשכר ישע׳ כח ז

* והילדה

והילדה מכרו ביין יואל ד ג

Idem. בַּיַּיִן

כטוב לב המלך ביין אסת׳ א י

Et in vino. וּבַיַּיִן

בבקר ובצאן וביין ובשכר דבר׳ יד כו

Sicut vinum. כַּיַּיִן

הנה בטני כיין לא יפתח איו׳ לב יט

Pro vino. לַיַּיִן

אסף לך ליין ולשכר מיכ׳ ב יא

A vino. מִיַּיִן

מיין ושכר יזיר במד׳ ו ג
נזכירה דדיך מיין שיר א ד
מה טבו דדיך מיין ד י
אשקך מיין הרקח ח ב

A vino. מִיָּיִן

חכלילי עינים מיין בראׁ מט יב
כגבור מתרונן מיין תהל׳ עח סה
כי טובים דדיך מיין שיר א ב
ושכרת ולא מיין ישע׳ נא כא
חמת מיין הוש׳ ז ה

Vinum. יֵין

ישתו יין נסיכם דבר׳ לב לח

Et vinum. וְיֵין

ויין מלכות רב אסת׳ א ז
ויין חמסים ישתו משלי ד יז
ויין משתיהם דני׳ א יו
ויין ענושים ישתו עמו׳ ב ח

In vino. בְּיֵין

ביין חלבון יחזק׳ כז יח

Et in vino. וּבְיֵין

וביין משתיו דני׳ א ח

Sicut vinum. כְּיֵין

וחכך כיין הטוב שיר ז י
כיין לבנון הוש׳ יד ח

Et a vino. וּמִיֵּין

ומיין משתיו דני׳ א ה

Vinum meum. יֵינִי

שתיתי ייני עם חלבי שיר ה א

Vinum tuum. יֵינְךָ

ושתה בלב טוב יינך קהל׳ ט ז

Vinum tuum. יֵינֵךְ

הסירי את יינך מעליך ש״א א יד

A vino suo. מִיֵּינוֹ

וייקץ נח מיינו בראׁ ט כד

Vinum ejus vel suum. יֵינָהּ

מסכה יינה משלי ט ב

De vino ejus. מִיֵּינָהּ

מיינה שתו גוים ירמ׳ נא ז

Vinum ipsorum. יֵינָם

חמת תנינם יינם דבר׳ לב לג
ולא תשתו את יינם עמו׳ ה יא
ושתו את יינם ט יד
ולא ישתו את יינם צפנ׳ א יג

יכח כל לשון הוכחה ויכוח ותוכחת:

Arguere, increpare, corripere reprehendere, dijudicare: disceptare.

הֹכִיחַ

Hiph. Arguit, ostendit.

s ריכטען, שליכטען, רעכט שאַפֿפֿען, בעשטימטען, ענטשיידען, דאַרטהון, בעווייזען, רעכטפֿערטיגען, רעכטען, צור רערע שטעללען, ערמאַהנען, צורעכטווייזען, פֿערווייזען, רינען, טאַדעלן, שטראַפֿען, ציכטיגען; געציכטיגט ווערדען; גערארע, ריכטינע, טרעפֿפֿענדע, צורעכטגעוויעזען זיין, גערעכטפֿערטיגט זיין, מיט יעם: רעכטען. מוֹכִיחַ שטראַפֿפֿרעדינער, פֿערמאַהנער, צורעכטווייזער, טאַדלער, שיעדסמאַנן.

אשר הכיח יי׳ לבן ארני בראׁ כד מד.

Et arguet. וְהוֹכִיחַ

והוכיח בדברים מ״ב יט ד
והוכיח לנבון יבין דעת משלי יט כה
והוכיח לעמים רבים ישע׳ ב ד
והוכיח במישור לענוי ארץ יא ד
והוכיח בדברים אשר שמע לז ד
והוכיח לגוים עצמים מי׳ ד ג

Et reprehendit, increp. וְהוֹכַח

והוכח אברהם בראׁ כא כה

Arguisti, destinasti. הֹכַחְתָּ

הכחת לעבדך ליצחק בראׁ כד יד

Et corripiam eum. וְהֹכַחְתִּיו

והכחתיו בשבט אנשים שמו׳ ב ז יד

מוֹכִיחַ

Arguens, reprehendens, etc.

לא יש בינינו מוכיח איו׳ ט לג
והנה אין לאיוב מוכיח לב יב
מוכיח אלוה יעננה מ ב
מוכיח חכם משלי כה יב
מוכיח אדם אחרי כח כג
לאיש מוכיח יחזק׳ ג כו
שנאו בשער מוכיח עמו׳ ה י

Et corripiens וּמוֹכִיחַ

ומוכיח לרשע מומו משלי ט ז

Et corripienti. וּלְמוֹכִיחַ

ולמוכיח בשער יקשון ישע׳ כט כא

Et corripientibus. וְלַמּוֹכִיחִים

ולמוכיחים ינעם משלי כד כה

הוֹכֵחַ

Corripiendo, corripere, etc.

הוכח תוכיח את עמיתך ויקר׳ יט יז
ומה יוכיח הוכח מכם איו׳ ו כה
הוכח יוכיח אתכם יג י
הוכח בדבר לא יסכון טו ג
לא יאהב לץ הוכח לו משלי טו יב

Et disceptare. וְהוֹכֵחַ

והוכח אל אל אחפץ איו׳ יג ג

Ad corripiendum. לְהוֹכִיחַ

וצור להוכיח יסדתו חבק׳ א יב

הלהוכח

הַלְהוֹכַח *An reprehendere.*

הלהוכח מלים תהשבו איו׳ ו כו

הוֹכַח *Corripe.*

הוכח לחכם משלי ט ח

אוֹכִיחַ *Arguam.*

אך דרכו אל פניו אוכיח איו׳ יג טו

אוֹכִיחֲךָ *Arguam te.*

לא על זבחיך אוכיחך תהל׳ נ ח

אוֹכִיחֲךָ *Arguam te.*

אוכיחך ואערכה לעיניך תהל׳ נ כא

תּוֹכִיחַ *Corripies.*

הוכח תוכיח את עמיתך ויקר׳ יט יז

תּוֹכַח *Corripias.*

אל תוכח לץ פן ישנאך משלי ט ח

תּוֹכִיחֵנִי *Corripias me.*

אל באפך תוכיחני תהל׳ ו ב
אל בקצפך תוכיחני לח ב

יוֹכִיחַ *Reprehendet, corrip.*

ומה יוכיח הוכח מכם איו׳ ו כה
הוכח יוכיח אתכם יג י
היסר גוים הלא יוכיח תהל׳ צד י
את אשר יאהב יי׳ יוכיח משלי ג יב
פן יוכיח בך ונכזבת ל ו
ולא למשמע אזניו יוכיח ישע׳ יא ג

יוֹכַח *Increpato.*

אל ירב ואל יוכח איש הוש׳ ד ד

וְיוֹכַח *Et increpabit.*

ירא אלהי אבותינו ויוכח ד״ה א יב יז
ויוכח לגבר עם אלוה איו׳ יו כא

וַיּוֹכַח *Et reprehendit.*

ראה אלהים ויוכח אמש בראי׳ לא מב
ויוכח עליהם מלכים ד״ה א יו כא
ויוכח עליהם מלכים תהל׳ קה יד

וְיוֹכִיחֵנִי *Et corripiat me.*

הלמני צדיק חסד ויוכיחני
תהל׳ קמא ה

יוֹכִיחֶךָ *Arguet te.*

המיראתך יוכיחך איו׳ כב ד

יוֹכִיחֶנּוּ *Corripiet eum.*

אשרי אנוש יוכיחנו אלוה איו׳ ה יז

וְתוֹכִיחוּ *Et arguatis.*

ותוכיחו עלי חרפתי איו׳ יט ה

תּוֹכִחֻךְ *Corripient te.*

ומשבותיך תוכחך ירמ׳ ב יט

וְיוֹכִיחוּ *Et arguant.*

ויוכיחו בין שנינו בראי׳ לא לז

וְהוּכַח *Hoph. Et corripitur.*

והוכח במכאוב איו׳ לג יט

נוֹכָח *Niph. Disceptat.*

שם ישר נוכח עמו איו׳ כג ז

נְכֹחִים *Arguta, recta.*

משיב דברים נכחים משלי כד כו

וּנְכֹחִים *Et recta.*

דבריך טובים ונכחים ש״ב טו ג

וְנֹכָחַת *Et redarguta.*

ואת כל ונכחת בראי׳ כ יו

וְנִוָּכְחָה *Et disceptemus.*

לכו נא ונוכחה ישע׳ א יח

יִתְוַכָּח *Hithp. Disceptabit.*

ועם ישראל יתוכח מיכ׳ ו ב

* תּוֹכֵחָה *Correptio, increpatio.*

s ציכטיגונג, שטראַפֿע.

ביום תוכחה הוש׳ ה ט

וְתוֹכֵחָה *Et increpatio.*

יום צרה ותוכחה מ״ב יט ג
צרה ותוכחה ונאצה ישע׳ לז ג

תּוֹכֵחוֹת *Correptiones.*

תוכחות בלאמים תהל׳ קמט ז

* תּוֹכַחַת *Correptio.*

s דאַס רעכטען, דאַרטהון, בעווייזען, פֿערטהיידיגונג, בעווייזפֿיהרונג, ווידער-רעדען, צורעכטווייזונג, וואַרנונג, טאַ-דעל, רינע, ציכטיגונג, שטראַפֿע. (חבקוק ב לא, נאך אנד: קלאַגע).

ועזב תוכחת מתעה משלי י יז
ושונא תוכחת בער יב א
ושמר תוכחת יכבד יג יח
ושמר תוכחת יערם טו ה
שונא תוכחת ימות טו י
אזן שמעת תוכחת חיים טו לא
ושמע תוכחת קונה לב טו לב
תוכחת מגלה כז ה

וְתוֹכַחַת *Et correptio.*

ותוכחת נאץ לבי משלי ה יב
שבט ותוכחת יתן חכמה כט טו

תּוֹכַחְתִּי *Correptionem meam.*

שמעו נא תוכחתי איו׳ יג ו
נאצו כל תוכחתי משלי א ל
ומה אשיב על תוכחתי חבק׳ ב א

וְתוֹכַחְתִּי *Et castigatio mea.*

ותוכחתי לבקרים תהל׳ עג יד
ותוכחתי לא אביתם משלי א כה

לְתוֹכַחְתִּי *Ad castigat. meam.*

תשבו לתוכחתי משלי א כג

בְּתוֹכַחְתּוֹ *In castigat. ejus.*

ואל תקץ בתוכחתו משלי ג יא

תּוֹכָחוֹת
Argumenta, correptiones.

ופי אמלא תוכחות איו׳ כג ד
ואין בפיו תוכחות תהל׳ לח טו
איש תוכחות מקשה ערף משלי כט א

תּוֹכָחוֹת *Idem.*

תוכחות מוסר משלי ו כג

בְּתוֹכָחוֹת *Reprehensionibus.*

בתוכחות על עון תהל׳ לט יב
ובתכחות

Et correptionibus. וּבְתֹכָחוֹת

ובתכחות חמה　יחזק' ה טו וכה יז

יכל לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א כל לשון יכולת:

I. Posse: Praevalere.

Potuit, Praevaluit. יָכֹל . יָכוֹל

s קאָננען, פֿערמאָגען, בײאַקאָממען, בעזיעגען, אָבזיעגען, אויסהאַלטען, ער-טראַגען.

ויירא כי לא יכל לו　בראׁ לב כו
ולא יכל יוסף להתאפק　מה א
ולא יכל משה לבא　שמו' מ לה
ולא יוכל לראות　ש"א ד טו
ולא יכל עוד להשיב　ש"ב ג יא
כי לא יכל לבנות בית　מ"א ה יז
ולא יכל להשיבה אליו　יג ד
ואחיהו לא יכל לראות　יד ד
כי לא יכול להציל אתכם　מ"ב יח כט
ולא יכל דויד ללכת　ד"ה א כא ל
לא יכול להכיל　ד"ה ב ז ז
אשר יכול להציל　לב יד
ולא יכל להלחם עליה　ישע' ז א

Potuit. יָכְלָה

ולא יכלה ארץ מגוריהם　בראׁ לו ז
ולא יכלה עוד הצפינו　שמו' ב ג

Et poteris. וְיָכָלְתָּ

ויכלת עמד　שמו' יח כג

Potui. יָכֹלְתִּי

עם אחתי גם יכלתי　בראׁ ל ח
ומה יכלתי עשות ככם　שופ' ח ג
ולא יכלתי לראות　תהל' מ יג

Praevalui ei. יְכָלְתִּיו

פן יאמר איבי יכלתיו　תהל' יג ה

Potuerunt. יָכְלוּ

ולא יכלו לשבת יחדו　בראׁ יג ו
ולא יכלו דברו לשלם　לז ד
ולא יכלו אחיו לענות אותו　מה ג
ולא יכלו מצרים לשתות　שמו' ז כא
לא יכלו מצרים לשתות מימי　ז כד
ולא יכלו החרטמים לעמד　ט יא
ולא יכלו להתמהמה　יב לט
ולא יכלו לשתת מים ממרה　טו כג
ולא יכלו לעשת הפסח　במד' ט ו
ולא יכלו בני ישראל　יהוש' ז יב
לא יכלו בני יהודה　טו סג
ולא יכלו בני מנשה　יז יב
ולא יכלו עוד לעמד　שופ' ב יד
ולא יכלו להגיד החידה　יד יד
ולא יכלו הכהנים לעמד　מ"א ח יא
אשר לא יכלו בני ישראל　ט כא
ולא יכלו לאכל　מ"ב ד מ
ולא יכלו להלחם　יו ה
ולא יכלו הכהנים לעמוד　ד"ה ב ה יד
ולא יכלו הכהנים לבוא　ז ב
ולא יכלו להפשיט　כט לד
כי לא יכלו לעשתו　ל ג
יכלו אלהי גויי הארצות　לב יג
ולא יכלו להגיד בית אבתם　עזר' ב נט
ולא יכלו להגיד בית אבתם　נחמ' ז סא
דחו ולא יכלו קום　תהל' לו יג
גם לא יכלו לי　קכט ב
s לא יכלו מלט משא　ישע' מו ב
יכלו לך אנשי שלמך　עובד' א ז

Potuerunt. יָכֹלוּ

את הכנים ולא יכלו　שמו' ח יד
אל מלך אדום ולא יכלו　מ"ב ג כו
אל היבשה ולא יכלו　יונה א יג

Et praevaluerunt. וְיָכְלוּ

ויכלו לך אנשי שלמך　ירמ' לח כב

Possendo. יָכוֹל . יָכֹל

כי יכול נוכל לה　במד' יג ל
וגם יכל תוכל　ש"א כו כה

Num possendo. הֲיָכֹל . הֲיָכוֹל

s היכל אוכל דבר　במד' כב לח
היכול יכלו　ד"ה ב לב יג

Posse. יְכֹלֶת

מבלתי יכלת יי'　במד' יד יז
מבלי יכלת יי'　דבר' ט כח

Potero. אוּכַל

לא אוכל להמלט ההרה　בראׁ יט יט
כי לא אוכל לעשות דבר　יט כב
כי לוא אוכל לקום מפניך　לא לה
לא אוכל אנכי לבדי　במד' יא יד
אולי אוכל נכה בו　כב ו
אולי אוכל להלחם בו　כב יא
לא אוכל לעבר את פי יי'　כב יח וכד יג
האמנם לא אוכל כבדך　כב לז
היכל אוכל דבר מאומה　כב לח
לא אוכל לבדי שאת　דבר' א ט
איכה אוכל להורישם　ז יז
לא אוכל עוד לצאת ולבוא　לא ב
פציתי פי אל יי' ולא אוכל לשוב　שופ' יא לה
לא אוכל לגאול לי
כי לא אוכל לגאול　רות ד ו
ואם אני אוכל לו　ש"א יז ט
לא אוכל ללכת באלה　יז לט
ויאמר לא אוכל לשוב אתך　מ"א יג יז
והדבר הזה לא אוכל לעשות　כ ט
ולא אוכל לרדת　נחמ' ו ג
כי איככה אוכל וראיתי
ואיככה אוכל וראיתי　אסת' ח ו
נשגבה לא אוכל לה　תהל' קלט ו
לא אוכל און ועצרה　ישע' א יג
לא אוכל כי חתום הוא　כט יא
לא אוכל לעשות לכם　ירמ' יח ו
לא אוכל לבוא בית יי'　לו ה
בידי לא אוכל קום　איכ' א יד
אשר לא אוכל לעבר　יחזק' מז ה

Potero. אוּכָל

ומשאתו לא אוכל　איו' לא כג
אתו לא אוכל　תהל' קא ה
ונלאיתי כלכל ולא אוכל　ירמ' כ ט

Num potero. הַאוּכַל

האוכל להשיבו עוד　ש"ב יב כג

Poteris. תּוּכַל

אם תוכל לספר אתם　בראׁ טו ה
לא תוכל לראת את פני　שמו' לג כ
לא תוכל כלתם מהר　דבר' ז כב
לא תוכל לאכל בשעריך　יב יז
כי לא תוכל שאתו　יד כד
לא תוכל לזבח את הפסח　טז ה

לא תוכל לתת עליך יז טו
לא תוכל להתעלם כב ג
לא תוכל להרפא כח כז וכח לה
לא תוכל לקום לפני איביך
יהוש׳ ז יג
לא תוכל ללכת אל הפלשתי ש״א יז לג
אם תוכל לתת לך מ״ב יח כג
לא תוכל לו אסת׳ ו יג
אם תוכל השיבני איו׳ לג ה
אם תוכל לתת לך רכבים ישע׳ לו ח

תוּכַל *Poteris.*

עשה תעשה וגם יכל תוכל ש״א כו כה
ויאמר תפתה וגם תוכל מ״א כב כב
ידעתי כי כל תוכל איו׳ מב ב
והבים אל עמל לא תוכל חבק׳ א יג

וַתּוּכָל *Et praevaluisti.*

ועם אנשים ותוכל בראׄ לב כט
ותעשי הרעות ותוכל ירמ׳ ג ה
חזקתני ותוכל כ ז

תּוּכְלִי *Poteris.*

לא תוכלי כפרה ישע׳ מז יא
אולי תוכלי הועיל מז יב

יוּכַל *Poterit.*

אשר אם יוכל איש למנות בראׄ יג יו
לא יוכל הנער לעזוב מד כב
לא יוכל לראות מח י
ולא יוכל לראת את הארץ שמו׳ י ה
לא יוכל העם לעלת יט כג
לא יוכל לבכר דבר׳ כא יו
לא יוכל לשלחה כל ימיו כב יט
לא יוכל שלחה כל ימיו כב כט
לא יוכל בעלה הראשון כד ד
כהות לא יוכל לראות ש״א ג ב
מי יוכל לעמד לפני יי׳ ו כ
אם יוכל להלחם אתי יז ט
כי מי יוכל לשפט את עמך מ״א ג ט
כי יוכל אלהיכם ד״ה ב לב יד
כי לא יוכל כל אלוה כל גוי לב טו
הגם להם יוכל תת תהל׳ עח כ
לא יוכל איש לדבר קהל׳ א ח
מעות לא יוכל לתקן
והסרון לא יוכל להמנות א טו
ולא יוכל לדין ו י
מי יוכל לתקן ז יג

כי לא יוכל האדם
לא יוכל למצא ח יז
כי לא יוכל להציל ישע׳ לו יד
לא יוכל להושיע ירמ׳ יד ט
לא יוכל להרפה עוד יט יא
כי אין המלך יוכל אתכם לח ה
ולא יוכל יי׳ עוד לשאת מד כב
לא יוכל להצילם יחזק׳ ז יט
לא יוכל לחיות בה לג יב
והיך יוכל עבד אדני זה דני׳ י יז
לא יוכל לרפא לכם הוש׳ ה יג
לא יוכל להצילם צפנ׳ א יח

יוּכָל *Poterit.*

להתפלל ולא יוכל ישע׳ יו יב
כי השקט לא יוכל נז כ
ונחבה לא יוכל ירמ׳ מט י
השקט לא יוכל מט כג
s ועצר במלין מי יוכל איוב ד ב

הֲיוּכַל *An poterit.*

אמרו היוכל אל תהל׳ עח יט

וַיֻּכָל *Et potentia praevaluit.*

וישר אל מלאך ויכל הוש׳ יב ד

תּוּכַל *Poterit.*

לא תוכל שאת משלי ל כא
לא תוכל לבוא ישע׳ נט יד
לא תוכל הארץ להכיל עמו׳ ז י

נוּכַל *Poterimus.*

לא נוכל דבר אליך בראׄ כד ג
לא נוכל עד אשר יאספו כט ח
לא נוכל לעשות לד יד
לא נוכל לרדת
כי לא נוכל לראות מד כו
כי יכול נוכל לה במד׳ יג ל
לא נוכל לעלות יג לא
לא נוכל לנגע בהם יהוש׳ ט יט
ובמה נוכל לו ואסרנוהו שופ׳ יו ה
לא נוכל לתת להם נשים כא יח
לא נוכל לבנות בחומה נחמ׳ ד ד

וְנוּכְלָה *Et praevalebimus.*

אולי יפתה ונוכלה לו ירמ׳ כ י

תּוּכְלוּ *Poteritis.*

לא תוכלו לעבד את יי׳ יהוש׳ כד יט

ואם לא תוכלו להגיד לי שופ׳ יד יג
גם אתם תוכלו להיטיב ירמ׳ יג כג

יָכְלוּ . יוּכְלוּ *Poterunt.*

ולא יכלו בני ישראל יהוש׳ ז יב
כי לא יוכלו להראות ש״ב יז יז
ולא יכלו קום תהל׳ יח לט
לא יוכלו לכבות ש״ה ח ז
לא יוכלו לנבח ישע׳ נו י
ולא יוכלו לך ירמ׳ א יט
ולא יוכלו להקשיב ו י
לא יוכלו לצאת ממנה יא יא
ולא יוכלו לך טו כ
בלא יוכלו איכ׳ ד יד
לא יוכלו נקין הוש׳ ח ה

יָכָלוּ . יוּכָלוּ
Poterunt, praevalebunt.

חשבו מזמה בל יוכלו תהל׳ כא יב
ויתגעשו ולא יוכלו ירמ׳ ה כב
רדפי יכשלו ולא יכלו כ יא

יוּכְלוּן *Poterunt.*

כי לא יוכלון המצרים בראׄ מג לב
כאשר יוכלון שאת מד א

ב מה ספירושו פלג :

II. *Rivus.*

מִיכַל* *Rivum.*

s באך, באכליין, וואססערבעהאלטער.
עברו מיכל המים ש״ב יז כ

יכת סוא נשרש כתת :

כתת *Vide Rad.*

s יכת זיעהע כתת

ילל כל מה ספירושו קול נהי קינים וסגה :

Ejulare.

לָלַת *Ad ejulandum.*

s יאממערן, וועהקלאגען, היילען. לָלַת
אגד: אינפיניט: אוים לָלֶדֶת (וויא
אשת

תת אוים (תנת), געבאהרען.

יהילילו (ישע׳ נב ה) אנד: יויכצען.

אשת פנחס הרה ללת ש״א ד יט

Hiph. Et ejulabit. והילל

והילל כל יושב הארץ ירמ׳ מז ב

Ejula. הילל

הילל ברוש זכר׳ יא ב

Et ejula. והילל

זעק והילל יחזק׳ כא יז

Ejulate. הילילו

הילילו כי קרוב יום יי׳ ישע׳ יג ו
הילילו אניות תרשיש כג א וכג יד
הילילו ישבי אי כג ו
הילילו הרעים ירמ׳ כה לד
הילילו איך הפנה ערף מח לט
הילילו עליה נא ח
הילילו הה ליום יחזק׳ ל ב
הילילו כרמים יואל א יא
הילילו משרתי מזבח א יג
הילילו ישבי המכתש צפנ׳ א יא
הילילו אלוני בשן זכר׳ יא ב

Et ejulate. והילילו

ספדו והילילו ירמ׳ ד ח
והילילו כל שתי יין יואל א ה
והילילו שירות היכל עמ׳ ח ג

Ejulato. הילילי

s הילילי שער ישע׳ יד לא
הילילי וזעקי ירמ׳ מח כ
הילילי חשבון מט ג

Ejulabo. איליל

על כן על מואב איליל ירמ׳ מח לא

Et ejulabo. ואילילה

על זאת אספדה ואילילה מיכ׳ א ח

Ejulabit. ייליל

מואב ייליל ישע׳ טו ב
כלה ייליל טו ג
לכן ייליל וגו׳ כלה ייליל יו ז

Ejulabitis. תילילו

ומשבר רוח תילילו ישע׳ סה יד

Ejulabunt. ייליל

ייליל על משכבותם הוש׳ ז יד

Ejulabunt. יהילילו

משליו יהילילו ישע׳ נב ה

Ejulatus. * יליל

s געהייל.

ובתהו יליל ישימן דבר׳ לב י

Et ejulatus. * ויללה

s וועהקלאגע, געהייל.

ויללה מן המשנה צפנ׳ א י

Ejulatus. יללת

קול יללת הרעים זכר׳ יא ג

Et ejulatus. ויללת

ויללת אדירי הצאן ירמ׳ כה לו

Ejulatus ejus. יללתה

עד אגלים יללתה
ובאר אלים יללתה ישע׳ טו ח

Vae, hei. * אללי

s אך, וועהע מיר, (אנד: פאם שטאמוו: אלל).

אללי לי כי הייתי מיכ׳ ז א

Ejulatus. * ותוללינו

s (אייגענטל: דאס יאמער בערייטען, דאנן אויף קאנקרעטא איבערגעטראגען, דער דא יאממער בערייטעט) דראנגער, קוואלער. אנד: תוללינו = שוללינו רייבער.

ותוללינו שמחה לד״ק קלז ג

ילד כל לשון תולדה והולדה ומולד וכל הנגזר מהם איך שיונכו ויוכחו:

Gignere: Parere,

Genuit. ילד

s געבאהרען, (אויך פאן פהיערען, אייער לעגען), ערציינגען (פאן נאטס זא פיעל אלס שאפפען); געבארען ווערדען; געבאהרען העלפען, געבורטסהילפע לייזטען, געשאפפען זיין; געבאהרען מאכען, געבאהרען לאססען, בעפרוכטען, שוואנגער מאכען, צייגען; זיך אלס געבארען אנגעבען, אין דיא געבורטסליזטען איינטראגען. יולדת געבאהרערין. מילדת געבורטסהעלפערין, העבאממע. הולדת (אייגענטל: דאס צור וועלט געבראכט ווערדען) יום הלדת דער געבורטסטאג.

ועירד ילד את מחויאל
ומחויאל ילד את מתושאל
ומתושאל ילד את למך ברא׳ ד יח
וכוש ילד את נמרד י ח
ומצרים ילד את לודים י יג
וכנען ילד את צידון י טו
וארפכשד ילד את שלח
ושלח ילד את עבר י כד
ויקטן ילד את אלמודד י כו
ובתואל ילד את רבקה כב כג
ויקשן ילד את שבא כה ג
וכוש ילד את נמרוד ד״ה א א י
ומצרים ילד את לודיים א יא
וכנען ילד את צידון א יג
וארפכשד ילד את שלח
ושלח ילד את עבר א יח
ויקטן ילד את אלמודד א כ
ילד שבר ואת תרחנה ב מח
מי ילד לי את אלה ישע׳ מט כא

Peperit. ילד

קורא דגר ולא ילד ירמ׳ יז יא

Et pariet. וילד

והרה עמל וילד שקר תהל׳ ז טו

Genuit te. ילדך

צור ילדך תשי דבר׳ לב יח

שטע

יְלָדְךָ *Genuit te.*

שמע לאביך זה ילדך משלי כג כב

יְלָדוֹ *Genuit eum.*

וכפר שמים מי ילדו איו' לח כט

יָלְדָה *Peperit.*

ילדה את תובל קין ברא' ד כב
אשת אברם לא ילדה לו טז א
אשר ילדה הגר טז טו
והצעירה גם היא ילדה בן יט לח
אשר ילדה לו שרה כא ג
אשר ילדה לאברהם כא ט
הנה ילדה מלכה גם היא כב כ
אלה ילדה מלכה כב כג
אשר ילדה לנחור כד כד
אשר ילדה לו מלכה כד מז
אשר ילדה הגר כה יב
כי לא ילדה ליעקב ל א
ואחר ילדה בת ל כא
ויהי כאשר ילדה רחל ל כה
אשר ילדה ליעקב לד א
ובשמת ילדה את רעואל לו ד
ילדה את יעיש לו ה
ילדה לו אסנת מא נ
כי שנים ילדה לי אשתי מד כז
אלה בני לאה אשר ילדה מו טו
ילדה לו אסנת מו כ
ילדה אתה ללוי במצרים במד' כו נט
ילדה לו גם היא בן שופ' ח לא
אשר ילדה תמר ליהודה רות ד יב
עד עקרה ילדה שבעה ש"א ב ה
אשר ילדה אשת אוריה ש"ב יב טו
אשר ילדה לשאול את ארמני
אשר ילדה לעדריאל כא ח
ואתו ילדה אחרי אבשלום מ"א א ו
ילדה את זמרן ד"ה א א לב
ילדה לו את פרץ ב ד
ואביגיל ילדה את עמשא ב יז
ילדה את חרן ב מו
ואשתו היהדיה ילדה את ירד ד יח
ילדה את מכיר ז יד
ילדה את אישהוד ז יח
גם ילדה ציון ישע' סו ח
ילדה ועזוב ירמ' יד ה

יָלָדָה *Peperit.*

ואשתו עקרה ולא ילדה שופ' יג ב

אשריאל אשר ילדה ד"ה א ז יד
מכל בנים ילדה ישע' נא יח
רני עקרה לא ילדה נד א
בטרם תחיל ילדה סו ז
עד עת יולדה ילדה מיכ' ה ב

וְיָלְדָה *Et pepereret.*

וילדה לו בנים שמו' כא ד
כי תזריע וילדה זכר ויקר' יב ב

יְלָדַתְנִי *Peperit me.*

אשר ילדתני ירמ' כ יד

יְלָדַתְךָ *Peperit.*

שמה חבלה ילדתך שיר ח ה

יְלָדַתֶךְ *Idem.*

ואת אמך אשר ילדתך ירמ' כב כו

יְלָדַתּוּ *Peperit eum.*

אשר אהבתך ילדתו רות ד טו

יָלַדְתְּ · יָלָדְתְּ
Peperisti.

את עקרה ולא ילדת שופ' יג ג
בנותיך אשר ילדתי לי יחזק' טז כ

יָלָדְתְּ *Peperisti.*

אל תיראי כי בן ילדת ש"א ד כ

וְיָלַדְתְּ *Et paries.*

והרית וילדת בן שופ' יג ג

יְלִדְתִּנִי *Peperisti me.*

אוי לי אמי כי ילדתני ירמ' טו י

יְלִדְתִּנִי כ' יְלִדְתָּנוּ ק'
Peperisti nos.

ולאבן את ילדתני ירמ' ב כז

יָלַדְתִּי *Peperi.*

כי ילדתי בן לזקניו ברא' כא ז
ילדתי לו שלשה בנים כט לד
כי ילדתי לו ששה בנים ל כ
וגם ילדתי בנים רות א יב
לאמר כי ילדתי בעצב ד"ה א ד ט
לא חלתי ולא ילדתי ישע' כג ד

יָלָדְתִּי *Peperi.*

לא היה בני אשר ילדתי מ"א ג כא

יְלִדְתִּיךָ *Genui te.*

אני היום ילדתיך תהל' ב ז

יְלִדְתִּיהוּ *Peperi illum.*

אם אנכי ילדתיהו במד' יא יב

יָלְדוּ *Pepererunt: parient.*

בניהן אשר ילדו לי יחזק' כג לז
ילדו כל חית השדה לא ו

יָלָדוּ *Pepererunt.* !

או לבניהן אשר ילדו ברא' לא מג
בנים זרים ילדו הוש' ה ז

וְיָלְדוּ *Et pepererunt.*

אל בנות האדם וילדו להם ברא' ו ד
וילדו כל הצאן נקדים
וילדו כל הצאן לא ח
וילדו לו בנים האהובה דבר' כא טו

וְיָלָדוּ *Et pepererunt.*

המילדת וילדו שמו' א יט

יָלַדְנוּ *Peperissemus.*

חלנו כמו ילדנו רוח ישע' כו יח

יֹלֵד · יוֹלֵד *Gignens.*

ילד כסיל לתוגה לו משלי יז כא
יולד חכם וישמח בו כג כד
אם ילד זכר ירמ' ל ו

וְהַיֹּלְדָהּ *Et genitor ejus.*

והילדה ומחזקה בעתים דני' יא ו

יֹלְדָיו *Genitores ejus.*

אביו ואמו ילדיו
אביהו ואמו ילדיו זכר' יג ג

יוֹלֵדָה *Parturiens.*

כצירי יולדה ישע' כא ג
חבלי יולדה יבאו לו הוש' יג יג
עד עת יולדה ילדה מיכ' ה ג

כַּיּוֹלֵדָה *Sicut parturiens.*

חיל כיולדה תהל' מח ז

כיולדה יחילון ישע׳ יג ח
כיולדה אפעה מב יד
חיל כיולדה ו כד
וכב כג ונ מג
על חלצו כיולדה ל ו
וחבלים אחזתה כיולדה מט כד
החזיק חיל כיולדה מיכ׳ ד ט
חולי וגחי בת ציון כיולדה ד י

Pariens. יֹלֶדֶת

שרה אשתך ילדת לך בן בראׂ יז יט
אמללה ילדת השבעה ירמ׳ טו ט

Et paritura es. וְיֹלַדְתְּ

הנך הרה וילדת בן בראׂ יו יא
כי הנך הרה וילדת בן שופ׳ יג ה
ויג י

Idem. וְיֹלֶדֶת · וְיוֹלֶדֶת

הרה וילדת בן ישעׂ ז יד
הרה ויולדת יחדו ירמ׳ לא ח

Puerperae. הַיֹּלֶדֶת

זאת תורת הילדת ויקר׳ יב ז

Genitrix tua. יוֹלַדְתֶּךָ

ותגל יולדתך משלי כג כה

Genitrici suae. לְיוֹלַדְתּוֹ

וממר ליולדתו משלי יז כה

Genitrici suae. לְיוֹלַדְתָּהּ

ברה היא ליולדתה שיר ו ח

Genitricem vest. יוֹלַדְתְּכֶם

חפרה יולדתכם ירמ׳ נ יב

Quae pepererint. הַיֹּלְדוֹת

הילדות אותם ירמ׳ יו ג

Natus, filius. הַיִּלּוֹד

תנו לה את הילוד החי מ״א ג כו
וג כז

Natus. יִלּוֹד

אדם ילוד אשה איו׳ יד א
וכי יצדק ילוד אשה טו יד
ומה יזכה ילוד אשה כה ד

Qui nati sunt. הַיִּלּוֹדִים

הילודים אשר יהיו לו ד״ה א יד ד

Et parere וְיָלַד

הרה עמל וילד און איו׳ טו לה

Parere. לֶדֶת

עת לדת יעלי סלע איו׳ לט א
בטרם לדת חק . צפנ׳ ב ב

In pariendo. בְּלֶדֶת

בלדת הגר את ישמעאל בראׂ יו טז
בן ששים שנה בלדת אתם כה כו

Parere, ad pariendum. לָלֶדֶת

ותוסף ללדת את אחיו בראׂ ד ב
וימלאו ימיה ללדת כה כד
עת ללדת ועת למות קהל׳ ג ב
כמו הרה תקריב ללדת ישעׂ כו יז

Ad pariendum. לָלַת s

הרה ללת ש״א ד יט

A pariendo. מִלֶּדֶת

עצרני יי׳ מלדת בראׂ יו ב
ותעמד מלדת כט לה
כי עמדה מלדת ל ט

Parere me. לְלִדְתִּי

ביום השלישי ללדתי מ״א ג יח

Parere eam. לִדְתָּהּ

ויהי בעת לדתה בראׂ לח כז

In parere eam. בְּלִדְתָּהּ

ותקש בלדתה בראׂ לה יו
בהקשותה בלדתה לה יז
והיה בכזיב בלדתה לח ה
ויהי בלדתה ויתן יד לח כח

Parere eas. לִדְתָּנָה

וידעת עת לדתנה איו׳ לט ב

Pariam. אֵלֵד

האף אמנם אלד בראׂ יח יג

Et peperi. וָאֵלֵד

ואלד עמה בבית מ״א ג יז

Paries. תֵּלְדִי

בעצב תלדי בנים בראׂ ג יו

Pariet. יֵלֶד

כי לא תדע מה ילד יום משלי כז א

Pariet. תֵּלֵד

הבת תשעים שנה תלד בראׂ יז יז
אשר תלד לך שרה יז כא
ואם נקבה תלד ויקר׳ יב ה
והיה הבכור אשר תלד דבר׳ כה ו
ובבניה אשר תלד כח נז
רעה עקרה לא תלד איו׳ כד כא

Et pariat. וְתֵלֵד

ותלד על ברכי בראׂ ל ג

Et peperit. וַתֵּלֶד

ותהר ותלד את קין בראׂ ד א
ותהר ותלד את חנוך ד יז
ותלד עדה את יבל ד כ
ותלד בן ותקרא את שמו ד כה
ותלד הגר לאברם בן יו טו
ותלד הבכירה בן יט לז
ותלד שרה לאברהם כא ב
ותלד גם היא את טבח כב כד
ותלד שרה אשת אדני כד לו
ותלד לו את זמרן כה ב
ותהר לאה ותלד בן כט לב
ותהר עוד ותלד בן כט לג
ותהר עוד ותלד בן כט לד
ותהר עוד ותלד בן כט לה
ותלד ליעקב בן ל ה
ותלד בלהה ל ז
ותלד זלפה ל י ול יב
ותלד ליעקב בן חמישי ל יז
ותלד בן ששי ליעקב ל יט
ותהר ותלד בן ותאמר ל כג
ותלד רחל ותקש בלדתה לה יו
ותלד עדה לו ד
ותלד לאליפז לו יב
ותלד לעשו את יעיש לו יד
ותהר ותלד בן לח ג
ותהר עוד ותלד בן לח ד
ותלד בן לח ה
ותלד את אלה ליעקב מו יח
ותלד את אלה ליעקב מו כה

ותהר

ותהר האשה ותלד בן שמו׳ ב ב
ותלד בן ויקרא את שמו גרשם
ב כב
ותלד לו את אהרן ו כ
ותלד לו את נדב ו כג
ותלד לו את פינחס ו כה
ותלד לעמרם את אהרן במד׳ כו נט
ותלד אשת גלעד שופ׳ יא ב
ותלד האשה בן יג כד
ויתן יי׳ לה הריון ותלד בן רות ד יג
ותהר חנה ותלד בן ש״א א כ
ותהר ותלד שלשה בנים ב כא
ותכרע ותלד ד יט
ותהי לו לאשה ותלד לו בן
ש״ב יא כז
וישכב עמה ותלד בן יב כד
ותלד גם האשה מ״א ג יח
ותלד לו אחות תחפנים יא כ
ותהר האשה ותלד בן מ״ב ד יז
ותלד לו את חור ד״ה א ב יט
ותלד לו את שגוב ב כא
ותלד לו את אשחור ב כד
ותלד לו את אחבן ב כט
ותלד לו את עתי ב לה
ותלד שעף אבי מדמנה ב מט
ותלד לו נערה ד ו
ותלד מעכה אשת מכיר ז טז
ותהר ותלד בן ז כג
ותלד לו בנים את יעוש
ד״ה ב יא יט
ותלד לו את אביה יא כ
ותהר ותלד בן ישע׳ ח ג
ותלד לו בן הוש׳ א ג
ותלד בת א ו
ותהר ותלד בן א ח

Parietis. תֵּלְדוּ

תלדו קש ישע׳ לג יא

Parient. יֵלֵדוּ

ולא ילדו לבהלה ישע׳ סה כג

Et pepererunt. וַיֵּלֵדוּ

ואמהתיו וילדו ברא׳ כ יז

Genuerint. יֵלֵדוּן

גם כי ילדון הוש׳ ט טז

Et pariant. וְתֵלַדְנָה

ותלדנה בנים ובנות ירמ׳ כט ו

Et pepererunt. וַתֵּלַדְנָה

ותלדנה בנים ובנות יחזק׳ כג ד

Et pepererunt. וַתֵּלַדְןָ

ותלדן הצאן עקדים ברא׳ ל לט

Niph. Natus fuit. נוֹלַד

נולד לו מבת שוע ד״ה א ב ג
ובני חצרון אשר נולד לו ב ט
אשר נולד לו בחברון ג א
ששה נולד לו בחברון ג ד
וגם הוא נולד להרפא כ ו
ולשמעיה בנו נולד בנים כו ו
גם במלכותו נולד רש קהל׳ ד יד

Nati sunt. נוֹלְדוּ

ואלה נולדו לו בירושלם ד״ה א ג ה
אל נולדו להרפא בגת כ ח

Natus est. נוֹלָד

הנה בן נולד לבית דוד מ״א יג ב
הנה בן נולד לך ד״ה א כב ט
לעם נולד כי עשה תהל׳ כב לב

Qui natus est. הַנּוֹלָד

שם בנו הנולד לו ברא׳ כא ג

Et qui natus est. וְהַנּוֹלָד

כל נשים והנולד מהם עזר׳ י ג

Qui nati sunt. הַנּוֹלָדִים

שני בניך הנולדים ברא׳ מח ה
אנשי גת הנולדים בארץ ד״ה ב ז כא

In nascendo. בְּהִוָּלֵד

בהולד לו את יצחק ברא׳ כא ה

Nasci eam. הִוָּלְדוֹ

ויום המות מיום הולדו קהל׳ ז א

Nasci eum. הִוָּלְדָהּ

כיום הולדה הוש׳ ב ה

Nascar: natus fui. אִוָּלֶד

יאבד יום אולד בו איו׳ ג ג

Nasceris: natus es. תִּוָּלֵד

הראישון אדם תולד איו׳ טו ז
ידעת כי אז תולד לח כא

Nascetur. יִוָּלֵד

הלבן מאה שנה יולד ברא׳ יז יז
שור או כשב או עז כי יולד
ויקר׳ כב כז
כל הבכור אשר יולד דבר׳ טו יט
ועיר פרא אדם יולד איו׳ יא יב
ואח לצרה יולד משלי יז יז
אם יולד גוי ישע׳ סו ח

Et natus fuit. וַיִּוָּלֵד

ויולד לחנוך את עירד ברא׳ ד יח
ויולד ליוסף בארץ מצרים מו כ
ויולד לאהרן את נדב במד׳ כו ס

Nascentur. יִוָּלְדוּ

בנים אשר יולדו להם דבר׳ כג ט

Nascentur. יוּלָּדוּ

בנים יולדו תהל׳ עח ו

Et nati sunt. וַיִּוָּלְדוּ

ויולדו להם בנים ברא׳ י א
ויולדו לדוד בנים ש״ב ג ב
ויולדו עוד לדוד ה יג
ויולדו לאבשלום שלושה בנים
יד כז
ויולדו לו שבעה בנים איו׳ א ב

Pih. Obstetrix. הַמְיַלֶּדֶת

ותאמר לה המילדת ברא׳ לה יז
ותקח המילדת לח כח
תבוא אלהן המילדת שמו׳ א יט

Obstetrices. הַמְיַלְּדֹת

ותיראן המילדת שמו׳ א יז
ותאמרן המילדת א יט
ויהי כי יראו המילדת א כא

Obstetricibus. לַמְיַלְּדֹת

למילדת העברית שמו׳ א טו
מלך מצרים למילדת א יח
וייטב אלהים למילדת א כ

Cum obstetricaveritis. בְּיַלֶּדְכֶן

בילדכן את העבריות שמו׳ א טז

*
ולשת

Pyh. Natus est. יֻלַּד . יוּלַּד

ולשת גם הוא ילד בן | בראʼ ד כו
ולשם ילד גם הוא | י כא
ולעבר ילד שני בנים | י כה
אשר ילד לו בפדן ארם | לה כו
אלה בני רחל אשר ילד ליעקב | מו כב
ובני יוסף אשר ילד לו במצרים | מו כז
אשר יולד לישראל | שופʼ יח כט
ילד בן לנעמי | רות ד יז
וגם הוא ילד להרפה | ש״ב כא כ
ולעבר ילד שני בנים | ד״ה א א יט
זה ילד שם | תהלʼ פז ד
איש ואיש ילד בה | פז ה
זה ילד שם סלה | פז ו
כי ילד ילד לנו | ישעʼ ט ה
ילד לך בן זכר | ירמʼ כ טו

Natus est. יֻלַּד . יוּלַּד

וליוסף ילד שני בנים | בראʼ מא נ
אשר יולד לישראל | שופʼ יח כט
כי אדם לעמל יולד | איוʼ ה ז

Qui natus est. הַיּוּלָּד

מה נעשה לנער היולד | שופʼ יג ח

Nata est. יֻלְּדָה

אשר ילדה לבתואל | בראʼ כד טו

Natus sum. יֻלַּדְתִּי

אשר ילדתי בו | ירמʼ כ יד

Nati sunt. יֻלְּדוּ

ובנות ילדו להם | בראʼ ו א
אשר ילדו לו | לו ה
ילדו על ברכי יוסף | נ כג
אלה ילדו לדוד בחברון | ש״ב ג ה
ילדו להרפה בגת | כא כב

Nati sunt. יֻלָּדוּ

בטרם הרים ילדו | תהלʼ צ ב

Nati sunt. יֻלַּדְתֶּם

אשר לא ילדתם שם | ירמʼ כב כו

Genuit. הוֹלִיד . הֹלִיד

תרח הוליד את אברם | בראʼ יא כז
והרן הוליד את לוט | יא כז
אברהם הוליד את יצחק | כה יט
ומכיר הוליד את גלעד | במדʼ כו כט
וקהת הוליד את עמרם | כו נח
פרץ הוליד | רות ד יח
הוליד את רם ורם הוליד | ד יט
הוליד את נחשון
ונחשון הוליד | ד כ
הוליד את בעז ובעז הוליד | ד כא
הוליד את ישי
וישי הוליד את דוד | ד כב
הוליד את עמינדב
ועמינדב הוליד | ד״ה א ב י
הוליד את שלמא
ושלמא הוליד | ב יא
הוליד את עובד
ועובד הוליד | ב יב
ואישי הוליד את בכרו | ב יג
וכלב בן חצרון הוליד | ב יח
הוליד את אורי
ואורי הוליד | ב כ
ושגוב הוליד את יאיר | ב כב
ועתי הליד את נתן
ונתן הוליד | ב לו
חבד הוליד את אפלל
ואפלל הוליד | ב לז
ועובד הליד את יהוא
ויהוא הליד | ב לח
הליד את חלץ וחלץ הליד | ב לט
הליד את ססמי וססמי הליד | ב מ
הוליד את יקמיה
ויקמיה הליד | ב מא
הליד את רחם
ורחם הליד | ב מד
וחרן הליד את גזז | ב מו
הליד את יחת ויחת הליד | ד ב
וקוץ הוליד את ענוב | ד ח
אחי שוחה הוליד את מחיר | ד יא
ואשתון הוליד את בית רפא | ד יב
ומעונתי הוליד את עפרה
ושריה הוליד | ד יד
הוליד את פנחס
פנחס הליד | ה ל
הוליד את בקי
ובקי הוליד | ה לא
הוליד את זרחיה
וזרחיה הוליד | ה לב
הוליד את אמריה
ואמריה הוליד | ה לג
הוליד את צדוק
וצדוק הוליד | ה לד וה לה
הוליד את עזריה
ועזריה הוליד | ה לה
ויוחנן הוליד את עזריה | ה לו
ואמריה הוליד | ה לז
הוליד את חלקיה
וחלקיה הוליד | ה לט
הוליד את שריה
ושריה הוליד | ה מ
והבר הוליד את יפלט | ז לב
ובנימן הוליד את בלע | ה א
ושחרים הוליד בשדה מואב | ה ח
הוליד את אביטוב | ח יא
ומקלות הוליד את שמאה | ה לא
ונר הוליד את קיש
וקיש הוליד את שאול
ושאול הוליד את יהונתן | ח לג
ומריב בעל הוליד את מיכה | ה לד
וט מ
הוליד את יהועדה
ויהועדה הוליד
חמרי הוליד את מוצא | ח לו וט מב
ומוצא הוליד את בנעא | ה לז וט מג
ומקלות הוליד | ט לח
ונר הוליד את קיש
וקיש הוליד את שאול
ושאול הוליד יהונתן | ט לט
ואחז הוליד את יערה
ויערה הוליד את עלמת
וזמרי הוליד את מוצא | ט מב
ומוצא הוליד את בנעא | ט מג
וישוע הוליד את יויקים
ויויקים הוליד את אלישיב
ואלישיב הוליד את יוידע | יב י
ויוידע הוליד את יונתן
ויונתן הוליד את ידוע | יב יא
או מי הוליד אגלי טל | איוʼ לח כח
והנה הוליד בן | יחזקʼ יח יד

Et genuit. וְהוֹלִיד

והוליד את עזא | ד״ה א ח ז
והוליד בן | קהלʼ ה יג
והוליד בן פריץ | יחזקʼ יח י

Et gignere facit eam. וְהוֹלִידָהּ

והולידה והצמיחה | ישעʼ נה י

אשר

Genuisti. הוֹלַדְתָּ

אשר הולדת אחריהם בראׁ מח ו

Genuerunt. הוֹלִדוּ . הוֹלְדוּ

אשר הולידו בארצכם ויקר׳ כה מה
אשר הולדו בנים בתוככם יחזק׳ מז כב

Gignens. הַמּוֹלִיד

אם אני המוליד ועצרתי ישע׳ סו ט

Gignentes. הַמּוֹלְדִים

המולדים אותם ירמ׳ יו ג

Et parere. וְהוֹלִיד

הרו עמל והוליד און ישע׳ נט ד

Gignere eum. הוֹלִידוֹ

אחרי הולידו את שת בראׁ ה ד
אחרי הולידו את אנוש ה ז
הולידו את קינן ה י
הולידו את מהללאל ה יג
הולידו את ירד ה יו
הולידו את חנוך ה יט
הולידו את מתושלח ה כב
הולידו את למך ה כו
הולידו את נח ה ל
הולידו את ארפכשד יא יא
הולידו את שלה יא יג
הולידו את עבר יא טו
הולידו את פלג יא יז
הולידו את רעו יא יט
הולידו את שרוג יא כא
הולידו את נחור יא כג
הולידו את תרח יא כה

Et gignite. וְהוֹלִידוּ

והולידו בנים ובנות ירמ׳ כט ו

Gignam. אוֹלִיד

האני אשביר ולא אוליד ישע׳ סו ט

Gignes. תּוֹלִיד

כי תוליד בנים דבר׳ ד כה
בנים ובנות תוליד כח מא
אשר תוליד יקח מ״ב כ יח
אשר תוליד יקחו ישע׳ לט ז

Gignes. יוֹלִיד

שנים עשר נשיאים יוליד בראׁ יז כ
אם יוליד איש מאה קהל׳ ו ג

Et genuit. וַיּוֹלֶד . וַיֹּלֶד

ויולד בדמותו כצלמו בראׁ ה ג
ויולד בנים ובנות ה ד
ויולד את אנוש ה ו
ויולד בנים ובנות ה ז
ויולד את קינן ה ט
ויולד בנים ובנות ה י יג יו
יט כב כו ל ויא יא יג
יז יט כא כג כה
ויולד את מהללאל ה יב
ויולד את ירד ה טו
ויולד את חנוך ה יח
ויולד את מתושלח ה כא
ויולד את למך ה כה
ומאת שנה ויולד בן ה כח
ויולד נח את שם ה לב
ויולד נח שלשה בנים ו י
ויולד את שלח יא יב
ויולד את עבר יא יד
ויולד את פלג יא יו
ויולד את רעו יא יח
ויולד את שרוג יא כ
ויולד את נחור יא כב
ויולד את תרח יא כד
ויולד את אברם יא כו
ויולד גלעד את יפתח שופ׳ יא א
ויולד אברהם את יצחק ד״ה א א לד
ויולד עזריה ה לז
ויולד מן חדש אשתו ח ט
ויולד דויד עוד בנים ובנות יד ג
ויולד עשרים ושמנה בנים
ד״ה ב יא כא
ויולד עשרים ושנים בנים יג כא
ויולד בנים ובנות כד ג

Hoph. Nasci. הֻלֶּדֶת . הוּלֶּדֶת

יום הלדת את פרעה בראׁ מ כ
ביום הולדת אותך יחזק׳ יו ד ויו ה

וַיִּתְיַלְדוּ

Hith. Recensiti sunt juxta natales suos.

ויתילדו על משפחתם במד׳ א יח

Proles. *וָלָד

s קינד, נאַכקאָממען.

שרי עקרה, אין לה ולד בראׁ יא ל

Proles. *יָלֶד כ׳ . וָלֶד ק׳

s דאָסועלבע.

לא היה לה ולד שמו׳ ב ו כג

Puer, natus. *יֶלֶד

s קינד, קנאַבע, יינגלינג. פאָן יונגען דער טהיערע (ישע׳ יא ז, איוב לח מא, ולט ג) יַלְדֵי נָכְרִים זאָגע דער פרעמדע, (פיר פרעמדע) יִלְדֵי פֶשַׁע קינדער דעס אבפאַללס (זינדער).

טוב ילד מסכן וחכם קהל׳ ד יג
כי ילד ילד לנו ישע׳ ט ה
אם ילד שעשועים ירמ׳ לא כ

Et puer. וְיֶלֶד

וילד לחברתי בראׁ ד כג
וילד זקונים קטן מד כ

Puer. הַיֶּלֶד . הַיָּלֶד

ויגדל הילד ויגמל בראׁ כא ח
ואת הילד וישלחהו כא יד
ותשלך את הילד כא טו
אל אראה במות הילד כא יו
הילד איננו ואני אנה אני בא לז ל
ותשם בה את הילד שמו׳ ב ג
ותפתח ותראהו את הילד ב ו
ותינק לך את הילד ב ז
ותקרא את אם הילד ב ח
היליכי את הילד ב ט
ותקח האשה הילד ב ט
ויגדל הילד ותבאהו ב י
ותקח נעמי את הילד רות ד יו
ויגף יי׳ את הילד ש״ב יב טו
וימת הילד
להגיד לו כי מת הילד
בהיות הילד חי
נאמר אליו מת הילד יב יח
ויבן דוד כי מת הילד
המת הילד יב יט
בעבור

יָלַד . יוּלַּד . *Pyh. Natus est.*

ולשת גם הוא ילד בן בראׄ ד כו
ולשם ילד גם הוא י כא
ולעבר ילד שני בנים י כה
אשר ילד לו בפדן ארם לה כו
אלה בני דהל אשר ילד ליעקב מו כב
ובני יוסף אשר ילד לו במצרים מו כז
אשר יולד לישראל שופ׳ יח כט
ילד בן לנעמי רות ד יז
וגם הוא ילד להרפה ש״ב כא כ
ולעבר ילד שני בנים ד״ה א א יט
זה ילד שם תהל׳ פז ד
איש ואיש ילד בה פז ה
זה ילד שם סלה פז ו
כי ילד ילד לנו ישע׳ ט ה
ילד לך בן זכר ירמ׳ כ טו

יֻלַּד . יוּלַּד *Natus est.*

וליוסף ילד שני בנים בראׄ מא נ
אשר יולד לישראל שופ׳ יח כט
כי אדם לעמל יולד איו׳ ה ז

הַיּוּלָּד *Qui natus est.*

מה נעשה לנער היולד שופ׳ יג ח

יֻלְּדָה *Nata est.*

אשר ילדה לבתואל בראׄ כד טו

יֻלַּדְתִּי *Natus sum.*

אשר ילדתי בו ירמ׳ כ יד

יֻלְּדוּ *Nati sunt.*

ובנות ילדו להם בראׄ ו א
אשר ילדו לו לו ה
ילדו על ברכי יוסף נ כג
אלה ילדו לדוד בחברון ש״ב ג ה
ילדו להרפה בגת כא כב

יֻלָּדוּ *Nati sunt.*

בטרם הרים ילדו תהל׳ צ ב

יֻלַּדְתֶּם *Nati sunt.*

אשר לא ילדתם שם ירמ׳ כב כו

הוֹלִיד . הֹלִיד *Genuit.*

תרח הוליד את אברם בראׄ יא כז

והרן הוליד את לוט יא כז
אברהם הוליד את יצחק כה יט
ומכיר הוליד את גלעד במד׳ כו כט
וקהת הוליד את עמרם כו נח
פרץ הוליד רות ד יח
הוליד את רם ורם הוליד ד יט
הוליד את נחשון
ונחשון הוליד ד כ
הוליד את בעז ובעז הוליד ד כא
הוליד את ישי
וישי הוליד את דוד ד כב
הוליד את עמינדב
ועמינדב הוליד ד״ה א ב י
הוליד את שלמא
ושלמא הוליד ב יא
הוליד את עובד
ועובד הוליד ב יב
ואישי הוליד את בכרו ב יג
וכלב בן חצרון הוליד ב יח
הוליד את אורי
ואורי הוליד ב כ
ושגוב הוליד את יאיר ב כב
ועתי הליד את נתן
ונתן הוליד ב לו
וזבד הוליד את אפלל
ואפלל הוליד ב לז
ועובד הליד את יהוא
ויהוא הליד ב לח
הליד את חלץ וחלץ הליד ב לט
הליד את ססמי וססמי הליד ב מ
הוליד את יקמיה
ויקמיה הליד ב מא
הליד את רחם
ורחם הליד ב מד
וחרן הליד את גזז ב מו
הליד את יחת ויחת הליד ד ב
וקוץ הוליד את ענוב ד ח
אחי שוחה הוליד את מחיר ד יא
ואשתון הוליד את בית רפא ד יב
ומעונתי הוליד את עפרה
ושריה הוליד ד יד
הוליד את פנחס
פנחס הליד ה ל
הוליד את בקי
ובקי הוליד ה לא
הוליד את זרחיה
וזרחיה הוליד ה לב
הוליד את אמריה

ואמריה הוליד ה לג
הוליד את צדוק
וצדוק הוליד ה לד וה לה
הוליד את עזריה
ועזריה הוליד ה לה
ויוחנן הוליד את עזריה ה לו
ואמריה הוליד ה לז
הוליד את חלקיה
וחלקיה הוליד ה לט
הוליד את שריה
ושריה הוליד ה מ
והבר הוליד את יפלט ז לב
ובנימן הוליד את בלע ח א
ושחרים הוליד בשדה מואב ח ח
הוליד את אביטוב ח יא
ומקלות הוליד את שמאה ח לב
ונר הוליד את קיש
וקיש הוליד את שאול
ושאול הוליד את יהונתן ח לג
ומריב בעל הוליד את מיכה ח לד
וט מ
הוליד את יהועדה
ויהועדה הוליד
וזמרי הוליד את מוצא ח לו וט מב
ומוצא הוליד את בנעא ח לז וט מג
ומקלות הוליד ט לח
ונר הוליד את קיש
וקיש הוליד את שאול
ושאול הוליד יהונתן ט לט
ואחז הוליד את יערה
ויערה הוליד את עלמת
וזמרי הוליד את מוצא ט מב
ומוצא הוליד את בנעא ט מג
וישוע הוליד את יויקים
ויויקים הוליד את אלישיב
ואלישיב הוליד את יוידע יב י
ויוידע הוליד את יונתן
ויונתן הוליד את ידוע יב יא
או מי הוליד אגלי טל איו׳ לח כח
והנה הוליד בן יחזק׳ יח יד

וְהוֹלִיד *Et genuit.*

והוליד את עזא ד״ה א ח ז
והוליד בן קהל׳ ה יג
והוליד בן פריץ יחזק׳ יח י

וְהוֹלִידָהּ *Et gignere facit eam.*

והולידה והצמיחה ישע׳ נה י

אשר

Genuisti. הוֹלַדְתָּ

אשר הולדת אחריהם בראׁ מח ו

Genuerunt. הוֹלִידוּ . הוֹלְדוּ

אשר הולידו בארצכם ויקרׁ כה מה
אשר הולדו בנים בתוככם יחזקׁ מז כב

Gignens. הַמּוֹלִיד

אם אני המוליד ועצרתי ישעׁ סו ט

Gignentes. הַמּוֹלְדִים

המולדים אותם ירמׁ יו ג

Et parere. וְהוֹלִיד

הרו עמל והוליד און ישעׁ נט ד

Gignere eum. הוֹלִידוֹ

אחרי הולידו את שת בראׁ ה ד
אחרי הולידו את אנוש ה ז
הולידו את קינן ה י
הולידו את מהללאל ה יג
הולידו את ירד ה יו
הולידו את חנוך ה יט
הולידו את מתושלח ה כב
הולידו את למך ה כו
הולידו את נח ה ל
הולידו את ארפכשד יא יא
הולידו את שלה יא יג
הולידו את עבר יא טו
הולידו את פלג יא יז
הולידו את רעו יא יט
הולידו את שרוג יא כא
הולידו את נהור יא כג
הולידו את תרח יא כה

Et gignite. וְהוֹלִידוּ

והולידו בנים ובנות ירמׁ כט ו

Gignam. אוֹלִיד

האני אשביר ולא אוליד ישעׁ סו ט

Gignes. תּוֹלִיד

כי תוליד בנים דברׁ ד כה
בנים ובנות תוליד כח מא
אשר תוליד יקח מ״ב כ יח
אשר תוליד יקחו ישעׁ לט ז

Gignes. יוֹלִיד

שנים עשר נשיאים יוליד בראׁ יז כ
אם יוליד איש מאה קהלׁ ו ג

Et genuit. וַיּוֹלֶד . וַיֹּלֶד

ויולד בדמותו כצלמו בראׁ ה ג
ויולד בנים ובנות ה ד
ויולד את אנוש ה ו
ויולד בנים ובנות ה ז
ויולד את קינן ה ט
ויולד בנים ובנות ה י יג יו
יט כב כו ל ויא יא יג
יז יט כא כג כה
ויולד את מהללאל ה יב
ויולד את ירד ה טו
ויולד את חנוך ה יח
ויולד את מתושלח ה כא
ויולד את למך ה כה
ומאת שנה ויולד בן ה כח
ויולד נח את שם ה לב
ויולד נח שלשה בנים ו י
ויולד את שלח יא יב
ויולד את עבר יא יד
ויולד את פלג יא יו
ויולד את רעו יא יח
ויולד את שרוג יא כ
ויולד את נחור יא כב
ויולד את תרח יא כד
ויולד את אברם יא כו
וילד גלעד את יפתח שופׁ יא א
ויולד אברהם את יצחק ד״ה א א לד
ויולד עזריה ה לז
ויולד מן חדש אשתו ח ט
ויולד דויד עוד בנים ובנות יד ג
ויולד עשרים ושמנה בנים
ד״ה ב יא כא
ויולד עשרים ושנים בנים יג כא
ויולד בנים ובנות כד ג

Hoph. Nasci. הֻלֶּדֶת . הוּלֶּדֶת

יום הלדת את פרעה בראׁ מ כ
ביום הולדת אותך יחזקׁ יו ד ויו ה

וַיִּתְיַלְדוּ

Hith. Recensiti sunt juxta natales suos.

ויתילדו על משפחתם במדׁ א יח

Proles. *וָלָד

s קינד, נאכקאממען.

שרי עקרה אין לה ולד בראׁ יא ל

Proles. *יָלָד כׁ . וָלָד קׁ

s דאסועלבע.

לא היה לה ולד שמוׁ ב ו כג

Puer, natus. *יֶלֶד

s קינד, קנאבע, יינגלינג. פאן יונגען דער טהיערע (ישעׁ יא ז, איוב לח מא, ולט ג) יַלְדֵי נְכָרִים זאָרגע דער פרעמדע, (פיר פרעמדע) יַלְדֵי פֶשַׁע קינדער דעם אבפאללס (זינדער).

טוב ילד מסכן וחכם קהלׁ ד יג
כי ילד ילד לנו ישעׁ ט ה
אם ילד שעשועים ירמׁ לא כ

Et puer. וְיֶלֶד

וילד לחברתי בראׁ ד כג
וילד זקונים קטן מד כ

Puer. הַיֶּלֶד . הַיָּלֶד

ויגדל הילד ויגמל בראׁ כא ח
ואת הילד וישלחהו כא יד
ותשלך את הילד כא טו
אל אראה במות הילד כא יו
הילד איננו ואני אנה אני בא לז ל
ותשם בה את הילד שמוׁ ב ג
ותפתח ותראהו את הילד ב ו
ותינק לך את הילד ב ז
ותקרא את אם הילד ב ח
היליכי את הילד ב ט
ותקח האשה הילד ב ט
ויגדל הילד ותבאהו ב י
ותקח נעמי את הילד רות ד יו
וינף יי׳ את הילד ש״ב יב טו
וימת הילד
להגיד לו כי מת הילד
בהיות הילד חי
נאמר אליו מת הילד יב יח
ויבן דוד כי מת הילד
המת הילד יב יט
בעבור

בעבור הילד חי
וכאשר מת הילד יב כא
בעוד הילד חי
יחנני יי׳ וחי הילד יב כב
נזרו את הילד החי מ״א ג כה
רגליך העירה ומת הילד יד יב
ויתמדד על הילד
תשב נא נפש הילד יז כא
ותשב נפש הילד על קרבו יז כב
ויקח אליהו את הילד יז כג
ויגדל הילד ויהי היום מ״ב ד יח
ויעל וישכב על הילד
ויחם בשר הילד ד לד
עם הילד השני קהל׳ ד טו
הילד בזונה יואל ד ג

In puerum istum. בַּיֶּלֶד

אל תחטאו בילד בראׄ מב כב

Puero. לַיֶּלֶד

השלום לילד מ״ב ד כו

Nati, pueri. יְלָדִים

לפנה ילדים
ולחנה אין ילדים ש״א א ב
ארבעים ושני ילדים מ״ב ב כד
ילדים אשר אין בהם דני׳ א ד
ילדים וילדות משחקים זכר׳ ח ה

Et pueri. וִילָדִים

אנשים ונשים וילדים עז׳ י א

Pueri. הַיְלָדִים

ויחץ את הילדים בראׄ לג א
ואת הילדים
הילדים אשר חנן אלהים לג ה
כי הילדים רכים לג יג
ולרגל הילדים לג יד
ותחיין את הילדים שמו׳ א יז
ותחיין את הילדים א יח
ויועץ את הילדים מ״א יב ח
וידברו אליו הילדים יב י
וידבר אליהם כעצת הילדים יב יד
ויועץ את הילדים ד״ה ב י ח
וידברו אתו הילדים י י
כעצת הילדים לאמר י יד
שחטי הילדים בנחלים ישע׳ נז ה

מן הילדים אשר כגילכם דני׳ א י
מראינו ומראה הילדים א יג
ובריאי בשר מן כל הילדים א טו

Et pueri. וְהַיְלָדִים

וגם הנשים והילדים שמחו נחמ׳ יב מג
והילדים אשר נתן לי יי׳ ישע׳ ח יח
והילדים האלה ארבעתם דני׳ א יז

Nati. יַלְדֵי

אתם ילדי פשע ישע׳ נז ד

Et pueri. וְיַלְדֵי

וילדי זנונים הוש׳ א ב

Et pueris. וּבְיַלְדֵי

ובילדי נכרים ישע׳ ב ו

E natis. מִיַּלְדֵי

מילדי העברים זה שמו׳ ב ז

E natos meos. יְלָדַי

תנה את נשי ואת ילדי בראׄ ל כו
את שני ילדי לו לעבדים מ״ב ד א

Nati ejus. יְלָדָיו · יְלָדָו

ואת אחד עשר ילדיו בראׄ לב כג
כי ילדו אל אל ישועו איו׳ לח מא
כי בראתו ילדיו ישע׳ כט כג

Pueri ejus. יְלָדֶיהָ

ויצאו ילדיה שמו׳ כא כב
משני ילדיה ומאישה רות א ה

Et pueri ejus. וִילָדֶיהָ

ואת לאה וילדיה בראׄ לג ב
ותגש גם לאה וילדיה לג ז
האשה וילדיה שמו׳ כא ד

Et nati eorum. וְיַלְדֵיהֶם

וילדיהם ירקדון איו׳ כא יא

Nati earum. יַלְדֵיהֶן

ואת ילדיהן ראשונה בראׄ לג ב
תכרענה ילדיהן תפלחנה איו׳ לט ג
יחדו ירבצו ילדיהן ישע׳ יא ז
בשלו ילדיהן איכ׳ ד י

Et nati earum. וְיַלְדֵיהֶן

הנה וילדיהן ותשתחוין בראׄ לג ו

Natus. הַיִּלּוֹד

s נעבארנער.

כל הבן הילוד היארה שמו׳ א כב
גם הבן הילוד לך ש״ב יב יד

Nati. הַיִּלֹּדִים

הילדים במדבר יהושׄ ה ה
הילדים לו בירושלם ש״ב ה יד
הילדים במקום הזה ירמ׳ טז ג

Nata, puella. הַיַּלְדָּה

s מאדכען.

קח לי את הילדה הזאת בראׄ לד ד

Et puellam. וְהַיַּלְדָּה

והילדה מכרו ביין יואל ד ג

Et puellis. וִילָדוֹת

ימלאו ילדים וילדות זכר׳ ח ה

Natus. * יְלִיד

s יְלִיד בַּיִת הויזגעבארנער, שקלאף; קינדער, נאכקאממען.

יליד בית ומקנת כסף בראׄ יז יב
יז כז
המול ימול יליד ביתך יז יג
אם יליד בית הוא ירמ׳ ב יד

Et natus. וִילִיד

ויליד ביתו ויקר׳ כב יא

Nati. יְלִידֵי

את חניכיו ילידי ביתו בראׄ יד יד
ואת כל ילידי ביתו יז כג
ילידי הענק במד׳ יג כב וכח
ילידי הענק יהושׄ טו יד

Inter natos. בִּילִידֵי · בִּילְדֵי

אשר בילידי הרפה ש״ב כא טז
אשר בילידי הרפה כא יח

E natis. s מִילִידֵי

מילידי הרפאים ויכנעו ד״ה א כ ד

Partus. * לֵדָה

s דאס געבאהרען, דיא געבורט. (אנ-
כמו

פינים: קאנשטרוקט:).

כמו אשת לדה ירמ' יג כא

Ad partum. לָלֶדָה

וכח אין ללדה מ"ב יט ג
וכח אין ללדה ישע' לז ג

A partu. מִלֵּדָה

מלדה ומבטן ומהריון הוש' ט יא

* Juventa. הַיַּלְדוּת

s יינגלינגסאלטער, יוגענד.

כי הילדות והשחרות קהל' יא י

Juventae tuae. יַלְדֻתֶךָ

טל ילדתך תהל' קי ג

In juventa tua. בְּיַלְדוּתֶךָ

שמח בחור בילדותך קהל' יא ט

* מוֹלֶדֶת

Nativitas, progenies, cognatio.

s נעבורט, אבקונפט, נעבורטסארט, הייםאטה, היימאטהלאנד, פאטערלאנד, נאכקאםמענשאפט, פאמיליע, לאנדסלייטע. מוֹלֶדֶת בַּיִת געבארען אים הויזע (עהעליך) מוֹלֶדֶת חוּץ געבארען אויססערהאלב (אונעהעליך).

מולדת בית או מולדת חוץ ויקר' יח ט
מולדת אביך יח יא

Cognatio mea. מוֹלַדְתִּי

כי אל ארצי ואל מולדתי ברא' כד ד
ומארץ מולדתי כד ז
ואל מולדתי אלך במד' י ל
באבדן מולדתי אסת' ח ו

Cognationis nostrae. מוֹלַדְתֵּנוּ

ואל ארץ מולדתנו ירמ' מו יו

וּלְמוֹלַדְתֵּנוּ
Et de cognatione nostra.

לנו ולמולדתנו לאמר ברא' מג ז

Cognationis tuae. מוֹלַדְתְּךָ

ושוב אל ארץ מולדתך ברא' לא יג

Et progenies tua. וּמוֹלַדְתְּךָ

ומולדתך אשר הולדת ברא' מח ו

וּלְמוֹלַדְתְּךָ
Et ad cognationem tuam.

שוב לארצך ולמולדתך ברא' לב י

Et ad cognat. tuam. וּלְמוֹלַדְתֵּךְ

אל ארץ אבותיך ולמולדתך ברא' לא ג

Et de cognat. tuae. וּמִמּוֹלַדְתְּךָ

מארצך וממולדתך ברא' יב א

Nativitatis tuae. מוֹלַדְתֵּךְ

וארץ מולדתך רות ב יא

Nativitatis suae. מוֹלַדְתּוֹ

בארץ מולדתו ברא' יא כח
וראה את ארץ מולדתו ירמ' כב י

Cognationem suam. מוֹלַדְתָּהּ

את עמה ואת מולדתה אסת' ב י
מולדתה ואת עמה ב כ

Cognationis suae. מוֹלַדְתָּם

כשדים ארץ מולדתם יחזק' כג טו

וּמֹלְדֹתַיִךְ . וּמוֹלְדוֹתַיִךְ
Et geniturae tuae.

מכרתיך ומלדתיך יחזק' יו ג
ומולדותיך ביום יו ד ויו ה

* תּוֹלְדוֹת . תּוֹלְדֹת . תֹּלְדֹת
Generationes. תֹּלְדוֹת

s פאמיליע, געשלעכט, ענטשטעהונג, פאמיליענגעשיכטע. סֵפֶר תּוֹלְדוֹת געשלעכטסרעגיזטער, פאמיליענרעגיזטער.

אלה תולדות השמים ברא' ב ד
זה ספר תולדת אדם ה א
אלה תולדת נח נח ו ט
ואלה תולדת בני נח י א
אלה תולדת שם יא י
ואלה תולדת תרח יא כז
ואלה תלדת ישמעאל כה יב
ואלה תולדת יצחק כה יט

תלדות עשו הוא אדום לו א
תלדות עשו אבי אדום לו ט
אלה תלדות יעקב לז ב
ואלה תולדת אהרן במד' ג א
ואלה תולדות פרץ רות ד יח

Ad generat. suas. לְתֹלְדֹתָיו

לחברוני לתלדתיו ד"ה א כו לא

Generat suae. תּוֹלְדֹתָם

אלה תולדתם בכור ישמעאל
ד"ה א א כט
תולדתם למשפחתם במד' א כ
וא כב וא כד וא כו וא כח
וא ל וא לב וא לד וא לו
וא לח וא מ וא מב

Juxta generat. suas. כְּתוֹלְדֹתָם

השנית כתולדתם שמו' כח י

לְתוֹלְדֹתָם
לְתֹלְדֹתָם . לְתֹלְדוֹתָם
Juxta generat suas.

בני נח לתולדתם ברא' י לב
בשמתם לתולדתם כה יג
בני לוי לתלדתם שמו' ו יו
משפחת הלוי לתלדתם ו יט
בהתיחש לתלדותם ד"ה א ה ז
גבורי חיל לתלדותם ז ב
ועליהם לתלדותם ז ד
והתיחשם לתלדותם ז ט
לתלדותם ראשים ח כח
ואחיהם לתלדותם ט ט
ללוים לתלדותם ט לה

ילך כל ענין הליכה:

Ire, Ambulare.

Ire. לֶכֶת

s געהען, וואנדעלן, פאלגען, נאכפאלגען; פיהרען, לייטען, הינגעהטען, טראגען, הינוועגטראגען, דאהין געהען, דאהינפאהרען, אונטערגעהען, פליעסען לאססען, הינוועג טרייבען, הינוועג פיהרען. לְכָה (אייגענטל: אימפעראט: מיט אנגעזעטצטעם ה געהע!) אינ-

לבלתי

מעריקעט: דער ערמונטערונג: וואהל-
אן! אויף! — דיא איבריגע: פֿארמען
זיעהע אונטער הָלַךְ זייטע תקלב.

לבלתי לכת רות ג י
למן היום לכת המלך שמו׳ ב יט כה
לבלתי לכת אחרי מלכ׳ א יא י
והצנע לכת עם אלהיך מיכ׳ ו ח

לֶכֶת *Ire.*

ואיש תבונה יישר לכת משלי טו כא
וארבעה מטבי לכת ל כט

וּבְלֶכֶת *Et in eundo, dum irent.*

ובלכת החיות יחזק׳ א יט
ובלכת הכרובים י יט

לָלֶכֶת *Ad eundum, ire.*

ללכת ארצה כנען בראׁ יא לא
ויצאו ללכת ארצה כנען יב ה
האשה ללכת אחרי כד ה
לא תאבה האשה ללכת כד ח
לא תרחיקו ללכת שמו׳ ח כד
ללכת יומם ולילה יג כא
תשמרו ללכת בהם ויקר׳ יח ד
ללכת בדרכיו דבר׳ ח ו
ללכת בכל דרכיו י יב ויא כב
ללכת אחרי אלהים יא כח וכח יד
אשר צוך יי׳ אלהיך ללכת בה יג ו
ללכת לעבד את אלהי הגוים כט יז
ללכת בדרכיו ולשמר ל יז
ביום צאתנו ללכת אליכם יהוש׳ ט יב
ללכת אל ארץ הגלעד כב ט
ללכת אחרי אלהים אחרים שופ׳ ב יט
את דרך יי׳ ללכת בם ב כב
ולנו לא קראת ללכת עמך יב א
אל תעצלו ללכת יח ט
ויקם ללכת יט ה
ויקם האיש ללכת יט ז
מיום החמישי ללכת יט ח
ויקם האיש ללכת יט ט
ויצא ללכת לדרכו יט כז
כי מתאמצת היא ללכת רות א יח
בהפנתו שכמו ללכת שמו׳ א י ט
ויסב שמואל ללכת טו כז
לא תוכל ללכת אל הפלשתי יז לג
ויאל ללכת
לא אוכל ללכת באלה יז לט
דוד נחפז ללכת כג כו
הוא ואנשיו ללכת בבקר כט יא
ולא נטה ללכת על הימין
שמו׳ ב ב יט
ולא אבה ללכת יג כה
מהרו ללכת פן ימהר טו יד
אניעך עמנו ללכת טו כ
ללכת לקראת המלך יט יז
ללכת בדרכיו לשמר חקיו
מלכ׳ א ב ג
ללכת לפני באמת ב ד
ללכת בחקות דוד ג ג
ללכת בהם ו יב
ללכת לפני כאשר הלכת ח כה
ללכת בכל דרכיו ח נח
ללכת בחקיו ולשמר מצותיו ח סא
ללכת אל ארצך יא כב
וישובו ללכת כדבר יי׳ יב כד
ללכת בדרך אשר הלכת יג יז
ללכת בדרכי ירבעם יו יט
ויתעב מאד ללכת אחרי כא כו
ללכת אופירה לזהב כב מט
ללכת להגיד ביזרעאל מלכ׳ ב ט טו
ללכת בתורת יי׳ י לא
ללכת אחר יי׳ כג ג
ללכת עם אבתיך ד״ה א יז יא
ולא יכול דויד ללכת לפניו כא ל
ללכת בתורתי ד״ה ב ו יז
למען ייראוך ללכת בדרכיך ו לא
לעשות אניות ללכת תרשיש כ לו
ולא עצרו ללכת אל תרשיש כ לז
מאפרים ללכת למקומם כה י
ללכת אחרי יי׳ לד לא
ללכת ירושלם עזר׳ ח לא
ללכת בתורת האלהים נחמ׳ י ל
ובתורתו מאנו ללכת תהל׳ עח י
ללכת אל עיר מושב קז ז
ללכת בדרכי חשך משלי ב יג
ערום ישוב ללכת קהל׳ ה יד
טוב ללכת אל בית אבל ז ב
לא ידע ללכת אל עיר י טו
ללכת נתיבות ירמ׳ יח טו
ללכת בתורתי כו ד
ללכת ארץ בנימן לז יב
הישר בעיניך ללכת שמה לך מ ד
כל הישר בעיניך ללכת לך מ ה
ללכת לבוא מצרים מא יז
ללכת לקטר לעבד מד ג
הרוח ללכת יחזק׳ א יב
הרוח ללכת ילכו שמה
הרוח ללכת א כ
ללכת בתורתיו דני׳ ט י
ויבקשו ללכת זכר׳ ו ז

לָלֶכֶת *Ire.*

הם שבים ללכת קהל׳ א ז

וְלָלֶכֶת *Et ire, ambulare.*

וללכת בדרכיו כל הימים דבר׳ יט ט
וללכת בדרכיו ל יז
וללכת בכל דרכיו יהוש׳ כב ה
וללכת עם אנשי רשע איו׳ לד ח

מִלֶּכֶת *Ab eundo.*

מלכת אחרי דוד שמו׳ א ל כא
וישבו מלכת אל ירבעם ד״ה ב יא ד
מלכת עמו למלחמה כה יג
מלכת אל בית משתה קהל׳ ז ב
ויסרני מלכת בדרך העם ישע׳ ח יא
מלכת ברחבתינו איכ׳ ד יח

לֶכְתִּי *Ire me.*

ביום לכתי מחנים מלכ׳ א ב ח

לֶכְתְּךָ *Ire te.*

ידע לכתך את המדבר דבר׳ ב ז

בְּלֶכְתְּךָ *In eundo te.*

בלכתך לשוב מצרימה שמו׳ ד כא
הלוא בלכתך עמנו לג טז
בלכתך היום מעמדי שמו׳ א י ב
בלכתך לא יצר צעדך משלי ד יב

וּבְלֶכְתְּךָ *Et in eundo te.*

ובלכתך בדרך דבר׳ ו ז ויא יט

לֶכְתֵּךְ *Ire te.*

לכתך אחרי במדבר ירמ׳ ב ב

לֶכְתּוֹ *Ambulare eum.*

לכתו בחטאות ירבעם מלכ׳ א יו לא

בְּלֶכְתּוֹ *In ire eum.*

בלכתו לדרוש אלהים שמו׳ א ט ט
בלכתו להשיב ידו שמו׳ ב ח ג
וכה אמר בלכתו יט א

בלכתו

בלכתו אל צקלג ד"ה א יב כ
בלכתו להציב ידו יח ג
בלכתו את צדקיהו ירמ' נא נט

לְכְתָּם *Ire eos.*

ויהי אחרי לכתם שמו' ב יז כא

בְּלֶכְתָּם *In ire eos.*

בלכתם ילכו יחזק' א יז
בלכתם ילכו א כא
כקול שדי בלכתם א כד
בלכתם אל ארבעת רבעיהם י יא
לא יסבו בלכתם י יא
לא יסבו בלכתם י יא

וּבְלֶכְתָּם *Et in ire eos.*

ובלכתם ממנו ד"ה ב כד כה

בְּלֶכְתָּן *In ire ipsa.*

לא יסבו בלכתן יחזק' א ט
לא יסבו בלכתן א יב
לא יסבו בלכתן א יז

לֵךְ · לֶךְ *Ito.*

לך לך מארצך בראש' יב א
לך מעמנו כי עצמת כו טז
לך נא אל הצאן כז ט
קום לך פדנה ארם כח ב
לך נא ראה לז יד
לך ואספת שמו' ג טז
ועתה לך ואנכי אהיה עם פיך ד יב
יתרו למשה לך לשלום ד יח
לך שב מצרים ד יט
לך לקראת משה המדברה ד כז
לך אל פרעה בבקר ז טו
ויאמר לו פרעה לך מעלי י כח
לך אל העם וקדשתם יט י
לך רד ועלית יט כד
לך רד כי שחת עמך לב ז
לך נחה את העם לב לד
לך עלה מזה לג א
קום לך אתם במד' כב כ
לך עם האנשים כב לה
לך אמר להם דבר' ה ל
קום לך למסע י יא
לך ומשכת בהר תבור שופ' ד ו
ותאמר לו לך ואראך ד כב
לך בכחך זה ו יד

לך אתה מלך עלינו ט יד
לך שבכי שמו' א נ ט
וקום לך בקש את האתנת ט ג
לך והכיתה את עמלק טו ג
לך והחרמת את החטאים טו יח
לך ויי יהיה עמך יז לז
לך מצא את החצים כ כא
לך כי שלחך יי כ כב
ויאמר לו לך הביא העיר כ מ
ויאמר יהונתן לדוד לך לשלום כ מב
לך ובאת לך אל ארץ יהודה כב ה
לך והכית בפלשתים כג ב
לאמר לך עבד אלהים אחרים כו יט
לך שוב וישב שמו' ב ג טז
כל אשר בלבבך לך עשה ז ג
לך ואמרת אל עבדי אל דוד ז ה
לך בשלום ויקם וילך טו ט
ויאמר דוד אל אתי לך ועבר טו כב
לך הגד למלך יח כא
לך מנה את ישראל כד א
ויאמר לו שלמה לך לביתך מלכ' א א נג
ענתת לך על שדיך ב כו
לאמר לך פגע בו ב כט
לך אתי הביתה ואכל לחם יג טו
לך הפרה את בריתך טו יט
לך מזה ופנית לך קדמה יז ג
קום לך צרפתה יז ט
לך הראה אל אחאב יח א
לך בארץ אל כל מעיני המים יח ה
לך אמר לאדניך הנה אליהו יח ח ויה יא ויח יד
לך שוב לדרכך יט טו
לך שוב יט כ
ויאמר לו לך התחזק כ כב
לך אל נביאי אביך מלכ' ב ג יג
לך בא ואשלחה ספר ה ה
ויאמר לו לך לשלום ה יט
לך אמר לו חיה תחיה ח י
לך ואמרת אל דויד עבדי ד"ה א יז ד
לך עברת אל חיך כא י
לך הפר בריתך את בעשא ד"ה ב יז ג
לך כנוס את כל היהודים אסת' ד טז
אל תאמר לרעך לך ושוב משלי ג כח
לך התרפס ו ג
לך אל נמלה עצל ו ו

לך מנגד לאיש כסיל יד ז
לך אכל בשמחה לחמך קהל' ט ז
לך ואמרת ישע' ו ט
לך ופתחת השק כ ב
לך העמד המצפה כא ו
לך בא אל הסכן כב טו
לך עמי בא בחדריך כו כ
וקום לך פרתה ירמ' יג ד ויג ו
לך הסתר לו יט
הישר בעיניך ללכת שמה לך מ ד
כל הישר בעיניך ללכת לך מ ה
לך בא אל בית ישראל יחזק' ג ד
ויאמר לך דניאל דני' יב ט
ואתה לך לקץ יב יג
לך קח לך הוש' א ב
לך אהב אשה ג א
לך ברח לך עמו' ז יב
לך הנבא על עמי ז טו
לך אל נינוה יונה א ב
לך אל נינוה ג ב

לְךָ *Ito.*

לך נא אתי אל מקום במדב' כג יג
לך ונקרבה באחד שופט' יט יג
לך נתראה פנים ד"ה ב כה יז

וְלֵךְ · וְלֶךְ *Et ito.*

ולך לך אל ארץ המריה בראש' כב ב
שמע בקלי ולך קח לי כז יג
שים ידך על פיך ולך עמנו שופ' יח יט
ולך אשלחך אל ישי שמו' א יו א
שוב ולך בשלום כט ז
ולך השב את הנער שמו' ב יד כא
הואל נא ולך מלכ' ב ו ג
ולך לקראת איש האלהים ח ח
בידך ולך רמת גלעד ט א
ולך דבר אל בית ישראל יחזק' ג א
ולך בא אל הגולה ג יא

וָלֵךְ *Et ito.*

הנה אשתך קח ולך בראש' יב יט
רבקה לפניך קח ולך כד נא
ותאמר אל נערה נהג ולך מלכ' ב ד כד
וקח משענתי בידך ולך ד כט
קהנה בידך ולך ירמ' לו יד

לְכָה *Ito, Age.*

לכה נשקה את אבינו בראש' יט לב

לכה נכרתה ברית | לא מד
לכה ואשלחך אליהם | לז יג
לכה ואשלחך אל פרעה | שמ' ג י
לכה אתנו והטבנו לך | במד' י כט
לכה נא ארה לי | כב ו
עתה לכה קבה לי | כב יא
לכה ארה לי יעקב | כג ז
לכה נא אקחך | כג כז
לכה איעצך | כד יד
לכה והיית לנו לקצין | שופט' יא ו
לכה נא ונסורה | יט יא
לכה ונשובה | ש"א ט ה
לכה נלכה וילכו אל העיר | ט י
לכה ונעברה אל מצב פלשתים
יד א ויד ו
לכה אלי ואתנה את בשרך | יז מד
לכה ונצא השדה | כ יא
ויאמר לכה אתי | מלכ' ב י יז
לכה נתראה פנים | יד ח
לכה ונועדה יחדיו | נחמ' ו ב
לכה ונועצה יחדו | ו ז
אם יאמרו לכה אתנו | משלי א יא
לכה נרוה דדים | ז יח
לכה נא אנסכה | קהל' ב א
לכה דודי נצא השדה | שיר ז יב

Et ito. ולכה

ולכה נא קבה לי | במד' כב יז
ולכה זעמה ישראל | כג ז
ולכה לישעתה לנו | תהל' פ ג

Item. s ולכה

מהרה ולכה כי פשטו | ש"א כג כז

Ite. לכו

ועתה לכו ונהרגהו | בראש' לז כ
לכו ונמכרנו לישמעאלים | לז כז
לכו אל יוסף | מא נה
ואתם לכו הביאו | מב יט
לכו לסבלתיכם | שמו' ה ד
אתם לכו קחו | ה יא
ועתה לכו עבדו | ה יח
לכו זבחו לאלהיכם בארץ | ח כא
לכו עבדו את יי' אלהיכם | י ח
לא כן לכו נא הגברים | י יא
לכו עבדו את יי' | י כד
לכו אל ארצכם | במד' כב יג
לכו ראו את הארץ | יהוש' ב א

לכו והתהלכו בארץ | יח ח
לכו וזעקו אל האלהים | שופט' י יד
לכו חקרו את הארץ | יח ב
לכו לשלום | יח ו
לכו והכיתם את יושבי יבש | כא י
לכו וארבתם בכרמים | כא כ
לכו איש לעירו | שמו' א ח כב
לכו ונלכה | ט ט
לכו ונלכה הגלגל | יא יד
לכו סרו רדו מתוך עמלקי | טו ו
לכו נא הכינו עוד | כג כב
לכו והציתוה באש | שמו' ב יד ל
לכו עוד שלשה ימים | מלכ' א יב ה
אם יי' האלהים לכו אחריו
ואם הבעל לכו אחריו | יח כא
לכו דרשו בבעל זבוב | מלכ' ב א ב
לכו שובו אל המלך | א ו
ויאמר לכו וראו | ו יג
לכו אחרי | ו יט
לכו ונפלה אל מחנה ארם | ז ד
לכו ונבאה ונגידה | ז ט
לאמר לכו וראו | ז יד
לכו דרשו את יי' | כב יג
לכו ספרו את ישראל | ד"ה א כא ב
לכו דרשו את יי' | ד"ה ב לד כא
לכו ונבנה את חומת | נחמ' ב יז
לכו אכלו משמנים | ח י
לכו בנים שמעו לי | תהל' לד יב
לכו חזו מפעלות אלהים | מו ט
לכו שמעו ואספרה | סו יז
לכו ונכחידם מגוי | פג ה
לכו נרננה ליי' | צה א
לכו לחמו בלחמי | משלי ט ה
לכו נא ונוכחה | ישע' א יח
לכו ונעלה אל הר | ב ג
לכו ונלכה באור יי' | ב ה
לכו מלאכים קלים | יח ב
זה הדרך לכו בו | ל כא
לכו באור אשכם | נ יא
לכו למים | נה א
לכו נא אל מקומי | ירמ' ז יב
לכו אספו כל חית השדה | יב ט
לכו ונחשבה | יח יח
לכו ונכהו בלשון | יח יח
לכו ונכחידנה | מח ב
איש גלוליו לכו עבדו | יחזק' כ לט
לכו ונשובה אל יי' | הוש' ו א
לכו ונפילה גורלות | יונ' א ז

לכו ונעלה אל הר יי' | מיכ' ד ב
ויאמר לכו | זכר' ו ז

Ite. לכו

ההרה לכו | יהוש' ב טז
ויאמר לכו | מלכ' ב ו ג
s בחקותי לכו | יחזק' כ יח

Et ite. ולכו

השקו הצאן ולכו רעו | בראש' כט ז
ולכו באו ארצה כנען | מה יז
ולכו עבדו | שמו' יב לא
ולכו לקראתם | יהוש' ט יא
ועתה פנו ולכו לכם | כב ד
ולכו אל עבדי איוב | איו' מב ח
שברו ואכלו ולכו שברו | ישע' נה א
הטו אזנכם ולכו אלי | נה ג
דרך הטוב ולכו בה | ירמ' ו טז
ולכו משם חמת רבה | עמו' ו ב
קומו ולכו | מיכ' ב י

Et ite. ולכו

קחו ולכו | בראש' מב לג
כאשר דברתם ולכו | שמו' יב לב
ואור לכם ולכו | שמו' א כט י

Ito. לכי

לכי את מלכי עלינו | שופט' ט י וט יב
לכי בתי | רות ב ב
ויאמר לכי לשלום | שמו' א א יז
לכי נא בית אמנון | שמו' ב יג ז
לכי לביתך | יד ח
לכי איעצך נא עצה | מלכ' א א יב
לכי ובאי אל המלך דוד | א יג
לכי אמרי לירבעם | יד ז
ואת קומי לכי לביתך | יד יב
לכי שאלי לך כלים | מלכ' ב ד ג
לכי מכרי את השמן | ד ז

Ito. לכי

בת פרעה לכי | שמו' ב ח
ויאמר לכי | שופט' יא לח
קומי לכי | שמו' ב יג טו

Et ito. ולכי

קומי ולכי את וביתך | מלכ' ב ח א
יפתי ולכי לך | שיר ב י
רעיתי יפתי ולכי לך | ב יג

Ite. לְכֶנָה

לכנה שבנה   רות א ח

Ite. לְכֶן

שבנה כנתי לכן   רות א יב

Ibo. אֵלֵךְ · אֵלְךָ

ותאמר אלך   בראי כד נח
כי אלך אל פרעה   שמו׳ ג יא
אף אני אלך עמם בקרי   ויק׳ כו מא
לא אלך כי אל ארצי
ואל מולדתי אלך   במד׳ י ל
בדרך בדרך אלך   דבר׳ ב כז
כי בשררות לבי אלך   כט יח
תלכי עמי לא אלך   שופט׳ ד ח
ותאמר הלך אלך עמך   ד ט
כי אל אשר תלכי אלך   רות א יו
ויאמר שמואל איך אלך   שמו׳ א יו ב
והיה אני אלך מאתך   מלכי א יח יב
ויאמר אני אלך   מלכ׳ ב ו ג
בטרם אלך ולא אשוב   איוב י כא
לאורח אלך חשך   כט ג
גם כי אלך בגיא צלמות   תהל׳ כג ד
ואני בתמי אלך   כו יא
בטרם אלך ואינני   לט יד
למה קדר אלך   מב י
אם אלך בקרב צרה   קלח ז
אנה אלך מרוחך   קלט ז
הודיעני דרך זו אלך   קמג ח
אלך לי אל הר המור   שיר ד ו
אני לפניך אלך   ישע׳ מה ב
ואחריהם אלך   ירמ׳ ב כה
אלך אשובה אל מקומי   הושי ה טו

Et ibo. וְאֵלֵךְ

ואלך את המלך   שמו׳ ב יט כו
שלחני ואלך אל ארצי   מלכ׳ א יא כא
אסרף ואלך אשא   הושי ה יד

Et ivi. וָאֵלֵךְ

ואלך עד בית לחם   שופט׳ יט יח
ואלך בדרך אשר שלחני יי׳   שמו׳ א טו כ
ואלך ואטמנהו בפרת   ירמ׳ יג ה
ואלך פרתה   יג ז
ואלך מר בחמת רוחי   יחזק׳ ג יד

Et ivi. וָאֵלְךָ

יתצני סביב ואלך   איו׳ יט י

ילך

Num ibo. הַאֵלֵךְ

האלך וקראתי לך   שמו׳ ב ז
האלך והכתי   שמו׳ א כג ב
האלך על רמת גלעד   מלכ׳ א כב ו

Ibo. אֵלְכָה

אלכה ואראנו בטרם אמות   בראי מה כח
אלכה נא ואשובה   שמו׳ ד יח
אלכה נא השדה   רות ב ב
אלכה נא ואשלם את נדרי   שמו׳ ב טו ז
אלכה לי אל הגדלים   ירמ׳ ה ה
לאמר אלכה נא   ט טו
אלכה אחרי מאהבי   הושי ב ז
אלכה ואשובה אל אישי   ב ט
אלכה גם אני   זכר׳ ח כא

Ibo. אֵילְכָה

אילכה שולל וערום   מיכ׳ א ח

Ibo. אֵלְכָה

אלכה בשערי שאול   ישע׳ לח ט

Et ibo. וְאֵלְכָה

שלחוני ואלכה לאדני   בראי כד נו
ואלכה אל מקומי   ל כה
ואלכה לנגדך   לג יב
ואלכה אולי יקרה יי׳   במד׳ כג ג
ואלכה וירדתי על ההרים   שופ׳ יא לז
ואלכה אליה ואדרשה בה
שמו׳ א כח ז
ואלכה מעל העיר   שמו׳ ב כ כא
ואלכה אחריך ויאמר לו   מלכ׳ א יט כ
ואלכה מאתם   ירמ׳ ט א

Et ibo. וְאֵלְכָה

עבדתי אתך בהן ואלכה   בראי ל כו
אקומה ואלכה ואקבצה   שמו׳ ב ג כא

Ibis. תֵּלֵךְ · תֵּלֵךְ

על גחנך תלך   בראי ג יד
ואל מולדתי תלך   כד ד
אם לא אל בית אבי תלך   כד לח
ימים או עשור אחר תלך   כד נה
ושמרתיך בכל אשר תלך   כח טו
למי אתה ואנה תלך   לב יח
לא תלך רכיל   ויקר׳ יט יו
והיה כי תלך עמנו   במד׳ י לב

לא תלך עמהם   כב יב
למען תשכיל בכל אשר תלך
יהוש׳ א ז
כי עמך יי׳ אלהיך בכל אשר תלך
א ט
אנה תלך ומאין תבוא   שופ׳ יט יז
ויהי בך כח כי תלך בדרך
שמו׳ א כח כב
למה תלך גם אתה   שמו׳ ב טו יט
ואם תלך בדרכי   מלכ׳ א ג יד
אם תלך בחקתי   ו יב
אם תלך לפני   ט ד
ואתה אם תלך לפני   ד״ה ב ז יז
בדרך זו תלך   תהלי לב ח
אל תלך בדרך אתם   משלי א טו
למען תלך בדרך טובים   ב כ
אז תלך לבטח   ג כג
כאשר תלך אל בית האלהים   קהל׳ ד יז
אל תבהל מפניו תלך   ח ג
בל תלך בו אני שים   ישע׳ לג כא
כי תלך במו אש   מג ב
מדריכך בדרך תלך   מח יז
אשר אשלחך תלך   ירמ׳ א ז
ואל תלך לספוד   יז ה
המקמות אשר תלך שם   מה ה
אם בדרכי תלך   זכר׳ ג ז

Et ivisti. וַתֵּלֵךְ

ותלך ותעשה לך   מלכ׳ א יד ט
ותלך בדרך ירבעם   יו ב
ותלך אחרי הבעלים   יח יח
ותלך בדרך מלכי ישראל   ד״ה ב כא יג

Iturusne es. הֲתֵלֵךְ

התלך אתי למלחמה   מלכ׳ א כב ד
התלך אתי   מלכ׳ ב ג ז
התלך עמי רמת גלעד   ד״ה ב יח ג

Ibis. תֵּלְכִי

אם תלכי עמי והלכתי   שופ׳ ד ח
ואם לא תלכי עמי   ד ח
אל אשר תלכי אלך   רות א יו
אל תלכי ללקט בשדה אחר   ב ח

Ibis, itura es. תֵּלֵכִי

אי מזה באת ואנה תלכי   בראי יו ח
אחור תלכי   ירמ׳ טו ו

Et ivisti. וַתֵּלְכִי

ותלכי אל עם רות ב יא

An itura es. הֲתֵלְכִי

התלכי עם האיש הזה בראׁ כד נח

Ibit. יֵלֵךְ · יֵלֶךְ

גם טפכם ילך עמכם שמו׳ י כד
גם מקננו ילך עמנו י כו
כי ילך מלאכי לפניך כג כג
הנה מלאכי ילך לפניך לב לד
ילך נא אדני בקרבנו לד ט
ילך וישב לביתו דבר׳ כ ה ו ז ח
מתפוח ילך הגבול ימה יהוש׳ יז ח
זה ילך אתך הוא ילך אתך
זה לא ילך עמך
הוא לא ילך שופ׳ ז ד
עבדך ילך ונלחם שמו׳ א יז לב
ילך נא המלך ועבדיו שמו׳ ב יג כד
ולא ילך אתנו אמנון יג כו
למה ילך עמך יג כו
הלוך ילך ובכה תהל׳ קכו ו
הולך בתום ילך בטח משלי י ט
אל חכמים לא ילך טו יב
כל עמת שבא כן ילך קהל׳ ה טו
ובחשך ילך ו ד
ומי ילך לנו ישע׳ ו ח
קולה כנחש ילך ירמ׳ מו כב
מלכם בגולה ילך מט ג
לפניו ילך דבר חבק׳ ג ה

Utrum ambulaturus sit. הֲיֵלֵךְ

הילך בתורתי שמו׳ טז ד

Et ibit. וְיֵלַךְ

ישאהו קדים וילך איוב כז כא

Et ivit. וַיֵּלֶךְ

וילך אברם
וילך אתו לוט בראׁ יב ד
וילך למסעיו מנגב יג ג
וילך יי׳ כאשר כלה יח לג
ויקם וילך אל המקום כב ג
וילך אברהם ויקח את האיל כב יג
וילך וכל טוב וגו׳ ויקם וילך כד י
וילך יצחק אל אבימלך כו א
וילך הלוך וגדל כו יג
וילך משם יצחק כו יז
וילך עשו השדה כז ה
וילך ויקח ויבא לאמו כז יד
וילך פדנה ארם כח ה וכח ז
וילך עשו אל ישמעאל כח ט
וילך חרנה כח י
וילך ארצה בני קדם כט א
וילך ראובן בימי קציר חטים ל יד
וילך וישב לבן למקמו לב א
וילך ראובן וישכב לה כב
וילך אל ארץ לו ו
וילך יוסף אחר אחיו לז יז
וילך איש מבית לוי שמו׳ ב א
וילך משה וישב אל יתר ד יח
וילך ויפגשהו ד כז
וילך משה ואהרן ד כט
וילך מאחריהם יד יט
וילך לו אל ארצו יח כז
וילך אל דתן ואבירם במד׳ טז כה
וילך עם שרי מואב כב כא
וילך בלעם כב לה
וילך בלעם עם בלק כב לט
וילך שפי כג ג
וילך וישב למקמו כד כה
וילך ויעבד אלהים אחרים דבר׳ יז ג
וילך משה וידבר לא א
וילך משה ויהושע לא יד
וילך יהושע אליו יהוש׳ ה יג
וילך אתו שמעון שופ׳ א ג
וילך יהודה אל הכנעני א י
וילך משם אל יושבי דביר א יא
וילך וישב את העם א טז
וילך יהודה את שמעון א יז
וילך האיש ארץ החתים א כו
וילך ויך את ישראל ג יג
וילך ירבעל בן יואש ח כט
וילך אבימלך בן ירבעל ט א
וילך ויעמד בראש הר גרזים ט ז
ויברח וילך בארה ט כא
וילך אבימלך אל תבץ ט נ
וילך יפתח עם זקני גלעד יא יא
וילך ישראל במדבר יא טז
וילך במדבר ויסב יא יח
וילך מנוח אחרי אשתו יג יא
וילך הלך ואכל וילך אל אביו יד ט
וילך שמשון וילכד טו ד
וילך שמשון עזתה טז א
וילך האיש מהעיר יז ח
ומחיתך וילך והלוי יז י
ויקם אישה וילך אחריה יט ג
וילך ויבא עד נכח יבוס יט י
וילך למקמו יט כח
וילך איש מבית לחם רות א א
וילך אלקנה הרמתה שמ׳ א ב יא
שוב שכב וילך וישכב ג ה
ויקם שמואל וילך אל עלי ג ו
ויקם וילך אל עלי ג ח
וילך שמואל ג ט
נמוג וילך והלם יד טז
וילך הלוך ורב יד יט
וילך אליו אגג מעדנת טו לב
וילך שמואל הרמתה טו לד
ויקם שמואל וילך הרמתה טז יג
וילך כאשר צוהו ישי יז כ
וילך הפלשתי יז מא
וילך ויקרב לקראת דוד יז מח
ויקם דוד וילך הוא ואנשיו יח כז
וילך ויברח וימלט יט יב
וילך הוא ושמואל יט יח
וילך גם הוא הרמתה יט כב
וילך שם אל ניות ברמה
וילך הלוך ויתנבא יט כג
וילך דוד משם וימלט כב א
וילך דוד משם מצפה מאב כב ג
וילך דוד ויבא יער כב ה
וילך דוד ואנשיו קעילה כג ה
וילך אל דוד חרשה כג טז
וילך שאול ואנשיו לבקש כג כה
וילך שאול מצד ההר כג כו
וילך לקראת פלשתים כג כח
וילך לבקש את דוד כד ג
קם מהמערה וילך בדרך כד ח
וילך שאול אל ביתו כד כג
וילך דוד לדרכו כו כה
וילך הוא ושני אנשים כח ח
וילך דוד הוא ושש מאות איש ל ט
וילך אתה אישה שמ׳ ב ג טז
וילך גם אבנר לדבר ג יט
וילך בשלום ג כא
כי שלחו וילך בשלום ג כב
וישלחהו וילך בשלום ג כג
למה זה שלחתו וילך הלוך ג כד
וילך המלך ואנשיו ה ו
וילך דוד הלוך וגדול ה י
וילך דוד וכל העם ו ב
וילך דוד ויעל את ארון ו יב

וילך כל העם איש לביתו ו יט
וילך המלאך ויבא יא כב
וילך נתן אל ביתו יב טו
את כל העם וילך רבתה יב כט
וילך אל תלמי בן עמיהור יג לז
ואבשלום ברח וילך גשור יג לח
ויקם יואב וילך גשורה יד כג
ויקם וילך חברונה טו ט
וילך דוד ואנשיו יו יג
ויקם וילך אל ביתו יז כג
וילך הצפה אל גג השער יח כד
וילך הלוך וקרב יח כה
וילך עמשא להזעיק כ ה
וילך דוד ויקח את עצמות שאול
כא יב
ויקם וילך ויחזק מלכ׳ א א נ
וילך נתה אל אביש
וילך שמעי ב מ
וילך המלך גבענה ג ד
וילך שלמה אחרי עשתרת יא ה
וילך רחבעם שכם יב א
וילך ישראל לאהליו יב יו
וילך בדרך אחר יג י
וילך אחרי איש האלהים יג יד
וילך וימצאהו אריה יג כד
וילך וימצא את נבלתו יג כח
וילך בכל חטאות אביו טו ג
וילך בדרך אביו טו כו
וילך בדרך ירבעם טו לד
וילך בכל דרך ירבעם יו כו
וילך ויעבד יו לא
וילך ויעש כדבר יי׳ וילך וישב יז ה
ויקם וילך צרפתה יז י
וילך אליהו להראות יח ב
וילך עבדיהו
וילך אחאב יח יו
וירכב אחאב וילך יזרעאלה יח מה
וירא ויקם וילך אל נפשו יט ג
וילך בכח האכילה יט ח
וילך משם וימצא את אלישע יט יט
וילך אחרי אליהו יט כא
וילך מאצלו כ לו
וילך הנביא ויעמד למלך כ לח
וילך מלך ישראל כ מג
וילך בכל דרך אסא כב מג
וילך בדרך אביו ובדרך אמו כב נג
כי מות תמות וילך אליה מלכ׳ ב א ד
וילך אליהו ואלישע ב א

וילך משם אל הר הכרמל ב כה
וילך וישלח אל יהושפט ג ז
וילך מלך ישראל ג ט
ויקם וילך אחריה ד ל
וישב וילך בבית ד לה
וילך ויקח בידו ה ה
ויפן וילך בחמה ה יב
וילך מאתו ה יט
וילך אתם ויבאו הירדנה ו ד
וילך חזאל לקראתו ח ט
וילך הנער הנער הנביא ט ד
וירכב יהוא וילך יזרעאלה ט יז
וילך רכב הסוס לקראתו ט יח
ויקם ויבא וילך שמרון י יב
וילך משם וימצא י טו
וילך אחר חטאת ירבעם יג ב
וילך ויגע האיש בעצמות אלישע
יג כא
וילך בדרך מלכי ישראל יו ג
וילך המלך אחז יו י
ויסע וילך וישב סנחריב יט לו
וילך בכל הדרך כא כא
וילך בכל דרך דוד אביו כב ב
וילך חלקיהו הכהן כב יד
וילך המלך יאשיהו כג כט
וילך דרך הערבה כה ד
וילך דויד וכל ישראל ירושלם
ד״ה א יא ד
וילך דוד הלוך וגדול יא ט
וילך שלמה חמת צובה ד״ה ב ח ג
וילך רחבעם שכמה י א
ושובו אלי וילך העם י ה
וילך כל ישראל לאהליו י יו
וילך בדרך אביו אסא כ לב
וילך בדרך מלכי ישראל כא ג
וילך בלא חמדה כא כ
וילך את יהורם כב ה
וילך גיא המלח כה יא
וילך שמו עד לבוא מצרים כו ח
וילך בדרכי מלכי ישראל כח ב
וילך בדרכי דויד אביו לד ב
וילך חלקיהו לד כב
וילך אל לשכת יהוחנן בן
אלישיב וילך שם עזר׳ י ו
וילך אחריהם הושעיה נחמ׳ יב לב
וילך וישב סנחריב ישע׳ לז לז
וילך שובב נז יז
וילך ירמיה הנביא ירמ׳ כח יא

וילך לעבר אל בני עמון מא י
וילך אל בני עמון מא טו
וילך ויקח את גמר הוש׳ א ג
וילך אפרים אל אשור ה יג
וילך אל נינוה יונ׳ ג ג

וַיֵּלֶךְ Et ivit.

את רבקה וילך בראׄ כד סא
ויאכל וישת ויקם וילך כה לד
ויחר אף יי׳ בם וילך במד׳ יב ט
וילך ויהונתן בא ש״א כא א
ויקצף נעמן וילך מלכי ב ה יא
כלה ענן וילך איו׳ ז ט
ויגרשהו וילך תהל׳ לד א

תֵּלֵךְ Ibit, Itura est.

אלי לא תלך האשה אחרי
בראׄ כד לט
אש לפניו תלך תהל׳ צז ג
אחריך תלך חרב ירמ׳ מח ב

וַתֵּלֶךְ Et ivit.

ותלך התיבה בראׄ ז יח
ותלך ותתע במדבר כא יד
ותלך ותשב לה מנגד כא יו
ותלך ותמלא את החמת כא יט
ותלך לדרש את יי׳ כה כב
ותלך תמר ותשב לח יא
ותקם ותלך ותסר צעיפה לח יט
ותלך העלמה שמו׳ ב ח
מן הדרך ותלך בשדה במד׳ כב כג
ותקם דברה ותלך שופ׳ ד ט
ותלך יד בני ישראל ד כד
ותלך היא ורעותיה יא לח
ותלך מאתו אל בית אביה יט ב
ותלך ותבוא ותלקט רות ב ג
ותלך האשה לדרכה שמו׳ א א יח
ותלך אחרי מלאכי דוד כה מב
ותלך תמר בית אמנון שמו׳ ב יג ח
ותלך הלוך וזעקה יג יט
ותסן ותלך לארצה מלכ׳ א י יג
ותקם ותלך שלה יד ד
ותלך ותבא תרצתה יד יז
ותלך לקחת ויקרא אליה יז יא
ותלך ותעשה כדבר אליהו יז טו
ותלך מאתו ותסגר הדלת
מלכ׳ ב ד ה
ותלך ותבא אל איש האלהים ד כה
ותלך

ותלך היא וביתה ח ב
ותהסך ותלך לארצה ד"ה ב ט יב
ותלך ותזן גם היא ירמ' ג ח
ותלך אחרי מאהביה הוש' ב טו

Ibimus. נֵלֵךְ

דרך שלשת ימים נלך שמו' ח כג
ובזקננו נלך וגו' ובבקרנו נלך י ט
דרך המלך נלך במד' כ יז
בדרך המלך נלך כא כב
ואל כל אשר תשלחנו נלך יהוש' א יז
לא נלך איש לאהלו שופט' כ ח
והנה נלך ומה נביא לאיש
שמו' א ט ז
ואף כי נלך קעילה כג ג
אל נא נלך כלנו שמו' ב יג כה
בית יי' נלך תהל' קכב א
ויאמרו לא נלך ירמ' ו יז
אחרי מחשבותינו נלך יח יב
ואנחנו נלך בשם יי' מיכ' ד ה

Idem. נֵלֵךְ

הדרך אשר נלך בה ירמ' מב ג

Et ivimus. וַנֵּלֶךְ

ונלך את כל המדבר דבר' א יט

Et ibimus. וְנֵלֵךְ

עזבוה ונלך איש לארצו ירמ' נא ט

An ibimus, ire debemus. הֲנֵלֵךְ

הנלך אל רמת גלעד מלכ' א כב טו
הנלך אל רמות גלעד ד"ה ב יח ה
ויח יד

Ibimus. נֵלְכָה

נלכה עד כה בראש' כב ה
נלכה דתינה לז יז
ועתה נלכה נא דרך שלשת
שמו' ג יח
נלכה נא דרך שלשת ימים ה ג
נלכה נזבחה לאלהינו ה ח
נלכה נזבחה ליי' ה יז
נלכה אחרי אלהים אחרים דבר' יג ג
נלכה ונעבדה יג ז ויג יג
עתה נלכה שם שמו' א ט ו
נלכה נא עד הירדן מלכ' ב ו ב
נלכה הלוך זכר' ח כא

לאמר נלכה עמכם ח כג

Ibimus. נֵלְכָה

לכה נלכה שמו' א ט י

Et ibimus. וְנֵלְכָה

נסעה ונלכה בראש' לג יב
ונקומה ונלכה מג ח
קומי ונלכה שופט' יט כח

Idem. וְנֵלְכָה

ונלכה עד הראה שמו' א ט ט
ואת צפחת המים ונלכה לנו כו יא
ונלכה בארחתיו ישע' ב ג
לכו ונלכה באור יי' ב ה
ונלכה בארחתיו מיכ' ד ב

Ibitis. תֵּלְכוּ

בדרך אשר תלכו בה בראש' מב לח
לא תלכו ריקם שמו' ג כא
ולא תלכו בחקת הגוי ויקר' כ כג
ואם תלכו עמי קרי כו כא
אשר תלכו בה דבר' א לג
ואחר תלכו לדרככם יהוש' ב יו
את הדרך אשר תלכו בה ג ד
אשר תלכו בה שופט' יח ו
לא תלכו לרע לכם ירמ' ז ו
תלכו בשבי כ ו
ואל תלכו אחרי אלהים אחרים כה ו
ואל תלכו אחרי אלהים לה טו
ולא תלכו רומה מיכ' ב ג

Ibitis. תֵּלֵכוּ

ובחקתיהם לא תלכו ויקר' יח ג
אם בחקתי תלכו כו ג
בכל הדרך וגו' תלכו דבר' ה ל
אחרי יי' אלהיכם תלכו יג ה
ואחר תלכו יהוש' ב יו
ואחר תלכו שופט' יט ה
הלא אמרתי אליכם אל תלכו
מלכ' ב ב יח
הלא ביראת אלהינו תלכו נחמ' ה ט
ובדרך אל תלכו ירמ' ו כה
בחוקי אבותיכם אל תלכו יחזק' כ יח
אשר בחקי תלכו לו כז

Ibitis. תֵּלֵכוּן

לא תלכון אחרי אלהים אחרים
דבר' ו יד

Idem. תֵּלֵכוּן

והיה כי תלכון שמו' ג כא
ובמנוסה לא תלכון ישע' נב יב

Et ivistis. וַתֵּלְכוּ

ותלכו ומה לי עוד שופט' יח כד
ותלכו במעצותם מיכ' ו יז

Ibunt. יֵלְכוּ

הם ילכו וקששו שמו' ה ז
את הדרך ילכו בה יח כ
אלהים אשר ילכו לפנינו לב א
ולב כג
כי ילכו בשבי דבר' כח מא
ילכו ארחות עקלקלות שופ' ה ו
וכל העם ילכו איש למקמו ז ז
הם ילכו ויגידו שמו' ב יז יז
הדרך הטובה אשר ילכו בה
מלכ' א ח לו
ילכו עבדי עם עבדך כב נ
ילכו נא ויבקשו את אדניך
מלכ' ב ב יז
את הדרך הטובה אשר ילכו בה
ד"ה ב ו כז
את הדרך אשר ילכו בה נחמ' ט יב
וט יט
ילכו במועצותיהם תהל' פא יג
ילכו מחיל אל חיל פד ח
למען ילכו וכשלו אחור ישע' כח יג
ילכו ולא ייעפו מ לא
ולא ילכו עוד אחרי שררות ירמ' ג יז
ילכו בית יהודה ג יח
ילכו גם עשו פרי יב ב
הלך ילכו מעלינו הכשדים לז ט
ילכו האופנים יחזק' א יט
ילכו האופנים י יז
ילכו לבקש את יי' הוש' ה ו
אחרי יי' ילכו יא י
ילכו יונקותיו יד ז
וצדקים ילכו בם יד י
ילכו מים יואל ד יח
ילכו אל הנערה עמוס ב ז
ואם ילכו בשבי ט ד
ילכו איש בשם אלהיו מיכ' ד ה

Ibunt. יֵלֵכוּ

ויאמר פני ילכו שמו' לג יד
אחריך ילכו ישע' מה יד
ומאהבך

ושתבך בשבי ילכו ירמ׳ כב כב
כלם בשבי ילכו ל יז
כי לא ילכו לז ט
כי בחיל ילכו מו כב
עבר פניו ילכו יחזק׳ א ט
ואיש אל עבר פניו ילכו א יב
הרוח ללכת ילכו א יב
בלכתם ילכו א יז
ללכת ילכו א כ
בלכתם ילכו א כא
אל ארבעת רבעיהם ילכו י יא
אחריו ילכו י יא
איש אל עבר פניו ילכו י כב
למען בחקתי ילכו יא כ
בגולה בשבי ילכו יב יא
ובמשפטי ילכו לז כד
כאשר ילכו אפרוש הוש׳ ז יב

הֲיֵלְכוּ *An ambulaturi sunt.*

הילכו שנים יחדו עמו׳ ג ג

יֵלְכוּן *Ibunt.*

ובמשפטי לא ילכון תהל׳ פט לא
ואיש בדרכיו ילכון יואל ב ז
גבר במסלתו ילכון ב ח

וְיֵלְכוּ *Et ibunt.*

וישתו וילכו אל אדניהם מלכ׳ ב ו כב
וילכו וישבו יז כז

וְיֵלְכוּ *Et ibunt.*

וינהגו וילכו שמו׳ א ל כב
התשלח ברקים וילכו איו׳ לח לה

וַיֵּלְכוּ *Et iverunt.*

וילכו אחרנית ברא׳ ט כג
וילכו סדמה יח כב
וילכו שניהם יחדו כב ו וכב ח
ויקמו וילכו יחדו כב יט
וילכו מאתו בשלום כו לא
וילכו אחיו לרעות לז יב
על חמריהם וילכו משם מב כו
וילכו גם אחיו ויפלו לפניו נ יח
וילכו ויעשו בני ישראל שמו׳ יב כח
ₛ וילכו שלשת ימים טו כב
וילכו ויבאו אל משה במד׳ יג כו
וילכו אחריו יז כה
וילכו זקני מואב כב ז
וילכו בני מכיר לב לט
וילכו דרך שלשת ימים לג ח
וילכו ויעבדו דבר׳ כט כה
וילכו ויבאו יהוש׳ ב א
וילכו ויבאו ההרה ב כב
וילכו לפני העם ג ו
וילכו כתמול שלשם ד יח
וילכו אל המארב ח ט
וילכו ויצטירו ט ד
וילכו אל יהושע המחנה ט ו
וילכו האנשים ויעברו בארץ יח ט
וילכו אל אהליהם כב ו
וילכו בני ראובן
וילכו בני ישראל איש שופט׳ ב ו
וילכו אחרי אלהים אחרים ב יב
ריקים ופחזים וילכו אחריו ט ד
וילכו וימליכו את אבימלך ט ו
וילכו אחרי אבימלך ט מט
וילכו איש למקמו ט נה
וילכו זקני גלעד יא ה
וילכו חמשת האנשים יח ז
וילכו בני דן לדרכם יח כו
וילכו וישובו אל נחלתם כא כג
וילכו אל העיר שמו׳ א ט י
וילכו עמו י כו
וילכו כל העם הגלגל יא טו
וילכו שלשת בני ישי יז יג
וילכו זיפה לפני שאול כג כד
מראשתי שאול וילכו להם כו יב
ויקומו וילכו בלילה ההוא כח כה
וינהגו וילכו לדרכם ל ב
וילכו כל הלילה לא יב
וילכו כל הלילה שמו׳ ב ב לב
וילכו בני רמון הבארתי ד ה
וילכו דרך הערבה ד ז
וילכו שניהם מהרה יז יח
וילכו ויגדו למלך יז כא
וילכו איש לדרכו מלכ׳ א א מט
וילכו לאהליהם שמחים ח סו
וילכו דמשק וישבו בה יא כד
וילכו העם יב ה
וילכו העם לפני האחד יב ל
וילכו המים סביב יח לה
וילכו המלאכים וישבהו דבר כ ט
וכלכלו וילכו לקראתם כ כז
אם אעזבך וילכו שניהם מלכ׳ ב ב ו
וישלחם וילכו אל אדניהם ו כג
וילכו ויטמנו וגו׳ וילכו ויטמינו ז ח
וילכו אחריהם עד הירדן ז טו
וילכו לקברה ולא מצאו ט לה
וילכו עד עיר בית הבעל י כה
וילכו בחקות הגוים יז ח
וילכו אחרי ההבל יז טו
וילכו בחקות ישראל יז יט
וילכו בני ישראל בכל חטאת ירבעם
יז כב
וילכו למבוא גדר ד״ה א ד לט
וילכו כל העם איש לביתו יו מג
וילכו ויגידו לדויד יט ה
וילכו שלמה וכל הקהל עמו
ד״ה ב א ג
וילכו ליהודה ולירושלם יא יד
וילכו הרצים באגרות ל ו
וילכו כל העם לאכל נחמ׳ ח יב
וילכו אליפז התימני איו׳ מב ט
וילכו אחרי ההבל ירמ׳ ב ה
וילכו במעצות ז כד
וילכו אחרי שרירות לבם ט יג
וילכו איש בשרירות לבם יא ח
וילכו אחרי אלהים יג י
וילכו אחרי אלהים אחרים טז יא
וילכו להלחם עם ישמעאל מא יב
וילכו אל יוחנן בן קרח מא יד
וילכו וישבו מא יז
וילכו דרך הערבה נב ז
וילכו בלא כח איכ׳ א ו

וַיֵּלְכוּ *Et iverunt.*

ואת כל אכלם וילכו ברא׳ יד יא
ₛ בן אחי אברהם וילכו יד יב
וישלח את אחיו וילכו מה כד
ותשלחם וילכו יהוש׳ ב כא
ויקמו האנשים וילכו יח ח
ויפנו וילכו שופט׳ יח כא
ויעברו וילכו יט יד
וישלחום וילכו שמו׳ א ו ו
וישלח את האנשים וילכו
מלכ׳ ב ה כד
סרו וילכו ירמ׳ ה כג

תֵּלַכְנָה *Ibunt, Abibunt.*

תלכנה בנות ישראל שופט׳ יא מ
הלוך וטפוף תלכנה ישע׳ ג יז
וכל ברכים תלכנה מים יחזק׳ ז יז
וכא יב

והנה

הנה בשבי תלכנה ל יז
ובנותיה בשבי תלכנה ל יח
והגבעות תלכנה חלב יואל ד יח

Ibitis, Iretis. תֵּלַכְנָה

למה תלכנה עמי רות א יא

Et iverunt. וַתֵּלַכְנָה

ותלכנה אחרי האיש ברא׳ כד סא
ותלכנה בדרך לשוב רות א ז
ותלכנה שתיהם א יט
ותלכנה נטויות גרון ישע׳ ג יז

Hiph. Abduxit. הוֹלִיךְ

הוליך עגלה מירושלם מלכ׳ ב כד טו

Deduxit te. הוֹלִיכְךָ

אשר הוליכך יי׳ אלהיך דבר׳ ח ב

Et ducat eum. וְהוֹלִיכוֹ

והוליכו בדרך לא טוב משלי יז כט

Deducit eos. וְהוֹלִיכָם

בחרבות והוליכם ישע׳ מח כא

Et ducam. וְהוֹלַכְתִּי

והולכתי עורים ישע׳ מב יו
והולכתי עליכם אדם יחזק׳ לו יב

Et deducam eam. וְהֹלַכְתִּיהָ

והלכתיה המדבר הוש׳ ב טז

Ducens. מוֹלִיךְ

מוליך יועצים שולל איו׳ יב יז
מוליך כהנים שולל יב יט
מוליך לימין משה ישע׳ סג יב

Deducens. הַמּוֹלִיךְ

המוליך אתנו במדבר ירמ׳ ב ו

Ducentem, qui duxit. לְמוֹלִיךְ

למוליך עמו במדבר תהלי׳ קלו יו

Ducens te. מוֹלִכֵךְ

בעת מולכך בדרך ירמ׳ ב יז

Qui duxit te. הַמּוֹלִיכֲךָ

המוליכך במדבר דבר׳ ח טו

Qui duxit eos. מוֹלִיכָם

מוליכם בתהמות ישע׳ סג יג

Deferentes. מוֹלְכוֹת

אנה המה מולכות זכר׳ ה י

Ad duc. eum. לְהֹלִיכוֹ

בנחשתים להליכו בבלה ד״ה ב לו ו

Et defer. וְהוֹלֵךְ

והולך מהרה אל העדה במד׳ יז יא

Abduc. הֵילִיכִי

היליכי את הילד הזה שמו׳ ב ט

Ducite. הֹלִיכוּ

הליכו שמה מלכ׳ ב יז כז

Ire faciam. אוֹלִיךְ

ואני אנה אוליך שמו׳ ב יג יג
ונהרותם כשמן אוליך יחזק׳ לב יד

Et deduxi. וָאוֹלֵךְ

ואולך אתכם קוממיות ויקר׳ כו יג
ואולך אתכם ארבעים שנה דבר׳ כט ד
ואולך אותו בכל ארץ כנען יהוש׳ כד ג
ואולך אתכם במדבר עמו׳ ב י

Et ducam. וָאוֹלִיכָה

ואוליכה אתכם מלכ׳ ב ו יט

Deducam eos. אוֹלִיכֵם

אוליכם אל נחלי מים ירמ׳ לא ט

Ducat. יוֹלֵךְ

יולך יי׳ אתך ואת מלכך דבר׳ כח לו

Perferet. יוֹלִיךְ

יוליך את הקול קהל׳ י כ
ובבל יולך את צדקיהו ירמ׳ לב ה

Et duxit. וַיּוֹלֶךְ

ויולך יי׳ את הים שמו׳ יד כא

Idem. וַיֹּלֶךְ

וילך אותם שמרונה מלכ׳ ב ו יט

וילך אתם על מלך בבל כה ז
וילך אותם אל מלך בבל ירמ׳ נב כו

Idem. וַיֹּלַךְ

וילך חשך ולא אור איכ׳ ג ב

Quod deferat. שֶׁיֹּלֵךְ

שילך בידו קהל׳ ה יד

Et duxit me. וַיּוֹלִכֵנִי

ויולכני דרך הדרום יחזק׳ מ כד
ויולכני אל השער מג א
ויולכני וישבני מז ו

Abire facit eos. יוֹלִיכֵם

יוליכם יי׳ את פעלי האון תהל׳ קכה ה

Et deduxit eos. וַיּוֹלִיכֵם

ויוליכם בתהמות תהל׳ קו ט

Et deduxerunt. וַיֹּלִכוּ

וילכו אתו על גחון מלכ׳ א א לח

Et deduxerunt eum. וַיּוֹלִיכֻהוּ

ויוליכהו בבלה ד״ה ב לג יא
ויוליכהו ירושלם וימת לה כד

ילף ופירושו חולי מס:

Scabies.

Scabies saniosa. יַלֶּפֶת*

s פייכטע קראַצע, אָניפּסישע קראַצע.
או גרב או ילפת. ויקר׳ כא כ וכב כב

ילק וסוג מין מן מארבה:

Bruchus.

Bruchus. יֶלֶק*

s איינע היישרעקקענארט (לעקקער אבפרעססער).

ילק פשט ויעף נחו׳ ג יז

Et bruchus. וְיֶלֶק

וילק ואין מספר תהל׳ קה לד

Bruchus. הַיֶּלֶק

ויתר הילק יואל א ד
הילק

הילק והחסיל והגזם ב כה

Bruchus. הַיֶּלֶק

אכל הילק יואל א ד

Sicut bruchos. כַּיֶּלֶק

העלו סוס כילק ירמ' נא כז

Quasi bruchis. כַּיֶּלֶק

מלאתיך אדם כילק ירמ' נא יד

התכבד כילק נחו' ג טו

Sicut bruchus. כַּיֶּלֶק

תאכלך כילק נחו' ג טו

ים ט סני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א כל סס ים וימס:

I. Mare: Lacus: Occidens, quia mare erat ad occidentem terrae Israël.

Mare. יָם

s מעער, זעע, דיענט אויך צור בעציכנונג דעם ניל אונד אייפראט, אונד דער הימטעלסגעגענד, וועזטען, לעמצט: וייל דאס מיטטעללאנדישע מעער פאלעסטינא נעגען וועזטען ליענט.

הוא ים המלח בראׄ יד ג
ויהפך יי׳ רוח ים שמו׳ י יט
קפאו תהמת בלב ים טו ח
נשפת ברוחך כסמו ים טו י
ועד ים פלשתים כג לא
ורחב החצר לפאת ים כז יב
ולפאת ים קלעים לח יב
מקצה ים המלח קדמה במד׳ לד ג
וגבול ים לד ו
יהיה לכם גבול ים לד ו
על כתף ים כנרת לד יא
והיו תצאתיו ים המלח לד יב
ואת פאת ים אלפים באמה לה ה
ועד ים הערבה ים המלח דבר׳ ג יז
ועד ים הערבה ד מט
ים ודרום ירשה לג כג
והירדים על ים הערבה
ים המלח יהושׄ ג יז

עד ים כנרות מזרחה ועד ים
הערבה ים המלח יב ג
עד קצה ים כנרת יג כז
מקצה ים המלח טו ב
וגבול קדמה ים המלח טו ה
וגבול ים הימה הגדול טו יב
ונסב לפאת ים
זאת פאת ים יח יד
אל לשון ים המלח יח יט
ויראו אפיקי ים ש״ב כב יז
עלה נא הבט דרך ים מ״א יח מג
מלבא חמת עד ים הערבה
מ״ב יד כה
ואת ים השחתג כה יג
את ים הנחשת ד״ה א יח ח
על ים יפו ד״ה ב ב טו
ועבדים ידעי ים ח יח
מן הלבנון אל ים יפוא עז׳ ג ז
הדורך על במתי ים איו׳ ט ח
ורחבה מני ים יא ט
אזלו מים מני ים יד יא
ויסך בדלתים ים לח ח
הבאת עד נבכי ים לח יז
ים ישים כמרקחה מא כג
הפך ים ליבשה תהל׳ סו ו
אשיב ממצלות ים סח כג
וירד מים ועד ים עב ח
פוררת בעזך ים עד יג
בקע ים ויעבירם עח יג
תשלח קצירה עד ים פ יב
אדירים משברי ים צג ד
וימרו על ים קו ז
אשכנה באחרית ים קלט ט
והיית כשכב בלב ים משלי כג לד
דרך אניה בלב ים ל יט
כנהמת ים ישע׳ ה ל
את לשון ים מצרים יא טו
נטשו עברו ים יו ח
משא מדבר ים כא א
עבר ים מלאוך כג ב
כי אמר ים מעוז הים לאמר כג ד
בגערתי אחריב ים נ ב
היא המחרבת ים
השמה מעמקי ים נא י
כי יהפך עליך המון ים ס ה
נטישתיך עברו ים
עד ים יעזר נגעו ירמ׳ מח לב
ואת ים הנחשת נב יז

על מבואת ים יחזק׳ כז ג
מפאת ים ימה
מגבול ים מה ז
ופאת ים הים הגדול מז כ
זאת פאת ים מז כ
וגעו מים עד ים עמו׳ ח יב
במצולות ים כל חטאתם מיכ׳ ז יט
אשר חיל ים נחו׳ ג ח
כמים יכסו על ים חבק׳ ב יד
ומשלו מים ועד ים זכר׳ ט י

Mare. יַם

דרך המדבר יַם סוף במד׳ יג יח
המדבר דרך ים סוף יד כה
דרך ים סוף כא ה
ויחנו על ים סוף לג י
המדברה דרך ים סוף דבר׳ א מ
ב א
את מי ים סוף על פניהם יא ד
את מי ים סוף מפניכם יהושׄ ב י
ובפרשים ים סוף כד ו
עד ים סוף ויבא קדשה שופ׳ יא יו
על שפת ים סוף בארץ אדום
מ״א ט כו
זעקתם שמעת על ים סוף נחמ׳ ט ט
נוראות על ים סוף תהל׳ קו כב
לגזר ים סוף לגזרים קלו יג

In mari. בְּיַם

טבעו בים סוף שמו׳ טו ד
וימרו על ים בים סוף תהל׳ קו ז
ויגער בים סוף קו ט
פרעה וחילו בים סוף קלו טו
בים סוף נשמע קולם ישע׳ מט כא

Mari. לְיַם

יי׳ אלהיכם לים סוף יהושׄ ד כג

A mari. מִיַּם

את ישראל מים סוף שמו׳ טו כב
מים סוף ועד ים פלשתים כג לא
ויסעו מים סוף במד׳ לג יא

Num mare. הֲיָם

הים אני אם תנין איוב ז יב

Et mare. וְיָם

וים אמר אין עמדי איו׳ כח יד

כל

כל קצוי ארץ וים רחקים תהל' סה ו
וים מים והר ההר מיכ' ז יב

הַיָּם *Mare.*

וירדו בדגת הים ברא' א טו
ורדו בדגת הים א כח
ובכל דגי הים בידכם נתנו ט ב
וכחול אשר על שפת הים כב יז
ושמתי את זרעך כחול הים לב יג
ויצבר יוסף בר כחול הים מא מט
ובין הים וגו' תחנו על הים שמ' יד ב
תנים על הים יד ט
ונטה את ידך על הים
בתוך הים ביבשה יד יז
וים משה ידו על הים
ויולך יי' את הים וגו'
וישם את הים לחרבה יד כא
ויבאו בני ישראל בתוך הים יד כב
רכבו ופרשיו אל תוך הים יד כג
נטה את ידך על הים יד טו
וים משה את ידו על הים
וישב הים וגו' וינער יי' את
מצרים בתוך הים יד כו
הלכו ביבשה בתוך הים יד כט
וירא ישראל את מצרים מת על
שפת הים יד ל
את מי הים
ביבשה בתוך הים טו יט
ואת הארץ את הים כ יא
כל דגי הים יאסף להם במד' יא כב
ויגז שלוים מן הים יא לא
והכנעני יושב על הים יג כט
ויעברו בתוך הים המדברה לג ח
והיה לכם הים הגדול לד ו
מן הים הגדל לד ז
ובשפלה ובנגב ובחוף הים דבר' א ז
ועד הים האחרון יא כד
יעבר לנו אל עבר הים ל יג
עד הים האחרן לד ב
ועד הים הגדול מבוא השמש
יהוש' א ד
אשר על הים ה א
ובכל חוף הים הגדול ט א
אשר על שפת הים לרב יא ד
מלשון הים טו ה
ויהי הים גבולו יז י
ויבא עליו את הים ויכסהו כד ז
בחול שעל שפת הים שופ' ז יב

אשר על שפת הים לרב ש"א יג ה
כחול אשר על הים לרב ש"ב יז יא
כחול אשר על הים לרב מ"א ד כ
כחול אשר על שפת הים ה ט
ויעש את הים מוצק ז כג
מקפים את הים סביב ז כד
ואת הים נתן מכתף ז לט
ואת הים האחד וגו' תחת הים ז מד
אנשי אניות ידעי הים ט כז
ואת הים הורד מעל הבקר מ"ב יז יז
העמדים שנים הים האחד כה יו
ירעם הים ומלואו ד"ה א יו לב
ויעש את הים מוצק ד"ה ב ד ב
מקיפים את הים סביב ד ג
ואת הים נתן מכתף הימנית ד י
את הים אחד ואת הבקר ד טו
על שפת הים בארץ אדום ח יז
ויעברו בתוך הים ט יא
ואיי הים אסת' י א
ויספרו לך דגי הים איוב יב ח
בכחו רגע הים כו יב
ושרשי הים כסה לו ל
צפור שמים ודגי הים תהל' ח ט
כנס כנד מי הים לג ז
אויביהם כסה הים עח נג
אתה מושל בגאות הים פט י
לו הים והוא עשהו צה ה
ירעם הים ומלאו צו יא וצח ז
זה הים גדול קד כה
יורדי הים באניות קז כג
הים ראה וינס קיד ג
מה לך הים כי תנוס קיד ה
את הים ואת כל אשר בם קמו ו
הלכים אל הים קהל' א ז
דרך הים ישע' ח כג
כחול הים י כב
ומטהו על הים י טו
ומאיי הים יא יא
מעוז הים לאמר כג ד
ידו נטה על הים כג יא
כבדו יי' באיי הים כד טו
יורדי הים ומלאו מב י
וצדקתך כגלי הים מח יח
רגע הים ויהמו גליו נא טו
אשר בעבר הים ירמ' כה כב
ועל הים ועל המכונות כז יט
רגע הים ויהמו גליו לא לה
ולא יעבר חול הים לג כב

ואל חוף הים שם יעדה מז ז
עלה על בבל הים נא מב
הים האחד נב כ
שארית חף הים יחזק' כה יז
כהעלות הים לגליו כו ג
תהיה בתוך הים כו ה
כל נשיאי הים כו יז
אניות הים ומלחיהם כז ט
כל חבלי הים כז כט
כדמה בתוך הים כז לב
ורעשו מפני דגי הים לח כ
העברים קדמת הים לט יא
פאת דרך הים מא יב
סבב אל רוח הים מב יט
כדגת הים הגדול מז י
מן הים הגדול מז טו
והיה הגבול מן הים מז יז
על הים הקדמני תמדו מז יח
הים הגדול מז יט ומח כ
והיו לו פאת קדים הים מח א
על הים הגדול מח כח
כחול הים אשר לא ימד הושע' א י
וגם דגי הים יאספו ד ג
פניו אל הים הקדמני
וספו אל הים האחרון יואל ב כ
הקרא למי הים עמו' ה ח וט ו
בקרקע הים ט ג
רוח גדולה אל הים יונה א ד
אל הים להקל מעליהם א ה
אשר עשה את הים ואת היבשה
א ט
וישתק הים מעלינו א יא
כי הים הולך א יא
והטלני אל הים
וישתק הים מעליכם א יב
כי הים הולך וסער א יג
ויטלהו אל הים ויעמד הים א טו
ותעשה אדם כדגי הים חבק א יד
עוף השמים ודגי הים צפנ' א ג
ישבי חבל הים ב ה
והיתה חבל הים ב ו
ואת הים ואת החרבה חגי ב ו
חצים אל הים הקדמני
וחצים אל הים האחרון זכר' יד ח

וְהַיָּם *Et mare.*

והים הגבול וגבול יהוש' טו יב
והים הגדול מבוא השמש כג ד

והים

והים עליהם מלמעלה מ"א ז כה
והים עליהם מלמעלה ד"ה ב ד ד
והים לרחצה לכהנים ד ו
והים בקעת לפניהם נחמ' ט יא
והים איננו מלא קהל' א ז

E mari. מֵהַיָּם

ונשתו מים מהים ישע' יט ה

In mare, in mari. בַּיָּם

הבאים אחריהם בים שמו' יד כח
סוס ורכבו רמה בים טו א וטו כא
מרכבת פרעה וחילו ירה בים טו ד
ברכבו ובפרשיו בים טו יט
אשימם דברות בים מ"א ה ט
כי אני תרשיש למלך בים י כב
בים דרכך תהל' עז כ
ושמתי בים ידו פט כו
השלח בים צירים ישע' יח ב
והרג את התנין אשר בים כז א
הנותן בים דרך מג טז
וככרמל בים יבא ירמ' מו יח
נמגו בים דאגה מט כג
חזקה בים יחזק' כו יז
ונבהלו האיים אשר בים כו יח
ויהי סער גדול בים יונ' א ד
גוער בים ויבשהו נחו' א ד
אם בים עברתך חבק' ג ח
דרכת בים סוסיך ג טו
והכה בים חילה זכר' ט ד
והכה בים גלים י יא

Sicut mare. כַּיָּם

והרשעים כים נגרש ישע' נז כ
קולם כים יהמה ירמ' ו כג ונ מב
כי גדול כים שברך איכ' ב יג

Mari etc. לַיָּם

ולא מעבר לים הוא דברי' ל יג
מעבר לים מארם ד"ה ב כ ב
בשומו לים חקו משלי ח כט
כמים לים מכסים ישע' יא ט
s ששמתי חול גבול לים ירמ' ה כב

A mari, E mari. מִיָּם

בית אל מים והעי מקדם בראש' יב ח
ובין העי מים לעי יהוש' ח ט
ובין העי מים לעי ח יב
ואת עקבו מים לעיר ח יג
ובנפות דור מים יא ב
ובאשר פגע מים יט לד
ככף איש עלה מים מ"א יח מד
s וירד מים עד ים תהל' עב ח
צהלו מים ישע' כד יד
איה המעלם מים סג יא
ויחרדו בנים מים הושי' יא י
ונעו מים עד ים עמו' ח יב
וים מים והר ההר מיכ' ז יב
ים מים חומתה נחו' ג ח
ומשלו מים זכר' ט י

Et a mari. וּמִיָּם

הכנעני ממזרח ומים יהוש' יא ג
מצפון ומים תהל' קז ג
והנה אלה מצפון ומים ישע' מט יב

Versus mare, In mare. יָמָּה

ופרצת ימה וקדמה בראש' כח יד
ויתקעהו ימה סוף שמו' י יט
ולירכתי המשכן ימה כו כב ולו כז
לירכתים ימה לו לב
לצבאתם ימה במד' ב יח
אחרי המשכן יחנו ימה ג כג
ימה וצפונה ותימנה דבר' ג כז
בעבר הירדן ימה יהוש' ה א
בעבר הירדן ימה יב ז
תצאות הגבול ימה טו ד וטו יא
על פני גי הנם ימה טו ח
ונסב הגבול מבעלה ימה טו י
וירד ימה והיו תצאתיו ימה טז ג
ימה נחל קנה טז ח
ועלה בהר ימה יח יב
ויצא הגבול ימה יח טו
ושב הגבול ימה יט לד
בעבר הירדן ימה כב ז
עבדי ירדו מן הלבנון ימה מ"א ה כג
ושלשה פנים ימה ז כה
מזרח ימה צפונה ד"ה א ט כד
ושלושה פנים ימה ד"ה ב ד ד
בכתף פלשתים ימה ישע' יא יד
מפאת ים ימה יחזק' מה ז
בירכתים ימה מו יט
ועד פאת ימה מח ב ומח ג ומח ד
ומח ה ומח ו ומח ז ומח ח
ופאת ימה חמש מאות מח טז
ועשרת אלפים ימה מח יח
על גבול ימה מח כא
מפאת קדימה ועד פאת ימה מח כג
ומח כד ומח כה ומח כו ומח כז
פאת ימה חמש מאות מח לד
ימה וצפונה ונגבה דני' ח ד

Et versus mare. וְיָמָּה

וימה רחב עשרת אלפים יחזק' מח י
וימה חמשים ומאתים מח יז
קדימה וימה מח כא

Idem. וָיָמָּה

ונגבה וקדמה וימה בראש' יג יד
מעקרון וימה כל אשר יהוש' טו מו
מחציו מזרחה וימה זכר' יד ד

Mare versus. הַיָּמָּה

והיו תצאתיו הימה במד' לד ה
הימה הגדול יהוש' טו יב
ויצא הגבול הימה טז ו
והיו תצאתיו הימה טז ח
ויהי תצאתיו הימה יז ט
ופגע בכרמל הימה יט כו
והיו תצאתיו הימה יט כט
ותבאו הימה כד ו
ובאו הימה אל הימה המוצאים
יחזק' מז ח

Versus mare. לְיָמָּה

ועלה גבולם לימה יהוש' יט יא

Mare ejus. יַמָּהּ

והחרבתי את ימה ירמ' נא לו

Maria. יַמִּים

ולמקוה המים קרא ימים בראש' א י
זבולן לחוף ימים ישכן מט יג
כי שפע ימים יינקו דברי' לג יט
אשר ישב לחוף ימים שופ' ה יז
מחול ימים יכבד איוב ו ג
עבר ארחות ימים תהלי' ח ט
על ימים יסדה כד ב
ובמוט הרים בלב ימים מו ג
משביח שאון ימים סה ח
ימים וכל רמש בם סט לה
וכחול ימים עוף כנף עח כז
כהמות ימים יהמיון ישע' יז יב
מחול ימים הבאתי ירמ' טו ח

בלב ימים גבוליך יחזק' כז ד
בלב ימים כז כה וכו כו וכז כז
וכח ב וכח ח
בין ימים להר צבי קדש דני' יא מה
בלבב ימים יונה ב ד

Maria. הַיַּמִּים

הימים וכל אשר בהם נחמ' ט ו

In maribus. בַּיַּמִּים

ומלאו את המים בימים ברא' א כב
במים בימים ובנחלים ויקר' יא ט
בימים ובנחלים יא י
בימים וכל תהמות תהל' קלה ו
ואתה כתנים בימים יחזק' לב ב

A maribus. מִיַּמִּים

נושבת מימים יחזק' כו יז
כצאת עזבוניך מימים כז לג
עת נשברת מימים כז לד

ב מס ספירוטו פלדיס:

II. Muli.

Mulos. * הַיֵּמִם

s מוילטהיערע. אנד: ווארמע קוועללען (דערגלייכען פינדען זיך אין יענער געגענד, זידאָזטליך פאָם טאָדטען מעערע). נאָך אנד: נעהמען יֵמִים פיר אֵימִים, ריעזען.

אשר מצא את הימם ברא' לו כד

ימן כל ימין וכל הנגזר ממנו:

Dextera: Dexterum: Auster, Meridies.

Dextera. * יָמִין

s רעכטע זייטע, רעכטס, רעכטע האַנד, זידזייטע, זידען.

ואפנה על ימין ברא' כד מט
לא נטה ימין ושמאל במד' כ יז
לא לנטות ימין ושמאול כב כו
לא אסור ימין ושמאל דבר' ב כז
לא תסרו ימין ושמאל ה כט
אשר יגידו לך ימין ושמאל יז יא
מן המצוה ימין ושמאל יז כ
היום ימין ושמאל כח יד
ממנו ימין ושמאול יהוש' א ז
לבלתי סור ממנו ימין ושמאל כג ו
ולא סרו ימין ושמאל ש"א ו יב
בנקר לכם כל עין ימין יא ב
ולא סר ימין ושמאל מ"ב כב ב
ולא סר ימין ושמאל ד"ה ב לד ב
יעטף ימין ולא אראה איו' כג ט
על ימין פרחח יקומו ל יב
הביט ימין וראה תהל' קמב ה
אל תט ימין ושמאל משלי ד כז
על ימין ורעב ישע' ט יט
כי ימין ושמאול תפרצי נד ג
ואכלו על ימין זכר' יב ו

Et dextera, Auster. וְיָמִין

צפון וימין אתה בראתם תהל' פט יג

Dextera. הַיָּמִין

ואם הימין ואשמאילה ברא' יג ט
ואת שוק הימין שמו' כט כב
ואת שוק הימין ויקר' ז לב וח כה
וט כא
לו תהיה שוק הימין למנה ז לג
ועל שוק הימין ח כו
וכשוק הימין לך יהיה במד' יח יח
והלך הגבול אל הימין יהוש' יז ז
ללכת על הימין ש"ב ב יט
אל הימין לארבעתם יחזק' א י

Ad dexteram. לַיָּמִין

לימין מעל לחומה נחמ' יב לא

A dextera. מִיָּמִין

על כתף הבית מימין מ"א ז לט
חמש מימין וחמש משמאל ז מט
אצל המזבח מימין מ"ב יב י
אחד מימין ד"ה ב ג יז
ויתן חמשה מימין ד ו
חמש מימין וחמש ד ז
חמשה מימין וחמשה ד ח

Dextera. יְמִין

אל ימין הישימון ש"א כג כד
ותחז יד ימין יואב ש"ב כ ט
ויחנו בערוער ימין העיר כד ה
שנות ימין עליון תהל' עז יא
תרימות ימין צריו פט מג
ימין יי' עשה חיל קיח טו וקיח יו
וימינם ימין שקר קמד ח וקמד יא
כוס ימין יי' חבק' ב יו
על ימין המנורה זכר' ד יא

Dextera. בִּימִין

אף תמכתיך בימין צדקי ישע' מא י

Ad dexteram. לִימִין

מוליך לימין משה ישע' סג יב
כי יעמד לימין אביון תהל' קט לא

A dextera. מִימִין

מימין ישראל בראש' מח יג
אשר מימין הישימון ש"א כג יט
אשר מימין להר המשחית מ"ב כג יג
עמדים מימין הבית יחזק' י ג
אחד מימין הגלה זכר' ד ג

Dextera mea. יְמִינִי

אחזת ביד ימיני תהל' עג כג
תשכח ימיני קלז ה
חותם על יד ימיני ירמ' כב כד

Et dextera mea. וִימִינִי

וימיני טפחה שמים ישע' מח יג

In dext. mea. בִּימִינִי

הלוא שקר בימיני ישע' מד כ

Ad dext. meam. לִימִינִי

לאדני שב לימיני תהל' קי א

A dextera mea. מִימִינִי

כי מימיני בל אמוט תהל' יו ח

Dextera tua. יְמִינְךָ · יְמִינֶךָ

שים ימינך על ראשו ברא' מח יח
ימינך יי' נאדרי בכח
ימינך יי' שמו' טו ו
נטית ימינך טו יב
על ימינך או על שמאלך ש"ב ב כא
כי תושיע לך ימינך איו' מ יד
ימינך תמצא שנאיך תהל' כא ט
כי ימינך וזרועך מד ד
נוראות ימינך מה ה
צדק מלאה ימינך מח יא

הושיעה

הושיעה ימינך ועני   ס ז וקח ז
בי תמכה ימינך   סג ט
וכנה אשר נטעה ימינך   פ יו
על איש ימינך   פ יח
תעז ידך תרום ימינך   פט יד
אדני על ימינך מחץ   קי ה
יי׳ צלך על יד ימינך   קכא ה
ותושיעני ימינך   קלח ז
ותאחזני ימינך   קלט י
יי׳ אלהיך מחזיק ימינך   ישע׳ מא יג
והציך מיד ימינך אפיל   יחזק׳ לט ג

Et dextera tua. וִימִינְךָ

וימינך תסעדני   תהל׳ יח לו

Et dext. tuam. וִימִינֶךָ

למה תשיב ידך וימינך   תהל׳ עד יא

In dext. tua. בִּימִינְךָ

נעמות בימינך נצח   תהל׳ יו יא

Idem. בִּימִינֶךָ

ממתקוממים בימינך   תהל׳ יז ז

Ad dext. tuam. לִימִינְךָ

נצבה שגל לימינך   תהל׳ מה י

A dextera tua. מִימִינְךָ

ורבבה מימינך   תהל׳ צא ז

Idem. מִימִינֵךְ

היושבת מימינך סדם   יחזק׳ יו מו

Dextera ejus, sua. יְמִינוֹ

וישלח ישראל את ימינו   בראׁ מח יד
כי ישית אביו יד ימינו   מח יז
איש אטר יד ימינו   שופ׳ ג טו
מתחת למדיו על ירך ימינו   ג יו
את החרב מעל ירך ימינו   ג כא
אטר יד ימינו   כ יו
ואחיו אסף העמד על ימינו
ד״ה א ו כד
עמדים על ימינו ושמאלו
ד״ה ב יח יח
והעשיה על ימינו   נחמ׳ ח ד
בגבורות ישע ימינו   תהל׳ כ ז
הר זה קנתה ימינו   עח נד
ובנהרות ימינו   פט כו
הושיעה לו ימינו   צח א
ושטן יעמד על ימינו   קט ו
ושמן ימינו יקרא   משלי כז יו
השיב אחור ימינו   איכ׳ ב ג
נצב ימינו כצר   ב ד
וירם ימינו ושמאלו   דני׳ יב ז
אשר לא ידע בין ימינו   יונה ד יא
על ימינו לשטנו   זכר׳ ג א
ועל עין ימינו   יא יז
ועין ימינו   יא יז

Et dextera ejus. וִימִינוֹ

וימינו תחבקני   שיר ב ו וח ג

בִּימִינוֹ
Jn dext. Ad dexteram ejus.

את אפרים בימינו   בראׁ מח יג
אחד בימינו   שופ׳ יו כט
אשר החזקתי בימינו   ישע׳ מה א
נשבע יי׳ בימינו   סב ח
בימינו היה הקסם   יחזק׳ כא כז

Ad dext. ejus. לִימִינוֹ

ותשב לימינו   מ״א ב יט
לב חכם לימינו   קהל׳ י ב

A dext. ejus. מִימִינוֹ

מימינו אש דת למו   דבר׳ לג ב
וכל הגבורים מימינו   ש״ב יו ו
עמד עליו מימינו ומשמאלו
מ״א כב יט

Dext. eorum. יְמִינָם

וביד ימינם השופרות   שופ׳ ז כ

Et dext. eorum. וִימִינָם

וימינם מלאה שחד   תהל׳ כו י
וימינם ימין שקר   קמד ח וקמד יא

A dext. eorum. מִימִינָם

חומה מימינם   שמו׳ יד כב
והמים להם חמה מימינם   יד כט

Et dext. ejus. וִימִינָהּ

וימינה להלמות עמלים   שופ׳ ה כו

In dext. ejus. בִּימִינָהּ

ארך ימים בימינה   משלי ג יו

Jeminita, Benjaminita. * יְמִינִי

s פאמיליעננאמע, אויס בנימין.

ואנשי המקום בני ימיני   שופ׳ יט יו
בן איש ימיני גבור חיל   ש״א ט א
ויעבר בארץ ימיני   ט ד
הלוא בן ימיני אנכי   ט כא
שמעו נא בני ימיני   כב ז
שבע בן בכרי איש ימיני   ש״ב כ א
איש ימיני   לפי׳ מה אסת׳ ב ה
על דברי כוש בן ימיני   תהל׳ ז א

Jeminita. הַיְמִינִי

ואף כי עתה בן הימיני   ש״ב יו יא
בן הימיני אשר מבחורים   יט יז
בן גרא בן הימיני מבחרים   מ״א ב ח

Dexter. * הַיְמָנִי

s רעכטס, רעכט (גענענז: לינק).
(יחזק׳ ד ו, דיא רעכטע אָדער זיד-ליכע האָלפטע דעס איזראעליס: לאַנדעס).

ויקם את העמוד הימני   מ״א ז כא
על צדך הימיני כ׳ הימני ק׳
יחזק׳ ד ו
שם הימיני כ׳ הימני ק׳   ד״ה ב ג יז

Dextera, Dexterum. הַיְמָנִית

ועל תנוך אזן בניו הימנית
ועל בהן ידם הימנית
ועל בהן רגלם הימנית   שמו׳ כט כ
אזן אהרן הימנית
ועל בהן ידו הימנית
ועל בהן רגלו הימנית   ויקר׳ ח כג
אזנם הימנית ועל בהן ידם הימנית
ועל בהן רגלם הימנית   ח כד
אזן המטהר הימנית
ועל בהן ידו הימנית
ועל בהן רגלו הימנית   יד יד
ויד יז ויד כה ויד כח
את אצבעו הימנית   יד יז
באצבעו הימנית   יד כז
אל כתף הבית הימנית   מ״א ו ח
מכתף הבית הימנית   ז לט
מכתף הבית הימנית   מ״ב יא יא
מכתף הימנית קדמה   ד״ה ב ד י
מכתף הבית הימנית   כג י

מכתף

מכתף הבית הימנית   יחזק׳ מז א
מן הכתף הימנית   מז ב

*מֵיְמִינִים **Hiph. Dextram petentes.**

s זיך צור רעכטען ווענדען, רעכטס ווענדען, דיא רעכטע געברויכען, רעכטס זיין.

מימינים ומשמאלים   ד״ה א יב ב

לְהֵמִין *Ad dextrandum.*

אש להמין ולהשמיל   ש״ב יד יט

הֵימִינִי *Dextram pete.*

התאחדי הימיני   יחזק׳ כא כא

וְאֵימְנָה *Et dexteram petam.*

אם השמאל ואימנה   בראׄ יג ט

תֵּאֲמִינוּ *Dexteram petetis.*

כי תאמינו וכי תשמאילו   ישע׳ ל כא

*תֵּימָן *Auster, Meridies.*

s זידען, זידגעגענד, מיטטאגגעגענד; זידווינד. (יחזק׳ כה יג, עובד׳ א ט, הויפטשטאדט פאן אדום).

נגבה מקצה תימן   יהושׁ׳ טו ב
וחדרי תימן   איוב ט ט
וינהג בעזו תימן   תהל׳ עח כו
ובואי תימן   שיר ד יז
וחתו גבוריך תימן   ליר עובד׳ א ט
והלך בסערות תימן   זכר׳ ט יד

הַתֵּימָן *Austri.*

אל ארץ התימן   זכר׳ ו ו

לְתֵימָן *Versus austrum.*

יפרש כנפיו לתימן   איוב לט כו

וּלְתֵימָן *Et austro.*

ולתימן אל תכלאי   ישע׳ מג ו

מִתֵּימָן *A meridie.*

מתימן כל ארץ הכנעני   יהושׁ׳ יג ד
ונתתיה חרבה מתימן   ליר׳ יחז׳ כה יג
אלוה מתימן יבוא   חבק׳ ג ג

וּמִתֵּימָן *Et a merid.*

ומתימן תחת אשדות   יהושׁ׳ יב ג

*תֵּימָנָה *Meridiem versus.*

s נאך זידען הין, געגען מיטטאג הין.

לפאת נגבה תימנה   שמו׳ כו יח
על צלע המשכן תימנה   כו לה
לפאת נגב תימנה   כז ט ולו כג ולח ט
תימנה לצבאתם   במד׳ ב י
על ירך המשכן תימנה   ג כט
חתנים תימנה   י ו
שים פניך דרך תימנה   יחזק׳ כא ב
ופאת נגב תימנה   מז יט
אל פאת נגב תימנה   מח כח

וְתֵימָנָה *Et austrum.*

ימה וצפונה ותימנה   דבר׳ ג כז

ימר ופירושו רוממות או ענג:

Efferri.

תִּתְיַמָּרוּ *Efferetis vos.*

s זיך ערהעבען, זיך ריהמען = תִּתְאַמְּרוּ. אנד: וועכזעלן, איינטוישען, דען פלאטץ אנדערער איינעהמען.

ובכבודם תתימרו   ישע׳ סא ו

ינה כל לשון אונאה:

Opprimere: Defraudare.

הַיּוֹנָה *Opprimens.*

s געוואלטטהאטינקייט איבען, אונטערדריקקען, איבערוואלטיגען, קוואלען, פערדערבען; בעדריקקען, דראנגען, פערדראנגען, איבערפארטהיילען.

מפני חרון היונה   ירמ׳ כה לח
מפני חרב היונה   מו יו ונ יו
העיר היונה   צפנ׳ ג א

נִינָם

Opprimamus eos, Diripiamus eos.

נינם יחד   תהל׳ עד ח

הוֹנָה ***Hiph. Oppressit.***

עני ואביון הונה   יחזק׳ יח יב
ואיש לא הונה   יח ז

הוֹנוּ *Vim faciunt.*

יתום ואלמנה הונו בך   יחזק כב ז
ועני ואביון הונו   כב כט

מוֹנַיִךְ *Oppressores tuos.*

והאכלתי את מוניך   ישע׳ מט כו

לְהוֹנֹתָם *Opprimendo eos.*

להונתם מאחזתם   יחזק׳ מו יח

תוֹנֶה *Vim inferes.*

וגר לא תונה   שמו׳ כב כ

תוֹנֶנּוּ *Oppri mes eum.*

בטוב לו לא תוננו   דבר׳ כג יז

יוֹנֶה *Oppresserit.*

ואיש לא יונה   יחזק׳ יח ז

תוֹנוּ . תֹּנוּ *Opprimetis.*

בארצכם לא תונו אתו   ויקר׳ יט לג
אל תונו איש את אחיו   כה יד
ולא תונו איש את עמיתו   כה יז
יתום ואלמנה אל תנו   ירמ׳ כב ג

יוֹנוּ *Opprimant.*

ולא יונו עוד   יחזק מה ח

*לִגְאֵיוֹנִים *Oppressorum.*

s זיעהע זיימע שטה.

הבוז לגאיונים   תהל׳ קכג ד

*מָנוֹן *Oppressio.*

s אונטערדריקקער, נעביעטער, פארנעזעטצטער. אנד: יונקער, נאך אנד: פאן בין אבקאמלינג, שפראסלינג

ואחריתו יהיה מנון   משלי כט כא

ינח כל לשון הנחה:

Statuere, Collocare: Sinere, Permittere, Relinquere.

ואלה

הִנִּיחַ

Hiph. Sivit. Permisit, etc.

s לאססען, צולאססען, אבלאססען, פערלאססען, איבריג לאססען, צוריקק-לאססען, הינטערלאססען, הינאיינלע-גען, ניעדערלעגען, ניעדערזעטצען, ניעדערווערפען, לעגען, זעטצען, איינ-זעטצען (אית׳ס נעפאגנים), פער-זעטצען, הינזעטצען, אויפשטעללען, ערריכטען; ניעדערגעזעטצט זיין, איב-ריג- פריא- לעער בלייבען. (דיא איבריג: פארמען אונד בעדייטונגען זיעהע אונטער נוּחַ).

ואלה הגוים אשר הניח יי׳ שופ׳ ג א
אשר הניח לשמור את הבית
ש״ב יו כא וכ ג
לא הניח איש לעשקם ד״ה א יו כא
לא הניח אדם לעשקם תהל׳ קה יד
הניח לארץ בדו ישע׳ כח ב
אשר הניח נבוזראדן ירמ׳ מג ו

Collocaverat. הִנַּח

אשר הנח שם משה מ״א ח ט

Et reliquit. וְהִנִּיחַ

והניח מחוץ למחנה במד׳ יט ט

Et statuet eum. וְהִנִּיחוֹ

והניחו לפני מזבח יי׳ דבר׳ כו ד

Et relinquet ea. וְהִנִּיחָם

אל הקדש והניחם שם ויקר׳ יו כג
והניחם על אדמתם ישע׳ יד א

Et relinques. וְהִנַּחְתָּ

והנחת בשעריך דבר׳ יד כח

Et relinques illas. וְהִנַּחְתָּם

והנחתם באהל מועד במד׳ יז יט

Et relinques illud. וְהִנַּחְתּוֹ

והנחתו לפני יי׳ אלהיך דבר׳ כו י

Et collocabo. וְהִנַּחְתִּי

את מנחתי והנחתי לפניך שופ׳ ו יח
והנחתי והתכתי אתכם יחזק׳ כב כ
והנחתי אתכם לז יד

Relinquam eam. וְהִנַּחְתִּיו

והנחתיו על אדמתו ירמ׳ כז יא

Collocarant. הִנִּיחוּ

אשר הניחו עליה ש״א ו יח
וצדקה לארץ הניחו עמו׳ ה ז

Et relinquent. וְהִנִּיחוּ

והניחו יתרם לעולליהם תהל׳ יז יד
והניחו אותם יחזק׳ מד יט

Et relinquent te. וְהִנִּיחוּךְ

והניחוך עירם ועריה יחזק׳ יו לט

וְהִנַּחְתֶּם

Et collocabitis: dimittetis.

והנחתם אותם במלון יהוש׳ ד ג
והנחתם שמכם לשבועה ישע׳ סה טו

Permittens. מַנִּיחַ

איננו מניח לו לישון קהל׳ ה יא

Relinquere eum. לְהַנִּיחוֹ

ויסף עוד להניחו במדבר במד׳ לב טו

Relinquere, sinere eos. לְהַנִּיחָם

אין שוה להניחם אסת׳ ג ח

Dimitte, sine. הַנַּח

חבור עצבים אפרים הנח לו
הוש׳ ד יז

Et colloca. וְהַנַּח

והנח אתו לפני יי׳ שמו׳ יו לג
והנח אל הסלע הלז שופ׳ ו כ

Sine. הַנִּיחָה

ועתה הניחה לי שמו׳ לב י
המחזיק בידו הניחה אותי שופ׳ יו כו

הַנִּיחוּ

Relinquite: Deponite. Sinite.

אחיכם האחד הניחו אותי ברא׳ מב לג
הניחו לכם למשמרת שמו׳ יו כג
הניחו את עצמתי מ״א יג לא
הניחו לו איש אל ינע מ״ב כג יח

Sinite. הַנִּיחוּ

הניחו לו ויקלל ש״ב יו יא

Quod relinquam eum. שֶׁאַנִּיחֶנּוּ

שאניחנו לאדם קהל׳ ב יח

Dimittas. תַּנַּח

וגם מזה אל תנח ידך קהל׳ ז יח
מקומך אל תנח י ד
ולערב אל תנח ידך יא ו

Permittas me. תַּנִּיחֵנִי

בל תניחני לעשקי תהל׳ קיט קכא

Relinquas nos. תַּנִּחֵנוּ

אל תנחנו ירמ׳ יד ט

Relinquet: Sedabit. יַנִּיחַ

לא יניח ממנו עד בקר ויקר׳ ז טו
יניח חטאים קהל׳ י ד

וַיַּנַּח

Et reliquit: Collocavit, Posuit.

וינח משה את המטת במד׳ יז כב
וינח יי׳ את הגוים האלה שופ׳ ב כג
וינח לפני יי׳ ש״א י כה
וינח שלמה את כל הכלים מ״א ז מז
וינח את נבלתו בקברו יג ל
וינח את נערו שם יט ג
וינח בהיכל חמשה מימין ד״ה ב ד ח

וַיַּנִּיחֵהוּ · וַיַּנְּחֵהוּ

Et collocavit, Posuit eum.

ויניחהו אהרן לפני העדת שמו׳ יו לד
וינחהו אל החמור מ״א יג כט

Et collocavit eos. וַיַּנִּיחֵם

ויניחם בערי הרכב ד״ה ב א יד
וט כה

Et deposuit. וַתַּנַּח

ותנח בגדו אצלה ברא׳ לט יו

Reponent יַנִּיחוּ

ושם יניחו בגדיהם יחזק׳ מב יד
ויניחו

Et deponent. וַיַּנִּיחוּ

ויניחו את הכלים יחזק' מ מב

וַיַּנִּיחוּ

Et reposuerunt, collocarunt.

ויניחו אתו עד הבקר שמו' יז כד
ויניחו אתו במשמר במד' טו לד
ויניחו בבית הבמות מ"ב יז כט

Et collocabunt eum. וְיַנִּיחֻהוּ

ויניחהו תחתיו ויעמד ישע' מו ז

Et collocarunt eum. וַיַּנִּחֻהוּ

וינחהו מחוץ לעיר בראי' יט יו
ויניחהו במשמר ויקר' כד יב

וַיַּנִּיחוּם . וַיַּנִּחוּם

Ac posuerunt eos.

אל המלון ויניחום שם יהוש' ד ח
וינחום מחוץ למחנה ו כג

Hoph. Et collocetur. וְהֻנִּיחָה

והניחה שם על מכנתה זכר' ה יא

Relictum spacium, Area. מֻנָּח

ואשר מנח בית צלעות יחזק' מא ט

Qui relictus erat. הַמֻּנָּח

מקום המנח יחזק' מא יא

Areae relictae. לַמֻּנָּח

ופתח הצלע למנח יחז' מא יא

ינק כל לשון ינקה וענינו עם פירושו ענף :

Sugere.

Et suges. וְיָנַקְתְּ

s זויגען, (געניעסען); זייגען. מֵינֶקֶת אממע.

וינקת חלב גוים ושד ישע' ס יו

Et sugatis. וִינַקְתֶּם

כבוד גוים וינקתם ישע' סו יב

Sugam. אִינָק

ומה שדים כי אינק איוב ג יא

Suges. תִּינְקִי

מלכים תינקי ישע' ס יו

Suget. יִינָק

ראש פתנים יינק איוב כ יו

Sugatis. תִּינְקוּ

למען תינקו ושבעתם ישע' סו יא

Sugent. יִינָקוּ

כי שפע ימים יינקו דבר' לג יט

Hiph. Lactavit. הֵינִיקָה

היניקה בנים שרה בראי' כא ז

Lactarunt. הֵינִיקוּ

היניקו גוריהן איכ' ד ג

Nutrix. מֵינֶקֶת

מינקת רבקה בראי' לה ח
אשה מינקת מן העברית שמו' ב ז

Nutricem ejus. מֵנִקְתּוֹ

אתו ואת מנקתו בחדר מ"ב יא ב

Nutricem ejus. מֵינִקְתּוֹ

ותתן אתו ואת מניקתו ד"ה ב כב יא

Idem. מֵנִקְתָּהּ

אחתם ואת מנקתה בראי' כד נט

Lactantes. מֵינִיקוֹת

גמלים מיניקות בראי' לב יו

Nutrices tuae. מֵינִיקוֹתַיִךְ

ושרותיהם מיניקותיך ישע' מט כג

Ad lactandum. לְהֵינִיק

להיניק את בני מ"א ג כא

Et lactato eum. וְהֵינִקִהוּ

והינקהו לי שמו' ב ט

Et lactavit eum. וַיֵּנִקֵהוּ

וינקהו דבש מסלע דבר' לב יג

Et lactet. וְתֵינִק

ותינק לך שמו' ב ז

Et lactavit. וַתֵּינֶק

ותינק את בנה ש"א א כ

Et lactavit eum. וַתְּנִיקֵהוּ

את הילד ותניקהו שמו' ב ט

Sugens, lactens. יוֹנֵק

s זייגלינג, שפראָססלינג, ראנקען, רייזער.

יונק עם איש שיבה דבר' לב כה
מעולל ועד יונק ש"א טו ג וכב יט
יונק שדי אמי שיר ח א
ושעשע יונק ישע' יא ח
דבק לשון יונק איכ' ד ד

Et lactens. וְיוֹנֵק

איש ואשה עולל ויונק ירמ' מד ז
בעטף עולל ויונק איכ' ב יא

Lactendem. הַיּוֹנֵק

ישא האמן את הינק במד' יא יב

Sicut lactens. כַּיּוֹנֵק

ויעל כיונק לפניו ישע' נג ב

Et lactentium. וְיֹנְקִים

מפי עוללים וינקים תהל' ח ג

Et sugentes. וְיוֹנְקֵי

ויונקי שדים יואל ב יו

Ramus ejus. יוֹנַקְתּוֹ

ועל גנתו יונקתו תצא איוב ח יו
יונקתו תיבש שלהבת טו ל

Et ramus ejus. וְיוֹנַקְתּוֹ

ויונקתו לא תחדל איו' יד ז

יְנִקוֹתָיו . יוֹנְקוֹתָיו

Ramorum ejus.

ונתתי מראש ינקותיו יחזק' יז כב
ילכו יונקותיו הוש' יד ז

Ramos suos. יוֹנְקוֹתֶיהָ

ואל נהר יונקותיה תהל' פ יב

ראש

Ramorum ejus. יְנִיקוֹתָיו

s צווייג, שפראָסלינג.

ראש יניקותיו קטף   יחזק' יז ד

יסד לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א כל לשון יסוד:

1. Fundare, Fundamenta ponere.

Fundavit. יָסַד

s פֿעסטזעטצען, גרינדען, אויפֿשיטטען, אויפֿוועֿרפֿען [ד"ה ב לא ז], בעשטיממען, אנווייזען, בעשטעללען; נעגרינדעט זיין; בערייטען, פֿעראָרדנען, אנאָרדנען, איינזעטצען, בעשטאַטיגען; גרונדלעגען; געגרינדעט, גרונדלעגונג, גרונדלאַגע, (ישעי' ל לב) אַנגעאָרדנעטע, פֿערהאָנגטע, טרעפֿפֿענדע. (ישעי' כח טז, נאך אנד: יִסַּד = יְיַסֵּד קל).

יסד ארץ על מכוניה   תהל' קד ה
יי' בחכמה יסד ארץ   משלי ג יט

Fundavit eam. יְסָדָהּ

על ימים יסדה   תהל' כד ב
כארץ יסדה לעולם   עח סט
אשור יסדה לציים   ישע' כג יג
ואגדתו על ארץ יסדה   עמו' ט ו

Fundavit. יָסְדָה

אף ידי יסדה ארץ   ישע' מח יג

Fundasti. יָסַדְתָּ

לפנים הארץ יסדת   תהל' קב כו
אל מקום זה יסדת להם   קד ח

Fundasti eum. יְסַדְתּוֹ

להוכיח יסדתו   חבק' א יב

Fundasti ea. יְסַדְתָּם

תבל ומלאה אתה יסדתם   תהל' פט יב
כי לעולם יסדתם   קיט קנב

Et fundabo te. וִיסַדְתִּיךְ

ויסדתיך בספירים   ישע' נד יא

Et fundans. וְיֹסֵד

נוטה שמים ויסד ארץ   ישע' נא יג
נוטה שמים ויסד ארץ   זכר' יב א

Fundare. לִיסוֹד

החלו הערמות ליסוד   ד"ה ב לא ז

Et fundare. וְלִיסֹד

וליסד ארץ   ישע' נא יז

In fundare me. בְּיָסְדִי

איפה היית ביסדי ארץ   איוב לח ד

In fundare ipsum. בְּיָסְדוֹ

ביסדו זה הבית בעיניהם   עזר' ג יב

Niph. Fundari eam הִוָּסְדָהּ

למן היום הוסדה   שמו' ט יח

Fundabitur. תִּוָּסֵד

והיכל תוסד   ישע' מד כח

Pih. Fundavit. יִסַּד

המה יסד דויד ושמואל   ד"ה א ט כב
כי כן יסד המלך   אסת' א ח
כי יי' יסד ציון   ישע' יד לב
הנני יסד בציון   כח יו

Fundavit eam. יִסְּדָהּ

באבירם בכרו יסדה   מ"א יו לד

Fundasti. יִסַּדְתָּ

יסדת עז   תהל' ח ג

Fundarunt. יִסְּדוּ

ידי זרבבל יסדו הבית   זכר' ד ט

Et fundarunt. וְיִסְּדוּ

ויסדו הבנים את היכל   עזר' ג י

Ad fundandum. לְיַסֵּד

ליסד הבית אבני גזית   מ"א ה לא

Fundabit eam. יְיַסְּדֶנָּה

בבכורו ייסדנה   יהוש' ו כו

יֻסַּד . יֻסָּד

Pyh. Fundata vel Fundatum fuit.

יסד בית יי' בירח זו   מ"א ו לז
והיכל יי' לא יסד   עזר' ג ו
אשר יסד היכל יי'   חגי ב יח
ביום יסד בית יי'   זכר' ח ט

Et fundatum. וּמְיֻסָּד

ומיסד אבנים יקרות   מ"א ז י

Fundata. מְיֻסָּדִים

מיסדים על אדני פז   שיר ה טו

Hoph. Fundatus fuit. הוּסַד

על הוסד בית יי'   עזר' ג יא
ואלה הוסד שלמה לבנות   ד"ה ב ג ג

Fundatum. מוּסָד

עד היום מוסד בית יי'   ד"ה ב ח יו
יקרת מוסד מוסד   ישע' כח יו

Fundata. מוּסָדָה

מטה מוסדה   ישע' ל לב

Fundamentum. *יְסוֹד

s גרונד, גרונדלאַגע, גרונדספֿיילער. שַׁעַר הַיְסוֹד גרונדטהאָר, נאַך דען ראַבב: דאַס אָזטליכע טעמפעלטהאָר, נאַך עוואַלד אַם נאָרדליכען איינגאַנגע דעס טעמפעלס.

תשפך אל יסוד המזבח   שמו' כט יב
ישפך אל יסוד מזבח   ויקר' ד ז
וד יח וד כה
ישפך אל יסוד המזבח   ד ל וד לד
ימצה אל יסוד המזבח   ה ט
יצק אל יסוד המזבח   ח טו וט ט
וצדיק יסוד עולם   משלי י כה
ערות יסוד עד צואר   חבק' ג יג

Et fundamentum. וִיסוֹד

ויסוד בית האלהים   ד"ה ב כד כז

Fundam. הַיְסוֹד

והשלישית בשער היסוד   ד"ה ב כג ה
עד היסוד בה   תהל' קלז ז

Fundam. ejus. יְסֹדוֹ

ונגלה יסדו יחזק׳ יג יד

Fundam. ipsor. יְסוֹדָם

אשר בעפר יסודם איוב ד יט
נהר יוצק יסודם כב יו

Fundamenta ejus. וִיסֹדֶיהָ

ויסדיה אגלה מיכ׳ א ו

Idem. יְסֹדֹתֶיהָ . יְסוֹדוֹתֶיהָ

ותאכל יסדתיה איכ׳ ד יא
ונהרסו יסדותיה יחזק׳ ל ד

Fundam. *יְסֻד

s גרונדלאגע; טראפ: אנפאנג, בעגינן.
הוא יסד המעלה מבבל עזר׳ ז ט

Fundam. ejus. יְסוּדָתוֹ

s גרינדונג; אנר: פעזטע.
יסודתו בהררי קדש תהל׳ פז א

Fundam. *מוּסָד

גרונד, גרינדונג. מוּסָד מוּסָּד וואהל נעגרינדעט.
מוסד מוסד ישע׳ כח יו

Fundam. s מוּסַד

עד היום מוסד בית יי׳ ד״ה ב ח טז

מֵיסְדוֹת כ׳ מוּסְדוֹת ק׳
Fundementa.

s גרונדלאגע.
מיסדות הצלעות יחזק׳ מא ח

Fundamenta. *מוֹסְדֵי

s גרינדונג, גרונדפעזטען.
ותלהט מוסדי הרים דבר׳ לב כב
ימוטו כל מוסדי ארץ תהל׳ פב ה
בחוקו מוסדי ארץ משלי ח כט
וירעשו מוסדי ארץ ישע׳ כד יח
מוסדי דור ודור תקומם נח יב
ויחקרו מוסדי ארץ ירמ׳ לא לז
והאתנים מוסדי ארץ מיכ׳ ו ב

Et fundamenta. וּמוֹסְדֵי

ומוסדי הרים ירגזו תהל׳ יח ח

Ad fundamenta. לְמוֹסָדוֹת

ואבן למוסדות ירמ׳ נא כו

Fundamenta. מוֹסְדוֹת

מוסדות השמים ירגזו ש״ב כב ח
יגלו מסדות תבל כב יז
ויגלו מוסדות תבל תהל׳ יח יז
הבינותם מוסדות הארץ ישע׳ מ כא

Et a fundamento. *וּמִמַּסַּד

s גרונד, גרונדלאגע.
וממסד עד הטפחות מ״א ז ט

ב מס ספירוסו ענס לו ועד:

II. Consultare.

Niph. Consultant. נוֹסְדוּ

s זיך בעראטהען, בעראטהשלאגען.
ורוזנים נוסדו יחד תהל׳ ב ב

In consultando eos. בְּהִוָּסְדָם

בהוסדם יחד עלי תהל׳ לא יד

יסך ופירושו סיכה:

Ungere.

Unget. יִיסָךְ

s איינזאלבען, גיעסען. נאך אנר: הפעל פאן סוך.
על בשר אדם לא ייסך שמו׳ ל לב

יסף כל לשון תוספת:

Addere, Adjicere.

Adjecit. יָסַף

s (אים קל אונד הפעיל) הינצופיגען, הינצוטהון, הינצולעגען, הינצוגעבען, בייאפיגען, פערמעהרען, פערגראססערן, איבערטרעפפען (מ״א ז י); ווידערהאלען, פארטפאהרען מיט עטוו: נאך איינמאל, ווידער, פערנער, נאך

מעהר, הינפארט, אין דער פאלגע, לאנגער; הינצוגעפינט ווערדען, זך הינצופיגען, הינצוטהון, פערמעהרט ווערדען, צונעהמען. נוֹסָפוֹת (ישע׳ טו ט) פערמעהרטעס (אונגליק בלוטפערגיעססען), אנד: ראבשקה קריעגסהעער.

ולא יסף עוד לדעתה בראש׳ לח כו
ולא יסף עוד מלאך יי׳ שופ׳ יג כא
ולא יסף שמואל ש״א טו לה
ולא יסף עוד לבקשו כז ד
כי יסף יי׳ יגון על מכאבי ירמ׳ מה ג

Addidit. יָסָף

קול גדול ולא יסף דבר׳ ה יט

Et addet. וְיָסַף

ויסף חמישתו עליו ויקר׳ כב יד
ויסף חמישתו על ערכך כז יג
ויסף חמישית כסף ערכך כז טו
ויסף חמשית כסף ערכך כז יט
ויסף חמשתו עליו כז כז
s ויסף עוד להניחו במדב׳ לב טו

Addidit. יָסְפָה

ולא יספה שוב אליו בראש׳ ח יב

Et addet. וְיָסְפָה

ויספה פליטת בית יהודה מ״ב יט ל
ויספה פליטת בית יהודה ישע׳ לז לא

Addidisti. יָסַפְתָּ

יספת על השמועה ד״ה ב ט ו
יספת לגוי יי׳ יספת ישע׳ כו טו

Et adjicies. וְיָסַפְתָּ

ויספת לך עוד שלש ערים דבר׳ יט ט

Et addam. וְיָסַפְתִּי

ויספתי ליסרה אתכם ויקר׳ כו יח
ויספתי עליכם מכה כו כא

Addiderunt. יָסְפוּ

ולא יספו לשאת ראשם שופ׳ ח כח
ולא יספו עוד לבוא ש״א ז יג
ולא יספו עוד להלחם ש״ב ב כח
ולא יספו עוד גדודי ארם מ״ב ו כג
ויתנבאו

יספו *Addiderunt.*

ויתנבאו ולא יספו — במד׳ יא כה

ויספו *Et addent.*

ויספו השטרים לדבר — דבר׳ כ ח
ויספו ענוים ביי׳ — ישע׳ כט יט

יספנו *Adjecimus.*

כי יספנו על כל חטאתינו — ש״א יב יט

יוסף *Addens.*

הנני יוסף להפליא — ישע׳ כט יד
הנני יוסף על ימיך — לח ה

יספים *Addentes.*

אם יספים אנחנו לשמע — דבר׳ ה כב

נוסף *Niph. Additum fuit.*

ועוד נוסף עליהם דברים — ירמ׳ לו לב

ונוסף

Et addet se, Adjiicietur

ונוסף גם הוא על שנאינו — שמו׳ א י
ונוסף על נחלת המטה — במד׳ לו ג

ונוסף *Et augetur.*

יש מפזר ונוסף עוד — משלי יא כד

ונוספה *Et addetur.*

ונוספה נחלתן — במד׳ לו ד

נוספות *Addita.*

על דימון נוספות — ישע׳ טו ט

הסיף *Hiph. Addidit.*

ולא הסיף עוד מלך מצרים — מ״ב כד ז

הוספת *Addidisti.*

הוספת חכמה וטוב — מ״א י ז

והספתי . והוספתי

Et addam: Adjeci.

והספתי על ימיך — מ״ב כ ו
והספתי על כל תהלתך — תהל׳ עא יד
הגדלתי והוספתי חכמה — קהל׳ א טז
וגדלתי והוספתי — ב ט

מוסיפים *Addentes.*

ואתם מוסיפים חרון — נחמ׳ יג יח

להוסיף . להסיף

Addendo, Addendum.

להוסיף לכם תבואתו — ויקר׳ יט כה
להסיף על חטאתינו — ד״ה ב כח יג
להוסיף על אשמת ישראל — עזר׳ י י
עליו אין להוסיף — קהל׳ ג יד

אסף . אסיף . אוסיף *Addam.*

לא אסף לקלל עוד
ולא אסף עוד להכות — ברא׳ ח כא
לא אסף עוד ראות פניך — שמו׳ י כט
ולא אוסיף להיות עמכם — יהוש׳ ז יב
גם אני לא אוסיף להוריש — שופ׳ ב כא
לכן לא אוסיף להושיע — י יג
ואני אסיף על עלכם — מ״א יב יא
ויב יד
ולא אסיף להגיד רגל ישראל
מ״ב כא ח
ואני אסיף על עלכם — ד״ה ב י יא
ואני אסיף עליו — י יד
ולא אוסיף להסיר — לג ח
אם עול פעלתי לא אסיף — איו׳ לד לב
ושתים ולא אוסיף — מ ה
אוסיף אבקשנו עוד — משלי כג לה
כי לא אוסיף עוד ארחם — הוש׳ א ו
לא אוסיף עוד עבור לו — עמו׳ ז ח
וח ב
אך אוסיף להביט — יונ׳ ב ה

אסף . אוסף *Idem.*

לא אסף לשמע את קול — דבר׳ יח יז
ורעב אסף עליכם — יחזק׳ ה יז
לא אוסף אהבתם — הוש׳ ט טו

האסף . האוסיף *An addam.*

האוסיף לגשת למלחמה — שופ׳ כ כג
האוסף עוד לצאת — כ כח

ואספה *Et addam.*

ואספה לך כהנה וכהנה — ש״ב יב ח

תסף . תוסף *Addes.*

אל תסף ראות פני — שמו׳ י כח
אל תוסף דבר אלי — דבר׳ ג כו

תסף *Idem.*

לא תסף עליו ולא תגרע — דבר׳ יב לב

תסיף . תוסף . תוסיף

Idem.

לא תסיף עוד לראתה — דבר׳ כח סח
ועליהם תוסיף — ד״ה א כב יד
עד פה תבוא ולא תסיף — איו׳ לח יא
ימים על ימי מלך תוסיף — תהל׳ סא ז
כי אם תציל ועוד תוסף — משלי יט יט
ולא תוסף עוד לשכלם — יחז׳ לו יב
לא תוסיף עוד להנבא — עמו׳ ז יג

תוסף *Idem.*

זכר מלחמה אל תוסף — איו׳ מ לא

תוסף *Idem.*

אל תוסף על דבריו — משלי ל ו

תוסיפי . תוספי *Addes f.*

לא תוסיפי עוד עלוז — ישע׳ כג יב
לא תוסיפי יקראו לך — מז א ומז ה
לא תוסיפי לשתותה — נא כב
ולא תוספי לגבהה — צפנ׳ ג יא

יסיף . יסף . יוסיף

Addet.

ארבעים יכנו לא יסיף — דבר׳ כה ג
פן יסיף להכתו — כה ג
כי לא יוסיף יי׳ אלהיכם — יהוש׳ כג יג
כה יעשה יי׳ לי וכה יסיף — רות א יז
לך אלהים וכה יוסיף — שמו׳ א ג יז
כה יעשה אלהים וכה יוסף — יד מד
כה יעשה יי׳ ליהונתן וכה יסיף
כ יג
לאיבי דוד וכה יסיף — כה כב
לאבנר וכה יסיף לו — שמו׳ ב ג ט
כה יעשה לי אלהים וכה יסיף
ג לה ויט יד
ומה יוסיף דוד עוד — ז כ
ולא יסיף עוד לענת בך — יד י
אלהים וכה יוסיף — מ״א ב כג
כה יעשה לי אלהים וכה יוסף
מ״ב ו לא
מה יוסיף עוד דויד אליך
ד״ה א יז יח
וטהר ידים יסיף אמץ — איו׳ יז ט
כי יסיף על חטאתו פשע — לד לז

בל

בל יוסף עוד תהל׳ י יח
ואשר שכב לא יוסיף לקום מא ט
ולא יסיף לרצות עוד עז ח
מה יתן לך ומה יסיף לך קכ ג
ולא יוסף עצב עמה משלי י כב
ומתק שפתים יסיף לקח יו כא
ועל שפתיו יסיף לקח יו כג
הון יסיף רעים רבים יט ד
יוסיף מכאוב קהל׳ א יח
לא יוסיף עוד שאר ישראל ישע׳ י כ
יוסיף אדני שנית ידו יא יא
כי לא יוסיף יבא בך עוד נב א
לא יוסיף להביטם איכ׳ ד יז
לא יוסיף להגלותך ד כב
לא יוסיף עוד לעבור בך נחו׳ ב א

Addet. יֹסֵף . יוֹסֵף

יסף יי׳ לי בן אחר בראׄ ל כד
אל יסף פרעה התל שמו׳ ח כה
ואת חמישתו יסף עליו ויק׳ ח יז
וחמשתיו יסף עליו ה כד
חמשיתו יסף עליו כז לא
וחמישתו יסף עליו במד׳ ה ז
מה יסף יי׳ דבר עמי כב יט
יסף עליכם ככם דבר׳ א יא
יוסף יי׳ על עמו כהם ד״ה א כא ג
יסף יי׳ עליכם תהל׳ קטו יד
ואחריו לא יוסף יואל ב ב

Et addet. וְיוֹסִיף

ויוסיף דעת יוסיף מכאוב קהל׳ א יח

Idem. וְיוֹסֵף

ויוסף יי׳ אלהיך אל העם ש״ב כד ג

Idem. וְיוֹסֶף

ישמע חכם ויוסף לקח משלי א ה
הודע לצדיק ויוסף לקח ט ט

Et addidit. וַיֹּסֶף . וַיּוֹסֶף

ויסף שלח את היונה בראׄ ח י
ויסף עוד לדבר אליו יח כט
ויסף אברהם ויקח אשה כה א
ויסף לחטא שמו׳ ט לד
ויסף עוד בלק במד׳ כב טו
ויסף להכתה כב כה
ויוסף מלאך יי׳ עבור כב כו

ויסף עוד געל לדבר שופ׳ ט לז
ויוסף עוד יפתח וישלח יא יד
ויסף יי׳ קרא עוד שמואל ש״א ג ו
ויסף יי׳ קרא שמואל ג ח
ויסף יי׳ להראה בשלה ג כא
ויסף הנער לענות את שאול ט ח
ויסף שאול וישלח מלאכים יט כא
ויוסף יהונתן להשביע כ יז
ויוסף עוד דוד לשאול ביי׳ כג ד
ויסף עוד אבנר לאמר ש״ב ב כב
ויסף עוד דוד את כל בחור לד״ק ו א
ויסף עוד אחימעץ יח כב
ויסף אף יי׳ לחרות כד א
ויוסף אחאב לעשות מ״א יו לג
ויוסף למעול ביי׳ ד״ה ב כח כב
ויסף איוב שאת משלו איו׳ כז א
וכט א
ויסף אליהוא ויאמר לו א
ויסף יי׳ את כל אשר לאיוב מב יא
ויוסף יי׳ דבר אל אחז ישע׳ ז י
ויסף יי׳ דבר אלי ח ה
ויסף ויגע בי דני׳ י יח

Idem. וַיֹּאסֶף

ויאסף שאול לרא ש״א יח כט

Addet. תֹסֵף . תוֹסֵף . תוֹסִיף

וכמהו לא תסף שמו׳ יא ו
עין שזפתו ולא תוסיף איו׳ כ ט
יראת יי׳ תוסיף ימים משלי י כז
ובוגדים באדם תוסיף כג כח
ולא תוסיף קום ישע׳ כד כ
לא תוסף קום בתולת ישראל
עמו׳ ה ב

Addet. תוֹסֵף

לא תוסף תת כחה לך בראׄ ד יב

Et addidit. וַתֹּסֶף . וַתּוֹסֶף

ותסף ללדת את אחיו בראׄ ד ב
ותסף עוד ותלד בן לח ה
ותסף המלחמה להיות ש״א יט ח
ותוסף אסתר ותדבר אסת׳ ח ג
ותוסף אל תזנותיה יחזק׳ כג יד

Addetis. תֹסִפוּ . תוֹסִיפוּ

לא תספו לראתם עוד שמו׳ יד יג
לא תספו על הדבר דבר׳ ד ב

עוד תוסיפו סרה ישע׳ א ה
ולא תוסיפו הביא א יג

Addetis. תֹסִפוּן

לא תספון לראות פני בראׄ מד כג
ולא תספון לעמד שמו׳ ט כח
לא תספון לשוב בדרך דבר׳ יז טז

Idem. תֹאסִפוּן

לא תאספון לתת תבן שמו׳ ה ז

יֹסִפוּ . יֹסִפוּ . יֹסִיפוּ . יוֹסִיפוּ

Addent.

ולא יוספו לעשות דבר׳ יג יא
ולא יספו לעשות עוד יט כ
ולא יסיפו בני עולה ש״ב ז י
כה יעשון לי אלהים וכה יוספו
מ״א כ י
ולא יוסיפו בני עולה ד״ה א יז ט
ושלום יוסיפו לך משלי ג ב
ולא יוסיפו לדאבה עוד ירמ׳ לא יב
לא יוסיפו לנור איכ׳ ד טו
ועתה יוספו לחטא הוש׳ יג ב

Et addent. וְיוֹסִיפוּ

ויוסיפו לך שנות חיים משלי ט יא

וַיֹּסִפוּ . וַיֹּסִיפוּ . וַיֹּסִפוּ . וַיּוֹסִיפוּ

Et addiderunt.

ויוספו עוד שנא אתו בראש׳ לז ה
ולז ח
ויספו בני ישראל שופ׳ ג יב וד א
ויסיפו בני ישראל י ו ויג א
ויספו לערך מלחמה כ כב
ויספו כל העם לבכות ש״ב ג לד
ויסיפו עוד פלשתים ה כב
ויסיפו עוד פלשתים ד״ה א יד יג
ויוסיפו עוד לחטא לו תהל׳ עח יז

Addent. יוֹסִפוּן

כה יעשון אלהים וכה יוספון
מ״א יט ב

יסר כל לשון ייסור ומס ספירוש קסר: (עי׳ בשרש אסר דף קצג):

Castigare, Erudire.

Erudiens. יֹסֵר

s ציכטיגען; געווארנט ווערדען, יך
יסר

ווארנען לאססען; שטראפען, ערמאה-
נען, צורעכטווייזען, בעלעהרען, אונ-
טעררייכטען, אונטערווייזען.

יסר לץ לקח לו קלון משלי ט ז

Num castigans. היסר

היסר גוים הלא יוכיח תהל׳ צד י

Et castigabo eos. ואסרם

באותי ואסרם הוש׳ י י

הוסרו

Niph. et Nithp. Erudimini.

הוסרו שפטי ארץ תהל׳ ב י

Erudire. הוסרי

הוסרי ירושלם ירמ׳ ו ח

Et castigatus sum. ואוסר

יסרתני ואוסר ירמ׳ לא יח

Castigabitur. יוסר

בדברים לא יוסר עבד משלי כט יט

Castigabimini. תוסרו

ואם באלה לא תוסרו לי ויקר׳ כו כג

Et erudientur. ונוסרו

ונוסרו כל הנשים יחזק׳ כג מח

Pih. Castigavit. יסר

אבי יסר אתכם מ״א יב יא ויב יד
אבי יסר אתכם בשוטים ד״ה ב י יא

Castigavit me. יסרני

יסר יסרני יה תהל׳ קיח יח

Et erudivit me. ויסרני

ויסרני מלכת בדרך העם ישע׳ ח יא

Et erudit eum. ויסרו

ויסרו למשפט ישע׳ כח כו

Erudiverat ipsum. יסרתו

אשר יסרתו אמו משלי לא א

Erudivisti. יסרת

הנה יסרת רבים איו׳ ד ג

על עון יסרת איש תהל׳ לט יב

Castigasti me. יסרתני

יסרתני ואוסר ירמ׳ לא יח

Castigavi. יסרתי

יסרתי חזקתי זרועתם הוש׳ ז טו

Et castigabo. ויסרתי

ויסרתי אתכם אף אני ויקר׳ כו כח

Sed castigabo te. ויסרתיך

ויסרתיך למשפט ירמ׳ ל יא
ויסרתיך למשפט מו כח

ויסרו

Et castigaverint: castigabunt.

ויסרו אתו ולא ישמע דבר׳ כא יח
את האיש ויסרו אותו כב יח

Erudiverunt me. יסרוני

יסרוני כליותי תהל׳ יו ז

Erudiens te. מיסרך

אלהיך מיסרך דבר׳ ח ה

Castigando. יסר

יסר יסרני יה תהל׳ קיח יח

Castigando. ליסרה

ויספתי ליסרה אתכם ויקר׳ כו יח

Ad erudiendum te. ליסרך

השמיעך את קלו ליסרך דבר׳ ד לו

Castiga. יסר

יסר בנך כי יש תקוה משלי יט יח
יסר בנך ויניחך כט יז

Castiga me. יסרני

יסרני יי׳ אך במשפט ירמ׳ י כד

Castigabo. איסר

איסר אתכם בעקרבים מ״א יב יא
ויב יד

Castiges me. תיסרני

ואל בחמתך תיסרני תהל׳ ו ב

ובחמתך תיסרני לח ב

Castigabis. תיסרנו

אשר תיסרנו יה תהל׳ צד יב

Castigabit. ייסר

ייסר איש את בנו דבר׳ ח ה

Erudiat te. תיסרך

תיסרך רעתך ירמ׳ ב יט

Hiph. Castigabo eos. איסירם

איסירם כשמע לעדתם הוש׳ ז יב

Eruditio. יסור

s טאדלער, מייסטערער, (נאך דער
פארם גבור).

הרב עם שדי יסור איו׳ מ ב

Castigatio, eruditio. מוסר

s ציכטיגונג, שטראפע, צורעכטווייזונג,
ווארנונג, צאהמונג, צוכט, לעהרע,
ווארנונגסבייאשפיעל (יחזק׳ ה טו).
נאך אנד: (איוב יב יח) באנד,
פעססעל.

ואת שנאת מוסר תהל׳ נ יז
איך שנאתי מוסר משלי ה יב
הוא ימות באין מוסר ה כג
תוכחות מוסר ו כג
שמעו מוסר וחכמו ח לג
אהב מוסר אהב דעת יב א
ריש וקלון פורע מוסר יג יח
ואהבו שחרו מוסר יג כד
מוסר רע לעזב ארח טו י
פורע מוסר מואס נפשו טו לב
שמע עצה וקבל מוסר יט כ
חדל בני לשמע מוסר יט כז
שבט מוסר ירחיקנה ממנו כב טו
אל תמנע מנער מוסר כג יג
ראיתי לקחתי מוסר כד לב
מוסר לא לקחו ירמ׳ ב ל
מאנו קחת מוסר ה ג
ולא לקחו מוסר ז כח
ולבלתי קחת מוסר יז כג
לקחת מוסר לב לג
הלא תקחו מוסר לה יג

ונדופה מוסר ומשטה יחזק׳ ה טו
ואני מוסר לכלם הושע׳ ה ב
לא לקחה מוסר צפני׳ ג ב
תקחי מוסר ג ז

Et eruditionem. **ומוסר**

לדעת חכמה ומוסר משלי א ב
חכמה ומוסר אוילים בזו א ז
חכמה ומוסר ובינה כג כג

Eruditionem. **במוסר**

החזק במוסר אל תרף משלי ד יג

Ad eruditionem. **למוסר**

ויגל אזנם למוסר איו׳ לו י
הביאה למוסר לבך משלי כג יב

Castigatio, erudit. **מוסר**

את מוסר יי׳ אלהיכם דבר׳ יא ב
מוסר מלכים פתח איו׳ יב יח
מוסר כלמתי אשמע כ ג
לקחת מוסר השכל משלי א ג
שמע בני מוסר אביך א ח
מוסר יי׳ בני אל תמאס ג יא
שמעו בנים מוסר אב ד א
וכעכס אל מוסר אויל ז כב
בן חכם מוסר אב יג א
אויל ינאץ מוסר אביו טו ה
יראת יי׳ מוסר חכמה טו לג
מוסר שלומנו עליו ישע׳ נג ה
מוסר הבלים עץ הוא ירמ׳ י ח
מוסר אכזרי ל יד

Et castigatio. **ומוסר**

ומוסר שדי אל תמאס איו׳ ה יז
ומוסר אוילים אולת משלי טז כב

Erudit. meam. **מוסרי**

קחו מוסרי ואל כסף משלי ח י

Castigat. tua. **מוסרך**

צקון לחש מוסרך למו ישע׳ כו טז

Et erudit. eorum. **ובמסרם**

s שטראפע, ווארנונג, בעלעהרונג.

ובמסרם יחתם איו׳ לג טז

יעד כל לשון יעוד ומועד וועד לזיך מסוגת ועמו עדה:

Indicere, constituere locum vel tempus: desponsare.

Constituerat illud. **יעדו**

s בעשטיממען, בעארדערן, בעשטעל-לען; זיך אן דער בעשטיממטען צייט אדער אן דעם פעראבערעדעטען ארטע יעמ: שטעללען, מיט איהם צוזאמ-מענקאממען, צוזאממענטרעפפען, זיך פערפינען, זיך גענענזייטיג בעשטעל-לען, פעראבערעדען, זיך טרעפפען, צו-זאממענפינדען, צוזאממענראטטען; יעמ: בעשטעללען, פארלאדען, פארדערן (בעזאנד: פאר געריכט); געשטעללט, אויפגעשטעללט זיין, געריכטעט, גע-ווענדעט, בעשטיממט זיין.

אשר יעדו ש״ב כ ה

יעדה

Constituit illum, vel illud: desponset eam.

אשר לא יעדה והפדה שמו׳ כא ח
ואל חוף הים שם יעדה ירמ׳ מז ז
שמעו מטה ומי יעדה מיכ׳ ו ט

Desponset eam. **ייעדנה**

ואם לבנו ייעדנה שמו׳ כא ט

Niph. Et conveniam. **ונועדתי**

ונועדתי לך שם שמו׳ כה כב
ונעדתי שמה לבני ישראל כט מג

Convenerunt. **נועדו**

המלכים נועדו תהל׳ מח ה

Convenerint. **נועדו**

בלתי אם נועדו עמו׳ ג ג

Et congregabunt se. **ונועדו**

ונועדו אליך הנשיאים במד׳ י ד

הנועדים . הנעדים

Qui congregantur congregant se.

הנועדים עלי במד׳ יד לה

הנעדים על יי׳ טז יא
הנועדים על יי׳ כו ג
הנועדים עליו מ״א ח ה
הנועדים עליו ד״ה ב ה ו

Conveniam. **אועד**

אשר אועד לכם שמו׳ כט מב
אשר אועד לך שמה ל ו
אשר אועד לך ל לו
אשר אועד במד׳ יז יט

Conveniamus. **נועד**

נועד אל בית האלהים נחמ׳ ו י

Et conveniamus. **ונועדה**

לכה ונועדה יחדו נחמ׳ ו ב

Et convenerunt. **ויועדו**

ויועדו כל המלכים יהוש׳ יא ה
ויועדו יחדו לבוא איו׳ ב יא

יועדני

Hiph. Tempus constituit mihi.

ואם למשפט מי יועדני איו׳ ט יט

יעידני . יועידני

Contestetur mecum.

מי כמוני ומי יעידני ירמ׳ מט יט
מי כמוני ומי יועדני נ מד

Hoph. Constitutorum. **מועדים**

מועדים לפני היכל יי׳ ירמ׳ כד א

מעדות

Congregatae, constitutae.

אנה פניך מעדות יחזק׳ כא טז

עדה*

Congregatio, conventus, coetus.

s געמיינדע, פערזאממלונג, גענאססענ-שאפט, שאאר, ראטטע, אנהאנג, שווארם (ביענען, שופטים יד ח).

נשיאי עדה קראי מועד במד׳ טז ב
ודעי עדה את אשר בם ירמ׳ ו יח

Et coetus. **ועדה**

בסוד ישרים ועדה תהל׳ קיא א
בתוך קהל ועדה משלי ה יד

ויבאו

הָעֵדָה *Coetus.*

ויבאו כל נשיאי העדה שמו' יו כב
וכסף פקודי העדה לח כה
וסמכו זקני העדה ויקר' ד טו
ואת כל העדה הקהל ח ג
ותקהל העדה ח ד
ויאמר משה אל העדה ח ה
ויקרבו כל העדה ט ה
ועל כל העדה יקצף י ו
לשאת את עון העדה י יז
ורגמו אתו כל העדה כד יד
ירגמו בו כל העדה כד יו
אלה קריאי העדה במד' א יו
ואת כל העדה הקהילו א יח
משמרת כל העדה ג ז
ונשיאי העדה ד לד
והיו לך למקרא העדה י ב
ונועדו אליך כל העדה
ואת כל העדה יג כו
ותשא כל העדה יד א
ויאמרו אלהם כל העדה יד ב
ויאמרו כל העדה יד י
לכל העדה הרעה הזאת יד לה
וילנו עליו את כל העדה יד לו
והיה אם מעיני העדה
ועשו כל העדה טו כד
ואל אהרן ואל כל העדה טו לג
באבנים כל העדה טו לה
ויוציאו אתו כל העדה טו לו
כי כל העדה כלם קדשים יו ג
לפני העדה יו ט
קח את כל העדה
כבוד יי' אל כל העדה יו יט
הבדלו מתוך העדה יו כא
ועל כל העדה תקצף יו כב
דבר אל העדה לאמר יו כד
וידבר אל העדה לאמר יו כו
ויהי בהקהל העדה יז ז
הרמו מתוך העדה יז י
והלך מהרה אל העדה יז יא
כל העדה מדבר צן כ א
הקהל את העדה
והשקית את העדה כ ח
ותשת העדה ובעירם כ יא
כל העדה הר ההר כ כב
לעיני כל העדה כ כז
ויקם מתוך העדה כה ז
קריאי העדה כו ט
במות העדה באכל האש כו י
וכל העדה פתח אהל מועד כז ב
בתוך העדה הנועדים על יי' כז ג
במריבת העדה כז יד
איש על העדה כז יו
ולפני כל העדה כז יט וכז כב
בני ישראל אתו וכל העדה כז כא
וכל נשיאי העדה לקראתם לא יג
וראשי אבות העדה לא כו
ובין כל העדה לא כז
ותהי מחצת העדה לא מג
ואל נשיאי העדה לאמר לב ב
לפני העדה למשפט לה יב
ושפטו העדה בין המכה לה כד
והצילו העדה את הרצח
והשיבו אתו העדה לה כה
וישבעו להם נשיאי העדה יהוש' ט טו
כי נשבעו להם נשיאי העדה
וילנו כל העדה ט יח
ויאמרו כל הנשיאים אל כל העדה
ט יט
ושאבי מים לכל העדה ט כא
עד עמדו לפני העדה כ ו
עד עמדו לפני העדה כ ט
ונשיאי העדה כב ל
תקהל העדה כאיש אחד שופ' כ א
וישלחו שם העדה כא י
וישלחו כל העדה כא יג
ויאמרו זקני העדה כא יו
ויקראו אתו אל העדה מ"א יב כ

בָּעֵדָה *In coetu.*

וכל הנשאים בעדה שמו' לד לא

לָעֵדָה *Coetui.*

עד מתי לעדה הרעה במד' יד כז
ולא היה מים לעדה כ ב
ושאבי מים לעדה דבר' ט כז

עֲדַת *Coetus.*

דברו אל כל עדת ישראל שמו' יב ג
אתו כל עדת ישראל יב ו
כל עדת ישראל יעשו אתו יב מז
ויבאו כל עדת בני ישראל יו א
וילונו כל עדת בני ישראל יו ב
אל כל עדת בני ישראל יו ט ויו י
ויסעו כל עדת בני ישראל יז א
אל כל עדת בני ישראל לה ד
ויצאו כל עדת בני ישראל לה כ
ואם כל עדת ישראל ישגו ויקר' ד יג
ומאת עדת בני ישראל יו ה
דבר אל עדת בני ישראל יט ב
כל עדת בני ישראל במד' א ב וכו ב
על עדת בני ישראל א נג
את כל עדת בני ישראל ח ט
וכל עדת בני ישראל ח כ
כל עדת בני ישראל יג כו
קהל עדת בני ישראל יד ה
אל כל עדת בני ישראל יד ז
כל עדת בני ישראל טו כה
וטו כו ויז ו
ולעיני כל עדת בני ישראל כה ו
ולא תהיה עדת יי' כז יז
כל עדת בני ישראל כז כ
ואל עדת בני ישראל לא יב
לפני עדת ישראל לב ד
ויקהלו כל עדת בני ישראל
יהוש' יח א
ויקהלו כל עדת בני ישראל כב יב
כה אמרו כל עדת יי' כב יו
אל כל עדת ישראל יקצף כב יח
ועל כל עדת ישראל היה קצף כב כ
והנה עדת דברים שופ' יד ח
וכל עדת ישראל מ"א ח ה
וכל עדת ישראל ד"ה ב ה ו
כי עדת חנף גלמוד איו' טו לד
עדת מרעים הקיפוני תהלי' כב יז
עדת אבירים סח לא
ותכם על עדת אבירם קו יז

וַעֲדַת *Et coetus.*

ועדת לאמים תסובבך תהלי' ז ח
ועדת עריצים בקשו נפשי פו יד

בַּעֲדַת *In coetu.*

בעדת קרח במד' כו ט
בעדת קרח כז ג
ותהי המגפה בעדת יי' לא יו
ויהי הנגף בעדת יי' יהוש' כב יז
והטאים בעדת צדיקים תהלי' א ה
אלהים נצב בעדת אל פב א

לַעֲדַת *Coetui.*

והיתה לעדת בני ישראל במד' יט ט

מֵעֲדַת *Ex congregat.*

מעדת ישראל — שמ' יב יט
מעדת ישראל — במ' טז ט

עֲדָתִי *Coetus meus.*

השמות כל עדתי — איו' טז ז

עֲדָתְךָ *Coetus tuus.*

אתה וכל עדתך — במ' טז יא
אתה וכל עדתך היו לפני יי' — טז טז
עדתך קנית קדם — תהל' עד ב

עֲדָתוֹ *Coetus ejus.*

אל קרח ואל כל עדתו — במ' טז ה
קרח וכל עדתו — טז ו

וַעֲדָתוֹ *Et coetus ejus.*

ועדתו לפני תכון — ירמ' ל כ

וְכַעֲדָתוֹ *Et sicut coetus ejus.*

ולא יהיה כקרח וכעדתו — במ' יז ה

בַּעֲדָתָם *In coetu eorum.*

ותבער אש בעדתם — תהל' קו יח

לַעֲדָתָם *Coetui eorum.*

כשמע לעדתם — הוש' ז יב

*מוֹעֵד

Tempus statutum, festivum, et certum, conventus, festivitas, solennitas.

s בעשטיממטע צייט, צייטפונקט, צייטרוים, פֿעזט, פֿעזטמאג, (פֿעזטאפֿפֿער, דה"ב ל כב, נאך צונץ פֿעזט), צוזאממענקונפֿט, פֿערזאממלונג, (פֿעראברעדונג, זיגנאל, שופט' כ לח), פֿערזאממלונגסארט (טעמפעל, יערוזאלעם, תהל' עד ד, איכה ב ו). אֹהֶל מוֹעֵד צעלט דער צוזאממענקונפֿט, דער פֿעזטפֿערזאממלונג, אנד: שטיפֿטס- בונדעסצעלט. מוֹעֲדֵי אֵל (תהל' עד ח) גאטטעספֿערזאממלונגען, נאך איינינען טעמפעלהאללען; אנד: ניעדערלאססונגען דער פראפֿהעטענשולען; נאך אנד: דיא הייליגען ארטע, וואָ זיך גאטט דען פֿאטערן אָפֿפֿענבארט האטטע. עס איזט אַבער ניכט אונוואהרשיינליך, דאס דאמאלס שאָן אנשטאלטען צור ערבויאונג אונד בעלעהרונג היער אונד דא אים לאנדע בעשטאנדען האבען. הַר מוֹעֵד (ישעי' יד יג) בערג דער צוזאממענקונפֿט (דער גאטטער), איינען זאָלכען נאַמענבערג דאכטען זיך דיא אזיאטישען פֿאלקער אין דעם אייסערזטען נאָרדען דער ערדע.

וישם יי' מועד לאמר — שמ' ט ה
באהל מועד — כז כא ומ כב ומ כד
בבאם אל אהל מועד — כח מג
ול כ ומ לב
פתח אהל מועד — כט ד וכט יא
וכט לב ומ יב
לפני אהל מועד — כט י
אשר יבא אל אהל מועד — כט ל
אהל מועד לפני יי' — כט מב
וקדשתי את אהל מועד — כט מד
על עבדת אהל מועד — ל טז
בין אהל מועד ובין המזבח — ל יח
ומ ז
ומשחת בו את אהל מועד — ל כו
באהל מועד אשר אועד לך — ל לו
את אהל מועד — לא ז
וקרא לו אהל מועד
יצא אל אהל מועד — לג ז
למלאכת אהל מועד — לה כא
פתח אהל מועד — לח ח ולח ל
משכן אהל מועד — לט לב ומ ב
עבודת המשכן לאהל מועד — לט מ
פתח משכן אהל מועד — מ ו ומ כט
באהל מועד — מ כו
ויכס הענן את אהל מועד — מ לד
לבוא אל אהל מועד — מ לה
מאהל מועד לאמר — ויקר' א א
אל פתח אהל מועד — א ג וד ד
וח ג וח ד ויב ו ויד כג וטו יד
וטו כט ויז ד ויז ה ויז ט ויט כא
פתח אהל מועד — א ה וג ב וד ז
וד יח וח לא ויד יא ויז ז ויז ו
לפני אהל מועד — ג ח וג יג וד יד
והביא אתו אל אהל מועד — ד ה

אשר באהל מועד — ד ז וד יח
מדם הפר אל אהל מועד — ד ה
בחצר אהל מועד — ו ט
תאכל בחצר אהל מועד — ו יט
אל אהל מועד לכפר — ו כג
אל פתח אהל מועד — ח ג
אל פתח אהל מועד — ח ד
אהל מועד — ח ד
ומפתח אהל מועד — ח לג וי ז
ופתח אהל מועד — ח לה
אל פני אהל מועד — ט ה
אל אהל מועד — ט כג
בבאכם אל אהל מועד — י ט
וכן יעשה לאהל מועד — טז טז
לא יהיה באהל מועד — טז יז
ואת אהל מועד — טז כ וטז לג
ובא אהרן אל אהל מועד — טז כג
באהל מועד — במ' א א
לאהל מועד יחנו — ב ב
ונסע אהל מועד — ב יז
לפני אהל מועד — ג ז
את כל כלי אהל מועד — ג ח
באהל מועד
פתח אהל מועד — ג כה
לפני אהל מועד — ג לח
באהל מועד — ד ג וד ד
וד טו וד כג וד כח וד לא
וד לג וד לה וד לז וד לט
וד מא וד מג וד מז
ואת אהל מועד
פתח אהל מועד — ד כה
את עבדת אהל מועד — ד ל
אל פתח אהל מועד — ו י וח ט
וח יט וח טו וג ו
פתח אהל מועד — ו יח וח יח וכז ב
את עבדת אהל מועד — ז ה ויח ו
ויח כא ויח כג
אל אהל מועד לדבר אתו — ז פט
לפני אהל מועד — ח ט
לעבד את אהל מועד — ח טו
באהל מועד — ח יט וח כב
וח כו ויח לא
בעבדת אהל מועד — ח כד
אל פתח אהל מועד — י ג
אל אהל מועד — יא טז ויב ד
נראה באהל מועד — יד י
קראי מועד — טז ב
ויפנו אל אהל מועד — יז ז

אל

אל פני אהל מועד יז ח
באהל מועד לפני העדות יז יט
את משמרת אהל מועד יח ד
אל אהל מועד יח כב
פני אהל מועד יט ד
והמה בכים פתח אהל מועד כה ו
פתח אהל מועד כז ב
ויבאו אתו אל אהל מועד לא נד
מועד צאתך ממצרים דבר׳ יו ו
התיצבו באהל מועד
ויתיצבו באהל מועד לא יד
אהל מועד יהוש׳ יח א
פתח אהל מועד יט נא
הצבאות פתח אהל מועד ש״א ב כב
מהבקר ועד עת מועד ש״ב כד טו
ואת אהל מועד מ״א ח ד
משכן אהל מועד בשיר ד״ה א ו יז
שער פתח לאהל מועד ט כא
את משמרת אהל מועד כג לב
אהל מועד האלהים ד״ה ב א ג
לפני יי׳ אשר לאהל מועד א ו
ירושלם מלפני אהל מועד א יג
את הארון ואת אהל מועד ה ה
ובית מועד לכל חי איו׳ ל כג
כי אקח מועד תהל׳ עה ג
כי בא מועד קב יד
ואשב בהר מועד ישע׳ יד יג
מבלי באי מועד איכ׳ א ד
קרא עלי מועד א טו
מועד ושבת ב ו
כיום מועד ב ז
תקרא כיום מועד ב כב
מה תעשו ליום מועד הוש׳ ט ה
באהלים כימי מועד יב י

Tempus. הַמּוֹעֵד

ויחר מן המועד ש״ב כ ה
ויאכלו את המועד ד״ה ב ל כב
העביר המועד ירמ׳ מו יז

Et tempus constitut. וְהַמּוֹעֵד

המועד היה לאיש ישראל
שופ׳ כ לח

Stato tempore. בְּמֹעֵד

במעד שנת השמטה דבר׳ לא י

Ad constitut. tempus. לְמוֹעֵד

למועד חדש האביב שמו׳ כג טו
ולד יח
לא באת למועד הימים ש״א יג יא
השדה למועד דוד כ לה
כי למועד קץ דנ׳ ח יט
למועד מועדים וחצי יב ז

לַמּוֹעֵד

Ad statum tempus, hoc eod. tempore.

למועד הזה בשנה האחרת ברא׳ יז כא
למועד אשוב אליך יח יד
למועד אשר דבר אתו כא ב
למועד לפני הערבה יהוש׳ ח יד
כי למועד שמור לך ש״א ט כד
למועד אשר שמואל יג ח
למועד הזה כעת חיה מ״ב ד יו
וד יז
כי עוד קץ למועד דנ׳ יא כז
למועד ישוב יא כט
עד עת קץ כי עוד למועד יא לה
עוד חזון למועד חבק׳ ב ג

Propter conventus. מִמּוֹעֵד

נוגי ממועד צפנ׳ ג יח

Conventuum nostror. מוֹעֲדֵנוּ

קרית מועדנו ישע׳ לג כ

Congregat. suam. מוֹעֲדוֹ

שחת מעדו איכ׳ ב ו

בְּמוֹעֲדוֹ · בְּמֹעֲדוֹ

Stato tempore suo.

את הפסח במועדו במד׳ ט ב
תעשו אתו במעדו ט ג
את קרבן יי׳ במעדו ט ז
לא הקריב במעדו ט יג
להקריב לי במועדו כח ב
ותירושי במועדו הוש׳ ב יא

Festivitatem ejus. מוֹעֲדָהּ

וכל מועדה הוש׳ ב יא

Statuto tempore suo. לְמֹעֲדָהּ

את החקה הזאת למעדה שמו׳ יג י

Statuto temp. suo. בְּמוֹעֲדָם

אתם במועדם ויקר׳ כג ד

Statuta tempora. מוֹעֲדִים

למועד מועדים וחצי דנ׳ יב ז

In solennitatib. בַּמּוֹעֲדִים

לפני יי׳ במועדים יחזק׳ מו ט

Et in solennitat. וּבַמּוֹעֲדִים

ובחגים ובמועדים יחזק׳ מו יא

In stata temp. לְמוֹעֲדִים

עשה ירח למועדים תהל׳ קד יט

In stata temp. לַמּוֹעֲדִים

החדשים למועדים נחמ׳ י לד

Et in stata temp. וּלְמוֹעֲדִים

והיו לאתת ולמועדים ברא׳ א יד
ולשמחה ולמעדים טובים זכר׳ ח יט

Et in stata temp. וְלַמּוֹעֲדִים

לחדשים ולמעדים ד״ה א כג לא
ולחדשים ולמועדים ד״ה ב לא ג

Solennitates. מוֹעֲדֵי

אלהם מועדי יי׳ ויקר׳ כג ב
אלה מועדי יי׳ כג ד
אלה מועדי יי׳ כג לז
את מועדי יי׳ כג מד
ולכל מועדי יי׳ המקדשים עזר׳ ג ה
שרפו כל מועדי אל תהל׳ עד ח
בכל מועדי בית ישראל יחזק׳ מה יז

Et in solennitates. וּלְמוֹעֲדֵי

ולמועדי יי׳ אלהינו ד״ה ב ב ג

Solennitatib. meis. מוֹעֲדַי

בכל מועדי ישמרו יחזק׳ מד כד

Solennitates meae. מוֹעֲדַי

אלה הם מועדי ויקר׳ כג ב

Coetuum tuorum. מוֹעֲדֶךָ

בקרב מועדך תהל׳ עד ד

מוֹעֲדָהּ *Tempora sua*

ידעה מועדיה ירמ' ח ז

בְּמוֹעֲדֶיהָ *In solennitatib. ejus.*

כצאן ירושלם במועדיה יחזק' לו לח

וּמוֹעֲדֵיכֶם *Et solennitat. vest.*

חדשיכם ומועדיכם ישע' א יד

בְּמוֹעֲדֵיכֶם *In solennit. vest.*

או בנדבה או במעדיכם במד' טו ג
אלה תעשו לײ במועדיכם כט לט

וּבְמוֹעֲדֵיכֶם *Et in solen. vest.*

וביום שמחתכם ובמועדיכם במד' י י

s **בְּמוֹעֲדָיו** *In coetibus ejus.*

s פערזאממלטע (זאלדאטען), שאאר; אנד: אויסגעבאטעטע.

ואין בודד במועדיו ישע' יד לא

* **וְלַמּוֹעֲדוֹת** *Et statis tempor.*

s פעזטע, פייערטאגע.

ולחדשים ולמועדות ד"ה ב ח יג

* **הַמּוּעָדָה** *Congregationis.*

s צוזאממענקונפט, אנד: בעשטיממטע, אנגעארדנעטע, נאך אנד: צופלוכטס-שטאדטע.

אלה היו ערי המועדה יהוש' כ ט

יעה ופירושו העברה והסרה מן נקוי:

Ejicere, everrere.

וְיָעָה *Et ejiciat.*

s וועגרייממען, וועגראפפען, וועגפעגען, צזאממענראפפען.

ויעה ברד ישע' כח יז

* **הַיָּעִים** *Scopae.*

s שויפעל.

את הסירת ואת היעים שמו' לח ג
ואת היעים ואת המזרקת במד' ד יד
ואת היעים ואת המזרקות מ"א ז מ
וז מה
ואת הסירת ואת היעים מ"ב כה יד
הסירות ואת היעים ד"ה ב ד יא
וד יז
ואת הסירות ואת היעים ירמ' נב יח

וְיָעָיו *Et scopas ejus.*

ויעיו ומזרקתיו שמו' כז ג

יעז ופירושו כח ותוקף:

Robustus.

נוֹעָז *Robore praeditus.*

s מאכטיג, פרעך (= עָזַז). אנד: בארבארען = לוֹעֵז.

עם נועז לא תראה ישע' לג יט

יעט ופירושו עטיה:

Amicire.

יְעָטָנִי *Amicivit me.*

s איינהיללען, בעקליידען (ז: פ: א: עָטָה).

מעיל צדקה יעטני ישע' סא י

s **בְּלִיַּעַל** זיעהע זייטע שה.

יעל לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א כל לשון תועלת:

Prodesse.

הוֹעִיל *Hiph. Prodest.*

s ניטצען, העלפען, פראממען, נוטצען האבען, געווינגען.

מה הועיל פסל חבק' ב יח

מוֹעִיל *Quod prosit.*

ואין בם מועיל ירמ' יו יט

הוֹעִיל *Prodesse.*

ופסל נסך לבלתי הועיל ישע' מד י
אולי תוכלי הועיל מז יב
לבלתי הועיל ירמ' ז ח

וְהוֹעִיל *Et prodessendo.*

והועיל לא יועילו ירמ' כג לב

לְהוֹעִיל *Prodesse, proficere.*

ולא להועיל ישע' ל ה
מלמדך להועיל מח יז

אוֹעִיל *Proficiam.*

מה אעיל מחטאתי איו' לה ג

יוֹעִיל *Proderit.*

ומלים לא יועיל בם איו' טו ג
לא יועיל הון ביום עברה משלי יא ד
המיר כבודו בלוא יועיל ירמ' ב יא

נוֹעִיל *Proficiemus.*

ומה נועיל כי נפגע בו איו' כא טו

יוֹעִילוּ . יֹעִילוּ . יוֹעָלוּ

Proderunt, prosunt.

אשר לא יועילו ולא יצילו ש"א יב כא
להותי יעילו איו' ל יג
לא יועילו אוצרות רשע משלי י ב
לא יועילו למו לא לעזר ישע' ל ה
על עם לא יועילו ל ו
ותמוריהם בל יועילו מד ט
ואחרי לא יועלו הלכו ירמ' ב ח
נחלו ולא יועלו יב יג
לא יועילו לעם הזה כג לב

יוֹעִילוּךְ *Proderunt tibi.*

ואת מעשיך ולא יועילוך ישע' נז יב

ב מה שהוא שם מין חיה:

II. Capr. ae, Rupicapr. e.

* **הַיְּעֵלִים** *Rupicaprarum.*

s געמזע. אנד: שטיינבאקק, אונד (איוב לט א) וויבכען דעסועלבען.

על פני צורי היעלים ש"א כד ג

לַיְּעֵלִים *Rupicapris.*

הרים הגבוהים ליעלים תהל' קד יח

יַעֲלֵי *Rupicaprae.*

עת לדת יעלי סלע איו' לט א
יעלת

Et caprea. וְיַעֲלַת*

s יעה. אנד: וויבכען דעס שטיינ־באָקקס אָדער דער געמזע (היער ווירד, וויא אים האָהעגליעדע, דיא שאָנע, האָלדע פֿרויא דען אנמוטהינגען טהיע־רען פֿערגליכען).

ויעלת חן משלי ה יט

יען ט שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א מה שהוא מלה כטעם בעבור ועקב:

I. Propter, propterea, eo quod, quandoquidem, quia, idcirco.

יַעַן s

Propter, propterea quod idcirco.

(פֿאָן עָנָה) אין אבזיכט, אין בעצוג. פּראָפּאָזיטיאָן וועגען; קאָניונקט: וויל. יַעַן אֲשֶׁר, יַעַן כִּי אויף דאס, דא־רום. יַעַן וּבְיַעַן וויל אונד וויל, דארום וויל, דארום דאס.

יען אשר עשית את הדבר בראׄ כב טז
יען וביען במשפטי מאסו ויקר׳ כו מג
יען כי מאסתם את יי׳ במד׳ יא כ
יען לא האמנתם בי כ יב
יען אשר מלא אחרי יי׳ דבר׳ א לו
יען אשר מלא אחרי יי׳ יהוש׳ יד יד
יען אשר עברו הגוי הזה שופט׳ ב כ
יען אשר לא הלכו ש״א ל כב
יען אשר שאלת מ״א ג יא
יען אשר היה עם לבבך ח יח
יען אשר היתה זאת יא יא
יען אשר עזבוני יא לג
יען כי מרית פי יי׳ יג כא
יען אשר הרמתיך יד ז וטז ב
יען אשר נמצא בו דבר טוב יד יג
יען אשר עשו יד טו
יען אשר אמרו כ כח
יען אשר לא שמעת כ לו
יען שלחת את איש חרמי כ מב
יען התמכרך כא כ
יען כי נכנע מפני כא כט
יען אשר שלחת מ״ב א טז
יען אשר הטיבת י ל
יען אשר עשה מנשה כא יא
יען אשר עשו את הרע כא טו
יען רך לבבך כב יט
יען אשר היתה זאת ד״ה ב א יא
יען אשר היה עם לבבך ו ח
יען רך לבבך לד כז
יען כי גבהו בנות ציון ישע׳ ג טז
יען כי יעץ עליך ז ה
יען כי מאס העם הזה ח ו
יען כי נגש העם הזה כט יג
יען מאסכם בדבר הזה ל יב
יען התרגזך עלי לז כט
יען משח יי׳ אתי סא א
יען קראתי סה יב וסו ד
יען דברכם את הדבר ירמ׳ ה יד
ועתה יען עשותכם ז יג
יען אשר עזבוני יט ד
יען אמרכם את הדבר כג לח
יען אשר לא שמעתם כה ח
יען אשר עשו נבלה כט כג
יען אשר אתה שלחת כט כה
יען אשר נבא לכם כט לא
יען דברתי אליהם לה יז
יען אשר שמעתם לה יח
יען בטחך מח ז
יען המנכם מן הגוים יחזק׳ ה ז
יען כל תועבתיך ה ט
יען את מקדשי טמאת ה יא
יען אשר לא יראה יב יב
יען דברכם שוא יג ח
יען וביען הטעו יג י
יען הכאות לב צדיק יג כב
יען מעלו מעל טו ח
יען השפך נחשתך טז לו
יען אשר לא זכרת טז מג
יען במשפטי מאסו כ טז
יען משפטי לא עשו כ כד
יען אשר הכרתי כא ט
יען הזכרכם עונכם כא כט
יען היות כלכם לסגים כב יט
יען שכחת אותי כג לה
יען טהרתיך כד יג
יען אמרך האח כה ג
יען מחאך יד כה ו
יען עשות אדום בנקם כה יב
יען עשות פלשתים כה טו
יען אשר אמרה צר כו ב
יען גבה לבבך כח ב
יען תתך את לבבך כח ו
יען היותם משענת קנה כט ו
יען אמר יאר לי כט ט
יען אשר גבהת בקומה לא י
יען היות צאני לד ח
יען היות לך איבת עולם לה ה
יען אמרך את שני הגוים לה י
יען אמר האויב לו ב
יען ביען שמות לו ג
יען כלמת גוים נשאתם לו ו
יען אמרים לכם לו יג
יען אשר ישרתו אתם מד יב
יען אשר לא זכר עשות תהל׳ קט טז
יען קראתי משלי׳ א ד
יען עברו בריתי הושע ח א
יען מה נאם יי׳ צבאות חגי א ט
לכן יען בושסכם על דל עמוס ה יא

Et quiandoquidem. וּבְיַעַן

וביען במשפטי מאסו ויקר׳ כו מג
וביען הטעו את עמי יחזק׳ יג י

Propterea quod. בְּיַעַן

יען ביען שמות יחזק׳ לו ג

ב שם יענה ויענים:

II. Ululae.

Ulula. יַעֲנָה*

s קייצליך, אנד: שטרויס. בַּת הַיַּעֲנָה נאך אנד: טאָכטער דער וויזטע, וויא דיא אראבער אָהנליך דען שטרויס „פֿאטער דער וויזטע" נעננען. נאך אב״ע בעצייכנעט בַּת דאס קליינע שטרויסווייבכען. יְעֵנִים פלור: מאָנגל:

ורע לבנות יענה איו׳ ל כט
ושכנו שם בנות יענה ישע׳ יג כא
חציר לבנות יענה לד יג
תנים ובנות יענה מג כ
וישבו בה בנות יענה ירמ׳ נ לט
ואבל כבנות יענה מיכ׳ א ח

Ulula. הַיַּעֲנָה

ואת בת היענה ויקר׳ יא יז
ואת בת היענה דבר׳ יד טו

* כיענים

Sicut ululae. כַּיְעֵנִים

כיענים במדבר — איכ׳ ד ג

יעף לו שני פנים:

א מה שפירושו עיפות:

I. Fatigari, Defatigari, Defetisci.

Et defatigabuntur. וְיָעֵפוּ

s ערמידען, ערמאטטען, מידע, מאטט ווערדען.

ולאמים בדי אש ויעפו — ירמ׳ נא נח
מביא עליה ויעפו — נא סד

Defatigatur. יִיעַף

לא ייעף ולא ייגע — ישע׳ מ כח

Et defatigatur. וַיִּיעָף

לא שתה מים ויעף — ישע׳ מד יב

Defetiscuntur. יִיעָפוּ

ילכו ולא ייעפו — ישע׳ מ לא
כל מבקשיה לא ייעפו — ירמ׳ ב כד

Idem. יִעָפוּ s

בדי ריק לא יעפו — חבק׳ ב יג

Et defetiscuntur. וְיִעֲפוּ

ויעפו נערים ויגעו — ישע׳ מ ל

Cum lassitudine. בִּיעָף *

s מידינקייט; אנד: ליף, פלוג (פאן עוף). נאך פירוש. גלאניץ (נאך איינער פערזעטצונג דער בוכשטאבען פאם שטאממו: יָפַע).

מעף ביעף נגע אלי — דני׳ ט כא

Defessus, lassus. יָעֵף *

s מאטט, ערמידעט.

לעות את יעף דבר — ישע׳ נ ד

Defesso. לַיָּעֵף

נתן ליעף כח — ישע׳ מ כט

Fesus. הַיָּעֵף s

לשתות היעף במדבר — ש״ב טז ב

ב מה שפירושו חוזק:

II. Vires.

Vires. תּוֹעָפוֹת *

s מאכט, קראפט, שטארקע, שאטצע, שנעללינקייט, אנד: גלאנץ, האהע, האהעפונקט (יעף = יפע מיט פערזעטצונג דער בוכשטאבען).

וכסף תועפות לך — איו׳ כב כה

Et vires. וְתוֹעֲפוֹת

ותועפות הרים לו — תהל׳ צה ד

Ut vires. כְּתוֹעֲפֹת

כתועפות ראם לו — במד׳ כג כב וכד ח

יעץ כל לשון עצה:

Consulere.

Consuluit. יָעַץ

s ראטהען, איינען ראטה געבען, ערטהיילען, בעראטהען, ערמאהנען (תהל׳ טז ז), ערראטהען, פאראויסזעהען, פאראויסזאגען (במדבר כד יד, ישעי׳ מא כח), איינען ראטהשלאג פאססען, בעשליעססען. יָעַץ זִמּוֹת ליזט, טיקקע ערזינגען, (דער אימם: עֵצָה שופט׳ יט ל, ישעי׳ ח י, נאך אנד: פאן עוץ); זיך בעראטהען לאססען, זיך בעראטהען, בעראטהשלאגען, געגענזייטיג בעשליעססען. יוֹעֵץ ראטהגעבער, ראטה, מיניסטער.

אשר יעץ בימים ההם — ש״ב טז כג
יעץ אחיתפל — יז ז
כזאת וכזאת יעץ אחיתפל — יז טו
כי ככה יעץ עליכם אחיתפל — יז כא
כי יעץ אלהים — ד״ה ב כה יז
כי יעץ עליך ארם — ישע׳ ז ה
מה יעץ יי׳ צבאות — יט יב
מי יעץ זאת על צר — כג ח
אשר יעץ אל אדום — ירמ׳ מט כ
כי יעץ עליכם — מט ל
מה יעץ בלק — מיכ׳ ו ה

Consuluit. יִעֵץ

כי יי׳ צבאות יעץ — ישע׳ יד כז
הוא זמות יעץ — לב ז
ונדיב נדיבות יעץ — לב ח

Dedit sonsilium mihi. יְעָצָנִי

אברך את יי׳ אשר יעצני — תהל׳ טז ז

Consuluit hoc. יְעָצָהּ

יי׳ צבאות יעצה — ישע׳ כג ט

Consuluisti. יָעַצְתָּ

מה יעצת ללא חכמה — איו׳ כו ג
יעצת בשת לביתך — חבק׳ ב י

Consului. יָעַצְתִּי

כי יעצתי האסף יאסף עליך — ש״ב יז יא
וכזאת וכזאת יעצתי אני — יז טו
וכאשר יעצתי היא תקום — ישע׳ יד כד

Consuluerunt. יָעֲצוּ

משאתו יעצו להדיח — תהל׳ סב ה

Consuluerunt illud. יְעָצֻהוּ

אשר יעצהו — מ״א יב ח
אשר יעצהו — יב יג
אשר יעצהו — ד״ה ב י ח

Consiliarius. יוֹעֵץ

אחיתפל הגילני יועץ דוד — ש״ב טו יב
וזכריהו בנו יועץ בשכל — ד״ה א כו יד
ויהונתן דוד דויד יועץ — כז לב
ואחיתפל יועץ למלך — כז לג
ותשועה ברב יועץ — משלי יא יד
ותשועה ברב יועץ — כד ו
פלא יועץ — לד״ק ישע׳ ט ה
אשר הוא יועץ עליו — יט יז
ומאלה ואין יועץ — מא כח

Consultor. יֹעֵץ

יעץ בליעל — נחו׳ א יא

ויועץ

Et consiliarium. וְיוֹעֵץ

ויועץ וחכם חרשים ישע' ג ג

An consiliarium. הַלְיוֹעֵץ

הליועץ למלך נתנך ד"ה ב כה יו

Consiliarius tuus. יוֹעֲצֵךְ

אם יועצך אבד מיכ' ד ט

Consiliarii. יוֹעֲצִים

כי המה היו לו יועצים ד"ה ב כב ד
וסכרים עליהם יועצים עזר' ד ה
מלך יועצים שולל איו' יב יז
וברב יועצים תקום משלי טו כב

Et consiliarii. וְהַיֹּעֲצִים

והיעצים עצת רע בעיר יחזק' יא ב

Consiliarii. יֹעֲצֵי

יעצי פרעה עצה נבערה ישע' יט יא

Et consiliarii. וְיֹעֲצֵי

עם מלכים ויעצי ארץ איו' ג יג

Et consiliariis. וּלְיֹעֲצֵי

וליעצי שלום שמחה משלי יב כ

Et consiliarii tui. וְיֹעֲצַיִךְ

ויעציך כבתחלה ישע' א כו

וְיֹעֲצָיו . וְיוֹעֲצָיו
Et consiliar. ejus.

לפני המלך ויועציו עזר' ז כח
המלך ויעציו ושריו ח כה

Consiliaria ejus. יוֹעַצְתּוֹ

יועצתו להרשיע ד"ה ב כב ג

Quod consultum fuit. הַיְּעוּצָה

זאת העצה היעוצה ישע' יד כו

Consulite. עֻצוּ

שימו לכם עליה עצו ודברו שופ' יט ל
עצו עצה ותפר ישע' ח י

Consularia. אִיעֲצָה

איעצה עליך עיני תהל' לב ח

Consulam tibi. אִיעָצְךָ

שמע בקלי איעצך שמו' יח יט
לכה איעצך אשר יעשה במד' כד יד
וכי איעצך לא תשמע אלי ירמ' לח טו

Consulam tibi. אִיעָצֵךְ

לכי איעצך נא עצה מ"א א יב

Niph. Consultavit. נוֹעַץ

את מי נועץ ויבינהו ישע' מ יד

Consultant. נוֹעֲצוּ

ושמרי נפשי נועצו יחדו תהל' עא י
נועצו לב יחדו פג ו

Consultantes. נוֹעָצִים

איך אתם נועצים מ"א יב ו
מה אתם נועצים יב ט
איך אתם נועצים ד"ה ב י ו
ויאמר אלהם מה אתם נועצים י ט
ואת נועצים חכמה משלי יג י

Et consilium iniit. וַיִּוָּעַץ

ויועץ המלך רחבעם מ"א יב ו
ויועץ את הילדים יב ח
ויועץ המלך ויעש שני עגלי יב כח
ויועץ אל עבדיו לאמר מ"ב ו ח
ויועץ דויד עם שרי האלפים ד"ה א יג א
ויועץ המלך רחבעם ד"ה ב י ו
ויועץ את הילדים י ח
ויועץ אל העם כ כא
ויועץ אמציהו מלך יהודה כה יז
ויועץ המלך ושריו ל ב
ויועץ עם שריו וגבריו לב ג

Ineamus consil. וְנִוָּעֲצָה

לכה ונועצה יחדו נחמ' ו ז

Consilium ineatur. יִוָּעֲצוּ

אף יועצו יחדו ישע' מה כא

Et consil. inierunt. וַיִּוָּעֲצוּ

ויועצו כל הקהל לעשות ד"ה ב ל כג

Et consultant. וְיִתְיָעֲצוּ

ויתיעצו על צפוניך תהל' פג ד

Consilium. * עֵצָה

s ראטה, דען מאן גיבט אָדער עמ- פפאַנגט, קלוגהייט, איבערלעגונג, אנ- שלאג. אַנְשֵׁי עֲצָתִי ראטהגעבער. עָשָׂה עֵצָה ראטה, אנשלאג אויס- פיהרען. גְּדֹל הָעֵצָה גראָס אים ראטה. (נאך אנד: פאן עוץ).

הבו לכם עצה מה נעשה ש"ב יז כ
איעצך נא עצה מ"א א יב
עצה וגבורה למלחמה מ"ב יח כ
לו עצה ותבונה איו' יב יג
מי זה מחשיך עצה במלין לח ב
מי זה מעלים עצה בלי דעת מב ג
לי עצה ותושיה משלי ח יד
שמע עצה וקבל מוסר יט כ
מים עמקים עצה בלב איש כ ה
ואין עצה לנגד יי' כא ל
עצו עצה ותפר ישע' ח י
רוח עצה וגבורה יא ב
הביאו עצה יז ג
עצה נבערה יט יא
הפליא עצה כח כט
המעמיקים מיי' לסתר עצה כט טו
לעשות עצה ולא מני ל א
עצה וגבורה למלחמה לו ה
אבדה עצה מבנים ירמ' מט ז
מלך בבל עצה מט ל

Et consilium. וְעֵצָה

דבר ועצה הלם שופ' כ ז
ועצה מחכם ירמ' יח יח
ועצה מזקנים יחזק' ז כו

Consilium. הָעֵצָה

לא טובה העצה ש"ב יז ז
העצה היעוצה ישע' יד כו
גדל העצה ירמ' לב יט

Cum consilio. בְּעֵצָה

כי בעצה שלחהו ד"ה א יב יט
מחשבות בעצה תכון משלי כ יח

Consilio. לְעֵצָה

ושמע לעצה חכם משלי יב טו

סכל

Consilium. עֲצַת

סכל נא את עצת אחיתפל ש"ב טו לא
והפרת לי את עצת אחיתפל טו לד
כל עצת אחיתפל טז כג
עצת חושי הארכי יז יד
את עצת הזקנים מ"א יב ח
ויעזב את עצת הזקנים יב יג
ויעזב את עצת הזקנים ד"ה ב י ח
את עצת הזקנים י יג
ועל עצת רשעים הופעת איו' י ג
עצת רשעים רחקה מני כא טז
עצת עני תבישו תהל' יד ו
יי' הפיר עצת גוים לג י
עצת יי' לעולם תעמד לג יא
עצת קדוש ישראל ישע' ה יט
מפני עצת יי' צבאות יט יז
ובקתי את עצת יהודה ירמ' יט ז
שמעו עצת יי' מט כ
עצת יי' אשר יעץ נ מה
עצת רע בעיר יחזק' יא ב

Et consilium. וַעֲצַת

ועצת אחיתפל ש"ב טז כג
ועצת נפתלים נמהרה איו' ה יג
ועצת רשעים רחקה מני כב יח
ועצת עליון נאצו תהל' קז יא
ועצת יי' היא תקום משלי יט כא
ועצת מלאכיו ישלים ישע' מד כו
ועצת שלום תהיה זכר' ו יג

In consilio. בַּעֲצַת

בעצת אדני והחרדים עזר' י ג
לא הלך בעצת רשעים תהל' א א

Juxta consilium. כַּעֲצַת

כעצת הילדים מ"א יב יד
כעצת הילדים ד"ה ב י יד
כעצת השרים והזקנים עזר' י ח

Prae consilio. מֵעֲצַת

מעצת אחיתפל ש"ב יז יד
ומתק רעהו מעצת נפש משלי כז ט

Consilium meum. עֲצָתִי

וידמו למו עצתי איו' כט כא
אנשי עצתי תהל' קיט כד

ותפרעו כל עצתי משלי א כה
אמר עצתי תקום ישע' מו י
מארץ מרחק איש עצתי מו יא

Consilio meo. לַעֲצָתִי

ולא שמעת לעצתי ד"ה ב כה טז
לא אבו לעצתי משלי א ל

Consilium tuum. עֲצָתְךָ

וכל עצתך ימלא תהל' כ ה

Consilio tuo. בַּעֲצָתְךָ

בעצתך תנחני תהל' עג כד

Consilium ejus vel suum. עֲצָתוֹ

כי לא נעשתה עצתו ש"ב יז כג
ותשליכהו עצתו איו' יח ז
ואיש עצתו יודיענו ישע' מ יג
ולא הבינו עצתו מיכ' ד יב

Et consilium ejus. וַעֲצָתוֹ

ועצתו אבלע ישע' יט ג

Consilio ejus. לַעֲצָתוֹ

לא חכו לעצתו תהל' קו יג

A consilio suo. מֵעֲצָתוֹ

ויבוש ישראל מעצתו הוש' י ו

Consilium ipsor. עֲצָתָם

להפר עצתם עזר' ד ה
ויפר האלהים את עצתם נחמ' ד ט
כל עצתם עלי למות ירמ' יח כג

In consilio ipsor. בַּעֲצָתָם

גם בעצתם הלך ד"ה ב כב ה
והמה ימרו בעצתם תהל' קו מג

Consilia. עֵצוֹת

כי גוי אבד עצות המה דבר' לב כח
אשית עצות בנפשי תהל' יג ג
עצות מרחק אמונה אמן ישע' כה א

Consilia tua. עֲצָתָיִךְ

נלאית ברב עצתיך ישע' מז יג

In consiliis. * בְּמֹעֵצוֹת

s ראטהשלאגע, אנשלאגע.

במעצות ודעת משלי כב כ
וילכו במעצות ירמ' ז כד

In consiliis ipsor. בְּמֹעֲצוֹתָם

ותלכו במעצותם מיכ' ו טז

In consiliis eor. בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם

ילכו במועצותיהם תהל' פא יג

De consiliis suis מִמֹּעֲצוֹתֵיהֶם

יפלו ממעצותיהם תהל' ה יא
ואכלה ממועצותיהם הוש' יא ו

Et consiliis suis. וּמִמֹּעֲצֹתֵיהֶם

וממעצתיהם ישבעו משלי א לא

יער לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א כל מס יער:

I. Sylva.

Sylva. * יַעַר

s וואלד, דיקקיכט, ווילדניס; פראם: אלס בילד מאכטינער פיינדע. בֵּית הַיַּעַר וואלדהויז, זאמטערהויז, רוסהויז. קִרְיַת יְעָרִים (וואלדשטאדט) נאם: פראפר: איינער שטאדט אים שטאממע יהודה אן דער גרענצע דעם שטאממעס בנימן, קִרְיַת בַּעַל, קִרְיַת עָרִים, פיעללייכט אויך קִרְיַת (יהושע יח כח) דאסזעלבע. שְׂדֵי יַעַר (תהל' קלב ו) [וואלדנעפילדע] נאך איינינען = קִרְיַת יְעָרִים אונד אֶפְרָתָה = אֶפְרָיִם. נאך אנד: בעצייכנעט אֶפְרָתָה דען זידען, דאס וואלדגעפילדע אדער דער ליבאנאן דען נארדען. נאך אנד: מיינען אֶפְרָתָה בעצייכנעט דען גאנצען שטריך צווישען בית לחם (ד: א: אפרת) אונד ירושלים אונד פערשטעהען אינטער שְׂדֵי יָעַר ענטוועדער דיא מעגע

אֲרַוְנָה, אָדער דיא וואלדיגע אומגע-
גענד פאָן ירושלים מיט איינשלוס
דעם מוריה.

כי הר יהיה לך כי יער הוא
יהוש' יז יח
וילך דוד ויבא יער חרת ש"א כב ה
ויבן את בית יער הלבנון מ"א ז ב
בית יער הלבנון י יז וי כא
מלון קצו יער כרמלו מ"ב יט כג
יער צומח עצים קהל' ב ו
כנוע עצי יער ישע' ז ב
יער כרמלו לז כד
יער וכל עץ בו מד כג
יער השדה נגב יחזק' כא ב
כאריה בבהמות יער ה ז
יער בתוך כרמל ז יד
כי ירד יער הבציר זכר' יא א

Sylva. יַעַר

כי לי כל חיתו יער תהל' נ י
כאש תבער יער פג טו
אז ירננו כל עצי יער צו יב
בו תרמש כל חיתו יער קד כ
מצאוה בשדי יער קלב ו
ויאמץ לו בעצי יער ישע' מד יד
לבמות יער ירמ' כו יח
והר הבית לבמות יער מיכ' ג יב

Sylva. הַיַּעַר

ויבא העם אל היער ש"א יד כז
וירב היער לאכל בעם ש"ב יח ח
שתים דבים מן היער מ"ב ב כד
כתפוח בעצי היער שיר ב ג
בסבכי היער ישע' ט יז
ונקף סבכי היער י לד
כעץ היער אשר נתתיו לאש
יחז' טו ו

Idem. הַיָּעַר

אל נשק בית היער ישע' כב ח
כרמל היער לב יט
אשר היה בעצי היער יחזק' טו ב

In sylva, vel sylvam. בַּיַּעַר

אשר יבא את רעהו ביער דבר' יט ה
ביער אל הפחת הגדול ש"ב יח יז
ביער בערב תלינו ישע' כא יג

הישאג אריה ביער עמו' ג ד

In sylva. בַּיַּעַר

וכל הארץ באו ביער ש"א יד כו
כל חיתו ביער ישע' נו ט
כאריה ביער ירמ' יב ח

In sylva. בְּיַעַר

ביער אפרים ש"ב יח ו

In sylvam. לְיַעַר

ואמרת ליער הנגב יחזק' כא ג
ושמתים ליער הוש' ב יד

In sylvam. לַיַּעַר

והכרמל ליער יחשב ישע' כט יז
ולב טו

Ex sylva. מִיַּעַר

על כן הכם אריה מיער ירמ' ה ו
כי עץ מיער כרתו י ג

Ex sylva. מִיָּעַר

יכרסמנה חזיר מיער תהל' פ יד

In sylvam. הַיַּעְרָה

עלה לך היערה יהוש' יז טו

Sylva ejus. יַעְרוֹ

וכבוד יערו וכרמלו ישע' י יח
ושאר עץ יערו י יט

Sylva ejus. יַעְרָהּ

כרתו יערה נאם יי' ירמ' מו כג

In sylvam ejus. בְּיַעְרָהּ

והצתי אש ביערה ירמ' כא יד

Sylvae. יְעָרִים

בני קרית יערים *n. pr.* עזר' ב כה
אנשי קרית יערים נחמ' ז כט

Sylvae. הַיְּעָרִים

מקרית היערים *n. pr.* ירמ' כו כ
ולא יחטבו מן היערים יחזק' לט י

In sylvis. בַּיְּעוֹרִים כ' בַּיְּעָרִים ק'

וישנו ביעורים יחזק' לד כה

Sylvae. יְעָרוֹת

ויחשף יערות תהל' כט ט

ב עה ספירוסו חלת הדנס:

Favus mellis.

In favum. *בְּיַעְרַת

s האָניגוואבע, האָניגשייבע.

ביערת הדבש ש"א יד כט

Favum meum. יַעְרִי

אכלתי יערי עם דבשי שיר ה א

יפה כל לשון יופי:

Pulchrum esse.

Pulchra es. יָפִית

s שאָן זיין; שאָן מאבען, ציערען, פערציערען; זעהר שאָן זיין; זיך שמיקקען.

מה יפית ומה נעמת שיר ז ז

Pulchri sunt. יָפוּ

מה יפו דדיך שיר ד י
מה יפו פעמיך בנעלים ז ב

Et pulchra fuisti. וַתִּיפִי

ותיפי במאד מאד יחזק' טז יג

Et pulchra fuit. וַיִּיף

וייף בגדלו יחזק' לא ז

יְיַפֵּהוּ

Pih. **Pulchrum reddit ipsum.**

בכסף ובזהב ייפהו ירמ' י ד

יָפְיָפִיתָ

Pyh. **Pulchrior effectus es.**

יפיפית מבני אדם תהל' מה ג

Hithp. **Ornas te.** תִּתְיַפִּי

לשוא תתיפי ירמ' ד ל

Pulcher, a, um. *יָפֶה

s שאָן, אָפטער מיט דעם צוזאמץ לא

מַרְאֶה אָדער תֹּאַר; גוט, צוועקק-מאססיג, טרעפפליך.

לא היה איש יפה ש״ב יד כה
את הכל עשה יפה בעתו קהל׳ ג יא
טוב אשר יפה לאכל ה יז
הנך יפה דודי אף נעים שיר א טז
יפה עשיתיו יחזק׳ לא ט

Pulcher. יָפֶה

ויהי יוסף יפה תאר בראי לט ו
עם יפה עינים וטוב ראי ש״א טז יב
ואדמני עם יפה מראה יז מב
יפה נוף תהל׳ מח ג
יפה פרי תאר ירמ׳ יא טז
יפה ענף יחזק׳ לא ג
יפה קול ומטב נגן לג לב

Et pulcher. וְיָפֶה

ויפה מראה בראי לט ו

Pulchra. יָפָה

כי יפה הוא מאד בראי יב יד
אחות יפה ושמה תמר ש״ב יג א
נערה יפה בכל גבול ישראל מ״א א ג
והנערה יפה עד מאד א ד
אשה יפה וסרת טעם משלי יא כב
הנך יפה רעיתי
הנך יפה עיניך יונים שיר א טו
וד א
כלך יפה רעיתי ד ז
יפה את רעיתי ו ד
יפה כלבנה ו י

Pulchra. הַיָּפָה

תדעי לך היפה בנשים שיר א ח
מה דודך מדוד היפה בנשים ה ט
היפה בנשים ו א

Pulchra. יְפַת

כי אשה יפת מראה את בראי יב יא
ורחל היתה יפת תאר כט יז
אשת יפת תאר דברי כא יא
אשה יפת מראה ש״ב יד כז
והנערה יפת תאר אסת׳ ב ז

Et pulchra. וִיפַת

ויפת מראה בראי כט יז

טובת שכל ויפת תאר ש״א כה ג

Pulchra mea. יָפָתִי

יפתי ולכי לך שיר ב י וכ יג

Pulchrae. יָפוֹת

ולא נמצא נשים יפות איו׳ מב טו

Pulchrae. יְפוֹת

שבע פרות יפות מראה בראי מא ב

Pulchrae. יְפֹת

שבע הפרות יפת המראה בראי מא ד

Et pulchrae. וִיפֹת

בריאת בשר ויפת תאר בראי מא יח

Pulchrae. הַיָּפוֹת

הבתולות היפות עמו׳ ח יג

Pulchritudo. יְפִי *

s גלאַנץ, שאָנהייט.

על יפי חכמתך יחזק׳ כח ז

Pulchritudo. יֹפִי

מכלל יפי תהל׳ נ ב
כי תחת יפי ישע׳ ג כד
שיאמרו כלילת יפי איכ׳ ב טו
אני כלילת יפי יחזק׳ כז ג
וכליל יפי כח יב

Pulchritudo. הַיֹּפִי

שקר החן והבל היפי משלי לא ל

In pulchritud. tua. בְּיָפְיֵךְ

גבה לבך ביפיך יחזק׳ כח יז

Pulchritudo tua. יָפְיֵךְ

ויתאו המלך יפיך תהל׳ מה יב
ותתעבי את יפיך יחזק׳ טז כה
בניך כללו יפיך כז ד
המה כללו יפיך כז יא

In pulchritud. tua. בְּיָפְיֵךְ

ויצא לך שם בגוים ביפיך יחזק׳ טז יד
ותבטחי ביפיך טז טו

Pulchritud. ejus. יָפְיוֹ

מה טובו ומה יפיו זכר׳ ט יז

In pulchritud. sua. בְּיָפְיוֹ

מלך ביפיו ישע׳ לג יז
לא דמה אליו ביפיו יחזק׳ לא ח

Pulchritudo ejus. יָפְיָהּ

את יפיה אסת׳ א יא
אל תחמד יפיה בלבבך משלי ו כה

s יְפֵה־פִיָּה כ׳ יְפֵהפִיָּה ק׳

Pulcherrima speciosissima.

(פיעל פֿאָרם, מיט פערדאפפעל: דעס צווייטען אונד דריטטען וואורצעל-בוכשט:) גאר שאָן, אללערשאָנסטע.

עגלה יפה פיה מצרים ירמ׳ מו כ

יפח כל פירושו נשימה ונפנוף:

Effari, eloqui: spirare, anhelare.

תִּתְיַפֵּחַ

Hith. Anhelat, suspirat.

s קייכען, זייפֿצען.

קול בת ציון תתיפח ירמ׳ ד לא

Et effabitur. וְיָפֵחַ

s אויסשפרעכען; אנדר: שטיבען, אילק.

ויפח לקץ ולא יכזב חבק׳ ב ג

Et spirans. וִיפֵחַ

ויפח חמס תהל׳ כז יב

יפע כל לשון הופעה וכל הנגזר ממנו:

Splendere, illucere.

Hiph. Illuxit. הוֹפִיעַ

s גלאַנצען לאַססען, בעשטראַהלען, גלאַנצען, שטראַהלען, לייכטען.

הופיע מהר פארן דברי׳ לג ב
אלהים הופיע תהל׳ נ ב

Et splendet. וְהוֹפִיעַ

והפיע אור עננו איו׳ לז טו

Illustre reddis. הוֹפָעְתָּ

ועל עצת רשעים הופעת איו׳ י ג

Illustris appare. הוֹפִיעַ

אל נקמות הופיע   תהל׳ צד א

Illucesce. הוֹפִיעָה

ישב הכרבים הופיעה   תהל׳ פ ב

Splenduisset. תּוֹפַע

ואל תופע עליו נהרה   איו׳ ג ד

Et splendet. וַתֹּפַע

ותופע כמו אפל   איו׳ י כב

Splendor tuus. יִפְעָתֶךָ

s גלאנץ, שאנהייט.

והללו יפעתך   יחזק׳ כח ז
חכמתך על יפעתך   כח יז

יפת כל לשון מופת:

Prodigium, Portentum.

Prodigium. מוֹפֵת *

s (אונגעוואהנליכע ערשיינונג, זעלט-זאמע בעגעבענהייט) וואונדער, וואונ-דערצייכען, מערקמאל, פארבעדייטונג, פארבילד. אַנְשֵׁי מוֹפֵת אויסגעצייכ-נעטע מאנער, מאנער דער פארבע-דייטונג, מאנער דעס פארצייכענס אונד דער צוקונפט, איין וואונדער מהון ווירד אויסגעדריקקט מיט נָתַן אונד שׂוּם.

תנו לכם מופת   שמו׳ ז ט
ונתן אליך אות או מופת   דבר׳ יג ב
ביום ההוא מופת   מ״א יג ג
כי מופת נתתיך   יחזק׳ יב ו
כי אנשי מופת המה   זכר׳ ג ח

Et prodigium. וּמוֹפֵת

ומופת נתן לו   ד״ה ב לב כד
אות ומופת על מצרים   ישע׳ כ ג

Prodigium. הַמּוֹפֵת

לאמר זה המופת   מ״א יג ג
המופת אשר היה בארץ
ד״ה ב לב לא

Et prodigium. וְהַמּוֹפֵת

ובא האות והמופת   דבר׳ יג ג

Sicut prodigium. כְּמוֹפֵת

כמופת הייתי לרבים   תהל׳ עא ז

Sicut prodigium. כַּמּוֹפֵת

כמופת אשר נתן   מ״א יג ה

In portentum. לְמוֹפֵת

והיה יחזקאל לכם למופת
יחזק׳ כד כד
והיית להם למופת   כד כז

Et in portentum. וּלְמוֹפֵת

והיו בך לאות ולמופת   דבר׳ כח מו

Portentum vestrum. מוֹפֶתְכֶם

אמר אני מופתכם   יחזק׳ יב יא

Prodigia. מוֹפְתִים

מופתים בשמים ובארץ   יואל ג ג

Et prodigia. וּמֹפְתִים

ויתן יי׳ אותת ומפתים   דבר׳ ו כב
ותתן אתת ומפתים   נחמ׳ ט י
ומפתים בארץ חם   תהל׳ קה כז
שלח אתות ומפתים   קלה ט
אתות ומפתים בארץ   ירמ׳ לב כ

Prodigia. הַמֹּפְתִים

ראה כל המפתים אשר   שמו׳ ד כא
ומשה ואהרן עשו את כל המפתים
יא י

וְהַמֹּפְתִים . וְהַמּוֹפְתִים
Et prodigia.

והאתת והמפתים   דבר׳ ז יט
האתת והמפתים הגדלים   כט ב
לכל האתת והמופתים   לד יא

וּבְמוֹפְתִים . וּבְמֹפְתִים
Et cum prodigiis.

במסת באתת ובמופתים   דבר׳ ד לד
ובאתות ובמפתים   כו ח
באתות ובמופתים   ירמ׳ לב כא

Et in prodigia. וּלְמוֹפְתִים

לאתות ולמופתים   ישע׳ ח יז

Prodigia mea. מוֹפְתַי

ואת מופתי בארץ מצרים   שמו׳ ז ג
למען רבות מופתי   יא ט

Prodigia ejus. מֹפְתָיו

מפתיו ומשפטי פיהו   ד״ה א טז יב
מפתיו ומשפטי פיו   תהל׳ קה ה

Et prodigia ejus. וּמוֹפְתָיו

ומופתיו בשדה צען   תהל׳ עח מג

יצא כל לשון יציאה ומוצא וכל הנגזר ממנו איך שיובן ומה שהוא לשון מטף עיין בשורש צוא:

Exire, Egredi, Prodire.
Excrementi significatum vide in צוא

Exiit. יָצָא

s הערויסגעהען, הערפארגעהען, אויס-געהען (אבשטאממען, הערריהרען), הערויסציעהען, אויסציעהען, אויספיה-רען, הערויסקאממען, פרייא אויסגע-הען (ש״א יד מא), ענטגעהען (קהלת ז ח), הערויסוואכסען (פפלאנצען), אויפגעהען (דיא זאננע), קאממען, ענטשפרינגען (פלוס), אויסלויפען, זיך ערשטרעקקען (גרענצע), אויס-געגעבען, אויפגעוואנדט ווערדען (געלד), ערגעהען, אויסגעהען, בע-קאננט געמאכט ווערדען (איין געזעטץ, אורטהייל), אויסגעהען, ענדיגען (דיא צייט); מאכען דאס יעם: הערפאר-געהע, דאהער הערויסברינגען, הער-פארהאלען, הערפארגעהען לאססען, געלד אויסגעבען לאססען, אויפלעגען, אויסברינגען, פערברייטען, הינטער-ברינגען; הערויסגעפיהרט, הערויסגע-בראכט ווערדען.

מן הארץ ההיא יצא אשור   בראש׳ י יא
השמש יצא על הארץ   יט כג

ויאמרו מ״י יצא הדבר כד נ
ואחרי כן יצא אחיו כה כו
ויהי אך יצא יצא יעקב כז ל
לאמר זה יצא ראשנה לח כח
ויהי כמשיב ידו והנה יצא לח כט
ואחר יצא אחיו לח ל
כי יצא הקצף מלפני יי׳ במד׳ יז יא
הנה עם יצא ממצרים כב ה
לישׂשכר יצא הגורל יהוש׳ יט יז
לבני נפתלי יצא הגורל יט לב
יצא הגורל השביעי יט מ
והוא יצא ועבדיו באו שופ׳ ג כד
הלא יי׳ יצא לפניך ד יד
עשה לי כאשר יצא מפיך יא לו
מהאכל יצא מאכל
ומעז יצא מתוק יד יד
כי יצא שאול לבקש את נפשו
ש״א כג טו
אחרי מי יצא מלך ישראל כד יד
כי יצא מלך ישראל כו כ
כי אז יצא יי׳ לפניך ש״ב ה כד
הנה בני אשר יצא ממעי יז יא
ביום אשר יצא אדני המלך יט כ
בתערה והוא יצא ותפל כ ח
וירבעם יצא מירושלם מ״א יא כט
עבדך יצא בקרב המלחמה כ לט
ויהוא יצא אל עבדי אדניו מ״ב ט יא
הנה יצא להלחם אתך יט ט
לא יצא העיר כ ד
כי יצא האלהים ד״ה א יד טו
ובבאו יצא עם יהורם ד״ה ב כב ז
הדבר יצא מפי המלך אסת׳ ז ח
ומרדכי יצא מלפני המלך ח טו
כציץ יצא וימל איו׳ יד ב
מבטן מי יצא הקרח לח כט
בכל הארץ יצא קום תהל׳ יט ה
יצא מחלב עינמו עג ז
כי מבית הסורים יצא למלך
קהל׳ ד יד
כאשר יצא מבטן אמו ה יד
יצא להלחם אתך ישע׳ לז ט
יצא מפי צדקה מה כג
יצא ישעי נא ה
נסע יצא ממקמו ירמ׳ ד ז
אשר יצא מן המקום הזה כב יא
וחיל פרעה יצא ממצרים לז ה
אשר יצא מפינו מד יז
כי אש יצא מחשבון מח מה

יצא קרן אחת דני׳ ח ח
בתחלת תחנוניך יצא דבר ט כג
ממך יצא חשב נחו׳ א יא

וַיֵּצֵא

Et egressus fuit vel egredietur.

ויצא העם ולקטו שמו׳ יו ד
ויצא ודבר לד לד
ויצא הכהן ויקר׳ יד ג ויד לח
ויצא אל המזבח יו יח
ויצא ועשה את עלתו יו כד
ויצא ביבל ושב לאחזתו כה כח
ויצא ממכר בית כה לג
ויצא מעמך הוא ובניו כה מא
ויצא בשנת היבל כה נד
ויצא חצר אדר במד׳ לד ד
ויצא הגבל זפרנה לד ט
ויצא אל מחוץ למחנה דבר׳ כג יא
ויצא אל מנגב למעלה יהוש׳ טו ג
ויצא נחל מצרים טו ד
ויצא אל ערי הר עפרון טו ט
ויצא הגבול אל כתף טו יא
ויצא יבנאל טו יא
ויצא מבית אל לוזה יו ב
ויצא הגבול הימה יו ו
ופגע ביריחו ויצא הירדן יו ז
ויצא הגבול ימה
ויצא אל מעין יח טו
ויצא עין שמש
ויצא אל גלילות יח יז
ויצא אל הדברת יט יב
ויצא רמון המתאר יט יג
ויצא אל כבול משמאל יט כז
ויצא משם חקקה יט לד
ושפטנו מלכנו ויצא לפנינו
ש״א ח כ
ויצא חטר מגזע ישי ישע׳ יא א
ויצא מהם תודה ירמ׳ ל יט
ויצא עוד קוה המדה לא לט
ויצא משם בשלום מג יב
ויצא כמוש בגולה מח ז
על מפתן השער ויצא יחזק׳ מו ב
ויצא וסגר את השער מו יב
ויצא ונלחם עמו דני׳ יא יא
ויצא בחמא גדלה יא מד
ויצא כברק חצו זכר׳ ט יד
ויצא חצי העיר בגולה יד ב
ויצא יי׳ ונלחם יד ג

יָצְאָה

Egressus vel egressa fuit.

ואש יצאה מאת יי׳ במד׳ יו לה
כי אש יצאה מחשבון כא כח
כי יצאה בי יד יי׳ רות א יג
ונשמת מי יצאה ממך איו׳ כו ד
נפשי יצאה בדברו שיר ה ו
יצאה חנפה לכל הארץ ירמ׳ כג טו
חמה יצאה כג יט ול כג
יצאה הצפרה יחזק׳ ז י
לא יצאה ממנה כד ו
לא יצאה יושבת צאנן מיכ׳ א יא

Egressum est. יָצָאָה

מעם יי׳ צבאות יצאה ישע׳ כח כט

Et egressa v. exibit. וְיָצְאָה

ויצאה אשתו שמו׳ כא ג
ויצאה חנם אין כסף כא יא
ויצאה מביתו והלכה דבר׳ כד ב

Egressus es. יָצָאתָ

אל הארץ אשר יצאת משם
בראׁ׳ כד ה
כי בו יצאת ממצרים שמו׳ כג טו
כי בחדש האביב יצאת לד יח
אשר יצאת מארץ מצרים דבר׳ ט ז
יצאת מארץ מצרים יו ג
יצאת לישע עמך חבק׳ ג יג

Et egredieris. וְיָצָאתָ

ויצאת שמה חוץ דבר׳ כג יג
ויצאת אל גיא בן הנם ירמ׳ יט ב

Et egredieris. וְיָצָאתְ

ויצאת במחול משחקים ירמ׳ לא ד

Egressus sum. יָצָאתִי

הנה אנכי יצאתי לשטן במד׳ כב לב
מבטן יצאתי ואנוע איו׳ ג יא
על כן יצאתי לקראתך משלי ז טו
אם יצאתי השדה ירמ׳ יד יח
למה זה מרחם יצאתי כ יח
עתה יצאתי להשכילך בינה
דני׳ ט כב

Egressus sum. יָצָתִי

ערום יצתי מבטן אמי איו׳ א כא

Et egressus sum. ויצאתי

ויצאתי אחריו והכתיו ש״א יז לה

Egressi sunt. יצאו

למשפחתיהם יצאו מן התבה
בראׄ ח יט
אשר יצאו משם פלשתים י יד
הם יצאו את העיר מד ד
יצאו כל צבאות יי׳ שמו׳ יב מא
יצאו מן העם ללקט יו כז
ולא יצאו האהלה במד׳ יא כו
ודתן ואבירם יצאו נצבים יו כז
אשר יצאו מארץ מצרים לג א
יצאו בני ישראל ביד רמה לג ג
יצאו אנשים בני בליעל דבר׳ יג יד
כאשר יצאו הרדפים יהוש׳ ב ז
אשר לא יצאו אחרי ישראל ח יז
ואלה יצאו מן העיר ח כב
בכל אשר יצאו שופ׳ ב טו
ועבדי דוד יצאו ש״ב ב יג
וכל העם יצאו למאות יח ד
אנשים יצאו מ״א כ יז
ואלה יצאו מן העיר כ יט
נערים קטנים יצאו מן העיר מ״ב ב כג
וארם יצאו גדודים ה ב
אשר יצאו אבתם ממצרים כא טו
אשר יצאו משם פלשתים
ד״ה א א יב
מאלה יצאו הצרעתי והאשתאלי
ב נג
יצאו מעיו ד״ה ב כא יט
ובכלות כל זאת יצאו כל ישראל
לא א
הרצים יצאו דחופים אסת׳ ג טו
יצאו מבהלים ח יד
יצאו בפעלם משחרי לטרף איו׳ כד ה
יצאו ולא שבו למו לט ד
ומפי יצאו ואשמיעם ישע׳ מח ג
למן היום אשר יצאו ירמ׳ ז כה
אשר לא יצאו אתכם כט טז
והלבנים יצאו
הברדים יצאו זכר׳ ו ו
והאמצים יצאו ו ז

Egressi sunt. יצאו

והאנשים יצאו יהוש׳ ב ה
ושאול והעם יצאו ש״א יד מא

אם לשלום יצאו
ואם למלחמה יצאו כ יח
וממי יהודה יצאו ישע׳ מח א
מרעה אל רעה יצאו ירמ׳ ט ב
מהאש יצאו יחזק׳ טו ז
עם יי׳ אלה ומארצו יצאו לו כ

Et egredientur. exibunt. ויצאו

ויצאו ממנו מים שמו׳ יז ו
אשה הרה ויצאו ילדיה כא כב
ויצאו זקניך ושפטיך דבר׳ כא ב
ויצאו אחרינו עד התיקנו יהוש׳ ח ו
ויצאו וראו בפגרי האנשים
ישע׳ סו כד
ויצאו והכו בעיר יחזק׳ ט ז
ויצאו ישבי ערי ישראל לט ט

Exeunt a me. יצאני

בני יצאני ואינם ירמ׳ י כ

Egressi estis. יצאתם

אשר יצאתם ממצרים שמו׳ יג ג
אשר יצאתם משם דבר׳ יא י

Et exibitis. ויצאתם

ויצאתם מן הכרמים שופ׳ כא כא
ויצאתם ופשתם מלא׳ ג כ

Egressi sumus. יצאנו

למה זה יצאנו ממצרים במד׳ יא כ

Et exibimus. ויצאנו

מושיע אתנו ויצאנו אליך ש״א יא ג

Egrediens. יצא . יוצא

ונהר יצא מעדן בראׄ ב י
הנה הוא יצא לקראתך שמו׳ ד יד
הנה יצא המימה ז טו
הנה יוצא המימה ח יז
הנה אנכי יוצא מעמך ח כה
כחצות הלילה אני יוצא יא ד
כל יצא צבא בישראל במד׳ א ג
וא מה וכו ב
כל יצא צבא א כ וא כב וא כד
וא כו וא כח וא ל וא לב
וא לד וא לו וא לח וא מ
וא מב
אין יוצא ואין בא יהוש׳ ו א

איש יצא מן העיר שופ׳ א כד
והנה העם יצא מן העיר ט מג
והנה שמואל יצא לקראתם ש״א ט יד
אשר איננו יצא יא ז
יצא לקראת הפלשתי יז נה
כי הוא יוצא ובא לפניהם יח טז
והנה משם איש יוצא ש״ב טז ה
יצא יצוא ומקלל טז ה
כי אינך יוצא יט ח
ועד האזוב אשר יצא בקיר מ״א ה יג
לבלתי תת יצא ובא טו יז
יוצא ובא לאסא מלך יהודה
ד״ה ב טז א
בחור יוצא צבא כה ה
כחתן יצא מחפתו תהל׳ יט ו
הנה יי׳ יצא ממקומו ישע׳ כו כא
ומן האש יוצא ברק יחזק׳ א יג
ואני יוצא והנה שר יון בא דני׳ י כ
הנה יי׳ יצא ממקמו מיכ׳ א ג
המלאך הדבר בי יצא זכר׳ ב ז
ומלאך אחר יצא ב ז

Et egrediens. ויצא

ויצא בתוך העם ירמ׳ לז ד

Egrediens. היצא . היוצא

היצא מגבל האמרי במד׳ כא יג
הנה העם היצא ממצרים כב יא
ככל היצא מפיו יעשה ל ג
היצא השדה שנה שנה דבר׳ יד כב
כל העם היצא ממצרים יהוש׳ ה ד
והיה היוצא אשר יצא שופ׳ יא לא
והחיל היצא אל המערכה ש״א יז כ
כי אם בנך היצא מחלציך מ״א ח יט
כי בנך היצא מחלציך ד״ה ב ו ט
והמגדל היוצא מבית המלך נחמ׳ ג כה
והמגדל היוצא ג כו
המגדל הגדול היוצא ג כז
כל היוצא מהנה יטרף ירמ׳ ה ו
חיל פרעה היצא לכם לז ז
מה הדבר היוצא מאת יי׳ יחזק׳ לג ל

Et egrediens. והיצא . והיוצא

והיצא מפיכם תעשו במד׳ לב כד
והיוצא ונפל על הכשדים ירמ׳ כא ט
והיצא אל הכשדים לח ב

Exeunti. ליוצא

אין שלום ליוצא ולבא ד״ה ב טו ה
וליוצא

*

Et exeunti. **וְלַיּוֹצֵא**

וליוצא ולבא אין שלום זכר' ח י

Qui egreditur. **שֶׁיּוֹצָא**

שיוצא מלפני השליט קהל' י ה

יֹצְאִים · יוֹצְאִים

Exeuntes, egred.

היום אתם יצאים שמו' יג ד
ובני ישראל יצאים ביד רמה יד ח
וששה קנים יצאים כה לב ולז יח
יצאים בבקעה ובהר דבר' ח ז
והעם אשר אתו יצאים שופ' ט לג
הנה עברים יצאים ש"א יד יא
הנם יוצאים אליכם יחזק' יד כב
והנה מים יצאים מז א
יוצאים אל הגלילה מז ח
מן המקדש המה יוצאים מז יב
יצאים אל ארץ צפון זכר' ו ו

הַיֹּצְאִים · הַיּוֹצְאִים

Exeuntes, egrediuntes, prodeuntes.

בני נח היצאים מן התבה בראי' ט יח
לששת הקנים היצאים שמו' כה לג
וכה לה
לששת הקנים היצאים ממנה לז כא
היצאים מארץ מצרים במד' כו ד
היצאים לצבא ובין כל העדה לא כז
היצאים לצבא לא כח
חלק היצאים בצבא לא לו
כפתרים היצאים מכפתור דבר' ב כג
כל העם היצאים יהוש' ה ה
אנשי המלחמה היצאים ה ו
היוצאים אל ארץ צפון זכר' ו ח

יֹצְאֵי · יוֹצְאֵי

Prodeuntes, exeuntes.

מכל יצאי התבה בראי' ט י
כל יצאי שער עירו
כל יצאי שער עירו לד כד
יצאי ירכו מלבד נשי מו כו
יצאי ירך יעקב שמו' א ה
שבעים בנים יצאי ירכו שופ' ח ל
כל יצאי השבת מ"ב יא ז
עם יצאי השבת יא ט
וששים יצאי צבא ד"ה א ה יח
יצאי צבא למלחמה ז יא

מזבלון יוצאי צבא יב לג
ומאשר יוצאי צבא
עם יוצאי השבת ד"ה ב כג ח
יוצאי צבא לגדוד כו יא

יֹצֵאת · יוֹצֵאת

Exiens, egrediens.

והנה רבקה יצאת בראי' כד טו וכד מה
והנה בתו יצאת לקראתו שופ' יא לד
אין פרץ ואין יוצאת תהל' קמד יד
הנה רעה יצאת ירמ' כה לב

Quae egreditur. **הַיּוֹצֵאת**

זאת האלה היוצאת זכר' ה ג
מה היוצאת הזאת ה ה
זאת האיפה היוצאת ה ו

Quae egreditur. **הַיֹּצֵאת**

העלמה היצאת לשאב בראי' כד מג
היצאת אלף תשאיר מאה עמו' ה ג

Quae egreditur. **הַיֹּצֵת**

היצת מבין רגליה דבר' כח נז

Et quae egreditur. **וְהַיּוֹצֵאת**

והיוצאת מאה עמו' ה ג

Idem. **וְהַיֹּצֵאת**

והיצאת חדש בחדש ד"ה א כז א

Exeuntes. **יֹצְאוֹת · יוֹצְאוֹת**

יצאת לשאב מים בראשי' כד יג
נערות יצאות לשאב מים ש"א ט יא
שתים נשים יוצאות זכר' ה ט
מרכבות יצאות ו א
ארבע רוחות השמים יוצאות ו ה

Exire, exeundo. **יָצוֹא · יָצֹא**

יצוא ושוב בראי' ח ז
יצא יצא יעקב כז ל
ואם יצא יצא הרצח במד' לה כו
יצא יצוא ומקלל ש"ב טז ה
יצא אצא גם אני יח ב
יצא יצא ועמד מ"ב ה יא
אם יצא תצא ירמ' לח יז

Exire. **צֵאת**

לעת צאת השאבת בראי' כד יא

לעת צאת המלאכים ש"ב יא א
לא אדע צאת ובא מ"א ג ז
לעת צאת המלכים ד"ה א כ א
וכעת צאת הקץ ד"ה ב כא יט
עד צאת הכוכבים נחמ' ד טו
אחרי צאת יכניה ירמ' כט ב

In eundo. **בְּצֵאת**

ויהי בצאת נפשה בראי' לה יח
וחג האסף בצאת השנה שמו' כג טז
בצאת היין מנבל ש"א כה לז
ויהי בצאת הכהנים מן הקדש
מ"א ח י
ויהי בצאת הכהנים ד"ה ב ה יא
בצאת לפני החלוץ כ כא
בצאת ישראל ממצרים תהל' קיד א
בצאת עזבוניך מימים יחזק' כז לג
בצאת האיש קדים מז ג

Juxta exire. **כְּצֵאת**

כצאת העבדים שמו' כא ז
והיה כצאת משה לג ח
ואהביו כצאת השמש שופ' ה לא

Ad exire. **לְצֵאת**

בחדש השלישי לצאת בני שמו' יט א
לצאת בני ישראל במד' לג לח
לצאת בני ישראל מ"א ו א

Exire. **לָצֵאת**

לצאת ולבוא דבר' לא ב
לצאת למלחמה שופ' כ יד
לצאת למלחמה אם בני בנימן כ כח
ויחדל לצאת ש"א כג יג
ותכל דוד המלך לצאת ש"ב יג לט
מלך מצרים לצאת מארצו כד ז
וגם הוא נדחף לצאת כו כ
לא יוכלו לצאת ממנה ירמ' יא יא
ואם מאן אתה לצאת לח כא

Et exire. **וְלָצֵאת**

למלחמה ולצאת ולבוא יהוש' יד יא

In exire me. **בְּצֵאתִי**

עשה יי' לי בצאתי ממצרים
שמו' יג ח
כתמל שלשם בצאתי ש"א כא ו
בצאתי שער עלי קרת איו' כט ז

כצאתו

בְּצֵאתִי *Juxta exire me*
בצאתי את העיר שמו' ט כט
צֵאתֵנוּ *Egredi nos.*
ביום צאתנו יהוש' ט יב
צֵאתְךָ · צֵאתֵךְ *Exire te.*
ום צאתך דבר' יו ג
מועד צאתך ממצרים יו ו
צאתך ובואך אתי במחנה ש"א כט ו
היה ביום צאתך מ"א ב לז
ביום צאתך והלכת אנה ואנה ב מב
' ישמר צאתך ובואך תהל' קכא ח
צאתך מארץ מצרים מיכ' ז טו
וְצֵאתְךָ *Et exire tuum.*
צאתך ובאך ידעתי מ"ב יט כז
צאתך ובואך ישע' לז כח
בְּצֵאתֶךָ · בְּצֵאתְךָ *In exire te.*
ברוך אתה בצאתך דבר' כח ו
ארור אתה בצאתך כח יט
שמח זבולן בצאתך לג יח
' בצאתך משעיר שופ' ה ד
בצאתך לפני עמך תהל' סח ח
מִצֵּאתֶךָ *Ab exire te.*
אשר בים מצאתך יחזק' כו יח
בְּצֵאתְכֶם *In exire vos.*
בדרך בצאתכם ממצרים דבר' כג ה
וכד ט וכה יז
פניכם בצאתכם ממצרים יהוש' ב י
בצאתכם ממצרים חגי ב ה
צֵאתוֹ *Exire ejus.*
המסוה עד צאתו שמו' לד לד
לכפר בקדש עד צאתו ויקר' יו יז
אחרי צאתו יחזק' מו יב
בְּצֵאתוֹ *In exire ipsum.*
ושבעים שנה בצאתו מחרן בראי' יב ד
והיה השדה בצאתו ביבל ויקר' כז כא
אשר בצאתו מרחם אמו במד' יב יב
את המלך בצאתו ובבאו מ"ב יא ח
בצאתו על ארץ מצרים תהל' פא ו
השך השמש בצאתו ישע' יג י

וּבְצֵאתוֹ *Et in exire ipsum.*
ובצאתו ולא ימות שמו' כח לה
בבאו ובצאתו ד"ה ב כג ז
צֵאתָם *Exire ipsos.*
ויהי מדי צאתם ש"א יח ל
בְּצֵאתָם *In exire ipsos.*
בצאתם מאת פרעה שמו' ה כ
אל בני ישראל בצאתם ממצרים
דבר' ד מה וד מו
בדרך בצאתם יהוש' ה ד
בצאתם ממצרים ה ה
בצאתם מארץ מצרים מ"א ח ט
בצאתם ממצרים ד"ה ב ה י
שמח מצרים בצאתם תהל' קה לח
וירימו מן הארץ לעיני בצאתם
יחזק' י יט
וּבְצֵאתָם *Et in exire ipsos.*
ובצאתם עמד יהושפט ד"ה ב כ כ
ובצאתם אל החצר יחזק' מד יט
ובצאתם יצאו מו י
לְצֵאתָם *Ad exire ipsos.*
לצאתם מארץ מצרים שמו' יו א
לצאתם מארץ מצרים במד' א א
וט א
צֵא *Egredere.*
צא מן התבה אתה בראי' ח טז
קום צא מן הארץ לא יג
צא אתה וכל העם שמו' יא ח
צא נא עתה והלחם בו שופ' ט לח
צא צא איש הדמים ש"ב יו ז
ועתה קום צא יט ח
כה אמר המלך צא מ"א ב ל
צא ועמדת בהר יט יא
צא ועשה כן כב כב
וגם תוכל צא ועשה כן ד"ה ב יח כא
צא מן המקדש כי מעלת כו יח
צא נא לקראת אחז ישע' ז ג
צא תאמר לו ל כב
קום צא אל הבקעה יחזק' ג כב
וְצֵא *Et egredere.*
וצא השדה בראי' כז ג

וצא הלחם בעמלק שמו' יז ט
וְצֵאָה *Et prodi.*
רבה צבאך וצאה שופ' ט כט
צְאוּ *Exite.*
צאו מן המקום בראי' יט יד
קומו צאו מתוך עמי שמו' יב לא
צאו שלשתכם במד' יב ד
מחר צאו לפניהם ד"ה ב כ יז
צאו לערי יהודה כד ח
לאמר צאו ההר נחמ' ח טו
צאו מבבל ישע' מח כ
צאו משם וגו' צאו מתוכה נב יא
צאו מתוכה עמי ירמ' נא מה
צֵאוּ *Exite.*
לאמר לאסורים צאו ישע' מט ט
ומארץ כשדים צאו ק' ירמ' נ ח
צאו ויצאו יחזק' ט ז
וּצְאוּ *Et exite.*
עשו אתי ברכה וצאו אלי מ"ב יח לא
וצאו אלי ואכלו ישע' לו יו
צְאִי *Egredere.*
צאי לך בעקבי הצאן שיר א ח
צְאֶינָה *Prodite.*
צאינה וראינה בנות ציון שיר ג יא
אֵצֵא *Exibo, egrediar.*
ואחרי כן אצא שמו' יא ח
לא אצא חפשי כא ה
פן בחרב אצא לקראתך במד' כ יח
כי יאמר אליך לא אצא דבר' טו יו
אצא כפעם בפעם שופ' יו כ
ואני אצא ועמדתי ליד אבי ש"א יט ג
יצא אצא גם אני עמכם ש"ב יח ב
ויאמר אצא והייתי כב כב
אצא והייתי לרוח ד"ה ב יח כא
בחנני כזהב אצא איו' כג י
ואדם לא אצא פתח לא לד
כלא ולא אצא תהל' פח ט
נדר בעדי ולא אצא איכ' ג ז
וָאֵצֵא *Et exivi.*
ואקום ואצא אל הבקעה יחזק' ג כג
ואצאה

Et procedam. **וְאֵצְאָה**

ואצאה לפני העם הזה ד"ה ב א י

Et egressus sum. **וָאֵצְאָה**

ואצאה בשער הגיא לילה נחמ' ב יג

Egredieris. **תֵּצֵא**

כי תצא למלחמה דבר' כ א וכא י
בדרך אחד תצא אליו כח כה
כי אתי תצא במחנה ש"א כח א
ויאמר העם לא תצא ש"ב יח ג
לא תצא עוד אתנו במלחמה כא יז
ולא תצא משם אנה ואנה מ"א ב לז
אז תצא במלחמה ד"ה א יד טו
ולא תצא בצבאותינו תהל' מד י
ולא תצא אלהים ס יב וקח יב
אל תצא לרב משל' כה ח
ובטרם תצא מרחם ירמ' א ה
אם יצא תצא אל שרי לח יז
ואם לא תצא אל שרי לח יח
ולא תצא בתוכם יחזק' ג כה
ואתה תצא בערב יב ד

Exibis. **תֵּצְאִי**

כי תצאי עם נערותיו רות ב כב
גם מאת זה תצאי ירמ' ב לז
עתה תצאי מקריה מיכ' ד י

Egredietur. **יֵצֵא**

אשר יצא ממעיך בראׄ' טו ד
אל יצא איש ממקמו שמו' יו כט
ובשבעת יצא לחפשי כא ב
בגפו יצא כא ג
והוא יצא בגפו כא ד
יצא אל אהל מועד לג ז
ומן המקדש לא יצא ויקר' כא יב
לא יצא ביבל כה ל
וביבל יצא כה לא
עד אשר יצא מאפכם במד' יא כ
אשר יצא לפניהם כז יז
אל אשר יצא לו שמה הגורל לג נד
ואם יצא יצא הרצח לה כו
לא יצא בצבא דבר' כד ה
אשר יצא מדלתי ביתך יהוש' ב יט
ולא יצא מפיכם דבר ו י
אשר יצא מדלתי ביתי שופ' יא לא
מכל אשר יצא מגפן היין יג יד
יצא עתק מפיכם ש"א ב ג

יצא

יצא נא אבי ואמי כב ג
מרשעים יצא רשע כד יד
אשר יצא ממעיך ש"ב ז יב
כי יצא עמך למלחמה מ"א ח מד
יצא יצוא ועמד וקרא מ"ב ה יא
אל יצא פליט מן העיר ט טו
באו הכום איש אל יצא י כה
ולכל אשר יצא על הבית יב יג
בכל אשר יצא ישכיל יח ז
כי יצא עמך למלחמה ד"ה ב ו לד
כי יצא דבר המלכה אסת' א יז
יצא דבר מלכות מלפניו א יט
כי לא יצא מעפר און איו' ה ו
ארץ ממנה יצא לחם כח ה
תחת חטה יצא חוח לא מ
והנה מפיו יצא לז ב
בגיחו מרחם יצא לח ח
יצא לקראת נשק לט כא
מנחיריו יצא עשן מא יב
ולהב מפיו יצא מא יג
מלפניך משפטי יצא תהל' יז ב
יצא לחוץ ידבר מא ז
יצא אדם לפעלו קד כג
בהשפטו יצא רשע קט ז
כי ירא אלהים יצא את כלם
קהל' ז יח
כי משרש נחש יצא צפע
ישע' יד כט
יי' כגבור יצא מב יג
דברי אשר יצא מפי נה יא
עד יצא כנגה צדקה סב א
ומשלו מקרבו יצא ירמ' ל כא
ומדרכו יצא יחזק' מד ג
ובדרכו יצא מו ח
יצא דרך שער נגב
יצא דרך שער צפונה
כי נכחו יצא מו ט
ומשפטיך אור יצא הוש' ו ה
יצא חתן מחדרו יואל ב יו
ומעין מבית יי' יצא ד יח
ממך לי יצא להיות מושל מיכ' ה א
ולא יצא לנצח משפט
יצא משפט חבק' א ד
משפטו ושאתו יצא א ז
ממנו יצא כל נתש זכר' י ד

Et exibit. **וְיָצָא**

גרש לץ ויצא מדון משלי כב י

יצא

ויצא בבקר יתהרו יחזק' יב יב
ויצא רשף לרגליו חבק' ג ה

Et exivit. **וַיֵּצֵא**

ויצא קין מלפני יי' בראׄ' ד יו
ויצא יצוא ושוב ח ז
ויצא נח ובניו ואשתו ח יח
ויצא מלך סדם ומלך יד ח
ויצא מלך סדם לקראתו יד יז
ויצא אלהם לוט הפתחה יט ו
ויצא לוט וידבר יט יד
ויצא יצחק לשוח בשדה כד סג
ויצא הראשון אדמוני כה כה
ויצא יעקב מבאר שבע כח י
ויצא מאהל לאה לא לג
ויצא חמור אבי שכם לד ו
וינס ויצא החוצה לט יב ולט טו
ויצא יוסף בכל ארץ מצרים מא מה
ויצא יוסף מלפני פרעה מא מו
ויצא לבם ויחרדו מב כח
ויצא ויתאפק מג לא
ויצא האחד מאתי מד כח
ויצא מלפני פרעה מז י
ויגדל משה ויצא אל אחיו
שמו' ב יא
ויצא ביום השני ב יג
ויצא משה ואהרן ח ח
ויצא משה מעם פרעה ח כו וט לג
ויפן ויצא מעם פרעה י ו
ויצא מעם פרעה ויעתר י יח
ויצא מעם פרעה יא ח
ויצא משה לקראת חתנו יח ז
ויצא העגל הזה לב כד
ויצא בן אשה ישראלית ויקר' כד י
ויצא משה וידבר אל העם
במד' יא כד
ויצא אדום לקראתו כ כ
ויצא לקראת ישראל כא כג
ויצא עוג מלך הבשן כא לג
ויצא לקראתו אל עיר כב לו
ויצא האמרי הישב בהר דבר' א מד
ויצא סיחון לקראתנו ב לב
ויצא עוג מלך הבשן ג א
ויצא סיחון מלך חשבון כט ו
ויצא הגורל לבני יוסף יהוש' יז א
ויצא גבול גורלם יח יא
ויצא הגורל השני לשמעון יט א
ויצא הגורל החמישי יט כד

יצא נגול בני דן יט מז
יצא הגורל למשפחת כא ד
יצא למלחמה שופ׳ ג י
יצא הפרשדנה ג כב
יצא אהוד המסדרונה ג כג
יצא געל בן עבד ט לה
יצא געל לפני בעל שכם ט לט
יצא העם השדה ט מב
יצא אליהם האיש יט כג
יצא ללכת לדרכו יט כז
יצא איש ישראל למלחמה כ כ
יצא בנימן לקראתם כ כה
יצא ישראל לקראת ש״א ד א
יצא שאול לקראתו יג י
יצא המשחית ממחנה יג יז
יצא מצב פלשתים יג כג
יצא איש הבנים יז ד
יצא דוד בכל אשר ישלחנו יח ה
יצא ויבא לפני העם יח יג
יצא דוד וילחם בפלשתים יט ח
יצא יהונתן השדה כ לה
יצא מהמערה ויקרא כד ט
יצא אבנר בן נר ש״ב ב יב
יצא יואב מעם דוד ג כו
יצא אוריה מבית המלך יא ח
יצא בערב לשכב יא יג
יצא המלך וכל ביתו טו טז
יצא המלך וכל העם טו יז
יצא העם השדה לקראת ישראל
יח ו
יצא יואב ושרי החיל כד ד
יצא ארונה וישתחו למלך כד כ
יצא ויפגע בו וימת מ״א ב מו
יצא חירם מצר ט יב
יצא משם ויבן את פנואל יב כה
יצא ויעמד פתח המערה יט יג
יצא מלך ישראל ויך כ כא
יצא אליו בן הדד כ לג
יצא הרוח ויעמד לפני יי׳ כב כא
יצא אל מוצא המים מ״ב ב כא
יצא המלך יהורם ג ו
יצא אל אביו אל הקצרים ד יח
יצא אחד אל השדה ד לט
יצא מלפניו מצרע ה כז
יצא והנה חיל סובב ו טו
יצא העם ויבזו את מחנה ז טז
יצא יהורם מלך ישראל ט כא
יצא החצי מלבו ויכרע ט כד

ויהי בבקר ויצא ויעמד י ט
ויצא אלהם אליקים בן חלקיהו יח יח
ויצא מלאך יי׳ ויך יט לה
ויצא יהויכין מלך יהודה כד יב
ויצא דוד לפניהם ד״ה א יב יז
וישמע דויד ויצא לפניהם יד ח
ויצא שם דויד בכל הארצות יד יז
וירא את דויד ויצא מן הגרן כא כא
ויצא הגורל הראשון כד ז וכה ט
ויצא גורלו צפונה כו יד
ויצא אליהם זרח הכושי ד״ה ב יד ח
ויצא אסא לפניו יד ט
ויצא לפני אסא ויאמר לו טו ב
ויצא הרוח ויעמד לפני יי׳ יח כ
ויצא אל פניו יהוא בן חנני יט ב
וישב ויצא בעם יט ד
ויצא וילחם בפלשתים כו ו
ויצא שמו עד למרחוק כו טו
ויצא לפני הצבא כח ט
ויצא לקראתו יאשיהו לה כ
ויצא התך אל מרדכי אסת׳ ד ו
ויצא המן ביום ההוא ה ט
ויצא השטן מעם פני יי׳ איו׳ א יב
ויצא השטן מאת פני יי׳ ב ז
שלף ויצא מגוה כ כה
ויצא מצרה צדיק משלי יב יג
ויצא לצרף כלי כה ד
ויצא חצץ כלו ל כז
ויצא אליו אליקים ישע׳ לו ג
ויצא מלאך יי׳ לז לו
ויצא ירמיהו מירושלם ירמ׳ לז יב
ויצא עבד מלך לח ח
ויצא דרך הערבה לט ד
ויצא ישמעאל בן נתניה מא ו
ויצא מן בת ציון כל הדרה איכ׳ א ו
ויקח ויצא יחזק׳ י ז
ויצא כבוד יי׳ י יח
ויצא לך שם בגוים יו יד
ויצא יונה מן העיר יונ׳ ד ה
ויצא המלאך הדבר זכר׳ ה ה

תֵּצֵא *Exibit, egredietur.*

s לא תצא כצאת העבדים שמות כא ז
כי תצא אש כב ה
ואיש כי תצא ממנו ויקר׳ טו יו
ואשר תצא ממנו טו לב וכב ד
כי תצא מחנה על איביך דבר׳ כג י
תצא אש מן האטד שופ׳ ט טו
תצא אש מאבימלך ט כ
כי מירושלם תצא שארית מ״ב יט לא
ועל גנתו יונקתו תצא איו׳ ח יו
תצא רוחו ישב לאדמתו תהל׳ קמו ד
כי מציון תצא תורה ישע׳ ב ג
מירושלם תצא שארית לז לב
כי תורה מאתי תצא נא ד
פן תצא כאש חמתי ירמ׳ ד ד
וכא יב
כי נצא תצא ועריה לשמה מח ט
מפי עליון לא תצא הרעות איכ׳ ג לח
תצא אש אל כל בית ישראל
יחזק׳ ה ד
תצא חרבי מתערה כא ט
ולא תצא ממנה רבת חלאתה כד יב
כי מציון תצא תורה מיכ׳ ד ב

וַתֵּצֵא *s Et egressa fuit.* ב

ותצא אש מבעלי שכם שופ׳ ט כ

וַתֵּצֵא *Et egressa fuit.*

ותצא לאה לקראתו ברא׳ ל יו
ותצא דינה בת לאה לד א
ותצא אש מלפני יי׳ ויקר׳ ט כד וי ב
ותצא יעל לקראת סיסרא שופ׳ ד יח
ותצא יעל לקראתו ד כב
ותצא מן המקום רות א ז
ותצא החנית מאחריו ש״ב ב כג
ותצא מיכל בת שאול ו כ
ותצא אחריו משאת יא יח
ותצא מרכבה ממצרים מ״א י כט
ותסגר בעדו ותצא מ״ב ד כא
ותשא את בנה ותצא ד לז
ותצא לצעק אל המלך ח ג
ותצא אש ממטה בדיה יחזק׳ יט יד

נֵצֵא *Egrediemur.*

מחר נצא אליכם ש״א יא י
לכה דודי נצא השדה שיר ז יב
אנה נצא ירמ׳ טו ב

וְנֵצֵא *Et exibimus.*

לכה ונצא השדה ש״א כ יא
ונצא אל מלך ישראל מ״א כ לא

תֵּצְאוּ *Exibitis.*

חי פרעה אם תצאו מזה ברא׳ מב טו
ואתם לא תצאו שמו׳ יב כב
לא

לא תצאו שבעת ימים ויקר' ח לג
ומפתח אהל מועד לא תצאו י' ז
למה תצאו לערך מלחמה ש"א יז ח
אל תצאו השדה ירמ' ו כה

Exibitis. תֵּצֵאוּ

כי לא בחפזון תצאו ישע' נב יב
כי בשמחה תצאו נה יב

Exibunt. יֵצְאוּ

יצאו ברכש גדול בראׄ' טו יד
על פיו יצאו במד' כז כא
בדרך אחד יצאו אליך דבר' כח ז
והיה כי יצאו לקראתינו יהוש' ח ה
אם יצאו בנות שילה שופ' כא כא
לאמר כי יצאו מן העיר מ"ב ז יב
ומבניך אשר יצאו ממך כ יח
עד יצאו מעיך מן החלי ד"ה ב כא טו
ומבניך אשר יצאו ממך ישע' לט ז
ואשר יצאו בו ירמ' יז יט
מארץ אחד יצאו שניהם יחז' כא כד
יצאו מלאכים מלפני ל ט
ולא יצאו מהקדש מב יד
יצאו מים חיים מירושלם זכר' יד ח

Exibunt. יֵצֵאוּ

ומלכים ממך יצאו בראׄ' יז ו
ומלכים מחלציך יצאו לה יא
ומחריביך ממך יצאו ישע' מט יז
ובצאתם יצאו יחזק' מו י

Et exibunt. וְיָצְאוּ

ויצאו הגברים ירמ' מו ט

Idem. וְיֵצֵאוּ

שלח מעל פני ויצאו ירמ' טו א

Et egressi sunt. וַיֵּצְאוּ

ויצאו אתם מאור כשדים בראׄ' יא לא
ויצאו ללכת ארצה כנען יב ה
ויצאו נגשי העם ושטריו שמו' ה י
ויצאו אל מדבר שור טו כב
ויצאו כל עדת בני ישראל לה כ
ויצאו ויברכו את העם ויקר' ט כג
ויצאו שלשתם במד' יב ד
ויצאו שניהם יב ה
ויצאו מים רבים כ יא
ויצאו משה ואלעזר לא יג

ויצאו אנשי העיר יהוש' ח יד
ויצאו הם וכל מחניהם יא ד
ויצאו מעליו כל העמדים שופ' ג יט
ויצאו השדה ויבצרו ט כז
אנשים דקים ויצאו עמו יא ג
ויצאו ממנו מים טו יט
ויצאו כל בני ישראל כ א
ויצאו בני בנימן כ כא וכ לא
ויצאו משם איש לנחלתו כא כד
ויצאו אנשי ישראל ש"א ז יא
ויצאו שניהם הוא ושמואל ט כו
ויצאו כאיש אחד יא ז
ויצאו שרי פלשתים יח ל
ויצאו שניהם השדה כ יא
ויצאו מקעילה כג יג
ויצאו לקראת דוד ל כא
ויצאו בני עמון ויערכו ש"ב י ח
ויצאו אנשי העיר וילחמו יא יז
ויצאו אלינו השדה יא כג
ויצאו כל איש מעליו יג ט
ויצאו אחריו אנשי יואב
ויצאו מירושלם כ ז
ויצאו אל נגב יהודה כד ז
ויצאו בצהרים ובן הדד מ"א כ טז
ויצאו נערי שרי המדינות כ יז
ויצאו בני הנביאים מ"ב ב ג
ויצאו מן המחנה ז יב
ויצאו לקראת ט כא
ויצאו מתחת יד ארם יג ה
ויצאו בני עמון ויערכו ד"ה א יט ט
ויצאו למדבר תקוע ד"ה ב כ כ
ויצאו העם ויביאו נחמ' ח טז
ויברחו ויצאו לילה ירמ' לט ד
ויצאו מהעיר לילה נב ז
שער ויצאו בו מיכ' ב יג

Idem. וַיֵּצֵאוּ s

מכית שכם ויצאו בראׄ' לד כו

Exibitis. תֵּצֶאנָה

ופרצים תצאנה עמו' ד ג

Et egressae sunt. וַתֵּצֶאנָה

ותצאנה הנשים מכל ערי ש"א יח ו
ותצאנה שתים דבים מ"ב ב כד

Idem. וַתֵּצֶאןָ

ותצאן כל הנשים שמו' טו כ

הוֹצִיא

Hiph. Exire fecit, Eduxit, Produxit, Protulit, et sim.

הוציא לחם ויין בראׄ' יד יח
הוציא יי' את בני ישראל
שמו' יב נא
הוציא יי' אתכם מזה יג ג
וידעתם כי יי' הוציא אתכם טז ו
כי הוציא יי' את ישראל יח א
ואותנו הוציא משם דבר' ו כג
הוציא יי' אתכם ביד חזקה ז ח
כי הוציא שם רע כב יט
ושלל העיר הוציא ש"ב יב ל
ואת העם אשר בה הוציא יב לא
אשר הוציא את אבתם מ"א ט ט
ושלל העיר הוציא הרבה ד"ה א כ ב
ואת העם אשר בה הוציא כ ג
הוציא את כלי בית יי'
אשר הוציא נבוכדנצר עזר' א ז
הוציא יי' את צדקתינו ירמ' נא י
ואתכם הוציא מתוכה יחזק' יא ז

Et efferet: protulit. וְהוֹצִיא

והוציא את כל הפר ויקר' ד יב
והוציא את הפר ד כא
והוציא את הדשן ו ד
והוציא אל מחוץ לעיר יד מה
והוציא אתה אל מחוץ במד' יט ג
והוצא עליה שם רע דבר' כב יד
והוציא כאור צדקך תהל' לז ו
והוציא את האבן הראשה זכר' ד ז

Et eduxit me. וְהוֹצִיאַנִי

והוציאני דרך השער יחזק' מב טו

Eduxit nos. הוֹצִיאָנוּ

כי בחזק יד הוציאנו יי' שמו' יג יד
וטז
הוציאנו מארץ מצרים דבר' א כז

Eduxit te. הוֹצִאֲךָ · הוֹצִיאֲךָ

כי ביד חזקה הוצאך שמו' יג ט
אשר הוציאך מארץ מצרים דבר' ו יב
אשר הוציאך יי' אלהיך ז יט
הוציאך יי' אלהיך ממצרים טז א

Eduxit eos. הוֹצִיאָם

לאמר ברעה הוציאם שמו' לב יב
הוציאם

הוציאם להמתם דבר' ט כח
אשר הוציאם מארץ מצרים
ד"ה ב ז כב

Eduxisti. **הוצאת**

אשר הוצאת מארץ מצרים
שמו' לב יא
אשר הוצאת ממצרים דבר' ט יב
וט כו
אשר הוצאת בכחך הגדל ט כט
אשר הוצאת ממצרים מ"א ח נא
מים מסלע הוצאת להם נחמ' ט טו
אשר הוצאת את עמך דני' ט טו

והוצאת

Et afferes, educes, produces.

הוצאת להם מים במד' כ ח
הוצאת את האיש ההוא דבר' יז ה
הוצאת כליך יחזק' יב ד
תר לך בקיר והוצאת בו יב ה

Et protulisti. **והוצאת**

הוצאת מפך מלין איו' טו יג

Et afferto. **והצאת**

ראשנה והצאת לי מ"א יז יג

Eduxisti me. **הוצאתני**

למה מרחם הצאתני איו' י יח

Et educes me. **והוצאתני**

הוצאתני מן הבית הזה ברא' מ יד
הוצאתני מן המחנה ד"ה ב יח לג

Eduxisti nos. **הוצאתנו**

אשר הוצאתנו משם דבר' ט כח

Et eduxisti eum. **והוצאתו**

הוצאתו מאור כשדים נחמ' ט ז

Eduxi. **הוצאתי**

הוצאתי את צבאותיכם שמו' יב יז
אשר הוצאתי אתם כט מו
אשר הוצאתי אתכם ויקר' יט לו
אשר הוצאתי אתכם כה לח וכו יג
אשר הוצאתי אתם כה מב וכו מה
אשר הוצאתי אותם כה נה
אשר הוצאתי אתכם במד' טו מא

ואחר הוצאתי אתכם יהוש' כד ה
אשר הוצאתי את עמי מ"א ח יז
אשר הוצאתי את עמי ד"ה ב ו ה
כלי הוצאתי ככלי גולה
הוצאתי על כתף יחזק' יב ז
אשר הוצאתי אותם לעיניהם כ כב
הוצאתי חרבי מתערה כא י

והוצאתי · והצאתי

Et efferam, proferam, educam.

והוצאתי אתכם מתחת שמו' ו ו
והוצאתי את צבאתי ז ד
והוצאתי את בני ישראל ז ה
והוצאתי את מנחתי שופ' ו יח
והוצאתי מיעקב זרע ישע' סה ט
והוצאתי את בלעו מפיו ירמ' נא מד
והוצאתי אתכם מתוכה יחזק' יא ט
והוצאתי אתכם מן העמים כ לד
והוצאתי חרבי מתערה כא ח
והוצאתי אותך ואת כל חילך לח ד

Eduxi te. **הוצאתיך**

אני יי' אשר הוצאתיך ברא' טו ז
אשר הוצאתיך מארץ שמו' כ ב
אשר הוצאתיך דבר' ה ו

Protuli hanc. **הוצאתיה**

הוצאתיה נאם יי' זכר' ה ד

Eduxi eos. **הוצאתים**

אשר הוצאתים לעיניהם יחזק' כ יד

Et educaw eos. **והוצאתים**

והוצאתים מן העמים יחזק' לד יג

Eduxerunt. **הוציאו**

אשר הוציאו ממצרים עגת
שמו' יב לט
כל משפחותיה הוציאו יהוש' ו כג

והוציאו

Et proferent, educent.

והוציאו את בתולי דבר' כב טו
והוציאו את הנערה כב כא

Et educent eum. **והוציאהו**

והוציאהו וסקלהו וימת מ"א כא י

Eduxistis. **הוצאתם**

כי הוצאתם אתנו שמו' יז ג

Et producetis. **והוצאתם**

והוצאתם את שניהם דבר' כב כד

Educens producens. **מוציא**

אתה הייתה מוציא והמבי ש"ב ה ב
מוציא אסירים בכושרות תהל' סח ז

Idem. **מוצא**

מוצא רוח מאוצרותיו תהל' קלה

Et proferens. **ומוציא**

ומוציא כלי למעשהו ישע' נד יו
ומוציא דבה הוא כסיל משלי י יח

Educens, prod. **המוציא**

המוציא אתכם מתחת שמו' ו ז
המוציא אתכם מארץ ויקר' כב לג
המוציא לך מים דבר' ח טו
המוציא אתכם יג ו
המוציא אותם מארץ שופ' ב יב
המוציא והמביא ד"ה א יא ב
המוציא במספר צבאם ישע' מ כו
המוציא רכב וסוס מג יז

Et educens me. **ומוציאי**

ומוציאי מאיבי ש"א כב מט

Educens te. **המוציאך**

המוציאך מארץ מצרים דבר' ח יד
המוציאך מארץ מצרים יג י

Educens eum. **מוציאו**

אל מוציאו ממצרים במד' כד ח

Educens eos. **מוציאם**

אל מוציאם ממצרים במד' כג כב

Proferentes. **מוציאים**

ודברי היו מוציאים לו נחמ' ו יט

Deducentes. **מוצאים**

מוצאים אל הכשדים ירמ' לח כג

Et educentes. **ומוציאים**

ומוציאים סוסים ד"ה ב ט כח

מוֹצָאֵי *Proferentes.*

מוצאי דבת הארץ . במד׳ יד לז

הוֹצִיא *Efferre.*

לבלתי הוציא אל החצר יחזק׳ מו כ

לְהוֹצִיא

Ad educend. produc. etc.

להוציא את בני ישראל שמו׳ ו יג וו כז
להוציא את הכנים ולא יכלו ח יד
להוציא דבה על הארץ במד׳ יד לו
להוציא מהיכל יי׳ מ״ב כג ד
להוציא לנחל ד״ה ב כט יו
להוציא כל נשים עזר׳ י ג
ויתנו ידם להוציא נשיהם י יט
להוציא דבר לפני האלהים קהל׳ ה א
להוציא לחם מן הארץ תהל׳ קד יד
להוציא ממסגר אסיר ישע׳ מב ז
יחתרו להוציא בו יחזק׳ יב יב
להוציא אל הורג בניו הוש׳ ט יג
להוציא עצמים מן הבית עמו׳ ו י

הוֹצִיא כ׳ הוֹצִיאִי ק׳

Educere me.

כיום הוציא אותם ירמ׳ ז כב

הוֹצָאִי *Idem.*

כיום הוצאי אותם ירמ׳ לד יג ויא ד

בְּהוֹצִיאִי *In educe. me.*

בהוציאי אתכם שמו׳ יו לב
בהוציאי אותם ויקר׳ כג מג
בהוציאי אתכם מן העמים יחז׳ כ מא

לְהוֹצִיאֵנוּ *Educendo nos.*

מה זאת עשית לנו להוציאנו
שמו׳ יד יא

בְּהוֹצִיאֲךָ *In educere te.*

בהוציאך את העם ממצרים שמו׳ ג יב
בהוציאך את אבותינו מ״א ח נג

בְּהוֹצִיאוֹ *In educ. eum.*

בהוציאו אותם דבר׳ כט כה
בהוציאו אתם מ״א ח כא

לְהוֹצִיאֵהוּ *Ad adducend. eum.*

להוציאהו אל הבית ירמ׳ לט יד

יצא

וּבְהוֹצִיאָם *Et in proferre eos.*

ובהוציאם את הכסף ד״ה ב לד יד

כְּהוֹצִיאָם *Juxta educere eos.*

ויהי כהוציאם אתם בראׄ יט יז
ויהי כהוציאם את המלכים
יהוש׳ י כד

לְהוֹצִיאָם *Ad educend. eos.*

שמורים הוא ליי׳ להוציאם
שמו׳ יב מב
להוציאם מארץ מצרים ירמ׳ לא לב
להוציאם מארץ מצרים יחז׳ כ ו
וכ ט

הוֹצֵא כ׳ הַיְצֵא ק׳ *Educito.*

על הארץ הוצא אתך בראׄ ח יז

הוֹצִיא *Produc.*

הוציא עם עור ישע׳ מג ח

הוֹצֵא *Educ.*

הוצא מן המקום בראׄ יט יב
הוצא את המקלל ויקר׳ כד יד
הוצא את בנך וימת שופ׳ ו ל
הוצא את האיש אשר בא יט כב
הוצא לבוש מלכ׳ ב י כב

וְהוֹצֵא *Et educito.*

והוצא את עמי בני ישראל שמו׳ ג י

הוֹצִיאָה *Educ.*

הוציאה ממסגר נפשי תהל׳ קמב ח

הוֹצִיאֵנִי *Educ me.*

ממצוקותי הוציאני תהל׳ כה יז

וְהוֹצִיאֵנִי *Et educ me.*

והוציאני מן המחנה מ״א כב לד

הוֹצִיאָהּ *Educ eam.*

לנתחיה הוציאה יחזק׳ כד ו

הוֹצִיאֵם *Produc eos.*

הוציאם אלינו ונדעה אתם בראׄ יט ה

הוֹצִיאוּ *Educite.*

הוציאו כל איש מעלי בראׄ מה א

יצא

הוציאו את בני ישראל שמו׳ ו ס
הוציאו כל איש מעלי ש״ב יג ט
הוציאו אתה אל מבית מ״ב יא טו

וְהוֹצִיאוּ *Et educite.*

והוציאו אתו אל זקני דבר׳ כא יט
והוציאו משם את האשה יהוש׳ ו כב
והוציאו אלי את חמשת י כב
והוציאו את הגדה ד״ה ב כט ה

הוֹצִיאוּהָ *Educite eam.*

הוציאוה ותשרף בראׄ לח כד
הוציאוה אל מבית ד״ה ב כג יד
זאת הוציאוה ישע׳ מח כ

הוֹצִיאִי *Educ.*

הוציאי האנשים הבאים אליך
יהוש׳ ב ג

אוֹצִיא *Educam.*

וכי אוציא את בני ישראל
שמו׳ ג יא
מארץ מגוריהם אוציא יחזק׳ כ לח

אוֹצִיאָה *Producam.*

אוציאה נא אתהן אליכם בראׄ יט ח
אוציאה נא אותם שופ׳ יט כד

וָאוֹצִיא *Et eduxi.*

ואוציא את אבותיכם יהוש׳ כד ו
ואוציא אתכם מבית עבדים שופ׳ ו ח

וָאוֹצִא *Idem.*

ואוצא אש מתוכך יחזק׳ כח יח

וָאוֹצִיאֵם *Et eduxi eos.*

ואוציאם מארץ מצרים יחזק׳ כ י

תוֹצִיא *Efferes, Proferes.*

לא תוציא מן הבית שמו׳ יב מו
תוציא את כל מעשר דבר׳ יד כח
זרע רב תוציא השדה כח לח
תוציא מצרה נפשי תהל׳ קמג יא
ואם תוציא יקר מזולל ירמ׳ טו יט
בעלטה תוציא פניך יחזק׳ יב ו

וַתֹּצֵא *Et eduxisti.*

ותצא את עמך ירמ׳ לב כא

An educes. הֲתֹצִיא

התצא מזרות בעתו — איוב לח לב

Educes me. תּוֹצִיאֵנִי

תוציאני מרשת. זו — תהל' לא ה

Et eduxisti nos. וַתּוֹצִיאֵנוּ

ותוציאנו לרויה — תהל' סו יב

יוֹצִיא · יֹצִא

Efferet, Prof. Educet.

יוציא אל מחוץ למחנה — ויקר' יו כז
יוציא אליך את העבוט — דבר' כד יא
ותעלמה יצא אור — איוב כח יא
כי הוא יוציא מרשת רגלי — תהל' כה טו
כל רוחו יוציא כסיל — משלי כט יא
כי מיץ חלב יוציא חמאה
ומיץ אף יוציא דם
ומיץ אפים יוציא ריב — ל לג
משפט לגוים יוציא — ישע' מב א
לאמת יוציא משפט — מב ג

Et eduxit. וַיּוֹצֵא

ויוצא אתו החוצה — בראש' טו ה
ויוצא העבד כלי כסף — כד נג
ויוצא אלהם את שמעון — מג כג
ויוצא יוסף אתם מעם ברכיו — מח יב
ויוצא משה את העם — שמו' יט יז
ויוצא אליו אל תחת האלה — שופ' ו יט
ויוצא משם את כל אוצרות — כד יג
ויוצא יהוידע הכהן — ד"ה ב כג יד
ויוצא ישראל מתוכם — תהל' קלו יא
ויוצא רוח מאצרתיו — ירמ' י יג ונא יו
ויוצא את כלי זעמו — נ כה

Et edux. Produxit. וַיֹּצֵא

ויצא פרח ויצץ ציץ — במד' יז כג
ויצא משה את כל המטת — יז כד
ויצא את ארם — ש"ב י יו
ויצא אותה משרתו החוץ — יג יח
ויצא למרחב אתי — כב כ
ויצא להם המלבוש — מ"ב י כב
ויצא מנחם את הכסף על ישראל — טו כ
ויצא את האשרה מבית יי' — כג ו

ויצא אסא כסף וזהב — ד"ה ב יו ב
ויצא לאור צלמות — איוב יב כב
ויצא פשחור את ירמיהו — ירמ' כ ג
ויצא אתו מבית הכלוא — נב לא

Et eduxit. וַיֹּצֵא

ויצא אלהם החוץ — שופט' יט כה

Idem. וַיּוֹצֵא

ויוצא אתכם מכור הברזל — דבר' ד כ
ויוצא את בן המלך — מ"ב יא יב
ויוצא נוזלים מסלע — תהל' עח יו
ויוצא עמו בששון — קה מג

Educet me. יוֹצִיאֵנִי

יוציאני לאור — מיכ' ז ט

Et eduxit me. וַיּוֹצִיאֵנִי

ויוציאני למרחב — תהל' יח כ
ויוציאני ברוח יי' — יחזק' לז א
ויוציאני אל החצר — מב א ומו כא
ויוציאני דרך שער צפונה — מז ב

Et eduxit nos. וַיֹּצִאֵנוּ

וישלח מלאך ויציאנו — במד' כ יו
ויציאנו יי' ממצרים — דבר' ו כא
ויציאנו יי' ממצרים — כו ח

Et eduxit te. וַיּוֹצִאֲךָ · וַיֹּצִאֲךָ

ויוצאך בפניו בכחו הגדל — דבר' ד לז
ויצאך יי' אלהיך משם — ה טו

Et eduxit eam. וַיּוֹצִאָהּ

ויוציאה והנה ידו מצרעת — שמו' ד ו
ויוציאה מחיקו והנה שבה — ד ז

Educet eos. יוֹצִיאֵם

ואשר יוציאם — במד' כז יז
יוציאם מחשך וצלמות — תהל' קז יד
וממצוקותיהם יוציאם — קז כח

Et eduxit eos. וַיּוֹצִיאֵם

ויוציאם כורש מלך פרס — עזר' א ח
ויוציאם בכסף וזהב — תהל' קה לז

Proferat. תּוֹצֵא

ויאמר אלהים תוצא הארץ — בראש' א כד

Proferet. תּוֹצִיא

כי כארץ תוציא צמחה — ישע' סא יא
אשר תוציא האדמה — חגי א יא

Et produxit. וַתּוֹצֵא

ותוצא הארץ דשא — בראש' א יב
ותוצא ותתן לה — רות ב יח

Proferemus. נוֹצִיא

המן הסלע הזה נוציא — במד' כ י

Producetis. תּוֹצִיאוּ

וישן מפני חדש תוציאו — ויקר' כו י
ולא תוציאו משא — ירמ' יז כב

יֹצִאוּ · יוֹצִאוּ · יוֹצִיאוּ

Educent, Proferent.

ארם בידם יצאו — מ"א י כט
ארם בידם יוציאו — ד"ה ב א יז
ומלבם יוצאו מלים — איוב ח י
יוציאו את עצמות מלכי — ירמ' ח א

וַיּוֹצִיאוּ · וַיֹּצִיאוּ · וַיֹּצִאוּ

Et eduxerunt, produx.

ויוציאו את המקלל — ויקר' כד כג
ויציאו דבת הארץ — במד' יג לב
ויציאו אתו כל העדה — טו לו
ויוציאו את רחב — יהוש' ו כג
ויעשו כן ויוציאו אליו — י כג
ויוציאו את אבתיכם — ש"א יב ח
ויצאו את מצבות בית הבעל — מ"ב י כו
ויוציאו את ארם — ד"ה א יט יו
ויעלו ויציאו ממצרים — ד"ה ב א יז
ויוציאו את בן המלך — כג יא
ויוציאו את כל הטמאה — כט טו
ויוציאו את אוריהו — ירמ' כו כג

וַיֹּצִאֻהוּ · וַיּוֹצִיאֻהוּ

Et eduxerunt eum.

ויצאהו וינחהו מחוץ לעיר — בראש' יט יו
ויצאהו מחוץ לעיר — מ"א כא יג
ויוציאהו לחרשי העץ — מ"ב יב יב

Producunt ea. יוֹצִיאוּם

ובמספר יוציאום — ד"ה א ט כח

Hoph. Educta est. הוּצָאָה

והיא מעמים הוצאה — יחזק' לח ח

המוצאים

Qui educantur. הַמּוֹצָאִים

המוצאים בנים ובנות יחזק' יד כב
המוצאים ונרפאו המים מז ח

Educebatur. מוּצֵאת

היא מוצאת והיא שלחה ברא' לח כה

Educentur. מוּצָאוֹת

מוצאות אל שרי מלך בבל
ירמ' לח כב

s וּמִיצִיאָו כ' וּמִיצִיאַי ק'

Et prognati.

הערפארגנאגנענעס, קינדער.

ומיציאי מעיו שם הפילהו
ד"ה ב לב כא

Exitus. * מוֹצָא . מֹצָא

אויסגעהען, אויסגאנג, אויפגאנג, (ארט וואָ עטוואס אויסגעהט) דאהער מהאר, אויספלוס, קוועללע, אויפגאנגסארט (דער זאָננע) אָריענט, אָסטען, אויסשפרוך, אבשטאמונג, הערקונפט. מוֹצָאֵי (תהל' סה ט) הערפארקאָמען, בעגינגען. אנד: דיא אויסגאָנגע, ענדען, גרענצען=קְצוֹת. נאך נעזעניוס איזט מוֹצָא אין בעצוג אויף עֶרֶב איין צייגמא.

כל מוצא שפת'ה לנדריה במד' ל יג
על כל מוצא פי יי' דבר' ח ג
מוצא שפתיך תשמר כג כד
את מוצא מימי גיחון ד"ה ב לב ל
כי יש לכסף מוצא איוב כח א
ולהצמיח מצא דשא לח כז
ידעת מוצא שפתי ירמ' יז טז
ותשכל מן מצא דבר דני' ט כה

Et egressus. וּמוֹצָא

ומוצא הסוסים מ"א י כח
ומוצא הסוסים ד"ה ב א טז
ומוצא שפתי לא אשנה תהל' פט לה

Et sicut exitus. וּכְמוֹצָא

וכמוצא מים ישע' נח יא

יצא

Ab egressu, exortu. מִמּוֹצָא

כי לא ממוצא וממערב תהל' עה ז

Egressum tuum. מוֹצָאֲךָ

ולדעת את מוצאך ש"ב ג כה

מוֹצָאוֹ . מֹצָאוֹ

Egressus, Exortus ejus.

מקצה השמים מוצאו תהל' יט ז
כשחר נכון מצאו הוש' ו ד

Exitus, exortus. מוֹצָאֵי

מוצאי בקר וערב תרנין תהל' סה ט
בכל מוצאי המקדש יחזק' מד ה

Et egressus. וּמוֹצָאֵי

ומצאי מים לצמאון תהל' קז לג

Juxta processus. כְּמוֹצָאֵי

לעיניהם כמוצאי גולה יחזק' יב ד

In processus. לְמֹצָאֵי . לְמוֹצָאֵי

וארץ ציה למצאי מים תהל' קז לה
וארץ ציה למוצאי מים ישע' מא יח

Et exitus ejus. וּמוֹצָאָיו

ומוצאיו ומובאיו יחזק' מג יא

Progressus eorum. מוֹצָאֵיהֶם

את מוצאיהם למסעיהם במד' לג ב

לְמוֹצָאֵיהֶם

In progressibus eorum.

למוצאיהם במד' לג ב

Exitus illarum. מוֹצָאֵיהֶן

וכל מוצאיהן וכמשפטיהן יחז' מג יא

In Latrinas. לְמוֹצָאוֹת ק'

s (אים כתיב לְמַחְרָאוֹת) אבטריטטע, קלאָאקע.

וישימוהו למוצאות מ"ב י כז

Et exortus ejus. וּמוֹצָאֹתָיו

s אבשטאממונג, אבקונפט, הערקונפט, אורשפרונג.

ומוצאתיו מקדם מי' ה א

יצא

Exitus. * תּוֹצָאוֹת

s אויסגאָנגע (מהאר, קוועללע) אויסלייפע (איינער גרענצע). מ"פ: רעטטונג, ערלאָזונגסמיטטעל.

לַמות תיצאות תהל' סח כא

תֹּצְאֹת . תּוֹצְאֹת . תּוֹצְאוֹת

Exitus, Egressiones.

והיו תצאת הגבל במד' לד ה
והיו תצאות הגבול יהוש' טו ד
והיו תצאות הגבול ימה טו יא
והיו תצאות גבולם הירדן יט כב
כי ממנו תוצאות חיים משלי ד כג
ואלה תוצאת העיר יחזק' מח ל

תּוֹצְאֹתָיו . תֹּצְאֹתָיו

Exitus ejus.

והיו תוצאתיו מנגב במד' לד ד
והיו תוצאתיו הימה לד ה
והיו תוצאתיו לד ט
והיו תוצאתיו ים המלח לד יב
והיו תצאתיו אל עין רגל יהוש' טו ז
והיו תצאתיו ימה יו ג
והיו תצאתיו הימה יז ח
ויהי תצאתיו הימה יז ט
ובראתו והיו לך תצאתיו יז יח
והיו תצאתיו מדברה יח יב
והיו תצאתיו אל קרית יח יד
והיו תצאתיו הגבול יח יט
והיו תצאתיו גי יפתח אל יט יד
והיו תצאתיו הימה יט כט
ויהי תצאתיו הירדן יט לג

Exitus eorum. תּוֹצְאוֹתָם

מגרשי שרון על תוצאותם ד"ה א ה טז

* הַצֶּאֱצָאִים

Prognati: Propagines.

s שפראָסלינגע, נאכקאָממען, קינדער.

הצאצאים והצפעות ישע' כב כד

Et egressiones. וְצֶאֱצָאַי

וצאצאי מעיך כמעותיו ישע' מח יט

Et propagines meae. וְצֶאֱצָאַי

וצאצאי ישרשו איוב לא ח

ונרכתי

Prognatos tuos. צֶאֱצָאֶיךָ
וברכתי על צאצאיך ישע' מד ג

Et prognatos tuos. וְצֶאֱצָאֶיךָ
וצאצאיך כעשב הארץ איוב ה כה

Et prognati ejus. וְצֶאֱצָאָיו
וצאצאיו לא ישבעו לחם איו' כז יד

Prognati ejus. צֶאֱצָאֶיהָ
תבל וכל צאצאיה ישע' לד א

וְצֶאֱצָאֶיהָ
Et res prognatas ejus.
רקע הארץ וצאצאיה ישע' מב ה

וְצֶאֱצָאֵיהֶם
Et propagati ipsorum.
וצאצאיהם לעיניהם איוב כא ח
וצאצאיהם בתוך העמים ישע' סא ט
וצאצאיהם אתם סה כג

יצב כל לשון המילות ומלנ:

Sisti, Constitui, Statui: Sistere, Statuere se.

Niph. Sistit se. נִצְּבָה

s שטעהען, בעשטעהען, פעסטשטעהען, זיך שטעללען, מיט לְ יעמאנדעם, געשטעללט, געזעטצט זיין (מיט עַל איבער עטוואס) דאהער פארטיצים: נִצָּב פארגעזעטצטער, פארשטעהער. הַנִּצָּבָה (זכרי' יא טז) דאס שטאנדהאפטע, געזונדע; אנד: דאס שטעהען בלייבט. (אוים ערמידונג), ערמאטטעטע; שטעהען מאכען, שטעללען, הינשטעללען, אויפשטעללען, פעסטשטעללען, פעסטזעטצען, בעשטימטען, ריכטען (ש״א יג כא); געשטעללט זיין, (שופט' ט ו) נאך איניג: מֻצָּב = מַצֵּבָה דענקמאל. אנד: שטארק, קערנפעסט. נאך אנד: נאטע דעס טערעבינטהענהיינס; זיך הינשטעללען, הינטרעטען, דאשטעהען,

בעשטעהען פאר יעם: מיט עַל איש- שטעהען געגען יעם: (תהל' ב ב).
נצבה שגל לימינך תהל' מה י

Consistebat. נִצָּבָה
קמה אלמתי וגם נצבה בראׄ' לז ז
בית נתיבת נצבה משלי ח ב

Et consistes. וְנִצַּבְתָּ
ונצבת לקראתו שמו' ז טו
ונצבת על הצור לג כא
ונצבת לי שם לד ב

Constiterunt. נִצְּבוּ
נצבו כמו נד נזלים שמו' טו ח

Et stabant. וְנִצְּבוּ
ונצבו איש פתח אהלו שמו' לג ח

נִצָּב
Praestitutus, Constitutus, Consistens.
אנכי נצב בראׄ' כד יג וכד מג
והנה יי׳ נצב עליו כח יג
מחר אנכי נצב שמו' יז ט
וכל העם נצב עליך יח יד
את מלאך יי׳ נצב במד' כב כג
וכב לא
כי אתה נצב לקראתי כב לד
והנה נצב על עלתו כג ו
והנו נצב על עלתו כג יז
והכהן נצב פתח השער שופ' יח יז
ושמואל עמד נצב עליהם ש״א יט כ
והוא נצב על עבדי שאול כב ט
הכל כל אדם נצב תהל' לט ו
אלהים נצב בעדת אל פב א
דברך נצב בשמים קיט פט
נצב לריב יי׳ ישע' ג יג
ועל משמרתי אנכי נצב כא ח
נצב ימינו כצר איכ' ב ד
נצב על חומת אנך עמו' ז ז
אדני נצב על המזבח ט א

Qui constitutus erat. הַנִּצָּב
הנצב על הקוצרים רות ב ה וב ו

Stantes, Sistentes se. נִצָּבִים
שלשה אנשים נצבים בראׄ' יח ב

נצבים לקראתם שמו' ה כ
יצאו נצבים פתח אהליהם במד' יו כז
אתם נצבים היום כלכם דבר' כט ט
נצבים פתח השער שופ' יח יו
וכל עבדיו נצבים עליו ש״א כב ו
וכל עבדיו נצבים ש״ב יג לא
שנים עשר נצבים מ״א ד ז

Assistentes, Praefecti. הַנִּצָּבִים
לכל הנצבים עליו בראׄ' מה א
לעבדיו הנצבים עליו ש״א כב ז
לרצים הנצבים עליו כב יז
ועזריהו בן נתן על הנצבים מ״א ד ה
וכלכלו הנצבים האלה ה ז
לבד משרי הנצבים ה ל
אלה שרי הנצבים ט כג
ואלה שרי הנצבים ק' ד״ה ב ח י

Subsistentem. הַנִּצָּבָה
הנצבה לא יכלכל זכר' יא יו

Quae constituta. הַנִּצֶּבֶת
אני האשה הנצבת ש״א א כו

Astantes. הַנִּצָּבוֹת
ותדברנה הנצבות עליה ש״א ד כ

Hiphil. Statuit. הִצִּיב
הציב דלתיה מ״א יז לד

Statuisti. הִצַּבְתָּ
אשר הצבת לבדנה בראׄ' כא כט
הצבת כל גבולות ארץ תהל' עד יז

Statuunt. הִצִּיבוּ
הציבו משחית ירמ' ה כו

Constituens. מַצִּיב
והנה מציב לו יד ש״א טו יב

Ad constituend. לְהַצִּיב
להציב ידו בנהר פרת ד״ה א יח ג

Et ad statuend. וּלְהַצִּיב
ולהציב הדרבן ש״א יג כא

Statue. הַצִּיבִי
הציבי לך צינים ירמ' לא כא
ותציבני

וְתַצִּיבֵנִי *Et statues me.*

ותציבני לפניך לעולם תהל׳ מא יג

יַצִּיב *Statuet.*

ובצעירו יציב דלתיה יהוש׳ ו כו

יַצֵּב *Idem.*

יצב גבלת עמים דבר׳ לב ח

וְיַצֵּב *Et constituet.*

ויצב גבול אלמנה משלי טו כה

וַיַּצֵּב *Et statuit.*

ויצב אברם את שבע כבשת בראש׳ כא כח
ויצב יעקב מצבה לה יד
ויצב יעקב מצבה לה כ

וַיַּצֶּב *Idem.*

ויצב שם מזבח בראש׳ לג כ
ויצב לו בחייו את מצבת ש״ב יח יח
ויצב מים כמו נד תהל׳ עח יג

וַיַּצִּיבֵנִי *Et statuit me.*

ויציבני כמטרא לחץ איכ׳ ג יב

וַיַּצִּבוּ *Et statuerunt.*

ויצבו עליו גל אבנים ש״ב יח יז
ויצבו להם מצבות ואשרים מ״ב יז י

מֻצָּב *Hoph. Constituta.*

והנה סלם מצב ארצה בראש׳ כח יב

מֻצָּב *Statua.*

עם אלון מצב אשר בשכם שופ׳ ט ו

הִתְיַצְּבוּ *Hithp. Stiterunt se.*

התיצבו עליו מכל גבולם ד״ה ב יא יג

וְהִתְיַצְּבוּ *Et sistant se.*

והתיצבו שם עמך במד׳ יא טז

לְהִתְיַצֵּב *Ad sistendum se.*

ואין עמך להתיצב ד״ה ב כ ו
להתיצב על יי׳ איוב א ו

להתיצב על יי׳ ויבא גם השטן בתכם להתיצב על יי׳ ב א

מֵהִתְיַצֵּב *A consistendo.*

נשמדנו מהתיצב ש״ב כא ה
מהתיצב על אדון זכר׳ ו ה

הִתְיַצֵּב *Consiste.*

התיצב על עלתך במד׳ כג ג
התיצב כה על עלתך כג טו
סב התיצב כה ויסב ש״ב יח ל
התיצב והכן לך ירמ׳ מו יד

וְהִתְיַצֵּב *Et siste te.*

השכם בבקר והתיצב שמו׳ ח כ וט יג

הִתְיַצְּבָה *Et obsiste.*

ערכה לפני התיצבה איוב לג ה

הִתְיַצְּבוּ *Consistite.*

התיצבו וראו את ישועת יי׳ שמו׳ יד יג
ועתה התיצבו לפני יי׳ ש״א י יט
התיצבו ואשפטה אתכם יב ז
גם עתה התיצבו וראו יב טז
התיצבו עמדו וראו ד״ה ב כ יז

וְהִתְיַצְּבוּ *Et sistite vos.*

והתיצבו באהל מועד דבר׳ לא יד
והתיצבו בכובעים ירמ׳ מו ד

וְאֶתְיַצְּבָה *Et consistam.*

ואתיצבה על מצור חבק׳ ב א

תִּתְיַצֵּב *Sistes te.*

ואתה תתיצב מנגד ש״ב יח יג

יִתְיַצֵּב *Consistet.*

לא יתיצב איש בפניך דבר׳ ז כד
מי יתיצב לפני בני ענק ט ב
לא יתיצב איש בפניכם יא כה
לא יתיצב איש לפניך יהוש׳ א ה
יתיצב על דרך לא טוב תהל׳ לו ה
מי יתיצב לי עם פעלי און צד טז
בל יתיצב לפני חשכים משלי כב כט

יִתְיַצָּב *Idem.*

ומי הוא לפני יתיצב איוב מא ב

לפני מלכים יתיצב משלי כב כט

וַיִּתְיַצֵּב *Et constitit, obstitit. substitit.*

ויתיצב עמו שם שמו׳ לד ה
ויתיצב מלאך יי׳ במד׳ כב כב
ויבא יי׳ ויתיצב ש״א ג י
ויתיצב בתוך העם י כג
ויתיצב ארבעים יום יז טז
ויתיצב בתוך החלקה ש״ב כג יב

וַתֵּתַצַּב *Et stiterat se.*

ותתצב אחתו מרחק שמו׳ ב ד

יִתְיַצְּבוּ *Sistent se.*

יתיצבו מלכי ארץ תהל׳ ב ב
לא יתיצבו הוללים ה ו

וְיִתְיַצְּבוּ *Et consistunt.*

ויתיצבו כמו לבוש איוב לח יד

וַיִּתְיַצְּבוּ *Et constiterunt.*

ויתיצבו בתחתית ההר שמו׳ יט יז
ויתיצבו באהל מועד דבר׳ לא יד
ויתיצבו לפני האלהים יהוש׳ כד א
ויתיצבו פנות כל העם שופ׳ כ ב
ויתיצבו בתוך החלקה ד״ה א יא יד

*** מַצָּב** *Statio.*

אָרט, שטעללע, אמט, פּאָסטען (מי-ליטאַרישער).

תחת מצב רגלי הכהנים יהוש׳ ד ט
ויצא מצב פלשתים ש״א יג כג
אל מצב פלשתים יד א
לעבר על מצב פלשתים יד ד
אל מצב הערלים האלה יד ו
שניהם אל מצב פלשתים יד יא

וּמַצַּב *Et statio.*

ומצב פלשתים אז ש״ב כג יד

הַמַּצָּב *Status. Statio.*

המצב והמשחית ש״א יד טו

מִמַּצָּב *Ex statione.*

ממצב רגלי הכהנים יהוש׳ ד ג
והדפתך

מִמַּצָּבְךָ *De statu tuo.*

והדפתיך ממצבך ישע׳ כב יט

*מֻצָּב *Munitio: Vallum.*

s באללווערק, וואללע.

וצרתי עליך מצב ישע׳ כט ג

*וְהֻצַּב *Et Hutzaf: vel Statio.*

s נאך איינין: נאָמ: פּראָפּר: דער פירסט. נאך רש״י קאָניגין, פירסטין. אנד: נעהמען עס אלס הפעל פאָן יָצַב עס איזט בעשלאָססען, עס שטעהט פעסט.

והצב גלתה העלתה נחו׳ ב ח

*הַמַּצָּבָה *Statio militum.*

s פּאָסטען, בעזאַטצונג.

ויענו אנשי המצבה ש״א יד יב

*מַצֵּבָה *Statua.*

s זיילע, בילדזיילע, שטאַנדבילד.

וישם אתה מצבה בראׄ כח יח
אשר שמתי מצבה כח כב
אשר משחת שם מצבה לא יג
וירימה מצבה לא מה
ויצב יעקב מצבה לה יד
ושתים עשרה מצבה שמו׳ כד ד
ולא תקים לך מצבה דבר׳ יו כב
ואין מצבה הוש׳ ג ד

וּמַצֵּבָה *Et statua.*

ופסל ומצבה לא תקימו ויקר׳ כו א
ומצבה אצל גבולה ישע׳ יט יט

הַמַּצֵּבָה *Statua.*

הגל הזה והנה המצבה בראׄ לא נא
ועדה המצבה
ואת המצבה הזאת לא נב

מַצְּבַת *Statuam.*

ויסר את מצבת הבעל מ״ב ג ב
ויתצו את מצבת הבעל י כז

*מַצֶּבֶת *Statua.*

s זיילע, דענקזיילע, גראבזיילע; שטאַמם.

וואורצעל, שטומפּף, שטיעל.

מצבת אבן בראׄ לה יד
מצבת קברת רחל לה כ
את מצבת אשר בעמק ש״ב יח יח
אשר בשלכת מצבת בם ישע׳ ו יג

לְמַצֶּבֶת *Statuam.*

ויקרא למצבת על שמו ש״ב יח יח

מַצַּבְתָּהּ *Statio ejus.*

זרע קדש מצבתה ישע׳ ו יג

מַצֵּבוֹת *Statuae.*

מצבות ואשרים מ״ב יז י
היטיבו מצבות הוש׳ י א

וּמַצֵּבוֹת *Et statuae.*

במות ומצבות ואשרים מ״א יד כג

הַמַּצֵּבֹת *Statuas.*

ושבר את המצבת מ״ב יח ד

הַמַּצֵּבוֹת *Idem.*

ושבר את המצבות מ״ב כג יד
וישבר את המצבות ד״ה ב יד ב
וישברו המצבות לא א

מַצְּבוֹת *Statuae.*

מצבות בית שמש ירמ׳ מג יג
ויצאו את מצבות בית הבעל
מ״ב י כו

וּמַצְּבוֹת *Et statuae.*

ומצבות עזך לארץ יחזק׳ כו יא

וּמַצְּבוֹתֶיךָ *Et statuas tuas.*

פסיליך ומצבותיך מקרבך מיכ׳ ה יב

מַצְּבֹתָם . מַצְּבוֹתָם

Statuas ipsorum.

ואת מצבתם תשברון שמו׳ לד יג
ושברתם את מצבתם דבר׳ יב ג
ישדד מצבותם הוש׳ י ב

וּמַצְּבֹתָם *Et statuas ipsor.*

ומצבתם תשברו דבר׳ ז ה

מַצְּבֹתֵיהֶם *Statuas ipsor.*

ושבר תשבר מצבתיהם שמו׳ כג כד

יצג ופירושו העמדה:

Sistere, Statuere, Constituere.

הִצִּיגָנוּ כ׳ הִצִּיגַנִי ק׳

***Hiph.* Statuit me.**

s שטעללען, הינשטעללען, אויפשטעללען, פאָרשטעללען, עמפּאָר ריכטען, לעגען (שופ׳ ו לז); שטעהען בלייבען, צוריקקבלייבען, צוריקקגעלאַססען ווערדען.

הציגני כלי ריק ירמ׳ נא לד

וְהִצִּיגַנִי *Et constituat me.*

והציגני למשל עמים איוב יז ו

וְהִצַּגְתִּיו *Et sistam eum.*

והצגתיו לפניך בראׄ מג ט

וְהִצַּגְתִּיהָ *Et statuam eam.*

והצגתיה כיום הולדה הוש׳ ב ה

מַצִּיג *Statuens.*

הנה אנכי מציג שופ׳ ו לז

הַצֵּג *Statuere.*

הצג על הארץ מהתענג דבר׳ כח נו

וְהַצִּיגוּ *Et constituite.*

והציגו בשער משפט עמו׳ ה טו

אַצִּיגָה *Constituam.*

אציגה נא עמך בראׄ לג טו

תַּצִּיג *Statues eum.*

תציג אתו לבד שופ׳ ז ה

וַיַּצֵּג *Et statuit.*

ויצג את המקלות בראׄ ל לח
ויצג אתו בעירו בעפרה שופ׳ ח כז

וַיַּצִּגֵם *Et sistit eos.*

ויצגם לפני פרעה בראׄ מז ב

וַיַּצִּיגוּ . וַיַּצִּגוּ *Et statuerunt.*

ויציגו אתו אצל דגון ש״א ה ב
ויצגו אתו במקומו ש״ב ו יז

ויציגו

ויצינו אתו בתוך האהל ד״ה א יו א

יֻצָּג Hoph. Sistitor.

רק צאנכם ובקרכם יצג שמ׳ י כד

יצע כל ספירוסו פריסה:

Sternere, Substernere.

וְאַצִּיעָה

Hiph. Stratum posuero.

s צום לאגער מאכען, דך בעטטען, לאגערן, הינברייטען, אויסברייטען; אונטערגעברייטעט, געבעטטעט ווערדען, זיך לעגען.

ואציעה שאול הנך תהל׳ קלט ח

יַצִּיעַ Sternat.

שק ואפר יציע ישע׳ נח ה

יֻצַּע Hoph. Stratum fuit.

שק ואפר יצע לרבים אסת׳ ד ג
תחתיך יצע רמה ישע׳ יד יא

*יְצוּעִי Stratum meum.

s בעטט, לאגער, עהעלאגער.

אז חללת יצועי עלה בראׁ׳ מט ד

יְצוּעֵי Strata.

ובחללו יצועי אביו ד״ה א ה א

יְצוּעָי Strata mea.

בחשך רפדתי יצועי איו׳ יז יג
אם זכרתיך על יצועי תהל׳ סג ז
על ערש יצועי קלב ג

*יָצוּעַ כי יָצִעַ ק׳

Stratum ambulatorium.

s גאללעריע גאנג. אגד: שפאצקגווערק.

על קיר הבית יצע סביב מ״א ו ה

הַיָּצוּעַ כי הַיָּצִיעַ ק׳ Stratum.

היציע התחתנה מ״א ו ו
ויבן את היציע ו י

*הַמַּצָּע Stratum.

s בעטט, לאגער.

כי קצר המצע ישע׳ כח כ

*צְעָה Idem.

s לאגער. אגד: זיך בעטטען, זיך הינלעגען (פאן צָעָה).

את צעה זנה לפי׳ מס ירמ׳ ב כ

יצק כל לסון יליקס ומולק איך סיונן:

Fundere.

יָצַק Effudit.

s גיעססען (מעטאלל), אויסגיעססען, גיעססען (פליססיגע דינגע), אויסשיטטען, זיך ערגיעססען; גענאססען, אנגענאססען; הינזעטצען, הינשטעללען; אויסגעגאססען, הינגענאססען זיין, גענאססען זיין (מעטאלל)׳ מעטאפה: פעזט, הארט זיין.

ואת הדם יצק ויקר׳ ח טו וט ט
אשר יצק מים מ״ב ג יא

וַיִּצֹק Et fudit.

ויצק עליה שמן ויקר׳ ב א

יְצָקָם Fudit ea.

בככר הירדן יצקם המלך מ״א ז מו
בככר הירדן יצקם המלך ד״ה ב ד יז

וְיָצַקְתָּ Et fundes.

ויצקת לו ארבע טבעת זהב שמו׳ כה יב
ויצקת להם חמשה אדני כו לז
ויצקת על ראשו כט ז
ויצקת עליה שמן ויקר׳ ב ו
ויצקת על ראשו מ״ב ט ג

וְיָצַקְתְּ Idem f.

ויצקת על כל הכלים מ״ב ד ד

צָקוּן Fuderunt.

צקון לחש ישע׳ כו יז

יָצוּק

Fusum: Firmum; vide צוק.

s דבר בליעל יצוק בו תהל׳ מא ט

ואבן יצוק נחושה איו׳ כח ב
וצור יצוק עמדי פלגי שמן כט ו
יצוק עליו בל ימוט מא טו
יצוק כמו אבן מא ז

וְיָצוּק Et firmum.

ויצוק כפלח תחתית איוב מא ז

יְצֻקִים Fusa.

הפקעים יצקים ביצקתו מ״א ז כד

יְצוּקִים Fusi.

יצוקים במצקתו ד״ה ב ד ג

יְצֻקוֹת Fusae.

הכתפות יצקות מ״א ז ל

בְּצֶקֶת In fundendo.

בצקת עפר למוצק איוב לח לח

לָצֶקֶת Ad fundendum.

לצקת את אדני הקדש שמו׳ לח כז

צַק Funde.

ויאמר צק לעם ויאכלו מ״ב ד מא

יְצֹק Funde

וגם יצק בו מים יחז׳ כד ג

וְיִצְקוּ Et fundite.

ויצקו על העלה מ״א יח לד

אֶצָּק· אֶצֹק Fundam.

כי אצק מים על צמא
אצק רוחי ישע׳ מד ג

יְצֹק Fundet.

ומן השמן יצק הכהן ויקר׳ יד כו
לא יצק עליו שמן במד׳ ה טו

וַיִּצֶק Et fudit.

ויצק דם תטבה מ״א כב לה

וַיִּצֹּק Idem.

ויצק שמן על ראשה בראׁ׳ כח יח
ויצק עליה שמן לה יד
ויצק להם ארבעה אדני שמו׳ לו לו
ויצק לו ארבע טבעת לז ג ולח יג

ויצק

ויצק ארבע טבעת | לח ה
ויצק משמן המשחה | ויקר' ח יב
ויצק על ראשו וישקהו | ש"א י א
ויצק השמן על ראשו | ט ו

Et effudit. וַתִּצֹק

ותצק לפניו וימאן לאכל | ש"ב יג ט

Et infuderunt. וַיִּצְקוּ

ויצקו לאנשים לאכול | מ"ב ד מ

Et statuerunt וַיַּצִּקוּ
pro וַיַּצִּגוּ.

ויצקו את ארון | ש"ב טו כד

Et statuerunt ea. וַיַּצִּקֻם

ויצקם לפני יי | יהוש' ז כג

מֹצֶקֶת כ' מוֹצֶקֶת ק'
Infundebat.

והיא מוצקת | מ"ב ד ה

Hoph. infusa est. הוּצַק

הוצק חן בשפתותיך | תהל' מה ג

Validus. מֻצָק

והיית מצק ולא תירא | איוב יא טו

Fusum. מֻצָק

מצק נחשת | מלכי' א ז טז

Fundetur. יוּצַק

אשר יוצק על ראשו | ויקר' כא י
נהר יוצק יסודם | איוב כב טז

מוּצָק
Fusum, Firmum, Validum, instar fusi et consistentis metalli.

s געגאָססענעס, גוסס, האַרטהייט, פֿעסטהייט, ענגע, איינענגונג, בעענגונג, נעדראַנגטהייט.

ויעש את הים מוצק | מ"א ז כג
והשריהם הכל מוצק | ז לג
מוצק אחד מדה אחת | ז לז
ויעש את הים מוצק | ד"ה ב ד ב
רחב לא מוצק תחתיה | איוב לו טז
חזקים כראי מוצק | לז יח

111

In angustum: בְּמוּצָק
Vide צוּק.

ורחב מים במוצק | איוב לז י

לַמּוּצָק
Ad fusionem: ad firmitatem.

בצקת עפר למוצק | איוב לח לח

In fusura sua. בְּיָצְקָתוֹ

s דאס גיעססען, דער גוסס.

יצקים ביצקתו | מ"א ז כד

In fusura sua. בְּמֻצַקְתּוֹ

s דאַסזעלבע.

יצוקים במצקתו | ד"ה ב ד ג

Infundibula. מוּצָקוֹת

s גיעססגעפֿאָס, גיעסראָהרען.

מוצקות לנרות | זכרי' ד ב

יצר כל לשון יצירה אין משונה ועיין ג"כ בשרש צור:

Fingere, Formare: Vide et צוּר.

Formavit. יָצַר

s בילדען, פֿאָרמען, געשטאַלטען, שמידען, ערזיננען; געבילדעט ווערדען; פֿאָראויס בעשטיממט זיין. יוֹצֵר מאַכער. בילדנער, בילדהויער, כְּלִי יוֹצֵר טאָפּפֿערגעפֿאָס, טאָפּפֿערגעשירר. הַיּוֹצֵר (זכרי' יא יג) נעהמען איינינע = אוֹצָר שאַטץ. אנד: = אוֹצָר שאַטצמייסטער.

מי יצר אל ופסל נסך | ישע' מד י

Idem. יָצָר

את האדם אשר יצר | בראי ב ח

Formavit eam. יְצָרָהּ

לשבת יצרה | ישע' מה יח

Formasti. יָצַרְתָּ

יצרת לשחק בו | תהל' קד כו

Formasti ea. יְצַרְתָּם

קיץ וחרף אתה יצרתם | תהל' עד יז

Formavi. יָצַרְתִּי

עם זו יצרתי לי | ישע' מג כא
יצרתי אף אעשנה | מו יא

Formavi te. יְצַרְתִּיךָ

יצרתיך עבד לי | ישע' מד כא

Formavi eum. יְצַרְתִּיו

יצרתיו אף עשיתיו | ישע' מג ז

Et formavi illud. וִיצַרְתִּיהָ

למימי קדם ויצרתיה | מ"ב יט כה
ויצרתיה עתה הבאתיה | ישע' לז כו

Formarunt. יָצָרוּ

ויבשת ידיו יצרו | תהל' צה ה

יֹצֵר · יוֹצֵר
Fingens, Fictor, Figulus. Formans, Formator.

משכב וספות וכלי יוצר | ש"ב יז כח
ככלי יוצר תנפצם | תהל' ב ט
אם יצר עין הלא יביט | צד ט
יצר עמל עלי חק | צד כ
וכמו יוצר ירמס טיט | ישע' מא כה
יוצר אור ובורא חשך | מה ז
יצר הארץ ועשה | מה יח
כי יוצר הכל הוא | ירמ' י טז
ונא יט
יוצר עליכם רעה | יח יא
בקבק יוצר חרש | יט א
יי' יוצר אותה | לג ב
יוצר הרים ובורא רוח | עמו' ד יג
והנה יוצר גבי | ז א
בטח יצר יצרו | חבק' ב יח
מעשי ידי יוצר | איכ' ד ב

הַיֹּצֵר · הַיּוֹצֵר
Formans, Figulus.

היצר יחד לבם | תהל' לג טו
כחמר היצר יחשב | ישע' כט טז
וירדת בית היוצר | ירמ' יח ב

108 ואדר

ואורד בית היוצר — יח ג
כחמר ביד היוצר וגו'
בעיני היוצר — יח ד
כחמר ביד היוצר — יח ו
כאשר ישבר את כלי היוצר — יט יא
השליכהו אל היוצר וגו'
בית יי' אל היוצר — זכר' יא יג

Num sicut figulus. הֲכַיּוֹצֵר

הכיוצר הזה — ירמ' יח ו

Et forma: וְיֹצֵר

ויצר רוח אדם בקרבו — זכר' יב א

Formator meus. יֹצְרִי

יצרי מבטן לעבד לו — ישע' מט ה

Formator noster. יֹצְרֵנוּ

אנחנו החמר ואתה יצרנו — ישע' סד ז

Et formator tuus. וְיֹצֶרְךָ

בראך יעקב ויצרך ישראל — ישע' מג א
ויצרך מבטן יעזרך — מד ב
גאלך ויצרך מבטן — מד כד

Formator illius. יֹצְרוֹ

הוי רב את יצרו — ישע' מה ט
כי פסלו יצרו — חבק' ב יח

Et formator ejus. וְיֹצְרוֹ

ויצרו לא יחננו — ישע' כז יא

Idem. וְיוֹצְרוֹ

קדוש ישראל ויוצרו — ישע' מה יא

Fictori suo. לְיֹצְרוֹ

אמר ליצרו — ישע' כט טז
היאמר חמר ליצרו — מה ט

Et formatorem ejus. וְיֹצְרָהּ

ויצרה מרחוק לא ראיתם — ישע' כב יא

Figuli. יוֹצְרִים

כשבר נבל יוצרים — ישע' ל יד

Idem. הַיּוֹצְרִים

המה היוצרים וישבי נטעים
ד"ה א ד כג

Formatores. יֹצְרֵי

יצרי פסל כלם — ישע' מד ט

אֶצּוֹרְךָ כ' אֶצָּרְךָ ק'
Formarem te.

בטרם אצורך בבטן — ירמ' א ה

Et formabo te וְאֶצָּרְךָ
Vide נָצַר.

ואצרך ואתנך לברית עם — ישע' מט ח

Et formavit. וַיִּיצֶר

וייצר יי' אלהים את האדם — ברא' ב ז

Idem. וַיִּצֶר

ויצר יי' אלהים מן האדמה — ברא' ב יט

Format illud. יְצָרֵהוּ

ובמקבות יצרהו — ישע' מד יב

Niph. Formatus est. נוֹצַר

לפני לא נוצר אל — ישע' מג י

Pyh. Formata sunt. יֻצָּרוּ

ימים יצרו — תהל' קלט טז

Hoph. Formabitur. יוּצַר

כל כלי יוצר עליך — ישע' נד יז

Figmentum: Cogitatio. *יֵצֶר

ז זיננען, דיכטען, געבילדע, בילדווערק.
יֵצֶר סָמוּךְ (ישע' כו ג) נאך ראי"ע דען (מענשען) פערטרויענדען, פעזעטצן זיננעס.

וכל יצר מחשבת לבו — ברא' ו ה
כי יצר לב האדם רע — ח כא
וכל יצר מחשבות מבין — ד"ה א כח ט
יצר סמוך תצר שלום — ישע' כו ג

Et figmentum. וְיֵצֶר

ויצר אמר ליצרו — ישע' כט טז

Figmentum. לְיֵצֶר

ליצר מחשבות לבב עמך
ד"ה א כט יח

Figmentum ejus vel suum. יִצְרוֹ

כי ידעתי את יצרו — דבר' לא כא
יצר יצרו — חבק' ב יח

Figment. nost. יִצְרֵנוּ

כי הוא ידע יצרנו — תהל' קג יד

Et membra mea. *וִיצֻרַי

ז גליעדער. אנד: געשטאלט. נאך אנד: ועהנע, מוסקעל.

ויצרי כצל כלם — איוב יז ח

יצת כל ספיותו הנבלה לו טעמה:
Accendi, Succ. Exuri, Ardere.

Et incendet. וַתִּצַּת

ז צינדען, פערברעננען; אנגעצינדעט, פערהעערט, פעראדעט ווערדען, זיך ענטצינדען; אנצינדען, פייער לעגען אן עטוואס.

ותצת בסבכי היער — ישע' ט יז

Exurentur. יִצַּתּוּ

באש יצתו — ישע' לג יב
ושעריה הגבהים באש יצתו
ירמ' נא נח

Succendantur. תִּצַּתְנָה

ובנתיה באש תצתנה — ירמ' מט ב

Niph. Accensa est. נִצְּתָה

חמת יי' אשר היא נצתה בנו
מ"ב כב יג
נצתה כמדבר — ירמ' ט יא

Et accendetur. וְנִצְּתָה

ונצתה חמתי במקום — מ"ב כב יז
ונצתה מאין יושב — ירמ' מו יט

Succensae sunt. נִצְּתוּ

ושעריה נצתו באש — נחמ' א ג וב יז
כי נצתו מבלי איש — ירמ' ט ט

נִצְּתָה כ' נִצְּתוּ ק'
Succensae sunt.

עריו נצתה — ירמ' ב טו

Hiph. Accendit. הִצִּית

הצית אש עליה — ירמ' יא טז

Et accendam. וְהִצַּתִּי

והצתי אש בשעריה — ירמ' יז כז
והצתי אש ביערה — כא יד
והצתי אש בבתי אלהי מצרים — מג יב
והצתי אש בחומת דמשק — מט כז
והצתי

והצתי אש בעריו   ג לב
והצתי אש בחומת רבה   עמו' א יד

הִצִּיתוּ *Succenderunt.*

למה הציתו עבדיך   ש"ב יד לא
הציתו משכנתיה   ירמ' נא ל

וְהִצִּיתוּ *Et succendent.*

והציתו את העיר   ירמ' לב כט

מַצִּית *Succensurus sum.*

הנני מצית בך אש   יחזק' כא ג

וְהוֹצִיתִיהָ כ׳ וְהַצִּיתוּהָ ק׳
Et succendite eam.

לכו והציתוה באש   ש"ב יד ל

וַיַּצֶּת־ *Et accendit.*

ויצת אש בציון   איכ' ד יא

תַּצִּיתוּ *Incendetis.*

תציתו את העיר באש   יהוש' ח ח

וַיַּצִּיתוּ *Et incenderunt.*

ויציתו את העיר באש   יהוש' ח יט
ויציתו עלידם   שופ' ט מט
ויציתו עבדי אבשלום   ש"ב יד ל

יקב כל לשון יקב:
Torcular, Lacus torcularis.

* יֶקֶב *Torcular.*

s קופע, קעלטער. דיא קעלטער בע-שטאנד אוים איינעם אונטערן שטיי-נערנען טראג יֶקֶב, דער וואָ פעלזענ-גרונד וואר איינגעהויען ווארדע, אונד אוים דעם אָבערן גַת.

תם יקב חצב בו   ישע' ה ב

יָקֶב *Torcular.*

וכתבואת יקב   במד' יח ל

וָיֶקֶב *Ft torcular.*

גרן ויקב לא ירעם   הושי' ט ב

הַיֶּקֶב *Torcular.*

כא אל היקב לחשף   חגי ב יו

הַיָּקֶב *Idem.*

וכמלאה מן היקב   במד' יח כז
המן הגרן או מן היקב   מ"ב ו כז

וּמִיִּקְבֶךָ *Et de torculari tuo.*

מצאנך מגרנך ומיקבך   דבר' טו יד
באספך מגרנך ומיקבך   יז יג

יְקָבִים *Torcularia.*

יקבים דרכו ויצמאו   איוב כד יא

הַיְקָבִים *Torcularia.*

והשיקו היקבים תירוש   יואל ב כד
השיקו היקבים   ד יג

s בַּיְקָבִים *In torcularibus.*

ביקבים לא ידרך   ישע' טז י

מִיְקָבִים *De torcularibus.*

ויין מיקבים השבתי   ירמ' מח לג

יִקְבֵי *Torcularia.*

עד יקבי המלך   זכר' יד י

יְקָבֶיךָ *Torcularia tua.*

ותירוש יקביך יפרצו   משלי ג י

יקד כל ספירושו הבערה:
Ardere, Exardere, Urere.

יֹקֶדֶת *Ardens est.*

s ברעננען, ענטצינדען; אנגעצינדעט זיין, אין בראנד ערהאלטען ווערדען. טראָם: ברעננען ענטברעננען (פאָם צאָרנע).

אש יקדת כל היום   ישע' סה ו

יֵקַד *Ardebit.*

יקד יקד   ישע' י יו

וַתִּיקַד *Et exarsit.*

ותיקד עד שאול תחתית   דבר' לב כב

תּוּקַד · תּוּקָד
Hoph. Succendetur.

ואש המזבח תוקד בו   ויקר' ו ב
תוקד בו לא תכבה   ו ה
תוקד על המזבח   ו ו

עליכם תוקד   ירמ' טו יד
עד עולם תוקד   יז ד

יְקֹד *Ardendo.*

s בראנד.

יקד יקד   ישע' י יו

כִּיקוֹד
Juxta ardere vel ardorem.

יקד יקד כיקוד אש   ישע' י יו

* מִיָּקוֹד *E foco.*

s העערד. נאך אנד: דאס אנגעבראננטע (פארטיצים:)

לחתות אש מיקוד   ישע' ל יד

* כְּמוֹקֵד *Sicut focus.*

s העערד. אנד: בראנד, ברעננמא-טעריאל.

כמוקד נחרו   תהל' קב ד

* מוֹקְדֵי *Ardores.*

s בראנד, גלוטה.

מי יגור לנו מוקדי עולם   ישע' לג יד

* מוֹקְדָה *Adustio.*

s העערד, פייערשטאטטע.

על מוקדה על המזבח   ויקר' ו ב

יקה כל ספירושו השמע:
Obedientia.

* יִקְהַת *Obedientia.*

s געהאָרזאם.

ולו יקהת עמים   ברא' מט י

לִיקְהַת *Obedientiam.*

ותבז ליקהת אם   משלי ל יז

יקע כל ספירושו תליה או הסרת הדבר מאשר הוא בו:
Luxari, Luxatum pendere.

תֵּקַע *Luxetur.*

s ענטרייססען, ווענרייססען, זיך לאָז-רייססען, אבריססען, הערויסרייססען,
פן   *

דאהער פערדרעהען; האַנגען, אויפ-האַנגען (אלס שטראַפע פאָן פער-ברעכערן); נעהאַנגטע. נאך אנד: איזט נָקְעָה (יחזק' כג יח, כב, כח) פער-פעקט: פאָן נָקַע אָדער קוּעַ.

פן תקע נפשי ממך ירמ' ו ח

וַתֵּקַע

Et luxatum vel luxata fuit.

ותקע כף ירך יעקב בראׄ לב כה
ותקע נפשה מהם יחזק' כג יז
ותקע נפשי מעליה כג יח

Niph. Luxata est. **נָקְעָה**

נקעה נפשי מעל אחותה יחז' כג יח
אשר נקעה נפשך מהם כג כב
ביד אשר נקעה נפשך מהם כג כח

וְהוֹקַעֲנוּם

Hiph. Et suspendimus eos.

והוקענום לי״י בגבעת שאול
ש״ב כא ו

Et suspende. **וְהוֹקַע**

והוקע אותם לי״י במד' כה ד

Et suspendit eos. **וַיֹּקִיעֻם**

ויקיעם בהר לפני י״י ש״ב כא ט

Hoph. suspensi. **הַמּוּקָעִים**

את עצמות המוקעים ש״כ כא יג

Koa n. p. ***וְקוֹעַ**

s וואהרשיינל: נאָם: פראָפר: איינעס קליינען כאלדאַישען פאָלקעס. נאך אנד: פירסט, עדלער.

פקוד ושוע וקוע לד״ק יחז' כג כג

יקף כל לשון סקף ותקופה:

Circumire, Circumagere, Circumdare.

Hiph. Circumegit. **הִקִּיף**

s (נאך אנד: פאָן נָקַף) ריגנסאום געהען; אומרינגען, אומגעבען, אומ-

צינגעלן, ענג איינשליעססען, רונד אבשעערען (ויקר' יט כז).

ומצודו עלי הקיף איוב יט ו

Circuivit. **הִקִּיפָה**

כי הקיפה הזעקה ישע' טו ח

הִקִּיפוּ

Circumegerunt, circumdederunt.

כי הקיפו ימי המשתה איוב א ה
הקיפו עלי יחד תהל' פח יח

Et circumdabunt. **וְהִקִּיפוּ**

והקיפו הלוים את המלך ד״ה ב כג ז

Circumdeder. me. **הִקִּיפוּנִי**

עדת מרעים הקיפוני תהל' כב יז

Et circumdabitis. **וְהִקַּפְתֶּם**

והקפתם את המלך סביב מ״ב יא ח

מַקִּפִים . מַקִּיפִים

Circumdantes.

מקפים את הים סביב מ״א ז כד
מקיפים את הים סביב ד״ה ב ד ג

Circumeundo. **הַקֵּיף . הַקֵּף**

הקיף את העיר פעם אחת יהוש' ו ג
הקף פעם אחת ו יא

Et circumdate eam. **וְהַקִּיפוּהָ**

סבו ציון והקיפוה תהל' מח יג

Et circumdedit. **וַיַּקַּף**

ויקף ראש ותלאה איכ' ג ה

Circumtondebitis. **תַקִּפוּ**

לא תקפו פאת ראשכם ויק' יט כז

Circumdabunt. **יַקִּיפוּ**

בנפ״ש יקיפו עלי תהל' יז ט

Circumdederunt. **וַיַּקִּפוּ**

ויקפו על העיר מ״ב ו יד

***תְּקוּפַת**

Circumactio, Revolutio.

s (נאך אנד: פאָן קוּף) אומלויף, אומקרייזונג, קרייזלויף, אבלויף.

ותג האסיף תקופת השנה
שמו' לד כב

In circuitione. **לִתְקוּפַת**

ויהי לתקופת השנה ד״ה ב כד כג

Et revolutio ejus. **וּתְקוּפָתוֹ**

ותקופתו על קצותם תהל' יט ז

Ad revolutiones. **לִתְקֻפוֹת**

ויהי לתקפות הימים ש״א א כ

יקץ כל לשון יקיצה:

Evigilare, Expergisci.

Et evigilavi. **וָאִיקָץ**

s ערוואכען, אויפוואכען.

כאשר בתחלה ואיקץ בראׄ מא טו

Et evigilabit. **וְיִקָץ**

אולי ישן הוא ויקץ מ״א יח כז

Et evigilavit. **וַיִּקֶץ**

וייקץ נח מיינו בראׄ ט כד

Idem. **וַיִּיקַץ . וַיִּקַץ . וַיִּקַץ**

וייקץ יעקב משנתו בראׄ כח יז
והבריאת וייקץ פרעה מא ד
וייקץ פרעה והנה חלום מא ז
וייקץ משנתו ויסע את יתד
שופ' יז יד
ויקץ משנתו ויאמר יז כ
ויקץ שלמה והנה חלום מ״א ג טו
ויקץ כישן אדני תהל' עח סה

Et expergiscentur. **וְיִקְצוּ**

ויקצו מזעזעיך חבק ב ז

יקר כל לשון יוקר וסגנא ממנו:

Pretiosum esse.

Pretiosa fuit. **יָקְרָה**

s קאָסטבאר, קאָסטליך, טהייער, ווערטה זיין, (תהל' קלט ז) נאך אנד: שווער זיין, ד: ה: שווער צו בעגרייפען. גע-עהרט, געאכטעט, אנגעזעהען זיין, ווערטהגעאכטעט זיין (זכרי' יא יג); זעלטען מאכען.

יקרה נפשי בעיניך ש״א כו כא

Pretiosus fuisti. יָקַרְתָּ

מאשר יקרת בעיני ישע׳ מג ד

Pretiose aestimatus fui. יָקַרְתִּי

אשר יקרתי מעליהם זכר׳ יא יג

Pretiosae sunt. יָקְרוּ

ולי מה יקרו רעיך תהל׳ קלט יז

Pretiosa est. וְיֵקַר

ויקר פדיון נפשם תהל׳ מט ט

Pretiosus erit. וְיֵיקַר

וייקר דמם בעיניו תהל׳ עב יד

Et in pretio fuit. וַיֵּקַר

וייקר שמו מאד ש״א יח ל

Pretiosa sit. תֵּיקַר

תיקר נא נפשי מ״ב א יג
ועתה תיקר נפשי בעיניך א יד

Hiph. Pretiosum habe. הֹקַר

הקר רגליך מבית רעך משלי כה יז

Pretiosum faciam. אוֹקִיר

אוקיר אנוש מפז ישע׳ יג יב

Pretiosus. * יַקִּיר

s ווערטה, טהייער.

הבן יקיר לי אפרים ירמ׳ לא כ

* יְקָר

Pretiosus, a, um, Carus

s קסבאר, עדעל, טהייער, אנגעזע-
הען, געאכטעט, נעעהרט, פראכטיג,
מאיעסטעטיש, (ש״א ג א) זעלטען.
(תהל לז כ) פראכט. נאך אנד:
פעסט. יקר רוח זעלטען מיט ויינעם
נייזט. א: עדלען גייזטעס. נאך דעם
כתיב ?לען, רוהיגען, גייזטעס.

ודבר יי׳ ז יקר ש״א ג א
בשהם יקר פיר איוב כח יז
וירח יקר הל לא כו
מה יקר חסד אלהים תהל׳ לו ח
יקר בעיני יי׳ קיו טו

כל הון יקר נמצא משלי א יג
והון אדם יקר חרוץ יב כז
כל הון יקר ונעים כד ד
יקר מחכמה מכבוד קהל׳ י א
ואם תוציא יקר מזולל ירמ׳ טו יט

Pretiosus. וְיָקָר כ׳ יְקַר ק׳

יקר רוח איש תבונה משלי יז כז

Sicut pretiosum. כִּיקַר

כיקר כרים תהל׳ לז כ

Pretiosi. הַיְקָרִים

בני ציון היקרים איכ׳ ד ב

Pretiosus, sa. יְקָרָה

ככר זהב ואבן יקרה ש״ב יב ל
וזהב רב מאד ואבן יקרה מ״א י ב
הרבה מאד ואבן יקרה י י וי יא
ככר זהב ובה אבן יקרה ד״ה א כ ב
וכל אבן יקרה כט ב
ויצף את הבית אבן יקרה ד״ה ב ג ו
וזהב לרב ואבן יקרה ט א
ובשמים לרב מאד ואבן יקרה ט ט
עצי אלגומים ואבן יקרה ט י
לכסף ולזהב ולאבן יקרה לב כז
יקרה היא מפנינים משלי ג טו
נפש יקרה תצוד ו כו
ובכל אבן יקרה יחזק׳ כז כב
כל אבן יקרה מסכתך כח יג
ובאבן יקרה דני׳ יא לח

Pretii, pretiositatis. יְקַרַת

פנת יקרת מוסד ישע׳ כח טז

Pretiosi. יְקָרוֹת · יְקָרֹת

אבנים יקרות ליסד הבית מ״א ה לא
כל אלה אבנים יקרת ז ט
ומיסד אבנים יקרות ז י
ומלמעלה אבנים יקרות ז יא
אור יקרות וקפאון זכר׳ יד ו

In pretiosis tuis. בְּיִקְּרוֹתֶיךָ

בנות מלכים ביקרותיך תהל׳ מה י

* יְקָר

Pretium, Pretiosum, Pretiositas, Honor, Gloria.

s ווערטה, קאָזטבאַרקייט, פרייז,
פראכט, עהרע, אנזעהען. כָּל־יְקָר
(איוב כח י) אללעס קאָזטבארע.
אנד: אללעס זעלטענע.

ואת יקר תפארת גדולתו אסת׳ א ד
יתנו יקר לבעליהן א כ
מה נעשה יקר וגדולה ו ג
לעשות יקר יותר ממני ו ו
וכל יקר ראתה עינו איוב כח י
וכלי יקר שפתי דעת משלי כ טו

Et gloria. וִיקָר

וששון ויקר אסת׳ ח יז
חסן ויקר יקחו יחזק׳ כב כה

Pretium. הַיְקָר

אדר היקר אשר יקרתי זכר׳ יא יג

In honore. בִּיקָר

ואדם ביקר בל ילין תהל׳ מט יג
אדם ביקר ולא יבין מט כא

In honore ejus. בִּיקָרוֹ

המלך חפץ ביקרו אסת׳ ו ו
אשר המלך חפץ ביקרו ו ז וו יא
אשר המלך חפץ ביקרו
אשר המלך חפץ ביקרו ו ט

Pretiosum ejus. יְקָרָהּ

ואת כל יקרה ירמ׳ כ ה

יקש כל נמון מוקש:

Laqueum tendere.

Laqueum tetendi. יָקֹשְׁתִּי

s שלינגע לעגען; פערשטריקקט, גע-
פאנגען ווערדען. (קהלת ט יב)
יוקשים פיר מְיוּקָשִׁים.

יקשתי לך וגם נלכדת ירמ׳ נ כד

Tetenderunt. יָקְשׁוּ

מידי פח יקשו לי תהל׳ קמא ט

Tendiculam ponunt. s יְקֹשׁוּן

ולמוכיח בשער יקשון ישע׳ כט כא

Niph. Illaqueatus est. נוֹקַשׁ

בפעל כפיו נוקש רשע תהל׳ ט יז
נוקשת

Illaqueatus es. נוֹקַשְׁתָּ

נוקשת באמרי פיך משלי ו ב

Et irretientur. וְנוֹקְשׁוּ

ונשברו ונוקשו ונלכדו ישע' ח טו
ונוקשו ונלכדו כח יג

Illaqueeris. תִּוָּקֵשׁ

פן תוקש בו דבר' ז כה

Irretiti. יוּקָשִׁים

כהם יוקשים בני האדם קהל' ט יב

Aucupes. * יוֹקְשִׁים

s פאגעלשטעללער, פאגעלפאנגער.

מפח יוקשים *part. pl:* תהל' קכד ז

Auceps. * יָקוֹשׁ

s דאסועלבע.

פח יקוש על כל דרכיו הוש' ט ח

Idem. יָקוּשׁ

s דאסועלבע.

יצילך מפח יקוש תהל' צא ג
וכצפור מיד יקוש משלי ו ה

Aucupes. יְקוּשִׁים

ישור כשך יקושים ירמ' ה כו

Laqueus, Tendicula. * מוֹקֵשׁ

s פאללע, פאנגזיילע, שלינגע. טראפ: נעגענשטאנד, דורך דען יעמ: פאללט אונד אונגליקקליך ווירד, פאלל-שטריקק.

כי מוקש הוא לך דבר' ז טז
בפשע שפתים מוקש רע משלי יב יג
ושפתיו מוקש נפשו יח ז
מקש אדם ילע קדש כ כה
ולקחת מוקש לנפשך כב כה
בפשע איש רע מוקש כט ו
חרדת אדם יתן מוקש כט כה

Et tendicula. וּמוֹקֵשׁ

ומוקש אין לה עמו' ג ה

In laqueum. לְמוֹקֵשׁ

יהיה זה לנו למוקש שמו' י ז
כי יהיה לך למוקש כג לג
פן יהיה למוקש בקרבך לד יב
ואלהיהם יהיו לכם למוקש שופ' ב ג
לגדעון ולביתו למוקש ח כז
ותהי לו למוקש ש"א יח כא
ולשלומים למוקש תהל' סט כג
ויהיו להם למוקש קו לו

Et in laqueum. וּלְמוֹקֵשׁ

ויהיו לכם לפח ולמוקש יהוש' כג יג
לפח ולמוקש ליושב ישע' ח טו

Laquei. מוֹקְשִׁים · מֹקְשִׁים

יספרו לטמון מוקשים תהל' סד ו
מקשים שתו לי סלה קמ ו

Tendiculis. בְּמוֹקְשִׁים

במוקשים ינקב אף איוב מ כד

Tendiculae. מֹקְשֵׁי

קדמני מקשי מות ש"ב כב ו

Tendiculae. מוֹקְשֵׁי

קדמוני מוקשי מות תהל' יח ו

A tendiculis. מִמֹּקְשֵׁי

ממקשי עם איוב לד ל
לסור ממקשי מות משלי יג יד
יד כז

Et tendiculis. * וּמֹקְשׁוֹת

ומקשות פעלי און תהל' קמא ט

ירא כל ענין יראה ומורא והנגזר ממנו:

Timere, Metuere, Revereri.

Metuit. יָרֵא

s פירכטען, זיך פירכטען, עהרפירכטען, (ישע' ס ה) ציטטערן, באנגען, נאך אנד: שויען (פאן רָאָה); גע-פירכטעט ווערדען; שרעקקען, פורכט מאכען, אין פורכט זעטצען. נוֹרָא פארטיצים: נפעל פורכטבאר, שטוינענסווערטה, שטוינענסווירדיג, הערר-ליך. נוֹרָאוֹת פורכטבארע, הערר-ליכע, ערשטוינענסווירדיגע טהאטען. אדפערב: ערשטוינליך, וואנדערפאלל, אויף איינע ערשטוינענסווירדיגע וויזע (תהל' סה ו, וקלט יד).

כי ירא לשבת בצוער בראש' יט ל
כי ירא לאמר אשתי כו ז
כי ירא מהביט שמו' ג ו
ויהי כאשר ירא שופ' ו כז
מי ירא וחרד ישב ויצפר ז ג
כי ירא כי עודנו נער ח כ
ושמואל ירא מהגיד ש"א ג טו
כי ירא העם את השבעה יד כו
נשא כליו כי ירא מאד לא ד
ואדניהו ירא מפני שלמה מ"א א נ
הנה אדניהו ירא את המלך א נא
ועבדיהו ירא את יי' יח ג
ועבדך ירא את יי' מנערי יח יב
נשא כליו כי ירא מאד ד"ה א י ד
החנם ירא איוב אלהים איוב א ט
אשרי איש ירא את יי' תהל' קיב א
חכם ירא וסר מרע משלי יד טז

Et timebat. וַיִּרָא

ויירא את האלהים מרבים נחמ' ז ב

Timet. יָרְאָה

ארץ יראה ושקטה תהל' עו ט
ולא יראה בגדה יהודה ירמ' ג ח

Timebat. יָרֵאָה

לא צחקתי כי יראה בראש' יח טו

Timuisti. יָרֵאתָ

איך לא יראת ש"ב א יד

Et timebis. וְיָרֵאתָ

ויראת מאלהיך אני יי' ויקרא יט יד, יט לב
ויראת מאלהיך כה יז, לו, וכה מג

Timui. יָרֵאתִי

כי יראתי כי אמרתי בר' לא לא
כי יראתי את העם ש"א טו כד
וממשפטיך יראתי תהל' קיט קכ
שמעתי שמעך יראתי חבק ג א

Timebant. Timuerunt. יָרְאוּ

כי יראו המילדת שמו' א כא
כאשר

אשר יראו את משה יהוש׳ ד יד
לא יראו את יי מ״ב יז כה
כי יראו מפני הכשדים כה כו
ולא יראו אלהים תהל׳ נה כ
כי יראו מפניהם ירמ׳ מא יח
ולא יראו ולא הלכו מד י

Et timebunt, timeant. וְיִרְאוּ

נקרא עליך ויראו ממך דבר׳ כח י
ויראו את יי אלהיכם לא יב

Timuerunt. יְרֵאוּנִי

ולא יראוני אמר יי מלא׳ ג ה

Timuerunt te. יְרֵאוּךָ

לכל אשר יראוך תהל׳ קיט סג

Timuerunt eum. יְרֵאוּהוּ

לכן יראוהו אנשים איוב לז כד

Timuistis. יְרֵאתֶם

ומדוע לא יראתם לדבר במד׳ יב ח
כי יראתם מפני האש דבר׳ ה ה
חרב יראתם וחרב אביא יחזק׳ יא ח

Timeatis. יְרָאתֶם

למען יראתם את יי יהוש׳ ד כד

Timemus. יָרֵאנוּ

כי לא יראנו את יי הוש׳ י ג

Timere. יְרֹא

לבלתי ירא את יי יהוש׳ כב כה

Idem, לֵרֹא

לרא מפני דוד עוד ש״א יח כט

Timere, Ad timendum. לְיִרְאָה

ליראה אתי כל הימים דבר׳ ד י
זה להם ליראה אתי ה כו
ליראה את יי אלהינו ו כד
כי אם ליראה את יי אלהיך י יב
ליראה את יי אלהיך יד כג
למען ילמד ליראה יז יט
ליראה את השם הנכבד כח נח
ליראה את יי אלהיכם לא יג
ליראה אתך כעמך ישראל מ״א ח מג
החפצים ליראה את שמך נחמ׳ א יא
יחד לבבי ליראה שמך תהל׳ פו יא
ודרך אחד ליראה אותי ירמ׳ לב לט

Et timere. וּלְיִרְאָה

וליראה אתו דבר׳ ח ו
וליראה אתך ד״ה ב ו לג

Prae timere ejus. מִיִּרְאָתוֹ

מיראתו אתו ש״ב ג יא

Time. יְרָא

ירא את יי וסור מרע משלי ג ז
ירא את יי בני ומלך כד כא
כי את האלהים ירא קהל׳ ה ו
את האלהים ירא יב יג

Timete. יְראוּ

ועתה יראו את יי יהוש׳ כד יד
אך יראו את יי ש״א יב כד
יראו את יי קדשיו תהל׳ לד י

Timebo. אִירָא

למען אירא נחמ׳ ו יג
לא אירא מרבבות עם תהל׳ ג ז
לא אירא רע כג ד
יי אורי וישעי ממי אירא כז א
למה אירא בימי רע מט ו
יום אירא אני אליך אבטח נו ד
לא אירא מה יעשה בשר לי נו ה
לא אירא מה יעשה אדם לי נו יב
יי לי לא אירא קיח ו

Et timui. וָאִירָא

ואירא כי ערום אנכי ברא׳ ג י
ואירא הרבה מאד נחמ׳ ב ב
על כן זחלתי ואירא איוב לב ו

Timebo eum. אִירָאֶנּוּ

אדברה ולא איראנו איו׳ ט לה

Timebis, Timeas, timeto. תִּירָא

אל תירא אברם ברא׳ טו א
אל תירא כי אתך אנכי כו כד
אל תירא מרדה מצרימה מו ג
אל תירא אתו במד׳ כא לד
אל תירא ואל תחת דבר׳ א כא
ויאמר יי אלי אל תירא אתו ג ב
למען תירא את יי אלהיך ו ב
את יי אלהיך תירא ו יג וי כ
לא תירא מהם זכר תזכר ז יח
עם רב ממך לא תירא מהם כ א
לא תירא ולא תחת לא ח
אל תירא ואל תחת יהוש׳ ח א
אל תירא מהם י ח
אל תירא מפניהם יא ו
סורה אלי אל תירא שופ׳ ד יח
אל תירא לא תמות ו כג
שבה אתי אל תירא ש״א כב כג
ויאמר אליו אל תירא כג יז
ויאמר לו דוד אל תירא ש״ב ט ז
רד אותו אל תירא מפניו מ״ב א טו
ויאמר אל תירא ו יז
אל תירא מפני הדברים יט ו
אל תירא ואל תחת ד״ה א כב יג
וכח כ
ולא תירא משוד כי יבוא איו׳ ה כא
ומחית הארץ אל תירא ה כב
והיית מצק ולא תירא יא טו
אל תירא כי יעשר איש תהל׳ מט יז
לא תירא מפחד לילה צא ה
אל תירא מפחד פתאם משלי ג כה
לא תירא לביתה משלג לא כא
השמר והשקט אל תירא ישע׳ ז ד
אל תירא עמי ישב ציון י כד
אל תירא מפני הדברים לז ו
אל תירא כי עמך אני מא י
אל תירא אני עזרתיך מא יג
אל תירא כי גאלתיך מג א
אל תירא כי אתך אני מג ה
אל תירא עבדי יעקב מד ב
אל תירא מפניהם ירמ׳ א ח
אל תירא עבדי יעקב ל י
אל תירא עבדי יעקב מו כז
ומו כח
אמרת אל תירא איכ׳ ג נז
אל תירא מהם
אל תירא כי סרבים
מדבריהם אל תירא יחזק׳ ב ו
לא תירא אותם ג ט
אל תירא דניאל דני׳ י יב
אל תירא איש חמדות י יט

Timeas, Timebis. תִּירְאִי

אל תיראי כי שמע ברא׳ כא יז
אל תיראי כי גם זה לך בן לה יז
ועתה בתי אל תיראי רות ג יא
אל תיראי כי בן ילדת ש״א ד כ
אל תיראי כי מה ראית כח יג

אל

אל תיראי באי מ״א יז יג
אל תיראי תולעת יעקב ישע׳ מא יד
אל תיראי כי לא תבושי נד ד
אז תראי ונהרת לד״ק ס ה
אל תיראי אדמה יואל ב כא
אך תיראי אותי צפנ׳ ג ז

תִּירָאִי *Idem.*

הריםי אל תיראי ישע׳ מ ט
רחקי מעשק כי לא תיראי נד יד
ואותי לא תיראי נז יא
יאמר לירושלם אל תיראי צפנ׳ ג יו

וַתִּירְאִי *Ut timeas.*

מי את ותיראי מאנוש ישע׳ נא יב
ואת מי דאגת ותיראי נז יא

יִירָא *Timebit.*

עלי מחנה לא יירא לבי תהל׳ כז ג
משמועה רעה לא יירא קיב ז
סמוך לבו לא יירא קיב ח
אריה שאג מי לא יירא עמ׳ ג ח

וַיִּירָא · וַיִּרָא *Et timuit.*

ויירא ויאמר מה נורא ברא׳ כח יז
ויירא יעקב מאד לב ח
ויירא משה ויאמר שמו׳ ב יד
ויירא כל העם מאד את יי׳
ש״א יב יח
וירא שאול מלפני דוד יח יב
וירא מאד מפני אכיש כא יג
וירא ויחרד לבו כח ה
ויירא מאד מדברי שמואל כח כ
וירא דוד את יי׳ ש״ב ו ט
ויירא דויד את האלהים ד״ה א יג יב
וירא ויתן יהושפט ד״ה ב כ ג
וירא ויברח ירמ׳ כו כא

וַיִּרָאֵנִי *Et timuit me.*

ואתנם לו מורא וייראני מלא׳ ב ה

יְרָאֲךָ *Timeat te.*

מי לא יראך מלך הגוים ירמ׳ י ז

וְתִירָא *Et timebit.*

תרא אשקלון ותירא זכר׳ ט ה

נִירָא *Timebimus.*

לא נירא בהמיר ארץ תהל׳ מו ג

נירא נא את יי׳ אלהינו ירמ׳ ה כד

וַנִּירָא *Et timuimus.*

וניךא מאד לנפשתינו יהוש׳ ט כד

תִּירְאוּ *Timebitis, timeatis.*

אל תיראו את עם הארץ במד׳ יד ט
אל תיראו ואל תחפזו דבר׳ כ ג
אל תיראו ואל תערצו לא ו
אל תיראו ואל תחתו יהוש׳ י כה
אל תיראו את אלהי האמרי שופ׳ ו י
אם תיראו את יי׳ ש״א יב יד
לא תיראו אלהים אחרים מ״ב יז לה
ולא תיראו אלהים אחרים יז לז
וין לח
אל תיראו מעבדי הכשדים כה כד
אל תיראו ואל תחתו ד״ה ב כ טו
וכ יז ולב ז
אל תיראו מפניהם נחמ׳ ד ח
ואת מוראו לא תיראו ישע׳ ח יב
אל תיראו חרפת אנוש נא ז
אל תיראו מהם כי לא ירעו י ה
אל תיראו מעבוד את הכשדים
מ ט
אל תראו מפני מלך בבל מב יא
אל תיראו ממנו מב יא
אל תיראו בהמות שדי יואל ב כב

תִּירָאוּ *Timebitis, Timeatis.*

שלום לכם אל תיראו ברא׳ מג כג
ויאמר אליהם יוסף אל תיראו נ יט
ועתה אל תיראו נ כא
ויאמר משה אל העם אל תיראו
שמו׳ יד יג וכ כ
איש אמו ואביו תיראו ויקר׳ יט ג
ומקדשי תיראו אני יי׳ יט ל וכו ב
תלכו ואתו תיראו דבר׳ יג ה
שמואל אל העם אל תיראו ש״א יב כ
והמתם אתו אל תיראו ש״ב יג כח
אתו תיראו ולו תשתחוו מ״ב יז לו
כי אם את יי׳ אלהיכם.תיראו יז לט
חזקו אל תיראו לה ד
האותי לא תיראו נאם יי׳ ירמ׳ ה כב
אל תיראו חגי ב ה
אל תיראו תחזקנה ידיכם זכר׳ ח יג
אל תיראו ח טו

וְתִירְאוּ *Et timeatis.*

ותיראו בשמועה ירמ׳ נא מו

וַתִּירָאוּ *Et timuistis.*

תראו חתת ותיראו איוב ו כא

תִּירְאוּן *Timebitis.*

ידעתי כי טרם תיראון שמו׳ ט ל
ולא תיראון מהם דבר׳ א כט

תִּירָאוּם *Timetote illos.*

לא תיראום כי יי׳ אלהיכם דבר׳ ג כב

תִּירָאֻם *Timebitis eos.*

ויי׳ אתנו אל תיראם במד׳ יד ט

יִרְאוּ · יִירְאוּ *Timebunt.*

איך יראו את יי׳ מ״ב יז כח
ייראו מיי׳ כל הארץ תהל׳ לג ח
אשר ייראו מלפניו קהל׳ ח יג
ולא ייראו עוד ולא יחתו ירמ׳ כג ד

יִירָאוּ *Timebunt.*

ירהו ולא ייראו תהל׳ סד ה
גם מגבה ייראו קהל׳ יב ה

וְיִירְאוּ · וְיִרְאוּ *Et timebunt.*

וייראו מכם דבר׳ ב ד
וייראו אותו כל אפסי ארץ
תהל׳ סז ה
וייראו גוים את שם יי׳ קב יו
וייראו ממערב את שם יי׳
ישע׳ נט יט
יפחדו ויראו ממך מכ׳ ז יז

וְיִרָאוּ · וְיִירָאוּ *Et timebunt.*

וכל העם ישמעו ויראו דבר׳ יז יג
והנשארים ישמעו ויראו יט כ
וכל ישראל ישמעו ויראו כא כא
יראו רבים וייראו תהל׳ מ ד
ויראו צדיקים וייראו נב ח
ראו איים וייראו ישע׳ מא ה

וַיִּירְאוּ · וַיִּרְאוּ *Et timuerunt.*

וייראו האנשים מאד ברא׳ כ ח
וייראו האנשים כי הובאו מג יח
וייראו מאד ויצעקו שמו׳ יד י
וייראו העם את יי׳ יד לא
וייראו מגשת אליו לד ל
ויראו אתו כאשר יראו יהוש׳ ד יד
וייראו מאד כי עיר גדולה גבעון
י ב

ויראו

ויראו הפלשתים כי אמרו ש״א ד ז
ויראו מפני פלשתים ז ז
ויחתו ויראו מאד יז יא
וינסו מפניו וייראו מאד יז כד
ויראו ארם להושיע עוד ש״ב י יט
וייראו עבדי דוד להגיד יב יח
ויראו מפני המלך מ״א ג כח
ויראו מאד מאד ויאמרו מ״ב י ד
וייראו אלהים אחרים יז ז
ויראו כל הגוים (לפי סמסורת) נחמ׳ ו יו
וייראו כל אדם ויגידו תהל׳ סד י
וייראו ישבי קצות סה ט
וייראו המלחים יונה א ה
וייראו האנשים א י וא יו
וייראו העם מפני יי׳ חגי א יב

Et timuerunt. וַיִּירְאוּ

המה ואביהם וייראו ברא׳ מב לה

Ut timeant. שֶׁיִּרְאוּ

שיראו מלפניו תהל׳ ג יד

Et timebunt. וְיִרָאוּן

וכל ישראל ישמעו ויראון דבר׳ יג יא

Timebunt te. יִרָאוּךָ · יִירָאוּךָ

למען יראוך כל הימים מ״א ח מ
למען ייראוך ללכת ד״ה ב ו לא
ייראוך עם שמש תהל׳ עב ה
גוים עריצים ייראוך ישע׳ כה ג

Et timuerunt. וַתִּירֶאןָ

ותיראן המילדת שמו׳ א יז

נוֹרָא

Niph. Timeri: Timendus, Reverendus, Formidabundus, Terribilis.

מה נורא המקום הזה ברא׳ כח יז
נורא תהלת עושה פלא שמו׳ טו יא
את מעשה יי׳ כי נורא הוא לד י
כמראה מלאך האלהים נורא שופט׳ יג ו
על אלוה נורא הוד איוב לז כב
כי יי׳ עליון נורא תהל׳ מז ג
מה נורא מעשיך סו ג
נורא עלילה על בני אדם סו ה
נורא אלהים ממקדשיך סח לו

אתה נורא אתה עו ח
נורא למלכי ארץ עו יג
נורא הוא על כל אלהים צו ד
אל עם נורא ישע׳ יח ב
ומעם נורא יח ז
נורא יי׳ עליהם צפנ׳ ב יא
ושמי נורא בגוים מלא׳ א יד

Et formidabilis etc. וְנוֹרָא

אל גדול ונורא דבר׳ ז כא
ונורא הוא על כל אלהים ד״ה א יז כה
ונורא על כל סביביו תהל׳ פט ח
יודו שמך גדול ונורא צט ג
קדוש ונורא שמו קיא ט
גדול יום יי׳ ונורא מאד יואל ב יא
אים ונורא הוא חבק׳ א ז

Formidabil. הַנּוֹרָא

כעין הקרח הנורא יחזק׳ א כב

Et formidab. וְהַנּוֹרָא

הגדול והנורא ההוא דבר׳ א יט
במדבר הגדל והנורא ח טו
האל הגדל הגבר והנורא י יז
השם הנכבד והנורא כח נח
האל הגדול והנורא נחמ׳ א ה
את אדני הגדול והנורא ד ח
האל הגדול הגבור והנורא ט לב
האל הגדול והנורא דני׳ ט ד
יום יי׳ הגדול והנורא יואל ג ד
יום יי׳ הגדול והנורא מלא׳ ג כג

Formidab. נוֹרָאָה

בא מארץ נוראה ישע׳ כא א

Terribilia. les. נוֹרָאוֹת

ותורך נוראות ימינך תהל׳ מה ה
נוראות בצדק תעננו סה ו
נוראות על ים סוף קו כב
כי נוראות קלט יד
בעשותך נוראות ישע׳ סד ב

וְנֹרָאוֹת · וְנוֹרָאוֹת

Et terribiles.

ונראות לארצך ש״ב ז כג
גדלות ונוראות ד״ה א יז כא

Formidabiles. הַנּוֹרָאֹת

את הגדלת ואת הנוראת דבר׳ י כא

Terribilium tuorum. נוֹרְאוֹתֶיךָ

ועזוז נוראותיך יאמרו תהל׳ קמה ו

Timearis. תִּוָּרֵא

למען תורא תהל׳ קל ד

יְרָאֻנִי

Pih. Timorem incusserunt mihi.

כי יראני העם ש״ב יד טו

Timorem injiciebant. מְיָרְאִים

כי כלם מיראים אותנו נחמ׳ ו ט
אשר היו מיראים אותי ו יד

לְיָרְאֵנִי

Ad timorem injiciend. mihi.

שלח טוביה ליראני נחמ׳ ו יט

לְיָרְאָם

Ad metum incutiend. ipsis.

ליראם ולבהלם ד״ה ב לב יח

Timens. יָרֵא

s אדיעקט: פערב: דעם פארינגען, פירכטענד, עהרפירכטענד, מיט פערזאָנאלפראָנאָם: פערבונדען אומשרייבט עס דאס פערבום, יָרֵא אָנֹכִי, פיר יָרֵאתִי. אֲנַחְנוּ יְרֵאִים פיר יָרֵאנוּ. פורכטזאם (דבר׳ כ ח). יְרֵא אֱלֹהִים גאָטטעספירכטיג.

ירא אנכי אתו ברא׳ לב יב
את האלהים אני ירא מב יח
אשר אתה ירא מפניהם דבר׳ ז יט
עיף ויגע ולא ירא אלהים כה יח
ואם ירא אתה לרדת שופ׳ ז י
כי עבדך היה ירא את יי׳ מ״ב ד א
אשר איננו ירא מלפני אלהים קהל׳ ח יג
כאשר שבועה ירא ט ב
הלא ירא את יי׳ ירמ׳ כו יט
ירא אני את אדני המלך דני׳ א י
אלהי השמים אני ירא יונה א ט

Timens, Metuens. הַיָּרֵא

הירא את דבר יי׳ שמו׳ ט כ
מי האיש הירא ורך הלבב דבר׳ כ ח

Idem. יְרֵא

כי ירא אלהים אתה ברא׳ כב יב

ירא אלהים וסר מרע איו' א ח וב ג
האיש ירא יי' תהל' כה יב
אשרי כל ירא יי' קכח א
יברך גבר ירא יי' קכח ד
הולך בישרו ירא יי' משלי יד ב
כי ירא אלהים יצא את כלם
קהל' ז יח
מי בכם ירא יי' ישע' נ י

Et timens. וְיָרֵא

וירא אלהים וסר מרע איו' א א
וירא מצוה הוא ישלם משלי יג יג

Timentes. יְרֵאִים

אנחנו פה ביהודה יראים ש"א כג ג
ויהיו יראים את יי' מ"ב יז לב
את יי' היו יראים יז לג
אינם יראים את יי' יז לד
ויהיו הגוים האלה יראים את יי'
יז מא
אתם יראים מפניו ירמ' מב יא
החרב אשר אתם יראים מב יו

Timentes. יִרְאֵי

אנשי חיל יראי אלהים שמו' יח כא
ואת יראי יי' יכבד תהל' טו ד
יראי יי' הללוהו כב כד
ירשת יראי שמך סא ו
ואספרה כל יראי אלהים סו יו
יראי יי' בטחו ביי' קטו יא
יברך יראי יי' קטו יג
יאמרו נא יראי יי' קיח ד
יראי יי' ברכו את יי' קלה כ
אז נדברו יראי יי' מלא' ג יו
וזרחה לכם יראי שמי ג כ

Timentibus. לְיִרְאֵי

ליראי האלהים קהל' ח יב
ליראי יי' ולחשבי שמו מלא' ג יו

Timentes te. יְרֵאֶיךָ

יראיך יראוני וישמחו תהל' קיט עד
ישובו לי יראיך קיט עט

Timentibus tui. לִירֵאֶיךָ

אשר צפנת ליראיך תהל' לא כ
נתתה ליראיך נס להתנוסס ס ו

Timentes eum. יְרֵאָיו

נדרי אשלם נגד יראיו תהל' כב כו

עין יי' אל יראיו לג יח
גבר חסדו על יראיו קג יא
רחם יי' על יראיו קג יג
מעולם ועד עולם על יראיו קג יז
רצון יראיו יעשה קמה יט
רוצה יי' את יראיו קמז יא

Timentibus eum. לִירֵאָיו

סוד יי' ליראיו תהל' כה יד
סביב ליראיו ויחלצם לד ח
כי אין מחסור ליראיו לד י
אך קרוב ליראיו פה י
טרף נתן ליראיו קיא ה

* יִרְאָה

Timor, Reverentia, Terror.

s איינגענטל: אינפֿיניט: פֿאָן יָרֵא צו פֿירכטען, צו עהרפֿירכטען (ש"ב ג יא, נחמי' א יא). זובשטאַנט: פֿורכט, עהרפֿורכט. (יחזק' א יח) פֿורכטבאַר־קייט, צום ערשרעקקען. יִרְאַת יי', יִרְאַת אֱלֹהִים גאָטטעספֿירכט, מיט־הין פֿראָממיגקייט, רעליגיאָזיטאַט. (תהלי' יט י) רעליגיאָנסלעהרע, דאַס געזעטץ.

אף אתה תפר יראה איו' טו ד
יראה ורעד יבא בי תהל' נה ו
ונתתי יראה בארץ מצרים יחזק' ל יג
יראה גדולה יונה א י וא יו

Et timor. וְיִרְאָה

ויראה להם יחזק' א יח

In timore. בְּיִרְאָה

עבדו את יי' ביראה תהל' ב יא

Timor. יִרְאַת

רק אין יראת אלהים בראש' כ יא
צדיק מושל יראת אלהים ש"ב כג ג
מפני יראת אלהים נחמ' ה טו
הן יראת אדני היא חכמה
איו' כח כח
יראת יי' טהורה תהל' יט י
יראת יי' אלמדכם לד יב
ראשית חכמה יראת יי' קיא י
יראת יי' ראשית דעת משלי א ז
אז תבין יראת יי' ב ה

יראת יי' שנאת רע ח י
תחלת חכמה יראת יי' ט
יראת יי' תוסיף ימים י כ
יראת יי' מקור חיים יד כ
יראת יי' מוסר חכמה טו ל
יראת יי' לחיים יט כ
עקב ענוה יראת יי' כב
אשה יראת יי' היא תתהלל לא
יראת שמיר ושית ישע' ז כ
יראת יי' היא אוצרו לג

Et timor. וְיִרְאַת

ויראת שדי יעזוב איוב ו
ויראת יי' לא בחרו משלי א כ
רוח דעת ויראת יי' ישע' יא

In timore. בְּיִרְאַת

כה תעשון ביראת יי' ד"ה ב יט
הלוא ביראת אלהינו תלכו נחמ' ה
ביראת יי' מבטח עז משלי יד
טוב מעט ביראת יי' טו
כי אם ביראת יי' כל היום כג
והריחו ביראת יי' ישע' יא

Et in timore. וּבְיִרְאַת

וביראת יי' סור מרע משלי ט

Timorem mei. יִרְאָתִי

יראתי אתן בלבבם ירמ' לב

Timor tuus. יִרְאָתְךָ

הלא יראתך כסלתך איוב ד

Et timorem tui. וְיִרְאָתְךָ

אחל תת פחדך ויראתך דבר' ב

In timore tui. בְּיִרְאָתֶךָ

אל היכל קדשך ביראתך תהל' ה

Et ut timor tuus. וּכְיִרְאָתְךָ

וכיראתך עברתך תהל' צ

Timori tui. לְיִרְאָתֶךָ

אשר ליראתך תהל' קי

A timore tui. מִיִּרְאָתֶךָ

תקשיח לבנו מיראתך ישע' סג

Num timore tui. הֲמִיִּרְאָתְךָ

המיראתך יכיחך איוב כב

ובעבור

Timor ejus. יִרְאָתוֹ

בענוד תהיה יראתו שמו' כ כ

Timor eorum. יִרְאָתָם

תהי יראתם אתי ישע' כט יג

In timore. * בִּרְאוֹת

בִּרְאוֹת = בְּיִרְאַת פורכט. נאך
אגד: (פאן רָאָה) זעהען, דאהער
הַמֵּבִין בִּרְאוֹת אֱלֹהִים דער קונ-
ג וואר אים זעהען גאטטעס, (ד׳ ה׳
ער איין זעהער אדער פראפהעט וואר.
המבין בראות האלהים ד״ה ב כו ה

Timorem. * מוֹרָה

(= מוֹרָא) פורכט. שרעקקען;
אגד: ווארנונג. נאך אנד: בעלעה-
רונג (= תּוֹרָה).

שיתה יי׳ מורה להם תהל׳ ט כא

Terrore. * מוֹרָא

פורכט; נענענשטאנד דער פורכט
אנד פערעהרונג; עטוואס ערשטוי-
נדעס, וואונדערפאללעס, פורכט-
בארע טהאטען.

אתנם לו מורא מלא׳ ב ה

Idem. הַמּוֹרָא

לכל המורא הגדול דברי׳ לד יב

Et terrore. בְּמֹרָא · וּבְמוֹרָא

במורא גדול ובאתות דבר׳ כו ח
במורא גדול ירמ׳ לב כא

Formidabili. לַמּוֹרָא

יובילו שי למורא תהלי׳ עו יב

Timor mei. מוֹרָאִי

איה מוראי אמר יי׳ מלא׳ א ו

Timorem ejus. מוֹרָאוֹ

ואת מוראו לא תיראו ישע׳ ח יב

Timor vestor. מוֹרַאֲכֶם

והוא מוראכם ישע׳ ח יג

Et timor vestri. וּמוֹרַאֲכֶם

ומוראכם וחתכם יהיה ברא׳ ט ב
פחדכם ומוראכם דבר׳ יא כה

Et terroribus. וּבְמוֹרָאִים

ובמוראים גדלים דבר׳ ד לד

ירד כל לשון ירידה ומולד:

Descendere.

Descendit. יָרַד

s הינאבשטייגען, הינאבגעהען, הינאב-
קאממען, העראבקאממען, העראבפאה-
רען, זינקען, הינאבפיהרען, ניעדער-
שטייגען, העראבנעהען, העראבפליעס-
סען, שטראמען, ריננען, צערפליעס-
סען, זיך נייגען (פאם טאגע), אוס-
שטייגען (אוים דעם שיפפע), זיך
בענעבען אוים איינער האהער ליעגענ-
דען נעגענד אין דיא ניעדערע, פאל-
לען, שטירצען, פאללען; טראפ:
הערונטערקאממען, זינקען (אן פער-
מאגען, וואהלשטאנד); מאכען דאס
יעם: עטוואס הינאבגעהע, דאהער
הינאב- הערבבריננגען, הינאב- הער-
אבלאססען, הינאבשיקקען, זענקען,
הינאבשטאססען, הינאבטראגען, הער-
ונטער- נעהמען האלען, הערבהאנגען-
קאמען- פליעססען לאססען, ניעדער-
ווערפען, ניעדערשטירצען; הינאבגע-
פיהרט ווערדען, געשטירצט ווערדען.

מפני אשר ירד עליו יי׳ שמו׳ יט יח
אפוד ירד בידו ש״א כג ו
ולא ירד אל ביתו ש״ב יא ט
לא ירד אוריה אל ביתו יא י
ומפבשת בן שאול ירד יט כה
ירד מרגלים יט לב
והוא ירד והכה כג כ
כי ירד היום ויזבח מ״א א כה
והוא ירד לקראתי ב ח
בכרם נבות אשר ירד שם כא יח
ירד לראות את יורם מ״ב ח כט
ט יו

והוא ירד והכה את הארי
ד״ה א יא כב
ירד לראות את יהורם ד״ה ב כב ו
דודי ירד לגנו שיר ו ב
מצרים ירד עמי בראשונה
ישע׳ נב ד
כי ירד מראשותיכם ירמ׳ יג יח
ויונה ירד יונה א ה
כי ירד רע מאת יי׳ מי׳ א יב
ירד יער הבציר זכר׳ יא ב

Descendit. יָרָד

ואל ביתו לא ירד ש״ב יא יג

Descendit, declinavit. רַד

והיום רד מאד שופט׳ יט יא

Et descendit, det. וַיֵּרֶד

וירד עליהם הברד ומתו שמו׳ ט יט
וירד הגבל משפם במד׳ לד יא
וירד הגבל ומחה לד יא
וירד הגבול הירדנה לד יב
וירד בית שמש יהוש׳ טו י
וירד ימה אל גבול יז ג
וירד מינחה עטרות יו ז
וירד הגבל נחל קנה יז ט
וירד הגבול עטרות אדר יח יג
וירד הגבול אל קצה ההר
וירד גיא הנם וגו׳
וירד עין רגל יח יו
וירד אבן בהן יח יז
וירד הערבתה יח יח
וירד הדרה והמונה ישע׳ ה יד
וירד גאון עזה יחזק׳ ל ו
וירד ודרך על בםתי ארץ מי׳ א ג

Descendit. יָרְדָה

הנה ירדה אש מ״ב א יד
אשר ירדה במעלות אחז כ יא
והאש ירדה מהשמים ד״ה ב ז א
אשר ירדה במעלות אחז ישע׳ לח ח

Descendit. יָרָדָה

במעלות אשר ירדה ישע׳ לח ח

Descendisti. יָרַדְתָּ

למה זה ירדת ש״א יז כח
מדוע לא ירדת ש״ב יא י
ועל הר סיני ירדת נחמ׳ ט יג
* לוא

לוא קרעת שמים ירדת ישע׳ סג יט
לא נקוה ירדת סד ב

Idem. יָרַדְתָּ

ראות המלחמה ירדת ש״א יז כח

Et descendes. וְיָרַדְתָּ

וירדת במחנה שופ׳ ז יא
וירדת לפני הגלגל ש״א י ח
וירדת בית היוצר ירמ׳ יח ב

וְיָרַדְתִּי כ׳ וְיָרַדְתְּ ק׳
Et descendes.

וירדת הגרן רות ג ג

Descendi. יָרַדְתִּי

אל גנת אגוז ירדתי שיר ו יא
לקצבי הרים ירדתי יונה ב ז

Et descendam. וְיָרַדְתִּי

וירדתי ודברתי אתך במד׳ יא יז
ואלכה וירדתי על ההרים שופ׳ יא לז
וירדתי אליכם נחמ׳ ו ג

Descenderunt. יָרְדוּ

ירדו במצולת כמו אבן שמו׳ טו ה
ירדו אבתיך מצרימה דבר׳ י כב
ויעקב ובניו ירדו מצרים יהוש׳ כד ד
ואחר ירדו בני יהודה שופ׳ א ט
אז ירדו לשערים עם יי׳ ה יא
מני מכיר ירדו מחקקים ה יד
כי ירדו לקחת ד״ה א ז כא
פלגי מים ירדו עיני תהלי׳ קיט קלו
והם ירדו חדרי בטן משלי יח ח
וכו כב
בחוריו ירדו לטבח ירמ׳ מח טו
גם הם אתו ירדו שאלה יחז׳ לא יז
ירדו שכבו הערלים לב כא
ירדו ערלים לב כד
ירדו שאול בכלי מלחמתם לב כז
ירדו את חללים לב ל

Et descendent. וְיָרְדוּ

וירדו כל עבדיך שמו׳ יא ח
וירדו חיים שאלה במד׳ טז ל
וירדו ראמים עמם ישע׳ לד ז
וירדו מעל כסאותם יחזק׳ כו טז
וירדו מאניותיהם כז כט
וירדו על הערבה מז ח

וירדו סוסים ורוכביהם חגי ב כב

Descendimus. יָרַדְנוּ

ירד ירדנו בתחלה ברא׳ מג כ
לאסרך ירדנו שופ׳ טו יב

Et descendimus. וַיֵּרַדְנוּ

הקטן אתנו וירדנו ברא׳ מד כו

Descendens. יוֹרֵד · יֹרֵד

הנה עם יורד מראשי ההרים
שופ׳ ט לו
והנה אנכי ירד שמו׳ א י ח
והנה המלאך ירד אליו מ״ב ו לג
כן יורד שאול לא יעלה איו׳ ז ט
ירד על הזקן תהלי׳ קלג ב
ירד בבכי ישע׳ טו ג

Descendens. הַיֹּרֵד

אל הנחל היורד מן ההר דבר׳ ט כא
כי כחלק הירד במלחמה ש״א ל כד
בית מלא הירד סלא מ״ב יב כא

Qui descendit. שֶׁיֹּרֵד

שירד על פי מדותיו תהל׳ קלג ב
שירד על הררי ציון קלג ג

Descendentes. יֹרְדִים · יוֹרְדִים

ירדים מעם טבור הארץ שופ׳ ט לו
המה יורדים מקצה העיר ש״א ט כז
חבל נבאים ירדים מהבמה י ה
ואנשיו ירדים כה כ
והמים ירדים מתחת יחזק׳ מז א

Et descendentes. וְיֹרְדִים

עלים וירדים בו ברא׳ כח יב

Descendentes. הַיֹּרְדִים

המים הירדים יהוש׳ ג יו
הירדים מצרים לעזרה ישע׳ לא א

Et qui descendunt. וְהַיֹּרְדִים

והירדים על ים יהוש׳ ג יו

Descendentes. יוֹרְדֵי

כל יורדי עפר תהל׳ כב ל
ונמשלתי עם יורדי בור כח א
נחשבתי עם יורדי בור פח ה
יורדי הים באניות קז כג
יורדי אל אבני בור ישע׳ יד יט

לא ישברו יורדי בור לח יח
יורדי הים ומלאו מב י
והורדתיך את יורדי בור יחזק׳ כו כ
מעולם את יורדי בור כו כ
אל יורדי בור לא יד
את יורדי בור לא יד
תחתיות את יורדי בור לב יח
כלמתם את יורדי בור לב כד
את יורדי בור לב כה
כלמתם את יורדי בור לב ל

Descendentes. יֹרְדֵי

ולא כל ירדי דומה תהל׳ קטו יז
ונמשלתי עם ירדי בור קמג ז
ואת ירדי בור יחזק׳ לב כט

Sicut descendentes. כְּיוֹרְדֵי

ותמימים כיורדי בור משלי א יב

Descendens. יֹרְדָה

עיני ירדה מים איכ׳ א טז

Qui descendit. הַיֹּרֶדֶת

הירדת היא למטה לארץ קהל׳ ג כא

Et descendit. וְיֹרֶדֶת

וירדת בסתר ההר ש״א כה כ

Descendentes. יֹרְדוֹת · יוֹרְדוֹת

רגליה ירדות מות משלי ה ה
יורדות אל חדרי מות ז כז

Descendentes. הַיּוֹרְדוֹת

היורדת מעיר דויד נחמ׳ ג טו

Descendendo. יָרֹד

ירד ירדנו בתחלה ברא׳ מג כ

מִיּוֹרְדִי כ׳ מִיָּרְדִי ק׳
A descendere me.

חייתני מירדי בור תהל׳ ל ד

A descendendo. מֵרְדָה

אל תירא מרדה מצרימה ברא׳ מו ג

Descendere. רֶדֶת

עד רדת הממתיך דבר׳ כ כ

In descendendo. בְּרֶדֶת

ויהי ברדת משה שמו׳ לד כט

ברדת המלך אליו מ״ב ז יז
ראים ברדת האש ד״ה ב ז ג
וברד ברדת היער לד״ק ישע׳ לב יט

Et in descendendo. וּבְרֶדֶת

וברדת הטל במד׳ יא ט

לָרֶדֶת

Descendere, Ad descendendum.

לא נוכל לרדת בראׁ מד כו
לרדת מן ההר שמו׳ לב א
כי לא נתנו לרדת בעמק שופ׳ א לד
ואם ירא אתה לרדת ז י
למלחמה לרדת קעילה ש״א כג ח
לרדת רד כג כ
לרדת לקראת אדני ש״ב יט כא
לרדת אל כרם נבות מ״א כא יז
ולא אוכל לרדת נחמ׳ ו ג
ההלכים לרדת מצרים ישע׳ ל ב

A descendendo. מֵרֶדֶת

פדעהו מרדת שחת איוב לג כד

In descendere me. בְּרִדְתִּי

ברדתי אל שחת תהלי׳ ל י

Descendere ipsum. רִדְתּוֹ

ביום רדתו שאלה יחזק׳ לא טו

In descendere ipsum. בְּרִדְתּוֹ

ברדתו מן ההר שמו׳ לד כט

Descendere ipsam. רִדְתָּהּ

עד רדתה דבר׳ כ כ

Descende. רֵד

רד העד בעם שמו׳ יט כא
לך רד ועלית יט כד
לך רד כי שחת עמך לב ז
קום רד מהר מזה דבר׳ ט יב
קום רד במחנה שופ׳ ז ט
רד אתה ופרה נערך ז י
קום רד קעילה שמו׳ א כג ד
לכל אות נפשך המלך לרדת רד כג כ
רד לביתך ורחץ רגלך שמו׳ ב יא ח
קום רד לקראת אחאב מ״א כא יח
רד אותו אל תירא מ״ב א טו
רד בית מלך יהודה ירמ׳ כב א

Et descende. וְרֵד

אסר ורד ואל יעצרכה מ״א יח מד

Descende. רְדָה

רדה אלי אל תעמד בראׁ מה ט
רדה והשכבה את ערלים יחז׳ לב יט

Descende. רֵדָה

המלך דבר רדה מ״ב א ט
כה אמר המלך מהרה רדה א יא

Descendite. רְדוּ

רדו שמה ושברו לנו בראׁ מב ב
רדו לקראת מדין שופ׳ ז כד
רדו העלו אתו אליכם ש״א ו כא
סורו רדו מתוך עמלקי טו ו
מחר רדו עליהם ד״ה ב כ טז
באו רדו יואל ד יג

Et descendite. וּרְדוּ

ורדו גת פלשתים עמו׳ ו ב

Descende. רְדִי

רדי ושבי על עפר ישע׳ מז א
רדי מכבוד ירמ׳ מח יח

Descendam. אֵרֵד

ויאמר כי ארד אל בני בראׁ לז לה
אנכי ארד עמך מצרימה מו ד
אני ארד עמך ש״א כו ו

Et descendi. וָאֵרֵד

וארד להצילו מיד מצרים שמו׳ ג ח
ואפן וארד מן ההר דבר׳ ט טו
י ה
וארד בית היוצר ירמ׳ יח ג

An descendam. הַאֵרֵד

הארד אחרי פלשתים ש״א יד לז

Descendam. אֵרְדָה

ארדה נא ואראה בראׁ יח כא

Descendes. תֵּרֵד

ויאמר אל תרד מצרימה בראׁ כו ב
ואתה תרד מטה מטה דבר׳ כח מג
ושלשת תרד מאד ש״א כ יט
לא תרד ממנה מ״ב א ד וא ו
וא טז

Et descende. וְתֵרֵד

יי׳ הט שמיך ותרד תהלי׳ קמד ה

Descendet. יֵרֵד

לא ירד בני עמכם בראׁ מב לח
אם לא ירד אחיכם מד כג
ירד יי׳ לעיני כל העם שמו׳ יט יא
ירד עמוד הענן לג ט
ירד המן עליו במד׳ יא ט
מן השמים ירד עליך דבר׳ כח כד
ויאמר יי׳ ירד ש״א כג יא
מי ירד אתי כו ו
או במלחמה ירד כו י
ולא ירד עמנו במלחמה כט ד
ועל קדקדו חמסו ירד תהלי׳ ז יז
לא ירד אחריו כבודו מט יח
ירד כמטר על גז עב ו
כן ירד יי׳ צבאות ישע׳ לא ד
כאשר ירד הגשם והשלג נה י

Num descendet. הֲיֵרֵד

הירד שאול ש״א כג יא

Et descendet. וְיֵרֵד

ברו לכם איש וירד עלי ש״א יז ח

Et descendit. וַיֵּרֶד

וירד יי׳ לראות את העיר בראׁ יא ה
וירד אברם מצרימה יב י
וירד העיט על הפגרים טו יא
וירד יהודה מאת אחיו לח א
וירד משה מן ההר שמו׳ יט יד
וירד יי׳ על הר סיני יט כ
וירד משה אל העם יט כה
ויפן וירד משה לב טו
וירד יי׳ בענן לד ה
וירד מעשת החטאת ויקר׳ ט כב
וירד יי׳ בענן במד׳ יא כה
וירד יי׳ בעמוד ענן יב ה
וירד העמלקי והכנעני יד מה
וירד משה ואלעזר כ כח
אבד אבי וירד מצרימה דבר׳ כו ה
וירד ברק מהר תבור שופ׳ ד יד
וירד סיסרא מעל המרכבה ד טו
וירד הוא ופרה ז יא
וירד שמשון תמנתה יד א
וירד שמשון ואביו ואמו יד ה
וירד וידבר לאשה יד ז

ויּרד אביהו אל האשה יד י
וירד אשקלון יד יט
וירד וישב בסעיף סלע עיטם טו ח
ויסב ויעבר וירד הגלגל ש"א טו יב
ויגידו לדוד וירד הסלע כג כה
ויקם דוד וירד כה א
ויקם שאול וירד אל מדבר זיף כו ב
וירד אל המצודה שמו' ב ה יז
וירד עם איש יהודה יט יז
וירד דוד ועבדיו עמו כא טו
וירד אליו בשבט כג כא
וירד צדוק הכהן מ"א א לח
וירד יהושפט מלך יהודה כב ב
ויקם וירד אותו מ"ב א טו
וירד ויטבל בירדן ה יד
וירד אליו יואש יג יד
וירד אליו בשבט ד"ה א יא כג
וירד לקץ שנים ד"ה ב יח ב
וירד בית המלך ירמ' לו יב
וירד יפו
ויתן שכרה וירד יפו יונה א ג

Et descendit. וַיֵּרַד

ויט שמים וירד שמו' ב כב י
ויט שמים וירד תהל' יח י
מי עלה שמים וירד משלי ל ד

Descendet. תֵּרֵד

תרד אש מן השמים מ"ב א י
תרד אש מן השמים א יב

Idem. תֵּרֵד

הנה על אדום תרד ישע' לד ה
כבהמה בבקעה תרד סג יד
לארץ תרד יחזק' כו יא

Idem. תֵּרַד

פלגי מים תרד עיני איכ' ג מח

Et descendit. וַתֵּרֶד

ותרד העינה ותמלא כדה בראׄ' כד טז
ותרד העינה ותשאב כד מה
ותרד בת פרעה לרחץ שמו' ב ה
ותרד הגרן ותעש רות ג ו
ותמהר ותרד מעל החמור ש"א כה כג
ותרד אש מן השמים מ"ב א י
ותרד אש אלהים א יב
ותרד פלאים לכס"י איכ' א ט

ירד

Et descendent. וְתֵרַד

ותרד עיני דמעה ירמ' יג יז

Descendemus. נֵרֵד

ואם אינך משלח לא נרד בראׄ' מג ה

Et descendimus. וַנֵּרֶד

ונרד לשלום בני המלך מ"ב י יג

Descendemus. נֵרְדָה

הבה נרדה ונבלה שם בראׄ' יא ז
נרדה ונשברה לך אכל מג ד
נרדה אחרי פלשתים לילה ש"א יד לו

Descendent. יֵרְדוּ

עתה ירדו פלשתים ש"א יג יב
ירדו שאול חיים תהל' נה טז
ירדו בקעות קד ח
ירדו תהומות קז כו
כל פריה ירדו לטבח ירמ' נ כז

Et descenderunt. וַיֵּרְדוּ

וירדו אחי יוסף בראׄ' מב ג
ויקמו וירדו מצרימה מג טו
וירדו הם וכל אשר להם במד' טז לג
וירדו אבותינו מצרימה כ טו
וירדו מההר ויעברו יהוש' ב כג
וירדו עמו בני ישראל שופ' ג כז
וירדו אחריו וילכדו ג כח
וירדו שלשת אלפים טו יא
וירדו אחיו וכל בית אביהו טז לא
וירדו מהבמה העיר ש"א ט כה
וירדו כל ישראל הפלשתים יג כ
וירדו אליו שמה כב א
ולו באר בחצרו וירדו שם ש"ב יז יח
וירדו שלשה כג יג
וירדו בית אל מ"ב ב ב
וירדו אליו מלך ישראל ג יב
וירדו אליו ויתפלל אלישע ו יח
וירדו שלושה מן השלשים ד"ה א יא טו
וירדו מצלו כל עמי הארץ יחז' לא יב

Descendent. תֵּרַדְנָה

בדי שאול תרדנה איוב יז טז
תרדנה עיני דמעה ירמ' יד יז

Et descendent. וְתֵרַדְנָה

ותרדנה עינינו דמעה ירמ' ט יז

ירד

הוֹרִד

Hiph. Descendere fecit vel sivit.

ואת הים הורד מעל הבקר מ"ב יז יז

Et Dejiciet. וְהוֹרִיד

והוריד ממך עזך עמ' ג יא

Et deduces. וְהוֹרַדְתָּ

והורדת את שיבתו בדם מ"א ב ט

Demisisti nos. הוֹרַדְתָּנוּ

בחלון אשר הורדתנו בו יהוש' ב יח

וְהוֹרַדְתִּי
Et dejiciam, demittam.

והורדתי בריחים כלם ישע' מג יד
והורדתי הגשם בעתו יחזק' לד כו

וְהוֹרַדְתִּיךָ
Et faciam ut descendas.

והורדתיך את יורדי בור יחז' כו כ

Et deducam eos. וְהוֹרַדְתִּים

והורדתים אל עמק יואל ד ב

Deposuerunt. הוֹרִידוּ

והלוים הורידו את ארון יי' ש"א ו טו
הורידו לארץ ראשן איכ' ב י

Et deducent וְהוֹרִידוּ . וְהוֹרִדוּ

והורידו עבדיך בראׄ' מד לא
והורדו את פרכת המסך במד' ד ה
והורדו זקני העיר דבר' כא ד

Deduxerunt eum. הוֹרִדֻהוּ

אשר הורדהו שמה בראׄ' לט א

Et deducetis. וְהוֹרַדְתֶּם

והורדתם את שיבתי בראׄ' מב לח
והורדתם את שיבתי מד כט
והורדתם את אבי מה יג
והורדתם אתו אל גחון מ"א א לג

Reposuimus. הוֹרַדְנוּ

וכסף אחר הורדנו בידנו בראׄ' מג כב

Demittens est. מוֹרִיד

מוריד שאול ויעל ש"א ב ו

Et subjicit. וּמוֹרִיד

ומוריד עמים תחתני ש"ב כב מח
הלכים

Ad deportandum. לְהוֹרִיד

הולכים להוריד מצרימה — בראי' לז כה

In demittere me. בְּהוֹרִדִי

בהורדי אתו שאלה — יחזק' לא יז

Depone, deduc, Dejice. הוֹרֵד

ועתה הורד עדיך — שמו' לג ה
הורד אותם אל המים — שופ' ז ד
באף עמים הורד — תהלי' נו ח

Et dejice eam. וְהוֹרִדֵהוּ

הורידהו אתה ובנות — יחזק' לב יח

Et dejice eos. וְהוֹרִידֵמוֹ

הניעמו בחילך והורידמו — תהל' נט יב

Et deducite. וְהוֹרִידוּ

הורידו לאיש מנחה — בראי' מג יא

Deducite eum. הוֹרִדֻהוּ

הורדהו אלי — בראי' מד כא

Demitte. הוֹרִידִי

הורידי כנחל דמעה — איכ' ב יח

Et dejeci. וָאוֹרִיד

ואוריד כביר יושבים — ישע' י יג
ואוריד לארץ נצחם — סג ו

Dejiciam te. אוֹרִידְךָ

משם אורידך נאם יי' — ירמ' מט טז
משם אורידך — עובד' א ד

Et deducam te. וְאוֹרִידְךָ

ואורידך אל הגדוד הזה — ש"א ל טו

Deducam eos. אוֹרִידֵם

אורידם ככרים לטבוח — ירמ' נא מ
בעוף השמים אורידם — הוש' ז יא
משם אורידם — עמו' ט ב

Deduces. תּוֹרֵד

ולא תורד שיבתו — מ"א ב ו

Num deduces me. הֲתוֹרִידֵנִי

התורידני אל הגדוד הזה — ש"א ל טו

Dejicies eos. תּוֹרִדֵם

תורדם לבאר שחת — תהל' נה כד

וַיּוֹרֶד · וַיֹּרֶד

Et deduxit, demisit.

ויורד את העם אל המים — שופ' ז ה
ויורד רירו אל זקנו — ש"א כא יד
ויורד את המלך מבית יי' — ד"ה ב כג כ
ויורד כנהרות מים — תהל' עח יז
וירד עז מבטחה — משלי כא כב
ויורד לכם גשם — יואל ב כג

Et deduxit. וַיֵּרֶד .s רְדַד

וירד על הכרובים — מ"א ו לב

Dejiciet me. יוֹרִידֵנִי

מי יורידני ארץ — עובד' א ג

Et deduxit eum. וַיּוֹרִדֵהוּ

ויורדהו והנה נטושים — ש"א ל יז
וירדהו מן העליה — מ"א יז כג

Et deduxit eos. וַיֹּרִדֵם

וירדם אליהו — מ"א יח מ

Et demisit. וַתֹּרֶד · וַתּוֹרֶד

ותרד כדה על ידה — בראי' כד יח
ותמהר ותורד כדה — כד מו
ותרד מיכל את דוד — ש"א יט יב

Et demisit eos. וַתּוֹרִדֵם

ותורדם בחבל — יהוש' ב טו

Deponant. יוֹרִידוּ

יורידו אתו הלוים — במד' א נא

Deducent. יֹרִדוּ

עבדי ירדו מן הלבנון — מ"א ה כג

וַיּוֹרִדוּ

Et demiserunt, deportarunt.

וימהרו ויורדו — בראי' מד יא
ויורדו אלינו — דבר' א כה

וַיּוֹרִידוּ

Et demiserunt, deduxerunt.

ויורידו את נבלתו — יהוש' ח כט
ויורידו אתו עזתה — שופ' יו כא

Et deduxerunt. וַיֹּרִידוּ

וירידו את המלך מבית יי' — מ"ב יא יט

Deducent te. יוֹרִדוּךָ

לשחת יורדוך — יחזק' כח ח

Et deduxerunt eum. וַיֹּרִדֻהוּ

וירדהו מעל המזבח — מ"א א נג

Et demiserunt eos. וַיֹּרִידוּם

וירידום מעל העצים — יהוש' י כז

Hoph. Deductus fuit. הוּרַד

ויוסף הורד מצרימה — בראי' לט א
הורד שאול גאונך — ישע' יד יא

וְהוּרַד

Et depositum fuit: deponetur.

והורד המשכן — במד' י יז
והורד גאון אשור — זכר' י יא

Et dejicieris. וְהוּרַדְתְּ

והורדת את עצי עדן — יחזק' לא יח

Dejicieris. תּוּרָד

אך אל שאול תורד — ישע' יד טו

Ductum. מוּרָד

s נעדעהנט, געפלאטטעט. אנד: הער-אבהאנגענער.

ליות מעשה מורד — מ"א ז כט

In declive. * בְּמוֹרָד

s אבהאנג.

כמים מגרים במורד — מיכ' א ד

In declivi. בַּמּוֹרָד

ויכום במורד — יהוש' ז ה

In declivi, descensu. בְּמוֹרַד

הם במורד בית חורן — יהוש' י יא
כי במורד חרונים — ירמ' מח ה

ירה לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א על לשון יריה שפירושו השלכה ועמו מה שהוא שם מטר:

I. Jacere, projicere, jaculari: pluere, pluvia.

יָרָה

Projecit, praecipitavit jaculatus est.

s ווערפען (דען פפייל, דאס לאָאָז), אויפווערפען (גרענצזיילע), דען גרונד לעגען (איוב לח ו), מיט פפיילען והילו

שיעססען; וַנִּירָם (במדב' כא ל)
פיר ונירה אותם. יוֹרֶה דער
פפיילשיטץ; מיט פפיילען ערשאססען
ווערדען; מוֹרֶה פפיילשיטץ.

וחילו ירה בים — שמו' טו ד
והוא ירה החצי — ש"א כ לו
עד מקום החצי אשר ירה — כ לז
או מי ירה אבן פנתה — איו' לח ו

jeci. יָרִיתִי

והנה המצבה אשר יריתי
בראש' לא נא

Et jaciam. וְיָרִיתִי

ויריתי לכם גורל — יהוש' יח ו

Jaculans. הַיֹּרֶה

כמתלהלה הירה זקים — משלי כו יח

Jaculantes. הַיּוֹרִים

ויחל מן היורים — ד"ה א י ג

Jaculatores. הַיֹּרִים

וירו הירים — ד"ה ב לה כג

Jaculando. יָרֹה

או ירה יירה — שמו' יט יג

Ad jaculandum. לִירוֹא

לירוא בחצים ובאבנים — ד"ה ב כו טו

Ad jaculandum. לִירוֹת

לירות במו אפל — תהל' יא ב
לירות במסתרים — סד ה

Jaculare. יְרֵה

ויאמר אלישע ירה — מ"ב יג יז

Jaculati sumus in eos. וַנִּירָם

ונירם אבד חשבון — במד' כא ל

Niph. Jaculo conficitor. יִיָּרֶה

או ירה יירה — שמו' יט יג

Hiph. Projecit me. הֹרָנִי

הרני לחמר — איו' ל יט

Jaculans. מוֹרֶה

אשר אנכי מורה — ש"א כ לו

More n. p. הַמּוֹרֶה

מגבעת המורה בעמק — שופ' ז א

Jaculantes. הַמּוֹרִים · הַמֹּרִים

וימצאהו המורים — ש"א לא ג
וירו המורים על עבדיך — ש"ב יא כד
וימצאהו המרים בקשת — ד"ה א י ג

A Jaculantib. מֵהַמּוֹרִים

ויחל מאד מהמורים — ש"א לא ג

Jaculatores tui. מוֹרֶיךָ

ולא יכנף עוד מוריך
עיניך ראות את מוריך — לד"ק ישע' ל כ

אוֹרֶה

Jaculabor, jaculis conficiam.

שלשת החצים צדה אורה — ש"א כ כ
אורה אתכם ביד אל — איו' כז יא

Jaculabitur. יוֹרֶה

ולא יורה שם חץ — מ"ב יט לב
ולא יורה שם חץ — ישע' לז לג

Et jaculatus fuit. וַיּוֹר

ויור ויאמר — מ"ב יג יז

Et jaculatus est in eos. וַיֹּרֵם

וירם אלהים חץ פתאם — תהל' סד ח

Jaculabuntur. יֹרוּ

את אשר ירו מעל החומה — ש"ב יא כ

Et jaculati sunt. וַיֹּרוּ

וירו הירים למלך יאשיהו
ד"ה ב לה כג

Idem. וַיֹּראוּ כ' וַיֹּרוּ ק'

וירו המורים — ש"ב יא כד

Jaculis petunt eum. יֹרֻהוּ

ירהו ולא ייראו — תהל' סד ה

* יוֹרֶה

Pluvia tempestiva sive prima.

s פרידהרעגנען, דער רעגען נאך דער
אויסזאאט אין פאלאֶסטינא פאן ענדע
אָקטאָבער ביז מיטטע דעצעמבער.

בעתו יורה ומלקוש — דבר' יא יד

Et pluv. tempest. וְיוֹרֶה

גשם ויורה ומלקוש — ירמ' ה כד

Pluvia tempest. * מוֹרֶה

s דאסועלבע.

מורה ומלקוש — יואל ב כג
גם ברכות יעטה מורה — תהל' פד ז

Pluv. tempest. הַמּוֹרֶה

את המורה לצדקה — יואל ב כג

יוֹרֶא · יוֹרֶה

Hiph. Pluet abundanter.

s בעשפרענגען, בענעצצען, בעוואֶ-
סערן, בעפרוכטען, טראֶנקען, זאטטי-
גען, צושטראֶמען.

ומרוה גם הוא יורא — משלי יא כה
כמלקוש יורה ארץ — הושע ו ג

Et depluat. וְיוֹרֶה

ויורה צדק לכם לד"ק — הוש' י יב

ב כל לשון תורה והוראה:

II. Docere.

Hiph. Docuit eum. הוֹרָהוּ

s וויזען, אנווייזען, ציינען, אנצייגען,
הינווייזען, אונטערווייזען, לעהרען,
בעלעהרען. מוֹרֶה לעהרער, אונטער-
ווייזער.

אשר הורהו יהוידע — מ"ב יב ג

Docuisti me. הוֹרֵתָנִי

כי אתה הורתני — תהל' קיט קב

Et docebo. וְהוֹרֵיתִי

והוריתי אתכם את אשר — שמו' ד טו

Et docebo. וְהוֹרֵתִי

והורתי אתכם — ש"א יב כ

Docuit te. הוֹרֵתִיךָ

בדרך חכמה הורתיך — משלי ד יא

Et docebo te. וְהוֹרֵיתִיךָ

והוריתיך אשר תדבר — שמו' ד יב

Docens, doctor. מוֹרֶה · מֹרֶה

ויהי מורה אתם — מ"ב יז כ
וללא כהן מורה — ד"ה ב טו
מי כמהו מורה — איו' לו כ
גם ברכות יעטה מורה — תהל' פד
מרה באצבעותיו — משלי ו
ונביא מורה שקר — ישע' ט

מסכה

Et doctor. וּמוֹרֶה

מסכה ומורה שקר חבק׳ ב יח

Docentis. הַמּוֹרֶה

שבעת המורה לד״ק שופ׳ ז א

Doctorum meorum. מוֹרָי

לא שמעתי בקול מורי משלי ה יג

Doctores tui. מוֹרֶיךָ

ולא יכנף עוד מוריך ישע׳ ל כ
עינך ראות את מוריך ל כ

Ad docendum. לְהוֹרֹת

להורת לפניו גשנה ברא׳ מו כח
להורת ביום הטמא ויקר׳ יד נז

Et ad docendum. וּלְהוֹרֹת

ולהורת נתן בלבו שמו׳ לה לד
ולהורת את בני ישראל ויק׳ י יא

Ad docendum eos. לְהוֹרֹתָם

אשר כתבתי להורתם שמו׳ כד יב

Doce me. הֹרֵנִי

בלעדי אחזה אתה הרני איו׳ לד לב

Doce me. הוֹרֵנִי

הורני יי׳ דרכך תהל׳ כז יא
הורני יי׳ דרכך פו יא
הורני יי׳ דרך חקיך קיט לג

Docete me. הוֹרוּנִי

הורוני ואני אחריש איו׳ ו כד

Docebo. אוֹרֶה

אורה אתכם ביד אל איו׳ כז יא

Et docebo te. וְאוֹרְךָ

ואורך בדרך זו תלך תהל׳ לב ח

Docebis eos. תּוֹרֵם

כי תורם את הדרך מ״א ח לו
כי תורם אל הדרך ד״ה ב ו כז

Docebit. יוֹרֶה

יורה חטאים בדרך תהל׳ כה ח
את מי יורה דעה ישע׳ כח ט
לאבן דומם הוא יורה חבק׳ ב יט

Et docebit. וְיוֹרֶה

ויורה צדק לכם הוש׳ י יב

Et docuit me. וַיֹּרֵנִי

ויורני ויאמר לי משלי ד ד

Et Docebit nos. וְיֹרֵנוּ

ויורנו מה נעשה שופ׳ יג ח
וירנו מדרכו ישע׳ ב ג
וירנו מדרכיו מיכ׳ ד ב

Docebit eum. יוֹרֶנּוּ

יורנו בדרך יבחר תהל׳ כה יב
אלהיו יורנו ישע׳ כח כו

Et docuit eum. וַיּוֹרֵהוּ

ויורהו יי׳ עץ שמו׳ טו כה

Et docebit eos. וְיֹרֵם

וירם את משפט מ״ב יז כז

Et docebit te. וְתֹרֶךָּ

שאל נא בהמות ותרך איו׳ יב ז
או שיח לארץ ותרך יב ח

Et docebit te. וְתוֹרְךָ

ותורך נוראות ימינך תהל׳ מה ה

Docebunt. יוֹרוּ

ככל אשר יורו אתכם דבר׳ כד ח
יורו משפטיך ליעקב לג י
ואת עמי יורו יחזק׳ מד כג
וכהניה במחיר יורו מיכ׳ ג יא

Docebunt te. יוֹרוּךָ

ככל אשר יורוך דבר׳ יז י
על פי התורה אשר יורוך יז יא
הלא הם יורוך איו׳ ח י

Doctrina, lex. תּוֹרָה *

s לעהרע, בעלעהרונג, געזעטץ, פאָר־שריפט. סֵפֶר הַתּוֹרָה געזעטצבוך. תּוֹרַת הָאָדָם (ש״ב ז יט) ווייזונג. אנד: אנשפרוך. נאָך אנד: וויא דיא פאַראַללעלשטעללע (ד״ה א יז יז) נאָך מענשען אַרט אונד ווייזע.

תורה אחת יהיה לאזרח שמו׳ יב מט
תורה אחת להם ויקר׳ ז ז
תורה אחת ומשפט אחד במד׳ טו יז
תורה אחת יהיה לכם טו כט
תורה צוה לנו משה דבר׳ לג ד
וללא תורה ד״ה ב טו ג

בין תורה למצוה יט י
קח נא מפיו תורה איו׳ כב כב
עזבי תורה יהללו רשע
ושמרי תורה יתגרו בם משלי כח ד
נוצר תורה בן מבין כח ז
מסיר אזנו משמע תורה כח ט
ושמר תורה אשרהו כט יח
כי מציון תצא תורה ישע׳ ב ג
חתום תורה בלמדי ח טז
יגדיל תורה ויאדיר מב כא
כי תורה מאתי תצא נא ד
לא תאבד תורה מכהן ירמ׳ יח יח
בגוים אין תורה איכ׳ ב ט
מציון תצא תורה מיכ׳ ד ב
על כן תפוג תורה חבק׳ א ד
חמסו תורה צפנ׳ ג ד
שאל נא את הכהנים תורה חגי ב יא

Et lex. וְתוֹרָה

וחקים ותורה צוית להם נחמ׳ ט יד
ותורה שם בישראל תהל׳ עח ה
ותורה אור משלי ו כג
ותורה תאבד מכהן יחזק׳ ז כו
ותורה יבקשו מפיהו מלא׳ ב ז

Lex. הַתּוֹרָה

זאת התורה לעלה ויקר׳ ז לז
זאת התורה לכל נגע הצרעת יד נד
את כל התורה הזאת במד׳ ה ל
זאת חקת התורה יט ב ולא כא
זאת התורה אדם כי ימות יט יד
באר את התורה הזאת דבר׳ א ה
ככל התורה הזאת ד ח
וזאת התורה אשר שם משה ד מד
את משנה התורה הזאת יז יח
את כל דברי התורה הזאת יז יט
וכז ג וכז ח וכח נח וכח נח וכט כח
את דברי התורה הזאת כז כו
בספר התורה הזאת כח סא
בספר התורה הזה כט כ ול י
ויכתב משה את התורה הזאת לא ט
תקרא את התורה הזאת לא יא
את כל דברי התורה הזאת לא יב
ולב מו
את דברי התורה הזאת על ספר לא כד
לקח את ספר התורה הזה לא כו
ככל התורה אשר צוך יהוש׳ א ז

לא ימוש ספר התורה הזה א ח
את כל דברי התורה
ככל הכתוב בספר התורה ח לד
את המצוה ואת התורה כב ה
ככל התורה אשר צויתי מ״ב יז יג
ולכל התורה אשר צוה כא ח
ספר התורה מצאתי כב ח
את דברי ספר התורה כב יא
למען הקים את דברי התורה כג כד
ולעשות התורה והמצוה ד״ה ב יד ג
לכל התורה והחקים לג ח
ספר התורה מצאתי לד טו
כשמע המלך את דברי התורה לד יט
עזרא הכהן את התורה נחמ׳ ח ב
ואזני כל העם אל ספר התורה ח ג
כשמעם את דברי התורה ח ט
ולהשכיל אל דברי התורה ח יג
מנאות התורה לכהנים יב מד
ויהי כשמעם את התורה יג ג
ותפשי התורה לא ידעוני ירמ׳ ב ח
משמוע את התורה זכר׳ ז יב

Et lex. וְהַתּוֹרָה

והתורה והמצוה שמו׳ כד יב
והתורה והמצוה מ״ב יז לז

In Lege. בַּתּוֹרָה

ככתוב בתורה ד״ה ב כה ד
וימצאו כתוב בתורה נחמ׳ ח יד
ככתוב בתורה י לה וי לז
הכשלתם רבים בתורה מלא׳ ב ח
ונשאים פנים בתורה ב ט

Et in Lege. וּבַתּוֹרָה

ובתורה ובמצוה לדרש ד״ה ב לא כא

Et juxta Legem. וְכַתּוֹרָה

וכתורה וכמצוה אשר צוה מ״ב יז לד
וכתורה יעשה עזר׳ י ג

Ad Legem. לְתוֹרָה

לתורה ולתעודה ישע׳ ח כ

Ad Legem. לַתּוֹרָה

מבינים את העם לתורה נחמ׳ ח ז

Lex. תּוֹרַת

למען תהיה תורת יי׳ בפיך שמו׳ יג ט
זאת תורת העלה ויקר׳ ו ב

וזאת תורת המנחה ו ז
זאת תורת החטאת ו יח
וזאת תורת האשם ז א
וזאת תורת זבח השלמים ז יא
זאת תורת הבהמה יא מו
זאת תורת הילדת יב ז
זאת תורת נגע צרעת יג נט
זאת תהיה תורת המצרע יד ב
זאת תורת אשר בו נגע יד לב
תורת הצרעת יד נז
זאת תורת הזב טו לב
זאת תורת הקנאת במד׳ ה כט
וזאת תורת הנזיר ו יג
תורת הנזר
על תורת נזרו ו כא
ככתוב בספר תורת משה יהוש׳ ח לא
את משנה תורת משה ח לב
בספר תורת משה כג ו
בספר תורת אלהים כד כו
וזאת תורת האדם אדני יי׳ ש״ב ז יט
ככתוב בספר תורת משה מ״ב יד ו
ככל תורת משה כג כה
ולשמור את תורת יי׳ ד״ה א כב יב
ובחזקתו עזב את תורת יי׳ ד״ה ב יב א
ועמהם ספר תורת יי׳ יז ט
את ספר תורת יי׳ לד יד
לדרש את תורת יי׳ עזר׳ ז י
את ספר תורת משה נחמ׳ ח א
בספר תורת האלהים ח יח
בספר תורת יי׳ אלהיהם ט ג
אל תורת האלהים י כט
תורת יי׳ תמימה תהל׳ יט ח
תורת אלהיו בלבו לז לא
טוב לי תורת פיך קיט עב
ואל תטש תורת אמך משלי א ח
תורת חכם מקור חיים יג יד
האזינו תורת אלהינו ישע׳ א י
תורת יי׳ צבאות ה כד
לא אבו שמוע תורת יי׳ ל ט
זאת תורת הבית
זאת תורת הבית יחזק׳ מג יב
ותשכח תורת אלהיך הוש׳ ד ו
תורת יי׳ וחקיו לא שמרו עמ׳ ב ד
תורת אמת היתה בפיהו מלא׳ ב ו
זכרו תורת משה ג כב

Et Lex. וְתוֹרַת

ותורת חסד על לשונה משלי לא כו

ותורת יי׳ אתנו ירמ׳ ח ח

In lege. בְּתוֹרַת

ככתוב בתורת משה מ״א ב ג
בתורת יי׳ אלהי ישראל מ״ב י לא
ולכל הכתוב בתורת יי׳ ד״ה א טז מ
ככתוב בתורת משה ד״ה ב כג יח
ככתוב בתורת יי׳ לא ג
יחזקו בתורת יי׳ לא ד
ככתוב בתורת יי׳ לה כו
ככתוב בתורת משה עזר׳ ג ב
והוא ספר מהיר בתורת משה ז ו
בספר בתורת האלהים נחמ׳ ח ח
ללכת בתורת האלהים י ל
בתורת יי׳ חפצו תהל׳ א ב
ההלכים בתורת יי׳ קיט א
כתובה בתורת משה דני׳ ט יא
כאשר כתוב בתורת משה ט יג

Juxta legem. כְּתוֹרַת

כתורת משה איש האלהים
ד״ה ב ל טז

Lex mea. תּוֹרָתִי

האזינה עמי תורתי תהל׳ עח א
אם יעזבו בניו תורתי פט ל
בני תורתי אל תשכח משלי ג א
תורתי אל תעזבו ד ב
עם תורתי בלבם ישע׳ נא ז
על עזבם את תורתי ירמ׳ ט יב
ואת תורתי לא שמרו טז יא
את תורתי בקרבם לא לג
חמסו תורתי יחזק׳ כב כו
ועל תורתי פשעו הוש׳ ח א
אכתב לו רבי תורתי ח יב

Et lex mea. וְתוֹרָתִי

ותורתי כאישון עינך משלי ז ב
ותורתי וימאסו בה ירמ׳ ו יט

In lege mea. בְּתוֹרָתִי

הילך בתורתי אם לא שמו׳ טז ד
ללכת בתורתי ד״ה ב ו טז
ללכת בתורתי ירמ׳ כו ד
ולא הלכו בתורתי מד י

Lex tua. תּוֹרָתְךָ

וישלכו את תורתך נחמ׳ ט כו
ואשמרה תורתך תמיד תהל׳ קיט מד
תורתך לא שכחתי קיט סא
אני

אי תורתך שעשעתי קיט ע
תורתך שעשעי קיט עז
לולי תורתך שעשעי קיט צב
כי תורתך לא שכחתי קיט קנג
תורתך אהבתי קיט קסג

Lex tua. תּוֹרָתְךָ

להשיבם אל תורתך נחמ׳ ט כט
לא עשו תורתך ט לד
הבינני ואצרה תורתך תהל׳ קיט לד
עזבי תורתך קיט נג
ואשמרה תורתך קיט נה
מה אהבתי תורתך קיט צז
הפרו תורתך קיט קכו
על לא שמרו תורתך קיט קלו
שלום רב לאהבי תורתך קיט קסה
עברו את תורתך דני׳ ט יא

Et lex tua. וְתוֹרָתְךָ

ותורתך לישראל דבר׳ לג י
ותורתך בתוך מעי תהל׳ מ ט
ותורתך חנני קיט כט
ותורתך לא שכחתי קיט קט
ותורתך אהבתי קיט קיג
ותורתך אמת קיט קמב
ותורתך שעשעי קיט קעד

וּבְתֹרָתְךָ כ׳ וּבְתוֹרָתְךָ ק׳
Et in lege tua.

ובתורתך לא הלכו ירמ׳ לב כג

Juxta legem tuam. כְּתוֹרָתֶךָ

אשר לא כתורתך תהל׳ קיט פה

A lege tua. מִתּוֹרָתְךָ

מתורתך לא נטיתי תהל׳ קיט נא
מתורתך רחקו קיט קנ

Ex lege tua. מִתּוֹרָתֶךָ

נפלאות מתורתך תהל׳ קיט יח

Et ex lege tua. וּמִתּוֹרָתְךָ

ומתורתך תלמדנו תהל׳ צד יב

Legi ejus. בְּתוֹרָתוֹ

ולא שמעו בתורתו ישע׳ מב כד

וּבְתוֹרָתוֹ · וּבְתֹרָתוֹ
Et in lege ejus.

ובתורתו יהגה תהל׳ א ב
ובתורתו מאנו ללכת עח י
ובתרתו ובחקותיו ירמ׳ מד כג

Et ad legem ejus. וּלְתוֹרָתוֹ

ולתורתו איים ייחלו ישע׳ מב ד

Leges. תּוֹרֹת

עברו תורת חלפו חק ישע׳ כד ה

Et leges. וְתוֹרוֹת

ותורות אמת נחמ׳ ט יג

Leges. הַתּוֹרֹת

את החקים ואת התורת שמו׳ יח כ

Et leges. וְהַתּוֹרֹת

והמשפטים והתורת ויקר׳ כו מו

Leges meas. תּוֹרֹתַי

ואת תורתי ואת חקתי יחזק׳ מד כד

Et leges meas. וְתוֹרֹתָי

מצותי חקותי ותורתי ברא׳ כו ה
לשמר מצותי ותורתי שמו׳ טז כח

Leges ejus. תּוֹרֹתָיו · תּוֹרֹתָו

ואת תורתיו שמו׳ יח טז
וכל תורתו הודע אותם יחזק׳ מג יא
ולכל תורתו מד ה

Et leges ejus. וְתוֹרֹתָיו

ותורתיו ינצרו תהל׳ קה מה

In legibus ejus. בְּתוֹרֹתָיו

ללכת בתורתיו דני׳ ט י

ירח כל ירח הוא פירושו עם הכוכב
לו הסמוך:

Luna, Mensis.

Luna. * יָרֵחַ

s מאָנד.

הן עד ירח ולא יאהיל איו׳ כה ה
ירח וכוכבים אשר כוננתה תהל׳ ח ד
ולפני ירח דור דורים עב ה
ורב שלום עד בלי ירח עב ז
עשה ירח למועדים קד יט
ירח וכוכבים לאור לילה ירמ׳ לא לה
שמש ירח עמד חבק׳ ג י

Et luna. וְיָרֵחַ

וירח בעמק אילון יהושׁ׳ י יב
וידם השמש וירח עמד י יג
וירח יקר הלך איו׳ לא כו
וירח בלילה תהל׳ קכא ו
הללוהו שמש וירח קמח ג
וירח לא יגיה אורו ישע׳ יג י
וירח לא יאיר אורו יחזק׳ לב ז
שמש וירח קדרו יואל ב י וד טו

Luna. הַיָּרֵחַ

את השמש ואת הירח דבר׳ ד יט
את הירח וכוכבים תהל׳ קלו ט
ולנגה הירח לא יאיר לך ישע׳ ס יט

Et luna. וְהַיָּרֵחַ

והנה השמש והירח ברא׳ לז ט
והאור והירח והכוכבים קהל׳ יב ב
הירח לדם יואל ג ד

Sicut luna. כַּיָּרֵחַ

כירח יכון עולם תהל׳ פט לח

Lunae. לַיָּרֵחַ

ולשמש או לירח דבר׳ יז ג

Et lunae. וְלַיָּרֵחַ

ושטחום לשמש ולירח ירמ׳ ח ב
לשמש ולירח ולמזלות מ״ב כג ה

Et luna tua. וִירֵחֵךְ

וירחך לא יאסף ישע׳ ס כ

Mensis. * יֶרַח

s מאָנאט, מאָנדצייט.

ואת אמה ירח ימים דבר׳ כא יג
וימלך ירח ימים בשמרון מ״ב טו יג

In mense. בְּיֶרַח

יסד בית יי׳ בירח זו מ״א ו לז
בירח בול ו לח
בירח האיתנים בחג ח ב
שלשת הרעים בירח אחד זכר׳ יא ח

Menses. יְרָחִים

ותצפנהו שלשה ירחים שמו׳ ב ב
וממגד גרש ירחים דבר׳ לג יד
במספר ירחים אל יבא איו׳ ג ו
תספור ירחים תמלאנה לט ב

Menses. יַרְחֵי

כן הנחלתי לי ירחי שוא איו׳ ז ג

Sicut menses. כְּיַרְחֵי

מי יתנני כירחי קדם איו׳ כט ב

* כי

ירט ופירושו עקום:

Pervertere.

Pervertit. יָרַט

s שטירצען, בעזאנד: איניס פערדער-בען, פערדערבליך זיין. נאך אנד: פאן רָטָה אָדער רָטַט אָדער רוט = רויץ אבשיססיג, שליפפריג, נעפאהר-ליך. נאך אנד: = יָרַד פארטשטיר-צען, איילען, איבעראיילען.

כי ירט הדרך לנגדי — במד׳ כב לב

Pervertet me. יִרְטֵנִי

ועל ידי רשעים ירטני — איו׳ יז יא

ירך כל שם ירך וירכתים איך שהוכחו:

Femur, Latus.

Femur. יָרֵךְ *

s לענדע, וויכע, היפטע, (אונד צוואר בעצייכנעט עס דען אָבערן פליישיגען טהייל דעם אָבערשענקעלס, אונד מָתְנַיִם דען אונטערן טהייל דעם ריקקענס). דואל: יְרֵכַיִם. יֹצְאֵי יֶרֶךְ יַעֲקֹב דיא אוים דען לענדען יעקב׳ס הערפארגעגאנגענען, (ד: ה: פאָן איהם ענטשפראָססען ווארען). טראָפ: דעריעניגע טהייל אם לייכטער, וואָ זיך דער שאַפט אין דרייא פיססע טהיילט. וייטע (דעם צעלטעס, דעם אלטאַרס).

ולנפל ירך — במד׳ ה כב
ויך אותם שוק על ירך — שופ׳ טו ח
ספקתי על ירך — ירמ׳ לא יט
ספק אל ירך — יחזק׳ כא יז
ירך וכתף — כד ד

Femoris. הַיָּרֵךְ

על כף הירך — ברא׳ לב לב

Femur. יֶרֶךְ *

תחת ירך אברהם אדניו — ברא׳ כד ט
ותקע כף ירך יעקב — לב כו
כי נגע בכף ירך יעקב — לב לג
יצאי ירך יעקב — שמו׳ א ה

ירך

על ירך המשכן צפנה — מ כב
על ירך המשכן נגבה — מ כד
על ירך המזבח צפנה — ויקר׳ א יא
על ירך המשכן — במד׳ ג כט וג לה
על ירך ימינו — שופ׳ ג יו
החרב מעל ירך ימינו — ג כא
על ירך המזבח צפונה — מ״ב יו יד
על ירך גבור — תהל׳ מה ד

Femore meo. יְרֵכִי

תחת ירכי — ברא׳ כד ב ומז כט

Femur tuum. יְרֵכֵךְ

בתת יי׳ את ירכך — במד׳ ה כא

Femur ejus. יְרֵכוֹ

בכף ירכו — ברא׳ לב כו
והוא צלע על ירכו — לב לב
יצאי ירכו מלבד נשי — מו כו
איש חרבו על ירכו — שמו׳ לב כז
שבעים בנים יצאי ירכו — שופ׳ ח ל
איש חרבו על ירכו — שיר ג ח

Femur, scapus ejus. יְרֵכָהּ

המנורה ירכה וקנה — שמו׳ כה לא
ירכה וקנה — לז יז
ונפלה ירכה — במד׳ ה כז
עד ירכה עד פרחה — ח ד

Femora ejus. יְרֵכָיו

ממתנים ועד ירכים יהיו — שמו׳ כח מב

Femorum tuorum. יְרֵכַיִךְ

חמוקי ירכיך — ש״ה ז ב

Es latus ejus. וְיַרְכָתוֹ

דואל: יַרְכָתַיִם. דיא הינטערע זייטע איינעס לאנדעס, דעם פערזאמלונגס-הויזעס, דעם טעמפעלס, דער הינ-טערזטע, אינגערזטע פלאטץ איינעס הויזעס, איינעס שיפפעס, איינעס גראַ-בעס, איינעס וואלדעס; דיא ענטפערנ-טעזטען, הינטערזטען געגענדען דעם גאָרדענס, דער ערדע.

וירכתו על צידן — ברא׳ מט יג

In utroq, latere. בַּיַּרְכָתַיִם

למקצעת המשכן בירכתים
שמו׳ כו כג ולו כח

ירך ירע

בַּיַּרְכָתַם כ׳ בַּיַּרְכָתַיִם ק׳ *Idem.*

בירכתים ימה — יחזק׳ מו יט

Ad latera. לַיַּרְכָתַיִם

לירכתים ימה — שמו׳ כו כז ולו לב

Latera. יַרְכְּתֵי

עד ירכתי הר אפרים — שופ׳ יט יח
מרום הרים ירכתי לבנון — מ״ב יט כג
ירכתי צפון — תהל׳ מח ג
אל ירכתי בור — ישע׳ יד טו
ירכתי לבנון — לז כד
ירכתי צפון — יחזק׳ לח ו
אל ירכתי הספינה — יונ׳ א ה

In lateribus. בְּיַרְכְּתֵי

גר בירכתי הר אפרים — שופ׳ יט א
בירכתי המערה ישבים — ש״א כד ד
בירכתי ביתך — תהל׳ קכח ג
בירכתי צפון — ישע׳ יד יג
בירכתי בור — יחזק׳ לב כג
לאשר בירכתי הבית — עמו׳ ו י

Et ad latera. וּלְיַרְכְּתֵי

ולירכתי המשכן — שמו׳ כו כב ולו כז

A lateribus. מִיַּרְכְּתֵי

מירכתי הבית — מ״א ו יז
יעור מירכתי ארץ — ירמ׳ ו כב וכה לב
וקבצתים מירכתי ארץ — לא ח
יערו מירכתי ארץ — נ מא
מירכתי צפון — יחזק׳ לח טו ולט ב

ירע לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א מה שפירושו רע. ועי׳ רוּעַ:

I. Malum, tristem esse.

Tristis fuit. יָרְעָה

s בעטריבט זיין.

נפשו ירעה לו — ישע׳ טו ד

ב כל שם יריעה:

II. Aulaeum, Cortina.

Aulaeum. הַיְרִיעָה *

s פאָרהאנג, צעלטטוך, טעפפיך.

ארך היריעה האחת וגו׳
היריעה האחת — שמו׳ כו ב ולו ב
על

על שפת היריעה וגו'
היריעה הקיצונה — כו ד
בקצה היריעה — כו ה
אל היריעה האחת וגו'
היריעה האחת — כו ח ולו טו
את היריעה הששית — כו ט
על שפת היריעה וגו'
על שפת היריעה — כו י
חצי היריעה — כו יב
על שפת היריעה וגו'
בשפת היריעה — לו יא
בקצה היריעה — לו יב
על שפת היריעה וגו'
על שפת היריעה — לו יז
ישב בתוך היריעה — ש"ב ז ב

In aulaeo. בַּיְרִיעָה

ביריעה האחת — שמו' כו ה
עשה ביריעה האחת — לו יב

Tanquam aulaeum. כַּיְרִיעָה

נוטה שמים כיריעה — תהל' קד ב

Aulaea. יְרִיעֹת · יְרִיעוֹת

תעשה עשר יריעת — שמו' כו א
חמש יריעת — כו ג
ועשית יריעת עזים וגו'
עשתי עשרה יריעת — כו ז
לעשתי עשרה יריעת — כו ח ולו טו
בארך יריעת האהל — כו יג
את המשכן עשר יריעת — לו ח
חמש יריעת — לו י
ויעש יריעת עזים וגו'
עשתי עשרה יריעת — לו יד
את יריעת המשכן — במד' ד כה
הנה יריעות — ד"ה א יז א
ירגזון יריעות ארץ — חבק' ג ז

Aulaea. הַיְרִיעֹת

לכל היריעת — שמו' כו ב ולו ט
חמש היריעת — כו ג
חוברת את היריעת — כו ו
את חמש היריעת לבד
ואת שש היריעת — כו ט
מדה אחת לכל היריעת — לו ט
את חמש היריעת — לו י
את היריעת אחת אל אחת — לו יג
חמש היריעת לבד ואת שש היריעת
לו יו

Et aulaea. וִירִיעוֹת

ויריעות משכנותיך — ישע' נד ב

In aulaeis. בִּירִיעֹת

בידיעת האהל — שמו' כו יב

Sicut aulaea. כִּירִיעוֹת

כיריעות שלמה — שיר א ה

Aulaea mea. יְרִיעֹתָי · יְרִיעוֹתָי

רגע יריעתי — ירמ' ד כ
ומקים יריעותי — י כ

Aulaea eor. יְרִיעוֹתֵיהֶם

יריעותיהם וכל כליהם — ירמ' מט כט

ירק לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א מה שפירושו רוק:

I. Spuere, Exspuere, Inspuere.

Spuit. יָרַק

s שפוקקען, שפייען, אויסשפוקקען, אויסשפייען.

ואביה ירק ירק בפניה — במד' יב יד

Et spuet. וְיָרְקָה

וירקה בפניו — דבר' כה ט

Spuendo. s יָרֹק

ואביה ירק ירק בפניה — במד' יב יד

ב כל שם ירק וירקות וכל הנגזר ממנו:

II. Olus, Viriditas.

Viriditas. יֶרֶק

s דאס גרינע (דער קרייטער, אָקקער אונד ביימע).

את כל ירק עשב — ברא' א ל
ולא נותר כל ירק בעץ — שמו' י טו
את ירק השדה — במד' כב ד
ירק לא היה — ישע' טו יא

Sicut viriditatem. כְּיֶרֶק

כירק עשב — ברא' ט ג

Et sicut virid. וּכְיֶרֶק

וכירק דשא יבלון — תהל' לז ב

Et viriditas. וְיֶרֶק

עשב שדה וירק דשא — מ"ב יט כו
וירק דשא — ישע' לז כז

Viride. * יָרוֹק

s דאס גרינע.

ואחר כל ירוק ידרוש — איו' לט ח

Olus. * יָרָק

s קאָהל, קרויט, געמיזע.

ויהי לי לגן ירק — מ"א כא ב
טוב ארחת ירק — משלי טו יז

Oleris. הַיָּרָק

כגן הירק — דבר' יא י

Rubigo. * יֵרָקוֹן

s דאס געלבווערדען, דאס פאהלווערדען דער געוועקסע, דער קאָרנבראנד. דאס ערבלייכען דעם אנגעזיכטס (ירמ' ל ו).

שדפון ירקון — מ"א ח לז

Et rubigo. וְיֵרָקוֹן

שדפון וירקון — ד"ה ב ו כח

Et rubigine. וּבַיֵּרָקוֹן

ובשדפון ובירקון — דבר' כח כב
בשדפון ובירקון — עמו' ד ט
בשדפון ובירקון — חגי ב יז

In auriginem. לְיֵרָקוֹן

כל פנים לירקון — ירמ' ל ו

Subviridis. * יְרַקְרַק

s גרינליך, דונקעלגרין, גריןגעלב, גאָלדפארבע.

והיה הנגע ירקרק — ויקר' יג מט

In subfulvum. בִּירַקְרַק

בירקרק חרוץ — תהל' סח יד

Subvirides. יְרַקְרַקֹּת

ירקרקת או אדמדמת — ויקר' יד לז

ירש פתרוניו שתים:

Significata ejus duo sunt.

א כל לשון ירושה והורשה ועמו מה שפירושו עניות:

I. Haeredem esse vel fieri, possidere ex haereditate.

Possedit. יָרַשׁ

s אין בעזיטץ נעהמען, בעזיטצען,
יעם: אוים דעם בעזיטצע- פערטרייבען
פערדראַנגען, בעערבען, עראָבערן,
אָרם מאַכען (שופט' יד טו, נאך אנד:
בערויבען, פיעל פאָרם); דעם בע-
זיטצעס בערויבט ווערדען, פעראַרמען;
יעם: עטוואַס צום בעזיטצע געבען,
ערבען לאַססען, פערטרייבען, פער-
טילגען. יוֹרֵשׁ דער ערבע, בעזיטצ-
ערגרייפער, עראָבערער.

מדוע ירש מלכם ירמ' מט א

Et haeres erit. וְיָרַשׁ

ממשפחתו וירש אתה במד' כז יא
וירש ישראל את ירשיו ירמ' מט ב

Possedisti. יָרַשְׁתָּ

הרצחת וגם ירשת מ"א כא יט

Et possidebis. וְיָרַשְׁתָּ

ובאת וירשת את הארץ דבר' ו יח
וירשת אתם יב כט
למען תחיה וירשת את הארץ יו כ

Et possideas eam. וִירִשְׁתָּהּ

וירשתה וישבת בה דבר' יז יד
וכו א
וירשתה והיטבך ל ה

Et haeres sis ear. וִירִשְׁתָּם

וירשתם וישבת בעריהם דבר' יט א
מלפניך וירשתם לא ג

Possederunt. יָרְשׁוּ

אשר ירשו אבתיך דבר' ל ה
כי לא בחרבם ירשו ארץ תהל' מד ד
למצער ירשו עם קדשך ישע' סג יח

Et possidebunt. וְיָרְשׁוּ

וירשו גם הם דבר' ג כ
וירשו גם המה את הארץ
יהוש' א טו
וירשו ארץ ישע' יד כא
וירשו את בתיהם יחזק' ז כד
וירשו בית יעקב עובד' א יז

וירשו הנגב
וירשו את שדה א יט

Et possideant te. וִירֵשׁוּךָ

את עמי ישראל וירשוך יחזק' לו יב

Et possideant eam. וִירֵשׁוּהָ

וישבו שם וירשוה תהל' סט לו
וירשוה קאת וקפד ישע' לד יא
וירשוה בחירי סה ט
נתתי לאבתם וירשוה ירמ' ל ג

Et possideatis. וִירִשְׁתֶּם

וירשתם את הארץ דבר' ד א וד כב
ובאתם וירשתם ח א
וירשתם את הארץ יא ח
וירשתם גוים יא כג
וירשתם אתה יא לא
וירשתם אותה יהוש' א טו
וירשתם את ארצם כג ה

Possedimus. יָרַשְׁנוּ

ואת הארץ הזאת ירשנו דבר' ג יב

Et possidebimus. וְיָרַשְׁנוּ

עלה נעלה וירשנו אתה במד' יג ל

Et possidebimus eam. וִירִשְׁנוּהָ

וירשנוה וי' שם היה יחזק' לה י

Possidens, possessor. יוֹרֵשׁ

והנה בן ביתי יורש אתי בראי' טו ג
אשר אתה יורש אותם דבר' יח יד
בארץ יורש עצר שופ' יח ז
ומיהודה יורש הרי ישע' סה ט
אם יורש אין לו ירמ' מט א

Possessorem. הַיּוֹרֵשׁ · הַיֹּרֵשׁ

ונשמידה גם את היורש ש"ב יד ז
עד הירש אביא לך מיכ' א טו

Possessores. יֹרְשִׁים

אשר אתם ירשים אתם דבר' יב ב

Possessorib. לְיוֹרְשִׁים

שדותיהם ליורשים ירמ' ח י

Possessores suos. יֹרְשָׁיו

ישראל את ירשיו ירמ' מט ב

Haereditate consequens. יֹרֶשֶׁת

וכל בת ירשת נחלה במד' לו ח

הֲלְיָרְשֵׁנוּ

Num ad possidendum nos.

הלירשנו קראתם לנו שופ' יד ט

לָרֶשֶׁת

Possidere, ad possidendum.

לרשת אתה ויקר' כ כ
לרשת אחזה כה מ
לרשת אתה במד' לג נ
לרשת את ארצו דבר' ב ל
לבא לרשת גוים ט א
לרשת את הארץ ט ה
לרשת את ארצם ט ה
לבא לרשת יא ל
לרשת אותם מפניך יב כ
לרשת את הארץ יהוש' א י
לבוא לרשת את הארץ יח ג
את הר שעיר לרשת אותו כד ד
לרשת את הארץ שופ' ב ו
לבא לרשת את הארץ יח ט
לבוא לרשת את הארץ נחמ' ט ט
וירוממך לרשת ארץ תהל' לז ל
לרשת את ארץ האמרי עמ' ב י
לרשת משכנות לא לו חבק' א ו

Ad possidendum. לָרָשֶׁת

לבוא לרשת נחמ' ט כ

Ad possidere te. לְרִשְׁתְּךָ

לרשתך את ארץ מגרך בראי' כח

Ad possidend. eam. לְרִשְׁתּוֹ

אל כרם נבות היזרעאלי לרשתו
מ"א כא
אשר ירד שם לרשתו כא

Ad possidend. eam. לְרִשְׁתָּהּ

הארץ הזאת לרשתה בראי' טו
את הארץ הזאת לרשתה דבר' ג
באים שמה לרשתה ד
עברים שמה לרשתה ד יד וא
את הירדן שמה לרשתה ד
נתן להם לרשתה ה
אשר אתם עברים שמה לרשתה
ו
אשר אתה בא שמה לרשתה ז
וא
עברים שמה לרשתה יא
בא שמה לרשתה יא
אלהי אבתיך לך לרשתה יב
נת

[...]תן לך נחלה לרשתה טו ד וכה יט
[...]תן לך לרשתה יט ב וכא א
[...]א שמה לרשתה כג כא וכח כא
וכח סג ול יז
[...]לבא שמה לרשתה ל יח
[...]את הירדן שמה לרשתה לא יג
ולב מז
[...]תן לכם לרשתה יהוש' א יא
[...]נשארה הרבה מאד לרשתה יג א
[...]אשר אתם באים לרשתה עזר' ט יא

Possideto. יְרָשָׁה

[...]ם ודרום ירשה דבר' לג כג

Posside. רֵשׁ

[...]ש כאשר דבר יי' דבר' א כא
[...]ש את כרם נבות מ"א כא טו

Idem. רָשׁ

[...]את ארצו החל רש דבר' ב כד
[...]את ארצו החל רש ב לא

Et possidete. וּרְשׁוּ

[...]באו ורשו את הארץ דבר' א ח
[...]עלו ורשו את הארץ ט כג

Possidebo eam. אִירָשֶׁנָּה

[...]במה ארע כי אירשנה ברא' טו ח

Possidebis. תִּירָשׁ

[...]תו תירש שופ' יא כד

Possidebis eum. תִּירָשֶׁנּוּ

[...]אתה תירשנו שופ' יא כג

Haeres erit, possidebit. יִירַשׁ

[...] לא יירש בן האמה ברא' כא י
[...]רעו יירש ארץ תהל' כה יג

Possidebit. יִירָשׁ

[...]רעך גוים יירש ישעי' נד ג

Et possidebit. יִירַשׁ . וְיִירַשׁ

[...]רש זרעך את שער איביו
ברא' כב יז
[...]יירש זרעך את שער שנאיו כד ס
[...]יירש הר קדשי ישעי' נז יג

Et possedit. וַיִּירַשׁ

[...]יירש את ארצו מארנן במד' כא כד
[...]יירש ישראל את כל ארץ
שופ' יא כא

ויירש את הארץ יחזק' לג כד

Possidebit te. יִירָשְׁךָ

לא יירשך זה ברא' טו ד

Idem. יִירָשֶׁךָּ s

הוא יירשך ברא' טו ד

Possidebit eos. יִירָשֵׁם

קימוש יירשם הוש' ט ו

Possidebit. תִּירַשׁ

ושפחה כי תירש גברתה משלי ל כג

Possidebimus. נִירָשׁ

מפנינו אותו נירש שופ' יא כד

Possideamus. נִירְשָׁה

נירשה לנו את נאות תהל' פג יג

Possidebitis. תִּירְשׁוּ

תירשו את אדמתם ויקר' כ כד
תירשו את הארץ הטובה
ד"ה א כח ח

Possidebitis. תִּירָשׁוּ

והארץ תירשו יחזק' לג כה ולג כו

Possidebitis. תִּירָשׁוּן

בארץ אשר תירשון דבר' ה לג

Et possedistis. וַתִּירְשׁוּ

ותירשו את ארצם יהוש' כד ח

יִירְשׁוּ . יִרְשׁוּ

Possidebunt, possideant.

למען יירשו בני ישראל במד' לו ח
וקוי יי' המה יירשו ארץ תהל' לז ט
וענוים יירשו ארץ לז יא
כי מברכיו יירשו ארץ לז כב
צדיקים יירשו ארץ לז כט
לעולם יירשו ארץ ישעי' ס כא
למען יירשו את שארית עמו' ט יב
ירשו את ערי הנגב עוב' א כ

Possidebunt. יִירָשׁוּ

ועמל לאמים יירשו תהל' קה מד
בארצם משנה יירשו ישעי' סא ז

Et possidebunt. וְיִרְשׁוּ

ויירשו את הארץ דבר' י יא

וַיִּירְשׁוּ . וַיִּרְשׁוּ

Et possederunt.

ויירשו את ארצו במד' כא לה
ויירשו את ארצו דבר' ד מז
וירשו את ארצם יהוש' יב א
וירשו אותה וישבו בה יט מז
ויירשו את עיר התמרים שופ' ג יג
ויירשו את כל גבול האמרי יא כב
וירשו את שמרון מ"ב יז כד
ויירשו את ארץ סיחון נחמ' ט כב
ויירשו את הארץ ט כד
ויירשו בתים מלאים ט כה
ויבאו וירשו אתה ירמ' לב כג

Possidebunt eam. יִירָשׁוּהָ

ולהם אתננה והם יירשוה דבר' א לט
עד עולם יירשוה ישעי' לד יז

Et possederunt eam. וַיִּרָשׁוּהָ

וירשוה וישבו בה יהוש' כא מג

Possidebunt eos. יִירָשׁוּם

ובני עשו יירשום דבר' ב יב

Et possederunt eos. וַיִּירָשֻׁם

ויירשם וישבו תחתם דבר' ב כא
וב כב

Niph. Pauper fiam. אִוָּרֵשׁ

ופן אורש וגנבתי משלי ל ט

Pauper fias. תִּוָּרֵשׁ

פן תורש אתה וביתך ברא' מה יא
אל תאהב שנה פן תורש משלי כ יג

Pauper fiet. יִוָּרֵשׁ

כי סבא וזולל יורש משלי כג כא

Pih. Possidebit. יְיָרֵשׁ

יירש הצלצל דבר' כח מב

הוֹרִישׁ

Hiph. Possessorem vel haeredem fecit: Possessione expulit.

ולא הוריש מנשה שופ' א כז
לא הוריש את הכנעני א כט
זבולן לא הוריש א ל
אשר לא הוריש א לא
נפתלי לא הוריש א לג
הוריש את האמרי יא כג
כל אשר הוריש יי' יא כד
אשר

אשר הוריש יי׳ מ״א יד כד

אשר הוריש יי׳ מפני כא כו

אשר הוריש יי׳ אתם מ״ב יז ג

אשר הוריש יי׳ מפני יז ח וכא ב

אשר הוריש יי׳ ד״ה ב כח ג ולג ב

Et expellet. וְהוֹרִישׁ

והוריש יי׳ את כל הגוים דבר׳ יא כג

והוריש אתם יהוש׳ כג ה

Expulit eum. הוֹרִישׁוֹ

והורש לא הורישו יהוש׳ יז יג

והוריש לא הורישו שופ׳ א כח

כי לא הורישו א לב

Expulisti. הוֹרַשְׁתָּ

הורשת את ישבי הארץ ד״ה ב כ ז

ידך גוים הורשת , תהל׳ מד ג

Possidere fecisti nos. הוֹרַשְׁתָּנוּ

אשר הורשתנו ד״ה ב כ יא

Et expulisti eos. וְהוֹרַשְׁתָּם

והורשתם והאבדתם מהר דבר׳ ט ג

Et expellam eos. וְהוֹרַשְׁתִּים

אולי יי׳ אותי והורשתים יהוש׳ יד יב

Expulerunt. הוֹרִישׁוּ

ולא הורישו בני ישראל יהוש׳ יג יג

ולא הורישו את הכנעני יז י

לא הורישו בני בנימן שופ׳ א כא

Et expelletis. וְהוֹרַשְׁתֶּם

והורשתם את כל במד׳ לג נב

והורשתם את הארץ לג נג

והורשתם את העיר יהוש׳ ח ז

וְהוֹרַשְׁתֶּם

Et possidendam tradatis.

והורשתם לבניכם עזר׳ ט יב

Expellens est. מוֹרִישׁ

מוריש אותם מפניך דבר׳ יח יב

יי׳ מוריש ומעשיר ש״א ב ז

Expellit eos. מוֹרִישָׁם

מורישם מפניך דבר׳ ט ד וט ה

וְהוֹרֵשׁ

Et expellendo, expellere.

והורש יוריש מפניכם יהוש׳ ג י

והורש לא הורישו יז יג

Idem. וְהוֹרֵשׁ

והוריש לא הורישו שופ׳ א כח

לְהוֹרִישׁ

Expellere, ad expellend.

להוריש גוים דבר׳ ד לח

להוריש את הערים יהוש׳ יז יב

להוריש את הגוים כג יג

כי לא להוריש שופ׳ א יט

להוריש איש מפניהם ב כא

Expellere eum. הוֹרִישׁוֹ

עד הורישו את איביו במד׳ לב כא

Expellere eas. הוֹרִישָׁם

לבלתי הורישם מהר שופ׳ ב כג

Expellere eas. לְהוֹרִישָׁם

איכה אוכל להורישם דבר׳ ז יז

בני יהודה להורישם יהוש׳ טו סג

Expellam. אוֹרִישׁ

כי אוריש גוים מפניך שמו׳ לד כד

Et expellam eum. וְאוֹרִשֶׁנּוּ

אכנו בדבר ואורשנו במד׳ יד יב

Expellam eos. אוֹרִישֵׁם

אורשם מפני בני ישראל יהוש׳ יג ו

Expelles. תּוֹרִישׁ

כי תוריש את הכנעני יהוש׳ יז יח

וְתוֹרִישֵׁנִי

Et possidere facis me.

ותורישני עונות נעורי איו׳ יג כו

Expellet. יוֹרִישׁ

יוריש מפניכם יהוש׳ ג י

Et expulit. וַיּוֹרֶשׁ . וַיֹּרֶשׁ

ויורש את האמרי במד׳ כא לב

ויורש את האמרי לב לט

וירש משם כלב יהוש׳ טו יד

ויורש יי׳ מפניכם כג ט

וירש את ההר שופ׳ א יט

ויורש משם את א כ

Possidere fecit te. יוֹרִישְׁךָ

את אשר יורישך כמוש שופ׳ יא כד

Expellet eam. יֹרִשֶׁנּוּ

מבטנו ירשנו אל איו׳ כ טו

Expellet eam. יוֹרְשֶׁנָּה

חרעו יורשנה במד׳ יד כד

הנה יי׳ יורשנה זכר׳ ט ד

Et expulit eos. וַיֹּרִשֵׁם

ויכם משה וירשם יהוש׳ יג יב

תּוֹרִישֵׁמוֹ

Possidebit eos, vel expellet.

תורישמו ידי שמו׳ טו ט

Expuleritis. תּוֹרִישׁוּ

ואם לא תורישו במד׳ לג נה

Possessio haereditas. יְרֵשָׁה *

s געגענשטאנד דעס בעזיצעס, דיא עראָבערונג (דער פֿיינדע).

והיה אדום ירשה

והיה ירשה במד׳ כד ד

Idem. יְרֻשָּׁה *

s ערבשאַפֿט, בעזיטץ, איגענטהום.

כי ירשה לעשו דבר׳ ב ה

מארצו ירשה וגו׳ את עד ירשה ב ט

לך ירשה וגו׳ נתתיה ירשה ב יט

ירשה לראובני ולגדי יהוש׳ יב ו

ירשה כמחלקתם יב ז

Haereditatis. הַיְרֻשָּׁה

כי לך משפט הירשה ירמ׳ לב ח

Haereditas. יְרֻשַּׁת

ירשת פליטה לבנימן שופ׳ כא יז

ירשת יראי שמך תהל׳ סא ו

Ab haeredit. tua. מִיְּרֻשָּׁתְךָ

לגרשנו מירשתך אשר ד״ה ב כ יא

Haeredit. sua. יְרֻשָּׁתוֹ

לארץ ירשתו דבר׳ ב יט

Ad haeredit. suam. לִירֻשָּׁתוֹ

איש לירשתו דבר׳ ג כ

Haeredit. vestrae. יְרֻשַּׁתְכֶם

לארץ ירשתכם יהוש׳ א טו

למורש

*לְמוֹרַשׁ In haeredit.

s בעזיטצטהום, אויפענטהאלטסארט.

למורש קפד ישע׳ יד כג

מוֹרָשֵׁי Cogitationes.

s בעזיטץ, איינענטהום. בילדליך בעזיטצ-טהום דעס הערצענס, ד: ה: געדאנקע.

מורשי לבב איוב יז יא

מוֹרָשֵׁיהֶם Possessiones suas.

יעקב את מורשיהם עובד׳ א יז

מוֹרָשָׁה Haereditas.

לכם מורשה אני יי׳ שמו׳ ו ח
מורשה קהלת יעקב דבר׳ לג ד
מורשה לשארית הגוים יחזק׳ לו ג

לְמוֹרָשָׁה In haeredit.

נתנה הארץ למורשה יחזק׳ יא טו
לבני קדם למורשה כה ד
ונתתיה למורשה כה י
הארץ למורשה לג כד
למורשה היתה לנו לו ב
ארצי להם למורשה לו ה

*מוֹרֶשֶׁת Haeredit.

s גערבטע, בעזיעגטע, בעזיטצטהום.

אגד: נאמ: פראפר: איינער ארטשאפט, אונווייט פאן גת. (וואהרשיינל: גע-בורטסארט דעס פראפהעטען מִיכָה).

על מורשת גת לד״ק מיכ׳ א יד

ב כל סס תירוש:

II. Mustum.

*תִּירוֹשׁ . תִּירשׁ Mustum.

s מאָוס, יונגער, אונגעגאָהרנער וויין. (איינענטל: דאס אויס טרויבען אָדער פרעסען געוואָננענע). זאפט דער טרויבען (ישע׳ סה ח).

וכל חלב תירוש במד׳ יח יב
דגן תירוש ויצהר דבר׳ כח נא
ראשית דגן תירוש ויצהר
ד״ה ב לא ה
כל עץ תירוש ויצהר נחמ׳ י לח
אבל תירוש אמללה גפן ישע׳ כד ז
על דגן ועל תירש ירמ׳ לא יב

הוביש תירוש יואל א י
היקבים תירוש ויצהר ב כד

וְתִירשׁ . וְתִירוֹשׁ Et mustum.

ורב דגן ותירש בראש׳ כז כח
ודגן ותירש סמכתיו כז לז
אל ארץ דגן ותירוש דבר׳ לג כח
ארץ דגן ותירוש מ״ב יח לב
דגן ותירוש ויצהר ד״ה ב לב כח
ותירוש יקביך יפרצו משלי ג י
ארץ דגן ותירוש ישע׳ לו יז
ויין ותירוש יקח לב הוש׳ ד יא
על דגן ותירוש יתגוררו ז יד
ותירוש יכחש בה ט ב
ותירוש ולא תשתה יין מיכ׳ ו טו
ותירוש ינובב בתלות זכר׳ ט יז

הַתִּירוֹשׁ Mustum.

התירוש והיצהר נחמ׳ ה יא
הדגן התירוש י ט וינ ה
כאשר ימצא התירוש ישע׳ סה ח
ואת התירוש ואת היצהר הוש׳ ב כד
ועל התירוש ועל היצהר חגי א יא

וְהַתִּירוֹשׁ Et mustum.

הדגן והתירוש והיצהר נחמ׳ יג יב
והתירוש והיצהר הוש׳ ב י
הדגן והתירוש והיצהר יואל ב יט

תִּירוֹשִׁי Must. meum.

החדלתי את תירושי שופ׳ ט יג

וְתִירוֹשִׁי Et must. meum.

ותירושי במועדו הושע ב יא

תִּירשְׁךָ Must. tuum.

תירשך ויצהרך דבר׳ יד כג ויח ד

וְתִירשְׁךָ Et must. tuum.

ותירשך ויצהרך דבר׳ ז יג
ויא יד ויב יז

תִּירוֹשֵׁךְ Must. tuum.

ישתו בני נכר תירושך ישע׳ סב ח

וְתִירוֹשָׁם Et must. eorum.

מעת דגנם ותירושם רבו תהל׳ ד ח

s רשת נעטץ, זיעהע רֶשֶׁת.

ישש כל לשון ישישות:

Decrepitus

*יָשִׁישׁ Decrepitus.

s אלטער מאנן, גרייז.

גם שב גם ישיש בנו איוב טו י

*וְיָשֵׁשׁ Et decrepitus.

s דאסזעלבע.

זקן וישש ד״ה ב לו יז

יְשִׁישִׁים Decrepiti.

ואתם ישישים איו׳ לב ו

וִישִׁישִׁים Et decrepiti.

וישישים קמו עמדו איו׳ כט ח

בִּישִׁישִׁים In decrepitis.

בישישים חכמה איוב יב יב

ישב כל לשון ישיבה וכל הנגזר ממנו:

Sedere: Manere, Habitare.

יָשַׁב Habitavit, etc.

s זיך זעטצען, זיטצען (צו ראסטהע, צו גערייכטע, אויף דען טהראָן), טהראָנען, צו פעלדע ליעגען, איינען אָרט בעזעטצט האלטען, רוהיג אָדער אונטהאֶטיג הארען, מיססיג דא זיטצען. בלייבען, פערבלייבען, פערווייילען, יעם: ערווארטען, וואָהנען, בעוואָה-נען, בעוואָהנבאר זיין; בעוואָהנט זיין; אויפשלאגען, אויפשטעללען (איין צעלט); מאכען דאס יעמאנד זיטצע, וואָהנע, דאהער בייא זיך וואָהנען לאססען, אויפנעהמען (איין וייב היימפיהרען (הייראטהען), מאכען דאס בעוואָהנט זייא; בעוואָהנט, וואָהנבאר, בליהענד ווערדען, וואָהנענד געמאכט ווערדען, אנזאססיג ווערדען.

אברם ישב בארץ כנען בראש׳ יג יב
ולוט ישב בערי הככר יג יב
אשר ישב בהן לוט יט כט
אשר ישב לחף ימים שופ׳ ה יז
אשר ישב דוד בשדה פלשתים
ש״א כז ז
אשר ישב בשדה פלשתים כז יא
ויהי כי ישב המלך בביתו ש״ב ז א
וגם ישב שלמה מ״א א טו

ושלמה ישב על כסא דוד אביו
ב יב
ישב שם יואב וכל ישראל יא יז
וירבעם ישב על כסאו מ"ב יג יג
ישב עד לבוא מדברה ד"ה א ה ט
ויהי כאשר ישב דויד יז א
ישב על כסא קדשו תהל' מז ט
ולא ישב אדם שם ירמ' ב ו

Sedit, Habit. יֹשֵׁב

ובמושב לצים לא ישב תהל' א א
יי' למבול ישב כט י
ועמו בעריו ישב ירמ' מט א

Et manebit, Habit. וְיָשַׁב

וישב מחוץ לאהלו ויקר' יד ח
וישב טמא במד' לב יז
וישב בה עד מות הכהן לה כה
ונתנו לו מקום וישב עמם יהוש' כ ד
וישב בעיר ההיא כ ו
וישב שם עד עולם ש"א א כב
ובא וישב על כסאי מ"א א לה
וישב עליו באמת ישע' יו ה
וישב עמי בנוה שלום לב יח
ועבדה וישב בה ירמ' כז יא
וישב ומשל על כסאו זכר' ו יג
וישב ממזר באשדוד ט ו
וישב מצרף ומטהר כסף מלא' ג ג

Desidet, residet. יָשְׁבָה

איכה ישבה בדד איכ' א א
היא ישבה בגוים א ג

Et sedebit, resid. Man. וְיָשְׁבָה

וישבה בביתך דבר' כא יג
וישבה לפתח ביתה משלי ט יד
וישבה העיר הזאת ירמ' יז כה
וישבה ירושלם עוד זכר' יב ו
וישבה תחתיה יד י
וישבה ירושלים לבטח יד יא

Sedisti. יָשַׁבְתָּ

למה ישבת בין המשפתים
שופט' ה יו
ישבת לכסא שופט צדק תהל' ט ה

Et habitabis. וְיָשַׁבְתָּ

וישבת עמו ימים אחדים בראי' כז מד
וישבת בארץ גשן מה י
וישבת בארצם דבר' יב כט

וישבת בעריהם יט א
וירשתה וישבת בה כו א
וישבת בסתר שמו' א יט ב
וישבת אצל האבן כ יט
בית בירושלם וישבת שם מ"א ב לו
אשר לצידון וישבת שם יז ט

Idem. וְיָשַׁבְתָּ

ובתים טבים תבנה וישבת דבר' ח יב

Et habitabis. וְיָשַׁבְתָּה

וירשתה וישבתה בה דבר' יז יד

Sedisti. יָשַׁבְתְּ

על דרכים ישבת להם ירמ' ג ב

Et sedisti. וְיָשַׁבְתְּ

וישבת על מטה כבודה יחזק' כג מא

Habitavi, Sedi. יָשַׁבְתִּי

כי לא ישבתי בבית ש"ב ז ו
כי לא ישבתי בבית ד"ה א יז ה
ישבתי ואבכה נחמ' א ד
לא ישבתי עם מתי שוא תהל' כו ד
לא ישבתי בסוד משחקים ירמ' טו יז
בדד ישבתי טו יז
ישבתי בלב ימים יחזק' כח ב

Et sedi. וְיָשַׁבְתִּי

בצלו חמדתי וישבתי שיר ב ג

Habitarunt. יָשְׁבוּ

אשר ישבו במצרים שמו' יב מ
האמים לפנים ישבו בה דבר' ב י
ישבו החרים לפנים ב יב
רפאים ישבו בה לפנים ב כ
ישבו אבותיכם מעולם יהוש' כד ב
ישבו בקרב הכנעני שופט' ג ה
ומאתים ישבו על הכלים ש"א כה יג
במלאכתו ישבו שם ד"ה א ד כג
ישבו בארץ הבשן ה יא
שבט מנשה ישבו בארץ ה כג
באלה ישבו בני יוסף ז כט
אלה ישבו בירושלם ח כח
ובגבעון ישבו אבי גבעון ח כט
ישבו בירושלם עם אחיהם ח לב
ובירושלם ישבו מן בני יהודה ט ג
אלה ישבו בירושלם ט לד
ובגבעון ישבו אבי גבעון ט לה
ישבו בירושלם עם אחיהם ט לח

אשר ישבו בירושלם
ישבו איש באחזתו נחמ' יא ג
ישבו מבני יהודה יא ד
ישבו בקרית הארבע יא כה
והצרים ישבו בה יג יז
והמלך והמן ישבו לשתות
אסת' ג טו
ולא ישבו בנתיבתיו איוב כד ת
חיתך ישבו בה תהל' סח א
גם ישבו שרים קיט כג
ישבו כסאות למשפט קכב ה
ישבו במצדות ירמ' נא ל
וזרעו ישבו בצלו יחזק' לא ז
ישבו בה אבותיכם לז כה

Habitarunt. יָשְׁבוּ

בצורות ישבו יחזק' לו לה

Et habitabunt. וְיָשְׁבוּ

וישבו שם וירשוה תהל' סט לו
וישבו על אדמתם ירמ' כג ח
וישבו בה יהודה וכל עריו לא כד
וישבו בה בנות יענה נ לט
וישבו על אדמתם יחזק' כח כה
וישבו עליה לבטח
וישבו לבטח כח כו
וישבו במדבר לבטח לד כה
וישבו לבטח לד כח ולח ח
וישבו על הארץ
וישבו עליה לז כה
וישבו איש תחת גפנו מיכ' ד ד
וישבו בה זכר' יד יא

Et habitabunt. וְיָשְׁבוּ

ובנו בתים וישבו ישע' סה כא
ובנו ערים נשמות וישבו עמו' ט יד
בגאון שם יי' אלהיו וישבו מיכ' ה ג

Habitastis. יְשַׁבְתֶּם

אשר ישבתם בה ויקר' יח ג
כימים אשר ישבתם במד' א כ

Et habitabitis. וִישַׁבְתֶּם

וישבתם על הארץ לבטח
ויקר' כה יח
וישבתם לבטח עליה כה יט
וישבתם לבטח בארצכם כו ה
את הארץ וישבתם בה במד' לג נג
וירשתם אתה וישבתם בה
דבר' יא לא
וישבתם

וישבתם בארץ וגו'
וישבתם בטח — יב י
וישבתם בארץ — יחזק' לו כח

יָשַׁבְנוּ *Habitavimus.*

ישבנו בארץ מצרים — דבר' כט טו
ואם ישבנו פה ומתנו — מ"ב ז ד
שם ישבנו גם בכינו — תהל' קלז א

וְיָשַׁבְנוּ *Et habitabimus.*

וישבנו אתכם והיינו לעם — בראׁ' לד טז

יֹשֵׁב . יוֹשֵׁב *Habitans, sedens.*

אני ישב אהל ומקנה — בראש' ד כ
הפרזי אז ישב בארץ — יג ז
והוא ישב בסדם — יד יב
והוא ישב פתח האהל — יח א
ולוט ישב בשער סדום — יט א
ועפרון ישב — כג י
אשר אנכי יושב בקרבו — כד ג
אשר אנכי ישב בארצו — כד לז
והוא יושב בארץ הנגב — כד סב
איש תם ישב אהלים — כה כז
וירא יושב הארץ — נ יא
מדוע אתה יושב לבדך — שמו' יח יד
אשר הוא יושב בה
אשר הוא יושב בהנה — במד' יג יט
עמלק יושב
יושב בהר
יושב על הים — יג כט
אל יושב הארץ הזאת — יד יד
והכנעני יושב בעמק — יד כה
מלך ערד ישב הנגב — כא א
אשר יושב בחשבון — כא לד
והיא יושב ממלי — כב ה
והוא ישב בנגב — לג מ
אשר יושב בחשבון
אשר יושב בעשתרות — דבר' א ד
אשר יושב בחשבון — ג ב וד מו
אלי בקרבי אתה יושב — יהוש' ט ז
ואת האמרי ישב הארץ — כד יח
יושב ההר והנגב — שפט' א ט
ויכו את הכנעני יושב צפת — א יז
ואת היבוסי ישב ירושלם — א כא
ואת ישב דור כ' — א כז
והחוי ישב הר הלבנון — ג ג
והוא ישב בעלית המקרה — ג כ
והוא יושב בחרשת הגוים — ד ב
והוא ישב בשמיר — י א

האמרי יושב הארץ — יא כא
והארב ישב לה בחדר — טז ט
והארב יושב בחדר — טז יב
ועלי הכהן ישב על הכסא — ש"א א ט
יי' צבאות ישב הכרבים — ד ד
והנה עלי ישב על הכסא — ד יג
ושאול יושב בקצה הגבעה — יד ב
והוא בביתו יושב — יט ט
ושאול יושב בגבעה — כב ו
ודוד ישב במדבר — כו ג
אל היבסי יושב הארץ — ש"ב ה ו
ישב הכרובים עליו — ו ב
אנכי יושב בבית ארזים
ישב בתוך היריעה — ז ב
ומפיבשת ישב בירושלם — ט יג
ודוד ישב בירושלם — יא א
הנה יושב בירושלם — טז ג
ודוד יושב בין שני השערים — יח כד
הנה המלך יושב בשער — יט ט
ישב בשבת תחכמני — כג ח
ישב על כסאי ועיני ראות — מ"א א מח
בן ישב על כסאו — ג ו
ישב על כסא ישראל — ח כה
ונביא אחד זקן ישב בבית אל — יג יא
ישב תחת האלה — יג יד
הנביא הזקן ישב בה — יג כה
אשר הוא ישב שם — יז יט
ראיתי את יי' ישב על כסאו — כב יט
והנה ישב על ראש ההר — מ"ב א ט
והוא ישב ביריחו — ב יח
ואלישע ישב — ו לב
ישב הכרבים — יט טו
הוא יושב בערער — ד"ה א ה ח
יי' יושב הכרבים — יג ו
הנה אנכי יושב — יז א
ודויד ישב בירושלם — כ א
יושב על כסא ישראל — ד"ה ב ו י
ראיתי את יי' יושב על כסאו — יח יח
ואני ישב משומם — עזר' ט ד
ישב בשער המלך — אסת' ב יט
וב כא וה יג
יושב על כסא מלכותו — ה א
והוא ישב בתוך האפר — איוב ב ח
יושב בשמים ישחק — תהל' ב ד
זמרו ליי' ישב ציון — ט יב
וככפיר ישב במסתרים — יז יב
יושב תהלות ישראל — כב ד
באהליהם אל יהי ישב — סט כו
ישב הכרבים — פ ב

ישב בסתר עליון — צא א
ישב כרובים תנוט הארץ — צט א
והוא יושב לבטח אתך — משלי ג כט
מלך יושב על כסא דין — כ ח
ועתה ישב ירושלם — ישע' ה ג
מאין יושב — ה ט
ישב על כסא — ו א
עם טמא שפתים אנכי ישב — ו ה
ערים מאין יושב — ו יא
אל תירא עמי ישב ציון — י כד
ואמר ישב האי — כ ו
ופח עליך יושב הארץ — כד יז
עון ישב הארץ עליו — כו כא
אלהי ישראל ישב הכרבים — לז טז
נצתה מבלי יושב — ירמ' ב טו
עריך תצינה מאין יושב — ד ז
ואין יושב בהן איש — ד כט
אתן שממה מבלי יושב — ט י
ישב על כסא דוד — כב ל
תחרב מאין ישב — כו ט
איש ישב בתוך העם — כט לב
מאין אדם ומאין יושב — לג י
ישב על כסא בית ישראל — לג יז
מאין יושב — לד כב ונא לז
ישב בית החרף — לו כב
יושב על כסא דוד — לו ל
והמלך יושב בשער בנימן — לח ז
ואני הנני ישב — מ י
ואין בהם יושב — מד ב
מאין יושב כהיום הזה — מד כב
ונצתה מאין יושב — מו יט
כל יושב הארץ — מז ב
מאין יושב בהן — מח ט
ופח עליך יושב מואב — מח מג
אל גוי שליו יושב לבטח — מט לא
ולא יהיה יושב בה — נ ג
לשמה מאין יושב — נא כט
לבלתי היות בו יושב — נא סב
ואל עקרבים אתה יושב — יחזק' ב ו
אליך יושב הארץ — ז ז
אני יושב בביתי — ח א
בתוך בית המרי אתה ישב — יב ב
ואמלל כל יושב בה — הוש' ד ג
יושב מבקעת און — עמו' א ה
יושב מאשדוד — א ח
מאין יושב — צפנ' ב ה
מאין יושב — ג ו
והשפלה ישב — זכר' ז ז

* ותפארת

ותפארת ישב ירושלם יב ז
ינן יי׳ בעד יושב ירושלם יב ח
ועל יושב ירושלם רוח חן יב י

וְיֹשֵׁב *Et permanens.*

וישב קדם סלה תהל׳ נה כ

וְיוֹשֵׁב *Et habitans.*

אפרים ויושב שמרון ישע׳ ט ח

הַיֹּשֵׁב · הַיּוֹשֵׁב

Habitans, sedens.

הישב בחצצן תמר בראש׳ יד ז
הישב על כסאו שמו׳ יא ה ויב כט
ואת העם הישב עליה במד׳ יג יח
כי עז העם הישב בארץ יג כח
והכנעני הישב בהר יד מה
הישב בהר ההוא דבר׳ א מד
הישב בערבה יא ל
האמרי הישב בחשבון יהוש׳ יב ב
היושב בעשתרות ובאדרעי יב ד
היושב בגזר יז י
הישב בארץ העמק יז טז
היושב בעבר הירדן כד ח
אל הכנעני היושב בחברון שופ׳ א י
היושב בגזר א כט
וכחלק הישב על הכלים ש״א ל כד
ואת הכנעני הישב בעיר מ״א ט טז
הישב בדמשק לאמר טו יח
היושב בחצרי נטופתי ד״ה א ט טז
היושב בדרמשק לאמר ד״ה ב טז ב
הישב בשער המלך אסת׳ ו י
העם הישב בה נשא עון ישע׳ לג כד
הישב על חוג הארץ מ כב
הישב בעיר הזאת ירמ׳ כא ט
הישב על כסא דוד כב ב
אל המלך היושב
היושב בעיר הזאת כט טז
הישב בעיר הזאת לח ב

הַיֹּשְׁבִי *Qui residens es.*

הישבי בשמים תהל׳ קכג א

וְהַיֹּשֵׁב *Et qui sederit.*

והישב על הכלי ויקר׳ טו ו

בְּיֹשֵׁב *Apud habitatorem.*

להבאישני בישב הארץ בראש׳ לד ל

לְיוֹשֵׁב *Cum habitatore.*

ברית ליושב הארץ שמו׳ לד יב ולד טו

ליושב ירושלם ישע׳ ח טו
ליושב ירושלם כב כא

לַיּוֹשֵׁב *Sedenti.*

ליושב על המשפט ישע׳ כח ו

מִיּוֹשֵׁב *Prae habitatoribus.*

כי עתה תצרי מיושב ישע׳ מט יט

יֹשְׁבִים · יוֹשְׁבִים

Habitantes, sedentes.

אשר אתם ישבים בה במד׳ לג נה
אשר אתם ישבים בה לה לד
ובקרבו הם ישבים יהוש׳ ט טז
ואתם בקרבנו ישבים ט כב
ובני גד ישבים בה כב לג
אשר אתם ישבים בארצם כד טו
אתם יושבים בארצם שופט׳ ו י
ישבים בגבע בנימן ש״א יג טז
בירכתי המערה ישבים כד ד
ויהודה ישבים בסכות ש״ב יא יא
ויהי הם ישבים על השלחן מ״א יג כ
ישבים איש על כסאו כב י
ובני הנביאים ישבים מ״ב ד לח
אשר אנחנו ישבים שם ו א
ישבים אתו ו לב
מה אנחנו ישבים פה ז ג
והנה שרי החיל ישבים ט ה
בעריהם אשר הם ישבים יז כט
יושבים איש על כסאו ד״ה ב יח ט
היו ישבים בעפל נחמ׳ ג כו
והנתינים ישבים בעפל יא כא
ואוריד כאביר יושבים ישע׳ י יג
על מה אנחנו ישבים ירמ׳ ח יד
ישבים על כסא דוד יז כה
מלכים ישבים לדוד כב ד
כל השרים יושבים לו יב
המה ישבים שם יחזק׳ ג טו
יושבים לפני ח א
ישבים על אדמתם לו יז
כלם ישבים באין חומה לח יא

וְיוֹשְׁבִים · וְיֹשְׁבִים

Et considentes.

ויושבים בגרן ד״ה ב יח ט
וישבים במציר בירושלם לב י

הַיֹּשְׁבִים · הַיּוֹשְׁבִים

Habitantes, sedentes.

איביכם הישבים בה ויקר׳ כו לב
בני עשו הישבים בשעיר דבר׳ ב ד וב ח

הישבים בשעיר ב כב
הישבים בחצרים ב כג
הישבים בשעיר והמואבים ב כט
הישבים בער ב כט
קנה נגד הישבים רות ד ד
ובני ישראל הישבים מ״א יב יז
הישבים את נבות כא ח
הישבים בעירו כא יא
הישבים על החומה מ״ב יח כו
הישבים שם לפנים ד״ה א ד מ
היושבים בערי יהודה ד״ה ב י יז
מאחיכם הישבים בעריהם יט י
ועל הערביים היושבים כו ז
היושבים בערי יהודה לא ו
היהודים הישבים אצלם נחמ׳ ד ו
כל בני פרץ הישבים יא ו
הישבים ראשנה במלכות אסת׳ א יד
הישבים בערי הפרזות ט יט
הישבים על החמה ישע׳ לו יב
הישבים בקברים סה ד
הישבים במדבר ירמ׳ ט כה
הישבים לדוד על כסאו יג יג
הישבים בחצר המטרה לב יב
הישבים בארץ מצרים
הישבים במגדל מד א
היושבים בארץ מצרים מד יג וטו כ
הישבים אל נהר כבר יחזק׳ ג טו
כל הישבים בה יב יט
הישבים בשמרון עמו׳ ג יב
ורעיך הישבים לפניך זכר׳ ג ח

וְהַיֹּשְׁבִים · וְהַיּוֹשְׁבִים

Et habitatores, habitantes.

והישבים הראשנים ד״ה א ט ב
והיושבים ביהודה ד״ה ב ל כה
והישבים בארץ מצרים ירמ׳ כד ח

לַיֹּשְׁבִים *Habitatoribus.*

כי לישבים לפני יי׳ ישע׳ כג יח

יֹשְׁבֵי · יוֹשְׁבֵי *Habitatores.*

ואת כל ישבי הערים בראש׳ יט כה
החוי ישבי הארץ לד ל
חיל אחז ישבי פלשת שמו׳ טו יד
נמגו כל ישבי כנען טו טו
כי אתן בידכם את ישבי הארץ
כג לא
מפני ישבי הארץ במד׳ לב יז
ישבי הארץ מפניכם לג נב

תורישו את ישבי הארץ לג נה
ידיהו את ישבי עירם דבר' יג יד
הכה תכה את ישבי העיר יג טז
כל ישבי הארץ מפניכם יהוש' ב ט
מגו כל ישבי הארץ ב כד
הכנעני וכל ישבי הארץ ז ט
הרג את כל ישבי העי ח כד
החרים את כל ישבי העי ח כו
קנינו וכל ישבי ארצנו ט יא
את כל ישבי הארץ ט כד
כי השלימו ישבי גבעון י א
ל מלכי האמרי ישבי ההר י ו
לתי החוי ישבי גבעון יא יט
ל ישבי ההר מן הלבנון יג ו
סיכי סיחון ישבי הארץ יג כא
על משם אל ישבי דבר טו טו
את היבוסי יושבי ירושלם טו סג
ל ישבי עין תפוח יז ז
את ישבי דאר יז יא
לך משם אל ישבי דביר שופ' א יא
לא להוריש את ישבי העמק
א יט
ואת ישבי דור א כז
ישבי יבלעם א כז
ישבי מגדו א כז
ישבי קטרון ואת יושבי נהלל א ל
ת ישבי עכו ואת יושבי צידון
א לא
ישבי הארץ א לב
ת ישבי בית שמש
את ישבי בית ענת
כנעני ישבי הארץ א לג
ושבי על מדין ה י
הה לראש לכל ישבי גלעד י יח
ראש לכל ישבי גלעד יא ח
הכיתם את יושבי יבש גלעד כא י
ל יושבי קרית יערים ש"א ו כא
ישע דוד את ישבי קעלה כג ה
ישמעו אליו ישבי יבש גלעד לא יא
כל יושבי ירושלם אתו מ"ב כג ב
שבי יעבץ תרעתים ד"ה א ב נה
ישבי גת ח יג
שם היבוסי ישבי הארץ יא ד
אמרו ישבי יבוס לדויד יא ה
נתן בידי את ישבי הארץ כב יח
ל כל ישבי הארצות ד"ה ב טו ה
ישת את ישבי הארץ כ ז
ל ישבי הר שעיר כ כג

ויזן את ישבי ירושלם כא יא
ותזנה את יהודה ואת ישבי ירושלם
כא יג
וימליכו יושבי ירושלם כב א
ואת ישבי ירושלם לב כב
ויעשו יושבי ירושלם לד לב
כתבו שטנה על ישבי יהודה עזר' ד ו
משמרות ישבי ירושלם נחמ' ז ג
לפניהם את ישבי הארץ ט כד
כל ישבי תבל תהל' לג ח
אל כל ישבי הארץ לג יד
האזינו כל ישבי חלד מט ב
וייראו ישבי קצות סה ט
ישיחו בי ישבי שער סט יג
פלשת עם ישבי צור פג ח
אשר יושבי ביתך פד ה
ישבי חשך וצלמות קז י
מרעת יושבי בה קז לד
ישבי בארץ צלמות ישע' ט א
ישבי הגבים העיזו י לא
כל ישבי תבל יח ג
ישבי ארץ תימא כא יד
דמו ישבי אי כג ב
הלילו ישבי אי כג ו
ויאשמו ישבי בה
על כן חרו ישבי ארץ כד ו
כי השח ישבי מרום כו ה
צדק למדו ישבי תבל כו ט
וכל יפלו ישבי תבל כו יח
עם יושבי חדל לח יא
מבית כלא ישבי חשך מב ז
ירנו ישבי סלע מב יא
על כל ישבי הארץ ירמ' א יד
על ישבי הארץ ו יב
ישבי ירושלם מקבריהם ח א
הנני קולע את יושבי הארץ י יח
ועל ישבי ירושלם יא ב
מרעת ישבי בה יב ד
כל ישבי הארץ יג יג
ואת כל ישבי ירושלם יג יג
וכל ישבי ירושלם יז כ
ועל ישבי ירושלם יח יא
וכל ישבי ביתך כ ו
יושבי העיר הזאת כא ו
ואל כל ישבי ירושלם כה ב ולה יז
על כל ישבי הארץ כה כט
אל כל ישבי הארץ כה ל
ועל ישבי ירושלם לו לא ומב יח

אפי וחמתי על ישבי ירושלם מב יח
ישבי בצמא כ' מח יח
ושכנו בסלע ישבי מואב מח כח
ישבי דדן מט ח
אשר חשב אל ישבי תימן מט כ
העמיקו לשבת ישבי חצור מט ל
ואל יושבי פקוד נ כא
ואל ישבי בבל נ לה
ואל ישבי לב קמי נא א
אשר דבר אל ישבי בבל נא יב
ולכל יושבי כשדים נא כד
ודמי אל ישבי כשדים נא לה
כל ישבי תבל איכ' ד יב
אמרו להם ישבי ירושלם יחזק' יא טו
כן נתתי את ישבי ירושלם טו ו
ישבי צידון וארוד כז ח
כל ישבי האיים כז לה
וידעו כל ישבי מצרים כט ו
בהכותי את כל יושבי בה לב טו
ישבי החרבות האלה לג כד
יושבי לבטח לח יא
ישבי על טבור הארץ לח יב
ישבי ערי ישראל לט ט
ריב ליי' עם יושבי הארץ הוש' ד א
ישבו ישבי בצלו יד ח
כל יושבי הארץ יואל א ב
וא יד וב א
ואבלו כל יושבי בה עמו' ט ה
ותבל וכל יושבי בה נחו' א ה
קריה וכל ישבי בה חבק' ב ח וב יז
ועל כל יושבי ירושלם צפנ' א ד
הלילו ישבי המכתש א יא
את כל יושבי הארץ א יח
ישבי חבל הים ב ה
יושבי אחת אל אחת זכר' ח כא
על ישבי הארץ יא ו
אמצה לי ישבי ירושלם יב ה

Et habitatores. **וְיֹשְׁבֵי . וְיוֹשְׁבֵי**

וישבי גבעון שמעו יהוש' ט ג
וישבי עין דר ובנותיה
וישבי תענך ובנותיה
וישבי מגדו יז יא
וישבי בית שמש שופט' א לג
וישבי נטעים ד"ה א ד כג
וישבי ירושלם והמלך ד"ה ב כ טו
וכל יהודה וישבי ירושלם כ יח
שמעוני יהודה וישבי ירושלם כ כ

הוא

חוא ויושבי ירושלם לב כו
כל יהודה וישבי ירושלם לב לג
את יהודה וישבי ירושלם לג ט
וכל איש יהודה וישבי ירושלם
לד ל
וישראל הנמצא ויושבי ירושלם
לה יח
וישבי זנות נחמ׳ ג יג
תבל וישבי בה תהל׳ כד א וצח ז
וישבי ירושלם ירמ׳ ד ד ויא יב
עיר ויושבי בה ח יו
וישבי ירושלם יז כה
מלכי יהודה וישבי ירושלם יט ג
וישבי ירושלם לב לב
אבידה עיר וישבי בה מו ח
עיר וישבי בה טז ב
וישבי ערים רבות זכר׳ ח כ

בְּיוֹשְׁבֵי *In habitatores.*

ביושבי שעיר ד״ה ב כ כג

וּבְישְׁבֵי *Et in habitator.*

ובישבי ירושלם ירמ׳ יא ט
ובישבי האיים לבטח יחזק׳ לט ו

לְיוֹשְׁבֵי *Habitatoribus.*

ברית ליושבי הארץ שופט׳ ב ב
ראשי אבות ליושבי גבע ד״ה א ח ו
ליושבי אילון ח יג
ליושבי ירושלם ד״ה ב לא ד
והרגיז ליושבי בבל ירמ׳ נ לד
ליושבי ירושלם יחזק׳ יב יט

וּלְיֹשְׁבֵי *Et habitatoribus.*

ולישבי ירושלם ירמ׳ לה יג
ולישבי ירושלם דני׳ ט ז
ולישבי ירושלם לחטאת זכר׳ יג א

מִישְׁבֵי · מִיּוֹשְׁבֵי
Ex habitatoribus.

לבד מישבי הגבעה שופט׳ כ טו
איש מיושבי יבש גלעד כא ט
וימצאו מיושבי יבש גלעד כא יב

ישְׁבָיו · יוֹשְׁבָיו *Habitatores ejus.*

אל המקום הזה ועל ישביו מ״ב כב יו
על המקום הזה ועל ישביו כב יט
על המקום הזה ועל יושביו
ד״ה ב לד כד
ולד כז ולד כח

וּלְיוֹשְׁבָיו
Et habitatoribus ejus.

נאם יי׳ וליושביו ירמ׳ יט יב

ישְׁבֶיהָ · יוֹשְׁבֶיהָ
Habitatores ejus.

ותקא הארץ את ישביה ויקר׳ יח כה
בארץ לכל ישביה כה י
ארץ אכלת יושביה במדב׳ יג לב
ארו ארור יושביה שופט׳ ה כג
נמגים ארץ וכל ישביה תהל׳ עה ד
והפיץ ישביה ישע׳ כד א
חנפה תחת ישביה כד ה
על הארץ הזאת ועל ישביה
ירמ׳ כה ט
ואל העיר הזאת ואל ישביה כו טו
לכל יושביה יחזק׳ כו יז
לשמה על ישביה מיכ׳ ז יג

וְישְׁבֶיהָ *Et habitatores ejus.*

וישביה כחגבים ישע׳ מ כב
וישביה כמו כן ימותון נא ו
וישביה כעמרה ירמ׳ כג יד
היא וישביה יחזק׳ כו יז
וישביה דברו שקר מיכ׳ ו יב
וישביה לשרקה ו יו

וְישְׁבֵיהֶם
Et habitatores earum.

איים וישביהם ישע׳ מב י

וְישְׁבֵיהֶן *Et habitatores ear.*

וישביהן קצרי יד מ״ב יט כו
וישביהן קצרי יד ישע׳ לז כז

הַיּשְׁבָה *Quae residet.*

הישבה ביארים נחו׳ ג ח

ישֶׁבֶת · יוֹשֶׁבֶת
Sedens, Habitans.

אשר היא ישבת עליו ויקר׳ טו כג
והיא יושבת תחת תמר שופט׳ ד ה
והיא יושבת בשדה יג ט
יושבת לבטח שופט׳ יח ז
ישבת בירושלם במשנה מ״ב כב יד
והיא יושבת בירושלם ד״ה ב לד כב
והשגל יושבת אצלו נחמ׳ ב ו
צהלי ורני יושבת ציון ישע׳ יב ו
יושבת במצור ירמ׳ י יז
ישבת העמק כא יג

יושבת בת מצרים מו יט
ישבת בת דיבן מח יח
וצפי יושבת ערוער מח יט
תאמר ישבת ציון נא לה
יושבת בארץ עוץ איכ׳ ד כא
ישבת שפיר מיכ׳ א יא
ישבת צאנן א יא
כי חלה לטוב ישבת מרות א יב
יושבת לכיש א יג
יושבת מרשה א טו
ישבת ושקפת זכר׳ א יא
ישבת בת בבל ב יא
יושבת בתוך ה ז
בהיות ירושלם ישבת ז ז

יוֹשָׁבֶת · ישָׁבֶת *Idem.*

ובחמה היא יושבת יהוש׳ ב טו
בתוך עמי אנכי ישבת מלכ׳ ב ד יג

ישַׁבְתְּי כ׳ ישַׁבְתְּ ק׳ *Desidens.*

ישבת בלבנון ירמ׳ כב כג

הַיּשֶׁבֶת · הַיּוֹשֶׁבֶת
Quae habitat.

הישבת בגנים שיר ח יג
היושבת לבטח ישע׳ מז ח
היושבת על שמאולך
היושבת מימינך יחזק׳ יז מו
היושבת על מבואת ים כז ג
היושבת לבטח צפנ׳ ב טו

ישְׁבוֹת · ישְׁבֹת
Inhabitabant, Habitantes.

כי הנה ישבות הארץ ש״א כז ח
אני והאשה הזאת ישבת מ״א ג יז
ישבות על מלאת שיר ה יב
ישבות מבכות את התמוז יחזק׳ ח יד

יָשֹׁב · יָשֹׁיב כ׳ *Sedendo.*

ישב אשב עם המלך ש״א כ ה
s אם ישוב ישבני ק׳ ש״ב טו ח

s שׁוֹב *Habitando.*

אם שוב תשבו בארץ ירמ׳ מב י

שֶׁבֶת · שָׁבֶת *Habitare, sedere.*

רב לכם שבת בהר הזה דבר׳ א ו
ויהי מיום שבת הארון בקרית
ש״א ז ב
שבת אחים גם יחד תהל׳ קלג א
טוב שבת בארץ מדבר משלי כא יט
כ״ב

טוב שבת על פנת גג כה כד
רהב הם שבת ישע' ל ז
ותגישון שבת חמס עמו' ו ג

הַשָּׁבֶת *Sedere, sessio.*

אל מקום השבת מ"א י יט
על מקום השבת ד"ה ב ט יח

בְּשֶׁבֶת *In habitando.*

בשבת ישראל בחשבון שופט' יא כו
בשבת עמי ישראל יחזק' לח יד

בַּשֶּׁבֶת *In sede.*

בשבת תחכמני ש"ב כג ח

כְּשֶׁבֶת *Juxta sedere.*

כשבת המלך אחשורוש אסת' א ב

לְשֶׁבֶת *In habitare.*

לשבת אברם בארץ כנען בראש' יו ג
אשר נטה לשבת ער במד' כא טו

לָשֶׁבֶת . לָשָׁבֶת

Habitare, Ad habitand. sedere.

s לשבת יחדו נ"פ בראש' יג ו
כי ירא לשבת בצוער יט ל
לשבת אתנו להיות לעם אחד לד כב
ויואל משה לשבת שמו' ב כא
אתכם שמה לשבת בה ויקר' כ כב
ערים לשבת לה ב
הערים להם לשבת לה ג
לשוב לשבת בארץ לה לב
לשבת שם לאמר דבר' יג יב
לשבת על האדמה ל כ
כי אם ערים לשבת יהוש' יד ד
לשבת בארץ הזאת יז יב
לתת לנו ערים לשבת כא ב
לשבת בארץ שופט' א כז
ויואל האמרי לשבת א לה
ויואל הלוי לשבת את האיש יז יא
מבקש לו נחלה לשבת יח א
מקום לשבת שם מ"ב ו ב
לא אתה תבנה לי הבית לשבת
ד"ה א יז ד
לשבת על כסא מלכות יי' כח ה
לבנות לו בית לשבת בו ד"ה ב ב ב
לשבת בירושלם נחמ' יא א
המתנדבים לשבת בירושלם יא ב
בנאמני ארץ לשבת עמדי תהל' קא ו
המגביהי לשבת קיג ה

טוב לשבת על פנת גג משלי כא ט
וימתחם כאהל לשבת ישע' מ כב
כתפארת אדם לשבת בית מד יג
לשבת יצרה מה יח
אור לשבת נגדו מז יד
משובב נתיבות לשבת נח יב
לשבת אתם לאכל ירמ' יו ח
לשבת בארץ יהודה מג ד
לשוב לשבת שם מד יד
העמקו לשבת ישבי דדן מט ח
העמיקו לשבת מט ל
לשבת בבתיכם ספונים חגי א ד

מִשֶּׁבֶת *Prae habitare.*

רכושם רב משבת יחדו בראש' לו ז
משבת בשכם שופט' ט מא

שִׁבְתִּי *Sedere me.*

שבתי בבית יי' תהל' כז ד
ידעת שבתי וקומי קלט ב

בְּשִׁבְתִּי *In residendo me.*

בשבתי בגשור בארם ש"ב טו ח

לְשִׁבְתִּי *Ad inhabitare me.*

תבנה לי בית לשבתי ש"ב ז ה

בְּשִׁבְתֵּנוּ *In sedendo nos.*

בשבתנו על סיר הבשר שמו' יו ג

לְשִׁבְתֵּנוּ *Ad habitare nos.*

ולבלתי בנות בתים לשבתנו
ירמ' לה ט

שִׁבְתְּךָ . שִׁבְתֶּךָ

Habitare te, sessio tua.

אל מקום שבתך מ"א ח ל
מכון שבתך וסלחת ח לט
השמים מכון שבתך ח מג וח מט
ממקום שבתך מן השמים
ד"ה ב ו כא
מכון שבתך וסלחת ו ל
השמים ממכון שבתך ו לג
מן השמים ממכון שבתך ו לט
שבתך בתוך מרמה ירמ' ט ו

וְשִׁבְתְּךָ *Et sedere tuun.*

ושבתך וצאתך ובאך מ"ב יט כז
ושבתך וצאתך ובואך ישע' לז כח

בְּשִׁבְתְּךָ *In sedere te.*

בשבתך בביתך דבר' ו ז ויא יט
והיה בשבתך חוץ כג יד

לְשִׁבְתְּךָ *Sedere tuo.*

מכון לשבתך פעלת יי' שמו' טו יז
מכון לשבתך עולמים מ"א ח יג
ומכון לשבתך עולמים ד"ה ב ו ב

בְּשִׁבְתְּכֶם *In habitando vos.*

בשבתכם עליה ויקר' כו לה

שִׁבְתּוֹ *Sedere, sessio ejus.*

ממכון שבתו השגיח תהל' לג יד
מרום שבתו עובד' א ג

בְּשִׁבְתּוֹ *In sedere ipsum.*

בשבתו עם זקני ארץ משלי לא כג

כְּשִׁבְתּוֹ *Juxta sedere ipsum.*

והיה כשבתו על כסא דבר' יז יח
ויהי במלכו כשבתו אל כסאו
מ"א יו יא

לְשִׁבְתּוֹ *Ad sedere suum.*

חמד אלהים לשבתו תהל' סח יז

שִׁבְתָּהּ *Sedere ipsam.*

זה שבתה הבית מעט רות ב ז

שִׁבְתָּם *Sedere ipsos.*

ויהי בתחלת שבתם שם מ"ב יז כה
שבתם וקימתם הביטה איכ' ג סג

בְּשִׁבְתָּם *In habitare eos.*

בשבתם על אדמתם יחזק' לט כו

שֵׁב *Sede, Habita.*

בטוב בעיניך שב בראש' כ טו
שב בזה גם היום ומחר ש"ב יא יב
שב נא פה כי יי' שלחני מ"ב ב ב
וב ד וב ו
לאדני שב לימיני תהל' קי א
שב נא וקראנה באזנינו ירמ' לו טו

וְשֵׁב . וְשֵׁב *Et sede, reside.*

עלה בית אל ושב שם בראש' לה א
שוב ושב עם המלך ש"ב טו יט
הכבד ושב בביתך מ"ב יד י
ושב אתו בתוך העם ירמ' מ ה

שְׁבָה *Sede, consideto.*

קום נא שבה ואכלה בראש' כז יט
שבה עמדי כט יט
ויאמר

ויאמר לו מיכה שבה עמדי שופט' יז י
סורה שבה פה רות ד א
שבה אתי אל תירא ש"א כב כג
עתה שבה בביתך ד"ה ב כה יט

שְׁבוּ
Sedete, considete, Habitate.

שבו לכם פה עם החמור בראש' כב ה
שבו וסחרוה לד י
שבו איש תחתיו שמו' יז כט
שבו לנו בזה עד אשר נשוב כד יד
שבו נא בזה גם אתם במדב' כב יט
ויאמר שבו פה רות ד ב
ויאמר המלך שבו בירחו ש"ב י ה
שבו בארץ ועבדו את מלך בבל מ"ב כה כד
ויאמר המלך שבו בירחו ד"ה א יט ה
שבו בארץ ירמ' מ ט

Sedete. שְׁבוּ

השפילו שבו ירמ' יג יח

Et habitate. וּשְׁבוּ

ושבו על האדמה ירמ' כה ה
ושבו אל האדמה לה טו
ושבו בעריכם מ י

Et inhabitate. וּשְׁבוּ

בנו בתים ושבו ירמ' כט ה וכט כח

Sede, Mane. שְׁבִי

שבי אלמנה בראש' לח יא
ותאמר שבי בתי רות ג יח
שבי עד נמלך ש"א א כג
שבי לארץ ישע' מז א
שבי דומם ובאי בחשך מז ה
קומי שבי ירושלם נב ב

Et sede. וּשְׁבִי

רדי ושבי על עפר ישע' מז א

אֵשֵׁב
Sedebo, Considebo, Manebo.

אנכי אשב עד שובך שופט' ו יח
ואנכי ישב אשב עם המלך ש"א כ ה
לו אהיה ואתו אשב ש"ב טז יח
ועם רשעים לא אשב תהל' כו ה
פה אשב כי אותיה קלב יד
לא אשב אלמנה ישע' מז ח
כי שם אשב לשפט יואל ד יב
כי אשב בחשך מיכ' ז ח

Et sedebo. וְאֵשֵׁב

אבחר דרכם ואשב ראש איוב כט כה
ואשב בהר מועד ישע' יד יג

Et sedi, mansi. וָאֵשֵׁב

ואשב בהר ארבעים יום דבר' ט ט
ואשב על כסא ישראל מ"א ח כ
ואשב על כסא ישראל ד"ה ב ו י
ואשב המה יושבים שם
ואשב שם שבעת ימים יחזק' ג טו

Et sedebo. וְאֵשְׁבָה

ואשבה שם ש"א כז ה

Et sedi. וָאֵשְׁבָה

ואשבה משומם עזר' ט ג

Et habitem. וְאֵשְׁבָה

נשה לי ואשבה ישע' מט כ

Habitabis, Permanebis. תֵּשֵׁב

בית תבנה ולא תשב בו דבר' כח ל
לא תשב במצודה ש"א כב ה
תשב באחיך תדבר תהל' נ כ
ואתה יי' לעולם תשב קב יג
כי תשב ללחום את מושל משלי כג א
אתה יי' לעולם תשב איכ' ה יט

Habitabis. תֵּשְׁבִי

למען לא תשבי יחזק' כו כ

Idem. תֵּשְׁבִי

ימים רבים תשבי לי הוש' ג ג

יֵשֵׁב . יֵשֵׁב
Sedebit, Habitabit, Manebit.

ישב נא עבדך בראש' מד לג
בדד ישב ויקר' יג מו
אשר ישב עליו יטמא טו ד
אשר ישב עליו הזב טו ו
כי בעיר מקלטו ישב במדב' לה כח
עמך ישב בקרבך דבר' כג יז
לא ישב ארון אלהי ישראל עמנו ש"א ה ז
ולמה ישב עבדך כז ה
והוא ישב על כסאי מ"א א יג וא יז וא כד וא ל
ישב על כסא אדני המלך א כ וא מ
וביתו אשר ישב שם ז ה
כי האמנם ישב אלהים על הארץ ח כז
כי האמנם ישב אלהים ד"ה ב ו יח
ונשוא פנים ישב בה איוב כב ח
ויי' לעולם ישב תהל' ט ח
ישב במארב חצרים י ח
ישב עולם לפני אלהים סא ח
לא ישב בקרב ביתי קא ז
לעולם ישב קכה א
כי עם בציון ישב ישע' ל יט
לא יבנו ואחר ישב סה כב
על משפטו ישב ירמ' ל יח
לא ישב שם איש מט יח
לא ישב שם איש מט לג ונ מ
ארץ לא ישב בהן כל איש נא מג
ישב בדד וידם איכ' ג כח
ישב בו לאכל לחם יחזק' מד ג

וַיֵּשֶׁב . וַיֵּשֶׁב
Et habitavit, Consedit, etc.

וישב בארץ נוד בראש' ד טז
וישב באלני ממרא יג יח
וישב במערה יט ל
וישב בהר יט ל
וישב בין קדש ובין שור כ א
וישב במדבר ויהי רבה קשת כא כ
וישב במדבר פארן כא כא
וישב אברהם בבאר שבע כב יט
וישב יצחק עם באר לחי כה יא
וישב יצחק בגרר כו ו
בנחל גרר וישב שם כו יז
וישב עמו חדש ימים כט יד
וישב עשו בהר שעיר לו ח
וישב יעקב לז א
וישב ישראל בארץ מצרים מז כז
ויתחזק ישראל וישב מח ב
וישב יוסף במצרים נ כב
וישב בארץ מדין
וישב על הבאר שמ' ב טו
וישימו תחתיו וישב עליה יז יב
וישב משה לשפט את העם יח יג
וישב העם לאכל ושתו לב ו
וישב העם בקדש במד' כ א
וישב ישראל בכל ערי כא כה
וישב ישראל בארץ האמרי כא לא
וישב ישראל בשטים כה א
למכיר בן מנשה וישב בה לב מ
וישב

וישב גשור ומעכת יהוש׳ יג יג
וישב היבוסי טו סג
וישב הכנעני יז י
ובנה את העיר וישב בה יט נ
וילך וישב את העם שופט׳ א יו
וישב היבוסי א כא
וישב הכנעני א כט
וישב הכנעני בקרבו א ל
וישב האשרי א לב
וישב בקרב הכנעני א לג
וישב תחת האלה ו יא
וישב בביתו ח כט
וישב שם מפני אבימלך ט כא
וישב אבימלך ט מא
וישב בארץ טוב יא ג
וישב ישראל בקדש יא יז
וישב בסעיף סלע עיטם טו ח
וישב אתו שלשת ימים יט ד
וישב ברחוב העיר יט טו
השער וישב שם
פלני אלמני ויסר וישב רות ד א
וישב המלך אל הלחם ש״א כ כד
וישב המלך על מושבו
וישב אבנר כ כה
וישב דוד במדבר
וישב בהר כג יד
וישב דוד בחרשה כג יח
וישב במדבר מעון כג כה
וישב במצדות עין גדי כד א
וישב דוד עם אכיש כז ג
וישב אל המטה כח כג
וישב דוד בצקלג ש״ב א א
וישב דוד במצדה ה ט
וישב ארון יי׳ בית עבד ו יא
וישב לפני יי׳ ז יח
וישב אוריה יא יב
וישב אבשלום בירושלם יד כח
וישב בשער יט ט
וישב על כסאו מ״א ב יט
וישב שמעי בירושלם ב לח
וישב יהודה וישראל לבטח ה ה
וישב ירבעם במצרים יב ב
וישב בה ויצא משם יב כה
וישב בתרצה טו כא
וילך וישב בנחל כרית יז ה
ויבא וישב תחת רתם יט ד
וישב על ברכיה מ״ב ד כ
וישב על כסא המלכים יא יט

וישב בבית החפשית טו ה
וישב בבית אל יז כח
מלך אשור וישב בנינוה יט לז
וישב דויד במצד ד״ה א יא ז
וישב ארון האלהים יג יד
וישב לפני יי׳ ויאמר יז יז
וישב שלמה על כסא יי׳ כט כג
וישב רחבעם בירושלם ד״ה ב יא ה
וישב יהושפט בירושלם יט ד
וישב בית החפשית כו כא
וישב יי׳ מלך לעולם תהל׳ כט י
וישב בנינוה ישע׳ לז לז
וישב שם ירמיהו ירמ׳ לז יז
וישב ירמיהו בחצר המטרה לז כא
ולח יג ולח כח
וישב בתוך העם לט יד
וישב אתו בתוך העם מ ו
וישב על האפר יונה ג ו
וישב מקדם לעיר
וישב תחתיה ד ה

Habitabit, Residebit. תֵּשֵׁב

תשב הנערה אתנו בראש׳ כד נה
תשב בדמי טהרה ויקר׳ יב ד
תשב על דמי טהרה יב ה
וכל אשר תשב עליו טו כ
בכל כלי אשר תשב טו כב
אשר תשב עליו טו כו
לא תשב אשה לי ד״ה ב ח יא
ונקתה לארץ תשב ישע׳ ג כו
לא תשב לנצח יג כ
וצדקה בכרמל תשב לב יו
חצרים תשב קדר מב יא
ארץ מלחה ולא תשב ירמ׳ יז ו
מקצף יי׳ לא תשב נ יג
ולא תשב עוד לנצח נ לט
ולא תשב ארבעים שנה יחזק׳ כט יא
ויהודה לעולם תשב יואל ד כ
פרזות תשב ירושלם זכר׳ ב ח
ואשקלון לא תשב ט ה

Et sedit, hab. etc. וַתֵּשֶׁב

ותשב לה מנגד בראש׳ כא יו
ותשב מנגד ותשא כא יו
בכר הגמל ותשב עליהם לא לד
ותשב בית אביה לח יא
ותשב בפתח עינים לח יד
ותשב באיתן קשתו מט כד
ותשב בקרב ישראל יהוש׳ ו כה
ותשב מצד הקצרים רות ב יד
ותשב את חמותה ב כג
ותשב האשה ותינק ש״א א כג
ותשב תמר ושממה בית אבשלום
ש״ב יג כ
ותשב לימינו מ״א ב יט

Habitabimus. נֵשֵׁב

לא נשב בארץ הזאת ירמ׳ מב יג
לא נרעב ושם נשב מב יד

Et habitavimus. וַנֵּשֶׁב

ונשב במצרים ימים רבים
במדב׳ כ טו
ונשב בגיא מול בית פעור דבר׳ ג כט
ונשב בעבר הירדן יהוש׳ ז ז
ונשב שם ימים שלשה עזר׳ ח לב
ונשב באהלים ירמ׳ לה י
ונשב בירושלם לה יא

Habitabitis. תֵּשֵׁבוּ

ואתנו תשבו בראש׳ לד י

Idem. תֵּשְׁבוּ

בעבור תשבו בארץ גשן
בראש׳ מו לד
תשבו יומם ולילה ויקר׳ ח לה
בסכת תשבו כג מב
ואתם תשבו פה במד׳ לב ו
כי באהלים תשבו ירמ׳ לה ז
אם שוב תשבו בארץ מב י
ולא תשבו בם עמו׳ ה יא

Et habitastis, mansistis. וַתֵּשְׁבוּ

ותשבו בקדש דבר׳ א מו
ותשבו במדבר ימים רבים יהוש׳ כד ז
ותשבו בהם כד יג
מסביב ותשבו בטח ש״א יב יא

Habitabunt, etc. יֵשְׁבוּ

ישבו נא עבדיך בארץ גשן
בראש׳ מז ד
ישבו בארץ גשן מז ו
לא ישבו בארצך שמו׳ כג לג
ישבו בסכת ויקר׳ כג מב
ישבו בעריכם דבר׳ ג יט
כי ישבו אחים יחדו כה ה
ישבו בארץ אשר נתן לכם יהוש׳ א יד
ישבו לך על כסא ישראל
מ״ב י ל וטו יב

אשר ישבו בני ישראל נחמ׳ ח יד
בתים לא ישבו למו איוב טו כח
ישבו בסכה למו ארב לח מ
ישבו לכסא לך תהל׳ קלב יב
ישבו ישרים את פניך קמ יד
ישבו ציים את איים ירמ׳ נ לט
ישבו לארץ ידמו איכ׳ ב י
ובצלו ישבו כל גוים יחזק׳ לא ו
ישבו בני ישראל אין מלך הוש׳ ג ד
לא ישבו בארץ יי׳ ט ג
עד ישבו זקנים זכר׳ ח ד

Habitabunt, Inhab. יֵשֵׁבוּ

ועשירים בשפל ישבו קהל׳ י ו
על הארץ ישבו יחזק׳ כו יז
ובנו בתים ולא ישבו צפנ׳ א יג

Et habitabunt. וְיֵשְׁבוּ

וישבו בארץ בראש׳ לד כא
נאותה להם וישבו אתנו לד כג
וילכו וישבו שם מלכ׳ ב יז כז
וישבו לפניך עמי יחזק׳ לג לא

Et habitarunt. וַיֵּשְׁבוּ

בארץ שנער וישבו שם בראש׳ יא ב
ויבאו עד חרן וישבו שם יא לא
וישבו לאכל לחם לז כה
וישבו לפניו הבכר כבכרתו מג לג
וישבו שרי מואב במדב׳ כב ח
וישבו תחתם דבר׳ ב יב
ויירשם וישבו תחתם ב כא
וישבו שם שלשת ימים יהוש׳ ב כב
וישבו תחתם במחנה ה ח
וישבו בין בית אל ובין העי ח ט
וירשו אותה וישבו בה יט מז
וירשוה וישבו בה כא מג
ויבנו את העיר וישבו בה
שופט׳ יח כח
וישבו ויאכלו שניהם יט ו
וישבו שם לפני יי׳ כ כו
וישבו בסלע רמון כ מז
וישבו שם עד הערב כא ב
ויבנו את הערים וישבו בם כא כג
וישבו שם כעשר שנים רות א ד
הוא ושמואל וישבו בניות ש״א יט יח
וישבו עמו כל ימי היות דוד כב ד
ויבאו פלשתים וישבו בהן לא ז
וישבו בערי חברון ש״ב ב ג
וישבו אלה על הברכה ב יג

ירושלם וישבו שם טו כט
וילכו דמשק וישבו בה מ״א יא כד
בני בליעל וישבו נגדו כא יג
וישבו שלש שנים כב א
וישבו בני ישראל מ״ב יג ה
וישבו שם עד היום יז ו
וישבו בעריה יז כד
וישבו בבאר שבע ד״ה א ד כח
וישבו תחתיהם ד מא
וישבו שם עד היום הזה ד מג
וישבו באהליהם ה י
וישבו בגלעד בבשן ה יז
וישבו תחתיהם עד הגלה ה כב
ויבאו פלשתים וישבו בהם י ז
וישבו בה ויבנו לך בה ד״ה ב כ ח
ואת בנתיה וישבו שם כח יח
וישבו הכהנים עז׳ ב ע
וישבו כל העם ברחוב י ט
וישבו ביום אחד לחדש י יז
וישבו הכהנים והלוים נחמ׳ ז עג
וישבו בסכות ח יז
וישבו שרי העם יא א
וישבו אתו לארץ איוב ב יג
וישבו בפתח שער יי׳ ירמ׳ כו י
וישבו בשער התוך לט ג
וישבו בגרות כמהם מא יז
וישבו לפני יחזק׳ יד א וכ א

Et sederunt. וַיֵּשֵׁבוּ

ויאמר שבו פה וישבו רות ד ב

תֵּישַׁבְנָה כ׳ תְּשׁוּבְנָה ק׳

Inhabitabunt.

ועריך לא תשובנה יחזק׳ לה ט

נוֹשָׁבָה

Niph. Habitata, Inhabitata.

ארץ לא נושבה ירמ׳ ו ח

Habitantur. נוֹשָׁבוּ

כערים אשר לא נושבו יחזק׳ כו יט

נוֹשָׁבָה כ׳ נוֹשָׁבוּ ק׳

Habitantur.

ערים לוא נושבו ירמ׳ כב ו

Ut inhabitentur. וְנוֹשָׁבוּ

ונושבו הערים יחזק׳ לו י

Habitatam. נוֹשֶׁבֶת

נושבת מימים יחזק׳ כו יז

Habitata. נוֹשָׁבֶת

אל ארץ נושבת שמ׳ יז לה

Habitatae. נוֹשָׁבוֹת

על חרבות נושבות יחזק׳ לח יב

Habitatae. הַנּוֹשָׁבוֹת

והערים הנושבות יחזק׳ יב כ

Pih. Et collocent. וְיִשְּׁבוּ

וישבו טירותיהם בך יחזק׳ כה ד

הַהשִׁיב

Hiph. Qui sedere, Habitare fecit.

ההשיב נשים נכריות עז׳ י יד

הוֹשִׁיבַנִי

Qui habitare facit me.

הושיבני במחשכים תהל׳ קמג ג
במחשכים הושיבני איכ׳ ג ו

Habitare feci. הוֹשַׁבְתִּי

הושבתי את בני ישראל ויקר׳ כג מ

Habitare faciam. וְהוֹשַׁבְתִּי

והושבתי אתכם יחזק׳ לו יא
והושבתי את הערים לו לג

Et collocabo te. וְהוֹשַׁבְתִּיךְ

והושבתיך בארץ יחזק׳ כו כ

וְהֹשַׁבְתִּים . וְהוֹשַׁבְתִּים

Et faciam ut habitent.

והשבתים לבטח ירמ׳ לב לז
והושבתים על בתיהם הוש׳ יא יא

וְהוֹשְׁבוֹתִים

Et faciam ut ipsi habitent tranquille.

והושבותים כי רחמתים זכר׳ י ו

הֹשִׁיבוּ

Cohabitare sibi fecerant.

אשר השיבו נשים נכריות עז׳ י יז
השיבו נשים אשדודיות נחמ׳ יג כג

הַהשִׁיבוּ

Qui cohabitare sibi fecerant.

ההשיבו נשים נכריות עז׳ י יח

Collocans est. מוֹשִׁיב

מושיב יחידים ביתה תהל׳ סח ז

משיבי

Collocans. מוֹשִׁבִי

מושיבי עקרת הבית תהל' קיג ט

להושיב · לְהוֹשִׁיב

Ad habitare faciendum.

להושיב עם נדיבים ש"א ב ח
להשיב נשים נכריות נחמ' יג כז

Habitare faciendo. לְהוֹשִׁיבִי

להושיבי עם נדיבים תהל' קיג ח

Habitare facito, colloca. הוֹשֵׁב

הושב את אביך בראש' מז ו

Et collocate. וְהֹשִׁיבוּ · וְהוֹשִׁיבוּ

והשיבו את נבות מ"א כא ט וכא יב
הושיבו שנים אנשים כא י

וַהֲשִׁיבֻהוּ

Et ducite, collocate, sistite eum.

והשיבהו אל אמון ד"ה ב יח כה

Sedere faciam te. אוֹשִׁיבְךָ

עד אושיבך באהלים הוש' יב י

Et collocasti. וַתּוֹשֵׁב

ותושב בערי שמרון מ"ב יז כו

Habitare facies me. תּוֹשִׁיבֵנִי

לבטח תושיבני תהל' ד ט

Et collocavit. וַיּוֹשֵׁב

ויושב יוסף את אביו בראש' מז יא

Et collocavit. וַיֹּשֶׁב · וַיּוֹשֶׁב

וישב אותם בחלח מ"ב יז ו
וישב בערי שמרון יז כד
ויושב שם את בני ישראל
ד"ה ב ח ב
ויושב שם רעבים תהל' קז לו

וַיֹּשִׁיבֵנִי כ' וַיּוֹשִׁיבֵנִי ק'

Et collocavit me.

ויושיבני על כסא דוד אבי מ"א ב כד

Et collocat eos. וַיֹּשִׁבֵם

וישיבם לנצח ויגבהו איוב לו ז

Et cohabitare fecimus. וַנֹּשֶׁב

ונשב נשים נכריות עזר' י ב

Et cohabitare fecistis. וַתֹּשִׁיבוּ

ותשיבו נשים נכריות עזר' י י

Habitabiles efficient. יוֹשִׁיבוּ

וערים נשמות יושיבו ישע' נד ג

Et collocarunt. וַיּוֹשִׁיבוּ

ויושיבו את המלך ד"ה ב כג כ

Et collocaverunt eos. וַיֹּשִׁיבוּם

וישיבום במקום הזה ש"א יב ח

Et fecit residere eos. וַיֹּשִׁבֵם

וישיבם בנחל הבשור ש"א ל כא

וְהוּשַׁבְתֶּם

Hoph. Et habitatores efficiamini.

והושבתם לבדכם ישע' ה ח

Habitabitur. תּוּשָׁב

האומר לירושלם תושב כד"ק
ישע' מד כו

* *Habitatio, sedes.* מוֹשָׁב

s זיטץ, זעססעל, זיטצפלאטץ, גענועל-ליגער קרייז (תהל' א א), וואָהנזיטץ, וואָהנשטאַטטע, וואָהנפלאטץ, וואָהנונג, ציים דעס וואָהנענס (שמות יב מ), דיא וואָהנענדען, בעוואָהנער (שמואל ב ט יב), דאס וואָהנען, דיא לאגע (מ"ב ב יט). בֵּית מוֹשָׁב וואָהנהויז.

עיר מושב לא מצאו תהל' קז ד
ללכת אל עיר מושב קז ז
עיר מושב קז לו

In habitationem. לְמוֹשָׁב

למושב ולמגרש יחזק' מח טו
אוה למושב לו תהל' קלב יג

Habitatio, sedes. מוֹשַׁב

בית מושב עיר חומה ויקר' כה כט
אל מושב הקיר ש"א כ כה
וכל מושב בית ציבא ש"ב ט יב
הנה נא מושב העיר טוב מ"ב ב יט
מושב סמל הקנאה המקנה
יחזק' ח ג
מושב אלהים ישבתי כח ב

Et habitatio. וּמוֹשַׁב

ומושב בני ישראל שמו' יב מ
ומושב עבדיו מ"א י ה
ומושב עבדיו ד"ה ב ט ד

Et in sede. וּבְמוֹשַׁב

ובמושב לצים לא ישב תהל' א א
ובמושב זקנים יהללוהו קז לב

Sedem meam. מוֹשָׁבִי

ברחוב אכין מושבי איוב כט ז

Habitatio, sedes tua. מוֹשָׁבֶךָ

משמני הארץ יהיה מושבך
בראש' כז לט
איתן מושבך במדב' כד כא
כי יפקד מושבך ש"א כ יח

מוֹשָׁבוֹ

Habitatio, sedes ejus vel sua.

מחוץ למחנה מושבו ויקר' יג מו
על מושבו כפעם ש"א כ כה

Habitatio eorum. מוֹשָׁבָם

ויהי מושבם ממשא בראש' י ל

Habitationes. מוֹשְׁבֵי

ובכל מושבי הארץ יחזק' לד יג

מוֹשְׁבֹתֵיכֶם · מֹשְׁבֹתֵיכֶם
מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם

Habitationes vestrae.

בכל מושבתיכם שמו' יב כ
בכל משבתיכם ביום לה ג
לדרתיכם בכל מושבתיכם ויקר' ג יז
בכל מושבתיכם לעוף ז כו
שבת הוא ליי' בכל מושבתיכם כג ג
לדרתיכם בכל משבתיכם כג יד
וכג לא
בכל מושבתיכם לדרתיכם כג כא
כי תבאו אל ארץ מושבתיכם
במדב' טו ב
לדרתיכם בכל מושבתיכם לה כט
בכל מושבותיכם יחזק' ו ו וו יד

מִמּוֹשְׁבֹתֵיכֶם

Ex habitationibus vestris.

ממושבתיכם תביאו ויקר' כג יז

מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם · מוֹשְׁבֹתֵיהֶם

Habitans ipsor.

s בכל מושבותיהם יחזק' ו יד
מכל מושבתיהם לז כג

זאת,

מוֹשְׁבֹתָם · מוֹשְׁבוֹתָם
Habitationes eor.
ואת מושבתם ד"ה א ד לג
ואלה מושבותם לטירותם ו לט

Et habitat. eorum. וּמוֹשְׁבוֹתָם
ואחזתם ומשבותם בית אל
ד"ה א ז כח

In habitat. ipsor. בְּמֹשְׁבֹתָם
היה אור במשבתם שמו' י כג

In habitat. eorum. בְּמוֹשְׁבֹתָם
ואת כל עריהם במושבתם
במדב' לא י

Per habitat suas. לְמֹשְׁבֹתָם
אלופי אדום למשבתם בראש' לו מג

Incola, inquilinus. תּוֹשָׁב *

s (איינגעזעטל: דער וואָהנער, דער זיך בלייבענד אין אירגענד אויפהאַלט, אָהנע דאַס בירגעררעכט צו האבען) בייזאַסס, נעבען גֵר, דער זיך פֿאָר-איבערגעהענד דאָ אויפהאַלט, אַלליין גֵר תּוֹשָׁב אָדער גֵר וְתוֹשָׁב ביל-דעט געוואָהנליך נור איינען בעגריפֿף; נעגענז: איזט אֶזְרָח. סעמאַפֿה: פֿאָם מענשען איבערהויפט אַלס פֿרעמדלינג אונד פילגער אויף דער. וועלט (ד"ה א כט טו).

תושב ושכיר לא יאכל בו
שמו' יב מה
ונמכר לגר תושב כה מז
תושב ככל אבותי תהל' לט יג

Et inquilinus. וְתוֹשָׁב
גר ותושב אנכי עמכם בראש' כג ד
גר ותושב וחי עמך ויקר' כה לה
יד גר ותושב כה מז

Sicut inquilinus. כְּתוֹשָׁב
כשכיר כתושב יהיה עמך ויקר' כה מ

Et inquilino. וּלְתוֹשָׁב
ולגר ולתושב בתוכם במדב' לה טו

Inquilinus. תּוֹשַׁב s
תושב כהן ושכיר ויקר' כב י

Et inquilino tuo. וּלְתוֹשָׁבְךָ
ולשכירך ולתושבך ויקר' כה ו

Et inquilini. וְתוֹשָׁבִים
גרים ותושבים אתם עמדי ויקר' כה כג
ותושבים ככל אבותינו ד"ה א כט טו

Inquilini הַתּוֹשָׁבִים
וגם מבני התושבים ויקר' כה מה

Ex inquilinis. מִתֹּשָׁבֵי
מתשבי גלעד אל אחאב מ"א יז א

ישה לו שני פנים:
Significata ejus duo sunt.

א כל לשון ישות ומציאות:
I. יֵשׁ ***Est, Sunt, Essentia:***

Est, sunt. יֵשׁ s

איינגעזעטל: זיין, דאזיין, פֿאָרהאַנדען זיין, עקסיסטענץ, דאהער וועזענטליכעס, דויערנדעס גוט (משלי ח כא). זעהר הייפֿיג פּאַרטיקעל, עס איזט, עס וואַר, נעגענז: אַיִן. דאגן בעזאָנד: עס איזט דאַ, פֿאָרהאַנדען, עס גיעבט. אִשׁ (ש"ב יד יט) אונד הַאִשׁ (מיכ' ו י) = יֵשׁ = דעם אראם: אִית. יֵשׁ וְיֵשׁ זאָ איזט עס געוויס. יֵשׁ אֲשֶׁר עס גיעבט מאַנכע וועלכע; יֵשׁ וויע-דערהאָלט *alii .... alii* = איינינע, אַנדערע. יֵשׁ לִי איך האַבע (ז: פֿ: א: הָיָה לִי).

אם יש את נפשכם בראש' כג ח
יש יי' במקום הזה כח טז
פן יש בכם שרש פרה דבר' כט יח
גם מספוא יש לחמרינו שופט' יט יט
יש גאל קרוב ממני רות ג יב
ותאמרנה יש ש"א ט יב
כי יש אלהים לישראל יז מו
ועתה מה יש כא ד
כי אם לחם קדש יש כא ה
יש את עבדך מ"ב ב טז
יש אותו דבר יי' ג יב
יש נביא בישראל ה ח

יש ויש תנה את ידך י ט
כי יש שכר לפעלתכם ד"ה ב טו ז
יש עמך מלחמות טז ט
יש ליי' לתת לך הרבה כה ט
להנחיל אהבי יש משלי ח כא
יש מפזר ונוסף עוד יא כד
יש בוטה כמדקרות חרב יב יח
יש מתעשר ואין כל יג ז
יש דרך ישר יד יב וטז כה
כי יש תקוה יט יח
יש זהב ורב פנינים כ טו
כי אם יש אחרית כג יח
יש דבר שיאמר קהל' א י
כי יש אדם שעמלו ב כא
יש אחד ואין שני ד ח
יש להם שכר ד ט
יש רעה חולה ראיתי ה יב
יש רעה אשר ראיתי ו א
יש צדיק אבד ז טו
אשר יש צדיקים ח יד
כי יש לכסף מוצא איוב כח א
עם עור ועינים יש ישעי' מג ח
אם יש עשה משפט ירמי' ה א
ואם יש דבר יי' כז יח
כי יש שכר לפעלתך לא טז
ויאמר ירמיה יש לז יז

Idem. יֶשׁ
וכל יש לו נתן בידו בראש' לט ד
כל אשר יש לו לט ה
אשר יש לו נתן בידו לט ח
יש לנו אב זקן מד כ
יש חרב בידי במדב' כב כט
לחם ויין יש לי שופט' יט יט
אמרתי יש לי תקוה רות א יב
ואם יש בי עון ש"א כ ח
יש פה תחת ידך כא ט
יש עוד אשר נותר ש"ב ט א
ואם יש בי עון והמתני יד לב
ומה יש לי עוד צדקה יט כט
אם יש לי מעוג מ"א יז יב
אם יש גוי וממלכה יח י
אם יש עול בכפי תהל' ז ד
אך יש אלהים שפטים נח יב
אף אין יש רוח קלה יז
אשר יש בה הרבה יונה ד יא

Idem. אִשׁ
אם אש להמין ש"ב יד יט
ויש

Et est, et quidam. וְיֵשׁ

ויש אשר יהיה הענן במד׳ ט כ וט כא
ויש יי׳ עמנו שופט׳ ו יג
ויש מהם נשים עזר׳ י מד
ויש אשר אמרים נחמי׳ ה ב וה ג וה ד
ויש מכנתינו ה ה
ויש דעה בעליון תהל׳ עג יא
ומחר אתן ויש אתך משלי ג כח
ויש נספה בלא משפט יג כג
ויש אהב דבק מאח יח כד
אם מצאת ויש אחרית כד יד
ויש רשע מאריך קהל׳ ז טו
ויש תקוה לאחריתך ירמי׳ לא יז

Idem. וָיֵשׁ

יש ויש תנה את ידך מלכ׳ ב י טו

Et est. וְיֵשׁ

ויש בם אנשי חיל בראש׳ מז ו

Cum h. int: sitne. הַאִשׁ

עוד האש בית רשע מיכ׳ ו י

Idem. הֲיֵשׁ

היש בית אביך בראש׳ כד כג
היש לכם אח מג ז
היש בה עץ במד׳ יג כ
היש פה איש שופט׳ ד כ
היש בזה הראה ש״א ט יא
היש לדבר לך מ״ב ד יג
היש את לבבך ישר י טו
קרא נא היש עונך איוב ה א
היש בלשוני עולה ו ל
היש מספר לגדודיו כה ג
היש למטר אב לח כח
לראות היש משכיל תהל׳ יד ב ונג ג
היש בהבלי הגוים ירמ׳ יד כב
היש בלב הנבאים כג כו

Quod est. שֶׁיֵּשׁ

שיש יתרון לחכמה קהל׳ ב יג

Es tu. יֶשְׁךָ

אם ישך נא מצליח בראש׳ כד מב
אם ישך משלח את אחינו מג ד
אם ישך מושיע בידי שופט׳ ו לו

Estis. יֶשְׁכֶם

אם ישכם עשים חסד בראש׳ כד מט

הֲיִשְׁכֶם

Estis vos, cum h. int:

הישכם אהבים את יי׳ דבר׳ יג ד

Est ipse. יֶשְׁנוֹ

אשר ישנו פה עמנו דבר׳ כט יד
אם ישנו ביונתן ש״א יד לט
והיה אם ישנו בארץ כג כג
ישנו עם אחד אסת׳ ג ח

ב כל מה מוסיה:

II. Essentia, Substantia: late sumitur.

Essent. substant. תּוּשִׁיָּה *

s (גרונדבעדייטונג וואהרהאפטעס זיין, ווירקליכעס וועזען). איינענטל: פעזטעס, שטיטצענדעס, ווירקליכעס, דאהער שטיטצע, הילפע, רעטטונג, הייל, קראפט, איינזיכט, וויזהייט, פער־שטאנדיגעס, ריכטיגעס, קלוגער ראטה, ראטהשלאג. (איוב ל כב) אים כתיב תְּשֻׁוָה = תְּשׁוּאָה (דאס א פאללט הייפיג וועג, וויא גֵוָה פיר גאוה) פאן שָׁאָה טאזען אונד קראכען דעם ווינדעס.

ולא תעשנה ידיהם תושיה איוב ה יב
ותמגגני תשיה ל כב
יצפן לישרים תושיה משלי ב ז
נצר תושיה ומזמה ג כא
בכל תושיה יתגלע יח א
הגדיל תושיה ישע׳ כח כט

Et substantia, Essent, וְתוּשִׁיָּה

ותושיה נדחה ממני איוב ו יג
עמו עז ותושיה יב טז
ותושיה לרב הודעת כו ג
לי עצה ותושיה משלי ח יד
ותושיה יראה שמך מיכ׳ ו ט

Essentiae. לְתוּשִׁיָּה

כי כפלים לתושיה איוב יא ו

ישח מה מפירושו הכנעה. ולד״ל מגזרת שחה או שוח:

Depressio.

Et depressio tua. וְיֶשְׁחֲךָ *

s ניעדערגעשלאגענהייט, קוממער; אנד: הייססהונגער, לעערהייט דעס מאגענס, דאס צוזאממענשרומפפען.

וישחך בקרבך מיכ׳ ו יד

ישט ופירושו מלוח היד:

Porrigere, Extedere.

Hiph. Extendet. יוֹשִׁיט

s אויסשטרעקקען, הינשטרעקקען, ענט געגענרייכען.

מאשר יושיט לו המלך אסת׳ ד יא

Et extendit. וַיּוֹשֶׁט

ויושט המלך לאסתר אסת׳ ה ב וח ד

ישם לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א מה מפירושו שממה:

I. Desolari.

Desoletur. תֵּשָׁם

s וויסט, אֶדע זיין, (יחזק׳ יט ז) זיך ענטזעטצען.

והאדמה לא תשם בראש׳ מז יט

Idem. תֵּשַׁם

למען תשם ארצה יחזק׳ יב יט

Et desolata. וַתֵּשַׁם

ותשם ארץ ומלאה יחזק׳ יט ז

Desolabuntur. תִּישַׁמְנָה

והבמות תישמנה יחזק׳ ו ו

ב כל מה ישימון:

II. Solitudo.

Solitudo. יְשִׁימוֹן *

s וויסטע, איינאָדע; מיט דעם ארטי־קעל, איינע דורך דען צוזאממענהאנג בעשטיממטע וויסטע.

ובתהו ילל ישימן דבר׳ לב י

Solitudo. הַיְשִׁימֹן . הַיְשִׁימוֹן

ונשקפה על פני הישימן במד׳ כא כ
הנשקף על פני הישימן כג כח

אשר

אשר מימין הישימון ש״א כג יט
אל ימין הישימון כג כד
על פני הישימון כו א וכו ג

בִּישִׁימוֹן · בִּישִׁמֹן
In solitudine.

בצעדך בישימון תהל׳ סח ח
יעציבוהו בישימון עח מ
וינסו אל בישימון קו יד
בישימון דרך קז ד
בישימון נהרות ישעי׳ מג יט
נהרות בישימן מג כ

* הַיְשִׁמֹת · הַיְשִׁימוֹת
Jeschimoth n. p.

s בֵּית הַיְשִׁימוֹת נאָם: פּראָפּר: איינער מאָאַבּיטישען שטאָדט.

על הירדן מבית הישמת במד׳ לג מט
דרך בית הישמת יהוש׳ יב ג
הפסגה ובית הישמות יג כ
צבי ארץ בית הישימות יחזק׳ כה ט

ישן לו שני פנים:
Significata ejus duo sunt.

א כל לשון ישנה:

I. Dormire.

Dormivi. יָשַׁנְתִּי

s (איינענטל: שלאָפֿף, אונטהאַטיג, מידע זיין) דאהער שלאָפֿען, איינשלאָפֿען, איבערטראַגען פֿאָן דער אונטהאַטיגקייט (תהל׳ קכא ד), פֿאָם טאָדעסשלאָפֿע (איוב ג יג); איינשלאָפֿערן, שלאָפֿען מאַכען, שלאָפֿען לאָססען.

ישנתי אז ינוח לי איוב ג יב

Et dormient. וְיָשְׁנוּ

וישנו שנת עולם ירמ׳ נא לט ונא נז
וישנו ביערים יחזק׳ לד כה

Dormire. לִישׁוֹן

איננו מניח לו לישון קהל׳ ה יא

Dormiam. אִישַׁן

פן אישן המות תהל׳ יג ד

Et dormiam. וְאִישָׁן

אשכבה ואישן תהל׳ ד ט

Et dormiam. וָאִישָׁנָה

אני שכבתי ואישנה תהל׳ ג ו

Dormies. תִּישַׁן

עורה למה תישן יי׳ תהל׳ מד כד

Dormiet. יִישָׁן

הנה לא ינום ולא יישן תהל׳ קכא ד
לא ינום ולא יישן ישע׳ ה כז

Et dormivit. וַיִּישַׁן

ויישן תחת רתם אחד מ״א יט ה

Et dormivit. וַיִּישָׁן

תרדמה על האדם ויישן בראש׳ ב כא
ויישן ויחלם שנית מא ה

Dormient. יִשְׁנוּ

כי לא ישנו משלי ד טז

וַתְּיַשְּׁנֵהוּ
Pih. Et dormire fecit eum.

ותישנהו על ברכיה שופט׳ טז יט

Dormiens. יָשֵׁן

s (איינענטל: פּארטיציפּ:) אדיעקט: שלאָפֿענד. יְשֵׁנֵי אַדְמַת עָפָר דיא טאָדטען. דּוֹבֵב שִׂפְתֵי יְשֵׁנִים בערעדט מאַכט דיא ליפּפּען דער שלאָפֿענדען, ד: ה: דאס בערוישט ענטשלאָפֿענע לויט טרייםענד רעדען.

והנה שאול שכב ישן במעגל ש״א כו ז
אולי ישן הוא ויקץ מ״א יח כז

Sicut dormiens. כְּיָשֵׁן

ויקץ כישן אדני תהל׳ עח סה

Dormientes. יְשֵׁנִים

ואין מקיץ כי כלם ישנים ש״א כו יב
דובב שפתי ישנים שיר ז י

De dormientibus. מִיְּשֵׁנֵי

ורבים מישני אדמת עפר דנ׳ יב ב

Dormiens. יְשֵׁנָה

ואמתך ישנה מ״א ג כ
אני ישנה ולבי ער שיר ה ב

Somnus. שֵׁנָה .

s שלאָף. (תהל׳ צ ה) נאך אנד:

טרוימבילד.

זרמתם שנה יהיו תהל׳ צ
אל תתן שנה לעיניך משלי ו
אל תאהב שנה פן תורש כ
שנה בעיניו איננו ראה קהל׳ ח

Somnus. שֵׁנָא

s דאסזעלבע.

כן יתן לידידו שנא תהל׳ קכ

Somnus. שְׁנַת · שְׁנָת

נדדה שנת המלך אסת׳ ו א
אם אתן שנת לעיני תהל׳ קלב
מתוקה שנת העבד קהל׳ ה
וישנו שנת עולם ירמ׳ נא לט ונא נ

Somnus meus. שְׁנָתִי

ותדד שנתי מעיני בראש׳ לא

Et somnus meus. וּשְׁנָתִי

ושנתי ערבה לי ירמ׳ לא

Somnus tuus. שְׁנָתֶךָ

ושכבת וערבה שנתך משלי ג

A somno tuo. מִשְּׁנָתֶךָ

מתי תקום משנתך משלי ו

Et somnus ejus. וּשְׁנָתוֹ

ושנתו נהיתה עליו דנ׳ ב א

A somno suo. מִשְּׁנָתוֹ

וייקץ יעקב משנתו בראש׳ כח
וייקץ משנתו ויסע יתד שופט׳ ט
ויקץ משנתו ויאמר טז
כאיש אשר יעור משנתו זכר׳ ד

Somnum suum. שְׁנָתָם

נמו שנתם תהל׳ עו
ונגזלה שנתם משלי ד

A somno suo. מִשְּׁנָתָם

ולא יערו משנתם איוב יד

Somni. שֵׁנוֹת

מעט שנות משלי ו י וכד ל

Somnus. שְׁנָת

s דאסזעלבע.

אם אתן שנת לעיני תהל׳ קלב
מן

ב כל מה שפירושו זקנה:

II. Vetus.

יָשָׁן *Vetus.*

ז אלט, פֿאָריאָהריג, פֿאָן נעטריידע
אנד אָבזט; איבערטראַגען, אלט פֿאָן
איינער וואָססערלייטונג, פֿאָן איינעם
טהאָרע.

מן התבואה ישן ויקר׳ כה כב
תאכלו ישן כה כב
ואכלתם ישן כו י

וְיָשָׁן *Et vetus.*

ישן מפני חדש ויקר׳ כו י

יְשָׁנִים *Vetera.*

חדשים גם ישנים שיר ז יד

* הַיְשָׁנָה *Vetus.*

את שער הישנה החזיקו נחמ׳ ג ו
על שער הישנה יב לט
למי הברכה הישנה ישע׳ כב יא

וְנוֹשַׁנְתֶּם

Niph. Et inveterati fueritis.

(פארטיצ: מאָנגל: נוֹשָׁן, ווייבל:
נוֹשֶׁנֶת) אלט, זאָפֿלאָז ווערדען,
אָן פֿאָריאָהרינעם אָדער אלטעם גע-
ריידע; אויסגעטראָקקנעט, אלט וואר-
ען, פֿאָם אויסזאַטצע. בילדל: זייט
אנגע אן איינעם אָרטע וואָהנען (דבר׳
ד כה).

ונושנתם בארץ דבר׳ ד כה

נוֹשָׁן *Inveteratum.*

מן נושן ויקר׳ כו י

נוֹשֶׁנֶת *Inveterata.*

צרעת נושנת היא ויקר׳ יג יא

ישע כל לשון ישועה ותשועה:

Salvere, Servare.

הוֹשִׁיעַ

Hiph. Salvavit, servavit.

(קל אוננעברייכל:) רעטטען, בע-
פֿריען, העלפֿען, אונטערשטיטצען,
פֿערליהען. הוֹשִׁיעָה לִי יָדִי
מיינע האַנד הילפֿט מיר, פֿערשאַפֿט
מיר דען זיעג, ד׳ה: אָהנע דיא הילפֿע
איינעם אַנדערן, פֿיר יַד שטעהען אויך
יָמִין אונד זְרוֹעַ. אַנדערם איזט (ש״א
כה כו ולג) צו פֿאַססען; דורך
געוואַלטשטרייך אונטערשטיטצען.
מוֹשִׁיעַ עררעטטער, בעפֿרייער; בע-
פֿרייעט, נערעטטעט, גליקקליך, גע-
האָלפֿען ווערדען. נוֹשָׁע זיעגרייך,
בילדל: (זכרי׳ ט ט) זיעגרייך זיין.

הושיע יי׳ משיחו תהל׳ כ ז

וְהוֹשִׁיעַ *Et servet.*

והושיע את עמי ש״א ט טז

וְהֹשֵׁעַ · וְהוֹשַׁע *Et servet.*

והושע ידך לך ש״א כה כו
והושע ידי לי כה לג
והושע יי׳ את אהלי יהודה זכר׳ יב ז

הוֹשִׁיעוֹ *Servavit eum.*

ומכל צרותיו הושיעו תהל׳ לד ז

הוֹשִׁיעָם *Servavit eos.*

ומלאך פניו הושיעם ישע׳ סג ט

וְהוֹשִׁיעָם *Et servavit eos.*

והושיעם מיד איביהם שופ׳ ב יח
והושיעם יי׳ אלהיהם זכר׳ ט יו

הוֹשִׁיעָה *Servavit.*

ידי הושיעה לי שופט׳ ז ב
וזרועם לא הושיעה למו תהל׳ מד ד
הושיעה לו ימינו צח א

הוֹשַׁעְתָּ *Servasti.*

הושעת זרוע לא עז איוב כו ב

וְהוֹשַׁעְתָּ *Et servabis.*

והושעת את ישראל שופ׳ ו יד
והושעת את קעילה ש״א כג ב

הוֹשַׁעְתָּנוּ *Servasti nos.*

כי הושעתנו מיד מדין שופ׳ ח כב
כי הושעתנו מצרינו תהל׳ מד ח

וְהוֹשַׁעְתִּי *Et servavi, bo.*

אנכי הגדתי והושעתי ישע׳ מג יב
והושעתי לצאני יחזק׳ לד כב
והושעתי אתכם לו כט
והושעתי אותם לז כג
והושעתי את הצלעה צפנ׳ ג יט

וְהוֹשַׁעְתִּיךְ *Et servabo te.*

יחזקו ממך והושעתיך ד״ה א יט יב

וְהוֹשַׁעְתִּים *Et servabo eos.*

והושעתים ביי׳ אלהיהם הוש׳ א ז

הוֹשַׁעְתֶּם *Servastis.*

ולא הושעתם אותי מידם שופ׳ יב ב

מוֹשִׁיעַ *Servans, salvator.*

ואין מושיע לה דבר׳ כב כז
כל הימים ואין מושיע כח כט
לאיביך ואין לך מושיע כח לא
מושיע לבני ישראל שופט׳ ג ט
ויקם יי׳ להם מושיע ג טו
אם ישך מושיע ו לו
ואראה כי אינך מושיע יב ג
אשר הוא מושיע לכם ש״א י יט
ואם אין מושיע אתנו יא ג
ישעו ואין מושיע ש״ב כב מב
ויתן יי׳ לישראל מושיע מ״ב יג ה
מושיע ישרי לב תהל׳ ז יא
מושיע חוסים יז ז
ישועו ואין מושיע יח מב
מושיע ורב והצילם ישע׳ יט כ
ואין מבלעדי מושיע מג יא
אלהי ישראל מושיע מה טו
הנני מושיע את עמי זכר׳ ח ז

וּמוֹשִׁיעַ *Et servator.*

ומושיע אין זולתי ישע׳ מה כא
ומושיע אין בלתי הוש׳ יג ד

הַמּוֹשִׁיעַ *Servator.*

כי חי יי׳ המושיע ש״א יד לט

לְמוֹשִׁיעַ *In servatorem.*

ויהי להם למושיע ישע׳ סג ח

מֹשִׁעִי *Servator meus.*

משעי מחמס ש״ב כב ג

מוֹשִׁיעֵךְ *Servator tuus.*

הנני מושיעך מרחוק ירמ׳ ל י ומו כז

מוֹשִׁיעֵךְ *Servator tuus.*

קדוש ישראל מושיעך ישע׳ מג ג

תעו

Servator tuus. מוֹשִׁיעֵךְ

תעו אין מושיעך ישע׳ מז טו
אני יי׳ מושיעך וגאלך מט כו
כי אני יי׳ מושיעך ס יז

Servator ejus. מוֹשִׁיעוֹ

מושיעו בעת צרה ירמ׳ יד ח

Servator eor. מוֹשִׁיעָם

שכחו אל מושיעם תהל׳ קו כא

Servatores. מוֹשִׁיעִים

תתן להם מושיעים נחמ׳ ט כז
ועלו מושיעים עובד׳ א כא

Servare. הוֹשִׁיעַ

הושיע את עמי ישראל ש״ב ג יח

Et servando. וְהוֹשֵׁעַ

והושע לא יושיעו להם ירמ׳ יא יב

לְהוֹשִׁיעַ
Servare, ad servandum.

להושיע אתכם דבר׳ כ ד
להושיע את ישראל שופ׳ י א
לא אוסיף להושיע אתכם י יג
להושיע את ישראל יג ה
להושיע ברב או במעט ש״א יד ו
והלכתי להושיע לך ש״ב י יא
להושיע עוד את בני עמון י יט
להושיע את בני עמון עוד יט יט
להושיע כל ענוי ארץ תהל׳ עו י
להושיע משפטי נפשו קט לא
רב להושיע ישע׳ סג א
כגבור לא יוכל להושיע ירמ׳ יד ט
להושיע אתכם ולהציל מב יא

וּלְהוֹשִׁיעַ
Et ad salutem praestandam.

ולהושיע אדני לו ש״א כה לא

A servando. מֵהוֹשִׁיעַ

לא קצרה יד יי׳ מהושיע ישע׳ נט א

Ad servandum me. לְהוֹשִׁיעֵנִי

לבית מצודות להושיעני תהל׳ לא ג
צוית להושיעני עא ג
יי׳ להושיעני ישע׳ לח כ

Ad servandum te. לְהוֹשִׁיעֲךָ

להושיעך ולהצילך ירמ׳ טו כ

Ad servan. te. לְהוֹשִׁיעֶךָ

נאם יי׳ להושיעך ירמ׳ ל יא

Ad servandum eam. לְהוֹשִׁיעָהּ

אל העיר הזאת להושיעה מ״ב יט לד
על העיר הזאת להושיעה ישע׳ לז לה

Serva. הוֹשַׁע

הושע עבדך אתה אלהי תהל׳ פו ב
הושע יי׳ את עמך ירמ׳ לא ז

Serva: הוֹשְׁעָה · הוֹשִׁיעָה

ותאמר הושעה המלך ש״ב יד ד
הושיעה אדני המלך מ״ב ו כו
הושיעה יי׳ כי גמר חסיד תהל׳ יב ב
יי׳ הושיעה המלך כ י
הושיעה את עמך כח ט
הושיעה ימינך וענני ס ז וקח ז
אנא יי׳ הושיעה נא קיח כה

Et serva. וְהוֹשִׁיעָה

והושיעה לנו ועזרנו יהוש׳ י ו
והושיעה לבן אמתך תהל׳ פו טז

Serva me. הוֹשִׁיעֵנִי

הושיעני אלהי תהל׳ ג ח
הושיעני למען חסדך ו ה
הושיעני מכל רדפי ז ב
הושיעני מפי אריה כב כב
הושיעני בחסדך לא יז
אלהים בשמך הושיעני נד ג
ומאנשי דמים הושיעני נט ג
הושיעני אלהים סט ב
הושיעני כחסדך קט כו
לך אני הושיעני קיט צד
קראתיך הושיעני קיט קמו
הושיעני ואושע ירמ׳ יז יד

Et ferva me. וְהוֹשִׁעֵנִי

והושעני מכף מלך ארם מ״ב טז ז

Et serva me. וְהוֹשִׁיעֵנִי

הטה אלי אזנך והושיעני תהל׳ עא ב

Serva nos. הוֹשִׁיעֵנוּ

יי׳ אלהינו הושיענו נא מידו
מ״ב יט יט
הושיענו אלהי ישענו ד״ה א יו לה
הושיענו יי׳ אלהינו תהל׳ קו מז
הושיענו מידו ישע׳ לז כ

Et serva nos. וְהוֹשִׁיעֵנוּ

קומה והושיענו ירמ׳ ב כז

Servabo. אוֹשִׁיעַ

במה אושיע את ישראל שופ׳ ו טו
אושיע אתכם ז ז
ואת בניך אנכי אושיע ישע׳ מט כה
כן אושיע אתכם זכר׳ ח יג
ואת בית יוסף אושיע י ו

Et servavi. וָאוֹשִׁיעָה

ואושיעה אתכם מידם שופט׳ י יב

Servabo te. אוֹשִׁיעֵךְ

מאין אושיעך מ״ב ו כז

Servabis. תּוֹשִׁיעַ

כי תושיע בידי את ישראל
שופט׳ ו לו
ואת עם עני תושיע ש״ב כב כח
עם עני תושיע תהל׳ יח כח
אדם ובהמה תושיע יי׳ לו ז
חמס ולא תושיע חבק׳ א ב

Et servabis. וְתוֹשִׁיעַ

ותשמע ותושיע ד״ה ב כ ט

Servabis me. תּוֹשִׁעֵנִי

מחמס תושעני ש״ב כב ג

Servabis nos. תּוֹשִׁיעֵנוּ

אל תושיענו היום הזה יהוש׳ כב כב

Servabit. יְהוֹשִׁיעַ

לא בחרב ובחנית יהושיע יי׳
ש״א יז מז
דלותי ולי יהושיע תהל׳ קטז ו

Servabit. יוֹשִׁיעַ

ואת דכאי רוח יושיע תהל׳ לד יט
כי אלהים יושיע ציון סט לו
יושיע לבני אביון עב ד
ונפשות אביונים יושיע עב יג
אל גוי לא יושיע איכ׳ ד יז
אל אל לא יושיע ישע׳ מה כ
יושיע ישיש עליך צפנ׳ ג יז

Servabit. יוֹשַׁע כ״ק יוֹשִׁיעַ

ושח עינים יושע איוב כב כט

Et servabit. וְיֹשַׁע

קוה ליי׳ וישע לך משלי כ כב

וישע

Et servavit. וַיֹּשַׁע

ישע דוד את ישבי קעלה ש"א כג ה
ישע יי את דוד ש"ב ח ו וח יד
ישע מחרב מפיהם איוב ה טו

Et servavit. וַיּוֹשַׁע

ושע יי ביום ההוא שמו' יד ל
ויושע גם הוא את ישראל שופ' ג לא
ושע יי ביום ההוא ש"א יד כג
ושע יי תשועה גדולה ד"ה א יא יד
ושע יי לדויד יח ו
ושע יי את דויד יח יג
ושע יי את יחזקיהו ד"ה ב לב כב

Servabit me. יוֹשִׁיעֵנִי

יי יושיעני תהל' נה יז

Et servabit me. וְיוֹשִׁיעֵנִי

שלח משמים ויושיעני תהל' נז ד

Servabit nos. יוֹשִׁיעֵנוּ

מלכנו הוא יושיענו ישע' לג כב
שור לא יושיענו הוש' יד ד

Idem. יֹשִׁעֵנוּ

ה ישענו זה ש"א י כז

וְיֹשִׁיעֵנוּ . וְיוֹשִׁיעֵנוּ

Et servabit nos.

ישענו מכף איבינו ש"א ד ג
ושיענו מיד פלשתים ז ח
נו לו ויושיענו ישע' כה ט

Et servabit te. וְיוֹשִׁיעֶךָ

ושיעך בכל עריך הוש' יג י

Servabit te. יוֹשִׁעֲךָ

יושעך יי מ"ב ו כז

Servabit vos. וְיֹשִׁעֲכֶם

יבוא וישעכם ישע' לה ד

Servabit eum. יוֹשִׁיעֶנּוּ

רתו לא יושיענו ישע' מו ז

Servabit eos. יוֹשִׁיעֵם

צוקותיהם יושיעם תהל' קז יג
וקז יט

Et servabit eos. וְיוֹשִׁיעֵם

שיעם כי חסו בו תהל' לז מ
חם ישמע ויושיעם קמה יט

Et servavit eos. וַיּוֹשִׁיעֵם

לבני ישראל ויושיעם שופט' ג ט
ויושיעם ביד ירבעם בן יואש מ"ב יד כז
ויושיעם למען שמו תהל' קו ח
ויושיעם מיד שונא קו י

Et servavit eas. וַיּוֹשִׁעָן

ויקם משה ויושען שמו' ב יז

Servabit te. תּוֹשַׁע

כי תושע לך ימינך איוב מ יד

Et servavit. וַתּוֹשַׁע

ותושע לו זרעו ישע' נט טז
ותושע לי זרעי סג ה

Servabit me. תּוֹשִׁיעֵנִי

וחרבי לא תושיעני תהל' מד ז

Et servabit me. וְתוֹשִׁיעֵנִי

ותושיעני ימינך תהל' קלח ז

Servabitis. תּוֹשִׁיעוּן

אם אתם תושיעון אתו שופט' ו לא

Servabunt. יוֹשִׁיעוּ

המה יושיעו לכם שופ' י יד
לא יושיעו להם ירמ' יא יב

Servabunt te. יוֹשִׁיעוּךָ

יקומו אם יושיעוך ירמ' ב כח

Et servabunt te. וְיוֹשִׁיעֻךְ

יעמדו נא ויושיעך ישע' מז יג

Et servabunt eos. וְיוֹשִׁיעוּם

מושיעים ויושיעום נחמ' ט כז

Et servarunt eos. וַיּוֹשִׁיעוּם

ויושיעום מיד שסיהם שופ' ב יו

Niph. Servatus. נוֹשַׁע

עם נושע ביי' דבר' לג כט
וישראל נושע ביי' ישע' מה יז

Ac servabimini. וְנוֹשַׁעְתֶּם

ונושעתם מאיביכם במד' י ט

Servati sumus. נוֹשָׁעְנוּ

ואנחנו לא נושענו ירמ' ח כ

Servatus. נוֹשָׁע

נושע ברב חיל תהל' לג יז

Et servatus. וְנוֹשָׁע

צדיק ונושע הוא זכר' ט ט

Et servamini. וְהִוָּשְׁעוּ

פנו אלי והושעו ישע' מה כב

Servabor. אִוָּשֵׁעַ

ומאיבי אושע ש"ב כב ד
ומן איבי אושע תהל' יח ד

Et servabor. וְאִוָּשֵׁעַ

הושיעני ואושע ירמ' יז יד

Et servabor. וְאִוָּשֵׁעָה

סעדני ואושעה תהל' קיט קיז

Servaberis. תִּוָּשֵׁעִי

למען תושעי ירמ' ד יד

Servabitur. יִוָּשֵׁעַ

הולך תמים יושע משלי כח יח
וממנה יושע ירמ' ל ז

Servabitur. תִּוָּשַׁע

בימיו תושע יהודה ירמ' כג ו
בימים ההם תושע יהודה לג טז

Et servabimur. וְנִוָּשֵׁעַ

בהם עולם ונושע ישע' סד ד

Et servabimur. וְנִוָּשֵׁעָה

והאר פניך ונושעה תהל' פ ד וח
האר פניך ונושעה פ כ

Servabimini. תִּוָּשֵׁעוּן

בשובה ונחת תושעון ישע' ל טו

Salus. יֶשַׁע*

s רעטטונג, בעפרייאונג, הילפע, הייל.
אלס פערבאלע מיט דעם אקקוזאט:
(חבק' ג יג) צו הילפע. אָשִׁית
בְּיֶשַׁע (תהל' יב ו) אין זיגע, אין
פריידהייט זעטצען, אין הייל פערזעטצען.

ישע ימינו תהל' כ ז

In salute. בְּיֵשַׁע

אשית בישע יפיח לו תהל' יב ו
בישע אלהים נ כג

לישע

Ad salutem. לְיֵשַׁע

לישע עמך
לישע את משיחך חבק׳ ג יג

Salus. * יֵשַׁע

s הילפֿע, הייל, רעטטונג, פֿרייהייט.
בילדל: זעגנען (דער פֿרוכטבארקייט) (ישעי׳ מה ח). גליקק (ישעי׳ סא י). הייל (תהל׳ קלב טז).

וקדרים שגבו ישע איוב ה יא
וכהניה אלביש ישע תהל׳ קלב יז
תפתח ארץ ויפרו ישע ישע׳ מה ח
כי הלבישני בגדי ישע סא י

A salute. מִיֵּשַׁע

ירחקו בניו מישע איוב ה ד

Salus mea. יִשְׁעִי

מגני וקרן ישעי ש״ב כב ג
וירם אלהי צור ישעי כב מז
כי כל ישעי וכל חפץ כג ה
מגני וקרן ישעי תהל׳ יח ג
וירום אלוהי ישעי יח מז
כי אתה אלהי ישעי כה ה
אלהי ישעי כז ט
על אלהים ישעי סב ח
יצא ישעי ישע׳ נא ה
אוחילה לאלהי ישעי מיכ׳ ז ז
אגילה באלהי ישעי חבק׳ ג יח

Et salus mea. וְיִשְׁעִי

יי׳ אורי וישעי תהל׳ כז א

Salus nostra. יִשְׁעֵנוּ

אלהי ישענו ד״ה א יו לה
תענגו אלהי ישענו תהל׳ סה ו
עזרנו אלהי ישענו עט ט
שובנו אלהי ישענו פה ה
נריעה לצור ישענו צה א

Salus tua. יִשְׁעֵךְ

אלהי ישעך ישע׳ יז י
הנה ישעך בא סב יא

Salus tua. יִשְׁעֶךָ

ותתן לי מגן ישעך ש״ב כב לו
ותתן לי מגן ישעך תהל׳ יח לו
השיבה לי ששון ישעך נא יד
עני באמת ישעך סט יד

Et salus tua. וְיֶשְׁעֲךָ

וישעך תתן לנו תהל׳ פה ח

Salus ejus. יִשְׁעוֹ

וצדקה מאלהי ישעו תהל׳ כד ה
אך קרוב ליראיו ישעו פה י

Salus. * יְשׁוּעָה

s בעפֿרייאונג, הילפֿע, רעטטונג, הייל, גליקק, זיעג. קול יְשׁוּעָה זיעגעס-רוף (תהל׳ קיח טו).

רחוק מרשעים ישועה תהל׳ קיט קנה
ישועה ישית חמות וחל ישע׳ כו א
וביום ישועה עזרתיך מט ח
משמיע ישועה נב ז
וכובע ישועה בראשו נט יז
וקראת ישועה חומתיך ס יח
מרכבתיך ישועה חבק׳ ג ח

Et salus. וִישׁוּעָה

קול רנה וישועה תהל׳ קיח טו

Salus. הַיְשׁוּעָה

הישועה הגדולה הזאת ש״א יד מה
ליי׳ הישועה תהל׳ ג ט
ממעיני הישועה ישע׳ יב ג

In salute. בִּישׁוּעָה

יפאר ענוים בישועה תהל׳ קמט ד

Ad salutem. לִישׁוּעָה

ויהי לי לישועה שמו׳ טו ב
והיתה לי לישועה ש״ב י יא
גם הוא לי לישועה איוב יג יז
ויהי לי לישועה תהל׳ קיח יד
ותהי לי לישועה קיח כא
ויהי לי לישועה משלי יב ב
לישועה רחקה ממנו ישע׳ נט יא

Salus. * יְשׁוּעָתָה

s דאסזעלבע.

אין ישועתה לו תהל׳ ג ג
ישועתה ליי׳ יונה ב י

In salutem. לִישֻׁעָתָה

ולכה לישעתה לנו תהל׳ פ ג

Salutem. יְשׁוּעַת

וראו את ישועת יי׳ שמו׳ יד יג
וראו את ישועת יי׳ ד״ה ב כ יז

מי יתן מציון ישועת ישראל תהל׳ יד ז
את ישועת אלהינו צח ג
את ישועת אלהינו ישע׳ נב י

Salus mea. יְשֻׁעָתִי

וכעב עברה ישעתי איוב ל ט

Salus mea. יְשׁוּעָתִי

ממנו ישועתי תהל׳ סב ב
יי׳ אלהי ישועתי פח ב
אתה אלי וצור ישועתי פט כ
אדני עז ישועתי קמ ח
אל ישועתי אבטח ישע׳ יב ב
ישועתי עד קצה הארץ מט ו
כי קרובה ישועתי נו א

Et salus mea. וִישׁוּעָתִי

אך הוא צורי וישועתי תהל׳ סב ג וסב ז
וישועתי לעולם תהיה ישע׳ נא ו
וישועתי לדור דורים נא ח

In salute mea. בִּישׁוּעָתִי

ואראהו בישועתי תהל׳ צא ט

Salus nostra. יְשׁוּעָתֵנוּ

האל ישועתנו תהל׳ סח כ
אף ישועתנו בעת צרה ישע׳ לג ב

Salus tua. יְשֻׁעָתֶךָ

ישעתך אני תהל׳ לה ג

Salus tua. יְשׁוּעָתְךָ

ישועתך אלהים תשגבני תהל׳ סט ל

Salus tua. יְשׁוּעָתֶךָ

בכל גוים ישועתך תהל׳ סז ג
אהבי ישועתך ע ה

In salute tua. בִּישׁוּעָתֶךָ

כי שמחתי בישועתך ש״א ב א
אגילה בישועתך תהל׳ ט ט
יגל לבי בישועתך יג
נרננה בישועתך כ
גדול כבודו בישועתך כא
פקדני בישועתך קו

Et in salute tua. וּבִישׁוּעָתְךָ

ובישועתך מה יגל מאד תהל׳ כא
לישועתך

לישועתך *Ad salutem tuam.*

לישועתך קויתי יי׳ בראש׳ מט יח
שברתי לישועתך יי׳ תהל׳ קיט קסו

לישועתך *Ad salutem tuam.*

עיני כלו לישועתך תהל׳ קיט קכג
תאבתי לישועתך קיט קעד

ישעתו *Salus ejus.*

וינבל צור ישעתו דבר׳ לב טו

ישועתו *Salus ejus.*

מיום אל יום ישועתו ד״ה א יו כג
מיום ליום ישועתו תהל׳ צו ב
הודיע יי׳ ישועתו צח ב

בישועתו *In salute ejus.*

תשיש בישועתו תהל׳ לה ט
ולא בטחו בישועתו עח כב
ונשמחה בישועתו ישע׳ כה ט

וישועתה *Et salus ejus.*

וישועתה כלפיד יבער ישע׳ סב א

ישועות . ישועת *Salutes.*

מגדול ישועות ש״ב כב נא
מגדל ישועות מלכו תהל׳ יח נא
מעוז ישועות משיחו כח ח
ישועות פניו מב ו
ישועת פני ואלהי מב יב ומג ה
צוה ישועות יעקב מד ה
פעל ישועות בקרב הארץ עד יב
כוס ישועות אשא קיו יג
ישועת בל נעשה ארץ ישע׳ כו יח
חסן ישועת לג ו

ישעות *Idem.*

מי יתן מציון ישעות ישראל
תהל׳ נג ז

* תשועה *Salus.*

s רעטטונג, הילפֿע, הייל, פֿרייהייט,
זיעג. (זיעהע שוע).

מחר תהיה לכם תשועה ש״א יא ט
כי היום עשה יי׳ תשועה יא יג
ויעש יי׳ תשועה גדולה יט ה
ויעש יי׳ תשועה גדולה
ש״ב כג י וכג יב
כי בו נתן יי׳ תשועה לארם
מ״ב ה א

חץ תשועה ליי׳ וחץ תשועה בארם
יג יז
תשועה גדולה ד״ה א יא יד
כהניך יי׳ אלהים ילבשו תשועה
ד״ה ב ו מא
הנותן תשועה למלכים תהל׳ קמד י
שאין לו תשועה קמו ג
ונתתי בציון תשועה ישע׳ מו יג

ותשועה *Et salus.*

ותשועה ברב יועץ משלי יא יד וכד ו

התשועה . התשעה *Salus.*

התשועה הגדלה הזאת שופ׳ טו יח
ותהי התשעה ביום ההוא ש״ב יט ג
וליי׳ התשועה משלי כא לא

לתשועה *In salutem.*

והיית לי לתשועה ד״ה א יט יב
שקר הסוס לתשועה תהל׳ לג יז

תשועת *Salus.*

ושוא תשועת אדם תהל׳ ס יג וקח יג
תשועת עולמים ישע׳ מה יז
ביי׳ אלהינו תשועת ישראל ירמ׳ ג כג

ותשועת *Et salus.*

ותשועת צדיקים מיי׳ תהל׳ לז לט

לתשועת *Ad salutem.*

ודומם לתשועת יי׳ איכ׳ ג כו

תשועתי *Salus mea.*

אדני תשועתי תהל׳ לח כג
אלהי תשועתי נא יו

ותשועתי *Et salus mea.*

ותשועתי לא תאחר ישע׳ מו יג

תשועתך *Salus tua.*

תשועתך כאמרתך תהל׳ קיט מא

תשועתך *Salus tua.*

אהבי תשועתך תהל׳ מ יז
כל היום תשועתך עא טו

ותשועתך *Et salus tua.*

ותשועתך אמרתי תהל׳ מ יא

לתשועתך *Ad salut. tuam.*

כלתה לתשועתך נפשי תהל׳ קיט פא

* למושעות *Ad salutes.*

s רעטטונג, הילפֿסערוויזונג.

האל לנו אל למושעות תהל׳ סח כא

ישפה והוא שם אבן טובה מס:

Jaspis, lapis pret.

* וישפה *Et jaspis.*

s דער יאַזפּיס. איין הארטער עדעל-
שטיין פֿאָן פֿערשיעדענען פֿארבען.

תרשיש ושהם וישפה שמו׳ כח כ
תרשיש שהם וישפה לט יג
תרשיש שהם וישפה יחזק׳ כח יג

ישר כל נמון יושר ומישור:

Rectu esse vel videri.

ישר *Rectum est.*

s גערדע זיין (פֿאָן איינעם וועגע, דער וועדער רעכטס נאָך לינקס אבּ-וויכט), גערדע געהען (ד: ה: גע-ראַדען וועגעס), עבען, פלאַן זיין (פֿאָן איינער געגענד). טראָפּ: רעכט, גוט, געפֿאַלליג זיין, נור אין דער פֿערבינ-דונג יָשַׁר בְּעֵינֵי פ׳; רוהיג, בע-שוויכטיגט זיין (פֿאָן דער וועלע) (חבקוק ב ד); גערדע מאַכען (זיי-נען ספֿאַד) ד: ה: אויף גערדעם ספֿאַדע וואַנדעלן, עבנען, גערדע לייטען, פֿיהרען, בילליגען, פֿיר רעכט האַלטען; צורעכט, פאַססענד געמאַכט ווערדען; עבען מאַכען (דען וועג). דיא גערדע ריכטונג איינהאַלטען, גע-ראַדעאויס בליקקען (משלי ד כה). יְיַשְּׁרֵהוּ (איוב לז ג) נאָך אנד: פֿיעל. נאָך אנד: פֿאָן שָׁרָה לאָז לאַססען, בעפֿרייען. אַשְּׁרוּ (ישעי׳ א יז) נאָך אנד: פֿיעל פֿאָן אָשַׁר.

כי ישר הדבר בעיני כל העם
ד״ה א יג ד
כאשר ישר בעיני היוצר ירמ׳ יח ד
לאשר ישר בעיני כז ה
* אותה

יָשְׁרָה *Recta est.*

אותה קח לי כי היא ישרה שופט' יד ג
לא ישרה נפשו בו חבק' ב ד

יָשְׁרוּ *Rectae fuerunt.*

ולא ישרו בעיניו מ"א ט יב

יִישַׁר *Rectum erit.*

אולי יישר בעיני האלהים במדב' כג כז

וַיִּשַׁר *Et recta fuit.*

וישר הדבר בעיניו ש"א יח כ
וישר הדבר בעיני דוד יח כו

וַיִּישַׁר s *Idem.*

ויישר הדבר בעיני אבשלום ש"ב יז ד
ויישר הדבר בעיני המלך ד"ה ב ל ד

יְשָׁרֵהוּ *Dirigit illud.*

תחת כל השמים ישרהו איוב לז ג

וַתִּישַׁר *Et rectum visum fuit.*

ותישר בעיני שמשון שופט' יד ז

וַיִּשַּׁרְנָה *Et recta iverunt.*

וישרנה הפרות בדרך ש"א ו יב

יִשַּׁרְתִּי
Pih. Rectificavi, Recta pronuncio.

כל פקודי כל ישרתי תהל' קיט קכח

הַמְיַשְּׁרִים *Recta euntes.*

המישרים ארחותם משלי ט טו

יַשְּׁרוּ *Dirigite, aequate.*

ישרו בערבה ישע' מ ג

אֲיַשֵּׁר *Aequabo.*

והדורים אושר כ' אישר ק' ישע' מה ב
וכל דרכיו אישר מה יג

יְיַשֵּׁר *Diriget.*

הוא יישר ארחתיך משלי ג ו

יְיַשֶּׁר־ *Idem.*

ואיש תבונה יישר לכת משלי טו כא

וַיְיַשְּׁרֵם *Et direxit eas.*

ויישרם למטה מערבה ד"ה ב לב ל

תְּיַשֵּׁר *Diriget.*

צדקת תמים תישר דרכו משלי יא ה

מְיֻשָּׁר *Pyh. Directum.*

מישר על המחקה מ"א ו לה

הַוְשַׁר כ' הַיְשַׁר ק' *Hiph. Dirige.*

הישר לפני דרכך תהל' ה ט

אַשְּׁרוּ *Dirigite.*

אשרו חמוץ ישע' א יז

יַיְשִׁרוּ *Hiph. Dirigant visum.*

ועפעפיך יישרו נגדך משלי ד כה

יָשָׁר* *Rectus, rectum.*

s אדיעקט: גערארע (גענענז: פאן קרומם); עבען, פלאן; רעכט, גוט, געפאלליג, וואהלגעפאלליג, נאמענטליך אין דער פערבינדונג בְּעֵינֵי, לִפְנֵי פ'; גערעכט, וואהרהאפט; רעדליך, רעכטליך, רעכטשאפפען, וואהרהאפטיג, זיטטליך גוט; טראפ: יִשְׁרֵי לֵב (ד"ה ב כט לד) רעדליכען, וויללינגען זיננעס. אלס זובשטאנט: דער בעזטע (מיכ' ז ד), פראממע, רעדליכע, רעכטשאפפענע, גערעכטע, בילדל: דיא איזראעליטען (במד' כג י, תהל' קיא א). סֵפֶר הַיָּשָׁר נאך איינינען: בוך דעס רעדליכען, ד: ה: דעס וואהרהייטסליעבענדען פערפאססערס, נאך אנד: בוך דער רעדליכען, ד: ה: ווארין לעבען אונד טהאטען, דער טאפפערן העלדען אונד פראממען בעזונגען זינד, אדער בוך דער געזאנגע, דער ליעדער (ישר מיט פערזעטצ: דעס י זאפיעל אלס שִׁיר), נאך אנד: בוך דער איזראעליטען, ד:ה: נאטיאנאלבוך, (יָשָׁר אלס קאללעקט: פיר איזראעליטען).

חי יי כי ישר אתה ש"א כט ו
כי אז ישר בעיניך ש"ב יט ז
היש את לבבך ישר מ"ב י טו
שם ישר נוכח עמו איוב כג ז

ישר יחזו פנימו תהל' יא ז
כי ישר דבר יי לג ד
שמר תם וראה ישר לז ל
להגיד כי ישר יי צב ט
דרך אויל ישר בעיניו משלי יב ט
יש דרך ישר לפני איש יד יב וז ס
אם זך ואם ישר פעלו כ י
כל דרך איש ישר בעיני: כא ב
חך ישר פעלו כא ח
את האדם ישר קהל' ז כ
ישר מעגל צדיק ישע' כו ז
בדרך ישר ירמ' לא ח
ישר ממסוכה מיכ' ז ד

וְיָשָׁר *Et rectus vel rectum.*

צדיק וישר הוא דבר' לב ד
תם וישר וירא אלהים איוב א א
תם וישר ירא אלהים א ח וב
אם זך וישר אתה ח
וישר העויתי לג כ
טוב וישר יי תהל' כה ח
עשוים באמת וישר קיא ח
וישר משפטיך קיט קל
וישר הוא יבין דרכו משלי כא כ
וישר באדם אין מיכ' ז

הַיָּשָׁר *Rectus, rectum.*

ועשית הישר והטוב דבר' ו י
כי תעשה הישר בעיני יי יב כ
לעשות הישר בעיני יי יג י
כי תעשה הישר בעיני יי כא
כתובה על ספר הישר יהוש' י
איש הישר בעיניו יעשה
שופט' יז ו וכא כ
הנה כתובה על ספר הישר ש"ב א י
לעשות הישר בעיני מ"א יא ל
ועשית הישר בעיני יא ל
לעשות רק הישר בעיני יד
אשר עשה דוד את הישר טו
ויעש אסא הישר טו
לעשות הישר בעיני יי כב
הטיבת לעשות הישר מ"ב י
ויעש יהואש הישר יב
ויעש הישר בעיני יי יד ג וט
וטו לד ויח ג וכב
ולא עשה הישר בעיני יז
לעשות הישר בעיני יי ד"ה ב כ
ויעש יהואש הישר בעיני כד
ויעש

ויעש הישר בעיני יי׳ כה ב וכו ד
וכז ב וכט ב ולד ב
ולא עשה הישר בעיני יי׳ כח א
את הישר בעיני ירמ׳ לד טו
ואל הישר בעיניך מ ד
אל כל הישר בעיניך מ ה
עם הישר הולך מיכ׳ ב ז

Et rectum. וְהַיָּשָׁר

והישר בעיניו תעשה שמו׳ טו כו
הטוב והישר בעיני יי׳ אלהיך
דבר׳ יב כח
ואתם הטוב והישר מ״ב י ג
ויעש אסא הטוב והישר ד״ה ב יד א
ויעש הטוב והישר והאמת לא כ

Et sicut rectum. וְכַיָּשָׁר

כטוב וכישר בעיניך יהוש׳ ט כה
וכישר בעיניכם ירמ׳ כו יג

Rectus. יְשַׁר

ותועבת רשע ישר דרך משלי כט כז

Recti. יְשָׁרִים

תמת נפשי מות ישרים במד׳ כג י
משפטים ישרים נחמ׳ ט יג
ואיפה ישרים נכחדו איוב ד ז
ישמו ישרים על זאת יז ח
פקודי יי׳ ישרים תהל׳ יט ט
וירדו בם ישרים מט טו
יראו ישרים וישמחו קז מב
בסוד ישרים ועדה קיא א
דור ישרים יברך קיב ב
ישבו ישרים את פניך קמ יד
כי ישרים ישכנו ארץ משלי ב כא
ואת ישרים סודו ג לב
תמת ישרים תנחם יא ג
צדקת ישרים תצילם יא ו
בברכת ישרים תרום קרת יא יא
ופי ישרים יצילם יב ו
ובין ישרים רצון יד ט
ואהל ישרים יפריח יד יא
ותפלת ישרים רצונו טו ח
וארח ישרים סללה טו יט
ודבר ישרים יאהב טז יג
מסלת ישרים סור מרע טז יז
ותחת ישרים בוגד כא יח
משגה ישרים בדרך רע כח י
כי ישרים דרכי יי׳ הוש׳ יד י

Et recti. וִישָׁרִים

וישרים למצאי דעת משלי ח ט
וישרים יבקשו נפשו כט י
וישרים עמו דני׳ יא יז

Rectis. לַיְשָׁרִים

לישרים נאוה תהלה תהל׳ לג א
זרח בחשך אור לישרים קיב ד
יצפון לישרים תושיה משלי ב ז

Et rectis. וְלַיְשָׁרִים

ולישרים בלבותם תהל׳ קכה ד

Recti. יִשְׁרֵי

כי הלוים ישרי לבב ד״ה ב כט לד
מושיע ישרי לב תהל׳ ז יא
כל ישרי לב לב יא
לשבות ישרי דרך לז יד
ויתהללו כל ישרי לב סד יא
ואחריו כל ישרי לב צד טו

Rectis. לְיִשְׁרֵי

לישרי לב תהל׳ יא ב
וצדקתך לישרי לב לו יא

Et rectis. וּלְיִשְׁרֵי

ולישרי לב שמחה תהל׳ צז יא

Recta, rectum. יְשָׁרָה

לבקש ממנו דרך ישרה עזר׳ ח כא
וידריכם בדרך ישרה תהל׳ קז ז
ורגליהם רגל ישרה יחזק׳ א ז

Rectum. הַיְשָׁרָה

ואת כל הישרה יעקשו מיכ׳ ג ט

Et recta. וְהַיְשָׁרָה

בדרך הטובה והישרה ש״א יב כג

Rectae. יְשָׁרוֹת

כנפיהם ישרות יחזק׳ א כג

Jeschurun. s יְשֻׁרוּן

(ישר מיט דער דימינוטיפ-ענדונג
וּן, וויא זְבֻלוּן) פאעט: נאמע פיר
דאס איזראעליטישע פאלק, איינענטל:
„דאס פראממע" (פאלקכען), וויא עס
(במדב׳ כג י, תהל׳ קיא א) יְשָׁרִים
הייסט. נאך אנד: דימינוטיפום פאן

יִשְׂרָאֵל, אלזא ישרן פיר
יִשְׂרְאֵלוֹן.

וישמן ישרון ויבעט דבר׳ לב טו
אין כאל ישרון לג כו

In Jeschur: s בִּישֻׁרוּן

ויהי בישרון מלך דבר׳ לג ה

Et Jeschur: s וִישֻׁרוּן

וישרון בחרתי בו ישעי׳ מד ב

* יֹשֶׁר . יוֹשֶׁר

Rectitudo, Rectum.

s געראדהייט (פאם וועגע); רעכט, ריכטיגקייט, וואהרהייט, פפליכט, רעכטליכקייט, רעכטשאפפענהייט, פראממינקייט, אפט מיט לֵב אדער לֵבָב; גוט, פערמאגען (משלי יא כד).

מה נמרצו אמרי ישר איוב ו כה
ישר לבי אמרי לג ג
העזבים ארחות ישר משלי ב יג
במעגלי יושר ד יא
להכות נדיבים על ישר יז כו
וכתוב ישר דברי אמת קהל׳ יב י

Et rectum. וָיֹשֶׁר

תם וישר יצרוני תהל׳ כה כא

In rectitudine. בְּיֹשֶׁר

אני בישר לבבי ד״ה א כט יז
אודך בישר לבב תהל׳ קיט ז

Et in rectitudine. וּבְיֹשֶׁר

לא בצדקתך ובישר לבבך דבר׳ ט ה
בתם לבב ובישר מ״א ט ד

A recto. מִיֹּשֶׁר

וחשך מישר אך למחסור
משלי יא כד

Rectitudinem suam. יָשְׁרוֹ

להגיד לאדם ישרו איוב לג כג

In rectitudine sua. בְּיָשְׁרוֹ

הולך בישרו ירא יי׳ משלי יד ב

Et in rectitudine. וּבְיִשְׁרַת

s רעדליכקייט.

ובישרת לבב עמך מ״א ג ו
עינך

Rectitudines, Recta. * מֵישָׁרִים

s נעראַדהייט, אויפריכטיגקייט, גערעכ-טיגקייט, ביללינקייט. אדפ: מיט רעכט, אויפריכטיג, גערעכט (ש״ה א ד, תהל׳ יז ב, ונח ב) מיט בְּ אונד לְ געראַדע, גלאַטט (משלי כג לא, וש״ה ז י). בילדל: אויסגלייכונג, שליכטונג עָשָׂה מֵישָׁרִים (דניאל יא ו) פריעדען מאַכען.

עיניך תחזינה מישרים תהלי׳ יז ב
מישרים תשפטו בני אדם נח ב
אני מישרים אשפט עה ג
אתה כוננת מישרים צט ד
ומפתח שפתי מישרים משלי ח ו
בדבר שפתיך מישרים כג יו
מישרים אהבוך שיר א ד
ארח לצדיק מישרים ישע׳ כו ז
ודבר מישרים לג טו
מגיד מישרים מה יט
לעשות מישרים דני׳ יא ו

וּמֵישָׁרִים · וּמֵשָׁרִים

Ft rectitudines.

ומישרים תרצה ד״ה א כט יז
צדק ומשפט ומשרים משלי א ג
ומישרים כל מעגל טוב ב ט

בְּמֵישָׁרִים

Inrectitudinib. id est, rectissime.

ידין לאמים במישרים תהלי׳ ט ט
ידין עמים במישרים צו י
ועמים במישרים צח ט
יתהלך במישרים משלי כג לא

לְמֵישָׁרִים

Ad rectitudines, rectissime.

הולך לדודי למישרים שיר ז י

* מִישׁוֹר . מִישֹׁר

Rectitudo, Planicies.

s עבענע, עבענע נעגענד (גענענז: עָקֹב, מַעֲקָשׁ), פלאַנע; בילדל: דאס עבענען ד: ה: בעזייטיגונג דער שוויערינקייטען (זכר׳ ד ז). רעכט, גערעכטיגקייט, בעשוויכטיגונג, רעד-ליכקייט. אדפ: גערעכט (תהל׳ סה ה).

ונחני בארח מישור תהל׳ כז יא
מישר שבט מלכותך מה ז
כי תשפט עמים מישר סז ה
תנחני בארץ מישור קמג י

Planicies n. pr. הַמִּישֹׁר

כל ערי המישר וכל הגלעד, דבר׳ ג י
בארץ המישר לראובני ד מג
וכל המישר מידבא יהוש׳ יג ט
וכל המישר עד מידבא יג יו
וכל ערי המישר יג כא
ישבת העמק צור המישר ירמ׳ כא יב
ונשמד המישר מח ח
אל ארץ המישר מח כא

בַּמִּישׁוֹר · בַּמִּישֹׁר

In planicie n. pr.

וכל עריה אשר במישור
יהוש׳ יג יז
את בצר במדבר במישר כ ח
נלחם אתם במישור מ״א כ כג
ונלחמה אותם במישור כ כה

In planicie. בְּמִישׁוֹר

רגלי עמדה במישור תהלי׳ כו יב
והוכיח במישור ישע׳ יא ד

Et in planicie. וּבַמִּישׁוֹר

ובשפלה ובמישור ד״ה ב כו י

Idem. וּבְמִישׁוֹר

בשלום ובמישור הלך אתי מלא׳ ב ו

In planiciem. לְמִישׁוֹר

והיה העקב למישור ישע׳ מ ד
ומעקשים למישור מב יו
לפני זרובבל למישור זכר׳ ד ז

יתד כל סס יתד:

Clavus, Paxillus.

Clavus. * יָתֵד

s פלאָקק, נאַגעל; בעזאָנד: אבער צעלטפלאָקק, וואָראַן דאס צעלט בעפעזטיגט ווירד, אונד דיעזען איינ-שלאַגען גילט אַלס בילד דעס זיכעיע-דערלאַססענס, בלייבענס (ישעי׳ כב כג, עזר׳ ט ח); אויך זיננב: איינעס אָבערן, דער איינע מענשענמאַססע צו-זאַממענהאַלט. איבערטר: שטאַטן, שויפעל. יְתַד הָאֶרֶג פלאָקק דעס געוועבעס, ד: ה: דיא וואַלצע, וואָראַן דיא פאָדען דעס אויפצוגעס בעפאָ-טיגט זינד.

ולתת לנו יתד עזר׳ ט ח
יתד במקום נאמן ישע׳ כב כג
אם יקחו ממנו יתד יחזק׳ טו ג
ממנו יתד זכר׳ י ד

Et paxillus. וְיָתֵד

ויתד תהיה לך על אזנך דבר׳ כג ד

Paxillus. הַיָּתֵד

ותתקע את היתד שופ׳ ד כא
תמוש היתד התקועה ישע׳ כב כה

Et paxill. וְהַיָּתֵד

והיתד ברקתו שופ׳ ד כב

Clavo. בַּיָּתֵד

ותתקע ביתד שופט׳ ז ד

Ad clavum. לַיָּתֵד

ידה ליתד תשלחנה שופ׳ ה כ

Paxillum. יְתַד

את יתד האהל. שופ׳ ד כא

Idem. s הַיְתַד

את היתד הארג יז ד

Paxilli. הַיְתֵדֹת

וכל היתדת למשכן שמו׳ לח כ

Paxilli. יְתֵדֹת

וכל יתדת החצר שמו׳ כז יט
את יתדת המשכן לה יח
ואת יתדת החצר לה יח
יתדת המשכן לח לא
ואת כל יתדת החצר לח לא

Et clavos tuos. וִיתֵדֹתַיִךְ

ויתדתיך חזקי ישע׳ נד ב

Paxilli ejus. יְתֵדֹתָיו

וכל יתדתיו שמו׳ כז יט
בל יסע יתדתיו ישע׳ לג כ

Et paxil. ejus. וִיתֵדֹתֶיהָ

את מיתריו ויתדתיה שמו׳ לט מ

ויתרתם

Et paxil. eor. וִיתֵדֹתָם

ויתדתם ומיתריהם במד׳ ג לז
ויתדתם ומיתריהם ד לב

יתם כל שם יתום:

Pupillus.

Pupillus. יָתוֹם*

s(איינענטל: פערוואיזטער, פערלאס-סענער) דאהער וואיזע. איבערהויפט פערלאססענער, הילפלאזער.

עשה משפט יתום ואלמנה דבר׳ י יח
לא תטה משפט גר יתום כד יז
משפט גר יתום ואלמנה כז יט
אף על יתום תפילו איוב ו כז
יגזלו משד יתום כד ט
ולא אכל יתום ממנה לא יז
אם הניפותי על יתום ידי לא כא
יתום אתה היית עוזר תהלי׳ י יד
לשפט יתום ודך י יח
יתום ואלמנה יעודד קמו ט
שפטו יתום ישע׳ א יז
יתום לא ישפטו א כג
דין יתום ויצליחו ירמ׳ ה כח
יתום ואלמנה לא תעשקו ז ו
גר יתום ואלמנה כב ג
יתום ואלמנה הונו בך יחזק׳ כב ז
אשר בך ירחם יתום. הוש׳ יד ד

Et pupillus. וְיָתוֹם

כל אלמנה ויתום לא תענון שמו׳ כב כא
ויתום ולא עזר לו איוב כט יב
שפטו דל ויתום תהלי׳ פב ג
ויתום גר ועני זכר׳ ז י
אלמנה ויתום מלא׳ ג ה

Et qupillus. וְהַיָּתוֹם

הגר והיתום והאלמנה דבר׳ יד כט
טז יא טז יד

Pupillo. לַיָּתוֹם

לגר ליתום ולאלמנה דבר׳ כד יט
וכד כ וכד כא וכו יב וכו יג

Pupilli. יְתֹמִים . יְתוֹמִים

ובניכם יתמים שמו׳ כב כג
וזרעות יתמים ידכא איוב כב ט

חמור יתומים ינהגו כד ג
אבי יתומים תהלי׳ סח ו
יהיו בניו יתומים קט ט
ובשדי יתומים אל תבא משלי כג י
ואת יתומים יבזו ישע׳ י ב
יתומים היינו ואין אב איכ׳ ה ג

Et pupillos. וִיתוֹמִים

ויתומים ירצחו תהלי׳ צד ו

Pupillos tuos. יְתֹמֶיךָ

עזבה יתמיך ירמ׳ מט יא

Pupillos ejus. יְתֹמָיו

יתמיו ואת אלמנותיו ישע׳ ט טז

Pupillis ejus. לִיתוֹמָיו

ואל יהי חונן ליתומיו תהלי׳ קט יב

יתר פתרוניו שלש:

Significata ejus tria sunt.

א כל לשון יתרון ומותר:

I. *Relinquere, Reliquum, Residuum facere.*

הוֹתִיר

Hiph. Residuum fecit.

s(קל אונגעבר:) איבריג- צוריקק-לאססען, ערהאלטען, איינען פארצוג געבען, (איינענטל: איבערפלוסס גע-בען אן עטוואס) (דבר׳ כח יא); בעפארצוגט ווערדען (בראש׳ מט ד) נאך אנד: הפעיל פארצוג ערהאלטען; איבריג- צוריקגעבליעבען זיין, איב-ריג זיין, איבריג בלייבען, מיט אַחֲרֵי נאכבלייבען, ד: ה: נאך דעם טאדע, פערבלייבען (דניאל י יג) נאך אנד: דען פארצאנג ערהאלטען. נוֹתָר מאנגל: נוֹתֶרֶת וויבל: רעזט, איבריגעס.

אשר הותיר הברד שמו׳ י טו
הותיר לנו שריד כמעט ישע׳ א ט

וְהוֹתִירְךָ

Et faciet ut residuum habeas.

והותירך יי׳ אלהיך דבר׳ ל ט

וְהוֹתִרְךָ

Et faciet ut abundes.

והותרך יי׳ לטובה דבר׳ כח יא

Reliquum fecerat. הוֹתִרָה

את אשר הותרה משבעה רות ב יח

Et reliquos faciam. וְהוֹתַרְתִּי

והותרתי בהיות לכם יחזק׳ ו ח
והותרתי מהם אנשי מספר יב טז

Relinquendo. הוֹתִיר

הותיר לכם שארית ירמ׳ מד ז

וְהוֹתֵר

Et superesse, reliquum faciendo.

לעשות אתה והותר שמו׳ לו ז
כי כה אמר יי׳ אכל והותר מ״ב ד מג
אכול ושבוע והותר ד״ה ב לא י

Fac superesse. הוֹתֵר

הותר בני תמותה תהלי׳ עט יא

Relinquam. אוֹתִיר

ולא אותיר עוד מהם יחזק׳ לט כח

Reliquum faciat. יוֹתֵר

איש אל יותר ממנו שמו׳ טז יט

Reliquos fecerit. יוֹתִיר

בניו אשר יותיר דבר׳ כח נד

Et reliquum fecit. וַיּוֹתֵר

ויותר ממנו מאה רכב ש״ב ח ד
ויותר ממנו מאה רכב ד״ה א יח ד

Et reliquum faciat. וַתֹּתַר

ותאכל ותשבע ותתר רות ב יד

Reliquum facietis. תוֹתִירוּ

ולא תותירו ממנו עד בקר שמו׳ יב י
לא תותירו ממנו עד בקר ויק׳ כב ל
והיה אשר תותירו מהם במד׳ לג נה

Et reliquum fecerunt. וַיּוֹתִרוּ

ויותרו אנשים שמו׳ טז כ
ויאכלו ויותרו כדבר יי׳ מ״ב ד מד

Hoph. Fies excellens. תּוּתַר

pro תּוּתָר.

פחז כמים אל תותר בראש׳ מט ד
ולא

נוֹתַר

Niph. Relinqui, Reliquum fieri.

ולא נותר כל ירק שמו׳ י טו
ולא נותר מהם איש במד׳ כו סה
לא נותר כל נשמה יהוש׳ יא יא
לא נותר ענקים יא כב
כי אם נותר לנבל ש״א כה לד
אשר נותר לבית שאול ש״ב ט א
לא נותר מהם אחד יג ל
ולא נותר בו ובכל האנשים יז יב
ולא נותר בה פרץ נחמ׳ ו א

Relictus est. נוֹתָר

אחד מהם לא נותר תהל׳ קו יא

Relicta fuit. נוֹתְרָה

לא נותרה בו נשמה מ״א יז יז
והנה נותרה בה פלטה יחזק׳ יד כב

Et reliqua facta est. וְנוֹתְרָה

ונותרה בת ציון ישע׳ א ח

Relictus sum. נוֹתַרְתִּי

אני נותרתי נביא לײ׳ מ״א יח כב
ואני נותרתי שם דני׳ י יג

Relicti fuerant. נוֹתְרוּ

אשר נותרו אחריהם ד״ה ב ח ח
בנידם אשר נותרו אחריהם מ״א ט כא

Reliqui fiatis. נוֹתַרְתֶּם

עד אם נותרתם כתרן ישע׳ ל יז

הַנּוֹתָר

Reliquus, Reliquum factum.

את הנותר באש שמו׳ כט לד
והיה כל הנותר בביתך ש״א ב לו
העם הנותר מן האמרי מ״א ט כ
כל העם הנותר מן החתי ד״ה ב ח ז
כל הנותר בקרב הארץ ישע׳ ז כב
הנותר ברחב יחזק׳ מח טו
הנותר מכל הגוים זכר׳ יד טז

Et quod reliquum. וְהַנּוֹתָר

והנותר ממנו שמו׳ יב י
והנותר ממנו יאכל ויקר׳ ז טז
והנותר מבשר הזבח ז יז
והנותר בבשר ובלחם ח לב
והנותר בשמן יד יח
והנותר מן השמן יד כט

והנותר עד יום השלישי יט ו
והנותר את ההמון ד״ה ב לא י
והנותר בירושלם ישע׳ ד ג
והנותר בארך יחזק׳ מח יח
והנותר לנשיא מזה מח כא

In residuo. בַּנּוֹתָר

ואת ובניך תחיי בנותר מ״ב ד ז

הַנּוֹתָרִים · הַנּוֹתָרִם

Reliqui, Residui.

שמות הששה הנותרים שמו׳ כח י
הנותרים קחו את המנחה ויקר׳ י יב
בני אהרן הנותרם לאמר י טז
לבני מנשה הנותרים יהוש׳ יז ב
ויז ו
ולבני קהת הנותרים כא ה
הנותרים מבני קהת כא כ
בני קהת הנותרים כא כו
הלוים הנותרים כא לד
הנותרים ממשפחות הלוים כא לח
כל הנותרים מכל מחנה שופ׳ ח י
הנותרים באוצרות יײ׳ מ״א טו יח
וינסו הנותרים
אלף איש הנותרים כ ל
ולבני קהת הנותרים ד״ה א ו טו
וו נה
לבני מררי הנותרים ו סב
ולבני לוי הנותרים כד כ
הכלים הנותרים ירמ׳ כז יח
וכז יט וכז כא
הנותרים ברגליכם יחזק׳ לד יח
הנותרים על פני הארץ לט יד

Et reliqui. וְהַנּוֹתָרִים

והנותרים עמדו שמו׳ א ל ט

Reliquis istis. לַנּוֹתָרִים

מה נעשה להם לנותרים שופ׳ כא ז
מה נעשה לנותרים כא יו

Quod reliquum est. הַנּוֹתֶרֶת

הנותרת מאשי יײ׳ ויקר׳ י יב

Et quod reliquum est. וְהַנּוֹתֶרֶת

והנותרת מן המנחה ויקר׳ ב ג וב י
והנותרת ממנה יאכלו ו ט

Residuae. הַנּוֹתֶרֶת · הַנּוֹתָרוֹת

את צאן לבן הנותרת בראי ל לו
על פי השנים הנותרת ויקר׳ כז יח
ערי יהודה הנותרות ירמ׳ לד ז

Et relictus sum. וָאִוָּתֵר

ואותר אני לבדי מ״א יט י ויט יד

Reliquum fiet. יִוָּתֵר

ואם יותר שמו׳ כט לד
לא יותר דבר אמר יײ׳ מ״ב כ יז

Idem. יִוָּתֶר

והשלישית יותר בה זכר׳ יג ח

Et reliquus fuit. וַיִּוָּתֵר

ויותר יעקב לבדו בראי לב כה
ויותר הוא לבדו לאמו מד כ
ויותר יותם בן ירבעל שופ׳ ט ה

Reliqui fient. יִוָּתְרוּ

ותמימים יותרו בה משלי ב כא
אם יותרו עשרה אנשים עמו׳ ו ט

Et relipui fuer. וַיִּוָּתְרוּ

ויותרו בבני ישראל יהוש׳ יח ב

Excellens. יֶתֶר *

s עמפאָרראַגענד, זיך אויסצייכנענד. אנד: (פאָן תּוּר) צורעכטווייזען, פאָר-וואַרנען.

יתר מרעהו צדיק משלי יב כ

יֶתֶר *

Excellentia, Reliquum, Residuum.

s דאס איברינע, דער איבערעוס, דאס איברינגעלאססענע, צוריקגעבליעבענע: איבערפלוס, רייכטהום, פערמאָגען; פאָרצוג, פאָרציגליכקייט. שְׂפַת יֶתֶר פאָרנעהמע, בעפעהלענדע שפראַכע. אנד: שטאָלצע, האָהע רעדע. אלס א-פ: איבעראוס, פאָרציגליך, זעהר (דני׳ ח ט). עַל יֶתֶר רייכליך, אין פאָללעם מאַאססע; בייא אדיעקט: פערבונדען מיט מְאֹד איבעראוס זעהר.

יתר שאת ויתר עז בראי מט ג
ואכל את יתר הפלטה שמו׳ י ה
ויהי המלקוח יתר הבז במד׳ לא לב
יתר ממלכות סיחון יהוש׳ יג כז
וכל יתר העם כרעו שופ׳ ז ו

ואת

ואת יתר העם נתן   ש"ב י י
אסף את יתר העם   יב כח
ואת יתר העם
ואת יתר ההמון   מ"ב כה יא
ואת יתר העם   ד"ה א יט יא
הסגנים ואל יתר העם   נחמ' ד ח
ו ד יג
ומשלם על יתר עשה גאוה
תהלי' לא כד
פקדתי יתר שנותי   ישע' לח י
גדול יתר מאד   נו יב
אל יתר זקני הגולה   ירמ' כט א
ואת יתר העם הנשארים   לט ט
ואת יתר העם
ואת יתר האמון   נב טו
והגדיל יתר אל הגנב   דני' ח ט
יתר הגזם   יואל א ד
כל יתר עמים   חבק' ב ח

יֶתֶר *Excellentiae.*

לא נאוה לנבל שפת יתר   משלי יז ז

וְיֶתֶר

Et excellentia, Residuum, etc.

ויתר עז   בראׁ מט ג
ויתר הגלעד וכל הבשן   דבר' ג יג
ויתר העם שלח   ש"א יג ב
ויתר דברי שלמה   מ"א יא מא
ויתר העם לאמר   יב כג
ויתר דברי ירבעם   יד יט
ויתר דברי רחבעם   יד כט
ויתר דברי אבים   טו ז
ויתר כל דברי אסא   טו כג
ויתר דברי נדב   טו לא
ויתר דברי בעשא   טז ה
ויתר דברי אלה   טז יד
ויתר דברי זמרי   טז כ
ויתר דברי עמרי   טז כז
ויתר דברי אחאב   כב לט
ויתר דברי יהושפט   כב מו
ויתר הקדש אשר נשאר   כב מז
ויתר דברי אחזיהו   מ"ב א יח
ויתר דברי יורם   ח כג
ויתר דברי יהוא   י לד
ויתר דברי יואש   יב כ ויג יב
ויתר דברי יהואחז   יג ח
ויתר דברי יהואש   יד טו
ויתר דברי אמציהו   יד יח
ויתר דברי ירבעם   יד כח

ויתר דברי עזריהו   טו ו
ויתר דברי זכריה   טו יא
ויתר דברי שלום   טו טו
ויתר דברי מנחם   טו כא
ויתר דברי פקחיה   טו כו
ויתר דברי פקח   טו לא
ויתר דברי יותם   טו לו
ויתר דברי אחז   טז יט
ויתר דברי חזקיהו   כ כ
ויתר דברי מנשה   כא יז
ויתר דברי אמון   כא כה
ויתר דברי יאשיהו   כג כח
ויתר דברי יהויקים   כד ה
ויתר דברי אביה   ד"ה ב יג כב
ויתר דברי יהושפט   כ לד
ויתר דברי אמציהו   כה כו
ויתר דברי עזיהו   כו כב
ויתר דברי יותם   כז ז
ויתר דבריו וכל דרכיו   כח כו
ויתר דברי יחזקיהו   לב לב
ויתר דברי מנשה   לג יח
ויתר דברי יאשיהו   לה כו
ויתר דברי יהויקים   לו ח
ויתר מרעיכם תרמסו   יחזק' לד יח
ויתר השבטים   מח כג
ויתר הארבה
ויתר הילק   יואל א ד
ויתר אחיו ישובון   מיכ' ה ב
ויתר גוי ינחלום   צפנ' ב ט
ויתר העם לא יכרת   יד ב

בְּיֶתֶר *Residuo.*

ביתר הגוים האלה   יהושׁ כג יב

וּבְיֶתֶר *Et in residuum.*

וביתר בניו   דבר' כח נד

וּלְיֶתֶר *Et residuo.*

וליתר עשה המלאכה   נחמ' ב טז
וליתר איבינו   ו א
וליתר הנביאים   ו יד

מִיֶּתֶר *Ex residuo.*

נשאר מיתר הרפאים   דבר' ג יא
מלך הבשן מיתר הרפאים   יהושׁ יב ד
הוא נשאר מיתר הרפאים   יג יב
כי אם מיתר האמורי   ש"ב כא ב

וּמִיֶּתֶר *Et de residuo.*

ומיתר השמן   ויקר' יד יח

וְיִתְרוֹ *Et reliquum illius.*

ויתרו לתועבה אעשה   ישע' מד יט

יִתְרָם *Residuum suum.*

והניחו יתרם לעולליהם   תהל' יז יד
הלא נסע יתרם בם   איוב ד כא

וְיִתְרָם *Et residuum eorum.*

ויתרם תאכל חית השדה   שמו' כג יא
ויתרם אכלה אש   איוב כב כ

*** יִתְרָה** *Residuum.*

s עראיבריגטעס, ערוואָרבענעס, דאהער: האבע, האבזעלינקייט. נאך אנד: רעזט.

על כן יתרה עשה   ישע' טו ז

יִתְרַת *Idem.*

יתרת עשה אבדו   ירמ' מח לו

*** יוֹתֵר . יֹתֵר**

Amplius, Magis: Excellentia.

s (איגענטל: דאס איבריגע, איבריג-בלייבענדע) דאהער: דאס געוואָננענע, פאָרטהייל, געווינן, פאָרצוג. אלס אדפ: איבערמאָססיג, גאר צו זעהר, אללצוזעהר (קהלת ב טו וז טז). אויססער, מעהר (אסת' ו ו). אויססער דעם, איבריגענס (קהל' יב ט ויב יב).

לעשות יקר יותר ממני   אסת' ו ו
חכמתי אני אז יותר   קהל' ב טו
כי מה יותר לחכם מן הכסיל   ו ח
מה יותר לאדם   ו יא
ואל תתחכם יותר   ז טז

וְיוֹתֵר *Et excellentia, Amplius.*

ויותר לראי השמש   קהל' ז יא
ויותר שהיה קהלת חכם   יב ט
ויותר מהמה בני הזהר   יב יב

הַיּוֹתֵר *Residuum.*

ואת היותר החרמנו   ש"א טו טו

*** יִתְרוֹן**

Emolumentum, Praestantia.

s פאָרצוג, איבערראגונג, פאָרטהייל, געווינן, נוטצען.

מה יתרון לאדם   קהל' א ג
ואין יתרון תחת השמש   ב יא

יתרון לחכמה ב יג
מה יתרון העושה ג ט
ומה יתרון לו שיעמל לרוח ה טו

וְיִתְרוֹן *Et emolumentum.*

ויתרון ארץ בכל הוא קהל' ה ח
ויתרון דעת החכמה ז יב
ויתרון הכשיר חכמה י י

כְּיִתְרוֹן *Ut emolument.*

כיתרון האור קהל' ב יג

* מוֹתָר *Emolumentum.*

s איבערפלוס, איבערשוס, פארצוג (קהלת ג יט).

בכל עצב יהיה מותר משלי יד כג

וּמוֹתַר *Et praestantia.*

ומותר האדם קהל' ג יט

לְמוֹתָר *Ad emolum.*

מחשבות חרוץ אך למותר משלי כא ה

ב מה שפירושו חבלים או מיתרים:

II. Chorda, Nervus, Funis, Restes.

* יֶתֶר *Nervus.*

s שטריקק, צעלטשטריקק, זעהנע דעס באָגענס (תהל' יא ב), ציגעל, צוים (איוב ל יא); מעטאפה: לעבענס-פאדען (איוב ד כא).

כוננו חצם על יתר תהלי' יא ב

יִתְרוֹ כ׳ יִתְרִי ק׳

Chordam meam.

כי יתרי פתח איוב ל יא

s יִתְרָם

Funes, h. e. tabernacula eorum.

הלא נסע יתרם בם איוב ד כא

יְתָרִים *Restibus.*

בשבעה יתרים לחים שופ' יו ז
שבעת יתרים לחים יו ח

הַיְתָרִים *Restes.*

וינתק את היתרים שופ' יו ט

* מֵיתָרַי *Funes mei.*

s צעלטשטריקק, זעהנע דעס באָגענס.

וכל מיתרי נתקו ירמ' י כ

מֵיתָרַיִךְ *Funes tuos.*

האריכי מיתריך ישע' נד ב

בְּמֵיתָרֶיךָ *Nervis tuis.*

במיתריך תכונן על פניהם תהל' כא יג

מֵיתָרָיו *Funes ejus.*

את מיתריו ויתדתיה שמו' לט מ
ואת מיתריו לכל עבדתו במד' ג כו

מֵיתְרֵיהֶם *Funes eorum.*

ואת מיתריהם שמו' לה יח
סביב ואת מיתריהם במד' ד כו

וּמֵיתְרֵיהֶם *Et funes eorum.*

ויתדתם ומיתריהם במד' ג לז וד לב

ג מה שהוא שם הסרפסא:

III. Reticulum hepatis.

* יֹתֶרֶת *Reticulum.*

s דאס נעטץ, דיא נעטצארטיגע דעקקע דער לעבער.

ואת יתרת הכבד שמו' כט כב
ואת יתרת הכבד ויקר' ח יו וח כה

וְיֹתֶרֶת *Et reticulum.*

והכליות ויתרת הכבד ויקר' ט יט

הַיֹּתֶרֶת *Reticulum.*

ואת היתרת על הכבד שמו' כט יג
ואת היתרת על הכבד ויקר' ג ד
וג י וג טו וד ט ח ד
ואת היתרת מן הכבד ט י

שרשי אות הכף

כאב כל לשון כאב:

Dolere.

וְכוֹאֵב *Et dolens.*

s שמערץ עמפפינדען, לײדענד זײן, קראנקקען, לײדען; שמערץ פערור-זאכען, פערוואונדען, פערלעטצען (איוב ה יח), בעטריבען, וועהע טהון, קראנ-קען (יחזק' יג כב), פערדערבען (מ"ב ג יט).

ואני עני וכואב תהל' סט ל

כֹּאֲבִים *Dolentes.*

בהיותם כאבים בראׁ' לד כה

יִכְאַב *Dolebit.*

גם בשחק יכאב לב משלי יד יג

יִכְאָב *Idem.*

אך בשרו עליו יכאב איו' יד כב

הִכְאַבְתִּיו

Hiph. Dolore affeci eum.

ואני לא הכאבתיו יחזק' יג כב

מַכְאִב *Dolore afficiens.*

וקוץ מכאב יחזק' כח כד

יַכְאִיב *Dolore afficiet.*

כי הוא יכאיב ויחבש איו' ה יח

תַּכְאִבוּ *Dolore afficietis.*

הטובה תכאבו מ"ב ג יט

* וּכְאֵב *Et dolor.*

s שמערץ, לײד, מיט לֵב הערצלײד, קוממער.

וכאב אנוש ישע' יז יא

הַכְּאֵב *Dolor.*

כי גדל הכאב מאד איוב ב יג

מִכְּאֵב *Prae dolore.*

ואתם תצעקו מכאב לב ישע' סה יד

כְּאֵבִי *Dolor meus.*

לא יחשך כאבי איוב יו ו
למה היה כאבי נצח ירמ' טו יח

וּכְאֵבִי *Et dolor meus.*

וכאבי נעכר תהל' לט ג

* מַכְאוֹב *Dolor.*

s שמערץ, לײדען, קוממער.

ואל מכאוב חלליך יספרו תהל' סט כז
ויוסיף דעת יוסיף מכאוב קהל' א יח
אם יש מכאוב כמכאבי איכ' א יב

בְּמַכְאוֹב *Dolore.*

והוכח במכאוב איוב לג יט

מַכְאֹבִי *Dolor meus.*

יסף יי יגון על מכאבי ירמ' מה ג

וראו

ודאו מכאבי — איכ׳ א יח

Et dolor meus. וּמַכְאוֹבִי

ומכאובי נגדי תמיד — תהל׳ לח יח

Sicut dolor meus. כְּמַכְאֹבִי

מכאוב כמכאבי — איכ׳ א יב

Dolor tuus. מַכְאֹבֵךְ

אנוש מכאבך — ירמ׳ ל טו

Et dolor ejus. וּמַכְאֹבוֹ

איש נגעו ומכאבו — ד״ה ב ו כט

Ad dolorem ejus. לְמַכְאוֹבָהּ

קחו צרי למכאובה — ירמ׳ נא ח

Dolores. מַכְאוֹבִים . מַכְאֹבִים

רבים מכאובים לרשע — תהל׳ לב י
כי כל ימיו מכאבים — קהל׳ ב כג

Et dolores nostros. וּמַכְאֹבֵינוּ

ומכאבינו סבלם — ישע׳ נג ד

Dolores ejus. מַכְאֹבָיו

כי ידעתי את מכאביו — שמ׳ ג ז

Dolorum. * מַכְאֹבוֹת

s דאסועלבע.

איש מכאבות וידוע חלי — ישע׳ נג ג

כאה כל ענה שפירושו כאב או מדוה:

Atterere, Conterere, Dolore afficere, ci.

Hiph. Atterere. הַכְאוֹת

s פערצאגט מאכען, בעטריבען; פערצאגט, געביינט, געדעהמיטהיגט ווערדען.

הכאות לב צדיק — יחזק׳ יג כב

וְנִכְאָה

Niph. Et dolore afficietur.

ובאו בו ציים כתים ונכאה — דני׳ יא ל

Et dolore affectus. וְנִכְאֵה

ונכאה לבב למותת — תהל׳ קט יז

Attriti. * חֵלְכָּאִים

s (ויעהע חֵלֶךְ) פערלאססענע, אונגליקליכע, עלענדע. (קרי חֵל כָּאִים הויפע דער עלענדען).

ונפל בעצומיו חלכאים — תהל׳ י י

כבד הוא יפרד לשלשה חלקים:

Dividitur in tria significata.

א כל לשון כובד וכבדות וכל הנגזר ממנו הוא פירושו טורח ומשא או כבדי או לאותו הענין:

I. Crave esse, Ingravescere, Aggravari.

Et aggravabitur. וְכָבֵד

s שווער, געוויכטיג זיין; אין בעצוג אויף איינע מענגע, צאהלרייך זיין; מיט על שווער לאזטען, בעשווערליך זיין, לאזטיג פאללען; איבערטר: חעפטיג, געוואלטיג ווערדען (פאם קאמפפע); שווער זיין (פאם שווערפאללינען געברויך דער גליעדער) דאהער: בלאֶדע, שטומפף זיין (פאן דען אויגען), שווערהאֶריג זיין (פאן דען אָהרען), פערשטאָקקט זיין (פאם הערצען), (נאך אנד: (יחזקאל כז כה) זעהר רייך, בעריהמט); שווער, ניעדערדריקקענד מאכען, בעדריקקען, ערשווערען, פערשטאָקקען, פערהאֶרטען (דאס הערץ, דיא אָהרען). [נאך אנד: (ישעי׳ ח כג) צו עהרען ברינגען, (ירמי׳ ל יט) בעדייטענד, צאהלרייך מאכען, מעהרען, (ד״ה ב כה יט) רוהם, עהרע ערווערבען]; זיך פערפיעלפאֶלטיגען, צאהלרייך זיין.

וכבד עליה פשעה — ישע׳ כד כ

Gravis vel grave est. כָּבְדָה

וחטאתם כי כבדה מאד — ברא׳ יח כ
כבדה מאד יד האלהים שם — ש״א ה יא
כי כבדה העבודה — נחמ׳ ה יח
ידי כבדה על אנחתי — איוב כג ב
ולא כבדה אזנו משמוע — ישע׳ נט א

Grave erat. כָּבְדָה

והמלחמה כבדה — שופ׳ כ לד

Graves erant. כָּבְדוּ

ועיני ישראל כבדו מזקן — ברא׳ מח י

Et gravis eras. וַתִּכְבְּדִי

ותמלאי ותכבדי מאד — יחזק׳ כז כה

Gravis est. יִכְבַּד

מחול ימים יכבד — איוב ו ג
ואכפי עליך לא יכבד — לג ז

Et aggravatum fuit. וַיִּכְבַּד

ויכבד לב פרעה — שמ׳ ט ז

Aggravabitur. תִּכְבַּד

תכבד העבדה — שמ׳ ה ט
תכבד עלי ידך — תהל׳ לב ד

וַתִּכְבַּד

Et aggravata vel aggravatum fuit.

ותכבד יד בית יוסף — שופ׳ א לה
ותכבד יד יי׳ — ש״א ה ו
ותכבד המלחמה על שאול — לא ג
ותכבד המלחמה על שאול — ד״ה א י ג

Graves simus. נִכְבַּד

ולא נכבד עליך — ש״ב יג כה

יִכְבְּדוּ

Gravescant, augeantur. Graviores sunt.

יכבדו בניו — איוב יד כא
יכבדו ממני — תהל׳ לח ה

Pih. Aggravarunt. כִּבְּדוּ

כאשר כבדו מצרים — ש״א ו ו

Aggravabitis. תְּכַבְּדוּ

ולמה תכבדו את לבבכם — ש״א ו ו

Hiph. Aggravavit. הִכְבִּיד

אביך הכביד את עלנו — מ״א יב י
אבי הכביד את עלכם — יב יד
אביך הכביד את עלנו — ד״ה ב י י
אבי הכביד את עלכם — י יד
והאחרון הכביד — ישע׳ ח כג
הכביד נחשתי — איכ׳ ג ז

Aggravasti. הִכְבַּדְתָּ

הכבדת עלך מאד — ישע׳ מז ו

Aggravavi. הִכְבַּדְתִּי

כי אני הכבדתי את לבו — שמ׳ י א

* והכבדתים

וְהִכְבַּדְתִּים

Et graves reddam, Augebo eos

והכבדתים ולא יצערו ירמ' ל יט

הִכְבִּידוּ *Gravarunt.*

הכבידו על העם נחמ' ה טו

ואזניהם הכבידו משמוע זכר' ז יא

s וּמַכְבִּיד *Et aggravans.*

ומכביד עליו עבטיט חבקוק ב ו

וְהַכְבֵּד *Et Aggravando.*

והכבד את לבו שמו' ח טו

לְהַכְבִּיד *Ad aggravandum.*

ונשאך לבך להכביד ד"ה ב כה יט

הַכְבֵּד *Aggrava.*

ואזניו הכבד ישע' ו י

וַיַּכְבֵּד *Et aggravavit.*

ויכבד פרעה את לבו שמ' ח לב

ויכבד לבו הוא ועבדיו ט לד

הִתְכַּבֵּד

Hithp. Gravem, id est numerosum effice te.

התכבד כילק נחום ג טו

הִתְכַּבְּדִי *Idem.*

התכבדי כארבה נחום ג טו

כָּבֵד *Gravis.*

s שווער, געוויכטיג, גראָס (אן אומ-פאנג אונד געוויכט); שווערפעלליג (שמות יז יב, ש"א ד יח). בעשווער-ליך, בעלאַזטעט, דריקקענד, ניעדער-דריקקענד; איבערטר: צאהלרייך, פיעל, גראָס (אן צאהל) דאהער: רייך, בע-גיטערט; שוויעריג (שמות יח יח); שווערפעלליג, בעהינדערט (פאָן דען שפראַכאָרגאַנען); פערשמאַקקט (שמות ז יד).

כי כבד הרעב בארץ בראשית יב י

ואברם כבד מאד יג ב

כי כבד הוא מאד מא לא

והרעב כבד בארץ מג א

כי כבד הרעב בארץ כנען מז ד

כי כבד הרעב מאד מז יג

ויהי המחנה כבד מאד נ ט

ויאמרו אבל כבד זה נ יא

כבד לב פרעה שמו' ז יד

ויבא ערב כבד ח כ

בבקר ובצאן דבר כבד מאד ט ג

כעת מחר ברד כבד ט יח

בתוך הברד כבד מאד ט כד

בכל גבול מצרים כבד מאד י יד

מקנה כבד מאד יב לח

כי כבד ממך הדבר יח יח

וענן כבד על ההר יט יז

כי כבד ממני במד' יא יד

בעם כבד וביד חזקה כ כ

כי כבד עליו ונלחו ש"ב יד כו

ותבא ירושלמה בחיל כבד מ"א י ב

העמים עליכם על כבד יב יא

סוסים ורכב וחיל כבד מ"ב ו יד

בחיל כבד ירושלם יח יז

בירושלם בחיל כבד מאד ד"ה ב ט א

העמים עליכם על כבד י יא

כמשא כבד יכבדו ממני תהלי לח ה

אויל כבד משניהם משלי כז ג

כצל סלע כבד ישע' לב ב

אל המלך חזקיהו בחיל כבד לו ב

וְכָבֵד *Et gravis.*

מספד גדול וכבד בראשית נ י

כי זקן האיש וכבד ש"א ד יח

הַכָּבֵד *Gravis.*

את עמך הכבד הזה מ"א ג ט

ומעלו הכבד יב ד

ומעלו הכבד אשר נתן עלינו ד"ה ב י ד

כְּבַד *Gravis.*

כי כבד פה שמו' ד י

וּכְבַד *Et gravis.*

וכבד לשון אנכי שמו' ד י

כֶּבֶד *Gravis.*

עם כבד עון ישע' א ד

כְּבֵדִים *Graves.*

וידי משה כבדים שמו' יז יב

וְכִבְדֵי *Et graves.*

עמקי שפה וכבדי לשון יחזק' ג ה

ג ו

* כֹּבֶד *Gravitas.*

s שווערע; דרוקק, העפטיגקייט; מענגע (נחום ג ג).

כבד אבן ונטל החול משלי כז ג

ומפני כבד מלחמה ישע' כא טו

וְכֹבֶד *Et gravitas.*

בער אפו וכבד משאה ישע' ל כז

וכבד פגר נחו' ג ג

* בִּכְבֵדֻת *Cum gravitate.*

s שווערפעלליגקייט ד: ה: לאַנגזאַמ-קייט.

וינהגהו בכבדת שמו' יד כה

ב כל שם כבוד ונכבדות וכל [illegible] ממנו אין [illegible]:

II. Honorari: Honorare.

יִכָּבֵד *Honoretur.*

s ערהאבען, געאכטעט, געשעטצט, מאיעזטעטיש זיין; עהרען, אין עהרע האלטען, בעעהרען, עהרע ערווייזען; געעהרט, געאכטעט ווערדען; זיך גראָס מאכען, צאהלרייך מאכען, זיך גראָס, הערליך בעווייזען, זיך פערהערליכען געעהרט, אנגעזעהען, האָכגעאכטעט, פערהערליכט, בעריהמט זיין. נִכְבַּדֵּי אֶרֶץ דיא געעהרטען ד: ה: פורנעהמ גראָססע דער ערדע. נִכְבַּדֵּי נִכְבַּדֵּי מָיִם (משלי ח כד) רייך אן וואססער, נאך אנד: שווערבעלאַדען. נִכְבָּדוֹת (תהלי פז ג) הערר-ליכעס, פאָרצינגליכעס; זיך ריהמען, זיך עהרבאר צייגען, פאָרנעהם מאכען

למען שמי יכבד יי' ישע' סו ה

יִכְבְּדוּ *Honorabuntur.*

יכבדו בניו ולא ידע איוב יד כא

כִּבַּדְתָּנִי *Pih. Honorasti me.*

ובזבחיך לא כבדתני ישע' מג כג

וְכִבַּדְתּוֹ *Et honoraveris ipsu.*

וכבדתו מעשות ישע' נח יג

ובשפתיו

כִּבְּדוּנִי *Honorarunt me.*
ובשפתיו כבדוני ישע' כט יג
וְכִבַּדְנוּךָ *Et honorabimus te.*
כי יבא דברך וכבדנוך שופ' יג יז
הַמְכַבֵּד *An Honorans.*
המכבד דוד את אביך ש"ב י ג
המכבד דויד את אביך ד"ה א יט ג
וּמְכַבְּדוֹ *Et honorans eum.*
ומכבדו חנן אביון משלי יד לא
מְכַבְּדַי *Honorantes me.*
כי מכבדי אכבד ש"א ב ל
מְכַבְּדֶיהָ *Honorantes eam.*
כל מכבדיה הזילוה איכ' א ח
כַּבֵּד *Honorando.*
כי כבד אכבדך מאד במד' כב יז
אמרתי כבד אכבדך כד יא
כַּבְּדֶךָ *Honorare te.*
האמנם לא אוכל כבדך במד' כב לז
כַּבֵּד *Honora.*
כבד את אביך ואת אמך שמו' כ יב
כבד את אביך דבר' ה יז
כבד את יי' מהונך משלי ג ט
כַּבְּדֵנִי *Honorato me.*
עתה כבדני נא שמ"א טו ל
כַּבְּדוּ *Honorate.*
באורים כבדו יי' ישע' כד טו
כַּבְּדוּהוּ *Honorate eum.*
כל זרע יעקב כבדוהו תהל' כב כד
אֲכַבֵּד *Honorabo.*
כי מכבדי אכבד ש"א ב ל
ומקום רגלי אכבד ישע' ס יג
וַאֲכַבְּדָה *Et honorabo.*
ואכבדה שמך לעולם תהל' פו יב
אֲכַבֶּדְךָ *Honorabo te.*
אכבדך מאד במד' כב יז
כבד אכבדך והנה כד יא
וַאֲכַבְּדֵהוּ *Et honorabo eum.*
אחלצהו ואכבדהו תהל' צא טו

וַתְּכַבֵּד *Et honorasti.*
ותכבד את בניך ממני ש"א ב כט
וּתְכַבְּדֵנִי *Et honorabis me.*
אחלצך ותכבדני תהלי' נ טו
יְכַבֵּד *Honorabit.*
ואת יראי יי' יכבד תהלי' טו ד
על כנו יכבד
יכבד בזהב ובכסף דני' יא לח
בן יכבד אב מלא' א ו
יְכַבְּדָנְנִי *Honorabit me.*
זבח תודה יכבדנני תהלי' נ כג
תְּכַבְּדֵנִי *Honorabit me.*
תכבדני חית השדה ישע' מג כ
תְּכַבֵּדְךָ *Honorabit te.*
תכבדך כי תחבקנה משלי ד ח
יְכַבְּדוּ *Honorabunt.*
אשר בי יכבדו אלהים ואנשים
שופ' ט ט
וִיכַבְּדוּ *Et honorabunt.*
ויכבדו לשמך תהלי' פו ט
יְכַבְּדוּךָ *Honorabunt te.*
על כן יכבדוך עם עז ישע' כה ג
מְכֻבָּד *Pyh. Honoratus.*
לקדוש יי' מכבד ישע' נח יג
יְכֻבָּד *Honorabitur.*
ושמר תוכחת יכבד משלי יג יח
ושמר אדניו יכבד כז יח
נִכְבַּד *Niph. Honoratus fuit.*
מה נכבד היום מלך ישראל ש"ב ו כ
נִכְבַּדְתָּ *Honoratus fuisti.*
נכבדת ואני אהבתיך ישע' מג ד
נִכְבָּדְתָּ *Idem.*
יספת לגוי נכבדת ישע' כו טו
וְנִכְבַּדְתִּי *Et honore afficiar.*
ונכבדתי בתוכך יחזק' כח כב
נִכְבָּד *Honorabilis, Honoratus.*
והוא נכבד מכל בית אביו בראי' לד יט

בעיר הזאת והאיש נכבד ש"א ט ו
מן השלשה הכי נכבד ש"ב כג יט
מן השלשים נכבד כג כג
ויהי יעבץ נכבד מאחיו ד"ה א ד ט
מן השלושה בשנים נכבד יא כא
מן השלושים הנו נכבד יא כה
וְנִכְבָּד *Et honorabilis.*
ונכבד בביתך ש"א כב יד
הַנִּכְבָּד *Gloriosiss.*
ליראה את השם הנכבד דבר' כח נח
בַּנִּכְבָּד *In honoratum.*
והנקלה בנכבד ישע' ג ה
וְנִכְבָּדִים *Et honorati.*
רבים ונכבדים מאלה במד' כב טו
נִכְבַּדֵּי *Honorati, ta.*
נכבדי מים משלי ח כד
כנעניה נכבדי ארץ ישע' כג ח
להקל כל נכבדי ארץ כג ט
נִכְבַּדֶּיהָ *Honoratos ejus.*
ועל נכבדיה ידו גורל נחו' ג י
וְנִכְבְּדֵיהֶם *Et honoratos eor.*
ונכבדיהם בכבלי ברזל תהל' קמט ח
נִכְבָּדוֹת *Honorabilia.*
נכבדות מדבר בך תהלי' פז ג
הִכָּבְדִי *Honorari me.*
יום הכבדי נאם אדני יי' יחזק' לט יג
בְּהִכָּבְדִי *In honorari me.*
בהכבדי בפרעה שמו' יד יח
הִכָּבֵד *Honora teipsum.*
הכבד ושב בביתך מ"ב יד י
אֶכָּבֵד *Honorabor.*
ועל פני כל העם אכבד ויקר' י ג
וְאֶכָּבֵד *Et honorabor.*
ואכבד בעיני יי' ישע' מט ה
אִכָּבֵדָה *Honorabor.*
אשר אמרת עמם אכבדה ש"ב ו כב
וְאִכָּבְדָה *Et honorabor.*
ואכבדה בפרעה שמו' יד ד ויד יז
ואכבדה

וְאֶכָּבְדָה כ׳ וְאֶכָּבְדָה ק׳
Et honorabor.
ואכבדה אמר יי׳ חגי א ח

מִמִּתְכַּבֵּד
Hith. Prae honorante se.
ממתכבד וחסר לחם משלי יב ט

* כָּבוֹד *Honor, Gloria.*

s עהרע, רוהם, אנזעהען, רייכטהום, פערמאָגען, הערלליכקייט, פראכט, גלאנץ, מאיעזטאט. קאָנקר: דיא פאָר- נעהמען, עדלען (ישעי׳ ה יג, ח ז, יז ג, מיכ׳ א טו); פאָעט: פיר הערץ, זעעלע, גייזט (בראש׳ מט ו, תהלי׳ טז ט, ל יג, נז ט, קח ב); אדפ: מיט עהרען, עהרענפאָלל (תהלי׳ עג כד).

כבוד ליי׳ אלהי ישראל יהוש׳ ז יט
וכסא כבוד ינחלם ש״א ב ח
גלה כבוד מישראל ד כא וד כב
ונתתם לאלהי ישראל כבוד ו ה
גם עשר גם כבוד מ״א ג יג
הבו ליי׳ כבוד ועז ד״ה א יו כח
הבו ליי׳ כבוד ועז תהלי׳ כט א
כלו אמר כבוד כט ט
למען יזמרך כבוד ל יג
ואחר כבוד תקחני עג כד
לשכן כבוד בארצנו פה י
הבו ליי׳ כבוד ועז צו ז
כי לשמך תן כבוד קטו א
כבוד חכמים ינחלו משלי ג לה
אשת חן תתמך כבוד יא יו
ולפני כבוד ענוה טו לג ויח יב
כבוד לאיש שבת מריב כ ג
וחקר כבדם כבוד כה כז
כן לא נאוה לכסיל כבוד כו א
כן נותן לכסיל כבוד כו ח
ושפל רוח יתמך כבוד כט כג
כי על כל כבוד חפה ישע׳ ד ה
והיתה מנחתו כבוד יא י
לכסא כבוד לבית אביו כב כג
ונגד זקניו כבוד כד כג
ישימו ליי׳ כבוד מב יב
תנו ליי׳ אלהיכם כבוד ירמ׳ יג יו
כסא כבוד מרום יז יב
את הבית הזה כבוד חגי ב ז

אחר כבוד שלחני זכר׳ ב יב
לתת כבוד לשמי מלא׳ ב ב

כָּבֹד *Gloria.*
כבד מכל כלי חמדה נחו׳ ב ט

וְכָבוֹד *Et gloria.*
שבע ימים עשר וכבוד ד״ה א כט כח
עשר נכסים וכבוד ד״ה ב א יא
ועשר ונכסים וכבוד אתן לך א יב
ויהי לו עשר וכבוד לרב יז ה
ויהי ליהושפט עשר וכבוד יח א
ויהי ליחזקיהו עשר וכבוד לב כז
וכבוד עשו לו במותו לב לג
וכבוד והדר תעטרהו תהלי׳ ח ו
חן וכבוד יתן יי׳ פד יב
בשמאולה עשר וכבוד משלי ג יו
עשר וכבוד אתי ח יח
ימצא חיים צדקה וכבוד כא כא
עשר וכבוד וחיים כב ד
עשר ונכסים וכבוד קהל׳ ו ב

הַכָּבוֹד *Gloria.*
ויבא מלך הכבוד תהלי׳ כד ז וכד ט
מי זה מלך הכבוד כד ח
מי הוא זה מלך הכבוד יי׳ צבאות
הוא מלך הכבוד סלה כד י
אל הכבוד הרעים כט ג

הַכָּבֹד *Gloria.*
עשה את כל הכבד הזה בראש׳ לא א

וְהַכָּבוֹד *Et gloria.*
והעשר והכבוד מלפניך ד״ה א כט יב

בְּכָבוֹד *Cum gloria.*
קרנו תרום בכבוד תהל׳ קיב ט
יעלזו חסידים בכבוד קמט ה
שכבו בכבוד איש בביתו ישע׳ יד יח
ככה בכבוד וכגדל יחזק׳ לא יח

כַּכָּבוֹד *Cum gloria.*
ככבוד אשר ראיתי יחזק׳ ג כג

לְכָבוֹד *Ad gloriam.*
לכבוד ולתפארת שמו׳ כח ב וכח מ
לכבוד את עבדך ד״ה א יז יח
ולא לך לכבוד מיי׳ אלהים ד״ה ב כו יח

וּלְכָבוֹד *Et ad gloriam.*
לצבי ולכבוד ישע׳ ד ב
ולכבוד אהיה בתוכה זכר׳ ב ט

מִכָּבוֹד *A gloria.*
מנעך יי׳ מכבוד במד׳ כד יא
רדי מכבוד ירמ׳ מח יח
שבעת קלון מכבוד חבק׳ ב ז
יקר מחכמה מכבוד קהל׳ י א

כְּבוֹד *Gloria.*
וראיתם את כבוד יי׳ שמו׳ יו ז
והנה כבוד יי׳ נראה בענן יו י
וישכן כבוד יי׳ על הר סיני כד יו
ומראה כבוד יי׳ כאש כד יז
וירא אליכם כבוד יי׳ ויקר׳ ט ו
וירא כבוד יי׳ אל כל העם ט כג
וימלא כבוד יי׳ במד׳ יד כא
וירא כבוד יי׳ יו יט וכ ו
כי מלא כבוד יי׳ מ״א ח יא
הבו ליי׳ כבוד שמו ד״ה א יו כט
כי מלא כבוד יי׳ ד״ה ב ה יד וז ג
עשר כבוד מלכותו אסת׳ א ד
כבוד עשרו ורב בניו ה יא
מספרים כבוד אל תהלי׳ יט ב
הבו ליי׳ כבוד שמו כט ב
כי ירבה כבוד ביתו מט יז
זמרו כבוד שמו
כבוד תהלתו סו ב
על דבר כבוד שמך עט ט
הבו ליי׳ כבוד שמו צו ח
יהי כבוד יי׳ לעולם קד לא
כי גדול כבוד יי׳ קלח ה
הדר כבוד הודך קמה ה
כבוד מלכותך יאמרו קמה יא
ונקלה כבוד מואב ישע׳ יו יד
ידל כבוד יעקב יז ד
וכלה כל כבוד קדר כא י
כל כבוד בית אביו כב כד
כבוד הלבנון נתן לה לה ב
יראו כבוד יי׳ לה ב
ונגלה כבוד יי׳ מ ה
כבוד יי׳ יאספך נח ח
כבוד הלבנון אליך יבא ס יג
וכנחל שוטף כבוד גוים סו יב
דמות כבוד יי׳ יחזק׳ א כח
ברוך כבוד יי׳ ממקומו ג יב
כבוד יי׳ עמד ג כג
והנה שם כבוד אלהי ישראל ח ד

וירם

ודם כבוד יי׳ וגו׳ את נגה כבוד יי׳
י ד
רצא כבוד יי׳ י יח
ויעל כבוד יי׳ יא כג
כבוד אלהי ישראל בא מג ב
מלא כבוד יי׳ הבית מג ה
והנה מלא כבוד יי׳ מד ד
יבא כבוד ישראל מיכ׳ א טו
לדעת את כבוד יי׳ חבק׳ ב יד
גדול יהיה כבוד הבית הזה חגי ב ט

כְּבֹד *Gloria.*

כבד אלהים הסתר דבר משלי כה ב

וּכְבוֹד *Et gloria.*

וכבוד יי׳ מלא שמו׳ מ לד ומ לה
וכבוד יי׳ נראה במד׳ יד י
וכבוד יי׳ מלא את הבית ד״ה ב ז א
וכבוד יי׳ על הבית ז ג
כבוד הדר מלכותו תהל׳ קמה יב
וכבוד יערו וכרמלו ישע׳ י יח
וכבוד יי׳ עליך זרח ס א
וכבוד אלהי ישראל יחזק׳ ט ג
וכבוד אלהי ישראל עליהם י יט
ויא כב
וכבוד יי׳ בא אל הבית מג ד

וּכְבֹד *Et gloria.*

וכבד מלכים משלי כה ב

כִּכְבוֹד *Sicut gloria.*

ככבוד בני ישראל ישע׳ יז ג

כְּבוֹדִי . כְּבֹדִי *Gloria meae.*

והגדתם לאבי את כל כבודי
ברא׳ מה יג
בקהלם אל תחד כבדי מט ו
והיה בעבר כבדי שמו׳ לג כב
הראים את כבדי במד׳ יד כב
כבודי מעלי הפשיט איוב יט ט
כבודי חדש עמדי כט כ
כבודי ומרים ראשי תהל׳ ג ד
בני איש עד מה כבודי ד ג
רגל כבודי יו ט
עורה כבודי נז ט
ואזמרה אף כבודי קח ב
וראו את כבודי ישע׳ סו יח
ולא ראו את כבודי
והגידו את כבודי סו יט
ונתתי את כבודי בגוים יחזק׳ לט כא

איה כבודי מלא׳ א ו

וּכְבוֹדִי *Et gloria mea.*

וכבודי לעפר ישכן סלה תהל׳ ז ו
על אלהים ישעי וכבודי סב ח
וכבודי לאחר לא אתן ישע׳ מב ח
וכבודי לאחר לא אתן מח יא

בִּכְבֹדִי *Gloria mea.*

ונקדש בכבדי שמו׳ כט מג

וְלִכְבוֹדִי *Et ad gloriam meam.*

ולכבודי בראתיו ישע׳ מג ז

כְּבוֹדֶךָ *Gloria tua.*

ומקום משכן כבודך תהל׳ כו ח
על כל הארץ כבודך נז ו ונז יב
וכל מלכי הארץ את כבודך קב יז
ועל כל הארץ כבודך קח ו
ושמה מרכבות כבודך ישע׳ כב יח
אל תנבל כסא כבודך ירמ׳ יד כא
וקיקלון על כבודך חבק׳ ב טז

כְּבֹדֶךָ *Idem.*

הראני נא את כבדך שמו׳ לג יח
ויברכו שם כבדך נחמ׳ ט ה

וּכְבוֹדֶךָ *Et gloria tua.*

לראות עזך וכבודך תהל׳ סג ג

s **כְּבוֹדֵךְ** *Gloria tua.*

וכל מלכים כבודך ישע׳ סב ב

כְּבוֹדוֹ *Gloria ejus.*

ספרו בגוים את כבודו ד״ה א יו כד
גדול כבודו בישועתך תהל׳ כא ז
לא ירד אחריו כבודו מט יח
שם כבודו לעולם עב יט
וימלא כבודו עב יט
ספרו בגוים כבודו צו ג
וראו כל העמים כבודו צז ו
על השמים כבודו קיג ד
למרות עיני כבודו ישע׳ ג ח
מלא כל הארץ כבודו ו ג
מלך אשור ואת כל כבודו ח ז
וממזרח שמש את כבודו נט יט
המיר כבודו בלוא יועיל ירמ׳ ב יא
על כבודו כי גלה ממנו הוש׳ י ה

כְּבֹדוֹ *Idem.*

את כבדו ואת גדלו דבר׳ ה כא

ותחת כבדו יקד יקד ישע׳ י יו

וּכְבוֹדוֹ *Et gloria ejus.*

וכבודו מתי רעב ישע׳ ה יג
וכבודו עליך יראה ס ב

בִּכְבוֹדוֹ . בִּכְבֹדוֹ *In gloria sua.*

נראה בכבודו תהל׳ קב יז
בכבדו הראשון חגי ב ג

מִכְּבֹדוֹ *A gloriae ejus.*

והארץ האירה מכבדו יחזק׳ מג ב

כְּבוֹדָהּ *Gloriae ejus.*

והתענגתם מזיז כבודה ישע׳ סו יא

כְּבוֹדְכֶם *Gloriam vestram.*

ואנה תעזבו כבודכם ישע׳ י ג

כְּבוֹדָם *Gloria ipsorum.*

וימירו את כבודם תהל׳ קו כ
וחקר כבדם כבוד משלי כה כז
כבודם בקלון אמיר הוש׳ ד ז
כעוף יתעופף כבודם ט יא

וּבִכְבוֹדָם *Et in gloria ipsor.*

ובכבודם תתימרו ישע׳ סא ו

s **כָּבֵד** *Amplus, magnificus.*

הערליך, גלאנצענד, פיללע.
כבד מכל כלי חמדה נחום ב י

* **כְּבוּדָּה** *Honoratus, ta.*

s פראכטיג, גלאנץ, קאָזטבארקייט, האבע.
כל כבודה בת מלך תהל׳ מה יד
על מטה כבודה יחזק׳ כג מא

הַכְּבוּדָּה *Et pretiosa quaeg.*

ואת הכבודה לפניהם שופ׳ יח כא

ג שם לבר הכבד:

III. Jecur.

* **הַכָּבֵד** *Jecur.*

s לעבער.
ואת היתרת על הכבד שמו׳ כט יג
ואת יתרת הכבד כט כב
ואת היתרת על הכבד ויקר׳ ג ד
וג י וג טו וד ט ח ד
ואת

ואת יתרת הכבד ח יו וח כה
ואת היתרת מן הכבד ט י
והכליות ויתרת הכבד ט יט

In jecur. בַּכָּבֵד

ראה בכבד יחזק' כא כו

Jecur meum. כְּבֵדִי

נשפך לארץ כבדי איכ' ב יא

Jecur ejus. כְּבֵדוֹ

עד יפלח חץ כבדו משלי ז כג

כבה כל לשון כבוי:

Extingui: Extinguere.

Extincti sunt. כָּבוּ

s פערלאָשען, ערלאָשען. מראָם: פאָם צאָרנע גאָמטעס. אלס בילד דעם ענט-קראָפטעטען, אונטערדריקקטען פיינדעס (ישעי' מג יז); אויסלאָשען. טראָם: דען צאָרן, דיא ליעבע. דיא קאָהלע אויסלאָשען, ד: ה: דען לעטצטען שפראָסס פערניכטען (ש"ב יד ז), דאס ליכט איזראעלס פערלאָשען ד: ה: זיין רייך פערניכטען (ש"ב כא יז).

רעכו כפשתה כבו ישעי' מג יז

Exstinguetur. יִכְבֶּה

ונר אלהים טרם יכבה ש"א ג ג
לא יכבה בלילה נרה משלי לא יח

Extinguetur. תִּכְבֶּה

תוקד בו לא תכבה ויקר' ו ה
על המזבח לא תכבה ו ו
במקום הזה ולא תכבה מ"ב כב יז
במקום הזה ולא תכבה ד"ה ב לד כה
באפס עצים תכבה אש משלי כו כ
ויומם לא תכבה ישעי' לד י
ואשם לא תכבה סו כד
ובערה ולא תכבה ירמ' ז כ
ולא תכבה יז כז
לא תכבה להבת יחזק' כא ג
בערתיה לא תכבה כא ד

Pih. Et exstinxerunt. וְכִבּוּ

וכבו את גחלתי ש"ב יד ז

Exstinguens. מְכַבֶּה

ואין מכבה ישעי' א לא
ובערה ואין מכבה ירמ' ד ד וכא יב
ואין מכבה לבית אל עמו' ה ו

Exstinguere. לְכַבּוֹת

לא יוכלו לכבות שיר ח ז

In exstinguendo te. בְּכַבּוֹתְךָ

וכסיתי בכבותך שמים יחזק' לב ז

Exstinguas. תְּכַבֶּה

ולא תכבה את נר ישראל ש"ב כא יז

Exstinguet eam. יְכַבֶּנָּה

ופשתה כהה לא יכבנה ישעי' מב ג

Et exstinxerunt. וַיְכַבּוּ

ויכבו את הנרות ד"ה ב כט ז

כבל לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א עם סמיכות השלשלת לאסור הרגלים:

I. Compes, Catena.

Compede. בַּכֶּבֶל

s פוסאייזען, פעססעל, באנדע.

ענו בכבל רגליו תהל' קה יח

Compedibus. בְּכַבְלֵי

ונכבדיהם בכבלי ברזל תהל' קמט ח

ב מה שפירושו הפקד כל פרי:

II. Infructuosum.

Infructuosa. * כָּבוּל

s נאָמען פראָפר: איינעס דיזטריקטס פאָן צוואנציג שטאָדטען אין גאליליאָא, וועלכער, דא ער אונפרוכטבאר אונד זאנדיג וואר אֶרֶץ כָּבוּל גענאננט ווארדע. נאך יאָזעפהוס בעדייטעט כָּבוּל אים פהאָניצישען אונגעפאָללינג, אונטויגליך. נאך דעם תלמוד געפעסעלט (דער פוס אים זאנד אונד מאָראזט), נאך רד"ק פערשלאָססען (דא ניעמאנד דאס לאנד פאססירט), נאך אנד: = גְבוּל בעגרענצט אָדער אבגעלעגען.

ארץ כבול עד היום הזה מ"א ט יג

כבס כל לשון כבוס:

Lavare, Abluere.

Pih. Lavit. כִּבֵּס

s וואשען, רייניגען (קליידער, וואָהרענד רָחַץ נור פאָם וואשען דעס קאָרפערס געזאָגט ווירד). טראָם: רייניגען (פאָן דער זינדע); געוואשען, גערייניגט ווערדען; אבגעריעבען, אויסגעוואשען ווערדען (פאָם אויסשלאג).

כבס ביין לבושו בראש' מט יא
ואת בגדיו לא כבס ש"ב יט כה

Et lavabit. וְכִבֶּס

וכבס בגדיו וטהר ויקר' יג ו ונג לה
וכבס המטהר את בגדיו יד ח
וכבס את בגדיו יד ט
וכבס בגדיו טו ח וטו יא וטו יג
וטו כו וי"ה ש
וכבס בגדיו הכהן במד' יט ז
וכבס האסף את אפר הפרה יט י
וכבס בגדיו ורחץ במים יט יט

Et lavabunt. וְכִבְּסוּ

וכבסו שמלתם שמו' יט י
וכבסו את אשר בו הנגע ויקר' יג נד
וכבסו בגדיהם והטהרו במד' ח ז

Et lavabitis. וְכִבַּסְתֶּם

וכבסתם בגדיכם במד' לא כד

Lavantes. מְכַבְּסִים

וכברית מכבסים מלא' ג ב

Lava me. כַּבְּסֵנִי

כבסני מעוני תהל' נא ד

Lavato. כַּבְּסִי

כבסי מרעה לבך ירמ' ד יד

Lavabis. תְּכַבֵּס

תכבס במקום קדש ויקר' ו כ
אשר תכבס יג נח

תכבסני

Lavabis me. תְּכַבְּסֵנִי

תכבסני ומשלג אלבין   תהל' נא ט

Abluas te. תְּכַבְּסִי

אם תכבסי בנתר   ירמ' ב כב

Lavabit. יְכַבֵּס

מנבלתם יכבס בגדיו   ויקר' יא כה
את נבלתם יכבס בגדיו   יא כח
יכבס בגדיו וגו' יכבס בגדיו   יא מ
יכבס את בגדיו
יכבס את בגדיו   יד מז
יכבס בגדיו   טו ה וטו ו
וטו ז וטו י וטו כא וטו כב
ויז כו ויז כח
ואם לא יכבס   יז יז
יכבס בגדיו   במד' יט ח ויט כא

Et abluerunt. וַיְכַבְּסוּ

ויקדש את העם ויכבסו   שמו' יט יד
ויכבסו בגדיהם   במדב' ח כא

Pyh. Et lavabitur. וְכֻבַּס

וכבס שנית   ויקר' יג נח
וכבס במים   טו יז

Hoph. Ablui. הֻכַּבֵּס

אחרי הכבס את הנגע   ויקר' יג נה
אחרי הכבס אתו   יג נו

Fullo. כּוֹבֵס *

s (פארטיציפ: קל) וואשער, וואלקער.

במסלת שדה כובס   מ"ב יח יז
שדה כובס   ישע' ז ג
במסלת שדה כובס   לו ב

כבע ופירושו שם כלי זין לראש:

Galea.

Et galea. וְכוֹבַע

s העלם (דער קריעגער).

וכובע תלו בך   יחזק' כז י

Et galea. וְכוֹבַע

כלם מגן וכובע   יחזק' לח ה

Et galea. וְכוֹבַע

וכובע נחשת על ראשו   ש"א יז ה
וכובע ישועה בראשו   ישע' נט יז

III

Et galeae. וְכוֹבָעִים

מגנים ורמחים וכובעים   ד"ה ב כו יד

Galeis. בְּכוֹבָעִים

והתיצבו בכובעים   ירמ' מו ד

כבר הוא יפרד לחמשה ל[illegible]ים:

Dividitur in quinque significata.

א מה שהוא תאר לזמן העובר הנפלא:

I. Temporis particula, ac fere praeteriti.

Jam. s כְּבָר

אדם: בערייטס, לאנגזט, לאנגזט שאן.
נאמען פראפער: איינעס פלוססעס אין
מעזאפאטאמיען, וועלכער ביי
כַּרְכְּמִישׁ אין דען אייפהראטה פאללט.
וואהרשיינליך היעס דיעזער פלוס הע-
בראיש חָבוֹר, אונד כְּבָר נור איין
אראמאיזם.

כבר היה לעלמים   קהל' א י
מה שהיה כבר הוא   ג טו
ואשר להיות כבר היה   ג טו
מה שהיה כבר נקרא שמו   ו י
גם קנאתם כבר אבדה   ט ו
כי כבר רצה האלהים   ט ז
על נהר כבר *n. p.*   יחזק' א א
וא ג וג טו וג כג
וי כב ומג ג
בנהר כבר   י טו וי כ

Qui jam. שֶׁכְּבָר

את המתים שכבר מתו   קהל' ד ב

בְּשֶׁכְּבָר

Quandoquidem quae jam sunt.

בשכבר הימים הבאים   קהל' ב טז

ב שהוא תאר רבוי:

II. Validus, a, um: multum.

Validus. * כַּבִּיר

s גראס, מאכטיג, געוואלטיג, העפטיג,
(פאם שטורם), פיעל, פיללע, איבער-
פלוס (ישעי' טז יד, איוב לא כה).

כַּבִּיר יָמִים האכבעיאהרט, האכבע-
טאגט.

ורוח כביר אמרי פיך   איו' ח ב
כביר מאביך ימים   טו י
וכי כביר מצאה ידי   לא כה
ואם צדיק כביר תרשיע   לד יז
הן אל כביר ולא ימאס
כביר כח לב   לו ה
מזער לוא כביר   ישע' טז יד

Idem. כַּאבִּיר כ' כַּבִּיר ק'

ואוריד כאביר יושבים   ישע' י יג

Validi, dae. כַּבִּירִים

ירע כבירים לא חקר   איו' לד כד
כשאון מים כבירים   ישע' יז יב
מים כבירים שטפים   כח ב

Hiph. Multiplicat. יַכְבִּר

s פיעל מאכען, הייפען.

בבלי דעת מלין יכבר   איו' לה טז

Multipliciter. לְמַכְבִּיר

s פיללע.

יתן אכל למכביר   איו' לו לא

ג מה שפירושו נפה:

III. Cribrum, Vannus.

In vanno. * בִּכְבָרָה

s זיעב.

כאשר ינוע בכברה   עמו' ט ט

Cribrum. * מִכְבָּר

s גיטטערווערק.

ועשית לו מכבר   שמו' כז ד
מכבר מעשה רשת   לח ד

Cribrum. מִכְבָּר

ואת מכבר הנחשת   שמו' לה טז
ולח ל ולט לט

Ad cribrum. לְמִכְבָּר

למכבר הנחשת   שמו' לח ה

ד מה שפירושו כר:

IV. Pulvinar.

Pulvinar. כְּבִיר *

s געפּלעכט, מאטראטצע, (פאָן ציע-נענהאאר).

ואת כביר העזים שמה ש"א יט יג

Et pulvinar. וּכְבִיר

וכביר העזים מראשותיו ש"א יט יו

Stragula. הַמַּכְבֵּר *

s געפלאָכטענעס, דעקקע.

ויקח המכבר ויטבל במים מ"ב ח טו

ה מה שפירושו מרחק מה מן הארץ:

V. Spacium aliquod terrae.

Spacium exiguum. כִּבְרַת *

s לאָנגע, שטרעקקע. (זיעהע בָּרָה זייטע ששה).

ויהי עוד כברת הארץ בראש' לה יו
בעוד כברת ארץ לבא מח ז
וילך מאתו כברת ארץ מ"ב ה יט

כבש פתרוניו שלשה:

Significata ejus tria sunt.

א כל מה שפירושו רדיה ותפיסה:

I. Subigere, Subjicere, Domare.

Et subegerint. וְכָבְשׁוּ

s (איינענטל: טרעטען אונטער דיא פיססע), איבערטר: אונטערדריקקען, ניעדערדריקקען, אונטערווערפען, בע-צווינגען (איינע פרויא, אסתר ז ח). פאָעט: בעזיענען ניעדערטרעטען אַבְנֵי קֶלַע (שליידערשטיינע) זיננבילד דער היידען, וואָהרענד דיא איזראעליטען אַבְנֵי נֵזֶר היעססען (מיכ' ט טז); בעזיענט, איינגענאָממען זיין, אונטער-יאָכט ווערדען; אונטעריאָכען.

וכבשו אבני קלע זכר' ט טו

Subjicientes. כֹּבְשִׁים

והנה אנחנו כבשים נחמ' ה ה

כבש

Subjicere. לִכְבּשׁ

לכבש לעבדים ולשפחות ד"ה ב כח י

Subigire. לִכְבּוֹשׁ

הגם לכבוש את המלכה אסת' ז ח

Et subigite eam. וְכִבְשֻׁהָ

ומלאו את הארץ וכבשה בראש' א כח

Subiget. יִכְבּוֹשׁ

יכבוש עונותינו מיכ' ז יט

Et subegistis. וַתִּכְבְּשׁוּ

ותכבשו אתם ירמ' לד יו

וַיִּכְבִּישׁוּם כ' וַיִּכְבְּשׁוּם ק'

Et subegerunt.

ויכבשום לעבדים ירמ' לד יא

נִכְבְּשָׁה

Niph. Subjecta, domita fuit.

והארץ נכבשה לפניהם יהוש' יח א

Et domita fuit. וְנִכְבְּשָׁה

ונכבשה הארץ לפני יי' במד' לב כב
ונכבשה הארץ לפניכם לב כט
ונכבשה הארץ לפני יי' ד"ה א כב יח

Subjectae. נִכְבָּשׁוֹת

ויש מבנתינו נכבשות נחמ' ה ה

Pih. Subjecit. כִּבֵּשׁ

מכל הגוים אשר כבש ש"ב ח יא

ב מה שפירושו מדרגה:

II. Clivulus.

Et clivulus, gradus. וְכֶבֶשׁ *

s טריטט, פוסשעממעל (צו איינעם טהראָנע).

וכבש בזהב ד"ה ב ט יח

ג מה שפירושו תנור:

III. Fornax.

Fornax. כִּבְשָׁן *

s אָפען, קאַלקאָפען, שמעלצאָפען, (פערשידען פאָן תַּנּוּר איינער ארט באַקקאָפען).

מלא חפניכם פיח כבשן שמו' ט ח

כבש

Fornax. הַכִּבְשָׁן

כקיטר הכבשן בראש' יט כח
ויקחו את פיח הכבשן שמו' ט י
ויעל עשנו כעשן הכבשן יט יח

כבש כל מה כבש וכבשה:

Agnus, Agna.

Ovis, agnus. כֶּבֶשׂ *

s יונגעס שאָף (נאָכדעם עס איפּגע-האָרט טָלֶה לאַמם צו זיין), גע-וואָהנל: ביז צום דריטטען יאהרע דאהער: ווענן איינאָהריג, מיט דעם צוזאַטצע בֶּן שְׁנָתוֹ, אים פלור: בְּנֵי שָׁנָה.

ואם כבש יביא קרבנו ויקר' ד לב
כבש בן שנתו לעלה יב ו
ולקח כבש אחד יד כא
את כבש האשם יד כד יד כה
כבש תמים בן שנתו כג יב
כבש בן שנתו לאשם במד' ו יב
כבש בן שנתו ו יד
כבש אחד בן שנתו לעלה ז טו
ז כא ז כז ז לג ז לט ז מה
ז נא ז נז ז סג ז סט ז עה
ז פא

וגר זאב עם כבש ישע' יא ו

Et agnus. וָכֶבֶשׂ

ועגל וכבש בני שנה ויקר' ט ג

Et agnum. וְכֶבֶשׂ

וכבש בן שנתו תמים יחזק' מו יג

Agnum. הַכֶּבֶשׂ

הכבש האחד תעשה בבקר
ואת הכבש השני שמו' כט לט
ואת הכבש השני כט מא
את הכבש האחד ויקר' יד יב
ושחט את הכבש יד יג
את הכבש אחד
ואת הכבש השני במד' כח ד
ואת הכבש השני כח ח
את הכבש ואת המנחה יחזק' מו טו

Velut agnus. כְּכֶבֶשׂ

ואני ככבש אלוף ירמ' יא יט
ירעם יי' ככבש במרחב הוש' ד טז
רביעית

Ad agnum. לַכֶּבֶשׂ

ורביעית ההין יין לכבש שמו' כט מ
לכבש האחד במד' טו ה
לכבש האחד בקדש כח ז
בלולה בשמן לכבש האחד כח יג
ורביעית ההין לכבש יין כח יד
לכבש האחד לשבעת הכבשים כח כא
וכח כט וכט ד וכט י
לכבש האחד לארבעה עשר כט טו

Agni. כְּבָשִׂים

כבשים בני שנה שמו' כט לח
שני כבשים תמימם ויקר' יד י
שבעת כבשים תמימם כג יח
ושני כבשים בני שנה כג יט
על שני כבשים כג כ
כבשים בני שנה חמשה במד' ז יז
ח כג ח כט ח לה ח מא ח מז
ח נג ח נט ח סה ח עא ח עז
ח פג
כבשים בני שנה ז פז ח פח
כבשים בני שנה תמימם כח ג
שני כבשים בני שנה כח ט
כבשים בני שנה שבעה כח יא
כבשים בני שנה כח יט וכח כז
כבשים בני שנה שבעה כט ב וכט ח
כבשים בני שנה כט יג וכט יז
וכט כ וכט כג וכט כו וכט כט
וכט לב וכט לו
לארבעה עשר כבשים כט טו
כבשים אלף ונסכיהם ד"ה א כט כא
כבשים מאתים ד"ה ב כט לב
צאן כבשים ובני עזים לה ז
כבשים שבעים ושבעה עזר' ח לה
כבשים ללבושך משלי כז כו
ורעו כבשים כדברם ישע' ה יז
ששה כבשים תמימם יחזק' מו ד
וששת כבשים ואיל מו ו

Et agni. וּכְבָשִׂים

וכבשים שבעה ד"ה ב כט כא
דם פרים וכבשים ישע' א יא

Ex ovibus vel agnis. הַכְּבָשִׂים

מן הכבשים ומן העזים שמו' יב ה
לשבעת הכבשים במד' כח כא
וכח כט וכט ד וכט י
וישחטו הכבשים ד"ה ב כט כב

In ovibus. בַּכְּבָשִׂים

בכבשים או בעזים במד' טו יא

Et agnis. וְלַכְּבָשִׂים

לאלים ולכבשים במד' כט יח
וכט כא וכט כד וכט כז
וכט ל וכט לג
לפר לאיל ולכבשים כט לז
איפה לאיל ולכבשים יחזק' מו ה
ולכבשים כאשר תשיג ידו מו ז
ולכבשים מתת ידו מו יא

Agnorum meorum. כְּבָשַׂי

ומגז כבשי יתחמם איו' לא כ

Et ovis, agna. * וְכִבְשָׂה

s דאסועלבע וויבל:

וכבשה אחת ויקר' יד י
וכבשה אחת במד' ו יד

Agna. * כִּבְשָׂה

s דאסועלבע.

כבשה אחת קטנה ש"ב יב ג

Agna. הַכִּבְשָׂה

ואת הכבשה ישלם ש"ב יב ו

Agnam. כִּבְשַׂת

ויקח את כבשת האיש ש"ב יב ד

Agnae. כִּבְשֹׂת

מה הנה שבע כבשת האלה
בראש' כא כט
את שבע כבשת תקח מידי כא ל

Agnae. כִּבְשֹׂת

שבע כבשת הצאן לבדהן בראש' כא כח

כדד לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א מה שפירושו ניצוץ:

I. Scintilla.

Scintillae. * כִּידוֹדֵי

s שפריהענדער פונקע, פלאממע.

כידודי אש יתמלטו איו' מא יא

ב כל שם כד איך שיונה:

II. Cadus, Hydria.

Cadus. * כַּד

s שאָפּפֿנעפֿאס, איימער, קרוג.

כד הקמח לא תכלה מ"א יז יד
כד הקמח לא כלתה יז טז

Hydria. * כַּד

ותשבר כד על המבוע קהל' יב ו

In cado. בַּכַּד

כי אם מלא כף קמח בכד מ"א יז יב

Hydriam tuam. כַּדֵּךְ

הטי נא כדך ואשתה בראש' כד יד

Ex hydria tua. מִכַּדֵּךְ

מעט מים מכדך בראש' כד יז וכד מג

Hydriam suam. כַּדָּהּ

ותמלא כדה ותעל בראש' כד טז
ותמהר ותרד כדה כד יח
ותמהר ותער כדה כד כ
ותורד כדה מעליה כד מו

Et hyd. ejus. וְכַדָּהּ

וכדה על שכמה בראש' כד טו וכד מה

Hydriae כַּדִּים

מלאו ארבעה כדים מים מ"א יח לד

Et hydrias. וְכַדִּים

וכדים ריקים שופ' ז טז

Hydriae. הַכַּדִּים

ולפדים בתוך הכדים שופ' ז טז
ונפוץ הכדים אשר בידם ז יט
וישברו הכדים ז כ

כדר כל שם כידור וכדור:

Pila.

Pilata acies militum. * כִּדּוֹר

s קנייעל, באלל, קרייז.

כדור אל ארץ ישע' כב יח
וחניתי כדור עליך כט ג

Ad pilatam aciem. * לְכִידוֹר

s אומלאגערונג, שטירמונג, טרעפֿפֿען.
אגד: קריעגסוואגען.

כמלך עתיד לכידור איו' טו כד

לא *

כהה כל לשון כהות איך מיונן:

Caligare: Stringi, Contrahi, Corrugari.

Caligavit. כָּהֲתָה

s בלאָדע, שטומפף, טריבע זיין (פאָם אויגע), ערבלינדען (זכרי׳ יא יז), בילדליך פערצאָגען, ערמאַטטען, אָהנמאַכטיג זיין (ישעי׳ מב ד); ערלאָשען, ראַטהלאָז, קלייגמיטהיג זיין; טראַנזיט: קליינמיטהיג, געביינט, פערצאָגט מאכען, ד: ה: אַנפאָהרען, שעלטען, ווארנען, פערוויזען.

לא כהתה עינו — דברי׳ לד ז

Caligando. כָּהֹה

ועין ימינו כהה תכהה — זכרי׳ יא יז

Caligabit, obscurus erit. יִכְהֶה

לא יכהה ולא ירוץ — ישעי׳ מב ד

Caligabit. תִּכְהֶה

ועין ימינו כהה תכהה — זכרי׳ יא יז

Et caligavit. וַתֵּכַהּ

ותכה מכעש עיני — איו׳ יז ז

Et caligarunt. וַתִּכְהֶיןָ

ותכהין עיניו מראת — בראי׳ כז א

כִּהָה

Pih. Corrugavit, contraxit frontem, coercuit, repressit.

ולא כהה בם — ש״א ג יג

Et contrahet se. וְכִהֲתָה

וכהתה כל רוח — יחזק׳ כא יב

כֵּהֶה *

Strictum: contractum: contractio.

s צוזאַמענגעצאָגען; אַנד: דונקעל, מאַטט, געשטרבט, טריבע, פערלאָשענד (ישעי׳ מב ג), בלאָדע (ש״א ג ב). בלדל: נעביגט, פערצאָגט (ישעי׳ סא ג).

והנה כהה הנגע — ויקר׳ יג ו
מן העור והוא כהה — יג כא וכו כו
לא פשתה בעור והוא כהה — יג כח
והנה כהה הנגע — יג נו
ופשתה כהה לא יכבנה — ישע׳ מב ג
תחת רוח כהה — סא ג

Contractae. כֵּהוֹת

בהרת כהות לבנת — ויקר׳ יג לט

Caligantes, rugosi. כֵּהוֹת

ועיניו החלו כהות — ש״א ג ב

Retractio. כֵּהָה s

פערהאַרשונג, פערמינדערונג, לינדערונג, מילדערונג.

אין כהה לשברך — נחום ג יט

כהן כל לשון כהנה איך מיונן:

Sacerdotio fungi: sacerdos.

Sacerdotem egit. כִּהֵן

s פריעזטער זיין אונד ווערדען, אלס פריעזטער דיענען, פריעזטערדיענזט טהון, דאס פריעזטעראַמט פערריכטען. (ישעי׳ סא י) = דער גרונדבעדייט: פאָן צוריכטען, בערייטען, אַנלעגען, מיט דעם נעבענבעגריף דעס פראַכטיגען.

הוא אשר כהן בבית — ד״ה א ה לו

Et sacerdotio fungetur. וְכִהֵן

וקדשת אתו וכהן לי — שמו׳ מ יג

Et sacerdotio fungentur. וְכִהֲנוּ

וקדשת אתם וכהנו לי — שמו׳ כח מא
וכהנו לי — מ טו

Ad sacerdotio fungend. לְכַהֵן

לקדש אתם לכהן לי — שמו׳ כט א
אקדש לכהן לי — כט מד
וקדשת אתם לכהן לי — ל ל
ואת בגדי בניו לכהן — לא י ולה יט ולט מא
הקריב אתם לכהן ליי׳ — ויקר׳ ז לה
לכהן תחת אביו — יו לב
ולא יגשו אלי לכהן לי — יחזק׳ מד יג

לְכַהֲנוֹ

Ad sacerdotio fungi ipsum.

בני ישראל לכהנו לי — שמו׳ כח א
לקדשו לכהנו לי — כח ג
ולבניו לכהנו לי — כח ד

A sacerdotio fungi. מְכַהֵן

ירבעם ובניו מכהן ליי׳ — ד״ה ב יא יד
ואמאסאך מכהן לי — הושי׳ ד ו

Sacerdotem agit. יְכַהֵן

כחתן יכהן פאר — ישעי׳ סא י

וַיְכַהֵן

Et sacerdotio functus est.

ויכהן אלעזר ואיתמר — במד׳ ג ד
ויכהן אלעזר בנו — דברי׳ י

Et sacerd. functi sunt. וַיְכַהֲנוּ

ויכהנו אלעזר ואיתמר — ד״ה א כד ב

Sacerdos. כֹּהֵן *

s גאָטטעסדיענער, פריעזטער. כֹּהֵן הַגָּדוֹל כֹּהֵן הָרֹאשׁ דער האָהע פריעזטער, אויך כֹּהֵן הַמָּשִׁיחַ דער געזאַלבטע פריעזטער גענאַננט. היפת וויר כֹּהֵן אויך פאָן היידנישען לאָקאַלגאָטטהייטען פריעזטערן געברויכט. כֹּהֵן הַמִּשְׁנֶה פריעזטער צווייטען ראַנגעס, דער צונאַכסט אויף דען האָהען פריעזטער פאָלגט (דער סְגָן). אן איינינען שטעללען צ: ב: (ש״ב ח יח) וויד כֹּהֵן פאָן דיענערן האָהערען ראַנגעס (מיניסטער, ראַטהגעבער) געברויכט, אונד דאס מאַן נאָך דעם תרגום (בראשי׳ מא מה, שמ׳ ב א, ויח א, תהל׳ קי ד) וועניגסטענס אן איינע פערבינדונג גייסטליכער אונד וועלטליכער ווירדע צו דענקען.

והוא כהן לאל עליון — בראי׳ יד יח
כהן און לאשה — מא מה
בת פוטי פרע כהן און — מא נ
בת פוטי פרע כהן און — מו כ
חתנו כהן מדין — שמו׳ ג א
כהן מדין חתן משה — יח א
וכל מנחת כהן — ויקר׳ ו טז
ובת איש כהן — כא ט
תושב כהן ושכיר — כב י
ובת כהן — כב יב וכב יג
או היותך כהן לשבט — שופ׳ יח יט
והקימתי לי כהן נאמן — ש״א ב לה

בן

בן עלי כהן יי׳ בשלה יד ג
הארי היה כהן לדוד ש״ב כ כו
את אביתר מהיות כהן ליי׳ מ״א ב כז
זבוד בן נתן כהן ד ה
ואת מתן כהן הבעל הרגו מ״ב יא יח
את שריה כהן הראש
ואת צפניהו כהן כה יח
והיה כהן ללא אלהים ד״ה ב יג ט
וללא כהן מורה טו ג
והנה אמריהו כהן הראש יט יא
ואת מתן כהן הבעל כג יז
ופקיד כהן הראש כד יא
עזריהו כהן הראש כו כ
עד עמד כהן לאורים ולתמים
עזר׳ ב סג
אתה כהן לעולם תהל׳ קי ד
כהן ונביא שגו בשכר ישע׳ כח ז
ומנביא ועד כהן ירמ׳ ו יג
מנביא ועד כהן ח י
גם נביא גם כהן סחרו יד יח
גם כהן חנפו כג יא
הנביא או כהן כג לג
יי׳ נתנך כהן כט כו
שריה כהן וגו׳ כהן המשנה נב כד
כהן ונביא איכ׳ ב כ
ויין לא ישתו כל כהן יחזק׳ מד כא
ועמך כמריבי כהן הוש׳ ד ד
וישלח אמציה כהן בית אל עמ׳ ז י
והיה כהן על כסאו זכר׳ ו יג
שפתי כהן ישמרו דעת מלא׳ ב ז

Et sacerdos. וְכֹהֵן

וכהן כי יקנה נפש ויקר׳ כב יא
מלך וכהן איכ׳ ב ו

Sacerdos. הַכֹּהֵן

ילבשם הכהן שמו׳ כט ל
לאהרן הכהן לא י ולה יט ולט מא
ביד איתמר בן אהרן הכהן לח כא
בני אהרן הכהן ויקר׳ א ז
והקטיר הכהן את הכל א ט
וערך הכהן אתם א יא
והקריב הכהן את הכל א יג
והקריבו הכהן אל המזבח א טו
והקטיר אתו הכהן א יז
והקטיר הכהן ב ב
והקריבה אל הכהן ב ח
והרים הכהן מן המנחה ב ט
והקטיר הכהן את אזכרתה ב יו
והקטירו הכהן המזבחה ג יא
והקטירם הכהן המזבחה ג יו
אם הכהן המשיח ד ג
ולקח הכהן המשיח ד ה
וטבל הכהן את אצבעו בדם ד ו
ונתן הכהן מן הדם ד ז
והקטירם הכהן ד י
והביא הכהן המשיח ד יו
וטבל הכהן אצבעו ד יז
וכפר עלהם הכהן ד כ
ולקח הכהן מדם החטאת ד כה וד לד
וכפר עליו הכהן ד כו וה ו
וה י וח כו
ולקח הכהן מדמה ד ל
והקטיר הכהן המזבחה
וכפר עליו הכהן ד לא
והקטיר הכהן אתם
וכפר עליו הכהן ד לה
והביא אתם אל הכהן ה ח
והביאה אל הכהן
וקמץ הכהן ה יב
וכפר עליו הכהן ה יג
בערכך לאשם אל הכהן ה כה
ובער עליה הכהן ו ה
הכהן המחטא אתה יאכלנו ו יט
והקטיר אתם הכהן המזבחה ז ה
הכהן אשר יכפר בו לו יהיה ז ז
והקטיר הכהן את החלב ז לא
ואתן אתם לאהרן הכהן ז לד
אל פתח אהל מועד אל הכהן
יב ו
וכפר עליה הכהן וטהרה יב ח
וראה הכהן את הנגע
וראהו הכהן יג ג
והסגיר הכהן את הנגע יג ד
וראהו הכהן ביום השביעי
והסגירו הכהן יג ה
וראה הכהן אתו
וטהרו הכהן יג ו
והראהו אל הכהן
שנית אל הכהן יג ז
וראה הכהן והנה פשתה
וטמאו הכהן יג ח
והובא אל הכהן יג ט ויד ב
וראה הכהן והנה שאת יג י
וטמאו הכהן לא יסגרנו יג יא
לכל מראה עיני הכהן יג יב
וראה הכהן והנה כסתה יג יג
וראה הכהן את הבשר החי יג טו
ובא אל הכהן יג יו
וראהו הכהן
וטהר הכהן יג יז
ונראה אל הכהן יג יט
וראה הכהן והנה מראה יג כ
ואם יראנה הכהן
והסגירו הכהן יג כא ויג כו
וטמא הכהן אתו נגע הוא יג כב
וראה אתה הכהן
וטמא אתו הכהן יג כה
והסגירו הכהן יג כו
וראהו הכהן
וטמא הכהן יג כז
וטהרו הכהן יג כח
וראה הכהן
וטמא אתו הכהן יג ל
יראה הכהן
והסגיר הכהן יג לא
וראה הכהן את הנגע יג לב
והסגיר הכהן את הנתק יג לג
וראה הכהן את הנתק
וטהר אתו הכהן יג לד
וראהו הכהן והנה פשה
לא יבקר הכהן יג לו
טהור הוא וטהרו הכהן יג לז
וראה הכהן והנה בעור יג לט
וראה אתו הכהן יג מג
טמא יטמאנו הכהן יג מד
והראה את הכהן יג מט
וראה הכהן את הנגע יג נ
ואם יראה הכהן יג נג
וצוה הכהן וכבסו יג נד
וראה הכהן אחרי הכבס יג נה
ואם ראה הכהן יג נו
ויצא הכהן
וראה הכהן יד ג
וצוה הכהן ולקח למטהר יד ד
וצוה הכהן ושחט יד ה
והעמיד הכהן המטהר יד יא
ולקח הכהן יד יב
ולקח הכהן מדם האשם
ונתן הכהן יד יד
ולקח הכהן
על כף הכהן יד טו
וטבל הכהן את אצבעו יד יו
יתן הכהן על תנוך יד יז
על

על כף הכהן
וכפר עליו הכהן יד יח
ועשה הכהן את החטאת יד יט
והעלה הכהן את העולה
וכפר עליו הכהן יד כ
לטהרתו אל הכהן יד כג
ולקח הכהן
והניף אתם הכהן יד כד
ולקח הכהן מדם האשם יד כה
יצק הכהן על כף הכהן יד כו
והזה הכהן באצבעו יד כז
ונתן הכהן מן השמן יד כח
אשר על כף הכהן יד כט
וכפר הכהן על המטהר יד לא
וצוה הכהן יד מ
ובא הכהן וראה יד מד
ואם בא יבא הכהן -
וטהר הכהן יד מח
ונתנם אל הכהן טו יד
ועשה אתם הכהן
וכפר עליו הכהן טו טו
והביאה אותם אל הכהן טו כט
ועשה הכהן
וכפר עליה הכהן טו ל
וכפר הכהן יו לב
וזרק הכהן את הדם יז ו
וכפר עליו הכהן יט כב
מזרע אהרן הכהן כא כא
ראשית קצירכם אל הכהן כג י
ינופנו הכהן כג יא
והניף הכהן אתם כג כ
לפני הכהן
יעריכנו הכהן כז ח
את הבהמה לפני הכהן כז יא
והעריך הכהן וגו'
בערכך הכהן כז יב
והעריכו הכהן
יעריך אתו הכהן כז יד
וחשב לו הכהן כז יח וכז כג
לפני אהרן הכהן במד' ג ו
אלעזר בן אהרן הכהן ג לב וד יו
בן אהרן הכהן ד כח וד לג
ה ח וז ב
את אשתו אל הכהן ה טו
והקריב אתה הכהן ה יו
ולקח הכהן
יקח הכהן ה יז
והעמיד הכהן

וביד הכהן ה יח
והשביע אתה הכהן ה יט
והשביע הכהן
ואמר הכהן ה כא
וכתב את האלת האלה הכהן ה כג
ולקח הכהן מיד האשה ה כה
וקמץ הכהן מן המנחה ה כו
ועשה לה הכהן ה ל
שני בני יונה אל הכהן ו י
ועשה הכהן ו יא וו יז
והקריב הכהן לפני יי' ו יו
ולקח הכהן את הזרע ו יט
והניף אותם הכהן ו כ
וכפר הכהן טו כה וטו כח
ויקח אלעזר הכהן יז ד
תרומת יי' לאהרן הכהן יח כח
ונתתם אתה אל אלעזר הכהן יט ג
ולקח אלעזר הכהן יט ד
ולקח הכהן עץ ארז יט ו
וכבס בגדיו הכהן
וטמא הכהן יט ז
בן אלעזר בן אהרן הכהן כה ז
וכה יא
בן אהרן הכהן לאמר כו א
וידבר משה ואלעזר הכהן כו ג
אלה פקודי משה ואלעזר הכהן כו סג
מפקודי משה ואהרן הכהן כו סד
ולפני אלעזר הכהן כז ב וכז כא
לפני אלעזר הכהן כז יט וכז כב
ואת פנחס בן אלעזר הכהן לא ו
ויבאו אל משה ואל אלעזר הכהן
לא יב
ויצאו משה ואלעזר הכהן לא יג
ויאמר אלעזר הכהן לא כא
אתה ואלעזר הכהן לא כו
ונתתה לאלעזר הכהן לא כט
ויעש משה ואלעזר הכהן לא לא
תרומת יי' לאלעזר הכהן לא מא
ויקח משה ואלעזר הכהן לא נא
ולא נד
ויאמרו אל משה ואל אלעזר הכהן
לב ב
את אלעזר הכהן ואת יהושע בן נון
לב כח
ויעל אהרן הכהן אל הר ההר לג לח
אלעזר הכהן ויהושע בן נון לד יז
עד מות הכהן הגדל לה כה ולה כח
לשבת בארץ עד מות הכהן לה לב

אל הכהן העמד לשרת שם
דבר' יז יב
ונגש הכהן ודבר אל העם כ ב
ובאת אל הכהן כו ג
ולקח הכהן הטנא מידך כו ד
אותם אלעזר הכהן יהוש' יד א
ותקרבנה לפני אלעזר הכהן יז ד
אלעזר הכהן ויהושע בן נון יט נא
עד מות הכהן הגדול כ ו
אל אלעזר הכהן כא א
ויהי לבני אהרן הכהן כא ד
ולבני אהרן הכהן כא יג
את פנחס בן אלעזר הכהן כב יג
וישמע פנחס הכהן כב ל
ויאמר פנחס בן אלעזר הכהן כב לא
וישב פנחס בן אלעזר הכהן כב לב
ויאמר להם הכהן לכו שופ' יח ו
ויאמר אליהם הכהן יח יח
ויטב לב הכהן יח כ
לקחתם ואת הכהן יח כד
ואת הכהן אשר היה לו יח כז
ועלי הכהן ישב על הכסא ש"א א ט
את פני עלי הכהן ב יא
ובא נער הכהן ב יג
יקח הכהן בו ב יד
ובא נער הכהן ב טו
עד דבר שאול אל הכהן
ויאמר שאול אל הכהן יד יט
ויאמר הכהן נקרבה הלום יד לו
אל אחימלך הכהן כא ב
ויאמר דוד לאחימלך הכהן כא ג
ויען הכהן את דוד כא ה
ויען דוד את הכהן כא ו
ויתן לו הכהן קדש כא ז
ויאמר הכהן חרב גלית כא י
בן אחיטוב הכהן כב יא
אל אביתר הכהן ל ז
אל צדוק הכהן ש"ב טו כז
ועם אביתר הכהן מ"א א ז
וצדוק הכהן ובניהו א ח
ולאביתר הכהן וליאב א יט
ולאביתר הכהן א כה
ולצדק הכהן ולבניהו א כו
קראו לי לצדוק הכהן א לב
ומשח אתו שם צדוק הכהן א לד
וירד צדוק הכהן א לח
ויקח צדוק הכהן א לט
יונתן בן אביתר הכהן בא א מב

את צדוק הכהן ואת נתן א מד
וימשחו אתו צדוק הכהן א מה
ולו ולאביתר הכהן ב כב
ולאביתר הכהן אמר המלך ב כו
ואת צדוק הכהן נתן המלך ב לה
עזריהו בן צדוק הכהן ד ב
אשר צוה יהוידע הכהן
ויבאו אל יהוידע הכהן מ״ב יא ט
ויתן הכהן לשרי המאות יא י
ויצו יהוידע הכהן
כי אמר הכהן יא טו
וישם הכהן פקדות יא יח
אשר הורהו יהוידע הכהן יב ג
ליהוידע הכהן יב ח
ויקח יהוידע הכהן ארון אחד יב י
המלך אחז אל אוריה הכהן יו י
ויבן אוריה הכהן
בן עשה אוריה הכהן יו יא
את אוריה הכהן לאמר יו טו
ויעש אוריה הכהן יו יו
עלה אל חלקיהו הכהן הגדול כב ד
ויאמר חלקיהו הכהן הגדול כב ח
ספר נתן לי חלקיה הכהן כב י
ויצו המלך את חלקיה הכהן כב יב
וילך חלקיהו הכהן ואחיקם כב יד
חלקיהו הכהן הגדול כג ד
אשר מצא חלקיהו הכהן כג כד
ואת צדוק הכהן ד״ה א יו לט
וצדוק הכהן כד ו
בניהו בן יהוידע הכהן כז ה
אשת יהוידע הכהן ד״ה ב כב יא
יהוידע הכהן
יהוידע הכהן כג ח
ויתן יהוידע הכהן כג ט
ויוצא יהוידע הכהן
כי אמר הכהן כג יד
כל ימי יהוידע הכהן כד ב
את זכריה בן יהוידע הכהן כד כ
בדמי בני יהוידע הכהן כד כה
עזריהו הכהן כו יז
ויאמר אליו עזריהו הכהן לא י
ויבאו אל חלקיהו הכהן לד ט
מצא חלקיהו הכהן לד יד
ספר נתן לי חלקיהו הכהן לד יח
בן אהרן הכהן הראש עזר׳ ז ה
לעזרא הכהן הספר ז יא
בן אוריה הכהן ח לג
ויקם עזרא הכהן י י

ויבדלו עזרא הכהן י יז
אלישיב הכהן הגדול נחמ׳ ג א
אלישיב הכהן הגדול ג כ
עד עמד הכהן לאורים ותמים ז סה
ויביא עזרא הכהן ח ב
ועזרא הכהן הספר ח ט
והיה הכהן בן אהרן י לט
ועזרא הכהן הסופר יב כו
אלישיב הכהן נתון יג ד
שלמיה הכהן וצדוק הסופר יג יג
אלישיב הכהן הגדול יג כח
אוריה הכהן ישע׳ ח ב
בן אמר הכהן ירמ׳ כ א
בן מעשיה הכהן כא א
בן מעשיה הכהן כט כה
תחת יהוידע הכהן כט כו
ויקרא צפניה הכהן כט כט
בן מעשיה הכהן לז ג
בן בוזי הכהן יחזק׳ א ג
ולקח הכהן מדם החטאת מה יט
הכהן הגדול לאמר חגי א א
הכהן הגדול א יב וא יד
וב ב וב ד
הכהן הגדול עמד זכר׳ ג א
יהושע הכהן הגדול ג ח
הכהן הגדול ו יא

Et sacerdos. וְהַכֹּהֵן

והכהן יכפר ויקר׳ ה יו
והכהן המשיח תחתיו ו טו
והכהן המקריב ז ח
והכהן הגדול מאחיו כא י
והכהן נצב פתח השער שופ׳ יח יז
ספר המלך והכהן הגדול מ״ב יב יא
והנביא והכהן והעם ירמ׳ כג לד

Sicut sacerdos. כַּכֹּהֵן

כעם ככהן ישע׳ כד ב
והיה כעם ככהן הוש׳ ד ט

In sacerdotem. לְכֹהֵן

אחד מבניו ויהי לו לכהן שופ׳ יז ה
ויהי לו הנער לכהן יז יב
כי היה לי הלוי לכהן יז יג
וישכרני ואהי לו לכהן יח ד
מכל שבטי ישראל לי לכהן ש״א ב כח
לנגיד ולצדוק לכהן ד״ה א כט כב

Sacerdoti. לַכֹּהֵן

והיתה לכהן ויקר׳ ה יג
ונתן אתו לכהן ה יו
לכהן לו יהיה ז ה
לכהן המקריב אתה לו תהיה ז ט
לכהן הזרק את דם השלמים ז יד
תתנו תרומה לכהן ז לב
האשם הוא לכהן יד יג
והגיד לכהן לאמר יד לה
ונתן לכהן את הקדש כב יד
יהיו לי״י לכהן כג כ
לכהן תהיה אחזתו כז כא
מלא ידם לכהן במד׳ ג ג
המושב לי״י לכהן ה ח
לכהן לו יהיה ה ט וה י
קדש הוא לכהן ו כ
ונתן לכהן דבר׳ יח ג
בשר לצלות לכהן ש״א ב טו
תתנו לכהן יחזק׳ מד ל

וּלְכֹהֵן
Et sacerdoti vel in sacerdotem.

ולכהן מדין שבע בנות שמו׳ ב יו
והיה לי לאב ולכהן שופ׳ יז י
לאב ולכהן הטוב היותך יח יט

A sacerdote. מִכֹּהֵן

תורה מכהן ועצה מחכם ירמ׳ יח יח
ותורה תאבד מכהן יחזק׳ ז כו
אלמנה מכהן יקחו מד כב

Sacerdotes. כֹּהֲנִים

ממלכת כהנים וגוי קדוש שמו׳ יט ו
ושבעה כהנים ישאו יהוש׳ ו ד
ושבעה כהנים ישאו ו ו
היו כהנים לשבט הדני שופ׳ יח ל
חפני ופנחס כהנים לי״י ש״א א ג
ואחימלך בן אביתר כהנים ש״ב ח יז
ובני דוד כהנים היו ח יח
וצדוק ואביתר כהנים כ כה
וצדוק ואביתר כהנים מ״א ד ד
ויעש כהנים מקצות העם יב לא
ואבימלך בן אביתר כהנים
ד״ה א יח יז
ועמהם כהנים למאה ד״ה ב ה יב
ויעמד לו כהנים לבמות יא טו
והעשו להם כהנים יג ט
ועמו כהנים לי״י כו יז
ויתקדשו

ויתקדשו כהנים לרב ל כד
ועצמות כהנים שרף לד ח
וכתנת כהנים מאה עזר' ב סט
כתנות כהנים שלשים נחמ' ז ע
וכתנות כהנים ששים ושבעה ז עב
היו כהנים ראשי האבות יב יב
מוליך כהנים שולל איו' יב יט
פני כהנים לא נשאו איכ' ד יו
חבר כהנים הוש' ו ט

וְכֹהֲנִים *Et sacerdotes.*

וכהנים משרתים לייי ד"ה ב יג י

הַכֹּהֲנִים *Sacerdotes.*

הכהנים לא קנה ברא' מז כב
רק אדמת הכהנים לבדם מז כו
וגם הכהנים הנגשים שמו' יט כב
בני אהרן הכהנים ויקר' א ה
וא ח וא יא
בני אהרן הכהנים ב ב
בני אהרן הכהנים ג ב
אל אחד מבניו הכהנים יג ב
ועל הכהנים ועל כל עם הקהל
יו לג
אמר אל הכהנים כא א
הכהנים המשחים במד' ג ג
ובני אהרן הכהנים י ח
ובאת אל הכהנים הלוים דבר' יז ט
מלפני הכהנים הלוים יז יח
משפט הכהנים יח ג
לפני הכהנים והשפטים יט יז
ונגשו הכהנים בני לוי כא ה
יורו אתכם הכהנים הלוים כד ח
ויתנה אל הכהנים לא ט
ויאמר יהושע אל הכהנים יהוש' ג ו
ואתה תצוה את הכהנים ג ח
כנוח כפות רגלי הכהנים ג יג
ורגלי הכהנים נשאי הארון ג טו
ויעמדו הכהנים נשאי הארון ג יז
ממצב רגלי הכהנים ד ג
תחת מצב רגלי הכהנים ד ט
צוה את הכהנים ד יו
ויצו יהושע את הכהנים ד יז
ויהי כעלות הכהנים
נתקו כפות רגלי הכהנים ד יח
בן נון אל הכהנים ו ו
ושבעה הכהנים נשאים ו ח וו יג
והחלוץ הלך לפני הכהנים ו ט

וישאו הכהנים את ארון יי' ו יב
תקעו הכהנים בשופרות ו יו
נגד הכהנים הלוים ח לג
כל ערי בני אהרן הכהנים כא יט
ומשפט הכהנים את העם ש"א ב יג
כל בית אביו הכהנים כב יא
ואת נב עיר הכהנים כב יט
צדוק ואביתר הכהנים
לצדוק ולאביתר הכהנים ש"ב טו לה
אל צדוק ואל אביתר הכהנים יז טו
וט יב
וישאו הכהנים את הארון מ"א ח ג
ויעלו אתם הכהנים והלוים ח ד
ויבאו הכהנים את ארון ח ו
ויהי בצאת הכהנים מן הקדש ח י
ולא יכלו הכהנים לעמד ח יא
ויאמר יהואש אל הכהנים מ"ב יב ה
יקחו להם הכהנים יב ו
לא חזקו הכהנים יב ז
ונתנו שמה הכהנים יב י
ואת זקני הכהנים מתכסים יט ב
ויבא את כל הכהנים
הכהנים מגבע כג ח
הכהנים והלוים והנתינים ד"ה א ט ב
ומן הכהנים ידעיה ט י
ומן בני הכהנים ט ל
ועמהם הכהנים והלוים יג ב
לצדוק ולאביתר הכהנים טו יא
ויתקדשו הכהנים והלוים טו יד
ובניהו ואליעזר הכהנים טו כד
ובניהו ויחזקאל הכהנים יו ו
ואחיו הכהנים יו לט
ולמחלקות הכהנים כח יג
והנה מחלקות הכהנים כח כא
ויעש חצר הכהנים ד"ה ב ד ט
העלו אתם הכהנים ה ה
ויביאו הכהנים את ארון ה ז
ויהי בצאת הכהנים ה יא
כי כל הכהנים ה יא
ולא יכלו הכהנים לעמוד ה יד
ולא יכלו הכהנים לבוא ז ב
את מחלקות הכהנים
נגד הכהנים ח יד
על הכהנים והלוים ח טו
אלישמע ויהורם הכהנים יז ח
כי אם הכהנים והמשרתים כג ו
ביד הכהנים הלוים כג יח
ויקבץ את הכהנים והלוים כד ה

ובזעפו עם הכהנים
במצחו לפני הכהנים כו יט
הראש וכל הכהנים כו כ
ויבא את הכהנים ואת הלוים כט ד
ויבאו הכהנים לפנימה בית יי' כט יו
ויאמר לבני אהרן הכהנים כט כא
ויקבלו הכהנים את הדם כט כב
וישחטום הכהנים כט כד
רק הכהנים היו למעט
ועד יתקדשו הכהנים כט לד
כי הכהנים לא התקדשו ל ג
הכהנים זרקים את הדם ל יז
ויקמו הכהנים הלוים ל כז
מחלקות הכהנים והלוים לא ב
לתת מנת הכהנים והלוים לא ד
וידרש יחזקיהו על הכהנים לא ט
בערי הכהנים באמונה לא טו
ואת התיחש הכהנים לא יז
ולבני אהרן הכהנים לא יט
ויעמד הכהנים על משמרותם לה ב
ויעמדו הכהנים על עמדם לה י
ויזרקו הכהנים מידם לה יא
כי הכהנים בני אהרן לה יד
גם כל שרי הכהנים והעם לו יד
הכהנים בני ידעיה עזר' ב לו
ומבני הכהנים ב סא
וישבו הכהנים והלוים ב ע
ואחיו הכהנים ג ב
ושאר אחיהם הכהנים ג ח
ויעמידו הכהנים מלבשים ג י
כי הטהרו הכהנים
ולאחיהם הכהנים ו כ
ומן הכהנים והלוים ז ז
ואבדילה משרי הכהנים ח כד
לפני שרי הכהנים ח כט
וקבלו הכהנים והלוים ח ל
וישבע את שרי הכהנים י ה
וימצא מבני הכהנים י יח
ואחיו הכהנים נחמ' ג א
ואחריו החזיקו הכהנים ג כב
החזיקו הכהנים ג כח
ואקרא את הכהנים ה יב
הכהנים בני ידעיה ז לט
ומן הכהנים בני חביה ז סג
וישבו הכהנים והלוים ז עג
הכהנים והלוים ח יג
אלה הכהנים י ט
הכהנים הלוים השוערים י כט

הכהנים הלוים והעם י לה
הכהנים והלוים והנתינים יא ג
מן הכהנים ידעיה יא י
הכהנים הלוים בכל ערי יהודה
יא כ
ואלה הכהנים והלוים יב א
אלה ראשי הכהנים יב ז
ויטהרו הכהנים והלוים יב ל
ומבני הכהנים בחצצרות יב לה
על הכהנים ועל הלוים יב מד
ותרומת הכהנים יג ה
ואת זקני הכהנים ישע' לז ב
מן הכהנים אשר בענתות ירמ' א א
הכהנים לא אמרו איה יי' ב ח
ונשמו הכהנים ד ט
ואת עצמות הכהנים ח א
ואת הכהנים ואת הנביאים יג יג
ומזקני הכהנים יט א
וישמעו הכהנים כו ז
ויתפשו אתו הכהנים כו ח
ויאמרו הכהנים כו יא
אל הכהנים ואל הנביאים כו יז
ואל הכהנים ואל כל העם כז טז
לעיני הכהנים כח א וכח ה
ואל הכהנים ואל הנביאים כט א
ואל כל הכהנים כט כה
ורויתי נפש הכהנים דשן לא יד
הכהנים משרתי לג כא
יאכלו שם הכהנים יחזק' מב יג
בבאם הכהנים מב יד
ונתתה אל הכהנים מג יט
והשליכו הכהנים עליהם מלח מג כד
יעשו הכהנים על המזבח מג כז
לא יאכלו הכהנים מד לא
ועשו הכהנים את עולתו מו ב
אל הלשכות הקדש אל הכהנים
מו יט
אשר יבשלו שם הכהנים מו כ
לעמת גבול הכהנים מח יג
שמעו זאת הכהנים הוש' ה א
הכהנים משרתי יי' יואל א ט
וספדו הכהנים א יג
יבכו הכהנים ב יז
הכמרים עם הכהנים צפנ' א ד
הכהנים תורה לאמר חגי ב יא
ויענו הכהנים ויאמרו ב יב וכ יג
הכהנים אשר לבית יי' זכר' ז ג
כל עם הארץ ואל הכהנים ז ה

הכהנים בוזי שמי מלא' א ו
המצוה הזאת הכהנים ב א

וְהַכֹּהֲנִים *Et sacerdotes.*

והכהנים והעם אל יהרסו שמו' יט כד
וידבר משה והכהנים דבר' כז ט
והכהנים הלוים נשאים יהוש' ג ג
והכהנים נשאי הארון הברית ג יד
והכהנים נשאי הארון ד י
והכהנים לפני העם ד יא
והכהנים יתקעו ו ד
והכהנים והנביאים מ"ב כג ב
והכהנים והלוים ד"ה א כג ב
והכהנים על משמרותם
והכהנים מחצרים ד"ה ב ז ו
והכהנים והלוים יא יג
והכהנים מחצצרים יג יד
מן הלוים והכהנים יט ח
והכהנים בחצצרות כט כו
והכהנים והלוים נכלמו ל טו
הלוים והכהנים ל כא
והכהנים והלוים וכל הקהל ל כה
וישבי ירושלם והכהנים לד ל
והכהנים והלוים וכל יהודה לה יח
ליהודה ובנימן והכהנים עזר' א ה
והכהנים והלוים ט א
והכהנים המשרתים נחמ' י מ
והכהנים על מלכות יב כב
והכהנים אליקים מעשיה יב מא
והכהנים ירדו על ידיהם ישע' ה לא
הסרסים והכהנים ירמ' לד יט
והכהנים הלוים בני צדוק יחז' מד טו

בַּכֹּהֲנִים *In sacerdotibus.*

כל זכר בכהנים יאכל אתה ויקר' ו כב
כל זכר בכהנים יאכלנה ז ו
ופגע בכהנים
ויפגע הוא בכהנים ש"א כב יח
לכל זכר בכהנים ד"ה ב לא יט

וּבַכֹּהֲנִים *Et in sacerdotib.*

ואבינה בעם ובכהנים זכר' ח טו

לַכֹּהֲנִים *Sacerdotibus.*

כי חק לכהנים בראש' מז כב
לא יהיה לכהנים הלוים דבר' יח א
לכהנים ולקוסמים ש"א ו ב
לא יובא בית יי' לכהנים מ"ב יב יז
האבות לכהנים ד"ה א כד ו

וראשי האבות לכהנים כד לא
והים לרחצה לכהנים בו ד"ה ב ד ו
לכהנים וללוים כג ד
כי לכהנים בני אהרן כו יח
לכהנים וללוים לא ב
לכהנים וללוים הרימו לה ח
לכהנים נתנו לפסחים לה ח
לכהנים המשרתים נחמ' י לז
נביא לכהנים י לח
מנאות התורה לכהנים יב מד
ואעמידה משמרות לכהנים יג ל
וגם מהם אקח לכהנים ישע' סו כא
לכהנים שמרי משמרת יחזק' מ מה
לכהנים שמרי משמרת מ מו
לכהנים יהיה מד ל
לכהנים משרתי המקדש מה ד
תרומת הקדש לכהנים מח י
לכהנים המקדש מח יא

וְלַכֹּהֲנִים *Et sacerdotibus.*

ולכהנים ויאמר מ"ב יב ח
הכינו להם ולכהנים ד"ה ב לה יד
הכינו להם ולכהנים בני אהרן לה יד
ולכהנים ולחרים ולסגנים נחמ' ב יז
ולכהנים הלוים ירמ' לג יח

מֵהַכֹּהֲנִים *Ex sacerdotibus.*

הליכו שמה אחד מהכהנים מ"ב יז כז
ויבא אחד מהכהנים יז כח
להתקדש מהכהנים ד"ה ב כט לד
ורבים מהכהנים והלוים עזר' ג יב

כֹּהֲנֵי *Sacerdotes.*

לא ידרכו כהני דגון ש"א ה ה
והמיתו כהני יי' כב יז
כי הרג שאול את כהני יי' כב כא
את כהני הבמות אשר עשה
מ"א יב לב
וזבח עליך את כהני הבמות יג ב
כהני במות וגו' ויהי כהני במות יג לג
מקצותם כהני במות מ"ב יז לב
ואת כהני המשנה כג ד
אך לא יעלו כהני הבמות כג ט
ויזבח את כל כהני הבמות כג כ
הדחתם את כהני יי' ד"ה ב יג ט
ואתם כהני יי' ישע' סא ו

בְּכֹהֲנֵי *In sacerdotes.*

לפגע בכהני יי' ש"א כב יז

כֹּהֲנַי *Sacerdotes mei.*

כהני וזקני — איכ׳ א יט

כֹּהֲנֵינוּ *Sacerdotes nostri.*

אנחנו מלכינו כהנינו — עזר׳ ט ז
כהנינו ואבתינו — נחמ׳ ט לד
שרינו לוינו כהנינו — י א

וּלְכֹהֲנֵינוּ *Et sacerdotibus nostris.*

ולכהנינו ולנביאנו — נחמ׳ ט לב

כֹּהֲנֶיךָ *Sacerdotes tui.*

כהניך יי׳ אלהים — ד״ה ב ו מא
כהניך ילבשו צדק — תהל׳ קלב ט

כֹּהֲנָיו *Sacerdotes ejus.*

כל עבדיו וכל כהניו — מ״ב י יט
כהניו בחרב נפלו — תהל׳ עח סד
כהניו ושריו יחדיו — ירמ׳ מח ז
כהניו ושריו יחדיו — מט ג

וְכֹהֲנָיו *Et sacerdot. ejus.*

ומידעיו וכהניו — מ״ב י יא
בראש האלהים וכהניו — ד״ה ב יג יב

בְּכֹהֲנָיו *In sacerdot. ejus.*

משה ואהרן בכהניו — תהל׳ צט ו

כֹּהֲנֶיהָ *Sacerdotes ejus.*

כהניה נאנחים — איכ׳ א ד
עונות כהניה — ד יג
כהניה חמסו תורתי — יחזק׳ כב כו
כהניה חללו קדש — צפנ׳ ג ד

וְכֹהֲנֶיהָ *Et sacerdotes ejus.*

וכהניה אלביש ישע — תהל׳ קלב טז
וכהניה במחיר יורו — מיכ׳ ג יא

לְכֹהֲנֶיהָ *Sacerdotibus ejus.*

לכהניה ולעם הארץ — ירמ׳ א יח

כֹּהֲנֵיהֶם *Sacerdotes eorum.*

כהניהם ונביאיהם — ירמ׳ לב לב

וְכֹהֲנֵיהֶם *Et sacerdotes eor.*

וכהניהם ונביאיהם — ירמ׳ ב כח

* כְּהֻנָּה *Sacerdotium.*

s פריעזטערטהום, פריעזטעראמט.

והיתה להם כהנה — שמו׳ כט ט
ובקשתם גם כהנה — במד׳ טז י

הַכְּהֻנָּה *Sacerdotium.*

ויגאלו מן הכהנה — עזר׳ ב סב
ויגאלו מן הכהנה — נחמ׳ ז סד
על גאלי הכהנה
וברית הכהנה — יג כט

כְּהֻנַּת *Sacerdotium.*

ברית כהנת עולם — במד׳ כה יג
כי כהנת יי׳ נחלתו — יהוש׳ יח ז

לִכְהֻנַּת *Sacerdotio.*

משחתם לכהנת עולם — שמו׳ מ טו

כְּהֻנַּתְכֶם *Sacerdot. vest.*

תשאו את עון כהנתכם — במד׳ יח א
תשמרו את כהנתכם — יח ז
אתן את כהנתכם — יח ז

כְּהֻנָּתָם *Sacerdotium suum.*

ושמרו את כהנתם — במדב׳ ג י

הַכְּהֻנּוֹת *cacerdotia.*

אל אחת הכהנות — ש״א ב לו

כה כל מלה כה וככה ויפקד שמנים:

כֹּה . כָּכָה *Adverbia, quorum loca deficiunt.*

s כֹּה (פערקירצט אוס כָּהוּ איי-גענטל: וויא דאס) דאהער אדפ: דער פערגלייכונג, זא, אלזא; אלס אדפ: דער צייט, נון, יעטצט, ביז דאנן אונד דאנן, אינצווישען, אונטערדעססען, אינדעססען (מ״א יח מה), עַד כֹּה ביז נון, ביז הער, ביז יעטצט; אלס אדפ: דעם ארטס, היער, היערהער, כֹּה — כֹּה היער — דארט, היער — דא, כֹּה וְכֹה היערהין אונד דארט-הין, עַד כֹּה ביז היערהער (בראשי׳ כב ה); אלס אדפ: דער בעשאפפענ-הייט, פאן דיעזער וויזע, פאן יענער וויזע, דער ארט (ישעי׳ כ ו), בְּכֹה — בְּכֹה אין דיעזער — אין יענער וויזע, זא — אנדערס. כָּכָה (אוס כָּה כֹּה = כֹּה כֹּה צוזאממענ-געשמאלצען) סארט: רעלאטיב: צור פערגלייכונג דעם אהנליכען, וויא כֹּה, נור דאס עס פערשטארקט, זא, אלזא, טהיילס אויף פארינעס, טהיילס אויף דאס פאלגענדע הינוייזענד.

כוה כל נמון כויה ומכוה:

Uri, Aduri.

תִּכָּוֶה *Niph. Ureris.*

s זיך ברענגען, זיך פערברענגען.

כי תלך במו אש לא תכוה — ישע׳ מג ב

תִּכָּוֶינָה *Urentur.*

ורגליו לא תכוינה — משלי ו כח

* כִּי *Ustio.*

s (צוזאממענגעצאגען אוס כְּוִי, וויא רִי אוס רְוִי) בראנד, בראנדמאל.

כי תחת יפי — ישע׳ ג כד

* כְּוִיָּה *Adustio.*

s בראנדמאל, בראנדפלעקק.

כויה תחת כויה — שמו׳ כא כה

הַמִּכְוָה *Adustio.*

s בראנדשטעללע (אן דער הויט). איינבראנד.

והיתה מחית המכוה — ויקר׳ יג כד
שאת המכוה היא
כי צרבת המכוה — יג כח

בְּמִכְוָה *In adustione.*

צרעת הוא במכוה פרחה — ויקר׳ יג כה

מִכְוַת *Adustio.*

מכות אש — ויקר׳ יג כד

כוח לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א כל נמון כח חיך מיוכן:

Vis, Vires, Virtus, Robur.

* כֹּחַ *Vis etc.*

s קראפט, שטארקע (פאן דער לע-בענס- קריענערישען- העלדענקראפט)

ולא

...אפּם ד: ה: פּרוכט, ערטראג דער
...רע (בראש' ד יב, איוב לא לט),
...אפּם דער פּהיערע (איוב מ טז,
...אל ח ז). בילדל: פֿאָן דער מאכט
...מעס. כֹּחַ לֵב קראפֿט דער איינ-
...ם ד: ה: דיא האָכזטע איינזיכט.
...שטרענגונג, פערמאָגען, רייכטהום,
...אגע, גישער, גנוואלט (קהלת ד א),
...בשינקייט, טווינליכקייט (דניאל א ד),
...ל שפּאָנדע זיין, קאָנגען (ש"א כח
...ל ד, ישעי' ג ב). לֹא כֹחַ
שוואכע, אָהנמאכט.
...א תעצר כוח הזרוע   דני' יא ו

Idem. כֹּחַ

...ה יגדל נא כח אדני   במד' יד יז
...תן לך כח לעשות חיל   דבר' ח יח
...כח לא היה בו   ש"א כח כ
...' בך כח כי תלך בדרך   כח כב
... אשר אין בהם כח לבכות   ל ד
...דך כח וגבורה   ד"ה א כט יב
... נעצר כח להתנדב   כט יד
... יעצר כח לבנות   ד"ה ב ב ה
...א עצר כח ירבעם עוד   יג כ
... עמך לעזר בין רב לאין כח   יד י
...דך כח וגבורה   כ ו
... אין בנו כח לפני ההמון   כ יב
...צור כח למלכה   כב ט
...יש כח באלהים לעזור   כה ח
...ן כח לעמוד בחוץ   עזר' י יג
...ל כח הסבל   נחמ' ד ד
...ם ינוחו יגיעי כח   איו' ג יז
... כח אבנים כחי   ו יב
...ם לבב ואמיץ כח   ט ד
...רב כח יריב עמדי   כג ו
... עזרת ללא כח   כו ב
... כח ידיהם למה לי   ל ב
...ב כח יתחפש לבושי   ל יח
...ד כח לב   לו ה
... מאמצי כח   לו יט
... מצאנהו שגיא כח   לז כג
...ר לא ינצל ברב כח   תהל' לג יז
...י כח עשי דברו   קג כ
... מעשיו הגיד לעמו   קיא ו
...ל אדנינו ורב כח   קמז ה
...ש דעת מאמץ כח   משלי כד ה

ומיד עשקיהם כח   קהל' ד א
ואמיץ כח   ישעי' מ כו
נותן ליעף כח   מ כט
וקוי יי' יחליפו כח   מ לא
ולאמים יחליפו כח   מא א
גם רעב ואין כח   מד יב
ואם אין בי כח להציל   נ ב
וילכו בלא כח   איכ' א ו
ואשר כח בהם לעמד   דני' א ד
ולא היה כח באיל   ח ז
ולא נשאר בי כח
ולא עצרתי כח   י ח
ולא עצרתי כח   י יו
לא יעמד בי כח   י יז
ואין כח לעמד   יא טו
וגדל כח   נחו' א ג
אמץ כח מאד   ב ב

Et robur, vires. וְכֹחַ

עם רב אתה וכח גדול לך   יהוש' י יז
וכח אין ללדה   מ"ב יט ג
וכח אין ללדה   ישע' לז ג

בְּכֹחַ

Cum virtute, in viribus, robore.

בכח גדול וביד חזקה   שמו' לב יא
ויט בכח ויפל הבית   שופ' יו ל
כי לא בכח יגבר איש   ש"א ב ט
וילך בכח האכילה ההיא   מ"א יט ח
בכח גדול ובזרוע נטויה   מ"ב יז לו
עושי מלחמה בכח חיל   ד"ה ב כו יג
וישיש בכח   איו' לט כא
ורב תבואות בכח שור   משלי יד ד
בכח ידי עשיתי   ישע' י יג
לא בחיל ולא בכח   זכר' ד ו

Cum virtute, virib. בַּכֹּחַ

ימינך יי' נאדרי בכח   שמו' טו ו
איש חיל בכח לעבדה   ד"ה א כו ח
קול יי' בכח   תהל' כט ד
הרימי בכח קולך   ישע' מ ט

Ad virtutem. לְכֹחַ

אם לכח אמיץ הנה   איו' ט יט

A vi, potentia. מִכֹּחַ

עמדו מכח נסים   ירמ' מח מה

Vis, Virtus, etc. mea. כֹּחִי

כי בכל כחי עבדתי   בראש' לא ו
כחי וראשית אוני   מט ג
בעבור הראתך את כחי   שמו' ט יו
כחי ועצם ידי   דבר' ח יז
אם גלחתי וסר ממני כחי   שופ' יו יז
ובכל כחי הכינותי   ד"ה א כט ב
מה כחי כי איחל   איו' ו יא
יבש כחרש כחי   תהל' כב יו
כשל בעוני כחי   לא יא
עזבני כחי   לח יא
בכלות כחי אל תעזבני   עא ט
ענה בדרך כחי   קב כד
לתהו והבל כחי כליתי   ישע' מט ד
הכשיל כחי   איכ' א יד

Virtute meä. בְּכֹחִי

בכחי הגדול   ירמ' כז ה

Sicut vires meae. כְּכֹחִי

ככחי אז   יהוש' יד יא

Sic et fortitudo mea. וּכְכֹחִי

וככחי עתה   יהוש' יד יא

Vis tua. כֹּחֲךָ

במה כחך גדול   שופ' יו ו ויו טו

Virtute tua.' כֹּחֶךָ

פן ישבעו זרים כחך   משלי ה י

Virtus tua. כֹּחֲכָה

צר כחכה   משלי כד י

Virtute tua. בְּכֹחֲךָ

כי העלית בכחך   במד' יד יג
בכחך הגדל   דבר' ט כט
לך בכחך זה   שופט' ו יד
אשר פדית בכחך הגדול   נחמ' א י
בכחך עשה   קהל' ט י
בכחך הגדול   ירמ' לב יז

Virtus vestra. כֹּחֲכֶם

ותם לריק כחכם   ויקר' כו כ

Ex facultat. vestris. וּמִכֹּחֲכֶם

ומכחכם שחדו בעדי   איו' ו כב

כֹּחוֹ

Vis, virtus. etc. ejus v. sua.

וראי במה כחו גדול   שופט' יו ה
בהריחו אש ולא נודע כחו   יו ט
ויסר כחו מעליו   יו יט
התכחש בו כי רב כחו   איו' לט יא

הגה *

הנה נא כחו במתניו מ יז
בזרוע כחו ישע' מא יב
צעה ברב כחו סג א
וירץ אליו בחמת כחו דני' ח ו
ועצם כחו ח כד
ויער כחו ולבבו יא כה
אכלו זרים כחו הושי' ז ט
וחזק לא יאמץ כחו עמ' ב יד
זו כחו לאלהו חבק' א יא

Virtute sua. בְּכֹחוֹ

בכחו הגדל ממצרים דבר' ד לז
ומשך אבירים בכחו איו' כד כב
בכחו רגע הים כו יב
הן אל ישגיב בכחו לו כב
מכין הרים בכחו תהל' סה ז
עשה ארץ בכחו ירמ' י יב ונא טו
יעמדנה ולא בכחו דני' ח כב
ועצם כחו ולא בכחו ח כד

Vim suam vel ejus. כֹּחָהּ

לא תסף תת כחה לך בראש' ד יב
אם כחה אכלתי בלי כסף איו' לא לט

Vires ipsor. כֹּחָם

תפארת בחורים כחם משלי כ כט

Pro facultat. sua. כְּכֹחָם

ככחם נתנו לאוצר עזר' ב סט

ב עם שהוא שם פרט:

II. Lacerta.

Et lacerta. וְהַכֹּחַ

s איינע אידעכסענארט.

והאנקה והכח והלטאה ויקר' יא ל

כול או שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א עם שפירושו החזקה או מדידה:

I. Capere complecti: Continere.

Et complexus est. וְכָל

s מעססען, אבמעססען, פאססען, ענטהאלטען, אין זיך פאססען, האלטען, (יחזק' כא לג) נאך אנד: צום אויסהאלטען, נאך אנד: צום אויפרייבען; אויפנעהמען, פאססען, עטוואס אום עס גאנץ איינצושליעססען.

וכל בשלש עפר הארץ ישע' מ יב

לְהָכִיל

Hiph. Capere, capiendum

לא יכול להכיל את העלה ד"ה ב ז ז
מרומה להכיל יחזק' כא לג
מרבה להכיל כג לב

Prae capere. מֵהָכִיל

קטן מהכיל את העולה מ"א ח סד

Continebit. יָכִיל

אלפים בת יכיל מ"א ז כו
ארבעים בת יכיל ז לח
בתים שלשת אלפים יכיל ד"ה ב ד ה

Capiunt, sustinent. יָכִלוּ

אשר לא יכלו המים ירמ' ב יג

יְכַלְכְּלוּךָ

Pih. Continebunt, vel capient te.

השמים לא יכלכלוך ד"ה ב ו יח

Idem. יְכַלְכְּלֻךָ

השמים לא יכלכלך מ"א ח כז

Capient eum. יְכַלְכְּלֻהוּ

השמים לא יכלכלהו ד"ה ב ב ה

ב עם שפירושו הכל או ספוק מזון או סדר הנהגה:

II, Sustinere, sustentare,

Pih. Sustentavit, כִּלְכֵּל

s ערהאלטען, אונטערהאלטען, ערנאהרען, פערפפלעגען, פערזארגען; איינריכטען, אבמעססען ד: ה: בעזאגנען אונד נעמעססען שפרעכען (תהל' קיב ה), ערטראגען, אויסהאלטען; ערנאהרט, פערזארגט ווערדען.

והוא כלכל את המלך ש"ב יט לג

Et sustentavit eos. וְכִלְכְּלָם

וכלכלם לחם ומים מ"א יח ד

Sustentasti eos. כִּלְכַּלְתָּם

וארבעים שנה כלכלתם נחמ' ט כא

Et sustentabo. וְכִלְכַּלְתִּי

וכלכלתי אתך שם בראש' מה יא
וכלכלתי אתך עמדי ש"ב יט לד

Et sustentabant. וְכִלְכְּלוּ

וכלכלו את המלך מ"א ד ז
וכלכלו הנצבים האלה ה ז

Sustinens. מְכַלְכֵּל

ומי מכלכל את יום בואו מלא' ג ב

Sustinendo. כַּלְכֵּל

ונלאיתי כלכל ירמ' כ ט

Sustentare. לְכַלְכֵּל

יהיה על האחד לכלכל מ"א ד ז

Et ad sustentandum. וּלְכַלְכֵּל

ולכלכל את שיבתך רות ד טו

Sustentare te. לְכַלְכֶּלְךָ

צויתי לכלכלך שם מ"א יז ד

Sustentare te. לְכַלְכְּלֶךָ

אשה אלמנה לכלכלך מ"א יז ט

Sustentabo. אֲכַלְכֵּל

אנכי אכלכל אתכם בראש' נ כא

Et sustentabo eos. וַאֲכַלְכְּלֵם

ואכלכלם לחם ומים מ"א יח ד

יְכַלְכֵּל

Moderabitur: sustentabit.

יכלכל דבריו במשפט תהל' קיב ה
רוח איש יכלכל מחלהו משלי יח יד
הנצבה לא יכלכל זכר' יא טז

Et sustentavit. וַיְכַלְכֵּל

ויכלכל יוסף את אביו בראש' מז יב

Sustentabit te יְכַלְכְּלֶךָ

והוא יכלכלך תהל' נה כג

Et sustentabat eas. וַיְכַלְכְּלֵם

בית משמרת ויכלכלם ש"ב כ ג

Hiph. Sustinendo. הָכִיל

נלאיתי הכיל ירמ' ו יא

Sustinere. לְהָכִיל

להכיל את כל דבריו עמ' ז י
ולא

יָכְלוּ כיּ יָכִילוּ. *Sustinebunt.*

ולא יכילו גוים זעמו ירמ׳ י י

יְכִילֶנּוּ. *Sustineat eum.*

ומי יכילנו יואל ב יא

וְכִלְכְּלוּ

Pyh. Et sustentatione instructi fuerunt.

התפקדו וכלכלו מ״א כ כז

כן הוא יפרד לארבעה ראשים:

Dividitur in quatuor significationes.

א אלה כן ולכן מלת הטעם ויפקד מוסנס:

I. כֵּן ***Vox indeclinabilis: cujus locus deficit.***

s לָכֵן, עַל־כֵּן *Adv: ita, sic.* כֵּן אַחַר כֵּן *propterea, idcirco,* כְּמוֹ־כֵן *ideo.* *post sic, postea.* אַחֲרֵי־כֵן *similiter.* וּבְכֵן *et iu sic, i: e: atque tuuc, et ita* מַקֶּף־כֵּן פֿאַר כֵּן — *demum.*

אדפ: זאָ, אַלזאָ, נעראַדע זאָ (כעשטאַפּינענדע, אָדער פֿערגלייכענדע איבזאַגע), אָדער עס ווירד דאַמיט איינע פֿערגלייכונג בעטאָנט, גלייכזאַם זאָ אונד ניכט אַנדערס, אין דיזער הייזע (ש״א כא יז; מ״א א לו; ירמ׳ ה לא). אינזבעזאָנדר: צור אַנגאַבע דער בעשאַפֿפֿענהייט, זאָ בעשאַפֿפֿען, פֿאָן דער אַרט, עבענזאָ (ירמ׳ יד י, ויג מ; תהל׳ קכז ב; איוב ט לה); אַלס פֿערגלייכונגספּאַרטיקעל דער צאַהל, זאָ פֿיעל, אין זאָלכער צאַהל (שמות י יד; שופט׳ כא יד; מ״א י יב); אויף דיא צייט בעצאָגען, זאָ לאַנגע, זאָ גלייך, זאָפֿאָרט. מיט פּראָפּאָזיטיאָנען אַחַר כֵּן, אַחֲרֵי־כֵן נאַכדעם עס זאָ וואַר, היערויף, דאַרויף, נאַכהער. בְּכֵן, וּבְכֵן אין זאָלכער וויזע, זאָ, זאָראַן. לָכֵן אדפ: דער אורזאַכע, דעסהאַלב, דאַרום, דעסוועגען, עבענדעסהאַלב (ישעי׳ כו יד). צו ווײלען איינע ענטגעגענגעזעטצטענדע בעדייטונג האַבענד, יעדאָך, דאַרום דאָך. עַל כֵּן דעסהאַלב, דאַרום וויל, דאַהער. עַד כֵּן ביז נון, ביז יעטצט.

ב כל לשון הכנה וכיוון ותכונה ומכון וכל הנגזר ממנו איך סיונן:

II. Aptari, Parari, Disponi: Rectum, Firmum, Stabile esse, et simil.

וַיְכוּנֶנּוּ *Et aptavit nos.*

s בערייטען, בילדען, שאַפֿפֿען; עמפּאָרגעריכטעט, אויפֿגעריכטעט, האָכאויפֿגעריכטעט זיין (ישעי׳ ב ב; מיכ׳ ד א), נערונדעט, פֿאָלל, געוואָלבט זיין (יחזק׳ טז ז), נעגרינדעט זיין (שופט׳ טז כו), פֿעזטשטעהען, בעגרינדעט זיין, (דיא וועלט, דאַס קאָנינגטהום, דער טהראָן), בעשטעהען, דויערנד שטעהען, בלייבען (תהל׳ פט לח; משלי יב ג, טז ג, כ ח; איוב כא ח); אים מאָראַלישען זיננע: פֿעזט, בעשטאָנדיג, אויסדויערנד, געטרייא, פֿערטרויענספֿאָלל זיין (דער גייזט, דאַס הערץ); בעשטימט, ענטשיעדען, זיכער, וואַהר, רעדליך, צופֿערלאָססיג, רעכט, בילליג, פּאַססענד, שיקקליך, אויפֿריכטיג זיין. פּאַרטיצ: נָכוֹן, ווייבל: נְכוֹנָה בעפֿעזטיגט, געזיכערט. נְכוֹן הַיּוֹם האָכפּונקט, מיטטעלפּונקט, טאַגעסהאָהע. אֶל נָכוֹן מיט געוויססהייט, נעוויססליך; בערייט, נעגרינדעט, בעשטיממט זין. מיט לְ דער פּערזאָן, בערייטעט, בעזאָרגט זיין. מיט לְ דער זאַכע, בערייט זיין צו עטוואַס. זיך פֿאָרבערייטען, ריזטען (עמו׳ ד יב); שטעללען, פֿעזט, זיכער שטעללען, בעפֿעזטיגען, שטאַרקען, גרינדען, שטיטצען, ערבויען, בערייטען, שאַפֿפֿען, אויפֿריכטען, ריכטען (דען ספּייל נאַך עטוואַס), בילדל: זיין הערץ אויף עטוואַס ריכטען, בעהערציגען; בעפֿעזטיגט, פֿעזטגעשטעללט, געריכטעט ווערדען, בערייטעט זיין; אויפֿגעריכטעט, נעבויט, געגרינדעט ווערדען, זיך בערייט מאַכען, אויפֿשטעללען, בערייט האַלטען (צום קאַמפּפֿע); שטעללען, זעטצען, אויפֿשטעללען, אויפֿשלאַגען, פֿעזטשטעללען, אַנזעטצען, אַנשטעללען, בעשטעללען צו עטוואַס, צוריכטען, צו רעכט מאַכען, צו רעכט שטעללען, צו רעכט לעגען, ערריכטען, איינריכטען, אַנלעגען, צורוזטען (יחזק׳ ז ד), אויספֿיהרען (איו׳ טו לה), אַנשאַפֿפֿען, הערבייאשאַפֿפֿען, הערבייאפֿיהרען, הערבייאברינגען, פֿערשאַפֿפֿען, פֿערזאָרגען, פֿערוואַלטען, ערשאַפֿפֿען, ענטשטעהען לאַססען, ציעלען (איין געשאָסס), לענקען (דיא שריטטע, דען וועג, דאַס נעמיטה, דאַס הערץ); פֿעזט הינגעשטעללט, צובערייטעט, צוגעריכטעט, הערגעשטעללט, נערוזטעט זיין.

ויכוננו ברחם אחד איו׳ לא טו

נָכוֹנָה *Niph. Stabilitum est.*

והממלכה נכונה מ״א ב טו

נָכוֹנוּ · נָכֹנוּ *Parata sunt.*

נכונו ללצים שפטים משלי יט כט

שדים נכנו יחזק׳ יו ז

נָכוֹן

Rectum, certum, firmum, stabile.

כי נכון הדבר בראש׳ מא לב

לא נכון לעשות כן שמו׳ ח כב

והיה נכון לבקר לד ב

והנה אמת נכון הדבר דבר׳ יג טו

וית ד

אשר הבית נכון שופט׳ יו כו וכט כט

ושבתם אלי אל נכון ש״א כג כג

וידע כי בא שאול אל נכון כו ד

ויבאו

ויבאו עד גרן נכון *n. pr.* ש״ב ו ו
כסאך יהיה נכון עד עולם ז יו
ובית עבדך דוד יהיה נכון ז כו
וכסא דוד יהיה נכון מ״א ב מה
וכסאו יהיה נכון עד עולם
ד״ה א יז יד
ובית דויד עבדך נכון לפניך יז כד
ושלחו מנות לאין נכון לו
נחמ׳ ח י
נכון למועדי רגל איו׳ יב ה
ידע כי נכון בידו יום טו כג
ואיד נכון לצלעו יח יב
זרעם נכון לפניהם עמם כא ח
כי אני לצלע נכון תהל׳ לח יח
ורוח נכון חדש בקרבי נא יב
נכון לבי נז ח
ולבו לא נכון עמו עח לז
נכון כסאך מאז צג ב
נכון לבי אלהים קח ב
נכון לבו בטח ביי׳ קיב ז
נכון יהיה הר בית יי׳ ישע׳ ב ב
כשחר נכון מצאו הוש׳ ו ג
יהיה הר בית יי׳ נכון מיכ׳ ד א

Paratum, stabile. **נָכוֹן**

עד נכון היום משלי ד יח

Parati. **נְכֹנִים**

והיו נכנים ליום השלישי שמו׳ יט יא
היו נכנים לשלשת ימים יט טו
והייתם כלכם נכנים יהוש׳ ח ד

Rectum. **נְכוֹנָה**

כי לא דברתם אלי נכונה איו׳ מב ז
ומב ח
כי אין בפיהו נכונה תהל׳ ה י

Paratus esto. **הִכֹּן · הִכּוֹן**

הכן והכן לך יחזק׳ לח ז
הכון לקראת אלהיך עמו׳ ד יב

Stabilieris. **תִּכּוֹן**

לא תכון אתה ומלכותך ש״א כ לא

Stabilietur, stabile erit. **יִכּוֹן**

כירח יכון עולם תהל׳ פט לח
דבר שקרים לא יכון קא ז
וזרעם לפניך יכון קב כט
איש לשון בל יכון בארץ קמ יב
לא יכון אדם ברשע משלי יב ג

כי בצדקה יכון כסא יו יב
כסאו לעד יכון כט יד

Et stabilietur. **וְיִכּוֹן**

ויכון בצדק כסאו משלי כה ה

Stabilietur. **תִּכּוֹן**

אף תכון תבל בל תמוט ד״ה א יו ל
אשר ידי תכון עמו תהל׳ פט כב
אף תכון תבל צג א וצו י
תכון תפלתי קמא ב
שפת אמת תכון לעד משלי יב יט
מחשבות בעצה תכון כ יח
ועדתו לפני תכון ירמ׳ ל כ

וַתִּכֹּן · וַתִּכּוֹן

Et stabilitum, confirmatum fuit.

ותכן מלכתו מאד מ״א ב יב
ותכן כל מלאכת שלמה ד״ה ב ח יו
ותכון עבודת בית יי׳ כט לה
ותכון העבודה לה י
ותכון כל עבודת יי׳ לה יו

Confirmabuntur. **יִכֹּנוּ**

אחלי יכנו דרכי תהל׳ קיט ה
וכל דרכיך יכנו משלי ד כו
יכנו יחדו על שפתיך כב יח

Et confirmabuntur. **וְיִכֹּנוּ**

ויכנו מחשבתיך משלי יו ג

כּוֹנֵן

Pih.* *Aptavit, paravit, disposuit, direxit, firmavit, stabilivit.

כונן למשפט כסאו תהל׳ ט ח
כונן אשרי מ ג
כונן שמים בתבונה משלי ג יט
כאשר כונן להשחית ישע׳ נא יג

Et stabilienti. **וְכוֹנֵן**

וכונן קריה בעולה חבק׳ ב יב

Stabilivit eam. **כּוֹנְנָהּ**

הוא כוננה ישע׳ מה יח

Statuisti. **כּוֹנַנְתָּ**

אתה כוננת מישרים תהל׳ צט ד
כוננת ארץ ותעמד קיט צ

Statuisti. **כּוֹנָנְתָּה**

ירח וכוכבים אשר כוננתה תהל׳ ח ד

Confirmasti eam. **כּוֹנַנְתָּהּ**

ונלאה אתה כוננתה תהל׳ סח י

Et stabiliam. **וְכִנַּנְתִּי**

וכננתי את כסא ממלכתו ש״ב ז יג

Et stabiliam. **וְכוֹנַנְתִּי**

וכוננתי את כסאו ד״ה א יז יב

Stabiliverunt, aptarunt. **כּוֹנְנוּ**

מקדש אדני כוננו ידיך שמו׳ טו יז
כוננו חצם על יתר תהל׳ יא ב

Et praepara te. **וְכוֹנֵן**

וכונן לחקר אבותם איו׳ ח ח

Confirma. **כּוֹנְנָה**

ומעשה ידינו כוננה תהל׳ צ יז

Confirma illud. **כּוֹנְנֵהוּ**

ומעשה ידינו כוננהו תהל׳ צ יז

Aptabis. **תְּכוֹנֵן**

תכונן על פניהם תהל׳ כא יג

Et stabilito. **וּתְכוֹנֵן**

ותכונן צדיק תהל׳ ז י

Et stabilivisti. **וַתְּכוֹנֵן**

ותכונן לך את עמך ישראל
ש״ב ז כד

Stabiliat. **יְכוֹנֵן**

עד יכונן ועד ישים ישע׳ סב ז

Et confirmabit te, **וַיְכֹנְנֶךָ**

הוא עשך ויכננך דבר׳ לב ו

Stabilivit eam. **יְכוֹנְנֶהָ**

ועל נהרות יכוננה תהל׳ כד ב
יכוננה עד עולם מח ט
והוא יכוננה עליון פז ה

Et aptavit eam. **וַיְכוֹנְנֶהָ**

קשתו דרך ויכוננה תהל׳ ז יג

Et constituerunt. **וַיְכוֹנְנוּ**

ויכוננו עיר מושב תהל׳ קז לו

Et aptaverunt me. **וַיְכוֹנְנוּנִי**

ידיך עשוני ויכוננוני תהל׳ קיט עג

כּוֹנָנוּ

Pgh. Statuta, parata sunt.

מ״ מצעדי גבר כוננו — תהל׳ לז כג
ביום הבראך כוננו — יחזק׳ כח יג

Hith. Stabilieris. **תִּכּוֹנָנִי**

בצדקה תכונני — ישע׳ נד יד

Stabilietur. **יִתְכּוֹנָן**

ובתבונה יתכונן — משלי כד ג

Et firmetur. **וְתִכּוֹנֵן**

תבנה ותכונן עיר סיחון — במד׳ כא כז

Et parant se. **וַיִּכּוֹנְנוּ**

בלי עון ירצון ויכוננו — תהל׳ נט ה

הֵכִין

Hiph. Paravit, aptavit, etc. ut ante.

אשר הכין מבני ישראל — יהושׁ׳ ד ד
הכין יי׳ את ממלכתך — ש״א יג יג
בתוך הבית מפנימה הכין — מ״א ו יט
אל מקומו אשר הכין לו — ד״ה א טו ג
ולמחברות הכין דויד — כב ג
אשר הכין דויד אבי — ד״ה ב ב ו
אשר הכין במקום דויד — ג א
כי לא הכין לבו — יב יד
כי הכין דרכיו · — כז ו
כל לבבו הכין לדרוש — ל יט
אשר הכין יאשיהו — לה כ
כי עזרא הכין לבבו — עזר׳ ז י
על העץ אשר הכין לו — אסת׳ ו ד
העץ אשר הכין למרדכי — ז י
ולו הכין כלי מות — תהל׳ ז יד
דור לא הכין לבו — עח ח
יי׳ בשמים הכין כסאו — קג יט
כי הכין יי׳ זבח — צפנ׳ א ז

Quod praeparavit. **הַהֵכִין**

על ההכין האלהים לעם — ד״ה ב כט לו

Stabilivit me. **הֱכִינַנִי**

חי יי׳ אשר הכינני — מ״א ב כד

Stabilivit eum. **הֱכִינוֹ**

כי הכינו יי׳ למלך — ש״ב ה יב
כי הכינו יי׳ למלך — ד״ה א יד ב

Praeparavit eam. **הֱכִינָהּ**

הכינה וגם חקרה — איו׳ כח כז

Praeparasti. **הֲכִינוֹתָ**

אם אתה הכינות לבך — איו׳ יא יג
הכינות מאור ושמש — תהל׳ עד טז

Et praeparaveris. **וַהֲכִינוֹתָ**

והכינות לבבך — ד״ה ב יט ג

Et praeparaveris. **וַהֲכִינֹתָה**

והכינתה את פניך אליה — יחזק׳ ד ג

הֲכִינֹתִי · הֲכִינוֹתִי

Praeparavi, disposui, etc.

אל המקום אשר הכנתי — שמו׳ כג כ
הכינותי לו — ד״ה א טו יב
והנה בעניי הכינותי לבית יי׳
ועצים ואבנים הכינותי — כב יד
הכינותי לבית אלהי — כט ב
הכינותי לבית הקדש — כט ג
אשר הכינותי — כט יט

וַהֲכִנֹתִי · וַהֲכִינוֹתִי

Et stabilivi, praeparavi.

והכנתי את ממלכתו — ש״ב ז יב
והכינותי את מלכותו — ד״ה א יז יא
והכינותי את כסא מלכותו — כב י
והכינותי לבנות — כח ב
והכינותי את מלכותו — כח ז

Praeparaverant. **הֵכִינוּ**

כי הכינו להם אחיהם — ד״ה א יב לט
ועוד העם לא הכינו לבבם — ד״ה ב כ לג
ואחר הכינו להם
והלוים הכינו — לה יד
כי אחיהם הלוים הכינו להם — לה טו
רשת הכינו לפעמי — תהל׳ נז ז

Et parent. **וְהֵכִינוּ**

והכינו את אשר יביאו — שמו׳ טז ה

Praeparavimus. **הֲכִינוֹנוּ**

אשר הכינונו — ד״ה א כט יט

Praeparavimus. **הֵכַנּוּ**

במעלו הכנו והקדשנו — ד״ה ב כט יט

Stabiliens. **מֵכִין**

מכין הרים בכחו — תהל׳ סה ז
מכין תבל בחכמתו — ירמ׳ י יב
מכין תבל בחכמתו — נא טו

Qui praeparat. **הַמֵּכִין**

המכין לארץ מטר — תהל׳ קמז ח

Firmando. **הָכֵין**

הכין שתים עשרה אבנים — יהושׁ׳ ד ג

Firmi ado: **הָכֵן**

בתוך הירדן הכן — יהושׁ׳ ג יז

Et praeparando. **וְהָכִין**

והכין את צעדו — ירמ׳ י כג
תקעו בתקוע והכין — יחזק׳ ז יד

בְּהָכִין

In praeparando, stabiliendo.

בהכין לו דויד — ד״ה ב א ד

Ut stabiliendo. **כְּהָכִין**

ויהי כהכין מלכות רחבעם — יב א

Ad praeparand. **לְהָכִין**

להכין שבת שבת — ד״ה א ט לב
להכין לשכות בבית יי׳ — ד״ה ב לא יא
להכין אתה ולסעדה — ישע׳ ט ו
להכין פסל לא ימוט — מ כ

Et ad praeparandum. **וּלְהָכִין**

ולהכין לי עצים לרב — ד״ה ב ב ט

Praeparare eum. **הֲכִינוֹ**

ביום הכינו — נחו׳ ב ג

In aptare eum. **בַּהֲכִינוֹ**

בהכינו שמים שם אני — משלי ח כז

Ad stabiliendum eam. **לַהֲכִינָהּ**

יוצר אותה להכינה — ירמ׳ לג ב

Dirige, apta. **הָכֵן**

פעמי הכן באמרתך — תהל׳ קיט קלג
הכן בחוץ מלאכתך — משלי כד כז

Et para, praepara. **וְהָכֵן**

וטבח טבח והכן — בראשׁ׳ מג טז
והכן לי בזה — במד׳ כג א וכג כט
והכן לבבם אליך — ד״ה א כט יח
התיצב והכן לך — ירמ׳ מו יד
והכן לך אתה וכל — יחזק׳ לח ז

Parate, praepar. **הָכִינוּ**

לאמר הכינו לכם צדה — יהושׁ׳ א יא
לכו נא הכינו עוד — ש״א כג כב

הכינו

הכינו לבניו מטבח ישע׳ יד כא
הכינו הארבים ירמ׳ נא יב

וְהָכִינוּ *Et praeparate.*

והכינו לבבכם אל יי׳ ש״א ז ג
והכינו לבית אבתיכם ד״ה ב לה ד
והתקדשו והכינו לאחיכם לה ו

אָכִין *Praeparabe, stabiliam.*

ברחוב אכין מושבי איו׳ כט ז
עד עולם אכין זרעך תהל׳ פט ה

אָכִינָה *Praeparabo.*

אכינה נא לו ד״ה א כב ה

תָּכִין *Parabis.*

תכין לך הדרך דבר׳ יט ג
תכין לבם תקשיב אזנך תהל׳ י יז
תכין דגנם סה י
תכין בטובתך לעני סח יא
ירושלם תכין פניך יחזק׳ ד ז

תְּכֹן *Stabilias.*

תכן אמונתך בהם תהל׳ פט ג

תְּכִינֶהָ *Praeparabis eam.*

כי כן תכינה תהל׳ סה י

יָכִין

Parabit, praeparabit, diriget.

ולא יכין לדבר כן שופ׳ יב ו
וכחמר יכין מלבוש איו׳ כז יז
יכין וצדיק ילבש כז יז
מי יכין לערב צידו לח מא
אם יכין שאר לעמו תהל׳ עח כ
ויי׳ יכין צעדו משלי טז ט
וישר הוא יכין, דרכיו כ׳ יבין דרכו ק׳ כא כט

וַיָּכֶן *Et paravit, stabilivit.*

ויכן מקום לארון ד״ה א טו א
ויכן דויד לרב כב ה
ויכן יי׳ את הממלכה בידו ד״ה ב יז ה
ויכן להם עזיהו לכל הצבא כו יד

תָּכִין *Praeparat.*

ובטנם תכין מרמה איו׳ טו לה
תכין בקיץ לחמה משלי ו ח

וַיָּכִינוּ

Et pararunt, statuerunt.

ויכינו את המנחה בראש׳ מג כה
ויכינו העצים והאבנים מ״א ה לב
בבית יי׳ ויכינו ד״ה ב לא יא
ויכינו המזבח על מכונתיו עזר׳ ג ג
ויכינו בקיץ לחמם משלי ל כה

הוּכַן *Hoph. Praeparatus.*

גם היא למלך הוכן ישע׳ ל לג

וְהוּכַן

Et praeparabitur, v. praeparetur.

והוכן בחסד כסא ישע׳ טז ה
והוכן והניחה זכר׳ ה יא

וְהֻכַן *Et praeparabitur.*

והכן הסכך נחו׳ ב ו

מוּכָן *Paratus.*

סוס מוכן ליום מלחמה משלי כא לא

מוּכָנִים *Parati.*

מוכנים בבית סביב יחזק׳ מ מג

* **כֵּן** *Rectus, rectum, recte.*

s אויפריכטיג, רעכטליך, עהרליך, רעדליך; רעכט, ריכטיג, זיכער. **לא כֵן** ניכט זיכער, גרונדלאָז, אונרעכטמעסיג ד: ה: פֿאַלשעס. אגר: ערקלאָרען **כֵּן** (ש״ב יח יד; יחזק׳ יא ה, ולג י; זכרי׳ יא א; נחמ׳ ב טז) נאך דער בעדייטונג *I.*

ויאמר משה כן דברת שמו׳ י כט
כן בנות צלפחד דברת במד׳ כז ז
כן מטה בני יוסף דברים לו ה
ותאמר כן באו יהוש׳ ב ד
לא כן אחילה לפניך ש״ב יח יד
ופה עגל מעשה כן מ״א ז לא
לא כן אנחנו עשים מ״ב ז ט
כן כדברך עלינו לעשות עזר׳ י יב
עד כן לא הגדתי נחמ׳ ב טז
ולב כסילים לא כן משלי טו ז
אשר כן עשו קהל׳ ח י
לא כן בדיו ישע׳ טז ו
לוא כן ידברו ירמ׳ ח ו
וגבורתם לא כן כג י
ולא כן בדו לא כן עשו מח ל

כן אמרתם בית ישראל יחזק׳ יא ה
כן אמרתם לאמר לג י
וידעו כן עניי הצאן זכר׳ יא יא

כֵּנִים *Recti.*

כנים אנחנו בראש׳ מב יא
אם כנים אתם מב יט
ונאמר אליו כנים אנחנו מב לא
בזאת אדע כי כנים אתם מב ל
לא מרגלים אתם כי כנים מב ל

* **מָכוֹן** *Locus paratus.*

s שטאַטטע, שטעללע, וואָהנשטאַטט (גאָטטעס), הימעלסזיטץ; פֿונדאַמענט, גרונדפֿעסטע, גרונדלאַגע (דער ערדע, דעס טעמפעלס, דעס טהראָנעס)

מכון לשבתך שמו׳ טו
מכון לשבתך עולמים מ״א ח י

וּמָכוֹן *Et locum paratum.*

ומכון לשבתך עולמים ד״ה ב ו

מְכוֹן *Locus paratus.*

מכון שבתך וסלחת מ״א ח ל
השמים מכון שבתך ח מג וח מ
מכון שבתך וסלחת ד״ה ב ו
צדק ומשפט מכון כסאך תהל׳ פט
צדק ומשפט מכון כסאו צ
על כל מכון הר ציון ישע׳ ד
והשלך מכון מקדשו דני׳ ח

מִמְּכוֹן *De loco.*

ממכון שבתו השגיח תהל׳ ל
מן השמים ממכון שבתך ד״ה ב ו
מן השמים ממכון שבתך ו

בִּמְכוֹנִי *In loco meo.*

ואביטה במכוני ישע׳ יח

מְכוֹנוֹ *Basin suam.*

להעמידו על מכונו עזר׳ ב

מְכוֹנֶיהָ *Bases ejus.*

יסד ארץ על מכוניה תהל׳ ק

* **מְכֻנָתָהּ** *Basi sua.*

s געשטעלל, שטעללע.

והניחה שם על מכנתה זכר׳ ה

אין

* הַמְּכוֹנָה · הַמְּכֹנָה *Basis.*

s נעשטעלל, אונטערזאטץ, באזיס, שטאַטטע, פאָוסטאַמענט (דעם אלטארס עזר׳ ג ג).

אך המכונה — מ״א ז כז
וזה מעשה המכונה — ז כח
המכנה האחת — ז לד
מן המכנה כתפיה — ז לד
ובראש המכונה — ז לה
ועל ראש המכנה ידתיה — ז לה
על המכונה האחת — ז לח

בַּמְּכוֹנָה *In basi.*

וידות האופנים במכונה — מ״א ז לב

לַמְּכוֹנָה *Basi.*

למכונה האחת — מ״א ז ל

הַמְּכֹנוֹת *Bases.*

ויעש את המכנות — מ״א ז כז
עשה את עשר המכנות — ז לז
לעשר המכנות — ז לח
ויתן את המכנות — ז לט
ואת המכנות עשר
עשרה על המכנות — ז מג
את המסגרות המכנות — מ״ב יו יז
ואת המכנות — כה יג
ואת המכנות עשה
עשה על המכנות — ד״ה ב ד יד
ועל הים ועל המכנות — ירמ׳ כז יט
ואת המכנות ואת ים הנחשת — נב יז
המכנות אשר עשה המלך — נב כ

וְהַמְּכֹנוֹת *Et bases.*

והמכנות אשר עשה שלמה — מ״ב כה יז

מְכוֹנָתוֹ כ׳ מְכוֹנוֹתָיו ק׳ *Bases suas.*

המזבח על מכונותיו — עזר׳ ג ג

* לַתְּכוּנָה *Apparatui.*

s אָרט, שטעללע, זיטץ = מָכוֹן (איוב כג ג); (פאָן תָּכַן) איינריכטונג, עבענמאַססיגע פאָרמונג, אויסמעססונג (יחזק׳ מג יא), פראַכטיגע געראַטהע (נחום ב י).

ואין קצה לתכונה — נחו׳ ב י

תְּכוּנָתוֹ *Ad sedem ejus.*

אבוא עד תכונתו — איו׳ כג ג

וּתְכוּנָתוֹ *Et dispositionem ejus.*

צורת הבית ותכונתו — יחזק׳ מג יא

ג מה שפירושו מקום המושב:

III. Basis.

* כֵּן *Basis.*

s (נאך אנד: פאָן כָּנַן) באזיס, נעשטעלל, פוסנעשטעלל, אונטערזאטץ, (דיעזע בעדייטונג האט אויך כֵּן ישעי׳ לג כג); (מלכ׳ א ז כט נעהמען אנד: נאך דער בעדייטונג כֵּן *I.*); איבערהר: שטעללע, פאָוסטען, אמט.

ועל השלבים כן — מ״א ז כט
ענל מעשה כן — ז לא

כַּנִּי *In basin, statum meum.*

אתי השיב על כני — בראש׳ מא יג

כַּנֶּךָ *Statum tuum.*

והשיבך על כנך — בראש׳ מ יג

כַּנּוֹ *Basin ejus.*

ואת הכיור ואת כנו — שמו׳ ל כח
ולא ט ולה יז ולט לט ומ יא
ואת כנו נחשת — לח ח
ואת הכיר ואת כנו — ויקר׳ ח יא
ועמד מנצר שרשיה כנו — דני׳ יא ז
ועמד על כנו — יא כ ויא כא
על כנו יכבד — יא לח

וְכַנּוֹ *Et basin ejus.*

וכנו נחשת לרחצה — שמו׳ ל יח

* וְכַנָּה *Et sedem, locum.*

s זיטץ, שטאַטטע, וואָהנזיטץ, וואָהנאָרט; אנד: (פאָן כָּנַן) זעטצלינג, שפראָססלינג. נאך אנד: אלס אימפעראט: פאָן כָּנַן = גָּנַן בעשיטצע, ערהאלטע.

וכנה אשר נטעה ימינך — תהל׳ פ יו

ד מה שפירושו סידות מה לע״ז:

IV. Ornatus ad idolum.

* כִּיּוּן *Apparatus, ornatus ad idolum.*

s נעשטעלל; זיילע. אנד: נאָמען פראָסר: איינער גאָטטהייט, כִּיּוּן = זאטורן.

ואת כיון צלמיכם — עמו׳ ה כו

* כַּוָּנִים *Placentae.*

s קוכען, אָפפערקוכען (דען מאַן דער גאָטטין „קאָניגין דעם הימעלס" בערייטעטע, אונד נאך רש״י דיא פאָרם דעם געשטירנס האטטע).

לעשות כונים — ירמ׳ ז יח
עשינו לה כונים להעצבה — מד יט

כום לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א מה שפירושו גביע או גורל:

I. Calix, Poculum.

* כּוֹס *Poculum.*

s בעכער. בילדל: אנטהייל, לאָאז, געשיקק.

אל כוס פרעה — בראש׳ מ יא
ונתת כוס פרעה בידו — מ יג
כמעשה שפת כוס — מ״א ז כו
כמעשה שפת כוס — ד״ה ב ד ה
כי כוס ביד יי׳ — תהל׳ עה ט
כוס ישועות אשא — קיו יג
כוס חמתו
את קבעת כוס התרעלה — ישע׳ נא יז
את כוס התרעלה
את קבעת כוס חמתי — נא כב
כוס תנחומין — ירמ׳ יו ז
קח את כוס היין — כה טו
כוס זהב בבל ביד יי׳ — נא ז
גם עליך תעבר כוס — איכ׳ ד כא
כוס אחותך תשתי — יחזק׳ כג לב
כוס שמה ושממה
כוס אחותך שמרון — כג לג
כוס ימין יי׳ — חבק׳ ב יו

וְכוֹס *Et poculum.*

וכוס פרעה בידי — בראש׳ מ יא

הַכּוֹס *Poculum.*

ואתן את הכוס — בראש׳ מ יא

ויתן הכוס על כף פרעה מ כא
ואקח את הכוס ירמ' כה יז
לקחת הכוס מידך כה כח
אין משפטם לשתות הכוס מט יב

In poculum. בַּכִּים כ' בַּכּוֹס ק'

כי יתן בכוס עינו משלי כג לא

Poculum meum. כּוֹסִי

כוסי רויה תהל' כג ה

Et poculum meum. וְכוֹסִי

מיי מנת חלקי וכוסי תהל' יו ה

Et ex poc. ejus. וּמִכּוֹסוֹ

ומכסו תשתה ש"ב יב ג

Poculum ejus. כּוֹסָהּ

ונתתי כוסה בידך יחזק' כג לא

Calicis eor. כּוֹסָם

מנת כוסם תהל' יא ו

Et pocula. וְכֹסוֹת

מלאים יין וכסות ירמ' לה ה

ב מה שהוא שם עוף מדברי:

II. Bubo, avis.

Bubo. * הַכּוֹס

s איין אונריינער אין רוינען וואהנענדער פאָגעל, דער אוהו. אנד: דער פעליקאן, זאָ בענאננט פאָן זיינעם ביימעל אַם קראָפּפע.

ואת הכוס ואת השלך ויקר' יא יז
ואת הכוס ואת הינשוף דבר' יד יו

Sicut bubo. כְּכוֹס

הייתי ככוס חרבות תהל' קב ז

כור פתרונו שלשה:

Significata ejus tria sunt.

א מה שהוא שם הכלי להתכת הזהב או הכסף:

I. Catinus, Fornax.

Fornax. * כּוּר

s שמעלצאָפען, שמעלצטיגעל. בילדל: (דבר' ד כ; מ"א ח נא; ישע' מח י; ירמ' יא ד) אלס בילד פורטשבארער קנעכטשאַפט אונד דעס דראַנגזאַלס.

מתוך כור הברזל מ"א ח נא
כור סיגים כסף היו יחזק' כב יח
אל תוך כור כב כ
בתוך כור כב כב

Et catinus. וְכוּר

וכור לזהב משלי יז ג וכז כא

In fornace. בְּכוּר

בחרתיך בכור עני ישע' מח י

Ex fornace. מִכּוּר

ויוצא אתכם מכור הברזל דבר' ד כ
מכור הברזל ירמ' יא ד

ב מה שהוא שם מדה מה:

II. Corus mensura.

Corus. * כֹּר

s נאַמע איינעס מאַאַססעס פיר טראָקקענע אונד פליססיגע זאַכען = חֹמֶר, צעהן אֵיפָה אָדער בַּת ענטהאַלטענד.

שלשים כר סלת
וששים כר קמח מ"א ה ב
עשרים אלף כר חטים
ועשרים כר שמן ה כה

Corus. הַכֹּר

מעשר הבת מן הכר יחזק' מה יד

Cori. כֹּרִים

כרים עשרים אלף
כרים עשרים אלף ד"ה ב ב ט
ועשרת אלפים כרים חטים כז ה

ג מה שענינו גלות:

III. Peregrinatio: Negotiatio.

Commercia tua. * מְכֻרֹתַיִךְ

s פערבינדונג (יחזק' טז ג), אוּמוואַנדערונג. אַנד: אורשפרונג, אַבשטאַממונג, הייִמאַטה.

מכרתיך ומלדתיך יחזק' טז ג

Peregrin. tuarum. מְכוּרוֹתַיִךְ

בארץ מכרותיך יחזק' כא לה

Peregrinat. eor. מְכוּרֹתָם

על ארץ מכורתם יחזק' כט י

כוש כל לשון כוש:

Chusch. n. p.

Aethiopia. * כּוּשׁ

s אַעטהיאָפּיען.

לא יערכנה פטדת כוש איו' כח יט
על דברי כוש בן ימיני לד"ק תהל' ז א

Aethiops. * כּוּשִׁי

s אַעטהיאָפּער.

וישתחו כושי ליואב ש"ב יח כא
היהפך כושי עורו ירמ' יג כג

Aethiops. הַכּוּשִׁי

גם אני אחרי הכושי ש"ב יח כב
ויעבר את הכושי יח כג
והנה הכושי בא ויאמר הכושי יח לא
ויאמר המלך אל הכושי
ויאמר הכושי יח לב
עבד מלך הכושי ירמ' לח ז
ולח י ולח יב
לעבד מלך הכושי לט טז

Aethiopi. לַכּוּשִׁי

ויאמר יואב לכושי ש"ב יח כא

Aethiopum. כֻּשִׁיִּים

כבני כשיים אתם לי עמ' ט ז

Aethiopissa. * כֻּשִׁית

s אַעטהיאָפּיערין.

כי אשה כשית לקח במד' יב א

Aethiopissa. הַכֻּשִׁית

האשה הכשית במד' יב א

כזב כל לשון כזב וכזוב:

Mentiri.

Mentiens. * כֹּזֵב

s טיישען; אלס ליגנער בעפונדען ווערדען, טריגעריש, טיישענד זיין; לה... שפיננען, ליגען. בילדל: פערזיע... (פאַם וואסער); ליגען שפראַכ...

כל האדם כזב תהל' קטז יא

סן

ונִכְזַבְתְּ

Niph. Et efficiaris mendax.

ן יכיח בך ונכזבת — משלי ל ו

Mendax facta est. נִכְזָבָה

ן תחלתו נכזבה — איו' מא א

Mentitus fuerit. כִּזֵּב

שקר כזב — מי"כ ב יא

In mentiendo vos. בְּכַזֶּבְכֶם

כזבכם לעמי — יחזק' יג יט

Mentiar. אֲכַזֵּב

ל פניכם אם אכזב — איו' ו כח
ל משפטי אכזב — לד ו
ם לדוד אכזב — תהל' פט לו

Mentieris. תְּכַזֵּב

ל תכזב בשפחתך — מ"ב ד טז

Mentieris. תְּכַזְּבִי

יראי כי תכזבי — ישע' נז יא

Mentietur. יְכַזֵּב

ד אמונים לא יכזב — משלי יד ה
פח לקץ ולא יכזב — חבק' ב ג

Ut mentiatur. וִיכַזֵּב

א איש אל ויכזב — במד' כג יט

Mentientur. יְכַזְּבוּ

לשונם יכזבו לו — תהלי' עח לו
ר לא יכזבו מימיו — ישע' נח יא

יַכְזִיבֵנִי

Hiph. Mendacem faciet me.

ם לא אפו מי יכזיבני — איו' כד כה

Mendacium. * כָּזָב

לינע, טיישונג. אִישׁ כָּזָב איין לשער. לֶחֶם כְּזָבִים טיישענדע פייז, ד: ה: דערען נענוס נור ינבאר איינע אנגעהמליכקייט גע- רדם. קֶסֶם כָּזָב טרינערישעס אקעל. טיישענדעס (נאטצענביל- דער, טרוגבילדער).

בקשו כזב סלה — תהלי' ד ג
אבד דברי כזב — ה ז
שטי כזב — מ ה

דברי כזב — נח ד
ירצו כזב — סב ה
כזב בני איש — סב י
וטוב רש מאיש כזב — משלי יט כב
שוא ודבר כזב הרחק ממני — ל ח
כי שמנו כזב מחסנו — ישע' כח טו
מחסה כזב — כח יז
חזו שוא וקסם כזב — יחזק' יג ו
ומקסם כזב אמרתם — יג ז
דברתם שוא וחזיתם כזב — יג ח
והקסמים כזב — יג ט
בכזבכם לעמי שמעי כזב — יג יט
בקסם לך כזב — כא לד
וקסמים להם כזב — כב כח
ועל שלחן אחד כזב ידברו — דני' יא כז
כל היום כזב ושד — הוש' יב ב
ולא ידברו כזב — צפנ' ג יג

Mendacia. כְּזָבִים

ותדבר אלי כזבים — שופ' יו י וי"ג י
יפיח כזבים עד שקר — משלי ו יט
ויפיח כזבים — יד ה
ויפח כזבים מרמה — יד כה
ויפיח כזבים לא ימלט — יט ה
ויפיח כזבים יאבד — יט ט
עד כזבים יאבד — כא כח
והוא לחם כזבים — כג ג
דברו עלי כזבים — הוש' ז יג

Mendacia eor. כִּזְבֵיהֶם

ויתעום כזביהם — עמו' ב ד

Fallax. * אַכְזָב

s טיישונג, לינע; ליגענקוועלל (פער- זיעגענדער באך) נענענו: פאָן אֵיתָן (ירמ' טו יח).

תהיה לי כמו אכזב — ירמ' טו יח

Mendacio. לְאַכְזָב

בתי אכזיב לאכזב — מי"כ א יד

כזר כל לשון אכזריות:

Crudelis.

Crudelis. * אַכְזָר

s קיהנער, פערוועגענער; אים איבעלען זיננע: גרויזאמער; טאָרטליך, פערדערב- ליך (פאָם גיפטע).

וראש פתנים אכזר — דבר' לב לג
לא אכזר כי יעורנו — איו' מא ב

In crudelem. לְאַכְזָר

תהפך לאכזר לי — איו' ל כא
בת עמי לאכזר — איכ' ד ג

Crudelis. * אַכְזָרִי

s הארט, שרעקקליך, אונבארמהערציג, גרויזאם.

ועכר שארו אכזרי — משלי יא יז
ורחמי רשעים אכזרי — יב י
ומלאך אכזרי ישלח בו — יז יא
אכזרי ועברה וחרון אף — ישע' יג ט
אכזרי הוא ולא ירחמו — ירמ' ו כג
מוסר אכזרי — ל יד
אכזרי המה לא ירחמו — נ מב

In crudelem. לְאַכְזָרִי

ושנתיך לאכזרי — משלי ה ט

Crudelitas. * אַכְזְרִיּוּת

s גרויזאמקייט, ווילדהייט.

אכזריות חמה ושטף אף — משלי כז ד

כחד כל לשון הכחדה הוא פירושו הסתר והעלם או הכלה וכריתה:

Celari, abscondi: excindi.

נִכְחַד

Niph. Excisa fuit celatus, vel ta.

s פערבארגען, פערשטעקקט, אונבע- קאננט זיין. בילדל: פערניכטעט, פער- טילגט ווערדען, פערלאססען, צער- שטאָרט זיין (איוב טו כח); פער- העהלען, פאָרענטהאלטען, פערלייגנען, אבלייגנען; פערבערגען, צוריקקהאל- טען (איוב כ יב), פערניכטען, טאָדטען.

אם לא נכחד קימנו — איו' כב כ
לא נכחד עצמי ממך — תהל' קלט טו
וישראל לא נכחד ממני — הוש' ה ג

Excisi sunt. נִכְחָדוּ

ואיפה ישרים נכחדו — איו' ד ז

Celati. נִכְחָדוּ

ואשמותי ממך לא נכחדו — תהל' סט ו

והנכחדת *

כחד

וְהַנִּכְחֶדֶת
Et quae excindi debet.
והנכחדת תכחד — זכר׳ יא ט

נִכְחָדוֹת
Excisas.
וישכן ערים נכחדות — איוב טו כח

הַנִּכְחָדוֹת
Excisas, perditas.
הנכחדות לא יפקד — זכר׳ יא יו

וַתִּכָּחֵד
Et excisus fuit.
ותכחד מן הארץ — שמו׳ ט טו

יִכָּחֵד
Celabitur.
וכל דבר לא יכחד — ש״ב יח יג

תִּכָּחֵד
Excindetur.
והנכחדת תכחד — זכר׳ יא ט

כִּחֵד
Pih. Celavit.
ולא כחד ממנו — ש״א ג יח

כִּחַדְתִּי
Celavi.
כי לא כחדתי אמרי קדוש — איו׳ ו י
לא כחדתי חסדך — תהלי׳ מ יא

כִּחֲדוּ
Celarunt.
ולא כחדו מאבותם — איו׳ טו יח

כִּחֵדוּ
Idem.
לא כחדו — ישע׳ ג ט

אֲכַחֵד
Celabo.
אשר עם שדי לא אכחד — איו׳ כז יא

תְּכַחֵד
Celabis.
אל תכחד ממני — יהוש׳ ז יט
אל נא תכחד ממני
אם תכחד ממני — ש״א ג יז
אל תכחד ממני דבר — ירמ׳ לח יד
אל תכחד ממנו — לח כה

תְּכַחֲדִי
Celes.
אל נא תכחדי ממני דבר — ש״ב יד יח

נְכַחֵד
Celabimus.
לא נכחד מאדני — ברא׳ מז יח
לא נכחד מבניהם — תהלי׳ עח ד

תְּכַחֵדוּ
Celetis.
השמיעו אל תכחדו — ירמ׳ נ ב

כחד כחל כחש

וְהִכְחַדְתִּיו
Hiph. Et excidam eum.
החוי והיבוסי והכחדתיו — שמו׳ כג כג

וּלְהַכְחִיד
Et ad exscindend.
ולהכחיד ולהשמיד מעל — מ״א יג לד

וָאַכְחִד
Et excindam.
ואכחד את שלשת הרעים — זכר׳ יא ח

וַיַּכְחֵד
Et excidit.
ויכחד כל גבור חיל — ד״ה ב לב כא

יַכְחִידֶנָּה
Celaverit illud.
יכחידנה תחת לשונו — איוב כ יב

וְנַכְחִידֵם
Exscindemus eos.
לכו ונכחידם מגוי — תהלי׳ פג ה

כחל מה שפירושו תקון העין:
Fucare.

כָּחַלְתְּ
Fucasti.
s פֿאַרבען, שמינקען (דיא אויגען).
כחלת עיניך — יחזק׳ כג מ

כחש לו שני פנים:
Significata ejus duo sunt.

א כל לשון הכחשה שפירושו כפירה או הכזבה או הפקד זה התכלית:
I. Mentiri, Negare, Abnegare.

כִּחֵשׁ
Pih. Mentitus.
s ליגען, פֿאַרליגנען, לייגנען, אבלייג-נען, פֿערלייגנען, טײַשען, אויפֿהאָרען, פֿערזאַגען (הושע ט ב; חבקו׳ ג יז), הייכעלן, שמייכעלן, ד: ה: אונטער-ווערפֿונג צייגען; זיך אונטערווערפֿען.
וישת מים כחש לו — מ״א יג יח
כחש מעשה זית — חבק׳ ג יז

וְכִחֵשׁ · וְכִחֶשׁ
Et mentitus.
וכחש בעמיתו בפקדון — ויקר׳ ה כא
וכחש בה ונשבע על שקר — ה כב
וכחש בו לא ראיתיך — איוב ח יח

כִּחַשְׁתִּי
Abnegassem.
כי כחשתי לאל ממעל — איוב לא כח

כחש

וְכִחַשְׁתִּי
Et abnegem.
פן אשבע וכחשתי — משלי ל ט

כִּחֲשׁוּ
Abnegant, Mentiuntur.
וגם גנבו וגם כחשו — יהוש׳ ז יא
כחשו ביי׳ ויאמרו לוא הוא — ירמ׳ ה יב

כַּחֵשׁ
Mentiri.
אדרת שער למען כחש — זכר׳ יג ד

וְכַחֵשׁ
Et mentiri.
פשע וכחש ביי׳ — ישע׳ נט יג
אלה וכחש — הוש׳ ד ב

יְכַחֵשׁ
Mentietur.
ותירוש יכחש בה — הוש׳ ט ב

וַתְּכַחֵשׁ
Et mentita.
ותכחש שרה לאמר — בראש׳ יח טו

תְּכַחֲשׁוּ
Mentimini.
ולא תכחשו ולא תשקרו — ויקר׳ יט יא

תְּכַחֲשׁוּן
Mentiamini.
פן תכחשון באלהיכם — יהוש׳ כד כז

יְכַחֲשׁוּ
Mentientur.
בני נכר יכחשו לי — תהלי׳ יח מה
ברב עזך יכחשו לך — סו ג
משנאי יי׳ יכחשו לו — פא טז

וַיִּכָּחֲשׁוּ
Niph. Et mendaces, falsos se deprehendent.
ויכחשו איביך לך — דבר׳ לג כט

יִתְכַּחֲשׁוּ
Hithp. Mendaces fient.
בני נכר יתכחשו לי — ש״ב כב מה

* כַּחַשׁ
Mendacium.
s ליגע, פֿערליינגנונג (נאַטעם, הה י יג), טײַשונג, לוג (פֿריאַגיך, הושע יב א), הייכעליא, פרונ, פֿרא-לאַזינקייט.
הוי עיר דמים כלה כחש — נח׳ ג א

כָּחַשׁ
Mendacium.
אכלתם פרי כחש — הוש׳ י יג

בְּכַחַשׁ
Mendacio.
סבבוני בכחש אפרים — הוש׳ יב א
ומאלה

וּמִכַּחַשׁ
Et propter mendacium.
ומאלה ומכחש יספרו תהלי' נט יג
Et mendaciis suis. וּבְכַחֲשֵׁיהֶם
ובכחשיהם שרים הוש' ז ג
Mendaces. כֶּחָשִׁים
s לינגנעריש, לינגנהאפט, טריילאָז.
בנים כחשים ישע' ל ט

ב כל לשון כחישות שפירושו רזון:
II. Emaciari.
Emaciatur. כָּחַשׁ
s שווינדען, אבצעהרען, אבנעהמען, ד: ה: ווירד מאגער; זיך פערמינדערן, זיך אויפרייבען.
ובשרי כחש משמן תהלי' קט כד
וַיְכָחֲשׁוּ
Niph. Et macie se conficient.
ויכחשו איביך לך דבר' לג כט
Macies mea. * כַּחֲשִׁי
s מאגערקייט, זיעכטהום.
ויקם בי כחשי איוב טז ח

כִּי מלת כי והכי מלת הטעם ויפקד מושגם:
Quod, quum, quando, dum, quia, nam.
Deficit locus ejus.
s כִּי 1) רעלאטיפע קאָניונקטיאָן: דאס, צור איינפיהרונג איינעס נאכזאטצעס, זאָוואהל אין אינדירעקטער, וויא אין דירעקטער רעדע; אין וועלכעם לעטצטערן פאללע דאס וואָרט אים דייטשען אונאיבערזעטצט בלייבט. 2) רעלאטיפע צייטפארטיקעל: דא, וויא, אלס, וואנן, זאָ אָפט אלס, זאָ לאנגע אלס. 3) קויזאלע פארטיקעל: וויל, דענן, אבגלייך, זאָנדערן. כִּי אִם דאס וועגן, דענן וועגן, עס זייא דענן דאס; אלס, אלס וועגן, זאָנדערן, זאָנדערן וועגן. כִּי עַל כֵּן דענן דעס־וועגען, וויל, דא. כִּי — כִּי וויל — אונד וויל. כִּי — וְכִי דאסזעלבע. הֲכִי פראגעפארטיקעל, וואָ כִּי געוואָהנליך אונאיבערזעטצט בלייבט. אֵין־כִּי ניכטס — אלס, נור. אָמְנָם כִּי געוויס דאס. אַף כִּי אום וויא פיעל מעהר, אלס; געשווייגע דענן, דאס... אֶפֶס כִּי נור דאס. הֲלֹא כִּי דא דאך, זיעהע דאך = הִנֵּה. אֲשֶׁר כִּי, יַעַן כִּי, עַד כִּי, עַל כִּי, עֵקֶב כִּי, תַּחַת כִּי וויל, ביז דאס, דאפיר דאס.

כִּיד לו שני פנים:
Significata ejus duo sunt.
א מה שהוא שם כלי זין מה:
I. Lancea, Hasta.
Lanceae. * כִּידוֹן
s שפיעס, וואורפשפיעס.
וישחק לרעש כידון איו' מא כא
Et lancea. וְכִידוֹן
וכידון נחשת בין כתפיו ש"א יז ו
להב חנית וכידון איו' לט כג
קשת וכידון יחזיקו ירמ' ו כג וג מב
בַּכִּידוֹן
Hastam, scil. vexillarem.
נטה בכידון
וים יהושע בכידון יהוש' ח יח
ידו אשר נטה בכידון ח כו
Et cum lancea. וּבְכִידוֹן
בחרב ובחנית ובכידון ש"א יז מה

ב מה שפירושו איד:
II. Pernicies, Exitium.
Perniciem suam. * כִּידוֹ
s פערדערבען, אונגליקק, שטורץ.
יראו עיניו כידו איוב כא כ

כִּיל ופירושו קפץ יד:
Tenax, Avarus.
Et tenacis. * וְכֵלַי
s (איינענטל: צוזאממענפאססענדער, צוריקקהאלטענדער) דאהער נייצינער, הארטהערציגער; גענענז: שׁוֹעַ עדלער, פריינעביגער.
וכלי כליו רעים ישע' לב ז
Et tenaci. וּלְכִילַי
ולכילי לא יאמר שוע ישע' לב ה

כִּימָה הוא שם כוכב מה:
Plejades, Vergiliae.
Plejades. * כִּימָה
s (איינענטל: הייפליין, גרופפע) פלעיאדען, זיעבענגעשטירן.
התקשר מעדנות כימה איו' לח לא
עשה כימה וכסיל עמו' ה ח
Et plejades. וְכִימָה
עשה עש כסיל וכימה איו' ט ט

כִּיס כל שם כיס:
Loculus, Crumena, Marsupium.
Loculus. * כִּיס
s בייטעל, באָרזע (צום געלדע, פיר געוויכטשטיינע).
כיס אחד יהיה לכלנו משלי א יד
מעשהו כל אבני כיס טז יא
Et in loculo. וּבְכִיס
ובכיס אבני מרמה מיכ' ו יא
E marsupio. מִכִּיס
הזלים זהב מכיס ישע' מו ו
In loculo tuo. בְּכִיסְךָ
לא יהיה בכיסך אבן ואבן דבר' כה יג

כִּיף ועניינו סלע:
Petra.
Et petrae. * וְכֵפִים
s פעלז, פעלזקליפפע.
חורי עפר וכפים איוב ל ו
ובכפים

Et in petris. **ובכפים**

ובכפים עלו ירמ' ד כט

כיר לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א עם הכלי לרחיצה:

I. Concha, Vas lotionis

Concha, Labrum. * **כיור**

s בעקקען (צום קאכען, אויך וואס-סערבעקקען צום וואשען; נעשטעלל, ביהנע, קאנצעל (ד"ה ב ו יג).

ועשית כיור נחשת שמו' ל יח
כיור אחד על המכונה מ"א ז לח
כי עשה שלמה כיור נחשת ד"ה ב ו יג

Concham. **הכיר · הכיור**

ואת הכיר ואת כנו שמו' ל כח ולא ט
את הכיר ואת כנו לה יו ולט לט
ויעש את הכיור נחשת לח ח
יכיל הכיור האחד מ"א ז לח
באמה הכיור האחד ז לח

Concham. **הכיר**

ונתת את הכיר שמו' מ ז
ומשחת את הכיר מ יא
וישם את הכיר מ ל
ואת הכיר ואת כנו ויקר' ח יא
ויסר מעליהם את הכיר מ"ב יו יז

In concham. **בכיור**

והכה בכיור או בדוד ש"א ב יד

Ad concham. **לכיר**

מתחת לכיר מ"א ז ל

Conchas. **כיורים**

ויעש כיורים עשרה ד"ה ב ד ו

Conchae. **כירות**

עשרת כירות נחשת מ"א ז לח

Conchas. **הכירות · הכירת**

ויעש חירום את הכירות מ"א ז מ
ואת הכירת עשרה ז מג
ואת הכירות עשה ד"ה ב ד יד

ב עם ספירושו לפיד:

II. Foculus, Lampas.

Sicut foculum. * **ככיור**

s פייערבעקקער, פייערפפאננע.

ככיור אש בעצים זכר' יב ו

* **וכירים**

Et testus. chytropodes.

טיגעל, פפאננע (צום קאכען), קאכהעערד.

תנור וכירים יתץ ויקר' יא לה

ככב כל עם כוכב:

Stella.

Stella. * **כוכב**

s שטערן; בילדל: פירוט (במדב' כד יז).

דרך כוכב מיעקב במדב' כד יז

Idem. **כוכב**

כוכב אלהיכם עמו' ה כו

Stellae. **כוכבים**

ואחד עשר כוכבים בראש' לז ט
ובעד כוכבים יחתם איו' ט ז
וראה ראש כוכבים כי רמו כב יב
בין כוכבים שים קנך עובד' א ד

Et stellae. **וכוכבים**

וכוכבים לא זכו בעיניו איוב כה ה
ירח וכוכבים אשר כוננתה תהלי' ח ד
את הירח וכוכבים קלו ט
ירח וכוכבים לאור לילה ירמ' לא לה
וכוכבים אספו נגהם יואל ב י וד טו

Stellae. **הכוכבים**

ואת הכוכבים בראש' א יו
וספר הכוכבים טו ה
ואת הירח ואת הכוכבים דבר' ד יט
הכוכבים ממסלותם שופט' ה כ
עד צאת הכוכבים נחמ' ד טו

Et stellae. **והכוכבים**

והאור והירח והכוכבים קהל' יב ב

Sicut stellae. **ככוכבים**

החזים בכוכבים ישע' מז יג

In stellis. **ככוכבים**

ומצדיקי הרבים ככוכבים דני' יב ג

Stellis. **לכוכבים**

מונה מספר לכוכבים תהלי' קמז ד

Stellis. **כוכבי**

יחשכו כוכבי נשפו איו' ג ט
ברן יחד כוכבי בקר לח ז
הללוהו כל כוכבי אור תהלי' קמח ג
כי כוכבי השמים וכסיליהם ישע' יג י

Sicut stellae. **ככוכבי · ככבבי**

את זרעך ככוכבי השמים בראש' כב יז וכו ד
ארבה את זרעכם ככוכבי השמים שמו' לב יג
ככוכבי השמים לרב דבר' א י ו' כב וכח סב
להרבות את ישראל ככוכבי השמים ד"ה א כז כג
ובניהם הרבית ככבבי השמים נחמ' ט כג
ככוכבי השמים נחו' ג יז

Stellis. **לכוכבי**

ממעל לכוכבי אל ישע' יד יג

Stellas eorum. **כבביהם**

והקדרתי את כבביהם יחזק' לב ז

ככר כל עם ככר ליך סיונים:

Massa, Frustum: Planicies: Talentum.

Talentum. * **ככר**

s קרייז, אומקרייז, אומגעבונג, אומגעגענד; טים לחם רונדער בראדקיכען, איין רונדעס, קרייזפארמיגעס געוויכט: טאלענט, אונגעפעהר 3000 שקל = 875 טהאלער. דואל: ככרים.

תשע ועשרים ככר שמו' לח כד
פקודי העדה מאת ככר לח כה
ככר לאדן לח כז
שבעים ככר לח כט
ארבע מאות ועשרים ככר מ"א ט כח
זהב מאה ככר עזר' ח כו למאה

Talentum. הַכִּכָּר

למאת הככר שמו' לח כז
למאת הככר ד"ה ב כה ט

Planicies. הַכִּכָּר

ולוט ישב בערי הככר בראש' יג יב
ואל תעמד בכל הככר יט יז
הערים האל ואת כל הככר יט כה
ועל כל פני ארץ הככר יט כח
בשחת אלהים את ערי הככר יט כט
ואת הנגב ואת הככר דבר' לד ג
וירץ אחימעץ דרך הככר ש"ב יח כג
הכהנים אנשי הככר נחמ' ג כב
ומן הככר סביבות ירושלם יב כח

Planicies. * כִּכַּר

וירא את כל ככר הירדן בראש' יג י
ויבחר לו לוט את כל ככר הירדן יג יא

Talentum. כִּכַּר

ככר זהב טהור יעשה אתה שמו' כה לט
ככר זהב טהור עשה אתה לז כד
ויהי מאת ככר הכסף לח כז
ומשקלה ככר זהב ש"ב יב ל
מאה ועשרים ככר זהב מ"א ט יד
מאה ועשרים ככר זהב י י
ששים ושש ככר זהב י יד
או ככר כסף תשקול כ לט
תנה להם ככר כסף מ"ב ה כב
אלף ככר כסף טו יט
שלש מאות ככר כסף
ושלשים ככר זהב יח יד
מאה ככר כסף כג לג
לאיש ככר לחם ד"ה א טז ג
אלף ככר כסף יט ו
ומצאה משקל ככר זהב כ ב
ושבעת אלפים ככר כסף כט ד
וחמשים ככר זהב ד"ה ב ח יח
מאה ועשרים ככר זהב ט ט
במאה ככר כסף כה ו
מאה ככר כסף כז ה ולו ג
ועשרת אלפים ככר כסף אסת' ג ט

Frustum. כִּכַּר

עד ככר לחם משלי ו כו
ונתן לו ככר לחם ליום ירמ' לז כא

Massa. כִּכַּר

והנה ככר עפרת זכר' ה ז

Et frustum. וְכִכַּר

וככר לחם אחת שמו' כט כג
לאגורת כסף וככר לחם ש"א ב לו

Et talentum. וְכִכַּר

ככר כסף וככר זהב מ"ב כג לג

In planicie. בְּכִכַּר

בככר הירדן יצקם המלך מ"א ז מו
בככר הירדן יצקם המלך ד"ה ב ד יז

Duo talenta. כִּכָּרַיִם

הואל קח ככרים מ"ב ה כג

Idem. כִּכְּרַיִם

ויצר ככרים כסף מ"ב ה כג

Pro duob. talentis. בְּכִכְּרַיִם

מאת שמר בככרים כסף מ"א טז כד

Talenta. כִּכָּרִים

זהב ככרים מאה אלף ד"ה א כב יד
אלף אלפים ככרים כב יד
זהב ככרים חמשת אלפים
וכסף ככרים עשרת אלפים
רבו ושמונת אלפים ככרים
וברזל מאה אלף ככרים כט ז
ככרים שש מאות עזר' ח כו

Ad talenta. לְכִכָּרִים

לככרים שש מאות ד"ה ב ג ח
וכלי כסף מאה לככרים זהב
עזר' ח כו

Talenta. כִּכְּרֵי

עשר ככרי כסף מ"ב ה ה
שלשת אלפים ככרי זהב ד"ה א כט ד
וששים ושש ככרי זהב ד"ה ב ט יג

Tractae. כִּכְּרוֹת

תנו נא ככרות לחם שופט' ח ה
שלשת ככרות לחם ש"א י ג

כלל הוא יפרד לארבעה ראשים:

Dividitur in quatuor significata.

א מלת כל וכל הנגזר ממנה שיפקד מקומה:

I. כל **Deficit locus ejus.**

s Omnis, omne, totum, universum: Quicquam, ullum, nullum.

כֹּל, פֿאר מַקֵּף — כָּל דיא געזאמטהייט, דאס גאנצע. אים דייטשען אבער געוואהנליך אדיעקטיפיש צו איבערזעטצען: (1 גאנץ; (2 אללע אללעס; (3 יעדער, יעדע, יעדעס; (4 אירגענד איינער, איינע, איינעס, עטוואס; (5 אללערלייא, אללערהאנד, אללער ארט; (6 אדפֿערביאל: גאנץ, דורכוועג. כָּל־עוֹד גאנץ זא לאנגע; כָּל־עֻמַּת שֶׁ — געראדע זא וויא, עבען זא וויא, גאנץ זא וויא. אֵין כֹּל ניכטס.

ב כל עם כליל:

II. Totum.

Tota, Totum. * כָּלִיל

s גאנץ, גאנצליך, פֿאָלליג, גאנץ אונד גאר.

חק עולם לי"י כליל תקטר ויקר' ו טו
כליל תהיה לא תאכל ו טז
ואת כל שללה כליל לי"י דבר' יג יז
ויעלהו עולה כליל לי"י ש"א ז ט
כליל יחלף ישע' ב יח

Et totum. וְכָלִיל

וכליל על מזבחך דבר' לג י
זבחי צדק עולה וכליל תהלי' נא כא

Totum. כְּלִיל

כליל תכלת שמו' כח לא ולט כב
כליל תכלת במד' ד ו
והנה עלה כליל העיר שופט' כ מ

ג כל עם כלה:

III. Sponsa.

Sponsa: Nurus. * כַּלָּה

s ברויט, שוויעגערטאכטער, שנור.

אתי מלבנון כלה שיר ד ח
לבבתני אחתי כלה ד ט
מה יפו דדיך אחתי כלה ד י

תתפנה שפתותיך כלה ד יא
גן נעול אחתי כלה ד יב
באתי לגני אחתי כלה ה א
ומשוש חתן על כלה ישע' סב ה
כלה קשריה ירמ' ב לב
קול חתן וקול כלה ז לד ויז ט
וכה י ולג יא
כלה בחמתה מי' ז ו

Et sponsa. וְכַלָּה

וכלה מחפתה יואל ב יז

Sicut sponsa. כַּכַּלָּה

ותקשרים ככלה ישע' מט יח

Et sicut sponsa. וְכַכַּלָּה

וככלה תעדה כליה ישע' סא י

Nurus tuae. כַּלָּתְךָ

ערות כלתך לא תגלה ויקר' יח טו

Nurus tua. כַּלָּתֶךָ

זנתה תמר כלתך בראש' לח כד

Nurus tua. כַּלָּתֵךְ

כי כלתך אשר אהבתך רות ד טו

Nurus sua. כַּלָּתוֹ

ואת שרי כלתו בראש' יא לא
ויאמר יהודה לתמר כלתו לח יא
כי לא ידע כי כלתו היא לח יו
אשר ישכב את כלתו ויקר' כ יב
ותמר כלתו ילדה לו ד"ה א ב ד
ואיש את כלתו טמא יחזק' כב יא

Et nurus ejus. וְכַלָּתוֹ

וכלתו אשת פנחס ש"א ד יט

Nurus ejus. כַּלָּתָהּ

ורות המואביה כלתה עמה רות א כב
אל רות כלתה ב כב

Ad nurum suam. לְכַלָּתָהּ

ותאמר נעמי לכלתה רות ב כ

Sponsas vestras. כַּלּוֹתֵיכֶם

ועל כלותיכם כי תנאפנה הוש' ד יד

Et sponsae vestrae. וְכַלּוֹתֵיכֶם

וכלותיכם תנאפנה הוש' ד יג

Nurus ejus. כַּלֹּתֶיהָ

ושתי כלתיה עמה רות א ז
ותאמר נעמי לשתי כלתיה א ח

Et nurus ejus. וְכַלֹּתֶיהָ

ותקם היא וכלתיה רות א ו

Sponsalia tua. * כְּלוּלֹתָיִךְ

ברויטשטאנד.

אהבת כלולתיך ירמ' ב ב

ד כל מה שפירושו ענין היופי:

IV. Perficere, Absolvere.

Perfecerunt. כָּלְלוּ

s פאללקאממען, פאללשטאנדיג, גאנץ מאכען; פאללצאהליג בעפונדען ווערדען. נאך אנד: ערנאהרט, פערזארגט ווערדען (פאן כול).

בניך כללו יפיך יחזק' כז ד
המה כללו יפיך כז יא

וְכָלְכָּלוּ

Pyh. Et perfecte inventi sunt.

התפקדו וכלכלו מ"א כ כז

* כָּלִיל

Perfectum, Absolutum, Totum.

s גאנץ, פאללענדעט, פאללקאממען.

כי כליל הוא בהדרי יחזק' יו יד

Et perfectus. וּכְלִיל

וכליל יפי יחזק' כח יב

Perfecta. כְּלִילַת

שיאמרו כלילת יפי איכ' ב טו
אני כלילת יפי יחזק' כז ג

Perfectio. * מִכְלַל

s פאללענדונג, פאללקאממענהייט.

מציון מכלל יפי תהלי' נ ב

Idem. * מִכְלוֹל

s דאסזעלבע. נאך אנד: פורפור.

לבשי מכלול יחזק' כג יב ולח ד

In perfectionibus. * בְּמַכְלֻלִים

s קאשטליכקייטען, שאנע קליידער. אנד: פורפורנעוואנד, פורפורהיללע.

המה רכליך במכללים יחזק' כז כד

כלא

כלא לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א כל מה שפירושו סגר ועצירה או מניעה:

I. Claudere, Includere, Cohibere, Prohibere, Coercere, Continere.

Incluserat eum. כְּלָאוֹ

s שליעססען, איינשליעססען, פערשליעססען, אבהאלטען, הינדערן, העממען, צוריקקהאלטען; געהעממט, בעהינדערט, צוריקגעהאלטען ווערדען. דאהער: אויפהארען. (דיעזעס פערבום ענטלעהנט אפט זיינע פארם פאן כָּלָה).

אשר כלאו צדקיהו ירמ' לב ג

Cohibuit, clausit. כָּלְאָה

והארץ כלאה יבולה חגי א י

Coercuisti me. כְּלִתַנִי

אשר כלתני היום הזה ש"א כה לג

Cohibui. כָּלִאתִי

מכל ארח רע כלאתי רגלי
תהלי' קיט קא

כָּלְאוּ

Clauserunt, cohibuerunt se.

כלאו שמים מטל חגי א י

Concluserunt. כָּלוּ

בניהם כלו בבית ש"א ו י

Inclusus. כָּלוּא

כלוא בחצר המטרה ירמ' לב ב

Idem. כָּלֻא

כלא ולא אצא תהלי' פח ט

Ad continendu, cohib. לִכְלוֹא

לכלוא את הרוח קהל' ח ח

Cohibe eos. כְּלָאֵם

אדני משה כלאם במד' יא כח

Cohibebo. אֶכְלָא

הנה שפתי לא אכלא תהלי' מ י

תִּכְלָא *Cohibeas.*

לא תכלא רחמיך ממני תהלי' מ יב

תִּכְלָאִי *Cohibeto.*

ולתימן אל תכלאי ישע' מג ו

יִכְלֶה *Occludet.*

את קברו לא יכלה ממך ברא' כג ו

וַיִּכָּלֵא *Niph. Et cohibitus est.*

ויכלא הגשם מן השמים ברא' ח ב
ויכלא העם מהביא שמו' לו ו

וַיִּכָּלְאוּ *Et cohibitae sunt.*

ויכלאו מים רבים יחזק' לא טו

לְכַלֵּא *Pih. Ad cohibend.*

לכלא הפשע דניאל ט כד

* כֶּלֶא *Carcer.*

s געפֿאנגניס, קערקער, געוואהרזאם.

ויאסרהו בית כלא מ"ב יז ד
מלך יהודה מבית כלא כה כז
מבית כלא ישבי חשך ישע' מב ז

הַכֶּלֶא *Carcer.*

שימו את זה בית הכלא מ"א כב כז
שמו זה בית הכלא ד"ה ב יח כו
אתו עשו לבית הכלא ירמ' לז טו
אל בית הכלא לז יח

כִּלְאוֹ *Carceris sui.*

ושנא את בגדי כלאו מ"ב כה כט
ושנה את בגדי כלאו ירמ' נב לג

כְּלָאִים *Carceres.*

ובבתי כלאים החבאו ישע' מב כב

* הַכְּלִיא כ' הַכְּלוּא ק' *Carcer.*

s דאסועלבע.

בית הכלוא ירמ' לז ד
מבית הכלוא נב לא

* מִמִּכְלָה *Ab ovili.*

s הורדע, שאפֿהירדע.

גזר ממכלה צאן חבק' ג יז

* מִמִּכְלְאֹת *Ex caulis.*

ויקחהו ממכלאת צאן תהלי' עח ע

מִמִּכְלְאֹתֶיךָ *E caulis tuis.*

ממכלאתיך עתודים תהלי' נ ט

ב כל מה כלאים אין מינה :

II. Heterogenea, Diversa genera.

* כִּלְאַיִם · כִּלְאָיִם *Duo genera.*

s דער דואל כִּלְאַיִם בעצייכנעט צוויא פֿערשיעדענארטיגע דינגע (פֿאָן שטאָפֿען אָדער טהיערען).

לא תרביע כלאים
לא תזרע כלאים
ובגד כלאים שעטנז ויקר' יט יט
לא תזרע כרמך כלאים דבר' כב ט

כלב פירושיו שלשה :

Significata ejus tria sunt.

א מה כלב :

I. Canis.

* כֶּלֶב *Canis.*

s הונד.

לא יחרץ כלב לשנו שמו' יא ז
אתנן זונה ומחיר כלב דבר' כג יט
אחרי כלב מת ש"א כד טו
הראש כלב אנכי ש"ב ג ח
מיד כלב יחידתי תהלי' כב כא
זובח השה ערף כלב ישע' סו ג

כָּלֶב *Idem.*

מחזיק באזני כלב משלי כו יז

הַכֶּלֶב *Canis.*

כאשר ילק הכלב שופט' ז ה
הכלב אנכי ש"א יז מג
אל הכלב המת אשר כמוני ש"ב ט ח
למה יקלל הכלב המת הזה יז ט
כי מה עבדך הכלב מ"ב ח יג

כְּכֶלֶב *Sicut canis.*

ככלב שב על קאו משלי כו יא

כַּכָּלֶב *Idem.*

יהמו ככלב תהלי' נט ז ונט טו

לְכֶלֶב *Cani.*

כי לכלב חי הוא טוב קהל' ט ד

לַכֶּלֶב *Idem.*

לכלב תשלכון אתו שמו' כב ל

כְּלָבִים *Canes.*

כי סבבוני כלבים תהלי' כב יז
כלם כלבים אלמים ישע' נו י

הַכְּלָבִים *Idem.*

יאכלו הכלבים מ"א יד יא
טז ד וכא כד
במקום אשר לקקו הכלבים
את דם נבות ילקו הכלבים כא יט
הכלבים יאכלו את איזבל כא כג
וילקו הכלבים את דמו כב לח
את איזבל יאכלו הכלבים מ"ב ט י
יאכלו הכלבים ט לו
ואת הכלבים לסחב ירמ' טו ג

וְהַכְּלָבִים *Et canes.*

והכלבים עזי נפש ישע' נו יא

כַּלְבֵי *Canes.*

לשית עם כלבי צאני איוב ל א

כְּלָבֶיךָ *Canes tui.*

ברם לשון כלביך תהלי' סח כד

ב מה שפירושו סל לעופות :

II. Canistrum, Cavea.

* כְּלוּב *Canistrum.*

s קארב, קאפֿיג, פֿאגעלשלאג.

והנה כלוב קיץ עמו' ח א
ואמר כלוב קיץ ח ב

כִּכְלוּב *Ut cavea.*

ככלוב מלא עוף ירמ' ה כז

ג מה שהוא שם יחס:

III. Calibbita, nomen famil.

כָּלִבּוֹ כ' כָּלִבִּי ק'

s נאָמען פאטראָנימיקום, פֿאָן כָּלֵב אבשטאממענד. דאס כתיב בעדייטעט: נור נאך זיינעם זינן, איינענזינניג. נאך אנד: זיינע האנדלונגען איבעראיינ־שטיממענד מיט זיינעם שלעכטען הערצען.

ורע מעללים והוא כלבי ש"א כה ג

כלה מפלופיו סלס:

Significata ejus tria sunt.

א כל לשון כליון ותכלית ועמו מס ספירושו כוסף וחשק:

I. Consumi, Deficere, Finiri, Absolvi, Perfici: Sperare, Exspectare.

כָּלָה

Absolvit: Consumitur, etc.

s פערטינען, בערייטען, צו איינעם ענדע ברינגען, צו איינעם אבשלוס ברינגען, פאללענדעט, פערטיג זיין, צו ענדע, פאראיבער זיין, בעשטיממט, בעשלאססען, ערפיללט זיין. איבערטר: צו ענדע געהען, אללע זיין, אויפגעריעבען, פערניכטעט ווערדען, צו גרונדע נעהען, אונטערגעהען, הינשווינדען, הינגעהען, דאהינשמעלצען, דאהינשמאכטען, פערגעהען (פאר זעהנזוכט, פאר אונערפיללטער האפפנונג); פאללברינגען, בעווירקען, אויספיהרען, צו ענדע טהון, פאללענדען, צו שטאנדע ברינגען, ענדען, אויפהארען, אונטערלאססען, איין ענדע מאכען, אויפהארען לאססען, פערשווינדען מאכען, שווינדען, הינגעהען לאססען, פערטילגען, פערניכטען, אויפרייבען, פערצעהרען, שמאכטען לאססען. עַד כַּלֵּה, עַד לְכַלֵּה איזט נור אדפערביאלער אויסדרוקק: גאנץ אונד גאר, פאללשטאנדיג, פאללינ (אייגענטל: ביז צום פאללענדען, ביז צור פערניכטונג); פאללענדעט, אבגעשלאססען ווערדען. (מאנכע פארמען ענטלעהנען איהרע בעדייטונג פאן כָּלָא).

כלה הבית לכל דבריו מ״א ו לח
כלה ענן וילך איוב ז ט
כלה שארי ולבבי תהלי׳ עג כו
כלה דשא ישע׳ טו ו
כלה שד יו ד

אם כלה בציר כד יג
כי כלה בציר לב י
עבר קציר כלה קיץ ירמ׳ ח כ
והצליח עד כלה זעם יא לו

Et consummabitur. וְכָלָה

וכלה זעם ישע׳ י כה
וכלה כל כבוד קדר כא יז
אפס עריץ וכלה לץ כט כ
וכלה אפי יחזק׳ ה יג

כָּלְתָה

Absolutum est: Consumitur.

כי כלתה הרעה מעמו ש״א כ ז
כי כלתה הרעה מעם אבי כ ט
כי כלתה הרעה אל אדניו כה יז
כלתה אליו הרעה אסת׳ ז ז
נכספה וגם כלתה נפשי תהלי׳ פד ג
כלתה לתשועתך נפשי קיט פא
כלתה רוחי קמג ז

Defecit. כָּלָתָה

כד הקמח לא כלתה מ״א יז יו

Deficio, consumor. כָּלִיתִי

מתגרת ידך אני כליתי תהלי׳ לט יא

Consumuntur. כָּלוּ

כלו כליתי בחקי איוב יט כז
כי כלו ביגון חיי תהלי׳ לא יא
כלו בעשן כלו לז כ
כלו עיני מיחל לאלהי סט ד
כי כלו בעשן ימי קב ד
כלו עיני לאמרתך קיט פב
עיני כלו לישועתך קיט קכג
כלו עיניהם ירמ׳ יד ו
כלו בדמעות עיני איכ׳ ב יא
כי לא כלו רחמיו ג כב

Consumpti estis. כְּלִיתֶם

בני יעקב לא כליתם מלא׳ ג ו

Et Consumemini. וּכְלִיתֶם

וכליתם בתוכה יחזק׳ יג יד

Consumimur. כָּלִינוּ

כי כלינו באפך תהלי׳ צ ז

Absolvi. כְּלוֹת

עד כלות קציר השערים רות ב כג
עד כלות המלאכה ד״ה ב כט לד

In consumi. בִּכְלוֹת

בכלות בשרך ושארך משלי ה יא

Cum deficit. כִּכְלוֹת

ככלות כחי אל תעזבני תהלי׳ עא ט

Ad compleri. לִכְלוֹת

לכלות דבר יי׳ ד״ה ב לו כב

Consumi eos. כְּלוֹתָם

בחרב וברעב עד כלותם ירמ׳ מד כז

Deficiet, consumetur. יִכְלֶה

ושבט עברתו יכלה משלי כב ח

Consumatur. יִכֶל

יכל בשרו מראי איוב לג כא

Consumetur. תִּכְלֶה

כד הקמח לא תכלה מ״א יז יד

Et absolutum fuit. וַתֵּכֶל

ותכל כל עבדת שמו׳ לט לב

Consumentur. יִכְלוּ

ומרוח אפו יכלו איוב ד ט
יכלו שטני נפשי תהלי׳ עא יג
ועזבי יי׳ יכלו ישע׳ א כח
וברעב יכלו ירמ׳ יד ד
וברעב יכלו בתוכך יחזק׳ ה יב

וַיִּכְלוּ

Et defecerunt, consumpti sunt.

ויכלו המים מן החמת בראש׳ כא טו
ויכלו באפס תקוה איוב ז ו
ויכלו בבשת ימי ירמ׳ כ יח

Deficient. יִכְלָיוּן

ויחדו כלם יכליון ישע׳ לא ג

תִּכְלֶינָה · תִּכְלֶנָה

Deficient Consummabuntur.

ועיני רשעים תכלינה איוב יא כ
ועיני בניו תכלנה יז ה
עודינו תכלינה עינינו איכ׳ ד יז
תכלינה כל אלה דני׳ יב ז

Et absoluti fuerunt. וַתִּכְלֶינָה

ותכלינה שבע שני השבע בראש׳ מא נג

Pih. Absolvit, Perfecit. כִּלָּה

וילך יי׳ כאשר כלה בראש׳ יח לג

ויהי הוא טרם כלה לדבר כד טו
ויהי כאשר כלה יצחק כז ל
בגדל החל ובקטן כלה מד יב
ויהי כאשר כלה להקריב שופ' ג יח
כי אם כלה הדבר היום רות ג יח
החל למנות ולא כלה ד"ה א כז כד
קרץ שפתיו כלה רעה משלי טז ל
כלה יי' את חמתו איכ' ד יא
והיה אם כלה לאכל עמו' ז ב

וְכִלָּה

Et consumet, finiet, vel finivit, absolvit, etc.

וכלה הרעב את הארץ בראׁ מא ל
וכלה מכפר את הקדש ויקר' טז כ
וכלה אהרן ובניו במד' ד טו
והרע לכם וכלה אתכם יהוש' כד כ
וכלה ספיה ישע' כז י
וכלה את מדות הבית יחזק' מב טו

כִּלָּנוּ *Consumpsit nos.*

האיש אשר כלנו ש"ב כא ה

כִּלָּם *Consumpsit eos.*

איבי כלם איכ' ב כב

וְכִלָּתָה *Et consumit.*

וכלתה בדיו הושע יא ו

וְכִלַּתּוּ *Et consumet eam.*

וכלתו ואת עציו זכר' ה ד

וְכִלִּיתָ *Et absolves.*

וכלית את אלה יחזק' ד ו

כִּלִּיתָם *Consumpsisti eos.*

כליתם מאנו קחת מוסר ירמ' ה ג

כִּלִּיתִי *Consumpsi.*

ולא כליתי את בני ישראל במד' כה יא
לתהו והבל כחי כליתי ישע' מט ד

וְכִלֵּיתִי *Et consummabo.*

וכליתי חמתי בם יחזק' ו יב
וכליתי אפי בך ז ח
וכליתי את חמתי בקיר יג טו

וְכִלִּיתִיךָ *Et consumam te.*

אעלה בקרבך וכליתיך שמו' לג ה

כִּלִּיתִים *Consumpsi eos.*

באש עברתי כליתים יחזק' כב לא

כִּלּוּ *Absolverunt.*

עד אם כלו לשתת בראׁ כד יט
כאשר כלו הגמלים כד כב
ויהי כאשר כלו לאכל מג ב
עד אם כלו את כל הקציר רות ב כא
והם כלו לאכל מ"א א מא
לחדש הראשון כלו ד"ה ב כט יז
ובחדש השביעי כלו לא ז

כִּלּוּנִי *Consumpserunt me.*

כמעט כלוני בארץ תהלי' קיט פז

כִּלּוּם *Consumpserunt eos.*

אשר לא כלום בני ישראל ד"ה ב ח ח

כִּלִּיתֶם *Perfecistis.*

מדוע לא כליתם חקכם שמו' ה יד

כִּלִּינוּ *Consumpsimus.*

כלינו שנינו תהלי' צ ט

מְכַלֶּה *Consumens.*

תם ורשע הוא מכלה איוב ט כב
ובדבר אני מכלה אותם ירמ' יד יב

מְכַלּוֹת *Consumentes.*

מכלות עינים ויקר' כו טז

כַּלֵּה *Consumere.*

את ארם באפק עד כלה מ"ב יג יז
אז הכית את ארם עד כלה יג יט
הלא תאנף בנו עד כלה עזר' ט יד

וְכַלֵּה *Et perficiendo.*

אל ביתו החל וכלה ש"א ג יב

לְכַלֵּה *Absolvere.*

וישליכו לארון עד לכלה ד"ה ב כד י
ומנשה עד לכלה לא א

לְכַלֵּא *Ad consumendum.*

לכלא הפשע דני' ט כד

כַּלּוֹת *Absolvere.*

ויהי ביום כלות משה במד' ז א

בְּכַלֹּת *In absolvere.*

והיה ככלת השטרים דבר' כ ט

כְּכַלּוֹת

Juxta absolvere, deficere.

ויהי ככלות משה לכתב דבר' לא כד
ויהי ככלות ישראל להרג יהוש' ח כד
ויהי ככלות יהושע י כ
ויהי ככלות דוד לדבר ש"א כד טז
ויהי ככלות שלמה מ"א ח נד
ויהי ככלות שלמה לבנות ט א
ככלות ירמיהו ירמ' כו ח ומג א

וּכְכַלּוֹת *Et juxta absolv.*

וככלות שלמה להתפלל ד"ה ב ז א
וככלות להעלות כרעו כט כט
וככלות כל זאת לא א
וככלות אלה נגשו אלי עזר' ט א
וככלות נפץ יד עם קדש דני' יב ז

לְכַלּוֹת

Ad consumendum, absolvendum.

לכלות את עיניך ש"א ב לג
לכלות כל מלאכת ד"ה א כח כ
עד לכלות העלה ד"ה ב כט כח
לכלות דבר יי' עזר' א א
לכלות אפי בהם יחזק' כ ח
לכלות אפי בם כ כא

כַּלּוֹתִי *Consumere me.*

עד כלותי אותם ירמ' ט טו
עד כלותי אותם מט לז

בְּכַלּוֹתִי *In consummare me.*

בכלותי חמתי בם יחזק' ה יג

כַּלּוֹתְךָ *Absolvere te.*

עד כלותך ימי מצורך יחזק' ד ח

בְּכַלּוֹתְךָ *In absolv. te.*

בכלותך מחטא יחזק' מג כג

כְּכַלּוֹתְךָ · כְּכַלֹּתְךָ

Juxta absolvere te.

ככלותך את כל ש"ב יא יט
והיה ככלתך לקרא ירמ' נא סג

כַּלֹּתוֹ

Consumere, Absolvere eum.

עד כלתו אתך דבר' כח כא
עד כלתו לאכל ולשתות רות ג ג

עד

עד כלתו לבנות את ביתו מ״א ג א
מוסד בית יי׳ ועד כלתו ד״ה ב ח יז

Juxta absolo. eum. כְּכַלֹּתוֹ

ככלתו לדבר אתו שמ׳ לא יח
ויהי ככלתו לדבר במד׳ יו לא
ויהי ככלתו לדבר שופט׳ טו יז
ויהי ככלתו להעלות ש״א יג י
ויהי ככלתו לדבר אל שאול יח א
ויהי ככלתו לדבר שמ׳ ב יג לו
ויהי ככלתו לעשות העלה מ״ב י כה

Consumere eos. כַּלֹּתָם . כַּלּוֹתָם

לא תוכל כלתם מהר דבר׳ ז כב
ונלחמת בו עד כלותם ש״א טו יח
ולא אשוב עד כלתם ש״ב כב לח
תנגח את ארם עד כלותם מ״א כב יא
תנגח את ארם עד כלותם ד״ה ב יח י
ולא אשוב עד כלותם תהל׳ יח לח

וּכְכַלּוֹתָם

Et juxta absolvere eos.

וככלותם ביושבי שעיר ד״ה ב כ כג
וככלותם הביאו כד יד

Ad consumend. eos. לְכַלֹּתָם

ולא געלתים לכלתם ויקר׳ כו מד
במדבר לכלתם יחזק׳ כ יג

Et consumere eos. וּלְכַלֹּתָם

ולכלתם מעל פני האדמה
שמ׳ לב יב

Consume. כַּלֵּה

כלה בחמה כלה ואינמו תהל׳ נט יד
מקרב חיקך כלה עד יא

Perficite. כַּלּוּ

כלו מעשיכם שמ׳ ה יג

Absolva, Consumam. אֲכַלֶּה

אני טרם אכלה בראׁ כד מה
חצי אכלה בם דבר׳ לב כג
ועיני אלמנה אכלה איוב לא יו

Et consumam. וַאֲכַלֶּה

ואכלה אתם כרגע במד׳ יו כא ויז י

Consumam te. אֲכַלְּךָ s

פן אכלך בדרך שמות לג ג

Et consumam. וָאֲכַל

ואכל אותם באפי יחזק׳ מג ח

Et consumam eos. וַאֲכַלֵּם

ויחר אפי בהם ואכלם שמ׳ לב י

Et consumpsi eos. וָאֲכַלֵּם

ואכלם ואמחצם ש״ב כב לט

Absolves. תְּכַלֶּה

לא תכלה פאת שדך ויקר׳ יט ט
וכג כב
כי תכלה לעשר דבר׳ כו יב

וּתְכַל

Et facias ut finem habeant.

ותכל תלונתם מעלי במד׳ יז כה

Consummabis eam. תְּכַלֶּנָּה

ואל אמה תכלנה בראׁ ו יו

Consumet. יְכַלֶּה

ועד בשר יכלה ישע׳ י יח

Et absolvit. וַיְכַל

ויכל אלהים ביום השביעי בראׁ ב ב
ויכל לדבר אתו יז כב
ויכל יעקב לצות את בניו מט לג
ויכל משה מדבר אתם שמ׳ לד לג
ויכל משה את המלאכה מ לג
ויכל משה לדבר דבר׳ לב מה
ויכל מהתנבות ש״א י יג
ויכל דוד מהעלות העולה ש״ב ו יח
ויכל את כל ביתו מ״א ז א
ויכל חירם לעשות ז מ
ויכל דוד מהעלות העלה ד״ה א יו ב
ויכל חירם לעשות ד״ה ב ד יא
ויכל שלמה את בית יי׳ ז יא
ויכל בהבל ימיהם תהל׳ עח לג

Et absolvit eam. וַיְכַלֵּהוּ

ויבן את הבית ויכלהו מ״א ו ט
ויבן שלמה את הבית ויכלהו ו יד

Et absolvit וַתְּכַל

ותכל להשקתו בראׁ כד יט
ותכל דוד המלך לצאת ש״ב יג לט

Consument. יְכַלּוּ

יכלו ימיהם בטוב איוב לו יא

An absolverent. הֲיְכַלּוּ

היכלו ביום נחמ׳ ג לד

Cum absolverint. וְכִלּוּ

וכלו את הימים יחזק׳ מג כז

Et absolverunt. וַיְכַלּוּ

ויכלו לנחל את הארץ יהוש׳ יט מט
ויכלו מחלק את הארץ יט נא
ויכלו בכל אנשים עז׳ י יז

Et absumunt eum. וַיְכַלֻּהוּ

ואכלהו ויכלהו ירמ׳ י כה

Pyh. Absoluti sunt. כֻּלּוּ

כלו תפלות דוד בן ישי תהל׳ עב כ

Et absoluti sunt. וַיְכֻלּוּ

ויכלו השמים והארץ בראׁ ב א

Et deficientes. וְכָלוֹת *

s שמאכטענד, הארענד.
וכלות אליהם דבר׳ כח לב

כָּלָה *

Consumptio: Consummatio.

s פערניכטונג, פערטילגונג. עָשָׂה כָּלָה נאנצליכע פערניכטונג בריגען; פאללענדונג. דאהער אדפ: גאנץ, גאנצליך, פאלליג (בראשׁ יח כא; שמ׳ יא א; ירמ׳ ד כז, ה י; יחזק יג יג; דני׳ יא טז; ד״ה ב יב יב).

הבאה אלי עשו כלה בראׁ יח כא
כלה גרש יגרש שמ׳ יא א
כי כלה היא מעם אביו ש״א כ לג
לא עשיתם כלה נחמ׳ ט לא
כי כלה ונחרצה ישע׳ י כג
כלה ונחרצה שמעתי כח כב
לא אעשה אתכם כלה ירמ׳ ה יח
כי אעשה כלה
לא אעשה כלה ל יא
כי אעשה כלה בכל הגוים
ואתך לא אעשה כלה מו כח
כלה אתה עשה יחזק׳ יא יג
ולא עשיתי אותם כלה כ יז
ועד כלה ונחרצה דני׳ ט כז
ובשטף עבר כלה יעשה נחו׳ א ח
כלה הוא עשה א ט
כי כלה אך נבהלה יעשה צפנ׳ א יח
וכלה

וְכָלָה *Et consummatio.*

וכלה לא אעשה ירמ׳ ד כז
וכלה אל תעשו ה י
וכלה בידו דנ׳ יא יז

לְכָלָה *Ad consummat.*

ולא להשחית לכלה ד״ה ב יב יב
בחמה לכלה יחזק׳ יג יג

כִּלָּיוֹן * *Consummatio.*

s פערטילגונג, פערניכטונג. מיט עֵינַיִם
דאס הינשמאכטען דער אויגען ד: ה:
דיא אונערפיללטע האפפנונג.

כליון חרוץ ישע׳ י כב

וְכִלָּיוֹן *Et consumptionem.*

וכליון עינים דבר׳ כח סה

תַּכְלִית * *Perfectio, Finis.*

s פאללקאממענהייט, פאללענדונג;
ענדע, ענדציעל, גרענצע.

ועד תכלית בית אלישיב נחמ׳ ג כא
אם עד תכלית שדי איוב יא ז
עד תכלית אור עם חשך כו י
ולכל תכלית הוא חוקר כח ג
תכלית שנאה שנאתים תהלי׳ קלט כב

תִּכְלָה * *Perfectio.*

s פאללקאממענהייט, פאללענדונג.

לכל תכלה ראיתי קץ תהלי׳ קיט צו

מִכְלוֹת * *Perfectiones.*

s פאללקאממענהייט. דורכאוים, לויטער.

זהב הוא מכלות זהב ד״ה ב ד כא

ב עם כליות:

II. Renes.

כְּלָיוֹת * *Renes.*

s ניערען, איבערטר: דאס אינגערע = לֵב מיט דעם עס אפט צוזאממענשטעהט אדער דעססען שטעללע עס פערטריטט.

בחן כליות ולב ירמ׳ יא כ
בחן כליות יז י
ראה כליות ולב כ יב

וּכְלָיוֹת *Et renes.*

ובחן לבות וכליות תהלי׳ ז י

הַכְּלָיֹת · הַכְּלָיוֹת *Renes.*

ואת שתי הכלית שמו׳ כט יג וכט כב
ואת שתי הכלית
על הכליות יסירנה ויק׳ ג ד וג י
וג טו וד ט וז ד
ואת שתי הכלית ח טז וח כה
ואת החלב ואת הכלית ט י

וְהַכְּלָיֹת *Et renes.*

האליה והמכסה והכלית ויקר׳ ט יט

כִּלְיוֹת *Renes.*

עם חלב כליות חטה דבר׳ לב יד
מחלב כליות אילים ישע׳ לד ו

כִּלְיוֹתַי · כִּלְיֹתַי *Renes mei.*

יפלח כליותי ולא יחמל איו׳ טז יג
כלו כליתי בחקי יט כז
יסרוני כליותי תהלי׳ טז ז
צרפה כליותי ולבי כו ב
כי אתה קנית כליתי קלט יג
ותעלזנה כליותי משלי כג טז

וְכִלְיוֹתַי *Et renes mei.*

וכליותי אשתונן תהלי׳ עג כא

בְּכִלְיֹתָי *In renes meos.*

הביא בכליותי איכ׳ ג יג

מִכִּלְיוֹתֵיהֶם *A renibus eorum.*

ורחוק מכליותיהם ירמ׳ יב ב

ג כל כלי והנגזר ממנו:

III. Instrumentum, Vas.

כְּלִי * *Vas.*

s (איינגענטל: עטוואס פערפערטיגטעס) דאהער: גערעטה, געפעס, געשירר; צייג = קלײדער; שמוקק, געשמײדע; קאהן, פאהרצייג; ווערק- וואפפען-רוסטצייג. בֵּית כֵּלִים צייגהויז. נֹשֵׂא כֵלִים וואפפענטראגער.

כל כלי זהב שמו׳ לה כב
מכל כלי עץ
כל כלי ויקר׳ יא לב
וכל כלי חרש אשר יפל יא לג
בכל כלי יטמא יא לד
או בכל כלי עור יג מח ויג נג ויג נז
או את כל כלי העור יג נב
או כל כלי העור יג נח
או כל כלי עור יג נט
אל כלי חרש יד ה ויד נ
וכל כלי עץ טו יב
וכל הנגע בכל כלי טו כב
וכל כלי פתוח במד׳ יט טו
וכל כלי עור
וכל כלי עץ לא כ
איש אשר מצא כלי זהב לא נ
כל כלי מעשה לא נא
כל כלי בלא צדיה לה כב
לא יהיה כלי גבר דבר׳ כב ה
כל כלי ברזל לא נשמע מ״א ו ז
כל כלי זהב וכלי כסף מ״ב יב יד
ותמורתה כלי פז איוב כח יז
ומוציא כלי למעשהו ישע׳ נד טז
כל כלי יוצר נד יז
ושב ויעשהו כלי אחר ירמ׳ יח ד
כאשר ישבר את כלי היוצר יט יא
אם כלי אין חפץ בו כב כח
הציגני כלי ריק נא לד
ואיש כלי משחתו בידו יחזק׳ ט א
ואיש כלי מפצו בידו ט ב
אוצר כל כלי חמדה הוש׳ יג טו
מכל כלי חמדה נחו׳ ב י
כלי רעה אולי זכר׳ יא טו

כֶּלִי *Vas.*

מים חיים אל כלי במד׳ יט יז
הגישה אלי עוד כלי
אין עוד כלי מ״ב ד ו
ויצא לצרף כלי משלי כה ד
ולא הורק מכלי אל כלי ירמ׳ מח יא
לתלות עליו כל כלי יחזק׳ טו ג

וּכְלִי *Et vas.*

וכלי חרש אשר תבשל בו ויק׳ ו כא
וכלי חרש טו יב
וספות וכלי יוצר ש״ב יז כח
זהב וכלי כסף מ״ב יב יד
וכלי יקר שפתי דעת משלי כ טו

הַכְּלִי *Vas.*

וכל הכלי אשר ישב עליו
ויקר׳ טו ד
והישב על הכלי טו ו
או על הכלי אשר טו כג

וכל

וכל הכלי אשר תשב עליו טו כו
ונשחת הכלי ירמ' יח ד

הַכֶּלִי *Vas.*

את ידו אל הכלי ש"א יז מט

בִּכְלִי *In vase.*

ואם בכלי נחשת ויקר' ו כא
מים קדשים בכלי חרש במד' ה יז
ואם בכלי ברזל הכהו לה טז
אם בכלי עץ יד לה יח
בכלי הרעים אשר לו ש"א יז מ
אודך בכלי נבל תהלי' עא כב
בכלי טהור בית יי' ישע' סו כ
ונתתם בכלי חרש ירמ' לב יד
ונתת אותם בכלי אחד יחזק' ד ט

בַּכְּלִי *In hoc vase.*

מעט מים בכלי ואשתה מ"א יז י

בַּכֶּלִי *In vase.*

יקדש בכלי ש"א כא ו

וּבִכְלִי *Et in vase.*

ובכלי הבקר בשלם הבשר
מ"א יט כא

כִּכְלִי *Sicut vas.*

ככלי יוצר תנפצם תהלי' ב ט
הייתי ככלי אבד לא יג
ונפלתם ככלי חמדה ירמ' כה לד
ככלי אין חפץ בו מח לח
ככלי אין חפץ בו הוש' ח ח

מִכְּלִי *De vase.*

ולא הורק מכלי ירמ' מח יא

כֶּלְיְךָ *Instrumento, vasi tuo.*

ואל כליך לא תתן דבר' כג כה

כֵּלִים *Vasa, Instrumenta.*

כסף או כלים לשמר שמו' כב ו
ויהי לו נשא כלים ש"א יז כא
כלים מן החוץ
כלים רקים מ"ב ד ג
כלים לבית יי' ד"ה ב כד יד
כלים אחרים אלף עזר' א י
כל כלים לזהב ולכסף א יא

וְכֵלִים *Et vasa.*

כסף וזהב וכלים מ"א טו טו

מלאה בגדים וכלים מ"ב ז טו
כסף וזהב וכלים ד"ה ב טו יח
בכלי זהב וכלים אסת' א ז

הַכֵּלִים *Vasa.*

יעשה אתה את כל הכלים
שמו' כה לט
את הכלים אשר על השלחן לז טז
כל כסף הכלים במד' ז פה
על האהל ועל כל הכלים יט יח
וצמת והלכת אל הכלים רות ב ט
הנה הוא נחבא אל הכלים ש"א י כב
ויטש דוד את הכלים
על יד שומר הכלים יז כב
ומאתים ישבו על הכלים כה יג
וכחלק הישב על הכלים ל כד
המזרקות ואת כל הכלים מ"א ז מה
וינח שלמה את כל הכלים ז מז
ויעש שלמה את כל הכלים ז מח
ואת הזהב ואת הכלים ז נא
ויצקת על כל הכלים מ"ב ד ד
ויהי כמלאת הכלים ד ו
הכלים הנמצאים בית יי' יד יד
את כל הכלים העשוים לבעל כג ד
לנחשת כל הכלים האלה כה טז
ממנים על הכלים ד"ה א ט כט
ויעש שלמה כל הכלים ד"ה ב ד יח
וד יט
ואת הזהב ואת כל הכלים ה א
ואת כל הכלים הנמצאים כה כד
ואת כל הכלים אשר הזניח כט יט
ואת הכלים תרומת בית אלהינו
עזר' ח כה
הכלים הנותרים ירמ' כז יח וכז כא
ועל יתר הכלים כז יט
לנחשתם כל הכלים האלה נב כ
ויניחו את הכלים יחזק' מ מב
ואת הכלים הביא דני' א ב
את הכלים אשר באניה יונה א ה

וְהַכֵּלִים *Et vasa.*

והכלים קדש עזר' ח כח
משקל הכסף והזהב והכלים ח ל
נשקל הכסף והזהב והכלים ח לג
הלבונה והכלים נחמ' יג ה

בַּכֵּלִים *In vasis.*

בכלים אשר עשיתי ד"ה א כג ה

מִכֵּלִים *A vasis.*

מכלים שונים אסת' א ז

כְּלֵי *Vasa.*

ויוצא העבד כלי כסף בראש' כד נג
מה מצאת מכל כלי ביתך לא לז
כלי חמס מכרתיהם מט ה
כלי כסף וכלי זהב שמו' ג כב
וי"ב לה
כלי כסף וכלי זהב יא ב
לכל כלי המשכן כז יט
ואת כל כלי האהל לא ז
ויעש את כל כלי המזבח לח ג
ואת כל כלי המזבח לח ל
ואת כל כלי עבדת המשכן לט מ
את כל כלי אהל מועד במדב' ג ח
ואת כל כלי שמנה ד ט
את כל כלי השרת ד יב
כל כלי המזבח ד יד
ואת כל כלי הקדש ד טו
ואת כל כלי עבדתם ד כו
את כלי משמרת ד לב
אך אל כלי הקדש יח ג
איש את כלי מלחמתו דבר' א מא
חגור כלי מלחמה שופט' יח יא
חגורים כלי מלחמתם יח טז
החגור כלי המלחמה יח יז
ואת כלי הזהב ש"א ו ח
אשר בו כלי זהב ו טו
ולעשות כלי מלחמתו ח יב
ויהיו כלי הנערים כא ו
ויאבדו כלי מלחמה ש"ב א כז
כלי כסף וכלי זהב ח י
נשאי כלי יואב יח טו
נשאי כלי יואב בן צרויה כג לז
ואת כל כלי הקדש מ"א ח ד
וכל כלי משקה
וכל כלי בית יער י כא
כלי כסף וכלי זהב י כה
ויקצץ את כל כלי זהב מ"ב כד יג
ואת כל כלי הנחשת כה יד
ומהם על כלי העבדה ד"ה א ט כח
ועל כל כלי הקדש ט כט
נשא כלי יואב בן צרויה יא לט
בכל כלי מלחמה יב לג
בכל כלי צבא מלחמה יב לז
ואת כלי הנחשת יח ח
וכל כלי זהב וכסף ונחשת יח י
ולכל

ולכל כלי עבדת בית יי' כח יג
לכל כלי עבודה ועבודה
לכל כלי הכסף
במשקל לכל כלי עבודה כח יד
ואת כל כלי הקדש ד"ה ב ה ה
וכל כלי משקה ט כ
וכל כלי בית יער ט כ
כלי כסף וכלי זהב ושלמות ט כד
כלי שרת והעלות כד יד
את כלי בית האלהים
ויקצץ את כלי בית האלהים כח כד
ועל ידי כלי דויד כט כז
ולכל כלי חמדה לב כז
עם כלי חמדת בית יי' לו י
וכל כלי בית האלהים לו יח
וכל כלי מחמדיה להשחית לו יט
הוציא את כלי בית יי' עזר' א ז
ושם כלי המקדש נחמ' י מ
את כל כלי בית טוביה יג ח
ואשיבה שם כלי בית האלהים
יג ט
ולו הכין כלי מות תהל' ז יד
כל כלי הקטן
ועד כל כלי הנבלים ישע' כב כד
הברו נשאי כלי יי' נב יא
את כלי המלחמה ירמ' כא ד
הנה כלי בית יי' כז טז
את כל כלי בית יי' כח ג
כלי בית יי' וכל הגולה כח ו
כלי גולה עשי לך מו יט
ויצא את כלי זעמו נ כה
מפץ אתה לי כלי מלחמה נא כ
ואת כל כלי הנחשת נב יח
עשה לך כלי גולה יחזק' יב ג
והקחי כלי תפארתך יו יז
ולקחו כלי תפארתך יו לט וכג כו
ומקצת כלי בית האלהים דני' א ב
עם כלי חמדתם יא ח
השבו להם כלי שיר עמו' ו ה

Et vasa. וּכְלֵי

וכלי זהב בראש' כד נג
וכלי זהב ושמלת שמו' ג כב ויב לה
כלי כסף וכלי זהב יא ב
המזבחת וכלי הקדש במדב' ג לא
וכלי הקדש והחצצרות לא ו
וכלי נחשת וברזל יהוש' ו יט
וכלי הנחשת והברזל ו כד
וכלי רכבו ש"א ח יב

וכלי זהב וכלי נחשת ש"ב ח י
וכלי הבקר לעצים כד כב
וכלי זהב ושלמות מ"א י כה
וכלי שיר האלהים ד"ה א יו מב
וכלי קדש האלהים כב יט
וכלי זהב ושלמות ד"ה ב ט כד
וכלי חמדות כ כה
וכלי זהב וכסף כד יד
וכלי כסף מאה עזר' ח כו
וכלי נחשת מצהב ח כז
יי' וכלי זעמו ישע' יג ה
וכלי נחשת יחזק' כז יג

In vasis. בִּכְלֵי

בכלי שיר ד"ה א טו יו
בכלי נבלים ובכנרות יו ה
והלוים בכלי שיר יי' ד"ה ב ז ו
והמשוררים בכלי השיר כג יג
הלוים בכלי דויד כט כו
הלוים והכהנים בכלי עז ליי' ל כא
כל מבין בכלי שיר לד יב
בכלי כסף בזהב ברכוש עזר' א ו
בכלי שיר דויד איש האלהים
נחמ' יב לו
בכלי מלחמתם יחזק' לב כז

Et in vasis. וּבִכְלֵי

ובמצלתים ובכלי השיר ד"ה ב ה יג
ובכלי גמא על פני מים ישע' יח ב

Sicut vasa. כִּכְלֵי

ככלי גולה יחזק' יב ד

Prae vasis, a vasis. מִכְּלֵי

טובה חכמה מכלי קרב קהל' ט יח
מכלי האגנות ישע' כב כד

Et de vasis. וּמִכְּלֵי

ומכלי בית יי' הביא ד"ה ב לו ז

Vasa mea. כֵּלַי

כי משש את כל כלי בראש' לא לז
וגם כלי לא לקחתי בידי ש"א כא ט
כלי הוצאתי יחזק' יב ז

Et vasis nost. מִכֵּלֵינוּ

כי הלחם אזל מכלינו ש"א ט ז

Vasa, instrumenta tua. כֵּלֶיךָ

כליך תליך וקשתך בראש' כז ג
והוצאת כליך יחזק' יב ד

Vasa vestra. כְּלֵיכֶם

אל תחס על כליכם בראש' מה כ

In vasa vestra. בִּכְלֵיכֶם

מזמרת הארץ בכליכם בראש' מג יא
ושמו בכליכם ירמ' מ י

Vasa ejus. כֵּלָיו

ואת תבנית כל כליו שמו' כה ט
לכל כליו תעשה נחשת כז ג
ואת כל כליו ואת המנרה ל כז
ואת מזבח העלה ואת כל כליו
ל כח ולא ט
ואת השלחן ואת כליו לא ח
ואת כל כליו לה יג ולה יו
כל כליו לח ג
את האהל ואת כל כליו לט לג
את השלחן ואת כל כליו לט לו
את בדיו ואת כל כליו לט לט
וקדשת אתו ואת כל כליו מ ט
מזבח העלה ואת כל כליו מ י
ואת כל כליו ואת הכיר ויקר' ח יא
ועל כל כליו
ואת כל כליו במדב' א נ
וכל כליו וכל עבדתו ג לו
את כל כליו ד יד
ואת כל כליו
ואת כל כליו ז א
אל הנער נשא כליו שופט' ט נד
אל הנער נשא כליו ש"א יד א ויד ו
ויאמר לו נשא כליו יד ז
את יונתן ואת נשא כליו
ויאמר יונתן אל נשא כליו יד יב
ונשא כליו אחריו
ונשא כליו יד יג
אשר הכה יונתן ונשא כליו יד יד
והנה אין יונתן ונשא כליו יד יז
ואת כליו שם באהלו יז נד
ויתן יהונתן את כליו כ מ
ויאמר שאול לנשא כליו
ולא אבה נשא כליו לא ד
וירא נשא כליו כי מת שאול לא ה
ושלשת בניו ונשא כליו לא ו
ויפשטו את כליו לא ט
וישימו את כליו בית עשתרות
לא י
ואת שמן הטוב ואת בית כליו
מ"ב כ יג
ואת כל כליו לעבדתו כג ט
ויאמר

ויאמר שאול אל נשא כליו
ולא אבה נשא כליו ד"ה א י ד
וירא נשא כליו י ה
וישאו את ראשו ואת כליו י ט
וישימו את כליו י י
העולה ואת כל כליו
המערכת ואת כל כליו ד"ה ב כט יח
למכמש יפקיד כליו ישע' י כח
וכלי כליו רעים לב ז
ואת כל בית כליו לט ב

וְכֵלָיו

Et instrumenta ejus, id est, arma.

איש וכליו בידו מ"ב יא ח ויא יא
איש וכליו בידו ד"ה ב כג ז
איש וכליו ירמ' כב ז
וכליו יריקו מח יב

וּבְכֵלָיו

Et instrumentorum ejus.

בקדש ובכליו במדב' ד יו

Instrumenta ejus. כֵּלֶיהָ

ואת כליה שמו' ל כז
ואת כל כליה לא ח
ואת כליה ואת נרתיה לה יד
עשה אתה ואת כל כליה לז כד
ואת כל כליה לט לז
ואת כל כליה במדב' ד י
וככלה תעדה כליה ישע' סא י

כְּלֵיהֶם

Instrumenta, vasa eorum.

וימלאו את כליהם בר בראש' מב כה
ומיתריהם לכל כליהם במד' ד לב
ואת כל כליהם ד"ה ב ד יו
ומרק פגלים כליהם ישע' סה ד
שבו כליהם ריקם ירמ' יד ג
יריעותיהם וכל כליהם מט כט

בִּכְלֵיהֶם

Inter instrumenta sua.

וגם שמו בכליהם יהוש' ז יא

כלח ופירושו זקנה:

Senectus, senium.

Senium. כֶּלַח *

s אלטער, רייפעס אלטער. אנד: גליקק, געדייהען. נאך אנד: געזונדהייט, קראפט, פעסטיגקייט.

עלימו אבד כלח איוב ל ב

In senectute. בְּכֶלַח

תבוא בכלח אלי קבר איוב ה כו

כלם כל ספירושו בשת:

Pudefieri, Erubescere, Rubore, Ignominia perfundi.

Niph. Et erubesces. וְנִכְלַמְתְּ

s בעשימפפט, בעליידיגט, געשמאהעט, בעשאמט זיין, בעשאמט דאשטעהען, צו שאנדען ווערדען, זיך שאמען, שאאם עמפפינדען, עררעטהען (פאר שאאם); שמאהען, בעליידיגען, בעשאמען, שאנדע מאכען, שמאך אנטהון, קראנקען; בעשאמט, געקראנקט ווערדען.

ונכלמת מכל רעתך ירמ' כב כב
ונכלמת מכל יחזק' יו נד
חכרת את דרכיך ונכלמת יו סא

Rubore suffundor. נִכְלַמְתִּי

בשתי וגם נכלמתי ירמ' לא יט

Pudefactus sum. נִכְלָמְתִּי

על כן לא נכלמתי ישע' נ ז

Et erubesco. וְנִכְלַמְתִּי

אלהי בשתי ונכלמתי עזר' ט ו

Rubore suffusi. נִכְלְמוּ

והכהנים והלוים נכלמו ד"ה ב ל טו
בושו וגם נכלמו כלם ישע' מה יו
אם נכלמו מכל יחזק' מג יא

Confusus. נִכְלָם

אל ישב דך נכלם תהל' עד כא

Rubore suffusi. נִכְלָמִים

האנשים נכלמים מאד ש"ב י ה
האנשים נכלמים מאד ד"ה א יט ה

Rubore suffusi. הַנִּכְלָמִים

יתגנב העם הנכלמים ש"ב יט ד

Confusae. הַנִּכְלָמוֹת

הנכלמות מדרכך זמה יחזק' יו כז

Erubescere. הִכָּלֵם

מאנת הכלם ירמ' ג ג

Et erubescere. וְהִכָּלֵם

והכלם לא ידעו ירמ' ח יב

Et rubore afficiamini. וְהִכָּלְמוּ

והכלמו מדרכיכם יחזק' לו לב

Erubescas. תִּכָּלְמִי

ואל תכלמי ישע' נד ד

Rubore suffundetur. תִּכָּלֵם

הלא תכלם שבעת ימים במדב' יב יד

Ignominia afficiemini. תִּכָּלְמוּ

ולא תכלמו עד עולמי עד ישע' מה יז

Rubore perfundantur. יִכָּלְמוּ

אל יכלמו בי מבקשיך תהל' סט ז

וְיִכָּלְמוּ

Pudore, Ignominia afficiantur.

יבשו ויכלמו תהל' לה ד
יסגו אחור ויכלמו ם ט ע ג
הן יבשו ויכלמו ישע' מא יא
ויכלמו מעונותיהם יחזק' מג י

הִכְלִמוֹ

Hiph. Ignominia affecit eum.

כי הכלמו אביו ש"א כ לד

הִכְלַמְנוּם

Pudore suffudimus eos.

לא הכלמנום ולא נפקד ש"א כה ז

מַכְלִים · מַכְלִם

Pudore afficiens.

ואין מכלים דבר שופט' יח ז
ותלעג ואין מכלם איוב יא ג

Ignominia afficere. הַכְלִים

גם הכלים לא ידעו ירמ' ו טו

בְּהַכְלִים

In afficiendo ignominia.

בהכלים אתך רעך משלי כה ח

וַתַּכְלִימֵנוּ

Et ignomin. affecisti nos.

אף זנחת ותכלימנו תהל' מד י

Ignominia afficit. יַכְלִים

יכלים אביו משלי כח ז

עשר

תַּכְלִימוּנִי *Pudore affecistis me.*
עשר פעמים תכלימוני איוב יט ג

תַּכְלִימוּהָ *Pudefacite eam.*
תלקט ולא תכלימוה רות ב טו

וְהָכְלָמוּ
Hoph. Et pudore suffusi sunt.
בשו והכלמו ירמ׳ יד ג

הָכְלָמְנוּ
Ignominia affecti fuimus.
ולא הכלמנו ולא פקדנו ש״א כה טו

* כְּלִמָּה *Ignominia, Pudor.*
s שאאם, שמאך, שמאהונג.
כסתה כלמה פני תהל׳ סט ח
ילבשו שוטני כלמה קט כט
כסתה כלמה פנינו ירמ׳ נא נא

וּכְלִמָּה *Et ignominia.*
ילבשו בשת וכלמה תהל׳ לה כו
יעטו חרפה וכלמה עא יג
אולת היא לו וכלמה משלי יח יג
וכלמה ירנו חלקם ישע׳ סא ז

בִּכְלִמָּה *Cum ignomin.*
הלכו בכלמה ישע׳ מה יו

לִכְלִמָּה *Ad ignomin.*
לכלמה תאהבון ריק תהל׳ ד ג
בצל מצרים לכלמה ישע׳ ל ג

כְּלִמַּת *Ignominia,*
כלמת עולם לא תשכח ירמ׳ כ יא
עוד כלמת הגוים יחזק׳ לד כט
כלמת גוים נשאתם לו ו
כלמת הגוים לו טו

כְּלִמָּתִי *Ignominia mea.*
מוסר כלמתי אשמע איוב כ ג
כל היום כלמתי נגדי תהל׳ מד יו

וּכְלִמָּתִי *Et ignominia mea.*
חרפתי ובשתי וכלמתי תהל׳ סט כ

כְּלִמָּתֵנוּ *Ignominia nost.*
ותכסנו כלמתנו ירמ׳ ג כה

כְּלִמָּתֵךְ *Ignomin. tua.*
שאי כלמתך
בושי ושאי כלמתך יחזק׳ יו נב

III

למען תשאי כלמתך יו נד
פתחון פה מפני כלמתך יו סג

כְּלִמָּתָם *Ignomin. suam.*
וישאו כלמתם יחזק׳ לב כד ולב כה ולב ל
המה כלמתם ישאו לו ז
ונשאו את כלמתם לט כו
ונשאו כלמתם מד יג

כְּלִמּוֹת *Ignominiae.*
לא יסג כלמות מיכ׳ ב ו

מִכְּלִמּוֹת *Ab ignomin.*
מכלמות ורק ישע׳ נ ו

וּכְלִמּוֹת *Et ignominiae.*
s דאסזעלבע.
וכלמות עולם ירמ׳ כג לט

כלף והוא הכלי שמשברין בו האבנים:
Malleus.

* וְכֵילַפּוֹת *Et mallei.*
s האמער.
בכשיל וכילפות יהלמון תהל׳ עד ו

כמה ופירושו חשק:
Desiderare.

כָּמַהּ *Desiderat.*
s שמאכטען, הינשמאכטען, זיך זעהנען.
כמה לך בשרי תהל׳ סג ב

כמז פס כומז:
Cingula.

* וְכוּמָז *Et cingulas pendulas.*
s גירטעל. אנד: האלז- ארמבאנד. נאך אנד: איינע ארט קוגעלרונדעס גע-שמיירע.
חח ונזם וטבעת וכומז שמו׳ לה כב
טבעת עגיל וכומז במדב׳ לא נ

כמן לו שני פנים:
Significata ejus duo sunt.

א פס כמון:
I. Cyminum.

* כַּמֹּן *Cyminum.*
s קימטעל.
על כמן יוסב ישע׳ כח כז

וְכַמֹּן *Et cyminum.*
והפיץ קצח וכמן יזרק ישע׳ כח כה
וכמן בשבט כח כז

ב מה שפירושו מטמון:
II. Thesauri reconditi.

* בְּמִכְמַנֵּי *In recondita.*
s שאטץ.
ומשל במכמני הזהב דני׳ יא מג

כמס ופירושו גניזה:
Recondere.

כָּמֻס *Reconditum.*
s פערבערגען, אויפבעוואהרען.
הלא הוא כמס עמדי דבר׳ לב לד

כמר פתרוניו שלשה:
Significata ejus tria sunt.

א מה שפירושו המייה או חמום או שחרות:
I. Fremere: Aestuare, Incalescere: Atrari.

נִכְמְרוּ *Niph. Aestuabant.*
s ערגליהען, ענטברעננען, פערבראננט, דורכגליהט, געשווארצט זיין (איכ׳ ה י).
כי נכמרו רחמיו אל אחיו בראשי מג ל
כי נכמרו רחמיה על בנה מ״א ג כו
יחד נכמרו נחומי הוש׳ יא ח

נִכְמָרוּ *Atratae sunt.*
כתנור נכמרו איכ׳ ה י

s כַּמְרִירֵי *Tenebrae, nigredines.*
פערדונקעלונג, פערפינסטערונג. אנד: נעהמען כַּמְרִירֵי אויס כְּ אונד מְרִירִי צוזאממענגעזעצט אונד אי-

בערזעטצ: ביטטערקייטען (דאס הייסט אונגליקספאללע).

יבעתהו כמרירי יום   איוב ג ה

ב עם שהוא שם הכהן לע״ז:

II. Sacrificuli.

Sacrificuli. *הַכְּמָרִים

s פריעזטער, בעז: גאטצענפריעזטער. וואהרשיינליך ווירד דערזעלבע וועגען זיינעם דיזטערן, שווארצען געוואנדעס זא גענאננט.

והשבית את הכמרים   מ״ב כג ה
את שם הכמרים   צפנ׳ א ד

Et sacrific. ejus. וּכְמָרָיו

וכמריו עליו יגילו   הוש׳ י ה

ג עם שפירושו רשת:

III. Rete.

Rete. *מִכְמָר

s נעטץ.

כתוא מכמר   ישע׳ נא כ

In retia ejus. *בְּמַכְמָרָיו

s דאסזעלבע.

יפלו במכמריו רשעים   תהל׳ קמא י

Rete jaculum. *מִכְמֶרֶת

s דאסזעלבע.

ופרשי מכמרת   ישע׳ יט ח

Retijaculo suo. בְּמִכְמַרְתּוֹ

ויאספהו במכמרתו   חבק׳ א טו

Retijac. suo. לְמִכְמַרְתּוֹ

ויקטר למכמרתו   חבק׳ א יו

כן כל שם כנים:

Surculus.

Pediculi. *כִּנִּים

s פערשידענע ארטען אונגעציפער. בעזאנדר: דיא לויז. (זינגול: כִּנָּה; נאך אנד: כֵּן [ישע׳ נא ו. כְּמוֹ כֵן]).

היה כנים   שמר׳ ח יג
כנים בכל גבולם   תהל׳ קה לא

Pediculos. הַכִּנִּים

להוציא את הכנים   שמ׳ ח יד

In pediculos. לְכִנָּם

והיה לכנם   שמ׳ ח יב

Pediculorum copia. *הַכִּנָּם

s קאללעקט: דאסזעלבע (פֿאַן כֵּנָם).

ותהי הכנם באדם   שמר׳ ח יג
יכלו ותהי הכנם   ח יד

כנה עם שפירושו העלם:

Occultare, cognominare tecte.

Pih. Cognomine utar. אֲכַנֶּה

s בענענען, בעטיטעלן, (מיט איינעם עהרענדען ביינאמען בעצייכנען), שמייכלן (איינענטל: מיט שמייכעל-האפטעם נאמען בענענען).

ואל אדם לא אכנה   איוב לב כא
כי לא ידעתי אכנה   לב כב

Cognominabo te. אֲכַנְּךָ

אכנך ולא ידעתני   ישע׳ מה ד

Cognominabit. יְכַנֶּה

ובשם ישראל יכנה   ישע׳ מד ה

*כְּנָוֺתָו כ׳ כְּנוֹתָיו ק׳

Societates ejus.

s גענאססע, אמטסגענאססע, קאללעגע (איינענטל: גלייכבעטיטעלטער).

ושאר כנותו   עז׳ ד ז

כנס לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א עם שפירושו אסיפה:

I. Colligere, congreg.

Collegi. כָּנַסְתִּי

s זאממלען, צוזאממענבריינגען, אויפהייפען, אנזאממלען, פערזאממלען; זיך פערהיללען, איינהיללען, איינוויקקלען.

כנסתי לי גם כסף וזהב   קהל׳ ב ח

Congregans. כֹּנֵס

כנס כנד מי הים   תהל׳ לג ז

Congerere. כְּנוֹס

ועת כנוס אבנים   קהל׳ ג ה

Congregare. לִכְנוֹס

לכנוס את הגרים   ד״ה א כב ב
לכנוס בהם לשדי הערים   נחמ׳ יב מד

Et ad congerendum. וְלִכְנוֹס

לאסף ולכנוס   קהל׳ ב כו

Congrega. כְּנוֹס

כנוס את כל היהודים   אסת׳ ד יו

Pih. Et congregabo. וְכִנַּסְתִּי

וכנסתי אתכם   יחזק׳ כב כא

Et congregabo eos. וְכִנַּסְתִּים

וכנסתים אל אדמתם   יחזק׳ לט כח

Congregabit. יְכַנֵּס

נדחי ישראל יכנס   תהל׳ קמז ב

כְּהִתְכַּנֵּס

Hith. In colligendo se.

והמסכה צרה כהתכנס   ישע׳ כח כ

ב עם מכנסים:

II. Femoralia.

Femoral. מִכְנְסֵי

s איינע ארט ביינקליידער דער פריעזטער.

ועשה להם מכנסי בד   שמ׳ כח מב
ואת מכנסי הבד   לט כח

Et femoralia. וּמִכְנְסֵי

ומכנסי בד ילבש על בשרו   ויקר׳ ו ג
ומכנסי בד יהיו על בשרו   יו ד
ומכנסי פשתים יהיו על מתניהם   יחזק׳ מד יח

כנע לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א כל לשון כניעה:

I. Humiliare se, ri. Deprimere, mi.

הראות

נִכְנַע *Niph. Humiliavit.*

s זיך ניעדערביינגען, דעמיטהיגען, אונ-טערווערפען. געביינט- געדעמיטהיגט- אונטעריאָכט-. אונטערוואָרפען ווערדען; ביינען, דעמיטהיגען, ניעדערדריקקען, אונטעריאָכען.

הראית כי נכנע אחאב מלפני
יען כי נכנע מפני   מ"א כא כט
ולא נכנע מלפני יי׳   ד"ה ב לג כג
לא נכנע מלפני ירמיהו   לו יב

נִכְנְעוּ *Humiliarunt se.*

נכנעו לא אשחיתם   ד"ה ב יב ז
נכנעו ויבאו לירושלם   ל יא

נִכְנָעוּ *Humiliarunt se.*

ובראות יי׳ כי נכנעו   ד"ה ב יב ז

כְּהִכָּנַע *Juxta humiliare se.*

כהכנע מנשה אביו   ד"ה ב לג כג

הִכָּנְעוֹ *Humiliare se.*

והפסלים לפני הכנעו   ד"ה ב לג יט

וּבְהִכָּנְעוֹ *Et in humiliando se.*

ובהכנעו שב ממנו אף יי׳   ד"ה ב יב יב

וַתִּכָּנַע *Et humiliatus es.*

ותכנע מפני יי׳   מ"ב כב יט
ותכנע מלפני אלהים
ותכנע לפני   ד"ה ב לד כז

יִכָּנַע *Humiliabit se.*

או אז יכנע לבבם הערל   ויקר׳ כו מא

וַיִּכָּנַע *Et humiliavit se.*

ויכנע מדין לפני   שופ׳ ח כח
ויכנע יחזקיהו בגובה לבו   ד"ה ב לב כו
ויכנע מאד מלפני אלהי אבתיו   לג יב

וַתִּכָּנַע *Et humiliatus fuit.*

ותכנע מואב בעת ההיא   שופט׳ ג ל

וַיִּכָּנְעוּ *Et humiliati fuer.*

ויכנעו בני עמון   שופט׳ יא לג
ויכנעו הפלשתים   ש"א ז יג
ויכנעו עמי   ד"ה ב ז יד

ויכנעו שרי ישראל והמלך   יב ו
ויכנעו בני ישראל   יג יח
ויכנעו תחת ידם   תהל׳ קו מב

וַיִּכָּנְעוּ *Et humiliati fuer.*

מילידי הרפא ויכנעו   ד"ה א כ ד

הִכְנִיעַ *Hiph. Humiliavit.*

כי הכניע יי׳ את יהודה   ד"ה ב כח יט

וְהִכְנַעְתִּי *Et humiliavi.*

והכנעתי את כל אויביך   ד"ה א יז י

הַכְנִיעֵהוּ *Humilia ipsum.*

ראה כל גאה הכניעהו   איוב מ יב

אַכְנִיעַ *Humiliabo.*

כמעט אויביהם אכניע   תהל׳ פא טו

תַּכְנִיעַ *Humiliabis.*

שאון זרים תכניע   ישע׳ כה ה

וַתַּכְנַע *Et humiliasti.*

ותכנע לפניהם   נחמ׳ ט כד

וַיַּכְנַע *Et humiliavit.*

ויכנע אלהים ביום ההוא   שופט׳ ד כג
ויכנע בעמל לבם   תהל׳ קז יב

יַכְנִיעֵם *Humiliabit eos.*

והוא יכניעם   דבר׳ ט ג

וַיַּכְנִיעֵם *Et humiliavit eos.*

את פלשתים ויכניעם   ש"ב ח א
את פלשתים ויכניעם   ד"ה א יח א

ב מה שענינו סחורה או שם יחס :

II. Canaan: Negotiator.

* כְּנַעַן · כְּנָעַן *Canaan.*

s (אייגענטל: ניעדערונג, ניעדערלאַנד) לאַנד אונד פאָלק כְּנַעַן.

זבחו לעצבי כנען   תהל׳ קו לח
תזנותך אל ארץ כנען   יחזק׳ יו כט
ויביאהו אל ארץ כנען   יז ד
כנען בידו מאזני מרמה   הוש׳ יב ח
כל עם כנען   צפני׳ א יא

* כְּנַעֲנִי *Cananaeus: Negotiator.*

s קאַנאַאניטער. קויפמאַנן, האַנדלער.

בת איש כנעני ושמו שוע   ברא׳ לח ב

ולא יהיה עוד כנעני בבית יי׳   זכר׳ יד כא

הַכְּנַעֲנִי *Cananaei.*

ומלדתיך מארץ הכנעני   יחזק׳ יו ג

כְּנַעֲנִים *Negotiatores.*

יחצוהו בין כנענים   איוב מ ל

כִּנְעָנֶיהָ *Negotiatores.*

כנעניה נכבדי ארץ   ישע׳ כג ח

* כִּנְעָתֵךְ *Mercem tuam.*

s וואַרע. אנד: געפּאַקק,' בינדעל.

אספי מארץ כנעתך   ירמ׳ י יז

כנף כל לשון כנף אין סיומה ועם מה שפירושו אסיפה ועצירה או רחוק :

Ala, Ora.

* כָּנָף *Ala.*

s פליגעל. עוֹף כָּנָף, צִפּוֹר כָּנָף פאָגעל דעם פליגעלס, ד: ה: פאָגעל דיא פליגעל האַבען. בַּעַל כָּנָף, בַּעַל הַכְּנָפַיִם בעפליגעלטע (דיכט: פיר פאָגעל). אלס בילד דער שנעל-ליגקייט. כַּנְפֵי רוּחַ, כַּנְפֵי שַׁחַר פליגעל דעם ווינדעס דער מאָרגענ-ראָטהע. אָפט אלס בילד דעם שוטצעס. דעקקע. גִּלָּה כְּנַף פ׳, גִּלָּה עֶרְוַת פ׳ אויפדעקקען דיא דעקקע יעמ: ד: ה: דאס עהעבעטט יעמ: שאַנדען, ענטווייהען. ציפּפעל דעם געוואַנדעס, קליידעס. זוים, ענדע, אייססערזטער ראַנד דער ערדע; שפּיטצע, קופּפע, צינגע (אייססערזטעס ענדע איינעס געביידעס).

ואת כל עוף כנף למינהו   בראש׳ א כא
כל צפור כל כנף   ז יד
תבנית כל צפור כנף   דבר׳ ד יז
כנף אל כנף   מ"א ו כז
וכחול ימים עוף כנף   תהל׳ עח כז
רמש וצפור כנף   קמח י
בעיני כל בעל כנף   משלי א יז
נדד כנף   ישע׳ י יד

כל

כל צפור כל כנף יז כג
לעיט צפור כל כנף לט ד
אמר לצפור כל כנף לט יז

* הַכָּנָף *Ora.*

על ציצת הכנף במדב׳ טו לח

וְהַכָּנָף *Et ala.*

והכנף האחרת ד״ה ב ג יא
והכנף האחרת ג יב

כָּנָף *Ora: ala.*

ולא יגלה כנף אביו דבר׳ כג א
כי גלה כנף אביו כז כ
ויכרת את כנף המעיל ש״א כד ה
את כנף המעיל כד ו
את כנף מעילך כד יב
את כנף מעילך כד יב
כנף הכרוב האחת
כנף הכרוב השנית מ״א ו כד
ותגע כנף האחד ו כז
כנף האחד לאמות ד״ה ב ג יא
כנף רננים נעלסה איוב לט יג
ועל כנף שקוצים דני׳ ט כז

וּכְנַף *Et ala.*

וכנף הכרוב השני מ״א ו כז
וכנף הכרוב ד״ה ב ג יב

בִּכְנַף *In ora.*

ויחזק בכנף מעילו ש״א טו כז
בשר קדש בכנף בגדו חגי ב יב
בכנף איש יהודי זכר׳ ח כג

לִכְנַף *Ad alam.*

מגיע לכנף הכרוב ד״ה ב ג יא
דבקה לכנף הכרוב ג יב

מִכְּנַף *Ab ala.*

מכנף הארץ ישע׳ כד טז

כְּנָפִי *Alam meam.*

ואפרש כנפי עליך יחזק׳ טז ח

כְּנָפֶךָ *Alam tuam.*

ופרשת כנפך על אמתך רות ג ט

בִּכְנָפוֹ *Ala sua.*

ונגע בכנפו חגי ב יב

כְּנָפַיִם . כְּנָפָיִם *Alae.*

פרשי כנפים שמו׳ כה כ ולז ט

כי הכרבים פרשים כנפים מ״א ח ז
ויהיו הכרבים פרשים כנפים ד״ה ב ה ח
כי עשה יעשה לו כנפים משלי כג ה
ובעל כנפים יגיד דבר קהל׳ י כ
שש כנפים שש כנפים ישע׳ ו ב
צלצל כנפים יח א
וארבע כנפים לאחת יחזק׳ א ו
וארבע כנפים י כא
גדל כנפים ורב נוצה יז ז
ולהגה כנפים זכר׳ ה ט

הַכְּנָפַיִם *Alae.*

גדול הכנפים ארך האבר יחזק׳ יז ג

כַּנְפֵי *Alae.*

על כנפי נשרים שמו׳ יט ד
על כנפי בגדיהם במדב׳ טו לח
וירא על כנפי רוח ש״ב כב יא
את כנפי הכרבים מ״א ו כז
אל תחת כנפי הכרובים ח ו
כנפי הכרובים ד״ה ב ג יג
אל תחת כנפי הכרבים ה ז
על כנפי רוח תהל׳ יח יא
כנפי יונה נחפה בכסף סח יד
המהלך על כנפי רוח קד ג
אשא כנפי שחר קלט ט
כנפי החיות משיקות יחזק׳ ג יג
וקול כנפי הכרובים י ד

וְכַנְפֵי *Et alae.*

וכנפי הכרובים ד״ה ב ג יא

כְּכַנְפֵי *Sicut alae.*

ככנפי החסידה זכר׳ ה ט

כְּנָפֶיךָ *Alae tuae.*

בצל כנפיך תסתירני תהל׳ יז ח
בצל כנפיך יחסיון לו ח
ובצל כנפיך אחסה נז ב
אחסה בסתר כנפיך סא ה
ובצל כנפיך ארנן סג ח

בִּכְנָפֶיךָ *In alis tuis.*

וצרת אותם בכנפיך יחזק׳ ה ג

בִּכְנָפַיִךְ *In alis tuis.*

גם בכנפיך נמצאו ירמ׳ ב לד

כְּנָפָיו . כְּנָפוֹ
Alae ejus, v. suae.

יפרש כנפיו יקחהו דבר׳ לב יא

לחסות תחת כנפיו רות ב יב
מקצות כנפיו
ועד קצות כנפיו מ״א ו כד
יפרש כנפו לתימן איוב לט כו
ותחת כנפיו תחסה תהל׳ צא ד
והיה מטות כנפיו ישע׳ ח ח
ופרש כנפיו אל מואב ירמ׳ מח מ
ויפרש כנפיו על בצרה מט כב

בִּכְנָפָיו *Alis suis.*

ושסע אתו בכנפיו לא יבדיל
ויקר׳ א יז

בִּכְנָפֶיהָ *In alis suis, v. ejus.*

צרר רוח אותה בכנפיה הוש׳ ד יט
צדקה ומרפא בכנפיה מלא׳ ג כ

כַּנְפֵיהֶם *Alae ipsorum.*

מתחת כנפיהם יחזק׳ א ח
כנפיהם לא יסבו בלכתן א ט
כנפיהם ישרות א כג
את קול כנפיהם א כד
יד אדם תחת כנפיהם י ח
ובשאת הכרובים את כנפיהם י טז
הכרובים את כנפיהם י יט ויא כב
תחת כנפיהם י כא

וְכַנְפֵיהֶם *Et alae ipsor.*

וכנפיהם אל תוך הבית מ״א ו כז
וכנפיהם לארבעתם יחזק׳ א ח
וכנפיהם פרדות א יא
וידיהם וכנפיהם י יב

בְּכַנְפֵיהֶם *In alis ipsorum.*

סככים בכנפיהם שמו׳ כה כ ולז ט
ורוח בכנפיהם זכר׳ ה ט

כַּנְפֵיהֶן *Alae ipsarum.*

תרפינה כנפיהן יחזק׳ א כד
בעמדם תרפינה כנפיהן א כה

כַּנְפוֹת *Orae, alae.*

על ארבע כנפות כסותך דבר׳ כב יב
ואורו על כנפות הארץ איוב לח יג
מארבע כנפות הארץ ישע׳ יא יב
על ארבע כנפות הארץ יחזק׳ ז ב

בְּכַנְפוֹת *Orae, alae.*

לאחוז בכנפות הארץ איוב לח יג
ולא

יִכָּנֵף

Niph. Elongabitur, Alis aufugiet.

s זיך שיטצען, בערגען, ענטפליהען.

ולא יכנף עוד מוריך ישע' ל כ

כנר כל שם כנור:

Cithara.

Cithara. כִּנּוֹר *

s ציטהער.

כל תפש כנור ועוגב בראש' ד כא
כנור נעים עם נבל תהל' פא ג
והיה כנור ונבל ישע' ה יב
קחי כנור סבי עיר כג יו
שבת משוש כנור כד ח

Et cithara. וְכִנּוֹר

נבל ותף וחליל וכנור ש"א י ה
ישאו בתף וכנור איוב כא יב
עורה הנבל וכנור תהל' נז ט וקח ג
בתף וכנור יזמרו לו קמט ג
הללוהו בנבל וכנור קנ ג

Citharam. הַכִּנּוֹר

ולקח דוד את הכנור ש"א יו כג

In cithara. בַּכִּנּוֹר

איש ידע מנגן בכנור ש"א יו יו
ידותון בכנור ד"ה א כה ג

In cithara. בְּכִנּוֹר

הודו ליי' בכנור תהל' לג ב
ואודך בכנור מג ד
אפתח בכנור חידתי מט ה
אזמרה לך בכנור עא כב
עלי הגיון בכנור צב ד
זמרו ליי' בכנור צח ה
בכנור וקול זמרה צח ה
זמרו לאלהינו בכנור קמז ז

Et in cithara. וּבְכִנּוֹר

ובשירים בתף ובכנור בראש' לא כז

Sicut cithara. כַּכִּנּוֹר

ככנור יהמו ישע' יו יא

Cithara mea. כִּנֹּרִי

ויהי לאבל כנרי איוב ל לא

Citharārum tuar, כִּנּוֹרֶיךָ

וקול כנוריך יחזק' כו יג

Et citharae. וְכִנֹּרוֹת

וכנרות ונבלים לשרים מ"א י יב
נבלים וכנרות ומצלתים טו יו
משמעים בנבלים וכנרות
ד"ה א טו כח
במצלתים נבלים וכנרות כה ו
במצלתים ובנבלים וכנרות
ד"ה ב ה יב
וכנרות ונבלים לשרים ט יא

In citharis. בְּכִנֹּרוֹת

בכנרות על השמינית ד"ה א טו כא
בכנרות בנבלים כה א

Et in citharis. וּבְכִנֹּרוֹת

ובכנרות ובנבלים ובתפים ש"ב ו ה
ובשירים ובכנרות ובנבלים
ד"ה א יג ח
בכלי נבלים ובכנרות יו ה
בנבלים ובכנרות ד"ה ב כ כח
וכט כה
מצלתים נבלים ובכנרות נחמ' יב כז
בתפים ובכנרות ישע' ל לב

Citharas nostras. כִּנֹּרוֹתֵינוּ

תלינו כנורותינו תהל' קלז ב

כסם כל שפירושו מנין:

Numerare, supput.

Numerabitis. תָּכֹסּוּ

s צאהלען, בעשטיממען.

תכסו על השה שמו' יב ד

מֶכֶס *

Numerus, summa, census.

s (איינענטל: בעשטיממטע צאהל, פֿעזטע בעשטיממונג) דאהער: אב-גאבע, טריבוט.

והרמת מכס ליי' במדב' לא כח
מכס תרומת יי' לא מא

Numerus. הַמֶּכֶס

ויהי המכס ליי' מן הצאן במד' לא לז

Et numerus, portio. וּמִכְסָם

ומכסם ליי' במד' לא לח
ולא לט ולא מ

Summa, Numerus. מִכְסַת *

s צאהל, אנצאהל, בעטראג, בע-שטיממטער פרייז.

את מכסת הערכך ויקר' כז כג

Pro numero. בְּמִכְסַת

במכסת נפשת שמו' יב ד

כסא לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א כל לשון כס וכסא:

I. Solium, Thronus.

Solium. כִּסֵּא *

s זעססעל, זיטץ, האָהער, געוואָלבטער זיטץ, טהראָן, טהראָנזעססעל.

על כסא ממלכתו דבר' יז יח
ולהקים את כסא דוד ש"ב ג י
וכננתי את כסא ממלכתו ז יג
על כסא אדני המלך מ"א א כ וא כז
על כסא המלוכה א מו
איש מעל כסא ישראל ב ד
ושלמה ישב על כסא דוד ב יב
וישם כסא לאם המלך ב יט
ויושיבני על כסא דוד ב כד
ואשב על כסא ישראל ח כ
ישב על כסא ישראל ח כה
את כסא ממלכתך
מעל כסא ישראל ט ה
לתתך על כסא ישראל י ט
ויעש המלך כסא שן י יח
ושמתם על כסא אביו מ"ב י ג
ישבו לך על כסא ישראל י ל וטו יב
וישב על כסא המלכים יא יט
מעל כסא המלכים כה כח
והכינותי את כסא מלכותו ד"ה א כב י
על כסא מלכות יי' על ישראל כח ה
וישב שלמה על כסא יי' כט כג
ואשב על כסא ישראל ד"ה ב ו י
יושב על כסא ישראל ו יו
והקימותי את כסא מלכותך ז יח
ויעש המלך כסא שן גדול ט יז
על כסא הממלכה כג כ
על

על כסא מלכותו אסת׳ א ב וה א
ישב על כסא קדשו תהל׳ מז ט
היתברך כסא הוות צד כ
על כסא מרמי קרת משלי ט יד
כי בצדקה יכון כסא יו יב
מלך יושב על כסא דין כ ח
על כסא רם ונשא ישע׳ ו א
על כסא דוד ט ו
והוכן בחסד כסא יו ה
שבי לארץ אין כסא מז א
לירושלם כסא יי׳ ירמ׳ ג יז
אל תנבל כסא כבודך יד כא
כסא כבוד מרום יז יב
ישבים על כסא דוד יז כה
הישב על כסא דוד כב ב
יושב על כסא דוד כב ל ולו ל
היושב על כסא דוד כט יז
על כסא בית ישראל לג יז
אבן ספיר דמות כסא יחזק׳ א כו
כמראה דמות כסא י א
והפכתי כסא ממלכות חגי ב כב

Et solium. וְכִסֵּא

וכסא כבוד ינחלם ש״א ב ח
וכסא דוד יהיה נכון מ״א ב מה
מטה ושלחן וכסא מ״ב ד י

Solium. הַכִּסֵּא

רק הכסא אגדל ממך בראשׁ׳ מא מ
ויקם מעל הכסא שופט׳ ג כ
ועלי הכהן ישב על הכסא ש״א א ט
והנה עלי ישב על הכסא ד יג
ויפל מעל הכסא ד יח
ואולם הכסא אשר מ״א ז ז
ועל דמות הכסא יחזק׳ א כו

Ad in solium, vel solio. לְכִסֵּא

לכסא פחת עבר הנהר נחמ׳ ג ז
ישבת לכסא שופט צדק תהל׳ ט ה
אשית לכסא לך קלב יא
ישבו לכסא לך קלב יב
לכסא כבוד לבית אביו ישע׳ כב כג
ממעל לכסא המלכים ירמ׳ נב לב

Solio. לַכִּסֵּא

ושש מעלות לכסא
לכסא מאחזים ד״ה ב ט יח
ואת מלכים לכסא איוב לו ז

Prae solio. מִכִּסֵּא

מכסא אדני המלך מ״א א לז

Solium. * כֵּס

s טהראן = כִּסֵּא. אנד: לעזן נֵס פאהנע, פאניער.

כי יד על כס יה שמו׳ יז טז

Solium. * כִּסֶּה

s ז: ס: א: כִּסֵּא.

מאחז פני כסה איוב כו ט

Solio. לַכִּסֵּה

שש מעלות לכסה
וראש עגול לכסה מ״א י יט

Solium meum. כִּסְאִי

והוא ישב על כסאי מ״א א יג וא יז
וא כד וא ל
וישב על כסאי א לה
על כסאי ועיני ראות א מח
ממעל לכבבי אל ארים כסאי ישע׳ יד יג
השמים כסאי סו א
ושמתי כסאי בעילם ירמ׳ מט לח
את מקום כסאי יחזק׳ מג ז

Sol. tuum. כִּסְאֲךָ

כסאך יהיה נכון עד עולם ש״א ז טז
כסאך אלהים עולם ועד תהל׳ מה ז
לדור ודור כסאך פט ה
נכון כסאך מאז צג ב
כסאך לדור ודור איכ׳ ה יט

Solium tuum. כִּסְאֶךָ

אתן תחתיך על כסאך מ״א ה יט
צדק ומשפט מכון כסאך תהל׳ פט טו

Prae solio tuo. מִכִּסְאֶךָ

את כסאו מכסאך מ״א א מז

Solium ejus. כִּסְאוֹ

הישב על כסאו שמו׳ יא ה ויב כט
ויגדל את כסאו מ״א א לז
ויגדל את כסאו א מז
וישב על כסאו ב יט
ישב על כסאו כיום הזה ג ו
כשבתו על כסאו טז יא
ישבים איש על כסאו כב י
את יי׳ ישב על כסאו כב יט
וירבעם ישב על כסאו מ״ב יג יג
ויתן את כסאו מעל כסא כה כח
וכננתי את כסאו ד״ה א יז יב
לתתך על כסאו ד״ה ב ט ח
יושבים איש על כסאו יח ט
ראיתי את יי׳ יושב על כסאו יח יח
וישם את כסאו אסת׳ ג א
כונן למשפט כסאו תהל׳ ט ח
יי׳ בשמים כסאו יא ד
צדק ומשפט מכון כסאו צז ב
יי׳ בשמים הכין כסאו קג יט
וסעד בחסד כסאו משלי כ כח
ויכון בצדק כסאו כה ה
כסאו לעד יכון כט יד
ונתנו איש כסאו ירמ׳ א טו
לדוד על כסאו יג יג
ישבים לדוד על כסאו כב ד
בן מלך על כסאו לג כא
ושמתי כסאו ממעל מג י
ויתן את כסאו ממעל נב לב
ומשל על כסאו
והיה כהן על כסאו זכר׳ ו יג

Et solium ejus. וְכִסְאוֹ

והמלך וכסאו נקי ש״ב יד ט
וכסאו יהיה נכון ד״ה א יז יד
וכסאו כימי שמים תהל׳ פט ל
וכסאו כשמש נגדי פט לז
וכסאו לארץ מגרתה פט מד

Et solio ejus. וּלְכִסְאוֹ

ולכסאו יהיה שלום מ״א ב לג

De solio suo. מִכִּסְאוֹ

ויקם מכסאו יונה ג ו

Solia. כִּסְאוֹת

כסאות למשפט
כסאות לבית דוד תהל׳ קכב ה

Solia ipsor. כִּסְאוֹתָם

וירדו מעל כסאותם יחזק׳ כו טז

E soliis suis. מִכִּסְאוֹתָם

הקים מכסאותם ישע׳ יד ט

ב מה שפירושו זמן נועד:

II. *Tempus statum, vel statuum, condictio.*

ליום

* הַכֶּסֶא

Stativi vel condictionis.

s (פֿעזטגעזעטצטע, בעשטיממטע צייט) נײמאָנדס, אָנד: פֿאָללמאָנדספֿעזט דעס מאָנאַטס תשרי.

ליום הכסא יבא ביתו משלי ז כ

In stata feria. בַּכֶּסֶה

בכסה ליום חגנו תהל׳ פא ד

כסה כל לשון כסוי וכסות ומכסה:

Tegere, obte. operire, Celare.

Tegens est. כֹּסֶה

s בעדעקקען, צודעקקען, פֿערבערגען; בעדעקקט, צוגעדעקקט ווערדען; דעקקען, פֿערדעקקען, פֿערהיללען, פֿערהיימליכען, איינהיללען, פֿערשלייערן, אונזיכטבאר מאכען. שיטצען, בעקליידען, זיך בעדעקקען; בעדעקקט, בעקליידעט ווערדען; זיך איינהיללען, זיך פֿערהיללען, זיך בעקליידען.

אדם ערום כסה דעת משלי יב כג

Et tegens. וְכֹסֶה

וכסה קלון ערום משלי יב יז

Tectus. כְּסוּי

כסוי חטאה תהל׳ לב א

Niph. Operta est. נִכְסָתָה

בהמון גליו נכסתה ירמ׳ נא מב

Tegi. הִכָּסוֹת

לבלתי הכסות יחזק׳ כד ח

Pih. Operuit. כִּסָּה

כסה הענן את המשכן במדב׳ ט טו
הנה כסה את עין הארץ כב ה
כי כסה פניו בחלבו איוב טו כו
ומפני כסה אפל כג יז
ושרשי הים כסה לו ל
על כפים כסה אור לו לב
איביהם כסה הים תהל׳ עח נג
ראשיכם החזים כסה ישע׳ כט י
וערום כסה בגד יחזק׳ יח יז
כסה שמים הודו חבק׳ ג ג

Et operiet, teget, tegit. וְכִסָּה

וכסה את עין הארץ שמו׳ י ה
וכסה ענן הקטרת ויקר׳ יו יג
וכסה חמס על לבושו מלא׳ ב יו

Operuit illud. כִּסָּהוּ

והנה כסהו הענן במדב׳ יז ז

Et teget eum. וְכִסָּהוּ

וכסהו בעפר ויקר׳ יז יג

Operuit eos. כִּסָּמוֹ

נשפת ברוחך כסמו ים שמו׳ טו י

Operuit. כִּסְּתָה

כי כסתה פניה בראש׳ לח טו
והנה כסתה הצרעת ויקר׳ יג יג
כסתה כלמה פני תהל׳ סט ח
כסתה כלמה פנינו ירמ׳ נא נא

Et teget. וְכִסְּתָה

וכסתה הצרעת ויקר׳ יג יב
וכסתה אותם פלצות יחזק׳ ז יח

Obtegit me. כִּסָּתְנִי

ובשת פני כסתני תהל׳ מד יו

Texisti. כִּסִּיתָ

כסית כל חטאתם תהל׳ פה ג

Et teges. וְכִסִּיתָ

וכסית את צאתך דבר׳ כג יד

Operuisti. כִּסִּיתוֹ

תהום כלבוש כסיתו תהל׳ קד ו

Et teges eum. וְכִסִּיתוֹ

כי תראה ערם וכסיתו ישע׳ נח ז

Texi. כִּסִּיתִי

אם כסיתי כאדם פשעי איוב לא לג
ועוני לא כסיתי תהל׳ לב ה
צדקתך לא כסיתי מ יא
יי׳ אליך כסיתי קמג ט

Obtexi. כִּסֵּתִי

כסתי עליו את תהום יחזק׳ לא טו

Et operiam. וְכִסֵּיתִי

וכסיתי שמים יחזק׳ לב ז

Texi te. כִּסִּיתִיךָ

ובצל ידי כסיתיך ישע׳ נא יו

Et obtegent. וְכִסּוּ

וכסו בה את ארון העדת במד׳ ד ה
וכסו אתו במכסה עור ד ח וד יא
וכסו את מנרת המאור ד ט
וכסו אותם במכסה ד יב

Et operiant te. וְכִסּוּךְ

וכסוך הימים הרבים יחזק׳ כו יט

Et texerimus. וְכִסִּינוּ

וכסינו את דמו בראש׳ לז כו

Tegens. מְכַסֶּה

מכסה שנאה שפתי שקר משלי י יח
ונאמן רוח מכסה דבר יא יג
מכסה פשע יז ט
מכסה פשעיו לא יצליח כח יג

An celaturus sum. הַמְכַסֶּה

המכסה אני מאברהם בראש׳ יח יז

Obtegens. הַמְכַסֶּה

המכסה את הקרב שמו׳ כט יג
וכט כב
את החלב המכסה את הקרב
ויקר׳ ג ג וג ט וג יד וז ג
החלב המכסה על הקרב ד ח
המכסה שמים בעבים תהל׳ קמז ח

Et operiens. וְהַמְכַסֶּה

והמכסה והכלית ויקר׳ ט יט

Operiebat te. מְכַסֵּךְ

מאיי אלישה היה מכסך יחזק׳ כז ז

Et operit te. וּמְכַסֶּיךָ

ומכסיך תולעה ישע׳ יד יא

Operientes. מְכַסִּים

כמים לים מכסים ישע׳ יא ט

Tegentes. מְכַסּוֹת

מכסות את גויתיהנה יחזק׳ א יא
לאיש שתים מכסות
מכסות להנה א כג

Operiendo. כַּסּוֹת

כסות דמעה את מזבח יי׳ מלא׳ ב יג

Ad tegendum. לְכַסּוֹת. לְכַסֹּת

לכסות בשר ערוה שמו׳ כח מב
לכסות את הקדש במדב׳ ד טו
לכסות

לכסות את הכתרת מ״א ז יח
לכסות את שתי גלת ז מא ח מב
לכסות את שתי גלות ד״ה ב ד יב
וד יג
בל ישבון לכסות הארץ תהל׳ קד ט
לכסות עליו עפר יחזק׳ כד ז
כענן לכסות הארץ לח ט ולח יו
לכסות את ערותה הוש׳ ב יא

Ad tegendum ipsum. לְכַסֹּתוֹ

מזה ומזה לכסתו שמר כו יג

Tegite nos. כַּסּוּנוּ

ואמרו להרים כסונו הוש׳ י ח

Operiam. אֲכַסֶּה

אעלה אכסה ארץ ירמ׳ מו ח

Et operui. וָאֲכַסֶּה

ואכסה ערותך יחזק׳ יו ח

Et operui te. וָאֲכַסֵּךְ

ואכסך משי יחזק׳ יו י

Operiam ipsum. אֲכַסֶּנּוּ

שמש בענן אכסנו יחזק׳ לב ז

Celabis, Teges. תְּכַסֶּה

ולא תכסה עליו דבר׳ יג ט
אשר תכסה בה כב יב
פניך תכסה יחזק׳ יב ו

Tegas. תְּכַס

ואל תכס על עונם נחמ׳ ג לז

Et operuisti. וַתְּכַס

ותכס עלינו בצלמות תהל׳ מד כ

Operies eam. וּתְכַסֶּהָ

ותכסה בושה מיכ׳ ז י

Tegas. תְּכַסִּי

ארץ אל תכסי דמי איוב יו יח

Texisti illas. וַתְּכַסִּים

את בגדי רקמתך ותכסים יחזק׳ יו יח

Obteget. יְכַסֶּה

פני שפטיה יכסה איוב ט כד
וגוה מגבר יכסה לג יז
ופי רשעים יכסה חמס משלי י ו
וי יא

בשתים יכסה פניו
ובשתים יכסה רגליו ישע׳ ו ב
כי הנה החשך יכסה ארץ ס ב
וערם יכסה בגד יחזק׳ יח ז

Et operuit. וַיְכַס

ויכס את עין כל הארץ שמ׳ י טו
ויכס הענן את ההר כד טו
ויכס הענן את אהל מועד מ לד
ויכס את עין הארץ במדב׳ כב יא
ויכס שק וישב על האפר יונה ג ו

Operiet te. יְכַסֵּךְ

חמס לבנון יכסך חבק׳ ב יז

Operiet te. יְכַסֵּךְ

יכסך אבקם יחזק׳ כו י

Operiat eam. יְכַסֶּנּוּ

בר ולא יכסנו שמו׳ כא לג
הענן יכסנו במדב׳ ט יו

Et operuit eum. וַיְכַסֵּהוּ

ויכסהו הענן ששת ימים שמו׳ כד יו
ויבא עליו את הים ויכסהו
יהוש׳ כד ז

Operiet eam. יְכַסֶּנָּה

היא ענן יכסנה יחזק׳ ל יח

Obtegat eos. יְכַסֵּימוֹ

עמל שפתימו יכסימו תהל׳ קמ י

Obteget. תְּכַסֶּה

ורמה תכסה עליהם איוב כא כו
ועל כל פשעים תכסה אהבה
משלי י יב
תכסה שנאה במשאון כו כו
ולא תכסה עוד ישע׳ כו כא

Et operuit. וַתְּכַס

ותכס בצעיף בראש׳ לח יד
ותעל הצפרדע ותכס שמו׳ ח ב
והעל השלו ותכס יו יג
ותכס עליהם הארץ במדב׳ יו לג
מראשתיו ותכס בבגד ש״א יט יג
ותכס על עדת אבירם תהל׳ קו יז

Et obtexit me. וַתְּכַסֵּנִי

ותכסני פלצות תהל׳ נה ו

Et operuit nos. וַתְּכַסֵּנוּ

ותכסנו כלמתנו ירמ׳ ג כה

Operiet te. תְּכַסְּךָ

תכסך בושה עובד׳ א י

Operiet te. תְּכַסֶּךָּ

ושפעת מים תכסך איוב כב יא
ולח לד

Operiet te. תְּכַסֵּךְ

שפעת גמלים תכסך ישע׳ ס ו

Et operuit eum. וַתְּכַסֵּהוּ

ותכסהו בשמיכה שופט׳ ד יח
ותשקהו ותכסהו ד יט

Operiunt. יְכַסּוּ

כמים יכסו על ים חבק׳ ב יד

Et operuerunt. וַיְכַסּוּ

ויכסו את ערות אביהם בראש׳ ט כג
ויכסו את הרכב שמ׳ יד כח
ויכסו הכרבים על הארון ד״ה ב ה ח
ויכסו מים צריהם תהל׳ קו יא

Et texerunt eum. וַיְכַסֻּהוּ

ויכסהו בבגדים מ״א א א

Operuerunt eos. יְכַסְיֻמוּ

תהמת יכסימו שמ׳ טו ה

Pyh. Operiebantur. כֻּסּוּ

כסו הרים צלה תהל׳ פ יא
כסו פניו חרלים משלי כד לא

Operti. מְכֻסִּים

והזקנים מכסים בשקים ד״ה א כא טז

Tectae. מְכֻסּוֹת

והחלנות מכסות יחזק׳ מא טז

Obtegitur. יְכֻסֶּה

ובחשך שמו יכסה קהל׳ ו ד

Et operti sunt. וַיְכֻסּוּ

ויכסו כל ההרים הגבהים
בראש׳ ז יט
גברו המים ויכסו ההרים ז כ

Hiph. Opertus erat. מִתְכַּסֶּה

והוא מתכסה בשלמה מ״א יא כט
מתכסים

מִתְכַּסִּים *Operti.*

מתכסים בשקים מ"ב יט ב
הכהנים מתכסים בשקים ישע' לז ב

וַיִּתְכַּס *Et texit se*

ויתכס בשק ויבא בית יי' מ"ב יט א
ויתכס בשק ישע' לז א

וַתִּתְכָּס *Et operuit se.*

ותקח הצעיף ותתכס בראש' כד סה

יִתְכַּסּוּ *Operient se.*

ולא יתכסו במעשיהם ישע' נט ו

וְיִתְכַּסּוּ *Et operient se.*

ויתכסו שקים יונה ג ח

* **כְּסוּי** *Tegmen.*

s דעקקע.

כסוי עור תחש במד' ד ו וד יד

* **כְּסוּת**

Tegumentum, Operimentum.

s דעקקע, בעדעקקונג, היללע, אָבער-קלייד, בעקליידונג, פֿערהיללונג.

הנה הוא לך כסות עינים בראש' כ יו
ואין כסות בקרה איוב כד ז
ואין כסות לאבדון כו ו
ואין כסות לאביון לא יט

כְּסוּתְךָ *Tegumenti tui.*

כנפות כסותך דבר' כב יב

כְּסוּתֹה כ' כְּסוּתוֹ ק'

Operimentum ejus.

כי הוא כסותו לבדה שמו' כב כו

כְּסוּתָהּ *Tegumentum ejus.*

שארה כסותה וענתה שמו' כא י

כְּסוּתָם *Operimentum eor.*

ושק אשים כסותם ישע' נ ג

* **כְּסָתוֹת** *Pulvinaria.*

s פּאָלוּמער, קיססען.

הוי למתפרות כסתות יחזק' יג יח

כִּסְּתוֹתֵיכֶנָה *Pulvillos vestros.*

הנני אל כסתותיכנה יחזק' יג כ

* **מִכְסֶה** *Tegmen, Operculum.*

s דעקקע.

ועשית מכסה לאהל שמו' כו יד
ויעש מכסה לאהל לו יט

מִכְסֵה *Operculum.*

ויסר נח את מכסה התבה בראש' ח יג
ואת מכסה עורת
ואת מכסה ערת שמו' לט לד
את מכסה האהל מ יט
אל מכסה עור תחש במדב' ד י

וּמִכְסֵה *Et operiment.*

ומכסה ערת שמו' כו יד
ומכסה ערת תחשים לו יט
ומכסה התחש במדב' ד כה

בְּמִכְסֵה *Tegumento.*

במכסה עור תחש במדב' ד ח
וד יא וד יב

מִכְסֵהוּ *Tegmen ejus.*

את אהלו ואת מכסהו שמו' לה יא
מכסהו ומסך פתח במדב' ג כה
מכסהו ומכסה התחש ד כה

* **וְלִמְכַסֶּה** *Et in tegumentum.*

s בעקליידונג.

ולמכסה עתיק ישע' כג יח

כסח עם מעניני כריתה:

Excidere, succidere.

כְּסוּחִים *Succisae.*

s אבשניידען, וועגשניידען, אבהויען. כְּסוּחָה ניעדערגעהויען, פֿערשטימ-מעלט. (אנד: פֿאָן סוּחָה אויסקעה-ריכט, אונראטה, אונד נעהמען כּ אין בעדייט: וויא).

קוצים כסוחים ישע' לג יב

כְּסוּחָה *Succisa est.*

שרפה באש כסוחה תהל' פ יז

כְּסוּחָה *Succisum.*

נבלתם כסוחה ישע' ה כה

כסל הוא יפרד לארבעה ענינים:

Significata ejus quatuor sunt.

א כל לשון כסילות כסיל וכסלה שפירושו העדר השכל:

I. Stultus, stolidus.

וְיִכְסָלוּ *Et stultescent.*

s פֿערשטאָקקט, דומם, טהאָריכט.

יבערו ויכסלו ירמ' י ח

* **כְּסִיל** *Stultus.*

s טהאָר, נאַרר.

יחד כסיל ובער יאבדו תהל' מט יא
ובן כסיל תוגת אמו משלי י א
ומוציא דבה הוא כסיל י יח
לך מנגד לאיש כסיל יד ז
מהכות כסיל מאה יז י
ואל כסיל באולתו יז יב
מחיר ביד כסיל יז יו
ילד כסיל לתוגה לו יז כא
ועיני כסיל בקצה הארץ יז כד
כעס לאביו בן כסיל יז כה
לא יחפץ כסיל בתבונה יח ב
שפתי כסיל יבאו בריב יח ו
פי כסיל מחתה לו יח ז
מעקש שפתיו והוא כסיל יט א
הות לאביו בן כסיל יט יג
באזני כסיל אל תדבר כג ט
אל תען כסיל כאולתו כו ד
ענה כסיל כאולתו כו ה
שלח דברים ביד כסיל כו ו
ושכר כסיל כו י
כסיל שונה באולתו כו יא
בוטח בלבו הוא כסיל כח כו
כל רוחו יוציא כסיל כט יא
וקול כסיל ברב דברים קהל' ה ב
ולב כסיל לשמאלו י ב
ושפתות כסיל תבלענו י יב

וּכְסִיל *Et stultus.*

וכסיל לא יבין את זאת תהל' צב ז
וכסיל יפרש אולת משלי יג יו
וכסיל מתעבר ובוטח יד יו
וכסיל אדם בוזה אמו טו כ
וכסיל אדם יבלענו כא כ
ממלך זקן וכסיל קהל' ד יג

הַכְּסִיל *Stultus.*

כמקרה הכסיל קהל' ב טו
לחכם עם הכסיל
החכם עם הכסיל ב טז
הכסיל חבק את ידיו ד ה
מה יותר לחכם מן הכסיל ו ח
כן שחק הכסיל ז ו

וְהַכְּסִיל *Et stultus.*

והכסיל בחשך הולך קהל' ב יד

לִכְסִיל *Stulto.*

כשחוק לכסיל משלי י כג
לא נאוה לכסיל יז ז
כן לא נאוה לכסיל כבוד כו א
כן נותן לכסיל כבוד כו ח
תקוה לכסיל ממנו כו יב וכט כ

כְּסִילִים *Stulti.*

ושלות כסילים תאבדם משלי א לב
ותועבת כסילים סור מרע יג יט
ורעה כסילים ירוע יג כ
ואולת כסילים מרמה יד ח
אולת כסילים אולת יד כד
ובקרב כסילים תודע יד לג
ופי כסילים יביע אולת טו ב
ולב כסילים לא כן טו ז
ופי כסילים ירעה אולת טו יד
ומהלמות לגו כסילים יט כט
ושבט לגו כסילים כו ג
ומשל בפי כסילים כו ז וכו ט
ולב כסילים בבית שמחה קהל' ז ד
מאיש שמע שיר כסילים ז ה
כי כעס בחיק כסילים ינוח ז ט

וּכְסִילִים *Et stulti.*

וכסילים מתי תשכילו תהל' צד ח
וכסילים ישנאו דעת משלי א כב
וכסילים מרים קלון ג לה
וכסילים הבינו לב ח ה

הַכְּסִילִים *Stulti.*

מתת הכסילים זבח קהל' ד יז
עמל הכסילים תיגענו י טו

בַּכְּסִילִים *In stultis.*

כי אין חפץ בכסילים קהל' ה ג
מזעקת מושל בכסילים ט יז

כסל

* כֶּסֶל

Stultitia, stoliditas.

s טהארהייט, פערשטאָקקטהייט.

זה דרכם כסל למו תהל' מט יד
ולדעת רשע כסל קהל' ז כה

* לְכִסְלָה *Ad stultitiam.*

s דאָסעלבע.

ואל ישובו לכסלה תהל' פה ט

* כְּסִילוּת

Stultitia, stolid. Fatuitas.

s דאָסעלבע.

אשת כסילות הומיה משלי ט יג

ב מה שפירושו כוכב או גרם שמימיי:

II. Sidus, Orion vel Plejades.

* כְּסִיל *Plejadas.*

s זיעבענגעשטירן, אָריאָן.

עשה עש כסיל וכימה איוב ט ט
או מושכות כסיל תפתח לח לא

וּכְסִיל *Et plejades.*

עשה כימה וכסיל עמו' ה ח

וּכְסִילֵיהֶם *Et sidera eorum.*

כי כוכבי השמים וכסיליהם ישע' יג י

ג מה שפירושו תקוה ותוחלת:

III. Spes, Fiducia, Exspectatio.

* כִּסְלִי *Spem meam.*

s פערטרויען, האָפנונג, צופערזיכט.

אם שמתי זהב כסלי איוב לא כד

בְּכִסְלֶךָ *Fiduciae tuae.*

כי יי' יהיה בכסלך משלי ג כו

כִּסְלוֹ *Spes sua.*

אשר יקוט כסלו איוב ח יד

כִּסְלָם *Spem suam.*

וישימו באלהים כסלם תהל' עח ז

כִּסְלָתֶךָ *Spes tua*

הלא יראתך כסלתך איוב ד ו

כסל כסם כסף

ד מה שהוא שם אבר שנדרש שמשן לכליות:

IV. Ilia.

* כֶּסֶל *Ilia.*

s לענדע.

ויעש פימה עלי כסל איוב טו כז

הַכְּסָלִים *Ilia.*

אשר על הכסלים ויקר' ג ד
וג י וג טו וד ט וז ד

כְּסָלַי *Ilia mea.*

כסלי מלאו נקלה תהל' לח ח

כסם לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א כל מה שפירושו גלוח:

I. Tondere.

כָּסוֹם *Tondendo.*

s פערשניידען, אבשערען.

כסום יכסמו את ראשיהם יחזק' מד כ

יִכְסְמוּ *Tondebunt.*

יכסמו את ראשיהם יחזק' מד כ

ב שם כסמת:

II. Zea: spelta, vicia.

וְכֻסֶּמֶת *Et zea.*

s איינע געטריידעארט: דינקעל אָדער שפעלט.

וכסמת גבלתו ישע' כח כה

וְהַכֻּסֶּמֶת *Et zea.*

והחטה והכסמת לא נכו שמו' ט לב

וְכֻסְּמִים *Et zeam: viciam.*

ודחן וכסמים יחזק' ד ט

כסף לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א כל שפירושו תאוה:

I. Appetere, Expet. Desid.

תִּכְסֹף *Expetes.*

s זיך זעהנען; העפטיג נאך עטוואס
למעשה

בענעהרען, פערלאנגען, ערבלאססען, ערשרעקקען, זיך שאמען (צפני׳ ב א).
למעשה ידיך תכסף   איוב יד טו

יִכְסוֹף *Appetet.*

כאריה יכסוף לטרף   תהל׳ יז יב

נִכְסְפָה

Niph. Desiderio afficitur.

נכספה וגם כלתה נפשי   תהל׳ פד ג

נִכְסַפְתָּה *Desiderio tenebaris.*

נכספתה לבית אביך   בראש׳ לא ל

נִכְסָף *Desiderata.*

הגוי לא נכסף   צפני׳ ב א

נִכְסֹף *Desiderando.*

כי נכסף נכספתה   בראש׳ לא ל

ב סס כסף:

II. Argentu: Pecunia argenteu: argenteus numus.

*כֶּסֶף . כָּסֶף

Argentum: Argenteus numus.

s זילבער, געלד פארציגל: אונגע-פראגטעס. פלור: געלדשטיקקע,

ילי בית ומקנת כסף   בראש׳ יז יב
ויז כז
נתתי אלף כסף לאחיך   כ יו
נתתי כסף השדה   כג יג
ארבע מאת שקל כסף   כג טו
שקל כסף   כג יו
ויוצא העבד כלי כסף   כד נג
לישמעאלים בעשרים כסף   לז כח
ומשנה כסף לקחו בידם   מג טו
והנה כסף איש   מג כא
ושים כסף איש   מד א
ואת כסף שברו   מד ב
הן כסף אשר מצאנו
כסף או זהב   מד ח
שלש מאות כסף   מה כב
כי אפס כסף   מז טו
אם אפס כסף   מז יו
כלי כסף וכלי זהב   שמו׳ ג כב
ויב לה
כלי כסף וכלי זהב   יא ב
עבד איש מקנת כסף   יב מד

אלהי כסף ואלהי זהב   כ כג
ויצאו חנם אין כסף   כא יא
כסף שלשים שקלים   כא לב
כסף ישיב לבעליו   כא לד
כסף או כלים לשמר   כב ו
כסף ישקל כמהר   כב יו
אם כסף תלוה   כב כד
וארבעים אדני כסף   כו יט ולו כד
וארבעים אדניהם כסף   כו כא ולו כו
ואדניהם כסף   כו כה ולו ל
על ארבעה אדני כסף   כו לב
וחשקיהם כסף   כז י וכז יא
מחשקים כסף   כז יז
ווידהם כסף   כז יז
ולקחת את כסף הכפרים   ל יז
כל מרים תרומת כסף   לה כד
ארבעה אדני כסף   לו לו
ווי העמודים וחשקיהם כסף   לח י
ולח יא
ווי העמדים וחשוקיהם כסף   לח יב
וחשוקיהם כסף   לח יז
וצפוי ראשיהם כסף   לח יז
והם מחשקים כסף   לח יז
וויהם כסף   לח יט
וחשקיהם כסף   לח יט
בערכך כסף שקלים   ויקר׳ ה טו
והיה כסף ממכרו   כה נ
חמשים שקל כסף   כז ג
חמשה שקלים כסף
שלשת שקלים כסף   כז ו
חמשית כסף ערכך עליו   כז טו וכז יט
בחמשים שקל כסף   כז יו
את כסף הפדיום   במדב׳ ג מט
את כסף הפדים   ג נא
קערת כסף
מזרק אחד כסף   ז יג
וז יט וז כה וז לא וז לז ח מג
וז מט וז נה ח סא וז סז וז עג
וז עט
קערת כסף
מזרקי כסף   ז פד
הקערה האחת כסף
כל כסף הכלים   ז סה
שתי חצוצרת כסף   י ב
בערכך כסף   יח יו
מלא ביתו כסף וזהב   כב יח וכד יג
לא תחמד כסף וזהב   דבר׳ ז כה
וענשו אתו מאה כסף   כב יט

לאבי הנערה חמשים כסף   כב כט
נשך כסף נשך אכל   כג כ
כסף וזהב אשר עמהם   כט טז
וכל כסף וזהב   יהוש׳ ו יט
ומאתים שקלים כסף   ז כא
בצע כסף לא לקחו   שופט׳ ה יט
ויתנו לו שבעים כסף   ט ד
אלף ומאה כסף   יו ה
מאתים כסף   יז ד
עשרת כסף לימים   יז י
לאגורת כסף וככר לחם   ש״א ב לו
רבע שקל כסף   ט ח
ובידו היו כלי כסף   ש״ב ח י
עשרה כסף וחגרה   יח יא
שקל על כפי אלף כסף   יח יב
אין לנו כסף וזהב   כא ד
אין כסף לא נחשב   מ״א י כא
כלי כסף וכלי זהב   י כה
בשש מאות כסף   י כט
כסף וזהב וכלים   טו טו
שחד כסף וזהב   טו יט
בככרים כסף   יו כד
או ככר כסף תשקול   כ לט
כסף מחיר זה   כא ב
תנה נא להם ככר כסף   מ״ב ה כב
ויצר ככרים כסף   ה כג
בשמנים כסף   ו כה
בחמשה כסף   ז כה
וישאו משם כסף וזהב   ז ח
כל כסף הקדשים
כסף עובר איש כסף
נפשות ערכו כל כסף   יב ה
אל תקחו כסף   יב ח
לבלתי קחת כסף   יב ט
ספות כסף   יב יד
וכלי כסף מן הכסף   יב יד
כסף אשם   יב יז
אלף ככר כסף   טו יט
כסף לאיש אחד   טו כ
שלש מאות ככר כסף   יח יד
מאה ככר כסף   כג לג
ואשר כסף כסף   כה טו
אלף ככר כסף   ד״ה א יט ו
ושבעת אלפים ככר כסף   כט ד
מרכבה בשש מאות כסף   ד״ה ב א יז
אין כסף נחשב בימי שלמה   ט כ
כלי כסף וכלי זהב   ט כד
כסף וזהב וכלים   טו יח
*   ויצא

ויצא אסא כסף וזהב יז ב
שלחתי לך כסף וזהב יז ג
וקבצו מכל ישראל כסף כד ה
ויאספו כסף לרב כד יא
במאה ככר כסף כה ו
מאה ככר כסף כז ה ולו ג
בכלי כסף בזהב עזר' א ו
אגרטלי כסף אלף א ט
כפורי כסף משנים א י
ויתנו כסף לחצבים ג ז
ואשקלה על ידם כסף
וכלי כסף מאה ח כו
לוינו כסף למדת המלך נחמ' ה ד
נשים בהם כסף ודגן ה ט
כסף שקלים ארבעים ה טו
על גלילי כסף אסת' א ו
ועשרת אלפים ככר כסף ג ט
הממלאים בתיהם כסף איוב ג יד
אם יצבר כעפר כסף כז יו
ולא ישקל כסף מחירה כח טו
אם כחה אכלתי בלי כסף לא לט
כסף צרוף בעליל לארץ תהל' יב ז
צרפתנו כצרף כסף סו י
מתרפס ברצי כסף סח לא
עצביהם כסף וזהב קטו ד
עצבי הגוים כסף וזהב קלה טו
כי טוב סחרה מסחר כסף משלי ג יד
קחו מוסרי ואל כסף ח י
כסף נבחר לשון צדיק י כ
כסף סיגים מצפה על חרש כו כג
כנסתי לי גם כסף וזהב קהל' ב ח
אהב כסף לא ישבע כסף ה ט
עמודיו עשה כסף שיר ג י
נבנה עליה טירת כסף ח ט
יביא בפריו אלף כסף ח יא
ותמלא ארצו כסף ישע' ב ז
אלף גפן באלף כסף ז כג
אשר כסף לא יחשבו יג יז
ורתקות כסף צורף מ יט
ואשר אין לו כסף נה א
ולכו שברו בלוא כסף נה א
למה תשקלו כסף נה ב
ותחת הברזל אביא כסף ס יז
כסף נמאס קראו להם ירמ' ו ל
כסף מרקע י ט
ואשר כסף כסף נב יט
כור סגים כסף היו יחזק' כב יח
קבצת כסף ונחשת כב כ

כסף

כתתוך כסף בתוך כור כב כב
לשאת כסף וזהב לח יג
כסף וזהב בשבי יבא דני' יא ח
בחמשה עשר כסף הוש' ג ב
בזו כסף נחו' ב י
כל נטילי כסף צפנ' א יא
ולקחת כסף וזהב זכר' ו יא
ותצבר כסף כעפר ט ג
את שכרי שלשים כסף יא יב
מצרף ומטהר כסף מלא' ג ג

וָכֶסֶף *Et argentum.*

צאן ובקר וכסף וזהב בראש' כד לה
וכסף משנה מג יב
וכסף אחר הורדנו מג כב
וכסף פקודי העדה שמו' לח כה
וכסף וזהב ירבה לך דבר' ח יג
וכסף וזהב לא ירבה לו יז יז
וכסף חמאות מ״ב יב יז
וכסף אלף אלפים ככרים ד״ה א כב יד
וכסף לשלחנות הכסף כח יו
וכסף ככרים עשרת אלפים כט ז
מנחה וכסף משא ד״ה ב יז יא
וכסף מנים חמשת אלפים עז' ב סט
וכסף מנים אלפים נחמ' ז עא וח עב
וכסף תועפות לך איוב כב כה
וכסף נקי יחלק כז יז
וכסף בקנה ישקלו ישע' מו ו
וכסף הרביתי לה הוש' ב י

וָכֶסֶף *Et argentum.*

זהב וכסף ונחשת שמו' כה ג ולה ה
נשאת זהב וכסף מ״א י כב
וכל כלי זהב וכסף ד״ה א יח י
מביאים זהב וכסף ד״ה ב ט יד
נשאות זהב וכסף ט כא
מטות זהב וכסף אסת' א ו
ותעדי זהב וכסף יחזק' יו יג
ותעש זהב וכסף כח ד
זהב וכסף חבק' ב יט
זהב וכסף ובגדים זכר' יד יד

וָכֶסֶף *Et argentum.*

יש לי סגלה זהב וכסף ד״ה א כט ג
וכלי זהב וכסף ד״ה ב כד יד
מאלפי זהב וכסף תהל' קיט עב

הַכֶּסֶף *Argentum.*

את הכסף אשר דבר בראש' כג יז

כסף

ואת הכסף המושב מג יב
על דבר הכסף השב מג יח
ואת גביעי גביע הכסף מד ב
וילקט יוסף את כל הכסף
את הכסף ביתה פרעה מז יד
ויתם הכסף מז טו
כי אם תם הכסף מז יח
ויהי מאת ככר הכסף שמו' לח כז
וחשב לו הכהן את הכסף ויקר' כז יח
ונתת הכסף לאהרן במדב' ג מח
וצרת הכסף בידך דבר' יד כה
ונתת הכסף בכל אשר תאוה יד כו
רק הכסף והזהב יהוש' ו כד
ואת הכסף ואת האדרת ז כד
ויעלו הכסף בידם שופט' יז יח
אלף ומאה הכסף
הנה הכסף אתי יז ב
אלף ומאה הכסף
הקדשתי את הכסף יז ג
וישב את הכסף לאמו יז ד
עם הכסף והזהב ש״ב ח יא
את הכסף ואת הזהב מ״א ז נא
את הכסף בירושלם י כז
את כל הכסף והזהב טו יח
העת לקחת את הכסף מ״ב ה כו
את כל הכסף המובא יב י
כי רב הכסף
וימנו את הכסף יב יא
את הכסף המתכן יב יב
הכסף המובא בית יי יב יד
אשר יתנו את הכסף יב יז
את הכסף על ישראל טו כ
ויקח אחז את הכסף יז ח
ויתן חזקיה את כל הכסף יח טו
את הכסף ואת הזהב כ יג
ויתם את הכסף המובא כב ד
הכסף הנתן על ידם כב ז
את הכסף הנמצא בית יי כב ט
לתת את הכסף]
נגש את הכסף כג לה
עם הכסף והזהב ד״ה א יח יא
לכל כלי הכסף במשקל כח יד
ולמנרות הכסף במשקל כח טו
ולכפורי הכסף במשקל כח יז
את הכסף ואת הזהב ד״ה ב א טו
ה א
את הכסף בירושלם ט כז
וכראותם כי רב הכסף כד יא

את שאר הכסף כד יד
את הכסף המובא לד ט ולד יד
את הכסף הנמצא בית יי' לד יז
ואשקלה להם את הכסף עזר' ח כה
משקל הכסף והזהב ח ל
נשקל הכסף והזהב ח לג
ומאת הכסף והדגן נחמ' ה יא
הכסף נתון לך אסת' ג יא
ואת פרשת הכסף ד ז
צרור הכסף לקח בידו משלי ז כ
לא ירתק חבל הכסף קהל' יב ו
את הכסף ואת הזהב ישע' לט ב
ואשקלה לו את הכסף ירמ' לב ט
ואשקל הכסף לב י
לי הכסף ולי הזהב חגי ב ח
ואקחה שלשים הכסף זכר' יא יג
וצרפתים כצרף את הכסף יג ט

Argentum. **הַכֶּסֶף**

לקח את הכסף במדב' ג נ
אך את הזהב ואת הכסף לא כב
לשלחנות הכסף ד"ה א כח יז
בצל החכמה בצל הכסף קהל' ז יב
עם נקדות הכסף שיר א יא
ועשרה הכסף ירמ' לב ט

Et argentum. **וְהַכֶּסֶף**

והכסף תחתיה יהוש' ז כב
ולקח את כל הזהב והכסף
מ"ב יד יד
והכסף והזהב נתן כג לה
והכסף לכסף ד"ה א כט ב
וכל הזהב והכסף ד"ה ב כה כד
והכסף והזהב נדבה עזר' ח כח
והכסף יענה את הכל קהל' י יט
במכמני הזהב והכסף דני' יא מג

Pro argento. **בְּכֶסֶף**

בכסף מלא יתננה לי בראש' כג ט
בכסף ובזהב ובנחשת יהוש' כב ח
בכסף שקלים חמשים ש"ב כד כד
תנה לי את כרמך בכסף מ"א כא ו
אשר מאן לתת לך בכסף כא טו
בכסף מלא תנהו לי ד"ה א כא כב
קנה אקנה בכסף מלא כא כד
בכסף ובזהב וברכוש עזר' א ד
ויוציאם בכסף וזהב תהל' קה לז
ולא בכסף תגאלו ישע' נב ג
בכסף ובזהב ייפהו ירמ' י ד
מימינו בכסף שתינו איכ' ה ד
בכסף ברזל יחזק' כז יב
ונביאיה בכסף יקסמו מיכ' ג יא

Pro argento. **בְּכָסֶף**

צרפתיך ולא בכסף ישע' מח י

Et pro argento. **וּבְכֶסֶף**

בזהב ובכסף ובאבן יקרה דני' יא לח

Pro argento. **בַּכֶּסֶף**

במקנה בכסף ובזהב בראש' יג ב
בכסף ואכלתם
בכסף ושתיתם דבר' ב ו
אכל בכסף תשבירני
ומים בכסף תתן לי ב כח
כנפי יונה נחפה בכסף תהל' סח יד
לא קנית לי בכסף ישע' מג כד
קנה לך השדה בכסף ירמ' לב כה
שדות בכסף יקנו לב מד
על מכרם בכסף צדיק עמו' ב ו
לקנות בכסף דלים ח ו

Pro argento. **בַּכָּסֶף**

ונתת בכסף דבר' יד כה
לא תמכרנה בכסף כא יד

Et pro argento. **וּבְכָסֶף**

בזהב ובכסף שמו' לא ד ולה לב
לעשות בזהב ובכסף ד"ה ב ב ו
וב יג

Sicut argentum. **כַּכָּסֶף**

אם תבקשנה ככסף משלי ב ד

Et sicut argent. **וְכַכָּסֶף**

כזהב וככסף מלא' ג ג

Argento, ad argentum. **לְכֶסֶף**

לכסף ולזהב ולמגדנות ד"ה ב כא ג
לכסף ולזהב ולאבן לב כז

Argento. **לַכֶּסֶף**

לזהב לכסף ולנחשת ד"ה א כב יו
והכסף לכסף כט ב
ולכסף לכסף כט ה
כי יש לכסף מוצא איוב כח א
מצרף לכסף משלי יז ג וכז כא

Et argentum. **וְלַכֶּסֶף**

ולכסף לכסף ד"ה א כט ה
כל כלים לזהב ולכסף עזר' א יא

De pecunia vel argento. **מִכֶּסֶף**

מכסף מקנתו ויקר' כה נא
ותבואתי מכסף נבחר משלי ח יט
מכסף ומזהב חן טוב כב א

Prae argento. **מִכָּסֶף**

נבחר מכסף משלי יו יז
הנו סיגים מכסף כה ד

'Argentum meum. **כַּסְפִּי**

הושב כספי בראש' מב כח
כספי וזהבי לקחתם יואל ד ה

Et pro argento meo. **וּלְכַסְפִּי**

ולכספי ולזהבי מ"א כ ז

Et de argento meo. **וּמִכַּסְפִּי**

מזהבי ומכספי לך יחזק' יו יז

Argentum nostrum. **כַּסְפֵּנוּ**

גם אכול את כספנו בראש' לא טו
כספנו במשקלו מג כא
מי שם כספנו מג כב

Argentum tuum. **כַּסְפְּךָ**

את כספך לא תתן ויקר' כה לז
כספך וזהבך לי הוא מ"א כ ג
כספך וזהבך ונשיך כ ה

Idem. **כַּסְפֶּךָ** s

כספך היה לסגים ישע' א כב

Argentum tuum. **כַּסְפֵּךְ**

יליד ביתך ומקנת כספך בראש' יז יג
צפוי פסילי כספך ישע' ל כב

Pecunia vestra. **כַּסְפְּכֶם**

כספכם בא אלי בראש' מג כג

Pecunia sua vel ejus. **כַּסְפּוֹ**

ואת כל מקנת כספו בראש' יז כג
וירא את כספו מב כז
צרור כספו בשקו מב לה
לא יקם כי כספו הוא שמו' כא כא
וחצו את כספו כא לה
כי יקנה נפש קנין כספו ויקר' כב יא
כספו לא נתן בנשך תהל' טו ה
אלילי כספו ישע' ב כ ולא ז
כספם

Argentum suum. כַּסְפָּם

כספם וזהבם אתם ישע' ס ט
כספם בחוצות
כספם וזהבם יחזק' ז יט
כספם וזהבם עשו להם הוש' ח ד
גם כספם גם זהבם צפנ' א יח

Ad argentum ipsor. לְכַסְפָּם

מחמד לכספם הוש' ט ו

Ex argento suo. מִכַּסְפָּם

מכספם בתבונם עצבים הוש' יג ב

Pecuniam eor. כַּסְפֵּיהֶם

ולהשיב כספיהם בראש' מב כה
צררות כספיהם מב לה

כסת עס כסתות:

Pulvilli.

Pulvillos. * כְּסָתוֹת

s (פאָן כֶּסֶת) קיססען, פאָלזטער.

הוי למתפרות כסתות יחזק' יג יח

Pulvillos vestros. כִּסְּתוֹתֵיכֶנָה

הנני אל כסתותיכנה יחזק' יג כ

כעס כל עס כעס נסמ"ך לו נסי"ן:

Indignari: Irritare, Ad iram vel indignat provocare.

Et indignabitur. וְכָעַס

s אונמוטהיג, בעוועגט, אויפגערעגט, פערדריעסליך זיין, מאַבען, אויפברויזען, צירנען, זיך אַרגערן; צום צאָרנע רייצען, קראַנקען; אונמוטהיג, פערדרוסס, אַרגערמאַכען, ערצירנען, אַרגערן.

וכעס הרבה קהל' ה יז

Et indignatur. וְכָעָס

רשע יראה וכעס תהל' קיב י

Indignando. לִכְעוֹס

ברוחך לכעוס קהל' ז ט

Indignor. אֶכְעַס

ושקטתי ולא אכעס עוד יחזק' יו מב

Et indignatus fuit. וַיִּכְעַס

ויכעס אסא אל הראה . ד"ה ב יו י
ויחר לו ויכעס הרבה נחמ' ג לג

Pih. Et irritabat eam. וְכִעֲסַתָּה

וכעסתה צרתה גם כעס ש"א א ו

כִּעֲסוּנִי

Ad iram Provocarunt me.

כעסוני בהבליהם דבר' לב כא

Hiph. Irritavit. הִכְעִיס

אשר הכעיס את יי' מ"א טו ל
הכעיס אפרים הוש' יב טו

Irritavit eum. הִכְעִיסוֹ

אשר הכעיסו מנשה מ"ב כג כו

Irritasti. הִכְעַסְתָּ

אשר הכעסת ותחטא מ"א כא כב

וְהִכְעַסְתִּי

Et ad indig. provocabo.

והכעסתי לב עמים רבים יחזק' לב ט

Irritaverunt. הִכְעִיסוּ

כי הכעיסו לנגד הבונים נחמ' ג לו

Irritaverunt me. הִכְעִסוּנִי

מדוע הכעסוני ירמ' ח יט

מַכְעִיסִים . מַכְעִסִים

Ad iram provocantes.

מכעיסים את יי' מ"א יד טו
ויהיו מכעסים אתי מ"ב כא טו
האתי הם מכעיסים ירמ' ז יט

Ad iram provocant. מַכְעִסִים

אך מכעסים אתי ירמ' לב ל

הַמַּכְעִסִים

Qui ad iram provocant.

העם המכעסים אתי ישע' סה ג

Ad irritandum. לְהַכְעִיס

להכעיס את יי' אלהי ישראל
מ"א יו יג ויו כו ויו לג
דברים רעים להכעיס את יי' מ"ב יז יא
בעיני יי' להכעיס כא ו
להכעיס הסיר יאשיהו כג יט

Irritandum me. הַכְעִיסֵנִי

למען הכעיסני ד"ה ב לד כה

למען הכעיסני ירמ' ז יח ולב כט
למען הכעסוני כ' הכעיסני ק כה ז

Idem. הַכְעִסֵנִי

למען הכעסני מ"ב כב יז

Ad irritand. me. לְהַכְעִיסֵנִי

ומסכות להכעיסני מ"א יד ט
להכעיסני בחטאתם יו ב
אשר עשו להכעיסני ירמ' לב לב
להכעיסני ללכת לקטר מד ג
להכעיסני במעשי ידיכם מד ח
וישבו להכעיסני יחזק' ח יז

Idem. לְהַכְעִסֵנִי

עשו להם להכעסני ירמ' יא יז
תזנתך להכעסני יחזק' יו כו

Ad irritandum eum. לְהַכְעִיסוֹ

בעיני יי' אלהיך להכעיסו דבר' ד כה
בעיני יי' להכעיסו ט יח
להכעיסו במעשה ידיכם לא כט
להכעיסו במעשה ידיו מ"א יו ז
בעיני יי' להכעיסו מ"ב יז יז
הרע בעיני יי' להכעיסו ד"ה ב לג ו

Irritabo eos. אַכְעִיסֵם

בגוי נבל אכעיסם דבר' לב כא

Et irritavit. וַיַּכְעֵס

ויכעס את יי' אלהי ישראל
מ"א כב נד
ויכעס את יי' אלהי אבתיו
ד"ה ב כח כה

Irritabat eam. תַּכְעִסֶנָּה

בבית יי' כן תכעיסנה ש"א א ז

Ad iram provocabitis. תַּכְעִיסוּ

ולא תכעיסו אותי ירמ' כה ו

וַיַּכְעִסוּ . וַיַּכְעִיסוּ

Et provocarunt.

ויכעסו את יי' שופט' ב יב
ויכעיסו בטמלליהם תהל' קו כט

Provocarunt eum. יַכְעִיסֻהוּ

בתועבת יכעיסהו דבר' לב יו

Et irritarunt eum. וַיַּכְעִיסוּהוּ

ויכעיסוהו בבמותם תהל' עח נח

לולי

* כַּעַם *Indignatio.*

s פערדרוסס, אונמוטה, בעקימערניס, גראם, ארגער, אויפרעגונג, אויפרייצונג, צארן.

לולי כעס אויב דבר' לב כז
וכעסתה צרתה גם כעס ש"א א ו
כעס לאביו בן כסיל משלי יז כה
טוב כעס משחוק קהל' ז ג
כי כעס בחיק כסילים ז ט
והסר כעס מלבך יא י
ויתנו שם כעס קרבנם יחזק' כ כח

כַּעַס *Indignatio.*

כי ברב חכמה רב כעס קהל' א יח

וְכַעַס *Et indignatio.*

וכעס אויל כבד משניהם משלי כז ג

וָכַעַס *Et indignat.*

עמל וכעס תביט תהל' י יד
וכעס עניני קהל' ב כג

וָכָעַס *Et indignat.*

מאשת מדינים וכעס משלי כא יט

הַכַּעַס *Indignatio.*

אל הכעס אשר הכעסת מ"א כא כב

בְּכַעַס *Indignatione.*

עששה בכעס עיני תהל' לא י

מִכַּעַס *Prae indignat.*

מכעס בניו ובנתיו דבר' לב יט
עששה מכעס עיני תהל' ו ח

וְכַעְסִי *Indignat. mea.*

כי מרב שיחי וכעסי ש"א א טז

כַּעַסְךָ *Indignat. tua.*

והסר כעסך עמנו תהל' פה ה

כַּעְסוֹ *Indignat. ejus.*

אויל ביום יודע כעסו משלי יב טז

בְּכַעְסוֹ *Indignat. sua.*

בכעסו אשר הכעים מ"א טו ל

הַכְּעָסִים *Irritamenta.*

על כל הכעסים מ"ב כג כו

* כַּעַשׂ *Indignatio.*

s דאסועלבע.

כי לאויל יהרג כעש איוב ה ב

מִכַּעַשׂ *Prae indignat.*

ותכה מכעש עיני איוב יז ז

כַּעְשִׂי *Indignatio mea.*

לו שקול ישקל כעשי איוב ו ב

כַּעַשְׂךָ *Indignat. tua.*

ותרב כעשך עמדי איוב י יז

כפף לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א כל לשון כפיפה וכל הנגזר ממנו:

I. Curvare, Incurvare ri.

כָּפַף *Curvavit.*

s קרימטען, בייגען, ניעדערבייגען, פארטיציפ: כְּפוּפִים דיא געביינגטען; זיך ביינגען, דעמיטהיגען.

כפף נפשי תהל' נז ז

כְּפוּפִים *Incurvatos.*

יי' זקף כפופים תהל' קמו ח

הַכְּפוּפִים *Incurvatos.*

וזוקף לכל הכפופים תהל' קמה יד

הֲלָכֹף *Num incurvare.*

הלכף כאגמן ראשו ישע' נח ה

אִכַּף *Niph. Incurvabo me.*

אכף לאלהי מרום מיכ' ו ו

ב כל שם כף וכפים ועמו מה שפירושו נעיף:

Curvatura, Curvum: Vola manus, aut pedis, Planta, Manus, Acerra: Acetabulum Spatha, Ramus.

כַּף *Manus etc.*

s (דואל: כַּפַּיִם, פלור: כַּפּוֹת) האהלע האנד, דאנן אללגעם: האנד; טאטצע, פארדערפוס דער טהיערע. מיט רֶגֶל פוסזאהלע. פפאננע, שאלע,

(כַּף הַקֶּלַע פפאננע דער שליידער, כַּף הַיָּרֵךְ היפטפפאננע). גריפף, האנדגריפף (ש"ה ה ה). כַּפּוֹת תְּמָרִים פאלמענצווייגע.

ותקע כף ירך בראש' לב כו
אשר על כף הירך לב לג
את הכוס על כף פרעה מ יא וס כא
על כף הכהן חשמאלית
ויקר' יד טו ויד כו
אשר על כף הכהן יד יח ויד כט
כף אחת עשרה זהב במדב' ז יד וז כ
וז כו וז לב וז לח וז מד
וז נ וז נו וז סב וז סח
וז עד וז פ
עד מדרך כף רגל דבר' ב ה
אשר תדרך כף רגלכם בו יא כד
לא נסתה כף רגלה כח נו
אשר תדרך כף רגלכם יהוש' א ג
בתוך כף הקלע ש"א כה כט
כי אם מלא כף קמח מ"א יז יב
ראש עשה כף רמיה משלי י ד
טוב מלא כף נחת קהל' ד ו
והך כף אל כף יחזק' כא יט
תקעו כף עליך נחו' ג יט

כַּף *Manus.*

ויכו כף ויאמרו יחי המלך מ"ב יא יב
כל העמים תקעו כף תהל' מז ב
חסר לב תקע כף משלי יז יח
אל תהי בתקעי כף כב כו
ימחאו כף ישע' נה יב
והך כף אל כף יחזק' כא יט

וְכַף *Et manus.*

וכף ישימו לפיהם איוב כט ט
וכף רגליהם יחזק' א ז

הַכַּף *Acerra.*

הכף בשקל הקדש במדב' ז פו

הֲכַף *An manus.*

הכף זבח וצלמנע עתה בידך
שופט' ח ו וח טו

בְּכַף

In acetabulum manum, etc.

ויגע בכף ירכו בראש' לב כו
בכף ירך יעקב לב לג
ויתננו

ויתגנו בכף מדין שופט' ו יג
ואחרב בכף פעמי מ״ב יט כד
כי באת בכף רעך משלי ו ג
ואחרב בכף פעמי ישע' לז כה
וצניף מלוכה בכף אלהיך סב ג
בכף איביה ירמ' יב ז

Idem. בְּכַף

בכף תתפשו יחזק' כא כט
בתפשם בך בכפך כ׳ בכף ק׳ כט ז

Idem. בַּכָּף

לתפש בכף היא הוחדה יחזק' כא יז

Sicut vola. כְּכַף

הנה עב קטנה ככף איש מ״א יח מד
ככף רגל יחזק' א ז

Planta. לְכַף

היונה מנוח לכף רגלה בראש' ח ט
מנוח לכף רגלך דבר' כח סה

A planta, E manu, etc. מִכַּף

מכף רגלך ועד קדקדך דבר' כח לה
את ישראל מכף מדין שופט' ו יד
וישיענו מכף איבנו ש״א ד ג
את אמתו מכף האיש ש״ב יד יז
מכף רגלו ועד קדקדו יד כה
הצילנו מכף איבנו
מכף פלשתים יט י
מכף כל איביו כב א
מכף מלך ארם מ״ב יז ז
מכף מלכי אשור ד״ה ב ל ו
יצילנו מכף מלך אשור לב יא
מכף איב ואורב עזר' ח לא
מכף רגלו ועד קדקדו איוב ב ז
מכף כל איביו תהל' יח א
מכף מעול וחומץ עא ד
מכף רגל ועד ראש ישע' א ו
ופדתיך מכף עריצים ירמ' טו כא
יגאלך יי׳ מכף איביך מיכ' ד י
להנצל מכף רע חבק' ב ט

Et e manu. וּמִכַּף

ומכף שאול ש״ב כב א
ומכף מלך ישראל מ״ב יז ז
ומכף מלך אשור אצילך ב ו
ומכף מלך אשור ישע' לח ו

Manus mea. כַּפִּי

ושכתי כפי עליך שמו' לג כב

והסרתי את כפי לג כג
וגם אני אכה כפי אל כפי יחזק' כא כב
הכיתי כפי אל בצעך כב יג

In man. meam. בְּכַפִּי

ואשימה נפשי בכפי שופט' יב ג
ואשים נפשי בכפי שמו' א כח כא
ונפשי אשים בכפי איוב יג יד
נפשי בכפי תמיד תהל' קיט קט

Manus tua. כַּפְּךָ

כפך מעלי הרחק איוב יג כא

Manus tuam. כַּפֶּךָ

שים עליו כפך איוב כו מ

Manum tuam. כַּפֶּכָה

ותשת עלי כפכה תהל' קלט ה

Manu tua. בְּכַפְּךָ

הכה בכפך ורקע ברגלך יחזק' ו יא

Manus ejus vel sua. כַּפּוֹ

וימלא כפו ממנה ויקר' ט יז
אשר על כפו השמאלית יד יו ויד כז
על כפו יתן הכהן יד יז
מן השמן אשר על כפו יד כז
שלא מלא כפו קוצר תהל' קכט ז

בְּכַפּוֹ

In manu sua, vel manum suam.

ויהי למטה בכפו שמו' ד ד
וישם את נפשו בכפו ש״א יט ה
שלשה שבטים בכפו ש״ב יח יד
ובא בכפו ונקבה מ״ב יח כא
בעודה בכפו יבלענה ישע' כח ד
ובא בכפו ונקבה לו ו

Manum illius, vel suam. כַּפָּהּ

וקצתה את כפה דבר' כה יב
כפה פרשה לעני משלי לא כ

Manus. כַּפַּיִם

על כפים כסה אור איוב לו לב
נקי כפים תהל' כד ד
על כפים ישאונך צא יב
הן על כפים חקתיך ישע' מט יו
סמקו עליך כפים איכ' ב טו
הרע כפים להיטיב מיכ' ז ג

Idem. כַּפָּיִם

נשא לבבנו אל כפים איכ' ג מא
כל יגיע כפים חגי א יא

Manus. כַּפֵּי

על כפי אהרן ועל כפי בניו שמו' כט כד
על כפי אהרן ועל כפי בניו ויקר' ח כז
ונתן על כפי הנזיר במדב' ו יט

Manus meae. כַּפַּי

בתם לבבי ובנקין כפי בראש' כ ה
ואת יגיע כפי לא מב
אפרש את כפי אל יי׳ שמו' ט כט
שקל על כפי אלף כסף ש״ב יח יב
ואפרשה כפי אל יי׳ אלהי עזר' ט ה
ואשא כפי אל מצותיך תהל' קיט מח
משאת כפי מנחת ערב קמא ב

Manus meae. כַּפַּי

והזכותי בבור כפי איוב ט ל
ארחץ בנקיון כפי תהל' כו ו
בשמך אשא כפי סג ה
וארחץ בנקיון כפי עג יג
שטחתי אליך כפי פח י

In man. meis. בְּכַפָּי

בלא חמס בכפי ד״ה א יב יז

Idem. בְּכַפַּי

על לא חמס בכפי איוב יו יז
אם יש עול בכפי תהל' ז ד

Et in man. meis. וּבְכַפַּי

ובכפי דבק מאום איוב לא ז

Manus nostrae. כַּפֵּינוּ

ונפרש כפינו לאל זר תהל' מד כא

Manus tuae. כַּפֶּיךָ

כי תמאס יגיע כפיך איוב י ג
ופרשת אליו כפיך יא יג
ונמלט בבר כפיך כב ל
יגיע כפיך כי תאכל תהל' קכח ב
תקעת לזר כפיך משלי ו א

Manus tuus. כַּפַּיִךְ

שאי אליו כפיך איכ' ב יט

ובפרשכם

כַּפֵּיכֶם *Manus vestrae.*

ובפרשכם כפיכם ישע' א טו
כי כפיכם נגאלו בדם נט ג

כַּפָּיו *Manus suas.*

ויפרש כפיו אל יי' שמו' ט לג
וכל הולך על כפיו ויקר' יא כז
ויספק את כפיו במדב' כד י
וידהו אל כפיו שופט' יד ט
ויפרש כפיו השמים מ"א ח כב
ופרש כפיו אל הבית הזה ח לח
על כפיו ק' ויגהר עליו מ"ב ד לד
ויפרש כפיו ד"ה ב ו יב
ויפרש כפיו השמימה ו יג
ופרש כפיו אל הבית הזה ו כט
בפעל כפיו נוקש רשע תהל' ט יז
ובתבונות כפיו ינחם עח עב
כפיו מדוד תעברנה פא ז
נער כפיו מתמך בשחד ישע' לג טו

וְכַפָּיו *Et manus ejus.*

וכפיו פרשות השמים מ"א ח נד
וכפיו על כפיו מ"ב ד לד

כַּפֶּיהָ *Manus ejus, vel suae.*

ונתן על כפיה במדב' ה יח
ותעש בחפץ כפיה משלי לא יג
מפרי כפיה נטעה כרם לא יו
תתיפח תפרש כפיה ירמ' ד לא

וְכַפֶּיהָ *Et manus ejus.*

וכפיה תמכו פלך משלי לא יט

כַּפֵּיהֶם *Manibus eorum.*

אתם מעל כפיהם ויקר' ח כח

בְּכַפֵּיהֶם *In manib. ipsorum.*

ופעל חמס בכפיהם ישע' נט ו
ומן החמס אשר בכפיהם יונה ג ח

כַּפֵּימוֹ *Manibus suis.*

ישפק עלימו כפימו איוב כז כג

* כַּפֹּת *Spathae.*

כפת תמרים ויקר' כג מ

כַּפּוֹת

Cochlearia: Acerrae, Plantae, Volae.

כפות זהב שתים עשרה במד' ז פד

כפות זהב ז פו
כפות רגלי הכהנים יהוש' ג יג
נתקו כפות רגלי הכהנים ד יח
ושתי כפות ידיו ש"א ה ד
תחת כפות רגלי מ"א ה יז
והשתחוו על כפות רגליך ישע' ס יד
מקום כפות רגלי יחזק' מג ז
תחת כפות רגליכם מלא' ג כא

וְכַפּוֹת *Et volae: acerrae.*

והרגלים וכפות הידים מ"ב ט לה
וכפות וכלי זהב ד"ה ב כד יד
על ברכי וכפות ידי דני' י י

הַכַּפֹּת . הַכַּפּוֹת *Acerrae.*

ואת הכפת ואת המנקית במד' ד ז
זהב הכפות ז פו
המזמרות ואת הכפות מ"ב כה יד
ואת המזרקת ואת הכפות ירמ' נב יח
ואת המנרות ואת הכפות נב יט

וְהַכַּפּוֹת *Et acerrae.*

והכפות והמחתות מ"א ז נ
והכפות והמחתות ד"ה ב ד כב

כַּפֹּתָיו *Acerras ejus.*

את קערתיו ואת כפתיו שמו' לז יו

וְכַפֹּתָיו *Et acerras ejus.*

קערתיו וכפתיו שמו' כה כט

* כִּפָּה *Ramus.*

s צווייג, פאלמצווייג.

כפה ואגמון יום אחד ישע' ט יג
כפה ואגמון יט טו

וְכִפָּתוֹ s *Et ramus ejus.*

וכפתו לא רעננה איוב טו לב

* וְאַכְפִּי *Et manus mea.*

s = כַּפִּי האנד. נאך אנד: פֿאן אֲכַף לאַסט, דרוקק.

ואכפי עליך לא יכבד איוב לג ז

כפה ופירושו סכוך והנחה:

Supprimere, sedare.

יִכְפֶּה *Sedabit.*

s בעזאַנפֿטיגען, בעצאֶהמען, פֿער-

לאַשען.

מתן בסתר יכפה אף משלי כא יד

כפל כל כפל וכפול ומכפלה:

Duplicare

וְכָפַלְתָּ *Et duplicabis.*

s צוזאממענפֿאַלטען, צוזאממענלעגען, דאָפפעלט לעגען. פארטיצ: כָּפוּל דאָפפעלט; זיך פֿערדאָפפעלן.

וכפלת את היריעה שמו' כו ט

כָּפוּל *Duplicatum.*

רבוע יהיה כפול שמו' כח יו
רבוע היה כפול
וזרת רחבו כפול לט ט

וְתִכָּפֵל *Niph. Et duplicetur.*

ותכפל חרב יחזק' כא יט

* בְּכֶפֶל *Cum duplo.*

s דאָפפעלטעס.

בכפל רסנו מי יבוא איוב מא ח

* כְּפָלַיִם *Duplicia.*

s דואל: דאס דאָפפעלטע.

כי כפלים לתושיה איוב יא ו
כפלים בכל חטאתיה ישע' מ ב

* הַמַּכְפֵּלָה *Machpela, dupla.*

s נאָמען פראפר: איינער געגענד בייא חברון, וואָ דיא גראַבהאָהלע דער ערצפֿאַטער אונד מיטטער זיך פֿינדעט.

ויתן לי את מערת המכפלה בראש' כג ט
אל מערת שדה המכפלה כג יט
אל מערת המכפלה כה ט
אשר בשדה המכפלה מט ל
במערת שדה המכפלה נ יג

בַּמַּכְפֵּלָה *In fossa dupla.*

אשר במכפלה בראש' כג יז

כפן ופירושו רעבון או אסיפה:

Congregare: Fames.

כָּפְנָה *Congregavit.*

s צוזאממענברינגען, צוזאממענציהען.

אנד: זיך ביינען, קריממען, ווענדען.

כפנה שרשיה עליו יחזק׳ יז ז

וּבְכָפָן *Et fame.*

s הונגער.

בחסר ובכפן גלמוד איוב ל ג

וּלְכָפָן *Et ad famen.*

לשד ולכפן תשחק איו׳ ה כב

כפס ופירושו חתיכה מהקורה:

Frustum tigni, Tignum.

* **וְכָפִים** *Et frustum.*

s שפאן. אנד: באלקען, שפאררען.

וכפים מעץ יעננה חבק׳ ב יא

כפר פתרוניו שבעה:

Significata ejus septem sunt.

א כל שפירושו כסוי הו זפת ועמו מה שפירושו פדיון מה כפרת:

I. Picare, Pice obtegere: Propitiatorium.

וְכָפַרְתָּ *Et picato.*

s (איינענטל: צודעקקען, בעדעקקען) איבערשטרייכען, איבערטינכען, פער-פיכען.

וכפרת אתה מבית בראש׳ ו יד

* **בַּכֹּפֶר** *Cum pice.*

s פעך, אספהאלט.

מבית ומחוץ בכפר בראש׳ ו יד

* **כַּפֹּרֶת** *Propitiatorium.*

s (פאן כֹּפֶר זהגען, דיא זינדע בע-דעקקען) זיהנעדעקקעל. אנד: דעקקעל, דעקקע דער בונדעסלאדע. בֵּית הַכַּפֹּרֶת דאס אללערהייליגזטע, וואו דיא בונדעסלאדע שטאנד.

ועשית כפרת זהב שמו׳ כה יז

ויעש כפרת זהב טהור לז ו

הַכַּפֹּרֶת *Propitiatorium.*

משני קצות הכפרת שמו׳ כה יח

ולז ז

מן הכפרת תעשו כה יט

בכנפיהם על הכפרת

אל הכפרת כה כ

ונתת את הכפרת כה כא

ודברתי אתך מעל הכפרת כה כב

ונתת את הכפרת כו לד

לפני הכפרת ל ו

ואת הכפרת אשר עליו לא ז

ואת הכפרת ואת פרכת לה יב

מן הכפרת עשה את הכרבים לז ח

בכנפיהם על הכפרת

אל הכפרת לז ט

ואת בדיו ואת הכפרת לט לה

ויתן את הכפרת על הארן מ כ

אל פני הכפרת

אראה על הכפרת ויקר׳ יו ב

ענן הקטרת את הכפרת יו יג

הכפרת קדמה

ולפני הכפרת יו יד

והזה אתו על הכפרת

ולפני הכפרת יו טו

מעל הכפרת במדב׳ ז פט

ובית הכפרת ד״ה א כח יא

ב מה שפירושו מחילה או סליחה ועמו מה שפירושו פדיון:

II. Expiare, Placare.

וְכִפֶּר

Pih. Et expiationem faciet.

s איינענטל: בעדעקקען (דיא שולד) דאהער פערגעבען, פערצייהען, פער-געבונג בעווירקען, זיהנען, פערזאהנען; געזיהנט, פערגעבען, ענטזינדיגט ווער-דען. בילדל: אויסגעלאשט, פערלאשט ווערדען; אויסגעזיהנט זיין (פאן דער שולד).

וכפר אהרן שמו׳ ל י

וכפר עלהם הכהן ויקר׳ ד כ

וכפר עליו הכהן ד כו וד לא

וד לה וה ו וה י וה יג

וה יח וה כו

לפני יי׳ וכפר עליה יב ז

וכפר עליה הכהן וטהרה יב ח

וכפר עליו הכהן לפני יי׳ יד יח

וטו טו

וכפר על המטהר יד יט

וכפר עליו הכהן יד כ

וכפר הכהן על המטהר יד לא

וכפר על הבית יד נג

וכפר עליה הכהן טו ל

וכפר בעדו ובעד ביתו יו ו וה יא

וכפר על הקדש יו יו

וכפר בעדו יו יז

לפני יי׳ וכפר עליו יו יח

וכפר בעדו ובעד העם יו כד

וכפר הכהן יו לב

וכפר את מקדש יו לג

וכפר עליו הכהן יט כב

וכפר עליו מאשר חטא במד׳ ו יא

וכפר הכהן טו כה

וכפר הכהן טו כח

וכפר אדמתו עמו דבר׳ לב מג

וְכִפַּרְתָּהוּ *Et expiabis ipsum.*

וחטאת אותו וכפרתהו יחזק׳ מג כ

וְכִפַּרְתֶּם *Et expiabitis.*

וכפרתם את הבית יחזק׳ מה כ

לְכַפֵּר *Ad expiandum.*

לכפר על נפשתיכם שמו׳ ל טו

לכפר על נפשתיכם ל יו

ונרצה לו לכפר עליו ויקר׳ א ד

אל אהל מועד לכפר ו כג

ויקדשהו לכפר עליו ח טו

לעשת לכפר עליכם ח לד

לכפר עליהם לפני יי׳ י יז

לתנופה לכפר עליו יד כא

לכפר עליו לפני יי׳ יד כט

לפני יי׳ לכפר עליו יו י

בבאו לכפר בקדש יו יז

לכפר בקדש יו כז

לכפר על בני ישראל יו לד

לכפר על נפשתיכם יז יא

לכפר על הלוים במדב׳ ח יט

לכפר עליו ונסלח לו טו כח

ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם כח כב

שעיר עזים אחד לכפר כח ל

חטאת לכפר עליכם כט ה

לכפר על נפשתינו לא נ

לכפר על כל ישראל ד״ה ב כט כד

לכפר על ישראל נחמ׳ י לד

לכפר עליהם נאם יי׳ יחזק מה טו

לכפר בעד בית ישראל מה יז

וּלְכַפֵּר *Et ad expiandum.*

ולכפר על בני ישראל במד׳ ח יט

ולכפר על ישראל ד״ה א ו לד

ולכפר עון דני׳ ט כד

מְכַפֵּר *Ab expiando.*

וכלה מכפר ויקר׳ יו כ

בְּכַפְּרִי *In expiare me.*

בכפרי לך לכל יחזק׳ יו סג

בְּכַפְּרָךְ *In expiare te.*

בכפרך עליו שמו׳ כט לו

כַּפְּרָהּ *Expiare eam.*

לא תוכלי כפרה ישע׳ מז יא

כַּפֵּר *Expia.*

כפר לעמך ישראל דבר׳ כא ח

וְכַפֵּר *Et expiationem fac.*

וכפר בעדך ויקר׳ ט ז
וכפר בעדם ט ז
אל העדה וכפר עליהם במד׳ יז יא
וכפר על חטאתינו תהלי׳ עט ט

אֲכַפֵּר *Expiabo.*

ובמה אכפר ש״ב כא ג

אֲכַפְּרָה *Placabo.*

כי אמר אכפרה פניו ברא׳ לב כא
אולי אכפרה שמו׳ לב ל

תְּכַפֵּר *Expiationem facies.*

תכפר על המזבח שמו׳ כט לז
אל תכפר על עונם ירמ׳ יח כג

תְּכַפְּרֵם *Expiabis ea.*

פשעינו אתה תכפרם תהלי׳ סה ד

יְכַפֵּר

Expiabit, expiationem faciet.

יכפר עליו שמו׳ ל י
והכהן יכפר עליו ויקר׳ ה יו
ביום הזה יכפר עליכם יו ל
ואת המזבח יכפר יו לג
ועל כל עם הקהל יכפר יו לג
בנפש יכפר יז יא
יי׳ הטוב יכפר בעד ד״ה ב ל יח
והוא רחום יכפר עון תהלי׳ עח לח

יְכַפֵּר־ *Idem.*

אשר יכפר בו לו יהיה ויקר׳ ז ז
אשר יכפר בו עליו במד׳ ה ח

וַיְכַפֵּר *Et fecit expiationem.*

ויכפר עליהם אהרן במד׳ ח כא
ויכפר על העם יז יב
ויכפר על בני ישראל כה יג

יְכַפְּרוּ *Expiabunt.*

יכפרו ק׳ את המזבח יחזק׳ מג כו

יְכַפְּרֶנָּה *Expiabit eam.*

ואיש חכם יכפרנה משלי יו יד

כֻּפַּר

Pyh. Expiatio facta fuit.

אשר כפר בהם שמו׳ כט לג

וְכֻפַּר *Et abolebitur.*

וכפר בריתכם ישע׳ כח יח

יְכֻפַּר *Expiatio fiet, Expiabitur.*

ולארץ לא יכפר לדם במד׳ לה לג
בחסד ואמת יכפר עון משלי יו ו
אם יכפר העון הזה ישע׳ כב יד
בזאת יכפר עון יעקב כז ט

תְּכֻפָּר *Expiabitur.*

וחטאתך תכפר ישע׳ ו ז

וְנִכַּפֵּר *Hith. Et expiabitur.*

ונכפר להם דבר׳ כא ח

יִתְכַּפֵּר *Expiabitur.*

אם יתכפר עון בית עלי ש״א ג יד

* כֹּפֶר

Expiatio, Expiationis pretium vel mulcta, Redemptio.

s זיהנע, זיהנ- אָדער לאָזעגעלד.

אם כפר יושת עליו שמו׳ כא ל
איש כפר נפשו ליי׳ ל יב
ולא תקחו כפר במדב׳ לה לא
ולה לב
ומיד מי לקחתי כפר ש״א יב ג
מצאתי כפר איוב לג כד
ורב כפר אל יטך לו יח
לא ישא פני כל כפר משלי ו לה
כפר נפש איש עשרו יג ח
כפר לצדיק רשע כא יח
לקחי כפר עמו׳ ה יב

כָּפְרְךָ *Redemption. tuam.*

נתתי כפרך מצרים ישע׳ מג ג

כָּפְרוֹ *Redemturam ejus.*

לא יתן לאלהים כפרו תהלי׳ מט ח

* כִּפֻּרִים *Expiationes.*

s זיהנונג, פערגעבונג. יוֹם הַכִּפֻּרִים
זיהנעטאג, פערזאהנונגסטאג.

כי יום כפרים הוא לכפר ויקר׳ כג כח

הַכִּפֻּרִים *Expiationes.*

ליום על הכפרים שמו׳ כט לו
חטאת הכפרים ל י
את כסף הכפרים ל יו
יום הכפרים הוא ויקר׳ כג כז
ביום הכפרים כה ט
איל הכפרים במדב׳ ה ח
מלבד חטאת הכפרים כט יא

ג עם ספילוטו מגדלים קטנים:

III. Pagus, Vicus.

* כֹּפֶר *Pagus.*

s דאָרף, פלעקקען, נעהאָפט.

ועד כפר הפרזי ש״א ו יח

* וְכֹפֶר *Et pagus.*

s נאך אנד: נאָמען פראָפר:

וכפר העמונה יהוש׳ יח כד

בַּכְּפָרִים *In vias.*

s נאך אנד: דאסזעלבע.

בכפרים בבקעת אונו נחמ׳ ו ב

בַּכְּפָרִים *In vias.*

גלינה בכפרים שיר ז יב

וּבַכְּפָרִים *Et in vias.*

בשדה בערים ובכפרים ד״ה א כז כה

ד עם סעניגו כף:

IV. Crater, Pelvis.

* וּכְפוֹר *Et pelvim.*

s שאלע, בעקקען, בעכער.

לכפור וכפור ב״פ ד״ה א כח יז

לִכְפוֹר *In pelvim.*

במשקל לכפור ב״פ ד״ה א כח יז

כְּפוֹרֵי *Pelves.*

כפורי זהב שלשים עזר׳ א י
כפורי כסף משנים א י

* וכפורי

Et pelves. וּכְפוֹרֵי

וכפורי זהב עשרים עז' ח כז

Et in pelves. וְלִכְפוֹרֵי

ולכפורי הזהב ד"ה א כח יז
ולכפורי הכסף כח יז

ה פס כפור:

V. Pruina.

Pruinam. כְּפוֹר *

s רייף.

כפור כאפר יפזר תהל' קמז טז

Et pruinam. וּכְפֹר

וכפר שמים מי ילדו איו' לח כט

Sicut pruina. כַּכְּפֹר

דק ככפר שמו' טז יד

ו פס כפר וכפרים:

VI. Cyprus arbor.

Cypri. הַכֹּפֶר *

s ציפערבלומע.

אשכל הכפר דודי לי שיר א יד

Cypri. כְּפָרִים

כפרים עם נרדים שיר ד יג

ז עם פירושו גור האריות:

VII. Leo juvenis.

Leo juvenis. כְּפִיר *

s יונגער לאָווע. בילדל: פאָן בלוט-דירזטיגען פיינדען. מאַכטהאבער.

כפיר אריות שאג שופט' יד ה
תרמס כפיר ותנין תהל' צא יג
אחד מגריה כפיר היה יחזק' יט ג
כפיר שמתהו יט ה
בתוך אריות כפיר היה יט ו
כפיר גוים נדמית לב ב
ופני כפיר אל התמרה מא יט
היתן כפיר קולו עמו' ג ד

Et leo juvenis. וּכְפִיר

וכפיר ומריא יחדו ישע' יא ו

Sicut leo juvenis. כִּכְפִיר

וצדיקים ככפיר יבטח משלי כח א

ככפיר בעדרי צאן מיכ' ה ז

Idem. כַּכְּפִיר

נהם ככפיר זעף מלך משלי יט יב
נהם ככפיר אימת מלך כ ב
עזב ככפיר סכו ירמ' כה לח

Et sicut leo juv. וְכַכְּפִיר

וככפיר ישב במסתרים תהל' יז יב

Idem. וְכַכְּפִיר

וככפיר לבית יהודה הוש' ה יד

כְּפִירִים . כְּפָרִים

Leones juvenes.

ושני כפירים נתעו איוב ד י
וחית כפירים תמלא לח לט
כפירים רשו ורעבו תהל' לד יא
מלתעות כפירים נתוץ יי' נח ז
עליו ישאגו כפרים ירמ' ב טו
בתוך כפרים רבתה גוריה יחז' יט ב
קול שאגת כפירים זכר' יא ג

Leones juv. הַכְּפִירִים

הכפירים שאגים לטרף תהל' קד כא

Sicut leones juv. כַּכְּפִירִים

ישאג ככפירים ישע' ה כט
יחדו ככפרים ישאגו ירמ' נא לח

Leonibus juv. לַכְּפִרִים

ומרעה הוא לכפרים נחו' ב יב

A leonibus. מִכְּפִירִים

מכפירים יחידתי תהל' לה יז

Et leones juv. tuos. וּכְפִירַיִךְ

וכפיריך תאכל חרב נחו' ב יד

Juv. leones ejus. כְּפִירֶיהָ

תרשיש וכל כפיריה יחזק' לח יג

כפש ופירושו מעטה:

Operire.

Operit me. הִכְפִּישַׁנִי

s בעדעקקען. אומהיללען, איבערשיטטען. אנד: ניעדערדריקקען, ניעדערביינגען.

הכפשני באפר איכ' ג טז

כר כל פס כר וכרים פיך סיונן:

Agnus: Pascuum: Arietes: Duces.

Agnum. כַּר *

s שאאף, פעטטשאאף, מאַזשהאממעל. לייטהאממעל. פעטטער ווידעפלאַטץ. אנגער, אויע. בילדל: מויערברעכער. שטורמבאָקקע.

שלחו כר ישע' טז א

Pascuum. כַּר

כר נרחב ישע' ל כג

Agni: Pascua: Arietes. כָּרִים

עם חלב כרים דבר' לב יד
מאה אלף כרים מ"ב ג ד
כיקר כרים הצאן תהל' לז כ
לבשו כרים הצאן סה יד
מדם כרים ועתודים ישע' לד ו
ושים עליה כרים יחזק' ד ב
לשום כרים לפתח פה כא כז
לשום כרים על שערים כא כז
אילים כרים ועתודים לט יח
ואכלים כרים מצאן עמ' ו ד

Duces ovium. הַכָּרִים

ועל הכרים ועל כל הטוב ש"א טו ט

Velut agnos. כְּכָרִים

אורידם ככרים לטבח ירמ' נא מ

Primores. הַכָּרִי *

s ערזטע, פאָרנעהמזטע, אָבערזטע. אנד: רעגנער. נאָך אנד: שאַרפריכטער.

ואת הכרי ואת הרצים מ"ב יא יט

Primores. לַכָּרִי

לכרי ולרצים מ"ב יא ד

כרר ופירושו מרדעת:

Clitellae.

In clitellis. בְּכַר

s זאטטעל, קאָרבזאטטעל.

ותשימם בכר הגמל בראשי' לא לד

כרב כל פס כרוב וכרובים:

Cherubh, Cherubinus.

כרוב

כְּרוּב *Cherubinum.*

s כרוב, נאך איינינען ענגעל, נאך אנד: וואונדערגעשטאלטיג צוזאממענגע- זעצצטע וועזען, קונסטגעבילדע.

כרוב אחד מקצה מזה שמו׳ כה יט
כרוב אחד מקצה מזה לז ח
וירכב על כרוב ויעף ש״ב כב יא
וירכב על כרוב תהלי׳ יח יא
את כרוב ממשח הסוכך יחז׳ כח יד
כרוב הסוכך כח יו
ותמרה בין כרוב מא יח

וּכְרוּב *Et cherub.*

וכרוב אחד מקצה שמו׳ כה יט
וכרוב אחד מקצה לז ח

הַכְּרוּב *Cherub.*

כנף הכרוב האחת מ״א ו כד
כנף הכרוב השנית ו כד
הכרוב השני ו כו
קומת הכרוב האחד
וכן הכרוב ו כו
לכנף הכרוב האחר ד״ה ב ג יא
וכנף הכרוב האחד ג יב
דבקה לכנף הכרוב האחר ג יב
נעלה מעל הכרוב יחזק׳ ט ג
וירם כבוד יי׳ מעל הכרוב י ד
וישלח הכרוב את ידו י ז
הכרוב אחד ואופן אחד
אצל הכרוב אחד י ט
פני האחד פני הכרוב י יד

לִכְרוּב *Cherubinum.*

בין כרוב לכרוב יחזק׳ מא יח

לַכְּרוּב *Cherub.*

אל תחת לכרוב יחזק׳ י ב
ושנים פנים לכרוב מא יח

כְּרֻבִים *Cherubini.*

ועשית שני כרבים זהב שמו׳ כה יח
כרבים מעשה חשב כו א ולו ח
יעשה אתה כרבים כו לא
עשה אתה כרבים לו לה
ויעש שני כרבים זהב לז ז

כְּרוּבִים *Cherubini.*

שני כרובים עצי שמן מ״א ו כג
מקלעות כרובים ו לב
כרובים ותמרות ו לה
ועל מסגרותיה כרובים ז לו
ופתח כרובים על הקירות ד״ה ב ג ז
כרובים שנים ג י
ויעל עליו כרובים ג יד
ישב כרובים תנוט הארץ תהלי׳ צט א
ואדע כי כרובים המה יחזק׳ י כ
כרובים ותמרים מא יח
כרובים ותמרים מא כה

וּכְרוּבִים *Et Cherubini.*

אריות בקר וכרובים מ״א ז כט

הַכְּרֻבִים · הַכְּרוּבִים

Cherubinos, Cherubini.

וישכן מקדם לגן עדן את הכרבים בראש׳ ג כד
תעשו את הכרבים שמו׳ כה יט
והיו הכרבים פרשי כנפים
יהיו פני הכרבים כה כ
מעל הכפרת מבין שני הכרובים כה כב
עשה את הכרבים לז ח
ויהיו הכרבים פרשי כנפים לז ט
היו פני הכרבים לז ט
מבין שני הכרבים במד׳ ז פט
יי׳ צבאות ישב הכרובים ש״א ד ד
יי׳ צבאות ישב הכרבים עליו ש״ב ו ב
וקצב אחד לשני הכרבים מ״א ו כה
ויצף את הכרובים זהב ו כח
וירד על הכרובים ו לב
אל תחת כנפי הכרובים ח ו
כי הכרבים פרשים כנפים
ויסכו הכרבים ח ז
יי׳ אלהי ישראל ישב הכרבים מ״ב יט טו
יי׳ יושב הכרבים ד״ה א יג ו
הכרובים זהב לפרשים כח יח
וכנפי הכרבים ארכם ד״ה ב ג יא
כנפי הכרובים האלה פרשים ג יג
אל תחת כנפי הכרבים ה ז
ויהיו הכרבים פרשים כנפים
ויכסו הכרבים על הארון ה ח
ישב הכרבים הופיעה תהלי׳ פ ב
ישב הכרבים ישע׳ לז יו
אשר על ראש הכרבים יחזק׳ י א
וקול כנפי הכרבים נשמע י ה
אל האש אשר בינות הכרבים י ז
אצל הכרבים אופן אחד י ט
וירמו הכרובים י טו
ובלכת הכרובים י יו
ובשאת הכרובים י יו
ויעמד על הכרבים י יח
וישאו הכרובים את כנפיהם י יט
יא כב
הכרובים והתמרים עשוים מא כ

וְהַכְּרֻבִים *Et Cherubini.*

והכרבים עמדים מימין יחזק׳ י ג

לַכְּרֻבִים · לַכְּרוּבִים

Cherubinos.

איש מבינות לכרבים יחזק׳ י ב
מבינות לכרבים י ו
מבינות לכרובים י ז
וירא לכרבים תבנית יד י ח

כרה ב׳ פני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א מה שפירושו חפירה:

I. Fodere.

כָּרָה *Fodit.*

s גראבען, אויסגראבען = אפפנען; נעגראבען ווערדען.

בור כרה ויחפרהו תהלי׳ ז יו

כָּרִיתָ *Perfodisti.*

אזנים כרית לי תהלי׳ מ ז

כָּרִיתִי *Fodi.*

בקברי אשר כריתי לי בראש׳ נ ה

כָּרוּ *Foderunt.*

כרו לפני שיחה תהלי׳ נז ז
כרו לי זדים שיחות קיט פה
כי כרו שוחה לנפשי ירמי׳ יח כ
כרו שוחה ללכדני יח כב

כָּרוּהָ *Effoderunt eum.*

כרוה נדיבי העם במד׳ כא יח

כֹּרֶה *Fodiens.*

איש בליעל כרה רעה משלי יו כז
כרה שחת בה יפול כו כז

יִכְרֶה *Foderit.*

כי יכרה איש בור שמו׳ כא לג
ותכרו

וְתִכְרוּ *Et fodietis.*

ותכרו על ריעכם — איוב ו כז

יִכְרוּ *Fodient.*

יכרו עליו חברים — איוב מ ל

וַיִּכְרוּ *Et foderunt.*

ויכרו שם עבדי יצחק באר — בראׁ כו כה

Niph. Fodietur. יִכָּרֶה

עד יכרה לרשע שחת — תהלי׳ צד יג

* כְּרֹת *Fossurae.*

s גרובע, ציזטערנע. אנד: אגגער = כָּרִים.

נות כרת רעים — צפני׳ ב ו

* וּמִכְרֵה *Fodina.*

s גרובע, גרובענווערק.

ומכרה מלח — צפני׳ ב ט

ב מה שפירושו ארוחה וסעודה או מכר וקנין:

II. *Convivium apparare: Emere, Comparare.*

כָּרָה *Comparaverat.*

s קויפען, ערקויפען, ערווערבען, איין מאהל בערייטען (איוב מ ל, אנד: איינען קויף שליעססען, פערהאנדעלן).

אשר כרה לו בעיר דויד — דה״ב טז יד

וָאֶכְּרֶהָ *Et comparavi eam.*

ואכרה לי בחמשה עשר כסף — הושי׳ ג ב

כָּרִיתִי *Comparavi.*

בקברי אשר כריתי לי — בראׁ נ ה

וַיִּכְרֶה *Et apparavit.*

ויכרה להם כרה גדולה — מ״ב ו כג

תִּכְרוּ *Comparabitis.*

וגם מים תכרו מאתם — דברי׳ ב ו

יִכְרוּ *Apparabunt Convivium.*

יכרו עליו חברים — איוב מ ל

* כֵּרָה *Convivium.*

s גאזטמאהל, גאזטגעלאגע.

כרה גדולה — מ״ב ו כג

כרך ופירושו טלית:

Stola, Pallium.

* וְתַכְרִיךְ *Et stola.*

s היללע, מאנטעל.

ותכריך בוץ וארגמן — אסת׳ ח טו

כרם כל שם כרם וכרמים ושנגזר ממנו:

Vinea.

* כֶּרֶם *Vinea.*

s פרוכטלאנד, גארטענלאנד, איבערהויפט פרוכטבארעס לאנד. אינזבעזאנדר: וויינבערג.

איש שדה או כרם — שמו׳ כב ד
אשר נטע כרם — דברי׳ כ ו
כרם תטע ולא תחללנו — כח ל
ועד קמה ועד כרם זית — שופ׳ טו ה
כרם היה לנבות היזרעאלי — מ״א כא א
תחתיו כרם טוב ממנו — כא ב
אתנה לך כרם — כא ו
את כרם נבות היזרעאלי — כא ז וכא טו
לרדת אל כרם נבות — כא יז
ועל כרם אדם חסר לב — משלי כד ל
כרם היה לשלמה — שיר ח יא
כרם היה לידידי — ישעי׳ ה א
כי כרם יי׳ צבאות — ה ז
צמדי כרם — ה י
כרם חמר ענו לה — כז ב

כָּרֶם *Vinea.*

נח איש האדמה ויטע כרם — בראשׁ ט כ
מפרי כפיה נטעה כרם — משלי לא יז
למטעי כרם — מיכ׳ א ו

וְכֶרֶם *Et vinea.*

וכרם רשע ילקשו — איוב כד ו
וכרם לא תטעו — ירמ׳ לה ז
וכרם ושדה וזרע — לה ט

וָכֶרֶם *Et vinea.*

נחלת שדה וכרם — במד׳ טז יד

הַכֶּרֶם *Vinea.*

נתן את הכרם לנטרים — שיר ח יא
ואתם בערתם הכרם — ישעי׳ ג יד

ועל בית הכרם שאו משאת — ירמ׳ ו א

הַכָּרֶם *Idem.*

ותבואת הכרם — דברי׳ כב ט
שר פלך בית הכרם — נחמ׳ ג יד

בְּכֶרֶם *In vinea.*

כי תבא בכרם רעך — דברי׳ כג כה
הנה בכרם נבות — מ״א כא יח

בַּכָּרֶם *In vinea.*

כסכה בכרם — ישעי׳ א ח

וּבַכֶּרֶם *Et in vinea.*

לא נעבר בשדה ובכרם — במד׳ כ יז
ולא נטה בשדה ובכרם — כא כב

כַּרְמִי *Vinea mea.*

לא אתן לך את כרמי — מ״א כא ו
כרמי שלי — שיר א ו
כרמי שלי לפני — ח יב
שפטו נא ביני ובין כרמי — ישעי׳ ה ג
רעים רבים שחתו כרמי — ירמ׳ יב י

לְכַרְמִי *Vineae meae.*

מה לעשות עוד לכרמי — ישעי׳ ה ד
אשר אני עשה לכרמי — ה ה

כַּרְמְךָ *Vinea tua.*

ופרט כרמך — ויקר׳ יט י
לא תזרע כרמך כלאים — דברי׳ כב ט
כי תבצר כרמך — כד כא
תנה לי את כרמך — מ״א כא ב
תנה לי את כרמך — כא ו

כַּרְמֶךָ *Vineam tuam.*

ושש שנים תזמר כרמך — ויקר׳ כה ג

וְכַרְמְךָ *Et vineam tuam.*

וכרמך לא תעולל — ויקר׳ יט י
וכרמך לא תזמר — כה ד

לְכַרְמֶךָ *Vineae tuae.*

כן תעשה לכרמך לזיתך — שמו׳ כג יא

כַּרְמוֹ *Vinea ejus.*

ומיטב כרמו ישלם — שמו׳ כב ד

לְכַרְמוֹ *Vineae ipsius.*

שירת דודי לכרמו — ישעי׳ ה א

כרמים

כְּרָמִים *Vineae.*

כרמים וזיתים — דבר׳ ו יא
כרמים תטע ועבדת — כח לט
כרמים וזיתים אשר לא נטעתם — יהוש׳ כד יג
תטעו כרמים ואכלו פרים — מ״ב יט כט
כרמים וזיתים — נחמ׳ ט כה
לא יפנה דרך כרמים — איוב כד יח
ויטעו כרמים — תהלי׳ קז לז
נטעתי לי כרמים — קהל׳ ב ד
מחבלים כרמים — שיר ב טו
ונטעו כרמים — ישע׳ לז ל
ונטעו כרמים ואכלו פרים — סה כא
עוד תטעי כרמים — ירמ׳ לא ה
כרמים ויגבים — לט י
ונטעו כרמים — יחזק׳ כח כו
ובכל כרמים מספד — עמו׳ ה יז
ונטעו כרמים — ט יד
ונטעו כרמים — צפנ׳ א יג

וּכְרָמִים *Et vineae.*

יתן בן ישי שדות וכרמים — ש״א כב ז
וזיתים וכרמים וצאן ובקר — מ״ב ה כו
ארץ לחם וכרמים — יח לב
ארץ לחם וכרמים — ישע׳ לו יז
בתים ושדות וכרמים — ירמ׳ לב טו

הַכְּרָמִים *Vineae.*

במשעול הכרמים — במד׳ כב כד
ויצאתם מן הכרמים — שופ׳ כא כא
ועל הכרמים שמעי הרמתי — ד״ה א כז כז
שמני נטרה את הכרמים — שיר א ו

בַּכְּרָמִים *In vineis.*

לכו וארבתם בכרמים — שופט׳ כא כ

וּבַכְּרָמִים *Et in vineis.*

ובכרמים לא ירנן — ישע׳ יו י

לַכְּרָמִים *Vineis.*

נשכימה לכרמים — שיר ז יג

שֶׁבַּכְּרָמִים *Quod in vineis.*

ועל שבכרמים — ד״ה א כז כז

כַּרְמֵי *Vineae.*

ויבאו עד כרמי תמנתה — שופ׳ יד ה
כרמי חמד נטעתם — עמו׳ ה יא

בְּכַרְמֵי *In vineis.*

בכרמי עין גדי — שיר א יד

וּכְרָמֵינוּ *Et vin. nost.*

שדתינו וכרמינו ובתינו — נחמ׳ ה ג
שדתינו וכרמינו — ה ד
ושדתינו וכרמינו לאחרים — ה ה
וכרמינו סמדר — שיר ב טו

כַּרְמֵיכֶם *Vineae vest.*

שדותיכם ואת כרמיכם — ש״א ח יד

וְכַרְמֵיכֶם *Et vin. vestrae.*

זרעיכם וכרמיכם יעשר — ש״א ח טו
גנותיכם וכרמיכם — עמו׳ ד ט

כְּרָמֶיהָ *Vineae ejus.*

ונתתי לה את כרמיה — הוש׳ ב יז

כַּרְמֵיהֶם *Vineae ipsorum.*

ויבצרו את כרמיהם — שופט׳ ט כז
שדתיהם כרמיהם — נחמ׳ ה יא

כֹּרְמִים* *Vinitores.*

s ווינצער.

הלילו כרמים — יואל א יא

וְכֹרְמִים *Et vinitores.*

אכרים וכרמים — ד״ה ב כו י

לְכֹרְמִים *Vinitoribus.*

לכרמים וליוגבים — מ״ב כה יב
לכרמים וליוגבים — ירמ׳ נב יו

וְכֹרְמֵיכֶם *Et vinitores vestri.*

אכריכם וכרמיכם — ישע׳ סא ה

כרע

כל לשון כריעה והנגזר ממנו איך שיוכן:

Incurvare se, Procumbere.

כָּרַע *Incurvavit se.*

s ניעדערקניעען, ניעדערזינקען, הינשטירצען, זיך ביינגען, קריממען, ניעדערביינגען, ניעדערניינגען, זיך לאגערן, ניעדערלעגען, קויערן; ניעדערווערפען, ניעדערשטרעקקען, צו באָדען שטרעקקען. בילדל: בעקימטערן, בעטריבען.

כרע רבץ כאריה — בראש׳ מט ט
כרע שכב כארי — במדב׳ כד ט
בין רגליה כרע
בין רגליה כרע נפל
באשר כרע שם נפל שדוד — שופ׳ ה כז
בלתי כרע תחת אסיר — ישע׳ י ד
כרע בל קרס נבו — מו א

כָּרְעוּ *Incurvaverunt se, Procubuerunt.*

כרעו על ברכיהם — שופ׳ ז ו
אשר לא כרעו לבעל — מ״א יט יח
כרעו המלך וכל הנמצאים — ד״ה ב כט כט
המה כרעו ונפלו — תהלי׳ כ ט
קרסו כרעו יחדו — ישע׳ מו ב

כֹּרֵעַ *Incurvans se.*

כי אין מרדכי כרע — אסת׳ ג ה

כֹּרְעִים *Incurvantes se.*

כרעים ומשתחוים להמן — אסת׳ ג ב

כֹּרְעוֹת *Idem.*

וברכים כרעות תאמץ — איוב ד ד

מִכְּרֹעַ *A procumbendo.*

מכרע על ברכיו — מ״א ח נד

וָאֶכְרְעָה *Et procubui.*

ואכרעה על ברכי — עז׳ ט ה

יִכְרַע *Procumbet.*

אשר יכרע על ברכיו — שופט׳ ז ה
ומרדכי לא יכרע — אסת׳ ג ב

וַיִּכְרַע *Et procubuit.*

ויכרע על ברכיו — מ״ב א יג
ויכרע ברכבו — ט כד

תִּכְרַע *Incurvabit se.*

כי לי תכרע כל ברך — ישע׳ מה כג

וַתִּכְרַע *Et incurvavit se.*

ותכרע ותלד — ש״א ד יט

וְנִכְרָעָה *Et procumbamus.*

נשתחוה ונכרעה — תהלי׳ צה ו

תִּכְרָעוּ *Incurvabitis vos.*

וכלכם לטבח תכרעו — ישע׳ סה יב

יִכְרְעוּ *Procumbent.*

לפניו יכרעו — תהלי׳ כב ל
לפניו

לפניו יכרעו ציים עב ט

Et incurvaverunt se. וַיִּכְרְעוּ

ויכרעו אפים ארצה ד"ה ב ז ג

Incurvabunt se. יִכְרְעוּן

ועליה יכרעון אחרין איוב לא י

Incurvant se. תִּכְרַעְנָה

תכרענה ילדיהן תפלחנה איוב לט ב

Hiph. Postravit. הִכְרִיעַ

ובחורי ישראל הכריע תהלי׳ עח לא

Depressisti me. הִכְרַעְתָּנִי

אהה בתי הכרע הכרעתני שופ׳ יא לה

Deprimendo. הַכְרֵעַ

הכרע הכרעתני שופט׳ יא לה

Prosterne eum. הַכְרִיעֵהוּ

קדמה פניו הכריעהו תהלי׳ יז יג

Prosterneres. תַּכְרִיעַ

תכריע קמי תחתני ש"ב כב מ

תכריע קמי תחתי תהלי׳ יח מ

Crura. * כְּרָעַיִם

s אונטערשענקעל, וואדענביינע.

שפרינגפיססע (דער היישרעקקען).

אשר לו כרעים ויקר׳ יא כא

שתי כרעים או בדל אזן עמו׳ ג יב

Crura. הַכְּרָעַיִם

ואת הכרעים ויקר׳ ח כא

Idem. הַכְּרָעָיִם

את הקרב ואת הכרעים ויקר׳ ט יד

Et crura. וְהַכְּרָעַיִם

והקרב והכרעים ויקר׳ א יג

Crura ejus. כְּרָעָיו

ראשו על כרעיו ועל קרבו שמו׳ יב ט

על ראשו ועל כרעיו ויקר׳ ד יא

Et crura ejus. וּכְרָעָיו

ורחצת קרבו וכרעיו שמו׳ כט יז

וקרבו וכרעיו ירחץ במים ויק׳ א ט

כרש ועניינו כרס:

Ingluvies.

Ingluviem suam. * כְּרֵשׂוֹ

s בויך.

מלא כרשו מעדני ירמ׳ נא לד

כרת כל לשון כריתה וכל הנגזר ממנו:

Caedere, Succidere, Abscindere, Exscindere.

Scidit, Succidit: Pepigit. כָּרַת

s שנידען, אבשניידען, אבטרעננען, אבהויען, אומהויען, פֿאללען, צערשניידען, פֿערשניידען, פֿערניכטען, אויסראָטטען, פֿערטילגען. כָּרַת בְּרִית איינען בונד שליעססען; געפֿאללט, פֿערניכטעט, אויסגעראָטטעט, הינווענגענאָממען, ווענגעטילגט, פֿערטריעבען, צערטהיילט, פֿערצעהרט ווערדען; אומגעהויען, אבגעשניטטען ווערדען; שיידען, טרעננען, ענטציעהען; ענטצאָגען ווערדען.

כרת יי׳ את אברם ברית בראש׳ טו יח

אשר כרת יי׳ עמכם שמו׳ כד ח

אשר כרת עמכם דבר׳ ד כג

כרת עמנו ברית בחרב ה ב

כרת יי׳ את הברית הזאת ה ג

אשר כרת יי׳ עמכם ט ט

הברית אשר כרת אתם כח סט

אשר יי׳ אלהיך כרת עמך היום כט יג

אשר כרת עמם כט כה

וכי כרת האשרה אשר עליו שופט׳ ו ל

על אשר כרת את כנף ש"א כד ח

אשר כרת יי׳ עם בני ישראל מ"א ח ט

אשר כרת עם אבותינו ח כא

אשר כרת את אבותם מ"ב יז טו

אשר כרת את אברהם ד"ה א יו יו

אשר כרת יי׳ עם בני ישראל ד"ה ב ה י

אשר כרת עם בני ישראל ו יא

אשר כרת לדויד כא ז

אשר כרת את אברהם תהלי׳ קה ט

Et succidit. וְכָרַת

וכרת את האשרה מ"ב יח ד

וכרת הזלזלים ישע׳ יח ה

Succidit ipsum. כְּרָתוֹ

כי עץ מיער כרתו ירמ׳ י ג

Et exscindes. וְכָרַתָּ

אתו תשחית וכרת דבר׳ כ כ

Pepigi. כָּרַתִּי

כרתי אתך ברית שמו׳ לד כז

והפר את בריתי אשר כרתי אתו דבר׳ לא יו

והברית אשר כרתי אתכם מ"ב יז לח

כאשר כרתי לדויד ד"ה ב ז יח

ברית כרתי לעיני איוב לא א

כרתי ברית לבחירי תהלי׳ פט ד

אשר כרתי את אבותם ירמ׳ יא י

לא כברית אשר כרתי לא לב

אנכי כרתי ברית לד יג

אשר כרתי אתכם חגי ב ה

כרתי את כל העמים זכר׳ יא י

Et pangam. וְכָרַתִּי

וכרתי את בית ישראל ירמ׳ לא לא

וכרתי להם ברית עולם לב ט

וכרתי להם ברית שלום יחזק׳ לד כה

וכרתי להם ברית שלום לז כו

וכרתי להם ברית הוש׳ ב כ

כָּרְתוּ

Succiderunt, Absciderunt, Pepigerunt.

אשר כרתו משם במד׳ יג כד

אחרי אשר כרתו להם ברית יהוש׳ ט ז

אשר כרתו לפני העגל

אשר כרתו לשנים ירמ׳ לד יח

כרתו יערה נאם יי׳ מו כג

Et succident. וְכָרְתוּ

וכרתו מבחר ארזיך ירמ׳ כב ז

Pepigimus. כָּרַתְנוּ

כרתנו ברית את מות ישע׳ כח טו

Pangens. כֹּרֵת

הנה אנכי כרת ברית שמו׳ לד י

אנכי כרת את הברית כט יג

Succidens. הַכֹּרֵת

לא יעלה הכרת עלינו ישע׳ יד ח

אנחנו

כֹּרְתִים *Pangentes.*

אנחנו כרתים אמנה נחמ׳ י א

כֹּרְתֵי *Idem.*

כרתי בריתי עלי זבח תהלי׳ נ ה

לְכֹרְתֵי *Caesoribus.*

לכרתי העצים ד״ה ב ב ט

וְכָרוּת *Et excisum.*

ונתוק וכרות ויקר׳ כב כד

וּכְרוּת *Et excisus.*

וכרות שפכה בקהל יי׳ דבר׳ כג ב

כְּרֻתוֹת *Abscissae.*

כרתות אל המפתן ש״א ה ד
ושאר כרתות ארזים מ״א ו לו ח יב

וּכְרֻתוֹת *Et abscissae trabes.*

וכרתות ארזים על העמודים מ״א ז ב

כָּרוֹת *Pangendo.*

שוא כרת ברית הוש׳ י ד

וְכָרוֹת *Et pangendo.*

וכרות עמו הברית נחמ׳ ט ח

כְּרוֹת *Pangere.*

כרות המלך צדקיהו ירמ׳ לד ח

בִּכְרָת־ *In pangendo.*

בכרת בני עם בן ישי ש״א כב ח

לִכְרוֹת
Ad succidendum, pangendum.

יודעים לכרות עצי לבנון ד״ה ב ב ז
לכרות ברית ליי׳ כט י

לִכְרֹת *Idem.*

ידו בגרזן לכרת העץ דבר׳ יט ה
לכרת את בני ישראל כח סט

לִכְרָת־ *Idem.*

לכרת עצים מ״א ה כ
לכרת לו ארזים ישע׳ מד יד

בְּכָרְתִי *In abscind. me.*

כי בכרתי את כנף מעילך ש״א כד יא

כְּרָת־ *Pange.*

כרת לנו ברית ונעבדך ש״א יא א

כִּרְתָה *Pange.*

לאמר כרתה בריתך אתי ש״ב ג יב

כִּרְתוּ
Pangite, Caedite, Excidite.

ועתה כרתו לנו ברית יהוש׳ ט ו
ט יא
כרתו עצה ירמ׳ ו ו
כרתו זורע מבבל נ טז

אֶכְרוֹת . אֶכְרֹת *Pangam.*

בזאת אכרות לכם ש״א יא ב
אני אכרת אתך ברית ש״ב ג יג
וברית עולם אכרות להם ישע׳ סא ח
זאת הברית אשר אכרת ירמ׳ לא לג

אֶכְרָת־ כ׳ *Idem.*

ואיך אכרות לך ברית יהוש׳ ט ז

וְאֶכְרֹת *Et succidam.*

ואכרת קומת ארזיו מ״ב יט כג
ואכרת קומת ארזיו ישע׳ לז כד

וְאֶכְרְתָה *Et pangam.*

ואכרתה לכם ברית עולם ישע׳ נה ג

תִּכְרֹת *Panges: Succides.*

לא תכרת להם שמו׳ כג לב
פן תכרת ברית ליושב הארץ לד יב
ולד טו
לא תכרת להם ברית דבר׳ ז ב
ואתו לא תכרת כ יט
אשר עליו תכרת שופט׳ ו כה
בעצי האשרה אשר תכרת ו כו

וַתִּכְרָת־ *Et caedis.*

ותכרת לך מהם ישע׳ נז ח

הֲיִכְרֹת *Num panget.*

היכרת ברית עמך איוב מ כח

וַיִּכְרֹת
Et pepigit: Succidit, abscidit.

ויכרת להם ברית לחיותם יהוש׳ ט טו
ויכרת יהושע ברית לעם כד כה
ויכרת שוכת עצים שופ׳ ט מח
ויכרת יהונתן ודוד ברית ש״א יח ג
ויכרת יהונתן עם בית דוד כ טז
ויכרת את כנף המעיל כד ה
ויכרת להם המלך דוד ש״ב ה ג
ויכרת את מדויהם בחצי י ד

ויכרת אסא את מפלצתה מ״א טו יג
ויכרת להם ברית מ״ב יא ד
ויכרת יהוידע את הברית יא יז
ויכרת יי׳ אתם ברית יז לה
ויכרת את הברית לפני יי׳ כג ג
ויכרת את האשרים כג יד
ויכרת להם דויד ברית ד״ה א יא ג
ויכרת את מדויהם יט ד
ויכרת אסא את מפלצתה
ד״ה ב טו טז
ויכרת כל הקהל ברית כג ג
ויכרת יהוידע ברית כג טז
ויכרת את הברית לפני יי׳ לד לא
ויכרת אתו ברית יחזק׳ יז יג

וַיִּכְרָת־ *Idem.*

ויכרת בה את ראשו ש״א יז נא
ויכרת לו ברית וישלחהו מ״א כ לד

וַתִּכְרֹת *Et abscidit.*

ותכרת את ערלת בנה שמו׳ ד כה

נִכְרֹת *Succidemus.*

ואנחנו נכרת עצים ד״ה ב ב טו

נִכְרָת־ *Pangemus.*

נכרת ברית לאלהינו עזר׳ י ג

נִכְרְתָה *Pangemus.*

נכרתה ברית אני ואתה ברא׳ לא מד

וְנִכְרְתָה *Et pangemus.*

ונכרתה ברית עמך בראש׳ כו כח

וְנִכְרְתֶנּוּ *Et exscindemus eum.*

ונכרתנו מארץ חיים ירמ׳ יא יט

תִּכְרְתוּ *Pangetis.*

ואתם לא תכרתו ברית שופ׳ ב ב

וַתִּכְרְתוּ *Et pepigistis.*

ותכרתו ברית לפני ירמ׳ לד טו

תִּכְרֹתוּן *Succidetis.*

ואת אשריו תכרתון שמו׳ לד יג

יִכְרֹתוּ *Pangent.*

עליך ברית יכרתו תהלי׳ פג ו
וברית עם אשור יכרתו הוש׳ יב ב

וַיִּכְרְתוּ *Et succident, Pangent.*

ויכרתו לי ארזים מ״א ה כ

ויכרתו אחד ברית ש״ב ג כא

ויכרתו *Et pepigerunt, Absciderunt.*

ויכרתו שניהם ברית בראש׳ כא כז
ויכרתו ברית בבאר שבע כא לב
ויכרתו משם זמורה במד׳ יג כג
ויכרתו גם כל העם שופט׳ ט מט
ויכרתו שניהם ברית ש״א כג יח
ויכרתו את ראשו לא ט
ויכרתו את ראש שבע ש״ב כ כב
ויכרתו ברית שניהם מ״א ה כו

ויכרתהו *Et succiderunt eum.*

ויכרתהו זרים יחזק׳ לא יב

Niph. **נכרת** *Excisum est.*

כי נכרת מפיכם יואל א ה
נכרת מבית אלהינו א טז

נכרת *Excinditur, Succisus est.*

וזרע רשעים נכרת תהלי׳ לז כח
בליעל כלה נכרת נחו׳ ב א

ונכרת *Et excindetur.*

ונכרת מעמיו שמו׳ ל לג ול לח
ונכרת האיש ההוא ויקר׳ יז ד
ויז ט
ונכרת המשא אשר עליה ישע׳ כב כה

נכרתה *Excindetur.*

אחרית רשעים נכרתה תהלי׳ לז לח

ונכרתה *Et excindetur.*

ונכרתה הנפש ההוא מעמיה בראש׳ יז יד
ונכרתה הנפש ההוא מישראל שמו׳ יב טו
ונכרתה הנפש ההוא מעדת ישראל יב יט
ונכרתה הנפש ההוא לא יד
ונכרתה הנפש ההוא ויקר׳ ז כ
ז כא ז כז
ונכרתה הנפש האוכלת ז כה
ונכרתה הנפש ההוא מעמיה יט ח
ונכרתה הנפש ההוא כב ג
ונכרתה מעמיה כג כט
ונכרתה הנפש ההוא במדב׳ ט יג
וטו ל ויט יג ויט כ
ונכרתה מפיהם ירמ׳ ז כח
ונכרתה קשת זכר׳ ט י

ונכרת *Et excinderis.*

ונכרת לעולם עובד׳ א י

נכרתו *Excisae sunt.*

אשר נכרתו מימי הירדן
נכרתו מי הירדן יהוש׳ ד ז
נכרתו כל נטילי כסף צפנ׳ א יא

נכרתו *Excisae sunt.*

ים המלח תמו נכרתו יהוש׳ ג טז

ונכרתו *Excindentur.*

ונכרתו הנפשות העשת ויקר׳ יח כט
ונכרתו לעיני בני עמם כ יז
ונכרתו שניהם מקרב עמם כ יח
ונכרתו כל שקדי און ישע׳ כט כ

הכרת *Excindendo.*

הכרת תכרת הנפש ההוא במד׳ טו לא

בהכרת *In excindendo.*

בהכרת רשעים תראה תהל׳ לז לד

יכרת *Excindetur.*

ולא יכרת כל בשר עודברא׳ ט יא
כל אכליו יכרת ויקר׳ יז יד
טרם יכרת במד׳ יא לג
ולא יכרת מכם עבד יהוש׳ ט כג
ולא יכרת שם המת רות ד י
ואל יכרת מבית יואב ש״ב ג כט
לאמר לא יכרת לך איש מ״א ב ד
לא יכרת לך איש מלפני ח כה
לא יכרת לך איש מעל כסא ישראל
ט ה
לא יכרת לך איש מלפני ד״ה ב ו טז
לא יכרת לך איש ז יח
אם יכרת ועוד יחליף איוב יד ז
לא יכרת ולא ישמד ישע׳ מח יט
לאות עולם לא יכרת נה יג
אשר לא יכרת נו ה
לא יכרת לדוד ירמ׳ לג יז
לא יכרת איש מלפני לג יח
לא יכרת איש ליונדב לה יט
יכרת משיח ואין לו דני׳ ט כו
למען יכרת הוש׳ ח ד
למען יכרת עובד׳ א ט
ולא יכרת מעונה צפנ׳ ג ז
לא יכרת מן העיר זכר׳ יד ב

תכרת *Excindetur.*

ולא תכרת הארץ ברעב ברא׳ מא לו

תכרת הנפש ההוא במד׳ טו לא
ולשון תהפכות תכרת משלי י לא
ותקותך לא תכרת כג יח וכד יד

יכרתו *Excindentur.*

בה יכרתו יגועו זכר׳ יג ח

יכרתו *Idem.*

ומקלליו יכרתו תהלי׳ לז כב
ורשעים מארץ יכרתו משלי ב כב
וצררי יהודה יכרתו ישע׳ יא יג
וכל איביך יכרתו מ״כ ה ח

יכרתון *Idem.*

מי הירדן יכרתון יהוש׳ ג יג
כי מרעים יכרתון תהלי׳ לז ט

Pyh. **כרת** *Abscissus fuit.*

לא כרת שרך יחזק׳ טז ד

כרתה *Excisus fuit.*

והאשרה אשר עליו כרתה שופ׳ ו כח

Hiph. **הכרית** *Excidit.*

אשר הכרית את האבות ש״א כח ט
עד הכרית כל זכר באדום מ״א יא טז

והכריתה *Et excindet.*

והכריתה את בהמתכם ויקר׳ כו כב

הכרתי *Excidi.*

וכל הגוים אשר הכרתי יהוש׳ כג ד
אשר הכרתי ממך יחזק׳ כא ט
הכרתי גוים צפנ׳ ג ו

והכרתי *Et excindam.*

והכרתי אתה מקרב עמה ויקר׳ יז י
והכרתי אתו מקרב עמו כ ג ה
והכרתי אתו ואת כל הזנים כ ה
והכרתי את חמניכם כו ל
והכרתי את ישראל מ״א ט ז
והכרתי לירבעם יד י
והכרתי לאחאב כא כא
והכרתי לאחאב מ״ב ט ח
והכרתי לבבל שם ישע׳ יד כב
והכרתי ממנה יחזק׳ יד יג וכד
והכרתי ממך צדיק ורשע כא ח
והכרתי ממנה אדם כה יג
והכרתי את כרתים כה טז
והכרתי ממך אדם כט ח
והכרתי את המון נא ל טו

הכרתי

הכרתי ממנו עבר ושב   לה ז
הכרתי יושב מבקעת און   עמו' א ה
הכרתי יושב מאשדוד   א ח
הכרתי שופט מקרבה   ב ג
הכרתי סוסיך   מיכ' ה ט
הכרתי ערי ארצך   ה י
הכרתי כשפים מידך   ה יא
הכרתי פסיליך   ה יב
הכרתי מארץ טרפך   נחו' ב יד
הכרתי את האדם   צפנ' א ג
הכרתי מן המקום הזה   א ד
הכרתי גאון פלשתים   זכר' ט ו
הכרתי רכב מאפרים   ט י

Et exscindam te. וְהִכְרַתִּיךָ

הכרתיך מן העמים   יחזק' כה ז

Et exscindam eum. וְהִכְרַתִּיו

הכרתיו מתוך עמי   יחזק' יד ח

Exciderunt. הִכְרִיתוּ

עד אשר הכריתו את יבין   שופ' ד כד

Et exscindent. וְהִכְרִיתוּ

הכריתו את שמנו   יהוש' ז ט

Exscindere. הַכְרִית

למען הכרית לכם   ירמ' מד ח

In exscindendo. בְּהַכְרִית

לא בהכרית יי'   ש"א כ טו
יהי בהכרית איזבל   מ"א יח ד

לְהַכְרִית

Ad exscindendum, Exscindere

הכרית הצפרדעים   שמו' ח ה
הכרית את בית אחאב   ד"ה ב כב ז
הכרית מארץ זכרם   תהלי' לד יז
הכרית מעיר יי'   קא ח
יהי אחריתו להכרית   קט יג
הכרית עולל מחוץ   ירמ' ט כ
הכרית לכם איש ואשה   מד ז
הכרית לצר ולצידון   מז ד
הכרית ממנה אדם ובהמה   יחזק' יד יח ויד כ
הכרית נפשות רבות   יז יז
הכרית את פליטיו   עובד' א יד

Et exscindere. וּלְהַכְרִית

להכרית גוים לא מעט   ישע' י ז
להכרית את כל יהודה   ירמ' מד יא

Exscindere te. הַכְרִיתֵךְ

לבלתי הכריתך   ישע' מח ט

Ad exscindend. eum. לְהַכְרִיתוֹ

אל המקום הזה להכריתו   ירמ' נא סב

Exscindam. אַכְרִית

ואיש לא אכרית לך   ש"א ב לג
אכרית פסל ומסכה   נחו' א יד
אכרית את שמות העצבים   זכר' יג ב

Et exscindam. וְאַכְרִית

ואכרית את כל איביך   ד"ה א יז ח

Idem. וָאַכְרִתָה

ואכרתה את כל איביך   ש"ב ז ט

Exscindes. תַּכְרִית

ולא תכרית את חסדך   ש"א כ טו
אם תכרית את זרעי   כד כב

Exscindet. יַכְרִית

כי יכרית יי' אלהיך   דבר' יב כט
ויט א
אשר יכרית את בית ירבעם
מ"א יד יד

Idem. יַכְרֵת

יכרת יי' כל שפתי חלקות   תהלי' יב ד
יכרת יי' לאיש אשר יעשנה
מלא' ב יב

Et exscindet. וְיַכְרֵת

ויכרת מארץ זכרם   תהלי' קט טו

Et excidit. וַיַּכְרֵת

ויכרת את הענקים מן ההר
יהוש' יא כא
ויכרת יי' מישראל   ישע' ט יג

Exscindet te. תַּכְרִיתֵךְ

תכריתך חרב   נחו' ג טו

Exscindemus. נַכְרִית

ולא נכרית מהבהמה   מ"א יח ה

Et exscindemus eum. וְנַכְרִיתֶנָּה

לכו ונכריתנה מגוי   ירמ' מח ב

Exscindatis. תַּכְרִיתוּ

אל תכריתו את שבט   במד' ד יח

Hoph. Excisum est. הָכְרַת

הכרת מנחה ונסך   יואל א ט

* כְּרִיתֻת · כְּרִיתוּת

Rescissio, repudium.

s טרעננונג, שיידונג דער עהע. סֵפֶר כְּרִיתוּת עהעשיידונגסבריעף.

וכתב לה ספר כריתת   דבר' כד א
וכד ג
ספר כריתות אמכם   ישע' נ א

Repudii ejus. כְּרִיתֻתֶיהָ

ואתן את ספר כריתתיה   ירמ' ג ח

Trabes. s כְּרֻתֹת

בעהוענע, צוגעריכטעטע באלקען.

וטור כרתת ארזים   מ"א ו לו וז יב

Et trabes. s וּכְרֻתוֹת

וכרתות ארזים   מ"א ז ב

Keretaeus. * הַכְּרֵתִי

s קרעטער, קרעטענזער, זיא בילדעטען איינען הויפטשטאמם דער פהיליטער: בעפאלקערונג אים זידען פהיליסטאאס. שארפריכטער.

אנחנו פשטנו נגב הכרתי   ש"א ל יד
וכל הכרתי   ש"ב טו יח
על הכרתי   כ כג
על הכרתי והפלתי   ד"ה א יח יז

Et Keretaeus. וְהַכְּרֵתִי

והכרתי והפלתי   ש"ב ח יח
והכרתי והפלתי   כ ז
והכרתי והפלתי   מ"א א לח ומד

Keretaei. כְּרֵתִים

והכרתי את כרתים   יחזק' כה טז
גוי כרתים   צפנ' ב ה

כשב ופירושו כנס:

Agnus, Ovis.

Ovis. * כֶּשֶׂב

s = כֶּבֶשׂ לאמם, יונגעס שאאף.

אם כשב הוא מקריב   ויקר' ג ז
שור או כשב או עז   יז ג וכב כז
או בכור כשב או בכור עז   במד' יח יז

*   שור

Et ovis. **וְכֶשֶׂב**

שור וכשב ועז ויקר' ז כג

Ovis. **הַכֶּשֶׂב**

כאשר יוסר חלב הכשב ויקר' ד לה

Oves. **כְּשָׂבִים**

שה כשבים ושה עזים דבר' יד ד

Oves. **הַכְּשָׂבִים**

מן הכשבים או מן העזים ויקר' א י

Et agnos. **וְהַכְּשָׂבִים**

והכשבים הפריד יעקב ברא' ל מ

In ovibus. **בַּכְּשָׂבִים**

וכל שה חום בכשבים ברא' ל לב
וחום בכשבים גנוב הוא ל לג
וכל חום בכשבים ל לה
בבקר בכשבים ובעזים ויקר' כב יט

Agna. **כִּשְׂבָּה** *

s דאַסזעלבע וויבל:

כשבה או שעירת עזים ויקר' ה ו

כשה ופירושו כסוי ופיס:

Operire.

Opertus es adipe. **כָּשִׂיתָ**

s = כָּסָה (מיט פֿעטט) בעדעקקט.
פֿעטט, פֿליישיג זיין.

שמנת עבית כשית דבר' לב טו

כשל כל לשון כשל ומכשלה ענינו עם ספוק פס קדום:

Impingere, Offendere, Corruere.

Corruit. **כָּשַׁל**

s שוואַנקען, וואַנקען, ניעדערזינקען, הינשטירצען, שטרויכעלן, אבנעהמען, ערמאַטטען. פּאַרטיצ: **כּוֹשֵׁל** איין מידער, שוואַכער, ערמאַטטעטער; שטירצען, פֿאַללען, אונטעריאַכט ווערדען, אונטערגעהען; צו פֿאַללע ברינגען, וואַנקענד, שטרויכעלן מאַכען, שוואַכען, הערונטערברינגען; געשטירצט, צו פֿאַללע געקאָממען זיין.

כשל

כשל כח הסבל נחמ' ד ד
כשל בעוני כחי תהל' לא יא
כשל גם יהודה הוש' ה ה

Et corruet. **וְכָשַׁל**

וכשל עוזר ונפל עזר ישע' לא ג
וכשל זדון ונפל ירמ' נ לב
וכשל גם נביא עמך הוש' ד ה

Corruit. **כָּשְׁלָה**

כי כשלה ירושלם ישע' ג ח
כי כשלה ברחוב אמת נט יד

Corruisti. **כָּשַׁלְתָּ**

כי כשלת בעונך הוש' יד ב

Et corrues. **וְכָשַׁלְתָּ**

וכשלת היום הוש' ד ה

Corruerunt. **כָּשְׁלוּ**

המה כשלו ונפלו תהל' כז ב
כשלו ואין עזר קז יב
ברכי כשלו מצום קט כד
כשלו ונפלו ירמ' מו ו

Impingunt. **כָּשָׁלוּ**

גבור בגבור כשלו ירמ' מו יב
ונערים בעץ כשלו איכ' ה יג

Et impingent. **וְכָשְׁלוּ**

וכשלו איש באחיו ויקר' כו לז
וכשלו בם רבים ישע' ח טו
וכשלו אחור ונשברו כח יג
וכשלו בם אבות ירמ' ו כא

Impegimus. **כָּשַׁלְנוּ**

כשלנו בצהרים ישע' נט י

כּוֹשֵׁל

Corruens, impingens, labans.

בחמרים לכל כושל ד"ה ב כח טו
כושל יקימון מליך איו' ד ד
ואין בשבטיו כושל תהל' קה לז
ואין כושל בו ישע' ה כז
הרבה כושל ירמ' מו טז

Labantia. **כֹּשְׁלוֹת**

וברכים כשלות אמצו ישע' לה ג

Impingendo. **כָּשׁוֹל**

ובחורים כשול יכשלו ישע' מ ל

כשל

Niph. Et impinget. **וְנִכְשַׁל**

ונכשל ונפל ולא ימצא דני' יא יט

Et impingent. **וְנִכְשְׁלוּ**

להעמיד חזון ונכשלו דני' יא יד

Et corruent. **וְנִכְשְׁלוּ**

יבינו לרבים ונכשלו דני' יא לג

Collapsus. **הַנִּכְשָׁל**

הנכשל בהם ביום ההוא זכר' יב ח

Et collapsi. **וְנִכְשָׁלִים**

ונכשלים אזרו חיל שמ"א ב ד

Et in corruendo eo. **וּבְהִכָּשְׁלוֹ**

ובכשלו אל יגל לבך משלי כד יז

וּבְהִכָּשְׁלָם

Et in corruendo eos.

ובהכשלם יעזרו עזר מעט דני' יא לד

Impinges. **תִּכָּשֵׁל**

ואם תרוץ לא תכשל משלי ד יב

Corruet. **יִכָּשֵׁל**

לא יכשל בה ביום שובו יחזק' לג יב

Corruent, impingent. **יִכָּשְׁלוּ**

יכשלו ויאבדו מפניך תהל' ט ד
ורשעים יכשלו ברעה משלי כד טז
יכשלו אמר יי' ירמ' ו טו וח יב
רדפי יכשלו כ יא
לא יכשלו בה לא ט
יכשלו בעונם הוש' ה ה
ופשעים יכשלו בם יד י
יכשלו בהליכתם נחו' ב ו
וכשלו בגויתם ג ג

Impingent, corruent. **יִכָּשֵׁלוּ**

לא ידעו במה יכשלו משלי ד יט
כשול יכשלו ישע' מ ל
כסוס במדבר לא יכשלו סג יג
ומן המשכילים יכשלו דני' יא לה
ורבות יכשלו יא מא

תְּכַשְּׁלִי כ' **תְּשַׁכְּלִי** ק

Pih. Impingere facies.

לא תכשלי עוד יחזק' לו יד

Hiph. Labefactat. **הִכְשִׁיל**

הכשיל כחי איכ' א יד

הִכְשַׁלְתֶּם *Impingere fecistis.*

הכשלתם רבים בתורה מלא׳ ב ח

וּלְהַכְשִׁיל

Et ad impingere faciendum.

לעזור ולהכשיל ד״ה ב כה ח

לְהַכְשִׁילוֹ

Ad facere impingere eum.

והם היו לו להכשילו ד״ה ב כח כג

תַּכְשִׁלִי *Impingere sines.*

לא תכשלי עוד יחזק׳ לו טו

יַכְשִׁלְךָ *Impingere faciat te.*

יכשילך האלהים ד״ה ב כה ח

יַכְשִׁילוּ ק׳ *Impingere faciant.*

אם לא יכשילו משלי ד יז

וַיַּכְשִׁילֻהוּ

Et impingere faciunt eam.

ויכשילהו עלימו לשונם תהל׳ סד ט

וַיַּכְשִׁלוּם

Impingere fecerunt eos.

ויכשלום בדרכיהם ירמ׳ יח טו

מֻכְשָׁלִים

Hoph. Impingere facti.

ויהיו מכשלים לפניך ירמ׳ יח כג

בְּכַשִּׁיל *Cum securi.*

s אקסט, ביל.

בכשיל וכילפות יהלמון תהל׳ עד ו

* כִּשָּׁלוֹן *Lapsus.*

s פאלל, שטורץ.

ולפני כשלון גבה רוח משלי יו יח

* מִכְשׁוֹל *Offendiculum.*

s אנשטאָסס, נענענשטאַנד דעס שטרויכעלנס, העממניס, הינדערניס, פערנלאַססונג, צום פאללע, צור זינדע.

ואין למו מכשול תהל׳ קיט קסה

ולצור מכשול ישע׳ ח יד

הרימו מכשול מדרך עמי נז יד

ונתתי מכשול לפניו יחזק׳ ג כ

כי מכשול עונם היה ז יט

מִכְשֹׁל *Idem.*

ולפני עור לא תתן מכשל ויקר׳ יט יד

וּמִכְשׁוֹל *Et offendiculum.*

ומכשול עונם נתנו יחזק׳ יד ב

ומכשול עונו ישים נכח פניו יד ג

ויד ו

לְמִכְשׁוֹל *In offendic.*

למכשול עון יחזק׳ יח ל ומד יב

וּלְמִכְשׁוֹל *Et in offendic.*

לפוקה ולמכשול לב ש״א כה לא

מִכְשֹׁלִים *Offendicula.*

אל העם הזה מכשלים ירמ׳ ו כא

הַמִּכְשֹׁלִים *Offendic.*

והרבה המכשלים יחזק׳ כא כ

* וְהַמַּכְשֵׁלָה *Et ruina.*

s צוזאממענשטורץ, טריממער.

והמכשלה הזאת תחת ידך ישע׳ ג ו

וְהַמַּכְשֵׁלוֹת *Et ruinae.*

והמכשלות את הרשעים צפנ׳ א ג

כשף כל ענין כשוף:

Preastigiis uti.

* וְכִשֵּׁף

Pih. Et praestigiis usus est.

s זיך דער צויבערייא בעדיענען, צוי-בערייא טריבען.

ועונן ונחש וכשף ד״ה ב לג ו

* וּמְכַשֵּׁף *Et praestigiator.*

s צויבערער.

מעונן ומנחש ומכשף דבר׳ יח י

בִּמְכַשְּׁפִים *In praestigiatores.*

במכשפים ובמנאפים מלא׳ ג ה

וְלַמְכַשְּׁפִים *Et praestigiatorib.*

לחכמים ולמכשפים שמו׳ ז יא

ולאשפים ולמכשפים דני׳ ב ב

* מְכַשֵּׁפָה *Praestigiatrix.*

s צויבערין.

מכשפה לא תחיה שמו׳ כב יז

* כְּשָׁפִים *Praestigiae.*

s צויבערייען.

והכרתי כשפים מידך מיכ׳ ה יא

בעלת כשפים נחו׳ ג ד

כְּשָׁפַיִךְ *Praestigiae tuae.*

ברב כשפיך ישע׳ מז ט

וברב כשפיך מז יב

וּכְשָׁפֶיהָ *Et praestigiae. ejus.*

וכשפיה הרבים מ״ב ט כב

בִּכְשָׁפֶיהָ *Praestigiis suis.*

ומשפחות בכשפיה נחו׳ ג ד

* כַּשָּׁפֵיכֶם

Praestigiatores vestri.

s צויבערער.

ואל ענניכם ואל כשפיכם ירמ׳ כז ט

כשר פתרוניו שלש:

Significata ejus tria sunt.

א כל ענין הכשר והכשרון:

I. Rectum esse.

וְכָשֵׁר *Et rectum.*

s רעכט, גערארע, גוט, ביללינ, געפאַל-לינ זיין. גערא֗טהען, געדייהען, געלינ-גען; רעכט, פא֗רטהיילהאַפט, געדייה-ליך בעטרייבען.

וכשר הדבר לפני המלך אסתר ח ה

יִכְשַׁר *Rectum sit.*

אינך יודע אי זה יכשר קהל׳ יא ו

הַכְשֵׁיר *Hiph. Dirigere.*

ויתרון הכשיר חכמה קהל׳ י י

* כִּשְׁרוֹן *Rectitudo.*

s געדייהען, געלינגען, פארטהייל, גינזטיגער ערפאָלג.

ואת כל כשרון המעשה קהל׳ ד ד

ומה כשרון לבעליה ה י

וּבְכִשְׁרוֹן *Et in rectitudo.*

בחכמה ובדעת ובכשרון קהל׳ ב כא

ב עם פירושו קשר הכבלים:

II. Compedes.

מוציא

* בְּכוֹשָׁרוֹת *Compedibus.*

s — קוֹשָׁרוֹת פעססעלן. אנד: גליקק. גליקקליכע לאגע (ד"ג ה: פרייהייט).

מוציא אסירים בכושרות תהל' סח ז

ג סס כישור:

III. Verriculum.

* בַּכִּישׁוֹר *Ad verriculum.*

s ראָקקענשטאָקק, שפיננראָקקען.

ידיה שלחה בכישור משלי לא יט

כתת עם ספירוסו ססיכס ונכיסס:

Condundere, conterere.

וְכַתּוֹתִי *Et contundam.*

s צערשטאָססען, צערורייבען, צער-שמעטטערן, צערשטאַמפפען, צער-שטרייען, אוים איינאַנדערשפרענגען, שמיעדען, פארטיצ: כָּתוּת קאָזטריד-טער; צערשלאַגען, צערטרימטערן, פערוויסטען, אומשמיעדען; צוזאַממענ-נעשלאַגען, צוזאַממענגעשטאָססען ווערדען; צערשפרענגען; צערטרים-מערט, צערשלאַגען, צערמאַלמט ווערדען.

וכתותי מפניו צריו תהל' פט כד

כָּתוּת *Contusum.*

נבל יוצרים כתות ישע' ל יד

וְכָתוּת *Et contusum.*

ומעוך וכתות ויקר' כב כד

כֹּתּוּ *Contundite.*

כתו אתיכם לחרבות יואל ד י

וָאֶכֹּת *Et contundam.*

ואכת אתו טחון היטב דבר' ט כא

כִּתֵּת *Pih. Contudit.*

והפסילים כתת להדק ד"ה ב לד ז

וְכִתַּת *Et contudit.*

וכתת נחש הנחשת מ"ב יח ד

וְכִתְּתוּ *Et tundent.*

וכתתו חרבותם ישע' ב ד

וכתתו חרבותיהם מיכ' ד ג

וכתתו את הארץ זכר' יא ו

וְכֻתְּתוּ *Pyh. Et contundentur.*

וכתתו גוי בגוי ועיר בעיר ד"ה ב טו ו

וַיַּכְּתוּ *Hiph. Et contriverunt.*

ויכתו אתכם בשעיר דבר' א מד

וַיַּכְּתוּם *Et contriverunt eos.*

ויכום ויכתום עד החרמה במד' יד מה

יֻכַּת *Hoph. Atteretur.*

ושאיה יכת שער ישע' כד יב

יֻכַּתּוּ *Contundentur.*

וגבוריהם יכתו ירמ' מו ה

וכל פסיליה יכתו מיכ' א ז

יֻכַּתּוּ *Contundentur.*

מבקר לערב יכתו איוב ד כ

* כָּתִית *Tusum.*

s נעשטאָססען (מיט שֶׁמֶן פערבונ-דען) פיינעם אֶל, אוים צערשטאַמפפ-טען (ניכט געפרעססטען) אָליפען.

כתית למאור שמו' כז כ

בשמן כתית רבע ההין כט מ

כתית למאור ויקר' כד ב

בשמן כתית רביעת ההין במד' כח ה

ועשרים כר שמן כתית מ"א ה כה

* בִּמְכִתָּתוֹ *In contusionem ejus.*

s צערשטאָססען, צערשלאַגען. טרים-מערהויפען.

ולא ימצא במכתתו ישע' ל יד

כתב כל לשון כתיבה ומכתב וסגנון מענו:

Scribere, Conscribere, Describere, etc.

כָּתַב *Scripsit.*

s שרייבען, אויפשרייבען, אויפצייכנען, איינצייכנען, איינטראַגען, פערצייכנען, פֿערשרייבען, אונטערשרייבען, אונ-טערצייכנען, ניעדערשרייבען, אויספער-טיגען; נעשריבען, איינגעטראַגען,

איינגעצייכנעט, איינרעגיסטרירט ווער-דען.

אשר כתב יהוש' ח לב

אשר כתב לכם מ"ב יז לז

כתב ישעיהו בן אמוץ ד"ה ב כו כב

וגם אגרות כתב על אפרים ל א

וספרים כתב לחרף לב יז

ובימי ארתחששתא כתב עז' ד ז

אשר כתב לאבד אסת' ח ה

אשר כתב מרדכי אליהם ט כג

וספר כתב איש ריבי איו' לא לה

אשר כתב ברוך ירמ' לו כז

וְכָתַב *Et Scribet.*

וכתב את האלת האלה במד' ה כג

וכתב לו את משנה התורה דבר' יז יח

וכתב לה ספר כריתת כד א וגו ג

כָּתַבְתָּ *Scripsisti.*

אשר כתבת מפי ירמ' לו ו

איך כתבת את כל הדברים לו יז

מדוע כתבת עליה לו כט

כָּתַבְתָּ *Scripsisti.*

מספרך אשר כתבת שמו' לב לב

וְכָתַבְתָּ *Et scribes.*

וכתבת עליהן את כל דברי התורה דבר' כז ג

וכתבת על האבנים כז ח

וכתבת אליה ירמ' לו ב

וּכְתַבְתָּם *Et scribes ea.*

וכתבתם על מזוזת ביתך דבר' ו ט

וכתבתם על מזוזות ביתך יא כ

כָּתַבְתִּי *Scripsi.*

אשר כתבתי להורתם שמו' כד יב

הלא כתבתי לך שלשים משלי כב כ

וְכָתַבְתִּי *Et scribam.*

וכתבתי על הלחת שמו' לד א

כָּתְבוּ *Scripserunt.*

כתבו שטנה על ישבי יהודה עז' ד ו

כֹּתֵב *Scribens.*

ואני כתב על הספר ירמ' לו יח

וְכֹתְבִים *Et scribentes.*

וכתבים ועל החתום נחמ' י א הכתבים

Scribentes. הַכֹּתְבִים

הכתבים בספר המקנה ירמ׳ לב יב

Scriptum. כָּתוּב

אשר לא כתוב בספר התורה
דבר׳ כח סא
כאשר כתוב בספרים מ״א כא יא
כתוב ארמית עזר׳ ד ז
כתוב בה בגוים נשמע נחמ׳ ו ו
ואמצא כתוב בו ז ה
וימצאו כתוב בתורה ח יד
ונמצא כתוב בו יג א
וימצא כתוב אסת׳ ו ב
במגלת ספר כתוב עלי תהל׳ מ ח
לעשות בהם משפט כתוב קמט ט
כאשר כתוב בתורת משה דני׳ ט יג
כל הנמצא כתוב בספר יב א

Et scriptum. וְכָתוּב

וכתוב ישר דברי אמת קהל׳ יב י
וכתוב אליה קינים יחזק׳ ב י

Quod scriptum est. הַכָּתוּב

לעשות ככל הכתוב בו יהוש׳ א ח
ככל הכתוב בספר התורה ח לד
את כל הכתוב בספר תורת כג ו
לעשות ככל הכתוב עלינו מ״ב כב יג
ולכל הכתוב בתורת יי׳ ד״ה א טז מ
לעשות ככל הכתוב ד״ה ב לד כא
כל הכתוב לחיים ישע׳ ד ג
כל הכתוב בספר הזה ירמ׳ כה יג

Sicut scriptum est. כַּכָּתוּב

ככתוב בספר תורת משה יהוש׳ ח לא
ככתוב בתורת משה מ״א ב ג
ככתוב בספר תורת משה מ״ב יד ו
ככתוב על ספר הברית כג כא
ככתוב בתורת משה ד״ה ב כג יח
כי ככתוב בתורה כה ד
כי לא לרב עשו ככתוב ל ה
כי אכלו את הפסח בלא ככתוב ל יח
ככתוב בתורת יי׳ לא ג
ככתוב בספר משה לה יב
ככתוב בתורת יי׳ לה כו
ככתוב בתורת משה עזר׳ ג ב
ויעשו את חג הסכות ככתוב ג ד
לעשות סכת ככתוב נחמ׳ ח טו
ככתוב בתורה י לה וי לז

Scripta. כְּתֻבִים . כְּתוּבִים

כתבים באצבע אלהים שמו׳ לא יח
לחת כתבים משני עבריהם
מזה ומזה הם כתבים לב טו
כתבים באצבע אלהים דבר׳ ט י
הלוא הם כתובים מ״א יא מא
הנם כתובים על ספר יד יט
הלא המה כתובים יד כט וטו כג
הלא הם כתובים טו ז וטו לא
וטז ה וטז יד וטז כ וטז כז
וכב לט וכב מו
הלוא המה כתובים מ״ב א יח
הלא הם כתובים ח כג וי לד ויב כ
ויג ח ויג יב ויד טו ויד יח ויד כח
וטו ו וטו כא וטו כו וטו לא
וטז יט וכ כ וכא יז וכא כה
וכג כח וכד ה
הנם כתובים על ספר טו יא
וטו טו וטו כו וטו לא
והנם כתובים על ספר ד״ה א ט א
הנם כתובים על דברי שמואל כט כט
הלוא הם כתובים על דברי
נתן הנביא ד״ה ב ט כט
הלא הם כתובים יב טו
כתובים במדרש הנביא עדו יג כב
הנם כתובים על ספר המלכים טז יא
הנם כתובים כ לד וכד כז וכה כו
וכז ז וכח כו ולב לב ולג יט
ולה כז ולו ח
והנם כתובים על הקינות לה כה
כתובים ראשי אבות נחמ׳ יב כב
כתובים על ספר דברי הימים יב כג
הלוא הם כתובים על ספר אסת׳ י ב

הַכְּתֻבִים . הַכְּתוּבִים
Quae scripta sunt.

הכתבים בספר הזה דבר׳ כח נח
הכתבים על הספר הזה מ״ב כב יג
הכתבים על הספר אשר מצא כג כד
ויבאו אלה הכתובים בשמות
ד״ה א ד מא
הכתובים על הספר הזה ד״ה ב לד לא
הכתבים אל בבל ירמ׳ נא ס

In scriptis. בַּכְּתֻבִים

והמה בכתבים במד׳ יא כו

Scriptum est. כְּתוּבָה

הלא היא כתובה על ספר הישר יהוש׳ י יג
הנה כתובה על ספר הישר ש״ב א יח
הנה כתובה לפני ישע׳ סה ו
חטאת יהודה כתובה ירמ׳ יז א
והיא כתובה פנים ואחור יחזק׳ ב י
אשר כתובה בתורת משה דני׳ ט יא

Quae scripta est. הַכְּתוּבָה

כל האלה הכתובה בספר הזה
דבר׳ כט יט
הכתובה בספר התורה הזה כט כ
ול י
הכתובה בספר הזה כט כו

Scriptas. הַכְּתוּבוֹת

את כל האלות הכתובות ד״ה ב לד כד

Et scribendo. וְכָתוֹב

וכתוב בספר וחתום ירמ׳ לב מד

In scribendo. בִּכְתוֹב

יי׳ יספר בכתוב עמים תהל׳ פז ו

Scribere, describere. לִכְתֹּב

לכתב את דברי התורה הזאת
דבר׳ לא כד
לכתוב את הארץ יהוש׳ יח ח

In scribere eum. בְּכָתְבוֹ

בכתבו את הדברים ירמ׳ מה א

Scribe. כְּתֹב

כתב זאת זכרון בספר שמו׳ יז יד
כתב חזון ובאר על הלחות חבק׳ ב ב

Scribe. כְּתָב־

כתב לך את הדברים שמו׳ לד כז
כתב לך את כל הדברים ירמ׳ ל ב
כתב ק׳ לך את שם היום יחזק׳ כד ב

Et scribe. וּכְתֹב

וכתב עליו בחרט אנוש ישע׳ ח א
וכתב עליה את כל הדברים
ירמ׳ לו כח
וכתב עליו ליהודה יחזק׳ לז טז
וכתב עליו ליוסף לז טז
וכתב לעיניהם מג יא

Scribe. כָּתְבָה

כתבה על לוח אתם ישע׳ ל ח
כתבם

כְּתְבֵם *Scribe ea.*

כתבם על לוח לבך משלי ג ג ח ג

כִּתְבוּ *Scribite.*

ועתה כתבו לכם את השירה
דבר' לא יט
ואתם כתבו על היהודים אסת' ח ח
כתבו את האיש הזה ירמ' כב ל

אֶכְתֳּב ק' *Scribam.*

אכתב לו רבי תורתי הוש' ח יב

וְאֶכְתֹּב *Et scribam.*

ואכתב על הלחת דבר' י ב

וָאֶכְתֹּב *Et scripsi.*

ואכתב בספר ירמ' לב י

אֶכְתֳּבֶנָּה *Scribam illud.*

ועל לבם אכתבנה ירמ' לא לג

תִּכְתֹּב *Scribes.*

תכתב על מטהו במד' יז יז
תכתב על מטה לוי יז יח
כי תכתב עלי מרורות איו' יג כו
העצים אשר תכתב עליהם יחזק' לז כ

יִכְתֹּב *Scribet.*

וזה יכתב ידו ליי' ישע' מד ה

וַיִּכְתֹּב *Et scripsit.*

ויכתב משה את כל דברי יי'
שמ' כד ד
ויכתב על הלחת לד כח
ויכתב משה את מוצאיהם במד' לג ב
ויכתב על הלחת דבר' י ד
ויכתב משה את התורה הזאת לא ט
ויכתב משה את השירה לא כב
ויכתב יהושע את הדברים
יהוש' כד כו
ויכתב אליו את שרי סכות
שופ' ח יד
ויכתב בספר וינח לפני יי' ש"א י כה
ויכתב דוד ספר אל יואב ש"ב יא יד
ויכתב בספר לאמר יא טו
ויכתב יהוא ספרים מ"ב י א
ויכתב אליהם ספר שנית י ו
ויכתב כל המשקל בעת ההיא
עז' ח לד
ויכתב בשם המלך אסת' ח י

ויכתב מרדכי את הדברים ט כ
ויכתב ברוך מפי ירמיהו ירמ' לו ד
ויכתב עליה מפי ירמיהו לו לב
ויכתב ירמיה את כל הרעה נא ס

וַיִּכְתָּב־ *Et scripsit.*

ויכתב שם על האבנים יהוש' ח לב

יִכְתְּבֵם *Scribet ea.*

ונער יכתבם ישע' י יט

וַיִּכְתְּבֵם *Et scripsit ea.*

ויכתבם על שני לחות אבנים
דבר' ד יג
ויכתבם על שני לחת אבנים ה כב
ויכתבם שמעיה ד"ה א כד ו

וַתִּכְתֹּב *Et scripsit.*

ותכתב ספרים בשם אחאב
מ"א כא ח
ותכתב אסתר המלכה אסת' ט כט

תִּכְתְּבוּ *Scribetis.*

ואתם תכתבו את הארץ יהוש' יח ו

יִכְתְּבוּ *Scribent.*

יכתבו אותה יהוש' יח ח

וַיִּכְתְּבוּ *Et scribent.*

ויכתבו אתה לפי נחלתם יהוש' יח ד

וַיִּכְתְּבוּ *Et scripserunt.*

ויכתבו עליו מכתב שמ' לט ל

וַיִּכְתְּבוּהָ *Et scripserunt eas.*

ויכתבוה לערים לשבעה יהוש' יח ט

נִכְתָּב *Niph. Scriptum est.*

נכתב ונחתם אסת' ג יב
אשר נכתב בשם המלך ח ח

וְנִכְתָּב
Et escriptum est in libro.

ונכתב בספר אסת' ט לב

יִכָּתֵב *Scribetur.*

יכתב לאבדם אסת' ג ט
יכתב להשיב את הספרים ח ה

וְיִכָּתֵב *Et scribetur.*

ויכתב בדתי פרס אסת' א יט

וַיִּכָּתֵב *Et scriptum fuit.*

ויכתב בספר דברי הימים אסת' ב כג
ויכתב ככל אשר צוה המן ג יב
ויכתב ככל אשר צוה ח ט
ויכתב ספר זכרון לפניו מלא' ג טז

תִּכָּתֵב *Scribetur.*

תכתב זאת לדר אחרון תהל' קב יט

יִכָּתֵבוּ *Scribentur.*

ועם צדיקים אל יכתבו תהל' סט כט
ועל ספרך כלם יכתבו קלט יז
וסורי בארץ יכתבו ירמ' יז יג
בית ישראל לא יכתבו יחזק' יג ט

וְיִכָּתְבוּן *Et scribentur.*

מי יתן אפו ויכתבון מלי איו' יט כג

כִּתֵּבוּ *Pih. Scribunt.*

עמל כתבו ישע' י א

וּמְכַתְּבִים *Et scribae.*

ומכתבים עמל כתבו ישע' י א

כְּתָב * *Scriptum, scriptura.*

s שריפֿט, שריפֿטצוג, שריפֿטצייכען,
שריפֿטליך. בוך, פֿערצייכנים.
ואת פתשגן כתב הדת אסת' ד ח
כי כתב אשר נכתב ח ח

וּכְתָב *Et scriptura.*

וכתב הנשתון עז' ד ז

הַכְּתָב [*Scriptura.*

פתשגן הכתב] אסת' ג יד ח יג

בִּכְתָב *In scripto.*

הכל בכתב מיד יי' ד"ה א כח יט
ויאמר חורם מלך צור בכתב
ד"ה ב ב י
בכתב דויד מלך ישראל ד"ה ב לה ד
את הרשום בכתב אמת דני' י כא

וּבִכְתָב *Et in scriptura.*

ובכתב בית ישראל יחזק' יג ט

כִּכְתָבָהּ
Juxta scripturam suam.

מדינה ומדינה ככתבה אסת' א כב
מדינה ומדינה ככתבה ג יב
מדינה ומדינה ככתבה ח ט

אלה

כְּתָבָם *Scripturam suam.*

אלה בקשו כתבם עזר' ב סב
אלה בקשו כתבם נחמ' ז סד

כִּכְתָבָם

Juxta scripturam suam.

ככתבם וכלשונם אסת' ח ט
ככתבם וכזמנם ט כז

וּכְתֹבֶת *Inscriptio.*

s שריפט, איינצייכנונג.

וכתבת קעקע ויקר' יט כח

* מִכְתָּב *Scriptum, sciptura.*

s שריפט, עטוואס געשריעבענעס, בריעף.

ויבא אליו מכתב ד"ה ב כא יב
מכתב לחזקיהו ישע' לח ט

וְהַמִּכְתָּב *Et scriptura.*

והמכתב מכתב אלהים שמו' לב יו

בְּמִכְתָּב *In scripto.*

וגם במכתב לאמר ד"ה ב לו כב
וגם במכתב לאמר עזר' א א

כַּמִּכְתָּב *Iuxta scripturam.*

כמכתב הראשון דברי' י ד

מִכְתַּב *Scriptura.*

מכתב אלהים שמו' לב יו
מכתב פתוחי חותם לט ל

וּבְמִכְתַּב *Et scripto.*

ובמכתב שלמה בנו ד"ה ב לה ד

כתל ופירושו קיר:

Paries.

* כָּתְלֵנוּ *Paries nost.*

s וואנד.

עומד אחר כתלנו שיר ב ט

כתם לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א מה שפירושו זהב או מין מהפנינים או מה שפירושו דבר יקר:

Aurum.

* כֶּתֶם *Aurum.*

s גאָלד (גלייטערטעס), דאס פער-בארגענע, קאָסטבארע, זעלטנע.

ראשו כתם פז שיר ה יא

כֶּתֶם *Aurum.*

נזם זהב וחלי כתם משלי כה יב

הַכֶּתֶם *Aurum.*

ישנא הכתם הטוב איכ' ד א

בְּכֶתֶם *Pro auro.*

לא תסלה בכתם אופיר איו' כח יו
בכתם טהור לא תסלה כח יט
בכתם אופיר תהל' מה י
בכתם אופז דני' י ה

וְלַכֶּתֶם *Et ad aurum.*

ולכתם אמרתי מבטחי איו' לא כד

מִכֶּתֶם *Prae auro.*

ואדם מכתם אופיר ישע' יג יב

* מִכְתָּם *Aureolum.*

s גאָלדען, הערליך (ד: ה: איין פארטרעפליכעס געדיכט). אנד: = מִכְתָּב שריפט, בעזאנד: ליעד, געזאנג.

מכתם לדוד תהל' יו א
לדוד מכתם נו א ונז א
ונח א ונט א
מכתם לדוד ס א

ב מה שפירושו רושם:

II. Signatum, maculosum esse.

Niph. Maculata est. נִכְתַּם

s בעפלעקקט זיין. אנד: איינגעצייכנעט, איינגעשריעבען, אויפבעוואהרט זיין.

נכתם עונך לפני ירמ' ב כב

כתן כל שם כתנת:

Tunica.

* כְּתֹנֶת *Tunica.*

s אונטערקלייד, ראָקק, אונטערראָקק.

ויעש לו כתנת פסים בראש' לז ג
את כתנת הפסים לז כג
ויקחו את כתנת יוסף לז לא
וישלחו את כתנת הפסים לז לב
ויכירה ויאמר כתונת בני לז לג
כתנת בד קדש ויקר' יו ד
ועליה כתנת פסים ש"ב יג יח

וּכְתֹנֶת *Et tunica.*

וכתנת תשבץ שמו' כח ד
וכתנת הפסים אשר עליה ש"ב יג יט

הַכְּתֹנֶת *Tunica.*

הכתנת בנך הוא אם לא בראש' לז לב
ושבצת הכתנת שש שמו' כח לט

* הַכֻּתֹּנֶת *Tunica.*

s דאסזעלבע.

ויטבלו את הכתנת בראש' לז לא
והלבשת את אהרן את הכתנת שמו' כט ה
ויתן עליו את הכתנת ויקר' ח ז

כֻּתָּנְתִּי *Tunica mea.*

כפי כתנתי יאזרני איו' ל יח
פשטתי את כתנתי שיר ה ג

כֻּתָּנְתֶּךָ *Tunica tua.*

והלבשתיו כתנתך ישע' כב כא

כֻּתָּנְתּוֹ *Tunica ejus.*

את יוסף את כתנתו בראש' לז כג
קרוע כתנתו ש"ב טו לב

כֻּתֳּנוֹת · כֻּתֳּנֹת *Tunicae.*

ולבני אהרן תעשה כתנות שמו' כח מ
והלבשתם כתנת כט ח
והלבשת אתם כתנת מ יד
וילבישם כתנת ויקר' ח יג

בְּכֻתֳּנֹתָם *In tunicis suis.*

ויקרבו וישאם בכתנתם ויקר' י ה

כָּתְנוֹת *Tunicae.*

כתנות עור וילבישם בראש' ג כא
כתנות כהנים שלשים נחמ' ז ע

וְכָתְנֹת *Et tunicae*

וכתנת כהנים נחמ' ז עב
וכתנת כהנים מאה עזר' ב סט

הַכָּתְנֹת *Tunicae.*

ויעשו את הכתנת שש שמו' לט כז

כתף כל שם כתף צד מיוחד:

Humerus: Latus, Armus.

* כָּתֵף *Humerus.*

s אכסעל, שולטער, אכסעלשטיקק.

אכסעלבלאטט, שולטערשטיקק, זייטע,
זייטענגעביעט, אויסלייפער, פלאנקע.

ויתנו כתף סוררת — נחמ' ט כט
ישאוהו על כתף — ישע' מו ז
ובנתיך על כתף תנשאנה — מט כב
על כתף תשא — יחזק' יב ו
על כתף נשאתי — יב ז
אל כתף ישא — יב יב
ובקעת להם כל כתף — כט ז
וכל כתף מרוטה — כט יח
ויתנו כתף סררת — זכר' ז יא

Et armum. וְכָתֵף

ירך וכתף — יחזק' כד ד

Latus. הַכָּתֵף

עשרה אמה אל הכתף — שמו' לח יד
ואל הכתף מחוצה לעולה
ואל הכתף האחרת — יחזק' מ מ
מן הכתף הימנית — מז ב

In humerum. בְּכָתֵף

ועפו בכתף פלשתים — ישע' יא יד

In humero. בַּכָּתֵף

בכתף ישאו — במד' ז ט
אין לכם משא בכתף — ד"ה ב לה ג

Et humero. וּבְכָתֵף

ובכתף תהדפו — יחזק' לד כא

Ad latus. לַכָּתֵף

קלעים לכתף — שמו' כז יד

Et ad latus. וְלַכָּתֵף

ולכתף השנית — שמו' כז טו ולח טו

Latus. כֶּתֶף *

על כתף ים כנרת — במד' לד יא
אל כתף היבוסי — יהוש' טו ח
ועבר אל כתף הר יערים — טו י
ויצא הגבול אל כתף עקרון — טו יא
אל כתף יריחו מצפון — יח יב
אל כתף לוזה נגבה — יח יג
אל כתף היבוסי נגבה — יח יו
אל כתף מול הערבה — יח יח
אל כתף בית חגלה צפונה — יח יט
אל כתף הבית הימנית — מ"א ו ח
חמש על כתף הבית מימין
על כתף הבית משמאלו — ז לט
עד כתף הבית — מ"ב יא יא

עד כתף הבית — ד"ה ב כג י
על כתף עירים חיליהם — ישע' ל ו
הנני פתח את כתף מואב — יחזק' כה ט
כתף השערים — מ יח
כתף שער הצפון
אל כתף שער הקדים — מ מד
אשר על כתף השער — מו יט

Ad latus. לְכֶתֶף

לכתף השער — יחזק' מ מא

A latere. מִכֶּתֶף

נתן מכתף הבית — מ"א ז לט
מכתף הבית הימנית — מ"ב יא יא
מכתף הימנית קדמה — ד"ה ב ד י
מכתף הבית הימנית — כג י
מכתף הבית הימנית — יחזק' מז א

Humerus meus. כְּתֵפִי

כתפי משכמה תפול — איו' לא כב

In humero sua. בַּכְּתֵפָם

בכתפם במטות עליהם — ד"ה א טו טו

* כְּתֵפוֹת . כְּתֵפֹת

Humeralia, scapulae.

s דאסזעלבע.

שתי כתפות חברות — שמו' כח ז
כתפת עשו לו חברת — לט ד
כתפת להם מתחת לכיר — מ"א ז ל
וארבע כתפות — ז לד

Scapulae. הַכְּתֵפוֹת

הכתפות יצקות — מ"א ז ל

Humeralia, latera. כִּתְפוֹת

על כתפות האפוד — שמו' כח יב
על שתי כתפות האפוד — כח כז
על כתפת האפד — לט ז ולט יח
על שתי כתפת האפד מלמטה — לט כ
אל כתפות האולם — יחזק' מא כו

Et latera. וְכִתְפוֹת

וכתפות הפתח — יחזק' מא ב

Humeralia, humeri ejus. כְּתֵפָיו

על שתי כתפיו — שמו' כח יב
ובין כתפיו שכן — דבר' לג יב
וישם על כתפיו — שופ' יו ג
וכידון נחשת בין כתפיו — ש"א יז ו

Scapulae ejus. כְּתֵפֶהָ

מן הסכנה כתפיה — מ"א ז לד

כתר לו שני פנים :

Significata ejus duo sunt.

א עם פירושו עטרה או סבוב וסבב:

I. Cingere, Circumdare: Coronare.

Pih. Cinxerunt. כִּתְּרוּ

s אומגעבען, אומצינגעלן, אומרינגען,
אומשטירמען, אומשליעססען, אומ-
פאססען, קראָנען.

כתרו את בנימן הרדיפהו — שופ' כ מ

Circumdederunt me. כִּתְּרוּנִי

אבירי בשן כתרוני — תהל' כב י

Hiph. Circumdans. מַכְתִּיר

מכתיר את הצדיק — חבק' א ד

יַכְתִּרוּ . יַכְתִּירוּ

Cingent, coronabunt.

בי יכתרו צדיקים — תהל' קמב ח
וערומים יכתירו דעת — משלי יד י

Corona. כֶּתֶר *

s קראָנע, דיאדעם.

כתר מלכות בראשה — אסת' ב י
כתר מלכות בראשו — ו ח

Corona. בְּכֶתֶר

בכתר מלכות — אסת' א י

Et coronamentum. וְכֹתֶרֶת

s קראָנענווערק, זיילענהויפט, קני
קאפיטאָל.

וכותרת עליו נחשת — מ"ב כה י
וכתרת עליו נחשת — ירמ' נב נ

Coronamentum. הַכֹּתֶרֶת

קומת הכתרת
קומת הכתרת — מ"א ז י
על הכתרת השנית — ז ב
וקומת הכתרת
ורמנים על הכתרת — מ"ב כה י
וקומת הכתרת
ורמונים על הכותרת — ירמ' נב נ

לכתות

לְכֹתֶרֶת *Coronamento.*

לכתרת האחת
ושבעה לכתרת השנית מ״א ז יז
הבן עשה לכתרת ז יח
מבית לכתרת ומעלה ז לא

כֹּתָרוֹת *Coronae.*

ושתי כתרות עשה מ״א ז יז

וְכֹתָרֹת *Et coronae.*

וכתרת אשר על ראש העמודים
מ״א ז יט
וכתרת על שני העמודים ז כ

הַכֹּתָרֹת . הַכֹּתָרוֹת *Coronae.*

לכסות את הכתרת מ״א ז יח
את שתי גלת הכתרת ז מא וז מב
וגלת הכתרת ז מא
את שתי גלות הכתרות ד״ה ב ד יב
את שתי גלות הכתרות ד יג

וְהַכֹּתָרוֹת *Et coronae.*

והכתרות על ראש העמדים
ד״ה ב ד יב

לַכֹּתָרֹת *Coronamentis.*

לכתרת אשר על ראש מ״א ז יז

ב מה שפירושו המתנה:
II. Exspectare.

כִּתְּרוּ *Pih. Exspectarunt.*

s צוריקקהאלטען, ווארטען.
כתרו את בנימן הרדיפהו שופ׳ כ מג

כַּתַּר *Exspecta.*

כתר לי זעיר ואחוך איו׳ לו ב

כתש כל לשון כתישה ומכתש:
Contundere.

תִּכְתּוֹשׁ *Contundes.*

s שטאָססען, צערשטאָססען, צעררייבען, צערשטאמפפען.
אם תכתוש את האויל משלי כז כב

* **הַמַּכְתֵּשׁ** *Mortarium: cavum.*

s מאָרזער. פערטיעפונג, האָהלונג.
[(צפני׳ א יא) אנד: נאָמען פראָפּר:].
את המכתש אשר בלחי שופ׳ טו יט

הילילו ישבי המכתש צפני׳ א יא

בַּמַּכְתֵּשׁ *In mortario.*

את האויל במכתש משלי כז כב

ואשר הם מיותר משלשה אותיות
Voces plurium, quam trium litterarum.

כדכד ופירושו טופז:
Pyropus lapis.

* **כַּדְכֹּד** *Pyropus.*

s נאמע איינעס פונקעלנדען, גלאָנצענדען עדעלשטיינס, רובין. אנד: קארפונקעל.
ושמתי כדכד שמשתיך ישע׳ נד יב

וְכַדְכֹּד *Et pyropus.*

וראמות וכדכד יחזק׳ כז טז

כלכל עיין בשרש כול:
כוּל *Vide Rad.*
s כלכל זיעהע כּוּל.

כסלו הוא שם חדש התשיעי:
November mensis.

* **כִּסְלֵו** *November.*

s נאמע דעס נייגטען מאָנאטס.
ויהי בחדש כסלו נחמ׳ א א

בְּכִסְלֵו *In Novembri.*

לחדש התשעי בכסלו זכר׳ ז א

כפתר ופירושו תפוח או ספי הספר:
Pomum. Malogranatum.

* **כַּפְתֹּר** *Malogranatum.*

s (קראָנענשמוקק דעס לייכטערס) אפפעלפארמיג, גראנאטאפפעלפארמיג. אנד: קנויף, קנאָפף, זיילענקאפיטאל.
בקנה האחד כפתר ופרח
בקנה האחד כפתר ופרח שמו׳ כה לג
בקנה האחד כפתר ופרח
בקנה האחד כפתר ופרח לז יט

וְכַפְתֹּר *Et mologranatum.*

וכפתר תחת שני הקנים
וכפתר תחת שני הקנים
וכפתר תחת שני הקנים כה לה
ולז כא

הַכַּפְתּוֹר *Malogran.*

הך הכפתור עמו׳ ט א

כַּפְתֹּרֶיהָ *Malogranata ejus.*

כפתריה ופרחיה שמו׳ כה לא
משקדים כפתריה ופרחיה כה לד
ולז כ
כפתריה ופרחיה ממנה היו לז יז

בְּכַפְתֹּרֶיהָ *In malogran. ejus.*

בכפתריה ילינו צפנ׳ ב יד

כַּפְתֹּרֵיהֶם *Malogran. eorum.*

כפתריהם וקנתם שמו׳ כה לו
כפתריהם וקנותם לז כב

כרבל ופירושו עטוף:
Amicire.

מְכֻרְבָּל *Amictus.*

s אנגעטהאן, אומקליידעט זיין.
ודויד מכרבל במעיל בוץ
ד״ה א טו כז

כרכב ופירושו סבוב:
Circuitus, ambitus.

* **כַּרְכֹּב** *Ambitus.*

s אומשליעססונג, איינפאססונג, ראנד.
תחת כרכב המזבח שמו׳ כז ה

כַּרְכֻּבּוֹ *Ambitus ejus.*

תחת כרכבו מלמטה שמו׳ לח ד

כרכם ופירושו זעפרא״ן:
Crocus.

* **וְכַרְכֹּם** *Et crocus.*

s זאפראן.
נרד וכרכם שיר ד יד

כרכר ופירושו רקוד או מחול כנגנים הקלים כנכת:
Subsilire.

מְכַרְכֵּר *Subsiliens.*

s טאנצען.
ודוד מכרכר בכל עז ש״ב ו יד
מפח

Et subsiliens. **וּמְכַרְכֵּר**

מפזז ומכרכר לפני יי׳ ש״ב ו יז

Carrucae. **וּבַכִּרְכָּרוֹת** *

s וואגען. אנד: רעגנעריין, קאמעלין, דראָמעדאַר.

ובפרדים ובכרכרות ישע׳ סו כ

כרמל כל סס כלאל אין סיונה ויוגן:

Carmel n. p. Arvum: Spica virens.

Spica: arvum. **כַּרְמֶל** *

s נאָמען פראָפּר: דעם וואלטבעקאננ-טען פּאַרגעבירגעס זידליך פֿאָם מעער-בוזען פֿאָן אקקאָ אן דער זידליכען גרענצע דעם שטאממעס אשר. (2 איי-נער בערגשטאדט אים וועזטען דעם מאָדטען מעערעס, אים געביעטע דעם שטאממעס יהודה. (3 גרינע, פֿאָללע אֶהרע. (4 פרוכטגעפֿילדע, פֿרוכט-לאַנד, גארטענלאנד.

קלוי באש גרש כרמל ויקר׳ ב יד

יער בתוך כרמל מיכ׳ ז יד

N. pr. Carmelum. **כַּרְמֶלָה**

עלו כרמלה ובאתם אל נבל ש״א כה ה

Et spica virens: arvum. **וְכַרְמֶל**

ולחם וקלי וכרמל ויקר׳ כג יד

וכרמל בצקלנו מ״ב ד מב

וכרמל ליער יחשב ישע׳ לב טו

ונער בשן וכרמל לג ט

אמלל בשן וכרמל נחו׳ א ד

N. pr. Carmel. **הַכַּרְמֶל**

אל הר הכרמל מ״א יח יט

את הנביאים אל הר הכרמל יח כ

עלה אל ראש הכרמל יח מב

וילך משם אל הר הכרמל מ״ב ב כה

אל איש האלהים אל הר הכרמל ד כה

שמחה וגיל מן הכרמל ישע׳ יו י

הדר הכרמל והשרון לה ב

והנה הכרמל המדבר ירמ׳ ד כו

ורעה הכרמל והבשן נ יט

ויבש ראש הכרמל עמו׳ א ב

ואם יחבאו בראש הכרמל ט ג

כרמל כרסם

Et arvum. **וְהַכַּרְמֶל**

והכרמל ליער יחשב ישע׳ כט יז

N. pr. Carmelum. **הַכַּרְמֶלָה**

בא שאול הכרמלה ש״א טו יב

אל אביגיל הכרמלה כה מ

N. pr. In carmelum. **בְּכַרְמֶל**

ופגע בכרמל הימה יהוש׳ יט כו

N. pr. In carmel. **בַּכַּרְמֶל**

ומעשהו בכרמל

בגזז צאנו בכרמל ש״א כה ב

כל ימי היותם בכרמל כה ז

וצדקה בכרמל תשב ישע׳ לב יו

Et in arvis. **וּבַכַּרְמֶל**

וכרמים בהרים ובכרמל ד״ה ב כו י

N. pr. Sicut carmelum. **כַּכַּרְמֶל**

ראשך עליך ככרמל שיר ז ו

N. pr. Et ut Carmel. **וּכְכַרְמֶל**

וככרמל בים יבוא ירמ׳ מו יח

N. pr. Ad carmel. **לַכַּרְמֶל**

מלך יקנעם לכרמל אחד יהוש׳ יב כב

ושב לבנון לכרמל ישע׳ כט יז

מדבר לכרמל לב טו

Ex arvis. **מִכַּרְמֶל**

ונאספה שמחה וגיל מכרמל ירמ׳ מח לג

Arva ejus. **כַּרְמִלּוֹ**

מלון קצו יער כרמלו מ״ב יט כג

יער כרמלו ישע׳ לז כד

Et arvorum ejus. **וְכַרְמִלּוֹ**

וכבוד יערו וכרמלו ישע׳ י יח

Et coccineum. **וְכַרְמִיל** *

s שארלאכפארבע, קארמעזין.

ובארגון וכרמיל ותכלת ד״ה ב ב ו

תכלת וארגמן וכרמיל ובוץ ג יד

Et in coccino. **וּבַכַּרְמִיל**

בתכלת ובבוץ ובכרמיל ד״ה ב ב יג

כרסם ופירושו למיסה או טניפה:

Conculcare.

כרפס לאב לאה

Conculcabit eam. **יְכַרְסְמֶנָּה**

s אבפרעססען, פערוויסטען, אונטער-וויהלען.

יכרסמנה חזיר מיער תהל׳ פ יד

כרפס והוא לבע ירוק:

Viride.

Viride. **כַּרְפַּס** *

s גרינע, אנד: בוימוואָללענצייג.

חור כרפס ותכלת אסת׳ א ו

שרשי אות הלמד

לאב פירושו למאון:

Sitis, Siccitas.

תַּלְאֻבוֹת *

Siccitatum, id est, siticulosa.

s פערלעכצונג, דירדע, וויסטע.

בארץ תלאובת הוש׳ יג ה

לאה כל לשון לאות ספירושו עיפה או עומס:

Defatigari: Aegre ferre.

Aegre feres. **תֵּלֶאֶה**

s זיך אבמיהען, זיך פערגעבליך אב-מיהען, פערדריעסליך זיין; מראגע, מידע, לאָסזיג, איבערדריססיג זיין; ערמידען, ערמאטטען; מידע, ער-שאָפֿפֿט, אונגעדולדיג מאכען.

הנסה דבר אליך תלאה אי׳ ד ב

Et defatigaris. **וַתֵּלֶא**

כי עתה תבוא אליך ותלא אי׳ ד ה

Et fatigabunt se. **וַיִּלְאוּ**

וילאו למצא הפתח ברא׳ יט יא

Niph. Defatigatur. **נִלְאָה**

נלאה להשיבה אל פיו משלי כו טו

נלאה מואב על הבמה ישע׳ יו יב

Et defessam. **וְנִלְאָה**

ונלאה אתה כוננתה תהל׳ סח י

Defatigaris. **נִלְאֵית**

נלאית ברב עצתיך ישע׳ מז יג

נלאתי

נִלְאֵתִי · נִלְאֵיתִי *Defessus sum.*

נלאתי נשא ישע' א יד
נלאיתי הכיל ירמ' ו יא
נלאיתי הנחם טו ו

וְנִלְאֵיתִי *Et defatigor.*

ונלאיתי כלכל ירמ' כ ט

נִלְאוּ *Defatigantur.*

העוה נלאו ירמ' ט ד

וְנִלְאוּ *Et fatigabuntur.*

ונלאו מצרים לשתות שמו' ז יח

הֶלְאָנִי *Hiph. Fatigat me.*

אך עתה הלאני איו' יו ז

הֶלְאַת *Fatigavit me.*

תאנים הלאת יחזק' כד יב

הֶלְאֵתִיךָ *Fatigavi te.*

ומה הלאתיך ענה בי מיכ' ו ג

הַלְאוֹת *Fatigare.*

הלאות אנשים ישע' ז יג

תַּלְאוּ *Fatigabitis.*

כי תלאו גם את אלהי ישע' ז יג

וַיַּלְאוּךָ *Et defatigarunt te.*

את רגלים רצתה וילאוך ירמ' יב ה

* וּתְלָאָה *Et molestia*

s מיהועלינקייט, בעשווערליכקייט, מיהזאל, דראנגזאל.

ויקף ראש ותלאה איכ' ג ה

הַתְּלָאָה *Molestiam.*

את כל התלאה שמו' יח ח
את כל התלאה במד' כ יד
את כל התלאה נחמ' ט לב

מַתְּלָאָה *Quae molestia.*

הנה מתלאה מלא' א יג

לאט בערך לוט תמצאנו :
לוט *Vide Rad.*
s לָאט זיעהע לוט.

לאך שני תוארים בעצמם ובמובן :
Significata ejus duo sunt.

לאך

א כל ענין מלאכות שפירושו שליחות :
Legatus: Nuncius: Angelus.

* מַלְאָךְ
Angelus, Nuncius, Legatus.
s באָטע, געזאנדטער, ענגעל.

הנה אנכי שלח מלאך שמו' כג כ
ושלחתי לפניך מלאך לג ב
וישלח מלאך ויציאנו במד' כ יו
ותשלח איזבל מלאך מ"א יט ב
והנה זה מלאך נגע בו יט ה
וישלח אליו אלישע מלאך מ"ב ה י
וישלח האלהים מלאך ד"ה א כא טו
וישלח יי' מלאך ד"ה ב לב כא
אם יש עליו מלאך מליץ איו' לג כג
מלאך רשע יפל ברע משלי יג יז
מלאך שלוח אליהם יחזק' כג מ
וישר אל מלאך ויכל הוש' יב ה

וּמַלְאָךְ *Et nuncius.*

ומלאך בא אל שאול ש"א כג כז
ומלאך דבר אלי בדבר יי' מ"א יג יח
ומלאך בא אל איוב איו' א יד
ומלאך אכזרי ישלח בו משלי יז יא
ומלאך אחר יצא זכר' ב ז

הַמַּלְאָךְ *Angelus, Nunctus.*

המלאך הגאל אתי בראש' מח יו
ויצו את המלאך לאמר ש"ב יא יט
וילך המלאך ויבא יא כב
ויאמר המלאך אל דוד יא כג
ויאמר דוד אל המלאך יא כה
וישלח ידו המלאך כד יו
בראתו את המלאך כד יז
בטרם יבא המלאך אליו
ראו כבא המלאך מ"ב ו לב
s והנה המלאך ירד אליו ו לג
בא המלאך עד הם ולא שב ט יח
ויבא המלאך ויגד לו לאמר י ח
וירא את המלאך ד"ה א כא כ
ואל תאמר לפני המלאך קהל' ה ה
המלאך הדבר בי זכר' א ט
ויען יי' את המלאך א יג
ויאמר אלי המלאך א יד
ואמר אל המלאך ב ב
והנה המלאך הדבר בי יצא ב ז
ועמד לפני המלאך ג ג
המלאך הדבר בי ד א וד ד וד ה
וה ה וה י וו ד

ויען המלאך ו ה

וְהַמַּלְאָךְ *Et nuncius.*

והמלאך אשר הלך לקרא מ"א כב יג
והמלאך אשר הלך לקרא
ד"ה ב יח יב

לַמַּלְאָךְ *Angelo.*

למלאך המשחית ש"ב כד יו
למלאך המשחית ד"ה א כא טו
ויאמר יי' למלאך כא כז

מַלְאַךְ *Angelus, Legatus.*

וימצאה מלאך יי' ברא' יו ז
ויאמר לה מלאך יי' יו ט וי וי יא
ויקרא מלאך אלהים אל הגר כא יז
ויקרא אליו מלאך יי' כב יא
ויקרא מלאך יי' אל אברהם כב טו
ויאמר אלי מלאך האלהים לא יא
וירא מלאך יי' אליו שמו' ג ב
ויסע מלאך האלהים ההלך יד יט
ויתיצב מלאך יי' בדרך במד' כב כב
ותרא האתון את מלאך יי' כב כג
וכב כה וכב כז
ויעמד מלאך יי' כב כד
ויוסף מלאך יי' עבור כב כו
וירא את מלאך יי' כב לא
ויאמר אליו מלאך יי' כב לב
ויאמר בלעם אל מלאך יי' כב לד
ויאמר מלאך יי' אל בלעם כב לה
ויעל מלאך יי' מן הגלגל שופ' ב א
ויהי כדבר מלאך יי' ב ד
אורו מרוז אמר מלאך יי' ה כג
ויבא מלאך יי' ו יא
וירא אליו מלאך יי' ו יב
ויאמר אליו מלאך האלהים ו כ
וישלח מלאך יי' ו כא
כי מלאך יי' הוא
ראיתי מלאך יי' ו כב
וירא מלאך יי' אל האשה יג ג
כמראה מלאך האלהים יג ו
ויבא מלאך האלהים עוד יג ט
ויאמר מלאך יי' אל מנוח יג יג
ויאמר מנוח אל מלאך יי' יג טו ויג יז
ויאמר מלאך יי' אל מנוח
כי מלאך יי' הוא יג יו
ויעל מלאך יי' בלהב המזבח יג כ
ולא יסף עוד מלאך יי'
כי מלאך יי' הוא יג כא

כחכמת

כחכמת מלאך האלהים ש״ב יד כ
וישב מלאך יי׳ שנית מ״א יט ז
וידבר מלאך יי׳ אל אליהו מ״ב א טו
ויצא מלאך יי׳ ויך יט לה
וירא את מלאך יי׳ עמד ד״ה א כא יו
מפני חרב מלאך יי׳ כא ל
חנה מלאך יי׳ סביב תהל׳ לד ח
ויצא מלאך יי׳ ויכה ישע׳ לז לו
חגי מלאך יי׳ חגי א יג
ויען את מלאך יי׳ זכר׳ א יא
ויען מלאך יי׳ א יב
לפני מלאך יי׳ ג א
ויעד מלאך יי׳ ג ו
כי מלאך יי׳ צבאות הוא מלא׳ ב ז

Et angelus. וּמַלְאַךְ

ומלאך יי׳ הלך שופט׳ ו כא
ומלאך יי׳ היה ש״ב כד יו
ומלאך יי׳ דבר אליה מ״ב א ג
ומלאך יי׳ משחית ד״ה א כא יב
ומלאך יי׳ עמד כא טו
ומלאך יי׳ אמר אל גד כא יח
ומלאך יי׳ דחה תהל׳ לה ה
ומלאך יי׳ רדפם לה ו
ומלאך פניו הושיעם ישע׳ סג ט
ומלאך יי׳ עמד זכר׳ ג ה
ומלאך הברית מלא׳ ג א

Sicut angelus. כְּמַלְאַךְ

כמלאך אלהים ש״א כט ט
כי כמלאך האלהים ש״ב יד יז
המלך כמלאך האלהים יט כח
כמלאך יי׳ לפניהם זכר׳ יב ח

Angelus meus. מַלְאָכִי

כי ילך מלאכי לפניך שמו׳ כג כג
הנה מלאכי ילך לפניך לב לד
ואשלח מלאכי דבר׳ ב כו
הנני שלח מלאכי מלא׳ ג א

Sicut nuncius meus. כְּמַלְאָכִי

וחרש כמלאכי אשלח ישע׳ מב יט

Angelum suum. מַלְאָכוֹ

הוא ישלח מלאכו לפניך ברא׳ כד ז
ישלח מלאכו אתך כד מ

Nuncii, Legati. מַלְאָכִים

וישלח יעקב מלאכים ברא׳ לב ד
וישלח משה מלאכים במד׳ כ יד
וישלח ישראל מלאכים כא כב
וישלח מלאכים אל בלעם כב ה
וישלח יהושע מלאכים יהוש׳ ז כב
וישלח מלאכים אל אבימלך שופט׳ ט לא
וישלח יפתח מלאכים יא יב
מלאכים אל מלך בני עמון יא יד
וישלח ישראל מלאכים יא יז ויא יט
וישלחו מלאכים אל יושבי קרית יערים ש״א ו כא
ונשלחה מלאכים יא ג
וישלח שאול מלאכים יו יט ויט יא ויט יד
וישלח שאול מלאכים יט כ
וישלח מלאכים אחרים
וישלח מלאכים שלשים יט כא
הנה שלח דוד מלאכים כה יד
וישלח דוד מלאכים ש״ב ב ה וג יד ויא ד
וישלח אבנר מלאכים ג יב
וישלח מלאכים אחרי אבנר ג כו
וישלח חירם מלך צר מלאכים ה יא
וישלח יואב מלאכים אל דוד יב כז
וישלח מלאכים אל אחאב מ״א כ ב
וישלח מלאכים ויאמר אליהם מ״ב א ב
יען אשר שלחת מלאכים א יו
אז שלח אמציה מלאכים יד ח
וישלח אחז מלאכים יו ז
אשר שלח מלאכים יז ד
וישלח מלאכים אל חזקיהו יט ט
מלאכים אל דויד ד״ה א יד א
וישלח דויד מלאכים לנחמו יט ב
וישלחו מלאכים ויוציאו יט יז
וישלח אליו מלאכים לאמר ד״ה ב לה כא
ואשלחה עליהם מלאכים נחמ׳ ו ג
לכו מלאכים קלים ישע׳ יח ב
וישלח מלאכים אל חזקיהו לז ט
ביד מלאכים ירמ׳ כז ג
ותשלח מלאכים אליהם יחזק׳ כג יו
יצאו מלאכים מלפני ל ט

Et nuncios. וּמַלְאָכִים

ומלאכים שלח בכל מנשה
ומלאכים שלח באשר שופ׳ ו לה
ומלאכים שלח גדעון ז כד

Nuncii. הַמַּלְאָכִים

ויבאו שני המלאכים ברא׳ יט א
וישבו המלאכים אל יעקב לב ז
כי החבאתה את המלאכים יהוש׳ ו יז
כי החביאה את המלאכים ו כה
ויבאו המלאכים גבעת ש״א יא ד
ויבאו המלאכים יא ט
וישלח שאול את המלאכים יט טו
ויבאו המלאכים יט יו
וישובו המלאכים ויאמרו מ״א כ ה
המלאכים וישבהו דבר כ ט
וישובו המלאכים אליו מ״ב א ה
וישבו המלאכים ויגדו למלאך ז טו
מיד המלאכים ויקראם יט יד
הספרים מיד המלאכים ישע׳ לז יד

Ad nuncios. לַמַּלְאָכִים

ויאמרו למלאכים ש״א יא ט

Angeli, nuncii. מַלְאֲכֵי

והנה מלאכי אלהים עלים ברא׳ כח יב
ויפגעו בו מלאכי אלהים לב א
אל מלאכי יפתח שופ׳ יא יג
על מלאכי שאול ש״א יט כ
ותלך אחרי מלאכי דוד כה מב
לקראת מלאכי מלך מ״ב א ג
חמת מלך מלאכי מות משלי יו יד
משלחת מלאכי רעים תהל׳ עח מט
ומה יענה מלאכי גוי ישע׳ יד לב
מלאכי שלום מר יבכיון לג ז

Nuncios. בְּמַלְאֲכֵי

במלאכי אלהים ד״ה ב לו יו

Nunciis. לְמַלְאֲכֵי

ויאמר למלאכי בן הדד מ״א כ ט

Nuncii tui. מַלְאָכֶיךָ

הלא גם אל מלאכיך במד׳ כד יב
ביד מלאכיך חרפת יי׳ מ״ב יט כג

Nunciorum tuor. מַלְאָכֵכֵה

קול מלאככה נחו׳ ב יד

Nuncii, Angeli ejus sui. מַלְאָכָיו

ביד מלאכיו השכם ד״ה ב לו טו
כי מלאכיו יצוה לך תהל׳ צא יא
ברכו יי׳ מלאכיו קג כ
עשה מלאכיו רוחות קד ד
הללוהו כל מלאכיו קמח ב
ועצת מלאכיו ישלים ישע׳ מד כו
לשלח מלאכיו מצרים יחזק׳ יז טו

ומלאכיו

Et legati illius. **וּמַלְאָכָיו**

ומלאכיו חנס יגיעו   ישע׳ ל ד

Et in angelis suis. **וּבְמַלְאָכָיו**

ובמלאכיו ישים תהלה   איו׳ ד יח

* **בְּמַלְאֲכוּת** *Legatio.*

s באטשאפט.

מלאך יי׳ במלאכות יי׳   חגי א יג

ב כל מלאכה:

Opus, eris.

* **מְלָאכָה** *Opus.*

s געשעפט, פערריכטונג, ארבייט, ווערק, דאס טהון, טרייבען, טהאט (גאשטעם), שאפפונגסווערק; דאס ערארבייטעטע, האבע, רייכטהום, פערמאגען.

כל מלאכה לא יעשה בהם   שמו׳ יב יו
לא תעשה כל מלאכה   כ י
ובדעת ובכל מלאכה   לא ג ולה לא
לעשות בכל מלאכה   לא ה
כי כל העשה בה מלאכה   לא יד
ששת ימים יעשה מלאכה
כל העשה מלאכה   לא טו
ששת ימים תעשה מלאכה
כל העשה בו מלאכה   לה ב
להביא לכל מלאכה   לה כט
וארג עשי כל מלאכה   לה לה
מלאכה לתרומת הקדש   לו ו
יעשה לכל מלאכה   ויקר׳ ז כד
אשר יעשה מלאכה בהם   יא לב
וכל מלאכה לא תעשו   יו כט
ששת ימים תעשה מלאכה
כל מלאכה לא תעשו   כג ג
וכל מלאכה לא תעשו   כג כח
אשר תעשה כל מלאכה   כג ל
כל מלאכה לא תעשו   כג לא
לעשות מלאכה   במד׳ ד ג
כל מלאכה לא תעשו   כט ז
לא תעשה כל מלאכה   דבר׳ ה יד
לא תעשה מלאכה   יו ח
לא נעשה בהם מלאכה   שופ׳ יו יא
לעשות כל מלאכה   מ״א ז יד
כי עשה מלאכה הוא   יא כח
ועמך לרב עשי מלאכה
וכל חכם בכל מלאכה   ד״ה א כב טו
אנשי מלאכה לעבדתם   כה א
ועמך בכל מלאכה   כח כא
ולכל מלאכה ביד חרשים   כט ה
לכל עשה מלאכה   ד״ה ב לד יג
והיום מלאכה   נחמ׳ ד יו
מלאכה גדלה אני עשה   ו ג
עשי מלאכה במים רבים   תהלי׳ קז כג
וכל מלאכה לא תעשו   ירמ׳ יז כב
עשות בו כל מלאכה   יז כד
מלאכה על האבנים   יח ג
כי מלאכה היא ליי׳   נ כה
ויעשו מלאכה בבית יי׳   חגי א יד

Et opus. **וּמְלָאכָה**

ומלאכה רבה היה לי   ד״ה ב יז יג

Opus. **הַמְּלָאכָה**

לרגל המלאכה אשר לפני   ברא׳ לג יד
לקרבה אל המלאכה   שמו׳ לו ב
לכל המלאכה   לו ז
כל חכם לב בעשי המלאכה   לו ח
וירא משה את כל המלאכה   לט מג
ויכל משה את המלאכה   מ לג
וכל המלאכה נמבזה ונמס   ש״א טו ט
אשר על המלאכה   מ״א ה ל
לעשות את כל המלאכה   ז מ
ותשלם כל המלאכה   ז נא
על ידי עשי המלאכה   מ״ב יב יב
כי לעשי המלאכה יתנהו   יב טו
לתת לעשי המלאכה   יב יו
ויתנהו על יד עשי המלאכה
ויתנו אתו לעשי המלאכה   כב ה
ויתנהו על יד עשי המלאכה   כב ט
עשה המלאכה לעבדת   ד״ה א כג כד
לעשות את המלאכה   ד״ה ב ד יא
ותשלם כל המלאכה   ה א
ויעשו עשי המלאכה   כד יג
עד כלות המלאכה   כט לד
ויתנו על יד עשה המלאכה
ויתנו אתו עושי המלאכה   לד י
ועל יד עושי המלאכה   לד י
נתנו לאוצר המלאכה   עזר׳ ב סט
לנצח על עשה המלאכה   ג ט
וליתר עשה המלאכה   נחמ׳ ב יו
והשבתנו את המלאכה   ד ה
המלאכה הרבה ורחבה   ד יג
קבוצים שם על המלאכה   ה יו
למה תשבת המלאכה   ו ג
ירפו ידיהם מן המלאכה   ו ט
נעשתה המלאכה   ו יו
נתנו לאוצר המלאכה   ז עא
עשי המלאכה לבית   יא יב
על המלאכה החיצונה   יא יו
המשררים עשי המלאכה   יג י
על ידי עשי המלאכה   אסת׳ ג ט
ועשי המלאכה אשר למלך   ט ג

Et opus. **וְהַמְּלָאכָה**

והמלאכה היתה דים   שמו׳ לו ז
והמלאכה גדולה   ד״ה א כט א
והמלאכה לא ליום אחד   עזר׳ י יג

In opere. **בַּמְּלָאכָה**

העשים במלאכה   מ״א ה ל
העשים במלאכה   ט כג
ולילה עליהם במלאכה   ד״ה א ט לג
עשים באמונה במלאכה   ד״ה ב לד יב
חצי נערי עושים במלאכה   נחמ׳ ד י
באחת ידו עשה במלאכה   ד יא
ואנחנו עושים במלאכה   ד טו

Operi, ad opus. **לַמְּלָאכָה**

מדי העבדה למלאכה   שמו׳ לו ה
העשוי למלאכה   לח כד
למלאכה החיצונה   ד״ה א כו כט
ארוכה למלאכה בידם   ד״ה ב כד יג
נתנו למלאכה   נחמ׳ ז ע

Idem. **לִמְלָאכָה**

אשר יעשה העור למלאכה   ויקר׳ יג נא
עץ לעשות למלאכה   יחזק׳ טו ג
היצלח למלאכה   טו ד
לא יעשה למלאכה
ונעשה עוד למלאכה   טו ה

* **מְלֶאכֶת** *Opus.*

לכל מלאכת העבדה   שמו׳ לה כד
בכל מלאכת מחשבת   לה לג
לעשות בכל מלאכת חרש   לה לה
מלאכת עבדת הקדש   לו א
את כל מלאכת הקדש   לו ד
בכל מלאכת הקדש   לח כד
או בכל מלאכת עור   ויקר׳ יג מח
כל מלאכת עבדה לא תעשו   כג ז
וכג ח וכג כא וכג כה
וכג לה וכג לו
כל מלאכת עבדה לא תעשו
במד׳ כח יח וכח כה וכח כו
וכט א וכט יב וכט לה
ותתם מלאכת העמודים   מ״א ז כב

לכל

לכל מלאכת קדש הקדשים
ד"ה א ו לד
מלאכת עבודת ט יג
על מלאכת העבדה ט יט
לנצח על מלאכת בית יי' כג ד
לכל מלאכת יי' כו ל
ועל עשי מלאכת השדה כז כו
ולכל מלאכת עבדת בית יי' כח יג
כל מלאכת עבודת בית יי' כח כ
ולשרי מלאכת המלך כט ו
ותכן כל מלאכת שלמה ד"ה ב ח יז
אל עושה מלאכת עבודת בית יי'
כד יב
לנצח על מלאכת בית יי' עזר' ג ח
וכל מלאכת בית אלהינו נחמ' י לד
לנגד מלאכת בית האלהים יא כב
ארור עשה מלאכת יי' רמיה
ירמ' מח י
והב מלאכת תפיך יחזק' כח יג
ואעשה את מלאכת המלך דני' ח כז

In opere. בִּמְלֶאכֶת

במלאכת רעהו שמו' כב ז וכב י
במלאכת בית האלהים עזר' ו כב
וגם במלאכת החומה הזאת נחמ' ה יז

In opere, בַּמְּלָאכֶת

בני אהרן והלוים במלאכת
ד"ה ב יג י

Ad opus. לִמְלֶאכֶת

למלאכת אהל מועד שמו' לה כא
למלאכת עבדת הקדש לו ג

Operi. לִמְלֶכֶת

s = מְלֶאכֶת נור אין פערבינדונג מיט הַשָּׁמַיִם (דיענסט, קולטוס) פערעהרונג דעס (געשטירנטען) הימ־מעלס. אנד: (אויס מְלוּכָה געביל־דעט) קעניגין דעס הימעלס, בע־צייכנונג דעס מאָנדעס אָדער דעס פלאנעטען פענוס.

למלכת השמים ירמ' ז יח
לקטר למלכת השמים מד יז
ומד יח ומד כה
מקטרים למלכת השמים מד יט

Opus tuum. מְלַאכְתֶּךָ

מה מלאכתך ומאין תבוא יונ' א ח

Opus tuum. מְלַאכְתֶּךָ

ועשית כל מלאכתך שמו' כ ט
ועשית כל מלאכתך דבר' ה יג
הכן בחוץ מלאכתך משלי כד כז

Opus suum. מְלַאכְתּוֹ

מלאכתו אשר עשה
מכל מלאכתו אשר עשה בראש' ב ב
כי בו שבת מכל מלאכתו ב ג
ויבא הביתה לעשות מלאכתו לט יא
ויעש את כל מלאכתו מ"א ז יד
וישבת את מלאכתו ד"ה ב טז ה
איש אל מלאכתו נחמ' ד ט

In opere suo. בִּמְלַאכְתּוֹ

איש במלאכתו נחמ' יג ל
במלאכתו ישבו שם ד"ה א ד כג
גם מתרפה במלאכתו משלי יח ט
חזית איש מהיר במלאכתו כב כט

Ad opus suum. לִמְלַאכְתּוֹ

לעבדים למלאכתו ד"ה ב ח ט

Ab opere suo. מִמְּלַאכְתּוֹ

איש איש ממלאכתו שמו' לו ד

Opera. מַלְאֲכוֹת

כל מלאכות התבנית ד"ה א כח יט

Opera tua. מַלְאֲכוֹתֶיךָ

לספר כל מלאכותיך תהל' עג כח

לאם כלם נגזרת אם כי עם ניאם:

Vide Rad. אם

s לְאֹם זיעהע אֹם זייטע קלה.

לבב היו חלוקים ענייניו:

Si nificata ejus duo sunt.

א מן פירושו בצק רקיק:

I. Placentas parare.

Ut placentet, paret. וַתְּלַבֵּב

s קוכען בערייטען.

ותלבב לעיני שתי לבבות ש"ב יג ו
ותלבב לעיניו ותבשל יג ח

Placentae. לְבִבוֹת *

s קוכען.

שתי לבבות ש"ב יג ו

Placentae. הַלְּבִבוֹת

ותבשל את הלבבות ש"ב יג ח
את הלבבות אשר עשתה יג י

ב מן פירוש מחשבות לבי בגבולות ...
בשייטו לו מן פירושו ...
פיונם:

II. Cor. Animus.

Cor. לֵבָב *

s הערץ. מעטאפה: מיטטע. בִּלְבַ...
וְלֵבָב מיט דאפפעלטעם הערצען (ד: ה: צווייאודייטיגער קאראקטער). חֲסַר לֵב אונפערשטאנדיג, מהאריג...
מעטאפה: מיטטע.

ובתמהון לבב דבר' כח כ...
בשמחה ובטוב לבב כח מ...
ובצדקה ובישרת לבב מ"א ג ...
בתם לבב ובישר מ"א ט ...
והיה לי עליכם לבב ליחד
ד"ה א יב י...
מי אתה בחן לבב כט י...
ולשלמה בני תן לבב שלם כט י...
ורחבעם היה נער ורך לבב
ד"ה ב י...
כי הלוים ישרי לבב כט ל...
חכם לבב ואמיץ כח איוב ט ...
גם לי לבב כמוכם יב ...
לכן אנשי לבב שמעו לי לד ...
אנשי לבב יאמרו לי לד ל...
ובר לבב תהל' כד ...
אלהים לברי לבב עג ...
עברו משכיות לבב עג ...
עם תעי לבב הם צה ...
לבב עקש יסור ממני קא ...
גבה עינים ורחב לבב קא ...
ונכאה לבב למותת קט ...
אודה יי' בכל לבב קי...
אודך בישר לבב קיט ...
וכל לבב דוי ישע' א ...
ובגדל לבב לאמר ט ...
ושמחת לבב כהולך בחליל ל ...
בשמחת כל לבב יחזק' לו ...

Corde. הַלֵּבָב

מי האיש הירא ורך הלבב
דבר' כ ...
מערכי

בְּלֵבָב *Corde.*

מערכה בלבב שלם ד"ה א יב לח
רק לא בלבב שלם ד"ה ב כה ב

וּבְלֵבָב *Et corde.*

באמת ובלבב שלם מ"ב כ ג
באמונה ובלבב שלם ד"ה ב יט ט

לְלֵבָב *Ad cor.*

וי' יראה ללבב ש"א יו ז

לֵבָב *Cor.*

ויהפך לבב פרעה שמו' יד ה
ימס את לבב אחיו דבר' כ ח
ואת לבב זרעך ל ו
וימס לבב העם ויהי למים יהוש' ז ה
וים את לבב כל איש יהודה
ש"ב יט טו
ויהי עם לבב דוד אבי מ"א ח יז
את לבב כל בני האדם ח לט
רק לבב אסא היה שלם טו יד
מחשבות לבב עמך ד"ה א כט יח
ויהי עם לבב דויד אבי ד"ה ב ו ז
את לבב בני האדם ו ל
רק לבב אסא היה שלם טו יז
ונביא לבב חכמה תהל' צ יב
ויין ישמח לבב אנוש
ולחם לבב אנוש יסעד קד טו
גדל לבב מלך אשור ישע' י יב
וכל לבב אנוש ימס יג ז

וְלֵבָב *Et cor.*

לבבו ולבב עמו ישע' ז ב
ולבב מצרים ימס בקרבו יט א
ולבב נמהרים יבין לדעת לב ד

בְּלֵבָב *In cor.*

בלבב ימים יונ' ב ד

כְּלֵבָב *Juxta cor.*

כלבב דויד אביו מ"א יא ד
כלבב דוד אביו טו ג

לְבָבִי *Cor meum.*

בתם לבבי ובנקין כפי בראש' כ ה
כה עשית ותגנב את לבבי לא כו
כאשר עם לבבי יהוש' יד ז
כאשר לבבי מ"ב י טו
אני היה עם לבבי ד"ה א כב ז
אני עם לבבי לבנות בית כח ב
אני בישר לבבי התנדבתי כט יז
עתה עם לבבי לכרות ברית
ד"ה ב כט י
מורשי לבבי איו' יז יא
לא יחרף לבבי מימי כז ו
צרות לבבי הרחיבו תהל' כה יז
אך ריק זכיתי לבבי עג יג
כי יתחמץ לבבי עג כא
לבבי וחלקי עג כו
עם לבבי אשיחה עז ז
יחד לבבי ליראה שמך פו יא
יי' אלהי בכל לבבי פו יב
אתהלך בתם לבבי קא ב
חקרני אל ודע לבבי קלט כג
תעה לבבי פלצות ישע' כא ד
לששון ולשמחת לבבי ירמ' טו טז

וּלְבָבִי *Et cor meum.*

כלה שארי ולבבי צור תהל' עג כו

בִּלְבָבִי *In corde meo.*

כאשר בלבבי ובנפשי יעשה
ש"א ב לה
ככל אשר בלבבי עשית מ"ב י ל
יגון בלבבי יומם תהל' יג ג

לְבָבֵנוּ *Cor nostrum.*

אחינו המסו את לבבנו דבר' א כח
ונשמע וימס לבבנו יהוש' ב יא
להטות לבבנו אליו מ"א ח נח
נשא לבבנו אל כפים איכ' ג מא

לְבָבְךָ *Cor tuum.*

כי בתם לבבך עשית זאת בראש' כ ו
בכל לבבך ובכל נפשך דבר' ד כט
בכל לבבך ובכל נפשך ו ה
לא בצדקתך ובישר לבבך ט ה
בכל לבבך ובכל נפשך י יב
וכו יו ול ב ול י
לא תאמץ את לבבך טו ז
עם לבבך בליעל טו ט
ולא ירע לבבך בתתך לו טו י
מפחד לבבך אשר תפחד כח סז
את לבבך ואת לבב זרעך
בכל לבבך ובכל נפשך ל ו
ואם יפנה לבבך ל יז
סעד נא לבבך שופ' יט ח
הרעה אשר ידע לבבך מ"א ב מד
יען אשר היה עם לבבך ח יח
היש את לבבך ישר מ"ב י טו
יען רך לבבך כב יט
יען אשר היה עם לבבך ד"ה ב ו ח
והכינות לבבך יט ג
יען רך לבבך ותכנע לד כז
ויגבה לבבך בחילך יחזק' כח ה
לבבך כלב אלהים כח ו

לְבָבֶךָ *Cor tuum.*

והשבת אל לבבך דבר' ד לט
מצוך היום על לבבך ו ו
וידעת עם לבבך ח ה
ורם לבבך ושכחת ח יד
והשבת אל לבבך ל א
לין פה וייטב לבבך שופט' יט ט
את זדנך ואת רע לבבך יז כח
כי היה עם לבבך מ"א ח יח
לבבי עם לבבך מ"ב י טו
היתה זאת עם לבבך ד"ה ב א יא
כי היה עם לבבך ו ח
שמרם בתוך לבבך משלי ד כא
יעלו דברים על לבבך יחזק' לח י

וּלְבָבְךָ *Et cor tuum.*

ולבבך אל ירך ישע' ז ד

בִּלְבָבְךָ *In corde tuo.*

כי תאמר בלבבך דבר' ז יז
לדעת את אשר בלבבך ח ב
אל תאמר בלבבך ט ד
וכל אשר בלבבך אגיד לך ש"א ט יט
עשה כל אשר בלבבך יד ז
כל אשר בלבבך לך עשה ש"ב ז ג
כל אשר בלבבך עשה ד"ה א יז ב
ואתה אמרת בלבבך ישע' יד יג
קח בלבבך יחזק' ג י

וּבִלְבָבְךָ *In corde tuo.*

את אחיך בלבבך ויקר' יט יז
ואמרת בלבבך דבר' ח יז
וכי תאמר בלבבך יח כא
כל אשר בלבבך ש"א יד ז
ואלה צפנת בלבבך איו' י יג
ושים אמריו בלבבך כב כב
אל תחמד יפיה בלבבך משלי ו כה

וּבִלְבָבְךָ *Et in corde tuo.*

בפיך ובלבבך לעשתו דבר' ל יד

כִּלְבָבְךָ *Juxta cor tuum.*

הנני עמך כלבבך ש"א יד ז
יתן לך כלבבך תהל' כ ה

מִלְּבָבְךָ *Ex corde tuo.*

ופן יסורו מלבבך דבר' ד ט

לְבַבְכֶם *Cor vestrum.*

ולא תתורו אחרי לבבכם במד' טו לט
ומלתם את ערלת לבבכם דבר' י טז
בכל לבבכם ובכל יא יג וי״ג ד
פן יפתה לבבכם יא טז
על לבבכם ועל נפשכם יא יח
אל ירך לבבכם כ ג
ויאמר אליהם שימו לבבכם לב מו
ולעבדו בכל לבבכם יהוש' כב ה
וידעתם בכל לבבכם כג יד
והטו לבבכם אל יי׳ כד כג
ולמה תכבדו את לבבכם ש״א ו ו
אם בכל לבבכם אתם שבים
והכינו לבבכם אל יי׳ ז ג
ועבדתם את יי׳ בכל לבבכם יב כ
באמת בכל לבבכם יב כד
והיה לבבכם שלם מ״א ח סא
אכן יטו את לבבכם יא ב
עתה תנו לבבכם ד״ה א כב יט
יחי לבבכם לעד תהל' כב כז
חזקו ויאמץ לבבכם לא כה
שפכו לפניו לבבכם סב ט
ויחי לבבכם סט לג
אל תקשו לבבכם צה ח
והסרו ערלות לבבכם ירמ' ד ד
כי תדרשני בכל לבבכם כט יג
ופן ירך לבבכם נא מו
וירושלם תעלה על לבבכם נא נ
שבו עדי בכל לבבכם יואל ב יב
וקרעו לבבכם ב יג
שימו לבבכם על דרכיכם חגי א ה
וא ז
שימו נא לבבכם ב טו
שימו נא לבבכם
שימו לבבכם ב יח

בִּלְבַבְכֶם *In corde vestro.*

אמרו בלבבכם על משכבכם
תהל' ד ה
אל תחשבו בלבבכם זכר' ז י וח יז

לְבָבֵךְ *Cor tuum.*

ולמה ירע לבבך ש״א א ח
ופחד ורחב לבבך ישע' ס ה

בִּלְבָבֵךְ *In corde tuo.*

ואמרת בלבבך ישע' מט כא
וכי תאמרי בלבבך ירמ' יג כב

לְבָבוֹ *Cor ejus, suum.*

ואמץ את לבבו דבר' ב ל
ולא יסור לבבו יז יז
לבלתי רום לבבו יז כ
כי יחם לבבו והשיגו יט ו
אשר לבבו פונה היום כט יז
כי הגיד לה את כל לבבו שופ' טז יח
אשר ידעון איש נגע לבבו מ״א ח לח
אשר תדע את לבבו ח לט
נשיו הטו את לבבו
ולא היה לבבו שלם יא ד
כי נטה לבבו מעם יי׳ יא ט
הלך אחרי בכל לבבו יד ח
ולא היה לבבו שלם טו ג
בתורת יי׳ אלהי ישראל בכל לבבו
מ״ב י לא
אשר תדע את לבבו ד״ה ב ו ל
כל לבבו הכין לדרש ל יט
בכל לבבו עשה והצליח לא כא
בכל לבבו ובכל נפשו לד לא
ויאמץ את לבבו משוב אל יי׳
לו יג
כי עזרא הכין לבבו עזר' ז י
ומצאת את לבבו נאמן נחמ' ט ח
וירעם כתם לבבו תהל' עח עב
וינע לבבו ולבב עמו ישע' ז ב
ורם לבבו בגבהו יחזק' לא י
ירום לבבו דני' יא יב

וּלְבָבוֹ *Et cor ejus, suum.*

ולבבו יבין ישע' ו י
ולבבו לא כן יחשב י ז
ויער כחו ולבבו דני' יא כה
ולבבו על ברית קדש יא כח

בִּלְבָבוֹ *In corde suo.*

והתברך בלבבו דבר' כט יח
את הדברים האלה בלבבו ש״א כא יג
לנסותו לדעת כל בלבבו
ד״ה ב לב לא
ודבר אמת בלבבו תהל' טו ב
כי להשמיד בלבבו ישע' י ז

וּבִלְבָבוֹ *Et in corde suo.*

ובלבבו יגדיל דני' ח כה

כִּלְבָבוֹ *Juxta cor suum.*

את לבב אחיו כלבבו דבר' כ ח
בקש יי׳ לו איש כלבבו ש״א יג יד

לְבָבָהּ *In corde suo.*

את כל אשר היה עם לבבה מ״א י ב
את כל אשר היה עם לבבה
ד״ה ב ט א

בִּלְבָבָהּ *In corde suo.*

האמרה בלבבה ישע' מז ח
האמרה בלבבה צפנ' ב טו

לְבָבָם *Cor ipsorum, suum.*

או אז יכנע לבבם הערל ויקר' כו מא
והיה לבבם זה להם דבר' ה כו
וימס לבבם ולא היה בם יהוש' ה א
באמת בכל לבבם מ״א ב ד
ושבו אליך בכל לבבם ח מח
והכן לבבם אליך ד״ה א כט יח
והשיבו אל לבבם בארץ ד״ה ב ו לז
הנותנים את לבבם לבקש יא טז
בכל לבבם ובכל נפשם טו יב
כי בכל לבבם נשבעו טו טו
להתחזק עם לבבם שלם טז ט
לא הכינו לבבם לאלהי׳ כ לג
וידבר על לבבם לאמר לב ו
לבבם למרע דני' יא כז

בִּלְבָבָם *In corde suo.*

והבאתי מרך בלבבם ויקר' כו לו
וברכו אלהים בלבבם איו' א ה
ורעה בלבבם תהל' כח ג
וינסו אל בלבבם עח יח
מסלות בלבבם פד ו
והוללות בלבבם קהל' ט ג
ולוא אמרו בלבבם ירמ' ה כד
יראתי אתן בלבבם לב מ
האמרים בלבבם צפנ' א יב

לִלְבָבָם *Ad cor suum.*

בל יאמרו ללבבם הוש' ז ב

לִבְבֵהֶן *Ad corda sua.*

מתפפות על לבבהן נחו' ב ח

לְבָבוֹת *Corda.*

כל לבבות דורש יי׳ ד״ה א כח ט

לֵב *Cor.*

כי יצר לב האדם בראש' ח כא
ויגנב יעקב את לב לבן לא כ
וידבר על לב הנערה ק׳ לד ג

ואני אקשה את לב פרעה שמו׳ ז ג
ויחזק לב פרעה ז יג ח כב
וח טו וט לה
כבד לב פרעה ז יד
ויכבד לב פרעה ט ז
ויחזק יי׳ את לב פרעה ט יב וי כ
וי כז ויא י ויד ח
וחזקתי את לב פרעה יד ד
הנני מחזק את לב מצרים יד יז
אל כל חכמי לב כח ג
והיו על לב אהרן כח ל
כל חכם לב לא ו
וכל חכם לב בכם לה י
כל נדיב לב לה כב
וכל אשה חכמת לב לה כה
מלא אתם חכמת לב לה לה
וכל איש חכם לב לו א
חכם לב אשר נתן יי׳ חכמה לו ב
ויעשו כל חכם לב לו ח
את לב בני ישראל במד׳ לב ז
ולב ט
בער באש עד לב השמים דבר׳ ד יא
ונתן יי׳ לך שם לב רגז כח סה
ולא נתן יי׳ לכם לב לדעת כט ג
המסיו את לב העם יהוש׳ יד ח
גדלים חקקי לב שופ׳ ה טו
גדולים חקרי לב ה יו
וייטב לב הכהן יח כ
כי דברת על לב שפחתך רות ב יג
ויהפך לו אלהים לב אחר ש״א י ט
אל יפול לב אדם עליו יז לב
ויך לב דוד אותו כד ו
ולמכשול לב לאדני כה לא
כטוב לב אמנון ביין ש״ב יג כח
כי לב המלך על אבשלום יד א
ויגנב אבשלום את לב טו ו
היה לב איש ישראל טו יג
לא ישימו אלינו לב יח ג
הצינו לא ישימו אלינו לב יח ג
ודבר על לב עבדיך יט ח
ויך לב דוד אתו כד י
ונתת לעבדך לב שומע מ״א ג ט
נתתי לך לב חכם ונבון ג יב
ותבונה הרבה מאד ורחב לב ה ט
שמחים וטובי לב ח סו
ושב לב העם הזה יב כז
ויסער לב מלך ארם מ״ב ו יא
ואת חקותיו בכל לב כג ג

ולעדר בלא לב ולב ד״ה א יב לג
ישראל לב אחד יב לח
ישמח לב מבקשי יי׳ יו י
שמחים וטובי לב ד״ה ב ז י
הבא על לב שלמה ז יא
ויהי אחרי כן היה עם לב יואש
כד ד
וכל נדיב לב עלות כט לא
לתת להם לב אחד ל יב
וידבר חזקיהו על לב כל ל כב
והסב לב מלך אשור עזר׳ ו כב
אין זה כי אם רע לב נחמ׳ ב ב
ויהי לב לעם לעשות ג לח
כטוב לב המלך ביין אסת׳ א י
שמח וטוב לב ה ט
מסיר לב ראשי עם הארץ איו׳ יב כד
כביר כח לב לו ה
וחנפי לב ישימו אף לו יג
לא יראה כל חכמי לב לז כד
מושיע ישרי לב תהל׳ ז יא
לישרי לב יא ב
משמחי לב יט ט
כל ישרי לב לב יא
קרוב יי׳ לנשברי לב לד יט
וצדקתך לישרי לב לו יא
ידע תעלמות לב מד כב
לב טהור ברא לי אלהים נא יב
לב נשבר ונדכה נא יט
אל תשיתו לב סב יא
ויתהללו כל ישרי לב סד יא
אשתוללו אבירי לב עו ו
נועצו לב יחדו פג ו
ואחריו כל ישרי לב צד טו
ולישרי לב שמחה צז יא
ישמח לב מבקשי יי׳ קה ג
בכל לב ידרשוהו קיט ב
ואשמרנה בכל לב קיט לד
חליתי פניך בכל לב קיט נח
בכל לב אצר פקודיך קיט סט
קראתי בכל לב קיט קמה
הרופא לשבורי לב קמז ג
לב חרש מחשבות און משלי ו יח
נאף אשה חסר לב ו לב
נער חסר לב ז ז
שית זונה ונצורת לב ז י
וכסילים הבינו לב ח ה
חסר לב אמרה לו ט ד
וחסר לב ואמרה לו ט יו

חכם לב יקח מצות י ח
ושבט לגו חסר לב י יג
לב רשעים כמעט י כ
בחסר לב ימותו י כא
בז לרעהו חסר לב יא יב
תועבת יי׳ עקשי לב יא כ
ועבד אויל לחכם לב יא כט
ונעוה לב יהיה לבוז יב ח
ומרדף ריקים חסר לב יב יא
תוחלת ממשכה מחלה לב יג יב
לב יודע מרת נפשו יד י
גם בשחק יכאב לב יד יג
מדרכיו ישבע סוג לב יד יד
חיי בשרים לב מרפא יד ל
לב שמח ייטב פנים
ובעצבת לב טו יג
לב נבון יבקש דעת טו יד
וטוב לב משתה תמיד טו טו
אולת שמחה לחסר לב טו כא
לב צדיק יהגה לענות טו כח
מאור עינים ישמח לב טו ל
ושמע תוכחת קונה לב טו לב
לאדם מערכי לב יו א
תועבת יי׳ כל גבה לב יו ה
לב אדם יחשב דרכו יו ט
לחכם לב יקרא נבון יו כא
לב חכם ישכיל פיהו יו כג
אדם חסר לב תוקע כף יז יח
עקש לב לא ימצא טוב יז כ
לב שמח ייטב גהה יז כב
לב נבון יקנה דעת יח טו
קנה לב אהב נפשו יט ח
רום עינים ורחב לב כא ד
אהב טהור לב כב יא
ועל כרם אדם חסר לב כד ל
שמן וקטרת ישמח לב כז ט
כן לב האדם לאדם כז יט
בטח בה לב בעלה לא יא
כי ברוע פנים ייטב לב קהל׳ ז ג
לב חכמים בבית אבל ז ד
ויאבד את לב מתנה ז ז
ידע לב חכם ח ה
מלא לב בני האדם ח יא
וגם לב בני האדם ט ג
לב חכם לימינו י ב
השמן לב העם ישע׳ ו י
נאנחו כל שמחי לב כד ז
אמרו לנמהרי לב לה ד

דברו על לב ירושלם מ ב
ולא ישים על לב מב כה
לב הותל הטהו מד כ
השיבו פושעים על לב מו ח
שמעו אלי אבירי לב מו יב
ואין איש שם על לב נז א
ולהחיות לב נדכאים נז טו
לחבש לנשברי לב סא א
עבדי ירנו מטוב לב
ואתם תצעקו מכאב לב סה יד
ולא תעלינה על לב סה יז
ולא יעלה על לב ירמ' ג יו
יאבד לב המלך ד ט
עם סכל ואין לב ה כא
לב סורר ומורה ה כג
וכל בית ישראל ערלי לב ט כה
כי אין איש שם על לב יב יא
אני יי' חקר לב יז י
ונתתי להם לב לדעת כד ז
ונתתי להם לב אחד לב לט
והיה לב גבורי אדום מט כב
לב קמי רוח משחית נא א
מגנת לב איכ' ג סה
קשי פנים וחזקי לב יחזק' ב ד
חזקי מצח וקשי לב ג ז
ונתתי להם לב בשר יא יט
ונתתי להם לב אחד
והסרותי את לב האבן יא יט
ואל לב שקוציהם יא כא
הכאות לב צדיק שקר יג כב
ועשו לכם לב חדש יח לא
ונמס כל לב כא יב
למען למוג לב כא כ
לב עמים רבים לב ט
ונתתי לכם לב חדש
והסרותי את לב האבן מבשרכם
ונתתי לכם לב בשר לו כו
ערלי לב וערלי בשר מד ז
ערל לב וערל בשר מד ט
ויין ותירוש יקח לב הוש' ד יא
כיונה פותה אין לב ז יא
ועלזי בכל לב צפנ' ג יד
ואם לא תשימו על לב
כי אינכם שמים על לב מלא' ב ב
והשיב לב אבות על בנים ג כד

Idem. לֶב־

אשר יעלה על לב איש מ"ב יב ה
לפני שבר יגבה לב איש משלי יח יב
פלגי מים לב מלך כא א
ושר בשרים על לב רע כה כ

Et cor. וְלֵב

ולב נבל טוב עליו ש"א כה לו
ולב אלמנה ארנן איו' כט יג
וקרב איש ולב עמק תהל' סד ז
ולב כסילים יקרא אולת משלי יב כג
ולב כסילים לא כן טו ז
ולב מלכים אין חקר כה ג
שפתים דלקים ולב רע כו כג
ולב כסילים קהל' ז ד
ולב כסיל לשמאלו י ב
ולב השרים ירמ' ד ט
ולב נמס נחו' ב יא
ולב בנים על אבותם מלא' ג כד

Idem. וְלֶב־

לקנות חכמה ולב אין משלי יז יו

Et cor. וָלֵב

בלא לב ולב ד"ה א יב לג
בלב ולב ידברו תהל' יב ג
בחן כליות ולב ירמ' יא כ
ראה כליות ולב כ יב

Cor. הַלֵּב

עקב הלב מכל ירמ' יז ט

In cor, corde. בְּלֵב

ויתקעם בלב אבשלום ש"ב יח יד
חי בלב האלה יח יד
בלב שלם ובנפש חפצה
ד"ה א כח ט
אשר נתן כזאת בלב המלך עז' ז כז
בלב ולב ידברו תהל' יב ג
בלב איבי המלך מה ו
ובמוט הרים בלב ימים מו ג
אף בלב עולת תפעלון נח ג
חשבו רעות בלב קמ ג
בלב נבון תנוח חכמה משלי יד לג
היש בלב הנבאים ירמ' כג כו
בלב ימים גבוליך יחזק' כז ד
בלב ימים כז כה וכז כו וכז כז
וכח ב וכח ח

Idem. בְּלֶב־

קפאו תהמת בלב ים שמו' טו ח
מרמה בלב חרשי רע משלי יב כ
דאגה בלב איש ישחנה יב כה
רבות מחשבות בלב איש יט כא
מים עמקים עצה בלב איש כ ה
אולת קשורה בלב נער כב טו
והיית כשכב בלב ים כג לד
דרך אניה בלב ים ל יט
ושתה בלב טוב יינך קהל' ט ז

Et in cor. וּבְלֵב

ובלב כל חכם לב שמו' לא ו

Et in corde. וּבְלֵב

באמת ובלב שלם ישע' לח ג

Juxta cor. כְּלֵב

כלב האריה ש"ב יז י
כלב אשה מצרה ירמ' מח מא
וטט כב
כלב אלהים יחזק' כח ב
לבבך כלב אלהים כח ו

Ex corde. מִלֵּב

נשכחתי כמת מלב תהל' לא יג
מלב דברי שקר ישע' נט יג

Cor meum. לִבִּי

טרם אכלה לדבר אל לבי
בראש' כד מה
בשרירות לבי אלך דבר' כט יח
לבי לחוקקי ישראל שופ' ה ט
עלץ לבי ביי' ש"א ב א
ויאמר אליו לא לבי הלך מ"ב ה כו
מה אלהי נתן אל לבי נחמ' ב יב
וימלך לבי עלי ה ז
ויתן אלהי אל לבי ז ה
ואל הרך לבי איו' כג טז
ואחר עיני הלך לבי לא ז
אם נפתה לבי על אשה לא ט
ויפת בסתר לבי לא כז
ישר לבי אמרי לג ג
אף לזאת יחרד לבי לז א
אודה יי' בכל לבי תהל' ט ב
יגל לבי בישועתך יג ו
שמח לבי ויגל כבודי יו ט
בחנת לבי פקדת לילה יז ג
והגיון לבי לפניך יט טו
היה לבי כדונג כב טו
לא יירא לבי כז ג
אמר לבי בקשו פני כז ח
בו בטח לבי ונעזרתי
ויעלז לבי כח ז

נאם

נאם פשע לרשע בקרב לבי לו ב
מהמת לבי לח ט
לבי סחרחר לח יא
חם לבי בקרבי לט ד
נתוך לבי אמונתך מ יא
רחש לבי דבר טוב מה ב
והגות לבי תבונות מט ד
לבי יחיל בקרבי נה ה
נכון לבי אלהים נכון לבי נז ח
אקרא בעטף לבי סא ג
חרפה שברה לבי סט כא
לבי ובשרי ירננו פד ג
ויבש לבי קב ה
נכון לבי אלהים קח ב
נכון לבי בטח בי״י קיב ז
בכל לבי דרשתיך קיט י
כי תרחיב לבי קיט לב
הט לבי אל עדותיך קיט לו
יהי לבי תמים בחקיך קיט פ
כי ששון לבי המה קיט קיא
נטיתי לבי לעשות חקיך קיט קיב
ומדבריך פחד לבי קיט קסא
י״י לא גבה לבי קלא א
אודך בכל לבי קלח א
אל תט לבי לדבר רע קמא ד
בתוכי ישתומם לבי קמג ד
ותוכחת נאץ לבי משלי ה יב
מי יאמר זכיתי לבי כ ט
ישמח לבי גם אני כג טו
ואחזה אנכי אשית לבי כד לב
חכם בני ושמח לבי כז יא
ונתתי את לבי קהל׳ א יג
דברתי אני עם לבי א טז
ואתנה לבי א יז
לא מנעתי את לבי
כי לבי שמח ב י
וסבותי אני ליאש את לבי ב כ
ונתן את לבי ח ט
כאשר נתתי את לבי ח טז
כי את כל זה נתתי אל לבי ט א
לבי למואב יזעק ישע׳ טו ה
קירות לבי הומה לי לבי ירמ׳ ד יט
ולא עלתה על לבי ז לא ולב לה
עלי לבי דוי ח יח
תראני ובחנת לבי יב ג
ולא עלתה על לבי יט ה
נשבר לבי בקרבי כג ט
בכל לבי ובכל נפשי לב מא
לבי למואב כחללים מח לו
נהפך לבי בקרבי איכ׳ א כ
זאת אשיב אל לבי ג כא
נהפך עלי לבי הוש׳ יא ח

Et cor meum. וְלִבִּי

וחיו עיני ולבי שם מ״א ט ג
והיו עיני ולבי שם ד״ה ב ז טז
צרופה כליותי ולבי תהל׳ כו ב
ולבי עזבני מ יג
ולבי חלל בקרבי קט כב
ולבי ראה קהל׳ א טז
ולבי נהג בחכמה ב ג
סבותי אני ולבי ז כה
אני ישנה ולבי ער שיר ה ב
יהמה ולבי אל אנשי ירמ׳ מח לו
ולבי דוי איכ׳ א כב

בְּלִבִּי *In cor meum, in corde meo.*

נתת שמחה בלבי תהל׳ ד ח
און אם ראיתי בלבי סו יח
בלבי צפנתי אמרתך קיט יא
אמרתי אני בלבי קהל׳ ב א
ונ׳ יו וג יח
תרתי בלבי ב ג
ואמרתי אני בלבי
ודברתי בלבי ב טו
כי יום נקם בלבי ישע׳ סג ד
והיה בלבי כאש בערת ירמ׳ כ ט

Juxta cor meum. כִּלְבִי

ונתתי לכם רעים כלבי ירמ׳ ג טו

Ex corde meo. מִלִּבִּי

כי לא מלבי במד׳ טז כח
טובה או רעה מלבי כד יג

Cor nostrum. לִבֵּנוּ

כי בו ישמח לבנו תהל׳ לג כא
לא נסוג אחור לבנו מד יט
ונשימה לבנו ישע׳ מא כב
תקשיח לבנו מיראתך סג יז
שבת משוש לבנו איכ׳ ה טו
היה דוה לבנו ה יז

Cor tuum. לִבְּךָ

כל מגפתי אל לבך שמו׳ ט יד
סעד לבך פת לחם שופ׳ יט ה
אל תשם את לבך להם ש״א ט כ
ונשאך לבך להכביד ד״ה ב כה יט
השמת לבך על עבדי איוב א ח
השמת לבך אל עבדי ב ג
תטה לבך לתבונה משלי ב ב
קשרם על לבך תמיד ו כא
אל יקנא לבך בחטאים כג יז
תנה בני לבך לי כג כו
שית לבך לעדרים כז כג
וייטיבך לבך
והלך בדרכי לבך קהל׳ יא ט
לבך יהגה אימה ישע׳ לג יח
יען גבה לבך יחזק׳ כח ב
גבה לבך ביפיך כח יז
ושים לבך מ ד
שים לבך וראה
ושמת לבך מד ה
אשר נתת לבך להבין דנ׳ י יב
זדון לבך השיאך עובד׳ א ג

Cor tuum. לִבֶּךָ

ולין ויטב לבך שופ׳ יט ו
קום אכל לחם ויטב לבך מ״א כא ז
הכית את אדום ונשאך לבך מ״ב יד י
וכי תשית אליו לבך איו׳ ז יז
אם אתה הכינות לבך יא יג
מה יקחך לבך טו יב
חזק ויאמץ לבך תהל׳ כז יד
משאלת לבך לז ד
ומצותי יצר לבך משלי ג א
כתבם על לוח לבך ג ג ז ג
בטח אל י״י בכל לבך ג ה
יתמך דברי לבך ד ד
מכל משמר נצור לבך ד כג
אל ישט אל דרכיה לבך ז כה
הביאה למוסר לבך כג יב
בני אם חכם לבך כג טו
ואשר בדרך לבך כג יט
ובכשלו אל יגל לבך כד יז
אל תתן לבך קהל׳ ז כא
פעמים רבות ידע לבך ז כב
כחותם על לבך שיר ח ו
השיא אתך זדון לבך ירמ׳ מט טז

Et cor tuum. וְלִבְּךָ

ולבך אין אתי שופט׳ טז טו
ולבך תשית לדעתי משלי כב יז
ולבך ידבר תהפכות כג לג

ולבך

ולבך אל ימהר קהל' ה א
אץ עיניך ולבך ירמ' כב יז

בְּלִבְּךָ *In cor tuum.*

כי תבוא חכמה בלבך משלי ב י

וּכְלִבְּךָ *Et juxta cor tuum.*

בעבור דברך וכלבך ש"ב ז כא
בעבור עבדך וכלבך עשית
ד"ה א יז יט

מִלִּבְּךָ *Ex corde tuo.*

כי מלבך אתה בודאם נחמ' ו ח

מִלִּבֶּךָ *Ex corde tuo.*

והסר כעס מלבך קהל' יא י

לִבְּכֶם *Cor vestrum.*

וסעדו לבכם אחר תעברו בראׁ יח ה
שיתו לבכם לחילה תהל' מח יד
ושש לבכם ישע' סו יד

לִבֵּךְ *Cor tuum.*

אל תשיתי את לבך ש"ב יג כ
לא שמת אלה על לבך ישע' מז ז
לא שמת על לבך נז יא
כבסי מרעה לבך ירמ' ד יד
כי נגע עד לבך ד יח
שתי לבך למסלה לא כא
שפכי כמים לבך איכ' ב יט
העמד לבך יחזק' כב יד

בְּלִבֵּךְ *In corde tuo.*

ותאמרי בלבך ישע' מז י

לִבּוֹ *Cor ejus, suum.*

וכל יצר מחשבת לבו בראׁ ו ה
ויתעצב אל לבו ו ו
ויאמר יי' אל לבו ח כא
ויפג לבו כי לא האמין מה כו
ואני אחזק את לבו. שמ' ד כא
ולא שת לבו גם לזאת ז כג
והכבד את לבו ח יא
ויכבד פרעה את לבו ח כח
ואשר לא שם לבו אל דבר ט כא
ויכבד לבו הוא ועבדיו ט לד
הכבדתי את לבו ואת לב י א
כל איש אשר ידבנו לבו כה ב
בחשן המשפט על לבו כח כט
בני ישראל על לבו כח ל

לבב

כל נדיב לבו לה ה
כל איש אשר נשאו לבו לה כא
כל אשר נשאו לבו לו ב
ויגד לה את כל לבו שופ' טז יז
כי הגיד לה את כל לבו טז יח
וישת וייטב לבו רות ג ז
כי היה לבו חרד ש"א ד יג
אל נא ישים אדוני את לבו כה כה
וימת לבו בקרבו כה לז
ויאמר דוד אל לבו כז א
ויירא ויחרד לבו מאד כח ה
על כן מצא עבדך את לבו ש"ב ז כז
אל לבו דבר לאמר יג לג
אשר לבו כלב האריה יז י
לשום המלך אל לבו יט כ
ויטו נשיו את לבו מ"א יא ג
כי לא הכין לבו לדרוש את יי'
ד"ה ב יב יד
ויגבה לבו בדרכי יי' יז ו
דרש את יי' בכל לבו כב ט
גבה לבו עד להשחית כו טז
השיב יחזקיהו כי גבה לבו לב כה
ויכנע יחזקיהו בגבה לבו לב כו
אשר מלאו לבו אסת' ז ה
אם ישים אליו לבו איוב לד יד
לבו יצוק כמו אבן מא טז
תאות לבו נתת לו תהל' כא ג
מחשבות לבו לדר ודר לג יא
לבו יקבץ און לו מא ז
וקרב לבו נה כב
דור לא הכין לבו עח ח
סמוך לבו לא יירא קיב ח
כי אם בהתגלות לבו משלי יח ב
ועל יי' יזעף לבו יט ג
ומקשה לבו יפול ברעה כח יד
וברעיון לבו קהל' ב כב
גם בלילה לא שכב לבו ב כג
מענה בשמחת לבו ה יט
והחי יתן אל לבו ז ב
כשהסכל הולך לבו חסר י ג
וביום שמחת לבו שיר ג יא
ולא ישיב אל לבו ישע' מד יט
וילך שובב בדרך לבו נז יז
אחרי שררות לבו ירמ' טז יב
ומן יי' יסור לבו יז ה
שררות לבו הרע יח יב
וכל הולך בשררות לבו כג יז
הקימו מזמות לבו כג כ ול כד

לבב

מי הוא זה ערב את לבו ל כא
זכר יי' ותעלה על לבו מד כא
אשר יעלה את גלוליו אל לבו
יחזק' יד ג
ויעל גלוליו אל לבו יד ז
וגאותו ורם לבו מח כט
וישם דניאל על לבו דני' א ח
ואמץ לבו בגבורים עמ' ב טז

וְלִבּוֹ *Et cor ejus.*

ולבו בל עמך משלי כג ז
ולבו רחק ממני ישע' כט יג
ולבו יעשה און לב ו

בְּלִבּוֹ

In corde suo vel ejus, In cor ejus.

ויאמר בלבו הלבן מאה בראׁ יז יז
ויאמר עשו בלבו כז מא
וראך ושמח בלבו שמ' ד יד
ולהורות נתן בלבו לה לד
אשר נתן יי' חכמה בלבו לו ב
אשר נתן אלהים בלבו מ"א י כד
ויאמר ירבעם בלבו יב כו
אשר נתן האלהים בלבו ד"ה ב ט כג
ויאמר המן בלבו אסת' ו ו
אמר בלבו בל אמוט תהל' י ו
אמר בלבו שכח אל י יא
אמר בלבו לא תדרש י יג
אמר נבל בלבו יד א ונג ב
תורת אלהיו בלבו לז לא
תהפכות בלבו משלי ו יד
כי שבע תועבות בלבו כו כה
בוטח בלבו הוא כסיל כח כו
אמר בלבו עובד' א ג

מִלִּבּוֹ ק' *Ex corde ejus.*

בחדש אשר בדא מלבו מ"א יב לג

מִלִּבּוֹ *Ex corde ejus.*

ויצא החצי מלבו מ"ב ט כד
כי לא ענה מלבו איכ' ג לג

לִבָּהּ *Cor ejus, suum.*

לדבר על לבה להשיבה שופ' יט ג
והנה היא מדברת על לבה ש"א א יג
ולא ענתה ולא שתה לבה ד כ
לבה אסורים ידיה קהל' ז כו
בכל לבה כי אם בשקר ירמ' ג י
ודברתי על לבה הוש' ב טז

ותבז

בְּלִבָּהּ *In corde suo.*

ותבז לו בלבה ש״ב ו יז
ותבז לו בלבה ד״ה א טו כט

לִבָּם *Cor ipsorum, suum.*

ויצא לבם ויחרדו איש בראי מב כח
וינחם אותם וידבר על לבם נ כא
אשר נדב לבם אתם שמו׳ לה כט
לחזק את לבם לקראת יהוש׳ יא כ
ויט לבם אחרי אבימלך שופ׳ ט ג
ויהי כי טוב לבם יז כה
המה מיטיבים את לבם יט כב
ופרעה את לבם ש״א ו ו
ההלכים לפניך בכל לבם מ״א ח כג
והשיבו אל לבם בארץ ח מז
הסבת את לבם אחורנית יח לז
ההולכים לפניך בכל לבם ד״ה ב ו יד
ושבו אליך בכל לבם ו לח
כי לבם צפנת משכל איוב יז ה
תכין לבם תקשיב אזנך תהלי׳ י יז
היצר יחד לבם לג טו
ואשלחהו בשרירות לבם פא יג
הפך לבם לשנא עמו קה כה
ויכנע בעמל לבם קז יב
טפש כחלב לבם קיט ע
כי שד יהגה לבם משלי כד ב
אחרי שרירות לבם הרע ירמ׳ ג יז
בשרירות לבם הרע ז כד ויא ח
אחרי שרירות לבם ט יג
ההלכים בשררות לבם יג י
ותרמית לבם המה מתנבאים יד יד
חרושה על לוח לבם יז א
חזון לבם ידברו כג יז
תרמת לבם כג כו
ישבו אלי בכל לבם כד ז
ועל לבם אכתבנה לא לג
צעק לבם אל יי׳ איכ׳ ב יח
אשר נשברתי את לבם יחזק׳ ו ט
לבם הלך יא כא
העלו גלוליהם על לבם יד ב
אחרי גלוליהם לבם הלך כ יז
אחרי בצעם לבם הלך לג לא
חלק לבם עתה יאשמו הוש׳ י ב
שבעו וירם לבם יג ו
ואקרע סגור לבם יג ח
ושמח לבם כמו יין
יגל לבם ביי׳ זכר׳ י ז

וְלִבָּם *Et cor ipsor. suum.*

ולבם לא נכון עמו תהלי׳ עח לז
ולבם שמו שמיר זכר׳ ז יב

בְּלִבָּם *In cor ipsor. suum*

אשר נגע אלהים בלבם ש״א י כו
אל יאמרו בלבם תהלי׳ לה כה
חרבם תבוא בלבם לז טו
אמרו בלבם נינם יחד עד ח
גם את העלם נתן בלבם קהל׳ ג יא
עם תורתי בלבם ישע׳ נא ז
למען תפש את בית ישראל בלבם
יחזק׳ יד ד
ולא זעקו אלי בלבם הוש׳ ז יד
אלפי יהודה בלבם זכר׳ יב ה

מִלִּבָּם *Ex corde suo.*

ואמרת לנביאי טלבם יחזק׳ יג ב

וּמִלִּבָּם *Et ex corde suo.*

ומלבם יוציאו מלים איוב ח י

לִבָּן *Cor earum.*

נשא לבן אתנה בחכמה שמו׳ לה כו
ותתן לבן כלב אלהים יחזק׳ כח ב

מִלִּבְּהֶן *Ex corde suo.*

המתנבאות מלבהן יחזק׳ יג יז

לִבּוֹת *Corda.*

ובחן לבות וכליות תהלי׳ ז י
אף כי לבות בני אדם משלי טו יא
ובחן לבות יי׳ יז ג
ותכן לבות יי׳ כא ב
הלא תכן לבות הוא יבין כד יב

לִבֹּתָם *Corda ipsorum.*

מהשכיל לבתם ישע׳ מד יח

בְּלִבּוֹתָם *In animo suo.*

ולישרים בלבותם תהלי׳ קכה ד

* **בְּלַבַּת** *In flamma.*

s פלאמטע.

בלבת אש שמו׳ ג ב

* **לִבָּתֵךְ** *Cor tuum.*

s דיין הערץ.

מה אטלה לבתך יחזק׳ יז ל

יִלָּבֵב *Niph. Cordatus fiet.*

s פערשטאנדיג װערדען, הערץ, מוטה מאכען, דאס הערץ נעהמען, רויבען.

ואיש נבוב ילבב איו׳ יא יב

לִבַּבְתִּנִי

Pih. Cor rapuisti vel occupasti.

לבבתני אחותי כלה
לבבתני באחד מעיניך שיר ד ט

לבא כל מה׳ ספירושו ארי או סמל הזכר והנקבה ממנו:

Leo immanis.

לָבִיא *Leo immanis.*

s לאװע, לאװין.

ובני לביא יתפרדו איו׳ ד יא
לביא וליש ישע׳ ל ו
ומתלעות לביא לו יואל א ו
לביא שם גור אריה נחו׳ ב יב

כְּלָבִיא *Sicut leo immanis.*

הן עם כלביא יקום במד׳ כג כד
כלביא שכן דבר׳ לג כ
ואכלם שם כלביא הוש׳ יג ח

כַּלָּבִיא *Sicut leo imma.*

שאגה לו כלביא ישע׳ ה כט

וּכְלָבִיא *Et sicut leo.*

וכלביא מי יקימנו בראש׳ מט ט
וכלביא מי יקימנו במד׳ כד ט

לְלָבִיא *Leoni.*

התצוד ללביא טרף איוב לח לט

לְבָאִם *Leones.*

בתוך לבאם אשכבה תהלי׳ נז ה

* **לְבִיָּא** *Leaena.*

s לאװין.

מה אמך לביא יחזק׳ יט ב

* **לְלִבְאֹתָיו** *Leaenis suis.*

s לאװיננען.

ומחנק ללבאתיו נחו׳ ב יג

לבט מה ספירושו עוות

Conturbari, Perverti.

ואויל

Niph. Pervertetur. יִלָּבֵט

s צו גרונדע ריכטען, צו פאללע קאָמען, זיך שטירצען, פערווירט, פאָן זיננען זיין.

ואויל שפתים ילבט משלי י ח וי
ועם לא יבין ילבט הושע ד יד

לבן הוא יפרד לארבעה חלקים:

Significata ejus quatuor sunt.

א כל שמות לבנה לבנים ומלבן איך מהוגה:

I. Later.

Laterem. לְבֵנָה*

s ציעגעל, ציעגעלשטיין, בראנדשטיין.
לִבְנַת (שמו׳ כד י) נאך אנד: דורכזיכטיגקייט, קלארהייט, ריינהייט.

קח לך לבנה יחזק׳ ד א

Later. הַלְּבֵנָה

ותהי להם הלבנה לאבן ברא׳ יא ג

Lateres. לְבֵנִים

הבה נלבנה לבנים בראשי׳ יא ג
ותכן לבנים תתנו שמו׳ ה יח
לבנים נפלו ישע׳ ט ט

Et lateres. וּלְבֵנִים

ולבנים אמרים לנו עשו שמו׳ ה יו

Lateres. הַלְּבֵנִים

ללבן הלבנים שמו׳ ה ז
ואת מתכנת הלבנים ה ח
ומקטרים על הלבנים ישע׳ סה ג

Et in lateribus. וּבִלְבֵנִים

בחמר ובלבנים שמו׳ א יד

De lateribus vestris. מִלִּבְנֵיכֶם

לא תגרעו מלבניכם שמו׳ ה יט

Opus lateritium. לִבְנַת

במעשה לבנת הספיר שמו׳ כד י

לִלְבֹּן

Kal Ad formandum lateres.

s באקקשטיינע פערפערטיגען, ציעגעל מאכען, ציעגעל שטרייכען.

ללבן הלבנים שמו׳ ה ז
לא כלתם חקכם ללבן ה יד

Formemus lateres. נִלְבְּנָה

נלבנה לבנים בראשי׳ יא ג

Fornax lateraria. מַלְבֵּן*

s בראנדשטיינאָפען, ציעגעלאָפען.

החזיקי מלבן נחו׳ ג יד

In fornac. בַּמַּלְבֵּן

והעביר אתם במלבן ש״ב יב לא
במלט במלבן ירמ׳ מג ט

ב לבנה ולבנה ולבונה ולבנון מכלם קוראים על שם אילן או הבשם הנקרא ממנו:

II. Populus arbor: Thus: Libanus mons.

Populus arbor. לִבְנֶה*

s פאפפעלבוים, אנד: ווייספאפפעל.

ויקח לו יעקב מקל לבנה בראשי׳ ל לו

Et populus. וְלִבְנֶה

תחת אלון ולבנה הושי׳ ד יג

Thus. לְבֹנָה · לְבוֹנָה*

s ווייהרויך.

ונתן עליה לבנה ויקר׳ ב א
ושמת עליה לבנה ב טו
ולא יתן עליה לבנה ה יא
לבנה זכה כד ז
ולא יתן עליו לבנה במד׳ ה טו
עם כל עצי לבונה שיר ד יד
מזכיר לבנה מברך און ישע׳ סו ג
למה זה לי לבונה ירמ׳ ו כ

Et thus. וּלְבֹנָה · וּלְבוֹנָה

סמים ולבנה זכה שמו׳ ל לד
מקטרת מר ולבונה שיר ג ו
זהב ולבונה ישאו ישע׳ ס ו
ומנחה ולבונה ירמ׳ יז כו

Thus. הַלְּבֹנָה · הַלְּבוֹנָה

ואת כל הלבנה ויקר׳ ו ח
המנחה הלבונה והכלים נחמ׳ יג ה
ואל גבעת הלבונה שיר ד ו

Et thus. וְהַלְּבוֹנָה

והשמן והלבונה והבשמים ד״ה א ט כט
את המנחה והלבונה נחמ׳ יג ט

Thure. בִּלְבוֹנָה

ולא הוגעתיך בלבונה ישע׳ מג כג

Thure ejus. לְבֹנָתָהּ

על כל לבנתה ויקר׳ ב ב וב ז

Lebona, n. p. לְלְבוֹנָה

s נאמען פראָפּר: איינעס אָרטעס אין דער נאהע פאָן שִׁלֹה.

ומנגב ללבונה שופט׳ כא יט

Libanus mons. לְבָנוֹן*

s דער ליבאנאָן, דאס גראססע געבירגע צווישען פאלאסטינא אונד זיריען. איז 2 פאראללעל לויפענדען בערגקעטטען (דעם ליבאנוס אונד אנטי-ליבאנוס) בעשטעהענד.

מרום הרים ירכתי לבנון מ״ב יט כג
לבנון ושריון תהלי׳ כט ו
ארזי לבנון אשר נטע קד יו
כריח לבנון שיר ד יא
ונזלים מן לבנון ד טו
ארזי לבנון ישע׳ יד ח
ושב לבנון לכרמל כט יז
החפיר לבנון קמל לג ט
ירכתי לבנון לז כד
שלג לבנון ירמ׳ יח יד
ואקדר עליו לבנון יחזק׳ לא טו
מבחר וטוב לבנון לא יו
זכרו כיין לבנון הושי׳ יד ח
ופרח לבנון אמלל נחו׳ א ד
חמס לבנון יכסך חבק׳ ב יז
פתח לבנון דלתיך זכר׳ יא א

Et libanus. וּלְבָנוֹן

ולבנון אין די בער ישע׳ מ יו
ארץ גלעד ולבנון זכר׳ י י

Libanus. הַלְּבָנוֹן

אל מול הלבנון החתי יהוש׳ ט א
ועד בעל גד בבקעת הלבנון יא יז
מבעל גד בבקעת הלבנון יב ז
והארץ הגבלי וכל הלבנון יג ה
כל ישבי ההר מן הלבנון יג ו

ישבי

ישב הר הלבנון שופטי׳ ג ג
ותאכל את ארזי הלבנון ט טו
ויכרתו לי ארזים מן הלבנון מ״א ה כ
עבדי ירדו מן הלבנון ימה ה כג
ויבן את בית יער הלבנון ז ב
בית יער הלבנון י יז וי כא
ברושים ואלגומים מן הלבנון
ד״ה ב ב ז
בבית יער הלבנון ט יז
וכל כלי בית יער הלבנון ט כ
מן הלבנון אל ים יפוא עזר׳ ג ז
את ארזי הלבנון תהלי׳ כט ה
מעצי הלבנון שיר ג ט
אפך כמגדל הלבנון ז ה
ועל כל ארזי הלבנון ישע׳ ב יג
כבוד הלבנון נתן לה לה ב
כבוד הלבנון אליך יבא ס יג
ראש הלבנון ירמ׳ כב ו
עלי הלבנון וצעקי כב כ
בא אל הלבנון יחזק׳ יז ג

Et libanus. וְהַלְּבָנוֹן

ארץ הכנעני והלבנון דבר׳ א ז
ההר הטוב הזה והלבנון ג כה
מן המדבר והלבנון יא כד
מהמדבר והלבנון הזה יהוש׳ א ד
והלבנון באדיר יפול ישע׳ י לד

In Libano. בַּלְּבָנוֹן

מן הארז אשר בלבנון מ״א ה יג
חליפות חדש יהיו בלבנון ה כח
החוח אשר בלבנון
שלח אל הארז אשר בלבנון
חית השדה אשר בלבנון מ״ב יד ט
החוח אשר בלבנון
אשר בלבנון
ותעבר חית השדה אשר בלבנון
ד״ה ב כה יח
כארז בלבנון ישגה תהלי׳ צב יג
ארז בלבנון יחזק׳ לא ג

Et in libano. וּבַלְּבָנוֹן

לבנות בירושלם ובלבנון מ״א ט יט
ובלבנון ובכל ארץ ד״ה ב ח ו

Sicut libanus. כַּלְּבָנוֹן

ידעש כלבנון פריו תהלי׳ עב טז
מראהו כלבנון שיר ה טו
ויך שרשיו כלבנון הושי׳ יד ו
III

וריח לו כלבנון יד ז

A Libano. מִלְּבָנוֹן

אתי מלבנון כלה
אתי מלבנון תבואי שיר ד ח
ארז מלבנון לקחו יחזק׳ כז ה

Ad Libanum. לְבָנוֹנָה

וישלחם לבנונה מ״א ה כח

ג מה שהוא שם לירח:

III. Luna.

Luna. הַלְּבָנָה *

s מאָנד.

וחפרה הלבנה ישע׳ כד כג
והיה אור הלבנה ל כו

Sicut luna. כַּלְּבָנָה

יפה כלבנה שיר ו י

ד כל לבן ולובן נעדר מאלו הענינים;

IV. Albus: Album.

Hiph. Albi evaserunt. הִלְבִּינוּ

s ווייסס זיין; טראָם: רייניגען, לייטערן (ענטזינדיגען).

הלבינו שריגיה יואל א ז

Et ad dealbandum. וְלַלְבֵּן

ולברר וללבן דני׳ יא לה

Albescam. אַלְבִּין

ומשלג אלבין תהלי׳ נא ט

Albescent. יַלְבִּינוּ

כשלג ילבינו ישע׳ א יח

וְיִתְלַבְּנוּ
Hith. Et dealbabuntur.

s זיך לייטערן, רייניגען.

יתבררו ויתלבנו דני׳ יב י

Albus: Album. לָבָן *

s ווייסס.

כל אשר לבן בו בראשי׳ ל לה
והוא כזרע גד לבן שמו׳ יו לא
ושער בנגע הפך לבן ויקר׳ יג ג
לא הפך לבן יג ד
והפכה שער לבן יג י
כלו הפך לבן טהור הוא יג יג
ושערה הפך לבן יג כ
והנה אין בה שער לבן יג כא
והנה נהפך שער לבן יג כה
אין בבהרת שער לבן יג כו
נגע לבן אדמדם יג מב

Alba. הַלָּבָן

מחשף הלבן בראשי׳ ל לז

In album. לְלָבָן

ונהפך ללבן ויקר׳ יג יז
נהפך הנגע ללבן יג יז

Et albus. וּלְבֶן־

ולבן שנים מחלב בראשי׳ מט יב

Albi, alba. לְבָנִים

יהיו בגדיך לבנים קהלי׳ ט ח
סוסים לבנים זכרי׳ ו ג

Et albi. וּלְבָנִים

שרקים ולבנים זכר׳ א ח

Idem. וְהַלְּבָנִים

והלבנים יצאו זכר׳ ו ו

Alba. לְבָנָה

בהרת לבנה ויקר׳ יג ד
שאת לבנה יג י
שאת לבנה או בהרת לבנה יג יט
בהרת לבנה יג כד
אדמדמת או לבנה יג כד
לבנה אדמדמת יג מג

Albae. לְבָנוֹת · לְבָנֹת

פצלות לבנות בראשי׳ ל לז
בהרת בהרת לבנת ויקר׳ יג לח
בהרות כהות לבנת יג לט
אתהן לך לבנות יחזק׳ יו סא

לבש כל לבוש לגוף:

Vestire se, Induere, Indui.

Induit. לָבַשׁ

s אנציהען, אנלעגען, זיך קליידען, זיך בעקליידען; בעקליידעט זיין; בעקליידען.

אשר לבש בבאו ויקר׳ יו כג
אשר לבש בו אסת׳ ו ח
לבש בשרי רמה איו׳ ז ה

לָבֵשׁ *Indutus.*

יי' מלך גאות לבש תהלי' צג א
לבש יי' עז צג א

וְלָבַשׁ *Et induit.*

ולבש הכהן מדו בד ויקר' ו ג
ולבש בגדים אחרים ו ד
ולבש את בגדיו יו כד
ולבש את בגדי הבד יו לב

וּלְבֵשָׁם *Et induet ea.*

את בשרו ולבשם ויקר' יו ד

לָבְשָׁה *Induit.*

ורוח יי' לבשה את גדעון שופ' ו לד
ורוח לבשה את עמשי ד"ה א יב יח
לבשה את זכריה ד"ה ב כד כ

לָבָשְׁתָּ *Induisti.*

הוד והדר לבשת תהלי' קד א

לָבַשְׁתִּי *Indui.*

צדק לבשתי איוב כט יד

לָבְשׁוּ *Vestiuntur.*

לבשו כרים הצאן תהלי' סה יד

וְלָבְשׁוּ *Et induentur.*

ולבשו בגדים אחרים יחז' מב יד
ומד יט

הַלְּבֻשִׁים *Induentes.*

ועל כל הלבשים צפני' א ח

לָבוּשׁ *Indutus.*

קשקשים הוא לבוש ש"א יז ה
לבוש בדים יחזק' ט ב
איש אחד לבוש בדים דני' י ה
לבוש בגדים צואים זכר' ג ג

לָבֻשׁ *Indutus.*

כי כל ביתה לבש שנים משלי לא כא

הַלָּבֻשׁ *Indutus.*

הלבש הבדים יחזק' ט ג

לָבוּשׁ · לָבֻשׁ *Indutus.*

האיש לבוש הבדים יחזק' ט יא
האיש לבש הבדים י ב ו ו
אל חפני לבש הבדים י ז
לאיש לבוש הבדים יב ו
לבוש הבדים יב ז

לבש

לָבוֹשׁ *Induere.*

לבוש ואין לחם לו חגי א ו

לִלְבֹּשׁ *Ad induendum.*

לחם לאכל ובגד ללבש בראש' כח כ
ללבש את הבגדים ויקר' כא י

לְבַשׁ *Induere.*

ובא במלחמה ואתה לבש מ"א כב ל
ואתה לבש בגדיך ד"ה ב' יח כט

לִבְשִׁי *Indue.*

לבשי עז זרוע יי' ישע' נא ט
לבשי עזך ציון לבשי בגדי נב א

וְלִבְשִׁי *Et indue.*

ולבשי נא בגדי אבל ש"ב יד ב

לִבְשׁוּ *Induite.*

לבשו הסרינות ירמ' מו ד

אֶלְבָּשֶׁנָּה *Induam eam.*

איככה אלבשנה שיר ה ג

תִּלְבַּשׁ *Indues.*

לא תלבש שעטנז דבר' כב יא

תִּלְבָּשׁ *Indue te.*

הוד והדר תלבש איוב מ ה

תִּלְבְּשִׁי *Vesties te.*

כי תלבשי שני ירמי' ד ל

תִּלְבָּשִׁי *Vesties te.*

כי כלם כעדי תלבשי ישע' מט יח

יִלְבַּשׁ *Induet.*

בד ילבש על בשרו ויקר' ו ג
ולא ילבש גבר דבר' כב ה
ונשיא ילבש שממה יחזק' ז כז

יִלְבָּשׁ *Induet.*

כתנת בד קדש ילבש ויקר' יו ד
יכין וצדיק ילבש איוב כז יז

וַיִּלְבַּשׁ *Et induit.*

וילבש בגדים אחרים ש"א כח ח
וילבש שק ואפר אסת' ד א
וילבש קללה כמדו תהלי' קט יח
וילבש צדקה כשרין
וילבש בגדי נקם תלבשת ישע' נט יז

לבש

וַיַּלְבִּשֵׁנִי *Et induebat me.*

וילבשני כמעיל איוב כט יד

יִלְבָּשֵׁם *Induet ea.*

שבעת ימים ילבשם הכהן שמו' כט ל

וַתִּלְבַּשׁ *Et induit.*

ותלבש בגדי אלמנותה בראש' לח יט
ותלבש אסתר מלכות אסת' ה א

תִּלְבָּשׁוּ *Iduetis.*

ואת הצמר תלבשו יחזק' לד ג

יִלְבְּשׁוּ *Induent.*

כהניך יי' אלהים ילבשו תשועה ד"ה ב ו מא
שנאיך ילבשו בשת איוב ח כב
ילבשו בשת וכלמה תהלי' לה כו
ילבשו שוטני כלמה קט כט
כהניך ילבשו צדק קלב ט
ולא ילבשו אדרת שער זכר' יג ד

יִלְבָּשׁוּ *Induent.*

חרדות ילבשו יחזק' כו יו
בגדי פשתים ילבשו מד יז

וַיִּלְבְּשׁוּ *Et induerunt.*

וילבשו שקים יונה ג ה

תִּלְבַּשְׁןָ *Vestiebantur.*

כי כן תלבשנה בנות המלך ש"ב יג יח

מְלֻבָּשִׁים *Pyh. Induti.*

מלבשים בגדים בגרן מ"א כב י
ולאחיהם מלבשים בוץ ד"ה ב ה יב
מלבשים בגדים וישבים יח ט
ויעמידו הכהנים מלבשים עז' ג י

הִלְבִּישַׁנִי *Hiph. Induit me.*

כי הלבישני בגדי ישע ישע' סא י

הִלְבִּישָׁה *Indue.*

הלבישה על ידיו בראש' כז יו

וְהִלְבַּשְׁתָּ *Et induens.*

והלבשת אתם את אהרן שמו' כח מא
והלבשת את אהרן כט ה
והלבשת את אהרן מ יג
והלבשת אתם כתנת מ יד

והלבשתם

Et indues eos. וְהִלְבַּשְׁתָּם

הלבשתם כתנת שמו׳ כט ח
הלבשתם את אלעזר בנו במד׳ כ כו

Et induam eum. וְהִלְבַּשְׁתִּיו

הלבשתיו כתנתך ישע׳ כב כא

Induerunt. הִלְבִּישׁוּ

הלבישו מן השלל ד״ה ב כח טו

Et induent. וְהִלְבִּשׁוּ

הלבשו את האיש אסת׳ ו ט

Vestiens vos. הַמַּלְבִּשְׁכֶם

המלבשכם שני עם עדנים ש״ב א כד

Et induere. וְהַלְבֵּשׁ

הלבש אתך מחלצות זכר׳ ג ד

Ad vestiendum. לְהַלְבִּישׁ

להלביש את מרדכי אסת׳ ד ד

Vestiam. אַלְבִּישׁ

וכהניה אלביש ישע תהלי׳ קלב יו
איביו אלביש בשת קלב יח
אלביש שמים קדרות ישע׳ נ ג

Et vestiam te. וָאַלְבִּשֵׁךְ

ואלבשך רקמה יחזק׳ יו י

An vesties. הֲתַלְבִּישׁ

התלביש צוארו רעמה איו׳ לט יט

Vesties me. תַּלְבִּישֵׁנִי

עור ובשר תלבישני איו׳ י יא

Et induit. וַיַּלְבֵּשׁ

וילבש אתו בגדי שש בראו׳ מא מב
וילבש אתו את המעיל ויקר׳ ח ז
וילבש אתם את אלעזר בנו במדב׳ כ כח
וילבש שאול את דוד מדיו
וילבש אותו שריון ש״א יז לח
וילבש את מרדכי אסת׳ ו יא

Et vestivit eos. וַיַּלְבִּשֵׁם

כתנות עור וילבשם בראו׳ ג כא
וילבשם כתנת ויקר׳ ח יג

Induet. תַּלְבִּישׁ

וקרעים תלביש נומה משלי כג כא

Et vestivit. וַתַּלְבֵּשׁ

ותלבש את יעקב בראש׳ כז טו

Et induerunt eum. וַיַּלְבִּשֻׁהוּ

וילבשהו בגדים זכר׳ ג ה

Et induerunt eos. וַיַּלְבִּשׁוּם

וילבשום וינעלום ד״ה ב כח טו

* לְבוּשׁ

Indumentum, Vestimentum.

s קלייד, געוואנד. בילדל: נאמטין, פרויא (מלאכ׳ ב טז).

הוצא לבוש לכל עבדי הבעל מ״ב י כב
לבוש מלכות אסת׳ ו ח
ערום ילינו מבלי לבוש איוב כד ז
ערום הלכו בלי לבוש כד י
אראה אובד מבלי לבוש לא יט
ויתיצבו כמו לבוש לח יד

Vestimentum. לְבֻשׁ

לבש הרגים ישע׳ יד יט

Idem. הַלְּבוּשׁ

תתון הלבוש והסוס אסת׳ ו ט
קח את הלבוש ו י
ויקח המן את הלבוש ו יא

Cum indumento. בִּלְבוּשׁ

בלבוש שק אסת׳ ד ב
בלבוש מלכות ח טו

Ut vestimentum. כַּלְּבוּשׁ

כלבוש תחליפם ויחלפו תהלי׳ קב כז
תהום כלבוש כסיתו קד ו

Vestim meum. לְבוּשִׁי

ברב כח יתחפש לבושי איוב ל יח
ועל לבושי יפילו גורל תהלי׳ כב יט
בחלותם לבושי שק לה יג
ואתנה לבושי שק סט יב

Ad vestitum tuum. לִלְבוּשֶׁךָ

כבשים ללבושך משלי כז כו
מדוע אדם ללבושך ישע׳ סג ב

Vestim. suum, ejus. לְבֻשׁוֹ

כבס ביין לבשו בראש׳ מט יא
ויואב חגור מדו לבשו ש״ב כ ח
בשומי ענן לבשו איוב לח ט

Vestim. ejus. לְבוּשׁוֹ

מי גלה פני לבושו איו׳ מא ה
וכסה חמס על לבושו מלא׳ ב יו

In veste sua. בִּלְבוּשׁוֹ

זה הדור בלבושו ישע׳ סג א

Vestim. ejus. לְבוּשָׁהּ

ממשבצות זהב לבושה תהלי׳ מה יד
שש וארגמן לבושה משלי לא כב
עז והדר לבושה לא כה

Vestim. vestra. לְבוּשְׁכֶן

עדי זהב על לבושכן ש״ב א כד

Vestim. eorum. לְבוּשָׁם

תכלת וארגמן לבושם ירמ׳ י ט

Vestimenta. לְבֻשֵׁי

לבשי תכלת יחזק׳ כג ו
לבשי מכלול כג יב

Vestim. suis. בִּלְבֻשֵׁיהֶם

ינעו בלבשיהם איכ׳ ד יד

Indumentum vestis. * מַלְבּוּשׁ

s דאסועלבע.

וכחמר יכין מלבוש איוב כז יו
מלבוש נכרי צפנ׳ א ח

Vestiment. הַמַּלְבּוּשׁ

ויצא להם המלבוש מ״ב י כב

Et indum. tuum. וּמַלְבּוּשֵׁךְ

ומלבושך שש ומשי יחזק׳ יו יג

Vestimenta mea. מַלְבּוּשַׁי

וכל מלבושי אגאלתי ישע׳ סג ג

וּמַלְבֻּשֵׁיהֶם · וּמַלְבּוּשֵׁיהֶם

Et vestimenta eorum.

ומלבשיהם מ״א י ה
ומלבושיהם ומשקיו ד״ה ב ט ד
ומלבושיהם ועליתו ט ד

Vestitus. s תַּלְבֹּשֶׁת

s דאסועלבע.

בגדי נקם תלבשת ישעי׳ נט יז

לְגַם מכאן אלגומים שפירושו אלמוגים:

Ligna thyina, cedri species.

עצי *

* אַלְגּוּמִּים *Ligna thyina.*

s (נאך אנד: אוים מוג אונד דעם ארטיקעל אַל). עבענהאָלץ, זאנ-דעלהאָלץ.

עצי אלגומים ואבן יקרה ד"ה ב ט י

וְאַלְגֻּמִּים *Et ligna thyina.*

ברושים ואלגומים ד"ה ב ב ז

הָאַלְגּוּמִּים *Thyina.*

את עצי האלגומים ד"ה ב ט יא

* אַלְמֻגִּים *Ligna thyina.*

s דאסועלבע.

עצי אלמגים הרבה מאד מ"א י יא
לא בא כן עצי אלמגים י יב

הָאַלְמֻגִּים *Idem.*

את עצי האלמגים מ"א י יב

להה עם פירושו שגעון או לאות:

Furere, Insanire.

וַתֵּלַהּ *Furebat.*

s וואהנזיננינג זיין, (אנד: פערשמאכטעט, ערשאָפּפט, ענטקראַפטעט זיין); זיך אונזיננינג שטעללען, זיך נאַרריש בענעהמען.

ותלה ארץ מצרים בראשי' מז יג

כְּמִתְלַהְלֵהַּ

Hithp. Ut insaniens.

כמתלהלה הירה זיקים משלי כו יח

להב כל ענין להב ושלהבת איך שיהיה:

Flamma.

* לַהַב *Flamma.*

s פלאמטע.

להב חנית וכידון איוב לט כג
כקול להב אש יואל ב ה

וְלַהַב *Et flamma.*

ולהב מפיו יצא איוב מא יג
ולהב אש אוכלה ישעי' כט ו ל ל
ולהב חרב נחו' ג ג

הַלַּהַב *Flamma.*

ויבא גם הנצב אחר הלהב שופ' ג כב
ויסגור החלב בעד הלהב ג כב
ויהי בעלות הלהב יג כ

בַּלַּהַב *In flamma.*

מלאך יי' בלהב המזבח שופ' יג כ

לְהָבִים *Flammae.*

פני להבים פניהם ישע' יג ח

בְּלַהֲבֵי *In flammis.*

וגערתו בלהבי אש ישע' סו טו

לֶהָבָה *Flamma.*

s דאסועלבע.

להבה מקרית סיחון במד' כא כח
להבה תלהט רשעים תהלי' קו יח
אש להבה לילה ישע' ד ה
וחשש להבה ה כד
מיד להבה מז יד
כאש להבה אכלה סביב איכ' ב ג
תלהט להבה יואל ב ג
ובית יוסף להבה עובד' א יח

וְלֶהָבָה *Et flamma.*

ולהבה לא תבער בך ישע' מג ב
ולהבה מבין סיחון ירמ' מח מה
ולהבה להטה יואל א יט

לְלֶהָבָה *Flammae.*

וקדושו ללהבה ישע' י יז

וּבְלֶהָבָה *Et flamma.*

בחרב ובלהבה דני' יא לג

וּכְלֶהָבָה *Et sicut Flamma.*

וכלהבה תלהט הרים תהלי' פג טו

* לַהֶבֶת *Flamma.*

s דאסועלבע.

לא תכבה להבת יחזק' כא ג

וְלַהֶבֶת *Et flamma.*

ולהבת חניתו שש מאות ש"א יז ז

לֶהָבוֹת *Flammae.*

אש להבות בארצם תהלי' קה לב

לַהֲבוֹת *Idem.*

חוצב להבות אש תהלי' כט ז

* שַׁלְהֶבֶת *Flamma.*

s דאסועלבע.

להבת שלהבת יחזק' כא ג

שַׁלְהֶבֶת *Flamma.*

ינקתו תיבש שלהבת איוב טו ל

שַׁלְהֶבֶתְיָה *Flamma Dei.*

s (נאך בן אשר איין וואָרט, נאך בן נפתלי צוויא ווערטער) פלאַממע גאָטטעס.

רשפי אש שלהבתיה שיר ח ו

להג עם פירושו הגוי:

Pronunciatio, Lectio, Studium.

* וְלַהַג *Et lectio*

s שטודירען, דענקען, זינגען, דיכטען.

ולהג הרבה יגעת בשר קהל' יב יב

להט שני פירושים נמצאו:

Significata ejus duo sunt.

א עם ענינו דלק איך שיהיה:

I. Ardere, Flammare.

לֹהֵט *Flammans.*

s פלאַממען, ברעננען; אנצינדען, ענט-צינדען, ברעננען מאכען, אנפאכען.

משרתיו אש להט תהלי' קד ד

לֹהֲטִים *Flammantes.*

אשכבה להטים תהלי' נז ה

* וְלִהַט

Pih. Et inflammabit.

ולהט אתם היום הבא מלא' ג יט

לִהֲטָה *Inflammavit.*

להטה כל עצי השדה יואל א יט

תְּלַהֵט *Incendet.*

נפשו גחלים תלהט איוב מא יג
וכלהבה תלהט הרים תהלי' פג טו
להבה תלהט רשעים קו יח
תלהט להבה יואל ב ג

וַתְּלַהֵט *Et inflammavit.*

ותלהט מוסדי הרים דבר' לב כב

וּתְלַהֵט *Et inflammabit.*

ותלהט סביב צריו תהלי' צז ג
ותלהטהו

ותלהטהו *Et inflamat eum.*

ותלהטהו מסביב ישע' מב כה

* **להט** *Flamma.*

s פלאממע, בלימצענדע, קלינגע.

להט החרב המתהפכת ברא' ג כד

ב עם טעניט הלהט הכשופים:

II. Incantationes.

* **בלהטיהם**

Incantationibus suis.

s צויבעריא, צויבערקינסטע.

חרטמי מצרים בלהטיהם שמו' ז יא

להם פירושו חלקים:

Blandiri.

כמתלהמים

Hith. Sicut blandientium.

s שמייכעלייען. אנד: לעקקערדינגע.
נאך אנד: אראקעלהאפטע.

דברי נרגן כמתלהמים משלי יח ח
וכו כב

להק פירושו קהלה:

Coetus.

* **להקת** *Coetus.*

s פערבינדונג, טרופפ.

וירא את להקת הנביאים ש"א יט כ

לו יפקד מושבו למה שלא יורה ענין
כומד בעצמו:

Vox indecl. cujus locus deest.

s **לא** (נאך דער מסורה 35 מאל
לוא, זעלטען **לו**) פערניינונגספארט:
ניכט, ניין. מיט פראפאזיט: **בלא**
בעפאר, עהע, אויססער, אהנע. **הלא**
ניכט? איזט ניכט? אפט פאזט אידענ-
טיש מיט **הן**, **הנה** זיעהע. **ללא**
אהנע:
לו אונד **לוא** בעדינגונגספארטיקעל:
וועננ, וועננ דאך. וואונשפארט: א דאך,
א וועננ דאך.

לוג הוא שם מדה מס:

Logus, Sextarius mensura.

* **לג** *Logus.*

s איין קליינעס מאאס פיר פליססיגע
דינגע, 6 אייערשאלען, אדער דען
12 טען טהייל איינעס **הין** ענטהאל-
טענד.

ואת לג השמן ויקר' יד יב וטו כד

ולג *Et logus.*

ולג אחד שמן ויקר' יד י
למנחה ולג שמן יד כא

מלג *De lego.*

ולקח הכהן מלג השמן. ויקר' יד טו

לוה הוא יפרד לשלשה חלקים:

Significata ejus tria sunt.

א כל לשון הלואה:

I. Mutuari, Mutuo dare vel accipere.

לוינו *Mutuamur.*

s לייהען. פארמיצ: **לוה** לייהער,
בארגער; אויסלייהען. פארמיצ: פער-
לייהער, גלייבינער.

לוינו כסף למדת המלך נחמ' ה ד

לוה *Mutuo accipiens.*

לוה רשע ולא ישלם תהלי' לז כא
ועבד לוה משלי כב ז

כלוה *Sicut mutuo accipiens.*

כמלוה כלוה ישע' כד ב

תלוה *Mutuo acceperis.*

ואתה לא תלוה דבר' כח יב

והלוית *Hiph. Et mutuabis.*

והלוית גוים רבים דבר' כח יב

מלוה *Mutuans.*

מלוה יי' חנן דל משלי יט יז

מלוה *Mutuum danti.*

ועבד לוה לאיש מלוה משלי כב ז

ומלוה *Et mutuans.*

טוב איש חונן ומלוה תהלי' קיב ה

כמלוה *Sicut mutuans.*

כמלוה כלוה ישע' כד ב

תלוה *Mutuo dederis.*

אם כסף תלוה שמו' כב כד

תלונו *Mutuabis ei.*

ואתה לא תלונו דבר' כח מד

ילוך *Mutuabit tibi.*

הוא ילוך דבר' כח מד

ב עם ספירושו חבור ודבוק:

II. Adjungere se, Adhaerere.

ילונו *Adhaerebit ei.*

s בעגלייטען; זיך אנשליעססען, פער-
בינדען.

והוא ילונו בעמלו קהל' ח טו

נלוה *Niph. Adjunxit se.*

גם אשור נלוה עמם תהלי' פג ט

ונלוה *Et adjunget se.*

ונלוה הגר עליהם ישע' יד א

הנלוה *Qui adjungit se.*

הנלוה אל יי' לאמר ישע' נו ג

ונלוו *Et adjungent se.*

ונלוו עליך במדב' יח ד
באו ונלוו אל יי' ירמ' נ ה
ונלוו עליהם רבים דני' יא לד
ונלוו גוים רבים זכר' ב טו

הנלוים *Adjuncti.*

ועל כל הנלוים עליהם אסתי' ט כז
הנלוים על יי' לשרתו ישע' נו ו

ילוה *Adjunget se.*

הפעם ילוה אישי אלי בראש' כט לד

וילוו *Et adjungent se.*

וילוו עליך וישרתוך במד' יח ב

* **לוית**

Adjectiones, Additamenta.

s פעסטאן, גוירלאנדע, שלייפע,
קראנץ.

ליות מעשה מורד מ"א ז כט
מעבר איש ליות ז ל
כמער

ולוית *Et adjectiones.*

כמער איש ולית סביב מ״א ז לו

*** לוית** *Adjunctio.*

s קראנץ, נעווינדע.

כי לוית חן הם לראשך משלי א ט
תתן לראשך לוית חן ד ט

ג לויתן הוא פירושו הנחש אשר בים או תנין:

III. Serpens marinus, Levijathan.

*** לויתן** *Leviathan, Balaena.*

s וועשלאנגע, קראקאדיל, וואללפיש.

העתידים ערר לויתן איוב ג ח
תמשך לויתן בחכה ם כה
רצצת ראשי לויתן תהלי׳ עד יד
לויתן זה יצרת לשחק בו קד כו
על לויתן נחש ברח
ועל לויתן נחש עקלתון ישע׳ כז א

לוז היו תאומים נמצאן:
Significata ejus duo sunt.

א מה שהוא שם אילן:

I. Corylus arbor.

*** ולוז** *Et corilus.*

s האזעל- מאנדעלבוים.

ולוז וערמון בראש׳ ל לז

ב מה שפירושו נטיה או הסרה:

II. Decedere, Recedere.

ילזו *Dacedant.*

s אבביעגען, אבוויכען, זיך וועגוועגדען; פערקעהרט, קרומם זיין. סארמיג: פערקעהרטע, ראנקעפאללע, זינדיגע; ווענוועגדען, ווענריקקען,

בני אל ילזו מעיניך משלי ג כא

נלוז *Niph. Perversus.*

כי תועבת יי׳ נלוז משלי ג לב

ונלוז *Et Perversus.*

בעשק ונלוז ותשענו עליו ישע׳ ל יב

ונלוז *Idem.*

ונלוז דרכיו בוזהו משלי יד ב

ונלוזים *Et perversi.*

ונלוזים במעגלותם משלי ב טו

ילזו *Hiph. Recedant.*

אל ילזו מעיניך משלי ד כא

*** ולזות** *Et pravitatem.*

s פערקעהרטהיים, פערדרעהטהיים.

ולזות שפתים הרחק ממך משלי ד כד

לוח גם הוא תאומים נמצאו:
Significata ejus duo sunt.

א כל לוח ולוחות:

I. Tabula.

*** לוח** *Tabula.*

s טאפעל, פלאטטע. לוחת הברית, לחת העדת דיא געזעצטאפעלן.

כתבם על לוח לבך משלי ג ג
נצור עליה לוח ארז שיר ח ט
בוא כתבה על לוח אתם ישע׳ ל ח
חרושה על לוח לבם ירמ׳ יז א

לוחת *Tabulae.*

לקחת לוחת האבנים
לוחת הברית דבר׳ ט ט
את שני לחות האבנים ט י
ושני לוחת הברית ט טו
פסל לך שני לוחת אבנים י א

לחות *Idem.*

על שני לחות אבנים דבר׳ ד יג
לחת האבנים לחות הברית ט יא
רק שני לחות האבנים מ״א ח ט

לחת *Tabulae.*

ואתנה לך את לחת האבן שמו׳ כד יב
נכוב לחת תעשה אתו כז ח
שני לחת העדות לחת אבן לא יח
ושני לחת העדת בידו
לחת כתבים לב טו
פסל לך שני לחת אבנים לד א
שני לחת אבנים
שני לחת אבנים לד ד
ושני לחת העדת ביד משה לד כט
נבוב לחת עשה אתו לח ז
על שני לחת אבנים דבר׳ ה יט
את שני לחת האבנים ט יא
ואפסל שני לחת י ג

הלחת *Tabulae.*

חרות על הלחת שמו׳ לב יו
וישלך מידו את הלחת לב יט
על הלחת הראשנים לד א
ויכתב על הלחת לד כח
ואחפש בשני הלחת דבר׳ ט יז
ואכתוב על הלחת
על הלחת י ב
ושני הלחת בידי י ג
ויכתב על הלחת י ד
ואשם את הלחת בארון י ה
ויפתח על הלחת ידתיה מ״א ז לו

הלחות *Tabulae.*

אין בארון רק שני הלחות ד״ה ב ה י
ובאר על הלחות חבק׳ ב ב

והלחת *Et tabulae.*

והלחת מעשה אלהים שמו׳ לב יו

לחתים *Tabulata.*

s טאפעלווערק.

את כל לחתים יחזק׳ כו ה

ב מה שענינו לחות:

II. Virens, Recens.

*** לח** *Virens.*

s פריש, גרין, זאפטיג, יונג, נייא.

מקל לבנה לח ולוז בראש׳ ל לז
כל עץ לח וכל עץ יבש יחזק׳ כא ג

לח *Idem.*

הובשתי עץ לח יחזק׳ יז כד

לחים *Recentes.*

וענבים לחים ויבשים במדי׳ ו ג
בשבעה יתרים לחים שופ׳ יז ז
שבעה יתרים לחים יז ח

s **לחה** *Viriditas ejus.*

יונענדפרישע, לעבענסזאפט, פרישהייט, מונטערקייט.

ולא נס לחה דבר׳ לד ז

לוט גם הוא תאומים נמצאו:
Significata ejus duo sunt.

א מה שפירושו הסתר דבר או כסוי להסתיר ענין:

I. Operire, Abscondere.

והסלך

Operuit. לָאַט

s אומהיללען, איבערדעקקען, פערבער-נען, פערהיימליכען; פערהיללען. (איוב טו יא) נאך אנד: = לְאַט לייזע, זאגטע, געלינדע.

והמלך לאט את פניו ש"ב יט ה
ודבר לאט עמך איו' טו יא

Opertum, Obductum. הַלּוֹט

פני הלוט הלוט ישע' כה ז

Opertus. לוּטָה

הנה היא לוטה בשמלה ש"א כא ט

Hiph. Et operuit. וַיָּלֶט

וילט פניו באדרתו מ"א יט יג

Operimentum. *הַלּוֹט

s דעקקע, היללע, שלייער.

פני הלוט ישע' כה ז

Leniter. *לְאַט

s געלינדע, שאָנענד, לאנגזאם, שטיללע.

לאט לי לנער ש"ב יח ה
s ההלכים לאט ישעי' ח ו

Clam, Sensim. בַּלָּאט

s היימליך, לייזע, שטילל.

ותבוא אליו בלאט שופט' ד כא

Clam. בַּלָּט

ותבא בלט ותגל מרגלותיו רות ג ז
דברו אל דוד בלט לאמר ש"א יח כב
אשר לשאול בלט כד ד

*בְּלָטֵיהֶם

Incantationibus suis occultis.

s געהיימקינזטע, צויבערייען.

ויעשו כן חרטמי מצרים בלטיהם שמו' ז כב
ויעשו כן החרטומים בלטיהם ח ג
ח יד

ב מה שהוא נטף מה שנא מערף אילן מה :

II. Stacte, gutta myrrhae.

Et stacte. *וָלֹט

s איין וואהלריעכענדעס שלייטהארץ.

נכאת וצרי ולט בראש' לז כה
נכאת ולט בטנים מג יא

לול הוא יפרד לשלשה חלקים :

Dividitur in tria significata.

א מה שיורה בתנאי שאמר ויפקד מושבו למה שלא יורה ענין בעצמו:

I. Vox indeclin. cujus loca desunt.

s לוּלֵי אונד לוּלֵא *Nisi* (אוים לוּ אונד לֵא = לְאַ, לֹא צוזאממענ-געזעטצט) ווענן ניכט.

ב מה שפירושו מדרגות מקיפות או אלוכה :

II. Cochleae, gradus.

Et per Cochleas. *וּבְלוּלִים

s ווענדעלטרעפפע.

ובלולים יעלו על התיכנה מ"א ו ח

ג מה שעניינו בתים לקרסים :

III. Laqueoli, Ligulae.

Laqueoli. *לֻלָאֹת

s שלינגע, שלייפע.

חמשים ללאת תעשה
וחמשים ללאת שמו' כו ה
ועשית חמשים ללאת
וחמשים ללאת כו י
חמשים ללאת עשה
וחמשים ללאת עשה לו יב
ויעש ללאת חמשים
וחמשים ללאת עשה לו יז

Laqueoli. הַלֻּלָאֹת

מקבילת הללאת שמו' כו ה
מקבילת הללאת לו יב

In laqueolos. בַּלֻּלָאֹת

את הקרסים בללאת שמו' כו יא

Laqueolos. לֻלָאֹת

ללאת תכלת שמו' כו ד. ולו יא

לון לו שני פנים :

Significata ejus duo sunt.

א כל לשון לינה ומלון :

I. Pernoctare, Divertere, Commorari.

Pernoctavit. לָן

s איבערנאכטען, פערווייללען; דיא נאכט צובריינגען, הערבערגען, בלייבען, פער-האררען, דיא נאכט איבער אנדויערן לאססען, איינקעהרען; זיך איינהער-בערגען, איינניזטען.

והוא לן בלילה ההוא ברא' לב כב

Et pernoctavit. וְלָן

ובא ולן ושכב ארצה ש"ב יב יז

Et commorans. וְלָנָה

ולנה בתוך ביתו זכר' ה ד

Et pernoctemus. וְלַנּוּ

ולנו בגבעה או ברמה שופ' יט יג

Pernoctantes. לָנִים

מדוע אתם לנים נחמ' יג כא

Ad pernoctandum. לָלוּן

גם מקום ללון בראש' כד כה
ולא אבה האיש ללון שופ' יט י
לבא ללון בגבעה
מאסף אותם הביתה ללון יט טו
באתי אני ופלגשי ללון כ ד
וכארח נטה ללון ירמ' יד ח

Hiph. Ad pernoctand. לָלִין

מקום לנו ללין בראש' כד כג

Pernocta. לִין

לין פה וייטב לבבך שופט' יט ט

Et pernocta. וְלִין

הואל נא ולין שופט' יט ו

Pernocta. לִינִי

ליני הלילה והיה בבקר רות ג יג

Pernoctate. לִינוּ

לינו פה הלילה במד' כב ח
לינו נא הנה חנות היום שופ' יט ט
באו לינו בשקים יואל א יג

Et pernoctate. וְלִינוּ

ולינו ורחצו רגליכם בראש' יט ב

Pernoctabo. אָלִין

ובאשר תליני אלין רות א יז
אלין במדבר סלה תהלי' נה ח
לא

Pernoctare sines. תָּלִין

לא תלין פעלת שכיר ויקר' יט יג

Pernoctato. תָּלַן

רק ברחוב אל תלן שופט' יט כ

Idem. תָּלֶן

אל תלן הלילה ש"ב יז טז

Pernoctabis. תָּלִינִי

ובאשר תליני אלין רות א טז

Pernoctabit. יָלִין

ולא ילין חלב חגי שמו' כג יח
ולא ילין לבקר לד כה
ולא ילין מן הבשר דבר' טז ד
ולא ילין את העם ש"ב יז ח
אם ילין איש אתך הלילה יט ח
וסל ילין בקצירי איו' כט יט
בחוץ לא ילין גר לא לב
אם ילין על אבוסך לט ט
בצוארו ילין עז מא יד
בערב ילין בכי תהל' ל ו
ביקר בל ילין מט יג
ושבע ילין בל יפקד רע משלי יט כג
בין שדי ילין שיר א יג
צדק ילין בה ישע' א כא

Et pernoctavit. וַיָּלֶן

וילן שם כי בא השמש בראׁ' כח יא
וילן שם בלילה ההוא לב יד
וילן יהושע בלילה ההוא יהוש' ח ט
וישב וילן שם שופט' יט ז
וילן שם מ"א יט ט

Pernoctabit. תָּלִין

לא תלין נבלתו דבר' כא כג
אתי תלין משוגתי איו' יט ד
נפשו בטוב תלין תהל' כה יג
בקרב חכמים תלין משלי טו לא
תלין בקרבך ירמ' ד יד

Pernoctabit. תָּלַן

ובהמרותם תלן עיני איו' יז ב

Pernoctabimus. נָלִין

לא כי ברחוב נלין בראש' יט ב

Et pernoctemus. וְנָלִין

ונלין בה שופט' יט יא

Pernoctabimus. נָלִינָה

נלינה בכפרים שיר ז יב

Pernoctabitis. תָּלִינוּ

אשר תלינו בו הלילה יהוש' ד ג
תלינו ארחות דדנים ישע' כא יג

Pernoctabunt. יָלִינוּ

וסביבות בית אלהים ילינו ד"ה א ט כז
ילינו בתוך ירושלם נחמ' ד טז
עדום ילינו מבלי לבוש איו' כד ז
ובנצורים ילינו ישע' סה ד
בכפתריה ילינו צפנ' ב יד

Et pernoctarunt. וַיָּלִינוּ

וילינו ויקומו בבקר בראׁ' כד נד
ויאכלו לחם וילינו בהר לא נד
וילינו במחנה יהוש' ו יא
עד בית מיכה וילינו שם שופ' יח ב
ויאכלו וישתו וילינו שם יט ד
וילינו הרכלים נחמ' יג כ
אם לא ישבעו וילינו תהל' נט טז

Idem. וַיָּלִנוּ

וילנו שם טרם יעברו יהוש' ג א

Hithp. Pernoctabit. יִתְלוֹנָן

בצל שדי יתלונן תהל' צא א

Et commoratur. וְיִתְלֹנָן

סלע ישכן ויתלנן איו' לט כח

Diversorium, Hospitium. *מָלוֹן

s הערבערגע, נאכטקווארטיער, ראוט-לאגער.

נבע מלון לנו ישע' י כט

Diversorium. הַמָּלוֹן

ויהי כי באנו אל המלון בראׁ' מג כא
ויעברום עמם אל המלון יהוש' ד ח

In diversorio. בַּמָּלוֹן

מספוא לחמרו במלון בראׁ' מב כז
ויהי בדרך במלון שמו' ד כד
והנחתם אותם במלון יהוש' ד ג

Diversorium. מְלוֹן

ואבואה מלון קצו מ"ב יט כג
במדבר מלון ארחים ירמ' ט א

Sicut Tuguriolu. *כִּמְלוּנָה

s היטטע, נאכטהיטטע (רעט פֿעלד-וואכטערס).

כמלונה במקשה ישע' א

Ut tuguriolum. כַּמְּלוּנָה

והתנודדה כמלנה ישע' כד

ב עס סמניט מרעומם או לסן:

II. Murmurare.

וַיִּלֹּנוּ · וַיִּלּוֹנוּ

Niph. Et murmurarunt.

s מורען, אונצופֿריעדען זיין.

וילנו העם על משה שמו' טו
וילונו כל עדת בני ישראל יז
וילנו על משה ועל אהרן במד' יד
וילנו כל עדת בני ישראל יז
וילנו כל העדה יהוש' ט

iph. Murmurastis. הֲלִינֹתֶם

אשר הלינתם עלי במד' יד

rmurantes. מַלִּינִם · מַלִּינִים

אתם מלינם עליו שמו' ז
אשר המה מלינים עלי
אשר המה מלינים עלי במד' יד
מלינם עליכם יז

Et murmuravit. וַיָּלֶן

וילן העם על משה שמו' ז

rmuratis. תַּלּוֹנוּ כ׳ תַּלִּינוּ ק׳

ונחנו מה כי תלינו עלינו שמו'
כי תלינו עליו במד' ז

וַיִּלּוֹנוּ כ׳ וַיַּלִּינוּ ק׳

Et murmurarunt.

וישבו וילינו עליו במד' י

Murmurationes. *תְּלוּנֹּת

s דאס מורען.

את תלונת בני ישראל שמו' ז

Idem. תְּלֻנּוֹת

תלנות בני ישראל במד' ד
את תלנות בני ישראל י

תְּלֻנֹּתֵיכֶם

Murmurationes vestrae.

בשמעו את תלנתיכם שמו'
בשמ

בשמע יי את תלנתיכם   יז ח
לא עלינו תלנתיכם כי על יי   יז ח
כי שמע את תלנתיכם   יז ט

Mirmurat. ipsorum. תְּלֻנֹּתָם

ותכל תלנתם מעלי   במד' יז כה

לוע כל מה שפירושו השחתה או בליעה או כסוי השמריי כי כלם סובבים על קוטב אחד והוא הכלים הפנימיים הנסתרים :

Absorberi, Deglutiri.

Deglutiuntur. לָעוּ

s שלוקקען, שלינגען, שלירפען, שטאָטערן; אויסשלירפען, פערשלינגען; פערשלוקקען, איבעראײלט, פאַרשנעלל, אונאיבערלעגט, אונבעװאָגגען רעדען.

על כן דברי לעו   איו' ו ג

Et absorbebunt. וְלָעוּ

ושתו ולעו   עובד' א יו

Pih. Sorbent. יְעַלְעוּ

ואפרחיו יעלעו דם   איו' לט ל

Hiph. Deglutiet. יָלַע

מוקש אדם ילע קדש   משלי כ כה

In fauces tuas. * בְּלֹעֶךָ

s קעהלע.

ושמת שכין בלעך   משלי כג ב

לוץ כל לשון מליצה והלצה ומה שנגזר ממנו ועמו כל לשון ללצות והתלוצצות למה שיפנה אל העקר שהוא העתים במליץ בדברי הנאי :

Illudere, Ludificare, Deridere: Eloqui: Interpretari, Interpres.

Et deridebis. וְלַצְתָּ

s פערהאָהנען, פערשפאָטטען, פעראַכטען.

ולצת לבדך תשא   משלי ט יב

Derisor. * לֵץ

s שפעטטער, איבערמיטהיגער.

יסר לץ לקח לו קלון   משלי ט ז

אל תוכח לץ   ט ח
בקש לץ חכמה ואין   יד ו
לא יאהב לץ הוכח לו   טו יב
לץ תכה ופתי יערם   יט כה
לץ היין המה שכר   כ א
בענש לץ יחכם פתי   כא יא
זד יהיר לץ שמו   כא כד
גרש לץ ויצא מדון   כב י
ותועבת לאדם לץ   כד ט
אפס עריץ וכלה לץ   ישע' כט כ

Et derisor. וְלֵץ

ולץ לא שמע גערה   משלי יג א

Derisorum. לֵצִים

ובמושב לצים   תהל' א א

Et derisores. וְלֵצִים

ולצים לצון חמדו להם   משלי א כב

Derisores. לַלֵּצִים

ללצים הוא יליץ   משלי ג לד
נכונו ללצים שפטים   יט כט

Derisores. * לֹצְצִים

משך ידו את לצצים   הוש' ז ה

Hiph. Deridet me. הֱלִיצֻנִי

זדים הליצני עד מאד   תהלי' קיט נא

Interpretans, Interpres. מֵלִיץ

s רעדנער, פערמיטטלער, פירשפרעכער, דאָלמעטש, באָטשאַפטער.

אם יש עליו מלאך מליץ   איו' לג כג

Interpres. הַמֵּלִיץ

כי המליץ בינתם   בראש' מב כג

Cum oratoribus. בִּמְלִיצֵי

וכן במליצי שרי בבל   דה״ב לב לא

Oratores mei. מְלִיצַי

מליצי רעי   איוב טז כ

Et interpretes tui. וּמְלִיצֶיךָ

ומליציך פשעו בי   ישע' מג כז

Deridet. יָלִיץ

אם ללצים הוא יליץ   משלי ג לד
עד בליעל יליץ משפט   יט כח

Eloquitur. יָלִיץ

אולים יליץ אשם   משלי יד ט

Hith. Ludificate. תִּתְלוֹצָצוּ

s איבערמיטהיג בענעהמען, שפאָטטטרייא טרייבען.

ועתה אל תתלוצצו   ישע' כח כב

Derisio. * לָצוֹן

s שפאָטט, האָהן, פעראַכטונג.

לצון חמדו להם   משלי א כב
אנשי לצון יפיחו קריה   כט ח
אנשי לצון משלי העם   ישע' כח יד

Et interpretationem. * וּמְלִיצָה

s דייטונג, זיננשפרוך, שפאָטטגעזאַנגע, וויטצרעדע.

להבין משל ומליצה   משלי א ו
ומליצה חידות לו   חבק' ב ו

לוש כל לשון ניסס שפירושו גלגול העסה :

Depsere.

Depsentes. לָשׁוֹת

s קנעטען.

והנשים לשות בצק   ירמ' ז יח

Adepsendo. מִלּוֹשׁ

מלוש בצק עד חמצתו   הוש' ז ד

Depse. לוּשִׁי

לושי ועשי עגות   בראש' יח ו

Et depsit. וַתָּלָשׁ

ותלש ותפהו מצות   ש״א כח כד
ותלש ק' ותלבב לעיניו   ש״ב יג ח

לז יפקד מושבו למה שלא יורה רק הרמז למה שיכוין אליו :

Est Pronomen demonstrativum, cujus locus hic deest.

s לָז *Ille, illa, iste, ista* הינצייגענדעס פירוואָרט: יענער, יענע. (נור מיט דעם ארטיקעל הַלָּז).

לזה בשרש לוז תמצאנו כי שם ביתו :

Vide Rad. לוז

לְזָה s זיעהע לויז.

לחה כל נמי:

Maxilla.

* לְחִי *Maxillam.*

s באקקע, וואנגע, קיננבאקקע. (שופט׳ טו יט, נאמען פראָפּר:).

וימצא לחי חמור טריה שופ׳ טו טו

לְחִי *Maxillam.*

הכית את כל אויבי לחי תהל׳ ג ח
יתן למכהו לחי איכ׳ ג ל

הַלְּחִי *Maxilla.*

וישלך הלחי מידו שופט׳ טו יז
בשבט יכו על הלחי מיכ׳ ד יד

הַלֶּחִי *Maxilla.*

ויכה את מיכיהו על הלחי,
מ״א כב כד
ויך את מיכיהו על הלחי ד״ה ב יח כג

בִּלְחִי *Cum maxilla.*

בלחי החמור
בלחי החמור הכיתי שופט׳ טו יו

בַּלֶּחִי *In maxilla.*

את המכתש אשר בלחי
עין הקורא אשר בלחי שופ׳ טו יט

לְחֱיוֹ *Maxillam ejus.*

ובחוח תקב לחיו איו׳ מ כו

s לְחְיָהּ *Gena ejus.*

ודמעתה על לחיה איכ׳ א ב

וְהַלְּחָיַיִם *Et ambas maxillas.*

הזרע והלחיים והקבה דבר׳ יח ג

לְחָיֵי *Maxillis.*

על לחיי עמים ישע׳ ל כח

לְחָיַי *Maxillas meas.*

בחרפה הכו לחיי איו׳ יו י

וּלְחָיַי *Et maxillas meas.*

ולחיי למרטים ישע׳ נ ו

לְחָיַיִךְ *Ambae genae tuae.*

נאוו לחייך בתורים שיר א י

בִּלְחָיֶיךָ *Maxillis tuis.*

חחים בלחייך יחזק׳ כט ד ולח ד

לְחָיָו *Genae ejus.*

לחיו כערוגת הבשם שיר ה יג

לְחֵיהֶם *In genas eorum.*

כמרימי על על לחיהם הוש׳ יא ד

לחך כל לשון לסוך ופירושו לקוק:

Lambere, Delingere.

כִּלְחֹךְ *Juxta lambere.*

s אבלעקקען, אבפרעססען; לעקקען, וועגלעקקען, פערצעהרען.

כלחך השור במדב׳ כב ד

לִחֲכָה *Pih. Delinxit.*

אשר בתעלה לחכה מ״א יח לח

יְלַחֲכוּ *Lambent.*

עתה ילחכו הקהל במד׳ כב ד
ילחכו עפר כנחש מיכ׳ ז יז

יְלַחֵכוּ *Lambent.*

ואויביו עפר ילחכו תהלי׳ עב ט
ועפר רגליך ילחכו ישע׳ מט כג

לחם לו שני פנים מתחלפים בענין וקרוב זה אל זה בהבנה:

Significata ejus duo sunt.

א מה שהוא שם ללחם המזוניי ועמו כדוי לחמי:

I. Vesci.

לָחֲמוּ *Vescuntur.*

s שפייזען, עססען, פערצעהרען.

כי לחמו לחם רשע משלי ד יז

וּלְחֻמֵי *Et exesos.*

ולחמי רשף דבר׳ לב כד

לִלְחוֹם *Ad vescendum.*

כי תשב ללחום את מושל
משלי כג א

לַחֲמוּ *Vescimini.*

לכו לחמו בלחמי משלי ט ה

אֶלְחַם *Vescar.*

ובל אלחם במנעמיהם תהלי׳ קמא ד

תִּלְחַם *Vescitor.*

אל תלחם את לחם רע עין
משלי כג ו

לֶחֶם *Panis, Cibus.*

s שפייזע, קאָוסט, נאַהרונג, בראָ[...]
בראָדקאָרן.

בזעת אפך תאכל לחם בראׁ ג [...]
מלך שלם הוציא לחם ויין יד [...]
ואקחה פת לחם וסעדו יח [...]
ויקח לחם וחמת מים כא [...]
ויעקב נתן לעשו לחם כה [...]
ונתן לי לחם לאכל כח [...]
ויאכלו לחם לא [...]
וישבו לאכל לחם לז [...]
לאכל את העברים לחם מג [...]
לחם לפי המף מז [...]
הבה לנו לחם מז [...]
ויתן להם יוסף לחם מז [...]
באכלנו לחם לשבע שמו׳ [...]
הנני ממטיר לכם לחם יז [...]
לקטו לחם משנה יז [...]
ביום הששי לחם יומים יו [...]
לאכל לחם עם חתן משה יח [...]
לחם פנים לפני תמיד כה [...]
וככר לחם אחת
וחלת לחם שמן כט [...]
לחם לא אכל לד [...]
ואת לחם הפנים לה יג ולט [...]
ויערך עליו ערך לחם ם [...]
לחם אשה ליי׳ ויקר׳ ג [...]
לחם אשה לריח ניחח ג [...]
על חלות לחם חמץ ז [...]
וחלת לחם שמן ח [...]
לחם אלהיהם הם מקריבם כא [...]
כי את לחם אלהיך כא [...]
להקריב לחם אלהיו כא [...]
לחם אלהיו לא יגש כא [...]
לחם אלהיו מקדשי כא [...]
את לחם אלהיכם כב [...]
לחם תנופה שתים כג [...]
על לחם הבכרים כג [...]
בשברי לכם מטה לחם כו [...]
כי אין לחם ואין מים במד׳ כא [...]
לחם אשה ריח ניחח ליי׳ כח [...]
תאכל בה לחם דבר׳ ח [...]
לחם לא אכלתי ט ט יח [...]
לתת לו לחם ושמלה י [...]

תאכל

תאכל עליו מצות לחם עני יז ג
לחם לא אכלתם כט ה
וכל לחם צידם יבש היה יהוש' ט ח
התנה צלול לחם שעורים שופ' ז יג
נכרות לחם לעם ח ה
סעד לבך פת לחם יט ח
גם לחם ויין יש לי ולאמתך יט יט
שלשת ככרות לחם ש"א י ג
ונתנו לך שתי לחם י ד
אשר יאכל לחם עד הערב יד כד
אשר יאכל לחם היום יד כח
יקח ישי חמור לחם יו כ
ועשרה לחם הזה יז יז
ביום החדש השני לחם כ לד
משה לחם תנה בידי כא ד
ן לחם חל אל תחת ידי
י אם לחם קדש כא ה
י לא היה שם לחם
י אם לחם הפנים
שום לחם חום כא ז
תתך לו לחם וחרב כב יג
יקח מאתים לחם כה יח
י לא אכל לחם כל היום כח כ
ושימה לפניך פת לחם כח כב
תנו לו לחם ויאכל ל יא
לא אכל לחם ל יב
הברות את דוד לחם
טעם לחם או כל מאומה ש"ב ג לה
וש חלת לחם אחת ו יט
תה תאכל לחם ט ז
ה לבן אדניך לחם ואכלו
כל תמיד לחם ט י
שמו לו לחם ויאכל יב כ
ברני לחם יג ה
ליהם מאתים לחם יז א
י לחם שלמה מ"א ה ב
ם ביתי ה כג
ר עליו לחם הפנים זהב ז מח
אכל לחם ולא שתה מים
יג ח
תאכל לחם ולא תשתה יג ט
אכל לחם יג יז
תאכל לחם יג יז
כל לחם
ר דבר אליך אל תאכל לחם
יג כב
אחרי אכלו לחם יג כג
ת בידך עשרה לחם יד ג

לחם ובשר בבקר יז ו
לקחי נא לי פת לחם בידך יז יא
וכלכלם לחם ומים יח ד
ואכלכלם לחם ומים יח יג
קום אכול לחם ויטב לבך כא ז
והאכלהו לחם לחץ כב כז
עשרים לחם שערים מ"ב ד מב
שם לחם ומים לפניהם ו כב
ארץ לחם וכרמים יח לב
ולא היה לחם לעם הארץ כה ג
ואכל לחם תמיד לפניו כה כט
על לחם המערכת ד"ה א ט לב
מביאים לחם בחמורים יב מ
לאיש ככר לחם ואשפר יו ג
ועליהם לחם הפנים ד"ה ב ד יט
ומערכת לחם על השלחן יג יא
והאכילהו לחם לחץ יח כו
לחם לא אכל עזר' י ו
לחם הפחה לא אכלתי נחמ' ה יד
לחם הפחה לא בקשתי ה יח
אנשי בית לחם ז כו
ערבה לו לחם לנערים איו' כד ה
ויאכלו עמו לחם בביתו מב יא
אכלו לחם יי' לא קראו תהלי' יד ד
היתה לי דמעתי לחם יומם מב ד
אכלי עמי אכלו לחם נג ה
הגם לחם יוכל תת עח כ
לחם אבירים אכל איש עח כה
האכלתם לחם דמעה פ ו
להוציא לחם מן הארץ קד יד
כל מטה לחם שבר קה יז
אכלי לחם העצבים קכז ב
נתן לחם לכל בשר קלו כה
נתן לחם לרעבים קמו ז
לחם רשע משלי ד יז
עד ככר לחם ו כו
ערב לאיש לחם שקר כ יז
והוא לחם כזבים כג ג
את לחם רע עין כג ו
ועל פת לחם יפשע גבר כח כא
הטריפני לחם חקי ל ח
לא לחכמים לחם קהל' ט יא
לשחוק עשים לחם י יט
משען לחם ישע' ג א
אין לחם ואין שמלה ג ז
לחם יודק כח כח
לחם צר ומים לחץ ל כ
ארץ לחם וכרמים לו יז

אסיתי על גחליו לחם מד יט
תשקלו כסף בלוא לחם נה ב
ונתן לו ככר לחם ירמ' לז כא
ויאכלו שם לחם מא א
ונשבע לחם מד יז
ולא היה לחם לעם הארץ נב ו
ואכל לחם לפניו נב לג
מבקשים לחם איכ' א יא
עוללים שאלו לחם ד ד
ואכלו לחם במשקל יחזק' ד טז
למען יחסרו לחם ומים ד יז
ובפתותי לחם יג יט
גאון שבעת לחם יו מט
ישב בו לאכול לחם מד ג
לחם חמדות לא אכלתי דני' י ג
וחסר לחם עמו' ד ו
ואכל שם לחם ז יב
מגישים על מזבחי לחם מלא' א ז

לֶחֶם Panis, Cibus.

ויקרא לאחיו לאכל לחם ברא' לא נד
ובכל ארץ מצרים היה לחם מא נד
כי שם יאכל לחם מג כה
ויאמר שימו לחם מג לא
קראן לו ויאכל לחם שמו' ב כ
ובבקר תשבעו לחם יו יב
כי נתן לצבאך לחם שופט' ח ו
לאנשיך העיפים לחם ח טו
לתת להם לחם רות א ו
לאגורת כסף וככר לחם
לאכל פת לחם ש"א ב לו
ולא טעם כל העם לחם יד כד
ונפל בחרב וחסר לחם ש"ב ג כט
ולא ברה אתם לחם יב יז
קמת ותאכל לחם יב כא
לך אתי הביתה ואכל לחם מ"א יג טו
ולא אכל לחם כא ד
ואינך אכל לחם כא ה
ותחזק בו לאכל לחם
יסור שמה לאכל לחם מ"ב ד ח
בני בית לחם עזר' ב כא
ומרעב תמנע לחם איוב כב ז
וצאצאיו לא ישבעו לחם כז יד
ארץ ממנה יצא לחם כח ה
וזהמתו חיתו לחם לג כ
וזרעו מבקש לחם תהלי' לז כה
אביוניה אשביע לחם קלב טו
ממתכבד וחסר לחם משלי יב ט

עבד אדמתו ישבע לחם יב יא וכח יט
פקח עיניך שבע לחם כ יג
האכילהו לחם כה כא
מטר סחף ואין לחם כח ג
כי ישבע לחם ל כב
אף ישיק ואפה לחם ישע' מד טו
אשור לשבע לחם איכ' ה ו
הנני שבר מטה לחם יחזק' ד יו
ושברתי לכם מטה לחם ה יו
ושברתי לה מטה לחם יד יב

וְלֶחֶם *Et panis.*

ולחם אין בכל הארץ בראש' מז יג
ולחם בבקר לשבע שמו' יו ח
ולחם מצות וחלת מצת כט ב
ולחם וקלי וכרמל ויקר' כג יד
ולחם התמיד עליו יהיה במד' ד ז
ולחם אמר לו וארץ נתן מ"א יא יח
ולחם ובשר בערב יז ו
ולחם משמים נתתה להם נחמ' ט טו
ולחם לבב אנוש יסעד תהלי' קד טו
ולחם שמים ישביעם קה מ
ולחם סתרים ינעם משלי ט יז
ולחם עצלות לא תאכל לא כז
ולחם תבואת האדמה ישע' ל כג
ולחם לאכל נה י
ולחם אנשים לא תאכל יחזק' כד יז
ולחם אנשים לא תאכלו כד כב

וָלֶחֶם *Et panis.*

נשאת בר ולחם ומזון בראש' מה כג

הַלֶּחֶם · הַלָּחֶם *Panis.*

ואת הלחם אשר עשתה בראש' כז יז
הוא הלחם אשר נתן יי' שמו' יו טו
למען יראו את הלחם יו לב
ואת הלחם אשר בסל כט לב
ומן הלחם עד הבקר כט לד
כי אם הלחם לט ו
ואת הלחם אשר בסל ויקר' ח לא
והקרבתם על הלחם כג יח
לא על הלחם לבדו דברי' ח ג
גשי הלם ואכלת מן הלחם רות ב יד
כי הלחם אזל מכלינו ש"א ט ז
וישב המלך אל הלחם כ כד
גם היום אל הלחם כ כז
עד תם כל הלחם ירמ' לז כא
כי אין הלחם עוד בעיר לח ט
ונגע בכנפו אל הלחם חגי ב יב

לחם

וּלְהַלֶּחֶם כ' וְהַלֶּחֶם ק' *Et panis.*

והלחם והקיץ ש"ב יו ב

בְּלֶחֶם *Pro pane*

ויקחו מהם בלחם ויין נחמ' ה טו

בַּלֶּחֶם *Cum, Pro pane.*

וינהלם בלחם בראש' מז יז
קצה בלחם הקלוקל במד' כא ה
לא קדמו אתכם בלחם דברי' כג ה
שבעים בלחם נשכרו ש"א ב ה
בלחם ובמים נחמ' יג ב

בַּלָּחֶם *Pro pane.*

ואת אדמתנו בלחם בראש' מז יט

וּבַלֶּחֶם *Et in pane.*

והנותר בבשר ובלחם ויקר' ח לב

כְּלֶחֶם *Sicut panis.*

כלחם אונים להם הוש' ט ד

כַּלֶּחֶם *Sicut panem.*

אפר כלחם אכלתי תהלי' קב י

לְלֶחֶם *Ad panem.*

ללחם המערכת נחמ' י לד
ללחם ביתך משלי כז כז
ללחם לעבדי העיר יחזק' מח יח

לְלָחֶם *In panem.*

ועשית אותם לך ללחם יחז' ד ט

לַלֶּחֶם *Pani, Propter pane.*

והיתה ללחם לאזכרה ויקר' כד ז
נודד הוא ללחם איה איוב טו כג
לא רעב ללחם עמו' ח יא

לַלָּחֶם *Propter panem.*

אל פרעה ללחם בראש' מא נה

וּלְלֶחֶם · וְלַלֶּחֶם *Et patri.*

וללחם המערכת ולסלת ד"ה א כג כט
וללחם לא נרעב ירמ' מב יד

מִלֶּחֶם *De pane.*

מלחם אביה תאכל ויקר' כב יג
באכלכם מלחם הארץ במד' טו יט

לַחְמִי *Panis meus.*

את קרבני לחמי לאשי במד' כח ב
ולקחתי את לחמי ש"א כה יא

לחם

כי לפני לחמי אנחתי תבא איו' ג כד
המה כדוי לחמי ו ז
אוכל לחמי תהלי' מא י
כי שכחתי מאכל לחמי קב ה
בהקריבכם את לחמי יחזק' מד ז
נתני לחמי ומימי הוש' ב ז

וְלַחְמִי *Et panem meum.*

ולחמי אשר נתתי לך יחזק' יו יט

בְּלַחְמִי *Pane meo.*

לכו לחמו בלחמי משלי ט ה

לַחְמֵנוּ *Panis noster.*

כי לחמנו הם במדב' יד ט
זה לחמנו חם יהוש' ט יב
לחמנו נאכל ישע' ד א
בנפשנו נביא לחמנו איכ' ה ט

לַחְמְךָ *Panis tuus.*

וברך את לחמך שמו' כג כה
שלח לחמך על פני המים קהל' יא א
ועשית את לחמך עלידהם יחזק' ד טו
לחמך ברעש תאכל יב יח
לחמך ישימו מזור תחתיך עובד' א ז

לַחְמֶךָ *Panis tuus.*

לך אכל בשמחה לחמך קהל' ט ז
הלא פרס לרעב לחמך ישע' נח ז

וְלַחְמֶךָ *Et panis tuus.*

ואכל קצירך ולחמך ירמ' ה יז

בְּלַחְמֶךָ *De pane tuo.*

לא אכל בלחמך שופט' יג טז

לְלַחְמְךָ *Ad cibum tuum.*

חלב עזים ללחמך משלי כז כז

לַחְמְכֶם *Panem vestrum.*

ואכלתם לחמכם לשבע ויקר' כו ה
לחמכם בתנור אחד
והשיבו לחמכם במשקל כו כו

לַחְמוֹ *Panis ejus, suus.*

מאשר שמנה לחמו בראש' מט כ
מן הקדשים כי לחמו הוא ויקר' כב ז
לחמו במעיו נהפך איו' כ יד
לחמו נתן מימיו נאמנים ישע' לג יו
ולא יחסר לחמו נא יד
ונחש עפר לחמו סה כה

לחמו

לַחְמוֹ

לחמו לרעב יתן יחזק׳ יח ז
לחמו לרעב נתן יח יז

בְּלַחְמוֹ *De pane ejus.*

הם יאכלו בלחמו ויקר׳ כב יא
בלחמו קדמו נדד ישע׳ כא יד
נשחיתה עץ בלחמו ירמ׳ יא יט

מִלַּחְמוֹ *De pane suo.*

כי נתן מלחמו לדל משלי כב ט

לַחְמָהּ *Cibum suum.*

נותן לבהמה לחמה תהלי׳ קמז ט
תכין בקיץ לחמה משלי ו ח
ממרחק תביא לחמה לא יד

לַחְמָם *Panis ipsorum, suus.*

ושרש רתמים לחמם איוב ל ד
ויכינו בקיץ לחמם משלי ל כה
אין גחלת לחמם ישע׳ מז יד
לחמם טמא בגוים יחזק׳ ד יג
לחמם בדאגה יאכלו יב יט
כי לחמם לנפשם הוש׳ ט ד

* **וּלְחֻמָם** *Et caro eorum.*

s פלייש, קארפער.

ולחמם כגללים צפנ׳ א יז

* **בִּלְחוּמוֹ** *In carnem ejus.*

s פלייש, שפייזונג. אנד: מיטטען אין זיינעם מאהלע. נאך אנד: בעקאמפפונג, בעשטראפונג.

וימטר עלימו בלחומו איו׳ כ כג

ב כל ענין מלחמה:

II. Pugnare, Impugnare, Oppugnare, Propugnare, Bellare, Praeliari.

* **לָחֶם** *Debellator.*

s קאמפפער. אנד: קאמפף, קריעג.

אז לחם שערים שופט׳ ה ח

לֹחֵם *Oppugnans*

s בעקאמפפען, בעקריעגען, אויפרייבען; קאמפפען, שטרייטען, זיך נעגענזייטיג פערניכטען, אויפרייבען.

לחם ילחצני תהלי׳ נו ב

לֹחֲמִים *Propugnantes.*

כי רבים לחמים לי תהלי׳ נו ג

לֹחֲמָי *Impugnantes me.*

לחם את לחמי תהלי׳ לה א

וּלְחֻמֵי *Oppugnati.*

מזי רעב ולחמי רשף דבר׳ לב כד

לִלְחוֹם

Ad pugnandum, vel, ad vescendum.

כי תשב ללחום לד״ק משלי כג א

לְחַם *Impugna.*

לחם את לחמי תהלי׳ לה א

נִלְחָם *Niph. Pugnavit.*

והוא נלחם במלך מואב במד׳ כא כו
אשר נלחם אבי שופט׳ ט יז
ואבימלך נלחם בעיר ט מה
אם נלחם נלחם בם יא כה
נלחם בהדרעזר ויכהו ש״ב ח י
אשר נלחם ואשר מלך מ״א יד יט
אשר נלחם עם אמציה מ״ב יג יב
ואשר נלחם עם אמציהו יד טו
על אשר נלחם בהדרעזר ד״ה א יח י
בשמעם כי נלחם יי׳ ד״ה ב כ כט
והוא נלחם עם מלך כז ה
תנופה נלחם בם ישע׳ ל לב
הוא נלחם בם סג י

נִלְחָם *Pugnavit.*

אשר עשה ואשר נלחם מ״א כב מו
וגבורתו אשר נלחם מ״ב יד כח

וְנִלְחַם *Et pugnavit.*

ונלחם בנו שמו׳ א י
ונלחם את מלחמתנו ש״א ח כ
ונלחם עם הפלשתי יז לב
ויצא ונלחם עמו דני׳ יא יא
ונלחם בגוים ההם זכר׳ יד ג

וְנִלְחַמְתָּ *Et pugnabis.*

ונלחמת בבני עמון שופ׳ יא ח
ונלחמת בו עד כלותם ש״א טו יח

נִלְחַמְתִּי *Pugnavi.*

ויאמר נלחמתי ברבה ש״ב יב כז

וְנִלְחַמְתִּי *Et pugnabo.*

כי לא אבוא ונלחמתי ש״א כט ח
ונלחמתי אני אתכם ירמ׳ כא ה

נִלְחֲמוּ *Pugnaverunt.*

באו מלכים נלחמו שופט׳ ה יט
אז נלחמו מלכי כנען ה יט
מן שמים נלחמו ה כ
נלחמו עם סיסרא ה כ
כאשר נלחמו בני עמון יא ה
נלחמו בישראל ד״ה א י א
ולא נלחמו עם יהושפט ד״ה ב יז י

וְנִלְחֲמוּ

Et pugnabunt, oppugn.

ונלחמו איש באחיו ישע׳ יט ב
ונלחמו אליך ירמ׳ א יט
ונלחמו אליך טו כ
ונלחמו עליה ולכדוה לד כב
ונלחמו על העיר הזאת לז ח
ונלחמו כי יי׳ עמם זכר׳ י ה

וְנִלְחַמְתֶּם *Et pugnate.*

לאנשים ונלחמתם ש״א ד ט

וְנִלְחַמְנוּ *Et pugnabimus.*

אנחנו נעלה ונלחמנו דבר׳ א מא

נִלְחָם *Pugnans.*

כי יי׳ נלחם להם במצרים שמו׳ יד כה
כי יי׳ נלחם לישראל יהוש׳ י יד
כי יי׳ אלהי ישראל נלחם י מב
כי מלחמות יי׳ אדני נלחם ש״א כה כח
ומלך ארם היה נלחם מ״ב ו ח
נלחם על לבנה יט ח
נלחם על לבנה ישע׳ לז ח
מלך בבל נלחם עלינו ירמ׳ כא ב

הַנִּלְחָם *Qui pugnaturus est.*

הוא הנלחם לכם דבר׳ ג כב
הוא הנלחם לכם יהוש׳ כג ג וכג י

נִלְחָמִים *Pugnantes.*

אשר אתם נלחמים אותם יהוש׳ י כה
נלחמים עם פלשתים ש״א יז יט
פלשתים נלחמים בקעילה כג א
ופלשתים נלחמים בי כח טו
ופלשתים נלחמים בישראל לא א
אתם נלחמים בם ירמ׳ כא ד
נלחמים על ירושלם לד א ולד ז

הַנִּלְחָמִים *Pugnantes.*

הנלחמים עליה ירמ׳ לב כד

הנלחמים

הנלחמים על העיר לב כט
הנלחמים אתכם לז י

Pugnando. נִלְחָם

אם נלחם נלחם בם שופ׳ יא כה

לְהִלָּחֵם · לְהִלָּחֶם

Pugnare, ad pugnandum.

להלחם בעמלק שמו׳ יז י
אולי אוכל להלחם בו במד׳ כב יא
להלחם לכם עם איביכם דבר׳ כ ד
כי תקרב אל עיר להלחם כ י
להלחם עליה לתפשה כ יט
להלחם עם יהושע יהוש׳ ט ב
להלחם עם ישראל יא ה
בתחלה להלחם בו שופט׳ א א
בני יהודה להלחם בכנעני א ט
כי הלכת להלחם במדין ח א
להלחם גם ביהודה י ט
אשר יחל להלחם י יח
להלחם בבני עמון יא ט
כי באת אלי להלחם בארצי יא יב
אתי רעה להלחם בי יא כז
אל בני עמון להלחם בם יא לב
מדוע עברת להלחם יב א
היום הזה להלחם בי יב ג
נאספו להלחם עם ישראל ש״א יג ה
אם יוכל להלחם אתי יז ט
אל הפלשתי הזה להלחם עמו יז לג
לצבא להלחם בישראל כח א
ולא יספו עוד להלחם ש״ב ב כח
נגשתם אל העיר להלחם יא כ
להלחם עם בית ישראל מ״א יב כא
ויסרו עליו להלחם כב לב
כי עלו המלכים להלחם בם
מ״ב ג כא
ולא יכלו להלחם יו ה
יצא להלחם אתך יט ט
להלחם עם ישראל ד״ה ב יא א
ויסבו עליו להלחם יח לא
לא לכם להלחם בזאת כ יז
להלחם בכרכמיש לה כ
כי להלחם בו התחפש
ויבא להלחם בבקעת מגדו לה כב
לבוא להלחם בירושלם נחמ׳ ד ב
ולא יכל להלחם ישע׳ ז א
יצא להלחם אתך לז ט
להלחם את הכשדים ירמ׳ לג ה
וילכו להלחם עם ישמעאל מא יב

חדלו גבורי בבל להלחם נא ל
להלחם עם שר פרס דני׳ י כ

Et ad bellandum. וּלְהִלָּחֵם

ולהלחם מלחמתנו ד״ה ב לב ח

Pugnare ipsum. הִלָּחֲמוֹ

כיום הלחמו ביום קרב זכר׳ יד ג

In praeliari ipsum. בְּהִלָּחֲמוֹ

בהלחמו עם חזהאל מ״ב ח כט
בהלחמו את חזאל ט טו
בהלחמו את חזהאל ד״ה ב כב ו

Pugnato. הִלָּחֵם

ויצא הלחם בעמלק שמו׳ יז ט

Et bellato. וְהִלָּחֵם

והלחם מלחמות יי׳ ש״א יח יז

Et pugnato. וְהִלָּחֶם

צא נא עתה והלחם בו שופ׳ ט לח

Et pugnate. וְהִלָּחֲמוּ

והלחמו על בית אדניכם מ״ב י ג
והלחמו על אחיכם נחמ׳ ד ח

Pugnabit. יִלָּחֵם

יי׳ ילחם לכם שמו׳ יד יד
הוא ילחם לכם דבר׳ א ל
אלהינו ילחם לנו נחמ׳ ד יד

Et pugnavit. וַיִּלָּחֶם

ויבא עמלק וילחם שמו׳ יז ח
וילחם בישראל במד׳ כא א
ויבא יהצה וילחם בישראל כא כג
וילחם עם לבנה יהוש׳ י כט
ויחן עליה וילחם בה י לא
דברה וילחם עליה י לח
מלך מואב וילחם בישראל כד ט
וילחם באבימלך שופ׳ ט לט
עד המגדל וילחם בו ט נב
ויחנו ביהצה וילחם יא כ
וילחם את אפרים יב ד
וילחם סביב בכל אויביו ש״א יד מז
וילחם בפלשתים יט ח
וילחם בפלשתים כג ה
וילחם יואב ברבת בני עמון
ש״ב יב כו
וילחם בה וילכדה יב כט
ויצר על שמרון וילחם בה מ״א כ א

וילחם על גת וילכדה מ״ב יב יח
ויצא וילחם בפלשתים ד״ה ב כו ו
וילחם באשדוד וילכדה ישע׳ כ א

Pugnabit. תִּלָּחֵם

תלחם בירושלם זכר׳ יד יד

Pugnabimus. נִלָּחֵם

ואולם נלחם אתם במישור מ״א כ כג

Et pugnabimus. וְנִלָּחֲמָה

ונלחמה בכנעני שופ׳ א ג
ונלחמה בבני עמון יא ו
תנו לי איש ונלחמה יחד ש״א יז י
ונלחמה אותם במישור מ״א כ כה

Pugnabitis. תִּלָּחֲמוּ

לא תעלו ולא תלחמו דבר׳ א מב
לא תלחמו את קטן ואת גדול
מ״א כב לא
לא תעלו ולא תלחמו ד״ה ב יא ד
בני ישראל אל תלחמו יג יב
לא תלחמו את הקטן יח ל
כי תלחמו את הכשדים ירמ׳ לב ה

Pugnabitis. תִּלָּחֲמוּן

לא תעלו ולא תלחמון מ״א יב כד

וַיִּלָּחֲמוּ

Et pugnarunt, bellarunt.

ויחנו על גבעון וילחמו יהוש׳ י ה
ויחנו עליה וילחמו עליה י לד
מעגלונה חברונה וילחמו י לו
וילחמו עם לשם יט מז
בעבר הירדן וילחמו אתכם כד ח
וילחמו בכם בעלי יריחו כד יא
בבזק וילחמו בו שופ׳ א ה
וילחמו בני יהודה א ח
וילחמו בני עמון יא ד
וילחמו פלשתים ש״א ד י
וילחמו בם יב ט
לקראת דוד וילחמו עמו ש״ב י יז
וילחמו את יואב יא יז
וילחמו את פלשתים כא טו
וילחמו עמו ד״ה א יט יז

Et oppugnarunt me. וַיִּלָּחֲמוּנִי

וילחמוני חנם תהל׳ קט ג

Bellum. * מִלְחָמָה

* קריעג, קאמפף, שטרייט. איש

עשו

מִלְחָמָה קריעגער. כְּלֵי מִלְחָמָה
גוואפפען, ריסטונג.

עשו מלחמה את ברע בראש׳ יד ב
ויערכו אתם מלחמה יד ח
כי תקראנה מלחמה שמו׳ א י
בראתם מלחמה ושבו יג יז
י׳ איש מלחמה טו ג
מלחמה לי״י בעמלק יז יו
קול מלחמה במחנה לב יז
וכי תבאו מלחמה במד׳ י ט
ואל תתגר בם מלחמה דבר׳ ב ט
והתגר בו מלחמה ב כד
עשתה עמך מלחמה כ יב
עשה עמך מלחמה כ כ
כל המלכים האלה מלחמה
יהוש׳ יא יח
הוא היה איש מלחמה יז א
ללמדם מלחמה שופט׳ ג ב
הגור כלי מלחמה יח יא
כל זה איש מלחמה כ יז
מלחמה אל הגבעה כ כ
יספו לערך מלחמה כ כב
איש מלחמה ונבון דבר ש״א יו יח
ויערכו מלחמה יז ב
מה תצאו לערוך מלחמה יז ח
הוא איש מלחמה מנעוריו יז לג
ויאבדו כלי מלחמה ש״ב א כז
ויערכו מלחמה פתח השער י ח
אביך איש מלחמה יז ח
ותהי עוד מלחמה לפלשתים כא טו
ותהי עוד מלחמה בגת כא כ
וישם דמי מלחמה בשלם
ויתן דמי מלחמה מ״א ב ה
אנשי מלחמה ועבדיו ט כב
עשה מלחמה יב כא
אין מלחמה בין ארם כב א
כל גבורים עשי מלחמה מ״ב כד יו
עשו מלחמה עם ד״ה א ה י
למודי מלחמה ה יח
עשו מלחמה ה יט
גדודי צבא מלחמה ז ד
בכי מלחמה
כל כלי מלחמה יב לג
בכי מלחמה יב לה
ערך מלחמה ארבעים אלף יב לו
כל כלי צבא מלחמה יב לז
אלה אנשי מלחמה יב לח
ויערכו מלחמה פתח העיר יט ט

לקראת ארם מלחמה יט יז
ותעמד מלחמה בגזר כ ד
ותהי עוד מלחמה כ ה
ותהי עוד מלחמה בגת כ ו
כי המה אנשי מלחמה ד״ה ב ח ט
בחור עשה מלחמה יא א
גבורי מלחמה
וירבעם ערך עמו מלחמה יג ג
ואין עמו מלחמה יד ה
ויערכו מלחמה בגיא צפתה יד ט
ואנשי מלחמה גבורי חיל יז יג
עשה מלחמה יוצאי צבא כו יא
עושי מלחמה בכח חיל כו יג
ומרחוק יריח מלחמה איוב לט כה
זכר מלחמה אל תוסף מ לב
י״י גבור מלחמה תהלי׳ כד ח
אם תקום עלי מלחמה כז ג
ובתחבלות עשה מלחמה משלי כ יח
סוס מוכן ליום מלחמה כא לא
תעשה לך מלחמה כד ו
עת מלחמה קהל׳ ג ח
מלמדי מלחמה שיר ג ח
ולא ילמדו עוד מלחמה ישע׳ ב ד
ואיש מלחמה ג ב
צבא מלחמה יג ד
ומפני כבד מלחמה כא טו
ולא מתי מלחמה כב ב
משיבי מלחמה שערה כח ו
ועזוז מלחמה מב כה
תרועת מלחמה ירמ׳ ד יט
קדשו עליה מלחמה ו ד
אשר לא נראה מלחמה מב יד
תרועת מלחמה מט ב
קול מלחמה בארץ נ כב
מפץ אתה לי כלי מלחמה נא כ
וכל איש מלחמה יחזק׳ לט כ
ועד קץ מלחמה דני׳ ט כו
לא תשיגם בגבעה מלחמה הוש׳ י ט
ביום מלחמה י יד
ערוך מלחמה יואל ב ה
כאנשי מלחמה יעלו חומה ב ז
קדשו מלחמה ד ט
בתרועה ביום מלחמה עמו׳ א יד
שובי מלחמה מיכ׳ ב ח
וקדשו עליו מלחמה ג ה
ולא ילמדון עוד מלחמה ד ג
ונכרתה קשת מלחמה זכר׳ ט י
ממנו קשת מלחמה י ד

וּמִלְחָמָה *Et bellum.*

ומלחמה היתה מ״א יד ל וטו ו
ומלחמה היתה בין אבים טו ז
ומלחמה היתה בין אסא טו יו
וטו לב
ומלחמה היתה בין אביה ד״ה ב יג ב
ומלחמה לא היתה טו יט
ליום קרב ומלחמה איוב לח כג
מגן וחרב ומלחמה תהלי׳ עו ד
ומלחמה אשבור מן הארץ הוש׳ ב כ

הַמִּלְחָמָה *Bellum.*

הבאים מצבא המלחמה במד׳ לא יד
בין תפשי המלחמה לא כז
מאת אנשי המלחמה לא כח
אנשי המלחמה אשר בידנו לא מט
אנשי המלחמה מקרב דבר׳ ב יד
כל אנשי המלחמה למות ב יו
בקרבכם אל המלחמה כ ב
כל אנשי המלחמה מתו יהוש׳ ה ד
אנשי המלחמה היצאים ה ו
כל אנשי המלחמה ו ג
קח עמך את כל עם המלחמה ח א
וכל עם המלחמה לעלות ח ג
המלחמה אשר אתו ח יא
וכל עם המלחמה עמו י ז ויא ז
אל קציני אנשי המלחמה י כד
לקראת המלחמה יא כ
בן יואש מן המלחמה שופ׳ ח יג
החגור כלי המלחמה יח יז
ותטש המלחמה ש״א ד ב
ויבאו עד המלחמת יד כ
ותהי המלחמה חזקה יד נב
למען ראות המלחמה ירדת יז כח
כי לי״י המלחמה יז מז
על אנשי המלחמה יח ה
ותוסף המלחמת יט ח
ותכבד המלחמה אל שאול לא ג
אשר נס העם מן המלחמה ש״ב א ד
בתוך המלחמה א כה
ותהי המלחמה קשה ב יז
ותהי המלחמה ארכה ג א
בהיות המלחמה ג ו
כי היתה אליו פני המלחמה י ט
ולשלום המלחמה יא ז
אל מול פני המלחמה יא טו
את כל דברי המלחמה יא יח
ותהי המלחמה ביער אפרים יח ו
ותהי

ותהי שם המלחמה יח ח
ותהי עוד המלחמה בגוב כא יט
מפני המלחמה אשר מ״א ה יז
מי יאסר המלחמה כ יד
ותקרב המלחמה כ כט
עבדך יצא בקרב המלחמה כ לט
ותעלה המלחמה כב לה
כי חזק ממנו המלחמה מ״ב ג כו
וכל אנשי המלחמה הלילה כה ד
פקיד על אנשי המלחמה כה יט
כי מהאלהים המלחמה ד״ה א ה כב
ותכבד המלחמה על שאול י ג
עזרי המלחמה יב א
כי היתה פני המלחמה אליו יט י
אביה את המלחמה ד״ה ב יג ג
והנה להם המלחמה פנים יג יד
ותעל המלחמה ביום ההוא יח לד
כי לא לכם המלחמה כ טו
ולא לגבורים המלחמה קהל׳ ט יא
כלי המלחמה אשר בידכם ירמ׳ כא ד
ידי אנשי המלחמה לח ד
וכל אנשי המלחמה לט ד
את אנשי המלחמה מא ג
גברים אנשי המלחמה מא טז
וכל אנשי המלחמה ידמו מט כו
ואנשי המלחמה נבהלו נא לב
וכל אנשי המלחמה יברחו נב ז
על אנשי המלחמה נב כה
כל אנשי המלחמה יואל ד ט

וְהַמִּלְחָמָה *Et bellum.*

והמלחמה כבדה שופט׳ כ לד
והמלחמה הדביקתהו כ מב
והמלחמה עברה ש״א יד כג

בְּמִלְחָמָה *Bello.*

ולא במלחמה דני׳ יא כ

בַּמִּלְחָמָה *In bello.*

פן ימות במלחמה דבר׳ כ ה
וכ ו וכ ז
את הכל לקחו במלחמה יהוש׳ יא יט
איש ישראל במלחמה שופ׳ כ לט
איש אשתו במלחמה כא כב
גם המה אחריהם במלחמה
ש״א יד כב
אשר הלכו במלחמה יז יג
והרעו במלחמה יז כ
או במלחמה ירד ונספה כו י

לחם

ולא ירד עמנו במלחמה ולא
יהיה לנו לשטן במלחמה כט ד
לא יעלה עמנו במלחמה כט ט
כי כחלק היורד במלחמה ל כד
בגבעון במלחמה ש״ב ג ל
הנכלמים בנוסם במלחמה יט ד
מת במלחמה יט יא
לא תצא עוד אתנו במלחמה כא יז
התחפש ובא במלחמה
ויתחפש מלך ישראל ויבוא במלחמה
מ״א כב ל
מיד יהואחז אביו במלחמה מ״ב יג כה
ותפש את הסלע במלחמה יד ז
כי לאלהים זעקו במלחמה ד״ה א ה כ
והתיחשם בצבא במלחמה ז מ
וכעמך עמי ועמך במלחמה
ד״ה ב יח ג
התחפש ובא במלחמה
ויתחפש מלך ישראל ויבאו במלחמה
יח כט
ולא הקמתו במלחמה תהלי׳ פט מד
ואין משלחת במלחמה קהל׳ ח ח
וגבורתך במלחמה ישע׳ ג כה
שמיר שית במלחמה כז ד
כסוס שוטף במלחמה ירמ׳ ח ו
מכי חרב במלחמה יח כא
לעמד במלחמה ביום יי׳ יחז׳ יג ה
במלחמה בשטף סללה יז . יז
כסוס הודו במלחמה זכרי׳ י ג
במיט חוצות במלחמה י ה

וּבַמִּלְחָמָה *Et in bello.*

ובמופתים ובמלחמה דבר׳ ד לד
ובמלחמה מידי חרב איוב ה כ
בקשת ובחרב ובמלחמה הוש׳ א ז

כַּמִּלְחָמָה *Sicut bellum.*

כמלחמה הראשונה שופט׳ כ לט

לְמִלְחָמָה *Ad bellum.*

ואם למלחמה יצאו מלכ׳ א כ יח
למלחמה ולרעה ולדבר ירמ׳ כח ח

לַמִּלְחָמָה *Ad bellum.*

וכל עמו למלחמה אדרעי
במד׳ כא לג
הבאים למלחמה לא כא
האחיכם יבאו למלחמה לב ו
לפני יי׳ למלחמה לב כ ולב כז

לחם

כל חלוץ למלחמה לב כט
וכל עמו למלחמה יהצה דבר׳ ב לב
וכל עמו למלחמה אדרעי ג א
כי תצא למלחמה כ א וכא י
למלחמה על איביכם כ ג
לקראתנו למלחמה ונכם כט ו
עברו לפני יי׳ למלחמה יהוש׳ ד יג
לקראת ישראל למלחמה ח יד
למלחמה לצאת ולבוא יד יא
ויצא למלחמה שופט׳ ג י
לצאת למלחמה כ ד
למלחמה עם בני בנימן כ יח וכ כח
למלחמה עם בנימן כ כ
האוסף לגשת למלחמה כ כג
לקראת פלשתים למלחמה ש״א ד א
נגשו למלחמה בישראל ז י
את מחניהם למלחמה יז א
הלכו אחרי שאול למלחמה יז יג
למלחמה לרדת קעילה כג ח
למלחמה בארם ש״ב י יג
ותזרני חיל למלחמה כב מ
נאספו שם למלחמה כג ט
כי יצא עמך למלחמה מ״א ח מד
למלחמה עם ישראל כ כו
התלך אתי למלחמה כב ד
למלחמה אם אחדל כב ו
אל רמת גלעד למלחמה כב טו
התלך אתי אל מואב למלחמה
מ״ב ג ז
למלחמה עם חזאל ח כח
ירושלם למלחמה יו ה
עצה וגבורה למלחמה יח כ
יצאי צבא למלחמה ד״ה א ז יא
נאספו שם למלחמה יא יג
אנשי צבא למלחמה יב ח
על שאול למלחמה יב יט
ויבאו למלחמה יט ז
לפני ארם למלחמה יט י
כי יצא עמך למלחמה ד״ה ב ו לד
אל רמת גלעד למלחמה יח ה
ויח יד
על יהושפט למלחמה כ א
למלחמה על חזאל כב ה
עשה חזק למלחמה כה ח
מלכת עמו למלחמה כה יג
ופניו למלחמה על ירושלם לב ב
מלמד ידי למלחמה תהלי׳ יח לה
ותאזרני חיל למלחמה יח מ
ההה

ומה למלחמה קכ ז
אצבעותי למלחמה קמד א
למלחמה עליה ישע' ז א
עצה וגבורה למלחמה לו ה
ערוך כאיש למלחמה ירמ' ו כג
ונ מב
ונשו למלחמה מו ג
ואנשי חיל למלחמה מח יד
וקומו למלחמה מט יד
ואין הלך למלחמה יחזק' ז יד
ומלך הנגב יתגרה למלחמה דני' יא כה
ונקומה עליה למלחמה עובד' א א
אל ירושלם למלחמה זכר' יד ב

A bello. ממלחמה

שקטה ממלחמה יהוש' יא כג ויד טו

Bellum. מלחמת

והיה ביום מלחמת ש"א יג כב

Bellum meum. מלחמתי

כי אל בית מלחמתי ד"ה ב לה כא

Bellum tuum. מלחמתך

החזק מלחמתך אל העיר ש"ב יא כה

Bellum tuum. מלחמתך

ואפס אנשי מלחמתך ישע' מא יב
אנשי מלחמתך יחזק' כז י

Belli sui. מלחמתו

איש את כלי מלחמתו דבר' א מא
כלי מלחמתו וכלי רכבו ש"א ח יב

Belli ejus. מלחמתה

אנשי מלחמתה ידמו ירמ' נ ל

Belli sui. מלחמתם

הגורים כלי מלחמתם שופ' יח יז
בכלי מלחמתם יחזק' לב כז

Bella. מלחמות

כי איש מלחמות אתה ד"ה א כח ג
יש עמך מלחמות ד"ה ב טז ט
יתן שרי מלחמות לב ו
משבית מלחמות תהל' מו י
כל יום יגורו מלחמות קמ ג
כאיש מלחמות יעיר ישע' מב יג

Et bella. ומלחמות

ומלחמות גדלות עשית ד"ה א כב ח

Bellis. המלחמות

מן המלחמות ומן השלל ד"ה א כו כז

Bella. מלחמת · מלחמות

בספר מלחמת יי' במד' כא יד
את כל מלחמות כנען שופ' ג א
והלחם מלחמות יי' ש"א יח יז
מלחמות יי' אדני נלחם כה כח
איש מלחמות תעי ש"ב ח י
איש מלחמות תעו ד"ה א יח י

Et bella. ומלחמות

ומלחמות רחבעם וירבעם
ד"ה ב יב טו

Et bellis. ובמלחמות

ובמלחמות תנופה ישע' ל לב

Bella nostra. מלחמתנו

את מלחמתנו ש"א ח כ
ולהלחם מלחמתנו ד"ה ב לב ח

Bella ejus. מלחמתיו

וכל מלחמתיו ודרכיו ד"ה ב כז ז

Betlachamita. * הלחמי

s אוים בית לחם נאמען פראפר: איינער שטאדט אים געביעטע דעם שטאממעס יהודה. דער בעטהלעהעמיטער.

אורגים בית הלחמי ש"ב כא יט

לחץ כל לשון לחץ טעניט דוחק:

Premere, comprimere, deprimere, opprimere.

Pressit. לחץ

s דראנגען, דריקקען, פרעססען, קוועטשען, בעדראנגען, אונטעריאכען, אונטערדריקקען; זיך דראנגען, דריקקען.

והוא לחץ את בני ישראל שופ' ד ג
כי לחץ אתם מ"ב יג ד
מלך ארם לחץ את ישראל יג כב

Oppresser. לחצו

לחצו אתכם שופ' י יב

Et prement. ולחצו

ולחצו אתכם עמו' ו יד

Et opprimetis. ולחצתם

ולחצתם אתו בדלת מ"ב ו לב

Opprimentes. לחצים

אשר מצרים לחצים שמו' ג ט
מפני לחצים ישע' יט כ

Opprimentes. הלחצים

הממלכות הלחצים אתכם ש"א י יח

Opprimentes vos. לחציכם

ומיד כל לחציכם שופ' ו ט

Opprimentes eum. לחציו

ופקדתי על כל לחציו ירמ' ל כ

Opprimentes eos. לחציהם

מפני לחציהם ודחקיהם שופ' ב יח

Opprimes. תלחץ

וגר לא תלחץ שמו' כג ט

Opprimes eum. תלחצנו

וגר לא תונה ולא תלחצנו
שמו' כב כ

Opprimit me. ילחצני

לחם ילחצני תהל' נו ב

Et compressit. ותלחץ

ותלחץ את רגל בלעם במד' כב כה

Et oppresser. וילחצו

וילחצו האמרי את בני דן שופ' א לד

Et oppresser. eos. וילחצום

וילחצום אויביהם תהל' קו מב

ותלחץ

Niph. Et compressus fuit.

ותלחץ אל הקיר במד' כב כה

Oppressio. * לחץ

s דראנגזאל, מיהזאל, בעדריקקונג.

והאכלהו לחם לחץ
ומים לחץ מ"א כב כז
כי ראה את לחץ ישראל מ"ב יג ד
והאכילהו לחם לחץ
ומים לחץ ד"ה ב יח כו

Oppressio. לחץ

לחם צר ומים לחץ ישע' ל כ

הַלַּחַץ *Oppressio.*

ראיתי את הלחץ שמו' ג ט

בְּלַחַץ *Propter oppress.*

בלחץ אויב תהל' מב י ומג ב
ויגל בלחץ אזנם איו' לו טו

לַחֲצֵנוּ *Oppress. nostram.*

ואת עמלנו ואת לחצנו דבר' כו ז

וְלַחֲצֵנוּ *Et oppress. nostr.*

תשכח עניינו ולחצנו תהל' מד כה

לחש כל ענייני ההגיה והדבור מבלתי הכנעת השפתים:

Mussitare: incantare.

***הַלּוֹחֵשׁ** *Loches n. p.*

שלום בן הלוחש נחמ' ג יב
הלוחש פלחא שובק י כה

מְלַחֲשִׁים

Pih. Mussitantes, incantantes.

s צויבערשפריכע מורמעלן, פליזטערן; זיך געגענזייטיג צוראונען, אונטער זיך צישעלן, פליזטערן.

לקול מלחשים תהל' נח ו

מִתְלַחֲשִׁים

Hith. Mussitantes inter se.

כי עבדיו מתלחשים ש"ב יב יט

יִתְלַחֲשׁוּ *Mussitant inter se.*

יתלחשו כל שנאי תהל' מא ח

***לַחַשׁ** *Mussitatio, incantatio.*

s צויבערגעפליזטער, געמורמעל, שלאנגענבעשווארונג. לייזע מורמעלן ד: א: שטיללעס, לייזעס געבעט (ישעי' כו טז).

צקון לחש ישע' כו יו

לָחַשׁ *Idem.*

אם ישך הנחש בלוא לחש קהל' י יא
ונבון לחש ישע' ג ג
אשר אין להם לחש ירמ' ח יז

***וְהַלְּחָשִׁים** *Et amuleta: inaures.*

s אמולעטע מיט צויבערשפריכען, ענטוו:

אלס אהרינגע, אדער אם האלזע גע-טראגען.

ובתי הנפש והלחשים ישע' ג כ

לטא והוא שם שרץ מה הסורך על הארץ:

Stellio: Lacerta, reptilis species.

***וְהַלְּטָאָה** *Et stellio*

s איינע איידעכזענארט.

והאנקה והכח והלטאה ויקר' יא ל

לטש ופירושו חדוד או גרוף:

Acuere: Polire.

לֹטֵשׁ *Acuens.*

s האמערן, שמיעדען, שארפען, שפיצען, וועטצען; געוועטצט ווערדען.

לטש כל חרש נחשת בראש' ד כב

לִלְטוֹשׁ

Ad acuendum, poliendum.

ללטוש איש את מחרשתו ש"א יג כ

יִלְטוֹשׁ *Acuet.*

צרי ילטוש עיניו לי איו' יו ט
חרבו ילטוש תהל' ז יג

מְלֻטָּשׁ *Pyh. Acutum.*

כתער מלטש תהל' נב ד

ליל לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א כל לשון ליל ולילה:

I. Nox.

***לֵיל** *Nox.*

s נאכט.

ליל שמורים הוא שמו' יב מב

בְּלֵיל *In noxte.*

כי בליל שודד ער מואב
כי בליל שדד קיר מואב ישע' טו א

כְּלֵיל *Sicut noctem.*

כליל התקדש חג- ל כט

s כַּלֵּיל *Idem.*

שיתי כליל צלך ישעי' טז ג

מִלֵּיל *De nocte.*

שמר מה מליל ישע' כא יא

***לַיְלָה · לָיְלָה** *Nox.*

s נאכט. ביא נאכט. מעטאפה: אונגליקק.

ולחשך קרא לילה ברא' א ה
וארבעים לילה ז ד ח יב
ויחלק עליהם לילה יד טו
גנבתי יום וגנבתי לילה לא לט
ויקם פרעה לילה שמו' יב ל
למשה ולאהרן לילה יב לא
ועמוד האש לילה יג כב
וארבעים לילה לד כח
ואש תהיה לילה בו מ לח
ומראה אש לילה במד' ט טז
על המחנה לילה יא ט
ובעמוד אש לילה יד יד
אל בלעם לילה כב כ
באש לילה לראתכם דבר' א לג
וארבעים לילה ט ט וט יא וט יח ח י
ממצרים לילה טז א
מקרה לילה כג יא
ופחדת לילה ויומם כח סו
וישלחם לילה יהוש' ח ג
מעשות יומם ויעש לילה שופ' ו כז
ועתה קום לילה ט לב
וכל העם אשר עמו לילה ט לד
ויסבו עליו את הבית לילה כ ה
אחרי פלשתים לילה ש"א יד לו
חומה היו עלינו גם לילה כה טז
ואבישי אל העם לילה כו ז
ויבאו אל האשה לילה כח ח
ואת חית השדה לילה ש"ב כא י
וימת בן האשה הזאת לילה מ"א ג יט
אל הבית הזה לילה ויום ח כט
וארבעים לילה יט ח
ויבאו לילה ויקפו על העיר מ"ב ו יד
ויקם המלך לילה ז יב
ויהי הוא קם לילה ח כא
ויהי קם לילה ויך ד"ה ב כא ט
החלבים עד לילה לה יד
ואקום לילה נחמ' ב יב
ואצאה בשער הגיא לילה ב יג
ואהי עלה בנחל לילה ב טו
ובעמוד אש לילה ט יב
שלשת ימים לילה ויום אסת' ד טז

בשעפים

בשעפים מחזיונות לילה איו׳ ד יג
לילה ליום ישימו יז יב
וידד כחזיון לילה כ ח
לילה גנבתו סופה כז כ
לילה עצמי נקר מעלי ל יז
בחלום חזיון לילה לג טו
חצות לילה יגעשו עם לד כ
והפך לילה וידכאו לד כה
אשחה בכל לילה תהל׳ ו ז
פקדת לילה יז ג
לך יום אף לך לילה עד יז
די לילה נגרה עז ג
לא תירא מפחד לילה צא ה
תשת חשך ויהי לילה קד כ
ואש להאיר לילה קה לט
חצות לילה אקום קיט סב
באישון לילה ואפלה משלי ז ט
ותקם בעוד לילה לא טו
קוצותי רסיסי לילה שיר ה ב
אש להבה לילה ישע׳ ד ה
אתה בקר וגם לילה כא יב
לילה ויום אצרנה כז ג
חלום חזון לילה כט ז
לילה ויומם לא תכבה לד י
יום עד לילה לח יב ולח יג
לילה ויומם ואל תדמינה ירמ׳ יד יז
כוכבים לאור לילה לא לה
יצאו לילה מן העיר לט ד
יצאו מהעיר לילה נב ז
כשל גם נביא עמך לילה הוש׳ ד ה
יום לילה החשיך עמו׳ ה ח
ם שדדי לילה עוב׳ א ה
בן לילה היה
בן לילה אבד יונה ד י
לילה לכם מחזון מיכ׳ ג ו
א יום ולא לילה זכר׳ יד ז

וָלַיְלָה *Et nox.*

לילה בעמוד אש שמו׳ יג כא
לילה באים להרגך נחמ׳ ו י
לילה ללילה יחוה דעת תהל׳ יט ג
לילה ולא דומיה לי כב ג
לילה אור בעדני קלט יא
לילה כיום יאיר קלט יב

וָלַיְלָה . וָלָיְלָה *Et nox.*

ם ולילה לא ישבתו בראי׳ ח כב
כת יומם ולילה שמו׳ יג כא
בו יומם ולילה ויקר׳ ח לה

או יומם ולילה במד׳ ט כא
והגית בו יומם ולילה יהוש׳ א ח
יי׳ אלהינו יומם ולילה מ״א ח נט
כי יומם ולילה עליהם ד״ה א ט לג
הבית הזה יומם ולילה ד״ה ב ו כ
לפניך היום יומם ולילה נחמ׳ א ו
משמר עליהם יומם ולילה ד ג
יהגה יומם ולילה תהל׳ א ב
כי יומם ולילה לב ד
להם יומם ולילה מב ד
יומם ולילה נה יא
יומם ולילה לא יסגרו ישע׳ ס יא
ואבכה יומם ולילה ירמ׳ ח כג
יומם ולילה יו יג
היות יומם ולילה לג כ
אם לא בריתי יומם ולילה לג כה
יומם ולילה איכ׳ ב יח

הַלַּיְלָה . הַלָּיְלָה *Et nox.*

בין היום ובין הלילה בראי׳ א יד
לממשלת הלילה א יח
אשר באו אליך הלילה יט ה
נשקנו יין גם הלילה יט לד
אל אבימלך בחלם הלילה כ ג
לכן ישכב עמך הלילה ל טו
בחלם הלילה לא כד
במראת הלילה מו ב
כל היום ההוא וכל הלילה שמו׳ י יג
כחצת הלילה אני יוצא יא ד
ויהי בחצי הלילה יב כט
הוא הלילה הזה יב מב
ויאר את הלילה
זה אל זה כל הלילה יד כ
ברוח קדים עזה כל הלילה יד כא
על המזבח כל הלילה ויקר׳ ו ב
כל היום ההוא וכל הלילה במד׳ יא לב
לינו פה הלילה כב ח
גם אתם הלילה כב יט
ואת ארבעים הלילה דבר׳ ט כה
אנשים באו הנה הלילה יהוש׳ ב ב
אשר תלינו בו הלילה ד ג
כל הלילה עלה מן הגלגל י ט
ויארבו לו כל הלילה
ויתחרשו כל הלילה שופ׳ יו ב
עד חצי הלילה
ויקם בחצי הלילה יו ג
ויתעללו בה כל הלילה יט כה
גם הייתי הלילה לאיש רות א יב
את גרן השערים הלילה ג ב

ויהי בחצי הלילה ג ח
ליני הלילה והיה בבקר ג יג
איש שורו בידו הלילה ש״א יד לד
ויזעק אל יי׳ כל הלילה טו יא
אשר דבר יי׳ אלי הלילה טו יו
ממלט את נפשך הלילה יט יא
כל היום ההוא וכל הלילה יט כד
כל היום וכל הלילה כח כ
וילכו כל הלילה לא יב
הלכו בערבה כל הלילה ש״ב ב כט
וילכו כל הלילה ב לב
דרך הערבה כל הלילה ד ז
וארדפה אחרי דוד הלילה יז א
אל תלן הלילה בערבות יז יו
אם ילין איש אתך הלילה יט ח
אל שלמה בחלום הלילה מ״א ג ה
ותקם בתוך הלילה ג כ
אנשי המלחמה הלילה מ״ב כה ד
והיה לנו הלילה משמר נחמ׳ ד יו
הלילה ההוא יקחהו אפל איו׳ ג ו
הלילה ההוא יהי גלמוד ג ז
אל תשאף הלילה לו כ
וכל הלילה באור אש תהל׳ עח יד
כל היום וכל הלילה ישע׳ סב ו
ואת בריתי הלילה ירמ׳ לג כ
ראיתי הלילה זכר׳ א ח

וְהַלַּיְלָה *Et nox.*

והלילה אמר הרה גבר איו׳ ג ג

בַּלַּיְלָה *In nocte.*

איש חלמו בלילה אחד בראי׳ מ ה
ונחלמה חלום בלילה אחד מא יא
ואת עמוד האש בלילה נחמ׳ ט יט

בַּלַּיְלָה . בַּלָּיְלָה

In nocte, noctu.

את אביהן יין בלילה בראי׳ יט לג
ותשקן גם בלילה ההוא יט לה
וירא אליו יי׳ בלילה כו כד
וישכב עמה בלילה הוא ל יו
וקרח בלילה לא מ
וילן שם בלילה ההוא לב יד
והוא לן בלילה ההוא לב כב
ויקם בלילה הוא לב כג
את הבשר בלילה הזה שמו׳ יב ח
בארץ מצרים בלילה הזה יב יב
ויבכו העם בלילה ההוא במד׳ יד א
בלילה ההוא בתוך העם יהוש׳ ח ט
וילך יהושע בלילה ההוא ח יג

ויהי

*

ויהי בלילה ההוא שופ׳ ו כה ז ט
כן בלילה ההוא ו מ
וימלט בלילה הוא ש״א יט י
ויקומו וילכו בלילה ההוא כח כה
ויהי בלילה ההוא ש״ב ז ד
ויהי בלילה ההוא מ״ב יט לה
ויהי בלילה ההוא ד״ה א יז ג
בלילה ההוא נראה אלהים לשלמה
ד״ה ב א ז
וירא יי׳ אל שלמה בלילה ז יב
בלילה ההוא נדדה אסת׳ ו א
נתן זמרות בלילה איו׳ לה י
אזכרה נגינתי בלילה תהל׳ עז ז
צעקתי בלילה נגדך פח ב
ואשמורה בלילה צ ד
זכרתי בלילה שמך יי׳ קיט נה
וירח בלילה קכא ו
לממשלות בלילה קלו ט
לא יכבה בלילה ק׳ נרה משלי לא יח
גם בלילה לא שכב לבו קהל׳ ב כג
נפשי איותך בלילה ישע׳ כו ט
ונעלה בלילה ירמ׳ ו ה
ולקרח בלילה לו ל
אם גנבים בלילה מט ט
בכו תבכה בלילה איכ׳ א ב
קומי רני בלילה ק׳ ב יט

Et noctu. וּבַלַּיְלָה · וּבַלָּיְלָה

ולמשל ביום ובלילה ברא׳ א יח
ובלילה יהי כגנב איו׳ כד יד
ובלילה שירה עמי תהל׳ מב ט
כי גם ביום ובלילה קהל׳ ח יז
יעבר ביום ובלילה ישע׳ כח יט

Et sicut nox. וְכַלַּיְלָה

וכלילה ימששו בצהרים איו׳ ה יד

Nocti. לַלַּיְלָה

ללילה יחוה דעת תהל׳ יט ג

De nocte. מִלַּיְלָה

שמר מה מלילה ישע׳ כא יא

Noctes. לֵילוֹת

ושלשה לילות ש״א ל יב
ושבעת לילות איוב ב יג
אף לילות יסרוני כליותי תהל׳ טז ז
ושלשה לילות יונה ב א

Et noctes. וְלֵילוֹת

ולילות עמל מנו לי איו׳ ז ג

Noctes. הַלֵּילוֹת

אנכי נצב כל הלילות ישע׳ כא ח

In noctibus. בַּלֵּילוֹת

ואמונתך בלילות תהל׳ צב ג
בבית יי׳ בלילות קלד א
על משכבי בלילות שיר ג א
מפחד בלילות ג ח

ב מה שהוא שם חיה ואפשר שהועתק לזה השם למה שדרכה לצאת באישון לילה:

II. Strix, Lamia.

Strix. לִילִית *

s נאך איינעגן נאמע איינעס נאכט-פאגעלס, נאך אנד: איין נאכטגע-שפענזט, דאס ביא נאכט בעזאנד: דען קינדערן נאכשטעללט, אונד דא טאדטעט.

אך שם הרגיעה לילית ישע׳ לד יד

ליש פירוש ארי:

Leo vetus.

Leo vetus. לַיִשׁ *

s לאווע.

ליש אבד מבלי טרף איו׳ ד יא
ליש גבור בבהמה משלי ל ל

Et leo vetus. וָלַיִשׁ

לביא וליש מהם אפעה ישע׳ ל ו

לכד כל מה שפירושו האחז והתפש בזולת:

Capere, Occupare, Deprehendere.

Cepit. לָכַד

s פאנגען, פאססען, ערגרייפען, הע-רויספאססען, הערויסגרייפען, אין בע-זיטץ נעהמען, ערָאבערן; געפאנגען, פערשטריקט, ערפאסט, הערויסגע-גריפען, ערָאבערט ווערדען; זיך צו-זאממענהאלטען, פעזט פערבינדען, אינאיינאנדערפינען.

כי לכד הארב את העיר יהוש׳ ח כא
כי לכד יהושע את העי י א
ואת מקדה לכד י כח
לכד יהושע פעם אחת י מב
ואת כל מלכיהם לכד יהושע יא יב
ואת כל מלכיהם לכד יא יז
ושאול לכד המלוכה ש״א יד מז
לכד מלך אשור את שמרון מ״ב יז ו
אשר לכד מהר אפרים ד״ה ב טו ח
אשר לכד אסא אביו יז ב

Cepit. לָכָד

בלתי אם לכד עמ׳ ג ד

Et cepit. וְלָכַד

ולכד עיר מבצרות דני׳ יא טו
ולכד רבים יא יח

Et cepit eam. וּלְכָדָהּ

את קרית ספר ולכדה יהוש׳ טו טז
את קרית ספר ולכדה שופ׳ א יב
ביד מלך בבל ולכדה ירמ׳ לב ג
ולח ג
מלך בבל ולכדה לב כח

Cepi. לָכַדְתִּי

וגם לכדתי את עיר המים ש״ב יב כז

Et ceperunt eam. וּלְכָדוּהָ

ולחמו עליה ולכדוה ירמ׳ לד כב

Et ceperunt eam. וּלְכָדֻהָ

ולכדה ושרפה באש ירמ׳ לז ח

Cepimus. לָכָדְנוּ

ושלל הערים אשר לכדנו דבר׳ ב לה

Capiens. לֹכֵד

לכד חכמים בערמם איו׳ ה יג

A capiendo. מִלֹּכֵד

ומשל ברוחו מלכד עיר משלי יז לב

Et capiendo. וְלָכוֹד

ולכוד לא ילכוד עמ׳ ג ד

Ad capiendum me. לְלָכְדֵנִי

כרו שוחה ללכדני ירמ׳ יח כב

Ad capiendum eam. לְלָכְדָהּ

באו העיר ללכדה ירמ׳ לב כד

Et cape eam. וְלָכְדָהּ

וחנה על העיר ולכדה ש״ב יב כח

ולכדו

Et praeoccupate. וְלָכְדוּ
ולכדו להם את המים שופ׳ ז כד

Capiam. אֶלְכֹּד
פן אלכד אני את העיר ש״ב יב כח

Capiet. יִלְכּוֹד
ולכוד לא ילכוד עמ׳ ג ה

Et cepit. וַיִּלְכֹּד
וילכד את חותיהם לב מא
וילכד את קנת לב מב
וילכד את משפחת הזרחי יהוש׳ ז יז
וילכד את חצור יא י
וילכד יהודה את עזה שופ׳ א יח
וילכד את שני מלכי מדין ח יב
וילכד נער מאנשי סכות ח יד
וילכד את העיר ט מה
וילכד גלעד את מעברות יב ה
וילכד שלש מאות שועלים טו ד
וילכד דוד את מצדת ש״ב ה ז
וילכד דוד ממנו אלף ח ד
וילכד את עיר המלוכה יב כו
וילכד את גזר מ״א ט יז
וילכד דויד את מצדת ציון
ד״ה א יא ה
וילכד דויד ממנו אלף רכב יח ד
וילכד את ערי המצרות ד״ה ב יב ד
וילכד ממנו ערים יג יט

Et cepit eam. וַיִּלְכְּדָהּ
וילכדה ביום השני יהוש׳ י לב
וילכדה ואת מלכה י לט
וילכדה עתניאל בן קנז טו יז
וילכדה עתניאל בן קנז שופ׳ א יג
ויחן בתבץ וילכדה ט נ
וילחם בה וילכדה ש״ב יב כט
וילחם על גת וילכדה מ״ב יב יח
וילחם באשדוד וילכדה ישע׳ כ א
ויצבר עפר וילכדה חבק׳ א י

Deprehendet eum. יִלְכְּדֶנּוּ
אשר ילכדנו יי׳ יהוש׳ ז יד

Deprehendet eam. יִלְכְּדֶנָּה
אשר ילכדנה יי׳ יהוש׳ ז יד

Capiet eum. תִּלְכְּדוֹ
אשר טמן תלכדו תהל׳ לה ח

Et cepimus. וַנִּלְכֹּד
ונלכד את כל עריו דבר׳ ב לד וג ד

Capient. יִלְכְּדוּ
למען ילכדו את העיר ד״ה ב לב יח

Capient. יִלְכְּדוּ
אנשים ילכדו ירמ׳ ה כו

Et ceperunt. וַיִּלְכְּדוּ
וילכדו בנתיה במדב׳ כא לב
איש נגדו וילכדו את העיר יהוש׳ ו כ
לשם וילכדו אתה יט מז
וילכדו אותה שופט׳ א ח
וילכדו את מעברות הירדן ג כח
וילכדו את המים ז כד
וילכדו שני שרי מדין ז כה
וילכדו את בית שמש ד״ה ב כח יח
וילכדו את מנשה לג יא
וילכדו ערים בצורות נחמ׳ ט כה

Capient ipsum. יִלְכְּדֻנוֹ
עוונותיו ילכדנו משלי ה כב

Et ceperunt eum. וַיִּלְכְּדֻהוּ
את אחזיהו וילכדהו ד״ה ב כב ט

Et ceperunt eam. וַיִּלְכְּדוּהָ
ויבאו העיר וילכדוה יהוש׳ ח יט
וילכדוה ביום ההוא י לה
וילכדוה ויכוה לפי חרב י לז

Et ceperunt eam. וַיִּלְכְּדֶהָ
גלעדה וילכדה במד׳ לב לט
וילכדה מקצה שלש שנים מ״ב יח י

Niph. Captus est. נִלְכַּד
נלכד בשחיתותם איכ׳ ד כ

Capta est. נִלְכְּדָה
כי נלכדה העיר מ״א יו יח
נלכדה שמרון מ״ב יח י
ברשת זו טמנו נלכדה רגלם
תהל׳ ט יו
עד יום אשר נלכדה ירושלם
והיה כאשר נלכדה ירושלם
ירמ׳ לח כח
הבישה נלכדה קריתים מח א
נלכדה הקריות מח מא
נלכדה בבל נ ב
כי נלכדה עירו מקצה נא לא

איך נלכדה ששך נא מא

Et capietur. וְנִלְכְּדָה
ונלכדה העיר זכר׳ יד ב

Captus es. נִלְכַּדְתָּ
נלכדת באמרי פיך משלי ו ב

Capta es. נִלְכַּדְתְּ
וגם נלכדת בבל ירמ׳ נ כד

Et capientur. וְנִלְכָּדוּ
ונוקשו ונלכדו ישע׳ ח טו וכח יג

Et capientur. וְנִלְכְּדוּ
ונלכדו גבוריה ירמ׳ נא נו

Deprehensus. הַנִּלְכָּד
והיה הנלכד בחרם יהוש׳ ז טו

Capieris. תִּלָּכֵדִי
גם את תלכדי ירמ׳ מח ז

Capietur. יִלָּכֵד
וחוטא ילכד בה קהל׳ ז כו

Capietur. יִלָּכֵד
ילכד בפח ישע׳ כד יח
ילכד בפח ירמ׳ מח מד

וַיִּלָּכֵד
Et deprehensus vel sa fuit.
וילכד שבט יהודה יהוש׳ ז יז
וילכד זבדי ז יז
וילכד עכן בן כרמי ז יח
וילכד שבט בנימן ש״א י כ
וילכד שאול בן קיש י כא
וילכד יהונתן ושאול יד מא
וילכד יונתן יד מב

Capietur. תִּלָּכֵד
וערכו לה משם תלכד ירמ׳ נ ט

Et deprehensa fuit. וַתִּלָּכֵד
ותלכד משפחת המטרי ש״א י כא

Capientur. יִלָּכֵדוּ
ובהות בגדים ילכדו משלי יא ו
איש עם אשה ילכדו ירמ׳ ו יא

Et capientur. וְיִלָּכְדוּ
וילכדו בגאונם תהל׳ נט יג

חתו

Et capti sunt וַיִּלָּכֵדוּ

חתו וילכדו ירמ' ח ט

Capientur. יִלָּכְדוּן

ילכדון בחבלי עני איו' לו ח

Hith. Continent se. יִתְלַכָּדוּ

יתלכדו ולא יתפרדו איו' מא ט

Concrescunt. יִתְלַכָּדוּ

ופני תהום יתלכדו איו' לח ל

A captura. * מִלָּכֶד

s פאנג, שליננע.

ושמר רגלך מלכד משלי ג כו

Et decipula ejus. * וּמַלְכֻּדְתּוֹ

s נעטץ, שליננע.

ומלכדתו עלי נתיב איו' יח י

למג מה שפירושו אלמוגים והוא בשרש לגם :

Vide supra Rad. לגם.

s לָמַג זיעהע לָגַם.

למד כל למידה וכל למוד שפירושו היסרה או הוראה בהרגל ותמיד וכל הנגזר ממנו :

Discere: Assuescere.

Discit. לָמַד

s לערנען, שטודירען, איינאיבען, אב-לערנען; לעהרען, בעלעהרען, אונטער-ריכטען; איינגעלערנט, איינגעאיבט, אבגעלערנט, אבגעריכטעט ווערדען.

בל למד צדק ישע' כו י

Didici. לָמַדְתִּי

ולא למדתי חכמה משלי ל ג

Didicerunt. לָמְדוּ

צדק למדו ישבי תבל ישע' כו ט

Et discent. וְלָמְדוּ

ישמעו ולמדו דבר' לא יב

Et discetis. וּלְמַדְתֶּם

ולמדתם אתם ושמרתם דבר' ה א

Et periti. וּלְמוּדֵי

ולמודי מלחמה ד"ה א ה יח

Discendo. לָמֹד

אם למד ילמדו ירמ' יב יז

In discendo me. בְּלָמְדִי

בלמדי משפטי צדקך תהל' קיט ז

Discite. לִמְדוּ

למדו היטב ישע' א יז

Discam. אֶלְמַד

למען אלמד חקיך תהל' קיט עא

Et discam. וְאֶלְמְדָה

ואלמדה מצותיך תהל' קיט עג

Disces. תִּלְמַד

למען תלמד ליראה דבר' יד כג

לא תלמד לעשות יח ט

Discat. יִלְמַד

למען ילמד ליראה דבר' יז יט

Et didicit. וַיִּלְמַד

וילמד לטרף טרף יחזק' יט ג וט ו

Discetis. תִּלְמָדוּ

דרך הגוים אל תלמדו ירמ' י ב

Discent. יִלְמְדוּ

ולמען ילמדו דבר' לא יב

ולא ילמדו עוד מלחמה ישע' ב ד

ורוגנים ילמדו לקח כט כד

ילמדו את דרכי עמי ירמ' יב טז

Discent. יִלְמְדוּן

אשר ילמדון ליראה דבר' ד י

ולא ילמדון עוד מלחמה מיכ' ד ג

Et didicerunt. וַיִּלְמְדוּ

וילמדו מעשיהם תהל' קו לה

Pih. Docuit. לִמַּד

למד דעת את העם קהל' יב ט

Docuisti me. לִמַּדְתָּנִי

אלהים למדתני מנעורי תהל' עא יז

Docuisti. לִמַּדְתִּי כ' לִמַּדְתְּ ק'

למדת את דרכיך ירמ' ב לג

ואת למדת אתם עליך יג כא

Docui. לִמַּדְתִּי

ראה למדתי אתכם חקים דבר' ד ה

Docuerunt. לִמְּדוּ

למדו לשונם דבר שקר ירמ' ט ד

כאשר למדו את עמי יב יז

Docuerunt eos. לִמְּדוּם

אשר למדום אבותם ירמ' ט יג

Et docebitis. וְלִמַּדְתֶּם

ולמדתם אותם דבר' יא יט

Docens. מְלַמֵּד

אשר אנכי מלמד אתכם דבר' ד א

מלמד ידי למלחמה ש"ב כב לה

מלמד ידי למלחמה תהל' יח לה

Docens. הַמְלַמֵּד

המלמד אדם דעת תהל' צד י

המלמד ידי לקרב קמד א

Docens te. מְלַמֶּדְךָ

מלמדך להועיל ישע' מח יז

Doctoribus meis. מְלַמְּדַי

מכל מלמדי השכלתי תהל' קיט צט

Et doctoribus meis. וְלִמְלַמְּדַי

ולמלמדי לא הטיתי אזני משלי ה יג

Et docere. וְלַמֵּד

ולמד אתם השכם ירמ' לב לג

ולמד ואינם שמעים לב לג

Ad docendum. לְלַמֵּד

ללמד אתכם חקים דבר' ד יד

יי' אלהיכם ללמד אתכם ו א

ללמד את בני יהודה ש"ב א יח

ללמד בערי יהודה ד"ה ב יז ז

מכתם לדוד ללמד תהל' ס א

Et ad docendum. וּלְלַמֵּד

וללמד בישראל עזר' ז י

Ad docendum eos. לְלַמְּדָם

ללמדם מלחמה שופ' ג ב

Et docere eos. וּלְלַמְּדָם

וללמדם ספר ולשון דני' א ד

Doce me. לַמְּדֵנִי

ארחותיך למדני תהל' כה ד

למדני חקיך קיט יב וקיט כו
וקיט סח
חקיך למדני קיט סד
טוב טעם ודעת למדני קיט סו
ומשפטיך למדני קיט קח
וחקך למדני קיט קכד
למדני לעשות רצונך קמג י

Et doce me. וְלַמְּדֵנִי
הדריכני באמתך ולמדני תהל' כה ה
ולמדני את חקיך קיט קלה

Et doce eam. וְלַמְּדָהּ
ולמדה את בני ישראל דבר' לא יט

Et docete. וְלַמֵּדְנָה
ולמדנה בנותיכם נהי ירמ' ט יט

Docebo. אֲלַמְּדָה
אלמדה פשעים דרכיך תהל' נא טו

Docebo vos. אֲלַמֶּדְכֶם
יראת יי' אלמדכם תהל' לד יב

Docebo eos. אֲלַמְּדֵם
ועדתי זו אלמדם תהל' קלב יב

Docebis me. תְּלַמְּדֵנִי
כי תלמדני חקיך תהל' קיט קעא
אל בית אמי תלמדני שיר ח ב

Docebis eum. תְּלַמְּדֶנּוּ
ומתורתך תלמדנו תהל' צד יב

Docebis eos. תְּלַמְּדֵם
והמשפטים אשר תלמדם דבר' ה כח

Docebit יְלַמֵּד
הלאל ילמד דעת איוב כא כב

Et docebit. וִילַמֵּד
וילמד ענוים דרכו תהל' כה ט

Et docuit eum. וַיְלַמְּדֵהוּ
וילמדהו בארח משפט
וילמדהו דעת ישע' מ יד

Et docuit illud. וַיְלַמְּדָהּ
וילמדה את בני ישראל דבר' לא כב

Docebunt. יְלַמְּדוּ
למען אשר לא ילמדו אתכם
דבר' כ יח

ולא ילמדו עוד ירמ' לא לד

Et docuerunt. וַיְלַמְּדוּ
וילמדו ביהודה
וילמדו בעם ד"ה ב יז ט

Docebunt. יְלַמֵּדוּן
בניהם ילמדון דבר' ד י

Pyh. Assuetus. לֻמַּד
כעגל לא למד ירמ' לא יח

Edocti. מְלֻמְּדֵי
מלמדי שיר ליי' ד"ה א כה ז
מלמדי מלחמה שיר ג ח

Edocta, assueta. מְלֻמָּדָה
מצות אנשים מלמדה ישע' כט יג
ואפרים עגלה מלמדה הושׁ' י יא

Assuetus. * לִמֻּד
s געוואָהנט, פערטרויט, איינגעאיבט.
פרה למד מדבר ירמ' ב כד

Doctorum. * לִמּוּדִים
s געאיבטע, איינגעאיבטע, שילער, יינגער, פערטרויטע.
נתן לי לשון למודים ישע' נ ד

Sicut doctorum. כַּלִּמּוּדִים
לשמע כלמודים ישע' נ ד

Docti. לִמּוּדֵי
וכל בניך למודי יי' ישע' נד יג

Edocti. לְמֻדֵי
למדי הרע ירמ' יג כג

In discipulis meis. בְּלִמֻּדָי
חתום תורה בלמדי ישע' ח טז

Discipulus. * תַּלְמִיד
s שילער.
מבין עם תלמיד ד"ה א כה ח

Cum stimulo. * בְּמַלְמַד
s אָכסענשטאכעל, אָכסענשטעקען.
במלמד הבקר שופ' ג לא

לעב עניינו לעג:

Subsannare.

Subsannantes. מַלְעִבִים
s אויסהאָהנען, פערשפּאָטטען.
ויהיו מלעבים במלאכי האלהים
ד"ה ב לו טז

לעג ועניינו ליצנות:

Subsannare, Irridere.

Subsannat. לָעֲגָה
s האָהנען, שפּאָטטען, לאכען; שטאמ-מעלן, שטאָטטערן, פערלאכען, פער-שפּאָטטען.
בזה לך לעגה לך מ"ב יט כא
בזה לך לעגה לך ישע' לז כב

Subsannans. לֹעֵג
לעג לרש חרף עשהו משלי יז ה
כלה לעג לי ירמ' כ ז

Subsannabo. אֶלְעַג
אלעג בבא פחדכם משלי א כו

Subsannabis. תִּלְעַג
תלעג לכל גוים תהל' נט ט

Et subsan. וַתִּלְעַג
ותלעג ואין מכלם איו' יא ג

Subsannabit. יִלְעַג
למסת נקיים ילעג איו' ט כג

Subsannabit. יִלְעַג
ונקי ילעג למו איו' כב יט
יי' ילעג למו תהל' ב ד

Subsannabit. תִּלְעַג
עין תלעג לאב משלי ל יז

Subsannabunt. יִלְעֲגוּ
ואיבנו ילעגו למו תהל' פ ז

Stridula. s נִלְעַג
נלעג לשון אין בינה ישע' לג יט

וּמַלְעִגִים
Hiph. Et subsannantes.
ומלעגים בם ד"ה ב ל י

Subsannato. תַּלְעִיג
ואחר דברי תלעיג איו' כא ג
וילעג

Et subsannavit. וַיִּלְעַג

וילעג על היהודים נחמ' ג לג

Subsannabunt. יַלְעִיגוּ

כל ראי ילעיגו לי תהל' כב ח

Et subsannarunt. וַיִּלְעֲגוּ

וילעגו לנו ויבזו עלינו נחמ' ב יט

Subsannatio. * לַעַג

s שפאָטט, האָהן, פערשפאָטטונג.

ישתה לעג כמים איוב לד ז
לעג וקלס לסביבותינו תהל' עט ד

Sanna. הַלַּעַג

הלעג השאננים תהל' קכג ד

Et ad subsannationem. וּלְלַעַג

לצחק וללעג יחזק' כג לב
אשר היו לבז וללעג לו ד

Subsannatio ipsorum. לַעְגָּם

זו לעגם בארץ מצרים הוש' ז טז

Ridiculi, santiones. * לַעֲגֵי

s שפאָטטעלנד, בארבאריש (ד: ה: אויסלאָנדיש) רעדענד. שפאָטטער, פערשפאָטטער.

בחנפי לעגי מעוג תהל' לה טז

Cum ridiculis. בְּלַעֲגֵי

כי בלעגי שפה ישע' כח יא

s לְעוֹת זיהע עוֹת.

לעז ופירושו הדבור בלשון אחרת :

Loqui lingua alia sive peregrina.

Barbarus. * לֹעֵז

s אונפערשטאנדליך, בארבאריש, פרעמדלאנדיש. עם לֹעֵז בארבארענ-פאָלק.

מעם לעז תהל' קיד א

לעט פירוש הבליעה בפתע :

Gustare.

הַלְעִיטֵנִי

Hiph. Gustandum dato mihi.

s גיעריג פערשלינגען לאססען.

הלעיטני נא מן האדום בראי' כה ל

לען והוא סם עשב מר :

Herba amara: Absynthium.

Absynthium. * לַעֲנָה

s הערבעס, שארפעס, בישטערעס קרויט, ווערמוטה.

את העם הזה לענה ירמ' ט יד
הנני מאכיל אותם לענה כג טו
הרוני לענה איכ' ג טו
לענה וראש ג יט

Et absynth. וְלַעֲנָה

שרש פרה ראש ולענה דבר' כט יז

Sicut absynthium. כַּלַּעֲנָה

ואחריתה מרה כלענה משלי ה ד

In absynthium. לְלַעֲנָה

ההפכים ללענה משפט עמו' ה ז
ופרי צדקה ללענה ו יב

s לָעַף זיהע זַלְעָפָה זייטע תקפט

לפד כל לשון לפיד ומה שנגזר ממנו ועמו אשת לפידות :

Lampas, Fax, Taeda

Fax. * לַפִּיד

s פאקקעל, פלאממע.

וישם לפיד אחד שופ' טו ד
לפיד בוז לעשתות שאנן איו' יב ה

Et lampas. וְלַפִּיד

תנור עשן ולפיד אש בראי' טו יז

Ut lampas. כְּלַפִּיד

וישועתה כלפיד יבער ישע' סב א

Et sicut faculam. וּכְלַפִּיד

וכלפיד אש בעמיר זכר' יב ו

Faces. לַפִּדִים

ויקח לפדים שופ' טו ד

Faces. לַפִּידִים

מפיו לפידים יהלכו איו' מא יא

Et faces. וְלַפִּדִים

ולפדים בתוך הכדים שופ' ז טז

Faces. הַלַּפִּדִם · הַלַּפִּדִים

את הקולת ואת הלפדם שמו' כ טו
כמראה הלפדים יחזק' א יג

בַּלַּפִּדִים · בְּלַפִּדִים

Faces, in faces.

ביד שמאולם בלפדים שופ' ז כ
ויבער אש בלפדים טו ה

Sicut faces. כַּלַּפִּידִים

מראיהן כלפידים נחו' ב ה

Ut faces. כְּלַפִּידֵי

ועיניו כלפידי אש דני' י ו

Lappidoth. n. p. * לַפִּידוֹת

s נאָמען פראָפר: דעם נאמען דער דבורה.

אשת לפידות שופ' ד ד

לפת ופירושו נטתה :

Inclinare, [Author Terrere explicat perperam ex Ruth. 3. 8.]

וַיִּלְפֹּת

Et inclinavit, complectendo scil.

s בייגען, ביינען, אומשלינגען, איינפאססען; זיך בייגען, קרימטען, הייניגען, ווענדען.

וילפת שמשון שופ' טז כט

וַיִּלָּפֵת

Niph. Et inclinavit se, huc illuc vertit se.

ויחרד האיש וילפת רות ג ח

יִלָּפְתוּ

Inclinant se, huc illuc divertunt.

ילפתו ארחות דרכם איו' ו יח

לצר ופירושו ממונה :

Praefectus.

Praefectus. * הַמֶּלְצַר

s אויפזעהער.

ויאמר דניאל אל המלצר דני' א יא
ויהי המלצר נושא א טז

אשר

לקק ופירושו למיכס :

Lambere, Lingere.

Linxerunt. לָקְקוּ

s לעקקען, שלירפען.

אשר לקקו הכלבים מ״א כא יט

Lambet. יָלֹק

כל אשר ילק בלשונו מן המים
כאשר ילק הכלב שופ׳ ז ה

Lingent. יָלֹקּוּ

ילקו הכלבים את דמך מ״א כא יט

Et linxerunt. וַיָּלֹקּוּ

וילקו הכלבים את דמו מ״א כב לח

Lambentes. הַמְלַקְקִים

ויהי מספר המלקקים שופ׳ ז ו
כשלש מאות איש המלקקים ז ז

לקח כל לשון לקיחה וקיחה הוא פירושו דליקה או הנערה או שלל וזה או לנתה כמו מלקחים או קנין או דת ותורה כי כל אלה מיוחסים אל אנ אחד כי הדליקה הוא התאחז האש בנושא והשלל הוא המעותד אל הלקיחה והמלקחים למה, שהם כלי הלקיחה והקנין כי במלוגו יאחז בו האוחז והדת למה שקבלו נאות והיה קרוב להכרחי לנפשות ההולכים בדרכו :

Capere, accipere, sumere, assumere, desumere, tollere, auferre, et sim.

Accepit, erat. לָקַח

s פאססען, ערגרייפען, נעהמען, וועגנעהמען, וועגפיהרען, איננעהמען, עראבערן, מיטנעהמען, הערבייאהאלען, הערבייאשאפפען, אננעהמען, ערהאלטען, אונטערנעהמען, ערווערבען, קויפען; חעגגענאממען, וועגגעבראכט, ענטריססען, ענטפיהרט ווערדען; ענטווענדעט, וועגגעפיהרט, וועגגעראפפט, הערגענאממען, מיטגענאממען ווערדען; נעבראכט, געהאלט ווערדען; איניינאנדערפאססען, איניינאנדערשליגגען, איניינאנדערגרייפען,

III

אשר לקח מן האדם בראׄ ב כב
ואיננו כי לקח אתו אלהים ה כד
והנה עתה לקח ברכתי כז לו
לקח יעקב את כל לא א
עשו לקח את נשיו לו ב
ומקצה אחיו לקח מז ב
לקח לו מבנות פוטיאל שמו׳ ו כה
ואת אמו לקח עמו יד ו
לקח חלת מצה אחת ויקר׳ ח כו
לקח את הכסף במד׳ ג נ
לקח את כל חבל ארגב דבר׳ ג יד
ואתכם לקח יי׳ ד כ
כי לקח ישראל את ארצי שופ׳ יא יג
לא לקח ישראל יא טו
לא לקח מידנו עלה ומנחה יג כג
כי לקח את אשתו טו ו
ואת אחינעם לקח דוד ש״א כה מג
לקח את איש בשת ש״ב ב ח
לקח המלך דוד נחשת ח ח
ואבשלום לקח ויצב לו יח יח
גם הוא לקח את בשמת מ״א ד טו
אשר לקח שלמה ז ח
הערים אשר לקח אבי כ לד
לקח מיד יהואחז אביו מ״ב יג כה
ואת יהואחז לקח ויבא כג לד
כי לקח מלך בבל כד ז
לקח רב טבחים כה טו
ומן העיר לקח סריס אחד כה יט
אשר לקח מרד ד״ה א ד יח
ומכיר לקח אשה ז טו
לקח דויד נחשת רבה מאד יח ח
ואחריה לקח את מעכת ד״ה ב יא כ
לקח את כל יהודה טז ו
ואת יואחז אחיו לקח נכו לו ד
אשר לקח מבנות ברזלי עזר׳ ב סא
לקח את בת משלם נחמ׳ ו יח
אשר לקח מבנות ברזלי ז סג
אשר לקח לו לבת אסת׳ ב טו
צרור הכסף לקח בידו משלי ז כ
לקח מעל המזבח ישע׳ ו ו
אשר לקח נבוכדנאצר ירמ׳ כח ג
לקח מגלה אחרת לו לב
לקח רב טבחים נב יט
לקח סריס אחד נב כה
ותרבית לקח וחי יחזק׳ יח יג

Accepit, abstulit. לָקָח

את ברכתי לקח בראׄ כז לה
הכשית אשר לקח במד׳ יב א

כי אשה כשית לקח יב א
את אשתו אשר לקח דבר׳ כד ה
ואת הכל לקח מ״א יד כו
את הכל לקח ד״ה ב יב ט
יי׳ נתן ויי׳ לקח איו׳ א כא
ושחד על נקי לא לקח תהלי׳ טו ה
אילי הארץ לקח יחזק׳ יז יג
ותרבית לא לקח יח יז

Et accepit, accipiet. וְלָקַח

ולקח גם מעץ החיים בראׄ ג כב
ולקח הוא ושכנו שמו׳ יב ד
ולקח בעליו ולא ישלם כב י
ולקח הכהן המשיח ויקר׳ ד ה
ולקח הכהן מדם ד כה וד לד
ולקח הכהן מדמה ד ל
ולקח למטהר יד ד
ולקח הכהן יד יב ויד יד ויד טו
ולקח כבש אחד יד כא
ולקח הכהן יד כד ויד כה
ולקח לחטא את הבית יד מט
ולקח את עץ הארז יד נא
ולקח את שני השערים טז ז
ולקח מלא המחתה טז יב
ולקח מדם הפר טז יד וטז יח
ולקח הכהן מים קדשים במד׳ ה יז
ולקח הכהן מיד האשה ה כה
ולקח את שער ראש נזרו ו יח
ולקח הכהן את הזרע ו יט
ולקח אלעזר הכהן יט ד
ולקח הכהן עץ ארז יט ו
ולקח אזוב וטבל במים יט יח
ולקח אבי הנערה דבר׳ כב טו
ולקח הכהן הטנא מידך כו ד
ולקח דוד את הכנור ש״א טז כג
ולקח צאן ובקר כז ט
ולקח את כל הזהב והכסף מ״ב יד יד
ולקח הכהן מדם החטאת יחזק׳ מה יט

Accepit. קָח

קח על מים רבים יחזק׳ יז ה

Accepit illa. קָחָם

קחם על זרועתיו הושי׳ יא ג

Accepit, sumpsit me. לְקָחַנִי

אשר לקחני מבית אבי בראׄ כד ז

Accepit eam. לְקָחָהּ

ולא לקחה דבר׳ כ ז

אשר לקחה לו לאשה כד ג
והוא לקחה והוא בן ששים
ד"ה א ב כא
לקחה מרדכי לו לבת אסת' ב ז

וְלְקָחָהּ *Et accepit eam.*

ולקחה לו לאשה ויבמה דבר' כה ה

לָקְחָה *Accepit.*

ורחל לקחה את התרפים בראש' לא לד
כי לקחה מיד יי ישע' מ ב
לא לקחה מוסר צפני' ג ב

וְלָקְחָה *Et accipiet.*

ולקחה שתי תרים ויקר' יב ח

לָקַחְתָּ *Accepisti.*

על האשה אשר לקחת בראש' כ ג
ולא לקחת מיד איש מאומה
ש"א יב ד
ואת אשתו לקחת לך ש"ב יב ט
s לקחת מתנות באדם תהל' סח יט

וְלָקַחְתָּ *Et accipies.*

ולקחת אשה לבני בראש' כד ד
ולקחת אשה לבני משם כד ז
ולקחת אשה לבני כד לח
ולקחת מנחתי מידי לג י
ולקחת ממימי היאר שמו' ד ט
ולקחת את שתי אבני כח ט
ולקחת את הבגדים כט ה
ולקחת את שמן המשחה כט ז
ולקחת מדם הפר כט יב
ולקחת את כל החלב כט יג
ולקחת את דמו כט יו
ולקחת את האיל השני כט יט
ולקחת מדמו כט כ
ולקחת מן הדם כט כא
ולקחת מן האיל כט כב
ולקחת אתם מידם כט כה
ולקחת את החזה כט כו
ולקחת את כסף הכפרים ל יו
ולקחת מבנתיו לבניך לד יו
ולקחת את שמן המשחה מ ט
ולקחת סלת ואפית ויקר' כד ה
ולקחת את הלוים במד' ג מא
ולקחת חמשת ג מז
ולקחת אתם אל אהל מועד יא יו
ולקחת לך דבר' ז כה
ולקחת את המרצע טו יז

ולקחת לך לאשה כא יא
ולקחת מראשית כל פרי כו ב
ולקחת עמך עשרת אלפים שופט' ד ו
ולקחת את הפר השני ו כו
שתי לחם ולקחת מידם ש"א י ד
ולקחת פך השמן מ"ב ט ג
ולקחת מוקש לנפשך משלי כב כה
ולקחת לך מאזני יחזק' ה א
ולקחת את השלשית ה ב
ולקחת משם מעט במספר ה ג
ולקחת מדמו מג כ
ולקחת את הפר מג כא
ולקחת את כסף וזהב זכר' ו יא

לְקַחְתָּנוּ *Accepisti nos.*

לקחתנו למות במדבר שמו' יד יא

לָקַחַתְּ *Accepisti, accipis.*

ותרבית לקחת יחזק' כב יב

וְלָקַחַתְּ *Et accipies.*

ולקחת בידך עשרה לחם מ"א יד ג

לָקַחְתִּי *Accepi.*

אשר לקחתי מיד האמרי בראש' מח כב
לקחתי מאת בני ישראל ויקר' ז לד
הנה לקחתי את הלוים במד' ג יב
לקחתי אתם לי ח יו
ואני הנה לקחתי את אחיכם יח ו
את העגל לקחתי דבר' ט כא
האשה הזאת לקחתי כב יד
ואם לא לקחתי בחזקה ש"א ב יו
את שור מי לקחתי
וחמור מי לקחתי
ומיד מי לקחתי כפר ש"א יב ג
וגם כלי לא לקחתי בידי כא ט
ראיתי לקחתי מוסר משלי כד לב
הנה לקחתי מידך ישע' נא כב

לָקָחְתִּי *Accepi.*

הנה ברך לקחתי במד' כג כ

וְלָקַחְתִּי
Et accipiam, assumam.

ולקחתי אתכם לי לעם שמו' ו ז
ולקחתי את לחמי ש"א כה יא
ולקחתי את נשיך לעיניך ש"ב יב יא
ולקחתי המלוכה מיד בנו מ"א יא לה
ולקחתי מאתו מ"ב ה כ
ולקחתי מאתו מאומה ה כ

עד באי ולקחתי אתכם יח לג
עד באי ולקחתי אתכם ישע' לו ח
ולקחתי אתכם ירמ' ג יד
ולקחתי את כל משפחות כה ט
ולקחתי את נבוכדראצר מג י
ולקחתי את שארית יהודה מד יב
ולקחתי אני מצמרת הארז יחזק' ח כב
ולקחתי אתכם מן הגוים לו כד
ולקחתי דגני בעתו הוש' ב יא

לְקַחְתִּיךָ *Accepi te.*

לקב איבי לקחתיך במדב' כג יא
אני לקחתיך מן הנוה ש"ב ז ח
אני לקחתיך מן הנוה ד"ה א יז ז

וּלְקַחְתִּיךָ *Et accipiam.*

ושלחתי ולקחתיך משם בראש' כז מה

לְקַחְתִּיו *Accepi illud.*

הנה הכסף אתי אני לקחתיו
שופט' יז ב

וּלְקַחְתִּים *Et capiam eos.*

משם אחפש ולקחתים עמו' ט ג

לָקְחוּ *Acceperunt.*

לקחו בידם בראש' מג טו
כי לקחו מטה בני הראובני
לקחו נחלתם במדב' לד יד
וחצי המטה לקחו נחלתם לד טו
אשר לקחו מן הירדן יהוש' ד כ
וגם לקחו מן החרם ז א
את הכל לקחו במלחמה יא יט
הראובני והגדי לקחו נחלתם יג ח
לקחו נחלתם מעבר לירדן יח ז
לקחו את הפסל שופט' יח כ
והמה לקחו את אשר עשה יח כ
ופלשתים לקחו את ארון האלהים
ש"א ה א
אשר לקחו פלשתים ז יד
אשר לקחו מארץ פלשתים ל טז
ויצל דוד את כל אשר לקחו ל יח
כל אשר לקחו להם ל יט
ולא לקחו מוסר ירמ' ז כח
שחד לקחו בך יחזק' כב יב

לָקָחוּ *Acceperunt.*

ואת אשר בשדה לקחו בראש' לד כח
בצע כסף לא לקחו שופט' ה יט
ואת ראש איש בשת לקחו ש"ב ד יב
אשר

אשר ישרתו בם לקחו מ״ב כה יד
מוסר לא לקחו ירמ׳ ב ל
אשר ישרתו בהם לקחו נב יח
בניה ובנותיה לקחו יחזק׳ כג י
ארז מלבנון לקחו כז ה

Et accipient. ולקחו

ולקחו מן הדם שמו׳ יב ז
ולקחו אבנים אחרות ויקר׳ יד מב
ולקחו בגד תכלת במדב׳ ד ט
ולקחו את כל כלי השרת ד יב
ולקחו פר בן בקר ח ח
ולקחו לטמא מעפר יט יז
ושלחו זקני עירו ולקחו אתו דבר׳ יט יב
ולקחו זקני העיר ההוא כא ג
ולקחו זקני העיר ההוא כב יח
ולקחו כלי תפארתך יחזק׳ טז לט
ולקחו כלי תפארתך כג כו
ולקחו כל יגיעך כג כט
ולקחו המונה ל ד
ולקחו עם הארץ לג ב
ולקחו מהם ובשלו בהם זכר׳ יד כא

Et accipient. ולקחו

וישימו בידם ולקחו מ״א כ ו

Et accipient. ולקחום

ולקחום עמים ישע׳ יד ב
ובזזום ולקחום ירמ׳ כ ה

Accepistis. לקחתם

אשר עשיתי לקחתם שופט׳ יח כד
כספי וזהבי לקחתם יואל ד ה

Et accipietis. ולקחתם

ולקחתם גם את זה בראש׳ מד כט
ולקחתם אגדת אזוב שמו׳ יב כב
ולקחתם לכם ויקר׳ כג מ
ולקחתם מפרי הארץ במדב׳ יג כ
ולקחתם מן החרם יהוש׳ ו יח
ולקחתם את ארון יי׳ ש״א ו ח

Accepimus. לקחנו

אשר לא לקחנו מאתם דבר׳ ג ד
כי לא לקחנו איש אשתו שופט׳ כא כב
לקחנו לנו קרנים עמו׳ ו יג

Et accipiemus. ולקחנו

ולקחנו את בתנו והלכנו בראש׳ לד יז
ולקחנו עשרה אנשים שופט׳ כ י

Accipiens. לקח

אם לקח יעקב אשה בראש׳ כז מו
ארור לקח שחד דבר׳ כז כה
לקח את אדניך מעל ראשך מ״ב ב ג וב ה
יסר לץ לקח לו קלון משלי ט ז
לקח ממך את מחמד יחזק׳ כד טז
אני לקח את עץ יוסף לז יט
הנה אני לקח את בני ישראל לז כא

Et capiens. ולקח

ולקח נפשות חכם משלי יא ל

Accipientes. הלקחים

הלקחים לשונם וינאמו ירמ׳ כג לא

Accipientes. לקחי

אל התניו לקחי בנותיו בראש׳ יט יד
לקחי חטים ויכהו על החמש ש״ב ד ו
לקחי כפר עמו׳ ה יב

Captas. לקחים

הצל לקחים למות משלי כד יא

Accipiendo. לקח

לקח את ספר התורה דבר׳ לא כו

Accipiendo. לקוח

לקוח את הספרים האלה ירמ׳ לב יד
מבחר הצאן לקוח יחזק׳ כד ה
לקוח מאת הגולה זכר׳ ו י

Accipere. קחת

לבלתי קחת כסף מ״ב יב ט
מאנו קחת מוסר ירמ׳ ה ג
ולבלתי קחת מוסר יז כג

לקחת

Accipere, Accipiendo, Ad accipiendum.

לקחת את דמי אחיך בראש׳ ד יא
לקחת את בת אחי אדני כד מח
לקחת לו משם אשה כח ו
לקחת הערבון מיד האשה לח כ
לבא לקחת לו גוי דבר׳ ד לד
לקחת לוחת האבנים ט ט
לקחת את יבמתו כה ז
לקחת את יפתח מארץ טוב שופט׳ יא ה
כי אתה הולך לקחת אשה יד ג
לקחת צדה לעם כ י
לקחת את דוד ש״א יט יד ויט כ
לקחת מצאנו ומבקרו ש״ב יב ד
ותלך לקחת ויקרא מ״א יז יא
והנשה בא לקחת מ״ב ד א
ויפצר בו לקחת וימאן ה טז
לקחת את הכסף ה כו
כי ירדו לקחת את מקניהם ד״ה א ז כא
לקחת נפשי זממו תהל׳ לא יד
לקחת מוסר השכל משלי א ג
כי ימאנו לקחת הכוס ירמ׳ כה כח
לקחת מוסר לב לג
לקחת את המגלה לו כא
לקחת את ברוך הספר לו כו
לקחת מקנה וקנין יחזק׳ לח יג

Et accipere. ולקחת

ולקחת גם את דודאי בראש׳ ל טו
ולקחת אתנו לעבדים מג יח
ולקחת בגדים מ״ב ה כו
ולקחת רצון מידכם מלא׳ ב יג

Ab accipere. מקחת

מקחת אחה מיד מלך ארם מ״א כב ג
מקחת מידו מ״ב ה כ
מקחת מזרעו משלים ירמ׳ לג כו

Accipere me. קחתי

ביום קחתי מהם יחזק׳ כד כה

Accipere te. קחתך

המעט קחתך את אישי בראש׳ ל טו

In accipere te. בקחתך

בקחתך את אחותיך יחזק׳ טז סא

Accipere te. לקחתך

לקחתך לו לאשה ש״א כה מ

In accip. eum. בקחתו

בקחתו את רבקה בראש׳ כה כ
בקחתו אתו והוא אסור ירמ׳ מ א

Accipere eum. לקחתו

לא תשוב לקחתו דבר׳ כד יט

Accipere eam. לקחתה

לשוב לקחתה להיות לו דבר׳ כד ד
לא חפצתי לקחתה כה ח

וישב

ויֵשב מימים לקחתה שופט' יד ח
את נפשי לקחתה ש"א כד יב
לקחתה לו לאשה כה לט
ויבקשו את נפשי לקחתה מ"א יט י
ויט יד

Accipe. לְקַח

לקח פר אחד בן בקר שמו' כט א
לקח בגדו כי ערב זר משלי כ טז

Et accipe. וּלְקַח

ולקח עץ אחד יחזק' לז טז

Accipe. קַח

ואתה קח לך מכל מאכל בראש' ו כא
הנה אשתך קח ולך יב יט
והרכש קח לך יד כא
קום קח את אשתך יט טו
קח נא את בנך את יחידך כב ב
נתתי כסף השדה קח ממני כג יג
רבקה לפניך קח ולך כד נא
שמע בקלי ולך קח לי כז יג
קח נא את ברכתי לג יא
קח לי את הילדה הזאת לד ד
קח את מטך שמו' ז ט
קח מטך ונטה ידך ז יט
קח צנצנת אחת טז לג
קח בידך והלכת יז ה
ואתה קח לך ל כג
קח לך סמים ל לד
קח את אהרן ואת בניו ויקר' ח ב
קח לך עגל בן בקר ט ב
קח את הלוים במדב' ג מה
קח מאתם והיו לעבד ז ה
קח את הלוים ח ו
קח את המחתה יז יא
קח את המטה כ ח
קח את אהרן ואת כ כה
קח את כל ראשי העם כה ד
קח לך את יהושע בן נון כז יח
קח עמך את כל עם המלחמה יהוש' ח א
קח את הבשר ואת המצות שופט' ו כ
קח את פר השור ו כה
אותה קח לי יד ג
קח נא אתך את אחד ש"א ט ג
קח נא לאחיך איפת הקלי יז יז
ועתה קח נא את החנית כו יא

אתה קח את עבדי אדניך ש"ב כ ו
קח לך עשרה קרעים מ"א יא לא
רב אתה יי' קח נפשי יט ד
קח את מיכיהו כב כו
ועתה קח נא ברכה מ"ב ה טו
הואל קח ככרים ה כג
קח בידך מנחה ח ח
קח רכב ושלח לקראתם ט יז
קח קשת וחצים יג טו
ויאמר קח החצים יג יח
ויאמר ארנן אל דויד קח לך דה"א כא כג
מהר קח את הלבוש אסת' ו י
קח נא מפיו תורה איוב כב כב
קח בגדו כי ערב זר משלי כז יג
קח לך גליון ישע' ח א
קח את האזור ירמ' יג ד
קח את כוס היין כה טו
קח לך מגלת ספר לו ב
שוב קח לך לו כח
קח בידך מזה לח י
קח בידך אבנים מג ט
קח בלבבך יחזק' ג י
קח לך לבנה ד א
קח לך מחבת ברזל ד ג
קח לך חטין ושערים ד ט
קח לך חרב חדה ה א
קח אש מבינות לגלגל י ו
קח לך עץ לז טז
קח לך אשת זנונים הוש' א ב
קח נא את נפשי ממני יונה ד ג
קח לך כלי רעה אולי זכר' יא טו

Accipe. קָח

אם אתה תקח לך קח ש"א כא י

Accipe. קְחָה

קחה לי עגלה משלשת בראש' טו ט

Et accipe. וְקַח

וקח לי משם שני גדיי בראש' כז ט
וקח לך משם אשה כח ב
מה עמדי וקח לך לא לב
וקח אתך מזקני שמו' יז ה
וקח מאתם מטה מטה במדב' יז יז
וקח לך כאשר תאוה נפשך ש"א ב טז
ועתה שלח וקח אותו אלי כ לא
וקח לך את חלצתו ש"ב ב כא
וקח משענתי בידך מ"ב ד כט

וקח פך השמן הזה ט א
שמע בני וקח אמרי משלי ד י
וקח משם את האזור ירמ' יג ו
וקח טוב ונשלמה הוש' יד ג

Accipe eum. קָחֶנּוּ

קחנו ובאה כי שלום לך ש"א כ כא
קחנו ועיניך שים עליו ירמ' לט יב

Et accipe eum. וְקָחֶנּוּ

שלחה וקחנו ש"א כ לא

Accipe illud. קָחֶנָּה

קחנה בידך ולך ירמ' לו יד

Accipe eos. קָחֵם

קחם נא אלי ואברכם בראש' מח ט

Accipite. קְחוּ

קחו ולכו בראש' מב לג
קחו מזמרת הארץ מג יא
וכסף משנה קחו בידכם מג יב
קחו לכם מארץ מצרים מה יט
קחו לכם תבן שמו' ה יא
קחו לכם מלא חפניכם ט ח
גם צאנכם גם בקרכם קחו יב לב
קחו מאתכם תרומה לה ה
קחו שעיר עזים ויקר' ט ג
קחו את המנחה הנותרת י יב
קחו לכם מחתות במדב' טז ו
קחו לכם שני עשר איש יהוש' ג יב
קחו לכם מן העם ד ב
קחו בידכם צדה לדרך ט יא
קחו אותה לי לאשה שופט' יד ב
ועתה קחו ועשו ש"א ו ז
קחו עמכם את עבדי אדניכם מ"א א לג
ויאמר המלך קחו לי חרב ג כד
ויאמר קחו לי צלחית מ"ב ב כ
ועתה קחו לי מנגן ג טו
קחו את ראשי י ו
קחו דבלת תאנים כ ז
קחו את מיכיהו דה"ב יח כה
קחו לכם שבעה פרים איוב מב ח
קחו מוסרי ואל כסף משלי ח י
קחו נשים ירמ' כט ו
קחו צרי למכאובה נא ח
קחו עמכם דברים הוש' יד ג

Accipite. קְחוּ

ואת אחיכם קחו בראש' מג יג

וקחו

וּקְחוּ *Et accipite.*

קחו את אביכם בראש׳ מה יח
משכו וקחו לכם צאן שמו׳ יב כא
קחו איש מתתו במדב׳ יז יז
יאמר וקחו קמח מ״ב ד מא
קחו לבניכם ירמ׳ כט ו

קָחֻהוּ *Accipite eum.*

ו אמר באו קחהו מ״א כ לג

לְקְחִי *Accipito.*

לקחי נא לי פת לחם מ״א יז יא

קְחִי *Accipe.*

קחי נא לי מעט מים מ״א יז י
קחי כנור סבי עיר ישע׳ כג טז
קחי רחים וטחני קמח מז ב

וּקְחִי *Et accipe.*

עלי גלעד וקחי צרי ירמ׳ מו יא

אֶקַּח *Accipiam.*

ואם אקח מכל אשר לך בראש׳ יד כג
ולא אקח את כל הממלכה מ״א יא לד
ואתך אקח ומלכת יא לז
לא אקח מביתך פר תהל׳ נ ט
כי אקח מועד עה ג
ונם מהם אקח לכהנים ישע׳ סו כא

אֶקָּח *Accipiam.*

אם אקח ויסצר בו מ״ב ח יז
נקם אקח ישע׳ מז ג

וְאֶקַּח *Et recipiam.*

ואקח בעברתי הוש׳ יג יא

וָאֶקַּח *Et accepi.*

ואקח אתה לי לאשה בראש׳ יב יט
ואקח את הענבים מ יא
ואקח את הלוים במדב׳ ח יח
ואקח את ראשי שבטיכם דבר׳ א טו
ואקח מכם שנים עשר אנשים א כג
ואקח את אביכם יהוש׳ כד ג
ואקח הנזר אשר על ראשו ש״ב א י
ואקח את האזור ירמ׳ יג ז
ואקח את הכוס כה יז
ואקח את ספר המקנה לב יא
ואקח את יאזניה לה ג

לקח

ואקח לי שני מקלות זכר׳ יא ז
ואקח את מקלי את נעם יא י

אֶקְחָה *Accipiam.*

אתיו אקחה יין ישע׳ נו יב

וְאֶקְחָה *Et accipiam.*

ואקחה פת לחם בראש׳ יח ה

וָאֶקְחָה *Et accepi.*

ואקחה שלשים הכסף זכר׳ יא יג

אֶקָּחֲךָ *Accipiam te.*

אקחך אל מקום אחר במדב׳ כג כז
אקחך זרובבל חגי ב כג

וְאֶקָּחֵהוּ *Et capiam eum.*

איכו הוא ואשלח ואקחהו מ״ב ו יג

וָאֶקָּחֵם *Et accepi ea.*

ואחמדם ואקחם יהוש׳ ז כא

תִּקַּח *Accipies.*

תקח לך שבעה שבעה בראש׳ ז ב
שבע כבשת תקח מידי כא ל
אשר לא תקח אשה לבני כד ג
לא תקח אשה לבני כד לז
לא תקח אשה מבנות כנען כח א
לא תקח אשה כח ו
ואם תקח נשים על בנתי לא נ
אשר תקח מן היאר שמו׳ ד ט
ואת המטה הזה תקח בידך ד יז
אשר נהפך לנחש תקח בידך ז טו
לא תקח לגלות ערותה ויקר׳ יח יז
אל תקח מאתו נשך כה לו
תקח לחטאת במדב׳ ח ח
תקח אחד אחז לא ל
ובתו לא תקח לבנך דבר׳ ז ג
ולא תקח שהד יו יט
לא תקח האם על הבנים כב ו
ואת הבנים תקח לך כב ז
ענלת בקר תקח בידך ש״א יו ב
אם אתה תקח לך קח כא י
ורוח קדשך אל תקח ממני תהל׳ נא יג
בני אם תקח אמרי משלי ב א
לא תקח לך אשה ירמ׳ יו ב
תקח את זרים יחזק׳ יו לב
תקח פר בן בקר מח יח

תִּקָּח *Accipies.*

ושחד לא תקח שמו׳ כג ח
ואת האיל האחד תקח כט טו
ואת איל המלאים תקח כט לא
ואשה אל אחתה לא תקח ויקר׳ יח יח
בשקל הקדש תקח במדב׳ ג מז
ואת ערבתם תקח ש״א יז יח
ומהם עוד תקח יחזק׳ ה ד

וַתִּקַּח *Et accepisti.*

ותקח את אשת אוריה ש״ב יב י

תִּקָּחֵנִי *Recipies me.*

ואחר כבוד תקחני תהל׳ עג כד
אל לארך אפך תקחני ירמ׳ טו טו

תִּקָּחֶנּוּ *Accipies eum.*

מעם מזבחי תקחנו למות שמו׳ כא יד
כי תקחנו אל גבולו איוב לח כ
תקחנו לעבד עולם מ כח

תִּקָּחֶנָּה *Accipies eam.*

תקחנה לך יחזק׳ ה א

תִּקְחִי *Accipies.*

תקחי מוסר צפנ׳ ג ז

וַתִּקְחִי *Et accepisti.*

ותקחי מבגדיך יחזק׳ יו יז
ותקחי כלי תפארתך יו יז
ותקחי את בגדי רקמתך יו יח
ותקחי את בניך יו כ

יִקַּח *Accipies.*

אם אחרת יקח לו שמו׳ כא י
ומשה יקח את האהל לג ז
את הצפר החיה יקח אתה ויקר׳ יד ו
יקח שני כבשים תמימם יד י
ועפר אחר יקח יד מב
יקח לו שתי תורים טו יד
יקח שני שעירי עזים יו ה
אשר יקח את אשה ואת אמה כ יד
אשר יקח את אחתו כ יז
אשר יקח את אשת אחיו כ כא
בתולה מעמיו יקח אשה כא יד
ש בקרקע המשכן יקח במדב׳ ה יז
ולא יקח שחד דבר׳ י יז
כי יקח איש אשה כב יג וכד א
לא יקח איש את אשת אביו כג א
כי

כי יקח איש אשה כד ה
יקח הכהן בו ש״א ב יד
ולא יקח ממך בשר מבשל ב טו
יקח ויעל אדני המלך ש״ב כד כב
כי לא במותו יקח הכל תהל׳ מט יח
פקדתו יקח אחר קט ח
חכם לב יקח מצות משלי י ח
ובהשכיל לחכם יקח דעת כא יא
מדי עברו יקח אתכם ישע׳ כח יט
יקח הבל נז יג
ולא יקח הנשיא מנחלת העם
יחזק׳ מו יח
יין ותירוש יקח לב הוש׳ ד יא
יקח מכם עמדתו מיכ׳ א יא

Accipiet. יִקַּח

אשה בבתוליה יקח ויקר׳ כא יג
את אלה לא יקח כא יד
את בניכם יקח ש״א ח יא
ואת בנותיכם יקח ח יג
וזיתיכם הטובים יקח ח יד
ואת חמוריכם יקח ח יו
גם את הכל יקח ש״ב יט לא
וטעם זקנים יקח איוב יב כ
או מה מידך יקח לה ז
יי׳ תפלתי יקח תהל׳ ו י
את נפש בעליו יקח משלי א יט
שחד מחק רשע יקח יז כג
ותרבית לא יקח יחזק׳ יח ח
בשנה אפרים יקח הוש׳ י ו

Et accipiet וְיִקַּח

ויקח את אחיכם בראש׳ מב יו

Et accepit. וַיִּקַּח

ויקח יי׳ אלהים את האדם
בראש׳ ב טו
ויקח אחת מצלעתיו ב כא
ויקח לו למך שתי נשים ד יט
ויקח מכל הבהמה ח כ
ויקח שם ויפת את השמלה ט כג
ויקח אברם ונחור יא כט
ויקח תרח את אברם בנו יא לא
ויקח אברם את שרי יב ה
ויקח לו את כל אלה טו י
ויקח אברהם את ישמעאל בנו
יז כג
ויקח בן בקר רך יח ז
ויקח חמאה וחלב יח ח
ויקח את שרה כ ב
ויקח אבימלך צאן ובקר כ יד
ויקח לחם וחמת מים כא יד
ויקח אברהם צאן ובקר כא כז
ויקח את שני נעריו כב ג
ויקח אברהם את עצי העלה
ויקח בידו את האש כב ו
ויקח את המאכלת לשחט כב י
ויקח את האיל כב יג
ויקח העבד עשרה גמלים כד י
ויקח האיש נזם זהב כד כב
ויקח העבד את רבקה כד סא
ויקח את רבקה ותהי לו לאשה כד סז
ויקח אשה ושמה קטורה כה א
ויקח אשה את יהודית כו לד
ויקח ויבא לאמו כז יד
ויקח ברכתך כז לה
ויקח את מחלת בת ישמעאל כח ט
ויקח מאבני המקום כח יא
ויקח את האבן אשר שם כח יח
ויקח את לאה בתו כט כג
ויקח לו יעקב מקל ל לז
ויקח את אחיו עמו לא כג
ויקח יעקב אבן לא מה
ויקח מן הבא בידו לב יד
ויקח את שתי נשיו לב כג
ויקח אתה וישכב אתה ויענה לד ב
ויקח עשו את נשיו לו ו
ויקח יהודה אשה לער בכורו לח ו
ויקח אדני יוסף אתו לט כ
ויקח מאתם את שמעון מב כד
ויקח את שני בניו עמו מח א
ויקח יוסף את שניהם מח יג
ויקח את בת לוי שמו׳ ב א
ויקח משה את אשתו
ויקח משה את מטה ד כ
ויקח עמרם את יוכבד ו כ
ויקח אהרן את אלישבע ו כג
ויקח משה עצמות יוסף יג יט
ויקח שש מאות רכב יד ז
ויקח יתרו חתן משה יח ב ויח יב
ויקח משה חצי הדם כד ו
ויקח ספר הברית כד ז
ויקח משה את הדם כד ח
ויקח מידם ויצר אתו לב ד
ויקח את העגל לב כ
ויקח בידו שני לחת לד ד
ויקח ויתן את העדות מ כ
ויקח משה את שמן ויקר׳ ח י
ויקח משה את הדם ח טו
ויקח את כל החלב ח יו
ויקח משה מדמו ח כג
ויקח את החלב ואת האליה ח כה
ויקח משה אתם מעל כפיהם ח כח
ויקח משה את החזה ח כט
ויקח משה משמן המשחה ח ל
ויקח את שעיר החטאת ט טו
ויקח משה ואהרן במדב׳ א יז
ויקח משה את כסף ג מט
ויקח משה את העגלת ז ו
ויקח קרח בן יצהר טז א
ויקח אלעזר הכהן יז ד
ויקח אהרן כאשר דבר משה יז יב
ויקח משה את המטה כ ט
ויקח ישראל את כל הערים כא כה
ויקח את כל ארצו מידו כא כו
ויקח בלק את בלעם כב מא
ויקח בלק את בלעם כג כח
ויקח רמח בידו כה ז
ויקח את יהושע כז כב
ויקח משה מחצת בני ישראל
לא מז
ויקח משה ואלעזר לא נא ולא נד
ויקח עכן בן כרמי יהוש׳ ז א
ויקח יהושע את עכן ז כד
ויקח כחמשת אלפים איש ח יב
ויקח יהושע את כל הארץ יא טז
ויקח יהושע את כל הארץ יא כג
ויקח אבן גדולה כד כו
ויקח את החרב מעל ירך ימינו
שופט׳ ג כא
ויקח גדעון עשרה אנשים ו כז
ויקח את זקני העיר ח טז
ויקח את השהרנים ח כא
ויקח את העם ויחצם ט מג
ויקח אבימלך את הקרדמות ט מח
ויקח מנוח את גדי העזים יג יט
ויקח את חליצותם יד יט
ויקח את האפוד יח כ
ויקח לו אשה פילגש יט א
ויקח את המאכלת יט כט
ויקח עשרה אנשים רות ד ב
ויקח בעז את רות ד יג
ויקח שמואל טלה חלב ש״א ז ט
ויקח שמואל אבן אחת ז יב
ויקח שמואל את שאול ט כב

ויקח

ויקח שמואל את פך השמן י א
ויקח צמד בקר וינתחהו יא ז
ויקח העם משלל טו כא
ויקח שמואל את קרן השמן יו יג
ויקח ישי חמור לחם יו כ
ויקח מקלו בידו יז מ
ויקח משם אבן יז מט
ויקח את חרבו וישלפהו יז נא
ויקח דוד את ראש הפלשתי יז נד
ויקח אתו אבנר יז נז
ויקח שאול שלשת אלפים כד ג
ויקח דוד מידה כה לה
ויקח דוד את החנית כו יב
ויקח דוד את כל הצאן ל כ
ויקח שאול את החרב לא ד
ויקח דוד עוד פלגשים ש״ב ה יג
ויקח דוד את מתג האמה ח א
ויקח דוד את שלטי הזהב ח ז
ויקח הנון את עבדי דוד י ד
ויקח את כבשת האיש הראש יב ד
ויקח את עטרת מלכם יב ל
ויקח משם אשה חכמה יד ב
ויקח שלשה שבטים בכפו יח יד
ויקח המלך את עשר נשים כ ג
ויקח המלך את שני בני רצפה כא ח
ויקח את עצמות שאול כא יב
ויקח צדוק הכהן מ״א א לט
ויקח את בת פרעה ג א
ויקח את חירם מצר ז יג
ויקח את אצרות בית יי׳
ויקח את כל מגני הזהב יד כו
ויקח אסא את כל הכסף טו יח
ויקח אשה את איזבל יו לא
ויקח אליהו את הילד יז כג
ויקח עבדיהו מאה נביאים יח ד
ויקח אליהו שתים עשרה אבנים יח לא
ויקח את צמד הבקר יט כא
ויקח אליהו את אדרתו מ״ב ב ח
ויקח את אדרת אליהו ב יד
ויקח אותו שבע מאות איש ג כו
ויקח את בנו הבכור ג כז
ויקח בידו עשר ככרי ה ה
ויקח מידם ויפקד בבית ה כד
ויקח מנחה בידו ח ט
ויקח המכבר ויטבל במים ח טו
ויקח את שרי המאות יא ד וי״א יט

ויקח יהוידע הכהן יב י
ויקח יהואש מלך יהודה יב יט
ויקח אליו קשת יג טו
ויקח את העדים יג כה
ויקח את עיון ואת אבל טו כט
ויקח אחז את הכסף יו ח
ויקח חזקיהו את הספרים יט יד
ויקח את העצמות כג יו
ויקח עם הארץ את יהואחז כג ל
ויקח אתו מלך בבל כד יב
ויקח רב טבחים כה יח
ויקח אתם נבוזראדן כה כ
ויקח לו כלב את אפרת ד״ה א ב יט
ויקח גשור וארם ב כג
ויקח שאול את החרב י ד
ויקח דויד עוד נשים יד ג
ויקח את גת ובנתיה יח א
ויקח דויד את שלטי יח ז
ויקח חנון את עבדי דויד יט ד
ויקח חנון את עטרת מלכם כ ב
ויקח לו רחבעם אשה ד״ה ב יא יח
ויקח את אצרות בית יי׳ יב ט
ויקח את מגני הזהב יב ט
ויקח את שרי המאות כג א וכג כ
ויקח המן את הלבוש אסת׳ ו יא
ויקח לו חרש איוב ב ח
ויקח חזקיהו את הספרים ישע׳ לז יד
ויקח תרזה ואלון מד יד
ויקח מהם ויחם מד טו
ויקח חנניה הנביא ירמ׳ כח י
ויקח ברוך בן נריהו לו יד
ויקח עבד מלך
ויקח משם בלוי סחבות לח יא
ויקח את ירמיהו הנביא לח יד
ויקח רב טבחים מ ב
ויקח יוחנן בן קרח מא יו ומג ה
ויקח רב טבחים נב כד
ויקח אתם נבוזראדן נב כו
ויקח ויצא יחזק׳ י ז
ויקח את צמרת הארז יז ג
ויקח מזרע הארץ יז ה
ויקח את מלכה ואת שריה יז יב
ויקח מזרע המלוכה יז יג
ויקח את גמר בת דבלים הוש׳ א ג

Et accepit. וַיִּקַּח

ניפצר בו ויקח בראש׳ לג יא

קח החצים ויקח מ״ב יג יח

Accipiet me. יִקָּחֵנִי

ישלח ממרום יקחני ש״ב כב יז
ישלח ממרום יקחני תהל׳ יח יז
כי יקחני סלה מט יו

Et accepit me. וַיִּקָּחֵנִי

ויקחני בציצת ראשי יחזק׳ ח ג
ויקחני יי׳ מאחרי הצאן עמו׳ ז טו

Capiet te. יִקָּחֲךָ

מה יקחך לבך איוב טו יב

Capiet te. יִקָּחֶךָ

ומשם יקחך דבר׳ ל ד

Accipiet eum. יִקָּחֵהוּ

יפרש כנפיו יקחהו דבר׳ לב יא
הלילה ההוא יקחהו אפל איו׳ ג ו
ואל מצנים יקחהו ה ה

Et accepit eum. וַיִּקָּחֵהוּ

ויקחהו שדה צפים במדב׳ כג יד
ויגדו לפני שאול ויקחהו ש״א יז לא
ויקחהו שאול ביום ההוא יח ב
ויקחהו מבית מכיר ש״ב ט ה
ויקחהו מחיקה ויעלהו מ״א יז יט
וישלח ידו ויקחהו מ״ב ו ז
ויקחהו ממכלאת צאן תהל׳ עח ע
ויקחהו וישאלהו המלך ירמ׳ לז יז

Accipiet eum. יִקָּחֶנּוּ

בעיניו יקחנו איוב מ כד

Et accipiat eam. וְיִקָּחֶהָ

ויקחה לו דבר׳ ל יב ול יג
אחד מן הנערים ויקחה ש״א כו כב

Et accepit eam. וַיִּקָּחֶהָ

וישלח ידו ויקחה בראש׳ ח ט
ויקחה ויבא אליה לח ב
וישלח ידו ויקחה שופט׳ טו טו
ויקחה על החמור יט כח
ויקחה מעם איש ש״ב ג טו
ויקחה ותבוא אליו יא ד
ויקחה מלשכת ירמ׳ לו כא

Accipiet eam. יִקָּחֶנָּה

ואיש אחר יקחנה דבר׳ כ ז

ויקחם

Et acceepit eos. וַיִּקָּחֵם

ויקחם ויעבירם את הנחל בראשׁ לב כג

Accipiet. תִּקַּח

תקח לה פן נהיה לבוז בראש׳ לח כג
תקח לה שתי תרים ויקר׳ טו כט
s תקח את זרים יחזק׳ טז לב

Et accipiet. וְתִקַּח

ותקח אזנכם דבר פיו ירמ׳ ט יט

Et accepit. וַתִּקַּח

ותקח מפריו ותאכל בראש׳ ג ו
ותקח שרי אשת אברם יו ג
ותקח לו אמו אשה כא כא
ותקח הצעיף ותתכס כד סה
ותקח רבקה את בגדי עשו כז טו
ותקח את זלפה שפחתה ל ט
ותקח המילדת ותקשר לח כח
ותקח לו תיבת גמא שמו׳ ב ג
ותקח האשה הילד ב ט
ותקח צפרה צר ד כה
ותקח מרים הנביאה טו כ
ותקח האשה את שני האנשים יהושׁ׳ ב ד
ותקח יעל אשת חבר שופט׳ ד כא
ותקח דלילה עבתים חדשים יו יב
ותקח אמו מאתים כסף יז ד
ותקח נעמי את הילד רות ד יו
ותקח מיכל את התרפים ש״א יט יג
ותקח מאתים לחם כה יח
ותקח קמח ותלש כח כד
ותקח את הבצק ותלש ש״ב יג ח
ותקח את המשרת יג ט
ותקח תמר את הלבבות יג י
ותקח תמר אפר על ראשה יג יט
ותקח האשה ותפרש את המסך יז יט
ותקח רצפה בת איה כא י
ותקח את בני מאצלי מ״א ג כ
ותקח יהושבע בת המלך מ״ב יא ב
ותקח יהושבעת בת המלך ד״ה ב כב יא
ותקח אזני שמץ מנהו איוב ד יב
ותקח אחד מגוריה יחזק׳ יט ה
ותקח מדם נפש לג ו

Et accepit me. וַתִּקָּחֵנִי

ורוח נשאתני ותקחני יחזק׳ ג יד

Capiat me. תִּקָּחֵךְ

ואל תקחך בעפעפיה משלי ו כה

Et accepit eum. וַתִּקָּחֵהוּ

זממה שדה ותקחהו משלי לא יו
ותבוא חרב ותקחהו יחזק׳ לג ד

Et accepit eam. וַתִּקָּחֶהָ

ותשלח את אמתה ותקחה שמו׳ ב ה

Accipiet eos. תִּקָּחֵם

משם ידי תקחם עמו׳ ט ב

Et cepit ea. וַתִּקָּחֵם

ותפל שבא ותקחם איוב א טו

Accipiemus. נִקַּח

ואת בנתיכם נקח לנו בראש׳ לד יו
את בנתם נקח לנו לנשים לד כא
כי ממנו נקח לעבד את יי׳ שמו׳ י כו
ואת בנותיהם לא נקח לבנינו נחמ׳ י לא
s לא נקח מהם בשבת י לב

Et cepimus. וַנִּקַּח

ונקח בעת ההיא את הארץ דבר׳ ג ח
ונקח את ארצם כט ז

Accipiemus. נִקְּחָה

נקחה אלינו משלה ש״א ד ג

Et accipiemus. וְנִקְּחָה

ונקחה משם איש קורה מ״ב ו ב
ונקחה דגן ונאכלה נחמ׳ ה ב
ונקחה דגן ברעב ה ג
ונקחה נקמתנו ממנו ירמ׳ כ י

Accipietis: תִּקְחוּ

ואת בנתינו תקחו לכם בראש׳ לד ט
תקחו את תרומתי שמו׳ כה ב
וזאת התרומה אשר תקחו כה ג
כי תקחו מאת בני ישראל במדב׳ יח כו
אשר תקחו מאת בני ישראל יח כח
תקחו לנחל את הארץ לד יח
ולא תקחו כפר לה לא ולה לב
ועתה אל תקחו כסף מ״ב יב ח
הלוא תקחו מוסר ירמ׳ לה יג
לא תקחו עוד חרפת רעב יחזק׳ לו ל

ומשאת בר תקחו ממנו עמו׳ ה
תקחו הדרי לעולם מ״ב ב

Accipietis. תִּקָּחוּ

ואת בנימן תקחו בראש׳ מב
מן הכבשים ומן העזים תקחו שמו׳ יב
איש לאשר באהלו תקחו יו
ממחציתם תקחו במדב׳ לא

Accipient. יִקְחוּ

הם יקחו חלקם בראש׳ יד
והם יקחו את הזהב שמו׳ כח
יקחו מקוה במחיר מ״א י
יקחו להם הכהנים מ״ב יב
מקוא יקחו במחיר ד״ה ב א
ולא יקחו ממך אבן לפנה ירמ׳ נא
אם יקחו ממנו יתד יחזק׳ טו
לא יקחו להם לנשים מד

Accipient. יִקָּחוּ

וחללה לא יקחו ויקר׳ כא
גרושה מאישה לא יקחו כא
כי לא ביד יקחו ש״ב כג
אשר תוליד יקחו מ״ב כ
ונחלת עריצים משדי יקחו איוב
אשר תוליד יקחו ישע׳ לט
אהליהם וצאנם יקחו ירמ׳ מט
חסן ויקר יקחו יחזק׳ כב
בניך ובנותיך יקחו כג
אלמנה מכהן יקחו מד

Et accipient. וְיִקְחוּ

ויקחו להם איש שה שמו׳ יב
ויקחו לי תרומה כה
ויקחו אליך שמן זית כז
ויקחו אליך שמן זית זך ויקר׳ כד
ויקחו אליך פרה אדומה במד׳ יט
ויקחו נא חמשה מן הסוסים מ״ב ז

Et acceperunt. וַיִּקְחוּ

ויקחו להם נשים בראש׳ ו
ויקחו את כל רכש סדם יד
ויקחו את לוט יד
ויקחו אבנים ויעשו גל לא
ויקחו שני בני יעקב לד
s ויקחו את דינה לד
ויקחו את כתנת יוסף לז
ויקחו האנשים את המנחה מג
ויקח

ויקחו את מקניהם טו ו
ויקחו את פיח הכבשן שמו' ט י
ויקחו אבן וישימו תחתיו יז יב
ויקחו מלפני משה לו ג
ויקחו את אשר צוה משה ויקר' ט ה
ויקחו בני אהרן י א
ויקחו איש מתתו במד' יז יח
ויקחו איש מטהו יז כד
ויקחו את כל השלל לא יא
ויקחו בידם מפרי הארץ דבר' א כה
ויקחו שקים בלים יהוש' ט ד
ויקחו האנשים מצידם ט יד
ויקחו את בנותיהם להם שופ' ג ו
ויקחו את המפתח ויפתחו ג כה
ויקחו את צדה העם בידם ז ח
ויקחו שלשים מרעים יד יא
ויקחו את פסל האפוד יח יח
ויקחו פלשתים את ארון ש"א ה ב
ויקחו את דגון וישבו ה ג
ויקחו שתי פרות עלות ו י
ויקחו שחד ויטו משפט ח ג
ויקחו צאן ובקר יד לב
ויקחו אתו אל דוד ל יא
ויקחו את גוית שאול לא יב
ויקחו את עצמותיהם לא יג
ויקחו את ראשו ש"ב ד ז
ויקחו את אבשלום וישליכו יח יז
ויקחו משם זהב מ"א ט כח
ויקחו אנשים עמם יא יח
ויקחו את הפר יח כו
וישימו שם מלח ויקחו אליו מ"ב ב כ
ויקחו שני רכב סוסים ז יד
וימהרו ויקחו איש בגדו ט יג
ויקחו את בני המלך י ז
ויקחו איש את אנשיו יא ט
ויקחו כל עם יהודה יד כא
ויקחו רשימו כ ז
ויקחו משם ארבע מאות ד"ה ב ח יח
ויקחו איש את אנשיו כג ח
ויקחו כל עם יהודה כו א
ויקחו עם הארץ לו א
ויקחו מהם בלחם ויין נחמ' ה טו
ויקחו את ירמיהו ירמ' לח ו
ויקחו אתו ויעלהו לט ה
ויקחו את ירמיהו לט יד
ויקחו את כל האנשים מא יב

Et acceperunt eum. ויקחהו

ויקחהו וישליכו אתו בראש' לז כד

וירצו ויקחהו משם ש"א י כג

Et acceperunt ea. ויקחום

ויקחום מתוך האהל יהוש' ז כג
וישמו על הגמלים ויקחום שו' א יז

Niph. Capta est. נלקח

כי נלקח ארון האלהים ש"א ד כב

Capta est. נלקח

ארון אלהים נלקח ש"א ד יא
הוא בעונו נלקח יחזק' לג ו

Capta est. נלקחה

וארון האלהים נלקחה ש"א ד יז

Capi. הלקח

אל הלקח ארון האלהים ש"א ד יט
דד כא

Capi eam. הלקחו

ביום הלקחו ש"א כא ז

Sumar. אלקח

מה אעשה לך בטרם אלקח מ"ב ב ט

Et assumpta fuit. ותלקח

ותלקח אסתר אסת' ב ח וב יז

לקח

Pyh. Acceptus, sumptus fuit.

אשר לקח משם בראש' ג כג
הכסף אשר לקח לך שופט' יז ב
כי לקח עמי חנם ישע' נב ה

Acceptus, sublatus est. לקח

אם תראה אותי לקח מאתך מ"ב ב י
מעצר וממשפט לקח ישע' נג ח

Et sumetur. ולקח

ולקח מהם קללה ירמ' כט כב

Sumpta est. לקחה

כי מאיש לקחה זאת בראש' ב כג

Desumptus es. לקחת

כי ממנה לקחת בראש' ג יט

Accipientur. לקחו

כי לקחו בניך בשבי ירמ' מח מו

Accipiatur. יקח

יקח נא מעט מים בראש' יח ד

Accipietur. יקח

ברזל מעפר יקח איוב כח ב
שבי גבור יקח ישע' מט כה

An capietur. היקח

היקח מגבור מלקוח ישע' מט כד
היקח ממנו עץ יחזק' טו ג

Et capta fuit. ותקח

ותקח האשה בית פרעה בראש' יב טו

Hith. Interceptus. מתלקחת

ואש מתלקחת שמו' ט כד
ואש מתלקחת יחזק' א ד

Disciplina, Doctrina. לקח *

s(איינענעל:- דאס אויפנעהמען, דאס לערנען, דיא ערהאלטענע בעלעהרונג). לעהרע, קעננטניס; בעלעהרונג. איינעהמענדעס וועזען (משלי ז כא).

ויוסף לקח משלי א ה
כי לקח טוב נתתי לכם ד ב
הודע לצדיק ויוסף לקח ט ט
ומתק שפתים יסיף לקח יז כא
ועל שפתיו יסיף לקח יז כג
ורוגנים ילמדו לקח ישע' כט כד

Doctrina mea. לקחי

יערף כמטר לקחי דבר' לב ב
ותאמר זך לקחי איוב יא ד

Doctrinae suae. לקחה

הטתו ברב לקחה משלי ז כא

Et acceptio. ומקח *

s נעהמען, אננעהמען.

ומשא פנים ומקח שחד ד"ה ב יט ז

Merces. המקחות *

s (קויפבארע) וואארע.

המביאים את המקחות נחמ' י לב

Et forcipes. והמלקחים *

s צאנגע.

והגרות והמלקחים זהב מ"א ז מט
והפרח והגרות והמלקחים ד"ה ב ד כא

Forcipibus. במלקחים

במלקחים לקח ישע' ו ו

Forcipes ejus. מַלְקָחֶיהָ

ואת מלקחיה במדב׳ ד ט

Et forcipes ejus. וּמַלְקָחֶיהָ

ומלקחיה ומחתתיה שמו׳ כה לח
ולז כג

Captura; Faux. מַלְקוֹחַ *

s בייטע.

את ראש מלקוח השבי במד׳ לא כו
מגבור מלקוח ישע׳ מט כד

Et captura. וּמַלְקוֹחַ

ומלקוח עריץ ישע׳ מט כה

Captura. הַמַּלְקוֹחַ

ואת כל המלקוח במדב׳ לא יא
את השבי ואת המלקוח לא יב
וחצית את המלקוח לא כז
ויהי המלקוח יתר הבז לא לב

Faucibus meis. מַלְקוֹחָי

s גומען.

ולשוני מדבק מלקוחי תהל׳ כב יז

לקט כל נמון נקוס ועמו תה סחמ
כלי תה :

Legere, Colligere; Pera.

Collegerunt. לָקְטוּ

s אויפנעהמען, אויפלעזען, זאממעלן; נאכלעזען, אויפלעזען; צוזאממענגע-לעזען ווערדען; זיך פערזאממעלן, צוזאממענטהון.

לקטו לחם משנה שמו׳ יו כב

Colleger. לִקְטוּ

איש לפי אכלו לקטו שמו׳ יו יח

Et colligent. וְלָקְטוּ

ויצא העם ולקטו דבר יום שמו׳ יו ד
שטו העם ולקטו במדב׳ יא ח

Ad colligendum. לִלְקֹט

יצאו מן העם ללקט שמו׳ יו כז
אל תלכי ללקט בשדה רות ב ח

Et colligere. וְלִלְקֹט

וללקט שושנים שיר ו ב

Colligite. לִקְטוּ

לקטו אבנים בראש׳ לא מו
לקטו ממנו איש לפי אכלו שמ׳ יו יו

Colligetis illud. תִּלְקְטֻהוּ

ששת ימים תלקטהו שמ׳ יו כו

Colligent. יִלְקְטוּ

והיה משנה על אשר ילקטו
שמ׳ יו ה

Et collegerunt. וַיִּלְקְטוּ

וילקטו המרבה והממעיט שמ׳ יו יז
וילקטו אתו בבקר בבקר יו כא

Colligent. יִלְקְטוּן

תתן להם ילקטון תהל׳ קד כח

Pih. Collegerat. לִקֵּטָה

את אשר לקטה רות ב יז
את אשר לקטה ב יח

Et colliget. וְלִקֵּטָה

ולקטה ולא תגערו בה רות ב יו

Collegisti. לִקַּטְתְּ

איפה לקטת היום רות ב יט

Quasi colligens. כִּמְלַקֵּט

כמלקט שבלים ישע׳ יז ה

Colligentes. מְלַקְּטִים

היו מלקטים תחת שלחני שופ׳ א ז
הבנים מלקטים עצים ירמ׳ ז יח

Ad colligendum. לְלַקֵּט

ותקם ללקט ויצו בעז רות ב טו
ותדבק בנערות בעז ללקט ב כג
ללקט ארת וימצא גפן שדה
מ״ב ד לט

Colligam. אֲלַקֲּטָה

ותאמר אלקטה נא רות ב ז

Et colligam. וַאֲלַקֲּטָה

ואלקטה בשבלים רות ב ב

Colligito. תְּלַקֵּט

ולקט קצירך לא תלקט ויקר׳ יט ט
ופרט כרמך לא תלקט יט י
ולקט קצירך לא תלקט כג כב

Et collegit. וַיְלַקֵּט

וילקט יוסף את כל הכסף
בראש׳ מז יד
וילקט נער יהונתן את החצים
ש״א כ לח
וילקט ממנו פקעת שדה מ״ב ד לט

Colliget. תְּלַקֵּט

בין העמרים תלקט רות ב טו

Et collegit. וַתְּלַקֵּט

ותבוא ותלקט בשדה רות ב ג
ותלקט בשדה ב יז

Pyh. Colligemini. תְּלֻקְּטוּ

ואתם תלקטו לאחד אחד ישע׳ כז יב

וַיִּתְלַקְּטוּ

Hithp. Et collegerunt se.

ויתלקטו אל יפתח שופט׳ יא ג

Et collectionem. וְלֶקֶט *

s נאכלעזע.

ולקט קצירך ויקר׳ יט ט וכג כב

Et in Pera. וּבַיַּלְקוּט *

s טאשע, הירטענטאשע.

ובילקוט וקלעו בידו ש״א יז מ

לקש כל עם ססירותו סימר ופר
תס מטוח מס תמסר סמוסר :

Vindemiare.

Pyh. Vindemiabunt. יְלַקֵּשׁוּ

s נאכלעזען (שפעטהערבסטען אבלעזען).

וכרם רשע ילקשו איוב כד ו

לֶקֶשׁ *

Foenum cordum sive serotinum.

s שפאטגראז, שפאטהייא, גרומעט

לקש אחר גזי המלך עמו׳ ז א

Foenum cordum. הַלָּקֶשׁ

בתחלת עלות הלקש עמו׳ ז א

מַלְקוֹשׁ *

Pluvia serotina sive sera.

s שפאט-רעגן, ערנדטרעגן, רד
אם מאנאט ניסן פאללט.

ורצונו כעב מלקוש משל׳ יו טו
מטר בעת מלקוש זכ׳ י א
בעת

Et pluv. serot. וּמַלְקוֹשׁ

בעתו יורה ומלקוש דבר׳ יא יד
ומלקוש לוא היה ירמ׳ ג ג
ויורה ומלקוש בעתו ה כד
מורה ומלקוש בראשון יואל ב כג

Sicut serotina. כַּמַּלְקוֹשׁ

כמלקוש יורה ארץ הוש׳ ו ג

Ad pluviam serot. לְמַלְקוֹשׁ

ופיהם פערו למלקוש איוב כט כג

לשד מה שפירושו לחות ועסיסות :

Humor.

Humor. לְשַׁד *

s זאפט, פעטטיגעס, פעטט- אלקהען.

כטעם לשד השמן במדב׳ יא ח

Humor meus לְשַׁדִּי

נהפך לשדי תהל׳ לב ד

לשך מה שפירושו סדר :

Cubiculum

Cubiculum לִשְׁכָּה *

s צימער, צעללע, קאנצלייא, מא- גאצין.

ויעש לו לשכה גדולה נחמ׳ יג ה

Et cubic. וְלִשְׁכָּה

ולשכה ופתחה יחזק׳ מ לח

Cubiculum. הַלִּשְׁכָּה

החוץ מן הלשכה נחמ׳ יג ח
זה הלשכה יחזק׳ מ מה
ויביאני אל הלשכה מב א

Et cubic. וְהַלִּשְׁכָּה

והלשכה אשר פניה יחזק׳ מ מו

Cubiculum. לִשְׁכַּת

אל לשכת נתן מ״ב כג יא
וילך אל לשכת יהוחנן עזר׳ י ו
אל לשכת בני חנן
אצל לשכת השרים ירמ׳ לה ד
על לשכת הספר לו יב

In cubic. בְּלִשְׁכַּת

בלשכת בית אלהינו נחמ׳ יג ד

בלשכה גמריהו בן שפן ירמ׳ לו י
בלשכת אלישמע לו כ

In cubic לְלִשְׁכַּת

ללשכת מעשיהו ירמ׳ לה ד

E cubic. מִלִּשְׁכַּת

מלשכת אלישמע ירמ׳ לו כא

In cubic. לִשְׁכָּתָה

ויביאם לשכתה שמא׳ ט כב

Cubicula. לְשָׁכוֹת · לִשְׁכַּת

להבין לשכות בבית יי׳ ד״ה ב׳ לא יא
והנה לשכות
שלשים לשכות יחזק׳ מ יז
ואל פני הבנין לשכות מב י
עשרים לשכת מב ה

Cubicula הַלְּשָׁכוֹת

והיו על הלשכות ד״ה א ט כו
על החצרות ועל הלשכות כג כח
ולכל הלשכות סביב כח יב
אל הלשכות לבית האוצר נחמ׳ י לט
כי אל הלשכות י מ
ויטהרו הלשכות יג ט
אל אחת הלשכות ירמ׳ לה ב
ובין הלשכות רחב יחזק׳ מא י
ולפני הלשכות מב ד
לעמת הלשכות
אל פני הלשכות מב ז
כי ארך הלשכות מב ח
ומתחת הלשכות ה׳ האלה מב ט
כמראה הלשכות מב יא
וכפתחי הלשכות מב יב

Et cubicula. וְהַלְּשָׁכוֹת

והלשכות העליונת יחזק׳ מב ה

In cubiculis. בְּלִשְׁכַת

בלשכת פטורים ד״ה א ט לג

Cubicula. לִשְׁכוֹת

אל לשכות בית אלהינו נחמ׳ י לח
לשכות שרים יחזק׳ מ מד
לשכות הצפון לשכות הדרום
הנה לשכות הקדש מב יג

Cubicula. הַלְּשָׁכוֹת

הלשכות בית יי׳ עזר׳ ח כט
אל הלשכות הקדש יחזק׳ מו יט

In cubiculis. בַּלְּשָׁכוֹת

בלשכות הקדש יחזק׳ מד יט

לשם וזהו שם אבן מה :

Nom Lapidis pretiosi.

Achates lap. pret. לֶשֶׁם

s איין עדעלשטיין. אכאט. אנד: אמעטיסט, היאצינט.

לשם שבו ואחלמה שמו׳ כח יט
ולט יב

לשן מלשינות וכל לשון והנגזר ממנו :

Lingua, Sermo.

Lingua. לָשׁוֹן

s צונגע, שפראכע, רעדע. אויך פאן לעבלאזען געגענשטאנדען דיא איינער צונגע גלייכען,

כי כבד פה וכבד לשון אנכי שמו׳ ד י
בשוט לשון תחבא איוב ה כא
לשון מדברת גדלות תהל׳ יב ד
ומה יסיף לך לשון רמיה קכ ג
איש לשון בל יכון בארץ קמ יב
מחלקת לשון נכריה משלי ו כד
מרפא לשון עץ חיים טו ד
ומיי׳ מענה לשון טז א
מות וחיים ביד לשון יח כא
ממחליק לשון כח כג
נלעג לשון אין בינה ישע׳ לג יט
תשבע כל לשון מה כג
וכל לשון תקום אתך נד יז
תאריכו לשון נז ד
וכבדי לשון יחזק׳ ג ה. ו
על שפת לשון לו ג

Et lingua. וְלָשׁוֹן

ולשון רכה תשבר גרם משלי כה טו

Lingua. הַלָּשׁוֹן · הַלָּשׁוֹן

מן הלשון הפנה נגבה יהוש׳ טו ב
ואין יתרון לבעל הלשון קהל׳ י יא

Lingua. בַּלָּשׁוֹן

ונכהו בלשון ירמ׳ יח יח

Et in lingua. וּבְלָשׁוֹן

ובלשון אחרת ידבר ישע׳ כח יא
מלשון

Ad lingua. מִלָּשׁוֹן

מלשון רמיה תהל' קכ ב

Lingua. לָשׁוֹן

ואת לשון הזהב יהוש' ז כד
אל לשון ים המלח יח יט
ותבחר לשון ערומים איוב טו ה
תהרגהו לשון אפעה כ טז
לשון מרמה תהל' נב ו
בדם לשון כלביך סח כד
דברו אתי לשון שקר קט ב
עינים רמות לשון שקר משלי ו יז
כסף נבחר לשון צדיק י כ
ועד ארגיעה לשון שקר יב יט
לשון חכמים תיטיב דעת טו ב
שקר מזין על לשון הות יז ד
ופנים נזעמים לשון סתר כה כג
לשון שקר ישנא דכיו כו כח
לשון אש ישע' ה כד
את לשון ים מצרים יא טו
ותרן לשון אלם לה ו
נתן לי לשון למודים נ ד
דבק לשון יונק איכ' ד ד
בפיהם לשון תרמית צפנ' ג יג

Et lingua. וְלָשׁוֹן

ולשון זהב אחד יהוש' ז כא
ולשון תהפכות תכרת משלי י לא
ולשון חכמים מרפא יב יח
ולשון עלגים ישע' לב ד
וללמדם ספר ולשון כשדים דני' א ד

In lingua. בְּלָשׁוֹן

פעל אצרות בלשון שקר משלי כא ו

Secundum linguam. כִּלְשׁוֹן

כלשון עמו אסת' א כב

Et juxta ling. וְכִלְשׁוֹן

וכלשון עם ועם נחמ' יג כד

A lingua. מִלְּשׁוֹן

מלשון הים מקצה הירדן יהוש' טו ה

Lingua mea. לְשׁוֹנִי

ומלתו על לשוני ש"ב כג ב
דברה לשוני בחכי איוב לג ב
לשוני עט סופר מהיר תהל' מה ב
תרנן לשוני צדקתך נא יז
ורומם תחת לשוני סו יז

לשוני כל היום תהגה צדקתך עא כד
תען לשוני אמרתך קיט קעב
תדבק לשוני לחכי קלז ו

Et lingua mea. וּלְשׁוֹנִי

ולשוני אם יהגה רמיה איוב כז ד
ולשוני מדבק מלקוחי תהל' כב טז
ולשוני תהגה צדקך לה כח

In lingua mea. בִּלְשׁוֹנִי

היש בלשוני עולה איוב ו ל
מחסום בלשוני תהל' לט ב
דברתי בלשוני לט ד
כי אין מלה בלשוני קלט ד

Et lingua nostra. וּלְשׁוֹנֵנוּ

ולשוננו רנה תהל' קכו ב

Linguae nostrae. לִלְשֹׁנֵנוּ

אשר אמרו ללשננו נגביר תהל' יב ה

Lingua tua. לְשׁוֹנְךָ

נצר לשונך מרע תהל' לד יד

Lingua tua. לְשׁוֹנֶךָ

הוות תחשב לשונך תהל' נב ד

Et lingua tua. וּלְשׁוֹנְךָ

ולשונך תצמיד מרמה תהל' נ יט
ולשונך אדביק אל חכך יחזק' ג כו

Lingua vest. לְשׁוֹנְכֶם

לשונכם עולה תהגה ישע' נט ג

Lingua tua. לְשׁוֹנֵךְ

דבש וחלב תחת לשונך שה"ש ד יא

Lingua ejus, sua. לְשֹׁנוֹ, לְשׁוֹנוֹ

לא יחרץ כלב לשנו שמו' יא ז
גוי אשר לא תשמע לשנו
דבר' כח מט
לבני ישראל לאיש את לשנו
יהוש' י כא
יכחידנה תחת לשונו איוב כ יב
ובחבל תשקיע לשנו מ כה
תחת לשונו עמל ואון תהל' י ז
לא רגל על לשנו טו ג
גוי לא תדע לשונו ירמ' ה טו

Et lingua ejus. וּלְשׁוֹנוֹ

ולשונו תדבר משפט תהל' לז ל
שמר פיו ולשונו משלי כא כג

ולשונו כאש אכלת ישע' ל כז
ולשונו תמק בפיהם זכר' יד יב

Lingua sua. בִּלְשׁוֹנוֹ

כל אשר ילק בלשונו שופט' ז ה
ונהפך בלשונו יפול ברעה משלי יז כ

Juxta linguam ejus. כִּלְשׁוֹנוֹ

ואל עם ועם כלשונו אסת' א כב
ועם נעם כלשונו ג יב
ועם ועם כלשונו ח ט

Juxta linguam suam. לִלְשֹׁנוֹ

איש ללשנו למשפחתם בראש' י ה

Lingua ejus. לְשׁוֹנָהּ

ותורת חסד על לשונה משלי לא כו

Lingua eorum, sua. לְשׁוֹנָם

לשונם יחליקון תהל' ה י
פלג לשונם נה י
שננו כחרב לשונם סד ד
ויכשילהו עלימו לשונם סד ט
שננו לשונם כמו נחש קמ ד
כי לשונם ומעלליהם ישע' ג ח
לשונם בצמא נשתה מא יז
וידרכו את לשונם ירמ' ט ב
למדו לשונם דבר שקר ט ד
חץ שחוט לשונם ט ז
הלקחים לשונם כג לא
מזעם לשונם הוש' ז טז

Et lingua ipsorum. וּלְשׁוֹנָם

ולשונם לחכם דבקה איוב כט י
ולשונם חרב חדה תהל' נז ה
ולשונם תהלך בארץ עג ט
ולשונם רמיה בפיהם מיכ' ו יב

Et lingua sua. וּבִלְשׁוֹנָם

ובלשונם יכזבו לו תהל' עח לו

וְכִלְשׁוֹנָם
Et secundum linguam ipsorum.

ככתבם וכלשונם אסת' ח ט

Linguae. לְשֹׁנוֹת

מריב לשנות תהל' לא כא
מכל לשנות הגוים זכר' ח כג

Et linguae. וְהַלְּשֹׁנוֹת

את כל הגוים והלשנות ישע' סו יח
למשפחתם

לְלְשֹׁנֹתָם

Secundum linguas suas.

משפחתם ללשנתם בראש׳ י כ
ללשנתם בארצתם לגויהם לא

מְלָוֹשְׁנִי כ׳ מְלָשְׁנִי ק׳

Pih. Lingua detrahens.

s ליימונד מאכען, פערליימדען.

מלשני בסתר רעהו תהל׳ קא ה

תַּלְשֵׁן

Hiph. Accuses v. calumnieris

פעררראטהען, פערליימדען, אנ-
קלאגען.

אל תלשן עבד אל אדניו משלי ל י

לתח הוא שם כלי עשוי לשמור
הבגדים:

Vestiarium.

* הַמֶּלְתָּחָה *Vestiarium.*

קליידערקאממער, גארדעראבען-
צימטער.

אשר לאשר על המלתחה מ״ב י כב

לתך הוא מדה מה:

Semicorus, mensura sesquichomer.

וְלֶתֶךְ *Et semicor. etc.*

איין געטריידעמאאס, דיא האלפטע
איינעס חֹמֶר.

ולתך שעורים הושע ג ב

לתע מה שפירושו השנים המגלגלות
אמר יעשו שרש למשה ומין
ח עלד ושמו מה שהמפתח ומתו
פירושו השרסה:

Commoli.

נִתָּעוּ *Niph. Commoluntur.*

אויסגעשלאגען, צערשמעטטערט
ווערדען:

שני כפירים נתעו איוב ד י

* מַלְתְּעוֹת *Molares dentes.*

באקקצאהנע, שנײדעצאהנע. אגר:
נעכים:

מלתעות כפירים נתוץ יי׳ תהל׳ נח ז

ואשר הם מיוחד משלש
אותיות:

Voces pluriliterae.

מתלהלה הוא נשרש לשה כי שם
כיתו:

Vide Rad. לַהַה.

s מִתְלַהְלֵהַּ זיעהע לָהָה.

שרשי אות המם

מאד שתים הם פלגותיו:

Significata ejus duo sunt.

א מה שיורה על רבוי הדבר או עולם
ענינו היה כמה או איך:

I. Valde, admodum.

s מְאֹד *Valde.*

ארם: זעהר, אויסערארדענטליך,
שנעלל, באלד. מיט פראפאזיט: פער-
בונדען: נאר זעהר, צו זעהר, גאנצליך.

והנה טוב מאד בראש׳ א לא
ויחר לקין מאד ד ה
ויגברו המים וירבו מאד ז יח
גברו מאד מאד ז יט
כי יפה היא מאד יב יד
וחטאים ליי׳ מאד יג יג
שכרך הרבה מאד טו א
ויפצר בם מאד יט ג
וירע הדבר מאד כא יא
וארבה אותך במאד מאד יז ב
והפרתי אתך במאד מאד יז ו
והרביתי אתו במאד מאד יז כ
עד כי גדל מאד כו יג
עצמת ממנו מאד כו טז
כי כבד הוא מאד מא לא
המחנה כבד מאד נ ט
ויעצמו במאד מאד שמו׳ א ז
ויעצמו מאד א כ
דבר כבד מאד ט ג
רוח ים חזק מאד י יט
משה גדול מאד יא ג
מקנה כבד מאד יב לח
וייראו מאד ויצעקו יד י
ויחרד כל ההר מאד יט יח
ויחר אף יי׳ מאד במד׳ יא י

טבה רבה מאד יא לג
משה ענו מאד יב ג
טובה הארץ מאד מאד יד ז
ויתאבלו העם מאד יד לט
מפני העם מאד כב ג
ואשר תרבון מאד דבר׳ ז ג
הרחקת ממך מאד כ טו
לשמר מאד ולעשות כד ח
מן העיר מאד יהוש׳ ח ד
ויירא מאד י ב
איש בריא מאד שופט׳ ג יז
ועמי ובני עמון מאד יב ב
וייקר שמו מאד ש״א יח ל
אשר הוא משכיל מאד יח טו
חפץ בדוד מאד יט א
ושלשת תרד מאד כ יט
ויירא מאד מפני כא יג
טבים לנו מאד כה טו
כי נבהל מאד כח כא
ויחר לאבנר מאד ש״ב ג ח
טוב תאר מאד מ״א א ו
מרב מאד מאד ז מז
ויראו מאד מאד מ״ב י ד
בעצמת חבריך מאד ישעי׳ מז ט
יתר מאד נו יב
שערות עשתה מאד ירמ׳ יח יג
ורעתו מהרה מאד מח טז
עין רב מאד יחזק׳ מז ז
כי רב מאד מחנהו יואל ב יא
ונורא מאד ב יא
גיא גדולה מאד זכר׳ יד ד
מה יגל מאד תהל׳ כא ב
ולשכני מאד לא יב
בצרות נמצא מאד מו ב
כי דלונו מאד עט ח
גדול יי׳ ומהולל מאד צו ד
מאד נעלית צז ט
במצותיו חפץ מאד קיב ב
כי דלותי מאד קמב ז
גדל הבאש מאד איוב ב יג
הוציא הרבה מאד ד״ה א כ ב
רבים רחמיו מאד כא יג
צר לי מאד כא יג
בחיל כבד מאד ד״ה ב ט א
חיל לרב מאד כד כד
קהל לרב מאד ל יג
ויכנע מאד לג יב
ויגביהה מאד לג יד

כי

כי החליתי מאד לה מג
ותתחלחל המלכה מאד אסת׳ ד ד

במאד *Quam plurimum.*

וארבה אותך במאד מאד בראשי יז ב
והפרתי אתך במאד מאד יז ו
והרביתי אתו במאד מאד יז כ
ויעצמו במאד מאד שמו׳ א ז
גדול במאד מאד יחזק׳ ט ט
ותיפי במאד מאד טז יג

למאד *Admodum.*

שרפה גדולה עד למאד ד״ה ב טז יד

עד־מאד

Usque valde, admodum.

חרדה גדלה עד מאד בראשי כז לג
אנשי ישראל עד מאד ש״א יא טו
הוא שבר עד מאד כה לו
קשה עד מאד ש״ב ב יז
יפה עד מאד ש״א א ד
אל תקצף יי עד מאד ישעי׳ סד ח
ותענגו עד מאד סד יא
שחותי עד מאד תהלי׳ לח ז
ונדכיתי עד מאד לח ט
אל תעזבני עד מאד קיט ח
דבר אמת עד מאד קיט מג
הליצני עד מאד קיט נא
נעניתי עד מאד קיט קז
הגדיל עד מאד דניאל ח ח
ועצום עד מאד יא כה

ב ׳מס ספירוסו ממון :

II. Facultas, substantia: vires.

* מאדך *Veribus tuis.*

ז קראַפט, פערמאָגען, פעמינקיים, איננינקיים.

ובכל נפשך ובכל מאדך דברי׳ ו ה

מאודו *Viribus suis.*

ובכל נפשו ובכל מאדו מ״ב כג כה

מאה מס סמוך סס מספר המאה מן המאתים :

Centum

* מאה *Centum.*

ז הונדערט. דואל: מאתים צוויא־

מאה

הונדערט.

והיו ימיו מאה ועשרים בראשי ו ג
הלבן מאה שנה יולד יז יז
ויהיו חיי שרה מאה שנה כג א
בשנה ההוא מאה שערים כו יב
ויחי יוסף מאה ועשר נ כב
וימת יוסף בן מאה ועשר נ כו
מאה באמה ארך שמו׳ כז ט
קלעים מאה ארך כז יא
ארך החצר מאה באמה כז יח
שש משזר מאה באמה לח ט
ולפאת צפון מאה באמה לח יא
חמשה מאה ומאה מכם ויקר׳ כו ח
וענשו אתו מאה כסף דברי׳ כב יט
בן מאה ועשרים לא ב ולד ז
בן מאה ועשר שנים יהוש׳ כד כט
בן מאה ועשר שנים שופטי׳ ב ח
מאה ועשרים אלף ח י
ויותר ממנו מאה רכב ש״ב ח ד
כהם וכהם מאה פעמים כד ג
מאה אמה ארכו מ״א ז ב
וצאן מאה ועשרים אלף ח סג
מאה ועשרים ככר זהב ט יד
מאה ועשרים ככר זהב י י
מאה ושמנים אלף בחור יב כא
ויקח עבדיהו מאה נביאים יח ד
ואחבא מנביאי יי מאה איש יח יג
מאה אלף רגלי ביום אחד כ כט
מאה אלף כרים מ״ב ג ד
מה אתן זה לפני מאה איש ד מג
מאה שמונים וחמשה אלף יט לה
מאה ככר כסף כג לג
ונפש אדם מאה אלף ד״ה א ה כא
ובני בנים מאה וחמשים ח מ
מאה ועשרים אלף יב לז
ואחיו מאה ועשרים טו ה
ואחיו מאה ושלשים טו ז
ואחיו מאה ושנים עשר טו י
ויותר ממנו מאה רכב יח ד
כהם מאה פעמים כא ג
זהב ככרים מאה אלף כב יד
וברזל מאה אלף ככרים כט ז
מאה וחמשים אלף ד״ה ב ב יז
והנבה מאה ועשרים ג ד
ויעש רמונים מאה ג יז
ויעש מזרקי זהב מאה ד ח
וצאן מאה ועשרים ז ה
ותתן למלך מאה ועשרים ט ט

מאה

מאה ושמונים אלף בחור יא
ועמו מאה ושמונים אלף יז
בן מאה ושלשים שנה כד
מאה אלף גבור חיל כה
מאה ככר כסף כו
ביהודה מאה ועשרים אלף כח
מאה ככר כסף לו
מאה שבעים ושנים עזר ב
מאה ושנים עשר ב
מאה עשרים ושלשה ב
מאה עשרים ושמנה ב
מאה עשרים ושנים ב
מאה חמשים וששה ב
מאה עשרים ושמנה ב
מאה שלשים ותשעה ב
וכתנת כהנים מאה ב
התיחש לזכרים מאה ח
מאה וששים הזכרים ח
מאה ועשרה הזכרים ח
וכלי כסף מאה
לככרים זהב מאה ככר ח
מאה וחמשים איש נחמ׳ ה
מאה ושבעים ושנים ז
מאה שנים עשר ז
מאה שמנים ושמנה ז
מאה עשרים ושמנה ז
מאה ועשרים ושנים ז
מאה עשרים ושלשה ז
מאה ארבעים ושמנה ז
מאת שלשים ושמנה ז
מאה עשרים ושמנה יא
מאה שבעים ושנים יא
מאה וארבעים שנה איוב מב
מהכות כסיל מאה משלי יז
אם יוליד איש מאה קהל׳ ו
מאה ושמנים וחמשה ישע׳ לו
בן מאה שנה ימות
בן מאה שנה יקלל סה
מאה על השבכת ירמ׳ נב
מחוץ מאה אמה יחזק׳ מ
מאה אמה מ
מאת אמות מ
ארך מאה אמה
ורחב מאה אמה מ
ארך מאה אמה
וקירותיה ארך מאה אמה מא
לקדים מאה אמה מא
מפו ומפו מאה אמה מא
על

פני ההיכל מאה אמה מב ח
...אייר מאה
...הנאת מאה עמו' ה ג

וּמֵאָה *Et centum.*

...אה סכם ויקר' כו ח
...אה לצבאתם במדב' ב כד
...לשים ומאה משקלה ז יג ח יט
ח כה ח לא ח לז ח מג ח מט
וז נה ח סא ח סז ח עג ח עט
...לשים ומאה הקערה ז פה
...רים ומאה ז פו
...אה איש אשר אתו שופט' ז יט
...ש אלף ומאה כסף יז ה
...ף ומאה הכסף יז ב
...שב את אלף ומאה הכסף יז ג
...אה לאלף כ י
...משה אלף ומאה א ש כ לה
...אה צמקים ש״א כה יח
...אה צמוקים
...אה קיץ ונבל יין ש״ב יו א
...ר רעי ומאה צאן מ״א ה ג
...ם בחמשים ומאה י כט
...אה אלף אילים מ״ב ג ד
...בעת אלפים ומאה ד״ה א יב כה
...אה אלף איש שלף חרב כא ה
...ום בחמשים ומאה ד״ה ב א יז
...בע ועשרים ומאה מדינה אסת' א א
וח ט וט ל

הַמֵּאָה *Centum.*

...ר מגדל המאה קדשוהו נחמ' ג א
...גדל המאה יב לט
...ך אמות המאה יחזק' מב ב

בְּמֵאָה *Pro centum.*

...מאה קשיטה בראש' לג יט
...בי שכם במאה קשיטה
יהוש' כד לב
... במאה ערלות פלשתים ש״א יח כה
...מאה ערלות פלשתים ש״ב ג יד
...מאה ככר כסף ד״ה ב כה ו

לְמֵאָה *E centum.*

...שרה אנשים למאה שופט' כ י
...חד למאה הקטן ד״ה א יב יד
...מדם כהנים למאה ד״ה ב ה יב

מְאַת *Centum.*

...ם בן מאת שנה בראש' יא י

ואברהם בן מאת שנה כא ה
מאת שנה ושבעים שנה כה ז
מאת שנה ושלשים שנה כה יז
מאת שנה ושמנים שנה לה כח
מאת ככר שמו' לח כה
ויהי מאת ככר הכסף וגו'
מאת אדנים לח כז
מאת אלף ושמנים במדב' ב ט
s מאת אלף ואחד ב טז
מאת אלף ושמנת ב כד
מאת אלף ושבעה ב לא
חטא עשה רע מאת קהל' ח יב

וּמְאַת *Et centum.*

s שלשים ומאת שנה בראש' ה ג
חמש שנים ומאת שנה ה ו
וששים שנה ומאת שנה ה יח
ושמונים שנה ומאת שנה ה כה
ושמנים שנה ומאת שנה ה כח
חמשים ומאת יום ז כד וח ג
עשרה שנה ומאת שנה יא כה
שלשים ומאת שנה מז ט
וארבעים ומאת שנה מז כח
שבע ושלשים ומאת שנה שמו' ו יו
שלש ושלשים ומאת שנה ו יח
ועשרים ומאת שנה במד' לג לט
ומאת הכסף והדגן נחמ' ה יא
שמנים ומאת יום אסת' א ד

לְמְאַת *Ad, in centum.*

למאת הככר שמו' לח כז

מֵאוֹת *Centum.*

תשע מאות שנה בראש' ה ה
ושמנה מאות שנה ה ז
ותשע מאות שנה ה ח
ושמנה מאות שנה ה י
ותשע מאות שנה ה יא
ושמנה מאות שנה ה יג
ותשע מאות שנה ה יד
ושמנה מאות שנה ה יו
ושמנה מאות שנה ה יט
שמנת מאות שנה ה יט
ותשע מאות שנה ה כ
שלש מאות שנה ה כב
ושלש מאות שנה ה כג
ושבע מאות שנה ה כו וח לא
ותשע מאות שנה ה כז
בן חמש מאות שנה ה לב

בשנת שש מאות שנה ז יא
ויהי באחת ושש מאות ח יג
שלש מאות שנה ט כח
תשע מאות שנה ט כט
חמש מאות שנה יא יא
וארבע מאות שנה יא יג ויא טו
ויא יז
שמנה עשר ושלש מאות יד יד
וענו אתם ארבע מאות שנה טו יג
ארבע מאות שקל כסף כג יו
וארבע מאות איש עמו לב ז
ועמו ארבע מאות איש לג א
נתן שלש מאות כסף מה כב
כשש מאות אלף רגלי שמו' יב לז
וארבע מאות שנה יב מ ויב מא
שש מאות רכב בחור יד ז
שרי אלפים שרי מאות יח כא ויח כה
מר דרור חמש מאות ל כג
וקדה חמש מאות ל כד
ושבע מאות ושלשים שקל לח כד
ואלף ושבע מאות לח כה
לשש מאות אלף
וחמש מאות לח כו
וארבע מאות שקל לח כט
וחמש מאות במדב' א כא
וא מא וב יא
ושלש מאות א כג וב יג
ושש מאות וחמשים א כה וב טו
ושש מאות א כז
וארבע מאות א כט וא לא וא לז וא מג
וחמש מאות א לג
ושבע מאות א לט
שש מאות אלף
וחמש מאות א מו
ושש מאות ב ד
וארבע מאות ב ו וב ח וב כג גב ל
וארבע מאות ב ט וב יו
וחמש מאות ב יט וב כח וב כב
ושבע מאות ב כו
ושש מאות ב לא
שש מאות אלף
וחמש מאות ב לב
ושש מאות ג כח
ושלש מאות ואלף ג ג
שבע מאות וחמשים ד לו
ושש מאות ושלשים ד מ
וחמש מאות ושמנים ד מח
וארבע מאות בשקל הקדש ז פה

שש מאות אלף רגלי יא כא
ושבע מאות ושלשים כו ז
ארבעים אלף וחמש מאות כו יח
ושבעים אלף וחמש מאות כו כב
וששים אלף ושלש מאות כו כה
ששים אלף וחמש מאות כו כז
וחמשים אלף ושבע מאות כו לד
ושלשים אלף וחמש מאות כו לז
וארבעים אלף ושש מאות כו מא
וששים אלף וארבע מאות כו מג
וחמשים אלף וארבע מאות כו מז
וארבעים אלף וארבע מאות כו נ
שבע מאות ושלשים כו נא
צאן שש מאות אלף לא לב
שלש מאות אלף
חמש מאות לא לו ולא מג
שש מאות חמש ושבעים לא לז
שלשים אלף וחמש מאות לא לט
ולא מה
שבע מאות לא נב
שרי אלפים ושרי מאות דברי א טו
שש מאות איש שופט׳ ג לא
ויח יא וכ מז
כי תשע מאות רכב ברזל לו ד ג
תשע מאות רכב ברזל ד יג
שלש מאות איש ז ו
בשלש מאות האיש המלקקים ז ז
ובשלש מאות האיש החזיק ז ח
את שלש מאות האיש ז טז
ויתקעו שלש מאות השופרות ז כב
הוא ושלש מאות האיש ח ד
אלף ושבע מאות זהב ח כו
שלש מאות שנה יא כו
וילכד שלש מאות שועלים טו ד
ושש מאות איש יח יא
ושש מאות האיש יח יז
ארבע מאות אלף איש כ ב וכ יז
שבע מאות איש בחור כ טו וכ טז
ארבע מאות נערה בתולה כא יב
שלש מאות אלף ש״א יא ח
כשש מאות איש יג טו וי״ד ב וכג יג
שש מאות שקלים ברזל יז ז
ויהיו עמו כארבע מאות איש כב ב
שרי אלפים ושרי מאות כב ז
כארבע מאות איש כה יג
ושש מאות איש אשר עמו כז ב
ושש מאות איש אשר אתו ל ט
הוא וארבע מאות איש ל י

כי אם ארבע מאות איש נער ל יז
שלש מאות וששים איש מתו
ש״ב ב לא
אלף ושבע מאות פרשים ח ד
שבע מאות רכב י יח
וכל הגתים שש מאות איש טו יח
שרי אלפים ושרי מאות יח א
שלש מאות משקל נחשת כא טז
על שמנה מאות חלל כג ח
על שלש מאות חלל כג יח
שמנה מאות אלף איש
חמש מאות אלף איש כד ט
שלשת אלפים ושלש מאות מ״א ה ל
וארבע מאות שנה ו א
ארבע מאות לשתי השבכות ז מב
חמשים וחמש מאות ט כג
ארבע מאות ועשרים ככר ט כח
שש מאות ששים ושש י יד
שש מאות זהב יעלה י טז
ושלש מאות מגנים י יז
אלף וארבע מאות רכב י כו
בשש מאות כסף י כט
שבע מאות
ופלגשים שלש מאות יא ג
נביאי הבעל ארבע מאות
ונביאי האשרה ארבע מאות יח יט
ארבע מאות וחמשים איש יח כב
את הנביאים כארבע מאות איש
כב ו
שבע מאות איש שלף חרב מ״ב ג כו
ארבע מאות אמה יד יג
שלש מאות ככר כסף יח יד
אנשים חמש מאות ד״א א ד מב
ושבע מאות וששים ה יח
ושנים אלף ושש מאות ז ב
ואחדים שש מאות ותשעים ט ו
תשע מאות וחמשים ט ט
אלף ושבע מאות ט יג
על שלש מאות חלל יא יא וי״א כ
ושמנה מאות חלוצי צבא יב כד
ארבעת אלפים ושש מאות יב כו
שלשת אלפים ושבע מאות יב כז
עשרים אלף ושמנה מאות יב ל
שמנה אלף ושש מאות יב לה
ארבע מאות כא ה
שקל שש מאות כא כה
אלף ושבע מאות כו ל
אלפים ושבע מאות כו לב

אלף וארבע מאות רכב ד״הב א
בשש מאות כסף א
שלשת אלפים ושש מאות ב
אלפים ושש מאות ב
ושלשת אלפים ושש מאות ב
לכברים שש מאות ג
ואת הרמונים ארבע מאות ד
ארבע מאות וחמשים ככר ח
שש מאות וששים ושש ט
מאות זהב שחוט ט
ושלש מאות מגנים זהב
שחוט שלש מאות זהב ט
ארבע מאות אלף איש בחור
בשמונה מאות אלף איש בחור
יג
חמש מאות אלף איש בחור יג
מיהודה שלש מאות אלף יד
ומרכבות שלש מאות יד
בקר שבע מאות טו
שבעת אלפים ושבע מאות
שבעת אלפים ושבע מאות יז
גבורי חיל שלש מאות אלף יז
את הנביאים ארבע מאות יח
וימצאם שלש מאות כה
ארבע מאות אמה כה
אלפים ושש מאות כו
שלש מאות אלף
וחמש מאות כו
בקר שש מאות כט
אלפים ושש מאות
ובקר שלש מאות לה
ובקר חמש מאות לה
ארבע מאות ועשרה עז׳ א
חמשת אלפים וארבע מאות א
שלש מאות שבעים ב
שבע מאות ב
שמנה מאות ושנים עשר ב
תשע מאות וארבעים ב
שבע מאות וששים ב
שש מאות ארבעים ב
שש מאות עשרים ב
שש מאות ששים ב
ארבע מאות חמשים ב
שלש מאות עשרים ב
שבע מאות וארבעים ב
שש מאות עשרים ב
שלש מאות ועשרים ב
שבע מאות עשרים ב

שלש

ולש מאות ארבעים ב לד
שש מאות ושלשים ב לה
ושע מאות שבעים ב לו
ולש מאות תשעים ב נח
וש מאות חמשים ב ס
ולש מאות ששים ב סד
ולש מאות שלשים ב סה
מליהם ארבע מאות
שבע מאות ב סז
ולש מאות הזכרים ח ה
וש מאות וחמשים ח כו
ולש מאות שבעים ושנים נחמ' ז ח
וש מאות חמשים ושנים ז י
אלפים ושמנה מאות ז יא
שמנה מאות ארבעים וחמשה ז יג
שבע מאות וששים ז יד
וש מאות ארבעים ושמנה ז טו
וש מאות עשרים ושמנה ז יז
ולש מאות עשרים ושנים ז יז
וש מאות ששים ושבעה ז יח
וש מאות חמשים וחמשה ז כ
ולש מאות עשרים ושמנה ז כב
ולש מאות עשרים וארבעה ז כג
שבע מאות ארבעים ושלשה ז כט
וש מאות עשרים ואחד ז ל
ולש מאות ועשרים ז לה
ולש מאות ארבעים וחמשה ז לו
שבע מאות ועשרים ואחד ז לז
שע מאות ושלשים ז לח
שע מאות שבעים ושלשה ז לט
לש מאות תשעים ושנים ז ס
ש מאות ארבעים ושנים ז סב
לפים שלש מאות וששים ז סו
לש מאות שלשים ושבעה ז סז
סיהם שבע מאות ז סח
לים ארבע מאות
בע מאות ז סט
לשים וחמש מאות ז ע
בע מאות ששים ושמנה יא ו
ע מאות עשרים ושמנה יא ח
נה מאות עשרים ושנים יא יב
ש מאות איש אסת' ט ו וט יב
ש מאות איש ט טו
ש מאות צמד בקר
ש מאות אתונות איוב א ג
ז שמנה מאות ירמ' נב כט
ז שבע מאות
ש מאות נב ל

שלש מאות ותשעים יחזק' ד ה וד ט
חמש מאות קנים מב יז
ומב יח ומב יט
ארך חמש מאות
ורחב חמש מאות מב כ
חמש מאות בחמש מאות מה ב
חמש מאות וארבעת אלפים
נ' ספמים מח יו
המש מאות וארבעת אלפים מח ל
ומח לב ומח לג ומח לד
אלפים ושלש מאות דני' ח יד
אלף שלש מאות יב יב

מֵאַת *Centum.*

שמנה מאת שנה בראש' ה ד
וחמש מאת שנה ה ל
ושבע מאת שנה ה לא
ארבע מאת שקל כסף כג טו

הַמֵּאוֹת *Centum.*

ושבע המאות וחמשה שמ' לח כח
ושרי המאות במד' לא יד ולא מח
אחד נפש מחמש המאות לא כח
ומאת שרי המאות לא נב
ויקח את שרי המאות מ"ב יא יט
ושרי האלפים ושרי המאות
ד"ה א כח א
ויקח את שרי המאות ד"ה ב כג א
לשרי המאות את החניתים כג ט
את שרי המאות פקודי החיל כג יד
ולשרי המאות כה ה

הַמֵּאיוֹת כ׳ הַמֵּאוֹת ק׳

Centum, Centenorum.

את שרי המאות מ"ב יא ד
ויעשו שרי המאות יא ט
ויתן הכהן לשרי המאות יא י
את שרי המאות פקדי החיל יא טו

וְהַמֵּאוֹת *Et centum.*

מאת שרי האלפים והמאות
במדב' לא נד
עם שרי האלפים והמאות ד"ה א יג א
לשרי האלפים והמאות כו כו
ושרי האלפים והמאות כז א וכט ו
לשרי האלפים והמאות ד"ה ב א ב

לְמֵאוֹת *Ad centum Centeni.*

עברים למאות ולאלפים ש"א כט ב
וכל העם יצאו למאות ש"ב יח ד
למאות כי הככר אשר נתתי
ד"ה ב כה ט

מָאתַיִם *Ducenti.*

מאתים שנה בראש' יא כג
עזים מאתים
רחלים מאתים לב טו
ותקח אמו מאתים כסף שופט' יז ד
מאתים אלף רגלי ש"א טו ד
ויך בפלשתים מאתים איש יח כז
ותקח מאתים לחם כה יח
ויעמדו מאתים איש ל י
ויבא דוד אל מאתים האנשים ל כא
מאתים שקלים באבן המלך
ש"ב יד כו
הלכו מאתים איש מירושלם טו יא
ועליהם מאתים לחם יז א
והרמנים מאתים טרים מ"א ז כ
מאתים צנה זהב שחוט י טז
מאתים שנים ושלשים כ טו
וצאן מאתים וחמשים ד"ה א ה כא
מאתים ושנים עשר ט כב
ראשיהם מאתים יב לב
ואחיו מאתים ועשרים טו ו
ואחיו מאתים טו ח
מאתים שמנים ושמנה כה ז
מאתים צנה זהב שחוט ד"ה ב ט טו
ודרכי קשת מאתים יד ז
ועמו מאתים ושמנים אלף יז טו
ועמו מאתים אלף גבורי חיל יז יז
קשת ומגן מאתים אלף יז יז
מאתים אלף נשים כח ח
אלים מאה כבשים מאתים כט לב
מאתים חמשים עז' ב ז
מאתים עשרים ב יב
מאתים עשרים ושלשה ב יט
מאתים עשרים ושלשה ב כח
מאתים חמשים וארבעה ב לא
מאתים ארבעים ושבעה ב לח
משררים ומשררות מאתים ב סה
ועמו מאתים הזכרים ח ד
מאתים ושמנה עשר ח ט
נתינים מאתים ועשרים ח כ
מאתים חמשים וארבעה נחמ' ז יב
מאתים חמשים וארבעה ז לד
אלף מאתים ארבעים ושבעה ז מא
ומשררות מאתים ז סז
פרדיהם מאתים ז סח

מאתים ארבעים ושנים יא יג
מאתים שמנים וארבעה יא יח
אלף מאתים ותשעים דני׳ יב יא

וּמָאתָיִם . וּמָאתַיִם *Et ducenti.*

תשע שנים ומאתים שנה בראׄ יא יט
שבע שנים ומאתים שנה יא כא
חמש שנים ומאתים שנה יא לב
חמשים ומאתים
חמשים ומאתים שמו׳ ל כג
ושלשים אלף ומאתים במד׳ א לה
ב כא
ששת אלפים ומאתים ג לד
ושבעים ומאתים ג מג
שלשת אלפים ומאתים ד מד
חמשים ומאתים יז ב ויז יז
את החמשים ומאתים איש יז לה
חמשים ומאתים איש כו י
ועשרים אלף ומאתים כו יד
ומאתים שקלים כסף יהוש׳ ז כא
ומאתים ישבו ש״א כה יג
ומאתים דבלים כה יח
עשרים אלף ומאתים ד״ה א ז ט
שבעה עשר אלף ומאתים ז יא
חמשים ומאתים חרדים ד״ה ב ח י
באלף ומאתים רכב יב ג
מנים אלפים ומאתים נחמ׳ ז עא
ומאתים לנטרים את פריו שי׳ ח יב
צפונה חמשים ומאתים
ונגבה חמשים ומאתים
וקדימה חמשים ומאתים
וימה חמשים ומאתים יחזק׳ מח יז

הַמָּאתָיִם *Ducenti.*

מן המאתים ממשקה ישראל
יחזק׳ מה טו

וְהַמָּאתָיִם *Et ducenti.*

והשבעים והמאתים במדב׳ ג מו

מאם יפקד מושבו כי איננו מורה ענין עומד בעצמו :

מְאוּמָה . מְאוּם

Voces invariabiles, quarum loca hic desunt.

s **מְאוּמָה** (צוזאמעננעזצ: אוים **מָה** **וּמָה**) ***Aliquid, aliquam, quid-quam.*** צדפ: אירגענד עטוואס, איר-
גענד, אירגענד וויא. מיט פערנייגונגס-
ווארטער **לֹא, אַל, אַיִן,** ניכטס,
גאר ניכטס, ניעמאנד.

מאן כל לשון מיאון שפירושו סירוב :
Renuere.

מֵאֵן *Renuit.*

s ניכט וואללען, פערנייגען, פערוויי-
גערן; ווידערשטרעבען, זיך וויינערן.
מאן לשלח העם שמו׳ ז יד
כי מאן יי׳ לתתי במדב׳ כב יג
מאן בלעם הלך עמנו כב יד
מאן יבמי להקים לאחיו שם
דברי׳ כה ז
אשר מאן לתת לך בכסף מ״א כא טו

מֵאֲנָה *Renuit.*

מאנה לנגוע נפשי איוב ו ז
מאנה הנחם נפשי תהל׳ עז ג
מאנה הרפא ירמ׳ טו יח
מאנה להנחם על בניה לא טו

מֵאַנְתָּ *Renues.*

עד מתי מאנת לענות שמו׳ י ג

מֵאַנְתְּ *Renuisti.*

מאנת הכלם ירמ׳ ג ג

מֵאֲנוּ *Renuerunt.*

ובתורתו מאנו ללכת תהל׳ עח י
כי מאנו לעשות משפט משלי כא ז
כי מאנו ידיו לעשות כא כה
מאנו קחת מוסר
מאנו לשוב ירמ׳ ה ג
מאנו לשוב ח ה
מאנו דעת אותי נאם יי׳ ט ה
אשר מאנו לשמוע יא י
מאנו שלחם נ לג
כי מאנו לשוב הושׁ׳ יא ה

מֵאַנְתֶּם *Renuistis.*

עד אנה מאנתם לשמר שמו׳ יו כח

מָאֵן *Renuendo.*

אם מאן ימאן אביה שמו׳ כב יו

וַתְּמָאֵן *Et renuisti.*

ותמאן לשלחו שמו׳ ד כג

יְמָאֵן *Renuet.*

ימאן אביה לתתה לו שמו׳ כב יז

וַיְמָאֵן *Et renuit.*

וימאן להתנחם בראש׳ לז לה
וימאן ויאמר אל אשת אדניו לט ח
וימאן אביו ויאמר ידעתי בני מח יט
וימאן אדום נתן את ישראל
במדב׳ כ כא
וימאן ויאמר לא אוכל ש״א כח כג
וימאן לסור ויכהו אבנר ש״ב ב כג
ותצוק לפניו וימאן לאכול יג ט
וימאן האיש להכותו מ״א כ לה
ויפצר בו לקחת וימאן מ״ב ה טז

וַתְּמָאֵן *Et renuit.*

ותמאן המלכה ושתי אסת׳ א יב

תְּמָאֲנוּ *Renuetis.*

ואם תמאנו ומריתם ישע׳ א כ

וַתְּמָאֵנוּ *Et renuistis.*

יען קראתי ותמאנו משלי א כד

יְמָאֲנוּ *Renuent.*

כי ימאנו לקחת ירמ׳ כה כח

וַיְמָאֲנוּ *Et renuerunt.*

וימאנו העם לשמע ש״א ח יט
וימאנו לשמע נחמ׳ ט יז
וימאנו להקשיב זכר׳ ז יא

* **מָאֵן** *Renuens.*

s זיך וויינערנד.
ואם מאן אתה לשלח שמו׳ ז כז
כי אם מאן אתה לשלח ט ב וי ד
ואם מאן אתה לצאת ירמ׳ לח כא

הַמֵּאֲנִים *Qui renuunt.*

s דאסוועלבע.
המאנים לשמע ירמ׳ יג י

מאם כל לשון מיאוס שפירושו תיעוב:
Spernere, Abominari.

מָאַס *Sprevit.*

s פערשמאססען, פערווערפען, פער-
אכטען, גערינגשאטצען, פעראבשייען
(**מָאוֹס** פעראבשייאונג, פעראבשייען
כעס) ; פעראכטעט , פערווערפען
זיין

פערשמאססען, ווערדען, ווערטהלאז,
פערעכטליך זיין.

יען כי מאס העם הזה — ישע' ח ו
מאס ערים — לג ח
כי מאס יי — ירמ' ב לז
כי מאס יי בהם — ו ל
כי מאס יי ויטש — ז כט

Spernit. מְאָסָם

כי אלהים מאסם — תהל' נג ו

Sprevisti. מָאַסְתָּ

יען מאסת את דבר יי — ש"א טו כג
כי מאסת כי אתה תבחר — איו' לד לג
המאסת את יהודה — ירמ' יד יט
כי אתה הדעת מאסת — הוש' ד ו

Sprevisti. מְאַסְתָּה

העם אשר מאסתה בו — שופ' ט לח
כי מאסתה את דבר יי — ש"א טו כו

Sprevisti nos. מְאַסְתָּנוּ

כי אם מאוס מאסתנו — איכ' ה כב

Sprevi. מָאַסְתִּי

מאסתי לא לעלם אחיה — איו' ז טז
אשר מאסתי אבותם — ל א
מאסתי חגיכם — עמו' ה כא

Et spernam. וּמָאַסְתִּי

ומאסתי את העיר הזאת — מ"ב כג כז

Sprevi te. מְאַסְתִּיךָ

בחרתיך ולא מאסתיך — ישע' מא ט

Sprevi eum. מְאַסְתִּיו

ואני מאסתיו ממלך — ש"א טז א

Sprevi eum. מְאַסְתִּיהוּ

כי מאסתיהו — ש"א טז ז

Sprevi eos. מְאַסְתִּים

לא מאסתים ולא געלתים — ויקר' כו מד

Spreverunt. מָאֲסוּ

אותי מאסו ממלך — ש"א ח ז
מעולים מאסו בי — איוב יט יח
אבן מאסו הבונים — תהל' קיח כב
מאסו את תורת יי — ישע' ה כד
מאסו בך — ירמ' ד ל

Spreverunt. מָאָסוּ

יען וביען במשפטי מאסו — ויקר' כו מג
לא אתך מאסו — ש"א ח ז
הנה בדבר יי מאסו — ירמ' ח ט
כי במשפטי מאסו — יחזק' ה ו
ואת משפטי מאסו — כ יג
יען במשפטי מאסו — כ טז
וחקותי מאסו — כ כד

Sprevistis. מְאַסְתֶּם

יען כי מאסתם את יי — במדב' יא כ
אשר מאסתם בה — יד לא
היום מאסתם את אלהיכם — ש"א י יט

Spernens. מוֹאֵס . מֹאֵס

פורע מוסר מואס נפשו — משלי טו לב
מאס בבצע מעשקות — ישע' לג טו

Spernens. מֹאֶסֶת

מאסת כל עץ — יחזק' כא י
שבט מאסת לא יהיה — כא יח

מָאוֹס . מָאֹס

Spernere, spernendo.

מאוס ברע ובחור בטוב — ישע' ז טו טז
מאס מאסתנו — איכ' ה כב

וּמָאוֹס

Et contemnere contemptum.

סחי ומאוס תשימנו — איכ' ג מה

Ad spernendo. הֲמָאֹס

המאס מאסת — ירמ' יד יט

Spernere vos. מָאָסְכֶם

יען מאסכם בדבר הזה — ישע' ל יב

Spernere eos. מָאֳסָם

על מאסם את תורת יי — עמו' ב ד

Spernam. אֶמְאַס

אמאס חיי — איוב ט כא
אם אמאס משפט עבדי — לא יג
על כן אמאס ונחמתי — מב ו
אמאס בכל זרע ישראל — ירמ' לא לו
אמאס מקחת מזרעו — לג כו

Et spernam te. וְאֶמְאָסְאךָ

ואמאסאך מכהן לי — הוש' ד ו

Spernes. תִּמְאַס

כי תמאס יגיע כפיך — איוב י ג

Spernes. תִּמְאָס

ומוסר שדי אל תמאס — איוב ה יז
מוסר יי בני אל תמאס — משלי ג יא

Et sprevisti. וַתִּמְאָס

ואתה זנחת ותמאס — תהל' פט לט

Spernet. יִמְאַס

הן אל לא ימאס תם — איוב ח כ

Spernet. יִמְאָס

הן אל כביר ולא ימאס — איוב לו ה
רע לא ימאס — תהל' לו ה

Et sprevit. וַיִּמְאַס

וימאס יי בכל זרע ישראל — מ"ב יז כ
וימאס מאד בישראל — תהל' עח נט
וימאס באהל יוסף — עח סז

Et sprevit te. וַיִּמְאָסְךָ

וימאסך ממלך — ש"א טו כג
וימאסך יי מהיות — טו כו

Spernet eos. יִמְאָסֵם

ימאסם אלהי — הוש' ט יז

Et sprevit eos. וַיִּמְאָסֵם

בחר יי בהם וימאסם — ירמ' לג כד

Spernetis. תִּמְאָסוּ

ואם בחקותי תמאסו — ויקר' כו טו

Spernent. יִמְאָסוּן

ימאסון איש אלילי כספו — ישע' לא ז

Et spreverunt. וַיִּמְאֲסוּ

וימאסו את חקיו — מ"ב יז טו
וימאסו בארץ חמדה — תהל' קו כד
וימאסו בה — ירמ' ו יט

Niph. Spretus. נִמְאָס

נבזה בעיניו נמאס — תהל' טו ד
כסף נמאס — ירמ' ו ל

Et spreta fuit. וַיִּמָּאֵס

עורי רגע וימאס — איוב ז ה

Spreta es. תִּמָּאֵס

ואשת נעורים כי תמאס — ישע' נד ו

מאר מה שפירושו הכאבה :

Dolere.

סלון

Hiph. Dolorificus. מַמְאִיר

s שטעכען, העפטיג פֿערוואונדען, שמערץ פֿעראורזאכען.

פלון ממאיר יחזק׳ כח כד

מַמְאֶרֶת

Dolorifica vel pungens.

s שמערצהאַפֿטער, שטעכענדער, פֿערצעהרענדער (אויסזאַטץ).

צרעת ממארת הנגע ויקר׳ יג נא
כי צרעת ממארת הוא יג נב
צרעת ממארת הוא בבית יד מד

מגד ועניינו למלה סגולה נבחר ועלוי:

Pretiosum, Res laudata.

A rebus pretiosis. מִמֶּגֶד *

s עדלעס, פֿאָרציגליכעס, קאָסטליכעס, קאָסטבארעס.

ממגד שמים מטל דבר׳ לג יג

Et a pretioso. וּמִמֶּגֶד

וממגד תבואת שמש
וממגד גרש ירחים דבר׳ לג יד
וממגד גבעות עולם לג טו
וממגד ארץ ומלאה לג טז

Res pretiosae. מְגָדִים

עם פרי מגדים שיר ד יג
ועל פתחינו כל מגדים ז יד

מְגָדָיו

Rerum pretiosarum suarum.

ויאכל פרי מגדיו שיר ד טז

Et res pretiosae. וּמִגְדָּנֹת *

s קאָסטבארקייטען, עדעלשטיינע.

ומגדנת נתן לאחיה בראשׁ׳ כד נג
ומגדנות לחזקיהו ד״ה ב לב כג

Et rebus pretiosis. וּבַמִּגְדָּנוֹת

ובבהמה ובמגדנות עזר׳ א ו

וּלְמִגְדָּנוֹת

Et in rebus pretiosis.

לכסף ולזהב ולמגדנות ד״ה ב כא ג

מגל ופירושו חרמש:

Falx.

Falcem. מַגָּל *

s זיכעל.

ותופש מגל בעת קציר ירמ׳ נ טז
שלחו מגל יואל ד יג

מגן כל לשון מגן פירושו מסר ונתן:

Dedere, Tradere.

Pih. Tradidit. מִגֵּן

s געבען, איבערגעבען, איבערליעפֿערן, אויסליעפֿערן.

אשר מגן צריך בידך בראשׁ׳ יד כ

Trades tibi. תְּמַגְּנֶךָּ

עטרת תפארת תמגנך משלי ד ט

Dedam te. אֲמַגֶּנְךָ

אמגנך ישראל הושע יא ח

מגר פירושו הפלה:

Dejicere.

Dejecisti. מִגַּרְתָּה

s שטירצען, הינשטירצען.

וכסאו לארץ מגרתה תהל׳ פט מה

מד עניינו לבוש:

Vestis, Vestim.

Vestimento suo. מִדּוֹ *

s קלייד, אָבערקלייד, געוואַנד.

ולבש הכהן מדו בד ויקר׳ ו ג
ויואב חגור מדו לבשו ש״ב כ ח

Ut veste sua. כְּמַדּוֹ

וילבש קללה כמדו תהל׳ קט יח

Vestibus suis. מַדָּיו

וילבש שאול את דוד מדיו ש״א יז לח

Et vestes ejus, suae. וּמַדָּיו

ומדיו קרעים ש״א ד יב
ומדיו ועד חרבו ועד קשתו יח ד

Vestium ejus. לְמַדָּיו

ויחגר אתה מתחת למדיו שופט׳ ג טז
את חרבו מעל למדיו ש״א יז לט

Vestimentorum ejus. מִדּוֹתָיו

על פי מדותיו תהל׳ קלג ב

מדד כל שעניינו מדה ושעור ...
המלך שפירושו מגס כמו ...
למגס מדון סוף נבחם דון ומדד ...
נבחם כדד כי הם ניהם:

Metiri, Mensurare.

Mensus est. מָדַד

s מעססען, אויסמעססען, ארסגעמעס...
סען ווערדען; דיא מעססשנור אוי...
רעדהגען, פֿערמעססען, צוטהיילען, ...
טהיילען, הינדערהגען, אויסרעדהגען; ...
אויסשטרעקקען.

מי מדד בשעלו מים ישע׳ מ ...
מדד ארכו ורחבו יחזק׳ מ ...
מדד רוח הקדים מב ...
מדד רוח הצפון מב ...
מדד חמש מאות קנים מב ...

Mensus est. מָדַד

את רוח הדרום מדד יחזק׳ מב ...

Et mensus est. וַיָּמָד

וימדד אליו ואילמיו יחזק׳ מ ...
וימדד כמדות האלה מ ...
וימדד את הבית מא ...
וימדד ארך הבנין מא ...

Mensus est illam. מְדָדוֹ

לארבע רוחות מדדו יחזק׳ מב ...

Et mensus est illam. וַיְּמָדְדוֹ

ומדדו סביב סביב יחזק׳ מב ...

Et metiar. וּמַדֹּתִי

ומדתי פעלתם ישע׳ סה ...

Et metientur. וּמָדְדוּ

ומדדו אל הערים דבר׳ כא ...
ומדדו את תכנית יחזק׳ מג ...

Et metiemini. וּמַדֹּתֶם

ומדתם מחוץ לעיר במדב׳ לה ...

Ad menfurandum. לָמֹד

למד את ירושלם זכר׳ ב ...

Metieris. תָּמוֹד

ומן המדה הזאת תמוד יחזק׳ מה ...

Et mensus est. וַיָּמֶד

וימד שש שערים רות ג ...

וימד את רחב הבנין יחזק׳ מ ה
וימד את סף השער מ ו
וימד את אלם השער מ ח ומ ט
וימד את רחב פתח השער מ יא
וימד את השער מ יג
וימד רחב מ יט
וימד משער אל שער מ כג
וימד משער אל השער מ כז
וימד את השער הדרום מ כח
וימד את השער מ לב
וימד את החצר מ מז
וימד אל אולם מ מח
וימד את האילים מא א
וימד ארכו מא ב
וימד איל הפתח מא ג
וימד את ארכו מא ד
וימד קיר הבית מא ה
וימד אלף באמה מז ג
וימד אלף ויעברני במים
מים ברכים וימד אלף מז ד
וימד אלף נחל מז ה

Metiemini. תָּמֹדּוּ

על הים הקדמוני תמדו יחזק׳ מז יח

Et mensi sunt. וַיָּמֹדּוּ

וימדו בעמר שמו׳ יו יח

Niph. Mensurabitur. יִמַּד

ולא ימד חול הים ירמ׳ לג כב
אשר לא ימד ולא יספר הוש׳ ב א

Mensurari poterunt. יִמַּדּוּ

אם ימדו שמים ירמ׳ לא לז

Pih. Mensus fuerit. וּמִדַּד

ומדד ערב איו׳ ז ד

Metiar. אֲמַדֵּד

ועמק סכות אמדד תהל׳ ס ח
וקח ח

Et mensus est. וַיְמַדֵּד

וימדד שני חבלים ש״ב ח ב

Et mensus est eos. וַיְמַדְּדֵם

וימדדם בחבל ש״ב ח ב

Et mensus est. וַיְמֹדֶד

עמד וימדד ארץ הבק׳ ג ו

וַיִּתְמֹדֵד

Hith. Et mensus est se.

ויתמדד על הילד מ״א יז כא

Mensurarum tuar. * מִדֵּיךְ

s מאאס.

מנת מדיך ירמ׳ יג כה

Mensura dimensio. * מִדָּה

s מאאס, אויסדעהנונג, לאַנגע. חֶבֶל מִדָּה מעססשנור. קְנֵה הַמִּדָּה מעססראָהר. בֵּית מִדּוֹת נעריימינעס הויז. מִדַּת הַמֶּלֶךְ שטייער, אב-גאבע, טריבוט דעס קאָניגס.

מדה אחת לכל היריעת שמו׳ כו ב
ולו ט
מדה אחת לעשתי עשרה כו ח
ולו טו
מדה אחת וקצב אחד מ״א ו כה
וז לז
איש מדה חמש באמה ד״ה א יא כג
ויהי איש מדה כ ו
מדה השנית החזיק נחמ׳ ג יא
מדה שנית ג יט וג כ וג כא וג כד
וג כז
מדה שני ג ל
וסבאים אנשי מדה ישע׳ מה יד
מדה אחת לשלשתם יחזק׳ מ י
מדה אחת לארבעתם מו כב
וארבעת אלפים מדה מח ל ומח לג
ובידו חבל מדה זכר׳ ב ה

Et mensura. וּמִדָּה

ולכל משורה ומדה ד״ה א כג כט
ומדה אחת לאילם יחזק׳ מ י

Mensura. הַמִּדָּה

ויצא עוד קו המדה ירמ׳ לא לט
וקנה המדה יחזק׳ מ ג
וביד האיש קנה המדה מ ה
בקנה המדה מב יו צ״פ ומב יז
ומב יח ומב יט
ומן המדה הזאת תמוד מה ג

In mensura. בַּמִּדָּה

במדה במשקל ובמשורה ויקר׳ יט לה
כאלפים אמה במדה יהושׁ׳ ג ד
במדה הראשונה ד״ה ב ג ג

In mensura. בְּמִדָּה

ומים תכן במדה איו׳ כח כה

Et mensura. וּמִדַּת

ומדת ימי מה היא תהל׳ לט ה

Juxta mensur. כְּמִדַּת

כמדת השער הראשון יחזק׳ מ כא
כמדת השער מ כב

Ad mensur. לְמִדַּת

לוינו כסף למדת המלך נחמ׳ ה ד

Mensura ejus. מִדָּהּ

ארכה מארץ מדה איו׳ יא ט

Mensurae. מִדּוֹת

אנשי מדות במד׳ יג לב
אבנה לי בית מדות ירמ׳ כב יד
בפנימי ובחיצון מדות יחזק׳ מא יז
מדות הבית הפנימי מב טו
ואלה מדות המזבח מג יג

Juxta mensuras. כְּמִדּוֹת

אבנים יקרת כמדות גזית מ״א ז ט
כמדות גזית וארז ז יא

Juxta mensuras. כַּמִּדּוֹת

כמדות האלה יחזק׳ מ כד
כמדות האלה מ כח
ואלמיו כמדות האלה מ כט
כמדות האלה מ לב
כמדות האלה מ לג
ומדד כמדות האלה מ לה

Dimensiones ejus. מִדּוֹתֶיהָ

ואלה מדותיה יחזק׳ מח יו

Mensuras ejus. * מְמַדֶּיהָ

s מאאס, מאאססשטאב.

מי שם ממדיה כי תדע איו׳ לח ה

מדן כל מקום מדינה ספיקתו עיין לו דיק:

Provincia.

Middin n. p. * מִדִּין

s נאָמען פראָפר: איינעס אָרטעס (נאָך רד״ק). אָנד: נעריכטסשטיהלע. נאָך אָנד: דעקקען, טעפפיכע (פאָן מַד).

ישבי

ישבי על מדין — שופט' ה י

* מְדִינָה *Provincia.*

s פראָפינץ, לאנד, קרייז, לאנדשאַפט, לאנדשטריך.

ועשרים ומאה מדינה — אסת' א א ומ ל
מדינה ומדינה — א כב
אשר על מדינה ומדינה — ג יב
מדינה ומדינה ככתבה — ג יב
בכל מדינה ומדינה — ג יד
ובכל מדינה ומדינה — ד ג וח יז
ועשרים ומאה מדינה — ח ט
מדינה ומדינה ככתבה — ח ט
בכל מדינה ומדינה — ח יג
מדינה ומדינה ועיר ועיר — ט כח
ובמשמני מדינה יבוא — דני' יא כד

וּמְדִינָה *Et provincia.*

אל מדינה ומדינה — אסת' א כב
על מדינה ומדינה — ג יב
ומדינה ככתבה — ג יב
בכל מדינה ומדינה — ג יד
ובכל מדינה ומדינה — ד ג וח יז
ומדינה ככתבה — ח ט
עם ומדינה הצרים אתם — ח יא
בכל מדינה ומדינה — ח יג
מדינה ומדינה ועיר — ט כח

הַמְּדִינָה *Provincia.*

ואלה בני המדינה — עזר' ב א
אלה בני המדינה — נחמ' ז ו
ואלה ראשי המדינה — יא ג
אשר בעילם המדינה — דני' ח ב

בַּמְּדִינָה *In provincia.*

שם במדינה ברעה גדלה — נחמ' א ג
וצדק תראה במדינה — קהל' ה ז

מְדִינוֹת *Provinciae.*

בכל מדינות המלך — אסת' א יו
אל כל מדינות המלך — א כב
בכל מדינות מלכותו — ב ג
בכל מדינות מלכותך — ג ח
אל כל מדינות המלך — ג יג
ועם מדינות המלך — ד יא
בכל מדינות המלך — ח ה וח יב וט ב וט כ
בשאר מדינות המלך — ט יב

הַמְּדִינוֹת *Provinciae.*

בנערי שרי המדינות — מ"א כ יד
את נערי שרי המדינות — כ טו
נערי שרי המדינות בראשנה — כ יז
נערי שרי המדינות — כ יט
ושרי המדינות לפניו — אסת' א ג
ושרי המדינות — ח ט
וכל שרי המדינות — ט ג
ושמעו הולך בכל המדינות — ט ד

וְהַמְּדִינוֹת *Et provincias.*

וסגלת מלכים והמדינות — קהל' ב ח

בִּמְדִינוֹת *In provinciis.*

אשר במדינות המלך — אסת' ט יו

בַּמְּדִינוֹת *In provinciis.*

שרתי במדינות — איכ' א א

לַמְּדִינוֹת *Provinciis.*

והנחה למדינות עשה — אסת' ב יח

מִמְּדִינוֹת *A provinciis.*

סביב ממדינות — יחזק' יט ח

מַדּוּעַ מלת השאלה מורכב מן **מָה** ומלת **דוּעַ**:

Quare, quamobrem.

s מַדּוּעַ · מַדֻּעַ *Quare.*

אדפ: דער פראגע: ווארום, וועס־וועגען, וויא.

מדוע באתם אלי — בראש' כו כז
מדוע פניכם רעים היום — מ ז
מדוע מהרתם בא היום — שמות ב יח
מדוע לא יבער הסנה — ג ג
מדוע לא כליתם — ה יד
מדוע אתה יושב לבדך — יח יד
מדוע נתתה לי נחלה — יהוש' יז יד
מדוע גנבוך אחינו — ש"ב יט מב
מדוע ככה עשית — מ"א א ו
מדוע קול הקריה — א מא
מדוע באתי — ישעי' נ ב
מדוע שובבה העם הזה — ירמי' ח ה
מדוע הכעסוני בפסליהם — ח יט
מדוע לא עלתה ארכת — ח כב
מדוע דרך רשעים צלחה — יב א
מדע לא נשא הבן — יחזק' יח יט
מדוע קדמוני ברכים — איוב ג יב
מדוע נחשבנו כבהמה — יח ג
מדוע רשעים יחיו — כא ז
מדוע משדי לא נצפנו — כד א
מדוע אליו ריבות — לג יג
מדוע פניך רעים — נחמ' ב ב
מדוע לא ירעו פני — ב ג
מדוע נעזב בית האלהים — יג יא
מדוע אתם לנים — יג כא

וּמַדּוּעַ *Et quare.*

ומדוע יסתיר אבי ממני — ש"א כ ב
ומדוע לא הכיתו — ש"ב יח יא
ומדוע הקלתני — יט מד

מה יפקד מושבו כי סוף רק מלת השאלה:

מֶה מַה מָה *Voces invariabiles, quarum locus hic deficit.*

s Quid, quomodo, quam.

1) וואס? אין דער דירעקטען ווי אין דער אינדירעקטען פראגע. אַלס אויך זובשטאנטיפיש געברויכט. 2) וועלכער ארט? וויא בעשאַפפען? 3) אירגענד וואָ, אירגענד וואס. 4) ווארום וואָצו. **בַּמָּה** וואראן, אין וויא פערן וואָדורך. **כַּמָּה** וויא פיעל? וויא אָפט וויא לאנגע? וויא נראָס? **לָמָּה** ווארום? וואָצו? וועסהאלב? **עַד מָה** ביס וואנן? ביס וויא לאנגע? **עַל מָה** איבער וואס? אום וועלכעם גרונדע? וועסהאלב?.

מהל פירוש מזוג:

Miscere.

* מָהוּל *Mixtum.*

s געמישט, פערפאַלשט.

סבאך מהול במים — ישע' א כב

מהר לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א כל לשון מהירות ושעו תמא שפירושו פתי כי מהירות משמיה פנה לו:

I. Festinare, accelerare.

אחר

Festinant. מהרו

s אײלען; שנעלל, אײליג הערבײא-פֿהרען, בעשלײניגען, אײלינ, שנעלל, ראַש, באַלד, פֿערטיג, ערפֿאַהרען, קונדיג זײן; זיך איבעראײלען, איבער-שטירצען, אונבעזאָננען, אוננעששים, אָנגזומליך, פֿורכטזאם זײן.

אחר מהרו — תהל׳ יו ד

Pih. Festinar. מהר

האיש מהר ויבא ויגד — ש״א ד יד
מהר צעה להפתח — ישע׳ נא יד

Festinat. s מהרה

ועתו מהרה מאד — ירמ׳ מח טז

Festinasti. מהרת

מה זה מהרת למצא בני — בראׄ כז כ

Festinasti. מהרת

לולי מהרת ותבאת — ש״א כה לד

Festinarunt. מהרו

ולא מהרו הלוים — ד״ה ב כד ה
מהרו שכחו מעשיו — תהל׳ קו יג
מהרו בניך — ישע׳ מט יז

Et festinabitis. ומהרתם

ומהרתם והורדתם — בראׄ מה יג

Festinastis. מהרתן

מדוע מהרתן בא היום — שמו׳ ב יח

Festinans. ממהר

והייתי עד ממהר — מלא׳ ג ה

Et festinans est. וממהר

וממהר האלהים לעשתו — בראׄ מא לב

Festinantes. ממהרות

רגלים ממהרות לרוץ — משלי ו יח

Juxta festinare. כמהר

כמהר צפור אל פח — משלי ז כג

Festinando. למהר

למהר לשלחם מן הארץ — שמו׳ יב לג
כצבאים על ההרים למהר — ד״ה א יב ח

Festina. מהר

מהר המלט שמה — בראׄ יט כב

מהר עתה כי היום בא לעיר — ש״א ט יב
מהר מיכיהו בן ימלא — ד״ה ב יח ח
מהר קח את הלבוש — אסת׳ ו י

Festina. מהרה

מהרה ולכה כי פשטו — ש״א כג כז
מהרה מיכיהו בן ימלה — מ״א כב ט

Festina. מהרי

ויאמר מהרי שלש סאים — בראׄ יח ו

Festinate. מהרו

מהרו ועלו אל אבי — בראׄ מה ט
מהרו עשו כמוני — שופ׳ ט מח
מהרו ללכת — ש״ב טו יד
מהרו את המן — אסת׳ ה ה

Festinabit. ימהר

פן ימהר והשגנו — ש״ב טו יד
ולבך אל ימהר — קהל׳ ה א
ימהר יחישה מעשהו — ישע׳ ה יט

Et festinavit. וימהר

וימהר אברהם האהלה — בראׄ יח ו
וימהר לעשות אתו — יח ז
וימהר יוסף כי נכמרו רחמיו — מג ל
וימהר פרעה לקרא למשה — שמו׳ י טז
וימהר משה ויקד ארצה — לד ח
וימהר דוד וירץ — ש״א יז מח
וימהר שאול ויפל — כח כ
וימהר שמעי בן גרא — ש״ב יט יז
וימהר ויסר את האפר — מ״א כ מא

Festinabit. תמהר

תמהר לדבר צחות — ישע׳ לב ד

Et festinavit. ותמהר

ותמהר ותרד כדה על ידה — בראׄ כד יח
ותמהר ותער כדה אל השקת — כד כ
ותמהר ותורד כדה מעליה — כד מו
ותמהר האשה ותרץ — שופ׳ יג י
ותמהר אביגיל ותקח — ש״א כה יח
ותמהר ותרד מעל החמור — כה כג
ותמהר ותקם אביגיל — כה מב
ותמהר ותזבחהו — כח כד

Festinabitis. תמהרו

ואתם תמהרו לדבר — ד״ה ב כד ה

Festinabunt. ימהרו

ימהרו חוטתה — נחו׳ ב ו

Et festinarunt. וימהרו

וימהרו ויורדו איש — בראׄ מד יא
וימהרו העם ויעברו — יהוש׳ ד י
וימהרו וישכימו ויצאו — ח יד
וימהרו ויציתו — ח יט
והאנשים יתחשו וימהרו — מ״א כ לג
וימהרו ויקחו איש בגדו — מ״ב ט יג

Et festinant. וימהרו

וימהרו לשפך דם — משלי א יז
וימהרו לשפך דם נקי — ישע׳ נט ז

Et festinent. ותמהרנה

ותמהרנה ותשנה — ירמ׳ ט יז

Et festinam. * והנמהר

הגוי המר והנמהר — חבק׳ א ו

Praecipitatur. נמהרה

ועצת נפתלים נמהרה — איו׳ ה יג

Festini, praecipites. נמהרים

ולבב נמהרים — ישע׳ לב ד

Ad praecipites. לנמהרי

אמרו לנמהרי לב — ישע׳ לה ד

Festinus: festinanter. * מהר

s אײלענד, שנעלל, ראַש.

סרו מהר מן הדרך — שמו׳ לב ח
כי אבד תאבדון מהר — דברׄ ד כו
והשמידך מהר — ז ד
לא תוכל כלתם מהר — ז כב
והורשתם והאבדתם מהר — ט ג
קום רד מהר ונו׳ סרו מהר — ט יב
סרתם מהר מן הדרך — ט יז
ועד אבדך מהר — כח כ
רדפו מהר אחריהם — יהוש׳ ב ה
סרו מהר מן הדרך — שופ׳ ב יז
לבלתי הורישם מהר — ב כג
כי צר לי מהר ענני — תהל׳ סט יח
מהר יקדמונו רחמיך — עט ח
מהר ענני — קב ג
מהר ענני יי׳ — קמג ז
אל תצא לרב מהר — משלי כה ח

Et festinus. ומהר

קרוב ומהר מאד — צפנ׳ א יד

והולך

* מְהֵרָה

Festinatio, celeritas: cito, celeriter.

s אײלע, שנעללינקײט, געשװינדינקײט. שנעלל, אײלענדס.

והולך מהרה אל העדה במד׳ יז יא
ואבדתם מהרה דבר׳ יא יז
קם מהרה ממקומו יהוש׳ ח יט
עלה אלינו מהרה י ו
ואבדתם מהרה מעל הארץ כג יו
ויקרא מהרה אל הנער שופ׳ ט נד
מהרה חושה אל תעמד ש״א כ לח
ועתה שלחו מהרה ש״ב יז יו
וילכו שניהם מהרה יז יח
קומו ועברו מהרה יז כא
מהרה רדה מלכ׳ ב א יא
מהרה הצילני תהל׳ לא ג
כחציר מהרה ימלו לז ב
עד מהרה ירוץ דברו קמז טו
מעשה הרעה מהרה קהל׳ ח יא
מהרה קל יבוא ישע׳ ה כו
וארכתך מהרה תצמח נח ח
מושבים מבבלה עתה מהרה ירמ׳ כז טז
קל מהרה אשיב גמלכם יואל ד ד

Cito. בִּמְהֵרָה

לא במהרה ינתק קהל׳ ד יב

Festinus, promptus. * מָהִיר

s שנעלל, פֿערטיג, געשיקט, קונדיג.

והוא סופר מהיר עזר׳ ז ו
עט סופר מהיר תהל׳ מה ב
חזית איש מהיר במלאכתו משלי כב כט

Et promptus. וּמְהִר

ומהר צדק ישע׳ יו ה

Maher n. p. * מַהֵר

s נאָמען פראָפר: (שנעלל).

מהר שלל ישע׳ ח ג

Ad Maher n. p. לְמַהֵר

למהר שלל חש בז ישע׳ ח א

ב מוהר שפירושו ממון :

II. Dotare, Dotem constituere.

Dotant. מָהֲרוּ

s ערקױפֿען, װערבען, ערװערבען (הײראטהען).

אחר מהרו לד״ק תהל׳ יו ד

Dotando. מָהֹר

מהר ימהרנה שמו׳ כב טו

Dotem constituet. יִמְהָרֶנָּה

ימהרנה לו לאשה שמו׳ כב טו

Dos. * מֹהַר

s גאבע, הײראטהס- מאָרגענגאבע, מיטגיפֿט.

הרבו עלי מאד מהר ומתן בראש׳ לד יב

In dote. בְּמֹהַר

אין חפץ למלך במהר ש״א יח כה

Juxta dotem. כְּמֹהַר

כמהר הבתולות שמו׳ כב יו

מוג כל שם שפירושו נמסות והמסה :

Solvi, Dissolvi, Liquefieri.

לָמוּג

Ad liquescendum ut liquefiat.

s פֿליעססען, צערפֿליעססען, צאגען, פֿערגעהען לאססען; ערציטטערן, ער־בעבען, פֿערצאגען; צעררינגען לאס־סען, אױפֿלאָזען; זיך אױפֿלאָזען, ציט־טערן, פֿערגעהען.

למען למוג לב יחזק׳ כא כ

Liquefiet. תָּמוּג

תמוג הארץ תהל׳ מו ז

Et dissolvitur. וַתָּמוֹג

הנוגע בארץ ותמוג עמו׳ ט ה

Et dissolvis nos. וַתְּמוּגֵנוּ

ותמוגנו ביד עונינו ישע׳ סד ו

נָמוֹג

Niph. Dissolvitur dissolvit se.

והנה ההמון נמוג ש״א יד יו
נמוג פלשת כלך ישע׳ יד לא
וההיכל נמוג נחו׳ ב ז

Diffluunt, dissolvuntur. נָמֹגוּ

נמגו כל ישבי כנען שמו׳ טו טו
וכי נמגו כל ישבי הארץ יהוש׳ ב ט
וגם נמגו כל ישבי ב כד
נמגו בים דאגה ירמ׳ מט כג

Dissolutae. נְמֹגִים

נמגים ארץ וכל ישביה תהל׳ עה ד

וּתְמֹגְגֵנִי

Pih. Facis ut diffluam.

ותמגגני תשיה איו׳ ל כב

Dissolvis eam. תְּמוֹגְגֶנָּה

ברביבים תמוגגנה תהל׳ סה יא

Hith. Dissolvunt se. הִתְמוֹגָגוּ

והגבעות התמגגו נחו׳ א ה

Liquefit, dissolvit se. תִּתְמוֹגָג

נפשם ברעה תתמוגג תהל׳ קז כו

Colliquescent. תִּתְמוֹגַגְנָה

וכל הגבעות תתמוגגנה עמו׳ ט יג

s מוד פירושו מדה :

Longitudo.

Vir longus. מָדִּין כ׳ מָדוֹן ק׳

האָכגעװאַכזענער. אנד : קרײגער, שטרײטער.

ויהי איש מדון ש״ב כא כ

מוח כל שפירושו מוחן :

Medulla.

Et medulla. * וּמֹחַ

s מארק.

ומח עצמותיו ישקה איו׳ כא כד

Pinguia. * מֵיחִים

s פֿעטטע, בילדל: רײכע, גליקקליכע.

עלות מיחים אעלה לך תהל׳ סו טו

Pinguia. מֵחִים

וחרבות מחים ישע׳ ה יז

Medullata. * מְמֻחָיִם

s מארקיגע. נאך אנד: פֿועל פֿאָן מָחָה.

שמנים ממחים ישע׳ כה ו

רפה

מוט לו שני פנים :

Significata ejus duo sunt.

א מה שמניעו נטיה או שמעדה :

1. Moveri, Dimoveri, Nutare, Declinare, Vacillare.

מָטָה *Nutat vacillat.*

s וואנקען, זיך נייגען, דנקען, בילדל: הערובקאמטען; שטרויכעלן, ערציט-טערן, ערבעבען; צום וואנקען ברינ-גען, שטירצען; העפטיג ערשיטטערט ווערדען.

רפה שבריה כי מטה תהל׳ ס ד
אם אמרתי מטה רגלי צד יח

וּמָטָה *Et vacillet.*

ומטה ידו עמך ויקר׳ כה לה

מָטוּ *Nutant.*

מטו ממלכות תהל׳ מו ז

מָט *Inclinans se.*

צדיק מט לפני רשע משלי כה כו

s וּמָטִים *Et declinantes.*

ומטים להרג משלי כד יא

מוֹט *Nutare, dimoveri.*

לא יתן לעולם מוט לצדיק תהל׳ נה כג
מוט התמוטטה ארץ ישע׳ כד יט

בְּמוֹט *In nutando.*

במוט רגלי עלי הגדילו תהל׳ לח יז

וּבְמוֹט *Et in dimovendo.*

במוט הרים בלב ימים תהל׳ מו ג

תָּמוּט *Vacillabit.*

לעת תמוט רגלם דבר׳ לב לה
ברית שלומי לא תמוט ישע׳ נד י

תְּמוּטֶינָה *Nutabunt.*

הגבעות תמוטינה ישע׳ נד י

נָמוֹטוּ

Niph. Declinent, dimoveantur

בל נמוטו פעמי תהל׳ יז ה

אֶמּוֹט *Dimovebor.*

אמר בלבו בל אמוט תהל׳ י ו

צרי יגילו כי אמוט יג ה
כי מימיני בל אמוט יו ח
בל אמוט לעולם ל ז
משגבי לא אמוט סב ג וסב ז

יִמּוֹט *Dimovebitur.*

יצוק עליו בל ימוט איו׳ מא טו
ובחסד עליון בל ימוט תהל׳ כא ח
כי לעולם לא ימוט קיב ו
כהר ציון לא ימוט קכה א
צדיק לעולם בל ימוט משלי י ל
ושרש צדיקים בל ימוט יב ג
להכין פסל לא ימוט ישע׳ מ כ
במסמרים לא ימוט מא ז

תִּמּוֹט *Dimovebitur.*

אף תכון תבל בל תמוט ד״ה א יו ל
אלהים בקרבה בל תמוט תהל׳ מו ו
אף תכון תבל בל תמוט צג א וצו י
בל תמוט עולם ועד קד ה

יִמּוֹטוּ *Nutant.*

ימוטו כל מוסדי ארץ תהל׳ פב ה
ימוטו ק׳ עליהם גחלים קמ יא

יָמִיטוּ *Hiph. Admovent.*

כי ימיטו עלי און תהל׳ נה ד

הִתְמוֹטְטָה

Hith. Commovebit se.

התמוטטה ארץ ישע׳ כד יט

לָמּוֹט * *In dimotionem.*

s דאס וואנקען, שטרויכעלן.

ולא נתן למוט רגלנו תהל׳ סו ט
אל יתן למוט רגלך קכא ג

ב מה שהוא שם כלי שנך או מוסרות עול :

II. Vectis Palanga: Jugum, Lorum.

הַמּוֹט * *Vecti.*

s שטאנגע, טראגשטאנגע, יאָך.

ונתנו על המוט במד׳ ד י וד יב

בַּמּוֹט *Vecte.*

וישאהו במוט בשנים במד׳ יג כג

s מֹטֵהוּ *Jugum ejus.*

ועתה אשבר מטהו נחום א יג

מוֹטָה * *Jugum.*

s יאָך, אונטערזאָכונג, שטאנגע.

התר אגדות מוטה
וכל מוטה תנתקו ישע׳ נח ו
אם תסיר מתוכך מוטה נח ט

הַמּוֹטָה *Vectem.*

המוטה מעל צואר ירמיה ירמ׳ כח י
חנניה הנביא את המוטה כח יב

מטת · מוטת · מטות

Lora, Vectes.

ואשבר מטת עלכם ויקר׳ כו יג
מוטת עץ שברת
תחתיהן מטות ברזל ירמ׳ כח יג
את מטות מצרים יחזק׳ ל יח
בשברי את מטות עלם לד כז

וּמֹטוֹת *Et lora, Vectes.*

מוסרות ומטות ירמ׳ כז ב

בַּמֹּטוֹת *Cum vectibus.*

בכתפם במטות עליהם ד״ה א טו טו

מוך הוא נשרש מכך :

מכך. *Vide Rad.*

s מוך זיעהע מָכַךְ.

מול לו שני פנים :

Significata ejus duo sunt.

א מה שמניעו נכח ועמו למולו :

I. Coram, Contra, Erga, E regione, versus, ex adverso.

מוּל * *Coram, etc.*

s פאָר, דיכט פאָר, געגענאיבער, גע-גענאיבער פאָר, פאָרן, פאָן פאָרן אב, געגענאיבער פאָרן, פאָן זייטע, פאָן פאָרווערן, ענטגעגען.

היה אתה לעם מול האלהים שמו׳ יח יט
אל מול פני האהל כו ט
אל מול פניו כח כה ולט יח
אל מול פני המצנפת כח לז
אל ירעו אל מול ההר לד ג
אל מול פניו ויקר׳ ח ט
אל מול פני המנורה במד׳ ח ב וח ג
וקרבת מול בני עמון דבר׳ ב יט
מול בית פעור ג כט וד מו

מול הגלגל אצל אלוני מ״ה יא ל
מול בית פעור לד ו
חציו אל מול הר גרזים
והחציו אל מול הר עיבל יהוש׳ ח לג
אל מול הלבנון החתי ט א
מול הערבה צפונה יח יח
עם הגבול מול יפו יט מו
אל מול ארץ כנען כב יא
מול מכמש וגו׳ מול גבע ש״א יד ה
ויסב מאצלו אל מול אחר יז ל
אל מול פני המלחמה ש״ב יא טו

E regione. מול

מול סוף בין פארן דבר׳ א א

E regione. לְמוּאל

ההולכת למואל נחמ׳ יב לח

Et e regione. וּמוּל

ומול מחזה אל מחזה מ״א ז ה

E regione. מִמּוּל

ממול פניו שמו׳ כח כז ולט כ
ממול ערפו ולא יבדיל ויקר׳ ה ח
ובאת להם ממול בכאים ש״ב ה כג
קדמה ממול נגב מ״א ז לט
ובאת להם ממול הבכאים
ד״ה א יד יד
קדמה ממול נגבה ד״ה ב ד י
ממול שלמה אדר תפשטון מי׳ ב ה

E regione mei. מִמֻּלִי

והוא ישב ממלי במד׳ כב ה

ב מה שפירושו כריתה:

II. Circumcidere.

Circumcidit. מָל

s בעשנידען; בעשניטטען חערדען, זיך בעשניידען; אבשניידען, אבמאַ-הען; אבגעשטומפפט זיין; ווענשניי-דען, פערטילגען, פערניכטען.

וזה הדבר אשר מל יהושע
יהוש׳ ה ד
אתם מל יהושע ה ז

Et circumcidet. וּמָל

ומל יי׳ אלהיך את לבבך דבר׳ ל ו

Circumcides. וּמַלְתָּה

ומלתה אתו אז יאכל בו שמו׳ יב מד

Circumciderunt. מָלוּ

בצאתם ממצרים לא מלו יהוש׳ ה ה
כי לא מלו אתם בדרך ה ז

Et circumcidetis. וּמַלְתֶּם

ומלתם את ערלת לבבכם דבר׳ י יז

Circumcisus. מוּל

על כל מול בערלה ירמ׳ ט כד

Circumcisi. מֻלִים

כי מלים היו יהוש׳ ה ה

Circumcide. מֹל

מל את בני ישראל יהוש׳ ה ב

Et circumcidit. וַיָּמָל

וימל את בשר ערלתם בראׁ יז כג
וימל אברהם את יצחק כא ד
וימל את בני ישראל יהוש׳ ה ג

הִמּוֹל

Niph. Circumcidi, circumcidendo.

המול לכם כל זכר בראׁ יז י
המול ימול יליד ביתך יז יג
המול לו כל זכר שמו׳ יב מח

In circumcidendo. בְּהִמּוֹל

בהמול לנו כל זכר בראׁ לד כב

לְהִמֹּל . לְהִמּוֹל

Ad circumcid.

להמל לכם כל זכר בראׁ לד טו
תשמעו אלינו להמול לד יז
כאשר תמו כל הגוי להמול
יהוש׳ ה ח

In circumcidi ejus. בְּהִמֹּלוֹ

בהמלו בשר ערלתו בראׁ יז כד
בהמלו את בשר ערלתו יז כה

Circumcidite vos. הִמֹּלוּ

המלו ליי׳ ירמ׳ ד ד

Circumcidetur. יִמּוֹל

ימול לכם כל זכר בראׁ יז יב
ימול יליד ביתך יז יג
וערל זכר אשר לא ימול יז יד
ימול בשר ערלתו ויקר׳ יב ג

Et circumcisi sunt. וַיִּמֹּלוּ

וימלו כל זכר כל יצאי בראׁ לד כד

Pih. Succidet. יְמוֹלֵל

s (נאך אנד: פאַן מָלַל).

לערב ימולל ויבש תהל׳ צ ו

יִתְמֹלָלוּ

Hith. Succisae, incisae.

כמו יתמללו תהל׳ נח ה

Hiph. Exscindam eos. אֲמִילַם

בשם יי׳ כי אמילם תהל׳ קיח י
וקיח יא וקיח יב

Ad circumcisiones. * לְמוּלֹת

s בעשנידונג.

חתן דמים למולת שמו׳ ד כו

מום כל מה שפירושו חסרון ופגם
מאום:

Vitium, Macula, Labes.

Vitium. * מוּם

s מאַקעל, פעהלער, געברעכען, פלעק-קען, שימפף.

אשר יהיה בו מום לא יקרב
ויקר׳ כא יז
אשר בו מום לא יקרב כא יח
אשר בו מום
מום בו לא יגש כא כא
לא יגש כי מום בו כא כג
כל אשר בו מום לא תקריבו כב כ
כל מום לא יהיה בו כב כא
כי משחתם בהם מום בם כב כה
כי יתן מום בעמיתו כד יט
כאשר יתן מום באדם כד כ
אשר אין בה מום במד׳ יט ב
וכי יהיה בו מום דבר׳ טו כא
כל מום רע טו כא
אשר יהיה בו מום יז א
ועד קדקדו לא היה בו מום
ש״ב יד כה

Vitium. מְאוּם

s = מוּם.

ובכפי דבק מאום איו׳ לא ז
אשר אין בהם כל מאום דני׳ א ד

Et vitium. וּמוּם

ומום אין בך שה״ש ד ז

ממום *A vitio.*

כי או תשא פניך ממום איו' יא טו

מומו *Vitium suum.*

ומוכיח לרשע מומו משלי ט ז

מומם *Vitium ipsorum.*

שחת לו לא בניו מומם דבר' לב ה

מון כל לשון תמונה שעניינו תאר וצורה:

Imago, Similitudo.

* **תמונה** *Imago.*

s בילד, נעבילדע, געשטאַלט.

פסל וכל תמונה שמו' כ ד
כי לא ראיתם כל תמונה דבר' ד טו
לא תעשה לך פסל כל תמונה ה ח
תמונה לנגד עיני איו' ד יו

ותמונה *Et similitudinem.*

ותמונה אינכם ראים דבר' ד יב

תמונת *Similitudo.*

פסל תמונת כל סמל דבר' ד יו
פסל תמונת כל ד כג וד כה

ותמנת *Et similitudinem.*

ותמנת יי' יביט במד' יב ח

תמונתך *Similitudine tua.*

אשבעה בהקיץ תמונתך תהל' יז טו

מוץ והוא שם תבן דק או עפר:

Gluma.

* **כמץ . כמוץ** *Sicut gluma.*

s שפרייא.

יהיו כמץ לפני רוח תהל' לה ה
כמץ הרים לפני רוח ישע' יז יג
כמץ יסער מגרן הוש' יג ג
כמוץ עבר יום צפני' ב ב

* **כמץ** *Sicut gluma.*

כמץ אשר תדפנו רוח תהל' א ד
וגבעות כמץ תשים ישע' מא טו

וכמץ *Et sicut gluma.*

וכמץ גנבתו סופה איו' כא יח
וכמץ עבר המון עריצים ישע' כט ה

מור הוא שם בשם מה:

Myrrha.

* **מור . מר** *Myrrha.*

s מירהע.

מר ואהלות קציעות תהל' מה ט
נפתי משכבי מר משלי ז יז
מקטרת מר ולבונה שיר ג ו
מר ואהלות ד יד
וידי נטפו מור
ואצבעתי מור עבר ה ו
נטפות מור עבר ה יג

מר־ *Myrrha.*

בשמים ראש מר דרור שמו' ל כג

המר . המור *Myrrha.*

ששה חדשים בשמן המר אסת' ב יב
צרור המר דודי לי שיר א יג
אלך לי אל הר המור ד ו

מורי *Myrrham meam.*

אריתי מורי עם בשמי שיר ה א

מוש כל שפירושו הסרה:

Recedere, discedere amovere; ri.

ומש *Et recedet.*

s וויכען, צוריקקווייכען, וואנקען, הינ־וועגגעהמען; צוריקקווייכען, פערשווינ־דען לאססען, צוריקקציעהען, לאַזמאַ־כען, אויפהאָרען.

ומש חצי ההר צפונה זכר' יד ד

ומשתי *Et amovebo.*

ומשתי את עון הארץ זכר' ג ט

משו *Discesserunt.*

לא משו מקרב המחנה במד' יד מד

תמש *Recedas.*

אל נא תמש מזה שופט' ו יח

ימוש *Recedet.*

לא ימוש ספר התורה הזה יהוש' א ח
וחסדי מאתך לא ימוש ישע' נד י

תמוש *Recedet.*

לא תמוש ק' רעה מביתו משלי יז יג
תמוש היתד התקועה ישע' כב כה

ימושו *Recedent.*

כי ההרים ימושו ישע' נד י
לא ימושו מפיך נט כא

ימשו *Amovebuntur.*

אם ימשו החקים האלה ירמ' לא לו

אמיש *Hiph. Amovi.*

מצות שפתיו ולא אמיש איו' כג יב

ימיש

Amovit. recessit vel recedet.

לא ימיש עמוד הענן שמו' יג כב
לא ימיש מתוך האהל לג יא
ולא ימיש מרחבה תהל' נה יב
ממקומו לא ימיש ישע' מו ז
ולא ימיש מעשות פרי ירמ' יז ח
איך ימיש לי לשובב שדינו מיכ' ב ד
לא ימיש טרף נחו' ג א

תמישו *Removebitis.*

לא תמישו משם מיכ' ב ג

מות כל לשון מיתה ותמותה:

Mori.

מת *Mortuus est.*

s שטערבען, אבשטערבען, ערשטאַר־רען, אויסשטערבען. פארטיצ: שטער־בענד, טאָדט. אלס נאָמען אין טאָד־טער; טאָדטען, אומבריננגען; פערניכ־טען, דען טאָד ברינגען, פאַללציעהען. פארטיצ: ממתים דיא טאָדטענדען, ווירגענגעל, אונגליקקסענגעל; געטאָד־טעט ווערדען.

כי אחיו מת בראש' מב לח
ואחיו מת מד כ
כי מת אביהם נ טו
לא מת אחד שמו' ט ו
והנה לא מת ממקנה ישראל ט ז
מת על שפת הים יד ל
וכי בחטאו מת כז ג
אבינו מת במדבר כז ג
שם מת אהרן ויקבר שם דבר' י ו
כאשר מת אהרן לב נ
משה עבדי מת יהוש' א ב
ואלעזר בן אהרן מת כד לג
ואהוד מת שופט' ד א

* ויהי

ויהי כאשר מת נדעון ח לג
ויראו איש ישראל כי מת אבימלך ט נה
את יונתן ולא מת ש״א יד מו
כי מת נבורים וינסו יז נא
וישמע דוד כי מת נבל כה לט
ושמואל מת ויספדו לו כח ג
כי מת שאול ויפל גם הוא לא ה
כי מת שאול ויהונתן בנו ש״ב א ה
כי מת אדניכם שאול ב ז
כי מת אבנר בחברון ד א
לאמר הנה מת שאול ד י
אוריה החתי מת יא כא
אוריה החתי מת יא כד
כי מת אוריה אישה יא כו
כי מת הילד
מת הילד ועשה רעה יב יח
כי מת הילד ויאמר יב יט
המת הילד ויאמרו מת יב יט
וכאשר מת הילד קמת יב כא
ועתה מת למה זה אני צם יב כג
כי אמנון לבדו מת יג לב וינ לג
כי נחם על אמנון כי מת יג לט
כי על כן בן המלך מת יח כ
מת במלחמה יט יא
להיניק את בני והנה מת מ״א ג כא
וכי מת יואב שר הצבא יא כא
והנער מת יד יז
אין נבות חי כי מת כא טו
כשמע אחאב כי מת נבות כא טז
עבדך אישי מת מ״ב ד א
והנה הנער מת משכב ד לב
וראתה כי מת בנה יא א
כי מת שאול ד״ה א י ה
ראתה כי מת בנה ד״ה ב כב י
ופלטיהו בן בניה מת יחזק׳ יא יג
והנה מת בעונו יח יח

ומֵת

Et mortuus fuit; morietur.

ומת כל בכור שמו׳ יא ה
ומת תחת ידו כא כ
ואהרן יאסף ומת שם במד׳ כ כו
ומת האיש ההוא דבר׳ יז יב
ומת הנביא ההוא יח כ
ומת האיש אשר שכב כב כה
ומת הגנב ההוא כד ז
ומת אחד מהם כה ה
ומת חמיה ואישה ש״א ד יט

ומת הילד מ״א יד יב
ומת עליהם יחזק׳ יח כו
ועשה עול ומת בהם לג יח
ומת בשאון מואב עמו׳ ב ב

Et morietur. וָמֵת

מעבדיך ומת בראשי׳ מד ט
ועזב את אביו ומת מד כב
כראותו כי אין הנער ומת מד לא
מכה איש ומת שמו׳ כא יב
או את אשה ומת כא כח
את שור רעהו ומת כא לה
והכה ומת כב א
וסקלתו באבנים ומת דבר׳ יג יא
ומצא את רעהו ומת יט ה
והכהו נפש ומת יט יא
ביד גואל הדם ומת יט יב
כל אנשי עירו באבנים ומת כא כא
או יומו יבא ומת ש״א כו י
ושבתם מאחריו ונכה ומת ש״ב יא טו
ואם רעה תמצא בו ומת מ״א א נב

Mortuusne est. הֲמֵת

המת הילד ש״ב יב יט

Mortua fuit. מֵתָה

בצאת נפשה כי מתה בראי׳ לה יח

Et morietur. וָמֵתָה

אנשי עירה באבנים ומתה
דבר׳ כב כא

Et morieris. וָמַתָּה

ומתה ממותי חלל יחזק׳ כח ח

Et moriar. וָמַתִּי

פן תדבקני הרעה ומתי ברא׳ יט יט

Mortui sunt. מֵתוּ

מכל אשר בחרבה מתו ברא׳ ז כב
כי מתו כל האנשים שמו׳ ד יט
ובני קרח לא מתו במד׳ כו יא
כל אנשי המלחמה מתו יהוש׳ ה ד
רבים אשר מתו י יא
ושני בני עלי מתו ש״א ד יא
וגם שני בניך מתו ד יז
והאנשים אשר לא מתו ה יב
וכי מתו שאול ובניו לא ז
ויהונתן בנו מתו ש״ב א ד
וששים איש מתו ב לא
בני המלך מתו יג לג

וכל ביתו יחדו מתו ד״ה א י ו
כי מתו שאול ובניו י ז
את המתים שכבר מתו קהל׳ ד ב

וּמֵתוּ

Et morientur vel moriantur.

ומתו בו כי יחללהו ויקר׳ כב ט
ומתו גם שניהם דבר׳ כב כב
ומתו גדלים וקטנים ירמ׳ יו ו

Et morientur. וָמֵתוּ

ומתו כל הצאן בראש׳ לג יג
עליהם הברד ומתו שמו׳ ט יט
ולא ישאו עון ומתו כח מג
אל הקדש ומתו במד׳ ד טו
כבלע את הקדש ומתו ד כ
וסקלתם באבנים ומתו דבר׳ יז ה
וסקלתם אתם באבנים ומתו כב כד
בבית אחד ומתו עמו׳ ו ט

Mortui essemus. מַתְנוּ

לו מתנו בארץ מצרים במד׳ יד ב

מַתְנוּ

Mortui essemus, moriamur.

במדבר הזה לו מתנו במד׳ יד ב
ישבים פה עד מתנו מ״ב ז ג

Et moriemur. וָמַתְנוּ

והרעב בעיר ומתנו שם מ״ב ז ד

Et moriemur. וָמַתְנוּ

עוד ומתנו דבר׳ ה כב
ואכלנהו ומתנו מ״א יז יב
ואם ישבנו פה ומתנו מ״ב ז ד
ואם ימיתנו ומתנו ז ד

Moriens, mortuus. מֵת

הנך מת על האשה ברא׳ כ ג
הנה אנכי מת מח כא ונ ה
ויאמר יוסף אל אחיו אנכי מת
נ כד
אין בית אשר אין שם מת
שמו׳ יב ל
ונשבר או מת כב ט
ועל כל נפשת מת ויקר׳ כא יא
על נפש מת לא יבא במד׳ ו ו
כי אנכי מת בארץ דבר׳ ד כב
אדניהם נפל ארצה מת שופט׳ ג כה
והנה סיסרא נפל מת ד כב
אחרי כלב מת ש״א כד טו

מתאבלת

מתאבלת על מת   ש״ב יד ב
כי מת אתה ולא תחיה   מ״ב כ א
וירכיבהו עבדיו מת   כג ל
כי מת אתה   ישע׳ לח א
לנחמו על מת   ירמ׳ יז ז
השנה אתה מת   כח יז
ואל מת אדם לא יבוא   יחזק׳ מד כה

וּמֵת *Et mortuum.*

ומת או נשבר או נשבה   שמו׳ כב ט

הַמֵּת *Mortus, mortuum.*

וגם את המת יחצון   שמו׳ כא לה
אשת המת החוצה   דבר׳ כה ה
על שם אחיו המת   כה ו
אשת המת קנית
להקים שם המת על נחלתו   רות ד ה
להקים שם המת על נחלתו
ולא יכרת שם המת   ד י
אל הכלב המת אשר כמוני   ש״ב ט ח
הכלב המת הזה   יו ט
ואת בנה המת השכיבה   מ״א ג כ
בני החי ובנך המת   ג כב וג כג
בנך המת ובני החי   ג כב וג כג
המת לירבעם בעיר יאכלו   יד יא
המת לבעשא בעיר   יו ד
המת לאחאב   כא כד
את אשר החיה את המת   מ״ב ח ה
טוב מן האריה המת   קהל׳ ט ד
כי לא אחפץ במות המת   יחזק׳ יח לב

וְהַמֵּת *Et mortuus.*

והמת יהיה לו   שמו׳ כא לד
והמת יהיה לו   כא לו
והמת בשדה יאכלו   מ״א יד יא
והמת לו בשדה   יו ד
והמת בשדה   כא כד

בְּמֵת *In mortuum.*

הנגע במת לכל נפש   במד׳ יט יא
הנוגע במת בנפש האדם   יט יג
בחלל חרב או במת   יט יו

בַּמֵּת *In mortuum.*

או במת או בקבר   במד׳ יט יח

כְּמֵת *Sicut mortuus.*

נשכחתי כמת מלב   תהל׳ לא יג

כַּמֵּת *Sicut mortuus.*

אל נא תהי כמת   במד׳ יב יב

לְמֵת *Mortuo.*

ולא נתתי ממנו למת   דבר׳ כו יד
אל תבכו למת   ירמ׳ כב י

לָמֵת *Propter mortuum.*

בין עיניכם למת   דבר׳ יד א

מֵתִי *Mortuus meus.*

ואקברה מתי מלפני   ברא׳ כג ד
לקבר את מתי   כג ח
ואקברה את מתי שמה   כג יג

מֵתְךָ *Mortuus tuus.*

ואת מתך קבר   בראש׳ כג טו

מֵתֶךָ *Idem.*

קבור את מתך
מקבר מתך   בראש׳ כג ו
נתתיה לך קבר מתך   כג יא

מֵתוֹ *Mortus sui.*

מעל פני מתו   ברא׳ כג ג

מֵתִים *Mortui.*

כי אמרו כלנו מתים   שמו׳ יב לג
וכלנו היום מתים   ש״ב יט ז
והנה כלם פגרים מתים   מ״ב יט לה
ויאכלו זבחי מתים   תהל׳ קו כח
מתים בל יחיו   ישע׳ כו יד
כלם פגרים מתים   לז לו
מתים אבל לא תעשה   יחזק׳ כד יז

הַמֵּתִים *Mortui.*

ויעמד בין המתים   במד׳ יז יג
ויהיו המתים במגפה
מלבד המתים על דבר קרח   יז יד
ויהיו המתים במגפה   כה ט
ודרש אל המתים   דבר׳ יח יא
ויהיו המתים   שופט׳ יו ל
כאשר עשיתם עם המתים   רות א ח
את החיים ואת המתים   ב כ
לא המתים יהללו יה   תהל׳ קטו יז
ושבח אני את המתים   קהל׳ ד ב
ואחריו אל המתים   ט ג
בעד החיים אל המתים   ישע׳ ח יט

וְהַמֵּתִים *Et mortui.*

והמתים אינם יודעים   קהל׳ ט ה

בַּמֵּתִים *Inter mortuos.*

במתים חפשי   תהל׳ פח ו

כַּמֵּתִים *Sicut mortui.*

באשמנים כמתים   ישע׳ נט י

הֲלַמֵּתִים *Num mortuis.*

הלמתים תעשה פלא   תהל׳ פח יא

מֵתֵי *Mortui.*

ולא מתי מלחמה   ישע׳ כב ב

כְּמֵתֵי *Sicut mortui.*

כמתי עולם   תהל׳ קמג ג
כמתי עולם   איכ׳ ג ו

מֵתֶיךָ *Mortui tui.*

יחיו מתיך נבלתי יקומון   ישע׳ כו יט

מֵתָה *Mortua.*

ואם אין מתה אנכי   ברא׳ ל א
מתה עלי רחל   מח ז
והדגה אשר ביאר מתה   שמו׳ ז כא

הַמֵּתָה *Quae moritura est.*

המתה תמות   זכר׳ יא ט

מוֹת *Mori, moriendo.*

אכלך ממנו מות תמות   ברא׳ ב יז
לא מות תמתון   ג ד
דע כי מות תמות   כ ז
ובאשתו מות יומת   כו יא
הנגע בהר מות יומת   שמו׳ יט יב
מות יומת   כא יב
ומכה אביו ואמו מות יומת   כא טו
ונמצא בידו מות יומת   כא יו
ומקלל אביו ואמו מות יומת   כא יז
עם בהמה מות יומת   כב יח
מחלליה מות יומת   לא יד
ביום השבת מות יומת   לא טו
מות יומת   ויקרא כ ב
מות יומת אביו ואמו קלל   כ ט
מות יומת הנאף   כ י
מות יומתו שניהם   כ יא וכ יב
מות יומתו דמיהם בם   כ יג וכ טז
בבהמה מות יומת   כ טו
מות יומתו   כ כז
ונקב שם יי׳ מות יומת   כד יו
כל נפש אדם מות יומת   כד יז
לא יפדה מות יומת   כז כט
מות יומת האיש   במד׳ טו לה
מות ימותו במדבר   כו סה
מות יומת הרצח   לה יז
מות יומת המכה   לה כא

כי מות יומת לה לא
מות נמות כי אלהים ראינו שופ׳ יג כב
לאמר מות יומת כא ה
ביונתן בני כי מות ימות ש״א יד לט
כי מות תמות יונתן יד מד
מות תמות אחימלך כב יו
כי הבן הילוד לך מות ימות ש״ב יב יד
כי מות נמות וכמים הנגרים יד יד
ידע תדע כי מות תמות מ״א ב לז וכ מב
לא תרד ממנה כי מות תמות מ״ב א ד וא ו וא יו
והראני יי׳ כי מות ימות ח י
לאמר מות תמות ירמ׳ כו ה
באמרי לרשע מות תמות יחזק׳ ג יח
מות יומת דמיו בו יח יג
רשע מות תמות לג ח
ובאמרי לרשע מות תמות לג יד

Ad moriendum. לָמוּת

הנה אנכי הולך למות בראש׳ כה לב
ויקרבו ימי ישראל למות מז כט
לקחתנו למות במדבר שמו׳ יד יא
מעם מזבחי תקחנו למות כא יד
לשאת חטא למות במד׳ יח כב
למות שם אנחנו כ ד
ממצרים למות במדבר כא ה
לא יענה בנפש למות לה ל
הוא רשע למות לה לא
למות מקרב העם דבר׳ ב יו
הן קרבו ימיך למות לא יד
נפשנו תחתיכם למות יהוש׳ ב יד
עם חרף נפשו למות שופ׳ ה יח
ותקצר נפשו למות יו יו
ויקרבו ימי דוד למות מ״א ב א
וישאל את נפשו למות יט ד
חלה חזקיהו למות מ״ב כ א
למות ברעב ובצמא ד״ה ב לב יא
חלה יחזקיהו עד למות לב כד
ועת למות קהל׳ ג ב
חלה חזקיהו למות ישע׳ לח א
בית יהונתן למות שם ירמ׳ לח כו
וישאל את נפשו למות יונ׳ ד ח

Mori me. מוּתִי

מי יתן מותי אני תחתיך ש״ב יט א

Mori nos. מוּתֵנוּ

מי יתן מותנו ביד יי׳ שמו׳ יו ג

Prae mori nos. מִמֻּתֵנוּ

ממתנו במדבר שמו׳ יד יב

Mori eam. מוּתָהּ

וכעת מותה והדברנה שמו׳ א ד כ

Mortis ipsarum. מֻתָן

עד יום מתן אלמנות חיות ש״ב כ ג

Et morere. וּמֻת

ומת בהר דבר׳ לב נ

Et morere. וָמֻת

ברך אלהים ומת איוב ב ט

Moriar. אָמוּת

פן אמות עליה בראש׳ כו ט
תברכך נפשי בטרם אמות כז ד
ואראנו בטרם אמות מה כח
לא אראה עוד ולא אמות דבר׳ יח יו
ועתה אמות בצמא שופט׳ טו יח
באשר תמותי אמות רות א יז
מעט דבש הנני אמות שמו׳ א יד מג
חסד יי׳ ולא אמות כ יד
ויאמר לא כי פה אמות מ״א ב ל
למה לא מרחם אמות איוב ג י
לא אמות כי אחיה תהלי׳ קיח יז
אל תמנע ממני בטרם אמות משלי ל ז
ולא אמות שם ירמ׳ לז כ

Moriar. אָמוּתָה

אמותה הפעם בראש׳ מו ל

Et moriar. וָאָמֻת

ואמת בעירי שמו׳ ב יט לח

Morieris. תָּמוּת

מות תמות בראש׳ ב יז וכ ז
ראתך פני תמות שמו׳ י כח
אל תירא לא תמות שופט׳ ו כג
מות תמות יונתן שמו׳ א יד מד
ויאמר לו חלילה לא תמות כ ב
מות תמות אחימלך כב יו
העביר חטאתך לא תמות ש״ב יב יג
ויאמר המלך אל שמעי לא תמות יט כד
תדע כי מות תמות מ״א ב לז וב מב
כי מות תמות מ״ב א ד וו טז
למה תמות בלא עתך קהל׳ ז יז
שמה תמות ישע׳ כב יח
ולא תמות בידנו ירמ׳ יא כא
ובבל תבוא ושם תמות כ ו
לאמר מות תמות כו ה
לא תמות בחרב לד ד
בשלום תמות לד ה
ולא תמות לח כד
מות תמות יחזק׳ ג יח
מות ערלים תמות כח י
רשע מות תמות לג ה
לרשע מות תמות לג יד
על אדמה טמאה תמות עמ׳ ז יז

Morieris. תָּמוּתִי

באשר תמותי אמות רות א יז

Morietur. יָמוּת

פן ימות גם הוא כאחיו בראׁ לח יא
ולא ימות מכל לבני ישראל שמ׳ ט ד
ולא ימות ונפל למשכב כא יח
ובצאתו ולא ימות כה לה
וכי ימות מן הבהמה ויקר׳ יא לט
אשר על הארץ ולא ימות יז כ
על העדות ולא ימות יז יג
וכי ימות מת עליו במד׳ ו ט
אל משכן יי׳ ימות יז כח
אשר ימות ולא יתחטא יט יג
אדם כי ימות באהל יט יד
איש כי ימות ובן אין לו כז ח
ולא ימות הרצח לה יב
אשר ימות בה לה יז
אשר ימות בה בלא ראות לה כג
פן ימות במלחמה דבר׳ כ ה וכ ו וכ ז
או כי ימות האיש כד ג
ולא ימות ביד גאל הדם יהוש׳ כ ט
כי מות ימות שמו׳ א יד מא
היונתן ימות יד מה
ימות אבנר שמו׳ ב ג לג
מות ימות יב יד
כי מות ימות מ״ב ח י
את חליו אשר ימות בו יג יד
וכעפר ימות גזעו איוב יד ח
וגבר ימות ויחלש יד י
אם ימות גבר היחיה יד יד
זה ימות בעצם תמו כא כג

וזה ימות בנפש מרה כא כה
מתי ימות ואבד שמו תהלי' מא ו
הוא ימות באין מוסר משלי ה כג
שונא תוכחת ימות טו י
בוזה דרכיו ימות יט יו
כי תכנו בשבט לא ימות כג יג
ואיך ימות החכם עם הכסיל
קהל' ב יו
ותיראי מאנוש ימות ישע' נא יב
ולא ימות לשחת נא יד
האכל מביציהם ימות נט ה
בן מאה שנה ימות סה כ
הישב בעיר הזאת ימות ירמ' כא ט
אשר הגלו אתו שם ימות כב יב
איש בעונו ימות לא ל
הישב בעיר הזאת ימות לח ב
בטרם ימות לח י
הוא רשע בעונו ימות יחזק' ג יח
הוא בעונו ימות ג יט
הוא ימות כי לא הזהרתו
בחטאתו ימות ג כ
הרחוק בדבר ימות
והנצור ברעב ימות ו יב
אשר בשדה בחרב ימות ז טו
ואותה לא יראה ושם ימות יב יג
בתוך בבל ימות יז יו
לא ימות בעון אביו יח יז
חיה יחיה לא ימות יח כא ויח כח
אשר חטא בם ימות יח כד
אשר עשה ימות יח כו
בעונו ימות לג ח
הוא בעונו ימות לג ט
ובעולו אשר עשה בו ימות לג יג
חיה יחיה לא ימות לג טו
בחרב ימות עמו' ז יא

יָמֹת *Moriatur*

יחי ראובן ואל ימת דבר' לג ו

וְיָמוֹת *Et morietur.*

הוצא את בנך וימות שופט' ו ל
וסקלהו וימת מ"א כא י

וַיָּמָת *Et mortuus est.*

ושלשים שנה וימת בראש' ה ה
ותשע מאות שנה וימת ה ח
וה יא וה יד
ושמנה מאות שנה וימת ה יז
ותשע מאות שנה וימת ה כ וה כז
ושבע מאות שנה וימת ה לא
וחמשים שנה וימת ט כט
וירגמו אתו באבנים וימת במד' טו לו
וימת רצח הוא לה טז
הכהו וימת לה יז
בצדיה וימת לה כ
הכהו בידו וימת לה כא
ויפל עליו וימת לה כג
אשר עזב יהושע וימת שופ' ב כא
והוא נרדם ויעף וימת ד כא
וידקרהו נערו וימת ט נד
ותשבר מפרקתו וימת ש"א ד יח
ויגף יי' את נבל וימת כה לח
ויכהו וימת שמו' ב א טו
וימת ויעמדו ב כג
ולא שנה לו וימת כ י
ויפגע בו וימת מ"א ב כה וב מו
וירגמו כל ישראל בו אבן וימת
יב יח
את בית מלך באש וימת יו יח
ויסקלהו באבנים וימת כא יג
סקל נבות וימת כא יד
כי סקל נבות וימת כא טו
עד הצהרים וימת מ"ב ד כ
וירמסוהו העם בשער וימת ז יז
וירמסו אותו העם בשער וימת ז כ
ויפרש על פניו וימת ח טו
עבדיו הכהו וימת יב כב
על החרב וימת ד"ה א י ה
וירגמו בו בני ישראל אבן וימת
ד"ה ב י יח
וינפהו יי' וימת יג כ
ויהרגהו על מטתו וימת כד כה
ויאשם בבעל וימת הוש' יג א

וַיָּמָת *Et mortuus est.*

וימת הרן על פני תרח בראי' יא כח
וימת תרח בחרן יא לב
ויגוע וימת אברהם כה ח
ויגוע וימת ויאסף כה יז
וימת ויאסף אל עמיו לה כט
וימת בלע לו לג
וימת יובב לו לד
וימת חשם לו לה
וימת הדד לו לו
וימת שמלה לו לז
וימת שאול לו לח
וימת בעל חנן לו לט
וימת ער ואונן מו יב
וימת יוסף בן מאה נ כו
וימת יוסף וכל אחיו שמו' א ו
וימת מלך מצרים ב כג
וימת כל מקנה מצרים ט ו
וימת נדב ואביהוא במד' ג ד וכו סא
וימת אהרן שם כ כח
וימת עם רב מישראל כא ו
וימת ער ואונן כו יט
וימת נדב ואביהוא כו סא
על פי יי' וימת שם לג לח
וימת שם משה דבר' לד ה
וימת יהושע בן נון יהוש' כד כט
ויביאהו ירושלם וימת שם שופ' א ז
וימת יהושע בן נון ב ח
וימת עתניאל בן קנז ג יא
וימת גדעון בן יואש ח לב
וימת ויקבר בשמיר י ב
וימת יאיר ויקבר בקמון י ה
וימת יפתח הגלעדי יב ז
וימת אבצן יב י
וימת אילון הזבולני יב יב
וימת עבדון בן הלל יב טו
וימת אלימלך איש נעמי רות א ג
וימת שמואל שמו' א כה א
וימת לבו בקרבו כה לז
על חרבו וימת עמו לא ה
וימת שאול ושלשת בניו לא ו
ויפל שם וימת תחתיו ש"ב ב כג
וימת בדם עשהאל אחיו ג כז
וימת שם עם ארון האלהים ו ז
וימת מלך בני עמון י א
הכה וימת שם י יח
וימת גם אוריה החתי יא יז
וימת בתבץ יא כא
ויהי ביום השביעי וימת הילד יב יח
אשה אלמנה אני וימת אישי יד ה
וימת ויקבר בקבר אביו יז כג
וימת מן העם מדן כד טו
וימת בן האשה הזאת מ"א ג יט
וימת תבני וימלך עמרי יז כב
וימת בערב ויצק דם המכה כב לה
וימת המלך ויבוא שמרון כב לז
וימת כדבר יי' אשר דבר מ"ב א יז
וינס מגדו וימת שם ט כז
וימת אלישע ויקברהו יג כ
וימת חזאל מלך ארם יג כד
ויבא מצרים וימת שם כג לד
וימת

וימת בלע וימלך תחתיו ד״ה א א מד
וימת יובב א מה
וימת חושם א מו
וימת הדד א מז
וימת שמלה א מח
וימת שאול א מט
וימת בעל חנן א נ
וימת הדד ויהיו אלופי א נא
וימת סלד לא בנים ב ל
וימת יתר לא בנים ב לב
וימת שאול י ו
וימת שאול במעלו י יג
וימת שם לפני האלהים יג י
וימת נחש מלך בני עמון יט א
וימת אלעזר כג כב
וימת נדב ואביהוא כד ב
וימת בשיבה טובה כט כח
וימת בשנת ארבעים ד״ה ב יו יג
וימת לעת בוא השמש יח לד
וימת בתחלאים רעים כא יט
וימת בן מאה כד טו
וימת ויקבר בקברות אבתיו לה כד
וימת איוב זקן איוב מב יז
וימת חנניה הנביא ירמ׳ כח יז
וימת תחתיו מפני הרעב לח ט

תָּמוּת *Morietur.*

והדגה אשר ביאר תמות שמ׳ ז יח
ועמכם תמות חכמה איוב יב ב
כי תולעתם לא תמות ישע׳ סו כד
הנפש החטאת היא תמות
יחזק׳ יח ד ויח כ
המתה תמות זכר׳ יא ט

תָּמֹת *Morietur.*

תמת נפשי מות ישרים במד׳ כג י
תמת נפשי עם פלשתים שופ׳ יו ל
תמת בנער נפשם איו׳ לו יד

וְתָמֹת *Et morietur.*

ותמת בצמא ישע׳ נ ב

וַתָּמָת *Et mortua fuit.*

ואת פלגשי ענו ותמת שופ׳ כ ה

וַתָּמָת *Et mortuus fuit.*

ותמת שרה בקרית ארבע ברא׳ כג ב
ותמת דבורה מינקת רבקה לה ח
ותמת רחל ותקבר לה יט
ותמת בת שוע לח יב
ותמת שם מרים במד׳ כ א
ותמת עזובה ד״ה א ב יט
ותמת אשתי בערב יחזק׳ כד יח

נָמוּת *Moriemur.*

ונחיה ולא נמות בראש׳ מב ב
ונחיה ולא נמות מג ח
ולמה נמות נגדך מז טו
למה נמות לעיניך
ונחיה ולא נמות מז יט
פן נמות שמ׳ כ יט
ועתה למה נמות דבר׳ ה כה
מות נמות שופ׳ יג כב
אל יי׳ אלהיך ואל נמות ש״א יב יט
כי מות נמות ש״ב יד יד
כי מחר נמות ישע׳ כב יג
אלהי קדשי לא נמות חבק׳ א יב

תָּמוּתוּ · תָּמֻתוּ *Moriemini.*

ויאמנו דבריכם ולא תמותו
בראש׳ מב כ
את משמרת יי׳ ולא תמותו ויק׳ ח לה
ולא תמתו י ו
לא תצאו פן תמתו י ז
אל אהל מועד ולא תמתו י ט
לא תחללו ולא תמותו במד׳ יח לב
וחיו ולא תמתו מ״ב יח לב
ושם תמותו ירמ׳ כב כו
למה תמותו אתה ועמך כז יג
ושם תמתו מב יו
תמותו במקום אשר חפצתם מב כב
ולמה תמותו יחזק׳ יח לא ולג יא

תְּמֻתוּן · תְּמוּתוּן *Moriemini.*

ולא תגעו בו פן תמתון ברא׳ ג ג
לא מות תמתון ג ד
אכן כאדם תמותון תהלי׳ פב ז
הזה לכם עד תמתון ישע׳ כב יד

יָמֻתוּ · יָמוּתוּ *Morientur.*

ירחצו מים ולא ימתו שמו׳ ל כ
ידיהם ורגליהם ולא ימתו ל כא
ולא ימתו בטמאתם ויקר׳ טו לא
ערירים ימתו כ כ
וחיו ולא ימתו במד׳ ד יט
יתמו ושם ימתו יד לה
מעלי ולא ימתו יז כה
ולא ימתו גם הם יח ג
מות ימתו במדבר כו סה
ימותו אנשים שמ׳ א ב לג
ביום אחד ימותו שניהם ב לד
ואם ימתו חצינו שמ׳ ב יח ג
לא ימותו אבות על בנים
ובנים לא ימותו על אבות
ד״ה ב כה ד
כי איש בחטאו ימותו כה ד
ימותו ולא בחכמה איוב ד כא
רגע ימתו לד כ
כי יראה חכמים ימותו תהלי׳ מט יא
ואוילים בחסר לב ימותו משלי׳ י כא
הבחורים ימותו
ימתו ברעב ירמ׳ יא כב
תחלאים ימתו יו ד
בדבר גדול ימתו כא ו
ימותו בחרב מב יז
בחרב וברעב ימתו מד יב
שלשתיך בדבר ימותו יחזק׳ ה יב
בדבר ימותו לג כז
בחרב ימותו כל חטאי עמי עמ׳ ט י

וַיָּמוּתוּ *Et mortui sunt.*

וימותו מעבדי המלך שמ׳ ב יא כד
ויפל על הנערים וימותו איו׳ א יט

וַיָּמֻתוּ *Et mortui sunt.*

וימתו הצפרדעים שמ׳ ח ט
וימתו לפני יי׳ ויקר׳ י ב
לפני יי׳ וימתו טז א
וימתו האנשים במדב׳ יד לז
וימתו רבים יהוש׳ י יא
וימתו גם כל אנשי מגדל
שופ׳ ט מט
וימתו גם שניהם רות א ה
מן העם וימתו שמ׳ ב א ד

שֶׁיָּמֻתוּ *Quod morientur.*

כי החיים ידעים שימתו קהל׳ ט ה

יְמוּתוּן *Morientur.*

וישביה כמו כן ימותון ישע׳ נא ו

יְמֻתוּן *Morientur.*

כל האדם ימתון אלה במדב׳ יו כט

תְּמוֹתֵתְנָה *Idem.*

אשר לא תמותנה יחזק׳ יג יט

מוֹתְתַנִי *Pih. Morte affecit me.*

אשר לא מותתני מרחם ירמ׳ כ יז

מֹתַתִּי *Morte affeci.*

אנכי מתתי את משיח יי׳ ש״ב א יו

מְמוֹתֵת *Morte afficiens.*

ונשא כליו ממותת אחריו ש״א יד יג

לְמוֹתֵת *Ad morte afficiend.*

ונכאה לבב למותת תהלי׳ קט יז

וּמוֹתְתֵנִי · וּמֹתְתֵנִי

Et interfice me.

שלף חרבך ומותתני שופט׳ ט נד
עמד נא עלי ומתתני שמו׳ ב א ט

וָאֲמֹתְתֵהוּ *Et morte affeci eum.*

ואעמד עליו ואמתתהו שמו׳ ב א י

וַיְמֹתְתֵהוּ *Et interfecit eum.*

מהערה וימתתהו שמו׳ א יז נא

תְּמוֹתֵת *Interficiet.*

תמותת רשע רעה תהלי׳ לד כב

הֵמִית

Hiph. Morte affecit, Interfecit, Occidit.

אשר המית במותו
מאשר המית בחייו שופט׳ יו ל
על אשר המית את עשהאל ש״ב ג ל
על אשר המית את הגבעונים כא א
ואת בני המכים לא המית מ״ב יד ו
ויגלה קירה ואת רצין המית יו ט
ואת שופך שר הצבא המית
ד״ה א יט יח
ואת בניהם לא המית ד״ה ב כה ד

וְהֵמִית *Et interfecerit.*

והמית איש שמו׳ כא כט

וֶהֱמִתָנִי *Interficiat me.*

ואם יש בי עון והמיתני
שמו׳ ב יד לב

וֶהֱמִיתְךָ *Et morte afficiet te.*

והמיתך אדני יי׳ ישע׳ סה טו

הֱמִיתָם *Morte affecit eos.*

ולא המיתם ירמ׳ מא ח

הֱמִיתָתְהוּ *Morte afficeret eum.*

ולא המיתתהו ד״ה ב כב יא

וְהֵמַתָּה *Et morte afficies.*

והמתה את העם הזה במדב׳ יד טו
והמתה מאיש ועד אשה ש״א טו ג

וְהֵמַתִּי *Enecabo, Morti tradam*

והמתי ברעב שרשך ישע׳ טו ג
והמתי מחמדי בטנם הוש׳ ט יו

וַהֲמִתִּיו *Et interficiebam eum.*

והכתיו והמיתיו ש״א יז לה

וַהֲמִתִּיהָ *Et enecabo eam.*

והמתיה בצמא הוש׳ ב ג

הֵמִיתוּ

Interfecerunt, morte affecerunt.

ולא המיתו איש שמו׳ א ל ב
בני המלך המיתו שמו׳ ב יג לב
ואת עתליהו המיתו בחרב מ״ב יא כ
ואת עתליהו המיתו בחרב
ד״ה ב כג כא

הֱמִתֻהוּ *Morte affecerunt eum.*

המתהו חזקיהו ירמ׳ כו יט

הֲמִתֶּם *Interfecistis.*

אתם המתם את עם יי׳ במד׳ יז ו

וַהֲמִתֶּם *Et interficiatis.*

והמתם אתו אל תיראו שמו׳ ב יג כח

וַהֲמִתֶּן *Et occidatis.*

אם בן הוא והמתן אתו שמו׳ א יו

מֵמִית *Morte afficiens.*

יי׳ ממית ומחיה שמו׳ ב ב ו

מְמִיתִים *Interficientes.*

והנם ממיתים אותם מ״ב יז כו

מְמִתִים *Interficientes.*

כי אם ממתים אתם ירמ׳ כו טו

לַמְמִתִים *Mortiferis.*

וחיתו לממתים איוב לג כב

הָמִית *Interficere.*

לבלתי המית אתו ויקר׳ כ ד

הָמֵת *Interficiendo.*

המת בחרב מ״ב יא טו
הלוא המת תמיתני ירמ׳ לח טו

וְהָמֵת *Et interficiendo.*

והמת לא נמיתך · שופט׳ טו יג
והמת אל תמיתהו מ״א ג כו
והמת לא תמיתהו ג כז

הֶהָמֵת *An interficiendo*

ההמת המתהו חזקיהו ירמ׳ כו יט

לְהָמִית

Ad interficiendum, mort afficiendum.

להמית צדיק עם רשע ברא׳ יח כה
להמית את כל הקהל שמו׳ יו ג
להמית אתי ואת בני יז ג
להמית את דוד שמו׳ א יט א
להמית את דוד חנם יט ה
מעם אביו להמית את דוד כ לג
להמית את אבנר בן נר שמו׳ ב ג לז
וימדר שני חבלים להמית ח ב
להמית עיר ואם בישראל כ יט
ואין לנו איש להמית בישראל כא ד
להמית את ירבעם מ״א יא מ
הרעות להמית את בנה יז ב
להמית ולהחיות מ״ב ה ז
אחת דתו להמית אסת׳ ד יא
להמית את גדליהו ירמ׳ מא ד
להמית אתנו מג ג
להמית נפשות יחזק׳ יג יט

וּלְהָמִית *Et morte afficiendum.*

ולהמית את בני מ״א יז יח

לַהֲמִיתֵנִי *Ad morte afficiendum me.*

להמיתני ואת עמי שמו׳ א ה י
מתנקש בנפשי להמיתני כח ט
ביד אחאב להמיתני מ״א יח ט

לַהֲמִיתֵנוּ *Ad morte afficiendum nos.*

להמיתנו במדבר במד׳ יו יג
לו חפץ יי׳ להמיתנו שופט׳ יג כג

לַהֲמִיתֶךָ *Ad morte afficiendum te.*

מבקש שאול אבי להמיתך
שמו׳ א יט ב

הֲמִיתוֹ *Interficere eum.*

ויבקש המיתו שמו׳ ך כד

ואל המיתו אל תשא נפשך משלי יט יח
ויבקש המלך המיתו ירמ׳ כו כא

Ad interficiendum eum. לְהֲמִיתוֹ

ויתנכלו אתו להמיתו בראש׳ לז יח
בראשונה להמיתו דבר׳ יג י
תהיה בו בראשנה להמיתו יז ז
במטה אלי להמיתו שמו׳ א יט טו
ומבקש להמיתו תהלי׳ לז לב
וישמרו את הבית להמיתו נט א
ביד העם להמיתו ירמ׳ כו כד

Et occidere eum. וְלַהֲמִיתוֹ

ולהמיתו בבקר שמו׳ א יט יא

לְהֲמִתָם · לַהֲמִיתָם

Ad occidendum eos, Occidere eos.

הוציאם להמתם במדבר דבר׳ ט כח
כי חפץ יי׳ להמיתם שמו׳ א ב כה

Interfice me. הֲמִיתֵנִי

ואם יש בי עון המיתני אתה שמו׳ א כ ח

Et morte afficite. וְהֲמִיתוּ

סבו והמיתו כהני יי׳ שמו׳ א כב יז

Morte afficiam. אָמִית

אני אמית ואחיה דבר׳ לב לט

Occidam te. אֲמִיתְךָ

אם אמיתך בחרב מ״א ב ח

Morte afficiam te. אֲמִיתְךָ

וביום הזה לא אמיתך מ״א ב כו
אם אמיתך ואם אתנך ירמ׳ לח טז

Interficiam te. אֲמִיתֵךְ

שלחני למה אמיתך שמו׳ א יט יז

Interficies. תָּמִית

את שני בני תמית בראש׳ מב לז

Morte afficies me. תְּמִיתֵנִי

הלא המת תמיתני ירמ׳ לח טו

Occidas nos. תְּמִתֵנוּ

אל תמתנו ירמ׳ מא ח

Occidet. יָמִית

הוא ימית את הרצח במדב׳ לה יט

מות

ימית את הרצח לה כא
ולא ימית אתי ש״א ה יא
אם ימית את עבדו בחרב מ״א א נא
מחרב חזאל ימית יהוא יט יז
ימית אלישע יט יז
אם שוט ימית פתאם איוב ט כג
וברוח שפתיו ימית רשע ישע׳ יא ד

Et occidit. וַיָּמֶת

וימת גם אתו בראש׳ לח י
וימת ביום ההוא ש״א כב יח
את האחד וימת אתו ש״ב יד ו
וימת את דגתם תהלי׳ קה כט
וימת אתו ירמ׳ מא ב

וַיְמִתֵהוּ · וַיְמִיתֵהוּ

Et morti tradidit eum. Et interfecit eum.

וימתהו יי׳ בראש׳ לח ז
ויך את הפלשתי וימתהו ש״א יז נ
ויך את הפלשתי וימתהו ש״ב כא יז
ויפגע בו וימתהו מ״א ב לד
אריה בדרך וימיתהו יג כד
וימתהו כדבר יי׳ יג כו
וימתהו בעשא בשנת שלש טו כח
ויבא זמרי ויכהו וימיתהו טז י
ויכהו קבל עם וימיתהו מ״ב טו י
וימיתהו וימלך תחתיו טו יד
וימתהו וימלך תחתיו טו כה
וימיתהו וימלך תחתיו טו ל
וימיתהו במגדו כג כט
רע בעיני יי׳ וימתהו ד״ה א ב ג
ולא דרש ביי׳ וימיתהו י יד

Interficiet eum. יְמִיתֶנּוּ

הוא ימיתנו במד׳ לה יט

וַיְמִיתֵם · וַיְמִתֵם

Et morte affecit eos.

ויכם יהושע אחרי כן וימיתם יהוש׳ י כו
לכד ויכם וימיתם יא יז
וימיתם ברבלה מ״ב כה כא
וימתם ברבלתה ירמ׳ נב כז

Interficiet. תָּמִית

ופתה תמית קנאה איוב ה ב

Enecabit eum. תְּמִיתֶנּוּ

תאות עצל תמיתנו משלי כא כה

מות

Interficiemus te. נְמִיתֶךָ

והמת לא נמיתך שופט׳ טו יג
ולא נמיתך ירמ׳ לח כה

וּנְמִיתֵהוּ

Ut morte afficiamus eum.

ונמתהו בנפש אחיו ש״ב יד ז

Et interficiemus eos. וּנְמִתֵם

אשר בגבעה ונמיתם שופ׳ כ יג
תנו האנשים ונמיתם ש״א יא יב

Interficietis eum. תְּמִיתֻהוּ

והמת אל תמיתהו מ״א ג כו
והמת לא תמיתהו ג כז

Interficietis eam. תְּמִיתוּהָ

לא תמיתוה בית יי׳ ד״ה ב כג יד

Et interfecerunt. וַיְמִיתוּ

וימיתו את המלך בביתו מ״ב כא כג

Interficiant nos. יְמִיתֻנוּ

ואם ימיתנו ומתנו מ״ב ז ד

וַיְמִתֻהוּ · וַיְמִיתֻהוּ

Et interfecerunt eum.

ויכהו וימתהו ש״ב ד ז
ויכו את אבשלום וימתהו יח טו
וימתהו שם מ״ב יד יט
ויבאהו אל יהוא וימיתהו ד״ה ב כב ט
לכישה וימיתהו שם כה כז
וימיתהו בביתו לג כד

Et interfecerunt eam. וַיְמִיתוּהָ

בית המלך וימיתוה שם ד״ה ב כג טו

Hoph. Affectus morte. הוּמַת

ולא הומת מ״ב יא ב

Et morti tradetur. וְהוּמַת

חטא משפט מות והומת דבר׳ כא כב

Morte affecti sunt. הֻמְתוּ

והם המתו בימי קציר ש״ב כא ט

Morte affectus. מוּמָת

מחר אתה מומת ש״א יט יא

Morte affecti. הַמּוּמָתִים

בני המלך המומתים ק׳ מ״ב יא ב
בני המלך המומתים ד״ה ב כב יא
ובאשה

יוּמַת . יוּמָת *Occidetur.*

ובאשתו מות יומת בראש' כו יא
מות יומת שמו' יט יב וכא יב
וכא טו וכא יז וכא יז וכב יח
ולא יד ולא טו
וגם בעליו יומת כא כט
כל העשה בה מלאכה יומת לה ב
מות יומת ויקר' כ ב וכ ט וכ י
וכ טו וכד יז וכד יז וכז כט
בנקבו שם יומת כד יז
ומכה אדם יומת כד כא
והזר הקרב יומת במד' א נא וג י
וג לח ויח ז
מות יומת האיש טו לה
מות יומת הרצח לה יז ולה יח
מות יומת המכה לה כא
כי מות יומת לה לא
או חלם החלום ההוא יומת
דבר' יג ו
יומת המת לא יומת על פי יז ו
לכל אשר תצונו יומת יהוש' א יח
אשר יריב לו יומת שופט' ו לא
לאמר מות יומת כא ה
לא יומת איש ביום הזה ש"א יא יג
חי יי' אם יומת יט ו
למה יומת מה עשה כ לב
התחת זאת לא יומת שמעי
שמו' ב יט כב
היום יומת איש בישראל יט כג
כי היום יומת אדניהו מ"א ב כד
והבא אל השדרות יומת מ"ב יא ח
איש בחטאו יומת ק' יד ו
ליי' אלהי ישראל יומת ד"ה ב טו יג
והבא אל הבית יומת כג ז
והבא אחריה יומת בחרב כג יד
יומת נא את האיש הזה ירמ' לח ד
מות יומת דמיו בו יחזק' יח יג

תּוּמַת *Morte afficiatur.*

אל תומת בית יי' מ"ב יא טו

וַתּוּמַת *Et morte affecta fuit.*

בית המלך ותומת שם מ"ב יא טז

יוּמְתוּ *Morte afficientur.*

לא ימתו כי לא חפשה ויקר' יט כ
מות יומתו שניהם כ יא וכ יב
לא יומתו אבות על בנים
ובנים לא יומתו על אבות
דבר' כד טז
לא יומתו אבות על בנים
ובנים לא יומתו על אבות מ"ב יד ו

יוּמָתוּ *Morte afficiuntor.*

מות יומתו ויקר' כ יג וכ יו
מות יומתו כ כז
בחטאו יומתו דבר' כד טז

*** מוּת** *Mors.*

s טאָדט. נאָך אנדר: בעציעבונג דער מעלאָדיע (תהלי' ט א). נאמע איינעס מחיקאַלישען אינשטרומענטעס, אָדער דער מאָדכענשטימע, דעס זאָפּראַנס (תהלי' מח טו).

למנצח על מות לבן לד"ק תהל' ט א
הוא ינהגנו על מות מח טו

*** מָוֶת** *Mors.*

s טאָדט.

ולו אין משפט מות דבר' יט ו
משפט מות והומת כא כב
אין לנערה חטא מות כב כו
מהומת מות ש"א ה יא
כי בן מות הוא כ לא
חי יי' כי בני מות אתם כו יז
כי בן מות האיש ש"ב יב ה
אנשי מות לאדני המלך יט כט
כי אפפני משברי מות כב ה
קדמני מקשי מות כב ו
כי איש מות אתה מ"א ב כו
לא יהיה משם עוד מות מ"ב ב כא
ויאמרו מות בסיר ד מ
מות מעצמותי איוב ז טו
יאכל בדיו בכור מות יח יג
כי ידעתי מות תשיבני ל כג
הנגלו לך שערי מות לח יז
ולו הכין כלי מות תהלי' ז יד
מרוממי משערי מות ט יד
אפפוני חבלי מות יח ה וקיו ג
קדמוני מוקשי מות יח ו
ולעפר מות תשפתני כב טז
מות ידעם מט טו
ואימות מות נפלו עלי נה ה
ישי מות עלימו נה טז
מי גבר יחיה ולא יראה מות פט מט
ויגיעו עד שערי מות קז יח
כי שחה אל מות ביתה משלי ב יח
רגליה ירדות מות ה ה
יורדות אל חדרי מות ז כז
כל משנאי אהבו מות ח לו
ודרך נתיבה אל מות יב כח
לסור ממוקשי מות יג יד ויד כז
ואחריתה דרכי מות יד יב ויו כה
חמת מלך מלאכי מות יו יד
מות וחיים ביד לשון יח כא
זבובי מות יבאיש קהל' י א
כרתנו ברית את מות ישע' כח טו
וכפר בריתכם את מות כח יח
מות יהללך לה יח
ונבחר מות מחיים ירמ' ח ג
עלה מות בחלונינו ט כ
יהיו הרגי מות יח כא
משפט מות לאיש הזה כו יא
אין לאיש הזה משפט מות כו יו
אהי דבריך מות הוש' יג יד
חרה לי עד מות יונה ד ט

וָמָוֶת *Et mors.*

אבדון ומות אמרו איוב כח כב
חצים ומות משלי כו יח

הַמָּוֶת *Mors.*

רק את המות הזה שמו' י יז
ואת המות ואת הרע דבר' ל טו
כי המות יפריד רות א יז
אכן סר מר המות ש"א טו לב
כי כפשע ביני ובין המות כ ג
פן אישן המות תהלי' יג ד
ויום המות מיום הולדו קהל' ז א
ואין שלטון ביום המות ה ח
בלע המות לנצח ישע' כה ח
ואת דרך המות ירמ' כא ח

וְהַמָּוֶת *Et mors.*

החיים והמות נתתי דבר' ל יט

בַּמָּוֶת *In morte.*

שרידיו במות יקברו איוב כז טו
כי אין במות זכרך תהלי' ו ו

כַּמָּוֶת *Sicut mors.*

כי עזה כמות אהבה שיר ח ו
בבית כמות איכ' א כ
כמות ולא ישבע חבק' ב ה

לַמָּוֶת *Ad mortem.*

אם למות אם לחיים ש"ב טו כא

*

Idem. לָמוּת s

המחכים למות ואיננו   איו' ג כ
למות תוצאות   תהלי' סח כא
הצל לקחים למות   משלי כד יא
הערה למות נפשו   ישע' נג יב
אשר למות למות   ירמ' טו ב
כל עצתם עלי למות   יח כג
אשר למות למות   מג יא
כי כלם נתנו למות   יחזק' לא יד

Et ad mortem. וְלַמָּוֶת

ולמות לא נתנני   תהלי' קיח יח

A morte. מִמָּוֶת

את נפשותינו ממות   יהוש' ב יג
ברעב פדך ממות   איוב ה כ
להציל ממות נפשם   תהלי' לג יט
כי הצלת נפשי ממות   נו יד
לא חשך ממות נפשם   עח נ
כי חלצת נפשי ממות   קיו ח
וצדקה תציל ממות   משלי י ב
יא ד
מר ממות את האשה   קהל' ז כו
ממות אגאלם   הוש' יג יד

Mors. הַמָּוְתָה

המותה לחסידיו   תהלי' קיו טו

Idem. מוֹת s

ויהי אחרי מות אברהם   בראש' כה יא
אחרי מות אברהם   כו יח
אחרי מות שני בני   ויק' טז א
תמות נפשי מות ישרים   במד' כג י
עד מות הכהן הגדל   לה כה
עד מות הכהן הגדל
ואחרי מות הכהן הגדל   לה כח
עד מות הכהן   לה לב
ויהי אחרי מות משה   יהוש' א א
עד מות הכהן הגדול   כ ו
ויהי אחרי מות יהושע   שופ' א א
אחרי מות אישך   רות ב יא
ויהי אחרי מות שאול   ש"ב א א
עד מות שלמה   מ"א יא מ
אחרי מות אחאב   מ"ב א א
אחרי מות יהואש   יד יז
ואחר מות חצרון   ד"ה א ב כד
אחרי מות אביו   ד"ה ב כב ד
ואחרי מות יהוידע   כד יז
אחרי מות יואש   כה כה

כמות זה כן מות זה   קהל' ג יט
בשנת מות המלך עזיהו   ישע' ו א
בשנת מות המלך אחז   יד כח
החפץ אחפץ מות רשע   יחזק' יח כג

In mori vel moriendo. בְּמוֹת

אל אראה במות הילד   בראש' כא טז
ואת קרח במות העדה   במד' כו י
והיה כמות השופט   שופ' ב יט
במות אדם רשע   משלי יא ז
לא אחפץ במות המת   יחזק' יח לב
אם אחפץ במות הרשע   לג יא

Et in mori. וּבְמוֹת

ובמות אביה ואמה   אסת' ב ז

Juxta mori. כְּמוֹת

אם כמות כל אדם   במד' טז כט
ויהי כמות אחאב   מ"ב ג ה
כמות זה כן מות זה   קהל' ג יט

An juxta mori. הַכְּמוֹת

הכמות נבל ימות אבנר   ש"ב ג לג

Mori me. מוֹתִי

לא ידעתי יום מותי   בראש' כז ב
לפני יי' לפני מותי   כז ז
ואף כי אחרי מותי   דבר' לא כז
כי ידעתי אחרי מותי   לא כט
כי טוב מותי מחיי   יונה ד ג
טוב מותי מחיי   ד ח

In mori me. בְּמוֹתִי

במותי וקברתם אתי   מ"א יג לא

Mori se. מוֹתוֹ

אשר יברכך לפני מותו   בראש' כז י
אביך צוה לפני מותו   נ טז
את בני ישראל לפני מותו   דבר' לג א
מן הבטן עד יום מותו   שופ' יג ז
עד יום מותו   ש"א טו לה
ויכן דויד לרב לפני מותו
ד"ה א כב ה
מצרע עד יום מותו   ד"ה ב כו כא
עד יום מותו   ירמ' נב יא ונב לד

Mori ejus. מֹתוֹ

ויהי מצרע עד יום מתו   מ"ב טו ה

In mori eum. בְּמֹתוֹ

במתו בהר ההר   במד' לג לט
מאה ועשרים שנה במתו   דבר' לד ז

בְּמוֹתוֹ

In mori se vel morte sua.

אשר המית במותו   שופ' טז ל
ושלשים שנה במותו   ד"ה ב כד טו
וכבוד עשו לו במותו   לב לג
כי לא במותו יקח הכל   תהל' מט יח
וחסה במותו צדיק   משלי יד לב

וּכְמוֹתוֹ כ"י וּבְמוֹתוֹ

Et in mori se.

ובמותו אמר ירא יי'   ד"ה ב כד כב

Ad mortem suam. לְמוֹתוֹ

ומרדף רעה למותו   משלי יא יט

Moris se, mortis suae. מוֹתָה

עד יום מותה   ש"ב ו כג

In morte eorum. בְּמֹתָם

כל הנגע בהם במתם   ויק' יא לא
עליו מהם במתם יטמא   יא לב
לא יטמא להם במתם   במד' ו ז

Et in morte sua. וּבְמוֹתָם

ובמותם לא נפרדו   ש"ב א כג

Ad mortem eorum. לְמוֹתָם

כי אין חרצבות למותם   תהל' עג ד

Mortes. מוֹתֵי

מותי ערלים תמות   יחזק כח י

In mortibus suis. בְּמֹתָיו

ואת עשיר במתיו   ישע' נג ט

Occisio, Mors. * תְּמוּתָה

s דער מאָד, דאס שטערבען.

הותר בני תמותה   תהלי' עט יא
לפתח בני תמותה   קב כא

Mortes. * מְמוֹתֵי

s טאָדטע, געטאָדטעטע, געפאללענע.

ממותי תחלאים ימתו   ירמ' יו ד
ומתה ממותי חלל   יחזק' כח ח

מזג פירושו ממסך:

Mixtio.

Mistio. * הַמָּזֶג

s מישונג. מישווין, געווירצטער ווין.

אל יחסר המזג   שה"ש ז ג :

מזה והוא מענין פריסה:

Exurere.

Exusti. * מְזֵי

s פערצעהרט, פערדארט. אנד: אויס-
נעזאגען (ז: פ: א: מָצָה).

מזי רעב ולחומי רשף — דברי' לב כד

מזח ופירושו חוזק ותוקף או חגורה:

Zona: Robur, Vires.

Zona. * מֵזַח

s גירטעל. בונד. בילדל: צינעל.

אין מזח עוד — ישע' כג י

Et pro zona. וּלְמֵזַח

ולמזח תמיד יחגרה — תהלי' קט יט

Et zona. * וּמְזִיחַ

s גירטעל.

ומזיח אפיקים רפה — איו' יב כא

מזר לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א כל לשון ממזרות:

I. Spurius, Nothus.

Spurius. מַמְזֵר

s (מישלינג) באזטארד. (דער אין
כלוטשאנדע, עהעברוך ערציינגטע).
אויסלאנדער.

לא יבא ממזר בקהל יי' — דברי' כג ג
וישב ממזר באשדוד — זכר' ט ו

ב מה שפירושו מזלות:

II. Planetae, Signa coelestia.

* וּמִמְּזָרִים

Et a Signis coelestibus.

s נארדשטערנגרופפען.

וממזרים קרה — איוב לז ט

Signa coelestia. * מַזָּרוֹת

s שטערנבילדער דעס טהיערקרייזעס.

התציא מזרות בעתו — איו' לח לב

s מחא פירושו הכאה בכף או ביד:

Percutere, Complodere.

Complodent. יִמְחֲאוּ

שלאגען, קלאטשען, צוזאממענשלא-
גען (דיא הענדע).

נהרות ימחאו כף — תהלי' צח ח
ימחאו כף — ישע' נה יב

Complodere te. מַחֲאֲךָ

יען מחאך יד — יחזק' כה ו

מחה מה שפירושו הסרה והסתרה או
הדחה וקנוח או הכאה:

Delere: Abstergere: Percutere, Complodere: Pertingere.

Abstergit. מָחָה

s וועגווישען, אבווישען, וועגלאשען,
בילדל: פערטילגען, פערגעססען מא-
כען; ווענשאפפען, פערניכטען, פער-
לאשען; אויסגעלאשט, פערווישט,
פערטילגט ווערדען.

מחה והפך על פניה — מ"ב כא יג

Et delebit, absterget. וּמָחָה

ומחה אל מי המרים — במד' ה כג
ומחה על כתף ים כנרת — לד יא
ומחה יי' את שמו — דבר' כט יט
ומחה אדני יי' דמעה — ישע' כה ח

Et abstergit. וּמָחֲתָה

אכלה ומחתה פיה — משלי ל כ

Delevisti. מָחִיתָ

שמם מחית לעולם ועד — תהלי' ט ו

Delevi. מָחִיתִי

מחיתי כעב פשעיך — ישע' מד כב

Et delebo. וּמָחִיתִי

ומחיתי את כל היקום — ברא' ז ד
ומחיתי את ירושלם — מ"ב כא יג

Delens sum. מֹחֶה

אנכי הוא מחה פשעיך — ישע' מג כה

Delendo. מָחֹה

כי מחה אמחה — שמו' יז יד

Ad delendum. לִמְחוֹת

ולא דבר יי' למחות — מ"ב יד כז

Dele. מְחֵה

מחה פשעי — תהלי' נא ג
וכל עונתי מחה — נא יא

Dele me. מְחֵנִי

מחני נא מספרך — שמו' לב לב

Delebo. אֶמְחֶה

ויאמר יי' אמחה את האדם — ברא' ו ז
אמחה את זכר עמלק — שמו' יז יד

Et delebo. וְאֶמְחֶה

ואמחה את שמם — דבר' ט יד

Delebo eum. אֶמְחֶנּוּ

אמחנו מספרי — שמו' לב לג

Delebis. תִּמְחֶה

תמחה את זכר עמלק — דבר' כה יט

Delebit. יִמְחֶה

כאשר ימחה את הצלחת — מ"ב כא יג

Hiph.* *Ad delendum. לַמְחוֹת

ודרכיך למחות מלכין — משלי לא ג

Deleas. תֶּמַח

ואל תמח חסדי — נחמ' יג יד

Deleas. תֶּמְחִי

מלפניך אל תמחי — ירמ' יח כג

Niph.* *Et delebuntur. וְנִמְחוּ

ונמחו מעשיכם — יחזק' ו ו

Delebitur. יִמָּחֶה

ולא ימחה שמו מישראל — דבר' כה ו
ולא ימחה שבט מישראל — שופ' כא יז

Deleatur. יִמַּח

בדור אחר ימח שמם — תהלי' קט יג

Et deleta fuit. וַיִּמַּח

וימח את כל היקום — בראש' ז כג

Deleatur. תִּמָּחֶה

מלפניך אל תמחה — נחמ' ג לז
וחרפתו לא תמחה — משלי ו לג

Deleatur. תִּמָּח

וחטאת אמו אל תמח — תהלי' קט יד
ימחו

Delebuntur. יִמָּחוּ

ימחו מספר חיים תהלי׳ סט כט

Et deleti sunt. וַיִּמָּחוּ

וימחו מן הארץ בראש׳ ז כג

Et arietem (machinam.) *וּמְחִי

s שטורמבאָקק, מויערברעכער. (מְחִי קֹבֹל געגענשטאָססער).

ומחי קבלו יתן בחמותיך יחזק׳ כו ט

מחץ ופירושו הגורה מכה מכה. לו׳ רנון:

Vulnerare, Frangere, Confringere, Cruentare, Cruore inficere.

Frangit. מָחַץ

s צערשפאַלטען, צערשלאַגען, צערשמעטטערן, פערוואונדען, ראָטה פאַרבען, ראָטה מאַכען (דורך בלוט) [תהלי׳ סח כד]. נאך אַנד: וואַטען.

ובתבונתו מחץ רהב איוב כו יב

מחץ ביום אפו תהלי׳ קי ה

מחץ ראש על ארץ רבה קי ו

Et franget. וּמָחַץ

ומחץ פאתי מואב במד׳ כד יז

Et fregit. וּמָחֲצָה

ומחצה וחלפה רקתו שופ׳ ה כו

Fregisti. מָחַצְתָּ

מחצת ראש מבית רשע חבק׳ ג יג

Vulnero. מָחַצְתִּי

מחצתי ואני ארפא דבר׳ לב לט

Frange. מְחַץ

מחץ מתנים קמיו דבר׳ לג יא

Confringam eos. אֶמְחָצֵם

אמחצם ולא יכלו קום תהלי׳ יח לט

Et confregi eos. וָאֶמְחָצֵם

ואמחצם ולא יקומון ש״ב כב לח

Cruentes. תִּמְחַץ

למען תמחץ רגלך תהלי׳ סח כד

Franget. יִמְחַץ

וחציו ימחץ במד׳ כד ח

Vulnerabit. יִמְחַץ

ימחץ וידיו תרפינה איוב ה יח

ימחץ ראש איביו תהלי׳ סח כב

Et fracturam. *וּמַחַץ

s וואונדע. דאַס צערשלאַגענע.

ומחץ מכתו ירפא ישע׳ ל כו

מחק ופירושו הסרה:

Abradere, Abscindere.

Abradet. מָחֲקָה

s אַבשלאַגען, צערשעללען, צערשמעטטערן.

והלמה סיסרא מחקה ראשו שופט׳ ה כו

מחר לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א המורה על היום המעותד לבא בקרוב:

I. Cras, Crastinum.

Cras. *מָחָר

s דער נאָכסטע מאָרגען, דער מאָרגענדע טאַג, מאָרגען, אין דער פאָלגע, צוקונפט.

וענתה בי צדקתי ביום מחר בראש׳ ל לג

מעבדיו ומעמו מחר שמו׳ ח כה

מחר יעשה יי׳ הדבר הזה ט ה

הנני ממטיר כעת מחר ט יח

הנני מביא מחר ארבה י ד

והיה כי ישאלך בנך מחר יג יד

שבתון שבת קדש ליי׳ מחר יו כג

מחר אנכי נצב על ראש הגבעה יז ט

חג ליי׳ מחר לב ה

מחר פנו וסעו לכם במד׳ יד כה

לפני יי׳ מחר יו ז

ואהרן מחר יו יו

כי ישאלך בנך מחר לאמר דבר׳ ו כ

מחר יעשה יי׳ בקרבכם נפלאות יהוש׳ ג ה

כי ישאלון בניכם מחר ד ו

אשר ישאלון בניכם מחר ד כא

כי מחר כעת הזאת יא ו

מחר יאמרו בניכם לבנינו כב כד

ולא יאמרו בניכם מחר כב כז

אלינו ואל דרתינו מחר כב כח

והשכמתם מחר לדרככם שופ׳ יט ט

כי מחר אתננו בידך כ כח

כעת מחר אשלח ש״א ט טז

מחר תהיה לכם תשועה יא ט

מחר נצא אליכם יא י

מחר אתה מטת יט יא

הנה חדש מחר כ ה

כעת מחר השלשית כ יב

מחר חדש ונפקדת כ יח

כי כעת מחר אשים מ״א יט ב

כי אם כעת מחר כ ו

ואת בני נאכל מחר מ״ב ו כח

כעת מחר סאה סלת בשקל ז א

יהיה כעת מחר בשער שמרון ז יח

ובאו אלי כעת מחר י ו

מחר רדו עליהם ד״ה ב כ יו

מחר צאו לפניהם כ יז

ינתן גם מחר אסת׳ ט יג

אל תתהלל ביום מחר משלי כז א

כי מחר נמות ישע׳ כב יג

והיה כזה יום מחר נו יב

Et cras. וּמָחָר

וקדשתם היום ומחר שמו׳ יט י

ומחר אל כל עדת ישראל יהוש׳ כב יח

ומחר אתה ובניך עמי ש״א כח יט

ומחר אשלחך ש״ב יא יב

ומחר אעשה כדבר אסת׳ ה ח

ומחר אתן ויש אתך משלי ג כח

In crastinum. לְמָחָר

ויאמר למחר שמו׳ ח ו

למחר יהיה האת הזה ח יט

התקדשו למחר במדב׳ יא יח

ואמרת התקדשו למחר יהוש׳ ז יג

וגם למחר אני קרוא לה אסת׳ ה יב

Crastinum. *הַמָּחֳרָת

s דער פאָלגענדע טאַג, מאָרגען, אַם מאָרגענדען טאַגע.

וכל יום המחרת במדב׳ יא לב

In crastinum. לְמָחֳרָת

בעלות השחר למחרת יונ׳ ד ז

ויהי

A crastino. מָּמָּחֳרָת

ויהי ממחרת ותאמר בראש' יט לד
את הדבר הזה ממחרת שמו' ט ו
ויהי ממחרת וישב משה יח יג
וישכימו ממחרת לב ו
ויהי ממחרת ויאמר משה לב ל
ממחרת על משה ועל אהרן במד' יז ו
ויהי ממחרת ויבא משה יז כג
וישבת המן ממחרת יהוש' ה יב
ויהי כן וישכם ממחרת שופ' ו לח
ויהי ממחרת ויצא העם ט מב
ויהי ממחרת וישכימו העם כא ד
וישכמו אשדודים ממחרת ש"א ה ג
וישכימו בבקר ממחרת ה ד
ויהי ממחרת וישם שאול יא יא
ויהי ממחרת ותצלח רוח יח י
ויהי ממחרת ויבאו פלשתים לא ח
ויהי ממחרת ויקח המכבר מ"ב ח טו
ויהי ממחרת ויבאו ד"ה א י ח
ויהי ממחרת ירמ' כ ג

Et a crastino. וּמִמָּחֳרָת

וממחרת והנותר ממנו יאכל ויקר' ז יז
ביום זבחכם יאכל וממחרת יט ו
ביום ההוא וממחרת ש"ב יא יב

In crastinum. לְמָחֳרָת

למחרת היום ההוא ד"ה א כט כא

A crastino. מִמָּחֳרַת

ממחרת השבת ויקר' כג יא וכג טו
עד ממחרת השבת כג יו
ממהרת הפסח במד' לג ג
ממחרת הפסח מצות וקלוי יהוש' ה יא
ויהי ממחרת החדש השני ש"א כ כז

In crast. ipsorum. לְמָחֳרָתָם

מהנשף ועד הערב למחרתם ש"א ל יז

ב כל שפירושו ערך :

II. Pretium.

Pretium. * מְחִיר

s ווערטה, קויפפרייז, בעצאהלונג, געלד, לאהן.

אתנה לך כסף מחיר זה מ"א כא ב
למה זה מחיר ביד כסיל משלי יז יו
ובלוא מחיר יין וחלב ישעי' נה א

Et pretium. וּמְחִיר

אתנן זונה ומחיר כלב דבר' כג יט
ומחיר שדה עתודים משלי כז כו

Pro pretio. בִּמְחִיר

אקנה מאותך במחיר ש"ב כד כד
יקחו מקוה במחיר מ"א י כח
מקוא יקחו במחיר ד"ה ב א יו
לא במחיר ולא בשחד ישע' מה יג
לבז אתן לא במחיר ירמ' טו יג
עצינו במחיר יבאו איכ' ה ד
ואדמה יחלק במחיר דני' יא לט
וכהניה במחיר יורו מיכ' ג יא

Pretium ejus. מְחִירָהּ

ולא ישקל כסף מחירה איו' כח טו

Pretiis eorum. בִּמְחִירֵיהֶם

ולא רבית במחיריהם תהלי' מד יג

מטט לו שני פנים :

Significata ejus duo sunt.

א מה שפירושו ערש והוא בשלש נטה כי שם ביתו :

I. Lectus: vide נטה.

s מִטָּה זיעהע שטאממוו: נָטָה.

ב שמורש על פחת ממש :

II. Infra, Inferne.

Infra. * מַטָּה . מָטָּה

s אונטען, נאך אונטען, אונטערהאלב, הינאב, אבווארטס.

ואתה תרד מטה מטה דבר' כח מג
למען סור משאול מטה משלי טו כד

Infra. לְמַטָּה . לְמָטָּה

ולא תהיה למטה דבר' כח יג
ויישרם למטה מערבה ד"ה ב לב ל
חשכת למטה מעוננו עזר' ט יג
הירדת היא למטה לארץ קהל' ג כא
שרש למטה ישע' לז לא
מוסדי ארץ למטה ירמ' לא לז

Et infra. וּלְמַטָּה . וּלְמָטָּה

למבן עשרים שנה ולמטה ד"ה א כז כג
וממראה מתניו ולמטה יחזק' א כז
ממראה מתניו ולמטה אש ח ב

Ab infra. מִלְמַטָּה . מִלְמָטָּה

ויהיו תאמם מלמטה שמו' כו כד
תחת כרכב המזבח מלמטה כז ה
כתפות האפוד מלמטה כח כז
והיו תואמם מלמטה לו כט
תחת כרכבו מלמטה לח ד
כתפת האפד מלמטה לט כ

מטל ופירושו שבט :

Baculus, Vectis.

Sicut vectis. * כִּמְטִיל

s שטאב, שטאנגע.

גרמיו כמטיל ברזל איו' מ יח

מטר ופירושו גשם :

Depluere, Compluere, Pluvia.

הִמְטִיר

Hiph. Depluit, Pluviam demisit.

s רעגנען לאססען; בערעגנעט ווערדען.

כי לא המטיר יי' אלהים בראש' ב ה
וי"י המטיר על סדם יט כד

Et deplui. וְהִמְטַרְתִּי

והמטרתי על עיר אחת עמו' ד ז

Pluviam demittens. מַמְטִיר

אנכי ממטיר על הארץ בראש' ז ד
הנני ממטיר כעת מחר שמו' ט יח
הנני ממטיר לכם לחם יו ד

Pluviam demittendo. לְהַמְטִיר

להמטיר על ארץ איו' לח כו

A pluendo, ne pluant. מֵהַמְטִיר

מהמטיר עליו מטר ישע' ה ו

Depluam. אַמְטִיר

אמטיר עליו ועל אגפיו יחזק' לח כב
ועל עיר אחת לא אמטיר עמו' ד ז

Deplues. תַּמְטִיר

אשר לא תמטיר עליה עמו' ד ז

Depluet. יַמְטֵר

ימטר על רשעים פחים תהל' יא ו

וימטר

וַיַּמְטֵר *Et depluet.*
וימטר עלימו בלחומו איוב כ כג
וַיַּמְטֵר *Et depluit.*
וימטר יי' ברד שמ' ט כג
וימטר עליהם מן לאכל תהלי' עח כד
תִּמָּטֵר *Niph. Compluetur.*
חלקה אחת תמטר עמוס ד ז
* מָטָר *Pluvia.*
s רעגען.
ולא יהיה מטר דבר' יא יז
אל טל ואל מטר עליכם ש"ב א כא
שמים ולא יהיה מטר מ"א ח לה
ונתתה מטר על ארצך ח לו
ואתנה מטר על פני האדמה יח א
השמים ולא יהיה מטר ד"ה ב ו כו
ונתתה מטר על ארצך ו כז
הן אעצר השמים ולא יהיה מטר ז יג
הנתן מטר על פני ארץ איו' ה י
יזקו מטר לאדו לו כז
ונשם מטר לז ו
המכין לארץ מטר תהלי' קמז ח
מטר סחף ואין לחם משלי כח ג
מהמטיר עליו מטר ישע' ה ו
שאלו מיי' מטר זכר' י א
וּמָטָר *Et pluvia.*
ומטר לא נתך ארצה שמ' ט לג
ויתן קלות ומטר שמ' א יב יז
ויתן יי' קלת ומטר יב יח
אם יהיה השנים האלה טל ומטר מ"א יז א
הַמָּטָר *Pluvia.*
כי חדל המטר והברד שמ' ט לד
כְּמָטָר *Sicut pluvia.*
ירד כמטר על גז תהלי' עב ו
כַּמָּטָר *Sicut pluvia.*
יערף כמטר לקחי דבר' לב ב
ויחלו כמטר לי איוב כט כג
וְכַמָּטָר *Et sicut pluvia.*
וכמטר בקציר משלי כו א
לַמָּטָר *In pluvia.*
בעשותו למטר חק איוב כח כו

היש למטר אב לח כח
ברקים למטר עשה תהלי' קלה ז
ברקים למטר עשה ירמ' י יג
מִמָּטָר *A pluvia.*
מנגה ממטר דשא מארץ ש"ב כג ד
וּמִמָּטָר *Et a pluvia.*
מזרם וממטר ישע' ד ו
מְטַר *Pluvia.*
ונתתי מטר ארצכם בעתו דבר' יא יד
לתת מטר ארצך בעתו כח יב
את מטר ארצך אבק ועפר כח כד
מטר זרעך אשר תזרע ישע' ל כג
וּמְטַר *Et pluvia.*
ומטר גשם זכר' י א
לִמְטַר *Ad pluviam.*
למטר השמים תשתה מים דבר' יא יא
מְטָרוֹת *Pluviae.*
ונשם מטרות עזו איוב לז ו

מי יפקד מושבו כי איננו רק מלה מורה על חקירת השאלה בנפש:
מִי **Quis, Quae: loca ejus desunt.**
s מִי פֿראגענד: פֿראָנאָמען: 1) ווער? ווער דענן דא. 2) אונבעשטיממט: פֿראָנאָם: ווער נור, יעדער, אירגענד איינער.

מי כל מים ומי לך שניהם:
Aqua, Aquae pl.
* מַיִם . מָיִם *Aqua, aquae.*
s וואססער. קוועללע. מֵי ראש גיפֿט-וואססער (מאָהנזאַפֿט, אָפיום). מֵי רַגְלַיִם אורין.
ויהי מבדיל בין מים בראש' א ו
הנני מביא את המבול מים ו יז
והמבול היה מים ז ו
כי מים על פני כל הארץ ח ט
יקח נא מעט מים יח ד
ויקח לחם וחמת מים כא יד

ותרא באר מים
את החמת מים כא יט
יצאת לשאב מים כד יג
הגמיאיני נא מעט מים כד יז
מעט מים מכדך כד מג
וימצאו שם באר מים חיים כו יט
ויאמרו לו מצאנו מים כו לב
והבור רק אין בו מים לז כד
ויתן מים וירחצו רגליהם מג כד
ונלאו מצרים לשתות מים שמ' ז יח
ולא יכלו מצרים לשתות מים ז כא
סביבת היאר מים לשתות ז כד
נערמו מים טו ה
במדבר ולא מצאו מים טו כב
לשתת מים ממרה טו כג
שתים עשרה עינת מים טו כז
ואין מים לשתת העם יז א
תנו לנו מים ונשתה יז ב
ויצאו ממנו מים יז ו
ונתת שמה מים ל יח
ירחצו מים ולא ימתו ל כ
ונתת שם מים מ ז
ויתן שמה מים לרחצה מ ל
אשר יבא עליו מים יטמא ויקר' יא לד
מקוה מים יהיה טהור יא לו
וכי יתן מים על זרע יא לח
על מים חיים יד ה
על מים חיים יד נ
מים קדושים בכלי חרש במד' ה יז
מים חיים אל כלי יט יז
ולא היה מים לעדה כ ב
והוצאת להם מים כ ח
נוציא לכם מים כ י
ויצאו מים רבים כ יא
כי אין לחם ואין מים כא ה
ואתנה להם מים כא טז
כארזים עלי מים כד ו
יזל מים מדליו כד ז
שתים עשרה עינת מים לג ט
ולא היה שם מים לעם לג יד
וגם מים תכרו מאתם דבר' ב ו
ארץ נחלי מים ח ז ו
אשר אין מים
המוציא לך מים ח טו
למטר השמים תשתה מים יא יא
ושאבי מים לכל העדה יהוש' ט כא
ושאבי מים לבית אלהי ט כג
ושאבי

ושאבי מים לעדה ט כז
ועד משרפות מים יא ח
עד משרפת מים יג ו
ונתתה לי גלת מים טו יט
ונתת לי גלת מים שופט׳ א טו
השקיני נא מעט מים ד יט
גם עבים נטפו מים ה ד
מים שאל חלב נתנה ה כה
מלוא הספל מים ו לח
על ברכיהם לשתות מים ז ו
ויצא ממנו מים וישת טו יט
וישאבו מים וישפכו לפני יי׳ ש״א ז ו
יצאות לשאב מים ט יא
ויאכל וישקהו מים ל יא
את איבי לפני כפרץ מים ש״ב ה כ
עד נתך מים עליהם כא י
חשרת מים עבי שחקים כב יב
מי ישקני מים כג טו
וישאבו מים מבר בית לחם כג יז
ולא אשתה מים מ״א יג ח
לא תאכל לחם ולא תשתה מים
יג ט
ולא אשתה אתך מים יג יז
ולא תשתה שם מים יג יז
ויאכל לחם וישת מים יג יח
ויאכל לחם בביתו וישת מים יג יט
ותשת מים
ואל תשת מים יג כב
קחי נא לי מעט מים יז י
מלאו ארבעה כדים מים יח לד
התעלה מלא מים יח לה
ענת רצפים וצפחת מים יט ו
ולא היה מים למחנה מ״ב ג ט
אשר יצק מים על ידי אליהו ג יא
והנחל ההוא ימלא מים ג יז
וכל מעיני מים תסתמו ג יט
והנה מים באים מדרך אדום ג כ
וכל מעין מים יסתמו ג כה
ושתיתי מים זרים יט כד
מי ישקני מים ד״ה א יא יז
וישאבו מים מבור בית לחם יא יח
בידי כפרץ מים יד יא
ומצאו מים רבים ד״ה ב לב ד
ושלח מים על פני חוצות איו׳ ה י
ישגא אחו בלי מים ח יא
מריח מים יפרח יד ט
אזלו מים מני ים יד יא
אבנים שחקו מים יד יט

לא מים עיף תשקה כב ז
ושפעת מים תכסך כב יא ולח לד
קל הוא על פני מים כד יח
מתחת מים ושכניהם כו ה
צרר מים בעביו כו ח
חק חג על פני מים כו י
שרשי פתוח אלי מים כט יט
כי יגרע נטפי מים לו כז
ורחב מים במוצק לז י
כאבן מים יתחבאו לח ל
על פלגי מים תהלי׳ א ג
חשכת מים יח יב
ויראו אפיקי מים יח יז
יי׳ על מים רבים כט ג
לשטף מים רבים לב ו
תערג על אפיקי מים מב ב
ימאסו כמו מים נח ח
ועיף בלי מים סג ב
פלג אלהים מלא מים סה י
כי באו מים עד נפש סט ב
באתי במעמקי מים סט ג
אל תשטפני שבלת מים סט יז
ראוך מים אלהים
ראוך מים יחילו עז יז
זרמו מים עבות עז יח
ויצב מים כמו נד עח יג
ויורד כנהרות מים עח יז
ויזובו מים עח כ וקה מא
מקלות מים רבים צג ד
על הרים יעמדו מים קד ו
ויכסו מים צריהם קו יא
ומצאי מים לצמאון קז לג
ישם מדבר לאגם מים קז לה
ציה למצאי מים קז לה
ההפכי הצור אגם מים
חלמיש למעינו מים קיד ח
פלגי מים ירדו עיני קיט קלו
ישב רוחו יזלו מים קמז יח
שתה מים מבורך משלי ה טו
ברחבות פלגי מים ה יז
נכבדי מים ח כד
מים גנובים ימתקו ט יז
פוטר מים ראשית מדון יז יד
מים עמקים דברי פי איש יח ד
מים עמקים עצה בלב איש כ ה
פלגי מים לב מלך ביד יי׳ כא א
ואם צמא השקהו מים כה כא
מים קרים על נפש עיפה כה כה

מי צרר מים בשמלה ל ד
ארץ לא שבעה מים ל טז
עשיתי לי ברכות מים קהל׳ ב ו
באר מים חיים שיר ד טו
על אפיקי מים ה יב
מים רבים לא יוכלו לכבות ח ז
וכגנה אשר מים אין לה ישע׳ א ל
וכל משען מים ג א
ושאבתם מים בששון יב ג
ואגמי מים יד כג
כשאון מים כבירים יז יב
כשאון מים רבים יז יג
על פני מים יח ב
ונשתו מים מהים יט ה
על פני מים אמללו יט ח
התיו מים כא יד
מים כבירים שוטפים כח ב
וסתר מים ישטפו כח יז
ולחשף מים מגבא ל יד
פלגים יבלי מים ל כה
כפלגי מים בציון לב ב
זרעי על כל מים לב כ
נבקעו במדבר מים לה ו
וצמאון למבועי מים לה ז
קרתי ושתיתי מים לז כה
מי מדד בשעלו מים מ יב
מבקשים מים ואין מא יז
אשים מדבר לאגם מים
ציה למוצאי מים מא יח
כי נתתי במדבר מים מג כ
כי אצק מים על צמא מד ג
כערבים על יבלי מים מד ד
לא שתה מים ויעף מד יב
מים מצור הזיל למו מח כא
ויבקע צור ויזבו מים מח כא
ועל מבועי מים ינהלם מט י
תבאש דגתם מאין מים נ ב
וכמוצא מים נח יא
בוקע מים מפניהם סג יב
מים תבעה אש סד א
מקור מים חיים ירמ׳ ב יג
מי יתן ראשי מים ח כג
ועפעפינו יזלו מים ט יז
המון מים בשמים י יג ונא טז
גבים לא מצאו מים יד ג
כמו אכזב מים לא נאמנו טו יח
כעץ שתול על מים יז ח
מקור מים חיים את יי׳ יז יג

אם ינתשו מים זרים יח יד
אל נחלי מים לא ט
ובבור אין מים לח ו
אל מים רבים אשר בגבעון מא יב
ובנהרות יתגעשו מים מו ח
מים עלים מצפון מז ב
שכנת על מים רבים נא יג
המון מים בשמים נא יו
עיני עיני ירדה מים איכ' א יו
פלגי מים תרד עיני ג מח
צפו מים על ראשי ג נד
כקול מים רבים יחזק' א כד
וכל ברכים תלכנה מים ז יז וכא יב
קח על מים רבים יז ח
אל מים רבים היא שתולה יט ח
על מים שתולה יט י
וגם יצק בו מים כד ג
בתוך מים ישימו כו יב
במעמקי מים מערבך כז לד
מים גדלוהו לא ד
שרשו אל מים רבים לא ז
כל עצי מים
כל שתי מים לא יד
ויכלאו מים רבים לא טו
כל שתי מים לא יז
והדלת מים ברגליך לב ב
מעל מים רבים לב יג
ומשקע מים תשתו לד יח
חרקתי עליכם מים טהורים לו כה
וקולו כקול מים רבים מג ב
והנה מים יצאים מז א
והנה מים מפכים מז ב
מים ברכים מז ד
כקצף על פני מים הוש' י ז
יבשו אפיקי מים יואל א כ
אפיקי יהודה ילכו מים ד יח
לשתות מים ולא ישבעו עמ' ד ח
אפפוני מים עד נפש יונה ב ו
ונינוה כברכת מים נחו' ב ט
מים סביב לה ג ח
זרם מים עבר חבק' ג י
חמר מים רבים ג טו
מבור אין מים בו זכר' ט יא
יצאו מים חיים מירושלם יד ח

Et aquae. וּמַיִם

ומים לרחץ רגליו בראש' כד לב
ומים לא שתה שמ' לד כח
ומים אין לשתות במדב' כ ה
ומים בכסף תתן לי דבר' ב כח
ומים לא שתיתי ט ט וט יח
לחם לחץ ומים לחץ מ"א כב כז
לחם לחץ ומים לחץ ד"ה ב יח כו
ומים לא שתה עזר' י ו
ומים מסלע הוצאת להם נחמ' ט טו
ומים נתתה להם לצמאם ט כ
ומים תכן במדה איוב כח כה
ומים לא יעברו פיו משלי ח כט
לחם צר ומים לחץ ישע' ל כ
ומים במשורה תשתה יחזק' ד יא
ומים במשורה ובשממון ד יז
ומים תשתה דני' א יב
ומים אל ישתו יונה ג ז

Et aquae. וָמַיִם . וָמָיִם

וכלכלם לחם ומים מ"א יח ד
ואכלכלם לחם ומים יח יג
שים לחם ומים לפניהם מ"ב ו כב
למען יחסרו לחם ומים יחזק' ד יז

Aquae. הַמַּיִם . הַמָּיִם

מרחפת על פני המים בראש' א ב
רקיע בתוך המים א ו
בין המים אשר מתחת לרקיע
ובין המים אשר מעל לרקיע א ז
יקוו המים מתחת השמים א ט
ולמקוה המים קרא ימים א י
ישרצו המים א כ
אשר שרצו המים א כא
ומלאו את המים בימים א כב
וירבו המים וישאו ז יז
ויגברו המים
על פני המים ז יח
גברו המים ויכסו ההרים ז כ
ויגברו המים על הארץ ז כד
וישכו המים ח א
וישבו המים מעל הארץ
ויחסרו המים ח ג
עד יבשת המים ח ז
הקלו המים מעל פני האדמה ח ח
וידע נח כי קלו המים ח יא
חרבו המים מעל הארץ ח יג
ולא יהיה עוד המים למבול ט טו
על עין המים במדבר טז ז
ויכלו המים מן החמת כא טו
על אדות באר המים כא כה
מחוץ לעיר אל באר המים כד יא
אנכי נצב על עין המים כד יג
הנה אנכי נצב על עין המים כד מג
ויחפר את בארת המים כו יח
לאמר לנו המים כו כ
ברהטים בשקתות המים ל לח
כי מן המים משיתהו שמו' ב י
המים אשר תקח ד ט
על המים אשר ביאר ז יז
ויך את המים
ויהפכו כל המים ז כ
ויבקעו המים יד כא
וישבו המים על מצרים יד כו
וישבו המים ויכסו יד כח
וישלך אל המים וימתקו המים טו כה
ויחנו שם על המים טו כז
ויזר על פני המים לב כ
מכל שרץ המים ויקר' יא י
על המים החיים יד ו
תתן אל המים במד' ה יז
ובאו המים המאררים ה כב
המים המאררים למרים ה כד
את האשה את המים ה כד
והשקה את המים
ובאו בה המים ה כז
המים הירדים יהוש' ג יג
נטבלו בקצה המים ג טו
ויעמדו המים הירדים ג טז
הורד אותם אל המים שופ' ז ד
ויורד את העם אל המים
ילק בלשונו מן המים ז ה
ולכדו להם את המים
וילכדו את המים ז כד
ואת צפחת המים ש"א כו יא
ואת צפחת המים כו יב
ואת צפחת המים כו טז
גם לכדתי את עיר המים ש"ב יב כז
עברו מיכל המים יז כ
אל כל מעיני המים מ"א יח ה
וילכו המים סביב יח לה
ואת המים אשר בתעלה יח לה
ויכה את המים מ"ב ב ח
וב יד כח
ויצא אל מוצא המים ב כא
וירפו המים עד היום הזה ב כב
ותמלא הארץ את המים ג כ
והשמש זרחה על המים ג כב
מואב מנגד את המים ג כב

יאת

ואת הברזל נפל אל המים ו ה
ויבא את המים העירה כ כ
עד נגד שער המים נחמ׳ ג כו
איש שלחו המים ד יז
אשר לפני שער המים ח א
וברחוב שער המים ח טז
ועד שער המים מזרח יב לז
קול יי׳ על המים תהלי׳ כט ג
ראשי תנינים על המים עד יג
אזי המים שטפונו קכד ד
המים הזידונים קכד ה
לרוקע הארץ על המים קלו ו
שלח לחמך על פני המים קהל׳ יא א
אשר לא יכלו המים ירמ׳ ב יג
וכשוך המים הרבים יחזק׳ כו יט
כי גאו המים מי שחו מז ה
המים האלה יוצאים מז ח
ונרפאו המים מז ח
כי באו שמה המים האלה מז ט

Et aquae. **וְהַמַּיִם**

והמים גברו מאד מאד בראש׳ ז יט
והמים היו הלוך וחסור ח ה
והמים להם חומה שמו׳ יד כב
והמים להם חמה יד כט
והמים רעים והארץ משכלת מ״ב ב יט
והמים אשר מעל השמים
תהלי׳ קמח ד
והמים ירדים יחזק׳ מז א

In aquis. **בַּמַּיִם**

צללו כעופרת במים אדירים
שמו׳ טו י
ורחץ בשרו במים חיים ויקר׳ טו יג
וזרעו במים רבים במד׳ כד ז
כמו אבן במים עזים נחמ׳ ט יא
ושבילך במים רבים תהלי׳ עז כ
עשי מלאכה במים רבים קז כג
במים רבים הבאוך יחזק׳ כז כו

In aquis. **בַּמַּיִם . בַּמָּיִם**

ובשל מבשל במים שמו׳ יב ט
ואשר במים מתחת לארץ כ ד
ורחצת אתם במים כט ד ומ יב
וקרבו וכרעיו ירחץ במים ויק׳ א ט
והקרב והכרעים ירחץ במים א יג
ומרק ושטף במים ו כא
וירחץ אתם במים ח ו
ואת הכרעים רחץ במים ח כא
מכל אשר במים
במים בימים יא ט
נפש החיה אשר במים יא י
סנפיר וקשקשת במים יא יב
במים יובא וטמא יא לב
החיה הרמשת במים יא מו
ורחץ במים וטהר יד ח
ורחץ את בשרו במים וטהר יד ט
ורחץ במים טו ה וטו ו וטו ז
וטו ח וטו י וטו יא וטו יג
וטו כא וטו כב וטו כז ויז טו
וידיו לא שטף במים
וכל כלי עץ ישטף במים טו יב
וכבס במים טו יז
ורחצו במים טו יח
ורחץ במים את בשרו טז ד
ורחץ את בשרו במים טז כד וטז כו
וטז כח
כי אם רחץ בשרו במים כב ו
ורחץ בשרו במים במד׳ יט ז
יכבס בגדיו במים
ורחץ בשרו במים יט ח
וטבל במים איש טהור יט יח
ורחץ במים וטהר בערב יט יט
להקדישני במים כז יד
תעבירו במים לא כג
אשר במים מתחת לארץ דבר׳ ד יח
וה ח
תאכלו מכל אשר במים יד ט
לפנות ערב ירחץ במים כג יב
כאשר ינוד הקנה במים מ״א יד טו
ויקח המכבר ויטבל במים מ״ב ח טו
הן יעצר במים ויבשו איו׳ יב טו
המקרה במים עליותיו תהלי׳ קד ג
סבאך מהול במים ישע׳ א כב
כי תעבר במים אתך אני מג ב
וארחצך במים יחזק׳ טז ט
ויעברני במים מז ג
ויעברני במים מז ד

Et in aquis. **וּבַמַּיִם**

ובמים רבים זרע שחר ישע׳ כג ג
ובמים עזים נתיבה מג טז
ובמים לא רחצת יחזק׳ טז ד

Et in aquis. **וּבַמַּיִם . וּבַמָּיִם**

ובמים החיים ויקר׳ יד נא ויד נב
אתכם בלחם ובמים דבר׳ כג ה
בלחם ובמים נחמ׳ יג ב
באנו באש ובמים תהלי׳ סו יב
ובמים לא תבאהו ירמ׳ יג א

Sicut aquae. **כַּמַּיִם**

כמים עברו תזכר איוב יא טז
והמו גליהם כמים רבים ירמ׳ נא נה
כמים מגרים במורד מיכ׳ א ד

Sicut apuae. **כַּמַּיִם . כַּמָּיִם**

פחז כמים אל תותר בראש׳ מט ד
על הארץ תשפכנו כמים דבר׳ יב טז
ויב כד וטו כג
ויתכו כמים שאגתי איוב ג כד
איש שתה כמים עולה טו טז
תשיגהו כמים בלהות כז כ
ישתה לעג כמים לד ז
כמים נשפכתי תהלי׳ כב טו
שפכו דמם כמים עט ג
סבוני כמים כל היום פח יח
ותבא כמים בקרבו קט יח
כמים הפנים לפנים משלי׳ כז יט
כמים לים מכסים ישע׳ יא ט
שפכי כמים לבך איכ׳ ב יט
אשפוך כמים עברתי הושע׳ ה י
ויגל כמים משפט עמו׳ ה כד
כמים יכסו על ים חבק׳ ב יד

Et sicut aquae. **וְכַמַּיִם**

וכמים הנגרים ארצה שמו׳ ב יד יד

In aquam. **לְמַיִם**

וימס לבב העם ויהי למים יהוש׳ ז ה

Inter aquas. **לָמָיִם**

בין מים למים בראש׳ א ו

Ad aquas. **לַמַּיִם . לַמָּיִם**

ויצמא שם העם למים שמו׳ יז ג
רפאתי למים האלה מ״ב ב כא
הוי כל צמא לכו למים ישע׳ נה א
שלחו צעיריהם למים ירמ׳ יד ג
ולא צמא למים עמו׳ ח יא

Ex aquis. **מִמַּיִם**

ימשני ממים רבים שמו׳ ב כב יז
ימשני ממים רבים תהלי׳ יח יז
והצילני ממים רבים קמד ז
היתה ממים רבים יחזק׳ יט י
ממים רבים בשלחו לא ה

Ad aquam. **הַמַּיְמָה**

הנה יצא המימה שמו׳ ז טו
הנה

הַמַּיְמָה *Ad aquam.*

הנה יוצא המימה שמו׳ ח יז

מֵי *Aquae pluv.*

מפני מי המבול בראש׳ ז ז
בת מטרד בת מי זהב *n. pr.* לו לט
וישב יי׳ עלהם את מי הים
שמו׳ טו יט
מי המרים המאררים במד׳ ה יח
ומחה אל מי המרים ה כג
את מי המרים המאררים ה כד
הזה עליהם מי חטאת ח ז
מי נדה לא זרק עליו יט יג ויט כ
ומזה מי הנדה יט כא
המה מי מריבה כ יג
ולא נשתה מי באר כ יז
לא נשתה מי באר כא כב
הם מי מריבת קדש כז יד
את מי ים סוף על פניהם דבר׳ יא ד
תריבהו על מי מריבה לג ח
את מי ים סוף מפניכם יהוש׳ ב י
עד קצה מי הירדן ג ח
מי הירדן יכרתון ג יג
נכרתו מי הירדן ד ז
וישבו מי הירדן למקומם ד יח
את מי הירדן מפניכם ד כג
הוביש יי׳ את מי הירדן ה א
אל מי מרום להלחם יא ה
על מי מרום פתאם יא ז
אל מי עין שמש טו ז
אל מעין מי נפתוח טו ט ויח טו
בתענך על מי מגדו שופט׳ ה יט
ושתו איש מי ברו מ״ב יח לא
על מי מנוחות ינהלני תהלי׳ כג ב
כנס כנד מי הים לג ז
אבחנך על מי מריבה פא ח
ויקציפו על מי מריבה קו לב
את מי השלח ישע׳ ח ז
מי הנהר העצומים ח ז
כי מי נמרים טו ו
כי מי דימון טו ט
מי הברכה התחתונה כב ט
ושתו איש מי בורו לו יז
מי תהום רבה נא י
כי מי נח זאת לי נד ט
מעבר מי נח נד ט
לשתות מי שחור
לשתות מי נהר ירמ׳ ב יח

וישקנו מי ראש ח יד
והשקיתים מי ראש ט יד וכג טו
מי נמרים למשמות יהיו מח לד
מי אפסים יחזק׳ מז ג
ויעברני מי מתנים מז ד
מי שחו מז ה
מי מריבות קדש מז יט
מי מריבת קדש מח כח
מי מצור שאבי לך נחו׳ ג יד

וּמֵי *Et aquae.*

ומי המבול היו על הארץ בראש׳ ז י
ומי מלא ימצו למו תהלי׳ עג י

בְּמֵי *In aquis.*

והנגע במי הנדה במד׳ יט כא
אך במי נדה יתחטא לא כג
במי מריבת קדש דבר׳ לב נא
במי הירדן יהוש׳ ג יג
אם התרחצתי במי ק׳ שלג. איו׳ ט ל

לְמֵי *Ad, In aquam.*

למי נדה חטאת הוא במד׳ יט ט
מריתם את פי למי מריבה כ כד
למי יריחו מזרחה יהוש׳ טז א
למי הברכה הישנה ישע׳ כב יא
הקורא למי הים וישפכם עמו׳ ה ח
הקורא למי הים ט ו

מִמֵּי *Ex aquis.*

עוד ממי המבול בראש׳ ט יא
הנקי ממי המרים במד׳ ה יט

וּמִמֵּי *Et ex aquis.*

וממי יהודה יצאו ישע׳ מח א

מֵימֵי *Aquae.*

ונטה ידך על מימי מצרים שמו׳ ז יט
את ידו על מימי מצרים ח ב
נכרתו מימי הירדן יהוש׳ ד ז
מכל מימי ישראל מ״ב ה יב
לסתום את מימי העינות ד״ה ב לב ג
את מוצא מימי גיחון לב ל
ינגלו מימי שלג איוב כד יט
ולשתות את מימי רגליהם ק׳
מ״ב יח כז
ולשתות את מימי רגליהם ק׳
ישע׳ לו יב

לְמֵימֵי *Ad aquas.*

מעל למימי היאר דני׳ יב ו ויב ז

מִמֵּימֵי *De aquis.*

ולקחת ממימי היאר שמו׳ ד ט
לשתת ממימי היאר ז כד

מֵימַי *Aquas meas.*

את לחמי ואת מימי שמו״א כה יא

וּמֵימַי *Et aquas meas.*

נתני לחמי ומימי הוש׳ ב ז

מֵימֵינוּ *Aquas nostras.*

מימינו בכסף שתינו איכ׳ ה ד

מֵימֶיךָ *Aquas tuas.*

את לחמך ואת מימיך שמו׳ כג כה
ואם מימיך נשתה במד׳ כ יט
עד שאב מימיך דבר׳ כט יא

וּמֵימֶיךָ *Et aquas tuas.*

ומימיך ברגזה ובדאגה יחזק׳ יב יח

מֵימָיו *Aquae ejus, suae.*

ונתן מימיו במד׳ כ ח
יחמרו מימיו תהלי׳ מו ד
מימיו נאמנים ישע׳ לג יז
ויגרשו מימיו רפש וטיט נז כ
לא יכזבו מימיו נח יא
כנהרות יתגעשו מימיו ירמ׳ מו ז
כי מימיו מן המקדש יחזק׳ מז יב

מֵימֶיהָ *Aquae ejus.*

כהקיר ביר מימיה ירמ׳ ו ז
חרב אל מימיה ויבשו נ לח

מֵימֵיהֶם *Aquae eorum.*

כל מקוה מימיהם שמו׳ ז יט
הפך את מימיהם לדם תהלי׳ קה כט
אשקיע מימיהם יחזק׳ לב יד

וּמֵימֵיהֶם *Et aquas suas.*

ומימיהם בשממון ישתו יחזק׳ יב יט

מין כל מין ומינים ומנג מין מינן:

Species.

לְמִינוֹ * *Ad speciem suam.*

* נאטטונג, געשלעכט, ארט.

עושה פרי למיני בראש׳ א יא
את כל ערב למינו ויקר׳ יא טו
ואת הארבה למינו יא כב
ואת כל ערב למינו דבר׳ יד יד

מזרע

לְמִינֵהוּ *Ad spec. suam.*

מזרע זרע למינהו
אשר זרעו בו למינהו בראש׳ א יב
עוף כנף למינהו א כא
כל רמש האדמה למינהו א כה
מהעוף למינהו ו כ
מכל רמש האדמה למינהו ו כ
הרמש על הארץ למינהו
וכל העוף למינהו ז יד
ואת הנץ למינהו ויקר׳ יא יו
ואת הסלעם למינהו
ואת החרגל למינהו
ואת החגב למינהו יא כב
והצב למינהו יא כט
ואת הנץ למינהו דבר׳ יד טו

לְמִינָהּ *Ad speciem suam.*

חיתו ארץ למינה בראש׳ א כד
את חית הארץ למינה
ואת הבהמה למינה א כה
ומן הבהמה למינה ו כ
וכל החיה למינה ז יד
וכל הבהמה למינה ז יד
ואת האיה למינה ויקר׳ יא יד
ואת החסידה האנפה למינה יא יט
ואת האיה והדיה למינה דבר׳ יד יג
והאנפה למינה יד יח

s לְמִינָה ה׳ רפה *Idem.*

למינה תהיה דגתם יחזק׳ מז י

לְמִינֵהֶם *Ad species suas.*

שרצו המים למינהם ברא׳ א כא

* בְּמִנִּים *Chordae, Organis.*

s זייטענשפיעל, זייטענאינסטרומענט.
הללוהו במנים ועגב תהל׳ קנ ד

מיץ כל לשון מליצה:

Premere.

הַמֵּץ *Premens, Pressor.*

s ערפרעססונג, בעדריקקער.
כי אפס המץ כלה ישע׳ יו ד

* מִיץ *Pressura.*

s דאס דריקקען, אויסדריקקען, אויס-
געפרעסטע.
מיץ חלב יוציא חמאה משלי ל לג

וּמִיץ *Et pressura.*

ומיץ אף יוציא דם
ומיץ אפים יוציא ריב משלי ל לג

מיק פירושו נמסם:

Contabescere.

יָמִיקוּ *Hiph. Tabidi sunt.*

s פערניכטען, פערצעהרען. אנד: פער-
שמאכטען, פערהאהנען.
ימיקו וידברו ברע תהל׳ עג ח

מיר כל לשון תמורה:

Mutare, Commutare, Permutare.

s נָמַר *Niph. Mutatus est.*

זיך אנדערן, זיך פערוואנדעלן; פער-
וועכזעלן, פערטוישען, וועכסעלן.
וריחו לא נמר ירמ׳ מח יא

הֵמִיר *Hiph. Mutavit.*

ועמי המיר כבודו ירמ׳ ב יא

הַהֵימִיר *A mutaverit.*

ההימיר גוי אלהים ירמ׳ ב יא

הָמֵר *Commutando.*

ואם המר ימיר ויקר׳ כז י
ואם המר ימירנו כז לג

בְּהָמִיר *In commutando.*

לא נירא בהמיר ארץ תהל׳ מו ג

אָמִיר *Commutabo.*

כבודם בקלון אמיר הוש׳ ד ז

יָמִיר *Commutabit.*

ולא ימיר אתו ויקר׳ כז י
ואם המר ימיר כז י
חלק עמי ימיר מיכ׳ ב ד

יָמֵר *Mutabit.*

נשבע להרע ולא ימר תהל׳ טו ד

s יָמֵר *Idem.*

ולא ימכרו ממנו ולא ימר
יחזק׳ מח יד

יְמִירֶנּוּ *Commutabit.*

ולא ימירנו ויקר׳ כז לג

ואם המר ימירנו כז לג

וַיָּמִירוּ *Et mutarunt.*

וימירו את כבודם תהל׳ קו כ

* הַתְּמוּרָה

Commutatio, Permutatio.

s טויש, איינטויש. דאס פערטוישטע,
פערוועכסעלטע. בילדל: פערגעלטונג,
ערשטאטטונג.
על התמורה רות ד ז

תְּמוּרָתוֹ *Permutatio ejus.*

כי שוא תהיה תמורתו איו׳ טו לא
כחיל תמורתו ולא יעלס כ יח

וּתְמוּרָתוֹ *Et permutatio ejus.*

ותמורתו יהיה קדש ויקר׳ כז י
הוא ותמורתו כז לג

וּתְמוּרָתָהּ *Et permutatio ejus.*

ותמורתה כלי פז איו׳ כח יז

מכך כל מה שפירושו עוני או שפלות:

Attenuari, Humiliari.

מָךְ *Attenuatus.*

s העראבקאממען, הערונטערקאממען,
פעראַרמען, פערקאממען, צוזאממענ-
זינקען; זיך זענקען, פערפאללען; הינ-
זינקען, אונטערגעהען.
ואם מך הוא מערכך ויקר׳ כז ח

וּמָךְ *Et attenuatus.*

ומך אחיך עמו ויקר׳ כה מז

יָמוּךְ *Attenuatus fuerit.*

ימוך אחיך ויקר׳ כה כה
וכה ל וכה לט

וַיָּמֹכּוּ

Et humiliantur, Deprimunt se.

וימכו בעונם תהל׳ קו מג

יִמַּךְ *Niph. Attenuatur.*

בעצלתים ימך המקרה קהל׳ י יח

וְהֻמְּכוּ *Hoph. Et deprimuntur.*

והמכו ככל יקפצון איו׳ כד כד
לאיש

מכר לו שני פנים :

Significata ejus duo sunt.

א ימס ספירושו מכר או ממכר :

I. Vendere, Tradere.

Vendidit. מָכַר

s פערקויפען, איבערליעפערן, פרייזגעבען; פערקויפט, פרייזגעגעבען, איבערליעפערט ווערדען, זיך פערקויפען; פערקויפט זיין, ד: ה: זיך הינגעבען.

לאיש אשר מכר לו ויקר׳ כה כז
ואם מכר את השדה כז כ

Et vendiderit. וּמָכַר

ומכר מאחזתו ויקר׳ כה כה

Vendidit nos. מְכָרָנוּ

נחשבנו לו כי מכרנו בראש׳ לא טו

Vendiderit illum. מְכָרוֹ

וטבחו או מכרו שמו׳ כב א

Et vendidit eum. וּמְכָרוֹ

ומכרו ונמצא בידו שמו׳ כא יז
והתעמר בו ומכרו דבר׳ כד ז

Vendidit eos. מְכָרָם

אם לא כי צורם מכרם דבר׳ לב ל

Vendidit. מָכְרָה

מכרה נעמי רות ד ג

Vendidi. מָכַרְתִּי

אשר מכרתי אתכם ישע׳ נ א

Et vendam. וּמָכַרְתִּי

ומכרתי את הארץ יחזק׳ ל יב
ומכרתי את בניכם יואל ד ח

Vendiderunt. מָכְרוּ

והמדנים מכרו אתו בראש׳ לז לו
כי מכרו מצרים מז כ
לא מכרו את אדמתם מז כב
והילדה מכרו ביין יואל ד ג

Et vendent. וּמָכְרוּ

ומכרו את השור החי שמו׳ כא לה

Et vendent eos. וּמְכָרוּם

ומכרום לשבאים יואל ד ח

Vendidistis. מְכַרְתֶּם

אשר מכרתם אתי בראׄ׳ מה ד
כי מכרתם אתי הנה מה ה
מכרתם לבני היונים יואל ד ו
אשר מכרתם אתם שמה ד ז

Vendens. מֹכֵר

הוא מכר לך ויקר׳ כה יז

Vendens. הַמּוֹכֵר

כי המוכר אל הממכר יחזק׳ ז יג

Et vendens. וְהַמּוֹכֵר

והמוכר אל יתאבל יחזק׳ ז יב

Sic vendens. כַּמּוֹכֵר

כקונה כמוכר ישע׳ כד ב

Et vendentes. וּמוֹכְרִים

ומוכרים בשבת נחמ׳ יג יו

Et vendentes. וּמֹכְרֵי

ומכרי כל ממכר נחמ׳ יג כ

Et vendentes ipsas. וּמֹכְרֵיהֶן

ומכריהן יאמר ברוך יי׳ זכר׳ יא ה

Quae vendebat. הַמֹּכֶרֶת

המכרת גוים בזנוניה נחו׳ ג ד

Vendendo. מָכֹר

או מכר לנכרי דבר׳ יד כא

Et vendendo. וּמָכֹר

ומכר לא תמכרנה דבר׳ כא יד

Ad vendendum. לִמְכּוֹר

ביום השבת למכור נחמ׳ י לב

Vendendi eam. לְמָכְרָהּ

לא ימשל למכרה שמו׳ כא ח

Vendere eos. מִכְרָם

ואעיד ביום מכרם נחמ׳ יג טו
על מכרם בכסף צדיק עמו׳ ב ו

Vende. מִכְרָה

מכרה כיום את בכרתך בראׄ׳ כה לא

Vende. מִכְרִי

לכי מכרי את השמן מ״ב ד ז

Vendes. תִּמְכֹּר

תמכר עמך בלא הון תהלי׳ מד יג

אמת קנה ואל תמכר משלי כג כג

Vendes eam תִּמְכְּרֶנָּה

לא תמכרנה בכסף דבר׳ כא יד

Vendet. יִמְכֹּר

וכי ימכר איש את בתו שמו׳ כא ז
ואיש כי ימכר ויקר׳ כה כט
ימכר יי׳ את סיסרא שופט׳ ד ט

Vendet. יִמָּכֵר

שני תבואת ימכר לך ויקר׳ כה טו

Et vendidit. וַיִּמְכֹּר

וימכר את בכרתו ליעקב בראׄ׳ כה לג
וימכר אתם ביד סיסרא ש״א יב ט

Et vendidit eos. וַיִּמְכְּרֵם

וימכרם ביד אויביהם שופ׳ ב יד
וימכרם ביד כושן ג ח
וימכרם יי׳ ביד יבין ד ב
וימכרם ביד פלשתים י ז

Et vendidit. וַתִּמְכֹּר

סדין עשתה ותמכר משלי לא כד

Et vendemus eum. וְנִמְכְּרֶנּוּ

לכו ונמכרנו בראש׳ לז כז

Vendetis. תִּמְכְּרוּ

וכי תמכרו ממכר ויקר׳ כה יד
תמכרו את אחיכם נחמ׳ ה ח

Vendent. יִמְכְּרוּ

ולא ימכרו ממנו ולא ימר יחזק׳ מח יד

Et vendiderunt. וַיִּמְכְּרוּ

וימכרו את יוסף בראש׳ לז כח

Niph. Venditus fuit. נִמְכַּר

אחרי נמכר ויקר׳ כה מח
לעבד נמכר יוסף תהלי׳ קה יז

וְנִמְכַּר

Et vendiderit se: Vendetur.

ונמכר בגנבתו שמו׳ כב ב
עמך ונמכר לך ויקר׳ כה לט
ונמכר לגר תושב כה מז
ונמכר בערכך כז כז

Venditi fuerunt. וְנִמְכְּרוּ

ונמכרו לנו בעונתיכם נחמ׳ ה ח

נִמְכַּרְתֶּם *Venditi estis.*

בעונתיכם נמכרתם ישעי' נ א
הנם נמכרתם נב ג

נִמְכַּרְנוּ *Venditi sumus.*

כי נמכרנו אני ועמי אסת' ז ד
ולשפחות נמכרנו ז ד

הַנִּמְכָּרִים *Venditi.*

הנמכרים לגוים נחמ' ה ח

הִמָּכְרוֹ *Vendi eum.*

משנת המכרו ויקר' כה נ

יִמָּכֵר *Vendetur.*

מגרש עריהם לא ימכר ויקר' כה לד
לא ימכר ולא יגאל כז כח
כי ימכר לך אחיך העברי דבר' טו יב
העברי אשר ימכר לך ירמ' לד יד

תִּמָּכֵר *Vendetur.*

והארץ לא תמכר ויקר' כה כג

יִמָּכְרוּ *Vendentur.*

לא ימכרו ממכרת עבד ויקר' כה מב

הִתְמַכֵּר *Hith. Vendidit se.*

אשר התמכר לעשות מ"א כא כה

וְהִתְמַכַּרְתֶּם *Et vendetis vos.*

והתמכרתם שם לאיביך דבר' כח סח

הִתְמַכֶּרְךָ *Vendi te.*

יען התמכרך מ"א כא כ

וַיִּתְמַכְּרוּ *Et vendiderunt se.*

ויתמכרו לעשות הרע מ"ב יז יז

מֶכֶר *

Venditio: Pretium: Res venalis.

s פערקייפליכעס, וואארע, קויפפרייז, קויפווערטה.

מביאים דאג וכל מכר נחמ' יג טז

מִכְרָהּ *Pretium ejus.*

ורחק מפנינים מכרה משלי לא י

מִכְרָם

Pretium venditionis ipsorum.

ונתתי מכרם במדב' כ יט

מִמְכָּר * *Venditio.*

s פערקויף, דאס פערקויפטע, בעזיטצטהום.

ממכר לעמיתך ויקר' כה יד
ומכרי כל ממכר נחמ' יג כ

הַמִּמְכָּר *Venditio.*

אל הממכר לא ישוב יחזק' ז יג

מִמְכַּר *Venditio.*

את ממכר אחיו ויקר' כה כה
ויצא ממכר בית כה לג

מִמְכָּרוֹ

Venditio ejus: Venditionis suae.

שני ממכרו ויקר' כה כז
והיה ממכרו ביד הקנה כה כח
עד תם שנת ממכרו כה כט
כסף ממכרו כה נ

מִמְכָּרָיו *Venditiones ejus.*

לבד ממכריו על האבות דבר' יח ח

מִמְכֶּרֶת * *Venditio.*

s פערקויף.

ממכרת עבד ויקר' כה מב

ב יש שפירושו חרבות או יש מפרש מקום התושבת התמידי:

II. Gladii, Machaerae: Commoratio, Conversatio assidua.

מְכֻרֹתַיִךְ * *Conversationes tuae.*

s אויפענטהאלט, אבשטאממונגסארט, אורשפרונג. שווערט (בראשי' מט ה). אנד: אנשלאג, ראַנקע. נאך אנד: פערטראג, פערבינדונג.

מכרתיך ומלדתיך יחזק' טז ג

מְכֻרוֹתַיִךְ

Conversationum tuarum.

בארץ מכורותך יחזק' כא לה

מְכֵרֹתֵיהֶם

Conversationes ipsorum.

כלי חמס מכרתיהם בראשי' מט ה

מְכוּרֹתָם

Conversationis ipsorum.

על ארץ מכורותם יחזק' כט יד

מלל. לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א מה שהוא נגזר מן מול ענינו כריתה ושם תמצאנו:

I. Circumcidere: vide Rad. מול.

ב כל לשון מלין ומלה וענין מולל ברגליו גם וקטפת מלילות:

II. Loqui, Dicere.

מוֹלֵל *Loquitur.*

s שפרעכען, רעדען, ערצאהלען, בילדל: צייכען געבען, שארען (משלי ו יג).

מולל ברגליו משלי ו יג

מִלֵּל *Pih. Dixit.*

מי מלל לאברהם בראשי' כא ז

מִלֵּלוּ *Eloquentur.*

ודעת שפתי ברור מללו איו' לג ג

תְּמַלֵּל *Effaberis.*

עד אן תמלל אלה איו' ח ב

יְמַלֵּל *Eloquetur.*

מי ימלל גבורות יי' תהלי' קו ב

מִלָּה * *Dictio. Verbum, Sermo.*

s ווארט, רעדע, אויסשפרוך, בעפעהל, געגענשטאנד.

כי אין מלה בלשוני תהלי' קלט ד

לְמִלָּה *Dicterium.*

ואהי להם למלה איו' ל ט

מִלָּתִי *Sermo meus.*

שמעו שמוע מלתי איו' יג יז וכא ב
וישם לאל מלתי כד כה
ועלימו תטף מלתי כט כב

וּמִלָּתוֹ *Et sermo ejus.*

ומלתו על לשוני ש"ב כג ב

מִלִּים *Verba, Sermones.*

הלהוכח מלים תחשבו איו' ו כו
ומלבם יוציאו מלים ח י
אדעה מלים יענני כג ה
העתיקו מהם מלים לב טו
כי מלתי מלים לב יח
כי עוד לאלוה מלים לו ב
ומלים

Et sermones. וּמִלִּים

ומלים לא יועיל בם איו' טו ג

Verbis. בְּמִלִּים

אחבירה עליכם במלים איו' יו ד
ותדכאונני במלים יט ב
שרים עצרו במלים כט ט

Verba. מִלִּין

הלא אזן מלין תבחן איו' יב יא
והוצאת מפיך מלין טו יג
את מי הגדת מלין כו ד
עד תחקרון מלין לב יא
ולא ערך אלי מלין לב יד
וקול מלין אשמע לג ח
אם יש מלין השיבני לג לב
כי אזן מלין תבחן לד ג
אני אשיבך מלין לה ד
בבלי דעת מלין יכבר לה יו

Sermonibus: Verbis. בְּמִלִּין

ועצר במלין מי יוכל איו' ד ב
במלין בלי דעת לח ב

Verbis. לְמִלִּין

קנצי למלין איו' יח ב

Verba mea. מִלָּי

מי יתן אפו ויכתבון מלי איו' יט כג
ואולם שמע נא איוב מלי לג א
שמעו חכמים מלי לד ב
האזינה לקול מלי לד יו
כי אמנם לא שקר מלי לו ד

Verba tua. מִלֶּיךָ

כושל יקימון מליך איו' ד ד
כי יבוז לשכל מליך משלי כג ט

Verba eorum. מִלֵּיהֶם

ובקצה תבל מליהם תהלי' יט ה

Spicas. * מְלִילֹת

s אֶהרען.

וקטפת מלילת בידך דבר' כג כו

Vociferatio. * הֲמוּלָּה . הֲמֻלָּה

s געשרייא. נאך אנד: פאן הָמַל.

לקול המולה גדלה לד"ק ירמ' יא יו
קול המלה בקול מחנה לד"ק
יחזק' א כד

מלא כל נסון ימלוי פיך סילכנ :

Plenum esse, Impleri, re. Repleri, re.

Plenus vel plena fuit. מָלֵא

s ערפיללען, פאלל מאכען, פאלל זיין, פאלל ווערדען; ערפיללט, פאל-לענדעט, אום זיין, זיך ריזמען, פער-זעהען, פאללשטאנדיג, צאהלרייך ווערדען; פיללען, אנפיללען, ערפיל-לען, איינפיללען, איינזעטצען, איי-פאססען. מָלֵא יָד וויהען, איינווי-הען, דיא ווייהע ערטהיילען. מָלֵא אַחֲרֵי פ' פאללקאממען יעמ: פאל-גען; געפיללט, איינגעפאסט ווערדען; זיך פערבינדען, צוזאממענטהון.

וכבוד יי' מלא את המשכן
שמו' מ לד ומ לה
הירדן מלא על כל גדותיו
יהוש' ג טו
והבית מלא האנשים שופט' יו כז
והענן מלא את בית יי' מ"א ח י
כי מלא כבוד יי' את בית יי' ח יא
והנה ההר מלא סוסים מ"ב ו יז
והבית מלא ענן בית יי' ד"ה ב ה יג
כי מלא כבוד יי' ה יד ח ב
וכבוד יי' מלא את הבית ז א
ונחת שלחנך מלא דשן איוב לו יו
אלה פיהו מלא תהלי' י ז
פלג אלהים מלא מים סה י
מלא גויות קי ו
מבית מלא זבחי ריב משלי יז א
על כן מלא לב בני האדם קהל' ח יא
לב בני האדם מלא רע ט ג
והענן מלא את החצר יחזק' י ג
מלא כבוד יי' הבית מג ה
והנה מלא כבוד יי' מד ד

Implevit eum. מִלְאוּ

אשר מלאו לבו אסת' ז ה

Plena est. מָלְאָה

כי מלאה הארץ חמס בראש' ו יג
וימינם מלאה שחד תהלי' כו י
חסד יי' מלאה הארץ לג ה
צדק מלאה ימינך מח יא
מלאה הארץ קנינך קד כד

חסדך יי' מלאה הארץ קיט סד
כי מלאה הארץ דעה את יי'
ישע' יא ט
חרב ליי' מלאה דם לד ו
כי מלאה צבאה מ ב
מנאפים מלאה הארץ ירמ' כג י
וצוחתך מלאה הארץ מו יב
כי ארצם מלאה אשם נא ה
כי הארץ מלאה משפט
והעיר מלאה חמס יחזק' ז כג
והעיר מלאה מטה ט ט
מלאה את נגה י ד
כי מלאה גת יואל ד יג
ותהלתו מלאה הארץ חבק' ג ג

Et impleatur. וּמָלְאָה

ומלאה הארץ זמה ויקר' יט כט

Implevisti. מָלֵאתָ

ודין רשע מלאת איוב לו יז

Plenus sum. מָלֵאתִי

ואת חמת יי' מלאתי ירמ' ו יא
אנכי מלאתי כח מיכ' ג ח

Plenus sum. מָלֵתִי

כי מלתי מלים איוב לב יח

מָלְאוּ

Pleni, Completi, Impleti sunt.

כי מלאו ימי בראש' כט כא
ולא מלאו הימים שמו' א יח כו
והיה כי מלאו ימיך ד"ה א יז יא
עצמותיו מלאו עלומיו איוב כ יא
עטיניו מלאו חלב כא כד
כסלי מלאו נקלה תהלי' לח ח
מלאו מחשכי ארץ עד כ
ורשעים מלאו רע משלי יב כא
כי מלאו מקדם ישע' ב ו
מלאו דם טו יד
מלאו מתני חלחלה כא ג
מלאו רכב והפרשים כב ז
מלאו קיא צאה כח ח
שפתיו מלאו זעם ל כז
מלאו את נחלתי ירמ' יז יח
מלאו ימיכם לטבח כה לד
קרב קצנו מלאו ימינו איכ' ד יח
כי מלאו את הארץ חמס יחזק' ח יז
עשיריה מלאו חמס מיכ' ו יב

מָלוּ *Pleni erant.*

מלו תוכך חמס יחזק׳ כח יו

מָלְאוּ *Plenae sunt.*

ידיכם דמים מלאו ישע׳ א טו

וּמָלְאוּ

Et implebunt, implebuntur: impleverunt.

ומלאו בתי מצרים שמו׳ ח יז
ומלאו בתיך י ו
ומלאו בתיהם אחים ישע׳ יג כא
ומלאו פני תבל ערים יד כא
ומלאו פני תבל תנובה כז ו
ומלאו את המקום הזה ירמ׳ יט ד
ומלאו את הארץ חלל יחזק׳ ל יא
ומלאו הגרנות בר יואל ב כד
ומלאו כמזרק זכר׳ ט טו

מָלֵא *Plenus.* s

הארץ אני מלא ירמ׳ כג כד

מְלֵאִים *Plena.*

מלאים את ההיכל ישע׳ ו א

מְלֹאת *Impleri.*

עד יום מלאת ימי מלאיכם ויקר׳ ח לג
עד מלאת ימי טהרה יב ד
עד מלאת לו שנה תמימה כה ל
עד מלאת הימים במד׳ ו ה
ביום מלאת ימי נזרו ו יג
מלאת לבבל שבעים שנה ירמ׳ כט י
עד מלאת שלשת שבעים דני׳ י ג

בִּמְלֹאות *In repleri.*

במלאות ספקו יצר לו איו׳ כ כב

וּבִמְלֹאת . אות *Et in impleri.*

ובמלאת ימי טהרה ויקר׳ יב ו
ובמלאות הימים האלה אסת׳ א ה

כִּמְלֹאת . אות

Juxta implere, ri.

ויהי כמלאת הכלים מ״ב ד ו
כמלאות שבעים שנה ירמ׳ כה יב
כמלאת ימי המצור יחזק׳ ה ב

מִלְאוּ *Implete.*

מלאו ידכם היום לי״ שמו׳ לב כט
מלאו ארבעה כדים מ״א יח לד

מלאו השלטים ירמ׳ נא יא

וּמִלְאוּ *Et implete.*

ומלאו את המים בימים ברא׳ א כב
ומלאו את הארץ וכבשה א כח
פרו ורבו ומלאו את הארץ ט א

תִּמְלָאֵמוֹ *Explebitur iis.*

תמלאמו נפשי שמו׳ טו ט

יִמָּלְאוּ

Implentur, complebuntur.

כי כן ימלאו ימי החנטים ברא׳ נ ג
כי ימלאו ימיך ש״ב ז יב
כי כן ימלאו ימי מרוקיהן אסת׳ ב יב

וַיִּמְלְאוּ *Et completi fuer.*

וימלאו ימיה ללדת ברא׳ כה כד
וימלאו לו ארבעים נ ג

נִמְלָא *Niph. Repletum est.*

שראשי נמלא טל שיר ה ב

אִמָּלְאָה *Replebor.*

אמלאה החרבה יחזק׳ כו ב

תִּמָּלְאִי *Repleberis.*

שכרון ויגון תמלאי יחזק׳ כג לג

וַתִּמָּלְאִי *Et repleta eras.*

ותמלאי ותכבדי מאד יחזק׳ כז כה

יִמָּלֵא *Implebitur.*

ימלא ברזל ועץ חנית ש״ב כג ז
והנחל ההוא ימלא מים מ״ב ג יז
ימלא פי תהלתך תהל׳ עא ח
אז ימלא שחוק פינו קכו ב
ואחר ימלא פיהו חצץ משלי כ יז
ימלא עשן ישע׳ ו ד
כל נבל ימלא יין
כל נבל ימלא יין ירמ׳ יג יב

וְיִמָּלֵא *Et implebitur.*

וימלא כבוד יי׳ במד׳ יד כא
וימלא כבודו תהל׳ עב יט

וַיִּמָּלֵא *Et repletus vel ta fuit.*

וימלא שבעת ימים שמו׳ ז כה
וימלא את החכמה מ״א ז יד
וימלא בית הבעל מ״ב י כא
וימלא המן חמה אסת׳ ג ה
וימלא המן ה ט

וימלא הבית את הענן יחזק׳ י ד

תִּמָּלֵא *Com. implebitur.*

בלא יומו תמלא איו׳ טו לב
ולא תמלא אזן משמע קהל׳ א ח
וגם הנפש לא תמלא ו ז
תמלא הארץ לדעת חבק׳ ב יד

וַתִּמָּלֵא *Et impleta fuit.*

ותמלא הארץ חמס ברא׳ ו יא
ותמלא הארץ אתם שמו׳ א ז
ותמלא הארץ את המים מ״ב ג כ
ותמלא ארצו כסף ישע׳ ב ז
ותמלא ארצו סוסים ב ז
ותמלא ארצו אלילים ב ח
ותמלא הארץ דמים יחזק׳ ט ט

יִמָּלְאוּ *Implebuntur.*

ובדעת חדרים ימלאו משלי כד ד
אם ימלאו העבים גשם קהל׳ יא ג
ימלאו ילדים זכר׳ ח ה

וְיִמָּלְאוּ *Et implebuntur.*

וימלאו אסמיך שבע משלי ג י

יִמָּלְאוּן *Implebuntur.*

ואפקים ימלאון ממך יחזק׳ לב ו

מִלֵּא

Pih. Complevit, implevit, replevit.

מלא אתם חכמת לב שמו׳ לה לה
אשר מלא ידם לכהן במד׳ ג ג
יען אשר מלא אחרי יי׳ דבר׳ א לו
יען אשר מלא אחרי יי׳ יהוש׳ יד יד
וכידו מלא לאמר מ״א ח טו
ולא מלא אחרי יי׳ יא ו
את התעלה מלא מים יח לה
ויהוא מלא ידו בקשת מ״ב ט כד
עד אשר מלא כא טז
ובידיו מלא לאמר ד״ה ב ו ד
אשר מלא בשמים טז יד
והגה מלא בתיהם טוב איו׳ כב יח
ונפש רעבה מלא טוב תהל׳ קז ט
מלא את אשפתו מהם קכז ה
שלא מלא כפו קוצר קכט ז
מלא ציון משפט וצדקה ישע׳ לג ה
מלא ישמעאל בן נתניהו ירמ׳ מא ט

מִלֵּא *Implevit.*

מלא כרסו מעדני ירמ׳ נא לד

מלא

Et implevit. ומלא

ומלא את ידו — ויקר׳ כא י

Implevisti. מלאת

אשר לא מלאת — דבר׳ ו יא
כי מלאת אחרי ײ׳ אלהי — יהוש׳ יד ט
ובידך מלאת כיום הזה — מ״א ח כד
ובידך מלאת כיום הזה — ד״ה ב ו טו

Et implebis. ומלאת

ומלאת בו מלאת אבן — שמו׳ כח יז
ומלאת את ידם — כח מא
ומלאת יד אהרן ויד בניו — כט ט

Implevisti me. מלאתני

כי זעם מלאתני — ירמ׳ טו יז

Implevi. מלאתי

ואנכי מלאתי אחרי ײ׳ — יהוש׳ יד ח
וכל נפש דאבה מלאתי — ירמ׳ לא כה
קשת מלאתי אפרים — זכר׳ ט יג

Et implebo, compl. ומלאתי

ומלאתי את דבריך — מ״א א יד
ומלאתי הגאיות — יחזק׳ לב ה
ומלאתי את הריו חלליו — לה ח
ומלאתי את הבית — חגי ב ז

Implebo te. מלאתיך

מלאתיך אדם כילק — ירמ׳ נא יד

Implevi eum. מלאתיו

אשר מלאתיו רוח חכמה — שמו׳ כח ג

Impleverunt. מלאו

כי לא מלאו אחרי — במד׳ לב יא
כי מלאו אחרי ײ׳ — לב יב
וארם מלאו את הארץ — מ״א כ כז

Et implebunt. ומלאו

ומלאו ידיו — יחזק׳ מג כו

Impleverunt te. מלאוך

עבר ים מלאוך — ישע׳ כג ב

Impleverunt eam. מלאוה

מלאוה מפה אל פה — עזר׳ ט יא

Et impleverunt eum. ומלאוה

איש אבנו ומלאוה — מ״ב ג כה

מלא

Implevistis. מלאתם

עתה מלאתם ידכם לײ׳ — ד״ה ב כט לא
ובידכם מלאתם לאמר — ירמ׳ מד כה

ומלאתים כ׳ ומלאתם ק׳

Et implevistis.

ומלאתם חוצותיה חלל — יחזק׳ יא ו

Implevimus. מלאנו

נאדות היין אשר מלאנו — יהוש׳ ט יג

Implens. ממלא

והוא ממלא — ד״ה א יב טו
הנני ממלא — ירמ׳ יג יג

Implentes. הממלאים

הממלאים בתיהם כסף — איו׳ ג טו
הממלאים בית אדניהם — צפנ׳ א ט

Et implentes. והממלאים

והממלאים למני ממסך — ישע׳ סה יא

Implere, ad implend. למלא

למלא את ידם — שמו׳ כט לג
למלא את דבר ײ׳ — מ״א ב כז
כל הבא למלא ידו — ד״ה ב יג ט
יהי למלא בטנו — איו׳ כ כג
למלא נפשו כי ירעב — משלי ו ל

Et ad implendum. ולמלא

ולמלא בם את ידם — שמו׳ כט כט

Ad implendum. למלאות · את

ובחרשת אבן למלאת — שמו׳ לא ה
ולה לג
למלאות ידו היום לײ׳ — ד״ה א כט ה
למלאות דבר ײ׳
למלאות שבעים שנה — ד״ה ב לו כא
למלאות לחרבות — דני׳ ט ב

Et ad implendum eas. ולמלאם

ולמלאם את פגרי האדם — ירמ׳ לג ה

Comple, imple. מלא

מלא שבע זאת — ברא׳ כט כז
מלא את אמתחת — מד א
מלא קרנך שמן — ש״א יו א
מלא פניהם קלון — תהל׳ פג יז
מבחר עצמים מלא — יחזק׳ כד ד

Et imple. ומלא

ומלא חפניך גחלי אש — יחזק׳ י ב

מלא

Implete. מלאו

קראו מלאו ואמרו — ירמ׳ ד ה

Et implete. ומלאו

ומלאו החצרות חללים — יחזק׳ ט ז

Comp. implebo. אמלא

את מספר ימיך אמלא — שמו׳ כג כו
ופי אמלא תוכחות — איו׳ כג ד
ואצרתיהם אמלא — משלי ח כא

Et implebo. ואמלא

ואמלא אתו רוח אלהים — שמו׳ לא ג

Et implebo illud. ואמלאהו

הרחב פיך ואמלאהו — תהל׳ פא יא

Implebis. תמלא

שבעת ימים תמלא ידם — שמו׳ כט לה
וחית כפירים תמלא — איו׳ לח לט
וצפונך תמלא בטנם — תהל׳ יז יד
ומעיך תמלא — יחזק׳ ג ג

An implebis. התמלא

התמלא בשכות עורו — איו׳ מ לא

Implebit. ימלה

עד ימלה שחוק פיך — איו׳ ח כא

Implebit. ימלא

ימלא את ידכם — ויקר׳ ח לג
ואשר ימלא את ידו — יו לב
חחפץ ימלא את ידו — מ״א יג לג
וכל עצתך ימלא — תהל׳ כ ה
ימלא ײ׳ כל משאלותיך — תהל׳ כ ו
וזקן אשר לא ימלא — ישע׳ סה כ

Et implebit. וימלא

וימלא קדים בטנו — איו׳ טו ב

Et complevit, implevit. וימלא

וימלא שבע זאת — ברא׳ כט כח
וימלא אתו רוח אלהים — שמו׳ לה לא
וימלא כפו מנחה — ויקר׳ ט יז
וימלא אחרי — במד׳ יד כד
וימלא את יד אחד מבניו — שופ׳ יז ה
וימלא מיכה את יד הלוי — יז יב
וימלא את מקומם — מ״ב כג יד
וימלא את ירושלם — כד ד
וימלא טרף חריו — נחו׳ ב יג

ותמלא

וַתְּמַלֵּא *Et implevit.*

ותמלא את החמת מים בראׄ' כא יט
ותמלא כדה ותעל כד יו
ותמלא ארץ תהל' פ י

נְמַלֵּא *Implebimus.*

נמלא בתינו שלל משלי א יג

יְמַלְאוּ *Implebunt.*

ומעיהם לא ימלאו יחזק' ז יט

וַיְמַלְאוּ *Et impleverunt.*

וימלאו את כליהם בר בראׄ' מב כה
וימלאו בו ארבעה שמו' לט י

וַיְמַלְאוּם
Et impleverunt eos vel ea.

וימלאום עפר בראש' כו טו
וימלאום למלך ש״א יח כז

תְּמַלֶּאנָה *Complebunt.*

תספור ירחים תמלאנה איו' לט ב

וַתְּמַלֶּאנָה *Et impleverunt.*

ותמלאנה את הרהטים שמו' ב יו

מְמֻלָּאִים *Puh. Impleti.*

ממלאים בתרשיש שיר ה יד

יִתְמַלָּאוּן *Hith. Explent sese.*

יחד עלי יתמלאון איו' יו י

מָלֵא *Plenus.*

פאלל, שטארק העפטיג, שוואנגער, טראכטיג, פיללע, פאללענדם, גאנץ.

מְלֵא יָמִים האכבעטאגט.

בכסף מלא יתננה לי בראש' כג ט
מלא רוח חכמה דבר' לד ט
בכסף מלא תנהו לי ד״ה א כא כב
קנה אקנה בכסף מלא כא כד
ומי מלא ימצו למו תהל' עג י
ויין חמר מלא מסך עה ט
והים איננו מלא קהלת א ז
רוח מלא מאלה ירמ' ד יב
ככלוב מלא עוף ה כז
קראו אחריך מלא יב ו
מלא הנוצה יחזק' יז ג
מלא חכמה וכליל יפ' כח יב
כקש יבש מלא נחו' א י

וּמָלֵא *Et plenus.*

ומלא ברכת יי' דבר' לג כג

וְהַמָּלֵא *Et quod plenum.*

והמלא תסיעי מ״ב ד ד

מָלֵא *Plenus.*

זקן עם מלא ימים ירמ' ו יא

מְלֵאִים *Pleni, ae, a.*

שניהם מלאים סלת במד' ז יג
ז יט ז כה ז לא ז לז
ז מג ז מט ז נה ז סא
ז סז ז עג ז עט
ובתים מלאים כל טוב דבר' ו יא
בתים מלאים כל טוב נחמ' ט כה
מזוינו מלאים תהל' קמד יג
בתיהם מלאים מרמה ירמ' ה כז
גבעים מלאים יין לה ה
והאופנים מלאים עינים יחזק' י יב

הַמְלֵאִים *Pleni.*

המלאים חמת יי' ישע' נא כ

מְלֵאָה *Plena.*

אני מלאה הלכתי רות א כא
השדה מלאה עדשים ש״ב כג יב
הדרך מלאה בגדים מ״ב ז טו
השדה מלאה שעורים ד״ה א יא יג
תשאות מלאה עיר ישע' כב ב
והיא מלאה עצמות יחזק' לז א
פרק מלאה נחו' ג א

הַמְּ׳ הַמְלֵאָה *Plena, um.*

כעצמים בבטן המלאה קהל' יא ה
המלאה לה עמיר עמוס ב יג

מְלֵאָתִי *Plena.*

מלאתי משפט ישעי' א כא

מְלֵאת · מְלֵאוֹת *Plenae, a.*

בקנה אחד מלאת בראש' מא כב
מלאת קטרת במד' ז פו
וגבתם מלאת עינים יחזק' א יח
מלאות צאן אדם לו לח

וְהַמְּלֵאוֹת *Et plenae.*

הבריאות והמלאות בראש' מא ז

*** מְלֹא · מְלוֹא** *Plenitudo.*

s פיללע, מענגע, הויפען, שאאר, פאלל.

וזרעו יהיה מלא הגוים בראׄ' מח יט
קחו לכם מלא חפניכם שמו' ט ח
מלא העמר ממנו יו לב
ותן שמה מלא העמר מן יו לג
וקמץ משם מלא קמצו ויקר' ב ב
ממנה מלוא קמצו ה יב
ולקח מלא המחתה יו יב
מלא ביתו כסף במד' כב יח וכד יג
מלוא הספל מים שופ' ו לח
ויפל מלא קומתו ארצה ש״א כח כ
כי אם מלא כף קמח מ״א יז יב
פקעת שדה מלא בגדו מ״ב ד לט
טוב מלא כף נחת קהל' ד ו
מלא כל הארץ כבודו ישע' ו ג
מלא רחב ארצך עמנו אל ח ח
יקרא עליו מלא רעים לא ד

מְלוֹ *Plenitudo.*

מלו הקנה יחזק' מא ח

וּמְלֹא *Et plenitudo.*

ומלא חפניו ויקר' יו יב
ומלא החבל להחיות ש״ב ח ב

מִמְּלֹא *Prae plenitudine.*

ממלא חפנים עמל קהל' ד ו

וּמְלוֹאוֹ · וּמְלֹאוֹ
Et plenitudo ejus.

ירעם הים ומלואו ד״ה א יו לב
ירעם הים ומלאו תהל' צו יא וצח ז
יורדי הים ומלאו ישע' מב י

וּמְלֹאָהּ · וּמְלוֹאָהּ
Et plenitudo ejus.

וממגד ארץ ומלאה דבר' לג יו
ליי' הארץ ומלואה תהל' כד א
כי לי תבל ומלאה נ יב
תבל ומלאה אתה יסדתם פט יב
תשמע הארץ ומלאה ישע' לד א
ויאכלו ארץ ומלואה ירמ' ח יו
וישטפו ארץ ומלואה מז ב
ותשם ארץ ומלאה יחזק' יט ז
והשמתי ארץ ומלאה ל יב
והסגרתי עיר ומלאה עמו' ו ח
הקשיבי ארץ ומלאה מיכ' א ב

מִמְּלֹאָהּ *A plenitudine sua.*

תשם ארצה ממלאה יחזק' יב יט

* ארץ

ארץ מטלאה לב טו

s הַמְלֵאָה *Plenitudo.*

פיללע, פרוכטפיללע.

פן תקדש המלאה הזרע דבר' כב ט

וְכַמְלֵאָה *Et sicut plenitudo.*

וכמלאה מן היקב במד' יח כז

מְלֵאָתְךָ *Plenitud. tua.*

מלאתך ודמעך שמו' כב כח

מִלֻּאַת *Impletio, Plenitudo.*

s איינפאססונג, איינזעטצונג.

מלאת אבן שמו' כח יז

בְּמִלּוּאֹתָם · בְּמִלֻּאֹתָם

Impletionib. suis.

זהב יהיו במלואתם שמו' כח כ

משבצות זהב במלאתם לט יג

מִלֻּאִים

Impletiones, consecrationes.

s אמטסאיינזעטצונג, אמטסאנטריטט, איינזעטצונגסאפפער, אנטריטטסאפפער. איינפאססונג.

אבני שהם ואבני מלאים שמו' כה ז

כי איל מלאים הוא כט כב

ואבני מלאים לאפוד לה ט

על העולה מלאים הם ויקר' ח כח

וּמִלּוּאִים *Et impletiones.*

אבני שהם ומלואים ד"ה א כט ב

הַמִּלֻּאִים *Impletiones.*

את החזה מאיל המלאים שמו' כט כו

מאיל המלאים מאשר לאהרן כט כז

ואת איל המלאים תקח כט לא

ואם יותר מבשר המלאים כט לד

ואת אבני המלאים לה כו

איל המלאים ויקר' ח כב

מאיל המלאים ח כט

אשר בסל המלאים ח לא

וְלַמִּלּוּאִים

Et impletionum, consecrat.

ולמלואים ולזבח ויקר' ז לז

מִלֻּאֵיכֶם

Consecrationum vestrarum.

ימי מלאיכם ויקר' ח לג

מִלּוֹא *Millo, munitio.*

s נאמע איינעס פעסטונגסארטיגען בויא-ווערקעס, דיא באסטיאן, דאס קאסטעלל.

וכל בית מלוא שופ' ט ו

ואת בית מלוא ט כ

שכם ומבית מלוא ט כ

בית מלא היורד סלא מ"ב יב כא

הַמִּלּוֹא *Millo.*

מן המלוא וביתה ש"ב ה ט

ואת ביתו ואת המלוא מ"א ט טו

אז בנה את המלוא ט כד

שלמה בנה את המלוא יא כז

מן המלוא ועד הסביב ד"ה א יא ח

ויחזק את המלוא עיר דויד לב ה'

* מִלֵּאת *Impletio.*

s פיללע, פיללונג, פאססונג.

ישבות על מלאת שיר ה יב

מלח ט' פני פנים :

Significata ejus duo sunt.

א כל לשון מליחה ומליח וענינו מה שפירושו מפורסם :

I. Sal.

s נִמְלָחוּ *Niph. Evanescent.*

פערקוואלמען, פערדונסטען, פערגע-הען, צערשטיעבען.

שמים כעשן נמלחו ישעי' נא ו

* מֶלַח *Sal.*

s זאלץ. תֵּל מֶלַח ארטשאפט אין באבילאניען.

ותהי נציב מלח בראש' יט כו

ולא תשבית מלח ויקר' ב יג

על כל קרבנך תקריב מלח ב יג

ברית מלח עולם במד' יח יט

ויתץ את העיר ויזרעה מלח שופ' ט מה

את ארם בגיא מלח ש"ב ח יג

ושימו שם מלח מ"ב ב כ

וישלך שם מלח ב כא

לו ולבניו ברית מלח ד"ה ב יג ה

מתל מלח תל חרשא עזר' ב נט

מתל מלח תל חרשא נחמ' ז סא

היאכל תפל מבלי מלח איו' ו ו

ויך את אדום בגיא מלח תהל' ס ב

והשליכו הכהנים עליהם מלח יחזק' מג כד

ומכרה מלח צפנ' ב ט

וָמֶלַח *Et sal.*

גפרית ומלח דבר' כט כב

הַמֶּלַח *Sal.*

הוא ים המלח בראש' יד ג

והיו תוצאתיו ים המלח במד' לד יב

ועד ים הערבה ים המלח דבר' ג יז

ים המלח תמו נכרתו יהושע' ג יז

ים המלח מזרחה יב ג

מקצה ים המלח טו ב

וגבול קדמה ים המלח טו ה

אל לשון ים המלח יח יט

הוא הכה את אדום בגיא המלח מ"ב יד ז

הכה את אדום בגיא המלח ד"ה א יח יב

וילך גיא המלח ד"ה ב כה יא

בְּמֶּלַח *Cum sale.*

במלח תמלח ויקר' ב יג

לְמֶלַח *Sali.*

ולא ירפאו למלח נתנו יחזק' מז יא

תִּמְלָח *Kal. Salito.*

s זאלצען; געזאלצען ווערדען; מיט זאלץ איינגעריעבען ווערדען.

במלח תמלח ויקר' ב יג

מְמֻלָּח *Pyh. Salitum.*

ממלח טהור קדש שמו' ל לה

וְהֻמְלֵחַ · הֻמְלַחַתְּ

Hoph. Et saliendo: salita.

והמלח לא המלחת יחזק' יז ד

* מְלָחִים

Evanida, Vestimenta detrita.

s צערריסענע קליידער, לומפען.

ובלוי מלחים ירמ' לח יא

וְהַמְּלָחִים *Et evanida.*

בלואי סחבות והמלחים ירמ' לח יב

* מַלּוּחַ *Herba salsilaginara.*

s זאלצקרייטער.

הקטנים

חקטסים מלוח עלי שיח . איד ל ד

*מְלֵחָה Salsugo.

s זאלצינגעס, אונפרוכטבארעס לאנד.

ומשכנותיו מלחה איד לט ו
ארץ מלחה ולא תשב ירמ׳ יז ו

לִמְלֵחָה In salsuginem.

ארץ פרי למלחה תהל׳ קז לד

ב מס ספירוטו ספנות:

II. Nautae.

*מַלָּחִים Nautae.

s שיפפער, מעערפאהרער.

מלחים כל חבלי הים יחזק׳ כז כט

הַמַּלָּחִים Nautae.

ויראו המלחים יונ׳ א ה

מַלָּחַיִךְ Nautae tui.

מערבך מלחיך יחזק׳ כז כו

וּמַלָּחֵיהֶם Et nautae ipsor.

אניות הים ומלחיהם יחזק׳ כז ט

מלט כל מה ספירוטו הנלה או סמור או הסלכה או הולדה כי כלס סרס המונן להס אחד וענו במלט פירוש סמר:

Eripere, Liberare.

מִלֵּט Pih. Eripuit.

s רעטטען, ערעטטען, בעפרייען, פערשאנען, ענטקאממען, ענטרינגען, נעבארען; שנעלל, איילינג פארטגע-הען, ענטוױשען, נערעטטעט, בע-פרייעט, ענטריססען ווערדען, זיך פליכטען; זיך רעטטען, ענטשפריהען.

והוא נזהר נפשו מלט יחזק׳ לג ה

וּמִלַּט Et liberavit.

ומלט הוא את העיר קהל׳ ט טו

מִלְּטָנוּ Eripuit nos.

והוא מלטנו מכף פלשתים ש״ב יט י

מְמַלֵּט Eripiens.

אם אינך ממלט את נפשך
ש״א יט יא

הַמְמַלְּטִים Eripientes.

הממלטים את נפשך ש״ב יט ו

מַלֵּט Eripere, eripiendo.

לא יכלו מלט משא ישע׳ מו ב
כי מלט אמלטך ירמ׳ לט יח

מַלְּטָה Libera.

אנה יי׳ מלטה נפשי תהל׳ קיו ד

מַלְּטוּ Eripite.

נסו מלטו נפשכם ירמ׳ מח ו

וּמַלְּטִי Et eripe.

ומלטי את נפשך מ״א א יב

וּמַלְּטוּ Et eripite.

ומלטו איש נפשו ירמ׳ נא ו
ומלטו איש את נפשו נא מה

וּמַלְּטוּנִי Liberate me.

ומלטוני מיד צר איו׳ ו כג

אֲמַלֵּט Eripiam.

כי אמלט עני משוע איו׳ כט יב

וַאֲמַלֵּט Et eripiam.

ואני אסבל ואמלט ישע׳ מו ד

אֲמַלֶּטְךָ Eripiam te.

כי מלט אמלטך ירמ׳ לט יח

יְמַלֵּט Eripiet.

בחמודו לא ימלט איו׳ כ כ
ימלט אי נקי כב ל
וברב חילו לא ימלט תהל׳ לג יז
ימלט נפשו מיד שאול פט מט
ולא ימלט רשע את בעליו קהל׳ ח ח
וגבור לא ימלט נפשו עמו׳ ב יד
וקל ברגליו לא ימלט
הסוס לא ימלט נפשו ב טו

וַיְמַלֵּט Et eripiet.

וימלט משחיתותם תהל׳ קז כ

יְמַלְּטֵהוּ Liberabit eum.

ביום רעה ימלטהו יי׳ תהל׳ מא ב

וַתְּמַלֵּט

Et eripuit, exclusit pullos.

קננה קפוז ותמלט ישע׳ לד טו

וַיְמַלְּטוּ Et eripuerunt.

וימלטו עצמותיו מ״ב כג יח

נִמְלַט

Niph. Ereptus, liberatus fuit, evasit.

נמלט עד התמהמהם שופ׳ ג כו
ולא נמלט איש ג כט
כי נמלט דוד מקעילה ש״א כג יג
ולא נמלט מהם איש ל יז
על כן נמלט חיל מלך ארם
ד״ה ב יו ז
וישמעאל בן נתניה נמלט ירמ׳ מא טו

נִמְלָט Idem.

וזרע צדיקים נמלט משלי יא כא

וְנִמְלַט Et liberatus erit.

ונמלט בבר כפיך איו׳ כב ל

וְנִמְלָט Et eripiet se.

והפר ברית ונמלט יחזק׳ יז טו

נִמְלְטָה Erepta est.

נפשנו כצפור נמלטה תהל׳ קכד ז

וְנִמְלָטָה Et eam quae evasit.

שאלי נס ונמלטה ירמ׳ מח יט

נִמְלַטְתִּי Evasi.

ממחנה ישראל נמלטתי ש״ב א ג

וְנִמְלַטְתִּי Et eripiam me.

ונמלטתי מידו ש״א כז א

נִמְלְטוּ . נִמְלָטוּ

Evaserunt, proripuerunt se.

רכב ובענה אחיו נמלטו ש״ב ד ו
והמה נמלטו ארץ אררט מ״ב יט לז
נמלטו ארץ אררט ישע׳ לז לח

וְנִמְלָטוּ Et erepti sunt.

אליך זעקו ונמלטו תהל׳ כב ו

נִמְלָטְנוּ Erepti sumus.

ואנחנו נמלטנו תהל׳ קכד ז

הַנִּמְלָט Ereptus.

הנמלט מחרב חזאל מ״א יט יז

וְהַנִּמְלָט Et ereptus.

והנמלט מחרב יהוא מ״א יט יז
כי

תְּמַלֵּט *Eripiendo.*

כי המלט אמלט ש״א כז א

לְהִמָּלֵט *Eripere me.*

לא אוכל להמלט ההרה בראש׳ יט יט
להמלט בית המלך אסת׳ ד יג

הִמָּלֵט *Eripe te.*

ויאמר המלט על נפשך
ההרה המלט בראש׳ יט יז
מהר המלט שמה יט כב

הִמָּלְטִי *Libera te.*

המלטי ישבת בת בבל זכר׳ ב ז

אִמָּלֵט *Eripiam me.*

אמלט אל ארץ פלשתים ש״א כז א

אִמָּלְטָה *Eripiam me.*

אמלטה נא שמה בראש׳ יט כ
אמלטה נא ואראה את אחי
ש״א כ כט

וָאִמָּלְטָה *Et evasi.*

ואמלטה רק אני לבדי איו׳ א טו
וא יו וא יז וא יט

תִּמָּלֵט *Eripies te.*

ואתה לא תמלט מידו ירמ׳ לד ג
לא תמלט מידם לח יח ולח כג

יִמָּלֵט

Evadet, evadet, eripiet se.

איש אל ימלט מהם מ״א יח מ
האיש אשר ימלט מן האנשים
מ״ב י כד
ויפיח כזבים לא ימלט משלי יט ה
והולך בחכמה הוא ימלט כח כו
ימלט ממנה קהל׳ ז כו
ואם שבי צדיק ימלט ישע׳ מט כד
ומלקוח עריץ ימלט מט כה
לא ימלט מיד הכשדים ירמ׳ לב ד
ואל ימלט הגבור מו ו
וכל אלה עשה לא ימלט יחזק׳ יז יח
ובעת ההיא ימלט עמך דני׳ יב א
אשר יקרא בשם יי׳ ימלט
יואל ג ה
ולא ימלט להם פליט עמו׳ ט א

הֲיִמָּלֵט *An eripiet se.*

הימלט העשה אלה יחזק׳ יז טו

וַיִּמָּלֵט *Et eripuit se.*

וימלט השעירתה שופ׳ ג כו
וימלט בלילה הוא ש״א יט י
וילך ויברח וימלט יט יב
ותשלחי את איבי וימלט יט יז
ודוד ברח וימלט יט יח
וימלט אל מערת עדלם כב א
וימלט בן אחד לאחימלך כב כ
וימלט בן הדד מלך ארם מ״א כ כ

s תִּמָּלֵט *Eripietur, evadet.*

כל עיר ועיר לא תמלט ירמ׳ מח ח

נִמָּלֵט *Eripiemur.*

ואיך נמלט אנחנו ישע׳ כ ו

יִמָּלְטוּ *Eripientur.*

ואלה ימלטו מידו דני׳ יא מא

וַיִּמָּלֵטוּ *Miberantur.*

גם בחנו אלהים וימלטו מלא׳ ג טו

וְהִמְלִיט *Hiph. Et eripiet.*

פסוח והמליט ישע׳ לא ה

וְהִמְלִיטָה

Evadere fecit, enixa est.

והמליטה זכר ישע׳ סו ז

וָאֶתְמַלְּטָה *Hith. Ereptus sum.*

ואתמלטה בעור שני איו׳ יט כ

יִתְמַלָּטוּ *Proripiunt sese:*

כידודי אש יתמלטו איו׳ מא יא

* בַּמֶּלֶט *Argilla, caementum.*

s מאָרטעל, צעמענט.

במלט במלבן ירמ׳ מג ט

מֶלֶךְ הוא יפרד לשלשה ראשים:
Dividitur in tria significata.

א כל לשון מלכות ומלוכה ספירושו ממשלה והנהגה:

Regnare.

מָלַךְ *Regnavit.*

s הערשען, רעגיערען, דיא הערשאפט איבערנעהמען, קאָניג ווערדען; צום הערשער, קאָניגע איינזעטצען; צום קאָניגע אייגגעזעטצט ווערדען.

אשר מלך בעשתרות יהוש׳ יג יב
אשר מלך בחשבון יג כא
אשר מלך בחצור שופ׳ ד ב
אשר מלך עליכם ש״א יב יד
ושתי שנים מלך יג א
בחברון מלך ש״ב ה ה
ובירושלם מלך ה ה
ואמרתם מלך אבשלום טו י
כי מלך אדניהו בן הגית מ״א א יא
ומדוע מלך אדניהו א יג
אשר מלך דוד וגו׳ בחברון מלך וגו׳
ובירושלם מלך ב יא
והימים אשר מלך שלמה יא מב
והימים אשר מלך ירבעם יד כ
ורחבעם בן שלמה מלך
מלך בירושלם יד כא
מלך אבים טו א
שלש שנים מלך בירושלם טו ב
מלך אסא על יהודה טו ט
וארבעים ואחת שנה מלך טו י
בן ירבעם מלך על ישראל טו כה
מלך בעשא בן אחיה טו לג
מלך אלה בן בעשא יו ח
מלך זמרי שבעת ימים יז טו
מלך עמרי
בתרצה מלך שש שנים יז כג
מלך על ישראל יו כט
ויהושפט בן אסא מלך כב מא
מלך בירושלם כב מב
מלך על ישראל כב נב
ויהורם בן אחאב מלך מ״ב ג א
מלך יהורם בן יהושפט ח יז
מלך בירושלם ח יז
מלך אחזיהו ח כה
ושנה אחת מלך ח כו
ויאמרו מלך יהוא ט יג
מלך אחזיה על יהודה ט כט
והימים אשר מלך יהוא י לו
מלך יהואש וארבעים שנה מלך
יב ב
מלך יהואחז בן יהוא יג א
מלך יהואש יג י
מלך אמציהו יד א
מלך בירושלם יד ב
מלך ירבעם בן יואש יד כג
מלך עזריה טו א
וחמשים ושתים שנה מלך בירושלם
טו ב
מלך

מלך זכריהו טו ח
שלום בן יבש מלך טו יג
מלך מנחם טו יז
מלך פקחיה טו כג
מלך פקח טו כז
מלך יותם טו לב
מלך בירושלם טו לג
מלך אחז בן יותם טז א
מלך בירושלם טז ב
מלך הושע יז א
מלך חזקיה יח א
מלך בירושלם יח ב
וחמש שנה מלך כא א
ושתים שנים מלך כא יט
מלך בירושלם כב א
מלך בירושלם כג לא
מלך בירושלם כג לו
מלך בירושלם כד ח
מלך בירושלם כד יח
מלך בירושלם ד"ה א ג ד
ודויד בן ישי מלך על כל ישראל
כט כו
והימים אשר מלך
בחברון מלך שבע שנים
ובירושלם מלך שלשים כט כז
מלך בירושלם ד"ה ב יב יג
שלש שנים מלך בירושלם יג ב
וחמש שנה מלך כ לא
ושמנה שנים מלך כא ה
ושמנה שנים מלך בירושלם כא כ
ושנה אחת מלך כב ב
מלך בירושלם כד א
מלך אמציהו וגו'
מלך בירושלם כה ב
וחמשים ושתים שנה מלך כו ג
ושש עשרה שנה מלך כז א
ושש עשרה שנה מלך כז ח
וכח א
יחזקיהו מלך כט א
מלך בירושלם כט א
מלך בירושלם לג א
ושתים שנים מלך לג כא
ושלשים ואחת שנה מלך לד א
ושלשה חדשים מלך לו ב
מלך בירושלם לו ה
מלך בירושלם לו ט
מלך בירושלם לו יא
מלך אלהים על גוים תהל' מז ט

כי מלך יי' צבאות ישע' כד כג
מלך אלהיך נב ז
מלך בירושלם ירמ' נב א

מָלַךְ *Regnavit.*

ושתים שנה מלך ש"ב ב י
ארבעים שנה מלך ה ד
ועתה הנה אדניה מלך מ"א א יח
אשר נלחם ואשר מלך יד יט
ויאמרו בגוים יי' מלך ד"ה א טז לא
יי' מלך גאות לבש תהל' צג א
אמרו בגוים יי' מלך צו י
יי' מלך תגל הארץ צז א
יי' מלך ירגזו עמים צט א

וּמָלַךְ *Et regnabit.*

ומלך מלך והשכיל ירמ' כג ה
ומלך יי' עליהם בהר ציון מיכ' ד ז

מָלַכְתָּ *Regnasti.*

אשר מלכת תחתיו ש"ב טז ח

וּמָלַכְתָּ *Et regnabis.*

ומלכת בכל ש"ב ג כא
ומלכת בכל אשר תאוה מ"א יא לז

מָלְכוּ *Regnarunt.*

אשר מלכו בארץ אדום ברא' לו לא
מלכו בארץ אדום ד"ה א א מג

מֹלֵךְ *Regnans.*

בן מלך על כסאו ירמ' לג כא

הַמֹּלֵךְ *Regnans.*

המלך מהדו ועד כוש אסת' א א
המלך תחת יאשיהו ירמ' כב יא

מֹלֶכֶת *Regnans.*

ועתליה מלכת על הארץ מ"ב יא ג
ועתליה מלכת על הארץ
ד"ה ב כב יב

הַמֹּלֶכֶת *Hammolechet n. p.*

ואחתו המלכת ילדה ד"ה א ז יח

מָלֹךְ *Regnando.*

כי מלך תמלוך ש"א כד כא

מְלָךְ־ *Regnare.*

לפני מלך מלך ברא' לו לא
לפני מלך מלך ד"ה א א מג

מְלָךְ *Idem.*

עד מלך דויד ד"ה א ד לא
עד מלך מלכות פרס ד"ה ב לו כ

הֲמָלֹךְ *An regnando.*

המלך תמלך עלינו בראי' לז ח

לִמְלֹךְ *Regnare, ad regnandum.*

כל ישראל פניהם למלך מ"א ב טו
למלך שלמה על ישראל ו א
מבית הסורים יצא למלך קהל' ד יד

מִמְּלֹךְ *A regnando.*

כי אתי מאסו ממלך ש"א ח ז
ממלך על ישראל טז א
ממלך בירושלם מ"ב כג לג
ממלך אדם חנף איו' לד ל

מָלְכוֹ *Regnare ipsum.*

בשנת מלכו מ"ב כה כז

בְּמָלְכוֹ *In regnare ipsum.*

בן שנה שאול במלכו ש"א יג א
בן שאול במלכו ש"ב ב י
בן שלשים שנה דוד במלכו ה ד
רחבעם במלכו מ"א יד כא
ויהי במלכו כשבתו טז יא
וחמש שנה במלכו כב מב
ושתים שנה היה במלכו מ"ב ח יז
אחזיהו במלכו ח כו
בן שבע שנים יהואש במלכו יב א
וחמש שנה היה במלכו יד ב
עשרה שנה היה במלכו טו ב
היה במלכו טו לג
אחז במלכו טז ב
היה במלכו יח ב
מנשה במלכו כא א
אמון במלכו כא יט
יאשיהו במלכו כב א
יהואחז במלכו כג לא
יהויקים במלכו כג לו
יהויכין במלכו כד ח
צדקיהו במלכו כד יח
רחבעם במלכו ד"ה ב יב יג
וחמש שנה במלכו כ לא
יהורם במלכו כא ה
היה במלכו כא כ
אחזיהו במלכו כב ב
בן שבע שנים יאש במלכו כד א
עוזיהו

עזיהו במלכו כו ג
יותם במלכו כז א
היה במלכו כז ח
אחז במלכו כח א
מנשה במלכו לג א
אמון במלכו לג כא
יאשיהו במלכו לד א
יואחז במלכו לו ב
יהויקים במלכו לו ה
יהויכין במלכו לו ט
צדקיהו במלכו לו יא
צדקיהו במלכו ירמ' נב א

כְּמָלְכוֹ *Juxta regnare eum.*

ויהי כמלכו הכה מ"א טו כט

לְמָלְכוֹ *Regnare, regni ejus.*

בשנת שמנה למלכו מ"ב כד יב
התשיעית למלכו כה א
בשנת ארבעים ואחת למלכו ד"ה ב טז יג
ובשנת שלש למלכו יז ז
בשנה הראשונה למלכו כט ג
ובשמונה שנים למלכו לד ג
ובשנת שמנה עשרה למלכו לד ח
בשנת שלוש למלכו אסת' א ג
בשלש עשרה שנה למלכו ירמ' א ב
בשנת הרביעית למלכו נא נט
התשעית למלכו נב ד
בשנת אחת למלכו דני' ט ב

מְלָךְ־ *Regna.*

לך את מלך עלינו שופ' ט יד

מָלְוּכָה כ' מָלְכָה ק' *Regna.*

מלכה עלינו שופט' ט ח

מָלְכִי *Regna.*

לכי את מלכי עלינו שופט' ט י
מלכי עלינו ט יב

אֶמְלֹךְ · אֶמְלוֹךְ *Regnabo.*

מתנשא לאמר אני אמלך מ"א א ה
אמלוך עליכם יחזק' כ לג

תִּמְלֹךְ *Regnabis.*

המלך תמלך עלינו בראֹ' לז ח
כי מלך תמלוך ש"א כד כ

הֲתִמְלֹךְ *An regnaturus es.*

התמלך כי אתה מתחרה ירמ' כב טו

יִמְלֹךְ · יִמְלוֹךְ *Regnabit.*

יי' ימלך לעולם ועד שמו' טו יח
אשר ימלך ש"א ח ט וח יא
מי האמר שאול ימלך עלינו יא יב
כי מלך ימלך עלינו יב יב
כי שלמה בנך ימלך מ"א א יג
כי שלמה בנך ימלך אחרי א יז וא ל
אדניהו ימלוך א כד
והוא ימלך תחתי א לה
את בנו הבכור אשר ימלך מ"ב ג כז
ימלך כאשר דבר יי' ד"ה ב כג ג
ימלך יי' לעולם תהל' קמו י
תחת עבד כי ימלוך משלי ל כב

יִמְלָךְ־ *Regnabit.*

לצדק ימלך מלך ישע' לב א

וַיִּמְלֹךְ *Et regnavit.*

וימלך באדום בראֹ' לו לב
וימלך תחתיו לו לג ולו לד ולו לה
ולו לו ולו לז ולו לח ולו לט
וימלך דוד על כל ישראל ש"ב ח טו
וימלך חנון בנו מ"א י א
וימלך על ארם יא כה
וימלך רחבעם בנו יא מג
וימלך עליהם רחבעם יב יז
וימלך נדב בנו יד כ
וימלך אבים בנו יד לא
וימלך אסא בנו טו ח
וימלך יהושפט בנו טו כד
וימלך על ישראל טו כה
וימלך תחתיו טו כח
וימלך אלה בנו טז ו
וימלך תחתיו טז י
וימת תבני וימלך עמרי טז כב
וימלך אחאב בנו טז כח
יהודה וימלך אחאב טז כט
וימלך אחזיהו בנו תחתיו כב מ
וימלך יהורם בנו תחתיו כב נא
וימלך על ישראל כב נב
וימלך יהורם מ"ב א יז
וימלך שתים עשרה ג א
וימלך חזאל תחתיו ח טו
וימלך אחזיהו בנו ח כד
וימלך יהואחז בנו תחתיו י לה
וימלך אמציה בנו יב כב
וימלך יואש בנו יג ט
וימלך בן הדד יג כד
וימלך ירבעם יד טז
וימלך זכריה בנו יד כט
וימלך יותם בנו תחתיו טו ז
וימלך תחתיו טו י וטו יד וטו ל
וימלך פקחיה בנו תחתיו טו כב
וימלך תחתיו טו כה
וימלך אחז בנו טו לח
וימלך חזקיהו בנו תחתיו טז כ
וימלך אסר חדן בנו יט לז
וימלך מנשה בנו כ כא
וימלך אמון בנו כא יח
וימלך יאשיהו בנו כא כו
וימלך יהויכין בנו תחתיו כד ו
וימלך תחתיו יובב בן זרח ד"ה א א מד
וימלך תחתיו א מה וא מו
וא מז וא מח וא מט וא נ
וימלך דויד על כל ישראל יח יד
וימלך בנו תחתיו יט א
וימלך שלמה בנו תחתיו כט כח
וימלך על ישראל ד"ה ב א יג
וימלך שלמה בירושלם ט ל
וימלך רחבעם בנו ט לא
וימלך עליהם רחבעם י יז
בירושלם וימלך יב יג
וימלך אביה בנו תחתיו יב טז
וימלך אביה יג א
וימלך אסא בנו יג כג
וימלך יהושפט בנו יז א
וימלך יהושפט כ לא
וימלך יהורם בנו כא א
וימלך אמציהו בנו כד כז
וימלך יותם בנו כו כג
וימלך אחז בנו תחתיו כז ט
וימלך יחזקיהו כח כז
וימלך מנשה בנו לב לג
וימלך אמון בנו תחתיו לג כ
וימלך יהויכין בנו תחתיו לו ח
וימלך אסר חדן בנו ישע' לז לח

וַיִּמְלָךְ־ *Et regnavit.*

וימלך שם שבע שנים ד"ה א ג ד
וימלך מלך צדקיהו ירמ' לז א

תִּמְלָךְ־ *Regnabit.*

תמלך תחת ושתי אסת' ב ד

יִמְלֹכוּ *Regnabunt.*

כי מלכים ימלכו משלי ח טו
וימלכו

וַיִּמְלְכוּ *Et regnarunt.*

וימלכו בדמשק מ"א יא כד

הִמְלִיךְ

Hiph. Regnare fecit, regem constituit.

כי המליך את שאול ש"א טו לה
המליך את שלמה מ"א א מג
אשר המליך נבוכדראצר ירמ' לז א

הִמְלַכְתָּ *Regem constituisti.*

אתה המלכת את עבדך מ"א ג ז

וְהִמְלַכְתָּ *Et regem constituas.*

והמלכת להם מלך ש"א ח כב

הִמְלַכְתַּנִי *Regem constituisti me.*

כי אתה המלכתני ד"ה ב א ט

וְהִמְלַכְתַּנִי *Fecisti ut regnem.*

והמלכתני תחתיו ד"ה ב א ח

הִמְלַכְתִּי *Regem constitui.*

המלכתי את שאול ש"א טו יא

הִמְלַכְתִּיךָ *Regem constitui te.*

אשר המלכתיך עליו ד"ה ב א יא

הִמְלִיכוּ *Regem constituerunt.*

המליכו ולא ממני הושׁ' ח ד

הַמַּמְלִיךְ *Regnare faciens.*

במקום המלך הממליך יחזק' יז טז

לְהַמְלִיךְ *Ad regnare faciend.*

להמליך אותו מ"א יב א
לבוא להמליך את דויד ד"ה א יב לא
להמליך את דויד
לב אחד להמליך את דויד יב לח
להמליך על כל ישראל כח ד
באו כל ישראל להמליך אתו
ד"ה ב י א

לְהַמְלִיכוֹ

Ad regem constituendum eum.

תבני בן גינת להמליכו מ"א טז כא
ישראל להמליכו ד"ה א יא י
לנגיד באחיו כי להמליכו
ד"ה ב יא כב

וְאַמְלִיךְ *Et regnare faciam.*

ואמליך עליכם מלך ש"א יב א

וַיַּמְלֵךְ *Et regem constituit.*

וימלך פרעה נכה מ"ב כג לד
וימלך מלך בבל את כד יז
וימלך את שלמה בנו ד"ה א כג א
וימלך מלך מצרים ד"ה ב לו ד
וימלך את צדקיהו אחיו לו י

וַיַּמְלִיכֵהוּ

Et regnare fecit eum.

וימליכהו אל הגלעד ש"ב ב ט

וַיַּמְלִיכֶהָ

Et reginam constituit eam.

בראשה וימליכה אסת' ב יז

נַמְלִךְ *Regem constituemus.*

לא נמלך איש מ"ב י ה

וְנַמְלִיךְ *Et regem constituemus.*

ונמליך מלך בתוכה ישע' ז ו

וַתַּמְלִיכוּ *Et regem constituistis.*

ותמליכו את אבימלך שופ' ט יז
וט יח

וַיַּמְלִיכוּ · וַיַּמְלְכוּ

Et regem constituerunt.

וימליכו את אבימלך שופט' ט ו
וימלכו שם את שאול ש"א יא טו
וימליכו אתו על כל ישראל
מ"א יב כ
וימלכו כל ישראל יו יו
וימליכו עליהם מלך מ"ב ח כ
וימליכו אתו יא יב
וימלכו אתו תחת אביו יד כא
וימליכו את ירבעם בן נבט יז כא
וימליכו עם הארץ את כא כד
וימליכו אתו תחת אביו כג ל
וימליכו שנית לשלמה ד"ה א כט כב
וימליכו עליהם מלך ד"ה ב כא ח
וימליכו יושבי ירושלם כב א
וימליכו אתו כג יא
וימליכו אתו תחת אביו כו א
וימליכו עם הארץ לג כה

וַיַּמְלִיכֻהוּ

Et regem constituerunt eum.

וימליכהו תחת אביו ד"ה ב לו א

הָמְלַךְ *Hoph. Rex factus est.*

אשר המלך על מלכות דני' ט א

* מֶלֶךְ *Rex.*

s קאָניג, הערשער.

אמרפל מלך שנער
אריוך מלך אלסר
כדרלעמר מלך עילם
ותדעל מלך גוים ברא' יד א
את ברע מלך סדם
ואת ברשע מלך עמרה
שנאב מלך אדמה
ושמאבר מלך צבוים יד ב
ויצא מלך סדם יד ח
את כדרלעמר מלך עילם
ותדעל מלך גוים
ואמרפל מלך שנער
ואריוך מלך אלסר יד ט
וינסו מלך סדם ועמרה יד י
ויצא מלך סדם לקראתו יד יז
ומלכי צדק מלך שלם יד יח
ויאמר מלך סדם אל אברם יד כא
ויאמר אברם אל מלך סדם יד כב
וישלח אבימלך מלך גרר כ ב
אל אבימלך מלך פלשתים כו א
אבימלך מלך פלשתים כו ח
מלך לבני ישראל לו לא
משקה מלך מצרים מ א
לפני פרעה מלך מצרים מא מו
והוא יתן מעדני מלך מט כ
ויקם מלך חדש שמו' א ח
ויאמר מלך מצרים למילדת א טו
דבר אליהן מלך מצרים א יז
ויקרא מלך מצרים למילדת א יח
וימת מלך מצרים ב כג
וזקני ישראל אל מלך מצרים ג יח
כי לא יתן אתכם מלך מצרים ג יט
ויאמר אלהם מלך מצרים ה ד
דבר אל פרעה מלך מצרים ו יא
אל פרעה מלך מצרים ו כז
דבר אל פרעה מלך מצרים ו כט
את לב פרעה מלך מצרים יד ח
מקדש אל מלך אדום במד' כ יד
הכנעני מלך ערד כא ב ולג מ
אל סיחן מַלֶךְ האמרי כא כא
עיר סיחן מלך האמרי כא כו
ויצא עוג מלך הבשן כא לג
מלך האמרי אשר יושב כא לד
מלך למואב בעת ההיא כב ד
מלך מואב שלח אלי כב י
ינחני בלק מלך מואב כג ז

ותרועת מלך בו כג כא
סיחן מלך האמרי לב לג
עוג מלך הבשן לב לג
מלך האמרי
מלך הבשן דבר' א ד
את סיחן מלך השבון ב כד
אל סיחון מלך חשבון ב כו
ולא אבה סיחן מלך חשבון ב ל
ויצא עוג מלך הבשן ג א
לסיחן מלך האמרי ג ב
גם את עוג מלך הבשן ג ג
עשינו לסיחן מלך חשבון ג ו
כי רק עוג מלך הבשן ג יא
בארץ סיחן מלך האמרי ד מו
עוג מלך הבשן ד מז
מיד פרעה מלך מצרים ז ח
לפרעה מלך מצרים יא ג
אשימה עלי מלך יז יד
תשים עליך מלך
תשים עליך מלך יז טו
ויצא סיחון מלך חשבון
ועוג מלך הבשן כט ו
ויהי בישרון מלך לג ה
וישלח מלך יריחו יהוש' ב ג
את מלך העי ואת עמו ח א
ויהי כראות מלך העי ח יד
ואת מלך העי תפשו חי ח כג
ואת מלך העי תלה ח כט
לסיחון מלך השבון
ולעוג מלך הבשן ט י
אדני צדק מלך ירושלם י א
מלך ירושלם וגו' מלך חברון וגו'
מלך ירמות וגו' מלך לכיש וגו'
מלך עגלון י ג
מלך ירושלם מלך חברון
מלך ירמות מלך יפיע
מלך לכיש מלך עגלון י ה
המערה את מלך ירושלם
את מלך חברון
את מלך ירמות
את מלך לכיש
את מלך עגלון י כג
אז עלה הרם מלך גזר י לג
יבין מלך חצור
וישלח אל יובב מלך מרון
ואל מלך שמרון
ואל מלך אכשף יא א
סיחון מלך האמרי יב ב

ונבול עוג מלך הבשן יב ד
גבול סיחון מלך חשבון יב ה
מלך יריחו אחד מלך העי יב ט
מלך ירושלם אחד מלך חברון יב י
מלך ירמות אחד מלך לכיש יב יא
מלך עגלון אחד מלך גזר יב יב
מלך דבר אחד מלך גדר יב יג
מלך חרמה אחד מלך ערד יב יד
מלך לבנה אחד מלך עדלם יב טו
מלך מקדה אחד מלך בית אל יב טז
מלך תפוח אחד מלך חפר יב יז
מלך אפק אחד מלך לשרון יב יח
מלך מדון אחד מלך חצור יב יט
מלך שמרון מראון אחד מלך אכשף יב כ
מלך תענך אחד מלך מגדו יב כא
מלך קדש אחד מלך יקנעם יב כב
מלך דור לנפת דור אחד
מלך גוים לגלגל אחד יב כג
מלך תרצה אחד יב כד
מלך האמורי אשר מלך יג י
סיחן מלך האמרי יג כא
ממלכות עוג מלך הבשן יג ל
בלק בן צפור מלך מואב כד ט
מלך ארם נהרים שופ' ג ח
כושן רשעתים מלך ארם ג י
את עגלון מלך מואב ג יב וג יד
מנחה לעגלון מלך מואב ג טו וג יז
מלך כנען אשר מלך ד ב
בין יבין מלך חצור ד יז
את יבין מלך כנען ד כג
על יבין מלך כנען
את יבין מלך כנען ד כד
למשה עליהם מלך ט ח
אל מלך בני עמון יא יב ויא יד
ויאמר מלך בני עמון יא יג
אל מלך אדום לאמר
ולא שמע מלך אדום
וגם אל מלך מואב שלח יא יז
אל סיחון מלך האמרי
מלך חשבון יא יט
מבלק בן צפור מלך מואב יא כה
ולא שמע מלך בני עמון יא כח
בימים ההם אין מלך בישראל יז ו
ויח א וכא כה
שימה לנו מלך ש"א ח ה
תנה לנו מלך לשפטנו ח ו
השאלים מאתו מלך ח י

כי אם מלך יהיה עלינו ח יט
והמלכת להם מלך ח כב
לא כי מלך תשים עלינו י יט
וביד מלך מואב יב ט
נחש מלך בני עמון
כי מלך ימלך עלינו יב יב
נתן יי' עליכם מלך יב יג
לשאול לכם מלך יב יז
לשאל לנו מלך יב יט
ואביא את אגג מלך עמלק טו כ
מהיות מלך על ישראל טו כו
הגישו אלי את אגג מלך עמלק
טו לב
ראיתי בבניו לי מלך טז א
ויבא אל אכיש מלך גת כא יא
הלא זה דוד מלך הארץ כא יב
מפני אכיש מלך גת כא יג
ויאמר אל מלך מואב כב ג
את פני מלך מואב כב ד
אחרי מי יצא מלך ישראל כד טו
כי יצא מלך ישראל כו כ
אל אכיש בן מעוך מלך גת כז ב
עבד שאול מלך ישראל כט ג
אשר היה דוד מלך בחברון ש"ב ב יא
בת תלמי מלך גשור ג ג
רך ומשוח מלך ג לט
בהיות שאול מלך עלינו ה ב
וישלח חירום מלך צר ה יא
מה נכבד היום מלך ישראל ו כ
בן רחב מלך צובה ח ג וח יב
להדרעזר מלך צובה ח ה
וישמע תעי מלך חמת ח ט
וימת מלך בני עמון י א
ואת מלך מעכה אלף איש י ו
אל תלמי בן עמיהוד מלך גשור
יג לז
כי היום אני מלך על ישראל יט כג
אל אכיש בן מעכה מלך גת
מ"א ב לט
ויתחתן שלמה את פרעה מלך ג א
מלך על כל ישראל ד א
מלך האמרי ועג מלך הבשן ד יט
וישלח חירם מלך צור ה טו
חירום מלך צר ט יא
פרעה מלך מצרים עלה ט טז
אל פרעה מלך מצרים יא יח
הדרעזר מלך צובה אדניו יא כג
והיית מלך על ישראל יא לז
אל

אל שישק מלך מצרים יא מ
בן שלמה מלך יהודה יב כג
אל רחבעם מלך יהודה
אל רחבעם מלך יהודה יב כז
והקים יי׳ לו מלך יד יד
שישק מלך מצרים יד כה
לירבעם מלך ישראל טו ט
ובן בעשא מלך ישראל טו יז
טז לב
ויעל בעשא מלך ישראל
לאסא מלך יהודה טו יז
בן חזין מלך ארם טו יח
את בעשא מלך ישראל טו יט
לאסא מלך יהודה טו כח
וטו כה וטו לג וטז ח וטז י
וטז טו וטז כג וטז כט
בת אתבעל מלך צידנים טז לא
ובן הדד מלך ארם כ א
ושלשים ושנים מלך כ א
אל אחאב מלך ישראל העירה כ ב
ויען מלך ישראל ויאמר כ ד
ויקרא מלך ישראל כ ז
ויען מלך ישראל ויאמר כ יא
נגש אל אחאב מלך ישראל כ יג
מלך עזר אתו כ טז
וימלט בן הדד מלך ארם כ כ
ויצא מלך ישראל ויך כ כא
ויגש הנביא אל מלך ישראל
מלך ארם עלה עליך כ כב
ועבדי מלך ארם כ כג
ויאמר אל מלך ישראל כ כח
ונצא אל מלך ישראל כ לא
ויבאו אל מלך ישראל כ לב
ויאמר אליו מלך ישראל כ מ
ויכר אתו מלך ישראל כ מא
וילך מלך ישראל על ביתו כ מג
היכל אחאב מלך שמרון כא א
לקראת אחאב מלך ישראל כא יח
מלך יהודה אל מלך ישראל כב ב
ויאמר מלך ישראל אל עבדיו
מקחת אתה מיד מלך ארם כב ג
ויאמר יהושפט אל מלך ישראל
כב ד וכב ה
ויקבץ מלך ישראל כב ו
ויאמר מלך ישראל כב ח
ויקרא מלך ישראל אל סריס כב ט
ויהושפט מלך יהודה כב י
ויאמר מלך ישראל כב יח

ויאמר מלך ישראל קח כב כו
ויעל מלך ישראל ויהושפט
מלך יהודה רמות גלעד כב כט
ויאמר מלך ישראל אל יהושפט
ויתחפש מלך ישראל כב ל
מלך ישראל לבדו כב לא
אך מלך ישראל הוא כב לב
כי לא מלך ישראל הוא כב לג
ויכה את מלך ישראל כב לד
לאחאב מלך ישראל כב מא
וישלם יהושפט עם מלך ישראל
. כב מה
נצב מלך כב מח
ליהושפט מלך יהודה כב נב
לקראת מלאכי מלך שמרון מ״ב א ג
בן יהושפט מלך יהודה א יז
ליהושפט מלך יהודה ג א
ומישע מלך מואב ג ד
ויפשע מלך מואב ג ה
מלך יהודה לאמר ג ז
מלך מואב פשע בי ג ז
וילך מלך ישראל ג ט
ויאמר מלך ישראל אהה ג י
מעבדי מלך ישראל ג יא
מלך ישראל ויהושפט ג יב
אלישע אל מלך ישראל ג יג
ויאמר לו מלך ישראל ג יג
פני יהושפט מלך יהודה ג יד
וירא מלך מואב ונו׳ להבקיע
אל מלך אדום ולא יכלו ג כו
ונעמן שר צבא מלך ארם ה א
ויאמר מלך ארם לך בא
ואשלחה ספר אל מלך ישראל ה ה
ויבא הספר אל מלך ישראל ה ו
כקרא מלך ישראל את הספר ה ז
כי קרע מלך ישראל את בגדיו ה ח
אל מלך ישראל לאמר ו ט
וישלח מלך ישראל ו י
ויסער לב מלך ארם
מי משלנו אל מלך ישראל ו יא
ויאמר מלך ישראל אל אלישע ו כא
ויקבץ בן הדד מלך ארם ו כד
ויהי מלך ישראל עבר ו כו
שכר עלינו מלך ישראל ז ו
ובן הדד מלך ארם חלה ח ז
בנך בן הדד מלך ארם ח ט
הראני יי׳ אתך מלך על ארם ח יג

בן אחאב מלך ישראל
ויהושפט מלך יהודה
בן יהושפט מלך יהודה ח טז
מלך ישראל
יהורם מלך יהודה ח כה
עמרי מלך ישראל ח כו
עם חזאל מלך ארם ברמות ח כח
וחזאל מלך ארם
בן יהורם מלך יהודה ח כט
מפני חזאל מלך ארם ט יד
בהלחמו את חזאל מלך ארם ט טו
ואחזיה מלך יהודה ירד ט טז
ויצא יהורם מלך ישראל
ואחזיהו מלך יהודה ט כא
ואחזיה מלך יהודה ראה ט כז
וקברוה כי בת מלך היא ט לד
את אחי אחזיהו מלך יהודה י יג
אז יעלה חזאל מלך ארם יב יח
יהואש מלך יהודה יב יט
וישלח לחזאל מלך ארם יב יט
מלך יהודה מלך יהואחז יג א
ביד חזאל מלך ארם יג ג
כי לחץ אתם מלך ארם יג ד
כי אבדם מלך ארם יג ז
ליואש מלך יהודה יג י
עם אמציה מלך יהודה יג יב
וירד אליו יואש מלך ישראל יג יד
וחזאל מלך ארם לחץ יג כב
וימת חזאל מלך ארם יג כד
בן יואחז מלך ישראל
בן יואש מלך יהודה יד א
בן יהוא מלך ישראל יד ח
יהואש מלך ישראל
אל אמציהו מלך יהודה יד ט
ויעל יהואש מלך ישראל
ואמציהו מלך יהודה יד יא
ואת אמציהו מלך יהודה
תפש יהואש מלך ישראל יד יג
עם אמציהו מלך יהודה יד טו
בן יואש מלך יהודה
בן יהואחז מלך ישראל יד יז
בן יואש מלך יהודה יד כג
מלך ישראל בשמרון יד כג
לירבעם מלך ישראל
בן אמציה מלך יהודה טו א
לעזריהו מלך יהודה טו ח
לעזיה מלך יהודה טו יג
לעזריה מלך יהודה טו יז

בא פול מלך אשור טו יט
מלך אשור ולא עמד שם טו כ
לעזריה מלך יהודה טו כג
לעזריה מלך יהודה טו כז
בימי פקח מלך ישראל
בא תגלת פלאסר מלך אשור טו כט
בן רמליהו מלך ישראל
בן עזיהו מלך יהודה טו לב
ביהודה רצין מלך ארם טו לז
אחז בן יותם מלך יהודה יו א
אז יעלה רצין מלך ארם
בן רמליהו מלך ישראל יו ה
השיב רצין מלך ארם יו ו
אל תגלת פלסר מלך אשור
מכף מלך ארם
ומכף מלך ישראל יו ז
וישמע אליו מלך אשור
ויעל מלך אשור יו ט
פלאסר מלך אשור יו י
מפני מלך אשור יו יח
לאחז מלך יהודה יז א
עלה שלמנאסר מלך אשור יז ג
וימצא מלך אשור
אל סוא מלך מצרים
ויעצרהו מלך אשור יז ד
ויעל מלך אשור בכל הארץ יז ה
לכד מלך אשור את שמרון יז ו
מתחת יד פרעה מלך מצרים יז ז
ויבא מלך אשור מבבל יז כד
ויצו מלך אשור לאמר יז כז
להושע בן אלה מלך ישראל
בן אחז מלך יהודה יח א
להושע בן אלה מלך ישראל
שלמנאסר מלך אשור יח ט
להושע מלך ישראל יח י
ויגל מלך אשור את ישראל יח יא
סנחריב מלך אשור יח יג
חזקיה מלך יהודה אל מלך אשור
וישם מלך אשור
על חזקיה מלך יהודה יח יד
אשר צפה חזקיה מלך יהודה יח יו
וישלח מלך אשור יח יז
המלך הגדול מלך אשור יח יט ויח כח
בן פרעה מלך מצרים יח כא
את אדני את מלך אשור יח כג
ביד מלך אשור יח ל
כי כה אמר מלך אשור יח לא
מיד מלך אשור יח לג

אשר שלחו מלך אשור יט ד
אשר גדפו נערי מלך אשור יט ו
את מלך אשור נלחם על לבנה
יט ח
וישמע אל תרהקה מלך כוש יט ט
אל חזקיהו מלך יהודה
ביד מלך אשור יט י
איו מלך חמת יט יג
אל סנחרב מלך אשור יט כ
כה אמר יי' אל מלך אשור יט לב
וישב סנחריב מלך אשור יט לו
ומכף מלך אשור אצילך כ ו
בן בלאדן מלך בבל כ יב
בהיכל מלך בבל כ יח
כאשר עשה אחאב מלך ישראל
כא ג
מנשה מלך יהודה התעבות כא יא
אשר קרא מלך יהודה כב יו
ואל מלך יהודה השלח אתכם כב יח
לשכת נתן מלך הסרים כג יא
שלמה מלך ישראל כג יג
וכמהו לא היה לפניו מלך כג כה
פרעה נכה מלך מצרים כג כט
על מלך אשור כג כט
עלה נבוכדנצר מלך בבל כד א
מלך מצרים לצאת מארצו
כי לקח מלך בבל כד ז
עבדי נבוכדנצר מלך בבל כד י
ויבא נבוכדנצר מלך בבל כד יא
ויצא יהויכין מלך יהודה על מלך בבל
ויקח אתו מלך בבל כד יב
עשה שלמה מלך ישראל כד יג
ויביאם מלך בבל גולה כד יו
וימלך מלך בבל כד יז
נבוכדנצר מלך בבל כה א
אל מלך בבל רבלתה כה ו
למלך נבוכדנצר מלך בבל כה ח
מלך בבל ירושלם כה ח
על מלך בבל רבלתה כה כ
ויך אתם מלך בבל כה כא
נבוכדנצר מלך בבל כה כב
הפקיד מלך בבל את גדליהו כה כג
ועבדו את מלך בבל כה כד
לגלות יהויכין מלך יהודה
אויל מרדך מלך בבל
את ראש יהויכין מלך יהודה כה כז
מלך לבני ישראל ד"ה א א מג
בת תלמי מלך גשור ג ב

בימי יחזקיהו מלך יהודה ד מא
מלך אשר ה ו
יותם מלך יהודה
ירבעם מלך ישראל ה יז
את רוח פול מלך אשור
תגלת פלנסר מלך אשור ה כו
גם בהיות שאול מלך יא ב
וישלח חורם מלך צר יד א
את הדדעזר מלך צובה יח ג
לעזור להדדעזר מלך צובה יח ה
וישמע תעו מלך חמת
הדדעזר מלך צובה יח ט
וימת נחש מלך בני עמון יט א
ואת מלך מעכה ואת עמו יט ז
היה על כל מלך לפניו כט כה
אל חורם מלך צר ד"ה ב ב ג
וישלח חורם מלך צר
נתנך עליהם מלך ב י
בבית דויד מלך ישראל ח יא
בן שלמה מלך יהודה יא ג
שישק מלך מצרים יב ב
שישק מלך מצרים יב ט
בעשא מלך ישראל
לאסא מלך יהודה יו א
מלך ארם יו ב
את בעשא מלך ישראל יו ג
אל אסא מלך יהודה
בהשענך על מלך ארם
נמלט חיל מלך ארם יו ז
ויאמר אחאב מלך ישראל
אל יהושפט מלך יהודה יח ג
ויאמר יהושפט אל מלך ישראל
יח ד
ויקבץ מלך ישראל יח ה
ויאמר מלך ישראל יח ז
ויקרא מלך ישראל יח ח
ויהושפט מלך יהודה יח ט
ויאמר מלך ישראל אל יהושפט
יח י
מי יפתה את אחאב מלך ישראל
יח יט
ויאמר מלך ישראל קחו יח כה
ויעל מלך ישראל
ויהושפט מלך יהודה יח כח
ויאמר מלך ישראל
ויתחפש מלך ישראל יח כט
כי אם את מלך ישראל יח ל
והמה אמרו מלך ישראל הוא יח לא

כי

כי לא היה מלך ישראל יח לב
ויך את מלך ישראל יח לג
וישב יהושפט מלך יהודה יט א
אתחבר יהושפט מלך יהודה
עם אחזיה מלך ישראל כ לה
בני יהושפט מלך ישראל כא ב
וימליכו עליהם מלך כא ח
ובדרכי אסא מלך יהודה כא יב
אחזיהו בן יהורם מלך יהודה כב א
מלך ישראל למלחמה כב ה
על חזאל מלך ארם כב ה
את חזהאל מלך ארם
יהורם מלך יהודה כב ו
ויועץ אמציהו מלך יהודה
יהוא מלך ישראל כה יז
וישלח יואש מלך ישראל
אל אמציהו מלך יהודה כה יח
ויעל יואש מלך ישראל
ואמציהו מלך יהודה כה כא
ואת אמציהו מלך יהודה
תפש יואש מלך ישראל כה כג
בן יואש מלך יהודה
בן יהואחז מלך ישראל כה כה
נלחם עם מלך בני עמון כז ה
ביד מלך ארם
וגם ביד מלך ישראל נתן כח ה
בעבור אחז מלך ישראל כח יט
תלגת פלנאסר מלך אשור כח כ
ועל ידי כלי דויד מלך ישראל כט כז
כי חזקיהו מלך יהודה הרים ל כד
בן דויד מלך ישראל ל כו
בא סנחריב מלך אשור לב א
ואל תחתו מפני מלך אשור לב ז
על דברי יחזקיהו מלך יהודה לב ח
שלח סנחריב מלך אשור
על יחזקיהו מלך יהודה לב ט
כה אמר סנחריב מלך אשור לב י
יצילנו מכף מלך אשור לב יא
במתנה מלך אשור לב כא
מיד סנחריב מלך אשור לב כב
ליחזקיהו מלך יהודה לב כג
ואל מלך יהודה השלח לד כו
שלמה בן דויד מלך ישראל לה ג
בכתב דויד מלך ישראל לה ד
עלה נכו מלך מצרים לה כ
מה לי ולך מלך יהודה לה כא
ויסירהו מלך מצרים לו ג
מלך מצרים את אליקים לו ד

עלה נבוכדנאצר מלך בבל לו ו
ויעל עליהם את מלך כשדיים לו יז
לכורש מלך פרס
רוח כורש מלך פרס לו כב
כה אמר כורש מלך פרס לו כג
בשנת אחת לכורש מלך פרס
את רוח כרש מלך פרס עז' א א
כה אמר כרש מלך פרס א ב
ויוציאם כורש מלך פרס א ח
נבוכדנצר מלך בבל ב א
כרשיון כורש מלך פרס ג ז
על ידי דויד מלך ישראל ג י
אסרחדן מלך אשור ד ב
המלך כורש מלך פרס ד ג
כל ימי כורש מלך פרס
מלכות דריוש מלך פרס ד ה
ארתחששתא מלך פרס ד ז
והסב לב מלך אשור עליהם ו כב
ארתחשסתא מלך פרס ז א
מלך ביהודה נחמ' ו ז
נבוכדנצר מלך בבל ז ו
ואת ארץ מלך חשבון
ואת ארץ עוג מלך הבשן נחמ' ט כב
לארתחשסתא מלך בבל יג ו
שלמה מלך ישראל
לא היה מלך כמהו
מלך על כל ישראל יג כו
יכניה מלך יהודה אסת' ב ו
נבוכדנצר מלך בבל ב ו
כי הוא מלך על כל בני שחץ
איו' מא כו
יי׳ מלך עולם ועד תהל' י יו
יי׳ בעזך ישמח מלך כא ב
ויבוא מלך הכבוד כד ז וכד ט
מי זה מלך הכבוד כד ח
מי הוא זה מלך הכבוד
יי׳ צבאות הוא מלך הכבוד כד י
וישב יי׳ מלך לעולם כט י
כל כבודה בת מלך פנימה מה יד
תבאינה בהיכל מלך מה יו
מלך כל הארץ אלהים מז ח
קרית מלך רב מח ג
ימים על ימי מלך תוסיף סא ז
וצדקתך לבן מלך עב א
ועז מלך משפט אהב צט ד
שלח מלך ויתירהו קה כ
לסיחון מלך האמרי
ולעג מלך הבשן קלה יא

לסיחון מלך האמרי קלו יט
ולעוג מלך הבשן קלו כ
מלך ישראל משלי א א
ברב עם הדרת מלך יד כח
רצון מלך לעבד משכיל יד לה
קסם על שפתי מלך יו י
חמת מלך מלאכי מות יו יד
באור פני מלך חיים יו טו
נהם ככפיר זעף מלך יט יב
נהם ככפיר אימת מלך כ ב
מלך יושב על כסא דין כ ח
מזרה רשעים מלך חכם כ כו
חסד ואמת יצרו מלך כ כח
פלגי מים לב מלך ביד יי׳ כא א
חן שפתיו רעהו מלך כב יא
אנשי חזקיה מלך יהודה כה א
הגו רשע לפני מלך כה ה
אל תתהדר לפני מלך כה ו
מלך במשפט יעמיד ארץ כט ד
מלך שופט באמת דלים כט יד
מלך אין לארבה ל כז
והיא בהיכלי מלך ל כח
דברי למואל מלך לא א
מלך בירושלם קהל' א א
הייתי מלך על ישראל א יב
מלך לשדה נעבד ה ח
אני פי מלך שמר ח ב
באשר דבר מלך שלטון ח ד
ובא אליה מלך גדול ט יד
מלך אל תקלל י כ
מלך אסור ברהטים שיר ז ו
בן עזיהו מלך יהודה
רצין מלך ארם
ופקח בן רמליהו מלך ישראל
ישע' ז א
ונמליך מלך בתוכה ז ו
את מלך אשור ז יז
את מלך אשור ח ז
גדל לבב מלך אשור י יב
המשל הזה על מלך בבל יד ד
סרגון מלך אשור כ א
ינהג מלך אשור כ ד
מפני מלך אשור כ ו
כימי מלך אחד כג טו
הן לצדק ימלך מלך לב א
מלך ביפיו לג יז
עלה סנחריב מלך אשור לו א
וישלח מלך אשור לו ב

המלך

המלך הגדול מלך אשור לו ד ולו יג
כן פרעה מלך מצרים לו ו
ביד מלך אשור לו טו
מיד מלך אשור לו יח
מלך אשור אדניו לז ד
אשר גדפו נערי מלך אשור לז ו
את מלך אשור נלחם לז ח
על תרהקה מלך כוש לז ט
אל חזקיה מלך יהודה
ביד מלך אשור לז י
איה מלך חמת לז יג
אל סנחריב מלך אשור לז כא
אמר יי' אל מלך אשור לז לג
וישב סנחריב מלך אשור לז לז
ומכף מלך אשור לח ו
לחזקיהו מלך יהודה לח ט
בלאדן מלך בבל לט א
בהיכל מלך בבל לט ז
יאמר מלך יעקב מא כא
כה אמר יי' מלך ישראל מד ו
בן אמון מלך יהודה ירמ' א ב
יאשיהו מלך יהודה
בן יאשיהו מלך יהודה א ג
מי לא יראך מלך הגוים י ז
מנשה בן יחזקיהו מלך יהודה טו ד
ביד מלך בבל כ ד
מלך בבל נלחם כא ב
את מלך בבל ואת הכשדים כא ד
צדקיהו מלך יהודה כא ז
נבוכדראצר מלך בבל כא ז
ביד מלך בבל תנתן כא י
ולבית מלך יהודה כא יא
רד בית מלך יהודה כב א
שמע דבר יי' מלך יהודה כב ב
על בית מלך יהודה כב ו
יאשיהו מלך יהודה כב יא
בן יאשיהו מלך יהודה כב יח
בן יהויקים מלך יהודה כב כד
נבוכדראצר מלך בבל כב כה
ומלך מלך והשכיל כג ה
הגלות נבוכדנצר מלך בבל
בן יהויקים מלך יהודה כד א
צדקיהו מלך יהודה כד ח
יאשיהו מלך יהודה
לנבוכדראצר מלך בבל כה א
בן אמון מלך יהודה כה ג
מלך בבל עבדי כה ט וכז ו
הגוים האלה את מלך בבל כה יא

אפקד על מלך בבל כה יב
את פרעה מלך מצרים כה יט
יאשיהו מלך יהודה כו א
בימי חזקיהו מלך יהודה כו יח
חזקיהו מלך יהודה כו יט
יאושיהו מלך יהודה כז א
אל מלך אדום
ואל מלך מואב
ואל מלך בני עמון
ואל מלך צר
ואל מלך צידון
אל צדקיהו מלך יהודה כז ג
נבוכדנאצר מלך בבל כז ו
את נבוכדנאצר מלך בבל כז ח
בעל מלך בבל כז ח
לא תעבדו את מלך בבל כז ט
וכז יד
בעל מלך בבל כז יא
ואל צדקיהו מלך יהודה
בעל מלך בבל כז יב
אשר לא יעבד את מלך בבל
כז יג
עבדו את מלך בבל כז יז
ובית מלך יהודה כז יח וכז כא
נבוכדנאצר מלך בבל
יהויקים מלך יהודה כז כ
צדקיה מלך יהודה כח א
את על מלך בבל כח ב
נבוכדנאצר מלך בבל כח ג וכח יא
וכח יד
בן יהויקים מלך יהודה
את על מלך בבל כח ד
אשר שלח צדקיה מלך יהודה
אל נבוכדנאצר מלך בבל כט ג
נבוכדראצר מלך בבל כט כא
ולב כח ולט יא
אשר קלם מלך בבל כט כב
לצדקיהו מלך יהודה לב א
ואז חיל מלך בבל
אשר בית מלך יהודה לב ב
צדקיהו מלך יהודה
ביד מלך בבל לב ג ולב ד
ביד מלך בבל לב לו
ונבוכדנצר מלך בבל לד א
צדקיהו מלך יהודה
ביד מלך בבל לד ב
עיני מלך בבל תראינה לד ג
צדקיהו מלך יהודה לד ד ולד ו

וחיל מלך בבל לד ז
ואת צדקיהו מלך יהודה
וביד חיל מלך בבל לד כא
יאשיהו מלך יהודה לה א
נבוכדראצר מלך בבל לה יא
יאשיהו מלך יהודה לו א ולו ט
יהויקים מלך יהודה לו כח ולו ל
ועל יהויקים מלך יהודה
בא יבוא מלך בבל לו כט
יהויקים מלך יהודה לו לב
וימלך מלך צדקיהו
נבוכדראצר מלך בבל לז א
מלך יהודה השלח אתכם לז ז
ביד מלך בבל לז יז
לא יבא מלך בבל לז יט
ביד חיל מלך בבל ולכדה לח ג
ויצא עבד מלך לח ח
את עבד מלך לח י
ויקח עבד מלך לח יא
עבד מלך הכושי לח ז ולח יב
אל שרי מלך בבל לח יז ולח יח
בבית מלך יהודה מוצאות
אל שרי מלך בבל לח כב
ביד מלך בבל תתפש לח כג
לצדקיהו מלך יהודה
נבוכדראצר מלך בבל לט א
כל שרי מלך בבל
שארית שרי מלך בבל לט ג
ראם צדקיהו מלך יהודה לט ד
נבוכדנאצר מלך בבל לט ה
וישחט מלך בבל
שחט מלך בבל לט ו
וכל רבי מלך בבל לט יג
לעבד מלך הכושי לט יז
אשר הפקיד מלך בבל מ ה
ומא ב ומא יח
כי הפקיד מלך בבל מ ז
ועבדו את מלך בבל מ ט
כי נתן מלך בבל מ יא
מלך בני עמון מ יד
בעשא מלך ישראל מא ט
מפני מלך בבל מב יא
מלך בבל עבדי מג י
פרעה חפרע מלך מצרים
מלך יהודה ביד נבוכדראצר
מלך בבל מד ל
בן יאשיהו מלך יהודה מה א
מלך מצרים וגו' נבוכדראצר

מלך

מלך בבל וגו' מלך יהודה מו ב
נבוכדראצר מלך בבל מו יג
ומו כו ומט ל
פרעה מלך מצרים מו יז
נבוכדראצר מלך בבל מט כח
צדקיה מלך יהודה מט לד
והאבדתי משם מלך ושרים מט לח
הראשון אכלו מלך אשור
נבוכדראצר מלך בבל נ יז
אל מלך בבל
אל מלך אשור נ יח
שמע מלך בבל נ מג
נבוכדראצר מלך בבל נא לד
צדקיהו מלך יהודה נא נט
נבוכדראצר מלך בבל נב ד
אל מלך בבל נב ט
וישחם מלך בבל נב י
ויבאהו מלך בבל נב יא
נבוכדראצר מלך בבל
לפני מלך בבל נב יב
אשר נפלו אל מלך בבל נב טו
וילך אותם אל מלך בבל נב כו
ויכה אותם מלך בבל נב כז
יהויכין מלך יהודה
אויל מרדך מלך בבל
יהויכין מלך יהודה נב לא
מאת מלך בבל נב לד
מלך וכהן איכ' ב ו
בא מלך בבל ירושלם יחזק' יז יב
ויבאהו אל מלך בבל יט ט
לבוא חרב מלך בבל כא כד
עמד מלך בבל כא כו
סמך מלך בבל כד ב
מלך בבל מצפון
מלך מלכים כו ז
שא קינה על מלך צור כח יב
פרעה מלך מצרים כט ב וכט ג
מלך בבל כט יח וכט יט ול י
ול כד ול כה ב"פ ולב יא
מלך מצרים ל כא ול כב
ולא ב ולב ב
ועבדי דוד מלך עליהם לז כד
יהויקים מלך יהודה
בא נבוכדראצר מלך בבל דני' א א
את יהויקים מלך יהודה א ב
והצפיר השעיר מלך יון ח כא
מלך עז פנים ח כג
לכורש מלך פרס י א

ועמד מלך גבור יא ג
ויחזק מלך הנגב יא ה
ובת מלך הנגב תבא
אל מלך הצפון יא ו
ויבא במעוז מלך הצפון יא ז
ובא במלכות מלך הנגב יא ט
ויתמרמר מלך הנגב
עם מלך הצפון יא יא
ושב מלך הצפון יא יג
רבים יעמדו על מלך הנגב יא יד
ויבא מלך הצפון יא טו
על מלך הנגב בחיל גדול יא כה
יתגרה עמו מלך הנגב
וישתער עליו מלך הצפון יא מ
בן יואש מלך ישראל הוש' א א
אין מלך ואין שר ג ד
וישלח אל מלך ירב ה יג
ברעתם ישמחו מלך ז ג
ממשא מלך שרים ח י
אין מלך לנו י ג
נדמה מלך ישראל י טו
מלך ושרים יג י
אתן לך מלך באפי יג יא
עזיהו מלך יהודה
מלך ישראל עמו' א א
עצמות מלך אדום ב א
אל ירבעם מלך ישראל ז י
כי מקדש מלך הוא ז יג
ויגע הדבר אל מלך נינוה יונ' ג ז
בלק מלך מואב מיכ' ו ה
נמו רעיך מלך אשור נחו' ג יח
בן אמון מלך יהודה צפנ' א א
פנה איבך מלך ישראל ג טו
ורגם מלך לד"ק זכרי' ז ב
ואבד מלך מעזה ט ה
עזיהו מלך יהודה יד ה
כי מלך גדול אני מלאכ' א יד

הֲמֶלֶךְ *An rex.*

המלך אין בך מיכ' ד ט

וּמֶלֶךְ *Et rex.*

מלך צבוים ומלך בלע בראש' יד ב
ומלך עמרה ומלך אדמה
ומלך צבוים ומלך בלע יד ח
ומלך אין בישראל שופ' יט א
ומלך ישראל ויהושפט מ"א כב י
ומלך ארם צוה כב לא

ומלך אין באדום כב מח
ומלך יהודה ומלך אדום מ"ב ג ט
ומלך אדום ג יב
ומלך ארם היה נלחם בישראל
ו ח
ומלך ארפד
ומלך לעיר ספרוים הנע ועוה
יט יג
ומלך ישראל ויהושפט ד"ה ב יח ט
ומלך ארם צוה יח ל
ומלך ישראל היה מעמיד יח לד
ומלך גדול על כל אלהים
תהל' צה ג
ומלך אלקום עמו משלי ל לא
ומלך עז ימשל בם ישעי' יט ד
ומלך ארפד
ומלך לעיר ספרוים לז יג
אלהים חיים ומלך עולם ירמ' י י
ומלך ששך כה כו
ומלך אחד יהיה יחזק' לז כב
ומלך הנגב יתגרה למלחמה
דניאל יא כה

וָמֶלֶךְ *Et rex.*

ברכת אלהים ומלך מ"א כא ז
ברך נבות אלהים ומלך כא יג
ירא את יי' בני ומלך משלי כד כא

הַמֶּלֶךְ *Rex, regis, etc.*

הוא עמק המלך בראש' יד יז
אשר אסירי המלך אסורים לט כ
דרך המלך נלך במד' כ יז
בדרך המלך נלך כא כב
דבר סתר לי אליך המלך שופ' ג יט
כתאר בני המלך ח יח
משפט המלך ש"א ח ט וח יא
ויאמרו יחי המלך י כד
ועתה הנה המלך יב ב
ועתה הנה המלך יב יג
המלך אשר מלך עליכם יב יד
יעשרנו המלך עשר גדול יז כה
חי נפשך המלך אם ידעתי יז נה
ויאמר המלך שאל אתה יז נו
לקראת שאול המלך יח ו
הנה חפץ בך המלך יח כב
באיבי המלך יח כה
אל יחטא המלך יט ד
ישב אשב עם המלך כ ה

וישב

וישב המלך אל הלחם כ כד
וישב המלך על מושבו כ כה
לא בא אל שלחן המלך כ כט
המלך צוני דבר כא ג
דבר המלך נחוץ כא ט
וישלח המלך לקרא
ויבאו כלם אל המלך כב יא
ויען אחימלך את המלך
וחתן המלך כב יד
אל ישם המלך בעבדו דבר כב טו
ויאמר המלך מות תמות כב יז
ויאמר המלך לרצים
ולא אבו עבדי המלך כב יז
ויאמר המלך לדואג כב יח
לכל אות נפשך המלך
ולנו הסגירו ביד המלך כג כ
לאמר אדני המלך כד ח
כמשתה המלך כה לו
מי אתה קראת אל המלך כו יד
לא שמרת אל אדניך המלך
להשחית את המלך אדניך כו טו
ראה אי חנית המלך כו יז
קולי אדני המלך כו יז
אדני המלך את דברי עבדו כו יט
ויאמר הנה חנית המלך כו כב
ויאמר לה המלך אל תיראי כח יג
באויבי אדני המלך כט ח
אל אדני המלך ש״ב ג כא
בא אבנר בן נר אל המלך ג כג
ויבא יואב אל המלך ג כד
וישא המלך את קולו ג לב
ויקנן המלך את אבנר ג לג
ככל אשר עשה המלך ג לו
ויאמר המלך אל עבדיו ג לח
ויאמרו אל המלך
לאדני המלך נקמות ד ח
אל המלך חברונה
ויכרת להם המלך ה ג
וילך המלך ואנשיו ה ו
ותרא את המלך דוד ו יז
כי ישב המלך בביתו ז א
ויאמר המלך אל נתן ז ב
ויאמר נתן אל המלך ז ג
ויבא המלך דוד ז יח
לקח המלך דוד נחשת ח ח
את יורם בנו אל המלך דוד ח י
הקדיש המלך דוד לייי ח יא
ויאמר המלך אליו ט ב

ויאמר המלך האפס עוד
ויאמר ציבא אל המלך ט ג
ויאמר לו המלך איפה הוא
ויאמר ציבא אל המלך ט ד
וישלח המלך דוד ט ה
ויקרא המלך אל ציבא ט ט
ויאמר ציבא אל המלך
יצוה אדני המלך את עבדו
כאחד מבני המלך ט יא
כי על שלחן המלך ט יג
ויאמר המלך שבו בירחו י ה
ויתהלך על גג בית המלך יא ב
ויצא אוריה מבית המלך
ותצא אחריו משאת המלך יא ח
פתח בית המלך יא ט
המלחמה לדבר אל המלך יא יט
והיה אם תעלה חמת המלך יא כ
מרוע אתה ככה דל בן המלך יג ד
ויבא המלך לראותו ויאמר
אמנון אל המלך יג ו
ועתה דבר נא אל המלך יג יג
תלבשנה בנות המלך יג יח
אבשלום לכל בני המלך יג כג
ויבא אבשלום אל המלך
ילך נא המלך ועבדיו יג כד
ויאמר המלך אל אבשלום יג כה
ויאמר לו המלך יג כו
ואת כל בני המלך יג כז
ויקמו כל בני המלך יג כט
אבשלום את כל בני המלך יג ל
ויקם המלך ויקרע יג לא
בני המלך המיתו יג לב
אל ישם אדני המלך אל לבו
כל בני המלך מתו יג לג
ויאמר יונדב אל המלך
הנה בני המלך באו יג לה
והנה בני המלך באו
וגם המלך וכל עבדיו יג לו
ותכל דוד המלך לצאת יג לט
כי לב המלך על אבשלום יד א
ובאת אל המלך יד ג
האשה התקעית אל המלך
הושיעה המלך יד ד
ויאמר לה המלך מה לך יד ה
ויאמר המלך אל האשה יד ח
אל המלך עלי
אדני המלך העון יד ט
ויאמר המלך המדבר אליך יד י

ותאמר יזכר נא המלך יד יא
אל אדני המלך דבר יד יב
מדבר המלך וגו׳ לבלתי
השיב המלך את נדחו יד יג
לדבר אל המלך
אדברה נא אל המלך
אולי יעשה המלך יד טו
כי ישמע המלך להציל יד ו
אדני המלך למנחה
כן אדני המלך יד יז
ויען המלך
ידבר נא אדני המלך יד יח
ויאמר המלך היד יואב אתך
חי נפשך אדני המלך
אשר דבר אדני המלך יד יט
ויאמר המלך אל יואב יד כא
ויברך את המלך
בעיניך המלך
אשר עשה המלך יד כב
ויאמר המלך יסב אל ביתו
ופני המלך לא ראה יד כד
מאתים שקלים באבן המלך יד ט
ופני המלך לא ראה יד כח
לשלח אתו אל המלך יד כט
ואשלחה אתך אל המלך
אראה פני המלך יד לב
ויבא יואב אל המלך
ויבא אל המלך וישתחו לו
לפני המלך וישק המלך יד לג
לבוא אל המלך למשפט טו ב
ושמע אין לך מאת המלך טו ג
אשר יבאו למשפט אל המלך טו ו
ויאמר אבשלום אל המלך טו ז
ויאמר לו המלך לך בשלום טו ט
ויאמרו עבדי המלך אל המלך
ככל אשר יבחר אדני המלך טו טו
ויצא המלך וכל ביתו ברגליו
ויעזב המלך טו יו
ויצא המלך וכל העם ברגליו טו יז
עברים על פני המלך טו יח
ויאמר המלך אל אתי הגתי
שוב ושב עם המלך טו יט
אתי את המלך
וחי אדני המלך
אשר יהיה שם אדני המלך טו כא
ויאמר המלך לצדוק טו כה
ויאמר המלך אל צדוק הכהן טו כז
עבדך אני המלך טו לד

אשר תשמע מבית המלך	טו	לה
ויאמר המלך אל ציבא		
החמורים לבית המלך לרכב	יו	ב
ויאמר המלך ואיה בן אדניך		
ויאמר ציבא אל המלך	יו	ג
ויאמר המלך לצבא		
בעיניך אדני המלך	יו	ד
ובא המלך דוד עד בחורים	יו	ה
ואת כל עבדי המלך דוד	יו	ו
אל המלך למה יקלל הכלב		
המת הזה את אדני המלך	יו	ט
ויאמר המלך מה לי ולכם	יו	י
ויבא המלך וכל העם	יו	יד
יחי המלך יחי המלך	יו	יו
והכיתי את המלך לבדו	יז	ב
ויאמר המלך אל העם	יח	ב
ויאמר אליהם המלך		
ויעמד המלך אל יד השער	יח	ד
ויצו המלך את יואב		
העם שמעו בצות המלך	יח	ה
אל בן המלך		
צוה המלך	יח	יב
וכל דבר לא יכחד מן המלך	יח	יג
את מצבת אשר בעמק המלך	יח	יח
ואבשרה את המלך	יח	יט
בן המלך מת	יח	כ
ויאמר המלך אם לבדו	יח	כה
ויאמר המלך גם זה מבשר	יח	כו
ויאמר המלך איש טוב זה	יח	כז
ויאמר אל המלך שלום		
באדני המלך	יח	כח
ויאמר המלך שלום לנער		
לשלח את עבד המלך יואב	יח	כט
ויאמר המלך סב התיצב כה	יח	ל
יתבשר אדני המלך	יח	לא
ויאמר המלך אל הכושי		
יהיו כנער איבי אדני המלך	יח	לב
וירגז המלך ויעל	יט	א
ויגד ליואב הנה המלך בכה	יט	ב
נעצב המלך על בנו	יט	ג
ויזעק המלך קול גדול	יט	ה
ויבא יואב אל המלך	יט	ו
ויקם המלך וישב בשער		
הנה המלך יושב בשער		
ויבא כל העם לפני המלך	יט	ט
המלך הצילנו מכף איבינו	יט	י
להשיב את המלך	יט	יא
להשיב את המלך אל ביתו	יט	יב

ודבר כל ישראל בא אל המלך	יט	יב
אחרנים להשיב את המלך	יט	יג
וישלחו אל המלך	יט	טו
וישב המלך ויבא		
ללכת לקראת המלך		
להעביר את המלך	יט	יו
לקראת המלך דוד	יט	יז
וצלחו הירדן לפני המלך	יט	יח
לעביר את בית המלך		
נפל לפני המלך	יט	יט
ויאמר אל המלך		
אשר יצא אדני המלך		
לשום המלך אל לבו	יט	כ
לרדת לקראת אדני המלך	יט	כא
ויאמר המלך אל שמעי		
וישבע לו המלך	יט	כד
ירד לקראת המלך		
למן היום לכת המלך	יט	כה
לקראת המלך		
ויאמר לו המלך	יט	כו
אדני המלך עבדי רמני		
ואלך אל המלך כי פסח עבדך	יט	כז
אל אדני המלך		
ואדני המלך כמלאך	יט	כח
אנשי מות לאדני המלך		
ולזעק עוד אל המלך	יט	כט
ויאמר לו המלך למה תדבר	יט	ל
ויאמר מפיבשת אל המלך		
אשר בא אדני המלך בשלום	יט	לא
ויעבר את המלך הירדן	יט	לב
והוא כלכל את המלך	יט	לג
ויאמר המלך אל ברזלי	יט	לד
ויאמר ברזלי אל המלך		
כי אעלה את המלך	יט	לה
למשא אל אדני המלך	יט	לו
הירדן את המלך		
ולמה יגמלני המלך	יט	לז
יעבר עם אדני המלך	יט	לח
ויאמר המלך אתי יעבר	יט	לט
וישק המלך לברזלי	יט	מ
ויעבר המלך הגלגלה		
העבירו את המלך	יט	מא
באים אל המלך		
ויאמרו אל המלך		
ויעברו את המלך	יט	מב
כי קרוב המלך אלי		
האכול אכלנו מן המלך	יט	מג
ויקח המלך את עשר נשים	כ	ג

ויאמר המלך אל עמשא	כ	ד
שב ירושלם אל המלך	כ	כב
ויקרא המלך לגבענים	כא	ב
ויאמר המלך אני אתן	כא	ו
ויחמל המלך על מפיבשת	כא	ז
ויקח המלך את שני בני	כא	ח
ויעשו כל אשר צוה המלך	כא	יד
ויאמר המלך אל יואב	כד	ב
ויאמר יואב אל המלך		
ועיני אדני המלך ראות		
ואדני המלך למה חפץ	כד	ג
ויחזק דבר המלך		
ושרי החיל לפני המלך	כד	ד
מפקד העם אל המלך	כד	ט
וירא את המלך וישתחו למלך	כד	כ
מדוע בא אדני המלך	כד	כא
ויעל אדני המלך הטוב בעינו	כד	כב
ארונה אל המלך	כד	כג
ויאמר המלך אל ארונה	כד	כד
יבקשו לאדני המלך		
ועמדה לפני המלך		
וחם לאדני המלך	מ״א א	ב
אל כל אחיו בני המלך		
אנשי יהודה עבדי המלך	א	ט
לכי ובאי אל המלך	א	יג
הלא אתה אדני המלך	א	יג
מדברת שם עם המלך	א	יד
אל המלך החדרה		
משרת את המלך	א	טו
ויאמר המלך מה לך	א	יו
ועתה אדני המלך	א	יח
ויקרא לכל בני המלך	א	יט
ואתה אדני המלך		
על כסא אדני המלך אחריו	א	כ
והיה כשכב אדני המלך	א	כא
עודנה מדברת עם המלך	א	כב
ויבא לפני המלך	א	כג
אדני המלך	א	כד
ויקרא לכל בני המלך		
ויאמרו יחי המלך אדניהו	א	כה
אם מאת אדני המלך		
על כסא אדני המלך אחריו	א	כז
ויען המלך דוד ויאמר		
ותבא לפני המלך		
ותעמד לפני המלך	א	כח
וישבע המלך ויאמר	א	כט
יחי אדני המלך	א	יב
ויאמר המלך דוד	א ט	טו

ויבאו לפני המלך א לב
ויאמר המלך להם קחו א לג
יחי המלך א לד
בן יהודע את המלך
יי׳ אלהי אדני המלך א לו
עם אדני המלך
מכסא אדני המלך א לז
על פרדת המלך דוד א לח
יחי המלך שלמה א לט
אדנינו המלך דוד א מג
וישלח אתו המלך
על פרדת המלך א מד
וגם באו עבדי המלך
לברך את אדנינו המלך
וישתחו המלך על המשכב א מז
וגם ככה אמר המלך א מח
ירא את המלך שלמה
ישבע לי כיום המלך שלמה א נא
וישלח המלך שלמה א נג
אמרי נא לשלמה המלך ב יז
אנכי אדבר עליך אל המלך ב יח
ותבא בת שבע אל המלך
ויקם המלך לקראתה
כסא לאם המלך ב יט
ויאמר לה המלך שאלי ב כ
ויען המלך שלמה ב כב
וישבע המלך שלמה ביי׳ ב כג
וישלח המלך שלמה ב כה
ולאביתר הכהן אמר המלך ב כו
כה אמר המלך צא
וישב בניהו את המלך דבר ב ל
ויאמר לו המלך עשה ב לא
ויתן המלך וגו׳ נתן המלך ב לה
וישלח המלך ויקרא לשמעי ב לו
וב מב
אדני המלך כן יעשה ב לח
ויאמר המלך אל שמעי ב מד
ויצו המלך את בניהו ב מו
וילך המלך גבעונה ג ד
נשים זנות אל המלך ג יו
ותדברנה לפני המלך ג כב
ויאמר המלך זאת אמרת ג כג
ויאמר המלך קחו לי חרב
ויביאו החרב לפני המלך ג כד
ויאמר המלך גזרו את הילד ג כה
אשר בנה החי אל המלך ג כו
ויען המלך ויאמר ג כז
שפט המלך ג כח

וייראו מפני המלך ג כח
ויהי המלך שלמה ד א
וכלכלו את המלך ד ז
את המלך שלמה
אל שלחן המלך שלמה ה ז
ויעל המלך שלמה מס ה כז
ויצו המלך ויסעו ה לא
והבית אשר בנה המלך ו ב
וישלח המלך שלמה ז יג
ויבוא אל המלך שלמה ז יד
יצקם המלך במעבה ז מו
אשר עשה המלך שלמה ז נא
אל המלך שלמה ירושלם ח א
ויקהלו אל המלך שלמה ח ב
ויסב המלך את פניו ח יד
המלך וכל בני ישראל ח סב
ביום ההוא קדש המלך ח סד
ויברכו את המלך ח סו
את בית יי׳ ואת בית המלך ט א
וט י
המלך שלמה לחירם ט יא
אשר העלה המלך שלמה ט טו
עשה המלך שלמה ט כו
ויבאו אל המלך שלמה ט כח
לא היה דבר נעלם מן המלך י ג
ותאמר אל המלך י ו
ויעש המלך את עצי האלמגים
לבית יי׳ ולבית המלך י יב
כיד המלך שלמה י יג
ויעש המלך שלמה י יו
ויתנם המלך בית יער הלבנון י יז
ויעש המלך כסא שן י יח
כלי משקה המלך שלמה י כא
ויגדל המלך שלמה י כג
ועם המלך בירושלם י כו
ויתן המלך את הכסף י כז
ומקוה סחרי המלך י כח
מזרע המלך הוא באדום יא יד
אשר ברח מפני שלמה המלך יב ב
ויועץ המלך רחבעם יב ו
כאשר דבר המלך יב יב
ויען המלך את העם קשה יב יג
ולא שמע המלך אל העם יב טו
כי לא שמע המלך אלהם
וישבו העם את המלך יב יז
וישלח המלך יב יח
ויועץ המלך ויעש שני עגלי יב כח
ויהי כשמע המלך יג ד

ויען המלך ויאמר
ותשב יד המלך אליו יג ו
וידבר המלך אל איש האלהים יג ז
ויאמר איש האלהים אל המלך יג ח
אשר דבר אל המלך יג יא
ואת אוצרות בית המלך יד ט
ויעש המלך רחבעם
פתח בית המלך יד כז
ויהי מדי בא המלך יד כח
וישלחם המלך אסא טו יח
בן הדד אל המלך אסא טו כ
ויבן בם המלך אסא טו כב
אל ארמון בית המלך
וישרף עליו את בית המלך טז יח
כדברך אדני המלך כ ד
אמרו לאדני המלך כ ט
ויהי המלך עבר
והוא צעק אל המלך כ לט
ויתן אדני ביד המלך כב ו
אל יאמר המלך כן כב ח
ונתן יי׳ ביד המלך כב יב
פה אחד טוב אל המלך כב יג
ויבוא אל המלך
ויאמר המלך אליו
ונתן יי׳ ביד המלך כב טו
ויאמר אליו המלך כב יו
ואל יואש בן המלך כב כו
ואמרת כה אמר המלך כב כז
וימת המלך
ויקברו את המלך כב לז
לכו שובו אל המלך מ״ב א ו
המלך דבר רדה א ט
כה אמר המלך מהרה א יא
ויקם וירד אותו אל המלך א טו
ויצא המלך יהורם ג ו
היש לדבר לך אל המלך ד יג
לוא אדני המלך ו יב
הושיעה אדני המלך ו כו
ויאמר לה המלך מה לך ו כח
ויהי כשמע המלך ו ל
ונגידה בית המלך ז ט
ויגידו בית המלך פנימה ז יא
ויקם המלך לילה ויאמר ז יב
וישלח המלך אחרי מחנה ז יד
אשר דבר ברדת המלך אליו ז יז
ותצא לצעק אל המלך ח ג
צעקת אל המלך
ויאמר גחזי אדני המלך ח ה
ויאמ׳

וישאל המלך לאשה
ויתן לה המלך ח ו
ויאמר המלך אל חזהאל ח ח
וישב יורם המלך להתרפא ח כט
וישב יהורם המלך ט טו
אמר המלך השלום ט יח
אמר המלך השלום ט יט
ובני המלך שבעים איש י ו
ויקחו את בני המלך י ז
הביאו את ראשי בני המלך י ח
לשלום בני המלך י יג
ותקח יהושבע בת המלך
בני המלך המומתים יא ב
וירא אתם את בן המלך יא ד
ושמרי משמרת בית המלך יא ה
את משמרת בית יי׳ אל המלך יא ז
והקפתם על המלך סביב
והיו את המלך בצאתו יא ח
ולבית על המלך סביב יא יא
ויוצא את בן המלך
ויאמרו יחי המלך יא יב
ותרא והנה המלך עמד
והחצצרות אל המלך יא יד
בית המלך ותומת שם יא יז
בין יי׳ ובין המלך
בין המלך ובין העם יא יז
וירדו את המלך מבית יי׳
שער הרצים בית המלך יא יט
המיתו בחרב בית המלך יא כ
ויקרא המלך יהואש יב ח
ויעל ספר המלך יב יא
בית יי׳ ובית המלך יב יט
על ידי המלך יג יז
המכים את המלך אביו יד ה
ובאוצרות בית המלך יד יד ויח טו
אחרי שכב המלך עם אבתיו יד כב
וינגע יי׳ את המלך
ויותם בן המלך טו ה
בארמון בית המלך טו כה
ובאצרות בית המלך יז ח
וילך המלך אחז
וישלח המלך אחז יז י
ככל אשר שלח המלך אחז
עד בוא המלך אחז מדמשק יז יא
ויבא המלך מדמשק
וירא המלך את המזבח
ויקרב המלך יז יב
ויצוה המלך אחז יז טו

ואת עלת המלך יז טו
ככל אשר צוה המלך אחז יז יז
ויקצץ המלך אחז יז יז
ואת מבוא המלך יז יח
אל המלך חזקיהו בחיל כבד יח יז
ויקראו אל המלך ויצא אלהם יח יח
המלך הגדול מלך אשור יח יט
ויח כח
כה אמר המלך יח כט
כי מצות המלך היא יח לו
ויהי כשמע המלך חזקיהו יט א
עבדי המלך חזקיהו יט ה
אל המלך חזקיהו כ יד
וימיתו את המלך בביתו כא כג
על המלך אמון כא כד
שלח המלך את שפן כב ג
ויבא שפן הספר אל המלך כב ט
וישב את המלך דבר כב ט
ויקרא שפן לפני המלך כב י
ויהי כשמע המלך כב יא
ויצו המלך את חלקיה כב יב
עשיה עבד המלך כב יב
וישבו את המלך דבר כב כ
וישלח המלך ויאספו אליו כג א
ויעל המלך בית יי׳ כג ב
ויעמד המלך על העמוד כג ג
ויצו המלך את חלקיהו כג ד
נתץ המלך וירץ משם כג יב
טמא המלך כג יג
ויצו המלך את כל העם כג כא
וילך המלך יאשיהו כג כט
ואוצרות בית המלך כד יג
ואת אם המלך
ואת נשי המלך כד טו
אשר על גן המלך כה ד
חיל הכשדים אחר המלך כה ה
ויתפשו את המלך כה ו
את בית יי׳ ואת בית המלך כה ט
אשר נפלו על המלך בבל כה יא
מראי פני המלך כה יט
מאת המלך דבר יום ביומו כה ל
עם המלך במלאכתו ד״ה א ד כג
בשער המלך מזרחה ט יח
אל המלך חברונה יא ג
ותרא את המלך דויד טו כט
ויבא המלך דויד יז טז
הדורם בנו אל המלך דויד יח י
הקדיש המלך דויד יח יא

הראשונים ליד המלך יח יז
ויאמר המלך שבו בירחו יט ה
הלא אדני המלך כלם לאדני כא ג
ודבר המלך חזק על יואב כא ד
כי נתעב דבר המלך כא ו
ויעש אדני המלך הטוב כא כג
ויאמר המלך דויד לארנן כא כד
לפני המלך והשרים כד ו
לפני דויד המלך וצדוק כד לא
הנבא על ידי המלך כה ב
חזה המלך בדברי האלהים כה ה
על ידי המלך אסף וידותון כה ו
אשר הקדיש דויד המלך כו כו
לכל מלאכת יי׳ ולעבדת המלך
כו ל
ויפקידם דויד המלך
דבר האלהים ודבר המלך כו לב
המשרתים את המלך כז א
ועל אצרות המלך כז כה
בן חכמוני עם בני המלך כז לב
הארכי רע המלך כז לג
המשרתים את המלך כח א
ויקם דויד המלך על רגליו כח ב
ויאמר דויד המלך לכל הקהל כט א
ולשרי מלאכת המלך כט ו
וגם דויד המלך שמח כט ט
וגם כל בני המלך
יד תחת שלמה המלך כט כד
ודברי דויד המלך הראשונים כט כט
ועם המלך בירושלם ד״ה ב א יד
וט כח
ויתן המלך את הכסף א טו
ומקוא סחרי המלך א יז
אשר נתן לדויד המלך ב יא
בככר הירדן יצקם המלך ד יז
ויקהלו אל המלך כל איש ה ג
ויסב המלך את פניו ו ג
ויזבח המלך שלמה
המלך וכל העם ז ה
אשר עשה דויד המלך ז ו
את בית יי׳ ואת בית המלך ז יא
ולא סרו מצות המלך ח טו
ויביאו אל המלך שלמה ח יח
ותאמר אל המלך ט ה
ויעש המלך את עצי ט יא
לבית יי׳ ולבית המלך ט יא
אשר הביאה אל המלך ט יב
ויעש המלך שלמה ט טו

ויתנם

ויתנם המלך בבית יער	ט	יז
ויעש המלך כסא שן	ט	יז
כלי משקה המלך שלמה	ט	כ
ויגדל המלך שלמה	ט	כב
ועם המלך בירושלם	ט	כה
ויתן המלך את הכסף	ט	כז
אשר ברח מפני שלמה המלך	י	ב
ויועץ המלך רחבעם	י	ו
כאשר דבר המלך	י	יב
ויענם המלך קשה ויעזב המלך	י	יג
ולא שמע המלך אל העם	י	טו
כי לא שמע המלך להם		
וישיבו העם את המלך	י	יז
וישלח המלך רחבעם	י	יח
אצרות בית המלך	יב	ט
ויעש המלך רחבעם	יב	י
ויהי מדי בוא המלך בית יי׳	יב	יא
ויתחזק המלך רחבעם	יב	יג
המלך הסירה מגבירה	טו	יז
בית יי׳ ובית המלך	יז	ב
וישמע בן הדד אל המלך	יז	ב
ואסא המלך לקח את כל	יז	ז
המשרתים את המלך		
מלבד אשר נתן המלך	יז	יט
האלהים ביד המלך	יח	ה
אל יאמר המלך כן	יח	ז
ונתן יי׳ ביד המלך	יח	יא
פה אחד טוב אל המלך	יח	יב
ויבא אל המלך ויאמר המלך	יח	יד
ויאמר אליו המלך עד כמה	יח	טו
ואל יואש בן המלך	יח	כה
ואמרתם כה אמר המלך	יח	כו
ויאמר אל המלך יהושפט	יט	ב
לכל דבר המלך	יט	יא
הנמצא לבית המלך	כא	יז
ותקח יהושבעת בת המלך		
מתוך בני המלך המומתים		
יהושבעת בת המלך	כב	יא
עם המלך וגו׳ הנה בן המלך	כג	ג
והשלשית בבית המלך	כג	ה
והקיפו הלוים את המלך		
והיו את המלך בבאו	כג	ז
על המלך סביב	כג	י
ויוציאו את בן המלך		
ויאמרו יחי המלך	כג	יא
והמהללים את המלך	כג	יב
ותרא והנה המלך עומד		
החצצרות על המלך	כג	יג

שער הסוסים בית המלך	כג	טו
ובין כל העם ובין המלך	כג	יו
ויורד את המלך מבית יי׳		
שער העליון בית המלך		
ויושיבו את המלך	כג	כ
ויקרא המלך ליהוידע הראש	כד	ו
ויאמר המלך ויעשו ארון	כד	ח
אל פקדת המלך ביד הלוים		
ובא סופר המלך	כד	יא
ויתנהו המלך ויהוידע	כד	יב
הביאו לפני המלך	כד	יד
אז שמע המלך	כד	יז
וירגמהו אבן במצות המלך	כד	כא
ולא זכר יואש המלך	כד	כב
המכים את המלך אביו	כה	ג
המלך אל יבוא עמך	כה	ז
ואת אוצרות בית המלך	כה	כד
אחרי שכב המלך עם אבתיו	כו	ב
חנניהו משרי המלך	כו	יא
ויעמדו על עזיהו המלך	כו	יח
ויהי עזיהו המלך מצרע		
ויותם בנו על בית המלך	כו	כא
אם מעשיהו בן המלך		
ואת אלקנה משנה המלך	כח	ז
שלח המלך אחז	כח	יו
ואת בית המלך	כח	כא
הוא המלך אחז	כח	כב
כמצות המלך בדברי יי׳	כט	טו
פנימה אל חזקיהו המלך	כט	יח
הזניח המלך אחז	כט	יט
וישכם יחזקיהו המלך	כט	כ
לפני המלך והקהל	כט	כג
אמר המלך העולה והחטאת	כט	כד
במצות דויד וגד חזה המלך	כט	כה
פרעו המלך וכל הנמצאים	כט	כט
ויאמר יחזקיהו המלך	כט	ל
ויועץ המלך ושריו	ל	ב
ויישר הדבר בעיני המלך	ל	ד
מיד המלך ושריו		
וכמצות המלך	ל	ו
לעשות מצות המלך והשרים	ל	יב
ומנת המלך מן רכושו	לא	ג
במפקד יחזקיהו המלך	לא	יג
ויתפלל יחזקיהו המלך	לב	כ
על המלך אמון	לג	כה
את הספר אל המלך		
וישב עוד את המלך דבר	לד	יו
ויקרא בו שפן לפני המלך	לד	יח

ויהי כשמע המלך	לד	יט
ויצו המלך את חלקיהו		
ואת עשיה עבד המלך	לד	כ
וילך חלקיהו ואשר המלך	לד	כב
וישיבו את המלך דבר	לד	כח
וישלח המלך ויאסף	לד	כט
ויעל המלך בית יי׳	לד	ל
ויעמד המלך על עמדו	לד	לא
אלה מרכוש המלך	לה	ז
על מחלקותם כמצות המלך	לה	י
והימן וידתון חוזה המלך	לה	טו
כמצות המלך יאשיהו	לה	יז
ויאמר המלך לעבדיו	לה	כג
שלח המלך נבוכדנאצר	לו	י
ואוצרות המלך ושריו	לו	יח
המלך כורש	עז׳ ד	ג
ויתן לו המלך כיד יי׳	ז	ו
לארתחשסתא המלך	ז	ז
נתן המלך ארתחשסתא	ז	יא
אשר נתן כזאת בלב המלך	ז	כז
ועלי המה חסד לפני המלך		
ויועציו ולכל שרי המלך	ז	כח
ארתחשסתא המלך	ח	א
כי בשתי לשאול מן המלך	ח	כב
התרימו המלך ויעציו	ח	כה
ויתנו את דתי המלך		
לאחשדרפני המלך	ח	לו
לארתחשסתא המלך	נחמ׳ ב	א
ויאמר לי המלך	ב	ב וב ד
המלך לעולם יחיה	ב	ג
אם על המלך טוב	ב	ה וב ז
ויאמר לי המלך		
ויישב לפני המלך	ב	ו
ויתן לי המלך	ב	ח
את אגרות המלך		
וישלח עמי המלך	ב	ט
ואל ברכת המלך	ב	יד
ואף דברי המלך	ב	יח
העל המלך אתם מרדים	ב	יט
ברכת השלח לגן המלך	ג	טו
והמגדל היוצא מבית המלך	ג	כה
לוינו כסף למדת המלך	ה	ד
לארתחשסתא המלך	ה	יד
כי מצות המלך עליהם	יא	כג
ליד המלך לכל דבר	יא	כד
באתי אל המלך	יג	ו
נשאלתי מן המלך	יג	ו
כשבת המלך אחשורוש	אסת׳ א	ג

עשה

עשה המלך לכל העם
בחצר גנת ביתן המלך א ה
ויין מלכות רב כיד המלך א ז
כי כן יסד המלך א ח
כטוב לב המלך ביין
המשרתים את פני המלך א י
לפני המלך בכתר מלכות א יא
לבוא בדבר המלך א יב
ויקצף המלך מאד א יב
ויאמר המלך לחכמים
כי כן דבר המלך א יג
ראי פני המלך א יד
את מאמר המלך א טו
לפני המלך והשרים
לא על המלך לבדו
בכל מדינות המלך אחשורוש א יו
המלך אחשורוש אמר א יז
לכל שרי המלך א יח
על המלך טוב וגו׳ המלך אחשורוש
יתן המלך לרעותה א יט
ונשמע פתגם המלך א כ
בעיני המלך והשרים
ויעש המלך כדבר ממוכן א כא
אל כל מדינות המלך א כב
כשך חמת המלך ב א
נערי המלך משרתיו ב ב
ויפקד המלך פקידים
הגא סרים המלך ב ג
אשר תיטב בעיני המלך
וייטב הדבר בעיני המלך ב ד
דבר המלך ודתו
אסתר אל בית המלך ב ח
לתת לה מבית המלך ב ט
לבוא אל המלך ב יב
הנערה באה אל המלך
עד בית המלך ב יג
שעשגז סרים המלך
לא תבוא עוד אל המלך
כי אם חפץ בה המלך ב יד
לבוא אל המלך
הגי סרים המלך ב טו
אל המלך אחשורוש ב יו
ויאהב המלך את אסתר ב יז
ויעש המלך משתה
ויתן משאת כיד המלך ב יח
ומרדכי ישב בשער המלך ב יט
ומרדכי ישב בשער המלך
שני סריסי המלך ב כא

דברי הימים לפני המלך ב כג
גדל המלך אחשורוש ג א
וכל עבדי המלך
אשר בשער המלך
כי כן צוה לו המלך ג ב
ויאמרו עבדי המלך
אשר בשער המלך
עובר את מצות המלך ג ג
ואת דתי המלך ג ח
אם על המלך טוב
אל גנזי המלך ג ט
ויסר המלך את טבעתו ג י
ויאמר המלך להמן ג יא
ויקראו ספרי המלך
אל אחשדרפני המלך
בשם המלך אחשורש נכתב
ונחתם בטבעת המלך ג יב
אל כל מדינות המלך ג יג
דחופים בדבר המלך ג טו
עד לפני שער המלך
כי אין לבוא אל שער המלך ד ב
דבר המלך ודתו מגיע ד ג
מסריסי המלך ד ה
לפני שער המלך ד ו
על גנזי המלך ד ז
לבוא אל המלך ד ח
כל עבדי המלך
ועם מדינות המלך
אשר יבוא אל המלך
יושיט לו המלך
לבוא אל המלך ד יא
להמלט בית המלך ד יג
ובכן אבוא אל המלך ד יו
בית המלך הפנימית
נכח בית המלך ה א
ויהי כראות המלך
ויושט המלך ה ב
ויאמר לה המלך ה ג
אם על המלך טוב יבוא המלך ה ד
ויאמר המלך מהרו
ויבא המלך והמן ה ה
ויאמר המלך לאסתר ה ו
חן בעיני המלך
ואם על המלך טוב
יבוא המלך והמן
אעשה כדבר המלך ה ח
בשער המלך ה ט וה יג
אשר גדלו המלך ה יא

ועבדי המלך ה יא
אסתר המלכה עם המלך
אני קרוא לה עם המלך ה יב
ובא עם המלך ה יד
נדדה שנת המלך
נקראים לפני המלך ו א
שני סריסי המלך ו ב
ויאמר המלך מה נעשה
ויאמרו נערי המלך ו ג
ויאמר המלך מי בחצר
לחצר בית המלך החיצונה ו ד
ויאמרו נערי המלך
ויאמר המלך יבוא ו ד
ויאמר לו המלך
המלך חפץ ביקרו
למי יחפץ המלך ו ו
ויאמר המן אל המלך
איש אשר המלך חפץ ביקרו ו ז
אשר לבש בו המלך
ורכב עליו המלך ו ח
איש משרי המלך
אשר המלך חפץ ביקרו ו ט
ויאמר המלך להמן
חושב בשער המלך ו י
אשר המלך חפץ ביקרו ו יא
אל שער המלך ו יב
וסריסי המלך הגיעו ו יד
ויבא המלך והמן לשתות ז א
ויאמר המלך לאסתר ז ב
מצאתי חן בעיניך המלך
ואם על המלך טוב ז ג
בנזק המלך ז ד
ויאמר המלך אחשורוש ז ה
מלפני המלך והמלכה ז ו
מאת המלך ז ז
ויאמר המלך הגם
יצא מפי המלך ז ח
מן הסריסים לפני המלך
דבר טוב על המלך
ויאמר המלך תלהו עליו ז ט
וחמת המלך שככה ז י
נתן המלך אחשורוש
בא לפני המלך ח א
ויסר המלך את טבעתו ח ב
ותדבר לפני המלך ח ג
ויושט המלך לאסתר
ותעמד לפני המלך ח ד
אם על המלך טוב

וכשר הדבר לפני המלך
אשר בכל מדינות המלך ח ה
ויאמר המלך אחשורש ח ז
בעיניכם בשם המלך
וחתמו בטבעת המלך
אשר נכתב בשם המלך
ונחתום בטבעת המלך ח ח
ויקראו ספרי המלך ח ט
ויכתב בשם המלך אחשורש
ויחתם בטבעת המלך ח י
אשר נתן המלך ליהודים ח יא
בכל מדינות המלך ח יב וט כ
והחופים בדבר המלך ח יד
מלפני המלך ח טו
דבר המלך ודתו ח יז וט א
בכל מדינות המלך ט ב
כי גדול מרדכי בבית המלך ט ד
בשושן הבירה לפני המלך ט יא
ויאמר המלך לאסתר המלכה
בשאר מדינות המלך ט יב
אם על המלך טוב ט יג
ויאמר המלך להעשות כן ט יד
אשר במדינות המלך ט טז
ובבאה לפני המלך ט כה
וישם המלך אחשורש מס י א
אשר גדלו המלך י ב
המלך יעננו תהלי׳ כ י
כי המלך בטח ביי׳ כא ח
אין המלך נושע ברב חיל לג טז
בלב אויבי המלך מה ו
ויתאו המלך יפיך מה יב
תריעו לפני המלך יי׳ צח ו
ארוממך אלוהי המלך קמה א
שיבוא אחרי המלך קהל׳ ב יב
הביאני המלך חדריו שיר א ד
עשה לו המלך שלמה ג ט
המלך עזיהו ישעי׳ ו א
כי את המלך יי׳ צבאות ו ה
בשנת מות המלך אחז יד כח
המלך חזקיהו לו ב
המלך הגדול מלך אשור לו ד
ולו יג
את אדני המלך אשור לו ח
כה אמר המלך לו יד
כי כה אמר המלך אשור לו טז
כי מצות המלך היא לו כא
כשמע המלך חזקיהו לז א
עבדי המלך חזקיהו לז ה

מלך

אל המלך חזקיהו לט ג
בימי יאשיהו המלך ירמ׳ ג ו
יאבד לב המלך ד ט
בשלח אליו המלך כא א
ויעלו מבית המלך כו י
וישמע המלך
ויבקש המלך כו כא
וישלח המלך יהויקים כו כב
ויביאהו אל המלך כו כג
צאת יכניה המלך כט ב
אל המלך היושב כט טז
המלך צדקיהו לד ח
וירד בית המלך לו יב
ויבאו אל המלך
ויגידו באזני המלך לו כ
וישלח המלך את יהודי
יהודי באזני המלך
העמדים מעל המלך לו כא
המלך וכל עבדיו לו כד
ויצוה המלך
את ירחמאל בן המלך לו כו
אחרי שרף המלך לו כז
וישלח המלך צדקיהו לז ג
וישלח המלך צדקיהו ויקחהו
וישאלהו המלך לז יז
ויאמר ירמיהו אל המלך לז יח
שמע נא אדני המלך לז כ
ויצוה המלך צדקיהו לז כא
ויאמרו השרים אל המלך לח ד
ויאמר המלך צדקיהו
כי אין המלך יוכל לח ה
מלכהו בן המלך לח ו
והוא בבית המלך לח ז
עבד מלך מבית המלך
וידבר אל המלך לאמר לח ח
אדני המלך הרעו האנשים לח ט
ויצוה המלך את עבד מלך לח י
ויבא בית המלך לח יא
וישלח המלך צדקיהו
ויאמר המלך אל ירמיהו לח יד
וישבע המלך לח טז
ויאמר המלך צדקיהו לח יט
מה דברת אל המלך
ומה דבר אליך המלך לח כה
תחנתי לפני המלך לח כו
הדברים האלה אשר צוה המלך
דרך גן המלך לט ד

מלך

ואת בית המלך לט ח
ורבי המלך מא א
אשר עשה המלך אסא מא ט
את בנות המלך מא י
ואת בנות המלך מג ו
המלך יי׳ צבאות מו יח ומח טו
נאם המלך יי׳ צבאות נא נז
אשר על גן המלך נב ז
חיל כשדים אחרי המלך נב ח
ויתפשו את המלך נב ט
ואת בית המלך נב יג
אשר עשה המלך שלמה נב כ
מראי פני המלך נב כה
לגלות המלך יויכין יחזק׳ א ב
המלך יתאבל ז כז
במקום המלך יז טז
ויאמר המלך לאשפנז דני׳ א ג
לעמד בהיכל המלך א ד
וימן להם המלך
מפתבג המלך
יעמדו לפני המלך א ה
בפתבג המלך א ח
את אדני המלך א י
את פתבג המלך א יג וא טו
הימים אשר אמר המלך א יח
וידבר אתם המלך
ויעמדו לפני המלך א יט
אשר בקש מהם המלך א כ
עד שנה אחת לכורש המלך א כא
ויאמר המלך לקרא
ויעמדו לפני המלך ב ב
ויאמר להם המלך ב ג
בלשאצר המלך ח א
הוא המלך הראשון ח כא
ואעשה את מלאכת המלך ח כז
ועשה כרצנו המלך יא לו
ובית המלך האזינו הוש׳ ה א
אחר גזי המלך עמ׳ ז א
מטעם המלך וגדליו יונה ג ז
ועל בני המלך צפני׳ א ח
לדריוש המלך חגי א א וא טו
לדריוש המלך זכר׳ ז א
עד יקבי המלך יד י

וְהַמֶּלֶךְ *Et rex.*

והמלך דוד הלך ש״ב ג לא
והמלך דוד שמע יג כא
והמלך ובסאו נקי יד ט

והמלך

והמלך עבר בנחל קדרון טו כג
והמלך לאט את פניו יט ה
והמלך דוד שלח אל צדוק יט יב
והמלך עבר וישק המלך יט מ
והמלך דוד זקן מ״א א א
והמלך לא ידעה א ד
והמלך זקן א טו
והמלך שלמה ברוך ב מה
והמלך שלמה וכל עדת ח ה
והמלך וכל ישראל עמו ח סב
והמלך שלמה נתן י יג
והמלך שלמה אהב נשים יא א
והמלך רחבעם התאמץ יב יח
והמלך אסא השמיע טו כב
והמלך היה מעמד במרכבה כב לה
והמלך הפקיד את השליש מ״ב ז יז
והמלך מדבר אל גחזי ח ד
והמלך שלמה וכל עדת ד״ה ב ה ו
והמלך וכל העם זבחים ז ד
והמלך שלמה נתן ט יב
והמלך רחבעם י יח
ויכנעו שרי ישראל והמלך יב ו
והמלך יהושפט כ טו
והמלך כורש הוציא עזר׳ א ז
והמלך והמן אסת׳ ג טו
והמלך יושב על כסא ה א
והמלך קם בחמתו ז ז
והמלך שב ז ח
והמלך ישמח באלהים תהל׳ סג יב
והמלך יושב בית החרף ירמ׳ לו כב
והמלך ישב בשער לח ז
והמלך מה יעשה לנו הוש׳ י ג

מֵהַמֶּלֶךְ *A rege.*

כי לא היתה מהמלך ש״ב ג לז

שֶׁהַמֶּלֶךְ *Quod rex*

עד שהמלך במסבו שיר א יב

בְּמֶלֶךְ *In, contra regem.*

במלך מואב הראשון במד׳ כא כו
מלך מואב במלך ישראל מ״ב ג ה
וימרד במלך אשור יח ז
וימרד צדקיהו במלך בבל כד כ
בעברי נהר במלך אשור ישע׳ ז כ
וימרד צדקיהו במלך בבל ירמ׳ נב ג

בַּמֶּלֶךְ *Cum rege, contra regem.*

ועתה התחתן במלך ש״א יח כב
התחתן במלך יח כג
בעיני דוד להתחתן במלך יח כו
ולמלאות להתחתן במלך יח כז
עשר ידות לי במלך ש״ב יט מד
נשא ידו במלך בדוד כ כא
וירם יד במלך מ״א יא כו
אשר הרים יד במלך יא כז
במלך נבוכדנאצר מרד ד״ה ב לו יג
לשלח יד במלך אסת׳ ב כא
לשלח יד במלך ו ב
בנות ציון במלך שלמה שיר ג יא
הפגעו במלך ירמ׳ לו כה

כְּמֶלֶךְ *Sicut rex.*

כמלך עתיד לכידור איוב טו כד
ואשכון כמלך בגדוד כט כה

לְמֶלֶךְ *Regi, In regem.*

לאדניהם למלך מצרים בראׄ מ א
אשר למלך מצרים מ ה
ויגד למלך מצרים שמו׳ יד ה
למלך אמורי סיחון במד׳ כא כט
ויאמר למלך יריחו יהוש׳ ב ב
ויעש למלך מקדה
כאשר עשה למלך יריחו י כח
עשה למלך יריחו י ל
את אבימלך למלך שופט׳ ט ו
משחים אתי למלך ט טו
למשחך למלך על עמו ש״א טו א
כי המלכתי את שאול למלך טו יא
וימשחך יי׳ למלך טו יז
וימשחו שם את דוד למלך
שמ׳ ב ב ד
בית יהודה למלך עליהם ב ז
מבקשים את דוד למלך ג יז
וימשחו את דוד למלך ה ג
למלך על ישראל ה יב
כי משחו את דוד למלך ה יז
אנכי משחתיך למלך יב ז
למלך על ישראל מ״א א לד
ונתן הנביא למלך בגחון א מה
כי אתו משחו למלך ה טו
וישימך למלך לעשות משפט י ט
הוא דבר עלי למלך יד ב
ומשחת את חזאל למלך על ארם
יט טו
תמשח למלך על ישראל יט יו
והשיב למלך ישראל מ״ב ג ד
בישראל ויגד למלך ישראל ו יב
משחתיך למלך ט ג וט ו
ויאמר למלך ישראל יג יז
ויאמר למלך ישראל הך יג יח
לתת למלך אשור טו כ
וישלח למלך אשור יו ח
מנחה למלך אשור יז ד
ויאמרו למלך אשור לאמר יז כו
ויתנם למלך אשור יח יו
היתה למלך מצרים כד ז
את דויד למלך על ישראל
ד״ה א יא ג
למלך על ישראל יד ב
כי נמשח דויד למלך על כל ישראל
יד ח
להיות למלך על ישראל כח ד
למלך תחת דויד אביו כט כג
לתתך על כסאו למלך
ויתנך עליהם למלך ד״ה ב ט ח
וכל שללם שלחו למלך כד כג
ויתן למלך אשור כח כא
שרי הצבא אשר למלך אשור לג יא
ואתה הוה להם למלך נחמ׳ ו ו
ותצעידהו למלך בלהות איו׳ יח יד
האמר למלך בליעל לד יח
אמר אני מעשי למלך תהל׳ מה ב
למלך תן וצדקתך עב א
להגיד למלך בבל ירמ׳ נא לא
יהיה לכלם למלך יחזק׳ לז כב
מנחה למלך ירב הוש׳ י ו
והיה יי׳ למלך זכר׳ יד ט
להשתחות למלך יי׳ יד יו ויד יז

לַמֶּלֶךְ *Regi.*

כי אהיה חתן למלך ש״א יח יח
אין חפץ למלך במהר יח כה
ויגד למלך דוד ש״ב ו יב
פן יבלע למלך יז יו
והגידו למלך דוד יז יז
וילכו ויגדו למלך דוד יז כא
לך הגד למלך אשר ראיתה יח כא
ויגד למלך ויאמר המלך יח כה
וישתחו למלך יח כח
הכל נתן ארונה המלך למלך כד כג
ויבאו אתה למלך מ״א א ג
ותהי למלך סכנת ותשרתהו א ד
ותשתחו למלך א יו
ויגידו למלך לאמר א כג

וישתחו

וישתחו למלך א כג
ותשתחו למלך ותאמר א לא
וישתחו למלך שלמה א נג
ויגד למלך שלמה ב כט
ויאמר שמעי למלך ב לח
אשר עשה למלך שלמה ז מ
עשה חירם למלך שלמה ז מה
וישלח חירם למלך ט יד
ותתן למלך מאה
מלכת שבא למלך שלמה י י
כי אני תרשיש למלך בים י כב
למלך רחבעם עלה יד כה
למלך ירבעם בן נבט טו א
ויעמד למלך אל הדרך כ לח
אשר למלך נשען על ידו מ"ב ז ב
וישבו המלאכים ויגדו למלך ז טו
ויהי הוא מספר למלך ח ה
אשר למלך דוד יא י
למלך יהואש יב ז
למלך חזקיהו יח ט
למלך חזקיהו יח יג
למלך יאשיהו כב ג
ויגד שפן הספר למלך כב י
בשמנה עשרה שנה למלך יאשיהו כג כג
למלך צדקיהו כה ב
למלך נבכדנאצר כה ח
דברי הימים למלך דויד ד"ה א כז כד
שרי הרכוש אשר למלך דויד כז לא
ואחיתפל יועץ למלך כז לג
ושר צבא למלך יואב כז לד
וסקנה למלך ולבניו כח א
אשר עשה למלך שלמה ד"ה ב ד יא
עשה חורם אביו למלך שלמה ד טז
שרי הנציבים אשר למלך ח י
ותתן למלך
מלכת שבא למלך שלמה ט ט
כי אניות למלך הלכות ט כא
למלך רחבעם עלה יב ב
למלך ירבעם יג א
אשר למלך דויד כג ט
וישתחוו למלך כד יז
היועץ למלך נתנוך כה טז
לעזר למלך על האויב כו יג
שפן הסופר למלך לד יח
וירו הירים למלך יאשיהו לה כג
שנת השביעית למלך עזר' ז ח
כי אמרנו למלך ח כב

ואני הייתי משקה למלך נחמ' א יא
ואתנה למלך ב א
ואמר למלך המלך ב ג
ואמר למלך אם על ב ה
ואומר למלך אם על ב ז
שמר הפרדס אשר למלך ב ח
ועתה ישמע למלך ו ז
אשר למלך אחשורוש אסת' א ט
יבקשו למלך נערות ב ב
ותאמר אסתר למלך ב כב
שתים עשרה למלך אחשורוש ג ז
ויאמר המן למלך ג ח
ובבקר אמר למלך ה יד
לאמר למלך ו ד
ועשי המלאכה אשר למלך ט ג
משנה למלך אחשורוש י ג
לרקמות תובל למלך תהלי' מה טו
גם היא למלך הוכן ישע' ל לג
למלך חזקיהו לו א
ותשרי למלך בשמן נז ט
אמר למלך ולגבירה ירמ' יג יח
הגיד נגיד למלך לו יז
למלך צדקיהו נב ה
למלך נבוכדראצר נב יב
את ראשי למלך דני' א י
להגיד למלך חלמתיו ב ב
וידברו הכשדים למלך ב ד

Et regi. וְלַמֶּלֶךְ

וישתחוו לי"י ולמלך ד"ה א כט כ
ולמלך אין שוה אסת' ג ח

A rege, Prae rege. מִמֶּלֶךְ

וימאסך ממלך ש"א טו כג
ממלך זקן וכסיל קהל' ד יג
שנים יעמד ממלך הצפון דני' יא ח

Rex meus. מַלְכִּי

להשיב את מלכי שמו' ב יט מד
ואני נסכתי מלכי תהלי' ב ו
מלכי ואלהי ה ג
אתה הוא מלכי אלהים מד ה
אלי מלכי בקדש סח כה
ואלהים מלכי מקדם עד יב
מלכי ואלהי פד ד

Rex noster. מַלְכֵּנוּ

ושפטנו מלכנו שמו' א ח כ
ולקדש ישראל מלכנו תהלי' פט יט
י"י מלכנו הוא יושיענו ישע' לג כב
יום מלכנו הוש' ז ה

Rex noster. מַלְכְּךָ

יוליך י"י אתך ואת מלכך דבר' כח לו
אהי מלכך אפוא הוש' יג י

Rex vester. מַלְכְּכֶם

מלככם אשר בחרתם ש"א ח יח
וי"י אלהיכם מלככם יב יב
גם אתם גם מלככם תספו יב כה
בורא ישראל מלככם ישע' מג טו
את סכות מלככם עמו' ה כו

Rex tuus. מַלְכֵּךְ

הנה מלכך יבוא לך זכר' ט ט

Quod rex tuus. שֶׁמַּלְכֵּךְ

אי לך ארץ שמלכך נער קהל' י טז
אשריך ארץ שמלכך בן חורים י יז

מַלְכּוֹ

Rex ejus, Regis sui, etc.

מאגג מלכו במדב' כד ז
מגדול ישועות מלכו ש"ב כב נא
מגדל ישועות מלכו תהלי' יח נא
ואשור הוא מלכו הוש' יא ה
ביד רעהו וביד מלכו זכר' יא ו

Regi suo. בְּמַלְכּוֹ

וקלל במלכו ובאלהיו ישע' ח כא

Regi suo. לְמַלְכּוֹ

ויתן עז למלכו שמו' א ב י

Rex ejus. מַלְכָּהּ

את יריחו ואת מלכה יהוש' ו ב
ואת מלכה החרם י כח
ביד ישראל ואת מלכה י ל
ואת מלכה ואת כל עריה י לז
וילכדה ואת מלכה י לט
ואת מלכה הכה בחרב יא י
אם מלכה אין בה ירמ' ח יט
מלכה ושריה בגוים איכ' ב ט
את מלכה ואת שריה יחזק' יז יב
נדמה שמרון מלכה הוש' י ז

Regi ejus. לְמַלְכָּהּ

ויעש למלכה יהוש' י ל

Et regi ejus. וּלְמַלְכָּהּ

לעי ולמלכה
לירחו ולמלכה יהוש׳ ח ב
לירחו ולמלכה
כן עשה לעי ולמלכה י א
לדבירה ולמלכה
ללבנה ולמלכה י לט

Rex eorum, regi suo. מַלְכָּם

את עטרת מלכם ש״ב יב ל
ויקח דוד את עטרת מלכם
ד״ה א כ ב
ואת דוד מלכם ירמ׳ ל ט
מדוע ירש מלכם את גד מט א
מלכם בגולה ילך מט ג
ואת דויד מלכם הוש׳ ג ה
והלך מלכם בגולה עמ׳ א טו
ויעבר מלכם לפניהם מיכ׳ ב יג

Regi suo. בְּמַלְכָּם

דבקו במלכם מן הירדן ש״ב כ ב
בני ציון יגילו במלכם תהלי׳ קמט ב
והנשבעים במלכם צפנ׳ א ה

Reges. מְלָכִים

ארבעה מלכים בראש׳ יד ט
כל מלכים שלשים יהוש׳ יב כד
שבעים מלכים בהנות ידיהם
שופט׳ א ז
שמעו מלכים האזינו רוזנים ה ג
באו מלכים נלחמו ה יט
ויכה עליהם מלכים ד״ה א יז כא
עם מלכים ויעצי ארץ איו׳ ג יד
מוסר מלכים פתח יב יח
ואת מלכים לכסא לו ז
ועתה מלכים השכילו תהלי׳ ב י
בנות מלכים ביקרותיך מה י
בפרש שדי מלכים סח טו
יובילו מלכים שי סח ל
וישתחוו לו כל מלכים עב יא
ויוכח עליהם מלכים קה יד
מחץ ביום אפו מלכים קי ה
נגד מלכים ולא אבוש קיט מו
והרג מלכים עצומים קלה י
למכה מלכים גדלים קלו יז
ויהרג מלכים אדירים קלו יח
בי מלכים ימלכו משלי ח טו
תועבת מלכים עשות רשע טז יב
רצון מלכים שפתי צדק טז יג

לפני מלכים יתיצב כב כט
וכבד מלכים חקר דבר כה ב
ולב מלכים אין חקר כה ג
וסגלת מלכים קהל׳ ב ח
הלא שרי יחדו מלכים ישע׳ י ח
ומתני מלכים אפתח מה א
מלכים יראו וקמו מט ז
והיו מלכים אמניך מט כג
יקפצו מלכים פיהם נב טו
ושוד מלכים תינקי ס טז
וכל מלכים כבודך סב ב
מלכים ושרים ירמ׳ יז כה
מלכים ישבים לדוד כב ד
מלך מלכים יחזק׳ כו ז
לפני מלכים נתתיך כח יז
הנה עוד שלשה מלכים דני׳ יא ב

Reges. מְלָכִין

ודרכיך למחות מלכין משלי לא ג

Et reges. וּמְלָכִים

ומלכים ממך יצאו בראש׳ יז ו
ומלכים מחלציך יצאו לה יא
ומלכים ירד ישע׳ מא ב
ומלכים לנגה זרחך ס ג
ומלכים גדולים ירמ׳ כה יד
ומלכים גדולים כז ז
ומלכים רבים יערו נ מא

Reges. הַמְּלָכִים

המלכים אשר אתו בראש׳ יד יז
ואלה המלכים לו לא
לשני המלכים האלה דבר׳ ג כא
כשמע כל המלכים יהוש׳ ט א
וינסו חמשת המלכים י טז
נמצאו חמשת המלכים י יז
את חמשת המלכים האלה י כב
את חמשת המלכים האלה י כג
את המלכים האלה
על צוארי המלכים י כד
ואת כל המלכים האלה י מב
ואל המלכים אשר מצפון יא ב
ויועדו כל המלכים האלה יא ה
ערי המלכים האלה יא יב
את כל המלכים האלה יא יח
ויראו כל המלכים ש״ב י יט
לעת צאת המלכים ק׳ יא א
הסר המלכים איש ממקומו מ״א כ כד
לשלשת המלכים האלה מ״ב ג י

לשלשת המלכים האלה ג יג
כי עלו המלכים להלחם בם ג כא
החרב נחרבו המלכים ג כג
הנה שני המלכים לא עמדו י ד
וישב על כסא המלכים יא יט
מעל כסא המלכים כה כח
ואלה המלכים ד״ה א א מג
לעת צאת המלכים כ א
ויהי מושל בכל המלכים ד״ה ב ט כו
על ספר המלכים ליהודה טז יא
בקברות המלכים כא כ
בעיר דויד עם המלכים כד טז
ולא קברהו בקברות המלכים כד כה
על מדרש ספר המלכים כד כז
המלכים נועדו תהלי׳ מח ה
המלכים הישבים לדוד ירמ׳ יג יג
ובמשרפות אבותיך המלכים לד ה
ממעל לכסא המלכים נב לב
המלכים לבבם למרע דני׳ יא כז

Et reges. וְהַמְּלָכִים

והמלכים אשר אתו בראש׳ יד ה
שתה הוא והמלכים מ״א כ יב
הוא והמלכים שלשים ושנים כ טז
והמלכים אשר באו ד״ה א יט ט

In regibus, In reges. בַּמְּלָכִים

איש במלכים כל ימיך מ״א ג יג
במלכים יתקלס חבק׳ א י

Regibus. לַמְּלָכִים

אשר לא היה כן למלכים ד״ה ב א יב
הקבורה אשר למלכים כו כג
ותבואתה מרבה למלכים נחמ׳ ט לז
הנותן תשועה למלכים תהלי׳ קמד י
אל למלכים למואל
אל למלכים שתו יין משלי לא ד

Reges. מַלְכֵי

מלכי עמים ממנה יהיו בראש׳ יז טז
ואת מלכי מדין
חמשת מלכי מדין במדב׳ לא ח
מיד שני מלכי האמרי דבר׳ ג ח
שני מלכי האמרי ד מז
לסיחון ולעוג מלכי האמרי לא ד
עשיתם לשני מלכי האמרי יהוש׳ ב י
כשמע כל מלכי האמרי
וכל מלכי הכנעני ה א
לשני מלכי האמרי ט י
מלכי האמרי י ח

מלכי האמרי ישבי ההר י ו
ואלה מלכי הארץ יב א ויב ז
שני מלכי האמרי כד יב
אז נלחמו מלכי כנען שופט׳ ה יט
וצלמנע מלכי מדין ח ה
את שני מלכי מדין ח יב
שעל מלכי מדין ח כו
בכל מלכי עבר הנהר מ״א ה ד
מאת כל מלכי הארץ ה יד
וכל מלכי הערב י טו
מכל מלכי הארץ י כג
לכל מלכי החתים י כט
מכל מלכי ישראל יו לג
כי מלכי בית ישראל
כי מלכי חסד הם כ לא
את מלכי החתים
ואת מלכי מצרים מ״ב ז ו
וילך בדרך מלכי ישראל ח יח
אבתיו מלכי יהודה יב יט
עם מלכי ישראל יג יג
עם מלכי ישראל יד יו
עם מלכי ישראל יד כט
וילך בדרך מלכי ישראל יו ג
כמהו בכל מלכי יהודה יח ה
את אשר עשו מלכי אשור יט יא
החריבו מלכי אשור יט יז
אשר נתנו מלכי יהודה כג ה
אשר נתנו מלכי יהודה כג יא
אשר עשו מלכי יהודה כג יב
אשר עשו מלכי ישראל כג יט
וכל ימי מלכי ישראל כג כב
מלכי ישראל ויהודה ד״ה א ט א
לכל מלכי החתים ד״ה ב א יז
וכל מלכי ערב ופחות הארץ ט יד
מכל מלכי הארץ ט כב
וכל מלכי הארץ מבקשים ט כג
על ספר מלכי ישראל כ לד
וילך בדרך מלכי ישראל כא ו
ותלך בדרכי מלכי ישראל כא יג
על ספר מלכי יהודה וישראל כה כו
וכח כו ולב לב
על ספר מלכי ישראל כז ז ולה כז
וילך בדרכי מלכי ישראל כח ב
אחז על מלכי אשור כח יו
לקברי מלכי ישראל כח כז
מכף מלכי אשור ל ו
למה יבואו מלכי אשור לב ד
הנם על דברי מלכי ישראל לג יח

אשר השחיתו מלכי יהודה לד יא
הנביא וכל מלכי ישראל לה יח
על ספר מלכי ישראל ויהודה לו ח
מלכי הארצות עזר׳ ט ז
לפני מלכי פרס ט ט
מימי מלכי אשור ט לב
יתיצבו מלכי ארץ תהל׳ ב ב
מלכי צבאות ידדון סח יג
מלכי תרשיש
מלכי שבא עב י
וכל מלכי הארץ את כבודך קב יו
מלכי ארץ וכל לאמים קמח יא
מלכי יהודה ישע׳ א א
כל מלכי גוים יד ט
כל מלכי גוים כלם יד יח
בן מלכי קדם יט יא
ועל מלכי האדמה כד כא
אשר עשו מלכי אשור לז יא
החריבו מלכי אשור לז יח
את עצמות מלכי יהודה ירמ׳ ח א
אשר יבאו בו מלכי יהודה יז יט
מלכי יהודה וכל יהודה יז כ
מלכי יהודה וישבי ירושלם יט ג
ובתי מלכי יהודה יט יג
אוצרות מלכי יהודה כ ה
ואת כל מלכי ארץ העוץ
ואת כל מלכי ארץ פלשתים כה כ
ואת כל מלכי צר
ואת כל מלכי צידון
ואת מלכי האי כה כב
כל מלכי ערב
ואת כל מלכי הערב כה כד
ואת כל מלכי זמרי
ואת כל מלכי עילם
ואת כל מלכי מדי כה כה
ואת כל מלכי הצפון כה כו
ועל בתי מלכי יהודה לג ד
ואת רעות מלכי יהודה מד ט
רוח מלכי מדי נא יא ונא כח
לא האמינו מלכי ארץ איכ׳ ד יב
העשרת מלכי ארץ יחזק׳ כז לג
מלכי מדי ופרס דני׳ ח כ
אצל מלכי פרס י יג
מלכי יהודה הוש׳ א א
מלכי יהודה מיכ׳ א א

Et reges. **וּמַלְכֵי**

ומלכי ישראל אשר עשו מ״ב יז ח

מלכי ישראל ומלכי יהודה כג כב
ומלכי ארם ד״ה ב א יז
ומלכי יהודה ירמ׳ יט ד

Et contra reges. **וּבְמַלְכֵי**

ובמלכי צובה ש״א יד מז

Sicut reges. **כְּמַלְכֵי**

רק לא כמלכי ישראל מ״ב יז ב

Regibus. **לְמַלְכֵי**

צקלג למלכי יהודה ש״א כז ו
הימים למלכי ישראל מ״א יד יט
דברי הימים למלכי יהודה יד כט
וטו ז וטו כג וכב מו
דברי הימים למלכי ישראל טו לא
ויו ה ויו יד ויו כ ויו כז וכב לט
דברי הימים למלכי ישראל מ״ב א יח
דברי הימים למלכי יהודה ח כג
ויב כ ויד יח וטו ו וטו לו ויו יט
וכ כ וכא יז וכא כה וכג כח וכד ה
דברי הימים למלכי ישראל י לד
ויג ח ויג יב ויד כח וטו יא
וטו טו וטו כא וטו כו וטו לא
למלכי ישראל ת יב
למלכי ישראל יד טו
למלכי מדי ופרס אסת׳ י ב
נורא למלכי-ארץ תהל׳ עו יג
עליון למלכי ארץ פט כח
על כל הארץ למלכי יהודה ירמ׳ א יח
לאכזב למלכי ישראל מיכ׳ א יד

Et regibus. **וּלְמַלְכֵי**

ולמלכי ארם מ״א י כט

Reges nostri. **מְלָכֵינוּ**

אנחנו מלכינו כהנינו עזר׳ ט ז
ואת מלכינו שרינו נחמ׳ ט לד
מלכינו ושרינו ירמ׳ מד יז
אל מלכינו שרינו דני׳ ט ו

Regibus nostris. **לִמְלָכֵינוּ**

למלכינו לשרינו דני׳ ט ח
למלכינו לשרינו נחמ׳ ט לב

Reges vestri. **מַלְכֵיכֶם**

מלכיכם ושריכם ירמ׳ מד ט

Reges ejus, sui. **מְלָכֶיהָ**

מפני שני מלכיה ישע׳ ז טז

ואת

ואת מלכיה את שריה ירמ' כה יח
ועל אלהיה ועל מלכיה מו כה
מלכיה וכל נשיאיה יחזק' לב כט

Reges eorum. מַלְכֵיהֶם

ונתן מלכיהם בידך דבר' ז כד
ואת כל מלכיהם לא השאיר יהוש' י מ
ואת כל מלכיהם יא יב
ואת כל מלכיהם לכד יא יז
ואת מלכיהם ואת נחמ' ט כד
בחורי מלכיהם תהל' קה ל
לאסר מלכיהם בזקים קמט ח
המה מלכיהם שריהם ירמ' ב כו
מלכיהם שריהם לב לב
ופגרי מלכיהם במותם יחזק' מג ז
ובפגרי מלכיהם מטי מג ט
כל מלכיהם נפלו הוש' ז ז

Et Reges eor. וּמַלְכֵיהֶם

ומלכיהם ישרתונך ישע' ס י
ומלכיהם נהוגים ס יא
ומלכיהם שערו שער יחזק' כז לה
ומלכיהם ישערו עליך לב י
המה ומלכיהם בזנותם מג ז

Regina. הַמַּלְכָּה *

s קעניגין.

גם ושתי המלכה אסת' א ט
להביא את ושתי המלכה א יא
ותמאן המלכה ושתי א יב
עותה ושתי המלכה א טז
כי יצא דבר המלכה א יז
ושתי המלכה לפניו א יז
את דבר המלכה א יח
לאסתר המלכה ב כב
ותתחלחל המלכה מאד ד ד
את אסתר המלכה ה ב
מה לך אסתר המלכה ה ג
הביאה אסתר המלכה ה יב
עם אסתר המלכה ז א
שאלתך אסתר המלכה ז ב
ותען אסתר המלכה ז ג
ויאמר לאסתר המלכה ז ה
מאסתר המלכה ז ז
לכבוש את המלכה ז ח
לאסתר המלכה ח א
לאסתר המלכה ח ז
המלך לאסתר המלכה ט יב

ותכתב אסתר המלכה ט כט
מרדכי היהודי ואסתר המלכה ט לא

Et regina. וְהַמַּלְכָּה

מלפני המלך והמלכה אסת' ז ו

Cum regina. בַּמַּלְכָּה

מה לעשות במלכה ושתי אסת' א טו

Regina. מַלְכַּת

ותרא מלכת שבא מ"א י ד
אשר נתנה מלכת שבא י י
ותרא מלכת שבא ד"ה ב ט ג
נתנה מלכת שבא ט ט

Reginae. לְמַלְכַּת s

נתן למלכת שבא מ"א י יג
נתן למלכת שבא ד"ה ב ט יב

Et regina. וּמַלְכַּת

ומלכת שבא שמעת מ"א י א
ומלכת שבא שמעה ד"ה ב ט א

Reginae. מְלָכוֹת

ששים המה מלכות שיר ו ח
מלכות ופלגשים ויהללוה ו ט

Reginae. לִמְלֶכֶת *

s קעניגין (זיעהע לְאַד).

כונים למלכת השמים ירמ' ז יח
לקטר למלכת השמים מד יז
לקטר למלכת השמים מד יח
מקטרים למלכת השמים מד יט
לקטר למלכת השמים מד כה

Regnum. מַלְכוּת *

s קעניגטהום, קעניגסווירדע, רעגיערונג, אבערהערשאפט, רייך, קעניגרייך.

להסב מלכות שאול אליו ד"ה א יב כג
לשבת על כסא מלכות יי' כח ה
ויתן עליו הוד מלכות כט כה
ויחזקו את מלכות יהודה ד"ה ב יא יז
ויהי כהכין מלכות רחבעם יב א
ותשקט מלכות יהושפט כ ל
עד מלך מלכות פרס לו כ
מלכות דריוש עזר' ד ה
על מלכות דריוש נחמ' יב כב
ויין מלכות רב אסת' א ז

המלך בכתר מלכות א יא
יצא דבר מלכות א יט
וישם כתר מלכות ב יז
אשר בכל מלכות אחשורוש ג ו
ותלבש אסתר מלכות ה א
יביאו לבוש מלכות
כתר מלכות בראשו ו ח
בלבוש מלכות ח טו
מלכות אחשורוש ט ל
מלכות כל עלמים תהל' קמה יג
מלכות צדקיה מלך יהודה ירמ' מט לד
על מלכות כשדים דני' ט א
ושר מלכות פרס י יג
יעיר הכל את מלכות יון יא ב
הדר מלכות יא כ
ולא נתנו עליו הוד מלכות
החזיק מלכות בחלקלקות יא כא

Regnum. הַמַּלְכוּת

בית המלכות אסת' א ט
בבית המלכות ה א
עד חצי המלכות ה ג
חצי המלכות ותעש ה ו
עד חצי המלכות ז ב

In regno. בְּמַלְכוּת

במלכות ארתחשסתא עזר' ז א
במלכות ארתחשסתא ח א

In regno, In regnum. בַּמַּלְכוּת

ראשנה במלכות אסת' א יד
ובא במלכות דני' יא ט

Et in regno וּבְמַלְכוּת

ובמלכות אחשורוש עזר' ד ו

Regni. לְמַלְכוּת

הארבעים למלכות דויד ד"ה א כו לא
למלכות אסא ד"ה ב טו י
למלכות אסא טו יט טז א
למלכות יאשיהו לה יט
למלכות יהויקים דני' א א
למלכות נבוכדנאצר ב א
למלכות בלשאצר המלך ח א

Ad regnum. לַמַּלְכוּת

הגעת למלכות אסת' ד יד

Et in regno meo. וּבְמַלְכוּתִי

בביתי ובמלכותי ד"ה א יז יד

*
כבוד

מלכי האמרי ישבי ההר י ו
ואלה מלכי הארץ יב א ויב ז
שני מלכי האמרי כד יב
אז נלחמו מלכי כנען שופט' ה יט
וצלמנע מלכי מדין ח ה
את שני מלכי מדין ח יב
שעל מלכי מדין ח כו
בכל מלכי עבר הנהר מ"א ה ד
מאת כל מלכי הארץ ה יד
וכל מלכי הערב י טו
מכל מלכי הארץ י כג
לכל מלכי החתים י כט
מכל מלכי ישראל יו לג
כי מלכי בית ישראל
כי מלכי חסד הם כ לא
את מלכי החתים
ואת מלכי מצרים מ"ב ז ו
וילך בדרך מלכי ישראל ח יח
אבתיו מלכי יהודה יב יט
עם מלכי ישראל יג יג
עם מלכי ישראל יד יו
עם מלכי ישראל יד כט
וילך בדרך מלכי ישראל יו ג
כמהו בכל מלכי יהודה יח ה
את אשר עשו מלכי אשור יט יא
החריבו מלכי אשור יט יז
אשר נתנו מלכי יהודה כג ה
אשר נתנו מלכי יהודה כג יא
אשר עשו מלכי יהודה כג יב
אשר עשו מלכי ישראל כג יט
וכל ימי מלכי ישראל כג כב
מלכי ישראל ויהודה ד"ה א ט א
לכל מלכי החתים ד"ה ב א יז
וכל מלכי ערב ופחות הארץ ט יד
מכל מלכי הארץ ט כב
וכל מלכי הארץ מבקשים ט כג
על ספר מלכי ישראל כ לד
וילך בדרך מלכי ישראל כא ו
ותלך בדרכי מלכי ישראל כא יג
על ספר מלכי יהודה וישראל כה כו
וכח כו ולב לב
על ספר מלכי ישראל כז ז ולה כז
וילך בדרכי מלכי ישראל כח ב
אחז על מלכי אשור כח יו
לקברי מלכי ישראל כח כז
מכף מלכי אשור ל ו
למה יבואו מלכי אשור לב ד
הגם על דברי מלכי ישראל לג יח

אשר השחיתו מלכי יהודה לד יא
הגביא וכל מלכי ישראל לה יח
על ספר מלכי ישראל ויהודה לו ח
מלכי הארצות עזר' ט ז
לפני מלכי פרס ט ט
מימי מלכי אשור ט לב
יתיצבו מלכי ארץ תהל' ב ב
מלכי צבאות ידדון סח יג
מלכי תרשיש
מלכי שבא עב י
וכל מלכי הארץ את כבודך קב יו
מלכי ארץ וכל לאמים קמח יא
מלכי יהודה ישע' א א
כל מלכי גוים יד ט
כל מלכי גוים כלם יד יח
בן מלכי קדם יט יא
ועל מלכי האדמה כד כא
אשר עשו מלכי אשור לז יא
החריבו מלכי אשור לז יח
את עצמות מלכי יהודה ירמ' ח א
אשר יבאו בו מלכי יהודה יז יט
מלכי יהודה וכל יהודה יז כ
מלכי יהודה וישבי ירושלם יט ג
ובתי מלכי יהודה יט יג
אוצרות מלכי יהודה כ ה
ואת כל מלכי ארץ העוץ
ואת כל מלכי ארץ פלשתים כה כ
ואת כל מלכי צר
ואת כל מלכי צידון
ואת מלכי האי כה כב
כל מלכי ערב
ואת כל מלכי הערב כה כד
ואת כל מלכי זמרי
ואת כל מלכי עילם
ואת כל מלכי מדי כה כה
ואת כל מלכי הצפון כה כו
ועל בתי מלכי יהודה לג ד
ואת רעות מלכי יהודה מד ט
רוח מלכי מדי נא יא ונא כח
לא האמינו מלכי ארץ איכ' ד יב
העשרת מלכי ארץ יחזק' כז לג
מלכי מדי ופרס דני' ח כ
אצל מלכי פרס י יג
מלכי יהודה הושי' א א
מלכי יהודה מיכ' א א

Et reges. וּמַלְכֵי

ומלכי ישראל אשר עשו מ"ב יז ח

מלכי ישראל ומלכי יהודה כג כב
ומלכי ארם ד"ה ב א יז
ומלכי יהודה ירמ' יט ד

Et contra reges. וּבְמַלְכֵי

ובמלכי צובה ש"א יד מז

Sicut reges. כְּמַלְכֵי

רק לא כמלכי ישראל מ"ב יז ב

Regibus. לְמַלְכֵי

צקלג למלכי יהודה ש"א כז ו
הימים למלכי ישראל מ"א יד יט
דברי הימים למלכי יהודה יד כט
וטו ז וטו מו וכב מו
דברי הימים למלכי ישראל טו לא
ויו ה ויו יד ויו כ ויו כז וכב לט
דברי הימים למלכי ישראל מ"ב א יח
דברי הימים למלכי יהודה ח כג
ויב כ ויד יח וטו ו וטו לו ויו יט
וכ כ וכא יז וכא כה וכג כח וכד ה
דברי הימים למלכי ישראל י לד
ויג ח ויג יב ויד כח וטו יא
וטו טו וטו כא וטו כו וטו לא
למלכי ישראל יג יב
למלכי ישראל יד טו
למלכי מדי ופרס אסת' י ב
נורא למלכי ארץ תהל' עו יג
עליון למלכי ארץ פט כח
על כל הארץ למלכי יהודה ירמ' א יח
לאכזב למלכי ישראל מיכ' א יד

Et regibus. וּלְמַלְכֵי

ולמלכי ארם מ"א י כט

Reges nostri. מְלָכֵינוּ

אנחנו מלכינו כהנינו עזר' ט ז
ואת מלכינו שרינו נחמ' ט לד
מלכינו ושרינו ירמ' מד יז
אל מלכינו שרינו דני' ט ו

Regibus nostris. לִמְלָכֵינוּ

למלכינו לשרינו דני' ט ח
למלכינו לשרינו נחמ' ט לב

Reges vestri. מַלְכֵיכֶם

מלכיכם ושריכם ירמ' מד כא

Reges ejus, sui. מְלָכֶיהָ

מפני שני מלכיה ישע' ז טז

ואת

ואת מלכיה את שריה ירמ׳ כה יח
ועל אלהיה ועל מלכיה מו כה
מלכיה וכל נשיאיה יחזק׳ לב כט

Reges eorum. מַלְכֵיהֶם

ונתן מלכיהם בידך דבר׳ ז כד
ואת כל מלכיהם לא השאיר
יהוש׳ י מ
ואת כל מלכיהם יא יב
ואת כל מלכיהם לכד יא יז
ואת מלכיהם ואת נחמ׳ ט כד
בחורי מלכיהם תהל׳ קה ל
לאסר מלכיהם בזקים קמט ח
המה מלכיהם שריהם ירמ׳ ב כו
מלכיהם שריהם לב לב
ופגרי מלכיהם במותם יחזק׳ מג ז
ובפגרי מלכיהם מטני מג ט
כל מלכיהם נפלו הוש׳ ז ז

Et Reges eor. וּמַלְכֵיהֶם

ומלכיהם ישרתונך ישע׳ ס י
ומלכיהם נהוגים ס יא
ומלכיהם שערו שער יחזק׳ כז לה
ומלכיהם ישערו עליך לב י
המה ומלכיהם בזנותם מג ז

Regina. הַמַּלְכָּה *

s קעניגין.

גם ושתי המלכה אסת׳ א ט
להביא את ושתי המלכה א יא
ותמאן המלכה ושתי א יב
עותה ושתי המלכה א טז
כי יצא דבר המלכה א יז
ושתי המלכה לפניו א יז
את דבר המלכה א יח
לאסתר המלכה ב כב
ותתחלחל המלכה מאד ד ד
את אסתר המלכה ה ב
מה לך אסתר המלכה ה ג
הביאה אסתר המלכה ה יב
עם אסתר המלכה ז א
שאלתך אסתר המלכה ז ב
ותען אסתר המלכה ז ג
ויאמר לאסתר המלכה ז ה
מאסתר המלכה ז ז
לכבוש את המלכה ז ח
לאסתר המלכה ח א
לאסתר המלכה ח ז
המלך לאסתר המלכה ט יב

ותכתב אסתר המלכה ט כט
מרדכי היהודי ואסתר המלכה ט לא

Et regina. וְהַמַּלְכָּה

מלפני המלך והמלכה אסת׳ ז ו

Cum regina. בַּמַּלְכָּה

מה לעשות במלכה ושתי אסת׳ א טו

Regina. מַלְכַּת

ותרא מלכת שבא מ״א י ד
אשר נתנה מלכת שבא י י
ותרא מלכת שבא ד״ה ב ט ג
נתנה מלכת שבא ט ט

Reginae. לְמַלְכַּת s

נתן למלכת שבא מ״א י יג
נתן למלכת שבא ד״ה ב ט יב

Et regina. וּמַלְכַּת

ומלכת שבא שמעת מ״א י א
ומלכת שבא שמעה ד״ה ב ט א

Reginae. מְלָכוֹת

ששים המה מלכות שיר ו ח
מלכות ופילגשים ויהללוה ו ט

Reginae. לִמְלֶכֶת *

s קעניגין (ויעהע לְאַךְ).

כונים למלכת השמים ירמ׳ ז יח
לקטר למלכת השמים מד יז
לקטר למלכת השמים מד יח
מקטרים למלכת השמים מד יט
לקטר למלכת השמים מד כה

Regnum. מַלְכוּת *

s קעניגטהום, קעניגסווירדע, רעגיע-רונג, אָבערהערשאַפְט, רייך, קעניג-רייך.

להסב מלכות שאול אליו
ד״ה א יב כג
לשבת על כסא מלכות יי׳ כח ה
ויתן עליו הוד מלכות כט כה
ויחזקו את מלכות יהודה ד״ה ב יא יז
ויהי כהכין מלכות רחבעם יב א
ותשקט מלכות יהושפט כ ל
עד מלך מלכות פרס לו כ
מלכות דריוש עזר׳ ד ה
על מלכות דריוש נחמ׳ יב כב
ויין מלכות רב אסת׳ א ז

המלך בכתר מלכות א יא
יצא דבר מלכות א יט
וישם כתר מלכות ב יז
אשר בכל מלכות אחשורוש ג ו
ותלבש אסתר מלכות ה א
יביאו לבוש מלכות
כתר מלכות בראשו ו ח
בלבוש מלכות ח טו
מלכות אחשורוש ט ל
מלכות כל עלמים תהל׳ קמה יג
מלכות צדקיה מלך יהודה ירמ׳ מט לד
על מלכות כשדים דני׳ ט א
ושר מלכות פרס י יג
יעיר הכל את מלכות יון יא ב
הדר מלכות יא כ
ולא נתנו עליו הוד מלכות
והחזיק מלכות בחלקלקות יא כא

Regnum. הַמַּלְכוּת

בית המלכות אסת׳ א ט
בבית המלכות ה א
עד חצי המלכות ה ג
חצי המלכות ותעש ה ו
עד חצי המלכות ז ב

In regno. בְּמַלְכוּת

במלכות ארתחשסתא עזר׳ ז א
במלכות ארתחשסתא ח א

In regno, In regnum. בַּמַּלְכוּת

ראשנה במלכות אסת׳ א יד
ובא במלכות דני׳ יא ט

Et in regno וּבְמַלְכוּת

ובמלכות אחשורוש עזר׳ ד ו

Regni. לְמַלְכוּת

הארבעים למלכות דויד ד״ה א כו לא
למלכות אסא ד״ה ב טו י
למלכות אסא טו יט טז א
למלכות יאשיהו לה יט
למלכות יהויקים דני׳ א א
למלכות נבוכדנאצר ב א
למלכות בלשאצר המלך ח א

Ad regnum. לַמַּלְכוּת

הגעת למלכות אסת׳ ד יד

Et in regno meo. וּבְמַלְכוּתִי

בביתי ובמלכותי ד״ה א יז יד

כבוד

מַלְכוּתְךָ *Regni tui.*

כבוד מלכותך יאמרו תהל׳ קמה יא
מלכותך מלכות קמה יג

מַלְכוּתֶךָ *Regnum tuum.*

והקימותי את כסא מלכותך
ד״ה ב ז יח
בכל מדינות מלכותך אסת׳ ג ח
שבט מלכותך תהל׳ מה ז

וּמַלְכוּתְךָ *Et regnum tuum.*

לא תכון אתה ומלכותך ש״א כ לא

מַלְכוּתוֹ

Regnum ejus, regni sui, etc.

למעלה מלכותו ד״ה א יד ב
והכינותי את מלכותו יז יא
והכינותי את כסא מלכותו כב י
והכינותי את מלכותו כח ז
עם כל מלכותו וגבורתו כט ל
שלמה בן דויד על מלכותו
ד״ה ב א א
בכל מלכותו לו כב
קול בכל מלכותו עזר׳ א א
בתחלת מלכותו ד ו
כסא מלכותו אסת׳ א ב
את עשר כבוד מלכותו א ד
יעשה בכל מלכותו א כ
בכל מדינות מלכותו ב ג
אל בית מלכותו ב יו
על כסא מלכותו ה א
וכבוד הדר מלכותו תהל׳ קמה יב
אשר בכל מלכותו דני׳ א כ
תשבר מלכותו
כי תנתש מלכותו יא ד
בתקף כל מלכותו יא יז

מַלְכֻתוֹ *Idem.*

ותנשא מלכתו במדב׳ כד ז
ותכן מלכתו מאד מ״ב ב יב
בשנת מלכתו ירמ׳ נב לא

וּמַלְכוּתוֹ *Et regnum ejus.*

ומלכותו בכל משלה תהל׳ קג יט

בְּמַלְכוּתוֹ

In regno suo, vel ejus.

עמו במלכותו ד״ה א יא י
המלך אחז במלכותו ד״ה ב כט יט
כי גם במלכותו קהל׳ ד יד

לְמַלְכוּתוֹ

Regno suo, Regni sui.

לשם יי׳ ובית למלכותו ד״ה ב א יח
ובית למלכותו ב יא
בשנת ארבע למלכותו ג ב
בשנת שלושים ותשע למלכותו
טז יב
וישיבהו ירושלם למלכותו לג יג
בשנת שבע למלכותו אסת׳ ב יו

וּמַלְכוּתָהּ *Et regnum ejus.*

ומלכותה יתן המלך אסת׳ א יט

מַלְכוּתָם *Regnum ipsorum.*

ובכל מלכותם מאין כמוך ירמ׳ י ז
ובאחרית מלכותם דני׳ ח כג

בְּמַלְכוּתָם *In regno suo.*

והם במלכותם נחמ׳ ט לה

מַלְכֻיוֹת *Regna.*

ארבע מלכיות מגוי דני׳ ח כב

מְלוּכָה * *Regnum.*

s קאָניגטהום, העררשאַפֿט, רעגיערונג.
תעשה מלוכה על ישראל מ״א כא ז
ואין שם מלוכה יקראו ישע׳ לד יב
וצניף מלוכה סב ג

הַמְּלוּכָה *Regnum.*

דבר המלוכה לא הגיד לו ש״א י יו
ונחדש שם המלוכה יא יד
ושאול לכד המלוכה יד מז
ועוד לו אך המלוכה יח ח
וילכד את עיר המלוכה ש״ב יב כו
ויתן יי׳ את המלוכה יו ח
על כסא המלוכה מ״א א מו
כי לי היתה המלוכה
ותסב המלוכה ב טו
ושאלי לו את המלוכה ב כב
ולקחתי המלוכה מיד בנו יא לה
להשיב את המלוכה יב כא
בן אלישמע מזרע המלוכה
מ״ב כה כה
ויסב את המלוכה לדויד ד״ה א י יד
כי ליי׳ המלוכה תהל׳ כב כט
מזרע המלוכה ירמ׳ מא א
ויקח מזרע המלוכה יחזק׳ יז יג
ומזרע המלוכה דני׳ א ג
והיתה ליי׳ המלוכה עובד׳ א כא

הַמְּלֻכָה s *Regnum.*

את משפט המלכה ש״א י כה

לִמְלֻכָה *In regno.*

ותצלחי למלכה יחזק׳ טז יג

מַמְלָכָה * *Regnum.*

s קאָניגטהום, העררשאַפֿט, רעגיערונג, רייך, קאָניגרייך.
לא נעשה כן לכל ממלכה
ד״ה ב ט יט
נתן ממלכה לדויד יג ה
ממלכה בממלכה ישע׳ יט ב
על גוי ועל ממלכה ירמ׳ יח ז ויח ט
חלל ממלכה ושריה איכ׳ ב ב
להיות ממלכה שפלה יחזק׳ יז יד
והיו שם ממלכה שפלה כט יד
ובית ממלכה הוא עמ׳ ז יג

וּמַמְלָכָה *Et regnum.*

אם יש גוי וממלכה מ״א יח י
כל אלוה כל גוי וממלכה
ד״ה ב לב טו
וממלכה מדמשק ישע׳ יז ג

הַמַּמְלָכָה *Regnum.*

כאחת ערי הממלכה יהוש׳ י ב
בעיר הממלכה עמך ש״א כז ה
ויקרע יי׳ את הממלכה מידך כח יז
להעביר הממלכה ש״ב ג י
אקרע את הממלכה מ״א יא יא
רק את כל הממלכה יא יג
את הממלכה מיד שלמה יא לא
ולא אקח את כל הממלכה יא לד
תשוב הממלכה לבית דוד יב כו
ואקרע את הממלכה יד ח
והשביע את הממלכה יח י
את כל זרע הממלכה מ״ב יא א
חזקה הממלכה בידו יד ה
להחזיק הממלכה בידו טו יט
לך יי׳ הממלכה ד״ה א כט יא
להשיב את הממלכה ד״ה ב יא א
ותשקט הממלכה לפניו יד ד
ויכן יי׳ את הממלכה בידו יז ה
ואת הממלכה נתן ליהורם כא ג
ותדבר את כל זרע הממלכה כב י
כסא הממלכה כג :
כאשר חזקה הממלכה עליו כה ג
על הממלכה ועל המקדש כט כא
והממלכה

וְהַמַּמְלָכָה *Et regnum.*

והממלכה נכונה מ"א ב מו
כי הגוי והממלכה ישע' ס יב
היה הגוי והממלכה ירמ' כז ז

בְּמַמְלָכָה *In regnum.*

ממלכה בממלכה ישע' יט ב

בַּמַּמְלָכָה *Contra regnum.*

בממלכה החטאה עמו' ט ח

לְמַמְלָכָה *Ad regnum.*

לעצר כח לממלכה ד"ה ב כב ט

מִמַּמְלָכָה *A regno.*

מממלכה אל עם אחר תהל' קה יג

וּמִמַּמְלָכָה *Et a regno.*

וממלכה אל עם אחר ד"ה א יו כ

מַמְלֶכֶת *Regnum.*

ממלכת כהנים וגוי קדוש שמו' יט ו
את ממלכת סיחן
ממלכת עוג מלך הבשן במד' לב לג
ממלכת עוג בבשן דבר' ג ד
ערי ממלכת עוג בבשן ג י
וכל הבשן ממלכת עוג ג יג
ממלכת ישראל ש"א כד כא
להתחזק לפני ממלכת יי' ד"ה ב יג ח
ויקם יהורם על ממלכת אביו כא ד
בראשית ממלכת יהויקים ירמ' כו א
בראשית ממלכת צדקיה כח א
ממלכת לבת ירושלם מיכ' ד ח

מַמְלַכְתִּי *Regnum meum.*

ועל ממלכתי חטאה גדלה בראש' כ ט

וּמַמְלַכְתִּי *Et regnum meum.*

נקי אנכי וממלכתי ש"ב ג כח

מַמְלַכְתְּךָ *Regnum tuum.*

את ממלכתך אל ישראל ש"א יג יג
ועתה ממלכתך לא תקום יג יד

מַמְלַכְתֶּךָ *Regnum tuum.*

והקמתי את כסא ממלכתך מ"א ט ה

וּמַמְלַכְתְּךָ *Et regn. tuum.*

ונאמן ביתך וממלכתך ש"ב ז טז

מַמְלַכְתּוֹ

Regnum ejus, regni sui, etc.

ותהי ראשית ממלכתו בבל בראש' י י
בשבתו על כסא ממלכתו דבר' יז יח
יאריך ימים על ממלכתו יז כ
וכי נשא ממלכתו ש"ב ה יב
והכינתי את ממלכתו ז יב
את כסא ממלכתו עד עולם ז יג
על כסא דוד ועל ממלכתו ישע' ט ו

מַמְלָכוֹת *Regna.*

לא נעשה כן לכל ממלכות מ"א י כ
ממלכות ועממים נחמ' ט כב
מטו ממלכות תהל' מו ז
ממלכות אשר בשמך עט ו
והיתה בבל צבי ממלכות ישע' יג יט
מרעיש ממלכות יד טז
הרגיז ממלכות כג יא
גברת ממלכות מז ה
ועל ממלכות גדלות ירמ' כח ח
והשחתי בך ממלכות נא כ
ולא יחצו עוד לשתי ממלכות
יחזק' לז כב
לקבצי ממלכות צפנ' ג ח
והפכתי כסא ממלכות
והשמדתי חזק ממלכות חגי ב כב

וּמַמְלָכוֹת *Et regna.*

וממלכות לעבד את יי' תהל' קב כג
וממלכות קלונך נחו' ג ה

הַמַּמְלָכוֹת *Regna.*

אלהיך לכל הממלכות דבר' ג כא
כל הממלכות האלה יהוש' יא י
כל הממלכות הלחצים ש"א י יח
מושל בכל הממלכות מ"א ה א
על הגוים ועל הממלכות ירמ' א י
מן הממלכות תהיה שפלה יחזק' כט טו
מן הממלכות האלה עמו' ו ב

מַמְלְכוֹת *Regna.*

לכל ממלכות הארץ דבר' כח כה
לכל ממלכות הארץ מ"ב יט טו
וידעו כל ממלכות הארץ יט יט
ועל כל ממלכות הארצות
ד"ה א כט ל
ועבודת ממלכות הארצות
ד"ה ב יב ח
על כל ממלכות הארצות יז י וכ כט
ככל ממלכות הגוים כ ו
ממלכות הארץ נתן לי יי' לו כג
ממלכות הארץ נתן לי יי' עזר' א ב
ממלכות הארץ שירו תהל' סח לג
ולכל ממלכות כנען קלה יא
ממלכות גוים נאספים ישע' יג ד
את כל ממלכות הארץ כג יז
לכל ממלכות הארץ לז טז
כל ממלכות הארץ לז כ
ממלכות צפונה ירמ' א טו
לכל ממלכות הארץ טו ד
לכל ממלכות הארץ כד ט וכט יח
וכל ממלכות ארץ לד א
לכל ממלכות הארץ לד יז
ממלכות ארדט נא כז

הַמַּמְלְכוֹת *Regna.*

כל הממלכות הארץ ירמ' כה כו

לְמַמְלְכוֹת *Regnis.*

לממלכות האליל ופסיליהם ישע' י י

וּלְמַמְלְכוֹת *Et regnis.*

ולממלכות חצור ירמ' מט כח

* **מַמְלְכוּת** *Regnum.*

s דאסזעלבע.

כל ממלכות עוג בבשן יהוש' יג יב
וכל ממלכות סיחון יג כא
יתר ממלכות סיחון מלך יג כז
כל ממלכות עוג יג ל
ערי ממלכות עוג בבשן יג לא
את ממלכות ישראל ש"א טו כח
את ממלכות אבי ש"ב טז ג
ממלכות יהויקים ירמ' כו א
והשכתי ממלכות הוש' א ד

ב מה שהוא שם עבודת אלילים :

II. Molech idolum.

* **הַמֹּלֶךְ** *Molech.*

s איין נאָמע דער אַבגאָטטער.

לזנות אחרי המלך ויקר' כ ה

לַמֹּלֶךְ *Moleco.*

להעביר למלך ויקר' יח כא
אשר יתן מזרעו למלך כ ב
כי מזרעו נתן למלך כ ג
בתתו מזרעו למלך כ ד
ואת בתו באש למלך מ"ב כג י
ואת

ואת כנותיהם למלך   ירמ׳ לב לה

Et moleco. וּלְמֹלֶךְ

ולמלך שקץ בני עמון   מ״א יא ז

Malcon. מַלְכָּם *

s דאַסזעלבע.

את עטרת מלכם מעל ראשו נד״ק   ש״ב יב ל

s ירש מלכם את גד   ירמ׳ מט א
מלכם בגולה ילך   מט ג
והלך מלכם בגולה   עמוס א טו
ויקח דוד את עטרת מלכם   ד״ה א כ ב

Milcom. מִלְכֹּם *

s דאַסזעלבע.

ואחרי מלכם שקץ   מ״א יא ה

Et Milcom. וּלְמִלְכֹּם

ולמלכם אלהי בני עמון   מ״א יא לג
ולמלכם תועבת בני עמון   מ״ב כג יג

ג מה שפירושו עצה:

III. Consilium inire.

Et consilium iniit. וַיִּמָּלֵךְ

s איינען ראַטהשלאַג פֿאַססען, זיך בעראַטהען.

וימלך לבי עלי   נחמ׳ ה ז

מלץ ופירושו מתיקות כי כל לשון מליצה הוא בשכם לוץ כי מם ניתו:

Dulce, suave esse.

Niph. Dulcia sunt, נִמְלְצוּ

s זיס, ליעבליך, אַנגענעהם זיין.

מה נמלצו לחכי אמרתך   תהל׳ קיט קג

מלק כל ענין מליקה:

Ungue secare.

Et ungue secabit. וּמָלַק

s אַבקנייפען, איינקניקקען (מיט דען נאָגעלן).

ומלק את ראשו   ויקר׳ א טו וה ח

מן יפקד מושגו כי אינו רק מלת חבור:

Vox indeclinab. cujus locus hic deficit. מן

Ab, ex, inter, quam, propter מִן.

s פּראַפּאָזיט: 1) פֿאָן, צור בעצייכנונג דער רייטליכען בעװעגונג זאָװאָהל, אַלס דעס הערפֿאָרגעהענס, דער ענטשטעהונג, אַבשטאַממונג אויס איינעם אַנדערן. 2) פֿאָן, אונטער, אַלס טהייל איינעס גאַנצען. 3) פֿאָן, פֿאָר, אין דעם זינגע: עס פֿערמיידען, שײען, זיך פֿערן. דאַפֿאָן האַלטען. 4) קאָמפּאַראַטיף: פֿאָר, בעפֿאָרצוגען פֿאָר, מעהר אַלס. 5) קויזאַל: פֿאָן, בעװירקט דורך, אב, װעגען; דאַהער נאָך דען פּראַהיביטיפֿען צייטװאָרטערן (נאָך דענען דעס הינדערנס, פֿערהיטענס, א: ז: װ:). אַלס קאָנױנקטיאָן פֿאָר דעם אינפֿיניטיף: דאַס ניכט, דאַמיט ניכט. 6) פּראַפּאָזיט: דער צייט: פֿאָן, פֿאָן — אָן, זייט.

מנה יפרד והיא לארבעה לחלקים:

Dividitur in quatuor significata.

א מה שעניינו מנין ומספר:

I. Numerare, supputare.

Numeravit. מָנָה

s צאָהלען, בעשטיממען, געצאָהלט, בייאנערעכנעט, בעשטיממט, פֿעסטגעשטעללט װערדען.

מי מנה עפר יעקב   במדב׳ כג י

Et annumerabo. וּמָנִיתִי

ומניתי אתכם לחרב   ישע׳ סה יב

Numerans. מוֹנֶה

מונה מספר לכוכבים   תהל׳ קמז ד
על ידי מונה   ירמ׳ לג יג

Numerare. לִמְנוֹת

למנות את עפר הארץ   בראש׳ יג יו
למנות את ישראל   ד״ה א כא א
אמרתי למנות בעם   כא יז

בן צרויה החל למנות   כז כד
למנות ימינו כן הודע   תהל׳ צ יב

Numera. מְנֵה

מנה את ישראל   ש״ב כד א

Et numerabant. וַיִּמְנוּ s

וימנו את הכסף   מ״ב יב יא

Niph. Annumeratus est. נִמְנָה

ואת פשעים נמנה   ישע׳ נג יב

Numerari. לְהִמָּנוֹת

וחסרון לא יוכל להמנות   קהל׳ א טו

Numerabitur. יִמָּנֶה

גם זרעך ימנה   בראש׳ יג יו

Numerabuntur. יִמָּנוּ

ולא ימנו מרב   ד״ה ב ה ו

Vices. מֹנִים *

s מאָל.

את משכרתי עשרת מנים   בראש׳ לא ז
את משכרתי עשרת מנים   לא מא

Mina pondus. הַמָּנֶה *

s דיא מינע, איין געװיכט.

המנה יהיה לכם   יחזק׳ מה יב

Minae, Librae. מָנִים

שלשת מנים זהב   מ״א י יז
וכסף מנים חמשת אלפים   עזר׳ ב סט
מנים אלפים ומאתים   נחמ׳ ז עא
וכסף מנים אלפים   ז עב

Numero. לִמְנִי *

s אַנצאָהל, מענגע. אָדר: בעשטימונג, שיקזאַלסגאָטטין.

והממלאים למני ממסך   ישע׳ סה יא

ב כל שפירושו הזמנה:

II. Parare, constituere.

Pih. Constituerunt. מִנּוּ

s צוטהיילען, בעשטיממען, בעשטעללען, פֿעראַנלאַססען.

ולילות עמל מנו לי   איוב ז ג

Praepara. מַן

חסד ואמת מן   תהל׳ סא ח
וינ

וַיְמַן *Et constituit.*

וימן להם המלך דני׳ א ה
וימן יי׳ דג גדול יונה ב א
וימן יי׳ אלהים קיקיון ד ו
וימן האלהים תולעת ד ז
וימן אלהים רוח קדים ד ה

ג מה ספירושו חלק ומתנה:

III. Manna: Pars, Portio

*** מָן** *Manna.*

s מאננא. אנד: ז: פ: א: מָה וואס.
נאך אנד: געשענק, גאבע.

איש אל אחיו מן הוא שמו׳ יו טו
בית ישראל את שמו מן יו לא
ותן שמה מלא העמר מן יו לג
המאכלך מן במדבר דבר׳ ח יו
עוד לבני ישראל מן יהוש׳ ה יב
וימטר עליהם מן לאכל תהל׳ עח כד

הַמָּן *Manna.*

ובני ישראל אכלו את המן
את המן אכלו שמו׳ יו לה
בלתי אל המן עינינו במדב׳ יא ו
ירד המן עליו יא ט
ויאכלך את המן דבר׳ ח ג
וישבת המן ממחרת יהוש׳ ה יב

וְהַמָּן *Et manna.*

והמן כזרע גד במדב׳ יא ז

וּמַנְךָ *Et manna tuum.*

ומנך לא מנעת מפיהם נחמ׳ ט כ

*** מָנָה** *Partem unam.*

s גאבע, געשענק, טהייל, אנטהייל, לאָאָז, פארטיאָן.

ולחנה יתן מנה אחת ש״א א ה

הַמָּנָה *Partem illam.*

תנה את המנה ש״א ט כג

לְמָנָה *In partem.*

והיה לך למנה שמו׳ כט כו
לו תהיה שוק הימין למנה ויקר׳ ז לג
למשה היה למנה ח כט

מְנָת *Portio.*

מנת מדיך ירמ׳ יג כה

מָנוֹת *Partes, Portiones.*

ולכל בניה ובנותיה מנות ש״א א ד
לתת מנות לכל זכר בכהנים
ד״ה ב לא יט
ושלחו מנות לאין נכון לו נחמ׳ ח י
לאכל ולשתות ולשלח מנות ח יב
ומשלוח מנות אסת׳ ט יט וט כב

מְנָאוֹת *Portiones.*

מנאות התורה לכהנים נחמ׳ יב מד

מְנָיוֹת *Portiones.*

מניות המשררים נחמ׳ יב מז
כי מניות הלוים לא נתנה יג י

מָנוֹתֶהָ *Portiones ejus.*

ואת מנותה לתת לה אסת׳ ב ט

מְנָת *Portio.*

לתת מנת הכהנים והלוים
ד״ה ב לא ד
מנת כוסם תהל׳ יא ו
יי׳ מנת חלקי וכוסי יו ה
מנת שעלים יהיו סג יא

וּמְנָת *Et portionem.*

ומנת המלך מן רכושו ד״ה ב לא ג

ד כל לשון מנוי ספירושו פקידות:

IV. Praeficere, constituere.

תְּמַנֶּה *Constitue, substitue.*

s פעראָרדנען, בעשטיממען, בעשטעללען; איינגעזעטצט, פאָרגעזעטצט ווערדען.

ואתה תמנה לך מ״א כ כה

מִנָּה *Pih. Constituit.*

אשר מנה את מאכלכם דני׳ א י
אשר מנה שר הסריסים א יא

מְמֻנִּים *Pyh. Constituti.*

ומהם ממנים על הכלים ד״ה א ט כט

מנח כל מנחה:

Munus, Donum, Oblatio.

*** מִנְחָה** *Munus, oblatio.*

s געשענק, גאבע, אָפפערגאבע, טריבוּט, אבגאבע.

מפרי האדמה מנחה ליי׳ ברא׳ ד ג
מנחה לעשו אחיו לב יג
מנחה היא שלוחה לב יט
והורידו לאיש מנחה מג יא
קרבן מנחה ליי׳ ויקר׳ ב א
קרבן מנחה מאפה תנור ב ד
ואם מנחה על המחבת ב ה
מנחה הוא ב ו
מנחה הוא ב טו
וכל מנחה אשר תאפה בתנור ז ט
וכל מנחה בלולה בשמן ז י
מנחה בלולה בשמן יד י
והקרבתם מנחה חדשה כג יו
מנחה סלת עשרון במדב׳ טו ד
או לאיל תעשה מנחה טו ו
מנחה סלת שלשה עשרנים טו ט
מנחה בלולה בשמן כח ט וכח יג
מנחה בלולה בשמן
מנחה בלולה בשמן כח יב
בהקריבכם מנחה חדשה ליי׳ כח כו
מנחה לעגלון מלך מואב שופט׳ ג טו
ולא הביאו לו מנחה ש״א י כז
אם יי׳ הסיתך בי ירח מנחה כו יט
לעבדים נשאי מנחה ש״ב ח ב
לעבדים נושאי מנחה ח ו
מגשים מנחה ועבדים מ״א ה א
קח בידך מנחה מ״ב ח ח
ויקח מנחה בידו ח ט
וישב לו מנחה יז ג
ולא העלה מנחה למלך אשור יז ד
שאו מנחה ובאו לפניו ד״ה א יו כט
עבדים לדויד נשאי מנחה יח ב
עבדים נשאי מנחה יח ו
ויתנו כל יהודה מנחה ד״ה ב יז ה
מביאים ליהושפט מנחה יז יא
ויתנו העמונים מנחה כו ח
ורבים מביאים מנחה ליי׳ לב כג
מנחה ישיבו תהל׳ עב י
שאו מנחה ובאו לחצרותיו צו ח
העלית מנחה ישע׳ נז ו
מעלה מנחה דם חזיר סו ג
מכל הגוים מנחה ליי׳ סו כ
ומקטיר מנחה ירמ׳ לג יח
מנחה מתת ידו יחזק׳ מו ה
לאיל יעשה מנחה מו ז
הסלת מנחה מו יד
מנחה למלך ירב הוש׳ י ו
הכרת מנחה ונסך יואל א ט

מכית

מבית אלהיכם מנחה ונסך א יג
מנחת ונסך לי״י ב יד
ומגיש מנחה לי״י מלא׳ ב יב
והיו לי״י מגישי מנחה ג ג

Et oblatio. וּמִנְחָה

קטרת זרה ועלה ומנחה שמו׳ ל ט
ומנחה בלולה בשמן ויקר׳ ט ד
עלה ומנחה זבח ונסכים כג לז
להעלות עליו עולה ומנחה
יהוש׳ כב כג
לא לקח מידנו עלה ומנחה
שופט׳ יג כג
ספרים ומנחה אל חזקיהו מ״ב כ יב
זבח ומנחה לא חפצת תהל׳ מ ז
ועבדו זבח ומנחה ונדרו ישע׳ יט כא
ספרים ומנחה אל חזקיהו לט א
וכי יעלו עלה ומנחה ירמ׳ יד יב
עלה וזבח ומנחה יז כו
ומנחה ולבונה בידם מא ה
ומנחה איפה לפר יחזק׳ מה כד
ומנחה איפה לאיל מו ה
ומנחה תעשה עליו מו יד
ישבית זבח ומנחה דני׳ ט כז
הזבחים ומנחה הגשתם לי עמ׳ ה כה
ומנחה לא ארצה מידכם מלא׳ א י
מגש לשמי ומנחה טהורה א יא

Munus oblatio. הַמִּנְחָה

ותעבר המנחה על פניו בראש׳ לב כב
ויקחו האנשים את המנחה מג טו
ויכינו את המנחה מג כה
ויביאו לו את המנחה מג כו
את העלה ואת המנחה שמו׳ מ כט
והנותרת מן המנחה ויקר׳ ב ג וב י
והבאת את המנחה ב ח
מן המנחה את אזכרתה ב ט
כל המנחה אשר תקריבו לי״י ב יא
וזאת תורת המנחה ו ז
מסלת המנחה ומשמנה
אשר על המנחה ו ח
ויקרב את המנחה ט יז
קחו את המנחה הנותרת י יב
ואת המנחה המזבחה יד כ
עלה על המנחה יד לא
והניף את המנחה במדב׳ ה כה
וקמץ הכהן מן המנחה ה כו
ויקרב את המנחה לעגלון שופט׳ ג יז
להקריב את המנחה וישלח ג יח

את העם נשאי המנחה ג יח
את גדי העזים ואת המנחה יג יט
את העלה ואת המנחה ב״פ מ״א ח סד
ויתנבאו עד לעלות המנחה יח כט
ויהי בעלות המנחה יח לו
ויהי בבקר כעלות המנחה מ״ב ג כ
את העלה ואת המנחה ד״ה ב ז ז
המנחה הלבונה והכלים נחמ׳ יג ה
את המנחה והלבונה יג ט
המנחה בכלי טהור ישע׳ סו כ
המנחה והחטאת יחזק׳ מד כט
החטאת ואת המנחה מה יז
תהיה המנחה איפה לפר מו יא
את הכבש ואת המנחה מו טו
אשר יאפו את המנחה מו כ
והבאתם את המנחה מלא׳ א יג
פנות אל המנחה ב יג

Et oblatio. וְהַמִּנְחָה

והמנחה והחטאת יחזק׳ מב יג
והמנחה והנסך מה יז

Cum munere. בְּמִנְחָה

ובת צר במנחה תהל׳ מה יג
לא העבדתיך במנחה ישע׳ מג כג

Cum munere. בַּמִּנְחָה

אכפרה פניו במנחה בראש׳ לב כא

Et cum oblatione. וּבְמִנְחָה

בזבח ובמנחה ש״א ג יד

Tanquam munus. כַּמִּנְחָה

והיתה לכהן כמנחה ויקר׳ ה יג

Et sicut oblatio. וְכַמִּנְחָה

וכמנחה וכשמן יחזק׳ מה כה

לַמִּנְחָה

Ad oblationem, Minchae.

זאת התורה לעלה למנחה ויקר׳ ז לז
והחטים למנחה הכל נתתי
ד״ה א כא כג

Idem. לְמִנְחָה

בלול בשמן למנחה ויקר׳ יד כא
בלולה בשמן למנחה במדב׳ ז יג
ז יט ז כה ז לא ז לז ז מג
ז מט ז נה ז סא ז סז ז עג
ז עט
האפה סלת למנחה כח ה

לעולה למנחה ולזבח יהוש׳ כב כט
למנחה ולרקיקי המצות ד״ה א כג כט
למנחה ולעולה ולשלמים יחזק׳ מה טו

Oblatio. מִנְחַת

ואם מנחת מרחשת ויקר׳ ב ז
ואם תקריב מנחת בכורים
תקריב את מנחת בכוריך ב יד
סלת מנחת תמיד ו יג
תפיני מנחת פתים ו יד
וכל מנחת כהן ו יז
מנחת קנאת הוא
מנחת זכרון במדב׳ ה טו
מנחת הזכרון
מנחת קנאת היא ה יח
מנחת הקנאת ה כה
האנשים את מנחת י״י ש״א ב יז
כל מנחת ישראל לעמי ב כט
ואת מנחת הערב מ״ב יז טו
מנחת ערב תהל׳ קמא ב
הביא מנחת שוא ישע׳ א יג
וערבה לי״י מנחת יהודה מלא׳ ג ד
כעת מנחת ערב דני׳ ט כא

Et oblatio. וּמִנְחַת

ומנחת התמיד במדב׳ ד יו
ומנחת התמיד נחמ׳ י לד

Et in oblatione. וּבְמִנְחַת

ובמנחת הערב עז׳ ט ה

Juxta oblationem. כְּמִנְחַת

כמנחת הבקר וכנסכה שמו׳ כט מא
כמנחת הבקר וכנסכה במד׳ כח ח

Ad oblationem. לְמִנְחַת

משומם עד למנחת הערב עז׳ ט ד

Munus meum. מִנְחָתִי

ולקחת מנחתי מידי בראש׳ לג י
והוצאתי את מנחתי שופט׳ ו יח
יובילון מנחתי צפנ׳ ג י

Et munus meum. וּבְמִנְחָתִי

בזבחי ובמנחתי ש״א ב כט

Oblationis tuae. מִנְחָתְךָ

וכל קרבן מנחתך ויקר׳ ב יג

Oblatio tua. מִנְחָתֶךָ

מעל מנחתך ויקר׳ ב יג
אל

מִנְחָתוֹ
Oblationis ejus, Oblationem suam etc.
אל הבל ואל מנחתו בראש' ד ד
ואל קין ואל מנחתו ד ה
את מנחתו ואת נסכו במדב' ו יז
והמה מביאים איש מנחתו מ"א י כה
ויקטר את עלתו ואת מנחתו מ"ב יז יג
עלת המלך ואת מנחתו יו טו
והם מביאים איש מנחתו
ד"ה ב ט כד

Et oblatio ejus. וּמִנְחָתוֹ
ומנחתו שני עשרנים ויקר' כג יג
ומנחתו סלת במדב' ח ח
ומנחתו ונסכו כמשפט טו כד
ומנחתו תעשו כח לא

Oblatio ejus. מִנְחָתָהּ
מנחתה ונסכה במדב' כט יו וכט כב
וכט כה וכט לד
מנחתה ונסכיה כט לא

Et oblatio ejus. וּמִנְחָתָהּ
עלת החדש ומנחתה במדב' כט ו
ועלת התמיד ומנחתה כט ו
ומנחתה ונסכיהם כט יא וכט יט
ומנחתה ונסכה כט כח וכט לח

Oblatio eorum. מִנְחָתָם
אל תפן אל מנחתם במדב' יו טו
קרבנם לכל מנחתם יח ט
מנחתם ונסכיהם כט כד וכט לז

Et oblatio eorum. וּמִנְחָתָם
ומנחתם ונסכיהם ויקר' כג יח
ומנחתם ונסכיהם במדב' ו טו
שנים עשר ומנחתם ז פז
ומנחתם סלת כח כ וכח כח
וכט ג וכט ט וכט יד
ומנחתם ונסכיהם כט יח וכט כא
וכט כז וכט ל וכט לג
ומנחתם ונסכיהם מ"ב יו טו

Oblationum tuarum. מִנְחֹתֶיךָ
יזכר כל מנחתיך תהל' כ ד

וּמִנְחֹתֵיכֶם
Et oblationes vestras.
ומנחתיכם לא ארצה עמו' ה כב

III

וּלְמִנְחֹתֵיכֶם
Et cum oblationibus vestris.
לעלתיכם ולמנחתיכם במד' כט לט

מנע כל לשון מניעה:
Cohibere, Inhib. Prohibere.

Prohibuit. מָנַע
s אויפהאלטען, צוריקקהאלטען, אב- האלטען, פערן האלטען, העממען, פערשפערדען, פערזאגען, פערוויינערן, פארענטהאלטען, ענטציעהען; צוריקק- געהאלטען, געהעממט, ענטצאגען, פערזאגט ווערדען, זיך צוריקקהאלטען.
אשר מנע ממך פרי בטן ברא' ל ב

Cohibuit me. מְנָעַנִי
אשר מנעני מהרע אתך ש"א כה לד

Prohibuit te. מְנָעֲךָ
והנה מנעך יי' מכבוד במדב' כד יא
אשר מנעך יי' מבוא בדמים
ש"א כה כו

Cohibuisti. מָנַעְתָּ
ומנך לא מנעת מפיהם נחמ' ט כ
בל מנעת סלה תהל' כא ג

Cohibui. מָנַעְתִּי
ולא מנעתי ממנו מ"א כ ז
לא מנעתי את לבי מכל שמחה
קהל' ב י
מנעתי מכם את הגשם עמו' ד ז

Cohibent. מָנְעוּ
מנעו הטוב מכם ירמ' ה כה

Prohibens. מֹנֵעַ
מנע בר יקבהו לאום משלי יא כו
וארור מנע חרבו מדם ירמ' מח י

Cohibe. מְנַע
מנע רגלך מנתיבתם משלי א טו

Cohibe. מִנְעִי
מנעי רגלך מיחף ירמ' ב כד
מנעי קולך מבכי לא יו

Cohibebo. אֶמְנַע
אם אמנע מחפץ דלים איוב לא יו

לא אמנע מכם דבר ירמ' מב ד

Et cohibui. וָאֶמְנַע
ואמנע נהרותיה יחזק' לא טו

Prohibebis. תִּמְנַע
אל תמנע טוב מבעליו משלי ג כז
אל תמנע מנער מוסר כג יג
אל תמנע ממני בטרם אמות ל ז
ומרעב תמנע לחם איוב כב ז

Cohibebit. יִמְנַע
יי' לא ימנע טוב תהל' פד יב

Cohibebit me. יִמְנָעֵנִי
כי לא ימנעני ממך ש"ב יג יג

Et continuerit illud. וְיִמְנָעֶנָּה
וימנענה בתוך חכו איוב כ יג

Niph. Cohibitum est. נִמְנַע
כי נמנע מבית אלהיכם יואל א יג

Prohibearis. תִּמָּנַע
אל נא תמנע מהלך אלי במד' כב יו

Et cohibebitur. וַיִּמָּנַע
וימנע מרשעים אורם איוב לח טו

Et cohibiti sunt. וַיִּמָּנְעוּ
וימנעו רבבים ירמ' ג ג

מנר ופירושו יחד האורג:
Jugum textorum.

Sicut jugum textorum. * כִּמְנוֹר
s וועבערשפלאקק, וועבערבוים.
ועץ חניתו כמנור ארגים ש"א יז ז
ועץ חניתו כמנור ארגים ש"ב כא יט
חנית כמנור ארגים ד"ה א יא כג
ועץ חניתו כמנור ארגים כ ה

מסס לו שני פנים:
Significata ejus duo sunt.

א מה שפירושו המסה:
I. Liquefieri, Dissolvi.

Juxta dissolvi. כְּמְסֹס
s צערשמעלצען, צערפליעססען, פער- געהען; זיך אויפלאזען, פערצאגען, וועגגעשוועמט ווערדען, פערמאגערט,

הערבנעקאממען זיין ; פערצאגט
מאכען.

כמסס נסס ישע' י יח

Et liquescet. ונמס

ונמס כל לב יחזק' כא יב

Et liquefactum est. ונמס

וחם השמש ונמס שמ' טז כא
יהרק ונמס תהל' קיב י

Liquefiunt. נמסו

הרים כדונג נמסו תהל' צז ה

Et liquescent. ונמסו

ונמסו הרים מדמם ישע' לד ג
ונמסו ההרים תחתיו מיכ' א ד

Niph. Liquefit. נמס

נמס בתוך מעי תהל' כב טו
ולב נמס נחו' ב יא

Et dissolutum. ונמס s

וכל המלאכה נמבזה ונמס ש"א טו ט

Liquescendo. המס

כלב האריה המס ימס ש"ב יז י

Juxta liquefieri. כהמס

כהמס דונג מפני אש תהל' סח ג

Liquescet. ימס

ולא ימס את לבב אחיו דבר' כ ח
ימס בקרבו ישע' יט א

Liquefiet. ימס

כלב האריה המס ימס ש"ב יז י
וכל לבב אנוש ימס ישע' יג ז

Et liquefactum est. וימס

ונשמע וימס לבבנו יהוש' ב יא
וימס לבבם ה א
וימס לבב העם ויהי למים ז ה

Et liquefit. וימאס

עורי רגע וימאס איוב ז ה

Et dissoluta sunt. וימסו

וימסו אסוריו מעל ידיו שופט' טו יד

Liquefiant. ימאסו

ימאסו כמו מים תהל' נח ח

מסם

Hiph. Liquefecerunt. המסו

אחינו המסו את לבבנו דבר' א כח

Dissoluto, Liquescenti. למס *

s פערצאגטער, אונגליקקליכער.

למס מרעהו חסד איוב ו יד

Ad dissolutionem. למסת *

s שוואכע, אנגוס, פערצאגונג.

למסת נקים ילעג איוב ט כג

Liquefactio. תמס *

s צעררינגען, צערפליעססען, פער-
געהען.

כמו שבלול תמס יהלך תהל' נח ט

ב מס מענינו כרגא ומס מן ספקי :

II. Tributum: sufficientia.

Tributum. מס *

s טריבוט, פראהנע, פראהנדיענסט.

ויעל המלך שלמה מס מ"א ה כז
מס על הארץ אסת' י א

Tributum. המס . המס

ואדרם על המס ש"ב כ כד
ואדנירם בן עבדא על המס מ"א ד ו
מס מכל ישראל ויהי המס ה כז
ואדנירם על המס ה כח
וזה דבר המס אשר העלה ט טו
את אדרם אשר על המס יב יח
את הדרם אשר על המס ד"ה ב י יח

In tributum. למס

ויהי למס עבד בראש' מט טו
ויהי למס עבד יהוש' יז י
ויעלם שלמה למס עבד מ"א ט כא
ויעלם שלמה למס ד"ה ב ח ח

In tributum. למס

והיו לך למס ועבדוך דבר' כ יא
ויתנו את הכנעני למס יהוש' יז יג
וישם את הכנעני למס שופ' א כח
וישב הכנעני בקרבו ויהיו למס
א ל
ובית ענת היו להם למס א לג
ותכבד יד בית יוסף ויהיו למס א לה
ורמיה תהיה למס משלי יב כד
ובחוריו למס יהיו ישע' לא ח

מסם מסה מסך

היתה למס איכ' א א

Tributorum. מסים

וישימו עליו שרי מסים שמ' א יא

Sufficientia. מסת *

s הינרייכענד, נאך מאאסגאבע. (אגה
פאן מסה).

מסת נדבת ידך דבר' טז י

מסה וגם זה סובב בענין הסכה כמו
מסס :

Liquefacere, Dissolvere.

Hiph. Liquefecer. המסיו

s צערפליעססען, צערגעהען לאססען,
צאגהאפט, פורכטזאם מאכען.

המסיו את לב העם יהוש' יד ח

Liquefacio. אמסה

ערשי אמסה תהל' ו ז

Et liquefecisti. ותמס

ותמס כעש חמודו תהל' לט יב

Et liquefaciet ea. וימסם

ישלח דברו וימסם תהל' קמז יח

מסך מס מפירושו עירות :

Miscere.

Miscuit. מסך

s מישען.

יי' מסך בקרבה ישע' יט יד

Miscuit. מסכה

מסכה יינה משלי ט ב

Miscui. מסכתי

ושקוי בבכי מסכתי תהל' קב י
ושתו ביין מסכתי משלי ט ה

Ad miscendum. למסך

למסך שכר ישע' ה כב

Mistio. מסך *

s מישונג, חירצוניג.

ויין חמר מלא מסך תהל' עה ט

לבאים

* מִמְסָךְ
Mistura, Libamen mixtum.
s מישטראנק, ווירצווין.
לבאים לחקור ממסך — משלי כג ל
והממלאים למני ממסך — ישע' סה יא
מְסִכָּה זיהע סָכַךְ.

מסר מה מפירושו נתינה:
Tradere.
Tradendo. לִמְסֹר
s הינגעבען, איבערליעפערן, פער-ראטהען, אויסאיבען, בענעהען; אויס-געליעפערט, אויסנעהאבען, אויסגעזאנ-דערט, אבגעזאנדט ווערדען.
למסר מעל ביי' — במדב' לא יו
Niph. Et traditi sunt. וַיִּמָּסְרוּ
וימסרו מאלפי ישראל — במד' לא ה

מעד מה מפירושו המעט:
Vacillare, Nutare.
Vacillant. מָעֲדוּ
s וואנקען; וואנקען לאססען, ציטטערן מאכען; צום וואנקען געבראכט ווערדען.
ולא מעדו קרסלי — ש"ב כב לז
ולא מעדו קרסלי — תהל' יח לז
Vacillantibus. לְמוֹעֲדֵי
נכון למועדי רגל — איוב יב ה
Vacillabo. אֶמְעָד
ובי' בטחתי לא אמעד — תהל' כו א
Vacillabit. תִּמְעַד
לא תמעד אשריו — תהל' לז לא
Hiph. Fac nutare. הַמְעַד
ומתניהם תמיד המעד — תהל' סט כד
וְהַעֲמַדְתָּ
Et nutare facies: per transposit. literarum.
והעמדת להם כל מתנים — יחזק' כט ז
מוּעֶדֶת
Hoph. Luxatus, nutare factus.
שן רעה ורגל מועדת — משלי כה יט

מעה כל מעי ומעים ועמו כמעותיו:
Viscera, Intestina.
In visceribus. * בִּמְעֵי
s איננעהוויידע, נעשלינגע, געדארמע; לייב; בילדל: דאס איננערע; אמטערם פיר הערץ. יָצָא מִמְּעֵי פ' פאן יעמאנדעס אבשטאממען.
ויהי יונה במעי הדג — יונה ב א
A, e visceribus. מִמְּעֵי
ממעי אמי הזכיר שמי — ישע' מט א
ממעי הדגה — יונה ב ב
ממעי אמי אתה גוזי — תהל' עא ו
Viscera mea. מֵעַי . מֵעָי
מעי רתחו ולא דמו — איוב ל כז
נמס בתוך מעי — תהל' כב טו
ותורתך בתוך מעי — מ ט
מעי למואב ככנור יהמו — ישע' יו יא
מעי מעי אוחילה — ירמ' ד יט
המו מעי לו — לא כ
מעי חמרמרו — איכ' א כ
חמרמרו מעי — ב יא
Et viscera mea. וּמֵעַי
ומעי המו עליו — שיר ה ד
In visceribus meis. בְּמֵעַי
העוד לי בנים במעי — רות א יא
E visceribus meis. מִמֵּעַי
הנה בני אשר יצא ממעי — ש"ב יו יא
Viscera tua. מֵעֶיךָ
במחלה מעיך
עד יצאו מעיך — ד"ה ב כא טו
וצאצאי מעיך כמעותיו — ישע' מח יט
המון מעיך ורחמיך — סג טו
Et viscera tua. וּמֵעֶיךָ
ומעיך תמלא — יחזק' ג ג
E visceribus tuis. מִמֵּעֶיךָ
כי אם אשר יצא ממעיך — ברא' טו ד
אשר יצא ממעיך — ש"ב ז יב
In visceribus tuis. בְּמֵעָיִךְ
המאררים האלה במעיך — במד' ה כב

E visceribus tuis. מִמֵּעַיִךְ
ושני לאמים ממעיך יפרדו — בראש' כה כג
Viscera ejus, sua. מֵעָיו
וישפך מעיו ארצה — ש"ב כ י
יצאו מעיו עם חליו — ד"ה ב כא יט
ומיציאי מעיו שם הפלהו — לב כא
מעיו עשת שן — שיר ה יד
In visceribus ejus. בְּמֵעָיו
נגפו יי' במעיו לחלי — ד"ה ב כא יח
לחמו במעיו נהפך — איוב כ יד
Et viscera eorum. וּמֵעֵיהֶם
ומעיהם לא ימלאו — יחזק' ז יט
* כִּמְעוֹתָיו
Sicut scrupi, lapilli ejus.
s קארנער, שטיינכען. אנד: לייב, שאס, (ד: ה: צאהלרייך וויא דיא שפראסלינגע דעס מעערעס).
מעיך כמעותיו — ישע' מח יט

מעט כל לשון מיעוט:
Parum esse: Minui, Diminui.
Et juxta diminui. מְעַט
s וועניג, גערינג, אונבעדייטענד זיין; זעהר וועניג זיין; וועניג, גערינג מא-כען, מינדערן, פערמינדערן, וועניג געבען.
ולפי מעט השנים — ויקר' כה יו
Minor fuerit. יִמְעַט
ואם ימעט הבית — שמו' יב ד
אל ימעט לפניך את כל — נחמ' ט לב
Diminuetur. יִמְעָט
הון מהבל ימעט — משלי יג יא
Minuamini. תִּמְעָטוּ
ורבו שם ואל תמעטו — ירמ' כט ו
Minuentur. יִמְעָטוּ
גבורי בני קדר ימעטו — ישע' כא יז
והרבתים ולא ימעטו — ירמ' ל יט
Et imminuti fuer. וַיִּמְעֲטוּ
וימעטו וישחו — תהל' קז לט
ובטלו *

Pih. Diminuunt. מִעֲטוּ

ובטלו הטחנות כי מעטו קהל' יב ג

Hiph. Et diminuet. וְהִמְעִיטָה

והמעיטה אתכם ויקר' כו כב

Et imminuam eos. וְהִמְעַטְתִּים

והמעטתים לבלתי רדות יחזק' כט טו

Minuens. הַמַּמְעִיט

הממעיט אסף במדב' יא לב

Et minuens. וְהַמַּמְעִיט

וילקטו המרבה והממעיט שמו' יו יז
והממעיט לא החסיר יו יח

Minues. תַּמְעִיט

תמעיט מקנתו ויקר' כה יו
תמעיט נחלתו במד' כו נד ולג נד

Imminuas me. תַּמְעִטֵנִי

פן תמעטני ירמ' י כד

Minuito. תַּמְעִיטִי

כלים רקים אל תמעיטי מ"ב ד ג

Minuet. יַמְעִיט

והדל לא ימעיט שמו' ל טו
ובהמתם לא ימעיט תהלי' קז לח

תַּמְעִיטוּ

Minuetis, minus dabitis.

ומאת המעט תמעיטו במד' לה ח

*מְעַט . מְעָט

Parum, Pauxillum, Paucus, um.

ווענִיגקייט, איין ווענִיג, דאס ווע-ניגע; ווענִיג, גערינג. מְעַט מְעַט אללמאליג; כִּמְעַט אום איין ווענִי-געס, בייאנאהע, באלד, שנעלל, גע-שווינד.

יקח נא מעט מים בראש' יח ד
הגמאיני נא מעט מים כד יז
השקיני נא מעט מים כד מג
כי מעט אשר היה לך לפני ל ל
שברו לנו מעט אכל מג ב ומד כה
מעט צרי ומעט דבש מג יא
מעט ורעים היו ימי שני חיי מז ט
עוד מעט וסקלני שמו' יז ד
מעט מעט אגרשנו כג ל
ואם מעט נשאר בשנים ויקר' כה נב
ויגר שם במתי מעט דבר' כו ה
ונשארתם במתי מעט כח סב
את כל העם כי מעט המה יהוש' ז ג
השקיני נא מעט מים כי צמאתי שופט' ד יט
זה שבתה הבית מעט רות ב ז
כי טעמתי מעט דבש הזה ש"א יד כט
מעט דבש הנני אמות יד מג
מעט הצאן ההנה במדבר יז כח
ואם מעט ואספה לך ש"ב יב ח
ודוד עבר מעט מהראש יו א
קחי נא לי מעט מים מ"א יז י
אחאב עבד את הבעל מעט מ"ב י יח
מחיה מעט בעבדתנו עזר' ט ח
ואנשים מעט עמי נחמ' ב יב
והעם מעט בתוכה ז ד
הלא מעט ימי וחדל ושית ממני ואבליגה מעט איוב י כ
רמו מעט ואיננו כד כד
ותחסרהו מעט מאלהים תהלי' ח ו
ועוד מעט ואין רשע לז י
טוב מעט לצדיק לז יו
מעט שנות מעט תנומות מעט חבק ידים לשכב משלי ו י
טוב מעט ביראת יי' טו יו
טוב מעט בצדקה יו ח
מעט שנות מעט תנומות מעט חבק ידים לשכב כד לג
אם מעט ואם הרבה יאכל קהלי' ה יא
ואנשים בה מעט ט יד
סכלות מעט י א
ולהכרית גוים לא מעט ישע' י ז
כי עוד מעט מזער י כה
ושאר מעט מזער יו יד
הלא עוד מעט מזער כט יז
נשארנו מעט מהרבה ירמ' מב ב
עוד מעט ובאה עת הקציר נא לג
ולקחת משם מעט במספר יחזק' ה ג
ואהי להם למקדש מעט יא יו
יעזרו עזר מעט דני' יא לד
כי עוד מעט ופקדתי הוש' א ד
ויחלו מעט ממשא ח י
והבא מעט חגי א ו
אחת מעט היא ב ו
אני קצפתי מעט זכר' א טו

Paulatim. מְעַט מְעַט

מפניך מעט מעט דבר' ז כב

Et parum. וּמְעַט

ומעט דבש בראש' מג יא
ומעט שמן בצפחת מ"א יז יב

הַמְעַט

Utrum paucus, An parum.

המעט קחתך אישי בראש' ל טו
המעט הוא אם רב במד' יג יח
המעט מכם כי הבדיל יו ט
המעט כי העליתנו יו יג
המעט לנו את עון פעור יהוש' כב יז
המעט מכם תנחומות אל איו' טו יא
המעט מכם הלאות אנשים ישע' ז יג
המעט מתזנותך יחזק' יו כ
המעט מכם המרעה הטוב לד יח

Qui paucus. הַמְעַט

ומאת המעט תמעיטו במד' לה ח
כי אתם המעט מכל העמים דבר' ז ז

Cum pauco. בִּמְעַט

להושיע ברב או במעט ש"א יד ו

Cum modica. בִּמְעַט

ועצם במעט גוי דני' יא כג

כִּמְעַט

Quasi parum, Pene, Fere.

כמעט שכב אחד העם בראש' כו י
כמעט יעבר עבדך ש"ב יט לז
כמעט וגרים בה ד"ה א יו יט
ועתה כמעט רגע עזר' ט ח
כמעט ישאני עשני איוב לב כב
כי יבער כמעט אפו תהל' ב יב
כמעט נטיו רגלי עג ב
כמעט אויביהם אכניע פא טו
כמעט שכנה דומה נפשי צד יז
כמעט וגרים בה קה יב
כמעט כלוני בארץ קיט פז
כמעט הייתי בכל רע משלי ה יד
כמעט שעברתי מהם שיר ג ד
חבי כמעט רגע ישע' כו כ
כמעט קט ותשחתי מהן יחזק' יו מז

ונתתי

s כִּמְעָט *Idem.*

ונתתי לדם כמעט ד"ה ב יב ז
לכ רשעים כמעט משלי י כ
הותיר לנו שריד כמעט ישע' א ט

לִמְעָט *Ad paucum.*

בין רב למעט במדב' כו נו
רק הכהנים היו למעט ד"ה ב כט לד
והנה למעט חגי א ט

וְלִמְעָט *Et pauciori.*

ולמעט תמעיט במד' כו נד ולג נד

מְעַטִּים *Pauci.*

יהיו ימיו מעטים תהל' קט ח
יהיו דבריך מעטים קהל' ה א

מעך מה שפירושו כתישה או תקיעה:

Comprimere.

וּמָעוּךְ *Et compressum.*

s איינדריקקען, צעררריקקען, איינשטע-כען; דריקקען (דיא ברוזטע, ד: ה: אונציכטיג בעטאוטען).

ומעוך וכתות ונתוק וכרות ויקר' כב כד

מְעוּכָה *Depressa, fixa.*

ותגיתו מעוכה בארץ ש"א כו ז

מֹעֲכוּ *Pyh. Compressa sunt.*

שמה מעכו שדיהן יחזק' כג ג

מעל לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א כל לשון מעל שעניינו מעל ופשע:

I. Praevaricari.

מָעַל *Praevaricatus est.*

s טרייאלאז, הינטערליסטיג, טרייגעריש האנדלען, אונטרייע בעגעהען, זיך פערגעהען, פערזינדיגען, פערגרייפען.

מעל מעל בחרם יהוש' כב כ
אשר מעל בחרם ד"ה א ב ז
אשר מעל ביי' י יג
מעלו אשר מעל בי יחזק' יז כ
במעלו אשר מעל יח כד

וּמָעֲלָה *Et praevaricata fuerit.*

ומעלה מעל ביי' ויקר' ה כא
ומעלה בו מעל במדב' ה יב

מָעַלְתָּ *Praevaricatus es.*

צא מן המקדש כי מעלת ד"ה ב כו יח

מָעֲלוּ *Praevaricati sunt.*

במעלם אשר מעלו בי ויקר' כו מ
על ירושלם כי מעלו ביי' ד"ה ב יב ב
כי מעלו אבתינו כט ו
אשר מעלו ביי' ל ז
יען מעלו מעל יחזק' טו ח
על אשר מעלו בי לט כג
כל מעלם אשר מעלו בי לט כו
במעלם אשר מעלו בך דני' ט ז

מְעַלְתֶּם *Praevaricati estis.*

על אשר מעלתם בי דבר' לב נא
מעלתם באלהי ישראל יהוש' כב טז
אשר לא מעלתם ביי' כב לא
אתם מעלתם עזר' י י

מָעַלְנוּ *Praevaricati sumus.*

אנחנו מעלנו באלהינו עזר' י ב

וּמָעוֹל *Et praevaricando.*

ומעול מעל ביי' ד"ה ב כח יט

• לִמְעֹל . לִמְעוֹל *Praevaricando.*

למעל מעל ביי' במדב' ה ו
ויוסף למעול ביי' ד"ה ב כח כב
למעל באלהינו נחמ' יג כז

לִמְעָל־ *Praevaricando.*

הרבו למעל מעל ד"ה ב לו יד
כי תחטא לי למעל מעל יחזק' יד יג

בְּמַעֲלוֹ

In praevaricando ipsum.

במעלו הכנו והקדשנו ד"ה ב כט יט

בְּמַעֲלָם *In praevaricado eos.*

במעלם בי מעל יחזק' כ כז

יִמְעַל *Praevaricabitur.*

במשפט לא ימעל פיו משלי טז י

וַיִּמְעַל *Et praevaricatus fuit.*

וימעל ביי' אלהיו ד"ה ב כו טז

תִּמְעֹל *Praevaricabitur.*

כי תמעל מעל וחטאה ויקר' ה טו

וְתִמְעֹל *Et praevaricatur.*

ותמעל מעל באישה במד' ה כז

תִּמְעָלוּ *Praevaricaturi estis.*

לאמר אתם תמעלו נחמ' א ח

וַיִּמְעֲלוּ *Et praevaricati sunt.*

וימעלו בני ישראל יהוש' ז א
וימעלו באלהי אבתיהם ד"ה א ה כה

• מַעַל *Praevaricatio.*

s פערגעהען, זינדע, פערזינדיגונג, פעראונטרייאונג.

כי תמעל מעל ויקר' ה טו
מעל ביי' ה כא
למעל מעל ביי' במד' ה ו
ומעלה בו מעל ה יב
ותמעל מעל באישה ה כז
למסר מעל ביי' לא טז
מעל בחרם יהוש' ז א
מעל מעל בחרם כב כ
ומעול מעל ביי' ד"ה ב כח יט
הרבו למעל מעל לו יד
על מעל הגולה עזר' ט ד וי ו
לי למעל מעל יחזק' יד יג
יען מעלו מעל טו ח
במעלם בי מעל יחזק' כ כז

s מָעַל *Idem*

נשאר מעל איוב כא לד

הַמַּעַל *Praevaricatio.*

מה המעל הזה יהוש' כב טז
ביי' המעל הזה כב לא

בְּמַעַל *Praevaricatione.*

ואם במעל ביי' יהוש' כב כב

בַּמַּעַל *In praevar. ista.*

במעל הזה ראשונה עזר' ט ב

מַעֲלוֹ

De praevaricatione ipsius.

מעלו אשר מעל בי יחזק' יז כ

וּמַעֲלוֹ *Et praevaricatio ejus.*

וכל חטאתו ומעלו ד"ה ב לג יט
במעלו

בְּמַעֲלוֹ *Praevaricat. sua.*

במעלו אשר מעל ביי׳ ד״ה א י יג
במעלו אשר מעל יחזק׳ יח כד

מַעֲלָם *Praevaricat. ipsor.*

מעלם אשר מעלו יחזק׳ לט כו

בְּמַעֲלָם *Cum praevaric. sua.*

ואת עון אבתם במעלם ויקר׳ כו מ
הגלו לבבל במעלם ד״ה א ט א
במעלם אשר מעלו דני׳ ט ז

ב כל לשון מעיל סעניכו בגדי סעדי:

II. Pallium.

מְעִיל* *Pallium.*

s היללע, אָבערקלייד, טאלאר.

ועשית את מעיל האפוד שמו׳ כח לא
את מעיל האפד לט כב
והוא עטה מעיל ש״א כח יד
מעיל צדקה יעטני ישע׳ סא י

וּמְעִיל *Et pallium.*

חשן ואפוד ומעיל שמו׳ כח ד
ומעיל קטן תעשה לו אמו ש״א ב יט

הַמְּעִיל *Pallium.*

על שולי המעיל סביב שמו׳ כח לד
ופי המעיל בתוכו לט כג
על שולי המעיל לט כד
ולט כה ולט כו
וילבש אתו את המעיל ויקר׳ ח ז
את המעיל אשר עליו ש״א יח ד
את כנף המעיל אשר לשאול כד ה

בִּמְעִיל *Cum pallio.*

ודויד מכרבל במעיל בוץ
ד״ה א טו כז

כִּמְעִיל *Sicut pallium.*

כמעיל וצניף משפטי איוב כט יד

כַּמְּעִיל s *Idem.*

ויעט כמעיל קנאה ישע׳ נט יז
ויעטו כמעיל בשתם תהל׳ קט כט

וּמְעִילִי *Et pallium meum.*

קרעתי את בגדי ומעילי עזר׳ ט ג
ובקרעי בגדי ומעילי ט . ה

מְעִילְךָ *Pallium tuum.*

את כנף מעילך בידי כי בכרתי
את כנף מעילך ש״א כד יב

מְעִילוֹ . מְעִלוֹ

Pallii ejus: Pallium suum.

ויחזק בכנף מעילו ויקרע ש״א טו כז
ויקרע את מעלו איוב א כ
ויקרעו איש מעלו ב יב

מְעִילִים *Palliae.*

בנות המלך הבתולת מעילים
ש״ב יג יח

מְעִילֵיהֶם *Pallia sua.*

והסירו את מעיליהם יחזק׳ כו יז

s **מַעַל** זיעהע **עָלָה:**

מַעַן זיעהע **עָנָה.**

מער כל פס מערס:

Spelunca.

מְעָרָה* *Spelunca.*

s האָהלע.

על הדרך ושם מערה ש״א כד ד

וּמְעָרָה *Et spelunca.*

ומערה אשר לצידנים יהוש׳ יג ד

הַמְּעָרָה *Spelunca.*

אל המערה אשר בשדה
בראש׳ מט כט
אבנים גדלות על פי המערה
יהוש׳ י יח
פתחו את פי המערה
האלה מן המערה י כב
וישליכם אל המערה
על פי המערה י כז
בירכתי המערה ישבים ש״א כד ד
ויצא מן המערה כ׳ ויקרא כד ט
ויבא שם אל המערה מ״א יט ט
ויצא ויעמד פתח המערה יט יג

וְהַמְּעָרָה *Et spelunca.*

והמערה אשר בו לך נתתיה
בראש׳ כג יא
השדה והמערה אשר בו כג יז
ויקם השדה והמערה אשר בו כג כ
מקנה השדה והמערה מט לב

בַּמְּעָרָה *In spelunca.*

וישב במערה הוא בראש׳ יט ל
במערה אשר בשדה המכפלה מט ל
ויחבאו במערה במקדה יהוש׳ י יז
נחבאים במערה במקדה י יז
נתנך יי׳ היום בידי במערה
ש״א כד יא
ויחביאם חמשים איש במערה
מ״א יח ד
חמשים איש במערה יח יג
מפני שאול במערה תהל׳ נז א
בהיותו במערה תפלה קמב א

מֵהַמְּעָרָה *Ex spelunca.*

ושאול קם מהמערה ש״א כד ח

מְעָרַת *Spelunca.*

ויתן לי את מערת המכפלה
בראש׳ כג ט
אל מערת שדה המכפלה כג יט
אל מערת המכפלה כה ט
וימלט אל מערת עדלם ש״א כב א
אל דוד אל מערת עדלם ש״ב כג יג
אל דויד אל מערת עדלם
ד״ה א יא טו

הַמְעָרַת *An spelunca.*

המערת פרצים ירמ׳ ז יא

בִּמְעָרַת *In spelunca.*

ויקברו אתו במערת שדה ברא׳ נ יג

מְעָרוֹת *Speluncae.*

בער מערות עד עולם ישע׳ לב יד

הַמְּעָרוֹת *Speluncae.*

ואת המערות ואת המצדות שופ׳ ו ב

בַּמְּעָרוֹת *In speluncis.*

במערות ובחוחים ש״א יג ו

s **בִּמְעָרוֹת** *Idem.*

במערות צרים ישע׳ ב יט

וּבַמְּעָרוֹת *Et in speluncis.*

במצדות ובמערות יחזק׳ לג כ

מץ כל מנס:

Azymum, Infermentatum.

הלה

* מַצָּה *Azymum.*

s אונגעזייערט. מַצּוֹת אונגעזייערטעס, אונגעזייערטע קוכען (וועלכע דורך זויערטייג ניכט איפגעגאָהרען).

בשמן מצה תהיה ויקר' ב ה
חלת מצה אחת ח כו
חלת מצה אחת מן הסל
ורקיק מצה במדב' ו יט

מַצּוֹת · מַצֹּת *Infermentata, azymi panes.*

שבעת ימים מצות תאכלו שמ' יב טו
בערב תאכלו מצת יב יח
בכל משבתיכם תאכלו מצות יב כ
עגת מצות כי לא חמץ יב לט
שבעת ימים תאכל מצת יג ו
מצות יאכל את שבעת הימים יג ז
תאכל מצות כג טו ולד יח
ולחם מצות וחלת מצת
ורקיקי מצות כט ב
חלות מצת
ורקיקי מצות ויקר' ב ד ז יב
מצות תאכל במקום קדש ו ט
ואכלוה מצות אצל המזבח י יב
מצות תאכלו כג ו
וסל מצות סלת
ורקיקי מצות במדב' ו טו
על מצות ומררים יאכלהו ט יא
שבעת ימים מצות יאכל כח יז
תאכל עליו מצות דבר' יו ג
ששת ימים תאכל מצות יו ח
מצות וקלוי יהוש' ה יא
ואיפת קמח מצות שופט' ו יט
ותלש ותפהו מצות ש"א כח כד
כי אם אכלו מצות מ"ב כג ט
ויעשו חג מצות עזר' ו כב
מצות יאכל יחזק' מה כא

וּמַצּוֹת *Et azymos panes.*

ומצות אפה ויאכלו בראש' יט ג
ומצות על מררים שמ' יב ח

הַמַּצּוֹת *Azyma.*

ושמרתם את המצות שמ' יב יז
את חג המצות כג טו ולד יח
מסל המצות אשר לפני יי' כט כג
ואת סל המצות ויקר' ח ב
ומסל המצות ח כו
חג המצות ליי' שבעת ימים כג ו
על סל המצות במדב' ו יז
בחג המצות דבר' יו יו
קח את הבשר ואת המצות שופ' ו כ
את הבשר ואת המצות ו כא
ולרקיקי המצות ד"ה א כג כט
בחג המצות ד"ה ב ח יג
לעשות את חג המצות ל יג
את חג המצות ל כא

וּבַמַּצּוֹת *Et in azyma.*

וינע בבשר ובמצות שופט' ו כא

מצץ לשון מציצה ·הוא :

Exprimere.

תָּמֹצּוּ *Exprimates.*

s זויגען, אויסזויגען, שלירפען.

למען תמצו והתענגתם ישע' סו יא

מצא כל לשון מציאה והמצאה :

Invenire.

מָצָא *Invenit.*

s פינדען, איפפינדען, אויפלאָזען, לאָזען, ענטדעקקען, הערויספינדען, אנלאַנגען, געלאַנגען, עררייכען, ער-האַלטען, ערלאַנגען, הינרייכען, אויס-רייכען, טרעפפען, בעטרעפפען, ווידער-פאַהרען; געפונדען, ערלאַנגט, הערויס-געפונדען ווערדען, זיך פינדען, פאָר-פינדען, פאָרהאַנדען, דא זיין; ערלאַנ-גען, פינדען, טרעפפען לאַססען, אי-בערליעפערן, איבערגעבען, דאַררייכען.

לא מצא עזר כנגדו בראש' ב כ
ונח מצא חן בעיני יי' ו ח
הנה נא מצא עבדך חן יט יט
ולא מצא ויצא מאהל לאה לא לג
את כל האהל ולא מצא לא לד
ויחפש ולא מצא את התרפים לא לה
הוא ענה אשר מצא את הימם לו כד
מצא את עון עבדיך מד יו
או מצא אבדה ויקר' ה כב
או את האבדה אשר מצא ה כג
איש אשר מצא כלי זהב במד' לא נ
כי מצא בה ערות דבר דבר' כד א
משלל איביו אשר מצא ש"א יד ל
כי מצא חן בעיני יו כב
על כן מצא עבדך ש"ב ז כז
פן מצא לו ערים בצרות כ ו
ויהוא מצא את אחי אחזיהו מ"ב י יג
אשר מצא חלקיהו הכהן כג כד
על כן מצא עבדך ד"ה א יז כה
מצא חלקיהו הכהן ד"ה ב לד יד
אשרי אדם מצא חכמה משלי ג יג
כי מצאי מצא חיים ח לו
מצא אשה מצא טוב יח כב
מצא חן במדבר ירמ' לא ב

וּמָצָא *Et invenerit.*

ומצא כדי גאלתו ויקר' כה כו
ישחט להם ומצא להם
יאסף להם ומצא להם במדב' יא כב
ומצא אתו גאל הדם לה כז
ומצא את רעהו ומת דבר' יט ה
ומצא בה איש מסכן קהל' ט טו

וּמְצָאָנוּ *Et inveniet nos.*

ומצאנו עון מ"ב ז ט

מְצָאוֹ *Invenerit eum.*

כי מצאו רע איוב לא כט

מְצָאָהּ *Invenit eam.*

האשה ולא מצאה בראש' לח כ
כי בשדה מצאה דבר' כב כז

וּמְצָאָהּ *Et invenerit eam.*

ומצאה איש בעיר דבר' כב כג

מָצְאָה *Invenit.*

ולא מצאה היונה בראש' ח ט
ואם לא מצאה ידו ויקר' כה כח
וכי כביר מצאה ידי איוב לא כה
גם צפור מצאה בית תהל' פד ד
כאשר מצאה ידי ישע' י י
לא מצאה מנוח איכ' א ג

וּמָצְאָה *Et invenerit.*

כי תצא אש ומצאה קצים
שמ' כב ה

מְצָאַתְנוּ *Invenit nos.*

ולמה מצאתנו כל זאת שופ' ו יג
כל התלאה אשר מצאתנו
נחמ' ט לב
התלאה

מְצָאָתְנוּ *Invenit nos.*

התלאה אשר מצאתנו במדב' כ יד

מְצָאָתַם *Invenit eos.*

אשר מצאתם בדרך שמו' יח ח

מָצָאתָ *Invenisti.*

מה מצאת מכל כלי ביתך בראו' לא לז
וגם מצאת חן בעיני שמו' לג יב
כי מצאת חן בעיני לג יז
ומה מצאת בעבדך ש"א כט ח
אם מצאת ויש אחרית משלי כד יד
דבש מצאת אכל דיך כה יז

וּמָצָאתָ *Et invenies: invenisti.*

את יי' אלהיך ומצאת דבר' ד כט
ומצאת שני אנשים ש"א י ב
ומצאת את לבבו נאמן נחמ' ט ח

הַמְצָאתַנִי *An invenisti me.*

המצאתני אויבי מ"א כא כ

מְצָאתָהּ *Invenisti eam.*

ואתה לא מצאתה בראשי' לח כג

וּמְצָאתָהּ *Et inveneris illam.*

אשר תאבד ממנו ומצאתה דבר' כב ג

מָצָאת *Invenisti.*

הית ידך מצאת ישע' נז י

מְצָאתִים *Invenisti eos.*

במחתרת מצאתים ירמ' ב לד

מָצָאתִי *Inveni.*

אם נא מצאתי חן בראשי' יח ג
אם מצאתי חן בעיניך ל כז
אם נא מצאתי חן לג י
אם נא מצאתי חן בעיניך מז כט
אם נא מצאתי חן בעיניכם נ ד
אם נא מצאתי חן בעיניך שמו' לג יג
כי מצאתי חן בעיניך לג יז
אם נא מצאתי חן בעיניך יי' לד ט
אם מצאתי חן בעיניך במד' יא טו
ולא מצאתי לה בתולים דבר' כב יד
לא מצאתי לבתך בתולים כב יז
אם נא מצאתי חן בעיניך שופ' ו יז
מדוע מצאתי חן רות ב י

כי מצאתי חן בעיניך ש"א כ ג
אם מצאתי חן בעיניך כ כט
אם נא מצאתי חן בעיניך כז ה
ולא מצאתי בו מאומה כט ג
כי לא מצאתי בך רעה כט ו
כי מצאתי חן בעיניך ש"ב יד כב
ויאמר מצאתי מ"א כא כ
ספר התורה מצאתי בבית יי' מ"ב כב ח
ספר התורה מצאתי ד"ה ב לד טו
ומבני לוי לא מצאתי שם עזר' ח טו
אם מצאתי חן בעיני המלך אסת' ה ח
אם מצאתי חן בעיניך ז ג
ואם מצאתי חן לפניו ח ה
מצאתי כפר איוב לג כד
ולמנחמים ולא מצאתי תהל' סט כא
מצאתי דוד עבדי פט כא
זה מצאתי אמרה קהלת קהל' ז כז
בקשה נפשי ולא מצאתי
אדם אחד מאלף מצאתי
ואשה בכל אלה לא מצאתי ז כח
לבד ראה זה מצאתי ז כט
בביתי מצאתי רעתם ירמ' כג יא
ומנוחה לא מצאתי מה ג
לבלתי שחתה ולא מצאתי יחז' כב ל
כענבים במדבר מצאתי ישראל הוש' ט י
מצאתי און לי יב ט

מָצָתִי חסר א' *Idem.*

ולמה לא מצתי חן בעיניך במד' יא יא

שֶׁמָּצָאתִי *Quum inveni eum.*

שמצאתי את שאהבה נפשי שיר ג ד

מְצָאתִיו *Inveni eum.*

בקשתיו ולא מצאתיו שיר ג א וג ב

מְצָאתִיהוּ *Inveni eum.*

בקשתיהו ולא מצאתיהו שיר ה ו

מְצָאתִיהָ *Inveni eam.*

ויאמר לא מצאתיה בראשי' לח כב

מָצְאוּ · מָצָאוּ *Invenerunt.*

ולא מצאו מים שמו' טו כב
מן העם ללקט ולא מצאו טז כז
בכל הדרך ולא מצאו יהוש' ב כב

ולא מצאו להם כן שופט' כא יד
בארץ שלשה ולא מצאו ש"א ט ד
בארץ ימיני ולא מצאו ט ד
והמה מצאו נערות ט יא
ויבקשו ולא מצאו ש"ב יז כ
ולא מצאו בה כי אם הגלגלת מ"ב ט לה
אשר מצאו בהיכל יי' ד"ה ב כט יו
ויחפשו ולא מצאו דבר נחמ' ה ח
על אשר לא מצאו איוב לב ג
ולא מצאו כל אנשי חיל תהל' עו ו
עיר מושב לא מצאו קז ד
מה מצאו אבתיכם בי עול ירמ' ב ה
לא מצאו מים יד ג
לא מצאו מרעה איכ' א ו
לא מצאו חזון מיי' ב ט

וּמָצְאוּ *Et invenient.*

ומצאו מים רבים ד"ה ב לב ד

מְצָאוּנִי · נִי *Invenerunt me.*

מצאוני הרעות האלה דבר' לא יז
ומצרי שאול מצאוני תהל' קטז ג
צר ומצוק מצאוני קיט קמג
מצאוני השמרים שיר ג ג
מצאני השמרים ה ז

וּמְצָאוּךָ *Et invenerunt te.*

בצר לך ומצאוך דבר' ד ל
ומצאוך שם שלשה אנשים ש"א י ג

מְצָאֻהוּ *Invenerunt eum.*

שלשה ימים ולא מצאהו מ"ב ב יז

וּמְצָאֻהוּ *Et invenerunt eum.*

ומצאהו רעות רבות דבר' לא יז

מְצָאתֶם *Invenistis.*

לא מצאתם חידתי שופט' יד יח
כי לא מצאתם בידי ש"א יב ה

וּמְצָאתֶם *Et invenietis.*

שבעת ימי המשתה ומצאתם שופט' יד יב
ומצאתם אתם בסוף הנחל ד"ה ב כ
ובקשתם אתי ומצאתם ירמ' כט יג

מָצָאנוּ *Invenimus.*

ויאמרו לו מצאנו מים בראשי' כו לב
ויאמרו זאת מצאנו לז לב

ת

הן כסף אשר מצאנו מד ח
אם מצאנו חן בעיניך במדב׳ לב ה
פן תאמרו מצאנו חכמה איו׳ לב יג
מצאנו ראינו איכ׳ ב יו

מְצָאנֻהוּ *Invenimus eum.*

שדי לא מצאנהו איוב לז כג

מְצָאנוּהָ *Invenimus eam.*

מצאנוה בשדי יער תהל׳ קלב ו

וּמוֹצָא *Et inveniens, Invenio.*

ומוצא אני מר ממות קהל׳ ז כו

כְּמוֹצֵא *Sicut inveniens.*

כמוצא שלל רב תהל׳ קיט קסב

מֹצְאִי *Inveniens me.*

כל מצאי יהרגני בראש׳ ד יד
כי מצאי מצא חיים משלי ח לה

מֹצְאוֹ *Inveniens eum.*

הכות אתו כל מצאו בראש׳ ד טו

הַמֹּצְאִים *Invenientes.*

המצאים אתו מקשש עצים
במדב׳ טו לג

לְמֹצְאֵי *Invenientibus.*

וישרים למצאי דעת משלי ח ט

מֹצְאֵיהֶם *Invenientes eos.*

כל מצאיהם אכלום ירמ׳ נ ז

לְמֹצְאֵיהֶם *Invenientibus ea.*

כי חיים הם למצאיהם משלי ד כב

מֹצֵאת *Inveniens, Inventum,*

ולכה אין בשורה מצאת ש״ב יח כב

כְּמוֹצְאֵת *Sicut inveniens.*

כמוצאת שלום שיר ח י

הַמְּצָאוֹת *Invenientes*

את כל המצאות אותם יהוש׳ ב כג

מְצֹא *Invenire, Iuveniendi.*

לעת מצא תהל׳ לב ו

לִמְצֹא · לִמְצוֹא
Invenire, Ad inveniendum.

וילאו למצא הפתח בראש׳ יט יא
מה זה מהרת למצא בני כז כ

III

למצא חן בעיניך לב ו
ויאמר למצא חן לג ח
למצא עונו לשנא תהל׳ לו ג
שמר תבונה למצא טוב משלי יט ח
לאחת למצא חשבון קהל׳ ז כז
כי לא יוכל האדם למצוא
לא יוכל למצא ח יז
למצא דברי חפץ יב י

מִמְּצוֹא *Ab inveniendo.*

ממצוא חפצך ישע׳ נח יג

בְּמֹצַאֲכֶם *In inveniendo.*

במצאכם אתו בראש׳ לב יט

מְצָא *Invenito.*

לך מצא את החצים ש״א כ כא
רוץ מצא נא את החצים כ לו

וּמְצָא *Et inveni.*

ומצא חן ושכל טוב משלי ג ד

וּמִצְאוּ *Et invenite.*

ומצאו מרגוע לנפשכם ירמ׳ ו יז

וּמְצֶאןָ *Et invenite.*

ומצאן מנוחה רות א ט

אֶמְצָא *Inveniam.*

אם אמצא בסדם בראש׳ יח כו
אם אמצא שם ארבעים יח כח
אם אמצא שם שלשים יח ל
למה זה אמצא חן לג טו
אמצא חן בעיניכם לד יא
למען אמצא חן בעיניך שמו׳ לג יג
לגור באשר אמצא שופט׳ יז ט
אחר אשר אמצא חן רות ב ב
אמצא חן בעיניך אדני ב יג
אם אמצא חן בעיני יי׳ ש״ב טו כה
אמצא חן בעיניך אדני טז ד
ולא אמצא בכם חכם איוב יז י
צרה ויגון אמצא תהל׳ קיו ג
עד אמצא מקום ליי׳ קלב ה
ודעת מזמות אמצא משלי ח יב

וָאֶמְצָא *Et inveni.*

ואמצא ספר
ואמצא כתוב נחמ׳ ז ה

אֶמְצָאֲךָ *Inveniam te.*

אמצאך בחוץ אשקך שיר ח א

וָאֶמְצָאֶךָּ *Et inveni te.*

לשחר פניך ואמצאך משלי ז טו

וָאֶמְצָאֵהוּ *Et inveni eum.*

מי יתן ידעתי ואמצאהו איוב כג ג

תִּמְצָא *Invenies.*

עם אשר תמצא בראש׳ לא לב
כי תמצא איש מ״ב ד כט
החקר אלוה תמצא
תכלית שדי תמצא איוב יא ז
תדרוש רשעו בל תמצא תהל׳ י טו
צרפתני בל תמצא יז ג
ודעת אלהים תמצא משלי ב ה
את אשר תמצא אכול יחזק׳ ג א

תִּמְצָאֶנּוּ *Invenies eum.*

כי ברב הימים תמצאנו קהל׳ יא א

תִּמְצָאֵם *Invenies eos.*

תבקשם ולא תמצאם ישע׳ מא יב

יִמְצָא *Inveniet.*

אשר ימצא את אבי בראש׳ מד לד
ימצא האיש את הנערה דבר׳ כב כח
כי ימצא איש נערה כב כח
לגור באשר ימצא שופט׳ יז ח
וכי ימצא איש את איבו ש״א כד כ
ברעה אשר ימצא את עמי
אסת׳ ח ו
הן תנואות עלי ימצא איוב לג י
נגע וקלון ימצא משלי ו לג
משכיל על דבר ימצא טוב יו כ
עקש לב לא ימצא טוב יז כא
ואיש אמונים מי ימצא כ ו
ימצא חיים צדקה וכבוד כא כא
מוכיח אדם אחרי חן ימצא כח כג
אשת חיל מי ימצא לא י
אשר לא ימצא האדם קהל׳ ג יא
שלא ימצא האדם אחריו ז יד
לבקש ולא ימצא ח יז

וַיִּמְצָא *Et invenit.*

וימצא בשנה ההיא בראש׳ כו יב
וימצא דודאים בשדה ל יד
וימצא יוסף חן בעיניו לט ד
וימצא לחי חמור שופט׳ טו טו
וימצא הדדה חן מ״א יא יט
וימצא אתו אחיה יא כט
וימצא את נבלתו יג כח

וימצא את אלישע בן שפט יט יט
וימצא איש אחר ויאמר כ לז
וימצא גפן שדה מ״ב ד לט
וימצא את יהונדב בן רכב י טו
וימצא מלך אשור בהושע יז ד
וימצא את מלך אשור יט ח
וימצא בהם גבורי חיל ד״ה א כו לא
וימצא את שרי יהודה ד״ה ב כב ח
וימצא את מלך אשור ישע׳ לז ח
וימצא אניה באה יונה א ג

Inveniet te. יִמְצָאֶכָּה

ואת הגוי כי לא ימצאכה מ״א יח י

Inveniet te. יִמְצָאֲךָ

ולא ימצאך והרגני מ״א יח יב

Inveniet eum. יִמְצָאֵהוּ

ימצאהו בארץ מדבר דבר׳ לב י

Et inveniet eum. וַיִּמְצָאֵהוּ

וימצאהו איש והנה תעה
בראש׳ לז טו
וימצאהו ישב תחת האלה מ״א יג יד
וילך וימצאהו האריה יג כד
וימצאהו האריה ויכהו כ לו

Inveniet eum. יִמְצָאֶנּוּ

ועמק עמק מי ימצאנו קהל׳ ז כד
בית אל ימצאנו הוש׳ יב ה

Et invenit eam. וַיִּמְצָאָהּ

וימצאה מלאך יי׳ בראש׳ טז ז
וימצאה משקל ככר זהב
ד״ה א כ ב

Et invenit eos. וַיִּמְצָאֵם

וימצאם בדתן בראש׳ לז יז
וימצאם שלש מאות אלף
ד״ה ב כה ה
וימצאם עשר ידות דני׳ א כ

Inveniet. תִּמְצָא

ואם לא תמצא ידה די שה
ויקר׳ יב ח
חטאתכם אשר תמצא אתכם
במדב׳ לב כג
אם לא תמצא חן בעיניו דבר׳ כד א
ועשית לו כאשר תמצא ידך
שופט׳ ט לג
תמצא שפחתך חן ש״א א יח

עשה לך אשר תמצא ידך י ז
אשר תמצא ידך כה ח
תמצא ידך לכל איביך
ימינך תמצא שנאיך תהל׳ כא ט
כל אשר תמצא ידך קהל׳ ט י
ונתיבותיה לא תמצא הוש׳ ב ח
ובקשתם ולא תמצא ב ט

Et invenit. וַתִּמְצָא

ותמצא כקן ידי ישע׳ י יד

Inveniet te. תִּמְצָאֲךָ

כי לא תמצאך יד שאול ש״א כג יז

Inveniemus. נִמְצָא

נמצא חן בעיני אדני בראש׳ מז כה
ולא נמצא נשים יפות איוב מב טו

Invenietis. תִּמְצְאוּ

אם תמצאו את דודי שיר ה ח
ביום צמכם תמצאו חפץ ישע׳ נח ג
אם תמצאו איש ירמ׳ ה א

Invenietis. תִּמְצָאוּ

תבן מאשר תמצאו שמו׳ ה יא

Invenietis. תִּמְצְאוּן

כן תמצאון אתו ש״א ט יג
כי אתו כהיום תמצאון אתו ט יג

Invenietis eum. תִּמְצָאֻהוּ

היום לא תמצאהו בשדה שמו׳ טז כה

Invenient. יִמְצָאוּ

הלא ימצאו יחלקו שלל שופט׳ ה ל
ישישו כי ימצאו קבר איוב ג כב
כל יגיעי לא ימצאו לי הוש׳ יב ט

Invenient. יִמְצְאוּ

והצרתי להם למען ימצאו ירמ׳ י יח
לבקש את יי׳ ולא ימצאו הוש׳ ה ו
דבר יי׳ ולא ימצאו עמו׳ ח יב

Et invenient. וְיִמְצְאוּ

וימצאו הנערים חן ש״א כה ח

Et invenerunt. וַיִּמְצְאוּ

וימצאו בקעה בארץ שנער
בראש׳ יא ב
וימצאו שם באר מים חיים כו יט
וימצאו איש מקשש עצים
במדב׳ טו לב

וימצאו את אדני בזק שופט׳ א ה
וימצאו מישבי יבש גלעד כא יב
וימצאו איש מצרי ש״א ל יא
וימצאו את שאול לא ח
וימצאו את אבישג מ״א א ג
וימצאו מרעה שמן ד״ה א ד מ
וימצאו את שאול ואת בניו י ח
וימצאו בהם לרב ד״ה ב כ כה
וימצאו כתוב בתורה נחמ׳ ח יד
וימצאו אתו אל מים רבים
ירמ׳ מא יב

Invenient me. יִמְצָאֻנְנִי

ישחרנני ולא ימצאנני משלי א כח
ומשחרי ימצאנני ח יז

Invenient eum. יִמְצָאֻהוּ

כחלום יעוף ולא ימצאהו איוב כ ח

Et invenerunt eum. וַיִּמְצָאֻהוּ

וימצאהו המורים ש״א לא ג
וימצאהו בחלקת נבות מ״ב ט כא
וימצאהו המרים בקשת ד״ה א י ג

Invenient eam. יִמְצָאוּנְהָ

בחדשה ימצאונה ירמ׳ ב כד

Invenerint. תִּמְצֶאןָ

והיה כי תמצאן אתו דבר׳ לא כא

Niph. Inventus fuit. נִמְצָא

גם אשר נמצא הגביע בראש׳ מד טז
אשר נמצא הגביע בידו מד יז
אשר נמצא אתו שמו׳ לה כג ולה כד
ויאמר הנה נמצא בידי ש״א ט ח
ויבקשוהו ולא נמצא י כא
ולא נמצא חרב וחנית יג כב
אשר נמצא שם ש״ב יז יב
לא נמצא שם גם צרור יז יג
יען נמצא בו דבר טוב מ״א יד יג
אולי נמצא חציר יח ה
ואת אשר נמצא באצרתיו כ יג
על דברי הספר אשר נמצא
ד״ה ב לד כא
המתיחשים ולא נמצא נחמ׳ ז סד
ושרש דבר נמצא בי איוב יט כח
ואבקשהו ולא נמצא תהל׳ לז לו
עזרה בצרות נמצא מאד מו ב
כל הון יקר נמצא משלי א יג
אשר נמצא באוצרתיו ישע׳ לט ב

נמצא

נמצא קשר באיש יהודה ירמ' יא ט
אם בגנבים נמצא ק' מח כז
עד נמצא עולתה בך יחזק' כח טו
ולא נמצא מכלם כדניאל דני' א יט
ממני פריך נמצא הוש' יד ט
ועולה לא נמצא בשפתיו מלא' ב ו

הֲנִמְצָא

Num invenitur. vel, inveniemus.

הנמצא כזה איש בראש' מא לח

Et inventus vel tu fuit. וְנִמְצָא

ומכרו ונמצא בידו שמו' כא יו
ונמצא כתוב בו נחמ' יג א
ונמצא ישלם שבעתים משלי ו לא

Inventus es. נִמְצֵאת

נמצאת וגם נתפשת ירמ' נ כד

Inventus sum. נִמְצֵאתִי

נמצאתי ללא בקשני ישע' סה א

Et inveniar. וְנִמְצֵאתִי

ונמצאתי לכם ירמ' כט יד

Inventi sunt. נִמְצְאוּ

לא נמצאו בתולים לנערה דבר' כב כ
נמצאו חמשת המלכים יהוש' י יז
נמצאו האתנות י ב
כי נמצאו האתנות י יו
אשר נמצאו בעיר מ"ב כה יט
אשר נמצאו שמה ד"ה א ד מא
דברים טובים נמצאו עמך ד"ה ב יט ג
גם בכנפיך נמצאו ירמ' ב לד
נמצאו בעמי רשעים ה כו
נמצאו דבריך ואכלם טו יו
הכשדים אשר נמצאו שם מא ג
ועשרה אנשים נמצאו בם מא ח
אשר נמצאו בעיר נב כה
כי בך נמצאו פשעי ישראל מיכ' א יג

Inventi sunt. נִמְצָאוּ

אל תשם לבך להם כי נמצאו ש"א ט כ
המתיחשים ולא נמצאו עזר' ב סב

Qui inveniuntur. הַנִּמְצְאוּ

ועתה עמך הנמצאו פה ד"ה א כט יז

Et inveniantur. וְנִמְצְאוּ

ושכב עמה ונמצאו דבר' כב כח

הַנִּמְצָא

Inventus, qui invenitur, praesto, vel praesens est.

הנמצא בארץ מצרים בראׁ' מז יד
והיה כל העם הנמצא בה דבר' כ יא
עד כל הנמצא שופט' כ מח
והעם הנמצא עמם ש"א יג יו
תנה בידי או הנמצא כא ד
את הכסף הנמצא בית יי' מ"ב יב יא
הנמצא באצרות בית יי' יב יט
ואת הזהב הנמצא בית יי' יו ח
הנמצא בית יי' יח טו
את הכסף הנמצא בבית יי' כב ט
על דברי הספר הנמצא כב יג
הנמצא בבית יי' כג ב
הנמצא לבית המלך ד"ה ב כא יז
את הכסף הנמצא בבית יי' לד יז
ספר הברית הנמצא בית יי' לד ל
את כל הנמצא בירושלם לד לב
את כל הנמצא בישראל לד לג
לכל הנמצא למספר לה ז
וכל יהודה וישראל הנמצא לה יח
כל הנמצא ידקר ישע' יג טו
כל הנמצא כתוב בספר דני' יב א

Et quod inveniebatur. וְהַנִּמְצָא

והנמצא אתו אבנים ד"ה א כט ח
אשר עשה והנמצא עליו ד"ה ב לו ח

Qui inveniebantur. הַנִּמְצָאִים

את העם הנמצאים עמו ש"א יג טו
ואת כל הכלים הנמצאים מ"ב יד יד
הנמצאים בעיר כה יט
כל הכהנים הנמצאים ד"ה ב ה יא
הנמצאים בבית האלהים כה כד
וכל הנמצאים אתו כט כט
הנמצאים בירושלם ל כא
הנמצאים לערי יהודה לא א
ויעשו בני ישראל הנמצאים לה יז
הנמצאים בשושן הבירה אסת' א ה
היהודים הנמצאים בשושן ד יו
הנמצאים בתוך העיר ירמ' נב כה

Qui inveniebantur. הַנִּמְצְאִים

וכל ישראל הנמצאים עזר' ח כה

נִמְצָאַיִךְ

Inventi, praesentes tibi.

כל נמצאיך אסרו ישע' כב ג

Inventa. הַנִּמְצָאָה

בעד השארית הנמצאה מ"ב יט ד
בעד השארית הנמצאה ישע' לז ד

Inventae. הַנִּמְצְאֹת · הַנִּמְצָאוֹת

שתי בנתיך הנמצאת בראש' יט טו
גם כל הערים הנמצאות כ מח

Inveniendo. הִמָּצֵא

אם המצא תמצא בידו שמו' כב ג

In inveniri eum. בְּהִמָּצְאוֹ

דרשו יי' בהמצאו ישע' נה ו

Invenieris. תִּמָּצְאִי

ותבקשי ולא תמצאי יחזק' כו כא

Invenietur. יִמָּצֵא

אשר ימצא אתו מעבדיך בראׁ' מד ט
אשר ימצא אתו יהיה לי עבד מד י
כל האדם והבהמה אשר ימצא שמו' ט יט
שאר לא ימצא בבתיכם יב יט
אם במחתרת ימצא הגנב כב א
אם ימצא הגנב ישלם שנים כב ו
אם לא ימצא הגנב כב ז
כי ימצא בקרבך באחד שעריך דבר' יז ב
לא ימצא בך מעביר יח י
כי ימצא חלל כא א
פי שנים בכל אשר ימצא לו כא יז
כי ימצא איש שכב כב כב
כי ימצא איש גנב נפש כד ז
לא ימצא לנו ההר יהוש' יז יו
וחרש לא ימצא ש"א יג יט
לכל אשר ימצא שם בדק מ"ב יב ו
אם תדרשנו ימצא לך ד"ה א כח ט
ואם תדרשהו ימצא לכם ד"ה ב טו ב
ולא ימצא במכתתו חרש ישע' ל יד
ששון ושמחה ימצא בה נא ג
כאשר ימצא התירוש באשכול סה ח
כבשת גנב כי ימצא ירמ' ב כו
ונכשל ונפל ולא ימצא דני' יא יט
ולא ימצא בפיהם צפני' ג יג
ולא ימצא להם זכר' י י

Et inventus fuit. וַיִּמָּצֵא

וימצא הגביע באמתחת בראׁ' מד יב
ויבקשהו וימצא להם ד"ה ב טו ד
בקשהו וימצא להם טו טו

וימצא מבני הכהנים עזר' י יח
ויבקש הדבר וימצא אסת' ב כג
וימצא כתוב ו ב

תִּמָּצֵא *Invenietur.*

תמצא בידו שמו' כב ג
ורעה לא תמצא בך ש"א כה כח
ואם רעה תמצא בו מ"א א נב
והחכמה מאין תמצא איוב כח יב
ולא תמצא בארץ החיים כח יג
בשפתי נבון תמצא חכמה משלי י יג
בדרך צדקה תמצא יו לא
כל יעלנה לא תמצא שם ישע' לה ט

וַתִּמָּצֵא *Et inventus fuit.*

ותמצא לשאול וליונתן בנו ש"א יג כב

וַיִּמָּצְאוּ *Et inventi fuerunt.*

וימצאו בני אלעזר ד"ה א כד ד
וימצאו מאה חמשים ד"ה ב ב יז

יִמָּצְאוּן *Invenientur.*

אולי ימצאון שם ארבעים בראש' יח כט
אולי ימצאון שם שלשים יח ל
אולי ימצאון שם עשרים יח לא
אולי ימצאון שם עשרה יח לב

תִּמָּצֶאנָה *Invenientur.*

ולא תמצאנה ירמ' ג כ

הִמְצִיתְךָ *Hiph. Tradidi te.*

ולא המציתך ביד שאול ש"ב ג ח

הִמְצִיאוּ *Obtulerunt.*

ואת העלה המציאו ויקר' ט יג

מַמְצִיא *Tradens, Trado.*

אנכי ממציא את האדם זכר' יא ו

יַמְצִאֶנּוּ *Invenire faciet eum.*

וכארח איש ימצאנו איוב לד יא

יַמְצִאֵהוּ *Existere facit eam.*

אם לחסד ימצאהו איוב לז יג

וַיַּמְצִאוּ *Et obtulerunt.*

וימצאו בני אהרן ויקר' ט יב וט יח

מצד כל מה שפירושו מגדל או סלע או מעלה :
Arx, Munitio.

* בַּמְּצָד *In arce.*

s בורג, בורגפעזטע, פעלזענבורג, בערגשלאָסס, שלאספורנקעל, פער-שמעקק.

וישב דוד במצד ד"ה א יא ז

לַמְּצָד · צָד *Ad arcem.*

נבדלו אל דויד למצד ד"ה א יב ח
ויהודה עד למצד לדויד יב טז

מְצָדוֹת *Munitiones.*

מצדות סלעים משגבו ישע' לג טז

הַמְּצָדוֹת *Munitiones.*

את המערות ואת המצדות שופט' ו ב

וְהַמְּצָדוֹת *Et munitiones.*

והמצדות נתפשה ירמ' מח מא

בַּמְּצָדוֹת
In munitionibus, locis munitis.

וישב דוד במדבר במצדות ש"א כג יד
דוד מסתתר עמנו במצדות כג יט
ישבו במצדות ירמ' נא ל
במצדות ובמערות יחזק' לג כז

בִּמְצָדוֹת *Idem.*

וישב במצדות עין גדי ש"א כד א

* וּמְצוּדָה *Et loci muniti.*

s פעזטע, בערגפעזטע, קאַסטעלל, באַללווערק. בילדל: צופלוכטס-שטאַטטע, לויערשטאַטטע.

על שן סלע ומצודה איוב לט כח

הַמְּצוּדָה *Munitionem.*

עלו על המצודה ש"א כד כב
וישמע דוד וירד אל המצודה ש"ב ה יז

בַּמְּצוּדָה · ־דָה *In munitione.*

כל ימי היות דוד במצודה ש"א כב ד
לא תשב במצודה כב ה
וישב דוד במצדה ש"ב ה ט
ודוד אז במצודה כג יד
ודוד אז במצודה ד"ה א יא טז
הבאתנו במצודה תהל' סו יא

מְצֻדַת *Arcem.*

וילכד דוד את מצדת ציון ש"ב ה ז
את מצדת ציון ד"ה א יא ה

וּמְצֻדָתִי · וּמְצוּדָתִי *Et munilio mea.*

יי' סלעי ומצדתי ש"ב כב ב
סלעי ומצודתי תהל' יח ג
ולא ד ועא ג
מחסי ומצודתי צא ב
חסדי ומצודתי קמד ב

מְצוּדוֹת *Munitiones.*

לבית מצודות תהל' לא ג

מְצוֹדִים *Munitiones.*

ובנה עליה מצודים קהל' ט יד

* וּמְצֻדָתָהּ *Munilio ejus.*

s פעזטע, בורג, בערגשלאָסס.

ומצדתה והמציקים לה ישע' כט ז

בַּמְּצָדוֹת *In munitiones.*

יבאהו במצדות יחזק' יט ט

מצה כל מה שפירושו מיץ או מצץ :
Exprimere, exsugere.

מָצִית *Exsuxisti.*

s זויגען, אויסזויגען, אויסטרינקען, אויסשלירפען, אויסדריקקען; אויסצ-זאָגען, אויסגעשלירפט, אויסגעפרעססט אויסגעדריקקט ווערדען.

שתית מצית ישע' נא יז

וּמָצִית *Et exsuges.*

ושתית אותה ומצית יחזק' כג לד

וַיָּמֶץ *Et expressit.*

וימץ טל מן הגזה שופט' ו לח

וְנִמְצָה *Niph. Et exprimetur.*

ונמצה דמו ויקר' א טו

יִמָּצֵה *Exprimetur.*

והנשאר בדם ימצה ויקר' ה ט

s יִמָּצוּ *Experimentur.*

שמריה ימצו ישתו תהל' עה ט

יִמָּצוּ *Exprimentur.*

ומי מלא ימצו למו תהל' עג י

מצח כל סס מלה ועמו מלחת כמוסס:
Frons.
* מֵצַח *Frons.*
s שטירן.
והיה על מצח אהרן שמו' כח לח
חזקי מצח וקשי לב יחזק' ג ז
וּמֵצַח *Et frons.*
ומצח אשה זונה ירמ' ג ג
מִצְחוֹ
Frons ejus, frontem suam.
והיה על מצחו תמיד שמו' כח לח
ויך את הפלשתי אל מצחו
ש"א יז מט
בְּמִצְחוֹ *In fron. ejus.*
ותטבע האבן במצחו ש"א יז מט
והצרעת זרחה במצחו ד"ה ב כו יט
והנה הוא מצרע במצחו כו כ
מִצְחֲךָ *Frons tua.*
מצחך חזק יחזק' ג ח
מִצְחֲךָ *Frons tua.*
כשמיר חזק מצר נתתי מצחך
יחזק' ג ט
וּמִצְחֲךָ *Et frons tua.*
ומצחך נחושה ישע' מח ד
מִצְחָם *Frons eorum.*
לעמת מצחם יחזק' ג ח
מִצְחוֹת *Frontes.*
מצחות האנשים הנאנחים יחזק' ט ד
* וּמִצְחַת *Et frontale.*
s ביינשיענע. איינענטליך קינזטל: שטירן.
ומצחת נחשת על רגליו ש"א יז ו

מצר כל שפירושו גבול סס נשרש צור כי סס ניתס:
Vide radicem צור.
s מָצָר זיעהע צור.

מקק כל שפירושו השחתה:
Corrumpi: Tabescere, Contabescere.

נָמַקּוּ *Niph. Contabuerunt.*
s צערשמעלצען, צערפליעססען, פערגעהען, פערוועזען, פערשמאכטען, הינשווינדען, הינזיעכען; צערפליעססען, זיעכען לאססען.
נמקו חבורתי תהלי' לח ו
וְנָמַקּוּ *Et contabescent.*
ונמקו כל צבא השמים ישע' לד ד
וּנְמַקֹּתֶם *Tabescetis.*
ונמקתם בעונתיכם יחזק' כד כג
נְמַקִּים *Tabidi, Tabescimus.*
ובם אנחנו נמקים יחזק' לג י
תִּמַּק *Tabefiet.*
ולשונו תמק בפיהם זכר' יד יב
יִמַּקּוּ . יִמַּקוּ
Tabefient tabescent.
ימקו בעונם
אתם ימקו ויקר' כו לט
תִּמַּקְנָה *Tabefient.*
ועיניו תמקנה זכר' יד יב
הָמֵק *Hiph. Tabefaciet.*
המק בשרו זכר' יד יב
* מַק *Tabes.*
s פערוועזונג, פיילניס, מאָדער, מאָדערגערוך.
מק יהיה ישע' ג כד
כַּמַּק *Sicut tabes.*
כמק יהיה ישע' ה כד

מקל כל סס מקל:
Baculus.
* מַקֵּל *Baculus.*
s שטאב, שטאָקק.
ויקח לו יעקב מקל לבנה ברא' ל לז
s מַקֵּל *Idem.*
ואמר מקל שקד ירמ' א יא
מקל תפארה מח יז
בַּמַּקֵּל *Baculo.*
ויך את האתון במקל במד' כב כז

וּבְמַקֵּל *Et baculo.*
ובמקל ידו יחזק' לט ט
מַקְלִי *Baculus meus.*
את מקלי את נעם זכר' יא י
ואגדע את מקלי השני יא יד
בְּמַקְלִי *Cum baculo meo.*
כי במקלי עברתי ברא' לב י
מַקְלוֹ *Baculum suum.*
ויקח מקלו בידו ש"א יז מ
וּמַקְלוֹ *Et baculus ejus.*
ומקלו יגיד לו הוש' ד יב
וּמַקֶּלְכֶם *Et baculus vest.*
ומקלכם בידכם שמו' יב יא
מַקְלוֹת *Baculi.*
ואקח לי שני מקלות זכר' יא ז
הַמַּקְלוֹת *Baculi.*
אשר על המקלות ברא' ל לז
ויצג את המקלות אשר פצל ל לח
ויחמו הצאן אל המקלות ל לט
ושם יעקב את המקלות ל מא
בַּמַּקְלוֹת *Baculis.*
ליחמנה במקלות ברא' ל מא
כי אתה בא אלי במקלות ש"א יז מג

מר כל פירושו טפה:
Stilla, Gutta.
* כְּמַר *Sicut gutta.*
s טראָפפען.
הן גוים כמר מדלי ישע' מ טו

מרר כל לשון מרירות והנגזר ממנו והסמוכים על ענינו:
Amarum esse vel fieri.
נָמַר *Niph. Amarus factus.*
s ביטטער זיין (נָמַר ירמ' מח יא נאך אנד: פאן מור זיך פערוואנדעלן, זיך אנדערן); ביטטער מאכען, פערביטטערן, ביטטערליך וויינען, ערביטטערן, רייצען, קראנקען; בעטריבען, קוממער פערארזאכען, העפטיג
וריחו

וויינען, טרויערן, העפטיג ווידערשטריי-
טען, ווידערשפענסטיג זיין; ערביטטערט,
נערייצט זיין.

וריחו לא נמר ירמ' מח יא

Amarescet. יֵמַר

ימר שכר לשתיו ישע' כד ט

Pih. Amarum reddam. אֲמָרֵר

אמרר בבכי ישע' כב ד

וַיְמָרְרוּ

Et amaram reddiderunt.

וימררו את חייהם שמו' א יד

וַיְמָרְרֻהוּ

Amaritudine affecerunt eum.

וימררהו ורבו בראש' מט כג

Hiph. Amarum reddidit. הֵמַר

כי המר שדי לי רות א כ

ושדי המר נפשי איוב כז ב

Et amare plangendo. וְהָמֵר

והמר עליו זכר' יב י

Juxta amare plangere. כְּהָמֵר

כהמר על הבכור זכר' יב י

Exacerbes. תַּמֵּר

אל תמר בו שמו' כג כא

וַיִּתְמַרְמַר

Hith. Et exacerbatus fuit.

ויתמרמר אליו דני' ח ז

Et exacerbabitur. וְיִתְמַרְמַר

ויתמרמר מלך הנגב דנ' יא יא

Res amarae. * מְרֹרִים

s ביטטערע קרייטער.

ומצות על מרורים יאכלהו שמו' יב ח

Et amara. וּמְרֹרִים

על מצות ומרורים יאכלהו במד' ט יא

Amaroribus. בַּמְּרוֹרִים

השביעני במרורים איכ' ג טו

Fel. * מְרוֹרַת

s גיפט.

מרורת פתנים בקרבו איוב כ יד

E felle ejus. * מִמְּרֹרָתוֹ

וברק ממררתו איוב כ כה

Amaritudines. * מְרֹרֹת · רוֹת

s הערבינקייט, ביטטערקייט.

אשכלת מררת למו דברי' לב לב

כי תכתב עלי מררות איוב יג כו

Fel meum. מְרֵרָתִי

s גאללע.

ישפך לארץ מררתי איו' יו יג

Amarus. * מְרִירִי

s גיפטיג, געפאֶהרליך.

וקטב מרירי דברי' לב כד

Sicut Amaritudines. * כִּמְרִירֵי

s ביטטערקייטען, אונגליקספאֶללע.
(זיעהע כַּמְרִיר).

יבעתהו כמרירי יום איוב ג ה

Amaritudo. * וּבִמְרִירוּת

s בעטריבנים, קוממער.

ובמרירות תאנח יחזק' כא יא

Res amarae. * מַמְּרֹרִים

s ביטטערקייטען, מיסגעשיקקע.

כי ישבעני ממררים איוב ט יח

Amaritudines. * תַּמְרוּרִים

s ביטטערקייט, ביטטערליך.

מספד תמרורים ירמ' ו כו

בכי תמרורים לא טו

הכעים אפרים תמרורים הוש' יב טו

Amarus, Amaritudo. * מַר . מָר

s ביטטער, בעקיממערט, ערביטטערט,
ביטטערליך, העפטיג, דאס ביטטערע,
ביטטערקייט.

כי מר לי מאד מכם רות א יג

אכן סר מר המות ש"א טו לב

וכל איש מר נפש כב ב

דרכו חצם דבר מר תהל' סד ד

ונפש רעבה כל מר מתוק משלי כז ז

ומוצא אני מר ממות קהל' ז כו

שמים מר למתוק ישע' ה כ

מר יבכיון לג ז

על מר נפשי לח טו

הנה לשלום מר לי מר לח יז

זאת רעתך כי מר ירמ' ד יח

נוגות והיא מר לה איכ' א ד

מר בחמת רוחי יחזק' ג יד

מספד מר כז לא

ואחריתה כיום מר עמ' ח י

קול יום יי' מר צרח צפנ' א יד

Et amarum. וָמָר

רע ומר עזבך את יי' ירמ' ב יט

Amara. הַמַּר

הגוי המר והנמהר חבק' א ו

In amaritudin. בְּמַר

אשיחה במר נפשי איו' ז יא

אדברה במר נפשי י א

במר נפש מספד מר יחזק כז לא

In amarum. לְמָר

ומתוק למר ישע' ה כ

Amari. מָרִים

כי מרים הם שמו' טו כג

Amarae. הַמָּרִים

מי המרים המאררים במד' ה יח

הנקי ממי המרים ה יט

ומחה אל מי המרים ה כג

את מי המרים ה כד

In amaras. לְמָרִים

המים המאררים למרים במד' ה כד

המים המאררים למרים ה כז

Amari. מָרֵי

אנשים מרי נפש שופט' יח כה

Et amari. וּמָרֵי

כי גבורים המה ומרי נפש ש"ב יז ח

Amaris. לְמָרֵי

וחיים למרי נפש איוב ג כ

ויין למרי נפש משלי לא ו

Mara n. p. * מָרָא

s (ביטטערע, בעטריבטע).

קראן לי מרא (פ' במקר ס') רות א כ

Amara. * מָרָה

s ביטטער, בעטריבט.

כי מרה נפש כל העם ש"א ל ו

כי

כי נפשה מרה לה ש״ב ד כז
חה ימות בנפש מרה איוב כא כה
ואחריתה מרה כלענה משלי ה ד

Et amara. וּמָרָה

צעקה גדולה ומרה עד מאד בראש׳ כז לד
זעקה גדולה ומרה אסת׳ ד א

Amaritudo. מָרַת

והיא מרת נפש שמו׳ א א י

E Mara n. p. * מִמָּרָה

s נאָמען פראָפר: איינעם ביטטערן ברונגענס איף דער זינאַאיטישען האלבאינזעל.

לשתת מים ממרה שמו׳ טו כג

Amaritudo. * מָרָה ,

s ביטטער, ביטטערליך.

כי מרה תהיה באחרונה ש״ב ב כו
ויזעקו מרה יחזק׳ כז ל

Amaritudo. * מָרַת

s בעטריבניס, קוממער.

לב יודע מרת נפשו משלי יד י

Et amaritudini. * וּמֶמֶר

s ביטטערקייט, קוממער.

וממר ליולדתו משלי יז כה

s מֻרְאָה פירושו זפק:

Ingluvies.

Ingluviem ejus. מֻרְאָתוֹ

קראָפף.

והסיר את מראתו ויקר׳ א טז

מרא ופירושו שומן ופטום:

Pingue, Saginatum.

תַּמְרִיא

Hiph. Effert, elevat se.

s זיך ערהעבען, פלוג מאַכען.

כעת במרום תמריא איוב לט יח

* וּמְרִיא

Et pingue, Saginatum.

s פעטט, געמאָזטעט, מאָזטפיעה, מאָזשטיער.

ויזבח שור ומריא שמו׳ ב ו יג
צאן ובקר ומריא מ״א א ט
שור ומריא וצאן לרב א יט וא כה
וכפיר ומריא יחדו ישע׳ יא ו

Pinguium. מְרִיאִים

וחלב מריאים ישע׳ א יא

Pingues. מְרִיאֵי

פרים מריאי בשן כלם יחזק׳ לט יח

מְרִיאֲכֶם

Pinguium vestrorum.

ושלם מריאכם עמו׳ ה כב

מרג והוא כלי מה לדוש התבואה :

Tribula.

In tribulam. * לְמוֹרַג

s דרעשוואלצע, דרעשוואגען.

למורג חרוץ חדש ישע׳ מא טו

וְהַמֹּרַגִּים · וְהַמּוֹרִיגִים

Et tribulae.

והמרגים וכלי הבקר ש״ב כד כב
והמוריגים לעצים ד״ה א כא כג

מרד לו שני פנים :

Significata ejus duo sunt.

א כל נשון מרד ותולדות :

Rebellavit. מָרַד

s ווידערשפענסטיג, אויפריהרעריש, אבטריננינג זיין, זיך עמפאָרען.

וגם במלך נבוכדנצר מרד ד״ה ב לו יג

Rebellasti. מָרַדְתָּ

על מי בטחת כי מרדת בי מ״ב יח כ
כי מרדת בי ישע׳ לו ה

Idem. מָרַדוּ

המורדים אשר מרדו בי יחזק׳ ב ג

Rebellarunt. מָרְדוּ

ושלש עשרה שנה מרדו בראש׳ יד ד

Rebellavimus. מָרַדְנוּ

כי מרדנו בו דני׳ ט ט

Et rebellavimus. וּמָרַדְנוּ

והרשענו ומרדנו דני׳ ט ה

Rebellantes. מֹרְדִים

העל המלך אתם מרדים נחמ׳ ב יט

Rebellantes. הַמּוֹרְדִים · הַמֹּרְ־

אל גוים המורדים יחזק׳ ב ג
המרדים והפושעים בו כ לח

Inter rebellantes. בְּמֹרְדֵי

המה היו במרדי אור איוב כד יג

Rebellare. לִמְרֹד · לִמְרוֹד

למרד ביי׳ יהוש׳ כב כט
חשבים למרוד נחמ׳ ו ו

Rebellare vos. לְמָרְדְּכֶם

למרדכם היום ביי׳ יהוש׳ כב יז

Et rebellavit. וַיִּמְרֹד

וימרד במלך אשור מ״ב יח ז
וימרד צדקיהו במלך בבל כד כ
וימרד על אדניו ד״ה ב יג ו
וימרד צדקיהו במלך בבל ירמ׳ נב ג

Et rebellavit. וַיִּמְרָד־

וישב וימרד בו מ״ב כד א
וימרד בו לשלח מלאכיו יחזק׳ יז טו

Rebellabitis. תִּמְרְדוּ

והיה אתם תמרדו היום ביי׳ יהוש׳ כב יח

Rebellabitis. תִּמְרֹדוּ

אך ביי׳ אל תמרדו במד׳ יד ט
וביי׳ אל תמרדו
ואותנו אל תמרדו יהוש׳ כב יט

Et rebellarunt. וַיִּמְרְדוּ

וימרו וימרדו בך נחמ׳ ט כו

Rebellione. * בְּמֶרֶד

s עמפאָרונג, ווידערזעטצליכקייט.

אם במרד ואם במעל יהוש׳ כב כב

Rebellio. * הַמַּרְדוּת

s ווידערשפענזטיגקייט.

בן נעות המרדות ש״א כ ל

ב מה שפירושו דלות וקטור סיד :

II. Attenuatum: Tenuitas.

Et tenuitatis meae. * וּמְרוּדִי

s עלענד, יאַממער, דירפטיגקייט. ארמ־זכר

זעליגע, אומהעראירענדע, פערשמאם-
סענע.

זכר עניי ומרודי — איכ' ג יט

Attenuatos. מְרוּדִים

ועניים מרודים תביא בית — ישע' נח ז

Et tenuitatis ejus. וּמְרוּדֶיהָ

ימי עניה ומרודיה — איכ' א ז

מרה לו שני פנים :

Significata ejus duo sunt.

א כל ספירתו מלי :

I. Rebellare.

Rebellavit. מָרָה

s ווידערשפענסטיג, ווידערזעצליך זיין; ווידערשפרעכען, ווידערשטרייטען, האדערן, מיט ווידערשפענסטיגקייט גענען יעמ: האנדעלן.

אשר מרה את פי יי' — מ"א יג כו

Rebellavit. מָרְתָה

כי מרתה באלהיה — הושי' יד א

Idem. מָרָתָה

כי אתי מרתה נאם יי' — ירמ' ד יז

Rebellasti. מָרִיתָ

יען כי מרית פי יי' — מ"א יג כא

Rebellavi. מָרִיתִי

ואנכי לא מריתי — ישע' נ ה
כי פיהו מריתי — איכ' א יח
כי מרו מריתי — א כ

Rebellarunt. מָרוּ

הדיחמו כי מרו בך — תהלי' ה יא
ולא מרו את דבריו — קה כח
והמה מרו ועצבו — ישע' סג י

Rebellastis. מְרִיתֶם

על אשר מריתם את פי — במד' כ כד
כאשר מריתם פי — כז יד

Et rebellaveritis. וּמְרִיתֶם

ומריתם את פי יי' — ש"א יב טו
ואם תמאנו ומריתם — ישע' א כ

Et rebellavimus. וּמָרִינוּ

נחנו פשענו ומרינו — איכ' ג מב

מֹרֶה · מוֹרֶה

Rebellans, Rebellis.

את עני ישראל מרה מאד — מ"ב יד כו
מי כמהו מורה — איוב לו כב

Et rebellis. וּמוֹרֶה · וּמֹרֶה

בן סורר ומורה — דבר' כא יח
בננו זה סורר ומרה — כא כ
דור סורר ומרה — תהלי' עח ח
לב סורר ומורה — ירמ' ה כג

Rebelli. s מֹרְאָה

הוי מוראה ונגאלה — צפנ' ג א

Rebelles. הַמֹּרִים

שמעו נא המרים — במד' כ י

Rebellando. מָרוֹ

כי מרו מריתי — איכ' א כ

Hiph. Exacerbarut. הִמְרוּ

כי המרו את רוחו — תהלי' קו לג
כי המרו אמרי אל — קז יא

Rebellantes. מַמְרִים

ממרים הייתם עם יי' — דבר' ט ז וט כד
ממרים הייתם — לא כז

Ad exacerbandum. לַמְרוֹת

למרות עליון בציה — תהלי' עח יז
למרות עני (ס"א עיני) כבודו — ישע' ג ח

וּבְהַמְרוֹתָם

Et in exacerbare eos.

ובהמרותם תלן עיני — איוב יז ב

Exacerbes. תַּמֵּר

אל תמר בו — שמו' כג כא

Rebellavit: muta. וַתֶּמֶר

ותמר את משפטי — יחזק' ה ו

Rebellaverit. יַמְרֶה

כל איש אשר ימרה את פיך
יהוש' א יח

Rebellaveritis. תַּמְרוּ

ולא תמרו את פי יי' — שמו' א יב יד

Et rebellastis. וַתַּמְרוּ

ותמרו את פי יי' — דבר' א כו
וא מג וט כג

Rebellarunt. יַמְרוּ

והמה ימרו בעצתם — תהלי' קו מג

וַיַּמְרוּ

Et exacerbarunt, Rebellarunt.

וימרו וימרדו בך — נחמ' ט כו
וינסו וימרו את אלהים — תהלי' עח נו
וימרו על ים בים סוף — קו ז
וימרו בי ולא אבו — יחזק' כ ח
וימרו בי בית ישראל — כ יג
וימרו בי הבנים — כ כא

Exacerbarunt eum. יַמְרוּהוּ

כמה ימרוהו במדבר — תהלי' עח מ

Rebellio. מֶרִי *

s ווידערשפענסטיגקייט, ווידערזעצליכ-
קייט.

גם היום מרי שחי — איוב כג ב
אך מרי יבקש רע — משלי יז יא
כי עם מרי הוא — ישע' ל ט
כי בית מרי המה — יחזק' ב ה וג ו
וג ט וג כו וג כז ויב ג
כי מרי המה — ב ז
כי בית מרי הם — יב ב

Idem. מְרִי

לאות לבני מרי — במד' יז כה
כי חטאת קסם מרי — שמו' א טו כג
אל תהי מרי — יחזק' ב ח
ואמרת אל מרי — מד ו

Rebellio. הַמֶּרִי

כבית המרי — יחזק' ב ח
בתוך בית המרי אתה ישב — יב ב
בית ישראל בית המרי — יב ט
אמר נא לבית המרי — יז יב
ומשל אל בית המרי משל — כד ג

Rebel. tua. מֶרְיְךָ

כי אנכי ידעתי את מריך — דבר' לא כז

Rebellione sua. בְּמִרְיָם

לשוב לעבדתם במרים — נחמ' ט יז

Exacerbatio. מֹרַת *

s פערשטיממונג, קראנקונג, הערצלייד.

ותהיין מרת רוח — בראשי' כו לה

על

Rebellio duplex. מְרָתַיִם

s דאפפעלטע עמפארונג, ווידערזעטצליכקייטען. (פיעללייכט פראפהעטישער נאמע פיר דאס כאלדאעררייך).

על הארץ מרתים — ירמ' נ כא

ב מה שפירושו תער:

II. Novacula.

Novacula. מוֹרָה *

s שעערמעססער.

מורה לא עלה על ראשי — שופ' יו יז

Et novacula. וּמוֹרָה

ומורה לא יעלה על ראשו — שופ' יג ה

ומורה לא יעלה על ראשו — ש"א א יא

מרח לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א מה שפירושו תנישה או חבול:

I. Applicare, Ligare.

Et applicent. וְיִמְרְחוּ

s פערבינדען, לעגען. אנד: צעררדריקקען.

וימרחו על השחין — ישע' לח כא

ב מה שפירושו מעיכה וכתישה:

II. Contundi.

Contusus. מְרוֹחַ *

s צערריעבען, צעררדריקקט.

או מרוח אשך — ויקר' כא כ

מרט מה שפירושו נטילת השער או לטוש:

Depilare, Glabrare: Expolire.

Depilantibus. לְמֹרְטִים

s אויסרויפען (דיא הארע), שלייפען, שארפען, פאלירען, אבריבען; אויסגערויפט, אויסגעצויגט ווערדען; בעגלאטטעט, פאלירט, געשליפפען ווערדען.

ולחיי למרטים — ישע' נ ו

Expolitus. מְרוּטָה

הוחדה וגם מרוטה — יחזק' כא יד

מרוטה להכיל — כא לג

וכל כתף מרוטה — כט יח

Ad expoliendum. לְמָרְטָה

ויתן אתה למרטה — יחזק' כא טו

Depilavi, evulsi. וָאֶמְרְטָה

ואמרטה משער ראשי — עזר' ט ג

Et glabravi eos. וָאֶמְרְטֵם

ואמרטם ואשביעם — נחמ' יג כה

Niph. Glabrum fiet. יִמָּרֵט

ואיש כי ימרט ראשו — ויקר' יג מ

ואם מפאת פניו ימרט ראשו — יג מא

Pyh. Expolitum. מְמֹרָט

בית יי' נחשת ממרט — מ"א ז מה

Et depilatam. וּמוֹרָט

ממשך ומורט — ישע' יח ב ויח ז

Expolitus. מֹרָטָה

למען היה לה ברק מרטה — יחזק' כא טו

והיא מרטה — כא טז

s מֹרֶךְ זיעהע רָכַךְ.

מרץ כל שפירושו הטבעה הגבול לנד החוזק:

Acre, vehemens, validum esse.

נִמְרְצוּ

Niph. Acres, Validi sunt.

s איינדרינגענד, קראפטיג, העפטיג, פורכטבאר זיין; העפטיג מאכען, אויפרעגען, קראנקען.

מה נמרצו אמרי ישר — איוב ו כה

Peracer. נִמְרָץ

וחבל נמרץ — מיכ' ב י

Acerrima. נִמְרֶצֶת

והוא קללני קללה נמרצת — מ"א ב ח

יַמְרִיצְךָ

Acrem reddet, Exacerbabit te.

או מה ימריצך כי תענה — איו' יו ג

מרק לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א מה שפירושו לטוש וחכוך:

I. Expolire, Extergere: Mundare, Purgare.

Politum. מָרוּק

s אבריבען, פאלירען, שארפען; אבגעשייערט, אבגעריבען, געריינינגט ווערדען.

לבית יי' נחשת מרוק — ד"ה ב ד יו

Expolite. מִרְקוּ

מרקו הרמחים — ירמ' מו ד

וּמֹרַק

Pyh. Bullatum, bulliendo expurgatum.

ומרק ושטף במים — ויקר' ו כא

מְרוּקֵיהֶן *

Mundationes ipsarum.

s רייניגונג. אנד: איינרייבונג (מיט זאלבען אונד וואהלריעכענדעם אל).

כי כן ימלאו ימי מרוקיהן — אסת' ב יב

תַּמְרִיק כ' תַּמְרוּק ק'

Mundatio.

s רייניגונג. איינרייבונג מיט זאלבען. בילדל: בעססערונגסמיטטעל.

חברות פצע תמריק ברע — משלי כ ל

Et mundationibus. וּבְתַמְרוּקֵי

וכתמרוקי הנשים — אסת' ב יב

Mundum ejus. תַּמְרוּקֶיהָ

ויבהל את תמרוקיה — אסת' ב ט

Mundum earum. תַּמְרֻקֵיהֶן

ונתון תמרקיהן — אסת' ב ג

ב מה שפירושו רוטב:

II. Jus, Jusculum.

Jus, liquor coctiliu. הַמָּרָק *

s בריהע, זופפע.

ואת המרק שפוך — שופ' ו כ

Et jus. וְהַמָּרָק

והמרק שם בפרור — שופ' ו יט

Et jus. וּפְרַק כ' וּמְרַק ק'

ומרק פגלים כליהם — ישע' סה ד

משש כל לשון ממוש :

Palpare, Contrectare.

Et palpabo te. וַאֲמֻשְׁךָ

s בעטאַזטען, בעפיהלען; דורכזוכען, דורכטאַפּסען, אומהערטאַפּסען; טאַזט- נעפיהל האַבען, טאַזטען, פיהלען.

נשה נא ואמשך בני בראש' כז כא

Et palpavit eum. וַיְמֻשֵּׁהוּ

אל יצחק אביו וימשהו ברא' כז כב

Palpabit me. יְמֻשֵּׁנִי

אולי ימשני אבי בראש' כז יב

Pih. Contrectasti. מִשַּׁשְׁתָּ

כי מששת את כל כלי בראש' לא לז

Palpans. מְמַשֵּׁשׁ

ממשש בצהרים דבר' כח כט

Palpabit. יְמַשֵּׁשׁ

כאשר ימשש העור דבר' כח כט

Et contrectavit. וַיְמַשֵּׁשׁ

וימשש לבן את כל האהל בראש' לא לד

Palpant יְמַשְׁשׁוּ

וכלילה ימששו בצהרים איו' ה יד
ימששו חשך ולא אור יב כה

וְהֵימִשֵׁנִי כ׳ . וַהֲמִישֵׁנִי ק׳

Hiph. Fac palpare me.

והמישני את העמדים שופט' יו כו

Et palpet. וְיָמֵשׁ

וימש חושך שמו' י כא

Palpant. יְמִישׁוּן

ידיהם ולא ימישון תהלי' קטו ז

משה לו שני פנים :

Significata ejus duo sunt.

א כל פירושו משיכה :

I. Extrahere.

Extraxi eum. מְשִׁיתִהוּ

s ציהען, הערויסציהען; רעטטען.

כי מן המים משיתהו שמו' ב י

Hiph. Extrahit me. יַמְשֵׁנִי

ימשני ממים רבים שמו' ב כב יז
ימשני ממים רבים תהלי' יח יז

ב פס משי :

II. Sericum.

Sericum. * מֶשִׁי

s זיידע.

ואכסך משי יחזק' יו י

Et sericum. וָמֶשִׁי

שש ומשי ורקמה יחזק' יו יג

משח כל לשון משיחה :

Ungere.

Unxit. מָשַׁח

s בעשטרייכען, זאַלבען. זיך זאַלבען; געזאַלבט ווערדען. לְמָשְׁחָה (במד' יח ח) זאַלבונגסגעביהר, עהרענטהייל.

אשר משח אתו במד' לה כה
יען משח יי' אתי ישע' סא א

Et unget. וּמָשַׁח

ומשח אתו שם צדוק הכהן מ"א א לד

Unxit te. מְשָׁחֲךָ

הלא כי משחך יי' שמו' א י א
על כן משחך אלהים תהלי' מה ח

Unxit eum. מְשָׁחוֹ

אשר משחו יי' להכרית ד"ה ב כב ז

Unxisti. מָשַׁחְתָּ

אשר משחת שם מצבה ברא' לא יג
משחת את אביהם שמו' מ טו

Et unges. וּמָשַׁחְתָּ

ומשחת אתם שמו' כח מא
ומשחת אתו כט ז
ומשחת אתו לקדשו כט לו
ומשחת בו את אהל מועד ל כו
ומשחת את המשכן מ ט
ומשחת את מזבח העלה מ י
ומשחת את הכיר ואת כנו מ יא
ומשחת אתו וקדשת אתו מ יג
ומשחת אתם מ טו

ומשחת לי את אשר אמר אליך שמו' א יו ג
ומשחת את חזאל למלך מ"א יט טו

Et unges eum. וּמְשַׁחְתּוֹ

ומשחתו לנגיד על עמי ש"א ט יו

Unxi te. מְשַׁחְתִּיךָ

אנכי משחתיך למלך ש"ב יב ז
משחתיך למלך אל ישראל מ"ב ט ג ופ יב
משחתיך למלך אל עם יי' ט ו

Unxi eum. מְשַׁחְתִּיו

בשמן קדשי משחתיו תהלי' פט כא

Unxerunt. מָשְׁחוּ

וגם אתי משחו בית יהודה ש"ב ב ז
כי משחו את דוד למלך ה יז
כי אתו משחו למלך מ"א ה טו

Unximus. מָשַׁחְנוּ

אשר משחנו עלינו שמו' ב יט יא

Ungentes. מֹשְׁחִים

אתם משחים אתי למלך שופ' ט טו

Et unctus. וּמָשׁוּחַ

ואנכי היום רך ומשוח שמו' ב ג לט

Uncti. מְשֻׁחִים

מצות משחים בשמן שמו' כט ב
מצות משחים בשמן ויקר' ב ד ח יב
מצות משחים בשמן במד' ו טו

Uncti. הַמְּשֻׁחִים

הכהנים המשחים במד' ג ג

Et unctum, pictum. s וּמָשׁוֹחַ

ומשוח בששר ירמ' כב יד

Ad ungendum. לִמְשֹׁחַ

למשח עליהם מלך שופ' ט ח

Et ad ungendum. וְלִמְשֹׁחַ

ולמשח קדש קדשים דני' ט כד

Ad ungendum. לְמָשְׁחָה

לבניו אחריו למשחה בהם שמו' כט כט
לך נתתים למשחה במד' יח ח

Ad ungendum te. לְמָשְׁחֲךָ

למשחך למלך על עמו ש״א טו א

Ungere eum. מָשְׁחוֹ

ביום משחו אתם ויקר׳ ז לו

Unge eum. מְשָׁחֵהוּ

קום משחהו כי זה הוא ש״א יו יב

Ungite. מִשְׁחוּ

קומו השרים משחו מגן ישע׳ כא ה

Unges. תִּמְשַׁח

ואת בניו תמשח שמו׳ ל ל

Unges. תִּמְשַׁח

תמשח למלך על ישראל מ״א יט יו
מחולה תמשח לנביא יט יו

Unget. יִמְשַׁח

וכפר הכהן אשר ימשח אתו ויקר׳ יו לב

Et unxit וַיִּמְשַׁח

וימשח את המשכן ויקר׳ ח י
וימשח את המזבח ח יא
וימשח אתו ח יב
וימשח אתו במד׳ ז א
וימשח אתו בקרב אחיו ש״א יו יג
וימשח את שלמה מ״א א לט

Et unxit te. וַיִּמְשָׁחֲךָ

וימשחך יי׳ למלך שמו׳ א טו יז

Et unxit eos. וַיִּמְשָׁחֵם

וימשחם ויקדש אתם במד׳ ז א

Ungent. יִמְשָׁחוּ

וראשית שמנים ימשחו עמו׳ ו ו

Et unxerunt. וַיִּמְשְׁחוּ

וימשחו שם את דוד למלך ש״ב ב ד
וימשחו את דוד למלך ה ג
וימשחו אתו צדוק הכהן מ״א א מה
וימשחו אתו וימליכו אתו מ״ב כג ל
וימשחו את דוד למלך ד״ה א יא ג
וימשחו ליי׳ לנגיד כט כב

Et unxerunt eum. וַיִּמְשָׁחֻהוּ

וימלכו אתו וימשחהו מ״ב יא יב
וימשחהו יהודע ובניו ד״ה ב כג יא

Niph. Unctus fuit. נִמְשַׁח

כי נמשח דויד למלך ד״ה א יד ח

Ungi. הִמָּשַׁח

ביום המשח אתו ויקר׳ ו יג
ביום המשח אתו במד׳ ז י וז פד
אחרי המשח אתו ז פח

Unctus, Messias. מָשִׁיחַ *

s געזאלבטער, געווייהעטער. בעשטרי-כען.

מגן שאול בלי משיח בשמן ש״ב א כא
עד משיח נגיד דני׳ ט כה
יכרת משיח ואין לו ט כו

Unctus. הַמָּשִׁיחַ

אם הכהן המשיח ויקר׳ ד ג
ולקח הכהן המשיח ד ה
והביא הכהן המשיח ד יו
והכהן המשיח תחתיו ו טו

Unctus. מְשִׁיחַ

כי משיח יי׳ הוא ש״א כד ז
באדני כי משיח יי׳ הוא כד יא
על אדניכם על משיח יי׳ כו יו
לשחת את משיח יי׳ ש״ב א יד
אנכי מתתי את משיח יי׳ א יו
כי קלל את משיח יי׳ יט כב
משיח אלהי יעקב כג א
רוח אפינו משיח יי׳ איכ׳ ד כ

In unctum. בִּמְשִׁיחַ

כי מי שלח ידו במשיח יי׳ ש״א כו ט
משלח ידי במשיח יי׳ כו יא
לשלח ידי במשיח יי׳ כו כג

Uncto. לִמְשִׁיחַ

לאדני למשיח יי׳ שמו׳ א כד ו

Unctum meum. מְשִׁיחִי

והתהלך לפני משיחי שמו׳ א ב לה

Uncto meo. לִמְשִׁיחִי

ערכתי נר למשיחי תהלי׳ קלב יז

Unctus tuus. מְשִׁיחֶךָ

אל תשב פני משיחך ד״ה ב ו מב
והבט פני משיחך תהלי׳ פד י
התעברת עם משיחך פט לט
חרפו עקבות משיחך פט נב
אל תשב פני משיחך קלב י
לישע את משיחך חבק׳ ג יג

מְשִׁיחוֹ

Unctus ejus, Uncti sui, etc.

וירם קרן משיחו שמו׳ א ב י
נגד יי׳ ונגד משיחו יב ג
עד יי׳ בכם ועד משיחו יב ה
ויאמר אך נגד יי׳ משיחו יו ו
על יי׳ ועל משיחו תהלי׳ ב ב
הושיע יי׳ משיחו כ ז
ישועות משיחו הוא כח ח

Uncto suo. לִמְשִׁיחוֹ

ועשה חסד למשיחו ש״ב כב נא
ועשה חסד למשיחו תהלי׳ יח נא
כה אמר יי׳ למשיחו לכורש ישע׳ מה א

Unctos meos. בִּמְשִׁיחָי

אל תגעו במשיחי תהלי׳ קה טו
אל תגעו במשיחי ד״ה א יו כב

Unctio. הַמִּשְׁחָה *

s זאלבונג, דאס זאלבען. זאלבונגס-געביהר, עהרענטהייל.

בשמים לשמן המשחה שמו׳ כה ו
את שמן המשחה כט ז
ומשמן המשחה כט כא
ואת שמן המשחה לא יא
ולה טו ולט לח
ובשמים לשמן המשחה לה ח
ולשמן המשחה ולקטרת לה כח
את שמן המשחה לז כט
את שמן המשחה מ ט
ואת שמן המשחה ויקר׳ ח ב
את שמן המשחה ח י
ויצק משמן המשחה ח יב
ויקח משה משמן המשחה ח ל
על ראשו שמן המשחה כא י
ושמן המשחה במד׳ ד יו

Unctio. מִשְׁחַת

שמן משחת קדש נ״פ שמו׳ ל כה
שמן משחת קדש ל לא
משחת אהרן ויקר׳ ז לה
שמן משחת יי׳ עליכם י ז
שמן משחת אלהיו כא יב

* ומשחת

Et unctio. וּמִשְׁחַת

ומשחת בניו   ויקר' ז לה

Unctio eorum. מָשְׁחָתָם

s זאלבונג, ווייהונג.

להית להם משחתם   שמו' מ טו

Unctio. * מִמְשַׁח

s זאלבונג, קרֿאָנונג, ווייהונג. אנד: דעהנגען, אויסברייטען.

כרוב ממשח הסוכך   יחזק' כח יד

משך כל לשון שמיכה איך מיונח:

Trahere, Extrahere, Protrahere.

Traxit. מָשַׁךְ

s דעהנען, ציהען, הערבייאציעהען, הערֿאַנציעהען, אויסציעהען, הערויס-ציעהען, אויסציעהען, פֿאססען, נעה-מען, בעזיצען, ערגרייפֿען. מָשַׁךְ קֶשֶׁת דען באָגען שפאננען. מָשַׁךְ הַיּוֹבֵל דאס לארמהאָרן בלאזען. מָשַׁךְ הַזֶּרַע דען זאאמען שטרייען. לאנג, פֿעזט, דויערהאפֿט מאכען, הינ-שטרייכען, דויערן לאססען, לאנגע ערהאלטען; הינגעצאָגען, הינאויסגע-שאָבען ווערדען; לאנג הינגעצאָגען ווערדען, לאנג געשטרעקקט זיין.

ואיש משך בקשת לתמו   מ"א כב לד
ואיש משך בקשת לתמו   ד"ה ב יח לג
משך ידו את לצצים   הושי' ז ה

Et trahit. וּמָשַׁךְ

ומשך אבירים בכחו   איוב כד כב

Traxit. מָשְׁכָה

אשר לא משכה בעול   דבר' כא ג

Et trahes. וּמָשַׁכְתָּ

לך ומשכת בהר תבור   שופ' ד ו

Et traham. וּמָשַׁכְתִּי

ומשכתי אליך אל נחל   שופ' ד ז

Protraxi erga te. מְשַׁכְתִּיךָ

על כן משכתיך חסד   ירמ' לא ג

Trahens. מֹשֵׁךְ

אל יהי לו משך חסד   תהלי' קט יב

In trahentem. בְּמֹשֵׁךְ

במשך הזרע   עמו' ט יג

Trahentes. מֹשְׁכִים

משכים בשבט ספר   שופט' ה יד

Trahentes. מֹשְׁכֵי

הוי משכי העון   ישעי' ה יח
ולוד משכי קשת   סו יט

In trahendo. בִּמְשֹׁךְ

במשך היבל המה יעלו בהר   שמו' יט יג
והיה במשך בקרן היובל   יהושי' ו ה

Ad protrahendum. לִמְשׁוֹךְ

למשוך ביין את בשרי   קהל' ב ג

In trahere eum. בְּמָשְׁכוֹ

במשכו ברשתו   תהלי' י ט

Extrahe, Extende. מְשֹׁךְ

משך חסדך לידעיך   תהלי' לו יא

Trahe me. מָשְׁכֵנִי

משכני אחריך נרוצה   שיר א ד

Extrahite. מִשְׁכוּ

משכו וקחו לכם צאן   שמו' יב כא

Idem. s מָשְׁכוּ

משכו אותה וכל המוניה   יחזק' לב כ

Traham eos. אֶמְשְׁכֵם

בחבלי אדם אמשכם   הושי' יא ד

Trahes. תִּמְשֹׁךְ

תמשך לויתן בחכה   איוב מ כה
תמשך אפך לדר ודר   תהלי' פה ו

Et protraxisti. וַתִּמְשֹׁךְ

ותמשך עליהם שנים רבות   נחמ' ט ל

Trahas me. תִּמְשְׁכֵנִי

אל תמשכני עם רשעים   תהלי' כח ג

Trahit. יִמְשׁוֹךְ

ואחריו כל אדם ימשוך   איוב כא לג

Et protraxit. וַיִּמְשֹׁךְ

וימשך הארב   שופט' כ לז

Et extraxerunt. וַיִּמְשְׁכוּ

וימשכו ויעלו את יוסף   בראי' לז כח
וימשכו את ירמיהו   ירמ' לח יג

Niph. Protrahetur. תִּמָּשֵׁךְ

לא תמשך עוד   יחזק' יב כה
לא תמשך עוד כל דברי   יב כח

Protrahentur. יִמָּשֵׁכוּ

ורמה לא ימשכו   ישעי' יג כב

Pyk. Distracta. מְמֻשָּׁךְ

גוי ממשך ומורט   ישעי' יח ב וית ז

Protracte. מְמֻשָּׁכָה

תוחלת ממשכה מחלה לב   משלי יג יב

Tractus. * מֶשֶׁךְ

s צוג, וואורף (ד: ה: דאס לאנגהין געזאָעטע). דער ערוועדב, געווינן, בע-זיטץ.

כי גרתי משך *n. pr.*   תהלי' קכ ה
נשא משך הזרע   קכו ו

וּמֶשֶׁךְ

Et tractio vel acquisitio.

ומשך חכמה מפנינים   איו' כח יח

Vincula. s מוֹשְׁכוֹת

באנד, פֿעססעל.

או מושכות כסיל תפתח   איוב לח לא

משל לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א כל לשון ממשלה ומולכות:

I. Dominari.

Dominatus fuit. מָשַׁל

s הערשען, רעגיערען, וואלטען, שאלטען, געוואלט האבען, בעהערר-שען. מֹשֵׁל הערשער, פֿירוסט, קאָניג, טיראנן; געוואלט געבען, הערשען לאססען.

כמשלו אשר משל   דני' יא ד

Et dominabitur. וּמָשַׁל

ויחזק עליו ומשל   דני' יא ה

Idem. וּמָשַׁל

ומשל ממשל רב דני׳ יא ג
ומשל במכמני הזהב יא מג
ומשל על כסאו זכר׳ ו יג

Dominatur. מֶמְשָׁלָה

ומלכותו בכל משלה תהלי׳ קג יט

Dominatus es. מָשַׁלְתָּ

מעולם לא משלת בם ישע׳ סג יט

Et dominaberis. וּמָשַׁלְתָּ

ומשלת בגוים רבים דבר׳ טו ו

Dominati sunt. מָשְׁלוּ

ונשים משלו בם ישע׳ ג יב
עבדים משלו בנו איכ׳ ה ח

מֹשֵׁל · מוֹשֵׁל

Dominans, Dominator.

וכי הוא משל בראש׳ מה כו
מושל מערער יהוש׳ יב ב
מושל באדם צדיק ש״ב כג ג
מושל יראת אלהים כג ג
ושלמה היה מושל מ״א ה א
ואתה מושל בכל ד״ה א כט יב
לא יכרת לך איש מושל ד״ה ב ז יח
ויהי מושל בכל המלכים ט כו
מושל בכל ממלכות כ ו
כי אלהים משל ביעקב תהלי׳ נט יד
משל בגבורתו עולם סו ז
מושל בגאות הים פט י
משל עמים ויפתחהו קה כ
כי תשב ללחום את מושל משלי׳ כג א
מושל רשע על עם דל כח טו
משל מקשיב על דבר שקר כט יב
רבים מבקשים פני מושל כט כו
מזעקת מושל בכסילים קהל׳ ט יז
שלחו כר מושל ארץ ישע׳ טז א
וחמס בארץ משל על משל ירמ׳ נא מו
להיות מושל בישראל מיכ׳ ה א
כרמש לא משל בו חבק׳ א יד

Et dominator. וּמֹשֵׁל · וּמוֹשֵׁל

ומשל בכל ארץ מצרים בראש׳ מה ח
ומשל בהר חרמון יהוש׳ יב ה
ומושל בגוים תהלי׳ כב כט
ומשל בכל קנינו קה כא

אין לה קצין שטר ומשל משלי ו ז
ומשל ברוחו מלכד עיר טז לב
ומושל עוד ביהודה ירמ׳ כב ל
ומשל על משל נא מו

Dominator. הַמֹּשֵׁל · הַמּוֹשֵׁל

המשל בכל אשר לו בראש׳ כד ב
אם רוח המושל קהל׳ י ד

Et dominator ejus. וּמֹשְׁלוֹ

ומשלו מקרבו יצא ירמ׳ ל כא

Dominantes. מֹשְׁלִים

פלשתים משלים בישראל שופ׳ יד ד
כי משלים בנו פלשתים טו יא
ועל גויתנו משלים נחמ׳ ט לז
שבט משלים ישע׳ יד ה
לעבד משלים מט ז
משלים אל זרע אברהם ירמ׳ לג כו
אל שבטי משלים יחזק׳ יט יא

Et dominantes. הַמּוֹשְׁלִים

ואת המושלים בעם ד״ה ב כג כ

Dominatores. מֹשְׁלֵי

משלי העם הזה ישע׳ כח יד

מֹשְׁלוֹ כ׳ מֹשְׁלָיו ק׳

Dominatores ejus.

משליו יהילילו ישע׳ נב ה

Dominabitur. מֹשְׁלָה

וזרעו משלה לו ישע׳ מ י

Dominando. מָשׁוֹל

אם משול תמשל בנו בראש׳ לז ח

Dominari. מְשֹׁל

אם משל בכם איש אחד שופ׳ ט ב
אף כי לעבד משל בשרים משלי׳ יט י

Et in dominari. וּבִמְשֹׁל

ובמשל רשע יאנח עם משלי כט ב

Ad dominandum. לִמְשׁוֹל

מטה עז שבט למשול יחזק׳ יט יד

Ad dominandum. לִמְשָׁל־

למשל בם גוים יואל ב יז

Et ad dominandu. וְלִמְשֹׁל

ולמשל ביום ובלילה בראש׳ א יח

An dominari. הַמְשֹׁל

המשל בכם שבעים איש שופ׳ ט ב

Dominari ejus. מָשְׁלוֹ

אין על עפר משלו איוב מא כד

Dominare. מְשָׁל־

משל בנו גם אתה גם בנך
שופ׳ ח כב

Dominabor. אֶמְשֹׁל

לא אמשל אני בכם שופט׳ ח כג

Dominaberis. תִּמְשָׁל־

ואתה תמשל בו בראש׳ ד ז

Dominaberis. תִּמְשֹׁל

אם משול תמשל בנו בראש׳ לז ח

Dominabitur. יִמְשֹׁל · יִמְשׁוֹל

לא ימשל למכרה בבגדו בה
שמו׳ כא ח
ולא ימשל בני בכם
יי׳ ימשל בכם שופ׳ ח כג
עבד משכיל ימשל בבן מביש
משלי יז ב
עשיר ברשים ימשול כב ז

Dominabitur. יִמְשָׁל־

והוא ימשל בך בראש׳ ג טז
ומלך עז ימשל בם ישע׳ יט ד

Dominabitur. תִּמְשׁוֹל

יד חרוצים תמשול משלי יב כד

Dominabuntur. יִמְשְׁלוּ

אל ימשלו בי אז איתם תהלי׳ יט יד
ותעלולים ימשלו בם ישע׳ ג ד

Dominabuntur. יִמְשְׁלוּ

ובך לא ימשלו דבר׳ טו ו

Et dominati sunt. וַיִּמְשְׁלוּ

וימשלו בהם שנאיהם תהלי׳ קו מא

וְהִמְשִׁילָם

Hiph. Et dominari faciet eos.

והמשילם ברבים דני׳ יא לט

Dominari. הַמְשֵׁל

המשל ופחד עמו איוב כה ב
תמשילהו

תַּמְשִׁילֵהוּ
Dominari facies eum.
תמשילהו במעשי ידיך תהלי' ח ז
s וּמָשְׁלוֹ *Dominatio ejus.*
הערשאפט.
ומשלו מים עד ים זכרי' ט י
כְּמָשְׁלוֹ *Juxta dominat: ejus.*
ולא כמשלו אשר משל דני' יא ד
* הַמֶּמְשָׁלָה
Dominium, Dominatus.
s הערשאפט, בעהערשונג, דאס הערשען.
ובאה הממשלה הראשנה מי' ד ח
מֶמְשֶׁלֶת *Dominium.*
ארץ ממשלת ידו ירמ' לד א
לְמֶמְשֶׁלֶת *Ad dominium.*
לממשלת היום
לממשלת הלילה בראי' א יו
לממשלת ביום תהלי' קלו ח
וּמֶמְשַׁלְתְּךָ *Et dominium tuum.*
וממשלתך בכל דור ודר תהלי' קמה יג
וממשלתך אתן בידו ישע' כב כא
מֶמְשַׁלְתּוֹ
Dominatus ejus, Dominatus sui, etc.
ובכל ארץ ממשלתו מ"א ט יט
בביתו ובכל ממשלתו מ"ב כ יג
ובכל ארץ ממשלתו ד"ה ב ח ו
וכל ממשלתו עמו לב ט
בכל מקמות ממשלתו תהלי' קג כב
בביתו ובכל ממשלתו ישע' לט ב
ואת כל ארץ ממשלתו ירמ' נא כח
ממשל רב ממשלתו דני' יא ה
לְמֶמְשָׁלוֹת *Ad dominia.*
לממשלות בלילה תהלי' קלו ט
מֶמְשְׁלוֹתָיו *Dominia ejus.*
ישראל ממשלותיו תהלי' קיד ב
* מִמְשָׁל *Dominatio.*
s הערשאפט.
ומשל ממשל רב דני' יא ג

משל

ומשל ממשל רב יא ה
הַמִּמְשָׁלִים *Dominia.*
הממשלים לבית אביהם ד"ה א כו ו

ב כל לשון ממשל ודמיון:
II. *Parabolice loqui, Parabolis, Proverbiis uti.*
הַמֹּשֵׁל *Parabolice loquens.*
s איין גלייכניס, שפרוכנעדיכט פאָר-טראגען, איין שפריכוואָרט געברויכען.
מֹשְׁלִים דיכטער, שפרוכדיכטער; אֶהנליך זיין, גלייכען; אין פאראבעלן רעדען; גלייך שטעללען, פערגלייכען; אֶהנליך, גלייך ווערדען.
כל המשל עליך יחזק' יז מד
מֹשְׁלִים *Parabolice loquetes.*
אתם משלים את המשל יחזק' יח ב
הַמֹּשְׁלִים *Parabolice loquentes.*
על כן יאמרו המשלים במד' כא כז
מְשֹׁל *Parabola uti.*
עוד משל המשל הזה יחזק' יח ג
וּמְשֹׁל *Parabola utere.*
ומשל משל יחזק' יז ב
ומשל אל בית המרי כד ג
יִמְשֹׁל *Parabola utetur.*
ימשל לאמר יחזק' יז מד
יִמְשְׁלוּ *Parabola utentur.*
ימשלו אתו עוד יחזק' יב כג
נִמְשַׁל
Niph. Assimilatur, Similis fit.
נמשל כבהמות תהלי' מט יג ומט כא
נִמְשַׁלְתָּ *Similis factus es.*
אלינו נמשלת ישע' יד י
וְנִמְשַׁלְתִּי *Et similis fiam.*
ונמשלתי עם יורדי בור תהלי' כח א
ונמשלתי עם ירדי בור קמג ז
מְמַשֵּׁל
Pih. Parabolice loquens.
הלא ממשל משלים הוא יחזק' כא ה

משל

וְתַמְשִׁלֻנִי
Hiph. Et comparabitis me.
ותמשלני ונדמה ישע' מו ה
וָאֶתְמַשֵּׁל *Et assimilatus sum.*
ואתמשל כעפר ואפר איוב ל יט
s לְמָשָׁל *In parabolam.*
שפריכוואָרט. שפאָטטליעד.
והציגני למשל עמים אי' יז ו
* מָשָׁל *Parabola, Proverbium.*
s אֶהנליכקייט, גלייכניס, פאראבעל, שפריכוואָרט, לעהר - דענקשפרוך, שטראפרעדע, שפאָטטרעדע.
כאשר יאמר משל הקדמני ש"א כד יד
שלשת אלפים משל מ"א ה יב
תשימנו משל בגוים תהלי' מד טו
להבין משל ומליצה משלי א ו
חוד חידה ומשל משל יחזק' יז ב
אל בית המרי משל כד ג
ישא עליכם משל מי' ב ד
עליו משל ישאו חבק' ב ו
וּמָשָׁל *Et parabola.*
ומשל בפי כסילים משלי כו ז וכו ט
הַמָּשָׁל *Parabola.*
המשל הזה על מלך בבל ישע' יד ד
מה המשל הזה לכם יחזק' יב כב
השבתי את המשל הזה יב כג
את המשל הזה יח ב
משל המשל הזה יח ג
בְּמָשָׁל *In parabola.*
אפתח במשל פי תהלי' עח ב
לְמָשָׁל *In parabolam.*
למשל ולשנינה דבר' כח לז
על כן היתה למשל ש"א י יב
והיה ישראל למשל מ"א ט ז
ואתננו למשל ולשנינה ד"ה ב ז כ
אטה למשל אני תהלי' סט ה
ואהי להם למשל סט יב
וּלְמָשָׁל *Et in parab.*
ולמשל לשנינה ירמ' כד ט
s מְשַׁל *Parabola.*
יאמר משל הקדמני ש"א כד יד
וישא

משלו *Parabolam suam.*

וישא משלו ויאמר   במד' כג ז וכג יח
וכד ג וכד טו וכד כ
וכד כא וכד כג
ויסף איוב שאת משלו   איוב כז א
וכט א

משלים *Parabolas.*

ואזן וחקר תקן משלים   קהל' יב ט
ממשל משלים הוא   יחזק' כא ה

ולמשלים *Et in parabolas.*

לאות ולמשלים   יחזק' יד ח

משלי *Parabolae, Proverbia.*

זכרניכם משלי אפר   איו' יג יב
משלי שלמה בן דוד   משלי א א
משלי שלמה בן חכם   י א
גם אלה משלי שלמה   כה א

משק מה פירושו עזיבה או דנוק:

Locus derelictus, Derelictio.

* משק *Relictionis.*

s פערלאססען, הינטערלאססען. אנד: פערוואלטער. נאך אנד: בעזיטצער.
ובן משק ביתי הוא דמשק
ברא' טו ב

* ממשק *Derelictum.*

s פערנאכלאססיגט, פערוואכזען. אנד: בעזיטצטהום.
ממשק חרול   צפנ' ב ט

מתג כל פירושו רסן:

Fraenum.

* מתג *Fraenum.*

s צוים, צינעל.
את מתג האמה   שמו' ב ח א
שוט לסוס מתג לחמור   משלי כו ג

במתג *Sicut fraenum.*

במתג ורסן עדיו לבלום   תהלי' לב ט

ומתגי *Et fraenum meum.*

ומתגי בשפתיך והשיבתיך   מ"ב יט כח
ומתגי בשפתיך   ישע' לז כט

מתה מה פירושו אנשים:

Homines.

* מתם . מתים *Homines.*

s מאננער, מענשען, לייטע. מתי מעט, מתי מספר געריננעס הייפליין, וועניגע.
ונחרם את כל עיר מתם   דבר' ב לד
כל עיר מתם הנשים והטף   ג ו
בדיך מתים יחרישו   איוב יא ג
מעיר מתים ינאקו   כד יב

ממתים *Ab hominibus.*

ממתים ידך יי'
ממתים מחלד   תהלי' יז יד

מתי *Homines.*

ואני מתי מספר   בראש' לד ל
ונשארתם מתי מספר   דבר' ד כז
בהיותכם מתי מספר   ד"ה א יו יט
כי הוא ידע מתי שוא   איו' יא יא
תעבוני כל מתי סודי   יט יט
אשר דרכו מתי און   כב טו
אם לא אמרו מתי אהלי   לא לא
לא ישבתי עם מתי שוא   תהל' כו ד
בהיותם מתי מספר   קה יב
מתי רעב   ישע' ה יג
מתי ישראל   מא יד

במתי *Hominibus.*

ויגר שם במתי מעט   דבר' כו ה
ונשארתם במתי מעט   כח סב

מתיך *Homines tui.*

מתיך בחרב יפלו   ישע' ג כה

מתיו *Homines ejus.*

ויהי מתיו מספר   דבר' לג ו

s מתם *Omnes, viritum.*

אללעס, מאנניגליך, פאלליג.
מעיר מתם עד בהמה   שופט' כ מח

מתח לו שני פנים:

Significata ejus duo sunt.

א מה פירושו משיכה:

I. Extendere.

וימתחם *Et extendit eos.*

s אויסדעהנען, אויסשפאננען.
וימתחם כאהל לשבת   ישע' מ כב

ב מה פירושו אמתחת ושק:

II. Saccus.

* אמתחת *Sacci.*

s זאקק, געטריידעזאקק.
תשים בפי אמתחת הקטן   ברא' מד ב

באמתחת *In sacco.*

באמתחת בנימן   ברא' מד יב

באמתחתי *In sacco meo.*

וגם הנה באמתחתי   ברא' מב כח

אמתחתו

Sacci sui, Saccum suum.

והנה הוא בפי אמתחתו   ברא' מב כז
כסף איש בפי אמתחתו   מג כא
איש בפי אמתחתו   מד א
ויורדו איש אמתחתו ארצה
ויפתחו איש אמתחתו   מד יא

אמתחת *Saccos.*

את אמתחת האנשים   ברא' מד א

אמתחתינו *Sacci nostri.*

ונפתחה את אמתחתינו   ברא' מג כא
אשר מצאנו בפי אמתחתינו   מד ח

באמתחתינו *In saccos nostros.*

השב באמתחתינו   בראש' מג יח
מי שם כספנו באמתחתינו   מג כב

אמתחתיכם *Saccorum vest.*

המושב בפי אמתחתיכם   ברא' מג יב

באמתחתיכם *In saccis vestris.*

מטמון באמתחתיכם   בראש' מג כג

s מתי מלה על גבול זמן העתיד:

מתי *Quando?*

(1 אדס: דער פראגע: וואנן? (2 אדס: דער צייטוויער, אהנע פראגע: וואנן.
מתי אעשה גם אנכי   ברא' ל ל
עד מתי מאנת לענת   שמו' י ג
עד מתי יהיה זה לנו   י ז
עד מתי לעדה הרעה   במד' יד כז

עד

עד מתי תשתכרין ש"א א יד
עד מתי אתה מתאבל טז א
עד מתי אתם פסחים מ"א יח כא
מתי אקום ומדד ערב איו' ז ד
עד מתי החזון דני' ח יג
עד מתי קץ הפלאות יב ו
עד מתי יהיה מהלכך נחמ' ב ו
ואתה יי' עד מתי תהל' ו ד
מתי ימות ואבד שמו מא ו
מתי אבוא ואראה מב ג
עד מתי אלהים יחרף עד י
עד מתי עשנת בתפלת פ ה
עד מתי תשפטו עול פב ב
שובה יי' עד מתי צ יג
עד מתי רשעים צד ג
וכסילים מתי תשכילו צד ח
מתי תבוא אלי קא ב
מתי תנחמני קיט פב
מתי תעשה ברדפי משפט קיט פד
עד מתי פתים משלי א כב
עד מתי עצל תשכב ו ט
מתי תקום משנתך
בל ידעתי מתי אקיץ כג לה
ואמר עד מתי אדני ישע' ו יא
עד מתי תלין ירמ' ד יד
עד מתי אראה נס ד כא
עד מתי תאבל הארץ יב ד
אחרי מתי עד יג כז
עד מתי היש בלב כג כו
עד מתי תתחמקין לא כב
עד מתי תתגודדי מז ה
עד מתי לא יוכלו נקין הוש' ח ה
מתי יעבר החדש עמו' ח ה
עד מתי ומכביד חבק' ב ו
עד מתי אתה לא תרחם זכר' א יב

Et quando? ומתי

ומתי תשוב נחמ' ב ו

Quonsque. למתי

למתי אעתיר לך שמו' ח ה

מתן כל נטון מתנים :

Lumbi.

Lumbi. מתנים · נים

s לענדע, אבערהיפטע.

מחץ מתנים קמיו דבר' לג יא
זרזיר מתנים או תיש משלי ל לא
ועל מתנים שק ירמ' מח לז
האנח בשברון מתנים יחזק' כא יא
והעמדת להם כל מתנים כט ז
מי מתנים מז ד
על כל מתנים שק עמו' ח י
חזק מתנים נחו' ב ב
וחלחלה בכל מתנים ב יא

A lumbis. ממתנים

ממתנים ועד ירכים שמו' כח מב

Lumbi. מתני

אל מתני איש ירמ' יג יא

Et lumbi. ומתני

ומתני מלכים אפתח ישע' מה א

Prae lumbis. ממתני

קטני עבה ממתני אבי מ"א יב י
קטני עבה ממתני אבי ד"ה ב י י

Lumbi mei. מתני · מתני

מלאו מתני חלחלה ישע' כא ג
ואשם על מתני ירמ' יג ב

In lumbis nostr. במתנינו

נשימה נא שקים במתנינו מ"א כ לא
שמת מועקה במתנינו תהל' סו יא

Lumbi tui. מתניך

ויאמר לגיחזי חגור מתניך מ"ב ד כט
ויאמר לו חגר מתניך ט א
ופתחת השק מעל מתניך ישע' כ ב
ואתה תאזור מתניך ירמ' א יז
ושמתו על מתניך יג א
אשר על מתניך יג ד

Lumbi vestri. מתניכם

מתניכם חגרים שמו' יב יא

מתניו

Lumbi ejus, lumbos suos.

מצמדת על מתניו ש"ב כ ח
וישנס מתניו מ"א יח מו
חרבו אסורים על מתניו נחמ' ד יב
והיה צדק אזור מתניו ישע' יא ה
ממראה מתניו ולמעלה
וממראה מתניו ולמטה יחזק' א כז
ממראה מתניו ולמטה אש ח ב

Lumbi ejus. ומתניו

ומתניו חגרים בכתם אופז דני' י ה

במתניו

In lumbis ejus vel suis.

וישם שק במתניו ברא' לז לד
בחגרתו אשר במתניו מ"א ב ה
ואזור עור אזור במתניו. מ"ב א ח
הנה נא כחו במתניו איו' מ טז
וקסת הספר במתניו יחזק' ט ב
אשר קסת הספר במתניו ט ג
אשר הקסת במתניו ט יא

Et a lumbis ejus. וממתניו

וממתניו ולמעלה יחזק' ח ב

Lumbos suos. מתניה

חגרה בעוז מתניה משלי לא יז

Lumbos suos. מתניהם

על מתניהם לא יחגרו יחזק' מד יח

Et lumbos eorum. ומתניהם

ומתניהם תמיד המעד תהל' סט כד

In lumbis suis. במתניהם

ויחגרו שקים במתניהם מ"א כ לב
ויאסר אזור במתניהם איו' יב יח
חגורי אזור במתניהם יחזק' כג טו

מתק כל נטון מתיקות וענו העסקת סוד :

Dulce esse, Dulcescere.

Dulcis fuit ipse. מתקו

s זיסס, ליעבליך, אנגנעהם, בעהאג-ליך זיין; שמאקקהאפט זיין, פערדיס-סען, אנגנעהם מאכען (דען ראטה).

מתקו רמה איו' כד כ

Et dulcia. ומתוקים

ומתוקים מדבש תהל' יט יא

Dulcis. מתוקה

מתוקה שנת העבד קהל' ה יא

Dulcuerunt. מתקו

מתקו לו רגבי נחל איו' כא לג

Dulces sunt. ימתקו

מים גנובים ימתקו משלי ט יז

Et dulces factae sunt. וימתקו

וימתקו המים שמו' טו כה

